Digitized by Google

Ex libris Bibliothecæ quam Illuſtriſſimus
Archiepiſcopus & Prorex Lugdun
Camillus de Neufville Colleg.
Trinitatis Patrum Societatis J
Teſtamenti tabulis attribuit anno 1

Digitized by Google

Digitized by Google

22960

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Λ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ Λ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

PRINCIPIVM LITERÆ Λ.

Λ. CVM Α.

EX BIBLIOTH PUB COLLEG. LUGDUN.

BIBLIOTHECA PUBLICA DE LEYDE

Λᾶας. λίθος. ἐν ὀλιγεάμμασι.

Πολυτρήτου τ' ἀπὸ πέτρης

Λᾶαν, ὃς ἀμβλεῖαν ἔτυψε γόμφον καλάμου.

Λᾶας. Lapis. In epigrammate 168. pag. 446. lib. 6. Epigramm.

Multa-foramina-habente & à saxo

Lapidem, qui retusam, ac hebetem *acuebat genam calami.* Pumicem intelligit, de quo epigr. 163. & 164. pag. 445. eodem libro.

A Λάας. λίθος. ἡ λᾶς, λίθου. ἀπὸ τοῦ λαὸς δύσεως. γλωμφίης ἀπὸ γλυπτῆς τῆς λάου. λᾶος ὑπὸ ῥιπῆς. λίχνιός γ' ἐπ' ἄκρου λᾶος βραχὺ ὀκλάσας.

Λάας. Lapis. Et λᾶος. Lapidis. à recto λάας, qui formatus est à genitiuo λάου, λᾶος, λᾶα. λᾶος. *Consule Eustath. qui longè melius.* vt, λᾶος ὑπὸ ῥιπῆς. Lapidis à iactu. *Sophocles in Oedipo Colonæo. pag.* 178. v. 1. & 2. Obliquus in summo Lapide *sta*, parum te in-genua-flectens, *genibus parum in terram flexis.*

NOTÆ.

Λίχνιος.] Sophocles in Oedipo Colonæo. pag. 178. v. 1. & 2.

—Λίχνιός γ' ἐπ' ἄκρου
Λᾶος βραχὺ ὀκλάσας.

Vbi sic videtur scribendum, βραχὺ σ' ὀκλάσας. Vide ὀκλάζω in vulg. Lex. Post λᾶος, distinctio ponenda, & σὲ subauditur.

B Λαβαῖς. ἐπαφαῖς. ἢ ἀφορμαῖς. ἢ μέμψεσι. λαβαὶ δὲ ἀμφίσημοι, τὰ ὦτα τῶν κρατήρων. ἢ ὅτι ταῖς ἀμφοτέρωθεν ἐσημωμέναις. ἢ διὰ τὸ ἐκατέρωθεν τῶν σωμάτων ἔχειν αὐτάς. ἢ. ἢ ταῖς περίστασί τινα σημείων ἐκατέρωθεν ἐχούσας. ὧν κατέρξαν ἢ λαβὰς ἀμφισήμους. ξυτίσιν, ἱρίξαν δὲ τῇ κεφαλῇ τῶν κρατήρων. βαγώας ὁ αἰγύπτιος, ἴσφαξεν ὄχον τὸ πέρσιν. ἢ τὰ μὲν ἱερεῖα ἔφαγε. τὰ δὲ ὀστᾶ, μαχαίρων ἐργάσατο λαβάς. ἢ αὖθις. λαβαὶ φιλοσοφίας, ἀριθμητικὴ. καὶ γεωμετρική.

Λαβαῖς. Manubriis. Capulis. Prehensionibus. Ansis. Occasionibus. Causis. vel Querimoniis. Accusationibus. At λαβαὶ ἀμφίσημοι *vocat* crateris aures, id est ansas ancipites, quæ vtrinque sunt in-acutum desinentes, *& quasi quoddam os habentes.* vel *hoc ideo dictum*, quod hæ *ansæ* sint ab vtraque oris parte. Vel *ita vocat ansas* eas, quæ vtrinque quasdam feratum facies habebant. *Sophocles in Oedipo Colonæo. pag.* 287. *M. de crateribus dicit*, Quorum caput vela, & ansas ancipites. Hoc est, vela etiam ipsorum craterum caput. Bagoas Aegyptius Ochum Persam mactauit, & carnes quidem comedit, ex ossibus verò, gladiorum manubria fecit. Et rursus. Philosophiæ C manubria, *vel, ansæ, sunt* Arithmetica, & Geometria.

NOTÆ.

Ὧν κατήρξαν.] Sophocles in Oedipo Colonæo. pag. 287.

Κρατῆρες εἶσιν, αἵδ' ἐν ἀγκύροις τύχαι,
Ὧν κρᾶτ' ἔρριψαν, ἢ λαβὰς ἀμφιστόμους.

Consule Schol. vnde Suid.

Λαβεῖν τιμωρίαν. ἐκδικηθῆναι.

Λάβῃ. αὐτοπάρακτον.

D Λαβίνιος. ὄνομα κύριον.

Λαβραγόρην. σφοδρὰς δημηγορούντα.

Λαβεῖν τιμωρίαν. Sumere pœnas. Vlcisci. Vindicare.

Λάβῃ. Per-se-subiunctiuum. Sumat. Capiat. Accipiat.

Λαβίνιος, Lauinius. Nomen proprium.

Λαβραγόρην. Vehementer-concionantem.

Λάβραξ. Labrax. Piscis genus. *Lupus piscis, à d. λάβρος. Valde-vorax. unde per syncopen λάβραξ. vel ex τῷ λα intendente particula, & βορὰ, cibus, deductum λαβόρος, & per syncopen λάβρος, unde λάβραξ. vt à λιθος, λίθαξ. Mag. Etym. 553. 43.* Et prouerbium Λάβραξ Μιλήσιος. *Sic enim apud Er. ad Chil. 2. Cent. 10. Col. 606. ad. 55. Labrax Milesius. Lupus Milesius. Aristoph. Equitibus. pag. 209. v. 5. Schol. adnot. 5. vnde Suid. ac ibi plura.* Sic autem appellatus, quia eius os *in pradam semper intentum*, hiat, & impetuosè, & voraciter escam deglutit, *ac deuorat*. Quamobrem etiam facilè capitur. In Asiæ verò *vrbe* Mileto maximi nascuntur lupi *Pisces*, & plurimi. Miletus verò *est* Asiæ vrbs, vbi multi nascuntur lupi, propter lacum, qui in mare erumpit. Pisces enim aqua dulci gaudentes, in illum lacum ex mari cursu-ascendunt, atque sic apud Milesios sunt copiosi. *Athenæus lib. 7. pag. 155. L. 14. & deinceps in Λαζάνοις.*

Λάβραξ. Ἰδίως ἰχθύος. καὶ παροιμία, λάβρακας μιλησίους τὴ ἐπὶ πολυτροφίας πιπτούσῃ, διότι πολλῶν ἐμπὶ τὸ στόμα. καὶ ἀθρόως, καὶ λάβρως τὸ δίκην καταπίνει. ὅθεν καὶ ἀγκυρωτὸς ἁλίσκεται. ἐν μιλήτῳ ἡ δι' αἰσίας, μίγνυσι γάρ) λάβρακες, καὶ πλεῖστοι. μίλητος ἡ, πόλις Ἀσίας. ἔνθα πολλοὶ γίνονται) λάβρακες, διὰ τὴν ἐκδιδοῦσαν λίμνην εἰς τὴν θάλασσαν. χαίροντες γὰρ οἱ ἰχθύες τῷ γλυκεῖ ὕδατι, εἰς τὴν λίμνην ἀναπτρίχουσιν ἐκ τῆς θαλάσσης. καὶ οὕτω πληθύνουσι μάλιστα μιλησίους.

Λαβρώτατος. Voracissimus.

Λαβρώτατος.

Λαβράκιον. Labronium, & Labronius, *& labrania. Athenæus lib. 11. pagin. 238. l. 44. & deinceps.* Poculi genus.

Λαβρώνιον. εἶδος ἐκπώματος. καὶ λαβρώνιος.

Λαβύρινθος. Labyrinthus. Locus cochleæ-tortuosis-flexibus-similis. Dicitur autem de garrulis, Quòd non accipiat ianuam, *quasi* λαζύθυρος, *per antiphrasin. Nam garrulus ex nulla ianuâ clausum habet.* Vel quod *garrulus* multis verborum circulis, *orbibus, flexibus, & anfractibus* vtatur. Significat etiam Nympharum Antriadum, *i. in antris degentium* donariuum. *vt in epigrammate.*

Λαβύρινθος. κοχλιοειδὴς τόπος. λέγεται δὲ ὅτι τῷ φλυάρῳ. ὥσπερ τὸ μὴ λαβεῖν θύραν. ἢ ὥσπερ τὸ πολλοῖς λόγων κύκλοις κεχρῆσθαι. σημαίνει δὲ καὶ τὸ τῶν αἰτελεάδων τυμφῶν ἀνάθημα.

In mari Labyrinthe iam mihi dic, quis te dedicauit.

Εἰν ἁλὶ λαβύρινθε τύμοι λέγε, τίς σ' ἀνέθηκεν

In-præda-captum, cano in mari inuentum? N. L. Eras. ad Chil. 2. cent. 10. Col. 605. & 606. Mag. Etym. 554. 27. & deinceps.

Ἀγρίμιον πολιὰς ἐξ ἁλὸς ἀμφίμυος;

Λάγανα. Lagana. Placentulæ, papyri-instar-tenues, à nomine λαγανὸν, tenue, gracile, minutum, extenuatum. Et λαγαρίζόμενον. &c. *apud Aristoph. in Vespis. pag. 334. v. 18.* Et lagana-comedentem, *cibum scil. tenuissimum, & vilissimum, & qui facilè frangi potest*, & comedentem nihil. *i. & cibos adeò tenues, & leues comedentem, vt nihil prorsus comedisse videatur. Vide Schol. annot. 9.* Et Dauid propter arcæ *receptæ* transportationem, sacrificio-facto, fœminis, & viris, & pueris distribuit colluria, *i. placentulas, paruósque panes, vt Suid. pag. 404. in* Κολλύρια. *Et in* Κολλύρα. *Aristoph. Pace pag. 438. v. 18. Schol. annot. 12. Athenæus lib. 3. pag. 56. lin. 14. & 15.* & eschariten, *panem, de quo Ath. lib. 3. pag. 55. l. 23. & 25. & pag. 58. l. 36. & 37.* & lachanistum, *vel lachanistem. N. L. Sic fortasse vocat panem, in quo sunt olera cocta.* & victimæ particulam.

Λάγανα. πλακουντάρια. ὡς καπυρόν. ὅθεν καὶ τὸ λαγανὸν, καὶ λαγανιζόμενον. καὶ τερέτα τὰ μυθῶν, καὶ δαβίδι, θύσας ὅτι τῇ τῆς κιβωτοῦ μεταθέσει, γυναιξὶ καὶ ἀνδράσι καὶ παισὶ διέδωκε κολλυρία ἕν' ἄρτου, καὶ ἐχαρίτου, καὶ λαχανιστόν, ἢ μερίδα θύματος.

NOTÆ.

Λάγανα.] Sic fortasse legendum, Λάγανα. πλακουντάρια, ὡς καπυρόν. τινὲς δὲ καπύρου διὰ τοῦ ι γράφουσι, ὅθεν καὶ τὸ λαγανὸν, τὸ λεπτὸν. ὅθεν καὶ λαγανίζομαι. Aeschylus in Σεμνῇ. pag. 334. v. 17. & 18.

Οἱ δὲ ξύμπαντες οὐκ ἔδον τὸ γλαῦκα οὐδὲν ἄλλο,
Ἢ κωδύεια λαγανιζόμενοι, καὶ παγαλίζοντα τὸν μυθόν.

Consule Schol. annot. 9. Verbum autem λαγανίζω, & λαγανίζομαι, alij quidem per υ, alij verò per ι scribunt, λαγανίζω, & λαγανίζομαι. Vide Λαγανὶς, & λαγανίζω, & λαγανῶσαι in vulg. Lex. Λάγανα verò, & λάγανα videntur ea esse, quæ Itali patrio sermone, Græcæ vocis originem aliquomodo seruantes, vocant Lazagne. Suid. in Κολλύρα vocat hæc τὰ λαγάνια, & τὰ λαγάνια, quæ voces sunt recentiorum Græcorum, qui multas etiam Italicas voces vsurpant. Hoc autem cibi genus ex farina, & aqua mixta, massaque macerata, & bene subacta sit, tenuitate, quæ papyrum refert, deinde in carnium pinguissimum, ac feruentissimum ius iniicitur, donec satis coctum esse videatur, postea in patinas coniicitur, & recenti butiro, & caseo raso, & pipere conspergitur. Cibus est Italis valde familiaris; nec ingratus ori. καπυρὸν verò significat feruentia. καπυρός. ardens, feruens, à κατάπυρος, id est igneus, inflammatus, deriuatum videtur, & per syncopen κάπυρος, vnde καπυρὸς, accentu in vltima posito.

Λαγαρὸν. Subuacuum. Vacuum. *& λαγαρότης. vacuitas. vt*, Moliebantur autem quęcunque vacuitate, vel simplicitate, sagittarum-iaculationibus, *reliſque coniectis* resistere-poterant. Et *λαγαρὸν. gracile, tenue.* In epigrammate. Et tenuis circum collum pellis pendet. Et rursus. Tibi enim super affulas tenuis placenta proponitur.

Λαγαρὸν. ὑποκείμενον. ἐμηχανῶντο ἢ ἔσαι λαγαρότητι, ἢ ἀπλότητι, ὅσσ' ταὶ τοξείαις ἀντήρκει. καὶ ἐν ἐπιγράμμασι. καὶ λαγαρὸν δέρη δέρμα περικρέμαται). καὶ αὖθις. σοὶ γὰρ ὑπὲρ χαλάκεον λαγαρὸν ποπάνδομαι ὄψκει).

Λαγαριζόμενον.

A Λαγαρυζόμενον. ἀριστοφάνης. ὡς ἥδιον ἡ σύρφακα ἐκ κιθαιρῶνος λαγαρυζόμενον. ἐκτραγαλίζοντα τὸ μηδέν.

Λαγαρυζόμενον. Aristoph. *in Vespis pag.*334. *v.*17. & 18. Ipsi verò socij, postquàm senserunt, *& cognouerunt* turbam quidem reliquam: Ex vrna, *in quam iudicum calculi conijciebantur*, lagana-comedentem, & *tamen vtcunque* solidi nihil comedentem. *vide nostras notas in* Λάγαρα. *annot.*5.

Λαγῴνα αἷμα. τὸ τῦ λαγωῦ.

Λαγῷνα αἷμα. Leporinus sanguis. Leporis sanguis.

Λαγίδης. ὁ τῦ λαγωῦ.

Λαγίδης. Leporinus-fœtus. Leporis-catulus.

Λαγίσκα ἑταίρα τις ἦν, ἧς μνημονεύει λυσίας

Λαγίσκα. Lagisca. Q. d. Lepuscula. Meretrix quædam erat, cuius meminit Lysias.

Λαγνεία. πορνεία.

Λαγνεία. Scortatio. Veneris immodicus vsus immodica rerum venerearum cupiditas.

B Λάγνης ἀφαιρικῶς, ἀπὸ τῦ ὁ λάγνος.

Λάγνος. πόρνος. αἰδρὸς. καταφερὴς πρὸς τὰ ἀφροδίσια.

Λάγνος, ου, ὁ, gen. masc. pro λάγνος. Mulieribus-valde-deditus. Lidinosus. Salax. In venerem propensus.

Λαγοβάρδος. ἐθνικόν.

Λάγνος. Scortator. Turpis. In res venereas pronus.

Λαγόβιος. ὄνομα πόλεως.

Λαγοβάρδος. Lagobardus. *Longobardus. Nomen* gentile.

Λαγόβιος. Lagobius. Nomen proprium.

Λαγός.

Λαγόν. Lateris. Ilis. Ventris. *genit. à nullo* λαγών.

Λαγεία. ὄνομα πόλεως.

Λαγεία. Lagoria. Nomen vrbis.

Λάγος. ὄνομα κύριον. ὃς ἀρσινόην τὴν Πτολεμαίου τῦ σωτῆρος μητέρα. τοῦτον ὁ τῦ Πτολεμαίου, ἤδη οἱ προσήκοντα, ὡς ἐθήκατο ἄρα, ὡς λόγος, ἐπὶ χαλκῆς πίνακος διαῤῥεῖ ὁ λόγος ἐκ μακεδονίας, ὡς λάγῳ αὐτὸν ὑπεροιχόμενα, καὶ τὰς πτέρυγας ὑποτείνοντα, καὶ ἑαυτὸν ἀμφοτέρωθεν ἐπισκιάζοντα αὐτῷ τὸ ἄκρατον ἀπὸν, καὶ ὅπου ὗοι, τὸ πολὺν ὑετόν. τοῖς μὲν ἀγελαίοις φοβεῖν ὄρνιθας. διαπτᾶσθαι δὲ ὄρτυγας, καὶ τὸ αἷμα αὐτῷ παρέχειν τροφεῖον ὡς γάλα.

Λάγος. Lagus. Nomen proprium *viri*, qui Arsinoen Ptolemæi Seruatoris matrem duxit vxorem. Hunc autem Ptolemæum *mater* in æreo clypeo (vt fertur) tanquam ad se nihil pertinentem exposuit. Ex Macedonia autem manauit fama, quæ dicit, aquilam accedentem *ad infantem expositum*, & alas *ipsi* subijcientem-expansas, & se sublimem-tollentem, ab ipso nimium *Solis* ardorem prohibuisse, & quum pluebat, pluuiam *excepisse*, *& ab eo prepulsas*, & aues gregales terruisse, *& ab eo abegisse*, & coturnices dilacerasse, & sanguinem, vt lac, ipsi pro alimento præbuisse.

C

Λαγωβολεῖον. ἐν ᾧ τοὺς λαγωοὺς ἀγρεύουσι.

Λαγωβολεῖον. Pedum, quo venatores venantur lepores. Lignum, quo lepores coniecto percussi capiuntur. *vide* Λαγωβόλιον *in Dorico P. Lexico.*

D

Λαγώδιον.

Λαγῷ τιθασσῷ, ἢ πλακοῦντες εἰς σύκα. παροιμία πρὸς τοὺς τὰ ἐν ἀνάγκῃ πολυτελῆ λογιζομένους. φασὶ ὁ λαγὼς, δυσχεραίνων ποιεῖ τρίβους.

Λαγώδιον. Lepusculus.

Λαγῷ. Lepori esurienti etiam placentæ *sunt* ficus, i. ficuum loco. Prouerbium in eos, qui res necessarias putant preciosas. *vel, qui necessitate compulsi res etiam pretiosissimas absumunt. Ex. ad. Chil.* 3. *cent.* 6. *Col.*743. *ad* 54. Λαγὼς. Lepus apparens, infortunatum facit iter. *Er. ad. Chil.*2. *Cent.*10. *Col.*603. *ad* 45.

Λαγὼς καθεύδων. ὅτι τῶν πρασσομένων καθυστέρησιν. λέγει καὶ λαγωὸς λαγῶ. ἐν ἐπιγράμματι.

Λαγὼς καθεύδων. Lepus dormiens. De iis, qui se dormire simulant. *Er. ad Chil.*1. *Cent.*10. *Col.*331. *ad.* 57. Dicitur & λαγὸς, λαγωὸς. Lepus, leporis. *Et* λαγώς, λαγῷ. In epigrammate.

E Τὸν ταχὺ παῖδα ἔτι παῖδα συναρπασθέντα πικούσης

Ἄρτιμ' ἀπὸ στέρνων, ἠατόεντα λαγῶ.

Velocipedem adhuc puerum correptum enixæ

Recens mei à pectoribus, auritum leporem.

Λαγὼς πρὸς τὰ κρέα. παροιμία, ἁλλὰ τὸ ζῶον ὁ λαγώς. ὅθεν καὶ ὁ ῥηγῖνος λαγὼς ἐκλήθη, ἢ τοὺς ῥηγίνους ὅτι δειλία ἐπωμίσθησαν. παροιμία δέ τις ὀξύς. ὁ λαγὼς τὰ κρέα τρέχει. ὅτι τοὺς διακινδυνεύοντας τῇ ψυχαῖς, καὶ πρὸς τοῦτο καρτεροὺς ἀγωνιζομένους ταύτοις φησίν. καὶ παροιμία. ὁ καρπάθιος τὸν λαγών. ὅτι τοὺς ἑαυτοὺς F βλαπτόντων. οἱ γὰρ καρπάθιοι, νῆσον οἰκοῦντες, καὶ λαγωοὺς οὐκ ἔχοντες, ἐπηγάροντο. οἱ πολλοὶ γινόμενοι ζημιοῦντο τοὺς καρπούς.

Λαγὼς πρὸς τὰ κρέα. Lepus pro carnibus *currit*, & *fugit*. Prouerbium, *de quo Er. ad. Chil.*2. *Cent.*1. *Col.*378. *ad* 80. Lepus enim *est* timidum animal. Vnde Rheginus, dictus-est Lepus, & Rheginos ob timiditatem Comici-carpebant. Est autem quoddam prouerbium, Lepus *viam* de carnibus currit. Quod dicitur de illis, qui in vitæ discrimine versantur, & propterea fortiter dimicant. Et prouerbium, Carpathius leporem. De illis, qui se ipsos lædunt. Carpathij enim, qui insulam incolebant, & lepores non habebant, *lepores in eam* importarunt, qui multiplicati, fruges lædebant. *Er. ad. Chil.*2. *Cent.*1. *col.* 379. *ad* 81.

Λαγῴοις. τοῖς τῦ λαγωῦ κρέασιν. ἀριστοφάνης. ἐξ ὧν δύο μυριάδες τῶν δημοτικῶν ἐν λαγῴοις,

Λαγῴοις. Leporinis *carnib.* Aristop. *in Vespis. p.*336. *v.* 8. & 9. Duo myriades populariũ viuerẽt in leporinis,

Et coronis omnigenis. i. *in omni bonorum, & voluptatum genere.* καὶ στεφάνοισι παντοδαποῖσι.

NOTÆ.

Αειτοφάνης.] In vespis. pag. 336. v. 8. & 9.
Διὸν μνειάδες τὴν δημοτικὴν ἔζων ὑπὸ πάνυ λαγόνος,
Καὶ στρώματα παντοδαπὰ ἔστρωντο.
Eraſm. ad. Chil. 4. Cent. 8. col. 982. ad. 41. In leporinis. Conſule Schol. annot. 6.

Λάγνος. Qui genus omne mulierum recipit. Mollis. Effœminatus. Rebus venereis addictus.

Λάγυος. Λάγυος alias n. g. Lagena. In epigr.

Veneri dicata ſis, Lagena, vino inebriata titubans, ſtatim donum,
Soror iucta rei calicis
Bacchici, vino reſonans, contubernalis, comésque conuiuij æqualis,
Anguſtum guttur habens, calculi ſymbolici filia,
Mortalibus à te ipſa edocta miniſtra. ſacerdos amantium
Suauiſſima, cœnarum inſtrumentum expeditiſſimum.

Λάδων. Ladon. Arcadiæ fluuius.

Λάειν. videre. Et ἀλαὸς, qui non videt. Cæcus.

Λάεις φόνος. Laſcædes.

Λάϊγγες ſic. Lapilli. Parui lapides.

Λάϊνον ἔσω χιτῶνα. Lapideam induiſti tunicam. Pro, Lapidatus, vel lapidibus obrutus fuiſti.

Λάϊος. Laius. Thebarum Rex. Eſt in voce Οἰδίπους.

Λαΐς. Λαΐδος. Lais. Laidis. Meretrix. Scortum. Eſt in voce χελώνη.

Λάθε βιώσας. Late viuens. Ita viue, vt non ſis omnibus notus, vel vt nullus ſciat te vixiſſe. Hoc loco prouerbij vſurpatur. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 10. col. 605. ad 50.* vt, Ille ſic re ipſa viuere conſueuerat, & illud Λάθε βιώσας ita confirmarat, vt nullus mortalium tunc viuentium, nec vllus de ſenioribus (quod exiſtimem) ſciat quid ſit id, quod dico.

Λαθικηδία μαζόν. Mammam, quæ infanti doloris obliuionem affert.

Λαθικηδής. Malorum obliuionem inferens, vel afferens.

Λάθωμαι. Genitiuo. Obliuiſcor.

Λαθραίως, & λαθρηδά, & λαθρηδόν, idem, pro κρύφα. Clàm. Occultè.

Λακάνη. Peluis, Patina. Catinus. Commune quidem, *eſt* λακαίνω, à particula λα vim intendendi habente, & verbo χάσκω. hiare, apertum eſſe, patere. Eſt enim *vas patens*, & latum. Atticum verò, λεκάνη.

Λάκαινα κύων. Lacæna canis. Sophocles *in Aiace. pa. 2. v. 2.* Canis Lacænæ tanquam ſagacis greſſus. *vel, ſagacem narem habentis ingreſſus.*

Λάκαινον ὕδωρ. Aqua Lacæna. Aqua ex agro Laconico. *vel à Lacæna muliere allata. N. L.*

Λακεδαίμονες. Lacedæmonis. Et Lacedæmonij. Quære in Δᾶπις, & in Ἀρταφέρνης.

Λακέρεια. Laceria. Nomen vrbis.

Λακέρυζα κορώνη. Valde crocitans cornix.

Λακερύζεσθαι. Verba facere. vel conuiciari. Valde crocitare. Maledictis inſectari.

Λάγνος. ὁ πανδικτικός.

Λάγνος. A
Κύπριδι κεῖσο λάγνων μεθυσφαλὴς, αὐτόκλιδὸν
Κασπυτὶς τε ταρίνης κύλικος
Βακχείας. ὑγρόφθογγε. συνέστιε δαιτὸς ἴσης
Στεφανόχλιε. ψήφε συμβολικῆς θύγατερ.
Θνητοῖς αὐτοδίδακτε δμήτειρα. μύστι φιλοίστων
Ἡδίστη, δίστατον ὅπλον ἑτοιμότατον. B

Λάδων. ποταμὸς ἀρκαδίας.
Λάειν, βλέπειν. καὶ ἀλαὸς, ὁ τυφλός.
Λάειος φόνος, ὁ τῆ λαΐδι.
Λάϊγγες. οἱ μικροὶ λίθοι.
Λάϊνον ἔσω χιτῶνα. λιθόλευστος ἐγένου.

Λάϊος. ὁ Θηβῶν βασιλεὺς, ἐν τῷ οἰδίπους.

Λαΐς. λαΐδος. ἡ ἑταίρα. ἔστι ἐν τῷ χελώνη. C

Λάθε βιώσας. τοῦτο ἐπὶ παροιμίᾳ λέγεται. ἐνιωθότος ἔργῳ, καὶ βεβαιωθέντος ὑπ' ἐκείνης τῆς λάθε βιώσας. ὥστε ἐκείνη τῇ τότε ζώντων ἀνθρώπων, ἢ τῇ πρεσβυτέρων ἐλπίσαμι ἂν εἰδέναι οἷον λέγω.

Λαθικηδία μαζόν. λιθίνη κόδυς τῷ παιδὶ ἐμποιοῦσα.
Λαθικηδής. ὁ λήθειν κακῶν ἐμποιῶν. D

Λάθωμαι. γενικῇ.
Λαθραίως. καὶ λαθρηδά. καὶ λαθρηδόν, ἀντὶ τοῦ κρύφα.
Λακάνη. τὸ μὲν κοινὸν, λακάνη. ἔνθα τὸ λακωνικὸν, καὶ τὸ χαίνειν. πλατύνειν. τὸ δ' ἀττικὸν, λεκάνη.

Λάκαινα κύων. σοφοκλῆς. κυνὸς λακαίνης, ὡς τις εὔρινος βάσις.

Λάκαινον ὕδωρ, τὸ ἀπὸ λακαίνης. E

Λακεδαίμονος. καὶ λακεδαιμόνιοι. ἐν τῷ δᾶπις, καὶ ἀρταφέρνης.
Λακέρεια. ὄνομα πόλεως.
Λακέρυζα κορώνη. ἡ μεγάλως κρώζουσα.
Λακερύζεσθαι. λοιδορεῖσθαι, ἢ λοιδορεῖσθαι.

A Λαχίδας πεπλωμάτων. τὰ διηρρωγότα ἱμάτια, ὧδὰ ἀεισοφαίῃ.

Λαχίδες πεπλωμάτων. Detrimenta peplorum. Detritos peplos. Laceras vestes. Apud Aristophanem *in Acharnensibus. pag.* 279. *v.* 24. *&* 27.

NOTAE.

Παρὰ Ἀεισοφαίῃ.] ὧδὰ Λεισοφαίῃ. In Acharnensibus. pag. 179. v. 24.

Ποίας πὰρ' αὐτὴν λαχίδας αὐτῶν πίπλων;

Et v. 27.

Ἀλλ' ἢ τὰ δυσπινῆ θέλεις πεπλώματα;

Pag. 280. v. 6. famulo dicit Euripides,

Ὦ παῖ, δὸς αὐτῷ τιλίφου ῥακώματα.

B Λαχιδίας. ἐν ἐπιγράμματι. ἀσπίδα. φρυῖον. ὄφιν, ἢ λαχιδίας ἐρεθιζῃ.

Λαχίνιον. ὄρος κρότωνος. καὶ λαχινία, τόπος.

Λαχίσματα μελῶν, τὰ περὶ σαρκῶν ἀποχίσματα. ὄρεσιν τὸν χιτῶνα διαμεμυδρόν, καὶ λελαχισμένον. ἀντὶ τοῦ, ἐσχισμένον.

Λαχίσματα. καὶ αὖθις. εἶτα οἱ τοῦρκοι περιέφερον τὰ φυλλώδη τῶν λιβάνων τῇ φλογὶ λαμ-
C βόμενον.

Λαχκόπλουτον. καλλίαν, τὸ ἀθηναῖον ἔπος ἔλεγον, ἐξ αἰτίας τοιαύτης. ξέρξου ἐν ναυμαχίᾳ ἐν τῇ πρὸς σαλαμῖνα ναυμαχίᾳ, φυγεῖν ἐξ ἀθηνῶν. ἱστορικοί δέ τινες τῶν περσῶν ἐν τοῖς καλλίου, ἐπὶ τοῦ δορυφόρου ἐκεῖ καταλειπόντος, τὴν ἑαυτοῦ βαρβάρων ὀξεῖαν τοῦ φυγεῖν πανσαμένων,
D ἐμβαλεῖν τοὺς οἰκέτας τὸ πέρσου πολὺν χρυσὸν εἰς λάκκον, ἐλπίζοντας ὕστερον αἰσθόμενοι ἐπανήξοντας, ἢ μᾶλλον ἡδέσθαι λήσεται. φεύγοντα δὲ κωλύσαι τὴν χρημάτων καλλίαν.

Λαχκόφωκτες ἀριστοφάνης. ὦ λαχκόφωκτι. πάττε πολλοῖς τοῖς ῥόδοις, ἆρ' οἶδ' ὅτι χαίρω πολλ' ἀκούων κακά;

Λαχίδι πλησίον. In epigrammate. *N. L.* Aspidem, rubetam, *ranam in rubetis degentem, & venenosam*, serpentem, & lacertas accuratè fuge.

Λαχίνιον. Lacinium. Mons Crotonis. Et Lacinia, locus.

Λαχίσματα μελῶν. *Membrorum, &* carnium laceramenta. Laniamenta, vel dilacerationes membrorũ. Membra dilacerata, & dilaniata. Vt, Inuenerunt tunicam cruentatam, & dilaceratam. Pro, discissam, disruptam.

Λαχίσματα. Laceramenta. Laniamenta. Res laceratæ, vel dilaniatæ. *à verbo* λαχίζω. *Lacero. Lanio. Rumpo. Discerpo.* Et rursus. Deinde Turci circumferebant Libani fasciculos ex foliis confectos flamma crepitante discerptos.

Λαχκόπλουτον. Ex fossa locupletatum. Laccoplutum, Calliam Athenienſem tali de causa sic vocabant. Xerxem in nauali prælio ad Salaminã *commisso* superatum, Athenis fugisse *dicunt*. Cùm autem quidam Persa in Calliæ ædibus stationem haberet, & *suam* supellectilem illic reliquisset, & Barbari celeriter fugissent, illius Persæ famulos *seruos* magnam auri vim in fossam *quandam* coniecisse, sperantes, se postea reuersos, *id aurum* seruatum recepturos. Haud tamen *hoc ipsis* contigisse dicitur. Calliam enim priùs illis pecuniis potitum fuisse *tradunt*. *Er. ad. Chil. 4. Cent. 6. col. 937. ad. 16.*

Λαχκόπρωκτος. Qui podicem instar fossæ latum habet. Cinædus. Aristophanes *in Nubibus. pag.* 122. *v.* 19. *&* 20. Phi. An ignoras me gaudere multa audientem iam maledicta? Str. O cinæde. Phi. Conspergo *me* multis rosis.

NOTÆ.

Ἀεισοφαίῃ.] In Nubibus. pag. 112.

E Στρ. Ὦ μαρ', ἢ παλαιὸς, ἢ τοχωρύχος.
Φι. Αὖθις με ταυτὶ ταυτὶ, ἢ πλέω λέγε.
Ἆρ' οἶδ' ὅτι χαίρω πολλ' ἀκούων δὴ κακά;
Στρ. Ὦ λαχκόφωκτι. Φι. πάττε πολλοῖς τοῖς ῥόδοις.

Si legas
Ἆρ' οἶδ' ὅτι. & cæt. sine interrogatione, vertes,
Ergo scis me gaudere, &c.

Λάκκος. ἀθηναῖοι ἢ οἱ ἄλλοι τὴν ἑλλάδων, ὀρύγματα ὑπὸ τὴν γῆν ποιοῦντες ὀρύχωσι ἢ στρογγύλα ἢ τετράγωνα, & ταῦτα κοπάντες, οἶνον ὑπεδέχοντο, καὶ ἔλαιον εἰς αὐτά. καὶ ταῦτα
F λάκκους ἐκάλουν.

Λάκκος, ὁ θάνατος, ἐπειδὴ λάκκῳ ὧδαπλησίως, ὁ τάφος ὀρύττεται. δαβίδ. καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. καὶ τοὺς μεγάλους κινδύνους, ἅτινες ἔθος ὀνομάζειν τῇ θείᾳ γραφῇ. καὶ ἀνήγαγέ με ἐκ λάκκου ταλαιπωρίας.

Λάκκος. Fossa Athenienſes, & alij Græci fossas sub terra latas, & rotundas, & quadratas faciebant, eásque dealbabant tectorio inductas, & vinum, & oleum in iis excipiebant, *ac reseruabant*, hásque vocabant λάκκους. *vide Aristoph. in Thesmoper. pag.* 488. *v.* 43. *Schol. annot.* 19. *vnde Suid.*

Λάκκος. *Fossa. Sepulchrum.* Mors. Quia sepulchrum vt fossa foditur, *& cauatur*. Dauid. Et fiet similis in fossam descendentibus, *i. mortuis, qui sepeliuntur*. Sic etiam magna pericula sacra Scriptura vocare solet. Vt eduxit me ex miseriæ fossa, *vel, ex miseriarum fossa*.

Λάκκῳ.&c. In foſſam demittere te-ipſum, non pulchrum *eſt* hoc.

Λακωνίζω. Laconum-partibus-faueo. vt, Alij quidem Athenienſium-partibus-fauerunt, alij verò Laconum-partibus-ſtuduerunt. Λακωνίζειν etiam, puerorum amoribus addictum eſſe. Ariſtophanes in ſecundis Theſmophor. *quæ fabula iam non extat.*

Λακωνικά. Laconicæ; Virilia calceamenta.

Et vbi penis? Vbi læna? Vbi laconicæ?

Ariſtophan. in Theſmophor. *pag.* 515. *ver.* 24. Et in Epigramm.

Et Lacones pulchris-peplis-inſtructi. N.L.

Λακωνικαὶ κλεῖδες. Laconicæ claues. Hæ autem ſunt celebres. Idem Ariſtophanes *in Theſmophor. pagin.* 521.

Nam viri iam clauiculas, id eſt, paruas claues,

Ipſi ferunt occultas, maligniſſimas,
Laconicas quaſdam, quæ tres habent dentes.
Priùs enim profectò licebat clàm-aperire ianuam
Nobis, quæ feceramus annulum trioboli.
Nunc verò iſte ipſos domi-natus-ſeruus Euripides
Docuit à-vermibus-corroſa habere lignea *ſigilla,*
Quæ-ſuſpenſa-ferunt.

Nam antiquas claues vnicam-glandem, *vnicum peſſulum, vel dentem* habniſſe dicit. Menander Miſumenis. i. Odioſis. Laconica clauis eſt, vt videtur mihi. Circunferenda (inquit) eſt, quia extrinſecus circuncluditur, vecte circumpoſito, vel aliquo huiuſmodi *repagulo*, ita vt, qui ſunt intus, *ianuam ita clauſam* aperire non poſſint. ὁ κίστριξ. ὁ αἰκίστριξ. *vide lex.*

Λακωνικὴ τάξις. Acies Laconica, quæ in ſuperioribus bellis inter ſuperiores *acies* præſtantiſſima fuiſſe videbatur. Acies enim olim in pentecoſtyas, i. *ordines quinquaginta virorum*, & Enomotias, & Mœras, diuidebantur. Enomotiæ autem numerus minimus erat 25 virorum.

Λακωνικὸν τρέπειν παραίνεσιν. Laconicum morem perſequi. Id eſt, ſeipſas hoſpitibus præbere, *ſuique corporis copiam ipſis facere.* Lacones enim ſuas vxores minimè cuſtodiunt.

Λακωνικός. Laconicus. Durus. Virilis. Fortis. Tales enim *erant* Lacones. Et aduerbium Λακωνικῶς. Laconicum ſpirans. Pro, Laconicè, vel fortiter. vel Laconum partibus fauens.

Λακωνικῶς. Laconicè hæc, concisè, *breuiterque* dico. Pro, Viriliter. Tales enim *erant* Lacones.

Λακωνισμός. Laconiſmus. Studium erga Lacones, vt Atticiſmus, ſtudium erga Atticos. *Eraſm. ad Chil. 2. Cent. 10. col. 605. ad 49. Laconiſmus.*

Λακρατίδης. Lacratides. Hic Athenis fuit antiquus Archon. Archon autem fuit Darij temporibus. Sub quo maxima nix fuit, quæ omnia firmiter-obſtruxit, vt nemo prodire poſſet. Quamobrem omnia frigida vocabant Lacratidas. Ariſtophanes *in Acharnenſibus. pag.* 271. *v.* 2. *Schol. annot.* 2. Et antiquo Lacratidæ crus grauatur. Quod ſignificat, propter ſenectutem non poſſum celeriùs incedere.

Λάκκη. Eam, quæ vocatur κώπαλις, τριών, hoc eſt

Λάκκῳ κρύπτειν σαυτὸν, οὐ καλὸν τόδε. A

Λακωνίζω. τὰ τῶν λακώνων φρονεῖν. οἱ μὲν ἀττικίζειν. οἱ δὲ, λακωνίζειν. λακωνίζειν δὲ, παιδικοῖς χρῆσθαι. ἀριστοφάνης θεσμοφοριαζούσαις. β.

Λακωνικαὶ. ἀνδρεῖα ὑποδήματα.

Πῦ τὸ πίος; πῦ χλαῖνα; πῦ λακωνικαί;
Ἀριστοφάνης ἐν θεσμοφοριαζούσαις. καὶ ἐν ἀθηναίοις.

Τοί τε λάκαινις δύπτακλοι. B

Λακωνικαὶ κλεῖδες. ὀφειλέται δέ εἰσιν αὗται. ὁ αὐτὸς ἀριστοφάνης.

Οἱ γὰρ ἄνδρες ἤδη κλεῖδια

Αὐτοὶ φοροῦσι κρυπτά, κακοπράγματα
Λακωνικ' ἄττα ξεῖς ἔχοντα γομφίους.
Πρὸς τοῦ μὲν οὖν ἴσως ἀλλ' ὑποίξαι τὴν θύραν

Ποσσαμβράσι δακτύλιον ξιαβόλου. C
Νῦν δ' οὗτος αὐτοὺς φησὶ κατεσθίειν Εὐριπίδης

Ἐδίδαξε θεσπεσίως ἔχειν σφραγίδας

Ἐξαλαμβρούς.
Τὰ γὰρ ἀρχαῖα μονοβέλανά φησιν εἶναι. μβράνδρος μισουμβράις. λακωνικὴ κλεὶς ὄζυ, ὡς ἔοικέ μοι. ὀφειλομένα φησὶν, ὅτι ἔξωθεν ὀφείλεται, μοχλοῦ ὀφειπομένου, ἢ τινος τοιούτου. ὥστε τοὺς ἔνδον μὴ εἶναι αὐτοῖς. D

Λακωνικὴ τάξις. ἡ κατὰ τοὺς αὖθις πολέμους ἀρίστη τῶν φαλάγγων νομίζεται εἶναι, εἰς πεντηκοστύας, καὶ ἐνωμοτίας, καὶ μοίρας διηρεῖτο αὐτάξεις, καὶ ἦν ὁ ἐλάχιστος ἀριθμὸς τῆς ἐνωμοτίας, ἀνδρῶν ἐ καὶ κ'.

Λακωνικὸν τρέπειν παραίνεσιν. ἤγουν παρέχειν ἑαυτὰς τοῖς ξένοις. ἦκιστα γὰρ τὰς γυναῖκας φυλάσσουσιν οἱ λάκωνες.

Λακωνικός. ὁ στερρός. ἀνδρεῖος. τοιοῦτοι γὰρ οἱ λάκωνες. καὶ ἀπόρρημα. καὶ λακωνικὸν ἀνίων. ἀντὶ τοῦ ἰσχυρῶν. ἢ τὰ λακαίνων φρονῶν. E

Λακωνικῶς. οὕτως, καὶ συντόμως λέγω. ἀντὶ τοῦ ἀνδρείως. τοιοῦτοι γὰρ οἱ λάκωνες.

Λακωνισμός. ἡ πρὸς τοὺς λάκωνας οἰκειότης. ὥσπερ ἀττικισμός, ἡ πρὸς τοὺς ἀττικούς.

Λακρατίδης. οὗτος ἀρχαῖος ἄρχων ἀθήνησιν. ἦρχε δὲ ὅτε τῶν χρόνων δαρείου, ἐφ' οὗ πλείστη χιὼν ἐγένετο. καὶ ἀπέπηξε πάντα, ὡς μὴ δύνασθαί τινα πορεύεσθαι. διόπερ τὰ ψυχρὰ πάντα, λακρατίδας ἐκάλουν. ἀριστοφάνης. παλαιῷ λακρατίδῃ τὸ σκέλος βαρύνει. ὅ ἐστι, δι' ὑπερβολὴν ἀσθενείας τὸ ἐμὸν σῶμα βαδίζειν.

Λάκτιν. τὴν λιγυρίδιον κάταλον, τερπάλιον, ὅ ἐστι ζωμάριον.

A ζωμήρυσιν. δύφρα λάκτο.

Λακύδης, ἀλεξάνδρε κυρηναίε, φιλόσοφος, ὃς τ῀ν ἱστορικ῀ς ἀκαδημίας κατ῀ρξεν. ἔγραψε φιλόσοφα. κ῀ περὶ φύσεως.

Λαλαγεῦσαν. ἡμιμελ῀ς φωνοῦσαν. ἐν ἐπιγράμματι.

Τὰν δ῀ πάρος λαλαγεῦσαν ἐν ἄλσεσιν ἀγρότιν ἀχώ,

Πρὸς νόμον ἡμετέρας ἔθηκε λυρακτυπίας.

B

Λαλάγημα. τὸ ἀναφώνημα. ἦχημα.

Ἱλεύ σοι θαλάμευ, ζωάγρια, κ῀ λαλάγημα

Ἀντίθημα.

Λαλέοντος. λαλοῦντος.

Λαλητέος. ἅπαξ ἀρχαῖς μνῆμα σὸν Εὐριπίδη

Οὔκουν ἄφωνος, ἀλλὰ κ῀ λαλητέος.

Λαμήρυσιν. Id est, culinarium cochleare, quo ius ollæ hauritur. vt, Egregiè factum cochleare culinarium.

Λακύδης. Lacydes. Alexandri Cyrenæi F. Philosophus, qui fuit nouæ Academiæ auctor. Philosophica scripsit, & de Natura.

Λαλαγεῦσαν. Suauiter-loquentem. Concinnè-loquentem. In Epigrammate.

Illam verò priùs concinnè-loquentem in saltibus agrestem Echonem

Ad legem nostræ conuertit lyræ-pulsatæ-strepentem-rationem.

Λαλάγημα Vox-edita. Sonus. vt,

Sacrum tibi thalamum, vitæ-datæ præmium, & vocis-claræ-sonum

Dedico.

Λαλέοντος. εωντος. Loquentis.

Λαλητέος. Dicendus. Celebrandus. *Epigr. lib. 3. pag. 273. epigr. 455.*

Vniuersa Græcia monumentum tuum est *Euripides. Haud-igitur* eris *expers-præconij: sed etiam celebrandus,* & prædicandus eris. Ab omnibus prædicaberis, & celebraberis perpetuò.

C

N O T Æ.

Ἅπαξ Ἀἰχαῖς.] Epigram. lib. 3. pag. 273. epigr. 455.
Ἅπαξ Ἀχαιὶς μνῆμα σὸν γ' Εὐριπίδη. &c.

Λαλία. ἡ δημηγορία. ἰωῆ ὁ ἀρκεσίλαος ἐν τ῀ λαλι῀ δ῀λος τὸν ὀνομάτων, καὶ παῤῥησιαστὴς ἱκανὸς.

Λαλίσταν. τὸ κ῀ λόγον σοφόν. λίγιν ἢ ὁ δ῀γλωττος. κ῀ ὁ δ῀φωνότατος.

D

Λαλίστερον. ἀδολιχίστερον. φλυαρώτερον.

Λαλῶ. δοτικ῀.

Λαμάχων. λάμαχος ἀθηναίων στρατηγὸς ῥᾳδιοκίνδυνος. ὃν ὅτε εἰς σικελίαν ἔπλευν ἀθηναῖοι, ἐχρότησαν μ῀ νικ῀ς, ἐ ἀλκιβιάδου. ἰωῆ ἢ κ῀ φιλοπόλεμος, ἀριστοφάνης.

Σατανδὰς ποσσάνδρος ἰμαντ῀ρ, ὡραγυιάων τε, κ῀ μαχ῀ν,

E Καὶ λαμάχων ἀπαλλαγ῀ς.

Πολλ῀ γὰρ ἦσσον. ἤδιον.

Λαμβάνω ῥ῀μα. αἰτιατικ῀ δὲ, ἐ πόσιμον ἢ περὶ κόσμια λαμβάν῀.

Λάμεχ δύο, ἡ γραφὴ μέμνηται, ἑνὸς μὲν, ὃς ἀπὸ καΐν. ἑτέρου δ῀, ὃς πατ῀ρ ἐνὼχ. γεγένηται δ῀ καὶ λάμεχ. ἐκ ὃν ὁ ἀπὸ καΐν ὃς πρωτόγονος ἄνδρα τε, κ῀ νεανίσκον εἰς μόλωπα. καὶ ὡς δύο φόνους πανοικίους. καὶ τ῀ν δύο τὰς γυναῖκας εἰληφὼς ἐλδὰν, καὶ σελλά. ὃς ἑαυτὸν κατεμέμφετο, καὶ ἑβδομηκονταπλασίονα ἔφη. ἄξιον εἶναι κολάσεως. ἐκ μὲν ὃς καΐν φησὶν, ἐνδιδύκην, ἑπτάκις, ἐκ δὲ λάμεχ, ἑβδομηκονταπλασίως ἑπτάκις κολάζεσθαι οὖν μειζόνως, διότι τ῀ πάσῃ ὃς ἀρχαιοτέρου ἐκ ἐσωφρόνισεν. τὸ δικαίως δὲ ἐνὼχ ἀδελφοὺς αἰτήσαι, ὃς πίστει δι' ὃ τοῦτο ἀρεσάμενος

F

Λαλία. Loquela. Loquentia. Concio. Dictio. Dicendi-ratio. vt, Arcesilaus autem in dictione, *in dicendo* erat nominum distinctè pronunciandorum peritus, & satis in loquendo-liber.

Λαλίσταν. Quod est secundùm rationem sapiens. Dicitur etiam *λαλίστατος*, qui lingua valet, & maximè-vocalis. Loquacissimus.

Λαλίστερον. Loquaciùs. Magis-garrulum. Nugacius.

Λαλῶ. Datiuo. Loquor. Dico.

Λαμάχων. Lamachus, Athenienſium dux temerarius, *qui caput temere periculis obijciebat*, quem Athenienſes, quum in Siciliam nauigarunt, cum Nicia, & Alcibiade *ducem* crearunt. Erat etiam belli-studiosus Aristophanes *in Acharnensibus. pag. 273.*

Fœderibus factis mihi-i-

Psi, molestiisque, & machis, i. præliis,

Et Lamachus liberatus.

Longè enim est iucundius. &c.

Λαμβάνω. Genitiuo. Capio. Corripio. Prehendo. Accusatiuo etiam. vt, Et prior confusio cepit ordinem, i. in ordinem est redacta.

Λάμεχ δύο. Duorum Lamechorum Scriptura meminit, vnius quidem, qui genus à Caino ducit, alterius verò, qui fuit Enochi pater. Hoc verò non natus est ex Caino, qui interfecit & virum, & adolescentem in vibicem, & qui duas cædes fecit, & duorum vxores cepit, *ac duxit*, Eldam, & Selam. Qui seipsum inculat, & pœna septuagies septupla dignum esse pronunciat. De Caino quidem, (inquit) pœnæ sumptæ sunt septies. i. *septuplæ*. De Lamechò verò, septuagies septies. Grauiùs igitur punitur, quòd casu illius, qui priùs peccarat, non sit factus sapientior. Nam Enochi Iusti fratres sustulit, qui propterea fide *Deum* orauit

ne talem mortem videret, & exauditus, *in cælum* translatus-est. Fuit autem ex Iusto Setho oriundus Enochus, ex quo Christus à Luca per-generis-descriptionem deducitur. Impiorum igitur semen, piorum genus delere studuit. Nam Dei-cultus, *& pietas est* peccatori tes abominanda. Quamobrem Caini quidem genus, & semen est-maledictum, Sethi verò, benedictum. Neque voluit Deus cum iustorum genere genus impiorum commiscerì: sed deleri. Quoniam igitur *homines* occi lebant, & ipsorum *occisorum* vxores ducebant, immania monstra, Gigantes sunt-exorti. Propter quos etiam diluuium veniens omnes perdidit. Solus verò Noe in sua gente iustus inuentus, seruatus-est.

Λάμια. Lamia. Doris in secundo *verum* Libycarum, hanc scribit fuisse mulierem in Libya formosam: sed cùm Iupiter cum ea se miscuisset, *eámque compressisset*, per Iunonis Zelotypiam liberos, quos illa pariebat, occisos *refert*. Quamobrem, ob dolorem, euasisse deformem, & aliorum liberos rapere, & occidere. Est & Thessaliæ vrbs, vnde profecti Græci, post Alexandri mortem, Athenienſibus ducibus, libertatis studiosi, *& vindices*, Antipatrum vicerunt. Menander Androgyno.

Percussas enim perdidit acie instructa profe-
Qus *alicunde*
In vrbe *Lamia* mulieres *omnes*.

Λάμια. Lamia. Fera Dicta, quòd magnum guttur, *magnámque gulam* habeat. Λαμίς, Λάμια, Λάμια. Aristoph. *in Vesp. pag.* 348. *v.* 15. Phocæ verò *habebat* odorem, Lamiæ verò testes illotos. Testes enim magnam vim habent ad agendum. Quosdam autem Lamiæ testes fingit, Lamia enim erat fœmina.

Λάμος. Lamus. vrbs Læstrygonum.

Λαμπαδεύσω. Lampadem-ferre. vt, Aristogonus igitur Dionysij sacerdos Lampadem-laturus erat, postea tamen dextris *corporis* partibus dissolutus-est, *in parabasin incidit*.

Λαμπάδιον. Idem ac λαμπάς. Lampas. Ita Dinarchus, & Plato. *Parua lampas.*

Λαμπάδες περὶ τὸ σφυρόν. Fasciolę circa pedis-malleolum. Alij quidem τὸ λαμπάδιον *interpretantur*, λεπτὸν χειρίδιον. Tenuem, ac paruam-manum. *N. L. fortasse, tenuem manicam.* Alij verò *dicunt esse* vinculi genus, *vel fasciæ genus, quo vulnera obligantur.* Alij verò, medicorum ferulam, quæ pedis-malleolum tractat. Alij verò, turundas ex linteolis concerptis confectas, quæ vulneribus induntur. *Linamenta. Penicillos vulnerarios.* Aristophanes *in Acharnensibus. pag.* 306. *v.* 16. & 17. *vbi* L. λαμπάδιον.

Celeriter parate *fascias circa pedis-malleolũ.*
Vix vulneratus-est palo transiliens fossam.

Traianus Imperator *milites* in bello vulneratos curabat. Cùm ipsos vulneraria-vincula defecissent, ipse ne suæ quidem vesti pepercit: sed ipsam totam in fasciolas dissecuit. Lampas verò, quæ per faces-accensas fit, φρυκτὸς vocatur. *vide lex.*

Λαμπάδος. Lampadis. Et λαμπάσι. Lampadibus. Athenienſes tria lampadis festa celebrant. Panathenęis, vulcanalibus, & Prometheis. Ister verò dicit se putare Athenienſes primùm lampada fecisse, *lampadis-*

μὶ δὲ ἐν τούτοις θάλαττον, καὶ ἀκουδὶς μετατίθη. Ἦν δὲ ἐκ τοῦ δικαίου σπέρματος ὁ Νῶε, ἐξ οὗ ὁ χριστὸς κατάγεται γλυκαλογούμενος ὑπὸ λουκᾶ. ἀπώλεζε οὖν τὸ ἀσεβὲς τὸ σπέρμα, τὸ δικαίων ἐξάρας τὸ γένος. ἐπειδὴ βδέλυγμα ἀνθρώποις θεοσέβεια. ἐκ γὰρ τοῦ γένους, καὶ σπέρμα ἦν μὲν καὶν, κατηρᾶτο, ἦν δὲ σὴθ, εὐλογεῖτο. καὶ οὐκ ἐβούλετο ὁ θεὸς τὸ δικαίων γένος φθεῖρ τὸ τοῦ ἀσεβοῦς ὁμιμιξίαν γενέσθαι, ἀλλ' ἐξαλειφθῆναι. ἐπεὶ οὖν ἐφύοντο, καὶ ἐλάμβανον τὰς γυναῖκας αὐτῶν, ἐξαίφνα τέρατα ἐπέπνεον οἱ γίγαντες. δι' οὓς ἐκ ὁ κατακλυσμὸς ἐλθὼν, πάντας ἀπόλεσε. μόνος δὲ δίκαιος εὑρέθης ἐν τῇ γενεᾷ αὐτοῦ ὁ νῶε, ἐφυλάχθη.

Λάμια. ταύτην ἐν τῇ λιβύῃ φασὶν ἐν σπουδῇ λυκαίων, ἱστορεῖ γυναῖκα καλὴν γενέσθαι. μιχθέντος δὲ αὐτῇ διὸς, ὑφ' ἥρας ζηλοτυπουμένην, ἃ ἔτεκεν ἀπολλύειν. διόπερ ἐκ τῆς λύπης δύσμορφον γενέσθαι, καὶ τὰ τῶν ἄλλων παιδία ἁρπάζειν καὶ διαφθείρειν. ἔστι δὲ καὶ πόλις θετταλίας. ὅθεν ὁρμηθέντες οἱ ἕλληνες μετὰ τὴν ἀλεξάνδρου τελευτὴν, ἀθηναίων ἡγουμένων, τῆς ἑλλάδος ἀντιποιησάμενοι, τὴν ἀντίταξιν εἰλήφασιν. μένανδρος ἀνδρογύνῳ.

Πλήξας γὰρ ἔφθειρεν ἐκ παρατάξεως πολὺν

Ταῖς ἐν λαμίᾳ πόσας.

Λάμια θηρίον. ἀπὸ τῆς ἐχίνου μέγαν λαμιόν. λαῖμα καὶ λάμια. ἀριστοφάνης, φάσκης δὲ [εἶναι] ὁσμὴν, λαμίας δὲ ὄρχεις ἀπολύτους. δρασικλῆς γὰρ οἱ ὄρχεις. εἰδωλοποιοῦσι δέ τινας ὄρχεις λαμίας. θήλεα γάρ.

Λάμος. πόλις λαιστρυγόνων.

Λαμπαδεύσαι. ἀριστόγορος ἐν διονύσου μύσης λαμπαδεύσαι μέλλων, εἶτα μέσοι τοι τὰ δεξιὰ παρέθη μέρη.

Λαμπάδιον. ἡ λαμπάς. οὕτω δείναρχος, καὶ πλάτων.

Λαμπάδες περὶ τὸ σφυρόν. οἱ μὲν τὸ λεπτὸν χειρίδιον. οἱ δέ, δεσμίσματα εἶδος. οἱ δέ, ἃ ναρθηκα τοῖς ἰατροῖς ἃ ναρθηκίζονται τὸ σφυρόν. οἱ δέ, τὰ ἔμπλαστα. ἀριστοφάνης.

Λαμπάδες περὶ τὸ σφυρὸν
ἀνὴρ τέθρω) χαίρων δέκα πηδῶν τάφρον.
Τραϊανὸς ὁ βασιλεὺς τοὺς ἐν πολέμῳ τετρωμένους ἐθεράπευεν ἐπιμελέστατα. δι' σφᾶς δὲ τοὺς δεσμοὺς, οὐδὲ τὴν ἑαυτοῦ ἐσθῆτος ἐφείσατο, ἀλλ' εἰς τὰ λαμπάδια αὐτὰ κατέτεμε πᾶσαν. ἡ δὲ τῆς δάφνης γονιμόπλαμπας, φρυκτὸς καλεῖται).

Λαμπάδος, καὶ λαμπάσι, ξεῖς ἄγουσιν ἑορτὰς ἀθηναῖοι λαμπάδος. παναθηναίοις, ἡφαιστίοις, καὶ προμηθείοις. ἴστρος δὲ φησι λαμπάδα

que festum

A νομίσαι πιεῖν φησὶν ἀθηναίους κφαίστῳ θύοντας, ὑπόμνημα τῆ κατανοήσαντος τὴν χρείαν τοῦ πυρὸς διδάξαι τοὺς ἄλλους.

Λαμπετόωντι. λάμποντι.

Λαμπηδόνος.

Λαμπὶν ἅμαξα βασιλικὴ. ἵρδιον φορεῖον. ὃ ὄχιν ἅρμα σκιαστόν.

Λαμπιτώ. ἀλλ' ἀρχὴ μὲν οὖν λαμπιτὼ, ἀντὶ τοῦ ὡς οἶμαι ἀρχὴ τοῦ μάχης ἡ λαμπιτώ.

B cipium sunt Lampitó. Aristoph. Lysistrata. pag. 563. v. 40. vbi Lexic.

Λάμπων ὄμνυσι τὴν ὄχιν ἐξαπατᾶ τινά. φασὶ τοὺς σοφιστικοὺς ἐπὶ τοῖς δοκοῦσιν ὅτους ὀμνύειν. ῥᾳδίως ἂν φθῆναι τοὺς ὄντως ἐπὶ οἷς ὅρκοις ποιεῖσθαι καὶ θεοὺς, ἀλλ' ὀμνύειν χῆνα. καὶ κύνα. καὶ κριόν. καὶ τὰ ὅμοια. ὁ δὲ λάμπων, θύτης ἦν καὶ μαντικὸς, καὶ μάντις. ὡς καὶ εἰς σύβαριν ἀποικίαν ἀθηναίων ἐξιέναι τινὰ. ὄμνυε δὲ καὶ τὴν ἱερὸν τοῦ χηνὸς ὡς μαντικοῦ ὄρνιθος. εἰρῆσθαι οὖν ὅτι τὸν μὴ ὅρκον ἐξαπατῶντα τινά.

C

N O T AE.

Λάμπ.] Aristoph. in Auibus, pag. 389. v. 6.

Λάμπων δ' ὄμνυσιν ἔτι καὶ νῦν τὸν χῆν', ὅταν ἐξαπατᾷ τις π.

Eras. ad. Chil. 4. Cent. 1. col. 848. ad. 34. Lampon iurat per anserem.

Λαμπραὶ. δῆμος ἦν ἐρεχθηίδος. δύο εἰσὶ λαμπραὶ, αἱ μὲν, παράλιοι, αἱ δὲ, καθύπερθεν.

Λαμπρεμονὰ. ὥσπερ καὶ τὸ λαμπρεμονῶ.

D Λαμπραὶ ἡμέραι λέγουσιν, ἢ καθαραί.

Λαμπρίας. πλουτάρχου τοῦ χαιρωνέως υἱός. ἔγραψε πίνακα, ἐν ᾧ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἔγραψε σχεδὸν πάσης ἑλληνικῆς, καὶ ῥωμαϊκῆς ἱστορίας.

Λαμπαδείμων. λαμπαδοφόρων.

Λαμπαδοφόροι. ἀριστοφάνης. οἱ μὲν ἄνδρες ἔστιν λαμπαδοφόροι ὄντες ἀποκεκαύμεθα. οἱ δὲ λυχνοφορεῖσθαι, καπνὸν ἕλκειν τὸν αὐλητήν.

Λαμπραί. Lambræ. Municipium Erechtheidis Tribus. Duæ sunt Lambræ. Vna quidem, maritima. Altera verò, in editiore loco sita.

Λαμπρεμονὰ. Splendidum-indumentum-gero. Vt & λαμπρεμονὰ. Candidam-vestem-gero.

Λαμπραί. Dicunt diem λαμπρὰν. i. claram, non autem καθαρὰν, i. puram.

Λαμπρίας. Lamprias. Plutarchi Chæronensis filius. Confecit tabulam *omnium scriptorum*, quæ pater ipsius de Græca, & Romana historia scripsit.

Λαμπαδείμων. Splendidam-vestem-ferens.

Λαμπαδοφόροι. Lampadiferi. Qui lampadem, siue lucernam ferunt. Aristoph. *Lysistrata. pag.* 563 *v.* 44 & 45. Pr. Quomodo igitur habetis? Præco. Defatigati-sumus. Nam per vrbem *totam* Tanquam lucernam-ferentes, procumbentes-incedimus, & *capite demisso*. Qui enim lucernam ferunt, procumbunt,

E & *capite demisso, terram versus propendentes incedunt*, propter ventum, *ne ab eo lucerna extinguatur*.

N O T AE.

Λαμπαδοφόροι.] Fortasse Λαμπαδορόμοι, ἀντὶ τοῦ λυχνοφόροι. vel, τῶν λαμπάδα φερόντων. Aristoph. Lysistrata. pag. 563. v. 44. & 45.

Πρ. Πῶς οὖν ἔχετε; Κη. Μοιρικῶς. ἐσ γὰρ τὸν πόλεμον
Αἴθ' ὑπολυχνοκεκύφαμεν ἀποκεκαύμεθα.

Μοιρικῶς Doricè dictum, pro comm. μοιρικὸν. & ἀποκεκαύμεθα, pro comm. ἀποκαύμεθα, ab ἀποκαίω. αἴθ', Dor. & more prisco, i. non subscripto: sed adscripto, pro comm. ἦ δ', & ἄπαγε.

Λαμπρόψυχος. αἰτὶ τοῦ μεγαλόψυχος.

F Λαμπρῶς. τὸ φανερῶς, ἢ τὸ εὐδόξως. καὶ ἐπὶ τοῦ δόξη. καὶ λιμπρίαν λαμπρῶς τὴν ἀποδοῦναι, καὶ ἐπὶ τοῖς ἄλλοις παλαιοῖς. ἐπὶ δὲ τοῦ καὶ ἀπέραντον καλουμένου εἰρήνου, λαμπρῶς εἶναι.

Λαμπρύνομαι. δοτῆ.

Λαμπρόψυχος. Pro μεγαλόψυχος. Magnanimus. Animo splendido-præditus.

Λαμπρῶς. Apertè, manifestè, non autem insigniter, vel gloriosè. Apud Thucydidem *lib.* 2. *pag.* 103. *B. anno.* 6. Et fœderibus apertè solutis *& manifestè ruptis*. & apud alios antiquos *scriptores hoc vsu positum legitur*. Et rursus. Et manifestè soluit, *rupit*, *fœdus* illam pacem, quæ vocabatur ἀπέραντος, i. infinita, perpetua.

Λαμπρύνομαι. Dariuo. Splendidè-loquor, vel ago. Vel splendorem-quæro-largitione. Liberaliter, & splendidè viuo. Illustror. Illustris-reddor. Efferor.

Λαμπρυνομένων. Pro καυχωμένων. &c. Illorum, qui gloriantur, & curribus vincunt.

Λαμπτῆρες. Faces accenſæ & ſplendentes. Lucernæ domi ſplendentes. *Sophocles Aiace. pagin. 18. verſ. 285. & 286.*

Quum veſpertinæ
Lucernæ non amplius ardebant, nec lucebãt.

Λαμπτῆρες. Ex λαμπτὴς diminutiuo formatum per ſyncopen. Facula. Lucernula. Parua-fax. Parua-lucerna.

Λαμψακηνῶν. Lampſacenorum. De Alexandri in ipſos ira, vide in voce Ἀναξιμένης.

Λαμυρὸν. Bene-loquens. Loquax. Garrulum. Facetum. Quod ſtuporem incutit. Terribile. Iucundum. Lætum. In epigrammate: Mortalium peſtis, *i. perniciſſus* Amor ignem ſpirantes arcus Abiicit, & lætis oculis crebrò ridet. Et rurſus *Epigr. lib. 3. pag. 226. epigr. 199.* Extincti ſunt autem amores illi loquaces, & ille cum cantu *coniunctus*, Citharæ pulſatæ ſonus, & calicum, *ſine poculorum* iucunda propinationes. Et λαμυρώτερον. Terribilius. Iucundius Suauius.

Λαμπρυνομένων. περὶ τῶν καυχωμένων, καὶ νικώντων ἐν τοῖς ἅρμασι. A

Λαμπτῆρες. οἱ καὶ ἐν οἰκίαις φαίνοντες λύχνοι.

Ἡ ἰὼ ἰὼ σεμνὴ
Λαμπτῆρες οὐκ ἔτ' ἦθον.
Λαμπτῆρες.

Λαμψακηνῶν. ὃθεν δ' εἰς αὐτοὺς μῖσος ἀλέξανδρος, ἐν τῷ, αἰαξιμένης. B

Λαμυρὸν, εὔλαλον ἰυγξάπλουν. καὶ ἀπλήκτικὸν. τερπνὸν. ἐν ὀθηχάμματι. βρετολοιγὸς ἔρως, τὰ πυριέντα τόξα βάλλει. καὶ λαμυροῖς ὄμμασι πυκνὰ γελᾷ. καὶ αὐδῆς. ἐσθίεθ' ἡδὺ τὰ φίλτρα. καὶ κυλίκων αἰ λαμυραὶ σποδοί. καὶ λαμυρώτερον.

N O T Æ.

Βρετολοιγὸς ἔρως.] Ita legendum videtur,

Βρετολοιγὸς ἔρως τὰ πυριέντα τόξα
Βάλλει, καὶ λαμυροῖς ὄμμασι πυκνὰ γελᾷ. C

Et Epigram. lib. 3. pag. 226. epigr. 119.

Ἐσθίεθ' ἡδὺ τὰ φίλτρα τὰ κοπίλα καὶ μετ' ἀοιδῆς
Ἡδιὰ, καὶ κυλίκων αἱ λαμυραὶ σποδιαί.

Λαξεύω. Accuſatiuo. Lateo.

Λὰξ ἐντείνων. Calcibus intendens. Calcibus verberans. Calcitratione percutiens. Λαξ verò dicitur ſtrepitus quidam, qui à pedum digitis *edimus audiſtur. Eſt* & *aduerbium. Calcibus. Calcitrando. Pede perrello.*

Λαξάστηριον. Inſtrumentum ædificiis extruendis ſeruiens. Aſcia. Cælum. Lapidarium ferramentum, quo lapides raduntur, & poliuntur. Λαξεύς enim, ædium ſtructor. Lapicida. Qui lapides radit, & polit.

Λάξις. Mixtionem. Partitionem. Diſtributionem. Portionem. Partem. Sortem. Hæreditatem. Herodotus *multis in locis. Conſule P. Ionicum Lexicum.*

Λὰξ ποδὶ κινήσας. *Hom. Iliad. K. pag. 353. v. 18.* Planta pedis mouens. *Sum. o pede mouens.*

Λαοσόος. Populorum ſeruatrix. Populos ſeruans. Λαοσόος. *apud Homerum Iliad. P. pag. 680. v. 9. vocatur Mars populos ad bellum concitans.* Λαοπαδεύειν. &c. *Sic enim legendum videtur, vt ſupra in* Λαοπαδεύειν. *Iam verò ſuperflua videtur hæc eorundem verborum repetitio non neceſſaria.*

Λάπαθον. Foſſa ad ferarum inſidias, *ad inſidias ferîs ſtruendas.* Et olus, quod vim habet alui vacuandæ. Vnde etiam λαπάζει, vacuare. Homerus. Nauium vacuauit phalanges, pro, diripiens, & vaſtans vacuauit. *Lapathum. Rumex. Oleris genus, à vacuando ventre ſic appellatum.*

Λαπίθης. Lapithes. Nomen proprium. Et pluralis, Lapithæ.

Λαπλία. Currus. *Vide* λαμπλία. *q. d.* λαμπρὰ ἁπλία. *Illuſtris-currus. Rheda-regia.*

Λαπίς. Mendax. Temerarius. *L.* θρασύς.

Λαπίσεια. *Mendax. Temeraria.* Quæ ſe ſublimem tollit, *iactat, & effert.* Quæ circumagitur. Quæ ſe circumagit. Vagans. Epulari cupiens.

Λάπλειν. Euacuare. Et λάπτοντες. Euacuantes. Linguâ bibentes, *vt faciunt* canes. *De quibus Galli dicunt, Laper, ſeruata græca vocis origine.*

Λαξεύω. αἰτιατικὴ.

Λὰξ ἐντείνων. λακτίσματι τύπτων. λὰξ δέ ἐστι, ὁ ἀπὸ τῆς δακτύλων τῆς ποδῶν, ποιὸς ψόφος.

Λαξάστηριον. ἐργαλεῖον οἰκοδομικὸν. λαξόος γάρ, ὁ οἰκοδόμος. D

Λάξιν. μίξιν. μερισμὸν. κλῆρον. κληρονομίαν.

Λὰξ ποδὶ κινήσας. τῇ σφυρᾷ τοῦ ποδὸς κινήσας.

Λαοσόος. ἡ τοὺς λαοὺς σώζουσα. λαπαδεύεσθαι, ἀντὶ τοῦ λαοὺς ἐπὶ τὸν πόλεμον παρορμᾶν. οὕτω δὲ καὶ ὁ Ὁμηρος λαπαδεύεσθαι μάλλον. εἶπε μέντοι τὰ δέξια παρεῖπε μέμνημαι. E

Λάπαθον. ὄρυγμα εἰς θηρίων σύλλαβας. καὶ λάχανον, κηπευτικὸν γαστρός. ἔθεν καὶ τὸ λαπάξαι, κενώσαι. ἔμπορος. νέων ἀλάπαξε φάλαγγας. ἀπὸ τοῦ περὶ τῶν κάτω.

Λαπίθης. ὄνομα κύριον. καὶ λαπίθαι τὸ σκληρὸν καὶ θυμικόν. F

Λαπωλία. ἡ ἅμαξα.

Λαπίς. ψεύστης. θρασύτης.

Λαπίσια. μετεωριζόμενα. ῥιμβούμενα. θέλουσα διωχετεύεσθαι.

Λάπτειν. τὸ σκύλειν. καὶ λάπτοντες, τῇ γλώσσῃ πίνοντες, οἱ κύνες.

Λαρεπεύειν.

A Λαρινδίεσθαι. τὸ σιτεύεσθαι.

Λαρινοὶ βόες. οἱ ἐν Ἠπείρῳ, ἀπὸ λαρίνου βουκόλου, κλέψαντος τὰς Ἡρακλείους βοῦς. ὡς Λύκος ὁ Ῥηγῖνος, ὅτε τὰς γηρυόνου βοῦς ἤλαυνεν. Φερέκυδος δὲ αὐτὸν τὸν Ἡρακλέα αὐτὸς ἐλθεῖν τὰς τῷ Διὶ Δωδωναίῳ δοῦναι. ἀπολλόδωρος δέ, τοὺς εὐθαφεῖς, λαρινούς. λαρινδύεσθαι δέ, τὸ σιτεύεσθαι. ἀριστοφάνης ὄρνισι, ζητῶ τι λαρινὸν ἔπος, ὁ τέλλει πέτεσθαι θρασύστομ' ψυχείου. αἱ δὲ μέγα, ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς βοὸς, ἀπὸ λαρίνου τινὸς βουκόλου τοιούτου τινὸς τῷ σεμνολογεῖσθαι ἐχρήσαντο. εἰσὶ δέ τινες, οἳ καὶ τὸ λαρὸν ἀξιοῦσιν αὐτοὺς ὅτου καλεῖσθαι. οἱ δὲ τῶν ἐκ συλλαβῶν διασώσουσιν. ἴδιον ἦν λαρινοὺς, τοὺς μεγαλορίνους. οὓς δὲ τῇ χαονίᾳ φασὶ, τοιούτους εἶναι βοῦς, οὓς καὶ κεστρινοὺς καλοῦσιν. ἢ οἱ μεγάλοι, κατὰ διάθεσιν, ἀπὸ λαρίνου. ἢ ἐροδίους ὀξυτόνως, ὡς ἀληθινός.

B

Λαεντεύειν. Pascere. Saginare.

Λαεντίνοι βόες. Larini boues, qui sunt in Epiro, *sic dicti* à Larino bubulco, qui boues Herculis furatus fuerat, vt *scribit* Lycus Rheginus, quum *Hercules* Geryonis boues abigebat. Proxenus verò *dicit* ipsum Herculem quosdam *boues* Ioui Dodonæo dicasse. Contrà verò Apollodorus *ait boues* Larinos *vocari pingues, & bene-nutritos, ac saginatos.* Nam λαεντεύειν significat saginare. Aristophanes Auibus. *pag.* 386. *v.* 18. & 19. Dicere quæro, *vehementer cupio* aliquod iampridem magnum, & pingue, *splendidum, ac ampium* verbum aliquod, Quod istorum frangat animum, & *spiritus confundet.* Pro, magnum per translationem *dictam* à bobus. *Aristoph. in Pace. pag.* 470. *v.* 3. λαεντεύσω; *Schol. annot.* 4. *vnde Suid. Lycus Rhegi-nus dicit ipsos* à Larino quodam bubulco hanc appellationem accepisse. Sunt autem quidam, qui censent ipsos vocatos ita παρὰ τὴν λάειν. *Laridi* verò, *genus auis marinæ, de qua Lexica. Sit igitur* παρὰ τὸ λαὸν, *dicens, ab eo, quod est dulce, tenerum, iucundum, gratum.* Quidam verò syllabam α aspero-notant, vt sit λαεντοὺς, idem ac μεγαλορίνους, *siue* μεγαλῤῥίνους, *i. eos,* qui-magnas-nares-habent. In Chaonia verò tales boues esse dicunt, quos cestrinos vocant. Vel *ita vocantur boues* magni, & bene-nutriti, *pingues, & saginati. Dicentur autem* à Larino *bubulco, qui suos boues bene alebat, ac saginabat.* Herodianus oxytonè *vocem* λαεντὸς *scribendam censet,* vt ἀληθινός. Verus. *Er. ad Chil. 4. Cent. 8, col. 988. ad 80. Larinum verbum.*

C

N O T Æ.

Ἀριστοφάνης Ὄρνισι.] Pag. 386. v. 18. & 19.

--Λέγειν ζητῶ τι πέλας μέγα, καὶ λαρινὸν ἔπος τι,
Ὅ, τι θ' τούτων θρασύστομον ψυχεῖον.

Consule Schol. annot. 11. vnde Suid. ac ibi plura, & varix etymologiæ τῶ λαεντὸς.

Λαρινός. ὁ ἡδύς.

Λαρίσσα. ὄνομα πόλεως.

Λάρκος. πλέγμά τι κοφινοειδὲς, ἢ ψιαθῶδες, ἐν ᾧ φέρεται θαλάμενα.

D

Ὁ λάρκος δημότης ἔδοξ' ἐς ἐμέ.

Ὑπὸ τῆ δίνης δὲ τῆς μαρίλης μοι συχνὴν
Ὁ λάρκος ἐπέπλησεν, ὥσπερ σηπία.

Ἀντὶ τῆ, τῆς ἀπὸ τῆ ἀνθράκων ἀποδιᾶς ἐπαφῆκεν ὁ λάρκος τῷ ἀγωνίας, ὥσπερ σηπία τὸν θολόν. Θηρῶνται γὰρ αἱ σηπίαι ἐναφιᾶσιν ἐκ τῆ σεσυρίγος αὐταῖς μέλανος, ταράττειν βουλόμεναι τὸν παρ' αὐταῖς τόπον, ἵνα μὴ καταφανεῖς ὦσι τοῖς θηρῶσι. λάρκος οὖν, ὁ φορμὸς, ὁ κόφινος.

E

Λάρναξ. σορὸς. ἢ κιβωτὸς. φρίμος, καὶ καριάλιος, ἐς τὸν ῥωμαίων ἐσέβαλον. ἔστιν μὲν ἐς λάρνακας μὲ τῆ νεκρῶν, δι' ἃς γέλων ποιῶν, καὶ ἐς ἀῤῥίχους ἐπώρας ἐχούσας, ἢ καλάμους ὀρνιθευτικῆ, τὰ γράμματα ἐμβαλόντες.

F

Λαρόν. χλιαρόν. ἔσθοντες. ἡδύ.

Καί μιν ἀεὶ τέρψει νοτερὴ δρόσος, ἧς ὁ γεραιὸς
Λαρότερον μαλακῶν ἔπτυσεν ἐκ στομάτων.

Λάρος κεχλικώς, διὰ τῆ ἁρπακτικῶν, καὶ κλεπτῶν. ἐπεὶ καὶ ὁ λάρος ὄρνεόν ἐστιν ἁρπακτικὸν, ἐξ οὗ δηφάγον.

Λαεντίζ. Dulcis. Iucundus. Suauis. Gratus.

Λάρισσα. Larissa. Nomen vrbis.

Λάρκος. Vas quoddam vimineum, cophino, *corbi, calatho, quale, vel storea similis. Larcus*, in quo carbones feruntur. *Aristophanes in Acharnensibus. pagin.* 276. *v.* 6.

Iste larcus est popularis meus. Et pag. 277. & v. 1. & 2.

Præ metu verò puluerem carbonum multum
Iste larcus in me emisit tanquam sepia.

Pro, Larcus præ summo-metu puluerem-carbonum in me emisit, tanquam sepia *sunt in piscatores* atramentum. Sepiæ enim, quum piscatores eas venantur, de atramento, quod ipsis adest, emittunt, turbare volentes sibi vicinum locum, ne venatoribus sint manifestæ. Larcus igitur *est* storea, cophinus, *iuncea, vel vimínea teges. Vas vimineum carbonibus ferendis seruiens.*

Λάρναξ. Capulus. Vrna. Capsa. Vel arca. vt, Primus, & Cerealius in Romanorum *agrum* irrupit. Primùm quidem in capulos, in quibus erant defunctorum cadauera per quosdam nuncios, & in calathos fructibus onustos, vel *in* calamos aucupum, literis iniectis.

Λαρόν. Tepidum. Lene. Iucundum. Suaue. *Epigram. lib. 3. pag. 276. epigr. 469. in Anacreontem.*

Et ipsum semper riget humidus ros, quem ilice senex
Suauius molli spirabat ex ore.

Λάρος κεχλικώς. Larus hians. De *hominibus* rapacibus, & furacibus. Quia Larus est auis rapax, & vorax. *Aristoph. in Equitibus. pag. 242. v. 6. Erasm. ad Chil. 2. Cent. 10. col. 604. ad 48.*

Λαῖος ἐν ἕλεσιν. Larus in paludibus. Prouerbium de iis, qui citò reddunt. *Erasm. ad Chil. 3. Cent. 6. col. 744. ad. 59.*

Λαρώτερος. *vel* λαρίτερος. Dulcior. Suauior. Iucundior.

Λαρυγγίζειν. Dilatare vocem, neque secundum naturam loqui: sed operam dare, vt accuratiùs gutture vtamur, & *voces ex imo gutture petitas edamus*. Demosthenes in *oratione* pro Ctesiphonte. Et λαρυγγίζουσι. Vociferantur. *Tantas edunt voces, quantas ipsorum guttur capere, ac emittere potest.* Corui autem circumuolantes fursum, & deorsum, tumultuantes, & vociferantes cum magna petulantia, *vel insolentia*, quemadmodum corui magna voce crocitant.

Λαρυγῶ. Magnis clamoribus (inquit) in alios oratores inuehar. Vel guttur dissecabo, & *ita* oratores tacere faciam. *Sic oratoribus imponam silentium.* Nam secto gutture vox proferri non potest. *Aristophan. in Equitibus pag. 209. v. 2.*

Λάρυγξ, λάρυγγος, ὁ. Guttur. φάυγξ verò, φάρυγγος, ὡς vulgus scribit. Frumen. Summa gulæ pars. Fauces.

Λάσανα. Ollæ pedibus instructæ, & culinaria vasa. vbi Senatui post sacrificia carnes parantur. *Aristoph. in Pace. pag. 468. v. 18. Schol. ann. 8. Alias alia. Vide* λόβαξ in vulg. Lex.

Λάσιος. Densa Setosa Hirsuta.

Λασιόκωφος, Valde surdus. Qui sic dicas, aures hirsutas habens, adeò vt surdus sit, & expers sensus, *vt nihil audiat, nihilque sentiat, nihil aurium sensa percipiat.*

Λάσιος. Qui multos pilos habent. Hirsuti. Setosi. Vel prudentes.

Λασίως. De Philoctete verba *fiunt apud Sophoclem in Philoctete. pag. 383. & 384.* Iste primigenitis, *atque primatis* fortasse *existens ex* familiis, nulli secundus, Omnium *rerum necessariarum* expers in vita, iacet solus *procul* ab aliis, Maculosis, *& pellem varias maculis distinctam, & quasi punctis notatam habentibus*, vel hirsutis cum Feris, inque doloribus simul.

Λαῖος ἐν ἕλεσι τὰ ῥεμμία δηλ τὴν ταχὺν διάδοσιν. A

Λαρώτερος. ἡδύτερος.

Λαρυγγίζειν. τὸ πλατυύειν τὴν φωνὴν, καὶ μὴ κατὰ φύσιν ἀθύγγιαθαι. ἀλλ' ὑπερδείσει περιεργότερον τὸν λάρυγγα χρῆσθαι. δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ κτησιφῶντος. καὶ λαρυγγίζουσι, βοῶσιν. οἱ δὲ κόρακες ὑπερπλάμενοι αὖθις κἀκάτω, θορυβώδεις καὶ κεκραγότες μετὰ πολλῆς ἀσελγείας, οἷον οἱ κόρακες λαρυγγίζουσι. B

Λαρύγιαι. καταβοήσομαί φησι τὴν ἄλλων ῥητόρων. ἢ τὴν φάρυγγα ἐκτεμὼ καὶ καθαπαξάσω τοὺς ῥήτορας. τιμοθέους γὰρ φάρυγγος, οὐχ οἷον τὸ φωνὴν φερούσης.

Λάρυγξ. λάρυγγος. φάρυγξ δὲ φάρυγγος, χρᾶται οἱ πολλοί.

Λάσανα. οἱ χυτρόποδες, καὶ τὰ μαγειρεῖα, ὅσα τῇ βουλῇ σφάζουσι μετὰ τὰς θυσίας κρία. C

Λάσιος. θυσία.

Λασιόκωφος. ὁ λίαν κωφός. οἷον λάσια τὰ ὦτα ἔχων, ὡς συγκεκωφάθαι, μὴ αἰσθανόμενον.

Λάσιοι. πολύτριχοι, ἢ σωφρονεῖν.

Λασίοις. ὡδὲ φιλοκτήτου ὁ λόγος. ὕδε πρωτογόνων ἴσως ἔπεσιν ὑπάρχων οὐδενὸς ὕστερος πάντων ἀμοιρος ἐν βίῳ κεῖμαι μόνος ἀπ' ἄλλων ἔρημος, ἐν λασίοις μετὰ θηρίοις. D

NOTAE.

Οὔτος πρωτογόνων.] Sophocles in Philoctete. pag. 383. & 384.

Οὔτος πρωτογόνων ἴσως
Οἷον ἐλατὶς ὕστερος,
Πάντων ἄμμορος ἐν βίῳ
κεῖμαι μόνος ἀπ' ἄλλων,
Σπιτῶν, ἢ λασίων μέτα
Θηρῶν, ἵν' ἰὼ ὠὼ στεναχαῖς ὁμοῦ.

E

Λάθη. χλεύη. ἐλιγμοὶ. αἰσχύνη *vide Hesych.* Derisio. Contemptio. Dedecus. Turpitudo. Conuicium. Insultatio. Insolentia. vt, Dicunt autem *ipsum* nec appositicias, nec asciticias comas per contumeliam assumpsisse, nec insolentiam ad illam necetlitatem *adhibuisse. N. L.* ἐπλεῖτο. sed eas, quas cogenitas habebat, excoluisse, & extendisse, *ac exornasse.* Et rursus. Messenij verò cum insolentia, *vel, insultatione*, & risu, vt ludicrum Spartanorum, prima Iouis donaria dissemirarunt.

Λάθη. αἷμα. λέγουσι δ' ὅπου δὴ πεφθέντος, ὑὸς ἐπάκτιος κόμας ἐκ τῆς ὕβρεως, καὶ λάθῃ ἐς τὴν χρείαν περιλάμβανον. ἀλλὰ ἂς ἔχῃ συμφυεῖς ἀσκῶν, καὶ ἐκτεινόν. καὶ αὖθις. οἱ δὲ μεσσήνιοι. σὺν λάθῃ, & γέλωτι, ὥσπερ ἄθυρμα τῆς παρπατῶν τὰ πρῶτα τῶν διὸς ἀπαρχῶν διὰ πειρᾶν.

Λάσος. χαρβίνα, ἁρμονιδός. πόλεως δ' ἀχαΐας. γεγονὼς καὶ τὴν ὀλυμπιάδα, ὅτε δαρεῖος ὁ ὑστάσπου. τινὲς δὲ τοῦτον συναριθμοῦσι τοῖς ζ σοφοῖς, ἀπὸ περιάνδρου. πρῶτος δὲ οὗτος ἐφεῖ μουσικὴν ἔγραψε λόγον, καὶ διθύραμβον εἰς ἀγῶνα εἰσήγαγε, καὶ τοὺς ἐριστικοὺς εἰσηνέγκατο λόγους. F

Λασταυροκακκάβου. βεβωμά τινος ἢ ἵππου ἢ χυ-

lippum

A σίπαξω ἀρχιμάγειρος, ἐν τῷ ἐμοὶ καλοῦ, ἢ ἡδονῆς. ὡς αὖ τὸ καθαρεύειν αὐτὸ ἔστιν εὐφημότερος.

Λάσταυρος. πόρνος. δασὺς τὸν ταῦρον. λασιόταυρός τις ὢν ὁ δασὺς τὸν ταῦρον. ἢ τις ἐν τοῖς ἴλλησιν, ἢ τοῖς βαρβαρίοις λάσταυρος τὸν ξόπον, ὅτι πάντες ἐταῖροι τοῦ βασιλέως ἦσαν.

sippum in *libro* de Honestate, & Voluptate, dictum-est quoddam edulium, cuius parandi ratio operosior, atque lautior est.

Λάσταυρος. Scortum-masculum. Scortator. Qui taurum habet hirsutum, quasi dicas λασιόταυρος. Ταῦρος autem, *virile membrum. Vnde* παρθένος ἀτάυρωτος. *Virgo nullum passa virum.* Salax. Peni-deditus. Lastaurus. vt, Si quis inter Græcos, vel Barbaros erat ingenio falaci, *vel usque veneris addicto prædibus*, omnes illi Regis erant sodales.

Λατυγία. Θηλυκὸν, καὶ λατυγάς.

Λατυγία. Fœmineum *est. Est nomen generis fœminei.* Maiorum-guttarum-destillatio. Et λατυγάς. *vel* λάτυγας Maiores guttas.

B Λατύξ. ἡ μεγάλη σταγών. ἐν Ἐπιγράμμασι.

Τοὺς ἢ μεθυστὰς
Καλύφω λατύγων πλήγμασι τερπομένους.

Ἀτύξ Magna-gutta. In Epigrammate.

Temulentos autem

Tegam magnarum—guttarum ictibus delectatos.

Λατῖνοι. οἱ νῦν ῥωμαῖοι. τήλεφος γὰρ ὁ ἐξ Ἡρακλέους ὁ ἐπιθυληθεὶς λατῖνος, μετονόμασε τοὺς πάλαι κητίους λεγομένους νῦν λατίνους. Ἰταλοὶ δὲ ὕστερον πάλιν μετωνομάσθησαν, ἔκτισε Ἰταλοῦ διωκισάντος τῆς χώρας. αἰνείου δὲ καταλαβόντος τὴν δύσιν, ἐκλήθησαν αἰνεάδαι. μεθ' ὃν ῥωμαῖοι πάντες μετονομάσθησαν, ἀπὸ ῥωμύλου λαβόντες τὴν ἐπωνυμίαν.

Λατῖνοι. Latini, qui nunc Romani. Telephus enim Herculis filius, cognomento Latinus, eos, qui olim Cetij vocabantur, mutato-nomine vocauit Latinos, *vt nunc vocantur.* Hi verò rursus vocati sunt Itali à quodam Italo, qui regionis illius principatum obtinuerat. Cùm autem Æneas Occidentem occupasset, vocati-sunt AEneadæ: Post quem omnes, Romani, mutato-nomine vocati-sunt, quod nomen à Romulo acceperunt.

C

N O T AE.

Κητίους.] Fortasse Λατίους. Latios. Nam, vt canit Ouid.

Dicta sint Latium terra latente Deo. Vide.

Λατρεύω. τὸ τιμῶ. ἀγαπητῶ. ὡς τὸ οὐκ ἠλάτρευσαν τῷ κτίσαντι οἱ θεόφρονες ἀλλὰ τῷ κτίσαντι. δοτικῇ δὲ, ὅτι τῷ θύσαι, ὡς τὸ λατρεύειν ζῶντι θεῷ.

D Λατρεία. δουλεία ἐπὶ μισθῷ.

Οἵας λατρείας αἰθ' ὅσαν ζήλου ξίφη.

Λάτρις. λάτρευε. Θηλυκὸν δὲ λάτρεις, θεράπαινα δούλη. πρεσβῦτις.

Δείσας ἡμιγυάικα θοὸς λάτριν. ὃς τάδ' ἔρεια.

Ἐνδυτὰ δ' ξανθοὺς ἱκρίμασι πλοκάμους.

E Λάτρις. τὸ ἁπλοῦν διὰ τοῦ ι. εἰδωλολάτρης δὲ διὰ τοῦ η. ὁ σωσθείς.

Λάτρον. ὁ μισθὸς. λατρεία γὰρ ἡ ὑπὲρ μισθοῦ δουλεία. λάτρις ἢ διὰ τοῦ ι. λάτρον ἄγειν παλίορσον ἀσκία τῇ καρμῖνι.

Λατύπη λιθουργική. ἢ τὸ λεπίδιον τοῦ λίθου.

Λαιμάνη. ὁ λαιμός.

Λαύρα. δημόσιος στενωπός. ἀμφοδὸς. ῥύμη. διὰ τῆς οἱ λαοὶ ῥέουσιν. ἢ λαύρα ἡ στενὴ ῥύμη, ἔνθα πᾶσα ἀκαθαρσία, ἢ ὁ ῥυπαρὸς τόπος. καὶ λαύρα ἡ στενὴ κατοικία τῶν μοναχῶν καὶ ἔστι δὲ τῇ οὐδὲ ὃς ἐς λαύρην. λαύρα οὖν, διὰ τὸ ῥέειν δι' αὐτῆς τοὺς λαούς.

Λατρεύω. Honoro. Colo. Accusatiuo. Vt illud. Diuina-sapientia præditi non coluerunt res-conditas præ conditore. Datiuo *etiam gaudet, quum ponitur* pro sacrificium-facio *Immolo. Seruio.* vt illud, Deo viuenti sacrificium-facere, *seruire.*

Λατρεία. Seruitus mercedis causâ. *Opera, quam quis alicui mercedis causa seruiens nanat. Vt apud Sophoclem in Aiace. pag.* 30. *v.* 12.

Qualia seruitia pro quanta amulatione alit!

Λάτρις, ιος, ὁ, Seruus. Mercenarius. Famulus mercede seruiens Famulus. Fœmineum verò, λάτρις, ιος, ἡ, Ancilla. Famula. Serua. Mercenaria-mulier. Mendica. *In Epigrammate.*

Metuens semiuirum Deorum seruum, qui hæc montana

Indumenta, & flauos suspendit cincinnos.

Λάτρις Simplex, per ι *scribitur.* at εἰδωλολάτρης, per η, in compositione. Simulachrorum-cultor.

Λάτρον, Merces, quæ mercenariis datur. Λατρεία enim, seruitus mercedis causâ. λάτρις verò per ι, vt, Seruum adducere retrogradum, inhonestum, frigulo.

Λατύπη. Mulier-lapides-cædens. Quæ in lapidum cædendorum opere occupatur. Vel tenuis *pars* lapidis. Lapidum fragmenta.

Λαιμάνη. Guttur.

F Λαύρα. *Aristoph. in Pace. pag.* 437 *v.* 23. Publica-angusta-via. Biuium. Vicus, per quem populi fluunt. ῥύμη, *Gallicè, Rue.* vel λαύρα, angustus vicus, *angusta via*, vbi omnis immundicies *est, vbi sunt omnes sordes.* vel sordidus locus. Λαύρα etiam angusta monachorum domus. Est autem in οὐδ' ὃς ἐς λαύρην. Λαύρα igitur dicta, quòd populi per ipsam fluant. *Ergo publica, lata, ampla via.*

Λαυρέντια. Laurentia. Nomen vrbis.

Λαύρειον. Laureum. Locus Atticus metalla producens.

Λαφρία. Profunda. *Est & Dianæ epitheton. vi*, Comâ comantem, & senem cano *capillitio*, diuitias esse Laphriam Dianam. *N. L.*

Λαφυγμός. *Aristoph. Pluto. pag. 62 v. 1. Schol. annot. 1. vnde Suid.* Helluatio. Deuoratio. Item in cibis parandis magnus sumptus. Ciborum, ac epularum sumptuosus apparatus. Hoc est dissolutus, & *à quo ridiculo vivendi genere vomitus*, & sumptuosus cibus. *Et λαφύσσειν significat Helluari*, & inexplebiliter vorare. Eupolis in Assentatoribus. Hauriet hausturn virilem admodum. *Helluationem adeundum virilem helluabitur.* Et Homerus *Iliad. λ. pag. 413. M. L.* ὑγροφ. Et viscera omnia absorbet, *vel exhauriet.*

Λαφύξας. Qui dilacerauit. Qui copiosè est epulatus. Aelianus. Hæ verò Aquilæ, viscera elephantorum absorbebunt, *exhaurient, quod dixit*, monstratis vexillis, *in quibus erant Aquilæ manu factæ.* Et, Persæ verò, quum in fontes incidunt, *quum fontes inuenêre*, copiosus *aquam* hauriunt, vt quodammodo nequeant expleri, & in magnum malum incidunt, quòd ipse venter ob nimiam aquæ ingestionem, aquæ importunæ assumptionem, qua grauatur, diu ferre non possit.

Λάφυρα. Quæ de hostibus adhuc viuentibus capiuntur. *Quæ viuentibus adhuc hostibus auferuntur.* Quæ verò *detrahuntur* ipsis mortuis, σκῦλα vocantur, *exuuiæ, spolia.*

Λαφύσσω. Helluo. Gulosus. Gurges.

Λαχανεία. Olerum-collectio.

Λαχανικὸν. Oleraceum. Quod olera sapit. Ex oleribus confectum.

Λαχανίζεσθαι. Lachanissare. Olera colligere, vt ξυλίζεσθαι Lignari. Ligna colligere. & φρυγανίζεσθαι. Cremia colligere. Virgulta colligere.

Λαχανοπῶλαι. Oleribus. *Et λαχανοπώλης ου, ὁ. Olerum venditor. Et dativus plurali τοῖς λαχανοπώλαις.* Olerum venditoribus vt, Magnam iuris iurandi sanctimoniam ostentantes, per olera iurant, Dicentes, Per olera, & per mala.

Λαχανίζεσθαι. αἱ τὰ λάχανα συλλέγειν. ὡς ξυλίζεσθαι, τὰ ξύλα συλλέγειν. καὶ φρυγανίζεσθαι.

Λαχανοπῶλαις. τοῖς λαχανοπώλαις. παλλαὶ δορκὰς ὀβελίσκοις ὀπτὰ ἐκπύρωσον, φεῦ λάχανα ὠμύουσι. μὰ τὰ λάχανα. Ϛ μὰ τὰ κακὰ λέγοντες.

N O T Æ.

Λαχάνων.] Aristoph. in Thesmophor. pag. 521. v. 24. & 25.

Κἄρτα γ' ἄμεινον ἀγοραίας ὄρᾶ κακὸν,
Ἢ 'ν ἀγρίοισι λαχάνοις αὐτὸς βαφείς.

Hoc ideo dictum, quia pag. 521. v. 1. Poeta dixit,

Εὐεπίδου τὸ τῆς λαχανοπωλίδος.

Λαχάρης. Lachares, Lachetis F. Athenienſis Sophista, diſcipulus Heracleonis, Athenienſis Sophiſtæ, magiſter verò plurimorum: at clarorum *virorum*, Euſtephij, & Nicolai, & Alterij. Floruit temporibus Marciani, & Leonis Imperatorum. Scripſit de colo, & commate, & periodo. Diſputationes. Hiſtoriam ſecundùm Cornutum, *de Cornuto.* Oratorias eclogas, *i. ſelecta loca ex oratoribus*, ordine alphabetico. Lachares Sophiſta, tardior quidem erat in diſputationibus: ſed vir vel ipſo vultu virtutis præſtantiam præ ſe ferens, dignus, qui Philoſophus potiùs, quàm Sophiſta vocaretur, qui viſum amiſſum recuperauit. Nam & alioqui vir Deo-charus fuit.

Λαχάρης. λαχάρεως, ἀθλιωτάτος σοφιστὴς. μαθητὴς ἡρακλείωνος σοφιστοῦ ἀθλιωτάτου. διδάσκαλος δὲ πλείστων. ἐκδόξων δὲ, δυσερίου. Ϛ νικολάου. καὶ ἀστερίου. ἀκμάσας ἐπὶ τῶν μαρκιανοῦ καὶ λέοντος τῶν βασιλέων. ἔγραψε περὶ κόλου, καὶ κόμματος, Ϛ περιόδου. διαλέξεις. ἱστορίαν τὴν κατὰ κορνοῦτον. ἐκλογὰς ῥητορικὰς καὶ στοιχεῖον. ὁ λαχάρης ὁ σοφιστὴς βραδύτερος μὲν ἦν πρὸς τοὺς λόγους. καλὸς δὲ, καὶ ἀγαθὸς τὴν ὄψιν πρὸς ἀρετήν. φιλόσοφος ἄξιος καλεῖσθαι μᾶλλον, ἢ σοφιστής. ἐς γοῦν τὰς ὄψεις ὑποβαλὼν, πάλιν ἀνεκτήσατο. ἐπεὶ καὶ ἄλλως θεοφιλὴς ἦν ὁ ἀνήρ.

Λαχεῖν δίκην. Intentare litem. Litigare.

Λάχεια. Terra breuis. *Hom. Odyss. I. pag. 248. v. 8.* νῆσος λάχεια. *Insula parua.*

Λάχεια. γῆ βραχεῖα.

Λαχεῖν δίκην, δικάσασθαι.

Λάχη.

Λάχη. τρίχωτις. λέγεται δὲ καὶ ὁ τῆς θαλάττης ἀφρός.

Λαχνήεντα. δασέα. πτερυχωμένα.

Λαχνήεις. ὁ δασύς. ἀπὸ τοῦ λάχνος, ὁ αὐτός.

Λάχος. ἡ μοῖρα. ἀπὸ τοῦ λαῶν καὶ σπορὰς ἀγρίου μέγα λάχος. λέγεται δὲ καὶ πρόλαχος, ἡ πρώτη μερίς. καὶ αὖθις ἐν μύθοις. τοῦτο μὲν οὖν πρῶτον λάχος οἴσομαι. καὶ αὖθις. σφαῖρα ἧς λάχος κονιορτὸν ἐμίχθη.

Λαχὼν. κληρωσάμενος. ἀριστοφάνης. πρὶν λαχεῖν τὰ κοινὰ κατεδήδιεις. τουτέστι, πρὶν κληρωθῆναι. πρὶν χειροτονηθῆναι. πρὸ δημοσίας ἁρπάζεις. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς δείπνοις ἁρπαζόντων πρὸ δημοσίας.

Λάψαι. τῇ γλώττῃ πιεῖν.

Λάψοντες. ἐπιθυμητικῶς ἔχοντες τοῦ πιεῖν. οἱ γὰρ αἱμάδες ἐμπεφυσημένοι, καὶ διὰ τοῦτο δίψα ὁρμῶντες, ἐν τῇ κρήνῃ ἔχουσι τὸ παρόρμημα. ἔστι πλατύτερον ἐν τῷ ἀπολάψεις.

Λάχνη. Lana. Lanugo. Villus. Capillus. Hirſutæ ſetæ. Dicitur & ipſa maris ſpuma, λάχνη.

Λαχνήεντα. Denſa. Villoſa. Setoſa. Capilloſa. Hirſuta.

Λαχνήεις, & λάχνος. Idem. Denſus. Villoſus. Setoſus. Capilloſus. Hirſutus.

Λάχος. Portio. Pars Sors. vt, Inter quæ erat & agreſtis ſuis magna pars. *i. apri magnum fruſtum.* Dicitur & πρόλαχος. prima pars. Et rurſus in fabulis. Hanc igitur primam partem abſportabo. Et rurſus. *L. σφαίρα ἧς λάχος.* Globique pars *cum* puluere mixta eſt.

Λαχὼν. Sortitus. Sortitò-conſecutus, *vel adeptus. Sortitò-creatus.* Ariſtophan. *in Equitibus pag.* 103. *v.* 5. Prius quàm ſortitò-ſis-adeptus *res* publicas, *eas* iam deuoras. Pro, Antequàm res tibi ſortitò-obtigerint, priuſquàm creatus-ſis *magiſtratus*, *Rempub deuoras.* Ante diſtributionem *ſortitò factam, tu res publicas* rapis. Tranſlatio ducta ab illis, qui in cœnis, *& conuiuiis, cibos in menſa poſitos* rapiunt ante diſtributionem *fieri ſolitam.*

Λάψαι. Lingua bibere. *Lambere. Canis inſtar potare. Gallicè, Lapér.*

Λάψοντες. *Vel potiùs* λαφύσσοντες. Lambere-cupientes. Bibere-cupientes. vt, Qui enim ſanguine ſunt-repleti, & propter ſitim impetuosè feruntur, in fonte fiduciam, *animique præſentiam* habent. Hoc fuſiùs explicatur in voce Ἀπολάψεις.

ΤΟ Α. ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΑΙ.

Λαὰ ἀρίστερά. ἢ κολοβά.

Λαιδρὸς. ὁ θρασύς.

Λαίεται. καθαιρεῖται.

Λαιστὸν. τὸ ἀρχαῖον.

Λαίθαργος. λαθραῖος δάκτης. σαπρεὺς δάκνουσα, ἢ χίων λαίθαργος. εὐπαρόμοια δὲ τῇ ὑποκεκομμένῳ δυοῖν ὄψοιν, ὃ πρὸς ἀλλήλοντον δὲ λάθρα.

Λαιθυρίζω. χλευάζω.

Λαικάζω. ἀπὸ τοῦ.

Λαικαστὴς. ὁ πόρνος. ἀριστοφάνης. λαικαστὰς τις καὶ καπηλεύων. τουτέστι πόρνος. ὁ αὐτός. κἀμοῦ γε ἡ νῖας ἀφίδας ἐπῶν. τὸ ἡ τορνεύω. καὶ μαλλυλίζει, καὶ λαικάζει. καὶ λαικαίστρια, ἡ πόρνη. Μητ.

Λαῖδα. Læua. Siniſtra vel mutila.

Λαιδρὸς. Audax. *Temerarius. Impetuoſus. Impudens. Rapax.*

Λαίεται. Diſſoluitur. *Euertitur.*

Λαιστὸν. Antiquum.

Λαίθαργος. Clàm-mordens *canis. Vt in hoc ſenario.* Blandiris mordens & canis clàm-mordens es. Prouerbium in eos, qui ſimulant quidem ſe beneuolos eſſe: ſed tamen clàm inſidiantur.

Λαιθυρίζω. Irrideo Derideo.

Λαικάζω. Decipio. *Fallo. Scortor. Ariſtoph. Equit. pag.* 199. *v.* 12. *annot.* 11. *& in Theſmopho. pag.* 513. *v.* 9.

Λαικαστὴς. Scortator. Scortum maſculum. Ariſtop. *in Acharn pag.* 264. *v.* 13. Scortatorè que, & cinædos. Hoc eſt ſcorta-maſcula. Idem *in Theſmophor. pag.* 513. Flectit verò nouas teſtudines verborum, Alia verò tornat, & rotundat. &c. & 29. *v.* Mn Et Scortatur. Et λαικάστρια. Meretrix. παρὰ τὸ λαὸν πιπράσκειν, καὶ πλάττειν, quòd ſe nimium ornet, vt amatores facilius alliciat.

NOTAE.

Κάμοῦ γε νῖας ἀφίδας.] Ariſtoph. in Theſmophor. pag. 513.

Καμοῦ γε νῖας ἀφίδας ἐπῶν
Τὰ δ' ἐστὶν ὦδί, τὴν κολλυμβιστῆ
Καὶ γαμψοῦν τὸν κάρτορα ζῇς,
Καὶ κεκρυπτῆ, καὶ λαικάζῃ
Καὶ χαυνᾷ.
Καὶ λαικάζῃ.

Λαίλαι. ὁ μὴ ἐκ γένους τύραννος.

Λαίλαψ. ὁμοῦ ἀνέμων ὄμβρος. καὶ σκότος. ὁ δὲ, οἷά τις λαίλαψ ὀθνεία θαλάττιος, ἢ ῥαγδαῖος σκηπτὸς ἐξαπιναίως ἐπῆλθε καὶ αὖθις. λαίλαπι

Λαίλαι. Qui non eſt genere tyrannus.

Λαίλαψ. Turbo venti. Procella. Cũ ventis imber, & caligo. vt, Ille verò, tanquam marina procella, vel impetuoſum fulmen *hoſtes* inuaſit ex-improuiſo, *vel* repentè. Et rurſus *in quodam pentametro.* Procella

Boreæ fractum aspexit cornu. *L.* τῦ Βορέα. i. Procella à Borea excitata. Et fœmineo-genere *dicitur*, vt, Terribilis irruens procella.

Λαίλιος. Lælius. Nomen proprium.

Λαῖμα. Sanguis. Deductum verò est à λαιμὸς. i. *guttur, ex quo sectio profilit sanguis*. Alij verò λαῖμα vertunt ὁρμημα. i. impetus. Quinetiam quidam Asiæ accolæ, *vel, Asiatici*, vocem hanc de impudentibus, & audacibus dicunt. Aristoph. Auibus. *pag.* 426. *ver.* 18. 19. 20.

Deinde verò ascendit ipsi ex-inferis,
Ad sanguinem cameli,
Charephon ille Vespertilio. vide Schol. annot. 13.

Βορέη κλασθὲν ἐπῶδὸν κέρας. τῆ ἐκ τῦ βορέα. καὶ Θηλυκῶς. λαίλαψ ἐπιοῦσα ὑετή. A

Λαίλιος. ὄνομα κύριον.

Λαῖμα· τὸ αἷμα. ἔστι πεποίηται δὲ ἀπὸ τῦ λαιμόν. οἱ δὲ, λαῖμα, τυτέστιν ὁρμημα. ἐπὶ μὲν τῦ ἀφελοῦς τῦ ἀσίας τινὲς, ὅτι τῦ αἰδῶς, καὶ διὸ τὸλμωντας λέγουσι. ἀφ' ἱστορίας ὅρισι.

Κἄτ' αὖ πάλιν αὐτῷ κάτω
Πρὸς τὸ λαῖμα τὸ καμήλου, B
Χαιρεφῶν ἡ νυκτερίς.

NOTAE.

Τὸ λαῖμα τῦ καμήλ.] Aristophanes in Auibus pag. 426. Τὸ ἡμῶν τὸ λαῖμα nobis aperit.

Σκάψ' ἐγὼ κοὐκ ἔλαθον,
Ἄμεινόν πῦ, δὲ λαιμοὺς τμηθὲν
Ἕλκεις Ὀδυσεὺς ἀπόλλων,
Κἀτ' αὖθις αὖ τὸν αὐτὸν κρούσων,
Πρὸς τὸ λαῖμα τῆς καμήλου.

Sic & apud Suidam scribe, τῆς καμήλου.

Λαῖμα Sacra victima. C

Λαιμαργία. Vehemens *vorandi* cupiditas. Auiditas-vorandi.

Λαιμάσσω. Immoderatè comedo.

Λαιμοπέδη. Gutturis-vinculum, quo canis vincitur. *Canis collare. Mollius.* In epigram.

Et sagacium millam catulorum.

Λαιμοδ. Aufugio. *Hesych.* Λαιμοδῖ· ἀπόδρα πτύει.

Λαιμώρη. Faceta. Iucunda. Splendida. Iucundum stuporem incutiens. *N. L.*

Λαίνιλλα. Lænilla. Parua-læna. *N. L.* λαῖνα. *Lana vestis. vestis villosa.*

Λαιόν. Læuum. Sinistrum.

Λαισπάνος. *N. L. Hesych* λαῖπος πίναδος. λάσανος. *Hinc fortasse deductum* λαισπάν. *Meretrix.*

Λαισήϊον. Paruum-scutum. Paruus-clypeus.

Λαισήνη. Læsine. Nomen vrbis. Et *nomen mulieris* proprium.

Λαίδη. Dedecus. Ignominia. Turpitudo.

Λαίσηφορος. Lasciuus. Petulans. Salax. Instar-aprilibidinosus. *q. d.* λαπισφορος. *vide* λάσανος. κάσος *verò significat etiam virile membrum.*

Λαισχίδης. Læscides. *N. L.*

Λαισποδεῖσθαι τὴν φύσιν. *Aristoph. Auibus. pag.* 427. *v.* 5. Λαισποδίας ἢ τὴν φύσιν. Læspodias es naturâ. Pro, Crus habes putridum. *L.* ἰχώρ. Læspodias enim, & Damascas, vt malis-cruribus-præditi carpebantur. *Schol. annot.* 3. *vnde Suid.* Hunc aurem Læspodiam Thuc. lib. 8. dicit etiam ducem-fuisse. Erat etiam litium-amans. Habebat etiam in cruribus vitia quædam. Quamobrem etiam Pallium ad ima vsque crura demissum ferebat, *vt horum vitiorum fœditatem tegeret.* vel (vt Ixion in dictionibus) *ita vocatur* in rebus venereis intemperans, adeò vt iumenta subagitet.

Λαισήϊον. Molestum. Graue.

Λαισήϊον. Prytanéum. *Hesych.* λαῖσον. ξυστὴν. *scalper, scapellus.* σπεῖον. *Vt emplastrum.*

Λαισρυγονία. Læstrygonia. vrbs, vel Regio. Læstrygón verò, Læstrygónis, nomen vrbis.

Λαῖτμα. Fluctus. Vnda. Profunditas.

Λαιμὸς. τὸ ἱερὸν θῦμα.
Λαιμαργία. ἡ συνέζευξις ὀπῆς θυμία.

Λαιμάσσω. ἀμέτρως ἐσθίω.
Λαιμοπέδη. δι' ἧς δησαμένου ὁ πώγων. ἐν θηρεύμασι.
Καὶ τὰν δρίνων λαιμοπέδαν σιαλόκων.
Λαιμωδ. δραπετεύω.
Λαιμώρη. ἡ λαμπρὰ. D

Λαίνιλλα.

Λαιόν. τὸ ἀριστερόν.
Λαισπάνος.

Λαισήϊον. μικρὰ ἀσπὶς.
Λαισήνη. ὄνομα πόλεως, καὶ κύριον.

Λαίδη. αἰσχύνη.
Λαίσηφορος. ὁ λάγνος.

E

Λαισχίδης.
Λαισποδεῖσθαι τὴν φύσιν. αὐτὶ τῦ, κνήμην ἔχειν σαθρὰν. λαισποδίας γὰρ, καὶ δαμασίας καλοῦσιν οἱ βιβλιάλλοντες. τοῦτον δ' ἔτι λαισποδίαν, καὶ φρατηγῆσαί φησι Θουκυδίδης ἐν τῇ ἡ. ἦν δὲ καὶ φιλόδικος. εἶχε δὲ καὶ φαύλας κνήμας αἰτίας πολλάς. διὸ καὶ κατὰ σκέλος ἐφόρει τὸ ἱμάτιον. ἢ ὡς ἔξιον ἐν ταῖς λέξεσιν, ὁ ἀκρατὴς περὶ τὰ ἀφροδίσια. ὥστε καὶ κτῆνη καταδάπτειν.

F

Λαισήϊον. τὸ ἀχθεινόν.
Λαισήϊον. φρυτανεῖον.

Λαισρυγονία. πόλις. ἡ χώρα. λαισρυγών δ', λαισρυγόνος, ὄνομα πόλεως.
Λαῖτμα. κῦμα. καὶ βάθος.

A Λαφαίεια. ὄνομα πόλεως.
Λαίφη. Θηλυκῶς ἡ χλαμύς.
Διελὼ ἀπασείσαιο λαίφεα.
Οὐδετέρως δὲ τὰ ἄρμενα. ἢ οὐθεῖα τὰ λαῖτος. ἤγουν τὸ ἄρμενον. ἢ ἱστίον. ἱμάτιον.

Λαίφυρον, τὸ ἀσθενές.
Λαφυρόν. ταχύ. ἐλαφρόν. λάκωνες τὸ ἡμίξηρον.

Λαφανα. Læphanéa. Nomen vrbis.
Λαίφη. Genere fœmineo, Chlamys. vt,
Madidam excussit chlamydem.
Neutro verò genere *vocantur nauium* vela. Rectus *casus singularis est* τὸ λαῖτος. id est velum *nauticum*, quod & ἱστίον vocatur. Vel pallium, vestimentum.
Λάφυρον. Imbecillum. Infirmum.
Λαφυρόν. *Sic enim l.v.* Citum. Velox. Leue. Lacones verò *sic vocant* id, quod est semiſiccum.

B ΤΟ Λ. ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

Λεαίτειραν. τὴν λειάνουσαν.

Καρκίνῳ τι τυρευτικόν.

Λειαίτειρά τι κίσηρις.

Λ. CVM Ε.

Λεαίτειραν. Q.d. Politricem. Læuigatricem. Illam, quæ materiam aliquam polit, & Læuigat. vt,
Forcipémque ignis-retentricem, vel, ignis-venatricem.
Politorémque punicem.

NOTAE.

Καρκίνῳ.] Sic fortasse scribendum,
Καρκίνον τι τυρευτικόν.
C Quem epigram. lib. 6. pag. 447. epigr. 170. vocat καρκίνον τυραγχέλιον. καρκίνος verò, fabri ferrarij forceps à similitudine brachiorum caneri sic dicta.

Λίαρχος.

Λεβάδεια. καὶ ἡ δοτικὴ λεβαδείᾳ. ὄνομα πόλεως.
Λεββαῖος. ὄνομα κύριον. ὁ ἀπόστολος.

Λέβεδος. πόλις.
D Λέβητες. πλοῖα πολεμικὰ ξήρεις. νῆες.

Λεβιναῖον. ἱερόν.

Λεβηρίς. τὸ ζήρας, ὃ ἀποδύεται ὁ ὄφις. ἡ παροιμία τῶν λόγους λεβηρίδος, καὶ κιρδάλου. ἔστι δὲ εἶδος ὀρνέου ἀτάρκου, καὶ λεπτοῦ. ἄλλως δὲ, γυμνότερος. καὶ ἐπὶ τῶν παροιμία γυμνότερος ἀσπάλου, καὶ λεβηρίδος. φασὶ γὰρ ὅτι λεβηρὶς, πᾶσης τῆς ἰχθύος. ὅθεν ἡ παροιμία μετῆκται.
E

Λέβης. σκεῦος μαγειρικόν. λέγεται δὲ καὶ κάδος. ὡσαύτως δὲ καὶ ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ, ὁ λέβης ἐπὶ τιμωρίᾳ κεῖται. καὶ ἐξαιρετικῶς, λέβητα ἐκάλεσε τὴν ἱερουσαλὴμ. κρέα δὲ τοὺς ἐνοικοῦντας. πῦρ δὲ, τὴν βαβυλῶνα. ζωμὸν δὲ, τὴν ἀναγκαίαν τροφήν. ὃ ὑπολειπόμενος, κατεκαίετο τὰ κρέα.

Λεβηταναῖον. χιτὼν μοναχικὸς ἐκ τριχῶν συνυφασμένος. καὶ τὸ ἱγγύειον γλῶσσαν τῶν ῥωμαίων.
F

Λικεντία καὶ ῥωμαίοις, ἀμνηστεία. βασιλικὴ χάρις.

Λεγιών. ὡσαύτως ῥωμαίοις, ἑξακισχίλιοι στρατιῶται.

Λίαρχος. Learchus. *Proprium viri nomen, vel, Populi-princeps.*
Λιβάδεια. Lebadia. Et datiuus Λιβαδείᾳ. Lebadiæ. Nomen vrbis.
Λεββαῖος. Lebbæus. Nomen proprium *viri, qui fuit* Apostolus.
Λίβεδος. Lebedus. vrbs.
Λίβερνα. Liberni. Bellica nauigia. Triremes. Naues. *Liburna, vel Liburnica.*
Λιβιναῖον. Templum. *Sic fortasse.* Λιβιναῖον ἱερόν. *Lebenæum templum, quod est Lebena. Paus. Corinth. pag.* 69. 12. τὸ δὲ Λιβιναῖον τῇ Κρητῇ ἔστιν Ἀσκληπιεῖον.
Λεβηρίς. Lebéris. Senectus, *& ipsa vestis, pellísque,* quam exuit serpens. Et prouerbium. Cæcior Leberide. *i. serpentis exuuio. Er. ad. Chil. 1. Cent. 1. col. 31. ad.* 26. *Nudior Leberide. Et cæcior* cindalo. Est autem genus auis carnibus-nudatæ, *maculentæ,* & tenuis. *Er. ad. Chil. 1. Cent. 2. col. 409. ad. 78. Cinclus. vbi L.* κιγκλάλου. *Et ad. Chil. 1. Cent. 1. col. 117. ad. 56. Cæcior leberide. Item ad. Chil. 4. Cent. 3. col. 881. ad. 48. Pistillo nudior.* Aliter verò *dicitur, leberide* nudior. Et alterum prouerbium. Pistillo, & Leberide nudior. Aiunt enim Leberidem fuisse pauperem quendam, à quo etiam deductum est hoc adagium.
Λέβης. Lebes. Vas culinarium. Dicitur & cadus. Sed apud Sacram Scripturam Lebes ponitur pro pœna. Et Hiezeciel vocauit lebetem, ipsam Hierusalem, *Hierosolyma.* Carnes verò, ipsos incolas. Igné verò, Babylonem. Ius verò, necessarium victum. Quo *iure* deficiente, carnes cremabantur.

Λεβηταναῖον. Lebetonarium. Tunica, *siue vestis* monachalis ex pilis *caprinis* compositæ. Secundùm patriam Prusaensium linguam.

Λικεντία. Licentia. Romanorum linguâ *vocatur iniuriarum accipiarum* obliuio. Regia, *vel Cæsarea* gratia.

Λεγιών. Legio. Apud Romanos sunt sex millia militum.

Λίγειν σὺ δεινός. *Sophocles in Oedipo Tyranno, pagin.* 175. *v.* 3. *&* 4. *Oedipus Creonti dicit.*

Dicendi tu peritus es. Discendi verò ego sum imperitus, nec possum aliquid audire, quod discam prolatum à

Te. Inimicum enim, & grauem te inueni mihi. Sensus. Tu quidem es acer in dicendo, ego verò cum benevolentia te non audio, propter odium, *quo te prosequor, quòd te mihi deprehenderim esse vehementer infestum.*

Λίγεις μοι. *Dicis mihi gaudium. Dicis mihi vociferationem.* Aristophanes in Pluto. *pagin.* 34. *ver.* 10. Pro, Nuncias mihi lætitiam, adeò vt hac superatus vociferer.

Λίγω. Dico. Loquor significat. Quietiam metior, & dormio, & colligo, & sortior, *vel, sorte accipio.* A futuro autem λίξω *deducitur* præsens λίξω. Cubo, dormio. Vnde *imperfectum pass.* λίξετο, cubabat, dormiebat. Vt à *futuro* Λέξομαι ἔρομαι. *quod à comm. ἐρέω. Excito. subo. quod ab* ὄρω, *moneo, excito, concito, deducitur præsens* ὄρνυμαι. *moneor, excitor, concitor, surgo. Hinc imperativus com. apud poetas* ὄρσευ. *Surge. & sonicè dissoluta ευ diphthongo in ιο. formatum* ὄρσιο. *Hom. Iliad. φ. pag.* 814. *v.* 23. Λίγω etiam *significat* ædifico. *vnde compositum* διαλίγω διοικοδομῶ. *exædifico.* Et διαλίγουσιν. Exædificantem. Et διαλίγουσι. Perfodiunt. Perfringunt. Perrumpunt. Thucyd. *N. L.*

Λίγεαι σὺ δεινός, μανθάνειν δ' ἐγὼ κακὸς A

Σὺ. δυσμενὴς γάρ, κἀ βαρύς σ' ἔρικ' ἐμοί.

Ὁ νοῦς. σὺ μὲν δεινὸς εἶ τὰ πρὸς λέγειν. Ἐγὼ δὲ οὐ μετ' εὐνοίας σου ἀκούω, διὰ τὴν δυσμένειαν.

Λίγές μοι χαρᾶς, λίγές μοι βοαί. Ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ, αἰτῇ τὸ αἰσχρὸν ἀγγέλλεις μοι χαρᾶς, ὥστε σὺ ταύτης νικέμβροι. βοᾶν. B

Λίγω. τὸ λαλῶ σημαίνει. Ἐκ τοῦ μιξῶ ἴξω, κἀ τὸ κοιμῶμαι, κἀ τὸ συλλέγω. κἀ τὸ λαγχάνω. ὅπου ἂν ἡ λίξω μέλλοντος, λίξω ἐνεστῶς. ἔνθεν λίξετο. καὶ ὅπου ἡ ὄρσευ ἔρσευ. λίγω καὶ τὸ οἰκοδομῶ. κἀ διαλίγουσαν. διοικοδομοῦσαν, κἀ διαλίγουσι. διορύττουσι. Θουκυδίδης.

C

NOTÆ.

Διαλίγουσαν.] Aristoph. Lysistrata, pag. 557. v. 32. & 33.

Τοὺς μὲν γὰρ πρώτους διαλίγουσαν τοὺς ἑταίρους
Κατέλαβον, ἡ δὲ Πανὶ δῆτα παῦλαν.

Legitur & διαλύουσαν, i. aperientem foramen, i. fores, tanquam. Consule nostros Græcos comment. in hunc locum.

Λιαινα. Læna. Animal. Fera. *Aristoph. Lysistrata. pag.* 546. *v.* 19 *&* 20. *vbi legitur* τυρεκκησίδος.

Non stabo læna supra tyrocnestiden, vel, in tyrocnestide.

Λίαινα. ζῶον. θηρίον. κἀ αἰσχροῦ πράγματος.

Οὐ στήσομαι λίαινα ἐπὶ τυρεκκησίδι. D

Pro, tanquam læna. Est autem *hoc Veneri congressus* lascivum, & meretricium figuræ-genus. *Hesych. in* Λίαινα. Τυρόκνησις verò, *propriè quidem, instrumentum culinarium, ferreum, quod multa habet asperiora foramina, quo caseus raditur, vnde vulgò Radula vocatur. Vel culinarius culter, quo caseus raditur. Interdum verò, sic etiam vocatur* gladius. In gladiorum autem manubriis elephanti, & leones sculpebantur. Dicit igitur, Ego prope virum non stabo scortans *i. rebus veneris operam lasciuè navans,* tanquam Læna in tyrocnestide. Leones enim erant genua-flectentes *i. genibus-flexis,* ne conflingerentur.

Ἀπὸ τοῦ ὡς λίαινα. χῆμα δέ ὅτι ἀκόλαστον, καὶ ἑταιρικόν. τυρόκνησις ἡ, ἡ μάχαιρα. ὅτι ἡ ταῖς λαβαῖς τῶν μαχαιρῶν, ἐλέφαντες καὶ λέοντες ἐγλύφοντο. λίγη οὖν ὅτι, οὐκέτι αἰδοῖ στήσομαι πορνεύουσα, ὡς λίαινα ἐπὶ τυρεκκησίδι. ὀκλάζοντες ἦσαν οἱ λέοντες, ἵνα μὴ κατοθραύοιντο.

Λιαίνω. Polio. Læuigo. Concido. Comminuo. Et λιαίας *particip. aor.* 1. *act. communiter,* & λελιάς, *Atticè, verso* α *in* ε. *Accusativo.*

Λιαίνω. καὶ λιαίας, καὶ λελιάς, αἱ παπαῖ. E

Λιπλασία. Prædæ-abactio. Direptio. Captiuitas.

Λιπλασία. αἰχμαλωσία.

Λιπλατῆσαι. Prædam-abigere. Diripere. Populari. Et λιπλατεῖ. Prædatur. Populatur. Diripit.

Λιπλατῆσαι. σκυλευθῆσαι. καὶ λαπλατεῖ. λῃστεύει. ἁρπάζει.

Λιχάνη. Peluis. Patina. Catinus. Commune quidem *nomen est* λακάνη. Quod compositum est ex intensiua particula λα, & verbo χάινειν, hiare, patere. Est enim *hoc vas* latum, & *patens.* Atticum verò, λεκάνη. *Aristoph. Amibus. pag.* 412. *v.* 32. *&* 25.

Λιχάνη. τὸ μὲν κοινὸν, λακάνη. ὥρα τὸ λα ἐπιτατικὸν μόριον, καὶ τὸ χάινειν. πλατύ ἐστι. τὸ δὲ ἀττικὸν, λεκάνη. F

Λιχάνια, Λιχανίδες, & λιχανίδια. Maiora, & patentia acetaria, *i. vasa, in quibus erat acetum, in quo panis, vel alij cibi tingebantur. Aliàs significat minora, minúsque patentia huiusmodi vasa. Nam est nomen diminutiuum à* λιχάνη *deductum. Parua-pelues. Parui-catini. Patellæ. Aristoph. in Acharnensibus. pag.* 304. *v.* 13.

Λεκάνια. καὶ λεκανίδια λεκάνια καὶ λεκανίδες, τὰ μείζονα τῶν ὀξυβάφων, καὶ σκαφίδια.

Καί μοι λιχάνιον ὡς πλεῖστον λαγῴων κρεῶν.

Et mihi patellam leporinarum de carnium.

Et Aristoph. *in Nubibus. pag.* 106. *v.* 14.

Καὶ ἀριστοφάνης.

Date

Δός μοι λεκάνιον ἵν' ἐμέσω — *Date mihi catinum*, patinam, vel patellam

Schol. annot. 2. ἵνα ἢ χολὴν ἐμέσω &c. *vt bilem euomam.*

Ναυτιῶ γὰρ ἐπὶ τῇ ἐκείνου ψυχρολογίᾳ. — *Nauseo enim ob illius frigidam-orationem*, & ineptias.

Καὶ χολήμοι διαπλύει διὰ τὰ ῥήματα αὐτοῦ. — *Et bilis mihi affluit ob illius verba.*

Λεκανοπώλης. ἀρσενικῶν. διὰ τοῦ η. θηλυκὸν δὲ διὰ τοῦ ι. γυνὴ πωλοῦσα ὠά. — Λεκανοπώλης. Masculeum per η *scribitur in vlt. Syll.* Leguminum-venditor. Vel ouorum-venditor. Fœmineum verò, per ι, λεκανοπώλις. Mulier ova vendens. Ouorum-venditrix. *Aristoph. Plut. pag. 23. v. 13. Schol. annot. 8. vnde Suidæ correctio petenda.*

Λέκιθος. εἶδος ὀσπρίου. ὃ καλεῖται παρὰ τοῖς ἰατροῖς διὰ τὸ ὁμοιόν τι τῷ χρόᾳ λεκίθῳ ὠοῦ. διὸ καὶ μέσος οὗ δηλοῖ τὸ ὁμοιόν τι τῷ ὀσπριόπολιν. καὶ ἐν τῇ Λυσιστράτῃ. — Λέκιθος. Genus leguminis, quod vocatur pisum, quòd colore sit simile τῷ λεκίθῳ ὠοῦ. i. Vitello oui, *luteo, siue flauo ouo.* A parte igitur *Aristoph. in Plut. pa. 23. v. 13. annot. 8. Paupertatem vociferantem vocat* λεκιθόπωλιν, *& significat* leguminum-venditricem. Et in Lysistrata. *pag. 554. v. 7. & 8. vbi* Λεκιθοπώλιδες, *& annotata.*

Νὴ Δί' ἔχων' οὖν ἄνδρα κομήτην φυλαρχοῦντ' ἴδον ἐφ' ἵππου — *Per Iouem ego quidem profectò virum comatum Tribus-præfectum vidi equo-insidentem*, equitantem,

Εἰς τ' χαλκοῦν ἐμβαλλόμβρον πῖλον, λέκιθον παρὰ χρεώς. — *Qui in æreum pileum.* i. in æream galeam *injiciebat legumen*, pisum. i. pisa, vel ouum emptum *à vetula* quadam leguminum, vel ouorum venditrice.

Λέκτρων. κοίτας. ἢ λέκτρον ἑνικῶς, ἡ κοίτη. — Λέκτρων, Cubilibus. Lectis. Et in singulari, λέκτρον. Cubile. Lectus.

Δεκτούς. θηλυκῶς. σοφοκλῆς. — Δεκτούς. Lectus. Delectus. Sophocles *in Oedipo Tyranno. pag. 148. v. 11. & 12.*

Οἵ δ' τ' ἐνθέων
Δεκτοί. — *Hi verò* sunt *adolescentes*
Lecti, siue delecti.

NOTÆ.

οἵδ' τ' ἐνθέων.] Sophocles in Oedipo Tyranno. pag. 148. v. 11. & 12.
—Οἵ δ' τ' ἐνθέων
Λεκτοί.

Λῆκας. αἰτὶ τοῦ κέκραγας. λακεῖν γὰρ τὸ φωνεῖν. ἔστι δὲ καὶ ὥσπερ τοῖς πεπταῖς. λακεῖ δ' ἀσπὶς ὑπ' αὐτῆς. καὶ λακεῖ δ' ὀστέα. καὶ δεινὸν λελακυῖα. — Λέκας. *Aristoph. in Acharnensibus. pag. 279. ver. 11.* τὴν λέκαιναν; Pro τὴν κέκραγας; Quid crepuisti? Pro, Quid vociferatus es? Λακεῖν enim, *vt illic est in Schol. annot. 7. significat* loqui, *crepare, crepitum, sonum, strepitum edere. Resonare.* Est etiam apud poetas *hoc verbum ita sumptum. v.* λάκε δ' ἀσπὶς ὑπ' αὐτῆς. i. Crepuit verò clypeus sub ipsa *lancea. Hom. Iliad. τ. pag. 780. F.* Et, Crepuerunt autem ossa. Et, Terribile crepans, *pro, terribili sono eduo. Consule Eustath. in* Λακεῖν.

Δελήσωσι. θάψωσι. — Δελήσωσι. Sepeliant. *Participem faciant alicuius rei,* Δελεῖν τινὰς τῶν θανόντων. *Defunctum ignis participem facere. i. pyra mandare, & cremare.* Δελεῖν τοὺς. *Sepultura participem facere, pro, Sepultura mandare, sepelire. Nam aliquis alicuius rei genitiuus est addendus, aut subaudiatur, vt in hoc* Δελήσωσι *videtur subaudiri vel* τοῦς, *vel* τίφου. *Eustath. consule.*

Λίλιγας. ὕπνος. — Λίλιγας. Leleges. Gens.

Δελεοργημένα. κεκαλλωπισμένα. — Δελεοργημένα. Læuigata. Expolita. Exornata. *à* λεοργέω. δ.

Δελῆσθαι. ἐπιλελῆσθαι. — Δελῆσθαι. Oblitum-esse. *à prisca* λήθω, *vnde* λανθάνω.

Δελημμένος. προθυμούμενος. — Δελημμένος. Cupiens. Cupidus. Promptus. *à* λήομαι. οδμαι.

Λέλογχεν. ἔτυχεν ἀπέλαυσε. καὶ λελογχώς. λαχών. — Λέλογχεν. Sortitus-est. Adeptus-est. Fructum-percepit. *à prisca* λέγχω. ξω. *med. perf.* λέλογχα. ας. ε. & τελογχώς, *particip. hinc deductum, quod idem valet, ac participium. aor. 2. act.* ἔλαχον. — F

Λέμμα. λέπισμα. — Λέμμα. Tunica. Putamen. Cortex. Tegmen. *Aristoph. Auibus. pag. 394. v. 26.*

Λέμβος, μικρὸν πλοῖον. ἔστι δὲ ὁ χρῶνται σφόδρα λέμβοις ἐξέπεμψαν. καὶ αὖθις πλεῖν δὲ λέμβοις λ' καὶ πολεμεῖν τοῖς αἰτωλοῖς κατὰ θάλατταν. ἡ δοτικὴ, τῷ λέμβει, οὐδετέρως. — Λέμβος. Lembus. Paruum nauigium. vt, Alios verò per vehementem tempestatem lembis emisérũt. Et rursus. Nauigare autem triginta lembis, & mari bellum AEtolis inferre. Datiuus τῷ λέμβει per neutrum-genus *effertur apud poetas, à recto casu* τὸ λέμβει, *pro casum.* ὁ λέμβος. ου.

Λέμωνες. Lemonis. *à vello Lemon. Videtur virile nomen.*

Λίνεον. Est id, quod apud nos *recentiores Græcos vocatur* τὸ. *Latinè*, Linteum. *Ioan. Euang. cap. 13. v. 4. & 5. vocem* λίνεον *sic accepit.*

Λεξίδιον. Dictiuncula.

Λεόναος. Leonatus. Dux Macedonicus, Philippi matri, genere propinquus, & cum Alexandro educatus, & ob educationis consuetudinem, & generis necessitudinem honoris erat particeps. *à honor abatur.* Quamobrem etiam viuente Alexandro, eius animus erat supra-modum-elatus, & quædam Persicæ delicix *in eo erant*, cùm in armorum splendore, & reliqua viuendi-ratione, *vnumquis delicatam agebat*, & hostium cultum, *studiaque* non obscurè sectabatur. Alexandro autem defuncto, hæc etiam æmulabatur, *magnaque sui laudi tribuebat*, se regio cultu ornans, *& regiam maiestatem referens* fluente, *promissa*, demissaque comâ & reliquo apparatu, quem à Persico more non multum abhorrentem excoluerat. Equi Nisæi, & Phaliani, omnes aureis-fræuis-instructi, & excellentibus ornamentis insignes, ante aciem erant-collocati. Tentoria etiam magnifica ab eo *compingebantur*, *& humi* defigebantur, & arma pulchritudine præstantia *parabantur*, & sociorum agmen sequebatur.

Λέοντα ξυρεῖς. Leonem tondes. Prouerbium in eos, qui res aggrediuntur, quæ *ab eo* fieri nequeunt. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 5. col. 782. ad 11. Leonem radere.*

Λέοντας ἰδεῖν. *Hic somniorum interpretationem pertinet.* Leones *in somnis* videre, inimicorum significat pugnas. De Leone vide in voce φεξότειχα.

Λεοντέα δορά. Leonina pellis. vt, Ille verò statim leoninam *pellem* induit. *Veriisse melius.* Λεοντέα. ὁ τῶ λέοντος δορά. *vt* κυνέη, ὁ τῶ κυνὸς δορά. *vide* Λεοντῆ.

Λεοντίδης. Leontides. *Leonis catulus.* & λεόντειον βρύχημα Leoninus rugitus.

Λεοντῆ. Leonis pellis.

Λεόντιος. Leontius, Tripolis Lydiæ Episcopus, natione Mysus, ex iis, qui ad Istrum habitant, quos Homerus ἀγχεμάχας. i commanus-pugnantes, *& bellicosos* vocat. Hunc Leontium mala-mente-prædictus, *& vecors* ille Philostorgius sibi socium-adiungit in suo libro, tanquam approbatorem suæ Arianæ malæ-mentis, *vesordiæ, vel insaniæ.* Hic *Leontium*, cùm vnicum haberet filium, postquàm animaduertit ipsum non bonam spem præ se ferre *animi* ad virtutem *propensi*, præcatus (vt aiunt) vt, dum adhuc esset adolescentulus, *obiret*, effecit vt moreretur, pulcherrimum ratus, eum ante *perpetratum* aliquod turpe *facinus*, finire vitam, lubricis vitæ casibus ereptum. Hunc autem Ecclesiæ regulam vocabant. Fuit autem animo ingenuo æqualiter erga omnes, & in loquendo-liber. Et quondam coacto concilio, cùm Eusebia Constantij vxor, mentis tumore, *& superbia* elata-esset, & ab omnibus Episcopis adoraretur, hic solus eam contemnens, domi manebat. Illa verò, propterea inflammata irâ, & animo grauiter indignata, *itaque feruore flagrans*, ad eum mittit *quosdam, de ipso* conquerens, & pollicitationibus *hominem ad se* allentatoriè-alliciens, dicens, se maximam Ecclesiam ipsi excitaturã, & pecunias abundè-sup-

Λέοντος. A

Λέοντον τὸ παρ' ἡμῖν.

Λεξίδιον.

Λεόναος. στρατηγὸς μακεδονίας. καὶ ἦθος πρὸς τὰ μάλιστα φιλόστοργον μητρὶ, συντραφεὶς δὲ ἀλιξάνδρῳ. καὶ τὸ φρονεῖν τερπνὸν ἐποιεῖτο, καὶ τῇ ἕξει, καὶ μέγεθος, ὥστε τοι, καὶ κάλλος τῷ σώματος τιμῆς μετεῖχεν. ἔθυε αὐτῷ καὶ ζῶντος ἀλιξάνδρου, τὰ, τε φρόνημα ὑπέρογκον ἐν, καὶ τὰς ἀβρότητας περσικὰ κατὰ τε τὴν τῆς ἐσθῆτος λαμπρότητα, καὶ τὴν ἄλλην διαίταν, εἰς τὴν τῆς πολυτίμου, οὐκ ἀφανῶς ἐπετήδευτο. τελευτήσαντος δὲ ἀλιξάνδρου, καὶ ζῆλον ἐποιεῖτο, εἰκάζων αὐτὸν πρὸς τὰ βασιλικά. τῆ τε ἀφίτῳ, καὶ ἀνειμένῳ τῆς κόμης, καὶ τῇ ἄλλῃ κατασκευῇ, ἣ οὐ πρόσω τῶ περσικοῦ τρόπου ἤσκητο αὐτῷ. ἴσως τι νοσοῦσι. εἰ δὲ, φάτιδες, ὅπως χρυσοχάλινοι συμπαντες περιεπάτεῖτο τῆς ταξίως, ἐκφορέοντες τοῖς καλλωπίσμασι. ἐπιχειρητὸ ὁ αὐτὸ καὶ σιλωανὸς μεγαλοφρονεῖς. ἐν ὅπλα κάλλει ἐκφέροντα. ἐπιτο ὁ καὶ τὸ τῆ ἑταίρων ἄγημα.

Λέοντα ξυρεῖς. παροιμία λεγομένη ἐπὶ τῶν τὰ ἀδύνατα ἐπιχειρούντων.

Λέοντας ἰδεῖν, δυσμενῶν δηλοῖ μάχας. ὁμοῖ λέοντος, ὁ τῷ φρυξότριχα.

Λεοντέα δορά. ὁ ἐνδύεται λεοντέαν αὐτίκα περιβάλλετο.

Λεοντίδης. καὶ λεόντειον βρύχημα.

Λεοντῆ. ἡ δορὰ τῦ λέοντος.

Λέοντιος. τριπόλεως τῆς λυδίας ἐπίσκοπος, μυσὸς τὸ γένος ὢν πρὸς τοῦ ἴστρου κατοικημένων. οὓς ἀγχεμάχας Ὅμηρος καλεῖ. τὸν τοιοῦτον λέοντιον παρίστησι ὁ κακόφρων φιλόστοργος ἐν τῇ βίβλῳ αὐτῦ, ὡς ὁμόφρονα τῆς ἀρειανικῆς αὐτοῦ παραφροσύνης. ὡς οὖν τοῦτο παῖδα ἔνα ἐχοντα, ἐπειδὴ μὴ χρηστὰς ἐλπίδας αὐτὸν ὑποφαίνοντα περὶ ἀρετὴν εἶδε, δύξάμενος, ὡς φασιν, ἔτι μειράκιον ὄντα, ἐποίησεν ἀποθανεῖν. κάλλιστον ἡγησάμενος, τὸν περὶ αἰῶνος πρὸς, καταλύσαντα τὸν βίον, τῆ σφαλερῶν καὶ ἐ βίον ὀλίσθων ἔξω γενόμενον. κινύνα δὲ αὐτὸν ἐκάλουν ἡ ἐκκλησίας. ὧ ἦ ἐλεύθερος τὴν γνώμην ἐπίσης εἰς πάντας, καὶ παῤῥησιαστικός. καὶ ποτε συνόδου γενομένης. δυσεβίας τῆς κωνσταντίου γυναικὸς εἰς οἴδημα ἀθύμου φερομένης, καὶ ἐπὶ τῆ ἐπισκόπων προσκυνουμένης, μόνος οὗτος ἐπὶ φαῦλον αὐτὴν πάθημα, οἶκοι ἐμένεν. ἡ ἐξὸ τοῦτο ὑποθυμανθεῖσα τοῖς θυμοῖς, καὶ τὴν γνώμην φλεγμαίνουσα, πέμπει πρὸς αὐτὸν αἰτοῦμένη, καὶ ὑποχίσεσι κολακεύουσα, ὡς ἐκκλησίαν σὺν μείζονι ἐγερῶ. καὶ χρήματα ἐπιδω-

peditatu-

A λύσομαι, εἰ ἀφίκοιο πρὸς μέ. ὁ δ', Αὐτὸ δήλωσον. Ζώντων μὲν, εἶπε, βουληθεὶς τελεσθῆναι ὦ βασίλισσα, οὐκ ἐμοὶ μᾶλλον, ἢ τῇ σῇ ψυχῇ, ἴσθι χαρισάμενος. εἰ δὲ θελήσεις ἀφικέσθαι πρός σε, ὡς τὴν τῆς ἐπισκόπου πρεπούσης φυλαχθησομένης αἰδῶ. ἴσως ἐλθόντι μοι ἐγὼ, σὺ δὲ αὐτίκα τοῦ θρόνου τοῦ ὑψηλοῦ καταβᾶσα μετ' αἰδοῦς ὑπαντήσας ἐμοὶ, καὶ τὴν κεφαλὴν ὑποχεὶς τοῖς ἐμοῖς χερσὶ, φιλησάτω ἀξιωθήσῃ. κἄπειτα καθεσθεὶσα μὲν σὺ ἐγὼ, σὺ δὲ αἰδούμενος αἰδουμένη, ὅπου τὰ B δὲ κελεύσαιμι καθεδουμένη, ἴσως ἂν δοίης τὸ σύνθημα, εἰ ἅπερ αἰτήσω, ἀφικοίμην πρὸς σέ. εἰδὲ ἕτερον τρόπον, οὐκ ἂν πολλὰ δώσεις, οὐδ' οὕτω μεγάλα δωρήσῃ, ὡς ἡμᾶς τῆς πρεπούσης ἡμῖν τοῖς ἐπισκόποις καθυφιεμένους, εἰς τὸ θεῖον ἁμαρτεῖν δόξαι ἐφεπομένους τῷ μύθῳ. Ταῦτα ὡς ἀπηγγέλθη, ἀκαπνιστέρα ἦν τὸν χαμαιλέων. οὐκ ἀλαχεῖν ἡγούμενον πρὸς λεπτὰ ζητήσεις διέξοδον λόγους. καὶ πολλὰ διαλήσασα, καὶ πολλὰ ἐπιθεῖσα, καὶ πολλὰ ἐκ γυναικείας ἀπεργάσασθαι, καὶ κούφης ἀπολήσασα ὀλιγοστίας, καὶ τὸ δὲ C διηπειλήσατο, πρὸς τιμωρίαν ἐξορμᾶσθαι. ὁ δὲ μᾶλλον ἐπήνεσε τὴν ἀλήθειαν τῆς γνώμης, καὶ τὴν γυναῖκα παρήγγειλε τῆς ὀργῆς, καὶ ἐπιστῆσαι εἰς τὴν γυναικωνῖτιν. καί ποτε μεταξὺ θεραπεύοντος τὸν βασιλέως κοιτῶνος τὴν ἐπισκόπου, καὶ ἄρχειν τὴν ἐκκλησιῶν ἐθέλοντος, οἱ μὲν πολλοὶ τῶν ὁρώντων, ἐσιώπων, καὶ ἐθαύμαζον, ἅπερ ἐφθέγγετο. ὁ δὲ ἱστάτα. ὡς ἤκουσε τοῦτον ὁ βασιλεὺς, τί σιωπᾶς D μόνος τὰ πάντων; θαυμάζω, ἔφη, ὅπως ἑτέρα λίπτεσι τοῖς, ἐπίσης ἐπιχειρεῖς, τὰ πατρωνικὰ μὲν, καὶ πολιτικὰ πράγματα θεραπεύειν, ἐπισκόπους δὲ οὐδὲν τοῖς εἰς μόνους ἐπισκόπους ἥκοντα διαπτόμενος. τὰ δὲ βασιλέα καταδιαίτα, παῖσαι δεῖ τὰ ἐν τοῖς τοιούτοις ἤδη διαπεπαλδύσεως. τοιοῦτος μὲν ὁ λεόντιος ἐκεῖνος.

NOTAE.

Ἐν τῇ βίβλῳ αὐτοῦ.] Lego βίβλῳ αὐτῶν. vel ἑαυτῶν.

Λεόντιος ἀντιοχείας ἐπίσκοπος, ἑαυτὸν ἐξέθηκε. κἀλλὰ βίβλους κ. τὰ ἄκρως ὁ δόκιμος E διδάσκαλος, ὃς τὰ ἀρείου βλασφημίαν ταῖς ἰδίαις ἐπινοίαις ἐπήυξησε.

Λεόντιος. κἀντεῦθεν ἐν ἀντιοχείᾳ ἐγένετο αἱρετικός. ἔγραψε κατὰ Φωτίου ὁ πατριάρχης. οὗτος γὰρ περὶ τοῦ ὁμοουσίου διέξοδα, πρὸς Φλαβιανὸν, τολμηρὰ, καὶ βλάσφημα ληρωδήματα.

Λεόντιος μοναχός. οὗτος ἐπὶ Ζήνωνος. ἐπροφητικῇ χάριτι τὰς ἀποκρύφους τῆς γραφῆς ἐμφάσεις ἔπειθε, πολλοὺς εἶχε τῆς αὐτοῦ αἱρέσεως πρὸς αὐτὸν φοιτῶντας. ἀλυόντων δέ τινων ἐπὶ τοῖς κατὰ F ἐκκλησίαν ἐπὶ τοῦ βασιλέως τερατευομένοις, ἠδὴ ξενίζεσθαι ἔλεγεν ἐπὶ τοῖς δρωμένοις ἐπὶ ἀνθρώπων, ὅς αἱρεθέντα τὰ τὰ ἀρχὴν ἐκρίθη, ὑπὸ Θ σκηλὰ ὑφ' ἑνὸς θεῶν βασιλεύσας, ἐβασίλευε, Θ τοὺς υἱοὺς ὄντας ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου, μαχαίρᾳ διεχρήσατο. ἐφ' οἷς ἐρωτώμενός τις ἐπὶ τῷ ἀλ-

Λεόντιος. Leontius, Antiochenus Episcopus, se ipsum execuit. Fuit tamen cætera protanus. Et Aetius Eunomij magister, qui Arij blasphemiam *suis* argutiis adauxit.

Λεόντιος. Leontius. Et hic Antiochiæ fuit hæreticus. Photius autem Patriarcha contra ipsum scripsit. Hic enim de Homoousio disputauit cum Flauiano, audacia, & blasphema deliramenta *proferens*. *al λοιδορήματα, conuicia.*

Λεόντιος μοναχός. Leontius monachus. Hic sub Zenone fuit. Cùm autem prophetica gratiâ, occulta Scripturę loca declararet, multos viros bonos habuit, qui ad ipsum frequenter accedebant. Cùm verò quidam grauiter indignarentur ob ea, quę Imperator aduersus Ecclesiam portentosè faciebat, Non (inquit) sunt miranda, quę fiunt ab homine, & *ab eo*, qui ab hominibus imperium accepit, *& ab hominibus Imperator est electus*, quandoquidem & Saul Dei suffragio Rex creatus, Abimelechum, eiúsque filios in domo Domini, gladio cõfecit. Aliis verò du-

dubitantibus, & ingenium eius ex mansueto ferum esse factum opinantibus, quòd in Imperij principio quædam fecisset, & quædam promisisset, quę ad bonum tendebant, Non mutauit (inquit) naturam: sed in beatitudine *in secundo rebus* improbitatem demonstrauit, longo tempore, propter illi metum dissimulatam. Idem, cùm quidam Clementis Stromatei librum legeret, *L. Καὶ μήτοι. ἀεὶ N. L* & incidisset in locum, in quo deridet viros, qui faciem meretricio more pingunt, & capillos tingunt, dixitque Leontius, An verò est aliquis, præter Imperatorem, qui capillos tingat, & faciem fucet? Ille subiiciens, Alius (inquit) monachus. Nos omnino de homine dubitauimus, an omnino *vel, ullo modo* naturam *homo* sustineret ornatu mutare. Nequaquam tamen hoc imperatorem facere putauimus. Sed peraeque profectò monachi valde deriserunt eos, qui virilem naturam in muliebrem transformare conantur. Quòd enim tales *homines* vel plurimi de priscis illis reperiati fuerint, vt inconstantes ex multis historiarum documentis apparet. Sed illud Philippi (qui fuit Alexandri pater) exemplum est insigne. Cum enim Antipatrum quendam de *suis* amicis, quem in Iudicum numerum retulerat, vidisset tingere, & *fucare* barbam, & comam, *à Iudice* remouit, dicens, In capillis infidum, in rebus *gerendis* fide-dignum esse ne puta.

λων, καὶ εἰσομένων μεταβεβλῆσθαι τὴν φύσιν αὐτοῦ ἐξ ἡμέρου εἰς ἄγριον, ἀλλὰ τὰ μὲν πρῶτα τῆς βασιλείας πρᾴξαί τινα, καὶ ὑποσχέσθαι ἅπερ τῇ τῶν ζηλωτῶν τοποθετῶν, οὐ μεταβεβλῆσθαι φησὶ τὴν φύσιν. ἀλλὰ δεδιδύχθαι ὑπὸ δέους μείζονος ἢ κακίας. πολλοὶ χρόνοι διὰ τὸ ἄλλοτε φοβεῖσθαι συχαθῦσαι, εἰ μηνασκοντος δι βίβλου πλήρης τοῦ γραμματικοῦ, καὶ φθάσαντος τὸν χορὸν, εἰς ὃν τοὺς ἄνδρας ὑποσκαπτει τοὺς ἰταμικοὺς τοὺς ὄψεις ὑποχαράττοντας, καὶ βαπτοντας τὰς ἴχνας, εἰπόντος τὸν λεοντίκη, ὅρα γὰρ ὄζει τῆς τοῦ βασιλέως ἀτερ, ὁ τὰς ἴχνας βάπτων, καὶ φυκοῦμενος τὰς ὄψεις, ὑποτυχὼν, ἄλλος, ἔφη, μοναχός. ἡμεῖς οὖν περὶ αὐτοῦ ἄλλως ἠπορήσαμεν, ὡς ἄρα ἄλλως αὐτὸν ἐσκοπουμεν ἢ φύσιν ἐπαλλάττειν. ἡ μὲν γὰρ τοῦ διηβόλου πεῖρα ἡ βασιλεία. ἀλλ' ὅμως ἴσως μὲν λίαν οἱ μισοχρηστοι ἀπεσκώφευσαν τοὺς ἐν τῷ αἰῶνι φύσιν εἰς ἢ τὸν θηλύτερον περιφερόμενος μετηγραγεν. ἢν γὰρ τοῖς παιδίοις καὶ τὸν παλαιὸν οἱ πλείστοι ἀπερχρηστως ἢ βεβαίως, πλὴν μὴν ἔστιν δίκαιον εἰ ἰσοτιμίας. ἐνδηλότερον δ φιλισσον τὸ πρόσαλλο ἐν δυ. ἐπὶ γὰρ αἰτιατέον πατὴρ φίλων τοῖς εἰς τοὺς διαστὰς ἢ παῖδα καταβαλλόμενοι εἶδη, καὶ ἢ κομᾶν, ὀξεῖς ἐστιν. ὁπόν. ἢ ἄπιστον ἐν θεῖξι, μὴ νόμιζε ἐν θεάμασιν ἀξιόπιστον ὑπάρχειν.

Λεοντίσκος. λεόντισκος μειράκιος ἐκ συκελίας ἀπὸ χρόνου τῆς ὕστερον καλούμενος. λαμβανόμενος γὰρ ἀκρου τὴν χειρὸν τὸ ἀντιπάλου ἔσθ, κατέκλα. καὶ ἐν θεάτρῳ ἦφθ, ὑπὸ αἰσθεῖσθ ἀναρρόσαντος. ὅθεν δὲ καὶ ἐπάλαιε.

Λεωγόρας ὄνομα κύριον. ὃς ἦν πατὴρ ἀνδοκίδου τῶν ῥητόρων.

Λεωδάμας ὄνομα κύριον.

Λεωκόριον. πάρος δ' ἀττικῆς. ἀπὸ ἰσοτιμίας. ἐλίμωξε τὴν τὸ ἀττικὴν. καὶ λύσις ἦν τὸ λιμὸν, παῖδὸς σφαγὴ. λεὼς οὖν τις, τὰς ἑαυτοῦ θυγατέρας δοὺς δῶκε, καὶ ἀπηλλάξε τὸν λιμὸν ἢ πολλῶν. καὶ ἀπ' τούτου ἐκλήθη ὁ τόπος λεωκόριον.

Λεωκόριον. ῥῆσον δὲ ἴσως τοῦ κεραμεικοῦ λεὼς γὰρ ὁ ὀρφέως, ὃς μὴν ἦν πύλης θυγατέρας ἢ ξένης. φασὶν. θύσαν. δύο ἦν. αἱ ὑπὲρ τῆς χώρας σφαγιασθύσας, ἔτι παρθένους, ἐτίμησαν ἀθηναῖοι τοῦ ἱερόν.

Λεωκράτης. καὶ κλινῆ ἐς ας.

Λεώκριτος.

Εἴτις πιερίδων λεύκριτον κτεάτας,

Αἴρεσιν αὖσαι πλαγίαι ὑπὲρ πλάκα.

Ὡς λεπτὸς ὢν σφόδρα ὁ κτησίας, καὶ ὠδικῆ. καὶ ὡς ξένος. καὶ ὡς κολαξ. μιμεῖται δὲ ἐν δυσὶ ἐμμέτροις τοῦτον. ἢ ὅτι ὁ κτησίας λεπτὸς ἦν. ὁ δὲ λεύκριτος, μεγέθους φησὶν οὐδὲ ὅτι, εἴτις αὐτὸν πτερῶν λεύκριτον κτήσαιτο πλάτος, ἄστε φέρεσθαι μετάρσιος. συμβήσεται αὐτὸν ὑπὲρ τὴν

bu per-

A ἀιεξορήτης ἡγεμόνης.

Λέων. λέοντος. Βυζάντιος φιλόσοφος. περιπατητικὸς καὶ σοφιστής, μαθητὴς Πλουτάρχου. ἤ, ὡς τινες Ἀριστοτέλους. ἔγραψε τὰ κατὰ Φίλιππον, καὶ τὸ Βυζαντιακὸν ἐν βιβλίοις ζ. τευθρανικόν. περὶ βοσπόρου. περὶ βοὸς ἀγῶνος. ἱερὸν πόλεμον. πανηγύρεων. τὰ κατ' Ἀλέξανδρον. οὗτος ὠφθη σφόδρα παχύς. καὶ ἀριστήσας πρὸς ἀθηναίους, γέλωτα ἐκίνησε. καὶ τῆς πρεσβείας ἐκράτησεν· ἐπεὶ δὲ πίων ἐφαίνετο καὶ ὠφελιμώτερος ἢ γαστέρα. παροφθεὶς δὲ ὑπὸ τοῦ B γέλωτος, τί, ἔφη, γελᾶτε ὦ ἀθηναῖοι; ἢ ὅτι παχὺς ἐγώ, καὶ πιοτέρα; ἴστε μοι καὶ γυνὴ πολλῷ παχυτέρα. καὶ ὁμοσιτῆται μὲν ἡμᾶς, χωρεῖ ἡ κλίνη. ἐλαφροὶ μόνοι ἦ, ὑδὲ ἡ οἰκία. καὶ εἰς ἐν ἦλθεν ὁ τῶν ἀθηναίων δῆμος ἁρμοσθεὶς ὑπὸ τοῦ λέοντος σοφῶς ὑποχωρήσαντος τῷ καιρῷ. ἦτος ἦ ὁ λέων ὑπατικὸς ἢ χιλιάρχων ἐπὶ τοῦ βυζαντίου, διεβλήθη ὡς φιλίππου φρονῶν εἰς βυζαντίους δι' ὀλιγαρχίας, ἰσχύσης ἤτας. εἰ τοσαῦτα χρήματα παρέσχον λέοντι, ὁπόσα μοι ἤτησε, ἐκωφεύσης ἂν C βαθὺ τὸ βυζάντιον. ταῦτα ἀκούσαντες οἱ δῆμοι, καὶ δεησάντες τὴν οἰκίαν τοῦ λέοντος, ῥοθηθεὶς μὴ λοιμώξῃ ἡμῶν ἦ, ἑαυτὸν ἀπῆξε, μηδὲν ὑπὸ τῆς σοφίας, καὶ τοῦ λόγου ὑπερδεινὸς ὢν ἀλλιος.

Λέων Ἀλαβανδεύς, ῥήτωρ. ἔγραψε κιβωτικῶν, βιβλία δ'. Λυκιακὰ, ἐν βιβλίοις β. πόλεμον ἱερὸν Φωκέων, καὶ βοιωτῶν.

Λέων. Βασιλεὺς Ῥωμαίων, ὁ μακέλλης. ὃς ἔδοξε τῶν πρὸ αὐτοῦ βασιλέων ἁπάντων, δυτυχέστερος εἶναι. καὶ φοβερὸς ἅπασι τοῖς ὑπ' ἐκείνου βασιλεύουσι τῆς γῆς, καὶ τοῖς βαρβάροις αὐτῆς, ὅσοις εἰς φήμην ἀφίκετο. καὶ ταύτην μὲν τοῖς πολλοῖς καταλέλοιπε δόξαν. ἐγὼ δέ φημι μᾶλλον, δυτυχίαν εἶναι, εἴτις τῶν ἀγαθῶν τὰ ἐν ἀφθονίαις, καὶ μυθοῦμένοις ἀεὶ συνοφαίνας εἰς τοῦτο, καὶ καταθησαυρίζει αὐτὸς, ὅτι μὴ ἄλλον αἰσθήσεται, καὶ τὸ χρυσὸν ἐξ ἁπάσης τῆς γῆς συλλέξαντος, ἑαυτῷ μόνῳ καταθοιτο. ἐρήμους μὲν τὰς πόλεις, καὶ πρὸ ἡμισείας ἀνθρώπων διοικείας ποιήσας, ὡς μηκέτι τὰς φόρους, ἃς ἐτέλεων, δύνασθαι μετ' εὐχερείας ἀποτελεῖν. καὶ ἁπλῶς πάσης κακίας ἀπηρξέτο ὁ μάλιστα ἡμῖν ἀγαθὸς αὐτὸν καταγήρασεν. ὡς γοῦν ὑπῆρχον τῷ γραμματικῷ ἐκφυγὰ δύσει. καί ποτε τοῦ διαλόγου τοῦ φιλοσόφου στηρίσαι εἰπόντος δοθῆναι, τινὸς τῶν δυνατῶν λέγοντος, ὅτι ταῦτα εἰς στρατιώτας προσῆκε δαπανᾶσθαι εἶπεν. εἶθε ἡμῖν ὅσοι τῶν ἐμοὶ χρόνῳ, ὡς τὰ τῶν στρατιωτῶν εἰς διδασκάλους παρέχοιμεν. ὅσοι τῶν χρόνων αὐτῷ ἀκμάζοις ὁ γέροντος παιδιαῖς χρῆς. bo per-aerem lati pereant.

Λέων. Leo. Leonis. Byzantius Philosophus, Peripateticus, & Sophista, Platonis discipulus, vel (vt quidam) Aristotelis. Scripsit res Philippicas, & Byzantinas lib. 7. Teuthranicum. De Besalo. Sacrum bellum. De seditionibus. Res gestas Alexandri. Hic erat valde crassus, & obesus. Quare legatus ad Athenienses missus, risum mouit. Sed in obeunda legatione fortiter perseuerauit. Hoc enim risu nihil turbatus, Quid inquit, ridetis ô Athenienses? An quia ego *sum* obesus? Est mihi vxor longè obesior. Nos tamen consentientes quidem lectus *paruus* capit, dissentientes verò, ne *tota* quidem domus. Populus autem Athenienſis in vnum venit, & *consensit*, à Leone ad concordiam adductus, cùm ex tempore, sapienter, & opportunè hoc dixisset. Hic Leo, quod Philippum Byzantio repelleret, apud Byzantios à Philippo per talem epistolam eli petrictus. Si tantam pecuniam Leoni præbuissem, quantam à me postulauit, impetii primo Byzantium cepisse. Populus his auditis, ad Leonis ædes concurrit. Ille verò metuens ne lapidibus obrueretur, se suspendit miser, nullo suæ sapientiæ, & eloquentiæ fructu percepto.

Λέων. Leo, Alabandensis, orator. Scripsit Caricorum lib. 4. Lyciacorum lib. 2. Artem de Italibus. Sacrum bellum Phocensium, & Boetorum.

Λέων. Leo Macelles, Imperator Romanorum, qui omnium Imperatorum, qui ante ipsum fuerunt, felicissimus esse visus est, & formidabilis omnibus, tã ipsius imperio subiectis populis, quàm ipsis Barbaris, ad quos eius fama peruenit. Et hanc quidem de se opinionem vulgo reliquit. Ego verò, inquit Malchus, felicitatem non existimo, si quis populorum imperio suo parentium fortunas diripiens, & ad hoc Sycophantas semper mercede conducens, & *subornans*, & ipse *eos* accusans, quum alios non inuenit, *qui hoc faciant*, & aurum ex vniuerso terrarum orbe colligens, sibi soli reponit, & *recondit*. Et vrbes rerum copia, quam priùs habebant, spolians, vt non possint amplius facilè pendere tributa, quæ pendebant. Denique Malchus affirmabat ipsum omnis improbitatis diuersorium fuisse, qui & Hyperechium Grammaticum in exilium egerit. Cùm autè quondam Eulogio Philosopho stipendium dari iussisset, & quidam ex Eunuchis dixisset, hanc pecuniam in milites impendendam esse, dixit, Vtinam ætate mea contingat, vt stipendia militum in Doctores conferantur. Eius temporibus fuit Acacius Patriarcha. *vide in* Ἀκάκιος.

NOTAE.

F Κατέθετο.] Nota præter morem hoc à Suida positum, tanquam à καταθέομαι, quod non reperitur, vel καταθῆτο scribendum, tanquam à κατατίθεμαι. οὖμαι. Quod etiam inusitatum. Dicendum enim κατεθέτο, vt fit aor. 2. med. ope. 3. pers. singul. à καταθέμην. ἔο εἵτο. Sic tamen & apud Aristot. Rhet. lib. 1. 36. κατέθεσθαι, pro κατεθέτο. & apud Xen. Ixpius, & in exped. Cyri. lib. 4 321. A. ὑπεθέσθαι. pro ὑπέθεντο. Suid. κατέθεσθαι. pro κατέθετο.

Λέων. ἦτος στρατηγὸς ἐπέμφθη κατὰ βαρβάρων τῶν ἐπὶ τοῦ εὐξείνου καὶ τῆς βαρβαρίας. εὐκολος ὢν, καὶ ὑπὸ μελίτου μέθης εὐπαράγωγος. ὑφ' οὗ αὐτῷ

Λέων. Leo. Hic ab Eutropio Eunucho belli dux missus est cõtra Barbaros. Fuit autè homo facilis, ac lenis, & ob studium ebrietatis facilis deceptu. Suid. n.

fortitudinem in hoc contulerat, vt plures haberet pellices, quàm milites, quàm bibant omnes homines.

τὸ ἀνδρεῖον ὅτι τὸ συμπαν στρατιώτης, πλείους ἔχει παλλακίδας τῆ στρατιᾶ. ἐ πλείονα πίνουσι, ἢ ὅσα πόντες οἱ αὐτοὶ πίνουσι. A

N O T Æ.

Συμπαν ἀνδρ.] Lego συμπαν ἀνδρεῖον.
Πλείονα πιν.] Aristoph. Acharnensibus. pag. 164. v. 11. & 12.

Οἱ βάρβαροι γὰρ αὐδᾶς ἡμᾶς ἐπιόντας
Τοῖς τοξόταις δυσανδρίᾳ καταστρέψεσθαι, ἢ πόνῳ.

Schol. antiq. 7. αὐδᾶς. νῦν αἰτὶ τῆ ἀνδρείᾳ, καὶ ἡμᾶς.

Λέων. *Aristophanes in Thesmophor. pagin. 523. vers. 39. 40. 41.*

Leo, leo tibi natus-est, ipsa effigies tua,
Cùm alia prorsus-omnia, tum peniculus

Λέων. B

Λέων σοὶ γέγονεν ἴκμαγμα σόν.
Ἐπὶ τῆ μεγαλουμένων, ἢ πατησῶν γυναικῶν. τἀλλ' ἀπόξαπαντα, ἐ τὸ φόβιον
Τοῦ σοῦ προσώπου, τρίβολον, ὥσπερ κύπταρον.
Κύπαρος ἦ, τὸ πῶμα τῆ βαλάνου, ὅπου ἐγκάθηται ἡ βάλανος.

Tuo persimilis est, curuus vt cytarum, vel, cyttarus.
Cyttarus autem est glandis operculum, *& tegmen, siue folliculus* glandis. vbi glans, *arboris glandiferæ fructus*, insidet. De adulteris & parientibus mulieribus *hoc dicitur.*

Λεωνᾶς. Leonas, Sophista, natione Isaurus, celebris inter eiusdem artis-professores Alexandriæ, qui non solum suam eruditionem cum Proclo communicauit: sed etiam contubernalem, *& consiliorem* habere voluit, & effecit vt cum sua vxore, & liberis versaretur, *& vineret* quasi & ipse germanus esset *ipsius* filius. ipsúmque notum fecit illis, qui habenas habebant AEgypti *i. Magistratibus AEgypti.*

Λεωνᾶς. σοφιστὴς ἴσαυρος τὸ γένος. ὁ δὲ δοκιμαθεὶς ἐν τῆ πλήθει τῆς ἐν ἀλεξανδρεία ὁμιλητῶν. ὃς φιλοσοφίαν οὐ μόνον τῆ ἑαυτοῦ λόγῳ ἐκοινώνησεν, ἀλλα καὶ συμβιοτὴν ἔχειν ἠξίωσε. καὶ συνδιατρῖβαι γυναικὶ, καὶ τέκνοις παιδεύσασιν, οἷα παῖδα γνήσιον, καὶ τέτον γνώριμον γενέσθαι ἐποίησε τοῖς ἐν τῆ οἰκείᾳ ἐξουσίᾳ τῆς αἰγύπτου. C

N O T Æ.

Λέων, λέων.] Aristoph. in Thesmophr. pag. 523. v. 39. 40. 41.

Λέων, λέων σοὶ γέγονεν αὖτ' ἴκμα σόν. &c.

Sed legendum metri causa, γέγονεν, αὐτὸ τ' ἴκμα σὸν. pro τὸ ἴκμα. Vel, αὖτ' ἰκμαῖα σὸν. pro αὐτὸ ἴκμα. D

Λεωνίδου δῶρα. Leonidæ dona. *vide Epigr. lib. 6. pag. 9. epigr. 43. v. 1. Item pag. 42. epigr 222. Item lib. 6. p. 420. epigr. 47. v. 2.* Δῶρα Λεωνίδου. *& epigr. 48. v. 2.*

Λεωνίδης. Leonides, Lacedæmoniorum Rex, Anaxandrides.. *Anaxandr., vel (vt alij) Anaxandridæ filius*, ab Hercule octauus. Hic fuit dux illorum, qui *Barbaru* ad Thermopylas occurrerunt. In hoc autem loco fertur Hercules depositio corpore Deus esse factus, *vel, in Deorum numerum relatus esse.* Leonides autem, cùm ei nuntiatum fuisset, ob sagittarum, quas Persæ iaculabantur, multitudinem, Solem obscurari, *neque conspici*, Bono-animo, inquit, quia sub vmbra pugnabimus. Militibus verò prandium-parantibus, Prandete, inquit, apud Inferos cœnaturi. Cùm autem Xerxes aduenisset, cæteri quidem omnes, *hostium* multitudine perterriti, fugerunt. Thebani verò *ad hostem* transfugerunt. Quos Rex cum trecentis militibus Spartanis captos compunxit. Leonidæ sepulchro inscriptum est hoc epigramma.

Λεωνίδου δῶρα.

Λεωνίδης. λακεδαιμονίων βασιλεὺς ἀναξανδρίδης. ἀφ' ἡρακλέους ἡ βασιλεύς. ἔτος ἡγεμὼν τῆς εἰς θερμοπύλας ἁπάντων στρατεύσεως ἦν. ἐν ᾧ τῶν τότε λόγος τὸν ἡρακλέα δοκοθήμονα τὸ σῶμα δοκοθανεῖν. λεωνίδης ἦ ἀπαγγελθέντος, ὅτι τοξευόντων τῶν περσῶν, ὁ ἥλιος ἀφανὴς γίνεται, θαῤῥαλέως ἔφη, ὅτι κατὸ σκιὰ μαχησόμεθα ἀριστοποιουμένοις δὲ τοῖς στρατιώταις, ἀριστᾶτε ἔφη, ὡς ἐν ἅδου δειπνήσοντες. ἐπελθόντος ἦ ξέρξου, οἱ μὲν ἄλλοι πάντες τὸ πλῆθος δυσωπηθέντες, ἔφυγον. θηβαῖοι ἦ κατομόλησαν. οὓς λαβὼν ἔσχε βασιλεὺς σὺν στρατιώταις τριακοσίοις ἀναρτήτοις. δηλοῖ δὲ ταῦτα τὸ λεωνίδου ἐπίγραμμα. E

Cùm myriadibus quondam hîc trecentis pugnarunt
Ex Peloponneso Chiliades quatuor. L. τέτορες, vel, τέτορες. *Extat & alterum in duorum fratrum tumulo.*
O hospes, nuntia Lacedæmoniis, nos hic
Iacêre, illorum verbis obtemperantes.

Μυριάσιν ποτὲ τῆδε τριακοσίαις ἐμάχοντο.
Ἐκ πελοποννήσου χιλιάδες τέτταρες. ἀγγέλλειν δὴ δυσὶν ἀδελφοῖς.
Ὦ ξεῖν' ἀγγέλλειν λακεδαιμονίοις ὅτι τῆδε
Κείμεθα. τοῖς κείνων ῥήμασι πειθόμενοι.

Hic Leonides iuxta Thermopylas cum 300. *militibus*

Οὗτος ὁ λεωνίδης, ὃν θερμοπύλας ἅμα τριακοσίοις

A κοσίοις αὐτῶν ξὺν ξέρξῃ. καὶ ἀρίστων ἐπολεύσασι, κυκλωθεὶς ὑπὸ περσῶν, ἐφιάλτου τινὸς δείξαντος τοῖς βαρβάροις τὴν διὰ τῆς ὄρους ὁδὸν, καὶ ἐπισαμένου αὐτὴν νυκτός. ὁ δὲ μακεδὼν ἐκεῖνος, εἴτε λεωνίδης τὸ φέρωνυμον, εἴτε καλλίμαχος, εἴτε κυναίγειρος, ἀμέσως ἢ τὸ ῥωμαίων ὑπολαβὼν, ὡς τῆς λόγων τῆς ἰατρικῶν ἐπῄσθετο, εἴτε οἱ τὸ ῥωμαϊκὸν ἐπιτηδεύοντες.

Λευκόν. Albus. Candidus.

Λευκὸς λίθος. Albus lapis.

Λευκότης. Albedo. Candor.

Λευκόω. Albo. Candefacio.

Λευκοῦται. Albescunt.

Λευκὸν ὕδωρ. Aqua alba.

Λευκὸν ὄρος. Mons albus.

Λευκὸν ἔλαιον. Oleum album.

Λευκὸν ἔριον. Lana alba.

Λευκὸν ἱμάτιον. Vestis alba.

Λευκὸν ἄνθος. Flos albus.

Λευκὸν ἄστρον. Stella alba.

Λευκὸν ἀνάθημα. Donum album.

Λευκὸν ἐπίγραμμα. Epigramma album.

Λευκὸν ἐπὶ μέλανος. Album in nigro.

Λευκὸν ἐπὶ μέλανι. Album in nigro

Qui hoc incolis
Bene-calcatum, ac tritum à *mergis piscatoribus promontorium.*
λίπας enim significat ἀκρωτήριον. i. promontorium.

Ὃς τόδι ναίεις Εὐσεβὶς αἰθυίαις ἰχθυβόλοισι λίπας. A
Τουτέστιν ἀκρωτήριον.

NOTÆ.

Οὐκ ἀδόλησεν.] Aristoph. Pluto. pag. 51. v. 14. 15.
Ὡς ἀτὰρ ὁ Ζεὺς βασιλεὺς τὸ χαίδια
Πάσης λιπὰς τοῦ μιαροῦ φρονήματος.
Schol. annot. 7. Ἀδόλησεν δὲ ὅσον οἷς τὸ λιπὰς. παρ' ὑπερβολὴν ἢ [ὅπου] πᾶσης λιπάς. &c.

Λέπρα. Lepra. Morbi genus. Malchus. Lepra verò florebat in ipsius facie.

Λέπρα. εἶδος νόσου. μάλχος. λέπρα ἦ ἐπὶ τῇ ὄψει τοῦ προσώπου ἄνθη. B

Λεπαστή. Lepaste. Genus poculi maioris, quàm calix, vel dolium. Aristophanes *in Pace. pag.* 469. *v.* 21. *Schol. annot.* 14.

Λεπαστή. εἶδος ποτηρίου μείζονος ἢ κύλιξ. ἢ ὁ πίθος. ἀριστοφάνης.

Quid dices, postquàm ebiberis vini noui lepastem? consule noua Æ. P. Scholia Græca.

Φήσεις ἐπειδὰν ἐκπίῃς οἴνου νέου λεπαστέα;

Λεπιδωτοὶ ἰχθύες. Squamati pisces. Omne piscium genus *est squamatum*, exceptis selachiis. *vide* Σίλαχος *in vulg. Lex.*

Λεπιδωτοὶ ἰχθύες, πᾶν τὸ τῶν ἰχθύων γένος. πλὴν τῶν σελαχίων.

Λέπρεον. Leprœum. Triphyliæ vrbs *dicta sic* ab adiacente aspero monte. Alij verò *dicunt eam sic appellatam*, quòd ipsius conditores lepra laborarint. Neutro-genere *dicitur* Leprœum. *Alij* Λέπριον *scribunt per* ι. Aristophanes verò masculeo-genere extulit τὸν ἠλεῖον Λεπρεόν. i. Eleum Lepreum, pro, Lepreum Elidis. *In Auibus. pag.* 373. *vers.* 28. *Schol. annot.* 15. *vnde Suid. & pag.* 374. *v.* 1. & 2. Sic autem vocata fuit, quòd ipsorum *Lepreatarum* regio sit aspera, & *candicans*. Eminus enim apparent ex montana *regione. vel, Hæc enim Lepreatarum vrbs eminus apparet, & conspicitur ob candicantes rupes in quibus est sita.* Rupes enim illic esse *traduntur* colore varias, & albicantes, similes illis, qui lepra laborant in facie.

Λέπρεον. ὁ τριφυλίας πόλις. ὀνομάζεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐπικειμένου τραχέος ὄρους. οἱ δὲ ἀπὸ τῆς κτίζοντας αὐτὴν λεπρᾶς χρήσασθαι τόπῳ. οὐδετέρως τὸ λέπρεον. ἀριστοφάνης δὲ ἀρσενικῶς ἐξενέγκας τὸν ἠλεῖον λέπρεον. αἰτῆσαι τοῦ ἠλείου. οὕτω δὲ ὠνόμασται, ἀπὸ τοῦ τὴν χώραν αὐτὴν λέπρεον. ἀφορᾶσθαι γὰρ ἐκ τῆς ὀρεινῆς. πέτρας γὰρ εἶναι αὐτόθι ποικίλας τὴν χρόαν, καὶ ἀβαλιόκους ὁμοίας τοῖς τοὺς ὄφεις λεπριῶσι. C

Λέπρειος. Lepreus. *vel Lepreum.* Aristoph. *in Auibus. pag.* 374. *v.* 2. D

Λέπρειος. ἀριστοφάνης.

Detestor illum Lepreum à Melanthio leproso denominatum.

Βδελύττομαι τὸν λέπρεον ἀπὸ μελανθίου.

Hic *enim* habebat lepram, *lepra laborabat, leprosus erat.* A Comicis etiam perstringebatur ὀβ mollicié. Erat etiam maleficus, & helluo, & garrulus. *Aristoph. Auib.* 374. *v.* 1. & 2. *vbi L. ut* τὸν Δία, τὸν *in* ἰδὼν &c.

Οὗτος εἶχε λέπραν, ἐκαμμολύνετο δὲ καὶ εἰς μαλακίαν. καὶ δὲ κακοφάγων, καὶ ὀψοφάγος, καὶ λάλος.

Per Deos, qui, quamuis non viderim,

Νὴ τὸν Δία, ὃς οὐκ ἰδὼν

Detestor tamen *illum Lepreum à Melanthio* leproso denominatum.

Βδελύττομαι τὸν λέπρεον ἀπὸ μελανθίου. E

Λεπρίνης. Lepsines. Nomen proprium.

Λεπρίνης. ὄνομα κύριον.

Λεπρός. Leprosus. Scabiosus. Est in voce Ἀγοραιομίας.

Λεπροὶ ἐστι τὴν ἀγοραιομίας.

Λεπτὰ ξύνετε. *L* ξαίνετε. Tenua carminas, *vel nes. Er. ad. Chil. 2. Cent. 9. col. 577. ad. 3. Tenuem nectis.* De illis *dicitur*, qui pauperem, *tenuémque* vitam degunt.

Λεπτὰ ξύνετε. διὰ τὴν πενιχρὰν διαγόντων τὸν βίον.

Λεπτὰ πλοῖα. Tenuia nauigia. Paruæ naues. Thucyd. lib. 8.

Λεπτὰ πλοῖα, τὰ μικρὰ. θουκυδίδης ἐν η'.

Λεπτή τις ἐλπὶς ἐς', ἐφ' ἧς ὀχούμεθα. *Aristoph. Equitibus. pag* 253 *v.* 8. *Er. ad. Chil* 3. *Cent.* 7. *col.* 774. *ad.* 45.

Tenuis quædam spes est, quâ vehimur. i. qua nitimur. *Hoc prouerbium dicitur de rebus desperatis.*

Ἐπὶ τὴν ἀμηχάνων εἰρῆσθαι ἡ παροιμία. F

Λεπτὸν πλέκει. Tenuem nectit. Prouerbium, quod dicitur de pauperibus. Idem est ac si dicetes, accuratam, infirmam, angustam. Hinc etiam λεπτολόγος. Qui-res-tenues-dicit. *Qui de rebus tenuibus, & frivolis disserit. Argutiloquus.* Aristoph. Nubibus. *pagin.* 99. *v.* 24.

Λεπτὸν πλέκει. παροιμία λεγομένη ἐπὶ τῶν πενήτων. οἷον, ἀκριβῆ. ἀδυνατοῦντα. ἔνθεν καὶ λεπτολόγος. ἀριστοφάνης νεφέλαις.

Et sistens

A Καὶ χάσας ἢ φροντίδα

Et sistens curam, & inhibens cogitationem

Λεπτὸν, καὶ μικρὸν διαφερόντως τὰ πράγματα. Τουτέστιν ἰσχνῶς.

Tenuem, paulatim considera ipsas res. Hoc est, scrutare. *vide* Λεπτὰ ξαίνεις.

Λεπτόγεα. κακὸς ἀγρός. λεπτὴ γῆ, καὶ, λιθώδης καὶ λεπτόγεως.

Λεπτόγεα. Malus ager. Tenuis terra, non pinguis. *videtur autem plur. pro singul.* λεπτόγειον. τὸ. Et λεπτόγεως *Attice masc. gen.* Tenuis-soli *regio. est enim epithetum, non autem substantivum.* λεπτόγεως τόπος. *Locus tenue-solum-habens, ac parum ferax.*

Λεπτολογία. ἡδὺ λεπτολογία ἐδίδου. ἡδὺ διῆγε τὰς λόγους. ὡς ὁ Ἀπολλωνίου γράφει φιλόστρατος ὁ λήμνιος. Ἕρμιππος δημότας. λεπτολογεῖν ἤδη ζητῶ, ὡς καπνὸν συνολισθεῖν. αἰτῶ περὶ μηδενὸς, καὶ κενὰν φρασμάτων. δέχευρμοῦ γ' χάριν τῶν φιλοσόφων, ὡς ἰσχνὰ ζητοῦμεν ζητήματα.

B

Λεπτολογία. Subtilis de rebus tenuibus disputatio. vt, Neque subtili de rebus tenuibus disputationibus se addicebat, neque prolixas orationes habebat. Hermippus Popularibus. *Et Strepsiades, qui in Aristoph. Nubibus. pag. 78. v. 9. & 10. Socrati dicit, Has igitur ipsarum* Nubium *audita voce, volat meus animus,*

Σύτ' ὦ λεπτοτάτων λήρων ἱερά. Τουτέστιν, ἀσυμπαθῶν, καὶ δυσκολωθέντων λόγων.

Et de rebus tenuibus subtiliter disserere quærit, studet, *& de fumo tenuiter*, & angustè *nugari*, L. ζητεῖ. Pro, De nihilo, & inanibus rebus. Hoc autem dictum est per derisionem Philosophorum, quod tenues, *& inanes* quæstiones quærant. *Idem Aristoph. in Nub. pag. 81. v. 15. vbi L.* σύ τι λεπτ. Túque tenuissimarum nugarum sacerdos, *& subtilissimorum nugamentorum antistes.* Hoc est ineptissimarum, & stultissimarum rerum, quas nullus assequi facilè potest. *vel verborum, quæ nullus facilè potest percipere, vel intelligere.*

C

Λεπτόμιτον φᾶρος. τὸ λεπτὸν ἱμάτιον.

Λεπτόμιτον φᾶρος. Ex-tenui-filo-contextum pallium. Tenue pallium, vel vestimentum.

Λεπτύνω. καὶ λεπτύνει.

Λεπτύνω. Attenuo. Extenuo. Et λεπτύνει. *vel* λεπτύνειν *infinit. aor. 1. all.*

Λεπτυσμός. λεπτυσμός ἐστιν, ὅταν τὸ βάθος τῆς φάλαγγος συναιρῆται. ἢ καὶ τῶν εἰς ἀνδρῶν, ἐλάττους γένωνται.

Λεπτυσμός. Attenuatio *in rebus militaribus* dicitur, quum phalangis profunditas contrahitur, & pro 16. viris, pauciores fiunt.

Λεπυρόν. ὀξυπύρηνος. σημαίνει δὲ καὶ τὸ τῶν ὠῶν, τῆς ῥοιᾶς ὑπερκάλυμμα.

D

Λεπυρόν. ὀξυπύρηνος. Æ. P. Λέπυρον φοινικοξυπύρηνος. *Sic enim Mag. Etymol. 328. 30. & 593. 3. ejique substantivum.* Αἱ λεπυρ. *c. á. ον. adjectivum. 233. 47. & 405. 16.* Significat autem vel oui putamen, vel mali-granati tegmen, i. corticem.

Λέρνη θεατῶν, αἰτὴ καλεῖ θάλασσαν. κρατῖνος. οἱ μὲν, διὰ τὴν ὕδραν. οἱ δ', διὰ τὸ τοὺς ἀργείους τὰ καθάρματα ἐκεῖ διαφέρειν. ὁ γὰρ δαναὸς τὰς κεφαλὰς τῶν αἰγυπτιάδων, εἰς τὴν λέρνη ἀπέῤῥιπτο. ἢ ὡς εἰκὸς ἐν ὕβρει ἐπέλουσι τὰ δυσωνύμως ἐκεῖ ῥίπτειν. οἱ δὲ, λέρνη κακῶν.

Λέρνη θεατῶν. Lerna spectatorum. Pro, Theatrum improborum. Cratinus. Alij quidem *hoc putant dictum*, propter hydram, alij verò, quòd Argiui sordes eò deferant. Danans enim AEgyptiadum. *i. AEgyptiarum filiarum* capita in Lernam coniecit, & (vt verisimile videtur) res-mali-ominis illuc per contumeliam coniici iussit. Alij verò, *dicunt* Lerna malorum. *Er. ad. Chil. 1. Cent. 3. col. 106. ad. 27.*

Λεών. τὸ λεῖον.

Λεών. Læue. *Polium.*

Λέσβιος. ὁ ἀπὸ τῆς λέσβου νήσου.

Λέσβιος. Lesbius. Ex insula Lesbo.

E Λεσβίων ἄξια. παροιμία ἐπὶ τῶν ἀπράκτων.

Λεσβίων ἄξια. Lesbiis digna. Prouerbium de rebus irritis. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 10. col. 603. ad. 43.*

Λεσβίσαι. μολῦναι τὸ σῶμα. λέσβιοι γὰρ διεβάλλοντο διὰ αἰσχρότητα. ἀεισοφάνης.

Λεσβίσαι. Lesbiari. Os polluere. Lesbij enim malè audiebant propter *hanc oris pollutæ* fœditatem. Aristophanes *in vespis. pag. 360. v. 3. In Schol. annot. 1.*

Μέλλησαν ἤδη λεσβιεῖν τοὺς ξυμποτάς.

Paratum iam pollucre compotores. Er. ad. Chil. 3. Cent. 7. col. 779. ad. 70.

Λεσβώναξ. μιτυληναῖος φιλόσοφος. γεγονὼς διὰ αὐγούστου. πατὴρ ποτάμωνος ἢ φιλοσόφου. ἔγραψε πλεῖστα φιλόσοφα.

Λεσβώναξ. Lesbonax. Mitylenæus Philosophus, qui fuit Augusti temporibus. Pater Potamonis Philosophi. Plurima philosophica scripsit.

F Λέσχαι. λέσχας ἔλεγον δημοσίους τινὰς τόπους, ἐν οἷς χαλκοῦ ἀργοῦντες ἐκαθέζοντο πολλοί. ὅμηρος.

Λέσχαι. Leschas vocabant publica quædam loca, in quibus multi homines ociosi desidebant. Homerus *Odyss. Σ. pag. 1848. cum Eustath. comment.* οὐκ ἐθέλεις εὕδειν. &c.

Οὐ θέλεις εὕδειν χαλκήϊον εἰς δόμον ἐλθὼν

Non vis dormire ferrarium in domum. i. in fabrilem, vel fabri ferrarij domum *ingressus*,

Ἤπου ἐς λέσχην.

Vel aliquò in Leschen.

Cleanthes verò dicit, Apollini Leſchas attributas eſſe, & Hexedris eſſe ſimiles. Quinetiam ipſum Apollinem à quibuſdam cognomine Leſchecorion vocari.

Λέσχαι. Leſchæ etiam *vocantur* Heraclidis Pontici poemata, verſu Phalæcio, ſeu ſapphico ſcripta.

Λέσχη. Multum colloquium. Garrulitas. Olim verò ſedes, & loca, in quibus congregati ſolebant philoſophari, Leſchæ vocabantur. Ita dicit & Hierocles lib. 1. rerum philoſophicarum. Herodotus *lib. 9. pag.* 341. 15. Quinetiam habito ſermone, quiſnam ipſorũ fuiſſet fortiſſimus. &c. Et, Memini quoties ambo in colloquio Solem condidimus. *i. quoties ad occidentem uſque Solem, vel uſque ad Solis occaſum ambo colloquuti ſumus. Et in Epigrammate.*

At ille quidem alicubi

Hoſpes Halicarnaſſenſis iam-pridem cinis es
Sed tuæ viuunt Luſciniæ.

Apud Heſiodum verò, λέσχη *vocatur* caminus, *fornax.*

Λεσχηνία. Contumelia. Conuicium. Calumnia. Et λέσχηνος. Contumelioſus. Conuiciator. Calumniator.

Λεσχίδης. Leſchides. Heroicus Poeta, qui fuit Regis Eumenis commilito, qui fuit clariſſimus Poeta. Cum hoc etiam verſabatur & Pythoas Hiſtoricus, & Menander Medicus.

Λυγαλίαις. Exitioſas. Pernicioſas. Moleſtas. Graues. *In Epigrammate.*

Quare cum precibus innocauit Deos, vt *graues tibi*

Parcas à doloribus procul amouerent puerperis. vel, Parcas inuocauit, vt te puerperij doloribus liberarent.

Et λυγαλιός, exitioſus, Moleſtus.

Λευί. Leui. Nomen proprium *viri*, à quo Tribus *ſacerdotalis*, quæ ſacerdotij munere fungebatur. Et Leuites, ſacerdos.

Λευιαθάν. Leuiathan. Draco. Mens Aſſuria magna. Contrariæ facultates. *Magnus ille Draco*, qui in terræ corde latitat, quem *Deus ſuæ* diuinitatis hamo trahit per occultum corpus, tanquam vermem quendam. *N. L.*

Κλεαίθης δέ φησιν ἐπιτετμῆσθαι τῷ Ἀπόλλωνι τὰς λέσχας. ἐξέδραις ἢ ὁμοίας γίνεσθαι. καὶ αὐτὸν ἢ τὸν Ἀπόλλωνα παρ' ἐίοις, λεσχηνόριον ὀνομαλεῖσθαι. A

Λέσχαι καὶ παιήμασι ἡρακλείδου τοῦ ποντικοῦ. μέτρῳ φαλαικείῳ ἢ ζωτι σαπφικῷ γραφέντα.

Λέσχη. πολλὴ ὁμιλία. φλυαρία. τὸ ἢ παλαιὸν αἱ καθέδραι, καὶ οἱ τόποι, ἐν οἷς εἰώθεσαν ἀθροίζόμενοι φιλοσοφεῖν, λέσχαι ἐκαλοῦντο. ὅπου φησὶ καὶ ἡρακλῆς ἐν ἁ φιλοσοφουμένων. ἠρόμθος. καί τοι ἐμνήσθην λέσχης, οὗ χθιζὸν αὐτῷ ἄριστος. B

Ἐμνήσθην ἐσάκις ἀμφότεροι ἦλιον ἐς λέσχη κατιδύσαμεν

Ἀλλὰ σὺ μέν που
Ξεῖνε ἁλικαρνασσεὺς τετράπαλαι ἀποθνῄ.
Αἱ δὲ τιαὶ ζώουσιν ἀηδόνες. λέσχη δὲ ὠιδὴ ἡσιόδῳ, καὶ κάμινος.

Λεσχηνεία ὕβρεις. καὶ λεσχηνίτης, ὁ ὑβριστής. C

Λεσχίδης. ἑπῶν ποιητής. οὗ συνεστράτευσε μόμβει τῷ βασιλεῖ. οὗ καὶ ἐπεφανίσατο ἔτι παῖδι σωῆν ἢ τούτῳ καὶ πυθέας. ὁ συγγραφεύς. καὶ μέναδρος ὁ ἰατρός.

Λυγαλίαις. ὀλεθρίοις. χαλεπάς.

Ὅτε μετ' ἀγκλαῖς ἐκαλίσατο λυγαλίας θεοὶ
Κῆρας ἀπ' ὠδίνων τῆλε βαλεῖν λοχίων. D

Καὶ λυγαλίος, ὁ χαλεπός.

Λευί. ὄνομα κύριον, ἧ ἡ φυλὴ ἱερατείας τάξιν ἐπλήρου. ⁊ λευίτης, ὁ ἱερεύς.

Λευιαθάν. δράκων. τὸς μέγας ἀστύριος. αἱ ἐναντίαι δυνάμεις, τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς ἐμφωλεύοντα, ὃν ἕλκει τῷ τῆς θεότητος ἀγκίστρῳ τῷ κεκρυμμένῳ σώματι οἷά τιν σκώληκα. E

NOTÆ.

Τῇ καρδίᾳ.] Sic fortaſſe dicendum, ὁ μέγας δράκων, ὁ τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς ἐμφωλεύων, &c. διὰ τῦ κεκρυμμένου σώματος οἷά τινα σκώληκα.

Λευκαρία. λευκασίας. ἡ. Gula. Guttur.

Λευκαρίων. Leucarion. Nomen proprium.

Λευκάς. Leucas. Eſt inſula ante Epirum ſita.

Λευκαὶ φρένες. Albæ mentes. Inſanæ. vel ſplendidæ. vel bonæ. vel manſuetæ.

Λεύκη. Populus-alba. Demoſthenes in *oratione* pro Cteſiphonte *pag.* 88. 2. *dicit* coronatos marathro, *feniculo*, & alba-populo. *i. alba-populi-folio.* Qui enim Bacchi ſacris initiabantur, albæ-populi-folio coronabantur, quòd hæc planta ſit inferna, infernus etiam ipſe Proſerpinæ Bacchus. Populum autem ad Acherontem *infernum fluuium* natam-eſſe dicunt. Quamobrem etiam eam apud Homerum Acheroidem vocari *tradunt.*

Λευκαρίας. ὁ λαιμός.

Λευκαρίων. ὄνομα κύριον.

Λευκάς, νῆσός ὅτι πρὸ τῆς ἠπείρου κειμένη.

Λευκαὶ φρένες. μαινόμεναι. ἢ λαμπραί. ἢ ἀγαθαί, ἢ ἥμεροι.

Λεύκη. δημοφόντος ἐν τῷ ὑπὲρ κτησιφῶντος, τοὺς ἐστεφανωμένους τῷ μαράθρῳ, καὶ τῇ λεύκῃ. ἐστέφοντο ἢ οἱ τὰ βακχικὰ τελούμενοι τῇ λεύκῃ, διὰ τὸ χθόνιον μὲν εἶ τὸ φυτόν. χθόνιον ἢ, καὶ τὸν τῆς περσεφόνης δίονυσον. ἢ ἢ λεύκη πενθικὸν φασὶ πρὸς τὸν ἀχέροντα. ὅθεν καὶ ἀχερουσία καλεῖσθαι αὐτὴν παρ' ὁμήρῳ. F

Λεύκη.

A Λεύκη. ὥσπερ ἡροδότῳ πάθος τι ἐν ὅλῳ τῷ σώματι.

Λευκὴ ἀκτή. πλειόνων ὄντων λευκῶν, λυσίας τῆς ἐν προποντίδι μνημονεύει.

litora alba, Lysias *tamen* meminit eius, quæ est in Propontide.

Λευκὴ ἡμέρα, ἡ ἀγαθή, ἢ ἐπ' εὐφροσύνῃ. σοφοκλῆς.

Ἐξίστα δ' ἡ νυκτὸς αἰαπὴς κύκλος,
Τῇ λευκοπώλῳ φέγγος ἡμέρᾳ φλέγειν.

B Λευκὴ ἡμέρα, ἡ ἀγαθή. ἀπὸ τῆς παροιμίας τῆς λεγούσης, τῷ εἰς φαρέτρας. φύλαρχος γάρ φησι τοὺς μέλλοντας καθεύδειν, ἄγειν τὴ φαρέτραν. καὶ εἰ μὲν ἀλύπως τύχοιεν τὴν ἡμέραν ἐκείνην διαγαγόντες, καθίναι εἰς τὴν φαρέτραν ψῆφον λευκήν. εἰ δὲ ὀχληρῶς, μέλαιναν. ὅθεν τοίνυν τῷ ἀποθνησκόντων ἐκφέρειν τὰς φαρέτρας. καὶ ἀριθμεῖν τὰς ψήφους. καὶ εἰ εὑρεθείησαν πολλαὶ λευκαί, εὐδαιμονίζειν τὸν ἀποψηφισάμενον. ὅθεν καὶ ἡ παροιμία.

C Λευκὴν μάζαν φυρᾶσαι. παροιμία ἐπὶ τῷ μεγάλα ὑπισχνουμένων.

Λευκὴ σάθμη. ὅτι τῷ ἄδηλα ἀδήλοις σημαίνομεν, ἢ ὅτι τῷ μηδὲν σαφὲς ὄντων σοφοκλῆς κιδαλίωνι.

Τοῖς μὲν λόγοις τοῖς σοῖσιν οὐ τεκμαίρομαι,

D Οὐ μᾶλλον ἢ λευκῷ λίθῳ λευκὴ σάθμη.

Εἰ λευκῷ δὲ λευκὴ σάθμη, μηδὲν δύναται δηλοῦν· σάθμη δέ ἐστι, σπάρτος τεκτονική.

Λευκίππις αἰσχίδιον ὅμοιον νικίᾳ. ἦν γυναικώδης καὶ ὀνικίας.

Λεύκη. Albugo. Alba vitiligo. Apud Herodotum est quoddam morbi genus in toto corpore.

Λευκὴ ἀκτή. Alba actæ. *Luna alba.* Euripid. *Andromacha.pag.311.v.1262.* Et Dionys. *de situ Orbis.pag.79.v.543.&544.* Quamuis *autem* plures sint Leucæ *i.* in Propontide.

Λευκὴ ἡμέρα. Alba, vel candida dies. *i.* Bona, & lætitiæ causa. Sophocles *in Aiace.pag.40.*

Cedit verò noctis obscura orbis.
Candidis-equis-vecta dici, lucem ut accendat.

Λευκὴ ἡμέρα. Alba. *i.* bona dies. Ex prouerbio, quod dicit, illorum *calculorum, qui coniecti fuerunt* in pharetram, *habenda ratio, & numerandi calculi in pharetram coniecti.* Phylarchus enim dicit eos, qui sunt dormituri, *vel, cubitum ituri*, proferre pharetram, & siquidem illum diem sine-molestia transegerint, calculum album in pharetram coniicere. Si verò cum-molestia, nigrum. Quum igitur aliquis moritur, *aiunt illius domesticos* efferre pharetram, & numerare calculos, & si multi albi *calculi* reperiantur, defunctum iudicare beatum. Vnde etiam *natum est* hoc prouerbium. *Er. ad. Chil. 1. Cent. 5. col. 174. ad 54. Creta notare.*

Λευκὴν μάζαν φυρᾶσαι. Albam placentam subigo tibi. *vel, vt Eras. ad. Chil. 3. Cent 2. col. 663. ad. 76. Album panem pinso tibi.* Prouerbium de iis, qui magna pollicentur.

Λευκὴ σάθμη. Alba amussis. *Er. ad. Chil. 1. Cent. 5. col. 186. ad. 88. Amussis alba.* De iis, qui obscura obscuris notant. Aut de iis, qui nihil intelligunt. Sophocles Cidalione.

Ex tuis quidem verbis equidem nihil conijcio, nihil assequor,

Non magis quàm si in albo lapide sit *alba amussis.*

In albo enim alba amussis nihil demonstrare potest. σάθμη verò est fabrilis funiculus, *sine linea fabrorum lignariorum, qua materia rectitudinem deprehendunt, & notant. Amussis.*

Λευκίππις. *N. L.* Leucetes prosiluit similis Niciæ. Iste Nicias effœminatus, *& muleribus addictus* erat.

N O T Æ.

E Λευκίππις.] Ipsa metri lex facit, vt locum suspicer corruptum. Nam in senarij secunda sede dactylus non solet poni. Præterea nomen proprium alicuius Leucetæ non recordor à me lectum. Sic autem fortasse scribendum.

Λευκή τις αἰσχίδιον ὅμοιος Νικίᾳ.

Subaudietur autem γυνὴ. ὅμοιος verò, Atticè dicetur, pro ὁμοία. Vnius tantùm vocalis hîc facta mutatio. Sic autem vertes,

Alba quædam mulier *prosiluit similis Niciæ.* Et,
Λευκὴ, ἢ μέλαινα ψῆφος. παροιμία. &c.

Λευκὴ ψῆφος. παροιμία. ὅτι τῷ διὰ παντὸς, ἢ δυσχεῶς ζώντων.

F Λευκίππη πέτρα.

Λεύκιος. δημάρατου τοῦ κορινθίου υἱός. ἦλθε εἰς ῥώμην ὁρμηθεὶς, πιστεύων αὐτῷ τι, καὶ τοῖς χρήμασι, πεπισμένος, ἀδεινὸς ἔλαττον ἴξειν ἐν τῇ πολιτείᾳ, διὰ πᾶσας ἀφορμάς. ἔχων γυναῖκα χρησίμην, πάντα ἄλλα, καὶ πρὸς πᾶσαν διπλοῦν πραγματικὴν, δραστικὴν σωφρονοῦσαν. ἐπαγόμενος

Λευκὴ ψῆφος. Albus calculus. Prouerbium de iis, qui feliciter viuunt. Et μέλαινα ψῆφος, *niger calculus, dicitur* de iis, qui viuunt infeliciter.

Λευκίππη πέτρα. Leucine petra, siue rupes.

Λεύκιος. Lucius, Demarati Corinthij filius. Hîc Romam iuit, & se ipso fretus, & opibus *elatus*, sperans se, propter quasdam occasiones, *& causas*, in Repub. nulli inferiorem fore. Nam habebat vxorem cùm ad alia vtilem, tum ad omnem pragmaticam aggressionem. *i. ad omnem rem aggrediendam, & gerendam*, ingeniosam adiutricem. Romam

igitur profectus,& ciuitatem consecutus,*& iure ciuitatis donatus*, statim ad Regis obsequium se accommodauit. Celeriter autem etiam propter liberalitatem, & propter ingenij dexteritatem, præcipuè verò propter educationem à puero, Regi commodus, *ac opportunus*, magnam approbationem est consecutus, & autoritatem apud ipsum. Progressu verò temporis eò fauoris est progressus, vt *Regi* Marcio familiaris esset, & cum eo regnum administraret. In hac verò rerum administratione, cùm omnibus esset bono, *omnibusque bono, commodisque studeret* & indigentes adiuuaret, & in aliquibus rebus vtilibus parandis semper iuuaret, simul etiam victus suppeditatione, *& liberalitate* assiduè in res necessarias, & opportunè vteretur, in multos quidem beneficium conferebat, *sibique tali beneficentia multos obstringeba*, in omnibus verò benevolentiam *erga se* efficiebat, *omnibusque benevolentiam sibi conciliabat*, & gloriam ob *suam* virtutem *sibi parabat*. Et regnum *sic* est adeptus.

ἦ εἰς τὸν ῥάμιλον, καὶ τυχὼν τῆς πολιτείας, οὕτως A
ἥρμοσατο πρὸς τὸν τοῦ βασιλέως ἀρέσκειαν. ταχὺ
γὰρ καὶ διὰ τὸν χαρακτῆρα, καὶ διὰ τὴν φύσεως
δεξιότητα, καὶ μάλιστα διὰ τὸν ἐκ παίδων
ἀναγωγεῖον, ἁρμόσας τῷ πρεσβύτῃ, μεγάλης
ἐπιδεξίας ἔτυχε, καὶ πίστεως παρ' αὐτοῦ. χρόνου δὲ
προϊόντος, εἰς τοῦτο ἦλθε φιλοφροσύνης, ὥστε συ-
νοικεῖν, καὶ συγχρονίζειν τὰ μάλιστα τὰ κοινὰ τὴν βασι-
λείαν. ἐν ᾗ τούτοις ἐπ' ἀγαθῷ πᾶσι ἡμέμφετο,
καὶ συνεργῶν, καὶ συγκατασκευάζων τοῖς δεο-
μένοις ἀεί τι τῆς χρησίμων, ἅμα δὲ καὶ τῇ τε βίᾳ B
χορηγίᾳ μεγαλοψύχως εἰς τὸ δίον ἑκάστοτε, καὶ
συμφορᾶς χρήμασι, ἐν πολλοῖς μὲν ἀπετίθετο
τὸ χαρίεν. ἐν πᾶσι δ' οὖσιν εὐεργάτατο, καὶ φί-
λοις ἐπὶ καλοκἀγαθίᾳ. καὶ τῆς βασιλείας ἔ-
τυχε.

N O T Æ.

Συνοικεῖν.] Pro *συνδιοικεῖν*. Simul-administrare-*συγχρονίζειν*. Simul-tempus-transigere. Simul-degere. Sed *συγχρονίζειν τὰ κοινὰ τῆς βασιλείας*, parum commodè videtur dictum. Forrasse legendum *συγχειρίζειν*. i. simul tractare, simul administrare. C

Λούκιος Αἰμίλιος. Lucius AEmilius, qui Perseum vicit, & regno Macedonum est potitus. In quo præter cæteras opes, rerúmque copiam, in ipsis thesauris inuenta sunt argenti, & auri plura, quàm sexmillia talentorum. Non solùm non concupiuit quidquam horum: sed ne spectare quidem voluit: at per alios rerum ante-dictarum tractationem fecit. *res ante-dictas per alios curauit tractandas*: quâuis rei familiaris amplam copiam non haberet: sed potiùs contrà rerum penuria laboraret. Illo enim defuncto non multo post illud bellum, cùm ipsius germani filij P. Scipio, & Qu. Maximus, vxori *τοῦ φερνοῦ*, id est dotem, quàm attulerat *ad maritum*, scilicet 25. talenta, restituere vellent, adeò difficultatibus pressi fuerunt, vt hoc nullo modo *præstare* potuerint, nisi ipsam quoque domesticam supellectilem, & mancipia, & præterea quosdam etiam fundos vendidissent. Pulcherrimum igitur suæ voluntatis signum mortuus reliquit. Qui enim omnium ætate sua viuentium plurimum ex Iberia aurum Romam detulerat, & qui maximis in Macedonia thesauris potitus fuerat, talem tem familiarem reliquit, vt vxori tota dos persolui non potuerit de supellectile, nisi præterea aliquot fundi venditi fuissent. *L. ἰγγύων. vel ἐγγείων, vt terrestres possessiones. s. rusticæ prædia significentur.*

Λεύκιος αἰμίλιος, ὁ περσέα νικήσας, καὶ κύ-
ριος γενόμενος τῆς μακεδόνων βασιλείας. ἐν ᾗ
δὲ ἄλλης χρείας κατασκευῆς, καὶ χορηγίας, ἐν αὐ-
τοῖς εὑρέθη οἷς θησαυροῖς, ἀργυρέοις, καὶ χρυσοῖ,
πλείω τῶν ἑξακισχιλίων ταλάντων. οὐκ οἶον ἐπε-
θύμησε τούτων τινός, ἀλλ' οὐδ' αὐτόπτης ἐβουλή-
θη γενέσθαι. δι' ἑτέρων δὲ τὰ χείσιμον τῶν προειρη-
μένων ἐπανήσατο. καὶ τοι κατὰ τὸν ἴδιον βίον οὐ
θρεπτεύων τῇ χορηγίᾳ, τὸ δ' ἑαυτοῦ ἐλλείπων D
μᾶλλον. μεταλλάξαντος γοῦν αὐτοῦ τὸν βίον ὑ
πολὺ κατόπιν τοῦ πολέμου, βεβουλημένης οἱ κατὰ φύ-
σιν ὑοὶ παῖδες σπουδαῖοι, καὶ κάντος μάξιμος
ἀποδοῦναι τῇ γυναικὶ τοῦ φερνοῦ, ἤγουν τοῦ
προῖκα, τὰ τάλαντα, καὶ πέντε, ἐπὶ τοσοῦτον ἐδυ-
σχερήνθησαν, ὡς οὐδ' εἰς τέλος ἐδυνήθησαν, εἰ
μὴ καὶ τὴν ἐνδοχίαν ἀπέδοντο, καὶ τὰ σώματα, καὶ
συοὶ τούτοις καὶ πανσὶ τῆς κτήσεων. κάλλιστον σὺν
σημεῖον καταλιπὼν τῆς ἑαυτοῦ προαιρέσεως ἀπο-
θνῄσκων. ὁ γὰρ πλεῖστον μὲν τῆς καθ' αὑτὸν ὄχ ἱδη- E
ρείας χρυσὸν εἰς τὴν ῥώμην κατενεγκὼν, μεγίστων
δὲ θησαυρῶν κύριος γενόμενος ἐν μακεδονίᾳ,
τοιοῦτον ἀπέλιπε τὸν βίον, ὥστε μὴ δυνάσθαι τοῦ
φερνοῦ τῇ γυναικὶ ἐξαλύσαι πᾶσαν ἐκ τῆς οἰ-
κείας πλὴν οἰκετῶν, εἰ μὴ τῆς ἐγγύου τινὰς ἀποσπάσθη-
ναι κτήσεων.

Λευκοθέα. ὄνομα κύριον.

Λευκόν. τὸ λευκὸν ὁμώνυμον, ὥσπερ τὸ ἀγαθόν.
τὸ μὲν ἐπὶ τοῦ σώματος λεγόμενον, τὸ λευκὸν
χρῶμα σημαίνει, ὅπερ ἐστὶν ὑπὸ τὴν ποιότητα. τὸ
δ', ὅτι καὶ φωνῆς τὸ πιεῖν. λευκὴ γὰρ λέγεται φω- F
νὴ, ἡ εὔηκοος. εὔηκοος δ' ἐστὶν, ἡ τε ἀκοὴν σφο-
δρὰς, καὶ ταχέως ἀλλοιοῦσα. ὁμοίως καὶ τὸ ὀξὺ
δικαίως ἂν ὁμώνυμον.

Λευκόνιον. ὄνομα τόπου.

Λευκιπίς.

Λευκονικὶ δῆμος τῆς λεοντίδος οἱ λευκόνοι.

Λευκόπυγοι. δειλοί. οἱς μελαμπύγοις, τοὺς ἀνδρείους.

Λευκοὺς λίνους ἔχοντες, αὐχοῦσι μέγα.

Λευκόχρως. λευκὸν σῶμα ἔχων. ἐν ἐπιγράμματι.

Δάφνις ὁ λευκόχρως, ὁ καλὴν σύριγγα μελίσδων.

Λευκώλενος. λευκοβραχίων.

Λεύκωμα. τεῖχος γύψῳ ἀλειφόμενον, ἐφ' οὗ γράφουσι πολιτικῶν ἀναγκαίων ἐπιτήδειος.

Λεύκων ἀγὼν γεγονὼς ἐν τοῖς πελοποννησιακοῖς. ἧς δραμάτων αὐτά ἐστι ταῦτα. ὄνος ἀσκοφόρος. φρᾶτορες.

Λεῦκτρα. χωρίον βοιώτιον πρὸς θεσπιάς.

Λευρὰ λεπτά.

Λεύσετε, ὁρᾶτε. βλέπετε.

Λευστήρ. ὁ ἢ παλαμναῖος, καὶ λευστὴρ ἐκεῖνος, ἤτησεν ἀποτυμίαν λαβεῖν εὐτυχής. ὁ καταλευσθῆναι ἄξιος. τυτίσι. λυθοβοληθῆναι. καὶ αἰλιανός. ἵνα ἢ τῆς κακῶν αἴτιον, καὶ λευστῆρα ἀφανίσωσι.

Λευχίμων. λευχίμονος. συνάλλει τὸ λευκοφόρος.

Λευχιπτίας δειλός. συμβαίνει γάρ τι καθ' ἑαυτὸ ὑπάρ δειν τινων, ὃ δειλοὺς τοὺς ἀνθρώπους ποιεῖ. ἐπὶ τῆς τοιούτων συμφέρει).

Λίχαιον. δίπλοιον τοριωθίων.

Λιχαπίλιν. λίχνη ποιοῦντα. ἤτοι ψεύθους.

Λίχνος. συνουσία. καίτοι. μίξις. ἢ δοτικὴ τῇ λίχνῳ.

Λεχώ. ἡ ἀρτίτοκος. καὶ ὁ ἐπιγράμματι.

Οὔπω γὰρ αἱ τριπλαῖαι λιχοῖ, δισσαὶ ὑφρίχες

Χεῖρας ἄπρ τόξη πότνια νιοτομίη.

Λιχαΐα. τὰ ἐπὶ τῇ λοχείᾳ συμβαλλόντα.

Ἀλλὰ κόραι τῇ παιδὶ λιχαῖα δῶρα φερούσαι,

Θερμὰ κἠ ψυχρῇ δάκρυα χεῖτε τάφῳ.

Λίχριος. πλάγιος.

Λευκονικὶ Leuconicus. Leuconij *sunt* municipium *Tribus* Leontidis.

Λευκοπύγοι. Albinates. Albis-natibus-præditos. Ignauos, & timidos. Vt μελαμπύγους, nigris-natibus-præditos, fortes.

Λευκοὺ λίνους. &c. *Senarius. Inferius in* λίθων χοὰ, *legitur* λευκοὺ λίθους. *i. Albos Lapides. quæ lectio melior. Album linum habentes superbiunt valde.*

Λευκόχρως. Album-corpus-habens. In epigrammate.

Daphnis album-corpus-habens, ille, qui pulchra fistula suauiter canit.

Λευκώλενος. Albas-vlnas-habens. Candidis-brachiis-prædita. *Passim apud Homerum. Iliad. 3. pag. 193. v. 6. & albus.*

Λεύκωμα. Album. Paries gypso inunctus, ad rerum ciuilium inscriptionem aptus.

Λεύκων ἀγών. Leucon Hagnus. *VV olfius*, Λεύκιος. *Æ. P.* Λεύκιος. *Agnus sinus. Vide Steph. in* Λεύκος. Vixit Peloponnesiacis temporibus Ex ipsius fabulis sunt illæ, ὄνος ἀσκοφόρος. *i.* Asinus vtrifer. *a. vtrem-ferens*, & Phratores. *i. Curiales.*

Λεῦκτρα. Leuctra. Locus Bœotius prope Thespias.

Λευρά. Tenuia. *Lata. Plana. Cana.*

Λεύσετε. *vel* λεύστε. Videte. Aspicete. Spectate.

Λευστήρ. Ille, qui dignus est, qui lapidibus obruatur. Lapidatione-dignus. Vt, Ille verò sceleratus, & dignus, qui lapidibus obrueretur, Fausti cognomen appetiit. λευστήρ, lapidatione dignus, hoc est, dignus, qui lapidibus obruatur. *Sic & Herod. lib. 5. pag. 196. 28.* Et AElianus Vt malorum autorem, & hominem dignũ, qui lapidibus obrueretur, de medio tollerẽt.

Λευχίμων. Albis-vestibus-indutus. Albatus. Albas-vestes-ferens. *In genitiuo* λευχίμονος *per o parunum scribitur.* Corripit enim *penultimam, & vltimam.*

Λευχιπτίας. Formidolosus. In quibusdam enim *hominibus* quiddam accidit, *quoddam vitium accidit* in hepate, quod homines formidolosos facit. De huiusmodi igitur *hominibus hoc prouerbium* dicitur. *Nomen compositum ex* λευκὸς, *albus, & pallidus, & ex altero nomine* ἧπαρ. *i. qui hepate, vel hepatis aliquo morbo laborat. vel ex nomine* ἧπαρ, ἥπατος, ἥπατι. *Hepar. Jecur. Quòd plerunque palleant illi, quibus hepar est vitiatum. Et. ad. Chil. 4. Cent. 1. col. 857. & 858. ad. 85.* Λευκοπτίας. *vbi (si sit Ionismus) scribendum* Λευχιπτίας.

Λίχαιον. Lechæum, Nauale Corinthiorum.

Λιχαπίλιν. Lectos, hoc est storeas facientem. λιχαπίνης. *Herbosus. Herbas producens, vnde fiunt tori. Vide Eustath.*

Λίχνος. Coitus. *Venereus congressus.* Cubile. *Lectus.* Mixtio *venerea.* Datiuus τῇ λίχνῳ.

Λεχώ. Puerpera. Illa, quæ recens-peperit. Et in epigrammate.

Quoniam ipsi mitis puerperæ geminas superiectas tenuisti

Manus sine arcu veneranda veniens.

Λεχώϊα. Quæ faciunt ad puerperium. Ad puerperium conducentia. Puerperio-conuenientia. Puerperis-dari-solita. *Vt in epigrammate 191. l. 3. Epig. 224.*

Sed puellæ huic puellæ puerperio-conuenientia dona ferentes,

Calidas in frigidum lachrymas fundite sepulchrum.

Λίχριος. Obliquus. Transuersus. vt,

Et penetrans obliquus in thalamum.

Λ. CVM EI.

Λεῖα. Apud Thucyd. Tenuia. Leuia. Simplicia, Planta. Ad differentiam eorum, quæ sunt texta, & variegata.

Λεία. AEqualis via. *Subauditur enim ὁδός.* Plana via. Item præda. Significat etiam nomen proprium. Lea.

Λειαίνω, *fut. Ion. à comm.* λειανῶ, *quod à* λειαίνω. AEquabo. AEquale-faciam. Explanabo.

Λεῖαι. Prædas ab hostibus *abactas.* Et λεῖαι, greges, armenta, pecudes. Apud Sophoclem *in Aiace. pag.* 3. *v.* 2. 3.

Cæsas enim recens inuenimus
Prædas omnes, & concisas.

Vnde & λῃστὴς propriè *deductorium*, prædo, prædônis, latro, latrônis. Et Homerus *Iliad. v. pag.* 415. *v.* 32.

Prædam autem ex planicie simul abegimus valde multam.

Et alibi, *vt Iliados* 1 *pag.* 327. *v.* 1.

Prædabiles enim sunt. i. abacta præda parari possunt *& boues, & pingues oues.*

Et rursus. Cùm Scythæ in agrum Romanum incursionem fecissent, & magnam prædam abegissent, Imperator Valentianus iratus, & vehementiùs vociferatus, vocis causas, *& instrumenta* rupit, & obiit.

Λάβρεται. &c. Lachrymis conspergitur, *rigatur*, *& perfunditur.* Aristoph. *in Equitibus. pag.* 207. *v.* 2. *vbi L.* ὁ δ' Ἱππόδαμου.

Ille verò Hippodami filius lachrymis *rigatur spectans* hæc, quæ facit Cleon.

Hic Hippodamus in Piræeo habitabat, & suam domum fecit publicam. *i. Reipub. donauit.* Aduersus Cleonem igitur *Chorus hæc* acerbè dicit. Tu quidem *res alienas* in tuum-proprium-vsum-conuertis, *vsurpas, vbique vendicas*, & quæstum facis. Ille verò, qui beneuolentissimus est Reip. Lachrymis perfunditur, videns te præter-merita frui Reip. bonis.

Λείβῃ. Accusatiuo. Libat. Scatet. Stillat. vt, Ille verò vermibus ebulliens, *Scatens, L.* ἐκζέουσας, *ab* ἐκζέω. *fu.* ἐκζέσω. *ebullio, efferueo, scateo*, & consumptus, & paulatim stillans, *ac diffluens*, moritur.

Λείβηθρα. Libethra. Nomen vrbis. λείβηθρον verò, canalis ad-aquam-ducendam-factus. Aquæ-ductus.

Λῆνον. Ornamentum Bacchicum. *ventilabrum, Canistrum.*

Illa verò ferebat *inuidiosum.* i. inuidiæ-multorum-obnoxium

Sæpe Mitrodoti ventilabrum, vel, canistrum, *supra comam.*

In epigrammate.

Λῆνον. Ventilabrum.

Λεῖμμα. Residuum. Reliquum. Reliquiæ.

Λειμαξ. λειμακες. ὁ. *Paruum-pratum. Pratulum.* Locus arboribus-consitus. Hortus. *Hortulus.* Et λειμακίσεσι. *sub.* τόποι. Plantis, arboribúsque consita loca.

Λειμών. ὁ, ἡ. Pratum. Floridus locus.

Λειμωνίτης βοτάνη. In-prato-crescens herba.

Καὶ δίχα δὲ λίχνος ἐν θαλάμῳ. A

ΤΟ Λ. ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΕΙ.

Λεῖα. ῥᾳδία θυναὶ δίδῃ, τὰ λιτά. πρὸς αἰπόλαστολλὼ τῷ ὑφαντῷ, καὶ ποικιλμάτων.

Λεία ὁμαλὴ ὁδός. καὶ ἡ λαφυραγωγία. σημαίνει ἢ, ἐ ὄνομα κύριον.

Λειαίνω. λεῖον ποιῶ.

Λείας. ῥαιδίας ὑπὸ πολεμίων. καὶ λείας, τὰ σώιμια. τὰ βοσκήματα ᾧδᾶ σοφοκλῆι. B

Ἐφθαμιβόας γὰ ἀρτίως δύεισκομβρ,
Λείας ἀπάσας, ἐ κατηνεισμένας.
Οὗτιν ἢ λῃστὴς ἢ τὸ κύριον. καὶ ὅμηρος.

Λεῖδα δ' ἐκ πεδίου συνελάσαμβρ, ἄλιπτα πολλά. C
Καὶ ἀλλαχοῦ.
Λεῖσοὶ μὲν γάρ τε βόες, καὶ ἴφια μῆλα.

Καὶ αὐθις. σκυθῶν ὑπερβαλόντων τὴν ῥωμαίων χώραν, καὶ πολλὴν λείαν ᾠχομένων, ὁ βασιλεὺς οὐαλεντινιανὸς ὀργισθεὶς, καὶ βοήσας μειζόνως, ἐῤῥάγη τὰ τῆς φωνῆς αἴτια, καὶ ἐτελεύτησε.

Λείβει) τοῖς δακρύοις. ἀλλὰ βεβρεχὼς γένει). ἀριστοφάνης.

Ὁ δ' ἱππόδαμος λείβει) θυμῷ. D

Οὗτος ὁ ἱππόδαμος ὃν πειραιεῖ κατῴκει. καὶ τὴν οἰκίαν δημοσίαν ἀφῆκε. πικρῶς οὖν λέγει πρὸς κλέωνα. ὅτι σὺ μὲν σφετερίζῃ, καὶ κερδαίνεις. ὁ δὲ δυνάμενος τῇ πόλει, καταλείβεται δακρύοις, ὁρῶν σε καρπούμενον τὰ τῆς πόλεως ἀναξίως.

Λείβῃ αἰτιατικῇ. βλύῃ. σταζόμενος ἢ φθειρῶν ἐξεζέουσας ἰωδιόμβρος τε, καὶ κατὰ μικρὰ λειβόμενος καταθνήσκῃ. E

Λείβηθρα. ὄνομα πόλεως. λείβηθρον ἢ, ὀχετὸς ὑδραγωγικός.

Λῆνον. κόσμος βακχικός.

Ἡ δὲ, φθονηθὲν

Πολλάκις μιξοδόπου, λῆνον ὑπὲρ θ' κόμης.

Ἐν ἐπιγράμματι.

Λῆνον. τὸ πλοῦν. F

Λεῖμμα, τὸ κατάλειμμα.

Λειμαξ, λειμακος. ὁ σύμφυτος τόπος. ὁ κῆπος. καὶ λειμακέστεροι, οἱ σύμφυτοι καὶ συσκίδροι τόποι.

Λειμὼν λειμῶνος, ὁ ἀνθηρὸς τόπος.

Λειμωνίτης βοτάνη, ἡ ἐν τῷ λειμῶνι.

A Λειμωνία. βοτάνη. καὶ λειμωνῖτης.

Λειμωνία βοτάνη. Sic enim scribendum. & λειμωνῖτις βοτάνη. Pratensis herba. *Herba, quæ nascitur, & crescit in pratis, quæ à Sophocle in Aiace. pag. 36. M.* λειμωνία πόα *vocatur.*

Λεῖξαι. ὅταν ἐγκαλοῦντο στρατιῶται. τοῦτο δὲ λέγουσι τὸ ἡδύς τῷ δίκαιον εἶναι, καὶ ὠφελεῖσθαι στρατευομένων αὐθαιρέτων. ὁ πάσης τάξεως ἐκτὸς ὑπάρχον, ὅτε χιλιάρχου λόγον, ὅτε στρατηγοῦ ἐποιεῖτο, ἀλλὰ τὸ ἐπιχειρεῖσθαι τὸ κερδαίνειν ἐκ παντὸς τρόπου, δίκαιον, καὶ ἄδικον. διόπερ ἀπρόσιτον ὂν, παντὶ ῥᾳδίως δόλου καὶ κακίας, καὶ πάσης ἐπιφορᾶς μηχανῆς ἀνεῖς τοῦτο τὸ μέρος. ἱκανὸν δὲ ὑπάρχον ὅτι πρὸς τὰς πολεμικὰς ἐπιβουλὰς, ὅτι πρὸς τὰς καθ' αὑτῶν, ἀλλὰ τὸ μήθ' ἕτερα, μήτε πίστιν ἴσχυ, ἀναγκάζεται κοινῶσθαι τοῖς στρατιώταις, καὶ συναποδύεσθαι τούτοις τὰς ὁλκὰς, χαίρειν τὸ προσλαμβάνειν τινὰ ἐν τούτοις ἐπικουρίας, καὶ χρῆσθαι συνεργοῖς τούτοις κερδῶν, καὶ φόνων. καὶ ἐγκύπτοντος πάντες λίχνοι, καὶ πανοῦργοι ἐπληρώθη τὸ στράτευμα ῥᾳδιουργίας, καὶ πανουργίας. ὅθεν καὶ λεῖξις ἐρρέθη.

B

C repletus est. *Vnde* λεῖξις ἀπὸ *L. vt repetatur præcedens* ἐπιβολαί. Hinc etiam λειξούρια Lixarum cupiditas qua ad lucrum feruntur. Vel, Lucrandi cupiditas qualis est ea, qua lixæ flagrant.

Λειξούρια.

Λειξούρια. Lixuta.

Λειόβατος. ὁ ὁμαλὸς τόπος.

Λειόβατος. Locus planus, & æqualis.

Λειομίτου. ἐν ἐπιγράμματι. παλλάδος ἰσοπότου λειομίτου κάμακος.

Λειομίτου. In epigrammate.

Palladis telas texētis, tenue filū habētis pertica.

Λειοκυμονοῦσιν αἱ νῆες.

Λειοκυμονοῦσιν αἱ νῆες. Naues sunt in placato mari, *q. d. planos habent fluctus.* λεῖα κύματα ἔχουσιν.

Λεῖον. τὸ ὁμαλὸν. τὸ ἥρεμον. ἀριστοφάνης.

Λεῖον. Planum. AEquale. Sedatum. Placatum. Lene. Mite. Aristophanes *in Ranis. pag.* 169.

Μὴ ὀργὴν ὀργῇ ἀντιλέξῃς.

Ne per iram contradicas, nec iracundè respondeas.

D

Ἀλλὰ συστείλας, ἄκροισι
Χειμῶνος ἴσα ἱστίοισιν, εἶτα μᾶλλον μᾶλλον ἄξεις.

Sed contractis velis, & summis
Vtens velis, & summa velorum parte ventos excipiens, *Deinde magis*, ac *magis ages* impellésque nauem,

Καὶ φυλάξεις μοῖρ' αὖ τὸ
Πνεῦμα λαῖον,
Καὶ καθυπηκὰς λάβῃς.

Et obseruabis, quando
Ventum lenem,
Et constantem accipies, nanciscēris.

Λειόφυλλον. φυτὸν ὁμαλόφυλλον.

Λειόφυλλον. Læuia folia habens. *Aut* λειόφλοιον φυτὸν, Planta læuem corticem habens.

Λειώδης. ὁ ὁμαλὸς. καὶ ὄνομα κύριον.

Λειώδης. Lævis. Planus. AEqualis. Et nomen proprium. Liōdes.

Λειώτας. ὁξυκόφας.

Λειώτας. Qui discussit. *Qui concidit. Qui laniauit. Qui contrivit. à* λειόω. *ō fut.* λειώσω.

Λειτανδρεῖν. βουλομένους ἀθλιωτέρους ἀλλὰ τὸ λειτανδρεῖν αὐξῆσαι τὸ πλῆθος, ψηφίσασθαι γαμεῖν μιᾷ ἀστῇ μίαν. παιδοποιεῖσθαι δὲ ἐξ ἑταίρας. ὅθεν τοῦτο πεπῆσαι καὶ σωκράτει.

Λειτανδρεῖν. Virorum penuriâ laborare. *vt, Ferunt* Athenienses, cùm vellent *populi* multitudinem augere, quòd virorum penuriâ laborarent, decreuisse, vt *singuli ciues* vnam quidem ciuem ducerent vxorem: sed ex meretrice etiam liberos procrearent. Quamobrem & Socratem hoc fecisse.

Λείπεσθαι. ἡττᾶσθαι. πολύβιος. πάντων τῶν κατὰ τὸν πόλεμον ἐνεργημάτων, μεγίστην ῥοπὴν ἔχουσι καὶ πρὸς τὸ λείπεσθαι, καὶ πρὸς τὸ νικᾶν αἱ ψυχαὶ τῶν ἀγωνιζομένων.

F

Λείπεσθαι. Deficere. Succumbere. Vinci. Polybius. In omnibus bellicis rebus maximum habent momentum & ad succumbendum, & ad vincendum, dimicantium *militum* animi.

Λειποθυμία.

Λειποθυμία. Deliquium animi, Defectio animi.

Λειπόχροος. ὁ ἰχνόχροος.

Λειπόχροος. Quem deficit caro. Macilentus. Macilentissimus.

Λειτομαρτυρείου δίκη. τοῖς ἐπισταμένοις τὰ τῶν

Λειτομαρτυρείου δίκη. Desertī testimonij actio. Illis, qui rem aliquam gestam norant, & pro-

miserant se testimonium in iudicio dicturos, deinde verò refugiebant, litem intendebant, & si conuicti fuissent, pro meritis mulctabantur, nisi verò actor eos conuicisset, drachmam mulctæ nomine deponebat, & per soluebat.

πνοεκγμβίων λέρτυρήσθν ὑπεχιμβίων ὲν δικαστηρίῳ, εἶτα ὑστερον διαφυγόυσιν ἐλάγχανον δίκλω. καὶν μὲν ἅλωσιν, ἐπιπλίζε κατ' ἀξίαν. εἰ δὲ μὴ ἕλοι ὁ διώκων, τρόσιμον ἐτίθετο δραχλώ. A

Λείπομαι. ἠθικῆ, & δοτικῆ.

Λείπομαι. Deseror. Destituor. Deficio. Genit. & dat. *Relinquor. Vincor.*

Λειπόμεθα. λειπόμεθα, Victi sumus. Simul ac Dux militibus dixit tanta perturbatio, & confusio, *vt milites animis consternatis fugere cœperint.* Capti sunt autem bis mille, ducentis minus σωπήροξιν lego. *V Volf.* σώπηξιν. *q. d. collisionem. i. Animi dejectionem, & consternationem.*

Λειπόμεθα. ἢ τήμεθα. ἅμα τῷ τὸ στρατηγὸν εἰπεῖν τοῖς ὄχλοις ὅτι λειπόμεθα μάχῃ μεγάλῃ, τηλικαύτῃ συμπεσεῖν ἠμέλησαν διαφεύγειν, καὶ συνταξιν. ἐάλωσαν δὲ αἰχμάλωτοι δισχίλιοι, λείποντες σ. B

Λειποναύται. Desertores-nauium. vt, Edictum autem fecit, vt nauium-desertores, *qui naues deseruerant*, in Græcia quærèrentur, & omnium manus amputarentur.

Λειποναύτης. Λειποναύτου declinatur *Aticè*. Desertor-nauis. Qui-nauem-deserit.

Λειποναύτου). ἐδογμάτισαν δὲ τοὺς κῦ ἢ ἑλλάδα λειποναύτας μετρόντας αἰαζῆσαι, & τὰς χεῖρας ἀποκόψαι πάντων.

Λειποτάκτης. Desertor-aciei. Stationis, ordinisque deserror Qui-fugit, Fugax. Et λειποτακτῶ. Aciem, ordinem, & stationem desero.

Λειποτάκτης. ὁ φυγάς. καὶ λειποτακτεῖ, τὸ ἢ τάξιν καταλιμπάνω.

Λειποταξία. Desertæ-aciei *vel, Deserta-militia, vel, Deserti-ordinis actio.* Agathias. Ille verò valde turpe, & ignauum *factum* putabat, si conflato bello & ipse, & sui comites desertæ militiæ, *vel, aciei deserta* connumerentur, *& vesperâ damnarentur.* Et, Heraclius Romanorum Dux aciei-desertæ pœnas exigebat à Romanarum copiarum erronibus. C

Λειποταξία. ἀγαθίας. ὁ δὴ, αἰσχρόν, καὶ ἀηδῆ ἰδεῖν, εἰ πολέμου συμπεσόντος, αὐτὸς μὲν καὶ οἱ ἀμφ' αὐτὸν, λειποταξίου ἁλῶσιν. ἡράκλειος ὁ ῥωμαίων στρατηγὸς, λειποταξίου ποινὰς τοὺς πλανήτας τῆς ῥωμαϊκῆς δυνάμεως εἰσπράττετο.

Λειποσιτῶ. Frumenti, vel cibi, vel commeatus penuria laboro.

Λειποσιτῶ.

Λειποστράτιον. Desertio-militiæ. Desertæ-militiæ-crimen. Quum quis militare non vult. Et λειποστράτης. Qui deserit-exercitum. Vel Qui-deserit-militiam. Desertor-militiæ. *L. ὁ τὴν στρατείαν καταλιπών.*

Λειποστράτιον. τὸ μὴ ἐθέλειν στρατεύεσθαι. καὶ λειποστράτης, ὁ τὴν στρατιὰν καταλιπών.

D

Λειποψυχῶ. Deficio-animo. Propter-deficientem-animum-collabor.

Λειποψυχῶ.

Λειπώδινος. Non est rectus *casus* at genitiuus. Nam ab ὠδὶν, ὠδίνος formatur. *Aliàs tamen est poeticus nominatiuus à genitiuo derivatus. Mulieri tributum, significat eam, quam partus dolor reliquit, dolore partus liberatam. Viro tributum, significat eum, quem dolor reliquit, dolore liberatum.*

Λειπώδινος. οὐκ ἔστιν εὐθεῖα. ἀλλὰ ἠθικὴ ἐκ τῆ ὠδὶν γὰρ, ὠδῖνος, γίνεται.

Λείρια. Flores, vel Lilia. *Vt in illo pentametro,* Quæ sola Charitum. *i. Gratiarum* flores decerpsit.

Λείρια. τὰ αὐθη. ἢ κρίνα. ἢ μόνη χαρίτων λείρια δρέψατο μία.

Λειρόεντα. Florida. Tenera. Læuitatem. *Lenorem. N. L. fortasse τὰ λεῖα. Lævia. Polita.* λείριον enim, flos. Mitia. Blanda. Iucunda. Suauia. Grata.

Λειρόεντα. ἁπαλὰ, ἢ λειότητα. λείριον γὰρ τὸ αὖθος. σεσοπῆ τερπνὰ ἡδέα. E

Λείριον. Generaliter quidem flos *ita* vocatur. Specialiter verò, Narcissi florem *ita* vocant Attici.

Λείριον. κῆ κοινῶς τὸ αὖθος. κῆ ἰδίως τὸ αὖθος τῦ ναρκίσου καλοῦσιν οἱ ἀττικοί.

Λειρόεσσα Florida. Florum-ister-grata. Amabilis.

Λειρόεσσα. θηθυμητική.

Λειρόφθαλμος. Mites-habens-oculos. Aspectu-miti præditus.

Λειρόφθαλμος. ὁ σεσοπηνὲς ἔχων τοὺς ὀφθαλμούς.

Λειτουργίαι. Publica-ministeria. Publica-munera. Ministeria.

Λειτουργίαι. ὑπηρεσίαι.

Λειτουργικὸν. Propriè quidem, sacerdotalis. Abusiuè verò, seruilis. *Ad publicum ministerium apta, vel publici ministerij perita.*

Λειτουργικὸν. κυρίως μὲν, ἢ ἱερατικὸν. καταχρηστικῶς δὲ, ἢ δουλικὴν. F

Λειτουργία. Propriè, publicum ministerium, à λεῖτον. i. publicum. & ἔργον. i. opus, & ministerium. Pisides.

Λειτουργία. κυρίως, ἢ δημοσία. ἀπὸ τὸ λεῖον, καὶ τὸ ἔργον. πισίδης.

Vt sustineas debitorum, & vsurarum
Omnem generaliter in-animo-versantem operam-ministerij. N.L. Vel, omne ministerium in-animo-versans, & animum crucians.

Ὅπως ὑφίξῃ τῷ χρεών, καὶ τῷ τόκων
Ἅπασαν ἁπλῶς ψυχικὴν λειτουργίαν.

Et λει-

Καὶ λειτουργᾶ, δημοσίᾳ. Et λειτουργῶ. Datiuo. Ministro. Publicum-munus-obeo.

NOTÆ.

Λάϊον.] Publicum, ἀ λαός, populus, λᾱΐΘ-, & λᾱϊΘ-, q.d. populeus, i. publicus. At verisimilius videtur, si deductum dicas ἀπὸ τῦ λειτὸς, καὶ τοῦτο λειτὸν verò derivatum ἀ λειτὸν (vnde per contractionem formatur λειτὴν) τὸ διὰ τῦ λεώ, οἵτε λαός, ἰτὸν, τοῦτεστι βαῖνον. Quod it per populum, quod publicum est. Sic λαΐφη ἀπὸ τῦ λαΐφω contractum, ἡ διὰ τῦ λαοῦ βαίνουσα αἰχμή.

Λειχλώ. λειχλῶος. εἶδος φλύκτης.

Λείψανον. τὸ καταλειμμα.

Λιψυδρία. ἡ λειψις τῦ ὕδατος.

Λειχλώ. λιχλῶΘ-. ἀ Lichen. Impetigo. Lepræ species.

Λείψανον. Residuum. Reliquiæ.

Λειψυδρία. Defectio-aquæ. Aquæ-penuria.

ΤΟ Λ. ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η.

Λ. CVM H.

Λήβω. τὸ λαμβάνω. τὸ λήβω, ὅθεν μᾶλλον ἐν εἰσρηματικῶν, ἢ ξυνῆ.

Λήβω. *Priscum, vnde* λάβω, λαβάω, λαμβάω. Capio. Accipio. Sumo. τὸ λήβω in actiuis quidem *inflexionibus, & modis*, cum accusatiuo construitur. In passiuis verò, cum genitiuo.

Ληγατάριος. εἶδος ἄρχοντος παρὰ ῥωμαίοις. καὶ ληγάτον, τὸ ἐν διαθήκης λιμπανόμενον παρὰ ῥωμαίοις. καὶ ἐληγάτευσεν, ἀπέδωκε.

Ληγατάριος. Legatarius. Apud Romanos est Magistratus species *Imò, ille, cui ex testamento aliquid est legatum, & relictum, quod ab hærede persoluatur.* Et legatum, apud Romanos *vocatur id*, quod in testamentis est relictum, *alicui dandum.* Et ἐληγάτευσεν. Legauit. Distribuit. *Testamento reliquit distribuendum.*

Λῆ. ξυνῆ. παύε.

Λῆ. *L.* λῆγε. *quod ἀ* λήγω. Genitiuo. Quiesce. Desine. Cessa.

Λιβδάριον. θέρίστρον. ἄλλως δὲ τὴν λεπτὴν ἱμάτιον θερινόν. ἀριστοφάνης.

Λιβδάριον. Messoris-vestimentum. *Subtilis, & æstiua vestis, qualia gestent, quâ messores vtuntur æstate.* Aliàs *est* vilis vestis æstiua. Aristophanes *in Auibus. pag. 396. v. 11.*

Καὶ λιβδαρίδιόν τι ἀγοράσαι.

Et messoriam-vestem aliquam emere. Apud Aristoph. L. λιβδάριον. hinc τὸ λιβδάριον per crasin. Vide Λᾶδον in Dor. Lex.

Λήδας υἱεῖς, κάστωρ, καὶ πολυδεύκης.

Λήδη. ὄνομα κύριον.

Λήδιον. τὸ ἐξιβώνιον.

Λήδας υἱεῖς. Ledæ filij, Castor, & Pollux.

Λήδη. Leda. Nomen proprium.

Λήδιον. Pallium-attritum. Attrita-vestis. *vide Eustath. in* Λήδιον. *& in* λαΐδιον.

Λήθαργος ὕπνος βαθύς.

Λήθαργος. Lethargus. Obliuiosus. *Morbi genus, quod homines obliuiosos, & stupidos reddit, & segnes, ac torpentes. Veternus Latinè. Consule Oeconomiâ Hippocratis.*

Λήθαργος κύων, ὁ πρόσπαίων μὲν, λάθρα δὲ δάκνων. καὶ τῦ ἵππων, οἱ μὲν ἀμελεῖς, καὶ ἀβλεμεῖς, καὶ νωθροὶ, λήθαργοι καλοῦνται. ἔστι δὲ καὶ πάθος τὸ σὺν πυρετῷ.

Λήθαργος κύων. Lethargus canis. Qui principiò quidem blanditur, postea verò clàm mordet. *vel,* προσαίνων. *Assentans quidem, etiam verò mordens.* Et equi negligentes, & inualidi, & segnes, *tardi, & grique* Lethargi vocantur. Lethargus etiam est morbus quidam cum febre.

Λήθη δαίμων.

Λήθης δῶρον.

Λήθη. Obliuio. Obliuio autem est amissio scientiæ. In epigrammate.

Λήθη δ' ὅτι ποτὲ βάτραχοι λήθουσι δόξαν.

Ἔργα δὲ φώτων

Εἰς ταχινὸν ἔρρει παιδὶ λήθης δῶρα.

Facta virorum

In celerem ruunt talia obliuionem.

Λήθη. ὁ δὲ, τοὺς θείους ἐξηγητὰς ἀπηρέμητο μάλα ἀκριβῶς εἰς τὸ τῦ λήθης γῆρας, ὡς ἔφη ὁ πλάτων, ὑπομνήματα καταλείπων ἑαυτῷ, καὶ βαθυθησαυρίζόμενος.

Λήθη. Obliuio. vt, Ille verò diuinos Interpretes describebat admodum accuratè, ad senectutis obliuionem, vt dicebat Plato, cõmentarios sibi relinquens, & tanquam-thesauros reponens. *L.* εἰς τὸ γῆρας λήθης. Vel est hypallage.

Λήθη κυνῶν,

Λήθη κυνῶν. Obliuionem canum. *Hoc proverbialiter dici videtur, vt & de mustis, quæ redeunt in eundem locum, vnde fuerunt sæpius abacta. Ita impudentes igitur dicentur, quæ repulsam sæpe passæ, tamen ad eosdem redeunt, obliti præteritæ repulsæ, vel etiam maledictorum, aut plagarum infligarum.*

Λήθω &c. Medicamentorum obliuionem afferentium, *vel, inducentium.* Et, Ausorum *facinorum* obliuionem ipsis offundentes. Pro, qui fuerunt audaces *N. L.*

Λήθης πεδίον. Lethes campus. *Vel, vt Er. ad. Chil. 2. Cent. 9. col. 587. ad. 55. Obliuionis campus.* De rebus, quę fieri nequeunt. *Vel de hominibus infirmis.*

Λῆθος Nomen proprium. Lethus.

Λήθη. Obliuio.

Λήθω. Lateo. Et fut. λήσομαι. similiter *accipitur, & eodem modo ponitur.* Latebo vt,

Latent enim profectò vel ventorum transitus
Fœminam auem. i. gallinam, *nisi quum partus instat.*

Sunt autem hæc ex Sophoclis Oenomao, & sunt in voce Διέξοδοι.

Λῆϊα. Segetes. Frugiferi-campi. Sationales-agri.

Λῃβότερα. Segetem-depascens. Et λῃβοτέρμι, *Homer. Odyss. Σ. pag. 533. v. 6.* τοὺς λῃβοτῆρας. *Suis* segetem-depascentis λῃβοτὴρ verò, agrestis sus. Aper.

Λῃΐδα. Prædulam Paruam-prædam. Prædam. *oues. Pecud. s. Theocr. Idyll. 25. v 97. & 116.*

Λῃΐζεται. Accusatiuo. Prædatur. In-seruitutem-redigit. Diripit. Populatur. Vastat, *deserítúmque reddit.* Fortasse autem & passiua significatione dicitur.

Λήϊον. *Attice dictum, & poeticè, neglecto syllabico incremento, pro communi* ἐλήϊον. *à* λαίω. *Lano, Lanigo, polio. fut.* λαιῶ. *aor. 1. act. comp.* ἐλαιον. *Att.* ἐλήϊνα. *Poet.* ἐληϊνα, *&* λήϊνα. *ac. s.* Læuarunt. Lævigarunt. Poliuerunt. AEquarunt.

Λήϊος. Leïnius. *N. L. Nisi forte, Prædator.*

Λήϊον. Vilis tunica. *vide* κολεὸν *in Lex.*

Λῄστατο. Partitus-est. Diuisit. Vel prædatus-est, populatus-est, diripuit.

Λῃϊδίς. Direptus Per-prædam-abactus Spoliatus. Et λῃστὴν πάγμα. Latronum, siue prædonum agmen. Et λῃστὴν πλῆθος. Latronum, siue prædonum multitud. *i. d. Prædatoria multitudo, vel manus.*

Λῃΐς Per-prædam-partus. *Prædá-partus. Partus, aus qui parari, comparárique potest. Hom. Iliad. 1. pag. 327. v. 1.*

Λῃΐτις. Λῃΐτιδες. *Eustat. i.* Mulier captiua, quam quis abegit in prædam. vel prædatrix. *At* λῃΐτις Ἀθηνᾶ. *Minerua prædatrix, vel quam milites in prædá parandá, & abigendá iunxit. vel Prædo-trales.* λῃΐτις verò, λῃΐτιδος. *Nomen viri proprium, vt ait Eustath. quod homini prædatori conueniat N. m à λῃΐζομαι deductum. Vel est epithetum, & idem valet ac* δημόσιος. *i. publicus. At* λῃΐτιν *genere neutro, Pryanenm vocant Achiui, vt scribit Herodotus lib. 7. pag. 284. lin 35. & 36.*

Λῃκεῖν. Loqui. Λαικᾶν *legitur apud Aristoph. in Acharnensibus. pag. 279. v. 11. anno. 7. Et pag. 285. ver. 16. anno. 6.*

Λῃνθάδιος. Lecinthadius. *N. L. At* Λῃνθάδης. *Ignaues quadam. Hesych.*

Λῃώμεθα. Mouemur. Aristoph. Maximè quum ab aliquo mouemur noctem totam. *N. L.*

Λῃκτεύω. Romanorum lingua significat Dirigor. *N. L. Fortass.* Ῥᾳκτεύω. *Reflus-sum. à nomine Reflus, a, um, vnde* ῥᾳκτεύω. *Reflum f-cio. Dirigo.*

Λῃκύθιον. Lecythium Parua-lecythus. Parua-ampulla. Ampullula. Vas *olearium, & in quo reponuntur vnguenta. &c.* Habebat autem & in Zona Lecythium dependens, in quo erat letale pharmacum. Et in Aristophanes *in Ran. pag. 176. v 16. 17. 8.*

Non secundùm carmen. i. singulis carminibus insistens, *profectò tuum radam*

Λήθω ὑποτεινούσων φαρμάκων. ἢ τὴν τολμηρίαν σφίσι λήθην κατοχὰς ἔχ. αὐτὸ τὸ, τολμητὰς ἠθροισμένους.

Λήθης πεδίον, ἢ τὸ ἀδυνάτων.

Λῆθος. ὄνομα κύριον.

Λησθότης. ἡ ὕβρις μετρίη.

Λήσω. λαν θάνω. καὶ λήσομαι ὁμοίως.

Λήθουσι γάρ τοι κἀνέμων διέξοδοι
Θήλειαν ὄρνιν, πλὴν ὅταν τέκνα τυρῇ.

Ἔστι δὲ ταῦτα ἐκ τοῦ οἰνομάου σοφοκλέους, ἧς ἔστι τὸ τῆς διέξοδοι.

Λήϊα. σιτοφόρα πεδία χωρία.

Λῃβότερα. δοπολωσιν. καὶ λῃβοτέρης. λῃβοτὴρ ὁ, ὁ ἄγριος σῦς.

Λῃΐδα. ἢ λαφυραγωγίαν.

Λῃΐζεται αἰτιατικῇ αἰχμαλωτίζει. ἁρπάζει. σπορθεῖ. ἐρημοῖ. ἔστιν δὲ καὶ ἐπαθητικῶς σημαινόμενον λέγεται.

Λήϊνα ἐμάλισαν.

Λῃΐτιος.

Λῃΐτο. δυτικὸν κολόβιον.

Λῄστατο, ἤγουν ἔσυτο. ἢ ἐλαφυραγώγησεν.

Λῃϊδίς. λῃστυθείς. καὶ λῃστικὸν τάγμα, καὶ πλῆθος. λῃστρικὸν ἢ κτῆμα.

Λῃΐτις. ὁ κτητός.

Λῃΐς, λῃΐτιδος. λῃΐδες ἢ, λῃΐτου.

Λῃκεῖν. τὸ φωνεῖν.

Λῃνθάδιος.

Λῃώμεθα. νυώμεθα. ἀφυπνοφανῶμεν. μάλιθ' ὅταν τινὸς λῃώμεθα νυκτὸς ὅλην.

Λῃκτεύω. κατ' ῥωμαϊκὴν διορθοῦμαι.

Λῃκύθιον. ἀγγεῖον. ἔχε δὲ καὶ ἐν τῇ ζώνῃ λῃκύθιον παρηρτημένον, ἐν ᾧ τὸ φάρμακον ἦν τὸ θανάσιμον. καὶ ἀριστοφάνης.

Οὐ κατ' ἴπνος ἢ συν πίσυν

Verbum

A Τὸ ῥῆμ' ἑκαστον. ἀλλὰ σὺν τοῖσι θεοῖς.

Verbum vnum quodque: sed cum Diis. i. Diis fauentibus,

Ἀπὸ λεκυθίου, σου τοὺς πρεσβύτους διαφθερῶ.

A lecythio. i. addita voce Lecythio ad finem tuorum carminum, *tuos prologos dissperdam.*

Μικροφωνικῶς γὰρ ἔλεγον, καυδάριον. λεκύθιον. θυλάκιον.

Nam per-illiberalitatem, *per extenuationem, & contemptionem, has voces per diminutionem efferebant, & dicebant* καυδάριον. i. pelliculam-cum-villis. Λεκύθιον. ampullulam. θυλάκιον. Sacculum. *Aristoph. Ranis. pagin. 176. v. 21.* Καὶ καυδάριον, ἢ λεκύθιον, ἢ θυλάκιον. *vide locum.*

Λεκυθιστής. ὁ μικρόφωνος. οὕτω σοφοκλῆς. καὶ λεκυθισμός. φθεγγεσθαι κοίλῃ διστροφός, καὶ κεκλασμένως ἢ λεκυθισμὸν τῆς ᾠδῆς, καὶ γελοίων ἀσμάτων, τουτέστι ἢ διφανίας.

B

Λεκυθιστής. Qui-vocem-exilem-habet. *q. d. Qui-sonum-ampulla-refert.* Ita Sophocles. Et λεκυθισμόν. Cantillatio. Tenuis-sonus. vt, Circunferre volubiliter & molliter cantillationem, *tenuémque sonum* turpium, & ridiculorum carminum, hoc est suauem-vocem, & *concentum.*

Λήκυθον ἢ τῶ μύρου, οἱ ἀττικοὶ καλοῦσιν ἀλάβαστρον. ἀρσενικῶς ὁ ἢ ἀλάβαστος εἰπὼν ἡμάρτανε, τὸ γυναῖον ἀγγεῖον. ἀριστοφάνης πλούτῳ.

Αἱ ὦ λήκυθοι
Μύρου γέμουσαι. καὶ αὖθις.
Ἔλαιον οὐκ ἔνεστιν ἐν τῇ ληκύθῳ.

Λήκυθον. &c. Vnguenti lecythum. i. Vas vnguentarium, Attici vocant Alabastrum. Herodotus autem genere-masculeo dixit τὸν ἀλάβαστρον. i. Vas olearium. Aristophanes in Pluto. *pag. 41. v. 8. genere fœmineo dixit* αἱ ὦ λήκυθοι.

Lecythi verò. i. olearix ampullæ
Vnguento sunt-plenæ. Et rursus.
Oleum non ineſt in Lecytho.

C

Ληκύθου δὲ τοῦ οὐκ ἐλεήμονος. οὐ πειθόμεθα. ἀριστοφάνης ὄρνισι. ζεύξιν ὁ κιττὶς ποιήσας κοίλην ὀπίσθιμα τῇ ληκύθῳ περιφέρει νόμισμα λύσιν ἔτιμον τῆς ἀναγκαίων, ἵν' ἰσχύς κράτος.

Pro, Non miseremur, non flectimur, *non mouemur misericordia.* Aristophanes Auibus. *pa.* 427. *v.* 25. Zeuxis Cittieus, cùm fecisset concauum operculum Lecytho, numisma circunferebat, expeditum rerum *ad vitam sustentandam* necessariarum remedium, vt robur haberet, *vt vires acquireret. N. L.*

N O T Æ.

Ἀριστοφάνης ὄρνισι.] pag. 427. v. 25. scribitur genere fœmineo τῇ ληκύθῳ. Est autem facta vocum allusio. Nam ἔλαιον, oleum, at ἔλεος misericordiam significat. Eras. ad. Chil. 3. Cent. 7. col. 781. ad 72. Non est oleum in Lecytho Idem Aristoph. in Nubibus. pag. 62. v. 55. dicit,

D Ἔλαιον ἡμῖν οὐκ ἔνεστ' ἐν τῷ λύχνῳ.
Oleum nobis non ineſt in lucerna.

Λήκυθος. θηλυκῶς ᾠδῇ ἀριστοφάνης.

Λήκυθος. Genere-fœmineo apud Aristophanem. *L.* Ἀριστοφάν. *In Ecclesiazusis. pag. 507. v. 22. & 23.*

Ὃς τοῖς νεκροῖσι ζωγραφεῖ τὰς ληκύθους,
Ὁ τῇ γραφίων ἄριστος.

Qui mortuis pingit illas Lecythos,
Ille pictorum præstantissimus. Vide locum.

Aliter enim ibi versus habet, & iste priorem præcedit.

Τοιαῦτα γάρ τινα ἐν τοῖς μνήμασιν ἐγραφε. καὶ αὖθις. ᾠδήδου τὰς ληκύθους.

Huiusmodi enim *quædam ille* pingebat in monumentis. Et rursus. Appone illas Lecythos.

E Λακυΐζειν. τὸ μεῖζον βοᾶν, καὶ ψοφεῖν.

Λακυΐζον. Altius vociferari. Perstrepere. *Sed apud Aristop. in Acharnensibus. pag. 285. v. 16. annot. 6. In quem illic vide.*

μᾶλλον λακυθίζειν, *monentur* λακυθίζειν *esse legendum. Causas*

Λῆμα. ἀξία. ἀνδρεία. φρόνημα. κίρδος.

Λῆμα. Dignitas. Fortitudo. Superbia. Vel animi elatio. Animus. Quæstus.

Τοιοῦτον γὰρ ὁ παῖς ὅδε λῆμα φαίνει.

Talem enim puer iste animi elationem, vel, indolem *indicat.*

Καὶ ἀριστοφάνης νεφέλαις.
Λῆμα μὲν πάρεστι τῳδὶ
Οὐκ ἄτολμον. ἧττον τολμηρόν.

Et Aristophanes Nubibus. *pag. 86. v. 9. & 87. v. 1.*
Animus quidem adest huic
Non expers-audaciæ. Hoc est non timidus: at *audax*

F Καὶ αὖθις. λῆμα θούριον. τουτέστι φρόνιμα πολεμικόν. καὶ αὖθις.

Ἔπειτ' οὖν λῆμα τοῦτο κομψότερον ἢ τὸ φρόνιμον αἰκάθιλλε. καὶ αὖθις.

Παρίξομαι, αὐτὸς αὐθρίον τὸ λῆμα.

Et rursus. *Aristoph. in Equitibus. pag. 231. v. 15. & pag. 232. lin. 1. & 2. vocat* λῆμα θύριον, Impetuosum, velocem, bellicosum animum. Et rursus.

Alium illic animum hunc elegantiorem longè, quàm priorem demonstrauit. Et rursus. In Ranis. pag. 154. v. 28. 29. 30.

Sed tamen ego præstabo Me-ipsum fortè animo.

Et tuentem origanum.

Pro, acri vultu præditum. Herodotus *lib.7. pag.262. lin.20.& 21.* Artemisia autem propter animi generositatem,& virilem fortitudinem militabat, cùm nulla esset necessitas,*quæ ipsum hoc facere cogeret.* De Euripide, & AEschylo *idem Aristophanes in Ranis. pag.166.dicit,*

Animus verò non ignauus amborum est,
Nec immota mentes, nec tardum ingeniũ.
Expectare igitur consentaneum est,
Alterum quidem, scil.Euripidem, *vrbanum aliquid dicturum esse,*
Et limatum,& bene politum,
Alterum verò, scil.Æschylum, *conuellentem cum ipsis radicibus*,radicitùs,
Ipsa verba,irruentem,impetu facto,
Conturbaturum mul-
Tas collectiones,& vortices *carminũ* Eurip.

At per duplex *μ* scriptum λῆμμα, & λήμματα, sumptio & sumptiones, Apud Aristotelem *sunt* propositiones. hoc est interrogatio. Interrogatio enim *est* causa responsionis, quæ est *ea*, ex qua syllogismus *conficitur*. Quam etiam Lemma vocant. Et propositio vnum-habens-lemma, v.luti, Respiras. Viuis igitur. Manifestum enim *est id*, quod est prætermissum,illud scilicet,Omne,quod respirat, viuere. Huiusmodi sunt enthymemata. Hi pœna digni *sunt*. *Sunt* enim sacrilegi. Prætermissum-est enim illud, Sacri legos esse pœna dignos. Dicitur autem λῆμμα & id,quod doni nomine accipitur.

Καὶ βλίπιτ' ὀρίγανον. A

Ἀντὶ τῦ βλέποντα δριμύ. ἡρόδοτος. ὁ ἢ ἀρτεμισία, ὑπὸ λήματος, & ἀνδρείης ἰσχυτύτο, ὑδὲ μῆς ἔσπς ἀναγκαίης. δεῖ δ' εὐριπίδε, καὶ αἰσχύλου.

Λῆμα δ' ἐκ ἄζλμον ἀμφοῖν,
Οὐδ' ἀκίνητοι φρένες.
Πρὸς δικαίαν οὖν εἰκὸς ἔζι,
Τὸν μὲν ἀστεῖόν τι λέξειν B

Καὶ κατερρημμένον.
Τὸν δ' ἀναστρέψειν αὖθις ἀρίμοις

Τοῖς λόγοισιν ἐμπεσόντα,
Συσκιδᾶν πολ-
λαὶς ἀλισθήσας ἐπῶν.

Τὸ ἢ ὅλα τῦ δύο μὲν γεγραφέναι, λῆμμα, καὶ λήμματα αἱ προτάσεις φησὶν ἀριστοτέλει, πυτίσι ἢ ἐρώτησις. ἡ δὲ ἐρώτησις, αἰτία τῆς ἀποκρίσεως. ἢ τίς ἔζιν, ἐξ ἧς ὁ συλλογισμός. διὸ καὶ λῆμμα λέγουσι. καὶ μόνο ἡμματος προτάσις. οἷον ἀναπνεῖς· ζῇς ἄρα. προδήλον γὰρ τὸ ὡφελεημένον. τὸ, πᾶν τὸ ἀναπνέον ζῆν. τοιαῦτά ἔζι τὰ ἐνθυμήματα. ἅτινι κολάσεως ἄξιοι ἱερόσυλοι γάρ. παρεῖται γὰρ τὸ τοὺς ἱεροσύλους ἀξίους εἶναι κολάσεως. λέγεται ἢ λῆμμα, καὶ τὸ λαμβανόμενον λόγῳ δώρου. C

N O T Æ.

D

Παρ' ἔμοι' αὐτόν.] Aristoph.Ranis.pag.154.v.28.29.30.

Ἀλλ' ὅμως ἐγὼ πειράζω
Μαυτὸν* αὐτῶν τὸ λῆμα,

*pro Ἐμαυτόν. &c.

Λημαλέος. Qui lemas h. bet-in-oculis. Qui-lippit. Lippus. Lippitudine-cæcutiens. *vide* Λῆμη, & Λημασάω.

Λήμασι. Prophetiæ. Prædictiones. Dicuntur etiam λήμματα, illa apophthegmata, quæ ex nostro corde *prodeunt.*

Λημάτα. Consilia.

Λημαπᾶς. *Aristoph. in Ranis.pag.150. v.14.* λῆμα est præsens animus, animi-præsentia, virilis, fortis, & generosus animus,animi-fiducia. Metaphoricè igitur *dictum est* λημαπᾶς. hoc est,de-te-magnificè-sentis. Animo generoso, & excelso præditus es. Et λημαπίας. Ille,qui de-se-magnificè-sentit, & fortis,& elato-animo-præditus,& generosus.

Λῆμα. Lema. Albus humor in oculis collectus, & *concretus*,& qui caligare oculis,& cæcutire nos facit. Compositum est ex verbo λεύω, video, & aduerbio priuantis μὴ, non. *Quia qui lippitudine laborat,non videt: sed cæcutit, vel saltem oculorum aciem habet obtusam,& visum hebetem.* Aristophanes in Pluto. *pag.* 30.v.17. At ô Saturnii animis verè lippientes mentibus ambo. Hoc est, Mentem antiqua stultitia caligantem habentes. Est & prouerbium in cæcutientes,& *stupidos. Er.ad.Chil.2.Cent.1.col.*375.& 376.*ad.* 75. *Saturnia lema. & ad.* 76. *Cucurbitas lippi.* Lema verò est lachryma *in oculis* concreta, quæ insidens oculis, eos lædit. Significat igitur excæcatos mente, vt illi, qui lippiunt, Lemas *in oculis* habentes, impe-

Λημαλίος.

Λήμματα. προφητεῖαι. λέγονται δὲ καὶ τὰ ἐξ οἰκείας καρδίας ἀποφθέγματα.

Λημάτα. τὰ βουλεύματα.

Λημαπᾶς. λῆμά ἔζι τὸ φρόνημα. μεταφορικῶς οὖν λημαπᾶς, ἤγουν μεγαλοφρονεῖς. καὶ λημαπίας, ὁ μεγαλόφρων, καὶ ἰσχυρὸς καὶ λημαπίας. φρονηματίας. γενναῖος. E

Λῆμα. λευκόν ὑγρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς συναγόμενον, καὶ ἀμβλυώττειν ποιοῦσκευάζον. ἀπὸ τὸ λεύω τὸ βλέπω, καὶ τὸ μή. ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ. ἀλλ' οἱ κεχνικῶς γνώμας ὄντες λημῶντας φρένας ἄμφω. ἤγουν ἀρχαίαις μωρίαις ἐσκοτισμένοι τὰς φρένας. ἔστι ἢ καὶ παροιμία δηλοῦσα ἀμβλυωποῦντων. λῆμη δ' ἔστι τὸ πεπηγὸς δάκρυον, ὅταν ὀλισθάνον βλάπτει τοὺς ὀφθαλμούς. σημαίνει οὖν τὸ τετυφλωμένους τὰς φρένας, ὥσπερ οἱ τὰς λήμας ἔχοντες τοῖς ὀφθαλ- F

A ρυώντων, ἐμποδίζονται ταὶς ὄψεις. καὶ λημαὶ, τὸ ἀμβλυώττειν. καὶ λημῶντες τοὺς ὀφθαλμούς.

Λημνία δίκη. ἡ κακίστη.

Λήμνιον πῦρ. ἔστι ἀναφορὰ ἐκ λήμνου πυρὸς χαλεπότητος.

Λημνία χεὶρ. ὠμὴ, καὶ ἀνήμερος. ἀπὸ τῆς ἱστορίας. φασὶ γὰρ τὰς ἐν λήμνῳ γυναῖκας τοὺς ἄνδρας αὐτῶν ἀπεκτονέναι, ἀπωμοσίας ὅτι αὐταῖς οὐκ B ἐμίγνυντο.

Λήμνιον κακὸν βλέπων. πυρῶδες. καὶ παροιμία. λήμνιον κακόν. ἐπὶ γὰρ ἀθλιῶν ἁρπάσαντες γυναῖκας οἱ λήμνιοι, ἐπεκοπίπτησαν μετ' αὐτῶν. αἳ δὲ, κατέσφαξαν αὐτοὺς μετὰ τῶν τέκνων. ἐπεὶ δὲ πάντας αἱ γυναῖκες τοὺς ἄνδρας, ὅτι αὐταῖς οὐ προσέχον, ἀπέκτειναν ἅμα ταῖς τῶν Θρᾳκῶν γυναιξὶν, διὰ τὴν δυσοσμίαν, ἣν μυρτίλος μὲν φησὶ τὴν μηδείας διὰ ὑψιπύλην, ζῆλον καταχεῖν καύκασος δέ, διὰ τὸ ὀλιγωρῆσαι τῆς ἀφροδίτης τὰς λημνίας. ἔνθεν τὰ μεγάλα κακὰ, λήμνια λέγεται. C

iuuenes, Venerem neglexisse, nec debitum honorem ei tribuisse, hinc magna mala, Lemnia vocantur.

Λήμνιος ἀνὴρ, ὁ ἀπὸ τῆς λήμνου νήσου.

Λημνόθεν. Τοπικὸν ἐπίρρημα, ἀπὸ τῆς λήμνου.

Λιναΐζω.

Λιναΐτης. ὁ χορεὺς ὁ τῷ Διονύσῳ.

Λιναῖα. ἑορτὴ ἐν Ἀθήναις.

D

Λιναῖος. ἐπίθετον τοῦ Διονύσου.

Λιναιὼν, λιναιαιὼν, ὄνομα μηνός.

Λινεῖς. λινέως. ἡ βάκχη ἀπὸ τοῦ λινοῦ.

Λινοβάται. οἱ ἱερεῖς.

Λινὸς, καὶ προλίνιον. αἱ ἐπιλήνιαι ἀπὸ Δαβὶδ. καὶ λινοβάται οἱ ἱερεῖς.

E Ληξιαρχικὸν γραμματεῖον. ἀθηναίων τῶν ἀστῶν τῶν ἐγόντων ἡλικίαν ἀρχὴν, ἀνεγράφετο τὸ ὄνομα προσιθεμένων τῶν δήμων αὐτοῖς, καὶ ἐξ ἐκείνων τῶν γραμματείων κληροῦσι τὰς ἀρχάς.

Ληξιαρχικὸν γραμματεῖον, εἰς ὃ ἐνεγράφοντο οἱ τελειωθέντες τῶν παίδων, οἷς ἔξεστι τὰ πατρῷα εἰσπονεῖν, παρὸ καὶ τοὔνομα γέγονε ἀπὸ τῶν ληξιαρχικῶν ἀρχῶν. λῆξεις δέ εἰσιν αἱ τῶν κλήρων, καὶ αἱ οὐσίαι.

F hæreditates, & facultates, quæ ad aliquem hæreditario iure pertinent, quarum est dominus, arbiter, gubernator, & administrator.

Λῆξις. τὸ ἔγκλημα, καθ' οὗ λόγον φαμὲν καὶ λαχεῖν δίκην.

Λῆξιν δίκης, καὶ λαχεῖν δίκην. τὸ καταγγέλλειν κρίσιν ἰδιωτικῶν πραγμάτων φασί. τὸ δὲ

impediuntur visu. *i. ne videant.* Et λημάω. *idem.* Lippio. Lippitudine-cæcutio. Et λημῶντες τοὺς ὀφθαλμούς. Lippientes oculis.

Λημνία δίκη, Lemnium Iudicium. Id est pessimum.

Λήμνιον πῦρ. Lemnius ignis. In Lemno est ignis quædam grauis eruptio, *quæ vapores emittit, qui sursum feruntur.*

Λημνία χεὶρ. Lemnia manu. Id est crudeli, & impia. Ex historia *petitum.* Dicunt enim Lemnias mulieres interfecisse suos maritos, conquerentes quòd illi secum non miscerentur, *nec officium facerent, quod ipsis coniugij Venus requirit. Er. ad. Chil. 2. Cent. 10. col. 603. ad. 44.*

Λήμνιον κακὸν βλέπων. Lemnium malum videns, *cernens, spectans. Id est* Igneum. *Ardens, & magnum.* Et prouerbium, Lemnium malum. *Er. ad. Chil. 1. Cēt. 9. col. 297. ad. 27.* Lemnij enim, cùm Athenis, *ex Attica* mulieres rapuissent, liberos ex ipsis susceperunt. Illæ verò ipsos vnâ cum liberis iugularunt. Postquâ autem illæ mulieres maritos (quòd ad ipsas animum illi non aduerterent, *at eas negligerent,*) interfecerunt vnâ cum Thracum mulieribus, propter *corporis* fœtorem, quem Myrtilus quidem *dicit* ipsas inuasisse propter Medeæ Zelotypiam Hypsipylæ causâ *susceptam*, Caucasus verò, quòd Lemniæ *mu-*

Λήμνιος ἀνήρ. Lemnius vir. Ex insula Lemno.

Λημνόθεν. Aduerbium locale, *quod motum è loco significat.* Ex Lemno.

Λιναΐζω. τὰ Λίναια ἄγω. Lenæa, Bacchi sacra celebro.

Λιναΐτης. Lenaites. *Aristoph. Equitibus. pag. 220. v. 22. Schol. Annot. 9.* Lenæorum chorus.

Λίναια. Lenæa. Nomen festi, *quòd in honorem Bacchi celebrabatur* Athenis.

Λιναῖος. Lenæus. Epithetum Dionysi, *siue Bacchi.*

Λιναιὼν, ὥνος. ὁ. Lenæón. ônis. Nomen mensis. *Quidam putant esse Ianuarium, quòd Bacchus Lenæo, sic à torcularibus dicto, tunc dies festus ageretur.*

Λινεῖς. Λινέως. Lenis. Lenidis. Baccha παρὰ τὸν λινὸν à torcular, *siue prælo, quo premuntur vuæ,* sic dicta.

Λινοβάται. *Vinitores.* Sacerdotes.

Λινὸς, & προλίνιον. Lenus, & Prolenium, apud Dauidem Ecclesiæ *per translationem ita vocantur.* Et λινοβάται, sacerdotes.

Ληξιαρχικὸν γραμματεῖον. Tabula, *in qua* ciuium Athenienſium, qui ætatem ad Magistratus gerendos aptam habebant, nomen scribebatur, addito etiam ipsorum municipio, *cuius erant.* Et ex his tabulis Magistratus sortiebatur.

Ληξ. γραμμ. Tabula, in qua inscribebantur pueri, qui perfecti erant. *i. qui iustam ætatem habebant*, quibus patrimonium administrare *iam* licebat. Quamobrem etiam nomen inde deductum est, quòd τῶν λήξεων ἄρχουσιν. i. hæreditates, & facultates *suas* administrent, *earúmque sint domini.* Λῆξις enim sunt & ipsę

Λῆξις. Ipsum crimen, *quod alicui obijcitur*, qua ratione etiam dicimus λαχεῖν δίκην τινί. Litem intendere alicui.

Λῆξιν δίκης. Intentionem litis, *quod fit quum quis alicui litem intendit.* Et λαχεῖν δίκην. Litẽ intendere. Sic dicunt rerũ priuatarum iudiciũ denunciare. Vicis-

sim verò vocare aliquem in Ius, dicebant, *κλητεύειν*. Pecunias verò distribuere, *διαλαχεῖν*.

Λῆξις. Cessatio, Sedatio. vel portio, hæreditas. vt, Et mortuum sepelit, infernis Diis reddens, quod illorum hæreditatis. *i. Iuris*, iam erat. Et rursus. Temporis hæreditate, per Iouem, non felici, AEgyptiorum mala & Alexandri vrbem. *i. Alexandriam*, & Romam inuaserunt. *πρῶτος* est hæreditas, *λῆξις* verò, particula, *portio*. *ἀποκλῆρωσις* verò, pars in meliori parte *alicui data*. vt, Diuinâ curâ non dubitauit portionem distribuere, *suámque partem vni cuique dare. N. L.*

Ληρεῖς. Garris. Nugaris. Aristoph. *in Nubibus. pag.* 120. *v.* 17. *Er. ad. Chil. 1. Cent. 7. col.* 235. *ad.* 32. Quid igitur nugaris, vt ab asino delapsus? Legitur & *ὑπὸ τοῦ. i. de mente deturbatus, vel, mente delapsus.* Et rursus *idem Aristoph. in Pluto pag.* 27. *v.* 7. Nugas nugaris. Per nugas, *vel per delirium hæc dicis.* Hæc autem phrasis, & figura *est* Attica. Vt & illa, Insaniam insanis, Attica enim est figura, vt postquàm dixeris rem *aliquam*, subiicias nomen ab illa re *deductum*. Sic etiam *ὕβριν ὑβρίζεις*. Contumeliam contemnis. *Contumeliâ contemnis, iniuriâ afficis.* Et fugam fugis. *fugâ fugis. Exulas exilium.*

Ληρῆς ἴχων. *Aristoph. in Ranis. pag.* 151. *v.* 8. *& in Ausibus. pag.* 382. *v.* 3. Nugaris. Garris. Deliras. Hoc ἴχων redundat. In epigrammate 68. *pag.* 425. *Epigr. lib.* 6. Et muliebrium-vestimentorum aurei calami, *vel, aurea virga. Vide Hesychium in* Ληρί. ληρῶν. *Et Virgil. Indicem in Virgilii lucem & sagulis.* 324. 21.

Λῆρος. Garrulus. Nugator. Delirus. Vana-dicens. vt, Horum enim multa vel ab adolescentulo, nugæ, & deliria videbantur.

Λῆρος. Mens in senectute deliriis occupata: Non ipsa in se-ipsam illam affectionem recipit, vt corruptioni obnoxia, & mortalis existimetur. Sed cùm instrumentum sit mutatum, & actionem à mente *manantem* recipere non possit, propter ineptitudinem, *vt ita loqui liceat, id est, quòd sit redditum ineptum ad mentis actionem recipiendam*, affectio instrumenti, videtur esse etiam affectio mouentis ipsum mentis. Nam & oculo lemis-oppleto, vel etiam ob senectutem ita mutato, vt ad videndum non sit idoneus, ipse quidem sensus nihilominus manet illæsus, *& incolumis*: at ipsum sensus-instrumentum, afficitur, vel prorsus inutile redditur, & ignauum *efficitur*. Causa verò cur cum ipso sensus-instrumento non corrumpatur etiam ipsa sentiendi facultas, *& vis, non est in alia re*: sed in ipso spiritu *tantùm est posita. N. L.* Sic igitur & senum oculi tempore, *& aure* debilitati, & tunicis *oculorum* crassioribus factis, & quodammodo corrugatis, nec ita perspicuis, præterea verò & interioribus humoribus tempore siccioribus *redditis*, & densatis, cùm affectiones à sensilibus *manantes* ad spiritum videndi-facultate-præditum, transmittere non possint, accidit, vt senes minus videant. Et in deliris non ipsa mens deliratː sed ipsa instrumenti in deterius mutatio, & (vt ita loqui liceat) ipsa ineptitudo afficitur, *quòd ipsum mentis instrumentum sit morbo corruptum, nec amplius aptũ ad faciendũ officiũ*, & deliria efficit non in senectute tantùm: sed etiam in iuuẽtute, quum aliqui morbi phrenetici, vel lethargici corpus occuparunt. Vel quia vehemens læsio mentis, amentia, *vel, dementia* vocatur, media verò, *λῆρος*. i. delirium. Remissa verò, *παρήλπορ*. i. ad-deliriũ-accedens-conditio, *simplicitas, aut vecordia*. *λῆρος* verò, *L. λῆρος* Impudẽs, *παρὰ τὸ λίαν ὁρᾶν*, vehemẽter intueri. *Quæ ebrẽ etiã scribitur per ι.*

Λήρους. Λῆρος.

ἀντικαλίσαι, ἀντιλαχεῖν. τὸ δ' ἐξανείμασθαι χρήματα, διαλαχεῖν. A

Λῆξις. παῦσις. ἢ μοῖρα. κληρονομία & θάπτει τὸν νεκρὸν τοῖς χθονίοις θεοῖς ἀποδιδοὺς τὰ ἐκείνων λήξας ἤδη. καὶ αὖθις. λήξει μὲν δία δ' κλήρῳ χρόνῳ τὰ αἰγυπτίων κακά, καὶ ἐν τῇ πόλει τῇ ἀλεξάνδρᾳ ἐγκατέσκηψε, καὶ τῇ ῥώμῃ. παῖσις ὅτι κληρονομία. λῆξις δὲ μερίς. καὶ ἡ ἀποκλήρωσις, μέρος εἰς ἀμείνονα λῆξιν. ἀποκληρῶσαι θεοπιστῷ φρενὶ ἀδὲν ἄπωσε.

Ληρεῖς. φλυαρεῖς. ἀριστοφάνης. τὶ δῆτα ληρεῖς ὥσπερ ἀπ' ὄνου καταπεσών, λέγεται καὶ ἀπὸ νῦ. & αὖθις. λῆρον ληρεῖς. ἀπὸ τοῦ κῆ λῆρον. ἀττικὴ δὲ ἡ φράσις, καὶ τὸ σχῆμα. οἷς τὸ μαῖαν μαίνη. ἔστι δὲ ἀττικὸν τὸ σχῆμα τὸ εἰπόντα τὸ πρᾶγμα, ἐπαγαγεῖν τὸ ἀπὸ τοῦ πράγματος ὄνομα. οἷς τὸ ὕβριν ὑβρίζεις. καὶ φυγὴν φεύγεις. B

Ληρῆς ἴχων. παρέλκει τὸ ἴχων. ἐπὶ ὑπογράμματι. καὶ λῆρον οἱ χρύσοι κάλαμοι. C

Λῆρος. φλύαρος. ματαιόφρημος. πολλὰ γάρ μοι ταῦτα καὶ ἐν μειρακίοις ἐδύκει, λῆρός τε, καὶ φλήναφος.

Λῆρος. ὁ νοῦς ἐν τῷ γήρᾳ λήροις καταληφθεὶς, οὐκ αὐτὸς εἰς ἑαυτὸν τὸ πάθος ἀνεδέξατο, ἵνα καὶ φθαρτὸς, καὶ θνητὸς νομισθῇ. τὸ δὲ ὀργάνου ἀλλοιωθέντος, καὶ τῆ ὑπὸ τοῦ νοῦ ἐνεργείας διὰ τὴν D ἀνεπιτηδειότητα μὴ δυναμένου δέχεσθαι, τὸ πάθος τοῦ ὀργάνου, πάθος ἔδοξεν εἶναι καὶ τοῦ νοῦντος αὐτοῦ νοῦ. καὶ ὥδ τοῦ ὄμματος ληφθέντος, ἢ καὶ τοῦ γήρᾳ πρὸς ἀνεπιτηδειότητα μεταβαλόντος, ἢ μὴ αἴσθησις ὑδὲν ἧττον μένει ἀπαθής. τὸ δὲ αἰσθητήριον. ἐμπαθὲς, ἢ ὅλως ἄληπτον γίνεται, καὶ ἀργὸν τὸ δὲ αὖπον τοῦ μὴ συναφθαρῆναι τῷ αἰσθητηρίῳ καὶ τὴν αἰσθητικὴν δύναμιν, ἀλλ' ἐν τῷ πνεύματι. ὅπερ δὴ καὶ τὰ τῷ γαρίνεον ὄμματι ὑπὸ τοῦ χρόνου ἐξαθενήσαντα, καὶ τῷ χιτόνων E παχυτέρων γινομένων, καὶ οἷον ἐρρυτιδωμένων, καὶ οὐκ ἄκρα διαφανῶν, ἔτι τε καὶ τῷ ἐντὸς ὑγρῷ, ξηροτέρων ὑπὸ τοῦ χρόνου, καὶ πυκνοτέρων, καὶ ἡ δυναμένων τὰ ὑπὸ τῶν αἰσθητῶν πάθη διαπορθμεύειν διὰ τὸ ὀπτικὰ πνεῦμα, συμβαίνει τοὺς γέροντας ἧττον ὁρᾶν. καὶ ὅτι τῷ λήρῳ, οὐκ ὁ νοῦς ληρεῖ. ἀλλ' ἡ τοῦ ὀργάνου πρὸς τὸ χεῖρον μεταβολὴ, καὶ ἀνεπιτηδειότης, πάσχει, καὶ τοὺς λήρους ἐμποιεῖ οὐκ ἐν τῷ γήρᾳ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ νεότητι, νοσημάτων τινῶν φρενητικῶν, ἢ ληθαργικῶν τὸ σῶμα καταληφάντων. ἢ ὅτι ἡ ὀπτικὴ F μοῖρα βλάβη τῷ νῷ, συμφερούσῃ λέγεται. ἢ δὲ μέση, λῆρος. ἢ ὑφειμένη, συμάληρος. λῆρος δὲ, ὁ αὐαλὴς, συμὰ τὸ λίαν ὁρᾶν, ἀπὸ τοῦ ἰ.

Λήσομαι.

A Λήσῃς. ἀγνοήσῃς. λήσῃς σεαυτὸν τὰς πόλεις ἐκκοκκίσας. τίλεις δοπαλίσας.

Λήσῃς. Latebis. Ignorabis. Per-imprudentiam-facies, vel dices. *Aristoph. in Pace. pag.* 436. *v.* 21. Per imprudentiam tuas vrbes ex-suis-sedibus-mouebis? Id est, per ignorantiam funditus euertes, & omnino perdes?

NOTAE.

Λήσεις σεαυτόν.] Aristoph. in Pace. pag. 436. v. 21.

Schol. annot. 6. Λήσεις σεαυτόν.] αὐτὸ τοῦτο, ἀγνοεῖς τίλεις δοπαλίσας τὰς πόλεις ἐκκοκκίσας ἢ, ἐμμένεις. λέγει μεταφορᾷ τῆς ῥιζῶν ἐπὶ τὰς κώπας καθαιρούσῃς. [L. καθαιρουμένων.]

Λήσομαι. ἐπιλάθομαι. λήθω ἴξω.

Λήσομαι. Obliuionem habebo. Obliuioni mandabo. Obliuiscar.

B Λήσαρχος. ἀρχηγὸς λῃστῶν.

Λήσαρχος. Prædonum princeps. Latronum-dux.

Λῃσταί. πειρατής.

Λῃσταί. Latrones. Prædones. Pirates.

Ἐν τῷ ᾨδαδίσῳ τ' ἀοιδίμων μάχης
Γίνεσθε λῃσταί.

In paradiso celebris pugnæ
Sitis prædones.

Ἀντὶ τοῦ μιμούμενοι τὴν λῃστείαν. ἢ λῃστὴς μὲν, ὁ ἐν ἠπείρῳ. πειρατὴς δ', ὁ ἐν θαλάσσῃ. ἢ λῃστικὸν σύστημα.

Pro, In pugna committenda, prædones, & latrones imitemini, fortiter pugnantes. Et in continente quidem *dicitur* λῃστὴς, latro, prædo. In mari verò, πειρατὴς, pirata. Et λῃστικὸν σύστημα. Latronum manus.

Λῃστικὸν χρῆμα, ἢ κτῆμα. κατέβαν τὸ λῃστρικὸν τ' ἑλλάδα ἐπέδραμεν. ὁ δ', πάντων τῶν μέσων αὐδρῶν ἀδενέστατος ὤν, λῃστρικὸν ἐν τῇ ἀπουλίᾳ χ' C αὐδρῶν συνέστησε.

Λῃστικὸν χρῆμα. vel κτῆμα. Latronum res, vel possessio. *vel manus, & multitudo latronum. vt*, Costoborum Latronum manus in Græciam fecit-incursiones. Et, Ille verò, quamuis omnium mediocris-fortunæ virorum esset infirmissimus, tamen sexcentorum virorum prædatoriam-manum, *vel* 600. *latronum manum* in Apulia conflauit.

Λῃστεία.

Λῆσις. ἢ λήθη. σοφοκλῆς. καὶ τὰ λοίσθια αὐτοῦ τοῦ βίου. τὰ δ' μέσον ἢ λῆσιν ἕξῃς, ἢ δι' ἡδονὴς ποιῇ. ἢ τὸ ζῆν ὁλοκλήρως, ἢ ὃ φρονεῖς εἰς. οἰδίπους σὺ ταῦτα γὰρ μοι κεῖνα συγκομίζεται. τετίσῃ δ' ἐγὼ ἐν τέλοις, καὶ τὰ μέσα τοῦ βίου εὐτυχήσῃς. εὐφρο- δοκεῖν δ' οὐ ὠφεληθήσεσθ' παρ' ἐμοῦ, σ' ζῶν θρέψω, ζῶντα με γηροβοσκήσῃς. D

Λῆσις. Obliuio. Sophocles *in Oedipo Colonæo. pag.* 291. *M.* The. Postrema petis vitæ *efficia*. Quæ verò *sunt* in medio *vitæ curſu*, Vel *eorum* obliuionem habes, vel nihili facis. Id est, vel vitæ obliuiscaris, vel *eam* non curas. Oed. Huc enim mihi illa comportantur. Hoc est, Per ipsum finem, & vitæ media felicem-habebunt-exitum. Tu enim, qui speras te fructum, & vtilitatem ex me percepturum, quum mortuus ero, me viuentem in-senectute-nutries.

NOTAE.

Σοφοκλῆς. καὶ τὰ λοίσθια.] In Oedipo Colonæo. pag. 291. M.

Θη. Τὰ λοίσθι' αὐτῇ τοῦ βίου. τὰ δ' ἐν μέσῳ
Ἢ λῆσιν ἕξεις, ἢ δι' ἡδονὰς ποιῇ.
Οἰ. Ἐν ταῦσα γάρ μοι κεῖνα συγκομίζεται.

In Schol. legitur δυτυχήσει.

Λητώ. ἡ μήτηρ τοῦ ἀπόλλωνος.

Λητώ. Latona. Mater Apollinis.

Ληφθῆναι. κρατηθῆναι.

Ληφθῆναι. Captum-esse.

E ΤΟ Λ. ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι. Λ. CVM I.

Λίαν. πάνυ.
Λιαζόν. θερμόν.
Λιαθείς. ἐκκλίνας. χωρίσθείς.

Λιασής.

Λιβάδα. στοῖχα. κρηνίδιον. ὕδωρ τόπου. ἢ ἀπὸ γράμματος, καὶ λιβάδες, καὶ ταῦτα βοιωτικὰ κύπελλα.

F Λιβαί, λιβάδος, ὁ σταλαγμὸς τῆς δακρύων

Λιβαδία. πόλις ἐν βοιωτίας.

Λιβάνιος, ἀντιοχεὺς σοφιστὴς, ἐπὶ τοῦ ἰουλιανοῦ τοῦ ᾨδαβάτου χρόνου, καὶ μέχρι θεοδοσίου τοῦ μεγάλου. φασγανίου πατρὸς. μαθητὴς διοφάντου. ἔγραψε ἄπειρα. ἐν οἷς εἰς κων-

Λίαν. Valde. Vehementer. Admodum.
Λιαζόν. Calidum. Tepidum. Temperatum.

Λιαθείς. Separatus. Segregatus. Qui-declinauit. Qui-recessit.

Λιασής. Segregator. Separator. Qui-segregat. Qui separat.

Λιβάδα. Guttam. Fontem. Locum aquosum. In epigrammate. Et guttæ, & ista pastoralia pocula. *Non constat versus. L.* βοιωτικὰ, *vt supra in* Κύπελλον.

Λιβαί. λιβάδος. ἡ. Lachrymarum gutta.

Λιβαδία. Libadia. Vrbs Bœotiæ.

Λιβάνιος. Libanius, Antiochenus Sophista, *vixit* Iuliani Parabatæ, *q. d. Transgressoris, Peccatoris, Apostatæ*, temporibus, & vsque ad Theodosium maiorem. Phasganij patris *filius*, discipulus Diophanti. Scripsit infinita. Inter quæ Constan-

tij Imperatoris encomium. Alterum in Iulianum. Declamationes oratorias. Epistolas. Hic fuit etiam Basilij,& Gregorij temporibus. Iulianus autem Parabates,quamuis tantam negociorum molem sustineret, tamen & eloquentiæ gloriam expetebat, & Antiochenum illum Sophistam, cui Libanio nomen *erat*,supra-modum admirabatur, partim quidem, fortasse quòd eum *probaret*, *ac ideo* laudaret, partim verò, vt magnum illum Sophistam Proæresium dolore-afficeret, alterum anteponens *ipsi*, & *conoremmaiorem ipsi habens*. Acacius tamen,vir dicendi valde peritus,& Phryx Tuscianus, ob hæc *ipsum* semper accusabant, & *ipsius* iudicia reprehendebant.

στάντιον τ βασιλία ἐγκώμιον. ἕτερον εἰς ἰουλιανόν. μελέτας ῥητορικάς. ἐπιστολάς. ἦν τε καὶ ἐπὶ τῆ πρώτων ἐν βασιλείω, καὶ χρηγορίω. ὁ δ ἰουλιανὸς ὁ παραβάτης, καὶ πρᾶγος ἐμβριθικὰς, τῆς τε ἄλλης λόγου ἐπείτο φιλοτιμίας, καὶ τ τῆς ἀντιοχίας σοφιστὴν, ᾧ λιβάνιος ὄνομα, ὑπερφερόντως ἐθαύμαζεν. τὰ μὲν, ὅσους ἐπαινῶν. τὰ δ, ὅπως λυπήσ τ μέγαν σοφιστὴν περαιρέσιον, πρεσβυτέρου ἕτερον. ἀκάκιος γοῦν τις αὐτῷ τ ἄλλ τὸν ῥητορικὸν δεινῶν, καὶ ὁ ἐκ φρυγίας τυσκιανὸς, ἀεὶ πρὸς ταῦτα ἐπεκάλουν, καὶ διεμέμφοντο τὰς κρίσεις.

Λιβανωτὸν, & λιβανωτὸς. Libanotum, & libanotus, *arboris* libani fructus. *Thus.* λίβανος verò, libanus,ipsa arbor.

Λιβανος. ὄνομα ὄρους.

Λιβανωτὶς. πόα.

Λιβανωτὸν, καὶ λιβανωτὸς, ὁ καρπὸς τῆ λιβάνου. λίβανος δὲ, αὐτὸ τὸ δένδρον.

Λιβυρνὰ. Liburna. vel Liburnæ, Genus nauis. vt, Cùm compegissent carabia, & cursorias, *celeresque* naues,quæ triginta remis agebantur, agri Liburnici factus-est *dominus*. *Ager Liburnicum in suam potestatem redegit. Lat.* λιβυρνὶς ἢ χώρα ἐστὶν ἢ πόλις. *vel*, τὸ λιβυρνίδων, *vel* λιβυρνίδων χώρα. *&c. Vide Steph. in* λιβυρνίς. *Quæ sequuntur, ad rem præsentem facere non videntur, & inutila sunt, Vide Liuium Decad.1. lib.7. vnde sequentis historiæ locus emendari, replerique potest.* Romani autem, cùm ex Sibyllinis oraculis cognouissent, terram esse coituram, si quod inter homines pretiosissimum esset, in illum hiatum coniiceretur, iniiciebant,alij quidem,aurum,alij verò,argentum, alij,fruges, alij, quod longè pretiosissimum *habebant*,ac diuinis responsis conuenire existimabant,& *cum iis consentire iudicabant*. Sed nihilominus permanente illo hiatu, Curtius,vir & aspectu pulcherrimo, & animo præstantissimo dixit se melius aliis *oraculum* Sibyllinum intelligere. Rem enim Reip. pretiosissimam esse viri virtutem,& ea, quę per oracula significabantur,hanc requiri,*hanc ab oraculo postulari dicebat*. Quamobrem his dictis,arma induit,& bellicum equum conscendit. Omnibus autem admirantibus id, quod ab eo fiebat,non conuerso-vultu: *sed recta equum* in illum hiatum concitat. Cùm autem terra *sis* coiuisset, Romani heroicos honores illi viro,in medio foro, quotannis habendos-esse decreuerunt, & locum illum vocarunt Libernum, aræ conditâ. Vnde & Virgilius initium fecit. *N. L.*

Λιβυρνὰ εἶδος πλοίου, καράβια πηξάμενος, δρομώδας τεσσαρακοντήρεις, λιβυρνίδων δ γῆς γέγονε. γνόντες δὲ οἱ ῥωμαῖοι ἐκ τῆ σιβύλλης λογίων ὅτι σεισθήσετ ἡ γῆ, εἰ τὸ τιμιώτατον ἐν ἀνθρώποις ἐμβληθείη τῷ χάσματι, ἐπέφερον, οἱ μὲν, χρυσόν. οἱ δ, ἄργυρον. οἱ δὲ, καρπούς, οἱ δὲ, ὅτι μάλιστα τιμιώτατον, καὶ συμβαίνειν τῆ ὑπὸ τῆ λεγομένων ἱερῶν ὑπολαμβάνον. μηδέποτε δ' οὐδέν τι μεῖον τὸ χάσματος, κούρτιος ἀνὴρ, ὀφθῆναί τ κάλλιστος, καὶ τὴν ψυχὴν ἀρίστος, ἔφη σωτηρίαν βέλτιον τῆ ἄλλων τὸ σιβυλλείου. τιμιώτατον δὲ ἔφη χρῆμα πόλει, ἀνδρὸς ἀρετὴν, καὶ ταύτην δηλοῦσθαι τὰ ἐκ τῆ λογίων δηλούμενα. καὶ ταῦτα εἰπὼν, τάτ' ὅπλα περιέθετο, & εἰς τ πολεμικὸν ἵππον ἀνέβη. πάντων δὲ θαυμαζόντων τὸ δρώμενον, ἄφνω πτας ἐλαύνει κ τὸ χάσματος. συνῳθήσης δ γῆς, ἡρῳϊκὰς τιμὰς τῷ ἀνδρὶ, κ μέσον ἀγορᾶς ῥωμαῖοι ἀνὰ πᾶν ἔτος δηπτελεῖν διέγνωσαν. τὸν τε τόπον λίβερνον ἐκάλουσαν, βωμὸν οἰκοδομήσαντες. ὅθ, ἃ δὴ καὶ βιργίλιος τὴν ἀρχὴν ἐποήσατο.

Λίβερνα εἶδος πλοίου, καράβια πηξάμενος, δρομώδας τεσσαρακοντήρεις, λιβυρνίδων δ γῆς γέγονε. γνόντες δὲ οἱ ῥωμαῖοι ἐκ τῆ σιβύλλης λογίων ὅτι σεισθήσετ ἡ γῆ, εἰ τὸ τιμιώτατον ἐν ἀνθρώποις ἐμβληθείη τῷ χάσματι, ἐπέφερον, οἱ μὲν, χρυσόν. οἱ δ, ἄργυρον. οἱ δὲ, καρπούς, οἱ δὲ, ὅτι μάλιστα τιμιώτατον, καὶ συμβαίνειν τῆ ὑπὸ τῆ λεγομένων ἱερῶν ὑπολαμβάνον. μηδέποτε δ' οὐδέν τι μεῖον τὸ χάσματος, κούρτιος ἀνὴρ, ὀφθῆναί τ κάλλιστος, κ τὴν ψυχὴν ἄριστος, ἔφη σωτηρίαν βέλτιον τῆ ἄλλων τὸ σιβυλλείου. τιμιώτατον δὲ ἔφη χρῆμα πόλει, ἀνδρὸς ἀρετὴν, καὶ ταύτην δηλοῦσθαι τὰ ἐκ τῆ λογίων δηλούμενα. καὶ ταῦτα εἰπὼν, τάτ' ὅπλα περιέθετο, & εἰς τ πολεμικὸν ἵππον ἀνέβη. πάντων δὲ θαυμαζόντων τὸ δρώμενον, ἄφνω πτας ἐλαύνει κ τὸ χάσματος. συνῳθήσης δ γῆς, ἡρῳϊκὰς τιμὰς τῷ ἀνδρὶ, κ μέσον ἀγορᾶς ῥωμαῖοι ἀνὰ πᾶν ἔτος δηπτελεῖν διέγνωσαν. τὸν τε τόπον λίβερνον ἐκάλουσαν, βωμὸν οἰκοδομήσαντες. ὅθ, ἃ δὴ καὶ βιργίλιος τὴν ἀρχὴν ἐποήσατο.

N O T AE.

Καὶ συμβαίνειν.] Vuolfius, πῶς ἐστ τῆ ἱερῶν λεγομένων. Rectè. Sed pro συμβαίνειν, fortasse melius, συμφωνεῖν consentire.

Λιβερτῖνοι. Libertini. Nomen gentis.

Λιβυκὸν θηρίον. Libyca fera. Idem ac varia inusitata, *monstrosa*. Aiunt enim Libyam multas habere feras, quòd aquis careat. Cùm autem omnis-generis *animalia* in vnum locum conueniant, & alia ab aliis ineantur,varia,& promiscua ex illo congressu nasci. *Eras. ad. Chil.3. Cent.7. col.766. ad.10. Semper Africa nouí aliquid apportat.*

Λιβυκὸν ὄρνεον. Libyca auis. *vel Afra auis, vt Eras. ad. Chil.3. Cent.7. col.767. ad.11.* Pro, magna, quòd in Libya multæ sint aues,& portentosæ. *Aristoph. Auibus. pag.371. v.1.*

Λιβυρνικὰ. Liburnicæ. Naues erant non trierarchico formatæ

Λιβερτῖνοι. ὄνομα ἔθνους.

Λιβυκὸν θηρίον. εἶδος ἐξηλλαγμένον. φασὶ γὰρ τὴν λιβύην, θηρία μὲν πολλὰ ἔχουσαν, ἄνυδρον δ' οὖσαν, συναγομένων δ παντοδαπῶν εἰς ἕνα τόπον, εἶτα ἀλλήλοις ἐπιβαινόντων, ἐξηλλαγμένα, κ σύμμικτα ἑαυτοῖς ζῷα.

Λιβυκὸν ὄρνεον. αὐτὶ τ μέγα. ὡς ἐν λιβύῃ πολλὰ ὀρνίθων, κ ἐκτερατευμένων ὄντων.

Λιβυρνικὰ. ἦσαν ὐ κ' τ ἐμπαρχικὸν ἐκπ-

A μᾶπτ ἁθρόᾳ τύπτ. ἀλλὰ λῃστρικώτερα. χαλκήμβολοί τε καὶ ἰχυραί. καὶ κατάφρακτοι, καὶ τὸ τάχος αὐτῆς ἄπιστον.

formatæ more: sed magis piratico, æreis rostris, instructæ. & firmæ, & tectæ, earúmque celeritas erat incredibilis.

Λίβυσσα ὄρνις. ἡ στρουθοκάμηλος. ἐν μυθικοῖς.

Λίβυσσα ὄρνις. Libyssa auis. Struthocamelus. In fabulosis.

Ἀλλὰ λίβυσσα
Στρουθὸς ἁλισκομένη, πλάζει καὶ ἀμφοτέρους.

Sed Libyssa
Struthocamelus dum caperetur, fefellit etiam ambos. vel, errare, vagarique fecit.

Λίγδην. οὐ κατὰ βάθος. ἀλλ' ἐπιφανείας.

Λίγδην. Non secundùm profunditatem, non profundè: sed in superficie. Strictim. Leuiter.

Λιγαίνων. ὑμνῶν. κηρύττων.

Λιγαίνων. Celebrans. Prædicans.

B Λιγέως. ὀξέως. καὶ λιγαίως ὁμοίως.

Λιγέως. & λιγαίως, eodem-modo *positum apud poetas legitur.* Acutè. *Suauiter. Celeriter.*

Λίγγις. ὄνομα κύριον. ἰδίῳ ἠβίαζε.

Λίγγις. Lingis. Nomen proprium *viri.* Violentus autem fuit.

Λιγνύς. ἡ ἀπόδοσις τοῦ καπνοῦ. ἀριστοφάνης. λιγνὺς ἢ σῖτος, καὶ δύων ὠξὺ πτυχὰς κατασταλάσσ σου λιγνύας βολάς. οὗτος ὁ λιγνύων ἐνέπρησε ποταὶ οἰκίαν. καὶ δᾳδίον ὄζειν δοκεῖ τὸ λιγνύειν.

Λιγνύς. Emissio fumi. Fuligo. Aristoph. *in Auibus. p.* 415. *v.* 14. & 15. Fuligo verò corpus, & ædium plicas, *tecta, stationes* Comburet, *& in cinerem, fumúmque redigit* tuas Licymniis iactibus. Iste Licymnius quorundam ædes incenderat. Est & Licymnius Euripidis fabula.

Λιγύκρυζον. λιγυκρότον.

Λιγύκρυζον. Acutum-strepitum-edens.

C Λιγύτερος. ὀξύτερος.

Λιγύτερος. Λιγάτερος, λιγύτερος. Acutior.

Λιγυμέλθης ἀηδών. Ὅτι λίγεται διὰ τὸν μέλθοντα, καὶ τὸ θρηνῶδες ἀπὸ τούτου ἐξ αὐτῆς εἰς τὸν παῖδα γινόμενον λιγυρώτερον.

Λιγυμέλθης ἀηδών. Luscinia suauem-laborem-sustinens. *Aristoph. in Auibus. pag.* 420. *v.* 13. *vbi legitur* λιγύμυθος, *&* λιγύθεμις. *Dulcem-vocem-edens. Scol. annot.* 8. *vnde Suid.* Ita vocatur propter laborem, & luctum ex ipsa in filium *Ityn* suauissimè, & acutissimè prodeuntem. Arguto-in-labore-cantus-occupata-luscinia.

Λιγύς. καὶ λιγυρός. ὀξύς. ἡδύς.

Λιγύς. & λιγυρός. *Stridulus. Argutus. Canorus.* Acutus. Suauis.

Λιγυστικὸν πέλαγος. καὶ λιγυστικὸς τόπος ἐν Ἰβηρίᾳ καὶ ἔστι ἐν τῇ Ἀθήνᾳ.

Λιγυστικὸν πέλαγος. Ligusticum pelagus. Et Ligusticus locus in Iberia. Est in voce Ἀθήνα.

D Λιγυφθόγγοις. αἰτ. ἡδυφώνοις.

Λιγυφθόγγοις. Stridulos-sonos-edentibus. Argutisonis. Pro, suauem-vocem-edentibus. *In Epigr. lib.* 3. *pag.* 265. *epigr.* 409.

Οὐκέτι δὴ περύσαι λιγυφθόγγοισιν ἀείσῃς,
Ἀχεΐκατ' ἀκάρπους αὔλακας ἰζομένα.

Non amplius profectò alis argutisonis cantabis Cicada, in fertilibus sulcis sedens.

Λιγυφωνος. ἡδύφωνος.

Λιγυφώνους. Stridulam, argutam, acutam, canoram vocem habens. Suauem-edens-vocem.

Λιγυαυούσης θελγουούσης.

Λιγυαυούσης. Demulcentis. Delinientis. Delectantis

Λίθάζω. αἰτιατικῇ καὶ τὸ ἐπαίσουσι δή τινος εἴδους βάλλω. ἀρχαῖος. καὶ λιθάσαντος ἢ ταῖς τὸν ληστὴν εἰς τὸν παῖδα ἐλίθαζον, ἕως πτερωσκομένη κατεχώθη.

Λιθάζω. Accusatiuo. Lapido. Lapidibus-obruo. Et quouis modo aliqua ratione peto, *ferio.* Arrhianus. Iussu Tatij *milites* aurum in puellam coniecerunt, donec vulnerata. *i. confecta-vulneribus, auro, tanquam lapidibus, in eam coniecto,* obruta est.

E Λιθείας. πολυτελείας. τὰς λιθιὰς λιχνείας.

Λιθείας. *Accusatiuus pluralis à recto singulari* λιθεία. *Luxus.* Luxum. Eas, quas vocant Litheas. *N. L. fortasse* λιθάδας *intelligit. i. lapidum acernos.*

Λίθειος πύλη. λίθινος ἢ θεῶν.

Λίθειος πύλη. Lapidea porta. λιθεῖος verò, *vel,* λίθινος θεῶν. Lapideus locus. Lapidea sedes.

Λίθιναι ὑδρίαι, διότι τὰ ξύλινα σκεύη πυροῦνται. λίθινος, λιθίνη, καὶ λίθινον.

Λίθιναι ὑδρίαι. Lapideæ hydriæ. *Dicitur autem* λίθινα, *quia nomina* triplex-genus-habentia, *& triplicem terminationem in* ος. η. ον. accentu-acuto-in-antepenultima-notantur *in nominativo plurali, vt* λίθινος, λιθίνη, λίθινον. Lapideus. a. um. *plur.* λίθινοι. λίθιναι. λίθινα. *Lapidei. a. a.*

F Λιθοδικτᾶ. ἀπὸ τοῦ δίκω τὸ βάλλω.

Λιθοδικτᾶ. Lapides-iacio. *Compositum verbum ex nomine* λίθος. *i. lapis,* & ex verbo δίκω, iacio, iaculor.

Λιθοκαπία. ἡ ἐκ λίθων βολή.

Λιθοκαπία. *Lapidum-sectio.* Lapidum iactus.

Λιθόλωστος. λιθόβλητος.

Λιθόλωστος. Lapidatus. Lapidibus-obrutus.

Λιθολόγοι. οἰκοδόμοι.

Λιθολόγοι. Qui lapides-legunt. Qui-ex-lapidibus-aliquid-ædificant, Ædium-structores.

Λιθομωλία. ὄπτιος ῥαφὰς πρώτης λιθο-

Λιθομωλία. Lapidũ-molarium-stratum. E-fax is-mo-

latibus-ſtratum. Appius Romanus Cenſor, Romanorum *viam quandam* lapide-molari conſtrauit, *quam ab eo dictam, viam Appiam vocant. Volſius, vrbem lap. mol. conſtr.* & aquæ ductus fecit.

μυλίᾳ. τὴν ῥωμαίων κατάστρωσιν, καὶ ὕδατος ὀχετοὺς κατασκεύασε. Λ

Λίθον ἑψᾶς. ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων τι καταπραγματευομένων. οἷον ἀδυνάτων ἐπιχειρεῖς.

Λίθος. Σημαίνει καὶ λίθος. οἱ δὲ βάρβαροι χρυσὸν καὶ, καὶ ἄργυρον, καὶ λίθων τὰς τιμίους ἀποφέρεσθαι ἠξίουν.

Λίθος. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ κακοήθους. τὴν μὲν παρόντων καθ' ἕνα ἡμῶν ὑπόσοι πρὸς τὴν λίθον ἄγοντες, καὶ ἐξορκοῦντες. ἰσάκαι σοὶ ἀθηναῖοι πρός τινι λίθῳ τοὺς ὅρκους ποιεῖσθαι. ὡς ἀριστοτέλης, καὶ φιλόχορος ἱστορηκασιν. B

Λιθουλκῆσαι. τὸ σῦσαι δηλονότι τὴς βάσεως τὸ ἀνάθημα.

Λιθουργικὴ καὶ λιθοξοϊκὴ, διαφέρει. ἡ μὲν λιθουργικὴ ἔστιν, ᾗ οἱ τοῖς μετάλλοις ἐργάζονται οἱ τέμνοντες τοὺς λίθους. ἡ δὲ λιθοξοϊκὴ ἔστιν, ᾗ μετίασιν οἱ καθαιροῦντες, καὶ κατακοσμοῦντες τοὺς λίθους. ὥστε ἀπολαμβάνειν τὸν ἀριθμὸν ἕκαστον τῆς ἔργου. λυσίας δὲ τῆς ὥρας ναυσίαν φησὶ τὸν τύπον. ἀλλὰ δῆλον τὸ ξοάνων τέχνας ἐργάζεσθαι, τὸν μὲν λιθουργικὸν, καὶ λιθοτριβικὸν, καὶ ὥρας τούτους, τὸν τεξυφικέναι. C

Λιθουργός. λιθογλύπτης.

Λίθῳ. τῷ βήματι. ἀριστοφάνης. τενθορύζοντες δὲ τῷ γήρᾳ, τῷ λίθῳ προσίσταμαι. D

Λίθων ποτίμων. μήποτε τὴν πόρον λέγει. οἱ πίνοντες τὸ ὕδωρ ἰσχυρότεροι γίνονται. ἢ τὴν τῶν σάρκα ἐντιθεμένων καταναλισκόντων σωμάτων.

Λίθων χοαί. Λίθων χοαὶ, ἀντὶ τοῦ χρυσός, καὶ ἄργυρος. καὶ γὰρ Εὐριπίδης φησὶ. λευκοὺς λίθους ἔχοντες, αὐχοῦσι μέγα. E

Λιθύσιος. ὁ Ἀπόλλων, ἐν τῇ μαλέᾳ λίθῳ προσιδρυμένος ἐκεῖ. ὡς δὲ ἀπὸ τοῦ μαράθου, μαραθήσιος, οὕτω καὶ τοῦτο.

Λικίνιος. Licinnius. *Nomen viri proprium.*

Λικμαία. Licmæa. Ceres, quæ ventilabris vtitur in frumento purgando. *Λίκμος ὁ. Ventilabrum. Vannus.* Δημῆτερ λικμαία. Cereri ventilabrum, ſiue vannum tractanti. Et in ſulcos-producentibus anni-temporibus Heronax pauper, & ex paruo-aruo portionem triturat ſpicæ omne-ſemen-ferentis. *N. L. ſunt verſus: at corrupti. fortaſſe legendum.* ἐξ ὀλιγηρεσίης μοῖραν ἀλοιᾶται στάχυος παναρίματ'. Λικμαία. λικμοῖ δὲ τὸ κ'. ὅτι τὸ ἄλω. Λικμήσουσι. ἢ δὲ χ'. λείξουσι. λικμᾶν δὲ, τὸ σῖτον καθαίρειν. F

Λικμίζονται. Ventilabunt. Ventilabro, vel cribro purgabuunt. *Λικμῶ.* Ventilo. Ventilabro, vel cribro pungo. per κ *ſcribitur, & dicitur de frumento, quod in area ventilatur. i. ventilabro, vel cribro purgatur.* λιχμίσσονται verò per χ, lingent. λικμᾶν verò, frumentum *ventilabro, vel cribro* purgare. *L.* καθαίρειν.

Λικμητήρ. Qui-ventilabrum-tenet. Ventilator.

Λικμητήρ. ὁ τὸ πτύον κατέχων.

Λικμῶν.

A Λικμᾶν. λικμᾶ, τὸ κοσκινεύω. ἀγαπορπίζω. πτυάζω.

Λίκνον. κόσκινον, ἢ πτύον. οἱ δὲ, ἀφ' οὗ διαθέσεως γεάρυσιν. ἢ δὲ, ἀπὸ τοῦ ἀφελεῖν τὸ λίκνον ὅτε τῷ γονάτων κείμενον, ἔθυε. καὶ λικνοειδὴς, ὁ ῥυπαρός.

Λικνοφόρος. τὸ λίκνον φερὸς πᾶσαν τελετὴν, καὶ θυσίαν ἀκατάσκευον ὄζειν. ὁ δὲ τοῦτο φέρων, λικνοφόρος λέγεται.

B Λικριφίς. εἰς πλάγιον.

Λίλαια. τόπος ἢ πόλις. καὶ λίλαιον.

Λιλαίομαι. ἐπιθυμῶ, ἢ ἐπιθυμῶ.

Λιμαγχονᾶ. πνίγω. καὶ λιμάσω.

Λιμβρός. ἢ νύξ. ἢ σκοτεινή.

Λιμήριον. ὄνομα τόπου.

Λιμήτιν. ἐν ἐπιγράμματι.

Τρίγλαν ἀπ' αἰγιαλοῦ, καὶ φυκίδωσι λι-

C μήτιν

Κρῆμι δωροῦμαι.

Λικμᾶν. Ventilans. Ventilabro, vel cribro purgans. λικμᾶ. Cribro. Cribro-purgo. Dissipo. Ventilo. Ventilabro-purgo.

Λίκνον. Cribrum. Vel ventilabrum, vannus. Alij verò per diphthongum οι, λοῖκνον scribunt. vt, Illa verò, euerso ventilabro in genibus posito, currebat. Et λικνοειδὴς. Sordidus. *Q. d. Qui ventilabri frumenta purgantis sordibus est similis.*

Λικνοφόρος. Vannifer. Vannus ad quæuis Initia, & sacrificia est idonea. Qui verò *vannum* hanc fert, vannifer dicitur.

Λικριφίς. Obliquè.

Λίλαια. Lilæa. Locus, vel vrbs. Et Lilæum.

Λιλαίομαι. Promptus-sum. Vel concupiscо. Cupio. Desidero.

Λιμαγχονῶ. Fame-neco. Q. d. Famis-angina-suffoco. Et fame-laboro. *L.* λιμώσω, *pro* λιμάττω, *vt infra in* Λιμώττω.

Λιμβρός. Nox vel obscura.

Λιμήριον. Limenium. Nomen loci.

Λιμήτιν. In epigrammate 19. *pag.* 415. *lib.* 6. *Epigr.*

Triglam. i. mulum piscem *à prunis.* i. ab ardentium carbonum strue recens detractum, *& fucam* piscem *in-portu-captum*

Diana dono tibi Theres ego piscator.

N O T AE.

Λιμήτιν.] Epigr. lib. 6. pag. 415. epigr. 19. scribitur λιμνήτιν. Quod ἀπὸ τῆ λιμνῆς, i. à portu deductum, & si. accipiendum, vt ium interpretatus. Sic & Brodæus in suis comment. in Epigr. pag. 547. Sed fortasse λιμνῆτιν legendum, i. paluſtrem. Vel in-lacu-captum. λίμνη enim, palus, & lacus. Theocritus Idyll. 2. v. 56. dicit λιμνᾶτις βδέλλα. paluſtris hirudo. vel ſtagnea, i. in ſtagno degens.

Λιμηνίοχος. ὁ τὸ λιμήνια ἔχων.

D Λιμνᾶ. σοφοκλῆς.

Τοῖς πολλοῖσι γὰρ

Βεβηλὸν ἄπιστος ἐστ' ἑταιρείας λιμνᾶ.

Ἴν' ᾖ τὸ ἑταιρείας φιλία.

Λιμπρᾶ. ἀπὸ μεθώνης ἐν ἐπιδαύρῳ τῇ λιμπρᾷ προσχώρῳ. ἤτοι πενιχρᾷ

Λιμπρόν. λιμώττουσαν. ἔνθεν τοι καὶ λιμπρὰν τὴν ἐπὶ ἀνείαν συκοφαντοῦντες ἐκάλουν.

E

Λιμπρῆς. ἐν ἐπιγράμματι.

Ἄνθεμα λιμπρῆς ἄρμενον ἐργασίης.

Εἶπε γὰρ, χαῖρε θεά, καὶ τοῦτό σοι ἔσχε.

Λιμιταναῖοι. οἱ ῥωμαίων βασιλεῖς ἐν τοῖς ἄνω χρόνοις, πανταχόσε τῆς τε πολιτείας ἐκράτησαν, πάμπολυ κατέστησαν στρατιωτῶν πλῆθος, ἐπὶ φυλακῇ τῆς ὁρίων τε τῆς ῥωμαίων ἀρχῆς, καὶ κατὰ τὰ ἑῷα μάλιστα μοῖραν, ταύτη τὰς ἐφόδους τῶν περσῶν τε, καὶ σαρακηνῶν ἀναστέλλοντες, ἐπωνύμως λιμιταναίους ἐκάλουν. τούτοις ἰουστινιανὸς οὕτω δὴ παρέργως, καὶ φαύλως ἐχρῆτο, ὥστε τεσσάρων, ἢ πέντε αὐτὸς ἐνιαυτῶν τῶν συντάξεων τοῖς στρατιώταις ὑστερημένους εἶδε. ἐπειδὴ δὲ ῥωμαίοις πρὸς

F

Λιμηνίοχος. *vel* λιμενόχος, *vt alij.* Portum-habens Portum-tenens.

Λιμνᾶ. Portus. Sophocles *in Aiace. pag.* 41.

Multis enim

Mortalium infidus est amicitiæ portus.

Vt sit, societatis amicitia *plerisque mortalibus est infida. L.* ἑταιρείας,

Λιμπρᾶ. Famelica. Fame-laborans. vt, A Methone ad Epidaurum famelicam appulsus. Id est pauperem.

Λιμπρᾶ. Famelicam. Fame-laborantem. Hinc etiam *quidam olim* agrum Epidaurium per calumniã, *& contumeliam*, vocabant famelicum, *cum tamen ager ille* λιμπρὸς *dictus sit per syncopen ex* τῆ λιμενήρης. i. portuosus.

Λιμπρῆς. Famelicæ. Pauperis. In epigr. 54. *lib. epigr.* 6. *pag.* 422.

Donarium, pauperis instrumentum opificij.

Dixit autem, salue Dea, & hunc radium textorium tibi dicatum accipe, & *habe.*

Λιμιταναῖοι. Limitanei. Romanorum Imperatores superioribus temporibus, vbique in Imperij finibus, maximum militum numerum collocarunt, ad Imperij Romani fines custodiendos, *ac tuendos*, & in Orientali parte præcipuè, vt ab hac parte Persarũ, & Saracenorum incursiones reprimerent, quos *agri custodes, à limitibus, in quibus erant collocati*, Limitaneos vocabant. Hos autem Iustinianus adeò segniter, & negligenter curabat, vt ipsius ministri, qui pecuniam *militibus* suppeditabant, quatuor, aut quinque annorum spatium in stipendijs persolùendis prætermitterent. Postquã autem pax inter Romanos,

& Perſas eſt-facta, *milites* iſti, cùm ſtipendia certo, *præſcriptóque* tempore debita non acciperent, *ea* Reipub. largiti, *& condonare* cogebantur.

καὶ πέρσαις εἰρλώη ἠθμοιτο, ἰὼ ἀναγκάζοντο οὔτοι χρόνου ῥητῆ τὰς ὀφειλομθίας σωτάξεις μὴ λαμβαίοντες τῷ δημοσίῳ χαρίζεσθαι. A

N O T AE.

Αὖτ' ἐκεινων.] Sic iunge vocem ἀυτῶ cum ſequentibus, τὰς ἀυτῶ χρησεις.

Λίμνη. Mare apud Homerum, & Oceanus, & fluuij, *& lacus, & palus, & ſtagnum ita vocatur.* Quare nomen eſt generale.

Λιμνήτης ἰχθύς. Marinus piſcis.

Λίμνος. Limnus. Nomen proprium. Significat etiam ipſum mare.

Λιμνώρεια. Limnorea. *N. L. fortaſſe locus paluſtris, & montis vicinus ita vocatur.*

Λιμοδωριεῖς. Famidorienſes. Peloponneſij, qui propter famem, in Rhodum, & Cnidum migrarunt.

Λιμός. Fames. *Vt in illo pentametro,* Ventri tantùm habeam malæ remedia propulſatoria famis.

Λιμὸς Μηλιαῖος. Fames Meliæa, *vel Melia, vt Eraſ. ad Chil. 1. Cent. 9. col. 309. ad. 66.* De *rebus* difficilibus *hoc dicatur, vel de grauiſſima fame.* Nam in bello Peloponneſiaco Athenienſes aduerſus eos, qui defecerant *ab ipſis,* miſſo Nicia, eos tandium obſederũt, donec fame perderent. Primo autem anno Nicias Melon in ſuam poteſtatem redegit, non ſolùm admotis *belliciis* machinis: ſed etiam fame, quòd ab ipſis nuper defeciſſet, cùm ipſorum eſſet tributaria. Vel μηλιαίῳ λιμῷ *ſumitur* pro maxima *fame.* Melos autem *eſt* vrbs Theſſaliæ. Melij enim obſeſſi, ab Athenienſibus fame preſſi-fuerunt, quia prodiderant ipſos. Et fame Melia. Prouerbium. *Id eſt grauiſſima fame.* Quia Athenienſes Melios obſeſſos fame grauiſſimè vexarunt, vt Thucyd. lib. 5. *ſcribit.*

Λίμνη. ἡ θάλασσα παρ' ὁμήρῳ, καὶ ὁ ὠκεανὸς, καὶ οἱ ποταμοί. ὡς ἡ ἠθμοὶ ὄνομά ἐστι.

Λιμνήτης ἰχθύς, ὁ ἀπὸ τῆς θαλάσσης.

Λίμνος. ὄνομα κύριον. σημαίνει δὲ καὶ τὴν θάλασσαν. B

Λιμνώρεια.

Λιμοδωριεῖς. πελοποννησίων οἱ διὰ λιμὸν μετοικήσαντες εἰς ῥόδον καὶ κνίδον.

Λιμός. γαστρὶ μοῦνον ἔχειν κακῆς ἀλκτήρια λιμοῦ.

Λιμὸς μηλιαῖος. ἐπὶ τῶν χαλεπῶν. ἐν γὰρ τοῖς πελοποννησιακοῖς πόνοις νικήσαντες ἀθηναῖοι, ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐπολιόρκησαν αὐτούς, ὡς τὴν λιμῷ διαφθεῖραι. τῷ δὲ περάτῳ ἐπὶ νίκαις, μᾶλλον παρεσκεύαστο, οὐ μόνον μηχαναῖς πρεσαγωγῇ, ἀλλὰ καὶ λιμῷ, διὰ τὸ δεδέσθαι αὐτῶν πρόσθεν ὑποτελῆ οὖσαν. ἢ αὐτὴ τῷ μείζονι. μῆλος δὲ πόλις θεσσαλίας. οἱ δὲ μήλιοι πολιορκούμενοι, λιμῷ ὑπὸ ἀθηναίων ἐπείσθησαν, καὶ προδιδόασιν αὐτούς. καὶ λιμῷ μηλίῳ. παροιμία. ἐπεὶ ἀθηναῖοι ἐπέκεισαν μηλίοις πολιορκοῦντες λιμῷ. ὡς θουκυδίδης ἐν τῇ πεντηκοντετίᾳ. C D

N O T AE.

Κατὰ πάντων.] Rectè VVolfius, κὴ ἐπὶ ἁπάντων. Deinde pro ἐπείσθησαν, quod à πείθομαι, fortaſſe legendum ἐπίθησαν, à πίζω, premo. Quod verisimilius. Et, ὅτι προδιδόασιν αὐτούς.

Λιμόψωρα. Famiſcabies. Scabies à fame manans. vt, Ob frigus, & neglectas vnctiones, & propter ærumnas, omnes propemodum equos, pariter & homines inuaſit ille morbus, qui à fame, & ſcabie, dicitur λιμόψωρα, & talis malis-habitus *grauiter omnes infeſtauit.*

Λιμώττω. *Atticè, pro comm.* λιμάσσω. Fame-laboro. Famelicuſ-ſum.

Λιμπάνω. Linquo. Dereliquo. Relinquo.

Λίνα. Retia. *vide Er. ad Chil. 3. Cent. 5. col. 723. ad. 38.* ἐκλίνισαν.

Λίνδιος. Lindius. Nomen proprium. Et Lindus, ipſa Rhodus, *vnde Lindius, Rhodius.*

Λίνεος ὦπος. Linum filum. Filum ex lino factum.

Λῖνον. Linum lino annectis. De iis, qui ſimilia connectunt. Vel de iis, qui decipiunt, & fallunt. Strattis Fluuiis.

Λινοπλῆγες. Mente-capti. *Q. d. Lino-percuſſi, vt auibus accidit, quæ retibus capiuntur.* Rectus caſus *eſt* λινοπλήξ, *vt* φρενοπλήξ.

Λινοπωμύη. Piſcatoris rete, quod ſiccatur, *fœmina* connectens. *N. L.*

Λιμόψωρος. ὑπὸ ἢ τῶ ψύχους, ἢ ἀπὸ ἀπλειψίας, καὶ τῆς ταλαιπωρείας, ἐπιγίγνεται ἐνίοτε τοῖς ἵπποις, ὁμοίως δὲ καὶ τοῖς ἀνθρώποις, ὁ λοιμώδης ἅπασι λιμόψωρος. καὶ ὅλως κακεξία.

Λιμώττω. λιμάσσω.

Λιμπάνω. καταλιμπάνω.

Λίνα. τὰ δίκτυα.

Λίνδιος. ὄνομα κύριον. καὶ λίνδος, ἡ ῥόδος.

Λίνεος μῦθος.

Λῖνον λίνῳ συνάπτεις. ἐπὶ τῶ τὰ ὅμοια ἐπιμηχανώντων. ἢ ἐξαπατωμένων, ἢ ἀπατώντων. στράττης ποταμοῖς.

Λινοπλῆγος. φρενοπλῆγος. ἢ λύθρα ὁ φρενοπλήξ. E F

Λινοπωμύη. λῖνον ἁλιέως συνάπτουσα ψυχόμενον.

N O T Æ.

Λινοπωμύη.] Ariſtoph. in Pace. pag. 478. v. 29.

Τοὺς λόφους σύναγε. ἐγὼ δ' ἔσπερ λινοπτώμυη.

Schol.

A Schol.annot.18. vertit, περιβλεπόμενος, i.circunſpiciens, & obſeruans. Et λινόπται vocantur, qui venatorum retia ſeruant. Quod quum faciunt, λινοπτᾶν dicuntur. Vide locum.

Λῖνος χαλκιδεύς, ἀπόλλωνος, καὶ τερψιχόρης. οἱ δέ, ἀμφιμάρου, καὶ οὐρανίας. οἱ δέ, ἑρμοῦ, καὶ οὐρανίας. λίνῳ δὲ πρῶτος οὗτος ὑπὸ φοινίκης γράμματα εἰς ἕλληνας ἀγαγεῖν. ἠρμήθη δὲ καὶ ἡρακλέους διδάσκαλος γραμμάτων. καὶ τῆς λυρικῆς μούσης πρῶτος ἠρμήθη λέγεται.

Λῖνος χαλ. Linus Chalcidenſis, Apollinis, & Terpſichores F. vel (vt alij) Amphimari, & Vraniæ. Alij verò, Mercurij, & Vraniæ *filium fuiſſe tradunt*. Hic autem primus ex Phœnicia literas in Græciam tranſtuliſſe, & Herculis magiſter, qui literas ipſum docuit, & lyricæ Muſæ primus autor fuiſſe fertur.

Λῖνος ἕτερος, θηβαῖος νεώτερος.

Λῖνος. Linus alter, Thebanus, iunior *altero*.

B Λῖνος. εἶδος ὕμνου. ὅμηρος. λίνον δὲ ὑπὸ καλὸν ᾄειδον. οὐ ἦν τὸ τὰς χορδὰς ὑπὸ λίνου εἶναι. ἀλλ' εἶδος ὕμνου ἦν, ὡς παιᾶνος, ἢ λύρας χορδή.

Λῖνος. Linus. Hymni genus. Hom. Linum verò pulchrum ſuccinebat. *Quod dictum*, non quòd ipſæ chordæ *teſtudinis, vel cithare*, eſſent ex Lino *factæ*: ſed quia genus hymni canebant, *quod Linum vocabant. Erat autem hoc*, vt pæanis *carmen*. vel lyræ chorda *per λῖνον intelligitur. Conſule Euſtath.*

Λῖνος. τὸ δίκτυον. λῖνος δὲ καὶ θηβαῖος φιλόσοφος.

Λῖνος, Λῖνον. Linum. Rete. Λῖνος verò, Philoſophus Thebanus *erat, qui Linus vocabatur*.

Λίπα. λιπαρὲν καὶ ἀποκοπῇ. θουκυδίδης. λίπα γὰρ ἀλείφεσθαι ὅπως μὴ ἁλίσκωνται. καὶ αἰλιανὸς. ὁπόταν γὰρ ἐφεστῶσι κινδυνεύοντες, λίπα C ἀλείφονται.

Λίπα. Per apocopen *eſt dictum* à λιπαρόν. Pingue. Oleum. Thucydides. Oleo enim vngi, ne violentur. Et Ælianus. Quum enim accedunt periclitantes, *aditu periculum*, oleo vnguntur.

Λιπαρά. ἡ ἁφὴ. ἀεισοφάης.

Λιπαρά. Vncta. Pinguis. Opima. *Sic autem etiam* ἐνθυτικὰς *vocatur piſcis* Apua. Ariſtoph. *in Acharn. p.* 287. *v.* 7, 8.

Εἴπερ ἡμᾶς ὑποθωπεύσας λιπαρὰς καλέσοι τὰς ἀθήνας,

Si verò quis vobis aſſentans. i. per aſſentationem, *pingues vocaſſet Athenas*. i. ſplendidas, & opulentas,

Εὗρε τὸ πᾶν ἂν, ἀφ' ὧν τιμῶ σφε ἁφάς. *Inueniſſet totum*. i. à vobis impetraſſet quidquid voluiſſet, ac petiiſſet, *propter illas pingues*, & ſplendidas Athenas ita vocatas, *apuarum honorem addens*, oleum ſcil. in quo friguntur apuæ.

D Καὶ αὖθις.

Et rurſus Ariſtoph. in Auibus. pag. 400. ver. 18.

Τὸ χρῆμα λιπαρὲς τῆς πόλεως. τουτέστι πλουσία ἔστι.

Τὸ λῖ. μακρόν.

Pinguis eſt *res ciuitatis*. – *Hoc eſt, Dines eſt, & opulenta ciuitas.*

Illa ſyllaba λι in nomine λιπαρὸς *eſt* longa. *Plerunque tamen eſt brevis.*

NOTÆ.

Εἴ τις ἰκῶν.] Apud Ariſtoph. in Acharnenſibus pag. 187. v. 7. & 8. ſcribitur, vt hîc ſcribendum,

Εἴ δέ τις ἰκὼν τοιοῦτον τοιοῦτος, λιπαρὰς καλέσοιτο Ἀθήνας,
Εὗρε τὸ πᾶν ἂν διὰ τὰς λιπαρὰς, ἀφ' ὧν τιμᾷ σφε ἁφάς.

Eraſ. ad Chil. 2. Cent. 2. col. 390. ad 12. Aphyæ in ignem. Conſule Scholia.

E Cur autem Athenæ vocarentur λιπαραί, plurib. docetur in Scholiis in Nub. pag. 77. v. 1. & 2.

Ἔλθω μὲν λιπαρὴν
Ἀθήνα Παλλάδος.

Λιπάρα. μία τῶν καλουμένων αἰόλου νήσων, ἐν ᾗ ἡ σικελία. διὸ καὶ λιπάρα. καὶ λιπαραῖοι.

Λιπάρα. Lipara. Vna de Inſulis, quæ AEoli *inſulæ* vocantur. Lipara autem *eſt* prope Siciliam. Et *ab ea dicti ſunt* Lipatæi.

Λιπαρὶς τὸ ἐφεστηκός. ἐν τῷ λίαν παρῶν. ἀριστοφάνης.

Λιπαρὶς. Aſſiduum. à λίαν παρεῖναι. i. valde adeſſe. Ariſtoph. *in Lyſiſtrata, pag.* 556. *v.* 29. & 30.

Εἰ γὰρ ἐνδοίη τις ἡμῶν ταῖσδι κἀν σμικρὸν λαβεῖν,

Si enim per-ignauiam-dederit aliquis noſtrum hiſce mulieribus *vel parvum anſam*,

F Οὐδὲν ἐλλείψουσιν αὗται λιπαρὰς χειρουργίας. τουτέστι τόλμης. ἐγὼ οὐκ ἀφίξομαι ἐφεστηκὼς ἔργου τοιαύτης γυναικός.

Nihil prætermittent iſtæ, nihil *aſſiduæ manuũoperationis*, vt ita loquamur, *hoc eſt, audaciæ. Vel Hæ mulieres ab aſſiduo opere non abſtinebunt*: ſed Rempub. perpetuò tractare, & publica negocia adminiſtrare volent, & conabuntur.

Λιπαρεῖ. ἀντὶ τοῦ λιπαρὴς. τὸ λι μακρόν. γλίσχρος,

Λιπαρῆ. Rogat. Orat. Syllaba λι, *iam eſt* longa. *Ariſtophanes in Acharnenſibus. pag.* 280. *v.* 26. Humilis

aſſeruator, multa-petens, oránſque Euripidem. σεσωμένῳ λιταρεύοντ' Εὐριπίδης. A

Λιταρεῦν. Suppliciter-orare. *quod deducitum à λίτα παρεῖναι* i. valde adeſſe *ei, quem ſuppliciter oras*. vt, λιταρεῖτε μένοντες Suppliciter-orate manentes. Perſeuerate permanentes. Vel curate permanentes.

Λιταρεῖ χειρί. Aſſidua manu. Pro aſſiduè, & continenter. Et λιταρεῖ. Diuite. Opulenta. Abundante. Copioſa. Larga Prolixa. Liberali. Sophocles *in Electra. pag.* 139.

Λιταρεῖ χειρί. αἰεὶ τῇ λιπαρῶς καὶ συνεχῶς καὶ λιταρεῖ πλουσίᾳ. ἀφθόνῳ. σοφοκλῆς.

Rex Apollo, propitius ipſos audi,

Méque præter iſtos, quæ te ſæpe iam Ex bonis, *quæ habebam aſſidua*, vel, liberali *ante-te-ſtans-colui manu.* B

Nunc igitur ô Lycie Apollo, pro facultatibus, *quas habeo.* i. quantopere poſſum, te Rogo, ante-te ſupplex, procido, oro, iis promptus, & *alacer* Nobis auxiliator, & *adiutor* horum conſiliorum, Et oſtende mortalibus præmia, *quæ perſolumtur impiis ſegnitiæ ſuæ.* Continenter-orauí. Opemtuli. Sanaui. *Ex mortuis* excitaui. *vel, ſi cadentem* erexi.

Κρεῖσσον ἥσει πολλά, δὴ
Ἀφ' ὧν ἔχοιμι, λιταρεῖ φρουῦσιν χειρί.
Νυῦν δ' ἰὼ λύκει ἄπολλον, ὅς εἶσιν ἔχω
Αὐτὴ προσαντικρύ. ὅμως οὐ σφε λείσθην, ἀλλ' ἑθελοντὶς, ἀκλητος, αὐτόπαγκλητος ἥκω, λιασομαι θυμοῦ σεφέρεσιν ἡμῖν ἀρωγὸς ἡδὺ δὲ βουλευμάτων. Ϲ δίξον αἰθέρ' ἐπίσημα τάπιτίμια. προσυλιπάρησα. ἐβοήθησα. ἰασάμην. αἰέρησα.

NOTÆ.

Ἄπολλον.] Sophocles in Electra. pag. 139. ſic habet,

Ηλ. Ἄναξ Ἄπολλον, ἵλεως αὐτοῖς κλύε,
Ἐμοῦ τε σεῦ τε τοῦτο, καὶ σε πλεῖν δὴ
Ἀφ' ὧν ἔχοιμι, λιταρεῖ φρουῦσιν χερί.
Νυῦν δ' ὦ λύκει Ἄπολλον εἰς εἶσιν ἔχω,
Αὐτὴ προσαντικρύ, λίσσομαι. ἡμῖν σεφέρων
Ἡμῖν ἀρωγὸς ἡδὺ δὲ βουλευμάτων,
Καὶ δεῖξον αἰθρήσιον τὰ πτίμια. C

Quæ leguntur apud Suidam, ἔμως ἐθέλοντὶς &c. huc non videntur ſpectare. Hoc tamen ſonant. Tamen non neglexi ſed vltrò, & non-vocatus, ſponte ea veniens, oro.

Λιταρὰ. Aſſiduus. vt,

Erga verò diuinum-numen aſſiduus erat, & animo promptus,

Adeò vt ſimul ad ipſum accederet. N. L.

Fortaſſe metri causâ legendum κἄδ' ἄμ' αὐτῷ &c. Et, ὥδ' ἄμ' αὐτῷ σεσήναι. vel ὥδ' ὅμα τῷ: ſed & ſic lex iambici verſus videtur violata. Iudicent metrorum periti.

Et rurſus. *Ille verò literæ erant aſſiduæ fœderum commemoratio*, mentio, memoria. Item Sophocles in Oedipo Colonæo. p. 308. v. 12.

Λιταραί. Aſſiduitas vt, Ille illos deridebat, vt eos, qui ex tanta aſſiduitate nihil amplius conſequerentur. Et, Ille verò Dei cultores deridebat, quòd ex tanta *erga numinis diuini cultum* aſſiduitate nihil amplius conſequerentur.

Λιταραρίδεμος. Pretioſas-vittas-habens-in-capite. Vt,

Illa precioſas-vittas habens-in-capite, vt loquamur ſecundùm Homerum,

Manibus te propriis elaborauit Gratia.

Λιπαρὸς. Horidus. Nitidus. Splendidus à nomine λίπα Pingue. Oleum. Splendet enim & oleum. Pro, Vnctus. Ariſtophanes Pluto. *pag.* 33. *v.* 8. Vnctus procedens ex balneo.

Λιπαρῶς. Aſſiduè. Continenter. vt, Rurſus ipſis *continenter* inſtantibus, humaniter *eos* exaudiuit. *L.*

Λιπαρῆς ἰχὼ

Λιτανῆς Mendica. dicta ſic, quòd vel ipſa virgulta, quæ ἴρνια Græcè vocantur, eam deficiant. & λιπαρὴς. *v. i. Mendicus. Epigr. lib.* 4. *p.* 258. *epigr.* 402. *v.* 5.

Λιταμοῦντες. Mendicantes. Mendicos. Pauperes.

Λίπει. Pinguedo. Et dativus τῷ λίπει. Pinguedini.

Λιπαρὰς.

Πρὸς δὲ τὸ θεῖον λιπαρὴς ἰὼ κῆ ἐκθυμος, D

Ὥδ' ἄμα αὐτῷ σαροσίναι.

Καὶ αὖτις. τὰ δὲ γεγράμματα ὑπόμνησις ἰὼ λιπαρὴς τῷ αὐτοῦ.

Λιπαρία. ἡ φροντίδρεια. ὑχλιάζειν αὐτοὺς, ὡς ἐκ τῆς λιπαρίας τῆς περὶ δὲ πλέον ἔχειν οὐδέν. ὁ δὲ, ἐπιπλήττε τῷ θεοῦ τοὺς θεραπευτὰς, ἐκ τῆς τοσαύτης λιπαρίας πλέον ἔχειν οὐδέν. E

Λιπαροκρήδεμος. ἡ πολύτιμον κρήδεμνον ἔχουσα.

Ἡ λιπαροκρήδεμνος ἴν' εἴπωμεν καθ' ὁμηρον

Χερσὶν ταῖς ἰδίαις ἐξεπόνησε χάρις.

Λιπαρὸς. αἰθηρὸς. ἔλαιον γὰρ τὸ λίπα. φίλβει γὰρ ἐκ τοῦ ἔλαιον. αὐτὴ δ' ἀλληλουϊάρις. ἀριστοφάνης πλούτῳ. λιπαρὴς χορεῖν ἐκ βαλανείου.

Λιπαρῶς. διηνεκῶς. πάλιν αὐτῷ ἐγκειμένων φιλανθρώπως ὑπήκουσε. F

Λιπαρὴς. ἡ πίων. παρὰ τὸ λείπειν ἱρείων, ὁ δὲ φυτῷ.

Λιπαρουμένας. πενιχρούς.

Λίπος. ἡ δοτικὴ τῷ λίπει.

Λιποπάκτης.

A Λιποτάκτης. φυγάς. τὸν τάξιν αὐτοῦ καταλιπόντα. ἢ λειποταχτήσας. καταλείψας. φυγών.

Λιπῶσι. λιπαρεῖσι.

Λίσσεται. τὸ δηθυμεῖ. καὶ ἀγίφθαι ὁμοίως. ἐξ οὗ καὶ τὸ λιλαιόμενοι.

B Λίπτομαι. καταλείψομαι.

Λίριον. ἢ κοινῶς τὸ αὐτὸ. ἢ ἰδίως τὸ ναρκισσον καλοῦσιν οἱ ἀττικοί.

Λιρὸς ὁ αἰσχρὸς. καὶ λιρόφθαλμος.

Λιρότερον.

Λίς. ὁ λέων. μῦθος. ὡς βιωτὸν καιρὸς ὄπου γλυκὺ ὠμοβόρος λίς.

Λιστάδας πέτρας. λείας, ἢ ὁμαλάς. τοῖς δὲ σκύθαις φασὶς τὰς ῥωμαϊκὰς ναῦς, ὥσπερ αἰόρμους, καὶ λιστάδας πέτρας, ὀξυβιάζεσθαι τὰ σκάφη. πάντα δὲ κατεδύετο τὰ σκάφη.

C Λίσεται) λιτανεύσει καὶ λίσεσθαι.

Λισσὴ. ἡ ὁμαλή.

Λίσσομαι. ἱκετεύω.

Λίσσον. τῷ τόνῳ ὡς λίσσον. ἀπολλώνιος δὲ ὀξύνει. ὡς ψιλὴ ἡ τετριμμένη καὶ λεία. οἱ δὲ, σημεῖόν τι λεπτὸν σφόδρα.

D Λίστοι. καὶ οἱ τὰ ἰσχία λεπτοί. λίστους καλοῦσι καὶ τοὺς ὑφ' ἡμῶν καλουμένους στρόφους, ἀστραγάλους. καὶ λιστοπύγους, οἱ λεῖοι ἢ πυγαί.

Λίπτακτος. Fugax. Qui ſuum ordinem deſeruit. Acieci-deſertor. Et λειποτακτήσας. idem. *ſed eſt particip. aor. 1. act. à* λειποτακτέω. *i. ordinem, vel aciem deſero.* Qui ſuum ordinem dereliquit. Qui fugit.

Λιπῶσι. Pinguem-faciunt. Impinguant. vel Nitidum, & inſtar olei ſplendentem faciunt. vel, Inſtar olei ſplendent.

Λίπτω. Concupiſco. Cupio. Et λελίφθαι pariter *accipitur, pro concupiſcere, cupere. eſt autem infinit. prat. perf. & pluſq. perf. paſſ.* ab hoc etiam *deducitur* illud λιλαιόμενοι. Cupientes.

Λίπτομαι. Relinquam. Deſeram.

Λίριον. λείριον. Communiter quidem florem, lilium, ſpecialiter verò Narciſſum *ita* vocant Attici.

Λιρὸς. Impudens. Et λιρόφθαλμος. Impudentes-oculos-habens.

Λιρότερον. Impudentius.

Λὶς. Leo. Fabula. Ad Bœotum communis. *i. cum* aſino profectus-eſt crudiuorus Leo.

Λιστάδας πέτρας. Læues, politas, & planas, ac æquales petras, ſiue rupes. vt, Scytharum verò ſcaphæ ad Romanas naues, tanquam ad læues, & politas rupes per-vim-deferebantur. Omnes autem ſcaphæ ſummerſæ-ſunt.

Λίσσεται. Rogat. Orat. Et λίσσεσθαι. Rogare. Orare.

Λισσὴ. Læuis. AEqualis. Polita. Plana.

Λίσσομαι. Rogo. Oro. Suppliciter-oro.

Λίσσον. eodem tono notatur, quo λίσσον, ſcil, penacuto. Apollonius verò acuit, vt ψιλὴ. *Sic autem vocantur res* attrita, læuis, & polita. Quidam verò *Sic aiunt vocari quandam* paruam ferám valde tenuem.

Λίστοι. Qui coxas *natésque* tenues, *& graciles* habent. λίστους etiam vocant aſtragalos, qui à nobis στρόφοι vocantur. *Apud Ariſtoph. in Ranis. pag. 163. v. 8. Schol. annot. 5. vnde Suid. legitur, vt hic legendum,* στροφοὺς. *Sic autem vocantur aſtragali, qui ſunt rugoſi, aſperi, & parum æquales, qui propterea inter ludendum difficulter vertuntur.* Et λιστόπυγοι. Qui nates habent attritas, & quodammodo politas, *& æquales. Vide & Ariſtoph. in Equitibus. pag. 257. v. 21.*

Λίστοι. οἱ μέσον ἔχοντες ὡρισμένον ἀστράγαλοι, καὶ ἐκτετριμμένοι. καὶ λίστην γλῶσσα, ὡς ὁλοτετριμμένη. λίγονται δὲ καὶ οἱ ἀθλητὰὶ ὁλοθυπικῶς λίστας, ἀφ' ὧν τὸ ναυτικοὺς ὄντας, ἕνεκα τῆς ὁλοτὰ καυπλατεῖν συνεχῶς ἐφέδρας, δεσπολούτους ἔχειν. ἔνιοι ἀφ' οὗ τὸ, θησέα, μὴ πυρίθου καταβάντα εἰς ἅδου, καὶ φερόντα πάλιν πέτραν ὑπὸ περσεφόνης ὁλοκαθιδύντα σὺν τῷ πυρίθῳ. ἠρακλέους ὁλοτὶ κέρβερον καταλθόντος, παρὰ τῆς θεοῦ τε αὐτὸν ἐξαιτησαμένου, καὶ τὴν πέτραν ὁλοπαντὸς ὄντος, ἐγκαταλειφθῆναι τὸ φροσηλωμένον αὐτῇ τῆς γλουτῆς μέρος. διόπερ εἰς τιμὴν ἐκείνου καὶ τοὺς λοιποὺς ἀθλητὰς οὕτως ὀνομάζεσθαι.

E & cæteros Athenienſes ita cognomento-vocari *ferunt.*

Λίστοι. Aſtragali, qui medium habent diſſectum, & perforatum. Et λίστην γλῶσσα. Lingua perforata, & quaſi attrita. *Læuis, polita, lubrica.* Athenienſes etiam epitheticè vocantur λίστας, λίστους, & ὑπόλιστους, *vt apud Ariſtoph. in Equitibus. pag. 257. v. 21 vide Schol. annot. 5.* quòd, cùm nautici eſſent, propter aſſiduam in remigando ſeſſionem, eſſent depyges, *nateſque tenues, & valde graciles haberent.* Nonnulli *verò dicunt ſic appellatos Athenienſes,* propter Theſeum, qui cum Pirithoo ad inferos deſcendit, & à Proſerpina in quadam rupe cum Pirithoo collocatus-fuit. Cùm *autem* Hercules ad Cerberum *ex Inferis ad ſuperos adducendum* deſcendiſſet, & ipſum ab ipſa Dea petitum impetraſſet, & *ille ſurgens, nates* à rupe auelleret, illam natium partem, rupi affixam, *illic* relictam-fuiſſe *tradunt.* Quamobrem in illius honorem

Λισπάω. τὸ σκάπτω.

F Λίσροισι. τοῖς ξύλοις.

Λίσφοιτα. τὰ ἰσχία.

Λίσχος. φειδωλός.

Λῖτα. καταπετάσματα.

Λῖτα. Fodio. Polio. Purgo.

Λίσγειον Lignis. *N. L. fortaſſe.* Τοῖς ξυσοῖς. *Nouaculis. vel* Τοῖς ξύσγεσι. *Dolabris. Inſtrumentis ad radendum, & poliendum aptis. Vide* λίσγειον *apud Heſych. & Euſtath.*

Λίσφοιτα. Coxæ. Coxendices.

Λίσχος. Parcus.

Λῖτα. Peripetaſmata. Tapetia. Linea, & tenuia tegmina, vel veſtimenta *Vt in epigrammate.* (*cuſtodē,*

Ἔνθετο δοιὰ λῖτα πολυδαίδαλα, ἔργα γυναικῶν. *Dedicauit duo tapetia elegātiſſimè facta, & bonis*

Ornatum auro splendentissime cornu. Bos enim cornu se tuetur, & custodit.

Λιτάζομαι. Precor. Rogo. Oro.

Λιτανεύω Datiuo. Precatur Orat.

Λιτανεία, & λιτή. Precatio. Oratio. Supplicatio.

Λιταργισμούς. Ita vocabant saltationes. *Aristoph. Nubibus. pag.* 319. *v.* 19. *annot.* 10.

Λίταργος. Velox.

Λιταργοῦμεν. Saltamus. Currimus. Festinamus. ἀπὸ λιταργέω. ῶ. Salto, curro, festino. *Hinc alterum deducitur* λιταργίζω. *idem. fut. comm.* λιταργίσω, *& Attice* λιταργιῶ. ᾖς. ᾖ. *pluralis comm.* λιταργίσωμεν, & λιταργιοῦμεν, *Attice*, breuiter, *& velocuer, vel l.* σωτῶνος, *magna corporis contentione* curremus. Compositum ex aduerbio λίαν, valde, vehementer, & nomine ἀργὸς, οῦ, ὁ. Velox. Aristophanes *in Pace. pag.* 454. *v.* 13. *annot.* 7. *sed L.* λιταργιοῦμεν. *Vbi tu.*

Ἀσκιπὸν χρυσοῦ παμφαεόντι κέρᾳ. Λ

Λιτάζομαι. Δέομαι καλῶ. δέομαι.
Λιτανεύει δοπκῆ. δύχ.
Λιτανία, & λιτὴ, ἡ παράκλησις.
Λιταργισμούς. τὰ σκιρτήματα. ἐκάλουν.

Λίταργος. ὁ ἀργός.
Λιταργοῦμεν. καὶ λίταργιοῦμεν. σωτόμως δραμούμεθα, παρὰ τὸ λίαν ἀργόν. τουτέστι, ταχύ. ἀριστοφάνης. Β

Deinde demus operam, *vt velociter curramus in prædia* nostra, vel, in agros nostros.

Λιτεύεσθαι. Precari Orare.

Λιτή. Precatio. Oratio.

Λιτή. Lite. Macedoniæ *vrbs*, cuius meminit Hyperides in *oratione* contra Demadem.

Λιτίης. Litois. Nomen proprium.

Λιτός Vilis. In epigrammate.

Εἶθ' ὅπως λιταργοῦμεν οἴκαδ' εἰς τὰ χωρία.

Λιτεύεσθαι. δέεσθαι καλεῖσθαι.
Λιτὴ. ἡ παράκλησις
Λιτὴ τῆς μακεδονίας. ἧς ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ δημάδου μνημονεύει.
Λιτέες. ἔντομα κύειον. C
Λιτός. δύτηλής. ἐν ἐπιγράμματι.
Λιτὸς ἰγὼ τύχας ὦ διαπόντιε. φημὶ δὲ πολλάς.

Vilis ego sum, *& infelix, ô Domina. Dico autem multorum*

Felicitatem superare tuam à corde manantem. vel, ex animo dico, tuam felicitatem superare multorum felicitatem.

Ὄλβον ὑπερκόπτειν τὸν σὸν ἐκ πραδίης.

Et rursus.

Tenue, paruum est *hoc sepulchrum*

Aspectu, magni tamen ossa viri continet.

Καὶ αὖθις.

Λιτὲς ὁ τύμβος
Ὀφθῆναι. μεγάλου δ' ἐστὶ φωτὸς ἔχει.

λι longum. Et rursus. Illi verò non contempserunt, *neque vituperarunt* illud opus, vt tenue, *& vile*. Et rursus. Paruáque vicina vinea. *L.* ἀμπελῶν.

Τὸ λι μακρόν. καὶ αὖθις. οἱ δὲ, οὐκ ἐξεφαύλισαν τὸ ἔργον οἷα δήπου λιτόν. καὶ αὖθις. λιτὸς δ' ὁ χαμαδὶ ἀμπελάων. D

NOTÆ.

Πολλῶν ὄλβον.] VVolfius videtur πολλὸν legisse. Quare vertes, quod longè commodius.

Tenuis ego sum, *& infelix, ô Domina. dico tamen* me *multas*
Opes superare tuas ab animo manante generositate. i. animi præsenti fortuna contenti virtute.

Λιπότερος. Tenuior. Vilior. Minor. Simplicior. Et λιπότης. Simplicitas. Tenuitas. Frugalitas.

Λίτρα Libra, quâ res aliquas ponderamus.

Λιτόμαν. Precer. Orem. Precabor. Orabo.

Λιπτοῖς. Tenuibus. Exiguis. Paruis. Leuibus. Vilibus. Paucis. Polybius. Cùm autem ex transfuga, qui rem declararat, ipsos publicum festum celebrare cognouisset, & cibis *quidem* paucis propter *eorum* inopiam, vti: sed vino copioso, *sic* vrbem obsidere cœpit.

Λιτύερσης. Lityerses. Nomen cantionis, *De qua Er. ad. Chil. 1. Cent. 4. col.* 709. *ad.* 75. *Lityersam cantionem eamis.* Menander in Chalcedonio. Canentem Lityersen à prandio tunc. Alij verò *dicunt fuisse* genus cantionis, quod tibiâ canebatur. Lityerses etiam erat spurius Midæ filius, Celænis habitans, qui præter euntes excipiens, secum metere cogebat. Deinde amputatus *eorum* capitibus, reliquum corpus manipulis inuoluebat. Ab Hercule verò *cæso* obiit. In honorem *autem* Midæ melliorius hymnus compositus est.

Λιτότερος. λιτότης. ἡ ἁπλότης.

Λίτρα. ὁ σταθμός. E
Λιτόμαν. δέομαι καλέσαιμι.
Λιτοῖς. ὀλίγοις. ψιλοῖς. δύτηλοι. πολύβιος. μαθὼν δ' ἐξ αὐτομόλου δηλοσαφήσαντος ὅτι ἑορτὴν ἄγουσι πάνδημον, καὶ τοῖς ὀπτοῖς λιτοῖς χαίρουσι διὰ τὴν ἀπορίαν, τῷ δ' οἴνῳ διαφερῶς, ἐπολιόρκει.

Λιτύερσης. ὄνομα ᾠδῆς. μύσται δρος χαλκηδονίας. ᾄδοντα λιτύερσιν ἀπ' ἀρίστου τινος. οἱ δὲ, αὐλήσεως γένος. ἣν δὲ καὶ μίδου νόθος υἱὸς ὁ λιτύερσης, καθεκὰς ἐν κελαιναῖς. καὶ τοὺς παριόντας ὑποδεχόμενος, ἠνάγκαζε μετ' αὐτοῦ θερίζειν. εἶτα ἀποκόπτων τὰς κεφαλὰς, τὸ ἄλλο σῶμα συνείλει ἐν τοῖς δράγμασιν. ἔθανε δὲ ὑπὸ ἡρακλέους. εἰς τιμὴν τοῦ μίδου, θερισμὸς ὕμνος ἐπ' αὐτῷ συνετέθη. F

A Λιφαμεῖ. αἱμορροεῖ. λείπει τῷ σώματι. ἀσπαιρεῖ. ὁ ἥλτος ἀγανακτῶν, ⁊ λειφαμῶν, ἐλαττούμενος τὸ βαλλέριον, συγκλάπτουσιν ἐπιῤῥόμβους. ὑπὸ δὲ πόδας ἀναχωροῦντος τοῦ βαλλερίου, κατέπεσεν ὀφρυὴς ὁ κελτός. καὶ δὲ πρὸ τούτου μονομάχων δὴ κελτοῖς ἐπιμαλαύχους ῥωμαίους.

Λιφαμεῖ. λείφαμαι. Sanguinem-emittit. Sanguine-fluente-deficit. Deficeratur, τῷ σώματι. i. corpore. *Quare* λειφαμῶν, *vel* λειφαμῶν *ille dicitur, cuius corpus, ob sanguinem fluentem, vires deficiunt.* Appianus. Gallus autem *hoc* indignè-ferens, & sanguine-fluente-deficiens, Valerium persequebatur, properans vt ille-secum-concideret *vulneribus confectus.* Sed Valerio semper pedetentim recedente, Gallus pronus cecidit. Hoc autem *est* secundum singulare-prælium cum Gallis *commissum, quo* Romani valde-gloriantur. *L.* Βαλλέριον, &, ἀπὸ τοῦ Βαλλερίου.

Λιχανός. ὁ μέσος τῶν αὐτήκοα δάκτυλος, δηλ. τοῦ ι. γάμ.) ἢ ἀπὸ τοῦ λείχω. ὥσπερ οἰκτείρω, οἰκτρμός. σείω, σῖτος.

B Λιχανός. Digitus post pollicem. Per ι *scribitur.* Deducitur autem à verbo λείχω. i. lingo, *quòd homines eo plerunque soleant uti, quum aliquid lingunt. At apud Latinos idem ab indicando vocatur Index. Hoc autem ita formatum,* vt ab οἰκτίρω. miseror, οἰκτρμὸς, miseratio, commiseratio. & à σείω. quatio, concutio, σῖτος, frumentum, *quod baculis tunditur, & concutitur, vt ex folliculis excutiantur grana.*

Λιχμῶσιν. δηλ. τοῦ χ. λείξωσιν. εἶτα ὠφελιχμησάμενοι τὰ τῶν ἁγίων σώματα. λιχμᾶ δὲ, δηλ. τοῦ κ, δῆτι τὸ ἅλω.

Λιχμῶσιν. Per χ. Lingent. Lambent. Ligurient *vnde compositum* περιλιχμάω. ῶ. *Circumlambo. Circumlingo. &* περιλιχμάομαι. ῶμαι. *Idem: Sed Atticè pass. vel med. pro act.* vt, εἶπα περὶ. Deinde circumlambentes sanctorum corpora, λικμῶ verò, per κ *dicitur de frumento, quod ventilabro, vel cribro purgatur* in area.

Λιχνεύουσα. λίχνως ζητοῦσα.

Λιχνεία. πύκνωσις.

C Λίχνος. φρεσὶ πύκνωσις τῶν ὄψων. κατανθυμῶν. λαίμαργος. αἰλιανός. αἰνὴρ λίχνον ὄμμα, ⁊ ἀστελῆ: παίνων κακὴ ἱστάσῃ, τὰ τῆς φερεκράτης ἔργα ἐδίψησε θεάσασθαι ἀτέλεστος ὤν.

Λιχνεύουσα. Gulosè, auidè quærens.

Λιχνία. Denſatio. *Helluatio. Liguritio.*

Λίχνος. Prægustans opſonia. Concupiſcens. Helluo. Guloſus. Vorax. AElianus, Vir guloſum. *auidum, & vehementer cupidum* oculum, & impurum pinguefaciens, *impinguans* malis epulis, Pherecratæ ſacra contemplari ſitiuit. *i. vehementer optauit*, cùm non eſſet initiatus.

ΤΟ Λ. ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

Λ. CVM Ο.

D Λοβός. τὸ ἄκρον τῶν ὠτῶν. καὶ τῶν ἥπατος. καὶ τὰ ἄκρα πάντα. ἀλλὰ κυρίως τῶν ὠτῶν τὸ κάτω. ⁊ τὸ ἀγγεῖον ἐρεβίνθου, ἢ κυάμου. καὶ ἐν θυτικῇ, σημεῖόν τι ἐν τῷ ἥπατι. ἔνθεν λοῦβη ἡ δηλ. τοῦ ὠτὸς πυωτία δηλ. τοῦ ω μεγάλου, ⁊ λοβὸς ὁ βιβλαμμένος.

Λοβός. Summa *pars* auriculæ, & hepatis, & omnia ſumma. Sed propriè *ſic vocatur pars* aurium ima. Et vas, *ſiliqua, folliculus* ciceris, & fabæ. Et in aruſpicina *vocatur* λοβὸς, quoddam in hepate ſignum, hinc λαβὴ, per ω magnum, pœna per aures *alicui inflicta*, & λωβὸς, læſus *in hac aurium parte. mutilatus.*

Λοχάδες. οἱ ὀφθαλμοὶ. ἐν ἐπιγράμματι.

Ἦν δ' ὦρις δι' ὑάκινθον ἔχειν χάριν αἴθοπος ἀγλὰς,

Ἀλλὰ τινὰ λοχάδων, παυλύ γ' ἀφαυροτέρων.

Καὶ λοχάδες, οἱ ἐκλελεγμένοι.

Λοχάδην, ἐκλελεγμένως. θουκυδίδης. σιδήρια λιθουργικὰ οὐκ ἔχοντες, λοχάδην φέροντες τοῖς λίθοις, ξυνετίθεσαν ὡς ἕκαστόν τι ξυμβαίνοι. ⁊ λοχάδες λίθοι. ἐκ λοχάδων λίθων ἐκτισμένος. τουτέστι τῷ δύπλαδι, ⁊ μαιρῶν.

Λοχάδες. Oculi. In epigrammate.

Si dederis autem hyacinthum habere gratiam ardentis ſplendoris,

Saltem tuis oculis longè debiliorem.

Et λοχάδες Lecti. Delecti.

E Λοχάδην. Electè. Cum-delectu. apud Thucydidem. Cùm non haberent inſtrumenta ferrea ad-lapides-excidendos-apta, lapides cum-delectu. *i. delectos*, ferentes, *eos* componebant, prout quiſque *fabrica, muróque* conueniebat. Et λοχάδες λίθοι. Lecti Lapides. Et ἐκ λοχάδων λίθων ἐκτισμένος. Ex lectis lapidibus ædificatus, hoc eſt ex vilibus, & paruis, *& paſſim collectis.*

Λογάριον.

Λογαρία. οἱ λόγοι ἀριστοφάνης. ἐὰ φαῦλα δὲ προσῳδίαν λογάρια τινα, ⁊ φορτικά.

Λογάριον. Loganium. *N. L.* Λογάρια. Oratiuncula.

Λογάρια. Oratiunculæ. Orationes. Ariſtophanes. Non videbor autem rotundorum *verborum proferre* oratiunculas quaſdam, & priuilegia, *vel, præmia, quæ per translationem ab elephanti proboſcide ductam (quæ* πρόμυς, & πρόμαια *vocatur) ita iam vocabantur. N. L.*

F Λογεῖον. τὸ μαντεῖον, ὅπερ ἐφόρει ὁ ἱερεὺς ἐν ᾧ ἦσαν ἐγκεκολαμμένοι οἱ ιβ' λίθοι. ⁊ λογεῖον, τὸ δικαστήριον.

Λογεῖον. Oraculum, quod geſtabat ſacerdos, in quo duodecim lapides erant inſculpti. *i. 12. gemmæ, ſive 12. lapilli preciosi.* Et λογεῖον. Dicaſterium. Locus, in quo iudicia exercebantur. *vide* Νάβαμ. & *Ariſtophan. Equitibus. pag. 198. v. 19. Schol. annot. 8.*

Λόγια. τὰ ἐκ θεοῦ λεγόμενα καταλογάδην. χρησμοὶ δὲ, οἱ τινες ἐμμέτρως λέγονται θεοφορουμένων τῶν λεγόντων.

Λόγια. Oracula. Diuina reſponſa oratione-ſoluta. χρησμοὶ verò *dicuntur* oracula, quæ verſus conſtant, & ab iis proferûtur, qui numine diuino ſunt afflati.

Λογία ἀλ.ή. Collectio. Collecta, Eleemosyna. Chrysostomus in interpretatione *prioris* epistolæ ad Corinthios. *cap.* 16. *v.* 1. & 2. λογίαν vocat collectam, dicens, De collecta verò in Sanctos *distribuenda*.

Λογγιβαρδὶς, Longibardus. Longobardus.

Λόγια. Eclogæ. Delectus. Frugum-vbertas. *Fructuum-copia, vel perceptio.* Et λόγιον. Promissum. Promissio. *Sic enim hoc vocat* diuina, & diuinitus-inspirata Scriptura. Et λόγος. Oratio. Verbum. Dauid. Et anima mea constanter-expectauit verbum tuum. Λόγιος verò, Prudens.

Λογίζω. Considero. Examino. Reputo.

Λογίσομαι. Computabo. Recensebo. Reputabo. Numerabo. Et λογιοῦμαι *Attice pro comm.* λογίσομαι. Numerabo. Subducam-rationem. Computabo. Et λογῶ, λογίζω. Existimo. Imputo. Vt illud, Et imputatum-est ipsi in Iusticiam.

Λογγῖνος. Longinus Cassius Philosophus, Porphyrij Philosophi magister, vir magna-doctrina, acrique iudicio præditus. Vixit autem sub Aureliano Imperatore, & ab eo occisus-est per causam conspirationis factæ cum Zenobia Odenati vxore. Scripsit de *oratione* contra Phidiam. Dubitationes Homericas. An Philosophus *fuerit* Homerus. Problemata Homeri, & solutiones, lib. 1. Quænam contra fidem historiarum, tanquam historica enarrent Grammatici. De vocabulis apud Homerum multa significantibus. lib. 4. Atticorum vocabulorum editiones duas. Sunt autem ordine alphabetico. Vocabula Antimach., & Heracleonis Et alia multa.

Λογγῖνος. Longinus iste, & Conon, fratres Zenonis Imperatoris, qui sua potentiâ abutebantur iniustè, & in omnibus vrbibus alienas possessiones certis finibus à se circunscriptas sibi vendicabant, & illis, qui extrema *facinora* perpetrarant, & *grauissimorum delictorum rei erant*, suam opem mercede nauabant, *eósque defendebant*. Longinus verò & omnis intemperantiæ plenus erat, semper cum temulentis hominibus degens, *cornixque consuetudine semper vtens*, semper etiam domi multos lenones habens, qui pollicebantur quidem, se principum virorum vxores ipsi adducturos: sed tamen adducentes scorta splendido, & admirando cultu exornata, curribus insignibus vecta, ipsum fallebant, quasi illas ipsas adduxissent, *quas ipsi promiserant*. Idem Longinus etiam collegium monialium, *quæ in monasterio in studio pietatis se exercebant*, hoc modo dissoluit. Cùm Pegis loco celeberrimo, frequenter versaretur, à lenonibus ipsi nunciatum est, illas mulieres admodum formosas esse. Quare illis misit legumina, & ficos passas, & vestes, & alia quædam, quasi prouidam illarum curam gereret, scilicet ob auersionem timorum. *i. vt illarum animos ab omni timore abduceret, ac auerteret, ac ita facilius vòti compos fieret.* Nam fœminarum-accipitres *valdè sunt ingeniosi, & actes* ad excogitandas speciosas cassas, quibus mulierculas venentur, *& in retia sua perterrabant*. Ingressus autem in illud monasterium, *locúmque venerandum*, harum multas persuasione-coniuncta-cum-necessitate, *vi potius, quàm persuasione in suam sententiam* deduxit. Nam adeò lasciuus fuit, vt & in ingennas, & Magistratuum vxores, & virgines importunè faceret impetum, & omnia faceret impudenter. In progressu verò globos argenteos, & armillas proiiciebat. Hic autem Longinus multorum etiam aliorum malorum autor fuit.

Λογία. ὁ χρυσόστομος ἐν τῇ ἑρμηνείᾳ τῆ πρὸς κορινθίους ἐπιστολῆς, λογίαν τὴν συλλογὴν καλεῖ, λέγων περὶ τῆς λογίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους. A

Λογγίβαρδος.

Λόγια. ἐκλογαί. καρποφορίαι. καὶ λόγιον ἡ ὑπόσχεσις, ἡ θεία, καὶ ἡ θεόπνευστος γραφή. καὶ λόγος. Δαβίδ. ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸ λόγον σου. λόγιος ὁ φρόνιμος.

Λογίζω. σκέπτομαι.

Λογήσομαι. ἀριθμήσω. ἀναψηφίσομαι. ἀριθμήσω. καὶ λογιοῦμαι, ἀναριθμήσω. ψηφίσω. καὶ λογῶ, τὸ νομίζω. ὡς τὸ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην. B

Λογγῖνος ὁ κάστιος φιλόσοφος· διδάσκαλος πορφυρίου τοῦ φιλοσόφου. πολυμαθὴς, καὶ κριτικὸς ἀκριβέστατος. ὃν ὁ βασιλεὺς αὐρηλιανὸς τοῦ καίσαρος καὶ αὐτοκράτορος ὑπ' αὐτοῦ, ὡς σύμπνους ζηνοβίᾳ. τῇ ὁδαινάτου γυναικί. ἔγραψε περὶ τοῦ κρ. φειδίου. διαπορήματα ὁμηρικά. εἰς φιλόσοφος ὅρισε προβλήματα ὁμήρου, καὶ λύσεις ἐν βιβλίοις β. τὰ παρὰ τοῖς ἱστορίας οἱ γραμματικοὶ ὡς ἱστορικὰ διηγοῦνται. περὶ τῆς παρ' ὁμήρῳ πολλὰ σημαινόντων λέξεων, σλ'. ἀττικῶν λέξεων ἀναθέσεις β'. εἰσὶ δὲ κατὰ στοιχεῖον. λέξεις ἀντιμάχου, καὶ ἡρακλείωνος καὶ ἄλλα πολλά. C

Λογγῖνος. οὗτος ὁ λογγῖνος, καὶ κόνων, ἀδελφοὶ ζήνωνος τοῦ βασιλέως οἳ ἀδικαίως ἐπιδυναστεύοντες ἀθέσμως εἶχον ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν ὅσαι κτήσεσιν ἀλλοτρίοις ὅροις ἐπέθεσαν. καὶ τοῖς μὲν τὰ ἴδια ζημιοῦσιν, ἔνεμον τὰς βοηθείας ἐπὶ μισθῷ. λογγῖνος δὲ καὶ πάσης ἀκρασίας ἦν πλήρης, ἀεὶ μὲν μεθύων συμποσίοις ἀνθρώποις. ἀεὶ δὲ πορτοβοσκοὺς ἔνδον ἔχων ἀφθόνους. οἱ γυναῖκας μὲν αὐτῷ τὰς τῶν πρώτων ἀρχόντων ὑπεσχήμοντο ἄξειν. οἱ δὲ πόναις ἄγοντες ὅσα κόσμου θαυμαστοῦ, καὶ σκεύεσιν ὑπερόπτων, ἐξηπάτων, ὡς δῆθεν αὐτὰς ἐκείνας κομίσαντες. ὕστερος δὲ ὁ λογγῖνος, καὶ σύνεμι ἀσκηθεὶς ἴλυσι ξέπῳ ζιφδι. ὑπισύχωις ἐν διατόμοις ταῖς κλινοζομέναις πηγαῖς, ἠγγέλθη τούτῳ παρὰ τῶν πρωταγωνιστῶν, ὡς δυσφορητὶς λίαν εἰσὶν αἱ γυναῖκες. καὶ ἔπεμψεν αὐτὰς ὄσπρια, καὶ ξηροὺς ἄρτους. εἶτα χλίδας. ἄλλα τέπνα, ὡς προσαγαγὼν αὐτοῖς δῆθεν ἐξ ὑπερφυοῦς τῆς φόβου. ἐπεὶ γὰρ οἱ γυναικοερᾶσται δυσφορητὶς αἰτίας ἐφυλάσσοντο εἰς ἄγρευσιν τῆς θηλείας. καὶ αἰσὼν ἐν τῷ σημείῳ, πολλὰς τούτων πυθανάγνη κατήγαγε. οὕτω γὰρ ἦν λάγνος, ὡς καὶ ἐκδυθέρας, καὶ ἀφιέρωτας γυναιξὶ, καὶ παρθένους ἀφελῆ ὑπεπίπτεν. καὶ πάντα ἁρπάζειν αἰσχρῶς. ὁ δὲ προσόδου ἦν, σφαίρας ἀργυρᾶς, καὶ ψελιοκάρπια ἐρρίπτει, καὶ ἄλλοι ἦ πολλὰ κακῶν αἴτιος ἐγένετο ὁ λογγῖνος οὗτος. D E F

NOTAE.

A NOTAE.

Ἐξ ὑποφοβίας τι φέβων.] VVolfius. ἐξ ὑποφοβίας τι βεβῶν. Vicissimque easdem perterrefaciens. Æ. P. ἐξ ὑποφοβίας τι φέβων, & sic accipiendus locus, vt sum interpretatus. At vulgata lectio sensum hunc habet, ex solicitudine, vel conuersione timorum. Quod scil. Longinus illis meturet, & de ipsarum metu solicitus esset, quo eas liberare volebat, vt facilius perageret, quæ peragere statuerat.

Λογισαμένη. Considera. Examina. Perpende.

Λογισμός Ratiocinatio. Ratiocinandi-ars. Ratio. Vt ait Isocrates in Busiride. Mutua-affectione simul-afficiuntur & ipsa, & ipsum corpus. Corpore enim male affecto, & ipsa ratio fit eneruatior, enervatur, & debilitatur.

Λογισμός. Exolutio. N. L. Ratio rei gestæ. vt, Nullo ordine diripuit res illas, eásque populatus est, scilicet ante-actæ vitæ rationes exigens. Vel examinatio, consideratio, dicitur Λογισμός. Item ratiocinatio. vt, Illa verò nauigatio vltra duos menses processura videbatur, vt ratiocinatione coniici poterat. Λογισμῷ dictum hic pro, numeratione, si quis dies, tempúsque numerasset. Λογισμὸς enim est etiam ipsa numeratio. i. numerus, quis initur, qui vulgò dicitur computatio. Vt, Illi verò multitudinis numerum iniuerunt, multitudinem numerarunt, & recensuerunt. Et Euripides. Sed

B Λογισμός. ἡ ἴκπυσις. οὐδενὶ κόσμῳ ἐλπίσαι δ', λογισμοὶ δ' ἄθεσι τῶν βεβιωμένων θεσπέσιος. ἢ ἡ ἔξετασις λέγεται λογισμός. ὁ δὲ πλοῦς, λογισμῷ τῷ μέσου δυοῖν ἐλινοῦν ξυμβήσεσθαι εἰκάζεις. αἰτὶ τοῦ ἀπαριθμήσεως. λογισμὸς γὰρ, ἡ ἀπαρίθμησις. οἱ δὲ, λογισμὸν τὸ πλῆθος ἐστήσαντο. Εὐριπίδης. τὸ γὰρ δίκαιον οὐκ ἔχει λόγον δυοῖν ἐρίζειν. τουτέστιν, οὐκ ἔχει θέφασιν τὸ φιλονεικεῖν.

hoc ad λόγον pertinet. Ipsum enim ius non habet rationem duobus certare. Hoc est, cum duobus *vnum solum* contendere nullam habet speciosam-causam, *non est aquum, neque rationi consentaneum, vt vnus solus cum duobus certet, & contendat.*

C Λογισαί. οἱ μαθηματικοί. καὶ θεώρησαι. καὶ λογίσομαι, ἀ ἀφήσουσιν. ἀναριθμήσω.

Λογισαί. καὶ λογιστήρια. ἀρχή τις παρ' ἀθηναίοις οἱ λογισαί. εἰσὶ δὲ τὸ ἀριθμὸν δέκα. οἳ τὰς δαπανὰς τῆς διοικήσεως, ἐκλογίζονται ἐν ἡμέραις λ'. ὅταν ταῖς ἀρχαῖς δόσθαι τὰς ἀρχοντες λογιστήρια δ' ἔστι, τὰ τῶν λογιστῶν ἀρχεῖα. ὡς δείναρχος καὶ ἀνδοκίδης δηλοῦσι.

Λογισαί. Methodici. Et Computatores. A Estimatores. Ratiocinatores. Et λογίσομαι. Computabo. Numerabo. Recensebo.

Λογισαί. A Estimatores. Ratiocinatores. Rationū-Magistri. Et λογιστήρια. Locus, in quo Rationum-Magistri rationes exigunt, & audiunt. Ratiocinatores *autem* apud Athenienses *sunt* Magistratus quidam. Sunt autem viri numero decem, qui rerum-administratarum rationes, & *expensa pecunie*, intra 30. dies, exactas-supputant. Λογιστήρια verò, sunt ipsa Ratiocinatorum Prætoria. *q. d. Rationaria, quòd rerum administratarum, & expensa pecunia rationes illic à Rationum-Magistris exigantur, reddantur, audiantur.* vt, Dinarchus, & Andocides declarant.

D Λογισεῦσαι ἀπαριθμήσασθαι. ἀναμέτρησαι. οὐ δυνάμενος ἢ οὐ βουλόμενος λογισεῦσαι τὰ πεπραγμένα, καὶ μισῆσαι τὰ κακῶς πεπραγθέντα.

Λογισεῦσαι. Enumerare. Recensere. Perpendere. Considerare. Metiri. Remetiri. Supputare. vt, Quòd acta perpendere, & malè facta odio-prosequi non posset, vel nollet.

Λογιστής. κριτής δοκιμαστής. ἐξεταστής.

Λογιστής. Iudex. Censor. Examinator.

Λογογράφος. ὁ δίκας, ἢ τοὺς δικανικοὺς γράφων καὶ λογογραφικὴ, αἰτιατικῆ.

E

Λόγον ἔχειν. ἀντὶ τοῦ φροντίζειν. Θεόπομπος φιλιππικῶν α'.

Λογοποιός. ὁ ὑφ' ἡμῶν ἱστορικὸς λεγόμενος. ἰσοκράτης, καὶ ἡρόδοτος. ὃς ὅστιν εὑρετὴς λόγων, καὶ ἀποκρίσεων.

Λογοποιῶν. πλάττων λόγους ψευδεῖς.

Λόγος. λόγος ὅστι φωνὴ σημαντική, ἀπὸ διαλέκτου ἐκπεπαιδευμένη. λόγος ἢ σημαίνει ε'. διαφέρει δὲ λέξις, καὶ λόγος. λέξις μὲν γὰρ ἀσήμως λέγεται. οἷς τὸ βλίτυρι. λόγος δ' εὐσήμως. διαφέρει δὲ καὶ τὸ λέγειν τοῦ φράζειν. φράζεσθαι μὲν γὰρ, αἱ φωναί. λέγεται δὲ, τὰ πράγματα. ἃ δὴ καὶ λεκτὰ τυγχάνει. ἀρέται δὲ τοῦ λόγου ε'. ἑλληνισμός. συν-

F

Λόγος. Oratio est vox *res aliquas* significans, à ratione procedens. λόγος autem sex significat. Differunt autem λέξις, dictio, & λόγος, oratio. Nam dictio quidem nihil significat, vt Blityri. Oratio verò, nequaquam *significatione* caret. Differt etiam Dicere, à Proferri. Nam voces quidem proferuntur, res verò dicuntur, quæ etiam dicibiles sunt. i. *oratione dici, & exprimi possunt.* Orationis autem *Græcæ sunt* quinque virtutes, Hellenismus. i. *Græca lingua puritas*, perspi-

cuitas, breuitas, decorum, *& vitiorum his virtutibus contrariorum* amolitio, *vel, supellex. N. L.* λόγος etiam *est* ipsum argumentum. Aristophanes *in Pace. pagin.* 439. *v.* 13. *&* 14.

φήσεια. σωτρμία. τρίπον. ὑποσκελή. λόγος καὶ ὑ ὑπόθεσις. ἀριστοφάνης. A

Euripidi caue ne
Argumentum. i. dicendi materiam *prabeas, & tragœdia fias.*

Εὐριπίδη.
Λόγον δὸς ἔχῃς, καὶ ξαγῳδία γένῃ.

Λογοπόιος. Verbilocus apud Philosophos, id, quod ex vtroque compositum *est.* vt, si viuit Plato, respirat Plato. Atqui prius *est verum*, ergo posterius *etiam est verum* Est autem institutus Logotopos. *i. argumentationis Dialecticæ genus ex vtroque compositum*, ne in longioribus verborum constructionibus prolixa *verborum* complexio, & illatio *i. id, quod infertur*, prolixè dicatur, *aut repetatur*: sed compendiosè efferatur. vt. Hoc prius *est verum.* Ergo & posterius.

Λογοποίους δὸς φιλοσόφοις. τὸ δὲ ἀμφοτέρων συνθετον. οἷον εἰ ζῇ πλάτων. εἰ ἀπνεῖ πλάτων. ἀλλὰ μὴν τὸ πρῶτον. ἄρα τὸ δεύτερον. παρεισήχθη ὁ λογοτόπος, ὡσπερ τις, ἐν ταῖς μακρολογίαις συντιθεῖσι τοὺς λόγους, ἐπειδὴ τὴν σύλληψιν μακρὰν ὄσαν, καὶ τὴν ὑπαφορὰν λέγῃ. ἀλλὰ συντόμως ἐπινοῆσαι. πρῶτον. ἄρα τὸ δεύτερον. B

Λόγου τυχεῖν. Orationem, pro, laudationem consequi. laudari. Demosthenes in *oratione* pro Ctesiphonte. *Iam enim κατὰ pro ὑπὲρ sumitur, & laudis causâ ponitur, vt in eadem oratione, pag.* 74 *M.* ἐμὲ κάμοὶ θνῄσκειν κρεῖττον ἢ ὑμῶν τὸν κόλακα τυχεῖν. *Et Philip. 2. pag* 57. 21.

Λόγου τυχὼν. αἰτὸ τὸ, ἐπαίνου. δημοσθένης ἐν τῷ κ τῆ στεφάνου.

Λέγειν. Verbis Hermodorus mercaturam exercet. *Verborum mercaturam facit Senarius. Er. ad. Chil. 2. Cent. 6. col.* 530. *ad.* 100. *verba imparat Herm. vbi legatur*, λόγους ὁ Ἑρμ. Hic Hermodorus fuit Platonis auditor, qui orationes ab illo compositas in Siciliam ferens vendebat. *V. Wolf. à se se compos.*

Λόγου τὸν λιθοκλυμβόν.

Λογγῶν. *Magnum Etym. col.* 569. 41. Λογγόν. *Syracusis sunt duo portus, qui* λογγῶνες *vocantur.* λογγῶνες *autem dicuntur in portubus perforata saxa, quæ* nautæ *perforant, vt nauium funes, & retinacula inde suspendant, & illic alligata teneant. Apud Suidam legendum videtur.* λογγῶν. τὸ λιθος τὸ λιμενικόν. Saxi portus. *i. in portu collocati, vel siti.*

Λογχάθλιον. εἶδος ὅπλου. καὶ λογχᾶος, μὴ ἀπὸ λόγχης.

Λογχαίζω. *Forte sit* λογχάσω. *à.* Lonchaste. Teli genus. *Hasta. vel Longa-hasta.* Et λογχᾶος. Cum-hasta. Hastatus.

Λόγχη. Lancea. Singulariter dicunt λόγχιν *multorum hastatorum* vnum-quodque corpus, *vel, vnumquemque plurium hastatorum cœtum, & manum.* Vt si quis multorum equorum, *equitúmque magnum numerum* dicat τὸν ἵππον. *i.* Equitatum. λόγχη igitur *est* ferreum iaculum, *telum cuspide ferrea munitum. Lanc. a. Hasta.*

Λόγχη. ἕκαστον σύσημα. ἐπικὰς λέγουσι. ὡς εἴ τις ὅλῃ πολλαὶ ἵππων, εἶποι τ' ἵππον. λόγχη οὖν, σιδήρεον ἀκόντιον. D

Λογχωτὸν. Cuspide-munitum. In epigrammate 33. *lib. 6. epigr. pag.* 417.

Λογχωτὸν. ἐν ὅπλοις ἄμμασι.

Et geminum thyrsum
Istum cuspide-munitum, & fasciam-talos-circumdantem. vel talaria. λόγχη enim sæpe cuspidem, & mucronem significat. Vide nostrum Græcum Xenoph Indicem.

Καὶ τὸ δίθυρσον
Τοῦτο τὸ λογχωτὸν, καὶ τὸ σφενδονήτειρον. E

Λουσάμβος. Qui-lauit-se. Lotus.

Λοσάμβος. λουσάμβος.

Λοκρεὺς. Locrensis Aias, *vel Locrus Aias*, non autem Salaminius. Et Locris. vrbs.

Λοκρὸς ξυνθήκαν. Locrensi pacto. Prouerbium. Dicitur autem de impostoribus. *Eras. ad. Chil. 2. Cent. 4. col.* 487. *ad.* 33.

Λοκρεὺς, τὸν λοκρὸν ξυνθήκην τοῦτο τὸ παροιμιαζόμενον.

Λόλλαι. Lollæ. Lollarum. Nomen loci.

Λόλλαι, τὸ λολλῶν ὄνομα τόπου.

Λολλιανὸς. Lollianus. Ephesius Sophista, Isæi Assyrij discipulus, qui fuit sub Adriano Cæsare. Multa scripsit.

Λολλιανὸς, ἐφέσιος σοφιστὴς. μαθητὴς ἰσαίου τοῦ ἀσσυρίου. γεγονὼς ὅτι ἀδριανοῦ τοῦ καίσαρος. ἔγραψε πολλά.

Λοξὰ. Obliqua. Curua. Quæ non sunt per rectam *lineam facta.* F

Λοξὰ. σκολιὰ. καμπύλα. οὐκ ἐξ εὐθείας γεγενημένα.

Λοξὴ φάλαγξ. Obliqua phalanx, quæ alterutrum cornu, vtrum voluerit, prope hostes habet, eóque certamen init, *& pugnat*, alterum verò retrahit, atq; subducit. & dextra quidem *phalanx*, *vocatur ea*, quæ

Λοξὴ φάλαγξ, ἡ τὸ μὲν κέρας ὕπερθεν, ὁπότερον αὐτῶν προήκοντας πλησίον τοῦ πολεμίου ἔχουσα, καὶ ἐν αὐτῷ τ' ἀγῶνα ποιουμένη. τὸ δ' ἕτερον, ἐν διαστάσει δὲ ὑποστελλὸν ἔχουσα. διξὰ μὲν, ἡ τὸ δε-

dextrum

Λ Ξίον σεσβιβλημένον. λοξὸν ἦ, ἢ τὸ λαιόν. ἐν ἀπο-
δειγμάτων.

Διερχομένη λοξαῖς οἷα λάκαινα κόραις.

Λοξίας ὁ ἀπόλλων. ὁ λοξὸν ἴων ἀπὸ τέμνων. λοξὸς γὰρ ἑκάτερος τοῖς ἄλλοις ἐξέβαλε, μεγάλην ἀρχὴν καταλύσας, ἢ ὁ λοξὸν ποιούμενος. ὁ αὐτὸς γάρ ἐστι τῷ ἡλίῳ. σιγᾶν δὲ χρὴ μὴ λοξοῖς ἰδὼν ὄμμασιν ὁ φθόνος τραχεῖ βαλὴ λίθῳ, κατὰ Πίνδαρον.

Λοπάς. ἀπὸ συρακουσίοις τὸ τήγανον. ἀπὸ
B ἢ θεοπόμπῳ, ἢ σοφῇς. καὶ παρὰ τοῖς κωμικοῖς. καλεῖται ἢ οὕτω καὶ ὁ ἐν τῇ ἑλλάδι γινόμενος λίθος. ἀριστοφάνης.

Ἐγὼ γὰρ οὐδ' ἂν ὀρνίθων γάλα,

Ἀντὶ τοῦ βίου λάβοιμ' ἄν, ἢ με νῦν διατρῇς.

Οὐδὲ χαίρω βατίσιν. οὐδ' ἡδέως ἐγχέλυσιν. ἀλλ' ἥδιον ἄν

Δικίδιον σμικρὸν φάγοιμ' ἂν ἐν λοπάδι πεσσιγμένον.

C Λοπάς. ἡ χύτρα.

Λοπάδες. πλέπαδες.

Λόπος. ἡ ἀπὸ τοῦ κερμάτου λεπίς, καὶ πᾶν λέπος, φλοιός, δέρμα λεπτόν, ξηρόν.

Λορδόν. τὸ ὑπόκυρτον. καὶ λορδότατον. τὸ ὑποστιμωμένον. ἐναντίον τῷ κυρτῷ. ὃ καὶ κυφὸν καλεῖται.

D Λόρδος. ἀπεξυλωμένος. συγκεκαμμένος τὸ σῶμα.

Λορδευτρίς. φησὶ περκόπιος ἐπὶ θεοδώρας τῆς ἰουστιανῆ γαμετῆς. ὑποδυσαμένη ξυλοτοῖς μίμοις, ἐν τοῖς ἰσίοις ἱστᾶσι, λορδευομένη τε καὶ τὰ ὀπίσω ὑποκοντώσασα. ἤγουν κεκαμμένη.

dextrum cornu hostibus obiicit, Lęua verò, quę Læuum. In epigrammate.

Intuens obliquis vt Lacæna pupillis.

Λοξίας. Loxias. Apollo. Qui obliquam vocem emittit. Obliquè enim, *obscurè, & ambiguè* vaticinabatur, *& responsa reddebat.* vt, Crœsus Alyn traiiciens, magnum imperium euertet. vel, qui obliquam viam it, *obliquum iter facit.* Idem enim est, qui & Sol. Tacere autem oportet, ne obliquis intuens oculis Inuidia aspero percutiat saxo, secundùm Pindarum.

Λοπάς. Apud Syracusanos sartago, patella. Sed apud Theopompum, & apud Comicos *ita vocatur* loculus, capulus. Sic etiam vocatur lapis in Græcia nascens. Aristophanes *in Vespis. pag.* 328.

Ego enim neque gallinarum lac

Pro illa vita acciperem, qua me nunc priuas.

Neque delector batidibus. i. delicatis piscibus, *neque anguillis: sed libentiùs*, & maiore cum voluptate

Liticulam exiguam comederem in sartagine, patella, scutella *suffocatam.*

Λοπαί. Olla.

Λοπῶν. Furibus. *Hominibus, qui viatores vestibus spoliant.*

Λέπος. *vel* λεπίς. *od. ὁ.* Externus cepæ cortex, & omne tegmen, & cortex, & pellis tenuis, & sicca.

Λορδόν. Subincuruum. *Inflexum. Incuruum. Reflexum. Repandum.* Et λορδότατον. Maximè-reflexum. Maximè-simum. Maximè-repandum. Contrarium curuo, quod & gibbosum vocatur. *Hinc Gallicum, Lordant.*

Λορδός *od. ὁ.* Incuruato-ligno-similis. Corpus incurnatum habens.

Λορδευτρίς. Procopius de Theodora Iustiniani vxore dicit. Cùm vestes exuisset cum mimis, in horum medio stabat incuruata, & posteriores *corporis partes* vt contis-suffultas habens. *N. L.* λορδευμένη *posuum* pro κεκαμμένη. Incuruata.

NOTAE.

Ἐν τοῖς μίσοις.] Vel ἐν τοῖς μίσεσι, vel ἐν τῷ μίσῳ, vel ἐν τοῖς μίσοι legendum videtur.

Λορδευμένων. ἐπειδὴ οἱ συμπιάζοντες κινοῦνται. ἀριστοφάνης. λορδευμένων τε σωμάτων ὀπωσοῦν.

E

Λορδευμένων. Incuruatorum. Eorum, qui, vel quæ curuantur, flectuntur, incuruantur, inflectuntur, sinuantur, mouentur. Quia qui coeunt, mouentur. Aristoph. *in Ecclesiazusis. pag.* 485. *v.* 10. Incuruatorúmque corporum præsidem. *vel, & corporum, quæ in coitu mouentur, & incurvantur, consentum. In Aristoph. legitur* κορδευμένων. *i. eorum, quæ implicantur. Implicitorum. Vide in Equitibus. pag.* 201. *v.* 6. *annot.* 3.

Λουκᾶς. ὁ εὐαγγελιστὴς, ἔχει τίτλους. ογ'. κεφάλαια, τμή.

Λουκιανὸς σαμοσατεὺς. ὁ βλασφημοὺς βλάσφημος. ἢ δύσφημος. ἢ ἄθεος εἰπεῖν μᾶλλον. ὃν ἐν τοῖς διαλόγοις ἀπὸ γελοίᾳ εἴ τι καὶ περὶ τῶν θείων εἰρηκέναι δοκοῦσιν. λέγεται ἢ γνώμῃ δὲ τῷ καίσαρος τραϊανοῦ, καὶ ἱστόρησε. λιὸ ἢ οὗτος τοιαῦτα διαπράξας ἐν ἀντιοχείᾳ τῇ συρίας. δυσφορήσας δὲ ἐν τούτῳ, δεῖ τὸ λογογραφεῖν ἐγκρῖναι, καὶ γέγραπται αὐτοῦ ἅπαντα τελευτῶσαν ἢ αὐτὸν λόγος ὑπὸ κυνῶν, ἐπεὶ κατὰ τὴν ἀληθείας ἐλύτησεν. εἰς γὰρ τὴν περιηγητὴν βίον, καθὰ-

Λουκιανὸς. Lucianus Samosatensis, cognomento blasphemus, siue dysphemus. i. Maledicus, & inauspicatus, vel potius impius. In suis dialogis oracula diuina pro ridiculis introducit, *& quæ de rebus diuinis dicta sunt, ridicula esse contendit.* Fertur autem tempore Traiani Cæsaris, & ante eum fuisse. Hic autem antè fuit concionator Antiochiæ, quæ est Syriæ vrbs. Cùm autem in hoc *vita genere* rem infeliciter gessisset, ad scribendū se cōuertit, & infinita scripsit. A canib. autē *dilaceratus* interiisse fertur, quia suā rabiē exercuerat in ipsā veritatē. Nam in Peregrini

vita Christianismum perstringit, & impurissimus, & *sceleratissimus homo* vel ipsi Christo maledicit. Quāobrem etiam in hac *vita* iustas *suæ furoris*, & rabici pœnas dedit. In futura verò, ignis æterni vnâ cum Satana hæres erit.

Λουκιανός. Lucianus alius, è pago Orientali, sub Arcadio Imperatore. Hic autem principatus volebat præfectum illi præesse omnibus iis, qui prouincias Orientales regebant, & ea corrigere, quæ non recte: *sed perperam* fiebant. Hic igitur omnem principe dignam virtutem, *quam Magistratu requirunt*, erga populos imperio suo subiectos demonstrans, ob iustitiam & temperantiam & omnia, quę Principes ornare possunt, celebris fuit, nec personarum discrimen vllum *statuens*, *nec earum vllam rationem habens*, nec aliud quidquam in animo habens, nisi ea quæ Lex ipsa iussisset. *eique fugg fuisset.* Quamobrem etiam ipsum Imperatoris auunculum Eucherium, qui *quædam* petebat contra decorum, & *officium*, cum repulisset, *ipsum adeò* commouit, vt *repulsam passus* apud Imperatorem, *ipsum* accusaret. Cùm autem Imperator dixisset Rufinum *huius mihi* autorem esse, qui tali viro tantum Magistratum mandasset, Rufinus occasionem nactus, Lucianum globis plumbeis in ipsa ceruice excruciauit.

Λουκιανός. Lucianus martyr. Hic fuit Samosatenus, Syrus, vir nobilis. In prima autem ætate, Macarij cuiusdam Edessę degentis consuetudine vsus, sacrorum librorum interpretis, pulcherrimum quoque illius inuentum non longo tempore comprehendit, *percepit, breuique didicit*, & ad solitariam vitam declinauit, & ad omnem virtutis mensuram *plenam* peruenit, *eiusque compos est factus.* Ad sacerdotium etiam processit, presbyter Antiochiæ factus, magnámque Scholam illic instituit, quotidie vndique studiosissimis, & optimis quibusque ad ipsum confluentibus. Hic, cùm animaduertisset sacros libros multa adulterina recepisse, *quæ in ipsos irrepserant*, quòd ipsum tempus in ipsis multa deprauasset, & propter continuam ab aliis ad alia translationem. Quinetiam cùm improbissimi quidam homines, qui Hellenismi, *profanæque religionis* præsides erant, eorum sensum peruertere, & *aliò detorquere* voluissent, & multa adulterina in eos introduxissent, ipse omnes assumptos ex Hebraica lingua restituit in integrum. Quam etiam *linguam* accuratissimè didicerat, *eiusque peritissimus erat, quòd in ea se maxime exercuisset*, plurimúmque laborem in *horum librorum* emendationem cōtulit. Neque verò *tantum hoc præstitit*: sed etiam diuinorum decretorum puritatem apud hunc ex omnibus illius ætatis viris pulcherrimè, summóque studio conseruatam inuenias. Nam & epistolas edidit profectò præstantissimas, ex quibus quiuis facillimè deprehendat, quænam fuerit huius viri de *rebus* diuinis sententia. Martyrium autem obiit Nicomediæ, quæ est Bithyniæ vrbs, sub Maximiano.

πάντα τῶ χριστιανισμῶ. καὶ αὐτὸν βλασφημεῖ ὁ χριστὸς ὁ παμμίαρος. διὸ καὶ τῆς λύσσης, ποιναὶ ἀρχούσας ἐκ τοῦ παρόντος ἐδίδωκεν. ἐν δὲ τῷ μέλλοντι, κληρονόμος τοῦ αἰωνίου πυρὸς μετὰ τοῦ σατανᾶ γενήσεται. A

Λουκιανὸς ἕτερος, κώμης δὲ ἦν ἐκεῖνος, ὀλίγα ἀρκαδίου τοῦ βασιλέως. αὐτὸν γὰρ ἡ αὐτοῦ ἐβούλετο τὰ πράγματα διοικεῖν, ἐφεστάναι πᾶσι τοῖς ταῖς τῆς ἑῴας ἐπαρχίαις ἐθνεσιν, καὶ ὀλίγα τοῖς ἐκ τοῦ δίου πραττομένοις ἐθνεσιν. ὅτος τοίνυν πασαν ἀρχαλέαν ἀρετὴν εἰς τοὺς ἀρχομένους ὁλοκλήρως ἐμφαίνων, ὀλίγα δικαιοσύνη, καὶ σωφροσύνη, καὶ πᾶσι τοῖς ἄρχουσι κοσμεῖν δυναμένοις, ἐξαίρετος ἦν. ὅτ' ἐσωσύπατον ἐξαιρεῖν, ὅτ' ἐκεῖνον τὴν ἦχθ' ἣν, πολλὰ ἂν ὀνόμης ὑπηρόδυσεν. ἀεὶ γὰρ ἐμέλει καὶ τῷ βασιλέως θεῖον δίκαιον αὐτοῦτα παρὰ τὰ σωσίπατρος, δατ σφάλμος ἐκίνησεν, ὥστε ἐρεῖς τὰ βασιλέα ἐξαβαλεῖν. ἐπεὶ γὰρ ὁ βασιλεὺς αἴτιον εἶπεν εἶ τὴν ἐκ ῥηφῖνον, αἰδρὶ τοιούτῳ τοσούτου ἀρχεῖν διδασκόλῳ, λαβὼν ῥόφασιν ὁ ῥουφῖνος, τὰ λευκαὶ σ ραῖρας μολυβδίναις κτείσατο κῦ τὰ τέντος. B C

Λουκιανὸς ὁ μάρτυς. οὗτος ἐκ σαμοσατῶν τῆς συρίας ἦν. ἀνὴρ τῶν οὐ γενόμενος. παρὰ δὲ τινὶ τῶν σωρότων ἠλικίαν. μακαρίῳ τινὶ συγγινόμενος τινὶ ἴδιαν οἰκοῦντι. καὶ τὰς ἱερὰς βίβλους, ἐξηγουμένῳ, πᾶν ὅ, τι κάλλιστον ἐφεῦρε σοφὶ τοῦτον, ἐπὶ πᾶσι δὲ οὐ πολλῷ σωνέλαβε χρόνῳ. καὶ πρὸς τὰ μεγαλεῖον ἀπέκλινε βίον. καὶ πρὸς ἅπαν ἀρετὴς ἀφίκετο μέτρον. προέβη δὲ καὶ εἰς ἱεροσολύμων, πρεσβύτερος ἐν αὐτιοχείᾳ γενόμενος, καὶ διδασκαλεῖον μέγα ἐκεῖσε συνεστήσατο. ἐκαταλάβετο ἀκουσδαιοτάτων ὡς αὐτὸν ἀλλαχόθεν ἀφικνουμένων ἄλλων. οὗτος τὰς ἱερὰς βίβλους θεασάμενος πολὺ τὸ νόθευον εἰς δεξαμενάς, τῷ χρόνου λυμεωμένας πολλὰ τῶν ἐν αὐταῖς, καὶ τὰς συνεχεῖς ἀφ' ἑτέρων εἰς ἕτερα μεταθέσεως, καὶ μάλ' οὐ καὶ τινων αἱθεφάτων ἀποστατῶν, οἳ τῶν ἑλληνισμοῦ θρησκείαν, ὧδε ἔχειν τὸν ἐν αὐταῖς θελκτῶν νοῦν, καὶ πάλιν τὸ κίβδηλον ἐκ τῆς ἀληθείας ἀποσαίνεσθαι, αὐτὸς ἀπασας αἱ ἀλαθεῖς ἐκ τῶν ἑβραΐδος ἐπανισάτο. ὁ γλώττης ἰδίᾳ καὶ αὐτοῦ εἰς τὰ μάλιστα ἐκ ἑβραϊκὰς, πόνον τῇ ἐπανορθώσει πλεῖστον εἰσενεγκάμενος. οὐ μόνον δ', ἀλλὰ καὶ τοῦ καθαρότητα τῆς θείων δογμάτων, ὧδε ἀ τούτου τὰς αὖ καλλίστας τῆς κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον γνωμένων, ἐπ' ἄκρον ἐξεσι φυλαττομένου ἐξέθετο δὲ καὶ ὁμολογὰς ἀμέλει γνωσιότατας, ἐξ ὧν φαράσαί τις ἂν ἐκ μάλα ῥᾳδίως, ἐκ ὁ ἀνὴρ ὅσῃ τῆς θείων ἴσοτζ ἐγνώμην. ἐμαρτύρησε δὲ ὅσῃ μεξιμιανῦ ἐν νικομηδείᾳ τῆς βιθυνίας. D E F

Λεύκιος σέργιος κατιλῖνος. ἀνὴρ γένους μὲν οὐκ ὀλιγαρχικωτάτου. ἄλλως δὲ πονηρὸς τὴν φύσιν. ἐλευθερίας τε, καὶ μεγαλοφρόνων, καὶ τὰ πάντες ποικίλος. ἐπ' ὀλίθρῳ δὲ πατρίδος συνώμοσεν τοιῦ θρασυτάτοις, καὶ τολμηροτάτοις τῆς δυπατικῶν εἰς

patriciis

Α τὴν ἑαυτῆ πίστιν ἐνδυσάμενον. λέγεται γὰρ αὐθρώπειον καταθύσας, γεύσας τῶ αἵματος τοὺς συνωμότας, περιάγων εἰς πάντας τὸν κύλικα, πλήρη οἴνου τε καὶ ἀνθρωπείου αἵματος. οἷς τε καταχαιρόντων τοὺς ἄνδρας τῷ τοιῷδε ὅρκῳ, εἶτα καὶ περὶς πᾶν τόλμημα, καὶ πᾶσαν ἰδίζων ἀσεβειργίαν, ἅτε οἰκείῳ, καὶ πολιτικῷ ἐπιχθονίῳ αἵματι, μεταγαγὼν τὴν πολιτείαν εἰς τυραννίδα, φόνῳ τε πολλῷ τὴν ἀρίστην, καὶ καταφορᾷ τῆς πόλεως μηχανώμενος. ἐπεὶ δὲ κατέλιπεν εἰς τὰς
Β δικαίτας ἀποπίας, βάρη τε ὀφλημάτων νικῶντα τὸ τίμημα τῆς οὐσίας, καὶ συνειδὸς ἐκ θεσμῶν, καὶ μυσαρῶν πράξεων ἔχοντα. τόν τε γὰρ παῖδα τῆς Ὀρεστίλλης ἀπέφθειρε. διὰ δὴ καὶ ὑπατείαν μετὰν ἀπηλάθη, κικέρωνος εἰς τὸν τοῦδε χώραν ταχθέντος. ἐξ οὗ δὴ καὶ μάλιστα τὰ ἀποπάτατα τῆς δραμάτων ἐπὶ νοῦν ἐβάλλετο, τῆς κακῆς οὐδαμοῦ ἰσταμένους, οὐδ' ἀπαπαύων τὸν γνώμην. ὁ δὲ κικέρων, εἰπεῖν τε δεινὸς ὢν, καὶ τἀληθὲς ἀνθρώπων ἱκανὸς, καὶ γνῶναι τὸ μέλλον ὀξύτατος,
C πολίμιον αὐτὸν ἀποφήνας, ἐξέλασε τῆς πόλεως.

triciis, ascitis. Fertur autem homine mactato, sanguinem coniuratis gustandum-præbuisse, *vel, propinasse*, circunferens ad omnes calicem vini, humanique sanguinis plenum, siue præstigiis, & tali inreinrando homines illos percellens, siue etiam ad omne facinus-audax, & ad omnem impij-facinoris-audaciam *eos* assuefaciens, vt potè qui domesticum, & ciuilem sanguinem aggrederetur, & Reipub. administrandæ formam, per optimatum multas cædes, & per vrbis incendium, in tyrannidem traducere, & *mutare* conaretur. Catilinam autem ad talia facinora impulerunt, & ipsa æris alieni magnitudo, quæ censum eius superabat, & nefariorum, & detestandorum facinorum conscientia, *quæ eius animum premebat*. Nam & Orestillæ filium sustulerat. Quamobrem etiam Consulatum ambiens, reiectus-est, & *repulsam tulit*, Cicerone in eius locum suffecto. Quamobrem etiam præcipuè grauissima quæq; facinora mente moliebatur, in nullo malorum genere gradum-sistens, nec animo quiescens Cicero autem & eloquens vir, & solens veritatis indagator, & rerum futurarum sagacissimus coniector, cùm ipsum *ciuium* hostem declarasset, exegit vrbe.

N O T Æ.

Καὶ συνειδὸς.] L. ἢ τὸ συνειδὸς, pro ἢ τὴ συνειδήσει. ἔχειν, τὸν συνειδὸς, habere conscientiam, pro, conscientia premi.

Λευκούλλειον. τὸ ἢ λευκούλλου.

Λεύκουλλος. ὁ ὕπατος μιθριδάτῃ τῷ ἢ πόντου βασιλεῖ πολεμίως, περιῆλθε τὴν τροάδα. καὶ σκηνὴν περὶ τὸ τῆς ἀφροδίτης ἱερὸν, ἰδόξει τῷ
D ἀφροδίτῃ νύκτωρ ὀφθῆναι οἱ τάδε εἰπεῖν. τί κνώσεις μεγάθυμε λέων; νήεσσί δὲ τοι ἐγγύς. καὶ ὃς ἐξαναστὰς, καὶ πυθόμενος ὡς ἐπ' ἐγγὺς ναυλοχῶν ὁ βασιλικὸς στόλος, ἐπέπληξεν αὐτοῖς, καὶ κρατήσας τῇ ναυμαχίᾳ, διέφθειρε πάντας, καὶ τὸν στρατηγὸν ἰσίδωρον. ὁ δὲ μιθριδάτης, φεύγει πρὸς τιγράνην τὸν τῆς ἀρμενίων βασιλέα. ὁ δὲ λεύκουλλος καὶ πρὸς τιγράνην ἐξενεγκὼν πόλεμον, πόλεις τε εἶλε πολλὰς ὅσας, καὶ τὰ τιγρανόκερτα ἐπολιόρκει. ὁ δὲ τιγράνης ἀπο-
E δοὺς ἐς τὸ τῶν ῥωμαίων, καὶ λογισάμενος ἀριθμὸν ἢ), τοῦτο δὴ τὸ θρυλλούμενον ἀπεφθέγξατο. ὡς εἰ μὲν πρεσβῦται, πολλοὶ παρεῖσιν, εἰ δὲ στρατιῶται, ὀλίγοι. ἀλλ' ὅμως εἰς πεῖραν ἐλθὼν τῶν ῥωμαϊκῶν δυνάμεων, ἔγνω τὸν ὄχλον οὐδὲν ἀφελεῖν δυνάμενον. ἀντίοχος οὖν ὁ φιλόσοφος ταύτης μνημονεύσας τῆς μάχης, οὐκ ἔφη τοιαύτην ἄλλην ἑωρακέναι τὸν ἥλιον. στράβων δ' οὗτος ἀκοστὶ φησι τοὺς ῥωμαίους τὸν πολεμίων ἐκείνων ἡττᾶσθαι φόνον, ὡς μὴ τὴν πεῖραν κα-
F ταγελᾶν ἑαυτῶν, ἐπ' αἰσθόμενα τοιαῦτα ὄντας χρησαμένων. καὶ λίβιος ἔφη τὴν δὴ τὴν μάχην ἐκπληττόμενος, οὐδὲ ποτε γάρ φησι τοσῶνδε πολεμίων ἀποθνόντας ῥωμαίους συντάξασθαι. εἰκοστὴ γὰρ δὴ μέρος οἱ νικῶντες ἦσαν τῶν ἡττημένων.

Λευκούλλειον. Lucullæum. Ad Lucullum pertinens. Quod est Luculli.

Λεύκουλλος. Lucullus Consul Mithridati Ponti Regi bellum inferens, ad Troadem appulit. Cùm autem ad Veneris templum castra haberet, visus-est astantem sibi Venerem *audire* hoc dicentem, Quid dormis magnanime leo? Hinnuli enim tibi *sunt* prope. *prope te sunt*, Ille verò experrectus, & audiens regiam classem prope se stationem habere, eam infestis-nauibus-inuasit, & nauali-prælio-victor, omnes, & ipsum ducem Isidorum occidit. Mithridates verò ad Tigranem Armeniorum Regem confugit. Lucullus verò, cùm etiam Tigrani bellum intulisset, vrbes quàm plurimas cepit, & Tigranocerta obsedit. At Tigranes contemplatus Romanorum *exercitum*, secùmque perpendens, *eum* facilè numerari posse, *considerata, contemptúque eius paucitate*, illud iam celebre protulit, Si Legati quidem *veniunt*, multi adsunt, si verò milites, pauci. Sed tamen facto Romanarum copiarum periculo, turbam nihil prodesse posse cognouit. Antiochus profectò Philosophus, huius pugnæ mentionem faciens, negat Solem talem aliam vidisse. Strabo verò dicit Romanos illam ingêtem cædem adeò facilè fecisse, vt re peracta, *factóque iam periculo*, se ipsos deriserint, quòd aduersus talia mancipia armis fuissent-vsi. Liuius etiam hoc prælium admirans, dicit Romanos nunquam acie-instructa-dimicasse, numero hostium tanto inferiores. Victores enim tunc fuerunt vigesima pars eorum, qui victi fuerant.

N O T Æ.

Νεβρὶ δὴ π.] L. νεβρὶ δὴ τι ἐγγύ. *Sub.* εἰσί.

Λυκείῳ. *vel*, Λυκήῳ. Lucretius. Nomen proprium.

Λύω σε. Accusatiuo. Lauo te.

Λύκερκος. Lupercus, Berytius Grammaticus. Fuit paulo ante posteriorem Claudium Cæsarem. Scripsit de particula ἄν, tres *libros, in quibus varias huius significationes, variámque constructionem describit.* De voce ταώς, id est, pauo. De caride. i. squilla pisce. De gallo apud Platonem. i. *de Platonico gallo.* Possessionem, *vel*, κτίσιν, *ædificationem* Ægyptij Arsinoetæ. Articas dictiones. Artem Grammaticam. De generibus masculinis, fœmininis, & neutris, libros 13. In quibus Herodianum sæpe vincit, *insectatur.*

Λυσία. Lusia. Municipium Tribus Oeneidis, à quo populares *dicti, sunt* Lusienses. Et Λυσιώς, Lusiensis, in singulari, qui est ex hoc municipio. *Scribe*, Λυσία. Δῆμος ἡ Οἰνηίδος φυλῆς, ἀφ' οὗ δημότης Λυσιεύς. καὶ Λυσιώς, ἰνικῶς.

Λουτρά. Lauacra. vt, Cùm autem ingressi fuissent in vrbem, quæ lauacra habebat, partim quidem, manufacta, & arte-elaborata, partim verò, ex terræ sinu scaturientia, & ebullientia, ad vtilitatem, & delicias *hominum* apparentium. i. *ea proficiscentium*, secundo flumine delatus, *vt vulgò dicitur*, voluptatis seruus euasit.

Λοῦτρον Lotio. Lotura. Sordes. Vel ablutionis sordes. *Sordes aquæ, qua quis se lauit.* vt, Et balneorum bibet sordes. i. *sordidam aquam.* Procopius. Et balneum parari iussit. Sibi enim libêre ibi postridie lauare. Helladius Alexandrinus Grammaticus, qui fuit tempore Imperatoris Theodosij Iunioris, scripsit expositionem Lauacri Constantianorum.

Λουτροφόρος. Balneum ferens. Et λουτροφορεῖ Balneum-fert. Mos fuit illis, qui nuptias celebrabant Athenis, vt balnea sibi nuptiarum die curarent afferenda. Ad hæc autem *asserenda* mittebant puerum maxem genere proximum. Et isti *pueri* balnea ferebát. Mos etiam fuit balnea sasserre illis, qui nuptiarum expertes, ἀγάμους *cælibes* decesserant, & *balneum* in *eorum* sepulchro statuere. Hoc autem erat, puer situlam tenens, *qui supra defunctorum sepulchrum collocabatur.* Balnea verò afferebant ex illo fonte, qui nunc quidem *à nouem fistulis, vnde prosilit aqua, Græcè* Enneacrunos vocatur, olim verò, Callirrhoe, *id est, pulchrè-fluens.*

Λοφάδια. Supra collum. Supra-ceruicem.

Λοφεῖον. Speculi theca. Vel theca cristæ galeæ. Loculus Arcula. Hęc autem est rotunda. Aristoph. Nubibus. *pag.* 100. *v.* 10. 11.

Detraham, de cœlo deducam *noctu Lunam. Deinde verò*

Ipsam concludam in arcula rotunda.

Si τὸ λοφεῖον sit diminutiuum, trium cristarum minimam significat, & per ι scribitur, λόφιον, & *acuto notatur in antepenultima.* Si verò per ει diphthongum scribatur, circunflectitur in penultima, & cristæ thecam significat. *Quare diuerso modo, diuersóque significatu scribuntur* λόφιον, & λοφεῖον. *In Acharn. pag.* 304. *v.* 12. *Schol. annot* 2.

Λοφίας. *v. o.* Collum. Ceruix.

Λοφιά. *vel*, λοφίη. Colliculus. Collis. Ceruix. Eminentia dorsi. *Aristoph. Ranis. pag.* 162. *v.* 25.

Λοφνῆσι. Λοφνίη. *quod à recto singulari* λοφνὶς, λοφνίδος. ἡ. Facibus.

Λοφοκαλεῖν. Cristas vẽdere. Annuere. Qui n. cristas

Λυκερῆτος. ὄνομα κύριον. A

Λύσωσι. αἰ τακτικῇ.

Λύσιππος. βηρύτιος γραμματικός. γεγονὼς μικρῷ πρὸ τῆς κλαυδίου τοῦ δευτέρου καίσαρος χρόνων. ἔγραψε περὶ τῆς αὐ, γ'. περὶ τοῦ ταώς. περὶ τῆς ἡρεσίδος. περὶ τοῦ ὃ δὲ κλάτωνι ἀλεκτρυόνος. κτῆσιν τοῦ ἐν αἰγύπτῳ ἀρσινοήτου. ἀττικὰς λέξεις. τέχνην γραμματικὴν. περὶ γλωσσῶν ἀρσενικῶν, θηλυκῶν, καὶ οὐδετέρων, βιβλία ιγ'. ἐν οἷς πολλὰ κατηυθυνται ἡρωδιανοῦ. B

Λυσία. ἀφ' οὗ οἱ δημόται λουσιεῖς. καὶ λουσιεὺς δῆμος τῆς οἰνηίδος.

Λουτρά. οἱ δὲ, εἰς πόλιν παρελθόντες λουτρὰ ἔχουσαν, τὰ μὲν χειρότευκτα, καὶ τετραγασμένα, τὰ δὲ, ἐκ τῆς κάλπου τῆς γῆς ἀναβρύοντα, καὶ ὑδρηχόμενα μὲν ἡδονῆς ἕνεκα καὶ ὠφελείας τε, καὶ ξυφλοῦντα τοὺς φαινομένους. ὧδε δοὺς ἑαυτὸν καὶ ῥᾳδίως ἐφέρετο, δοῦλος ἐγίνετο τῆς ἡδονῆς. C

Λοῦτρον. τὸ ὑποῤῥυμα. τὸ ῥυπαρὸν, ἢ ἀπόλουτρον. καὶ τὸ βαλανεῖον πρὸ τοῦ λοῦτρον. ἀνεγκόπως. τὸ βαλανεῖον ἐν ᾧ δεῖ λούσασθαι ἐκέλευσε γενέσθαι. λούσασθαι γὰρ οἱ ἐν ταύτῃ τῇ ὑστεραίᾳ βουλομένῳ ἦν. ἕλλαδιος ἀλεξανδρεὺς γραμματικὸς, γεγονὼς κατὰ τὸν βασιλέα θεοδόσιον τὸν μικρὸν, ἔγραψεν ἔκφρασιν τοῦ λουτροῦ κωνσταντινουπόλεως.

Λουτροφόρος. καὶ λουτροφορεῖ. ἔθος ἦν τοῖς γαμοῦσιν ἀθήνησι λουτρὰ μεταπέμπεσθαι ἑαυτοῖς κατὰ τὴν τοῦ γάμου ἡμέραν. ἔπεμπον δὲ δὴ τοιοῦτον τὸν ἐγγυτάτω γένους παῖδα ἄρρενα. καὶ οὗτοι λουτροφόροι. ἔθος δὲ ἦν τοῖς ἀγάμοις ἀποθανοῦσι λουτροφορεῖν. καὶ δὴ τὸ μνῆμα ἐφίστασθαι. τοῦτο δὲ ἦν παῖς ὑδρίαν ἔχων. τὸ δὲ λουτρὸν ἐκάμιζον, ἐκ τῆς τοῦ μὲν ἐπικρήνου καλουμένης κρήνης, πρώτην δὲ καλλιῤῥόης. D

Λοφάδια. κατὰ τὸν αὐχένος.

Λοφεῖον. ἡ κατάπτερον θήκη. ἢ ἡ θήκη τοῦ λόφου τῆς ἀμφικεφαλαίας. ἀμφιφορὶς δὲ αὕτη. ἀριστοφάνης νεφέλαις.

Καθέλωμι νύκτωρ τὴν σελήνην. εἶτα δὴ

Αὐτὴν καθήρξασθ' εἰς λοφεῖον στρογγύλον. ἐκεῖ μὲν ἡ ὑποκοριστικὸν, δηλοῖ τὸν ἐλάττονα τῶν τριῶν λόφων. καὶ γράφεται διὰ τοῦ ι. ἐκεῖ δὲ διὰ τῆς ει διφθόγγου. ἀμφιθέασται. καὶ δηλοῖ τὴν θήκην τοῦ λόφου. λόφιον, ἢ λοφεῖον. E F

Λοφίας. ὁ τράχηλος.

Λοφιά.

Λοφνῆσι τοῖς λαμπᾶσι.

Λοφοπωλεῖν. διπλοῦν. οἱ γὰρ τοὺς λόφους πωλοῦντες,

vendebant,

A λοιῶντες ὅπ τῷ κεφαλῷ ὑπτιάζοντες, σωμιχᾶς ἔνιον, ἵνα ὠνῶνται δελέζωσιν ὑγιᾶς τὰς τρίχας καὶ ἀβεάρους τοῖς ὠνηταῖς.

Λόφος. γῆς μάζημα. ἤγουν ὀξυκεφαλαία.

vendebant, *eas* capiti imponentes, crebrò nutabant, *& caput quassabant*, vt emptoribus ostenderent sanos esse pilos, nec madefactos, *nec fucatos*.

Λόφος. Terræ tumulus. Collis. Apex. Vel galea. *Item crista. vnde verbum* λοφᾶν. *i. multas cristas habere.*

Sic enim apud Aristophanem in Pace. pag. 480. v. 1. annot. 1. Sic etiam in horum senarium altero videtur ascipiendum.

Καὶ παῖδας εἶχε λήϊου κόμη θρίψας,

Λοφωτὰς ἤδη, τῇ πτεροῖσιν ἀκμαίους.

Et filios habebat segetis comâ, frugibus *nutritos*,

Multas cristas habentes iam, & pennis viget prevalentibus praditos, aliisque robustos.

B Περὶ κορυδαλοῦ φησί.

Λόφος. τράχηλος. ἢ τὸ τῆς ὀξυκεφαλαίας ἄκρον.

Λόφαλοι. τὰ ὅπ τῶν ὀξυκεφαλαίων λαμπρὰ ἀσπιδίσκια. λόφοι δ', αἱ τριχώσεις.

De corydalo loquitur.

Λόφος. Ceruix. Et summus galeæ apex. Galeæ crista.

Λόφαλοι. In galeis splendida scutula. *Parua scuta galeis affigi solita.* Sed λόφοι. Ipsæ *cristarum* setæ.

Λοχαγοῖς στρατηγοῖς. ἡγεμόσι.

Λοχαγοῖς. Manipulorum-ducibus. Cohortium-ductoribus. Ducibus. Tribunis-militaribus.

Λοχαῖοι δίφροι. οἷς χρῶνται αἱ γυναῖκες.

Λοχαῖοι δίφροι. Puerperæ sellæ. Sellæ, quibus in partu mulieres vtuntur.

Λοχεύει. ἐνεδρεύει.

Λοχεύει. Insidiatur.

C Λοχεύουσι. γίνωσι. καὶ αὐτόλεχητος. αὐτογνήτος. ὁ θεὸς ὁ ἀγένητος.

Λοχεύουσι. Pariunt. Gignunt. Et αὐτόλεχητος. Perse-genitus. Deus, qui à nullo genitus est.

Λοχεία. ἐπὶ γυναικὸς ὅτι τέξεται. λοχία δὲ ἡ ἔνεδρα. ἢ ἐνέδρα.

Λοχεία. Puerperium. Partus. De muliere dicitur, quum parit. λοχία verò per ι. Insidiæ.

Λόχησις. ἢ ἐνέδρα. ἀπὸ τοῦ λοχῶ, τὸ ἐνεδρεύω.

Λόχης. ὁ ἐνεδρεύων.

Λόχης. Insidiæ. à λοχάω ὦ Insidior.

Λοχίδης. Qui-insidiatur. Insidiator.

Λόχμας. συμφύτους τόπους. ἀριστοφάνης.

Ἔχων τὰς μασχάλας

D Λόχμης δασυτέρας. ὥσπερ ἦν συγκείμενον.

Ἐθρεψαν αἱ γυναῖκες τρίχας, ἵν' ὅταν χειροτονῶσι, δοκῶσιν ἄνδρες εἶναι. καὶ ἀλεαίνοντο τὸ σῶμ' ὅλον, δι' ἡμέρας.

Ἐκλιαίνετο πρὸς τὸν ἥλιον

Ὡς τι μύρμηξ θῆναι ὡς ἀνήρ.

Λόχμας. Arboribus consita loca. Densitates arborum. Lucos. Syluas. Aristoph. *in Ecclesiaz. pag.* 486.

Equidem-primùm quidem habeo axillas, vlnas.

Sylua densiores, vt erat conuentum. i. vt inter nos conuenerat.

Mulieres aluerant pilos, ait, quum suffragarentur, viri esse viderentur. Ad solem verò per totum diem apricabantur, seque calefaciebant, vt virorum instar nigrescerent. *Deinde quum mens maritum iuit forum,*

Perunctо corpore toto, per diem totum

Calefiebam stans ad Solem.

NOTÆ.

Ἔχων τὰς μασχάλας.] Aristoph. in Ecclesiazusis. pag. 486.

E Γυ. Ἔχων τὰς μασχάλας
Λόχμης δασυτέρας, καθάπερ ἦν ξυγκείμενον.
Ἐπειδὴ δ' οὗτ' αὐτὴν οὐκ ἤρα τις οὔτε μοι,
Ἀλεαίνομαι τὸ σῶμ' ὅλον, δι' ἡμέρας,
Ἐκλιαινόμην ἑστῶσα πρὸς τὸν ἥλιον.

Schol. annot. 14. ἔχων τὰς μασχάλας.] Ἐθρεψαν γὰρ τρίχας [αἱ γυναῖκες,] ἵνα ὅταν χειροτονῶσι, δοκῶσιν ἄνδρες εἶναι. Schol. annot. 15. πρὸς τὸν ἥλιον] ὥστε μελανθῆναι ὡς ἀνήρ.

Λοχμαία μοῦσα. ἡ τῶν ὀρνίθων. ἐγκαχρυμμένοι γὰρ ἐν τοῖς λόχμαις ᾠδῶσι φωνεῖν.

Λοχμαία μοῦσα. *Aristoph. in Auibus. pag.* 397. *v.* 5. *Schol. annot.* 3. Syluestris Musa. Cantus auium. In syluis enim delitescentes canere solent.

Λόχμη. παροιμία. λόχμην πολλὴν φορεῖς αἰπὴ τὸ πλῆθος μοῦς ὁ φορμίων τετρώδης ἦν, καὶ πυγὰς μελαίνας εἶχε.

F

Λόχμη. Sylua. Prouerbium. *Aristoph. Lysistrata. pa.* 559. *v.* 23. *Er. ad. Chil.* 3. *Cent.* 6. *col.* 744. *ad.* 57. Syluam multam gestas. Pro, Depilaberis. Pili tibi euellentur, vel sunt euellendi. Hic enim Phormio pilosus, *& hirsutus* erat, & nates nigras habebat.

Λόχμη. Sylua. Lucus. Densus *arboribus* locus. λοχμὴ verò, ὀξυτόνως. *vt apud Hom. Il. M.* 460. *f.* Arboribus consita, & Syluosa *terra*. *Sic apud Aristoph. in Auibus. pag.* 375. *v.* 30. *Schol. annot.* 14. *Obligua scribitur.* Et, Cùm autem mulierum, & adolescentum turba

in quandam ſylvam intraſſent, occaſionem obſeruabant.

λόχμιος. Syluius, ſyluestris, denſus, hirſutus. In epigrammate. Hirſutum ſyluigradum. λόχμιον. hoc eſt δασύ. Denſum, villoſum, hirſutum.

Λόχος. Inſidiæ. *Militaris*. ordo. Ariſtophanes *in Lyſiſtrata. pag.* 511. Ly. Per treas, *Cererem*, & *Proſerpinam* cognoſcetis profectò Quòd & apud nos ſunt quatuor cohortes Bellicoſarum mulierum intus armatarum. Quia apud Lacedæmonios erant quatuor cohortes, *vel manipuli*, quibus Rex vtebatur.

ὄχλος, λόχμιόν τινά εἰσδυάντες, ἐφημεροφυλάκουν. A

Λόχμιος. ἐν ὑπηχάμματι. λόχμιον ὑλοβάτον. τουτέστι δασύ.

Λόχος. ἐν ἰδέᾳ τάξις. ἀριστοφάνης. γράφει δ' ὅτι καὶ παρ' ἡμῖν εἰσὶ λόχοι δι' μαχίμων ἀνδρῶν ἔνδον ἐξοπλισμένων. διὸ καὶ ἔφη λακεδαιμονίοις ὑπῆρχον δ' λόχοι, οἷς ἐπέσχετο ὁ βασιλεύς.

NOTAE. B

Γράφει δ' ὅτι.] Apud Ariſtoph. in Lyſiſtrata. pag. 551. v. 30. 31. 32. Sic ſcribitur, vt hîc ſcribendum.

Αν. — Νὴ τὸν Δία γράφει δ' ἅμα
Ὅτι καὶ παρ' ἡμῖν εἰσὶ τέτταρες λόχοι
Μαχίμων γυναικῶν ἔνδον ἐξωπλισμένων.

Λόχος. Manipulus. Manus ex octo viris *conſtans*, & *conflata*. Alijverò *dicunt eſſe manum, quæ conſtat* ex duodecim, alij, ex ſexdecim, quæ *manus eſt* perfecta, & moderata. Et manipuli ductor *vocatur* λοχαγός, *qui eſt manipuli* Antiſtes. *i. primus-in-acie-ſtans*. Idem eſt *totius manipuli* primus, & præſtantiſſimus.

Λοχᾶ. Inſidior. λοχήσω. Inſidiabor. Datiuo *gaudet*, *eſtque verbum* ſimplex. Et ἐλόχησα. Inſidiatus ſum.

Λοχῶντες. Inſidiantes.

Λωβᾶται. Lædit. Labefactat. Nocet. Contumeliâ afficit.

Λωβητῆρα. *Hom. Iliad.* B. *pag.* 68. *v.* 13. Conuiciatorem. Contumelioſum. Et λωβήτωρ Noxius. Qui-nocet. Qui-lædit. Corruptor. Vaſtator. vt, Vuarum indefeſſum, & plantarum vaſtatorem aprum.

Λώβη. Genus morbi. *Mutilatio*. Et λωβός, qui particeps-eſt huius *morbi*. *Qui hoc morbo laborat*. *Mutilatus*.

Λωγαῖος. Logaius, Nomen proprium. Significat & ipſum pectus. *N. L. vide* λωγάλιον, & λωγάλιος *in lex. Græcolat. & apud Heſych.*

Λῴων. Melius. Præſtantius. Et λωίτερος. Melior. Præſtantior.

Melior eſt *cycni*. i. oloris *exiguus ſonus*, *quàm graculorum*

Crocitatio in vernis ſparſa nubibus.

Λῴων. Melius Præſtantius.

Λῶμα. Ora-veſtimenti. Margo. Fimbria.

Λῴονος. Melioris rationis.

Λῶος. Lous. Nomen menſis apud Macedones. *Apud latinos eſt menſis* Auguſtus.

Λώπη. Et λώπιον. Idem. Pallium. Veſtimentum. Amiculum. Veſtem. In epigrammate.

Faces ardentes meæ ventilationibus veſtis

Reſtinxi, & penetrans obliquus in thalamum.

Λωπίζω. Exuo. Veſtem-detraho. Spolio. Nudo.

Λώπιον. Vile-veſtimentum. Pannoſa, vilíſque veſtis. *Nauticum* velum. *In epigram.* Διεπόντα χειμείας. *&c. Sic enim iam metri cauſa legendum videtur. Quod Macedonicè dictum, pro communi* Διεπόντ.

Dominus hyberna donarium nauigationis Ie

Suſpenſurum eſſe ſanctis hoc velum in veſtibulis

λόχος, σύστημα ἐξ ἀνδρῶν ὀκτώ. οἱ δὲ, ἐξ ἀνδρῶν ἰβ' οἱ δ', ἐκ ις'. ὃ καὶ τέλειον, καὶ σύμμετρον. ἡ λοχαγός, ὑπερτετάκτης, ἡγεμών, ὁ αὐτὸς ὢν ὑπέρτος, καὶ ἄριστος τοῦ λόχου. C

Λοχᾶ. λοχήσω, δοτικῇ. ἁπλοῦν. καὶ ἐλόχησα.

Λοχῶντες. ἐνεδρεύοντες.

Λωβᾶται. βλάπτει. λυμαίνεται. ὑβρίζει.

Λωβητῆρα. ὑβριστήν. καὶ λωβήτωρ, ὁ βλαπτικός. βοᾷ ὑὸν ἀκάμαντα, φυτῷ λωβήτορα κάπρον.

Λώβη. εἶδος νόσου. καὶ λωβός, ὁ ταύτης μετέχων. D

Λωγαῖος. ὄνομα κύριον. σημαίνει δὲ καὶ τὸ στῆθος.

Λῴων. κρεῖσσον. καὶ λωίτερος κρείσσων.

Λωίτερος κύκνου μικρὸς θρόος, ἢ κολοιῶν

Κεκραγμὸς ἐν εἰαριναῖς διαπάλμοις νεφέλαις.

Λῴων. βέλτιον.

Λῶμα. τὸ κράσπεδον. E

Λῴονος. τοῦ κρείσσονος λόγου.

Λῶος. ὄνομα μηνὸς παρὰ Μακεδόσι ὁ αὔγουστος.

Λώπη, ἱμάτιον. καὶ λώπιον, τὸ αὐτό. ὄφελημα. ἐν ὑπηχάμματι.

Φρυκτοὺς αἰθαλόεντας ἐμῆς βαπίσματι λώπης

Ἔσβεσα, καὶ δι' ἀλὸς λίχριος ἐν θαλάμῳ.

Λωπίζω. τὸ ἐκδύω.

Λώπιον. τὸ δι' ὀλίγης ἱμάτιον. λαῖφος. F

Διαπόντιος χειμείης

Ἄνθεμα ναυτιλίης

Ἀρτίσσαι ἁγίοις, τάδε λώπιον ἐν προπυλαίοις

Vouit.

A Εὔξατο.

Λωποδύτης. ἱματίων κλέπτης. ἢ λωποδύτης, ὁ τεκεργὰ ἐνδύων. καὶ λωποδυτῶν, τὰ ἱμάτια κλέπτειν. οἱ δὲ τῶν περσῶν τεθνεώτες λωποδυτοῦνται, καὶ ταφῆς ἀμοιρεῦσι, τοῖς θηρίοις ἑτοῖμοι ἐδωδὴ αὐτοχέδιος.

Vouit.

Λωποδύτης Palliorum-fur. Grassator. Qui vias obsidet; & viatores vestibus spoliat. Vel λωποδύτης. Mortuorum-spoliator. Qui mortuos-spoliat. Et λωποδυτῶν. Pallia, vestésque furari. Palliis, vestibúsque spoliare. vt, Persæ verò mortui, quia vestibus-spoliebantur, & sepulturæ expertes erant. *i. nec sepeliebantur, ideo* feris erant pabulum ex-tempore-paratum.

Λῶπος. ἱμάτιον.

Λῶπος. Pallium. Vestis

Λώπων. Lorum.

Λῶστος. βέλτιστος, καὶ ὄνομα κύριον.

Λῶστος. Optimus. Præstantissimus. Et nomen proprium. Lostus.

B Λώτ. εἷς ἦν Ἀβραὰμ ἀνεψιὸς ἀβραάμ. ἀσπάσαντο δὲ οἱ ἄγγελοι εἰς σόδομα ἀφεῖσαι τὰς πόλεις ἅς τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. ὁ δὲ ἀβραὰμ, ἱκέτευσε δίκαιον μὴ ἀσεβῆς μὴ συναπόλεσαι, τάχα δι' ἅς ὁ λώτ. οἱ δὲ ἄγγελοι ἐν σοδόμοις ἐγένοντο, ξενίας ἔτυχον ὑπὸ τοῦ λώτ. οἱ δὲ σοδομῖται ὁπόταν αὐτοὺς ἐπείγοντο ὡρὸς ἀσέλγειαν. τὸν δὲ διὰ φιλοξενίαν αἰτιώμενοι ἔχοντες τὰς θυγατέρας, ὡς οὐκ ἐπείθοντο, οἱ μὲν ὑπὸ τῶν ἀγγέλων ἐφαίνοντο τὰς ὄψεις. ὁ δὲ, σὺν ταῖς θυγατράσι, καὶ τῇ συνοικούσῃ ἐξεπέμποντο. ἥτις ὀπίσω ἐπιστραφεῖσα, μετεβλήθη εἰς στήλην ἁλός. ὁ δὲ λώτ, εἰς σηγὼρ ἐλθὼν σὺν τοῖς, τῆς πόλεως ὠνομάσθη σωτηρίας, τῶν δὲ ἀδρῶν ἀφανισθέντων, ὡς λόγος. τῶν τε λοιπῶν ἡ διαφθαρεισῶν, καὶ τῆς λίμνης ἅμα τῇ γῇ ἀναπεπλησμένης. καὶ τοῦτο ὄρει μετὰ θυγατράσι συνελθὼν τεκνοῖ τε τὸν μωάβ. καὶ τὸν ἀμμών. οἱ δὲ, ὑοὶ ἰσραὴλ ὄντες ἐν σατίῃ, ἐξεπορνεύσαν ταῖς θυγατράσι τῶν μωαβιτῶν, εἰδωλολατρήσαντές, καὶ C προσκυνήσαντες τοῖς βεέλφεγώρ, καὶ τῶν θυσιῶν μετέλαβον. μωϋσῆς δὲ παρέξιμι κατ' αὐτῶν τοὺς οὐχ ἁμαρτόντας. καὶ ἀπρίθμησαν δὲ τετρακισμύριοι, καὶ τετρακόσιοι. φινεὲς δὲ ὁ ἱερεὺς καταλαβὼν ἰσραηλίτην, ὄνομα ζαμβρῆ, συμπλεγμένον μιδιανίτιδι, ᾗ ὄνομα χασβὶθ, ἀμφοτέρους διέπειρε, καὶ τὸν θυμὸν ἔπαυσε τοῦ θεοῦ.

Λωτοῦντα, ἀνθοῦντα.

Λωτὸν. σέφανος ἐκ λωτοῦ.

E Λωτός. βοτάνη εὐώδης. ἣν ἔνιοι μυρόλωτον καλοῦσι, καὶ λωτοὶ, ὀπτὰ θαλάμοι τινὲς αὐλοί.

Λωτοὶ
Ἤχουν, καὶ θαλάμων ἐπλατάγιζῶτο θύραι.

Ἐν ὀπτὰ γράμματι. καὶ αὖθις.

Διδύμους τε λωτοὺς κεροβόας, ἐφ' οἷς ποτε ἐπωλόλυξεν αὐχένα τροβυλίσας. καὶ αὖθις.

F Ἄρτι γὰρ ἐσπέριοι νύμφας ὀπὶ δικλίσιν ἄχουν

Λωτοί. καὶ αὖθις.
Ἄρτι μὲν ἐν θαλάμοις νιπκίδος ἡδὺς ἐπήχει.

Λωτὸς, ἐν γαμικοῖς ὕμνος ἔχαιρε κέρτοις.

Λωτοφόνης Palliorum-fur. Grassator. Qui vias obsidet; & viatores vestibus spoliat. Vel λωποδύτης. Mortuorum-spoliator. Qui mortuos-spoliat. Et λωποδυτῶν. Pallia, vestésque furari. Palliis, vestibúsque spoliare. vt, Persæ verò mortui, quia vestibus-spoliebantur, & sepulturæ expertes erant. *i. nec sepeliebantur, ideo* feris erant pabulum ex-tempore-paratum.

Λῶπος. Pallium. Vestis

Λώρων. Lorum.

Λῶστος. Optimus. Præstantissimus. Et nomen proprium. Lostus.

Λώτ. Lot. Hic erat Abrahami consobrinus. Angeli igitur Sodoma iuerunt, illas vrbes, ob ipsarum peccata, deleturi. Abrahamus verò suppliciter-orauit *Angelos*, ne iustum vnâ cum impio perderent, fortassè propter Lotum. Angeli verò, cùm Sodomis fuissent, hospitio excepti sunt à Loto. Sodomitæ verò ipsos ad stuprum abstrahere conabantur. Cùm autem Lotus ob hospitalitatem *Sodomitis* pro *Angelis* offerret filias, nec illi parêrent, *nec à nefario conatu abstinerent*, ipsis quidem ab Angelis oculi præstricti fuerunt. Ille verò *Lotus* cum filiabus, & coniuge *ex vrbe ab Angelis* fuit-emissus, quæ *Loti coniux* conuersa, in salis statuam est mutata. Lotus verò, cùm Segorem saluus-peruenisset, illi vrbi fuit salutis autor, viris è medio sublatis, *qui vrbem incolebant*, vt ferunt, reliquis quatuor *vrbibus* deletis, & lacu vnâ cum ipsa terra euerso. Et in illo monte inebriatus, cum filiabus coiit, & Moabum, & Ammonem procreauit. Israelis verò filij, cùm essent in Sattia, scortati sunt cum filiabus Moabitarum, & idola-coluerunt, & Beelphegor adorato, victimarum illi mactatarum, & *sacrificiorum* participes fuerunt. Moses verò eos, qui non peccarant, in eos concitauit, & viginti quatuor millia *hominum ab illis* cæsa fuerunt. Phinees verò sacerdos, cùm Israelitam, nomine Zambre, cum Madianitide, cui nomen *erat* Chasbith, complexu-coniunctum deprehendisset, vtrunque *telo* traiecit, & iram Dei sedauit.

Λωτοῦντα, λωτοῶντα. *Hom. Iliad. M. pag. 468. F.* πεδία λωτοῦντα, *vocat campos* loto-abundantes. Florentes. Herbosos.

Λωτίνη. *Ion. pro com.* λωτία. Sertum-ex-loto-textum. Corona-è loto-confecta.

Λωτὸς. Lotus. Herba suauem--odorem--spirans, quam quidam myrolotum vocant, *quòd vnguentis odoratis faciendis inseruiat*. Et loti, quædam nuptiales fistulæ. *lotea tibia, quæ ad nuptias adhibebantur.*

Loti, i. Loteæ tibiæ

Resonabant, & thalamorum sono-percussæ strepebant fores.

In epigrammate. Et rursus.

Geminásque lotos cornu vocales, quibus olim quidam sic *vlulauit, vt cervicem torserit*. N. L. τροβιλῶσαι. à τροβιλίω. ῶ. Et rursus.

Recens enim vespertinæ ad bisores-valuas sponsæ resonabant

Loti Et rursus.

Recens quidem in thalamis Nipicidis suauis resonabat

Lotus, & nuptialibus hymnus gaudebat sonis.

Λωτοφάγος. Lotophagus. Qui lotum comedit. Et Lotophagi, gens, *de qua pluribus Homer. Odyss. 1. pag.246.*

Λωφήσαντος. Illius, qui cessauit. Illius, qui quieuit.

Λωφῆσαι. Cessare. Quiescere. vt, Iustinianus ad hominum quidem perniciem, *ad homines perdendos* fuit promptissimus, ad cessandum verò, *& ad manus ab hominum caedibus abstinendas*, minimè paratus à natura. Propriè verò λωφῆσαι dicitur de bobus, qui onus de ceruice deponunt. λόφος enim, ipsa ceruix.

Λώφησις. Sedatio. Cessatio. Quies. Laxamentum. Casus.

Λωφήσομεν. *Cessabimus. Quiescemus. Onere-leuabimur. Vel* pro παύσομεν. Sedabimus.

Λ. CVM OI.

Λοιβῆον. Libamen. Libatio. Sacrificium. à λείβω. Libo.

Λοιβή. Libatio. Sacrificium.

Λοίγια. Pestifera. Letalia. Pernicioſa. Et λοίγιος. Pestifer. Letalis. Perniciosus.

Λοιγόν. Pestem. Perniciem. Exitium. Et λοιγός. Pestis. Pernicies. Exitium.

Λοιδίας. Lœdias. Macedoniæ fluuius. AEschines *eius* meminit.

Λοιδορισμός. Conuiciatio. Maledictio. Maledictum. Obiurgatio.

Λοιδορεῖσθαι. *Aristop. in Equitibus. pa.*254. Maledictis-insectari improbos, nullo modo est odiosum, *nec reprehendendum.*

Sed honor est viris *probis*, & honorificium illis, qui hoc faciunt. Quod facilè fatebitur, *quicunque* rem *bene perpendit.* Hoc est, improbis maledicere honor proborum est. *Si igitur homo, quem oportet multa audire etiam mala,*

Hic esset manifestus, nunquam viri mentionem fecissem amici.

Nunc verò nullus est, *qui Arignotum non norit,*

Quicunq; vel album nouit, vel orthium modũ. Juxta illud, si quis album, & nigrum nouit. Alij verò dicunt Arignotum fuisse citharœdum, qui canebat modum illum, qui vocatur orthius, & albus. Quẽ illo tempore omnes admirabantur. Ariphradis verò prætet naturam cum mulieribus impurè-versantis *Poeta facit mentionem in iisdem Equitibus, eadem pag.*254. *pluribus nefariam impuræ libidinis fœditatem describens.*

Λωτοφάγος. κὴ λωτοφάγοι, ἔθνος. Λ

Λωφήσαντος. ἀναπαυσαμένου, ἡσυχάσαντος.

Λωφῆσαι. ἰδ' ἢ ἱκετικὸς, ἐς μὲν ἀνθρώπων φθορὰν, ἑτοιμότατος. ἐς δὲ τὸ λωφῆσαι ἀμήχανος κυρέως δὲ εἰρη) λωφῆσαι, ὅπὶ βοῶν, τὸ βάρος ἀπὸ τῆς ῥαχίλεως ἀποθέσθαι. λόφος γὰρ ὁ ῥάχιλος.

Λώφησις. παῦσις. πάυσις.

Λωφήσομεν. B αὐτὶ τοῦ παύσομεν.

ΤΟ Λ. ΜΕΤΑ ΤΗΣ OI.

Λοιβεῖον. τὸ θῦμα. ἀπὸ τοῦ λείβω.

Λοιβὴ απορδὴ θυσία.

Λοίγια. ὀλέθεια. καὶ λοίγιος, ὁ ὀλέθριος.

Λοιγόν. φθορὰν. ὄλεθρον. κὴ λοιγὸς, ὁ ὄλεθρος. C

Λοιδίας. ποταμὸς μακεδονίας. αἰσχίνης μέμνηται.

Λοιδορισμός. ἡ λοιδορία.

Λοιδορεῖσθαι τοὺς πονηροὺς, οὐδὲν ὄφθονον,

Ἀλλὰ παρὰ τοῖσι χρηστοῖς, ὅς τις διλογίζεται).

Τιτίσι. τὸ τοὺς πονηροὺς λοιδορεῖσθαι, τιμὴ γάρ ἐστι τῶν ἀγαθῶν.

Εἰ μὲν οὖν ἀνθρωπος, ὃν δεῖ πόλλ' ἀκοῦσαι D κὴ κακὰ,

Αὐτὸς γὰρ ἦν ἄδηλος, οὐκ ἂν ἐμνήσθην φίλου.

Νῦν δ' ἀρίγνωτον γὰρ οὐδεὶς, ὅστις οὐκ ὄφθιστα,

Ὅς τις ἢ τὸ λευκὸν οἶδεν, ἢ τὸν ὄρθιον μόνον. Παρὰ τὸ λεγόμενον, εἴ τις οἶδε τὸ λευκὸν, καὶ τὸ μέλαν. οἱ γὰρ λέγουσιν ἀρίγνωτον κιθαρῳδὸν ἔντα, ᾄδειν τὸν ὄρθιον καλούμενον νόμον, κὴ τὸν λευκόν. οἷ πάντες ἐθαυμάζοντο κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον. τῇ E γὰρ ἀριφράδους ἀπὸ φύσιν ἀσελγαίνοντος ταῖς γυναιξί.

NOTÆ.

Λοιδορῆσαι.] Aristoph. in equitibus. pag. 254. Sic habet,

Λοιδορῆσαι τοὺς πονηροὺς, οὐδὲν ἐς ὄφθιστον.
Ἀλλὰ παρὰ τοῖσι χρηστοῖς, ὅστις δ' ἀκούεται.
Εἰ μὲν οὖν ἄνθρωπος, ὃν δεῖ πόλλ' ἀκοῦσαι κὴ κακά,
Οὗτος γὰρ ἦν ἄδηλος, οὐκ ἂν ἀνδρὸς ἐμνήσθην φίλου.
Νῦν δ' ἀρίγνωτον γὰρ οὐδεὶς ὅστις οὐκ ὄφθιστα, F
Ὅστις ἢ τὸ λευκὸν οἶδεν, ἢ τὸν ὄρθιον νόμον.

Eras. ad Chil. 1. Cent. 7. col. 224. & 225. ad. 98. Nouit quid album, quid nigrum.

Λοιδορία. Maledictum. Conuicium. Et λοιδορῶ. Datiuo. *vel potius, vt supra vides, accusatiuo.* Maledico. Maledictis-insector. Passiua verò *gaudent* accusatiuo. *Interdum & datiuo. vide Lexica.*

Λοιδορία. κὴ λοιδορῶ, δοτικὴ τὰ δὲ παθητικὰ, αἰτιατικῆ.

A Λοιμάδεται. φθορᾶσι οἷ βλάπτει. καὶ λοιμὸς, ἡ φθοροποιὸς νόσος. δυσκρασία ἀέρος, καὶ ξοπὴ, λοιμικὴ κατάστασις λέγεται.

Λοιμός. ὁ φθορεύς.
Λοιμώδης. ὁ ὀλέθρου αἴτιος.

Λοιμοί. οἱ μὴ μόνον σφᾶς αὐτοὺς λυμαινόμενοι, ἀλλὰ καὶ ἑτέρους τῆς λύμης μεταδιδόντες.

Λοιπάς. καὶ λοιπαδάριον.

B

Λοιπόν. διλίρημα.
Λοίθιον. τὸ ἔσχατον. καὶ λοίθιος ἡμέρα, ἔσχατη.
Λοῖθος. ὁ ἔσχατος. καὶ λοίθῳ, ἐσχάτῳ.
Εἶθ' ὅδε λοῖθος
ἄλθος δ' ἀπέρριψας. οἴχεται εἰς ἄϊδαν.
Περὶ ἀλκμᾶνος ὁ λόγος.
Λοιδάνη. ἡ θρασεῖα.

C ΤΟ Λ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

Λύβας. ὄνομα κύριον.
Λύγα. σκοτεινά. ἐφαίνη γὰρ οἱ αὐτὰ ἰσοῦ ἐξαπρόκαμοι ὡς λύγα πυρός.
Λύγδιν. λύζοντες. ἢ αἰτῆσαι ὁμοῦ.

neo. pag. 313. f. vbi l. πάντες. τοιοῦτα verò dictum, pro, ὅπως. Talia, saluter. i. Ita. Sic.

Τοιοῦτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἀμφικείμενοι,
Λύγδιν ἔκλαιον ἅπαντες.
Λύγδινα.

D

Κὶν στέρνοις ἔτι κεῖνα τὰ λύγδινα κώνια μαζῶν papillæ mammarum, vel, pinex-nucis-figuræ-similes
Ἔστηκε μίζης γυμνὰ θεριζομάδος.

Ἐν ὑπηρᾴμασι. καὶ αὖθις.
Οἷα τε λύγδιν
Λεπτὸν παρθενίην, βριθομβρότου χαρίτων
Ἔσι δ' εἶδος λίθου ἡ λύγδος. καὶ αὖθις.

E

Γλύφας ἐπώλει λύγδινόν τις ἑρμείαν.

Λυγαῖος. ἀπὸ τόπου.
Λυγαίως. σκοτεινῶς. ἐκ λυγὸς, ἡ σκοτία.

Λυγιζόμβρος. στρεφόμβρος. καλυπτόμβρος. ἀπὸ τοῦ λύγου. λύγος δὲ ὄζει φυτὸν ἱμαντώδες. δίδη μάχοισι λύγοισιν. ὅμηρος. καὶ πλάτων ἐν γοργίᾳ. πάσας τροφὰς τρίφεσθαι. πάσας δὲ διεξόδους διόδων, ἀποτραφῶσι λυγιζόμβρους, ὡς τι μὴ F παρέχειν δίκλιν. Τινὲς δὲ τὸ μετὰ τινος τιμωρίας βασανίζειν, λυγίζειν. καὶ αἱ μάστιγες, ἃς οἱ ἀθληταὶ τύπτοντες, λύγους καλοῦσι.

Quidam etiam λυγίζειν dicunt esse, cum quodam supplicio torquere. Et flagella, virgaque, quibus athletæ cæduntur, λύγοι vocantur. i. vimina.

Λύγισμα. αἰσχρὰ φωνὴ, βδελυρὸν ᾆσμα. ὁ λέ-

Λυμαίνεται. Pestilentiâ-inficit. Corrumpit. Lædit. Nocet. Et λοιμὸς, Pestilentia. Contagium. Perniciosus morbus. Intemperies aeris, & corruptio, pestilens constitutio vocatur.

Λοιμὸς. Pestilens homo. Corruptor. Perniciosus.

Λοιμώδης. Pestilens. Pestifer. Perniciosus. Perniciei autor.

Λοιμοί. Pestilentes homines, qui non solùm semet ipsos *lædunt*, & labefactant: sed alios etiam suæ luis, *malique* participes-faciunt.

Λοιπάς, λοιπαδάριον. Residuum, & *reliquia debita pecunia*. Et λοιπαδάριον *diminutivum*. Paruæ-reliquiæ *debitæ pecuniæ*.

Λοιπόν. Aduerbium. Cæterùm. Deinceps. Postea.

Λοίθιον. Extremum. Vltimum. Et λοίθιος ἡμέρα. Dies vltimus.

Λοῖθος. Vltimus. Et λοίθῳ. Vltimo. *In epigramm.*

Deinde hic vltimus
Onere abiecto, descendit ad Orcum

De Alcmane verba *fiunt*.

Λοιδάνη. Audax mulier. *Audacia. Confidentia.*

Λ. CVM Υ.

Λύβας. Lybas. Nomen proprium.

Λύγα. Obscura. vt, Apparuerunt enim ipsi ipsa telæ iuxta tramam vt obscura ignis *figura N. L.*

Λύγδιν. Cum-singultu. Singultiendo. Singultientes. Vel sumitur pro, simul. *Sophocles in Oedipo Coloneo. pag. 313. f. vbi l.* πάντες. τοιοῦτα verò dictum, pro, ὅπως. *Talia, saluter. i. Ita. Sic.*

Sic se-mutuò complectentes,
Cum-singultu, singultientes, *flebant omnes.*

Λύγδινα. Lygdina. Id est, Lygdij lapidis instar candida.

Et in pectoribus adhuc illa Lygdina rotunda-papillæ mammarum, vel, pinex-nucis-figuræ-similes
Stabant, mitra nudata circumtremente, circuncurrente.

In epigrammate. Et rursus.

Vtque Lygdi
Tenuem virginitatem granatam Charitum.

Lygdus autem est lapidis genus, *de quo Brodæus in suis in epigrammata Scholiis. pag. 548. pluribus agit.* Et rursus,

Sculptum vendebat Lygdium quidam Mercurium.

Λυγαῖος. Lygæus. A loco *quodam nomen deductum.*

Λυγαίως. Obscurè. Et λύγη. Obscuritas. Caligo. Tenebræ.

Λυγιζόμβρος. Qui vertitur. Qui tegitur. *Qui-viminibus-ligatur. Est enim hoc participium passum deductum à verbo* λυγίζω. *Viminibus-ligo. Vincio. Quod derivatum* ἀπὸ τοῦ λύγου. i. à viminibus. Λύγος autem est planta lori-figuram-habens. Vimen. Hom. *Iliad. A. 408. M.* ᾧ ποτ' Ἀχιλλεὺς ἵδρυε ἐν ῥιζῆσιν διδὴ μάχοισι λύγοισιν. Quos olim Achilles Idę in radicibus ligauit teneris viminibus. Et Plato in Gorgia. Omnes vertendi-rationes verti. Cúmque omnes transitus transissent, ligatus vt auerteretur, ne daret pœnas. *N. L.*

Λύγισμα. Turpis-vox. Impurum-carmen. Quod

Alexandrini dicunt λυγίζειν. *N. L.* λυγίζω. *vincire, vertere, flectere, contorquere, subitò fugere, terga dare, in omnes partes se vertere, & effugia quærere.* ὡς τό. Vt illud, Flectebat cantiones, quot Nero flectebat, & vertebat. Ἠγοῦσιν ἀλεξανδρεῖς λυγίζ. ὁ τὸ, ἔκαμπτεν ᾠδὰς ὁπόσας ὁ νέρων ἐλύγιζε †, καὶ ἔστρεφε. A

Λυγίσμασι. *Q. d. Confractionibus. Vocum fractionibus. Cantu-flexibus.* Λυγίσμασι. συγκλάσμασι.

Λυγκάνουσα. Singultiens. Singultus-edens. Gemens. Est autem *singultus* quidam morbus, qui accidit illis, qui magna cum commiseratione flent. Λυγκήσασα. αἰ ἀλύζασα. σπάζασα. ἴστι δέ τι πάθος γινόμενον τοῖς μὴ συμπαθείας πολλῆς κλαίουσι.

Λυγκίως. Lynceo cernis acutiùs. Hic fuit Idæ frater. Aristophanes verò in Danaidibus *ait eum fuisse fratrem* AEgypti. Hic autem *Lynceus* tanta oculorum acie præditus erat, vt per abietem viderit fratrem *Idam*, quum per dolum interfecit Castorem, vt ait Pindarus *Nem. Ode x. pag.* 423. & 424. Et Apollonius in Argonautis. *Argonauticorum lib.* 1. *pag.* 8. *v.* 153. 154. 155. Λυγκεὺς ἦν τὸν πόλει κλέος, αἰετέρα κεῖνον ῥηϊδίως καὶ ὑπὲρ δὴν ὑπὸ χθονὸς αὐγάζεσθαι. B

Lynceus autem etiam acutissimis ornatus erat Oculis, si modò vera est fama virum illum Facilè vel deorsum sub terra videre. i. tanta oculorum acie præditum fuisse, vt vel ipsam terram cà penetraret, & perspiceret, quæ fierent apud Inferos. Er. ad. Chil. 2. Cent. 1. col. 369. ad. 54 Lynceo perspicacior.

Λυγκεύς. Linceus. Samius Grammaticus, Theophrasti discipulus, frater Thuridis, & Historiographi, qui & Sami tyrannus fuit. Fuit autem Lynceus eodem tempore, quo Menander Comicus, & comico certamine cum eo certauit, & vicit. Λυγκεύς. σάμιος γραμματικὸς θεοφράστου γνώριμος, ἀδελφὸς θουρίδος, καὶ ἱστοριογράφος, τύραννός ποτε σάμου. σύγχρονος δὲ γέγονεν ὁ Λυγκεὺς μενάνδρῳ τῷ κωμικῷ. καὶ ἀντεπολέξατο κωμῳδίας, καὶ ἐνίκησε. C

Λυγκεύς. Lynceus. Animalis genus. *Lynx.* Vel acuta-oculorum acie-præditus. Λυγκεύς. εἶδος θηρίου. ἢ ὀξυδερκής.

Λυγμός Singultus. Vlulatus. Λυγμός. ὀλολυγμός.

Λύγξ. λυγκὸς. ὁ. *vel* ὁ. Lynx. Lyncis. Animal. *Fera, quæ Lynx vocatur.* Λύγξ. τὸ ζῶον.

Λύγος. Planta lori-speciem-referens. Vimen. Hom. *Iliad.* λ. *pag.* 408. *m.* εἶδεν μέχοντα λύγοισι. Ligauit teneris viminibus. Et Arrhianus. Cùm autem ille transitus ipsis adeò difficilis videretur, vt illac transire se non posse ducerent, Brontius indigenas à se collectos, & *congregatos* iubet illâ viâ sibi præire, quâ ipsi alij ad alios hyberno tempore frequenter-ire consueuerant. Illi verò, cùm circulos ex viminibus *factos* pedibus adaptassent, & ipsi sine-vllo-incommodo per niuem transibant à circulis pressam, & Romanis non difficilem transitum præbebant. Illa verò nix multis-in-locis erat 16. pedum profunditate. *vel*, 16. *pedes profunda.* Λύγος. τὰ ἱμαντώδη φυτὰ. ὅμηρος. δῆ ῥ᾽ ἡμόχοισι λύγοισι. καὶ ἀρριανός. ὡς ἦ ἄπορος αὐτοῖς ἡ διάβασις ἐφαίνετο, ξυναγαγὼν ὁ βρόντος τοὺς ἐπιχωρίους, κελεύει πηλοῦσθαι τὴν ὁδὸν, ἅπερ εἰώθεσαν αὐτὴ παρ᾽ ἀλλήλους φοιτᾶν ὥρᾳ χειμερίου. οἱ δὲ, κύκλους ἐκ λύγων τοῖς ποσὶ συναρμόσαντες, αὐτή τε ἀβλαβὴς ἐπήρχοντο καὶ χιόνος πεζομαχίας ὑπὸ τῶν κύκλων, καὶ τοῖς ῥωμαίοις παρεῖχον ἀκαλεσιλὴν τὴν πάροδον. ἦν δὲ ἡ χιὼν ὡς ις᾽ πόδας πολλαχῆ τὸ βάθος. D

Λυγών. Lygônis. *Genitiuus à recto* λύγων. ὁ. *N. L. fortasse nomen proprium viri. vel dicendum* λυγών. λυγῶνος. ὁ. *Viminetum. Locus viminibus consitus, locus, in quo vimina crescunt. vt* ῥοδών. ῥοδῶνος. ὁ. *Rosetum. Rosarium. Locus, in quo nascuntur, crescúntque rosæ. Sic & κρινών. κρινῶνος. ὁ. Lilietum.* Λυγών. E

Λυγρόν. Graue. Pernicioſum. Malum. Robuſtum. Lugubre. *Triſte.* Miſerabile. Λυγρόν. χαλεπόν. ὀλέθριον, κακὸν, ἰσχυρὸν, πονηρὸν. ἐλεεινόν.

Λυδία Lydia. Regio *ſic vocata.* Λυδία. χώρα.

Λυδίζειν. Lydiazans, Lydorum-more-viuens. *Er. ad. Chil. Cent.* 10. *col.* 602. *ad.* 37. *Lydiomore.* Λυδίζων.

Λυδίζω. Lydorum ſtudia ſector. Lydorum partibus fauco. Λυδίζω. τὰ τῆς λυδῶν φρενός.

Λύδιον μέλος. Lydium melos, vt & Dorium, & Phrygium. Λύδιον μέλος, ὥσπερ καὶ δώριον, ἢ φρύγιον. F

Λυδὸς. Lydus in meridie ludit. De intemperantibus *dicitur hoc proverbium, & de illis, qui sunt insatiabilis, aut intempestiuæ libidinis homines. Er. ad. Chil. 2. Cent. 6. col.* 529. *ad.* 94. Quòd his horis Lydi lasciuiát-intemperanter. Lydi enim à-Comicis-carpuntur, quòd propriis manibus res-venereas peragant. Hoc autem Λυδὸς ὁ μεσημβρίαν παίζει. ὅτι τῆς ἀκολάστων, ὡς ταύτας τὰς ὥρας τῆς λυδῶν ἀκολασταίνουσιν. οἱ γὰρ λυδοὶ κωμῳδοῦνται τὰς χεῖρας αὐτῆς πληροῦντες τὰ ἀφροδίσια. ἢ ὅτι παρεισ-

A μία αὕτη, ὁμοία τῇ αἰπόλος ἐν καύμ. ἐπὶ δὲ τῶν τοιούτων ὥρας οἱ αἰπόλοι ἀκολασταίνουσι.

Λυδοὶ μάγνητος τῷ κωμικῷ διεσπάσθησαν. τὸ λυ μακρὸν, ἐν ὑπηρέμματι.

Κεῖται δ' ἠπείροις διδύμοις. ἰρίσθ' ὁδὸς λυδὸς

Εἶτα λάκων. πολλαὶ μητέρες ὑμεναίων.

Λυαῖος. ὄνομα κύριον. ὁ ὑπὸ τῶν ἁγίου νίσοβος

B αἱμαρθείς.

Λύῃ. αὐτὶ τοῦ λυσιτελεῖ. λύῃ γ' ἁλινὸν παρθενίας, αὐτὶ τοῦ ἀζημιοῖ.

Λύζῃ. ἐὰν μὲν μὴ τοῦ ζ', ὀλολύζῃ. ἐὰν δ' ἁπλοῦς τοῦ ζ. ἀλύει. τετύφθαι ἀθυμεῖ. ἢ λύζει, αὐτὶ τοῦ πικρὸν φθόγγον ἕλκειν ἀφίησιν, ἢ λυγμῷ συνέχεται. εἶτα λύζει, καὶ δακρύει, καὶ λύγῃ πρὸς τοὺς φίλους. καὶ ἐν ὑπηρέμματι. καὶ ποιητὴς λύζων ἱστορίζειν ἔφησε. καὶ λύγδην, ὑπόρρημα. ἀπὸ τοῦ λύζω, λύθρος. φόνος, ἢ ὁ ἀπὸ τοῦ αἵματος μόλυσμός. συνιστάμενος δὲ ἰδρῶτος, καὶ κόνεως, καὶ

C αἵματος μὴ ἰχῶρος. ἐν ὑπηρέμματι.

Ὅπλα γ' λύθρου
Λειβόμενος βροτέῳ σπυρὸς ἄρηος ἔχοι.

Λυκάβας. ἐνιαυτός. ἀπὸ τοῦ ταχέως βαίνειν, ἢ λυγαίως βαίνειν, ὅ ἐστι σκοτεινῶς καὶ ἀδήλως. ἢ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν λύκων, οἳ τοῖς ποταμοῖς περῶσιν, ἀλλήλων κατέχοντες τὰς οὐρὰς χαμαίρους ὦρα. λυκάβας οὖν, ἀπὸ τοῦ συνεβεβηκέναι τοῖς

D τὰ ζῶα. ἐπόμενα γὰρ ἀλλήλοις τάττει, δίεσιν τῶν ποταμῶν.

Λυκαβητός. καὶ παρνασσός. ὄρη μέγιστα. τὸ μὲν, τῆς ἀττικῆς. τὸ δ', φωκίδος. ἢν συλλέγῃς ἡμῖν λυκαβητοὺς, καὶ παρνασσὸν μεγάθη. τουτέστι τὸ χρηστὰ διδάσκειν. ἀπὸ τοῦ εἴς τι μεγαλαυχούμενον. ἀριστοφάνης.

Λυδοὶ μάγνητες τῷ κωμικῷ διεσπάσθησαν. τὸ λυ μακρὸν, ἐν ὑπηρέμματι.

Κεῖται δ' ἠπείροις διδύμοις. ἰρίσθ' ὁδὸς λυδὸς

Εἶτα λάκων. πολλαὶ μητέρες ὑμεναίων.

Λυαῖος. ὄνομα κύριον. ὁ ὑπὸ τοῦ ἁγίου νίσοβος

B αἱμαρθείς.

Λύῃ. αὐτὶ τοῦ λυσιτελεῖ. λύῃ γ' ἁλινὸν παρθενίας, αὐτὶ τοῦ ἀζημιοῖ.

Λύζῃ. ἐὰν μὲν μὴ τοῦ ζ', ὀλολύζῃ. ἐὰν δ' ἁπλοῦς τοῦ ζ. ἀλύει. τετύφθαι ἀθυμεῖ. ἢ λύζει, αὐτὶ τοῦ πικρὸν φθόγγον ἕλκειν ἀφίησιν, ἢ λυγμῷ συνέχεται. εἶτα λύζει, καὶ δακρύει, καὶ λύγῃ πρὸς τοὺς φίλους. καὶ ἐν ὑπηρέμματι. καὶ ποιητὴς λύζων ἱστορίζειν ἔφησε. καὶ λύγδην, ὑπόρρημα. ἀπὸ τοῦ λύζω, λύθρος. φόνος, ἢ ὁ ἀπὸ τοῦ αἵματος μόλυσμός. συνιστάμενος δὲ ἰδρῶτος, καὶ κόνεως, καὶ

C αἵματος μὴ ἰχῶρος. ἐν ὑπηρέμματι.

Ὅπλα γ' λύθρου
Λειβόμενος βροτέῳ σπυρὸς ἄρηος ἔχοι.

Λυκάβας. ἐνιαυτός. ἀπὸ τοῦ ταχέως βαίνειν, ἢ λυγαίως βαίνειν, ὅ ἐστι σκοτεινῶς καὶ ἀδήλως. ἢ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν λύκων, οἳ τοῖς ποταμοῖς περῶσιν, ἀλλήλων κατέχοντες τὰς οὐρὰς χαμαίρους ὦρα. λυκάβας οὖν, ἀπὸ τοῦ συνεβεβηκέναι τοῖς

D τὰ ζῶα. ἐπόμενα γὰρ ἀλλήλοις τάττει, δίεσιν τῶν ποταμῶν.

Λυκαβητός. καὶ παρνασσός. ὄρη μέγιστα. τὸ μὲν, τῆς ἀττικῆς. τὸ δ', φωκίδος. ἢν συλλέγῃς ἡμῖν λυκαβητοὺς, καὶ παρνασσὸν μεγάθη. τουτέστι τὸ χρηστὰ διδάσκειν. ἀπὸ τοῦ εἴς τι μεγαλαυχούμενον. ἀριστοφάνης.

autem prouerbium *est* simile illi, Capratus in æstu. Quia his horis capratij intemperanter-se-gerunt, *& intempestiuæ libidini seruiunt. Er. ad. Chil. 2. Cent. 6. col. 529. ad. 95.*

Λυδοί. Lydi Magnetis Comici dissipati-sunt. λυ longum *est*. In epigrammate.

Iacet autem in *tontinente gemina. Contendet autem hic Lydus,*

Sine Lacon. multæ sunt *matres poetarum.*

Λυαῖος. Lyæus. Nomen proprium *viri*. Hic à sancto Nestore *fuit* interfectus.

Λύῃ. Pro, λυσιτελεῖ. Conducit. Expedit. Est-vtile. Sed λύῃ χαλινὸν παρθενίας, soluit virginitatis frænum, pro, devirginat. Virginate-spoliat.

Λύζῃ. Si quidem cum ζ *scribatur, significat*, Vlulat. Si verò sine ζ. *significat*, Mœret. Hoc est, tristis-est, dolet. Vel singultit, pro, quandam vocem asperam emittit. Vel singultu detinetur, *ac impeditur. vt*, Deinde singultit, & lachrymatur, & amicis dicit. Et in epigrammate. Et lugubre singultiens gemebat Amor, Et λύγδην. aduerbium. Cum-singultu. à λύζω *deducitur* λύθρος. i. cædes. & Vel à sanguine manans pollutio. Constat autem λύθρος ex sudore, & puluere, & sanguine, & ichore. *i. sanguinis humore. Pulueulenta sanies. Cruor.* In epigrammate.

Arma verò cruore
Perfusum humano templum Martis habeat.

Λυκάβας. Annus. Quòd celeriter, vel obscure & tacitè eat. Vel *dictus* per translationem à lupis *ductam*, qui fluuios transeunt hyberno tempore, alij-aliorum caudas tenentes. Lycabas igitur *dictus annus*, ἀπὸ τῶν λύκων. *i. à lupis, & verbo* βαίνω. *eo. ire. Quare nomen anni deductum* ab eo, quod his animalibus accidit. Alia enim alia sequentia ordine, fluuium transeunt.

Λυκαβητός. Lycabetus, & Parnassus, *sunt* montes maximi. Ille quidem, Atticæ. Hic verò Phocidis. vt, Si igitur tu, dixeris Lycabetos, Et Parnassorum nobis magnitudines, hoc est bona docere? Aristophanes *in Ranis. pag. 171. v. 25. & 26.*

NOTÆ.

Ἢν συλλέγῃς.] Aristoph. Ranis pag. 171. v. 25. & 26.

—Ἢν σὺ λέγῃς Λυκαβητοὺς,
Καὶ Παρνασσὸν ἡμῖν μεγάθη, τουτ' ἔστι τὸ χρηστὰ διδάσκειν.

Consule Schol. annot. 14.

Λυκαμβιάδης.
Εἰ γὰρ φίλτερος ἦλιον ἀλυσκάζουσαι ἰάμβων

Ἄγριον ἀρχιλόχου φθόγγον λυκαμβιάδης.
Λυκαονία χώρα.

Λυκάων. ὁ πελασγοῦ υἱὸς, βασιλεὺς ἀρκάδων, ἐφύλαττε τὰ τῆς τάξεως εἰσηγήματα ἐν δικαιοσύνῃ. δόξασα δὲ βουλόμενος καὶ αὐτὸς τὰς ἀδικίας τοὺς ἀρχομένους, ἔφη τὸν διὰ ἐκάστοτε φοιτᾶν παρ' αὐτὸν, ἀνδρὶ ξένῳ ἐμοιούμενον εἰς ἔπαινον τῶν δικαίων, καὶ ἀδίκων ἐπιθ' ὡς αὐτὸς ἔφη, μέλλων ὑποδέχεσθαι τὸν θεὸν, θυσίαν ἐπιτελεῖν. τῶν γὰρ υἱῶν αὐτοῦ, ὡς φασὶν, ὄντων ἐκ πολλῶν γυναικῶν, βουλόμενοι γνῶναι τίνες εἰς τὴν θυσίαν παρέσονται,

Λυκαμβιάδης. Lycambiades Lycambæ filius. vt,

Vtinam verò lucem reliquissent viuentes iamborum
Sæuam Archilochi vocem Lycambiades.

Λυκαονία. Lycaonia. Regio.

Λυκάων. Lycaon, Pelasgi filius. Arcadum Rex, patris instituta seruabat iustitiæ studio. Cùm autem & ipse populos imperio suo subiectos ab iniustitia vellet auertere, dicebat Iouem ad se frequenter accedere, homini peregrino similem, ad iustorum, & iniustorũ inspectionem. Et aliquando Deum (vt ipse dicebat) hospitio excepturus, sacrificium fecisse *fertur*. Cùm autem ipsius filij (vt aiunt) ex multis mulieribus essent suscepti, & vellent cognoscere quinam illi sacrificio interfuturi essent, &

verè Deum hoſpicio excepturi eſſent, mactato quodam puero, *eius carnes* cum illius victimæ carnibus miſcuerunt, quòd futurum eſſet, vt non lateret *Deum*, ſi re-vera Deus *ad illud ſacrificium* acceſſiſſet, *eique interfuiſſet*. Sed cùm diuinitus magnæ tempeſtates, & fulmina *cœlitùs* erupiſſent, omnes illius pueri interfectores periiſſe ferunt.

τουότι θεὸν μέλλουσι ξεινοδοχεῖν, θύσαντες τινὰ παῖδα ἐγκατέμιξαν τοῖς τοῦ ἱρείου κρέασιν, οἷς ἐπιόντες εἶπερ ἦσαν θεὸς ἔπυσαν. ὑπὸ δὲ τῆς δαιμονίης χειμώνων μεγάλων, καὶ κεραυνῶν ἐκπλήτων. φασὶ τοὺς αὐτόχειρας ἅπαντας τοῦ παιδὸς ἀπολέσθαι. A

N O T Æ.

Τοιοῦτ.] L. τοῦ ὅτι. pro quo paulo poſt σωτηρίως dicitur ὅτως. Et, pro βιωλόμενοι, legendum videtur, καὶ βουλόμενοι, vt legitima conſtructio ſeruetur. Et, pro ἐκπλήτων, legendum, ἐκπαγέντων, ab ἐκπήγνυμι.

Λύκαινα. Lupa. Feræ genus.

Λύκειον. Lycæum. Nomen loci. Et Lycæus *inde dictus*.

Λυκέιον. Ipſa lupi pellis.

Λύκειον. Lycéum Gymnaſium Athenis, vbi *milites* ante bellum exercebantur. Nam antequam expeditiones fierent, quædam armorum luſtrationes in Lyceo fiebant. *Cùm iuniores armabantur*, quòd vrbi proximum eſſet. Et valde bellicoſorum virorum luſtrationes *illic etiam fiebant*, & *bellicoſiſſimi quique milites explorabantur*.

Λύκειον. Lycéum, vnum *erat* de Gymnaſijs apud Athenienſes. Quod Theopompus quidem, à Piſiſtrato factum ait. Philochorus verò, Pericle curante, *operiſque præfecto, dicit factum* fuiſſe.

Λύκεια εἶδος θηρίου. B

Λύκειον. ὄνομα τόπου. καὶ λυκαβὲς.

Λυκέιον. τὸ τῆς λύκης δέρμα.

Λύκειον. γυμνάσιον Ἀθήνησιν. ὅπου πρὸ τοῦ πολέμου ἐγυμνάζοντο. πρὸ γὰρ τῆς ἐξόδων, ἐξοπλίσεις τινὰς ἐγίνοντο ἐν τῷ λυκείῳ ἀγῶνι τοῦ πρωτεῖα θῆναι τῇ πόλει. Ἐποδλίξεις τῶν μάλα πολεμικῶν ἀνδρῶν.

Λύκειον. ἐν τῷ παρ' Ἀθηναίοις γυμνασίων τὸ λύκειον. ὁ Θεόκομπος μέν, πεισίστρατον ποιῆσαι φησί. φιλόχορος δ', ὑπεστάντος περικλέους γενέσθαι. C

Λυκεῖον ποτόν. ἤτοι ὕδωρ κρήνης τῆς ὑπὸ Ἀπόλλωνος εὑρεθείσης ὑπὸ λύκων πιουμένης. ὕδατι οἴνου, καὶ μέλιτος, περιπεφυρμένου.

Λυκεῖον ποτόν. Lycéus, i Lupinus, potus, id eſt, ex fonte, quem inuenit Apollo, dum *eius aqua* à lupis biberetur. *Hic tamen potus, poſtea fieri cœpit* ex vino, & melle. *Vocabulum verò* λυκεῖον *ſcribitur* cum-circumflexo-in-penultima. *Quomodo locus hic ſit intelligendus, & corrigendus, apertè docet. Er. ad. Chil. 2. Cent. 6. col. 510. ad. 98.*

Λυκηθμός. ἡ τῶν λύκων βοή. ἐξάκουσος δὲ αὐτοῖς ἐγίνετο ὁ λυκηθμός. καὶ τῷ ταράχῳ ἐπτοήθησαν. καὶ οὗτοι οἱ ἄβαροι, ἐσβάλλουσιν ἀθρόους χρησάμενοι τῷ σωτῆρι λυκηθμῷ. φίλη δ' αὐτοῖς ἡ τοιαύτη ὠρυγή. D

Λυκηθμός. Luporum-vox. Vlulatus. vt, Ille enim vlulatus ab ipſis exauditus eſt, & propter tumultum ſubſultarunt, *ac trepidarunt*. Et, Abari igitur confertim, *vel, repentè in eos* irruunt, conſueto vlulatu vtentes. Nam huiuſmodi vlulatus *eſt* ipſis gratus.

Λυκίαν. τὴν τρωϊκὴν ἔμπεδος λυκίαν λίγη. οὐδέ τις ἐν λυκίῃ σάο γ' ἄμεινον.

Λυκίαν. Ἡ τρωϊκὴν ἔμπεδος λυκίαν λίγη. οὐδέ τις ἐν λυκίῃ σάο γ' ἄμεινον.

Λυκίαν. Homerus *agrum* Troianum vocat Lyciam. vt, Neque quiſquam in Lycia gloriatur ſe eſſe te præſtantiorem.

Λύκιον τέρας. Λύκιοι, ὄνομα ἔθνους.

Λύκιον τέρας. Lycium portentum. Et Lycij, nomen gentis.

Λυκιουργίς. λυκιουργῶς. *vel* λυκιουργός. Δημοσθ. ἐν τῷ πρὸς Τιμόθεον κέχρηται τῇ λέξει. δίδυμος δέ φησι, τοὺς ὑπὸ λυκίου κατασκευασμένους φιάλας τοῦ μύρωνος υἱοῦ ὄντος ἐπιθῆναι. ἔοικε δ' ἀγνοεῖν ὁ γραμματικὸς ὅτι τοιοῦτον χρηματισμοῦ ὀνόματον, οὐκ ἀπὸ τῆς δόξης γεγενημένον. μᾶλλον δ' ἀπὸ πόλεως, καὶ ἐθνῶν, ὡς κλίνη μιλησιουργὴς, μή ποτε οὖν γραπτέον ἔστιν ἡροδότου ἐν τῷ η. αἰτὶ τοῦ πρὸς βόλους δύο λυκουργίας. ἵνα ὥσπερ ἔστι τῷ δημοσθένει ὕπας ὀνομάζηται τὰ ἐν λυκείῳ ἐργασθέντα. E

Λυκιουργίς. Demoſth. in *oratione* ad Timotheum, *pag.* 367. M. vſus eſt hac voce. Didymus autem ait, phialas à Lycio Myronis filio confectas, ita vocari. Sed iſte Grammaticus videtur ignorare, talem formationem à propriis nominibus deductam non reperiri: ſed potius ab vrbe, gentibuſque *derivari*, vt, κλίνη μιλησιουργὴς. Lectus à Mileſiis factus. Videndum igitur ne fortè apud Herodotum lib. 7, *pag.* 259. 20 pro, πρὸς βόλους λυκουργίας. i. Veruta lupos-conficientia, ſcribendum *ſit* λυκιουργίας. i. *à-Lycijs-confecta. Vel, facta-in-Lycia*, vt, quemadmodum apud Demoſthenem *ſcribitur, & intelligitur vox iſta*, ſic *etiam apud Herodotum* nominentur veruta, quæ facta ſunt in Lycia. F

N O T Æ.

Λυκιουργίς.] Apud Demoſth. ἐν τῷ πρὸς Τιμόθεον. pag. 367. M. & apud Harpocrat. vnde Suidas, legitur Λυκουργῆς. At Λυκιουργῆς videtur legendum, quod colligitur ex verbis illis, ὑπὸ Λυκίου, &, ἐν Λυκίᾳ εἰργασμένα. Sic enim ſcribendum, vt apud Harpocr. non autem vt apud Suidam, ἐν Λυκίῳ. Vel Λυκιουργὸς, in ſingulari, vt paulo pòſt, μιλησιουργὸς. Herodoti verò locus extat non ἐν τῷ η, i. octauo libro: ſed ἐν τῷ ζ. i. ſeptimo. pag. 259. 20. Vel τὸν ſumendum ordine literarum, pro litera ſeptima, vt Homeri libros vides inſcriptos. Apud Herodotum etiam videtur ſcribendum, λυκιουργίας, vnde per contractionem λυκιουργῆς. At λυκιουργίας Ionicè formatum à λυκιουργίας.

Sic

A Sic Λυκάμβης à comm. Λυκοάμβης, diſſoluta diphthongo ου in ω, vt & in τύττω, τύπτω.
Euſtath. verò pag. 907. 22. Scribit, Λύκων. κύριον δημώδες παρ' Ἀριστοφάνει τῷ λυκοεργῶν καλουμένων φιλῶν.

Λύκις. λέγεται καὶ λύκος. κωμῳδεῖται ὡς ψυχρὸς ποιητὴς. ἀριστοφάνης.

Τί δῆτ' ἔδει με ταῦτα τἀσκεύη φέρειν,
Εἴπερ ποιήσω μηδὲν ὧν ὁ Φρύνιχος.
Εἴωθε ποιεῖν, καὶ Λύκις, καὶ Ἀμειψίας,

B Οὗτοι οὖν οἱ ξεῖς κωμικοὶ ὑπὸ ψυχροῦ. ὁ δὲ Φρύνιχος ἐν τοῖς κωμῳδουμένοις παρ' ἑκάστοις ἐφορτικὸς ἦν. κωμῳδεῖται δέ, καὶ ὡς ξένος δηλονότι φαυλότητι ποιημάτων. καὶ ὡς ἀλλότρια λέγων. καὶ ὡς κακῶς μιμούμενος. ἐβρύκετο δὲ καὶ ἄλλοις ξεῖς φρυνίχοις. σκευοφορεῖν δ' ἑκάστοτ' ἐν κωμῳδίᾳ.

Λύκις. Lycis. Dicitur & Lycus. à Comicis carpitur vt frigidus poeta. Ariſtophanes *in Ranis. pag.* 130. *v.* 12. 13. 14. 15.

Quid igitur oportebat me iſta vaſa, ſarcinaſque *ferre*,
Si quidem faciam nihil eorum, *quæ Phrynicus*
Solet facere, & Lycis, & Amipſias? Nam tres iſti
Sarcinas ferunt ſubinde in comœdia. Tres igitur iſti Comici *ſunt* ſubfrigidi, *vel*, frigidiuſculi. Phrynicus autem in comœdiis erat ſubinde grauis, *moleſtus, ac importunus*. Perſtringitur autem etiam à Comicis vt peregrinus, ob poematum vilitatem. *ob inſulſa, frigida, ac inepta poemata*, & vt aliena, *non ſua* recitans, & vt malos verſus habentia *poemata faciens, comici carpiunt*. Fuerunt autem & alij tres Phrynici.

N O T Æ.

Σκευοφορεῖν.] Apud Ariſtoph. in Ranis. pag. 130. v. 15. ſcribitur, vt hìc metri cauſâ ſcribendum.
Σκεύη φέρειν ὑπ' ἐκάστοτ' ἐν κωμῳδίᾳ.

C Hic autem verſus ſequitur verſum 14. cui ſubiiciendus, deinde ſcribendum, οὕτω σοὶ &c.

Λυκόζειοι. ἐθνικόν.
Λυκομήδειος. τῆς τοῦ λυκομήδους παιδὸς φιλαστραγάλη.

Λύκον εἶδες, ὅτι τὴν αἰφνίδιον ἀχανῶν γιγομένων. σύ δὲ καὶ δυσάλωτος πρὸς αὐτὸν ἀντιβλέπων. ἀλλὰ τὸ λεγόμενον, ὦ φθέγξη.

D Λύκον εἶδες, εἴπερ ἄλλοθί που, καὶ ταῦτα δόξει κωμικῶς εἰρῆσθαι.

Λυκόποδες. οὕτως ἐκάλουν τοὺς τυράννων δορυφόρους. τοὺς γὰρ ἀκμαίζοντας τὴν οἰκείαν δεῖ τὴν τοῦ σώματος φυλακὴν ἔβαλλον. λυκόποδες δ' ἐκαλοῦντο, ὅτι δέρμασι κεκαλυμμένοι τὰς πόδας λύκων δέρμασι κεκαλυμμένοις, ὡς τὸ μὴ ἐπικαίεσθαι ὑπὸ τοῦ ἡλίου τοὺς. ὁ δὲ τὸ ἔχειν δεῖ τὴν ἀσπίδων δήλωσιν λύκον. ὁ δὲ ἀριστοφάνης ἐν λυσιστράτῃ, τοὺς ἀλκμαιωνίδας φησίν. οἵτοι γὰρ πόλεμον ἀράμενοι. πρὸς ἱππίαν τὸ τύραννον, καὶ τοὺς πεισιστράτου υἱεῖς, ἐτείχισαν λευκόδριον τὸ ὑπὲρ πάρνηθος. εἰς ὅπερ συνῆλθόν τινες τῶν ἐκ τοῦ ἄστεος, ὥς φησιν ἀριστοτέλης ἐν ἀθηναίων πολιτείᾳ.

E

Λυκίζειοι. Lycoſéi. Gentile *nomen*.

Λυκομήδειος. Lycomedéus. *Lycomêdis filius. Et* λυκομήδεια. *Lycomedéa, id eſt* Lycomêdis filiæ Philaſtragalæ.

Λύκον εἶδες. Lupum vidiſti. De iis, qui ſubitò muti fiunt. vt, Tu verò non poteris ipſum aduerſis, *ac intentis in eum* oculis intueri: ſed (quòd vulgò dicitur) non loquêtis: *at obmutefces, quaſi lupum videris*. *Cum his ſequentia videntur iungenda. Nam*

Λύκον εἶδες. Lupum vidiſti. *Prouerbium hoc* ſicubi alibi, & hìc propriè dictum videbitur. *Eraſ. ad. Chil. 1. Cent. 7. col. 255. ad. 86. Lupi illum priores viderunt.*

Λυκόποδες. Lupipedes. Ita vocabant tyrannorum ſatellites. Robuſtos enim ſeruos ad corporis cuſtodiam adhibebant, *vel* ἐλάβον, *aſſumebant*. Lupipedes verò vocabantur, quòd pedes lupinis perpetuò tectos haberent, ne à circunfuſo *aere* aduterentur. Vel quòd in clypeis inſignia lupi haberent. Ariſtophanes verò in Lyſiſtrata. *pag.* 116. *v.* 21. Alcmæonidas, *Lupipedes* vocat. Hi enim bello aduerſus Hippiam tyrannum, & Piſiſtrati filios ſuſcepto, Lipſidrium *caſtellum* ſupra Parnethem *montem* muniuerunt, in quod quidam ex vrbe conuenerunt, vt ait Ariſtoteles in libro de Athenienſium Repub. *vide* Λυκόποδες *apud Heſychium*.

N O T Æ.

Ὁ δὲ Ἀριστοφάνης ἐν Λυσιστράτῃ.] pag. 556. v. 21. 22. 23.
Ἀλλ' ἄγετε λυκόποδες,
Οἷον δεῖ λευκόδριον
Ἁλῶναι, σπεύδωμεν ἤδη ἕπ.

F

Λυκορράιστης ὁ τοὺς λύκους διαφθείρων. δέρμα λυκορράιστης ἐκρέμασε πτελέᾳ.

Λύκος. ὁ καὶ βαθήρας ῥήτωρ ἱστορικός. πατὴρ λυκόφρονος τοῦ τραγικοῦ, δεῖ τὴν διδασκαλίαν γεγο-

Λυκορράιστης. Luporum-interfector. *Epigr. lib. 6. pag. 434. epigr. 111. ſcribitur, vt hìc ſcribendum,* ἐκρέμασεν πτελέων. Pellem luporum-interfector ſuſpendit Teleſon.

Λύκος. Lycus, qui & Butheras, Rheginus hiſtoricus, pater Lycophronis tragici, qui fuit ſub *Alexandro*

successoribus à Demetrio Phalereo, insidiis appetitus. Scripsit historiam Libyx, & de Sicilia.

Λύκος αἰετὸν φεύγει. Lupus aquilam fugit. De iis, quæ nequeunt vitari. *Eras. ad. Chil. 2. Cent. 7. col. 549. ad. 78.*

Λύκος ἔχανεν. Lupus hiauit. De iis, qui se aliquid adepturos sperant: sed sua spe frustrantur. Lupum enim dicunt, quum aliquid rapere vult, hiantem ad id accedere. Quum autem non adeptus est id, quod voluit, ipsum frustrà hiasse dicunt. Hoc igitur de illis dicunt, qui se magnum quæstum facturos sperabant: sed sua spe frustrati sunt. Aristoph. in secundis Thesmophor. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 3. col. 438. ad. 58.*

Λύκος. Lupus circum puteum saltat. De iis qui in re aliqua frustrà laborant. Quia *lupus puteum* irritoconatu circumit, quum sitit, quia bibere non potest *aquam in puteo existentem*, & *frustrà laborat*, quum aliquid persequitur: & id in puteum decidit. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 2. col. 408. ad. 76.*

Λύκος χανών. Lupus hians. De *rebus* irritis. AElianus. Ille verò Deum orabat, vt & opem sibi ferret, & lupos hiantes immitteret, qui res illius tibi describerent, vt ne ipse risum moueret aliis, *risique fieret ridiculus*: at alij, *risum mouerent, ridiculique fierent* ipsi.

Λύκος. Lupus hians ineptos significat mores. *Hic senarius ad somniorum coniecturas, & interpretationem pertinet.*

Λυκόστομος. Lupi-os-habens. Et κρασίχολος. mixtam-bilem-habens. Vel temperatam bilem-habens. *vel idem est ac ἰγγραύλης. i. in capite-bilem-habens. Mag. Etym. col. 318. 33.* Epitheta *piscis* apuæ, hoc est ἰγγραύλης. *Sic enim apud Aristoph. in Equitibus. pag. 226. in v. 11. Schol. annot. 8* ἔστι δὲ αὐτὸ ἡ παρὰ πολλῶν λεγομένη ἰγγραυλὶς. *Est autem aphya, vel apua, ea, quæ vulgò vocatur engraulis. vide locum.* Et rursus. Non lupus ex hominibus sed ex Rege tyrannus acerbus abit, *discedit, scilicet, secundùm Arcadicam fabulam.*

Λύκου δεκάς. Lupi decas. *Sic Er. ad. Chil. 2. Cent. 6. col. 530. ad. 99. vel, vt Volsius, Lyci decima.* Hoc prouerbij vim habet. Quia Lycus Heros prope Dicasteria, *sine Prætoria, in quibus iudicia fiebant*, erat collocatus, vbi calumniatores erant assidui. In singulos autem dies triobolum ipsi erat assignatum. *Aristoph. Vespis. pag. 324. v. 12.* Ω Λύκε δέσποτα. *Vide Schol.*

Λύκος ἔζωγρημένος μορφὴν ἔχων θηρίου. θεὸς δὲ τοῖς ἐν ἀθήναις αἰτήσασθαι δικασπείους. θεὸς δὲ οἱ δωροδοκοῦντες καὶ δίκας χωλοῦντες ἱερίφοις. ἔνθα καὶ ἡ παροιμία, λύκου δίκας. ἐξ οὗ τὸ δικάζεσθαι.

Λύκου πέρα. δὶς τῆς ἀδυνάτου λέγεται, ὅταν μέχρι τῆς λόγου ὁ φόβος ᾖ.

Λυκοῦργος ὁ Λακεδαιμόνιος, πατροκλείου δὲ τέταρτος, νομοθέτης, ὃν φασιν, ὡς ἐκ Κρήτης, ἐν Δελφοῖς θεοῦ τοὺς νόμους λαβεῖν, οὓς καὶ θεὸν ἡ Πυθία προσηγόρευσεν. οὗτος καὶ γυμνάσια παισὶν ἐνομοθέτησε καὶ τὸ μὴ δεῖν συνεχῶς ὁμιλεῖν μετὰ τὰς γυναῖκας πιεῖσθαι. ℭ τὸ ἐπ' ἀσπίδος ῥίπτεσθαι. καὶ ἐν ὕδασι ποταμοῖς λούεσθαι πρὸς τριχθάντας, καὶ τὰ γυμνοπαιδίας. ἃ πρὸς ἱππεῖοις ἐδιδάσκετο, μὴ ἔχοντας χλανίδα, γυμνασίοις προσκεῖσθαι, ℭ ἀγωνίζεσθαι δημοσίας

Λύκος ἀετὸν φεύγει. ἐπὶ τῶν ἀφύκτων.

Λύκος ἔχανεν. ἐπὶ τῶν ᾐτιζόντων τὶ ἴσχειν, διαμαρτόντων δὲ τῆς ἐλπίδος. λέγουσι δὲ τὸν λύκον, ἐπειδὰν ἁρπάσαί τι βούληται, κεχηνότα φέρεσθαι ἐπ' αὐτό. ὅταν οὖν μὴ λάβῃ ὃ προῃρεῖτο, καὶ κενὸν αὐτὸν χανεῖν φασιν. ἐπὶ οὖν τῶν συνεχῶς ζώντων χρηματίζεσθαι, διαμαρτάνοντας δὲ λέγουσιν. ἀριστοφάνης θεσμοφοριαζούσαις β.

Λύκος περὶ φρέαρ χορεύει. ἐπὶ τῶν πονηρά τινα μηχανωμένων. καὶ ὅτι ἀσεβεῖσιν, ὅταν διψήσῃ μὲν διψῶν μῶν, ἐπὶν διώκοντος αὐτό τι, τὸ διωκόμενον ἐμπέσῃ εἰς φρέαρ.

Λύκος χανών. δὶς τῆς ἀσεβούντων. αἰλιανός. ὁ δὲ, ἐδεῖτο τοῦ θεοῦ δύο κουρῆσαί τε αὐτῷ, καὶ λύκους κεχηνότας ἐναφεῖναι τοῖς τὰ ὄνεια ἑαυτοῖς καταγράφουσιν, ἵνα μὴ αὐτὸς ὄφλῃ γέλωτα ἄλλοις, ἀλλ' ἐκεῖνοι αὐτῷ.

Λύκος κεχηνὼς φλυαρίας δηλοῖ ῥέπειν.

Λυκόστομος. καὶ κρασίχολος, δύσθυρος ἀφύης. ὁ ὄζειν ἐγκρατέστερος. καὶ αἰθιοπικὸ λύκος ἐξ αἰθιόπων καὶ ἀρκαδικὸν μῦθον, ἀλλὰ τύραννος ὠμὸς βασιλέως ἀπαίρει πικρός.

Λύκου δεκάς. παροιμιάζεται. ἐπὶ λύκος ὁ ἥρως ἵδρυτο παρὰ τοῖς δικαστηρίοις, ἔνθα πρεσβεύουσι οἱ συκοφαντοῦντες. ἀφώριστο δὲ αὐτῷ τελώβολον τὴν ἡμέραν.

Λύκος ἔζωγρημένος μορφὴν ἔχων θηρίου. θεὸς δὲ τοῖς ἐν ἀθήναις αἰτήσασθαι δικασπείους. θεὸς δὲ οἱ δωροδοκοῦντες καὶ δίκας χωλοῦντες ἱερίφοις. ἔνθα καὶ ἡ παροιμία, λύκου δίκας. ἐξ οὗ τὸ δικάζεσθαι.

Λύκου πέρα. δὶς τῆς ἀδυνάτου λέγεται, ὅταν μέχρι τῆς λόγου ὁ φόβος ᾖ.

Λυκοῦργος ὁ Λακεδαιμόνιος, πατροκλείου δὲ τέταρτος, νομοθέτης, ὃν φασιν, ὡς ἐκ Κρήτης, ἐν Δελφοῖς θεοῦ τοὺς νόμους λαβεῖν, οὓς καὶ θεὸν ἡ Πυθία προσηγόρευσεν. οὗτος καὶ γυμνάσια παισὶν ἐνομοθέτησε καὶ τὸ μὴ δεῖν συνεχῶς ὁμιλεῖν μετὰ τὰς γυναῖκας πιεῖσθαι. ℭ τὸ ἐπ' ἀσπίδος ῥίπτεσθαι. καὶ ἐν ὕδασι ποταμοῖς λούεσθαι πρὸς τριχθάντας, καὶ τὰ γυμνοπαιδίας. ἃ πρὸς ἱππεῖοις ἐδιδάσκετο, μὴ ἔχοντας χλανίδα, γυμνασίοις προσκεῖσθαι, ℭ ἀγωνίζεσθαι δημοσίας

certare,

A ἀρίστης ἀγωνας. ὑπομιμνήσκω τὸ κυμᾶσθαι. ἔτρεφεν τὸν ἔχθρον τῶν ἐκ θήρας. τῶν τε δημοσίων σιτίων, ἀρίστης γυμνασίαν αὐτὴ φέρει σωφροσύνῃ ἔρεβος γὰρ φεύγειν ἐθύετο τῇ ἀρτέμιδι τῇ ὀρθωσίᾳ. καὶ μὴν δεῖ καὶ τὰ φιλίπια, ἃ δεῖ συμποσία μεμιγμένους ἔχοντα ταῖς ἡδοναῖς δεῖ πόνους. ἡ γὰρ στρωμνή τις ὑπῆν ἐκείνοις δι᾽ωρυγμένοις, ἀλλ᾽ ὑπὸ τοῖς ἀγκῶσι κοιλαινθεὶς ἢ λίθος, ἢ ξύλον. ἐνομοθέτησε δὲ κ, τὸ ὑπ᾽ αὐλοῖς ᾠδᾶσθαι σεμνότατα τῷ ἄρματι ζωλῶν ἕνεκα χάρτα τιθέμενος.

B καὶ δοκοφανόμενος, εἰ) αὐτῷ λύσιν, εἰ μὴ ζεῦξα ἀριστεύσας. τὸ δ᾽ ἀριστοδήμῳ συμβὰν, ὡς ὁ τρίσσος ὀπισθεὶς ἐκ λειποταξίας ἢ ἐκ πύλας, τῇ ἐν πλαταιαῖς ἀρίστᾳ τῶν ἀπιόντων ἴλυσε. δόξα δεῖ τούτοις νόμοις, αἷς μητέρες δὴ τοὺς παλίμους ἀποπέμπουσαι τοὺς παῖδας ἐπὶ τῆς ἀσπίδος, ἢ ταύτην, ἢ ἐπὶ ταύτης, ἔλεγον. αἱ τι ἢ, ἢ ταύτην κόμιζε ὑποτρίφων, καὶ μὴ ῥιψάσπις, ἢ ἐπὶ ταύτης κομιζόμενος νεκρός. ἔστε τοῖς μὲν ἐῶσι τὰς ἄλλας ἐρασίας, τοῖς δ᾽ ὀλίγοις τῶν πολεμικῶν ἄσκησιν

C παρεσκεύαζεν ξένης δ᾽ ἀπήλασε, τῶν ἐκ τῆς δημοξίας διαφθορὰν ὑποφόμενος βραχυλογίαν τε ἐπῆκεν, καὶ πενίαν. τῶν μὲν, σοφίας εἶδος σημεῖον, τῶν δ᾽ ἀρετῆς διδάσκαλον οἰόμενος. καὶ ὁμολογεῖ τοῦτο ὁ θεός. φυλάττεσθαι γὰρ αἰεὶ λέγει πολλὰς φιλοχρηματίας. ἀριστοκρατίαν δ᾽ καταστησάμενος, καὶ βασιλέας δύο τοῦ ἀφ᾽ ἡρακλέους ἔταξεν ἕνα). καὶ γέρουσι τοὺς γέροντας. οἷς τὸν δῆμον ὑπέταξεν, ἀλλ᾽ ἐκάστης πολιτείας τὸν ἄριστον ἐκλεξάμενος. ὥρκωσε δ᾽ τοὺς λακεδαιμονίους, μὴ λῦσαι

D νόμον. καὶ ἀπεδήμησεν. χρήσαντος δὲ αὐτῷ τοῦ θεοῦ, λακεδαιμονίους εὐτυχήσειν ἐφ᾽ ὅσον αὐ μὴ παραβαίνωσι τοὺς λυκούργου νόμους, ἐλθὼν εἰς κρήτας, ἀπεκαρτέρησεν, ὅπως μὴ αὐτὸς ἀναγκασθεὶς λύσαι.

certare, *vel, obire*, & sub-dio dormire, & alimentum ex venatione *paratum* habere, & flagellationem, quæ virtutis esset exercitatio, tetræ cædi substituit. Olim enim adolescens Orthosiæ Dianæ immolabatur. Quinetiam *instituit* Philitia, quæ sunt symposia labores cum voluptatibus coniunctos habentia. Nullum enim stratum conuiuantibus subiiciebatur: sed sub cubitis *erat* excauatum vel saxum, vel lignum. Instituit etiam vt ad tibiarum sonum in aciem proderent, ignominiosam vitam morte deteriorem, *ac acerbiorem* esse statuens, & demonstrans huius *ignominiæ solutionem* r. abolendæ-rationem, esse, si ille, *qui propter ignauiam, aut aliquod turpe factum* ante perpetratum, *ad ignominiam abolendam*, postea fortissimè-rem-gereret. Hoc accidit Aristodemo, qui Trepidus cognomento-vocatus-fuit ob aciem ad Pylas desertam, qui fortitudine, quam ad Platæas fortiter dimicans demonstrauit, ignominiam *superiorem* aboleuit, *& in integrum restituit*. Propter huius *Lycurgi* leges, matres, quæ filios ad bellum *exeuntes* comitabantur, *dum eos emittebant, ipsis* de clypeo, *quem ipsis tradebant*, ἢ τὰν, ἢ ἐπὶ τᾶν, dicebant, Hoc est, vel hunc clypeum reporta reuertens, neque sis clypei-proiector, vel in hoc reporteris *interfectus*, & mortuus. Hic Helotibus quidem cætera artificia demandauit, nobilibus verò bellicam exercitationem *assignauit*. Peregrinos verò *ex urbe* pepulit, corruptelam à commercio *manantem* veritus, *vel, metuens*. Breuiloquentiam verò, & paupertatem honorauit, quòd illam quidem, sapientiæ signum esse duceret, hanc verò, virtutis magistram *esse putaret*. Hæc autem ipse Deus comprobat. Sæpe enim monuit cauendam esse pecuniæ-cupiditatem, *auaritiam*. Aristocratiam verò *i. Dominationem optimatum* constituit, & duos Reges ab Hercule oriundos creari iussit, & senes, *vel, Senatores, constituit Regum, & populi totius Inspectores, quos Græci vocant* Ephoros, quibus populum subiecit, *& parere iussit*, ex vna quaque Reipub. forma, eo selecto, quod erat optimum, *ἐκ τῶν ἀείστων*. Lacedæmonios autem iureiurando obstrinxit, ne legem istam abrogarent. Et peregrè abiit. Cùm enim Deus ipsi respondisset, Lacedæmonios tandiu felices fore, quandiu Lycurgi leges non soluerent, *nec violassent*, in Cretam profectus, inedia sibi necem consciuit, ne *suas leges* ipse cogeretur abrogare.

NOTAE.

Γυμνοπαιδίαν. ἢ τοὺς.] L. γυμνοπαιδίων, ἢ τοὺς.

E

Λυκούργῳ παλαιομαθίᾳ, τοιάδε ἢ τελευτὴ τοῦ βίου ἐγένετο. βουλόμενος, ὡς φασι, θεὸν, ἱρίσθαι τῶν ἐκείνου ὑπολοίπων νόμων, ὥρκωσε λακεδαιμονίους ἄχρις ἐπανέλθοι πάντα λῦσαι τῶν κειμένων. ἐκπεσόντων δ᾽, ἐπεὶ χρησόμενος ἦλθε μῦθος ἥκουσε δὲ παρὰ τοῦ θεοῦ, ὡς δι᾽ εὐδαίμων ἡ πολις ἔσοιτο, εἰ τοῖς ἐκείνου νόμοις ἐμμένοι, ἵνα μηκέτ᾽ ἐπανέλθοι, τὸ βίβλιον τῆς φυλακῆς ἐκ τοῦ ἄρκου σωμασάμενος. καταβὰς δ᾽ εἰς κρήτας, ἑαυτὸν διεργάζεται. λακεδαιμόνιοι δ᾽ αἰσθόμενοι, δόξαν τε τῶν προτέρων ἀρετῶν, καὶ τῶν τότε κριθῆσαν ἀξίαν τὸν θάνατον, ναόν τε αὐτῷ ἱδρύσαντο, καὶ βωμὸν ἱδρυσάμενοι, θύουσιν ἥρωϊ ἀνὰ πᾶν ἔτος. ἀξιοφανῶς δὲ δὴ ἀναρτιάτας αἴτιος ἐγένετο, τῆς εἰς ἅπαν ἀρετῆς τε καὶ δημοσίας, οὐδὲν ἄμεινον

Λυκούργῳ. Lycurgo legislatori talis vitæ finis contigit. Cùm Deum (vt aiunt) de quibusdam reliquis legibus interrogare statuisset, Lacedæmonios iureiurando obstrinxit, ne quam de legibus iam latis, & *sanctis* abrogarent, donec rediisset. Cùm autem illi iurasset post quàm oraculum consulens, audiuit ex ipso Deo, *Lacedæmoniorum* ciuitatem fore felicem, si leges ipsius constanter seruaret, non amplius reuerti statuit, *legum* conseruationem ex iurisiurandi constanter obseruati religione pendere ratus. Cùm igitur Crissam descendisset, se ipsum interfecit. Lacedæmonij verò, cùm *hoc* intellexissent, cùm ob superioris ætatis virturem, tum ob illam, quæ tunc in *tali* morte fuerat comprobata, templum ipsi dedicarunt, & arâ conditâ, quotannis vt Heroi sacrificium faciunt. Nam profectò Spartanis manifestè fuit autor perpetuæ virtutis, & imperij cùm olim res ipsorum non meliores essent, quàm cætero-

rum *populorum*. Non solùm quia leges optimas ipsis tulit, sed etiam quòd ipsos inuitos impulit, vt his vterentur. *Quod effecit* hoc modo. Duos catulos ex eadem matre *natos* cepit, & aluit: sed seorsum alterum-ab-altero, dissimilibus moribus, *dissimili, diuersáque ratione vtrunque nutriens*. Alterum quidem, domi, obsonia dans, & alios gulæ cibos, *aliisque gulæ delicias*. Alterum verò, in venationibus venari cogens, & ad ferarum vestigia in montibus sectandũ, & indagandum assuefaciens, & exercens. Cùm autem eorum vterque suæ educationi similis euasisset, & Spartani in concione de bello cum finitimis *populis* gerendo consultarent, & inopia-consilij laborarent, *& vehementer essent solliciti*, *Lycurgus* vtrunque produxit in medium, & vnà cum ipsis capreas, & iuscula, & obsonia parata, dixitque, Quòd igitur, ô Spartani, felicitatis, & infelicitatis causa nulla sit alia, quàm malis, vel bonis vti moribus. *i. quàm mala, vel bona educatio, & institutio*, vobis videre licet. Ná hi quidem (catulis demonstratis) cùm sint ex eadem matre *nati*, sed inter-se contraria-ratione educati, ob hoc ipsum dissimiles euaserunt Nam alter quidem, qui venari didicit, alter verò, qui ligurire, nihil aliud, si liceat, facit. Et simul imperauit venatori *canes-trahenti*, vel, *canes-ducenti*, vt vtrunque *catulum* dimitteret ad ea, quæ-parata-erant. Horum autem domesticus quidem, ad obsonium, *& epulas* accurrit, venaticus verò, ad capream, eámque prostratam dilacerauit. Tunc denuo Lycurgus, Hæc (inquit) ô Spartani, ad vos, & alios omnes mortales spectare putate. Qualibus enim institutis, & legibus vsi fueritis, tales etiam *vos* ad labores, & delicias euadere *est* necesse. Dij enim hominibus omnia discenda dederunt, *& res omnes disciplinâ parari voluerunt*. Sequitur autem laboris quidem studium, hominum libertas, & felicitas, & victoria, quam ab omnibus reportant *homines laborum patientes*. Voluptatum verò studium, *& delicias sequitur* seruitus, & calamitas, & ignominia, quæ facit vt homines in nullo sint precio. Ille igitur talia dicens, Spartanos hortatus est, vt receptam vitæ rationem mutarent & melioribus legibus assuescerent. Illi verò, cùm obtemperassent, non solùm finitimorum: sed etiam vniuersorum Græcorum manifestè fortissimi euaserunt, *& omnes illustri virtute superarunt*. Ducésque perpetuò fuerunt, ex quo leges illas acceperunt, *& constanter seruarunt*, ad annos quingentos, nec longo: *sed breui* tempore ad magnam potentiam sunt prouecti.

Λυκοῦργος. Lycurgus, Spartanus Legislator, qui post bellum Troianum anno octauo natus est. Fuit patruus Charilai Spartani Regis, Eunomi frater. Spartanis imperauit annos 42. quo etiam tempore leges tulit, dum tutor esset ex fratre nepotis. Atque ipse quoque regnauit annos 18. Post quem Nicander annos 48. Scripsit leges.

Λυκοφρων. Lycurgus, Lycophronis F. Athenicnsis, genere Eteobutades. Ex oratorum numero, qui cum Demosthene recensentur. Vita autem inculpatè transacta, morbo decedit, relictis filiis. Quos calumniis exagitatos Demosthenes orator, exulans, oratione defendit, ipsósque liberauit *imminente periculo*. Ipsius verò germanæ orationes, quę nunc etiam extant, sunt istæ, contra Aristogitonem, contra Autolycum, contra Leocratem, contra Lycophronem duæ, contra Pasiclem, contra Menæch-

ἢ ἄλλων πάλαι δεδεικμένους. ἃ μέντοι ὅτι αὐτοῖς νόμοις ἔθετο ἀείστους, ἀλλὰ καὶ ὅτι, ἄκοντας A
ἀναγκάσαντα χρῆσθαι αὐτοῖς, τρόπῳ τοιῷδε. δύο σκύλακας λαβὼν ἀπὸ τῆς αὐτῆς μητρὸς ἔτρεφε, χωρὶς ἢ ἀλλήλων, ἀνομοίοις ἤθεσι. τὸ μέν, κατ' οἶκον, ὄψατα διδούς, καὶ τἄλλα λιχνείας. τὸ δέ, εἰς κυνηγέσιον ἀναγκάζων, καὶ διώκειν ἐν ὄρεσι. ὡς δὲ ἑκάτερος αὐτῷ ὅμοιος ἐγένετο τῇ τροφῇ, σπαρτιάτας ἐκκλησιάζουσι πρὸς τοὺς περιοίκους πολέμου περὶ, καὶ ἀμηχανοῦσι, ἀγαγὼν ἀμφοτέρους εἰς μέσον, καὶ B
σιτία αὐτοῖς ὄρκους τε, καὶ ζωμοὺς, καὶ ὄψα εἰσκόμισμένα, ἔλεξεν. ἀλλ' ὅτι μέν ὦ σπαρτιᾶται, τὸ δέ τι, καὶ κακοὺς πράττειν, οὐκ ἄλλο ὄξιν αἴτιον πλὴν τὸ ἤθεσι χρῆσθαι φαύλοις, ἃ σύφερσι, πάρεστιν ὑμῖν ὁρᾶν. οἵδε γέ τοι, τοὺς σκύλακας δείξας, τῆς αὐτῆς μητρὸς ὄντες, ἐναντίως ἢ ἀλλήλοις τεθραμμένοι, παρ' αὐτὰ τἄτο αἰόμενοι ἐκβεβήκασιν. ὁ μέν γε θηρᾶν μαθών, ὁ δέ, λιχνεύειν, ἐδίνατο τὸ δέ, εἰ παρίκοι, πιεῖσθαι. καὶ ἅμα προσέταξε τοῖς κυνηγοῖς μαθηταῖς ἀμφοτέρους ὅπη C
τὰ ἥντιμασμένα. τῷ δ', ὁ μὲν κατεσθίοντι, ὅπη τύχοι ὥρμησεν. ὁ δὲ θηρεύτωρ, ὅπη τ' δόρκει. καὶ καταβαλών, ἐσπαράττει. ἔ λυκοῦργος πάλιν, ταῦτα ἔφη νομίσατε ὦ σπαρτιᾶται, εἰς ὑμᾶς τείνειν, καὶ τοὺς ἄλλους πάντας ἀνθρώπους. ὁπόσοις γὰρ αὖ ἤθεσι, καὶ νόμοις χρῆσθε, τοιούτους ὑποβαίνειν ἀνάγκη πρός τε πόνους, καὶ ξυφλύ. πάντα γὰρ ἀνθρώποις μαθητὰ οἱ θεοὶ ἔδοσαν. ἔπειτ' ἢ τῷ μὲν πονεῖν ἐθέλειν, τὸ εὐδαιμονεῖν ἕπεται, καὶ τὸ δὲ πράττειν, ἔ κρατεῖν πάντων. τῷ δὲ ἡδυπαθεῖν, τό, τε D
δουλεύειν, καὶ κακοπραγμονεῖν, καὶ μηδενὸς ἀξίους εἶναι. ὁ μὲν, τοιαῦτα λέγων ὠφέλησε πολλὰς σπαρτιάτας μεταβαλεῖν τόν τε καθεστῶτα βίον, καὶ βελτίοσι νόμοις ἐνδιαιτᾶσθαι. οἱ δὲ, πειθόμενοι, οὐ τῷ περιοίκων μόνον, ἀλλὰ καὶ πάντων ἑλλήνων δεδιότας ἀρίστους ἐγένοντο. ἡγεμόνες τε συνεχῶς, ἐξότου παρεδέξαντό τε νόμους, ἐπ' ἔτει πεντακοσιοστῷ. καὶ οὐ πολλοῦ χρόνου ἐγένοντο ἐπὶ μέγα δυνάμεως.

E

Λυκοῦργος σπαρτιάτης νομοθέτης. ὃς γέγονε πρῶτον ἐπὶ ἔτη ὀκτώ. ἦν θεῖος πρὸς πατρὸς χαρίλαου τοῦ βασιλεύσαντος σπάρτης. δυνάμει ἀδελφός, ἐκράτησε τῷ σπαρτάτῳ, ἔτη μβ'. ὅτε καὶ τοὺς νόμους ἔθετο ὕστερος ὢν τοῦ ἀδελφιδοῦ. ἦ αὐτὸς δὲ ἐβασίλευσεν ἔτη ιή. μθ' ὃν ὁ νίκανδρος, ἔτη λή. ἔγραψε νόμους.

Λυκοῦργος. λυκόφρονος ἀθηναῖος. τὸ γένος ἐτεοβουτάδης. τῷ μὲν δημοσθένους κεκριότατον. ῥήτορων. αἰσχλητος δὲ βίους, τελευτᾷ νόσῳ, F
ὑοὶ καταλιπὼν ἐφ' οἷς συκοφαντηθέντων, δημοσθένης ὁ ῥήτωρ ὑπὸ τῆς φυγῆς εἶπεν ὀφεῖλειν αὐτούς. λόγοι δὲ αὐτοῦ εἰσιν οἱ σωζόμενοι γνήσιοι. ἢ ἀριστογείτονος. ἢ αὐτολύκου. ἢ λεωκράτους. ἢ λυκόφρονος β'. ἢ πασικλέους. ἢ

mum,

A ρθμητικοῦ. καὶ δημάδου. ἀπολογία πρὸς τὸ αὐτὸ, ὑπὲρ τῶν λύσεων. πρὸς ἰσχυρίαν. πρὸς τοὺς μαντείας. περὶ τῆς διοικήσεως περὶ τῆς ἱερατείας. περὶ τῆς ἱερωσύνης. ὑπομνηματ. καὶ ἄλλα τινά.

Λυκόφως. τὸ περὶ τὴν αὐγὴν φῶς.

Λυκόφρων χαλκιδεὺς, ἀπὸ εὐβοίας, υἱὸς ἀριστόλεως. θέσις δὲ, λύκου τοῦ ῥηγίνου. γραμματικὸς, καὶ ποιητὴς τραγῳδιῶν. ἔστι γοῦν εἰς τὴν ἑπτὰ, οἱ τινες πλειάδες ὀνομάζονται. εἰσὶ δὲ καὶ τραγῳδίαι αὐτοῦ, αἴολος. ἀνδρομέδα. ἀλήτης. αἰολίδης. ἐλεφήνωρ. ἡρακλῆς ἱκέτης. ἱππόλυτος. καταγωγὶς. λάϊος. μαραθώνιοι. ναύπλιος. οἰδίπους, ὁ β. ὀρφανὸς. πανδιών. πηλοπίδαι. σύμμαχοι. τηλέγονος. χρύσιππος. διασκευὴ δὲ ὅ ἐστιν ὑπὲρ τούτων ὁ ναύπλιος. ἔχραψε καὶ τὴν καλουμένην ἀλεξάνδραν, τὸ σκοτεινὸν ποίημα.

Λύκιος.

C Λυκαρὶς, καὶ λυκάρεια, ὄνομα πόλεως.

Λυκωρεύς.

Λύκτος.

Λυμαντήρ. ὁ βλαπτικός.

Λύματα. ἐπίχυρα. οἷον λύσιμα, καὶ λυτρώσιμα.

D Λύματα. καθάρματα. αἱ τῆς γαστρὸς εἰς ἀφεδρῶνα ἀποκρίσεις. καὶ ὥσπερ τὴν κοινὴν τῶν ἀνθρώπων νόμιον, ὁρίσθεις ἐπόιμαναν, τὴν τήβιννον λύμασιν ἀνθρωπίοις μολυνάντες.

Λύμα τοῦ γήρατρίφη. ἀντὶ τοῦ ἀπαλγέυτος ἐν μέχει γήρως.

ris. Hoc est, ad senectutem vsque manebis incruditus.

Λυμαινόμενον τοῖς μειρακίοις. ἀντὶ τοῦ μειρακίοις ἐπιβουλεύοντα. οὕτω δὲ αὐτοῖς συνήθως. οὐχὶ τὸ μειράκια λυμαινόμενον.

E *dicere* λυμαινόμενον τοῖς μειρακίοις, *non* τὰ μειράκια λυμαινόμενον.

Λυμαίνομαί σου, καὶ λυμαίνων. φθείρων. ἐλάττων. ἀφανίζων δὲ, ἐλυμήνατο αὐτὸν ὡς ὁ σῦς τοῦ κήπου.

Λυμεών. ὁ φθορεύς. σοφοκλῆς.

Καὶ ταμὰ τοὔγχη, μήτ' ἀγωνάρχαί τινες.
F Θησεῖ' ἀχαιοῖς, μήθ' ὁ λυμεὼν ἐμός.

Αἴας φησί.

Λύμη. βλάβη. φθορά. ὕβρις, ὁ δὲ, αὐτοὺς συλλαβὼν αἰκίζεται λύμῃ πάσῃ, καὶ κατατάσῃ, καὶ τριβλώσῃ ποικίλῃ, καὶ διηνεκέσῃ τῇ φρικώδει

mum, contra Demadem. Apologia aduersus eundem, pro relatis rationibus. Aduersus Ischyrium. Aduersus oracula. De administratione, *siue de vestigalibus*, de religione, de sacerdotio. Epistolæ, & alia quædam.

Λυκόφως. Lux circa splendorem *matutinum. Matutinum crepusculum, vel vespertinum. Consule Eustath. in* Λυκόφως.

Λυκόφρων. Lycophron Chalcidensis, ex Eubœa, filius Articlis, adoptione verò, Lyci Rhegini, grammaticus, & poeta tragicus, vnus de septem, qui Pleias, *vel, Pleiades* appellantur. Eius verò tragœdiæ sunt hæ, Æolus, Andromeda, Aletes, AEolides, Elephenor, Hercules, Supplices, Hippolytus, Cassandris, Laius, Marathonij, Nauplius, Oedipus prior, & posterior, Orphanus, Pētheus, Pelopidæ, Symmachi. i. *Socij*, Telegonus, Chrysippus. Ex his verò Diascene, *siue historica narratio*, est Nauplius. Scripsit & illam, quæ vocatur Alexandra, obscurum illud poema.

Λύκιος. Lycomis. *Genitiuus à recto* Λύκιος. *Lycon, Proprium viri nomen. Vide Eustath. in* Λύκιος.

Λυκωρεύς. Lycoreus, vel Lycorensis. Et Lycorea, nomen vrbis, *vnde Lycoreus dictus.*

Λυκωρεῖ. Lycori. *Vide Steph. de vrbibus, in* Λυκώρεια, *à qua dicti* Λυκωρᾶς, Λύκωρις, ὁ Λυκωρεύς.

Λύκτιος. Lyctius. *Incola, & ciuis vrbis Lyctæ, quæ est in Creta.*

Λυμαντήρ. Labefactator. Corruptor. Noxius. Qui nocet. Qui lædit.

Λύματα. Pignora. Præmia, quæ dantur alicuius soluendi, liberandique causâ, quasi diceres λύσιμα, & λυτρώσιμα. id est, solutoria, & redemptoria, vel liberatoria.

Λύματα. Purgamenta. Ventris excrementa in secessum, *& latrinas excidentia.* vt, Et præter communem hominum legem, *præter commune gentium ius*, legatos pararunt, quorum vestem excrementis humanis polluerunt. *vel, sordibus humanis fœdarunt.*

Λύμα τοῦ γήρατρίφη. *Sic apud Sophoclem in Oedipo Coloneo scribitur. pag.* 298. *M. Schol.* λύμα. κάθαρμα ἔστιν, ἀπαιδεύτως μίχει γήρως μόνον. Piaculum senectuti alemanebis.

Λυμαινόμενον. &c. *Aristoph. in Nubibus. pag.* 106. *v.* 1351. *Schol. annot.* 9. Labefactantem adolescentulos. Pro, contumeliosè tractantem, & corrumpentem adolescentulos. Sic enim ipsis *Attico est* familiare

Λυμαίνομαί σου. Inficio, vitio, labefacto, corrumpo te. Et λυμαίνων. Vitians. Labefactans. Corrumpens. Perdens. Lædens. Accusatiuo etiam *gaudet* τὸ λυμαίνομαι. vt, Sus ex querceto, *vel, ex Sylua prosiliens* ipsam læsit, *corrupit, interfecit.*

Λυμεών. Labefactator. Vitiator. Corruptor. Perditor. Sophocles *in Aiace. pag.* 34. *v.* 11. *v.* 12.

Et mea arma, nec certaminum præsides vllis
Proponent Græcis, nec ille perditor meus. vel, illa pestis mea.
Dicit Aiax.

Λύμη. Lues. Labefactatio. Damnum. Pernicies. Iniuria. vt, Ille verò ipsos comprehensos fœdè tractat omni iniuria, & extensione *membrorum*, & varia torsione, *variis tormentis, variisque cruciatibus ipsos torquens, & crucians*, & supplicio decentissi-

mo, τῷ commenientissimo plectir. in conspicuo. i. excelso colle crucifigens ipsos. l. αὐτούς.

διεσταυρωμένους ἐν ὑψηλῷ λόφῳ σταυρώσας αὐτούς. A

Λυόμβρ. Soluens. Pro, Redimens. Absoluens. Liberans. Ita Plato.

Λυόμβρος ἀπὸ τοῦ λυτρούμβρος, ἢ ἀπολύων, ἤτοι πλάτων.

Λύω. Genitiuo. Soluo. Libero, vt, Nunc fluuij hybernis viis soluti. *liberati.* Accusatiuo etiam. vt, Solue omne iniusticiæ vinculum.

Λύω. γενικῇ. νῦν ποταμοὶ χειμερίων ὁδῶν λυθέντες. αἰτιατικῇ δὲ, λύε πάντα συνδέσμον ἀδικίας.

Λύπη. Dolor. Mœror. Molestia. Aegritudo. Et pluralis αἱ λύπαι, *vel* λόπαι. Λύπη autem. i. *aegritudo est* συσταλὴ ἄλογος ψυχῆς. *Sic enim videtur legendum, vt & VVolf. & ex sequentibus colligitur.* Animi sine-ratione contractio. Quare *virum* bonum, *& virtute præditum* dolere non oportet. Eius verò species *sunt* inuidia, æmulatio, zelotypia, odium, perturbatio, amentia, dolor, confusio. *Hinc verbum* λυπέω. *f. Dolere-afficio. Sophocles in Electra. pag.* 82.

Λύπη. Ὁ καὶ τὸ πλημμελητικὸν, αἱ λύπαι. συστολὴ ἄλογος ψυχῆς. διὸ οὐ λυπηθήσεσθαι τὸν σπουδαῖον δεῖ. εἴδη δὲ αὐτῆς, φθόνος. ζῆλος. ζηλοτυπία. ἔχθος. ἐνόχλησις. ἄνοια. ὀδυμία. σύγχυσις. B

Quid enim me dolore-afficit hoc, si verbo mor-tuus,
Factis eliadam-saluus, & reportem gloriam?
Puto enim nullum verbum cum quæstu con-iunctum, *esse malum.*

Τί γὰρ με λυπεῖ τῆδ' ὅταν λόγῳ θανὼν,
Ἔργοισι σωθεὶς, κἀξενίγκωμαι κλέος;
Δοκεῖ μοὶ οὐδὲν ῥῆμα συὸ κέρδει κακόν.

Λύπη longum *habet* τὸ λυ.

Λύπη τὸ λυ μακρόν.

Λυπηρόπεσι σταλαγμοῖ. Stillicidio molestiores. Hoc dicitur propter illam insultationem, quæ fit dum stillæ continenter decidunt.

Λυπηροπέσι, σταλαγμῶ, διά τὸ ἐν ταῖς συνεχεῖς καταστάζεσθαι ἐπήρειαν λέγειν. C

Λυπινάρια. Lupinarici Genus Leguminis. Quæ vocant. i. Lupinos. Alij verò, θέρμα. i. Lupina. Rectus *casus singula is est* τὸ θέρμον. i. Lupinum. *Vt enim apud Græcos & masculeo, & neutro genere dicitur* θέρμος. i. & θέρμον. τό. *Sic etiam apud Latinos dicitur Lupinus, & Lupinum.*

Λυπινάρια. εἶδος ὀσπρίου. ἃ θέρμους καλοῦσιν. οἱ δὲ θέρμα. ἡ δοτέα τὸ θέρμον.

Λυπρά. Sterilis, exilis, tenuis, pauper. Quintius autem Cincinnatus, *l.* Κόιντος. qui fuit Dictator, adeò moderatus, & temperans fuit, vt in exiguo tugurio, & parua terræ mensura. *i. & in exiguo agro* viueret, & in rustica vita. manibus propriis victum sibi parãs, acquiesceret. Qui Dictator designatus, forte-fortuna terram aratro proscindens laborabat. Qui, postquàm-abluit *manus, ad eos, à quibus ad Dictaturam accersebatur,* rediit. & cum hostibus congressus, per vim *eos* vincit, & hostium ducem ducit captiuum. Tenui autem cibo vescebatur, & durè dormiebat, & *rebus* omnibus vtebatur longè parciùs, *& tenuiùs,* quàm flagitaret ipsius potestas, *autoritas, & amplitudo.*

Λυπρά: ὅτε δὲ ἐν ὠμοῖς κυάμοις κεκμηκὼς ὁ γεωργὸς δικτάτωρ μέγιος, καὶ σώφρων, ὡς δὴ καλύβῃ λυπρᾷ, καὶ ὀλίγῳ γῆς μέτρῳ ζῶν. τὸν αὐτουργόν τε ἀγαπᾶν βίον. ὃς δικτάτωρ περιβαλλόμενος, ἔτυχεν ἀρότρου πονούμενος. ὃς δοκιμαζόμενος, ἐπάνεισι. καὶ συμβαλὼν τοῖς πολεμίοις, κατακράτος νικᾷ. καὶ τὸ στρατηγὸν τῶν πολεμίων ἄγει αἰχμάλωτον. λυπρά τε σιτούμενος, καὶ σκληρῶς ἐγκαθεύδων, καὶ πᾶσι κεχρημένος πολὺ εὐτελέστερον, ἢ περὶ τὴν ἐξουσίαν. D

Λυπρά. Pauper. *g. f. Vt in epigr.*

Etenim possidebat non magnum istud
Prædiolum in paupere isto terræ-tumulo.

Λυπρὸν πενιχρόν.
Πέπαται γὰρ οὐ μέγα τοῦτο
Κλῆρον τὸ λυπρὸν τῆδε γεωλοφίῃ. E

NOTÆ.

Πέπατο.] Sic fortasse legendum,
—ἢ γὰρ πέπατ' οὐ μέγα τοῦτο.
Pro ἐπέπατο. Possederat, possidebat. Est autem tertia persona singul. plusq. perf. pass. ἀπὸ τοῦ πάω. acquiro, possideo. Vide Eustath. in Ποιήματα. Consule Pindar. Lex. in Πέπατο.

Λυπρὸν. Graue. Molestum. Dolorem-inurens. Et λυπρόγαιον. Sterile, vel tenue. parúmque ferax solum. Soli-sterilitas. Appianus. Nam ipsa soli-sterilitas, & paupertas vos ad latrocinium ducit, *ac impellit.* Ego verò bonam terram pauperibus amicis dabo.

Λυπρὸν, ἐπαχθὲς, λυπηρόν. Ὁ λυπρόγαιον, ἀπαιωρὸς. τὸ δὲ λυπρόγαιον, καὶ πενιχρὸν ὑμᾶς εἰς λῃστείαν ἄγει. δώσω δ' ἐγὼ πενομένοις φίλοις γλῶ ἀγαθῶ.

Λύρα. Lyra. syllaba υ brevis est. vt, Cognosces Alcmana lyræ pulsatorem Lacænæ.

Λύρα. βραχὺ τὸ υ. εἰδήσῃς ἀλκμᾶνα λύρης ἐλατῆρα λακαίνης. F

Λύσσα, Rabies. Furor. Insania.

Λύσσα. ἡ μανία.

Λύσανδρος. Lysander. Lacedæmoniorum nauarchus. i. Classis-præfectus.

Λυσανδρος. ναύαρχος λακεδαιμονίων.

Λυσανίας, &c. *Aristoph. in Nubibus. pag.* 116. *v.* 9. Soluens-cruciatus paternorũ magnorum malorũ. Qui

Λυσανίας πατρῴων μεγάλων κακῶν. ὁ λύων

patrem

A τὰς τῶ πατρὸς αἰτίας. ἀνόμασται παρὰ τοῦτο ἡ λύξις. σοφοκλῆς.

Ζεὺς νόσον ἄγει τὴν πολεμάρχην, καὶ σωτῆρα,
Καὶ ἀτρείδην.

patrem magnorum malorum cruciatibus liberat. Hoc vocabulum est factum. Sophocles.

Iupiter reditum adducit victorem pugnæ, & sedatorem dolorum,
Et Atridem. N.L.

Λυσσάει. Rabiosè. Furens. Insaniens. Insane. *Aristoph. Lysistrata. pag. 567. vers. 39.* Et canem rabiosum, aspidem, ranunculum, *vel, rubetam, ranam venenosam, in sicco semper rubentem, sic dictam à rubis, in quibus plerunque vitam ducit*, serpentem, & ladicèas accuratè fugere. *N. L. Vulf.* Λαοδικίας. i. *Laodicenses. Æ. P. fortasse*, Λαοδίκης. i. *Laciadæ, de quibus Er. ad. Chil. 2. Cent. 10. col. 606. ad. 53. Laciada.*

Λυσσάει. Λυσσάει. Λυσσάει. Λυσσάει.

Λυσσάει. Λυσσάει. Λυσσάει. Λυσσάει.

B

N O T Æ.

Λυσσάει.] Aristoph. Lysistrata. pag. 567. v. 39.

Οὐ τὸ σὸν εὐχὴ πάντα γ' ὦ λυσσάδη.

Ergo (vt ex Suida colligitur) λυσσάδης vocatur ὁ λυσσαλέος καὶ τῇ ἰδίᾳ λύσσῃ αὐτὸς ἑαυτῶν. Rabiosus, & qui sua rabie dolores, & cruciatus aliis affert, & inserit.

Λύσαι. λύσις δὲ, καὶ λίση, ὄνομα κύριον.

Λύσῃ. αὐτὴ τῶ λυσάτω. νόμων σύνταγ. ὃς ἀναλαβὼν ὁ κεκτημένος ἀπὸ τοῦ πληγέντος δεδεμένον αὐτὸν, μὴ λύσῃ πρὶν αὐτὸ ὁ δοῦλος πάσχῃ τὸ πληγέντα.

C

Λυθεὶς. κατενεχθείς.

Λυσίας. κεφάλου, συρακούσιος ῥήτωρ. μαθητὴς τισίου, καὶ νικίου. εἰς τὴν μὲν δημοσθένους δέκα ῥητόρων. ἐτύχθη δὲ ὁ αὐτὸς μετοικήσαντος τοῦ κεφάλου σὺν αὐτοῖς. γηραιὸς δὲ ἐπῆλθε πρὸς τὰς θουρίους φύλακα σὺν ἀδελφοῖν δυοῖν κοινωνήσων τῆς ἀποικίας.

D εἶτα ἐκπεσὼν ἐκεῖθεν ὑπ' ἀτθίδος μοῦσ', ἐπανῆλθεν εἰς ἀθήνας ἄγων ἔτος μ'. λόγοι δ' αὐτοῦ λέγονται εἶναι γνήσιοι, ὡσεὶ τξ'. καὶ ἕτεροι πρὸς τούτοις ἀμφιδοξούμενοι. τὴν δὲ καθαρὸν τῶν φράσεως, οὐδεὶς ἴσχε μιμητὴν, πλὴν ἰσοκράτους. ἐγραψε δὲ καὶ τέχνας ῥητορικάς. καὶ δημηγορίας. ἐγκώμια τε, καὶ ἐπιτολὰς ζ'. μίαν μὲν θεαγματικὴν. τὰς δὲ λοιπὰς, ἐρωτικάς. ὧν αἱ πέντε πρὸς μειράκια.

Λυσίζωνος γυνή. ἡ ἀνδρὶ πλησιάσασα. αἱ δὲ παρθένοι, μέλλουσαι πρὸς μίξιν ἔρχεσθαι, ἀνέτιθεσαι τὰς παρθενικὰς αὑτῶν ζώνας τῇ ἀρτέμιδι.

E

Λυσικράτης. ἔτος φαρμάκῳ πρὶ ἰμέλαινε τὰς ἑαυτοῦ τρίχας. ἀριστοφάνης.

Οὐδ' αὖ εἰ τὸ φάρμακον
Ἥψουσ' ἐτύγχαν', ὡς λυσικράτης μελαίνεται.

F

Καὶ αὖθις.

Ἦ λυσικράτης μὲν ἴσα τοῖς καλοῖσι φρονεῖ.

Λύσαι. Soluisse. λύσις verò, & λύση, nomen proprium, Lysis, & Lyse.

Λύσῃ. aor. 1. act. 3. pers. singul. pro λύσατω, 3. pers. imperat. eiusdem ar. 1. act. Soluat. *Plato, libro* legum nono. Dominus ipsum vinctum accipiens à percussore, ne soluat, priùs quàm ipse seruus percusserit illum, qui ipsum percussit. τὸν πλήξαντα *l. vel Attice iam pass. pro act. posuit. N. L.*

Λυθεὶς. Delatus. *N. L.* Λυθείς. *Solutus. Liberatus. à* λύω. *Sed alterum vt à* λύζω *videtur deductum, vel insertum* σ *in* λυθείς.

Λυσίας. Lysias, Cephali F. Syracusanus orator, discipulus Tisiæ, & Niciæ. Vnus de decem oratoribus, qui cum Demosthene *recensentur*. Natus est Athenis, cùm Cephalus eò migrasset. A Ætatis autem anno decimoquinto, Thurios abiit, cum duobus fratribus, coloniæ particeps futurus. *in coloniam ab Atheniensibus eò missam.* Postea propter Atticarum partium studium inde pulsus, rediit Athenas, ætatis anno 47. Eius autem orationes germanæ perhibentur esse vltra 300. & aliæ præter eas, de quibus ambigitur. Dictionis autem puritate neminem habuit imitatorem, præter Isocratem. Scripsit etiam artem oratoriam, *siue dicendi præcepta.* & concliones, & laudationes, & orationes funebres, & epistolas 7. vnam quidem pragmaticam, reliquas verò, amatorias, quarum quinque sunt ad adolescentulos.

Λυσίζωνος γυνή. Mulier soluens zonam. Mulier, quæ zonam soluit. Id est, quæ ad virum accessit, & *cum eo concubuit.* Virgines ad congressum ituræ, *viro nuptura*, suas virgineas zonas Dianæ dedicabant. λυσίζωνος. Εἰλείθυια. *Lucina, qua parturientium zonam soluit, vt earum partum faciliorem reddat, doloribusque liberet. Theocrit. Idyll. 17. pag. 144 v. 60. & Idyll. 27 pag. 236. v. 54. & 55. & Apollon. τῶν Ἀργοναυτικῶν lib. 1. pag. 15. v. 288. μίτρῃ λύειν dicit. Vide Schol.*

Λυσικράτης. Lysicrates. Hic medicamento quodam suos capillos nigros faciebat. *intingebat, vt nigri viderentur, & canities occultaretur, atque sic iunior existimaretur. Er. ad. Chil. 3. Cent. 4. col. 710. ad. 78.* Aristophanes *in Ecclesiaz. pag. 501. v. 35. 36.*

Neque si medicamentum
Coquens esses. i. coqueres, *quo Lysicrates nigrescit*, niger fit, capillos tingit, nigrósque facit.

Et rursus idem Aristoph. in eadem fabula. pag. 499. v. 21.

Ille Lysicratis igitur nunc nasus æque ac formosi sentiet. i. Ille Lysicrates, qui talem habet nasum, de se magnificè sentiet, & propter suũ nasum superbiet æquè, ac formosissimi quique viri, qui pulcherrimũ habet nasũ.

Quia ſimus erat, & fœdus, & fur, & obſcurus, *ac ignobilis*. Et prouerbium. Lyſicrates, Athenienſium dux, largitionibus-inhians, & munera *captans*.

Λυσιμάχεια. Lyſimachia. Nomen vrbis.

Λυσίμαχος. Lyſimachus. Ille quidem, cuius meminit Demoſthenes in *oratione* de fratribus, erat illius Ariſtidis Iuſtifilius. Ille verò, cuius *mentionem facit* Lycurgus, erat vilis melopœus. *i. verſificator*.

Λύσιππος. Lyſippus. Ex eius fabulis ſunt, Bacchæ. vt ait Athenæus tertio Dipnoſoph. lib. & 8. Sunt & aliæ eius fabulæ, vt Thyrſocomus.

Λυσίστρατος. Lyſiſtratus, & Thumantis, pauperes *erant*. Ariſtophanes *in Equitibus. pag.* 253. & 254.

Nihil in Lyſiſtratum,

Neque etiam in *Thumantin illum Lare-carentem*. i. pauperem, qui nullam habet domum, vbi poſſit habitare, *rurſus* oportet

Proferre quod inurat dolorem, volente corde. ſponte noſtra. ἑκοῦσῃ, non eſt in Ariſtoph.

Λυσιτελές. Bonum. Vtile. vel quod expedit, & *conducit*, quia perſoluit ea, quæ penduntur, & *conferuntur* in ipſum, ita vt permutationem ex negotiatione factam ſuperet vtilitate. *N. L.* Et Diodorus Siculus dicit. Tryphon verò Victoriam auream à Se confectam miſit Romam. Exiſtimabat enim Romanos, partim quidem, propter vtilitatem, partim verò, quòd hoc eſſet boni-ominis-ſignum, illam Victoriam accepturos. *L. σεσῆξθαι. vel αὖ particula ſubaudiuntur, quæ vim futuri denotet.*

Λυσιτελεῖ. Datiuo. Profuit. Sum commodus. Vtilitatem, vel lucrum affero.

Λύσιοι τελεταί. Lyſia ſacra. *Q. d. Solutoria, vel Liberatoria ſacra*. Bacchi ſacra. Bœoti enim capti à Thracibus, cùm in Trophonij *antrum* fugiſſent, & ille per ſomnium *Bœotis* dixiſſet, Bacchum ipſis adiutorem fore, Thraces ebrios aggreſſi, alij alios ſoluerunt, & Bacchi Lyſij. *i. Solutorij, ac Liberatoris* templum cõdiderunt, vt *ſcribit* Heraclides Ponticus. Ariſtophanes verò *tradit hoc ideo factum*, quòd Thebani vitem à Naxiis redemiſſent.

Λυσομανεῖς. Ob rabiem furentes. Ob inſaniam ad rabiem adactos. *Epigr. lib. 6. pag. 426. epigram. 76.* In rhombi morem vibratos, *rotatos* agitans ob rabiem furentes capillos.

Λυσόμενος. Soluturus. Liberaturus.

Λῦσον νόμους. *Ariſtoph. in Anibus. pag. 376. v. 8. habet* χέσον, *quod à χέω, fundo. fut. χεύσω, & χύσω. aor. 1. ἔχυσα. imperat. χέσον. ἄτω*. Funde modos ſacrorum hymnorum. Pro, cane. *vide* Νέμω *in Lex*.

Λῦσον σὸν. Solue tuum calceum, *tuos calceos*, Deus Moſi dixit, Eſt in voce Ὑπόδημα.

Λυτο. Solutus eſt. Sedatus eſt. Finitus eſt. Homerus. Λυτο δ' ἀγών. Solutum autem, *ſedatum, ac finitum* eſt certamen.

Λυττῶντες. Rabie laborantes. Rabioſi. Furentes. Inſani.

Λύτρα. Merces. Precium ſolutionis. i. redemptionis, ac liberationis. Vel ea, quæ dantur pro libertate, vt aliquis ex barbarorum ſeruitute liberetur.

Λυτρωτής. Redemptor. Liberator. *Act. Apoſt. cap. 7. v. 35.* Dauid dicit. Domine adiutor mi, & redemptor mi. Dominus *autem ab eo vocatur*, vt cõditor, & opifex *totius mundi*. Adiutor, vt qui legis adimentũ dederit. Legẽ enim (inquit) adimenti causâ dedit. Re-

Ἐπιδὴ σιμὸς ἦν καὶ αἰσχρὸς, καὶ κλέπτης, καὶ ἄσημος. καὶ παροιμία. Λυσικράτης δωρεοδοκῶν, στρατηγὸς Ἀθηναίων. A

Λυσιμάχεια. ὄνομα πόλεως.

Λυσίμαχος. ὃν μὲν δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῶν ἀδελφῶν μνημονεύει, ἀριστείδου μὲν ὄντος τοῦ δικαίου. ὃς δὲ λυκοῦργος, μελοποιὸς ἦν δύτελής.

Λύσιππος. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι, βάκχαι. ὡς ἀθήναιός λέγει ἐν γ' δυσσοσοφιστῶν, καὶ ἐν τῷ ἡ. καὶ ἕτερα αὐτοῦ δράματα. θυρσοκόμος. B

Λυσίστρατος. καὶ θούμαντις. πένητες. ἀφιλοσοφαίνης.

Μηδὲν ὡς λυσίστρατον,
Μὴ δ' θούμαντι τ' αἴσιον αὖ

Λυσιτελῆ ἑκούσῃ καρδίᾳ.

Λυσιτελές. ἀγαθόν. ὠφέλιμον, ἢ συμφέρον, ὅτι λύει τὰ τελούμενα εἰς αὐτὸ, ὥστε τὴν αὐτὴν καταλλαγὴν τὴν ἐκ τῆς πραγματείας ὑφαίρειν τῇ ὠφελείᾳ. καὶ διόδωρος ὁ σικελιώτης φησίν. ὁ δὲ τρύφων, νίκην χρυσῆν κατασκευάσας, ἐξαπέστειλεν εἰς τὴν ῥώμην. ὑπελάμβανε γὰρ τοὺς ῥωμαίους, ἅμα μὲν διὰ τὸ λυσιτελὲς, ἅμα δὲ διὰ τὸ δυσοίωνον εἶναι, σεσῆχθαι τὴν νίκην. C

Λυσιτελεῖ δοτικῇ.

Λύσιοι τελεταί, αἱ διονύσου. βοιωτοὶ γὰρ ἁλόντες ὑπὸ θρᾳκῶν, καὶ φυγόντες εἰς τροφωνίου, κατ' ὄναρ ἐκείνῳ δίδυσον ἵστασθαι βοηθὸν φήσαντος, μεθύσαι βαπτίζοντες τοὺς θρᾷκας, ἔλυσαν ἀλλήλους. καὶ διονύσου λυσίου ἱερὸν ἱδρύσαντο, ὡς ἡρακλείδης ὁ ποντικός. ἀριστοφάνης δὲ διὰ τὸ λυτρώσασθαι θηβαίους ἀπὸ ναξίων ἄμπελον. D

Λυσομανεῖς. ὑπὸ μανίας λελυσπκότας. ῥομβητὰς δοτίων λυσομανεῖς πλοκάμους.

Λυσόμενος. λυτρούμενος. E

Λύσον νόμους ἱερῶν ὕμνων. αἰτὶ τοῦ ᾄσον.

Λύσον σου τὸ ὑπόδημα, ὁ θεὸς φησὶ πρὸς τὸ μωϋσῆν. ἔξιν δὲ τοῦ ὑπόδημα.

Λῦτο. ἐλύθη. ἐπαύθη. ἄμπεχε. λῦτο δ' ἀγών.

Λυττῶντες. μαινόμενοι.

Λύτρα. μισθὸς ἢ τὰ παρεχόμενα ὑπὲρ ἐλευθερίας ὅτι τοῦ λυτρώσασθαι βαρβάρων δουλείας. F

Λυτρωτής. ὁ δαβὶδ φησὶ. κύριε βοηθός μου, καὶ λυτρωτά μου. κύριος, ὡς πανταχοῦ, καὶ δημιουργός. βοηθὸς δ', ὡς τὸν ἐκ νόμου βοήθειαν δεδωκότος. νόμον γὰρ φησιν εἰς βοήθειαν εἶναι. λυ-

Α τερπὴς ἢ, ὡς ἀπὸ τῆς παλιγγενεσίας ἢ βαπτίσματος, τῆς φθορᾶς ἐλευθερούσης φθορεύς, καὶ τῆς δαιμόνων δουλείας λυτρούμενος. καὶ ἀφθαρσίαν, καὶ ἀθανασίαν δωρούμενος.

Λυτρεών. ὁ ἀφιδρών, ἢ λυτρώνων βάρβαρα. ἀπὸ τοῦ ἀφιδρών.

redemptor verò, vt qui per regenerationem baptismatis, à priore corruptione liberarit, & à dæmonum seruitute vindicet, & vitam-corruptionis-expertem, & immortalitatem largiatur.

Λυτρών. Secessus. *Locus secretior, in quem homines secedunt, vt naturæ necessitati pareãt. Quem propterea Itali vocant Necessario. Latini, lauatrinam à lauando, vel à lauando, quasi lauatrinam. Consule Varr.* Et λυτρῶνες *in genit. plur. sunt* barbara. Est in voce Ἀφιδρών.

Λύχνιον. ἀδιτέρως λέγεται τὸ λύχνιον. καλοῦσι γὰρ λυχνίον τὴν αἰακειμένων αὐτοῦ, ἀργυρᾶ ἢ ἰδίᾳ ταῦτα, τὸ ἕτερον φέρειν ἀράμενον ἐμφανές.

Λύχνιον. Genere-neutro dicitur τὸ λύχνιον. Candelabrum. vel Lucernula. vt, Duorum candelabrorum (hæc autem erant argentea) sibi dedicatorum alterum ab eo apertè sublatum ferri, *vel abportari* iussit.

Λυχνιτάειον. Lychnitarium. Gemmula lychnites.

Λυχνίτης λίθος. Gemma lychnites. *Species pyropi, & carbunculi, quòd noctu luceat instar accensæ lucernæ.*

Λύχνον. Lucernam in meridie accendis. De iis, qui in tempore incommodo. *i. intempestiuè* aliquid faciunt. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 5. col. 481. ad. 6.*

Λύχνων ἀφαί. *Ita vocant q. d.* Lucernarum accensiones. *i.* tempus, quo lucernas accendunt. *vide Soph. in Aiace. pag. 18. v. 285. & 286. & Schol.*

Λυχνοῦχος. φανός. λαμπτήρ. Fax. Lampas. Lucerna. *vel qui facem, lampadem, lucernam fert.*

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Μ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ.

ΤΟ Μ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

PRINCIPIVM LITERAE M.

M. CVM A.

Μά. τοῦτο ὅμηρος, ὡς συλλαβῆς τάξιν ἴσχον τίθησι. καὶ ποτὲ μὲν αὐτὸ τὸ μά, τοῦ ναὶ χρῆται. ὡς ναὶ μὰ τόδε ὑκνιπτρον. ὅτι ὄμνυσιν. ὅτι ἢ ὀμόμνυσι τις, συζεύγνυσι τὸ τῆς ἀποφάσεως. οἷον, οὐ μὰ Δὸς Ἀπόλλωνα. καὶ ἐν ὀδυσσείᾳ. οὐ μὰ ζῆν' ἀγέλαε. ἡμεῖς ἢ τὸ μά, ὡς μέρος λόγου ἀπομνυώτης παραλαμβάνομεν. μὰ τὸν δία λέγοντες. ἔστι ἢ καὶ ἐπίρρημα εὐκτικόν.

Μά'. Homerus hoc ponit vt syllabæ *redundantis* ordinem, *& locum* habens. Interdum quidem pro μά, vtitur particula ναὶ, *vtranque coniungit, ita vt* ναὶ *præcedat, &* μὰ *sequatur.* vt, *Iliad. A. pag. 29. v. 28.* Ναὶ μὰ τόδ' ἐπιτέλλεται. Certè per hoc sceptrum. quum iurat. Quum verò aliquid iureiurando-negat, *tum hoc* μὰ coniungit aduerbium negantis, οὐ, vt, οὐ μὰ Δ' Ἀπόλλωνα. Haud enim per Apollinem. Et in Odyssea οὐ μὰ ζῆν' ἀγέλαε. *Sic enim suspicor legendum, vt Iupiter infernus intelligatur, qui populos ad inferos ducit. Est enim Plutonis epithetum* ἀγέλαος. *vide M. Etym. col. 822. in* Ἀγελαίος. Non per Iouem ductorem-populorum. Nos verò particulam μὰ, vt orationis partem assumimus, quum aliquid iureiurando-negamus, dicentes, μὰ τὸν δία. Non per Iouem. Est autem aduerbium optantis. *Imò potius affirmantis, vel negantis, pro variis particulis præcedentibus. vt,* ναὶ μὰ τόδε, *est affirmantis, certè per hoc.* Οὐ μὰ τόδε. *Non per hoc, est negantis. vtrunque tamen interpretari debet.*

Μαγγάνα. τὸ οἰνηρὸν ἀγγεῖον ἐκ ξύλων κατασκευασμένον.

Μαγγάνα. Mangana. Vinarium vas ex lignis confectum. *i. ligneum.*

Μαγγανεία. ἡ γοητεία. ὁ ἢ, ὥσπερ ἐφεῖπεν ἐκ μαγγανείας χαλεπῇ, καὶ πολλοὺς δι' τοῦτο ἀλόντας ἀπώλεσε. φερεκύδης. καὶ τὸ ἄθρα μαγγανείας κατειλῆφει πολλαῖς.

Μαγγανεία. Incantatio. Præstigiæ. vt, Ille verò propter incantationem, *& quasdam præstigias*, in grauem morbum incidit, & multos ob hoc *præstigiarum crimen* captos affecit-supplicio. Procopius. Et virum multis ceperat præstigiis.

Μαγγάναν. οἱ Γαλοὶ ὀνομάζουσιν. ἔστιν ἐκ τοῦ ξύλου.

Μαγγάναν. Manganam. Vinarium vas, ex lignis confectum. *i. ligneum*, quod Itali manganam vocant. Est in voce Γαλ.

Μαγγανευτής. ὁ μιγνὺς παντοδαπὰ πρὸς φιλαχισμόν.

Μαγγανευτής. Mango. Qui res varias miscet ad imposturam *faciendam. Præstigiator. Impostor.*

Μάγγανον. ἀποδόξον τι. λέγεται ἢ καὶ ἢ

Μάγγανον. Aliquid admirabile, quòd à communi

mortalium opinione remotum est. Inopinatum. Incredibile Incantatio etiam, *& omne præstigiarum, & impostura genus* vocatur μαγγανεία. vt, Dux verò curatores mangoniorum, *& præstigiarum* interrogauit, & rogauit, vt prædictionis à Magis *facta sibi* vestigia proponeret. A

γοητεία μαγγανεία. ὁ γὰρ στρατηγὸς, τοὺς θεραπευτὰς τῶν μαγγανευμάτων, διηρώτα, & ἠξίου ἴχνη προθέσεως προρρήσεως ὧν ἐμαγγάν.

Μαγάς. Magas. Lignum quadratum subincuruum, quod in se recipit citharæ chordas, & sonum *format, ac* edit. Citharæ, Lyræque fulcrum, quod chordas gestat, *ac sustinet, quod à recentioribus Græcis vocatur* καβάλλης, *vel* καβάλλικος, ὁ. *vel* καβάλλις, ιδος, ὁ. *vnde latinum caballus, quam vocem legimus apud Horat. Epist. lib. 1. pag. 357. v. penult. ad Villicum. Sic autem equus appellatur, vnde Italicum, Cauallo, & diminutiuum caualletto, Gallicè, Cheual, & Chenalet, q. d, equulus, parvus equus. Per similitudinem verò quandam, & figuratè, sic vocatur illud lignum, fulcrúmque, quòd lyræ chordas fulcit, & sustinet.* Est autem etiam tractalis particula. *N. L. fortassè significantur lyra, vel alius instrumenti musici, verticilla, quæ chordas trahant, & circumuoluunt, & quibus fides intenduntur.*

Μαγάς. σανὶς τετράγωνος ὑπόκυφος, διεχομένη ἐν αὐτῇ τὰς τῆς κιθάρας νευράς, & ὑποτείνουσα φθόγγον. ἢ δ' κιθαρας καβάλη, καὶ τὰς λύρας, ἢ τὰς νευρὰς βαστάζουσα. ἔστι γὰρ εἰλητικὸν μόριον. B

Μαγδαλινή. Magdalene. *Nomen est deductii à loco.*

Μαγδαλινὴ. ἀπὸ τόπου.

Μαγεία. Magia. Est *autem* inuocatio dæmonum beneficorum, ad alicuius boni constitutionem. *i. ad aliquid bonum efficiendum,* vt *fuerunt* Apollonij Tyanei oracula. Goetia verò, *q. d. Lamentatio,* est maleficorum dæmonum inuocatio, quæ fit circum sepulchra, *quum manes per inuocationem cum fletibus & lamentis, ex sepulchris eiciuntur.* Pharmacia verò, *q. d. Medicatio, veneficium, vocatur,* quum per aliquam *rerum aliquarum* letalem compositionem ad amorem conciliandum, aut aliter. *i. alia de causa,* per os aliquibus *aliquid hauriendum, aut comedendum* datur. Hepatoscopia verò. *i hepatis, sine secoris inspectio, dicitur* ipsa viscerum, *ac intestinorum* dissectio, per quæ, *per quorum inspectionem,* futura prædicebant. Dissecantes enim *victimas, & earum intestina,* quædam signa spectabant in hepate, *vnde coniiciebant, & prædicebant ea, quæ euentura erant. L.* ἐξιάομαι. Est autem hoc in γοητεία. C

Μαγεία. βδέλυξις ὅτι δαιμόνων ἀγαθοποιῶν πρὸς ἀγαθοῦ τινος σύστασιν. ὡς τὰ τῆ Ἀπολλωνίου τὰ τυανέως θαυμάσματα. γοητεία δὲ βδέλυξις ὅτι δαιμόνων κακοποιῶν περὶ τοὺς τάφους γινομένη. φαρμακεία ἤ, ὅταν διά τινος σκυβαλίας θανατηφόρου πρὸς φίλτρον, ἢ ἄλλως δοθῇ τισι διὰ στόματος. ἡπατοσκοπία δὲ, ἡ τῶν ἱερείων ἀνάλυσις, δι' ὧν προεμβύουσι τὰ συμβησόμενα. ἀεστίμουντες γὰρ, σημεῖά τινα ἐνθεώρουν ἐν τοῖς ἥπασι καὶ ἔστιν ἐν τῇ γοητεία.

Μάγειρος. Coquus. Qui mazas. i. placentas partitur. Et Μαγειρεῖον. Coquina, siue culina.

Μάγειρος. ὁ τὰς μάζας μαείζων. καὶ μαγειρεῖον.

Μαγῆα. *Accusatiuus est Ion. pro communi* μαγεία, *quod à* μαγεύω. Abstersorem. Detersorem. Purgatorem. *Epigram. lib. 6. pag. 418. epigr. 127. l.* τὸν τι μαγείαν, *vt sic accusat. à recto* μαγῆας. ὁ. abstergentem, detergentem purgantem. & f. g. purgatricem. D

Et purgatricem
Spongiam sub valida inclinatam securi.

Τόν τι μαγῆα.
Σπόγγον ὑπὸ σιβαρᾷ κεκλιμένον κοπίδι.

Μὰ γλῶ. Per Tellúrem. Μὰ παγίδας. Per laqueos.

Μὰ γλῶ. μὰ παγίδας.

Μὰ νεφέλας. per nubes. Μὰ δίκτυα per retia. *Est autem integer versus, qui continet hæc omnia. Legitur apud Aristoph. in Auibus. pag. 375. v. 22.* Sic & quęuis iurabant.

Μὰ νεφέλας. μὰ δίκτυα. ὅτι καὶ τὰ τυχόντα ὤμνυον.

Μὰ κρηνὰς. Per fontes. Μὰ ποταμούς. Per fluuios. Aristoph. Auibus. *Idem in Ranis. pag. 183. v. 23.* μὰ τὸν. *Per illum. Reticetur Dæmonem, ne temere iurare videatur. Consule scholia.*

Μὰ κρηνὰς. μὰ ποταμούς. ἀριστοφάνης ὄρνισι. E

Μαγικὴ. Magica. Ars magica. Hanc Medi, & Persæ inuenerunt. Differt autem a Goëtia, & ab ipsa Pharmacia. *vide* Μαγεία, & Γοητεία.

Μαγικὴ. ταύτην ἐφεῦρον μῆδοι, καὶ πέρσαι. ἡ διαφέρουσα τῆς γοητείας, καὶ αὐτῆς φαρμακείας.

Μαγίς. Gladius. Culinarius-culter. Et μάγειρος. Coquus. Qui mazas, siue placentas partitur.

Μαγὶς μάχαιρα. καὶ μάγειρος. ὁ τὰς μάζας μαείζων.

Μαγὶς ἄρτου. Idem est ac panis pars, vel buccella, vel subcineritius *panis, qui sub cinere rectus coquitur.*

Μαγὶς ἄρτου. οἷον μέρος ἄρτου. ἢ φωμὸς, ἢ ἐγχυφίας.

Μαγίστρ. *Lat. ô* Magister. Hinc μαγιστεία ἀρχή. q. d. Magisterialis Magistratus. Magisterium. *Magistri dignitas, & officium. Magistratus, quem olim gerebat equitum Magister, cui summum erat in equites imperium, vt in populum Dictatori. vt,* Theodorum etiam, qui apud Romanos honorabatur, & colebatur, ad Magisterium, *vel ad Magisterij dignitatem* promouet. *Vide Hottom. in lex. Iur. in Magisteria potestas. Illic etiam fusè docetur quàm latè pateat Magistri nomen, vnde Magisterium, & Magistratus, & Magisterianus.* F

Μαγιστεία. ἀρχή. q. d. μαγιστεία ἀρχή. ὡσὰ ῥωμαϊκὸς πωμώμορον τι, καὶ γραικόμορον. καὶ μαγιστεία ἀρχή.

Μαγιστεριανός. Magisterianus. Castrensis. *N. L. fortassè* καστρήσιος. *i.* Castrensis, *vt intelligatur ille, qui Magisterianum munus in castris exercebat. vt,* Vranius cõsecratus

Μαγιστεριανός. ὁ καστρήσιος. ὑπάτιος ὁ καστρήσιος.

A Σωσιπολιδος μαγιστριανὸς, γράμματα ἀπεδίδωκε τῷ δήμῳ τούτῳ.

Μάγκινος. ὄνομα. καὶ τὸν μάγκινον ἔγνωσαν ἐκδοθῆναι τοῖς νομάταις. καὶ μάγκυφ. ἡ μαγκυπίον.

secratus Magisterianus, literas Episcopo tradidit.

Μάγκινος. Mancinus. *Proprium viri* nomen. vt, Et Mancinum, *Consulem Romanum, ob ignominiosam pacem ab eo cum hostibus factam, ad liberandos religione Romanos*, Numantinis dedendum esse decreuerunt; Et μάγκυφ, manceps, & μαγκυπεῖον. mancipium.

Μαγκίπατος. ὁ χειραφέτος παρὰ ῥωμαίοις. *catur* manumissus. *Unde sic vocatur alicui subiectus, & astrictus, & in alterius potestate positus. Emancipatus verò manumissus, & patria potestate liberatus. Liberos autem proprie dicimus emancipari, seruos verò, manumitti.*

Μαγκιπατος. Mancipatus. Apud Romanos *ita vo-*

B Μάγνης ἰκαρίου πόλεως. ἀττικὸς, ἢ ἀθηναῖος κωμικός. ὃς πρῶτος μὲν ὀπτικὰς μωνίος ὑπεστήσατο διδασκαλίας, θ'. νίκας δὲ εἴλε, β'. ἔστι δὲ τῶν ἀρχαίας κωμῳδίας ποιητής,

Μάγνης. Magnes ex vrbe Hicario, *Vnelf. Icary Polensis F. N. L.* Atticus, vel Athenienſis Comicus. Adoleſcens autem Epicharmum ſenem attigit. Docuit, *ac edidit* comœdias nouem. Duas verò victorias reportauit. Hic *fuit* antiquæ comœdiæ poeta. *Aristoph. Equitibus. pag* 218.

Ὃς πλεῖστα χορῶν τῷ αἰτιπάλων, νίκης ἔστησε τρόπαια.

Πάσας φωνὰς ἰείς. καὶ ψάλλων, καὶ πτερυγίζων.

Καὶ λυδίζων. καὶ ψιλίζων, καὶ βατραχόμυρος

C βατραχίους,

Qui plurima chororum aduersariorum victoriæ erexit trophæa.

Omnes verò vobis voces emittens, & psallens, & pterygizans,

Et lydizans, & psenizans, & se-tingens batrachio. i. colore viridi, ranarum colorem referente,

Οὐκ ἐξήρκεσεν. ἀλλὰ τελευτῶν, δὴ γήρως. ἐ γὰρ ἐφ' ἥβης

Ἐξεβλήθη πρεσβύτης ὤν, ὅτι τὰ σκώπτειν ἀπελείφθη.

Non potuit stare: sed tandem in senectute (non enim in iuuentute)

Et ectus est, senex existens, quòd ipsum scommata defecissent.

Ψάλλων ἢ τοὺς βαρβιτιστάς. δρᾶμα δέ ὅ ἐστι τὸ μάγνητος. ἡ δὲ βαρβίτης, εἶδος ὀργάνου μουσικοῦ. πτερυγίζων ἢ, ὅτι καὶ ἔρριθας ἐποίησε δρᾶμα. ἔγραψε δὲ καὶ λυδιάς. καὶ ψῆνα. καὶ βατράχους. ἔστι δὲ χρώματος εἶδος τὸ βατράχιον. ἀπὸ τούτου καὶ βατραχὸς ἱμάτιον. ἐχρίοντο δὲ τοῦ βατραχίου τὰ πρόσωπα, πρὶν εὑρεθῆναι τὰ προσωπεῖα.

Pſallens autem *dixit, intelligens* Barbitiſtas. Hæc autem eſt Magnetis fabula. Barbitos verò, genus *eſt* inſtrumenti muſici. Pterygizans verò, quia fecit etiam fabulam Aues, *quæ sunt alata*. Scripſit & Lydos *fabulam, ideo dixit Lydizans. Scripſit* & Pſenas. *i. culices ficarios, qui ψῆνες vocantur, ideo dixit ψιλίζων*, & Batrachos. Batrachium autem eſt coloris genus, *quod viridem ranarum colorem refert*. Vnde etiam βατραχὶς ἱμάτιον, veſtis batrachio colore tincta. Faciem autem

D vngebant batrachio, ante inuentas laruas, *quibus eam poſtea texerunt.*

N O T A E.

Ὃς πλεῖστα χορῶν.] Ariſtoph. in Equitibus. pag. 218.

Καὶ τοὺς πρεσβύτας τῷ πολιτῷ ἄμα τῷ γήρᾳ προδιδόντας.
Τοῦτο μὲν οὖν οὐδὲν ἄτοπον. Μάγνης ἄμα τῶν πολιτῶν κρατήσας,
Ὃς πλεῖστα χορῶν τῷ αἰτιπάλων νίκης ἔστησε τρόπαια.
Πάσας δ' ὑμῖν φωνὰς ἰείς, καὶ ψάλλων, καὶ πτερυγίζων,
Καὶ λυδίζων, καὶ ψηνίζων, &c.

E

Μάγνης. αἰσχρομυρταῖος. καλὸς τὴν ἰδέαν, εἴ τις καὶ ἄλλος, ποιητὴς τε, καὶ μουσικὴ δίκαιος. κόσμῳ δὲ καὶ τὸ σῶμα ἐξαιρέτῳ κόσμῳ, ἀλουργεῖ ἀμπεχόμενος. καὶ κόμην ξανθὴν χρυσῷ σρόφῳ κεκοσυμβωμένην. ὃν ἐρῶσι τὰς πόλεις ὅλας διανύδρους τὴν ποίησιν. οὗτος μὲν καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἦσαν. γύνης δὲ καὶ μᾶλλόν τι ἐφίλητο. καὶ αὐτὸν εἶχε παιδικά. γυναῖκας γοῦν πάσας ἐξέμηνεν, ὥστε ἰδεῖν ὁ μάγνης μάλιστα δὲ τὰς μαινομένας. καὶ σεμνὸν αὐταῖς. οἱ δὲ πύπυ συμφλυεῖς ἀχθόμενοι δὲ τῇ αἰσχύνῃ τοιοῦτο τῇ αἰσχύνῃ τοιοῦτο πεπονθότες ὅτι ἐν τοῖς ἵπποις ἧσσον ὁ μάγνης λυδὸν ἀρίστευσε, ἐν ἱππομαχίᾳ πρὸς ἀμαζόνας, αὐτὸν δὲ ὅλον ἐμιήθη, ἐπαίξας τε, ὥστε καταῤῥῆξαί τε

Μάγνης. Magnes. Vir Smyrnæus egregia forma præditus, ſi quis alius, & poeſi, & muſica probatus, & *clarus*. Corpus autem etiam inſigni ornamento ornabat, indutus purpura, & comam alens aureo nodo corymbi inſtar implexam, vrbéſque circumibat, poeſin oſtentans. Hunc & alij multi amabant. Gygen verò præ cæteris eius amore flagrabat, & in deliciis ipſum habebat. Mulieres verò omnes ad inſaniam adigebat, vbicunque fuiſſet Magnes, præcipuè verò Magneſiorum, earúmque conſuetudine vtebatur. Harum verò *mulierum*, *i.* πύπυ, *ſci.* ὦ γυναῖκες, *vt & Vnolfius*, cognati hoc probrum ægrè ferentes, per ſpecioſam cauſam, quòd Magnes in *ſuis* carminibus Lydorum fortitudinem cecinisſet *demonſtratam* in equeſtri prælio aduerſus Amazonas *commiſſo*, ipſorum verò *Magneſiorum* nullam feciſſet mentionem, impetu facto, & veſtem dilacera-

runt, & comam abraserunt, & omne contumeliæ genus addiderunt, ob quę *facinora* Gyges valde doluit. & sæpius in agrum Magnesium irrupit, tandem verò ipsam etiam vrbem cepit. Sardes autem reuersus, magnificos ludos celebrauit. *L.* Μαγνήτων. *à recto sing.* Μάγνης. *genit.* Μάγνητος. *Vide Geographos.*

τὴν ἰδέαν ἔχα, καὶ τὰς κόμας ἐξέκειρεν. καὶ πᾶσαν λώβην ὑπέστησεν. ἐφ' οἷς ἤλγησε μάλιστα γύγης. καὶ πολλάκις εἰς τὴν μαγνησίαν γῆν ἐνέβαλε. τέλος δὲ καὶ χειροῦται τὴν πόλιν. ἑπανελθὼν δὲ εἰς σάρδεις, πανηγύρεις ἐπιτέλεσε μεγαλοπρεπεῖς. A

Μαγνησία. Magnesia. vrbs.

Μαγνησία. πόλις.

Μαγνῆτις. λίθος τίς ἐστιν οὗτος καλούμενος. ὃς ἔχει φυσικὴν ἐνέργειαν, ἕλκειν πρὸς ἑαυτὸν τὸν σίδηρον. ἐν δὲ τῇ ἀλεξανδρείᾳ τῆς αἰγύπτου ἐν τῷ σαραπίῳ πλησίον, καὶ κακουργίας τινὸς τοιαύτην τινὰ μηχάνημα. ξόανον κατασκευάσαντες ἐκ χαλκοῦ, καὶ ἐν τῇ κεφαλῇ σίδηρον ἔνδοθεν καθηλώσαντες, τὸν λίθον τοῦτον ἐν τοῖς φατνώμασιν αὐτοῦ τῆς στέγης ἔπηξαν ὑπὲρ δέματος. τὸ δὲ, ὑπὸ τῆς βίας ἑλκόμενον τὸ λίθου, μετέωρον μὲν ἐκρέματο, δεῖ πολλῷ μηχανῇ, καὶ τέχνῃ, ἐκ μέσου ἰδρύσεως, καὶ ὄρους, θαυμαζόμενον, καὶ μὴ παντελῶς καταπατούμενον. B

Μαγνῆτις. λίθος τίς ἐστιν οὗτος καλούμενος. ὃς ἔχει φυσικὴν ἐνέργειαν, ἕλκειν πρὸς ἑαυτὸν τὸν σίδηρον. ἐν δὲ τῇ ἀλεξανδρείᾳ τῆς αἰγύπτου ἐν τῷ σαραπίῳ πλησίον, καὶ κακουργίας τινὸς τοιοῦτόν τι μηχάνημα. ξόανον κατασκευάσαντες ἐκ χαλκοῦ, καὶ ἐν τῇ κεφαλῇ σίδηρον ἔνδοθεν καθηλώσαντες, τὸν λίθον τοῦτον ἐν τοῖς φατνώμασιν αὐτοῦ τῆς στέγης ἔπηξαν ὑπὲρ δέματος. τὸ δὲ, ὑπὸ τῆς βίας ἑλκόμενον τοῦ λίθου, μετέωρον μὲν ἐκρέματο, δεῖ πολλῷ μηχανῇ, καὶ τέχνῃ, ἐκ μέσου ἰδρύσεως, καὶ ὄρους, θαυμαζόμενον, καὶ μὴ παντελῶς καταπατούμενον.

Μαγνῆτ κακά. Magnetum mala. Non habeo quid de ipso dicam pro-meritis, *vtque res ipsa postulat*, quamuis Magnetum mala, quamuis Termerium *malum, vel* τὸ Τερμήειον. *vt Eras. ad Chil. 2. Cent. 10. col. 599. ad. 17.* quamuis denique tragœdias omnes, cum Satyris, & Comœdiis, & Mimis proferrem. Adeò vir ille omne turpitudinis, omne dementiæ, *desperatique facinoris* genus, quod omnem fidem superat, aduersus illos studiosè-quæsiuit.

Μαγνῆτ κακά. Magnetum mala. Non habeo quid de ipso dicam pro-meritis, *vtque res ipsa postulat*, quamuis Magnetum mala, quamuis Termerium *malum, vel* τὸ Τερμήειον. *vt Eras. ad Chil. 2. Cent. 10. col. 599. ad. 17.* quamuis denique tragœdias omnes, cum Satyris, & Comœdiis, & Mimis proferrem. Adeò vir ille omne turpitudinis, omne dementiæ, *desperatique facinoris* genus, quod omnem fidem superat, aduersus illos studiosè-quæsiuit. C

Μάγος. Magus. Magos vocabant, qui falsas imaginationes sibi affingebant, & *hominum oculos suis præstigiis ita perstringebant, vt aliis esse videretur, quàm essent.* Hinc autem & veneficos vocarunt magos. Sophocles *in Oedipo Tyranno. pagin. 168. M.* Summisso, *subornatóque* mago tali machinarum sutore, *dolorumque fabro.*

Μάγος. μάγοις ἐκάλεσαν τοὺς ψευδῆς φαντασίας ἐφιστῶντας ἑαυτοῖς. ὅθεν δὲ τοῦτο ἦ καὶ τοὺς φαρμακοὺς, μάγους εἶπεν. σοφοκλῆς. ὑφεὶς μάγον δόλιόν τε μηχανορράφον. D

Μάγοι. Magi, apud Persas Philosophi, & Philothei. *i. sapientiæ, & Dei amantes vocantur*, quorum princeps fuit Zoroastres, Ostanæ, & Astampsychi. *L.* Ὠστάνου.

Μάγοι. οἱ περὶ πέρσας οἱ φιλόσοφοι, καὶ φιλόθεοι. ὧν ἦρξε ζωροάστρης. καὶ μετ' αὐτὸν κατ' ὀλίγον, ὠστάνης, καὶ ἀστάμψυχοι.

Μαγώγ. Magog. i. Persa.

Μαγώγ. ὁ πέρσης.

Μαγεία. Magia, & astrologia, à Magusæis originem-duxit. Nam Persæ ab indigenis vocantur Magog, & Magusæi *sunt* iidem.

Μαγεία. καὶ ἀστρολογία, ἀπὸ μαγουσαίων ἤρξατο. οἱ γάρ τοι πέρσαι μαγοὺς ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων ὀνομάζονται. καὶ μαγουσαίους, οἱ αὐτοί.

Μάγωνος. Magônis. *Genitivus à recto* Μάγων. *Magon.*

Μάγωνος. E

Μαγωτέρα. Maiorem-demulcendi-vim-habens. vel maiorem-alliciendi vim-habens. In epigrammate *98. lib. 7. Epigr. pag. 469.*

Sed apio
Crispior, & agno corpus tenerior,
Et cesto loquens verba *maiorem-alliciendi-vim-habentia. l.* καὶ ἁμνοῦ. *&* μαγώτερα.

Μαγωτέρα. θελκτικωτέρα. ἐν θληγράμματι.

Ἀλλὰ σελίνων
Οὐλοτέρη, καί μευ χροὸς ἁπτομένη περσοτέρη.
Καὶ κεστοῦ φωνεῦσα μαγωτέρα.

Μάδδαν. Mazam. placentam, cibum, alimentum. Ita Megarenses per duplex δδ *scribunt* μάδδαν, *à communi* μάζαι *deductum.*

Μάδδαν. μάζαι. τροφαί. οὕτως οἱ μεγαρεῖς διὰ β. δδ.

Μὰ Δία. Per Iouem. Non *intelligitur hoc negatiuè* de illis, qui dicunt μὰ Δία. i. non per Iouem. i. nullo modo, vt quidam putant: sed eo vtebantur *affirmatiuè*, pro, Per Iouem. i. sanè, certè, profectò, vt & hoc *loquendi genere*, νὴ Δία. Per Iouem. Vnde etiam dicũt ναὶ Δία, sanè per Iouem, vt & μὰ Δία, *quod iam idem significat, & vtrunque affirmationi seruit iurantis.* Aristophanes Pluto. *pagin.* 11. *vers.* 8. Et profectò

Μὰ δία. οὐκ ὀλίγοι τῶν μὰ δία λεγόντων, ὡς οἴονταί τινες. ἐχρῶντο δ' αὐτῷ οἱ τὸ μὰ δία, ὥσπερ καὶ τῷ νὴ δία, ὅθεν καὶ ναὶ δία λέγουσιν, ὡς καὶ μὰ δία. ἀριστοφάνης πλούτῳ. καὶ ναὶ F

A μὰ δία τύπτων γε πολλῷ πλείονα. ἐπὶ καταμωτικὸν τὸ μὰ δία, ὅταν σφοδρότητα αὐτῷ τὸ ναί.

Μαδιάμ. ὄνομα κύριον. ἡ μαδιηνίτις χώρα. καὶ μαδιηναῖοι.

Μαδῶντα. φαλακρόν. καθόλου τρίχας μὴ ἔχοντα.

Μάζα. ἄρτος. φύραμα. ἢ ὁ τρυφερὸς ἄρτος. ὅς τις ἀλφιτοσιτεῖ, ὕδατι μεμαγμένῳ τὴν μάζαν ἐσθίει. ὅς τις δὲ ἀρτοσιτεῖ, ὕδατι διεδυμωμένον ἄρτον. οἱ δὲ μεγαρεῖς, μάδδα. δηλ. β. δηλ.

B

Μάζα. κυρίως, ἡ τροφὴ ἡ ἐκ τοῦ γάλακτος, καὶ σίτου. ὅθεν τὸ μαζᾶσθαι. σφοδρίαν ἀτᾶται. ὅτι δὲ τὴν καθαρὰν ἀρίστοφάνης καταχρῆται. οὐ γὰρ τὴν ἐξ ἀλφίτων φυραθεῖσαν δηλονότι θηλ. ἡ γὰρ αὐτὴ καὶ θαμὰ τροφή, ἀλλὰ τὸ ἀποπάτημα. πυτίσι, τὴν κόπρον. πτύρα δὲ ἔνια ἴματτον οἱ οἰκεται. κάπρον γὰρ φυράν, ἄπτειν. αἰρ' ἄρε μᾶζαν ὡς τάχιστα καὶ θάρρει. καὶ παρεμφαίνει ὅτι τὴν ἀλλοτρίοις πόνοις ἐγκαυχωμένων. μάζαν μεμαχὼς τὴν ὑπ' ἐμοῦ μεμαγμένην. ἐφ' ἑαυτοῦ γ' ἐμοῦ μάζαν μαμαχόντος ἐκ πύλου λακωνικῆς, πανουργοτάτους ὄντας δραμεῖν, ὑφαρπάσας αὐτὴν, παρέθηκε τὴν ὑπ' ἐμοῦ μεμαγμένην. καὶ ἐν ἑτέρῳ ἠθοποιεῖ. τοῦτο δὲ ἔστι τῆς ἱστορίας εἰληφεν, ἣν μέμνηται θουκυδίδης.

C

scelto per Iouem his longè plura *præstare posse.* Quia hoc *μὰ Δία* iuriiurando-affirmatiuè-seruit, quum ei præponitur particula *ναί.*

Madiám. Madiam. Nomen proprium. Et Madianitis regio, Et Madianæi, *vel Madianita ipsi regionis huius incolæ.*

Madῶnta. *Aristoph. Pluto. pag.* 15. *v.* 6. Caluum. Glabrum. Depilem. Prorsus nullos capillos habentem.

Mâza. Placenta. Panis. Massa farinæ aqua maceratæ, & subactæ, ad panificium parata. Vel durus panis. Quicunque farinâ-vescitur, farinæ-massam aquâ *maceratam,* & mixtam comedit. Quicunque verò pane-vescitur, panem aquâ rigatum, & *maceratum comedit.* Megarenses autem per duplex *δδ* dicunt *μάδδα.*

Mâza. *vel* mâza, proprie cibus ex lacte, & frumenti-farina. *Puls. Poltis. Pulti similis cibus. Polenta. Ptisana* à verbo *μάζᾶσθαι. apud Aristoph. in Pace. pagin.* 434. *v.* 1. *annot.* 2. *scribitur μάττᾶσθαι.* i. Pinsere, aquâ, vel alio humore macerare, & subigere. Circunflectitur autem in penultima. *Schol. tamen dicunt σκευασίαν, sed ibi legendum σκυβαλασίαν.* Aristophanes autem de scarabeo *verba faciens in Pacis prologo, hac voce* abutitur. Neque enim farinæ massam aquâ maceratam indicare vult. Haud enim hoc *est* scarabeorum alimentum: sed ipsum excremeutum, hoc est stercus. Fu. fures enim quosdam famuli pinsebant, *macerabant, & subigebant.* Stercus enim pinsere *videtur* incredibile. *Arist. Pace. pag.* 434. *v.* 1. Tolle, tolle. *i. affer, affer* mazam quàm celerrimè scarabeo. *Eras. ad. Chil.* 2. *Cent.* 10. *col.* 596. *ad.* 1. *Tolle.* Est prouerbium de illis, qui ob alienos labores gloriantur. Mazam qui pinsuit à me iam antè pistam. *Aristoph. in Equitibus. pag.* 194. Et cùm nuper ego Mazam pinsuerim in Pylo Laconicam, Astutissimè quodam-modo *nec noto, nec laudato* circumcurrens, *eámque* surripiens, Ipse *tanquam suam* appposuit illam à me pistam *mazam.* i. Illam, quæ iam erat parata. Hoc autem sumpsit ex historia, cuius meminit Thucydides *lib.* 4.

D

N O T Æ.

Μάζαν μεμαχὼς.] Eras. ad. Chil. 2. Cent. 10. col. 595. ad. 1. Mazam pinsuit à me pistam.

Μᾶζαί γε μεμαχὼς τὴν ὑπ' ἐμοῦ μεμαγμένην.
A me antè pistam mazam iste pinsuit.

Aristoph. in Equitibus. pag. 194.

Πανουργότατοι γὰρ ἐκπύλου λακωνικῆς
Μᾶζαν μεμαχότος ἐν Πύλῳ λακωνικὴν,
Πανουργότατά πως σκευασάμενοι, ὑφαρπάσας.
Αὐτὸς παρέθηκε τὴν ὑπ' ἐμοῦ μεμαγμένην.

Sed apud Suidam σκευασάμενοι videtur commodius, & vertes, accurrens.

E Μάζης ὤνιον. ἄρτου πρᾶσις.

Μαζονομεῖον. ἀγγεῖόν τι.

Μάζης ὤνιον. Mazæ precium, vel emptio. Panis venditio.

Mazonomêion. Vas quoddam, *in quo maza miscetur, & farina massa pinsitur. Magnum Etym. col.* 573. 32. *Vel lignea tabula, ex cambrum. Pollux verò lib.* 6. 327. 25. *μαζονόμια vocat ligneas, ταῖς magnas, & concavas patinas, in quibus maza distribuebantur. Vide Eras. ad. Chil.* 2. *Cent.* 1. *col.* 365. *ad.* 45. *vbi dicitur μαζονόμον fuisse lancis pregrande genus quo cibi ferebantur in conuiuiis. vide cet.*

Μαζός. κυρίως ὅτι ἀνδρός. καὶ Ὅμηρος, νεύρῳ μὲν μαζὸν πέλασεν, τόξῳ δ' οὐδήσειν. καταχρηστικῶς δ' ἐπὶ καὶ γυναικός.

Mazêr. Proprie viri mamma *sic vocatur,* Homerus *Iliad. Δ. pag.* 137. 1. Neruum quidem mammæ admouit, arcui verò ferrum. Abusiuè verò & de mulieris *mamma dicitur.*

F Μαζουρώθ. τὰ συνήμματα τῶν ἀστέρων, ἃ ἐν τῇ σφαίρᾳ ζώδια καλοῦνται. ἑβραῖοι δέ τινες φασι λέγεσθαι τὴν λέξιν. σημαίνειν δὲ καὶ τὸν ἀστρολογικὸν κύβον.

Mazouróth. Stellarum collectiones, sidera, vel astra, quæ vulgò Zodia. i. Zodiaci signa nominantur. Quidam autem hoc vocabulum Mazuroth, Hebraicum esse tradunt, & significare sidereum, *& cœlestem* Canem.

Μαζῶντες. Mazam-pinsentes. Delicatè-viuentes.

Μάθημα, δίπτυδυμα. ἀσχόλημα. διαγώγημα.

Mathêma. Disciplina. Studium. Negotium. Vitæ-ge-

nus. Degendæ-vitæ-ratio. Causa, quæ impulsi circa res versaturi sumus. μεταμαθεῖν verò significat cessare, nec amplius aliquid discere. Propriè verò μεταμαθὼν dicebant *dediscere*, post hæc aliquid aliud discere, missio facto priore. *i. relicto eo, quod ante didicerat.* Aristoph *in Pluto. pag.* 45. *v.* 14. Neque dediscis *ea, quæ iam didicisti?*

γωγὴν πρόφασις, ἀφ' ἧς μέλλοιεν οἷόν τε σοφώτεροι ἔσεσθαι. μεταμαθὼν δ' ὅτι τὸ παύσασθαι κυρίως ἦ μεταμαθὼν ἔλεγον, τὸ μεταπαύσασθαι ἑτέρου τινὸς μαθεῖν, ἀφέμενον τοῦ προτέρου. ἀφιστορήσας. ἦ οὐκ ἂν μεταμάθοις;

A

NOTAE.

Μαθήμα.] Aristoph. in Pluto. pag. 45. v. 13. & 14.
Εἰ μὴ φανεῖ τὸ διατριβὴν τοῦ βίου.
Δι. Οὐδ' ἂν μεταμάθοις;

Schol. annot. 4. Διατριβὴν] [μάθημα.] διατριβὴ δ' ἐμά. ἀρχόλ. &c. Et annot. 5. Οὐδ' ἂν μεταμάθοις.] οὐδ' ἂν ἀναπαύσεις σεαυτὸν δι' &c. Et, ἀφεμένου τοῦ προτέρου.

B

Μαθητεία. Disciplina. Doctrina.

Μαθητᾶ. Discere-cupio. Aristoph Nub. *pag.* 69. *v.* 6. Discere-cupio enim. Quare aperi ianuam. Et μαθητᾶν. pro μαθητὰς. Discipulis. *Aristoph. Nub. pag.* 67. *v.* 3.

Μαθὼν. Qui-didicit. Qui vidit. Conspicatus. vt, Gallus verò, cùm *aduersarium* vidisset, risit, & derisit *eum*, quasi vir cum puero pugnaturus esset. Et rursus. Cùm vidisset illum quoque surrexisse. Hîc τὸ μαθὲ positum est pro ἆρα, didicit, animaduertit, pro vidit. Et Aristoph. Discat enim quis etiam ab hostibus sapientiam. *id est, vel ab hostibus prudentia discipere est.*

Μαθητεία. ἡ μάθησις.

Μαθητᾶ. μαθεῖν ὀλιθυμᾶ. ἀριστοφάνης ἐν φίλοις. μαθητᾶ γδ, ἀλλ' ἄνοιγε τὴν θύραν. καὶ μαθητᾶσι. τοῖς μαθηταῖς.

Μαθὼν. ἰδών. ὁ δὲ κελτὸς μαθὼν ἐγέλασε, καὶ κατέσκωψεν ὡς ἀνὴρ παιδὶ μάλλον διαγωνιᾶσθαι. καὶ αὖθις. ὡς ἔμαθε κἀκεῖνον ἀνιστάμενον. ἀντὶ τοῦ εἶδε. καὶ ἀριστοφάνης. μάθοι γδ ἄν τις καὶ παρὰ τῶν ἐχθρῶν σοφόν.

C

Μαΐουμᾶς. Maiumas. Festum fuit Romæ Maio mense, quo Principes ciuitatis Osticæ, *i.* Ὠστίας, quæ maritimâ vrbs est, voluptatibus-indulgentes, & *deliciis vacantes*, alij-alios in aquas marinas coniicere non-dubitabant. Vnde etiam talis festi tempus *à mense Maio denominatum* vocabatur Maiumas, *q.d.* Maiumæ, ἤτοι μαΐου. *i. Maij mensis, quo festum hoc celebrabatur.* Constantinopolitani quoque Brytorum. *i. vinaceorum, vel hordaceorum* festum vsque ad Anastasium Imperatorem egerunt: at Anastasius hoc sustulit. Canum quoque festum celebrabant Romani Augusto mense, eósque interficiebant, quòd vrbe à Gallis capta, canes sine-latratu mansissent. *i. nullum edidissent latratum, non latrassent*, anseres verò vociferati-fuissent.

Μαΐουμᾶς. πανήγυρις ἐγίνετο ἐν τῇ ῥώμῃ κατὰ τὸν μαΐου μῆνα. ἢ ἐορτάζιον καταλαμβάνοντες πόλιν ἢ λιγομένην ὀστίαν, οἱ τῇ σαρκὶ σφῶν πόλεως τελοῦντες, ἡδυπαθεῖν ἐνεχόρδουν ἐν τοῖς θαλαττίοις ὕδασιν, ἀλλήλους ἐμβάλλοντες. ὅθεν καὶ μαΐουμᾶς, ὁ τῆς τοιαύτης ἑορτῆς καιρὸς ὠνομάζετο. ἐτέλουν δὲ μίαν ἀνάστασίου βασιλέως οἱ ἐν κωνσταντίνου πόλει πανήγυριν τῷ βρυτῶν. καὶ ταύτην ἀνάστασιος ἔπαυσε. καὶ τὴν τῶν κυνῶν δὲ ἐτέλουν πανήγυριν οἱ ῥωμαῖοι κατὰ τὸν αὔγουστον μῆνα. αἰωρεῖτες αὐτοὺς ἐκ τῆς ἁλώσεως ὑπὸ γαλλῶν, διότι αὐλακτοι ἐμεπαν, τῶν χηνῶν σιβυνσάντων.

D

Μαΐωρ. Maior, Arabius Sophista. Scripsit de statibus lib. 13. Fuit autem æqualis Apsinæ, & Nicagoræ, sub Philippo Cæsare, & ante.

Μαΐωρ. ἀράβιος. σοφιστής. ἔγραψε περὶ στάσεων, βιβλία ιγ'. συνεχρόνισε ᾗ ἀψίνῃ, καὶ νικαγόρᾳ δηλ φιλίππου τοῦ καίσαρος, καὶ ἐπάνω.

Μαΐστορες. Magistri. Doctoris. *Genit. à nullo* Μαΐστωρ. *Magister. Doctor. Lat. vocab.*

Μαΐστορες τοῦ ἁλόντος χάλκου.

E

Μακκαβαῖοι. Maccabæi. In voce Ἀντίοχος.

Μακκαβαῖοι. ἐν τῷ αὐτῷ ἔτει.

Μακαρεία τὸν βίον. Beata vitam. *Quæ vitam beatam degit.* Et μακαρεῖον τὸν τέξαν. ὦ beate ingenium. *ô beatum ingenium habens. Vel ô te beatum, qui talem rationem sequeris. Notius est hic Græcismus. Desideratur enim præpositio κατὰ, quæ regit accusatiuum.* Sic & *Virgil. Æn. lib. 1. pag.* 121. *v.* 26. *Nudagenu, nudóque sinu collecta fluentes.*

Μακαρεία. Macaria. Beatitudo. *Per αἰτιολογίαν ipsa in felicitas,* & Pernicies. *Macaria enim fuit* Plutonis filia. *i. Interitus filia. Interitus ipse.* Et Μακαρείαν prouerbij loco dicunt, *vel, imprecationis loco vsurpant, abi in malam rem, abi in perniciem.* Proiice in Macariam. *Cum tua pernicie abs ad Macariam.* Per bonam-ominationem *hoc ita dicebatur.* Quia & mortui vocantur Μακάριται. i. Beati. Herculis etiam filia *quædam vocabatur Macaria*, quam Athenienses pro ipsis mortuam magnificè sepeliuerunt, *splendidóque sepulchro decorarunt.* Hoc est in Εἰς μακαρίαν. Pro, In miseriam, & perniciem, quâ res omnino pereunt. Vel per bonam-ominationem *ita loquebantur*, vt dictum est.

Μακαρεία. ὀλεθρος. θυγάτηρ τοῦ ἅδου. καὶ μακαρείας φασὶν ὅτι παροιμίας. βάλλ' εἰς μακαρείαν. κατ' ὄφημισμόν. ἐπεὶ καὶ οἱ τεθνηῶτες μακαρίται λέγονται. καὶ ἡρακλέους θυγάτηρ. ἣν ἀθλιωταὶ ὕσπληξ αὐτῇ δοκοθανοῦσαν πολυτελῶς ἔθαψαν. ἔστι δὲ βάλλ' εἰς μακαρίαν. αἰτιολογικῶς, εἰς ὀλιγότητα, καὶ παναλεθρίαν. ἢ κατ' ὄφημισμὸν ὡς εἴρηται.

F

NOTAE.

A NOTÆ.

Βάλλ' ἐς Μακρείαν. Aristoph. in Pluto. pag. 40. v. 9.
Βάλλ' ἐς πήρας.
Consule Scholiannot. 4. q. d. Proiice ad coruos. Idem in Equitibus. pag. 250. v. 2.
Ἄπαγε ἐς Μακρείαν ἐκποδών.
Consule Schol. vnde Suidas. Legitur Ἔρρ' ἐς Μακρείαν.

Μακαριάγορος. ὄνομα κύριον.

Μάκαιρα σοὶ τύχα. αἰτὶ τῆ μακαρία. ἀριστοφάνης. ἐκπέμπωσι τὸν μάκαιραν, μάκαιρα σοὶ τύχα. καὶ αὖθις, ἀριστοφάνης.

B Ὦ μακάριε πάμβυσε. ὡς σε μακαρίζομεν
Παῖδας ἐφύτευσας ὅτι χειροτεχνικωτάτους.

Μακαριάγορος. Macariænus. Nomen proprium.

Μάκαιρα σοὶ τύχα. pro μακαρία. Beata cum fortuna. Aristoph. in Auibus. pag. 431. v. 20. & 21. Circumuolate illum beatum Beata cum fortuna. Et rursus idem Aristophanes in vespis. pag. 357. v. 19. & 20.

O beate Automenes, quàm te beatum ducimus,
Quòd filios genueris artifices solertissimos.

NOTÆ.

ἀριστοφάνης.] In Auibus. pag. 431. v. 20. & 21.
Ἐκπέμπουσι τὸν μάκαιραν
Μάκαιρα σοὶ τύχα.
Idem in Vespis pag. 357. v. 19. & 20.
Ὦ μακάριε Αὐτόμενες, ὡς σε μακαρίζομεν,
Παῖδας ἐφύτευσας ὅτι χειροτεχνικωτάτους.
C Consule Schol. annot. 21.

Μακαρίζω γενικὴ. διὰ τὸ ἕνεκα. αὐ καὶ τὸ πάλαι ἐμακαρίσθησαν ὡς ἐκεῖνοι συνέκδημοι. διόλου δὲ αἰπατικὴ.

Μακάριος. ὁ ἐν ἀγαθοῖς πάντοτε ὤν. λέγεται δὲ καὶ ὁ θεὸς μακάριος, καὶ πιστὸς, καὶ μόνος δυνάστης. μετέδωκε δὲ ὁ μεγαλόδωρος τὸ ὀνόματος τοῖς εὐσεβοῦς ζῶσιν. ἐὰν ἐρ καὶ τὸ θεὸς ἐγὼ εἶπα
D θεοὶ ἐστέ. καὶ ἄλλα πλεῖστα ὀνόματα τοιαῦτα εἰσί.

Μακάριος. δύο ἐγένοντο μακάριοι, ὁμώνυμοι, καὶ ἐπιβάντες διὰ ἄσκησιν. διὰ βίον, διὰ σοφίαν, διὰ τὰ μαθήματα. ὁ μὲν αἰγύπτιος, θαυμαζόμενος ἐν, καὶ μὴ τὸ δύσκολος πρὸς τοὺς ἐντυγχάνοντας αὐστηρός. ὁ δὲ ἀλεξανδρεὺς, καὶ πάντα ὢν εὐδιάπλοος τῷ αἰγυπτίῳ, καὶ ἱλαρός. ἦν ἱλαρὸς ἐν τοῖς ἐντυγχάνουσι. καὶ τοὺς χαριεντιζόμενος, τοὺς νέους ἦγε πρὸς ἄσκησιν. τούτων
E δ' ἦν ἰδιος ἡμῶν μαθητὴς, τὸν δὲ ἔργον φιλοσοφίαν ὑπέστατο, πρότερον λόγῳ μόνῳ φιλόσοφος ὤν. ὃς ὑπὸ κωνσταντινουπόλει ὑπὸ χειροτονίᾳ τοῦ θεολόγου, εἰς τὸν τῆ διακόνου προεχειρίσθη τάξιν. ἀλλὰ καὶ ἐς τὸν αἴγυπτον καταλῆθον, καὶ τοῖς προλεχθεῖσιν ἐντυχὼν ἀνδράσι, τὸν ἐκείνων βίον ἐζήλωσε. τούτῳ βιβλία ἀγαν ἀπουδαῖα συγγέγραπται. ὧν τὸ μὲν, μοναχος, ἢ περὶ πράξεως. τὸ δὲ, γνωστικός. ἢ περὶ τῶν
F καταξιωθέντων γνώσεως. κεφάλαια δὲ αὐτῶ, πεντήκοντα. τὸ δὲ ἀντίρρητικόν, πρὸς τοὺς πειράζοντας δαίμονας ἐν ὀκτὼ διηρημένον μέρεσι, καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὀκτὼ λογισμῶν. καὶ ἑξακόσια προγνωστικὰ προβλήματα. καὶ στίχους β' ἓν πρὸς τοὺς ἐν κοινοβίοις, ἢ συνοδίαις μοναχούς. καὶ ἓν πρὸς τὴν παρθενίαν. καὶ φησὶ καὶ λέξιν ὅτως. ἀναγκαῖον τοὺς ἑαυτοὺς τῶν προδυσπάτων

Μακαρίζω. Genitiuo. Propter aduerbium ἕνεκα, *quod subaudiatur, causâ. gratiâ. vt*, Quę & finis *causâ* beatę fuerunt indicatæ, quòd cum illo peregrinaturæ essent. In genere verò, *generaliter*, τὸ μακαρίζω. *beatum indico, vel beatum prædico, gaudeo* accusatiuo.

Μακάριος. Beatus. Qui perpetuo versatur in bonis. Dicitur autem & Deus beatus, & fidelis, & solus Dynasta, *Princeps potens*. Sed ille magnorum donorum donator, *pro sua munificentia* piè viuentes fecit participes huius nominis, vt & Dei *nomen cum ipsis communicauit*. *Vt*, Ego dixi, vos estis Dij Et alia plurima huiusmodi nomina sunt, *quæ Deus pro sua clementia cum hominibus pia communicauit*.

Μακάριος. Macarius. Duo fuerunt Macarij, eiusdem nominis, iique celebres ob exercitationem, ob vitam, ob mores, ob eruditionem. Ac Ægyptius quidem, ob miracula, quæ faciebat, erat clarus, & cum verecundia se adeuntibus præbebat austerum. Alexandrinus verò per omnia similis erat AEgyptio, sed hilaris. Hic se præbebat hilarem iis, qui cum ipso colloquebantur, & lepida vrbanitate adolescentes ad exercitationem alliciebat. Horum Euagrius discipulus cùm fuisset, Philosophiam sibi parauit eam, quæ in actione versatur, cùm antea verbo tantùm Philosophus esset. Hic Constantinopoli à Gregorio Theologo ad Diaconi ordinem delectus, & *promotus* est. Quinetiam in AEgyptum profectus, & cum antè dictis viris congressus, illorum vitam æmulatus. Ab hoc libri valde boni conscripti sunt. Quorum vnus quidem inscribitur Monachus, siue de Actione. Alius verò, Gnosticus, siue de iis, quibus datum est cognitione potiri. Eius autem capita *sunt* quinquaginta. Alius, Antirrheticus, q. d. Contradictorius, vel de Cõtradictione, contra Dęmones tentatores, in octo partes diuisus, pro numero cogitationum octo. Et sexcenta prognostica problemata. Et duo versibus scripti. Vnus ad monachos in cœnobiis, vel conuenticulis *degentes*. Item vnus de virginitate, in quo sic ad verbum dicit, Necesse *est* mo-

nachorum, qui antecesserunt, vias rectè perquirere, & secundùm eàs vitam dirigere. Multa enim sunt, quæ ab illis rectè & dicta, & facta sunt. Inter quæ quidam hoc etiam *esse* dixit, siccius, & inæquale vitæ-genus, cum charitate coniunctum, citiùs perducere monachum ad vacuitatem-perturbationum. *Illud in tollendum videtur. V nolf. pro* αὐώμαλον, *legi etiam* ἀνώμαλον, *inæquale, si piscibus, & carnibus abstineatur more Pythagorico.*

μοναχῶν ὁρθῶς διεσκοπῆσαι, καὶ πρὸς αὐτὰς κατορθοῦσθαι. πολλὰ γάρ ἐστιν ὑπ' αὐτῶν τὰ ῥηθέντα, καὶ πεπραγθέντα καλῶς. ἐν οἷς καὶ τοῦτό τις ἔφησεν, ὅτι τὸν ξηρότερον, καὶ ἀνώμαλον διαιταν, ἀγάπη συζεύχθεῖσαι, θᾶττον διάγειν τὸν μοναχὸν εἰς ἀπάθειαν. A

Μακαρίτας. Beatos *dicunt* mortuos, per-bonam-ominationem, quòd defuncti, sint beati, quia nullum malum amplius sentiunt. Dorienses quidam eos vocant ζαμακαρίτας, vt melioris, *maioríque* partis iam compotes factos. Nam particula ζα *in compositione vim intendentis habet*, & pro magno ponitur. Aristophanes Pluto. *pag.* 29. *v* 6. & 7.

Quàm beatam, ô Ceres, vitam ipsius commemorasti,

Si parsimoniâ-vsus, & laboribus-toleratis, in bonis à se per assiduam parsimoniam, & labores paratis *non relinquat ne sepeliri quidem.* i. ne tantum quidem bonorum relinquat, quantum ad sepulturam ipsi parandam sufficiat.

Μακαρίτας. Τοὺς τεθνηκότας εὐφήμως. ὡς μακαρίους ὄντων τῶν τελευτησάντων, ὅτι οὐκέτι αἰσθάνονταί τινος δεινοῦ. δωρεῖόν τινες αὐτοὺς ζαμακαρίτας καλοῦσιν. οἷον τῆς μείζονος μερίδος ἤδη κεκοινωνηκότας. τὸ γὰρ ζα δηλοῖ τὸ μεγάλου πάσχα. ἀριστοφάνης πλούτῳ. B

Ὡς μακαρίτην, ὦ δήμητερ, τὸν βίον αὐτοῦ κατέλιξας,,

Εἰ φειδόμενος, καὶ πονήσας, καταλείψει μὴ δὲ ταφῆναι.

Abusus est autem *Aristophanes hac voce* μακαρίτην, pro, τεθνεῶτα. i. beatam. Nisi fortè ludens dixit, pro, mortui vitam. C

Μακάρων νῆσοι. Beatorum insulæ. Olim (vt ait Parmenides) Thæbarum in Bœotia *situm* arx *ita vocabatur.*

Μάκαιρα. *Poet. pro comm.* μαχαίρα. Beatam. *vide Prodicum lex.*

Καταχέσατε δὲ, αὐτὴ τὸ μακάριον. εἰ μὲν ἄρα παύζει, οἷον πεπρωμένον βίον.

Μακάρων νῆσοι. ἡ ἀκρόπολις τῆς ὑπὸ Βοιωτίᾳ Θηβῶν τοπαλαιόν, ὡς παρμενίδης.

Μάκαιρα. μαχαίρα.

Μακεδονῆς. Fortasse *dictum est per syncopen*, pro Μακεδονικῆς. i. Macedonicæ. Vel per intensionem significat λίαν πολλῆς, valde solicitæ. *Illius, qua magnam rerum aliquarum curam gerit. Vide suprà apud Eustath. V el* μακεδνῆς *legendum, à masculeo* μακεδνός, ὁ μακρός, παρὰ τὸ μῆκος, ἢ ὅτι τὸ μῆκος οἱονεὶ μακεδανὸν, καὶ συγκοπῇ μακεδνός. *Longus. Procerus, alius, excelsus. Idem Eust. E. M. g. Etym. 28 lin. 47. 48. 49. 50.* D

Μακεδονικὴ πόλις. Vrbs Macedonis. i. *Macedonica. Vrbs* Macedonum.

Μακεδονικὴ χώρα. Macedonica regio. De Imperio Macedonico *agitur* in voce Ἀσσύριοι.

Μακεδόνιος πόλις, τῆς μακεδόνων.

Μακεδονικὴ χώρα. τοῦ ἀρχῆς μακεδονικῆς, ἐν τῷ ἀσσύριοι.

Μακεδόνιος. Macedonius. Hic pluribus malis Christianos affecit apertè. Et malis, quæ fecit, istum colophonem imposuit. Cùm enim audisset in Paphlagonum natione plurimos esse τῶν Νοβατιανῶν, *vel* Νοβατιανῶν Novatianæ religionis præcipuè verò in eo loco, qui Mantineum vocatur, cúmque vidisset, tantam multitudinem per Ecclesiasticos expelli non posse, effecit, vt quatuor-legiones militum ex Imperatoris sententia, *decretóque* mitterentur in Paphlagoniam, vt metu plurimorum Arrianam opinionem amplecterentur. Sed illius regionis incolæ, religionis studio, desperatione vsi-sunt in milites. *i. ad desperationem redacti, milites sunt aggressi*, & prælio commisso. Paphlagonum quidem multi ceciderũt, milites verò (paucis ex eptis) omnes. Propterea *Macedonius* Imperatorem offendit, *& in eius odium incidit*, præcipuè verò, quòd Magni Constantini reliquias *in alium locum* transtulisset. Illi enim populi hoc prohibebant, impium esse dicentes, prælióque commisso, quàm plurimi ceciderunt. Tandem verò & ipse Macedonius loco-motus-est.

Μακεδόνιος. οὗτος πλεῖστα δσα κακὰ τῷ χριστιανῶν ἐνεδείξατο. ἐπὶ τὸν κολοφῶνα τῆς κακῶν, οἷς ἔδρασεν, ἐπέθηκε. πυθόμενος γὰρ τῶν τῆς παφλαγόνων ἔθνος πλείστους εἶναι τῆς ναυατικῆς θρησκείας, καὶ μάλιστα τῷ μαντίνειον, σωμάτων τε οὐκ οἷόν τε τοσοῦτον πλῆθος δι' ἐκκλησιαστικῶν ἐκβάλλεσθαι, τὸν ἀριθμὸν στρατιώτας γνώμῃ τοῦ βασιλέως ἐπὶ τῶν παφλαγονίαν πεμφθῆναι ἐπέτρεψεν. ἔτους φόβῳ τῆς πλείστων τὴν ἀρειανικὴν δόξαν προσδέξωνται. οἱ δὲ ἐκεῖσε, ζήλῳ τῆς θρησκείας ἀπονοίᾳ τῷ στρατιωτῶν ἐχρήσαντο. καὶ συμβολῆς γεμομένης, τῶν μὲν παφλαγόνων, συχνοὶ πάνυ στρατιῶται, πλὴν ὀλίγων, πάντες. διὰ τοῦτο προσέκρουσε τῷ βασιλεῖ. ἄλλως τε καὶ ὅτι μετέθηκε τὰ λείψανα τοῦ μεγάλου κωνσταντίνου. οἱ γὰρ λαοὶ ἐκώλυον τοῦτο, ἀσεβὲς εἶναι λέγοντες. καὶ συμβαλόντες μάχῃ, πολλοὶ ἔπεσον πάντων. ὕστερον δὲ καὶ καθῃρέθη ὁ μακεδόνιος. E F

Μακεδόνιος ἄλλος. Macedonius alius, qui sub Iuliano

A βάτου ἐμβρτύρησεν. Ἔστιν ἐν τῷ ἀμάχης.

Parabate martyrium-obiit. Hoc autem est in voce Ἀμάχης. *Sic enim scribendum, vt supra.*

Μακεδών. μακεδόνος. τὸ θηλυκὸν μακέτις.

Μακεδών. Μακεδόν. Ω. ά. Macedo. Macedonis. Fœmineum *verò deductum à masculeo* Μακεδών, *est* Μακεδνίς. Ιδ Ω. ί. *sed à masculeo* Μακέτης, *quod idem valet, ac* Μακεδών, *est* Μακέτης. Macetis. *vide Steph. in* Μακεδνία.

Μάκελλα. δίκελλα. ἀριστοφάνης.

Μάκελλα. Ligo. Bidens-ligo. Aristoph. *in Auibus. pag.* 415 ν. 11.12.13.

Ὦ μῶρε, μῶρε, μὴ θεοὺς κίνει φρένας
Δεινάς, ὅπως μή σου γένος πανώλεθρον
B Διὸς μακέλλῃ πᾶν ἀναρρίψῃ δίκην.

O stulte, stulte ne Deorum commoue mentes
Terribiles, vt ne tuum genus internecione-deletum
Ionis ligone totum euertat Vindicta. l. Δεινάς, & Δίκην.

Ἐπὶ τῷ βλασφήμων εἴρηται.

De blasphemis dictum-est.

Μακκοᾷ. ἀνοηταίνει. ἐντὸς ὄζει. ἔφαυλον ἢ ὅτι μακκὼν ἐπεκλήθη ἀριστοφάνης. καὶ τοῦ δήμου πρόσωπον μακκοᾷ καθήμενον. καὶ μεμακκοακότα. ἀντὶ τοῦ ἀνοηταίνοντα.

Μακκοᾷ. Desipit. Surdum est. *l.* ἐντὸς ὄζει. *Hoc de more dictum est.* Diximus enim Macconem fuisse mutum, *surdum, amentem, stultum.* Aristoph. *in Equitibus. pag.* 211. *v.* 10. Et ipsa populi persona desipit sedens. Et μεμακκοακότα. Desipientem. *Aristop. in Equit. pag.* 195. *v.* 2.

Μακκώ. καὶ λαμώ. γυναῖκες, αἳ ἐνῴδοντο ἐπὶ τοῖς βαρέως νοοῦσι.

Μακκὼ, & Λαμώ. Macco, & Lamo. Fuerunt mulieres attonitæ. Hoc est grauiter audientes, *surdæ, mutæ, stultæ. Vide loces ante notatos.*

C Μακρὰ γραμμή, ἡ καταδικάζουσα. ὁ δὲ ὑπολύων, βραχεῖαν ἐσημειοῦτο.

Μακρὰ γραμμή. Longa linea. *Sic ea vocabatur,* quæ condemnabat. *Breuis verò, quæ absoluebat.* Qui verò *Iudex rerum* absoluebat, breuem notabat *in sua tabella.*

NOTAE.

ὁ δ' ὑπολύων.] Aristoph. in Vespis. pag. 314. v. 8.

Ὑπὸ δυσκολίας δ' ἅπασι πιμπλ' πλὼ μακρά.

Consule Schol. annot. 7. de iudicibus dicit, eos solitos fuisse in tabella, quam cera illeuerant, ὁπότε καταλαμβάνοιέν τινα [ἔτοχον] τῷ πολιτεύματι, ἔλκειν μακρὰ γραμμάς. ὁπότε ὑπολύσειν, βραχείας. Quare sic apud Suidam fortasse scribendum. Μακρὰ γραμμὴ, ἡ καταδικάζουσα, βραχεῖα δὲ, ἡ ὑπολύουσα. Vel constructionem mutatam dices, & à re ad personam, factam esse transitionem.

D Μακρὰν ὐσίαν. οὕτω λέγουσι τὴν πολλὴν ἀττικοί.

Μακρὰν οὐσίαν. Amplas fortunas ita vocant Attici.

Μακρὰν χαίρειν. ὀιμώζειν. θρηνεῖν. στενάζειν.

Μακρὰν χαίρειν. Longum valere. μακρὰν ὀιμώζειν. Longum gemere. μακρὰν θρηνεῖν. Longum lugere. μακρὰν στενάζειν. Longum ingemere, *vel suspirare. Vide Aristoph. in Equit. pag.* 213. *v.* 12. κλάειν δὲ μακρὰ κελεύων. *consule Schol.*

Μακραίωνας μακροβίους. σοφοκλῆς.

Μακραίωνας. Longæuos. Longam-habentes-vitam. Sophocles *in Oedipode Tyranno. pag.* 174. *v.* 3. 4.

Οὔτοι βίου μοι τὴν μακραίωνος πόθος,
Φέρουσι τὴν δὲ βάζειν.
E Ἀντὶ τοῦ ὁ βούλομαι ζῆν ἐπὶ ταύτῃ τῇ φήμῃ.

Nequaquam vitæ mihi longæuæ desiderium est
Ferenti talem famam.

Pro, Non cupio viuere propter hanc famam *de me sparsam.*

Μακραίωνι σχολῇ. πολυχρονίῳ. βραδεῖ ἀγῶνι. σοφοκλῆς.

Μακραίωνι σχολῇ. Diuturno, tardo certamine. Sophocles. *In Aiace. pag.* 13. *v.* 4. & 5. *legitur* μακραίωνι ἀγωνίᾳ σχολῇ. *Consule Schol. vnde Suid. Illic enim res melius explicatur.*

Μακρίτεως. ὁ πολυχρόνιος.

Μακρίτεως. Qui longos, *i. multos* annos habet. Longæuus.

Μακρόβιοι. ἐν τῷ βραχυμανεῖς.

Μακρόβιοι. Macrobij. Longæui. q. d. Longiuij, qui longam vitam habent. Quære in voce Βραχυμανεῖς.

Μακροκέφαλοι. ἔθνος ὄζειν ὅπου καλούμενον. παλαίφατος δέ φησιν ἐν τῷ ζ' τῶν Ἰλιακῶν, ἐν τῇ λιβύῃ ὑπὲρ ἄνω κόλχων οἰκεῖν τοὺς μακροκεφάλους.

Μακροκέφαλοι. Macrocephali. Longicipites. Longum-caput-habentes. Gens est, quæ sic vocatur. Palæfatus verò septimo rerum-Troianarum Macrocephalos in Libya supra Colchos habitare dicit. *N. L.*

Μακρὸν ποιεῖ, ἀντὶ τοῦ μακραίνω. οὕτω φιλιππίδης. μακρὸν τεῖχος ἐκεῖθεν τῆς σηλυβρίας, ἕως ἔστιν ἐν τῷ τέλος.

Μακρὸν ποιεῖ. Longum facio. Pro, μακραίνω, Produco. Sic Philippides. *vt, Anastasius Imperator condidit* longum murum illinc *vsque ad* Selymbriam, *l.* ἀπὸ τῆς πόλεως ὡς μεσημβρίαν. *i. ab vrbe meridiem versus longum murum duxit. &c.* Est autem *hoc* in voce τεῖχος Ω.

Μακροπόνηρος. Valde-improbus. Improbissimus.

Μακρεύ. Longos. Prolixos. vt,

Te verò ego

Sermones habentem non audiam prolixos.

Non dicit, longos sermones non prouiciam, *non reiiciam*: sed audiam eos, qui per compendium habebuntur. *i. ea, quæ breuiter, & paucis dicentur.* Nam omnes sermones sunt longi, si conferantur cum re, quæ gesta fuerit. *ἀνέξομαι. Admittam. Sic & Volf.*

Μακρογρόνως. Longo-tempore. Longum-tempus. Diu.

Μακρά. Pro πολύ. Longè. Eunapius. Carinus Imperator, adeptus potestatem, suique iuris factus, vt arbitratu suo quiduis ageret, in tantum tyrannidis malum creuit, *eáque tyrannidem exercuit*, vt tyrannidem tragœdiis-exagitatam, *cum ipsius tyrannide collatam* aurum. *i. aureum esse* demonstrarit. Sic autem vel ipsum nomen factis longè superauit Et rursus, Horum omnium longè insolentissimus erat.

Μακρά. Longè. Herodotus. Aristodemus *omnium* longè fortissimus meo iudicio fuit. Et rursus, *μ. δ.* longè distat.

Μάκρωνες. Macrones. Gentile. *Imò, Gens. Vide Geographos.*

Μάκτρα. Mactra. Mortarium oblongum, in quo farinam pinsunt. *vide lex. Ion. in* Μάζα. Aristoph. Pluto. *pag.* 28. *vers.* 15. Pro mactra verò Dolioli latus fractum & hoc. *i. dolque fractum.*

Μάλα εἰκότως. Valde meritò. Valde iustè. Iustissimè. Optimo iure.

Μαλακηνός. Malacenus. Nomen proprium.

Μαλακία. Mollicies, Negligentia. Socordia. Morbus. vt, Præcipuè verò propter Gallorum mollitiem, & pigritiam-fugientem-labores, fratrem caudę-ducem, *& agminis nouissimi ductorem* constituit. *vide lex. Ion. in* Μαλακία.

Μαλακίζεσθαι. In morbis, Attici dicunt mulieres quidem μαλακίζεσθαι, mollescere, *vel molles-esse*, viros verò, ἀσθενεῖν. *i.* infirmos esse.

Μαλακίας. Mollis. Effœminatus,

Μαλακόν. Molle. Tenerum. Vel etiam impurum *i.* ἀσελγές. vt, Ille verò non admodum feliciter subduxit-se, *non admodum commode vitam finiuit, atque decessit*, propter-animi-deiectionem, & ob plures plagas acceptas, quia ceruicem *carnifici percutiendam*, molliter præbuit.

Μαλακός. Mollis. Homo *est* animal omnium prudentissimum, & gustatum, qui tactus est, accuratissimum *& subtilissimum* habet, *&* quia mollissimus *est*, *ideo* etiam ipsum tactum facillimè-sentit. Ociùs enim dissipantur excrementa, nec ipsius imaginatrix, & ratiocinatrix facultas perturbatur, *ac obscuratur, & inquinatur.* Sed oportet sistere-gradum *hîc, & considerare* num carnem vt materialem causam causetur. Neque enim *caro* est prudentiæ effectrix vt concausa, *vel, coadiuuans-causa.* Nam propter *commune corporis, animique* vinculum, animales. *i. animorum* motiones afficiuntur corporis temperamentis, non ortæ *quidem* à temperamento: sed non absque temperamento vel hoc, vel illo modo agentes. Si qua verò sint *animalia*, quæ carnem habeant molliorem, quàm homo, vt vermes, reliquis profectò *partibus* inferiora sunt, *& reliqua partes ipsa deficiunt.*

Μακροπόνηρος. A

Μακροὶς

Σὰ δ' ἐγὼ

Λόγοις λίγοντος οὐκ ἀκούσομαι μακροῖς.

Οὐ λέγω ὅτι τοὺς μακροὺς οὐ προήσομαι. ἀκούσομαι δὲ τοὺς δι' ὀλίγα συντομίαν λεγομένους. ἀλλ' ὅτι πάντες λόγοι μακροὶ πεφύκασι πρὸς πρᾶξιν κρινόμενοι, εἰ πάσχειν).

Μακροχρονῶς.

Μακρά. αὐτὶ τῦ πολύ. δυνάπος. καιρὸς ὁ βασιλεὺς νομόμενος ἐν ἐξουσίᾳ καὶ βουλήσεως κύριος, αὐτοδραμὼν τὴν κακὸν ἐς τυραννίδα, ὥστε ἀποδεῖξαι χρυσὸν τὸν ξυγγραφέα μᾶλλον τυραννίδα. ὅτου καὶ τοῦτο τοῖς ἔργοις μακρᾷ παρῆλθε. καὶ αὖθις τούτων ἁπάντων ὑπερβάλλοντος μακρᾷ. B

Μακρᾷ. αὐτὶ τῦ καταπολύ. ἡδέως. ἄριστος ἐνόμιστο μακρᾷ αὐτοδίδακτος καὶ γνώμας τὰς ἐμᾶς. καὶ αὖθις, μακρᾷ διέφερε.

Μακρωνες. ἐθνικόν. C

Μάκτρα θυεία ὀστρακίνης. ἐν ᾗ μάττουσι τὰ ἄλευρα. ἀστεφανίτης πλοῦτος. αὐτὸ δὲ μάκτρας, πεθάκνης πλεύρων ἐρρωγυῖαν καὶ τοῦτον.

Μάλα εἰκότως. πάνυ δικαίως.

Μαλακηνός. ὄνομα κύριον.

Μαλακία μαθυμία. νόσος. καὶ μάλιστα δηλοῖ τὰς μαλακίας τῆς κοιλίας, καὶ φυσοπονίας, ἀφιστὰν D ἀδελφὸν οἰκέτην.

Μαλακίζεσθαι. ἐν ταῖς νόσοις φασὶν οἱ ἀττικοὶ, τὰς μὲν γυναῖκας, μαλακίζεσθαι. τοὺς δὲ ἄνδρας, ἀσθενεῖν.

Μαλακίας. ὁ μαλακός.

Μαλακόν. ἀπαλόν. ἢ καὶ ἀσελὲς. ὁ δι' οὐ πάνυ δεξιᾶς ὑπεξῆλθεν ἀθυμία, καὶ πληγῶν πλειόνων ὑποιφόρων, διὰ τὸ μαλακῶς τὴν ἔγχελυν παραχεῖν. E

Μαλακός πάντων φρονιμώτερον ζῶον ὁ ἄνθρωπος. καὶ τοῦ γεύσιν ἀφιεὶ οὖσαν, ἀκριβεστέραν ἔχει. διότι μαλακώτερος, ἢ τοῦ ἀφιεὶ αἰσθητικώτερος. διαπτὸν γὰρ διαφορεῖται τὰ ἀφεστώτα. καὶ οὐκ ἐμποδολοῦται αὐτοῦ τὸ φαντασικὸν, καὶ λογιστικόν. ἐπισῆσαι δὲ χρὴ, μὴ ποτε ὡς ὑλικὸν αἴτιον αἰτιᾶται τοῦ σάρκα. οὐ γὰρ ποιητικὴ ἕξις φρονήσεως ὡς σωμάτιον. διὰ γὰρ τὸν συμφυτισμὸν, διατίθενται τὰ ψυχικὰ κινήματα, ταῖς τῶν σωμάτων κράσεσιν. οὐ μόνον μὲν τῶν κράσεως, ἀλλ' οὐκ ἄνευ τῆς τοιᾶσδε κράσεως, τοιῶσδε καὶ τοιᾶσδε ἐνεργούσης εἰδέτινα εἶναι ἄλλα τὲ ἀνθρώπου μαλακωτέραν ἔχοντα σάρκα, οἷον οἱ σκώληκες, τοῖς ἄλλοις ἁπλοῦν ἐλλείπου- F

Haud

A σιν. οὐ γὰρ ἔχουσι τέλειον τὸ φαντασικόν, ἀλλὰ νεῦρα περὶ τὴν τελείαν ζῴων ὁ λόγος. τάχα δὲ οὐδὲ σάρξ ἡ τῶν σκωλήκων, ὡς οὐδὲ ἡ τῶν μυῶν. ὅτι δὲ τὸ μαλακοστράκων ἔχειν τινὰ σάρκα ὁ ἄνθρωπος φρονιμώτερος, σημεῖόν ἐστι τὸ τοὺς μαλακοστράκους τῶν ἀνθρώπων φρονιμωτέρους καὶ δύφυεστέρους εἶναι, τῶν ἄλλων πάντων ὁμοίως ἐχόντων φυσικῶν ἰδιωμάτων ὁμοίως ἐχόντων. διὸ καὶ τοὺς ἀνοήτους παχυδέρμους καλοῦμεν.

B Μαλακόστρακα. ἰχθύες. ὅσα σκληύεται. οἷον, ἀστακοί. καρῖδες. παγουροι. καρκῖνοι. ταῦτα δὲ μόνα σκληύονται.

Μαλάσσει. αἰτὶ τοῦ μεταβάλλει.

Μαλάσσω. αἰτιατικὴ.

Μαλάχια. ὅσα τῶν ἐνύδρων ὀστέα οὐκ ἔχει. οἷον σηπία. πολύπους. ταῦτα δὲ καὶ αἵματα ἔχει, καὶ ἄπολαγχνα. τινὲς δὲ μαλάχια ὅλως διφθόγγου γράφουσι.

C Μαλαχίας ὄνομα κύριον.

Μαλίας. ἡ αἰτιατικὴ τὸν μαλίαν. ἀκροτήριον, καὶ ὄρος.

Μάλεος. ὄνομα κύριον φαιστοῦ πόλεως κρήτης. δημεος. ἐκ Φαιστοῦ, μικρὸς δὲ λίθος μέγα κῦμα ἀποείργει. μάλεος γάρ τις τελέσας τὸν λίθον τοῦτον, ἀπέπεμψε τῷ Ποσειδῶνι, ὅπως τὸ μὴ τὰ κύματα προσπελάζειν τῇ Φαιστῷ.

D

Μαλερόν. λαμπρὸν. αὐσηρόν. ἰσχυρόν. ὀξύ. ἀθρανές. ξηρόν. δεινόν. τὸ δὲ μαλερὸν πῦρ, τὸ ὀξύ. ἢ μῶρον τικόν. σφοδρόν. καὶ μαλερὰς φρένας, τὰς ἀσθενεῖς, καὶ ξηράς. ῥυπίδα τὸν μαλερὸν θέλγος ἀμυνομένας.

Μάλιον ὄρος. μαλειάων ὄρος ἀπὸ δήμου.

Μαλιασμός. νόσος περὶ τοὺς ὄνους γινομένη.

E ὃς ὅτι καταῤῥοις ἔχει μυκτῆρσι, καὶ τρόφος περὶ τοὺς αὐτοὺς. οὐκ ἀποφεύγει δὲ οὐδέτερον τῶν νοσημάτων ὁ ὄνος.

Μάλλιος. ὄνομα κύριον. ὁ μάλλιος ὁ ὕπατος τὸν ἑαυτοῦ παῖδα μονομαχήσαντα παρὰ τὸν λατῖνον, καὶ καταβαλόντα τὸν ἀντίπαλον, ὡς μὴ ἀρίστα ἐστράτευσε. ὡς δὲ ὑπερβάντα τὰ ἐξ αὐτοῦ ταγεῖσα, ἐπέλεισεν. ὃ δὴ συμβὰν πρᾶξαι, ἀπειθήσασι τοῖς ἄρχουσι τοὺς ῥωμαίους κατέστησεν. ἴσην τὸν τοῦ διατάττω.

F Μάλιστα αἰτὶ τοῦ ἀκριβῶς ὁ θουκυδίδης λαμβάνει.

Μαλθακὸν ἄλυτον.

Μαλακὸν. ὁ δ' αὐτὸν
Ἐξάγαγε βίοτου μαλθακὸν σοφίης.

Haud enim integram imaginatricem-facultate[m] habent. At nunc de perfectis, & *integris* animalibus verba *fiunt*. Fortasse autem ne caro quidem *est* illa verminum, vt neque muscarum. Quòd autem homo sit prudentior, quia carnem habet molliorem, illud est argumento, quia molliores homines sunt prudentiores, & ingeniosiores, quamuis cæteræ omnes affectiones, & naturales proprietates sint similes. Quamobrem etiam amentes, & *stupidos* vocamus μαχυδέρμους. i. crassipelles, & densicutes, *qui densam cutem, crassámque pellem habent. i.* τῷ μαλακοτέραν ἔχειν.

Μαλακόστρακα. Quæ-crustis-tenuibus operiuntur. *Mollibus, tenuibúsque crustis tecta.* Pisces *quidam*, & *omnia animalia*, quæ *crustas* exuunt, *ita vocantur*. vt astaci, carides, paguri, cancri. Hæc enim sola *crustas* exuunt, *atque deponunt*.

Μαλάσσει. Molliâris. Mollior-fias. Pro, mutêris. *Mutæ sententiam, téque flecti patere. Sophocles in Aiace. pag. 35. v. 18.*

Μαλάσσω. Mollio. Molle-facio. Flecto. Accusatiuo.

Μαλάχια. Mollia *dicuntur omnia animalia* aquatilia, *vel in-aquis-degentia* quæ non habent ossa. Vt sepia, polypus. Hæc autem etiam sanguine, viscéribúsque carent. Quidam verò per ει diphthongum scribunt μαλάχεια.

Μαλαχίας. Malachias. Nomen proprium.

Μαλίας. *i.* & accusatiuus τὸν Μαλίαν. *At alij genere fœmineo dicunt.* Μαλία. ας. ἡ. *Steph.* Malea. promontorium, & mons *agri Peloponnesio proximi.*

Μάλεος. Maleus. Nomen proprium *viri, qui saxum quoddam confecit ante* Phæstum vrbem Cretæ. Homerus, Ad Phæstum, paruus verò lapis magnum fluctum prohibet, & *arcet ab vrbe*. Quidam enim Maleus hunc lapidem à-se-confectum, Neptuno consecrauit, ne fluctus ad Phæstum *vrbem* accederent.

Μαλερόν. Splendidum. Cinereum. *Quod cinerij colorem refert. Ardens.* Robustum. Acutum. *Citum*. Infirmum. Siccum. Acre. Sed μαλερὸν πῦρ. *ardens ignis.* Acutus. *Citus.* vel rabefaciens, *ac absumens.* Vehemés. Et μαλερὰς φρένας. Mentes infirmas, & siccas *humore sapientiæ carentes. Vel ardentes animos.* Vt, Ῥυπίδα τὸν μαλερὸν &c. sic enim l. Flabellum ardentem æstum propulsans.

Μάλιον, *vel* Μάλιον ὄρος. Malius mons. Maleatum mons altus. Homerus.

Μαλιασμός. Maliasmus. Morbus asinos infestans. Est autem catarrhus, *siue defluxio* per nares *defluens*, & torsio circa *nares* eadem. Neutrum autem horum morborum effugit asinus.

Μάλλιος. Manlius. Nomen proprium. Manlius Consul suum filium, qui cum Pontio Latino singulari-certamine-certarat, & aduersarium prostrauerat, vt illum quidem, qui rem fortissimè gesserat, *vtque victorem* coronauit: sed vt edicti sui violatorem securi-percussit. Quod facinus cum crudelitate *coniunctum* Romanos Magistratibus obtemperantissimos effecit. Est in voce Δικτάτωρ.

Μάλιστα. Maximè. Pro accuratè, *vel accuratissimè* Thucydides accipit.

Μαλθακὸν. Solutum. Molle. μαλθακία. ἡ. Mollicies vt,

Ille verò se-ipsum
Eduxit vita propter molliciem sapientiæ. i. voluntariam mortem sibi conscíuit.

Et prouerbium. Teneri calidis-balneis. Delicati mollibus-cubilibus. De iis, qui luxu, deliciisque diffluunt.

Μαλθακώτερον. Mollius, suauius, & commodum vitæ genus. Aristophanes Ranis. *pag.* 152. *v.* 7. 8. 9.

Sed se-conuertere
Ad mollius, suauiúsque vitæ genus, hoc
Dextri munus viri est, *ingenio Theramensis*
conueniens. Hoc est viri dexteritate, & Theramenis ingenio præditi.

Μαλθάξω. Mollire. Bonum-facere. Demulcere. Delinire. vt, Alios quidem, donis delinitos, & in classes conuenire *dicebat*. Et rursus. Quod enim illum virum mollire poterat, vnum tantùm fuit, ipsa morum integritas, & naturâ insitus Iusticiæ amor. Et, Torpor meam manum offusus-occupat, & gladium retinere non possum: sed iam mollis sum.

Μάλθα. Maltha. Cera mollita.

Μάλθων. Mollis. Effœminatus. Muliebris. Vir-muliebri-præditus ingenio. Dissolutus. Et Malthon, tyrannus *quidam ita vocatus, fortasse propter nimiam molliciem.*

Μαλακίζω. Demosthenes 9. Philip. dixit. *vide Harpocrat.* Id est, frigore, & torpore contracti sumus, & rigemus. *Languidi, remissique sumus, & rem negligenter gerimus, quasi frigore, & torpore contracti, stupidique facti.*

Μάλακον. Infirmum. Frigidum. & μαλακώτατον, Frigidissimum. vt, Cùm autem Mithridates hausisset venenum & infirmum, & frigidum, tardè vim demonstrauit.

Μαλακώτατον. Frigidissimum. vt, Hic mihi frigidissimus dies *est*.

Μᾶλλον, μᾶλλον. Magis, magis. Prò, semper, & magis. Alexis Atthide.

Quomodo nubes-inducit cœlo *primùm Iupiter quietè* paulatim,
Deinde magis. ac magis.

Anaxilas Horis. Alexis Pezonice. Hoc μᾶλλον dicitur positiuè, vt, Non magis pirata malus est, quàm mendax. A scepticis verò *i. verborum, verúmque contemplatoribus* non positiuè: sed (vt ita loqui liceat) sublatiuè, *vel ablatiuè, seu negatiuè* dicitur, vt ab illo, qui refellit, & *negat aliquid*, & dicit, *Hoc* non fuit magis, quàm Scylla, aut Chimæra. Interdum verò etiam comparatiuè effertur, vt quum dicimus, mel magis *esse* dulce, quàm vuam-passam. Interdum etiam positiuè, & ablatiuè, *vel, negatiuè*. vt quum dicimus, virtutem magis prodesse, quàm obesse, *vel, nocere*. Significamus enim virtutem prodesse, non autem nocere.

Μᾶλλον ὁ φρύξ. Magis ipse Phryx. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 8. col. 559. ad. 25.* Hoc prouerbium hinc *natum est*. Illi septem sapientes cùm à Cræso interrogarentur quis omnium esset beatissimus, alij quidem responderunt, feras animantes. Nam pro libertate moriuntur. Alij verò, ciconias. Nam sine lege, natura duce iusticiam colunt. Solon verò, neminẽ *beatum esse censendum* ante vltimum *vitæ* diem. Tunc autem astans Æsopus Phryx, ille fabularum-scriptor. Tantum (inquit) cæteros superas, quantum mare fluuios. Crœsus autem *hoc* audito, dixit, Magis ipse Phryx. *i. S. opum feliciùs attigis.*

Καὶ παροιμία. ἀπαλοὶ θερμολουσίαις, ἁβροὶ μαλθακοστρωμίαις. δηλοῖ τὸν ὑπὸ τρυφῆς, καὶ ἀβρότητος διαῤῥέοντας. A

Μαλθακώτερον. πρὸς τὸ ἡδύτερον τοῦ βίου, καὶ δοκεῖ. ἀριστοφάνης βατράχοις.

Τὸ δὲ μεταστρέφεσθαι
Πρὸς τὸ μαλθακώτερον,
Δεξιᾶς πρὸς ἀνδρὸς ὄντι, καὶ φύσει θηραμένους.

Μαλθάξαι. ἀγαθυῦναι. καταπραῦναι. τοὺς μὲν, δώροις μαλθασσομένους, καὶ εἰς τὰς κλίσεις συνιέναι. καὶ αὖθις. τὸ γὰρ δυνάμενον ἐκεῖνον τὸν ἄνδρα μαλθάξαι, ἓν μόνον ἦν, ἡ τῆς ἕξεως ἐπιείκεια, καὶ ὁ τοῦ δικαίου καὶ φύσιν ἔρως. ναρκήσει καὶ τὸ τῆς χειρὸς κατέχον ξίφος, οὐ δύναμαι κατασχεῖν. ἀλλ' ἤδη μαλθακός εἰμι. B

Μάλθη. ἡ μαλαγμένος κηρός.

Μάλθων. ὁ γυναικόδους τις. καὶ μάλθων τύραννος. ἀντὶ τοῦ ἁπαλός.

C

Μαλακίσθη δημοσθένης ἐν τῷ φιλιππικῶν φησί.

Μάλακον. ἀσθενές. ψυχρότατον. ὁ δὲ μιθριδάτης πιὼν φάρμακον ἀσθενές τε, καὶ μάλακον, βραδέως τὴν ἰσχὺν ἀπέδειξατο.

Μαλακώτατον ψυχρότατον. τόδε μοι μαλακώτατον ὕδωρ.

Μᾶλλον, μᾶλλον. ἀντὶ τοῦ ἀεὶ, καὶ μᾶλλον. ἄλεξις ἀτθίδι. D

Πῶς δ' ἂν φεύγοι τὸ σῶστον, ὁ ζεὺς ἂν ἔσοιχ',

Ἔπειτα μᾶλλον, μᾶλλον.

Ἀναξίλας ὥραις. ἄλεξις πεζονίκῃ, τοῦτο τὸ μᾶλλον λέγεται θετικῶς. οἷον, ἁδὴν μᾶλλον ὁ πειρατὴς κακός ὄζιν, ἢ ὁ ψεύστης. ὑπὸ δὲ τῶν σκεπτικῶν οὐ θετικῶς, ἀλλ' ἀναιρετικῶς λέγεται. ὡς ὑπό τ' ἀνασκευάζοντος, καὶ λέγοντος, οὐ μᾶλλον ἦν σκύλλα γένος, ἢ χίμαιρα. καὶ ποτὲ μὲν συγκριτικῶς ἐκφέρεται. ὡς ὅταν φῶμεν, μᾶλλον τὸ μέλι γλυκύ, ἢ τὸν σταφίδα. ποτὲ δὲ, θετικῶς, καὶ ἀναιρετικῶς. ὡς ὅταν λέγωμεν, ὅτι μᾶλλον ἡ ἀρετὴ ὠφελεῖ, ἢ βλάπτει. σημαίνομεν γὰρ ὅτι ἡ ἀρετὴ ὠφελεῖ. βλάπτει δ' οὔ. E

Μᾶλλον ὁ φρύξ. ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν δι. οἱ ζ σοφοὶ ἐρωτώμενοι ὑπὸ κροίσου, τίς τῶν ὄντων δόλαιμονέστατος. οἱ μὲν, ἀπεκρίναντο, τὰ ἄγρια ζῶα. ὑπὲρ γὰρ τ' αὐτονομίας ἀποθνήσκει. οἱ δὲ πελαργοί. δίκαια γὰρ νόμιμα, τῇ φύσει τὸ δίκαιον ἔχουσι. σόλων δὲ, οὐδένα πρὸ τελευταίας ἡμέρας. παρεστὼς δὲ αἴσωπος ὁ φρὺξ ὁ λογοποιὸς, τοσοῦτον εἶπεν ὑπερέχεις τῶν ἄλλων, ὅσον θάλασσα ποταμῶν. ἀκούσας δὲ κροῖσος. εἶπε. μᾶλλον ὁ φρύξ. F

A Μαλῶα. καί τινα δέ χειρὶ ἔχουσι μαλῶα, καὶ καθαίρουσι.

Μαλῶα. Et quædam manu tenent malôa, & purgant. *N. L.*

Μάλωνος. ὄνομα ἐθνικόν.

Μάλωνος. Malônis. Nomen gentile. *A vello Malon videtur deductum.*

Μαλώτης. Διονυσιάδης. φιλαρχίδου τραγικός.

Μαλώτης. *vel* Μαλλώτης. Mallotes, Dionysiades, Philarchidæ filius, tragicus.

Μάλχος. βυζάντιος σοφιστής. ἔγραψεν ἱστορίαν ἀπὸ τῆς βασιλείας κωνσταντίνου, καὶ ἕως ἀναστασίου. ἐν ᾗ τὰ κατὰ ζήνωνα, καὶ βασιλίσκον, καὶ τὴν ἐμπρησμὸν τῆς δημοσίας βιβλιοθήκης, καὶ τὴν ἀ-
B γαλμάτων τὴν αὐγουσταίου. καὶ ἄλλα τινὰ διεξέρχεται μάλα σεμνάς, καὶ τραγῳδίας δίκην ἀποθρηνῶν αὐτά.

Μάλχος. Byzantius Sophista. Scripsit historiam ab imperio Constantini vsque ad Anastasium, in qua res gestas Zenonis, & Basilisci, & conflagrationem publicæ Bibliothecæ, & statuarum Augustalis, & alia quædam commemorat magna cum grauitate, & tragœdiæ instar ipsa deplorat.

Μαμμάκουθος, ὄνομα κύριον. ἀριστοφάνης.

Μαμμάκουθος. Mammacuthus. Nomen proprium. Aristophanes Ranis *pag.* 169. *v.* 10. 11. 12.

Τίνες δ' ἀβλητρώτεροι
Κεχηνότες μαμμάκουθοι
Μελιτίδαι κάθηντο;

Tunc verò stolidiores
Hiantes Mammacuthi,
Et Melitidæ sedebant.

NOTAE.

Ἀριστοφάνης.] In Ranis. pag. 169. v. 10. 11. 12.

Τίνες δ' ἀβλητρώτεροι
C Κεχηνότες, Μαμμάκουθοι,
Καὶ Μελιτίδαι κάθηντο.

Hinc petenda correctio, & fabula notanda apud Erasmum ad. Chil. 4. Cent. 4. col. 903. ad 69. Stultior Melitide.

Μάμας. ἐν τῷ ἁγίῳ μάμαντι γέφυρα ἦν μεγάλη. ιβ'. καμάρας ἔχουσα. ὕδατα δὲ κατήρχετο πολλά. ἔνθα καὶ δράκων ἵστατο χαλκοῦς, δι' ὃ τὸν δρακοντα οἰκεῖν ἐνταῦθα. ἔνθα καὶ πολλαὶ παρθένοι ἐτύθησαν. βασιλίσκος γάρ τις ἐραθεὶς τοῦ τόπου. ἐν ᾧ ναὸν ἐποίησεν, ἐνταῦθα κατῴκησε. καὶ ναὸν ἤγειρεν. ἅπερ ζήνων κατέλυσεν. ἡ κλητικὴ ὦ μάμα.

Μάμας. Mamas. In sancto Mamante pons erat magnus duodecim fornices habens. Aquæ enim multæ decurrebant. Illic etiam æneus draco stabat, quòd illic draco habitare putaretur. Illic etiã multę virgines mactatæ fuerunt. Basiliscus enim *i. Regulus*, quidam illius loci amore captus, qui fuit Numeriani Cæsaris *filius*, illuc migrauit, & templum exstruxit. Quæ *ædificia* Zeno destruxit. Vocatiuus ô Maman.

D Μαμαίας. ἀλέξανδρος, βασιλεὺς ῥωμαίων.

Μαμαίας. Mamæas Alexander, Romanorum Imperator.

Μαμερτῖνος. ὄνομα κύριον.

Μαμερτῖνος. Mamertinus. Nomen proprium.

Μὰ μῆκωνος. ναὶ μὰ μήκωνος χλόην.

Μὰ μήκωνος. Sanè per papaueris comam.

Μαμμίαν. ἀττικοὶ τὴν μητέρα. ἀπὸ τοῦ τὰ παιδία μαμμᾶν τὸ φαγεῖν λέγειν.

Μαμμίαν. Mammiam Attici vocant matrem. *Aristoph. Lysistrata, pag.* 561. *d.* 10. *&* 11. quia infantuli comedere dicunt μαμμᾶν. *Aristoph. in Nubibus. pag.* 124. *ver.* 11.

E Μαμμιανός. πατρίκιος. ἐν τῷ περὶ σχήματος.

Μαμμιανός. Mamianus. Patricius. Est in voce Περὶ σχημ.

Μαμωνᾶς. χρυσός. γήϊνος πλοῦτος. ἀχὶ ὁ ἐν τῇ σατανᾷ, ἀλλ' ὁ περιττὸς, καὶ ὑπὲρ τὴν χρείαν.

Μαμωνᾶς. Mamonas. Aurum. Opes terrenæ, non quæ sunt à Satana: sed superuacaneæ, & quæ necessariis sunt plures.

Μάννα. θυσία ἀποφθὴ. ἐξ ἡ αὔωθεν πίπτουσα τροφή. σημαίνει δέ τι τοῦτο, ἑσπέρα τὸ σαββάτου μόνον ἐκρυπτέτο. καὶ χριστὸς ὁ γλυκασμὸς τῆς ζωῆς τῇ ἐνταφιασθῇ τῷ τάφῳ καλύπτεται.

Μάννα. Manna. Cibus supernè, *de cœlo* suppeditatus. Et Dauid. Panem Angelorum comedit homo. Hoc est id, quod & panis Angelorum vocatur, vt ab Angelis suppeditatus. Vulgò verò manna vocatur Ambliſion.

F Μαναΐμ. στρατηγὸς ὑνικήσας τοὺς σκύθας. ἐφ' ᾗ ἡ στήλη ἵσταται ἐν τῷ καλουμένῳ ὠρείῳ, ὅ ἐστι μόδιος. ἐν δὲ ὠρείῳ, ἔνθα νῦν ἵσταται κίων ἐπὶ τοῦ τοῦ κρατηροῦ. ἔνθα ἵστατο καὶ μόδιος χαλ-

Μανάϊμ. Manaim, Dux, qui vicit Scythas, cuius columna, *statuáque* stat in eo, quod vocatur Oréum. Quod est modius. Erat enim Oréum, vbi nunc stat columna ante domũ Crateri. Illic etiã stabat modius

Æneus prope manus. Erat autem iusta mensura, vt secundùm ipsius capacitatem omnes frumenti-emptores, vtque pari, *instáque* mensura stipendium *militibus* daretur. *vel, vt pari mensura frumentum omnibus daretur.* Valentianus autem hac lege-lata-iussit, frumenti duodecim modios numismate vēdi. Quare nautæ cuidam, quòd hoc non fecisset, dextra manus est-amputata. Hinc formatæ-sunt æneæ manus tam accipientibus, quàm dantibus, vt neutri propter hæc statuta indignarentur. Erat & Valentiani columna, *statua* examum habens in dextra manu ad rapiendum in pactum, quòd & ipsa esset argentea parua à Curio Protectore, secundo anno Iustiniani *facta. N.L.*

κῆς πλησίον τῇ χερσὶν. ἰδὼ ἡ δίκημον μέζον, ὡς ἀὶ τᾷ χωρήματι αὐτᾶ πολῶσι πάντες οἱ σιτοφορέται, κὴ ἀγορεύζωσι σὶ σιτῆται. καὶ τᾷ ἴσῳ μέτρῳ διδώται σιτηρέσιον. τῶτο ἡ νομοθέτησεν ὐαλεντινιανὸς παρεσκευάσθαι τὸν σῖτον μοδίνς δώδεκα τᾷ νομίσματι υπδενὸς αἰτιλέγοντος. ὀθών τις ναύτης τοῦτο μὴ ποιήσας, τὼ δεξιὰ χεῖρα ἀφηρέθη. ὀθεν ἐτυπώθησαν αἱ χαλκαῖ χεῖρες τοῖς λαμβάνουσι, κὴ τοῖς διδοῦσιν, ἀμφοτέροις ἐν τᾷ τεταγμένᾳ μὴ ἀγανακτεῖν. ἰδὼ δὲ καὶ ὐαλεντινιανοῦ ἡ βασιλέως εἰλὴ, ἔξαυτον ἔχουσα ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ ἀφαγλῶσαι εἰς πάκτον, δέᾳ τὸ ἐ αὐτὸν ὑπάρχειν ἀργυρᾶν μικρὸν, ὑπὸ κουρίου πρωτικτόρος, τᾷ δευτέρῳ ἔτει βασιλεύς.

A B C D E F

Μανάϑ. Manainus. Nomen proprium.

Μανασσῆς. Manasses. Rex Hierosolymorum, Ezechiæ filius, qui annos LV. regnauit in Iudæa. Qui fuit impurissimus, & impietatis-plenissimus, & sceleratissimus, qui insano-Idolorum-cultu, & sanguinis effusione mortales omnes superauit, & illum magnum Esaiam Serrâ-dissecuit, & Hierosolyma innocenti sanguine repleuit, Idolis-seruiit non minus quàm Amorrhæi. Quinetiam Domini templum profanauit, & statuam Iouis quatuor-vultus-habentem in eo collocauit, & augurari, & veneficia-exercere, & fœda-facinora-patrare, & adulterari, & omnis improbitatis grauissima scelera perpetuò committere non destitit. Quare propter diuinam iram comprehensus à Marodacho Assyriorum Rege, vinctus, & captiuus in vrbem Niniuen est-abductus, & in æneo simulachro inclusus. Cùm autem ob delicta sc iustas pœnas dare intelligeret, Dominum orauit, vt sibi peccatorum veniam daret. Haud enim magnam esse Dei laudem, si iustos seruaret. Boni verò *esse dixit*, si peccatoris pœnitentiam admitteret. Ac illud quidem simulachrum diuinâ potentiâ diruptum-est. Regem verò Deus mitigauit. Quare *Marodachus* ipsum Hierosolyma remisit. Ille verò reuersus, diuinámque clementiam expertus, omnia simulachrorum tabernacula euertit. Deique templum repurgauit, & legem custodiit, & vrbe munita, & aucta, regnum iustè, & piè administrauit. Ipsi autem, dum esset in vinculis, in carcere ferreis compedibus constrictus, Babylone, panem exiguum furfuraceum, cum exigua aquæ portione, & aceto demenso dabant, tantú ad vitam sustentandam. Tunc autem has preces ad Dominum fudit. Domine omnipotens. *&c.* Deus autem exaudita eius voce, vinculis eum soluit, & Hierosolymam redíit. Cúmque toto corde Deo seruisset, iustus est reputatus.

Μανασσῆς, βασιλεὺς ἱερουσαλήμ. υἱὸς ἐζεκίου. βασιλεύσας ἔτη νε΄ τῆς ἰουδαίας. ὃς ἐγένετο μιαρώτατος, καὶ ἀσεβέστατος, καὶ ϖλημμελέστατος, ὥϛε πόλεις ἀνθρώπους ὅλη εἰδωλομανίᾳ, καὶ αἱματεκχυσίᾳ. ϵ΄ τ μέγαν ἡσαΐαν ϖρίσας. καὶ τὼ ἱερουσαλὴμ αἱμάτων ἀθώων πλησάσας, ἐχ ἧττον εἰδωλολάτρησε τᾷ ἀμορραίων. κὴ μὴν τοι καὶ τὸν οἶκον κυρίου κατεμόλυνας, καὶ ϖρεσβεύσαντα εἰδωλον ἐν αὐτῷ τᾶ θεᾶ ϛήσας, ὰ δὴ ϖᾶσι οἰωνίζόμενος, κὴ ϕαρμακεύων, κὴ ἀγορεύων. καὶ μοιχόμενος. κὴ ϖᾶν εἶδος κακίας μὴ ὑπερβολῆς δεινοτέρτόμενος. διὸ κὴ κῦ θείαν ὀργὴν συλληφθεὶς ὑπὸ τᾶ μῶροδάχ βασιλέως ἀσσυρίων, δέσμιος εἰς νινευὴ τὼ πόλιν ἀχμάλωτος ἀπήχθη. ϵ΄ εἰς τὸ χαλκοῦν ἄγαλμα κατωρύχθη, σωιεὶς ἡ δὴ τοῖς πλημμελήμασιν ἀξίαν εἰληφέναι τὼ τιμωρίαν, ἐδεήθη τᾶ κυρίου συγγνῶναί οἱ δὴ ταῖς ἁμαρτίαις. μὴ γὰ εἴη μέγα θεοῦ ἐγκώμιον, εἰ δίκαιον σώσειν. ἀγαθᾶ ἡ, εἰ μετάνοιαν ἁμαρτωλοῦ ϖροσοῖτο. ϵ΄ τὸ μὲν ἄγαλμα, θείᾳ δυνάμει διερράγη. ὁ δὲ θεὸς ἠρέθιστο ἡ βασιλέα. καὶ εἰς ἱερουσαλὴμ αὖτον ἐξέπεμψεν. ὁ ἡ, ἐπανῆλθεν, κὴ θείας χρηστότητος πεῖραν λαβὼν, πᾶσαν μὲν εἰδωλικὴν κατέσκαψε σκιωλίαν. τὸ ἡ ἱερὸν τᾶ θεᾶ ἥγνισε. κὴ τὸν νόμον ἐφύλαξε. κὴ τὼ πόλιν τειχίσας, καὶ δήπασας, δίκαιος δικαίως, κὴ δύσεβὴς. διεδεμένῳ ἡ ὄντι ἐν φυλακῇ ἐν πέδαις χαλκαῖς ἐν βαβυλῶνι, ἐδίδοσαν αὐτᾷ ἐκ πτύελον ἄρτον βραχὺν, καὶ ὕδωρ ὀλίγον σὺν ὄξει μέζονι. ϖρὸς τὸ ζῶν αὐτὸν καὶ μόνον. καὶ τότε ϖροσηύξατο ϖρὸς τὸν κύριον, κύριε παντοκράτωρ, καὶ ἀπακούσας ὁ θεὸς τῆς ϕωνῆς αὐτᾶ, ἔλυσε αὐτὸν δεσμῶν τᾷ δεσμῷ, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς ἱερουσαλήμ. καὶ λαβὼν κύριον ὅλης καρδίας, ἐλογίσθη δίκαιος.

Μανδαλωτόν. Genus osculi varium, & suaue. Mandalotum. Aristoph. *in Thesmophoriaz usis. pagin.* 515. *v.* 12. 13. 14. Quàm suaue *est* hoc carmen, ô venerandæ Genetyllides, Et effœminatum, & insertâ-linguâ dulce, *columbinum*, Et mandalotum: *Consule nostros græcos commentarios.*

Μανδαλωτόν. εἶδος φιλήματος ϖεπίλον, καὶ ἡδύ. θηλυδριῶδες, ϵ΄ κατηγλωττισμένον. ἀριστοφάνης ϕησὶ μανδαλωτόν.

N O T Æ.

Μανδαλωτόν.] Aristoph. ἐν Θεσμοφοριαζούσαις. pag. 515. v. 12. 13. 14.
Ὡς ἡδὺ τὸ μάλϖ, ὦ τέττιγες ὑμνυλλίδες,

Καὶ μαν-

A Καὶ θηλυδριῶδες, καὶ κατηγλωττισμένον.
Καὶ μανδιλωτόν.

Μανδάτωρ. εἶδος ἀξιώματος.

Mandator. Genus dignitatis *à mandando dictum.*

Μανδραγόρας. ὑπνωτικὸς καρπός. ἢ λήθης ποιητικός. ἐφ' οὗ καὶ πολλὼ τὸ μανδραγόρου ἐσπεποκώς.

Μανδραγορίζω.

Mandragoras. Fructus ſoporem-afferens & obliuionis effector. vt, Et videbitur multum mandragoræ hauſiſſe.

Mandragorizo. Mandragoram-comedo, vel Mandragoram-haurio.

Μαίδερον. ὄνομα κύριον. καὶ ἔστι ἐφ' οὗ τοῦτο παροιμία. ἐν τῷ, ἐγλύκατο ὁ μαίδερον.

B

Maiderus Mandron. Nomen proprium. Eſt & de iſto prouerbium, quod extat in illis vocibus, ἐγλύκατο καὶ *Maiderus. Er. ad. Chil 4. Cent. 5. col. 924. ad. 49. Fuit & Mandroni ficulna nauis.*

Μανδύας. εἶδος ἱματίου. ὅπερ καλεῖται λωρίκιον.

Mandyas. Pallij genus, quod Loricium vocatur.

Μάναχμος. ἀλωπεκοννήσιος, φιλόσοφος πλατωνικός. ἔγραψε φιλόσοφα. καὶ εἰς τὰς πλάτωνος πολιτείας βιβλία γ'.

Manachmus. Manæchmus, Alopeconneſius. Philoſophus Platonicus. Scripſit philoſophica, & in Platonis Rempub. lib. 3.

Μάναχμος. σικυώνιος. υἱὸς ἀλκιβίου, ἢ ἀλκιβιάδου, ἱστορικός. γέγονε ἐπὶ τοῖς διαδόχοις. ἔγραψεν ἱστορίαν τοῦ καὶ τὸν μακεδόνα ἀλέξανδρον.

C

Manachmus. Manæchmus, Sicyonius, filius Alcibij. vel Alcibiadis, hiſtoricus. Fuit ſub *Alexandri* ſucceſſoribus. Scripſit hiſtoriam Alexandri Macedonis.

Μάνηθος Μένδης. Μανήθως Μενδήσιος. Manæthos Mendes, *Mendeſius*. AEgypti ſacerdos. Scripſit de confectione cyphiorum. *Vide* Κῦφι *in Lex. Eſt autem quædam thymiamatis compoſitio ſacerdotibus AEgypti familiaris.*

Μάνηθος. Διοσπολίτης τῆς αἰγύπτου, ἢ σεβεννύτης φυσιολογικά. περὶ ἀστρολογικὰ δέ τινα, καὶ ἄλλα τινὰ ἀστρονομούμενα.

Manethos. Manæthos, Dioſpolitanus, AEgyptius, vel Sebennites. *Scripſit* phiſiologica, de effectionibus-ſiderum verſibus, & alia quædam aſtronomica.

Μανέρως. καὶ περιμανὼς, ὀνόματα ᾠδῆς. διὰ βουλὸς καμπυλίωνι.

Manerus. Maneros, & Perimanos, *ſunt* nomina cantionis. *Et maneros quidem ſignificat inſanum-amorem. Perimanes verò, vehementer-inſanum, quòd huiuſmodi carmen homines ad vehementem amorem, ac amoris inſaniam incitet, ac impellat.* Eubulus Campy-

D lione.

Μανείλω. δοτικόν.

Manilo. Eſt. 1. perſ. ſing. aor. 2. paſſ. optatiui-modi. Vtinam inſaniam. Vtinam inſanirem.

Μάνης. ὄνομα κύριον οἰκέτου. ἀριστοφάνης ὄρνισι. τοῦ δ' ἀνδράποδ'. ὑλαῖος. μάνας.

Manes. Nomen proprium ſerui. Ariſtophanes Auibus *pag. 389. v. 8. annot 2. & 418. v. 7. Sed* Μανῆς *in ſingul. &* Μανᾶς *in accuſ. plur.* Mancipia, fatuos, Manas.

Μάνης. οὗτος ὁ τρισκατάρατος, ὃν ἐπὶ αὐρηλιανοῦ βασιλέως ἐφάνη, χριστὸν ἑαυτὸν, ἐπτὰ μαθήματα ἅγια φανταζόμενος. μαθητὰς ιβ'. ὡς ὁ χριστὸς ἐποιήσατο. καὶ ἐκ πάσης αἱρέσεως εἴ τι κακὸν ἐρανισάμενος, ἐκ περσίδος εἰς τὴν ῥωμαίων γῆν καὶ θεοῦ συγχώρησιν εἰσέφρησεν. οὗτος ὁ καὶ μάνης, καὶ σκυθιανὸς λεγόμενος, βραχμὰν μὲν τὸ γένος. διδάσκαλον δ' εἶχε βουδδᾶν, τὸν πρότερον καλούμενον περέβινθον. ὃς παιδευθεὶς τὰ ἑλλήνων, τὴν ἐμπεδοκλείους ἠγάπησεν αἵρεσιν, δύο ἀρχὰς λέγοντος ἀντικειμένας ἀλλήλαις, νεῖκος, καὶ φιλίαν. εἰσελθὼν δ' ἐκ περσίδι, ἐκ παρθένου ἑαυτὸν ἔφασκε γεγενῆσθαι. καὶ ἐν τοῖς ὄρεσιν ἀνατραφεῖναι. καὶ συγγραφάμενος καὶ βιβλία δ', τὸ μὲν, εἰπὼν μύστικα τῆς μυστηρίων. τὸ δὲ, τὸ διαγγέλιον. τὸ δὲ, τὸν θησαυρόν. τὸ δ' ἦν κεφαλαίων. καὶ ὁ μὲν βουδδᾶς οὗτος ὁ καὶ περέβινθος, ὑπὸ πνεύματος ἀκαθάρτου συντριβεὶς, ἀπώλετο. γυνὴ δέ τις, παρ' ἣ κατέλυσε, τὰ χρήματα αὐτοῦ, καὶ τὰς βεβήλους βίβλους κληρονομήσασα, ὠνεῖ-

E

F

Manes. Manes. Hic ter-execrandus homo ſub Aureliano Imperatore extitit, ſe Chriſtum, & Spiritum ſanctum *commentus*, & imaginans, duodecim diſcipulos, vt Chriſtus, ſecum-adducens. Ex omni hæreſi, ſi quid erat mali, collegit, & ex Perſide, Dei permiſſu, in agrum Romanum intulit. Hic, qui & Manes, & Scythianus vocabatur, fuit genere Brachman. Præceptorem autem habuit Buddam, qui Terebinthus antea vocabatur, qui Græcorum literis inſtitutus, Empedoclis ſectã adamauit, *& ſectatus eſt*, duo principia inter-ſe contraria ſtatuentis, Litem, & Amicitiam. In Perſidem autem ingreſſus, ex virgine ſe natum-eſſe dicebat, & in montibus educatum. Quinetiam conſcriptis quatuor libris, vnum quidem vocauit Myſteriorum. *i. Initiorum, vel arcanorum librum*, ſecundum verò, Euangelium, tertium, Theſaurum, quartum, Capitum *librum*. Atque Buddas quidem iſte, qui & Terebinthus, ab impuro ſpiritu contritus interiit. Mulier verò quædam, apud quam diuerſabatur, eius pecunias, & profanos libros per-hæreditatem-adepta, puerum ſeptenn-

nem emit, nomine Cubricum, quem & literas docuit, & manumisit, omniúmque suorum bonorum hæredem instituit. Ille verò acceptis Buddæ libris, & pecuniis, Per quem perambulabat, Manem se nominans, & erroris, *ac impostura* Buddæ conscius, illius libros sua vocabat opera. Quem Rex Persarum viuentem excoriauit, vt eum, qui fuerat causa mortis sui filij. Cùm enim ille ægrotaret, & à Medicis magna cura curaretur, iste Cubricus promisit fore, vt sine Medicis ipsum ex illo morbo excitaret, *sanaret, & in pristinum sanitatis statum restitueret.* Sed remotis Medicis, ipsum interfecit. Hic igitur Manes reiecto veteri Testamento, & omni creatione, & hominis fabricatione, blasphemè negans boni alicuius esse Dei *talem creationem*, quæ corruptioni, & mutationi esset obnoxia, nouum Testamentum, vt cuiusdam Dei boni scilicet *opus* admittit. Et Christum per phantasiam, & opinionem *quandam* apparuisse portentosè fingebat. Et speluncas quasdam sacras, & nocturnos, & illegitimos coitus, & nefarias obscœnitates, & fatum, & animorum in alia corpora migrationes, & alia quædam Græcanica docebat. De quo & Theodorus Rhaithi presbyter dicit, Manes, qui phantasia quadam nuda, & inani corporis humani figura Dominum apparuisse *commentus, ac* imaginatus est, & somniauit, vt pati quidem, & agere videretur, quæ agebat, & patiebatur apud nos, *vel, nostro more*: sed nihil horum verè, & re ipsa exstitisse *dicebat*: sed *eius* opinione tantùm & impostura decepisse homines, cum quibus etiam versatus esse putaretur. Quamobrem etiam duas in Christo naturas dicere recusat: sed vnam *tantùm esse contendit* Diuinitatis. Paulus verò quidam æqualis eius, Magnæ Antiochiæ Episcopus, nudum hominem dicebat *esse* Dominum, vt vnum de Prophetis. Ab hoc & Pauliani *nomen acceperunt.*

ται παιδάριον ἐπ' ἐπᾶ, ζῶνομα κούβρικον, ὃν καὶ διδάξασα γράμματα, καὶ ἐλευθερώσασα, κληρονόμον αὐτῆς πάντων καθίστησιν. ὁ δὲ, λαβὼν τὰ βιβλία τῶν Βουδδᾶ, καὶ τὰ χρήματα, δι' ἃ πορεύετο τὴν περσίδα, μᾶνην ἑαυτὸν ὀνομάζων, καὶ τῆς πλάνης τοῦ Βουδδᾶ συνίστωρ γενόμενος, τὰ βιβλία ἴδια σώματα ἐλέγχει. ἐν ὁ βασιλεὺς περσῶν ἐξέδυρε ζῶντα, ὡς αἴτιον θανάτου τοῦ ἰδίου υἱοῦ γενόμενον. τοσοῦτος δὲ, καὶ θεραπείας πολλῆς ἐπὶ τῆ ἰατρῶν τυγχάνοντος, οὗτος ὑπῆρχετο χωρὶς ἰατρῶν ὁ κούβρικος ἀναστῆσαι αὐτόν. καὶ δυσπιστάσας τοὺς ἰατροὺς, ἐθανάτωσεν αὐτόν. ὁ οὖν μᾶνης οὗτος δυσβαλλόμενος τὴν παλαιὰν δεδιθήκην, καὶ τὴν κτίσιν πᾶσαν, καὶ τὴν τοῦ ἀνθρώπου κατασκευὴν, οὐκ ἀγαθοῦ τινος ὄν θεοῦ βλασφημῶν ὑπὸ φθορὰν, καὶ ἀλλοίωσιν οὖσαν, τὴν νέαν ὡς ἀγαθοῦ δῆθεν προσίετο θεοῦ. καὶ δὴ φαντασίαν, καὶ δόκησιν τὸν χριστὸν πεφηνέναι ἐπλάττετο. καὶ κατασύρους τινὰς σπηλαίς, καὶ νυκτερινὰς, καὶ ἀθεμίτους μίξεις, καὶ ἀρρητοποιίας, καὶ ἐμβρυῶν, καὶ μετεμψυχώσεις, καὶ ἄλλα τινὰ ἑλληνικὰ διδάσκων. ὡς δὲ καὶ Θεόδωρος ὁ τῆς βαιθηνῶν ἀρχιεπίσκοπος φησί. μᾶνης, ὃς φαντασίᾳ τινὶ ψιλῇ, καὶ σχήματι ἀσωμάτου σώματος ἀνθρωπείου, πεφανερῶσθαι τὸν κύριον ἐφαντάσθη, καὶ ὠνείρευσεν. ὡς πάσχειν μὲν δοκεῖν αὐτὸν, καὶ πράττειν, ἅπερ ἔδρα, καὶ ἔπασχε καθ' ἡμᾶς. μηδὲν δὲ τούτων ἀληθείᾳ, καὶ πράγματι ὑπάρξαι. ἀλλὰ δοκήσει μόνον, καὶ ἀπάτῃ βουβουκολῶν τοὺς ἀνθρώπους, οἷς καὶ συναναστράφθαι νενόμισται. διὰ τοῦτο καὶ φύσεις δύο ὁμολογεῖται δεῖν τὸν χριστοῦ λέγειν, ἀλλὰ μίαν τῆς θεότητος. παῦλος δέ τις σύγχρονος αὐτοῦ ἐπίσκοπος ἀντιοχείας τῆς μεγάλης, ψιλὸν ἄνθρωπον τὸν κύριον ἔφη, ὡς ἕνα τῶν προφητῶν, ὃν τοῦτο καὶ οἱ παυλιανοί.

A

B

C

D

Maius. Statua. Est in voce Κίτταβος.

Maius. Manes. Nomen Persæ, qui ex Persarum regno profusus, sub Constantino Magno, Christianorum dogmata turbauit. Declinatur *Manes*, Manentis.

Μᾶνης, ἀνδριάς. ἔστιν ὁ τῷ κόττα βος.

Μάνης. ὄνομα πέρσου. ὃς ἐξεδύρας ὑπὸ τῆς τῶν περσῶν βασιλείας ἐπὶ τοῦ μεγάλου κωνσταντίνου, τὰ χριστιανῶν ἐτάραξε δόγματα. κλίνεται μάνητος.

Maniax. Ornamentum, quo collum circundatur. Torques, Monile collum ornans. vt, Torquibus, & armillis, *vel, manuum ornamentis, vel brachialibus* erant ornati.

Μανιάκης. ὁ φελαυχένιος κόσμος. μανιάκας, καὶ φελιχίους ὕσαν κατακεκοσμημένοι.

Maniæ. Insania non omnibus *est* similis *Hemistichium, de quo Er. ad. Chil. 3. Cent. 10. col. 823 ad. 97. Insan. non omnib. eadem. Nam* Insania, alia quidem, est absurda, vt delirantium. Alia verò expetenda, & voto digna. *exoptanda*, qualis *est insania* poetarum, & vatum.

Μανίαι δ' οὐ πᾶσιν ὁμοῖαι. τῆ μανιῶν, αἱ μὲν, εἰσὶν ἄτοποι, ὡς αἱ τῶν φρενοβλαβῶν. αἱ δὲ, αἱρεταὶ, καὶ δι' ἧς ἄξιαι. οἷαι τῆ ποιητῆ, καὶ τῆ χρησμολόγων.

Manin. Ion, pro comm. μανία. Insania. Furor.

Manin. μανία.

Manῶν. Insaniarum in plurali *dictum*, pro *maniæ genitiuo singulari*, Insaniæ. *Aristophanes in Nubibus. pag.* 103. *v.* 18. Tu verò ad tantum insaniarum. *i. eò insaniæ* progressus es. *L. Τοσῶν.* Dicunt autem & singulariter *μανία, furor, insania.* Plerunque verò pluraliter. Aristophanes *in Pace. pag.* 436. *v.* 24. *Schol. annot.* 7. Hoc enim exemplum insaniarum auditis. Et Homerus in eadem lance collocat ebrietatem, in qua *ponit* insaniam.

Μανῶν πληθυντικῶς. ἀντὶ τῆ μανίας. οὐ δὲ εἰς τοσοῦτον τῆ μανιῶν ἐλήλυθας. λέγουσι δὲ καὶ ἑνικῶς. τὸ δὲ πλεῖον πληθυντικῶς. τὸ γὰρ παράδειγμα τῆ μανιῶν ἀκούετε, ἀριστοφάνης, καὶ ὅμηρος, εἰς τὸν αὐτὸν πλάσσγγα τῆ μανίᾳ τὸν μέθυσον τίθησιν.

Manichæus. Manichæus. Hæresiarcha. vel Manop-

Μανιχαῖος. αἱρεσιάρχης. ὁ ὑπὸ τῆ μάνητος. tis, &c

A ἡ μανιχαίου.

Μανθάνειν. ἡμέτερος ὑπερώνυμος. ἡ μανθάνω· αἰτὶ τῦ ἀκούω. μανθάνω γὰρ καὶ τῦτο ὅτι μόλις ἀνδρὸς ὁ πονηρὸς ὁ κωμικὸς, παρ' ὀλίγον ἦλθε κριθῆναι δι' οὐδὲν ἄλλο, ἢ διότι φίλος ἦν αὐτῷ.

Discere, *est* scientiæ generatio, *vel* procreatio, *vel* ortus. Et μανθάνω. Disco, pro, Audio. vt, Audio enim etiam hoc, Menandrum poetam comicum propemodum iudicium-subiisse, & *parum abfuisse, quin in Iudicio damnaretur*, ob nullum aliud *crimen*, nisi quòd esset ipsi amicus. *i. tantùm propter ipsius amicitiam.*

Μάννον. ὁ δὲ, ὡς ἦλθε μάννον ἀπεχώρησε, δίκαιός τε ὤμοσε βαίειν, καὶ ὅρκους πατήσας, ὃς ὤμοσε.

Mannum. vt, Ille verò ad Mannum abiit, violata fide, quam Rex dederat, & conculcato iureiurando, quod iurauerat.

Μανόν. ἀραιόν. χαῦνον. ἢ αἰωρερὲς, ὡς φλόξ.

B ἡ μανὸς, ὁ μανόμβρος. ὁμὴ ἰσχυρὸς ταῖς φρεσί. ἡ μάννα, διότι τῷ τρίφθαι ὠνόμασται. μανοὺς δὲ ἡμυδρόβρους τοὺς καλάμους, ἡ διύγρους διὰ τὴν ἄγαν διαβροχὴν, καταῤῥαίνειν οἴνῳ, καὶ διδόναι τροφὴν τοῖς ὑποζυγίοις.

Rarum. Laxum. vel Quod-in altum-fertur, vt flamma. Et μανὸς, insanus. Qui non *est* mente firma. Et ipsa manna dicta-est quòd sit trita. *At* μανὸς, *rarus. Laxus. vt*, Calamos autem raros, & humidos propter nimiam irrigationem, *iubebat* conspergi vino, & iumentis pro pabulo dari.

Μανόν. διαφέρει τῦτο τῦ ναστόν. ἔστι δὲ τῷ ναστόν.

Manè. Rarum. Laxum. Fungosum. Differt à ναστόν. solidum, durum, concretum, confertum, densum. Est in voce Ναστόν.

Μανότερος.

Manèτερος. Rarior. Laxior. Fungosior.

Μαντεύομαι. αἰτιατικῇ.

Mantεύομαι Accusatiuo. Vaticinor.

C Μαντεῖα. ὁ χρησμός.

Mantεία. Vaticinium.

Μαντίας. ὄνομα κύριον.

Mantίας. Mantias. Nomen proprium.

Μαντεῖον. ἔστι δὲ τῷ δωδωναῖον χαλκεῖον. καὶ δὲ τῷ δωδώνη.

Mantεῖον. Oraculum. Locus, in quo redduntur oracula. Est in Δωδωναῖον χαλκεῖον. Item in Δωδώνη.

Μαντινέων διοικισμός. εἰς πέντε κώμας τὴν μαντινέων πόλιν διῴκησαν οἱ λακεδαιμόνιοι. καὶ ἐκλήθη τῦτο μαντινέων διοικισμός.

Mantinensium disiunctio. Lacedæmonij Mantinensium vrbem in quinque pagos diuiserunt, & hoc vocatum-est Mantinensium disiunctio. *L. διοικισμὸς, & διῳκῆσαι, à διοικίζω. i. dissocio, diuimo coniunctionem, sparsim colloco, dispergo aliquos, qui simul habitabant. Hinc ὁ διοικισμὸς. Aliquorum simul habitantium disiunctio, diremptio, separatio.*

Μαντίνεια. πόλις ἀρκαδικὴ. καὶ μαντινεῖς, D ἐθνικὸν, καὶ μαντινικὸς, τόπος. ἔστι δὲ τῷ πολίνδρος.

Mantinea. Vrbs Arcadica. Et Mantinenses, gentile *nomen*. Et Mantinicus, locus *à Mantinea dictus*. Est in voce Πολίνδρος.

Μαντίνειον. ὄνομα τόπου.

Mantίνειον. Mantineum. Loci nomen.

Μαντίνη. ὄνομα κύριον.

Mantίνη. Mantine. Nomen proprium.

Μαντιπόλος. μάντις. μάντις, μάντεως, μάντει, ἡ δοτικὴ. μάντις ἡμικῶς. θυοσκόοι, ἱερεῖς εἰδικῶς. ἔστιν ἀκριὲς δυσκίνητος χλωρὰ καλουμένη μάντις, ἧς τινος φερομένης τὰς κινήσεσι μαντεύονται.

Mantιπόλος. Qui-circa-vaticinia-versatur. Vates. *Declinatur autem* μάντις. *genit. atticus.* μάντεως. Dat. μάντει *per contractionem ex* ῐ *in* ει *factam.* Μάντις. *i.* vates, generaliter *quinis vates nuncupatur. At* θυοσκόοι, θυοσκόοι. Aruspices, & ἱερεῖς, sacerdotes, specialiter *dicuntur*. Est quædam locusta difficulter se-mouens. *viridis*, quæ vocatur Mantis, cuius motiones obseruantes vaticinantur.

Μαντοσυνῶν. μαντειῶν. καὶ μαντοσυνὴν.

Μαντοσυνῶν. Vaticiniorum. Et μαντοσυνὴν. Vaticinium.

E

Μαξέντιος. βασιλεὺς ῥωμαίων. ὃς κακῶς τοὺς ῥωμαίους ἐπέτριβε, τυραννικῷ μᾶλλον, ἢ βασιλικῷ τρόπῳ χρώμενος κατ' αὐτῦ. μοιχεύων ἀναιδῶς τὰς τῶν ἐλευθέρων γυναῖκας. καὶ πολλοὺς ἀναιρῶν, καὶ πολλῶν τούτοις ἀκολουθῶν. τῦτο γνοὺς ὁ μέγας κωνσταντῖνος, ῥύσασθαι τοὺς ῥωμαίους τὺς ὑπ' αὐτῷ βασιλείας ἐπεχείρει. λύθης τε φροντίδα ἐποιεῖτο, τίνα τρόπον καθέλοι αὐτόν. ἐν τοιαύτῃ οὖν φροντίδι F ὢν, ὡς μεσημβριναὶ ἦλίου ὧραι, εἶδεν ἐν τῷ οὐρανῷ σύμβολον πυρὸς τροφειδῶς γράφοντα ἐν τούτῳ νίκα, καὶ γέγονε χριστιανός. λικίνιος δ' ὁ συμβασιλεύων αὐτῷ, τὰς ἑλλήνων ψύχας δόξας, μίσει χριστιανῶν, καὶ διαγμῶν μὴ φοβηθεὶς, φόβῳ κωνσταντίνου χρεὼν ὑπεξέλλετο. λελη-

Maxentius. Romanorum Imperator, qui malè Romanos attriuit, tyrannico potiùs, quàm Imperatorio more vsus aduersus ipsos. *i. tyrannidem potiùs, quàm iustum imperium in eos exercens.* Nam *palàm*, ac impudenter ingenuorum *virorum* vxores stuprabat, & multos interficiebat, & cætera his consentanea faciebat. Quo Magnus Constantinus cognito, Romanos illius dominatione liberare studebat. Statimque seriò cogitare cœpit, qua ratione illum euerteret. Cùm igitur in tali cogitatione versaretur, circiter meridianas Solis horas, vidit in cœlo stylum ignis crucis-forma-præditum, *Lactantius*, *vt & Vuolfius*, scribentem, IN HOC *CRVCIS SIGNO* VINCE, & factus-est Christianus. Licinius verò eius in-imperio-collega, Græcorũ opiniones fouẽs, oderat Christianos. Metu tamen Constantini persecutionẽ apertã mouere, *vel, instituere* reformi-

dabat: sed clàm per insidias multos de medio tollebat. Progressu verò temporis, etiam apertè *persecutionem* excitauit. Et certo in loco extitit persecutio. Constantinum verò *res* non latebat. Licinius enim edicto vetuit ne inter se conuenirent Episcopi, ne Christianorum res incrementi causam haberent. Dirupta igitur ficta amicitia, in odium *mutuum ambo* venerunt, & tandem à Constantino Licinius est interfectus.

Μαξιμῖνος. Maximinus, Romanorum Imperator. Hic accepto principatu, magnam mutationem fecit, asperrimè, magnóque cum terrore vtens *sua* potestate, & ex clementi regno, ad tyrannidis crudelitatem omnes, *omnia* traducere conabatur. Erat enim ingenio, vt & genere, Barbarus, & cædis auiditate gentilicia præditus. Confestim igitur amicos omnes, qui Alexandro familiares erant, & à Senatu assessores appellati fuerant, remouit, *non* volens, *nolens eorum quenquam* in exercitu *secum* esse, nec quéquam sibi adesse ex conscientia nobili. *i. nobili ortum genere, & qui sibi conscius esset, se ex nobili genere procreatum.* Plurimos etiam ipsorum interfecit, insidias per-suspicionem metuens. Dum autem in Oriente regnaret, *& cum imperio versaretur*, multa impura, & supra modum nefaria facinora manifestè patrauit. Præterea verò persecutionem crudelem, & inhumanam per totum Orientem in Christianos *excitauit*, in qua plurimi clarissimi viri martyrium obierunt. Sed impietate sua digna proœmia, *principia, exordia, & antecedentia præmia* pœnarum ipsum excepturam. *i. quas erat daturus*, meritò pertulit. Cùm enim in grauissimum morbum incidisset, vehementes dolores eius carnem discruciabant. Et intestina quidem ab interna vehementissima inflammatione corrumpebantur. Tota verò caro ceræ instar liquescebat. Cùm autem ipsius corpus incendio vehementiore flagraret, ipsa etiam ossa simul tosta sunt, ita vt & ipsa humanæ formæ figura prorsus deleretur. Miserabiliter autem computrescens, tantam odoris tetri grauitatem emittebat, vt nihil differret à cadaueribus, quæ sunt in sepulchris dissoluta, *& corrupta*. Hic igitur parum spirans, & gemens obiit.

Μαξίμου. Maximus. Tyrius Philosophus. Versatus est autem Romæ sub Commodo. Scripsit de Homero, & quæ sit apud eum antiqua Philosophia. Rectè ne Socrates se non defenderit in Iudicio. Item alias quasdam philosophicas quæstiones.

Μάξιμος. Maximus, Epirota, vel Byzantius. Philosophus, Iuliani Cæsaris Parabatæ magister. Scripsit de insolubilibus oppositionibus. De principiis, *vel exordiis*. De numeris. Commentarium ad Aristotelem, & alia quædam ad eundem Iulianum.

Μαπίων Corripere, Comprehendere. *Est autem infinit. aor. 2. act. à μάρπτω. aor. 2. ἔμαρπον. Infinit. μαρπεῖν, sublato ρ, μαπεῖν, & Ion. μαπίειν.*

Μαραθίων. Marathionos. Et Marathesium. Nomen loci. *Steph. Marathesium, vrbem Cariæ dicit. Vnde gentile, Marathesius. at Marathonius, à Marathone oppido Atticæ deductum.*

Μαραθών. Marathon. Locus Athenis, à Maratho Apollinis filio. Callimachus hunc Ennotion vocat,

θότως ἢ πολλοὺς ἐσκευωρεῖτο. φεσῖων ἦ, καὶ φανερῶς ἐπῆιρε. καὶ γνεῖ δι ωχμὸς τοπικός. τὸν ἢ κωνσταντῖνον, οὐκ ἐλάνθανε. νόμῳ γὰρ ὁ λικίνιος τοὺς ὑπηκόους ἐκέλευε μὴ φοιτᾶν παρ' ἀλλήλους. ὡς αἱ μὲν ἔχη πρόφασιν αὔξεσθαι τὰ χριστιανῶν. διακοπείσης δὲ τῆς πλαστῆς φιλίας, εἰς ἀπόχθειαν ἦλθον. κ) τέλος ἀναιρεῖ) ὑπὸ κωνσταντίνου ὁ λικίνιος.

Μαξιμῖνος. βασιλεὺς ῥωμαίων. οὗτος παραλαβὼν τὴν ἀρχὴν, πολλὴν τὴν μεταβολὴν ἐποιήσατο. ἔ ἀχύρατα, καὶ μὴ πολλῇ φοβερᾷ τῇ ἐξουσίᾳ χρώμενος. ἐκ τυ ἰμέρου βασιλείας, εἰς τυραννίδος ὠμότητα, μεταγαγὼν πάντας ἐπειρᾶτο. φύσει δὲ λῃὸς τὸ ἦθος, ὥσπερ καὶ τὸ γένος, βάρβαρος, καὶ τὸ φονικὸν πάθος ἔχων. διθύρας οὖν τοὺς τε φίλους πάντας, οἳ συνῆσαν τῷ ἀλεξάνδρῳ, συνέδρους τε ὑπὸ τῆς συγκλήτου συνεπικληθέντας, ἀπεκδιώσατο. βουλόμενος ἦ) ἐν τῷ στρατῷ, καὶ μηδένα αὐτῷ παρεῖναι ἐπισυνειδήσεως δήμους. πλείστους δὲ αὐτῶν καὶ ἀπέκτεινεν. ὃν βουλὴς ὑποπτεύων. βασιλέων δὲ τῆς ἑῴας, πολλὰ μιαρά, κ) ἄτοπα καθ' ὑπερβολὴν ἐπεδείξατο. καὶ θεὸς τούτοις διωγμὸν ἀπηνῆ, καὶ ἀναίθεμπτον κ) πᾶσαν τὴν αἰατολὴν εἰς τὰς χριστιανούς. καθ' ὧν πλεῖστα τῶν δυσχείμων ἐμαρτύρησαν. ἄξια ἦ τῆς δυσεβείας αὐτοῦ τὰ θεοῖμα, τῆς μελλούσης αὐτὸν διαδέχεσθαι κολάσεως εἰκότως πέπονθε. νόσῳ γὰρ δεινοτάτῃ θεοπεσόντος, ἀλγηδόνες ἰσχυραὶ τὴν πᾶσαν σάρκα αὐτοῦ διεφθείροντο. καὶ τὰ μὲν ἔγκατα διεφθείροντο ὑπὸ τῆς ἐνδομυχούσης σφοδροτάτης πυρώσεως. ἡ ἦ σὰρξ πᾶσα, κηρῷ δίκην ἐξετήκετο. λαμπρότερος ἦ φλογιζομένῳ, & αὐτὰ συνεφρύγησαν τὰ ὀστᾶ, ὥστε ἐξαφανισθῆναι καὶ τ' χαρακτῆρα τῆς ἀνθρωπίνης μορφῆς. ἰλιγγιῶδες ἦ καζασπόμενος, τοσαύτην δυσωδίαν ἐξέπεμπεν, ὡς οὐδὲν τῶν ἐτάφοις ἐγκλυθέντων διαφέρειν. ὁ δὲ, βραχὺ ἐμπνέων, καὶ στενάξας ἀπέθανε.

Μάξιμος. τύριος φιλόσοφος. διέτριψε ἦ ἐν ῥώμῃ ἐπὶ κομόδου. ἔγραψε δὲ ὁμήρου. καὶ τίς ἡ παρ' αὐτῷ ἀρχαία φιλοσοφία. εἰ καλῶς σωκράτης οὐκ ἀπελογήσατο. κ) ἄλλα τινὰ φιλόσοφα ζητήματα.

Μάξιμος. ἠπειρώτης, ἢ βυζάντιος, φιλόσοφος. διδάσκαλος ἰουλιανοῦ καίσαρος τοῦ παραβάτου. ἔγραψε περὶ ἀλύτων ἀπορήσεων. περὶ καταρχῶν, περὶ ἀριθμῶν. ὑπόμνημα εἰς ἀριστοτέλη. καὶ ἄλλα τινὰ εἰς τὸν αὐτὸν ἰουλιανόν.

Μαπεῖν. καταλαβεῖν.

Μαραθίων. ὁ μαραθήσιον, ἔνομα τόπου.

Μαραθών, τόπος ἀθήνησιν. ὑπὸ μαράθου ἡρῶος ὑπόλλωνος. τοῦτον καλλίμαχος, ἐννόησιν λέγ.

hoc est

A τουτέστι δίυγρον. ἢ ὕυδρον. καὶ μάραθώνιον ἔργον. καὶ μαραθωνομαχῆσαι σφενδάμνοις ἀεὶ μάραθόνος, ἐντεῦθεν διεξῆφισται.

Achar. in Sibus. pag. 269. v. 2. Schol. annot. 3. L. σφενδάμνοις. De Marathone *verba fiunt* in voce διεξῆφισται.

Μαραναθά. ἑβραϊστὶ. αἰνητὸν εἶδον τὸν χριστόν.

Μαραναθά. καὶ τὸ ἑβραΐδα φωνὴν λέγεται, ἀντὶ τοῦ ὁ κύριος ἡμῶν ἦλθε. τὸ δὲ τῆς οἰκονομίας βεβαιοῦν λόγον, τοῦτό φησιν. ὡσανεὶ ἔλεγεν, ὁ πάντων ἡμῶν δεσπότης καταβῆναι τοσοῦτον κατηξίωσε, καὶ ὑμεῖς ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐστὲ ἁμαρτάνοντες. καὶ οὐ φείδεσθε τῆς ἀγάπης τὴν ὑφορβολὴν τῶν ἀγαθῶν τὸ κεφάλαιον. ἑνόησον δὲ τοῦτο νόμον φησὶ. καὶ ἀρκέσῃ σοι εἰς πάσης ἀρετῆς προκοπὴν. καὶ πᾶσαν δικαίωσιν κατασβέσαι τὴν ἁμαρτίαν.

Μαραντόπη. ὄνομα κύριον.

Μαράς. ὁπό βερίοας δὲ ἐν συρίᾳ πόλεως. ἀνὴρ τῶν πλουσιωτάτων. ἀλλ' ὅμως ὁ πάρος, οὐδεμίαν αὐτῷ ὕβριν ἐνέτεκεν. οὐδὲ τὸ πάρος οὐδεὶς ἐφθόνει τῶν χρημάτων. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὄργανα ἐποιεῖτο δικαιοσύνης τε, καὶ φιλανθρωπίας. δανειζόντα τοῖς δεομένοις, καὶ φιλοτιμούμενον ἐν τοῖς πολίταις. οὕτω παρεῖχεν ἑαυτὸν τοῖς πᾶσιν ὑπήκοον, καὶ δίκαιον, ὥστε οὔτε τῶν πολιτῶν. οὐδεὶς αὐτῷ ἐγκέκληκέ ποτε. οὔτε τῶν ξένων, οὔτε ἀσυλήτων, οὔτε τῶν ἐν ἀγροῖς ὁμορούντων. εἰ μὲν ταῦτα δικαιοσύνης ἔργα ἀπηγορίζετο, εἰ μηδένα ἀδικοίη τῶν πολιτευομένων. ἀλλ' ἐκεῖνα μᾶλλον, εἰ μὴ κάμοι διεργῶν. τοιγαροῦν οὐ τῶν ἑαυτοῦ μόνον ἐπεμελεῖτο πραγμάτων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀλλοτρίων. μᾶλιστα τῶν ἀδικουμένων ἔντα τῇ ἄστει, καὶ κατ' ἀγροὺς. μᾶλιστα δὲ τούτου τεκμήριον, εἴ τις ἠβούλετό τι πωλεῖν, ἢ τὶς ὠνεῖσθαι τῶν ἐπιτηδείων ὁπόταν αὐτῷ. ὁ μὲν, πραθσαιτο. ὁ δὲ, πρόσοιτο τῶν τιμήματα τῆς ἄλλης ἀξίας. ἐφ' αὐτῷ γὰρ ἦν δὴ πωλῶν, ἐφ' ᾧ κτήσασθαι ἐμόρει ἕκαστα μάρτυρα τὸν πάντων ἀνθρώπων δικαιότατον. ὥστε ἐξενίκησεν εἰς παροιμίαν, ὁ μᾶρας δίκαιος χρήσῃ τῷ πόλῃ.

B

C

D

E Quamobrem hoc euicit, vt in prouerbium abiret, Maras, pro iusto vicinorum vsu, *& pro eo, qui in sua consuetudine se bonum vicinum omnibus prabet. Er. ad. Chil. 4. Cent. 1. col. 850. ad. 45. Maras.*

Μαργαείτης.

Μαργαείται. δηλοῦσι δακρύων ῥοήν.

Μαργαίνῃ. μαίνεται.

Μάργης. καὶ μάργος. μανόμολος. καὶ ὑφορμαργότερος, ὁ ὑφορμαγνόμολος. καὶ γαστρίμαργος, ὁ ἐπὶ τῇ γαστρὶ μεμηνώς.

F

Μαργίτης. αἰσχίνης ἐν τῷ κτησιφῶντος. ἐπωνυμίαν ἀλεξάνδρῳ μαργίτην ἔθετο. ἐπάλουν δὲ τοὺς ἀσόφους ὕστε.

Μαργίτης. ἀνὴρ δεῖ μωρίᾳ κωμῳδούμενος. ὃν φασιν, ἀριθμῆσαι μὲν μὴ πλείω τῶν ἑβδομήκοντα ἐτῶν.

hoc est humidum, vel aquosum. Et Marathonium facinus. Et Marathonomachæ. *Qui in campis Marathonis pugnarunt*, Sphendamni-igni-duriticm-habentes, *& Sphendamnum propterea dicti. Aristoph. in*

Μαραναθά. Maranathá Hebraicè *sumitur* pro, vidi Christum.

Μαραναθά. Maranathá, Hebraicâ linguâ *ponitur* pro, Dominus noster venit. Hoc autem dicit, Incarnationis sermonem confirmans, quasi diceret, Omnium nostrûm Dominus, adeò descendere. *seque adeò demittere* dignatus-est, vos verò in isdem peccatis perseueratis, nec insignem charitatem, bonorum caput, reueremini. Hoc enim solum (inquit) considera, tibique sufficiet ad omnem virtutis progressionem, & omne peccatum extinguere poteris.

Μαραντόπη. Marantope. Nomen proprium.

Μάρας. Maras. Ex vrbe Syriæ Berhoea. *i. Berhoeus, Syrus*, homo ditissimus. Sed tamen ipsa facietas, *& opum copia* nullam in ipso genuit insolentiam, *nec propter opum amplitudinem insolentior, ac superbior euasit.* Haud enim vlla pecuniarum amplitudo apparebat *in ipso, nec suas opes ostentabat:* sed hæc Iusticiæ & humanitatis instrumenta faciebat, *bua ad iusticiam, & humanitatem exercendam instrumentis vtebatur*, & indigentibus largiendo, *réque necessarias pauperibus liberaliter suppeditando*, & in Reipub. administratione se-splendidum-præstando, *vel, splendori politico seruiendo.* Adeò se omnibus æquum, & iustum præbuit, vt neque ciuium quisquam vnquam vllum crimen ipsi obiecerit, neque hospitum, neque vrbi-vicinorum, neque eorum, qui ruri agros ipsi vicinos habebant. Neque tamen hæc Iusticiæ officia censobat, si nullum de ciûibus afficeret-iniuria: sed illa potiùs, si benefaciendo, *& beneficia in alios conferendo* non defatigaretur. Quare non solùm sua: sed & aliena negocia curabat, præcipuè verò *res* illorum *curabat*, qui & in vrbe, & ruri circum-circa possidebant *aliquid*. Huius verò *rei* maximum *est* argumẽtum, quòd si quis aliquid vendere, vel aliquid emere voluisset de vicinis ipsi *pradus*, alter quidem, *venditor scilicet*, aliquid-amplius-exigeret, alter verò, *scil. emptor*, ad iustum precium aliquid adderet, hac ipsa de causa scilicet, vt haberet vicinum, & finitimum Maram, omnium hominum iustissimum.

Μαργίτης. Stolidus. Fatuus. Stupidus. Margites. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 3. col. 442. ad. 71. Margites.*

Μαργαείται. *Senarius ad somny coniecturas, & interpretationem pertinens.* Margaritæ significant lachrymarum flumen.

Μαργαίνει. Furit. Insanit.

Μάργης. Marges, & margos, furens, insanus. Et ὑπερμαργότερος. Qui-supra-modum-insanit, Et γαστρίμαργος. Qui-circum-ventrem-insanit. Insanæ-ventris-replendi-cupiditati-deditus.

Μαργίτης. AEschines in *oratione* contra Ctesiphontem. *pag.* 125. Cognomen Alexandro Margiten imposuit. Sic autem amentes, *stupidos, stolidos, & fatuos* vocabant.

Μαργίτης. Margites, homo, qui propter stultitiã à Comicis carpitur. Qué aiunt vltra quinq; numera-

re non potuisse, & cùm vxorem duxisset, eam non tetigisse: sed metuisse, dicentem *se hoc facere non esse ausum*, ne illa ad matrem se deferret. Cùm autem iam esset iuuenis, *natúque grandior, aiunt illum de suo patre* dubitasse, & ex matre quæsisse, an ex eodem patre natus esset.

Μαρῶσαν χεῖρα. Furentem manum. Manum insanientem.

Μαρδόνιος. Mardonius. Nomen proprium.

Μαρδόνιος. Mardonos. *Videtur genitiuus à recto* Μαρδών. *Mardon Mardonis. vt* Μακεδὼν, όνος. ὁ.

Μαρδοχαῖος. Mardochæus. Nomen proprium. Est in voce Ἄμαν. Et in Ἐσθήρ.

Μάρδοι. Mardi. Gens tota latrociniis dedita. Quos neque beneficiis in fide retinere, neque contrà, tantis malis affligere possis, quin metu liberati, statim ad ingenium redeant, & aggrediantur ea, à quibus metu territi per aliquod spatium abstinuerant.

Μάρδοι. Mardi. Gens hominum multitudine abundans. Terram asperam habitant, & vix tantum agri colunt, quantum suppetit ad ipsos alendos. Equis carent, & pauperes *sunt*, adeò vt vel prima fortuna fide careat.

Μαραίνω. Accusatiuo. Tabefacio. Paulatim absumo.

Μάρης. Mares, Chalcedonis Bithynicæ Episcopus, cùm Iulianum Parabaten, Fortunæ immolantem in Imperatoria Constantinopoli deprehendisset, tunc manu-ductus (nam præter senium, etiam oculorum suffusione grauiter laborabat) ad Imperatorem accedens, multis conuiciis est insectatus, ipsum vocans impium, fidei orthodoxæ desertorem, à Deo prorsus alienum. Ille verò verbis conuicia vlciscebatur, eum vocans cæcum, Neque tuus ille Deus Galilæus (inquit) te sanare posset. Galilæum enim solebat appellare Christum. Mares verò confidentius Imperatori dixit, Gratias (inquit) ago Deo, qui me excæcauit, ne tuum vultum videam, qui sic in impietatem excideris. Nihil ad hæc Iulianus respondit. Nam & hoc agebat callidè. Cùm enim vidisset eos, qui sub Diocletiano martyrium obiissent, à Christianis honorari, multósque vltrò, & alacres ad martyrium subeundum properare, vt hoc ipso quodámodo Christianos vlciscerentur, ad aliam *viam* se conuertit, & illam quidem atrocem crudelitatem sub Diocletiano *in Christianos exercitatam* distulit. Non tamen à persecutione prorsus abstinuit. Persecutionem autem voco, quum homines quieti quouis modo turbantur. Sic autem *eos* turbabat. Lege lata Christianis interdixit, ne disciplinæ darent vllam operam, Ne (inquit) linguam exacuentes, expeditè Græcorum dialecticis occurrant. Cùm autem multa, & multa *quàm plurima* machinatus fuisset, quibusdam persuasit, vt ad *suos Dios* immolandum declinarent, inter quos & Hecebolio Constantinopolitano Sophista.

Μάρης ὁ ἐν βιθυνίᾳ χαλκηδόνος ἐπίσκοπος, καταλαβὼν ἰουλιανὸν τὸν παραβάτην θύοντα τῇ τύχῃ, ἐν τῇ βασιλικῇ κωνσταντινουπόλει, τὰ μυστικὰ χειραγωγούμενος. ἰὼν γὰρ ἤδη πρὸς τῷ γήρᾳ ὑπέκυπτεν ὀφθαλμῶν ὑπομείναις, πολλὰ τὸν βασιλέα προσελθὼν ὠνείδισε. τὸν ἀσεβῆ καλῶν, ἄθεον. ὁ δὲ, λόγοις τὰς ὕβρεις ἠμύνετο. τυφλὸν καλέσας, καὶ οὐκ ἂν φησιν οὐδὲ ὁ γαλιλαῖος σου θεὸς θεραπεύσοι. γαλιλαῖον γὰρ εἰώθει καλεῖν τὸν χριστόν. ὁ δὲ μάρης παῤῥησιάσατο πρὸς τὸν βασιλέα εἰπών. εὐχαριστῶ φησι τῷ θεῷ τῷ τυφλώσαντί με, ἵνα μὴ ἴδω τὸ σὸν πρόσωπον, οὕτως ἐν παρανόμοις πρὸς τὴν ἀσέβειαν. οὐδὲν πρὸς ταῦτα ὁ ἰουλιανὸς ἀπεκρίνατο. δόλῳ δὲ καὶ τοῦτο μετήρχετο. εὐρὼν γὰρ τοὺς ὑπὸ διοκλητιανοῦ μαρτυρήσαντας ὑπὸ τῶν χριστιανῶν τιμωμένους, προθύμως τε αὐτὸ δρᾶν ὑπὸ τῶν μαρτυρησάντων πολλοὶ ἐπιῤῥωμένους, ὡς πρὸς αὐτῷ τούτῳ τοὺς χριστιανοὺς ἀμυνόμενος, ὑπὸ τὴν ἑαυτοῦ ἐξάσειε. καὶ τὰ μὲν ὑποβάλλουσα αὐτοῖς ὑπὸ διοκλητιανοῦ ὑφῃρέθη. οὐ μὴν πάντη τοῦ διώκειν ἀπέσχετο. διωγμὸν δὲ λέγω, τὸ ὁπωσοῦν ταράττειν τοὺς ἐναντίους. ἐτάραττε δὲ ὧδε. νόμῳ ἐκέλευε χριστιανὸς παιδεύσεως μὴ μετέχειν, ἵνα μή (φησιν) ἀκονώμεθα τὴν γλῶτταν, ἑτοίμως πρὸς τοὺς ἑλληνικοὺς τῶν ἐλλήνων

ἀπαντῶσι. πολλὰ δὲ καὶ πολλοῖς μηχανησάμενος, ἔπεισέ τινας πρὸς τὰ θύειν ἀποκλίναι, ἐν οἷς καὶ ἑκηβόλιον τὸν κωνσταντινουπόλεως σοφιστήν.

Μαριανός. Marianus, Marsi F. causidici Præfectorum Romæ, Romanus enim *fuit* antiquitùs. Cùm autē *eius* pater Eleutheropolin, vnā primę Palęstinę vrbē, habitādi causā migrasset, ex Prędfecto Patricię etiā factus est, id quod est illustrius, sub Imperatore

Μαριανός. μάρσου δικηγόρου τῆς ὑπάρχων ῥώμης. ῥωμαῖος γὰρ τοπαρχᾶον. μετοικήσαντος δὲ τὸν πατρὸς ἐλευθεροπολιν, μίαν τῆς πρώτης παλαιστίνης, ἀπὸ ὑπάρχων, καὶ πατρίκιος γενόμενος, τὸ ἐπιφανέστερον, καὶ τὰ βασιλέα ἀναστά-

Anastasio.

σιων. ἔγραψε. βιβλία τοσαῦτα. μετάφρασιν Θεοκρίτου ἐν ἰάμβοις χιλ. μετάφρασιν Ἀπολλωνίου τῶ ἀργοναυτικῶν ἐν ἰάμβοις ͵ϛχιλ. μετάφρασιν καλλιμάχου ὑμνων, ἑκατὸν τῶ αἰτίων, καὶ τῶ διηγημάτων ἐν ἰαμβοις, ͵ϛυιί. μετάφρασιν ἀράτου ἐν ἰάμβοις αρμ΄. μετάφρασιν νικάνδρου τῶ θηριακῶν ἐν ἰάμβοις ατό. καὶ ἄλλας πολλας μεταφράσεις.

Anastasio. Scripsit libros plurimos. Metaphrasin Theocriti iambis 3150. Metaphrasin Apollonij Argonauticorum, iambis 5608. Metaphrasin Callimachi Hecales, Hymnorum, & Caesarum, & Epigrammatum, iambis 6810. Metaphrasin Arati, iambis 1140. Metaphrasin Nicandri Theriacorum, iambis 1370. & alias multas Metaphrases.

Μαιλάδης. ὄνομα. τυτὶ σὶ γέρον ἀχαρνικός.

Μαειλάδης. Nomen *proprium deductum à* μαείλη, *quod cinerem, fauillam, languidum ignem, & tenuissimum carbonum pulueremsignificat. Aristoph. in Acharnensibus. pag. 286. v. v. Schol. annot.* 2. Hoc est senex Acharnensis.

B Μαίλη. ἀμαυρὸν πῦρ. ὁ χῦς, καὶ τὸ λεπτότατον τῶ ἀνθράκων. χαλκεὺς διὰ τῆς γαίων καπνοῦ, καὶ μύλης. καὶ κραπίνος ἐν ὥραις. ἐφθαρη μύλης πλέαν ἔχων. ἢ ὑπὸ τῶ ἀνθράκων ἀποβολή. ἀριστοφάνης.

Μαείλη. Languidus ignis. Cinis & tenuissimus carbonum *pulus*. *Proverbium hinc manauit illud*, Vt faber quidam oppletus fumo, & marila, *tenuissimo carbonum puluere, fauillis, & fuligine*. Et Cratinus Horis. Periit marilâ plenam habens *faciem*. Carbonum cinis, *& tenuissimus pulus ex carbonibus prosiliens vocatur*. Aristophanes *in Acharnensibus. pag.* 277. *v.* 1. *&* 2.

Ὑπὸ τῦ δίους δὶ τῆς μαείλης μοι συχλὶ

Pra metu verò marilam mihi multam. i. multum carbonum puluerem

Ὁ λάκκος ἐπέπλησεν ὥσπερ σηπία.

Larcus. i. vimincum vas, quo feruntur carC bones, *effudit*, ac in me emisit, *vt sepia* suum atramentum. i. ἐπέπλησεν. vide Schol. annot. 1.

Μαρίνα.

Μαρίνα. Marina. *Videtur nomen proprium mulieris.*

Μαρῖνος νεαπολίτης φιλόσοφος, καὶ ῥήτωρ. μαθητὴς πρόκλου τε φιλοσόφου, & διάδοχος. ἔγραψε βίον πρόκλου τε αὐτῦ διδασκάλου, καὶ καταλογάδην, καὶ ἐπικῶς. & ἄλλα τινὰ φιλοσόφων ζητήματα.

Μαρῖνος. Marinus Neapolitanus Philosophus, & Orator, Procli Philosophi discipulus, & successor. Scripsit Procli sui magistri vitam, & soluta oratione, & versu. Et alias quasdam Philosophorum quæstiones.

Μαρῖνος. ὅτος τῶ πρόκλου διατριβῶ παραδιξάμενος, καὶ ἰδὼν τὸ φιλοσόφου, τῶ ἀριστοτέλης λόγων καθηγησάμενος, ᾧ δόντι τὸ διύτερον ἀθηναζε, τῦ κοινῦ διδασκάλυ τετελευτηκότος, ἐπέδειξεν αὐτῶ συγγεγραμμένον ὑπόμνημα περὶ ἑαυτῦ εἶχον παμπόλλων, εἰς τὸν πλάτωνος φίληβον, ἐν τυχεῖν τι, & βλακείνας κελεύσας, εἰ ἐξοισέον εἰη τὸ βιβλίον. ὁ ᾗ αἰσχυνοὶς βλημελῶς. οὐδὲν ἀπεκρύψατο τῶ αὐτῶ δοκοῦντων. ἐμοὶ γοί τοι ἄμουσον ἀφῆκε φωνὴν οὐδεμίαν. ἔσουτον δὲ ἔφη μόνον, ἱκανὰ εἶη τὰ τῦ διδασκάλου ὑπομνήματα εἰς τὸν διάλογον. σωσεὶς δ' ἐκεῖνος, παραυτίκα διέφθειρε τὸ βιβλίον πυρὶ. ἤδη ᾗ καὶ πρότερον δὶ ὄπισολῆς ἐκοινώσατο πρὸς αὐτὸν τινὰ ἑαυτῦ δόξας, τῶ εἰς παρμενίδου ὑποθέσεών τε, & ἐξηγήσεων. τὰ τι βλητερήματα συνταξας ἔπεμψεν, οἷς ἐπείθη μὴ εἶη τὸν διάλογον περὶ θεῶν ὁ μᾶρινος, ἀλλὰ περὶ εἰδῶν. ἐφ' ᾧ καὶ ὑπομνήματα κατεβάλετο τῆτον ἐξηγούμενα τὸν τρόπον τὰς παρμενίδου διαλεκτικὰς ὑποθέσεις. ὁ ᾗ πρὸς ταῦτα αἰτιᾶται τινὰ ὄπισολῶν, μύριας ἔσας ὑπὸ διίξεσι καταβαλλόμενος, ἀληθεστάτην εἶη τινὰ θειοτάτην ἐξήγησιν τῦ διαλόγου, ὥστε εἰμὶ ἔφθη τὸ βιβλίον ἐκδιδόμενον, τάχα αὖ καὶ τῆτο διέφθειρεν. ἴσως ᾗ αὐτὸν διεκώλυσε καὶ ὁ ὕπνος τῦ ἐναντίου. ὅπ θεάσασθαί ποτε ἔλεγεν ὁ πρόκλος, ὡς ὑπομνήματα εἰς παρμενίδην αὐτῦ τε μᾶρίνου ὑπομένων.

Marinus iste susceptæ Procli Schola, cùm Isidorum Philosophum instituisset Aristotelica doctrina, & is Athenas iterum venisset, communi præceptore defuncto, ostendit ei plurimorum versuum commentarium à se conscriptum, in Platonis Philebum, eúmque legere, & suum de eo iudicium interponere iussit, an is liber *in lucem* esset edendus. Ille verò, cùm eum accuratè legisset, suam sententiam nullo modo dissimulauit, nullam tamen inelegantem vocem edidit: sed illud tantùm dixit, sufficere præceptoris commentarios in illum dialogum. Ille verò, cùm *ei de eo libro iudicium* intellexisset, confestim illùm librum igne combussit. Sed iam etiam antè per literas suam sententiam cum illo communicauerat de argumentis, & enarrationibus in Parmenidem, & argumenta composita misit, quibus Marinus adductus est, vt crederet illum dialogum non esse de Diis: sed de formis. Quamobrem & commentarios confecit, qui dialecticas Parmenidis hypotheses ad eum modum explicabant. Ille verò & ad has literas respondet, propemodum infinitis demonstrationibus, probans, & *affirmans*, verissimam esse illam illius Dialogi diuiniorem expositionem. Quare nisi iam liber iste fuisset editus *in lucem*, fortasse hunc etiam ille corrupisset. Fortasse autem ipsum etiam impediuit somnij visio. Quia Proclus aliquando dixerat se *in somnis* vidisse, fore ipsius Marini commentarios in Parmenidem.

Μαρίωνος. ὄνομα κύριον.

Μαρίωνος. *Videtur genitivus nominis proprij* Μαρίων. à *Marion*. Marionis.

Μαρκελλῖνος. ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ γενναῖος, ἐν-

Μαρκελλῖνος. Marcellinus, vir bonus, & generosus, ac strenuus

ſtrennus. Fuit autem princeps Dalmatiæ, Illyriis in Epiro habitantibus, *vel*, *collocatis, ſi legatur* κατοικισμένων. Romanam autem diſciplinam didicit, *& ea fuit inſtitutus*, fuit etiam diuinationis peritiſſimus, & aliis *in rebus* eruditionis amantiſſimus, qui principatum poſſedit liberum, neque Romanorum imperio ſeruiens, nec vlli alij gentibus imperanti. Sed fuit ſui iuris. Poplíſque ſuo imperio ſubiectis iuſtè præfuit. Fuit autem in eo etiam ſatis prudentiæ, & Reipub. gubernandæ peritia, & admiranda fortitudo, quæ res bellicas exercuerat. Huic familiaris fuit Saluſtius Philoſophus.

Μάρκελλος. Marcellus. Magiſter Arcadij Imperatoris. Mundus, *vel ornamentum* vniuerſæ virtutis, vel (vt aptiùs loquar) virtus quædam animata.

Μάρκελλος. Marcellus, Pergamenus Orator. Scripſit librum, Adrianus, ſiue de Regno.

Μάρκελλος. Marcellus Sidites, medicus, ſub M. Antonino. Hic ſcripſit verſibus heroicis medicos libros 42. In quibus etiam de Lycano.

Μάρκελλος. Marcellus. Sub Commodo copiarum dux, *ſine Prætor*, qui tam à munerum-accipiendorum corruptela aberat, quàm humanitate, & manſuetudine præditus erat. Vt enim totam noctem vigilaſſe videretur, eáque de cauſa nullus alius ſuorum familiarium dormiret, duodenos codicillos, quales ex tilia confici ſolent, propemodum quolibet veſpere conſcribebat, & alicui mandabat, vt aliosaliis horis aliquibus afferet, vt quaſi ſemper vigilans eſſet admirationi. Hoc enim & alioqui naturâ comparatum habebat, vt ſomno repugnaret, *atque reſiſteret*. Sed hanc ipſam *vigilantiam* ratione victus multum exercuerat, *& auxerat*. Nam & cæteris *cibis* minimè veſcebatur abundè, *nec ſe replebat iis*: vtque ne pane quidem ſe repleret, eum Roma ſibi afferendum curabat, non quòd non poſſet comedere panem in eo loco, in quo degebat, paratum: ſed, vt propter eius vetuſtatem, ne paulo quidem plus, quàm omnino eſſet neceſſe, comederet. Nam eius gingiuæ malè affectæ facilè panis ſiccitate cruentabantur. Hanc igitur *hominum de ſe opinionem* valde augere ſtudebat, vt maximè peruigilare videretur.

Μαρκιανός. Marcianus. Hic ſub Valente Imperatore fuit, & Angelio, Epiſcopo Conſtantinopolitano, vir clarus, qui olim quidem in Palatio militauerat, tunc verò presbyter erat Eccleſiæ Nauatianorum, Ναυατιανῶν. *ſed l.* Νοβατιανῶν, *Nouatianorum. i. Eccleſia Nouatiana*. Anaſtaſiam autem Imperatoris filiam docuit præcepta Grammatica, *Grammaticam*.

Μαρκιανός. Marcianus. Hic familiaris fuit Muſonio Pamphylio, vir omni virtute vt ad quandam amuſſim accuratè politus. Muſonius enim, cùm honeſtatis, & probitatis amans eſſet, homines ad ſe vndique attrahebat, vt magnes ferrum. Neque verò quæri ſolebat qualis aliquis eſſet: ſed ſi quis audiuiſſet *hunc, vel illum* eſſe Muſonij amicum, cum bonum eſſe virum conſtabat.

Μαρκιανός. Marcianus. Hic ſub Zenone floruit. Et quo in oratorio presbyter delectus fuerat, in eo degebat. Maximam autem autoritatem adeptus apud illum, hic impoſtor, & Epicureis decretis quotidie

πάσεως μὴ δαλματείας, ἐν ἠπείρῳ κατοικημένων ἰλλυριῶν. ἐπεπαίδευτο δὲ τὴν ῥωμαΐδα παιδείαν. ἦ μαντικῆς ἐμπειρότατος ἐγεγόνει. καὶ τἄλλα φιλολογώτατος. ἐς ἀλλοθέραν ἐκέκτητο τὴν ἀρχὴν. οὔτε ῥωμαίων βασιλεία δουλῶν, οὔτε ἄλλῳ δωασεύοντι τῶν ἐθνῶν οὐδενί. ἀλλ' ἦν αὐτόνομος. μὴ δικαιοσύνης ἐξηγούμενος τῶν ὑπηκόων. παρῆν δὲ αὐτῷ καὶ φρόνησις ἱκανή, πολέμικα, ἦ ἀνδρεία θαυμασὴ μεμελετημένα τὰ πρὸς πόλεμον. ᾧ συνῆν σαλούσιος ὁ φιλόσοφος.

Μάρκελλος. μάγιστρος ἀρκαδίου τοῦ βασιλέως. κόσμος ἀρετῆς ἁπάσης ἢ τόγε ἁρμοστὸν εἰπεῖν. ἀρετὴ ἔμψυχος.

Μάρκελλος περγαμηνὸς ῥήτωρ. ἔγραψε βιβλίον, ἀδριανός, ἢ περὶ βασιλείας.

Μάρκελλος. σιδήτης ἰατρός. ὃστὶς μάρκου αὐτωνίνου. οὗτος ἔγραψε διὰ ἐπῶν ἡρωϊκῶν, βιβλία ἰατρικὰ μβ'. ἐν οἷς καὶ περὶ λυκάνου.

Μάρκελλος. στρατηγὸς ὃστὶ κομόδου. ὃς δωροδοκίας τοσοῦτον ἀπεῖχεν, ὅσον τῆς γε φιλοσοφίας, καὶ ἠμεροήτης μετεῖχεν. ὅπως γὰρ δὴ ὅλῃ πάσης τῆς νυκτὸς ἐγρηγορέναι δοκῇ, ἓν κῷ τοῦτο μὴ δὶ τὴν ἄλλων τις τὴν συνόντων οἱ καθεύδη, δέλτους γραμματεῖα, οἷά γε ἐκ φιλύρας ποιῆται, καθ' ἑκάστην ἑσπέραν, ὡς εἰπεῖν, συνέγραφε. καὶ προσέτατέ τινι ἄλλο ἄλλην ὥρα κομίζειν πισὶν. ἵν' ὡς κῷ ἀεὶ ἐγρηγορὼς θαυμάζηται. ἦν μὴν γὲ καὶ ἄλλως ὑπομοχθεῖν πεφυκώς. ὃστὶ πλέον ἢ αὐτὸ καὶ ἐν τῇ τροφῇ ἠσκήκει. τὰ γὲ ἄλλα ἤκιστα ἀδδέως ἐσθῆτο, καὶ ὅπως μὲν δὴ τὴν ἄρτον ἐξαπεπλάτα, ἐν τῇ ῥώμῃ αὐτοῖς μετεπέμπετο. οὐχ ὡς οὐ δωάμενος τὴν ὁπηχρεῶν ἐδίετο. ἀλλ' ἵν' ὑπὸ τῇ παλαιότητος αὐτῷ, μὴ δωάμενα μὴ δὲ σμικρῷ πλέον τοῦ πάνυ ἀναγκαίου φαγεῖν. τὰ γὲ οὖλα αὐτοῦ κακῶς ἔχοντα ῥᾳδίως ὑπὸ τῇ ἄρτου ξηρότητος ἠμάσσετο. ἐπιτήδευσι δ' οὐδὲν μεῖζον αὐτὸ πλάττεσθαι, ἵν' ὡς μάλιστα ἐξηγυασμένη δοκῇ.

Μαρκιανός. οὗτος ὃστὶ οὐάλεντος βασιλέως, ἦ ἀγγελίου ὃστισὸν κωνσταντινουπόλεως. ἐλλόγιμος. ὃς πάλαι μὲν ἦ τὰ βασίλεια ἐστρατεύετο. τότε δ' ἐφεστὼς τῶν ναυπανῶν τῶν ἐκκλησίας. γραμματικοὺς λόγους ἀνεσάσατο τῶν τοῦ βασιλέως θυγατέρα διδάσκων.

Μαρκιανός. οὗτος συνῆν μουσωνίῳ ἐκ παιδὸς φυλίας. αἱρῆ ἐς ἀρετὴν ἅπασαν ὥσπερ τις κανὼν ἀπηκριβωμένος. φιλόκαλος γὲ ὤν, καὶ φιλάγαθος ὁ μουσώνιος, τοὺς παντὶ χρόνῳ εἵλκε πρὸς ἑαυτὸν, ὥσπερ ἡ μαγνῆτις τὸν σίδηρον. οὐκ ἐῶ δὲ βασανίζειν ὁπόθεν τις ὁ δῖνα. ἀλλὰ μουσωνίῳ φίλον ἀκούσαντα, ὅτι καλὸς ἐῶ εἰδέναι.

Μαρκιανός. οὗτος ὃστὶ ζήνωνος ἤκμαζεν. ἐν ᾧ δὲ ἦν ὀκτηέτῳ ἀφισβήτης χειροτονηθεὶς διετέλεσε. μείζονος ἦ ἐξουσίας τυχὼν ὧδ' ἄλλου. οὗτος ὁ πλάτος, καὶ τοῖς ἐπικουρείοις δόγμασιν se corrum-

A ἐσηκύρας αὐτὸν κακιώσων, αὐτοφυῆ ἔλεγε τὸν κόσμον. καὶ διαπεῖδαι οὐκ ἐκ θεοῦ, ἀλλ' ἐξ ἐπιρροίας τῆς ἀστέρων. καθ' ὃ γὰρ ἕκαστον αὐτῶν τῇ τούτων φθορᾷ συμφθειρόμενον διήκῃ, τῆς κατ' αἰῶνα τικτομένων τὴν ῥοπὴν, τὴν δικαιοκρατείαν κλεισῇ).

Μάρκιον ὄνομα ὄρεως.

Μάρκιος. στρατηγὸς ῥωμαίων. οὗτος ἐφυγαδεύθη ὑπὸ τοῦ δήμου· ἦν τε οἰμωγὴ, καὶ δάκρυα τῶν
B προπεμπόντων αὐτὸν, καὶ οἰκτειρόντων. ὁ δὲ μάρκιος οὔτ' ἀπαλαυσάμενος ὧν ἔτυχε τῆς αὐτοῦ τύχης, οὔτ' ἀποιμωξάμενος, οὔτ' ἄλλο εἰπὼν, ἢ δράσας ἀνάξιον τῆς ἑαυτοῦ μεγαλοφροσύνης οὐδέποτε. ἐπὶ μᾶλλον ἐδήλωσε τὴν καρτερίαν, ἢ τὴν ἡμερότητα τῆς γνώμης, ἐπειδὴ εἶδε δὶς ἀφικόμενος γυναῖκά τε εἶδε, καὶ μητέρα καταῤῥηγνυμένας
C τὰς ἐσθῆτας, καὶ τὰ στέρνα τυπτούσας, καὶ οἷα εἰκὸς ὄντα ἐν τοιαύταις συμφοραῖς λέγειν τὰς ἀποζευγνυμένας ὑπὸ τῶν ἀναγκαιοτάτων σφίσι θανάτοις, ἢ φυγαῖς ἀναβοώσας οὐδὲν πρὸς τὰ δάκρυα τῶν παίδων ἴσχυεν. ὧν ὁ εἷς δέκα γεγονὼς ἔτη, ὁ δὲ, ὑπαγκάλιος. ἀλλ' ὅμως ἐπὶ ταῖς πύλαις, οὐδενὶ δηλώσας ὅπου τὴν ἀπαλλαγὴν ποιήσοιτο· ἦν δὲ ἀνὴρ ἄριστος τὰ πολέμια. καὶ πρὸς πάσας τὰς ἡδονὰς ἰσχνότατος. τοῦτ' δίκαιον, οὐκ ἀπὸ νόμων μᾶλλον ἀνάγκης ἅπασιν ἀποδιδοὺς, ἀλλ' ἑκὼν, καὶ πρὸς ἀφετηρικὸς πρὸς
D αὐτὰ ὤν. καὶ οὐ μόνον αὐτὸς ἀγνὸς ἦν ἀπὸ παντὸς κακίας, πρότερον μονούμενος, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους προσαναγκάζειν δίκαιον. μεγαλόφρονα, καὶ διορθωτικός. καὶ ἐς ἐπανόρθωσιν πρόχειρότατος. ἀλλὰ γὰρ ἐν ἀδυνάτῳ ἦν ἅμα πάσας τὰς ἀρετὰς ἐν ἀνθρώπου φύσει ἐνεῖναι φύσει. οὐδὲ φύεταί τις ὑπὸ θνητῶν, καὶ δύσκιον ἀσπερμότατον εἶναι πάντα ἀγαθὸς ἐκεῖνος ἐστὶ πάντα, καὶ πάσας τὰς ἀρετὰς ὁ δαίμων χαρισάμενος, ἑτέρας οὐκ ἀτυχεῖς κτήσεώς τε, καὶ ἄτας προσῆψε. τὸ γὰρ ἀμὴ, καὶ φαῦλον οὐκ ἐστὶν αὐτοῦ τοῖς ἔργοις. οὐδὲ τὸ θρασυκάρδιον τῶν πόλεμον, ἔνθα
E ἀσπασμοὶς, καὶ προσαγορεύσει. οὐδὲ δυσὶ διαλλακτον, καὶ μετριοπαθὲς, ὅπου δὲ ὀργῆς ἔστω ἠθροίτο, οὐδὲ ἡ πάντα τὰ ἀνθρώπινα διακοσμοῦσα χάρις. ἀλλ' ἀεὶ πικρὸς, καὶ χαλεπὸς ἦν. ταῦτα δὴ αὐτὸν ἐν πολλοῖς ἔβλαψε. καὶ πάντων μᾶλλον ἡ τοῦ δίκαια, καὶ τὴν φυλακὴν τῶν νόμων ἄκριτός τε, καὶ ἀπαράπεικος, καὶ οὐδὲν τῇ διπλοῇ διδοῦσα ὑπὸ τιμῆς ἔοικεν ἀληθὴς εἶναι τὸ τοῦ τῶν ἀρχαίων λεγόμενον φιλοσόφων, ὅτι μεσότητες εἰσὶν οὐκ ἀκρότητες αἱ τῶν ἠθῶν
F ἀρεταί. μᾶλλον δὲ ἡ δικαιοσύνη. οὐ γὰρ μόνον λείπουσα τοῦ δικαίου πέφυκεν, ἀλλὰ καὶ ὑπερβάλλουσα. αὐτοῖς τε ἐ λυσιτελής ἐστιν, ἀλλ' αἴτια μεγάλων συμφορῶν. μέτριον γὰρ, τὸ ἄκρον δίκαιον ἔβλαψε, καὶ ἐξέπλαξε τῆς πατρίδος. πάντα γὰρ τὰ μὴ δίκαια ἁπλέξιον, μᾶλλον ἦγλρεν. εἰ μὴ οὖν

se corrumpens, mundum per-se natũ esse dicebat, nec à Deo regi: sed ab efficacitate siderum. Quatenus enim eorum vnum quodque suo motu circumactum fuerit, eatenus dominationem obtinet in ea, quæ nascuntur illo ipso momento, *quo sidera suo motu circumacta in ipsarum rerum nascentium momentum incident, ac in eas vim suam infuderint. Quamobrem etiam illis dominantur.*.

Μάρκιον. Marcium. Nomen montis.

Μάρκιος. Marcius. Dux Romanorum. Hic in exilium pulsus est à populo. Qui autem Marcium deducebant, cum gemitu, lachrymis, & commiseratione eum prosequebantur. Ipse verò Marcius nec suam fortunam deplorans, nec vllum gemitum edens, nec aliud quidquam sua magnanimitate indignum dicens, vel faciens, à quoquam conspectus est. Longè verò maiorem animi constantiam, & generositatem declarauit, quum domum reuersus, conspexit vxorem, & matrem, quæ *suas vestes*, & peplos dilacerabant, & pectora plangebant, & (vt *mulieres constituras* in talibus calamitatibus, quum vel morte, vel exilio diuelluntur à sibi chariſſimis, & arctissimo necessitudinis vinculo coniunctissimis, dicere verisimile videtur) vociferantes. Nec vllo modo motus est lachrymis filiorum, quorum alter decimum ætatis annum agebat, alter verò, in vlnis adhuc gestabatur. Sed festinanter ad portas est egressus, nec vlli declarauit quonam abiret. Erat autem vir rebus bellicis præstantissimus, & in omnibus voluptatibus continens, & omnibus suum ius tribuebat, non legis necessitate potiùs, quàm vltrò, & naturali bonitate ad hoc propensus. Nec ipse tantùm omnis improbitatis purus, & *expers* esse studebat: sed etiam alios ad eandem integritatem adigere. præterea volebat, quam ab iis seruari æquum esse censebat. Vir magnanimus, & liberalis, & ad emendationem, & *depranatorum morum correctionem* paratissimus. Sed enim profectò fieri non poterat, vt omnes virtutes in *vnius* hominis natura, *vel, animo* existerent. Neque quisquam ex mortali, & calamitatibus obnoxio semine nascitur, *qui sit rebus* in omnibus bonus. Deus enim profectò, qui illi omnia, omnésque virtutes largitus fuerat, alia parum felicia fata, & calamitates adiunxerat. Nam neque clementia, neque hilaritas eius moribus inerat, neque comitas in salutationibus, & colloquiis, *atque congressionis* cum aliis, neque etiam facilis reconciliatio gratiæ, & affectuum moderatio, quum alicui erat iratus, neque gratia, quæ omnia humana exornat. Sed semper erat acerbus, & difficilis. Hęc autem ipsum in multis *bellis* læserunt. In primis verò Iuris, & legum obseruantiæ immodica, & inexorabilis, & æquitati nihil concedens asperitas, & *nulla æquitate temperata seueritas*. Videtur *autem omnino* verum esse, quod ab antiquis Philosophis dicitur, morum virtutes, mediocritates esse, non autem extremitates, præcipuè verò Iusticiam. Hæc enim non solùm, quum est infra modum: sed etiam quum eũ superat, ab æquitate est remota, & illis ipsis, *qui talem Iusticiæ rationem sequuntur*, non est vtilis: sed interdum *est* magnarum calamitatum causa. Marcium enim summa iusticia, *summus, nimiúsque Iuris rigor* læsit, & *propterea* pulsus est patria. Cùm enim in omnibus non iustis *populi postulatis, populo* resisteret, odium *eius in se* concitauit. Si igitur vnâ cum corpo-

ribus dissolutis, *ac intereũtibus*, animus etiam (quidquid tandem illud sit) dissoluitur, *& interit*, nec vsquam quidquam amplius est, equidem haud scio quomodo beatos existimem illos, qui nullum quidem *suæ* virtutis fructum perceperunt, sed ob hanc ipsam perierunt. Si verò vel immortales, & æterni sunt animi nostri, vel post discessum à corporibus, permanent, bonorum quidem virorum, longissimũ *tempus*, malorum verò, breuissimum, sufficiens, *& iustus* honor illis, qui virtutem colunt (quamuis fortuna fuerit ipsis aduersata) tribui videtur, hic scilicet, laudatio, *quâ decorantur* à viuentibus, & *animi grati* memoria, in lõgissimum tempus permanens. Quod & illi viro contigit. Non solùm enim Volsci, quibus ille præfuerat: sed etiam Romani priuatim, & publicè eum luxerunt, & matronæ auro, & reliquo ornatu depositò, pullisque vestibus indutæ, per integrum annum eum luxerunt. Atque annis ad hunc vsque *ab eius obitu* quingentis iam elapsis, illius viri memoria non est deleta.

ἀμα τοῖς σώμασι διαλυομένοις, καὶ τὸ τῆς ψυ- A
χῆς, ὅτι ἀληθεύει τοῦτο, συνδιαλύεται, καὶ οὐ-
δαμοῦ, οὐδὲν ἔτι ὄζει, οὐκ οἶδ' ὅπως μακαρίους
ὑπολάβω τοὺς μηδὲν μὴν ἀπολαύσαντας τῆς
ἀρετῆς ἀγαθὸν, διὰ αὐτὴν ἢ ταύτην ἀπολωλυκό-
τας. εἰ δὲ καὶ ἄφθαρτοι μέχρι τοῦ παντὸς τυγ-
χάνουσιν αἱ ψυχαὶ ἡμῶν οὖσαι, ἢ χρόνον μὲν τινὰ
ἀπαλλαγεῖσαι τοῦ σώματος διαμένουσι, μήκιστον
μὲν αἱ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν, ἐλάχιστον δὲ αἱ τῶν
κακῶν, ὑποχωροῦσα τιμὴ φαίνοιτο αὖ τοῖς ἀρετὴν
ἀσκοῦσιν, καὶ ἰσοστατοῦσα τῇ τύχῃ, ἣ ἐκεῖ B
τὸ ζῆν τοῖς δικαίῳ μνήμῃ μακρᾷ πλείστου ἀξιω-
μένοις γάμις. ὃ καὶ τῷ ἀνδρὶ ἐκείνῳ συνέβη.
οὐ γὰρ μόνον ἀκολοῦσκοι τοῦτον ἐπένθησαν, ὧν ἦρ-
χεν. ἀλλὰ καὶ ῥωμαῖοι πένθος ἐπεποίηντο ἰδίᾳ,
καὶ δημοσίᾳ. καὶ αἱ γυναῖκες δακτύλια χρυ-
σᾶ, καὶ τὴν ἄλλον κόσμον, καὶ μέλαιναν ἀμφίεσιν
ἐνεδύσαντο ἐνιαύσιον χρόνον. καὶ
ἐπὶ ἐς τόδε πεντακοσίοστον, ἀφ' οὗ τέθνηκεν, ἡ τοῦ ἀνδρὸς μνήμη.

NOTAE. C

Ἀναβιώσας.] Marcij exilium Dionys. Halicarnasseus Antiquitatum Rom. lib. 7. à pag. 472. vsque ad pag. 530 fusè describit, cuius verbis Suidas est vsus: sed tamen breuitatis causa multa præterit, multa etiam aliter habet, quàm illic leguntur. pag. 472. lin. 10. legitur, vt hic legendum, ἀναβιώσας. pag. 529. l. 13. φερομένοις. Et l. 14. δι' ὀργὰς τῶν ἡγεμόνων. l. 17. πολλοῖς πολίταις. l. 18. ἀνεκάτός τε, καὶ ἀνοχλάσειεν. Et lin. 23. ἐν ᾧ μόνῳ ἐλλείπουσα τῶν μετρίων πάντων. l. 24. ἀλλ' ἔστιν ὅτε αἰτία. l. 32. περὶ ἅπαντα τὰ μή. l. 47. ἀπολογούμενος. pag. 530. l. 3. τὸν δι' ἀμφότερα. lin. 6. καὶ εἰ λυπηθῆναί τε ἐπὶ τῇ τύχῃ, ἢ περὶ τῷ ζῶντι εὐλογία, καὶ μνήμη μέχρι πλείστου παραμένουσα χρόνου. &c. l. 17. ἀμφιασμοῖς. &c.

Μάρκιος νέος. Marcius iuuenis. Est in voce Οὐολουσκοι.

Μαρκίων. Marcio. Marcionis. Hæresiarcha.

Μάρκος Marcus, qui & Antoninus, Romanorum, Imperator, laudatus ille per omnia Philosophus, qui & aliorum auditor fuit. Postea verò Sextum etiam Bœotium Philosophum continenter audiuit, in ipsa vrbe Roma, ad ipsum frequenter accedens, & eius fores frequentans. Eum autem & Lycius quidam, orator, Herodis Athenien sis Rhetoris discipulus, prodeuntem interrogauit, quónam iret, & qua de causà, Marcus verò, etiam senì (inquit) honestum *est* discere. Eo igitur ad Sextum Philosophum, vt discam ea, quę nondum scio. Tum Lycius manu ad cœlum sublata, ô Sol, inquit, Romanorum Imperator, iam senex, libellum tractans, Ludimagistri *domum* frequentat. Meus verò Rex Alexander, anno ætatis 32. obiit. Hic scripsit de sua vita libros 12.

Μαρκιος νιος. ἔστιν ἐν τῷ οὐολοῦσκοι.

Μαρκίων. ὁ Μαρκίωνος, ὁ αἱρεσιάρχης.

Μαρκος. ὁ καὶ αὐτωνῖνος, βασιλεὺς ῥωμαίων. D
ὁ ἐπαινετὸς κατὰ πάντα φιλόσοφος. ἀκριβεστὴς μὲν
καὶ ἄλλων ἠκροάσατο. ὑστερον δὲ διήκουσε καὶ σέξ-
του τοῦ βοιωτίας φιλοσόφου, ἐπ' αὐτῆς ῥώμης. θαμὰ
ἐζήτει αὐτὸν, καὶ φοιτῶν ἔθη θύρας. πρὸς ὃν καὶ
λύκιός τις γνώριμος ῥήτορ ἡρώδου τοῦ ἀθηναίου
ῥώμενος πέρασι προϊόντα, ποῦ βαδίζει, καὶ ἐφ' ὅτι.
καὶ ὁ μᾶρκος. καλὸν ἔφη καὶ γηράσκοντι τὸ μαν-
θάνειν. εἶμι δὴ πρὸς σέξτον τὸν φιλόσοφον μαθη-
σόμενος, ἃ οὔπω οἶδα. καὶ ὁ λύκιος ἀξάμενος τὴν
χεῖρα εἰς τὸν ἥλιον, ὦ ἥλιε ἔφη. ὁ ῥωμαίων βασι- E
λεὺς, γηράσκων ἤδη, διὰ τοῦ φαλάμου εἰς διδα-
σκάλου φοιτᾷ. ὁ δ' ἐμὸς βασιλεὺς ἀλέξαν-
δρος δυὸ καὶ λ'. ἐτῶν ἀπέθανεν. οὗτος ἔγραψε τὸν ἴδιον βίον διαλογῶν ἐν βιβλίοις ιβ'.

Μάρκος. Marcus. Romanorum Imperator, quem facilius est tacitè admirari, quàm laudare. quòd oratio nulla huius viri virtutibus exæquari possit. Cùm enim iam à prima ætate constantem, & quietam vitam sibi sequendam proposuisset, neque propter metum, neq; propter voluptatem, *aut lasciuiam*, vultu mutato vnquam est conspectus. Philosophos autem Stoicos laudat. Fuit autem illorum imitator non solùm vitæ instituto: sed etiam disciplinarum studio. Sic igitur ille ab ætate admodum iuuenili resplenduit, vt Adrianus sæpe de Imperij hæreditate in eum conferenda cogitarit. Sed quia Pium iam an-

Μαρκος. βασιλεὺς ῥωμαίων. ὃν ἐκπλήττεσ- F
θαι σιωπῇ μᾶλλον, ἢ ἐπαινεῖν ῥᾴδιον, οὐδενὸς
λόγου ταῖς τοῦ ἀνδρὸς ἀρεταῖς ἐξισουμένου. ἐκ
παιδὸς γὰρ ἤδη τῆς ἡλικίας, ἀνεπιθετόν τι, καὶ ἡσύ-
χιον βίον ὑποστησάμενος, ὅτε μὲν δίος, ὅτε κατ'
ἡδονὴν ξαπὶς τὸ πρόσωπον οὔποτε πώποτ' ἐ-
παινεῖ τῶν φιλοσόφων τοὺς ἀπὸ τῆς στοᾶς. καὶ τοῦ
ἄρα ἐκείνων μιμητὴς, ἀ μόνον κατὰ τῶν διατη-
μάτων δόγματα δίωκεν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τῶν μα-
θημάτων σύλληψιν. ὅτε γοῦν ἐκ νέας κομιδῆ
τῆς ἡλικίας διέλαμπεν, ὡς πολλάκις τὸν ἀδρια-
νὸν δηλοῦσθαι τὴν βασιλείας ἀγαγὼν κλῆρον. ἐπεὶ δὲ ἔφθασε τὸν εὐσεβῆ φερέτε-

τὲ σε-

A ἐπὶ κῆ τόμον ποιησάμενος ἐκείνῳ μὲν τὴν αὐτὴν δόξαν ἐφύλαξε. τοῦτον δὲ συνοικεῖν ἔγνω διὰ τὴν ὁπηγαμίαν τῇ θυγατρὶ, ὡς καὶ κῆ τὴν ἡγεμονίαν παρελθοι. τὸν τε γοῦν ἰδιώτην βίον ὡς ἐσηνεγκε τοῖς πολλοῖς, ῥωμαϊκοῖς ἐβίω, οὐδὲν τῇ ἐξουσίᾳ τῆς ἡγεμονίας ἀλλοιωθείς. καὶ ἐπεὶ παρῆλθεν εἰς τὴν ἡγεμονίαν, κῆ μοναρχῶν ἐξηνδρώθη, καὶ τὸ ἄκρατον δ' ἀκρασίαν καρτερώτατος, πρὸς οὐδεμίαν ἀλαζονείαν ὑπήχθη ποτε. ἀλλ' ὧν ἐλάβετο,

B καὶ δαψιλὴς ἐν τοῖς διανεμήσεσιν, ἀγαθὸς ἦ, καὶ μέτριος, ἐν ταῖς τῶν ἐθνῶν διοικήσεσι.

Μάρκος. βασιλεὺς ῥωμαίων, ὁ εὐσεβὴς ἐπικληθείς. οὗτος ἔσχε μὲν καὶ τὰς ἄλλας ἀρετὰς ἁπάσας. κῆ ἄριστα δὲ ἁπάντων τῇ ἐν κρατεῖ γενομένων τινὶ ἤρξε, πλεῖστα δὲ δόσιν ἐ πολλὰ τῇ σώματι αἰδεῖσθαι ἐδιώξατο. καὶ τὸ τοῦ ἀεὶ ἀσθενεστάτου καρτερικώτατον ὑπέδυξε. πλεῖστα ἦ ἐν

C διανεμήσεσι δείγμα, ὅθεν καὶ ἔθνων αὐτῷ ἱδρύσατο, ὀνόματι τοῦ ἰδιωτάτου, ᾧ μή ποτε ἀκουσθέντι κακῶς ἐπιτιμῆσαι αὐτῷ. αὐτὸς μὲν γὰρ πάντων τῶν ἁμαρτημάτων ἀπέσχετο, κῆ ἃ μὲν ἐκών, οὔτε ἄκων ἐπλημμέλησε. τὰ δὲ τῆς γυναικὸς ἐφέρετο. καὶ ὅτε ἐπολυωρεῖτο, οὐκ ἐκόλαζεν. ἀλλ' εἰ μή τις χρηστόν τι ἐωρᾶν ἔλεγεν, ἐπῄνει, καὶ ἐχρῆτο ἐς ἐκεῖνο αὐτῷ. τῇ ἦ ἑτέρᾳ, ἃ ἐφρόνει, ἐχρῆτο. λέγων ὅτι ποιῆσαι μὲν τινι οἷός τε ἐστὶν οἷος βούλεται ἔχειν, ἀδύνατον ἔστι. τοῖς ἦ δὴ οὖσι, ἐφῄνει, ἐς ἃ, τῶν αὐτῷ τῇ κοινῇ χρήσιμος ἢ χρῆσθαι.

D ἐτῶν δὲ ἑβδομήκοντα, καὶ μῆνας δέκα, ἡμέρας τε ἑπτὰ ζήσας, καὶ ἐφ' ἔτη, ἃ μέρας ἐπὶ αὐτοκράτορος, ἔμεινε δὲ ἐπὶ τῶν ἐκφόρων, καὶ ἐν ἀδεεῖ ἠλλοιώθη. ἀγαθὸς δὲ ἦν, καὶ οὐδὲν ἐφαντοιήτου ἔσχε. πάμπολλα δὲ καὶ ὑπὸ παιδείας ὠφελήθη, ἐν ῥητορικοῖς λόγοις, καὶ φιλοσοφίας ἀσκηθείς. ἀφ' οὗ δὴ παμπληθῶς φιλοσοφεῖν ἐπλάττοντο, ἵνα ὑπ' αὐτοῦ τιμῶνται. πλεῖστον ἦ ὅμως ὑπὸ τῆς φύσεως, ἐξήρθη. λέγω δ' ἄλλως ἐπαρκῆ μοῖραν εἰς

E αὐτὸν ὁ δῶν.

Μάρκος ἀπίκιος, ῥωμαῖος, ὃς ἦν ἀσωτείας πέρας. οὐδεὶς σ' ἀνηφίσῃ. ὁδοκεῖ δέ πως μεγαλοπρεπὲς ἔργον, ἐκεῖνον δοκεῖ εἰρῆσθαι ἐν αὐτῷ. εἰστιῶντο ὁσημέραι. καὶ γὰρ ἔζη φησὶ τῇ γαστρὶ, καὶ τοῖς ἐκείνης ἀκρατεστέροις. καὶ ποτε μεταξὺ τῶν δειπνούντων, φάβιος τῶν ὑπατικῶν ἕν, λαβὼν ἔκπωμα κρυστάλλου μέγα τιμιον, εἶτα ἄκων κατάξαι αὐτό. καὶ δὴ τότ' ἀσωτεῖος ἦν ἀχθόμενος τὴν ψυχήν. ὁ τοίνυν ἀπίκιος πειρώμενος αὐτὸν τῆς λύπης ἀπάγειν, οὐ καταβαλεῖς φησὶ τὸ ἀνήκεστον, κῆ σεαυτὸν ἡμῖν παρέξεις εὐαθρότερον συμπότην; οὐ σοὶ φίλον ὅτι δρᾶσαι τοῦτο οὐκ ἐξέσαι, ὅπερ δ' ἔξεστι κῆ τῷ οἰνοχόῳ, ἐ τῷ ἀγορανόμῳ πολλοὶ πολλάκις;

F Μάρκος μάλλιος, δυσαρίδης. καλῶς ἐπιδόντων τῇ ῥώμῃ, ταύτῃ τε διέσωσε, ἐ μετέσχε τιμῶν ἠξιώθη. ὕστερον ἦ ἀφισβύτῃ πολλά-

tè secundùm legem *adoptauit, & Imperij heredem* fecerat, illi quidem *Imperij* successionem conseruauit, hunc verò per coniugium cum Pio coniungere statuit, vt ob generis successionem, ad principatum perueniret. Vitam autem priuatam sic egit, vt se nihil efferret supra cæteros de plebe Romana ciues; sed pari dicendi libertate frueretur, nihil ob illam generis adoptioné mutatus. Et postquàm ad principatum est-progressus, vt monarcha populis præfuit, & summa potestate fruens, ad nullam insolentiam vnquam est abreptus. Sed fuit ingenuus, & largus in dandis beneficiis, & bonus, & moderatus in gentium gubernatione, *vel, in gentibus regendis.*

Μάρκος. Marcus, Romanorum Imperator, cognomento Pius. Hic & aliis omnibus virtutibus præditus fuit, & optimè omnium, qui imperium aliquod habuerunt, imperauit, eo excepto, quòd corpore parum robusto fuit, hoc tamen ipsum ex infirmissimo tolerantissimum manifestè-reddidit. Beneficentiæ verò studiosissimus fuit. Quamobrem etiam ei tẽplum condidit, eam quodam conuenientissimo, nec vnquam antè audito nomine vocans. Nam ipse quidem ab omnibus peccatis abstinebat, nec volens, nec inuitus peccabat. Aliorum verò peccata, præcipuè verò *sua* vxoris, ferebat, nec curiosè-inquirebat, neque puniebat. Sed si quis aliquid boni faciebat, *eum* laudabat, & ad illud illo vtebatur, cæteros verò non curabat. Dicebat enim fieri non posse, vt homines tales efficias, quales habere cupis. Illis verò, qui iam sunt, conuenire vti ad eas res, ad quas eorum vnus quisque Reipub. vtilis esse potest. Cùm autem annos 50. menses 10. diésque 20. vixisset, & per 19. annos, & 11. dies sumum-imperium-obtinuisset, in omnibus *semper* sui similis fuit, nec vlla in re mutatus. Bonus autem fuit, nec quidquam simulatum habuit. Maximum etiam ab eruditione adiumentum accepit, in eloquentia, & philosophia exercitatus. Quamobrem etiam plurimi se philosophari simulabant, vt ab eo ditarentur. Plurimum tamen ab ipsa natura est cuectus. Dion autem & alias sexcentas laudes in ipsum confert.

Μάρκος. M. Apicius Romanus, qui fuit prodigalitatis finis. *i. homo extremè luxuriosus.* Nemo verò cõtradicet. Illud tamen suę magnificentię facinus præclarum videtur edidisse. Conuiuia quotidie agitabantur. Etenim (vt aiunt) *L. suæ* ventri, & illius incontinentioribus *cupiditatibus* deditam vitam viuebat. Aliquando autem inter epulantes, Fabius, vnus de Consularibus, cùm magnum, preciosum, crystallinum poculum sumpsisset, id imprudens confregit, & ideo tristis erat, animum dolore percussus. Apicius igitur ipsum à dolore abducere conans, Non abiicies (inquit) *missúmque facies id*, quod factum-est, téque nobis hilariorem compotorem præbebis? An tibi amico istud facere non licebit, quod multi pincernæ, & ære-empta-mancipia sæpe faciunt?

Μάρκος. Marcus Manlius, Patricius, cùm Galli Romam inuasissent, eam conseruauit, & maximis honoribus *à P. R. propterea* decoratus-est. Postea ve-

τὸ, cùm senem, qui sæpe militauerat, in seruitutem à creditore abduci vidisset, æs alienum pro eo dissoluit, *debitámque pecuniam ei persoluit.* Cùm autem ob hoc *præclarum beneficentiæ facinus ab omnibus* laudaretur, omnibus suis debitoribus debita remisit, & *condonauit.* Hac verò gloria elatus, pro aliis etiam *debita creditoribus* persoluit. Populi verò studiis impulsus, iam de publicis nouis tabulis cogitabat, aut æquum esse censebat, vt Populus agrum publicum, qui adhuc erat indiuisus, creditoribus diuideret, vt eo diuiso, *vel, vendito, sic ipsis* satisfaceret.

Μάρκος. Marcus Arethusiorum Episcopus, eloquentia, & vita ornatus, quem sub Iuliano multis cruciatibus obiectum-cruciarunt, & in cuniculos, *locáque subterranea* coniectum deinde pueris tradiderunt aciculis, *vsi, acubus* compungendum. Postea verò coniectum in caucam garóque, & melle perunctum, in æstatis ardore sub dio suspenderunt, crabrones simul, & apes ad *illius corporis* pabulum prouocantes. *i. ad ipsum depascendum allicientes.* Ille verò constanter *hæc omnia* pertulit, *nec de Christiana fortitudine quidquam remisit.*

Μάρκος. Marcus Euangelista titulos habet 48. capita 36.

Μαρμαρέω. Splendidam. Et *μαρμαρέοισιν ἀυγαῖς.* Splendidis splendoribus. *radiis splendentibus. μαρμαίρω* enim, splendere, resplendere, & rutilare, *coruscare, micare.*

Μαρμαρυγή. Fulgor. Splendor. Coruscatio.

Μαρώνεια. Maronea, Locus est Atticæ, cuius meminit Demosthenes in Exceptione aduersus Pantænetum. Est autem & vrbs in Thracia, quam aiunt esse illam, quæ ab Homero Ismaros vocatur.

Μαρωνῖτις φυλή. Maronitis Tribus, & mulier, & Maronéum vinum, *dicta sunt à Maronea.*

Μάρων. Maro. Marônis. Nomen proprium. Primus Maronex conditor.

Μάρπησσα. Marpidos. Nomen proprium. *Gen. à recto Marpes.*

Μάρσιππος. Marsupium, Saccus. Sacculus. Paruus-saccus. vt, Vidi quosdam vestium saccos in saxis depositos. *L. μαρσίππους, vel μαρσύπους, vel μαρσίππους. Nam tribus modis hoc nomen legitur scriptum.*

Μαρσύας. Marsyas, Periandri F. Pellæus, historicus. Hic principiò fuit literarum-magister, & frater Antigoni, qui postea regnauit, & vnà cum Rege Alexandro educatus. Scripsit Macedonica libris 10. Initium verò duxit à primo Macedonum Rege, & *progressus est* vsque ad Alexandri, Philippi filij, ingressum, *vel, expeditionem* in Syriam, post Alexandriæ fabricationem *absolutam. i. post conditam Alexandriam.* Attica lib. 12. & ipsius Alexandri educationem.

Μαρσύας. Marsyas, Critophemi filius, Philippensis, Historicus iunior.

Μαρσύας. Marsyas, Marsi F. Tabenus historicus. Scripsit antiquitates lib. 11. Fabulosa lib. 7. & alia quædam de sua patria.

Μαρσύας. Marsyas. Temporibus Iudaicorum Iudicum fuit, & Marsyas, vir sapiens. Qui per artem mu-

A χις ἱστορικὸς μύθων, ἀγράμμων, ὃς δουλείαν ὑπὸ τ δανεισοῦ γνωρίσας, ἀπέδωκε τὸ χρέος ὑπ' αὐτῶ. ☪ δὲ τούτῳ ὠφεμενος, πᾶσιν ἀφίει τοῖς ἑαυτοῦ χρήσας τὰ ὀφλήματα. σοφὸς ἦ τὴν δόξη, κ' ὑπ' ἄλλων ἀποδίδε. ☪ ταῖς δημοκοπίαις ἐπαιρόμενος, ἐβούλευσεν ἤδη χρεῶν ἀποκοπὰς κοπαί, ἢ τ δῆμον ἰξίη τοῖς δανείσασιν ὑποδοῦναι τ γῆν, ἐς τοῦτο ὑποδομενον ἐπ οὖσαν ἀνίμητον.

B Μάρκος. ἀρεθουσίων ἐπίσκοπος. λόγῳ, καὶ βίῳ κεκοσμημένος. ὃν ἐπὶ ἰουλιανοῦ πολλαῖς αἰκίαις ὑπέβαλον. κ' εἰς ὑπονόμους ἐμβαλόντες, εἶτα παιδίοις παρέδοσαν κεντῶν αὐτὸν ταῖς ῥαφίσι. μὴ ἦ ταῦτα εἰς γύργαθον ἐμβαλόντες, καὶ γάῤῥῃ, κ' μέλιτι χρίσαντες, ὑπαίθριον ἐώρησαν ἐν θέρους ἀκμῇ, σφῆκας ὁμοῦ, κ' μελίσσας εἰς θοίνην προκαλύμμυσι. ὁ ἦ αἰνιδότας διεκαρτέρησε.

Μάρκος ὁ εὐαγγελιστής. ἔχει τίτλους μη'. κεφάλαια λς'.

C Μαρμαρέω. λαμπρὸν. κ' μαρμαρύσιν αὐγαῖς λαμπραῖς. μαρμαίρειν γὰ, τὸ λάμπειν, καὶ καταυγάζειν.

Μαρμαρυγή. ἀστραπὴ. λαμπηδών.

Μαρώνεια. τόπος ἔστ τ ἀττικῆς. οὗ δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς παναίτιον ἐξαγραφῇ μνημονεύει. ἔστι δὲ καὶ πόλις ἐν θρᾴκῃ, ἣν φασιν εἶ ὑφ' ὁμήρου ἴσμαρον καλουμένην.

D Μαρωνῖτις φυλὴ, καὶ γυνὴ, καὶ μαρώνειος οἶνος.

Μάρων, μάρωνος. ὄνομα κύριον. ὁ πρῶτος οἰκιστὴς μαρωνείας.

Μάρπησσα. ὄνομα κύριον.

Μάρσιππος. σάκκος. θυλάκιον. σακέλλιον. εἶδον τινας ἐν πέρσαις μαρσιπίοις ἱματίοις κατεσθημένους. ξενοφῶν.

E Μαρσύας. φιλίππου πελλαῖος ἱστορικός. οὗτος ἦ ἐν τοῖς πρώτοις γραμματοδίδασκαλος. καὶ ἀδελφὸς ἀντιγόνου τ μεταξὺ βασιλεύσαντος. συντροφος ἦ ἀλεξάνδρου τ βασιλέως. ἔγραψε μακεδονικὰ ἐν βιβλίοις δέκα. ἤρξατο ἦ ἀπὸ τοῦ πρώτου βασιλεύσαντος μακεδόνων. καὶ μέχρι τῆς ἀλεξάνδρου τ φιλίππου ὅτε τ συρίαν ἐφόδου. μ' τὴν ἀλεξανδρείας κτίσιν. ἀτικὰ ἐν βιβλίοις ιβ'. καὶ αὖτε ἀλεξάνδρου ἀναβολή.

Μαρσύας κελτοφήμου φιλιππεύς. ἱστορικὸς ὁ νεώτερος.

F Μαρσύας. μάρσου ταβηνὸς, ἱστορικός. ἔγραψεν ἀρχαιολογίαν ἐν βιβλίοις ιβ'. μυθικὰ, ἐν βιβλίοις ζ'. καὶ ἕτερα πρὸ τοῦ τῆς ἰδίας πατρίδος.

Μαρσύας. ἐν τοῖς χρόνοις τῶν ἰουδαίων κριτῶν, καὶ μαρσύας ἐγένετο σοφός. ὃς τῇ ἐφ' ὕρᾳ δεξιᾷ μου-

sicam

A σικῆς, αὐλοὺς ἐπὶ καλάμων, καὶ χαλκοῦ. ὃς παραφρονήσας, ἐρρίψω ἑαυτὸν εἰς τὸν ποταμὸν, καὶ ἀπώλετο. καὶ ἀπομάξαι ὁ ποταμὸς Μαρσύαν. ὅθεν οὖν μῦθος φέρεται, ὅτι ἑαυτὸν ἐπιθάνατον ἀπέλετο. καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς χρόνοις ἐγένετο καὶ τὰ περὶ τὸν Ἰάσονα, καὶ τοὺς Ἀργοναύτας, ὡς Ἀπολλώνιος ὁ Ῥόδιος φησί. λέγεται δὲ μῦθος ὅτι ἐξεδάρη ὑπὸ Ἀπόλλωνος. καὶ φέρεται λόγος ὅθεν ὁρμώμενος ἐκ Πέρσου, ὃς κατεμόλησε πρὸς Κωνσταντῖνον τὸν μέγαν. ἐξηγοῦντο γὰρ εἰς θήραν οὗτος, καὶ εἰς τὰ βα-
B σίλεια δεῖπνα, καὶ κεκλημένῳ ὀδὶ τῷ δεῖνα οὐκ ἀναστάντων καὶ τὸ καθῆκον, ἠπείλησε τὸν μέγαν θάνατον αὐτοῖς ἐπιθήσειν. τοῦτο ἀκούσαντος ἀκουσίως ἀναμαθόντες οἱ τῶν Περσῶν κρείττους, μὴ θάνατον ἐπὶ πατρὸς, τὸν νεώτερον ἀναγορεύουσι βασιλέα. τὸν δὲ, δεσμεύσαντες ἐν εἱρκτῇ, καὶ σιδήρεις πεδήσαντες. ὃν ἡ γαμετὴ δόλῳ τὸν ἐχθρὸν μηχανῆς βίλλου εἰσπεμψαμένη, ἐξήγαγε. καὶ δεσμᾶται, ἵκετις πρὸς τὸν μέγαν ἔρχεται Κωνσταντῖνον. ἱστορία δῆλη.

Μαρτῖνος. ὄνομα κύριον καὶ μαρτιανός.

C

Μάρτιος. μάρτιος βῆνος τὸν ἀνεψιὸν δὲ Θουκυδίδου ἐκπέμπει καταγαγὼν σὺν ἄμον εἰς ἀρμενίαν. ὃς δέει τῷ ὅπλων, καὶ τῇ οἰκείᾳ φρενὶ πάντα τὰ προσπίπτοντα δύβουλία, καὶ πρόσω εἶχετο ἐρρωμένως. ὧν ἦκεν ὁ μάρτιος οὐ μόνον ὅπλοις βιάσασθαι τοὺς ἀντιπολεμίους, ἢ ὀξύτητι προλαβεῖν, ἢ ἀπάτῃ καταφρίσασθαι, ἢ ὥσπερ δεῖ στρατηγὸν ἄλκῃ, ἀλλὰ καὶ λόγῳ πιθανῷ πεῖσαι, καὶ δωρεαῖς μεγαλοφρόσυν οἰκειώσασθαι. καὶ ἐλπίδι
D ἀγαθῇ θέλγειν. χάρις τις ἦν δὴ πᾶσι τοῖς προσπιπτομένοις ὑπ' αὐτοῦ, καὶ λεγομένοις. τὸ μὲν ἀγανακτῶν ἐκόπτου, καὶ τὸ θυμούμενον, ἐκραμυθοῦτο. τὸ δὲ ἐλπίζον, ἔτι μᾶλλον αὔξων. κολακείας τε ἄπεστι, καὶ τῆς ἐπὶ τραπέζας δεξιώσεως, καιρὸν ἤδει. οἷς πρόσεσι τὸ φίλος τὰς τραπέζας συνάγειν, καὶ τὸ φίλος τοὺς ἐχθροὺς συνεξύτητι δ' ἀφεῖτο. ἀριστεύειν ἐδόκει τοῖς βαρβάροις ἐπὶ τῆς φιλίας αὐτοῦ μᾶλλον, ἢ τὸ ἐχθρὰς αὐτίσασθαι. ἀφικόμενος οὖν εἰς τὴν καινὴν
E πόλιν, ἣν φρουρὰ ῥωμαίων κατεῖχεν ἐπὶ Πρείσκου καθεσταμένη, ἡσυχάζειν ποιούμενος, λόγῳ τε, καὶ ἔργῳ σωφρονίσας, ἀσφαλῶς ἐφύλαττεν ἐπὶ τῆς ἀρμενίας.

Μαρτῖνος. Martinus. Nomen proprium. Et Martianus.

Μάρτιος. Martius Verus Thucididem ablegat, vt consanguineum, *i. fratrem* in Armeniam reducat. Qui terrore armorum, *quo terrebat omnes aduersarios*, & suo prompto consilio ad omnia, quæ accidissent, *fremus*, vlterius fortiter pergebat. Martius autem non solùm armis hostes cogere poterat, vel celeritate anteuertere, vel dolo circumuenire, quòd est Imperatoris robur, *vel, in quo copiarum-ducis vis est posita*: sed etiam probabili oratione *rem ipsi* persuadere, & *ipsos* magnificis muneribus *sibi* conciliare, & bona spe allicere. Et in omnibus, quę ab eo fiebant, & dicebantur, inerat gratia *quædam, quæ hominum animos alliciebat*. Nam vnuscuiusque querelas, *indignationem*, & iram leniebat, & spem multo magis augebat. Idem etiam notat opportunum-tempus assentationis munerum, & imitationis-amicæ ad mensas. *i. optimè norat, quando, & quomodo muneribus, & conuiuiis, ac amicis, blandisque verbis homines essent captandi*. Quare frequenti conuiuiorum agitatione, & aduersus inimicos celeritate, & industria in rebus gerendis efficiebat, vt Barbari ipsius amicitiam, quàm inimicitias, optabiliorem esse iudicarent. Cũ igitur venisset in nouam vrbem, quàm Romanorum præsidium à Prisco *ibi* collocatum tenebat, & *milites*, qui res nouas moliri conabantur, verbi sque factisque castigasset, *& ad mentis sanitatem reduxisset*, illam vrbem Armeniæ principem effecit.

N O T Æ.

Ἤδη. Iam est aduerbium. Vbi. Qua in re. Quibus in rebus. At si legas ἧς, erit nominatiuus, & referes ad præcedens nomen τῆς ἀπάτης. Quæ fraus, qui dolus est ducum vis, & robur. Nam, vt canit Virgil. Æn. 2. pag. 150. vers. 6.

—Dolus, an virtus, quis in hoste requirat?

Et, πρόσεσις, quod à πρόσειμι. Et, κολακείας, vt sit genitiuus, qui regetur à sequenti καιρόν.

F Μαρτύρια. ἴσον τὰ παλαιὰ, ὑπομνήματα.

Μαρτυρεία. ἐκμαρτυρεία διαφέρει τῶν μαρτυρείας. ὅτι ἡ μὲν, παρὰ τῶν παρόντων δηλοῖ. ἡ δὲ ἐκμαρτυρεία τῶν ἀπόντων.

Μαρτύρεια. Testimonia. Est in voce Ὑπομνήματα.

Μαρτυρεία. ἐκμαρτυρεία differt à μαρτυρία. Nam hæc quidem, μαρτυρία *scil. i. testimonium*, præsentium præsentiam significat. *i. præsentium eorum, qui præsentes sunt, & testimonium de rebus aliquibus dicunt*. ἐκμαρτυρία verò *dicitur* absentium *testimonium. i. testimonium, quod ab illis dicitur, qui sunt absentes, & extra iudicium, vel locum, in quo nos versamur, & vbi testimonium producimus, quo res aliquas probamus.*

Μαρτύεῖον. Testimonium. Tabernaculum, quòd habeat tabulas legis, *ita vocatum*. Legem enim, mandata, & testimonia, & iura vocabant.

Μαρτύρομαι. Testor. Testes voco. Sophocles *in Oedipo Coloneo. pag.* 298. *F.*

Testor istos, non te. Aduersus enim amicos

Qualia respondes verba, si te cepero vnquam.

Creon *hæc* dicit Oedipo. Et AElianus. Sed hoc tantum testamur, nos non violare Iouis Hospitalis gratiam. Testor tibi hirundinem, idem est ac demonstro. Et, Audi populo mi, & loquar tibi, Israel, & testificor tibi. Per o parvum *scribitur hoc* δξμαρτύρομαι, *vt sit indicatiuus*. Alij verò per ω magnum *scribunt* δξμαρτύρωμαι, *vt sit subiunctiuus loco huius* δξμαρτυρῶμαι, *testificer*.

Μαρτύρονται. Testantur. Testificantur. Testes vocant. Quum *hoc verbum ponitur*, pro, testimonium adducunt, *producunt*, vel præbent, *tunc eo significatu vtitur* Plato Reipub. 2. *quum dicit*, τὸν Ὅμηρον μαρτύρονται 1. Homerum testantur.

Μαρτύριον σκηνή. ὡς ἔχουσα τὰς πλάκας τ νόμ. τὸν γὰρ νόμον, ἐντολὰς ἐκάλουν, καὶ μαρτύρια, ἢ δικαιώματα. A

Μαρτύρομαι. μάρτυρας καλεῖ. σοφοκλῆς.

Μαρτύρομαι τόσδ', ἐσὲ, πρὸς ἃ τοὺς φίλους

Οἳ αἰσχυμείβη ῥήματ', ἰὼ σ' ἔλω ποτέ.

Κρέων φησὶ πρὸς Οἰδίπουν, καὶ αὐλιανός. ἀλλὰ τοσοῦτον μαρτυρόμεθ', ὡς ὑπὲρ ἀδικοῦμεν ξενίου διὸς χάριν. μαρτύρομαί σοι χελιδόνα. ἴσον τῷ ἀποδείκνυμι. ἄκουσον λαός μου, καὶ λαλήσω σοι Ἰσραὴλ, καὶ διαμαρτύρομαί σοι. διὰ τοῦ ο μικροῦ. οἱ δὲ, διὰ τοῦ ω μεγάλου. B

Μαρτύρονται. ὅταν αἰτῶσι τὰ μαρτυρίαν ἐπάγωνται, ἢ παρέχωνται, πλάτων πολιτείας β', τὸν ἔμπορον μαρτύρονται.

N O T AE.

C

Ἐπάγωνται, ἢ παρέχωνται.] Legendum videtur ἐπάγεται, ἢ παρέχεται, per tertiam personam plur. indicatiui, per ο.

Μαρτυρῶ. Datiuo. Testimonium alicui dico. Accusatiuo etiam. vt, Et Diophantum inter vos *habuantem* denunciaui, *vobisque maturè significaui*, *ipsum ea scire*, quæ nunc ipsum testari cogam.

Μάρτυρες. Testes. Apud Homerum *poeticè dicitur* à recto *singulari* μάρτυρος. *i. Pro comm.* μάρτυρις, *à recto* μάρτυρ. τεστις. *i cuius genit.* μάρτυος *deducitur poet.* μάρτυρες. *v. i.*

Μάρψη. Corripuerit. Interfecerit. *Aristoph. in Equitibus pag.* 200. *v.* 11. *Schol annot.* 10. *in quib. pro* ὄπποι μὲν τὰς χηλὰς ἔχων, *legendum videtur* ὄπποι μὲν τὰ χηλὰς ἔχων. *Est enim explicatio epitheti* ἀγκυλοχείλης. Sed cùm corripuerit Byrsæetus adunco-rostro-præditus *Draconem &c. Sic autem Cleon vocatur, qui bysso, & coriaria tractabat, vt coriorum infector, & pecunia publica raptor esset, eámque diripiebat, vt aquila prædam.*

Μαρτύρων δοτικὴ, καὶ αἰτιατικὴ ἢ, καὶ διόφαντον ἐν ὑμῖν ἀπήγγελα, ἅ νῦν μάρτυρὶν αὐτὸν ἀναγκάσω.

Μάρτυροι παρ' ὁμήρῳ. ἀπὸ τῆς μάρθυρος ὁδοῦσας.

D

Μάρψῃ. συλλάβῃ διαχειρίσῃ. ἀλλ' ὁπόταν μάρψῃ βυρσάρετος ἀγκυλοχείλης.

Μαρσίας. Marsias. Nomen proprium *viri*. Erat autem orator garrulus, & turbulentus. Aristophanes *in Acharnensibus. pag.* 298. *v. e. f.* 20. *Schol. annot.* 14. Contra hæc quis contradicet Marsias?

Μαρσίας ὄνομα κύριον. ἰδοὺ ἡ ῥῆτωρ φλύαρος, καὶ θορυβώδης. ἀριστοφάνης. τρὸς τάδι, τίς αἱρεῖ μαρσίας;

Μασσαλία. Massilia. Isocrates in Archidamo dicit, Phocaenses fugientes Magni *Persarum* Regis dominationem Massiliam in-coloniam-abiisse, *vel, habitandi causa migrasse*. Hanc autem historiam Aristoteles etiam suo testimonio confirmat.

Μασσαλία. ἰσοκράτης φησὶν ἐν ἀρχιδάμῳ. ὡς φωκαεῖς φυγόντες τὴν τοῦ μεγάλου βασιλέως δυναστείαν εἰς μασσαλίαν ἀπῴκησαν. μαρτυρεῖ δὲ καὶ ἀριστοτέλης τὰ λόγω. E

Μασσανάσσης. Masinissa Numidarum Rex, vir fuit in omnibus *rebus* fortunatus, cui Deus id largitus est, vt paternum regnum à Carthaginensibus, & Syphace sibi ereptum recuperaret, ac plurimum amplificaret, & à Mauritiis, Oceani accolis, vsque ad Cyrenæorum mediterraneam regionem *propagaret*, & multum terræ mansuefaceret (quòd Numidæ plerunque propter inculti-soli-rationem, nihil haberent quod ederent) thesauróque pecuniarum magnos relinqueret, & multum exercitum *in rebus bellicis* exercitatum. Hostem verò, Syphacem quidem, manu-propria caperet, *& abduceret* captiuum. Carthagini verò, euersionis autor esset, *& vera causa*, quòd ipsam prorsus infirmam, *& à se debilitatam*, Romanis reliquisset. Fuit autem & procero, & ro-

Μασσανάσσης. ὁ τῶν νομάδων βασιλεύς. αὐτῷ δὲ ὑπὸ τοῦ θεοῦ τὰ πάντα διήνυτο. ὡς τῷ μὲν πατρῴαν τὴν παρῳκημένην, ὁ θεὸς ἔδωκεν ἀφαιρεθέντι παρὰ καρχηδονίων, καὶ σύφακος, ἀναλαβεῖν, καὶ περαιτέρω ἔτι μείζονα. ἐκ δὲ μαυρουσίων τῆς παρωκεανοῦ, μέχρι τῆς κυρηναίων ἀρχῆς εἰς τὰ μεσόγαια. ἡμερῶσαι τὴν γῆν πολλὴν, τὰ πολλὰ τῶν νομάδων, διὰ τὸ ἀγεώργητον, τῆς φαγόντων. θησαυρούς τε μεγάλους χρημάτων καταλιπεῖν, ἐκ στρατιὰ πολλὴν γεγυμνασμένην. τὸν ἐχθρὸν δὲ, σύφακα μὲν, αἰχμάλωτον ἑλεῖν αὐτοχειρί. καρχηδονίοις δ' αἴτιον τῆς ἀναστάσεως γενέσθαι, πάσπερ αὐτῷ ἀσθενῆ ῥωμαίοις ὑπολιπόντα. ἔφυ δὲ καὶ

busto cor-

A τὸ σῶμα μέγας τε, καὶ δίρρωστος, ἐς γῆρας πολύ, καὶ μέχρι τε θανάτου, ἵππου τε χωρὶς καὶ ἀβολέως ἐπέβαινε. καὶ μεγίστῳ δὴ τεκμηρίῳ σφῶν μάλιστα ἡ ῥώμη ἐπ' αὐτῷ. πολλοὺς γὰρ αὐτοῦ παῖδας γινομένους, καὶ ἀποθνήσκοντας, ἔστι ποτὲ μὲν ὀλίγους αὐτῷ μείναι τοὺς δέκα. τὸν δὲ παῖδα τὸν τετρακονταέτη ἀπέλιπε. ὃς ἦν μὲν χέφουτε, καὶ σώματος ἴσχυε ἐπιτηδείου. buſto corpore ad multam ſenectutem, & ad mortem vſque, & equum ſine ſtratore, *vel, adiutore, qui eum in equum tolleret*, conſcendebat. Hoc autem maximo argumento maximum eius robur demonſtrabo. Cùm enim ipſi multi liberi naſcerentur, & morerentur, nunquam ipſi pauciores decem fuerunt. Puerum verò quadrimum nonagenarius, *ſine, nonageſimum aetatis annum agens* reliquit. Hac igitur ætate, & iſto corporis habitu obiit.

NOTÆ.

B Τῶν φαύλων.] Fortaſſe dicendum, ἐν φαύλῳ ἐχόντων, vt ſenſus, & verba præcedentia videntur flagitare.
Τῷδε τεκμηρίῳ φ.] Lego, τῷδε τεκμηρίῳ δηλόντι.

Μασανάσσης. ὁ ἐν λιβύῃ τῷ νομάδων βασιλεύς. ἀνὴρ τῷ καθ' ἡμᾶς βασιλέων ἄριστος, καὶ μακαριώτατος. ὃς ἐβασίλευσεν ἔτη πλείω τῶν ξ. ὑγιεινότατος ὢν, καὶ πολυχρονιώτατος. ἐτελεύτησε γὰρ ἐτῶν ἐννενήκοντα. ἦν δὲ καὶ ἰσχυρὸς τὸ σῶμα ἐκ τοῦ παντὸς ἄριστος. καὶ τοιοῦτος ἦν τὴν ἕξιν τοῦ σώματος. ὃς ὅτε μετεστήσατο βίον, τὰς ἐν τοῖς αὐτοῖς ἴχνεσιν, ἐν οἷς ἕστηκε, καθ' ἕν σῶμα πάλιν, οὐκ ἠνέγκατο. καὶ τοῦτο δῆλον τῷ ἵππων κακοπαθείαν, ἡμέραν, καὶ νύκτα διαφερόντως, ἀβλαβῆ ἔφερε. συμεῖον δὲ τῆς τοῦ σώματος αὐτοῦ δυνάμεως, ἔχων ἐννενήκοντα ἔτη, καθ' ὃν καιρὸν μετήλλαξε τὸν βίον, υἱὸν ἀπέλιπε Μ' ὀνόματι Θεμβύ. ὃν μετὰ ταῦτα μικρὸν ὕστερον εἰσεποιήσατο. πρὸς δὲ τούτῳ υἱοὺς τέσσαρας. διὰ δὲ τοῦτο πρὸς ἀλλήλους εὔνοιαν, διετήρησε τὸν ὅλον βίον, πάσης ὑποβουλῆς, καὶ παντὸς οἰκείου μιάσματος ἄμοιρον αὐτὸ διαθεῖναι τὴν βασιλείαν. τὸ δὲ μέγιστον, τῆς νομαδίας ἀπάσης, ἀγρίους τὸν πρότερον χρόνον ὑπαρχούσης, καὶ νομιζομένης ἀδυνάτου φύσει πρὸς ἡμέρους καρποὺς ὑπάρχειν, πρῶτος, καὶ μόνος ὑπέδειξεν ὅτι δύναται ἐκφέρειν παντὸς τοὺς ἥμερους καρποὺς, ἡμέρως ἤδη ἐκάστῳ τῷ καρπῶν, ἐν ἀγαθῇ μυριοπληθεῖς ἀγρὰς κατασκευάσας παμφόρους. Μασσανάσσης.Maſiniſſa, Numidarum in Africa Rex, vir ætate noſtra Regum optimus, & beatiſſimus, qui annos amplius 60. regnauit, ſalubertimo corpore præditus, & maximè longæuus. Nam ad nonageſimum vſque ætatis annum vixit. Fuit autem & corporis habitudine robuſtiſſimus omnium ætatis ſuæ mortalium, qui, quum ſtandum eſſet, in iiſdem veſtigiis totum diem ſtans permaneret, & contrà, ſedens non ſurgeret. Et in equis vexationem interdiu, noctúque conſtanter tolerans, nullum incommodum ſentiret. Signum verò *maximi* roboris, quod in eius corpore *fuit*, *hoc minimè dubium aſſerre poteſt. Nam* cùm ætatis annum nonageſimum ageret, quo tempore mortem cum vita commutauit, *ac obiit*, filium quadrimum, nomine Sthembam reliquit, quē poſtea Micipſa adoptauit. Præter hunc verò, filios quatuor. Propter autem mutuam iſtorum beneuolentiam, *& concordiam*, *ita* totam vitam conſeruauit, vt ipſius regnum *perpetuò* fuerit omnium inſidiarum, omniſque domeſtici piaculi expers. Quod autem *eſt* maximum, cùm tota Numidia ſuperiore tempore inutilis eſſet, & putaretur eâ naturâ eſſe, quæ fruges manſuetas ferre non poſſet: ipſe primus, & ſolus demonſtrauit eam poſſe omnes manſuetas fruges ferre, & *producere* quoduis fructuum *genus*, nulla *alia regione* minùs, *non minùs, quàm vlla alia regio ferret*: cùm certis *locorum* interuallis innumeros agros fertiliſſimos, *omniúmque frugum, fructuúmque* feracſſimos inſtruxiſſet.

NOTÆ.

C Μασσανάσσης.] Videtur ſcribendum, Μασσανάσσου ἔτη ἐκάστῳ τῷ καρπῶν. Vel, ἔκαστον τῷ καρπῶν. Pro, ἡμέρως ἄλλης χώρας ὕστερον ἐκφέρειν δυνάμενα πᾶν τῷ καρπῶν ἡμῶν.

D

E Μασσυλίων ἔθνος. Maſæſilia gens.

Μάσσει. Miſcet. Pinſit. Subigit. Fermentat.

Μάσσει φυρᾷ. ζυμοῖ.

Μάσθλης ἰδίως ὁ μεμαλαγμένος λάρος, καὶ ἔκλυτος. μάσθλη οὖν ἐστὶ σῦθα, ὁ πολυγνώμων, καὶ ἔκλυτος. καὶ ἀσθενῆ βίβλιον, μὸ ἢ σαθρὸν γνώσκων. ὁ ἰμαντόδης, & μαστίας. ἀπὸ μεταφορᾶς τῷ μεμαλαγμένου ἱματίου. ἢ ὕπνος ὑγρὸς, ὡς ἰμαί.

Μάσθλης ἀνθρωπος. ὁ μεμαλαγμένος, καὶ ἐξειβὴς τὰς ἀσκησίας. τὸ αὐτὸ δηλοῖ καὶ τὸ γλοιός.

Μάσθλης ἀνθρωπος. Homo lorum. i. Mollis, & in improbitate verſatus, & *exercitatus*. Idem ſignificat & illud γλοιὸς, *quod extat eodem verſu, quo legitur illud* μάσθλης, *apud Ariſtoph. Nub. pag. 86. v. 1.*

Μαδὸς καὶ μαστὸς, κυρίως δὲ γυναικός. καὶ ἀνδρὸς ἐπὶ τῶν ἀρρένων. Μαδός, *Ita propriè vocatur virilis mamma, dicta quaſi* μὴ ἔδειν, παρὰ τὸ μὴ ἔδειν, *quia nihil habet, quod ab infantibus edatur. Pro eodē tamen dicitur interdū & maſcu.* Quod propriè de muliere *dicitur, vt infra declaratur.*

Abusiuè verò *dicitur* & de viro. Mamma *tam virili, quàm muliebris.* Ac μαδὸς quidem, *quum de muliere dicitur, deducitur* à verbo θᾶ, quod significat θηλάζω. *i. mamma papillam, ynde* θηλὴ *vocatur, in infantis os impono, infero, lácque sugendum, & hauriendum prabeo. Lacto. Lacte nutrio. Vel ubera sugo. Quum verò de viro dicitur, etymologiam antè declaratam habet.* Μαζὸς verò *muliebris mamma sic appellata,* quòd sit μεστὸς γάλακτος. i. plena lactis. Est autem hoc in voce Μαζός.

ταχρησικῶς, ὅτι κ᾽ ὅλη ἀνδρός. τὸ μὲν μαδὸς, ἀπὸ τοῦ θᾶ, τὸ θηλάζω. τὸ δ᾽ μαστὸς, ἀφ᾽ οὗ μεστὸς ἦν γάλακτος. κ᾽ ἔστι ἐν τῷ μαζός. A

Μάσσων. Maius. Longius. Procerius. *Vt in quodam epigrammate.*

Μᾶσσον. μεῖζον. μακρότερον.

Vlteriùs verò progressus, *longiùs.* i. eminus procul *in summo*

Ἐπὶ πλεῖ᾽ ἦ μᾶσσον ἰὼν ἄκρη

AEgaleo monte *ninoso, adducens magnam pluuiam, stetit.*

Αἰγαλέω θυμόιντος, ἄγων μέγαν ὄμβρον, ἔστη. B

N O T A Γ.

Αἰγαλέω θυμόιντος.] Existimo scribendum Αἰγάλεω νιφόεντος. Ægalei ninosi. Thucyd. lib. 2. pag. 113. A. vocat Αἰγάλεων ὄρος. Vide Schol. annot. 3. vbi docetur & masculeo genere, & neutro dici montem Ægaleon. Αἰγάλεως autem Atticè scribitur, & declinatur vt Μενέλεως, & Αἰγάλεων, vt λεπτῶν. Si θυμόιντος retineas, iracundum significat, quod epithetum monti parum conuenire videtur.

Μασσάομαι. Mandens. *Gallicè, Mascher.* Est secundæ coniugationis circunflexorum, à verbo μασσάω ὁ μασσάεις. ᾷς. vt γελάω. γελᾷς. Rideo, rides. Apud Aristophanem in Pluto *pag* 19. *v.* 13.

Μάσσων. Maior. Procerior. Longior. Xenophon. Nisi multo longior sit via. *Genitiuus,* μάσσονος. *per* ο.

Μασσάομαι. Mandens. *Gallicè, Mascher.* Est secundæ coniugationis circunflexorum, à verbo μασσάω ὁ μασσάεις. ᾷς. vt γελάω. γελᾷς. ὡς γελῶ, γελᾷς. ὧδε ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ. C

Μάσσων. μακρότερος. ξενοφῶν. ἂν μὴ πολὺ μάσσων ὁδὸς εἴη. μάσσονος.

Μάσσων. Maior. Procerior. Longior. Xenophon. Nisi multo longior sit via. *Genitiuus,* μάσσονος. *per* ο.

Μάσσω. Cibum *quem quis manàt, cibum mansum sæpe significat.* π᾽ τεθνεώς. *Sic enim lego.* Pabulum. Escam. Alimentum. Dicitur homonymicè & ipsum os, μάσσω. ἀ. & ipse cibus, qui manditur, cibus-mansus. Vt & chœnicem vocamus & ipsam mensuram, & id, quod metimur.

Μάσσω. Cibum *quem quis manàt, cibum mansum sæpe significat.* π᾽ τεθνεώς. *Sic enim lego.* Pabulum. Escam. Alimentum. Dicitur homonymicè & ipsum os, μάσσω. ἀ. & ipse cibus, qui manditur, cibus-mansus. Vt & chœnicem vocamus & ipsam mensuram, & id, quod metimur.

Μασσάω. ἀντὶ τοῦ μασσάομαι. ἀφ᾽ οὗ ἐνεστὼς μασσῶ. ἀόριστος ἔμασσα. ἐκ τοῦ μάσσω. ἀφ᾽ οὗ καὶ μασσητήρ. ὁ ὀδοντωτὸς ἐν τῷ στόματι τῶν ἵππων κημός. ἀπὸ τοῦ μασσάομαι. ἐσθίω. ἢ ἀπὸ τοῦ μάσσω. ὃ σημαίνει τὸ βρῶμα. ἢ ἀπὸ τοῦ μάσσω. ὃ σημαίνει τὸ μέτρον. ἢ τὸ μαζώδιον.

Μασσάομαι. Mandens. *Gallicè, Mascher.* Est secundæ coniugationis circunflexorum, à verbo μασσάω ὁ μασσάεις. ᾷς. vt γελάω. γελᾷς. ὡς γελῶ, γελᾷς. ὧδε ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ. C

A Μάστιξ. δι' ἧς τὸν ἵππον πληττόμεθα. ἐν δὲ τῷ ἐπιγράμματι. καὶ νεκύων σφίγκτορ' ὠκυφόρα μάστιγα.

Μάστιξ. Flagrum. Verber. Scutica, qua equos percutimus, *& aduer celeritas faciendum incitamur.* In Epigrammate Et mortuorum constrictricem, *& ad inferos acceleratricem* bene-sutam Scuticam. *N.L.*

NOTAE.

Καὶ νεκύων.] Ita versus isti videntur distinctè scribendi,
—Καὶ νεκύων σφίγκτορ' ὠκυφόρα μάστιγα.
Alter, est pentametri, finis, alter, hexametri principium.

B Μαστίχη. εἶδος μυρτώδους. καὶ μαστίχον ὀνομάσας.

Μαστίχη. Mastiche. Genus aromatis vnguentis conficiendis inseruiens. Et *μαστίχιον* eodem-modo *sumitur. Lentisci resina.*

Μαστιχῖνος.

Μαστιχίν-ος. Mastichinus. Ex-mastiche-confectus.

Μασὸς. ἀκρώρεια. ὄχθη ὄρους. ἰδίᾳ δὲ ἐν δεξιᾷ τῷ φρουρίῳ μασός. τοῦτον εἰ καταληφθείη πρὸς πολλὰ εὔχρηστον ἔσεσθαι. μασὸς γὰρ ἦν αὐτῷ, παρ' ὃν ἰδίᾳ ἡ στενὴ ὁδός.

Μασός. Summus-montis-vertex, *muliebris mammae figuram habens.* Montis cacumen. Iugum montis eminens. vt, Erat enim ad dextram illius castelli iugum-eminens-montis. Hoc, si fuisset occupatum, in posterum ad multa vtile fore putabat. *Item Xenophon de exped. Cyri lib. 4. pag. 329. A. dicit.* Sed montis-iugum-eminens erat supra ipsos, iuxta quod erat illa angusta via. *Idem vocabulum eodem modo sumptum saepius legitur pag. 321. B. D. E.*

C Μαστρωπεύω. μαστρωπία. μαστρωπεύοντες οἱ βασιλικοὶ τῷ ζήνωνος υἱῷ τοὺς ἐπιθυμοῦντας, πρὸς τὰς τῶν ἀρρένων ἔρωτας λυσσᾶν ἐξεπαίδευσαν ἐκτόπως.

Μαστρωπεύω. Lenocinor. Perduco. Stupro-concilio. *μαστρωπία.* lenocinium. vt, Regij *proceres, & aulici,* Zenonis filio adolescentes per-lenocinium-conciliantes, *& ad eum perducentes*, enim instituerunt, vt praeter-modum, *& praeter omnem honestatem, ac pietatem*, in marium amores furore-quodam-correptus-rueret.

Μαστρωπός. μαυλιστὴς. πορνοβοσκός.

Μαστρωπός. Leno. Perductor. Qui-meretrices-alit, *quas per stuprum alicui conciliat, & ad eum perducit, vt ipse quaestum inde faciat.*

Μαστρύλλιον. τόπος ἔνθα οἱ μαστρωποὶ διέτριβον.

Μασχύλλιον. *Alij*, Μαστρύλλιον. Locus, vbi lenones versabantur. Prostibulum.

D Μασχάλιν αἴρεις. εἰ μὴ ἐφ' ἑαυτοῦ σὺ. οἱ γὰρ μεθύοντες, ἤρων τὰς μασχάλας καταμυκώμενοι. καὶ οἱ μυησικῆρες χεῖρας αἴροντες, ἐγέλων ἕκαστον. καὶ χεῖρας αἴροντες μεγάλ' ἐκρότουν ἕκαστος.

Μασχάλιν αἴρεις. Maschalam. *i. axillam* tollis. Prae-inebriaberis. Qui enim inebriabantur, axillas tollebant, boum-instar-mugientes. *V olfius, καταμυκώμενοι. ab omnibus derisi. Er. ad. Chil. 2. Cent. 8. col. 559. ad.* 24 vt, Et proci sublatis manibus prae risu moriebantur. *L. γέλων, vel γέλῳ ἴδιον.* Et, Manus attollentes valde gloriantes-exultabant singuli.

Μασχαλιδῶσαι. ἐώθασι τῷ αἰσχρουμένων εἰς τὰς παρασκευὰς διατομάσαν τὰ ξίφη, ὡς πρὸ δόπου πιζόμενοι τὸ μῖσος τὸ ἐν τῷ φόνῳ. ἵνα ὅτι δύνηται καθάρσιον τὸ φονεύσαντος τὰ ἄκρα ἔτεμνον, καὶ ἐφεῖ τοῦ μασχάλου αὐτοῦ ἐκρέμαζον αὐτά. ἵνα φασὶν ἀσθενὴς γένηται πρὸς τὸ ἀνταποδοῦναι τὴν φονέα. τῷ δόπου παιδός. ἐξαφάματα τεμόντες θανόντος. ἐφεῖ τοῦ ἰάσονος. ἢ ὅτι οἱ δρῶντες ἐμφύλιον πόλεμον, ἀκρωτηριάζον τοὺς ἀναιρεθέντας, ἐκ πάντων μέρεσι τοῦ σώματος ἀποτεμόμενοι. καὶ ἐφεῖ τῶν ἑαυτοῖς, τὰ ἄκρα συνιέντες, ἐξ ἐτύτων ὥσπερ τοῦ δυσμὸν ἐκείνων ἀφαιρούμενοι. ἵνα τὸ μὴ παθεῖν εἰσύστερόν τι δυσὸν παρ' ἐκείνων. ἐφόρουν δὲ εἰς τὰς μασχάλας τὰ ἄκρα. ὁ μασχαλιδῶσαι ἔλεγον. σοφοκλῆς.

Μασχαλιδῶσαι. Solebant in occisorum capitibus abstergere enses, quasi auertentes piaculum in caede *commissum.* Vel quia in expiationibus *hominis* interfecti *partes* extremas amputabant, & circum ipsius axillam eas suspendebant, vt (quemadmodum aiunt) infirmus fieret *ille, qui fuerat interfectus, & viribus destitueretur* ad vlciscendum interfectorem. Et Apollonius *Argonauticorum lib. 4. pag. 194. v. 478.* Heros AEsonides extremas-partes amputauit mortui. De Iasone *verba fiunt.* Vel quia, qui caedem ciuilem fecerant, interfectos mutilabant, ex omni corporis parte resecantes *aliquid*, & illas extremas *partes* inter-se-connectentes, sibimet ipsis appendebant, *& suspensas ferebant*, quasi vires illorum hoc modo *frangerent, & ipsis* auferrent, ne quod malum ab ipsis in posterum paterentur, Illas autem extremas *partes* in axillis *pendentes* ferebant. Quod μασχαλιδῶσαι vocabant, ἀπὸ τῆς μασχάλης. *i, ab axillis, voce deducta.* Sophocles *in Electra. pag.* 102.

Σκέψαι γὰρ εἴ σοι θεοσφιλὴς αὐτὴ δοκεῖ
Γέρα τοῦδ' ἐν τάφοισι δέξασθαι νέκυς.

Considera, num tibi ipsi videatur, amicè, benignè, libenter inferiarum
Munera ista ille, qui situs est *in sepulchris, accepturus esse mortuus*, ab illa,

A quamortuus inhonoratus. i. fœdè, summáque cum ignominia cæsus, *tanquam hostis*

Mutilatus fuit, & in cuius *balneis* ipsius interfecti *caput*

Maculas abstersit cædis. vide Schol. Illic agitur *de Agamemnone*, quem Clytæmnestra crudelissimè, fœdissimèque mactauit.

Ὑφ' ἧς θανὼν ἄτιμος, ὥστε δυσμενὴς

Ἐμαχαλίσθη. κἀπὸ λουτροῖσι κάρα

Κυλίνδας ἐξέμαξεν. ὧδε τὸ ἀγαμέμνονος.

NOTÆ.

Ἀποπαζόμενοι τὸ μῖσος.] Apud Sophoclem in Electra. pag.102. in græcis Scholiis, vnde Suidas, scribitur, vt hic scribendum, ἀποξυπαζόμενοι τὸ μίσος. Deinde legendum (vt in Scholiis) ἵνα (φεύγῃ) ἀδικεῖν ἡδύνηται. Apud Apollonium ἐν Ἀργοναυτικῶν lib.4. pag.194. v.478. legitur,

Ἥρως Αἰσονίδης ἐξάγχιστα πάμπαν θανέεσθαι.

Consule Schol. in ἐξάγχιστα. Et, ἐμφύλιον φόνον. Et, ἐς ὕστερόν π. Et, πάλιν οὖν πίφαυσκε. pro, ὁ ὢν πίφαυσκε. Et, λευτροῖσιν. Et μοῖρα τούτων.

Μαχαλίσματα. Interfectorum extremæ partes, quæ sub axillis gestabantur. Aristophanes *Grammaticus dicit* apud Sophoclem in Electra. *pag.*102, vocem istam esse, quæ morem *quendam antiquum* significat. Qui enim per insidias interfecerant aliquos, vt *eorum* iram declinarent, *& vindictam vitarent*, extremas partes eorum amputantes, & in catenæ modum connectentes, de collo suspendebant, traiicientes per axillas, & *ideo* μαχαλίσματα vocarunt, *q.d. Axillamenta*, *Alicui interfecti partes extremæ resectæ, quæ sub axillis connexæ, suspensæque ferebantur*. Significat autem hæc vox etiam carnes ab humeris *victimarum detractas*, quæ femoribus *earum* in Deorum sacrificiis imponebantur.

Μαχαλίσματα. ἀριστοφάνης φησὶ σοφοκλεῖ ἐν ἠλίκῃ κεῖσθαι τιὼ λέξιν ἔθος σημαίνουσιν. οἱ γὰρ φονεύσαντες ἐξ ὑπιβουλῆς τινας, ὑπὲρ τὸ τιμωρεῖν ἐκκλίνειν, ἀπεκοπιάσαντες μέρεα τούτου, καὶ ὁρμαθίσαντες, ἐξεπρίμασαν τὸ ζαχλοῦ, διὰ τῶν μαχαλάων διείραντες. καὶ μαχαλίσματα προσηγόρευσαν. σημαίνει δὲ ἡ λέξις καὶ τὰ τοῖς ὑπερθύροις ὑπιτιθέμενα ὑπὸ τῶν ὤμων κρέα ἐν ταῖς τῶν θεῶν θυσίαις.

Ματεύοντες. Temerè viuens. Temerè sentiens. Vana inflans. Stultè sentiens, vel stultè loquens, vel stultè faciens, ac ineptiens. Ματαύω eodem-modo *sumptum* reperitur apud Lucianum.

Ματάζων. ματαίως ζῶν. ματαίως φρονῶν. ματάσας. ὁμοίως εὕρηται ὧδε καὶ τὸ λουκιανὸς ματαύω.

Μὰ τὰ λάχανα. Per olera, vel per herbas. Hoc est Iurisiurandi signum, quod nunc etiam in nostra regione frequens est. Multi enim per olera iurant, demonstrantes obseruantiam, quâ Iurisiurandi religionem obseruant. Quinetiam ad hoc vsque tempus multis in Armeniæ regione claris viris est familiare, *iurare* μὰ τὰ καλά. Per pulchra.

Μὰ τὰ λάχανα. σημεῖον τοῦτο ὅτι ὅρκον. ἐκ καὶ τοῦ ὑπιτιθεάζει. πολλοὶ γὰρ τῶν λαχανῶν ὀμνύουσιν, διορκίαν ὑπιδεικνύμενοι ὑπιτιθεάζει δὲ οἱ σὺν τοῖς ἐλλογίμοις ἀρμενιακοῖς τὸ, μὰ τὰ καλά.

Μάταιον. Inane. Vanum. Stultum. Demens. Irritum. Et ματαίως. Inaniter. Temerè. Frustrâ. Stultè.

Μάταιον. καὶ ματαίως.

Μάτην. Temerè. Frustrâ. Sine causa. Irrito conatu. *Quod* ἄλλως Iones *dicunt*.

Μάτην. ἄλλως ἴωνες.

Ματρούσιν. Temerè, vel stultè viuo.

Ματρόσιν. ματαίως ζῶν.

Ματίσσων. Negligens. *Negligans. Vel potiùs, frustrâ quærens, sub. suum dominum, aut aurigam. à* ματάω. *S. De quo Eustath. Hom. Iliad. E. pag.*173. *v.*28.

Ματίσσοντες. ἀμελοῦσιν.

Ματθαῖος. Matthæus. Nomen proprium. Euangelista. Matthæus habet titulos 68. capita 355.

Ματθαῖος. ὄνομα κύριον. ὁ εὐαγγελιστής. ματθαῖος ἔχει τίτλους ξή. κεφάλαια τνέ.

Ματθίας. Matthias. Nomen proprium. Erat autem Hierosolymorum sacerdos. Est autem hoc in voce Ἀντίοχος.

Ματθίας. ὄνομα κύριον. ὃν δὲ ἱερεὺς ἱεροσολύμων. καὶ ἔστιν ἐν τῷ ἀντιόχου.

Ματία. Vanitas. Stultitia. Stoliditas.

Ματία.

Ματιολοιχός. In paruis *rebus homo* callidus, & gulosus. *Qui parcè vivit, rebúsque minimis vescitur.* ὁ τὰ μάτια λείχων. *Qui parua lingit. Quives paruas, tenuésque Lambit.* Μάτιον enim *eodem notatum* accentu, quo εἴτιον, *acuto scil. in antepenultima, significat* paruum. Vel parua comedens. Quia μάτιον dicunt *significare* minimum. Vel Qui vana consilia agitat, & *aliquibus* insidiatur. Vel Qui mensurâ defraudat aliquem. Μάτιον enim, *L.* μάτιον, *est* mensuræ genus. Acutitonè verò ματιολοιχός. legendum, vt ait Herodianus. *Aristoph. Nub. pag.*86. *v.*3. *Schol. annot.*6. *Er. ad Chil.*4. *Cent.*3. *col.*877. *ad.*12. *Matiolæchus.*

Ματιολοιχός. ὁ ἐσθίων τὰ μικρὰ πανοῦργος, καὶ λίχνος. μάτιον γὰρ ὡς βέλτιον τὸ τένθη, τὸ μικρόν ἢ ὁ μικροφάγος. ἐπεὶ μάτιον τὸ ἐλάχιστον φασιν. ἢ ὁ μάταια βουλεύόμενος, καὶ λοχῶν, ἢ χρυσιμέτρης. μάτιον γὰρ εἶδός μέτρου. ὀξυτόνως δὲ αἰσχρωτέον, ὡς φησιν ὁ ἡρωδιανός.

NOTÆ.

Ματιολοιχός.] Apd Aristoph. in Nubibus. pag.86. v.3. Schol. annot. 6. legitur, vt apud Suidam est legendum ματιολοιχός. Et, μάτιον γὰρ εἶδος μέτρου.

Μάτοις.

A Μάπον. εἶδος μέτρου τὸ ἐλάχιστον.

Ματρέας. ἕτος λαοπλάνος ἦν. ἔγραφε δὲ θηρίον, ὃ αὐτὸ ἑαυτὸ κατήσθιε. καὶ ζητοῦσι, τί τὸ τῆ ματρέᾳ θηρίον. ἐπέσπασε δ' ἕτος καὶ φύσει τοῖς ἀριστοτέλους ἀπορίαις. ὅτι μὲν ἥλιος δύει μέν, κολυμβᾷ δ' οὔ.

Ματρίκιον.

Μάτεις. ὄνομα κύριον.

Μάτεως. ὄνομα κύριον.

B Ματρυλλεῖον. τὸ πον τινά φασιν εἶναι, ἐν ᾧ γραῖαι διατρίβουσαι, ἐδέχοντο τοὺς βουλομένους καταμεθύσκεσθαι. ἐνθάδε ἄρα ὀδυρτέον οὐκ οἰμώξεται καὶ τρεῖς ἐν ματρυλλείῳ τὸν βίον.

Μάπον. Mensuræ genus. Vel minimum.

Ματρέας. Matreas. Hic fuit impostor populi. Feram autem alebat, quæ ipsa se-met-ipsam deuorabat. Quæritur autem quænam fuerit hæc Matreæ fera. Hic etiam poema fecit de Aristotelis dubitationibus. Quare Sol occidat quidem, & *Oceanum subeat*, non tamen vrinetur.

Ματείκιον. Matricium.

Μάτεις. Matris. Nomen proprium.

Μάτεως. Matronis. *Genitiuus à recto* Μάτηρ. *Matron.* Nomen proprium.

Ματρυλλεῖον. Matrylleum. Quendam locum fuisse dicunt, in quo versantes aniculæ, excipiebant eos, qui inebriari volebant. Menander in Epitrepusin. *i. Permutientibus.* Non flebit, *nec lugebit* Perdens in Matrylleo vitam. *vel, Perditâ in M. vitâ.*

N O T A E.

Ματρυλλεῖον.] Lego ματρυλλεῖ ν, in singulari nominatiuo. Et, vt & VVolfius, qui tamen versus non obseruauit distinctè scriptos,

...Οὐκ οἰμώξεται
Καταβαρεὶς ἐν ματρυλλείῳ τὸν βίον.

Ἐπιτρέποντες autem fuit Menandri fabula, de qua Athenæus ἐν δειπνοσοφισταῖς lib. 14. pag. 327. 18. mentionem
C facit.

Μάτζοντας. ἐσθίοντας πολλά. ἀπὸ τῆς ματζώδους μάζης. ἀριστοφάνης. τὸν δ' ἡρακλέα μάτζοντας. αἰτίαται δὲ ταῦτα εἰς εὐριπίδην. ὃς ἐπέσπασεν ἡρακλέα πεινῶντα. καὶ διώκουσιν ἄλλον. καὶ δίκαιον μοιχόν. καὶ δοῦλον, κλαίοντα.

Μάτζοντας. Multa comedentes. *per translationem ductam* à maza, quæ subigitur, *vel*, à *fermento*, *quod cum farina massa fungitur*, & *pinsitur*, *quam quis eam aquâ iam macerauit.* Aristoph. *in Pace.* pag. 462. v. 7. Herculesque multo comedentes. Hæc autem *Aristophanes* obscurè dicit in Euripidem, qui fecit Herculem esurientem, & Bacchum timidum, & Iouem adulterum, & seruum flentem, *ac eiulantem. Vide cat. Aristoph. versu. Schol. annot. 4. legitur* ματτοφάγους ζώμης.

Μὰ τόν. ἀλληγορικῶς ὀμνύει, & οὕτως ἔθος ἔχει τοῖς παλαιοῖς οὕτω καὶ προσγίνεσθαι τὸν θεόν. εἰώθασι γὰρ τοῖς τοιούτοις ὅρκοις χρῆσθαι ἐκδυσφημίζόμενοι. ὥστε εἰπεῖν μὴ μὰ τόν, ὄνομα δὲ μὴ προσθεῖναι. καὶ πλάτωνα δὲ τῷ τοιούτῳ κεχρῆσθαι.

Per illum. Hoc est defectiuè iurare, ita vt desit, nec exprimatur nomen illius Dei, per quem iuratur. Sic enim mos est antiquis interdum non addere Deum, *per quem iurant.* Solent enim huiusmodi iureiurando vti boni-ominis-causâ, *vt testentur venerationem, qua nunc in diuinum prosequuntur*, vt dicant quidem, Per illum, nomen verò *Dei, per quem iurant*, non addant. *Aristoph. Ranis. pag.* 183. *v.* 23. *Schol. annot.* 5. *legitur* ἐπωμοζίμους. Platonem etiam huiusmodi *iureiurando vsum* fuisse.

Μαυλίας. τὰς μαχαίρας ἐκάλουν, ἀφὰ τὸ ἀμᾶ αὐλίζεσθαι, οἷον ὁμαυλίας.

Maulias. Maulias vocabant gladios, quòd simul cum aliquo degant, & *in eadem statione maneant*, quasi diceres ὁμαυλίας. *Thucyd. lib.* 1. *pag.* 4. *Schol. annot.* 16. *vnde Suid.*

E Μαυρίκιος. ὁ βασιλεὺς ῥωμαίων. λέγεται δὲ μαυρικίου φιλοτίμως ἔχειν πρὸς τὴν τῶν λόγων μεγαλοφροσύνην, τιμᾶν τε λίαν καὶ λαμπρῶς τοὺς ἐπιδεικνύντας πρὸ τῶν κάλλιστα τῶν μαθημάτων. αἰτιᾶται δὲ καὶ τὴν τρίτην μοῖραν τῶν φόρων συγχωρῆσαι τοῖς ὑπηκόοις τὸν μαυρίκιον. ἦτος δὲ προεχειρίζετο στρατηγὸς τῆς ἑῴας ὑπὸ τιβερίου καίσαρος. ὃς μαυρίκιος ἐν πολέμοις μὲν, & ἀγῶσιν οὐκ ἐνθρασυμενὴς, ἔμφρων δ' ἄλλως, καὶ εὐβριθὴς, καὶ κατηκριβωμένος, ξυγκεράσας τε ἐν αὐτῷ ἀμφω τὰ ἐναντία ἔχοντα ἀλλήλοις, ὄγκον φρενήματος, καὶ σωφροσύνης πάσης ὑπεροψίας τε, καὶ ὀφρύος ἐλευθέριον. τοιοῦτον δή τινα τὸν μαυρίκιον ὄντα, ἡ τῶν πραγμάτων ἡγεμονία σφαλαβοῦσα, ἐνέδειξέ πως δικαιότερον τῆς πείρας.

Μαῦρον. τὸ ἀμαυρὸν, καὶ ἀδηλές.

Μάτων. Per illum. Hoc est defectiuè iurare, ita vt desit, nec exprimatur nomen illius Dei, per quem iuratur. Sic enim mos est antiquis interdum non addere Deum, *per quem iurant.* Solent enim huiusmodi iureiurando vti boni-ominis-causâ, *vt testentur venerationem, qua nunc in diuinum prosequuntur*, vt dicant quidem, Per illum, nomen verò *Dei, per quem iurant*, non addant. *Aristoph. Ranis. pag.* 183. *v.* 23. *Schol. annot.* 5. *legitur* ἐπωμοζίμους. Platonem etiam huiusmodi *iureiurando vsum* fuisse.

Μαυλίας. Maulias vocabant gladios, quòd simul cum aliquo degant, & *in eadem statione maneant*, quasi diceres ὁμαυλίας. *Thucyd. lib.* 1. *pag.* 4. *Schol. annot.* 16. *vnde Suid.*

Μαυρίκιος. Mauricius. Romanorum Imperator. Fertur Mauricius verborum magnificentiam, & *splendorem. i. Eloquentiam* plurimi fecisse, & viros in pulcherrimis quibusque disciplinis versatos maximis honoribus affecisse. Fertur etiam idem Mauricius tertiam vectigalium partem subditis remisisse. Hic autem à Tiberio Cæsare Dux Orientis designatus est. Iste Mauricius in bellis quidem, & certaminibus, *prælisque* non educatus, *non versatus, nec exercitatus erat, vir* tamen alioqui prudens *erat*, & grauis, & accuratus. Res verò duas inter-se contrarias, quas in se habebat, simul-temperauit, *atque coniunxit, scil.* summam animi magnitudinem, & clementiam ab omni superbia, & supercilio liberam. Rerum igitur principatus cùm suscepisset Mauricium, qui talis erat, ipsâ experientiâ longè glorioſiorem ipsum demóstrauit, *ipsiusque gloriam magis illustrauit.*

Μαῦρον. Obscurum. Infirmum. Imbecille.

Μαῖρις. Stultus.

Μαυρίσουν. Obscurant. Delent. De medio tollunt, vt non amplius appareat.

Μαυρούσιοι. Maurusij, gens inuicta ab illius regionis Barbaris, ob audaciam, & celeritatem, & quòd per-exercitationem-didicerint, quoties occasio se obtulerit, & confertis *suos aduersarios* inuadere, & *ab illis* facilè refugere, & ex fuga denuò in vnum coire, vt conuersi in improuidè, nullóque ordine insequentes irruant. Quòd si qua clades acciderit, non in Romanorum exercitu: sed in sociorum, ἤτοι que Barbarorum copijs periculum fore, *non Romanas legiones: sed auxilia, eaque Barbarorum periclitatura dicunt, si qua clades accepta fuerit. N. L.*

Μαύσωλος. Mausolus Carum Princeps Theopompus autem hunc à nullo facinore, pecuniæ causâ, sibi temperasse dicit.

Μαχάων. Machaon. Machaonis. Nomen medici, vt & Chiron illic Centaurus. Qui autem Chironis, & Machaonis artem exercebant. *i. medici, & Chirurgi*, inter-se susurrantes-dicebant, ipsius etiam animam vnâ cum telo exeunte exituram. *De Epaminonda dictum videtur.*

Μαχάτας. Machatas. Nomen proprium.

Μάχαιρα. Gladius. Celtiberi gladiorum fabricæ *gentibus* aliis longè præstant. Nam & mucronem habent acutum, & acriter pungentem, & ictum vtraque manu potentem inferunt. Quamobrem etiam Romani patrijs gladijs depositis in Annibalico bello, *gladios* Ibericos permutatione facta receperunt. Et ipsam quid m *gladiorum* fabricationem, *siue gladios fabricandi rationem* mutarunt: ipsam verò ferri bonitatem, & aliam *fabricationis* accurationem, *atque solertiam* imitari nullo-modo *potuerunt*, & *ne nunc quidem* possunt.

Μαχέσθων. Pugnent vt morituri, nec morientur. Hoc est in voce Ἀπο-θάνοντες.

Μάχιμον. *Seruatus ad somnij coniecturas, & interpretationem pertinens, vt & sequens.*

Pugnam gladius depingit arreptus.

Confringere gladios, hostium significat contusionem. 1. Si quis somniet se corripuisse gladium, & eum tenere, hoc significat pugnam committendam. Si quis somniet gladios à se fractos, hoc significat hostes ab ipso fractum iri.

Μάχιμος. Pugnax. Generosus. Bellicosus. *Aristophanes in Ranis. pag. 141. v. 30.* Sciens me *bellicosum, & generosum esse. Quod facit* honoris studio, *& gloriæ cupiditate, vt ipse fortior, & generosior habeatur.*

Μαῦρος, μωρός.
Μαυροῦσιν. ἀφαιρίζουσι.

Μαυρούσιοι. ἔθνος ἀπρόσμαχον τοῖς ἐκεῖθεν βαρβάροις, ὑπό τε πλήθους τινὸς, καὶ ὀξύτητος. καὶ τῷ μιμελετήτῳ ἐπιτείνειν τὸ ἀθρόως ὅσον παρίξειν. κἀκεῖθεν φεύγειν εὐπετῶς. καὶ ξυναυλίζεσθαι αὖθις ἐκ τῆς φυγῆς. εἰς ὀλιγοστρέφους ἐμβαλεῖν εἰς τοὺς ἀπροσιόντας τε, καὶ οὐκ ἐν τάξει διώκοντας. εἰ δὲ καὶ πάσῃ μόγις ἡγοῦντο, οὐκ ἐν στρατιᾷ Ῥωμαίων κινδυνεύσειν, ἀλλ' ἐν ξυμμαχίᾳ τινί, καὶ ταύτῃ βαρβάρων.

Μαύσωλος. ἄρχων Καρῶν. φησὶ δ' αὐτὸν Θεόπομπος, μηδενὸς ἀπέχεσθαι πράγματος χρημάτων ἕνεκα.

Μαχάων. μαχάονες ὄνομα ἰατροῦ. καὶ χείρων ὁ κένταυρος. διεψιθύριζον δὲ ὡς ἑαυτὸν οἱ χείρους, καὶ μαχάονος τεχνώμενοι μεθιέμενα. ὡς συνεκθνήσκοι αὐτῷ καὶ ἡ ψυχὴ τῇ τοῦ βέλους ἐξόδῳ.

Μαχάτας. ὄνομα κύριον.

Μάχαιρα. ἡ ἀπ' αὐτῆς οἱ κληῖδες ἐπὶ καταπαλῇ τῇ μαχαιρῶν, πολὺ διαφέρουσι τῶν ἄλλων. καὶ γὰρ κέντημα παράτομον, καὶ κατάφορον ἔχει δυναμένῳ ἑκατέρᾳ τῶν χειρῶν. ἣ καὶ Ῥωμαῖοι τοὺς πατρίους ἀποθέμενοι μαχαίρας, ἐπὶ τῇ κατ' αὐτοὺς μετέλαβον τὴν ἰβηρικήν. καὶ τὴν μὲν κατασκευὴν μετέλαβον. αὐτὴν δὲ τὴν χρῆσιν τοῦ σιδήρου, καὶ τὴν ἀκόνην ἀπομίμεσθαι, οὐδαμῶς δύνανται μιμεῖσθαι.

Μαχέσθων ὡς τεθναξόμενοι, καὶ οὐ τεθνάξονται. ἐστὶν ἐν τῷ ἀποθνήσκοντας.

Μάχιμον.

Μάχαιρα ζωγραφεῖ κρατυμένη.

Συμβολῶν μαχαίρας. δυσμενῶν δηλοῖ θλάσιν.

Μάχιμος. ὁ ἡρωϊκὸς. εἰδώς με μάχιμον ὄντα, καὶ φιλοτιμούμενον.

NOTÆ.

Εἰδώς με.] Apud Aristoph. in Ranis. pag. 141. v. 30. legitur, vt ipsa metri lex requirit,

Εἰδώς με μάχιμον ὄντα φιλοτιμούμενόν θ'.

Hic tamen post ὄντα, distinctionem addendam puto. Dionysius autem hæc de se dicit contra seruum Xanthiam.

Μαχλάδες Meretrices. Scorta.

Μάχλος. Impurus. Libidinosus. Lasciuus. Prodigus. Intemperans. à verbo κλῶ. i. frango, deducitur κλὶς, & pleonasmo syllabæ μα, μάκλος, & versio κ in χ, μάχλος. q. d. *fractus, mollis, & effœminatus. Tales enim plerunque sunt homines Veneri, luxuriaque dediti.* vt, Hęc priùs quandam intemperantem vitam vixerat, dissolutis moribus, & cum paternis veneficis multum versata.

Μαχλάδες. πόρναι.

Μάχλος. ἀσώτος. ἀκόλαστος. παρὰ τὸ κλᾶν, κλὸς. καὶ πλεονασμοῦ τῆς μα συλλαβῆς μάκλος. καὶ τροπῇ τοῦ κ εἰς χ, μάχλος. αἰσθητικώτερον μάχλον τινὰ βιώσασα βίον. καὶ τρόποις ἐξωφρήνῃ, φαρμακεῦσί τε πατρῴοις πολλὰ ὠμιληκυῖα.

NOTAE.

A NOTAE.

Ἐξιφρηγυῖα.] Lege ἐξιφρωγυῖα. quod ab ἐκφώγνυμι. fut. ἐκφήξω. perf. med. ἐξέφρωγα, versóque ω in ω, ἐξίφρωγα, vnde participi. ἐξιφρωγυῖα. Mag. Etym. 611. 44. 45. ἐκφηγνύναι τὸν τρόπον. q.d. Erumpere moribus. Moribus esse dissolutis.

Μαχλοσυνή. καταφέρεια γυναικομανία, ἡσίοδος ἡ λέξις. λέγει γὰρ περὶ τῶν προίτου θυγατέρων, εἵνεκα μαχλοσυνὴς ξυνερῆς πέρι ὠλεσαν αἰδῶ.

Μαχλοσύνη. Lasciuia. Libido. In-Venerem-proclinitas. Mulierum-insanus-amor. Hæc vox *est* Hesiodea. Dicit enim de Prœti filiabus, *Propter lasciuiam odiosam, libidinémque terram, virginitatis tenerum amiserunt florem.*

Μαχλῶντες. σκορτιώντες.

Μαχλῶντες. Scortantes.

B Μάχομαι. δοτικῶς.

Μάχομαι. Pugno. Datiuo.

Μαχόμενον. ἐναντίον τοῦ ἀκόλουθον. ταυτέστιν, ὃ οὐκ ἀναγκαῖον μὴ εἶναι.

Μαχόμενον. Pugnans. Repugnans, Contrarium τοῦ ἀκόλουθον. i. Ei, quod sequitur aliquid. Hoc est, quod necesse est non esse.

Μάψ. ματαίως.

Μάψ. Temere. Frustrà.

Μαψίδιον. μάταιον. δαψιλὲς χαλεπόν. πολύδυτον. ἑκούσιον. ἢ μαψιδίως, ὁμοίως.

Μαψίδιον. Vanum. Copiosum. Immodicum. Molestum. Multum. Graue, Voluntarium. Et μαψιδίως. eodem-modo *sumendum. Temerè. Frustrà. Copiosè. Immodicè. Grauiter. Molestè.*

ΤΟ Μ ΜΕΤΑ ΤΗΣ Αι. M. CVM AI.

C Μαῖα. ἡ μάμμη. ἡ τροφὸς. ἢ σὺ τὴν ἀγλωχῖν μηλοσόαι μαιάδος ἑρμᾶ. αἰτῶ σε, τεσφῦ. μητρός.

Μαῖα. Obstetrix, quæ parientibus assistit, & vmbilicum infantibus præcidit. Auia. Mater. Nutrix, *Pro eodem dicitur & μαῖα. μαιάδος. i. nomine deducto à μαῖα. Epigram. lib. 1. pag. 4. epigr. 15.* Et tu quadrate ouium-seruator matris Mercuri. *Hic enim μαιάδος positum* pro, nutricis, vel matris. *Sed μαιάδος per masculum M est scribendum. Μαιὰς verò deductum à Μαῖα, quæ Latinè Maia, vna de filiabus Atlantis, ex qua Iupiter Mercurium suscepit. Μαιὰ autem idem iam ac Μαῖα. Quare vertendum, Maiæ Mercurii fili. Ideo Virgil. Æn. lib. 1. pag. 121. v. 3. Hæc ait, & Maia genitum demissus ab alto. i. Mercurium Maiæ filium.*

Μαίανδρος. ποταμὸς λυδίας. ἐν ὑπογράμματι. ἐκ τοῦ μαιάνδρου παρὰ τριάλλιον ὕδωρ. καὶ μαιάνδριον ὕδωρ, καὶ πεδίον.

Μαίανδρος. Mæander. Lydiæ fluuius. In epigrammate. Intertecit Mæandri ad ter-circumactam. *sinuosum* aquam. Et Mæandria aqua, & planicies.

D Μαιδύεται. πυνθάνεται.

Μαιδύεται. Quærit. Pisides.

Μαιδύεταί σε πᾶν τὸ ῥωμαίων γένος,
Τοῖς σοῖς ἐπαίνοις ὡσπὶζ ὀρνὶς γάλα.

Quærit te totum Romanorum genus,
Tuas laudes exprimens tanquam lac.

Μαιδοκρύφιον. πρὸς, νεοττοτεσφοῦσαν. εὖεσι γυναῖκα ὄρνιθας μαιδοκρύφιον.

Μαιδοκρύφιον. Pro, pullos-auium-nutrientem. vt, Inueni mulierem aues, *vel, gallinas* nutrientem.

NOTAE.

Εὖεσι γυναῖκα.] Senarius erit, si legas, vt legendum suspicor,

Εὖεσι γυναῖκας ὄρνιθας μαιδοκρύφους.

In sexta sede erit anapæstus. In quarta, spondeus, loco iambi, quod & alibi factum monuimus, vel τὸ τι iam corripietur, vt sit iambus.

E

Μαιδόμενοι. ζητοῦντες. ἐρευνῶντες.

Μαιδόμενοι. Quærentes. Scrutantes, Inquirentes. Indagantes.

Μαιδτρικῶς. ἰατρικῶς μαιδύτρια.

Μαιδτρικῶς. Obstetricum-more-quærendo. Aduerbium est, quod significat Quærendo, scrutando, inuestigando, indagando. propriè verò dicitur de obstetricibus, quæ suum officium strenuè faciunt in quærendis infantibus in matrum vtero latentibus, vt eos in lucem feliciter educant. *Et μαιεύτρια. ἡ. Obstetrix. Et metaphorice, scrutatrix, indagatrix. Vt,* ἰατρικὴ μαιδύτρια. Medicinæ scrutatrix, & indagatrix.

Μαιεία. ἡ μαίωσις.

Μαιεία. Obstetricatus. Obstetricatio. Obstetricis-officium. Scrutatio. Indagatio. Inuestigatio.

F Μαιήνας. ὄνομα κύριον. ἐν τῷ συμποσίῳ τῷ μαικήνα τετράπεζα. ἐγγώνιος ἦν. αἰτῶ τὸ μὴ στρογγύλη, μὲν δὲ οὐδὲ τετράγωνος. καὶ ἔστι ἐν τῷ ἐγγώνιος τράπεζα.

Μαιήνας. Mæcenas. Nomen proprium. In Mæcenę conuiuio mensa erat angulis-instructa. *q.d. angulata, vel, angulos habens*, Pro, nec oblonga, nec rotunda. Plutarchus. Est in Ἐγγώνιῳ τραπέζῃ.

Μαιμακτηριών. ὁ πέμπτος μὴν παρ' ἀθηναίοις, ὁ ἰανουάριος, ἀνομάσθη ἤ ὅτι τοῦ διὸς μαιμάκ-

Μαιμακτηριών. Mæmacterion. Quintus mensis apud Athenienses. Ianuarius *apud Romanos intelligitur. N. L.* Dictus autem à Ioue Mæmacte. Mæ-

mactes verò, diuino-numine-afflatus, *attonitus*, & turbulentus. Cùm autem hyems principium accipiat. *i. incipiat* hoc mense, aer turbatur, & mutationem habet. *i. mutatur.*

του. μαιμάκτης δὲ ἔστιν ὁ ἐνθουσιάδης, καὶ ταραχτικός. ἀρχὴν δὲ λαμβάνοντες τῆ χειμέρος ἐν τούτῳ τῷ μηνὶ, ὁ ἀὴρ ταράττεται. καὶ μεταβολὴν ἴσχει. A

Μαιμάκτης, ὁ ἐνθουσιώδης καὶ ταραχτικός.

Μαιμάκτης. Numine-diuino-afflatus. Furore-percitus, & turbulentus.

Μαιμαλίδης. Mœmalides. *N. L. Videtur nomen patronymicum, ὁ Μαιμάλου παῖς. i. Mœmali filius. vide* Μαίμαλος *apud Eustath.*

Μαιμαλίδης.

Μαιμάζει. Salit. Promptus-est. Cupit. Consumitur. Abluitur. Fluctuat. Saltat. Strepit. Immodestè-rideat. Turbatur.

Μαιμάζει. σφύζει. προθυμεῖ. καθάπαξ. καταπαίσαι. κυμαῖ. πηδᾷ. καχλάζει. κλονεῖται. B

Μαιμάζεις.

Μαιμάχης. Mœmaches. *N. L. Fortasse nomen proprium. Vel est epitheton, ὁ μαιμῶν-μάχης. Pugnæ cupidus. Bellicosus.*

Μαιμάχης.

Μαιμώσῃ. & μαιμῶσα *idem: sed ab hoc illud præcedens inflexo* ι *formatum, à* μαιμάω. μῶ. Numine-diuino afflata Furore percita, & celeriter ruens. Sanguinem gustare cupiens. *Pro* αἱμῶσα, *utroque* μ redundante. Et Sophocles *in Aiace. pag. 4. v. 8. posuit.* Pro δηλῶσαν. *i. Sitientem, cupidam.* Et quomodo *suam* inhibuit manum sitientem cædis? *i. cædis, & sanguinis cupidam* Et rursus *in quodam pentametro. Sed lego* Δανὸν, *pro* δεινῶς. *Terribiliter. Terribilem in modum. Vehementer.* Vehementer cupidis properans *cum* canibus.

Μαιμώσα. καὶ μαιμῶσα, ἐνθουσιάσα, καὶ ὀξέως ὁρμῶσα. ἡ τὸ αἵματος γευστικὸς ἔχουσα. τὸ μ' πλεοναζόντως. καὶ σοφοκλῆς δηλῶσαν. τὸ δηλῶσαν. καὶ πῶς ἴσχε χεῖρα μαιμώσαν φόνου; καὶ αὖθις. δεσμὸν μαιμώσας ἐγκονήσω κυσί. C

Μαινάδας. Mœnadas. Insanientes. Furentes. Cupientes bacchari, Dementes. *Amentes. L. παράφρονας.* Et Aristophanes. Odique virum illum nisi insanio.

Μαινάδας. μανιώδεις. ζητούσας βακχεύειν. Ἀριστοφάνης. καὶ ἀειστοφάνης. μισῶ τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον εἰ μὴ μαίνομαι.

NOTAE.

Μισῶ τ' ἄνδρ' ἐκεῖνον.] Sensus, metrique causâ sic lego,
Μισῶ τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον, εἰ μὴ μαίνομαι.
Sic enim Aristoph. in Θεσμοφοριαζούσαις. pag. 522. v. 39.

Μαινάδια ἴλαφος. Mœnadia, siue Bacchica cerua. Cerua, quam Mœnades, siue Bacchæ exagitant, aut exagitatam ceperunt. Vel cerua Mœnadum instar ruens. Et *μαινάδιον ἐλάφων. cervarum* ruentium. Cervarum, quæ furore quodam percitæ feruntur. In epigrammate. Insunt capita mœnadiarum cerua um

Μαινάδια ἴλαφος. καὶ μαινάδιον, ἑρμητικῶν ἐν ὑπομνήματι. ἴσχειν] κεφαλαὶ μαινάδιον ἐλάφων. D

Μαίναδρος. Mœnander. Nomen proprium.

Μαίναδρος. ὄνομα κύριον.

Μαινάς. Mœnas. Baccha.

Μαινάς. βάκχη.

Μαίνεται. Furit. Insanit. Irascitur.

Μαίνη. ὀργίζεται.

Μαινὶς, μαινίδος. ἡ. Genus piscis. Aphyæ *genus.* Est in Ἀφύαι.

Μαινὶς, μαινίδος, εἶδος ἰχθύος, ἀφύας. καὶ ἔστιν ἐν ταῖς ἀφύαις.

Μαίνολις. Insanus. Furiosus.

Μαίνολις. μανικός. μανόμβδος.

Μαίνυργος. Mœnurgus. Genus piscis.

Μαίνυργος. εἶδος ἰχθύος.

Μαίνω. Furibundè moueor. *Ad insaniam adigo.*

Μαίνω. ἐνθουσιωδῶς κινοῦμαι. E

Μαιονίδης. Mœonides. Homerus. *In epigrammate.*

Μαιονίδας. ὁμηρος.

Si verò captus-fuisti, hoc est *ignoscendum*, & condonandum tibi. *quia etiam princeps hymnorum.*

Εἰ δ' ἴαλος, συγγνωστόν, ἐπεὶ καὶ κείνους ὕμνων

Mœnides ob *griphos piscatorum obiit.* Et epigramm. lib. 3. pag. 268. epigr. 423.

Μαιονίδας γρίφων ἰχθυβόλων ἔθανε.

Illud paria Musis
Locutum caput, ô hospes, Mœnidæ, saxum hoc tegit.

Ταὐτὸν ἴσα μούσαις
Φθεγξαμένου κεφαλὰν, ὦ ξένε, μαιονίδεω.

Μαίων. Mœonis. Nomen proprium, *cuius nominatiuus est* Μαίων. *i. genit.* Μαίωνος. F

Μαίων. ὄνομα κύριον.

Μαιοτάλιμνος. Mœotalimnus. Nomen loci.

Μαιοτάλιμνος. ὄνομα τόπου.

Μαιοτάλμος. Mœotalmus. Fluuius.

Μαιοτάλμος. ποταμός.

Μαιωθήσονται. Parientur. Partu-in-lucem-edentur. Generabuntur. Curabuntur. *ab altino* μαίω. μαῶ.

Μαιωθήσονται. λοχευθήσονται. γεννηθήσονται. θραπευθήσονται.

Μαιωτικὴ χώρα. Meotica regio.

Μαιῶται.

A Μαιάδραι. οἱ παρεσβύται.
Μαιάδτις. λίμνη Σκυθίας
Μαίωτρα. μαιώτερον. τὰ τῇ μαίᾳ. δ ἰδόμβυα.
Μαῖρα. ὄνομα κύριον.

Μαῖραι. Senes.
Μαῖτις. Mœotis. Palus Scythiæ.
Μαίωτρα μαιώτρων. Præmia, quæ dantur obstetrici propter nauatam parientibus operam.
Μαῖρα. Mœra. Nomen proprium.

ΤΟ Μ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

Α. CVM Ε.

Μέγα. αὐτὶ τοῦ μεγάλως. ἀριστοφάνης νεφέλαις.
Τοῦτο μέγα φροντίζετε.
B Μέγα. πολύ. οἱ δὲ, μέγα δύσαντες ἐπ' αὐτῷ, δέχεσθαι τὸν κίνδυνον ὅλῳ τῷ τάγματι. καὶ αἰλιανὸς ὀλίγου χρόνου διελθόντος, ἐάλω μέγα κακουργῶν. εἶτα μέσῃ τοι ἐν ὄψει πολλῶν κατεφρύχθη ζωὸς, αὐτὶ τοῦ ἐκαύθη. καὶ πάρδαλιν τὴν αὐτοῦ μέγα τιμίαν δέκλιθον. καὶ αὖθις. γυνὴ δυπάτωρ αἰθέροπος, καὶ μέγα πλουσία.

Μεγάβυζος ὄνομα κύριον.
Μεγάθυμος μεγαλόψυχος.
C Μέγα, καὶ μικρὸν, σφὶ τῶν ἀκολούθων λέγεται. λέγεται δὲ καὶ ὅλη τῇ φόρμιγγι. ἔστι τὸ μὲν ἐν φόρμιγξι μέγα, καὶ μικρὸν, ἵνα ἀκοὴ μόνη διάφορα διακρίνει. τὸ δὲ ἐν σώματι τὸ συνεχὲς ἡ ἁφὴ, καὶ ἡ γεῦσις διακρίνουσιν. ὅτι ἢ λέγομεν φωνὴν λευκὴν, ἢ μέλαιναν, καὶ ἀναλογίαν, καὶ ὁμοιότητα τὴν ἀπὸ τοῦ χρώματος φαμέν. ἔστι τὸ μὲν ἐν φόρμιγξι μέγα, ἔστι μικρὸν, οὐκ ἔστιν ἑτέρα τις ἀντίθεσις παρὰ τὸν ὀξὺ, καὶ τὸν βαρύν φθόγγον. ὥσπερ δὲ τὸ ἁφῆς ἔστι τὸ θερμὸν, καὶ τὸ ψυχρὸν ἑτέρα παντελῶς ἀντίθεσις, τὸ βαρὺ, καὶ κοῦφον, ἢ τραχὺ, καὶ λεῖον. καὶ τῇ ἄλλων, ἑκάστη ἀλλὰ τινὶ αἴσθησιν, ἢ τινὶ διάστασιν τῇ φόρμιγγι δηλοῖ. τοῦτο δὲ οὐκ ἔστιν ἑτέρας ἀντιθέσεως ἴδιον. τὸ τοιοῦτο χρυσῷ μέγα, καὶ μικρόν ἐστιν εὑρεῖν. οἷον τὸν μὲν τοῦ μέλιτος, εἰ τύχοι, μέγαν, τὸν δὲ τῆς ἰσχάδος, μικρόν. ὅτι διάτασις ἡ γλυκύτης ἐν τῷ μέλιτι. ἀνεῖται δὲ ἐν τῇ ἰσχάδι. ἀλλὰ καὶ τὸ μέλαν χρῶμα, τὸ μὲν καθάπαξ εἴποι τις μέγα. τὸ δὲ μὴ ὅπως ἔχον, ἀλλ' ὑφειμένον, μικρόν. τὸ σφοδρὸν ἁπλῶς, καὶ ἀμυδρὸν, τῇ τοῦ μεγάλου φωνῇ, καὶ μικρῷ ὀνομάζων. ζητῆσαι δὲ ἄξιον, τί δή ποτε ὅλῃ μόνων μεγεθῶν λεγομένων τοῦ μεγάλου, καὶ μικροῦ, ὅλῃ μόνων τῇ σφοδρῶν φόρμιγγι, καὶ ἀμυδρῶν τῇ μεταφορᾷ οἰκείως ἐχρησάμεθα, μέγαν φόρμιγγος λέγοντες, καὶ μικρὸν, οὐ μέντοι μέγα τὸ ἄγαν γλυκὺ, οὐδὲ μικρὸν τὸ ἀμυδρὸν ἔχον τινὶ γλυκύτητα, οὐδὲ ἐπ' ἄλλου οὐδενός. φημὶ οὖν ὅτι ὁ φόρμιγξ, οὐκ ἔστιν ὑφεστηκός τι ἀθρόον πρᾶγμα. ἀλλ' οὐδὲ ἐν τῷ γίνεσθαι ὑφέστηκε. γίνεται δὲ ἐν χρόνῳ. πᾶς δὲ χρόνος συνεχής. δέχεται τοῦτο τὸν ἐν πολλῷ χρόνῳ γεγόμενον φόρμιγγα, μέγαν φαμέν. μικρὸν δὲ, τὸν ἐν ὀλίγῳ. τὸ δὲ ἄγαν γλυκὺ, καὶ ἄγαν μέλαν, καὶ ὅλῃ τῇ ἄλλων, τῷ σφοδρῷ τῆς φύσεως τοιαῦτά ἐστιν, οὐ τῷ μήκει τοῦ χρόνου.

Μεγακήτης. ὁ μέγας.

Μέγα. *Nomen neutrum* pro μεγάλως *aduerbio. Magnum, pro valde.* Aristophanes Nubibus.
Hoc valde curatis:
Μέγα. Magnum. Multum. Valde. Vehementer. vt, Illi verò valde metuentes propter hoc, periculum toti legioni clamore significant. Et AElianus. Exiguo autem tempore præterito, captus est dum magnum scelus perpetraret. Deinde verò in multorũ conspectu combustus est, pro, crematus est. Item, Et eiusdem valde preciosam lapideam pardalin. Et rursus, Mulier, nobilis homo, *matrona nobilis*, & valde diues.
Μεγάβυζος. Megabyzus. Nomen proprium.
Μεγάθυμος. Magnanimus.
Μέγα. Magnum, & paruum. de auditu dicitur, dicitur & de strepitu, *siue sono*. Ac in strepitu quidem, *sonóque* magnum, & paruum solus auditus diiudicare potest. Quod verò continuum est in corpore, id tactus, & gustus diiudicant, *atque discernunt*. Quum verò dicimus albam, aut nigram, *i. claram, aut obscuram* vocem, *tunc* per portionem, & similitudinem à coloribus *dictam, ita* loquimur. Ac in strepitu quidem, paruum, & magnum nullam aliam oppositionem habet, præter acutum, & grauem sonum. Vt in tactu circa calidum, & frigidum, alia prorsus oppositio *spectatur, scil.* graue, & leue, vel asperum, & læue, *siue politum*, & ceterarum *oppositionum* quælibet *in rebus aliquibus versatur. N. L.* sed intensionem, vel remissionem sonorum significat. Hoc verò non est alterius oppositionis proprium. Tale igitur magnũ, & paruum inuenire licet. vt, exempli gratia, mellis quidem, magnum, ficus verò, paruum. *Pro μέγαν, i. μέγα.* Quia dulcedo est intensa in melle, in ficu verò, remissa. Sed & nigrum colorem, illum quidem, qui valde niger est, magnum quis dicere potest. Illum verò, qui non sic habet, *qui non est adeò niger:* sed remissus, paruum *vocare potes*, vehemens simpliciter, & obscurum, magni, paruíque voce nominans. Illud autem quærere est operæ precium, cúr nam, cùm de solis magnitudinibus dicatur magnum, & paruum, de solis vehementibus sonis, & obscuris, ea metaphora propriè vtamur, magnum strepitum dicentes, & paruum, non item magnum, quod valde dulce est, neque paruum, quod obscuram, *i. exiguam* habet dulcedinem, neque de vllo alio. Dico igitur strepitum, *siue sonum*, non esse rem, quæ simul, & subitò subsistat, nec subsistere quidem, dum nascitur: sed in tempore fieri. Omne verò tempus *est* continuum. Propterea strepitum, qui longo tempore fit, magnũ vocamus. Paruum verò, qui breui. Sed valde dulce, & valde nigrum *dicimus*, & de aliis *idem sentiendum*, quæ qualitatis vehementia, non temporis longitudine sunt talia.

Μεγακήτης. Magnus.

Μεγαλεῖς κίονας. *Aristoph. Nubibus. pag.* 103. *v.* 1. Sed comede profectus Megaclis columnas.

Μεγαλαυχούμενοι. Iactantes-sese. Elati. Gloriantes. Valde-gloriantes, vt, Adhuc valde-gloriantes ob res à se gestas, feruorem in hostes iterum exerere *volebant*.

Μεγαλεπίβολος. Magnarum-rerum-aggressor. Qui magnas-res-aggreditur. vt, Hic enim Rex magnarum-rerum-aggressor, & audax, reique propositæ effector esse, *vel, & rei propositæ ad finem perducendæ peritus esse, vel ad f. p. vim habere* videbatur.

Μεγαλεῖα: Magnifica. Excelsa. vt, Quæ magnifica mihi fecit Deus.

Μεγαλεῖον μύρον. Megaléum vnguentum *sic appellatum* à Megalo, qui ipsius compositionem, *siue confectionem* inuenit.

Μεγαλόνοια. Magnanimitas. Magnitudo-animi, vt, Ille verò magnanimitatem ipsius admirabatur, & rursus versuum admiratione-dignam-elegantiam.

Μεγαλεῖον. Magnificum. vt, Illi verò, qui Magôni Liguitinorum *duci* bellum-faciebant, aliquod quidem integrum, & magnificum, *præclarúmque facinus* facere non poterant.

Μεγάλως. Magnificè. Valde. Vehementer. vt, Romani verò magnificè procedebant, *vel, in hostem imperio magno ferebantur*, & maximum Carthaginensium superbiæ signum *id, quod ab ipsis factum videbant, esse* ducebant.

Μεγαλόψυχος. Magnanimus. Excelso--præditus-animo.

Μεγαλίζεο. *Ion. imperat. pro comm.* μεγαλίζεσθε, τύτοισιν, ἐταίροισι. Superbi. Superbias. Efferatis.

Μεγαλοδωρίη. Munificentia. vt, Tanta munificentia. & sapientia vsus-est. Neque enim videbatur, quū videbatur, neque itueniebatur, quum inueniebatur, neque deprehendebatur, quum capiebatur. Zeno, cùm quidam magnum spirare, *se nimium efferre, ac superbire* cœpisset, *eum* alapa-data monuit, bonitatem non in magnitudine: sed magnitudinem in bonitate sitam esse.

Μεγαλομοιρία. Q. d. Magna-pars. Rerum-amplitudo Potētia. Polybius de Carthaginēsibus dicit, Ipsorum classis ad quindecim *hominum* myriadas. *i. circiter* 150. *M. capitum* habebat. Propter quem numerum non solum ille, qui præsens-adfuisset, & coràm, *illam classem* spectasset: sed etiam qui *tantum numerum & nauium, & hominum* audiuisset, obstupefactus-fuisset, ob periculi magnitudinem. & vtriusque Reipub. amplitudinem, & potentiam. Et Theologus. Illis, qui maxima, vel maximum, vel supra magnum affectant. Maxima, vt in tribus personis homoeusiis. *i. similem essentiam habētibus. vel ὁμοίους, homousios. i. eandem essentiam habentibus*. Maximum verò, propter essentiæ vnitatem, & identitatem Diuinitatis. Supra magnum verò, quia non quanto aliquo, vel magnitudine, vel quantitate *diuinitas* circunscribitur. *Pro* γράφεται, *lego* περιγράφεται, *sic & Vuolfius*.

Μεγαλομερῶς. Magnificè. Splendidè. Sumptuosè. vt, Cùm autem Publium, & Caium humaniter, & magnificè excepisset. Pro, sumptuosè, splendidè.

Μεγαλόνοια. Magnanimitas. Animi-celsitudo. Superbia. Magnificentia.

Μεγαλοπολίτιδος. Agri Megalopolitani. Quære *in* Ἀλφειός.

Μεγαυκλεῖς κίονας. ἀλλ' ἐλθὼν τοὺ μεγαυκλεῖς κίονας. A

Μεγαλαυχούμενοι. κατεπαιρόμενοι. ἔτι μεγαλαυχούμενοι τοῖς προτομένοις, θερμότητα ἀγλὴν τὸ δυνέρειν ἔτι τοὺς πολεμίους.

Μεγαλεπίβολος, ὁ μεγάλων πραγμάτων καταρχόμενος. ἐδόκει γὰρ ὁ βασιλεὺς οὗτος μεγαλεπίβολος, καὶ θερμὸς εἶναι. καὶ τὸ προπεπόνθος ὀξυεργασικός.

Μεγαλεῖα. ὑψηλά. ἃ ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ θεός. B

Μεγαλεῖον μύρον. ὃ πρῶτος εὑρεμένου τὸ κατασκευὴν αὐτὸ μεγάλου σπουδαίου.

Μεγαλόνοια. ὁ δὲ ἐθαύμαζε αὐτοῦ τὸ μεγαλόνοιαν, καὶ αὖθις τὴν μέτρον τὸ ἀξιάγαστον.

Μεγαλεῖον. μεγαλοφυεῖς. οἱ δὲ, τοῦ μάχιμοι προσπολεμοῦντες τὴν λιγυστίνων, φοβεῖσθαι μὲν ὁλοχερὲς τι, καὶ μεγαλεῖον, οὐκ οἷοιτ' ἦσαν.

Μεγαλείως. πάνυ. οἱ δὲ ῥωμαῖοι μεγαλείως C ἐχώρουν καὶ μέγιστον ἐποιοῦντο σημεῖον τὴν καρχηδονίων ὑβριστικὴν φαίνεσθαι.

Μεγαλήτωρ. μεγαλόψυχος.

Μεγαλίζεο. ὑπέρφρον.

Μεγαλοδωρίη. τοσαύτη μεγαλοδωρία, καὶ σοφία ἐχρήσατο. ὥστε γὰρ ἐωρᾶτο ὀρθόμενος, οὔτε διείστατο διριστόμενος. οὔτ' καταλαμβάνετο ἁλισκόμενος. ζήνων. ὑπιβαλλομένου τινὲς μέγα φυσᾶν, παίξας εἶπεν. οὐκ ἐν τῷ μεγάλῳ. τὸ εὖ κείμενον εἶη. ἀλλ' ἐν τῷ εὖ, τὸ μέγα. D

Μεγαλομοιρία. πολύβιος φησὶ καρχηδονίων φησὶν, ὅτι ὁ σύλος αὐτῶν φησὶ μυριάδας ὑπῆρχεν. ἐφ' οἷς οὐκ οἶδεν αἵ τις παρὼν, καὶ γλυσόμενος ἂν τοῦ τῶν ὄψιν, ἀλλὰ καὶ ἀκούσαντα πλαγεὶς τὸ τῶν κινδυνεύειν μέγεθος, καὶ τὴν τῶν πολιτευμάτων ἀκροτέραν μεγαλομοιρίαν, καὶ δυνάμιν. καὶ ὁ θεολόγος. τοῖς τῶν μειζόνων, ἢ τῶν μειζόνου, ἢ ὑπὲρ τὰ μέγα ἐφιεμένοις. μειζόνων, ὡς ἐν ἴσῃ ὑποστάσεσιν ὁμοουσίοις. μειζόνου δὲ, διὰ τὸ κατ' οὐσίαν ἓν, καὶ ταυτὸ τῶν θεότητος. ὑπὲρ δὲ τὸ μέγα, διὰ τὸ μὴ ποσόν τινι, ἢ μεγέθει, ἢ πληκότητι γράφεσθαι. E

Μεγαλομερῶς. τὸν δὲ πόπλιον, καὶ τὸν γάϊον δεξάμενος φιλανθρώπως, καὶ μεγαλομερῶς. ἀντὶ τῶν πολυτέλως. F

Μεγαλόνοια. ὑπερφυία. μεγαλοφρόσυνα.

Μεγαλοπολίτιδος. ἐν τῷ ἀλφειῷ.

A NOTAE.

Μεγαλοπόλις.] Supra. in Ἀλεξὶς legitur διὰ τῆς Μεγαλοπολίτιδος, & ager Megalopolitanus intelligitur. Quare hic legendum videtur Μεγαλοπολίτιδος, quod si substantivè sumas, nihil subaudietur, si dicas adiectivè positum, subaudietur χώρα.

Μεγαλοπρεπὴς. μεγαλοφάνης. ὁ ὅτι μεγάθει ἀναλωμάτων πονούμενος ἐλευθέριος δὲ, ὁ ὅτι τὰ συνήθη, καὶ δύτελῶς. σύνηπος. ὅτι ἄλλως τὸ μεγαλοπρεπὲς καὶ ἐν δίαιταν ἐν ταῖς μάχαις ὄντι φιλοκίνδυνον. διαφέρει δὲ μεγαλοπρέπεια, ἐλευθεριότητος. ὅτι ἡ μὲν, ἐν μεγάθει ἀναλωμάτων ἐστὶν. ἡ δ' ἐλευθεριότης, περὶ τὰ συνήθη ἀναλώματα ἐνεργεῖ.

B

Μεγαλοπρεπὴς. Magnificus. Splendidus. Vel qui propter sumptuum magnitudinem laborat. Liberalis verò dicitur, qui circa *sumptus* consuetos, & tenues versatur. Eunapius. Neque frustrà magnificentia, *quâ belli duces utuntur erga suos milites* in quotidiana victus-ratione, in prælijs est periculorum amans. *i. facit, vt milites pro suis ducibus ad quæuis pericula subeunda sint alacres, & parati.* Differt autem magnificentia à liberalitate, quòd illa quidem, in sumptuum magnitudine sit posita, liberalitas verò in consuetis sumptibus versetur.

Μεγαλορρήμων. ἡ μεγαλορρημοσύνη. μεγαληγορία.

Μεγαλορρήμων. Magniloqui. μεγαλερρήμων. *magniloquus.* Μεγαλερρημοσύνη. magniloquentia.

Μεγαλόφρων. ὁ μεγαλόψυχος μεγαλόψυχος δὲ ἐστιν, ὁ ἐξιν ἔχων ὑπερτείνω παθῶν ἑαυτὸν πάντων τῶν συμβαινόντων κοινῶν φαύλων τε, καὶ σπουδαίων. λέγεται δὲ καὶ μέγιστος πλοῦτος παρὰ τοῖς παλαιοῖς.

C

Μεγαλόφρων. Magnanimus. Magno-præditus-animo. Excelsum-animum habens. Is autem magnanimus est, qui illum habet habitum, vt se supra omnes euentus æquè malos, & bonos efferat. Dicitur autem & ab antiquis opulentia maxima.

Μεγαλοψυχότερος.

Μεγαλοψυχότερος. Maiore-præditus-animo. Maiorem, vel excelsiorem animum habens.

Μεγαλώνυμον. μεγαλόδοξον. ἐπίσημον. ἐνδοξον.

Μεγαλώνυμον. Quod-magnum-habet-nomen. Gloria-magna-præditum. Nomine clarum. Clarum-famâ. Celeberrimum.

Μεγαλωστί. μεγάλως ἐδέ, παρὰ τὸ βούλεσθαι τινὰ ἔφησιν ὅτι πύτῳ μεγαλωστὶ ἐδεήθην ἐμοῦ.

Μεγαλωστί. Magnificè. Magnopere. Vehementer. Egregiè. Valde. vt, Ille verò, cùm accepisset desiderium. *i. id, quod desiderabat, factúsque voti compos,* ob hoc vehementer, & supramodum lætus erat.

Μεγαλωστί. πάνυ. ἀρριανός. ἢ πίστιν, ἢ τινὰ ἡγεμονίαν, μεγαλωστὶ ἐπαινεῖ ἢ ἀλεξάνδρου, τάτε ἄλλα, καὶ τὸ αὐτὸ ἐν θεοῖς εἰς βεβαίωσιν ἢ λόγου προφέρων.

D

Μεγαλωστί. Valde. Arrhianus. Alexandri fidem, & generositatem valde laudabat, cùm alia, tum in primis eius *religiosissimum Iusiurandum, quod iuraras* ad orationis, *& rerum à se dictarum, & promissarum* confirmationem, proferens.

Μεγαλωσύνη. & μεγαλορρημοσύνη.

Μεγαλωσύνη. Maiestas. & μεγαλορρημοσύνη. Magniloquentia.

Μεγαλιόω. αἰτιατικῇ.

Μεγαλιόω. Accusatiuo. Magnifico. Magnum-facio. Amplifico. Exaggero.

Μεγαμάζα. οἱ σύροι τὴν δίκην βασιλέα δίκην αὐτὸν καλοῦσι.

Μεγαμάζα. Megamáza. Syri sic vocant supplicationem ad Regem. *i. qua Regi fit. Vel, supplicem libellum, qui Regi offertur.*

Μεγάμυκος. μεγαλομυκήτης. ἢ ὄνομα.

Μεγάμυκος. Magnum-mugitum-edens. Valde-mugiens. Vel asinus. *Pro ὄνομα, legendum* ὄν, *vt apud Hesychium.*

E

Μεγάνορες πλούτου. πίνδαρος. ἰσχυροῦ. δυναστοῦ. αἰδρείαν ἐμποιοῦντος. ἐπὶ μεγάλα δύναται ὁ χρυσός. πολὺ γὰρ λίγος) πολέμου ἐστὶ, ὡς φησι πίνδαρος.

Μεγάνορες πλούτου. Diuitiarum superbos-reddentium-homines. Pindarus *Olymp. Ode 1. pag. 1. v. 4.* Opulentiæ robustæ, potentis, fortitudinem inferentis. Quia aurum multum potest, *magnam habet potentiam.* Neruus enim belli dicitur esse, quemadmodum ait Pindarus.

Μέγαρα. τὰ οἰκήματα.

Μέγαρα. Domus. AEdificia. *& propriè excelsa, vt sunt Principum palatia.* παρὰ τὸ μέγα εἶναι.

Μεγαρέων ἄξιοι μερίδος, ἀντὶ τοῦ ἄτιμοι. τοιοῦτοι γὰρ οἱ μεγαρεῖς. ὅτι δὲ τοιοῦτον ὄντι τὸ φθέγμα, δῆλον, καὶ σαφεῖς οἱ μάρτυρες. οὐκ ἄδοξοί τινες, οὐδὲ τῶν μεγαρέων μερίδος, ἀλλὰ τῶν ἐπιγραμμάτων τῆς σοφίας τὰ πρῶτα. πανσ. L. ἀπιγραμμάτων. Erasm. ad. Chil. 7. Cent. 1. col. 376. 377. 378. *ad. Megarenses neque tertij, neque quarti.*

F

Μεγαρέων δάκρυα. ἐπὶ πλεῖστα ἐν τῇ με-

Μεγαρέων δάκρυα. Megarensium lachrymæ. Quia in

agro Megarensi allia plurima nascuntur, *hoc* in prouerbium abiit, *& dicitur* in eos, qui simulatè, & per vim, non autem *ex animo*, *vereque* lachrymantur ob domesticam calamitatem. *Eras. ad. Chil. 1. Cent. 5. col. 485. ad. 20. Meg. lach.*

γαρίδι σκόροδα φύεται, εἰς παροιμίαν ἦλθεν δὴ τῷ φρόνιμα ποιοῦσι, καὶ θεοῖς βίαιον δακρύοντας, & μὴ οἰκείῳ πάθει. A

Μεγαρεύς. Est rectus casus. Megarensis. *Declinatur vt βασιλεύς.*

Μεγαρεύς. ἡ εὐθεῖα.

Μεγαρίζοντες. Fame-laborantes. Vel μέγα dicentes. i. Magnum. *Aristop. in Acharn. pag. 294. v. 4.* Κλαίων μεγαρίζεις. *pro*, κλαίων μεγαρίσεις. *Flens megarizabis. Vide Schol. annot. 3.*

Μεγαρίζοντες. λιμώττοντες. ἢ μέγα λέγοντες.

Μεγαρικαὶ σφίγγες. Megaricæ Sphinges. Meretrices ita vocabantur. Fortasse autem hinc etiam σφίγκτας vocari-sunt molles, *& effœminati homines*, Iphinctæ. Vel etiam *ita vocati sunt* à nutrice *quadam Sphinge*, quæ Megaris sic vocabatur. *Er. ad. Chil. 7. Cent. 7. col. 535. ad. 18. Meg. Sph. Hinc dicta Megarica machina, de qua Eras. ad. Chil. 2. Cent. 3. col. 438. ad. 60. Megaricum machinamentum, quod sumptum ex Aristoph. Acharnensibus. pag. 291. v. 6.* Sed enim est mihi Megarica quædam machina. *Vide Schol. annot. 5.* Pro, mala, improba. Megarenses enim ob improbitatem malè audiebant.

Μεγαρικαὶ σφίγγες. αἱ πόρναι ἤτοι εἰρηνται. ἴσως ἢ ἐπεὶ οὗτοι καὶ σφίγκτες οἱ μαλακοὶ ὠνομάσθησαν, ἢ καὶ ἀπὸ μαίας οὕτω λεγομένης ἐν μεγάροις. ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν μηχανὴ μεγαρικὴ τις μηχανή. αὐτὴ τῷ, πονηρά. διεβάλλοντο γὰρ διὰ πονηρίαν οἱ μεγαρεῖς. B

N O T Æ.

Ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν.] Apud Aristoph. in Acharnensibus. pag. 291. v. 6. legitur Megaricè dictum,
Ἀλλ' ἔστι γάρ μοι μεγαρικὴ τις μηχανή. C

Μεγαρὶς γυνή. Mulier Megarica. Et Megaris, Megarorum locus, & ager circum *Megara* vrbem *iacens.*

Μεγαρὶς γυνὴ μεγαρίδος. καὶ μεγαρὶς, ὁ τῶν μεγάρων τόπος, καὶ ἡ περὶ τὴν πόλιν χώρα.

Μεγαρίσαι. Megarizare, *sive Megarissare.* Megarensis opinionem sectari. Stilpon enim Philosophus erat Megarensis. Græcus, qui ingenij acumine, & docendi-dexteritate cæteros adeò superabat, vt propemodum tota Græcia in ipsum intuens megarizaret. *Megaricam sectam amplecteretur.*

Μεγαρίσαι. δόξαι σίλπων γὰρ ὁ φιλόσοφος μεγαρεὺς ἦν τῆς ἑλλάδος. ὃς τοσοῦτον διαλεκτικὸς, καὶ σοφιστὴς ἐφάνη τοῖς ἄλλοις, ὡς μικροῦ δεῖν πᾶσαν τὴν ἑλλάδα ἀφελέσθαι εἰς αὐτὸν μεγαρίσαι. D

Μεγαρόθεν. Ex-vrbe-Megaris. *Megaris. Aristoph. in Vesp. pag. 312. v. 14.*

Μεγαρόθεν. ἀπὸ τῆς μεγάρων.

Μέγαρον. Cœnaculum. Suprema-domus-pars. Domus ampla, Palatium. Excelsa-domus. AEdes-sacra. Adytum. Vt, Et quasi Deo *res* humanæ non essent curæ, se in adytum intrudit, quòd scilicet ipsi quidem sacerdoti soli secundùm sacrorum legem intrare fas erat, illi verò non licebat. *L. ὑ μέλει.*

Μέγαρον. ὑπερῷον. οἴκημα. καὶ ὡς ἂν μέλλει τῷ ἀνθρωπίνῳ τοῦ θείου ὠθεῖ ἑαυτὸν εἰς τὸ μέγαρον, εἶθα δὴπου τοῦ μὲν ἱερωσύνης μόνον παρῆκεν θεμιτὸν ἦν καὶ ἐπιτρεπὲς νόμον. ἐκείνῳ δ' οὐκ ἐξῆν.

Μέγας βασιλεύς. Magnus Rex, id est Persarum Rex. Quòd maximam Persicam potentiam habeat. Cæteris verò *Regibus* addebant ipsa *populorum ipsis* subditorum nomina. Veluti. Lacedæmoniorum, Macedonum. Hoc est in Βασιλεὺς μέγας. Rectus *casus est* μέγας. Nec genitiuum, nec datiuum habet. Accusatiuus, τὸν μέγαν. Vocatiuus autem reperitur apud Poetas, vt ait Agathias in epigrammate. μέγα σεμνέ. *Sed videtur potius nomen loco aduerbij* μεγάλως, *& non in vocatiuo; sed nominativo sumendum.* Valde venerande. Hoc est, admiratione-maxima-digne. & supra modum venerande *quasi dicas, admirabilissime, & venerandissime.*

Μέγας βασιλεύς. ὁ τῶν περσῶν. ὅτι τὸ πλεῖστον δυνάμει χρῆσθαι τῇ περσικῇ. τοῖς δὲ ἄλλοις, προστίθεσαν καὶ τῶν ἀρχομένων τὰ ὀνόματα. οἷον. λακεδαιμονίων. μακεδόνων. καὶ ἔστιν ὅτε τοῦ βασιλεὺς μέγας. ἡ εὐθεῖα ὁ μέγας. γενικὴ οὐκ ἔχει. οὔτε δοτικήν. ἡ αἰτιατικὴ, τὸν μέγαν. κλητικὴ δ' εὕρηται ὧδε παρὰ τοῖς ποιηταῖς. ὡς φησιν ἀγαθίας ἐν διηγήματι. μέγα σεμνέ, τουτέστι, θαυμασιώτατε. καὶ ὑπεράγαν σεμνέ. E

Μέγα. Magnum *est* os anni. Idem est, ac si diceres Magna iam est dicendi libertas, propter rerum omnium vbertatem, *& felicem prouentum. Er. ad. Chil. 2. Cent. 7. col. 535. ad. 16.*

Μέγα τὸ σῶμα ἔχειν τινί, οἷον πολλὴ παρρησία πάντων ὑφορείας γινομένης.

Μέγα τι. ἄγγελος ἐσθλός. διὰ τῷ ἀγαθὰ ἀπαγγελλόντων. F

Μέγα. ἡ εὐθεῖα. τὸ μέγα. τοῦ μεγάλου. τῷ μεγάλῳ. τὸν μέγαν. ὦ μέγα. τὰ μεγάλα. τῶν μεγάλων. τοῖς μεγάλοις. τοὺς μεγάλους. ὦ μεγάλα.

Μέγα φρονεῖ μᾶλλον, ἢ πηλεὺς ἐπὶ τῇ μαχαίρᾳ. φασὶ ταύτην δοθῆναι ὑφαίστου ἡφαιστοτεύκτου, διὰ τὴν πηλέως σωφροσύνης ἕνεκα. ὑπὸ ἡφαίστου datum-

A δοθῆναι. ἢ χρόμιος, πάντα ἐκατέρθου καὶ ἐν τῇ μάχαις, καὶ ἐν τῇ θήραις.

datum fuisse dono, quo vtens & in præliis, & in venationibus omnia feliciter, & ex animi sententia conficiebat.

NOTAE.

Πηλεὺς ἐπὶ τῇ μαχαίρᾳ.] Aristoph. in Nubibus. pag. 112.

Κλὶν. Ἐπεὶ οὐ δίκα τὸ σοφὸν, τῷ πατὴρ εἶδες ἄδη
Ἀχαΐδν τε ῥηϊδίως φρόνημ', ἢ μ' ἐξέλαυξον εἰπών.
Δί. Πολλῶς, ὁ χρυῦ Πηλεὺς ἔλαβε δ' ἐπὶ τοῦτο τὸν μάχαιραν. &c.

Consule Schol. annot. 1. vbi res fusiùs declaratur. Erasmus ad. Chil. 2. Cent. 8. col. 560. ad. 26. Magis sibi placet, quàm Peleus in Machæra.

B Μεγάνετος. ὄνομα κύριον. αὐθάδης, καὶ τῆς ἐρατηγικῆς ἐπιθυμητὴς, καὶ ἄλλως θρασύς.

Μεγάνεθος, ὁ μάνης, καὶ φορμίσιος, δούλων ὀνόματα.

Γνώσῃ δ' τοὺς τούτου, καὶ ἐμοῦ μαθητάς.

Τούτου μὲν φορμίσιος, μεγάνετός τ' ὁ μάνης.

Μεγάνετος. Megænetus, Nomen proprium. *Homo sui* arrogans, & imperij-cupidus, & aliàs audax.

Μεγάνεθος. Megænetus, Manes, & Phormisius *sunt* seruorum nomina. *Aristoph. Ranis. pag. 168. v. 9. 10.*

Cognosces autem & huius, & meos, vtriusque discipulos.

Nam huius quidem discipuli sunt *Phormisius, Meganetúsque, & ille Manes.*

NOTAE.

Μεγάνετος.] Aristoph. Ranis. pag. 168. v. 9. & 10.

C Γνώσῃ δ' τοὺς τούτου τε, κἀμοῦ γ' ἑκατέρου μαθητάς.
Τούτου μὲν οὖν Φορμίσιος, Μεγάνετός τ' ὁ μάνης.

Consule Schol. annot. 6. & 7. Illud hic quæritur, vtrum Manes sit nomen alicuius proprium, qui seruus fuerit, an verò sit adiectiuum, & δοῦλον, i. seruum, significet. Nam Aristoph. in Auibus. pag. 389. v. 8. dicit.

Νῷν δ' αὐδᾶσθον', ὀλίσθους, μανῆς.

Schol. annot. 2. μανῆς. ὕπως ἐκάλουν τοὺς οἰκέτας παλαιοί. Quare vertes,

Nam huius quidem discipuli sunt *Phormisius, Meganetúsque ille servus.*

Μεγαίρων. φθονῶν.

Μέγεθος. διττὸν τὸ μέγεθος. κοινὴ αἴσθησις. δυνάται γὰρ πᾶν αἰσθάνεσθαι καὶ ἐπὶ ὀσμῆς λαμβάνεται, καὶ ἐπὶ γεύσεως. εἰσὶ γὰρ αὐτὰ τῆς οἰκείας μεγέθους αἰσθητικά. ἡ μὲν, τῆς ἐν ὀσμαῖς. ἡ δὲ, τῆς ἐν χυμοῖς, εἰ καὶ μὴ οἶδεν ἡ συνήθεια τὸ τῆς μεγέθους ὄνομα.

D Μίγηθεν. τὸ ἐπίφθονον.

Μέγης. ὁ μέγας.

Μεγιστᾶνες. οἱ τῆς βασιλέως ἐξουσίας ὑπεξουσιοι.

Μεγαίρων. Inuidens. *Vel* æmulans. *Odio* prosequens.

Μέγεθος. Duplex *est* magnitudo. Communis sensus. *N. L.* Potest autem per proportionem etiam de olfactu, & gustatu dici. Nam isti *sensus* suam magnitudinem apprehendunt, alter quidem, *olfactus scil. apprehendit magnitudinem* in odoribus *positam*, alter verò, *scil. ipse gustatus*, *magnitudinem apprehendit* in saporibus *positam*, quamuis ipsa consuetudo, magnitudinis nomen ignoret.

Μίγηθεν, μεγήρατον. Vehementer--amabile. Peramabile.

Μέγας. Meges. Magnus.

Μεγιστᾶνες. Megistanes. Magnates. Regis proceres illustres: *aut* eius imperio subiecti. *Vulgus. Regis illustres ministri, & Præfecti. quasi legeris* ἐπιξένοι, ἢ τύποις οἱ δὴ τ' ἐξουσίας, & δυνατείας ὄντες. *i. Qui sunt in auctoritate, & potestate constituti.*

E Μέγιστος. ποταμὸς ἐν αἰγαίῳ πελάγει ἐκβάλλων.

Μέλεται. φροντίζει. καὶ μελήσομεν. φροντίσομεν.

Μέδιμνος. μέτρον χοινίκων μή. καὶ παροιμία. μεδίμνῳ δὸς μητρῷ ὧν δὲ ὁ πατὴρ ἀρότειον. ἐπὶ τῶν μεγάλων, καὶ ἀθρόων περιουσιῶν τῶν ὠφελείας.

Μεγιστος. Megistus. Fluuius influens in AEgæum mare.

Μέλεται. Curare. *Dicitur* & μέλει, & μελεῖν pro eodem. *Vnde deducitur* & μελήσομεν. Curabimus.

Μέδιμνος. Medimnus. Mensura Chœnicum 48. Et prouerbium. Argentum à patre *mihi relictum* metior medimno. De iis, qui magnum, amplumque lucrum expectant. *Est autem senarius, de quo Erasm. ad. Chil. 2. Cent. 10 col. 597. ad. 7. Modio dimetior. Versus integer hic est, Modio paternam metiar pecuniam.*

Μέδιμνος. μέτρον ὑγρῶν ξηρῶν. οἷον πυρῶν ἢ κριθῶν. μέδιμνοι οὖν μόδιοι ς'. ὡς εἶναι μέτρον ξεστῶν οβ'. ἢ τοὶ λιτρῶν ρη'.

F Μεδιόλανον. πολυάνθρωπος Ἰταλίας πόλις. ἣν καταλαβὼν ὁ Ἄττιλας, ἐξεδραπέτισεν. ὡς δ' εἶδεν ἐν γραφῇ, τοὺς μὲν ῥωμαίων βασιλεῖς, ἐπὶ χρυσῶν θρόνων καθημένους, τοὺς δὲ σκύθας

Μεδιόλανον. Mediolanũ. Populosa Italiæ vrbs, quam à se captam Attila diripuit, & ciues in seruitutẽ abstraxit. Cùm autem in pictura vidisset Romanorum quidem Reges in aureis thronis sedentes, Scythas

verò cæsos,& iacentes ante pedes ipsorum, pictorẽ à-se quæsitum iussit se pingere *sedentem auro* in solio, Romanorum verò Reges ferentes saccos in humeris,& ante suos pedes aurum fundentes. *L. aurósios.*

Μέδουσα Meduſa, quæ & Gorgone vocata. Perſeus Danaes,& Pici filius;omnes myſticas phantaſias. *i. arcanas præſtigias*, edoctus, cùm peculiare regnum ſibi conſtituere vellet Medicum contempſit, multâſque regiones peruagatus,vidit virginem puellam, ſqualidam,& deformem,& in eam intuitus, rogat quænam *eſſet;& quomodo* vocaretur. Illa verò, Meduſa, reſpõdit. Quamobrem amputato eius capite,id initiauit, *& confecit, atque paranit*, vt edoctus fuerat, atque geſtabat,omnes perterrefaciens,& interficiẽs *ad* intuentes. Quod caput Gorgonen appellant ob celeritatis actionem.Illinc verò profectus in regionem,quæ Cepheo Regi parebat,puellam virginem, nomine Andromeden,in templo reperit,quam duxit vxorem, & pagum in vrbe condidit. *i. vrbem ex pago fecit*, quæ Amandra vocabatur,erecta etiam columna,quæ Gorgonen geſtabat. Hæc *vrbs* poſtea vocata eſt Iconium,ob Gorgones effigiem. Bellum etiam intulit Iſauris,& Cilicibus,vrbemque condidit,quam Tarſum vocauit, quæ priùs Andraſus vocabatur. Nam oraculo iuſſus,poſt *pariam* victoriam, *in eo loco*,in quem locum ex equo deſcendens, pedis plantam, *quægracè ταρσὸς vocatur, primùm* poſuiſſet, illic pro victoriæ præmio, condere vrbem, *ita demum victor vrbem ibi condidit*, eámque nominauit Tarſum. Medis quoque victis,nomen regionis mutauit, eámque Perſidem appellauit. Edocuit etiam quoſdam Perſas nefaria Gorgonia ſacra, quos vocauit Magos. Quibus temporibus globus ignis de cœlo delatus eſt, vnde Perſeus ignem cepit, & illi genti ſeruandum, & colendum tradidit, vt de cœlo delatum. Cùm autem Cepheo bellum intuliſſet, & ille propter ſenium nihil videret,*& cæcus eſſet*, & illud Gorgones caput *in hominem cæcum* nullam vim haberet, Perſeus exiſtimans id eſſe inutile, in ſemet-ipſum *illud* conuertit, eóque conſpecto moritur. Hoc poſtea filius eius Merrhus cremauit.

αἰηεπιδμὸς, καὶ περὶ τῆ πεδῶν αὐτῆ κειμένους, A
ζητήσας ζωγράφον, ἐκέλευσεν αὐτὸν μὴ γράφειν ἐπὶ θρόνου. τοὺς γὰρ ῥωμαίων βασιλεῖς καθέδρους φέρειν ἐπὶ τῆ ὤμων, καὶ χρυσὸν παρὰ τῆ αὐτῶ χέειν ποδῶν.

Μίδουσα. ἡ καὶ γοργὼ κληθεῖσα. περσεὺς ὁ δανάης. καὶ πάνυ ὑὸς, διδαχθεὶς πάσας τὰς μυσικὰς φαντασίας, ἰδίαν βουλόμενος ἑαυτῆ κατασῆσαι βασιλείαν, καταφρόνησε τῆς τῆ μήδων. καὶ δὴ πολλῆς ἐρχόμενος γῆς, εἶδε παρθένον κόρην, αὐχμηρόν τι, καὶ δυσειδῆ. καὶ δόξαβλέψας εἰς αὐτὴν, ἐφρικε, τὴς καλέσας. ἡ δὲ εἴ τι, μέδουσα. καὶ δόξαν τὸμὸν αὐτῆς τῶ κεφαλῶ, ἐτέλεσεν αὐτῶ ὡς ἐδιδάχθη. καὶ ἐβάσταζε καταπλήττων πάντας, καὶ αἰφνιδίους ἐφίστας. ὧ τινα κεφαλῶ, ἐκάλεσε γοργόνα δὴ τὴ ὀξύτητα τῆς ἐνεργείας. ἐκεῖθεν δὲ ἐλθὼν εἰς χώραν βασιλευομένην ὑπὸ κηφέως, εὗρεν ἐν τῆ ἱερῆ παρθένον κόρην τὴ λεγομένην ἀνδρομέδαν, ὧ ἔγημε. καὶ κτίζει κώμην εἰς πόλιν, λεγομένην ἄμανδραν, ἥτις ἡ στήλη βασάζουσαν τὴ γοργόνα. αὕτη ἐστηκὴ ἐν ἰκονίῳ, δηλῶ τὸ ἀνατεπόρισμα τῆς γοργόνος. ἐπωλέμησε δὲ καὶ ἰσαύροις, & κίλιξι. καὶ κτίζει πόλιν, ὧ ἐκάλεσε ζαρσόν. τοῦτον λεγομένην αἰδέρασιν. χρηματισθεὶς δὲ ὅτι μὴ τῶ νίκῃ, ἐν ᾧ τόπῳ δόναι δαὶ τὸ ἵππου, τὸν ταρσὸν τὸ ποδὸς δοθῆναι, ἐκεῖ γὰρ νικητήριον κτίσας πόλιν, ταύτην ὠνόμασε ταρσόν. νικήσας δὲ καὶ τοὺς μήδους, ἤμειψε τὸ ὄνομα τῆς χώρας. καὶ ἐκάλεσεν αὐτὴν περσίδα. ἐδίδαξε δὲ καὶ τῶ μυσαρὰ τελετὴν τὴν ἐπὶ τῆ γοργόνη τινὰς τῆ περσῶν, οὓς ἐκάλεσε μάγους. καθ' οὓς χρόνους καὶ σφαῖρα πυρὸς κατενέχθη ἐκ τ οὐρανοῦ, ἐξ ἧς ἔλαβε πῦρ ὁ περσεὺς, καὶ παρέδωκε τοῖς τ ἐθνους φυλάττειν, ἡ τιμᾶν. ὡς ἐκ τ οὐρανοῦ κατενεχθέν. συμβαλὼν δὲ πόλεμον τῆ κηφεῖ, τ δὲ, δόξαν τὸ γῆρας μὴ βλέποντος, καὶ τῆς κεφαλῆς μὴ ἐνεργούσης, δοκᾶν αὐτῶ ἀνωφελῆ εἶ, δόντος εἰς ἑαυτὸν ὁ περσεὺς, καὶ ταύτῳ θεασάμενος, ἀπεθανάτισεν. ταύτῳ ὕστερον ἔκαυσεν ὁ ὑὸς αὐτῆ μέρος.

NOTÆ.

Γοργόν.] Legendum fortaſſe,Γοργὼν,quod vſitatum. Et,Πάνυ per ι.Et, Γοργόνα. vel hæc præter receptum morem dicuntur. Et,Γοργὼν & Et,Γεργόνι.

Χρηματισθεὶς δ ὅτι.] Videtur ἀνακολουθεῖν, vel aliquid deſideratur ad legitimam orationis ſtructuram. Sic enim eſſet dicendum, Χρηματισθεὶς δ, τουτέστι διὰ χρησμοῦ κελεύσαντος &c. κτίσαι πόλιν, ὅπου δ' πόδ τ ἵππου, ἡ ταύτην ὀνόμασε ταρσόν.

Μίδων Rex.Princeps.Gubernator. Μίδων.βασιλεύς.

Μιδύατο.Curent. Μιδόατο.φροντίζει.

NOTAE.

Μεδύατο. Lego Μεδόατο.φροντίζειν. Illud autem μεδύατο. formatum eſt Ionicè à communi μέδοντο, 3. pers. plur.optat.modi. à μέδομαι.

Μίζεα.Pudenda.Genitalia. Μίζεα.τὰ αἰδοῖα.

Μεθαρμοζόμεθα. Qui--corrigitur. Qui--emendatur. Μεθαρμοζόμενος.διορθούμενος.

Μεθάρμοσον.Emenda.Corrige. *Sophocles in Electra.* Μεθάρμοσον.ἐπανόρθωσον.

Celerem

A Ὀξεῖαν ἀκοὴν τοῖς ἐμοῖς λόγοις δίδου,

Celerem auditionem meis verbis dans. i. aures attentas meis verbis præbens,

Εἰμί τι καιροῦ τυγχάνω μεθαρμοσαι. Μεθάρμοσαι. συγχωρήσαι.

Si quid non opportunè dixero, corrige.

Μεθίμεν. *Infinit. aor. 2. act. à* μεθίημι. *Sic autem formatur,* μεθεῖναι. μεθίναι. μεθίμεναι. *per apocopen,* μεθέμεν. *hóque pro* μεθεῖναι. Cõcessurum-esse. Remissurum-esse.

Μεθέξων. Genitivo. Participem-fore. *futur. 1. act. à* μετέχω.

Μέθεξις. μετοχή. κοινωνία.

Μεθέξων. Participio. Communicatio.

Μεθεῖσαι. *Infinit. aor. 2. med. à* μεθίημι. Reliquisse. *Et participi. aorist. 2. act.* μεθείς. *Qui-reliquit. Qui-rem-aliquam-missam-fecit.* Sophocles *in Aiace. pag. 29. v. 483.* & 484. Quiesce tamen, & da viris amicis *tuam* Sententiam vincere, his curis relictis, *missisque factis.*

B Σοφοκλῆς. καὶ δὸς ἀνδράσι φίλοις γνώμην κρατῆσαι, τὰς δὲ φροντίδας μεθείς.

N O T Æ.

Σοφοκλῆς. καὶ δός.] In Aiace. pag. 29. v. 483. & 484.

Πείσθητί γε μὴν καὶ δὸς ἀνδράσιν φίλοις
Τὴν ὧμον κρατῆσαι, τὰς δὲ φροντίδας μεθείς.

Sic etiam apud Suidam est scribendum.

Μεθεῖτο. ἀντὶ τοῦ ἐστάλη. ὁ γὰρ, μεθεῖτο εἰς παρθυαίους.

Μεθεῖτο. Pro ἐστάλη. Missus-est. vt, Ille verò in Parthyæos est-missus.

C Μεθεῖναι. ἀφεῖναι. ἀμελῆσαι.

Μεθείω. ἀφήσω. ἐάσω. καὶ μεθεῖτο ἐξ αὐτοῦ.

Μεθεῖναι. Dimittere. Remittere. Negligere.

Μεθείω. *Subiunct. aor. 2. act. à* μεθίημι. *aor. 2.* μεθεῖν. *à subiunct. comm.* μεθῶ. μεθῇς. μεθῇ. *Ion.* μεθέω. *poet. metri causâ inserto* ι, μεθείω. *&c.* Dimittam. Sinam. Relinquam. Missum-faciam. Et μεθεῖτο ἐξ αὐτοῦ. Ab eo dimissus-est.

Μεθείς. ἀφείς.

Μεθείς. Sinens. Dimittens. Missum-faciens.

Μέθη. Τὸ παλαιὸν οὐκ ἦν ἔθος οὔτ' οἶνον ἐπὶ πλεῖον, οὔτ' ἄλλων ἡδυπαθείαν προσφερέσθαι, μὴ θεῶν ἕνεκα τῶν δεόντων. διὸ καὶ θοίνας, καὶ θαλίας, καὶ μέθας ἀνόμαζον. τὰς μὲν, ὅτι δεῖ θεοὺς οἰνοῦσθαι ἐνόμιζον. τὰς δὲ, ὅτι θεῶν χάριν ἠλίζοντο, καὶ συνῄεσαν. τοῦτο γὰρ ὄζει τὸ δαῖτα θάλειαν. τὸ δὲ μεθύειν, μὴ τὸ θύειν αὐτῷ χρῆσθαι. καὶ Ὅμηρος ὅπου λέγει πῶλος χαριέστατον, τὴν θυσίαν φησί.

D Μέθη. Ebrietas. Temulentia. Antiquitùs, *vel olim* non fuit moris, vt *homines* vel vino, vel aliis voluptatibus vltra modum indulgerent, nisi Deorum causâ hoc facerent. Quamobrem etiam θοίνας, & θαλίας, & μέθας appellabant *has conuiuiorum, & epularum voluptates, quibus liberiùs indulgebant.* Ac θοίνας quidem, quia putabant δεῖ τοὺς θεοὺς οἰνοῦσθαι δεῖν. i. oportere propter Deos vino inebriari. θαλίας verò, quia θεῶν χάριν ἠλίζοντο. i. Deorum causâ congregabantur, & conueniebant. ἀλὰς, *confertus, congregatus.* ἀλίζω. *congrego.* Hoc enim est, *quod Poeta significat, quòd splendidum conuiuium Deorum causâ factum ab hominibus, qui in vnum, eundémque locum conuenerant,* vocari δαῖτα θάλειαν. Μέθας verò denominarunt à verbo μεθύειν. Ipsum verò μεθύειν Aristoteles ait *dictum* παρὰ τὸ μετὰ τὸ θύειν, quòd post sacrificium peractum, *illi, qui eius faciendi causâ conuenerant,* ipso *vino largiùs* vterentur. Et Homerus, quum dicit τῷ χαριέστατον, ipsum sacrificium gratissimum significat.

N O T Æ.

Ταῦ μὴν.] Totus hic locus desumptus est ex Athenæo, apud quem lib. 2. τῶν Δειπνοσοφιστῶν. pag. 10. Sic legitur vt apud Suidam est legendum. τὰς μὲν, ὅτι δεῖ τοὺς θεοὺς οἰνοῦσθαι δεῖν ὑπολαμβάνον. Et, συνῄεσαν. Et, τὸ δὲ μεθύειν φησὶ Λεσχυλίδης, τὸ μετὰ τὸ θύειν. Et, καὶ σημαίνουσι δῆλα τὸ τῷ, τῷ θυσίαν [φησί.] καὶ Ὅμηρος,

E Οὐ γὰρ ἔγωγέ τι φημὶ τῷ χαριέστερον εἶναι,
Ἢ ὅταν εὐφροσύνῃ μὲν ἔχῃ κατ' ὦμον ἅπαντα.

Μεθ' ἡμέραν. ἀντὶ τοῦ ἐν ἡμέρᾳ. ἀττικῶς. ἀριστοφάνης πλούτῳ. ὄμοι τάλας. ἀπόλλυμαι μεθ' ἡμέραν. οὕτως ἀττικοὶ φασίν. οὐκ ἐν ἡμέρᾳ.

Μεθ' ἡμέραν. Pro, ἐν ἡμέρᾳ. Interdiu. Atticè *dictum.* Aristophanes Pluto. *pag.* 45. *vers.* 20. Hei mihi misero, spolior interdiu. Sic Attici dicunt, non autem ἐν ἡμέρᾳ. q. d. in die.

Μεθημοσύνη. ἀμέλεια. ῥᾳθυμία.

Μεθημοσύνη. Negligentia. Socordia.

Μεθήμων. ἀμελής.

Μεθήμων. Remissus. Negligens. Socors.

Μεθήσειν. ἀμελήσειν. ἀφήσειν.

Μεθησόμενος. Remissurum-esse. Neglecturum-esse. Dimissurum-esse.

F Μεθιεμένους. ἐάσαντας. προδιδόντας.

Μεθιέμενοι. Sinentes. Dimittentes. Prodentes.

Μεθιέτο. προῄετο. ἠφίετο. ἢ μεθίεμεν αὐτὴν βαλλόμενα, πεμπόμενα.

Μεθίει. Proiiciebatur. Dimittebatur. Et μεθιέμενα. Dimissa. pro, proiecta, missa.

Μεθίῃ. ἀμελεῖ. ἀφίει. ἢ μεθεὶς, αὐτὴν καταλιμπάνων. οὐδὲ τὸν πόλεμον μεθεὶς τὸν παλαμαίου τις, καὶ μιαφόνος ἦν.

Μεθίῃ. Negligit. Dimittit. Missum-facit. Et μεθείς, Dimittens, pro, relinquens. Missum-faciens. vt, Neque bellum missum-faciens, quòd sceleratus, & cæde-pollutus esset.

Μεθοδεύει. Technas-texit. Molitur. Machinatur. Perſequitur. Decipit. Fallit. Per-inſidias-adoritur.

Μεθοδείας. Technas. Malas-artes. Vel dolos. Et *μεθόδιον pro eodem ſumitur. Aliàs ἐφόδιον, i. viaticum ſignificat. Vel (quod longè verisimilius) verba ſequentia, ſcil.* Μέθοδος, *&c. ſunt interpretatio vocis* μεθόδια. *Quare coniungenda ſunt, quæ ſunt diſiuncta. Hoc facilè colligitur ex ipſo exēplo, quod ſubiicitur.*

Μέθοδος. Methodus. Ars. Certa, breuiſque dicendi, & docendi, vel ſcribendi via, & ratio. vt, Ille verò veram methodum, quam habebat, ſic fere tractauit. *Ergo ἡ μέθοδος, & τὸ μεθόδιον ſynonyma ſunt.*

Μεθοδικῶς. Methodicè. Hoc eſt, ſecundum methodum, ſecundùm certam viam, rationem, & modum. Polybius. Modus verò ſcalarum, quæ muris admouentur, *eſt* facilis, & certus, *firmus, lapſuique non obnoxius*, ſi methodicè ſumatur, *hoc eſt*, ſecundùm methodum, *& apte*. Et rurſus. Omnia verò, quæ de rebus-gerendis methodicè dicuntur, inſpexerat, *& norat*, ſi quis alius de iis, qui noſtro ſeculo viuunt.

Μεθόδιος. Methodius, Olympi Lyciæ, aut Patararum, & poſtea Tyri Epiſcopus. Hic ſplendidæ, & compoſitæ orationis libros compoſuit ſecundùm Porphyrium, *vel κατὰ Πορφυρείου l. i. contra Porphyrium, vt Voſſius videtur legiſſe*. Et conuiuium decem virginum. Et de reſurrectione præſtantiſſimam orationem, contra Origenem. Et alteram contra eundem de Pythoniſſa, & libera-voluntate, *ſiue de hominis libero arbitrio*. Scripſit & in Geneſim, & in Canticum Canticorum commentarios, & alia multa, quæ paſſim leguntur. Qui in extrema perſecutione, ſub Decio, & Valeriano, in Orientis *vrbe* Chalcide, martyrio coronatus eſt.

Μεθόριον. Medium-inter-aliquos-fines. *q. d.* μεσόκειμον, τὸ μέσον τῶν ὅρων. *Medium ſpatium, quod eſt inter aliquos fines. Vide* μεθορίζω *in alio Lexicon.*

Μεθορμιζόμενος. Portum, vel ſtationem, vel caſtra mutans. Aliò-tranſiens.

Μεθωναῖος. Methonæus. Ex vrbe Methone.

Μεθώνη. Methone. Vrbs vna ex Alcyoniis. Demoſthenes in Philippicis ipſam in Thracia *ſitam eſſe* dicit. Quam obſidens Philippus dextrum oculum erutum-amiſit. Demetrius autem Magnes quatuor Methona eſſe dicit.

Μέθυ. Vinum. *Epigr. lib. 1. pag. 175. epigr. 467. in Anacreontem.*

Odoratum autem ex terra productum, *& ſuaue fundatur vinum.*

Vt tuus ciniſque, & oſſa voluptatem capiant. i. voluptate perfundantur.

Et Homerus *Iliad. H. pag. 269. v. 25.*

Dedit nautis *Iaſonides vt-ducerent vini mille menſuras.*

Μεθυμναῖος. Methymnæus. Ex vrbe Methymne.

Μεθύουσαν. Ebriam. Madidam. Humidam. In epigrammate 17. *lib. Epigr. 6. pag. 415.* Et remum aqua-ſalſa ebrium adhuc. *i. aqua marina nunc etiam madidum.* Et μεθύω. Inebrio. *Gaudet* accuſatiuo, *quum actiue, non autem neutraliter ſumitur. Sic & μεθύσκω, quod inde formatum.*

Μεθύουσι πηλάζεται. μετέρχεται. ἀπατᾷ. A

Μεθοδίας. τέχνας. ἢ δόλους. & μεθόδιον.

Μέθοδος. τέχνη. ὁ ἢ, τὸ κῦ ἀλήθειαν ὑπάρχον αὐτῷ μεθόδιον, οὕτω πως ἐκεχειρίκει.

Μεθοδικῶς. ταυτέστι κῦ μέθοδον. πολύβιος. ὁ ἢ ῥόπος τῆ κλιμάκων τῆ ἐν τοῖς τείχεσι προσαρμόζων. δύσχρηςος, & ἀζήμιωτος, ἐὰν λαμβάνηται μεθοδικῶς. κῦ μέθοδον. καὶ αὖθις. πάντα ἢ τὰ λεγόμενα μεθοδικῶς ἐπὶ τῆ πράξει, εὔποπα τυγχάνει, εἰ καί τις ἕτερος τῆ καθ' ἡμᾶς. B

Μεθόδιος ὀλύμπου, λυκίας ἤ τοι πατάρων, καὶ μετ' αὐτὰ τύρου ἐπίσκοπος. οὗτος λαμπρὸν, καὶ συγκειμένου λόγου κῦ πορφύριον, σωκράτει τυγχάν. καὶ συμπόσιον δίκα παρθένων. καὶ περὶ ἀναστάσεως λόγον ἄριστον, κῦ ὠφελιμώτατον. καὶ ἕτερον κῦ τ' αὐτῷ περὶ πυθωνίσσης, καὶ περὶ αὐτεξουσίου. ἔγραψε καὶ εἰς τὴν ἐξόδιον. καὶ εἰς τὸ ἅσμα τῆ ἀσμάτων ὑπομνήματα. καὶ ἕτερα πολλὰ χύδην ἀναγεγραμμένα. ἐπὶ περὶ τὰ παλαιὰ τ' διωγμοῦ, ἐπὶ δικίου, καὶ βαλεριανοῦ, ἐν χαλκίδι τῆς ἀνατολῆς, μαρτυρίῳ ἐτέρθη. C

Μεθόριον. μεταξὺ τῆ ὅρων.

Μεθορμιζόμενος. μετερχόμενος. D

Μεθωναῖος. ὁ ἀπὸ τῆς μεθώνης πόλεως.

Μεθώνη πόλις. μία τῆ ἀλκυονίδων, δημοσθένης ἐν φιλιππικοῖς λέγει αὐτὴν ἐν θράκῃ. ἣν πολιορκῶν φίλιππος ἐξέκοπτε τὸν δεξιὸν ὀφθαλμόν. τετάρτας ἢ ἕξ μεθώνας φησὶ δημήτριος ὁ μάγνης.

Μέθυ. οἶνος.

Εὐώδης αἰ ἀπὸ γῆς ἡδὺ χέοιτο μέθυ. E

Ὄφρα κέ τοι ἀποδῶσι, κῦ ὀστέα τέρψιν ἄρωνται.

Καὶ ὅμηρος,

Δῶκεν ἰησονίδης ἀγέμεν μέθυ χίλια μέτρα.

Μεθυμναῖος. ὁ ἀπὸ τῆς μεθύμνης.

Μεθύουσαν. ὑγρὸν ὖσαν. ἐν ἐπιγράμματι. & κεφαλὴν ἄλμην τ' μεθύουσαν ἔπ. κῦ μεθύω, αἰτιατικῇ. F

NOTAE.

Ἅλμην.] Epigr. lib. 6. pag. 415. epigr. 17. v. 2. legitur ἅλμη. Sed mellem ἅλμη, per datiuum. Nam μεθύω οἴνῳ dicitur, ſic & ἅλμῃ μεθύω. Vino, vel aqua ſalſa, i. aqua marina inebrio madefacio, vel inebriatus ſum, ebrius ſum, & madefactus, madidus, humidus. Aliàs τὸ μεθύω gaudet accuſatiuo.

A Μεθύων κύων. Σηλυκόν.

Αἴσω τιν' ὀπὸ δείπνου βαδίζοντ' ἀπ' ἀγροῦ,
Θρασεῖα, καὶ μεθύων τις ὑλάκτει κύων.

Κἄπειτ' ἐκεῖνος εἶπεν· ὦ κύον, κύον.
Εἰ νὴ Δί' αὐτὴ σ' ἡ κακῆς γλώττης πολὺν
Πυρὸς ἀρίαιο, σωφρονεῖν οὐ μοι δοκεῖς.

Μεθυσοκότταβοι. λάταξ, χαλκῆ φιάλη. ἣν μεταξὺ τῶν δείπνων ἐπόσεσαν οἶνου σποδοῦμενοι. εἶτα εἰς μικρὰ ποτήρια ἐμβαλόντες οἶνον, εἰς ταύτην ὑπὸ ὕψους ἐρρίπτουν ὃν τὸν φόρον ἐκάλουν. ὃς ἐκαλεῖτο κότταβος. ἐπῃνεῖτο δὲ ὁ μείζονα φόρον ποιῶν. ἐκ τούτου οὖν μεθυσοκότταβος.

Μεθύων κύων. Ebria canis. μεθύων, genus est fœmineum. *Aristophanes in Vespis. pag. 361. v. 30 31. 32. 33. 34.*

A Esopum à cœna redeuntem vespere,
Audax, & ebria quædam latratibus infectabatur canis.
At postea ille dixit, ô canis, canis,
Si, per Iouem pro ista mala lingua alicunde
Frumentum emeres, sapere mihi viderêris.

Μεθυσοκόττα βοι. Methytocottabi. *Bene-poti. q. d. Temulenti-cottabo. Cottabus verò poculi genus erat. Aristoph. Acharnensibus. pag. 282. & 283. Er. ad. Chil. 4. Cēt. 6. col. 948. ad. 66.* Latax *est* ænea phiala, quam inter cœnandum, *vel, in media cœna quidam* vino plenam apponebant, deinde vino in parua pocula coniecto, *vinum hinc* in istam *phialam* ab alto coniiciebant, vt strepitum ederet, qui vocabatur cottabus. Ille verò laudabatur, qui maiorem strepitum edebat. Hinc igitur μεθυσοκότταβος *est deditum.*

B

Μεῖς, μείδος.

Μεῖς. μείδος. Meis. Meidis. *N. L. At* μὶς, μινὶς, *AEolicè, & Dor. pro comm.* μὴς, ὃν μιὼν, ιωνὶς. *Mensis.*

Μελαγρία. εἶδος βοτάνης φυομένης ἐν ἐρήμῳ.

Μελαγρία. Melagria. Genus herbę nascentis in deserto.

C Μελαγχαίτης. ὁ μέλανας χαίτην ἔχων.

Μελαγχαίτης. Nigram-comam-habens.

Μίλαθρον. οἶκος. καὶ μίλαθρα. αἰσχρῶς. μίλαθρα μὲν αἱ καπνιαλάσεις. ἀπὸ τοῦ μελαίνεσθαι ὑπὸ τοῦ καπνοῦ.

Μίλαθρον. Domus. *Atrium. Palatium. Propriè verò, trabs in medio tecto denigrata fumo. Generaliter & quamis domus ita vocatur.* Et μίλαθρα. Domus. Tecta fumo-denigrata. Aristophanes *Auibus. pag. 415. v. 20. & 21.* Tecta quidem ipsius, & domos Amphionis Comburam, *& in cineres redigam combustas* ignifer is Aquilis. Μίλαθρα *verò dicta sunt* παρὰ τὸ μ. ὑ. τ. κ. i. quòd fumo denigrentur.

N O T Æ.

Κεστρεῖς. μίλαθρα μοί.] In Auibus. pag. 415. v. 20. 21.
Μίλαθρα τἄ αὖτ', ἢ δῆτα Ἀμφίονος
Κατασβέσω πυρφόροισιν αἰετοῖς.

D

Μελαμβαφές. μέλαν ἐκ βαφῆς.

Μελαμβαφές Nigrum-ex-tinctura. Nigra-tinctura-tinctum. Nigrum. Atrum.

Μελάμβωλος. μελανόχους. αἰγύπτιος μαντίου μελαμβώλους λευκοστόλους δαίμονας.

Μελάμβωλος. Nigras-glebas-habens. Nigram-terram-habens. vt, AEgypti Regina nigras-glebas-habens, lineos-peplos-gerens Dea. *N. L.*

Μελάμπους. μαντικῆς εἰδήμων. ὁ γὰρ σύμβολος, μελάμπεδος, ἢ πόλητος ἐδεῖτο. οὗτοι γὰρ ἦσαν ἄριστοι κρῖναι τὰ μέλλοντα.

Μελάμπους. Melampus. Diuinationis peritus. vt, Illud enim symbolum, Melampodem, vel Poletem requirebat *interpretem.* Hi enim erant rerum futurarum peritissimi iudices, *vel, Res futuras, optimè iudicare norant.*

E Μελαμπύγου τύχοις. μελάμπυγοι δύο τινὲς ἀδελφοὶ ἐγένοντο πάνυ πονηροὶ μεμνονίδος υἱοί. ἀκολασαινόντων γὰρ αὐτῶν πολλὰ, ἡ μήτηρ ἔλεγε φυλάττεσθαι μή ποτ' ἐμπέσωσιν εἰς δασύπρωκτον. ἐμπεσόντες οὖν εἰς ἡρακλέα, ἐκ αἰαφόρῳ

Μελαμπύγου τύχοις. In Melampygum incidas. Melampygi duo quidam fratres fuerunt improbi, Memnonidis filij. Cùm autem illi multa facinora petulanter perpetrarent, mater ipsis dicebat, vt cauerent ne aliquando inciderent in Dasyproctum. i. hominem-hirsuto-podice-præditum. Cùm igitur in Herculem incidissent, *ab eo* ligati-sunt in anaphoro. *i. ligno vtrinque cauo, quod supra humeros fertur, ad onera gestandum, vt est illud instrumentum ligneum, quo mulieres aquam ex flumine hausiam ferunt in situlis ab vtraque extrema parte pendentibus, cuius hæc est figura,*

F

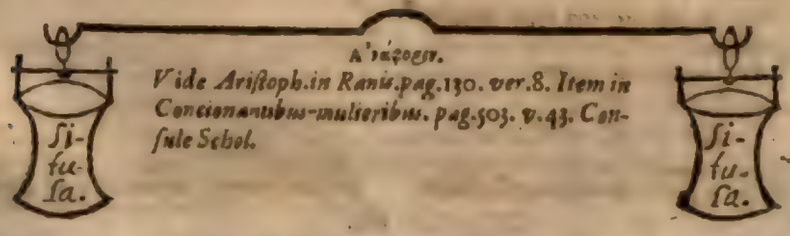

Ἀναφορεύς.

Vide Aristoph. in Ranis. pag. 130. ver. 8. Item in Concionantibus-mulieribus. pag. 503. v. 43. Consule Schol.

Deinde verò eos ridentes, & prono-capite-circumspectantes videns, *risus* causam quæsiuit. Illi verò dixerunt, oraculum à matre sibi datum, fore, vt inciderent in virum-hirsuto-podice præditum. Herculem verò *ferunt, hoc audito*, risisse, ipsosque vinculis soluisse, *ac dimisisse*. Quia qui-nates-albas habent, eos vt effœminatos conuicti-carpebant, *& deridebant, illos verò qui nates nigras, villosas, & hirsutas habebant, vt viros fortes prædicabant. Er. ad. Chil. 2. Cent. 1. col. 364. ad. 43. Ne in melampygum incidas.*

ἐλίσησαν. εἶτα ὁρῶν αὐτοὺς γελῶντας, καὶ κατακύπτοντας, ἐπυνθάνετο τὴν αἰτίαν. οἱ δ', ἔλεγον ὅτι λόγιον λαβὼν τὸ τῆς μητρὸς ἐμπεσεῖσθαι κἀκείνους εἰς δασύπρωκτον. καὶ γελάσαντα τὸν Ἡρακλέα, ἀφεῖναι αὐτοὺς τῆς δεσμῆς. ὅτι δὲ εἰς λευκοπύγους ὡς γυναικώδεις ἐνωμωτοδουω.

Μέλαν. Atrum. Nigrum. Quod albo colori opponitur-in-diuisione *colorum*. Propriè verò, *vel, specialiter verò μέλαν vocatur, ipsum atramentum*, quo scribimus. Niger verò color vilis congregandi-vim habet. Et *μελαναιγίδαν, Sic enim videtur scribendum*, Melænægidam Bacchum hac de causâ consecrarunt. Eleutheris filiæ conspicatæ Bacchi spectra nigras caprinas-pelles habentia, *nigris caprinis pellibus amicta*, reprehenderunt, *ac vituperarunt ea*. Ille verò *Bacchus, ob talem contemptionem* iratus, eas ad-insaniam-adegit. Postea Eleuther oraculum accepit ad insaniæ sedationem, *vel, ad insaniam sedandam*, Bacchum Melænægidem esse venerandum, *i. nigris caprinis pellibus amictum.*

Μέλαν. τὸ αἰτιατικὸν μόριον τῆς λευκῆς χρώματι. καὶ ἰδίως ὡς γράφομεν. μέλαν δέ ἐστι χρῶμα συγκριτικὸν ὄψεως. καὶ μελαναιγίδαν διότι-σον ἱδρύσαντο ἐκ τοιαύτης αἰτίας. αἱ θυγατέρες Ἐλευθῆρος θυγατέρες, θεασάμεναι φάσματα Διονύσου, ἐσχημάτισμένα μελανεῖ αἰγίδι, ἐμέμψαντο. ὁ δ' ὀργισθείς, ἀξέμηνεν αὐτάς. μὴ ταῦτα ὁ Ἐλευθὴρ ἔλαβε χρησμὸν ἐπὶ παύσει δ' μανίας, τιμῆσαι μελαναιγίδα τὸν Διόνυσον.

N O T Æ.

Μελανδύ.] Si codex sanus, hoc vt minùs vsitatum obserua. Nam à genitiuo μέλανος adiectiuum formabitur in ὸς, ὴ, ὼν, ὀξύτονως, cùm περιπαροξύτονως formandum de more videatur, μέλανος, ανη, αν. vt à μάρτυρ, μάρτυρος, μάρτυρος, μαρτύριον. à ὕδωρ, ὕδατος, ὑδάτων. ὕδωρ. ὑδάτων. Vel à μέλανα deductum μελανδὺς, ύη, ύν. vnde accusat. μελανδύν, vel μέλανα scribendum, quod passim occurrit.

Μελανιμάτους. Nigra-vestimenta-ferentis. Nigris-vestibus-amicti.

Μελανίωνος. Melanione castior. *Eras. ad. Chil. 2. Cent. 10. col. 598. ad. 13.* Aristophanes Lysistrata. *pagin. 559.*

Erat adolescens Melanion quidam, qui Fugiens nuptias,
Iuit in desertum, & in Montibus habitabat,
Deinde verò lepores captabat, venabatur,
Cùm-nexuisset, parauisséque *retia*,
Et canem quendam habebat,
Nec amplius descendit iterum domum, præ odio,
Adeò
Mulieres detestabatur
Ille. Nos verò nihilo minùs
Illo Melanione castiores sumus.

Μελανείμονος. τὸ μέλανα ἱμάτια φορουῦντος.

Μελανίωνος σωφρονέστερος. ἀριστοφάνης λυσιστράτῃ.

Οὗτος φεύγων γάμον
Ἀφίκετ' ἐς ἐρημίαν, κἀν
Τοῖς ὄρεσιν ᾤκει,
Καὶ κυνίδιόν τιν' εἶχε,
Κἀτ' ἐλαφηβόλει.
Κοὐκέτ' ἦλθεν οἴκαδ' ὑπὸ μίσους.
Οὗτος
Ταὺς γυναῖκας ἐβδελύχθη
Ἐκεῖνος. ἡμεῖς δ' οὐδέν
Τοῦ μελανίωνος σωφρονέστεροι.

N O T Æ.

Μελανίωνος.] Aristoph. Lysistrata. pag. 559. Sic habet,

Ἦν νεανίσκος Μελανίων τις, ὃς
Φεύγων γάμον,
Ἀφίκετ' ἐς ἐρημίαν, κἀν
Τοῖς ὄρεσιν ᾤκει,
Κἀτ' ἐλαφηβόλει,
Πλεξάμενος ἄρκας,
Καὶ κυνίδιόν τιν' εἶχε,
Κοὐκέτ' ἐπανῆλθεν πάλιν οἴκαδ' ὑπὸ μίσους.
Οὗτος
Ταὺς γυναῖκας ἐβδελύχθη
Κἀγὼ. ἡμεῖς τ' οὐδὲν ἧττον
Τοῦ Μελανίωνος σωφρονέστεροι.

Μελανίππειον. Melanippæum. Sacellum est Melanippi Thesei *filij*.

μελανιππίδης. Melanippides, Critonis F. Melius,

Μελανίππειον. μελανίππου τοῦ θησέως ἡρῷον ὄζει.

Μελανιππίδης. κρίτωνος. γεγονὼς κατὰ τοὺς

natus

A Ὀλυμπιάδα μέλλος. ἔγραψε ἢ διθυράμβων βιβλία πλεῖστα. καὶ ποιήματα ἡρωϊκά. καὶ ἐπιγράμματα. καὶ ἐλεγεῖα. καὶ ἄλλα πλεῖστα.

Μελανιππίδης. θυγατριδοῦς τοῦ πρεσβύτου. παῖς ἦν κρίτωνος. λυρικοῦ καὶ αὐτοῦ. ὃς ἐν τῇ τῶν διθυράμβων μελοποιΐᾳ, ἐκαινοτόμησε πλεῖστα. καὶ διατρίψας ὡς ἐπὶ περδίκκα τοῦ βασιλέως, ἐκεῖ τὸν βίον κατέστρεψεν. ἔγραψε καὶ αὐτὸς ᾄσματα λυρικά, καὶ διθυράμβους.

Μελάνθιος. καὶ μόρσιμος. λέγει ἀριστοφάνης ὧδὶ αὐτοῦ οὕτως.

B Ἄμφω
Γοργόνες ἐφορᾶγοι.

Βατιδ οσκύπωοι, ἁρπαγαὶ
Γερσοσίβαι. μιαροί.

Τραγομόχαλοι.

Ἰχθυολύμαι.

C

Ὧν κατάχρεμψαιμὴν
Μέγα, καὶ πλατὺ
Μοῦσα θεὰ, μετ' ἐμοῦ
Ξύμπαιζε τλῶ ἑορτλῶ.

Γοργόνες φοβεροὶ ἐς ταραχμὸν χάριν. βατὶς ἦ εἶδος ἰχθύος. ἁρπαγαὶ ἦ, ἁρπαγὲς τοῦ ἰχθύων. ἁρπαγαὶ γὰρ ἁρπακτικοὶ δαίμονες. ἀπὸ τοῦ ἰχθύων ἀποσοβοῦντες τὰς γραῦς, ὡς μὴ ἀγορεύειν. ἢ γραῖαι συγκοιμώμενοι. σοβάδες γὰρ αἱ πόρναι. κατα-

D χρεμψαιμὴν ἦ, καταπτύσασα.

Μέλανθος ἀθηναῖος ὃς ἐμονομάχησε μὲ ξανθίᾳ βοιωτῷ, & ἀπέκτεινεν αὐτόν. καὶ ἔστιν ἐν τῇ ἀπαγγελίᾳ.

Μελανοσυρμαῖον λέοντα. μέλανα, ἢ συρμαίζόμενον. συρμαῖα ἦ, κέλθινόν ἐστι πόμα. λέγει ἢ τοὺς αἰγυπτίους.

Μελανοχροϊκός. ὁ μέλαιναν χροιὰν ἔχων.

Μελάνωψ. ὄνομα κύριον.

E Μελάνωπος. οὗτος κιθαρῳδὸς ἦν διοφαντίου τοῦ ῥήτορος.

Μελανπιάς. ἡ νῦν ὧδὶ πολλοῖς λεγομένη μελιπαΐ. κώμη τῆς θράκης, δύο καὶ ἑκατὸν σταδίους διεστῶσα τοῦ βυζαντίου. ὧδε ῥεῖ ἢ αὐτὴν ἀθύρας ποταμός. ὃς ὀλίγον τι προῤῥυδὸν, καὶ δὴ αὖθις καμπὰς ὀλίγον τι πρὸς ἕω κινεῖται, εἰς προποντίδα τὸ ῥοῦν ἀποῤῥιπτῶν. ἐνθεν καὶ τὸ πρὸς αὐτῇ ἐπίνειον, τλῶ ἀπ' αὐτοῦ φέρεται προσηγορίαν.

F Μελαίνυδρος. βαθεῖα. κυρίως ἦ, καθαρὸν ὕδατος.

Μέλαιν βαθεῖα. μέλαιναι ἦ αἱ φρέατες, αἱ ἐν βάθει κείμεναι. τὸ γὰρ βαθὺ, μέλαν.

natus Olympiade 65. Scripsit autem Dithyramborum plurimos libros, & poemata heroico versu, & epigrammata, & elegias, & alia plurima.

Μελανιππίδης. Melanippides, superioris ex-filia nepos, Critonis verò F. qui & ipse Lyricus fuit, qui in Dithyramborum modulatione innouauit plurima. Cùm autem apud Perdiccam Regem degeret, illic vitam finiuit. Scripsit & ipse Cantica Lyrica, & Dithyrambos.

Μελάνθιος. Melanthius, & Morsimus. Aristophanes *in Pace. pag.* 466. de ipsis ita loquitur,

Ambo sunt
Gorgones obsoniorum-voratrices, Gorg. gulosæ,
Batidum-piscium-*speculatores. Harpyiæ*
Vetularum-abactores, vel, subagitatores, impuri,
Hirci-fœtorem-sub-axillis-alentes; ac redolentes,
Piscium-labefactatores, vel, corruptores, ac vastatores,
Quos-sputo-conspurcans
Magno, & lato,
Musa Dea, mecum
Ludens-celebrá hunc festum-diem.

Gorgones, id est in helluatione formidabiles. Batis verò, genus est piscis. Harpyiæ verò, piscium raptores. Harpyiæ enim *erant* quædam rapaces Deæ. γραῦς ούβαι, vetulas-à piscibus-abigentes, ne *pisces* emerent. Vel cum vetulis concumbentes. σοβάδες enim *sunt* ipsæ meretrices. κατακρεμψαμὴν verò, conspuens, conspurcans.

Μελάνθος. Melanthus Athenienſis, qui singulari certamine certauit cum Xanthia Bœoto, & ipsum interfecit. Est in Ἀπαγγελία.

Μελανοσυρμαῖον λέοντα. Leonem nigrum, & Syrmæa potione vtentem. Syrmæa verò, est hordeacea potio. Inte Higit autem AEgyptios.

Μελανοχροϊκός. Nigricolor. Nigrum colorem, *cutem, corpus nigrum* habens.

Μελάνωψ. Melanops. Nomen proprium.

Μελάνωπος. Menalopus. Hic erat affinis Diophanti oratoris.

Μελανπιάς. Melantias, illa, quæ nunc vulgò Melitias vocatur. *L. παρὰ πολλοῖς.* Thraciæ pagus, 102. stadiis Byzantio distans. Eum autem Athyras fluuius præterfluit, qui paulum progressus, & versus Cæciam ventum, sensim declinans, in Propontidem, fluxum eructat. *i. in Prop. influit.* Hinc & illud nauale, quod est in illo littore, nomen ab ipso fert *acceptum.*

Μελαίνυδρος. Nigram *i. profundam* aquam habens. Profunda. Propriè verò *fontis est epitheton, & τὸ μελαίνυδρον vocatur fons* aquæ puræ, *quæ propter profunditatem videtur nigra.*

Μέλαιναι. Profunda. *Nigra. Quæ adeò est profunda, vt videatur nigra.* Sed *αἱ φρέατες μέλαιναι* dicuntur. *i.* mentes atræ, *sine nigræ*, quæ sunt in profunditate sitæ. *i. profundæ.* Quod enim *est* profundum, *id etiam est* atrum, *siue* nigrum. *Sic autem animorum penitissimos re-*

cessus, & recondita consilia videntur significari. Vel (vt *Hesych.*) *animus bonus, prudens, acer, generosus, vel etiam ignauus, & timidus.* A

Μελαίνω. Accusatiuo. Nigrum-facio. Denigro.

Μελεάγεια. Meleagria, vt, Ipsos meleagriorum radicibus & calamorum medullis excipiebat. Dicuntur autem & meleagra.

Μελεαγρίδες. Meleagrides. Aues, quæ pascebantur in arce. Tradunt autem, alij quidem, Meleagri sorores inaues meleagridas fuisse-mutatas. Alij verò *sic appellari putant* familiares Locallidis in Lerna *degentes a Lernæa*, virginis, quam mirum-in-modum venerantur.

Μελεάγρος. Meleager. Nomen proprium.

Μελδόμενος. Vstus. Combustus. Consumptus. *Propriè dicitur* ὀπτός, ἢ τὰ μέλη δαίεται, πυρὶ κάεται. *Ille, cuius membra cremantur, & consumuntur. Eustath.*

Μέλδοντες. Liquefacientes. Coquentes. Elixantes. *Vrentes. Assantes. vt*, Carnes boum elixantes, *vel*, *coquentes, assantes. sic enim accipiendum videtur hoc* μέλδοντες. *Tuetur verò, Thracica lingua significat carnes, vt ait Eustath. in Iliad. N. pag.* 918. 39. Et κνίσην μελδόμενος, pro τὴν κνίσαν μέλδων. *Hom. Iliad ε. pag.* 816. M. Pinguedinem, *aruinam* liquefaciens. B

Μελεδαίνω. Curare. Herodotus *lib. 8. pag.* 317 4. ἐπιτάσσων τὴν πόλιν ἐκ. μελεδαίνειν τε, κ. τ. λ. Imperans ciuitatibus, vt ægrotantes curarent, & alerent.

Μελεδήματα. Curæ. Solicitudines. Et μελεδήμων, ονος, ὁ. Curator. Qui-rerum-aliquarum-curam-gerit. In epigr. 50. *lib. 6. Epig. pag.* 423.

Alia verò filia, dedicauit Mineruæ *crebrò spathâ percussorum*, & multum-elaboratorum *curatorem pectinem peplorum.*

Μελεδωνία. Procurator. Curatio. AElianus. Ille verò suum fratrem reliquit filij tutorem, & pecuniarum curatorem. Ille verò, cùm esset impius, illius etiam pueri *bona* sibi-vendicare *suâque facere, vel, interuertere* cupiebat. Et Eunapius. Iisdem moribus *præditam* quandam mulierem alba veste, & coronis ornatam *misit*, quasi tunc esset curatrix Syriæ, Deæ, quæ tunc ita vocabatur, hoc est sacerdos *illius Deæ.* Et AElianus. Qui Neronis erat libertus, rerum Romanarum *in vrbe* relictus curator, & Inspector, quum Nero in Achaiam est-profectus.

Μελεδωνοί. Tutores. Curatores apud Herodotum. Præfecti, vt illi vineæ *curatores* in Euangelio.

Μελεδωνός. Φροντιστής. ἐπιμελητής. αἰλιανός ὁ ἴδιον ἀδελφὸν κατέλιπε τοῦ ὑὸν ἐπίτροπον, καὶ τῶν χρημάτων μελεδωνόν. ὁ δὲ, ἀνόσιος ὢν, καὶ τὰ τοῦ παιδὸς σφετερίσασθαι ἐγλίχετο. καὶ ἄνεπος. τὴν αὐτὴν ἐθῶν, γυναῖκά τινα στόλῳ ἐσθῆτι λευκῇ, καὶ στέμμασιν, ὡς δὴ μελεδωνὸν οὖσαν τῆς συρίας, ἥτις δὴ καλουμένης θεοῦ. τυτθίαν ἱέρειαν. καὶ αἰλιανός. ὃς ἦν νέρωνος ἀπελεύθερος, ἐπολειφθεὶς μελεδωνὸς τῶν ἐν ῥώμῃ, καὶ ἔφορος, ὅτε νέρωνες ἀχαΐαν ἐξωρμήθη. C

Μελεδωνοί. ἐπίτροποι. φροντισταὶ παρ' ἡροδότῳ, φροντιστὰς ὡς περ οἱ ἀμφιτελοῦνος τῷ παρὰ τῷ διαγελίῳ. D

Μελεῖσι. κῶλος.

Μέλεος. ματαῖος ἄθλος. ταλαίπωρος. δυσυχής. ὁ μὲν ποιητὴς ἐπὶ τῷ ματαίῳ ἐκδέχεται τὸ μέλεος. οἱ δὲ ἕλληνικοὶ, ἐπὶ τῷ οἰκτρῷ.

Μελετᾶν. ἄσκησις. ἐπιμέλεια. καὶ, οὐκ ἂν ἁμάρτοι τις εἰπὼν, τὰς μὲν μελέτας τῶν ῥωμαίων, χωρὶς αἵματος θεάτρων. τὰς δὲ θεατρώσεις, μετ' αἵματος μελέτας. E

Μελετώμενοι, διδασκόμενοι. ἐκμανθάνοντες. ὥσπερ νέοι τῶν ἀετῶν ἀπαλοὶ μὲν τοῖς πτεροῖς παρεμπέτονται τοῖς γηραιτέροις αὐτῶν, μελετώμενοι ὑπ' αὐτῶν τὸ πέτεσθαι. ἐπειδὰν δὲ ἄρεσθαι δύνωνται, ὑπερπέτονται τοῖς γονεῦσι. ἄλλως τε καὶ λίχνοι ὄντες, καὶ ὀσμῆς ἕνεκα φερόμενοι τῆς ἐκ τῆς πιτομένης. F

Μελίπορ.

A Μελέτωρ. ὁ ἐπιμελούμενος. ὁτιμοιρὲς ἢ πατρός.

Ἔφαιν γὰρ
Μήτηρ ἀμφὶ τὸν

Πυθει.

Μέλει. ἔοικεν. οὕτω πίθηκος παρὰ ὀμήρῳ, καὶ παροιμία. μέλει μοι τῆς τοιούτου ἢ τοῦτον τῆς ἐν τοῖς τέλμασι βατράχων.

B *Cent.1.col.639.ad.76. Minus de istis laboro, quàm de ranis palustribus.*

Μέλει. φροντίζει. μέλλει δὲ, ἀντὶ τοῦ βραδύνει. ἢ μέλλω, τὸ ὀφείλω.

Μελειήλικες. τῆς πηλικίας οἱ φρισβύτεροι.

Μέλη. τὰ τοῦ σώματος.
Μεληδὸν. κατὰ μέλος.
Μέλημα φόρτισμα.

C Μέλης. μέλητος, ὁ τοῦ ὁμήρου πατήρ.

Μελήσας. ὑστερήσας. βραδύνας. ἢ διατρυβάσας.

Μελήσερμος. ἀθηναῖος σοφιστὴς. ἔγραψεν διπλοῦν ἐπιστολὰς ἑταιρικῶν βιβλία ιδ'. καὶ ἀγροικικὰν ἓν. μαγειρικὰν διπλοῦν ἓν συμποσιακῶν, βιβλίον ἕν.

Μελησία. ὄνομα κύριον. ὁ ἢ, ὁρᾷ τὴν μελησίαν, ἢ ἐρᾷ αὐτῆς.

Μέλλησις. ὑστέρησις.

D

Μελισμός. ἡ βραδυτής.

Μελήσω. ταχυδράσω φροντίσω.

Μελληταί. ὑστεριτικοί.

Μέλι. τοῦτο γλυκὺ μὲν ὅτι τὴν αἴσθησιν. πικρὸν ἢ τὴν ἀνάδοσιν. χολὴν δὲ ποιητικὸν αὐτό φασιν εἶναι, καὶ ἐρεθίσαν τοὺς χυμοὺς εἰς τοὐναντίον τῆς γεύσεως. ὃ δὴ καὶ μᾶλλον τῆς ἐκ φύσεως αὐτὸ πικροτάτην κατηγορεῖ τὴν ὀσμήν. E

Μελία. εἶδος δένδρου. ἀριστοφάνης ὄρνισιν. ἰζόμενος μελίας ἐπὶ φυλλοκόμου.

Μελίβοιον. ἢ ὀλυζῶνα τὴν πόλιν.

Μελίβοιος. γεωργὸς ὁ ἢ οἰδίποδα ἀναθρεψάμενος. καὶ ἔστιν ἐν τῷ οἰδίποδι.

Μελίδειον. κηρίον.

F Μελίαι. βέλη. δόρατα μελίαι δὲ ἦσαν αὐτοῖς αἱ καρκίδες φησὶν ὁ θεολόγος γρηγόριος. καὶ ἐν ἐπιγράμματι.

Οὕτω τοι μελίαι ζαὶ ποτὶ κίονα μακρὸν

Ἧσο, πανομφαίῳ ζεὺ μένουσ' ἱερά.

Μελίτωρ. Curator. Qui rerum-aliquarum-curam-gerit. Vltor, *vindéxque* patris. *Sophocles in Electra. pagin.118.F.*

Scio. Scio. Apparuit enim
Vindex paternæ cædis, stans *circum illum*, qui versabatur *in*
Luctu. L. *πένθει.*

Μέλει. Curæ-est. Curat. Videtur. Sic apud Homerum ponitur. Et prouerbium. Hæc non minus, *non magis* curo, quàm ranas in paludibus *degentes. Hæc minus curo, quàm ranas paludires. Vel, vt Er. ad. Chil.3.*

Μέλη. Curat. *per simplex* λ. *Μέλλει* verò *per duplex* λλ, pro cunctatur. Et *μέλλω.* Debeo. *Quod de futura actione dicitur. vt, μέλλω γράφειν. Debeo scribere. Prosum scripturus, scribam.*

Μελείηλικες. Pueri-natu-maiores. A Etate-prouectiores-pueri.

Μέλη. Corporis membra.

Μεληδόν. Membratim. In membra. Per-membra.

Μέλημα. Cura. *Aristoph. Ecclesiaz. pag.505. v.25. & 506.45.*

Μέλης. Meles. Melētis, Homeri pater.

Μελήσας. Qui-rem-in-aliud-tempus distulit. Cunctatus. Remoratus. Retardatus. Et qui-curam-adhibuit. Qui-rem-accelerauit.

Μελήσερμος. Meleſermus, Athenienſis Sophiſta. Scripſit meretriciarum epiſtolarum libros 14. Agreſtium. i. Culinariarum epiſtolarum. i. Conuiuialium lib. 1.

Μελησία. Meleſia. Nomen proprium. vt, Ille verò videt Meleſiam, & eam amat.

Μέλλησις. Cunctatio. Remoratio. Retardatio. Dilatio.

Μελησμός. *Sic enim videtur ſcribendum. Idem ac μέλλησις.* Tarditas. Cunctatio.

Μελήσω. Curabo. Vel accelerabo. Solicitus-erode-re-aliqua.

Μελληταί. Cunctatores. Dilatores. Qui rem in aliud tempus differunt.

Μέλι. Mel. Hoc dulce quidem eſt ſenſui: ſed exhalatione amarum, ipſúmque dicunt procreare bilem, & humores in *priori* guſtatui contrarium *ſaporem* conuertere. Quod etiam multo magis arguit ipſius ortum naturâ amariſſimum. *vel, amariſſimam eius à naturâ generationem.*

Μελία. Genus arboris. Fraxinus. Ariſtoph. Auibus. *pagin.397. v.11. vbi L. ἰζόμενος.* Sidens fraxino ſuper frondoſa, *quæ folia pro comis habet.*

Μελίβοιον. Melibœum. Olyzona vrbem *ita vocabant.*

Μελίβοιος. Melibœus. Agricola, qui Oedipum o ducauit. Eſt in voce *Οἰδίπους. At ibi legitur Μελιβοῖος. Vide Sophoclem in Oedipo Tyranno. pag.193. & 194.*

Μελίδειον. Fanus.

Μελίαι. Fraxini. Tela. Haſtæ. Ipſis autem pectines, *ſiue, radij textorij* tela, *pro telis, & haſtis* erant, vt ait Gregorius Theologus. Et in epigrammate 149. *lib.6. epigram. pag.442.*

Sic igitur haſtæ-fraxineæ longæ ad columnam longam
Sede, iace, Panomphæo Ioui manens ſacra.

Μελιηδής. Mellis-instar-dulcis. Dulcissimus. Et Homerus: Dulcissimam animam abstulit.

Μελίνη Genus leguminis. Panicum. vt. Erat autem & panis ex panico confectus. Hoc enim in illa regione plurimum erat. Et rursus. Impunè ferebant, & *anferebant*, *L. cibum*, vinum, legumina, panicum, ficus. Illa enim regio omnia habebat bona, præter oleum.

Μελίνη. Demosthenes in Philippicis. Est legumen, quod & masculeo-genere dicitur. Sophocles enim, & Herodotus, & Xenophon fœmineo-genere dixit μελίνη. i. panicum. Idem tamen Xenophon in Anabasi. 1. *In ascensu, videlicet in Asiam superiorem. In expeditione Cyri*, & μελίνεις, masc. ge. dixit. Quidam ἕλυμον vocare volunt. Sed Theophrastus lib. 7. de plantis, hæc vt diuersa scribit, milium, vel panicum, vel clymon.

Μελίπηκτα. Placentæ genus *ex melle confectum, vnde nomen accepit. Liba melle confecta.*

Μελιπνόους. Suauiter-spirantes.

Μελιῤῥύτον. Mellifluum.

Μέλισσα. Melissa. Nomen vrbis. Et animalculum, quod facit mel. Apis.

Μελισσών. Faui. Aluearis.

Μελισμούς. Membrorum-diuisio. a μελίζω. In membra, vel per membratim siue membratim diuido.

Μελισσοκόμοι. Apiarij. Apum-curatores. Apibus-curandis-præfecti.

Μέλισσος. Melissus. Nomen proprium. Est in voce Γοργώ.

Μελισσῶσα. *N. L. fortasse, Melificare-cupiens. Vel, Apes-procreare-cupiens. Quod ad similitudinem τῶ θανατῶσα, mortem-a petens, ducitur.*

Μελιστί. Membratim.

Μίλιττα. *Attice, pro comm.* μίλισσα. Apis.

Μελιτινίς. *N. L. f. Melitum. At apud Hesych.* μελίτεια *vocatur herba quadam, quam alij* μελιτίνεα, *vel,* μελιτίναν, *alij* μελισόφυλλον *vocant. Apiastrum, curago, Melissa.*

Μελιταῖον κυνίδιον. Melitæus catellus. Canum enim, alij quidem *sunt ferarum fagaces* inuestigatores. Alij verò, cum ipsis feris congrediuntur. Alij verò, sunt domus-custodes ad bonorum *in ipsis repositorum* custodiam. Alij verò, voluptatis causâ *domi nutriuntur*, vt Melitæi catelli. Et μελιταῖοι κύνες. Canes, qui voluptatis gratiâ nutriuntur. *Er. ad. Chil. 3. Cent. 3. col. 690. ad. 71. Catella Melitæa.*

Μελίτη. Melite. Demosthenes in *oratione* contra Cononem. Est autem municipium *Tribus* Cecropiæ, denominatum à Melite, quæ, secundùm Hesiodum quidem, filia fuit Myrmecis, secundùm Musæum verò, Dij, filij Apollinis.

Μελιτιώτ. Melitense. Nomen vrbis. Et ipse ciuis, Melitensis.

Μελιταῖος. Melitianus, Butalion, Coræbus, & Melitides ob stultitiam malè-audiebant, *& à comicis carpebantur.* Aristophanes *in Ranis. pagin. 169. ver. 12. Schol. annot. 3. Et Er. ad. Chil. 4. Cent. 4. ad. 69. Stultior Melitide.* Est in voce Γελοῖος.

Μελιτοποιεῖν. *Vt solitus, μελιτοπτυχεῖν, vide* μελιτοπολεῖν *apud Hesych. Sic enim ibi lego.* Strepitum edere, ne aduolent apes, *& nos ladant. Sed si legas* ἐκποτίσειν, *vertes, ne amittant apes. Quod verisimilius.*

Μέλιτος μυελός. Mellis medulla. De rebus suauissimis. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 7. col. 536. ad. 19.*

Μελιηδὴς ὁ γλυκύτατος. καὶ ἄμπρος. μελιηδία θυμὸν ἀπηύρα. A

Μελίνη. εἶδος σπορίου. λεῖ δὲ καὶ σῖτος ὑπὸ μελίνης. τοῦτο γὰρ λεῖ ἐν τῇ χώρᾳ πλεῖστον. ἐξ αὐτῆς. ἐφέροντο ἀδεῶς, οἶον. σπόρια, μελίνας, σῦκα. πάντα γὰρ ἀγαθὰ εἶχεν ἡ χώρα πλὴν ἐλαίου.

Μελίνη. δημοσθένης ἐν φιλιππικοῖς. ὄσπριον ἐστίν. ὅσπερ καὶ ἀρσενικῶς λέγεται σοφοκλῆς γὰρ, καὶ ἡρόδοτος, καὶ ξενοφῶν, θηλυκῶς εἶπε μελίνην. ξενοφῶν δὲ ὁ αὐτὸς ἐν ἀναβάσ. καὶ μελίνεω, B καὶ μελίνης εἶπε. ἔνιοι δὲ εἶδός τι πανικοῦ νομίζουσι τὴν μελίνην. ὅπερ τινὲς καλοῦσιν ἕλυμον θέλουσι. θεόφρασος δὲ ἐν ἑβδόμῳ φησὶ φυτῶν. ὡς διῄρηται ταῦτα ἀναγραφέα. κέγχρον, καὶ μελίνην ἕλυμον.

Μελίπηκτα. εἶδος πλακουντος.

Μελιπνόους. ἡδυπνόους.

Μελιῤῥύτον.

Μέλισσα. ὄνομα πόλεως. καὶ ζωύφριον ὃπερ ἐργάζεται τὸ μέλι. C

Μελισσῶν κηρία.

Μελισμός. τῆς μελῶν ἡ διαίρεσις. ἐκ τοῦ μελίζω.

Μελισσοκόμοι. οἱ τῆς μελισσῶν ὑπομελεύμενοι.

Μέλισσος. ὄνομα κύριον. ἔστι δὲ τῆς ἑλληνικῆς.

Μελισσῶσα.

D

Μελισί καὶ μέλος.

Μελιττα. ἡ μέλισσα.

Μελιτινίς.

Μελιταῖον κυνίδιον. τῆς δὲ κυνῶν οἱ μὲν, ἰχνευτικοί. οἱ δὲ, ὁμόσε τοῖς θηρίοις χωροῦσιν. οἱ δέ, δεῖ φυλακὴ τῆς κτημάτων οἰκουροί. οἱ δὲ, δεῖ τέρψει. ὡς τὰ μελιταῖα κυνίδια. καὶ μελιταιοὶ κύνες, οἱ δεῖ τέρψει ξεφόμενοι. E

Μελίτη. δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ κωνωνος, δῆμος δέ ἐστι τῆς κεκροπίδος, ὀνομασθὲν ἀπὸ μελίτης. ἣ κατὰ μὲν ἡσίοδον, θυγάτηρ ἦν μύρμηκος. κατὰ δὲ μουσαῖον, δία τε καὶ ἀπόλλωνος.

Μελιτιώτ. ὄνομα πόλεως. καὶ μελιτιώτης, ὁ πολίτης.

Μελιταιός. βουταλίων, καὶ κόρεσιβος, καὶ μελιτίδης δεῖ μωρία διαβέβληντο. ἀριστοφάνης. ἔστι δὲ τῆς γελοίας. F

Μελιτοποιεῖν. τὸ, κρούοντας ῥόθον ποιεῖν, ἵνα μὴ αἱ μέλισσαι φεύγωσι πόντας.

Μέλιτος μυελός. ἐπὶ τῆς ἄγαν ἡδέως.

A Μέλητος. τραγῳδίας ποιητὴς ὑπόψυχρος. καὶ ἀριστοφάνης. σκολιὰ μελίτου καρικῶν αὐλημάτων. ἢ τίς ὅδιν ὁ σωκράτει γεγραφὼς κωμῳδίτας ἢ ὡς ψυχρὸς ἐν τῇ ποιήσει, καὶ ὡς πονηρὸς τὸν τρόπον. τὰ δὲ καρικὰ αὐλήματα, καὶ μέλη, θρηνώδη ἦσαν.

Μέλητος. Melitus. Tragœdiæ poeta frigidior. Et Aristophanes *in Ranis.pa.*180.*v.*18. *& 19.Schol.annot.* 11 & 12. Hic verò ab omnibus quidem aufert meretriciis Scoliis Meliti, & Caricis carminibus. Hic est ille, qui Socratem accusauit. Carpitur autem à Comicis vt in poesi frigidus, & improbus ingenio. Caricæ verò cantilenæ, & carmina fuerunt lugubria.

N O T Æ.

Ἀριστοφάνης.] In Ranis pag.180.v.18.& 19.Schol. annot.11.& 12.

Οὗτος δ' ὑπὸ πάντων μὲν φέρει πορνιδίων
Σκολιῶν Μελίτου, καὶ Καρικῶν αὐλημάτων.

B Scholia verò erant carmina quædam, quæ in conuiuiis fiebant. Sic vocantur carmina, quæ in compotationibus, & inter pocula canuntur, de quibus consule Scholia.

Μέλητος λαρὺ ἀθηναῖος ῥήτωρ. οὗτος ἐγράψατο σωκράτει μὲτ' αὐτοῦ. ποιητὴς ἦ καὶ τραγῳδίαι κατελεήθη ὑπὸ τ' ἀθηναίων. καὶ λίθοις ὑπὸ τῶν ζηλώτων τὸ ἐλεάτου, καὶ ἐμπεδοκλέους χρόνων. οὗτος ἐγραψε περὶ τ' ὄντος. αἰτιολογούσατο ἢ φερικλεῖ. καὶ ὑπὲρ σαμίων στρατηγήσας ἐναυμάχησε πρὸς σοφοκλεῖ τ' ξα-

C γικὸν, ὀλυμπιάδι ὀγδοηκοστῇ τετάρτῃ.

Μέλητος. οὗτος ἐρᾷ παιδὸς ἀθηναίου τῶν δὲ γενομένων, καὶ πλουσίων. μειράκιον ἦ λίαν τὸ ἦθος διαφερόντως, & τ' ὥραν ἄμωμον. & τῷ μὲν ἐραστῇ μέλητος ἔνομα λίαν, τῷ καλῷ ἦ, πιμαγόρας, ὡς φασιν. λίαν ἦ ἀπηνὴς τε, καὶ ἀμείλικτος ὅλη ὁ παῖς. καί οἱ πολλὰ προσετάττε, καὶ ἐπίπονα, καὶ κινδύνων ἐγγὺς & τῷ ἐχάτων, καὶ ὁμοῦ τῷ ὀλέθρῳ ἐλαύνοντα. & λίαν τὰ πράγματα. κυίας τε ἀγαθὰς, καὶ θηρευτικὰς ἐκ τῶν ἀλλοδαπῶν ἄγειν, καὶ ἵππον ἂν τῇ πολεμίᾳ ἀπαγαγεῖν ὅλου δὴ

D ἠθικόν τι, καὶ θυμικόν. & ἄλλου χλαμύδα ὡραίαν. καὶ ταῦτα ἔπρα. καὶ τελευτῇ, ὄρνιθας οἱ προσέταξε κομίσαι ὅτου δὴ τροφίμους, καὶ οἰκέτας ἠθικοὺς θυμασιούς. ἐπεὶ ἦ καὶ τοῦτο κατεπράξατο ὁ ἔνθιος φίλος ἐκεῖνος, ἐδωρεῖτό γε τῷ καλῷ τὸ μέγα, καὶ τίμιον κτῆμα τὰς προτερημάτους. ὁ ἦ, ἀπεχθόμενος ὦν, καὶ ἐς ποσοῦτον ἀπώσατο ἀρᾶ τὸ δῶρον. ὁ τοίνυν μέλητος φλεγόμενος τῷ ἔρωτι, καὶ εἰσρέμβος, καὶ ἐπὶ τούτοις

E ἀχθόμενος τῇ ἀτιμίᾳ, καὶ ἀπαυδήσας ἐπὶ τοῖς ἀκύροις τε μόχθοις, ἅμα καὶ ἀπείροις, ἢ ποδῶν εἶχεν, αὐέδρην εἰς τὸν ἀκρόπολιν. καὶ ἑαυτὸν ἔωσε κ' τῆς πετρῶν. ὁ μὲν ἡ τιμωρὸς δίκη τὸν ὑβριστὴν παῖδα, καὶ ὑπερόπτην εἴασεν ἐπιτυχεῖν τῆς τ' μέλητου θανάτου. τὰς ὄρνιθας οὐκ ἀναλαβὼν, καὶ ταῖς ἀγκάλαις ἐνθεὶς, εἶτα κατ' ἴχνια τὰ ἐκείνου θέων, ὥσπερ οὐκ ἐλκόμενος βίᾳ ἑαυτὸν, σὺν τῇ δυσχεῖ χορῷ ἐπὶ τῇ μελίτῳ, ἔῤῥιψε φέρων βραδύ, καὶ δυσχῆ τὸν

F ἔρωτα αἰτιαθεὶς τῦτον. καὶ ἵστηκεν εἴδωλον τῦ παίδος κατὰ τὸν τόπον, παῖς ἁπαλὸς, καὶ γυμνὸς. ἀλεκτρυόνας δύο μαλα δυσχεῖς φέρων ἐν ταῖς ἀγκάλαις, καὶ ἐπὶ κεφαλὴν ἑαυτόν.

Μελιτοῦττα. μᾶζα μέλιτι δεδευμένη. οἷς ἔφερον, ὡς ἐδόκουν, τοῖς ὄφεσι τοῖς ἐν τροφωνίου ἐνδιαιτωμένοις.

Μέλητος. Melitus, Lari F. Athenienſis orator. Hic Socratem accuſauit cum Anyto. Fecit & tragœdias. Lapidibus autem obrutus fuit ab Athenienſibus. Fuit temporibus Zenonis Eleatæ, & Empedoclis. Scripſit de ENTE. In Reipub. adminiſtratione aduerſatus eſt Pericli. Et Samiorum Dux nauali-prælio-pugnauit cum Sophocle Tragico, Olympiade 84.

Μέλητος. Melitus. Hic amauit Athenis adoleſcentem nobilem, & diuitem. Hic autem erat adoleſcens genere illuſtri, & incredibili formâ præditus. Et amatori quidem nomen erat Melitus. Illi verò formoſo *adoleſcenti nomen erat* Timagoras, vt aiunt. Hic autem puer erat immiſericors, & inexorabilis, & illi *ſuo amatori* multa imperabat, & laborioſa, & cum extremis periculis coniuncta. & quæ ad perniciem propemodum *eum* adducebant, *eique caput periculum ferè dabant.* Res autem, *quas iſte puer amatori ſuo par inſignem animi duritiem imperabat*, erãt iſtæ, vt canes bonos, & venaticos ex alieno *agro ad ſe* adduceret, & equum hoſtilem generoſum, & ferocem, cuiuſcunque tandem ille eſſet, abduceret, *ſibique traderet*, & alius chlamydem elegantem, & alia huiuſmodi. Tandem etiam imperauit ei, vt aues, cuiuſcunque illæ eſſent, altiles, & ſeruos miro genere natos adduceret. Cum autem hæc etiam amicus ille furore-percitus confeciſſet, rem magnam, & precioſam, ea ſcilicet, quæ iam dicta ſunt, illi formoſo donabat. Ille verò, cùm inhumano ingenio præditus eſſet, hæc etiam dona ſuperbè repudiauit. Melitus igitur amore flagrans, & furore-percitus, præterea verò tantam ignominiam iniquo ferens animo, defeſſus irritis, ſimul & infinitis laboribus, celeritate pedum quanta maxima potuit in arcem aſcendit, & ſe de rupibus deiecit. Haud tamen Iuſticia vindex illum inſolentem, & contemptorem puerum Meliti morti paſſa eſt inſultare. Nam auibus acceptis, & in vlnas impoſitis, illius veſtigia curſu perſequens, quaſi per vim traheretur, cum illo infelici progrediens, *L.χωῶν*, ſe proiecit in Melitum, tardo, & infelici hoc amore *ſuum amatorem* tedãmans. Huius verò calamitatis ſimulachrum in illo loco poſitum eſt, puer formoſus, & nudus, duos gallos admodum generoſos ferens in vlnis, & in caput ſe præcipitans.

Μελιτοῦττα. Mellita-placenta. Placenta melle rigata, quam qui oraculum conſulebant, ſerpentibus (vt putabant) in antro Trophonij degentibus affere-

bant. *Hoc autem Trophonij antrum* est in Lebadea *Bœotiæ regione. Er. ad. Chil. 1. Cent. 7. col. 252. ad. 77. Sed* μελιτοῦττα *est* epithetum placentarum *mellitarum, vel, melle conditarum. Liborum.* Sciédum autem mellitam-placentam mortuis dari-solitam, ad placandum Cerberum, & portitori pro mercede, *quæ porsorium, & naulum vocatur*, obolum, & coronam, vt vitæ certamine perfunctis.

νίου οἱ ταντευόμβροι. ἐν λιβαδίᾳ ὀξὺν ἦμελι- A
τοῦττα, ἐπίθετον τῆς πλακοῦς ἐστιν ὅπ. μελιτοῦττα
ἐδίδοτο τοῖς νεκροῖς, ὡς εἰς τὸν κερβερον. καὶ ὀ-
βολὸς μισθὸς τοῦ πορθμέως. καὶ στέφανος, ὡς τοῦ
βίου διηγωνισμένοις.

Μέλιτοι. Meliti, & Anyti. *De vtroque separatim agitur.*

Μέλιτοι, καὶ ἄνυτοι.

Μελιτωδῶν. Μελιτωδῶν. Ciborum-melle-conditorum. Dulciariorum.

Μελιτῶν.

Μελίτων. Μελίτωνος. Meliton. Melitônis. *Poeta Tragicus. Epigr. lib. 2. pag. 166. epigr. 245. v. vlt.*

Μελιτῶν. Μελίτωνος.

Μελιτῆς. *Videtur Syncopatum ex* μελιτηείς. *Melitæus. Vel, voluptatis causâ nutritus. Vide* Μελιταῖον κυνίδιον.

Μελιτῆς. B

Μελίφρων. Dulcis. Dulcia-sapiens. Mellitus. Dulcoratus-animos. Mitigans, leuiens mentes.

Μελίφρων. ἡδὺς. γλυκαίνων τὰς φρένας.

Μελίχλωρος. Mellis-instar-flauus. Pallidus.

Μελίχλωρος. ὁ χλωρός.

Μελόμβροι. Qui-curæ-sunt-alicui. vt, Et credebant se Deo charos esse, quòd huic dæmoni curæ essent.

Μελόμβροι. Ἐ ἐπιστῶν τῇ Θεοφιλεῖς, τῷ δαίμονι τούτῳ μελόμβροι.

Μέλον. Quod curæ est alicui. Aristoph. *Nu. L.* Nulla igitur mei cura geritur: sed tantùm vt sciam Cauillatiunculam, si fortè quid pressus ejecero. Et, Quānis igitur esset Rex, & Persa, & totius gentium, & rerum curam gereret, *atque ideo, quòd negotiorum cura distineretur esset*, tamen aliquomodo eloquentiam degustare, & huius gloriâ illustrari cupiebat. *N. L. f.* τῇ π. τ. δόξῃ γαννυσθαι.

Μέλον. δῆλα φρενῶν ὃν. ἀριστοφάνης. οὐδὲν ἄρ' ἐμοῦ μέλον ὅσον δι' μόνον ἐ δίναι σκωμμάτων, εἰπεῖν τι θλιβόμβρος ἐμβάλω. ὅπ δ' βα- C
σιλεὺς ὤν, καὶ πόρσω ἰθνάν τε τοσοῦτον, καὶ
σφάξεων μέλον αὐτῷ. ὁ ἦ, ἐφίετο γοῦν ὅμως ἀ-
μιλλᾶσθαι λόγων. καὶ τῆς σφὲ ζωῦτα
γαννυσθαι δόξης.

Μελλονικιᾶν. Cunctari, & rem differre, vt Nicias faciebat. Aristoph. *in Auibus. pag. 393. v. 17. 18. 19.* Atqui per Iouem non amplius dormitandi Tempus est nobis, neque more Niciæ-cunctandi. Sed quàm celerrimè oportet aliquid facere. Niciæ enim *filius* Niceratti filius, qui Siculam expeditionem differebat. Tardus enim erat in expeditionibus *suscipiendis*, & (vt obtrectatores *dicebant*) non prouidus, *nec ad res gerendas promptus, vt legatus* πρακτικὸς, *strenuus*: sed cunctator.

Μελλονικιᾶν. τὸ βραδύνειν, καὶ ἀναβάλλεσθαι. ἀριστοφάνης. ἀλλ' νυστάζει ἄρ' ὀξὺν ἡμῖν, οὐδὲ μελ-
λονικιᾶν. νικίας γὰρ υἱὸς νικηράτου, ὃς ἀνεβάλλετο
ἀπελθεῖν εἰς σικελίαν. βραδὺς γὰρ ἦν ἐκεῖ τὰς
ἐξόδους. ἦ ὡς οἱ διαβάλλοντες, οὐ προορητικὸς, D
ἀλλὰ μελλητὴς, ἀλλ' ὡς τάχιστα δεῖν δρᾶν.

NOTÆ.

Ἀριστοφάνης.] In Auibus. pag. 393. v. 17. 18. 19.

Καὶ μὴν κατ' τὸν Δι' ἡμὶν νυστάζειν ἔπη
Ὥρα ἐστὶν ἡμῖν, ἀλλὰ μελλονικιᾶν.
Ἀλλ' ὡς τάχιστα δεῖν τι δρᾶν.

Consule Schol.

Μελίττων. *Attice, pro comm.* μελίττωσαν. Curent.

Μελίττων. δῆτα μελίσθωσαν.

Μέλος τι μελοδιστικόν. Sic enim legendum videtur. Aristoph. *in Ecclesiaz. pag. 510. v. 45.* Accinam carmen aliquod futuræ-cœnæ. Et pag. 511. v. 10. & deinceps. O, ὁ, tempus iam *est* amicæ Mulieres, si modò sumus rem peracturæ, Ad cœnam *pedes* mouere, & *saltando ire*. Creticè igitur pedes Et tu moue. & v. 15. Mox enim, *vel, celeriter enim* aduenit *conuinarum Chorus.*

Μέλος τι μελοδιστικόν. ἀριστοφάνης. ὑπανα- E
κίνει κρητικὰ τὼ πόδε. τάχα γὰρ ἔπεισι λοπαδο-
τεμαχοσιλαχογαλεοκρᾶ.

NOTAE.

Μέλος τι.] Aristoph. ἐκκλησιαζούσαις. pag. 510. v. 45.

Ἐπᾴσομαι μέλος τι μελοδιστικόν.

Et pag. 511. v. 10. 11. 12. & d.

Ὦ, ὦ ὥρα δὴ φίλαι
Γυναῖκες, εἴσω μέλλομεν τὸ χρῆμα δρᾶν.
Ἐπὶ τὸ δεῖπνον ὑπαγωγεῖν. κρητικῶς οὖν τὼ πόδε
Καὶ σὺ κίνει. F

Et v. 15.

—Τάχα γὰρ ἔπεισι. &c.

Sequentes versus conflati sunt ex vnico vocabulo, quod ex variis vocibus varia significantibus constat, de quibus separatim Lexica consule.

Μέλου. Cura. *Sophocles in Oedipo Colonæo. pagin.* 308. *f.*

Μέλω. δῆμελῶ.

A Καὶ τὰ λοιπά μου
Μέλου δικαίως, ὥσπερ ἐς τόδε ἡμέρας.

Et reliqua mea negocia
Cura iuste, vt ad hoc diei tempus, ad hunc vsque diem fecisti.

Μέλλω. ἐστὶ δ' βραδύνω καὶ ἐστὶ τὸ ἐσομένου χρόνου ὥσπερ θουκυδίδης, καὶ σοφοκλῆς,

Μέλλων γὰρ αἰεὶ δρᾶν τι, τὰς οὔσας τέμου,
Καὶ τὰς ἀπούσας ἐλπίδας διέφθορα.

Μέλλω. Ponitur & pro, Cunctor, moror, moras necto. Dicitur & de futuro tempore apud Thucydidem. v. μέλλω πολεμεῖν. *Bellum sum gesturus.* Sophocles.

Cunctans enim semper facere aliquid, præsentésque meas,
Et absentes spes perdidi. i. Dum subinde cunctor, & rem differo, ipsem & quam habui, & quam non habui, perdidi.. *Et Aristoph.* in

B Ranis. pag. 130. v. 11.

Καὶ ἀριστοφάνης. μηδὲν θ' ἱκετεύω, πλεῖν ὅταν μέλλω γ' ἐξεμεῖν. ἵν' ἄπαξ εἰμέσω, κἀ μὴ τότε, καὶ σὺ λέγῃς. ἢ οὔπω. τότ' φησὶ λέγε, ἐὰν θέλῃς, διαπυθόμενος ὅτι μέλλω ἐξεμεῖν. ῥᾷστα γὰρ μᾶλλον ἐξεμεῖσαι μεν, ἐὰν εἴπῃς μέλλω δὲ, τὸ φροντίζω, δὲ ἐνὸς λ' δοτικῆ.

Ne igitur, oro, dicas hoc, *nisi cum debeo vomere, nisi quum sum vomiturus. Hoc dicas,* vt semel euomam, non autem tunc, *quum non sum vomiturus.* Etenim quum loqueris, *nauseam mihi moues, vomitúmque cies, & tuis verbis vbicis.* Vel ita. Tunc (inquit) dic, si velis, obseruato tempore, quo sum vomiturus. Facillimè enim euomam, si dixeris. *Consule Schol. vbi non est*

μᾶλλον. Μέλω vero, curo, per vnicum λ scribitur, & *sæpe gaudet* datiuo.

Μέλω. Curæ-sum-alicui.

Μέλεσθε. Ludi. Voluptates. Ludibria. Laniamenta. *Hom. Iliad.* P. *pag.* 672. *v.* 6. *Nam Canes saturati, cadauera reliquias illudere solent.*

Μέλπεσθε. Canentes. Celebrantes. *Hom. Iliad.* A. *pag.* 36. *v.* 11.

C

Μέλπεται. ἄδουσι. αἰνιττομένων.

Μελύδριον ἰωνικόν. αἰτὶ τῆς ξυφηλόν. τοιοῦτοι γὰρ ἴωνες. ἀριστοφάνης.

Δεῦρ' ἴτ' δλὶ τυμπανοκόμμα,
Μελυδριον διεξοῦσά τι τῶν ἰωνικῶν.

Μελύδριον. Ἰωνικόν. Cantiuncula Ionica. Pro, Mollis, effœminata, delicata. Tales enim erant Iones. Aristophanes in *Eccl-siaz. pag* 505. *v.* 2. & 3.

Musæ *huc venite in meum os,*
Cantiunculâ inventâ aliquâ Ionicâ. L. κόμα. & διεξοῦσα.

Μελχισεδὲκ. ἱερεὺς τοῦ θεοῦ. βασιλεὺς τῶν χαναναίων. οὗτος κτίσας πόλιν ἐν τῷ ὄρει τῷ λεγομένῳ σιὼν, ἐπωνόμασεν αὐτὴν σαλήμ. ὃ ὅστιν εἰρηνούπολις. ἐν ᾗ βασιλεύσας ἔτη ρκ', ἐτελεύτησε δίκαιος, καὶ παρθένος. ἀγενεαλόγητος δὲ εἴρηται, ὥσπερ τὸ μὴ ὑπάρχειν ἐν τοῖς ἀτέκμαρτος ἀβραὰμ ὅλως. εἰ δὲ χαναναῖον τὸ γένος, καὶ ἐκ τῆς ἐπαράτου ἀπορᾶ ὡρμῶτο. ὅθεν, οὐδὲ γενεαλογίας ἠξίωτο. οὐ γὰρ πρέπον ἦν δίκαιον ἐπιγνῶναι τὸν τῆς ἄκρας δικαιοσύνης ἐπιλήπτορα, συμπλέκειν τῇ τῆς ἄκρας ἀδικίας γένει. διὸ καὶ ἀπάτορα, καὶ ἀμήτορα τοῦτον φασίν. ὃν δὲ χαναναῖον ἦν τὸ γένος, δῆλον καὶ ἀφ' ὧν ἐκράτει, καὶ ἐβασίλευσε κλιμάτων τῆς χαναναίων καὶ ὅς ἐπλησίαζε πασῶν πονηροτάτων σοδόμων. καὶ μὴν δοκεῖ καὶ ἡ σαλὴμ, ἧς ὑπῆρχε βασιλεὺς, ἡ πολυθρύλλητος ἱεροσόλυμα εἶναι. οὐδέπω τὸ ὅλον ὄνομα εἴρηται τῆς ἱερουσαλήμ. ἐκ τοῦ θεοῦ δὲ κτίσις ἦ τῆς ἱερᾶς μὴ τὴν σαλὴμ, τοῦ προσλαμβάνουσα συλλαβὴν, καὶ κατὰ συνήθειαν ἱερουσαλὴμ ὀνομασθεῖσα. δῆλον δὲ τὸ ἀγενεαλόγητον, λέγεται ἀπάτωρ, καὶ ἀμήτωρ. ὅθεν ὁ ἀκούσῃς τοῦτο τῷ μελχισεδὲκ τῷ ὕστερον ὀνομαζόμενα, μνήσθητι τοῦ ἀποστολικοῦ, ὅτι ἑτέρας γενεᾶς ὄντι. τουτέστι τῶν χαναναίων.

D

E

F

Μελχισεδὲκ ἱερεὺς οὐκ ἰουδαίων μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐθνῶν. οὕτω καὶ ὁ χριστὸς, οὐχ ὑπὲρ ἰουδαίων μόνον, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ πάντων ἀνθρώπων,

Μελχισεδὲκ. Melchisedec, Sacerdos Dei, Rex Chananæorum. Is vrbem in monte, qui vocatur Sion, condidit, eamque Salem nominauit, quod idem est, ac Εἰρηνούπολις. i. Pacis-vrbs, vrbs pacifica. In qua cum regnasset annos 119. obiit justus, & virgo. *i. per omnem ætatem castus, & conjugij expers.* Ideo verò dictus est expers-genealogiæ, quòd prorsus non sit ex Abrahami semine: sed ex genere Chananæo, & ex detestando semine ortus. Quamobrem etiam genealogiæ honore caret. Neque enim decorum fuisset, *decuisset*, eum qui summæ iustitiæ compos esset, coniungere cum summæ iniusticię genere. Quamobrem etiam hunc & patre, & matre carere dicunt. Quòd autem genere Chananæus fuerit, valde-perspicuum *est* vel ex regione, cuius erat dominus, & ex climate Chananæo, cuius fuit Rex, & ex improbissimis Sodomis, quibus erat vicinus. Quinetiam illa Salem, cuius erat Rex, est illa celeberrima Hierosolyma, *vel, Hierusalem*, quæ nondum integrum nomen *vrbis* Hierusalem ferebat. Sed per additionem *vocis* ιεροῦ, ad Σαλὴμ, assumptis *tribus* Syllabis, *ſeil. ιεροῦ*, & per coniunctionem *cum voce* Σαλὴμ *factam*, Hierusalem est-vocata. Quòd autem eius genealogia nulla describatur, ideo patre, & matre carere dicitur. Quum autem gentem Melchisedecitarum audieris nominari, memento *dicti* Apostolici, eam esse generis alterius, Chananæorum scilicet.

Μελχισεδὲκ. Melchisedec, sacerdos non solùm Iudęorum: sed etiam gentium, sic & Christus non solùm pro Iudęis: sed etiá pro omnibus hominibus se

obtulit Deo. Auſpicatur autem ſacerdotium ea nocte, poſtquam, paſſionem, *i. crucis ſupplicium* ſuſtinuit, *ac pertulit*, quum accepto pane, & gratiis actis, *eum* fregit, & dixit, accipite, edite, &c. Iſte Melchiſedec Abrahami tempore floruit, vir Deum colens, *pius, religioſus, quamvis eſſet* ethnicus, genus ducens à Side, filio Regis AEgyptiorum, & Libyæ. Qui, cùm eſſet Chananæorum ſacerdos, & Rex, vrbem condidit in eo monte, qui Sion vocatur, eámque nominauit Hieruſalem, quod eſt, Pacis vrbs. Et in ea regnauit annos 113.

ἑαυτὸν προστυλώσας τῷ θεῷ. ἀρχεται δὲ τῆς ἱερωσύνης, ὅτε τῇ τυχῇ, μᾶλλον τὸ πάθος ὑπέμεινεν. λαβὼν ἄρτον. καὶ εὐχαριστήσας, ἔκλασε, καὶ εἶπεν, λάβετε, φάγετε, καὶ τὰ ἑξῆς. οὗτος ὁ Μελχισεδὲκ ἐπὶ Ἀβραὰμ ἤκμαζεν. ἀνὴρ θεοσεβὴς, ἐθνικὸς. καταγόμενος ἐκ Σιδῶνος οἰδεῖ ἐν Αἰγυπτίων. βασιλέως τῆς Λιβύης. ὃς τῆς γῆς ἱερεὺς, καὶ βασιλεὺς τῶν Χαναναίων, ἔκτισε πόλιν, ἐν τῷ ὄρει τῷ λιγομένῳ σιών. καὶ ἐκάλεσεν αὐτὴν Ἱερουσαλήμ. ὅπερ ἑρμηνεύεται πόλις. καὶ ἐβασίλευσεν ἐν αὐτῇ ἔτη εἰγ'. B

Μελχισεδὲκ. οὗτος βασιλεὺς ἦν τῆς Χαναναίων, & ἱερεὺς τοῦ ὑψίστου θεοῦ, ἀπαντήσαντι τῷ Ἀβραὰμ ἀπὸ πολέμου ἀπαντήσας, ἐξενήνεγκεν αὐτῷ ἄρτους, καὶ οἶνον. καὶ εἶπε πρὸς Ἀβραάμ. εὐλογημένος Ἀβραὰμ τῷ θεῷ τῷ ὑψίστῳ, ὃς ἔκτισε τὸν οὐρανὸν, καὶ τὴν γῆν. καὶ εὐλογημένος ὁ θεὸς ὁ ὕψιστος, ὃς παρέδωκε τοὺς ἐχθρούς σου ὑποχειρίους σοι. καὶ ἔδωκεν αὐτῷ Ἀβραὰμ, δεκάτην ἀπὸ πάντων. ἑρμηνεύεται δὲ Μελχισεδὲκ, βασιλεὺς εἰρήνης.

Μελχὼμ. Melchom. Offendiculum quoddam. Simulachrum hoc etiam *ſignificat*. Nam S. Scriptura ſimulachra vocare ſolet offendicula, & abominanda piacula. Quod ſignificat odium, & rem obiectam. *i. rem odioſam, odio dignam, invisam, abominandam, atque reiiciendam. ſ. ἐμῶς. piaculum.*

Μελχὼμ. θεοσόχθισμά τι. εἴδωλον καὶ πᾶν. θεοσοχθίσματα λέγει, καὶ βδελύγματα τὰ εἴδωλα θεοστυγοῦντα ἐνόθευε ἡ γραφή. ὅπερ δηλοῖ τὸ μῖσος, καὶ ἀποβλητον. C

Μεμαγμένα μάζα. ἐπὶ τῷ ἑτοίμων ἀγαθῶν.

Μεμαγμένον. διαφθαρμένον. καὶ ἐπὶ ἑτοίμῳ γινομένου. ἔνθεν καὶ παροιμία μάζαν μεμαχὼς τὺ ἐμὲ μεμαγμένον. D

Μεμαχκοακότα. τὰ τῆς μακκοὺς φρονοῦντα μακκὼ γὰρ, καὶ λαιμώ, ἐγίνοντο σιναί. τυτέστι βαρέως νοοῦσαι. ἀριστοφάνης. ὁ δὲ, ὡς ὁρᾷ μεμαχκοακότα τὸν διαστόμενον τέχνην ποιεῖται.

Μεμαχκοακότα. Maccônis mente præditum. i Deſipientem, Fatuum. Maccó enim, & Laimó fuerunt *mulieres fama, ſtulta, muta*, ſurdæ, hoc eſt grauiter audientes, *& difficulter percipientes ea, quæ dicebantur.* Ariſtophanes *in Equitibus, pag. 195. v. 2. & 3.* Ille verò ipſum quum videt deſipientem, Artem facit, *artem excogitat, technas, dolóſque molitur.*

NOTÆ.

Ὁ δ' ὡς ὁρᾷ.] Scribendum, vt apud Ariſtophanem in Equitibus. pag. 195. v. 2. & 3.

Ὁ δ' αὐτὸν ὡς ὁρᾷ μεμαχκοακότα,
Τέχνην ποιοῦτο. E

Μεμαχῆα. Prompta. Cupiens. Cupida.

Μεμαὼς. Promptus. Cupiens. Cupidus.

Μεμαξιλημένος. Subactus. Confectus. *N. L. f. μεμαξιλημένος. quid ſit μαξιλῶ. ὦ. & verbum hinc deductum μαξιλάομαι, ῶμαι, perf. μεμαξίλημαι. particip. μεμαξιλημένος, Lexica docent. Vide infra* Μεμαξιλημένοι.

Μεμαχῆα. Prompta. Cupiens. Cupida. *In quodam epigrammate.*

Haud enim inter mortales potuit quamuis cupida
Reperire Clotho huic alium interfectorem.

Μεμαχῆα. προθυμουμένη. γλιχομένη.

Μεμαὼς. προθυμούμενος.

Μεμαξιλημένος. κατεργασμένος.

Οὐδὲ γὰρ ἐν θνητοῖσιν ἰδυήσατο καὶ μεμαῶτα
Εὑρέσθαι κλωθὼ τῷ δ' ἑτέρου φονέα. F

Μεμαχῆα. Prompta. Cupiens. Cupida. *In quodam epigrammate.*

Haud enim inter mortales potuit quamuis cupida
Reperire Clotho huic alium interfectorem.

Μεμβλώκατον. Pro prætereunt. Tranſeunt. Et μέμβλεται μοι. Pro, Per diligentiam contigit mihi. *Vide Euſtath. Deductum à* μαίλομαι *Cura. fuit. Vide* Μέμβλωκα.

Μεμβλώκατον. ἀντὶ τοῦ διαβαίνουσι. καὶ μέμβλεταί μοι, ἀντὶ τοῦ μετ' ἐπιμελείας ἐγένετό μοι.

Μέμβλωκα. Permanet. Et μεμβλωκώς. Quod aduenit, & diligentiâ paratum.

Μέμβλωκα. διαμένει. καὶ μεμβλωκὸς. διαγρύμορον, καὶ μετ' ἐπιμελείας κατασκευασθέν.

A Μέμβραξ.

Μεμβραὶ εἶδος ἀφύας. καὶ ἔστιν ἐν τῷ ἀφύα.

Μεμελημένος. πεπονημένος.

Μεμίνλωται. μεμίτηνται. μεμένηται, μένειν.

Μέμηλα. ἐφρόντισα. καὶ μέλει.

Μεμηλώς. ὁ πεμελούμενος.

Μέμηλε. μέμ. Ϛ.

B Μεμιλτωμένον. ἀντὶ τοῦ φοβερόν. τὸ γὰρ ἐρυθρὸν φοβεῖ τὸ μεμιλτωμένον, ὅτε περὶ τῆς εἰρήνης οἱ Ἀθηναῖοι πρὸς τὰς σπονδὰς, ἐκάθηντο ὑπηρέται δύο μεμιλτωμένον ἐρυθρὸν ἐπτάνοντες, ἵνα τῆς ἀγορᾶς διώκειν τὸν ὄχλον εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ὡς φησι πλάτων ἐκωμικός. ὅσοι δὲ ἠχείροντο, ἐξέτινον ζημίαν.

Μέμμιος. ὕπατος Ῥωμαίων. ἔστι ἐν τῷ ἀχαΐα.

Μεμισθαρνημένος. ὁ μεμισθωμένος κακῶν.

C

Μέμνη. β' πρόσωπον, καὶ μεμνημαί σου ἐμμανῆ.

Μεμνῆτο μεμνήσκοιτο. οὕτω προσδιαστελλόμενος, ὡς Ὁμηρικὸς ἐν τῇ ὁμηρικῇ προσῳδίᾳ. καὶ ἀριστοφάνης πλούτῳ. ἵνα τοὐμὸν ἱμάτιον φορῶν, μεμνῆτό μου.

D

Μέμνων. ὁ εἰς ἴλιον στρατεύσας. ἦγεῖτο μὲν αἰθιόπων, οὐκ ἦν δὲ αἰθίοψ, ἀλλὰ ὑπὸ σούσων τῶν περσικῶν, καὶ τοῦ χοάσπου ποταμοῦ, τὰ ἐκείνων ἐπιχώρια ἔχων.

Μέμνημαι. προθυμοῦμαι.

Μέμορται. μεμοίρασται.

Μεμωκημένος. καταπεφρονημένος.

E Μέμνωνος. ὄνομα κύριον.

Μεμπτός. μέμψεως ἄξιος.

Μεμοιραμένων. λαχόντων. κληρωσαμένων.

Μεμοίρασ Ϛ. μετέχει. εἴληφε.

Μεμυελωμένα. δεξαμενὴ ἢ πίονα. οὕτω δὲ καὶ ὄνομα ἐπέλυσε. καὶ μαλαχίας ἢ ὁ περσῶν ἐπέλυσεν ἀμώμητά τε, καὶ ἄπηρα. ἐνδεῖται ἢ τοῖς τοιαῦτα μὴ ἔχουσιν. αὐάπηρα ἢ περσέρευσι.

F

Μεμβραξ. Membrax. V. L.

Μεμβραὶ. Membras. Genus apuæ. Est in Ἀφύαις *Aristoph. in Vespis. pag.* 327. *v.* 22. & 23. *Schol. annot* 10.

Μεμελημένος. Qui curæ est. Elaboratus. Accuratè factus.

Μεμίνλωται. Mensurati sunt. *Manserunt.* μεμένηται. Manent. *Perf. pass. à verbo* μένειν. Manere.

Μέμηλα. Curaui. Et μέλει. Curat.

Μεμηλώς. Curans. Qui curauit.

Μέμηνε. Insaniuit. Insanit. Furit. *Perfect. med. à* μαίνομαι.

Μεμιλτωμένον. Rubricatum. Miniatum. Minio, rubricæ tinctum. Aristoph *in Acharnensibus. pag.* 262. *vers.* 1. *Schol. annot.* 1. Funem fugiunt minio-tinctum. Cùm Athenienses ad concionem legi ter conuenirent, duo ministri solebant funem minio-tinctum extendere, eóque per forum compellere turbam in concionem, vt ait Plato comicus. Quotquot verò minio fuerant inuncti, mulctam persoluebant.

Μέμμιος. Memmius. Romanorum Consul: Est in voce Ἀχαΐα.

Μεμισθαρνημένος. Qui mercede conductus est. Mercede corruptus. Qui mercedem accepit. Qui mercede male facit. *Qui se ad aliquod merendum præbet.*

Μέμνη. Est secundæ personæ *perf. pass. à* μιμνήσκομαι, *fut.* μνήσομαι. *à* μνάομαι. μνῶμαι. Recordaris. Memor es. Et μέμνημαί σου. Recordor, memor sum tui. Genitiuo.

Μεμνῆτο. Memor sit. Recordetur. Sic scribendum cum circumflexo in penultima, & cum *i* sub *n* vt tradit Herodianus in Homerica prosodia, *vbi de accentuum ratione verbà facit.* Et Aristophanes in Pluto. *pag.* 47. *ver.* 29. Vt meum pallium ferens, recordetur mei. *Latine memento.*

Μέμνων. Memnon. Qui ad Ilium militauit. AEthiopum autem dux erat, non tamen erat AEthiops: sed à Susis Persicis, & Choaspe fluuio, qui illius loci gentibus imperabat.

Μέμονα. Sustinui. Promptus sui. Sustineo. Promptus sum. Audeo.

Μέμορται. Fatale est. Decretum est à fatis. *à* μείρω. *vide* Μέρομαι *apud Eustath.*

Μεμωκημένος. *Gallicè, mocqué.* Derisus. Contemptus.

Μέμνων. Memŏnis. Nomen proprium *genitiui casus à recto* Μέμων. *Memon.*

Μεμπτός. Reprehendendus. Vituperandus. Reprehensione, vel vituperatione dignus.

Μεμοιραμένων. Eorum, qui sortiti sunt aliquid. Eorum, qui sortitò rem aliquam acceperunt.

Μεμοίρασται. Particeps est. Accepit. *à* μοιράομαι, ῶμαι.

Μεμυελωμένα. Medullæ plena. Bene-nutrita, & pinguia. *De victimis agitur, quæ Deo offerebantur.* Sic enim & ipsa Lex *Deo victimas lectas, integras, & pingues offerri* iubet. Quinetiam ipse Propheta Malachias irreprehensas, & integras *victimas Deo offerri* iussit. Imprecatur verò *diras imprecationes* illis, qui tales quidem *victimas, integras scilicet*, habent, mutilatas verò offerunt.

N O T Æ.

Μεμυελωμένα.] Legendum videtur μεμυελωμένα. τουτέστι μυελῷ πεπληρωμένα. Medullæ plena. Pinguia. μυελός. ὁ. ὁ medulla. μυελόω. ῶ. Medulla repleo. vnde particip. perf. & pluſq. p. p. μεμυελωμένος. νη.

Μεμύημαι. Initiatus sum. Edoctus sum. Didici non claudere oculos. *L. πεπίρημαι μύειν. Didici os claudere, Sic enim Aristoph. Schol. in Ranis. pag. 149. v. 2. annot. 2. μυστικὰ dicta tradit παρὰ τὸ μύειν, τουτέστι κλείειν τὸ στόμα.*

Μεμυκότα. Occultantem. Nictantem. Oculorum palpebras tegentem. *Vel est pluralis neutrius generis tam nominativi, quàm accusativi.* Vel conglutinata, coniuncta. Et Homerus. *L. μέμυκεν* Omnia verò vulnera conglutinata sunt, *clausa sunt.* Homerus *autem ex quadam* obseruatione dicit *nullum* in bello vulneratorum vulnera non conglutinari, *non claudi*: solius verò Hectoris *vulnera* per diuinam prouidentiam *clausa tradit.* Et in epigrammate 116. *lib. 6. epigr. pag.* 435. Illum ante *in* Orbeli *montis* mugientem iugis taurum. μεμυκότα *positum est hic per syncopen*, pro μεμυκηκότα. *quod à* μυκάω. μυκῶ *deducitur*, mugio. Mugitu vrentem, mugientem.

Μεμύρωμαι. Aristoph. *in Ecclesiazusis. pag.* 510. O me beatissimam, Quę delibutum habeo caput vnguentis Bonis, ó Iupiter. Longè tamen superant Hæc omnia Thaliæ vrnulæ. ἀμφιδέξια verò, paruæ amphoræ, parua vasa fictilia vino ferendo destinata. ἀπαυδήσαντα verò, quæ defloruerunt. Quæ suum florem amiserunt. Arefacta. Tabefacta. Siccata.

Μεμύημαι. διδίδαγμαι. πεπείρημαι μὴ μύειν. A

Μεμυκότα. κρύπτοντα. καμμύοντα. ἢ κεκολλημένα. καὶ ὅμηρος. σιωπῇ ἕλκεα πάντα μέμυκεν. ἐκ τοῦ πεῖρα τὸ πρᾶσσειν ὅμηρός φησι τὴν ἐν πολέμῳ τρωθέντων τὰ ἕλκη μὴ μύειν, μόνα δὲ τὰ ἕκτορος κῆδος θείαν τινὰ πρόνοιαν. καὶ ἐν ἐπιγράμματι. τὸν πάντες ὀρβηλοῦ μεμυκότα δυσμὰς ταῦρον. αὐτὸ δὲ μεμυκότα. μυκηθμῷ χαίρων. μυκώμενον. B

Μεμύρωμαι. ἀριστοφάνης. μακαριωτάτη ἐγώ τις μεμύρωμαι τὴν κεφαλὴν μύρῳ μάλα ἀγαθοῖς. πολὺ δ' ὑπερπίπτουσιν αὐτῆς τὰ θάλια ἀμφορείδια. ἀμφορείδια δὲ, τὰ κεράμια. ἀπαυδήσαντα δὲ, ξηρανθέντα. C

N O T Æ.

Μεμύρωμαι. Aristoph. in Ecclesiaz. pag. 510.

Θε. Ὦ μακαριωτάτη μὲν ἁμοῦ. εὐδαίμων δ' ἐγώ,
Αὖτη τὸ μοι δοκοῦσα μακαριωτάτη.
Τμεῖς δ' ὅσα περιπατεῖτ' ὄπι τὰς ὁδοὺς,
Οἱ γείτονές τε πάντες οἱ τῆς δημοτῆς.
Ἐγὼ τε σοὶ τάδ' εὔχομαι διακτορᾶ,
Ἢ τις μεμύρωμαι τὴν μεγάλην μυρώμασιν
Ἀγαθοῖσιν, ὦ Ζεῦ. πολὺ δ' ὑπερπίπτουσιν αὖ
Τούτων ἁπάντων τὰ θάλι' ἀμφορείδια.
Ἐν τῇ κεφαλῇ γὰρ ἐμμένει πολὺν χρόνον.
Τὰ δ' ἄλλ' ἀπαυδήσαντα πάντ' ἀπέστατο.

Sic enim legendum, non autem, vt vulgata lectio habet, ἀπαυδήσαι πάντα πέπτατο. D

Μεμυστιλημβροι. Epulati. Conuiuati. Qui panibus excauatis ius *culinarium* hauserunt, & *panibus* mysteria imitantibus. *vide notas.* Vnde etiam nomen mysteriis *est indutum. Mysterium enim dictum est*, quasi μυσίλιον πᾶν. i. frustulum quoddam panis excauati, *quo ius sorbetur, & cochlearia vsum præstat. vide notas.* In hoc enim festo, *quod in honorem Thesei celebrabatur*, omnes & pultem, & alia quædam gratis edebant. μυσίλη verò vocatur panis excauatus, id est puls, *polenta. N. L. Hæc enim diuersa sunt.* Nam in Theseis *festis omnes pultem, siue polentam* edebant. Sensus verò *huius Aristophanes loci, qui extat in Pluto. pag.* 33. *v.* 19. *Schol. annot.* 10. *Vnde Suidæ correctio* ῥᾳδιουργία, *hic est.* O qui multas ærumnas pertulistis, & nullo conuiuio vnquam excepti fuistis. Nunc verò rem feliciter gessistis. Paruis verò farinis dicit, id est panibus. Cauis enim panibus ius hanrientes, celeriter propter panis inopiam *hausto iure* satiebantur. Hæc autem vox, μυσίλη scilicet, deducta est à nomine μάσησις. i. manducatio. *Ergo quasi* μασίλη *dicta.* μασάομαι μαστῶμαι. *manduco, comedo. Vide Lexica.* Vel propter obsoniorum co-piam, exiguum panem, *parum panis* edebant. Vel luxi *culinario* vacantes, *& operam strenuam nauantes*, hoc satiabantur.

Μεμυστιλημβροι. δειπνημβροι. ζωμὸν ἀφυσάμβροι ἄρτοις κοίλοις, καὶ μυσήϊα μιμεμβροις. ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα τοῖς μυσηΐοις. οἷον μυσίλιόν τι ὄν. εἰ ζαίτη ἡ τῆ ἑορτῆ, πάντες ἐφοῖτα ἥδιον καὶ τὴν ἀθήναν, καὶ ἄλλα πιὰ μυσίλη ἢ καλεῖται κοῖλος ἄρτος. ἤγοντο ἀθήνα. εἰ γὰρ τοῖς θησείοις ἀθήναν ἥδιον. ὁ δὲ νοῦς. ὦ πολλὰ ταλαπωρήσαντες, καὶ εἰς οὐδὲν ἐσιαθέντες. νυὸ δὲ δυτυχήσαντες. ὀλυγίστοις δὲ ἀλφίτοις λέγει. ἤγοντο ἄρτοις. τοῖς κοίλοις γὰρ ἄρτοις ζαὶ ζωμὸς ἀφύσαμβροι, ταχέως ἐπορίνοντο δὲ ἐνδεῖαι ἄρτου. πιπόη δὲ ἡ λέξις, λέγω δὲ ἡ μυσίλη, ἀπὸ τοῦ μάσσειν. ἢ ὅλη τὸ πλῆθος τῶν ὄψων ὀλίγον ἄρτον ἥδιον. ἢ τοὺς ζωμοῦ σχολάζοντας, ἐκεῖθεν τούτου ἀπορέννυντο. E F

N O T Æ.

Μεμυστιλημβροι.] Sic apud Aristophanem in Pluto. pag. 33. v. 19. & pag. 34. v. 1. scribitur, vt hic scribendum.

Ὦ πολλὰ θυσίας μεμυστιλημβροι
Γίγαντες ἀδίκως, ἐν ὀλιγίστοις ἀλφίτοις. &c.

Schol. annot. 10. μεμυστιλημβροι. ἤγοντο δειπνημβροι. ζωμὸν ἀφυσάμβροι ἄρτοις κοίλοις, καὶ μυσήϊα ἰμιτάμβροι. ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα τοῖς μυσηΐοις. [μυσεῖον ἡ ἑορτὴ,] εἴτι μυσίλιόν τι ὄν. &c. Illic docetur quid sit μυσίλη, & quid μυσίλλειν, & μυσιλλᾶσθαι. &c. Apud Eustathium legitur & μισύλη, & μυσίλη, & μισύλλειν, & μισυλλᾶσθαι, & μυσίλλειν, & μυσιλλᾶσθαι & alibi,

A & alibi per simplex λ scribitur hoc verbum, vt hic videmus. Quamobrem hæc scripturæ varietas est obseruanda. μυστὸν autem, idem quod μυστύλιον, panis cauus ad aliquid hauriendum, ac forbendum. Hunc diminutiuum μυστύλιον, τὸ. vnde pluralis ille datiuus τοῖς μυστύλιοις, i. frustulis excauati panis. Vel, parus panibus cauis ad ius hauriendum paratis. μυστὸν verò dictum, quod sit quasi μυστόν τι, quod deductum à nomine τὸ μύστον, quod idem est, ac μύστρον. Hæc verò, μύσσω, & ἰμάσσω, & ἰμᾶσθαι (vnde participium ἰμώμενος) idem significant, ac ἀνέσχω, ἀντλῶ, ἀρύω, ἀραιρῶ, & καφύσσειν. Haurire. In altum trahere, attrahere, exhaurire, absorbere, euacuare, absumere.

Μέμφις. ὄνομα κύριον, καὶ κλίνεται μέμφεως. ἡ δοτικὴ τῆ μέμφει, ὀξυτόνως, ἡ μέμφις ἄπις θεὸς αἰγύπτιος. τὸν αἰγύπτιοι πυθωνα καλοῦσι. καὶ ἱερὸς λευκὸς ὁ βοῦς τῆς σελήνης, ὥσπερ ὁ μέμφις, τῆ ἡλίῳ.

B Μεμφίτης. ὁ ἀπὸ τῆς μέμφεως.

Μεμφαλή μέμψις.

Μεμψιβολεῖν μεμφεσθαι.

Μεμψιμοιρος. φιλεγκλήμων.

Μέμφις. Memphis. Nomen proprium, & declinatur in genitiuo, Μέμφεως. Et datiuus τῷ Μέμφει. Vulfius, Menuphis. Et fœmineum ἡ Μέμφις. Memphis, Apis, bos, AEgypti Deus. Hunc AEgyptij colunt vt Lunam. Hic autem bos erat Lunæ sacer, vt Memphis, vel, vt alij, Menuphis, Solis. L. πυθῶν ὁ Σιλβίλιος.

Μεμφίτης. Memphites. Ex vrbe Memphide, siue Memphi.

Μεμφαλή. Accusatio. Conquestio. Querimonia. Querela.

Μεμφιβολεῖν. Conqueri.

Μεμψίμοιρος. Querulus. Ita propriè vocatur ille, qui de sua portione conqueritur, quasi cæteris sit deterior. Criminandi studiosus.

C Μένανδρος ἀθηναῖος. κωμικὸς ἀρχαῖος. καὶ μένανδρος ἕτερος ἀθηναῖος διοπείθους, ἢ ἡγησίστρατος. οὗτος ἦν πολὺ φῆμα πᾶσιν ὁ λόγος. κωμικὸς τῆς νέας κωμῳδίας ἐραβὸς τὰς ὄψεις. ὀξὺς δὲ τὴν νοῦν καὶ πρὸς γυναῖκας ἐκμανέστατος. γέγραφε κωμῳδίας ρή. καὶ ἐπιστολὰς πρὸς πτολεμαῖον τὸν βασιλέα. καὶ λόγους ἐτέρους πλείστους καταλογάδην.

Μένανδρος λαοδικεὺς, τῆς συρίας λύκῳ τῷ ποταμῷ σοφιστής. ἔγραψεν ὑπόμνημα εἰς τὸν ἑρμογένους τέχνην. καὶ μινουκιανοῦ προγυμνάσματα καὶ ἄλλα.

D Μένανδρος πρωτέκτωρ. ἱστορικός. οὗ λέγει πρὸς ἑαυτόν. ἐμοὶ πατὴρ εὐφράτας, ἐκ βυζαντίου ὁρμώμενος ἦν. οὗτος δὲ οὐκ ἔπεισε τῆς τῶν λόγων μετειλήφει παιδείας. ἡρόδοτος μὲν οὖν μοι ἐμόγνιος δ' ἦν μοι τῆς πρὸς πατέρα διατριβούσης παιδείας, εἶτα ἀφυίστατο τῆς περὶ ταῦτα σπουδῆς. ἀλλ' ἐγὼ γε. οὔτε χρῆναι ᾠόμην, μὴ τοῖς νόμοις ἐμμεῖναι, & εἰς τέλος ἱκέσθαι τῆ πόνῳ. καὶ δὴ καὶ ἐγὼ οὐ. μοι ἐπῆρχε δύναμις. ἔπεσε δ' ἐν ἐρεσμίᾳ τῆ ἐπαγγελίᾳ & ὀπτανδύματος. οὐ γὰρ μοι θυμὸς ἦν ἀγωνίζεσθαι δίκης, οὔτε μὴν ἐν τῇ βασιλείῳ στρατιάζειν, καὶ δυνάσται λόγων τοὺς τῇ ἐντυγχάνοντας οἰκειοῦσθαι φροντίδος. καὶ τὰ σπουδαῖα ζημιοῦσθαι παρεὶς, καὶ τὰ χείριστα ἑλόμενος, κεχηνὼς περιῄειν. καὶ μοι κατάθυμοι ἦσαν οἱ τῶν θρύβοι τῶν χρωμάτων, καὶ οἱ ἁμιλλητῆριοι τῶν ἵππων ἀγῶνες. ἔτι γε μὴν καὶ ἡ παντόμιμος ὄρχησις. οὐ μὴν, ἀλλὰ, & παλαίστρας ἐπεσκεπτόμην. καὶ ἐς τοσοῦτον ἐξώκειλα ἀφροσύνης, ὡς καὶ τὴν φαινόλην ἀπεδυσάμην. καίτοι δυσὶν ἢ τρισὶν ἔτεσι & τὸ στενωπὸς, καὶ ἄλλο οὐ, τὴς βίου ἀγλαΐσματα. ἐπεὶ δὲ μαυρίκιος τὸ βασίλειον διεδύσατο κράτος, τῆτο μὲν ἀρομηθίσατο ἔχων ἐς τοὺς ὑπηκόους, τοῦτο δὲ καὶ μουσῶν ἐρασὴς, ποιημάτων τε, καὶ ἱστορίας ἤδιστα ἐπᾴων, ὡς καὶ τὸ πολὺ & νυκ-

Μένανδρος. Menander Athenensis, Comicus antiquus. Et Menander alius Athenensis, Diopithis, & Hegesistrates F. De quo multus est apud omnes rumor. *Apud omnes celebris.* Neque Comœdiæ poeta, strabis quidem oculis *præditus*: sed acutum ingenium *habens*, & insanus mulierum amator. Scripsit comœdias 108. & epistolas ad Ptolemæum Regem, & alias plurimas orationes prosâ.

Μένανδρος. Menander Laodicensis, *natus in vrbe Laodicea*, quæ est ad Lycum fluuium. Sophista. Scripsit commentarios in Hermogenis artem, & Minuciani progymnasmata, & alia.

Μένανδρος. Menander Protector, Historicus, qui de se ipso scribit, Mihi pater Euphratas erat, ex Byzantio profectus, *oriundus ex Byzantio*. Hic autem eloquentiæ, & eruditionis minimè particeps erat. *Nec doctus, nec eloquens erat.* Herodotus verò mihi frater-germanus *erat*. *Hic* verò Legum doctrina degustata, statim ab harum studio recessit. Ego verò & leges minimè negligendas esse, & ad finem laborū perueniendum esse existimaui, & pro viribus *ad eum* perueni. Minimè tamen huius studij professione sum vsus. Haud enim mihi cordi fuit iudiciis certare, *causas in foro agere*, vel regiam porticum frequentare, & eloquentiæ facultate curas aliorum, in quos inciderem, *vel, quibuscum versarer, & colloquerer, in me transferre*, & studia mihi conciliare. Quare præteritis *rebus seriis, & optimis studiis neglectis*, amplexus pessima, hianti ore circumibam. Et mihi grati fuerunt strepitus colorum, *Vulf. ἀρμάτων ἐντυπωσις. Al. P. ἐχνιάτων*, *idem*, & equorum certamina, & equestres decursiones, quæ certandi causa fiebant, quin etiam præterea pantomimorum saltatio. Præterea verò & palæstras frequentaui, in quibus nudus, exutis vestibus me frequenter exercui. Et eò amentiæ progressus sum, vt & penulam, & cum ipsa vestem etiam illi proximam exuerem, & aliud omne decus, *& ornamentum*, quod facit ad vitam. Post quàm verò Mauricius imperatoriam potestatem suscepit, partim quidem de populis suo imperio subiectis maximè solicitus, partim verò Musarum amator, & poematum, ac historiarum auidus auditor, vt qui &

magnam noctis partem in huiusmodi studia consumeret, atque hinc progrederetur, & homines ad haec studia incitaret, & pecuniis hebetiora ingenia acueret, tunc ego perlibenter oberrabam, & vagabar, & iniquo ferebam animo, mecum ipse reputans, me non habere res necessarias. Quia non oportebat, nec decebat me frustrà circumire, oberrare, vagari. Quare, ne perpetuò frustrà vagarer animum appuli ad hanc historiam, eiúsque conscriptionem sum auspicatus ab obitu Agathiae. *L.* ἐπεὶ δ' οὖν μὲ δέησε αὐτὸς.

τὰς μέρος καταναλίσκειν ἐφ' ἑαυτὰς τοιαύτας φροντίδας, καὶ παρορμᾶν ἐπιτηδεῖον, καὶ ὀξυώτερον τοῖς χρήμασι τοὺς ἀμβλυτέρους τὸν λογισμὸν, ἀγαπητῶς ἂν τοῦ τότε ἔχοντος ἀλύων, καὶ δυσανασχετῶν, τοῦ μὲ τὰ δέοντα ἔχειν αἰσθανόμενος, καὶ, ὡς οὐκ ἂν χρεὼν αἰσχυνόμενος. ὥστ' αὖ οὐκ ἐμὲ δέπαντὸς κεκωλυκέναι, ὡμιλῆσθαι τὸν συγγραφὴν ἄρξασθαι μὴ ἀσκόπως καὶ ἀλογίστως, καὶ τῆς ἱστορίας ποιήσασθαι τὴν ἀρχήν.

A

Μέ-δα. Menda, vrbs ab Eretriensibus condita, *et* colonis eò deductis.

Μενδαῖος. Mendæus. Ex vrbe Menda.

Μένδη. Mende. Vrbs vna de Pellenæis.

Μένδιος. Menden. AEgyptij sic vocant Pana, vt caprino-vultu-præditum, quod etiam suâ linguâ sic hircum vocent, eúmque colunt, ne *capras, aut* hircos ampliùs edant. Hoc enim animal *est* salax, *& pronum in coitum.* Fuit autem & Mendesij templum apud AEgyptios, in quo & simulachrum erat caprinis-pedibus-præditum, quod habebat intentum pudendum.

Μένδης. Μένδητος, ὁ πρὸς τῇ θαλάσσῃ ποταμός.

Μένδητος, ἀπὸ ἑρεσσίων ᾠκισμένη.

B

Μενδαῖος ὁ ἀπὸ τῆς μένδης.

Μένδη. πόλις μία τῆς κάτω πελλήνης.

Μένδιος. οὕτω καλοῦσι τὸν πᾶνα αἰγύπτιοι ὡς τραγοπρόσωπον. τῷ καὶ τὸ τράγον τῇ αὐτῇ διαλέκτῳ οὕτω καλεῖν. καὶ τιμῶσιν αὐτὸν ὡς αἰδοιόμορφον τῇ γονίμῳ δυνάμει. καὶ τιμῶσιν αὐτὸν ὡς ἔτι μὴ ἐθέλοντα τράγους. ἐχυτικὸν γὰρ τὸ ζῶον. ἦν δὲ καὶ ἱερὸν τὸ μενδησίου παρ' αἰγυπτίοις. ἐν ᾧ καὶ ἄγαλμα τραγοσκελὲς ἦν, ἑρθὸν ἔχον τὸ αἰδοῖον.

C

Μενδήσιον κέρας. τὸ τοῦ νείλου στόμα.

Μένια κτείνων. μεγάλα δυνάμενος.

Μενεδαΐτης ἵππος, ὁ πολεμιστήριος.

Σῶμα τόδε φθιμένου ἡρωδάμου εἵσατο δᾶμις

Ἵππου, ἐπεὶ κέρτος τοῦδε διαφοινὸν ἄρης

Τύφε.

Μενεδαΐος, καὶ κατὰ τροπὴν ὠμεδαΐος.

D

Μενέδημος.

Μενεαρέμω. σπουδάζειν.

Μενεθεύς. ὄνομα κύριον. καὶ ὠμεθεύς.

Μενεκλείδης.

Μενεκράτης. κωμικός. δράματα αὐτοῦ. μανίκτωρ, ἢ ἑρμιονεύς.

Μενεκράτης. συρακούσιος ἰατρός. οὗτος ἦ, μισθὸν μὲν οὐδένα ἐνομίζετο τῆς θεραπείας. ἐθεράπευσε γὰρ τυφλοὺς ἱεροῦ νόσου. δούλους δὲ αὐτοῦ ὁμολογεῖν τοὺς θεραπευομένους, ἀσπίτας. & διὰ ἑαυτὸν ἐκάλει. θεοὺς δὲ τοὺς ἰαθέντας ὑπ' αὐτοῦ. τιθεὶς ἑκάστῳ ἐπωνυμίαν. τῷ μὲν ἑρμῆ. τῷ δὲ ἀπόλλωνος.

E

Μενέλαος. δημοσθένης ἐν φιλιππικοῖς, ἀδελφὸς φιλίππου ὁμοπάτριος.

Μενέλαος. αἰγαῖος ἐποποιός. ἔγραψε θηβαΐδα ἐν βιβλίοις ιβ. καὶ ἄλλα.

F

Μενοῦ θεοί, *Aristoph. Anthia. pag.* 428. *v.* 28. Patientes *sunt* Dij. Et *si ille, qui victimam Deo vouit, eam ipsi* non reddat, *neque persoluat, tunc* coitum. *i. coitus Veneri precium exigimus.* Μενοῦ, pro ἐνέγκαμεν. *i.* tolerantes-malorum, nec statim vlciscentes *hominum mala, flagitia, scelera peccata.* Constantes, & firmi, & qui non facilè decipiuntur. Μενοῦς verò *dicitur* in res-venereas intemperans-procliuitas. Vide tamen ne fortè

A τὸ μᾶλλον τοῦ ἡμικαίτερον ὄζειν ἢ ἀπληστία. ἢ αἰσχροκέρδεια.

ne fortè generalius sit insatiabilis libido, *vel* turpis quæstus.

N O T Æ.

Μεστὸν δυεῖ.] Aristoph. in Auibus. pag. 428. v. 28. Sic habet scriptum,

Μεστὸν δυεῖ. καὶ μὴ *πεδιδῷ, μισητόν. *pro, ἀποδιδῷ.

Consule Schol. annot. 11. & nostras notas in hunc versum.

Μενεχάρμης. ὁ ὑπομονητικὸς ἐν μάχαις.

Μενεχάρμης. Tolerans-in-præliis. Qui-constanter-in-pugnis-manet. Bellicosus.

Μένεχμος. ὄνομα κύριον.

Μενεχμος. Menechmus. Nomen proprium.

B Μενξίτιον. ὄνομα τόπου.

Μενξίτιον. Menxitium. Nomen loci.

Μενθῆρες. αἱ φροντίδες.

Μενθῆρες. Curæ. Solicitudines. *q. d.* μινιθῆρες, *quia corporis, animique vires, & nervos venantur, & depascunt.*

Μένιππος. ὁ κυνικός. ἔστι τὸ πρῶ φαύς.

Μένιππος. Menippus, Cynicus. Est in voce φαύς.

Μένιππος. κωμικός. οὗ δραματίων αὐτά ἐστι, κέρκωπες, καὶ ἄλλα.

Μένιππος. Menippus, Comicus. Eius fabulæ sunt Cercopes, & aliæ.

Μενοεικής. ὁ αὐτάρκης. καὶ μθυοεικέα.

Μενοεικής. *Animo-cedens. Animo-conueniens. Animo-gratus.* Qui suis-bonis-est-contentus. Et μθυοεικέα δῶρα, *apud Hom. vt ait Eustath. 1176. 29. ἃς τὸ μθῦς πνὶ εἶκει. Dona, quibus alicuius animus cedit, & placatur. Nã, vt canit ille, Munera, crede mihi, placant hominesque, Deósque, Placatur donis Iuppiter ipse datis. Et* μθυοεικὲς βρῶμα, *cibus, qui corporis vnicuique alendis sufficit. &c.*

C Μένος. δυνάμις. ὁρμή. διαφέρει δὲ τὸ μένος, τοῦ θάρσους. τὸ μὲν γὰρ μένος, ὄζει τοῦ σώματος. τὸ δὲ θάρσος, τοῦ ψυχῆς.

Μένος. Robur. Vis. Vires. Impetus. Differt autem μένος à nomine θάρσος τό. Audacia. Fiducia. Nam μένος quidem. i. robur, est corporis, θάρσος verò. i. audacia, est animi.

Μενοῦν γε. ἐκ συνδέσμων τριῶν, τοῦ ἀληθῶς. μᾶλλον μὲν οὖν.

Μενοῦνγε. *Vocabulum est compositum* ex tribus coniunctionibus, μὲν οὖν γέ. *Significat autem id*, quod *est* verum. Reuera. Profectò. Et μᾶλλον μὲν οὖν. Imò verò potiùs.

Μένω. ἡμικῶ. ἢ δὲ Ὀλυμπιὰς ὅτι τῷ ἑαυτῆς ἤθει λογισμῷ.

Μένω. Maneo. Permaneo. *Ponitur interdum cum praepositione* ἐπὶ, *&* genitiuo. vt, Olympias verò in suis cogitationibus, *& consiliis*, permanebat.

D Μένων ἀθηναῖος. οὗτος ἦν λίαν ἐπιθυμῶν πλείστα χρυσᾶ. ἐπιθυμῶν δὲ ἄρχειν, ὅπως πλείω λαμβάνοι. ἐπιθυμῶν δὲ τιμᾶσθαι, ἵνα πλείω κερδαίνοι. φίλος τε ἐβούλετο εἶναι τοῖς μέγιστον δυναμένοις. ἵν' ἀδικῶν μὴ δίκην δίκην. ὅτι τὸ δὲ κατεργάζεσθαι ὧν ἐπιθυμοίη, σκεπτόμενος πάντα ὁδὸν ᾤετο εἶναι ἐξαπατᾶν, καὶ ἐπιορκεῖντα, καὶ ψεύδεσθαι, καὶ ἐξαπατᾶν. τὸ δὲ ἀπλοῦν τε, καὶ ἀληθὲς ἀνόμιζε αὐτῷ ἀλίθιον εἶναι. τῶν δὲ φανερῶς μὲν οὐδένα. ὅτῳ δὲ φαίη φίλος εἶναι, τούτῳ, ἔνδηλος ἐγίνετο ἐπιβουλεύων. καὶ πολεμίων μὲν οὐδένος κατεγέλα. τῶν δὲ σφόδρα πάντων ὡς καταγελῶν ἀεὶ διελέγετο. καὶ τοῖς μὲν τῶν πολεμίων κτήμασιν οὐκ ἐπεβούλευε. χαλεπὸν γὰρ ᾤετο εἶναι τὰ τῶν φυλαττομένων λαμβάνειν. ἀλλὰ τὰ τῶν φίλων μόνος ᾤετο εἰδέναι ὅτι ῥᾴδιον ἀφύλακτα λαμβάνειν. καὶ ὅσους μὲν αἰσθάνοιτο ἐπιόρκους, καὶ ἀδίκους, καὶ ὡς δυ ὡπλισμένους, ἐφοβεῖτο. τοῖς δ' ὁσίοις, καὶ ἀληθέσιν ἀσκεῦσιν, ὡς ἀνάνδροις ἐπειρᾶτο χρῆσθαι. ὥσπερ δέ τις ἀγαλλεῖ ὅτι θεοσεβείᾳ, καὶ δικαιότητι, οὕτω μένων ἠγαλλετο τῷ ὡς ἀπατᾶν δυνάσθαι. τῷ πλάσαι ψευδῆ. τῷ φίλους διαβαλλᾶν, ἃ δὲ μὴ πανοῦργον, ἀπαίδευτον ἐνόμιζεν εἶναι. καὶ παροῦς μὲν ἐπιχείρει θεραπεύειν, διαβάλλων φιλίας, τοὺς θεραπεύοντας τούτῳ ᾤετο δεῖν κτήσασθαι. τὸ δὲ

Μένων ἀθηναῖος. Menon Athenienſis. Hic manifestè diuitias vehementer appetebat, & magistratus affectabat, vt plura acciperet. Et honorari cupiebat, vt maiorem quæstum faceret, & maxima potentia præditis amicus esse volebat, *ac potentissimorum amicitias ambibat*, ne suorum facinorum daret pœnas. Eorum verò, quæ cuperet, conficiendorum viam compendiosissimam, *& expeditissimam* esse putabat, ipsam peierandi, mentiendi, fallendique rationem. *i. ipsa periuria, mendacia, & fallacias, atque frandes.* Simplicitatem verò, *candorem*, & veritatem sibi stulticiam esse ducebat. Constabat autem ab eo neminem amari, cui verò se amicum esse dicebat, huic ipsum insidiari manifestè constabat. Et hostem quidem nullum deridebat: sed quasi suos familiares omnes derideret, ita perpetuò loquebatur. Et hostium quidem possessionibus, *bonis* non insidiabatur (Difficile enim esse putabat eorum bona capere, qui ea custodirent, & sibi cauerent) sed res amicorum tantùm putabat se scire facillimè surripi posse. Et quos periuros, & iniustos esse norat, eos etiam vt bene armatos metuebat. Viris verò piis, & veritatis amantibus, vt ignauis vti conabatur. Vt autem alius pietate, & iustitia gloriatur, ita Menon facultate fallendi, commentis mendaciorum, & amicorum derisione gloriabatur. Hominem verò non callidum, & versutum, rudem, & in doctum esse iudicabat. Et apud quos primas obtinere, *primóque loco esse* conabatur, amicitiam, *& amicos* criminando, *vel, calumnia* onerando, hos primos hoc *modo* putabat esse parandos.

Vt autem milites obtemperantes redderet, iniuriarum ſocietate *hoc efficere* moliebatur. Coli verò, & obſeruari ſe volebat, oſtentans ſe & maximè poſſe, & velle iniuriam-facere. Quoties verò quis ab ipſo defeciſſet, in beneficij loco recenſebat, quòd eius familiaritate vſus, ipſum non petidiſſet. *L.* ἀφίσατο. *vel Æolicè dictum* ἀφίσαστο.

Μειτίδης. Mentidius. Nomen proprium.

Μέντωρ. Μέντορος. ὁ. Mentor, Mentoris. Nomen proprium.

Μέντοι. Tamen. τὸ ῆ σωὶ, σωὶ τῷ σοὶ. i. præpoſitio σωὶ, cum pronomine σοὶ, cum te, pro, tecum, apud nullos Græcos *reperitur, niſi apud poetas, vt apud Homerum Iliad.* 1. *pag.* 344. *v.* 23. Ἀλλ' Ὀδυσῆϊ, σωὶ σοί τε, Φ ἄλκιμον βασιλεῦσιν.

Μενοικεύς. Menœceus. *Nomen proprium viri.*

Μενοινή. Vis, & acies animi. Alacritas. Cupiditas. Impetus-animi.

Μενοινῶδης. *Poet. à* μενοινάω. μενεαίνω *deductum, addita ſyllaba* ώδης. Qui fertur-impetu-animi. Vehementer-cupiens.

Μενοίτης. Menœtius. Nomen proprium.

Μεραρχία. Merarchiæ, duæ Chiliarchiæ, virorum 2048. Quidam etiam *hoc* vocant Telos. Et ipſum *horum ordinum* ducem *appellant* Menarcham, & Telarcham. *L.* Τελάρχης.

Μεριδαρχίαι. Meridarchias. *Ita vocant partium, ordinúmque militarium præturas. Idem autem videtur* μεραρχία, *&* μεριδαρχία. *Illud à* μέρος, τὸ *pars. Hoc, à* μερὶς. ἡ *particula, portio, pars.* ἀρχὴ, *utrique commune.*

Μεριάς. Per decarchias. Per decurias.

Μερίζω. Accuſatiuo. Partior. Diuido.

Μερὶς. *Particula. Portiuncula. Portio. Pars.* Hæreditas.

Μερὶς, ἡ πνίξ. Portio, non ſuffocatio. Cùm potentiores victum infirmiorum raperent, & propterea *infirmiores à potentioribus* ſuffocarentur, quia *parentes, vel cognati, vel amici* ipſis opem ferre, *&* potentiorum iniuriã, *atque vim ab ipſis prohibere* non poterãt, excogitata-eſt partitio. Quare quiuis æqualem portionem accipiens acclamabat. Portio, non ſuffocatio. Vel ita ſcribe. Μερὶς ἡ πνίγη. Portio non ſuffocat, *ſtrangulat, ſingultat, necat.* Quum igitur potentes *victũ infirmiorum* rapiebant, erat ſuffocatio. Quum verò excogitata eſt partitio, *tunc* omnes dicebant, Portio, non ſuffocatio. *Er. ad. Chil.* 3. *Cent.* 6. *col.* 738. *ad.* 22. *Partitio, non præfocatio.*

Μερίτης. Particeps. Polybius. Cùm autem multa corpora, *multos captiuos*, & pecudes vndique-abegiſſent, nullius horum, quæ capta-fuerant, *quenquam* participem fecerunt.

Μερίτης. Alicuius rei particeps. Polybius. Cuſtos autem ſtatim aperit, ſperans ad ſe quoque aliquid illius egregiæ-prædæ peruenturum, quòd rerum importatarum particeps ſemper fieret.

Μερκεδόνιον. Mercedinum. Quidam locus.

Μερμαίρω. Curo. Vel iraſcor.

Μέρμερα. Res curâ dignæ. Res difficiles, graues, arduæ, moleſtæ.

Μερμηρίζω. Meditor, Cogito. Sum ſolicitus.

Μερμηρος. Mermeroes. Nomen proprium. vt, *Ait* Mermeroen nobis ſignificaſſe, regionem illam non eſſe memoratu-dignam, neque tanti faciendam, vt pro ea paranda pugnes, neque expeditione regia dignam: ſed vnam eſſe de gentibus circum Caucaſum habitantibus. *L.* ἐκστρατείας.

στειδομένους τρατιώτας παρέχεσθαι, ἐκ ᾧ συμβαίνειν αὐτοῖς ἐμηχανᾶτο. τιμᾶσθαι ἦ, Φ θεραπεύεσθαι ἀξίου, ὅτι δύναιτο πλεῖστα δικαίπτο, καὶ ἐθέλοι ἂν ἀδικεῖν. ἁρπαγὰς δὲ κατέλειπε, ὅτι τις αὐτὸ ἀφίσαιτο, ὅτι χρήσιμος αὐτῷ, οὐκ ἀπόλεσεν αὐτόν.

Μειτίδης. ὄνομα κύριον.

Μέντορος. ὄνομα κύριον.

Μέντοι. ὅμως. τὸ δὲ συμπᾶσα, παρὰ οὐδὲν τῷ ἐλλείπειν.

Μενοικεύς.

Μενοινή. ὁρμή.

Μενοινώδης.

Μενοίτιος. ὄνομα κύριον.

Μεραρχίαι. αἱ δύο χιλιαρχίαι, αἱ δεκάδες βμή. οἱ ἦ, καὶ τέλος ὀνομάζουσι τὸν ἡγούμενον μεμψίχην, ἢ τελιτάρχην.

Μεριδαρχίας.

Μερίτιας. κατ' ἐνιαυτούς.

Μερίζω. αἰτιατικὴ.

Μερὶς. ἡ κληρονομία.

Μερὶς ἡ πνίξ. τῷ δυνατωτέρων ἁρπαζόντων τὰς τροφὰς τῷ ἀδυνατίσειν, καὶ διὰ τοῦτο σκεύων πτωχομένων, ἐπὶ ἀρὰ βοηθεῖν αὐτοῖς οὐκ ἠδύναντο, ἐπινοήθη ὁ διαμερισμός. Ἕκαστος ἑκάστῳ τὸ ἴσον λαμβάνων, ἐπεφώνει μερὶς, οὐ πνίγη. ὅτ' οὖν οἱ δυνατοὶ ἥρπαζον, ἦν πνίξ. ὅτε δὲ ἐπινοήθη ὁ μερισμὸς, ἔλεγον οἱ πάντες μερὶς, οὐ πνίξ.

Μερίτης. συμμερισὴς, πολύβιος. καὶ πολλὰ ἐλαμβανόμενα σώματα, καὶ θρέμματα, τούτων οὐδενὸς μερίτην ἐποιήσαντο τῷ ἁλόντων.

Μερίτης. ὁ τῶν πραγμάτων μεταλαγχάνων. πολύβιος. ὁ δὲ φύλαξ εὐθὺς ἀνοίγει, ἐλπίζων καὶ πρὸς αὐτόν τι διατείνειν τῶν διαρπαγῶν, διὰ τὸ μερίτην αὐτὸν ἀεὶ γίνεσθαι τῶν εἰσφερομένων.

Μερκεδόνιον τόπος τις.

Μερμαίρω. φροντίζω. ἢ χολᾶ.

Μέρμερα. μέριμνα. ἄξια. χαλεπά.

Μερμερίζω. μεριμνῶ.

Μερμηρος. ὄνομα κύριον. τὸν μερμερίζειν ἡμῖν σημαίνει, ὡς οὐκ ἔστιν ἀξιόλογος ἡ χώρα, οὐδὲ ἐκείνου ἕνεκα, οὐδὲ βασιλικῆς ἔργον ἐκστρατᾶς, ἀλλ' ἐν ὑπάρχει τῷ ἐθνῶν τῷ περὶ τὸν καύκασον.

A Μέρμις. τὸ σχοινίον.

Μερόη. νῆσος κ᾽ τὸν ὠκεανόν. εἰ κ᾽ πλοτέρα μερόης τὸν ἴχνος ἐρείσῃς.

Μερόλαος. ὄνομα κύριον.

Μέροψ, κ᾽ μέροπες, οἱ αὖθις φασοι. ἀπὸ τῦ μεμερισμένως ἔχει τὴν ὄπα, ἤγουν τὴν φωνήν.

Μερόπη. ὄνομα κύριον. καὶ μεροπὶς, ἡ κῶς νῆσος.

Μέσαβον. τὸ μέσον τ᾽ βοῶν ξύλον.

B

Μεσάγκυλος.

Μέρμις μέρμιθ-ος. ὁ. Funis. Funiculus.

Μερόη. Meroe. Insula in Oceano. vt, Etiam si vltra Meroen tuum vestigium fixeris.

Μερόλαος. Merolaus Nomen proprium.

Μέροψ. Homo. Et μέροπες. Homines. Sic dicti, quòd habeant μεμερισμένως ὄπα, diuisam, distinctámque vocem.

Μέροπη. Merope. Nomen proprium. Et Meropis, Cos insula.

Μέσβον. Medium boum lignum. *Lignum inter bones iunctos medium. Iugi crena, vbi cernices boum leriè colligantur.*

Μεσάγκυλος. *Epithetum teli, quod est amentatum. vt,* μεσάγκυλα δόρατα. *Amentata hasta. i. amentis, hoc est loris in medio ligata, ad acriùs iaculandum, & feriendum. Et interdum substantiuè ponitur, vel subaudiatur nomen substantiuum. Euripides Andromacha. pag. 547. ver. 1133.* Ὀϊστοὶ, μεσάγκυλ᾽, ἰκανοί τ᾽ ἀμφίβολοι. *Sagittæ, amentatæ iacula, solutáque missilia. Eustath. docet* μεσάγκυλον *esse teli, siue iaculi genus, quod neutro genere profert. Vide pag. 344. 14. Item* ἀγκύλη.

Μεσαπίων. ἄρτος. ὁλωμός. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα τυράννου. μεσαπίωνα. πρόξενος Ἀθηναίοις φησὶ ποιῆσαι πόλεμον.

C Μεσάτμιον. τῷ κανόνι, τῷ μέσῳ καλάμῳ ἱστοῦ.

Μεσαύλιον. κυρίως μὲν, ἡ μέση θύρα. κεῖται δὲ καὶ ἐπὶ τῦ μεσαύλιον, ἢ μεσαύλιος, ὁ μέσος τόπος τ᾽ αὐλῆς.

Μεσαιπόλιος. ὠμογέρων. μιξοπόλιος.

Μεσάτμιον. Regula. Medio telæ calamo, *siue ligno rotundo: sed longo, ex ea quod tela volumtur à texioribus. Vide ἰχὶς in nostro Dor. Lex. Telæ ingum Latini vocant, Itali, Subio, à subeundo tela onere.*

Μεσαύλιον. Propriè quidem ipsa media ianua *sic vocatur.* Ponitur etiam pro μέσαυλον. *Sic enim legendum videtur.* Medium inter duas aulas spatium. Vel μεσαύλιος. Medius aulæ locus.

Μεσαιπόλιος. Ad-mediam-caniciem-progressus. Semicanus. *Is, de quo dicit poeta, vt Virgil. de Charonte. AEn. lib. 6. pag. 213. ver. 24. Si pro Deo, poenas, viro,* Iam senior: sed cruda viro, viridísque senectus. Quimixtam-caniciem habet. Mixtos-canos habens.

D Μεσαίτατος. ὁ μέσος. καὶ μεσαίτατον, τὸ ὑψηλόν.

Μεσεγγύημα. μεσεγγύημά ἐστιν, ὅταν οἱ συμπιθόμενοι πρὸς ἀλλήλους δεῖ πραγμάτων, οὐ κ᾽ ἔσται, οὐδὲ δικαίως ἔσεσθαι μελλόντων, ἢ δεῖ τῦ, ἐξ ὧν τις βλάβη γένοιτο τῇ κοινῇ τ᾽ πόλεως, ὑπὲρ ἧ πραχθῆναι κ᾽ τὰς συνθήκας, μισθόν τινα ὁρίσαντες ἔνθα καταθῶνται κοινῇ φίλῳ τὸ ἀργύριον, ὅπως αὖ ἀμφοτέροις τοῖς μέρεσι δικῇ, εἰ ἄρα ἐκπραξάμενοι τὰ συγχωρηθέντα βεβαιώσωσι.

Μεσαίτατος. Maximè-medius. Medius. Et μεσαίτατον. Altum. Excelsum. *Q. d. Quod est in medio terra, cælíque spatio.*

Μεσεγγύημα. *Sic vocatur sponsionis-interpositio, & fideiussio, & pecunia apud aliquem sequestrem deposita, quod fit,* quum illi, qui inter-se pacta-fecerunt de rebus, quæ nec secundum *laudatam* rationem, nec iustè, *nec ipsa* sunt futuræ, vel de *rebus* illis, vnde damnum aliquod ad Rempub. est redundaturum, *quum, inquam, de talibus rebus homines inter se pacti,* vt fiant secundùm pacta, mercede aliquâ constitutâ, pecuniam apud communem amicum deponunt, prout vtrique parti visum-fuerit, eam exacturi, si prima-pacta confirmarint.

E

NOTAE.

ἢ ἄρα ἐκπραξάμενα.] Fortasse locus ita legendus, τῦτο ἐκπραξάμενοι ἄρα, ἢ τὰ συγχ. &c.

Μεσεγγύημα. τὸ ὁμολογηθὲν ἀργύριον παρ᾽ αἱρεῖ μέσῳ γινομένῳ ἐγγυητῇ τῆς δοτοθέσεως. ἢ μεσεγγυήσασθαι, τὸ ποιῆσαι τῦτο λέγεται.

Μέσερ. ἡ Αἴγυπτος. καὶ ἔστιν ἐν τῷ μισεριῶ.

F Μεσίγγυος. μεσίτης. ἐγγυητής. μέσος δύο μερῶν.

Μεσεγγυοῦσιν. ἐγγυηταὶ γίνονται. ἢ ἐγγυηταὶ ποιοῦσιν. ὡς καὶ Ἰσοκράτης ἐν τῷ κατὰ σοφιστῶν.

Μεσηνύς. μεταξύ.

Μεσίγγυημα. Pacta pecunia apud *aliquem* virtú medium. *i. apud sequestrem,* restitutionis sponsorem, *deposita.* Et μεσεγγυᾶσθαι dicitur hoc facere. *i. significat, Aliquam pecuniam deponere apud aliquem sequestrem, qui eam partis victrici tradat.*

Μέσερ. Meser. AEgyptus. Est in Μεσερίμ.

Μεσίγγυος. Mediator. Intercessor. Interuentor. Sponsor. Fideiussor. Duarum partium medius. *Qui medius est inter duas partes. Sequester.*

Μεσεγγυοῦσιν. *Vel,* μεσεγγύουσι. Sponsiones, siue fideiussores sunt, vel fiunt. Vt & Isocrates in *oratione* contra Sophistas.

Μεσηνύς. In-medio. Inter. Interim.

Μεσσὶς πηγή. Meſcis fons. Et Μεσσίδος γῆς. Meſcidis terræ.

Μεσήλιξ. Mediam-ætatem-habens. In-ætate-media conſtitutus.

Μεσημβρίζω. Meridio, ſeu meridior. Et μεσημβρινὸς is. meridianus.

Μεσσήνη. Meſſene. Nomen vrbis. Et Meſſenius, qui eſt ex Meſſene.

Μεσιτεύειν. In-medio-ſitum eſſe. *Mediatorem eſſe. Interceſſorem, Interuentorem, Sequeſtrem eſſe. Vel, apud-ſequeſtrem-eſſe. Vel apud ſequeſtrem manere. Vt*, Conſtituerunt autem, vt in Cypro pecuniæ apud-ſequeſtres-eſſent, apud quos ipſis placuiſſet. Δοκοῦσι ἐνδοκιμεῖν.

Μεσίτης. Mediator. Qui medius inter aliquos intercedit, ad pacem faciendam. Pacificator.

Μέσμα. Meſma, Nomen vrbis.

Μεσσόα. Meſſoa. Locus *ita* vocatus.

Μεσοβασιλεύς. Interrex. Poſt Romuli mortem, cùm Romæ interregnum eſſet, annum totum Senatus rerum communium adminiſtrandarum auctoritatem habuit, quinque-dierum principatu illuſtrioribus Senatoribus delato, quos Interreges nominarunt.

Μεσόγαιον Accuſatiuo. *N. L. f.* αἰπαπὴ, *accuſatiuus. Sed & nominatiuus eſſe poteſt, & vocatiuus.* Mediterraneum. Μεσόγειος verò, medius in terra. *Mediterraneus. In medio terra ſpatio ſitus.*

Μεσόδμη. In medio *poſita columna. Columna in medio domus ſpatio collocata, vel inter trabes ſita columna. Vel lacunaria, vt apud Hom. Odyſſ. Υ. pag.* 614 P. *Vel foramen, per quod malus in imam nauis partem immittitur, vt firmetur. Vide Euſtath. in* Μεσόδμη.

Μεσολαβηθείς. Medius captus. Interceptus. Hoc eſt, interea correptus. vt, Filio autem perſuaſit, vt, ſi fortè ipſe fatis interciperetur, bellum Romanis inferret.

Μεσομήδης. Meſomedes, Cretenſis, Lyricus, qui fuit Adriani temporibus. Eius libertus, vel ex præcipuis amicis. Scripſit in Antinoi laudé, qui Adriano erat in delicijs. Et alia diuerſa carmina. Antoninus Syllæ ſepulchrum perueſtigatum, *ac repertum* inſtauravit, & Meſomedi, qui leges citharædicas conſcripſit, cenotaphium excitauit. Huic quidem *hunc honorem detulit*, quòd & citharà canere didiciſſet. Illi verò, quòd eius crudelitatem imitaretur.

Μέσον. Medium. Quod paris, & æqui particeps eſt. Nam in moralibus virtutibus, exceſſus, & defectus, qui ſunt inter ſe contrarij, ſub vitio ſunt, *in vitio ponuntur*. Virtutes verò, quæ ſunt in eorum medio ſitæ, ad aliud genus referuntur. Nam virtuti ſubiiciuntur. Vel quia *virtutibus* illis accidit, vt non ſolùm ſint *eorum* mediæ: ſed etiam extremis vtriſque contrariæ. Nam ex magno, & paruo, quorum illud quidem, in exceſſu, hoc verò, in defectu ſpectatur, id etiam, quod inter eos eſt interiectum, par, & *æquale* ſub eodem genere *continetur*. Eſt igitur propriè medium, quod per extremorum mixtionem eſt tale, & neceſſariò ſub eodem genere eſt, ſub quo ſunt extrema. Virtus verò non ita *dicitur eſſe* vitiorum media. Medium enim æquivocè dicitur. Nam & in circulo centrum dicitur medium. Sed & in terminis *ſyllogiſmi* medius *dicitur*, qui alteri quidem ſubiicitur, de altero verò prædicatur. Vel omnino, qui bis

Μεσπὶς πηγή. καὶ μεσπίδος γῆς. A

Μεσήλιξ. ὁ μέσος τὴν ἡλικίαν.

Μεσημβρίζω. καὶ μεσημβρινός.

Μεσσήνη. ὄνομα πόλεως, καὶ μεσσήνιος, ὁ ἀπὸ τῆς μεσσήνης.

Μεσιτεύειν. ἀντὶ τοῦ μέσον κεῖσθαι. τὰ δὲ χρήματα τὰ μεσιτεύειν ἐν κύπρῳ συνετάξαντο, παρ' οἷς καὶ αὐτοῖς ἐδοκησθῆ. B

Μεσίτης. ὁ εἰρηνοποιός.

Μέσμα. ὄνομα πόλεως.

Μεσσόα. τόπος.

Μεσοβασιλεύς. μετὰ θάνατον ῥωμύλου, ἀναρχίας ἐούσης ἐν τῇ ῥώμῃ, ἐνιαυτὸν ὅλον ὁ συγκλητος τὸ κύρος τῶν κοινῶν, ἔσχε πραγμάτων. πενθήμερον ἀρχὴν τοῖς ἐπιφανεστέροις τῆς βουλῆς, ἐν δρόμῳ ἐχούσης κατανέμεσθαι. οὓς μεσοβασιλεῖς ἐκάλουν. C

Μεσόγαιον. αἰτιατικῇ. μεσόγαιος δὲ, ἀπὸ τοῦ μέσος καὶ τῆς γῆς.

Μεσόδμη. καὶ τὸ μέσον.

Μεσολαβηθείς. τὸν δὲ υἱὸν ἔπεισεν, εἰ τύχοι μεσολαβηθεὶς αὐτὸς ὑπὸ τῆς πεπρωμένης, ἐξενεγκεῖν ἢ καὶ ῥωμαίων πόλεμον. τοῦτον ἐν τῷ μεταξὺ συνηθείς. D

Μεσομήδης. κρὴς. λυρικός. γεγονὼς δὲ τῷ ἀδριανοῦ χρόνων. ἀπελαύθερος αὐτοῦ, ἢ ἐν τοῖς μάλιστα φίλοις. γράφει οὗν εἰς αὐτίνοον ἐπαινον. ὃς μὲν ἀδριανοῦ παιδικὰ καὶ ἄλλα διάφορα μέλη. ἀντωνῖνος τὸ τοῦ σύλλου μνημεῖον διζήσας, ἐπεσκεύασε. τρίτα μεσομήδει τῷ τοὺς κιθαιωδικοὺς νόμους συγγράψαντι, κενοτάφιον ἔχωσε. τῷ μὲν, ὅπερ καὶ θαρσεῖν ἐμαίθανεν. ἐκείνῳ δὲ, ὅπερ τοῦ ὠμότητα αὐτοῦ ἐζήλου. E

Μέσον. τὸ μετέχον ἴσου. διὸ δὴ τῶν ἠθικῶν ἀρετῶν, αἱ μὲν ὑπερβολαὶ, καὶ ἐλλείψεις ἐναντίαι οὖσαι ἀλλήλαις, ὑπὸ τοῦ κακίαι εἰσὶν. αἱ δὲ ἀρεταὶ, μέσαι αὐτῶν οὖσαι, οὐκ ἄλλο γένος εἰσὶ. ὑπὸ γὰρ τοῦ ἀρετοῦ. ἢ ὅπερ συμβέβηκε ταύταις οὐ μόνον μέσαις εἶναι, ἀλλὰ καὶ ἐναντίαις ἑκατέρων τῶν ἄκρων. ὄντων γὰρ τῶν μεγάλου, καὶ μικροῦ, ὄντος τοῦ μὲν, ἐν ὑπερβολῇ, τοῦ δὲ, ἐν ἐνδείᾳ. καὶ τὸ μεταξὺ αὐτῶν τὸ ἴσον ὑπὸ τὸ αὐτὸ γένος. ἔστιν οὖν κυρίως μέσον, τὸ κατὰ μίξιν τῶν ἄκρων τοιοῦτον ὄν, καὶ ἀναγκαίως ὑπὸ ταὐτὸν ὀφεῖ γένος τοῖς ἄκροις. ἡ δ' ἀρετὴ, οὐχ ὅτου τῶν κακῶν μέση. ὁμωνύμως γὰρ τὸ μέσον λέγεται. λέγεται γὰρ καὶ ἐν κύκλῳ μέσον τὸ κέντρον. ἀλλὰ καὶ ἐν ὅροις μέσος, ὁ τοῦ μὲν, ὑποκείμενος. τοῦ δὲ κατηγορούμενος. ἢ ὅλως ὁ δὶς F

in propo-

A λαμβανόμενος ἐν ταῖς τῶν προτάσεων συμπλοκαῖς, καὶ ταῖς τοιαύταις. λέγεται δὲ μέσος, ὅταν ἀμφοῖν μετέχῃ τῶν ἄκρων. τῇ θέσει δὲ, καὶ μίξει, καὶ κράσει τῆς χύσεως, ἐν ἅπασιν αὐτοῖς ὁ μέσος ἴσχει. ἔμεινος, εἰς μέσον ἀμφοτέροισι δικάσατε. οὐκ ἔστι εἰς τὸ μέσον παρῆσθ' ἑτοῖς, ἀλλὰ μέσους δικάσατε. μήτε τούτῳ προσχαριζόμενοι, μήτε ἐμοί. διὸ καὶ ἐπιφέρει. μήδ' ἐπ' ἀρωγῇ. ἐγὼ δ' ἔχομαι μέσος. αὐτὴ δ', ἥτημαι. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀθλητῶν τῶν τὰ μέσα λαβόντων. ὅπ μέσος, ἢ μέζον οὐ δύναται μᾶλλον, καὶ ἧττον γένεσθαι. ἡ ὑπερβολὴ, ἢ ἡ ἔλλειψις ἐπειδὴ ἐπ' ἄπειρον προχωρεῖ, διὰ τοῦτο ἀόριστον αὐτὴν ἔλεγον δυάδα.

B in propositionum complexionibus, & similibus sumitur. Dicitur enim medius, quum vtriusque extremi est particeps. Posita enim, & mixtione, & temperamento affectionis, in omnibus medius causam habet. Homerus. In medium vtrisque iudicate, Non est, *non significat*, in medium progressi: sed mediè, *medium seruantes*, iudicate, nec illi, nec mihi gratificantes. Quamobrem etiam subiicit, Neque auxilij causa, *vt ferat alteri opem*. Ego verò teneor medius. Pro, Victus-sum. *Quod dictum* per translationem *sumptam* ab athletis, *siue pugilibus*, quorum medix *corporis partes ab aduersarijs* sunt-captæ, *& correptæ, adeò vt effugere nequeant. Sic apud Aristoph. accipitur hoc loquendi genus. In Ranis. pag.* 149. *v.* 14. *Schol. annot.* 5. *In Equitibus. pag.* 211. *v.* 2. *Item in Acharnensibus. pag.* 284. *ver.* 26. *Schol. annot.* 17. *vnde Suidas. Et in Ecclesiaz. pag.* 491. *ver.* 13. Medietas autem, & modus non potest magis, & minùs fieri, excessus verò, & defectus *potest & augeri, & minui, & ideo maius, & minus recipere potest*. Quoniam *autem hoc vtrunque* in infinitum progreditur, propterea eam vocarunt infinitam dyadem.

Μεσορῶν. μίσην ὁδὸν.

Μεσορῶν. Mediam-viam-eo.

Μεσότης. ἀληθὲς. ὅπ μεσότητές εἰσιν, οὐκ ἀρεπ-
C τὴς αἱ τῶν ἠθῶν ἀρεταὶ, μᾶλλον δὲ κράσεις.

Μεσότης Medietas. Mediocritas. Morales virtutes sunt mediocritates, non autem extremitates. Præcipuè verò Iusticia.

Μεσουρανήσαντος ἡλίου.

Μεσουρανήσαντος ἡλίου Cœli iam medias Sole tenente vias. vel, Medium cœlum Sole tenente.

Μεσοῦται. πληροῦται.

Μεσοῦται. Repletur. *Ad medietatem perducitur.*

Μεσῶ. γ'. συζυγίας τῶν περισπωμένων. δύρπίδης μηδείᾳ. ζηλῶ δ' ἐν ἀρχῇ πῆμα κοὐδέπω μεσῶ.

Μεσῶ. Medius-fum. Ad-medietatem-perduco. *Est autem hoc μεσόω. S.* tertiæ coniugationis circumflexorum. Euripides Medea. *pag.* 267. *v.* 60. Nut. Laudo te. *Nam adhuc est* in principio malum, neque adhuc medium-est. *Hoc malum est incœptum: at nondum est medium.*

N O T Æ.

D Ζηλῶ.] Apud Eurip. in Med. pag. 267. v. 60. scribitur.
Τεχ. Ζηλῶ δ' ἐν ἀρχῇ πῆμα, κοὐδέπω μεσῶ.

Μεσρεὶμ ὄνομα κύριον. ὁ ἐκ Χὰμ, ἐξ οὗ καὶ μεσρεὶμ, ἡ αἴγυπτος, ἡ νῦν, μέσρ ὀνομαζομένη. καὶ χὰμ σκηνώματα, ἡ αἴγυπτος. καὶ ἔστιν ἐν τῷ αἴγυπτος.

Μισρεὶμ. *L.* Μισρίμ. Mesrem. Nomen proprium. Chami filius, ex quo & ipsa AEgyptus *dicta* Mesrem, quæ nunc Meser vocatur. Et Chami tabernacula, id est AEgyptus. Hoc autem est in voce αἴγυπτος.

Μίσρ' ὅτ'. ἕως ὅ.

Μίσρ' ὅτ'. Donec. Quousque. *Integrum est.* μίσρα.

Μέτ. μίτεσν. ὦ κακὴ κεφαλή. ὅσοι τούτων
E μέτα, οὐδὲν ὄφελ. μίτεσι.

Μέτ'. Pro μίτεσι. Particeps est. Cui rerum aliquarum est aliqua pars. vt, O improbum caput, nulla tibi horum est pars. *Hæc ad te nullo modo pertinent, nec horum es nullo modo particeps*, non *es h. u. m. p.*

Μετὰ. ὁ δ' ἀρχίβιος ἀπολλώνιος, πάντα δηλοῦν φησιν. ἐνθάδε. καὶ μὴ πᾶσιν ἑταῖρε τιμίσιν μὴ χαλκόν. μετόπισθεν νηὸς κυανοπρῴρου. ἵστασι χαῖται δ' ἐρύσσαντο μὴ πνοιῆς αὐέμοιο. εἰς μὴ ἕνδος ἑτέρων. σὺν. συνδ' αὖ ἐγὼ μὴ ζεῦ. σφῶϊν ἐστὶ ἔρρηξε κατ' ἀμύμονα βασιλέα. ὁ δ', ἔκλεισε τοῖ ῥάβδον πυθμένι, καὶ πόματι μὴ χεῖρας ἔσχεν ἀεί, ἠδ' μὲν ἡμέρας καταπθίνυσες, καὶ νύκτωρ ὑπὸ τοῖ κεφαλῇ ὑποπθίμβυος καὶ αὖθις.

F Μετὰ. Apollonius Archibij filius *hanc particulam* μετὰ, quinque significare dicit. Hic, & cum omnibus, postquàm *sunt* Temesen, ad æs *comparandum. N. L. Aliter apud Hom. Odyss. A. pag* 12. *v.* 27. *Vide locum. μετόπισθε νηὸς κυανοπρῴρου.* post nauem, quæ nigram-proram-habebat. Et, Comæ verò corroboratæ-sunt cum flatu venti. *N. L. Significat autem* ἐς. i. in, vel ad, vt, *apud Homerum*, ἴβυ μετὰ ἔθνεα ἐτάρων. *Iuit ad gentem sociorum. i. In suorum sociorum agmen se recepit. σὺν.* i. Cum. vt, *σὺν δ' ἴαυε ἐγὼ μ. τ.* Simul autem & ego cum his. *σφῶϊν.* i. ad, vel in. vt, Pilámque postea iecit in inculpatum Regem. Ille verò clausit virgam *in fundo*, & poculo. *i. in poculi fundo, vel, in imo poculo*, *eámque* in manibus semper tenebat, nec interdiu deponens, & noctu capiti subiiciens. *N. L.* Et rursus.

Ἐμοὶ δ' ἴσον μῦθ' τῆς δι χώρας μέτα.

Ad me enim æquè hæc regio pertinet,

Atque ad vos. sed doleo, & fero
Ciuitatis omnia grauiter negocia.

Μίτα positum est hic pro *μίτεσι. Hîc & verba, & res confusa videntur, & μίτα cum μετὰ sine discrimine positum.*

Μεταβαλών. Conuersus, Muratus.

Μεταβαίνω. Genitiuo. Transeo.

Μεταβολή. Mutatio fit quatuor modis, corruptione, alteratione, incremento, decremento, & in quatuor categoriis cernitur. In substantia quidem, vt ortus, & interitus. In quantitate verò, vt incrementũ, & decrementum. In qualitate, vt alteratio, vt dealbatio, denigratio. In vbi, *vel in loco*, vt sursum, deorsum, in Lyceo, in foro. Plerunque tamen in ipsa motione mutatio *spectatur*. Quod enim mouetur, *id* oportet esse, vt etiam moueatur. Quod verò nascitur, aut interit, non manet, quod fuit, & quia quod mouetur, in illo ipso subiecto mutationem habet, motu nihil ad essentiam subiecti conferente. Quod tamen oritur, & interit, non in subiecto oritur, sed velut è materia in formam mutatur id, quod oritur, & interit vicissim. Mutatio autem est *ex iis militare vocabulum, quo significatur* inclinatio, quæ bis in idem fit, in tergum vultus armatorum transferens. Vel *ita vocantur* duo discrimina. Vnum quidem, ab hostibus. Quod & epuram. *q.d. In-caudam*, vocant. Alterum verò, in hostes. Quidam autem eam & ita describunt. Mutatio, est translatio prioris superficiei, in superficiem illius *agminis, quod est* in *exercitu* cauda, vel ab hac in contrariam. Ac mutatio quidem, quæ *fit* ab hostibus, fit quum *milites* in hastam bis inclinarint. Illa verò, *quæ fit* in hostes, in clypeum bis *fit*.

Ἀντὶ μίτεσιν, A
Ὅσον περ ὑμῖν. αἰχθομαι δὴ, καὶ φέρω
Τὰ τῆς πόλεως ἅπαντα βαρίως πεφὲρ-
μαζα.

Μεταβαλὼν. γραφείς.

Μεταβαίνω. χθμικῶ.

Μεταβολή. κατὰ τέτταρας ἔφπεις γίνε). φθο-
ρᾶς. ἀλλοιώσεως. αὐξήσεως. φθίσεως. καὶ ἐν τέσ-
σαρσι διαφορᾶς κατηγορίαις. ἐν οὐσίᾳ μὲν, ὡς
γένεσις, καὶ φθορά. ἐν ποσῷ δὲ, ὡς αὔξησις, καὶ B
μείωσις. ἐν ποιῷ δὲ, ὡς ἀλλοίωσις. οἷον λεύκαν-
σις. μέλανσις. ἐν δὲ τῷ ποῦ, οἷον ἀγῶ, κράτι. ἐν
λυκείῳ. ἐν ἀγορᾷ. ὅτι πλέον δὲ τῆς κινήσεως, ἡ
μεταβολή. τὸ γὰρ κινούμενον, δεῖ, φῆ, ἵνα καὶ κινῆ-
ται. τὸ δὲ γινόμενον, ἢ φθειρόμενον, οὐ μᾶλλον ὅπερ
ἐστὶ, καὶ ὅτι κινούμενον, ἐκεῖ τὸ αὐτὸ ὑποκείμενον
ἔχει μεταβολὴν, μηδὲν τῆς κινήσεως εἰς τὴν ὑ-
σίαν τὸ ὑποκειμένῳ συμπλούσης. τὸ μὲν τοι γι-
νόμενον, καὶ φθειρόμενον, οὐκ ἐν ὑποκειμένῳ γί-
νεται, ἀλλ' οἷον ἐξ ὕλης εἰς εἶδος μεταβάλλει C
τὸ γινόμενον. καὶ τὸ φθειρόμενον ἔμπαλιν. μετα-
βολὴ δὲ ἔξιν, ἢ δίς ὅτι τὸ αὐτὸ γινομένη κλίσις
κατὰ νώτου τὰς τῶν ὁπλιτῶν ὄψεις μεταθέσιν,
ἢ δύο διαφοραί. ἡ μὲν, ἀπὸ τῶν πολεμίων. ἣν καὶ
ἐπουρὰν ὀνομάζουσιν. ἡ δὲ ὅτι τοὺς πολεμίους.
ἕνιοι δὲ, καὶ αὐτὴν οὕτως ὑπογράφουσι. μεταβο-
λή ἐστι, μετάληψις τῆς περιπαρχούσης ὅπλων τά-
ξεως, εἰς τὴν τὸ κατ' οὐρὰν ὅπλισμένων, ἢ ἀπὸ
ταύτης ἐπὶ τὴν ἐναντίαν. καὶ ἡ μὲν ἀπὸ τῶν πο-

λεμίων μεταβολὴ, δίς ἐπὶ δόρυ κλινάντων γίνεται. ἡ δ' ἐπὶ τοὺς πολεμίους, δὶς ἐπ' ἀσπίδα. D

Μεταβολοι. περιγραπτυταί. μεταπεσεῖ).

Μέταβος. ὄνομα κύριον.

Μετὰ βραχύ.

Μετὰ γὰρ νοσοῦσιν μαίνεσθαι καλόν. χρὴ
συνεξομοιοῦσθαι τοῖς παροῦσι. ὅμοιον τῷ, ὁ
μαινομένοις μὴ συμμαινόμενος, οὐδὲς μαί-
νεται.

E

Μεταγάνης. ὄνομα κύριον.

Μεταγένης μεταγενέστερος.

Μεταγένης, ἀθηναῖος δούλου παῖς. κωμι-
κός. τῶν ἐ δραμάτων αὐτοῦ, εἰσι ταῦτα, αὖραι,
μαμμάκυθος. θουριοπέρσαι φιλοθύτης. ὄμηρος.
ἢ ἀσκηταί.

Μεταγειτνίων. δεύτερος μὴν παρ' ἀθη-
ναίοις. ἐν δὲ τούτῳ, τὰ Ἀπόλλωνι μεταγειτνίων F
θύουσι.

Μεταδιδάξαι. τὸ τὴν πρώτεραν ἀφεῖναι
βουλὴν, καὶ ἑλθεῖν ἐπ' ἄλλην. καὶ οὔτε μετα-

Sed tunc Attice ponitur actiuum pro passiuo, μεταδιδάσκειν, pro μεταδιδάσκεσθαι. μεταδιδάσκειν, aliud docere, quod contrarium sit eis, quod antè didiceris. vt, Neque Duci aliud-docenti parebant, neque eo lugente, & quiritante,

A διδάσκοντες ἐπείθοντο τῷ ἡγεμόνι, οὔτε ὀλοφυρομένῳ, καὶ ἱκετεύοντι, ἔπαχθή τι πρὸς τὰς δίκας.

Μεταδίδωμι. δοτικῇ. ὑμεῖς ὦ Ἀθηναῖοι πάσης τῆς πόλεως μεταδιδόντες αὐτῷ.

Μεταδιῶξαι. ζητῆσαι. ἐφυρεῖν. μὴ τῷ δίκτυῳ ὑπεξιόντα, ἐπόρσαι μεταδιῶξαι χώραν.

Μεταδόρπια. δεῖπνα ὀψώνια.

B

Μετάδος ἐνδεῖ ἄρτου.

Μετακαλοῦντες. ἀναπείθοντες. τοὺς μέν, ἀπειλεῖν καὶ πείθοντες. τοὺς μὲν, ἀπειλῶν καὶ βίᾳ συγκαλοῦντες. τοὺς δὲ, καὶ βίᾳ μετακαλοῦντες.

Μεταλλείδης. ἔσπευσε τῷ ἀθλυᾶσαι.

Μετακόσμιον. τὸ κόσμου κρεῖττονα.

præsens seculum est futurum, quæ vel ipso mundo præstantior censetur.

Μεταλαμβάνω. ψιλικῇ καὶ μεταλαγχάνω, ὁμοίως. καὶ μεταλαγχάνει, μετῆκε. ἀφυστερεῖ. ἢ ἀποτυγχάνει κλήρου.

C

tate. Non fit hæreditatis compos. Hæreditatem non adipiscitur.

Μεταλλάσσω αἰτιατικῇ.

Μετὰ λέσβιον ᾠδόν. παροιμία λεγομένη ἐπὶ τῶν δεύτερα φερομένων. οἱ γὰρ λακεδαιμόνιοι τοὺς λεσβίους κιθαρῳδοὺς πρώτους προσκαλοῦντο. ἀκαταστατούσης γὰρ τῆς πόλεως αὐτῶν, χρησμὸς ἐκέλευε λέσβιον ᾠδὸν μεταπέμπεσθαι. οἱ δὲ ἐξ αὐτίσσης τέρπανδρον ἐπ' αὐλῷ φοίτοντα μετὰ τετραμμοικοῦ αὐτοῖς ἐπ τῶν συσσιτίοις, καὶ καταπαύσαν. οἱ λακεδαιμόνιοι στασιάζοντες, μετεπέμψαντο ἐκ λέσβου μουσικὸν τέρπανδρον. ὃς τῇ ᾠδῇ σαν αὐτῶν τὰς ψυχὰς, καὶ τὴν στάσιν ἔπαυσεν. εἴποτε οὖν μετὰ τοῦτο μουσικοῦ τινος ἤκουον οἱ λακεδαιμόνιοι, ἔλεγον, μετὰ λέσβιον ᾠδόν.

D

Μεταλλεύῃ. μεταφέρῃ. καὶ μεταλλεύεις, αἰτιατῇ τῇ ὑρδυᾶς. πολυπραγμονεῖς. ἐπιζητᾷς. μεταλλεύεις τῶν λυχνῶν ὦ φιλόλυχνε;

E

Μεταλλεία. ἡ ὕρδυα τοῦ χρυσοῦ.

Μεταλλεῖς. οἱ τὰ μέταλλα ἐργαζόμενοι. Φαύνου υἱὸς πίκου, τοῦ καὶ Διὸς, ὃν ἑρμεῖα ἐκάλεσαν εἰς ὄνομα τὸ πλεονάσου ἀστέρος, μέταλλον ὑρδῦρε χρυσοῦ, ἢ ἀργύρου, ἢ σιδήρου. καὶ τινὰ τούτων ἐργασίαν παρέδωκε τοῖς δυτικοῖς, ὡς καὶ πλουτοδότην αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων καλεῖσθαι.

F

Μεταλήξαντα. σταυσαμένου.

quiritante, & supplicante, vel, eos supplicitèr orante, eorum precibus vllo modo mouebantur.

Μεταδίδωμι. Datiuo. Impertio, siue Impertior. Participem facio. Genitiuo etiam. vt, Vos ô Athenienses, ipsum totius ciuitatis participem-feciſtis. *vel, ipſi ciuitatis omne ius impertiſtis.*

Μεταδιῶξαι. Persequi. Inquirere. Inuenire. Cum necessariis clàm-egressum, aliorum regionem persecutùm-esse *dicunt.*

Μεταδόρπια. Quæ-post-cœnam-dantur. Bellaria. Secundæ mensæ.

Μετάδος ἐνδεῖ ἄρτου. Imperti indigenti panem.

Μετακαλοῦντες. Reuocantes. Persuadentes. vt, Alios quidem, minis reprimentes, alios verò, per vim etiam *inde* reuocantes. *L.* ἀπειλᾶς. *vel*, τῷ ἀπειλεῖν, *quod idem, ac* ἀπειλᾶς.

Μεταλλείδης Metaclides. Est in voce Ἀθλυᾶσαι.

Μετακόσμιον. Mundo præstantiorem. *N. L. fortasse felicitatem intelligit, quæ post mundum istum, & post*

Μεταλαμβάνω, & μεταλαγχάνω, pariter genitiuo *gaudet.* Particeps-sum, Particeps-fio. *Vide Lexica.* Et μεταλαγχάνει. Persequitur, Seriùs-venit. Ad-muneris-functionem seriùs-accedit. Vel, Aberrat ab hæreditate. *Non fit hæreditatis compos. Hæreditatem non adipiscitur.*

Μεταλλάσσω. Accusatiuo. Muto. Transmuto. Commuto.

Μετὰ λέσβιον ᾠδόν. Post Lesbium cantorem. *Er. ad. Chil. 1. Cent. 6. col. 106. ad. 42.* Prouerbium, quod dicitur de iis, qui secundas ferant. Nam Lacedæmonij Lesbios citharœdos primos aduocabant. Cùm enim ipsorũ ciuitas seditionibus-turbaretur, oraculum editum-est, *quo iussi sunt* accersere Lesbium cátorem. Quamobrem illi Terpandrum, qui propter cædem exulabat, Antissa accersiuerunt, eúmque in Syssitiis, *suisque conuiuis* audiebant, & *hac ratione* sedati sunt. *i. ipsorum seditiones sedatæ sunt, ipsique quieuerunt.* Aliter. Lacedæmonij seditione-laborantes ex Lesbo Musicum Terpandrum accersiuerunt, qui ipsorum animos composuit, & seditionem sedauit. Si fortè igitur postea Musicum aliquem audiebant Lacedæmonij, dicebant, Post Lesbium cantorem.

Μεταλλεύῃ. Transfert. *Metalla in terræ visceribus scrutatur, & quærit.* Et μεταλλεύεις. Metalla-scrutaris. Pro, Scrutaris Inquiris. Accuratè-quæris. Curiosus-es. Te-multis-rebus-immisces. Cúrnam scrutaris hunc recessum ô amans-lucernæ?

Μεταλλεία. Ipsa auri scrutatio. *Metalli-scrutatio. Metallica fodina.*

Μεταλλεῖς. Metallorum-scrutatores. Qui in metallis scrutandis versantur. Metallici. Faunus filius Pici, qui & Iupiter, quem de stellæ errantis nomine Mercurium appellarunt, metallum inuenit auri, & argenti, & ferri. Horúmque fabricam tradidit Occidentalibus, ita vt ab illarum regionum-incolis Diuitiarum-dator appelletur.

Μεταλήξαντα. Ei, qui cessauit. ἀπὸ μεταλήγω. *Hom. Iliad. 1. pag. 334. & 342.*

N O T Æ.

Μεταλήξαντα.] *Hom. Iliad. 1. pag. 334. & 342.*
Ταῦτά νύ οἱ τελέσαιμι μεταλήξαντα χόλοιο.

Hæc ipſi præſtabo ſedatâ iram.

i. Si ſedarit iram. Vel ſi finem iræ fecerit. Hic autem metri cauſa geminatum λλ. Nam à μεταλήγω deducitur. A

Μεταλλᾶσαι. *Metalla ſeruari. Accuratè quærere.* Curioſum eſſe. Se multis rebus immiſcere.

Μεταμαθεῖν. Didiſcere. Mutare ſententiam. Ceſſare. Finem facere *rerum alienarum. Mutata priore ſententia nouam ſequi.* Agathias. Vos verò, quamuis iuraueritis *vos fidem ſanctè ſeruaturos, nec fœdera fracturos, tamen* impudenter fœdus violaſtis. Sed ſi ſaltem nunc velitis mutata priore ſententia ſequi, *& amplecti id*, quod *vobis* conducet, *quod erit ex veſtra*, nullo modo deteriore conditione eritis. Propriè verò μεταμαθεῖν dicebant, aliquid aliud poſtea diſcere, primo relicto. Ariſtophanes Pluto. *pag.* 45. *v.* 14. *& 15. Schol. annot. 5.*

Μεταλλᾶσαι. πολυπραγμονῆσαι.

Μεταμαθεῖν. μεταγνῶναι. παύσασθαι ἀγανακτοῦντας. ὑμεῖς δ' ὀμόσαντες, καίπερ ὀμωμοκότες, ἀλλ' ὅμως οὐ μεταμεμαθήκατε. ἀλλ' εἴγε καὶ νῦν ἐθελήσετε μεταμαθεῖν τὸ συμφέρον, οὐδὲν τι ἔλαττον ἕξετε. κυρίως δὲ μεταμαθεῖν ἔλεγον, τὸ μεταταῦτα ἄλλο τι μαθεῖν ἀφέμενον τοῦ πρώτου. ἀριστοφάνης. πλούτῳ. B

Di. Nec dediſces priora vitæ ſtudia? Non mutabis ingenium?

Sy. Non ſi dares mihi

Plutum ipſum, & Batti Silphium.

Et, cum eſſet Hebræus Aſſyriorum impietatem poſtea didicit. Pro, Mutatus eſt, *& Aſſyriorum impietatem cum Hebræorum pietate commutauit.*

Δι. Οὐδ' ἂν μεταμάθοις;

Συ. Οὐδ' ἂν εἰ δοίης γέ μοι

Τὸν πλοῦτον αὐτὸν, καὶ τὸ βάτταν σίλφιον.

Καὶ μετέμαθεν Ἑβραῖος ὢν τὰ τῶν Ἀσσυρίων δυσσεβήματα. ἀντὶ τῶν ἀλλάξατο.

Μεταμέλει. Pœnitet *aliquem.* Mutat ſententiam. Pœnitentiâ ducitur. Pœnitens eſt. vt, Si autem Antonium horum pœnitet, & confiteatur *ſe peccaſſe*, dicebat non procul ab animo eſſe *ſuum diſplicere ſibi*, amicitiam, & belli ſocietatem, *fœduſque* cum Romanis facere.

Μεταμέλει. μετανοεῖ μετάμελος γίνεται. εἰ δὲ ἤδη μεταμέλει τούτων αὐτοῖς, καὶ ὁμολογεῖ, οὐκ ἀπὸ θυμοῦ εἶναι φιλίαν, καὶ συμμαχίαν ῥωμαίοις ποιήσασθαι. C

Μεταμέλεια. Pœnitentia. Affectus humanus. Nam numen diuinum *eſt* pœnitentiæ expers. *In Deum enim propriè nulla cadit pœnitentia.* Sed *res humanas* in mutationes *certo conſilio, certâque prouidentia*, vt *ſapientiſſimus, & ſuſtiſſimus rerum humanarum* Gubernator, *& Adminiſtrator*, incidere ſinit, ſicut Iudæorum ſacerdotium ſedauit, *ſuſtulit*, & Aſſyriorum regnum, & Babylonis, & Macedonum imperium *euertit.*

Μεταμέλεια. πάθος ἀνθρώπινον. τὸ δὲ θεῖον μεταμελείας ἀμύητον. μεταβολαῖς δὲ συγχρῶνται φρονίμοις, ὥσπερ οἰκονομικῶς, ὡς περ τὴν Ἰουδαίων ἱερωσύνην κατέπαυσε, καὶ τὴν βασιλείαν ἀσσυρίων, καὶ βαβυλωνίων, καὶ μακεδόνων. D

Μεταμείβων. Mutans. Tranſmutans.

Μεταμείβων. μεταλλάσσων.

Μετὰ Μουσῶν. Cum Muſis. De erudito. Vel communiter de indocto, qui cum doctis verſatur. Hoc autem cum geſtu legendum, *vt per ironiam intelligatur. Er. ad. Chil. 3. Cent. 6. col. 749. ad. 89.*

Μετὰ Μουσῶν. δηλοῖ τὸ πεπαιδευμένε. ἢ καινῶς δηλοῖ τὸ σωφρόνως ἀπαιδεύτου τοῖς πεπαιδευμένοις. καθ' εἰρωνείαν δὲ ἀναγνωστέον.

Μεταμώνιος. Vanus. Inanis. Irritus. Ad nihil vtilis. Ariſtophanes. Ad coruos abibis inanis, *vanus, irritus.*

Μεταμώνιος. μάταιος. πρὸς οὐδὲν χρήσιμος. ἀριστοφάνης. εἰς κόρακας βαδῇ μεταμώνιος.

Μεταναστεύω. Fuge. Migra. *Exilij cauſâ ſolum verte.*

Μεταναστεύω. φεύγω. μετοίκει.

Μεταναστικὸς. Peregrinus. Inquilinus. Patria pulſus. Exul. Vagus.

Μεταναστικὸς. μέτοικος. φυγάς. E

Μεταναστρία. Q. d. Demigratrix. Profuga. Vaga. Quæ de loco in loco in locum migrat. *Epigr. lib. 3. pagin. 164. epigr. 402.*

Non amplius alicubi miſera de ſcopulis demigratrix perdix,

Texta tenuibus domus habet te viminibus.

Μεταναστρία. πέρδιξ.

Οὐκέτι που τλήμων σκοπέλων μεταναστρία πέρδιξ,

Πλεκτὸς λεπταλέοις οἶκος ἔχει σε λύγοις.

Μετανενόηθη. Sententiam mutauit, & iram ſedauit. Idem eſt ac τὸ μετηγνώσθη. Sophocles *in Aiac. pag.* 43. Quandoquidem ex inſperatis. *i. præter omnem ſpem* Aiax mutauit ſententiam, *& ſedauit* Iram *accenſam in* Atridas,

Μετανενόηθη. μετέπεσθη. καὶ πέπαυται τῷ θυμοῦ. ὡς καὶ μετηγνώσθη. σοφοκλῆς δύτ', ἄμας ἔξ ἀέλπτων μετηγνώσθη θυμὸν ἀτρειδαις. F

N O T Æ.

Εὖτ' Αἴας.] Soph. in Aiace. pag. 43. Sic habet.

—Εὖτέ γ' ἐξ ἀέλπτων
Αἴας μετηγνώσθη.
Θυμὸν Ἀτρείδαις.

Conſule Scholia.

A Μεταίστημι. γλωικῆ.

Μετάνοια.

Μεταξύ. ἀναμέσον. ζωΐανος ὢ τῇ κεφαλῇ ἔργων ἐπιφέρεται τὸ πλῆθος τ' κάματον. καὶ μεταξὺ παρδόμενος ἄλλοτε ἄλλως ἐτάττε.

Μεταξύέτι. οὐ πρὸ πολλοῦ. ὁ ὢ ἀλέξανδρος μεταξὺ πίνων, καὶ ἀφλεγβεὶς ὑπὸ τ' μέθης, πρὸς ἕριν ἦλθε πρὸς κλεῖτον. καὶ λόγχῃ ἀρ-
B πασας ἔβαλε τῷ δορυφόρον, ὥσπερ τ' κλείτου τῷ λόγχῃ ἀφηρεῖτο τὴν αὐτοῦ. ἐβάλετο δὲ αὐτὸ μεταξὺ πίνοντι ὀργὴ πρός τινα συμπότην μᾶλλον τότε, καιρὸν δὲ τῇ φόνου.

Μεταξυλογία. τὸ πρὸς βραχὺ ἐκβαλόντα τῷ παρούσαν ὑποθέσιν, ἐξεῖ ἑτέρας κινῆσαι τὸν λόγον. πρὸς βραχὺ ὁ λόγος ἐπέπαυτο αὐτοῦ ἐξεῖ τῆς χώρας, καὶ αὖθις, ὡς πρὸ ἐν μεταξυλογίᾳ τινί, ἐξεῖ ἄλλου τ' σπερμκηνὰ διελεγέσθην ἀμφω.

C Μεταπέμπομαι. αἰτιατικῇ.

Μετάπεμπτος. ἐφ' ὃν πεμφθείς.

Μεταπηδᾶ. ἀλλάβαινε. μετέρχομαι, παρχὶ δ' ὅταν εἰς ἄπορον ἐμπέσῃς, ἐπ' ἄλλο πήδα νόημα φρενός. ἄπορον ὢ, ἄγνοιαν ἢ πόρου οὐκ ἔχειν δύρεῖν. φησὶ ὢ ὅτι, ἐὰν ἡ διάνοιά σου εἰς ἀπορον νόημα ἐμπέσῃ, μετάβαινε ἐπ' ἄλλο. σκώπτειν δὲ δοκῶ τούτων βούλεται τ' σωκράτην, ὡς χλευάζομένου ταῖς ζητήσεσι, καὶ μεθιστάμενον ὑπὸ στενοχωρίας. διδάσκει οὖν αὐτὸν ὅτι ἐὰν ἀπορήσῃς εἴς
D τι, ταχέως ἐπ' ἄλλο πήδα νόημα. ὁ ὢ ὑποτιθέμενος ἄλλῳ. δηλονότι αὐτὸς ὢν πείρα χρώμενος τῷ ἔπος λέγει), ὑποτίθη).

Μεταπίπτω. Genitiuo. Sedibus expellor. Ad aliquem transeo. Aliò migro.

Μετάνοια. Pœnitentia. Mutatio sententiæ. Consilij mutatio.

Μεταξύ. Inter. In medio. Interim. Subinde. vt, Traianus autem operum, *ac laborum* communione, multitudinis defatigationem leuabat, & inter proficiscendum aliàs aliter *eam* ordinabat.

Μεταξύ. Adhuc. Non multo ante. Inter. vt, Alexander autem inter bibendum. *i. dum adhuc biberet*, ab ebrietate inflammatus, in contentionem cum Clito venit, & hasta à quodam satellite correpta, tanquam furore percitus Clitum hac hasta traiecit. Et rursus. Inter bibendum autem eius ira accenditur in quendam tunc quidem compotorem, cædium verò socium.

Μεταξυλογία. Interlocutio. Quum paulisper intermisso præsenti proposito, de re alia mouetur quæstio, *& verba fiunt.* Vt, Paulisper oratio de illa regione ab ipso sedata est, *& intermissum præsens ea de re propositum, ac interlocutio fuit instituta, aliisque de rebus paulisper actum.* Et rursus. Quasi in quadam interlocutione ambo de Abro Saraceno disseruerint.

Μεταπέμπομαι. Accusatiuo. Accerso.

Μετάπεμπτος. Aduocatus. Accersitus.

Μεταπηδᾶ. Transilito. Transito. *Aristoph. in Nubibus. p. 98. v. 13. & 14.* Celer autem. *i. celeriter*, quum in dubium *aliquod, in aliquam rerum dubitationem* incideris, In aliam salta sententiam mente. Ἄπορον verò *vocat rem obscuram, & difficilem*, vel id, cuius transitus, *solutio, & explicatio* non potest inueniri. Hoc autem ille dicit, si tua mens in sententiam *obscuram, difficilem, ac promde* dubiam inciderit, ad aliam transilito. His autem *verbis* Socratem deridere vult, vt eum, qui in quæstionibus *à multis vexetur*, & deridetur, & propter angustias, *in quas à contra disputantibus sæpe compellitur, cùm ex præsentibus difficultatibus se nequeat expedire, celeriter his præteritis, ad nouas quæstiones, & sententias* transiliat. Ipsum igitur *strepsiadem Socrates* docet, Si qua in re dubitans hæsitaris, celeriter ad aliam sententiam transilito. Qui autem alteri *talia* præcipit, ille profectò, quòd periculum fecerit eorum, quæ dicit, *hæc ipsi* præcipit.

NOTAE.

Ταχὺ δ' ὅταν.] Aristoph. Nubibus. pag. 98. v. 13. & 14.

Ταχὺ δ' ὅταν γ' εἰς ἄπορον πίσῃς,
Ἐς ἄλλο πήδα νόημα φρενί.

E

Μεταπόντιος. ὄνομα κύριον. ἢ θηλυκῶς, ὄνομα πόλεως.

Μεταποιοῦμαι. γλωικῆ. φέρεται ὡς. μεταποιοῦμαι δ', τὸ μεταβάλλω, αἰτιατικῇ. ἐπειδὴ φησι μεταποιοῦσι τοὺς νόμους, κατελιθοβόλησε ὁ στράτος.

Μεταποιεῖσθαι. ἀντὶ τῦ ποιεῖσθαι. πλάτων πολιτικοῖς. ἥκιστα βασιλικοῖς μεταποιουμένους τέχνης. ἀντιποιουμένους. θουκυδίδης ἐν τῇ λοιμικῇ καταστάσει. ἢ μᾶλλον οἱ ἀρετῆς μεταποιούμενοι. σπουδῇ ἀντιποιούμενοι.

F Μεταποντῖνος. Metapontius. Nomen proprium. Et formineo genere nomen *est* vrbis. *Stephanus* verò *ait*, Μεταπόντιον, *Metapontium, vrbem Italiæ vocat.*

Μεταποιοῦμαι. Genitiuo Mihi vendico. Curo. Sum sollicitus *de rebus aliquibus*. At μεταποιῶ. Accusatiuo. Muto. vt, Quoniam (inquit) mutabit leges, lapidibus obruatur Stephanus.

Μεταποιῶμαι, Pro ἀσπαιῶμαι. Vendicare sibi. Strenuam operam rebus aliquibus dare. Rerum aliquarum studiosum esse. Plato Politicis. *i. In libris de Repub.* Regiam autem sibi minimè vendicantes. *vel, Artis regiæ minimè studiosos. Hic enim* τὸ μεταποιεῖσθαι *positum est pro magis vsitato* ἀσπαιῶμαι. Et Thucydides in pestilenti constitutione. *i. morbo, pro, in pestilentiæ descriptione, dicit*, Et præcipuè qui virtutem sibi vendicabant, *pro, præcipue verò viri virtutis amantes, & studiosi. Nam* μεταποιούμενοι significat ἀσπαιόμενοι.

NOTAE.

NOTAE. A

Πεπίσθαι.] Lego ἀπατεπίσθαι. quod ex sequentibus patet. Et, βασιλικῆς μεταποιμένιος τέχνης, τυπίσει ἀπατεπυμένους.

Μεταπόινιον. Iusticiam Inspectricem vniuersi Metapœnion vocant, Id est, scelerum consectatricem, vindicem, ac vltricem.

Μεταπόινιον. ἢ δίκλιν ἢ ἐφορεῖν τὸ ὅλων, μεταποίνιον φασί.

Μεταπύργιον. Q.d. Interturrium. Spacium-interturres-medium. AEdificium in medio turrium in muris *ædificatarum spacio situm*. Sic Thucydides, & Lysias.

Μεταπύργιον. ἐν μέσῳ οἰκοδόμημα ἢ ἐπὶ τοῖχος πύργων. οὕτω Θουκυδίδης, καὶ Λυσίας.

B

Μετάρσιος. Sublimis. In-altum-sublatus. Excelsus.

Μετάρσιος. μετέωρος. ὑψηλός.

Μεταρμυθμίζεται. Concinnatur. Accommodatur. Aptatur.

Μεταρμυθμίζει.

Μέτασσαι. Oues, quæ sub se fouent agnos. *At apud Hom. Odyss. 1. pag. 254. v. 8. Sic oues mediæ vocantur, i. quæ mediam habent ætatem. Consule Eustath. pag. 1625. 29. & 34. Et Mag. Etym. col. 596. 32.*

Μέτασσαι. τὰ ὑπαρνα τρέφοντα.

Μεταβᾶν. Abigens. Expellens.

Μεταβᾶν. ἀποδιώκων.

Μεταπώμενος. Sequens. Persequens. Insectans. Attrahens.

Μεταπώμενος. ἀκολουθῶν. μεταδιώκων.

Μετασχηματίσας. Transfigurans. Transformans. Reformans. Priorem figuram, formámque mutans, & nouam inducens. Vt ἀνασχηματίσας. Transfiguras Transformas. Reformas. &c.

Μετασχηματίσας. μεταχηματίζουσα μεταπλάττουσα. ὡς ἀνασχηματίσας, μεταπλάττεις. C

Μεταλαχεῖν. Accipere. Participare. Participem-esse, vel fere.

Μεταλαχεῖν. ἀπολαβεῖν. μαθέσθαι.

Μεταδιώκειν. Pro μεταλαβεῖν. Persequi. *Vel, Ordinem-mutare. Vel, in alium ordinem-redigere. Ad alios transire. Ad alium ordinem se conferre.*

Μετάταξις. ἀντὶ τοῦ μεταβολῆς.

Μεταῦθις. Post-hæc. Postea. Post prælium in Marathone. *i. in campis Marathonis commissum*, Et post bellum *iam confectum, aduenit* auxilium. De iis, qui ad rem aliquam gerendam seriùs-accesserunt. *Er. ad Chil. 4. Cent. 3. pol. 877. ad. 13. Μετὰ τὴν Μαραθῶνα μάχην. Sed apud Er. puto scribendum, vt apud Suidam, Μετὰ τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην. &c. Quod longè melius. Idem Er. ad. Chil. 3. col. 737. ad. 17. Post bellum auxilium, sine suppetiæ.*

Μεταῦθις. μὴ ἢ ἐν Μαραθῶνι μάχῃ, καὶ μὴ ἢ πόλεμον, ἢ συμμαχία. δεῖ ἢ δεῖ ὑστερισάντων τινὶ καθυστερησάντων. D

Μετάξοπος αὔρα. Pro, ἡ μεταβληθεῖσα. Aura mutata. *Aristoph. in Pace. pag. 471. v. 5.*

Μετάξοπος αὔρα. ἀντὶ τοῦ ἡ μεταβληθεῖσα.

Μέταυλος. Aula, quæ sordida vocatur, vbi aues, gallinæ etant. *Item medianum ostium inter binas aulas.*

Μέταυλος. ἡ μὲν αὐλὴ λεγομένη αὐλή. οὗ ὄρνεις ἦσαν.

Μετάφερε σαυτόν. Muta te-ipsum. Vt, Decet nos mutare-mores, & res gerendas suscipere.

Μετάφερε σαυτόν. πρέπει ἑαυτοὺς μεταφέρειν, καὶ μεταχειρίζεσθαι τὰ πράγματα.

Μετάφρενα. Locus inter humeros. *Dorsum. Tergus. Quod à tergo præcordiis est obiectum.*

Μετάφρενα. ὁ μεταξὺ τῶν ὤμων τόπος.

Μεταφυῶσαι. Transformari. E

Μεταφυῶσαι. μεταπλασθῆναι.

Μεταχειρίζειν. Pro μεταχειρίζεσθαι. Tractare. Thucydides *sumit pro* ἐναλλάττειν. *Immutare. Mutare.* lib. 4. *lib. 1. pag. 10. B. μεταχειρίσαι τὰ περὶ τὰς ναῦς. Nauium formam immutasse. Schol. annot. 10.*

Μεταχειρίζειν. ἀντὶ τοῦ μεταχειρίζεσθαι. Θουκυδίδης δ'.

Μεταχειρίζομαι. Accusatiuo. Tracto. Muto. Immuto. Rego. Gero. Moderor. Administro.

Μεταχειρίζομαι. αἰτιατικῇ.

Μεταχειρίσαι τὰ περὶ τὰς ναῦς. *Thucydid. lib. 1. pag. in. 10. Schol. annot. 10. Hoc est immutasse. Nauium formam mutasse*, hoc est, ex pentecontoris. *i. nauibus, quæ Seremis aguntur*, triremes fecisse.

Μεταχειρίσαι. Τοῦτ' ἔστιν ἐναλλάξαι, ἤγουν ἀπὸ πεντηκοντόρων ποιῆσαι τριήρεις.

Μεταχερνία. Sera. Tarda. Diuturna. Post tempus aliquod vadens. *Item ea*, Quæ tollitur in altum. Sublimis. *Consule M. Etym. 581. 41. Et Apollonium περὶ Ἀρχ. lib. 2. pag. 81. v. 100. Et,*

Μεταχερνία. ἡ εἰς ὕψος φερομένη. F

Τίς γὰρ ἐμοὶ σὸν μισθὸς ἀναξιος, ἔνσα διδάξω

Quænam enim mihi debitur à *te merces digna* meo labore, *si te docuero*

Ὑψοῦ ὑπὲρ πόντοιο μεταχρονίην ποτιδέσθαι;

In-altum supra pontum, supra mare *sublimem volare?*

A Μεταχρωπώτες. μεταχρωμαΐζοντες.

Μεταίτιον. ἡρόδοτος. τῷ δ' (πᾶν γὰρ τὸ πλῆθος ἰὼ μεταίτιον) οὐκ ἐδέχοντο τοὺς νόμους.

participeps) verba non admiserunt. *L.* οὐκ ἐδέχοντο τοὺς λόγους.

Μέταιτες. ἀνεψαίτης ἐπαίτης. ὅπου τε μέταιτος ἐτελεύτησε, & χρημάτων ἄπορος, ὡς κοινοῦ ταφεῖναι.

Μεταίχμιον. τὸ μεταξὺ τῶν δύο φαλάγγων ἐν πολέμῳ.

B Μετεβάλετο. μετεμέλησεν. ὁ δ' ἅμα τοῖς ὄμμασιν ἐλθὼν, μετεβάλετο πρὸς τοὺς πολεμίους.

Μετέθετο. μετεμέλησεν. ὁ δ' ὢν τὰ πάντα νεώτερος, καὶ τὸ πλέον μετ' ὠριδικὴς ἀρχῆς, μετέθετο ἑκουσίως πρὸς τὸ βάρβαρον.

Μετέθετο. μετῆλθον.

Μεταχρωπώτες. Transfigurantes. Colorem-immutantes. Alio colore colorantes.

Μεταίτιον. Eiusdē causæ, culpæve particeps. Rerum aliquarum autor. Herodotus *lib.* 4 *pag.* 180. *l.* 37. Illorum verò (tota enim multitudo erat illius-criminis-

Μέταιτες. Idem ac μεταίτης. Mendicus. vt, Adeò mendicus obiit, & pecuniarum inops, vt publico sumptu fuerit sepultus. *L.* κοινῇ, *pro*, δημοσίᾳ. *Vel*, ὑπὸ κοινοῦ. *Idem.*

Μεταίχμιον. Medium inter duas acies spatium in bello *relictum.*

Μετεβάλετο. Transfugit. Vt, Ille autem, simul ac in *hostium* conspectum venit, ad hostes transfugit.

Μετέθετο. Transfugit. vt, Ille verò, cùm esset *homo* per omnia iunior, & principatu magis etiam elatus, ad Barbarum vltrò transfugit.

Μετῆλθον. Persecuti sunt.

NOTAE.

Μετεμέλω.] Est 3. dual. imperf. Sic formata, μετακάτω. Imperf. ἐμετεμελέσθην. ες. ε. Tertia dualis μετεμελέσθων, per syncopen μετεμελέσθω, rursus per alteram syncopen, μετεμέλθω, & inserto σ. μετεμελέσθω. pro μετεμελέσθων. Vide Hesych. in Μετεμελέσθω. ἐτύπησε. Sed ibi legendum vel μετεμέλεσθε. εἰ πλῆθε, vt sit imperativus. Vel, μετῆλθε scribendum,

C si legas μετεμέλεσθε. Tunc enim est 3. pars. singul. imperfecti. Vide & μετεμελέσθην. Ibidem.

Μετελεύσομαι. ἐπελεύσομαι.

Μετελθών. ἐπελθών.

Μετ' ἐμέ. πρὸς με.

Μετεμελήθη. μεταμέλεια ἐπὶ θεοῦ οὐκ ἔστιν. ἀλλὰ τῆς παιδείας φησὶ τὴν παῦλαν, μεταμέλειαν.

Μετεμόχλευσε. μετεφύτευσε.

Μετ' ἐνεργείας. μετ' ἀληθείας.

D Μετένεγκε μετένεγκαι δ'.

Μετελεύσομαι. Persequar. Insequar. Innadam.

Μετελθών. Persecutus. Insecutus.

Μετ' ἐμέ. Ad me. In me.

Μετεμελήθη. Pœnituit eum. Pœnitentia ductus est. Pœnitentia in Deo non est. Sed pœnitentiam dicit ipsam castigationis cessationem, *seu finem.*

Μετεμόχλευσε. Transplantauit. *Vide* Μοχλεύειν *in Lex.*

Μετ' ἐνεργείας. Cum efficacia. Cum veritate.

Μετένεγκε. *Imperat. aor.* 2. *act.* ἀπὸ μεταφέρω. *Vide simplex* φέρω *apud Grammaticos. aor.* 2. *act.* ματέγκαν. ες. ε. *Imperat.* μετένεγκε. ἔτω. Transfer. μετένεγκαι verò, *est imperat. aor.* 1. *med. & idem significat, quod act.*

Μετεξέτεροι παρ' ἡροδότῳ. ἀντὶ τοῦ ἔνιοι. οἱ δὲ μετεξέτεροι αὐτῶν, οἱ μὲν πρὸς κύβους, οἱ δὲ πρὸς ὕπνους ἐτράποντο.

Μετεξέτεροι. Apud Herodotum *lib.* 1. *pag.* 15. *l.* 37. pro ἔνιοι. Quidam. Nonnulli. Vt, μετὰ τὸ ἄριστον, μετεξέτεροι &c. i. Post prandium, quidam ipsorum, alij quidem, ad aleam. *i. ad aleæ ludum*, alij verò, ad somnum se-

conuerterunt. *i. in lectum dormiendi causâ se contulerunt, vel, alij ad aleam, alij cubitum, ac dormitum abierunt.*

Μετέωρα, ὑψηλά. ἀγαθίας. τὰ δὲ τῆς Ἰταλίας πολίσματα, μετέωρα ἦν πάντα, καὶ διανεμῆα. ἀντὶ τοῦ ἕτοιμα πρὸς ὁπηχείρησιν.

E Μετεωρίζαντες.

Μετεωρίσματος. ἐπαρθέντων. μετεωρισθέντων δὲ τῶν βοιωτῶν διὰ τὴν εὐημερίαν, τούτους χαβρίας ἐταπείνωσε.

Μετεωρισμός. ἡ ὑπερηφανία.

Μεδεωροκοπεῖς. μετέωρα πάτει. καὶ μάτην, καὶ ὡς ἔτυχε κάμνεις; μετεωροκοπεῖν δ' ὅτι κυρίως, τὸ τῇ σπάτῃ τῆς κώπης, ματαίως τὴν θάλασσαν τύπτειν. καὶ μετεωρολέσχας τοὺς φιλοσόφους ἀριστοφάνης φησὶν ἐν νεφέλαις, ὅτι τὰ οὐράνια θρυλοποιοῦσι. μετέωρα δὲ λέξις τὸ μετεωροκοπεῖν, ὥσπερ τὸ θαλαττοκοπεῖν.

Μετέωρα. Sublimia. Excelsa. *Suspensa. Animis pendentia.* Agathias. Omnia Italiæ oppida erant animis erectis, *vel, animis suspensa*, & agitata, pro, ad aggressionem parata.

Μετεωρίσματος. Qui in altum sustulerunt. Qui sublimes sustulerunt. Qui eleuarunt.

Μετεωρισθέντων. Elatorum. Vel, Elatis. Vt, Bœotiis autem ob felicem rerum gestarum successum elatis, Chabrias eos depressit. *Pro, Bœotios autem elatos ob felicem &c. Chab. depr.*

Μετεωρισμός. *Animorum* Elatio. Superbia.

Μετεωροκοπεῖς. Per sublimia volas. Per sublimes cœli regiones volas. *Aristoph. Pace. pag.* 437. *v.* 16. Curtemere, & frustrâ defatigaris? Μετεωροκοπεῖν verò propriè est lata remi parte, *quæ palmula vocatur, quòd sua lati-tudine palmum manus referat*, mare frustrâ verberare, *& contundere.* Et meteoroleschos, *vel meteoroleschas* ipsos Philosophos vocat Aristophanes in Nubibus, quia cœlestia speculantur, *& de rebus, quæ fiunt, ac obseruantur in sublimi cœlorum & aeris regione*

garriunt, *multáque verba profundunt.* Hæc autem vox μετεωροκοπεῖν, *quasi dicat, sublimia-verbe-rare*, per-translationem-dicta-est, ad similitudinem verbi θαλαττοκοπεῖν. Nam verbum κό-

πτειν. i. verberare, tundere, ſumitur pro vehementi actione. Et alibi, *ſcil. in Equitibus. pag. 237. v. 1 Poeta dicit*, Quid mare-tundis, & remis-alas-auium reſecutibus-aquam-pulſas? *at* πλατυγίζεις, *lata remorum parte aquarum verberas?*

ἐπὶ γὰρ τῆ σοφροῦ τὸ κάπηλον ἁθροίζεται. καὶ ἀλλαχοῦ. θαλαττοποροῦσι, καὶ πλατυγίζουσι. A

NOTÆ.

Μετεωροσοφιστῶν. Aristoph. in Pace. pag. 437. v. 16.

Περὶ δίκης ἄλλως μετεωροσοφιστῶν

Schol. annot. 10. πρὸς δὲ τὰ μετέωρα πτῆσις &c. pro πάπηλον, ibi legitur συγκύπελον.

Idem in Pluto. pag. 30. v. 11.

ἀλλὰ φλυαρεῖς, καὶ θαλαττίζεις.

Et in Equitibus. pag. 237. v. 1. B

Τί θαλαττοποροῦσι, καὶ πλατυγίζουσι;

Consule Schol. annot. 1. & 2. vnde Suid.

Μετεωρολέσχαι. Meteorolelchæ. Philoſophi de cœlo, *rebuſque cœleſtibus* garrientes.

Μετεωρολέσχαι. οἱ περὶ οὐρανοῦ φλυαροῦντες εἰλόσοφοι.

Μετέωρος. In-alto-poſitus. Sublimis. vt, Satellites, cùm Syphacem ſublimem ſuſtuliſſent, in Triacontopoda *locum à 30. pedibus ita dictum*, detulerunt, & inde præcipitem iecerunt. Ioſephus. Satius autem eſſe *dicebat*, *tantorum malorum* autorem in metu relinquere.

Μετέωρος. ἐπ' ὕψους. οἱ γὰρ δορυφόροι μετέωρον ἀράμενοι τὸν σύραγγα, εἰς τὴν ξυλοποτόποδα καλούμενον, ἐκόμισαν ῥίψαντες κάτω. ἰώσηπος ἄμεινον δὲ εἶη μετέωρον ἐν φόβῳ τὸ αἴτιον καταλείπειν.

Μετεωροπολῶν. Sublimia, *cœleſtiáque* ſpeculans. Qui circa rerum ſublimium ſpeculationem verſatur. Et μετεωροπόρος. Per-ſublimia-means. C

Μετεωροπολῶν. τὰ οὐράνια σκοπῶν. καὶ μετεωροσοφιστῶν.

Μετέωρος. Ad actionem aliquam, *ad rem aliquam gerendam* iam paratus. vt, Adiit ciuitates ad defectionem iam paratas. Et rurſus. Cùm iampridem paratus eſſet, ad Olympiæ ſpectaculum profectus eſt. Et Ioſephus. Pleroſque iam ad futurum bellum paratos, *vel, ab futurum bellum animis ſuſpenſos, & incerto rerum euentu fluctuantes*, dilacerauit, *vel*, *cum grauiß ma clade diſperſit*. Erant enim animis ſuſpenſi, & propter rerum futurarum euentum *incertum*, adhuc agitati. *i. adhuc agitabantur, ſiue fluctuabant*. Et rurſus. Ille verò paratus erat ad omnem rerum-innouationem, *vel, rerum nouarum molitionem*. Quamobrem etiam alacriter obtemperauit illis, qui ipſum adhortabantur *ad res innouandas*. Apud Thucydidem dicitur, Græcia ſublimis, & animis erat ſuſpenſis, pro, Græci perturbati erant, neque quieſcebant.

Μετέωρος. ὁ ἤδη πρὸς πρᾶξίν τινα ἡτοιμασμένος. μετῆλθε ταῖς πόλεσι μετεώρους πρὸς ἀποστασιν οὔσας καὶ αὐθις. πάλαι μετέωρος ὤν, πρὸς τὴν τῶν ὀλυμπίων θέαν ὥρμησε. καὶ ἰώσηπος. μετεώρους ὄντας ἐπὶ τῷ μέλλοντι πολέμῳ, τοὺς πολλοὺς ἐπαράσσειν. ἦσαν ἢ μετέωροι τὰς ψυχάς, καὶ πρὸς τὸ μέλλον ἔτι σαλεύοντες. καὶ αὐθις. ὁ δ', μετέωρος ἦν πρὸς πᾶσαν καινοτομίαν. διὸ καὶ προθύμως ἐπήκουσε τοῖς παρακαλουμένοις. μετέωρος ἦν ἢ ἀλλὰς, ἁθρόα θουκυδίδη, κεῖται τὸ ἀκίνητον, καὶ οὐκ ἡσύχαζον. D

Μετεώρους ναῦς apud Thucydidem *legimus lib. 1. pag. 33. A. Schol. annot. 1. vnde Suid.* pro nauibus in pelago verſantibus, & *fluctuantibus*, & quæ non ſtant in anchoris. *i. quæ nullis anchoris firmantur*: ſed à terra ſunt remotæ. Per tranſlationem *ductam* ab illis, qui remoti-ſunt à terra, & qui ſunt in montibus. *L.* ἢ παρὰ τὴ, vel μετεώρους ναῦς *Thucydides vocat*, quòd terram reliquerint, & in aere poſtea verſentur. E

Μετέωροι. ἦσαν ἢ μετέωροι τὰς ψυχάς, καὶ πρὸς τὸ μέλλον ἔτι σαλεύοντες.

Μετεώρους ναῦς. ἁθρόα θουκυδίδη. αἱ ἐπὶ τῆ πελαγίνης, καὶ μὴ ἐπ' ἀγκυρῶν ἑσταμένας, ἀλλ' ἀπεχούσας τῆς γῆς. ἐκ μεταφορᾶς τῆ ἀπεχόντων τῆς γῆς, καὶ ἐν ὄρεσιν ὄντων. ἢ ἐπὶ τὸ ἀφεῖναι τὴ γῆν, καὶ ἐπὶ τὰ ἄερα λοιπὸν εἶη.

Μετέωροι. Erant autem animis ſuſpenſis, & obincertum rerum futurarum euentum adhuc fluctuabant. *Vel, Erant autem animis adhuc dubiis, & incertis, quò tandem res eſſet euaſura.*

Μετεωροφάνακες. Ariſtophanes *in Nub. hu. pag. 79. v. 9.* Ita vocat eos, qui rerum ſublimium, atque cœleſtium commemoratione *mortales* decipiunt. φανακίζειν enim decipere *ſignificat. Q. d. Sublimium impoſtores.*

Μετεωροφάνακες. ὅτου καλεῖ ἐπὶ τῆ μετεώρων ἀπατῶντας ἀριστοφάνης. φενακίζειν γὰρ, τὸ ἐξαπατᾶν.

Μετερρυθμίζετο. Concinnabatur. Accommodabatur. Aptabatur.

Μετερρυθμίζετο. F

Μετέρχομαι. Accuſatiuo. Prætereo. Perſequor. Sector. Tracto. Accedo. Conſequi ſtudeo. Ambio. Vlciſcor. Punio.

Μετέρχομαι. αἰτιατικῆ.

Μετέχει. Genitiuo. Particeps-fuit. Et μετέχω. Particeps-ſum. Eodem-modo *gaudet genitiuo.*

Μετέχει. γενικῆ, καὶ μετέχω, ὁμοίως.

Μετελλάχει. Genitiuo. Particeps-fuit. ἀμεταλλαχεία.

Μετελλάχει. γενικῆ.

A Μετειληχότα. μεταλαβόντα.

Μετειληχότα. Illum, qui fuit particeps. Participem.

Μέτειμι. ἐξετάζω. ἀναζητῶ. μετέρχομαι.

Μέτειμι. Examino. Inquiro. Persequor. *Idem sæpe valet, ac* τὸ μετέρχομαι.

Μετεῖναι.

Μετίναι. ἐπιξυθεῖν. ἡρόδοτος, πρῶτον μὲν τοὺς μάγους οἱ μετεῖναι τὸν κῦρον ἀνεπείσαν, ἀνεσκολόπισαν.

Μετεῖναι. Interesse *à* μέτειμι.

Μετίναι. Persequi. *Μεθῆναι verò dictum Ionicè, pro* εἶναι μεθίναι, *quod à* μεθίημι. *Dimitto.* Herodotus *lib.* I. *pag.* 35. *l.* 5. πρῶτον μὲν τῶν μάγων τοὺς ἐνυπνίους, οἳ μιν αἰέρθησαν μεθέναι τὸν Κῦρον, πύξοις ἀνεσκολόπισε. i. Primum quidem ex Magis somniorum-interpretes, qui ipsi persuaserant, vt Cyrum dimitteret, palis-suffixit, *vel, palis suffixos in patibulum sustulit.*

B Μέτειση, αἰτιατικῇ. ἀμείνεται. ἐπιξέρχεται. μέτεισι τοῖς ἀθηναίοις ὑφ' ἧς ἀδίκημα φόνων ἡ δίκη, καὶ ἀφορίας συνέχοντο.

Μέτεισι. Accusatiuo. Persequitur. Vlciscitur. Vindicat. vt, Athenienses ob iniustas cædes Vindicta persecuta-est, Quare sterilitate premebantur, *ac* affligebantur.

Μετῆ. ἐξῇ μέτεισι.

Μετήεσαν. μετήρχοντο. ἐδίωκον. ὡς κατεργάσαντο τὸ κάλλιστον ἔργον, ἐφεύξθη ὠκίστα δὴ τὸ ἐρασθῆ. μετήεσαν ἢ αὐτὸν οἱ δορυφόροι, καὶ διέφυγεν ἂν ἐκεῖνος, εἰ μὴ περιβάντες συνέζευγμένοις περιπεσόντες, καὶ συμπλακεὶς ὡς πέδη, καὶ ἀνετράπη.

Μεθῆεσαν. Accusatiuo. Persequebantur. Insequebantur. *Lenius* διώκειν. Et cùm feciſſet illud pulcherrimum facinus, celerrimè ad amatorem rectà fugit. At satellites ipsum persequti-sunt. Et ille aufugisset, *ac euasisset*, nisi incidisset in oues colligatas, *& connexa*, & implicitus tanquam pedicis, postea euersus-fuisset.

C Μετῆ. ἀφυστερεῖ. ἢ ὑστυγχάνει κλήρου.

Μεθῆ. Seriùs accedit Q. d. Postea-venit. vel, Non-consequitur hæreditatem.

Μετῆλθε τὴν ἄλοχον, ἀντὶ τοῦ συνεμίλησεν αὐτῇ.

Μετῆλθε τὴν ἄλοχον. Accessit ad vxorem. Pro, Cum ea consuetudinem habuit.

Μετήορος. ὑψηλός.

Μετήορος. Excelsus. Sublimis.

Μετήμι. αἰτιατικῇ.

Μετήμι. Accusatiuo. Persequor. Adeo. Ambio. Honorem peto. &c.

Μετ' ἴχνια. καθ' ἴχνη πορεύεσθαι.

Μετ' ἴχνια πορεύεσθαι. Pro, κατ' ἴχνη πορ. Per vestigia ire. Vestigia persequi.

Μετακλάζειν. μετακαθίζειν.

Μετακλάζειν. Considêre. In-genua-procidere. Genua-flectere.

Μετ' ὀλίγον χρόνον, αἰτιατικῇ.

Μετ' ὀλίγον χρόνον. Post exiguum tempus. *Iam præpositio* μετὰ *ponitur cum* accusatiuo.

D Μετόν. ἐξόν. ἀριστοφάνης. οὐδ' ἂν κλέπτης οὐδὶς ἦσαν. πῶς γὰρ κλέψαι μετὸν αὐτῷ. ἀντὶ τοῦ μέτεστι.

Μετόν. Cùm-liceat. Aristophanes. Ne fur quidem vllus erit. Quomodo enim *quis* furaretur, cùm liceat ipsi *sine labore, sine molestia multas opes habere, rebúsque frui, quas cupit?* μετὸν, pro μετόν ἐστι.

Μετόπιθεν. ὑστέρω. μὴ παρόντι.

Μετόπιθεν. In-posterum. A tergo. Postea.

Μετόπωρον. τὸ φθινόπωρον. ὁ μὴ τῶν ὀπώρων καιρός.

Μετόπωρον. Autumnus. Tempus, quod est post fructus.

Μετόρχιον. τὸ μεταξὺ τῶν φυτῶν. ἢ τὸ μεταξὺ τῶν χωρίων, ὅπερ λέγεται ὄρχος. μετασπόδε φησὶ τὰ φυτὰ ἀπὸ τῶν ἀρουρῶν τῶν σπειρομένων. ἢ μετόρχιόν ἐστι, τὸ μεταξὺ τῶν συμφύτων σπερμάτων, ἐν ᾧ ἢ σῖτος, ἢ ἄλλό τι ἔσπαρται.

Μετόρχιον. *Aristoph. in Pace. pag.* 454. *v.* 19. *Schol. annot.* 13. *vide Suid. ad ibi plura.* Spatium inter plantas, *inter plantatas arbores*, Vel spatium, quod est inter agros, quod vocatur ὄρχος. Plantas (inquit) ab aruis, quibus semina mandantur, amouebit. Vel μετόρχιον, est spatium inter campos arboribus-consitos, in quo vel frumentum, vel aliquid aliud est-seminatum.

Μετουσία κοινωνία.

Μετουσία. Communicatio. Communio. Consortium. Participatio.

Μετοχετεύειν. μετακομίζειν.

Μετοχή. ὁ περίβολος δασείσης. ἧς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ὁμοταυτό.

Μετοχετεύειν. Transferre. Deriuare.

Μετοχή. *Participium. Participatio. Consortium. Communio. Murorum.* Ambitus. Dauid, Cuius ambitus in-idem cum ipsa *fertur. L.* περίβολος. *sed N. L.*

F Μέτων. ὁ μαθηματικός. καὶ μέτωνος ἐνιαυτός. οὗτος ὁ μέτων, ἀρίσης ἐγένετο ἰατρός, καὶ ἀστρονόμος. τούτου ἐστὶν ὁ λεγόμενος μέτωνος ἐνιαυτός. καλλίστρατος δέ φησιν ἐν κολωνῷ εἶναι αὐτοῦ ἀνάθημά τι ἀστρονομικόν. εὐφρόνιος δ', ὅτι τὸ δῆμος

Μέτων. *Aristoph. in Auibus. pag* 407. *&* 408. *Consule Schol. vbi duo sequentes versus legentur, vt apud Suid. scripsi.* Meton mathematicus Et Metonis annus. Hic Meton fuit præstantissimus medicus, & Astronomus. Huius est annus ille, qui Metonis vocatur. Callistratus verò dicit in Colono esse eius donarium, *& monumentũ quoddam* astronomicũ. Euphronius verò

dicit eum ex municipio Colono fuisse, *& ideo monumentum hoc eius illic esse.* Sed ante Pythodorum, heliotropium erat in Comitio quod nunc est ad murum, qui est in Pnyce. Vel quod in Colono fontem quendam exstruxisset, vt ait Phrynichus in Monotropo, *cuius hæc sunt verba,*

A. Quis verò est, qui postea fontis *huius curam gerat?*

B. Meton ille Lyconiensis. A. Noui, ille, qui fontes ducit.

Vel fortasse quia in Colono fontem aliquem fabricauit, vel simulachrum, vel donarium astronomicum confecit.

Μετωνυμικῶς. Metonymicè. Q.d. Transnominatiuè. Quod fit, quum nomina transferuntur. Translatione-nominum.

Μέτωπον. Frons. frontis. Et *μετωπιδιον.* Id, quod est in fronte. *Quod vulgò frontale vocatur.*

Μέτωπα τῶν νεῶν. Frons nauis, est ipsa prora. Et *μετωπηδὸν.* q.d. frontatim. *In frontem. frontibus aduersis, ac infestis. Thucyd. lib. 2. pag. 162. A. μετωπηδὸν ἐπλεον. confule Scholiast. annot. 2. vnde Suid.* frontibus-aduersis nauigabant. Hoc est, Nauium frontes aduersariis præbebant.

Μετῴχετο. Obibat. Adibat. *vide* Μεθίχεσθαι *apud Eustath.* Proficiscebatur.

Μέτρα. Accusatiuo. Metior.

Μετρᾶται. Metiatur. Præbeat. Aristophanes. Frumentum esurientibus metiatur.

Μετρησαντες. Emensi. Qui-transiuerunt *aliquem locum, & eum quodammodo sunt emensi.*

Μέτρησον. Metire. Fœnerare. Mutuò-da. Et Hesiodus. Cura vt tibi bona mensura-detur à vicino, *vel, vt vicinus tibi bene metiatur, eidem* bene etiam redde. Et Theopompus Cauponibus. Imperti, vel metire, *mutuò da,* vel *vende, & res vendita* precium accipe.

Μέτριάζει. *Moderatè, vel modestè se gerit.* Modestè-sentit. Demissum-animum-habet.

Μετριάζειν. Ex parte clades *aliorum, animo* recipere, *aliorum calamitatibus moderatè affici. Vel, moderatè tangi malorum alienorum miseratione. Vel, In animi perturbationibus moderatè se gerere, nec iis nimium indulgere. Dare-peccatis-veniam.* Ignoscere. Condonare. Appianus. Claudius Marcellus aduersariorum vrbem per-deditionem-recepit, *vel, in dedutionem accepit, & in suam potestatem redegit,* & acceptis XXX. argenti talentis, veniam dedit *omnibus eius incolis.* Cùm autem Nergobrides hanc eius in-affectibus-moderandis-rationem, *vel, affectuum moderationem* audiuissent, *hunc virum, vel, eius virtutem* admirabantur. Et rursus. Medis belli-studium iterum-accenditur, vt moderatè-sentiant de felicibus-rerum-successibus, qui nuper *aduersariis* ex animi sententia non successerant. *N. L. fortasse (quod ex præcedentibus elicitur) μετριαζῶν legendum, vt sit alterum huius verbi exemplum. Vel iam vtrumque verbum suis locis accipiendum. Vertes, Belli-studium Medis iterum-est-accensum, vt moderatè-ferrent illos felices-rerum-successus, qui nuper* aduersariis *ex animi sententia non successerant. Si tollas aduerbium οὐ, sic locum accipies, Vt moderatè-ferrent illos felices rerum successus, qui nuper ipsis ex animi sententia successerant. Quod verisimilius.* Aristoteles dicit, sapientem, esse quidem moderatis-affectibus-obnoxium: non esse tamen affectuum-expertem.

Μέτριος. *Mediocris. Moderatus. Vel* Qui facultates habet dimensas, *vt ita loqui liceat. i. moderatas, mediocres, modicas.* Vel ingenio-moderato-præditus. vt, Quidam verò de viris ingenio-moderato-præditis dubitabant ob ea, quæ accidebant. Et Marcellinus. Timæus verò Tauromenites Timoleontem supra modum laudauit.

Τίς δ' ἐστὶν ὁ μεταῦτα ταύτης φροντίζων;

Μέτων ὁ λυκωνιεύς, εἶπε, ὁ τὰς κρήνας ἄγων.

Ἢ ἴσως οὗτος ὁ τὴν κολωνὸν κρήνην τινὰ κατεσκεύασε. ἢ ἄγαλμα, ἢ ἀνάθημα ἀστρονομικὸν κατεσκεύασε.

Μετωνυμικῶς. μετεπομασμένως.

Μέτωπον. Τὸ μετωπίδιον. τὸ ὀστοῦν τὸ μετώπου.

Μέτωπον δὲ νεώς, ἡ πρῷρα ἐστί. καὶ μετωπηδὸν, τουτέστι, τὰ πρόσωπα τῶν νεῶν παρεῖχον τοῖς ἐναντίοις.

obiiciebant.

Μετῴχετο. ἐπορεύετο.

Μέτρα ἀϊπατικῆ

Μέτρείτω. ἔδανειζέτω ἀριστοφάνης. πρὸς πτωχοὺς μετρείτω.

Μετρήσαντες. διελθόντες.

Μέτρησον. δάνεισον. καὶ ἡσίοδος. δὶς μὲν μετρεῖσθαι, ἅδ' ἀπὸ γείτονος. δὶς δ' ἀποδοῦναι. καὶ θεόπομπος καπήλοις. μετάδος, ἢ μίσθησον, ἢ πίπρασκε λάβε.

Μετριάζ. τὰ ἀσθενοφρονεῖ.

Μετριοπαθῶν. ὁπόταν μέρος τὰ πάθη καταδέχεσθαι. συγγινώσκειν. ἀστασιάστος. κλαύδιος μάρκελλος πάλιν τὴν ἐναντίων παρεσκάβε. καὶ συγγνώμην ἔδωκε ἀργυρίου τριακόντα τάλαντα λαβών. νεργοβριγὸς δὲ αὐτὸ θεὶς τῆς δὲ μετριοπαθείας πυθόμενοι ἐθαύμαζον. καὶ αὐτῆς. τοῖς μήδοις αἰδζωπυρεῦν τὸ φιλοπόλεμον, μετριοφρονεῖν δεῖ τοὺς ἐναγχος οὐ συγχωρήσασιν ὅπιτ δύγμασιν. ἀριστοτέλης λέγει τὸ σοφὸν μετριοπαθῆ μὲν εἶναι. ἀπαθῆ δὲ μὴ εἶναι.

Μέτριος. ὁ μεμετρημένην ἔχων τὴν οὐσίαν. ἢ τὸ ἦθος ὑπεικής. ἔνιοι δὲ τὴν μετρίων αἰδρῶν ἀπόρουν ἐπὶ τοῖς συμβαίνουσι. καὶ ἀμμιανὸς. τιμολέοντα δὲ ὁ ταυρομενίτης ὑπερεπήνεσε τὸ μετρίως.

NOTAE.

A

N O T AE.

Υ ἀφιεμένου τῶ μισθίου.] Pro, ὑφ' τῶ μισθίου ἐπίτιον. Et, ξωνιμολογόσαντο. Ετῶ, π.

Μετρίως ὠργισμένος. αὐτὶ τῦ μιταλλαγμένου.

Μετρίως ὠργισμένος. Moderatè, siue modicè iratus. Pro μεταλλαγμένος. Id est, Ita iratus, vt eius ira mutari sedarique possit. Vel Λελυμένως. q. d. Rigatè. à Λύω. Rego. perfundo, madefacio, macero, rigando-mollio. Vnde perf. pass. Λέλυμαι. participi. Λελυμένος. hinc aduerb. Λελυμένως, quod metaphoricè idem valet, ac αἰνιγμένως, soluiè, molliter, remissè.

Μέτριοι. ξυγγάμενος. ξωμολογήσαντο ἄνδρα τὰ ἑαυτῦ, καὶ ἄλλο ὅτι τῷ μετρίων ἐπαγγέλλοι αὐτόνιος. ὁ δ' αὐτὶ τῆς ξυμφοράς τὸν πόλεμον αἴνιξε.

Μέτριοι. Moderati. Benigni. Qui peccata facilè condonant. vt, Ambo sua *peccata* confessi sunt, & quidquid moderati promiserat Antonius. Ille verò pro *bellico* apparatu bellum remisit. *N. L.*

Μέτριοι. ἀθήνηθεν ἀποπλεύσας ἀσκληπιόδωρος, καὶ εἰς σελεύκειαν τῆς συρίας ἀφικόμενος, διεσκοπεῖτο τὰ ἤθη τῷ ἀνθρώπων. καὶ ἐν τῇ ἐφεξῆς ὅλῃ, τρισὶν μόνοις εὗρε ἐντετυγχηκέναι μετρίοις ἔχουσιν ἀνθρώποις. ἰλαπίῳ τῷ φιλοσόφῳ καὶ αὐτιόχειαν. ἐν δὲ τῇ λαοδικείᾳ τῇ ἐχομένῃ πόλει τῷ σύρων, μόνῳ τῷ δημοτικωτάτῳ τῷ καθ' ἡμᾶς ἀνθρώπων καὶ τῷ ἀριστίδου ἐπωνυμίαν ἐσχηκότι δωμαίῳ τῷ φιλοσόφῳ.

Μέτριοι. Moderati. Vt, Asclepiodorus, cùm Athenis nauigio discessisset, & Seleuciam Syriæ peruenisset, hominum mores considerabat, & in toto illo *regionum* circuitu, se in tres tantùm homines moderatos incidisse dicebat, Ilapium Antiochiæ Philosophum, & Laodiceæ, quæ est proxima Syriæ vrbs, Maren, ætatis nostræ iustissimum hominum, & Domninum Philosophum, qui cognomen Aristidis ferebat.

Μέτρον. ἔστι δὲ τῷ σταθμόν.

Μέτρον. Mensura. Modus. Est in voce Σταθμόν.

Μετρονόμοι. ἀρχῆς ἀπάσης ἦν τῷ μετρονόμων. ἦσαν δὲ τὸ ἀριθμὸν, οἱ μὲν εἰς πειραιᾶ δ' δὲ εἰς ἄστυ. εἶχον δὲ τὸν ὅπλων ἐπιμέλειαν, ὅπως δίκαια ἦ τὰ μέτρα τῶν πωλουμένων.

Μετρονόμοι. Q. d. Mensurarum-præfecti. Magistratus quidam erat Athenis, qui Metronomi vocabantur, q. d. Mensurarum-moderatores, *inspectores, præfecti.* Erant autem *viri* numero 24. Quindecim quidem in Piræeo, nouem verò, in vrbe. His autem curæ erat, vt iustæ essent venditorum mensuræ.

Μέτρῳ ὕδωρ οἰνοῦντες, ἀμέτροις μόζαν ἐδόντες. οὗτος ὁ στίχος εἰς παροιμίαν ἐξῆλθεν ἐκ τινος χρησμῦ, ὃν ἀνεῖλεν ὁ θεὸς συβαρίταις. ὑβρίσαι γὰρ ὄντες, καὶ ἀμετροπότης, ἀπώλοντο ὑπὸ κροτωνιατῶν. ζῶσι οὖν ὀλίγοι σωθέντες αὐτῶν οὗτοι ἐκ τῆς ἀγορᾶς.

Μέτρῳ. Mensurâ aquam bibentes, sine mensurâ placentam edentes. Iste versus in prouerbium abiit ex oracolo, quod Deus Sybaritis dedit. Cùm enim insolentes essent, & immoderati-potores, *homines ebrioſi*, à Crotoniatis sublati perierunt. Illorum igitur reliquiis hoc oracolum est datum.

Μετοίκιον. μέτοικος μὲν ἔστιν, ὁ ἐξ ἑτέρας πόλεως μετοικῶν ἐν ἑτέρᾳ, & μὴ ἅπαξ ὀλίγον ἐπιδημῶν, ὡς ξένος. ἐδίδοντο δὲ ὑπ' αὐτῶν καθ' ἕκαστον ἔτος, δραχμαὶ ιβ'. ὅπερ ἐλέγετο μετοίκιον. ἴσως δ' ἐν τῇ καθ' ἑλτοφόρα, & δημοφάνης, σημαίνῃ ὅτι ὁ μὲν ἀνὴρ, ιβ'. δραχμὰς ἐτέλῃ μετοίκιον. ἡ δὲ γυνὴ, ς'. & ὅτι τ μὴ τιθέντος ἡ μήτηρ ἐτέλῃ. μὴ τιθέντος δὲ, αὐτὴ ἐτέλῃ. οἱ δ' οὖλοι δὲ ἀφιέντες ὑπὸ τ δούλων τῶν, ἐτέλουν τὸ μετοίκιον. ἀθήναιος δέ φησι πρὸς τὰς ιβ' δραχμὰς, καὶ τριώβολον, καὶ τούτους τιθέντος ἴσως τῷ τιθέντι. οἱ μὲν τὸν μετοίκιον μὴ τιθέντες μέτοικοι, ἀπήγοντο πρὸς τοὺς πολίτας, καὶ εἰ ἑάλωντο, ἐπιπράσκοντο. ἐνεβίβαζον δὲ καὶ εἰς τὰς ναῦς τοὺς μετοίκους. ὡς δημοσθένης ἐν φιλιππικοῖς δηλοῖ. σκάλλοιν δὲ οἱ κωμικοὶ σκαφέας, τοὺς μετοίκους. ἐπεὶ ἐν τ πομπαῖς ταῖς σκάφας ἐκόμιζον οὗτοι.

Μετοίκιον. Pecunia, quam inquilinus ciuitati persoluit, *in quam habitandi causa receptus est. Inquilinatus-pecunia.* Inquilinus quidem est, qui ex alia vrbe in aliam migrauit, & *habitandi causâ se contulit*, & qui non, vt hospes, ad breue *tempus in ea* versatur: *at diu manet.* Quotannis autem eb ipso 12. drachmæ persoluebantur, quod vocabatur metœcion. Isæus autem in *oratione* contra Elpagoram, & Demophanem, significat virum quidem 12. drachmas pro metœcio persoluisse, mulierem verò, sex. Filio autem soluente, mater nihil soluebat. Illo verò non soluente, ipsa soluebat. Serui verò à dominis manumissi metœcio *idem* soluebant. Menander autem dicit hos etiam præter 12. drachmas, triobolum etiam soluere-solitos-fuisse, fortasse ipsi publicano, *vectigalibus exigendis præfecto.* Inquilini verò, qui metœcion non soluebant. ad ciues. *vel, vt Vossius*, εἰς τὸ πολιτὰς. i. *ad venditores*, adducebantur, & si conuicti-fuissent, vendebantur. Inquilinos etiam in naues imponebant, *naues ascendere iubebant*, vt Demosth. in Philipp. declarat. Inquilinos autem Comici vocabant σκαφέας. i. scaphiferos, quòd in pompis scaphas ferrent.

N O T AE.

Ἑάλωντο.] Scribendum videtur ἑάλωσαν, vt apud Harpocrationem; vnde Suidas: at ibi plura, & dilucidiùs & accuratiùs.

Μέτοικοι. μέρος εἰσὶ τῶν πολιτῶν οἱ μέτοικοι δῆτηες, ὡς τὰ ἄχυρα τῶν κριθῶν. ἀριστοφάνης.

Μέτοικοι. Inquilini. Pars ciuium vilis, vt hordei palea. Aristophanes. Nam inquilinos, palcas ciuium

dico. Inquilini verò *vocantur*, qui ex alia vrbe migrarunt in aliam, & in ea habitant. *Aristophanes in Equitibus. pag.* 208. *v.* 6. & 9.

Si fortè causulam egisti rectè contra peregrinum inquilinum,

Putas ideo te *facultate dicendi præditum*, ac eloquentem *esse.*-

Apud Sophoclem verò *in OEdipo Colonæo. pag.* 302. *v.* 12. μέτοικος, inquilinus, *sumitur* pro ἔνοικος, incola, *quum dicit*, οἰμώ, &c. Nisi incola huius regionis velis esse. Haud enim hoc nomen ἔνοικος eodem modo positum hic, quo nos vti solemus. Μετοίκους enim. i. inquilinos, vocamus eos, qui ex alia regione migrát in alias, & illic habitant. Vsus est autem & AEschylus in Agamemnone, hac voce, verba faciens de alitibus, ita loquens, τῶνδε μετοίκων. i. Horum incolarũ. μετοίκους enim, illic vocat alites alterum locorum ἐποίκους. i. incolas. *consule Schol. vnde Suida correctio petenda.* Et rursus. Zobiam, quæ Aristogitonem fugiẽtem, & *exulem* exceperat, & quæ petebat ab eo, cùm potens esset, vt aliquod beneficium in se conferret. deduxit ad metœcij forum, in quo vendebantur inquilini. qui metœcion, *i. inquilinatus pecuniam Reipub.* non soluerant, & sororem *ibi* vendidit ad eductionem, *ac expectationem. i. vt illinc educeretur, & alio exportaretur.* Et rursus. Hunc autem vendiderunt, quia metœcion deponere, *Reique pub. persolvere* non poterat.

Παρὰ σοφοκλεῖ ἦ, μέτοικος αὐτὴ ἀντὶ τοῦ ἔνοικος. εἰμὴ μέτοικος τῆς δὲ τῆς χώρας θέλεις εἶ). αὐτὴ δὲ ἔνοικος. ἃ γὰρ αὐτὸ τοῦτο τὸ ἔνοικος ὡς ἡμεῖς φαμὲν εἰρηκ). μέτοικους ἢ καλοῦμεν, τοὺς ἀπὸ ἑτέρας χώρας οἰκοῦντας, πρὸς δὲ τοὺς μετοικισθέντας πόθεν. τοῦτο δὲ σημαίνῃ ἔνοικον αἰσχύλος τοὺς οἰωνοὺς τῶν ὑψηλῶν τόπων, αὐτὴ δὲ ἐνοίκους. καὶ αὖθις. ζωβίαν ὑποδεξαμένην ἀριστογείτονα φεύγοντα. καὶ ἀξιοῦσαν δ' αὐτὸν, ὅτι ἴσχυεν, ὅτι τὸ δὲ μετοικίου πωλητήριον ἦγαγε. καὶ δὲ ἀδελφὴν ἐπ' ἐξαγωγὴν παρέσχε. καὶ αὖθις. τοῦτον δὲ ὁ διάφορον τὸ μετοίκιον ἀποτινύντα θεῖναι.

N O T Æ.

Μετοίκων.] Lege μετοίκιον, vt apud Aristoph. in Equit. pag. 208. v. 6. Duo sequentes versus apud Suidam sunt prætereuntes, quos ibi leges. Et, τοὺς ἀπὸ ἑτέρας χώρας μεταβαίνοντας, ἢ κατοικοῦντας ἐν ἑτέραις. κέχρηται δὲ καὶ Αἰσχύλος ὀπὸ τῶν οἰωνῶν ἐν Ἀγαμέμνονι, λέγων ὅτως, Τῶνδε μετοίκων. μετοίκους γὰρ φησὶ τοὺς ὑψηλῶν τόπων τοὺς οἰωνοὺς εἶναι, αὐτὰ τὰ ἐπιλοιπα. Sic apud Suidam hæc sunt scribenda, vt apud Sophoclem in Oedipo Colonæo. pag. 302. in v. 12. in Schol. vnde Suidæ verba desumpta: sed corrupta. Illud ἀποτινύντα, quod sequitur, idem iam valet, ac ἀθυμοῦντα, καὶ ἀδυρομένους.)(ἀποτινύντα. ἀνιῶντα, δυσθυμοῦντα.

Μετοιωνίσασθαι. Mutare-malum-augurium. Aues-iterum-consulere. Felicioribus-auspiciis-rem-denuò-tentare.

Μετοίχεσθαι. Persequi. Præterire. Transire.

Μεταχήσονται. Prætèribunt. Transibunt. Persequentur.

Μίχεα. Genitiuo. Vsque. μίχει αἰδοῦ. ad pudendum vsque.

Μίχει ἦ ἀμφωτίδων. Vsque ad-geminas-aures. Nam hoc μίχει ἦ ἀμφωτίδων significat μίχει ἦ ὦτων. i. ad aures vsque. Dicitur autem de valde plenis.

Μετοιωνίσασθαι. ἀντὶ τοῦ μεταθέσθαι τὸν φαῦλον οἰωνόν.

Μετοίχεσθαι. μετελθεῖν. μεταβαίνειν.

Μετοιχήσονται. μεταπορεύσονται. μετέλθωσι.

Μέχρι. γλωσσῶν. μέχρι αἰδοῦς. μέχει αἰδοίου.

Μέχρι τῶν ἀμφωτίδων. ἐπὶ τὰν ἄγαν πεπληροφορημένων. τὸ δὲ ἀμφωτίδων, μέχρι τῶν ὤτων.

M. CVM EL.

Μειαγωγῶν. Minus ferre. *Minus accipere. Deteriore conditione rem gerere.* Et μειαγωγῶν *N. L. fortasse sic appellatur ipsa deterior conditio, qua fit, vt aliquis minus accipiat, minúsque ferat. Vel idem est, ac* μειαγωγία. *minoris-victimæ adductio, vel introductio. Aristoph. in Ranis. pag.* 161. *v.* 22. Expendent, *& examinabunt* Tragœdiam. *Trag. ad libram adducent, eiúsque pondus examinabunt.* Quum aliquis filium iam adultum ad Phratores introducebat, *vt in eorum numerum reciperetur,* victimã certo pondere iuxta ipsum statuebat, secundùm quod *pondus, victimam* oportebat adducere, nec minus *pondus, vel, nec victimam statuto pondere minorem* dare licebat. Quum autem victima in lances imponebatur, qui circunstabant, vociferabantur, μεῖον, μεῖον. i, minus, minus. Hoc est, Hæc victima minor est, *quàm oportet, iusto pondere minor est.* Hac igitur de causa *Poeta* dicit μειαγωγήσουσι τὴν τραγῳδίαν. Id est ad libram adducent, eámque ponderabunt. Et qui ouem adducebat, μειαγωγὸς vocabatur, quasi dicat, minoris--ouis--ductor. *Hoc autem, quod fiebat,* κυρὸν

TO M META THS EL.

Μειαγωγῶν. τὸ ἐλαττον φέρειν. καὶ μειαγωγῶν. Μειαγωγήσουσι ἦ ξαγωγίαν. ἐάν τις εἰσήγαγε εἰς φράτορας υἱὸν ἐπίλικα γιγνόμενον, ἱερεῖον παρέστατο αὐτῷ ἐν ὡρισμένῳ σταθμῷ, πρὸς ὃ ἴδοι προσάγων. ἢ οὐκ ὄζιον μεῖον ἐξαγεῖν. ὅτε ἦ ἐστιθεῖτο τὸ ἱερεῖον εἰς τὸν ζυγὸν, ἐφίστωντες ἐβόων. μεῖον, μεῖον. τοῦτο δηλονότι ἐλαττόν ἐστι. διὰ τοῦτο οὖν λέγει μειαγωγήσουσι τὴν τραγῳδίαν. πρὸς τὸν ζυγὸν προσάξουσι, καὶ στήσουσι. ὁ δὲ τὸ πρόβατον ἀγαγών, μειαγωγὸς ἐκα-

A λεῖτο, κούρειον. ἔδει δὲ αὐτὸ ἐλαττον ἔχειν σταθμὸν τῶν ὀφειλομένων διὰ τοὺς φιλοδόξους τινας.

mines gloriæ-cupidos, & ostentatores. *Consule Schol. unde Suida correctio petenda.*

Μειαγωγία. καὶ μειαγωγὸς, ὁ εἰσάγων δοκιμαζόμενος εἰ πῖς ἀξιος θεᾶν. οἱ φρᾶτορες ἵνα μείζους νέμωνται μερίδας, ἐπιφώνουν ἱστῶντες. κτανεῖν δεῖ. ὃς μείων γάρ ἐστι μειαγωγῆσαι δέ ἐστι, τὸ ἀποδοῦναι τοῖς φράτορσι τὸ μεῖον.

Μειαγωγία. Minoris-victimæ-adductio, vel introductio. Et μειαγωγός. Minoris-victimæ-introductor. Apollodorus in libris de Diis, *scribit*, Phratores, vt maiores *victimarum* partes haberent, quibus vescerentur, acclamabant adstantes, ἱερεῖον ἰσαίειν δεῖ. μῶν γάρ ἐστι. *victimam* ponderare oportet. Minor enim est, *quàm ferat iustum pondus*. Μειαγωγῆσαι verò, est τὸ δοῦναι τοῖς φράτορσι τὸ μεῖον. i. Phratoribus addere, *dare*, vel ἀποδοῦναι, *reddere* minus. i. *minorem victimam*, vt

B *subaudiatur* ἱερεῖον. *Consule Harpocrat.*

Μείδας. μειδάντος. ὄνομα κύριον.

Μειδάς. Μειδάντος. Midas. Midantis. Nomen proprium.

Μειδιαμα. ὁ γέλως.

Μειδιάμα. Risus.

Μειδίας. ὄνομα κύριον.

Μειδίας. Midias. Nomen proprium.

Μείδω. τὸ γελᾶν. καὶ μειδιᾶν, ὁμοίως.

Μείδω. Rideo. Et μειδιῶ. Eodem-modo *sumitur*.

Μείδωνος. ὄνομα κύριον.

Μείδων. Μείδωνος. Midon. Midônis. Nomen proprium.

Μείζονα βοᾷ δάφνης χλωρᾶς κεφομβώνης. διὰ τὴν μέγα βοώντων.

Μείζονα. Magis vociferatur, quàm laurus viridis, quæ crematur. De valde vociferantibus, & *clamosis*. *Erasm. ad. Chil. 2. Cent. 7. col. 536. ad. 22. Clamosior lauro ardente.*

C

Μείλανι. τῷ μέλανι.

Μείλανι. *Poet. metri causa, pro communi* μέλανι. Nigro. Atro. Atramento.

Μείλαξ. ὁ λειμών. ὁ εὐδαίμονος. καὶ πληθυντικῶς, μείλακες.

Μείλαξ. Pratum. Paradisus. Et pluraliter, μείλακες. Prata. Paradisi.

Μείλια. τὰ θεραπεία.

Μείλια. Dotalia-dona. *Munera, quæ demulcent animos, & mellis instar sunt dulcia, & grata. Hom. Iliad. 1. pag. 332. ſ. 2. & 342. v. 1.*

Μειλίγμασιν. ἀπατήμασιν. ὀξυλεώμασιν. ἡδύσμασιν, καὶ τὸ τέρπον τῆς μειλίξεως, οὐδὲ αὐτὸν ἀπεκρύψατο.

D

Μειλίγμασιν. Fallaciis. Fraudibus. Dolis. Placaminibus. Lenimentis. Illecebris. Μείλιξις. ὁ. *Placamen. Placatio. vt*, Ne ipsum quidem placationis modum, eum celauit.

Μειλιπήμιον.

Μειλίπημιον. Placamen. Placatio. Lenimen. Lenimentum.

Μειλιπτρίοις. θεραπτικοῖς. ἡδίοσι. θραῖσι.

Μειλιπτρίοις. Placatoriis. Delinitoriis. Gratis. Iucundis. Lenibus. Mitibus. *Hoc enim iam adstrictiùs sumitur.* μειλικτικῷ. α. ον.

Μείλινον δόρυ.

Μείλινον δόρυ. Fraxinea hasta.

Μειλίξασθαι. θραῦναι.

Μειλίξασθαι. Lenire. Demulcere. Placare.

Μειλισυργὶς.

Μειλισυργίς. *Idem videtur ac* μελισυργὶς, εἴτι μελισυργός. οἷον. *Mellifica. Apis epithetum.*

Μειλιόεις. θελγαλαλῶν. θρασύνων.

Μειλιοείμων. Demulcens. Deliniens. Leniens. Placans. Adhortans.

E

Μειλιχία. ἢ μειλίχιος. θρᾶος. ἥμερος.

Μειλιχία. Dulcedo. Suauitas. Affabilitas. Mansuetudo. Lenitas. Et μείλιχος. Mellifluus. Dulcis. Suauis. Mitis. Benignus.

Μείλιχον. θρᾷον. ἥμερον.

Μείλιχον. Dulce. Iucundum. Suaue. Lene. Mite. Benignum.

Μεῖον. καὶ μειαγωγός. Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς στρατοκλέα φησί. παρέστη μεῖον. θῦμα δέ ἐστιν, ὃ τοῖς φράτορσι παρεῖχον οἱ τοὺς παῖδας εἰσάγοντες εἰς φράτρας. ὅθεν. τὰ ἱερεῖα, μεῖον προσαγορεύθη.

F

Μεῖον. ἐλαττον. μικρότερον. ὁ δὲ εἰς αὔξησιν ἀρετῆς, καὶ μείωσιν τῆς κακίας, ὅλην ἐξεκέχυτο τὴν ψυχήν. οὐδέν τι μεῖον ἢ ὁ σωκράτης

Μεῖον. & μειαγωγός. *Vide supra* Μειαγωγία. Isæus in *oratione* ad Stratoclem, dicit. Παρέστη μεῖον. Astitit victima. Μεῖον enim est victima, quam Phratoribus præbebant, qui filios ad hos introducebant. Vnde victimæ vocatæ-sunt μεῖον. *Causam huius appellationis Harpocration pluribus aperit.*

Μεῖον. Minus. Vt, Ille verò, ad virtutis auctionem, *vt ita loqui liceat*, & vitij imminutionem *ad est*, *ad virtutem augendam*, & *minuenda vitia*, totum effundebat animum. *totis animi viribus in istam curam incumbebat*, nihilo minus, quàm Socrates

ad veritatis inuestigationem. Nam & ille, quamuis à tyranno ipsi fuisset interdictum, ne disputaret *cum iuuentute, vel cum vilis alius, tamen* illi interdicto parêre non potuit. Et rursus. Illi verò in multis præliis minus ferebant. *id est, rem deteriore conditione gerebant.*

Μειονεκτῶν. Minus-habere. Deteriorem-conditionem-habere. Deteriore conditione rem gerere, *L. ἐλαττοῦσθαι. Vel, Attice positum ἀίτιον pro passiuo. Vide* ἐλαττόω. *ab.* ἔλαττον. *nomen. ομαι. in vnic. Lex.*

Μειονέκτημα. Deterior-conditio. *Gallicè feblesse, Desauantage, Auantage.* Et μειονεκτῶ. Genitiuo. Minus habeo, quàm tu. Inferiore sum conditione. Deteriore conditione rem gero.

Μειονεξία. Deterior, peior, inferior portio, vel conditio. Diminutio. Defraudatio.

Μείου. Minue. Minus fac. Xenophon. Cyrus Araspæ exploratori dixit, Res hostium ne veris minores facias, neque minus, *neque extenues.* Præstat enim eas minores videre, quamuis maiores esse putarimus. *i. opinione nostra longe minores videre*, quàm maiores inuenire, cùm minores audiuerimus esse.

Μειοῦται. Minuitur. Imminuitur. Diminuitur.

Μείων. Minor. Inferior.

Μειρακιύεσθαι. Vt adolescens ludere. Iuuenili more ludere. *μείραξ* enim. adolescens. *μειράκιον*. adolescentulus. & *μειρακύλλιον*, idem.

Μείρεται. Consultat. Deliberat. *Hoc autem propriè significat, partitur, diuiditur, vel diuidit. Quod consultanti solet accidere. Virgil. Æn. lib. 4. pagin. 198. Atque animum nunc huc celerem, nunc diuidit illuc, In partesque rapit varias, perque omnia versat. Hom. passim* μερμηρίζων dicit. *Eustath. consule.*

Μείρω. Diuido. Partior.

Μείς. AEolicè, *pro communi* μήν. Mensis.

Μεῖσον. Minimum.

Μειονεκτεῖν. τὸ ἥττον φέρειν. ἐλαττοῦσθαι. A

Μειονέκτημα. καὶ μειονεκτεῖ, ἡμικῶς. τὸ ἐλαττόν σου ἔχω. καὶ μειονεκτοῦμαι, ἐλαττοῦμαι. B

Μειονεξία.

Μείου. ἔλαττον τίθει. Ξενοφῶν. κῦρος ἔφη πρὸς ἀράσπαν τὸν κατάσκοπον, μηδὲν ἐλάσσω ταληθοῦς, μὴ δὲ μείω τὰ τῶν πολεμίων. κρεῖσσον γὰρ μείζω οἰηθέντας εἶναι, ἢ μείω. ἀκούσαντας ἰσχυροτέρα δείσεσθαι.

Μειοῦται.

Μείων ὁ ἐλάσσων. C

Μειρακιύεσθαι. ὡς μειράκιον ἀθύρειν. μείραξ γὰρ τὸ μειράκιον. καὶ μειράκυλλιον.

Μείρεται. βουλεύεται.

Μείρω. μερίζω.

Μείς. μὴν αἰολικῶς.

Μεῖσον. τὸ ἐλάχιστον.

Μ. CVM H.

Μή. Ne. Negantis aduerbium, pro οὔ, extat apud Callimachum.

Negaui, recusaui *iampridem mortem* me *vocantem audire*

Ne multo-pòst, te lugere cogerer. N. L. Hoc est, Antè non sum mortuus, vt non multo pòst te etiam mortuum lugerem. *L.* μεταθανεῖν. Et apud Aristophanem τὸ μὴ ponitur pro οὔ.

Μὴ ὄσοχ. Ne ad coruos me pellas. Ne me expellas. Ne ad coruos eiicias, & in malam rem me pellas. Ne in perniciem me detrudas.

Μηδ' ἄκανθα. Ne spina quidem pungens-cruentabit bonos, imò ne prope quidem accedet. Pro, Hoc, quod dicis, ne prope quidem me sit. *i. Procul absit à me, quod dicis. Er. ad. Chil. 3. Cent. 6. col. 740. ad. 35. Ne spina quidem vulnerabit bonos.* παλδίη verò, sicut dex sanus, Doricè formatum ita, παλάζω, *comm. admoneo. vel accedo. Dor.* παλάσσα. *per syncopen, sublato σ.* παλάω, *hinc τὸ* παλαὸν, *vnde sub. 3. singul.* παλαΐ*η. pro* παλάζῃ.

Μήδαβα. Medaba. Nomen loci apud Iosephum.

Μηδ' ἀμελῶ. Non negligo. De iis, qui contemnunt *aliquid.*

Μηδαμῇ. Nusquam. Nequaquam. Nullo in loco, nullo in numero. Et *μηδαμοῦ*. Idem. Et *μηδαμῶς*. nullomodo.

Μηδαμινός. Nullus. i. nullius pretij homo. Vilis. Abiectus.

Μήδεα. Consilia. Et pudenda.

Μηδὲ κάρφος κινῆσαι. Ne festucam quidem mouere. De quieto. *Erasm. ad. Chil. 1. Cent. 10. col. 310. ad. 10. Sed*

ΤΟ Μ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η. D

Μή. τὸ ἀπαγορευτικόν. αἰτιατικὴ τοῦ ὦ, καῖται καὶ παρὰ καλλιμάχῳ.

Ἠρνούμην θανάτοιο πάλαι καλέοντος ἀκοῦσαι,

Μὴ μεταδύν.

Τουτέστιν, οὐκ ἀπέθανον πρὸ τούτου, ἵνα οὐ μεταδύω, καὶ ἐπὶ σοὶ θρηνήσω ἀποθανόντος. καὶ παρὰ ἀριστοφάνει τὸ μὴ αἰτιατικὴ οὐ τάττει.

Μὴ ὄστοσκοράκισόν με. μὴ ἐκβιώξημα. μὴ εἰς κόρακας ἐμβάλῃς. E

Μὴ δ' ἄκανθα ἀμύξει τοὺς ἀγαθούς μὴ δὲ πλησίον ἡμῖν τοῦτο πέλοι λέγεις.

Μήδαβα. ὄνομα τόπου παρὰ τῷ ἰωσήπῳ.

Μηδ' ἀμελῶ ἐπὶ τῶν καταφρονουμένων.

Μηδαμῇ. καὶ μηδαμοῦ. καὶ μηδαμῶς. F

Μηδαμινός. ὁ εὐτελής.

Μήδεα. τὰ βουλεύματα. καὶ τὰ αἰδοῖα.

Μὴ δὲ κάρφος κινῆσαι ἐπὶ τοῦ ἀκύρου.

A *Aristoph. vespis in Lysistrata. pag. 552. v. 477. ita legitur, vt apud Er. est legendum.* Λυπεῖς μηδὲν, ὑδ' ἐσθ' ὅπως μηδὲ κίνδυνος μηδ' κίνδυνος. *i. Dolore efficiens nullo* quenquam, *hic monens ne festucam quidem.*

Μὴ δὲ μέλι, μὴ δὲ μελίσσας. ἐπὶ τῶν μὴ βουλομένων παθεῖν τι φαῦλον μετ' ἀγαθοῦ.

Μηδὲν μακρὰν ἀπέλθῃς. ὡς Ἀριστοφάνης. τὸ δὲ ν παρέλκει μετ' ἀττικοῦ.

Μηδὲν ποτ' ἄλλο, πλὴν θεοῦ φίλος. εἰς ὅσον χρόνον ἐπὶ λῆξιν ἡ τὸ αὐτὸ κρείττος ἀριθμεῖται. λῆξις δὲ ἡ παῦσις.

B Μηδέ ποτε δουλεύσασα γυνὴ, δέσποινα γένηται. μηδέ ποτ' εὖ ἔρδειν γυναῖκα. μὴ ἔγρεσθαι κυνὸς. μὴ ὑποβεβρυχότι φίλυσσον. μὴ λάλον κωπηλάτῃ. ὡς παύει μὴ εἰς ἀχρεῖα ἀναλίσκειν.

Μήδεια. κολχίς. ἡ αἰήτου θυγάτηρ. φαρμακίδων γυναικῶν. ἡ τὸν αἴσονος ἐπίνοσε τὸ ἰάσονα ζεύξασα τοὺς πυριπνόους ταύρους ἀρόσου τοῦ γεωῦ. καὶ λαβὼν τὸν χρυσόμαλλον δέρας, ἠγάγετο τοῦ μήδειαν. οἱ ἕλληνες τὴν ἄφθαν καλοῦσι μήδειαν ἔλαιον.

C Μὴ δείσαντες. μὴ φοβηθέντες.

Μήδη. ὄνομα κύριον. μηδία δὲ, χώρα ἡ τῶν μήδων.

Μηδίας. ὁ ῥήτωρ.

Μηδίζω. τὰ τῶν μήδων φρονῶ. καὶ μηδίσαντες.

Μηδικὴ πόα. ἡ ξηφυλλος λειρμώνη. ὃν τῶν μηδικῶν τὸν λειρμῶνα παππῶον ἔφασκον. ὅτι τῶν μηδικῶν ἐγένετο ψήφισμα, ὡς τὸ ἐκάστου κτῆμα εἰσφέρειν συμβάλλεσθαι εἰς τὰ κοινὰ χρήματα. ταῦτα δὲ τάξιν ἀρίστιδης δοῦναι τοῖς συμμάχοις, εἰ τοῖς βαρβάροις πολεμοῖεν.

D ret. Hanc autem Aristides sociis dandam esse statuit, si Barbaris bellum facerent.

Μηδικὸς ὄρνις. ὁ ταώς.

Μήδιος. ὄνομα κύριον.

Μηδισμός. ὁ παυσανίας. ὁ λόγος δὲ αὐτὸ ὅτι μηδισμὸς, συνεμπλακεὶς καὶ θεμιστοκλέα.

E uictus fuisset, ipsum quoque Themistoclem in eiusdem criminis societatem vocarunt, *vt ipsi quoque crimen idem obiecerunt.*

Μηδόλως. ἐπίρρημα.

Μήδομαι βουλεύομαι.

Μῆδος. ὁ περσῶν βασιλεύς. ἢ τὸ βούλευμα.

Μηδοσυνὴ βουλή.

Μῆδοι. ὄνομα ἐθνους.

Μὴ δῶτε τὰ ἅγια τοῖς κυσί.

Μὴ ἐλλίπητε. F

Μὴ ἐμβαίη.

Μὴ ἐπιχειρεῖτε.

Μηθώνη ὄνομα πόλεως.

Μηδ' οἷς ἐχθαίρεις
Τὰ πρόσθεο, μήτ' ὄπιθεν.

Μηδέ μέλι. Nec mel, nec apes. De iis, qui malum aliquod cum malo *conniti* illum ferre nolunt. *Eras. ad. Chil. 1 Cent. 6. col. 283. ad 62.*

Μηδὲν μακρὰν ἀπέλθῃς. Ne longiùs abeas. Apud Aristophanem. Litera verò ν redundat secundum Atticos *in hoc μηδὲν, pro μηδέ.*

Μηδὲν ποτ' ἄλλο. *Senarius.* Nihil vnquam sim aliud, nisi Deo charus. Quandiu sub ipsius ditione, & potentia numeror. Λῆξις autem *est* ἡ παῦσις, i. sedatio, quies, requies. Quietus dominatus.

Μηδέ ποτε. &c. Mulier, quæ serua fuit, nunquam domina fiat. *Absit, vt illa, quæ seruum aliis, aliis imperet. Nam eius imperium est intolerabile.* Nunquam bene facias mulieri, neque vicina cani, neque gubernatori somnolento, *somniculoso, somnum amanti,* neque garrulo remigi. *Hæc omnia nos* monent, in *res* inutiles non esse faciendos sumptus.

Μήδεια. Medea. Colchica. Aeetæ filia. In veneficiis exercendis omnium mulierum peritissima, *q. d. veneficissima,* quæ effecit, vt Iason sine damno tauros ignem spirantes iungeret, iisque iunctis terram araret. Quamobrem aureo vellere potitus, Medeam abduxit. Græci naphtham vocant oleum Medex.

Μὴ δείσαντες. Non metuentes. Non formidantes.

Μήδη. Mede. Nomen proprium. Media verò, ipsa Medorum regio.

Μηδίας. Medias, orator.

Μηδίζω. Medizo. Medorum partibus faueo, studeo. Et *μηδίσαντες* Qui medizarunt. Qui Medorum partibus fauerunt.

Μηδικὴ πόα. Medica herba, quæ trifolium vocatur. Ex Medicis. *i. ob res Medicas, ob bellum Medicum aliquo institutam* illam collectam, quæ vocatur auita, *dicunt institutum fuisse tributum illud, quod auitum vocatur, quòd ab auis, & maioribus fuerit institutum. Nam* Medicis temporibus factum est decretũ, vt vnus quisque pro viribus pecuniam ad publicos *vsus* conferret. Hanc autem Aristides sociis dandam esse statuit, si Barbaris bellum facerent.

Μηδικὸς ὄρνις. Medica auis. Pauo.

Μήδιος. Medius. Nomen proprium.

Μηδισμός. Mediſmus. Ille Mediſmus iam intelligitur, quo Pausanias cum Medis sensit, eorúmq. partibus fauit. Cùm enim ipse propter Mediſmum cóuictus fuisset, ipsum quoque Themistoclem in eiusdem criminis societatem vocarunt, *vt ipsi quoque crimen idem obiecerunt.*

Μηδόλως. Aduerbium. Nullo modo.

Μήδομαι. Consulto. *Cogito. Meditor. Molior. Machinor.*

Μῆδος. Medus. Persarum Rex. Et ipsum consilium.

Μηδοσυνὴ. Consilium.

Μῆδοι. Medi. Nomen gentis.

Μὴ δῶτε Ne date sancta canibus.

Μὴ ἐλλίπητε. Ne derelinquas. Ne deseras. Ne deficias.

Μὴ ἐμβαίη. Ne incedat. Ne ingrediatur. Ne intret.

Μὴ ἐπιχειρεῖτε. Ne aggrediamini. Ne inuadatis.

Μεθώνη. Methone. Nomen vrbis.

Μηδ' οἷς. &c. *Sophocles in Electra. pag. 89.*

Neque illis, quos odisti,

Nimium sis-irata, neque grauissimarum iniuriarum ab illis acceptarum *obliniscere.* Tempus enim *est* facilis Deus, *benignúmque numen.* Hoc est, neque præter modum *tuos inimicos* odioprosequaris, neque inimicitiarum *acerbi* prorsus obliniscaris. Tempus enim facilè præterit. Chorus *hæc* Electræ dicit.

Μεθυμναῖος. Methymnæus. Ex vrbe Methymne.

Μηδ' ὑπό. Neque propter iuuentutem audax-fis, *ac insolescas,* neque propter senectutem hebescas, *ac ignauus, timidúsque sis.*

Μηέσσι Μήεσι Mœonibus. *Dat. plur. Ion. formatus à recto* Μῆες, *quod à communi* Μάων *deductum, facta dissolutione è diphthongo.* αι *in* αι, *& verso* α *in* η.

Μηκάδες. Epitheticè *sic vocantur* ipsæ capræ, *non mugientes: at balantes. A* vocis proprietate *nomen hoc est derivatum.*

Μὴ κατακναύῃς. Ne delinias *animum.* Ne diu-toleres *impiorum facinora.* Ne quiescas. Dauid. Ne taceas. Ne delinias *animum, iramque tuam, vt impios, ignoscas: at in eos tuam iram effundas. N. L.*

Μὴ κίνει Καμάειναν. Ne move Camarinam. Aiunt Camarinam paludem esse Camarinæ eiusdem-nominis vrbi vicinam, quam cùm Camarinæi aliò-deriuare vellent, Deus *eos* oraculo-monuit ne Camarinam moverent. Illi verò, cùm Deo non obtemperassent, cladem acceperunt. Vnde prouerbium hoc dicitur in eos, qui in suum ipsorum damnum aliquid faciunt. Quidam verò dicunt Camarinam esse fœtidam plantam, cuius rami, si quatiantur, *& fricentur,* insuauem odorem spirant. *Er. ad. Chil. 1. Cent. 1. col. 44. ad. 64. Movere Cam.*

Μὴ κινεῖν. Ne summo quidem digito move ea, quæ non-sunt-mouenda. *Er. ad. Chil. 1. Cent. 6. col. 212. ad. 61. Non mouenda moues.*

Μὴ κινεῖν. Ne move malum bene situm. *Hoc dicitur* in eos, qui per ignorantiam sibi-ipsis molestias creant, *& calamitates accersunt. Er. ad. Chil. 1. Cent. 1. col. 44. ad. 62. Malum bene conditum ne moveris.*

Μηκισεύς. Mecisteus. Nomen proprium.

Μηκιστιάδης. Mecestiades. Μηκιστιάδης. *Mecistiades. Videtur patronymicum à* Μηκισεὺς *deductum, vnde com.* Μηκιστίδης. κατὰ ἀφαίρεσιν, Μηκιστίδης, *sublato* ι, *& inserto* α,

Μήκοθεν. Procul. Eminus. E longinquo. *Schol. Sophoclis. in Philoctetem. pag. 84. P. in* Τοξοφορίᾳ.

Μῆκος φάλαγγος. Longitudo phalangis, primum agmen ex manipulorum ductoribus *constans,* quod sub vnam rectam *lineam* collocatur, *in vnam rectam aciem digeritur, vel, in vnum rectum ordinem redigitur,* à cornu ad cornu pertinens. Hoc autem vocatur & facies, & os, & frons, & acies, & protolochia, & protostatis. *L.* πρωτοστάτης. Militum verò series hanc *aciem* à-tergo pari-ordine-sequens instructa, secundum iugum vocatur, & tertia, tertium iugum, & deinceps eodem-modo *res accipienda.*

Μηκάζων. Balans. Caprizans. Caprinam vocem edens.

Μήκων. Pars quædam intestinorum polypodis piscis, quæ *L.* ἧπαρ, *& ad* μίσυ *refer,* supra ventrem est-sita, quasi vesica atramentum in se continens, vt ait AElianus in *libro* de animalibus. Significat autem etiam seminis, & herbæ genus, *quod Latinè papaver vocatur,* & nomen proprium, *Mecon.*

Μηκώνη. Meconc. Nomen vrbis.

Χρήσιος γὰρ ἄμβροτος θεός. A

Τυτθὸν μήτ' ὑπὲρ τὸ δίον ἔχθαιρε, μήτ' ὑπερλάθου δ' ἔχθρας. ὁ γὰρ χρόνος εὐμαρὴς παρέρχεται. ὁ χρὸς φησὶ φερὲς ἠλικίαν.

Μηθυμναῖος, ὁ ἀπὸ Μηθύμνης πόλεως.

Μηδ' ὑπὸ νεότητος θρασυνέσθαι, μήθ' ὑπὸ γήρως ἀμβλυνέσθαι.

Μηόσι. B

Μηκάδες. ἐπιθετικῶς, αἱ αἶγες. ἀπὸ τοῦ ἰδιώματος τῆς φωνῆς.

Μὴ καθαφεύῃς. μὴ μακροθυμήσῃς. μὴ ἠρεμήσῃς. ἀναβίβλ. μὴ σιγήσῃς, μὴ ἢ καθαφαύνῃς ὁ θεός.

Μὴ κίνει καμάρινα. λίμνην φασὶ καμάρινα τῇ καμάρινᾳ πόλει ἐγγεκειμένην ὁμώνυμον αὐτῇ. ἵν' βουλομένους τοὺς καμαρινάιους μετοικίσαι, ἔχρησεν ὁ θεὸς μὴ κινεῖ καμάρινα. οἱ δὲ, τοῦ θεοῦ ἀπειπόντος, ἐβλάβησαν. ὅθεν ἡ παροιμία εἴρηται, ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν βλαβερῶς τι ποιούντων. τινὲς δέ φασι φυτὸν δυσῶδες εἶναι τὸ καμάρινα. ὃ τοὺ κλάδους αἰασσομένους, ἀποδίστρεν ὄζειν. C

Μὴ κινεῖν ἀκίνητα, μὴ δ' ἄκρῳ δακτύλῳ.

D

Μὴ κινεῖν κακὸν εὖ κείμενον. ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς ἐξ ἀγνοίας ἀναγμάτα ἐγειρόντων.

Μηκισεύς. ὄνομα κύριον.

Μηκιστιάδης.

Μηκιστιάδης. Mecistei filius.

Μήκοθεν.

Μῆκος φάλαγγος, τὸ ἀφ' ἓν ἐν τῇ λοχαγῶν συνταγμα. ὃ ἀπὸ μίας εὐθείας τάσσεται, ἀπὸ κέρατος εἰς κέρας ἐκτεινόμενον καλεῖται δὲ καὶ ἀφόσωπον. καὶ ὄψις. καὶ μέτωπον. καὶ ἀπόταξις. καὶ ἀφροτολοχία. καὶ ἀφροστάτης. ὁ δὲ κατόπιν τούτου στίχος ἀπόλληλος κέκλητος, δεύτερον ζυγὸν καλεῖται. καὶ ὁ τρίτος, τρίτον ζυγόν. καὶ ἑξῆς ὁμοίως. E

Μηκάομαι.

Μήκων. μερός τι τῆς ἐντοσθίων τῶν πολύποδος τοῦ ἰχθύος. ὃς κεῖται ὑπάνω τῆς κοιλίας, οἱονεὶ κύστις ἐν αὐτῇ ἔχουσα τὸν θολὸν ὃν φασιν αἰλιανὸς ἐν τῷ περὶ ζώων. σημαίνει δὲ καὶ εἶδος σπέρματος. καὶ εἶδος βοτάνης. καὶ ὄνομα κύριον. F

Μηκώνη. ὄνομα πόλεως.

Μηκωνοπο-

A Μηκωνοειδής.

Μηκύβερνα. πόλις ὄξιν ἐν Θράϊκῃ σταδίους εἴκοσιν ἀπέχουσα τ ὀλυνθου.

Μῆλα. πάντα τὰ τετράποδα. ὥστε καὶ πᾶσα βύρσα, μηλωτὴ καλεῖται.

Papaueris-speciem-habens. Papaueris figuram-referens.

Mecyberna. Vrbs in Thracia, 20. stadiis Olyntho distans.

Mῆλα. Non solum oues ita vocantur: sed etiam omnes quadrupedes. Vnde etiam omnis byrsa, *siue bursa, quæ vulgo bulgia dicitur*, μηλωτὴ vocatur. Iouina, vel caprina pellis. *Hinc & Gallicum, Male, & Malete. i. pera ex huiusmodi pellibus confecta.*

Μῆλα. ὅθεν τὸ μήλω τὸ φορτίζω, μήλα, καὶ μῆλα, τὰ ὑποζύγια ἄξια. ὅμηρος. καλλίσφυρα μῆλα τομεύων. αὐτὴ δὲ τομεύσας. μῆλα καὶ οἱ μαθοί.

B

Ὀφρα οἱ μνῆλαος τ ἐλένης τὰ μῆλα πρὸ

Γυμνὰς παρειὰων, ἔκβαλ', οἰσ', τὸ ξίφος.

Mῆλα. Oues Quadrupedes. Pecudes. à verbo μήλω, curo. μήλα, verso que s in *n*, μῆλα, quæ dignæ sunt cura, quæ curam requirunt. Homerus pulchros pilos habentes oues pascens, pro, qui pauit. *μῆλα* etiam *vocantur* ipsæ mammæ *mulierum. Aristoph. Lysistrata. pag.* 544. *v.* 155. *&* 156.

Ipse profectò Menelaus Helenæ mammas quondam

Nudas conspicatus, abiecit (vt opinor) gladium.

N O T Æ.

Ὀφρα οἱ.] Apud Aristoph. in Lysistrata. pag. 544. v. 155. & 156. ita scriptum Doricè,

Ὀ γῶν Μενέλαος τᾶς Ἑλένας τὰ μᾶλά πο

Γυμνᾶς παρειὰν, ἔκβαλ' (οἰῶ) τὸ ξίφος.

τὸ per apocopen ἐκ τοῦ ποτὶ formatum.

C

Μηλάνθη. εἶδος ζώου μικροῦ.

Μηλέα. τὸ δένδρον.

Μήλιος ἡρακλῆς. ὅτι τῷ εὐτυλῶν. ἢ γὰρ βοὸς ἀκριβούλος ἐστὶ, δν ἔμελλον τῷ ἡρακλεῖ θυσιάζειν, μῆλον λαβόντες, καὶ κλάδους ὑποθέντες τέσσαρας, ἔθυσαν.

Μήλειος βλαχή. ἡ τῶν προβάτων. καὶ μήλειος καρπὸς, ἡ τῆς μηλέας.

D

Μήλη, ἡ ἰατρική.

Μῆλις ἐστὶ θείσης τῷ ὀφθαλμῷ, οὐκ αἰσθανόμεθα τῶν αἰσθητῶν. καὶ οἱ δὲ τὸ μεταξὺ, καὶ ὡς ἔτυχεν ἀέρος ἔχοντος. ἀλλὰ πεφωτισμένου. καὶ αὕτη ἡ αἰτία τοῦ μὴ τὰς αἰσθήσεις τῶν ἰδίων αἰσθητηρίων αἰσθάνεσθαι.

Μηλιακὸν πλοῖον, ὅτι τῶν παλαιῶν, καὶ ἄχαν ἐκρεόντων πλοίων ἐπιστεῖλαι γὰρ εἰς ἀποικίαν στελλόμενον, τοῖς μὴ βουλομένοις αὐτῷ συμπλεῖν καταράσασθαι μήτε πλοῖα σταθερὰ αὐτοῖς γίνεσθαι, καὶ γυναικοκρατεῖσθαι.

E

Μηλιάς. ὄνομα κύριον.

Μηλιέων πολιτεία.

Μηλιεύς. καὶ μήλιος.

Μηλιῶν. ὅτι γλυκεῖς, ὄνομα τόπου.

Μηλόβιος εἷς τῶν λ', τῶν ἐπὶ Ἀθηναίοις τυραννησάντων. οὗ μέμνηται Ὑπερίδης ἐν τῷ κατ' αὐτοκλέους μέμνηται.

F

Μηλοβοτία. γῆ εὐτραφὴς. εὐσκεπάστου εἰς τομὴν τῶν προβάτων.

Μηλίτης λίθος. Papaueris-speciem-habens. Papaueris figuram-referens.

Μηκύβερνα. Mecyberna. Vrbs in Thracia, 20. stadiis Olyntho distans.

Μῆλα. *Non solum omnes ita vocantur: sed etiam* omnes quadrupedes. Vnde etiam omnis byrsa, *siue bursa, quæ vulgo bulgia dicitur*, μηλωτὴ vocatur. Iouina, vel caprina pellis. *Hinc & Gallicum, Male, & Malete. i. pera ex huiusmodi pellibus confecta.*

Μῆλα. *Oues Quadrupedes. Pecudes.* à verbo μήλω, curo. μήλα, verso que s in *n*, μῆλα, quæ dignæ sunt cura, quæ curam requirunt. Homerus pulchros pilos habentes oues pascens, pro, qui pauit. *μῆλα* etiam *vocantur* ipsæ mammæ *mulierum. Aristoph. Lysistrata. pag.* 544. *v.* 155. *&* 156.

Ipse profectò Menelaus Helenæ mammas quondam

Nudas conspicatus, abiecit (vt opinor) gladium.

Μηλάνθη. Melanthe. Animalis parui genus.

Μηλέα. Malus arbor. Pomus.

Μῆλος ἡρακλῆς. Melius, *siue Pomarius* Hercules. De vitibus. Nam cùm olim bos effugisset, quem Herculi erant immolaturi, correptum malum, *i. pomum*, & quatuor ramis suppositis, *bouis loco* sacrificauerunt. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 7. col. 531. ad. 1. Pomarius Here.*

Μήλειος βλαχή. *pro* βλαχὴ τῶν μήλων. Ouinus balatus. Ouium balatus. Et *μήλειος καρπὸς* Pomaceus fructus. Arboris pomi fructus. Pomum.

Μῆλα. Mele medica. Specillum, medicum, atque chirurgicum instrumentum, *de quo Lexica.*

Μῆλις ἐστὶ. Mele oculo inserta, non percipimus sensilia, neque interiectum, & quemuis aerem: sed illuminatum. Et hæc est causa, cur sensus sua sensilia non percipiant.

Μηλιακὸν πλοῖον. Meliacum nauigium, de vetustis, & perfluentibus nauigiis. Hippoten enim *tradunt*, cùm in coloniam proficisceretur, illis, qui secum nauigare recusassent, imprecatum fuisse, vt nunquam firma nauigia haberent, & mulierum imperio parerent. *Erasm. ad. Chil. 2. Cent. 10. col. 598. ad. 12. Mel. nax.*

Μηλιάς. Melienses. Nomen proprium *accusat. casus plur. à recto* Μηλιάς ἄδος.

Μηλιέων πολιτεία. Melienſium Respub.

Μηλιεύς. Melienſis. Et Μήλιος. Melij.

Μηλιῶν. In genitiuo *plur. est* nomen loci. Melienſium. *Genitiuus à recto* Μηλιάς. ἄδος. *Nomen gentile.*

Μηλόβιος. Melobius. Vnus de 30. tyrannis, qui tyrannidem exercuerunt apud Athenienses, cuius Hyperides meminit in *oratione* contra Autoclem.

Μηλοβοτία. Agrum pinguem. Ouium, *pecudúmque* pascuis destinatum.

N O T Æ.

Μηλοβοτία.] Si codex sanus, est accusà recto μηλοβοτὶς, vel μηλοβοτὶς, pro μηλόβοτος. Epithetum agri, quem

oues, ceteræque pecudes depaſcunt. Vel ſcribendum μηλεστίων, vel potiùs μηλοβοσιτίων, vt ſit verbale deductum à μηλοβοσιτέω. ὦ. pecudes, vel oues paſco. A

Μηλοβοτήρ. Ouium-paſtor. Opilio, que vpilio. Et μηλονόμος. Idem. *Sed illud, παρὰ τὸ τὰ μῆλα βόσκειν, hoc παρὰ τὸ τὰ μῆλα νέμειν. i. Oues paſcere. βόσκω. paſco. νέμω, idem.*

Μηλοβοτήρ. ὁ τῶν προβάτων ποιμήν. καὶ μηλονόμος. ὁ αὐτός.

Μηλόβοτος χώρα. Ager ab hoſtibus vaſtatus, & redditus deſertus, quem exercitus depaſcunt, *vaſtant, ac deſertum reddunt.* Extat autem hoc nomen etiam apud Lycurgum in *oratione* contra Autoclem. Sed etiam Atticam ouium, *pecudúmque* paſcuis deſtinauit. Illo autem deliberante, quomodo vrbs eſſet tractanda, Athenienſes quidem, *L. Θηβαῖοι, Thebani,* ſuadebant, vt illam *euerteret,* & ouium, *pecudúmque* paſcuis deſtinaret, *vel, pecoris depaſcendam relinqueret.* Phocenſes verò contra dicentes cenſebant eam eſſe conſeruandam. B

Μηλόβοτος. χώρα ὑπὸ πολεμίων ἐξερημωθεῖσα, ἣν καταίμετον τὰ στρατόπεδα. κεῖται δὲ τοῦτο μὲν καὶ παρὰ Λυκούργῳ ἐν τῷ κατ' αὐτοκλέους. ἀλλὰ καὶ μηλόβοτον τὴν ἀττικὴν αὐτὴν βουλευομένου ὅπως τὴν πόλιν χρήσει. οἱ μὲν Θηβαῖοι μηλόβοτον αὐτὴν εἶναι συνεβούλευον. φωκεῖς δὲ αὐτῆς σῶσαι.

Μὴ λόγους. Ne verba pro farina. De iis, qui facta, non autem verba accipere volunt. *Er. ad. Chil. 2. Cent 6. col. 509. ad. 16.*

Μὴ λόγους αὐτ' ἀλφίτων, δὸς τῷ ἔργα ἀλλὰ μὴ λόγους ἀξιοῦντι λαβεῖν.

Μηλολόνθη. *vel,* Μηλολόνθιον. *i. e.* Animalculum, quo pueri vtuntur ad ludum. Quod floribus inſidet. Pueri verò filum ex pede ſuſpendentes, & paruum lignum, quod *hæc animacula ſecum* in altum tollere non poſſunt, in aerem dimittunt. *Eſt autem animalculum ſcarabeo ſimile: ſed ad aureum colorem accedens, quod quidam bruchum alio nomine vocant, Galli verò nominant Hanneton.* Ariſtophanes *in Nubibus, pag.* 101. *v.* 4. & 5. *Schol. annot.* 2. C

Μηλολόνθη. ζωύφιον, ᾧ χρῶνται οἱ παῖδες εἰς παιδιάν. ὃ τοῖς αὐθισιν ὁμοιάζεται. οἱ δὲ παῖδες, λίνον τῷ ποδὶ ἐξαρτῶντες, καὶ ξυλίφιον, ὃ οὐκ ἰσχύουσιν αἴρειν ἀκουφίσαι, εἰς τὸν ἀέρα ἀφιᾶσιν ἀριστοφάνης.

Sed laxatam dimitte cogitationem in aerem.
Filo-ligatum tanquam melolonthem, pede.

Ἀλλ' ἄνεχε λῦσον τὴν φρόνησιν εἰς τὸν ἀέρα,
Λινόδετον ὥσπερ μηλολόνθιον, τῷ ποδί.

Significat autem & floris genus.

Σημαίνει δὲ καὶ εἶδος ἄνθους.

Μῆλον. Ouis, & fructus. *Malum ſtrutheum, ſiue ſtruthium. Malum contoneum, vel cotoneo ſimile.* In epigr. 153. *pag.* 28. *lib. epigr.* 1.

Μῆλον. τὸ πρόβατον, καὶ ἡ ὀπώρα. ὡς ἐπιγράμματι.

Malum ego ſtruthium, à tenero adhuc cortice,
Maturum in recente cute ſeruatum,

Μῆλον ἐγὼ στρουθίου ἀπὸ πρωτύρης ἔτι πούης D
Ὤριον ὡς παρθ' ἑστηκὸς φυλασσόμενον.

Incontaminatum, expers rugarum, lanugine-par recens-natis, Adhuc frondoſis congenitum, *coniunctúmque* ramis.

Ἄκαπνον, ἀρρυτίδωτον, ἰσόχρουν. ἀκμῇ ὡς πετάλοις, δύφυΐς ἀκρέμοσιν.

NOTÆ.

Ἐγὼ στρουθ.] Epigr. lib. 1. pag. 28. epigr. 153.

Μῆλον ἐγὼ στρούθιον ἀπ' ὀπωτέρης ἔτι πούης
Ὤριλον, ἀρρυτίδωτον, ἰσόχρουν ἀκμῇσιν,
Ἀκμῇ ὡς πετάλοις συμφυὲς ἀκρέμοσιν.

Et,

Μηλοσφαγίαι. Ouium ingulatarum-ſacrificiis. μηλοσφαγίων. ὦ. *Oues-iugulo. Oues-mallo. Ariſtoph. Lyſiſtrata, pag.* 545. *v.* 189. & 196. E

Μηλοσφαγίαις. θυσίαις προβάτων.

Μηλόω. Tractare. Palpare. *Mele, inſtrumento chirurgico, ſpetillo demiſſo vulnus explorare. Ariſtoph. in Equitibus. pag* 150. *v.* 1. κεφαλῆς. *Schol. annot.* 15.

Μηλόω. τὸ ψηλαφᾶν.

Μῆλος. Et νῆσος, & ἡ πόλις καὶ ἡ νῆσος.

Μῆλος. Melus. Et vrbs, & inſula.

Μήλῳ βεβλῆσθαι. Malo petitum eſſe. De iis, qui aliquem, in amorem adducunt, *ac ad amorem prouocant. Er. ad. Chil. 2. Cent. 4. col. 472. ad. 70. Malis ferire.* Et Ariſtophanes *in Nubibus, pag.* 169. *v.* 15. & 16.

Μήλῳ βεβλημένος. δηλονότι τῷ εἰς ἑταίρας τινὰς ἐπιτρεπόμενον. καὶ ἀριστοφάνης.

Nec in ſaltatricis domum *ingrediaris, ne in ea, quæ fiunt illic, hiante-ſpectans ore,*

Μὴ δ' εἰς ὀρχηστρίδος εἰσίναι, F
Τοῦτ' ἔστιν εἰσελθεῖν.
Ἵνα μὴ περὶ ταῦτα κεχηνώς.

Melo petitus à ſcortillo, *vel, meretricula,* bona-exiſtimatione priueris. εἰσίναι. τοῦτ' ἔστιν εἰσελθεῖν. Ingrediaris. hoc eſt, intres. ἀποθραυσθῇς. τοῦτ' ἔστιν, ἐκπέσῃς. Refringaris. Abrumparis à laude. Hoc eſt, ne gloria excidas.

Μήλῳ βληθεὶς ὑπὸ πορνιδίου, ἢ ἑλκύσας ὑποθραυσθῇς.
Τοῦτ' ἔστιν, ἐκπέσῃς.

A Μήλωθρον. τὸ βάμμα.

Μήλωθρον. Melothrum. Purpuræ tinctura. *Consule vulg. Lex.*

Μηλῶσαι. τὸ καθεῖναί τι εἰς βάθος. καὶ τὴν φάρυγγα μηλῶσαι. τὸ δισχρύσαι τῷ δακτύλῳ. καὶ Ἀριστοφάνης. τὴν φάρυγγα μηλῶσαι, δύο δραχμὰς ἔξει μόνας. καὶ μήλη ἐργαλεῖον. δι' οὗ χεῖταί τι, καὶ ὑπαλείφεται.

Μηλῶσαι. Aliquid in profundum demittere. *Melen. i. specillum, Chirurgicum instrumentum in profunda vulneris partes explorandi causâ demittere.* Et φάρυγγα μηλῶσαι. τὸ δισχεῖσαι δακτύλῳ. Fauces perungere digito. Guttur specillo demisso perungere, *vel, explorare.* Et Aristophanes. Guttur perungat, duas drachmas habebit solas. Et μήλη. mele, specillum, chirurgicum instrumentum, quo vngitur aliquid, & subungitur, *sublimitur.*

Μηλωτὴ ζώνη, ἐκ δέρματος.

Μηλωτὴ ζώνη. Ouilla zona. Zona ex ouina pelle confecta.

B Μήλοις βάλλειν. ἐπὶ τῶν εἰς ἔρωτας ἐπαγομένων.

Μήλοις βάλλειν. Malis petere. Malis ferire. De iis, qui ad amores inuitantur, & prouocantur. *Vide* Μηλοβολεῖσθαι.

Μή με παρίδῃς.

Μή με παρίδῃς. Ne me negligas.

Μίμοι αἴαξ. τὸ πλῆρες. καὶ μή μοι. σοφοκλῆς.

Μὴ μοί μ' αἴαξ,
Κακὰν φάτιν ἄρῃς.

Μίμοι αἴαξ. Sophocles *in Aiace. pag. 13. v. 1. & 3.* Integra *oratio sit. habet,* μὴ, μή μοι αἴαξ Κακὰν φάτιν ἄρῃς.

Ne, ne mihi, Rex,
Malam famam suscipias.

Μὴ μοι ποτ' ἔλθῃς, ὅτ' ἐγὼ πράττω καλῶς. παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ συνευχομένων τοῖς φίλοις ἐν καιροῖς. παίζει ὁ Ἀριστοφάνης. εἰς τὸ ἐναντίον γὰρ ἡ παροιμία. μή μοι ποτ' ἔλθῃς ὅτ' ἐγὼ πράττω κακῶς.

Μὴ μοι ποτ' ἔλθῃς, ὅτι ἐγὼ πράττω καλῶς. Ne ad me vnquam venias, quum ego *rem* gero præclarè, *quum rem feliciter gero.* Prouerbium, *quod dicitur* in eos, qui non conueniunt ad amicos in periculis *versantes.* Ludit autem Aristophanes. Hoc enim prouerbium in contrarium *sensum profertur,* & *contrario se sua accipiendum, mutato* καλῶς *in* κακῶς. Ne ad me vnquam accedas, quum ego *rem* malè gero. *Hic enim metri causa scribendum per duplex* π, ὅτ' ἐγώ.

Μήν. μηνὸς κλίνεται.

Μήν. Mensis. *μηνὸς in genitiuo* declinatur.

Μηναγύρτης. ὁ κατὰ μῆνα συνάγων. ἢ μηναγύρτης, ὁ τὰ ῥέας ἱερεὺς ὁ κατὰ μῆνα αἰτῶν, καὶ συναθροίζων.

Μηναγύρτης. Menagyrtes. Singulis mensibus *pecuniam, vel aliquid* colligens. Sic etiam vocatur Rheæ sacerdos, qui singulis mensibus stipem cogebat, & colligebat. *Vide* Μηναγύρτης *in vulg. Lex.*

Μηνᾶς. ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου μηνᾶ ὄρυγμα εὑρέθη μέγα ὅτε ἐκαθαίρετο. καὶ ὀστᾶ ἀνθρώπων γιγάντων εἰς πλῆθος. ἃ πᾶσα θεασάμενος ἀναστάσιος ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐκπλαγείς, εἰς τὸ παλάτιον κατέθετο θαῦμα ἔξαίσιον.

Μηνᾶς. In templo S. Menæ, cùm repurgaretur, magna fossa reperta est, & magna copia ossium Gigantum. Quæ conspicatus Anastasius Imperator, & admiratus, *vel, obstupefactus, hoc* immane miraculum, *hæc, vt rem insuetam, ac vehementer admirandam* in Palatio reposuit.

D Μήνη ἡ σελήνη.

Μήνη. Luna.

Μηνία. ὀργίζου. καὶ μηνιάω, μηνιᾷ, δοτικῇ.

Μηνία. Irascere. Et *μηνιάω.* Irascor. Datiuo.

Μηνθμόν. τὸν ὀργήν.

Μηνθμόν. Iram.

Μηνίμα. ἡ μανία.

Μηνίματα. Furor. Insania.

E Μῆνιξ. ὑμὴν ὁ ἐγκέφαλον σκέπων. τῷ δὲ καλουμένῳ μηνιγγοφύλακος ὑποπεσόντος τῇ μήνιγγι, ἀναίσθητον τὸ ζῷον γίνεται, καὶ ἀκίνητον, αἱ αἰσθήσεις γὰρ ἀπὸ τοῦ ἐγκεφάλου ἀρχόμεναι, διὰ τῆς νεύρου ἄχρι τῆς ἀκοηπείων φοίτασι. φοίτησιν δὲ καὶ ἡ ἀκουστικὴ δύναμις μέχρι τῶν ῥιζῶν τῶν ὤτων, ἃς καλοῦσι μήνιγγας. ἔστι δὲ νεῦρον ἀπὸ τοῦ ἐγκεφάλου φοιτῶν πανσυστομβόν. ἐν ᾧ πορῷ δῆτα τὸ ἀτλικὸν πνεῦμα. ἔστιν δ' ἂν ἀπηλημμένος τις ἀὴρ ἐν τῇ κοιλώματι τῆς ἀκοῆς, συνηχὴς ὢν τῇ μήνιγγι, καὶ τῷ ὑμένι. ὃς ἂν ὁ ἀὴρ ἀνηχούμενος ἐκ τοῦ ἔξωθεν ἀέρος τοὺς ψόφους, ἔχων καὶ αὐτὸς τὴν ἀκουστὴν δύναμιν, δι' ἑαυτοῦ εἰς τὴν μήνιγγα διαπορθμεύει τοὺς ψόφους. φοίτησιν δ' ἔνδοθεν πλατυτέρου πόρου τῆς μήνιγγος. ὃν δὴ ἔνιοι νομίζουσιν τοῦτο μόνον ἀέρα, εἶναι συμφυῆς ἔχειν, ἤδη καὶ ἄφθαρτον τοῦτο, ὡς αὐτὸν ἕνα, καὶ τὸν αὐτὸν τῷ ἀριθμῷ ὄντα. ἀλλ' ἔστι καὶ μέρη

Μῆνιξ Meninx. Membrana cerebrum tegens. Quum autem ille, qui Meningophylax vocatur, *i. meningis custos,* impositus est meningi, animal & sensu, & motu priuatur. Sensus enim à cerebro ducentes initium, per neruos vsque ad sensoria procedũt. Igitur & ipsa audiendi vis vsque ad radices aurium, quas vocant Meningas. Est autem neruus peruius, à cerebro procedens. In quo meatu est saliens spiritus. Est enim quidam aer in auris cauitate conclusus, cum meninge, & membrana coniunctus. Hic igitur aer ab externo aere strepitus, *& sonos* recipiens, habens & ipse personantem, *siue personandi* facultatem, per sese in meningem illos strepitus, *siue sonos* transmittit. Prodit autem à latiore meatu meningis. Non est autem existimandum, τοῦτον τὸν ἀέρα, *sic & Vulf.* hunc aerem, quamuis sit coniunctus, ideo etiam incorruptibilem esse, vt vnum, & eundem numero existentem. Sed est per partes corru-

F

ptibilis,& generabilis, vt & reliquum hominis corpus. Immediatè verò recipit aeris externi accessiones. Quamobrem etiam à magno strepitu grauiter afficitur auditus,externo aere vehementer impulso, & vi impellente hunc ipsum aerem coniunctum, qui est in auribus,cúmque sæpe dissipante. Propter actiones etiam periculosas, vel demersiones sub aquas.*i. Si quis aquæ subeat, & aures demergat in aquis*, inædificatus est hic aer ad custodiam sensorij. Propterea etiam Natura meatus aurium fecit tortuosos,*& amfractuum instar*,ne quid facilè ingrediatur,& meningem feriat.

φθαρτὸς, καὶ ῥηκτὸς, ὥσπερ καὶ τὸ ἄλλο τῶν ἀνθρώπων σῶμα. ἀεί τοίνυν ἡ ἀκοὴ τοὺς τῶν ἔξωθεν ἀέρας προσβολάς. διὸ καὶ ὑπὸ τῶν μεγάλων ψόφων πάσχει ἡ ἀκοή. ἢ ἐξωθεν ἀέρος σφοδροῦ ὠθουμένου. καὶ τῇ βίᾳ ὠθουμένου τὸν ἐντὸς ὄντα συμφυῆ τοῦτον ἀέρα. καὶ πολλάκις δέ γε καὶ δαπανωμένου αὐτόν. καὶ δεῖ τὰς αἰσθητικὰς ἐνεργείας, ἤτοι τὰς ἐν τοῖς ὕδασι καταδύσεις, ἐγκατῳκοδόμηται οὗτος ὁ ἀὴρ εἰς φυλακὴν τῆς ἀκοῆς. διὰ τοῦτο καὶ ἑλικοειδεῖς ἐποίησεν ἡ φύσις τοὺς πόρους τῶν ὤτων, ἵνα μὴ ῥᾳδίως εἰσέρχηταί τι, καὶ κόπτῃ τὴν μήνιγγα.

A

B

NOTAE.

Τὸ ἀτλικὸν.] Si codex mendo caret,hoc deductum est ab ἄτλη. quod ab αἴσσω. Salio. Prosilio. Subsilio. Ruo. VVolfius,ἀτλικὸν πνεῦμα. q.d.Tactorius spiritus,ab ἅπτομαι. Idem,ἀκουστικὸν πνεῦμα.Spiritus audiens.

Μλωπίοντων.Irascentium.Iratorum.

Μλωπίω.Irascor.*μλωπίσω*.Irascar,Grauitonum.Vt κυλίω. Voluo. κυλίσω. Voluam. *κονίω*.lino,vngo,puluerem excito, festino.fut *κονίσω*.Μλώνμα verò, Signum. Indicium.*μλωπίσεως*,Indicare. *à μλωνίω.Significo. Patefacio.Indico.*

Μλῶτις.Ira permanens.Ira diuturna.Iracundia.

Μλωσκός. Meniscus. Acies bellica. *Sic autem agmen lunatum videtur intelligendum,quod ἡ μλώνς i. Lunæ crescentis speciem habet.vel,quod Lunæ crescentis cornua refert. Aristop.in Auibus.pag.411.v.24. Schol. annot.15.*

Μλωσκους. Meniscos. Membranas. Folia collum-circundantia. *N. L.Monilia*, *quibus-collum-circundatur. Circundantia-collum monilia.* Ornamenta.Vel *tegumenta*, quæ statuis imponunt, ne aues insidentes,excrementis-fœdent *eas. Aristophanes in Auibus. pag.411 v.23.24.25.26.* Si verò non iudicaritis *nos vicisse*,fabricate meniscos ferendos.*i.capitum tegmina, quæ feratis*, Tanquam statuæ, quia vestrum quicunque meniscum,*capitisque tegmen* non habuerit,Quũ habebitis vestem albam,tunc præcipuè sic pœnas Dabitis nobis omnibus Auibus, excrementis-perfusi.Dicit igitur,nisi secundùm nos iudicaritis,nósque victores esse pronuntiaritis, nostris excrementis-vos-perfundemus , *totósque fœdabimus.* Meniscí etiam apud Philosophos *vocantur* ipsæ circuli sectiones.

Μηνιόντων.ὀργιζομένων.

Μηνίω. μηνίσω βαρύτονον, ὀργίζομαι. ὥσπερ κυλίω. κυλίσω. κονίω, κονίσω. μήνυμα ἢ, μηνίσαι.

C

Μῆνις ὀργὴ ἔμμονος.

Μηνίσκος.παράταξις πολεμική.

Μηνίσκους. ὑμῶν. πέταλα περιξαχίλιακόσμια. ἃ ἀλλιτιθέασι τοῖς ἀγάλμασι. δηλοῖ τὸ μὴ ἐφιζάνοντα τὰ ὄρνεα ἀποπατεῖν. μηνίσκους χαλκεύεσθαι. φορεῖν ὥσπερ ἀνδριάντας ἐὰν μὴ ἡμᾶς κρίνητε νικᾶν. φασὶν οὖν ὅτι μέλλομεν ὑμῖν καταπατεῖν μηνίσκοι ἦ, τὰ τῶν κύκλων τμήματα παρὰ τοῖς φιλοσόφοις.

D

NOTAE.

Μλωσκους.] Aristophanes in Auibus.pag.411.v.23.24.25.26.

Ἦν ἡμὴ κρίνητε,χαλκεύεσθε μλωσκους φορεῖν,
Ὥσπερ ἀνδριάντες,ὡς ὑμῶν ὃς ἂν μὴ μλώνν ἔχῃ,
Ὅταν ἔχητε χλανίδα λευκὴν,τότε μάλιστ' ἄτιμα δίκαια
Δώσετ' ἡμῖν πᾶσι τοῖς ὄρνισι κατατιλάμενοι.

E

Schol. Ἐὰν ἡ μὴ ἡμᾶς κρίνητε νικᾶν , πέδαις ὡς ἀνδριάντας μλωσκους δῆτα τοῖς κεφαλαῖς. ποιοῦσι δὲ ἔνιοι , ὅτε μὴ πτήσεται τὰ ὄρνεα. Eadem.*μλωσκους.σκεπάσματα ἢ ἀνδρειάντων, διὰ τὸ μὴ ἀποπατεῖν κατ' αὐτῶν τὰ ὄρνεα. φασὶν οὖν* &c. Et, *μλώνν.μλωσκων.μλώνν δὲ ὅσπερ.*

Μλωσειδὴς. Lunæ-speciem-habens. Lunæ similis. Lunatus. Lunæ-crescentis-cornua-referens. Falcatus.Rotundus *instar plenæ Lunæ.*

Μὴ νόμιζε. Ne puta. Pro,*μὴ νομίσῃς*. Ne putes. Ita Thagenides.

Μήνυμα.Signum.Indicium.

Μλώνν.Paroxytonè.i.cum acuto in penultima, *sine in priore*,pro *μὴ δή*,ne iam.

Μλώνό σοι χαρά. Datiuo, Significo , nuntio tibi gaudium.

Μλώνσαι.Significasse.Indicasse. Nuntiasse.

Μηνοειδὴς.σεληνοειδὴς.στρογγύλος.

Μὴ νόμισον. ἀντὶ τοῦ μὴ νομίσῃς. ὅτως Θαγηνίδης.

F

Μήνυμα.

Μήνων.παροξυτόνως,ἀντὶ τοῦ μὴ δή.

Μηνύω σοι χαρὰν.δοτικῇ.

Μηνύσαι.

A Μήονος. ἰθνικόν.

Μήων ὁ. Ion. vel Μίων ὁ, à comm. Μαίων ὁ. Mæonis, gentile nomen generis casus à vetto Μίων, pro Μήων, hóque deductum à Μαίων, verso α in η, & ι subscripto. Maon.

Μὴ ἀχὶ. σοφοκλῆς. κόμπος πάρεστι, κοὐκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μή. τὸ μὴ ἀχὶ βάψαι τὸ ξίφος δηλοτότι ἐν τῷ στρατῷ.

Μὴ ἀχί. Non. Sophocles in Aiace. pag. 6. v. 96. Iactatio adest, & non nego ipsum non. Pro, Non nego: sed ingenuè fateor, atque profiteor, & vehementer glorior hoc nomine, quòd gladium in exercitu Graecorum à me caesorum, & in meorum hostium sanguine tinxerim egregiè.

Μὴ πάντα κατὰ βοὸς ἴζεις. παροιμιῶδές τι τοῦτο μὴ πάντα ἐπ' εὐχαῖς ποιεῖσθαι, καὶ ταῖς παρὰ θεῶν ἐλπίσι. ἀλλὰ πράττειν καὶ δι' ἑαυτοῦ.

B

Μὴ πάντα κατὰ βοὸς ἴζεις. Non omnia contra bouem habebis. Huius prouerbij autor suadet per hoc ne omnia in votis, & spe diuina ponamus: sed & per nos ipsos aliquid agamus. Er. ad. Chil. 1. Cent. 9. col. 592. ad. 83. Ne contra bouem ipia. Μὴ κατὰ βοὸς εὔχου. V nost. κατὰ βοὸς εὔξῃ.

Μὴ παραζήλου. μὴ ὁμοιωθῇς.

Μὴ παραζήλου. Ne æmuleris. Ne similis-sis.

Μὴ παρίδῃς. Μὴ παιδὶ μάχαιραν. δὸς τῷ εἰκῇ ἐγχειριζόντων. Εὐπόλις Δήμοις. μὴ παιδὶ τὰ κοινά.

Μὴ παρίδῃς. Ne negligas.

Μὴ παιδὶ μάχαιραν. Ne puero gladium. Et Eupolis Demis. Ne puero Rempub. scil. trade, committe. Er. ad. Chil. 2. Cent. 5. col. 484. ad. 18. De iis dicitur, qui temere res aliquas aliquibus tradunt.

Μὴ πολλάκις πρὸς τὸν αὐτὸν λίθον πταίῃς, ἔχοντα καιρὸν ὁμολογούμενον. μή ποτ' εὐέρδειν γέροντα. μὴ γυναῖκα. μὴ ὃ παῖδα. μὴ χείτονος κυνᾶ. μὴ τὸν κυβερνήτην φλύαρον. μὴ λάλον κωπηλάτην. Θουκυδίδῃ μὴ εἰς ἄχρηστα ἀναλίσκειν.

C

Μὴ πολλάκις. Ne sæpius ad eundem lapidem offendas, cùm certam habeas occasionem. Eras. ad. Chil. 1. Cent. 5. col. 159. ad. 8. Iterum eundem ad lapidem offendere. Nunquam beneficium conferas in senem, nec in mulierem, nec in puerum, nec in vicini canem, nec in somniculosum gubernatorem, nec in garrulum remigem. Hoc prouerbium monet, sumptus non esse faciendos in res inutiles.

Μήπω γε, μήπω. ἐπαναδίπλωσις καλεῖται τὸ τοιοῦτον σχῆμα τοῦ λόγου. τὸ δὶς τοῖς αὐτοῖς ὀνόμασι χρῆσθαι. ἐμφαντικὸν ὂν καὶ λίαν ἐνεργητικὸν ἀπεργαζόμενον τὸν λόγον. διπλοῦται γάρ, διπλοῦται ἐμφάσεως.

Μήπω γε, μήπω. Nondum profectò, nondum. Hæc orationis figura vocatur conduplicatio, quum iisdem nominibus bis vtimur. Orationem autem significationis-plenam, acrem, & valde vehementem efficit. Qui enim aliquos terret, is indiget morâ.

D Μὴ προδοὺς ἡμᾶς ὄφλῃν. σοφοκλῆς.

Οἴμ' ὡς ἀθυμῶ. καί σε πρὸς τοῦ σοῦ τέκνου.
Καὶ θεῶν ἱκνοῦμαί σοι προδοὺς ἡμᾶς ὄφλῃν.

Μὴ προδοὺς ἡμᾶς ὄφλῃν. Ne prodens nos sis. Pro, Ne prodas nos. Sophocles in Aiace. pag. 35. v. 588. & 589.

Hei mihi, quàm animum-despondeo. quàm despero. *quare te per tuum filium,*
Et per Deos oro, ne prodas nos.

Μὴ πρὸς ἐμὲ τὰ ποικίλα. αἰτὴ τῆς τέχνας.

Μὴ πρὸς ἐμὲ τὰ ποικίλα. Ne contra me varia machinamenta moliaris. Id est, ne technas, dolos, fraudésque contra me moliaris.

Μὴ πρὸς λέοντα δορκὰς ἄψωμαι μάχης. μᾶλλον ἢ ἰσχυὰ ἀνίσων.

Μὴ πρὸς λέοντα. Ne cum leone caprea tangam prælium. i. prælium ego caprea cum leone non commissam. Eras. ad. Chil. 2. Cent. 4. col. 473. ad. 79. De iis, qui sunt viribus impares.

E Μήρινθος. σπάρτος. ἤτοι χρόνιον. δίσμος. βρόχος. αὕτη μᾶλλον ἡ μήρινθος, ἣ δὲ ἔσπασεν. δὸς τῷ δικαιοσύνην κὴ δοσπυγχανόντων. οὐ μᾶλλον δὲ ἡ μήρινθος ἔσπασέ τι ἀγαθὸν αὐτοῖς. ἢ γάρ τοι μὴ μακρὰν νέφη ἀκρίδων διαρρήσαντα κατέφαγον τοὺς καρποὺς αὐτῶν.

Μήρινθος. Funis. Vinculum. Laqueus. vt, Aristoph. in Thesmopho. pag. 533. v. 14. Et Eras. ad. Chil 1. Cent. 9. col. 302. ad. 45. Hic funis nihil attraxit. Iste quidem funis nihil attraxit. De iis, qui res aliquas aggrediuntur, & aberrant à scopo, nec assequuntur quod cupiunt. Nam ne funis quidem iste bonum aliquod ipsis attraxit. Nam non multo pòst locustarum nubes confluentes deuorarunt ipsorum fruges.

Μηριόνης. ὄνομα κύριον.

Μηριόνης. Meriones. Nomen proprium.

Μηρός. τὸ μέλος.

Μηρός. Femur. Corporis membrum.

F Μήρυμα. σπείρημα. κάταγμα. νῆμα.

Μηρυσαμένη. ἑλκύσασα. ἐκτεινομένη. μηρύω δέ, τὸ τὰ ἱστία σπάω.

Μήρυμα. Glomus. Filum-deductum, & redactum in glomum. Filum, quod quis neuit.

Μηρυσαμένη. Sic enim lego, quod à μηρύομαι. Trahens. Deducens-filum. Extensa. Quæ-extenditur. Colligens. Contrahens. Vel, quæ colligitur, quæ contrahitur. Nam μηρύω significat, vela colligo, vela contraho.

Μήσατο. ἐμηχανήσατο.

Μήσατο. Machinatus-est. Molitus-est. aorist. 1. med à μήδομαι.

Μήσ' ὁ θυμὸς ἀφτάσας.

Μήσ' ὁ θυμός. &c. Aristoph. in Ranis. pag. 166. v. 15. & 16.

Ne te ira corripiens, arreptum, vel correptum.

Ἐκτὸς οἴσῃ τῆς ἐλαφοῦ. A

Extra ferat oleas. L. οἴσει. Consule Schol. annot. 5. Hęc aũt orátio significat, aliquid certi dici, præcipuè verò, oleas in extremo hippodromo, *vel, equestri circo* fuisse, ad quas efferebantur, *& abripiebantur*, qui ceciderant in ipso cursu. Illud verò dicere vult, ne quid extra propositum dic.

Εμφαίνει.

Ὁ λόγος ὡρισμένόν τι λέγειν. καὶ μάλιστα ὡς ἐπ' ἄκρου ἱπποδρόμου ἐλαίας ὔσας, καθ' ἃς ἐξεφέροντο οἱ ὑποπεπτωκότες τὸν δρόμον. θέλει ἤ εἰπεῖν, ἐκτὸς τοῦ προκειμένου μὴ λέγε.

Μησάρη. Mestatne. Vrbs Cilicum.

Μησάρη. πόλις κιλίκων.

Μήσωρ. Μήσορος. *Alij*, Μήστωρ. Mestor. Mestoris. Nomen proprium. *Est & adiectiuum, quo significatur* consiliis-abundans, *qui consilia suppeditare nouit.* Et peritus, & sciens.

Μήσωρ. μήσορος. ὄνομα κύριον. καὶ ὁ βουλευτικὸς, καὶ ἔμπειρος, καὶ ἐπιστήμων. B

Μὴ σύγε. &c. Ne tu saltem in melampygum incidas. i. Ne in nigras-nates habentem virum incidas. Id est, Ne in aliquem fortem, & robustum virum incidas. De iis, qui faciunt iniqua *facinora. Sensus autem est*, Ne, si in aliquem robustum incideris, *iustas tuorum facinorum illis* des poenas. *L. δώσεις. vel δώσει. Attice. fut. med. pro comm. δώσῃ. à δώσομαι, ῃ, εται. Eras. ad. Chil. 2. Cent. 1. col. 364. ad. 43. Ne in mel. inc. Vide & Aristoph. Lysistrata. pag. 559. v. 23. 24. 25.*

Μὴ σύγε μελαμπύγου τύχης. μή τινος ἀνδρείου, καὶ ἰσχυροῦ τύχης. ὅπῃ τῆδ' ὤφελόν σε δρᾶντα, ὡς μή τινος ἰσχυροῦ τυχὼν δίκην δώσῃ.

Μὴ τήγεσθε. Ne rigemini *Lachrymis profusis.* Ne curetis.

Μὴ τήγεσθε. μὴ μελήσετω.

Μήτε νεῖν. &c. Neque natare, neque literas scire. De prorsus indoctis. Nam apud Athenienses statim à puero natare, & literas discebant. *Er. ad. Chil. 1. Cent. 4. col. 136. ad. 13.* C

Μήτε νεῖν, μήτε γράμματα ἠπίστασθαι. ἐπὶ τῶν παντὶ παιῶν ἀμαθῶν. ὧδε γὰρ ἀθηναίους ἅπαντας ἐκ παιδὸς κολυμβᾶν, καὶ γράμματα διδάσκοντο.

Μήτε πλασαί. &c. Neque fictam, neque pictam *vllam imaginem esse voluit.*

Μήτε πλασὰν, μήτε μιμηλάν. ἀντὶ τοῦ μήτε πλασὰν εἰκόνα, μήτε γραπτήν.

Μὴ τεῖνε. &c, Ne *viam* extende, *produc.* Ne tardus-sis. Ne tempus-teras, *moráque nectas.* Ne moreris. Ne cinerem fugiens, in carbones, *& prunas* incidas. *Er. ad. Chil. 3. Cent. 3. col. 690 ad. 72. Integer eris versus hereticus, si legas*, Μὴ τίφρας φεύγων εἰς ἀθρακιὰ κατπίπτῃς, *vel* κατπίπτῃς.

Μὴ τεῖνε. μὴ βράδυνε. μὴ διάτριβε. μὴ χρονίζε. Μὴ τὴν τίφραν φεύγων εἰς τὴν ἀνθρακιὰν πέσῃς.

Μήτηρ. Mater. Genit. *μητέρος*, & per syncopen *μητρός.* Matris. Et pluralis *datiuus, μητράσι.* matribus.

Μήτηρ μητέρος, καὶ σὺν συγκοπῇ, μητρός. καὶ τὸ πληθυντικὸν μητράσι. D

Μήτοι. Nullo-modo. *Ne fortè.* vt, Nondum autem illi edicto parebat Isidorus: sed illud Ibyci dictum ipsum subibat, *& in mentem ipsi veniebat*, Metuo, ne quo delicto in Deos admisso, pœnas ab hominibus præmij-loco-reportem.

Μήτοι. μηδαμῶς. οὔπω δὲ ἐπείθετο τῷ προστάγματι ὁ ἰσίδωρος. ἀλλὰ τὸ τοῦ ἰβύκου ἔπος αὐτὸν ἐπῆλθε. μή τοι παρὰ θεοῖς ἁμπλακών, τιμὴν ἔρυσ' ἀνθρώπων ἀμείψω.

N O T AE.

Μή τοι παρὰ θεοῖς ἁμπλακών.] Legendum, Δέδοικα μή τι παρὰ θεοὺς ἁμπλακών, τιμὴν ἔρυσ' ἀνθρώπων ἀμείψω. Sic apud Ibycum. pag. 38. in fine, vbi Suidæ, locus rectè scriptus legitur, & Suidas disertissimis verbis nominatur. Interpretatio vulgata locum malè redditum habet, de quo nostras notas consule pag. 187. Veram lectionem ego sequor, & fideliter interpretor. Verbum Δέδοικα addidi ex præcedente loco, qui apud Plutarchum legitur, vt integram sententiam, & perfectam constructionem haberemus. E

Μῆτις. Consilio. Rectus *casus est* ὁ μῆτις. Consilium. sententia, prudentia.

Μῆτις. τῆ βουλῆ. ἡ διάθεσις, ἡ μῆτις. βουλή. γνώμη. σωφροσύνη.

N O T AE.

Μῆτ] Si codex sanus, est apocope facta in datiuo *μήτι* & ι finale corripitur, ac ideo præcedens circumflectitur. Alioqui *μήτι πεφυτόνως* scribendum ob contractum. Sic πόλῑ. πόλι.

Μητίετα. μητίοντας. v. i. Consiliarius. Consiliis-abundans. Prudens. Sapiens. Cuius vocatiuus *est* μητίετα, & per metaplasmum *hinc deductus* rectus *casus* μητίετα. *Eustath. docet* μήτιστα, *περισπωμένως Æolicè dici, formatúmque à recto* μήτιστας, *sublato* σ *finali, & mutato* η *longo in* α *breue.* Vt, μήτιστα Ζεύ. Sapiens Iupiter. *Deducitur autem à nomine* μῆτις, *consilium, prudentia, sapientia.* Et in compositione, πολύμητις. Multis-consiliis-instructus. Prudentissimus, sapientissimus. At μῆτιν ἀλαφροί. Consilio leues, amentes, qui neque firmiter, neque constanter sapiunt. Qui leues, & inconstantes sunt in consiliis.

Μητίετα. μητίετης ὁ βουλευτικός. οὗ ἡ πληθυντικὴ μητίετες. ἢ κατὰ μεταπλασμὸν ἡ διάθεσις ὁ μητίετα. μητίετα Ζεύ. καὶ ἐπὶ σωφρόνων πολύμητις. μῆτιν ἢ ἀλαφροί, οἱ ἄφρονες. οἱ μὴ στερρῶς, μὴ ἢ βεβαίως φρονοῦντες. F

Μητιόωσι. Consultant. Deliberant. *à μητάω. ῶ.* Μητιόωσι.

A Μητήσομαι. βουλεύσομαι. ἐρήσομαι.

Μὴ ἔμ' οἶκει τῶν. ἔχεις γὰρ οἰκίαν. παρὰ τὸ ἐν ἀνδρομάχῃ εὐριπίδ. ἢ οὐ μὴ ἔμ' οἶκει τοιᾶδ' ἐγὼ γὰρ ἀρκέσω.

Μὴ ἔπ' λέγοντος ἴθι.

Μὴ πίθου τοῖς διαβάλλουσι.

Μήτρα. ἡ τῆς γυναικὸς καὶ τῶν ἄλλων ζώων. ἔνθα καταβάλλεται ὁ γονή.

B Μητραγύρτης. ἐλθόντες εἰς τὴν ἀττικήν, ἐμύησαν τὰς γυναῖκας τὴν μητέρα τῶν θεῶν ὡς ἐκεῖνοι φασίν. οἱ δ' ἀθηναῖοι ἀπέκτειναν αὐτὸν, ἐμβαλόντες εἰς βάραθρον κατὰ κεφαλῆς. λοιμοῦ δὲ γενομένου, ἔλαβον χρησμὸν ἱλάσασθαι τὸν προτεθνηκότα. καὶ διὰ τοῦτο ᾠκοδόμησαν βουλευτήριον, ἐν ᾧ ἀγάλματα τὸν μητραγύρτην καὶ ἐξεφρέατον τὸ αὐτὸ καθιέρωσαν τῇ μητρὶ τῶν θεῶν,

C ἀνασησαντες δὲ ἀνδριάντα τῇ μητραγύρτῃ. ἐχρῶντο δὲ τῷ μητρῴῳ ἀρχείῳ, καὶ νομοφυλακείῳ, καταχώσαντες καὶ τὸ βάραθρον.

tria, & legum custodia. In eo de Repub. consultabant, legésque seruabant, & custodiebant.

Μητραλοίας. ὁ τὴν μητέρα τύπτων. καὶ μητραλόας. ὁ αὐτός.

Μητρὶ πλακοῦντα καλὸν εἰς ὕπαρ τόδε.

Μητροδάτης. ὄνομα κύριον.

Μητροπάτωρ. ὁ καὶ μητέρα πάππος.

D Μητροφθόρος. ὁ φθείρων τὴν μητέρα.

Μητροπόλεις. ὅσαι πόλεις ἀποικίας ἔστειλαν.

Μητροφάνης. εὐχαρπίδης ὁ φρυγίας σοφιστής. ἔγραψε περὶ τῆς φρυγίας αὐτῆς βιβλία β'. περὶ ἰδιῶν λόγων. περὶ στάσεων. εἰς τὴν ἑρμογένους τέχνην ὑπόμνημα. εἰς τὸν ἀριστείδην ὑπόμνημα.

E Μητροφάνης. χορηγιανὸς ῥήτορος, λεβαδιεύς. πόλις ἐστὶ βοιωτίας ἡ λεβαδία. σοφιστής. περὶ τῶν χαρακτήρων πλάτωνος. ξενοφῶντος. νικοστράτου. φιλοστράτου. μελίτας. λόγους παιγνιώδεις.

Μητροφάνης ἔγγονος λαχάρους. οὗ ὄντος ἐν παιδίοις ἔτι νήπιος, καὶ ἀρτιφώνου ἀκούσαντος ἐκείνου φησὶν ὁ φανίας ὁ φαλακρεύς. ὅπου τι περὶ τοιούτων ἀκηκοώς. ἐπεὶ δὲ οἱ ἀκούσαντες ἐκείνου, τι, εἶπον, μανθάνει ἐκεῖνος περὶ ἑρμιδίων διϊσχυρίζετο.

F καὶ τοῦτο τὸ μητροφάνους ἔγραψε λόγον συνηγορικὸς ὁ σοφιστής.

Μητρῷακά. ἡμέραι τινὲς ἱεραί. τὰς δὲ μητρῷακὰς ἔθος ῥωμαίοις, ἢ καὶ πρότερον ἔθος φρυξὶ καταδεδεῖσθαι, καστίας ἐκ τοῦ μέλους ἢ γάλλου.

Μητέομαι. ἀ μητίζομαι. Consultabo. Deliberabo. *Moliar. Excogitabo. Machinabor.* Dicam. Interrogabo. *N. L.*

Μὴ 'μὸν ἔμ'. &c. Ne meam habita mentem. habes enim domum. Dictum est iuxta illud, quod extat in Euripidis Andromachà. Vel ita, Ne meam habita mentem. Ego enim sufficiam, *satis ero.*

Μὴ τοῦ λέγοντος ἴθι. Ne sis in dicentis potestate. *Ne pendeas ex dicentis auctoritate.*

Μὴ πείθου. &c. Ne criminatoribus, & *maledicis* obtempera.

Μήτρα. Matrix. Vulua. Vterus. *Dicitur* & mulieris, & aliorum animalium *locus*, in quem coniicitur semen, *ex quo fœtus gignitur.*

Μητραγύρτης. Metragyrtes. Qui Magnæ Deorum Matri Rheæ, siue Cybelæ stipem cogebat. Quidam in Attica profectus, mulieres initiabat Matri Deorum, vt illi dicunt. Athenienses verò ipsum in caput, *i. præcipitem* in barathrum coniecerunt, ac ita interfecerunt. Exorta autem pestilentia, oraculum acceperunt, vt interfectum placarent. Quamobrem ædificarunt curiam *in eo loco*, in quo Metragyrten fustulerant, eámque circunseptam Matri Deorum cõsecrarunt, etiam statua Metragyrtæ erecta. Vtebantur autem Metroo Archiuo, & Nomophylacio, ipso quoque barathro terra congesta repleto. *i. Illo loco, quem Matri Deorum consecrarant, vtebantur pro Curia, & legum custodia. In eo de Repub. consultabant, legésque seruabant, & custodiebant.*

Μητραλοίας. Qui matrem verberat. Et μητραλόας. Idem. *Hinc enim τὸ μητραλοίας, inserto ι, deductum. Matris-percussor.*

Μητέ. &c. Matrem amplecti, bonum est insomnium.

Μητροδάτης. Metrodates. Nomen proprium.

Μητροπάτωρ. Maternus-auus.

Μητροφθόρος. Matris-corruptor. Matris-interfector.

Μητροπόλεις. Metropoles. q. d. Matres vrbes. *Sic vocantur* vrbes, quæ colonias miserunt, *quarum si antiquæ matres.*

Μητροφάνης. Metrophanes. Eucarpix Phrygiæ Sophista. Scripsit de ipsa Phrygia lib. 2. De formis orationum. De Staribus. Commentarium in Hermogenis artem *Rhetoricam.* Commentarium in Aristidem.

Μητροφάνης. Metrophanes. Corneliani Rhetoris *vel, Oratoris F.* Lebadiensis. Lebadia verò *est* vrbs Bœotiæ. Sophista. *Scripsit* de characteribus. *i. de dicendi generibus*, Platonis, Xenophontis. Nicostrati, Philostrati. Declamationes. Orationes panegyricas.

Μητροφάνης. Metrophanes. Nepos, *vel, vnus ex genere* Lacharis. Cùm autem adhuc esset inter pueros infans, exclamauit vociferans, Ego sum (inquit) Aristophanes caluus, quamuis nondum tale quid audiuisset. Cùm autem illi qui *voces istas* audiuerant, interrogarent, quidnam dixisset, affirmabat se nihil eorum scire, quę dicta fuerant. Aduersus istum Metrophanem Superianus Sophista scripsit orationem.

Μητρῷακά. Metroaca. Quidam dies sacri *Magnæ Deorum Matri.* Metroacos *autem dies aiunt* apud Romanos, vel etiam antè, apud Phryges fuisse solennes, *quos* Casteas singulis mensibus castè celebrabat, *vel, sanctè celebrabat.*

Μητρῷον. Metroum. Templum Magnæ Deûm Matris. q.d. Matroum. Lycurgus in *erasione* contra Aristogitonem, Leges conscriptas, *& descriptas* repositerunt in Metroo. *L.* τοὺς νόμους ἔθεντο ἀναγράψαντες, *vt apud Harpocrat. i. Nothos, quarum nomina scripeis mandarant, in Metroo posuerunt.*

Μήτηρ. Maternus-auunculus. Et declinatur *communiter* μήτρος, μήτρῳ &c. *i. Sed* Atticè μήτρως, μητρώ.

Μητρυιά. Nouerca.

Μὴ ὑπορρόᾳ. Ne negligas.

Μηχανή. *Machina. Machinatio.* Consilium.

Μηχάνημα. Machinamentum. Stratagema. Callidum-inuentum, quo quis fallitur. Vt, At est hoc, ô populo, stratagema.

Μηχανορράφος. Machinarum-consutor. Dolorum-sutor. Qui dolos, fraudésque consuit. Malorum excogitator, & artifex. Qui mala machinatur. Vt, Sũmisso, *subornatóque* mago tali dolorum sutore. Sophocles *in OEdipo Tyranno. pag.* 168. *M.* dicit, *introducens Regem Oedipum de Creonte conquerentem, quasi Tiresiam vatem in Regis perniciem subornasset.* Et rursus *idem Sophocles in Aiace flagellifero. pag.* 59. *v.* 14. *&* 15.

Ego quidem profectò & hæc, & omnia semper
Dixerim hominibus machinari Deos.

Μηχανῶμαι. Accusatiuo. Machinor. Molior.

Μήχει. Machinamento. Consilio. Remedio. Dolo. Fraude.

Μῆχος. Machinamentum. Inuentum. Callidum-inuentum. Commentum. *In epigrammate.*

Eodem-die tale commentum excogitauit.

Perforatum enim cùm potuisset manu cribrum bene per densos
Iuncos, Soles plures conspexit per ipsa cribri foramina.

Μηξῶον. λυκοῦργος ἐν τῷ κατ' αἱρουμένου τοὺς νόμους ἔθεντο ἀναγράψαι ἐν τῷ μητρῴῳ. A

Μήτηρ. ὁ θεὸς, καὶ κλίνεται μήτερος, ἀττικῶς.

Μητρυιά.

Μὴ ὀλιγόρᾳ.

Μηχανή. βουλή.

Μηχάνημα. τέρατόημα. ἀλλ' ἔστι τοῦτο, ὃ δόλος, μηχάνημα. B

Μηχανορράφας. δόλους τοὺς κακῶν. κατασκευασής. τὰ φαῦλα μηχανώμενος. οἷος μέγας τοιοῦδε μηχανορράφος. σοφοκλῆς φησί. καὶ αὖθις.

Ἐγὼ μὲν αἰεὶ καὶ ταῦτα, κοὐ τὰ πάντ' ἀεί,
Φάσκοιμ' ἂν ἀνθρώποισι μηχανᾶν θεούς.

Μηχανῶμαι αἰτιατικῇ. C

Μήχει. τῷ μηχανήματι.

Μῆχος. μηχάνημα. δόλημα.

Αὐτὴμὲν τοῖον μῆχος ἐπεφράσατο.
Τριπὸν γὰρ θημῶνα χερὶ κόσκινον εὖ διὰ πυκνῶν
Σχοίνων, κῆγὼ πλείονας ἐσκόπεον.

M. CVM I. TῸ M ΜΕΤᾺ ΤΟΥ̃ I. D

Μία λάχνη. Prouerbium. Vnum arbustum non alit duos erithacos. De iis, qui ex aliqua parua re quæstum facere student. Erithacus autem est auis solitaria, *quæ sola viuit, nec in eadem arbusto, syluáque cum alia facilè reperiatur: sed in ea versatur, viuitque sola. Erasm. ad. Chil. 2. Cent. 2. col. 392. ad. 22. & col. 393. ad. 24. Huc allusit & Aristoph. in Vespis. pag.* 344. *v.* 4.

Μία μάστιξ. Vnum flagellum omnes impellit. De re facili. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 10. col. 608. ad. 65. Vna scutica &c.*

Μιαρὰ κεφαλή. Impurum, *scelestúmque* caput, vt charum caput. A principe corporis parte *totum* significat virum. Eodem-modo-quo & Homerus *dicit*, Teucer, charum caput. Et, Tale enim caput. Et apud Demosthenem. *L.* Δημοδίνεα. *vel vt à* Δημοδίνεος. ὁ *formatum, vt & passim legas* Λεισφαίη, *tanquam ab* Λεισφαίης. *ου. i. non* Λεισφαίη, *quod ab* ης. ους. ους. ιη. ι. Et, Idque, ô impurum, ô *scelestum* caput. Et rursus. *Aristoph. in Nubibus. pag.* 122. *v.* 18. 19. 20. Μία μάστιξ πάντας ἐλαύνει τὸ ῥᾴδιον. Μιαρὰ κεφαλή. ὥσπερ φίλη κεφαλή. ἐπὶ τῆς ἡγεμονικῆς μέρους τοῦ σώματος δηλοῖ τὸ ἄνδρα, ὡδὶ παντὸς ὁμοίως. τεῦκρε φίλη κεφαλή. καὶ, τοίῳ γὰρ κεφαλείῳ. καὶ ὧδε δημοσθένη. καὶ ταῦτ' ὦ μιαρὰ κεφαλή. καὶ αὖθις. E

O impure, ô scelestе, & parricida, & parietum-per fossor. Ille verò filius, patri *dicit*,

Rursus mihi eadem hæc, & plura dic.

An nescis me delectari multa audientem iam conuicia?

Ὦ μιαρὲ, καὶ πατραλοία, καὶ τοιχωρύχε. ὁ δὲ φησίν
Αὖθις μοι Ταυτὰ ταῦτα, κοὐ πλείω λέγε.
Ἆρ' οἶσθ' ὅτι χαίρω πολλὰ ἀκούων δὴ κακά; F

An ignoras me iam summâ perfundi voluptate, quum multa conuicia in me spargi audio? Aelianus verò *dicit*, Ab homine enim impuro, *& scelesto* neque virum bonum, neque Deum munera accipere rectum, *ac honestum fuerit. vel* τὸν ὁσιὸν, *pro* κατὰ τὸ ὅσιον, καὶ ἀληθὲς, τουτέστιν, ὡς ὀρθῶς, καὶ ἀληθῶς ἐστὶν. *i. secundum rectum, & verum, vt rectè, verèque loquaris, nunquam licet vel viro*

Ἀριστοφάνης. αἰλιανὸς ἢ. ὧδε ἀπὸ μιαροῦ δῶρα. οὔτ' ἀνδρα ἀγαθὸν, οὔτε θεὸν ὅσιόν ποτ' τυγχάνειν

A θὸν δίκαθαι. μάτην οὖν ἀφελεῖ θεοὺς ὁ πολὺς ὅστις πόνος τοῖς ἀνοσίοις. τοῖς δ' ὁσίοις, δυκαιρότατος, πλάττων φησί.

vel viro bono, vel ipsi Deo, munera ab impio accipere. Irritus igitur est multus erga Deos impiorum labor. Piorum verò, opportunissimus. Ita Plato loquitur.

Μιαρία. ἡ ἀκαθαρσία, ἢ μιαρίαν ἢ κατωνῆ, καὶ ἢ ὄχλησιν ἢ κόπρου.

Μιαρία. Impuritas. vt, Impuritatem fumi, & stercoris turbationem.

Μιαροί. ἀνόσιοι, βδιλυκτοί. ὁ δὲ δράκων προϐὰς ἀπὸ τοῦ ἀδύτου, τό,τε αἷμα αὐτῶν ἐξελιχμήσατο. καὶ ἐκάθηρε τὰς πληγάς. ἵνα μή ποτε ἀπὸ τοῦ λύθρου μιαροὶ βλέπωνται. καὶ ἀριστοφάνης.

Μιαροί. Impuri. Insuaues. Iniucundi. Scelerati. Sceleſti. Abominandi. Dereſtandi. vt, Ille verò draco progreſſus ex adyto, & ſanguinem ipſorum lambens-abſterſit, & plagas purgauit, ne fortè propter cruorem, *& ſanguinem puluere, ſudoréque mixtum* impuri conſpicerentur. Et Ariſtophanes *in Pace. pagin.* 440.

B

Ὦ βδιλυρὲ, καὶ τολμηρὲ, καὶ αἰσχύντε σύ.
Καὶ μιαρὲ, καὶ παμμίαρε, καὶ μιαρώτατε.
Πῶς δεῦρ' ἀνῆλθες ὦ μιαρῶν μιαρώτατε,

O impure, & audax, & impudens tu,
Et impure, & perimpure, & impuriſſime,
Quomodo huc aſcendiſti ô impurorum impuriſſime?

Τί σοι πότ' ἐστ' ὄνομα οὐκ ἐρεῖς μιαρώτατε;

Quódnam tibi ſit nomen, non dices? Tr. Impuriſſimus.

Ποδαπὸς γένος εἶ; φράζε μοι. μιαρώτατε.

Merc. Qualis genere, cuiâs es? Dic mihi. Tr. Impuriſſimus.

C Οὔτοι μὰ τὴν γῆν ἴσθ' ὅπως οὐκ ἔστ' ἔτι,

Merc. Pater verò tibi quis eſt? Tr. Mihi pater eſt *Impuriſſimus.*

Εἰμὴ κατερεῖς μοι τοὔνομ' ὅ, τι ποτ' ἔστί σοι μιαρώτατε.

Merc. Nullo modo per Tellurem fieri poteſt quin moriaris,
Niſi mihi declaraueris nomen quódnam ſit tibi.

Τρυγαῖος. ἀθμονεύς. ἀμπελουργὸς δεξιός.
Οὐ συκοφάντης. οὐδ' ἐραστὴς πραγμάτων.

Tr. Trygæus Athmonenſis, vinitor dexter, peritus, & ſolers,
Non ſycophanta, nec amator negociorum. i. nec litium amans.

Ἦκες δὲ κεῖ πίστ' κρία ταυτὶ σοὶ φέρων.

Merc. Venis verò propter quid? Cur verò venis huc? *Tr. Carnes iſtas tibi ferens.* i. allaturus.

Ὦ δυλαχρονίων. ὦ γλίσχρων. ὡς εὐκαίρ' εἶναί σοι δοκῶ μιαρώτατος.

D *Merc. O miſerrime, quomodo veniſti? O* rerum magnarum *affectator*, cupide. *Tr. Vides Quomodo non amplius eſſe tibi videar impuriſſimus?*

N O T A E.

Ὦ βδιλυρέ.] Legitur apud Ariſtoph. in Pace, pag. 446. Ὦ μιαρέ. & perſonarum nomina præfigenda, ſic,

Ἑρ. Ὦ μιαρέ. &c. Ἑρμῆς eſt integrum, i. *Mercurius.* Et Τρυγαῖος. *Trigæus.*

Et,

Ἑρ. Τί σοι πότ' ἔστ' ὄνομ' οὐκ ἐρεῖς; Τρ. Μιαρώτατος.
Ἑρ. Ποδαπὸς τὸ γένος εἶ; φράζε μοι. Τρ. Μιαρώτατος.
Ἑρ. Πατὴρ δέ σοι τίς ἔστι; Τρ. ἐμοὶ μιαρώτατος.
Ἑρ. Οὔτοι μὰ τὴν γῆν ἔστιθ' ὡς οὐκ ἔστ' ἔτι,
Εἰ μὴ κατερεῖς μοι τοὔνομ' ὅ, τι πότ' ἔστι σοι.
E Τρ. Τρυγαῖος Ἀθμονεύς, ἀμπελουργὸς δεξιός.

Et,

Ἑρ. Ἦκες δὲ κεῖ τί; Τρ. τὰ κρία ταυτί σοι φέρων.
Ἑρ. Ὦ δυλαχρόνιον, πῶς ἔλθες ὦ γλίσχρων. Τρ. ὁρᾷς &c. Conſule Scholia.

Μίασμα. βαφή.

Μίασμα. Tinctura. *Pollutio. Pſaculum. Impuritas. Scelus.*

Μιάστορα. λυμεῶνα. φονέα.

Μιάστορα. Pollutorem. Contaminatorem. Labefactorem. Percuſſorem. Homicîdam. Malum, ac infeſtum dæmonem.

Μία χελιδὼν. παροιμιάδες τοῦτο. ὅτι μία χελιδὼν ἔαρ οὐ ποιεῖ. βούλεται δέ τι εἰπεῖν. μία ἡμέρα, οὐ ποιεῖ τὸν σοφὸν εἰς τελείωσιν ἐμβαλεῖν. καὶ δυσημερία μία τὸν σοφὸν εἰς ἀμαθίαν.

F *Μία χελιδὼν.* Vna hirunda. Prouerbiale *eſt* hoc. Vna hirundo non facit ver. Vult autem aliquid ſignificare. *Quid? Hoc ſcilicet*, Vnus dies non facit ſapientem in perfectionem ingredi, nec vnus infelix-dies ſapientem in inſcitiam *conijcit. Id eſt, Nec vnus dies hominem perfectè ſapientem facit, nec vnius diei calamitas eum indoctum, ac verum omnium imperitum reddit.*

Μιγάδες. τὸ ἐκ πολλῶν ἄθροισμα.

Μιγάδες. Promiſcui. Ex multis, *variſque gentibus* congregata multitudo.

Μίγδα, & μίγδην. Mixtim. Promiscuè. Simul.

Μίσμα τῆς ζωγράφων. Mixtio pictorum, quę vocatur colorum iudicium.

Μίγνυται. Miscetur. Datiuo.

Μιδάειον. Midaium. Prædium *ita dictum. Locus, ager ita d.*

Μίδας. Midas. Nomen proprium. Ille amator auri, ille, qui condidit vrbem, quæ nunc Ancyra vocatur. Et Midas, tesseræ nomen prudentissimæ. *Sed διβολοτάτου legendum. i. in ipso iactu felicissima. Sic Eras. ad Chil. 3. Cent. 9. col. 594. ad. 87. Midas in tesseris consultor optimus.* Et prouerbium, Midas in tesseris consultor optimus. *Διβολωτάτος. vel, In alea felicissimus.* Midas enim est iactus nomen. Et alterum prouerbium. Midas asini aures habens. *Er. ad. Chil. 1. 3 Cent. col. 111. ad. 67. Midas auriculas asini.*

Μίδας. Midas, Phrygum Rex, *auriculas asini dicitur habere*, vel quòd multos haberet auribus auscultatores. *i. delatores, qui captabant auribus quicquid dicebatur, vt id Regi nunciarent*, vel quòd Phrygium pagum occupasset, qui vocabatur Aures asini. Huic autem fertur Pactolus fluuius auro fluxisse. Et *votum* ipsum fecisse votum, *vel, precatum fuisse, vel, optasse*, vt omnia, quæ tetigisset, aurum fierent. Vel quia asinus, excepto mure, acutiùs audit, quàm cætera animalia. Hic autem Midas multos auditores habebat, *qui res auribus auditas ad eum referebant.* Alij verò dicunt Midam in asinum fuisse mutatũ, quòd quondam Bacchum vituperasset. Vel quòd Bacchi ministros prætereuntes læsisset, *ac iniuria affecisset*, & ille iratus aures asini ipsi affixisset habendas. Vel quòd magnas aures haberet. Hoc igitur prouerbiũ dicitur de iis, qui minimè latent. *Vel, De iis, quos nihil latet.* Declinatur autem *Midas. ou. i.* Midas. æ. In epigrammate, *quod integrum legitur apud Herodotum in Homeri vita. pag. 355.*

Hoc ipso in loco manens multum defleto in sepulchro
Nunciabo prætereuntibus Midas quòd hic sepultus est. i. Midam hic esse sepultum.

Μιαγαμίαι. Impuræ nuptiæ. Sethi, & Henosi, & Enochi filij, Dei filij intelligantur, qui capti, *vitiique* intemperantia, *& veneræ libidine*, ad Caini filias ingressi sunt. Ex quibus Gigantes, ex promiscuis impuris nuptiis orti sunt. ob iustum quidem, robusti, & maximi, ob iniustum verò, & profanum, improbi, & pessimi.

Μιαίνεται. Polluitur. Fœdatur. Contaminatur. Et μιαίνω. Accusatiuo. Polluo. Fœdo. Contamino.

Μιαιφονία. Cædes cædentem polluens. Cędes. Homicidium. *μιαιφόνος* verò, Interfector, & latro, qui se cæde polluit.

Μίθαικος. Mithæcus. Grammaticus. Scripsit opsoniorum condiendorum rationes, *sive, De condimentis opsoniorum.* De venatione, & alia.

Μίθαικος. Celer. Citus. Velox.

Μίθικος. Mithicus. Nomen proprium.

Μιθριδάτης. Mithridates. Nomen proprium. De eo in voce φύσει.

Μίθρου. Mithræ. Persæ Mithram putant esse Solem, eique multas victimas immolant. Nullus autem ipsi potest initiari, nisi per quosdam suppliciorum, *vel, pœnarum* gradus, se sanctum, & perturba-

Μίγδα, & μίγδην. μεμιγμένως. A
Μίγμα τῆς ζωγράφων. ὁ καλεῖται χεσμάτων κρίσις.
Μίγνυ. δοτική.
Μιδάειον χωρίον.

Μίδας. ὄνομα κύριον. ὁ φιλόχρυσος. ὁ κτίσας πόλιν ἢ τῶν ἀγκυραν. καὶ μίδας κύβοι, ὄνομα εὐβουλοτάτου. καὶ παροιμία. μίδας ὁ ἐν κύβοις εὐβουλότατος. ὁ γὰρ μίδας βόλος ἐστὶν ὄνομα. καὶ ἑτέρα παροιμία. μίδας ὦτα ὄνου ἔχων. B

Μίδας ὁ φρυγῶν βασιλεύς. ἤτοι ὅτι πολλοὺς ὠτακουστὰς εἶχεν. ἢ ὅτι κώμῃ φρυγικὴν κατέσχεν, ἢ τις ὦτα ὄνου ἐλέγετο. λέγει δὲ τοῦτον τὸν πακτωλὸν ποταμὸν χρυσὸν ῥεῦσαι. καὶ ὅτι αὐτὸν εὐξάσθαι, ὥστε πάντα ὧν ἅψαιτο χρυσὸν γενέσθαι. ἢ ὅτι ὁ ὄνος τῆς ἄλλων ζώων μᾶλλον ἀκούει, πλὴν μυός. καὶ ὁ μίδας οὗτος, πλείους ἀκουστὰς εἶχεν. οἱ δὲ φασὶν ὅτι ψέξας ποτὲ τὸν διόνυσον ὁ μίδας, μετεβλήθη εἰς ὄνον. ἢ ὅτι τοὺς τὸν διονύσου παρελθόντας ἠδίκησεν. ὁ δὲ ὀργισθείς, ὦτα ὄνου ἔχειν αὐτῷ ἐμηχανήσατο. ἢ ὅτι ὦτα μεγάλα ἔχει. λέγεται οὐκ ἡ παροιμία ὅτι τῆς μυὸν λανθανόντων. κλίνεται οὖν μίδας, μίδου. τὸ ὀξυγράμματον. C

Αὐτοῦ τῆδε μένων πολυκλαύτῳ δῆτα τύμβῳ, D
Ἀγγελέω παρίουσι μίδας ὅτι τῆδε τέθαπται.

Μιαγαμίαι. οἱ τοῦ Σήθ. καὶ ἐνὼς, καὶ Ἐνὼχ παῖδες, υἱοὶ θεοῦ νοείσθωσαν. οἵτινες ἁλόντες ἀκολασίᾳ, πρὸς τὰς θυγατέρας καὶ ἐν εἰσῆλθον. ἐξ ὧν οἱ ἐκ τῆς καλλιγόνου μιαγαμίας γένονται γίγαντες. ὅθεν μὲν τὸν δίκαιον, ἰσχυροὶ, καὶ μέγιστοι. ὅθεν δὲ τὸν ἄδικον, καὶ βίαιον, πονηροὶ, καὶ κάκιστοι. E

Μιαίνεται. μολύνεται. καὶ μιαίνω, αἰτιατικῇ.

Μιαιφονία. ὁ φόνος. μιαιφόνος δὲ, ὁ φονεὺς, καὶ ὁ λῃστής.

Μίθαικος. γραμματικός. ἔγραψεν ὀψαρτυτικά. κυνηγετικά. καὶ ἄλλα.

Μίθαικος. ὁ ταχύς.

Μίθικος. ὄνομα κύριον.

Μιθριδάτης. ὄνομα κύριον. περὶ αὐτοῦ ἐν τῇ φύσει. F

Μίθρου. μίθραν νομίζουσιν οἱ πέρσαι εἶναι τὸν ἥλιον. καὶ τούτῳ θύουσι πολλὰς θυσίας. οὐκ αὐτοῦ εἰς αὐτὸν δ' ἐνήσαντό τις τελεσθῆναι, εἰμὴ δι' τινῶν βαθμῶν ἁγνῶν τῆς κολάσεων,

tionum,

A λύξει ἑαυτὸν ὅσιον, καὶ ἀπαθῆ.

Μιτίψας. βασιλεὺς νομάδων.

Μίκκος. ὁ μικρός.

Μικρολόγος. σκιπτὸς. φειδωλός.

Μικροῦ. σχεδὸν. φασιερῶς. δύναπος. μικροῦ τὰ πράγματα μετακινήσαντος ὁρμίσδου τῆ πάρου.

Μικρὸν κακὸν, μέγα ἀγαθόν. ἐνίοτε γὰρ τὸ μικρὸν κακὸν, μεγάλων αἴτιον γίνεται ἀγαθῶν. ὡς-

B περ καὶ τὸ ἀνάπαλιν.

Μικροῦ τοῦ ὀβολοῦ τίμιον. λέγεται ἢ ὅτι τῆς πονηρᾶς. εὔπολις μαρυκᾷ. τῆς γὰρ πονηρᾶς μικρὸν ἐστι τὸ ὀβολοῦ.

Μικροπρεπείας ῥήματα. ἀθηναίων ἅπας τὶς εἰσιὼν, εἰσέκραγε πρὸς τοὺς οἰκέτας. τῶ ὄζει ἡ χύτρα. τὶς τ' κεφαλὴ ἀπεδήδοκε τ' μαγίδος. τὸ ζυβλίον τὸ πρυσινὸν τίθηκεν. αὐτὴ τ' κέκλα-

C σαι. τῶ τὸ σκόροδον τὸ χθεσινόν. τίς τὰς ἐλάας σαρίτραι. μίχρι γὰρ καὶ τῆς ὀτιλαῖ ἐρω-τῶσι.

cionum, *aut malorum* immunem esse demonstrarit.

Μιτίψας. Micipsas. Rex Numidarum.

Μίκος. *vel* μικκὸς. *vt Theocrit. Idyll.* 5. *v.* 66. Paruus.

Μικρολόγος. Restrictus, Tenax. Parcus. Sordidus. In oratione tenuis.

Μικρὸν. Ferè. Propemodum. Parum. Apertè. Manifestè. Eunapius. Cùm Hormisdes Persa res propemodum transmouisset, *transportasset, labefactasset.*

Μικρὸν κακὸν. Paruum malum, magnum bonum. Interdum enim paruum malum est magnorum bonorum causa, vt & contra. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 5. col. 494. ad. 65. Exiguum malum, ingens bonum.*

Μικροῦ τοῦ ὀβολοῦ τίμιον. *Sic Erasm. ad. Chil. 3. Cent. 5. col. 727. ad. 54.* Exiguum oboli precium. Dicitur de improbis. Eupolis Maryca. *Sic ego,* τῶν γὰρ πονηρῶν μικρὸν ἔστι τοῦ ὀβολοῦ *sub. τίμιον, ἤγουν πρό.* Nam improborum exiguum est oboli *precium.*

Μικροπρεπείας ῥήματα. Illiberalitatis *sordidumque parui, & angustos animos decentium* verba. *Aristophanes in Ranis, pagin. 169.* Per Deos. Nunc profectò Athenensium quiuis *domum suam* ingressus, Vociferatur aduersus famulos, Quærítque vbinam est olla? Quis caput deuorauit Mænidis, *mane, pisces, halecula?* patella, *vel, ollula,* Anno-superiore-fabricata, *vel empta,* mortua-est mihi. Vbinam *est* allium hesternum? Quis huius oliuę partem comedit? Schol. Ποῦ' στιν

Hæc omnia *sunt manifesta sordium, &* illiberalitatis indicia. Τέθνηκεν. *Pro, fracta-est.* Τῆς ἐλάας Nam vel de vilibus rebus quærunt. ἐλαία verò, est oleæ fructus, oliua.

N O T AE.

Ἀθωαίων ἅπας.] Apud Aristoph. in Ranis. pag. 169. Sic ista scribuntur,

Νὴ τοὺς θεούς. νῦν χρὴ Ἀθη-
Ναίων ἅπας τις εἰσιὼν,
Κἄπειτα πρὸς τὰς οἰκέτας.
Ζητεῖ τι που 'στὶν ἡ χύβας;
Τίς τἀμὼ κεφαλὴ ἀπεδήδοκε
D Τὴς μαγίδος. τὸ ζύβλιον
Τὸ πρωϊνὸν τέθνηκέ μοι.
Πῆ τὸ σκόροδον τὸ χθεσινόν;
Τίς τὰς ἐλάας σαρίτραται, &c.

Schol. Πῆ 'στιν ἡ χύβας.] ταῦτα πάντα μικροψυχίας δήγματα. τέθνηκεν] αὐτὴ τὴ κέκλασαι. τὰς ἐλάας] μίχρι γὰρ καὶ τῆς ὀντιλαῖ ἐρωτῶσιν. &c.

Μικρὸς γὰρ μῆκος οὗτος, ἀλλὰ πᾶν κακόν. τὸν νίκαρχον φησιν ἀριστοφάνης. καὶ μὴν ὅδι νίκαρχος ἔρχεται φαεῶν. αὐτὴ τ' κατηγορήσων. συκοφάντης γὰρ ἦν.

Μικρὸς γὰ μῆκος. *Aristoph. in Acharnensibus. pag. 297. v. 8. 9.* Di. Atqui iste Nicarchus *huc* venit accusaturus *aliquem.* Bœ. Paruus profectò statura *est* iste. Di. Sed omne malum. Aristophanes hæc de Nicarcho dicit, *qui parua quidem statura præditus erat: sed im-*

E *probissimus, & totus ex sceleribus constatus.* φαεῶν Indicaturus. Delaturus. Pro, accusaturus. Erat enim Sycophanta.

N O T AE.

Μικρὸς γὰ μῆκ.] Aristoph. in Acharnensibus. pag. 297. v. 8. 9.

Δι. Καὶ μὴν ὅδι Νικάρχ' ἔρχετ' φαεῶν.
Βα. Μικρὸς γὰ μῆκ' οὗτ'. Δι. ἀλλ' ἅπαν κακόν.

Consule Scholia.

Μικρὸς, ἡλίκος Μόλων. ὅτι τῆς πάνυ βραχέων. δύο δέ ἐγένοντο μόλωνες. εἷς ὑποκριτὴς, καὶ λωποδύτης.

Μικρὸς, ἡλίκος Μόλων. *Aristoph. in Ranis. pagin. 138. v. 9.* Paruum *desiderium* percussit meum cor. *Est enim tantùm,* quantus *est* Molon. De statura valde breui præditis hominibus *hoc dicitur.* Duo autem fuerunt Molones, vnus histrio, & *alter* fur, *& grassator, qui viatores vestibus* spoliabat. *Er. ad. Chil. 3. Cent. 5. col. 727. ad.*

F *57. Pusillus, quantus Molon. Sed illud* μικρὸς refertur *ad præcedens* πόθος, *generis masculini, quod significat desiderium.*

Μικρὸς ὁ υἱός. ἀεὶ παῖδος. ἐπὶ τῆς λίαν βραχυπλοκίας ἡλικίας, παίζειν λεγόντων.

Μικρὸς ὁ υἱός. Tuus pullus semper *est* paruus. De iis qui propter staturæ breuitatem se-iuuenes-esse dicunt. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 7. col. 538. ad. 32.*

Μικρού δέω. Parum abeſt quin ego *dicam, vel faciam aliquid*. Parum abſum à re aliqua. Parumnihi deeſt. Propemodum.

Μικροῦ δεῖν. Parum abeſſe à re aliqua. Propemodũ. Fere. Et ſine *verbo* δεῖν. vt, μικροῦ. &c. Res propemodum immutauit, *vel tranſtulit, vel labefactauit, vel euertit.*

Μίκυλλος. Micyllus. Nomen proprium.

Μίλαξ. Milax. Genus herbæ. & declinatur *Milax*, Milacis. Ariſtophanes *in Nubibus. pag.* 110. *v.* 6. Milacem redolens, & ocium. Id eſt omnem ſuauitatem, & ſecuritatem redolens.

Μίλλω μηλῶσαι. *L.* Μίλλω μηλῶσαι, ἐκ τοῦ καταμίλλω μηλῶσαι. *L.* καταμιλῶ ω. ἐξαπατῶ. &c. *Sic enim apud Ariſtoph. in Achar. enſibus. pag.* 250. *v.* 1. *Schol. annot.* 15.

Μιλήσιον. Mileſium, & Mileſius, ab vrbe *Mileto deductum.*

Μιλητοπολίτης. Miletopolites. Ab vrbe Mileto *dictus. Vrbis Mileti ciuis, Mileſius.*

Μιλιαρήσιον. Miliareſium. Numiſmatis decima *pars.*

Μίλινον, *L.* μήλινον χρῶμα. Melinus color. *Color, qui mala cydonia, ſiue coronea refert. Flauus, luteus, giluus color. Vide* μήλινος, & μῆλον *in vulg. Lex.*

Μίλιον. Milium. Menſura terræ. 1000. *paſſus. Milliare.* Decem milia, *ſiue milliaria decem* habent 80. ſtadia. Stadium verò, 600. pedes habet. Aliter. Milium verò, *Byzantij locus.* In fornice Milij, ſtatuæ ſtãt Conſtantini, & Helenæ. Hîc & Crux *eſt*, & Fortuna Ciuitatis. In eodem *loco ſtatuæ ſunt* & Sophiæ vxoris Iuſtiniani, & Arabiæ filiæ eius, & Helenæ conſobrinæ eius, & Arcadij, & Theodoſij filij eius, prope ſtatuam Theodoſij, ambæ equeſtres *ſtatuæ.* In Milio *etiam* currus cum quatuor equis triticeum-coloremhabentibus, *vel, igneis*, volitans à duabus columnis, *iuxta duas columnas*, ab antiquis temporibus erat. Illic *etiam* Conſtantinus, poſt victum Azotium, laudatus-eſt, & *Imperator ſalutatus.* Nam & Byzas illic laudatus-eſt, & *Rex appellatus, & ſalutatus.* Cùm autem ille currus in Hippodromum delatus-eſſet, ſatellitibus-ſtipatus, ſigillum nouum à Conſtantino paratum eſt, quod à Sole ferebatur, & Fortuna Ciuitatis in *eius* os ingrediebatur, & *ipſum ſigillum* coronatum egrediebatur. Collocabatur autem in Senatu vſque ad aduentantem Vrbis natalem. Quia verò Conſtantinus in eius capite crucem ſculpſerat, Iulianus id in foſſa obruit.

Μίλων. Milo Crotoniates, Luctando ſex Olympiadibus deinceps. *i. Sex continuas Olympiades* vicit. Septima verò, non potuit luctando-vincere Mnaſitheum ſuum ciuem, ætate iuuenili præditum, & prope conſiſtere nolentem. Stans enim in vncto diſco, incidentes *in eum*, & ex eo decidentes deridebat. Frontem etiam chorda vinciebat tanquam faſcia, vel corona. Continens autem intra labra ſpiritum, & capitis venas ſanguine replens, robore venarum chordam tanquam papyrum diſrumpebat. Ac dextræ manus, illam quidem *partem, qua pertingit* ab humero ad cubitum vſque, ad ipſum latus demittebat, illam verò, quæ *pendet* à cubito, rectà ad digitos extendebat, pollicem quidem inuertens, & *erigens* ſurſum, reliquis verò *digitis* ordine iunctis ita, vt alij-

Μικροῦ δέω. ὡς ἔμοιγε. Α
ἐλλείπω.

Μικροῦ δεῖν. ὡς ἔμοιγε. ἢ χωρὶς τοῦ δεῖν. μικροῦ τὰ πράγματα μεταποίησαντος. ἀντὶ τοῦ παρολίγον. ὡς ἔμοιγε.

Μίκυλλος. ὄνομα κύριον.

Μίλαξ. εἶδος βοτάνης. καὶ κλίνεται μίλακος. ἀριστοφάνης. μίλακος ὄζων, καὶ ἀφροδισιασμοῦ. ἀντὶ τοῦ πάσης εὐωδίας ὄζων, καὶ ἀσφαλείας. Β

Μίλλω μηλῶσαι. ἐκ τοῦ κατὰ μίλλω μηλῶσαι.

Μιλήσιον. καὶ μιλήσιος, ὁ ὑπὸ τῆς πόλεως.

Μιλητοπολίτης. ὁ ὑπὸ τῆς μιλήτου πόλεως.

Μιλιαρήσιον. τὸ τοῦ νομίσματος δέκατον.

Μίλινον χρῶμα. C

Μίλιον μέτρον γῆς. τὰ δέκα μίλια ἔχουσι σταδίους ω'. ἄλλως τὸ στάδιον, ἔχει πόδας χ'. τὸ δὲ μίλιον ἐν τῇ καμάρᾳ τοῦ μιλίου, σημαίνουσα κωνσταντῖνα, καὶ ἑλένης ἔνθα καὶ σαυρὸς, ἐν τύχῃ τῆς πόλεως. ἐν τοῖς αὐτοῦ σοφίας τῆς γυναικὸς ἰουστιανοῦ, καὶ ἀραβίας τῆς θυγατρὸς αὐτῆς, ἐν ἑλένης τῆς αἰσθήσεως αὐτῆς. ἀρκαδίου τε, καὶ θεοδοσίου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, πλησίον θεοδοσίου τῆς σημάνης ἕφιπποι ἀμφότεροι. ὅτι ἐν τοῖς μιλίοις ἑστήκεσαν D ἵπποις πυρίνοις, ἅρμα ἐπάνθρωπον ὡσεὶ δύο σημαῖαι, ἐκ παλαιῶν τοῖς χρόνων ὑπῆρχεν. ἔνθα δυσημέρη κωνσταντῖνος μὴ τὸ νικῆσαι αἰσχύνον. ἐπεὶ δὲ ἐκ βύζας ἐκεῖσε δυσημέρη. κατενεχθὲν δὲ τὸ ἅρμα ἐν τοῖς ἱπποδρόμῳ, δορυφορούμενον, σημεῖον καινὸν ὡσεὶ κωνσταντῖνα κατασκοπεῖν ὑπὸ ἡλίου φερόμενον, τύχῃ πόλεως, εἰς τὸ στόμα εἰσήει, καὶ στεφανοῦτο ἐξῄει. ἐτίθετο δὲ ἐν τοῖς συνάτῳ, ἕως τῆς ὀλυμπιάδων ἡμέρας τῆς πόλεως. διὸ δὴ δὴ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ σαυρὸν ἐχάραξε E κωνσταντῖνος, ἰουλιανὸς αὐτὸ βοθυνῷ κατέχωσε.

Μίλων. κροτωνιάτης. ἐνίκησε παλαίων ἓξ ὀλυμπιάσι ἐφεξῆς. ἐν δὲ τῇ ζ', οὐκ ἴσχυσε καταπαλαῖσαι τὸ μασίθιον συμπολίτην αὐτοῦ. ἡλικίαν νέον ὄντα, καὶ οὐκ ἐθέλοντα ἐγγὺς ἵστασθαι. ἰσθμὸς δὲ δὴ ἀλληλομάχῳ τῷ δίσκῳ, γέλωτα ἐποιεῖτο τοὺς ἐμπίπτοντάς τε, καὶ ὠθουμένους ὑπὸ τοῦ δίσκου. ἐφειστήκει δὲ τῷ μετώπῳ χορδὴ καθάπερ ταινία, ἢ σφαῖραν. κατεῖχε δὲ ἐντὸς χειλέων τὸ πνεῦμα, καὶ ἐμπεπλεῖς αἵματος τὰς ἐν τῇ κεφαλῇ φλέβας, διερρήγνυεν ὑπὸ ἰσχύος τῶν φλεβῶν τοῦ χορδὴν καθάπερ πάπυρον. F ἐκ τῆς δεξιᾶς χειρὸς, τὸ μὲν, εἰς τὸν ἀγκῶνα ἐκ τοῦ ὤμου, παρ' αὐτὸν καθίει τοῦ πλευρὸν, τὸ δὲ ὑπὸ τοῦ ἀγκῶνος ἔτεινε εἰς δὲ τοῦ δακτύλων. τὸν μὲν αἰτίχειρα αὐτὸν ἐπὶ τὸν ὦμον. τῶν λοιπῶν δὲ ἀλλήλοις

alijs

A λοις ὑπεκινδύνων καὶ ἐσχον. ἢ ἐλάχιστον οὖν τῆς δακτύλου κατὰ γνώμην, οὐκ ἀπενίκησεν αὖ τις βιαζόμενος. ἀπέθανε δὲ οὗτος, ὑπτιάσας ξύλῳ ξηρῷ σφῆνας ἔχοντι τὰς διϊσθώσας αὐτό. ὁ δὲ, ὑπὸ φρονήματος καθέντας χεῖρας ὡς διαρρήξων. ὀλισθαίνουσι δὲ οἱ σφῆνες. καὶ κεῖνος ἐχόμενος ὑπὸ τοῦ ξύλου, λύκων ἐλήφθη δεῖπνα. μάλιστα γὰρ τὸ θηρίον τοῦτο, πολὺ, καὶ ἄφθονον ἐν τῇ κροτωνίᾳ χώρᾳ νέμεται.

aliis essent-impositi. Minimum autem digitum demissum nullus vlla vi superasset, *vel ἀπενίκησεν, dimouisset, de suo loco mouere, & erigere potuisset.* Obiit autem οὕτως, ita. Cùm incidisset in lignum aridum, cuneos *insertos*, ipsum diuidentes habens, ipse *suis viribus fretus*, & elatos spiritus gerens, vt disrupturus *illud, in ipsum* manus inserit. Sed cunei ceciderunt, & ipse detentus à ligno, lupis fuit insperata-præda. Hęc enim fera in agro Crotoniate valde frequens pascitur, *versatur, est. Aristoph. Ranis. pagin. 132. vers. 9. vide Schol.*

B Μιλτιάδη, καὶ ἀριστείδη ἴσον. ἀμφότεροι ἄνδρες ἄριστοι ἐγένοντο. ὁ γὰρ ἀριστείδης δίκαιος ἐκλήθη. ὁ δὲ μιλτιάδης, στρατηγός. ὃς ἐν μαραθῶνι ἐστράτηγησε. τὰ δὲ ἐν μαραθῶνι τροπαῖα, μέμνηται ὁ ποιητής. διότι τἆλλα κατορθώματα, κοινῇ σχεδὸν ἡ ἑλλὰς πᾶσα καὶ ἡ βαρβάρων. τὸ δὲ ἐν μαραθῶνι, μόνοι ἀθηναῖοι κατώρθωσαν.

Μιλτιάδη. Miltiadi, & Aristidi similis erat. Hi ambo fuerunt præstantissimi. Nam Aristides vocatus est Iustus. Miltiades verò *fuit Athenienſium* dux, qui in Marathone. *i. in campo Marathonis*, copiarum dux fuit. Trophæi verò in Marathone *à Miltiade erecti*, meminit Poeta, *Aristoph. in Equitibus. pag. 256. v. 3. Schol. annot. 2. Et in Acharnenſibus. pagin. 269. v. 2. quum dicit* Μαραθωνάχαι. Quia cætera quidem præclara-facinora, vniuersa Græcia contra Barbaros communiter fecit. Illud verò *præclarum facinus, quod edituum est* in Marathone soli Athenienses feliciter fecerunt.

C Μιλτιάδης ὁ κίμωνος. ἦλθεν ἐκ τῆς χερρονήσου, καὶ σκηπτοφόρως ἀπὸ διπλόου θανάτου, ἐστρατήγησε τῶν ἀθηναίων. ἅμα μὲν γὰρ οἱ φοίνικες αὐτὸν οἱ διωκόντες μέχρις ἴμβρου, ἐφ' ἱκανοῖς ἐποιοῦντο λαβεῖν, καὶ ἀναγαγεῖν παρὰ βασιλέα. ἅμα δὲ ἀφυγόντα τούτους, καὶ ἀφικόμενον εἰς τὴν ἑαυτοῦ, δοκίοντα ἤδη ἐν σωτηρίᾳ, ἤδη τὸν ἀνθρωπον οἱ μὲν ἐχθροὶ ὑπεδέξαντο, ὑπὸ δικαστήριον ἀναγαγόντες, ἰδίωξαι τυραννίδος τῆς ἐν χερρονήσῳ. διαφυγὼν δὲ καὶ τούτους, στρατηγὸς οὗτος ἀθηναίων ἀπεδείχθη αἱρεθεὶς ὑπὸ τοῦ δήμου. ὁ αὐτὸς μιλτιάδης ὑπεκόμπαζεν, ἔφη ὡς τισσαφέρνης, εἰπὲν ἢ μὴν ἕως αὖτι τὴν ἑαυτοῦ λείπῃ, ὧν ἀθηναίοις πεῖσαι, μὴ διαστερῆσθαι αὐτοὺς τροφῆς. καὶ τὰς τῶν φοινίκων ναῦς, κωλύειν ἀθηναίους, καὶ ἡ πελοποννησίους. πεῖσαι δ' ἂν μέντοι ἀθηναίους εἰ αὐτὸς κατελθὼν αὐτὰ διδάξαιτο. οἱ δὲ, ἀκούσαντες ταῦτα, στρατηγὸν αὐτὸν εἵλοντο. καὶ τὰ πράγματα αὐτῷ ἔδοσαν.

Μιλτιάδης. *Herod. lib. 6. pag. 217. 218. 219.* Miltiades Cimonis F. è Chersoneso veniens, & duplici morte vitata, factus-est-dux Athenienſium. Nam partim quidem Phœnices, qui ipsum persecuti-fuerant Imbrum vsque, plurimi faciebant, ipsum capere, & ad Regem deducere. Partim verò, cùm hos effugisset, & in suam *patriam* redisset, & in tuto se putaret esse, tunc ab eo tempore inimici eum aggressi sunt, & in iudicium adduxerunt, & tyrannidis in Chersoneso vsurpatæ reum-egerunt. Cùm autem ex horum etiam manibus euasisset ita *demum* Athenienſium dux est-creatus, à populo electus. Idem Miltiades sese-iactans, dicebat, Tissaphernem promisisse, foro vt (quandiu rerum suarum aliquid esset reliquum, si fidem Athenienſibus habere posset) eos commeatu non priuaret, & Phœnicum naues Athenienſibus, non autem Peloponnesiis *commeatum* afferrent. Se autem *dicebat* Athenienſibus fidem-habiturum *minus* tantùm, si *Miltiades* ipse *ad se* profectus sibi promisisset *id, quod sibi promitti volebat.* Illi verò, his auditis, ipsum ducem crearunt, & res, *summámque rerum ipsi* mandarunt, & *commiserunt.*

D

E Μίλτος. βάμμα.

Μιλτοφάρσοι νῆες. βεβαμμένας ἔχουσι τὰς πρῴρας.

Μίλτος. χρῶμα τῶν ἐρυθρῶν. καὶ ὅμηρος νῆες μιλτοπάρῃοι. καὶ ἐν ἐπιγράμματι.

Μίλτος. Tinctura. *Μίλτος. Minium.*

Μιλτοπάρῃοι νῆες. Naues, quæ genas, id est proras miniatas, minio tinctas habent, rubras.

Μίλτος. Minium. Coloris rubri genus. Et Homerus. *Iliad. B. pag. 87. v. 33. dicit,* νῆας μιλτοπάρῃους. Naues, quæ proras miniatas habent. i. minio tinctas, & rubras. Et in epigrammate.

Μιλτοφυῆ τε

Σχοῖνον ὑπ' ἀκροτόνῳ φαλλομένην κανόνι.

Minio-tinctúmque

Funem sub extrema, summáque *psallentem*, pulsatum, & resonantem, *regula.*

Καὶ αὖθις. σχοῖνόν τε ἐφείλιξαν μίλτῳ, καὶ ἔπαιον τὸ ἄγαλμα, ἀλεξανδρίτην καλοῦντες.

Et rursus. Et funiculum inuoluerunt. *i. perunxerunt, & vndique tinxerunt* minio, & simulachrum *eo* percutiebant, *ac verberabant*, Alexandritem vocantes. *Et Aristophanes in Ecclesiaz. pagin. 493. ver. 43. & 44. Schol. annot. 15.*

Καὶ δῆτα πολλοῦ ἡ μίλτος ἐν Διὶ φίλτατος

Γέλων παρέσχεν, ὧν περισσάραινον κύκλω-

Et profectò multũ, minium, ô Iupiter amicissime,

Risum præbuit, mouítque spectatoribus,

quod publici ministri ciuibus ad concionem tardiùs venientibus *aspergebant.*

Per forum enim ad concionem compellabant. Athenienſes funè miniato. *i. funè, qui tinctus erat minio*, quod circum-circa iaciebant, *vel rubricâ, quâ populus circundabant. Quotquot enim rubricâ, minióve tincti deprehendebantur, illis mulctabantur. Er. ad Chil. 1. Cent. 2. col. 86. ad. 67. Funiculum fugiunt miniatum.*

Κατὰ γὰρ ἀγορὰν ἐσάγουσιν εἰς ἐκκλησίαν τοὺς ἀ- A
θηναίους μεμιλτωμένῳ χοινίκῳ. ὧν ἔβαλλον
κύκλῳ.

N O T Æ.

Ἐμίλυξαν.] Inuoluerunt. pro, vndique tinxerunt. ab ἐμιλύω fut. ξω. Sed fortaſſe legendum ἐμόλυξαν. 1. cruentarunt, rubefecerunt, tinxerunt. à φονίσσω. fut. ξω. Vide Ariſtoph. Eccleſiaz. pag. 493. v. 43. & 44. Schol. annot. 15. Et in Acharnenſ. pag. 262. v. 1. Schol. annot. 1, vbi verſus ille pluribus illuſtratur, & mos antiquus explicatur.

Τὸ χοινίκα φεύγειν τὸ μεμιλτωμένον.

Funiculum fugiunt miniatum, i. minio tinctum, & rubefactum.

Ἐτ, μεμιλτωμένῳ, τουτέστι βεβαμμένῳ, καὶ τῷ, ὧν ἔβαλλον κύκλῳ. B

Μιμαλλόνες. Mimallonas. Q. d. Imitatrices. Dionyſi Bacchas, ab imitatione *ſic appellatas*. Hæ prius vocabantur Cladônes, ἀπὸ τῆς κλάδου, *à ramis, & thyrſis, quos geſtabant.*

Μιμαλλόνας. τὰς βάκχας τ' Διονύσου. ἀπὸ τῆς μιμήσεως. φερούσας κλάδους καλουμένους.

Μίμαρις. Mimaris, *Mimarcù, vt docent Ariſtoph. Schol. in Acharn. pag. 304. v. 15. annot. 5. vocatur* propriè leporina chorda ex inteſtinis *leporinis facta*. Vtuntur tamen & pro porcô. *N. L. f. pro porci chorda, vel pro porci inteſtinis, vnde chordæ fiunt, vocem hanc vſurpant.* Vel *eſt* quoddam condimentum, *edulium*, & *farcimen confectum* ex ventre, vel inteſtinis *porci, vituli, vel aliorum animalium.* Alij verò *ſic appellari tradunt pulmentum, ſiue pulpamentum*, & condimentum ex leporino ſanguine, & inteſtinis paratum.

Μίμαρις. κυρίως, ἡ λαγὼς χορδὴ, ἡ ἐκ τῆς ὑστέρας. χεόντες ἢ δὲ χοίρου. ἢ σκολιὰ τις τῆς κοιλίας, ἢ τῆς ὑστέρας. οἱ δὲ, τὸ ἐκ τῶν λαγῴων αἱμάτων, ἢ τῆς ὑστερίων σκολαζομένων καρύκιον. C

N O T Æ.

Μίμαρις.] Ariſtoph. in Acharn. pag. 304. v. 15.

Ἀλλ' ἢ περὶ δείπνου τοῦ μιμάρεως κατάδομαι.

Schol. annot. 5. κυρίως μὲν μίμαρις ὁ λαγὼς χορδὴ ἡ ἐκ τῆς ὑστέρας. &c. Hinc Suidas.

Μίμας. Mimas. Thraciæ mons. Et *ingenium* declinatur Mimantis.

Μίμας. ὄρος Θράκης. ἢ κλίνεται μίμαντος.

Μιμηλά. *Dor. pro comm.* μιμλὴ, τουτέστι μιμητική. Imitatrix. Et prouerbium. Nec fictam, nec pictam. Hoc eſt neque fictam, vel effictam imaginem, neque pictam, vel picturâ expreſſam. Et μιμλείωτα. Imitationem.

Μιμηλὰ μιμητικὸ. ἢ παρομία. μήτε πλαστὸν. μήτε μιμηλόν. τουτέστι, μήτε πλαστὴν εἰκόνα, μήτε γραπτόν. ἢ μιμητόπιτα. D

Μίμησις. Imitatio.

Μίμησις.

Μίμερμνος. Mimermnus, Ligyttiadæ F. Colophonius, vel Smyrnæus, vel Aſtypalæenſis, Elegiacus poeta. Fuit autem Olympiade 57. ita vt ſeptem ſapientibus fuerit antiquior. Quidam verò dicunt ipſum eodem tempore fuiſſe, quo illi. Vocabatur autem Ligyaſtades à ſuaui, & arguto cantu. Scripſit libros, eoſque multos.

Μίμερμος. λιγυρτιάδη κολοφώνιος. ἢ σμυρναῖος. ἢ ἀσυπαλαιεύς. ἐλεγειοποιός. γέγονε δὲ κατὰ τὴν λζ' ὀλυμπιάδος, ὡς περιτρέπειν τοὺς ζ' σοφούς. τινὲς δὲ αὐτοῖς συγχρονεῖν λέγουσιν. ἐκαλεῖτο δὲ λιγυαστάδης. ἀφὸ τοῦ ἐμμελῆς, καὶ λιγύ. ἔγραψε βιβλία πολλὰ ταῦτα. E

Μιμνήσκω. Genitiuo. & *accuſatiuo. Hom. Odyſſ. Ξ. pag. 410. verſ. vlt. μηδέ μ' ἔτι τῶνδε μίμνειν. Neque mihi hæc Memora, vel, in memoriam reuoca. Sed* μιμνήσκομαι τούτων. *Horum recordor. Horum memini.*

Μιμνήσκω. ἢ μιμοῦμαι, καὶ παρακαλῶ.

Μίμος. Mimus. *Mimi vocantur verſus ſcenici, & horum verſuum ſcriptores, & hiſtriones ipſi, qui mimos pronunciant.* Et μιμοῦμαι. Accuſatiuo. Imitor.

Μίμος. ὁ μιμοῦμαι, καὶ παρακαλῶ.

Μίν. Pronomen tertiæ perſonæ. Significat autem tria genera apud Homerum, maſculeum, fœmineũ, & neutrum. Ipſum. Ipſam. Ipſum. Hæc autem eſt formatio, ἐγὼ, ego. σὺ, tu. Tertia perſona, ἵ. v. verò eſt attractiuum. *i. attrahi ſolet* in tertiis perſonis, & pleonaſmo literæ μ, factum eſt *μίν. Vide noſtrum Dor. Lex.*

Μίν. αἰτιατικὴ ἕβδομον. καὶ σημαίνει τὰ τρία γένη παρ' Ὁμήρῳ, ἀρσενικὸν, θηλυκὸν, καὶ οὐδέτερον. ἢ δὲ ἀπαγωγὴ, οὗτος. ἐγὼ. σύ. τὸ δὲ ἕβδομον ἴ. τὸ δὲ ν' ἐφελκυστικόν ἐστιν ἐν τοῖς τρίτοις προσώποις. καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ' μίν. F

Μινδυρίδης. Mindeurides. Nomen proprium. Eſt in voce Συβαειτικῶς. *At ibi legitur* Μινδυρίδης. *Mindyrides.*

Μινδυρίδης. ὄνομα κύριον. ἔστιν ἐν τῷ συβαειτικῶς.

Μίνθα. Mentha. Quod apud nos *vocatur* hedyoſmum. i. herba ſuauiter-olens. Alij verò, thymum *ita vocari putant.*

Μίνθα. τὸ παρ' ἡμῖν ἡδύοσμον. οἱ δὲ, τὸν θύμον.

Μίνθα.

A Μίνθη. ἡ δύοσμος. βοτάνη εὐώδης.

Μινθοῦσαι. δυσφορῆναι. δυσωδίας αἰ ἀπλη-
ρῶσαι. ῥυπῶσαι.

Μίνθη. Mentha. Hedyosmus. Herba suauem-odorem-habens.

Μινθοῦσαι. Fœtoris-insuauitate-afficere. Fœtore-replere. Conspurcare. Stercore-perfundere. Stercore-linere Fœdare.

N O T Æ.

Διοσφάναι.] Suspicor legendum δυσφρῆναι, vel potius δυσφαῦναι. quod à δυσφαίνω deriuatum, & idem valet ac ἀηδίζω, καὶ λυπῶ. i. Insuauitate, fœtore, dolore, & molestia. Vide Aristoph. Pluto. pag. 19. Schol. annot. 6. vbi τὸ μινθοῦσαι pluribus explicatur, & verbum ἀηδίζειν bis legitur. Et, ἐν τῷ δυσεχεῖ ᾧδι πέφυκε πάρμῃ.

B Μινθώσομεν. κοπρώσομεν. μίνθος γὰρ, εὐῶδες ἐν τῇ κοπρῳ γινόμενον, ᾧ χαίρουσιν οἱ τράγοι. ἢ αἰθρωπίνη κόπρος.

Μίνθος. ἣ χρῶνται θηλατρίβοντες οἱ πυμῳῖς, τῷ δυσειρήτῳ τῶν τράγων πάρμᾳ. ἢ ἡ κόπρος τῶν αἰγῶν λέγεται). ἐπειδὰν οἱ τράγοι ψυγμῷ ἐμπέσωσιν, ἐνίοτε μὲν οἱ αἰπόλοι λαμβάνῃ τὴν κόπρον αὐτῶν καὶ χρίειν αὐτῶν τοὺς μυκτῆρας. καὶ ὅπως τῇ δυσοδίᾳ τῶν πάρμων κινεῖν. τούτῳ γὰρ τῷ ὄπτῳ λύειν τὸ πάθος. ὁ γὰρ πάρμος, θεραπεύει τὸ πάθος ἐκ τούτου οὐ φησιν ὅτι ἀηδίσουσιν σε. ἐπεὶ καὶ αἱ αἶγες ἐκ τῆς κόπρου ἀηδίζουσι).

C Quia & ipsæ capræ ob stercus, *quo nares ipsarum vnguntur, ac illinuntur*, grauiter-offenduntur, *& odoris insuauitatem, fœtoremque grauiter ferunt.*

Μινίκιος. ὄνομα κύριον.

Μινυκιανός. νικαγόρᾳ τῷ σοφιστοῦ, Ἀθηναίου σοφιστής. γεγονὼς ἐπὶ γαλλιανοῦ. τέχνην ῥητορικὴν, καὶ προγυμνάσματα. καὶ λόγους διαφόρους.

Μινούκιος. ὄνομα κύριον.

D Μινῴα πόλις. ἐπὶ σικελίας ἥτις πρότερον ἐκαλεῖτο.

Μινῳάδης. τοῦ μίνωος.

Μίνως. ὄνομα κύριον. μινῴος δὲ, ὁ ἀπὸ τοῦ μίνωος.

Μίνως. ὅτος ἐθαλατοκράτει. καὶ παντὸς ὅσ
E ἔπλει. ξενίας τε πολλοῖς ἐπήγγελεν. ἀφικόμενος δὲ εἰς τὴν ἀσίαν, καὶ ἀκούων κλέος μέγα ἐν φρυγίᾳ τῇ πρὸς τῆς ἕω τῆς ἑῴας βασιλέως, καὶ τῶν παίδων αὐτοῦ, ἦλθεν εἰς πόλιν δάρδανον, ἐν ᾗ ᾤκει ὁ τρώς. ἦσαν δ' αὐτῷ ἕξ εἰς παῖδες. ἴλλος. ἀσσαράκος γανυμήδης. ὃ δὲ μέγιστον ἐν ὄνομα κάλλους πέρι. ξενίζόμενος οὖν ὑπὸ τρὸς ὁ μίνως, καὶ δῶρα διδοὺς, καὶ δεχόμενος, ἐκέλευσε τὸν ἕω καλεῖν τοὺς παῖδας ἵν' ἴδῃ, καὶ δῶρα δοίη. ὁ δὲ ἔπεμψεν εἰς κυνηγέσιον ἐξάλτην. ὁ δ' αὐτὸς ἦν
F λε ξυγκυνηγεῖν αὐτοῖς. ἔπεμψε δὲ θεραπόντων ξυνέπεμψέ τινα εἰς τὸν χάραδρον, ἵνα οἱ παῖδες ἐκυνήγουν, ἔνθα τὰ χαρακώματα. ὁ δὲ μίνως, τὰ πλοῖα ἐπεκπέμψας εἰς τὸν ποταμὸν, ὀλίγον ὕστερον ἦλθε πρὸς τοὺς παῖδας. καὶ τὸν γανυμήδην θεασάμενος, ἔρωτι αὐτοῦ ἐχέθη. ἐγκαλεσάμενος δὲ τοῖς κρησὶν, ἁρπάσας τὸν παῖδα, ἐνέβησε εἰς τὸν ναῦν, καὶ ἀπέπλει. ὁ δὲ πάππος ἐκλήθη

Μινθώσομεν. *Aristoph. Pluto. pag. 19. v. 5. Schol. annot. 6.* Stercore-linemus. Μίνθος enim *est* flos in stercore nascens, quo delectantur hirci. Vel humanum stercus.

Μίνθος. ἡ αἰθρωπίνη κόπρος, ἣν χρῶνται. &c. Humanum stercus, quo pastores vtuntur fricantes, *& illuentes hircorum nares*, in sternutamento, quod à graui-frigore-manat. *Aristoph. Pluto pag. 19. v. 5. Schol. annot. 6.* Vel caprarum stercus *ita* vocatur. Quum enim hirci in frigus inciderunt, *& ex frigore morbum contraxerunt*, caprarij solent ipsorum stercus capere, & ipsorum nares vngere, atque odoris fœtore sternutamentum excitare. Hoc autem modo morbum curare. Sternutamentum enim illum morbum *ex frigore contractum* curat. Propterea igitur dicit, te odoris-insuauitate-afficiemus, *tuásque nares fœtore offendemus.*

Μινίκιος. Minicius. Nomen proprium.

Μινυκιανός. Minucianus, Nicagoræ Sophistæ F. Athenienſis Sophista, qui Galeni tempore fuit. Artem Rhetoricam, & progymnasmata, & varias orationes *scripsit.*

Μινούκιος. Minucius. Nomen proprium.

Μινῴα. Minoa, vrbs in Sicilia, quæ priùs Heraclea dicebatur.

Μινῳάδης. Minodes. Minois filius *videtur patronymicum à* Μινῳάδης *per syncopen formatum.*

Μίνως. Minos. Nomen proprium. Μινῷος verò *per contractionem formatum ex* Μινάϊος, *Minoius*, Minous. à Minoe *profectus, & oriundus. Vel ad Minoem pertinens.*

Μίνως. Minos. Hic maris-imperio potiebatur, & quòuis nauigabat, & multis hospitia denuntiabat. In Asiam verò profectus, & audiens in Phrygia magnam famam Trois, Troiæ Regis, & filiorum eius, vrbem Dardanum petiit, in qua Tros habitabat. Erant autem ipsi tres filij, Ilus, Assaracus, Ganymedes, cuius nomen propter formam erat celeberrimum. Minos igitur hospitio-exceptus à Troe, donis datis, & acceptis, rogauit Troem, vt filios accerseret, vt *eos* videret, & dona daret *ipsis.* Ille verò dixit eos ad venationem esse-profectos. Hic verò se quoque cum ipsis venari velle dixit. Sed priùs quendam ex *suis* famulis misit in illum locum, vbi pueri venabantur, ad Granicum fluuium. Minos verò nauigiis ad illum fluuium præmissis, paulo pòst ad pueros accessit. Et Ganymedem contemplatus, eius amore correptus-est. Cùm autem Cretensibus imperasset, *vi puerum raperent*, raptum puerum in nauem imposuit, & discessit. Ille verò locus, *ob pueri raptum*

vocatus-eſt Harpagia. Minos verò puerum habens, in Cretam iuit. Ille verò puer ob repentinum, & *inſperatum* caſum, præ dolore, ſe gladio confecit, *trucidauit*. At Minos ipſum in templo ſepeliuit. Vnde etiam Ganymedes cum Ioue eſſe, *eiuſque conſuetudine vti* dicitur.

ἁρπαγία. ὁ δὲ μίνως ἔχων τὸν παῖδα, ἦλθεν εἰς κρήτην. ὁ δὲ παῖς κατ' ἐπίτειαν, ὑπὸ τῆ λύπης, ἑαυτὸν ξίφει διεχρήσατο. καὶ αὐτὸν ὁ μίνως ἐν τῷ ναῷ ἔθαψεν. ὅθεν καὶ λέγεται γανυμήδης μὴ δὶς ὑπαρχειν. A

N O T Æ.

Κατ' ἐπίτειαν.] διὰ τὸ ἐπίτειον. Scil. τῆς ἁρπαγῆς. Ob facilitatem raptus, pro, ob ſubitum, ac repentinum illius raptus caſum. Sed ſuſpicor dicendum potiùs κατ' ἐπίτειαν. Quid ſit ἐπίτειον, docent Lexica.

Μινώταυρος. Minotaurus. Nomen proprium.

Μινύα. Minya. Nomen vrbis. Et Minyæ. Nomen proprium, & pluralis Minyæ.

Μινύαι. Minyæ. Argonautæ. In epigrammate 116. *pag.* 435. *lib.* 6. *Epigr.*

Tibi munus, Alcida Minyarum-oppugnator, hoc Philippus,
Pellem valde-mugientis latam dedicauit bouis.

Μινώταυρος. ὄνομα κύριον.

Μινύα. ὄνομα πόλεως. καὶ μινύαι, ὄνομα κύριον. καὶ τὸ πληθυντικὸν μινύαι. B

Μινύαι. οἱ ἀργοναῦται. ἐκ ὀλιγορίμματ.

Σοὶ τόδε καλλιέθλα μινυαμάχῳ τῶτο φίλιππος,
Δέρματα ταυρόκρα λιγερὸν ἔθηκε βοός.

N O T Æ.

Δέρματα ταυρόκρα.] Epigr. lib. 6. pag. 435. epigr. 116. legitur Δέρμα ταυρόκρου. Sic apud Suidam ſcribe. Brodæus pag. 568. legit ταυρόκρας. latam-ceruicem-habentis. μινυ. & enim, ceruix. Et μινυαμάχα. Theſſalorum centaurorum domitor. C

Μινύειον. Minyeum. Nomen loci. & Μινυήϊον. Pariter nomen loci. *Conſ. Ie Euſtath. in* Μινύαι. *& in* Μινύειον, *vnde per dialyſin, verſoque* ι *in* η, *deductum* μ νηΐες.

Μινύθει. Minuit. Minuitur. vt, Sordes minuentes lauabantur. *Per hypallagen hoc videtur dictum, pro ſe lauantes, ſordes minuebant.* τῷ ἀ. μ. hoc eſt, τῷ ῥ. μειοῦντες. Immundiciem, ſordésque minuentes.

Μινυωθα. Parumper. Paulùm. Paululum. Ad exiguum *tempus.*

Μινυωθάδιον. Breuis-temporis-exiſtens. Quod-breue-tempus-durat. *Hom. Iliad.* A. *pag.* 37. *v.* 2.

Μινύωριον. Quod-paucas-horas-durat. In-breue-tempus-durans.

Μινύρεται. Minuritiones-edit. Canit. Flet. Luget. Quiritatur. Demiſſa-voce-luget. Suauiter-canit. Sophocles *in Oedipo Coloneo. pag.* 293. *f.*

Vbi canora quiritatur
Frequentans, frequens, *maximè luſcinia,*
Viridibus in ſaltibus.

Μινυρίζω. Minutizo. Lugeo. Vel parua, *demiſſáque* voce cano. Cantillo. *Deductum* à μινύ. *i. minus. Æ. P.* à μινύω, *quod* τὸ μικρὸν. *i. parum.*, *ſignificat.* Plato lib. 1. de Repub. minurizánſque, & exhilaratus cantu. *N. L.* Pro, miſeranda voce vtens, & lugens. Vel, exigua, demiſſáque voce vtens. Ariſtoph. *in Veſpis. pag.* 318. *v.* 10. & 11. Demiſſa-voce-canentes carmina, Antiquam-carmina-Sidonia-Phrynici-ſuauia. *Conſule Scholia, annot.* 6.

Μινύθει. ἐλαττοῦται. τῷ ἄσπ μινύθοντες ἐλούοντο. ὅ ἐστι τὴν ῥυπαρείαν μειοῦντες.

Μίνυθα. ἐπ' ὀλίγον.

Μινυθάδιον, ὀλιγοχρόνιον.

Μινύωριον. ἐπ' ὀλίγον. D

Μινύρεται. ἀδει. κλαίει. θρηνεῖ. δύφωνος λέγει. σοφοκλῆς.

Ἔνθα λίγεια μινύρεται
Θαμίζουσα μάλις ἀηδὼν,
Χλωρᾶις ὑπὸ βάσσαις.

Μινυρίζω. θρηνῶ. ἢ τὸ πρᾶον ᾄδω, ἀπὸ τοῦ μεῖον. πλάτων ἐν τρίτῳ πολιτείας. μινυρίζοντι, καὶ γιγανωιδῷος ὑπὸ τῆ ᾠδῆς. ἀντὶ τῆ οἰκτρᾶ φωνῆ χρώμενος, καὶ θρηνῶν. ἢ ὀλίγῃ φωνῆ χρώμενος. ἀριστοφάνης. μινυρίζοντος μέλη ἀρχαιομελισιδωνυγκήρατα. E

N O T Æ.

Μινυρίζοντα.] Ariſtoph. in Veſpis. pag. 318. v. 10. & 11.

—Μινυρίζοντες μέλη,
Ἀρχαιομελισιδωνυγκήρατα.

Μιξαναφαίς. *N. L. fortaſſe* τὰς μιξιν αἰωρούσας, *ab* αἴρω. *fut.* ἀρῶ. ἐας, *quæ congreſſum, & conſortia tollunt. Vt,* Fortaſſe ſumptis vertiginibus reciprocis, vel conſortia-tollentibus Seueri ſpeculationum, ad primas cogitationes viciſſim-reuertetur. *N. L.*

Μιξίας. Mixtor. Qui miſcet.

Μιξιονίδης. ὁ. Mixionides. Mixionidis. *vel Mixionidæ. Videtur patronymicum ἀπὸ τῆ* Μιξίονος πατρὸς. *Mixionis F.*

Μιξαναφαίς. ἴσως λαβὼν ἑλιγγας ἀντιστρόφους, ἢ μιξαναφαίς τῷ σκοπεῖν σκεμμάτων πρὸς τὰς ἀπ' ἀρχῆς ἀνανεύθοι φροντίδας. F

Μιξίας. ὁμιγνύων.

Μιξιονίδης. μιξιονίδου. μιξιονείδης δι. πᾶσαι

At Μιξιπι-

Α τι μίξεις παρόξυνοι μαυραλν πόθων.

res magnorum desideriorum. i. *Omnes congressus longa desideria conciliant.*

Μίξις. ἁμαρτάνει ὁ λέγων μίξεως τὸ κρᾶσιν γλύκυς. τὸ γλυκὺ γὰρ ὑποπίπτει τῷ εἴδει τοῦτο πλέον γάρ τι ἡ μίξις τῆς κράσεως. εἰ μὲν γάρ τι κέκραται. καὶ μέμικται, οὐ μὴν πᾶν μεμιγμένον καὶ κέκραται. ἡ μὲν γὰρ τῶν ξηρῶν μίξις, οὐκ ἔστι κράσις. ἔστι δὲ ἡ μίξις, διάφορος τῆς κράσεως.

Μίξις. Mixtio. Mixtura. Peccat qui dicit τὴν κρᾶσιν. i. temperamentum, esse mixtionis genus. Genus enim speciei subiicit. Mixtio enim latiùs patet, quã temperamentum. Si quid enim temperatum est, id etiam mixtum est. Non tamen etiam quidquid est mixtum, id etiam est temperatum. Nam *rerum* siccarum mixtio, non est temperamentum. *Temperamentum enim liquidorum dicitur.* Mixtio igitur est differens. i. *differt* à temperamento.

Β Μιθρήνης. ὄνομα κύριον.

Μιθρης. ὄνομα ποταμοῦ τῆς φρυγίας.

Μισάγγεα. τόπος κοῖλος. εἰς ὃν τὰ καταφερόμενα ὑέται ὑπὸ πλειόνων ὀρῶν ὕδατα. ξυνάγγεα δὲ λέγεται ὡσαύτως ὁ κοῖλος τόπος.

Μισγόλαος. οὗτος ἦν τῶν λεωδάμαντος ἑφόμενος.

Μισητὴν τὴν καταφερῆ μισητὴν ἔλεγον. οὐ φιλὰ τὸ μῖσος, ἀλλὰ φιλᾶ τι μίσγεσθαι. τὸ γὰρ μῖσος ἀπωθῶν ὄζει τοῦ μαίνεσθαι. ὁ γὰρ μισητὴς, μεμόνωται, καὶ ἀμιγὴς ὄζει. ἀλλ' οἱονεὶ μισγήτιν τινὰ ὖσαν. ὁ καὶ βέλτιον. καὶ τὸ σὺ παροιμίας ἢ μέσῃ λεγόμενον, φιλᾶ σφυρὸν παχεῖα μισητὴ γυνή, καὶ τοῦτο εἰρῆσθαι δοκεῖ. καὶ ὁ κρατῖνός που τοῦτο ἔφη. μισητὰς ἢ γυναῖκας ὀλίσβοισι χρήσονται. τῷ δὲ ἀπελλῆ μισητὴν, τὴν αἰσχρὰν λέγεσθαι. μοιχοφορικὴν ἢ, καὶ ὅθεν τὸ ἀπελλίου καὶ τριπλῆ πίθηται ἡ λέξις.

Μισγόλαος. Misgolaus. Hic erat Leodamantis amasius.

Μισητὴν. Mulierem *in res venereas* procliuem vocabant *μισήτιν* non παρὰ τὸ μῖσος. i. ab odio: sed παρὰ τὸ μίσγεσθαι. i. à verbo misceri, quòd cum viris misceatur. Μῖσος enim. i. odium, procul abest à pollutione, *venereum est à Venere corpus polluente.* Quod enim odiosum est, id solum, & immixtum est. *Nullus enim cum ea, quam odit, miscetur: sed ab ea recedit, solúsque manet potius, quam vt cum ea se misceat.* Sed quasi quandam *μισητὴν* vocarunt huiusmodi mulierem *in res Venereas propensam.* Quod etiam melius. Et id, quod prouerbij loco dicitur, Iuxta pedis-malleolum crassa Venerei-congressus-cupida mulier. Secundũ hoc videtur dictum. Et Cratinus alicubi hoc dixit, Mulieres verò venerei-congressus-cupidæ olis bis vtentur. Eum verò, qui simpliciter *μισητὴς est, aiunt* dici *hominem ad res Venereas* ineptum. Metaphoricè verò, & per tropum, hæc vox *μισητὴς* ponitur etiam pro inexplebili *muliere, cuius Venerea libido expleri, satiarique nequit.*

C

D

NOTÆ.

Μισῆται.] Aristoph. Pluto. pag. 47. v. 17. & 18.

Καὶ ταῦτα, τοῦτον οὐχ ἕνεκ' ἐμισητὰς
Αἰτῶν μ' ἐφοίτων, ἀλλὰ φιλίας ἕνεκα.

Schol. annot. *μισητὰς. πορνίας. εἶπε δὲ μισητὰς. παρὰ τὸ μίσγεσθαι. ἢ ἐκ τούτου μισητίαν φησὶ, τὸ εἰς τὰς συνουσίας ἐυεπιφορον.* &c.

Idem in Auibus. pagin. 428. v. 28. *μισητίαν.* Deinde legendum, ὀλισβοῖσιν χρήσονται. Aristophan. Lysistratâ pagin. 545.

E

Ἐξ οὗ γὰρ ἡμᾶς περιῴδουσιν Μιλήσιοι
Οὐκ εἶδον ἐν ὀλισβοις ἐκπεδοκάκυλον,
Ὅς μὴ 'ν ἡμῖν σκυτίνη πορεύεται.

Vide ὄλισβος apud Suidam. Erasm. ad Chil. 1. Cent. 7. col. 254. & 255. ad. 85. Ficulnus. Et Chil. 4. Cent. 7. col. 957. ad. 18. Coriaceum auxilium. Et, ἀλλὰς μισητὴν. Sequentes versus scribe, vt suprà vides scriptos. Et *μισητίαν, τὸ εἰς* &c. vt supra.

Μισητεία. ἡ πορνεία φιλᾶ ἀριστοφάνη. καὶ τοῦτο τοίνυν οὐχ ἕνεκα μισητείας αἰτεῖ μὲ, ἔφατκα. καὶ μισητὰν, τὸν εἰς τὰς συνουσίας ἐπίφορον. οὐχ ἕνεκα δ' φησὶ ὑπηρετεῖν μοι τῇ ἀσυλγείᾳ.

Μισητεία. Scortatio apud Aristophanem *in Pluto. pag.* 47. v. 17. & 18. Venereus-congressus, quo fit vt mas cum fœmina misceatur. Hæc autem non propter veneteum-congressum Se petere à me dicebat: sed amicitiæ causà. Et *μισητὰν* vocat in res Venereas, & coitum propensionem, siue prodiuitatem. Hæc igitur (inquit) ille petebat *amicitiæ causa* non autem vt meæ libidini inseruiret.

F

Μισιανή. ὁ δ', δι' ἄλλης ὁδοῦ παρῄει τὴν μισιανὴν χαίρειν εἰπών.

Μισιανή. Missiana. Vt, Ille verò per aliam viam accessit, cùm Missianæ longum vale dixisset.

Μίσις. μίσιδος.

Μίσις. Misis. Misidis.

Μισθαρνῆν. ῥῆμα. ἀγαθίας, ὅσους δὲ αὐτῷ

Μισθαρνῆν. Verbum. *μισθὸν ἄρνυμαι.* Mercedem-suscipere. Mercedem, vel stipendium accipere. Mercede-conduci. Merere. Quæstum facere. Agathias:

Quotquot verò de ipsis placuit mercedem de-accepta seruire aduersariis, ad suorum proditionem. *i. vt fines proderent*, efferentes, *& declarantes* arcana, rerum-veritatem isti non norant.

ὅσοις δέ.] Legendum videtur, ὅσους δὲ αὐτῶν ἤρεσκε. Et, προδοσίᾳ, ἐξάγοντες τὰ, &c. A

ἤρεσκε μισθαρνεῖν τοῖς ἐναντίοις ἐπὶ τῇ τῶν οἰκείων προδοσίᾳ ἐξάγοντες τὰ ἀπόρρητα, οὗτοι τὸ ἀληθὲς οὐκ ἐγίνωσκον.

NOTÆ.

Μισθαρνὴς. Qui suam operam cum mercede commutat. Mercede-conductus. Mercenarius. Et μισθαρνῶν accusatiuo. Mercede-conducens. *At propriè significat. Merced-m-accipiens. Quare præter morem hoc dicitur.*

Μισθαρνὴς. μισθὸν ἀντικαταλλάττων. καὶ μισθαρνῶν. ἀντὶ τοῦ.

Μισθαρνία. Ipsa mercedis acceptio. Opera, quę mercedis causa nauatur alicui. Mercenaria-opera.

Μισθαρνία. ἡ ἐπὶ μισθῷ γινομένη ἐργασία. B

Μισθαρχίδης. Qui stipendium in Magistratu, *& propter Magistratum*, accipit. Mercenarius Magistratus. Magistratus enim *ob rerum administrationem Athenis* stipendium accipiebant. *Aristoph. in Acharnensibus. pag. 285. v. 24. Schol. annot. 10.*

Μισθαρχίδης. ὁ τῇ ἀρχῇ μισθὸν λαμβάνων. ὠφείλοντο γὰρ αἱ ἀρχαί.

Μισθοδοτῶ. Datiuo. Mercedem, siue stipendium do. *Xenoph. in Exped. Cyri. lib. 7. pag. 394. D. At apud Demosth. in orat. pro cor. pag. 40. 9. cum accusat. legitur*, μισθοδοτήσαντα τοὺς ἑταίρους.

Μισθοδοτικὴ. δοτικὴ. μισθὸν δίδωμι.

Μισθοῦμαι. Accusatiuo. Mercede-conduco. Conduco.

Μισθοῦμαι. αἰτιατικῇ.

Μισθοφορὰ. Antiqui propriè *μισθοφοραὶ* vocabant militum stipendium Aristoph. *in Equitibus. pag. 235. v. 9.* Cognoscet qualibus, *& quantis* bonis ipsum ob stipendij-militaris-persolutionem *fraudulentâ* fraudaris. *i. cognoscet quanti operis de militari stipendio militibus non persoluto: sed à te seruato, congesseris, quibus Rempub. fraudasti πορικόντων.* Resecabas. Resecuisti. Pro *κουρεῖ.* Detraxisti. Interuertisti. Abstulisti. Suffuratus es. Labefactasti. Corrupisti. Consumpsisti. Fraudasti. Per translationem *ductam* ab auibus, quibus alæ resecantur, *& præciduntur, ne longius auolent.*

Μισθοφορὰ ἰδίως τὴ μισθὸν τῶν στρατευομένων οἱ παλαιοὶ, μισθοφορὴν ἐκάλουν. ἀριστοφάνης. οἷον ἀγαθῶν τὴ μισθοφορὰν αὐτῶν παρεκόπτες. αἰτὴ τῇ παρηρεῖς. ἐλυμαίνη. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ξυλοκοπούντων τὰ περιττὰ ὀρνέων. C

NOTÆ.

Ἀριστοφάνης. οἷον.] In Equitibus. pag. 235. v. 9.
Γνώσεται οἷον ἀγαθῶν αὐτὸν τῇ μισθοφορᾷ παρεκόπτες.
Consule Schol. annot. 6. vnde Suid. D

Μισθοφόρος. Qui mercedem-acceptam-fert. Mercede suam operam locans. Mercenarius. Et *μισθοφόρη τριήρης. Aristoph. Equitibus. pag. 221. v. 5. Schol. annot. 4.* Triremes mercenariæ, quæ milites mercede ducunt. Et *μισθοφορῶ* Datiuo. *Idem ac μισθοδοτῶ. Mercedem do. Alicui mercedem accipio. Mereo stipendia. Quæstum facio. Consule Xenoph. Gracolat. Indicem in μισθοφορῶν. Et Thucyd. in* Μισθοφόροι.

Μισθοφόρος. ἀπὸ μισθοῦ ἐργαζόμενος. καὶ μισθοφόροι ξένοι, αἱ ἐπὶ μισθῷ τοῖς στρατευομένοις ἄγουσαι. & μισθοφορᾶ, δοτικῇ.

Μίσθωμα. Meretricia merces. Merces, quæ meretrici pro rebus venereis datur. Aelianus. Illa verò non admisit *illum*, dicens meretriciam-mercedem, *facinus meretricium* esse, se obiicere, *suique corporis copiam facere* ignoto viro.

Μίσθωμα. ὁ μισθὸς ὁ ἑταιρικὸς αἰλιανός. ἡ δὲ, ἀνοσιούργημα φάσκουσα εἶναι μίσθωμα, τὸ ἑαυτὴν βαλεῖν ἀνδρὶ ἀγνῶτι. E

Μισόδημε. *Aristoph. in vespis. pag. 327. v. 2. 3. 4. 5. 6. O oser-populi.*

Et monarchiæ amator,
Et familiaris Brasidæ, & ferens
Fimbrias aureas coronarum, & bar-
Bam intonsam alens.

Μισόδημε.

Καὶ μοναρχίας ἐραστά.
Καὶ ξυνὼν Βρασίδᾳ καὶ φορῶν
Κράσπεδα χρυσᾶ στεμμάτων. τὴν θ' ὑ-
πώνιν ἀκειρον ξέφων.

Μισολάμαχος ἡμέρα. Dies odio-prosequens-Lamachum. Dies odio-prosequens-bellum. Lamachus enim erat bellicosissimus, & bellorum-amans imperator. Aristophanes *in Pace. pag. 444. v. 4.* Dies enim effulsit, *affulsit*, *illuxit* ista odio-prosequens-Lamachum. *i. Dies bellorum inimica, pacis amica, pacata.*

Μισολάμαχος ἡμέρα. μισοπόλεμος. ὁ γὰρ λάμαχος πολεμικώτατος ἦν, καὶ φιλοπόλεμος στρατηγός. ἀριστοφάνης. ἡμέρα γὰρ ἐξέλαμψεν ἥδε μισολάμαχος. F

Μισοπορπακιστὴν. *Aristoph. in Pace. pag. 458. v. 25. Schol. annot. 15.* Odio-maximè-prosequens-clypeos, *arma, bellum, omnémque bellicum apparatum.* Bellorum-inimicissima. Hoc est pacata. *Dictum vocabulum* à nomine πόρπαξ, πόρπακος. ὁ. Πόρπαξ autem, vt quidam *ita-*

Μισοπορπακιστὴν. μισοπολεμικωτάτην. τὴν εἰρηνικήν. ἀπὸ τοῦ πόρπακα. πόρπαξ γὰρ κα-

A τὰ πυκτικὰ μέρη, ὁ ἀναφορεὺς τῆς ἀσπίδος. ὡς δέ τινες, τὸ δόκιμον μέσον τῆς ἀσπίδος σιδήριον, ᾧ κρατεῖ τὴν ἀσπίδα ὁ στρατιώτης.

Μισοπράγμων. ὁ ἀπράγμων, καὶ ἥρεμον βίον ἠρημένος. πεφυκασι οἱ ἀνθρωποι τῷ ἀρετῷ μισοπράγμονι ζωὴν ἐπαφημίζειν. οὐκ οὖτος ἔχον καὶ τὰ τῆς ἐμοῦ κρίσιν. ἡ δὲ ἐν μέσῃ τῇ πολιτικῇ δρᾷ τῶν πολιτικῶν ἔργων τε καὶ λόγων ἀναστρεφομένη ἀρετὴ, γυμνάζει τε τὸν ψυχὴν πρὸς τὸ ἐρρωμενέστερον, καὶ βεβαιοῦται μᾶλλον

B ἀπὸ τῆς πείρας ὅσον αὐτῆς ὑγιὲς τε, καὶ ὁλόκληρον. ὅτον δὲ κίβδηλον & ἐπίπλαστον ἐμφωλεύει ταῖς ἀνθρωπίναις ζωαῖς, τοῦτο πᾶν ἐλλέγχεται, καὶ εὐμοίρατον καθίσταται πρὸς διόρθωσιν.

Μῖσος. ἔχθρα.

Μισῶ. αἰτιατικῇ. μισῶ τινὰ ἀφιλῆ. μισῶ τινὰ σώφρονα λίαν. ἐπὶ τῆς ἀπονήρου, καὶ δοστρύγου. ἔστι δὲ τῶν ἀφελῶν.

C

Μίσυλλον. εἰς μικρὰ διέκοψαν.

Μίσχος.

Μιτάτωρ. ὁ προαποστελλόμενος ἄγγελος πρὸς τὸ ἄρχοντος.

Μίτιος. ὄνομα πόλεως.

Μῖτος. τὸ λεπτὸν χοινίον. καὶ παροιμία. ἀπὸ

D λεπτῆς μίτου τὸ ζῆν κρέμασθαι σημαίνει. δὲ καὶ ὄνομα πόλεως. εὕρηται δὲ ἀεὶ διὰ βραχέως τοῦ ι.

dam *tradunt, est* Clypei lorum, *lorum, quo clypeus sustinetur. Clypei manubrium.* Vt alij verò *tradunt, est* illud ferrum, quod per medium clypeum transit, quo miles clypeum tenet.

Μισοπράγμων. Qui-negocia-odit. Q.d. Negociorum-osor. A negociis, & rebus gerendis abhorrens. Quietus, tranquillus, placatus. Qui vitam tranquillam, & quietam est amplexus. Solent homines virtutem cum-laude-tribuere vitæ à-rebus-gerendis-abhorrenti, cùm tamen non ita se res habeat, meâ quidem sententiâ. Virtus enim quæ in media Repub. per ciuilia & facta, & dicta versatur, animum exercet ad maius robur parandum, & per ipsam *rerum* experientiam, quidquid in ipso *animo* sanum, & integrum *est, id* magis confirmat. Quidquid verò in humana vita delitescit adulterinum, & ficticium, *atque commenticium*, id totum coarguitur, & expeditissimum ad correctionem redditur, *& facillimè corrigitur.*

Μῖσος. Odium. Inimicitiæ.

Μισῶ. Accusatiuo. Odio prosequor. Odi. *Epigram. lib. 7. pag. 486. M.* Odi simplicem *mulierem.* Odi modestam nimis. *Hoc dicitur* De non-improba, *nec malitiosa: sed simplici,* & præbente nates. *i. de ea, qua per nimiam simplicitatem, aut importunam, ac intempestiuam verecundiam, amatori congressum petenti, corporis sui non prorsam: sed puppim obuertit, præter pietatem, præter honestatem, ac Naturæ legem.* Est in voce Ἀφελῆ.

Μίσυλλον. In parua *frusta* dissecuerunt.

Μίσχος. Mischus. Pediculus ille, quo folia, fructúsque suis plantis appenduntur, *Vide vulg. Lex.*

Μιτάτωρ. Metator. Nuncius, qui à Principe præmittitur, *vt castra, vel alia loca metetur. Vnde Castrametator.*

Μίτιος. Mitios. Nomen vrbis.

Μῖτος. *Mitos.* Filum. Tenuis funiculus. Et prouerbium. De tenui filo vitam pendere. *Et, Omnia sunt hominum tenui pendentia filo. Vide & Eras. ad Chil. 1. Cent. 9. col. 310. ad. 71. De pilo pender. Item, De filo pendet.* Significat autem & nomen vrbis. Mitos. Reperitur autem semper per *ι* breue, *μίτος. In Epigr. lib. 3. pag. 266. epigr. 410. vbi pro* ἐστηριο ἄκρες, *vt antè apud Suid. l. legitur* ἀκρὶ, *vocatiuus ab* ἀκρὶς, *vt reposui.*

Ὡς με πόνων ῥύσαιο παναχρύσεον μελέμνης,

Ἀκρὶ μιτοσταμβῖνα θοὸν γόητα ἐρυθολαίον.

Vt me laboribus liberes perpetuò-vigilantis, ac insomnis *curæ,*

Locustæ, cicadæ, *texentis,* orsa *vocem amores-fallentem,* vel, sonum, qui amorem fallat.

Καὶ αὖθις.

Ἀραχνίου μίτου πολυδίνεα λῶρις,

Et rursus *Epigr. lib. 6. pag. 423. epigr. 59. vbi L.* Ἀ μὲν, ἀραχνίου μίτου.

Hæc quidè, subtilissimi fili, quod tenuissimas aranearum telas refert, *crebrò-versatũ famulũ;*

Ἄτρακτον δολιχὰς οὐκ ἄπρ ἀλακάτας.

Fusum, longa non sine colo.

Καὶ αὖθις.

Κερκίδα τ' ὑποιπεῦσι, καὶ δόνακα τὸν ἐρίθοις,

Βακχυλὶς ὑκρίτως ἃ διίκειτο μίτους.

Et rursus *Epigr. lib. 6. pag. 424. epigr. 64.*

Pectinem verò bene-factum, egregium, *luscinium inter lanificas,*

Bacchylis, bene-discreta quo discernebat fila.

Μίτρα. Mitra. Diadema. Fascia, qua caput obligatur. Corona. Vel zona. Vt, *Epigr. lib. 6. pag. 425. epig. 68.*

Μίτρα διάδημα. ἢ ζώνη.

Αἱ μίτραι, τόθ' ἁλουργὲς ὑπένδυμα, τοί τε λάκαιναι

F Πέπλοι, πάνθ' ἅμα νικονόη συνεκάπη.

Et mitræ, & purpureum, subindumentum, & Laconici

Pepli, omnia simul cum Niconoe concidernnt. Lege συνεκάπη.

NOTAE.

Αἱ μίτραι.] Epigr. lib. 6. pag. 425. epigr. 68. legitur

Ἁ μίτραι, τόθ' ἁλουργὲς ὑπένδυμα, τοί τε Λάκαινις
Πέπλοι, καὶ λιπαρὰν οἱ χρύσεοι κόλαμοι,

Πάντ' ἄμα Νηκτὸν σωτήκοντ.λῦ ὃ ἰφύτον.&c.
Omnia simul Noctem consumpsit-exhauriens. Erat enim sanorum.&c. A

Vide Λαγὼ apud Hesychium.

Μιτυληναίη. Mitylenæa. Syllaba μ brevis *est. Vt,* Mitylenæam memora Musam, *quæ circa versus, & carmina versatur.*

Μιτυλήν. Mitylene. Nomen insulæ Lesbos. Et Mitylenæus, qui *est* ex ipsa *Mitylene.*

Μιχαήλ. Michael. Romanorum Imperator, qui post Leonem Armenium imperauit. Qui nonnihil remittens de superioris temporis vexatione, tantisper, donec illi, qui in carcere, & ærumnis, & exilio erant, & libertatem, & relaxationem, *& aliquâ quietem* in somnis versantem imaginarentur, *& somniarent,* sui antecessoris infamis, & impij Deo-inuisam sententiam clàm-fouebat. Et pariter eodem atrocis sectæ reti, piscis instar, vndique-transfixus. *i. vndique-irretitus, à* πεπείρω. *fut. 1.* πεπερῶ. *fut. 2.* πεπαρῶ. *aor. 2. ἀθ,* πεπάρον. *aor. 2. pass.* πεπάρην. *κ. π. participio.* πεπαρὼς. *ῶσα ὸν* in putidis, & impiis dogmatibus, per summam stultitiam, & amentiam est-immortuus. Vehementer enim profanus, & indoctus erat. Inscitiam autem à paterna amentia, & rerum-honestarum-imperitia, tanquam *amplum, & iustum* patrimonium hæreditario-iure-acceperat.

Μιχαήλ. Michael, Syngelus Hierosolymorum. Scripsit encomium Magni Dionysij. Est in voce Διονύσιος.

Μιχαίας. Michæas. Nomen proprium.

Μιχθῆναι. *Infinit. aor. 1. pass. à* μίγνυμι. *Misceo.* vel μιγῆναι. *quod est aor. 2. pass. ab eodem verbo.* Mixtum-esse. Misceri. Occurrere. Commiscere, *vel commisceri. Cum aliquo* versari. *Cum aliquo consuetudinem habere. Refertur ad militarem, ad Venereum, & ad alium quemuis congressum, quo homines cum hominibus miscentur. Dicitur & de rerum liquidarum, & aridarum* D *mixtione.*

Μιτυλληναία. τὸ μὲ βραχύ. τὰν μιτυλληναίαν ἔννεπ' ἀοιδοπόλον.

Μιτυλήνη. ὄνομα νήσου. ἡ λέσβος, ὁ μιτυληναῖος, ὁ ἐξ αὐτῆς.

Μιχαὴλ, βασιλεὺς ῥωμαίων, ὁ μὴ τὸν ἁρμένιον λέοντα βασιλεύσας. ὃς μικρόν τι τὴν θρησκαταχθέσης κακίας ὑπανῆκε, δοὺς τοῖς ἐν εἱρκταῖς, B καὶ πόνοις, & ἐξορίαις, ἐλευθερίαν τε, καὶ αὔησιν φαντάζεσθαι ὀνειρώττουσι, τὸ τῆ προτηγησαμένου δυσσεβοῦς ὑπάθαλτι θεοσυλὲς φρόνημα καὶ ὁμοίως τοῦ αὐτοῦ ἀμφιβλήστρῳ περιπαρεὶς τῆς δυσσεβείας ἰχθύος δίκην, τοῖς ἄθεμίτοις δόγμασι συνηρεῖς, καὶ ἀσεβίαις συναπόθανεν, ὃς ἀκροτάτης ἀβελτηρίας τε, καὶ ἀλογίας. ἀμύητος γὰρ σφόδρα καὶ ἀπαίδευτος ὑπῆρχεν. ἀμαθίαν ἢ ἐκ πατρῴας ἀλογίας, καὶ ἀπειροκαλίας, ὥσπερ ἐκτῆμά τι οὐσίαν ἐκληρώσατο. C

Μιχαὴλ. σύγγελος ἱεροσολύμων. ἔγραψεν ἐγκώμιον εἰς τὸν μέγαν διονύσιον. & ἔστιν ἐν τῷ διονύσιος.

Μιχαίας. ὄνομα κύριον.

Μιχθῆναι. ἡ μιγῆναι. ἀπαντῆσαι. συμμίξαι. ὁμιλῆσαι.

M. CVM N. ΤΟ͂ Μ ΜΕΤΑ͂ ΤΟΥ͂ Ν.

MNᾶ. Mina. Centum drachmæ conficiunt vnam minam. Hoc autem est in voce τάλαντον.

Μναῖος. Vnius-minæ-pondus-habens. *Vnius minæ pretium valens. Vel vnius libræ pondus habens. Vt,* Balearidum insularum funditores libralia. *i. vnius libræ pondus habentia,* saxa iaculabantur. Et rursus. Quibuslibet amphoram aqua-replendam vnius-minæ-precio dant. *i. Quibuslibet aquari volentibus, vnius minæ precio accepto permittunt, vt unam amphoram* E *aqua repleant.*

Μναῖος. ἡδύ. μαλακόν.

Μνᾶ ἑκατὸν δραχμαὶ ποιοῦσι μναῖν μίαν. καὶ ἔστι τὸ τάλαντον.

Μναῖος. οἱ τῆ βαλεαρίδων νήσων σφενδονῆται, μναίους λίθους ἔβαλον. καὶ αὖθις. μναῖον δὶ δοῦσι τὸ κεραμίον ὑδρεύεσθαι τοῖς θέλουσι.

Μνάσων. Mnaso. Mnasônis. Nomen proprium.

Μνᾶται. Nuptias-ambit. Vxorem-petit.

Μναιαῖον. Quod vnius minæ precium valet, aut vnius minæ pondus habet. Et Δεμναιαῖον, quod 10. minas valet, aut 10. minarum pondus habet.

Μνασίων. Mnæcius. Nomen proprium.

Μνάσων. Μναίου. Μνασῶνος. Nomen proprium.

Μνᾶται. μνηστεύει.

Μναιαῖον, καὶ δεκαμναῖον.

Μναίμιος. ὄνομα κύριον.

Μνεῖς. Mneuis. Nomen proprium AEgyptij Dei, *Vide supra pag. 82. in Απις.* F

Μνεῖς. ὄνομα κύριον θεοῦ αἰγυπτίου.

Μνείαν. τὴν μνήμην. σοφοκλῆς.

Μνείαν. τὴν μνήμην. σοφοκλῆς.

Μνημεῖον. Monumentum. Sepulchrum. Oratores hoc nomine sunt-vsi pro sepulchro, & opere, & re, cuius quis memor esse possit. AElianus ait adhuc

Μνημεῖον. ὁ τάφος. ἐχρήσαντο δὲ τῷ ὀνόματι οἱ ῥήτορες, καὶ ὅτι τάφου. & τοῦ ἔργου, & τοῦ πράγματος, οὗ μνημονεύοιτο αἴ τις. αἰλιανὸς φησὶ φυ-

A λάτλεσθαί τι ἔτι μνημεῖον τῆς τιμωρίας τῆς ἐκείνου. καθάπερ οὐκ ἀγαθοχῆ, καιροῦ.

Μνήμη. ὅτι ἐν τῇ ψυχῇ τὸ μὲν προσδοκωμένου ἐστὶν ἐλπίς. τὸ δὲ παρόντος, αἴσθησις. τὸ δὲ ἀπόντος, μνήμη. οὐδὲν ἔξεστι ἡ ψυχὴ ἄνευ τῆς συμπλοκῆς τοῦ σώματος αὐτῇ προσεγγίνεται. ὥσπερ τὸ ἐγνωκέναι. οὗ τοίνυν μνημονεύει. καὶ γὰρ εἰ ζῆσθαι μὲν ἀθανάτως ἐστὶν ἡ γνῶσις αὐτῆς, καὶ δεῖται μνήμης εἰς κατοχὴν τῶν γνωσμένων. τότε δὲ οὐκ ἐχρῆν τὸ πρότερον, καὶ ὕστερον ἡ γνῶσις, εἰμὴ καὶ τῶν προχείρησιν τοῦ θεωρημάτων. ἀλλ' ἀεὶ ἕστηκε. καὶ ἐν τοῖς νῦν ἀξιετάζεται, καὶ μετὰ τὸ σῶμα ἄνευ ἑστῶσα τῶν γνῶσιν, καὶ αὐτοῖς προσβάλλουσα τοῖς πράγμασι, μνήμης οὐ δεῖται. μνήμη γάρ ἐστιν, ἡ τῶν πάλαι ἐγνωσμένων κατοχή. καὶ αὖ, μνήμη μὴ ἔστιν, ἕξις καθεκτικὴ ὑπολήψεως. ὁ δὲ ἀριστοτέλης τόπους τινὰς καὶ ἐν τῷ περὶ μνήμης, καὶ ὕπνου, καὶ καθ' ὕπνον μαντικῆς παρίθετο. δι' ὧν ἀναμιμνήσκεσθαι καὶ ἀπὸ τῶν ἐναντίων, καὶ ἀπὸ τῶν ὁμοίων, καὶ ἀπ' ἄλλων τινῶν. οἱ γὰρ τόποι οὗτοι αἴτιοι τοῦ ἀναμιμνήσκεσθαι ἡμῖν γίνονται. δι' ἐναντίου γὰρ φέρε εἰπεῖν ἐλθὼν εἰς τὸ ἐναντίον τὸ εἰρημένον μεταβαίνεις. ἀναμιμνησκόμεθα τούτου. ἀπὸ πικροῦ, γλυκέος. ἀπὸ λευκοῦ. μέλανος. ἀπὸ ψύχους, καύματος. τρία δὲ μέρη διδασκαλίας εἰσίν. ἀγχίνοια. μνήμη. ὀξύτης. καὶ μνήμη μὲν, διατήρησις ὧν ἔμαθέ τις. ὀξύτης δέ, ἡ ταχυτὴς τῆς διανοίας. ἀγχίνοια δὲ, τὸ δεῖ ὧν ἔμαθε, θηρεύειν καὶ ἃ μὴ ἔμαθε.

Μνημεῖα. μνημόσυνα.

Μνημονεύω. γενικῇ. διαμνημονεύω δ' αἰτιατικῇ.

Μνήμονος. μνημονικοῦ.

Μνημοσυνή. μνήμη. καὶ μνημόσυνον.

Μνήσαρχος. ὄνομα κύριον.

Μνησαρχίδης. ὄνομα κύριον.

Μνησάσκετο. ἐμέμνητο.

Μνησιθείδης. ὄνομα κύριον.

Μνησικακεῖν. δοτικῇ. πολύβιος. τὸ μνησικακεῖν δοκεῖ τοῖς γεγονόσιν, οὐδὲ ἵνα ὅλως ἔμφασιν ἐποιοῦν οἱ ῥωμαῖοι.

Μνησίμαχος. ποιητὴς τῆς μέσης κωμῳδίας. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστιν, ἱππότροφος. βουσίρις, φίλιππος. ὡς ἀθήναιός φησιν ἐν δειπνοσοφισταῖς.

Μνησιστράτος. ὄνομα κύριον. μνησιστράτειος δ' λόγος.

Μνηστὰ. γενικῇ.

Μνηστή. ἡ κατὰ μνείαν γαμηθεῖσα, ἡ ἐκ παρθενεύσεως

servari monumentum supplicij, quo affectus est ille, tanquam igitur mali successio *quadam, hoc seruabatur.*

Μνήμη. Memoria. In anima, expectatæ quidem rei, spes est. Præsentis verò *rei*, sensus. Abientis verò, *& iam præteritæ rei, dicitur* memoria. Nihil habebit anima *eorum*, quæ ex coniunctione corporis ipsi accesserunt, sicut ipsum cogitare. Quare nihil meminit. Hîc enim fluxa est eius cognitio, & indiget memoria ad *rerum* cognitarum retentionem. Tunc autem cognitio nec prius nec posterius habet, nisi secundùm ipsam theorematum prolationem. *Nisi quatenus theoremata proferuntur*: sed semper consistit. Et in eo, quod nunc est, examinatur, *spectatur, & versatur*, & post corpus, vt potè quæ cognitionem stabilem habet, & ad res ipsas accedens, *& eas amplectens*, memoria non indiget. Memoria enim est iam-pridem cognitorum retentio. Rursus, Memoria, est habitus, opinionis retinendæ vim habens, *vel opinionem retinens*. Aristoteles verò *in libello* de memoria, & somno, & somniorum diuinatione, quosdam locos posuit, per quos & ex contrariis, & ex similibus, & ex aliis quibusdam recordari *rerum aliquarum possumus*. Hi enim loci sunt nobis recordandi causæ. Nam, exempli gratiâ, per contrarium, statim in contrarium, quod antè dictum fuerit, transeuntes, huius recordamur. Vt, per amarum *recordamur* dulcis, per album, nigri, per frigus æstus. *Nam ab amaro ad dulce, ab albo ad nigrum, à frigore ad æstum, recordationis operâ transimus.* Tres autem sunt docilitatis partes, solertia, memoria, acumen. Et memoria quidem *est* conseruatio *eorum*, quæ quis didicit. Acumen verò, cogitationis, *& rerum percipiendarum, ac intelligendarum* celeritas. Solertia verò, *dicitur*, quum quis exijs, quæ didicit, venatur etiam, *capiat, & assequitur ea*, quæ non didicit.

Μνημεῖα. *Poet. formatum à comm.* μνημᾶα, *dissoluta* ει *diphthongo, & verso* α *in* ε. Monumenta.

Μνημονεύω. Genitiuo. Memor-sum, Memini. Recordor. *Interdum* & *accusatiuo. Vide Lex.* Sed διαμνημονεύω. accusatiuo. Commemoro. In memoriam reuoco, reduco.

Μνήμονος. Memoris. Memoria-valentis.

Μνημοσυνή. Memoria. Et μνημόσυνον. monumentum.

Μνήσαρχος. Mnesarchus. Nomen proprium.

Μνησαρχίδης. Mnesarchides. Nomen proprium.

Μνησάσκετο. Recordabatur.

Μνησιθείδης. Mnesithides. Nomen proprium.

Μνησικακεῖν. Datiuo. Malorum-recordari. Iniuriarum acceptarum memorem-esse, *eásque firmas in memoria tenere*. Polybius. Romani ne minimam quidem significationem dabant, se propter ea, quæ acciderant, prætetitorum-malorum, *ac iniuriarum acceptarum* esse memores. *Vel, Nullam præteritarum offensarum memoriam præ se ferebant.*

Μνησίμαχος. Mnesimachus. Mediæ comœdiæ poeta. Ex fabulis eius sunt, Hippotrophus, Busiris, Philippus, vt ait Athenæus in Dipnosophistis.

Μνησιστράτος. Mnesistratius. Nomen proprium *per* σ *scribitur: at* μνησιστράτειος λόγος. Mnesistratea oratio. *Oratio Mnesistrati, per* η.

Μνηστὰ. Genitiuo. Recordatus-fuero.

Μνηστή. Sponsa. Quæ per desponsationem alicui

nupsit. *Illa, quam quis ambiuit, sibique desponsam duxit vxorem. L. καὶ μνᾶσθαι.* Vel quæ ab ipsa virginitate manet sponsa, hoc est expers-viri. *Quæ permanet in virginitate, nec vllum experitur virum.* Et μνᾶσις. Desponsatio. Sponsalia. A

Μνᾶστῆρας. Procos. Candidatos. Eos, qui nuptias alicuius, vel aliquem magistratum ambiunt. Vt, Illos quidem, qui Consulatus Magistratum ambiebant, nihili fecerunt, *neglexerunt.* Ipsi verò virum rerum bellicarum peritissimum, & iam-pridem multis generosis, & illustribus facinoribus insignem bellatorem, *Consulem* creârunt.

Μνᾶστῆρας. τοὺς μὲν τῆς ἀρχῆς τῆς ὑπάτου μνηστῆρας, παρ' οὐδὲν ποιήσαντο. αἱρουμένους δὲ αὐτοὺς πολέμων τε εἰδότα πάλαι καὶ ἡγεμονικόν, καὶ πολλὰ βλέπτωνι ἔργων ἀγωνισμόν.

Μνῆσις. Memoria. *Sophocles in Aiace. pag. 31. & 32.*

Sed habe etiam mei memoriam. Viro enim oportet
Memoriam adesse, gratum si quid alicubi senserit.
Cui verò defluit memoria beneficiis affecto,
Haud fuerit vnquam ille generosus vir.

Μνῆσις. μνήμη.

Ἀλλ' ἴσχε κἀμοῦ μνῆσιν· ἀνδρὶ τοι χρεὼν B

Μνήμην προσεῖναι τἀγαθόν τί που πάθοι

Ὅτου δ' ἀπορρεῖ μνῆσις εὖ πεπονθότος,
Οὐκ ἂν γένοιτο σοῦθ' οὕτως ἀνὴρ.

Et rursus *Epigr. lib. 1. pag. 6. epigr. 26.*

Mater filium, qui deseruerat pugnam, post mortem sociorum,
Interfecit, partus memoria repudiata.

Καὶ αὖθις.

Μήτηρ ἓν λιπόντα μάχλον μὴ σώτιμον ἑταίρων,
Ἔκτανεν, οὐδ' ἴσαν εἶχεν αἰδῶ μνήμην.

Μνήσορα. Scientem. Peritum. Vt, Ille verò machinarum peritum adducit.

Μνήσορα. δεξιήμονα. ὁ δὲ τὴν μηχανημάτων C
φέρει δ' μνήσορα.

Μνία. Maris flores. Vel muscus, alga, sucus.

Μνία. τὰ δ' ἁλίασις ἀνθήματα, ἢ βρύα.

Μνιαρόν. *In epigrammate.*

At accipe mustosi, aqua-profunda-persusi tapetis
Indumentum floridæ purpuræ simile.

Ἀλλὰ δέχευ μιαροῖο βαθυῤῥαίνοιο τάπητος,
Ἔνδυτον ἄνθεσι πορφύρῃ εἰδόμενον.

Μνίει. Comedit. Edit.

Μνίει. ἐσθίει.

Μνῶντο. Μνάοντο. *à μνάομαι. Nuptias-alicuius-ambio.* Nuptias-ambiebant. *vel, ambibant. Theocrit. Idyll. 27. v. 22.* Πολλοί μ' μνάοντο. *Multi meas nuptias-ambiebant. Pro eodem dicitur* μνᾶσθ' ὦν. *Theocrit. Idyl. 18. v. 6.* Μνᾶσθαι Ἑλένας, *Qui nuptas Helenæ-ambierat. Idem Idyll. 22. v. 155.* Μνᾶσθαι ἀλόχους *Ducere vxores, quarum nuptias ambierit.* D

Μνοῦς. Tener capillus. *Lana mollissima, cum quam nascuntur agni. Vel anserum mollissima pluma. In epigr.* Et lanâ-mollissimâ corpore mollior.

Μνοῦς. ἡ ἁπαλὴ θρίξ. ἐν ὀπτεράμμασι. καὶ μνοῦς χεῖρα τερενοτέρη.

Μνῶ. In memoriam reuoco. *vnde μήσασθαι, hinc μεμνῆσθαι: sed τὸ μνῶ non est in vsu.* Haud enim *integrè verbi* perfectionem habet. Sed quia monosyllabum est, *ideo* per necessitatem circunflectitur.

Μνῶ. τὸ μήσασθαι. τὸ μνῶ οὐκ ἔστι. οὐδὲ γὰρ ἐτελίχειαν ἔχει. ἀλλ' ἐπεὶ μονοσύλλαβόν ἐστιν, ἐξ ἀνάγκης περισπᾶται.

Μνωμένη. Quæ-propter-nuptias-ambitur. Illa, cuius nuptias aliquis ambit, & quam vxorem poscit. vt, Cyrus Tomyrin ambiens, *& vxorem habere cupiens,* cùm res ipsi per dolum *non* succederet, apertè copias *aduersus eam* duxit. *Apud Herodotum lib. 1. pag. 53. lin. 8. & deinceps, totum hunc locum aliter scriptum habet. Vide.* E

Μνωμένη μνησευομένη κῦρος τέμυρι μνωόμενος, ὡς οἱ δόλῳ προεχώρεε, ἐκ δὲ ἐμφανοῦς πλησιτλὶ στρατιήν.

M. CVM α & ω. ΤΟ Μ. ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο ΚΑΙ Ω.

Μογεφῶν. Laboriosorum. AErumnosorum,

Μογήσας. Qui-laborauit. Defatigatus. Vexatus. Vt, Duobus malis laboro. Nam & insomniâ, *vigiliâque* consumor, & metu conficior.

Μογιλάλος. AEgrè-loquens. Difficulter-loquens. Tardè loquens. *Qui-linguam-impeditam-habet. Balbus. Marc. cap. 7. v. 32.* ἀπὸ τοῦ μόγις λαλεῖν. i. quòd ægrè, difficulter loquatur.

Μόγις. Idem ac μόλις. Vix. AEgrè. Tardè. Difficulter.

Μογοτόκος. Labores circa partus tolerans. *Epithetum Lucinæ, qua parientibus mulieribus adest, & in ea-*

Μογέσσι. μοχθηροῖς.

Μογήσας. καμών. κακοπαθήσας. δύο κακοῖς μογῶ. ἀγρυπνίᾳ τε ἀναλισκόμενος, καὶ δείει τειρόμενος. F

Μογιλάλος. ἀπὸ τοῦ μόγις λαλεῖν.

Μόγις. μόλις.

Μογοτόκος. ἡ ταῖς τόκοις κακοπαθοῦσα.

ram par-

A ἴνα ἡ μόχθος ταῖς πατούσαις ὑπηρέτουσα.

Μόγω. κακοπαθῶ.

Μόδιον. μέτρον τι.

Μόδιος. καὶ ἔστι ἐν τῷ μανιάμ.

Μόθος. μάχη. πόλεμος. ταραχὴ. φόβος. πάσις. θόρυβος.

Μόθων. ὁ φορτικὸς, & ἄτιμος. καὶ εἶδος ἀσχέσεως, καὶ δουλοφρόνων ὀρχήσεως, καὶ φορτικῆς.

B Μόθωνες. παρὰ ἀριστοφάνῃ, οἱ δοῦλοι. μόθωνας δὲ ἐκάλουν τοὺς παιπαλώμενους, τοῖς ἐλευθέροις παῖδας οἱ λάκωνες. ἔστι δὲ εἶδος ὀρχήσεως.

Μοθώνη. ὄνομα πόλεως. καὶ μοθωναῖος, ὁ πολίτης.

Μοθωνία. ἡ ἀλαζονεία. ἀπὸ τοῦ μόθος. ἔστι δὲ καὶ χώρα.

C riant iis, quos vexant. Est & regio, quæ vocatur *Mothonia*.

Μολγός. ὁ βραδύς. ἢ τυφλός. οὕτω δὲ ἔλεγον τοὺς ἀζημίους τὰς, καὶ κλέπτοντας τὰ κοινά. ἢ ὁ πένης. παρὰ τὸ ἀμέλγεσθαι, καὶ ζημιοῦσθαι. ἀριστοφάνης. μολγόν σε ποιήσω. παρὰ δὲ τοῖς κωμικοῖς, μολγὸς ὁ μοχθηρός. λέγεται δὲ καὶ ἀμολγὸς ὁ αὐτός. ἀμολγὸς οὖν, ὁ ἀμέλγων τὰ κοινά.

μολγὸς dicitur. A ἀμολγὸς igitur qui Rempub. mulget, *publicámque pecuniam furatur*.

D Μολεῖν. ἐλθεῖν.

Μόλιβος. μόλιβδος δὲ.

Μολοβρίς. ἢ μολοβρὸς. ὁ πτωχός.

quòd ad eum eat. q. d. μολοβρὸς, & per syncopen μολβρὸς. *Mag. Etym. col.* 590. 5.

Μολοθρός.

Μολοσσός. ἢ μολοττὸς κύων, ὁ ποιμενικὸς, καὶ μέγας.

Μολοσσοί. οἱ μολοσσοὶ ἐν τοῖς ὁρκωμοσίοις, κατακόπτοντες εἰς μικρὰ τὰς βῦς, τὰς σιωθείσας ἐποιοῦντο. καὶ ἔστιν ἐν τῇ βοῦς ὁ μολοττῇ.

E Μολοῦσα. ἀπὸ ἀφιγμένη. προσελθεῖσα.

Μολὼχ. εἴδωλον τῶν μωαβιτῶν.

Μολὼν. ἐλθὼν ἐληλυθώς.

Μόλων. ὄνομα κύριον. ἀριστοφάνης. μικρὸς ἡλίκος μόλων. ὅθεν τὸν βραχυσωμάτων ἀνθρώπων. πόσος. τόσος. μικρὸς ἡλίκος μόλων. μόλωπες δύο ὑποκριταὶ, & λωποδύται.

rum partu labores tolerat, *vt obstetrix*. Alij verò *dicunt eam sic vocari*, quæ parientibus labores infert.

Μόγω. Labore. AErumna. Malo, quo quis affligitur.

Μόδιος. Μόδιῳ. Mensura quædam. Modius.

Μόδιῳ. Modius. Est in voce Μανιάμ.

Μόθος. Pugna. Bellum. Turba. Terror. Tractio. *Distractio, dilaceratio, dimissio*. Tumultus.

Μόθων. *Aristoph. Pluto, pag.* 16. *v.* 2. *Schol. annot.* 1. Grauis. Molestus Inhonoratus, & vilis. Est etiam turpis, & seruilis, & vilis, ac importunæ saltationis genus.

Μόθωνες. Apud Aristophanem *in Pluto, pag.* 16. *v.* 2. *Schol. annot.* 1. *vocantur homines* viles, *& abiecti*. Lacones enim seruos, qui sequebantur ingenuos, vocabant mothônes. *L.* παραπροσομιλοῦντας τοῖς ἐλευθέροις παῖδας, *qui prope ingenuos, vel apud ingenuos alebantur*. Est & *illiberalis* saltationis genus.

Μοθώνη. Mothone. Nomen vrbis. Et Mothonæus, ciuis.

Μοθωνία. Arrogantia, à nomine μόθος. labor, bellum, pugna, tumultus, *quòd homines arrogantes bella, pugnas, turbas, tumultus excitent, & graues labores pa-*

Μολγός. Tardus. vel Cæcus. Sic autem vocabant eos, qui Rempub. mulgebant, & *publicam pecuniam* furabantur. Vel pauper. ab ἀμέλγεσθαι, & ζημιοῦσθαι, quòd *pauperes à ditioribus, & potentioribus* mulgeantur, & mulctentur, *suisque bonis spolientur*. Aristophanes. Μολγόν σε ποιήσω. Pauperem te faciam. *vel, te bulgam, ascoperam, vel culeum faciam. N. L. Vide Equites. pag.* 242. *v.* 13. *Schol. annot.* 6. *vnde Suid.* Apud Comicos autem μολγὸς vocatur improbus. Idem & ἀ-

Μολεῖν. Ire. Venire. Proficisci.

Μόλιβος, & μόλιβδος. & μόλυβδος. Plumbum.

Μολοβρός. μολοβρίδος. ὁ. Mendica. Et μολοβρός. Mendicus. *dictum vtrumque* παρὰ τὸ μολεῖν ἐπὶ τὰ βορά, *quòd ad escam eat. q. d.* μολοβρὸς, & *per syncopen* μολβρός. *Mag. Etym. col.* 590. 5.

Μολοβρός. Impudens. Qui non vocatus, in alienas ædes it, ac irruit. μολεῖν ire. θρῴσκειν. salire. irruere.

Μολοσσός. *comm. & Attice* Μολοττός. Molossus. Molossus, siue Molossicus canis. i. pastoralis, & magnus.

Μολοσσοί. Molossi in fœderibus interposito iureiurando faciendis boues in parua *frusta* concidebant, & ita fœdera faciebant. Est in vocibus βοῦς ὁ Μολοσσός.

Μολοῦσα. Profecta. Quæ venit.

Μολὼχ. Moloch. Idolum Moabitarum.

Μολὼν. Profectus. Qui venit.

Μόλων. Molon. Nomen proprium. Aristophanes *in Ranis. pag.* 132. *ver.* 9. Herc. Desiderium *innasit cor tuum?* Quantùm nam? Di. Paruum, quantus *est* Molon. *Hoc dicitur* de hominibus paruum corpus habentibus, *breuique statura præditis*. Er. *ad. Chil.* 3. *Cent.* 5. *col.* 727. *ad.* 57. *Pusillus, quantus Molon*. Duo Molones *fuerunt*, histriones, & grassatores, qui viatorum

F vestibus spoliabant.

NOTÆ.

Πόσος. τόσος.] Aristoph. Ranis. pag. 132. v. 9.
Hp. Πόθος; πόσος τις; Δι. μικρὸς, ἡλίκος Μόλων.
Consule Schol. annot. 6.

Μολπαγόρας. οὗτος ἐν ᾠδῇ τῆς κείων, καὶ Μολπαγόρας. Molpagoras. Hic erat apud Ceios &

eloquens,& prudens,*& ad dicendum, & ad agendum aptus*.Sed ingenio pluris-habendi-cupido,*vel*,*auaro*.Qui ad plebis voluntatem loquens, eúíque gratiam captans, & homines de re familiari bene constitutos, ac locupletes obiiciens turbæ, quinetiam tandem nonnullos interficiens, & quosdam in exilium pellens,& eorum bona publicans, & plebi diuidens,hac ratione celeriter regiam autoritatem sibi comparauit.

λέγειν καὶ πράττειν ἱκανός. καὶ δι' ταῦτα αἴρεσιν πλείονα ἔσχεν. ὃς ἐφ' ἡδονὴν ὁμιλῶν τῷ πλήθει, καὶ ταῖς δι' ἐνδείαν τῆς βίου ὑποβάλλων τοῖς ὄχλοις, καὶ πένας εἰς τέλος αἴρων, τινὰς δὲ φυγαδεύων, καὶ τὰς οὐσίας αὐτῶν διαδιδοὺς τοῖς πολλοῖς, ταχέως τῷ τοιούτῳ τρόπῳ, ὥφελε πεποίηται μοναρχικὴν ἐξουσίαν. A

Μολπή. ὠδή. ἀφ' ἃ ὁμήρῳ ᾄδ, τὸ πύργιον. μολπῇ τ' ὀρχηθμῷ τε. τὰ γάμου αἰαθήματα δαιτός. καὶ αὖθις. μολπῆς θ' ὑλλήγδην, μέλιτερπέα.

Μολπή. Cantio.Carmen.At apud Homerum *ita vocatur*,ludus-cum-cantu-coniectus.Ludus. Vt,*Odyss. A.pag.*10.*f.* Ludóque , saltatiónéque. hæc enim *sunt* ornamenta conuiuij.Et rursus. Cantus verò non faciebat finem suauis. B

NOTÆ.

Μολπ.] Apud Hom. Odyss. A.pag.10.f.legitur,

Μολπῆ τ', ὀρχηθμῷ τε. τὰ γάμου αἰαθήματα δαιτός.

Cantuíque,saltatióque.Hæc enim sunt *corollaria*,vel ornamenta *conuiuij*.

Μόλπις. μία τῶν λ' δέκα ἀνδρῶν ἦρχον ἐν τῷ πειραιεῖ. ὧν εἷς ἦν ὁ μόλπις.

Μόλπις.Molpis.Post 30.*tyrannos*,decem viri Pirꝛeo præfuerunt,quorum vnus fuit Molpis.

Μολύβδαινα. Molybdæna.Plumbago. *Vide vulg. Lex.*

Μολύβδαινα.

Μολυβδίσσα.Molybdissa. C

Μολυβδίσσα.

Μολυδίνη.Molybdine.Nomen vrbis.

Μολυδίνη. ὄνομα πόλεως.

Μόλυβδος.Plumbum. Vt, In plumbi laminis.*i.in plumbeis laminis* scribentes.

Μόλυβδος. εἰς ἐλασμοὺς μολύβδου γράφοντες.

Μολύνω.Accusatiuo.Polluo.Contamino.Fædo.

Μολύνω. αἰπατικῇ.

Μολυνεύς. Locusta. *μολυνίδος κεφάλαιον*. Locustæ caput.

Μολυνεύς. μολυνίδος κεφάλαιον.

Μολυνίδας.Ita vocant locustas.

Μολυνίδας. τὰς ἀκρίδας φασί.

Μολυβρώ. Molybró. Mormó. Larua, & terriculamentum.

Μολυβρώ. ἡ μορμὼ, καὶ τὸ φόβητρον.

Μοναυδρεῖν.Cum vno tantùm viro habitare, eóque solo contentam esse Vt,AEgyptiorum vxores olim vno-viro nesciebant esse contentæ. D

Μοναυδρεῖν. οὐκ ἠδύσαντο αἰγύπτιαι αἱ γυναῖκες τὸ παλαιὸν μοναυδρεῖν.

Μοναρχία.Monarchia.Vnius-imperium.Principatus-vnius. *Et μοναρχεύω. ὁ. vel μοναρχῶ. ῶ. ὁ. Monarcha.Princeps,qui solus verum imperio suo subiectarum est dominus.Princeps.* Polybius.Principum salus,*& securitas* in peregrinorum *militum* beneuolentia, & potentiâ prorsus est-sita. Et *μοναρχῶ*.genitiuo.Sum-monarcha.Solus-impero.Solus-imperium-habeo.

Μοναρχία. μοναπραγία. σολύβιος. ἡ τῷ μοναρχῶν ἀσφάλεια, τὸ παράπαν ἐν τῇ τῶν ξένων δυνάμει κεῖται, καὶ δυνάμει. καὶ μοναρχῶ, γλωικῇ.

Μοναχῇ.Pro *μοναχῶς*.aduerbium. Vnicè.Vno-tantùm-modo.Xenophon. *De Cyri exped.lib.*4.*pag.*328. *D.* Dicebat autem ipsum paratum esse in summis montis partibus , in angustiis , quâ vnica via patebat,hìc adoriri Græcos.

Μοναχῇ. διὸρημα. αἰπὶ τῶ μοναχῶς. ξενοφῶν. ὡς δὴ τὴν ὑπερβολὴν τὸ ὄρους , ἦπερ μοναχῇ εἶη πορεία, διαθησόμενοι τοῖς ἕλλησι. E

NOTAE.

Ξενοφῶν.] De expedit. Cyri.lib.4. pag.328. D. ita legitur. παρεσκευάσθαι ἦ αὐτὸν ἔφη, ὡς δὴ τὴν ὑπερβολὴν τοῦ ὄρους ἐν ταῖς κορυφαῖς, ἦπερ μοναχῇ εἴη πορεία, διαπολεμήσοντα τοῖς Ἕλλησιν. Hanc lectionem sequon

---

Μοναχός.Monachus.Dionysius dicit , Sacrum autem monachorum institutum,est ordo altior omnibus iis , qui initiantur , omni quidem purgatione, *purgandique modo* purgatus,toris viribus, & perfecta suarum actionum castitate. Ei verò *monachorum ordini* fas est contemplari omne sacrificium,in contemplatione intelligenti,*vel,in ea contemplatione,quæ in mentis intelligentia versatur* , & *in* communione constituto,& hierarcharum initiatoriis , *& ad vitæ perfectionem deducentibus* facultatibus tradito,& diuinis eorum illuminationibus,& hierarchicis traditionibus edocto, *vel, erudito L. κατὰ τοὺς ἱποτ.* secun-

Μοναχός. φησὶ διονύσιος. ἡ δὲ τῷ τελουμένων ἁπασῶν ὑψηλοτέρα τάξις , ἡ τῷ μοναχῶν ὅσιν ἱερὰ θεωμένης. πᾶσαν μὲν ἀποκεκαθαρμένη καθαρσιν , ἐλαφρᾷ δυνάμει , καὶ παντελεῖ τῷ οἰκείων ἐνεργείων ἀγνότητι. πᾶσης δὲ θύσιας θεωτὸν θεωρεῖν αὐτῇ ἱερατικὴν ἐν νοερᾷ θεωρίᾳ , καὶ κοινωνίᾳ τελουμένη. καὶ ταῖς τῷ ἱεραρχῶν τελεωτικαῖς δυνάμεσιν ἐγχειριζομένη. καὶ ταῖς ἐνθέοις αὐτῷ ἐλλάμψεσι καὶ ἱεραρχικαῖς ὄδοις F

dùm

A δόσεων ἐκδιδασκομένη. καὶ τὰς ἱεροποιΐας θύσας τῇ κατ' αὐτὴν ἱερᾷ τελετῇ ἱερουργίας. καὶ πρὸς τῆς ἱερᾶς αὐτῇ διατάξεως, ἀναλόγως εἰς τελειοτάτην ἀγωγὴν τελείωσιν. ἔνθεν οἱ θεῖοι καθηγεμόνες ἡμῶν, ἐπωνυμίαν αὐτοῖς ἱερὸν κατηξίωσαν. καὶ οἱ μὲν, θεραπευτὰς, οἱ δὲ, μοναχοὺς ὠνόμασαντες, ἐκ τῆς τοῦ θεοῦ καθαρᾶς ὑπηρεσίας, καὶ θεραπείας, καὶ τῆς ἀμερίστου, καὶ ἁπλοῦς ζωῆς, ὡς ἑνοποιούσης αὐτοὺς, εἰς ταῖς τῶν ὅλων ἱεραῖς ἐμπλοκαῖς, εἰς θεοειδῆ μονάδα, καὶ

B φιλόθεον τελείωσιν. διὸ καὶ τελεσπλοῦν αὐτὴν ἡ ἱερὰ θεσμοθεσία, χάριν ἐκάλεσε. καὶ τινας αὐτοὺς ἠξίωσεν ἀφιερωτικῆς ὀνομασίας, οὐχ ἱερατικῆς. ἐπεὶπερ ὁ ὄνομάζων γίνεται τῆς ἱερατικῆς τάξεως, ἀλλ' ἱερατικῶς ἐκ τῶν ὁσίων ἱερέων, τῇ ἱεραρχικῇ τελεσιουργίᾳ, δευτέρως ἱερουργουμένη. ἐκεῖσε δὴ φροντιστήριον ἦν ἀνδρῶν φιλοσόφων τὸ βίου. μοναχοὶ ὄντες οὗτοι κατονομάζονται, οἷς ἔργον προοικονομεῖν τὸ σώματος, καὶ ζῶντας τε θνήσκειν, καὶ σὺν φρονεῖν μανίᾳ τινὶ μεταφοιτᾶν πρὸς τὰ κρείττονα.

dùm conſpecta, quæ in eo ſunt, ſacrorum initiorum ſacrificia, quæ à ſacra ipſorum ſcientia, per proportionem ad perfectiſſimam perfectionem deducuntur. *N. L.* Hinc illi diuini duces noſtri cognomentis, *ac appellationibus* ipſos *monachos* ſacris dignos iudicarunt, *& his ipſos ornarunt.* Et alij quidem, *eos vocarunt* θεραπευτὰς. *Dei* cultores, alij verò, *μοναχοὺς*. i. monachos, ſolitarios, *L.* ἐνόμασαν, appellarunt, à puro Dei miniſterio, & cultu, & indiuiſa, & vnica vita, tanquam vniente eos in *rerum* diuiſibilium ſacris implicationibus, in Deiformem monadem. *i. vnitatem*, & Dei-amantem perfectionem. Quapropter illum *ordinem* ſacra Legiſlatio Gratiam initiatoriam vocauit, *vel, eam, quæ nos ad perfectionem deducit.* Et quodam conſecratorio cognomento, non ſacerdotali, eos eſt dignata. *L.* καὶ τινὰς αὐτοὺς. Illud enim *ſacerdotale cognomentum* perſeuerantes fit in ſacerdotalibus ordinibus: ſed ſacerdotaliter à ſanctis ſacerdotibus, hierarchica teliurgia ſecundariè conſecrata. *N. L.* Illic igitur fuit Phrontiſterium virorum philoſophicam vitam agentium, *qui propter rerum diuinarum cogitationem, & meditationem, in quam, à cæteris mortalibus ſeparati, erant intenti, nomen dederunt loco, in quo tale vitæ genus degebant. Hinc enim* φροντιστήριον *eſt dictum, ſcil.* ἀπὸ τοῦ φροντίζειν, & φρονεῖν. Hi igitur Monachi *ſic* denominantur, *vt antè dictum.* Quorum *hoc eſt* opus, *& hæc occupatio*, vt ante *mortem* migrent ex corpore, & viuentes, ſint mortui, & ſanâ quadam inſaniâ ad præſtantiora, *ſcil. ad res diuinas* tranſeant.

C

Μόναυσος ὄνομα κύριον.

Μονειφορῶ. ἓν ἱμάτιον φορῶ.

Μόναυσος. Monæſus. Nomen proprium.

Μονειφορῶ. Vnicum-pallium-fero. Vnicam-veſtem-fero.

Μονήρης βίος. τοῖς τὸν μονήρη βίον ἐπαγγελλομένοις. οὕτω δέ λέγεται ὡς μονήρη. καὶ τὸ ἱερᾶσθαι λαχόντα, ὁσίως ἱερατεύειν. καὶ ἕκαστον ἃ ὤφειλεν μετιέναι.

Μονήρης βίος. Solitaria vita. Eos, qui vitam ſolitariam ſunt amplexi, *decet, ac oportet* ſic eam, vt ſolitariam degere. Et illum, *L.* τὸν ἱερ. λαχ. cui ſacerdotium obtigit, ſanctè ſacerdotio fungi. Et vnum quenque perſequi *fideliter, & accurate tractare ea*, in quibus eſt exercitatus.

D

Μονῖτα. ἡ Ἥρα παρὰ ῥωμαίοις ἐξ αἰτίας τοιαύτης. ῥωμαῖοι δηθέντες χρημάτων, εἰς τὸν πρὸς πύρρον, καὶ ταραντίνους πόλεμον, ηὔξαντο τῇ Ἥρᾳ. τὴν δὲ χρῆσαι αὐτοῖς, εἰ τὸν ὅπλων ἀνθέξονται μὴ δικαιοσύνης, χρήματα αὐτοῖς μὴ ἐλλείψειν. τυχόντες οὖν οἱ ῥωμαῖοι τῆς αἰτήσεως, ἐποίησαν Ἥραν μονῖταν, τουτέστι σύμβουλον, τὸ νόμισμα εἰς ἱερὸν αὐτῆς θέσαντες χαράττεσθαι.

Μονῖτα. Moneta, Iuno apud Romanos tali de cauſa *ſic appellatur.* Romani, cùm in bello contra Pyrrhum, & Tarentinos *gerendo*, pecuniis egerent, Iunoni votum fecerunt. Illam verò *ferunt* ipſis reſpondiſſe, ſi cum Iuſticia. *i. iuſtè* ſeriam-operam darent armis, pecuniam ipſos non defecturam. Romani igitur voti compotes facti, Iunonem Monetam coluerunt, hoc eſt Conſultricem, *à Monendo, ſic dictam*, & decreuerunt vt nummi in eius templo cuderentur.

E

Μονός. ἄγριος ὗς. μεμονωμένος, ἢ ὁ μονόλυκος.

Vide Heſych. Qui à non congregatur cum aliis ſuibus: at ſolus in ſylvis degit, & vivit.

Μονός. Sus agreſtis. Porcus ſylueſtris. *Qui latinè ſingularis vocatur, vt quidam tradunt, eadem de cauſa, quâ μονὶς à Græcis appellatur.* Solus. Vel Monolycus.

Μονίππους. τοῖς ἐπὶ ἵππου ἁπλοῦ ἀγωνιζομένοις δρόμου.

Μονίππους. Illis, qui ſingulari equo vecti, curſu certant.

Μονητάριοι. οἱ ἀφελὲ τὸ νόμισμα τεχνῖται. οἱ ἐπὶ αὐρηλιανοῦ διέφθειραν τὸ νόμισμα. καὶ τὸν ὅλον ἄρχοντα φιλικύσιμον αἰσλόντες, ἐμφύλιον

F ἐξήγειρουσι πόλεμον. ὃς μόλις αὐρηλιανὸς χειρωσάμενος, ἐκφαβαλλύσῃ κολάσεσιν ὠμότητι κατεργάσατο.

Μονητάριοι. Vel Μονητάριοι. Monetarij. Artifices, qui circa monetam verſantur, *& in ea cudenda occupantur.* Qui ſub Aureliano monetam corruperunt, *ac adulterarunt*, & Filicefimo ſuo præfecto interfecto, bellum inteſtinum exciterunt, quos Aurelianus vix ſubactos, exquiſita, *graviſſimâque* pœnarum atrocitate confecit.

Μονογμῆ τὴν μονότητα. Δαβίδ. καὶ ἐκ χειρὸς κυνὸς τὴν μονογμῆ μου.

Μονογμῆ. Vnigenam. Vnigenitum, vel vnigenitam. Vnicum. Vnicam. Vnitatem. *Solitudinem.* Dauid. Et ex manu canis vnicam meam *animam eripe, vel libera. Subaudiur enim* ψυχήν. *Vt patet ex pſalmo 21. pag. 43. n. & μονογμῆ, poſitum videtur pro,* μεμονωμένην. *Solam, relictam ab omnibus derelictam.*

Μονίζωνοι. Incurſiones barbaricæ. Vel abactores pugnaces. *N. L. Viri, qui bello ſunt præſtantes, & eximio cingulo differunt à cæteris, quaſi, qui ſoli digni cenſentur, qui militarem zonam geſtent. Interdum* μονίζωνος *pro ſolo ponitur, vt &* οἰίζωνος, *quod eſt ſynonymon.* Sophocles *in Oedipo Tyranno. pag.* 186. M.

Si verò virum vnum ſolum dicet, manifeſtè
Hoc eſt iam facinus ad nos vergens. i. hoc facinus ad nos, ad me, iam ſpectat, tendit, pertinet.

Μονίζωνοι. Q. d. Vnizoni. Milites honorati. Qui cingulum idem, quod alij non ferunt. Vel, In nullum cum aliis ordinem redacti, & *qui ſunt* quaſi latrones, *qui ſoli nunc huc, nunc illuc latrocinandi causâ feruntur.*

Μονοίμων. Illum, illámve, qui, quæve vnam tantùm veſtem fert.

Μονόκερως. Monoceros. Vnicornis. Animal, quod vnicum cornu à Natura accepit. Sic & pietatis alumni vnam adorant Deitatem. Dauid *pſalmo* 92. *pagin.* 224. Et meum cornu *ſic* exaltabitur, *ac extolletur*, vt vnicornis *cornu.*

Μονοκρήπιδι. Vnicam-crepidam-habenti. Vnicum-habenti-calceum. Id eſt Mercurio. Hunc enim Deum Perſeo ad Gorgonis ſectionem. *i. ad Gorgonis caput ſecandum, ac amputandum* abeunti, alterum de *ſuis* calceis dediſſe, alterum ſolùm retinuiſſe ferunt.

Μονόλωπα. Vnicam-pellem-habentia. Vnicam-veſtem-habentia. Vnicum-folium-habentia.

Μονομαχοτερφὲς χωρίον. Locus, in quo aluntur, qui ſingulari certamine dimicant.

Μόνον, & ἓν, Id eſt, Solum, & vnum, differunt. Monas *enim* eſt in intellectibilibus. Vnum verò, in ſenſilibus numeris. Et monas quidem, ſecundùm paritatem, & menſuram capitur. Dyas verò, per exceſſum, & defectum *ſumitur.*

Μονουχί. Pro μονονουχί. Tantum-non. Pro, Propemodum.

Μονονουχί. Fere. Propemodum. Pro, vt propriè loquaris. Vel, vt propemodum dicas. *N. L.* Vt, Propemodum *verum eſt* illud tragœdiæ dictum, *quod extat apud Sophoclem in Aiace. pag.* 40. *v.* 670. Inimicorum non-dona *ſunt* dona. *i. Hoſtium dona ſunt infauſta, & perniciosa dona.*

Μόνῳ θεῶν. *Apud Ariſtoph. in Ranis. pag.* 184. *ver.* 3. dicit Æſchylus. Μόνῳ θεῶν γὰρ θάνατος οὐ φίλων ἔρᾳ. Sola Deorum enim mors non amat dona.

Μονοστόλῳ. Vnicam ſtolam, vel veſtem vnicam habenti. Vel, Soli. vel ſolo.

Μονότροπος. Solus-nutritus. Bonus. Expers-vxoris.

Μονοτρόπους. Eos, qui ſcopum vnum habent, & qui ſolius virtutis curam-gerunt, nec modò quidem hæc, modò verò illa volunt.

Μονοχία. Solitaria vita, *quam quis degit* ſine nuptiis.

Μουνιχιῶνος. Μουνιχιών. Μουνιχιῶνος. Nomen menſis. *Ianuarius, vt quidam, Martius, vt alii.*

Μονοχίτωνος. Vnicam-tunicam-habens.

Μοιρολογεῖν. Lugere. Carmen-flebile-canere. Lamentari. Omnes enim ſcenicæ cantiones in tragœdia ſunt omnino luctus, *vel, ſunt ferè lamentationes.* Ariſtophanes *in Ranis. pagin.* 167. *v.* 17. *vbi L.* Κηφισοφῶντα. & Κηφισοφῶν. Deinde *tragicam poeſeos artem* educaui monodiis. *i. lamentationibus*, Cephiſophontem miſcens. Hic autẽ Cephiſophon ſeruus erat, qui ipſum in carmi-

Μονόζωνοι. ἔφοδοι βάρβαροι. ἢ ἀπηλάται μάχιμοι. σοφοκλῆς. A

Εἰσὶ δ' ἐν οἰόζωνοι αὐδήσαι, σαφῶς,
Τῆδ' ὄζειν ἢ τι πρᾶγμα εἰς ἡμᾶς ῥέπον.

Μονόζωνοι. οἱ τίμιοι τῷ στρατιωτῷ. οἱ μὴ τὸν αὐτὸν τοῖς ἄλλοις ζωσῆρα φορεῖν ὄντες. ἢ ἀσύντακτοι, καὶ ὡς ἂν εἰ λῃσταί. B

Μονοείμονα. μονοχίτωνα.

Μονόκερως. ζῶον, ὃ ἓν μόνῳ τῷ φύσεως ἓν κέρας ἔλαβεν. οὕτω καὶ οἱ τῆς εὐσεβείας ἔφιμοι, μίαν θεοσημωῦσι θεότητα. δαβὶδ. καὶ ὑψωθήσεται ὡς μονοκέρωτος τὸ κέρας μου.

Μονοκρήπιδι, τῷ ἑρμῇ. φασὶ γὰρ τὸν θεὸν, τῷ Περσεῖ δεῖν τὴν τῶν γοργόνων τομὴν ἀπιόντι, τὸ ἕτερον τῶν ὑποδημάτων δόντα, τὸ ἓν ἔχειν μόνον. C

Μονόλωπα. μονόδερμα. μονόφυλλα.

Μονομαχοτερφὲς χωρίον.

Μόνον. καὶ ἓν, διαφέρει. μονὰς μὲν ἐν τοῖς νοητοῖς οὖσα. ἓν δὲ τὸ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς ἀριθμοῖς. καὶ μὲν μονὰς, κατὰ τὴν ἰσότητα, καὶ τὸ μέτρον λαμβάνεται. μία δὲ δυὰς, κατ' ὑπερβολὴν, καὶ ἔλλειψιν. D

Μονονού. ἀπὸ τοῦ μονονυχί.

Μονονυχί. σχεδόν. ἐγγὺς. αὐτὴ δ' κυρίως εἰπεῖν. ἢ παρ' ὀλίγον εἰπεῖν. μονονυχὶ τὸ τῆς τραγῳδίας ὑπερτεταγμένον, ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα.

Μόνος θεῶν θάνατος δώρων οὐκ ἐρᾷ. αἰσχύλος φησί.

Μονοστόλῳ. μίαν στολὴν ἔχοντι. E

Μονότροπος. μόνος τραφείς. ἀγαθός. ἀγύναμος.

Μονοτρόπους. τοὺς ἕνα σκοπὸν ἔχοντας. τὴν τοῦ ἀρετῆς μόνης διωκτικοὺς ὄντας, καὶ μὴ τοῦτο μὲν ταῦτα, τοῦτο δ' ἐκεῖνα προαιρουμένους.

Μονοχία. ὁ μόνος βίος, χωρὶς γάμων.

Μουνιχιῶνος. ὄνομα μηνός.

Μονοχίτωνος. F

Μοιρολογεῖν. τὸ θρηνεῖν. θρηνικῶς γὰρ πᾶσαι αἱ ὑπὸ σκηνῆς ᾠδαὶ ἐν τῇ τραγῳδίᾳ, θρηνῶδες εἰσὶν. ἀριστοφάνης. εἶτ' αὐτὴν τρέφον μονῳδίαις κηφισοφῶντα μιγείς. ἦτος δ' ὁ κηφισοφῶν, δοῦλος ὢν

A συμποτῶν αὐτῷ μάλιστα τὰ μέλη, ἐκωλυόθη συνεῖναι τῇ γυναικί.

Μονῳδῆν. ἐκ μονῴδιας. ὀλόμαν ὀλόμαν. ὑποχειρωθεὶς τοὺς ἐν τούτλοισι λοχεύοντας. ὡδὲ μελανθὶς λέγεται τῷ ὀψοφάγῳ. ὅτι ἀφικόμενος ἐπὶ τὴν ἀγορᾶν ὀψωνήσας ἐγχέλεις καὶ μὴ δυνηθεὶς, ἀγανακτήσει. παρόσον οἱ μάγειροι μὴ τοὺτλων ὄψωσι τὰς ἐγχέλεις.

B Μονῳδία. ἡ ὑπὸ σκηνῆς ᾠδὴ ἐν τοῖς δράμασι, καὶ μονῳδεῖν, τὸ θρηνεῖν. μονῳδῶν δὲ λέγεται, ὅταν εἷς μόνος λέγῃ τινὰ ᾠδὴν, καὶ οὐχ ὁμοῦ ὁ χορός.

Μονῳδία ἐστὶ, θρηνώδης ᾠδὴ. μήτε προσωποποιίας ἔχων, μήτ' ἠθοποιίαν. Ἐκ τοῦ μεῖζον. οἱ μὲν ἄλλοι ζηλοῦσιν ἐκ πεπλωκότος σοφίας θρηνοῦσι. σὺ δὲ ὡς ἀλιτήριος, καὶ μὴ δὶς πώποτε γευσαμένους αὐτῆς τεθρήνηκας.

Μόξος Λυδὸς. ὃς πολλὰ ἐργασάμενος, καὶ ἐπὶ
C μήλιον τὸν τυραννίδος καθελόντα, τοῖς Λυδοῖς παρεκελεύσατο τῷ δικαίῳ ἀποδοῦναι, καθ' ὃ ἤυξατο τοῖς θεοῖς. οἱ δ' ἐπίθοντο, καὶ ἀπαριθμοῦντες τὰ κτήματα, ἐξήρεσαν δικάτιον ἐκ πάντων, καὶ κατέθυσαν, ἐκ τούτου μέγιστος ἀγὼν καταλαμβάνει Λυδίαν. καὶ πολλαὶ στρατιὰς λέγεται ποιήσασθαι. καὶ ἰδίᾳ αὐτῷ μέγιστον κλέος ἐν Λυδοῖς, διὰ τε ἀνδρίαν, καὶ δικαιοσύνην. ταῦτα πράξας, διὰ τοῦτο κρημνῶν ἐσάλπι. καὶ ταύτῃ εἶλε, καὶ ἐπόρθησε. τοὺς δὲ ἀνθρώ-
D πους εἰς τὴν πλησίον λίμνην ἀγαγὼν, κατεπόντωσε.

Μόρα. τὰ συκάμινα.

Μοργούς. οὕτω καλοῦσι τοὺς ἀμοργούς. τὰ ἀφαιρουμένους ὥσπερ καὶ ἐπ' ἄλλων. μαῦρον γὰρ τὸ ἀμαυρὸν, καὶ σφόδιλον, τὸν ἀσφόδιλον καλοῦσι.

Μορεῖαι. ἐλαῖαι ἱεραὶ τῆς Ἀθηνᾶς. ἐξ ὧν τὸ ἔλαιον ἔπαθλον ἐδίδοτο τοῖς νικῶσι τὰ παναθήναια. ἦσαν δὲ σφᾶσαι ιβ'. τὸν ἀριθμὸν, αἱ μεταφυτευθεῖσαι ἐκ τῆς ἀκροπόλεως εἰς ἀκαδημίαν. ἢ τοι ὑπὸ τοῦ μόρου, καὶ τοῦ φόνου τοῦ ἁλιρρόθιου ὀνομασθεῖσαι οὕτως, ἢ ὅτι ἐμερίζοντό τι, καὶ ἐνέμοντο τὸ ἔλαιον τὸ ἐξ αὐτῶν Ἀθηναῖοι ἅπαντες. τῆς δὲ μορείας ἐκείνης ὁ στέλεχος, σπὼς ἐκαλεῖτο. λυσίας. ἀρχόντα σπὼν ὑπ' ἐμοῦ ἐκκεκόφθαι. ἐπρύτευτο δὲ ἐν τῷ γυμνασίῳ δίαυλα. ἔθος ἦν τοῖς ἀστικωμύοις ἀλειφομένοις ἐν τῷ ἡλίῳ ἔχειν. ἀριστοφάνης. ἀλλ' εἰς ἀκαδημίαν καταὶ ὑπὸ ταῖς μορείαις δρομαθρίξεις.

Μόρειον. τὸ αἰδοῖον μέρος τοῦ σώματος.

Μορμολύκεια. τὰ τῇ τραγῳδίᾳ φοβερὰ

in carminibus componendis maximè iuuabat, & à Comicis carpebatur, quòd cum ipsius vxore congrederetur. *L.* τὸ ἐκωμῳδῆσθαι αὐτόν.

Μονῳδεῖν. Lugere. Lamentari. Ex Medea. Perij, perii, quia ex-manibus elapsas-amisi *anguillas* illas in beris delitescentes. *i. involutas beris.* De Melanthio loquitur opsoniorum, & *præcipuè piscium* deuoratore, quia in forum profectus ad emendas anguillas, nisi inuenerit, indignabitur, & *vociferabitur. Hoc autem ideo dixit Poeta*, quia coqui cum betis anguillas coquunt. *L.* ὀψωνῆσαι. *ab* ὀψώνιον. *Sil. fut. hæc. opsoniaemo.*

Μονῳδία. Monodia. Scenica in fabulis lamentatio. Et μονῳδεῖν. Lamentari. Μονῳδεῖν autem dicitur, quum vnus solus carmen *aliquod* canit, neque simul ipse Chorus *cum eo canit.*

Μονῳδία. Est carminis luctus, *sine lamentatio*, nec personarum fictionem, nec morum-expressionem habens. Et (quod maius est) alij quidem, eos lamentantur, qui sapientia exciderunt, tu verò vt sceleratos, & eos, qui eam nunquam gustarint, es lamentatus, *deplorasti.*

Μόξος. Moxus Lydus. Qui multis rebus gestis, & euersa Meles tyrannide, Lydos hortatus-est, vt Diis decimas redderent, quemadmodum ipse vouisset. Illi verò paruerunt, & possessionibus numeratis, ex omnibus decimas delegerunt, & immolarunt. Postea *verò, vel, Hæc autem de causâ* maximum periculum Lydiam inuasit. Multas autem expeditiones susceptisse fertur, & ipsius apud Lydos maxima fuit gloria, propter fortitudinem, & iusticiam. *L.* δικαίας. His peractis, aduersus Crambon est-profectus, eámque cepit, & direptam-vastauit. Homines verò ad vicinam paludem deductos, submersit.

Μόρα. Mora. Fructus arboris mori. *Vide* μόρον, & *συκάμινον in vulg. Lex.*

Μοργούς. Ita vocant τοὺς ἀμοργούς. i. olearios homines, qui terunt oleas, & oleum exprimunt, ac examurcant. *ab ἀμέργω. exprimo. Vel ita vocant eos, qui pecus mulgent, & ex vberibus lac exprimunt. Vel eos, qui ex aliquorum mulgent, ac exprimunt. i. furantur, & diripiunt. Hoc autem* μοργοὺς *Grammatici formant*, auferentes α, quemadmodum & in aliis *multis faciunt*, μαῦρον enim *dicunt pro* τὸ ἀμαυρόν. obscurum, languidum, inualidum, infirmum, fuscum, nigrum, & σφόδιλον vocant τὸν ἀσφόδιλον. Sphodelum, asphodelum *herbam, quam vocant hastulam regiam.*

Μορεῖαι. Moriæ *fuerunt* oleæ sacræ Mineruæ, ex quibus oleum *expressum* dabatur præmium illis, qui Panathenæa. *id est*, *Quinquaria* vicissent. Olim autem fuerunt numero 12. quæ ex arce in Academiam trnnslatæ, ac ibi plantatæ fuerunt. Sic autem appellatæ ὑπὸ τοῦ μόρου. id est, à morte, & cæde Halirrhothij. Vel quia vniuersi Athenienses oleum inde collectum partiebantur, ac diuidebant *eiusdem*. Illius verò moriæ, *vel illarum verò moriarum* truncus vocabatur σπώς, *scus. i. oleæ sacræ, vel olearum sacrarum truncus, sine caudex.* Lysias. *Ait* principem *olearum sacrarum* truncum à me excisum-fuisse. Arbores autem *ipsæ, hæ oleæ sacræ* in gymnasio plantatæ erant. Mos autem fuit illis, qui se exercebant, vt vncti in Sole currerent. Aristophanes *in Nubibus pag. 110. ver. 4.* At in Academiam descendens, sub moriis curres.

Μόρειον. Pudenda corporis pars. Pudendum.

Μορμολύκεια. Mormolycea, Terriculamenta. Tragœ-

dorum & histrionum larvæ, quas Dorienses Gorgia vocant. Hinc & ipsum terrere, *dictum est* μορμολύττεσθαι. Vt, Illa adversandi-ratio erat opinio *tantum, & simulatio quædam*, larua, *vel, terriculamentum* aspectus, & animi perculsio.

Μορμολύττεται. Accusatiuo. Terret. Vt, ἀσκὸν μορμολύττει. *vel* μορμολύττη. *Hoc est commune illud, Atticum.* Vt riculo, *parvo vitre* terres De iis, qui vana timent. Quia *vanus, & inanis est* vter. *Eras. ad. Chil. Cent. 6. col. 206. ad. 39. Vitre terres.* Et, Terruerunt ipsos, vt intolerabilem quandam multitudinem. Irruit in ipsos. *N. L.* Hoc est, Terrefecerunt *ipsos*, in animi-consternationem, & trepidationem *ipsos* adduxerunt.

Μορμώ. Mormo. Dicitur & μορμώ, μορμοῦς. vt σατυρώ, σατυροῦς & μορμών, μορμῶνος. i. Mulier monstrosa, & facie quasi ferina. Lamia. Larua-personarum. Terriculum, siue terriculamentum. Aristophanes *in Acharnensibus. pag.* 285. *v.* 9. *Schol. anno.* 3. Sed oro te, aufer à me Mormonem. *Hanc Lamiam, hanc larvam, hoc terriculamentum à me amove.* Procul, *procul absint à me* formidabilia. *Hæc terriculamenta procul à me amoveantur.* Formidabilis enim erat Mormó, *Lamia, larva.* Et rursus Aristophanes *in Equitibus. pag.* 228. *v.* 14. Mormon audaciæ. Vnde μορμολύκειον, Larua terriculamentum, *& illa portentosa, ac formidabilis facies mulieris*, quam Lamiam vocant. Sic autem & formidabilia *vocantur.* Desideratur autem *similitudinis adverbium* ὡς, vt tanquam. Vt sit, ὡς μορμώ. Ea, quæ est vt Mormó. Vel admirabiliter enuntiatum est, & idem valet, ac si dixisset, φεῦ τῆς θρέψους! ὦ audaciam!

Μορμύρει. Murmurat. Fremit. Perturbat. Strepit. vt de aquis dicitur.

Μορμύρον. Murmurans. Fluvius fluxus habens, *& strepitu fluens.*

Μορμυερπές. *vel* μορμωπές. *Solis epithetum. Q. d. Turbatam-faciem-habens.* Sol obscurus. Vel sublanguineus. Vel μορμωπές, qui cernitur ab omnibus in somnis malus.

Μοχθικός. Elaboratus. Cum labore factus. *Mortifer. Lethalis.* Et in-neutro-genere μοχθικὸν. Elaborata. Cum labore facta. *Mortifera. Lethalia.*

Μόχθος. Dolor. Labor. Mors, *Mors enim à* μόχθος *per syncopen est formata.*

Μοραῖν. Μόραι. μορῶν. αἱ. Demost. in Philipp. Quædam *militares* acies Laconicè sic vocantur. Aristoteles verò *in Lacedæmoniorum Repub.* dicit μόρας esse vocatas ipsas μοίρας, q. d. partes, siue classes, & omnes Lacedæmonios in classes esse-diuisos. Xenophon verò in Lacedæmoniorum Repub. *pag.* 686. A. scribit. Quælibet autem harum ciuilium Morarum. i. Classium, habet Polemarchum vnum, centuriones quatuor, quinquagenûm-præfectos octo, Enomotarchas 16. i. *Manipulorum-duces* 16. *pro* μόναρχον, *lege* πολέμαρχον, *vt apud Xen.* & πεντηκοστύας. *Consule Xenoph. Græco-lat. Indicem.*

Μόρσιμον. Fatale. Fatis-decretum. Vt.

Circa verò Erinnys
Cruenta, sanguinaria *ex ore fatalem emisit vocem.*

Μόρσιμον, καὶ Μελάνθιον. Morsimum, & Melanthium. Vtrunque Aristophanes *in Pace. pag.* 466. carpit, ita loquens,

Gorgones. Opsoniorum-devoratores.
Batidoscopi. i. molliorum, ac delicatiorum piscium-rum speculatores, observatores, & captatores. *Harpyiæ.*

Vesularum

πῖλα. καὶ τὰ τῆλ ὑποκειτῆλ. ἃ διωκεῖς γόργια καλοῦσιν. ἐνθεν καὶ τὸ ἐκφοβῆσαι μορμολύξασθαι. δέιπνος ἐστὶ τὸ αὐήμερον, μορμολύκειον ὄψεως, καὶ δέους κατάπληξις. A

Μορμολύττεται. αἰ παπαπῆ. ἐκφοβεῖ. ἀσκίῳ μορμολύττεις. ὅτι τῆλ τὰ κατὰ διδυκότων, ἐπὶ κενὸς ὁ ἀσκός. ἐμορμολύξαν δ' σφᾶς, ὡς αὐ πυστόν τι πλῆθος. ἔπεισι κατ' αὐτῆλ. πυστὸν ἐξεφόβησαν. εἰς πόλιν, καὶ ὀρρωδίαν ἤγαγον.

Μορμώ. λέγεται καὶ μορμὼ. μορμῆς. ὡς σατυρώ, σατυρᾶς. καὶ μορμών, μορμῶνος. ἀρίσοφάνης. καὶ τιβόλαδε, ἀπωίχου μὴ τὴν μορμόνα. ἀπὸ τὰ φοβερά. φοβερὰ γὰρ ὑπῆρχεν ἡ μορμώ. καὶ αὖθις ἀρίσοφάνης. μορμὼ σ' ἔρχεται. ὅθεν μορμολύκειον, ἰδὼ λέγουσι λάμιαν. ἔλεγον δὲ ἅμα καὶ τὰ φοβερά. λείπει γὰρ τὸ ὡς. ἢ ὡς μορμώ. ἢ ὑπερβατικῶς ἐξενήνεγκεν. ὡς εἰ ἔλεγε. φεῦ τῆς θρέψους. B

Ἀπίηχα.] L. ἀπόηχα, vt metri lex flagitat, & apud Aristoph. in Acharn. pag. 285. v. 9. scribitur. C

Μορμυρίζει. καταπατεῖ. ἠχεῖ. ὡς ὅταν ὕδατα.

Μορμύρον. ποταμὸς ῥεύματα ἔχων.

Μορμυερπές. ἥλιος ἀμαυρός. ἢ ὕφαιμος. ἢ μορμυερπός, πᾶσιν ὀφθαλμὸς κατ' ὄναρ πονηρός. D

Μοχθεῖς καὶ ὀδυνᾶσαι μοχθῶντα. τὰ μετὰ κόπου κεκμοδμένα.

Μόρος. ὀδύνη. πόνος. θάνατος.

Μορῶν. δημοσθένης ἐν φιλιππικοῖς. συντάγματά τινα λακωνικὰ οὕτω καλεῖται. φησὶ γὰρ ἀριστοτέλης, ὡς εἰσὶ μοῖραι, ἃ ὠνόμασμέναι, καὶ διῄρηνται εἰς τὰς μοίρας λακεδαιμόνιοι πάντες. ξενοφὼν δέ φησιν ἐν τῇ λακώνων πολιτείᾳ. ἑκάστη γὰρ πολιτικῶν μορῶν, ἔχει μόναρχον ἕνα. λοχαγοὺς τέσσαρας. πεντηκοστύας ὀκτώ. ἐνωμοταρχίας ἐκκαίδεκα. E

Μόρσιμον. εἱμαρμένον. μεμοιραμένον.
Ἀμφὶ δ' Ἐρινὺς
Φοίνιος, ἐκ στομάτων μόρσιμον ἧκεν ὄπα. F

Μόρσιμον, καὶ μελάνθιον. ἄμφω δέ βάλλει ἀριστοφάνης λέγων οὕτω.

Γοργόνες. ὀψοφάγοι.

Βαθυσκόποι. ἁρπυῖαι.

A Γεωσύβαι μιαροί. *Vetularum-abactores.* Qui vetulas mulieres à foro propulsant, & abigunt, ne piscículos emant. Vel, vetularum-subagitatores. Vide Schol. *Impuri.*

Τραγομίχαλοι.

Ἰχθυολίμαι.

Hircorum fœtorem-sub-axillis-alentes.

Piscium-labefactatores, vastatores, deuoratores.

Ὧν καταχρεμψαμένη
Μέγα, & πλατὺ
Μοῦσα θεὰ, μετ' ἐμοῦ
Ξύμπαιζε τὴν ἑορτήν.

Quos conspuens-sputo
Magno, & lato,
Musa Dea, mecum
Ludens-celebra hunc diem-festum.

B Μόρσιμος. καὶ μελάνθιος, τραγικοὶ ποιηταί. μόρσιμος ὁ φιλοκλέους τοῦ τραγικοῦ υἱός. ποιητὴς ψυχροῦ. ἰατρὸς δὲ καὶ οὗτος. ἀφ' οὗ Ἀριστοφάνης.

Μόρσιμος. καὶ μελάνθιος, τραγικοὶ ποιηταί. μόρσιμος ὁ φιλοκλέους τοῦ τραγικοῦ υἱός. ποιητὴς ψυχροῦ. ἰατρὸς δὲ καὶ οὗτος. ἀφ' οὗ Ἀριστοφάνης.

Καὶ διδασκοίμην τραγῳδίαν μορσίμου τραγῳδίας.

Μόρσιμος. τραγῳδίας ποιητής. ὀφθαλμῶν ἰατρός. μικρός. ὑπόψυχρος. μόρσιμος. τέτον εἶπε Ἀπολλώνιος ὁ τυανεὺς τῷ αὐτοκράτορι Δομετίῳ δεδεμένῳ ὑπ' αὐτοῦ. οὐ μὴν μὲ κτενεῖς. ἐπεὶ οὗτος μόρσιμος εἰμί. καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἄδηλος ἐγένετο.

Et docear accinere Morsimi tragœdiam.

Hoc est *ex theatro* eiiciar, & sibilis-excipiar, & *explodar* vt ille. Cùm enim illius poemata essent mala, *hæc* in imprecationis loco posuit. Melanthius verò comicè-carpebatur ob opsoniorum-deuorationem. Et multo magis inter assentatores *à Comicis ponebatur*. Erat autem & cinædus.

Μόρσιμος. Morsimus. Tragœdiæ poeta. Medicus oculorum. Paruus. Subfrigidus. Μόρσιμος. Fatalis. Hoc dixit Apollonius Tyanensis ad Imperatorem Domitium, ab eo in vincula coniectus. Haud tamen me interficies. quia non tibi fatalis sum. *quia non est in fatis, vt interficiar à te.* Hoc autem dicto, euanuit, & *ex hominum conspectu subitò conspectus abijt.*

Μορυχίδης. ὄνομα κύριον. ἢ μορύχιδος.

Μορυχίδης. Morychides. Nomen proprium. Vel Morychidus.

C Μόρυχος. ὄνομα κύριον. ὃς διὰ τὸ ὀψοφαγίᾳ ἐκωμῳδεῖτο. ἦν δὲ καὶ τῆς ἡδίστης. βιοῦντων. τραγῳδίας ποιητής. καὶ ἀριστοφάνης.

Μόρυχος. Morychus. Nomen proprium *viri*, qui propter opsoniorum-deuorationem à Comicis carpebatur. Erat autem etiam de numero illorum, qui delicatè viuebant. Tragœdiæ poeta. Et Aristophanes *in Acharnensibus. pag.* 296.

Ὦ φιλτάτη σὺ, καὶ πάλαι ποθουμένη,
Φίλη μορύχῳ - -
Μόρυχος. τηλέας γλαυκώτης. ὀνόματα κύρια. οὕτω δὲ διὰ μαγγανείαν διεβέβλητο.

O charissima tu anguilla, *& iam-pridem optata, V enisti optata quidem face-sublitis.* i. Tragicis *Choris*,
Amica verò Morycho.—

Μόρυχος. Morychus. Teleas. Glaucotes. Nomina propria. Isti propter mangonium, *incantationem, carmen magicum, præstigias, impostura, & veneficium* malè-audiebant, *& à Comicis carpebantur. L.* Τηλέας.

E Μόρυχος. ὅπερ ἔοικε μορύχου γένους, καὶ σάγμα. σάγμα δέ, ἡ θήκη ἢ ὅπλου. & παρομοία. μορύχου δυσθέστερος. ἐπὶ τῆς δυσθέως τι διατιθεμένων. ἐπὶ δὲ τῶν δειλῶν. ἀπὸ τοῦ μορύσσω. ὅ ἐστι μολύνω. ἐπειδὰν φυγάδες τὴν βοτρύων τῷ γλεύκει, καὶ τοῖς χλωροῖς συκοις.

Μόρυχος. Morychus. Quod videtur Morychi genus, & telum, *cursum, vel armatura. Vide Notas.* σάγμα verò *vocatur* Teli, *scuti, vel armaturæ* theca. Et prouerbium. Stultior Morycho. De iis, qui *facinus* aliquod stultum faciunt. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 9. col. 575. ad. 1.* Est autem epithetum Dionysi, à verbo μορύσσω polluere, inquinare, fœdare, quia quum *homines* vindemiant, vuarum musto, & recentibus ficubus *faciem, corpúsque non rarò fœdant.*

N O T Æ.

Ὅπερ ἔοικε μορύχου.] Aristoph. in Vespis. pag. 352. & 353.

—Ἅπερ δοκεῖ γ' μοι.
Ἔοικεν εἶναι σάγματος μορύχου.

F Schol. Μόρυχος. ὀνομάζεται ἢ, μᾶλλον τῷ σάγματι, ᾧ ἐχρῶντο οἱ βυρσεῖς, πηλοῦντες δέρματα χρώμενοι. &c. At in Acharnensibus. pag. 284. v. 29.

Τίς Γοργὼ ἐξήρισεν ἐκ τοῦ σάγματος;

Schol. annot. 19. ἐκ τοῦ σάγματος. ἐκ τῆς θήκης τοῦ ὅπλου, ὃ καλεῖτο σάγμα. σάγμα γὰρ τὸ ὅπλον καὶ παροιμία, ἡ παροιμία αὐτὴ ἐπὶ τῶν ἀσόφων. &c.

Μορφή. εἶδος. ἰδέα. ἀφόρισμα. Μορφή. Forma. Species. Idea. Aspectus.

Μορφή. Formâ, & ſpecies, idem eſt. Et forma quidem, de animatis, ſpecies verò, de inanimatis *dicitur*.

Μορφή καὶ εἶδος, ζωντῶν δέ. καὶ μορφὴ μὲν, ἐμψύχων. εἶδος δ' ἐπὶ ἀψύχων. A

Μορφνόν. Obſcurum. Nigrum.

Μορφνόν σκοτεινόν.

Μόρφνος. Morphnus. Aquilæ genus, quaſi μορφώσεως quidam exiſtens, qui fato quodã circa cædem ſemper verſatur. *L.* φόνιν. Ex aquilis enim iſtæ ſolæ non venantur: ſed mortuis corporibus. *i.* cadaueribus aluntur.

Μόρφνος. εἶδός ἀετῶ. οἱονεὶ μορόφονός τις ὤν. ὁ ἀεὶ περὶ φόνου μεμορημένος μόνοι γε οὗτοι τῶν ἀετῶν οὐ κυνηγετοῦσιν ἀλλὰ νεκροῖς σώμασι ξύφονται.

Μόρφωσιν. Formationem. Figurationem. Imaginem.

Μόρφωσιν. σχηματισμόν. εἰκόνα.

Μορφοῦμαι. Formor. Datiuo.

Μορφοῦμαι. δοτικῆ.

Μόσσυνες. Murorum pinnæ. Turres. *Domus lignea. Pinnæ. Pinnacula. Propugnacula.*

Μόσσυνες. ἐπάλξεις. πύργοι. B

Μοχεύματα. Arborum, & olerum tenellæ plantæ. *Stolones. Nouelli rami. Malleoli-vitium. Viuæ radices.*

Μοχεύματα. ἁπαλὰ φυτὰ δένδρων, καὶ λαχάνων.

Μοχεύων. *Stolones emittens. Vites-radices-efficiens.* Tranſplantans. *Serens. Efficiens. Moliens.* Eunapius. Iſti quidem hîc manentes, bellum clàm-ſerebant. Q. d. clàm-agitabant, clàm-plantabant, clàm-alebant.

Μοχεύων. οὗτοι μὲν ἐνδιαμένοντες, ὑπεμόχευον τὸν πόλεμον ὑπεφύτευον.

Μόχια. Tenellæ plantæ. Stolones.

Μόχια. ἁπαλὰ φυτά.

Μοχίδες σύκων. Ita vocantur teneræ ficus *arbores.* μοχίδες. Nouella germina. Tenerę plantę. Tenerum, & nouellum vimen. *Viculus nouellus.*

Μοχίδες σύκων. οὕτω καλοῦνται αἱ τίαι συκῆ. μοχίδες, τὰ νέα βλαστήματα. καὶ ἡ ἁπαλὴ, καὶ νέα λύγος. C

Μόχῳ. Tenet. *Vt, Hom. Iliad. Λ. pag.* 408. *M.* Εἶδε δὲ κνημοῖσι δέδε μόχοιο λύγοιο. Idæ in radicibus ligauit teneris viminibus.

Μόχος. μόχοισι λύγοισι.

Μόχον. Tenerum.

Μόχον. ἁπαλόν.

Μόχος. Moſchus, Syracuſanus Grammaticus. Ariſtarchi familiaris. Hic eſt ſecundus poeta poſt Theocritum bucolicarum fabularum poetam. *s. Hic eſt alter à Theocrito poeta Bucolicus. Scripſit & ipſe carmina Bucolica.*

Μόχος. συρακούσιος γραμματικός. ἀριστάρχου γνώριμος. οὗτός ἐστιν ὁ δεύτερος ποιητὴς μετὰ Θεόκριτον τὸν τῆς βουκολικῶν δραμάτων ποιητὴν. ἔγραψε καὶ αὐτός.

Μόχος ἄδων Βοιώτιον. Moſchus canens Bœotium *carmen.* Erat enim malus citharœdus, qui multa *carmina* ſine reſpiratione canebat. Bœotium verò *carmen. i. Bœotium cantionu genus*, quod ita vocatur inuenit Terpander, vt & Phrygium.

Μόχος ἄδων βοιώτιον. λυγδ φαῦλος κιθαρῳδὸς πολλὰ ἀσυνδύτως ἄδων. τὸ δὲ βοιώτιον οὕτω καλούμενον, εὗρε τέρπανδρος, ὥσπερ καὶ τὸ φρύγιον. D

NOTAE.

Μόχος ἄδων Βοιώτιον.] Ariſtoph. in Acharnenſibus. pag. 161. v. 7. & 8.

Ἀλλ' ἔτερα νῦν θέλω, λιπὼν δὴ Μόχῳ ποτὲ
Δεξίθεος ἐσπλὴξ' ἀσυνδέτῳ Βοιώτι.

Conſule Schol. vnde Suidas. At ibi plura. Er. ad. Chil. 3. Cent. 3. col. 691. ad 76. Moſchus c. B.

Μόχος Λιβάνου. Vitulus Libani. Quem in Choreb Deum fecerunt, *pro Deo coluerunt.* Quem Moſes contriuit, & comminuit.

Μόχος λιβάνου. ὃν ἐν χωρὴβ ἐθεοποίησαν. ὃν μωϋσῆς συνέθλασε, καὶ ἐλέπτυνε. E

Μοτάριον. ὠ χρῶνται οἱ ἰατροὶ ἐν ταῖς πληγαῖς, πρὸς τὸ μὴ συμπίπτειν ἐμφράττοντες αὐτάς.

Μοτάριον. Paruum-linamentum, paruum linteum concerptum, *parua turunda ex linteis concerptis facta, vulnerarius penicillus*, quo medici vtuntur in plagis, & *vulneribus*, ne celeriter concludantur, & *obturentur.*

Μοτοφαγία. Motophagia. Sacrificium quoddam, quod in Cypri Salamine fiebat.

Μοτοφαγία. θυσία τις ἐν σαλαμῖνι τῆς κύπρου ἐπιτελουμένη.

Μοτόσειν. Per linamenta, vel, per vulnerarios penicillos curabit. *Nam μοτοῦσαι, ſignificat, immiſſo linamento, ſiue penicillo vulnerario curare.*

Μοτόσειν. ἰάσεται δι' ὀθονίων.

F

Μοῖτοῖ. Vulnera. Turbat.

Μοττοῖ. πτοεῖ. ταράττει.

Μουκιανός. Mucianus Romanus. Extat in voce Ἀχίλλειον.

Μουκιανὸς ὁ ῥωμαῖος. ἐν τῷ ἀχιλλείῳ.

Μουνάξ μάχη. Idem, ac μονομαχία. Singulare-certamen. Quum vnus ſolus cum vno ſolo pugnat.

Μουνάξ μάχη. ἡ μονομαχία.

Μουνυχιών. Munychion. Secũdus menſis apud Athe-

Μουνυχιών. ὁ δεύτερος μὴν παρ' ἀθηναίοις, nienſes.

A ἐν δὲ τούτῳ ἀρτέμιδι ἔθυον μουνυχίᾳ.

Μουνυχία. δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ κτησιφῶντος. τόπος θαλάττιος ἐν ἀττικῇ. ἑλλάνικος δ' ἐν δευτέρῳ ἀτθίδος. ὠνομάσθαι φησὶν ἀπὸ μουνύχου τινὸς βασιλέως ἢ παντυκλίου.

Μούνυχος ὄνομα κύριον.

Μοῦσα. ἡ γνῶσις ἀπὸ τοῦ μνᾶσθαι, ἐπειδὴ ἀπάσης παιδείας αὕτη τυγχάνει αἰτία εἰκότως οὖν οἱ ἀρχαῖοι μοῦσαν αὐτὴν ἐκάλεσαν. εἰσὶ δὲ πᾶσαι ἐννέα κλειώ. ἐρατώ. εὐτέρπη. θάλεια. μελπομένη τερψιχόρη. πολύμνια. οὐρανία. καλλιόπη. πολλὰς δὲ ταῖς μούσαις ὑπὸ τῶν θεολόγων φασὶ δίδόσθαι, διότι πολὺ τὸ ποικίλον ἔχει τὰ μαθήματα, καὶ παρέμιξε, καὶ πρὸς πᾶσαν χρῆσιν οἰκεῖον.

B Μοῦσα τραγική. ὅσαι ἐπράττετο, καὶ μοῦσά τις ἂν ὠνομάσθη ἡ τῆν τραγικήν. οὐ γὰρ βούλεται ζεύγαρα εἶναι, καὶ τὸ λέγειν ἀπηγόρευσε.

Μοῦσαι καλαί, καὶ ἄπολλον, οἷς ἐγὼ ἀπ' ἐνδεῦρο σωτάττεται κατ' ὄπισθεν τοῦ ἄρρενος.
C ὡς περ ἐν τῷ σοφοκλεῖ. λύγδην ἕκλυον πάντες. δύο θήλειαι οὖσαι, καὶ ἑνὸς ἄρρενος, οἰδίπους δὲ, καὶ τῷ δύο ἀδελφαῖ. αἱ μοῦσαι δὲ πτερῶν σειρῆνων ἐστεφανοῦντο.
scil. Oedipus, & duæ sorores, *eius filiæ* Musæ verò, Sirenum ala coronabantur.

Μουσαῖος. ἐλευσίνιος ἐξ ἀθηνῶν. υἱὸς ἀντιφήμου, τοῦ εὐφήμου, τοῦ ἐκφάντου, τοῦ κερκυόνος. ὃν κατεπόλεμησεν ὁ θησεύς. καὶ ἐλείνης γυναικός. μαθητὴς ὀρφέως. ἐποποιός. μᾶλλον δ' ὁριστοβουλεύς. ἦκμαζε δὲ κατὰ τὸν δεύτερον κέκροπα.
D ἔγραψεν ὑπὲρ θήκας εὐμόλπῳ τῷ υἱῷ ἑπτὰ δ'. καὶ ἄλλα πλεῖστα.

Μουσαῖος θηβαῖος, θαμύρα υἱός, τοῦ φιλαμμωνος. μελοποιός. γεγονὼς πρὸ τῶν τρωϊκῶν πολλῷ. ἔγραψε μέλη, καὶ ἄσματα.

Μουσαῖος ἐφέσιος. ἐποποιός. τῷ εἰς τοὺς περγαμηνοὺς καὶ αὐτὸς κύκλους. ἔγραψε περσηΐδος βιβλία δέκα. καὶ εἰς εὐμόλπῃ, καὶ ἄτταλον.
E

Μουσαῖος. παρ' ἕλλησι φιλόσοφος. λυσίας πρός τινα μιξιδήμου γραφὴν, εἰ γνήσιος. καὶ δύο παῖδας αὐτῷ ἀκολούθους ἔῳ. ὧν οὗτος τὸν μὲν, μουσαῖον καλεῖ. τὸν δ', ὁσιοδον. ὅπῃ δὲ μὲν κεκόμβους ἐπαπέδυσε τοὺς οἰκέτας οὕτω καλῶν, δῆλον. ἔφη δὲ μουσαῖον, οἱ μὲν, θρᾷκα εἰρήκασι τὸν ἄνδρα εἶναι. οἱ δὲ, αὐτόχθονα ὄντα ἐλευσῖνος.

F Μουσεῖον.

Μουσικὰ. πρῶτα. τὰ δὲ αὐλῶν, καὶ κιθάρας καὶ τὰ ὅμοια.

Μουσικῆς παλαιᾶς εὑρεταὶ ἀμφίων. καὶ ὅτι ἔφη αὐτὰ ἐν τῷ ἀμφίων.

nienses. Hoc Dianæ Munychiæ sacrificabant. *Prodeuteres apud Harpocrat. Δεύτερος. deximus.*

Μουνυχία. Munychia. Demosth in *oratione* pro Ctesiphonte. Locus *est* in Attica maritimus. Hellanicus vero lib. 2. rerum Atticarum ait *hunc* dictum à Munycho quodam Rege, Panteuclis *filio*.

Μούνυχος. Munychus. Nomen proprium.

Μοῦσα. Musa. Cognitio. Sic dicta à verbo μάω. μῶ. Quæro, inquiro, investigo. Quia hæc *rerum cognitio* est causa omnis eruditionis. Meritò igitur veteres ipsam *cognitionem hac de causa* Musam vocarunt. Sunt autem omnes *in summa Musæ* novem, Clio, Eratò, Euterpe, Thalia, Melpomene, Terpsichore, Polymnia, Urania, Calliope. Multas autem Musas à Theologis traditas esse *dicunt*, quia disciplinæ, & eruditionis documenta magnam varietatem, & ad omnem vsum accommodatam habent.

Μοῦσα τραγική. Musa Tragica. Quæcunque agerentur, & aliqua Musa Tragica dicere verecretur *vel*, *reinsaret*. Haud enim hæc fieri vult, & ipsam *horum* verbis factam mentionem interdixit, *vetuit*. *N. L.*

Μοῦσαι καλαί. &c. O Musæ pulchræ, & Apollo, quibus ego sacrificio. *Quum dicitur* οἷς, *genus* confunditur propter masculei *generis dominationem*, *sive* principatum, vt & apud Sophoclem *in Oedipo Colonæo*, *pag.* 323. *f.* Cum-singultu, *singultientes* flebant omnes. *Dictum hoc loco* πάντες, *quod & fœminas, & mares complectitur*. Quia duæ fœminæ erant, & vnus mas,

Μουσαῖος. Musæus, Eleusinius. Athenienſis, filius Antiphemi, Euphemi nepos, Ecphanti pronepos, Cercyonis abnepos, quem debellauit Theseus, & Helenæ vxoris *eius*. Orphei discipulus, ac potiùs antiquior *eo*, versus heroici scriptor. Floruit autem sub altero Cecrope. Scripsit præcepta ad Eumolpum filium, versibus 4000. & alia plurima.

Μουσαῖος. Musæus Thubanus, Thamyræ filius, Philammonis nepos. Poeta Lyricus. Fuit multo ante Troianum bellum. Scripsit Lyricos versus, & cantica.

Μουσαῖος. Musæus Ephesius, versificator, vnus & ipse de numero illorum, qui in Pergamenos circulos sunt relati. Scripsit Persеidos lib. 10. & de Eumene, & Attalo. *L.* Εὐμόλπῳ. *ab* Εὐμόλπης. *Hoc est substantivum, & proprium viri nomen.* Εὐμόλπῃ *verò, adiectivum.*

Μουσεῖον. Musæus. Apud Græcos Philosophus. Lysias contra Mixidemi accusationem (si *modò hæc oratio est eius* germana) seruos duos ipsius assecias, *vel pedisequos* fuisse *dicit*. Quod autem ille reus, *qui fuerat in iudicium additus*, *suos* seruos ita vocare studuerit, *est* manifestum. De Musæo autem *variæ sunt hominum opiniones*. *Nam* alij quidem hunc virum Thracem esse dixerunt. Alij verò, Eleusinium indigenam.

Μουσεῖον. Museum. Locus Musis sacer, & bonarum literarum studiis dicatus. Vel, Locus, in quo Musis, & disciplinis opera datur.

Μουσικά. Musica. Iucunda. Grata *Qualia sunt carmina*, quæ tibiis, & cinyrâ. *i. cithara, vel Lyrâ, canuntur*, & similia.

Μουσικῆς. Amphion antiquæ Musicæ *fuit* inuentor. De eo agitur in voce Ἀμφίων.

Μουσομανία. Musarum-insania. Insania, quam nimiũ Musarum studium parit. Vel furor ille, quo Poetæ correpti feruntur. Vel insanum rerum aliquarum studium. Vt, Illa verò per-parodiam-dicta, & ipsum insanum-studium astrorum, quod in his *versatur*, leuiter-attigit. *d. gustauit. N. L.*

Μουσομανία. τὸ δὲ παρῳδηθὲν, καὶ ἡ ἐφὶ τοῖς μουσομανία τῷ ἄστρων ἀπέψαυσε. A

Μουσομανὴς. Musarum-vates. Iactabundus. Tales enim *sunt* vates, & poetæ. *Aristoph. in Auibus. pag. 379. v. 1. Hæc autem à Poeta dicta illis* secundùm illa ex Hedonis AEschyli *verba*, Quisnam erit ille iactabundus, mutus, Abrateus, quem gemit? *quem luget, quem lamentatur? N. L.*

Μουσόμανὴς. κομπώδης. τοιοῦτοι γὰρ οἱ μάντεις, καὶ οἱ ποιηταὶ, ἀφ' ὧν τὸ ἐξ ἡδονῆς αἰσχύλου. τίς ποτ' ἔσαι ὁ μουσόμανὴς ἄλλος ἀβρατὴς;

N O T Æ.

B

Τίς ποτ' ἔσαι. Aristoph. in Auibus. pag. 379. v. 1.

Τίς ποθ' ὁ μουσόμανὴς ἄπτερος ἤτις ὀρῶν βάτας;

Schol. Ὁ μουσόμανὴς. ὁ κομπώδης. &c. Et, ἀφ' ὧν τὸ ἐξ ἡδονῶν αἰσχύλου,

Τίς ποτ' ἔσαι ὁ μουσόμανὴς, ἄλαλητος, ἀβρατὴς, ἢν ὀδύρει; L. φύσει; ποτὲ δρῶν.

Hic autem (nisi fallor) ἄλαλητος, *aliàs* τὸ πολυλαλητος sumendum, vt τὸ α iam sit intendentis. i. Garrulus, loquax, multiloquus. Nam si fuisset mutus, quomodo μουσόμανὴς, id est iactabundus, fuisset? Illud Ἀβρατὴς, vel est gentile nomen, vel proprium viri, de quo nihil reperio.

Μουσουργῶ. Accusatiuo. Aliquid-musicè compono, vel cano.

Μουσουργῶ. αἰπαπτῆ.

Μουσουργοί. Musicæ mulieres. Cantrices. Psaltriæ. Cantrices verò mulieres, erant Barbaræ. Nomen autem ipsis secundum-illarum-regionum-morem erat Zarba. Et harum quidem aliæ tibia ludunt, aliæ verò psallunt pentachordo, aliæ verò heptachordo psalterio. *i. instrumento musico, quod à quinque chordis, quas habet,* πεντάχορδον, *à septem, quibus est instructum,* ἑπτάχορδον *appellatur.* Eædem etiam accinunt Psalmo. Psalmus verò non habet carmen factum, *& accommodatum* ad cantionem, quemadmodum apud Græcos: sed ad cantionem accommodatus esse potest. *N. L. L.* ἐνδίσιμος. *vel* ἐνδέσιμον. *i. Instrumentum ad cantionem.* Et quum Rex potus finem-faciebat, *potare desinebat*, ipsa quoque cantio simul-desinebat. Quum verò *ministros vnum in pocula* infundere iubebat, *illæ cantrices, & psaltriæ* rursùs canere, & psallere incipiebant. Abarzacius verò cum tot musicis *mulieribus*, vinebat, vt nec ipse numerum ipsarum teneret, nec ipsius domestici ratiocinatores. Militum enim *numerum, & multitudinem* norant: Meretricum verò *multitudo* vel ipsum numerum, qui manuũ digitis iniri solet, fugiebat. Quemadmodum Orontem Persarum dixisse ferunt. Digitorum minimus & decem-millia, *siue myriadem* significat, & vnum numerum, sic & illi meretrices & per monadem, & per myriadem, *vel per myriadas* numerabant.

Μουσουργοί. Μαυταργοί. ψάλτριαι. αἱ δὲ μουσουργοὶ, βάρβαροι ἦσαν γυναῖκες. ὄνομα αὐταῖς ἐπιχώριον ζάρβα. καὶ τούτων αἱ μὲν, αὐλοῦσιν. αἱ δὲ, ψάλλουσι πεντάχορδα καὶ δὲ, ἑπτάχορδα ψαλτήριον. αἱ αὐταὶ δὲ καὶ ᾠδὰς τοῦ ψαλμοῦ. ὁ ψαλμὸς δὲ οὐ ᾠδὴς τῷ ᾠδῷ ἔχει πεποιημένον τὸ μέλος, καθάπερ παρέλαβεν. ἀλλ' ἔστιν οἷος εὐθύμιος εἰς τὴν ᾠδὴν. ἐλήγοντι μὲν τῷ πότῃ τοῦ βασιλέως καὶ ἡ ᾠδὴ ἐπαύετο. ὁπότε δὲ ἐγχέαι κελεύσειε, αὖθις ἤρχοντο ᾄδειν, καὶ ψάλλειν ὁ δὲ ἀβαρζάκιος μουσουργοῖς συνέζη τοσαύταις, ὅσα οὐτ' ἐκεῖνος ἀριθμεῖν εἶχεν. αὐτὸ οἱ θεραπαινίδες λογίσαι. τὴν γὰρ στρατιωτῶν ἠδύσαν τὸ πλῆθος. τὴν ἑταιρῶν δὲ, καὶ τὸν ἀριθμὸν ἐκ τῶν χειρῶν διέφευγον. ὥσπερ ὀρόντιον τὸν πέρσην φασὶν εἰπεῖν. ὅτι τὴν δακτύλων ὁ μικρότατος, καὶ μύρια σημαίνει, καὶ ἓν ἀριθμὸν, ὅτω καὶτοῖνυν τὰς ἑταίρας καὶ μονάδα, καὶ μυριάδα ἠρίθμουν. C D

Μουσωθῆναι. A-Musis-doceri. Doceri. Erudiri. Instrui. Vt, Nam nec erat poeticus. *i. poematum faciendorum peritus*, nec etiam à Musis sapientiam pæanum, & hymnorum peritam edoctus-didicerat. Et *μεμίσωμαι* dicit *Aristophanes in Lysistrat. pag. 566.* pro *πεπαίδευμαι. ἤσκημαι.* Erudita-sum. Exercitata-sum. Edocta, instituta sum. *Ibi legitur* τοῖς δ' ἐπεστί μοι.

Μουσωθῆναι. οὔτε μισθῶν διδαχθῆναι. μήτ' ἐξ ποιητικὸς, μήτ' μὴν μουσωθῆναι παιάνων καὶ ὕμνων δεῖν σήμονα σοφίαν. καὶ μεμίσωμαι. πεπαίδευμαι. E

Ego mulier quidem sum. Musa tamen ineſt mihi.

Neque malo prædita sum ingenio.

Illa verò patris, & natu-maiorum verba

Multa cùm audierim, non sum edocta malè.

Ἐγὼ γυνὴ μὲν ὢν μοῦσα δ' ἐνεστί μοι.

Αὐτὴ δ' ἀμαυτῆς οὐ κακῶς γνώμης ἔχω.

Τοὺς δ' ἐκ πατρός τε, καὶ γεραιτέρων λόγους,

Πολλοὺς ἀκούσασ', οὐ μεμίσωμαι κακῶς. F

Ἀντὶ τοῦ πεπαίδευμαι. ἤσκημαι. λυσίστρατος φησι.

Μυσώνιος. Musonius, Capitonis F. Tyrrhenus, ex vrbe Bulsinio. *i. Bulsiniensis, vel* (*vt alij*) *Volsiniensis*, Dialecticus, & Stoicus Philosophus, qui fuit sub Nerone, Apollonij Tyanei, & multorum aliorum

Μυσώνιος. καππάνος τυρρήνιος. πόλεως βουλσινίου. διαλεκτικὸς φιλόσοφος, καὶ στωϊκός. γεγονὼς δὲ νέρωνος. γνώριμος δὲ ἀπολλωνίου τε τυανέως,

discipulus.

A καὶ ἄλλων πολλῶν. φησὶν οὖν δύσκολα φέροντας τὸν Ἀπολλωνίου, καὶ εἰς ἐκεῖνον φησὶ Δία Ἀπολλώνιον. διὰ γὰρ τὴν παῤῥησίαν, καὶ τὸ ἐλεγτικὸν, καὶ τὸ ἀκαιρόβαλλον τῆς ἐλευθερίας ἐμοὶ, ὑπὸ νέρωνος ἀφῃρέθησαν. φέρονται δὲ καὶ λόγοι διάφοροι φιλοσοφίας ἐχόμενοι, καὶ ἐπιστολαί. ὧν ἐκ τούτου τοῦ Μουσωνίου λέγει ὁ Παραβάτης ἐν ἐπιστολῇ, τὴν παρρησίαν, ἣν ἡμᾶς ὁ τῶν ἑλλήνων ἡγεμὼν πεπαρῴνηκεν. οὕτω βαθέως ἐπεγνως, οὐδὲν ἡγούμενος τούτων εἶς σὲ γεγονέναι. τὸ γὲ μὴν τῇ πόλει βοηθῆσαι

B ἐκείνῃ βούλεσθαι, ᾗ συνεπαιδεύθης. ὧν ἡν ἐποιήσω τὰς διαφορὰς. φιλοσόφου ψυχῆς ὄντι πρεπούριον. ὥστε καὶ δοκεῖ, τὸ μὲν πρότερον, σωκράτει προσήκειν. τὸ δεύτερον ἢ Μουσωνίῳ. ἐκεῖνος μὲν γὰρ ἔφη, ὅτι μὴ θεμιτὸν ἀνδρα κακοῦ ἄλλου, πρὸς τυφλὸν χειρόνων βλαβῆναι ἐπεμελήθη γὰρ βαρῶν, ὀπαδικὰ φθέγγεται αὐτοῖς ἐπιτάττει ἔργον. τυπτήσει τεχνῶν. βαρεῖς γὰρ τὰ τείχη.

πόλεων. Βαρῶν verò genit. videtur esse ded. ἀπὸ à nomine τὸ βάρος. ut. ους. ονος, ponderis, & figuratè, murus, quòd magnum sit murorum pondus.

C Μουσώνιος. δὴ ἰοβιανοῦ ἦν βασιλέως, πάντα ὅσα ἦν ἄριστα, μικρὰ ἐφαίνοντο πρὸς τὸ ὄγκον μουσωνίου, καὶ τὴν σὺν τῷ δραστηρίῳ τοῦ γνώμης βαθύτητα. διὸ ἀξίως λόγου διαδεξάμενος τὴν ἀλιτενῆ χώραν τῆς ἀσίας ἐπῆλθε. καὶ ὁ τῶν ἀνθυπάτων ἔχων ἀρχὴν, πρὸς τὰς διαδημίας ἐβλέπετο. κἀκεῖνος ἅπαντα διῶν ἐν ὀλίγαις ἡμέραις τῆς θαλάσσας ἐπλήρωσε τὸν δὲ τῆς ἀσίας εἰσφορῶν. ἐσπηκάλει δὲ οὐδὲις ἄδικον οὐδὲν τοῖς γινομένοις. ἀλλὰ παιδιά τις ἦν ἅπασι τοῖς καταβάλλουσι τὰ εἰσφερόμενα. διὰπερ ἐν Φρυγίᾳ

D ῥήτωρ ἐπιτάττει τοῖς πραττομένοις.

Μοχθῶ κακοπαθῶ. οἱ ἡλικιῶται πολλὰ μοχθήσαντες κατὰ τὴν ὁδὸν διὰ τὴν δυσχωρίαν. λέγεται καὶ ἐκ μοχθίζω.

Μοχθηρία. ἡ τῆς ἀργυρίου δίψης. ἡ δὲ αἴτησις τοῦ ἀργυρίου. ἀριστοφάνης. ὀνόματι σεσίπτυσι τὴν μοχθηρίαν. ἢ μοχθηροῦ βοὸς δέρμα. αὐτὴ δὲ ἰχνοῦ, καὶ κακοῦ. καὶ λεπτοῦ. καὶ λεπτο-

E βύρσου. ἢ θανατίμου. ἢ ἀδυνοῦς. ἀριστοφάνης. ὃς τις ὑποτιμῶν ἐπώλεις δέρμα μοχθηροῦ βοός.

infirmi. Aristophanes in Equitibus. pag. 206. v. 14. ubi legitur ὑποτίμων. Vide & pag. 205. v. 9. Schol. annot. 5. ubi docetur τὸ πίμπλημι, & ὑποτίμων discrimen. Qui dolosè succidens vendebas pellem mali bouis. Corium enim obliquè succisum videtur crassius.

Μοχθηρία ἡ κακία. ὡς λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ λυκόφρονος. ἐν ᾧ δῆσιον πεῖ γεγραμμένους, δι' ὧν ἡ δημοκρατία σώζεται, ἐξαβαίνειν. ἐπίσαν δὲ μοχθηρῶν ἐξηγητὴν ἐθῶν, καὶ νομοθέτην ἠθῶν ἀτιμώρητον ἀφεῖναι.

F Μοχθηρός. καὶ μόχθος σφοδρὸς ξυτόνως ἐπίτασις, ἢ πονηρός. ἐξ ὧν ἐστιν ὁ κακὸς ὑποπεπτωκώς. καὶ μοχθηρία ἐπὶ κακίας τέτακται. ὥσπερ δείναρχος. αἰτιᾶται δὲ ὁ παλαιότατος τῶν ῥητόρων, τῷ μὲν μοχθηρῷ ἐχρήσατο οὐκ ἐπὶ κακοῦ ἀνδρὸς, καὶ εἰσαγομένου εἰς δικαστήριον

discipulus. Ad quem & epistolæ feruntur Apollonij, & illius ad Apollonium. Propter autem ipsius in dicendo licentiam, & *confidentiam*, & arguendi studium, & immodicam, *ac nimiam in arguendo* libertatem, à Nerone exsus est. Feruntur eius orationes, & epistolæ diuersæ philosophicæ. De hoc Musonio Parabates in epistola sic dicit, Illam tumeliam à temulentia manantem, quâ Græciæ Princeps nos per-temulentiam affecit, tanta animi celsitudine tulisti, vt nihil horum in te factum putaris. Quòd autem illi vrbi opem ferre velis, eique studeas, in qua Scholas habuisti, animi philosophici *minime dubium* est argumentum. Quare mihi videtur illud quidem prius Socrati conuenire, hoc verò posterius, Musonio *conuenire* puto. Nam ille quidem fas esse negabat, virum bonum ab vllo improbo lædi. Musonius verò murorum curator erat, quum ipsum Nero iniuste exulare. Βαρῶν. i. murorum Βάρις enim, muri. *Sed si βάρις muros significat, à recto singulari deducitur, ἡ βάριος, cuius genitiuus est βάριδος, & βάρεως, & βάρεος, & βάριος. vt πόλις. & genit. plur. βάρεων. vt πόλεων. Βαρῶν verò genit. videtur esse ded. ἀπὸ à nomine τὸ βάρος. ut. ους. ονος, ponderis, & figuratè, murus, quòd magnum sit murorum pondus.*

Μουσώνιος. Musonius. Fuit sub Imperatore Iouiano. Quæcunque verò optima erant, si quis ea cum Musonij grauitate, & actuosa ingenij profunditate contulisset, parua fuissent visa. Propter quæ iurè, meritóque laudatus, & maritimam Asiæ regionem peragrauit, & ille, qui proconsularem magistratum habebat, *vel, qui proconsulare imperium gerebat. Ipse Proconsul*, ob eius aduentum obstupescebat, *ac eum admirabatur.* Cùm autem ille omnia *Regionis illius loca peragrans* adisset, intra paucos dies mare tributis Asianis impleuit. Nullus verò de rebus illis, quæ fiebant, vt iniustis querebatur. Sed illa, quæ tributorum causa conferebantur, omnibus, qui ea pendebant, ludus quidam erant. Eunapius enim Phrygius orator rebus gerendis præerat.

Μοχθῶ. Laborat. Vt, Celtæ verò, cùm propter regionum difficultatem in itinere multum laborassent. Dicitur & μοχθίζω, pro μοχθῶ. Laboro.

Μοχθηρία. Pecuniæ cupiditas. Vel pecuniæ petitio. Aristophanes *in Pluto pag. 9. ver. 9. Schol. annot. 5.* Nomine circumuelant *suam improbitatem*, & pecuniæ cupiditatem, *vel, petitionem.* Et μοχθηροῦ βοὸς δέρμα. *Improbi bouis pellis.* Pro, Pellis, siue corium bouis macilenti, & mali, & tenuis, & tenue-corium-habentis, vel moribundi, *vel sponte sua, morbóque mortui*, vel

Μοχθηρία. Improbitas. Vt Lycurgus in *oratione* contra Lycophronem. Haud enim fas *est*, leges scripras, per quas popularis dominatus, & *Respub.* conseruatur, violare, & aliorum improborum institutorum autorem, & legislatorem impunitum dimittere. *L. εἰσηγητὰς, vt Vulsius.*

Μοχθηρός. ἐξυτόνως, *improbus, malus.* Et μόχθηρος, σφοδρὰ ξυτόνως, laboriosus, arumnosus, vel πονηρός. *Sic enim legendum videtur* σφοδρὰ ξυτόνως. calamitosus, afflictus, miser. Apud oratores verò *sic homo* malus *vocatur*, & existimatur. Et μοχθηρία pro improbitate ponitur. Ita Dinarchus. Antiphon verò vetustissimus oratorum hac voce μοχθηρῷ vsus est non pro malo, *siue improbo*, & eo, qui in iudicium adducitur, vt

accuſetur, & *condemneiur*: ſed pro patre, qui litem mouit pro filio cæſo, vocem μοχθηρὸν. i. ærumnoſum, & miſerum, poſuit. Et ita loquitur in proœmiis, & epilogis. Et ego quidem miſer, quem mortuum eſſe decebat, viuo *meis* inimicis deriſio, *ludibrium*.

Μόχθος. Labor. Piſides. Non ſuſtinuit laborem in Euphratis traiectu.

Μοχλός. Vectis Repagulum. Contus. Palus.

Μωάβ. Moab. Nomen proprium. Et Moabites, qui eſt ex Tribu Moab.

Μωΐο. *N.L. At* Μᾶϊ. *Dorice dictum, pro communi* μοῦσα, *verſa* ω *diphthongo in* ο, *& poſito ſupra* α, *ſpiritu aſpero, pro* σ, *Quæ de re fuſius in noſtra Doriſmorum appendice. Genitiuus pluralis comm.* Μωϊῶν, *Muſarum. & Dor.* Μοσᾶς, *&* Μωσῶ, *&* Μωΐων.

Μωδαΐμ. Modaim. Nomen vrbis apud Ioſephum.

Μωκία. Mocia. Et Moceſia ciſterna, quam Anaſtaſius Dicorus *Imperator* condidit.

Μωκίζω. Illudo. Derideo. *Hinc Gallicum mocqueur, deriſor, mocqueuſe, deriſio, mocquer, deridere.*

Μώκιος. Mocius. Nomen proprium.

Μῶκος Irriſor. Deriſor. Stultus. Amens. Cauillator. Et μωκοφόρος. Illius, quæ deridetur.

Μωκώμενος. Deuorans. Comedens. *N.L. Qui deridetur. Deriſus.*

Μωκῶντα. Accuſatiuo. Derident em. Irridentem.

Μωλόχιν. Molochium. Olerum genus. *N.L. fortaſſe* μαλάχιον. *malunla, parua malua.* μαλάχη. *malua. Notum herba genus.*

Μῶλος. Pugna, quòd polluatur ſanguine. Vel quò d in bello morientium corpora polluantur. Vel quòd difficulter *milites ex prælio* effugiant. Vel quòd turbam, & *militum multitudinem pugna* μοῖ. i. minuat. Vel quòd ad ipſum *bellum* multitudo *militum* trahatur. *At* Æ P. μῶλος *contractum ex* μόλος, ὁ μὴ ὅλος, *non totus, non integer, quia prælium, bellúmque milites plerunque variis corporis partibus mutilat. Sic* μῆλες, *impendens, & ſtultus* ἐκ τοῦ μώλωψ *contractum, παρὰ τὸ μὴ ὁρᾶν. quòd non videat, quæ ſunt videnda, vt caueat cauenda, & feſtinanda feſtinetur.*

Μῶλος. Diuturna pugna. Prælium diu-durans. q. d. ὁ μὴ λύμενος. Quòd non ſoluatur, *non dirimatur, non ſedetur.* vel à verbo μολεῖν, ire, proficiſci. Oportet enim in ipſo *prælio* feſtinare. Significat autem & nomen vrbis, *quæ Molus vocatur.*

Μώλωψ. Cruentus dolor. *Verberum cicatrix. Plaga Vibex.*

Μῶλυ Moly. Morbis-reſiſtens *herba genus. De quo Lex.* vel herba propulſans-venena. Scilicet agreſtis ruta.

Μωμᾶ. *Ariſtoph. in Auibus. pag.* 374. *v.* 23. Vituperas. Inueſtigas. à verbo μωμάω. μωμᾶ *deducitur* μωμάομαι. μωμᾶμαι ἀπ. ᾷ. ᾶται. ᾶται. Et μωμᾶται. Vituperat. Et μωμητά. Vituperanda.

Μῶμαρ. Momus. *Reprehenſio. Vituperatio. Dedecus.* Vel μῶμαρ, ſtultus, & pugna.

Μωμαστής Reprehenſor. Vituperator. Irriſor.

Μωμεύειν. Reprehendere. Vituperare. Deridere.

Μῶμος. Momus. Reprehenſor. Vituperator. Irriſor. Cauillator. Vt, In virtutis verò ſtudiis adeò bene exercitatus erat, vt ne ipſe quidem Momus eum reprehenderet, nec ipſa inuidia odio-proſequeretur. Tanta manſuetudo, & tanta iuſticia in illo viro erat.

Μῶν ἄρα? Num? An? Nunquid? Significat coniunctionem inquiſitiuam, & *interrogatiuam. id eſt, interro-*

ἵνα κατηγορηθῇ. ἀλλ' ἐπὶ παῖδὸς δίκην λαχόντος ὑπὲρ ἀποφαγμένου παιδὸς, τὸ μοχθηρὸν ἔταξε. καὶ φησὶν οὕτως εὐ φρονίμοις, καὶ ὀπλόγοις. κἀγὼ μὲν ὁ μοχθηρὸς, ὃν τινα ἐχρῆν τεθνηκέναι, ζῶ τοῖς ἐχθροῖς καταγέλως.

Μοχθος. πόνος πισίδης. οὐκ εἶχε μόχθον ὡς ἀφ' ἑτέρου πόρον.

Μοχλός.

Μωάβ ὄνομα κύριον. καὶ μωαβίτης, ὁ ἀπὸ τῆ μωάβ φυλῆς.

Μωάω.

Μωδαΐμ. ὄνομα πόλεως ἁγίας ἰωσήπου.

Μωκία καὶ μωκεσία κιστέρνα. ἣν ἔκτισεν ἀναστάσιος ὁ δίκορος.

Μωκίζω. ἐμπαίζω.

Μώκιος ὄ. ὄνομα κύριον.

Μῶκος χλευαστής. μωρός. ἄνους. σκώπτης. καὶ μωκωμένης. χλευαζομένης.

Μωκώμενος. καταπίνων.

Μωκῶντα. αἰτιατικῇ.

Μωλόχιον. λαχανικὸν γένος.

Μῶλος. ἡ μάχη. διὰ τὸ μολύνεσθαι αἵματι ἢ ἀπὸ τῦ μολύνεσθαι τοὺς ἀποθνησκόντων τὰ σώματα ἐν πολέμῳ, ἢ ἁπλᾶ τὸ μόλις σκορπιᾶν. ἢ παρὰ τὸ μειοῦ, ὅ ἐστιν ἐλαττοῖ τὰς ὄχλους. ἢ ὅτι εἰς αὐτὸν ἔλκει τὰ πλήθη.

Μῶλος. ἡ ἀπολυχρόνιος μάχη. παρὰ τὸ μὴ λύεσθαι. ἢ παρὰ τὸ μολεῖν. δηλ δὲ ἐν αὐτῷ ἀποδύειν. σημαίνει δὲ καὶ ὄνομα πόλεως.

Μώλωψ. ἕλκαιμον ἄλγος.

Μῶλυ. ἀντιπάθιον, ἢ βοτάνη ἀλεξιφάρμακος, ἤτοι πήγανον ἄγριον.

Μωμᾶ. ψέγεις. ἀνιχνεύεις. ἀπὸ τ μωμᾶ. καὶ μωμᾶ), ψέγει. καὶ μωμητά. ψεκτά.

Μῶμαρ. ὁ μῶμος. ἢ μῶμος, ὁ μωρὸς, καὶ ἡ μάχη.

Μωμαστής.

Μωμεύειν.

Μῶμος. σκώπτης. ταὶ δὲ πρὸς ἀρετὴν εὖ ἠσκημένος, ὥστε μὴ δ' ἂν τὸ μῶμον αὐτὸν δύνασθαι μέμφασθαι. μὴ δ' αὖ τὸ φθόνον μισῆσαι. τοσαύτη ἁπλότης ἐν τῷ ἀνδρὶ, καὶ τοσαύτη δικαιοσύνη.

Μῶν. ἆρα. σημαίνει συνδεσμον ἐπιζητητικόν.

roga-

Απὸ τοῦ μιῶδαι, ζητεῖν.

Μῶν. ἀεικεφαίης. μῶν ἐκ κακῶν εἶ, καὶ γεγαθῶν, καὶ τοὺς θεούς. ἢ οὐθείς. ὦ μῶν ὄρνις; ἢ ὄρνις μῶν ὑστεράπους βοηθῶν; μὴ εἰς τὸ ὕστερον ἦ κεφαλὴν ἦλθον εἰς τὸ βοηθῆσαι;

Μώνυξ. ὁ μονώνυξ. καὶ μώνυχας ἵππους.

Μώνυχα ζῶα. ἵππος. ὄνος. ὀρεύς. καὶ εἴη ἂν αὐτοῖς συμβεβηκὸς μὴ νεῖν, καὶ λοφίους κικλεῖσθαι.

rogationi, & inquisitioni, vel quæstioni seruientem. Nam μιῶδαι *significat* quærere, *inquirere, interrogare.*

Μῶν. Num? Aristoph. *in Equitibus. pag.* 199. *vers.* 30. Pop. Num ex honestis es, & bonis *parentibus progenitus?* Al. Per Deos *sum ex improbis p.p.* Et rursus. Num est an est; num tardiore-pede-veniens opemfero? Num serius, quàm oportuit, ad opem-ferendam veni?

Μώνυξ. Dictum pro μονώνυξ. Qui vnicam, eámque solidam vngulam habet. Solidungulus. Et μώνυχες ἵπποι *apud Hom. Iliad. E. pag.* 184. *v. vlt.* Solidunguli equi.

Μώνυχα ζῶα. Solidungula animalia *sunt*, vt equus asinus, mulus. Et si cui alij contigit non natare, & λοφίους vocari, quòd *cristarum instar* iubas, & caudam habeant.

NOTAE.

Εἴ τ' ἄλλο.] Legendum εἴ τῳ ἄλλῳ. pro, εἴ τι ἄλλο. Sic & VVolf. Et pro λοφίους lego λοφίους. Eustath. λόφους ζώων, τὰ λοφία, ἢ ἵππαι ἐχοντα. 1313. 33. 1872. 33. Vide & Aristot. περὶ ζώων μορίων. lib. 4. cap. 10. pag. 389. B. Eadem & λόφια dicuntur. Aristot. lib. 2. de Animal. historia. cap. 1. pag. 449. A.

Μαστύεσθαι. μάμφεσθαι.

Μῶρα. ἀνόητα. παράλογα. λόγος γέ τις ὅτι τῆς γραὸς τῆσδε. ὡς αἰεὶ τὰ μῶρα βουλευόμεθα, ἅπαντ' ἐπὶ τὸ βέλτιον ἡμῖν ξυμφέρειν λέγεται ὅσα ποσειδῶν, καὶ ἀθηνᾶ ἐριλογείκησαν περὶ τῆς ἀττικῆς. νικῆσαι γὰρ τὴν ἀθηνᾶν. καὶ πτηνῶσαι τὸν ποσειδῶνα, καὶ ζημιῶσαι τῇ πόλει, κακῶς αἰεὶ τοὺς ἀθηναίους βουλεύεσθαι. ἀκούσασαν δὲ τὴν ἀθηνᾶν, ἐπενθεῖναι κακῶς βουλεύεσθαι, ἐπιτυγχάνειν.

Μαστύεσθαι. Queri. Conqueri.

Μῶρα. Stulta. Amentia. Præter-rationem-existentia. A-ratione-aliena. *Aristoph. in Ecclesiaz. pag.* 496. *v.* 1. 2 3. Sermo enim quidam est maiorum, Quæcunq; amentia, & stulta consilia-ceperimus, Omnia hæc in melius nobis conducere, *& felicitas succedere.* Fertur Neptunus, & Minerua de Attica contendisse. Mineruam verò vicisse *traduni.* Et Neptunum *ab ea* victum, vnde illi imprecatum-fuisse, vt Athenienses semper malè consultarent, *& mala caperent consilia.* Mineruam verò, cùm *hæc Neptuni imprecationes* audiisset, addidisse, vt malè quidem consultarent: sed tamen voti fierent compotes, *ita vt mala, stulta, & temeraria consilia, quæ cepissent, ipsis feliciter, & ex animi sententia succederent.*

NOTAE.

Λόγος γέ τις.] Aristoph. in Ecclesiaz. pag. 496. v. 1. 2. 3.

Λόγος τί τοι τὶς ἔστ' τῆσδ' γραὸς τόδε,
Ὅτι αἰ βουλεύσαιτ', ἃ μῶρα βουλεύσεται,
Ἅπαντα τοῖσδ' ἔβη τὰ βέλτιον ἡμῖν ξυμφέρειν.

Sic enim metri causâ legendum monuimus in nostris Græcis commentariis.

Μῶρά μοι δοκεῖς φρονεῖν. αὐτὴ τὸ δεινὸς εἶ. νυνὶ βουλόμενος μαλάσσειν ἐξακμάσαντος τοῦ καιροῦ, ὁ αἴας φησὶ φρενὸς τέκμησασθαι. καὶ αὖθις.

Μῶρά μοι δοκεῖς φρονεῖν. *Sophocles in Aiace. pag.* 35. Stulta mihi videris sentire. Pro, stulta es, quæ nunc velis me mollire; cùm tempus-opportunum iam-suum-vigorem-amiserit, Aiax hæc Tecmessæ dicit. *L.* βλαπτόμενον μὲν μαλάσσειν. Et rursus *Aristoph. in Ambiu. p.* 415. *v.* 11. 12. 13.

Ὦ μῶρε, μῶρε, μὴ θεῶν κίνει φρένας

O stulte, stulte, ne commone, ne irrita *Deorum mentes*

Δεινάς, ὅπως μὴ σου γένος πανώλεθρον

Terribiles, vt ne tuum genus omnino-perditum

Διὸς μακέλλη παῖ αἰασί ψιν δίκη.
Ἐπὶ τῷ βλασφημήσαντα εἰρηκέναι.

Iouis ligo totum euertat iurè, vel, iustè,
In homines blasphemos *hoc* dictum est.

Μωρία δι' χριστόν. ὅταν τοὺς οἰκείους λογισμοὺς ἐλαττοῦντες ἀκαίρως καταστέλλομεν. ὅταν ἔρημον, καὶ κενὸν τὴν ἡμετέραν διάνοιαν τῶν ἔξωθεν ποιοῦντες παιδεύσεως. ἵν' ὅταν δέῃ τὰ τοῦ χριστοῦ δόγματα, σχολάζουσαν, καὶ σεσαρωμένην αὐτὴν πρὸς ὑποδοχὴν τῶν θείων λόγων παρέχωμεν.

Μωρία δι' χριστόν. Stultitia propter Christum. Quũ nostras cogitationes contrahimus, *eas* opportunè minuentes. *L.* διάνοιαν. Quum nostram mentem externa, *profanáque* doctrina nudatam, & vacuam reddimus, vt, quum Christi *præcepta, doctrinámque* recipere oportet, eam ociosam, & purgatam, ad diuinorum oraculorum susceptionem, præbeamus.

Μωροκακοήθη. ἰῶ ὁ κακοῦργός τε, καὶ δύσκολος. ὁ δὲ μωροκακοήθη καλοῦσι.

Μωροκακοήθης. Stultus, & malicios us. Fatuus, & improbus. Vt, Erat autem & maleficus, & facilis deceptu, quem μωροκακοήθη vocant.

Μωϊς. Amens.

Μῶρος. Apud Atticos in priore syllaba circunflectitur. *Nempe contractionem est formatum ex τὸ ὑπὸ μωϊρῶν τὰ λόγια.* O stulti nescitis *Euripidem* Tragicorum sapientissimum dixisse *in sua Tragœdia, quæ inscribitur Hippolytus coronatus. pag.* 210. *ver* 611. Lingua iurauit, ipsa verò mens intacta *manet.*

Μωρός. ὁ ἄνους. A

Μῶρος. ὧδε δὲ ἀττικοῖς προσῳδιοῦται. ὦ μῶρος οὐκ ἔστι τι σοφώτατον τῶν ξαγῳδίας εἰπεῖν ὃ; ἡ μὲν γλῶττ' ὠμώμοκεν, ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος.

NOTAE.

Ἡ μὲν γλῶττ' ὠμώμοκεν.] Apud Euripidem in Hippolyto coronato. pagin. 210. vers. 611. legitur, vt hûc legendum,

Ἡ γλῶσσ' ὠμώμοχ', ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος.

Μωρότερος Μορυχα. Stultior Morycho. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 9. col. 575. ad. 1.* Polemon dicit hoc *adagium* apud Siculos sic efferri, Stultior es Morycho, qui rebus domesticis relictis, extra domum sedet. Morychus autem apud ipsos Bacchus epitheticè vocatur, quòd eius facies in vindemia, musto, & ficubus *recentibus* contaminetur, *polluatur, fœdetur.* Μορύξαι enim *significat* contaminare, *polluere, fœdare.* Homerus enim, quod communiter dicitur μεμολυσμένος. i. contaminatus, pollutus, fœdatus, dicit μεμορυγμένος *in Odyss. N. pag.* 1745. *v.* 39. ἐκ δὲ μιαιφονίῃσι κακοῖς. *Malo contaminata fumo. Vide Eustath.* Hunc verò stultitiæ damnatum fuisse, *stultitiæque iudicatum ferunt*, quòd eius statua extra templum, sub dio, ad ipsum *templi* vestibulum sit collocata. Dicitur autem *hoc proverbium* de illis, qui aliquid stulti peragunt. B

Μωρότερος μορύχου. πολέμων φησὶ λέγεσθαι ταύτην ὧδε σκελιὼτας οὔτα. μωρότερος εἶ μορύχου. ὃς ταῦδον ἀφεὶς, ἔξω τῆς οἰκίας κάθηται. μόρυχος δὲ παρ' αὐτοῖς, ὁ Διόνυσος κατ' ἐπίθετον. ἀπὸ τοῦ μολύνεσθαι αὐτοῦ τὸ πρόσωπον ἐν τῇ βύζῃ. γλυκύνει τε, καὶ σύκοις. μορύξαι δὲ τὸ μολῦναι. ὅμηρος γοῦν τὸ μεμολυσμένος φησὶν. ἀλλ' ἤτοι ἐπὶ τοῦτο καθηγεμόνευσαν, παρόσον ἔξω τῆς νεὼ ἐν ὑπαίθρῳ αὐτοῦ τὸ ἄγαλμα κάθηται. ὧδε καὶ τὴν εἰρωνείαν τοῦτον ἐπὶ τῶν ἀδίκως πραττόντων.

Μωροί. τοὺς τοῦ κόσμου σοφοὺς καλεῖ μωρούς.

Μωροί. καὶ ἀβέλτεροι, καὶ κεχηνότες, μαμμάκαυθοι. μελιτίδης. βουταλίων. κόροιβος.

Μῶσαι. Latère. Et multis-negociis-se-immiscere. Curiosum esse. Et apud Lacones *ponitur* pro quærere. C

Μῶσαι τὸ λανθάνειν, μῶσθαι, καὶ τὸ πολυπραγμονεῖν. αὐτὴ δὲ ζητεῖν παρὰ λάκωσι.

Μοῦς. Apud AEgyptios aqua *vocatur* Moy. Vnde & Moyses *dictus est.* D

Μοῦς. τὸ ὕδωρ παρ' αἰγυπτίοις. ἐξ οὗ καὶ μοϋσῆς.

Μωϋσῆς. Moyses. Ille Propheta, & Legislator. Huius 80. anno filij Israelis ex AEgypto sunt egressi. In qua fuerant inquilini. *L. παροίκησαν* annos 215 Quomode igitur Deus Abrahamo dicit, Tuum semen *in AEgypto* inquilinum erit annos 400 Sed manifestũ *est*, ab ascensu Abrahami ex Charan. *L. ἐκ χαρὰν, sic Vuolf. edit. Sic & paulo pòst legendum.* populi inquilinatum esse numerandum. Nam non in AEgypto sola fuit ille inquilinatus: sed & in terra Chanaan. Moyses enim dicit, Inquilinatus autem filiorum Israelis in terra Chanaan, & in AEgypto *fuit* annorũ 430. Ac Abrahami quidem ab ascensu è Charan, vsque ad Isaaci natiuitatem anni *sunt* 25. Ab Isaaco vsque ad Iacobum, anni 60. A Iacobo vsque ad Leui, 87. A Leui vsque ad Caath, 45. A Caath vsque ad Amram, *sic enim Vuolf* Λ'μὰν, *pro* Λ'βρὰμ *legit.* 63. *Vuolf. addit, ab Amram ad Mosen*, 70. A Mose vsque ad exitum, 80. Et sic egressus est Israel ex AEgypto, Mose nato. Ipsius verò parentes, cùm AEgyptios metuerent, confecerunt vas contextum papyraceũ, structurâ cistæ simile, eâ magnitudine conficientes, vt vnus infans in eo commodè iacere posset, satis amplum spatium habens. Deinde *vas* illirum bitumine in flumen iecerunt. Thermuthis verò filia Re- E F

Μωϋσῆς ὁ προφήτης, καὶ νομοθέτης. ἐν τῷ ὀγδοηκοστῷ τούτῳ ἔτει, ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ ἐξ αἰγύπτου. ἐν ᾗ παρῴκησαν ἔτη διακόσια δεκαπέντε. πῶς οὖν φησιν ὁ θεὸς πρὸς τὸν ἀβραάμ, ὅτι πάροικον ἔσται τὸ σπέρμα σου ἔτη τετρακόσια; ἀλλὰ δῆλον ὅτι ἀπὸ τῆς ἀναβάσεως ἀβραὰμ ἐκ χαρὰν, διὰ τὸ λαοῦ παροικίαν ἀριθμεῖν. οὐ γὰρ ἐν αἰγύπτῳ μόνῃ ἐγένετο ἡ παροίκησις, ἀλλὰ καὶ ἐν γῇ χαναάν. μωϋσῆς γὰρ λέγει. ἡ δὲ παροίκησις τῶν υἱῶν ἰσραὴλ, ἐν γῇ χαναὰν, καὶ ἐν αἰγύπτῳ, ἔτη τετρακόσια, καὶ τριάκοντα. ἀπὸ μὲν ἀβραὰμ ἀπὸ τῆς ἐκ χαρὰν ἀναβάσεως μέχρι τῆς ἰσαὰκ γεννήσεως, ἔτη εἰκοσιπέντε. ἀπὸ δὲ ἰσαὰκ μέχρι ἰακὼβ, ἐτῶν ἑξήκοντα. ἀπὸ δὲ ἰακὼβ μέχρι τοῦ λαὸν ὀγδοήκοντα ἑπτά. ἀπὸ λαὸν, μέχρι καὰθ, τεσσαράκοντα πέντε. ἀπὸ καὰθ, μέχρι ἀβραὰμ ἑξηκοντατρία. ἀπὸ μωσέως μέχρι τῆς ἐξόδου, ὀγδοήκοντα. καὶ οὕτως ἐξῆλθεν ἰσραὴλ ἐκ τῆς αἰγύπτου, τοῦ μωσέως γεννηθέντος. οἱ τεκόντες δὲ αὐτὸν διδύντες τοὺς αἰγυπτίους, μηχανὴν, πλέγμα βύβλινον ἐμβαλόντες τῇ κατασκαφῇ κίστῃ, μέγεθος ποιησάντες αὐταρκες εἰς τὸ μετ' ὀλυγωρίας ἐν ὑποκειδαι βρέφος. ἔπειτα χρίσαντες ἀσφάλτῳ καὶ τοῦ ποταμοῦ βάλλουσι. θερμοῦθις δὲ ἡ θυγάτηρ τοῦ βασιλέως, πεῖσαν ἀπέλιπε. τριστὶ δὲ ἡλυομένῳ, θαυ-

gis ipsum

A μασὸν ὁ θεὸς τὸ τῆς ἡλικίας ἐξῆρεν ἀνάστημα. ρκαʹ γὰρ ὀπίσω ἡμέρας ἐνήστευσε. τεσσαράκοντα ταῖς πρώτοις, καὶ τεσσαράκοντα μὴ τὸ αὐτὸ πλῆθος ταῖς πλάξι, σαπφείρῳ λίθῳ δεκτύλῳ θεοῦ γραφίσας. οἱ δὲ οὐδὲν ἦν ἀφιλότιμος οὕτως, ὡς μὴ αὐτὸν θαυμάζεσθαι, μὴ ἐκπλαγῆναι τῆς εὐμορφίας.

Μωσώ. γυνὴ ἑβραία, ἧς ἔστι σύγγραμμα, ὁ παρ' ἑβραίοις νόμος, ὡς φησιν ἀλέξανδρος, ὁ μιλήσιος ὁ πολυΐστωρ.

B

ΤΟ Μ. ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΟΙ ΚΑΙ ΤΗΣ ψ

Μοῖρα μοιρῶ, τὸ καθῆκον. ἢ αἶσα μόρος. ἰώσηπος. μείζων γὰρ ἦν μοῖρα ἡ πολέμου ληφθεὶς ἰώσηπος.

Μοιρηγενὴς. αἰσα θῆ μοίρᾳ γεγονυῖα.

Μοίριχος. ὄνομα κύριον.

Μοιρεσθῆναι. αὐτὴ ἡ μέρους μεταλαβεῖν. C αὐτιφῶν ἐν τῇ πρὸς τλῶ καλλίου ἐνδειξιν ἀπολογίᾳ.

Μοιχάγρια. τὰ αὐτὰ τῇ μοιχείας ἀγρεύματα. τὰ δὲ ἐπὶ τῷ ληφθῆναι μοιχὸν ἀποτιμήματα.

Μοιχάζω. ἀκολάστων γύναιξὶν ὡμίχασε.

Μοιχαλίς. ἡ πόρνη ἢ μοιχευομένη.

D Μοιχεία. ἡ φαρμακεία, παρὰ τὸν ἕδην. ἀμφότερα γὰρ λυπηρὰ γίνεται. λέγονται δὲ καὶ ἐπιβουλαί. ἡ οὔτε ἡ μοιχευομένη, οὔτε ἡ φαρμακεύουσα φιλεῖ τὸν ἄνδρα.

Μοιχίδιον. τὸν ἐκ μοιχῆς γεγονυῖαν. οὐχ ὅτι ἑκαταῖος. ἀλλὰ καὶ ὑπερίδης.

Μοιχός. ὁ πόρνος. ἐκ τοῦ μὴ, καὶ τὸ οἶχομαι. ὁ ἀπιὼν, μὴ οἴχεται ὁ ἀνὴρ τῆς γυναικὸς, ἵνα εἰσέλθῃ. μυχὸς ἦ, ὁ σκοτεινὸς τόπος, ἀφ' οὗ τὸ νύξ, νυκτὸς. καὶ τροπῇ μυχός.

E nox, obscuritas, caligo, tenebræ. genitiuus νυκτὸς, & sublato τ, & mutatione facta τῆ ν in μ. & τῶ κ in χ. vel à prisi o genit. νυχὸς, μυχός.

Μοιχός. εἶδος κουρᾶς κιναιδώδους. ἀφιερώσεως πρεπούσης ἀεὶ κεκαρμένοις μοιχὸν μᾶλλον μοιχαίρας. ἀπρεπὴς κουρὰ, ἢ κιναιδώδης. καὶ κῆπος ἄλλο εἶδος. ἢ σκαπτὸν ἕτερον. καὶ παροιμία. ἕλκει μοιχὸς ἐς μοιχὸν. ἐπὶ τῶν ἐπὶ παροιμίᾳ τῇ καλλίᾳ δηλοῖ πῶς μοιχοῖς οἱ νόμοι. τοὺς δημίους ὁπλίζουσιν. οἱ γὰρ κηπουροὶ τοὺς ῥαφανίδας φυτεύουσιν. ὡς δ' ἔστι τις ἐπ' ἄλλῳ τινὶ, τιμωρεῖται. καὶ τὸ ῥῆμα F μοιχῶ. καὶ μοιχεύομαι, ἡ κατοχή.

Μοῖρα. Portio. Pars. Particula. Decorum. Officium. Et ipsum fatum. Iosephus. Maxima enim belli pars fuit Iosephus captus.

Μοιρηγενὴς. *Vocatiuus à recto* μοιρηγενής. *Hom. Iliad.* Σ. *pag.* 111. *v.* 6. ô fortunatè! *ô bona fortuna nate! ô felicis fœ natè!*

Μοίριχος. Mœrichus. Nomen proprium.

Μοιρεσθῆναι. μοῖραν δέχεσθαι. *Partem accipere.* Partis esse-participem. Antiphon in defensione contra Calliæ delationem.

Μοιχάγρια. In adulterio-deprehensio. In-adulterio-deprehensi pœna Pecunia, quæ datur pro adulterio, in quo quis est deprehensus. Ea, quæ persoluuntur, quum adulter *in ipso adulterio* est-deprehensus. *Hom. Odyss.* Θ. *pag.* 216. *v.* 4.

Μοιχάζω. Mœchor. Adulterium committo. Vel stupro. Vt, Cùm intemperantibus mulieribus commisit-adulterium. Vel Intemperantes, impudicas, & libidinosas mulieres stuprauit.

Μοιχαλίς. Mœcha. Meretrix. Scortum. Adultera. *Petrus epist.* 2. *cap.* 2. *v.* 14.

Μοιχεία. Adulterium, & veneficium, idem est. Vtrunque enim fit clàm. Dicuntur etiam insidiæ. Neque adultera, neque venefica maritum amat.

Μοιχίδιον. Adulterinum *filium ita vocat*, *Id est* ex adultero, *vel potius ex adulterio* procreatum, non solùm Hecatæus: sed etiam Hyperides.

Μοιχός. Adulter. Vocabulum compositum ex aduerbio negantis οὐ, & verbo οἴχομαι, eo. Qui-observat num vxoris maritus discesserit, vt *se absente ad eius vxorem* ingrediatur. Μυχὸς verò *non per* οι *diphthongum: sed per* υ, Locus obscurus, à nomine νύξ. i. nox, obscuritas, caligo, tenebræ. genitiuus νυκτὸς, & *sublato* τ, & mutatione facta τῆ ν *in* μ. & τῶ κ *in* χ. *vel* à prisi o genit. νυχὸς, μυχός.

Μοιχὸς. Mœchus. Tonsuræ cinædicæ, *ac impudicæ* genus. Aristoph. *in Acharnensibus. pag.* 295. *v.* 3. Cratinus semper tonsus *tonsuram* mœchum *dictam*, vnico gladio. Mœchus verò *est* indecora, & cinædica, *ac impudica* tonsura. Et κῆπος. i. Hortus, est aliud *tonsuræ* genus. Et σκάφιον, scaphium, aliud *tonsuræ genus, quod fortasse à scaphe figura nomen accepit.* Et prouerbium. Trahit adulter ad adulterum. Hoc prouerbium dictum fuit Calliæ. Leges aduersus adulteros armant carnifices. Hortulani verò raphanos plantant, quibus statim quis punitur, si conuictus fuerit. Et verbum ipsum μοιχῶ. adulteror, adulterium committo. Et μοιχεύομαι, *idem, vnde* participium μοιχεύομενος, adulterans, adulterium committens.

Μῦα Θεσπιακή. λυρικὰ μέλη πρὸς λύραν ἁρμόζουσα.

Μῦα. ἀσπαρτιάτις. ποιήτρια. ὕμνους εἰς Ἀπόλ-

Μῦα Θεσπιακή. Myia, Musca Thespiaca. Lyrica. Carmina ad Lyram accommodans.

Μῦα. Myia Spartana. Poetria. Hymnos in Apol-

nem, & Dianam scripsit.

Μῦα. Myia, Pythagoræ Magni, & Theanûs filia, Samia.

Μυαγρ⊙. Muscarum venator. *Lex. Muscarum-Deus. Item Myiagr, Serpentis genus.*

Μυὰς δάκρυον. Myiæ lachryma. Propter Thebanorum facinus *patratum* in Dodonæum oraculum. *L. παροιμία.* Vnde & illud dictum est, Apud Bœotos vaticineris. Nam & illi impiè se gesserunt in sacrificulam, quam in Dodonæum lebetem coniecerunt, Annius de Theoris amore captam. *Er. ad. Cent. 1. Cent. 3. col. 420. ad. 11. Bœotis vaticinare.*

λωνα, ἢ ἀστεμῶν. A

Μῦα. πυθαγόρου τοῦ μεγάλου, καὶ Θεανοῦς σαμία.

Μυάγρος ὁ μυοθήρας.

Μυὰς δάκρυον. ὅλως ἐπὶ τῶν θηβαίων παροιμίαν εἰς τὸ ἐν δωδώνῃ μαντεῖον. ἀφ' ὧν εἴρηται καὶ τὸ, παρὰ βοιωτοῖς μαντεύσαιο. ἐσύβησαν γὰρ οὗτοι εἰς τὴν ἱέρειαν, ἐμβαλόντες αὐτῇ εἰς τὸ ἐν δωδώνῃ λέβητα, ἐρωτικῶς διατεθῆσαι εἶναι τὴν θεωρῶν. B

M. CVM Υ.

ΤΟ Μ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

Μῦται. Oculos frequenter clauditis, & aperitis. Conniuetis.

Μῦ(ν)σκαρδαμύττε(τ).

NOTAE.

Μυᾶτε. σκαρδαμύττετε.] Suspicor legendum Μυᾶτε. σκαρδαμύττετε. Et, Μυᾶτε. μυᾶν. &c. Hæc enim pertinent ad interpretationem illius versus, qui legitur apud Aristophanem in Lysistrata. pag. 544. v. 4.

Αὔτα, τί μοι μυᾶτε, κἀγανακτεῖτε;

Et, σκαρδαμύσσετε, quod commune, σκαρδαμυττεῖτε verò, Atticum. Μύλλειν verò, molere, & μεταφορικῶς, subigere significat; vt & Horatius dixit alienas vxores permolere, sequutus Theocriti autoritatem. Nam Idyllio 4. pag. 40. v. 58. & 59. dicit, C

Εἶπ' ἄγε μοι Κορύδων, τὸ γεραίτερον ἦ ἔτι μύλλει
Τὴν ἀν' ἐρασμίαν ἰρατίδα, τὰς πρὶ ἐκείδει;
Dic age mihi Corydon, ille senecio nunquid adhuc molit
Illam nigris-superciliis-præditam amicalam, quam olim deperibat? vel, illam amicam, cuius amore olim flagrabat.

Eustath. μύλλειν λέγεταί τις τῷ σύματι φόβον δι' οἷς ἐφθαλμοῖς. Ergo μύλλειν, ore distorto significationem aliquam indignationis dare, νύσσειν, oculis nuere significat. &c.

Μυᾶτε. μυᾶν ἐστι, τὸ τὰ χείλη φορὰς ἄλλη-λα συνάγειν. τὸ δ' αὐτὸ καὶ μύλλειν λέγειν. τινὲς δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς συνάγειν δυσαρεστοῦσαι. ἢ ὥσπερ μῦες καταδύεσθε, καὶ σκαρδαμύσσεσθε. ἢ μυκτηρίζετε. ἀλεξιφαίνης. D

Μυᾶται. μυᾶν ἐστι, τὸ τὰ χείλη φορὰς ἄλλη-λα συνάγειν. τὸ δ' αὐτὸ καὶ μύλλειν λέγειν. τινὲς δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς συνάγειν δυσαρεστοῦσαι. ἢ ὥσπερ μῦες καταδύεσθε, καὶ σκαρδαμύσσεσθε. ἢ μυκτηρίζετε. ἀλεξιφαίνης.

Μυᾶτε. μυᾶν est labra inter se contrahere. Pro eodem dicitur & μύλλειν. Quidam verò *verbum* μυᾶτε *dicunt significare*, oculos clauditis iniquo-animo-ferentes *ea, quæ dicuntur*. Vel ὥσπερ μῦες καταδύεσθε. i. tanquam mures foramina-subitis, & quæ dicuntur, facere recusatis, & oculos frequenter clauditis, & aperitis, conniuetis. Vel ore distorto significationem indignationis vestræ datis. Vel naso suspenso deridetis. Aristophanes *in Lysistrata. pag. 544. v. 4. & 5.*

O vos, quid mihi conniuetis, & renuitis, & oculos auertitis?

Cur color mutatus est? cur lachryma defluit

Τίμα μυᾶτε καὶ ἀνανεύετε;

Τί χρὼς τέτραπται; τί δάκρυον καταῤῥεῖ;

Μυγαλή. Mygale. Animalis genus Mus-araneus à quibusdam ab aliis mustela vocatur.

Μυγαλὴ εἶδος ζώου.

Μύγες. &c. Myges senis imbecillitas. *N. L.*

Μύγις γηρώντος ἀδυναμία. E

Μυγδόνιος. Mygdonius. Ex Mygdonia *regione.*

Μυγδόνιος. ὁ ἀπὸ τῆς μυγδονίας.

Μύγματα. Laceramenta. Ramenta. Lacerationes.

Μύγματα. κατατρίμματα.

Μυγμός. Gemitus. Et muris stridor.

Μυγμὸς. ὁ στεναγμός, καὶ ὁ τῶν μυῶν ἦχος.

Μυδαλέας. Humidas. μυδαλέα δάκρυα. Lachrymis humida. vel tabescens. Et μυδαλέον humidum. Apud Archilochum *significat* madidum, humidum, madefactum, rigatum. Significat autem lachrymis-conspersum, & humidum sanguinem. *N. L.*

Μυδαλέας. ὑγραινομένας. μυδαλέα δάκρυα. καὶ μυδαλέον, δίυγρον. οὕτω δὲ ἀρχιλόχῳ δεδιβρεγμένον. λέγει δὲ τὸ δεδιδαγμένον, καὶ καθυγρὸν αἷμα.

Μυδᾶν. Humidum, ac madidum esse, tabescere, putrescere. Verbum secundæ coniugationis contractorum. Significat & inflari, & tumidum-esse, intumescere, tumere. Sepulchra enim cadaueribus intumescunt in internis *partibus a. intrinsecus.*

Μυδᾶν. ὑγραίνεσθαι. δίυγρον εἶναι, καὶ σήπεσθαι. σωτῆρας συζυγίας τῆς σωματικῆς. σημαίνει δὲ, F τὸ φυσᾶσθαι, & οἰδαίνειν, καὶ ὀγκοῦσθαι. οἰδαίνουσι γὰρ οἱ τάφοι τοῖς νεκροῖς ἐν τοῖς ἔνδον.

Μυδόωσαν. Olentem. Fœtentem.

Μυδόωσαν. ὀζώσαν.

Μύδων. ωνος. ὁ. Mydon, Mydonis. Et Μυδὼν, Μυδῶνος. Nomina propria. *Vide* μυδὼν *in Lex.*

Μύδωνος. καὶ μυδῶνος, ὀνόματα κύρια.

Μυδῶντες.

A Μυδῶντες. τρέχοντες διυγραμμένοι. σαπίοντες. καὶ ἐν ἐπιγράμματι.

Οἷς παρὰ κύπριδι ταῦτα μύροις ἔτι πάντα μυδῶντα,

Κεἰ παρθενίων ὑγρὰ λάφυρα πόθων.

Μύδρος. σίδηρος ἀργὸς πεπυρακτωμένος.

Ἥλιον πυρόεντα μύδρον ποτὲ φάσκειν ὑπάρχειν,

B Καὶ διὰ τοῦτο θανεῖν μέλλειν Ἀναξαγόρας.

Οὗτος ὁ φιλόσοφος ἥλιον μύδρον ἔλεγεν εἶναι διάπυρον. τουτέστι, πύρινον λίθον, καὶ μείζω τῆς Πελοποννήσου.

Μυδόεντα. τροφῆς ἔχοντα.

Μῦες.

Μυζεῖ. καὶ μύζει θηλάζει λείχει. ἔδει δὲ, ὅτι τις διψῴη, λαβόντα εἰς τὸ στόμα, μυζεῖν τοὺς καλάμους. καὶ πάνυ ἀκρατος ἦν ὁ οἶνος, εἰ μή τις ὕδωρ ἐπέχεεν.

C Μυζήσας. ὁ διὰ τοῦτο φάρμακον ἔχων ὑπὸ τῇ σφραγῖδι μυζήσας ἀπόθανε.

Μῦ μύζεις. ἀπὸ τοῦ μυ παρῆκται τὸ μύζειν. πολλοῖς ἄλλοις ὁμοίως. μύζειν δὲ ἔστι, τὸ πρὸς μάχην ἔχοντα ἀπυστάζειν. ἀριστοφάνης. τί μύζεις; πάντα πεποίηκε καλῶς.

autem, est *labris compressis, naribus sonum quendam cum syllaba* μῦ *edere.*

Μυζῶντες. ἐκπίζοντες.

Μυηθῆναι. ἐδόκουν οἱ μυούμενοι εἰς τοὺς ἀνοσιωτάτους τάττεσθαι. καὶ ἀριστοφάνης. δεῖ γὰρ μυηθῆναί με πρίν τι θνήσκειν.

D Μύησις. μάθησις. κατήχησις. ἀπὸ τοῦ μυεῖσθαι. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ τὰ μυστήρια, καὶ ἀπόρρητα τελεῖσθαι. ἢ ἀπὸ τοῦ μύοντα τοὺς ἀκούοντας, ἐπὶ ἀπείρονα σωματικῶν φαντασίας ἐλθόντας, τὰς θείας εἰς ἔννοιαν ἐλλάμψεις.

E Μύθεαι. λέγεις.

Μυθήσασ. εἰπών.

Μῦθος. λόγος ψευδὴς, εἰκονίζων ἀλήθειαν. διαφέρει δὲ αἶνος μύθου. τῷ τὸν αἶνον μὲν πρὸς παῖδας, ἀνὴρ πρὸς ἄνδρας πεποιῆσθαι. καὶ μὲν ἀπὸ ψυχαγωγίαν μόνον, ἀλλὰ, καὶ παραίνεσιν ἔχειν τινά βούλεσθαι διὰ τοῦτο διπλοῦς διαινεῖν τι, καὶ διδάσκειν. ὅπερ Ἡσίοδος φαίνεται πεποιηκώς.

F Μυκαλη. καὶ μυκαλησσός, ὄρος καὶ πόλεως. παρὰ τὸ ἐκεῖ μυκήσασθαι τὰς Γοργόνας.

Μύκη. ἡ θήκη.

Μυκηθμός. ὁ τῶν βοῶν.

Μυδῶντες. Currentes, Humectati. Madefacti. Putrefacti. Et in epigrammate.

Quibus apud Venerem haec unguentis adhuc omnia madentia,

Iacens virgineorum humida spolia desiderium.

Μύδρος. Ferrum candens ignitum. ferri-candentis-massa. *In epigr. apud Diog. Laert. in Anaxag. pa.* 54.

Solem Ignitum ferri-candentis-massam quondam dicebat esse,

Et ob hoc mori debebat, morti fuerat addictus *Anaxagoras.*

Iste Philosophus dicebat Solem esse mydron ignitum, hoc est ignitum lapidem, & Peloponnesо maiorem.

Μυελόεντα. Medullosum. Medulla-repletum. Eum, qui alimentum habet.

Μύες. Mures.

Μυζῆ, & μύζει. Sugit. Sugens-attrahit. Lingit. Lambit. Vt oportet autem si quis sitiret, calamos in os assumptos sugere. Et vinum valde purum erat, nisi quis aquam infudisset, *idque diluisset.*

Μυζήσας. Qui-suxit. Qui-hausit. Vt, Demosthenes veneno, quod sub sigilli pala habebat, exucto, *vel hausto* periit.

Μύ. μύ. τί μύζεις, Aristoph. *in Thesmoph. pag.* 517. *v.* 23. Μν. Μύ. μύ. Εὐρ. τί μύζεις, πάντα πεποίηται καλῶς. Mn. My. My. *Mn. Mn.* Eur. quid mussas? omnia facta sunt præclarè. A particula μῦ deductum est verbum μύζειν, mussare, quod vt alia multa formatum. μύζειν autem, est *labris compressis, naribus sonum quendam cum syllaba* μῦ edere.

Μυζῶντες. Sugentes. Exsugentes. Exprimentes.

Μυηθῆναι. Initiari. Qui initiabantur, in ordinem piorum referri, *recipique* putabantur. Et Aristophanes *in Pace. pag.* 446. *v.* 13. Oportet enim me initiari prius quàm moriar.

Μύησις. Initiatio. Disciplina. Institutio. Scientia. Dicta autem est μύησις à mysteriis, & arcanis rebus, quę fiebant, *quum quis initiabatur.* Vel μυσταγωγία dicta *sunt*, quòd homines clausis sensibus *humanis*, & vltra corpoream phantasiam, *& vltra corporis imaginationes*, euecti, diuinas illuminationes admittant, *atque recipiant.*

Μύθεαι. *Ion. pro comm. poet* μυθῇ. Loqueris. Dicis. *à* μύθομαι *pro* μυθέομαι. ὁμαι. *Loquor. Dico. Sed* μυθίεαι ἐξυπάνω *scribere malim vt sit* 2. *pers. sing. præs. Ion. formata pro comm.* μυθῇ. *Sic apud Herod. lib.* 1. *pag.* 10, *l.* 10. φοβίεαι *pro* φοβῇ. *Tomes. Consule Lex. Ion. in terminatione* ίεαι.

Μυθήσασ. εἰπών.

Μῦθος. Fabula, est oratio falsa, veritatẽ sub-imagine repręsentãs. Differt aũr αἶνος *à fabula. Quia* αἶνος nõ ad pueros: sed ad viros fit, *& habetur*, nec ad animi-delectationẽ tantùm *spectat*: sed & admonitionem, *ac adhortationem* aliquam continet. Vult enim *per ambages, & rem* tegens, *obscure* suadere, & docere aliquid. Quod Hesiodus videtur fecisse. *Ergo* αἶνος est *obscurum dictum, vel apologus, vel prouerbium. Vide Lex.*

Μυκάλη. Mycale. *Vrbs Cariæ.* Et Mycalessus. Nomen vrbis *in Boeotia sua*, quòd ibi Gorgones mugierint. *Est & altera Mycalessus in Caria. Vide Geographos.*

Μύκη. Theca *gladij. Ensis vagina.*

Μυκηθμός. Mugitus. Boum vox.

Μυκλὴν. Mycene. Vrbs.

Μυκήσαντος. Eius qui mugiit, strepitum edidit, crepuit Homerus *Iliad. ε. pag.* 203. *v.* 4. Sponte sua autem portæ crepuerunt cœli, quas custodiebant Horæ. Et in epigrammate,

Qui cùm grauiter mugiisset, ille confidentior alijs,

Quadrupedibus ceruis cucurrit celeriùs.

Μύκητα. Fungum. *à recto μύκης. ὁ. fungus.* Et μύκητες, sunt quædam tubercula *fungosa, spongiosa*, & spongiæ-speciem-habentia, circum ellychnium existentia. *Aristoph. in Vespis. pag* 319. *v.* 24. *Schol. annot.* 13. *vide Suid. ac ibi plura.* Et amanitæ. i. fungi, vel fungorũ species. Et manubrium ensis. In epigrammate. Nunquam lucerna fungum feras, nec imbrem excites.

Μυκητίας σεισμός. Sonorus, ac obstreperus terræ motus. *Terræmotus, qui terram cum mugitu quatit. Aristot. de Mundo. cap.* 4. *pag.* 279. *A.*

Μύκλος. Cervix. Collum.

Μυκόνιον. Myconium. Locus.

Μυκόνιος γείτων. Myconius vicinus. Hoc *proverbium* dicitur in eos, qui propter tenacitatem, *& auaritiæ sordes* malè audiunt. Dicitur autem de iis, qui inuocati. *i. non vocati* in conuiuia se ingerunt. *Lat.* ἀπὸ μυκονίας. *Er. ad. Chil.* 3. *Cent.* 6. *col.* 741. *ad.* 39. *Myc. vic.*

Μυκτηρίζει. Naso-suspendit, Naso-suspenso-deridet. Contemnit. Nihili-facit. Deridet. *Hæc ideo dicũ, quia nasus olim subdola derisioni putabatur dicatus.*

Μύλαες. Molares lapides. Rectus. *casus singul. est.* Μύλαξ. i. molaris lapis. *Deductum à* Μύλη *Mola. Vt,* Μύλην &c. i. Molam autem aueam habebat Rex, vnde vescebatur, *ac alebatur.*

Μυλαί Scortum. Meretrix, *Quòd quæstus causâ omittatur à quibus.*

Μύλας λεόντων. Molas leonum. Leonum dentes *molares, qui molarum instar cibos molunt, & conficiunt.*

Μυλασίων. Mylasensium. *Gentile nomen à recto* Μυλασίεις. ῆς. *Quod deductum à* Μύλασα. *Mylasa. Est autem vrbs Cariæ, de qua Geographi.*

Μύλαι. Molæ. Dentes molares. Interni dentes, quibus homines cibum *molere, conficere*, comminuere solent.

Μυλαῖος. Mylæus. A loco *nomen deductum.* Μυλαὶ, *Myla, Thessaliæ vrbs, vt docet Stephanus, vnde gentile* Μυλαῖος, *Mylæus.* & ipsa pollutio.

Μύλη. Mola. Inferior molæ *pars.* Superior enim *pars* vocatur ὄνος. i. asinus. Procopius. Cùm enim agri Romani, canales diuisi fuissent, aqua molas amplius versare non poterat, vt opus facerent, *& tritici molerent.*

Μυλήφατος. Mola-confectus. Mola-fractus. Molitus.

Μυλιόωντες. Lugentes. *à* Μυλιάω. ῶ. *Dentes præfrigore concutio, molarúmque strepitum imitor. frendeo. Dentibus stridco.*

Μύλος π. ά. Molaris audit omnia. *Dicitur* in eos, qui surditatem simulant, & omnia audiunt. *Er. ad. Chil.* 1. *Cent.* 7. *col.* 543. *Mylus omnia audiens.*

Μυλοθρικὸν. Ad molam, siue pistrinum pertinens. Molitorium. *Vnde* μυλοθρικὴν ᾆσμα. *Cantio, quam molitores, vel serui trusatilem molam agentes canebant. Vide Suidam pag.* 332. *in* τ' μαῦν ᾆσμα.

Μυλοθρός. Qui pistrinum possidet, ac operatur, *& molit. Molitor. Infra vide in voce* Πυθίας.

Μυκλὴν πόλις. A

Μυκήσαντος. ἠχήσαντος. ὅμηρος. αὐτόματοι ἦ πύλαι μύκον οὐρανοῦ ἂς ἔχον ὧραι. ἢ ὅτι ἐβρόμησαν.

Οὐ βαρὺ μυκήσαντος ὁ θρασαλέώτερος ἄλλων,
Τετραπόδων ἐλάφων ἐράμῳ ὀξύτερον.

Μύκητα, καὶ μύκητες, αἱ τανασήματά τινα σπογγοειδῆ περὶ τὴ θρυαλλίδα. καὶ οἱ ἀμανῖται. καὶ ἡ λαβὴ τῦ ξίφους. ἢ ὅπλισμάτι. μή ποτε λύχνι μύκητα φέρεις. μὴ δ' ὄμβρον ἐγείρεις. B

Μυκητίας σεισμός, ὁ ἠχητικός.

Μῦκλος ὁ τράχηλος.

Μυκόνιον. πόπος.

Μυκονίθιον βοῶντος.

Μυκώνιος γείτων, αὐτὴ παροιμία ἐπὶ τῶν διαβεβλημένων διὰ γλιχρότητα. εἴρηται ἢ ὅτι τοὺς ἀκλήτους εἰσίοντας εἰς τὰ συμπόσια. C

Μυκτηρίζει. ἐξευθενίζει. χλευάζει.

Μύλαες. οἱ μυλώδεις λίθοι. ἢ ὀρθῶς ὁ μύλαξ. μύλλιν ἢ χρυσῆν εἶχεν ὁ βασιλεὺς ἀφ' ἧς ἐσιτεῖτο.

Μυλάς. ἡ πόρνη. D

Μύλας λεόντων. ὀδόντας λεόντων.

Μυλασίων.

Μυλαὶ οἱ ἔνδον ὀδόντες. οἷς λειπλιόντες ἐσθίουσιν οἱ ἄνθρωποι ἢ ξηρά.

Μυλαῖος. ἀπὸ τόπου. καὶ ὁ μολυσμός.

Μύλη. τὸ κάτω τῦ μύλου. ὁ γὰρ ἄνω, ὄνος λέγεται. φασκάπιος. τῶν δὲ ὀχετῶν γῆς ῥωμαίων ἐζημιωθέντων, οὐκέτι τὸ ὕδωρ τὰς μύλας ἐνήργει. E

Μυλήφατος.

Μυλιόωντες. θρηνοῦντες.

Μύλος πάντα ἀκούει. ἐπὶ τ κωφότητα προσποιουμένων καὶ πάντα ἀκουόντων. F

Μυλοθρικόν.

Μυλοθρὸς ὁ μύλωνα κεκτημένος, καὶ ἐργαζόμενος.

Μύλων.

A Μύλωνος. ὄνομα κύριον.
Μύλαι. οἱ ὀδόντες, ὃς γομφίους καλοῦσι.

Μὺ μῦ. μὺ. μῦ. μὺ. μῦ. μὺ. μῦ. μὺ. μῦ. τοῦτο ὡς θρηνοῦντες φασίν. ἔστι δὲ ἴαμβος, ἔχων τὸ μὲν πρῶτον μὺ βραχύ. τὸ δὲ δεύτερον, μακρόν.

Μυών. ἡ πρόφασις.

Μύλων. ανος. ὁ. Mylon. Nomen proprium.

Μύλαι. Molares. Dentes, quos γομφίους vocant, *qui molarum instar cibos molunt, atque conficiunt, & comminuunt, & propterea molares appellantur.*

Μὺ μὺ. &c *Aristoph. in Equitibus. pag.* 191. *v.* 19. Mu, mu. &c. Hoc *mussantes, & musitantes, & pra dolore* vt lugentes dicunt. Est autem iambus, qui priorem quidem syllabam μὺ, breuem habet, posteriorem verò, longam, μῦ.

Μυών. Speciosa causa. Prætextus. Excusatio. Mora. *Est autem aolicè formata vox à μυὴ, verso ο in υ, & retracto accentu in priorem syllabam. Qui enim non alacriter aliquid faciunt, ij multas excusationes afferunt, & moras nectunt. Hinc & Gall. cum Mine. vt, faire bonne, vel mauuaise mine, i. vultu vel lætam, vel tristem rerum aliquarum significationem dare.*

B Μύξα. τὸ περίττωμα τῆς κεφαλῆς. ἔνθεν καὶ μυξωτῆρ, τὸ μέρος τοῦ σώματος. λέγει) μύξα καὶ τὸ τοῦ λύχνου. ὡς ὀπτηρέμματα.

Μύξα. Capitis excrementum. Humor ex naribus fluens, pituita, mucor, mucus. Hinc & μυξωτὴρ, corporis illa pars, *per quam iste mucus exit. Naris. Nares.* Dicitur & μύξα lucernæ ellychnium, *quod Galli feliciter vocant Mesche, seruatis quibusdam originis antiquæ vestigijs.* In epigrammate, *quod est corruptum. Ex hoc tamen ego sensum aliquem non peruersum à verbis alienum elicere sum conatus.*

Τῷ μεκαπωπιστὶ καλλίστην εἴκοσι μύξας.

Ideo me pulcherrima pulcherrimam viginti ellychniis

Πλούσιον ἡ κριτίου λύχνον ἔθηκε θεῷ.

Opulentam Critiæ filia *lucernam dicauit Deo.*

C Ἐς δ' ἐμὰ φέγγη
Ἀθρήσας φῶτς, ἑσπερ πῶς ἔπεσες;

In mea verò lumina
Intuitus, dices, Vespere quomodo cecidisti?

Μύξος. ὁ λαγώνεσος παρ' ἡμῖν. ἐστωδή. ἀλέκτωρ πίνει, καὶ οὐκ οὐρεῖ. μύξος δὲ πίνει, καὶ οὐρεῖ. λέγεται δὲ καὶ εἰς δυσχέρειαν ὄντων. καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν κομπαζόντων, καὶ μεγαλαυχούντων. μύξος γὰρ ἐγένετο τῆς Ἀρτέμιδος ἱερεὺς ἀγαθός τις, καὶ μεγάλαυχος.

Μυξος. ὁ. *Quod alibi* μυσπάρον. Myoparo. ônis. Nauigij genus.

Μυοπάρονος εἶδος πλοίου.

D Μυοῦμαι. αἰτιατικῇ. καὶ μυούμενος, πλουτούμενος.

Μυσταγωγούμενος.

Μυῦμαι Accusatiuo. Initior *sacris aliquibus.* Et μυέω. Initiatus. Vel Qui initiatur.

Μυσταγωγούμενος. Qui ad mysteria ducitur, & sacris aliquibus initiatur.

Μυόδοχον. οὐδενὸς ἄξιον. μυόπωδρος βαπτιζομένη. μυόδοχος γέρων. ὁ μυόδοχος γέρων, λήθειν σφόδρα οἰόμενος.

Μυόδοχον. *Sic enim παροξυτόνως videtur accentus significationi scribendum.* Muris susceptorem. Illum, qui mures excipit hospitio. Hominem nullius precij. Menander Rhapizomene. μυοδόχος γέρων. Murium-susceptor senex i. nullius precij. Vt, Murium-susceptor senex, se valde latère putans.

Μύω τὸ καμύω, αἰτιατικῇ.

Μύω. τὸ καμύω. ἐκτὶ συγκεκλῶ ἐκτὶ κατεμύω, ἔθεν καὶ μύω, ἐστὶ τεγεῖ τῶ τ εἰς μ, κατεμύω. Claudo. Tego. Occulto.

E Oculorum palpebras, & folliculos claudo. Accusatiuo.

Μυώνων. τῶν νευρωδῶν τόπων. περικόπιος. ἐτύθησαν δὲ τῇ ἀκοντίῳ βαλὼν, μυώνων τε, οἷ ὄπισθέν εἰσι τῶν κνημῶν ἑκατέρωθεν, ὑπτυχών, ἰρχίμολος τὸν νεκρὸν εἵλκε.

Μυώνων. Musculorum. Neruosorum locorum. Procopius. Gotthorum verò quidam iaculum iaculatus, & musculos, qui sunt post vtranque tibiam, *in vtraque sura*, assecutus, *ad vulneratum* accedens mortuum, *cadauer* traxit.

Μυωξία. ὑβριστικὸς λόγος. σημαίνει δὲ καὶ τοὺς τῶν μυῶν χηραμούς.

Μυωξία. Contumeliosus-sermo. Oratio-contumeliosa. Significat & ipsas murium cauernas.

Μυωπάζω. τὸ φυλάττω.

Μυωπάζω. Custodio. *Nitla. Res oculis obiectas, comminus intueor. Vide Lex.*

Μυωπίζειδος. μυωπάζων. ἢ ἀκαμύων.
F ἄκρεσις τοῖς ὀφθαλμοῖς περαίνων.

Μυωπίζω. καὶ τὸ τύπτω ἢ μύωπος.

Μυωπίζω. Idem ac μυωπάζειν, & πεπαχαμμένον. Extremis, vel summis oculis aliquid intuens-attentè, *idque non eminus: at comminus.*

Μυωπίζω. Significat non solum, *Luscioſum sum: sed & pungo stimulo. Calcaribus-urgeo. Stimulo.*

Μύωψ. μυῖά τις ἐρεθίζουσα τοὺς βοῦς. λέγει) ἢ καὶ καλλιμάχῳ ὡς ἐκάλη. βοῦς σφὸς μύωψ,

Μύωψ. Musca quædam boues irritans. *Infesti genus, quo maximè boues infestantur. οἶστρος à Græcis alio nomine vocatur. A Virgilio* ἢ γεωργικῶν *lib. 3. pag. 72. v. 18. dicitur asilus, & pluribus ibi describitur eius vis. vulgò tabanus.* Dicitur & apud Callimachũ in Hecale ὠμύς

Sic enim legendum videtur. μύωψ. Id est stilus boues agitans,& persequens,*ac infestans.* μύωψ etiam ipsum equi flagellum, *vel calcar, quod est* ferreum instrumentum, quod *equites* in pedibus ferunt, *radiis aereis instructum, eo* pungentes, *ac stimulantes* equos. Polybius. Ille verò additis ab vtraque parte calcaribus, *equum* totis viribus agebat, *impellebat, incitabat.* Et in epigrammate.

Lysidice tibi, Venus, equestre calcar,
Aureum bono crure praediti stimulum dicauit pedis.

Et rursus. *L.* πλείονι, παρὰ τὸ τοὺς βοῦς τρίτον, σοβοῦν, ἐλαύνειν. Boues vertens, *agitans, stimulãs,* summas partes acuto ferro munitas habens, minax calcar. Et rursus. Κνῆμαί τ' ἀναμάντῳ διωξίπποι μύωπες. Æ. P. Stimulósque incruentos pe. sequentis equos calcaris.

ὁ τοὺς βοῦς σοβῶν, καὶ διώκων, μύωψ λέγεται. μύωψ, καὶ ἡ μάστιξ τὸ ἵππειον. τὸ σιδήρειον ὃ δὴ τῇ ποδὶ φορεῦσι καντοῦντες τοὺς ἵππους. πολύβιος. ὁ δὲ προσθεὶς τοὺς μύωπας ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, ἤλαυνε καταπράτως. καὶ ἐπιτρέμματι. A

Λυσιδίκη σοι κύπρι τὸν ἱππαρχῆα μύωπα,
Χρύσεον ὀκτήμυ κέντρον ἔθηκε ποδός.

Καὶ αὖθις. βουτρόφον ἀκροσίδηρον ἀτειλιπῆα μύωπα. Ϲ αὖθις. κέντρα τ' ἀγομάντα διωξίπποιο μύωπος. B

N O T AE.

Αἰχθῆ.] Sic ista lego, Αἰχθῆ ἢ ὥς φησὶ Καλλιμάχῳ ἐν Ἐκάλῃ, βουπόρῳ μύωψ, ὁ τοὺς βοῦς σοβῶν, ἢ διώκων. Duas sequentes voces μύωψ λέγεται, superfluas esse puto.

Μύρα. Myra. Lyciæ prouinciæ locus. Et *μυρέων ἀνθρώπων.* Hominum Myrensium, *qui sic appellati sunt* à Lyciæ Myris.

Μύρα. τόπος τῆς λυκίων ἐπαρχίας. καὶ μυρέων ἀνθρώπων, τῶν ἀπὸ μύρων τῆς λυκίας.

Μύραινα. Muræna. *In Venerem* pronus, ab animali, *pisce, qui sic vocatur, dulla translatio. N. L.* O proditor, & deductor, & muræna tu. *N. L. vel παράγωγον accipiendum pro seductore, & impostore, qui homines abducit à recta via, seducit, ac decipit. Vide παράγω in vulg. Lex.*

Μύραινα. τὸν μύρωνα. ὡς παῖς, ἐκ πατρῶν, καὶ ἡ δοτικὴ, παῖ ἐϊ, καὶ μυραῖ. C

Μυραίς. Myrensis, ex Myris, vt Patrensis, ex Patris. Et datiuus *singularis,* Patrensi, & Myrensi.

Μύραινα. Muræna. Nomen piscis.

Μύραινα. ὄνομα ἰχθύος.

Μυεία. Multa, & innumerabilia. παρεξυπόνως *scribitur.* μύεια verò σεσημειωμένως, ipse numerus *certus, & definitus, qui significat decem millia, vel decies mille.*

Μυεία. πολλὰ, καὶ ἀναρίθμητα. μύεια δὲ, ὁ ἀριθμός.

Μυριάμφορον. Decies mille amphoris dignum. Aristoph. *in Pace. pag.* 452. *v.* 25. & 26.

Μυριάμφορον. μυρίων ἀμφορέων ἄξιον. ἀμυσφαίνης. D

Vnde accipiam verbum mille amphoris dignum. i. amplissimum, honoratissimum, & tua laude dignum,

Πόθεν αὖ λάβωμι ῥῆμα μυριάμφορον,

Quo alloquar te? Haud enim habeo allatum *domo.*

Ὅτῳ προσείπω σ', οὐ γὰρ εἶχον οἴκοθεν.

Μυριέλικτος. Multis voluminibus intortus. Sinuosus. Eunapius. Ille grauis, & multis voluminibus intortus serpens, multas habens spiras, tanquam à Medea susurris sopitus, & animo grauatus, oppressus veterno, se dedidit.

Μυριέλικτος. ὁ πολλαῖς ἑλίξεσι τρεφόμενος. δυνάτιος. ὁ βαρὺς, καὶ μυριέλικτος ἐκεῖνος ὄφις, ὁ πολυέλικτος, καθάπερ ὑπὸ τῆς μηδείας, ὑποψιθυρίζόμενος, καὶ βαρυνόμενος τὴν ψυχὴν κακοηθείᾳ παρέδωκεν αὑτόν. E

Μυρίκη. Myrica, Tamarix. Plantæ genus. Vt, Planicies erat vasta, in qua myricæ defixæ erant. *i. altæ, profundæque myrica crescebant.*

Μυρίκη. εἶδος φυτοῦ. πεδίον ἦν ἀχαιὸς ἐν ᾧ μυρίκαι τε ἐπεπήγεσαν.

Μυρρίνη. Myrtus. Plantæ genus. Et *μυρρινῶν.* Magistratum affectans, Magistratus enim myrtis coronabantur. *Aristoph. in Vespis. pag.* 141. *ver.* 21. *Schol. annot.* 24. *vide Suid.* Arbor verò, myrica *vocatur. Item Aristoph. in Nubibus. pag.* 123. *v.* 18. & 19. *Strepsiades est, qui loquitur.*

Μυρρίνη εἶδος φυτοῦ. ἢ μυρρινάδη, ἀρχῆς ἐπιθυμία. μυρρίναις γὰρ στεφανοῦνται οἱ ἄρχοντες.

Deinde verò iussi ipsum saltem accepta myrto,
Ex AEschyli carminibus *aliquid mihi dicere.*

Τὸ δὲ δίνδρον μυρίκην. μυρρίνην λαβόντα
Τῶν αἰσχύλου λέξαι τινά.

In conuiuiis enim pueri ramum lauri, vel myrti gestantes *variis poetarum carmina* canebant.

Οἱ γὰρ παῖδες ἐν τοῖς συμποσίοις, κλῶνα δάφνης, ἢ μυρρίνης λαμβάνοντες ᾖδον.

N O T AE.

Μυρρινῶν.] Aristoph. in Equitibus. pag. 142. v. 14.

—μίσει τὸ μυρρίνη.

A Schol.annot.8. μίγνυσι τῷ κρασῷ. ἐπειδὴ οἱ ἄρχοντες μύρῳ ἐστεφανοῦντο. &c. Vide & Vespas.pag. 341. v. 11. Schol. annot.14.vnde Suid.Item Ranas.

Πολυστεφάνων τ' ἀνδρῶν
Αἰεὶ κρατὶ σῷ βρύοντα.
Στέφανον μύρτων. Schol.annot.2.

Μυρσίνης στεφάνῳ ἐστεφανοῦτο ἰμμιμυθίων. &c. Eras. ad. Chil.2. Cent.6. col.510. ad.11. Canere ad myrtum. Et ad Chil.4. Cent.3.col.877.ad.18.Myrteam coronam ambis. Et Aristoph.Nubibus pag.113.v.18.& 19. Schol.annot. 8.Μυρρίνου λαβόντα.] μυρρίνου γὰρ πλάσας κατέχοντες ᾖδον τὰ τοῦ Αἰσχύλου. ὥσπερ τὰ Ὁμήρου μετὰ λύρας. &c. Verius Aristoph.sic habent,

Σπ. Ἔπειτα δ' ἐκέλευσ' αὐτὸν ἀλλὰ μυρρίνου λαβόντα,
Τῶν Αἰσχύλου λέξαι τί μοι.

B Μυριοπεπλότερον καὶ μυριοπεπλοτέρως.

Crebrius factum.Crebrius.Frequentius.Crebberrimum.Frequentissimum.

Μύριοι δὲ μεγάλῃ πόλῃ. δηλοῦσι δὲ τὴν κατ' αὐξησιν. σημειοῦσθαι δὲ χρὴ τὸν κοινὸν ἁπάντων Ἀρκάδων ἀπάντων, ὃ καὶ πολλάκις μνημονεύουσιν οἱ ἱστορικοί.

Μύρις. ὄνομα κύριον. καὶ μυρίτης οἶνος.

Μυρλέαι. ὄνομα πόλεως βιθυνίας. ἢ τοῦ ἀπαμέα καλουμένη.

C

Μυρμηκανθρώπους. φερεκράτης γράφει.

nes mutatas describit, vt & Ouid. τὴν μεταμορφώσιν lib.7.pag.215. quas seruata nominis origine Myrmidones vocantur.

Μυρμηκίδῃ. αἰτιατικὴ πτῶσις τῆς φειδίου τέχνης.

Μύρμηξ. μυρμήκων ἄξαπτοι ἢ τί δρᾶσαι μυείζει. ὡς δὲ ἀγαθωνός φησι τὴν ποιητὴν ὡς λεπτὰ καὶ ἰσχνὰ ἀδόντων ᾠδὴν αἱ τῶν μυρμήκων ὁδοί. ὁ δὲ ἀγάθων ὑποκριτικὰ μέλη ἐποίει. καὶ αὐτὸς ὑποκρίνεται. διὸ καὶ χορικὰ λέγονται.

D

Μυρμιδόνες. ὄνομα ἔθνους.

Μυροκλῆς. σαλαμίνιος τὸ γένος, τῶν παρ' Ἀθηναίοις οὐκ ἄπο πλουτούντων.

Μυρομένη. ὀδυρομένη. θρηνοῦσα.

Μύρον διατριπτικόν. ἀπὸ τοῦ διατρίβειν, καὶ διαβάλλεσθαι. οἷον, τὸ διατριβῆς γέμον, ἢ βραδυπόρους. ἢ ὅτι βραδυτριβόμενα ἔνια τῶν μύρων, ἢ δι' ὧν γίνεται. ἅμα δὲ καὶ πρὸς τὴν διατριβήν.

Μύρον ἐπὶ κεφαλῆς. τὸ ἀρχιερατικὸν ἔλαιον, ὃ ἡδυσμένον σωίκειτο. ἀλλ' οὐδὲν ἐκεῖνο αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ τοσαύτην δύσμιαν ἀφίει. ἢ δὲ πάντων μῖξις καὶ κρᾶσις, πλείστην ὅσην τὴν εὐωδίαν ἐργάζετο. τούτῳ τὴν ἀδελφικὴν ἕνωσιν συμφωνίας ἀπήκασεν. ἢ δὲ τῶν πλειόνων κατορθωμάτων συνεισφορὰ, τῆς τελείας ἀρετῆς τὴν εὐωδίαν ἐργάζεται.

Μυρσίνη. ὄνομα κύριον.

Μυρσινοῦλλιον.

Μυρσό. βυζαντία ποιήτρια ἐπῶν, καὶ ἐλεγείων,

Μυριοπλασίως. Et μυριοπλασίων. Quod decies millies factum est magis, quàm aliquid aliud. Longè

Μύριοι. Vel potiùs μυρίοι. Decies mille in Magna vrbe. Decem millia Megalopolitanorum. Est commune vniuersorum Arcadum concilium, *vel, communis conessus*, cuius sæpe memores *sunt* historici.

Μύρις. Myris. Nomen proprium. Et Myrites vinum.

Μυρλέαι & Μυρλεανός. *Gentile nomen, quod deductum à nomine* Μυρλέα. ας. ἡ. *vel* Μύρλεια, *vt apud Stephanum. Hoc autem est* nomen vrbis Bithyniæ, quæ nunc Amapea dicitur.

Μυρμηκανθρώπους. Myrmecanthropis. Pherecrates *fabulam sic inscriptam* scripsit, *in qua formicas in homines mutatas describit, vt & Ouid.* τὴν μεταμορφώσιν *lib.7.pag.215. quas seruata nominis origine Myrmidones vocantur.*

Μυρμηκίδῃ. Myrmeciden, Phidiæ arti aduersantem.

Μύρμηξ. Formica. *Aristoph. in Thesmophor. pag.* 514. *v.*16. *vbi L.* μύρμηκος. Formicæ vias, aut quid minuriza? *quid hæc minutitione cantillat?* De Agathone poeta loquitur, quòd tenuia, & intorta carmina cantillaret. Tales enim sunt formicarum viæ. Agathon autem histrionica faciebat carmina, quæ ipse-met histrionis-personam agens-canebat. Quamobrem & Chorica dicuntur.

Μυρμιδόνες. Myrmidones. Nomen gentis, *de qua Ouid. Metam. lib.7. pag.*214.215.216.

Μυροκλῆς. Myrocles, genere Salaminius, vnus ex iis, qui Rempub. Athenis non bene gesserunt. *Vnolfius.* ἡ κλῆς πλουτοῦσαν.

Μυρομένη. Lugens. Lamentans.

Μύρον διατριπτικόν. Vnguentum diatripticum, dictum à verbo διατρίβειν. i. commorari, & moras trahere, cunctari. Quasi dicas vnguentum morax, & tarditatis plenum. Vel quia quædam vnguenta, si terantur, suauiora fiunt. Simul autem & ad διατριβήν. i. ad moram, & cunctationem, *quâ opus est in his parandis, hoc referri potest.*

Μύρον ἐπὶ κεφαλῆς. Vnguentum in capite. Pontificium, *summi-Pontificis, vel, summi-sacerdotis* oleum ex suauibus-odoribus compositum-erat: at illud per se ipsum tantam odoris-suauitatem non emittebat, *non spirabat:* sed omnium *odorum* mixtio, & temperatio maximam odoris-suauitatem efficiebat. Huic *igitur vnguento suauissimo Dauid Psalmo* 133. fraternâ concordiam meritò comparauit. Nam plurium rectè-factorum collatio, perfectæ virtutis suauitatem, & *odoris boni iucunditatem* efficit.

Μυρσίνη. Myrope. Nomen proprium.

Μυροπώλιον. Myropolium. Officina-vnguentaria. Μυροπωλεῖον *aliàs.*

Μυρώ. Myró. Byzátia poetria, quę versus heroicos,

& elegiacos, & melicos, siue Lyricos scripsit, Homeri Tragici filia, vxor Andromachi, cognomento Philologi. A

καὶ μελῳδ. ἐπῶν καὶ τραγικοῦ θυγάτηρ. γυνὴ ἀνδρομάχου τοῦ ἐπικληθέντος φιλολόγου.

Μυρώ. Myro Rhodia Philosopha *scripsit* Chrias Reginarum, & fabulas.

Μυρὼ ῥοδία φιλόσοφος. χρείας γυναικῶν βασιλίδων, καὶ μύθους.

Μύρων. Myron. Myrônis. Nomen proprium. Et Myronides, Myrônis filius.

Μύρων. μύρωνος. ὄνομα κύριον. καὶ μυρωνίδης, ὁ τοῦ μύρωνος.

Μυρωνών. ῶνος. ὁ. Nomen loci. *Locus, in quo myrti nascuntur, & crescunt, Myrteum.*

Μυρωνών. ῶνος. ὁ. Μυρσῖνος.

Μύρσων. ωνος. ὁ. Myrson. Myrsônis. *Videtur proprium viri nomen.*

Μύρτος.

Μύρτα. τά. Myrta. Myrti fructus. *Myrti bacca. L.* murrinus. *nam murrinus, siue murseus, myrtus. Aristoph. Nub. pag.* 123. *v.* 19. B

Μύρτα. ὁ καρπὸς τῆς μυρρίνης.

Μύρτης. *Harpocrat.* Μύρτης. & σεσυλληκότας ἐκείνων πόλιν. *vel* ἐν ἐκείνῃ τῇ πόλει *dicendum.* Myrtes, *siue Myrtis, vt* Demosthenes in *oratione* pro Ctesiphonte, *pag.* 98. m. recensens singularum vrbium proditores, dicit, Argiuorum Myrtis, Teledamas, Mnaseas. Theopompus verò, Paseam, & Amyrtoum, *Harp. Amyrtaeum* vocat illos, qui de Argiuorum numero Macedonum-partibus-fauebant. Videndum igitur *est* an scripturæ, *librariique* sint peccata.

Μύρτης. δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ κτησιφῶντος, καλέσων τοὺς σεσυληκότας ἐκείνην πόλιν, φησὶν, ἀργείων μύρτης. τηλέδαμος, μνασέας. θεόπομπος δὲ, πασέαν, καὶ ἀμυρτέαν. ὀνομάζει τοὺς ἀργείων τοὺς μακεδονίζοντας. ἰδὲ οὖν εἰ γραφικά ἐστιν ἁμαρτήματα.

Μυρτίλος. Myrtilus. Athenienſis Comicus. Filius quidem Lysidis, frater verò Comici Hermippi. Fabulæ eius *sunt* Tetanopanes, Amores. C

Μυρτίλος, ἀθηναῖος κωμικός. υἱὸς μὲν λυσίδος. ἀδελφὸς δὲ τοῦ κωμικοῦ ἑρμίππου. δράματα αὐτοῦ, τεταναπάνες. ἔρωτες.

Μύρτον. Muliebre pudendum. Aristophanes *in Lysistrata. pag.* 564. *v.* 1. 2. 3. Nam mulieres ne muliebre-pudendum quidem tangere Sinunt *nos*, priùs quàm simul omnes de communi sententia, *concordes, & vnanimes* Fœdera fecerimus cum Græcia.

Μύρτον. τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. ἀριστοφάνης. οὐδὲ τῷ μύρτῳ θίγειν ἐᾶσι πρὶν ἂν ἐξ ἑνὸς λόγου σπονδὰς ποιησώμεθα ποτὲ τὴν ἑλλάδα.

NOTAE.

Οὐδὲ τῷ μύρτῳ θίγειν.] Aristoph. Lysistrata. pag. 564. v. 1. 2. 3.

Ταὶ γὰρ γυναῖκες οὐδὲ τῷ μύρτῳ θίγῇ
Ἐῶσι, πρὶν ἅπαντες ἐξ ἑνὸς λόγου
Σπονδὰς ποησώμεθα ποτὶ τὰν Ἑλλάδα. D

Quæ Doricè sunt scripta pro communibus,

Αἱ γὰρ γυναῖκες οὐδὲ τῷ μύρτου θιγεῖν
Ἐῶσι, πρὶν ἅπαντες ἐξ ἑνὸς λόγου
Σπονδὰς ποησώμεθα πρὸς τὰν Ἑλλάδα.

Et, ἀναπλῆσαι τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον, κλειτορίζειν. Vide supra κλειτορίζειν. Vide Æschyli Persas, in fine. pag. 174 χειροφίλας Διάνυσιν. Et Aristoph. in Vespis. 528. C. χειροθλιφ. & in Pace. 673. C. D.

Μύρτον. Muliebris pudendi figura, cuius media-pars *vocatur* κλειτορὶς, vnde intemperanter, *& lasciuè* muliebre-pudendum, *& caruncularn in eius medio prominentem, nymphain alio nomine vocatam*, attrectare, κλειτορίζειν *dicitur*. Ipsum verò *muliebris-pudendi* labrum, *vocatur* ὑπόδρομὶς, *&* ὑπόδρὶς. *q. d. subiacens pellicula*. Concursus *verò vtriusque labri, vocatur* μυρτοχεῖλα. *vel potiùs* μυρτοχειλὶς, *aut* μυρτοχείλιδες. *Vide Dictionarium Medicum. pag.* 599. *Consule & Oeconom. Hippocrat.* Ε

Μύρτον. τὸ σχῆμα τοῦ γυναικείου αἰδοίου. οὗ τὸ μεταξὺ κλειτορὶς. ἀφ' ὧν τὸ ἀκολάστως ἅπτεσθαι κλειτορίζειν. τὸ δὲ χεῖλος, ὑπόδρομὶς. τὸ δὲ σύμπτωμα, μυρτοχείλη.

Μυρτώνιον. Myrtonium. Demosth. in *orat.* pro Ctesiph. Castellum erat in Thracia.

Μυρτώνιον. δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ κτησιφῶντος. φερώνιον ἰσῶ ἐν θράικῃ.

Μῦς. Mus. Nomen *viri* proprium. Erat autem pugil. Significat autem & animalculi genus, *quod mus vocatur.*

Μῦς. ὄνομα κύριον. ἰσῶ δὲ πύκτης. σημαίνει δὲ καὶ εἶδος ζωΰφιου.

Μύσαντος. Illius, qui clausit oculos, & palpebras conclusit. Illius, qui clausit. Et ἴμυσας, id est ἐκάμμυσας. oculos, palpebrásque clausisti. Clausisti. *Vtin epigr. lib.* 3. *pag* 226. *epigr.* 199.

Viribus praedita-robustis ad amorem, & iucunda Veneris opera,

Patrophila, canthos. i. oculorum-angulos, *dulces*, gratósque clausisti. F

Μύσαντος. καμμύσαντος. καὶ ἴμυσας. ἤγουν ἐκάμμυσας.

Ἁπαλὰν ἔρως ἐρώτων, καὶ ἡδέα κύπριδος ἔργα,

Πατροφίλα, καυθοὺς τοὺς γλυκεροὺς ἴμυσας.

A Μῦς ἀρτι πίτλης γευόμενος. ἐπὶ τῶν θρασέως μὲν ἐλθόντων, καὶ αἰσχυνθέντων, αὖθις δὲ δειλῶν ἀναφανέντων.

Μῦς δ' αὖ φανείς, ἔνδολος ἐν τρόποις πέλει.

Μυσάττομαι. ἀποστρέφομαι. βδελύττομαι.

Μυσαχνη. ἡ πόρνη, ὡς Ἀρχίλοχος. Ἐφιάλτης, καὶ δῆμος, καὶ παχεῖα ἱππονάξ ἡ, βορβοφόπη, καὶ ἀκάθαρτον ταύτην φησὶν, ἀπὸ τῆς βορβόρου. καὶ αἰσυρτόπολιν. ἀπὸ τῆς αἰσύρεσθαι. αἰσχρέων ἡ, πανδοσίας, καὶ λεωφόρον, καὶ μαινόμενον. κῆπος γὰρ τὸ μόριον. δύσπολις. ἐλίποδα. ἐπὶ τῆς ἐλίσσειν τοὺς πόδας τῆς καὶ τὴν μίξιν.

Μυσὶ κανθαρίς. ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων.

Μυσίων. Θρακικῶν. μέρη γὰρ τῆς Θρᾴκης πολλὰ φασὶ τὴν Μυσίαν. τεῦκρος πάρεστιν ἄρτι χρημνῶν ἄπο ἰωσίων. πυτίσι, χωρίων.

Μύσκηλος. οὗτος χρησμοῦ δοθέντος, τὴν ὑγείαν τοῦ πλούτου προκρίνας. ὁ δὲ χρησμὸς οὗτος.

Χώρης, καὶ πόλεως οἰκήτορα λαὸν ἔχοντες,

D Ἤλθετ' ἐρησόμενοι φοῖβον, τίνα γαῖαν ἵκεσθε.

Ἀλλ' ἄγε δὴ φράζεσθ' ἀγαθὸν πότερόν κεν ἕλοισθε.

Πλοῦτον ἔχειν κτεάνων, ἢ τερπνοτάτην ὑγίειαν.

Καὶ ἀκούσαντες, ὁ μὲν ἀρχίας, πλοῦτον αἱρεῖται. πλούσιοι γὰρ οἱ συρακούσιοι. ὁ δὲ μύσκηλος, ὑγίειαν, καὶ εἶναι ἐρρωμένοι οἱ κροτωνιάται.

Μύσκελος. ὄνομα κύριον. καὶ χρησμὸς ἐκέλευε αἰθρίας οὔσης ὕδεν αὐτὸν κτίζοντα πόλιν, ὅπου αὐτὸν ἐξ αἰθρίας ὕσας λάβοι. ὁ δὲ, ὡς ἔοικε, μὴ ποτὲ ὑφ' αὐτῆς κτισθήσεσθαι πόλιν, δι' τὸ ἀδύνατον τὸν χρησμὸν. ἠρεμοῦντα δὲ αὐτὸν καὶ τὴν ἰταλίαν, καὶ αἰσχανούμενον ἐπὶ τῷ κτίσιν, παρακαθίσασαι τῷ παλλακίδι δακρύειν ὀδυρομένῃ τὰς πλάσεις. καί πως ἐκχεθείσας τὰ δάκρυα τῆς αἰθρίας, τοῦτο δὲ ὠνομάζετο, καὶ τοὺς μυσκέλλου χρησμούς. τὸν δὲ συμβαλλόμενον, τέλος εἰληφέναι τὸν χρησμὸν, ἐκεῖ κτίσαι πόλιν.

Μῦς ἄρτι. Mus nio lò picem gustans. De iis, qui nuper quidem audaces, & impudentes *erant*, postea verò subitò formidolosi conspecti-sunt. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 5. col. 44. ad. 68. M. p. 9.*

Μῦς δ' αὖ φανείς. Ita metri causa legendum videtur. Mus verò rursus apparens, dolosus in moribus est. *i. dolosos mores arguit.*

Μυσάττομαι. Auersor. Abominor. Detestor.

Μυσάχνη. Meretrix. Apud Archilochum *ita vocatur scortum impium, à marina alga vilissima.* & ἐφιάλτης. *operatrix, quæ enervu opera facit.* Et δῆμος. *q. d. populus, publica, quòd publicè meretriciam artem exerceat, & vulgato corpore quæstum faciat.* & παχεῖα. i. crassa, *quòd plerique meretrices tales sint, ob perpetuas voluptates, quibus indulgent.* Hipponax verò vocat hanc βορβοφόπην, id est, cœni facie præditam & ἀϊασυρτόπολιν, quòd retegat vrbem suam, & *quæstus causâ, cuiuis in eam ingrediendi potestatem faciat.* Anacreō verò *vocat eam* πανδοσίαν. i cauponā, *quæ omnibus sua corporis bona fruenda, mercede data accepta.* Et λεωφόρον. i. Publicam-viam, *per quam omnibus iter datur dummodo merces huius itineris ei persoluatur.* Et μαινόμενον i. Insaniæ hortum, *quòd eos ad insaniam adigat, qui veneream eius hortum ingrediuntur, & frequentant.* Hortus enim membrum *muliebre significat Veneris operibus dicatum.* Eupolis ἐλίποδα *vocat*, ob pedum-implicationem in ipso congressu *fieri solitam. Hæc omnia sunt meretricis epitheta, quæ fœdos, ac abominandos eius mores apertè demonstrant.*

Μυσὶ κανθαρίς. Muribus cantharis. De nullius precij rebus.

Μυσίων. Myſiorum. Thracicorum. Multæ enim Thraciæ partes *sunt* circa Mysiam. *Sunt vicinæ Mysiæ. Sophocles in Aiace. pag. 43. & 44.* Τεῦκρος πάρεστιν ἄρτι Μυσίων ἄπο Κρημνῶν. Teucer adest modò Mysiis à Iugis. *Schol.* κρημνῶν. πυτίσι. Χωρίων. *i. Locu. Regionibus.*

Μύσκηλος. Myscelus. Iste oraculo reddito, sanitatem diuitiis antepoſuit. Hoc autem est oraculum,

Regionis, & vrbis habitatorem populum habentes,

Veniſtis interrogaturi Phœbum in *quam terram ire debeatis.*

Sed ea tam considerate bonum vtrum electuri sitis, malitis,

Opulentiámne habere possessionum, an verò iucundissimam sanitatem.

His auditis, Archias quidem, diuitias elegit. Syracusani enim *sunt* diuites. Myscelus verò, sanitatem, & *propterea* Crotoniatæ sunt robusti.

Μύσκηλος. *vel* Μύσκελος. Myscelus. Nomen proprium. Er oracultum *Myscello redditum fuit, vt legitur apud Aristoph. in Nubibus. pag. 82. v. 10. vbi Scholia versum hunc explicant.* Atqui oportebat ipsum *Ioue* sereno cœlo pluere. Has verò *Nubes* peregrè-proficisci, & *à cœlo abesse.* Quo *oraculo* iussus *est vrbem condere*, vbi cœlo sereno ipsum pluuia deprehendisset. Ille verò putabat nullam vrbem à se vnquam conditum iri, quòd illud oraculum ad finem nunquam perduci posse crederet. Cùm autem in Italiam iuisset, & de condenda vrbe solicitus esset, & inopia cōsilij laboraret, *aiunt eius* concubinam ipsi assidentē lachrymare-cœpisse, deplorantem errores, *quibus vexabatur*, & casu quodam illas Aethriæ, *q. d. Serenitatis*, *vel Serenitati* lachrymas (Hoc enim nomine vocabatur *ipsius concubina*) secundùm oraculum Myscello datum profusas fuisse *ferunt.* Illum verò, cùm coniecisset, oraculum ad finem esse perductum, illic vrbem condidisse.

NOTAE.

Καὶ χρησμός.] Aristoph. Nub. pag. 82. v. 9. & 10.

Σω. Φέρε πρῶτόν γε πάντα δεῦρο νεφελῶν ὕσιν ἆρον τιθέμενος·
Καὶ τὸ χρεὼν, πάθειάς ὕειν αὐτὸν, τοῦτος δ' ἀπέδημεῖν.

Schol. annot. 3. εἰ τὸ βρίζειν, διὰ σπυρὶ, ἐστὶ τὸ Δίὸς ἐξαπίνης, ἢ καὶ ὕβρει πεφιλῶν διὰ τοῦτο τὸ ἔργον, ἐχολῶ αὐτὸν καθ' ἑαυτὸν ὧδε ἀνευ πεφιλῶν. Κλεωνος. Δεικνῦσι τῶν κρ' Μύσκελλον ἄρτους ἐκεῖσε τὸ πρὶν δύο. Μυσκίλλα γὰρ φασι χρῆσθαι δοῦλον κτίζειν πόλιν, ὅτου αἱ αὐτὸν ἐξ ἀθρόας ὑπὸς λαβὴν. &c. A

Μῦς λευκός. Mus albus. Domestici mures, præcipuè verò albi, in coitum, *réique venereæ* valde sunt procliues. Hi autem sunt fœminæ. De incontinentibus, & in res venereas propensis hoc prouerbium dicitur. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 7. col. 532. ad. 8.*

Μῦσος. Piaculum. Scelus abominandum.

Μύσωνα. Mysônem. Ipsum Chenea *Cod. Al.* τὼ χηνίαν. *Ipsam Cheneam. N. L.*

Μύτων λεία. *Demosth. περὶ στεφ. pag. 241. Er. ad. Chil. 1. Cēt. 10. co. 341. ad. 92.* Mysorũ prǽda. Prouerbiũ quoddam est, quod originem duxit à vicinorum, & latronum incursionibus, quibus Mysiam infestabant, ob Telephi *Regis* absentiam.

Μυσῶν λεία. Mysorum prædа. Prouerbium in eos, qui malè diripiuntur. Finitimi enim illo tempore, *quo Telephus aberat, Mysos prædabantur.*

Μῦς πίτης γεύεται. Mus picem gustat. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 3. col. 441. ad. 68.* De iis, qui cum defatigatione recens *alicunde* recedunt. Et tanquam mus in pice, *Er. ad. Chil. 2. Cent. 3. col. 441. ad. 67. legit* ὥσπερ μῦς ἐν Πίσῃ. *Quanta mus apud Pisam, ub. tulit. Quod ductum est* à Mure Tarentino, qui malè tractatus Olympiæ, discessit. B C

Μυσαγωγῆ. Accusatiuo. Mysteria peragit. Vt mysteria ducit, vel edocet.

Μυσαγωγός. Sacerdos. Mysteriorum doctor, vel magister.

Μύσακα. Labrum superius cum pilis in eo natis. *est autẽ accusatiuus à nom. μύσαξ. Ital. mustacchio. Hinc deductum nomen proprium* Μυσάκων. *ονος. ὁ. Mystacon. onis. Qui magnos μύσακας habet. Vt apud Latinos, qui magna labia, sine labra habent, Labeones, & Labrones vocantur. Sunt tamen interdum & nomina propria quorundam, qui nomen à re sumpserunt. Vt,* Iohannes Mystaconem in-deditionem-recepit, & Longibardum *in eius locum substituit, & copiarum ducem* creauit. D

Μυσταπόλῳ. Qui versatur circa mysteria.

Μυσήρ. Mystes. Sacerdos.

Μυστήρια. Mysteria. Arcana-sacra. Initia. Sic autem dicta mysteria, quòd *eorum* auditores claudant os, & nulli hæc enuncient. *μύειν* enim est claudere.

Μύστης. Mystes. Mysta. Mysteriorum peritus, vel mysteriorum doctor.

Μυστιλᾶται. *Lege* μυστιλλᾶται. *Sic enim apud Aristoph. in Equitibus pag. 236. v. 13. annot. 15. vnde Suid.* Comedit. Deuorat. Propriè autem apud Atticos μύστιλλον vocabant panem, qui canibus obiiciebatur, *quem prisci Latini Canicam nominabant.* Et alibi, *scil. in iisdem Equit pag. 251. v. 4. Schol. annot. 2. vnde Suid. dicit* μεμυστιλημένας, pro τετηριμένας, confectas, subactas iam, & paratas, hoc est *dentibus confectas, molitas, &* manſas. *vulgò, masticatas. Gallicè, maschées.* Et μυστὶλη dicitur panis cauus, quò quis ius haurire, *vel, sorbere* potest. E

NOTAE.

Μυστιλᾶται.] Legendum μυστιλλᾶται. Sic enim apud Aristoph. in Equitibus. pag. 236. v. 13.

Κατιζεγκόζι, κἀμοῦν χρεὼν
Μυστιλλᾶται τὴν δημοσίων. F

Schol. annot. 15. Μυστιλλᾶται.] κατατρώγει. ἰδίως δὲ ἐπὶ τοῦς Ἀττικοῖς μύστιλλον ἐκάλουν τὸν ἄρτον τοῦς καὶ παιγκαλλίμον, ἢ ἀλλαχοῦ, [scil. in Equitibus pag. 251. v. 4. Schol. annot. 2. vnde Suidas.] μεμυστιλημένας, ἀντὶ τοῦ κατειργασμένας ἤδη, καὶ ἑτοίμους τοῦτοις μασασθαι. ἄλλως. μυστὶλη ὁ καλὸς ἄρτος, ᾧ δύναταί τις καὶ ζωμὸν ἀρύσασθαι. Vide & Plutum. pag. 33. & 34.

Ὦ πλοῦτε θαυμάσιε μεμυστιλημένε. Schol. annot. 10.

A Μυείλιω ψωμόν. καῖλον ἄρτον, ὃν ἐσθίουσιν, ἵνα ζωμοὶ δι' αὐτοῦ ῥοφῶσι.

Μύττις, μύττιος. καὶ τὰς μύττις.

Μυττωτόν. ἐκ τρίμματός τι δηλ. σκορόδου. κατασκευάζεται ὑπὸ τυροῦ, καὶ σκορόδου. καὶ ὠοῦ. δοκεῖ δὲ πᾶν τὸ ἐκ σκευάσματος, τὸ μέρος ἐδήλωσε. τουτέστι, τὰ σκόροδα. οἴμοι τάλας. μυττωτὸν ὅσον ἀπώλεσα.

B Μυχαίτατον. ἐσώτατον, καὶ μυχοίζατον. καὶ μυχία, ἡ ἀφροδίτη.

Μυχθίζεις. χλευάζεις. μυκτηρίζεις. ἐν ὑπογεγράμμασι.

Καὶ σιμὰ σισηρὼς
Μυχθίζεις. τάχα σου σαρδόνιον γελάσῃς.

bis risum. L. σαρδόνιον. Et ad Chil. 3. Cent. 5. col. 713. ad 1.

Μύχιος σήραγξ.

C Μῦχος. ἢ μυχός. ὁ ἐνδότατος τόπος.

Ἓξ σφιν ἡλικίη γηροβοσκὸς εἰς ἀεί,
Μέχρις αὖ μυχοὺς κιχῶσι ἢ κάτω θεοῦ.

Μυχαὶ ὡδὶ ἡροδότῳ, κατασύσεις. τὰ ἔνδον.

Μυείλιω. Ita vocabant. Panis-caui frustum. Panem cauum, quem faciebant, vt eo ius forberent.

Μύττις, ιος. vel, vt alij, μύπις. Atramentum, quod in ore sepia continet, & quum vult, excernit. Et τὰς μύττεις in accensit. plur.

Μυττωτόν. Alliatum. Moretum. Quoddam intritum ex alliis confectum. Paratur caseo, alliis, & ouo. A toto igitur hoc edulij-parati-genere partem significauit, *alliasset. Aristoph. in Acharn. pag.* 268. *v.* 22. *Schol. annot.* 10. *vnde Suid.* Hei mihi misero, moretum quantum amisi!

Μυχαίτατον. & μυχοίτατον. Idem Penitissimum. Intimum. In-intimo-recessu-situm. Et μυχία. Venus, *quæ penitiss. mas, ac occultissimas quasque partes quærit, vt sua sacra celebret.*

Μυχθίζεις. Irrides. Naso-suspenso-derides. In epigrammate.

Et simis-naribus, & hianti rictu
Derides nos *fortasse profectò Sardonium rides.*

Μυχὸς σήραγξ. Intima cauerna. Reconditum antrum.

Μῦχος, vel μυχός. Locus intimus. Locus abditus. Recessus Penetrale. *Sophocles in Aiace. pag* 34. *v.* 571. & 572.

Vt ipsis sit senectutis-nutritor in perpetuum,
Donec penetralia nanciscantur inferni Dei. i. donec moriantur, & ad inferos descendant.

Μυχαί. Sic apud Herodotum vocantur loca subterranea, depressa, abdita, remota à terræ superficie. Recessus. Latibula. Specus. Quæ sunt in intimis alicuius loci partibus.

D

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ν ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ Ν ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

INITIVM LITERAE N.

N. CVM A.

E Ναασών. ὄνομα κύριον.

Νάβα. ὡδὶ ῥωμαίοις τὸ σορθμεῖον. φαίνεται δὲ ἐν πολλοῖς καὶ διεζευγμένοις τῆς ἑλλάδος φωνῆς ἡ ῥωμαϊκὴ ναῦς γὰρ, καὶ νάβα ἐγγύς.

Ναβαταί. ἔθνος ἀράβων. ὁ δὲ πέμπει πρὸς ἄραβας τοὺς λεγομένους ναβαταίους, καὶ ναβαταίους, ἐθνικόν.

Νάβλα. εἶδος ὀργάνου.

Νάβις. νάβιδος, λακεδαιμονίων τύραννος.

Ναβουθᾶς, οὗτος ἦν ἐκ ἰζαράβ ἐξ ἰζάρου πόλεως, ἀγρογείτων αὐτῷ. ἢ δὲ βασιλέως ἀχαὰβ προσκαλοῦντος αὐτὸν δοῦναι αὐτῷ τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ ἢ πλησίον αὐτοῦ ἴδιον ἀγρὸν, ἵνα συνάψας αὐτὸν, εἰς οἰκίαν κῆπον, εἰ ἐθέλοι χρήματα λαβεῖν, ἐπιτρέψαντος ἐκλέξασθαι τῶν ἀγρῶν τινὰ τῶν ἐκείνου, τοῦτο μὲν οὐ φησι ποιήσειν. αὐτὸς δὲ τιμὴν ἴδιαν καρπώσασθαι γῆς,

Ναασών. Naason. Nomen proprium.

Νάβα. Νάβις Naua. Apud Romanos nauis *vocatur, qua flumen, aut mare trajicitur.* In multis verò Romana lingua à Græca differre non videtur. ναῦς enim, & naua, *navis, & Italicè nave, una inter se* vicina.

Ναβαταί Nabatæ. *Nabatæi.* Gens Arabum. vt, Ille verò mittit ad Arabas, illos, qui Nabatæ vocantur. Et Nabatæi. Gentile *nomen.*

Νάβλα Nabla. Instrumenti *musici* genus.

Νάβις Nabis. Nabidis. Lacedæmoniorũ tyrannus.

Ναβουθᾶς Nabuthâs. *Nabot.* Hic fuit sub Achaabo, ex Isaro vrbe, illius in-agro-vicinus. Cùm autẽ Rex Achaabus ipsum rogaret, vt precio, quantumcunque vellet, suum agrum vicinum sibi venderet, vt illo *cum cæteris suis agris* coniuncto, possessionem vnicam faceret, nisi verò pecuniam accipere vellet, se ipsi permittere diceret, vt ex suis agris eligeret, quemcunque vellet, ille se hoc facturum negauit, & se suo agro frui velle dixit, quem à patre in-

re-hæreditario-acceperat. Rex autem, vt contumelia affectus, quòd aliena non accepisset, neque balneum *corpori*, neq; cibũ *ori* admouit. *i. nec balneis, nec cibo vti voluit.* Cùm autẽ quæreret Iesabel cur ille doleret, Rex ipsi, Nabuthæ rusticitatem, *& responsi feritatem* narrauit, & quomodo ipsum lenibus verbis, & regia Maiestate indignis compellasset, & tamen ab eo cõtumeliosè fuisset-exceptus, quòd iis potiri non potuisset, quæ petiuisset. Illa verò *Regem* hortabatur ne propterea despõderet-animum: sed illo dolore, *ac mœrore* sedato, ad consuetam prouidentiam, *& solitam viuendi rationem* rediret. Nam Nabuthæ pœnas sibi curæ fore *dicebat, ne tantam iniuriam Regi factam impunè ferret.* Et confestim literas ad Iudæorũ Principes mittit, Achaabi nomine *scriptas*, ieiunium indicens. Et conuocata concione *iussit* eos in primo loco Nabutham collocare. Nam ex illustri genere eũ esse *dicebat*. Ipsa verò subornatis tribus audacibus hominibus, qui cõtra ipsum testarentur, ipsum Deo, & Regi maledixisse, *effecit*, vt eum lapidibus obruerent, & hoc modo interficerent. Sic igitur ille mortuus-est. Sic etiam Achaabus vineam *tanquam* hereditario iure gratis possedit. Deus verò *propter hoc impium facinus grauiter* indignatus, mittit Heliam Prophetam ad Achaabum, qui de rebus ab eo gestis, *& sceleribus perpetratis ipsum* argueret. Et dixit Achaabo. Quia iniustè occidisti verum vineæ dominum, in illo ipso loco, in quo accidit, vt Narbuthæ cadauer à canibus absumeretur, & tuus, & vxoris *tuæ* sanguis effundetur, & totum tuum genus peribit ob huiusmodi facinoris impietatem. Achaabus verò pœnitentia ductus, & lacco induto, nudis pedibus ambulabat, abstinens à cibo, sua peccata confitens, & Deum placans, *vel, placare studens.* Deus verò Prophetæ dixit, se dilaturum generis supplicium, quòd *Rex* facinorum à se ausorum, *ac perpetratorum* pœnitentia duceretur. Sed se illas minas ad finem in Achaabi filio perducturum.

λῶ ἐκληρονόμησε τ̃ πατρός. λυπηθεὶς ὁ ὡς ἐφ' A
ὕβρει τὸ μὴ ἀλλότρια λαβεῖν ὁ βασιλεὺς, ὅτε
λουτρῶν προσηγόρευτο, οὔτε τροφῆς. τῆς δ'
ἰεζάβελ πυθομένης ὅτι λυπεῖται, ἀπηγήσατο αὐτῇ τὴν ναβουθαῖ σκαιότητα· καὶ ὡς χρησάμενος πρὸς αὐτὸν λόγοις ὑπεροπτικοῖς, καὶ βασιλικῆς ἐξουσίας ὑπεροπτικῶς, ἐβριζόμενος μὴ τυχὼν ὧν ἤξιε. ἡ δ', μὴ μικροψυχεῖν ἐπὶ τούτοις παρεκάλει. παυσαμένου δ' τῆς λύπης, ἐπὶ τὴν συνήθη τραπέσθαι πρόνοιαν. μελούσην δὲ αὐτῇ περὶ τῆς ναβουθαῖ τιμωρίας. καὶ δὴ γράμματα B
πέμπει γράμματα πρὸς τοὺς ἐνόντας τ̃ ἰουδαίων, ἐκ τ̃ ἀχαὰβ ὀνόματος, νηστεῖαν κηλεύουσα. καὶ προεκαμένου ἐκκλησίαν, προεκαθίσαι μὲν αὐτὸν ναβουθαῖ. εἶτα δὲ αὐτὸν ἐκ χθὲς ὑπηφανῆ. ἐδιδασκευασαμένη δ' τρεῖς τολμηροὺς καταμαρτυρήσαντας αὐτὸ, ὡς τ̃ θεὸν εἰη βλασφημήσας, Ϲ τ̃ βασιλέα, καταλεῦσαι. καὶ τούτῳ διαχρήσασθαι τῷ τρόπῳ. καὶ οὕτως ἀπέθανε. καὶ οὕτω προῖκα ἐκληρονόμησεν ἀχαὰβ τ̃ ἀμπελῶνα. ἀγανακτήσας δ' ὁ θεὸς, C
πέμπει ἠλίαν τ̃ προφήτην πρὸς ἀχαὰβ εἰπεῖν τῷ παραγμένῳ εἰς ἀχαάβ. αἰτ' ὢν ἀπέκτεινας ἀδίκως τὸν ἀληθῆ δεσπότην τ̃ χωρίε, κατ' ἐκεῖνον τὸν τόπον, ἐν ᾧ τὸν ναβουθαῖ νεκρὸν συνέβη ὑπὸ κυνῶν δαπαισθῆναι, τό, τε σὸν αἷμα, καὶ τὸ τ̃ γυναικὸς ἐκχυθήσεται. καὶ πᾶν σου τὸ γένος ἀπολεῖται τοιαῦτα ἀσεβήσαντος. ὁ δὲ ἀχαὰβ μεταμελὴς γενόμενος, Ϲ σακκίον ἐνδυσάμενος, γυμνοῖς τοῖς ποσὶ διῆγε μὴ τρεφόμενος, αἰθομολογούμενος τὰ ἡμάρτημένα, καὶ τὸν θεὸν ἐξευμενίζων. ὁ δὲ θεὸς D
πρὸς τὸν προφήτην ἔφη ἐπαρβαλέσθαι τῷ τ̃ γένους τιμωρίαν, ἐπὶ τοῖς τολμηθεῖσι μετανοεῖ. τελέσῃ δὲ τῷ ἀπωλείᾳ ἐπὶ τῇ υἱῷ τῷ ἀχαάβ.

N O T Æ.

Καρτάσαθαι.] Vel subauditur particula ἀν, vel καρτάσας legendum. Et, τῷ μὴ, vel subauditur δέ. Et, κατεμαρτύρησαντας.

Ναβυχοδονόσορ. Nabuchodonosor, Rex Babylonis. Hic, cùm condidisset Babylonem, vrbem magnam, & cisternam, & supra eam exstruxisset hortum, qui pensilis vocatur, & in eo omnigena plantarum genera plantasset, in eo degebat. Eius autem vxor in eo versans & omnem illam regionem inspiciens, vehementer-gaudebat quòd à nemine cõspiceretur. Nabuchodonosor verò illum perambulans, cum magno fastu, & arrogantia dixit, An non hæc est illa magna Babylon, quam ego in Regis domum, mearum virium potentia, in meæ gloriæ honorem ædificaui? Cùm autem adhuc hæc oratio esset in ipsius ore, Vox è cœlo edita-est. Dico tibi Nabuchodonosor, Regnum tuum à te præteriit *ablatum*, & ex hominum consortio expellam te, & cum feris *erit* habitatio tua, téque tanquam bouem gramine, *fœnóque* pascent, septémque tempora, *septem anni* transibunt super te, donec agnoscas, Altissimum esse dominum regni hominum, & cui voluerit, id esse da-

Ναβουχοδονόσορ. βασιλεὺς βαβυλῶνος. οὗ- E
τος κτίσας βαβυλῶνα πόλιν μεγάλην, καὶ κισ-
τέρναν, καὶ ὑπὲρ αὐτὰς κῆπον τερπόμενος τὸν
καλούμενον πρεμασὸν, καὶ καταφυτεύσας ἐν αὐτῷ
παντοδαπὰ γένη φυτῶν, ἐν αὐτῷ διῆγεν. εἰς τοῦτον
οὖν ἡ γυνὴ αὐτῷ περιστελλῦσα, καὶ πᾶσαν γῆν
ἐκείνην ἐποπτεύουσα, κατεπρήθυνε οὐδενὸς
ἐφορῶντος. ὁ δὲ ναβυχοδονόσορ διαπορευόμενος
ἔφη μὴ ἐπαίρεσθαι πολλῆς, καὶ ἀληθείας. οὐχ
αὕτη ἐστὶ βαβυλὼν ἡ μεγάλη, ἣν ἐγὼ εἰς οἶκον
βασιλέως ἐν τῇ κράτει τῆς ἰσχύος μου, εἰς τι-
μὴν τ̃ δόξης μου ᾠκοδόμησα, καὶ ἔτι τ̃ λόγου ἐν F
τῷ στόματι αὐτῷ ὄντος, φωνὴ ἐκ τ̃ οὐρανοῦ ἐγένε-
το. σοὶ λέγω ναβυχοδονόσορ. ἡ βασιλεία σου
παρῆλθεν ἀπὸ σοῦ. καὶ ἀπὸ τῆς ἀνθρώπων ἐκβλή-
ξω σε. καὶ μετὰ θηρίων ἡ κατοίκησίς σου. καὶ χόρτον
ὡς βοῦν ψωμιοῦσί σε. καὶ ἑπτὰ καιροὶ ἀλλαγή-
σονταί ἐπὶ σὲ, ἕως οὗ γνῷς, ὅτι κυριεύει ὁ ὕψιστος τ̃ βασιλείας τῆς ἀνθρώπων. καὶ ᾧ ἐὰν δῷ δώ-

turum

A σφ αὐτὸν. ἡ αὐτὴ τῇ ὥρᾳ ὁ λόγος συνετελέσθη ἐπὶ ναβουχοδονόσορ, καὶ ἀπὸ τῆς ἀνθρωπίνης ἐξεδιώχθη. καὶ χόρτον ὡς βοῦς ἤσθιε. καὶ ἀπὸ τῆς δρόσου τ οὐρανοῦ ἔπινε. καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐβάφη. καὶ αἱ τρίχες αὐτοῦ ὡς λέοντος ἐμεγαλύνθησαν. καὶ οἱ ὄνυχες ὡς ὀρνέου. μᾶλλον ὃ ζαῦτα πάλιν φησὶν ὁ κύριος ὅτι ἀπὸ δόξης καταστάσεως. εἰς τὸν καιρὸν ἐκεῖνον αἱ φρένες μου ἀπεγράφησαν ἐπ' ἐμέ. & εἰς τὴν τιμὴν τ βασιλείας μου ἐπανῆλθον. καὶ ἡ μορφή μου ἐπεστράφη ἐπ' ἐμέ καὶ οἱ τύραννοί μου, καὶ οἱ μεγιστᾶνές μου ἐζητοῦν με. & ἐπὶ τὴν βασιλείαν μου ἐπαρταγώθην. καὶ μεγαλωσύνη περισσοτέρα προσετέθη μοι. νυνὶ οὖν ἐγὼ ναβουχοδονόσορ, αἰνῶ, καὶ ὑψῶ, καὶ δοξάζω τὸν βασιλέα τ οὐρανοῦ, ὅτι πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἀληθινά. καὶ αἱ τρίβοι αὐτοῦ κρίσις. καὶ πάντας τοὺς πορευομένους ἐν ὑπερηφανίᾳ δύναται ταπεινῶσαι. καὶ ησαίας ὁ λέγει περὶ αὐτοῦ.

turum, & eadem hora completus-est ille sermo super Nabuchodonosorem. Nam ex hominum consortio expulsus est, herbámque bouis instar comedit, & de cœli rore bibit, & ipsius corpus tinctum-est, & ipsius pili tanquam Leonis grádes-facti sunt, & vngues sicut auis. Postea verò rursus idem de sua *in pristinam formam, statúmque* restitutione dicit, In illo tempore mens mea reuersa-est ad me, & in mei regni *gloriam*, & honorem redij, & mea forma ad me rediit, & Principes mei, & *optimates, atque* Magnates mei requisiuerunt me, & in meo regno confirmatus-sum, & magnificentia maior addita-est mihi. Nunc igitur ego Nabuchodonosor laudo, & exollo, & magnifice glorifico Regem cœli, quia omnia eius opera *sunt* vera, & eius viæ *sunt* ludicia, & omnes, qui in superbia incedunt, deprimere potest. Esaias etiam de eo loquitur.

B

N O T AE.

Ἀποστάφησαν.] ἐπεστάφησαν. Sic & VVolfius. Quod patet ex sequenti ἐπέστρεψε.

C Ναΐδ. οἰκήτορες.

Ναζαρινός. ὁ ἀπὸ ναζαρὲτ τ γαλιλαίας.

Ναζηραῖος. ὁ ὑπὸ κυρίου ἡγιασμένος. καὶ ἀφιερωμένος ὁ μοναχός. ἰστέον δὲ ὅτι ἐπὶ κλαυδίου βασιλέως ῥώμης, πέτρου τ ἀποστόλου χειροτονήσαντος εὐόδιον εἰς ἀντιόχειαν, μετονομασθῆναι τοὺς πάλαι λεγομένους ναζηραίους, & γαλιλαίους, χριστιανούς.

Νάζις. ἐθνικόν.

Ναζωραῖος. ὁ ἀπὸ τ ναζαρὲτ. ὡς καὶ ναζαρινός.

D

Νάη. στάζει. ῥεῖ.

Ναϊάδες. πηγαί. ἢ νύμφαι αἱ ἐπὶ ταῖς πηγαῖς διατρίβουσαι.

Ναϊόν.

Ναΐται. Habitatores. Incolæ.

Ναζαρινός Nazarenus. Ex Nazaret Galilææ.

Ναζωραῖος. Ναζαραῖος. Nazaræus. Deo gratus, & consecratus. Monachus Sciendum autem, tempore Claudij Romanorum Imperatoris, cùm Petrus Apostolus Euodium Antiochiæ *Episcopum* deleg sset, & *creasset*, illos, qui priùs Nazaræi, & Galilæi vocabantur, nomine-mutato-vocatos-fuisse Christianos. *l.* Ναζαρᾶοι, *vel* Ναζωρᾶοι.

Νάζις. Nazis. Gentile *nomen*.

Ναζωραῖος. Nazoræus. Qui est ex Nazaret, vt & Nazarenus.

Νάω. Stillat. Fluit.

Ναϊάδες. Naides. Fontes. vel Nymphæ, quæ prope fontes habitant.

Ναϊόν Naiòn. *N. L, At dicitur τὸ ἀεὶ ναῖον ἢ ῥέον. Id, quod perpetuò natat, & fluit. Aristoph. Ran. pag.* 136. *v.* 9. *Illud verò νῶν formatum per contractionem ex participio νάων, n. g. quod à νάω.*

E Ναΐς. ἡ ἢ λαΐς. ἑταίρά τις, ἧς μέμνηται λυσίας, καὶ ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ. ἐρᾷ δὲ λαΐδος, οὐχὶ δῆτα σὺ φιλωνίδου; ἄμεινον οὖν ναΐδα γράφειν, ἢ λαΐδα. ὡς καὶ ἀθηναῖος διεσημάνατο.

Ναΐς. Nais, quæ & Lais. Meretrix quædam, cuius meminit Lysias, & Aristophanes in Pluto. *pag.* 10. *v.* 7. Nónne verò propter te *Plutum i. ob diuitias*. Laidem amat Philonidem? Præstat igitur Ναΐς scribere, quã Λαΐς. Quemadmodum & Athenæus ἐν Δειπνοσοφιστῶν *lib.* 13. *pag.* 293. *l.* 13. 14. 15. 16. Significat.

Νάκλω. φροβάτιον δορᾶν.

Νάκλις. πόλις ἐπὶ ἡλιούπολιν. ἐν ᾗ τὰ καλούμενα ἄφακα, ζήτει ἐπὶ τούτου καὶ ἐν τῷ χρισόδωρος.

Ναΐλος. Ouium pellem.

Νάκλις. Naclis. Vrbs prope Heliopolin, in qua *sunt* illa, quæ vocantur Ἄφακα. *De quibus consule Magnum Etymol. col.* 175. 6. *Illic docetur* Ἄφακα, *vocem esse Syriacam, quæ complexum, & amplexum significat, quo nis aliquem amplectitur. Illic vide vocis huius causas.* Quære de hoc *vocabulo* & in voce Χρισόδωρος.

Νάκος. ἔντριχον δέρμα. ἤτοι δορὰ προβάτου. ἢ ὀναλογία δὲ ὡς βλάβη βλάβος, & νάπη, νάπος. & δίψα, δίψος, οὕτω καὶ νάκη νάκος. ὥσπερ δέ φασιν ἀπὸ αἴτου, & αἰτωτικῶς, αἴτης αἴτου. καὶ ἀράχνη, καὶ ἀράχνης ἀράχνου, οὕτω καὶ ἡ νάκη ὁ νάκος. τριχῶς οὖν, ὁ νάκος. ἡ νάκη. καὶ τὸ νάκος. κυρίως δὲ, τὸ τῆς αἰγὸς δέρμα. καὶ καὶ δῶρον. & κῶος. κῶας δὲ τὸ τῶ προβάτου ἰσόπτως. ἤ-

Νάκος. Ouilla pellis cum lipsis pilis. Formationis verò proportio *est*, vt βλάβη, & βλάξ Ⓖ *dicitur, alterum femineo, alterum neutro genere, pro damno, lasione, læsura*, & νάπη ἡ. & νάπος. τό. Lucus, saltus, nemus. Et δίψα. ἡ. & δίψος. τό. Sitis. Sic etiam νάκη ἡ & νάκος. τό. Quemadmodum autem dicunt ἡ αἴτη, & masculeo genere ὁ αἴτης. ου. flatus. Et ἀράχνη. ἡ. aranea, & ἀράχνης. ου. ὁ. araneus. Sic etiam ἡ νάκη, & ὁ νάκος. & τὸ νάκος. Tribus igitur modis *idem dicitur*, & *per triplex genus effertur*. ὁ νάκος, ἡ νάκη, & τὸ νάκος. Propriè verò *sic vocatur* ipsa carptæ pellis, & corium, quod & κῶος Ⓖ dicitur. κῶας verò *dicitur* ouis corium, siue pellis. Iosephus.

Iussit autem ingredientes magna ex parte repere, & caprinis pellibus terga tegere, vt (si quis eos noctu conspexisset) speciem canum illis præberent, ita vt eos putaret esse canes. Datiuus *Singularis generis neutrius est* τῷ ναχῖ.

Ναχοπλῦται. Ouium tonsores. *Vel potius, omnium vultores, qui vellus asillum vellunt.*

Ναχώλεα. Nacolea. Nomen loci. Sciendum autem communiter quidem hanc Phrygiæ vrbem per genus fœmineũ efferri, *sicque dictam* à Nacola Nympha. Vnde etiam *deductum* Ναχόλειον, Nacolæum, eadem *vrbs ita vocatur*, vt à Nympha Nymphæum. Eius gentile *nomen est* Nacoleus, vt Seleuceus. Reperitur & neutro genere *per pluralem numerum* τὰ Ναχώλεα, Nacolea.

Ναχώνη. Nacone. Vrbs Siciliæ secundùm Gentium scriptorem. *Stephanum de vrbibus intelligere videtur, apud quem* Ναχίνη *per o paruum scribitur, vnde gentile Naconaeus.*

Νᾶμα, νᾶμα. *Latex.* Aqua. Potus. Locus fluentibus aquis rigatus.

Ναίναξος. Nannacus. Vir priscus ante Deucalionem. Hunc ante Deucalionem, Regem fuisse dicũt, qui futurum diluuium præsciens, omnibus in templum congregatis, cum lachrymis supplicauit. *i. Deũ supplicauit orauit, vt generis humani misereretur.* Et prouerbium, à Nannaco. De rebus admodum vetustis, & antiquis.

Ναίννιον. Nannium. Apollodorus in *libro* de Meretricibus, hanc meretricem ait dictam esse capram, quòd Thallum (id est germen) cauponem deuorasset. Capræ enim germine delectantur. Eius etiam mentio fit in comœdia. Antiphanes verò iunior in *libro* de Meretricibus, Nannium ait proscenium cognomine vocari, quòd foris formosior esse videretur.

Ναῖνος. Nannus. Pumilio. Vocabulum hoc de paruis dici videtur, quòd superiores corporis partes paruas habeant, & earum magnitudine sint priuati. Nam corpora pumilionum propriè procumbunt, & *inclinantur* vt infantes. Quamobrem etiam superiores partes habent *inferioribus* maiores, vt apud Neocliden, & Aristotelem traditur. Et Theophrastus *dicit quendam* vt nannum, *siue pumilionem* habere magna pudenda. Pumiliones enim habent magna pudenda. Nanni verò dicuntur homines breui statura præditi. Qui & νανοφυῆς *vocantur apud Aristoph. in Pace. pag. 464. v. 25. Schol. annot. 9. vnde Suidas.* Equi verò breues, ἶνοι, *lege* Ἵννοι, *quod Æolicè scriptum per geminum F, vnde Latinum Hinni Vide Hesych. in* Ἵννος, *vbi legendum Æolicè* Ἵνν῾ος, *Hinnus.* Plerique de recentioribus hos *breues equos* scribunt ἴωνοὺς, *vocant Hinnos.*

Νάξος. Νάξ῾ος. Naxus. vrbs. Et Naxius lapis, cos Cretensis. Naxus enim *est* vrbs Cretæ. Is, qui scripsit Naxiam esse Cariæ vrbem, *cuius ciuis sit* Naxiensis, & Naxiota, dicit etiam Naxum esse Siciliæ vrbem. *Intelligitur autem Stephanus de vrbibus.* Quinetiam *esse* Creticam *vrbem*, à qua Naxius lapis *sit dictus.* Quem si per ι scribas, *non Creticum sit* criticum dicit appellatum. vt κριτικὸς λίθ῾ος. i. criticus lapis, q. d iudicandi vim habens, ponatur pro diiudicans, *discernens*, & demonstrans, *quia Naxius lapis diiudicat, discernit, & demonstrat quodnam sit bonum, & quod malum, ac adulterinum metallum.* Naxus etiam est insignis insula, vna de Cycladibus, *dicta* vel à quodã Naxo, vel, à verbo νάξαι, quod est mactare, *immolare, sacrificare.* Dicunt autem Naxias mulieres, quę degũt, illic,

τῶν τὸ πολλὰ κλύδωνας τοῖς ἰσιοῦσι, καὶ τὰ ναῦτα καλύπτειν πάσσον. ὡς, εἰ καὶ δοι τὰς αὐτοὺς νύκτωρ, φαντασίαν παρέχοιεν κυνῶν. ἐθνικὸν τοῦ ναχῖ. A

Ναχοπλῦ. οἱ τῶν προβάτων κουρεῖς.

Ναχώλεια. ὄνομα τόπου. ἴσθι δὲ ὅτι κοινῶς, μὴ προσλαμβάνει ἡ φρυγικὴ αὕτη πόλις ἀπὸ νακωλίης νύμφης. ἐξ ἧς καὶ νακώλειον, ἡ αὐτή. ὡς ἀπὸ νύμφης, νύμφαιον. ἐθνικὸν αὐτῆς νακωλιεύς, ὡς σελινικός. διῄρηται δὲ Εὐδοξίου τὸ νακώλεια. B

Ναχώνη. πόλις σικελίας καὶ τὸν ἐθνικογράφον.

Νᾶμα. ὕδωρ. ποτόν. τόπος κατάρρυτος νάμασιν ὕδασι.

Ναίναξος. παλαιὸς ἀνήρ. οὗτος ἦν δευκαλίωνος. τοῦτον φασὶ βασιλέα γενέσθαι πρὸ ἦν δευκαλίωνος. ὃς προεἰδὼς τὸν μέλλοντα κατακλυσμὸν, συναγαγὼν πάντας εἰς τὸ ἱερὸν, μετὰ δακρύων ἱκέτευσε. καὶ παροιμία ἀπὸ ναναίκου. ἐπὶ τῶν σφόδρα παλαιῶν, καὶ ἀρχαίων. C

Ναίνιον. ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ τῶν ἑταιρῶν, αἶγα λέγεσθαι φησὶ ταύτην ἑταίραν. διὰ τὸ θαλλὸν τὸν κάπηλον καταφαγεῖν. χαίρουσι γὰρ αἱ αἶγες τῷ θαλλῷ. ἔστι δὲ αὐτῆς μνήμη ἐν τῇ κωμῳδίᾳ. ἀνώνυμός δὲ ὁ ποιήσας ἐν τῷ περὶ τῶν ἑταιρῶν τὸν ναίνιον φησὶ, προσκύνιον ἐπονομάζεσθαι. διὰ τὸ ἔξωθεν δοκεῖν δύμορφοτέραν εἶναι. D

Ναῖνος. ὅτι τῷ μικρῷ δοκεῖ, ἀπὸ τοῦ ἐστερῆσθαι τῶν αἴων, ἐρῆσθαι ἡ λέξις. κατακύπτει γὰρ τὰ κυρίως ναῖνα κατὰ τὰ βρέφη. ὡς καὶ μείζω τὰ αἴων φησὶ νεοκλείδης καὶ ἀριστοτέλ. καὶ θεόφραστος. ὡς ναῖνον αἰδοῖον ἔχοντα μέγα. οἱ γὰρ ναῖνοι μέγα αἰδοῖον ἔχουσι. ναῖνοι δὲ λέγονται οἱ κολοβοὶ τῷ ἀνθρώπων. καὶ ναννοφυεῖς. οἱ δὲ κολοβοὶ τῷ ἵππων, ἶνοι, οἱ πλείους τῷ ὑστέρων γωνὰς οὕτως γράφουσι. E

Νάξος. πόλις. καὶ ναξία λίθος, ἡ κριτικὴ ἀκόμη. νάξος γὰρ πόλις κρήτης. ὁ γράψας ὅτι ναξία πόλις καρίας, ὁ πολίτης ναξιεὺς, καὶ ναξιώτης, λέγει καὶ ὅτι πόλις σικελίας νάξος. καὶ κριτικὴ δὲ, ἀφ' ἧς ἡ ναξία λίθος. ἐπεὶ οὐδὲ τοῦτο γράφεις, κριτικὴ εἰληφθαι λέγει, ἀντὶ τοῦ διακρίνουσα, καὶ φανερῶσα. καὶ κυκλάδες δὲ νῆσοι ὀδόσμος ἡ νάξος. ἢ ἀπό τινος νάξου, ἢ ἀπὸ τοῦ νάξαι, ὅ ἐστι θῦσαι. φασὶ δὲ τὰς ἐκεῖ ναξίας γυναῖκας μό- F

illic, solas, munere Iunonis, *sæpius octimestres parere.* Et Bacchus (vt aiũt) ita natus est, *octauo scilicet mense.* Illic etiam (vt tradit Heraclides) est fons, ex quo vinum valde suauc fluit.

A ναὸς ὀκταμήνους ἡκτινν κῦ δωρεὰν ἔφερε. καὶ Διόνυσος δὲ φασιν οὕτως ἐτέχθη. καὶ κρήνη δέ ἐστι καθ' Ἡράκλειάν ἐκεῖ. ἐξ ἧς οἶνος ῥεῖ μάλα ἡδύς.

Ναξιουργὴς κάνθαρος. πλοῖα ἐν οὕτω λεγόμενα κάνθαροι ἐν ναύῳ γινόμενα. ὡς νῦν σίλφας λέγουσί τινα ἀκατίων εἴδη. κρατῖνος δὲ λέγει, ὅτι θαλασσοκρατοῦντες ποτε ναξιοι, ἐχρῶντο αὐτοῖς τοῖς κανθάροις. ἢ ἅτε τοῖς πλοίοις τὰς δυρούσας πόλεις ταῖς ἀρχιτεκτονίαις ἐποίουν οἱ

B πρότεροι ἐπωνύμους. οἷον ταῖς νῦν λέμβοις, ναξιουργεῖς ὠνόμαζον. ἐκ τοῦ αὐτοῦ δ' ἦν καὶ κνιδιουργὴς ἀπὸ κνίδου. καὶ κέρκυρα. ἀπὸ κερκύρας. καὶ παίσιος, ἀπὸ πάρου. ἡ δὲ περαία καὶ πάρου λιμήν. τρεῖς γὰρ λιμένες εἰσίν. οὗτος ὁ κάνθαρος. καὶ τὸ ἀφροδίσιον. ἡ κύκλῳ πᾶσ' στοά. ἀπὸ κανθάρου ἥρωος.

Ναός.

Ναπᾶται. πόλις λιβύης πρὸς τῇ αἰθιοπίᾳ. ὁ πολίτης, ναπαταῖος.

Νάπη. πόλις λέσβου. ὅθεν ἀπόλλων ναπαῖος. εἰσὶ δὲ καὶ ναπαῖαι νύμφαι.

Νάπις. πόλις σκυθίας.

Νάπος οὐδέτερος. ἡ νάπη θηλυκῶς. ὀρεινὸς ὑλώδης τόπος, οἱονεὶ νάφη, ὡς μὴ ἔχουσα φῶς διὰ δένδρων. ξενοφῶν δὲ οὐδετέρως λέγει τὸ νάπος, ὡς τὸ ἔδαφος. ἐπεὶ οἱ ἡγεμόνες ἐβούλοντο διὰ νάπους δυσβάτου, καὶ μεγάλου, ἵζησαν ἀγνοοῦντες εἰ διαβατέον εἴη τὸ νάπος.

D

Νάπυ. σίναπι, τὸ ὡς εἰπεῖν ἀφυὲς, ἤτοι καπνῶδες. καβαλὼν νάπυ, ἡ τὸ μέτωπον αὐτοῦ ἔσπασεν ἤγουν ἐπέβλεψε δριμύ, καὶ ὀργίλον. δριμὺ γὰρ τὸ νάπυ, καὶ ταῖς ὀφρῦς συνέσπασε.

tuitus est sinapi, & frontem contraxit. Hoc est, acri, *torno, truci*, ac iracundo vultu intuitus est. Sinapi enim *est* acre. Et supercilia contraxit, *corrugauit.*

Νάρβων. ἡ ναρβωνησία. ἐμπόριον, καὶ πόλις κελτική. ἔστι δὲ καὶ λίμνη ναρβωνῖτις. καὶ νάρβα, πόλις ἰλλυριῶν.

E Νάρδον μυρικὸν ἔλαιον, θηλυκῶς.

Καὶ ἐς κυανότριχα χαίτην,
Νάρδον ἐπὸ γλαυκῆς κλειομένην ὑάλου.

Νάρθηξ. ζήτει ἐνταῦθα ὅτι ὁ νάρθηξ, ᾧ κεῖται τὸ μεθύσῳ, καὶ οὕτως ἐλαφρὸν διοτύσῳ, καὶ ὅτι πολλοὶ μὲν ναρθηκοφόροι. παῦροι δέ τι βάκχοι. καὶ ὅτι νάρθηξ, νησίδιον ἐγγὺς φασὶ μύκου, ἐν δεξιᾷ τοῖς πρόσω πλέουσιν. οὗ ἐθνικὸν,

F ναρθηκούσσιος, ἢ ναρθηκεύσιος.

Illic, *Naxos* nauibus *commodum* receptum *præbet.* Et Bacchus (vt aiunt) *ita* natus *est, septimestres* parere. Et *fons* illic *est*, ex quo vinum *valde* suauc fluit.

Ναξιουργὴς κάνθαρος. Cantharus in *insula.* Naxo-factus. Cantharus Naxiurgẽs, naues erant ita dictæ, quòd in *insula* Naxo factæ essent. Vt nunc Silphas vocant quædam nauicularum genera. Cratinus verò dicit Naxios quondam, cùm maris imperio potirentur, his Cantharis vsos fuisse. Vel illi priores, *ac veteres boni* ex ita nauibus imponebant nomen desumptum ab vrbibus, quæ earum primam fabricationem inuenissent. Vt illos, qui nunc *vocãtur* Lembi, Naxiurgẽs vocabant. Eadem verò de causa etiã Cnidiurgẽs *naues* à Cnido, *vrbe fabricatæ sunt, appellant*, & Corcyra, à Corcyra *insula*, & Paronem, à Paro. Fuit & in Pnæeo Cantharus portus. Tres enim sunt *in eo* portus, iste Cantharus portus, & Aphrodisium, *N. L. & ** : & circum-circa quinque porticus. *Delius autem est Cantharus portus* à Cãtharo Heroe.

Ναός. Templum.

Ναπᾶται Napatæ. Vrbs Libyę prope Aethiopiam. Ciuis, Napatæus.

Νάπη. Nape. Vrbs Lesbi. Vnde Apollo Napæus. Sunt autem & Napæi Epiroræ.

Νάπις Napis. Vrbs Scythiæ.

Νάπος, genere-neutro, & νάπη genere-fœmineo, montanus syluosus locus, quasi dicas νάφη, *locus, per ἀπόφασιν*, quòd non habeat lucem, propter densitatem *arborum, silua densa, saltus*. Xenophon verò genere neutro dicit τὸ νάπος, vt τὸ ἔδαφος, solum, pauimentum. Vt Cùm duces fuissent in *nemore, vel* saltu difficilem-transitum habente, & magno, constiterunt ambigentes an ille saltus esset transeundus.

Νάπυ. Napy. Synapi. Quod (vt ita loquaris) mala natura-præditum *est. Nam (vt docet Athenæus lib. τῶν δειπνοσοφιστῶν 9. pag. 382. l. 50. σίναπι λέγεται, ἢ σίνεται τοὺς ὄπτας ἐν τῇ δριμύτητι. Quia ledit oculos odore suo. Aristoph. Equitibus. pag. 225. v. 8. Schol. annot. 8. & 9.* Et intuitus-est sinapi, & frontem contraxit. Hoc est, acri, *torno, truci*, ac iracundo vultu intuitus est. Sinapi enim *est* acre. Et supercilia contraxit, *corrugauit.*

Νάρβων. Narbo, siue Narbonesia. Narbonense forum. Emporium Narbonense. Et vrbs Gallica. Est & palus Narbonitis. Et Narbis, vrbs Illyriorum.

Νάρδον μυρικὸν ἔλαιον, θηλυκῶς. Nardum. Genere-fœmineo. Vnguentarium oleum, *quod suauissimorum vnguentorum compositioni seruit.* Vt,

Et in cæruleo-colore-præditum
Comam effudit *nardum in cæruleo*, vel, viridi *inclusam vitro.*

Νάρθηξ. Narthex. Quære hic cur narthex *i. ferula, thyrsus* ebrio, & adeò leui Baccho sit-dicatus-tanquam-res-propria. *Quærendum etiam cur dicatur* & illud, *quod legitur Epigrammatum lib. 1. pag. 12. epigr. 63.* Πολλοί τοι νάρθηκες. Multi profectò *sunt* thyrsigeri, pauci verò Bacchi. *Er. ad. Chil. 1. Cent. 7. col. 227. ad. 6.* Narthex etiã (vt aiunt) *est* insulula prope Samum, ad dextram nauigantibus, cuius gentile *nomen est*, Narthecusæus, vel Narthecusius. *In epigr.*

Καὶ παναχεύτου
Νάρθηκα κροτάφων πλάγκτορα νηπιάχων.

Et omnia-sanantem
Ferulam, temporũ perterritricẽ *infantiliũ.* N. L.

Νάρκη. μυρμηκίασις. ἀριστοφάνης.

Νάρκη. Torpedo. Torpor. Affectus quidam, quo quis afficitur ita, quasi formicas per corpus repentes, & discurrantes sentirent, Q. d. formicatio. Aristophanes *in Vespis. pag. 336. v. 12. & 13.*

Hei mihi. Quid nam tanquam torpedo, torpor meam in manum effunditur,

Et gladium non possum retinere?

Hic *ad huius loci intelligentiam* confert & ipsa intellectio piscículi torpedinis, & affectus, qui propter ipsum *sentitur. Nam torpedo, marinus piscis, piscatori torporem per funiculum imminutis, adeò vt cum dimittere cogatur, torpore vincat.*

Οἴ μοι, τί τοῦτό πονθα. ὥσπερ νάρκημου χ' ὑ χθὲς κατεχεῖ),

Καὶ τὸ ξίφος ἃ δυύαμαι κατέχειν.

Σωτλῆι ἐν ταῦθα καὶ ἡ ἐνθύμησις τῦ ἰχθυδίου ὑ νάρκης, καὶ τὸ κατ' αὐτὸ πάθος.

A

N O T Æ.

Οἴ μοι.] Aristoph. in Vespis. pag. 336. v. 12. Sic habet,

Οἴ μοι. τί τοῦτ' ἔσπερ νάρκη μ' χ' τῆς χερὸς κατεχόντος &c.

B

Νάρμαλις. Narmalis. Vrbs Pisidiæ, vt Cabalis.

Νάρυξ. Naryx. Vrbs, quæ genere fœmineo dici fertur, quæ & Narycium, & Naryce, vnde Locrus Aiax. *Virgil. Aen. lib. 3, pag. 177. v. 27. Hic & Narycij posuerunt mœnia Locri.*

Νάρων ῶνος. *Naro.* Naronis. Nomen proprium.

Ναρσῆς. Narses. Dux Romanorum, prudentissimus & ad ges-gerendas-aptissimus, *vel, in rebus gerendis acerrimus*, & qui norat ad quemuis casum, *ac ad quodnis repentinum negocium* se accommodare. Eruditione verò non magna præditus fuit, nec eloquētiæ studuerat. Hic tamen ingenij dexteritate *præstabat*, & insignis erat. Et sua consilia verbis explicare commodè poterat, quamuis esset exectus, & in regia delicatissimè educatus. Fuit etiam breui statura, & in tenuitate vitam transegerat. *i. è tenuissimo corpore præditus erat.* Tantam verò fortitudinem, & magnitudinem animi habebat, vt profectò fidem omnem superaret. Fuit sub Iustiniano.

Νάρμαλις. πόλις πισιδίας, ὡς κάβαλις.

Ναρύξ. πόλις ἰσορεῖται ὀθλυκῶς λεγομένη. ἡ καὶ ναρύκιον, καὶ ναρύκη. ἐξ ἧς ἰωῖ ὁ λοκρὸς αἴας.

Νάρσους. ὄνομα κύριον.

Ναρσῆς στρατηγὸς ῥωμαίων. οὗτος ἐς τὰ μάλιστα, καὶ δραστήριος, καὶ δεινὸς ἁρμόσασθαι τῷ παρεμπίπτοντι. καὶ παιδείας μὲν αὐτῷ, οὐ τὰ μάλα μετῆν, οὐδὲ τὰ τῆς εὐγλωττίας ἐπιφέροντο. φύσεως δὲ ὅ γε δεξιότητι διέφερε. καὶ ἔδρασάν οἵος τε ἰωῖ λόγῳ τὰ βεβουλευμένα, καὶ ταῦτα τομίας γε ὤν, καὶ ἐκ τῆς βασιλείους ξυφορᾶτος αἰσθανόμενος. ἰωῖ δὲ ἄρα καὶ τὸ σῶμα βραχεῖ, καὶ ἐς ἰσχνότητα ἐκδιδοκημένος. τὸ δὲ ἀνδρεῖον, καὶ μεγαλουργὸν εἰς τοσοῦτον ἐπέκτητο, ὅσον ἀμέλει καὶ ἀπιστεῖσθαι. ἰωῖ ὅτι ἰουστινιανῷ.

C

Νασάμωνος. ὄνομα κύριον.

Νασαμῶν. ὡς οὗ νασαμῶνες ἔθνος λιβύης.

D

Νασόν. πυκνόν. πλῆρες μετέωρ. καὶ ἴσχον ὑσοῦ κουφόν τι. διαφέρει δὲ ἕ μανῦ. τὸ γὰρ μανὸν, ἀραιὸν, χαῦνον. ἢ αἰωρεῖται, ὡς φλόξ. νασὸς δὲ ἀρτίνικος. πλακοῦς. ἢ θρόμβος ἄρτος μετ' ἐλαίου. ἀριστοφάνης πλούτῳ. ἦκε γὰρ ἄν σοι νασὸς ἰῶ πεπεμμένος. καὶ τοιοῦτος ἰδρὼ, ὁ ἐν ἐξείᾳ τάσει νασός. οὗ θέμις τὸ ἐν ὀδυσσείᾳ νάσασθαι. νάσος ἰδρὼ τοι βαρυτόνως, πόλις θρᾴκης. ἢ ἐλέγετο καὶ νεσός.

E

Ναυάγιον. παρὰ θουκυδίδῃ. οὐδετέρως μὲν ὅταν τι τῆ νεὼς διακλασθῇ. οἷον πηδάλιον. ἤτι τοιοῦτον. ναυαγία ἢ ὀθλυκῶς, πᾶσα ἡ τῆ νεὼς ἀπώλεια.

Ναυάγιων. παρὰ τοῦ ναυάγιον. ἐξ ἑνὸς κακοῦ, πᾶν ἐπίμπλατο ναυαγίων σωδίον.

Et per translationem apud Sophoclem in Electra, pag. 114. ver. 7. 8. 9. vocabulum hoc de currunm inter se collisorum fragmentis, vel fractione, de cumulibus naufragijs dicitur, & sumitur pro πτωμάτων. q. d. casuum, cadauerum, ruinarum. vt, Et hinc alius *currus currum* alium ob vnum *concursus, & collisionis* malum, Frangebat, & *cum altero collisus* corruebat. Totus autem implebatur, *refertus erat* Crissæus campus naufragiis equestribus, *cumulibus*

F

N O T Æ.

Ναυαγίων.] Sophocles in Electra. pag. 114. v. 7. 8. 9.

Καὶ τῶδ' ἄλλος ἄλλον ἐξ ἰσοκακοῦ,

Ἔθραυε, κἀπίπτε, πᾶν δ' ἐπίμπλατο

A Ναυαγίων Κετσπῶν ἱστικῶν πίθοι.
Schol. ναυαγίων.] τῶν πλοιάριων.

Ναύαρχος. ὁ τῶν νηῶν ἄρχων.

Ναυαγῶ. αἰτ. ατικῆ.

Ναυαρχῶ. δοτικῆ.

Ναυάτος. οὗτος ἀφορισθεὶς μὲν ἦν ὑπὸ τοῦ ῥώμης ἐκκλησίας, διεκρίθη. ἐπειδὴ κορνήλιος ὁ ἐπίσκοπος τοὺς ἐπιθύσαντας πίστει τῇ διωγμῷ ὁ βασιλεὺς δέκιος κατ' τὴν ἐκκλησίαν ἐκίνησεν, εἰς κοινωνίαν ἐδέξατο. διὰ ταύτην οὖν τὴν αἰτίαν ἐχωρίσθη, καὶ εἰς ἐπίσκοπον ἀντὶ τοῦ συμφρονησάντων αὐτῷ ἐπίσκοπον ἀπεχειροτονήθη, ταῖς πανταχοῦ ἐκκλησίαις ἔγραφε μὴ δέχεσθαι τοὺς ἐπιτιθεμένους εἰς τὰ μυστήρια. ἀλλὰ προτρέπειν μὲν αὐτοὺς εἰς μετάνοιαν, τὸν δὲ συγχώρησιν, ἐπιτρέπειν θεῷ τῷ δυναμένῳ, καὶ ἐξουσίαν ἔχοντι συγχωρεῖν ἁμαρτήματα. τοιαῦτας ἐπιστολὰς κατ' ἐπαρχίας διεχόμισαν, ἐφ' οἷς τὰ οἰκεῖα ἦθη ἐποιοῦντο τῶν δηλουμένων ταῖς κρίσεσι. ὡς γὰρ ἐκεῖνος ἐδήλου μὴ δεῖν ἀξιοῦσθαι τῶν μυστηρίων τοὺς μετὰ τὸ βάπτισμα εἰς θάνατον ἁμαρτίαν ἀποπεσόντας, τ. ἷς μὲν, ἐδόκει πικρὰ, καὶ ἀπηνὴς εἶναι ἡ τοῦ κανόνος ἔκθεσις. οἱ δὲ, ὡς δίκαιον αὐτὸν, καὶ ὀρθοῦσθαι τὴν πολιτείαν ἐδέχοντο. ἐν τοσούτῳ δὲ τούτου νικωμένου, ἐπικαταλαμβάνει κορνηλίου τοῦ ἐπισκόπου γράμματα, τοῖς μετὰ τὸ βάπτισμα ἁμαρτάνουσιν, ἐπαγγελλόμενα τὴν συγχώρησιν. οὕτω δὲ ἀμφοτέρων ἐπαγγελλόντων τὰναντία, καὶ ἐν τῷ θείῳ ἐγκειμένων, ἃ ἑκάτερος ἔλεγε, ἕκαστος κατ' ἔθος εἰς τοῦτο ἐτράπη, εἰς ὃ καὶ πρότερον μᾶλλον ἐκέκλιτο. ὅσοι γὰρ φιλαμάρτημονες, προῃρέθησαν τὴν τοῦ δοθέντος συγχωρήσεως, εἰς εἰς τὸ ἔπειτα χρόνον ἐν παρρησίᾳ ἁμαρτίας αὐτῇ συνεχρήσαντο. ἀλλὰ ναυάτος ἐπικαλύπτων τὸ βασιλέως διωγμὸν κτήσαντος καὶ χριστιανῶν, ἐμαρτύρησε.

Ναυατιανοὶ αἱρετικοί. τὰ ναυάτου φρονοῦντες. καὶ τούτων ἐγένετο ἐπίσκοπος σισίννιος. ἀλλόγιμος, καὶ ἱερῶν βιβλίων ἐπιστήμων, ἐν κρείττων ἐγκλήσεως. ἐφεῖτο δὲ τῶν δίαιταν ἀβρὸς, καὶ ποικίλος. ἐρωτώμενος γὰρ διὰ τί δὶς λούοιτο. ὅτι μὴ τρίτον ἔφη φθάνω. ἐπεὶ δὲ καὶ λευκὴν ἐσθῆτι χρώμενον ἐπέσκωψέ τις αὐτῷ τῶν ἀπὸ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας. ἔφη πρὸς αὐτόν. οὐκοῦν ἐπεὶ, φῂς εἶρηται ἐσθῆτα μέλαιναν χρῶν ἀμφιέννυσθαι; ὁ δὲ, ἀπορήσαντος, ὑπολαβὼν, ἔφη. σὺ μὲν οὐκ ἂν τοῦτο ἐπιδείξαι δυνήσῃ ἐμοὶ δὲ καὶ σολομὼν ὁ σοφώτατος, ἐτώσαν τὰ ἱμάτιά σου λευκὰ λέγειν παρῄνεῖ. καὶ αὐτὸς ὁ χριστὸς λευκείμων ἐν τοῖς εὐαγγελίοις φαινόμενος, μωσῆν τε καὶ ἠλίαν, τοιούτους δείκνυσι τοῖς ἀποστόλοις.

Ναύαρχος. Nauarchus. Nauium-præfectus. Classis-Prætor.

Ναυαγῶ. Accusatiuo. Nauem-frango. Naufragium-facio, vel patior.

Ναυαρχῶ. Datiuo. Classi-præsum. Classis-præfectus-sum.

Ναυάτος. Νοβάτος. Nouatus. Hic, cùm esset Ecclesiæ Romanæ presbyter, *ab ea* discessit, *seque separauit, vel, secessionem fecit.* postquàm Cornelius Episcopus, illos fideles, qui *Gentium Diis* sacrificarant, in illa persecutione, quam Imperator Decius contra Ecclesiam mouerat, ad communionem recepit. Ob hanc igitur causam secessione-facta, & Episcopus ab illis Episcopis, qui in eadem cum illo sententia erant, electus, *omnibus* Ecclesiis, quæ vbique *terrarum erant*, scripsit, ne ad mysteria admitterent illos, qui *Gentium Diis* sacrificarant: sed ipsos quidem ad pœnitentiam adhortarētur, veniam verò *peccatorumque remissionem* Deo omnipotenti, & peccata condonandi, *ac remittendi* potestatem habenti permitterent, & *commendarent.* Has epistolas cùm prouinciales, *vel Ecclesiæ, quæ singulis in prouinciis erant*, accepissent, pro suis *quique* moribus iudicia faciebant de iis, quæ *per illas epistolas ipsis* significabantur. Quia enim ille significabat. *Lib. 1.* non oportere mysteriis dignos-iudicare *ad mysteria, & sacramenta admittere* illos, qui post baptismum cōmisissent peccatum ad mortem *deducens*, & (*vt vulgò vocatur*) *mortale*, aliis quidem videbatur acerba, & crudelis esse ista Canonis expositio. Alij verò illum, vt iustum, & eum, qui *Christianam* Rempub. erigeret, recipiebant. Interea verò dum hoc vinceret, *dum hoc agitaretur, & hæc sententia cæteras superaret*, superueniunt Cornelij Episcopi literæ, quæ *peccatorum* remissionem pollicebantur illis, qui post baptismum peccassent. Cùm igitur ambo, contraria sic scriberent, & diuinis scriptis munirent, quæ vterque dicebat, vnus quisque de more ad id se conuertit, *id amplexus est*, ad quod & antè magis inclinabat. Quotquot enim *erant* amantes-peccatorum, *vel, ad-peccandum-propensi*, illam *peccatorum* veniam tūc datam amplexi, in posterum etiam tēpus ea in quouis peccato sunt abusi. *L. εἰς πᾶσαν ἁμαρτίαν, vel εἰς πᾶσαν ἁμαρτίαν.* Sed Nouatus sub Valente Imperatore, qui persecutionem contra Christianos commouerat, martyrium-obiit.

Ναυατιανοὶ αἱρετικοί. Νοβατιανοὶ αἱρετικοί. Nouatiani hæretici, qui Nouati sententiam sequuntur. Horum autem fuit Episcopus Sisinnius, vir clarus, & sacrarum literarum peritus, & *omni* criminatione superior, *& inculpatus*: sed in ipsa victus-ratione delicatus, & varius. Interrogatus enim cur bis lauaret, Quia (inquit) ter *me lauare* non possum commodè, *vel, sat citò.* Cùm etiam quidam ex Ecclesia Catholica ipsum alba veste vtentem derisisset, dixit ad eū. Ergo dic, vbinam dictum est vestem nigram esse induendam? Cùm autem ille dubitaret, *ac hæsitaret, ille* subiiciens, dixit, Tu quidem hoc nunquam demonstrare poteris. Mihi verò Solomon etiam ille sapientissimus suadet, *vt hoc faciam*, quum dicit, Vestimenta tua candida sint. Ipse etiam Christus albatus, *sive alba-veste-indutus* in Euangelio apparens, Mosem, & Heliam tales ostendit Apostolis. Quin-

etiam alia multa ab eo festiuè dicta-sunt.

Ναυί. Naui. Nomen proprium.

Ναυηγός. Nauis-ductor. Hoc autem communiter *dicitur*. Ipsa verò poesis ita scribit, & *vocat* eum, qui naufragium-fecit.

Ναυήτης. Vector. Vel nauta. Vt, Illos, qui pedites, loco nautarum proficiscebantur, & qui grauis-armaturæ-genere magis erant-addicti, quàm nautico. *Pro, Qui pedibus, non nauibus uer faciebant, & pedestri militiæ magis erant dediti, quàm nauticæ. Apud Sophoclem in Philoctete pag. 386. f. scribitur* ναυβάτης τόλμ. & *pag. 404. f.* πεὶς ναύτας.

Ναύκοι. Naucij. Gens.

Ναύκληρος. Nauclerus. Hyperides hoc nomine vsus-est non solùm vt consuetudo *fuit*: sed etiã pro eo, qui mercede conductus-est, vt exigat, & *colligat* locatarum-ædium-precia, *vel, inquilinatus precia*, vel domos, vel congregationem-domuum. *N. L fortasse familias ipsas, aut familiarum congregatarum multitudinem intelligit, quas nauclerus aliquò vehit.* ναύκληρος. *Nauis gubernator, qui vulgò nauis patronus vocatur. Nauicularius, & Nauiculator Cic.*

Ναυκραεικά. Naucratica. Demosthenes in *oratione* contra Timocratem *pag.* 467. *f. vocat* χρήματα ναυκρατικά. Sed vide ne fortasse melius in Atticianis scribatur ναυκρατικά, Naucratica. Vt sit *nomen deductum* à naucratico nauigio, vel à Naucratitis in *eo* nauigantibus. Nam Naucratis olim fuit Aegypti forum, *siue mercatus, vel emporium*. Si verò sit. i. *legatur* ναυκραεικά, erunt, & *intelligentur bona, vel pecuniæ* Principum. Olim enim ipsos principes vocabant Ναυκράρους. i. Nauci-ros, vt declarat Herodotus Historiarum lib. 5. *pag.* 197. 26. *Consule nostrum Ion. Lex. vbi hac de re pluribus.* Fortasse verò τὰ ναυκραεικὰ dictum-est ἀπὸ τῆς ναὸς, εἴτε ναὸς κράρας. i. ab erecto nauis capite. *Nam (vt ait Eustath.* κρᾶρα, ὀρθία κεφαλή, οἱονεὶ κάρη αἰρόμενον *AE. P.* κρᾶρα, ἐκ τοῦ κάρηρα, *per syncopen formatum. Hoc verò,* παρὰ τὸ κάρα, τουτέστι τὴν κεφαλὴν, αἴρειν, *attollere, vel erigere caput. Per quandam igitur ἀλληγορίαν, & similitudinem à rebus nauticis petitam, ipsi Reipub. Principes, & Magistratus* Ναύκραροι *vocabantur, quòd in ipsa Reipub. naui caput erigant, ac erectum habeant, vt potè nauis caput, rectores, gubernatores, & Principes, ac Magistratus. Quæ* ναυκραεικὰ χρήματα *dicentur pecuniæ, quæ Naucraris. i. Reipub. Magistratibus, & Principibus dantur pro stipendio, præmióque laborum, quos in Reip. administratione subeunt, & tolerant.*

Ναύκρατις. Naucratis. Hæc vrbs Aegypti Milesiis condita *fuit*, cùm maris-imperium-obtinerent. Huius ciuis fuit ille sapiens Athenæus. Et τὸν Ναύκραν *in accusatiuo singulari dicitur. Sic enim videtur legendum.*

Ναῦλος. Naulus. Naulum. Portorium. Vecturæ precium. *Est in accusatiuo singulari* τὸν ναῦλον. Genere-masculeo *dicitur* ὁ ναῦλος. vt, Et naulus nobis nauis debetur. Et Aristoph. *in Ranis. pag.* 141. *v.* 19. *Schol. annot.* 7. Redde, *persolue* naulum. i. *vecturæ precium.*

Ναύλοχος. Naues-in-insidiis-collocatas-habens. *Vel est portus epithetum, Naues in statione tanquam in lecto quodam habens.* Tranquillus *locus, & aeri sereno, & tranquillo expositus*, in quo naues insidiantur, vel quiescunt. *tanquam in lecto quodam.* Vt, Ille verò iussit naues in *montium* cubitis. i. *in promontoriis cubiti speciem, & figuram habentibus*, latentes stationem habere, *clàm insidiari*, cùm verò sensissent *hostium aduentum*, ipsum pontem iungere, & quàm celerrimè transire. *L.* ἐντεῦθεν τὸν γέφυραν. Apud Herodotum verò ἀνώιδια, *q. d. Aeris tranquillitas, est* portus. Sic & apud Homerum.

Ναυλοχῶ. Naues-in-insidiis-colloco. Vel in statione quiescendi causa constituo.

Ναύμαχα, *sub.* δόρατα, *vel poet.* δούρατα. Longæ hastæ, vt vel ex ipsis nauibus pugnare possis *his vtens*. Sic & Homerus proparoxytonè: sed ναυμάχος ἀνὴρ. i. Vir ex-naue-pugnans, in penultima notatur *acuto. i. pa-*

λοις. οὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἄλλα πολλὰ χαρίσηται εἰκότως εἴρηται. A

Ναυί. ὄνομα κύριον.

Ναυηγός. ὁ τῆς νηὸς ἀρχηγός. τοῦτο δὲ κοινῶς. ἡ δὲ ποίησις, καὶ τὸν ναυαγήσαντα οὕτω γράφει.

Ναυβάτης. ὁ πεζοβάτης. ἢ ναύτης. πεζοῖς ἢ αὐτὸ ναυβατοῦσι προδιαμάχους, καὶ ὁπλιτικῷ μᾶλλον προσόντας, ἢ ναυτικῷ. B

Ναύκοι. ἔθνος.

Ναύκληρος. ὑπαρίδης, οὐ μόνον ὡς ἡ συνήθεια κέχρηται τῷ ὀνόματι. ἀλλὰ καὶ ὅτι ἐπὶ μισθωμάτων, ὅτι τῶν τὰ οἰκία ἐκλέγειν, ἢ οἰκίας, ἢ συνοικίας.

Ναυκρατικά. δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ τιμοκράτους. μή πως ἢ βέλτιον φέρεται ἐν τοῖς ἀττικιστοῖς ναυκρατικά. ἵνα ἢ ἀπὸ ναυκρατικοῦ πλοίου, ἢ ναυκρατιτῶν ἐμπλεόντων. ἡ δὲ ναύκρατις παλαιὸν ἐμπόριον ἦν τῆς αἰγύπτου. ἐν ᾗ καὶ ναυκραεικά, εἰς ἃ τὰ τῶν ἀρχόντων. ναυκράρους γὰρ παλαιὸν τοὺς ἄρχοντας ἔλεγον. ὡς ἡρόδοτος ἐν πέμπτῃ ἱστορίων δηλοῖ. ἴσως οὖν διὰ τοῦτο τῆς νηὸς κεφαλὰς εἰρῆσθαι τὰ ναυκραρικά. C

Ναύκρατις πόλις αὕτη αἰγύπτου ὑπὸ μιλησίων οἰκισθεῖσα ὁπηνίκα ἐβασίλευον. ταύτης πολίτης ὁ σοφὸς ἀθήναιος. καὶ τὸν ναύκρατιν.

Ναῦλος. τὸν ναῦλον. ἀριστοφάνης. ὁ ναῦλος. καὶ ναῦλος ἡμῖν τῆς νεὼς ὀφείλεται. καὶ ἀριστοφάνης. ἀπόδος τὸν ναῦλον. D E

Ναύλοχος. δεῖλιον. ἐν ᾧ αἱ νῆες λοχῶσιν, ἢ ἀναπαύονται. ὁ δὲ, ναῦς προσέταξεν ἐν τοῖς ἀγκῶσι ναυλοχεῖν λανθάνοντας. ἐπειδὰν δὲ ἀφθῶνται, ζοῦγνυεν αὐτὸν τὸ γέφυρον, καὶ διαβαίνειν ὡς τάχιστα. ὧδε δὲ ἡρόδοτος λιμένι, ἢ δυσὶ δία. οὕτω καὶ παρ' ὁμήρῳ.

Ναυλοχῶ. τὸ τὰς ναῦς ἐνεδρεύω, ἢ ἀναπαύω καθιστῶν.

Ναύμαχα. μαχερὰ δόρατα. ὧς τε καὶ ἀπὸ τῆς ναῶν μάχεσθαι. οὕτω καὶ ὅμηρος προπαροξυτόνως. ὁ μὲν τοι ναυμάχος ἀνὴρ, περὶ μιᾶς τοξυτονεῖ

F

A νοῦται.

Ναυμαχησείοντες. πρὸς ναυμαχίαν ἑτοίμως ἔχοντες. ἢ ἱεροῦντες τῷ ναυμαχῆσαι. δηλοῦσθαι ἔχοντες τὰ ναυμαχίας.

Ναυμάχιον. ὡς τῷ μὴ στρατεύεσθαι, ἢ τῇ λιποταξίᾳ, ἢ τάξιν, καὶ τὰ τοιαῦτα ἐπιβαλεῖν, ζημίαν ἦσαν ἀρισμένην ἐν τοῖς νόμοις, οὕτω καὶ τὸ μὴ ναυμαχῆσαι. τοῦτο τὸ ἄθλημα ναυμάχιον ἐκαλεῖτο.

B

Ναυμαχῶ. δοτικῇ. κερκυραίοις φησί, καὶ πελοποννησίοις ἅμα ναυμαχήσειν. αἰτιατικῇ δέ, ἐρωτῶν μὲν τὸν βασιλικὸν καταναυμάχησε σόλων.

Ναύπακτος. πόλις αἰτωλική. ἀπὸ τῆς ἐκεῖ ναυπηγίας τοῦ ἡρακλειδῶν, πρὶν ἢ κατασχεῖν τὴν πελοπόννησον. ὁ πολίτης, ναυπάκτιος.

C

Ναυπλία. πόλις ἄργους ἀπὸ τοῦ ναυσὶ προσπλεῖσθαι. οἱ πολῖται. ναυπλιεῖς.

Ναύπλιος. ἡ ἐν θαλάσσῃ ἐπίδοσις.

Ναῦς. ἀρριανὸς. τραϊανὸς ὁ βασιλεὺς πρσῶν ἢ ποταμόν, ἐν ναῦς εἶχε. πέσσαρες μὲν ἔφερον τὰ σημεῖα τὰ βασιλικὰ, ἃ τινες καὶ τὴν στρατηγίδα καλοῦσι μακροῖς ὁλκοῖς ἐρυθρωδίαν ἐφεῖλκον. εἶχε δὲ ἡ ναῦς μῆκος μὲν κατ' ἐμὲ μάλιστα. εὖρος δὲ καὶ βάθος κατ' ὁλκάδα, ὅταν μεγίστη νικομηδίς, ἢ D αἰγυπτία. ἐν ᾗ ἐστασίαστο βασιλεῖ δοκιμεῖα ἐνδεχόμενα. αὐτὴ δὲ, τὰ μὲν ἀκροστόλια ἔφερε, ἐπ' ἄκρου τοῦ ἱστοῦ τὸ βασιλικὸν ὄνομα, καὶ ὅσοις ἄλλοις βασιλεὺς χαίρει χρυσοῖ ἐγκεχαραγμένα. τὰ δὲ μέσα τὸ ξόανον τὸ τῶν ναυτικῶν, ὡς μὴ τοῖς ξυνοχαῖς πολὺν ταράττειν. fuis trifariam erat diuisa, ne continua nauigatione *naues* turbarentur.

Ναυσικάα. ὄνομα κύριον. μέμνηται ὁμηρος ναυσικάας φαιακικῆς βασιλικῆς παιδὸς προσφυῶς τῇ χώρᾳ. ἐπὶ ναυτικοῖς γάρ τοι ὄντες, ἐπέχαιον ταῖς ναυσὶ πίσσαν πρὸς ἀσφάλειαν. E *earum* incolumitatem, *& firmitudinem, vt aëris, & tempestatum iniuriis facilius resisterent, ac tutiores essent.*

Ναυσικράτης. κωμικός. τοῦ δράματος αὐτοῦ ὄζει, ναύκληροι. περσῶν.

Ναυκράτει μὲν τοι εἰπεῖν ἐφίλησέ τις δὴ ἐχενηίδος φάος. ὡς ταυτὸν ὂν ναῦν κρατεῖν, καὶ ἐπέχειν νῆα. ὅθεν ἡ ἐχενηὶς. καὶ ναῦν κρατεῖν. ὅθεν ὁ ναυκράτης.

Ναῦς ἱκετεύει πέτρας. ἐπὶ τοῦ πάνυ ἀναισθήτου ἡ παροιμία. F

Ναυσίπορος ποταμὸς, ὑπὸ νηῶν περαιούμενος.

voxyzenè ferilitur. Verba sonant, ante vnam, syllabam vltimam scilicet, accentu notatur, scil. acuto.

Ναυμαχησείοντες. Ad-nauale-prælium-parati. Vel nauale prælium committere cupientes. Naualis-prælij-cupiditate-flagrantes.

Ναυμάχιον. Vt recusatæ militiæ, & aciei desertæ & armorum abiectorum pœnæ legibus statutæ erant, sic etiam naualis prælij detrectati *certa pœna erant constituta, & certa multa persolueba tur.* Hoc autem debitum, *hæc multa* vocabatur Naumachium, *qua multa multabantur illi, qui nauale prælium committere noluissent.*

Ναυμαχῶ. Datiuo. Nauale-prælium-committo. Vt, cum Corcyræis, & Peloponnesiis simul nauale-prælium committetis. At accusatiuo *gaudet hoc verbum, quum est coniunctum cum præpositione κατά. Vt*, Primùm quidem regiam classem nauali-prælio-superauit, *& debellauit.*

Ναύπακτος. Naupactus. Vrbs Aetolica, *quæ sic vocatur* à nauium-fabricatione ab Heraclidis illic facta *id est, quòd Heraclidæ naues illic fabricassent*, antequàm Peloponnesum occupassent. Ciuis. Naupactius *vocatur.*

Ναυπλία. Nauplia. Vrbs Argiua. *Sic autem dicta*, quòd nauibus ad eam appellatur. Ipsi ciues, Nauplienses *vocantur.*

Ναύπλιος. Nauplius, maris incrementum.

Ναῦς. Nauis. Arrianus. Traianus Imperator flumẽ traiiciens, 50 naues habebat. Quatuor verò ferebant Imperatoria signa, quæ *nauem* etiam imperatoriam funibus longis alligatam attrahebant. Illa verò nauis, longitudinem quidem habebat maximè vt triremis, latitudinem verò, & profunditatem, vt oneraria *nauis*, cuiusmodi *fuit* illa maxima Nicomedea, vel Aegyptiaca *nauis*, in qua Imperatori confecta erant conclauia, quot satis essent. Hæc autem, & ipsa nauium ornamenta, *quæ in summis earum partibus poni solebant, qua Festus vocat aplustria, vel* (vt alij malunt) *aplustra*, ferebat, & in summis vells Imperatorium nomen, & cætera ornamenta, quibus Imperator honoratur, auro insculpta *erant.* Tota verò classis trifariam erat diuisa, ne continua nauigatione *naues* turbarentur.

Ναυσικάα. Nausicaa. Nomen proprium. Meminit Homerus Nausicaæ Phæaciæ, regiæ puellæ, conuenienter illi regioni. *i. quæ nomen illi regioni conueniens habebat.* Nam *Phæaces*, cum essent rerũ nauticarum studiosissimi, naues accensa pice perungebant, ad

Ναυσικράτης. Nausicrates. Comicus. Ex eius fabulis sunt, Naucleri. Persis.

Ναυκράτει. Naucratem tamen quidam non dubitauit dicere de echeneide dici. *i. de pisciculo, qui remora vocatur, quòd nauem quantumuis magnam, & retinis, velisque concitatam sistat, retineat, remoretur, retardet.* Quod idem sit ναῦν κατέχειν. i. nauem retinere, & ἐπέχειν νῆα, nauem inhibere, retinere. Vnde *dicta* ἐχενηὶς. i. Remora. Et ναῦν κρατεῖν, nauem retinere, vnde ὁ ναυκράτης. q. d. Nauis-retentor. *piscis, qui nauem retinet, eámque cursum sistit.*

Ναῦς ἱκετεύει πέτρας. Nauis supplicat petræ. Hoc prouerbium de planè stupidis *dicitur. Apud Er. ad. Chil. 3. Cent. 5. col. 729. L.* Ἀνὴρ ἔοικε ναῦς ἱκετεύειν πέτρας. *Vir videbatur nauis supplicans scopulo.*

Ναυσίπορος ποταμὸς. Fluuius, qui nauibus traiicitur.

Ναῦς Νικομηδὶς.&c.Nauis Nicomedea,& Prætoria, *vel Imperatoria.* Horum alterum quidem *nomen* deductum-est à loco, *ab vrbe scilicet Nicomedia, quæ est in Bithynia.* Alterum verò, *dictum est* secundùm dignitatem.i.*à dignitate dictum est. Nam* ναῦς στρατηγὶς *vocatur Prætoria, vel Imperatoria nauis, quæ Classis Prætorem, vel Imperatorem vehit. Hæc autem nomina, virorum dignitatem significant.*

Ναῦς Νικομηδὶς, καὶ στρατηγίς. Τούτων τὸ μὲν ἐπίθετον παρῆκται τὸ, κατ' ἀξίωμα. A

Ναῦς παλαιὰ πόντον οὐκ πλώσεται. ὅτι τῶν εἰς μηδὲν συντελούντων.

Ναῦς παλαιὰ.Nauis antiqua mare non traiicier.De iis,qui ad nullam rem sunt vtiles.*Er.ad.Chil.*2. *Cent.* 7.*col.*535.*ad.*15. *Nauis annosa.*&c.

Ναυβλήσομαι. *Aristoph.in Pace. pag.*438.*v.*21. *Schol. annot.*16.*vnde Suid.in.* Naui-vehar. ναυβλήσασθαι proprièsignificat nauem-mercede conducere. Nunc verò,nauem conscendere,& naui-vehi.

Ναυβλήσομαι. ναυβλήσασθαι κυρίως ὅτι τὸ ναῦν μισθώσασθαι, νυνὶ δὲ τὸ πλεῖν ἐπιβήσεσθαι. B

Ναύσων Ναυκράτη. Nausonis Naucrati. De iis,qui pariter inter-se respondent.Hoc autem Nausonis *est* nominis-filicio.*i. nomen confictum. Hæc verò Nausonis Naucratis dicuntur sic,*vt illud.ἀγαθῶν ἀγαθίδες.i.Bonorum glomi.Et λευκότεροι λευκόνος. Candidiores Leucone,q.d.ipso candore candidiores.Hic autem character *est* epistolaris. *Hoc dicendi genus epistolis conuenit.* Vt si quis diceret Pompæus Pompilo *salutem dicit.* Vel Pompæus Pompilum alloquitur. Hæc autem figura parechesin habet,& syllabarum ad syllabas allusionem,& soni similitudinem. *Er.ad.Chil.* 2.*Cent.*10.*col.*596.*ad.*2.

Ναύσων Ναυκράτη. ὅτι τῶν ὁμοίως ἀποδιδόντων ἀλλήλοις. ὀνομαστοποίησις δὲ τὸ, ναύσων. ὡς τὸ ἀγαθῶν ἀγαθίδες. ἢ λευκότερος λεύκωνος. ὅτι σολοικισμὸς ὁ χαρακτήρ. ὡς καὶ εἴ τις εἶπεν, πομπαῖος πομπίλῳ, ἢ πομπαῖος πομπίλιον προσφωνεῖ. καὶ ἔστι τὸ σχῆμα παρηχητικόν.

Ναύσταθμον. Portum. Nauium-stationem. Nauale. Loca verò,*in quibus erant naues, cùm aliis rebus,* tum etiam pellibus muniebantur, ne *nauium* tabulata læderentur. Vel *hoc ideo dictum*, quia nauticus exercitus,vocatur ναύσταθμος. *Dicitur autem & g.m.* ναύσταθμος.ὁ *&* gen.n.ναύσταθμον.τὸ.*Nauale. Portus. Nauium-statio. classis.*

Ναύσταθμον.τὰ λιμένα.ἐφράττοντο δὲ καὶ δέρμασιν οἱ τόποι, πρὸς τὸ μὴ βλάπτεσθαι τὰ σανιδώματα. ὅτι ὁ ναυτικὸς στρατὸς, ναύσταθμος καλεῖται. C

N O T Æ.

Ὁ ναυτικὸς στρατὸς ναύσταθμος καὶ νηλεής.] Aristoph.in Acharnensibus.pag.269.v.9.

Πρὸς δὴ θεῶν ἄνδρωπε ναύβρακτον βλέπεις.

Schol.annot. 8. Πρὸς δὴ θεῶν.] ναύβρακτον. ἤτοι ναύσταθμον. &c. deinde, πῶς ἦ ναύβρακτον, τὴν ἐν ναυσὶ στρατιάν. εἶεν οὖν τὴν στρατιὰν βλέπεις ἄλλο. ἐκεῖδε μεγάλαι ταῖς βύρσαις ὀφθαλμοί &c. vt apud Suidam in Ναύβρακτον Ὁλκάς. Et, ἐφράττοντο δὲ καὶ δέρμασιν τρόποις, πρὸς τὸ μὴ βλάπτεσθαι τὰ σανιδώματα. &c. Sic etiam legendum apud Suidam, & τρόποις scribendum. Vertes autem,Naues autem muniebantur coriaceis loris, ne earum tabulata tererentur. τρόπις verò,ὀξυτόνως scriptum,est lorum,quo remus ad scalmum alligatur. Homerus Odyss.lib.4. pag.130.v.10. & lib.8.pag.240.v.5.dicit, D

Ἤρτηναντο δ' ἐρετμὰ τροπῆσι ἐν δερματίνοις.

Aptarunt autem remos ad scalmos loris coriaceis.

Et, ἄλλως.ὁ ναυτικὸς στρατὸς, ναύβρακτος καὶ νηλεής. &c. Sic apud Suidam scribe. Nauticus exercitus vocatur ναύβρακτος,q.d. Nauibus-septus,& munitus,quia nauibus vehitur instructis,& munitis,& ipse munitus, & armatus nauigat.

Ναυτολιῶ. Nauigationem. Et verbum ναυτολῶ. Nauigo.

Ναυτολίαι.πλοῦ.καὶ ναυτολῶ ῥῆμα.

Ναύτης.Nauta. Et ille, qui nauem conscendit,ac naui vehitur. Vector.i qui naui vehitur. *Alias, qui naui vehit alium.Epigr.lib.*6.*pag.*439.*ep.*133. E

Ναύτης.καὶ ὁ ἐπιβάτης.

Imaginem hernia Baccho hic dedicaui,
Seruatus ex nautis quadraginta solus.

Εἰκόνα τῆς κήλης Διονύσῳ ὧδ' ἀνέθηκα,
Σωθεὶς ἐκ ναυτῶν τεσσαράκοντα μόνος.

Ναυτιᾶν Nauseare.Propriè *significat vbi maris in nauigatione fastidium,* in naui vomere.

Ναυτιῶν.τὸ ἐν τῇ νηὶ κυρίως ἐμεῖν.

Ναυτικῶς δανείζειν. φασὶ Ζηνώνα ἐκ Κιτίου τάλαντα ἔχοντα ἐλθεῖν εἰς τὴν Ἑλλάδα. καὶ ταῦτα δανείζειν ναυτικῶς.

Ναυτικὸς.Nauticè. Nautarum-more. Vt, ναυτικῶς δανείζειν.Nautarum-more fœnerari, Pecuniam fœnori-dare. Vt, Aiunt Zenonem in Græciam iuisse,cùm vltra mille talenta haberet, & hæc nautarum-more *variis hominibus* fœneratum-esse. *Volsius, nautis mutuasse.Scribendum autem* ὑπὲρ ἀ πλείω. F

Ναυτιλία.Nauigatio.

Ναυτιλία ὁ πλοῦς.

Ναυτιλόμβροτος.Nauigans.

Ναυτιλόμβροτοι.πλέοντες.

Ναυτίλος.Nautilus piscis, *qui nauis speciem habet,* & nauta.

Ναυτίλος.ὁ ἰχθὺς καὶ ὁ ναύτης.

Ναυτοδίκαι.Nautodicæ.Magistratus,qui naucleris, *& nautis* ius dicebant, & illis, qui in emporio, *vel in*

Ναυτοδίκαι.ἄρχοντες ὅτι τοῖς ναυκλήροις δικάζοντες, καὶ τοῖς περὶ τὸ ἐμπόριον ἐργαζομένοις

nauticos

A νοις, ὡς καὶ ναυφύλακες ἄρχοντές τινες ἐπὶ τῆς ναυτικῆς φυλακῆς. ἄλλως. ἀρχή τις ἦν ἀθήνησιν οἱ ναυτοδίκαι. κρατεῖ δὲ χρώμενος ὁ καὶ δί τις μὲν ἐξ ἀμφοῖν γένοιν γεγονὼς φρατρίζῃ, διάκειται δὲ τῷ βουλομένῳ Ἀθηναίων, οἷς δίκαι εἰσί. λαγχάνειν ὑπὲρ τῆς εἴπη, ἐνοχὰ ἄρα τοῖς ναυτοδίκαις.

nautico foro, & mercatu opus-faciebãt. Quemadmodum & Ναυφύλακες i. Nauium-custodes, *erant* quidã Magistratus, nauium custodiæ præfecti. Aliter. Nautodicæ erat Athenis quidam Magistratus, *qui de rebus nauticis cognoscebat, & de naucleroru, & nautarum controuersiis iudicabat, litésque componebat.* Craterus autem dicit, Si quis verò non ex vtroque genere, *non ex vtroque parente Atheniensi esse* procreatus, in Phratorum ordine se ponat, *& pro vero esse fegerat*, oportere quemlibet de Athenien sibus, quibus sunt iudicia, *talem hominem iudicio* persequi, & apud Nautodicas vltimo mensis die litem ipsi intendere.

Ναῦφι. ἐν ταῖς ναυσί.

Ναῦφι. Nauibus. In nauibus.

B Ναύφρακτον βλέπεις. ἀντὶ τοῦ θαυμαστῶς. ἀπὸ τῆς θεᾶς ἀπόφασις ναύφρακτον βλέπεις. ἐπειδὴ μεγάλοι ταῖς ἐπίρροις οἱ ὀφθαλμοὶ γίνονται, δι' ὧν τὰς κώπας ἐμβάλλοντες ἐκωπηλάτουν. ὥστι τὸ ναύφρακτον βλέπεις, αἴνιγμά ἐστι τοῦτο, ἔχεις, καὶ πλατύ, καὶ μέγα βλέπεις.

Ναύφρακτον βλέπεις. Nauphracton tueris. *Classicum, vel more classis intueris. Er. ad. Chil. 1. Cent. 9. col. 596. ad. 98.* Aristoph. *in Acharnensibus. pag.* 265. *v.* 9. *Schol. annot.* 8. *vnde Suid.* Per Deos, homo, classicum intueris, *vel*, Homo, *per Deos, quiddam obtuêre classicũ.* Quia triremibus magni sunt oculi. *i. magna quædam foramina speciem quandam oculorum habentia*, per quos remis insertis remigabant. Quamobrem hoc ναύφρακτον βλέπεις, est ænigma, *& dictum obscurum*, quo significatur, perspicuum, & latum, & magnum intueris. *Idem autem hoc valet, ac si diceres, Oculis longe, latéque diductis, me contemplaris, & truci vultu me attentius intueris, & nescio quid oculis minacibus mihi minaris.*

Ναυφράκτῳ στρατῷ. τῷ συντεταγμένῳ καὶ συμπεφραγμένῳ. ἐπὶ θαλασσοκράτουσι γὰρ οἱ ἀθηναῖοι μάλιστα ἐπὶ τῇ ἐν ἀρτεμισίῳ, καὶ σαλαμῖνι ναυμαχίᾳ.

C Ναυφράκτῳ στρατῷ. Nauali exercitu. *Exercitu* instructo, *vel, acie instructa nauigante*, & bene-munito, *vel, circunsepto.* Athenienses enim maris-imperio-potiebantur, præcipuè post nauale-prælium ad Artemisium, & Salamina commissum. *Aristoph. Equit. pag.* 221. *v.* 17. *Schol. annot.* 12. *vnde Suidas.*

Νάφθα. ἔστιν ὑγρὸν τοῦτο κοινῶς μὲν γὰρ ἡ νάφθα. ὡς δὲ πλούταρχος ὁ νάφθας. εὕρηται δὲ καὶ οὐδετέρως τὸ νάφθα. οἱ μὲν ἕλλησι, μηδικὸν ἔλαιον ταύτην καλοῦσιν. οἱ δὲ μῆδοι, νάφθαν.

Νάφθα. Naphtha. *Nomen* hoc trium generum *est.* Nam communiter quidem *dicitur. f. g.* ἡ νάφθα. Apud Plutarchum verò *dicitur. g. m.* & ὁ νάφθας. Reperitur autem & neutro-genere τὸ νάφθα. Græci quidem, hanc oleum Medeæ vocant, Medi verò, naphthan. *Vide vulg. Lex.*

Ναχώρ. ὄνομα κύριον.

D Ναχώρ. Nachor. Nomen proprium.

ΤΟ Ν. ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΑΙ.

N. CVM AI.

ΝΑΙ. συγκαταθετικὸν ἐπίρρημα. ἔστι καὶ ὁρκωμοτικὸν μὴ κοινωνοῦσης ὀξείας. οἷον καὶ τὸ ναὶ θεώ. τουτέστι μὰ τὰς θεάς.

ΝΑΙ'. Consentientis *est* aduerbium. *Item concedẽtis, & affirmantis. Na. Ita. Etiam. Sanè. Profectò.* Idem *est aduerbium* Iuri-iurando seruiens, cum acuto *accentu* posito. *i. acuto notatum. L.* κεμφὺς. *ai* κοινωμένης *sapite. Quod iam parum commodum.* Vt, Ναὶ τὸ θεώ. Id est, Sanè per Deas. *Cererem, & Proserpinam intelligere videtur, quod iusiurandum olim fœminis erat familiare.*

Ναίθος. ὄνομα ποταμοῦ.

Ναίθος. Næthus. Nomen fluuij.

Ναιετάουσιν. οἰκοῦσιν. ναίω. ναίεις ναιετῶ. E ὡς κωμήτης κωμήτεω. ναιετῶ, καὶ ναιετάω, καὶ ναιετάουσιν. ἐνεργητικὸν, ἀντὶ παθητικοῦ, τῶ οἰκοῦνται.

Ναιετάουσιν. *Actiuum Atticè pro passiuo* ναιετῶνται. Habitantur. Incoluntur. ναίω. habito, incolo. ναίτης. *gen.* ου. ὁ. Habitator. Incola. ναιετῶ. *fut.* ήσω. Habito. Incolo. Vt κωμήτης. *gen.* ου. ὁ. Venator. κωμητεύω. *fut.* εύσω. Venor. *Dicimus autem* ναίω, & ναιετάω. *vnde per contractionem* τὸ ναιετῶ. & ναιετάουσιν, actiuum pro passiuo ναιετῶνται, ζητοῦσιν οἰκοῦνται.

Ναίει. ἐνοικεῖ.

Ναίει. Habitat. Degit. Commoratur.

Ναὶ μὰ τόν. καὶ ναὶ μὰ τήν, εἶχε τὸ περσικοῦ τις ἐφάνη, τὸ ῥωμαϊκὸν ἅπαν ὠλώλει.

Ναὶ μὰ τόν. *Consule Aristoph. in Ranis. pag.* 183. *v.* 13. *Schol. annot.* 5. Μὰ τόν. Sanè per illum. *Sed reticetur reuerentiæ causa nomen Dei, per quem esset iurandum.* Vt, Sanè per illum *rerum humanarum inspectorem, ac præsidem*, si quis ex Persico *exercitu* apparuisset, totus *exercitus* Romanus periisset.

F Ναὶ μὰ τόν. ἀμβρακιώτην ἐπέπληττε, καὶ ἀδικοῦντα ἤλεγχε, καὶ ἀπέτρεπε τοῦ ἀδικεῖν παῤῥησίᾳ, ναὶ μὰ τήν, ὁ ῥηναῖος τῇ παῤῥησίᾳ.

Ναὶ μὰ τόν. Sanè per illum. *Vel simpliciter, Sanè per.* Peccantem obiurgabat, & iniustè-facientem arguebat, & paterna dicendi-libertate, sanè per, *profectò*, vir ille generosus ab iniuria retrahebat.

Ναὶ μὰ τό. ναὶ μὰ τὸ ῥικνὸν σύφαρ ἐμόν. ὅ ἐστι δέρμα. καλλίμαχος ἐν ἑκάλῃ. ναὶ τοῦτο δένδρον καίτοι περιόν. οἱ ἀρχαῖοι οὐ φειδωλῶς καὶ τῷ

Nai per hoc. Vt, Sanè per hoc rugosum corium meum, hoc est, Per hanc rugosam pellem meã. Callimachus in Hecale. Sanè per hanc arborẽ quamuis aridã existentem. Antiqui non temere per

Deos iurabant: sed per obuia quæque, vt & Menander, Testor Apollinem istum, & fores. Et Homerus *Iliad. A. pag.* 19. *v.* 28. Sanè per hoc sceptrum. Et Hecale dixit, Sanè per illum. nec subiicit Deum. Huiusmodi autem figuræ, morúmque ratio. *i. Hoc autem orationis genus homines* ad pietatem concinnat, *& ad religionem, ac numinis diuini reuerentiam eos informat.* Et illud, Sanè per illas. Idem valet, ac si quis diceret, per Gratias.

Ναὶ μὰ. Sanè profectò. Sanè reuera.

Ναὶ ναὶ μὰ μ. χ. Sanè, sanè per papaueris virentem herbam, *vel, virentem comam.* Iusiurandum derisionis causâ.

Ναίουσι. Habitant. Incolunt.

Ναίχι. Aduerbium consensus, *assensu, vel consentientis, & assentientis.* Næ. Certè. Sanè. Ita. Etiam.

N. CVM E.

Νέα. Nea Insula prope Lemnum. à verbo *νέω.* i. nato. Ad quam (vt aiunt) Hercules adnatauit. In qua (vt quidam tradunt) Philoctetes ab hydro morsus fuit. Nea verò, Mysiæ castellum. Gentile *nomen hinc deductum, est* Neæus.

Νεαλής. Propriè, recens-captus piscis. Dicitur autè & recens salitus. *i. sale-conditus.* Et recens-captus. *Et recentibus viribus præditus, recens, & integer viribus.* Appianus. Populum autem de muro *suos pugnantes* spectare, & fatigatis alios recentes subinde submittere *dicebat.* Galli verò defessi, cum *recentibus, & iis,* qui viribus integris erant præditi, congressi, nullo ordine seruato, *effusa fuga* fugiebant. Et Polybius. Hostes *integros, & viribus integris præditos,* & recentes.

Νεάνδρεια. Neandria, vel Neandrium genere neutro, vrbs Troadis Hellespontia, quam quidam Leandriam per L. perperam scribunt.

Νεανία. Iuuenilis insolentia. Animi elatio. Superbia, *qualis in iuuentute plerunque cernitur.*

Νεανίας. Audax. Vel Iuuenis. Adolescens.

Νεανιεύεται. Iuuenis opera facit. Iuueniliter agit. Iuuenum more viuit.

Νεανιδύματα. Iuuenilia facinora. Iuuenilis iactationes. Noua audaciæ facinora. *Robusta, strenua, fortia facinora.*

Νεανικόν. Iuuenile. Pro, magnum, & quod iuuenem satiare potest. Aristophanes Pluto. *pag* 53. *v.* 4. & 5.

Si mihi præbens panem aliquem bene pistum
Dederis comedendum, & carnis frustum iuuenile.

Νεανικῶς. Iuuenilitèr. Robustè. Strenuè. Generosè. Aristophanes *in Vespis, pag.* 358. *v.* 28. Et verberabat tunc me iuueniliter. *i. robustè, strenuè,* puer, puer vocans.

Νεᾶνις. ἡ. παῖς ὁ. Puella. Iuuencula. *Aristoph. Lysistrata. pag.* 543. *v.* 85. Deducitur à νέος, ναὶ, vt ab ἄλκιμος, ἀλκίμαι, & *per syncopen,* ἀλκιμαί.

Νεανιεύεται. Iuuenescit. Adolescit. In-iuuentutem-ingreditur. *Plutarchus περὶ παίδων ἀγωγῆς. pag.* 31. οἱ παῖδες οἱ νεανιευόμενοι. Amphis in Rheithris. Posidippus Demotis. Eupolis Sphingibus. In Demis verò formauit verbum νεανιεύειν, pro νεανιεύεσθαι. Iuuenem-esse. Iuuenilem-ætatem-ingredi. *Dicit enim,*

Vxorem habentem valde pulchrámque, & bonam,

θεῶν ὄμνυσι, ἀλλὰ καὶ τὴν θεσσυγχανόντων ὡς ἔφη Μένανδρος. μάρτυρόμαι τὸν δοτύλλιον τοῦτον, καὶ τὰς θύρας. καὶ ὄμνυσι. ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον. καὶ ἡκάλη εἶπε. ναὶ μὰ τόν. καὶ οὐκ ἐπάγει θεόν. ῥυθμὸς δὲ ὁ λόγος πρὸς εὐσέβειαν τοιούτου σχήματός τε, καὶ ἤθους. καὶ τὸ, ναὶ μὰ τὰς. ὡς εἰπεῖν εἶναι τὰς, ἀντὶ τὰς χάριτας. A

Ναὶ μὲν. ναὶ ὄντως.

Ναὶ ναὶ μὰ μάκωνος χλόην. ὅρκος ἐπὶ χλευασμοῦ. B

Ναίουσιν οἰκοῦσι.

Ναίχι. ἐπίρρημα συγκαταθέσεως.

ΤῸ Ν ΜΕΤᾺ ΤΟΥ̃ Ε.

Νέαι. νῆσος πλησίον λήμνου. ὠνόμασται δὲ τὸ νέω, τὸ κολυμβῶ. ἣν φασὶν ἐκνεῖξαι Φιλοκτήτης ἐλθὼν ὑπὸ ὕδρου. νέα δὲ φρούριον Μυσίας. ἐθνικὸν Νεαῖος. C

Νεαλὴς χυμὸς ὁ πως ἁλωκὼς ἰχθύς. λέγεται δὲ καὶ ὁ νεωστὶ ἁλισθείς. καὶ ὁ νεωστὶ ἁλοὺς. ἀνάπαυσιν δὲ ἀπὸ τῶν πόνων ὁρᾶν, καὶ τοῖς ἀγωνιζομένοις ἑτέρους νεαλεῖς ὑπεμίμνησκεν ἀεί. οἱ δὲ καλοὶ καὶ ἀκμαῖοι ἀκμῆσι συμπλεκόμενοι, ἔφευγον ἀτάκτως. καὶ Πολύβιος. τοὺς πολεμίους ἀνειραμένους ὄντας, καὶ νεαλεῖς.

Νεάνδρεια. ἡ νεάνδρειον, οὐδετέρως, πόλις Τρωάδος ἑλλησποντία. διὰ τοῦτο δέ τινες γράφουσι τὸ λ. λεάνδρειαν γράφουσι κακῶς. D

Νεανία. ἡ ἔπαρσις.

Νεανίας. θλιμερός. ἢ ὁ νέος.

Νεανιδεύεται. νέου ἔργα ποιεῖ.

Νεανιδεύματα. κομπάσματα. μεγαλορρήμονα τολμήματα.

Νεανικόν. αὐτὸ τὸ μέγα, καὶ δυνάμενον χορτάσαι νεανίαν. ἀριστοφάνης πλούτῳ.

Εἴ μοι παρέσας ἄρτον τὸν εὖ πεπυρωμένον
Δοίης καταφαγεῖν, καὶ κρέας νεανικόν. E

Νεανικῶς. ἰσχυρῶς. ῥωμαίως. ἀριστοφάνης. κἀτυπτέ δή με νεανικῶς, παῖ παῖ καλῶν.

Νεᾶνις. παίδισκος, ἐκ τοῦ νέος ναί. ὡς ἄλκιμος, ἀλκιμαί. καὶ ἀλκιμάν.

Νεανιεύεται. ἀμφὶς ἐν ῥείθροις. ποσὶ δηποθ' ὁμοίας. δύστολις σφιγξίν. ἰδίως δὲ ἐκμάσσεται τὸ νεανιεύεσθαι ἐν δήμοις. F

Γυναῖκα ἔχοντα μάλα καλὴν τε καὶ ἀγαθήν.

A Αὕτη νεανισκίοντος ἐπεθύμησέ μου. *Hæc in-iuuentutem-ingredientẽ concupiuit me.*

N O T AE.

Γυναῖκα ἔχοντα.] Sic versus iste scribendus metri causa.
Γυναῖκ' ἔχοντα μάλα καλήν τε, κἀγαθήν. Vel ita,
Γυναῖκα γὰρ ἔχων μάλα καλήν τε, κἀγαθήν.
Vxorem enim habebat valde formosámque bonámque.

Νεάνθης. κυζικηνὸς ῥήτωρ. μαθητὴς φιλίσκου ϗ μιλησίου.

Νεάνθης. Neanthes. Cyzicenus orator, discipulus Philisci Milesij.

Νεάπολις. πόλις. ἰταλικὴ δίχα σημος. ἐν ᾗ παρθενόπης ἵδρυται σειρῆνος ἄγαλμα. πολλαὶ δὲ καὶ ἄλλαι νεαπόλεις.

Νεάπολις. Neapolis, vrbs Italica, insignis, in qua Parthenopes Sirenis statua collocata-est. Sunt autem & aliæ multæ Neapoles. i. Nouæ-vrbes.

B

Νεαροί. νέοι. νήπιοι. καὶ νεαρώτεροι. παίδων νεαρώτεροι οἱ λέγοντες μὴ ἰφορᾶν τὰ τῆδε τὸ θεῖον.

Νεαροί. Iuuenes. Infantes. Stolidi. & *νεαρώτεροι*. Stolidiores. Vt, Pueris stolidiores *sunt*, qui dicunt Deum res istas *mortalium, res humanas* non intueri.

Νέαρχος. οὗτος ξυνεστράτευσεν ἀλεξάνδρῳ. καὶ συγγραφὴν συνέγραψατο ὑπὲρ ἀλεξάνδρου. ἐψεύσατο δὲ ναύαρχον ἑαυτὸν ἀναγράψας εἶναι, κυβερνήτης ὤν.

Νέαρχος. Nearchus. Iste cum Alexandro militauit, & de Alexandro historiam conscripsit. *L. συνεγράψατο*. Mentitus autem est, quòd se Nauarchum. i. Classis-præfectum esse scripserit, cùm fuerit gubernator.

Νεάτη. ἡ ἐσχάτη, καὶ νέατοι φθόγγοι χορδῆς μουσικῆς τελευταίας.

Νεάτη. Nouissima. Extrema *instrumenti musici chorda, quæ sonum acutum edit, & per crasin dicitur νήτη*. Et *νέατοι φθόγγοι vocantur acutissimi, & nouissimi. i. extremi soni vltimæ chordæ musicæ.*

C

Νεάτη. ἡ ἐσχάτη. καὶ ἡ νήτη χορδὴ λεγομένη ὑπὸ τῶν μουσικῶν, παρὰ διάστασιν τῆς ὑπάτης, καὶ τῆς μέσης.

Νεάτη. Nouissima. Extrema, quæ *per crasin* & *νήτη χορδὴ* à Musicis vocatur, ad differentiam summæ, & mediæ *chordæ*.

Νέα χελιδών, ἐπὶ τῶν ἐξαπατώντων τινάς. ἀριστοφάνης ὄρνισιν.

Νέα χελιδών. Noua hirundo. De iis, qui *verbis* aliquos decipiunt, Aristophanes Auibus *pag.* 212. *Consule Scholia.*]

Ἐξηπάτων γὰρ τοὺς μαγείρους, ὀπτάλιγον τιαυτί.

Decipiebam enim coquos dicens talia,

Σκέψεσθε παῖδες. οὐχ ὁρᾶτ'; ὥρα. νέα χελιδών.

Aspicite pueri, non videtis? Ver adest. Nam venit *noua hirundo.*

D

Οἱ δ' ἔβλεπον, κἀγὼ 'ν τοσούτῳ τῶν κρεῶν ἔκλεπτον.

Illi verò circunspiciebant. Ego verò interea carnium frusta surripiebam. Et. ad. Chil. 1. Cent. 6. col. 212. ad. 59.

Νέβελ. ὄνομα κύριον. καὶ εἶδος μέτρου ἑβραϊκοῦ.

Νέβελ. Nebel. Nomen proprium. Et Hebraici metri genus.

Νεβρείου κρανίου. βάβριος. παιτῶσι κραδίῃ, κρανίῳ ἢ νεβρείῳ.

Νεβρείου κρανίου. Hinnuleum. *i. hinnuli* cor. *Hom. Il. A. pag.* 29. *v.* 19. *κραδίῃ ἐλάφοιο. cor cerui dicit. De timidis, & ignauis.* Babrius. Esuriens, *famémque pressa* vulpes, cor verò hinnuleum *i. hinnuli, deuorat. Vide* Νεβρὶς *infra, vbi versus integer cum altero ex eodem Babrio ponitur.*

E

Νεβρίζων. δημοσθένης ὑπὲρ κτησιφῶντος. τίνες οὖν ἢ τελοῦσι νεβρίδα ἐνημμένοι. καὶ τοὺς τελουμένους δίχα ποιοῦσι νεβρίσιν, ἐπὶ τῷ νεβροὺς δίκαιον κατά τινα ἄρρητον λόγον.

Νεβρίζων. Pelle-ceruina-cingens. Demosthenes pro Cresiphonte. *pag.* 87. Quidam *hoc ab oratore dictum putant*, quòd ille, qui *sacris aliquibus aliquem* initiat, ceruina-pelle sit-indutus, & eos, qui *sacris* initiantur, ceruinis-pellibus cingat, vt hinnulos dilacerent, secundùm quandam arcanam rationem.

Νεβρὶς. κιοστωτὸν στέφανος νεβρίδ' εἰκασμένος.

Νεβρὶς. Ceruina-pellis. *Epigram. lib. 6. pag.* 417. *epig.* 33 *L. Κισσῷ τὸν στέφανος νεβρίδ' ἀναπτυχθέν.* Hedera pectoribus ceruinam-pellem annectens, *alligans.*

Νεβρὶς ἐλάφου δέρμα, ὃν ἐπιχέμματι. ἄνθετό σοι κορυσάν, ἢ νεβρίδας ἡμέτερος πάν.

Νεβρὶς. Cerui-pellis. Ceruina-pellis. *Epigr. lib. 6. pa.* 425. in epigr. 70. Dedicauit tibi clauam, & ceruinas-pelles noster Pan.

F

Νεβρός ἐλάφου γένημα οἱονεὶ νέον ἀπὸ τοῦ βορᾶν ἐξιόν, καὶ νεμόμενον. ἐτυμολογεῖται δὲ, ὡς καὶ νεοπόρος τις ὤν. καὶ νεβρεία καρδία. βάβριος.

Νεβρός. Hinnulus. Cerui fœtus. Quasi dicas, *ὁ νεοπόρος, καὶ συλλεκτὴν νεβρὶς, τυγχάνων ἐπὶ τοῦ βορᾶν ἐξιὼν, καὶ νεμόμενος.* Qui recés ad pabulum exiit, & *qui pabulo recens* pascitur. Affertur & altera huius vocis etymologia. *Dicitur enim νεβρὸς, vt aliis placet*, quasi *νεοπόρος, τις ὤν*. i. quidam recens-profectus *ad pabulum, & per ξ copen, & mutato π in β, νεβρός*. Et *νεβρεία καρδία*. Hinnuleum cor. *hinnuli cor*. Babrius.

– *Esuriens*, & famelica *vulpes*, *cor verò hinnuleum* i hinnuli

Deuorat lapsum humi, *rapiens dàm.*

Νεβρώδ. Nebrod. Nomen proprium. *illius*, ex quo Gigantes *nati sunt. Vel*, *à quo Gigantes originem ducunt.* Idem & Nebrodes *vocatur. Alij dicunt* Nemrot.

Νέγνα. Negne. Oppidulum Arabiæ. *L.* Ἀραβίας.

Νέδη. Nede. Vrbs Arcadiæ, à Nympha Nede *ficta dicta.* Scribitur & Νεδώ, Nedea, vnde ipse ciuis Nedeesius.

Νέδων. Nedon. fluuius, & locus Laconicus. Declinatur Nedonis *in genitiuo.* Vnde Nedonia Minerua. Quære & illam *Minervam*, *de qua agitur* apud Lycophronem.

Νεεμάν. Neemán. Nomen proprium.

Νέεσθαι. *Propriè*, *nauigio proficisci.* Ire. Venire.

Νέαν. *Ion. pro comm. poet. vir. Secunda persona subiunctiui à tertia virtute formata, sublato τ.* Iueris. Veneris. Redieris.

Νέηκες. Recens-acutum.

Νεήλατα. Recens molitæ farinæ, & melle rigatæ, quibus & vuæ-passæ, & viride cicer admixtum est, quas sacra facientibus *i sacerdotibus* distribuebant. Quidam autem has & Ambrosiam, & Macariam vocabant. Attici verò per *vocis* defectum, proferunt νήλατα, non addentes vocem ἄλφιτα.

Νεήλυδες. Qui-recens-aduenerunt. Rectus *casus est* ὁ νήλυς, *genit.* τοῦ νήλυδος.

Νεηνίας. *Ion. & poet. metri causa, pro comm.* νεανίας. Iuuenis. Adolescens.

Νεηνῖς. Idem ac νεᾶνις. Puella. Iuuencula.

Νεκρούς. Mortui. Abusiuè verò & ipsi animalium ordines. *Lege* αἱ τῶν νεκρῶν τάξεις, *vt Eustath. Cadauerum ordines, & acerui.*

Νεκρῷ λάρυσα μύθους εἰς οὖς. Mortuo fabulas ad aurem narrans. De stupidis, & nihil intelligentibus. *Er. ad. Chil. 1. Cent. 4. col. 152. & 153. ad. 86. Mortuo verba facit.*

Νεκρούς ὁρῶν, νέκρωσιν ἴξεις πραγμάτων. Νεκρούς. Mortuos videns, mortificationem (vt ita loqui liceat) habebis rerum. *i. si mortuos somnies, & in somnis à te videri putes, res, quas cupis, tibi non succedent ex animi sententia: sed occident. Er. ad. Chil. 3. Cent. 6. col. 741. ad. 40.*

Νεκτάριον. Nectareum. Suaue. Iucundum. Bonum-odorem spirans vt, In nectareo, tenui, *suauique peplo, vel, in odorato peplo.* Et νέκταρ. nectar, Deorum potus, & vinum. Sic Anaxandrides. Et Deorum cibus, *vt ait* idem

Νεκταρίου. Nectarei. Diuini. Νέκταρ verò dictum quasi νεόκταρ, quod iuuenes facit eos, qui *de ipso* bibunt. Vel id, cuius priuatio *est* apud vulgus. *i. quo vulgus priuatur, quo vulgus non fruitur. Est enim non mortalium: at immortalium potus. τὸ priuationem denotat,* κτᾶρ. τος. *τὸ possessionem significat. In compositione τὸ α corripitur, in ε mutatum.* Sic autem & Ambrosia *dicta*, non solùm ea, quæ ipsum fluxum, id est corruptionem longè superat: sed etiam ea, quam nullus mortalis habet.

Νεκυόμαντις. Ille, qui mortuum interrogat, *& eo audito vaticinatur.* Necromantis. Qui mortuis euocatis vaticinatur.

Νεκύσια. Mortuorum festum. Mortuorum-feriæ. Inanis terra apud Persas *sunt* Græcæ mortuorum-feriæ. Et νεκυοστόλος. Qui-mortuos-traiicit, *siue transmittit. Charontis portitoris epitheton.* Mortuorum-portitor. *Epigr. lib. 3. pag. 289. epigr. 536.*

Πεινῶσα κραδίη, κραδίην ἢ νεβρείην Α

Λάπτει πεσοῦσαν, ἁρπάσασα λαθραίως.

Νεβρώδ. ὄνομα κύριον ἀφ' οὗ οἱ γίγαντες. ὁ αὐτὸς καὶ νεβρώδης.

Νέγν. πολίχνιον ἀραβίας.

Νέδη. πόλις ἀρκαδίας. ἀπὸ νύμφης νέδης. γράφεται καὶ νεδών. ὅθεν ὁ πολίτης νεδήσιος.

Νέδων. ποταμὸς, καὶ τόπος λακωνικός. κλίνεται νέδωνος. ὅθεν νεδωνία ἀθηνᾶ. ζήτει καὶ ἐν Λυκόφρονι. Β

Νεεμάν. ὄνομα κύριον.

Νέεσθαι. πορεύεσθαι.

Νέαι. πορεύθητι. ἐπανέλθοις.

Νέηκες. νεωστὶ ἠκονημένον.

Νεήλατα. τὰ νεωστὶ ἀλήλατα μέλιτι δεδευμένα. εἷς καὶ ἀσαρίδις καὶ χλωροὶ ἐρέβινθοι συμφύροντο. ἃ τοῖς τὰ ἱερὰ τελοῦσιν ἔνιοι ἐκάλουν. οἱ δέ τινες αὐτὰ καὶ ἀμβροσίαν καὶ μακαρίαν. κατ' ἔλλειψιν δὲ φερόμενοι οἱ ἀττικοὶ νεήλατα. μὴ προστιθέντες τὸ, ἄλφιτα. C

Νεήλυδες. νεωστὶ ἐληλυθότες. ἡ δὲ θῆλυς, ὁ νέηλυς.

Νεηνίας. νεανίας.

Νεηνῖς. νεᾶνις.

Νεκρούς. νεκροὶ καταχρηστικῶς ἢ, καὶ αἱ τῶν ζώων τάξεις. D

Νεκρῷ λάρυσα μύθους εἰς οὖς. ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων, καὶ μὴ ἐπαϊόντων.

Νεκρούς ὁρῶν, νέκρωσιν ἴξεις πραγμάτων.

Νεκτάριον. ἡδύ. καλόν. ἀῶδες ἐπὶ τῶ νεκταρίω ἐανῶ. καὶ νέκταρ. θεῶν πόμα. καὶ οἶνος. οὕτως Ἀναξανδρίδης. καὶ τὸ βρῶμα τῶν θεῶν ὁ αὐτός. E

Νεκταρέου. θείου. νεκταρ ἢ, τουτέστι πόνεκταρ. τὸ νέους ποιοῦν τοὺς πίνοντας. ἢ ὃ σίτησις τῶν κτήσεως τοῖς πολλοῖς. οὕτω ἢ καὶ ἀμβροσία. οὐ μόνον ἡ ὑπὸ τὰ βαίνουσα τῷ ῥοῇ, ἤγουν τῷ καταφθορᾷ, ἀλλὰ καὶ ἣν οὐκ ἔχει βροτός.

Νεκυόμαντις. ὁ ἐπιφωτῶν τὸ νεκρόν. F

Νεκύσια. ἡ τῶν νεκρῶν ἑορτή. φερούσης γὰρ ἐνταῦθα πόρσας ἑλληνικὴ νεκύσια. ἢ νεκυοστόλος ὁ τοὺς νεκροὺς διαπερῶν.

Canem

A Τὸν κυνᾶ Διογένη, νεκυοτάφε δέξαι με πρὸς ὑμῶν.
Γυμνώσαντα βίου πάντος ὑποκυνίσιον.

Canem Diogenem mortuorum deductor ſuſcipe me portitor,
Qui nudani, detexíque *vitæ totius ſupercilium.*

N O T Æ.

Δέξαι πρὸς ὑμῶν.] Epigr. lib. 3. pag. 289. epigram. 336. legitur,
—δέξο με πρὸς ὑμῶν.

Νέκυς. νεκρός.

Νέμαυσος. πόλις Γαλλίας. ἀπὸ Νεμαύσου τοῦ Ἡ-
B ρακλείδου.

Νέμεα. τόποι, καὶ πόλις.

Νέμεα, καὶ ἴσθμια, τόποι ἐν οἷς ἐπιλαμπτο ἐπίτειοι ἀγῶνες, ὅθεν καὶ λέων νεμεαῖος. ὃν ἐκεῖ νεμόμενον ἀπέκτεινεν Ἡρακλῆς. λέγε] ἢ ἐν Θηλυκῶς ἡ νεμέα, ὁ τόπος.

Νεμέας αὐλητρίδος. μνημονεύει Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους, εἰ γνήσιος. καὶ νεμέας σέλινα.

C Νεμέα χαράδρα. τόπός τις οὕτως ἐκαλεῖτο ἐν Πελοποννήσῳ.

Νεμεσᾷ. μέμφεται.

Νεμεσᾶν. τὸ ἐμποδὼν ἵστασθαι τοῖς πραττομένοις κατὰ γνώμην. ἢ μᾶλλον μὲν κατὰ γνώμην.

Νεμεσητὸς. μεμπτὸς. νεμεσητὸς δὲ ἀλόχῳ κατ' ὄρχησιν, βέλει τρωθεὶς λείπει τὸν βίον. Ἰώσηπος. παρεκάλει ὁ θεὸν νεμεσῆσαι μὲν ταῖς τῶν πολεμίων ἐλπίσιν. ἐλεῆσαι δὲ αὐτὸ λῶν. καὶ αὖθις. εἰ δὲ νεμεσητόν μοι ἐπιβουλῆς, ἵνα με μὴ παίσαντα παρέλωσιν.

Νεμεσήσομαι. φθονήσω. καὶ νεμεσῆσαι, μέμψασθαι.

Νεμεσητικός. ὁ ἐναντίος τῷ φθονερῷ. ὁ μὲν γὰρ φθονερὸς, λυπεῖται ὅτι ταῖς τῶν καλῶν εὐπραγίαις. ἐπεὶ καὶ ὁ φθόνος ζητοῦσιν. νεμεσητικὸς δὲ, ὁ λυπούμενος ὅτι ταῖς τῶν κακῶν εὐπρα-
E γίαις. τοιοῦτον γὰρ ἡ νέμεσις. ὡς δ' ὁ νεμεσητικὸς οὐ φθονερός. ἔστι δὲ τὸ προβλημα ὁριπόν. ζήλῳ ῥητόρων τοῦτο λέγει. ὁρίζομένου γάρ τινος φθονερὸν εἶναι καὶ τὸν λυπούμενον νεμεσητικὸν, ἐπεισὶ δὲ αὐτὸς μέμφεταί τινας, ἀδορίζομεν, οὐ τὸ νεμεσητικὸν τοιοῦτον εἶναι, εἰ γὰρ ὀρθῶς τινας μέμφεται. ἀλλὰ δὲ μὴ τὰ δέοντα μεμφόμενον. αὐτὸς γάρ ἐστι φθονερός.
que iuxtà succenſet, & aduerſus eos merito indignatur: ſed illum, qui non opportunè ſuccenſet *alicui.* Ipſe enim eſt inuidus.

F Νεμεσητικόν. μεμπτόν.

Νεμεσία. πανηγυρίσις ἐν τῷ καταστάσει, μή ποτ' ἑορτή τις νεμέσεως, καθ' ἣν τοῖς κατοιχομένοις ἐπετέλουν τὰ νομιζόμενα. νεμεσία οὖν, ἡ ἐπὶ τοῖς νεκροῖς γινομένη πανήγυρις. ἐπεὶ ἡ νέμεσις ἐπὶ τοῖς νεκροῖς τίθεται.

Νέκυς. Mortuus. Cadauer.

Νέμαυσος. Nemauſum. Vrbs Galliæ. à Nemauſo Heraclide *ſic dicta. Nunc à Gallis vocatur Niſmes.*

Νέμεα. Nemea. Locus, & vrbs.

Νέμεα, καὶ Ἴσθμια. Nemea, & Iſthmia. Loca, in quibus annua certamina celebrabantur, vnde & Leo Nemæus, quem ibi paſcentem Hercules interfecit. Dicitur autem & fœmineo genere Nemea, locus, *in quo ludi Nemeæi fiebant.*

Νεμέας αὐλ. Nemeæ tibicinæ meminit Hyperides in *oratione* contra Patroclem, *L.* Παλαμηδείους. *ſi modò eſt eius oratio* germana. Et Nemeæ ſelina, *q. d. apia, Nemeæum apium.*

Νεμέας χαράδρα. Nemeæ charadra. Quidam locus in Peloponneſo ſic vocabatur. *Vide Harpocrat. vnde Suid.*

Νεμεσᾷ. Conqueritur. Indignatur. Succenſet. Reprehendit.

Νεμεσᾶν. Impedimento eſſe, *reſiſtere aduerſari* rebus, quæ geruntur ex *alicuius* animi ſententia, vel potiùs *indignari propter res*, quæ præter *animi noſtri* ſententiam *geruntur.*

Νεμεσητὸς. Reprehenſus. vt, Reprehenſus autem ab vxore in ſaltatione, telo vulneratus, vitam relinquit, *& obit.* Ioſephus Deum orabat, vt hoſtium quidem ſpes indignatus-infringeret, ſuum verò populum miſeraretur. Et rurſus Si verò propter inſidias indignatus-ſum, ſcito me non præter ſpem in-offenſionem incidiſſe, *vel, offendiſſe, vel, cladem accepiſſe.*

Νεμεσήσομαι. *Reprehendam. Indignabor.* Inuidebo. Et νεμεσῆσαι. Conqueri. Reprehendere. Indignari.

Νεμεσητικὸς. Qui pronus-eſt-ad-indignationem. Qui-facilè-indignatur. Indignabundus. Contrarius inuido. Inuidus enim dolet ob ſecundos ſucceſſus bonorum *virorum.* Nam & inuidia talis eſt. Indignabundus verò, qui dolet ob ſecundos-ſucceſſus malorum. Talis enim *eſt* indignatio. Quamobrem indignabundus non *eſt* inuidus. Eſt autem hoc problema finitiuum. *i. ex definitione petitum.* Oratorum *autem* æmulatione hoc *ille* dicit. Si quis enim definiat, illum etiam, qui vocatur indignabundus, inuidum eſſe, quòd & ipſe reprehendat aliquos, *& iis ſuccenſeat, ac aduerſus eos indignetur,* opponimus-definitionem *alium,* indignabundum non eſſe talem, *L.* τὸν νεμεσητικὸν, ſi quidem aliquos rectè reprehendit, *ipſe ſi-*

Νεμεσητὸν. Vituperandum. Reprehendendum. Reprehenſione dignum.

Νεμεσία. *Harpocrat.* Νεμέσεια. Nemeſia. Demoſth. in *oratione* cõtra Spudiam. Vide ne fortè ſit aliquod Nemeſeos feſtum, quo defunctis iuſta ſolnebant. Nemeſia igitur *dicetur* conuentus, diéſque feſtus in defunctorum honorem celebrari ſolitus. Quia Nemeſis de mortuis dicitur, *& ipſis attribuitur.*

Νεμεσίζω. Reprehendit. Conqueritur. Succenſet. Indignatur.

Νεμεσίων. Nemeſio. Nomen proprium. Vt, Nemeſio quaſi quibuſdam alis in altum ſublimis ferebatur, *& eſſerebatur*, & ſpe ſuſpenſus erat, &, quum in me incidit, ſe in lucrum inſperatum incidiſſe, *magnoque bono ſe potitum* putabar.

Νέμεσις. Nemeſis. Iuſticia. Vindicta. Vltio. Ariſtophanes. Iò Nemeſis grauiſtrepáque tonitrua.

Νέμεσις. Nemeſis. Querela. Iuſticia. Iniuria. Inuidia. Fortuna. vt Qui Nemeſin arrogantium vltricé cognouerunt, quæ ipſos iurè perſecuta eſt. Et alibi. Non latuit Nemeſin omnibus ſuperbis aduerſantem: ſed propriis, *atque domeſticis* calamitatibus erudiri coactus eſt. Aderat autem Nemeſis, quæ res terreſtres intuetur, vel etiam aliter, quæ iniuſta *facinora* contemplatur. *Ira* loquitur Babrius in fabuloſis. Et Aelianus Nemeſeos Inſpectricis, quæ ingenia arrogantia, & ſuperba punit. evidentia teſtimonia. Et prouerbium. Nemeſis profectò iuxta pedes incedit, *inſequitur è veſtigio. Hoc ideo dictum*, quia iuſticia, *vel vltio*, *vindicta* peccatores celeriter perſequitur. *De qua ſic quidam ſcripſit*, Clam autem veſtigia perſequeris, elatam ceruicem deprimis, ſub cubito ſemper vitam tenes. *Eraſm. ad. Chil. 2. Cent. 6. col. 516. & 517. ad. 38. Adraſtea Nemeſis. &c.*

Νεμεσήσ. μέμφῃ. A

Νεμεσίων. ὄνομα κύριον. ὁ δὲ νεμεσίων αὐτὸ περιῆρτο, καὶ μετέωρος ὑπὸ ταῖς ἐλπίσι, καὶ ἐδόκει ἐρμαίῳ ἐπιτυγχάνειν ἐμοὶ σφετέρῳ.

Νέμεσις. ἡ δίκη. ἀριστοφάνης. ἰὼ νέμεσις, βαρύβρεμοί τ' βρονταί.

Νέμεσις. μέμψις. δίκη. ὕβρις. φθόνος. τύχη. ἢ ἡ ἀλαζόνων τιμωρὸν νέμεσιν συνιέντες, ὥσπερ αὐτὰς μεταλθοῦσαν τῇ δίκῃ καὶ αὖθις. οὐκ ἔλαθε δ' ἅπασιν ἐναντιομβρίῳ τοῖς ὑβριφαίοις νέμεσιν, ἀλλ' ἐν ταῖς ἰδίαις ἰωὴ παιδευθεῖσα συμφοραῖς. παρλιῶ δ' ἡ νέμεσις, ἢ τὰ γῆς ἐποπτεύει. ἢ καὶ ἄλλως, ἢ τάδικ' ἐποπτεύει. βάβριός φησιν ἐν μυθικοῖς. καὶ αἰλιανός. νεμέσεως ἐφορᾶν τεγέαται ὑβρίσπλας, καὶ ὑβριφαίης καλαζονίσης ἐπαρχῆ μάρτυρια. καὶ παροιμία. νέμεσις δίκη παρ' ὀφθὰς βαίνει. παρέσαν μέτεσσι ταχέως ἡ δίκη τὰς ἡμαρτηκότας. λήθουσα δ' παρ' πόδας βαίνεις. γαυερούμενον αἰχέα κλίνεις. ὑπὸ πῆχυ ἀεὶ βιοτὰν κρατεῖς. B C

NOTAE.

Οὐκ ἔλαθε.] Babrius eſt horum autor, vt infra docet Suidas. Quamuis autem verſibus iambicis hæc ſcripta putem, non poſſum tamen omnium aſſequi metra: ſed horum tantùm.

Οὐκ ἔλαθε τὼν ἅπασιν ἐναντιομβρίον.

Huius ſenarij pes primus eſt dactylus, quartus, eſt anapæſtus. Et,

Παρῶ δ' ἡ Νέμεσις, ἢ τὰ γῆς ἐποπτεύει.

Hic ſecunda ſedes dactylum præter morem habet. Sed ſi tribrachum ponas, nihil erit inuſitati, ſic,

Παρῶ ἡ Νέμεσις, ἢ τὰ γῆς ἐποπτεύει.

Νεμεσᾶ. Datuo. Succenſeo.

Νέμειν. Frui. Adminiſtrare. Gubernare. Regere, vt, Sed *horror*, vt apud me remanens, & patriam regas, quam ego rego, & domum, quam ego poſſideo.

Νέμειν προστάτην. Pro, Patronum habere. Nam inquilini ſinguli cum aliquo de ciuibus patrono res ſuas adminiſtrabãt, & inquilinatus tributum, *quod, propter habitandi ius ipſis conceſſum*, μετοίκιον *vocabatur, Reipub.* perſoluebant. Et habere patronum, dicitur νέμειν, & ἔχειν προστάτην. Hyperides. Quamobrem imperandum illis, qui talia teſtantur, & qui *de rebus huiuſmodi teſtes in iudicio* producunt, *vel*, *ab illis*, *qui talia teſtimonia vobis præbent*, vt taceant, ne, vt vos decipiant, *res* ſiniſtras fruſtrà dicant. Et legem nobis præberi cogitis, quæ vetat, ne *inquilini* patronum habeant. *N. L.*

Νεμιτῶ. δοτικὴ. D

Νέμειν, καρπᾶσθαι, δικαιῶν. ἀλλὰ παρ' ἐμοὶ ᾠκημένῳ πατρίδα τε νέμειν μοῦ ἐγὼ νέμω, καὶ οἶκον, ὃν ἐγὼ κέκτημαι.

Νέμειν προστάτην. αἰτῆ τὸ ἔχειν προστάτην. τὴν γὰρ μετοίκιον ἕκαστος μὴ προστάτην τὴν αὐτῶν τινος τὰ πράγματα αὐτῶ συνοίκῃ. ἢ τὸ μετοίκιον κατατίθῃ. καὶ τὸ ἔχειν προστάτην, καλεῖται νέμειν προστάτην. ὑπερίδης. ὥστε κελεύειν τοὺς μαρτυρομένους τὰ τοιαῦτα, καὶ τοὺς παρεχομένους. μάτην ἀπατᾶν ὑμᾶς μὴ τυγχάνωσι σπουδαῖα λέγοντες. ἢ νόμον ἡμῖν αἰαγκάζειν παρέχεσθαι ἢ κελεύοντα μὴ νέμειν προστάτην. E

NOTAE.

Μάτην ἀπατᾶν.] Fortaſſe locus ita commodè poteſt accipi, κελευσίν τὰς, &c. deinde, σπουδαῖα, μὴ ὄντα τῦ ἀπατᾶν ὑμᾶς, τυγχάνωσι σπουδαῖα μάτην λέγοντες.

Νεμεώτης. Neméus. Ille ſcilicet, qui in Nemea Locrica *habitat*. Qui enim eſt Nemeæ in agro Eléo ſitæ ciuis, ſcribitur Νεμεάτης. Nemeus, & Νεμεώτης, Nemeæus, quinetiam Νεμεῖται, Nemeëtes, vt patet ex his, ζεὺς Νεμεῖτης Iupiter Nemeëtes.

Νεμηθέντων. Sorte-diuiſorum. Diſtributorum. Vt, Sed etiam illis in ſeditionem diuiſis. *i. Cum illi quoque in illa ſeditione ſe alteri parti facta diuiſione adiunxiſſent.* AElianus.

Νέμεσις ὁ ἐν τῇ νεμέᾳ τῇ λοκρικῇ δηλαδή. ὁ γὰρ τῆς κῶ ἢ ἥλιν νεμέας πολίτης, νέμεσις αἰαγράφεται, καὶ νεμεαῖος. ἤδη δὲ καὶ νεμεήτης. ὡς δῆλον ἐν τῷ ζεὺς νεμεήτης. F

Νεμηθέντων. κληρωθέντων. αἰλιανός. ἀλλὰ καὶ ἐκείνων νεμηθέντων οἷς φάσιν.

A Νεμήσασθαι. διαμερίσασθαι.

Νεμήσεις ὑποκριτῶν. οἱ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις τρεῖς ὑποκριταὶ ἐλάμβανον ἓξ εἰς ὑποκριτὰς, κλήρῳ νεμηθέντας, ὑποκριτομέλλοις τὰ δράματα. ὧν ὁ νικήσας εἰς τὸν ὕστερον ἀγῶνα τῶν διδασκαλιῶν ἐλάμβανε τὰ ἓξ. ἦν οὖν οἷον διαιρέσεις.

Νέμοντα. διοικοῦντα.

Νέμος ἐπάκτιον. τὸ ἄλσος. τὸ ὄρος τὸ ὑπὲρ λιμένος. σοφοκλῆς.

B Πάρελαθ' ἅξα,
Καὶ νέμος ἐπακτιον.

Οἱ δὲ, ἀγχοῦ τῆς χηλῆς. Ἢ ὅροις ἠυλίζοντο ὡς τὸ ὕλλω, καὶ τὸ ἐκ τούτου νέμος, περίβλημα ὕλης.

Νέμω. τὸ μερίζω.

Νέμω. νομιῶ. τὸν δ' ἄρ' οὐκέτι νέμω πόλιν.

Νέμω. τὸ βόσκω.

Νέμοιτο. καρποῖτο.

C Νένακτο. ἐπεπλήρωτο. ἐκ Ϝ νάσσω, νάξω, καὶ Ϝ παρ' Ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείᾳ. ὀξὺ ἢ καὶ ὁ νασὸς ἄρτος. ἰώσηπος. σωρεκατέπλησε δὲ τοῖς στολισμοῖς οἴκους, καὶ πᾶσα οἰκία ὁπλιτῶν ἐνάκτο. τὰ τέγη δ' ὅλων τῶν μαινομένων κατάπλεα.

mus, & compilatus, & quasi stipatus. Iosephus. Vnâ verò cum ipsis hostibus irruit intrò, & omnis domus armatis militibus erat-repleta. Tecta verò furentibus, & debacchantibus erant-referta.

Νεναυλοκημένας ναῦς. ἔξω οὔσας, εἰλκυσμένας.

Νενημένῳ. καὶ νεπασμένῳ. σεσωρευμένῳ.

D ξενοφῶν. εὗρον γὰρ θησαυροὺς ἐν τοῖς οἰκίαις ἄρτων νενημένων ἀρχαίων. καὶ ἀριστοφάνης. τί καθηται' ἀβέλτεροι ὄντες λίθοι. ἀριθμός. περίβατ' ἄλλως. ἀμφορεῖς νενησμένοι. τουτέστιν. ἀδόκιμοι. πρὸς τὰς θύρας φησί. δηλοῖ γὰρ Ϝ μωροῦ ὁ θρόνιμος δοκιμάζεται. ἀμφορεῖς δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀγγείων κέραμοι σεσωρευμένοι. νῆσαι γὰρ, τὸ σωρεῦσαι.

Inuenerunt acernos pantì patrios. i. illius gentis more factos, congestorum in ædibus, qui superioris anni erant. Et Aristoph. in Nubibus. pag. 117. Qui sedetis stulti, vel stolidi, existentes lapides. i. lapidum instar, Numerus, ones temere congregatæ, amphoræ coaceruatæ? Hoc est, amentes, ad spectatores hoc Poeta dicit. Per stultum enim prudens exploratur. Amphoræ verò, pro, Vasa-ficilia temere coaceruata. Nam νῆσαι significat coaceruare.

Νενοήμεθα. Ion. contracte, vel crasis ex νενοήμεθα. Intelligimus, vel intellexim. In animo-volutamus, Agitamus-animo.

Νεοαρδὲ ἀλωὴ. νεωστὶ πεποτισμένη.

Νεογιλόν. νεογνόν. ἀπὸ τοῦ νέον γίνεσθαι. νεοσσόν. καὶ ὡς ἀνθρώπων πλούτων ἀπτικῶς. καὶ νίτρον λίτρον, οὕτω νεογιὸν, νεογιλόν.

Νεογνόν. νεωστὶ γεννηθέντα.

Νεοδαμώδης. ὁ ἐλεύθερος ἀπὸ τῶν λακεδαιμονίων. ὅτου ἐκ τῆς εἱλωτείας.

Νεόδμητον. νεοδάμαστον.

Νεοεργές. πρόσφατος εἰργασμένον.

Νεοθαλής. νεωστὶ βλαστήσασα.

Νεμήσασθαι. Dividere. Distribuere. Partiri.

Νεμήσεις ὑποκριτῶν. Distributiones histrionum. Poetæ sumebant tres histriones sorte distributos, qui fabulas agerent. Inter quos victor & princeps sine iudicio ad fabulas agendas assumebatur. νεμήσεις igitur, idem est, ac διαιρέσεις igitur. i. diuisiones, distributiones, partitiones.

Νέμοντα. Regentem. Gubernantem. Administrantem.

Νέμος ἐπάκτιον. Nemus littori-vicinum. Saltus. Lucus. Mons mari vicinus. Sophocles in Aiace. pag. 15.

Marique vicina antra,
Et nemus vicinum-littori.

Alij verò prope montis chelen. i. ad promontorium stationem-habebant, vt Sylua, & inde prominens nemus, ipsis propugnaculum esset.

Νέμω. Diuido. Distribuo. Partior.

Νέμω. Puto, νομιῶ νομίσω. Ducam. Existimabo. Sophocles in Oedipo Colonæo. pag. 300. M Hanc igitur non amplius ducam ciuitatem. Vide Schol.

Νέμω. Pasco. Vnde νομεὺς. Pastor.

Νέμοιτο. Fruatur.

Νένακτο. Repletus-erat. à verbo νάσσω. repleo. fut. νάξω. replebo. Et illud, quod est apud Homerum in in Odyssea. εἰς τὸ φ. pag. 624. Μνηστῆρας δ' ἐνάξω. terram congessit, coaceruauit, deductum est ab hoc νάσσω. Legendum autem videtur, & τὸ παρ' Ὁμήρῳ. &c. Consule Eustath. in Νάσσω. Hinc etiam ἐνασὸς ἄρτος. i. solidus, densus, firmus, & compilatus, & quasi stipatus. Iosephus. Vnâ verò cum ipsis hostibus irruit intrò, & omnis domus armatis militibus erat-repleta. Tecta verò furentibus, & debacchantibus erant-referta.

Νεναυλοκημένας ναῦς. Naues quæ sunt extra mare, vel aquas. Tractas, vel subductas in terram.

Νενημένῳ. & νενησμένῳ. Coaceruatam. Congestam. Repletam. Refertam. Xenophon. De expeditione Cyri. lib. 5. pag. 353. D. εὕρισκον θησαυροὺς ἐν ταῖς οἰκίαις ἄρτων νενημένων ἀρχαίας πυθῆνος. Inuenerunt acernos pantì patrios. i. illius gentis more factos, congestorum in ædibus, qui superioris anni erant. Et Aristoph. in Nubibus. pag. 117. Qui sedetis stulti, vel stolidi, existentes lapides. i. lapidum instar, Numerus, ones temere congregatæ, amphoræ coaceruatæ? Hoc est, amentes, ad spectatores hoc Poeta dicit. Per stultum enim prudens exploratur. Amphoræ verò, pro, Vasa-ficilia temere coaceruata. Nam νῆσαι significat coaceruare.

Νενόημαι. Ion. contracte, vel crasis ex νενοήμαι. Intelligimus, vel intellexim. In animo-volutamus, Agitamus-animo.

Νεοαρδὲ ἀλωὴ. Recens-rigatam vineam. Hortum recens-rigatum.

Νεογιλόν. Recens-genitum. à νέον, nouum, recens, & γίνεσθαι, gigni, nasci, fieri, deducitur νεογιὸν, & vt à πνεύμων deducitur πνεύμων, pulmo, Atticè, & à νίτρον, λίτρον nitrum, sic à νεογιὸν, versor in cognatum λ, formatum νεογιλόν.

Νεογνόν. Recens-genitum. Recens natum.

Νεοδαμώδης. Ita vocatur apud Lacedæmonios ille, qui ex Helotibus, & seruis, à dominis manumissus est, & factus liber, ac in cæterorum ciuium numerum recens est receptus.

Νεόδμητον. Recens-domitum.

Νεοεργές. Recens-factum. Recenter-confectum. Nouum.

Νεοθαλής. Recès-florens. Qui, quæve recèn floruit.

Νεοθανής. Recens-mortuus. Qui, quæve recens obiit.

Νεοθηλῆ. Recens-acuto. *In epigrammate, in quo, si codex sanus, in νεοθηλῆσιδήρῳ, metri causa diphthongus ει sequenta consonante corripitur: sed N. L. V nolis legit νεοθηλῖ. per ι tantùm.*

Illa verò, te mortua, canos recens-acuto ferro

Rasit senili ex capite cincinnos.

Νεοκαισάρεια. Neocæsaria, Pontica (vt aiunt) vrbs. Et ipsi ciues, Neocæsarienses. Idem etiam Adrianopolitæ. Est autem & Bithyniæ vrbs.

Νεοκατοίκητοις αἰθρώποις. Thucydides *lib. 3. pag. 236. B.* dicit, pro, recens-in-aliquo-loco-constitutis hominibus. *i. nouis-colonis. Vide Schol. annot. 4.*

Νεοκλῆς. Neocles, Athenienſis Philoſophus, frater Epicuri, ſcripſit de ſua ſecta. Neoclis autem eſt illud dictum, λάθε βιώσας. i. Late viuens. Ita viue, vt nemo ſciat te vixiſſe. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 10. col. 605. ad. 50.*

Νεοκλείδου κλεπτίστερος. Neoclide furacior. Hic à Comicis perſtringitur, quòd eſſet orator, & cæcus, & calumniator, & fur. Ariſtophanes *in Pluto. pag 35. v. 25. & 26.*

Neoclides, qui cæcus quidem eſt:
Furans verò, videntes longè ſuperat.

Νεόκμητον. Recens-elaboratum. Recens-confectũ.

Νεολαία. Iuuenum congregatio. Iuuenum conuentus. Iuuenis populus, vt Romanorum iuuentus laudabiliter, ſimul & confidenter decertaret. Et Ælianus. Peſtis enim quàm grauiſſima in vrbe Epheſo graſſabatur, & iuuentus ante-fatalem-diem-venientem. *i. immaturæ* morte perdebatur, erátque fœtuum-ſterilitas non ſolùm in mulieribus: ſed & in quadrupedum gregibus, *& armentis.*

Νεόλεκτος. Recens collectus populus.

Νέος. Iuuenem. Adoleſcentem. Pubeſcentem. Homerus νέον ἠβώοντα dicit non iuuenem pubeſcentem, ob ipſam ætatem: ſed ob *ætatis* medietatem, quaſi dicas, recens pubeſcentem.

Νέοντας. Natantes. Vt, Equos natantes tres, ſimul & quatuor attraxerunt loris ductoriis.

Νέον τεῖχος. Nouus murus. Locus eſt Aeolidis. Cuius ciuis, Neotichites. Vt Cholon teichos. i. Claudus murus in Caria locus, cuius incolæ Cholotichitæ dicuntur.

Νεόπλουτος. Nuper-ditatus. *Ariſtoph. in Veſpis. pag. 358. v. 30.*

Νεορράντῳ. Recentibus-guttis-madente, Sanguine-recens-conſperſo. Sophocles *in Aiace. pag. 3. v. 30.*

Saltantem per *campos cum ſanguine-recens-conſperſo gladio.*

Νέοπτον. Recens-excitatum. Nouum. *Sophocles in Oedipo Coloneo. pag. 320. v. 7.* Quid verò eſt, ô fili Laii, noui rurſus?

Νεορρύτοις. Recens-fluentibus. *Et apud Sophoclem in Electra. pag. 121. 6. νεορρύτους πηγὰς γάλακτος. Lactis fontes recens-fluentes.*

Νεός. Noualis. Terra recens arata. *Vt in iambico verſu, in cuius 6. ſede ſpondeus eſt,*

Et quidam agricola frumentum in nouali cùm ſeminaſſet, illud

Cuſtodiebat adſtans.

Νέος ἰκέ. Iuuenis eſt, & velox. Id eſt indoctus, &

Νεοθανής. νεωστὶ τεθνεώς. A

Νεοθηλῆ. νεωστὶ ἀκονηθέντι.

i. per ι tantùm.

Ἡ δὲ σέθεν φθιμένης πολιὴς νεοθηλεῖ σιδήρῳ

Κείρατο μεσσαλίης ἐκ κεφαλῆς πλοκάμους.

Νεοκαισάρεια. φρουτικὴ φασὶ πόλις. καὶ οἱ αὐτόθι νεοκαισαρεῖς. οἱ αὐτοὶ καὶ ἀδριανοπολῖται. ἔστι δὲ καὶ βιθυνίας πόλις.

Νεοκατοίκητοις αἰθρώποις. φησὶ θουκυδίδης. ἀντὶ τοῦ νεωστὶ κατῳκισμένοις. B

Νεοκλῆς ἀθηναῖος φιλόσοφος. ἀδελφὸς ἐπικούρου, ἤρξατο ὑπὲρ τῆς ἰδίας αἱρέσεως. καὶ νεοκλέους ὅτι τὸ λάθε βιώσας.

Νεοκλείδου κλεπτίστερος. οὗτος κακῶς μέμφηται. ὡς ῥήτωρ ὢν, καὶ τυφλός. καὶ συκοφάντης. καὶ κλεπτὴς ἀρίστου.

Νεοκλείδης, οὗ ὄζει μὲν τυφλός.
Κλέπτων δὲ τοὺς βλέποντας ὑπερπέπτωκεν. C

Νεόκμητον. νεωστὶ κατασκευασθέν.

Νεολαία. νέων συναγωγή. ὁ νέος λαός. ὑπὲρ τοῦ νεολαίαν τῶν ῥωμαίων ἀξιόζηλός τε, καὶ ἅμα τοῦ θάρσους ἀγωνίζεσθαι. καὶ αἰλιανός. λοιμὸς γὰρ τὴν ἔφεσον πόλιν ἐπήμαζεν, οἷος βαρύτατος. ἐφθείροντο δὲ θανάτοις διεφθείροντο δὲ νεολαία. καὶ ἡ ὠὴ ἀγονία, καὶ μὴ τοι καὶ γυναικῶν καὶ τῆς ἀγέλης τῆς τετράποδος.

Νεόλεκτος. ὁ νεωστὶ ἠθροισμένος λαός. D

Νέων. ὁμήρου. ἡβόωντα. οὐ λέγει νέον καὶ ἡλικίαν. ἀλλὰ καὶ μεσότητα. οἷον νεωστὶ ἠβῶντα.

Νέοντας. νηχομένους. ἑπτὰ ἵππους νέοντας ἕξεις ἅμα καὶ τέτταρας τοῖς ἀγωνίοις.

Νέον τεῖχος. δ αἰολίδος ὅτι τόπος. ὁ ἐκεῖθεν νεοτειχίτης. ὡς καὶ τὸ χωλὸν τεῖχος τὸ ἐν καρίαν. καὶ χωλοτειχίτης, ὁ ἀπὸ τούτου.

Νεόπλουτος. ὁ νεωστὶ πλουτῶν. E

Νεορράντῳ. παρὰ τὸ ἀπὸ τοῦ αἵματος. σοφοκλῆς.

Πηδῶντα πεδία σὺν νεορράντῳ ξίφει.

Νέον ῥόθιον. νέον. τί σὺ ὄζεις, ὦ παῖ λαΐου, νέον αὖ;

Νεορρύτοις. νεωστὶ ῥέουσι.

Νεός. ἢ νεωστὶ ἠροτριασμένη γῆ. F

Καί τις γεωργὸς πυρὸν εἰς νέον σπείρας,

Φύλασσεν ἑστώς.

Νέος ὄζει, καὶ ὀξύς. ἀμαθὴς δηλονότι, καὶ

temera-

A πτὶς πλάτων ἐν γοργίᾳ.

Νεοσσία. ἡ καλιὰ τῶν ςρουθίων.

Νεόσμηκτον. νεόπηκτον. καὶ νεοκάθαρτον.

Νεοσσός. ὁ ςρουθός.

Νεοσσιάδα, τὴν νεωςὶ δοτοσσασθεῖσαν. ποιόδης. ταύτῃ δὴ τὴν φάλαγγα τὴν νεοσσιάδα.

Νεοτελὴς. νεωςὶ τετελεσμένος.

Νεοτευχὴς. νεωςὶ κατασκευασμένον.

B Νεοτλεία. ἡ ἐκλέπισις.

eclusi latent. Vide ἐκλέπειν ἐκλεπτίζειν, & ἐκλέπισις *in vulg. Lex.*

Νεόττιον. ῥῆμα. ἀριςοφάνης.

Πέρδιξ γενέσθω τοῦ πατρὸς νεόττιον.

Τοῦ πισίου ὁμώνυμος, ὃς ἐπίβουλος ἦν τῷ πατρί. ἰωὴ δὲ ὁ πισίας τροδότης. καὶ αὖθις. τρία κακόδαιμα ἀνυδρῆ. πισίας. ὀσφύων. διίτρεφής.

Νεοττόν. ἰδίως τοῦτο οὕτω τὸν ὀνομαζόμενον ὑπ' αὐτῶν νεόττιον. ἢ τὸ ὠὸν λέκυθος, καὶ τὸ πυῤῥόν. μένανδρος ἀνδρίᾳ.

C Καὶ τέτταρα ὠὰ μετὰ τοῦτο φιλτάτη
Τὸν νεοττόν.

Κλέαρχος ἐν τῷ περὶ οἴνων συγγράμματί φησιν. ᾧ ἐγκαθίδρυται ἀρχὴ ὑπὸ τὴν ὑμένα λευκόν. ἐν τούτῳ γὰρ τὸ σπέρμα. καὶ οὐκ ἐν τῷ μαλακῷ ὑμένι νεοττῷ. διεψεύσθησαν γὰρ οἱ πρῶτοι τοῦτο φήσαντες. καὶ ἔτι τὸ ὠχρὸν περίτομα τοῦ σπέρματος. ὅπ
D δὲ τὸ ὠχρὸν νεοττὸν ἔλεγον, μάρτυρες καὶ χρύσιππος ἐν τῷ περὶ χρησμῶν. ὄναρ γάρ τινά φησι θησαύρισμον ἐν τῇ κλίνῃ αὐτῇ κρέμασθαι, ὡς προσταθῆναι ὑπεροκείτῃ. πένδι, εἰπεῖν. ὀρύττων θησαυρὸν εὑρήσεις καὶ τὸν τόπον εἰπόντα. ὀρύξαντα δὲ χαλκίον ἐν ᾧ ἀργύριον ἰδεῖν, καὶ χρυσίον, ὑπεγκεῖσθαι τι τῷ ἀργυρίῳ τοῦ μάντεως. τὸν δὲ μάντιν εἰπεῖν, τῷ δὲ νεοττῷ οὐδὲν μοι δίδως; καὶ διφίλος κέχρηται τῇ λέξει. ὠὰ δ' ἐν αὐτῇ δίξεχε νεόττια.

E

Νεοττός. καὶ ὁ νεογνὸς ὄρνις. οἶδά σοι ἔγωγε καὶ ἓξ ὀκτὼ ὅλας ἡμέρας ἀναλωθέντα αὐτῷ κατοικίδιας ὄρνιθος ἐκ μείζονα νεοττόν.

Νεωρὸν. νεωςὶ εἰργασμένον.

Νεόφθιτον. νεωςὶ τελευτήσαντα. νεωςὶ φθαρέν.

Νεοφρῶν, ὁ νεοφῶν, σικυώνιος τραγικός. οὗ φασιν εἶναι τὴν μηδείαν. ἐς δὲ φρῶπες εἰσήγαγε παιδαγωγούς. ἐκ οἰκετῶν βάσανον. ἐδίδαξε τραγῳδίας ρ' κ'. συνῆν δὲ μετὰ ταῦτα ἀλεξάνδρῳ τῷ μακεδόνι. καὶ διότι φίλος ἦν καλλισθένει τῷ φιλοσόφῳ, συνεπέφερε καὶ αὐτὸν ἀνελεῖν αἰχισμοῖς.

Νεόφυτον. τὸ νεωςὶ φυτευθέν.

Νεόφυτος. ὄνομα κύριον.

temerarius. Plato in Gorgia.

Νεοσσία. Passerculorum, & *aliarum auicularum* nidus.

Νεόσμηκτον. Recens-absterſum. Recens-acutum. Et recens-purgatum.

Νεοσσός. Passer. Pullus auium. Auium fœtus.

Νεοσσιάδα. Recens-euulſam. Nuper-abſtractam. Piſides. Hanc autem phalangem nuper abſtractam.

Νεοτελὴς. Recens-perfectus. Nuper-ad-finem-perductus. Recens-confectus.

Νεοτευχὴς. Recens-confectum.

Νεοτλεία. Pullatio. Pullorum-excluſio, *qua fit aperto, remotoque ouorum putamine, vt quo fœtus auium includi latent.*

Νεόττιον. Fœtus-auium. Pullus. Ariſtophanes *in Auib. pag. 398, v. 8.*

Perdix fiat patris pullus.

Piſiæ filius patri ſimilis fieri vult. Piſias autem erat proditor. Et rurſus. Tres beſtiæ ſunt impudentes, Piſias, Oſphyon, Diitrephes Λ διίτρεφες.

Νεοττόν. Hoc peculiariter *dictum* ſecundùm illum, qui docet-apertè τὸν νεοττὸν λέγεσθαι τὸν τοῦ ὠοῦ λέκυθον, καὶ τὸ πυῤῥόν, *Sic enim legendum videtur, id eſt*, τὸν νεοττὸν vocari ipſum oui vitellum, luteum oui, flauum. Menander Andria.

Et quatuor ouorum poſt hoc, dilectiſſima,
Vitellum.

Clearchus in libro de Vinis, dicit, Cui diſtribuitur principium ſub alba membrana. In hac enim ipſum ſemen *continetur*, non autem in eo, qui vocatur νεοττός. Decepti enim fuerunt illi, qui primi hoc dixerunt. Et ipſum oui-luteum eſt ſeminis excrementũ. Quòd autem luteum-oui, νεοττὸν *priſci* vocarunt, teſtatur & Chryſippus in *libro* de Oraculis. Ait enim quendam in-ſomnis conſpicatum ex ſuo lecto ouа pendere, ſomniorum-coniectori, *ac interpreti ſuum ſomnium* propoſuiſſe, *eiuſque interpretationem ab eo petiſſe.* Illum verò reſpondiſſe, Si *terram* foderis, in illo loco theſaurum inuenies. Cùm autem ille vaſculum inueniſſet, in quo erat argentum, & aurum, aliquid argenti ruliſſe vati. Vatem verò dixiſſe, De vitello verò nihil mihi dasti, *de auro flauo, quod vitelli flauum colorem refert, vt albumen oui, refert argentum.* Diphilus etiam hac voce vſus eſt *eodem ſignificatu, genere neutro.* Quorum autem in ipſa diſcurrebant vitelli.

Νεοττός. Ita vocatur & recens-nata auis. Tenellus, recenſque pullus auis. Vt, Equidem ſcio totis octo diebus ab eo domeſticæ gallinæ pullum non magnum conſumptum-fuiſſe.

Νεωρὸν. Recens-confectum.

Νεόφθιτον. Recens-defunctum. Recens-mortuum. Nuper-ſublatum.

Νεοφρῶν. Neophron, ſiue Neophon, Sicyonius Tragicus, cuius eſſe dicunt Euripidis Medeam. Qui primus induxit pædagogos, & ſeruorum tormenta. Edidit tragœdias 120. Poſtea verò familiaris fuit Alexandro Macedoni. Quoniam autem amicus erat Calliſthenis Philoſophi, *Alexander* ipſum quoque cum illo per tormenta ſuſtulit.

Νεόφυτον. Recens-plantatum. Nuper-plantatum. Nuper-inſitum.

Νεόφυτος. Neophytus. Nomen proprium.

Νεοχάρακτα. Recens-notata. Nuper-impressa. Sophocles *in Aiace. pag.1. v.6.* Vestigia illius recens-impressa. Quum enim ferarum vestigia recenter sunt impressa, facilius *ea* sequuntur venatores, priusquàm odor à vento aboleatur.

Νεοχμός. Nouus. Nouam, & indomitam habens potentiam. *Hinc* νεοχμόω. *Innouo. Vt*, Quum autem non adsunt præstò viri ad Magistratus *suscipiendum*, qui hos gerere *bene* possint, multa in *rebus* ciuilibus, *in Repub. solent* innouari. Aristophanes. τέρας νεοχμόν, nouum monstrum, pro, Inusitatum, absurditatis, & admirationis plenum.

Νεοχμοῦ Innouare. Noua facere. Vt, Ille verò nulla vetera instituta seruare volebat: sed omnia semper innouare studebat.

Νεοχμώσαντες. Qui-nuper-mouerant. *Qui res nouas molitus fuerant. Res nouas molitus. Vide* Νεοχμοῦν *in Ion. P. Lex.* Herodotus.

Νεοχμώσων *vel*, νεοχμ. Nouaturum-esse. Res-innouaturum esse. Res nouas moliturum esse. Aliquid noui facturum esse. Vt, Nam *dicebat* ipsos, qui propter bellum *assiduum perpetuo* negociis-occupati erant, nihil noui molituros esse.

Νέω. Nato. Et eo, proficiscor.

Νεωκορίσει. *Templum-purgabit. Sumitur* Interdum pro ἱεροσυλήσει. Sacra-diripiet. Sacrilegus-erit. Res sacras diripiet. κορῶν enim dicunt pro, καλλύνω, pulchrum, ac honestum facere, cohonestare, purgare, & σαίρω, verrere, scopis mundare, & repurgare. *Et* ἐκκορῶν. *exornare euerrere, repurgare. Vt*, Tunc repurgeris, pro, exorneris.

Νεωκόρος. Qui templum ornat, & parat, non autem qui *templum* verrit, *& purgat. Ædituus.*

Νεωλέα. Templi-populus. Νεωλαία verò, Recens-collecta *multitudo. Iuuenum-conuentus. Iuuentus. Vide supra.*

Νεωλκήσας. Qui nauem extra *mare, vel extra aquas* traxit.

Νέων. Neon. Neônis. Nomen proprium. Demosthenes in *oratione* pro Cresiphonte de huius amicitia cum Philippo verba facit.

Νεώνητον. Recens, vel nuper emptum. *Aristophanes in Equitib. pag.191. v.2. τὸν νεώνητον. Schol. annot.3.* Quia Cleon non erat genere Athenienses: at ad Rempub. nuper accesserat, *ideo poeta Cleonem vocat nouicium, seu nuper emptum.* His autem verbis indicat, Athenienses à se perstringi, qui, cùm germanis *ciuibus*, & de Repub. bene meritis credere deberent, Cleoni tamen *nouicio, qui nuper ad Rempub. accesserat*, maiorem honorem haberent. Hoc enim naturâ comparatum habemus, vt seruis domi *nostra* natis, & nobiscum-educatis magis credamus, quàm iis, quos postea *nobis* comparauimus *pecuniâ* emptos.

Νεωρῆ. Recens-suspensum. Vel ab aliquo iuuene *suspensum*, & formam, *ac venustatem* habente iuuenilem. *Sophocles in Electra. pag.121. M. Vide Schol. vnde Suidas.* Video recens-suspensum capillum resectum. Idem Sophocles *in Oedipo Colonæo. pag.296. v.21.* Metum recens-susceptum *ob* meum ingressum. *i. Video vos recenti metu correptos propter meum in hanc regionem non expellatum aduentum.*

Νεώρια. Naualia. Nauium statio. Locus, in quo nauium cura geritur. *Aristoph. in Acharnensibus. pa.297.*

Ni. Hæc enim scintilla *incenderet ipsum nauale. Di. Nauale scintilla* incenderet? *Ni.* Sic *arbitror. Di. Quomodo?*

Νεοχάραχτα. νεωστὶ κεχαραγμένα σοφοκλῆς. A
ἴχνη τάκείνου νεοχάραχτα. ὁπόταν γὰρ νεωστὶ αἱ ἀποχαράξεις τῶν ζώων γίνονται, μᾶλλον ἐπακολουθοῦσιν οἱ κυνηγέται, πρὶν ὑπὸ αἵματος ἀφανισθῆναι τὴν ὀδμήν.

Νεοχμὸς νέος. νέαν, καὶ ἀκατάπονον δύναμιν ἔχων. μὴ παρόντων τῶν ἀρχαίων αἱ δεῖν τὴν διέπειν ταύτας δυναμένων, πολλὰ νεοχμεῖσαι ἐν τοῖς πολιτικοῖς. ἀριστοφάνης. τέρας νεοχμόν. ἀντὶ τοῦ παράδοξον. ἀπιστίας πλέον, ἀντὶ τοῦ θαύματος. B

Νεοχμῶν. καὶ καινοτομεῖν. νεώτερα ἐργάζεσθαι. ὁ δὲ, φυλάσσειν τὴν καθεστῶσαν διοίκησιν. πάντα δὲ νεοχμῶν ἐσαεὶ ἤθελε.

Νεοχμώσαντες. νεωστὶ κινήσαντες. ἡρόδοτος.

Νεωχμώσων. νεωτερισθῆναι. καινόν τι ἐργάσασθαι. ἀσχόλους τε γὰρ αὐτοὺς ὄντας δι' τὸν πόλεμον, μηδὲν νεοχμῶσαι. C

Νέω. τὸ κολυμβῶ, καὶ τὸ πορεύομαι.

Νεωκορίσει. σύλησει ἀπὸ τοῦ ἱεροσυλήσει. κορεῖν γὰρ λέγουσι, τὸ καλλύνειν. τὸ σαρῶ. καὶ ἐκκαλλύνειν. τότε ἐκκορηθείης. ἀντὶ τοῦ ἐκκαλλυνθείης.

Νεωκόρος. ὁ τὸν ναὸν κοσμῶν, καὶ διατρέπζων. ἀλλ' οὐχ ὁ σαρῶν.

Νεωλέα. ὁ τοῦ νεὼ λαός. νεολαία δὲ, ἡ νεόλεκτος. D

Νεωλκήσας. ἔξω τῶν ναῶν ἑλκύσας.

Νέων. νέωνος. ὄνομα κύριον. δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ κτησιφῶντος φησὶ τὸν ἐκείνου φίλιππον τοῦτον φιλίας φησίν.

Νεώνητον. τὸ νεωστὶ ἠγορασμένον. ἐπεὶ μὴ ἐν γένει ἦν ἀθηναίων ὁ κλέων, ἀλλὰ νεωστὶ προσεληλυθὼς τῇ πολιτείᾳ ἐμφαίνει δὲ διὰ τούτου ὅτι καὶ τῶν ἀθηναίων καθάπτεται. ὅτι δίον πιστεύειν E
αὐτοὺς τοῖς γνησίοις, καὶ πολλὰ τῶν πάλαι δυνηγετικόσιν. οἱ δὲ μᾶλλον ἐτίμων τὸν κλέωνα. πεφύκαμεν γὰρ καὶ τοῖς οἰκετῶν μᾶλλον πιστεύειν τοῖς οἰκογενέσιν, ἢ οἷς αὖ ὕστερον ἐκτησάμεθα τελαμῶνι.

Νεωρῆ. νεωστὶ ἠρτημένον. ἢ ὡς νέᾳ τινὸς ἐρασθέντος ἔχοντος νέας. ὅθεν νεωρῆ βόστρυχον τετμημένον. καὶ σοφοκλῆς. φόβον νεωρῆ τῆς ἐμῆς ἐπισοδου. F

Νεώρια. ὁ ναύσταθμος τῶν νεῶν.

Ἐμπρήσειν αὐ τὸ νεώριον.

Imponens

A Ἐνθὶς αὖ ἐς τίφιν ἀνὴρ βοιώτιος,

Ἅψας ἂν ἐς πέμψειεν ἐς τὸ νεώριον.

Τίφη μὲν θηλυκῶς, ἡ καὶ σίλφη, ζωύφιον καυθαρῶδες. ᾧ δοκοῦσι βοιωτοὶ ἐμπηγνύντες δᾴδα ἡμμένην, ἢ τι τοιοῦτον, ἐμπυρίζειν ὀΐονται. τοῦτο γὰρ καὶ διὰ ἀλωπέκων, καὶ χελωνῶν ἐγίνετο. τίφος δὲ καὶ τὸ δάσος. ὅθεν καὶ τὸ ὑποτύφειν φασὶ, καὶ ὑποκρύπτειν τὰ ἔσω αὑτοῦ, τροπῇ συμπαθείᾳ τοῦ υ εἰς ι. ἢ τίφη, καὶ ἀπερματίου λιτοῦ
B ὄζης ὄνομα.

Imponens enim in Tiphen vir Bœotius hanc scintillam, & Tiphæ alligatam faculam
Accendens immittet in ipsum nauale.

Tiphe autem fœmineo genere, quæ & Silphe dicitur, *est* animalculum simile scarabeo, quo Bœoti putant, si facem accensam infixerint, vel aliquid huiusmodi, se quidlis incendere posse. Hoc autem & per vulpes, & testudines fiebat. τίφος verò, densitas. Dictum autem tradunt à verbo ὑποτύφειν. i succendere, & occultare res in se latentes, consueta mutatione τ, υ in ι. τίφη verò est etiam tenuis, & exigui seminis nomen.

N O T A E.

Ἐμπρήσειεν.] Aristoph. in Acharnensibus pag. 297.

Δι. Ἔπειτα φαίνῃς δῆτα δι' ἐμὲ τὰς θρυαλλίδας;
Νι. Αὐτὴ γὰρ ἐμπρήσειεν τὸ νεώριον.
Δι. Νεώριον θρυαλλίς; Νι. εἶτα. Δι. τίνι τρόπῳ;
Νι. Ἐνθὶς ἂν ἐς τίφην' ἀνὴρ Βοιώτιος,
Ἅψας ἂν &c. Consule Schol.

Ες, δᾴδα. Ες, ἐμπυρίζειν δοκοῦσι πάντες, ὅτι ὀΐονται.

C Νεώρια καὶ νεώσοικοι. μή ποτε νεώρια λέγεται ὁ τόπος ἅπας, εἰς ὃν ἀνέλκονται αἱ ξήρεις. καὶ πάλιν ἐξ αὐτοῦ κατέλκονται, ὡς ὑποσημαίνει λυκοῦργός τε, καὶ ἀνδοκίδης.

Νεώς. ὁ ναὸς ἀττικῶς. θηλυκῶς δὲ ὅλως ἡμικῶς νεώς, τὸ πλοῖον.

Νεώσαι. ἀροῦσαι.

Νεῶν. δοτικὴ πληθυντικῶν. δημοσθένης κατ' αἰσχίνου. πόλις ὄζιν ἐν τῇ φωκίδι. καὶ ἡ πόλις μὲν ἐν ὀγδόῃ. νεῶνα ὀνομάζει. ἀνδροτίων δ' ἐν ἕκτῳ ἀτθίδος, νεῶνας.

Νεωστί. πρόσφατος. ὥσπερ ἐκ τοῦ μεγάλων μεγάλως, καὶ ἀττικῶς μεγαλωστὶ, οὕτω καὶ νέων νέως, νεωστί. καὶ ἴσον ὁμοίων, τὸ οὕτω τοι. εἰ μὴ βαρύνεται ἐκεῖνο.

Νεώσοικοι. οἰκήματα ἐπὶ τῇ θαλάσσῃ οἰκοδομούμενα, εἰς ὑποδοχὴν νεῶν, ὅτε μὴ θαλαττεύοιεν. πολυκράτης ὁ σαμίων τύραννος, τοὺς ὑφ' ἑαυτὸν ὄντων πολιτῶν τὰ τέκνα, καὶ τὰς γυναῖκας εἰς νεωσοίκους συνειλήσας εἶχεν ἑτοίμως, ὡς αὐτὰ προδιδῶσιν οὗτοι πρὸς τοὺς κατιόντας, ὑποφρήσας αὐτοῖσι νεωσοίκοισι.

Νέωτα. τὸ ὄπισθεν ἔτος. ἤτοι εἰς τὸ μέλλον. παρὰ τὸ ἐν ὡς φασιν ἔνοτα. καὶ ἀπολύσῃ τὸ σ' ἔνοτα. καὶ μεταθέσει τὸ ε, καὶ σκληρόν· ὁ εἰς ὰ, νέωτα. οἷον γεωργὸς εἰς νέωτα πλούσιος. ἢ ἀπὸ τοῦ νέος. ἐξ οὗ τὸ νεωστὶ, νέωσα. ὡς δηὶ, δῆσα. ἐπὶ, ἔπεισα. καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ', νέωτα. τὸ ἀπὸ νέου, καὶ ἐναγγὲς.

Νεώτερα τοῦτον δ' ἀνέλων ὡς νεώτερα κτλ. ῥωμαίων πρὸς ἀπόνοιαν.

Νεῶρια: Naualia. Et νεώσοικοι. Idem. *q. d.* νεῶν οἶκοι. *Nauium domus. Nauium statio. Naualia. Sed vide* ne fortè νεῶρια dicatur totus ille locus, in quem triremes trahuntur, *& subducuntur in terram*, & rursus ex quo detrahuntur, *& in mare deducuntur*, vt subindicant Lycurgus, & Antocides.

Νεώς. Atticè pro communi ναός. Templum. Aedes sacra. Fœmineo verò genere νεὼς in genitiuo significat τοῦ πλοίου, nauis.

Νεάσαι. Arare. *Nouale colere. Nouam terram facere. Aliàs, Innouare. Nouare. Vide* νέω. νῶ. *in vulgatis Lexicis.*

Νεῶν Datiuus pluralis. Neonibus. Demosthenes contra Æschinem *Neon autem* vrbs est in Phocide. Et Herodotus lib. 8 Neôna vocat. Androtion verò lib. 6. rerum Atticarum, Neônas *plurali numero dicit.*

Νεωστί. Recenter. Nuper. Paulo antè. Modò. Vt à genitiuo plurali μεγάλων deducitur aduerbium μεγάλως, & atticè addita syllaba τί, formatur μεγαλωστὶ, sic etiam à genitiuo plurali νέων deducitur aduerbium νέως. vnde νεωστί. Est autem simile *huic* illud ὥσπερ τοι, quamuis hoc graui notetur.

Νεώσοικοι. Naualia. Aedificia iuxta mare exstructa, ad nauium susceptionem, *ad naues suscip. endas*, quũ in mari non versantur. Polycrates Samiorum tyrannus, suorum ciuium liberos, & vxores in naualibus conclusas tenebat paratas, vt si fortè isti facta proditione transirent ad exulum in patriam redire conantium partes, vnâ cum ipsis naualibus *omnes* cremaret.

Νέωτα. In-sequenteni-annum. Id est in futurum. Ab ἐν. i. vnum, (vt aiunt) ἔνοτα deductum. *q. d. In vnũ annum, scil. sequentem*, & remoto σ, *& aspero in tenuem mutato*, ἔνατα, & transposito ε, & productione vocalis ο in ω mutatæ, νέωτα. Vel à νέος, nouus, *aduerb* νέως, *hinc* τὸ νεωστὶ, vnde τὸ νέωσα. Vt à δὴ deducitur δῆσα, ab ἐπὶ, ἔπεισα, & sublato σ, formatum νέωτα. De nouo. Denuò. Nuper. *In nouum, ac proximè sequentem annum. Vide Eustath. in* ἐνθ., *annus. Vt in illo senario, de*

quo Er. ad Chil. 2. Cent. 9. col. 579. ad. 14. Semper agricola in nouum-annum *est* dies.

Νεώτερα. Res-nouæ. Vt, Illum autem interfecerunt vt res nouas molientem contra Romanos.

Νεωτερίζει. Res nouas molitur. Πράττειν hic est id, quod Galli dicunt, *Brasser. Moliri. Machinari.*

Νεωτερίζειν. Aliquid noui facere. Thucydides Diei æstus molestus erat, noctes verò autumnales, & frigidæ hac mutatione nouos morbos gignebant. Barbarus verò nec in ipsam fortunam, quæ res innouare solet, culpam conferre poterat, quasi iustum aliquod prælium aperto Marte commisisset.

Νεωτερισμός. Rerum-innouatio. Rerum-nouarum-studium. Seditio, qua quis rerum nouarum cupidus, in aliquem insurgit.

Νεώτερον. Nouum. Vt, Ille verò dicebat se metuere, ne quod inopinatum, & nouum malũ ingrueret.

Νεωτεριστής. Nouarum-rerum-studiosus. Turbulentus. Seditiosus. Qui-aliis-aduersatur. Qui-in-alios-insurgit. Tyrannus. Aggressor.

Νεώτερος. Iunior. Comparatiuus *gradu, pro positiuo*, pro simplici *vios*, Iuuenis.

Νέπως. Nepetus. Vrbs Italiæ, apud Dionysium *Halicarnassæum* in *antiquitatibus* Romanis. Gentile *nomen* est-notatum, *ac obseruatum*. Nepesinus enim *dicetur*, mutato τ in σ.

Νήπους. Pisces. Compositum est nomen ex particula priuatiua νι, & nomine ποὺς, pes. Carent enim pedibus. In epigrammate. Volucres, & ferarum quæstus, & piscium.

Νήποδες. Pisces dicti, quasi νηξίποδες. i. natantes-pedibus. Nam eos vocare ἄποδας. i. expertes-pedum, est falsum. Phocæ enim *i. vituli marini*, pedes habent. Homerus. Circum autem ipsum *natabant* phoce natantes-pedibus. Νέπως verò, νέπωτος. i. Nepo, nepôtis, *est* Gentile *nomen. I. vnum scil.* Est etiam montis a qua-carentis nomen. Nepos. Compositum est ex νι priuatiua particula, & verbo πῶμι, πώσω. bibo, bibam, secundùm priscos. Vnde scilicet nemo bibere potest, *quòd in eo nulla sint aqua.*

Νέρβας. Nerua, Romanorum Imperator. Hic & Ioannem Euangelistam à Patmi relegatione reuocatum, Ephesum reduxit, eo tempore, quo Manichæorum dogma prodiit-in-lucem, ipso Manente apertè præeunte.

Νεργόβεργες. Nergobriges Gentile. Appianus. Nergobriges autem audita ipsius in affectibus moderatione, mirabantur.

Νέρων. Nero. Romanorum Imperator. Hic ipsius imperio iam confirmato, ad impia facinora prorupit, & rebus ab Imperio alienis, *eóque prorsus indignis* operam-dedit, cithara-ludens, tragœdias-agens, *vel, tragœdiantes*, & in theatris saltans, & ad cætera sua impia-facinora addidit & odium, quo diuinum numen oppugnabat. Primus enim fuit Diuini Sermonis persecutor. Postea verò & matrem, & se ipsum sustulit.

Νέρων. Nero, cùm adhuc iuuenis esset, Philosophis operam dabat, & quæ de Christo *dicebantur*, discebat. Adhuc enim eum inter homines versari putabat: sed cùm à Iudæis crucifixum intellexisset, indignatus-est, & iussit *ad se* venire sacerdotes Annam, & Caiapham, & ipsum Pilatum, qui tunc *Gentis Iudaicæ* Præfectus erat, ferro vinctos. Cùm autem in

Νεωτερίζειν καινὰ σοφιστής. A

Νεωτερίζειν θουκυδίδης. τῆς ἡμέρας τὸ πλῆθος ἐλύπει. νύκτες δὲ μετοπωριναὶ, καὶ ψυχραὶ τῇ μεταβολῇ, ἀσθένειαν ἐνεωτερίζον. ὁ δὲ βάρβαρος, οὐδὲ ὅλην νεωτερίζουσαν τὰ σφάγματα τύχῃ ἔχει ἀνενεγκεῖν τὴν αἰτίαν. ὡς ἄν, ἔνομόν τινα, καὶ ὑπαθῆσαι ἀγωνισάμενος μάχῃ.

Νεωτερισμὸς. ἀνταράσια.

B

Νεώτερον. καιρόν. ὁ δὲ, ἔλεγε, δεδίναι ἂν ἀδίκητόν τι, καὶ νεώτερον κακὸν ἀπαντῆσαι.

Νεωτεροποιός. ἀνταρτης. τύραννος. ὑβριστής.

Νεώτερος. τὸ συγκριτικὸν ἀντὶ ἁπλοῦ. ἀντὶ τοῦ νέος.

Νέπετος. πόλις ἰταλίας. ὅθεν ὁ διονύσιος ἐν ῥωμαϊκοῖς. τὸ ἐθνικὸν σεσημείωται. νεπεσῖνος γὰρ, τροπῇ τοῦ τ εἰς σ.

C

Νέποδες. οἱ ἰχθύες. ὅθεν τὸ νε συρητικὸν, καὶ τὸ ποὺ. ἄποδες γάρ εἰσιν. οἱ δὲ πηγάμματα. φασὶ νᾶ, ἐν ἀγροτέροις κέρδεσι, καὶ νεποδῶν.

Νέποδες. νηξίποδες. τὸ γὰρ ἄποδες ψεῦδος. ἔχουσι γὰρ πόδας αἱ φῶκαι. ἀμφὶ δὲ μὲν φῶκαι νέποδες. ὅμηρος. νέπως ὁ, νέπωτος, ἐθνικόν. καὶ ὅρνις ὁ ἀνύδρου ὄνομα. ὅθεν τὸ νε συρητικὸν καὶ τὸ πῶμι, πώσω, καὶ τοὺς παλαιοὺς ἐξ οὗ δηλαδὴ οὐκ ἔστι πιεῖν.

D

Νέρβας. βασιλεὺς τῶν ῥωμαίων. οὗτος καὶ τὸν ἅγιον ἰωάννην τὸν θεολόγον ἐκ τῆς ἐξορίας πάτμου ἀνεκαλέσατο, ἤγαγε δὲ καὶ ἐφέσῳ. καθ' ὃν καιρὸν καὶ τὸ τῶν μανιχαίων ἀνεφάνη δόγμα, αὐτοῦ μάνητος φανερῶς ἐκπορευομένου.

Νεργόβεργες. ἐθνικόν. ἀππιανός. νεργόβεργες δὲ αὐτοὺς ἐκ τῆς μετριοπαθείας πυθόμενοι ἐθαύμαζον.

E

Νέρων. βασιλεὺς ῥωμαίων. οὗτος κρατουμένης αὐτῷ τῆς βασιλείας, εἰς ἀσεβεῖς ἐξέκλινε. καὶ ἀλλότρια τῆς βασιλείας ἐπετήδευσε σεβάσματα. κιθαρίζων, καὶ τραγῳδῶν καὶ ὀρχούμενος ὅλῃ τῇ θεάτρῳ, καὶ θεὸς πάσαις αὐτοῦ ταῖς ἀθεμιτουργίαις, καὶ τὸ τῆς θεομαχίας μῖσος προσέθηκε. δίκαιος ἐκ τούτου γεγένηται τοῦ θείου λόγου. μήτε γὰρ αὐτὸν καὶ τὴν μητέρα, καὶ ἑαυτόν.

F

Νέρων. ἔτι νέος ὢν, ἐσχόλαζε φιλοσόφοις, καὶ τὰ περὶ χριστοῦ κατεμάνθανεν. ἔτι γὰρ ὑπενόμιζεν αὐτὸν τοῖς ἀνθρώποις συναναστρέφεσθαι, καὶ μανθάνειν ὅτι ὑπὸ τῶν ἰουδαίων ἐσταυρώθη, ἠγανάκτησε. καὶ προσέταξεν ἐλθεῖν τοὺς ἱερεῖς ἅπαντας, καὶ καϊάφαν, καὶ αὐτὸν πιλάτον τὸν ἄρχοντα τότε γεγενημένον, σιδηροῖς δεσμοῖς. καὶ καθίσας ὅλῃ τῆς

Senatu

A συγκλήτῳ, τὰ περὶ αὐτοῦ πεφραγμένα κατημάθανεν. οἱ οὖν περὶ ἄνναν, καὶ καϊάφαν, ἔλεγον ὅτι ἡμεῖς τοῖς νόμοις αὐτὸν παραδεδώκαμεν, καὶ εἰς καθαίρεσιν οὐχ ἡμάρτομεν. ὁ γὰρ ἀρχὴν ἐξουσίαν ἔχων, ὅσα ἠβουλήθη ἐποίησεν. ἀναστὰς οὖν ὁ ἡγεμὼν, πιλάτον ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ ἐνέβαλε. τοτὲ δὲ περὶ τὸν ἄνναν, καὶ καϊάφαν, ἀπέλυσεν. ἦκμαζε δὲ τότε καὶ σίμων ὁ μάγος. καὶ δὴ λεγομένων πάρα, καὶ σίμωνος παρουσίᾳ νέρωνος, ἦλθε πιλάτος ἀπὸ τοῦ δεσμωτηρίου, καὶ παρ-

B ίσταμένων τῷ τριῶν τῷ νέρωνι, ἐρωτᾷ τὸν σίμωνα σὺ εἶ ὁ χριστός; ὁ δὲ, λέγει. ναί. εἶτα ἐρωτᾷ τὸν πέτρον, σὺ εἶ ὁ χριστός; λέγει. οὐ. ἐμοῦ γὰρ παριστα-μένου, εἰς τὸν ἠέρα ἀνῆλθε. πρώτως δὲ τὸν πιλάτον ποῖός ἐστιν ἐκ τούτων ὁ λεγόμενος χρι-στός; καὶ εἶπεν οὐδεὶς. ὁ μὲν γὰρ πέτρος, μαθητὴς αὐτοῦ λέγονεν. καὶ εἰσπέπεμπτο παρ' ἐμοὶ ὡς μα-θητὴς αὐτοῦ, καὶ ἠρνησάμην αὐτὸν, λέγων οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. καὶ ἀπέλυσα αὐτόν. οὗτος δὲ ὁ σί-μων, ἀδαμῶς ἔγνωσταί μοι. οὐδεμίαν δὲ ἔχει ὁ-

C μοιότητα πρὸς ἐκεῖνον. ἔστι γὰρ οὗτος καὶ αἰγύ-πτιος, καὶ ἐμπληθὴς, καὶ κατάκομος, καὶ μέλας. παντελῶς τῆς ἐκείνου μορφῆς ἀλλότριος. ἀγα-νακτήσας οὖν ὁ βασιλεὺς, καθ' μὲν τὸ σίμωνος ὡς ψευσαμένου, καὶ εἰπόντος ἑαυτὸν χριστὸν, καθ' ὃ δὲ τὸν πέτρου ὡς ἀρνησαμένου ἢ διδάσκαλον, ἐξέβαλεν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ συνεδρίου. τὸν δὲ πιλά-του τὸν κεφαλὴν ἀπότεμεῖν, ὡς τηλικοῦτον ἀν-θρωπον αἴσχιστα τολμήσαντος, δίχα βασιλικῆς προστάξεως. ὡς δὲ ἐκλήθη ὁ νέρων πλὸς αἷμα πυρυθρός, κεῖται ἐν τῷ ἀλέξανδρος αἰγαῖος.

D Νέρτερος. κατώτερος. τὸ ἐναντίον, ἐέρτερος. καὶ ἀφαιρέσει, νέρτερος. ὁμοίως τὸ ἔνερθεν νέρ-θεν. οὕτω καὶ ἐκ τοῦ εἰς κόραξας τὸ σκορακί-ζειν.

Νέσσος ὁ κένταυρος. περὶ οὗ φησι σοφοκλῆς.

Δηϊάνειρά φησιν, οὕτως ἔχει γ' ἡ πίστις, ὡς τὸ μὲν δοκεῖν,

Ἔστι πεῖρα δ' οὐ προσωμίλησά πω.

fata. i. sed huius rei nullum periculum adhuc feci. Rem nondum sum experta.

E Ἀλλ' εἰδέναι χρὴ δοκοῦσαν, ὡς οὐδ' εἰ δο-κεῖς

Ἔχειν, ἔχοις ἂν γνῶναι μὴ πεφυκυῖαν.

Cho. Sed scirè oportet te, rem aliquam *quum facis, quia neque si putaueris* te rem aliquam *tenere*, ideo eam *tenebis*, *si sententiam non experta fueris*. i. rem illam, de qua sentis aliquid.

Νέσσων. πόλις θετταλίας. καὶ λίμνη νεσ-σωνίς.

Νεσσρέη τῆ Ϝ νέσσρος. καὶ νεσσόρειος οἶκος, ὁ τοῦ νέσσρος.

Νεσσρίδης. πατρωνυμικόν.

Νεσσριος. μὴ μανίᾳ, καὶ παῦλον καὶ ἀπολ-

F λινάριον, καὶ θεόδωρον, ἐφάνη νεσσρίος ἀπὸ γερμανικείας τῆς συρίας, τῆ Ϝ θρόνῳ κωνσταντινου-πόλεως ἁρπάσαντος ὁμοίως τῇ φωνῇ τῷ ἐν χριστῷ δύο φύσεων κακοφρόνως ἀποχρησάμενος, παῦ-λος, καὶ θεοδώρῳ τοῖς ἑαυτοῦ προγόνοις. υἱὸς μὲν γὰρ λοῦ Ϝ κίλικος. ἀπόγονος δὲ Ϝ σαμοσατέως. καὶ

Senatu confedisset. quæ de illo facta fuissent, audiebat. Annas igitur, & Caiaphas dicebant, Nos ipsum Legibus tradidimus, nec in *eius* condemnatione peccauimus, *nec læsæ Maiestatis rei sumus*. Prætor enim potestate præditus fecit quæcunque voluit. Nero igitur indignatus, Pilatum in carcerem cõiecit. Annam verò, & Caiapham absolutos dimisit. Tunc autem & Simon ille Magus florebat. Cùm autem Petrus, & Simon *in* Neronis præsentia, *Nerone præsente* disputarent, eductus est ex carcere Pilatus. Cúmque tres illi adstarent Neroni, *Nero* Simonem interrogat, Túne es ille Christus? Ille verò respondet, Ita. *Ego sum ille ipse Christus*. Deinde Petrum interrogat, Tu verò ésne ille Christus? *Petrus ei* respondet, Nõ. Nam me adstante, *& præsente vero ille Christus* in cœlum est sublatus. Interrogauit verò Pilatum, vter eorum esset ille, qui Christus vocaretur. Ille verò respondit, Neuter. Petrus enim fuit ipsius discipulus, & ad me delatus est vt eius discipulus, & abnegauit ipsum, dicens non noui hunc hominem. Quare dimisi ipsum. Hic verò Simon nullo-modo mihi notus est, nec vllam cùm illo similitudinem habet. Nam hic quidem & Aegyptius est, & corpulentus, & denso capillo præditus, & niger, ab illius forma prorsus alienus. Imperator igitur indignatus aduersus quidem Simonem, quòd mentitus fuisset, & se Christum esse dixisset, aduersus Petrum verò quòd Magistrum abnegasset, eos ex consessu eiecit. Pilati verò caput amputauit, quòd tantum hominem sine Imperatorio mandato interficere ausus fuisset. Quòd autem Nero vocatus fuerit lutum sanguine maceratum, declaratur in vocibus Ἀλέξανδρος αἰγαῖος.

Νέρτερος. Inferior. Infernus. Imus. Integrum *vocabulum est* ὑπέρτερος. Et per aphæresin vocalis, νέρτερος. Vtitur, ὄϛ. νί, θεν. Infra. Subtus. Sub terra. Sic etiam ex vocibus εἰς κόρακας. i. ad coruos, *sublato* ι, *formatum verbum* σκορακίζειν. Ad-coruos-amandare.

Νέσσος. Nessus Centaurus, de quo dicit Sophocles *in Trachiniis. pag.* 351. & 352. Deianira loquitur,

Sic habet fides, ita res habet, & ita vulgò creditur, *quòd opinari quidem*

Licet. Cum experientia verò nondum sum-ver-

Νεσσρέη τῆ Ϝ νέσσρος. Nessorea. Ad Nestorem pertinenti. Et Νεσσρεῖος οἶκος. Nestorea domus. i. Nestoris.

Νεσσρίδης. Nestorides. Patronymicum. Nestoris F.

Νεσσρίος. Nestorius. Post Manentem, & Paulum, & Apollinarem, & Theodorum, prodiit Nestorius, ex Germanicea Syriæ *vrbe*, sede Constantinopolitana potitus, æquè atque Paulus, & Theodorus, eius maiores, voce duarum in Christo naturarum stolidè abusus. Nam filius quidem fuit Cilicis, Samosateni verò nepos. Et propter-

ea aduersus sanctã Deiparam, bellũ irreconciliabile suscepit, & huius iudaicæ sectæ tertius patronus, & *defensor* extitit, *quæ tradit*, alium esse apud sele Christum, & alium *esse* Deum verbum, & secundum hũ patrium errorem huius opinionis patronus, *ac propugnator* fuit. Post hunc *exstitit* Εὐτυχὴς, Eutyches. Hic autem Nestorius, cùm naturâ facundus esset, eruditus quidem habebatur, re verò ipsa indoctus erat. Et veterum libros interpretans, discere nolebat. Inflatus enim ob linguæ volubilitatem, non accurate *mentem* ad antiquos *scriptores* aduertebat: sed se omnibus præstantiorem iudicabat.

Νίσων. Nestor, Larandensis, ex Lycia, versificator, pater Pisandri poetæ. Fuit sub Seuero Imperatore. Scripsit Iliadem carentem literis *quibusdam*, siue expertem elementorum *quorundam*. Eodem autem modo & Thryphiodorus scripsit Odysseam, *in qua præteritæ sunt litera quædam, & omissa quædam elementa*. Nam in primo libro, qui inscribitur A. non reperitur A. Et sic in singulis Rhapsodiis *i. libris*, illa litera, quæ illius libri numerum significat, & ordinem indicat, desideratur. *vt, in secundo libro, qui inscribitur* Βῆτα, *nullum* Β *reperitur. Idem de cæteris est sentiendum.* Scripsit etiam Metamorphoses, vt & Parthenius Nicenus, & alia.

Νεᾶν. Iuuenilis audacia, Iuuentutis audacia. Temeritas. Iuuenibus quidem opera, *fallâque tribuitur*, consilia verò senioribus.

Νεῦθαι. Neuthan. Metri genus.

Κεῦμαι. Venio, pro, Veniam. Homerus *Iliad. Σ. pag. cum Eustath. comment.* 1133. *v.* 19. Mane enim veniam vnâ cum Sole oriente. Præsentis autem *est, quod Ion. & Dor. contrahitur* ἴα, νίομαι, νεῦμαι. Vult autem significare *futurum* ἐλεύσομαι. Veniam.

Νεῦρα μάχης ὁ πλοῦτος. Nerui pugnæ, *i. belli sunt* diuitiæ. Pisides.

Videns præcipuè etiam ipsos neruos belli,
Diuitias confluxisse ad Barbaros.

Νεῦραι. Neruum. Chordam. Crassum ouis intestinum.

Νευρῶσαι Ex arcus neruo.

Νευροί. Neurique, Hippopodésque, iidé & Neuritæ dicuntur. Sarmatiæ gens. Ipsa regio Neuris *vocatur*.

Νεῦρον. Neruus. Ita dictus, quod per ipsum nuat, & *flectatur, ac in varias partes inclinetur totum* corpus. Vel à verbo νέω deductum, i. nato, diffundor. Nerui enim per totum corpus natant. *i. sunt diffusi.*

Νευροπαδὴς ἄτρακτος. Apud Sophoclem. *L.* Σοφοκλ. in Philoctete, *pag.* 387. *v.* 1. Neruo intenso emissa sagitta. Quam quis iaculatur neruo attrahens ipsam.

Νευσούμενοι. Nataturi. Xenophon. Exuti, cum pugionibus, quos tenebant, nudi, vt nataturi *flumen* transire conabantur.

Νεφέλη. *Dor.* νεφέλα. *Lat. Nebula.* Nubes. Fumosa terræ exhalatio. Est & retis venatorij genus.

Νεφέλας ξαίνειν. Nebulas diuerberas, vel Nubes carminas, pectis. De frustrâ laborantibus, & ea tentantibus, quæ fieri nequeunt. Hoc verbum ξαίνειν fortasse sumptum est inde, quòd *apud Aristophanem in Nubibus Strepsiades Socrat. pag.* 80. *v.* 10. dixerit, Nubes similes esse lanis, *siue velleribus* expansis.

δῆλα τοῦτο θεὸς τιμᾷ ἀγίαν θεοτόκον, ἄπονον δοὺς A
ἥρᾳ πόλεμον. καὶ τρίτος προστάτης γενόμενος
τῆς ἰουδαϊκῆς ταύτης αἱρέσεως, ἄλλον εἶ παρ'
ἑαυτῷ τὸν χριστὸν, & ἄλλον τὸν θεὸν λόγον, κ
τῷ πατρικῷ αὐτῷ πλανίῳ ἑδογμάτισε. μὴ
ἦ τοῦτον δύτυχης. οὗτος δὲ ὁ νεστόριος φυσικῶς
δύλαλος ὤν, πεπαιδεῦσθαι μὲν ἐνομίζετο. τῇ ἦ
ἀληθείᾳ, ἀπαίδευτος ἦν. καὶ τὰς τῶν παλαιῶν ἑρ-
μηνεύων. βιβλους, ἀπηξίει μανθάνειν. τυφό-
μενος γὰρ ὑπὸ τῆς δυγλωττίας, οὐκ ἀκριβῶς
προσεῖχε τοῖς παλαιοῖς. ἀλλὰ πάντων κρείττο- B
να ἑαυτὸν ἐνόμιζεν.

Νέστωρ λαρανδεύς. ἐκ λυκίας. ἐποποιός. πατὴρ πεισάνδρου ἢ ποιητοῦ, γεγονὼς ἐπὶ σεβήρου ἢ βασιλέως ἰλιάδα γράψας λειπογράμματον. ἤτοι ἀστοιχείωτον. ὁμοίας δὲ αὐτῷ καὶ ὁ ξυ φιόδωρος ἔγραψεν ὀδύσσειαν. ἔστι γὰρ ἐν τῇ α, μὴ εἰσκεῖσθαι. α. κ χ ῥαψῳδίαν οὔπω, τὸ ἑκάστης βιβλίου παρὰ στοιχεῖον. ἔγραψε δὲ μεταμορφώσεις, ὥσπερ καὶ παρθένιος ὁ νικαεύς, καὶ ἄλλοι. C

Νεᾶν. Θράσος νόητος. προπέτεια. νέοις μὲν ἔργα. βουλαὶ δὲ γεραιτέροις.

Νέυθαν. εἶδος μέτρου.

Νεῦμαι. αἰτῶ ἢ ἐλεύσομαι. ὅμηρος. καὶ δὴν γὰρ νεῦμαι. ἐπιζῶντος ἦ νίομαι, νεῦμαι. βουλῆ ἦ ἐπὶν ἐλεύσομαι.

Νεῦρα μάχης, ὁ πλοῦτος. παισίδης. D

Βλέπων μάλιστα καὶ τὰ νεῦρα δ' μάχης
Τὸν πλοῦτον ἐπιδύσαντα πρὸς τοὺς βαρ-
βάρους.

Νεῦρον. χορδὴ. τὸ παχὺ ἔντερον τῶ προβάτου.

Νευρῆφιν. ἐκ δ' νευρᾶς τῶ τόξου.

Νευροί δ' ἔθνος ὑπὸποδές τε. οἱ αὐτοὶ καὶ νευρί. σαρματίας ἔθνος ἡ χώρα νευρίς.

Νεῦρον. δι' οὗ νεύει τὰ κ τὸ σῶμα. ἢ ὅλα τὸ νέω. νεῖται γὰρ τὰ νεῦρα δι' ὅλου τοῦ σώ- E
ματος.

Νευροπαδὴς ἄτρακτος. παρὰ σοφοκλῆ ἐν φιλοκτήτῃ ὃν ἀφίησί τις τῇ νευρᾷ δπαταίμενος αὐτόν.

Νευσούμενοι. κολυμβήσοντες, ξενοφῶν. ἐκδύντες, ἔχοντες τὰ ἐγχειρίδια γυμνοὶ ὡς νευσούμενοι ἐπειρῶντο διαβαίνειν.

Νεφέλη. ἡ καπνώδης ἐκ γῆς ἀναθυμίασις. καὶ εἶδος δικτύου θηρευτικοῦ. F

Νεφέλας ξαίνεις. ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων, κ ἀδυνάτως. εἴληπται ἴσως τὸ ξαίνειν. ἐκ τοῦ εἰπόντος ὁμοίους εἶναι τοὺς νεφέλας ἐρίοισιν εἰκαπτομένοις.

A Νεφελοκαικυγία. πόλις παρὰ ἀριστοφάνῃ εἰς ἣ ἀέρα οὖσα πνεῦλα σμῆν. ἰὼ παῖζ ει ὡσεῖνος ὑπὸ ὀρνίθων ὠκισμένη πολίσθαι.

Νεφελοκαικυγία. Nephelococcygia, quasi Nebulicuculiam dicas. Vrbs apud Aristophanem *in Auib. pag.* 400. *v.*11. *&* 13. in aere ficta, quam ille per-iocũ dicit ab Auibus ædificatam. *Passim legas* Κεκροπία, *tanquam ab* Λεκροπαίης. ω. ὁ. *pro magis vsitato* Λεκροπαίη, *ab* ης. τος. ος. *vel Aticè* ει *per mutata, vt* βασιλῆς, *pro* βασιλεῦς.

Νεφθαλείμ. ὄνομα πόλεως.

Νεφθαλείμ. Nephthalim. Nomen vrbis.

Νεφθαλῖται. ἔθνος ὃ κατεκράτησεν τῆς ἔω παραλίου σατράπου.

Νεφθαλῖται. Nephthalitæ. Gens, quæ Orientem tenuit, *eique imperauit*, apud Iosephum.

Νέφος. οἱονεὶ νήφαος. τὸ ἐστερημένον φωτός. ὅθεν καὶ νέφας τὸ κενὸν φάους.

Νέφος. Nubes. Dicta quasi νήφαος, cassa-lumine, lumine-carens, Luminis-expers. *vt* νήφαος *negationem denotet.* φάος, τὸ. *lucem, lumenque significat.* Hinc etiam crepusculum tam vespertinum, quàm matutinum dicitur νέφας, quòd sit κενὸν φάους. i. cassum lumine, luminis expers.

B

Νεφροί. οἱ λογισμοί. ἐπειδὴ ταῖς ὑπογαστρίοις ὀρέξεις. οἱ νεφροὶ διηλίρουσιν. ἐντεῦθεν κινοῦνται αἱ ἐπιθυμίαι οἱ λογισμοί.

Νεφροί. Renes. Ipsæ cogitationes. Nam appetitum ventri-subiectum. *id est, inguinum appetitum* tenes excitant. Hinc ipsæ cupiditatis cogitationes cientur.

Νεφροί. οἱ τοῦ σώματος. εἰς οὓς νείφεται τὸ ὕδωρ.

Νεφροί. Renes corporis, in quos vrina tanquam nix defertur, *& per quos vrina transit, & percolatur. Mag. Etymol. col.* 601. 42. *Renes ait dictos, quòd vrina tanquam nunc conspergantur. i. vrgeantur. &c.*

ΤΟ Ν ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΕΙ.

N. CVM EI.

C

Νέατος. ἔσχατος. καὶ οὐ λέγεται μόνον ἀρσενικῶς. ἀλλὰ καὶ οὐδετέρως νέατον.

Νέατος. & per *syncopen* νᾶτος, *metrique causa inserto* ι, νειατος. *nouissimus. vltimus.* Extremus. Nec tantùm masculeo-genere dicitur: sed etiam neutro νέατον, nouissimum vltimum. extremũ.

Νέαρα. τὸ πρόσω ἔσχατος τῆς γαστρός.

Νέαρα. νέατα. Locus extremus ventris. Pars extrema ventris. Ima ventris pars. Imus venter.

Νεικέσαι παρ' Ὁμήρῳ, τὸ λοιδορῆσαι. ἀλλ' οὐ τὸ κρίναι.

Νεικέσαι. Apud Homerum *significat* conuiciis infectari. *vel obiurgare, castigare, reprehendere,* non autem iudicare.

Νεικεῖ. λέγει. φιλονεικεῖ.

Νεικεῖσει. κακολογήσει.

D

Νίκη. ἡ φιλονεικία.

Νεικεῖ. Dicit. Contendit. Rixatur. Obiurgat. Reprehendit.

Νεικέσει. Maledicet. Conuiciis-infectabitur.

Νεῖκος. διαφορὰ μετ' ἐκπλήξεως. οἱ δὲ μάχη. φιλονεικία. λοιδορία. ὅς με μετ' ἀπλήκτους ἔριδας, καὶ νείκεα βάλλῃ. λέγων ἢ μέμψιν. καὶ νεῖκος ὀδυσσῆος. καὶ ἡ μάχη. ἐπεὶ οὖν ἄγε νεῖκος ἀθήνη. ἡλέησεν καὶ ἡμῖν νεῖκος ἐτύχθη. νῖκος δὲ ἡ νίκη διὰ τοῦ ι. οὐ μόνον ἡ φιλονεικία, διὰ διφθόγγου, ἀλλὰ καὶ ἡ διὰ χειρῶν μάχη.

Νεῖκος. Diffidium cum terrore. Alij verò, pugna. Contendendi-studium. Conuicium. Maledictum. *Homerus de Ioue dicit,* Qui me in immensas contentiones, & rixas coniicit. *Item* ἀπλήκτους. πεπίστιν ἀφύκτους. πλάσεις. *Inaccessas. Immensas. Vehementer. Graues* Dicens *hoc* per conquestionem. Et νεῖκος Ὀδυσσῆος. Vlyssis contentio, concertatio. Et ipsa pugna, prælium. Vt, Quia sic adduxit prælium Minerua *Sic pra ium inter nos excitauit, vel commissi voluit.* Et, Inter Eleos, & nos prælium est factum. νῖκος verò per ι, ipsa victoria. φιλονεικία verò per diphthongum ει *scribitur* non solùm *quum ipsa verborum contentio, & contendendi studium, atque rixa significatur:* sed etiam *quum* ipsum prælium, quod manibus *committitur, significatur.*

E

Νεῖλεως. ὄνομα κύριον, ὁ καὶ νειλεὺς κοινῶς. ἢ νείλεις αἰολικῶς. οὗ ἀποικία, θεμελιωθεῖσα εἰς ἀσίαν. γράφεται φασι, διὰ τοῦ νίος, καὶ τοῦ λεὼς, νήλεως. καὶ κεράσαι τὸ ε καὶ ο, εἰς τὸ ει διφθογγον, νείλεως. ὁμοίως τῷ κλειδίτης. λεωδίτης. θεοδώτης. δίον, δῖν. πλέον, πλεῖν. ἢ φασιν ἀπὸ τοῦ νηλεὺς, νηλέως γέγονεν, αἰασθομένῃ δὲ

F ἡμικῶς εἰς διθειαν, καὶ τεθεῖσα βοιωτικῶς τὸ η εἰς τὸ ει διφθογγον, νείλεως αἰολικῶς μὴ προπαροξυτονήσεως.

Νεῖλεως. Nileus. Nomen proprium, *Aticè formatum.* Idem & Νηλεὺς communiter *dicitur.* Neleus. Vel Νείλεις Aeolicè. Cuius colonia in Asiam *deducta* celebratur. Fit (vt aiunt) à nomine νέος, nouus, & λεὼς, populus, *quod Aticè scribitur, pro communi* λαὸς, Νεάλεως, & crasi τῶν ε & ο in diphthongum ει, Νείλεως, eodẽmodo, quo Κλειδίτης *formatum ex* Κλεοδίτης, & Λεωδίτης, & Πραξίδης. *Hæc duo exempla nihil ad rem facere videntur: at sequentia vellè ponuntur. Nam per crasin eandẽ Aticè formatur* δίον, δῖν, *oportere.* πλέον, πλεῖν. plus, amplius. *Aristoph. Pluto. pag.* 54. *ver.* 29. *& Ranis. pag.* 133. *v.* 1. *&* 134. *v.* 4. *&* 5. *&* 17. *& in Auibus. pag.* 368. *v.* 6. *Schol. annot.* 5. Vel (vt aiunt) à Νηλεὺς, deducitur genitiuus Νήλεος *Aticè, & recursu genitiui. i. reuocato genitiuo* ad rectum *casum, siue ad nominatiuum,* & Bœotica mutatione vocalis ε in ει diphthongum, *formatum* Aeolicè Νήλειος, *cum* ˊ *acuto in antepenultima.*

Νῶϑ-. Nilus fluuius. Et neutro-genere Νειλομέτριον, Nili-mensura. Et Νειλῶις. Nilois, Niliacis. Et Nilus, nomen *viri* proprium.

Νεῖν. Natare. Et nere filum. Arrianus. Quotquot *erant* expeditissimi, & leuissima armatura armati, & natandi perituissimi, hos, data tessera, iussit enatare. Et rursus. Vt enim aues volare, & pisces natare, & cerui curtere natura-sciunt, neque doctore indigent. Verbi verò νέω, quum significat nere, *quod Itali dicunt, Filare, Galli, Filer*, vius apud Hesiodum *legitur* in illo versu, Hic enim profectò net fila per-aeremvolans araneus. Quidam verò illud νεῖ. i. net, scripserunt per ει, vt ex νίθω per-apocopen-deductum. Sed & sic ipsa *formationis* analogia nouit τὸ νω, *sortiasse*, τὴ νω primitiuum in νεῖ *mutari Bœotice solitum*. ex quo νῶ deductum νίθω, vt à κνῶ, κνίθω. *rado*. à σῶ, σίθω. excutio, cribro.

Νειὸς. Noualis, vel nouale. Terra renouata, *& ad semen recipiendam parata*. Et νειὸν *in genitiuo singularis Ion. Bœot. Dor. pro comm.* νειοῦ.

Νεῖϑαι. Natare.

Νεῖται. Veniet. Redibit. *In Epigrammate.*

--Nec amplius redibit
Viscum in venatores fundens calamos. i. nec amplius redibit, vt aues calamis viscatis venetur.

Νείφω. Quum significat Rigo, per ει diphthongum *scribitur*. νιφάδα δ- verò. i. qui niue conspergitur, ac perfunditur, per ι. νίφων verò, *sobrius*, & vigilans, per η.

N CVM H.

NH. Priuatiuum, *siue*, *priuationem significans* aduerbium. Est etiam intensiuum. *s. vim intendens habens*, vnde νήχυτον ὕδωρ. Aqua valde-diffusa, vel multifua. Et νήχυϊς ὄρπηξ. i. Multifluus ramus, pro multiplex, vel qui longè, latéque diffunditur, vel qui in multa brachia, ramusculósque diducitur.

Νῆα. *Ion. accusat. singul. pro comm.* ναῦν. Nauem. Nauigium. Differunt autem nauigia à nauibus, vt antiqui *Grammatici* notant, *at obseruant*, quod & in *commentariis* in Iliadem declaratum-est.

Νηΐτιον. Tenue. Nouum. Tenerum. Album. Bene-natum. Bona-præditum-indole. Quidam autem νηΐτιον. quum significat nouum, ita *formatum dicunt*, quasi νηΐτιον, quod ex nouo, *vel*, *nuper* est natum, *vel factum*, ad similitudinem τῶ νηφὺς, *quod ex* νηφὺς *contractum. s. recens-genitum*. Alij verò *dicunt hoc formatum* per priuationem, quasi dicas τὸ μὴ γαῖον. i. minimè natum, *minimè factum*. sed quasi non-elaborato-manibus.

Νήγρης. Q. d. Inexcitabilis. νήγρετος ὕπνος. *Somnus suauis, & profundus*, vnde qui non facilè potest excitari. *Vide Eustath. in* Νήγρης.

Νὴ Δία. Per Iouem.

Νήδυμος. Suauis. Iucundus. Gratus. νήδυμος ὕπνος, suauis somnus, vel profundus, & is, ex quo non possumus *facilè* emergere. *s. excitari. Compositum autem est* ex particula priuatiua νη, & ex verbo δύω, subeo, ingredior. *Ex quo non facilè possumus egredi.*

Νηδύς. Venter. Matrix.

Νήϊον ὕλην. Coaceruabant, congerebant materiam. Et νήσας. Qui-coaceruauit. Qui-congessit. *Hoc. à* νῶ. νήω. *Illud, a* νήω. νῶ. *Idem*: Et νῆες, naues, *in quibus varia res coacernantur.*

Νῆια. Ligna ad naues compingendas apta. Et Neium, Ithacæ mons, qui & Hyponcium *vocatur.*

Νεῖλος. ὁ ποταμός. ἢ οὐδετέρως νειλομέτριον, τὸ τοῦ νείλου μέτρον. καὶ νειλῶις καὶ νεῖλος ὄνομα κύριον. A

Νεῖν. κολυμβᾶν. καὶ τὸ νήϑειν κεῖσϑαι. ἀριανός. ὅτι κουφότατοι καὶ καυφόταται ὡπλισμένοι καὶ ἅμα νεῖν δαημονέσταιοι, τοὺς εἰς ἄσκησιν κελεύει ἀπὸ σωϑήμαλος. καὶ αὖϑις. ὥσπερ γὰρ οἱ ὄρνιϑες ἵπτασϑαι, καὶ νεῖν ἰχθύες, αἴ τε ἔλαφοι ϑεῖν ἀπταφύκασιν, οὐδὲ ἅμα διδαχϑῆναι ἄπωφελέσ- δίον). τὸ δὲ νεῖν, ἤτοι νήϑειν, ἢ χεῖσις παρὰ τὸ σίδω. ἐν τῷ, τῇ γάρ τοι νεῖ νήματ' ἀερσιπόητος B ἀράχνης. τινὲς δέ, τὸ νεῖ νήματα, ἀφὰ τῦ η ἔλαφαν, ὡς ἀποκοπὴν ἐκ τῦ νήϑω. πλεῖ καὶ ἵστας ἢ αἰάλλεται τὸ νω εἰς νες οἷδε ἀφαιρέτυπον. ἐξ ἧς ἀπόγεγονε τὸ νήϑω κνάω, κνήϑω. σῶ, σήϑω.

Νειὸς. ἡ γινιασμένη γῆ. ἢ νεοῖο.

Νεῖϑαι. κολυμβᾶν.
Νεῖται. ἀφίξεται. ἐλεύσεται.
--Οὐδέ τι νεῖται C
Ἴξὸν ἐπ' ἀγρώταις κυάνεος κελάμοις.
Νείφω τὸ βρέχω, ἀφὰ διφθόγγου. νιφάδμος δέ, ὁ χιονίζόμενος, ἀφὰ τῦ ι. νήφων δέ, ὁ χρηγορῶν. ἀφὰ τῦ η.

TO N META TOY H.

NH. στερητικὸν ἐπίῤῥημα. ἔστι δὲ καὶ ἐπιτατικόν. οἷον νήχυτον ὕδωρ. καὶ νήχυτος ὄρπηξ. D

Νῆα. ναῦν. πλοῖον. ὅτι δὲ διαφέρει πλοῖα νηῶν, ὡς οἱ παλαιοὶ γραμματικοὶ σημειοῦνται, διέϑλωται καὶ ἐν ταῖς εἰς τὴν ἰλιάδα.

Νηΐτιον. λεπτόν. καινόν. ἀπαλόν. λευκόν. διφυές. τινὲς μὲν οὕτω νηΐτιον τὸ καινόν. ὡς νεαλὲς γάλα. τὸ ἐκ νέας γεγληνημένον. ἕτεροι δὲ κατ' ἐπέκτασιν, τὸ μὴ γαῖον, ἤγουν γεγονός. ἀλλ' οἷον ἀχειρούργητον. E

Νήγρετος. ἀνέγερτος.

Νὴ δία. μὰ τὴν δία.

Νήδυμος. ὁ ἡδύς. καὶ γλυκὺς ὕπνος. ἢ ὁ βαϑὺς, καὶ ἀνέκδυτος. ἀφὰ τὸ νη στερητικὸν, καὶ τὸ δύω ῥῆμα.

F

Νηδύς. γαστήρ. μήτρα.

Νήϊον ὕλην. ἐσώρευον ὕλην. καὶ νήσας σωρεύσας. καὶ νῆες, τὰ πλοῖα.

Νήϊα τὰ ναυπηγήσιμα ξύλα. καὶ νήϊον, ὄρος Ἰθάκης. ἐξ οὗ καὶ ὑπονήϊον.

A Νηΐδα. ἄπειρον. ἀμαθῆ. ἀσθενῆ. νηΐδες δέ, νύμφαι.

Νῆϊς. οὐκ εἰδώς. ἄπειρος. τὴν δὲ νηΐδα νύμφην, παρὰ τὰ νάματα τίνοι, ἢ τὸν νεῖλον. ἢ ἐν Σάμῳ δὲ θηρία γλαῦκας φασίν. ὧν φθεγγομένων, ῥήγνυσθαι τὴν γῆν. ἐκαλεῖτο δὲ νῆια. ὡς Ἑλλάνικος.

Νηΐτης. ὁ ἐξ᾽ ἁλὸς ναῶν. οὐ μόνον πίτυι στόλῳ, ἀλλὰ καὶ ἐξ᾽ γῆς καὶ βαδίλων ἐστράτευσε. καὶ Αἰλιανὸς φησὶ τοὺς λακεδαιμονίων νήϊτας κινδύνοις
B μὴ πάνυ σιωφρόντας.

Νηκερδὴς. ἀνωφελὴς. ἀσύμφορος.
Νηκούσησε. παρήκουσε.

Νηκτά. ἔνυδρα κολυμβητά.

Νηλεῶς. ἀπανθρώπως. σκληρῶς. λέγεται καὶ νηλειῶς.

Νηλεύς. ὄνομα κύριον.
C Νηλής. ὁ ἀνήλεης.
Νηλίπους. ὁ ἀνυπόδυτος.

Γηροτροφοῦσι, πολλὰ μὲν κατ᾽ ἀγρίαν

Ὕλην ἄστος, νηλίπους τ᾽ ἀλωμένη.

Nῆϊς. Nescium. Imperitum. Indoctum. Infirmum. Naïdes verò, Naiades, Nymphæ.

Nῆϊς. Nescius. Imperitus. Indoctus. Naïda verò, Naidem, Nympham. Quidam hoc nomen putant deductũ ab aquis, quæ νάματα vocantur, & à Νεῖλος, Nilus. Quinetiam Sami feras fuisse dicunt, quibus vociferantibus terra rumperetur. Vocabantur autem Neia, vt tradit Entæon.

Nήϊτης. Nauticus. Nauale. Qui per naues, & classem fit. Vt, Non solùm nautico apparatu, *copijs nauálibus*: sed etiam terrâ. *terrestribus copijs* contra Bandilos militauit. Et Aelianus de Lacedæmoniis *dicit*, in nauticis periculis non admodum educatũ, *nauálibus bellis parum exercitati*.

Nηκερδὴς. Inquæstuosus. Inutilis. Imprudens.

Nηκούσησε. Non audiuit. Non obtemperauit. Neglexit. Contempsit.

Nηκτά. Natatilia. Natantia. In aquis degentia, & natantia.

Nηλεῶς. L. νηλεῖς. Inhumaniter. Duriter. Dicitur & νηλειῶς *poet. insertoιin* νηλεῶς, *metri causa*. *Sine-misericordia Crudeliter*.

Nηλεύς. Nomen proprium. Neleus.

Nηλὴς. Immisericors. Inhumanus. Crudelis.

Nηλίπους. Nudis-pedibus-incedens. Nullis-calceis-pedes-indutos-habens. Discalceatus. vel Discalceata. *Soph. Oedip. col. pag.* 283.

Senem ducit, sæpe quidem per agrestem, ferámque

Syluam impasta, discalceatáque vagans.

vel νηλίπους idem est ac νήλιπος. Qui, quæve non vnctos, nec nitentes: at squalidos, & immundos pedes habet.

N O T Æ.

D Γηροτροφοῦσι.] Sophocles in Oedipo Colonæo. pag. 283.

Ἀεὶ μὲν ἡμᾶς δύσμορος πλανωμένη,
Γηροτροφοῦσι, πολλὰ μὲν κατ᾽ ἀγρίαν
Ὕλην ἄστος, νηλίπους τ᾽ ἀλωμένη.

Vide Ἀνήλιος. Et apud Eustath. Νήλιτος.

Νηλιτὴς. ὁ ἀμάρτωλος. τάττει δὲ καὶ θηλυκὸν αἰ νηλίτιδες ἐν ὀδυσσείᾳ. ὅτι δὲ νηλίτης βαρυτόνως ἀρσενικῶς. καὶ ἔστι μετὰ ἀπ᾽ ἀρχῆς δευτέρα, ἥτοι ἡ λι συλλαβὴ, ἀναλόγως ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ δηλοῦ τοῦ ι. οἱ δὲ τεχνικοὶ δηλοῦσι τοῦ η εἰδότες αὐτὸ, καὶ ζητοῦντες αἰτίαν αἰολικὴν, αἰτιῶνται τρο-
E πὴν τοῦ ι. εἰς η. ὁ παρὰ ἄλλοις καὶ ἐν τῷ ψιμύθιον. καὶ αἰολικῶς ψιμύθιον.

Νηλιτὴς. Peccator. Huius *nominis* est & fœmineũ αἰ νηλίτιδες in Odyssea. ἐν τῷ τ. *pag.* 1874. 8. *in Gracis comment.* Peccatrices. à masculeo grauitono νηλίτης. Et huius quidem *vocis* à principio secunda, *mediáque* syllaba, scilicet αι, in hoc libro per ι secundùm-rationem *grammaticæ formationis*, & *etymologiæ scribitur*. Artifices verò, *Grammatici* scilicet, *qui sunt artis Grammaticæ magistri*, cùm viderint *vocabulum* istud per η *scriptum*, & Aeolicam quærant causam, causantur τὸ ι in η mutationem. Quod præter alia *fieri tradunt* & in voce ψιμύθιον, quæ Acolicè ψιμήθιον *dicitur*. *N. L. legendum tamen videtur* ὁ ἀεὶς, & ψιμήθιον. *Sic & Vulsius*.

Νιφοστίβα κρατεῖν ἢ, φροσδόκα λύπας.

Νῆμα. καὶ νήματα. ἐκ τοῦ νήθω, τὸ κλώθω.

Νημερτὲς. ἀληθὲς. καὶ νημερτής.
F Νηνεμία. ἀνέμων ἡσυχία.

Νήνεμος. ἄνεμον οὐκ ἔχων.
Νηοφυλακεῖον.

Νηπενθὲς, ἄχολόν τε, κακῶν ἐπίληθες ἀ-

Νιφοστίβα. *L.* Νιφοστίβα κραῖρα. *Explicatio somnij*. Coaceruata, *res coacervatas, verúmque glomos* tenens, *expecta dolores, grauesque molestias*.

Νῆμα. Filum. & νήματα. Fila. à verbo νήθω. neo. *Barbarè, filo, filas, filare*.

Νημερτὲς. Verum. & νημερτὴς. verus.

Νηνεμία. Ventorum-quies. Tranquillus aeris status, quum nulli spirant venti.

Νήνεμος. Expers-venti. Qui nullum habet ventũ.

Νηοφυλακεῖον. Locus, in quo naues custodiuntur. Nauale. Nauium-statio.

Νηπενθὲς. Expers-luctus. *Hom. Odyss.* Δ. *pag. cum Gracis comment.* 1492. v. 5. *legitur* ἐπίληθες. *Est autem pharmaci epithetum eo in loco*. Expers-luctus, expersque iræ, *luctu, dolore, iráque hominem priuans*, malo-

rum obliuionem afferens omnium. *Vel, iustum sedans, vtrámque reprimens, & malorum omnium obliuionem inducens.*

Νήπιον φρόνημα. Infantilis sensus. Infantilis mens. νηπία verò, ipsa ætas *infantiæ, vel, infantilis ætas. Hoc per i, illud, per ει scribitur. Illud est adiectiuum, hoc verò, substantiuum.*

Νήπια. Infantes. Ex να priuata particula, & nomine πῶλος, verbum. Quòd infantes nõdum loqui possint. Vel dictiã particula intensiua να, & nomine ἤπιον, lene, mansuetum. Quòd infantes sint mansuetiores, quàm oporteat.

Νηπίη. Amentia. Imprudentia, *qualis in infantibus esse solet.*

Νήπιος. *Infans. Qui nondum loqui potest. Imprudens.* Amens. Stultus. Philippus Macedo, multis interfectis, tandem hunc versum protulit, Stultus *est ille*, qui patre cæso, filios relinquit. *Er. ad. Chil. 1. Cent. 10 col. 331. ad. 53. Stultum. &c.* Hoc *autem* fortasse ferinum, *& immane fuerit.* Videtur enim suadere, vt inimicos interficiamus omnes, ita vt ne puberibus quidem, *ac infantibus* parcamus. *Hesiodus in ἔργοις, ἢ ἡμέραις. pag. 3. M. & Er. ad. ad. Chil. 1. Cent. 9. col. 313. & 314. ad. 95. Dimidium plus toto.* Stulti, neque sciunt quanto plus *sit* dimidium toto. Interdum enim quis appetens plura, & illa, quæ habet, amittit.

Νηποινί. Impunè. Sine supplicio, sine pœnis. Vt, Cùm autem fuerit præcipuus seditionis autor, hoc crimen non effugiet impunè. Et rursus. Haud enim *eos* impunè laturos esse *dicebat* iniurias, quas ab ipsis acceperat.

Νηπύτιος. Infans. Stultus. Fatuus. Poeticè. Aristophanes *in* Nubibus. *pag. 105. v. 2. & 3.*

Infans enim est adhuc,
Et scalarum non peritus istarum hìc sitarum.

Νηρεύς. Nereus. Marinus Deus.

Νηρῆδας. Nereidas. Nymphas. Per syncopen τῆς ι *ex nomine* Νηρηΐδας, *vnde per cõtractionẽ Attici*cã τὸ Νηρῆδας.

Νηρηΐδας. Nereides. Nymphæ. Sunt numero quinquaginta. Sophocles *in Oedipo Colonaeo. pag. 295 f.* Cẽtipedum. *i. centum-pedes-habentium* Nereidum assecla *remus.*

Νηρῆς. Nereis. Per contractionem ex Νηρηΐς, vt & χρυσηΐς, χρυσῆς. & Βρυσηΐς, Βρυσῆς. *Sic enim scribendum videtur.*

Νηλείμονες. Innumerabiles. Innumeros. Infinitos.

Νηρήϊνη. Nereine. *vt ἡρωΐνη. Heroine.*

Νηρίτης. Nerion. Fortasse per diminutionem *ita vocatur ὁ* Νηρεύς, Nerites, vt sit ex Nere *natus. i. Neris filius.* vnde fuerit & Nerites, & Nerion.

Νηρίς. Neris. Agri Messerij vrbs.

Νηρίτης. Nerites. Cochlea marina. à νέω. nato. νέω. natabo. Nerus piscis, & Nerus recessus apud Lycophronem. i. cauus, vel hùmidus. Et à tali deriuatione *deriuatur vox.* Νηρίτης. Nam si secundùm quosdã esset *hæc vox deriuata* à nomine Νηρεύς. i. Neruus, penultimam *syllabam* per ει diphthongum *scriptam* haberet sic, Νηρείτης. *Nam à datiuo* Νηρεῖ *formaretur, addita syllaba της, vt patronymica formari solent.*

Νήριτον ὄρος. Neritum mons. Est & Νήριτος sylua densissima, cum qua nulla alia contendere posset *arborum densitate.* Nericum verò per κ. *L.* Νήρικον. quod & Actoricum *vocatur, est* locus Epiri in Odyssea, qui postea Leucas *est appellatus.*

Νῆσσα. Communiter. Doricè νᾶσσα. *Per literarum trãsp*ositionem *in hunc deriuatum Latinum Anas. anatis. Ital. Anidra. Gall. Canard & canard. Anis notissima*, quæ dicitur & νῆττα Atticè.

πάντων. ἀντὶ τοῦ ἀπείρων. A

Νήπιον φρόνημα. νηπία δὲ, ἡλικία.

Νήπια. τὰ βρέφη. παρὰ τὸ μὴ ἐρητικὸν, καὶ τὸ ἔπος. ἥρωες τὰ μήπω λέγειν δυνάμενα. ἢ παρὰ τὸ μὴ ὑπόπτικὸν, καὶ τὸ ἤπιον. ἥρωες τὰ παρὰ τὸ δέον ἥπια.

Νηπίη. ἀφροσύνη.

B

Νήπιος ἄφρων. ἀνόητος. φίλιππος ὁ μακεδὼν, πολλοὺς ἀνελὼν, ὕστερον ἐφθέγξατο τοῦτον τὸν στίχον. νήπιος, ὃς πατέρα κτείνας, υἱοὺς καταλείπει. θηριωδέστατος τοῦτο. δοκεῖ γὰρ φρονεῖν ἡμᾶς τοὺς ἐχθροὺς κτείνειν. νήπιοι. οὐδὲ ἴσασιν ὅσῳ πλέον ἥμισυ παντός. εἰ δ' ὅτι γὰρ πλείονων ἐπιθυμοῦντες, καὶ ἃ ἔχομεν ἀποβάλλομ.

Νηποινί. ἄνευ τιμωρίας, καὶ ποινῆς. αἰτιώτατος δὲ γεγονὼς τῆς στάσεως, οὐ φεύξεται νηποινὶ τὸ ἔγκλημα. καὶ αὖθις. οὐ γὰρ νηποινὶ ἐποιήσατο πεῖσθαι ἃ παρὰ αὐτῶν ἐπεπόνθει. C

Νηπύτιος. μωρὸς ποιητικῶς. ἀριστοφάνης. νεφέλαις.

Νηπύτιος γάρ ἐς ἔτι,
Καὶ τῷ κρεμαθρῶν οὐ ξίβων τῷ ἐνθάδι.

Νηρεύς. ὁ θαλάσσιος θεός.

Νηρῆδας. τὰς νύμφας, τῇ συγκοπῇ τοῦ ι. D

Νηρηΐδες νύμφαι. πεντήκοντα τὸ ἀριθμὸν εἰσί. σοφοκλῆς. τῶν ἑκατομπτόδων νηρηΐδων ἀκόλουθον.

Νηρῆς. κατὰ συναίρεσιν ἐκ τοῦ νηρηΐς. ὥσπερ καὶ τὸ χρυσῆς. χρυσῆς καὶ βρυσῆς βρυσῆς.

Νηρίθμους ἀναριθμήτους. ἀπείρους.

Νηρηΐνη.

Νηρίτης. ἶσος ὁ νηρίτης ὑποκοριστικὸς, ἵνα ᾖ ἐκ τοῦ νηρεύς. οὗτος ὁ νηρίτης εἶη καὶ τὸ νηρίτου. E

Νηρὶς. πόλις μεσσήνης.

Νηρίτης. θαλάσσιος κόχλος. ἐκ τοῦ νέω νᾶς, τὸ κολυμβῶ. νηὸς ἰχθὺς, καὶ νηρὸς μυχὸς παρὰ λυκόφρονι ὁ κοῖλος, ἢ κάθυγρος. καὶ ἐν τοιαύτῃ φλοιῷ ὁ νηρίτης. εἰ γὰρ ἰὼ κατάτινας ἐκ τοῦ νηρεύς, δῆλα διφθόγγου ἂν εἴη τὸ φλοιῷ ὁ νηρίτης.

Νήριτον ὄρος. ἔστι καὶ νήριτος ὕλη ἡ δασυτάτη. φησὶ ἰὼ οὐκ ἂν ἑτέρα ἐρίσαι. νήριτον δὲ ἐν τῷ κ' ὃ καὶ ἀκτορικὸν, τόπος ἠπείρου ἐν ὀδυσσείᾳ. ἢ ὕστερον λευκάς. F

Νῆτα τὸ ὄρνεον. ἢ τις καὶ νῆττα λέγεται ἀττικῶς

A Νῆσα. ὄνομα κύριον. δυσαύλης ὄνομα συνῴκησε τῇ βαβῇ, καὶ ἔχει παῖδας Πρωτονόην τε, καὶ νῆσαν.

Νῆσα. Nessa, vel Nassa. Nomen proprium. *mul. eris. V.* 1, Quidam nomine Dyssaules Baben habuit vxorem, & ex ea liberos suscepit Protonoen, & Nessam.

Νῆσαι. στοιβάσαι. καὶ νήσουσι, στοιβάσουσι.

Νῆσαι. Coaceruare. Congerere. Cumulare. *ἀπὸ τοῦ νάσσω* Et *νήσουσι*. Coaceruabunt. Congerent. Cumulabunt.

Νησίον. καὶ νησιώτης, ὁ ἀπὸ νήσου. καὶ νησύδριον, νησίον μικρόν.

Νησίον. Insulula. Parua insula. Et *νησιώτης*. Insulanus. Insulæ incola. Et *νησύδριον*. Insulula. Parua insula.

Νῆσις. νήσιδος. ὄνομα πόλεως. καὶ ὄνομα θεᾶς. νησίδος δὲ τὸ ὑποκοριστικόν. ἐν ἐπιγράμματι. ἀκταὶης νησίδος ἁλιξάντοισι χοιράσι.

B Νῆσις. Νήσιδος *i.* Nesis. Nesidis. Nomen vrbis. Et nomen Deæ. Νησίδος verò *παρεξηυτένωται, est geminati casus à recto νησίς. Quod est nomen* diminutiuum. *ἀπὸ τοῦ νῆσος. Insula. νησίς. Insulula.* In epigrammate 18. *lib. 6. epigr. pag.* 415. Littoralis. *i. litoribus-cincta* insululæ mari-verberatis Priape Marinis-saxis, & aspero gaudens scopulo.

NOTAE.

Ἀκταὶης νησίδος.] Epigramm. lib. 6. pag. 415. ep. 18. scribitur,

Ἀκταὶης νησῖδες ἁλιξάντοισι Πρίαπε
Χοιράσι, καὶ βηχὶ τερπόμενος σκοπέλῳ.

Brodæus pag. 547. vocem *ἁλιξάντοισι* vertit, ventos-arcentibus. Sed apud Suidam melius *ἁλιξάντοισι. χοιράδας ἁλιξάντας* vocat marinos scopulos *τῇ ἁλιξαπορρύσει*, qui mari, fluctibus marinis tunduntur, & verberantur. *χοιράδες* verò propriè vocantur saxa in mari parum prominentia, superficiem nigram habentia, & porco natanti similia. *χοῖρος* enim porcus.

C

Νησος ἐν τῷ καθ' ἡσυχ. ἢ οἷον ἐγκολυμβῶσα ὕδατι. ἢ φασὶ καθ' ὡς λέγεται τὸ ὀρνέου τῆς νήσης καθ' ὁμοιότητα. ἐκ τούτου νησίτης, καθ' ὃν πλεονασμόν. νησιώτης, ὡς ἀγρεώτης.

Νῆσος. Insula. *ἀπὸ τοῦ* No. nato. *νήσω*. natabo. Quasi natans in aqua. Vel (vt aiunt) *νῆσος* dicta per *quandam in aquis natandi* similitudinem, ab aue *νῆσσα*. i. anas, *quòd anatis instar in aquis nare, siue natare videatur.* Hinc *νησίτης deducitur*, & per pleonasmum τοῦ ω, *νησιώτης*. Insulanus. Insulæ-incola. Vt *ἀγρεώτης*. i. rusticus. *Nam ab ἀγρὸς, ager, ἀγρέτης, agri est, rusticus, addito* ι, *ἀγρεῖτης, hinc ἀγρεώτης, pleonasmo τοῦ* ω.

Νησιώτη. νῆσος λέσβου ἡ σιγλῳ φασὶ λιμένα ποιοῦσα.

Νησιώτη. Nesiôpe. Insula Lesbi quæ (vt aiunt) portum Sigrem efficit.

Νησεία. ἐκ τοῦ νηστεύω. καὶ νήσιμος ἡ ἡ νηστείας ἡμέρα.

Νησεία. Ieiunium. Abstinentia ab omni cibo, quum quis nihil edit. Deductum à verbo *νηστεύω*, ieiuno, nihil edo, ab omni cibo abstineo. Et *νήσιμος ἡμέρα*. Ieiunij dies.

D

Νῆστις. ὁ ἄσιτος. καὶ τὸ μεταξὺ τῆς κοιλίας, καὶ τοῦ στομάχου ἔντερον, παρὰ τὸ μὴ στερητικὸν μόριον, καὶ τὸ ἐσθίειν. ἢ παρὰ τὸ μὴ στερητικὸν, καὶ τὸ σιτίον. πῆς δὲ ἡ δακρυσιγενὴς πικρὰ βέστειον γλίσχρον. τὸ ὕδωρ λέγων.

Νῆστις. Ieiunus. Impastus. Qui nihil edit. Et intestinum, quod medium est inter ventrem, & stomachum. Dictum à particula priuata *νη*, & verbo *ἐσθίειν*, edere, comedere. Vel à *νη* part. priu. & nomine *τὸ σιτίον*. i. cibus. Vt, Ieiuniúmque, quod amaris lachrymis genus mortale versat. Aquam dicit.

Νήτη. χορδὴ μουσική. ὀξεῖ φθόγγον ἀποπλήττουσα.

Νήτη. *Per crasin ex νέητη*. Chorda musica sonum acutum edens. *Vide* Νεήτη. Nete.

E Νὴ τὴν. μὰ τὴν. ἐλλειπτικόν. καὶ τὸ, μὰ τὴν, καὶ μὰ τὰς.

Νὴ τὴν. Per hanc. *μὰ τὴν*. Per illam. Ellipticum *loquendi genus. Subaudiuntur enim Dea, per quam iuratur, nomen, quod reuerentiæ causâ reticetur. Vide Aristoph. in Ranis. pag.* 183. *v.* 23. *Consule Schol. in* Μὰ τὸν. *Hoc dictum est* ad similitudinem illorum, *μὰ τὸν*, Per illum, & *μὰ τὰς*. Per illas.

Νὴ τὴν ἱερὰν κεφαλήν. τὸν μὲν, κατομωτικόν ὅρκον ἀπέρρημα. τουτέστι μὴ ὄμνυε βεβαιωτικόν. ὥσπερ τὸ μὰ δι' οὐ. καὶ ναὶ μὰ τόν. κατομωτικὰ ταῦτα. ὀμωμοτικὰ δὲ, ταῦτα. μὰ τὸν δι' οὐ. ὥσπερ ἐκ τοῦ ἀκρολογία τὸ λέγειν, μὰ τὸν διὰ ποιήσω.

Νὴ τὴν ἱερὰν κεφαλήν. Per sacrum caput. Hoc *νὴ* est aduerbium iuriiurando affirmatiuè seruiēs, hoc est, interposito iureiurando *rem aliquam* affirmans, & *confirmans.* Vt *μὰ*, est aduerbium iureiurando interposito negans, quasi dicas abiuratiuum. Hæc *νὴ τὸν*, & *ναὶ τὸν*, Per hunc, & sanè per hunc, *sunt aduerbia* Iuriiurando affirmatiuè seruientia. Hæc verò, *μὰ τὸν Δία*

F οὐ. Per Iouem non. Non per Iouem. *sunt* abiuratiua, id est Iuriiurando negatiuè seruientia. Quare summa *est* improprietas-loquendi, si dicas, *μὰ τὸν Δία ποιήσω*. Per Iouem faciam. *L. ἀκυρολογία.*

Νῆτον. δυϊκὸν ῥῆμα.

Νῆτον. Duale verbum. *Natatis vos duo. Vel, illi duo natant. à verbo νέω. τῶ. Neo. Nato. dualis. νέητον. νεῖτον. νήτον. τῆτον. Et per crasin gemini τ in κ, τῆτον in 2. & 3. pers. dualis indicatiui. Vel* (*quod verisimilius*) *subiunctiui, νήτην, τῆτον. vt ποιήτην, ποιῆτον. Vos duo natetis. Vel, Illi duo nentur.*

Νῆτρον. τὸ κλωστήριον.

Instrumentum, quo mulieres nent. Fusus. à verbo νέω. τῶ. Neo. Barbare, filo. filas, i. filo fuso deduco

ſu urum vieu. perf. vinxeu. vnde νῆμα. nì. filum. vinxẽ. vnde νῆσις. ì. Ipſe nendi actus. vel ipſum filum, quod netur. vinxeu. vnde νῆτον. ω. τὸ quod & κλωσίφωνος. & κλωσίεσις. ω. τὸ. à κλάθω neo. A

Νῆς. *Ion. pro commun.* ναῦς. Nauis.

Νηφάλιος. Sobrius. Et fœmineum νηφαλέα. Sobria.

Νῆς. ἡ ναῦς.

Νηφάλιος. ὁ σώφρων. καὶ νηφαλία, θηλυκόν.

Νηφάλια ξύλα. Sobria ligna, quæ neque vitea, neque ficulna, neque myrtea: *ſed ex thymo.* Nam illa quidem dicuntur οἰνόπεπτα. i. cum-vino-libato-*combuſta*, quòd accendantur, *ac vranturs*, quum non aqua: ſed vinum libatur.

Νηφάλια ξύλα, τὰ μήτ' ἀμπέλινα, μήτε σύκινα, μήτε μύρσινα. ἐκεῖνα γὰρ οἰνόπεπτα λέγεται· ὡς καιόμενα ὅτε μὴ ὕδωρ, ἀλλὰ οἶνος σπένδεται.

Νηφάλιος θυσία. Sobrium ſacrificium, *in quo vinum non libatur: ſed vel aqua mulſa, vel lac, vel alius liquor. Sobrium autem ſacrificium* apud Athenienſes fiebat Mnemoſynæ, Auroræ, Soli, Lunæ, Nymphis. Veneri cœleſti, vt ait Polemon. Et ligna ſobria *dicuntur ea*, quæ neque *ſunt* vitea, neque ficulna, *neque myrtea*: ſed ex thymo. Atque hæc eſt præcipua materia in ignitis ſacrificiis, vnde etiam thymum nomen accepiſſe dicunt, voce facta. *i. deducta à verbo* θύω, *ſacrifico, vel* à nomine *θυσία*, vel θυή, quod idem ſignificat. ſacrificium ſcilicet. Sunt autem & quædam ſacrificia prorſus libatione-carentia, *vel, nullam-libationem-habentia* in vſum fortuitò recepta. Sophocles *in Oedipo Colonæo pag.* 274. M.

Νηφάλιος θυσία παρὰ Ἀθηναίοις ἐτελεῖτο, μνημοσύνῃ. ἠοῖ. ἡλίῳ. σελήνῃ. νύμφαις. ἀφροδίτῃ οὐρανίᾳ· ὡς φησι Πωλέμων. καὶ ξύλα δὲ νηφάλια, τὰ μὴ ἀμπέλινα, μήτε σύκινα, ἀλλὰ τὰ ἀπὸ τῆς θύμου. καὶ φρόνιμον δέ ἐστιν αὕτη ἡ ὕλη πρὸς τὰς ἐμπύρους θυσίας. παρ' ὃ καὶ τεκμαίρονται λαβεῖν τὸν θύμον, ὡς παρὰ τὴν θυσίαν, καὶ τὴν θυλὴν παρωνομάσθαι δ' φασίν. εἰσὶ δέ τινες τοῦ παράπαν ἄοινον θυσίαν καὶ τύχῃ εἰς ἔθος παρελθοῦσαν. σοφοκλῆς. B

Haud enim vnquam
Primis vobis occurriſſem iter-faciens,
Sobrius ſobriis, vel, abſtemius abſtemiis.

Ad Eumenidas verba facit *Oedipus eo in loco*, quæ ἄοινοι dicuntur. i. expertes vini, *ſobria, abſtemia*, quòd ſemper ſint ſobriæ, nec ebrietatem afferunt, *vel, & ebrietatis non participes: at ab ebrietate ſemper alienæ.* Hoc autem *ipſis Eumenidibus tribuetur* propter diuinæ vindictæ vigilantiam.

Ὅ γὰρ αὖ ποτε
Πρόσταισιν ὑμῖν αὐτίκυρσ' ὁδοιπορῶν,
Νήφων ἀοίνοις.

Πρὸς τὰς εὐμενίδας λέγων, αἳ ἄοινοι λέγονται, ὡς αἰὲν νήφουσαι, καὶ μὴ μέθῃ παρίχουσαι. τοῦτο δὲ δηλοῖ τὸ θείας δίκης ἄυπνον. C

NOTÆ.

Σοφοκλῆς.] In Oedipode Colonæo. pag. 274. M. D

—ἐ γὰρ αὖ ποτε
Πρόσταισιν ὑμῖν αὐτίκυρσ' ὁδοιπορῶν,
Νήφων ἀοίνοις.—

Sed Suidæ lectio longè melior, quàm ideò ſequor.

—*Nunquam enim*
In vos primas incidiſſem iter-faciens,
Ego ſobrius in Deas ſobrias. vel, abſtemius in abſtemias.

Conſule Schol. vnde Suidas. pro μὴ μέθῃ παρίχουσα, fortaſſe ſcribendum μὴ μέθυς μετέχουσα, quod longè commodius, & τὸ ἄυπνον, & τὸ νήφουσα conuenientius. Deinde ſic Epicharmi verſus trochaici ſcribendi videntur,

Νῆφε, καὶ μέμνησ' ἀπιστεῖν.
Ἕρδρα ταῦτα σοὶ φρενῶν ἰῶ.

Sunt autem δίμετρα ἀκατάληκτα, quorum vltimæ ſyllabæ, εῖν, & ἰῶ in ipſo fine verſus, ἀδιάφορα de more cenſentur. E

Νηφάλιοι θυσίαι. Sobria ſacrificia *dicuntur*, in quibus non vinum: at aqua melle-mixta, *aqua mulſa Dijs* libatur.

Νηφάλιοι θυσίαι. ἐν αἷς οἶνος οὐ σπένδεται, ἀλλὰ ὕδωρ μελίκρατον.

Νηφαλισμός. Sobrietas. Attentio *à Sobrietate manans.*

Νηφαλισμός. ἡ σωφροσύνη.

Νῆφε. Sobrius eſto. Vigila. Sed illud præclarè dictum, *præclarum illud dictum, quod legitur* apud Epicharmum, eſt cauſa, ne ſis temerarius, *nimiúmque credulus, ac ideo varijs hominum inſidijs obnoxius*, Sobrius-ſis, & memento diffidere, Nerui *ſunt enim* iſti mentis. & *prudentiæ, ſi ſcil. vigiles, ſi ſobrius ſis, neque cuiuis temere, nimiúmque facilè credas.*

Νῆφε. γρηγόρει. ἀλλ' ἔστιν αἴτιον τὸ μὴ προέχειν ὑπάρχειν, τὸ παρ' ὀλιγχίρμῳ καλῶς εἰρημένον. νῆφε, καὶ μέμνησο ἀπιστεῖν. ἕρδρα ταῦτα φρενῶν. F

Νήχω. Natat. Natare.

Νήχυτος ἔρως. *Amor valde-fuſus. Amor in varias partes diffuſus. Nam* hîc etiam particula *vt eſt* intenſiua, *vel, viminentis habet.*

Νήχω. κολυμβῶ.

Νήχυτος ἔρως. ὑπερτατικὸν καὶ ταὐτὸν τῷ π.

N CVM I.

Νια. Funes. *Forſaſſe per* ἀφαίρεσιν *formatum ex voce* χοινίξ.

ΤΟ Ν ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

Νια. τὰ χοινία.

Νίβα.

A Νίβα. χίονα. καλεῖται δὲ οὕτω, καὶ κρήνη ἐν Θράκῃ.

Νίβις. πόλις Αἰγύπτου.

Νίγερ. ὄνομα κύριον.

Νίγλαροι. τὰ περιττίσματα, καὶ ἀφίεργα κρούματα. κροῦμα δέ ἐστι, καὶ μέλος μουσικὸν ἐγκελευστικὸν, ὀνίγλαφες.

Νίβα. *Latinum vocabulum, quod græcè significat χίονα.* Niuem. Vocatur autem & ita fons in Thracia, Niba.

Νίβις. Nibis. Vrbs Aegypti.

Νίγερ. Niger, Nomen proprium.

Νίγλαροι. *τὰ περιλήμματα.* Niglari *vocantur* cicadarum cantus, & citharæ lasciui strepitus, nimiúmque procaces soni, vel cantus, qui citharæ pulsata feriunt aures. Niglaros autem est etiam musicum modulamen incitandi vim habens, *ad saltationem, & choreas agitandas impellens. Aristoph. in Acharnensibus. pag.* 284. *v.* 9. *Schol. annot.* 11. *vnde Suid.*

Νίγρητες. ἔθνος λιβυκόν.

B Νιγεῖνος. ὄνομα κύριον. καὶ νίγερες.

Νίγρητες. Nigretes. Gens Libyca.

Νιγεῖνος. Nigrinus. Nomen proprium. Vt & Νίγρης. Niger. *Ante,* Νίγερ.

Νιδάριον. παρὰ Πέρσαις, τὸ φερὸς τῇ κεφαλῇ περιτύλιγμα. ὃ δὲ παρ' Ἀθηναίοις καλεῖται κρόβυλον. ὃ δὲ καὶ κυπρίοις, κορδύλη. ὡς Κρέων ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν ῥητορικῶν.

Νιδάριον. Nidarium. Apud Persas *ita vocatur* capitis inuolucrum, *i. velamen, quo caput inuoluitur, & velatur.* Quod apud Athenienses vocatur crobylum, *quòd eo capitis circinni, capillique constricti velentur.* Apud Cyprios, Cordyle, vt Creon primo Rhetoricorum *libro tradit.*

Νίδες. αἰδοῖα. ἢ ὀρχίδια παιδίων. σικελοί.

Νίδες. Pudenda. Vel puerorum testiculi. *Sic enim ista vocant* Siculi.

Νίζει. νίπτει.

C

Νίζει. *à comm. verbi deducitur Aeolicum νίσω. Aeoles enim verba communiter in τω desinentia, in σω vertunt, vt, νίπτω, νίσω. Tarentini verò geminum σσ in ζ mutant, & dicunt νίζω. Mag. Etym. col.* 605. 42. Laua. Ablue. Absterge.

Νίζει. ῥύπτει. πλύνει. κλύζει. ἀποσμήχει.

Νίζει. Purgat, Lauat. Abluit. Abstergit. *Hinc νίτρον, nitrum, quod abstergendi, purgandique vim habet.*

Νικαγόρας. μνησάρχου ῥήτορος. Ἀθηναῖος σοφιστής. γέγονε δὲ κατὰ Φίλιππον τὸν καίσαρα. ἔγραψε βίους ἐλλογίμων. περὶ κλεοπάτρας τῆς ἐν Τρωάδι. πρεσβευτικὸν πρὸς Φίλιππον τὸν ῥωμαίων βασιλέα.

Νικαγόρας. Nicagoras, Mnesarchi oratoris *filius*, Atheniensis Sophista. Fuit autem tempore Philippi Cæsaris. Scripsit vitas clarorum *virorum*. De Cleopatra in Troade. Legationem ad Philippum Romanorum Imperatorem.

Νίκανδρος. ξενοφάνους κολοφώνιος κατὰ δέ τινας Αἰτωλός. ἅμα γραμματικός τε, καὶ ποιητὴς, καὶ ἰατρός. γέγονε κατὰ τὸν νέον Ἄτταλον. ἤγουν τὸν τελευταῖον τῶν γαλατονίκων. ὃν ῥωμαῖοι κατέλυσαν. ἔγραψε θηριακά, ἀλεξιφάρμακα, γεωργικά. ἑπταεσυδρῶν βιβλία πέντε. ἰάσεων σωτηρίων. προγνωστικὰ δὲ ἐπῶν. μεταπέφρασται ἡ ὑπ' αὐτοῦ ἐπιτομὴ τῶν προγνωστικῶν. περὶ χρησίμων πάντων βιβλία ξέ. καὶ ἄλλα πλεῖστα ὅσα.

D

Νίκανδρος. Nicander. Xenophanis F. Colophonius. vel (vt alij tradunt) Aetolus. Idem & Grammaticus, & Poeta, & Medicus, qui fuit temporibus Attali iunioris, id est vltimi, illius Galatarum victoris, quem Romani euerterunt. Scripsit Theriaca. *i. de venenatis bestiis*, Alexipharmaca. *i. Remedia contra venena, siue propulsandorum venenorum remedia*, Georgica, *siue de rusticâ*. De meretricio-more-viuentibus *siue de dissolutè viuentibus*, libros quinque. Remediorum collectionem. Prognostica versibus senariis. Hæc autem ex Hippocratis Prognosticis sunt translata, *& interpretatione donata*. De omnibus oraculis libros tres, & alia plurima versibus heroicis.

E

Νικάνωρ. ὁ Ἑρμείου Ἀλεξανδρεὺς γραμματικός. γέγονε δὲ ἐπὶ Ἀδριανοῦ τοῦ καίσαρος, ὅτε καὶ ὅμηρος ὁ βηρύτιος. ἔγραψε περὶ στιγμῶν τῶν παρ' Ὁμήρῳ, καὶ ἃ ἐξ αὐτῶν ἐξηφάνισε τὴν διάνοιαν. περὶ στιγμῆς καθόλου, βιβλία ἓξ. ἐπιτμὴ τούτων, βιβλίον ἕν. περὶ στιγμῆς τῆς παρὰ καλλιμάχῳ. κωμῳδούμενα περὶ ναυσταθμίου. περὶ τοῦ ἀναξ. περὶ στιγμῆς. καὶ ἄλλα. ἐφ' ἧ θεωρητικὴ σκιαγραφία ὅμηρος θεὸς τινων στιγματίας ἐκαλεῖτο. οὐ γὰρ δὴ πᾶν εἰς δοῦλος οὕτως ἐστιγμάτιστο.

F

Νικάνωρ. *Hermiæ* Alexandrinus Grammaticus, qui fuit temporibus Adriani Cæsaris, quo tempore fuit & Hermippus ille Berytius. Scripsit de punctis apud Homerum, & de differentia eorũ, quæ est in sententia. *L. meì στιγμῶν τῶν παρ' Ὁμήρῳ. Nam sequitur ἃ ἐξ αὐτῶν. Vel figuratè dictum, & sing. pro plur.* De punctis in vniuersum, lib. 6. Horum epitomen, *siue compendium*, lib. 1. De punctis apud Callimachũ. Comica de statione nauium. De voce ἄναξ *L.* ὦ ἄναξ, *pro* ἄναξ, *apud Sophoclem in Oedipo Tyranno. pag.* 152. *M. & 153. v. vlt. Item in Oed. col. p.* 304. *f. & 309. f. & in Trachin. p.* 369. *f. bis.* Id est, O Rex. De puncto, & alia, Ob quam *punctorum* tractationem, *& opus*, à quibusdam per-derisionem vocabatur Stigmatias. i. Notis-compunctus. Haud enim profectò tanquam seruus ita deridebatur.

Νικάνωρ. Τρεῖς γέγονασι νικάνορες. ὁ μὲν, υἱὸς βαλάκρου. ἕτερος δὲ, παρμενίωνος. ἄλλος δὲ, σταγειρίτης τὸ γένος. οὗ καὶ ὑπερίδης μνημονεύει

Νικάνωρ. Tres fuerunt Nicanores. Vnus quidem, filius Balacri. Alter verò Parmenionis. Tertius, genere Stagirita, cuius etiam Hyperides meminit in

oratione contra Demosth.

Νικασία. Nicasia. Insula prope naxum.

Νικᾷ τὸν ὑπολάτην. Vincit agasonem. In eum, qui monentem non audit: sed se ipsum proiicit, & *vitro ruit* in exitium.

Νικάτορις. Nicatoris. Syriæ vrbs, condita à Seleuco Nicatore.

Νίκαια. Nicæa. Nomen vrbis in Bithynia sitæ, quam prætefluit fluuius nomine Pharnutis.

Νίκαια. Nicæa. Aeschines in *oratione* De falsa legatione. Est autem vrbs Locridis maritima, Bottiæorum colonia, eadem & Antigonia dicta. Nomen autem impositum est ipsi à Nice, Lysimachi vxore. Frustrà tamen idem nomen fert, si modò illa quidem *vrbs* vocabatur Nicæa, *ipsa verò Lysimachi vxor, Nice. N. L. Probabile tamen videtur a Nice Nicæam accepisse nomen* Est & Nicæa Illyrica, & Indica, & Cyrni insulæ, & Leuctrica, & Gallica, & Locrorum Epicnemidiorum, & iuxta Thermopylas, & in Thracia. Inde prodierunt multi laude digni viri. Eius Gentile *nomen est* Nicæensis, & Nicaensis, *& Nicanus, & Nicenus*. Si verò (vt aiunt) dicitur Νικαῖος. i. Nicæus, *ante* dicta vrbs penacuto scribitur Νικαία, *Nicæa*. Νικαῖα enim *scribendum*.

Νικαίλαι. Victoriam. *Poetice, & Ion. κατὰ παραγωγὴν ἀπὸ νίκη. vt* Ἀχιλλεύς, *&* Στιλπεύς *Ionicè à comm.* Ἀθλεύς, *&* Στιλεύς.

Νίκη. Victoria, quam quis ex bello reportat.

Νίκη Ἀθηνᾶ. Victoria Minerua. *Minerua Victrix. Euripides in Ione pag. 715. v. 1529.* Lycurgus in *oratione* De sacrificulo, *vel, De sacerdote, de hac re ita scribit*, Quòd autem Victricis Mineruæ simulachrum nullas alas habens, in dextra quidem, malum punicum in sinistra verò galeam tenens, apud Athenienses coleretur, Heliodorus orbis terrarum descriptor, *ac enarrator*, in primo de Arce *libro* declarauit.

Νικήτης. Nicetes. Nomen Doricum, sic & Philetas, & Philetes secundùm Dorienses *dicitur*. Hoc autem vtrunque commune graui notatur ad differentiam epithetorum horum, *ὁ νικητὴς* i. victor, & *ὁ φιλητὴς*, amator.

Νικήτας. Nicetas. Nomen proprium.

Νικήτης. Nicetes. Nomen proprium. Heraclides Lycius Sophista dixit, Nicetes ille purgatus, ignorauit se Pygmæorum spolia Colosso adaptare.

Νικηφόριον. Nicephorium. Ita (vt aiunt) vocabatur Constantia prope Edessam.

Νικίας. Nicias. Dux Athenienſium. Hic insulam Cythera cepit. *L. Κύθηρα Vide Steph.* Et de ipsa Sparta terrorem Lacedæmoniis incussit tantum, vt præsidium in vrbe collocarent. Pacem verò inter duas ciuitates, *Athenas, & Spartam, vt rerum administrator* confecit. Erat enim pacis adeò studiosus, vt & timidus, *ac ignauus* propterea putaretur. Anno verò septimo pax illa rupta est, quòd Alcibiades eam rupisset. In Siciliam verò cum Alcibiade profectus est, bellum Siculis illaturus. Victus autem, & morbo nephritide correptus, *morbo renum laborans*, ad Athenienses scripsit. vt vel illas copias, quæ *iam in Sicilia* erant, reuocarent, vel alias mitterent. Illi verò *nouas copias* eò miserunt, duce Demosthene, qui & ipse victus est. Et ipsi quidem *multos* fugerunt, duces verò viui [illegible] erunt. Nam in ipsa fuga, dum hostes

eos per-

Νικίου τοῦ Δημοσθένους. A

Νικασία. νησίδιον πλησίον νάξου.

Νικᾷ τὸν ὑπολάτην. φησὶ τὸν μὴ ἀκούοντα νουθετοῦντος, ἀλλ' ἑαυτὸν φερεπώμονα εἰς ἀπώλειαν.

Νικάτορις. πόλις συρίας. κτίσμα σελεύκου τοῦ νικάτορος.

Νίκαια. ὄνομα πόλεως βιθυνίας. ὑπὸ δὲ τὴν παραῤῥέουσαν αὐτὴν ποταμὸς φάρνακις λεγόμενος.

Νίκαια. αἰσχίνης ἐν τῇ περὶ παραπρεσβείας. ἔστι δὲ πόλις λοκρίδος ὀπουντίας, βοττιαίων B ἄποικος, αὐτὴ πληθύουσα καὶ αἰτιῶνται παρανόμως ἡ δὲ νίκη τῆς λυσιμάχου γυναικός. ἄλλως δὲ ὁμωνυμεῖ, εἴπερ ἐκείνη ἐκαλεῖτο νίκαια. ἔστι δὲ καὶ ἰλλυρὶς νίκαια. καὶ ἰνδική. καὶ κύρνου τῆς νήσου. καὶ λευκαδική. καὶ κιλικία. καὶ λοκρῶν ὀπουντιακῶν μεδίων. καὶ περὶ θερμοπύλαι, καὶ θρᾴκιαι. αἱ δρυς ἐξ αὐτῆς πολλοὶ λόγου ἄξιοι. ἐθνικὸν αὐτῆς νικαεύς, καὶ νικαεύς. εἰ δέ ἐστι φασὶ νικαῖος, παροξύνεται ἡ ῥηθεῖσα γενικὴ διὰ.

Νικαίλαι νίκαι. C

Νίκη. ἡ τῆς πολέμου.

Νίκη. ἀθηνᾶ. λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας. ὅτι ἡ νίκης ἀθηνᾶς ξόανον ἀπτερον, ἔχον ἐν μὲν τῇ δεξιᾷ ῥοιὰν, ἐν δὲ τῇ εὐωνύμῳ κριός, ἐτιμᾶτο παρ' ἀθηναίοις. διδύλωνι δὲ ὀλιόδωρος ὁ περιηγητὴς ἐν τετάρτῳ περὶ ἀκροπόλεως. D

Νικήτης. ὄνομα δωρικὸν, οὕτω καὶ φιλήτας, καὶ φιλήτης καὶ δωριεῖς. διαφέρεται δὲ ἄμφω τὰ κοινὰ πρὸς διαφορὰν θηθέτων τοῦ, ὁ νικητὴς, καὶ ὁ φιλητής.

Νικήτας. ὄνομα κύριον.

Νικήτης. ὄνομα κύριον. ἡρακλείδης ὁ λύκιος σοφιστὴς ἔφη. νικήτης ὁ κεκαθαρμένος ἀγνοήσας, ἀκριβῶς τὰ πυγμαίων, κολοσσῷ ἁρμόζει. E

Νικηφόριον. οὕτω φασὶν ἐκαλεῖτο ἡ περὶ ἔδεσσαν κωνσάντεια.

Νικίας. ἀθηναῖος στρατηγός. οὗτος κίθηραν τὴν νῆσον εἷλε. καὶ περὶ τῆς εἰς φόβον κατέστησε λακεδαιμονίους, ὡς καὶ φρουρὰν αὐτοῖς ἐν τῇ πόλει καταστῆσαι. εἰρηνεύων δὲ ὀκτὼ ἔτη ταῖς πόλεσιν ἐπαρυτάνευσεν. ἐν ᾧ δὲ εἰρηνικὸς, ὡς καὶ δοκεῖν ἐν δίκῃ τὸ θεῖον νομίζεσθαι. ἡ δὲ εἰρήνη ἑβδόμῳ ἔτει διελύετο, λύσαντος αὐτὴν ἀλκιβιάδου. στρατεύει δὲ ὅτι σικελίαν σὺν ἀλκιβιάδῃ καὶ νικίᾳ. F τισθοῦς καὶ νόσῳ νεφρίτιδι συνεχθεὶς, ἔγραψε πρὸς ἀθηναίους. ἢ τελεῖν ἅσας μεταπέμψασθαι δυνάμεις, ἢ ἑτέρας δατοσέλλειν. καὶ ἔπεμψαν ὑπὸ στρατηγοῦ δημοσθένους. ὃς καὶ αὐτὸς ἡττηθεὶς καὶ οἱ μὲν ἔφυγον. οἱ δὲ στρατηγοὶ ἐζωγρήθησαν. καὶ δὴ δίω-

A χθέντες ἐάλωσαν. νικίας ὁ καὶ δημοσθένης αἰχμάλωτοι ἤχθησαν. ἀπέκτειναν ὁ αὐτοὺς οἱ σικελοί.

Νικίου κώμη. Niciæ pagus. *Est* in Aegypto. Huius incola *dicitur* Niciota.

Νικίου κώμη περὶ αἴγυπτον. ταύτης ὁ οἰκήτωρ, νικιώτης.

Νικόλαος. μύρων τῆς λυκίας, ὁ ἐξάπυρος τῇ χριστιανῶν καὶ ζηλωτὴς, ⁊ ἱερεύς, ὁ πολλοῦ ἴσχων παρὰ τὸν θεὸν παῤῥησίαν. οὗτος οὐκ ἔγραψε μέν. ἐν ὀνείροις ὁ θεὶς τῷ βασιλεῖ κωνσταντίνῳ, ⁊ ξεις στρατηλάτας ἐκ τινος ἐγκλήματος καταχριθέντας τῷ θεῷ θανάτῳ ἐῤῥύσατο, παράκλησιν δι' εὐχῆς παρ' αὐτῷ δεξάμενος. καὶ ἄλλους δί τινας στρατιώτας ὁμοίως ἐκ θανάτου ἐξήρπασε. καὶ οὐ παύεται μέχρι τ σήμερον τοὺς τ προσβείαν αὐτοῦ ἐπικαλουμένους, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης λυτρούμενος.

Νικόλαος δαμασκηνός. γνήσιος περιπάτου τ τῆ ἰουδαίων βασιλέως, καὶ αὐγούστου καίσαρος, φιλόσοφος περιπατητικὸς, ἢ πλατωνικός. ἔγραψεν ἱστορίαν καθολικὴν ἐν βιβλίοις ογδοήκοντα, καὶ τοῦ βίου καίσαρος ἀγωγήν. ἤτησε δὲ παρ' αὐτὸν ὁ καῖσαρ, ὡς τοὺς ὑπ' ἐκείνου πεμπομένους πλακοῦντας, τῷ καίσαρι, ἡγοῦμαι μελιτούτας, νικολάους αὐτὸν καλεῖν. καὶ διαμένει τοῦτο ἄχρι τ σήμερον. ἔγραψε καὶ περὶ τῆς ἰδίας βίου, καὶ τ ἑαυτῆ ἀγωγῆς. ἦτος ὁ νικόλαος, ὁ δαμασκηνὸς. ἐν τῇ ἄλλῃ παιδείᾳ διαπεφοιτηκὼς, διὰ τὸ καὶ τὸν πατέρα αὐτὸν περὶ ταῦτα μάλιστα σπουδάσαι. ἐπεὶ δὲ ἀπ' αὐτῆς αὐτῷ ὅτε, πλοῦτος, καὶ ἡ δόξα ἐπηυξήθη, ἔτι μᾶλλον αὐξησε ταύτῃ, ἱστορία τινὰ ἀδιήγητον αὐτῆς ἐχων. ἄλλως τ καὶ φύσεως οὐ φαύλης λαβόμενος, ὥστε περὶ γλυκέα, δυσάκριτος εἶ ἐν τῇ παῤῥησίᾳ, καὶ τῷ ἡλίκων διαφέρειν. γραμματικῆς τε δὲ οὐδενὸς χείρων ἐπεμελήθη. καὶ δι' αὐτῆς ποιητικῆς πάσης. αὐτός τε τραγῳδίας. ἐποίει, καὶ κωμῳδίας δυσάκριτος. ἔτι ὁ μᾶλλον ὕστερον αὐξηθείς, ὥς τε καὶ τ ὁ ιώαννην συναυξῆσαι. ῥητορικῆς τε καὶ μουσικῆς, ⁊ τ ἄλλα μαθήματα θεωρίας, καὶ φιλοσοφίας ἁπάσης ἐπεμελεῖτο. ζηλωτὴς δὲ ἀριστοτέλους γεγόμενος, καὶ τὸ ποικίλον τῆς περὶ τ αὐτὸν παιδείας ἀγαπήσας, χαίρειν εἰδέναι πᾶσιν ἐλεγεν ἀεὶ τοῖς μαθήμασι, πολὺ μᾶλλον ἔχουσι τὸ ἐλεύθεριον, πολὺ δὲ τὸ χρήσιμον εἰς τ βίον. πάντων δὲ μάλιστα τὸ διαφέρον περὶ τε νεότητα, καὶ γῆρας. ἔλεγε δὲ καὶ τὰς μούσας ἅμα διὰ τοῦ πολλαὶ ὑπὸ τ θεολόγων παραδίδοσθαι, ὅτι πολὺ τὸ ποικίλον ἔχει τὰ παιδεύματα, καὶ πρὸς πᾶσαν βίου χρῆσιν οἰκεῖον. καὶ οὔτε τινὰ ἐμπειρίαν αὐτῶν, οὔτε τινὰ ἀπόλειψιν ὁμοίως ὑπολαμβάνειν εἶ τῇ τῶν βαναύσων τεχνῶν. ἀλλὰ τοὐναντίον ἐπορεύετο τοῖς μετρίως ζῶσι, τήν τε τούτων ἀγοραν, καὶ τινὰ τῶν βαναύσων δεησιμίαν. οὗτος μὲν οὐκ οὐκ ἔστιν ὅτῳ τῶν παιδευμάτων πρὸς ἀργυρισμὸν ἐχρήσατο, οὐδὲ ἐκαπήλευσεν. ἔφη ὁ νικόλαος ὁμοίαν εἶ τ ὅλην παιδείαν, δεισημίᾳ. ὡς γὰρ ἐν ταύτῃ συμβαίνει τοῖς δεισημιῶσι

Νικόλαος, ex Myris *vrbe* Lyciæ, igneus. *i. acerrimus*, Christianorum & æmulator, & sacerdos, qui magnam cum Deo familiaritatem habebat, *eique charissimus, & familiarissimus erat*. Hic nihil quidem scripsit: sed in somnis Imperatori Constantino adstans, tres duces ob quendam calumniatorem capitis condemnatos liberauit, cùm *ipsorum* rogationem per preces ab ipsis accepisset. *i. ab ipsis per preces inuocatus*. Alios etiam quosdam milites ex morte pariter eripuit. Neque desistit ad hunc vsque diem, eos, qui deprecationem, *ac intercessionem* ipsius implorant, ab omni necessitate liberare.

Νικόλαος, Nicolaus Damascenus, familiaris Herodis Iudæorum Regis, & Augusti Cæsaris, Philosophus Peripateticus, aut Platonicus. Scripsit historiam vniuersalem libris 80. & vitæ Cæsaris institutionem. Cæsar autem ipsum adeò complectebatur, *tantique faciebat*, vt placentas mellitas ab ipso ad Cæsarem missas, Nicolaos vocaret. Hoc autem ad hunc vsque diem permanet. Scripsit etiam de sua vita, & educatione. Hic Nicolaus Damascenus in reliquis disciplinis educatus, quòd & ipsius pater his maximè studuisset, postquàm hinc & opes, & gloria ad ipsum accesserunt, *& opibus, & gloria est auctus*, hanc etiam multo magis auxit, quòd inenarrabili quodam eius amore correptus flagraret. Præcipuè verò, quòd ingenio non malo præditus esset, adeò vt, antequàm barbatus esset, in patria celebris esset, & suis æqualibus præstaret. Nam & in arte Grammatica nemine fuit inferior, *nec vllo alio in ea minus exercitatus fuit*, & in omni Poetices *parte fuit versatus*, & ipse tragœdias, & comœdias probatas, *atque laudatas* faciebat. Postea verò studium hoc, & facultatem istam vnà cum ætate auxit. Rhetoricæ etiam, & Musicæ, & Mathematum contemplationi, & vniuersæ Philosophiæ sedulam operam dedit. Æmulator enim Aristotelis factus, & varietatè doctrinæ illius viri amplexus, *eámque vehementer amás* dicebat subinde se disciplinis omnibus habere gratiam, quòd multam quidem ingenuitatem, multam etiam vtilitatem haberent ad vitam *liberaliter, honestè, magnóque cum fructu degendam*. In primis verò, quòd magnum oblectamentum, *& voluptatem haberent* & ad iuuentutem, & ad senectutem *commodius traducendam*. Dicebat etiam præterea, Musas à Theologis multas tradi, quia disciplinæ magnam habent varietatem, & ad omnem vitæ vsum sunt accommodatæ, neque peritiam earum, neque defectum. *i. in peritiam earum*. sordidarum artium *peritiæ, vel imperitiæ* similem esse putabat. Sed contrà, mediocriter viuentibus *hominibus* & harum ignorationem, & sordidarum *artium* scientiam ignominiosam *esse ducebat*. Hic tamen nulla disciplina ad pecuniã parandam, *& quæstum faciendum* est vsus nec *suam dedecorauit* est cauponatus. Nicolaus etiam dicebat vniuersam eruditionem peregrinationi similem esse. Quemadmodum enim in hac accidit peregrinanti-

bus, & longum iter facientibus, vt alicubi quidem *ad hospitium* diuertant, & tantùm pernoctent, alicubi verò prandeant, alicubi etiam plures dies commorentur, & quædam loca obiter contemplentur, reuersi verò in suis ædibus habitent, sic etiam per vniuersam disciplinam peruagantibus, in nonnullis quidem studiis diutius immorandum, in nonnullis verò, breuius, & quædam, integra, quædam, ex parte, quorumdam verò rudimenta tantum assumenda, & eorum vtilitate retenta, in verè patriam domum reuersis philosophandum esse *dicebat*.

Νικόλαος. Nicolaus. Orator, discipulus Plutarchi, & Procli, illius inquam Plutarchi, cui cognomen fuit Nestorij. Scripsit Progymnasmata, & declamationes Rhetoricas, & alia quædam. Floruit autem sub Leone Imperatore seniore, & Zenone, & Anastasio.

Νικόλαος. Nicolaus è Myris *vrbe* Lyciæ, frater Dioscoridis Grammatici, & Hipparchi, & Hypati patricij. Docuit autem & ipse Constantinopoli, fuitque discipulus Lacharis. Scripsit artem rhetoricam, & declamationes.

Νικόμαχος. Nicomachus Alexandrinus, Troianę regionis, tragicus. Scripsit tragœdias xi. ex quibus *sunt* & iste, Alexander, siue Eriphyle, Gyriones, Aletides, Ilethyia, Neoptolemus, Mysi, Oedipus, Persis, seu Polyxena, Trilogia, Metecbænusæ, Tyndareus, siue Alcmæon, Teucer.

Νικόμαχος. Nicomachus, Athenienſis Tragicus, qui præter omnium opinionem Euripidem, & Theognin vicit. Ex eius fabulis est Oedipus.

Νικόμαχος. Nicomachus Stagirita, Philosophus, filius quidem Aristotelis Philosophi, discipulus verò Theophrasti, & (vt quidam tradunt) amanuus. Scripsit de moribus libros sex, & de physica auditione patris sui.

Νικόμαχος. Nicamachus, medicus & ipse Stagirita, Machaonis filius, Aesculapij nepos, à quo *genus* deduxit Nicomachus, pater Aristotelis Philosophi, & ipse medicus qui de medicina lib. 6. scripsit, & rerum naturalium vnum.

Νικομήδεια πόλις. Nicomedéa vrbs. νικομηδὶς ναῦς. Nicomedéa nauis.

Νικομήδη. Nicoméde. Nomen proprium. Quære in vocibus *περὶ ἀφύης*, *vel in tractatu περὶ ἀφύης*.

Νικόπολις. Nicopolis. Nomen vrbis. Ciuis, Nicopolites, siue Nicopolita.

Νικοσθένης. Nicosthenes. Nomen proprium.

Νικόστρατος. Nicostratus, Macedonum orator. Relatus est in numerum eorum, qui secundum à decem oratoribus locum tenuerunt, æqualis Aristidis, & Dionis Chrysostomi. Fuit enim sub Marco Antonino Imperatore. Scripsit Decamythiam, *opus à decem fabularum numero sic appellatum*. Imagines. Polymythiam. *i. multiplices fabulas*. Thalatturgos, & alia plurima, & ecomia in Marcum, & alios.

Νικόστρατος. Nicostratus, Comicus. Huius meminit Athenæus lib. 3. Dipnosoph. Hæ autem sunt eius

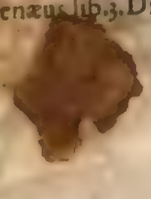

fabulæ

ὅτι, ἓ μακρὰν ὁδὸν διεξιοῦσιν, ὅπου μὴ ἐγκατάγεσθαί τε, καὶ ἀναπαύεσθαι μόνον, ὅπως ἡ ἀναγκαῖον, ὅπου ἡ πλείους ἀναθήσειν ἡμέρας, ἐνίοις δὲ τόπους καὶ παρόδου θεωρεῖν, ἐπαναβάσεις μὴ τε ταῖς ἑαυτῶν οἰκοδομεῖν ἑστίαις. οὕτω καὶ ὅλης τῆς παιδείας διερχομένοις, δεῖν ἐν οἷς μὲν βαθυτέρου μαθήματος, ὅτι πλέον ἀναλωτέον, ἐν οἷς δὲ ἐπὶ ἔλαττον. καὶ τὰ μὲν, ὅλα τὰ δὲ, ἐκ μέρους. τὰ δὲ, ἄχρι στοιχειώσεως ὧν λαμβάνειν, καὶ τὸ ἐκείνων χρήσιμον καταλαβόντας, ὅτι τῷ ὡς ἀληθῶς παιδεύεσθαι ἑστίαν αἰγλήεσσαν φιλοσοφεῖν. A B

Νικόλαος. ῥήτωρ γεώριμος πλουτάρχου, καὶ προκλου πλουτάρχου ἧς λέγω, τοῦ δεκαμυθίου γεγονώς. ἔγραψε προγυμνάσματα, καὶ μελέτας ῥητορικάς. καὶ ἄλλα τινά. ἤκμαζε δὲ ἐπὶ λέοντος βασιλέως τοῦ πρεσβυτέρου, καὶ ζήνωνος, καὶ ἀναστασίου.

Νικόλαος μύρων τῆς λυκίας, ἀδελφὸς διοσκουρίδου γραμματικοῦ, καὶ ἱππάρχου, καὶ ὑπάτου πατρικίου. σοφιστεύσας καὶ αὐτὸς ἐν κωνσταντινουπόλει. μαθητὴς γεγονὼς λαχάρους. ἔγραψε τέχνην ῥητορικὴν, καὶ μελέτας. C

Νικόμαχος ἀλεξανδρεὺς τῆς τρῳικῆς. τραγικός. γέγραφε τραγῳδίας ἐνδεκα. ὧν καὶ αἰδὼς ἀλέξανδρος, ἢ ἐριφύλη. γυριόνης. ἀλεπδὼς. εἰλήθυια. νεοπτόλεμος. μυσοί. οἰδίπους. πέρσις ἢ πολυξένη. τριλογία. μετοικοῦσαι. τυνδάρεως ἢ ἀλκμαίων. τεῦκρος.

Νικόμαχος. ἀθηναῖος τραγικός. ὃς τῶν δέξω εὐριπίδην, καὶ θέογνιν ἐνίκησεν. τῶν δραμάτων ἐστὶ δεῖν οἰδίπους. D

Νικόμαχος. σταγειρίτης φιλόσοφος. υἱὸς μὲν ἀριστοτέλους τοῦ φιλοσόφου. μαθητὴς δὲ θεοφράστου. ὡς δέ τινες καὶ παιδικά. ἔγραψεν ἠθικῶν βιβλία ἓξ. καὶ περὶ τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

Νικόμαχος. ἰατρὸς καὶ αὐτὸς σταγειρίτης. μαχάονος τοῦ ἀσκληπιοῦ υἱός. ἐξ οὗ κατήγετο νικόμαχος ὁ πατὴρ ἀριστοτέλους τοῦ φιλοσόφου. καὶ αὐτὸς ἰατρὸς, ἔγραψεν ἰατρικῶν βιβλία ἓξ. καὶ φυσικῶν ἕν. E

Νικομήδια πόλις. νικομηδὶς, ναῦς.

Νικομήδη. ὄνομα κύριον. ζήτει ἐν τῷ περὶ ἀφύης.

Νικόπολις. ὄνομα πόλεως. ὁ πολίτης, νικοπολίτης.

Νικοσθένης. ὄνομα κύριον.

Νικόστρατος. μακεδόνων ῥήτωρ. ἐτάχθη ἐν τοῖς κριθεῖσιν ἐπὶ δωτέροις δέκα ῥήτορσι. σύγχρονος ἀριστείδου, καὶ δίωνος τοῦ χρυσοστόμου. ἐπὶ γὰρ μάρκου αὐτωνίνου τοῦ βασιλέως, ἔγραψε δεκαμυθίαν. εἰκόνας. πολυμυθίαν. θαλαττουργούς. καὶ ἄλλα πλεῖστα. καὶ ἐγκώμια εἰς τὸν μάρκον, καὶ ἄλλους. F

Νικόστρατος κωμικὸς τούτου μέμνηται ἀθηναῖος ἐν ξίτῳ δειπνοσοφιστῶν. λέγει δὲ ὅτι δρα-

A ματα αὐτὸ δῆλα, Πάνδαρος, ὁ καὶ Ἀντύλλος. ὃς καὶ φιλτέρου δοκεῖ εἶναι. καὶ Ἱεροφάντης. καὶ Κλεινή. Ἵππις δὲ Ἄβρα. καὶ Ἡσίοδος. καὶ Διάβολος. καὶ Ἀντερῶσα. καὶ Ἑκάτη μάγειρος. Ὦτις. Πλοῦτος. Σύρος ἀπελαυνόμενος. Ψευδομαστιγίας. καὶ Τοκιστής. Ταῦτα ἐν ὑποθήκῃ ἔστιν πείρημα. καὶ παροιμία. ἐγὼ ποιῶ πάντα κατὰ Νικόστρατον. οὗτος κωμῳδίας ὑποκριτὴς ἦν, δοκῶν κάλλιστα ὑποκρίνεσθαι.

Νικόφρων. Θήρωνος Ἀθηναῖος κωμικός. σύγχρονος Ἀριστοφάνει τῷ κωμικοῦ. τῆς δραμάτων αὐτοῦ ἐστι ταῦτα. ἐξ ἅδου ἀνιών. Ἀφροδίτης γοναί. Πανδώρα. Ἐγχειροτάστορες, Σειρῆνες.

Νικοχάρης Φιλωνίδου τοῦ κωμικοῦ. Ἀθηναῖος κωμικός. σύγχρονος Ἀριστοφάνει. τῆς δραμάτων αὐτοῦ, Ἀμυμώνη. Πέλοψ. Γαλάτεια. Ἡρακλῆς γαμῶν. Ἡρακλῆς χορηγός. Κρῆτες. Λάκωνες. Λήμνιαι. Κένταυροι. Χειροτάστορες.

Νικᾶν. καὶ νικᾶσθαι. δίκτικά.

C νικάω. νικῶμι. νικᾷς νικᾷ. νικάομεν. νικᾶτε. Illud verò, contractum ex νικάομεν vt βοᾶμεν, ex βοάομεν.

Νικᾶ. αἰτιατικῇ. νικᾶμαι δὲ, γραικῇ.

Νίκων. ἔζος πύκτης ἦν. πυξ οὖν ἦν πάλαι, καὶ παγκράτιον, καὶ δρόμον, καὶ πάλλα, ὅτε ὀλυμπία, καὶ νέμεα, καὶ ἴσθμοι, καὶ ἄλλοις ἀγῶσι νικήσας, ἔλαβε στεφάνους ὡς φασι χιλίους, ἢ τετρακοσίους. ἀπελθόντος δὲ αὐτοῦ ἐξ αἰθέρος πάντα, τῆς ἀτυχουμένων τις, ὡς ζῶντι αὐτῷ παρισήκετο δίκη τιμωρίαν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ ἐμάστιγου αὐτήν, ἐς ὃν πεσοῦσα οὐσίαν, ἠμάλλετο τὸν ὕβριστήν. τῇ δὲ οἱ παῖδες ἐπεξῆεσαν φόνου δίκη τῇ εἰκόνι. καὶ D οἱ Θάσιοι καταπιτοῦσιν αὐτήν, καὶ νόμον φράσαντες ἀθλιωτάτῳ, ἐκβορίζοντες φονεύοντας καὶ τὰ ἄψυχα. τούτου δὲ ἡ πυθία ἔχρησε κακῶς Θασίοις φερόντεσσιν ἀπενεγκεῖν. ἀπορούντων δὲ ἐκείνων τῆς ἀναγωγῆς, οἱ ἁλιεῖς τὰ δίκτυα χαλάσαντες ὅτε ἰχθύων ἄγρα, ἀνέσπασαν τὴν εἰκόνα. καὶ ἔστησαν αὐτὴν οἱ Θάσιοι ὅθι καὶ πρόσθεν ἦν.

Νικαία. πόλις ἐν τῷ Πόντῳ, πρὸς ταῖς ἐμβολαῖς τοῦ Ἴστρου.

Νικυρὶς. ὄνομα τόπου.

Νίν. αὐτόν. αὐτάς.

Εὐμηνίδαι οὗ γᾶ ἐνθάδ' ἂν
Εἴπαι λεώς τιν.

Καὶ Σοφοκλῆς.

F Σύ τοι λέγεις τόδ', οὐκ ἐγώ. σὺ γὰρ ποιεῖς

Τἄργον. τὰ δ' ἔργα τοὺς λόγους δείκνυσιν. Idem Soph. in Oedipo Colonæo, pag. 275. v. 6. 7. 8.

Καί σύ μ' ἐξ ὁδοῦ ποδὸς
Κρύψον κατ' ἄλσος, τῆς δ' ἕως ἂν ἐκμάθω
Τίνας λόγους ἐρῶσι.

fabulæ, vt ille scribit, Pandarus, siue Antyllus quę & Philæteri *fabula* videtur esse, & Hierophantes, & Cline, præterea verò Habra, & Hesiodus & Diabolus, & Anteroſa, & Hecate, Magirus, Otus, Plutus, Syrus repulsus, Pseudomastigias, & Tociſtes. Hæc in appoſitione. *Ita in libri margine appoſita* repeti. Et prouerbium, *de quo Eraſ. ad Chil. 3. Cent. 6. col. 747. ad So.* Ego faciam omnia more Nicoſtrati. Hic erat Comœdiarum actor, qui prestantissimus in arte histrionica putabatur.

Νικόφρων. Nicophron, Theronis F. Athenienſis Comicus, æqualis Ariſtophanis Comici. Ex fabulis eius sunt & istæ, ex inferis ascendens, Veneris natales, Pandora, Enchirogaſtores, Sirenes.

Νικοχάρης. Nicochares, Philonidæ Comici F. Athenienſis Comicus, æqualis Ariſtophanis *Comici*. Ex eius fabulis *sunt istæ*, Amymone, Pelops, Galatea, Hercules vxoré-ducens, *vel, sponſus*, Hercules Choragus, Cretenſes, Lacones, Lemniæ, Centauri, Chirogaſtores.

Νικᾶν. Vincant. & νικᾶσθαι. Vincat. Optatiui *modi sunt. Hoc quidem à* νικάω, νικᾷς, νικᾷ, *Atticè, pro com.*

Νικᾶ. Vinco. Accuſatiuo, Νικᾶμαι verò, vincor, genitiuo.

Νίκων. Nicon. Iſte, pugil fuit. Pugilatum igitur exercens, & luctа, & pancratio, & curſu, & cæteris certaminibus victor Olympiæ, & Nemeæ, *L.* Νεμέᾳ, & in Isthmo. *i. in Olympiis, Nemeis, & Iſthmiis ludis*, vt aiunt, accepit coronas 1400. Cùm autem ex hominum conſortio migraſſet, quidam ex ipſius inimicis, ad eum vt viuum accesſit, ad eius inquam ſtatuam, eámque flagellis cædebat, in quem illa collapſa, contumelioſum-hominem est-vlta. Illius verò, qui cæſus fuerat, filij, ſtatuam illam cædis ream egerunt, *& iudicio ſunt perſecuti*. Quare Thaſij eam in-mare-proiectam-demerſerunt, ſecundùm legem Draconis Athenienſis, qui vel inanima, quæ cædem feciſſent, in-exilium-expellebat. *L.* φεύγοντα. Hanc verò Pythia Thaſios rem malè gerentes, *& calamitatibus preſſos*, oraculo-edito iuſſit *in ſuam priſtinam ſedem* referre. Illis verò dubitantibus de eius reductione, *& in priſtinum locum reſtitutione, quòd neſcirent quomodo ex mari eam extrahere poſſent*, piſcatores, cùm retia laxaſſent, *& in mare demiſiſſent* E ad piſcium piſcationem, illam ſtatuam extraxerunt, & Thaſij eam in priſtinum locum reſtituerunt.

Νικαία. Niconia. Vrbs in Ponto, ad oſtia Iſtri.

Νικυρὶς. Nicyris. Nomen loci.

Νίν. Ipſum. Ipſas. *Sophocles in Oedipo Colonæo. pagina 272.*

Eumenidas ille ſaltem hìc exiſtens
Vocaret populus ipſas.

Et Sophocles.

F *Tu quidem dicis ipſum*, dicis hoc. At *non ego. tu enim facis*

Facinus. Ipſa verò facta dictant *verba*, quæ *inueniunt* Idem Soph. in Oedipo Colonæo, pag. 275. v. 6. 7. 8.

Et tu meum extrà viam pedem
Occulta in luco, horum donec audiero
Quæ verba dicent.

Νίναια. Ninæna. Vrbs Oenotrorum in mediterraneis. Ciuis, Ninæus, aut Ninæensis.

Νινεύι. Nineui. Vrbs. Et ipsius ciuis, Nineuites, siue Nineuita.

Νινόη. Ninoe. *Vrbs* in Caria *quæ vocatur* Aphrodisias, ædificata à Pelasgis Lelegibus. Quamobrem etiam vocata fuit Lelegum vrbs. Postea verò, Magna vrbs. Deinde à Nino, Ninoe. Eius gentile *nomen*, *est* Ninoetes.

Νῖνος. Ninus. Hæc *est* Assyriorum vrbs, quam Ninus, Semiramidis maritus, condidit in Aturia. Gentile, Ninius. Huius *vocis* vsum habes apud Herodotum, vbi dicit, Ad illas portas, quæ Niniæ vocantur.

Νίναια. πόλις οἰνωτρῶν, ἐν τῇ μεσογαίᾳ. ὁ πολίτης νιναῖος, ἢ νιναιεύς. A

Νινεύι. πόλις. καὶ νινεύτης, ὁ ἀπὸ τῆς αὐτῆς πόλεως.

Νινόη. ἡ ἐν καρίᾳ ἀφροδισιάς. οἰκισθεῖσα ὑπὸ πελασγῶν λελέγων. διὸ καὶ ἐκλήθη λέλεγων πόλις. εἶτ' ὕ, μεγάλη πόλις. εἶτα ἀπὸ νίνου, νινόη. ἐθνικὸν αὐτῆς νινοήτης.

Νῖνος. πόλις ἀσσυρίων αὕτη. ἣν ἔκτισε νῖνος ἀνὴρ σεμιράμιδος, ἐν τῇ ἀτυρίᾳ. ἐθνικὸν νίνιος. χρῆσις τούτου ὧδε παρὰ ἡροδότῳ ἐν τῷ κγ' ταῖς νιναίας καλεομένας πύλας. B

N O T AE.

Ἀσυείᾳ] Fortasse legendum Ἀσσυείᾳ, pro, Ἀσυείᾳ.

Νιόβη. Niobe. Nomen proprium.

Νίπτω. Accusatiuo. Lauo. Abluo. Abstergo. Purgo.

Νιρεύς. Nireus. Ille pulcher, & formosus, *de quo Hom. Iliad. B. pag. 89. v. 32. 33. 34.*

Νισαία-L. Νισσαία. Nissæa, *Nisæa*, Megaridis nauale. Nissæa, *Nisæa* vocabatur etiam tota Megaris, à Niso, Pandionis *filio*. Hellanicus. Nisæámque cepit, & Nisum Pandionis *filium*, & Megareum Onchestium, id est ex Onchesto. Hæc autem erat vrbs Bœotiæ.

Νίσαιον. Nisæum. Locus Persidis, vbi nascuntur equi celerrimi, qui vocantur Nisæi. Alij verò *dicunt esse* magnum Mediæ campum, cui nomen est Nisæum Hic igitur campus equos magnos producit. Et Nisæus, nomen proprium, & ciuis, & equus.

Νίσιος. Nisibis. Nisibeus. Nomen vrbis. Ciuis, Nisibenus.

Νισσόμην. Veniens Reuertens. Qui-alicubi-versatur. & νισσοντο. Versabantur. Veniebant. Redibant.

Νῖσις. Nisis. Nomen proprium. Vt, Megaris autem Niso obtigit-sorte.

Νίσυρος. Nisyrus, Insula vna ex Cycladibus, quæ Porphyris etiam à purpuris in ea *nascentibus dicitur*. Compositum-est *nomen* ex verbo νᾶ No. Nato. & verbo σύρω, traho. Nam (vt aiunt) maximum Insulæ Co fragmentum attractum-est in Polybotem Gigantem, quòd Neptunus irâ Iouis. *i. aduersus Iouem irâ flagrans, illam insulam* percussisset, tridente, quẽ Neptunus in ipsum *Iouem* iaculatus, ab ipso quidem aberrauit: Insulæ verò Co magno quodam *fragmento* abruto, iactu, *vel, ictu* tridentis illud fragmentum in illum Gigantem deuoluit, *eóque coniecto totum obruit*, & in Insulam conuertit. Videtur autem hæc fabula conficta-fuisse propter vicinitatem Nisyri, & Co, & propter illius cum illa collatæ paruitatem. Nisyrus autem fert bonum vinum. *Vide Stephanum in* Νίσυρος.

Νιττάριον. Battium diminutiua *sunt* ad mulieres. *i. sunt diminutiua nomina, quibus amatores mulierculis blandiuntur.* Νιττάριον. *quasi dicas* νιττάριον, *vel* quasi νίττιον, hoc est, puella. Symmachus verò dicit Nittarum, & Battium, ob nimiam molliciem vituperari, *vel, infames fuisse*. Et paruas, *& eueíque* fœminas Batylas, *Batylos* vocabant. Et Theo-

Νιόβη. ὄνομα κύριον.

Νίπτω. αἰτιατικὴ.

Νιρεύς. ὁ καλὸς, καὶ εὔμορφος.

Νισαία. τῆς μεγαρίδος νεώριον. νισαία δὲ ἐκαλεῖτο καὶ αὐτὴ ἡ μεγαρὶς ὅλη, ἀπὸ νίσου τοῦ πανδίονος. ἑλλάνικος. νισαίαί θ' εἷλε, καὶ νίσον τὸν πανδίονος. καὶ μεγαρέα τὸν ὀγχήστιον. ἤγουν τὸν ἀπὸ ὀγχήστου. ὧν δὲ πόλις βοιωτίας. C

Νίσαιον. πέδος περσίδος. ἔνθα ἵπποι ἄκυποι γίνονται, νισαῖοι λεγόμενοι. οἱ δὲ ὅτι πεδίον μέγα τῆς μηδείας, παρ' ὄνομά ἐστι νίσαιον. τοὺς δὲ ἵππους τοὺς μεγάλους φέρει τὸ πεδίον τοῦτο. καὶ νισαῖος ὄνομα κύριον. καὶ ὁ πολίτης, καὶ ὁ ἵππος. D

Νίσιβις. νισίβεως. ὄνομα πόλεως. ὁ πολίτης, νισιβεύς.

Μισσόμην. ἀναστρεφόμην. καὶ νίσοντο. ἀνεστρέφοντο.

Νῖσις. ὄνομα κύριον. νίσῳ δὲ ἔλαχεν ἡ μεγαρίς.

Νίσυρος. νῆσος μία τῶν κυκλάδων. ἡ καὶ πορφυρὶς ἀπὸ τῶν ἐν αὐτῇ πορφυρῶν. σύγκειται παρὰ τὸ νᾶ τὸ νήχομαι, καὶ τὸ σύρω. ἐπεσύρη γάρ φασι πολυβώτῃ τῷ γίγαντι μέγιστον τμῆμα ἡ καὶ νήσου, χόλῳ διὸς πληξαντος ποσειδῶνος τριαίνῃ. ὧν ποσειδῶν ἐπ' αὐτὸν ἀφεὶς, ἡμάρτη, τῆς ἴκω, πολύ τι ἀποτεμών, τῇ βολῇ τῆς τριαίνης ὑπερτείνας ἔρριψε τῷ γίγαντι τὸ τμηθέν, καὶ εἰς νῆσον ἀπετέλεσε. δοκεῖ δὲ πεπλάσθαι ὁ μῦθος, ὧδε ἐγγύτητα τῆς νισύρου πρὸς τὴν καὶ. καὶ τὴν ὡς πρὸς ἐκείνην σμικρότητα. φέρει δὲ ἀγαθὸν οἶνον ἡ νίσυρος. E

Νιττάριον. καὶ βάττιον. ὑποκοριστικὰ πρὸς γυναῖκας. νιτάριον, οἷον, νεόττιον. τουτέστι, κοράσιον. σύμμαχος δέ φησι, νίτταρος πολὺ δηλαδὴ μαλακία ὀνειδιζόμενος, καὶ βάττιος. καὶ τὰς μικρὰς καὶ θηλείας, βατύλας ἐκάλουν. καὶ θεο- F

pompi

A πομπου δρᾶμα ὅτι Βατύλη. οἱ δ' φασιν, εἴδη φυτῶν. θέλε οὖν εἰπεῖν ὅτι ὡς ἄνθη με εἶχεν. ἀριστοφάνης.

Καὶ νὴ δί' εἰ λυπουμένῳ γ' ἄδοιτό μοι,

Νιττάριον ἄν, καὶ βάττιον ὑπεκορίζετο.

pompi fabula est Batyle. Alij verò dicunt esse genera plantarum. Vult igitur illud significare, me tanquam flores habebat, *tenebat, ducebat*. Aristoph. *in Pluto. pag.* 48. *v.* 7. & 8. *Schol. annot.* 2.

Et per Iouem, si dolentem, mœstámque *sensisset me,*

Nittarium, & Battium per-diminutionem appellasset me, mihi blandiens.

NOTAE.

Νιττάριον.] Apud Aristoph. in Pluto. pag. 48. v. 7. & 8. per simplex τ Νιττάριον, & Βάττ᾽ scribitur. Vtramque lectionem ipsa metri lex admittit. Sic & in Schol. annot. 2. Et, Νίτταρ᾽. Et, Βάττ᾽. Et, μικραὶ δὲ θηλείας, βαττάλους. &c.

B

Νιταρίος. ὄνομα κύριον.

Νιτήριον. ἀκρωτήριον.

Νῖτιν. πᾶσαν διοχλεῖσθαι γυναῖκα νῖτιν.

Νίτωκρις. ὄνομα γυναικός.

Νιτρία. τόπος.

Νίτρον.

Νίφα λευκὴν ὅτι συγκοπῆς ἡ λέξις. νιφάδα γὰρ φαμὲν ἁπλῶς.

C

Νιφάδες. σταγόνες.

Νιφάτης. ὄρος ἀρμενίας. Ταύρου ὀρυμνώρειαν, δισκόπιλόν τι νιφάτιον.

Νιφετός. ἡ καταλειπόμενος καταψυχομένη χιών. τέτταρές εἰσι πήξεις τῆς ἐν τῷ ἀέρι ὑδατώδους ὑγρότητος. ἐπὶ γῆν μὲν ἄνω, ἐπὶ ἔλαττον μὲν, χιών. ἐπὶ πλέον δὲ, χάλαζα. δὴ γῆς δὲ κάτω, ἐπὶ ἔλαττον μὲν, πάχνη. ἐπὶ πλέον δὲ, κρύσταλλος. ὁ δὲ

D νιφετὸς, πῆξις οὐκ ἔστιν. ἀλλὰ μᾶλλον ὡς ἐπὶ τὸ ἀλλοίωσιν χεῖσθαι ἡ πυκνότης αὐτῆ. αὐτὸ δὲ τὸ χώρας τὸ σκυθῶν θαμὰ παλύνεσθαι νιφετῷ. ᾗ ἀδυνάτους αὐτοῖς αἰεὶ κρυμώδεις καταστήματος βιοτεύειν. καὶ αὖθις.

Ἐς δίς᾽ αὔησα

Τοίλῳ χ᾽ ὑνιφόεις κρυμὸς ὀπωρεσφορεῖ.

Νίφει. χιονίζει καὶ ἔπια νιφάδιασιν ἐοικότα.

E ὑ νιφόμβρος. χιονίζόμβρος.

Νιφοσιβεῖς. δύσχειμοι.

Καὶ γὰρ τὰ δεινὰ, καὶ τὰ καρτερώτατα,

Τιμαῖς ὑπείκει. τῦτο μὲν νιφοσιβεῖς

Χειμῶνες ἐκχωροῦσιν ἀκάρπῳ θέρει.

Νίψα. πόλις θρᾴκης ὡς ἡρόδοτος.

Nitarius. Nomen proprium.

Nitérium. Niterium. Promontorium.

Nîtin. Nitin. Omnem mulierem nitin perturbari. *N. L. de* νῖτις. *vinder. à netrix, netricis. Mulier, quæ net, à* νίθω. *neo.*

Nítocris. Nitocris. Nomen mulieris.

Nitria. Nitria. Locus *quidam sic vocatus.*

Nítron. Nitrum.

Níφα λευκὴν. Niuem albam. Hoc vocabulum per syncopen *est dictum.* Nam integrè vocè dicimus νιφάδα. *quod à recto* νιφάς. *ἡ.*

Νιφάδες. Guttæ, *quæ niuis guttas, floccósque referunt.*

Νιφάτης. Niphates. Mons Armeniæ. *In Epigr.* Tauri extremam montis partem, firmísque scopulis insignem Niphatem.

Νιφετός. Minuta nix decidens humi. Quatuor sunt condensationes aquosæ humiditatis in aere. Supra terram quidem, supernè, minùs quidem *densa est* nix. Magis verò *densa*, grando. In terra verò, infernè, minus quidem *densa*, pruina. Magis verò *densa*, glacies. Νιφετὸς verò. i. Nix, quæ minutatim decidit, non est condensatio: sed potius ista qualitas in diuerso colore versatur, quippe quòd Scytarum regio crebrò niuibus conspersa tegatur, *vel, dealbetur*, & illi nullo modo sine gelida aeris constitutione viuere possint. Et rursus *Epigr. lib.* 1. *pag.* 28. *ep.* 153. *vbi l.* νὶς οἱ δ' εἴασαν.

In te verò Reginam:

Talem. i. in tuum honorem, ô Regina, quæ talis es, *vel ipsum niuosum frigus poma producit.*

Νίφει. Ningit. Et νιφάδες αἱ. *Nives. Vt*, ὕσματ᾽. i. Verba niuibus similia. Et νιφόμβρος. Qui-niue-conspergitur.

Νιφοσιβεῖς. *Niue-calcata-tecti, vel tecta. Niuosi. Ninosæ.* Humidi. vel humidæ. *Sophocles in Aiace. pag.* 40.

Etenim illa grauissima, & robustissima
Honoribus cedunt. partim quidem niuosæ
Hyemes dant-locum frugiferæ æstati.

Νίψα. Nipsa. Vrbs Thraciæ apud Herodotum.

TO N META TOY O.

N. CVM O.

F Νόαι. πόλις σικελίας. ἧς ὁ πολίτης νοαῖος.

Νόημα. ἐφεύρημα. τὸ μὲν νόημα τῆς θεᾶς. τὸ κλέμμα ἐμόν. οὕτω γὰρ οἱ δημαγωγοὶ αἰτιῶνται ὄμβρους, ἁλόντες τὰς ἑαυτῶν διανοίας τῆς θεᾶς. ὅτι ἡ μὲν θεὸς ὑπέλαβεν, ἥρπασα δ' ἐγώ.

Νοήμων. νοήμονος.

Nóai. Noæ. Vrbs Siciliæ, cuius ciuis, Noæus.

Νόημα. Consilium. Inuentum. *Aristophanes.* Hoc quidem inuentum *est* Deæ. Ipsum verò furtum *est* meum. Sic enim Demagogi, *Tribunique plebis*, verbanitatem captantes, suas cogitationes, *& consilia* dicebant *esse consilia Minervæ* Deæ. Dea quidem suscepit, ego verò rapui.

Νοήμων. νοήμονος. Intelligens. Doctus. Prudens. Mente-præditus. Sapiens.

Νοητὰ. *Intelligibilia. Quæ sub intelligentiam cadunt. Quæ mente percipiuntur.* Quæ non cernuntur *oculis corporeis*, & simpliciter, *ac generaliter*, quæ non *sunt* sensilia. *Quæ corporis sensu non percipiuntur.*

Νοθεύει. Decipit. Abalienat. *Adulterat. Corrumpit.* Quære accuratissimum testimonium adulterationis. *i. corruptionis* sactarum Scripturarum, in interpretatione beati Historici, qua Sancti Luciani martyrium describit. Sic enim Scribit. Diuinus igitur iste Lucianus, cùm etiam vidisset sacros libros, qui magnam adulterationem, & *corruptionem* receperant, quòd & ipsum tempus in iis multa corrupisset, & assidua ex aliis in alia mutatio, quinetiam improbissimi quidam homines, qui Græcismi patroni erant, *& profanam, ac gentium doctrinam sequebantur, fouebant, ac defendebant*, ipsorum mentem, *& verum sensum* peruertere conati fuissent, ipse omnes assumpsit, & renouauit ex Hebraica lingua, in qua etiam exercitatissimus, *eúmque peritissimus* erat, maximo labore in illam emendationem collato.

Νοητὰ. τὰ μὴ ὁρατὰ. καὶ ἁπλῶς τὰ μὴ αἰσθητά. Λ

Νοθεύει. ἀπατᾷ. ἀπαλλοτριοῖ. ζήτει μάρτυρα ἀκριβεστάτην τῆς νοθεύσεως τῆς θείων γραφῶν, ἐν τῇ τοῦ μακαρίτου λογοθέτου μεταφράσει, τῇ εἰς τὸ μαρτύριον τ̃ ἁγίου λουκιανοῦ. φησὶ γὰρ αὐτὸς ὁ θεῖος οὗτος λουκιανὸς, καὶ τὰς ἱερὰς βίβλους ἰδὼν πολὺ τὸ νόθον εἰς διξαμένας, τοῦτο χρόνου λυμεῶ μέγου πολλὰ τῇ ἐν αὐταῖς, καὶ τῆς συνεχοῦς ἀπ' ἄλλου εἰς ἄλλα μεταθέσεως, καὶ μήν τοι καὶ τινων ἀνθρώπων πονηροτάτων, εἰ τ̃ ἑλληνισμοῦ προεστήκεσαν, ὥραξε μὲν τὸν ἐν αὐταῖς νοῦν πυρασμένων, καὶ πολὺ τὸ κίβδηλον ἐν ταύταις ἀπειργάσατο, αὐτὸς ἁπάσας αὖ λαβὼν ἐκ τῆς ἑβραΐδος ἀνεκαίνισε γλώττης, ἰῶ καὶ αὐτὸς ἀκριβωκὼς εἰς τὰ μάλιστα ἰῶ, πάνυ τῇ ἐπανορθώσει πολλῶν εἰσενεγκάμενος. B

Νοθεία. Clandestina progenies. Adultera procreatio, Spuria soboles. Scortatio. Et τὰ νοθεῖα. τῶν νοθείων, *vt recte legitur apud Aristoph. in Aeibus. pag.* 429. *v.* 19. *&* 24. *Schol. annot.* 5. *ea*, quæ nothis dantur ex paternis *bonis*, ita vocantur. Hęc autem vsque ad mille drachmas extendebantur. Ita Lysias, Hæus, Aristophanes, Hyperides, & Demosthenes in *oratione* contra Aristocratem.

Νοθεία ἡ λαθραία γήμα. ἡ πορνεία. καὶ τὰ τοῖς νόθοις ἐκ τῶν πατέρων διδόμενα, ἅπερ καλοῦνται. ἰῶ δὲ μέχρι χιλίων δραχμῶν. ἅτε λυσίας. καὶ ἰσαῖος. καὶ ἀριστοφάνης. καὶ ὑπερίδης. καὶ δημοσθένης ἐν τῷ κ̃ῃ ἀριστοκράτους. C

Νόθος. Nothus. Peregrinus. Diuinum quiddam *est*, germanum, *verúmque genus* in hominum natalibus. Quamobrem ille, qui non habet hoc *diuinum beneficium, vt legitimè sit natus ex legitimo matrimonio, vocatur* νόθος, quasi dicas diuino *beneficio* priuatus. Compositum enim est hoc nomen ex particula priuatiua νο, *& nomine* θεός, *diuino*. Hinc verò νόθα *vocantur* etiam, metaphoricè, quæ *sunt* simpliciter peregrina.

Νόθος. ξένος. θεῖόν τι τὸ γνήσιον ἐν τοῖς κατ' ἀνθρώπων τόκοις. διό περ ὁ μὴ τοῦτ' ἔχων, νόθος, οἷα ψερπιμένος τ̃ θεοῦ. ὥραξ τὸ νο ψερπτικόν. ἐντεῦθεν δὲ νόθα καὶ τὰ ἁπλῶς ξένα μεταφορικῶς. D

N O T Æ.

Ἐν τοῖς κατ' ἀνθρώπων τόκοις.] Fortasse κατ' ἄνθρωπον est scribendum, vel illa κ̃ῃ tollenda, vel pro περὶ sumenda, vt sit sensus, ἐν τοῖς τῆ ἀνθρώπων τόκοις. Et pro βοσκόμενοι ἀγέλαις, mallem, βοσκόμενοι ἐν ἀγέλαις. Qui inter greges & armenta pascuntur. Vel βοσκόμενοι ἀγέλας. Qui pascunt greges, & armenta. Sic autem Atticè passiuum pro actiuo βόσκονται positum dices, pascentes, qui pascunt. Νομάδες enim (quos Latini Numidas dixerunt) ὥραξ τὸ νέμειν, καὶ βόσκειν, sunt dicti, quòd rei pecuariæ darent operam, & pecus passim pascerent.

Νομάδες. Greges, qui pascuntur. Item Nomades *vocantur* gentes Schyticę, *quæ vagantur, nec vllis certis, fixis, perpetuáque sedes habent. Numidæ.*

Nomades enim inter Scythas
Vagatur Strato.

Aristoph. *in auibus. pag.* 405. *v.* 10. *&* 21. De *hominibus aliquos* turbantibus, & *in eodem loco non constanter, & assiduè* permanentibus. Nam Scythę propter hyemis intolerabile frigus, *suis* rebus in currus impositis, in aliam regionem discedunt. Qui verò illic currum nou habet, infamis apud ipsos iudicatur. Dicit igitur & iste (hoc autem affectus molestiâ dicit) Morbo laboramus contrario, Sacę *morbo. Aristoph. Auibus. pag.* 369. *v.* 19. Hic autem Sacas erat Tragœdiarum poeta. Sic autem vocabatur, quòd peregrinus esset. Idem Aristoph. *in iisdem Auibus. pag.* 369. *v.* 20. 21. 22. 23.

Nam ille quidem cùm non sit ciuis, in ciuitatem *irrumpit*, vel, per-vim-ingreditur.

Nos verò tribu, & genere honorati,
Ciues cum ciuibus, nullo nos *abigente,*

Νομάδες. βοσκόμενοι ἀγέλαι καὶ ἔθνη σκυθικά.

Νομάδες γὰρ ἐν σκύθαις,
Ἀλᾶται στράτων.

Ἀριστοφάνης. δῆλα τῇ παρενοχλουμένων, καὶ ἐπημένοντων. ἐκεῖθεν οἱ σκύθαι τῷ χειμῶνι δι' ὃν τὸ ἀφόρητον αὐτῶν, ἐφ' ἁμαξῶν τὰ σκεύη βάλλοντες, ἀπαίρουσιν εἰς ἄλλην χώραν. ὁ δὲ μὴ ἔχων ἐκεῖσε ἅμαξαν, ἄτιμος παρ' αὐτοῖς κρίνεται. φησὶ γοῦν καὶ οὗτος, ἐνοχλούμενος δὲ τοῦτο φησὶ, νόσον νοσοῦμεν τ̃ ἐναντίαν σάκᾳ. ὁ γὰρ σάκας οὗτος, τραγῳδίας ἦν ποιητής. οὗτος δὲ ἐπαλήθη, διὰ τὸ ξένος εἶναι. ὁ αὐτὸς ἀριστοφάνης. E F

Ὁ μὲν γὰρ ὢν οὐκ ἀστὸς, εἰς βιάζεται.

Ἡμεῖς γὰρ φυλῇ, καὶ γένει τιμώμενοι
Ἀστοὶ μετ' ἀστῶν, οὐ σοβοῦντος οὐδενός,

Anolamus

A ἀνεσπάσθω ἐκ τῆς πατρίδος ἀμφοῖν τοῖν ποδοῖν.

Τουτέστι παντὶ σθένει.

Anolamus ex patria ambobus pedibus.

Id est, totis viribus. *sunt qui legunt,* ἀμφοῖν ἀντὶ τοῦ ἄλλοις. *Ambabus aliis.*

Νομαδισμός. ὁ ἰδιώτης βίος.

Νομαδισμός. Priuata vita. *Vel vaga vita, qualis erat Nomadum vita.*

Νομάδων. ἀγρίων βαρβάρων. οἱ λεγόμενοι ἁμαξοφόρητοι. ἢ ἁμαξόβιοι.

Νομάδων. Nomadum. Numidarum. Agrestium Barbarorum. *Vel separatim, agrestium, barbarorum. Sunt autem Nomades* illi, qui vocantur Ἁμαξοφόρητοι, Hamaxophoreti, quòd plaustris vehantur. Vel Ἁμαξόβιοι, Hamaxobij, quòd in plaustris viuant, *quod plaustra huc, & illuc vecti vitam ducant.*

Νομαντία. ἡ καὶ νουμαντία, πόλις Ἰβηρίας παρὰ Ἴβρα.

B Νόμβα. πόλις Ἰουδαίας παρὰ Ἰωσήπῳ ἐν ἀρχαιολογίᾳ.

Νομάρχαι. οἱ κατὰ τὴν τῆς χώρας ἄρχοντες παρ' Αἰγυπτίοις. οἵ ἦσαν ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ μετὰ Ἀλέξανδρον τὸν Φιλίππου.

Νομαντία. Nomantia, quæ & Numantia, vrbs Iberiæ apud Iubam.

Νόμβα. Nomba. Vrbs, Iudææ apud Iosephum in antiquitatibus *Iudaicis.*

Νομάρχαι. Nomarchæ, qui certis locis distributi, regionis apud Aegyptios erant principes. *Praefecturarum Magistratus.* Νομὸς enim, νομαὶ ἀ. *Regio. Praefectura.* Hi erant sub Ptolemæo, qui *regnauit* post Alexandrum Philippi *filium.*

Νομᾶς. ὄνομα κύριον. ὁ ῥωμαίων νομοθέτης.

Νομᾶς. Numa. Nomen proprium. Romanorum. Legislator.

Νομαί μερισμοί.

C Νομαία. ἡ ἐκ τῆς νομῆς. ἐν ἐπιγράμματι. καί σοι ἐπιῤῥέξει χιμάρου νομαίης αἷμα.

Νομαί. Partitiones. Distributiones.

Νομαία. Quæ est ex pascuo. Pascualis, siue Pascalis. In epigrammate. Et tibi sacrificabit capellæ pascalis sanguinem.

Νομεύς. ποιμήν. βοσκός.

Νομεύς. Pastor. Opilio.

Νομή. ὁρμὴ πυρός. ἢ νομὴν τὸ πυρὸς ἐνεργὸν συμβῆναι γενέσθαι, καὶ φθαρτικήν.

Νομή. Impetus ignis. *Q. d. Depastio ignis. Vis illa, qua res aliquas ignis depascitur, ac absumit.* Vt, Accidit vt ignis impetus esset efficax, & suam vim exereret *in materiam, quam corripuerat.*

Νομίζόμενα. νόμιμα. ἢ ὑπολαμβανόμενα. ἀριστοφάνης. οὐκοῦν τὰ νομιζόμενα σὺ τούτων λαβαίνεις. ἐπειδὴ νόμος ἦν τὰ ὑπολειπόμενα τῆς θυσίας τὰ ἱερὰ λαμβάνειν. δίρματα, καὶ χοιλίας.

D Νομίζόμενα. Quæ-more-sunt-recepta. Instituta. Mores. Vel ea, quæ putantur, vel quæ suscipiuntur. Aristophanes *in Pluto. pag.* 54. *v.* 30. Ergo ea, quæ more-sunt-recepta horum accipis, *ea, quæ sacerdotibus dari solent ex his victimis.* Quia mos erat, vt sacerdos sacrificij, *victimarumque* reliquias, pelles, & ventres, acciperet. *consule Schol. anno* 5. 10.

Νομίζουσιν. ἀντὶ τοῦ νομίσματι χρῶνται. καὶ νομίζουσιν, ἀντὶ τοῦ ἡγοῦνται. ἢν πάρ μεγίστην τιμὴν παρὰ βασιλέως εἰς ἰδιώτας νομίζωσι.

Νομίσουσιν. Numismate-vtuntur. Et putant, *ducunt, existimant.* Vt, Quem honorem à Rege *collatum* in *hominem* priuatum, maximum putant.

Νομίζω. αἰτιατικῇ

Νόμιον. δίκαιον. καὶ νόμιον μέλος, τὸ ἐν τῇ νομῇ ᾀδόμενον.

Νομίζω. Accusatiuo. Arbitror. Existimo. Puto.

Νόμιον. Legitimum. Iustum. Et *νόμιον μέλος. pastorale carmen.* Quod in pascuo canitur.

Νόμισμα. δύο σημαίνει. τὸ νόμιμον ἔθος, ὡς E ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις. σεμνὸν μὲν γὰρ θεοὶ ἡμῖν, νόμισμα οὐκ ἔστι. καὶ τὸ κόμμα τοῦ τετυπωμένου χαλκοῦ. λεπτῷ δὲ νομίσματι ἐχρῶντο οἱ βυζάντιοι.

Νόμισμα. Duo significat. Legitimum morem. *Consuetudinem. Id, quod more receptum est.* Aristophanes in Nubibus. *pag.* 72. & 73. Primùm enim Dij Nobis Nomisma non est. *Pro, Nullum habemus institutum, nullum morem receptum, vt aliquos Deos esse putemus. Nullos Deos esse iudicamus.* Item ipsam pecuniam ex ære cusam. Byzantini autem tenui nomismate vrebantur.

N O T AE.

Πρῶτον μὲν γε.] Apud Aristoph. in Nub. pag. 72. & 73.

Σω. Πείθεις θεοὺς ὁμεῖς σύ; φαῦλον γὰρ θεοὶ Ἡμῖν νόμισμ' οὐκ ἔστι.

F Νομισευομένων. νομίμως διοικουμένων. ἐνέβαλε χρυσοῦς διασήμους, εἴς τινας τετράδραχμα, διαφανεῖς νομισευομένων. καὶ αὖθις. χαλκοῦ τοῦ ἐν ἀλεξανδρείᾳ νομισευομένου, τάλαντα τετρακισχίλια.

Νομισευομένων, Legitimè administratorum. Eorum, quæ legitimè administrantur. Vt, Iniecit autem aureos insignes *nummos*, in quosdam etiam tetradrachma, de *pecuniis* splendidè, & legitimè administratis. Et rursus. Aeris Alexandriæ legitimè administrati, *N. L. forsasse, aris apud Alexandrinos more-recepti, & vsitati,* talenta quater-mille.

Νομίτωρ. Numitor. Nomen proprium.

Νομογράφοι. Apud Romanos anno ab vrbe condita trecentesimo primo, abrogato Consulum Magistratu, Decemuiris Legum scribendarum causâ, Reipub. administratio commissa fuit, qui ad aliquot tẽpus ex vsu, & commodo ciuium Rempub. gubernãtes, moderati, & imperio digni videbantur. Hi enim cùm patrias, & græcas leges in decem tabulis conscripsissent, eas in Cirbes, quę sic vocantur, retulerunt. *Vide* Κύρβεις. At illius principatus, *ac magistratus* anno secundo, quòd grauitatis tyrannicæ crimẽ *Decemuiri* reportassent, *& tyrannicè Rempub. administrarent*, ipsis magistratus est abrogatus. cùm Appius præcipuè populum in Decemuiratus odium impulisset, qui Virginij cuiusdam, viri rebus bellicis non obscuri, filiam virginẽ vitiare cogitasset, illius puellę amore vehementi correptus, *& flagrans*, quam pater sua-manu interfecit, Appij potentiam, *ac imposterstiam* metuens, quòd puellam per vim stuprare conaretur. Quo facinore vniuersus exercitus commotus, Decemuiris illam potestatem ademit, & *abrogato illorum imperio*, peccatorum in illo magistratu commissorum pœnas dare coegit.

Νομίτωρ. ὄνομα κύριον. A

Νομογράφοι ὧδε ῥωμαίοις τριακόσοι. τῷ ἑξήκοστῳ ἐτει αὐτῷ μὲν τὸν συνοικισμὸν τῆς πόλεως, ὧδε λυθησης τῆς τῶν ὑπάτων ἀρχῆς, δέκα νομογράφοι τῷ τῆς κοινῆς ὀρθῆς ἐπιτρέποντες πρόσταξιν. οἱ χρόνον δέ τινα πρὸς τὸ λυσιτελὲς, καὶ ἡδὺ τῇ πολιτείᾳ ἀρχηγούμενοι. μέτριοί τε ἐδόκουν, καὶ ἀρχὴν ὀρθῶς δεδωκέναι. οὗτοι γάρ που ἓ τοὺς δέκα δέλτους, ὀπιχωρίους τε, καὶ ἑλληνικοῖς νόμοις ἐπαγαγόντες, εἰς τὰς καλουμένας κύρβεις ἀνέθηκαν. δευτέρῳ δὲ ἔτει τῆς ἡγεμονίας, βαρύτητος τυραννικῆς αἰτίαν ἀπενεγκάμενοι, διελύθησαν. ἀπαίου μάλιστα τὸ πλῆθος εἰς ἀπέχθειαν τῆς ἀναρχίας κινήσαντος. ὃς ουεργινίου τινὸς ἀνδρὸς οὐκ ἀσήμου τὰ πολεμικὰ, θυγατέρα φθορᾷ παρθένον ἐπινοεῖ, ἔρωτι γεγονὼς θερμαῖς τῆς κόρης κατάρχοις. ἣν ὁ πατὴρ αὐτοχειρὶ διεχρήσατο, δίκας τῷ τε ἀπαίου δυνασείᾳ, αἰχμαῖς τῷ κόρῃ πρὸς βίαν ὁρμημένου. ἐφ ᾧ κινηθὲν τὸ στρατιωτικὸν ἅπαν, ἀφείλετο τοὺς δέκα τὰ τῆς ἐξουσίας, δίκας ἐπιτίσαι τῇ τε ἀρχῇ πεπλημμεμένων ἠνάγκασε. B C

NOTAE.

Τεσσάκοσι. τῷ ἑβδόμῳ.] Legendum videtur τριακοσιοστῷ ἑβδόμῳ.

Νομοθεσία. Legislatio.

Νομοθέται. Legumlatores, olim quidem, Moses, postea verò, Christus.

Νομοθέται Legumlatores apud Athenienses fuerunt, primus, Dracon, post eum, Solon, post hunc, Thales, *N. L.* & post hunc, Aeschylus.

Νόμοι κιθαρῳδικοί. Leges citharœdicæ. Apollo (vt aiunt) adhibita Lyra leges hominibus demonstrauit, secundùm quas viuerent, demulcens simul cantu feritatem ab initio ipsis insitam, & rhythmi, *ac numerorum musicorum* suauitate, mandata reddens admissu faciliora. Sic autem vocatæ sunt leges citharœdicæ. Hinc verò (vt & Aristoteli videtur) musici modi, *sine moduli*, secundùm quos canimus, per orationis-grauitatem, *& magnificè* vocati fuerunt, Leges citharœdicæ.

Νομοθέτου. Legum-periti. Iurisconsulti.

Νομοθετῶ. Datiuo, & accusatiuo. Leges-fero. Leges-impono. Lege-lata-iubeo. Lege-lata-doceo. Vt, Νομοθέτησον &c. Lege-lata-doce me (Domine) viam tuarum iustificationum. *i. tua iusticia, vel rerum à te iustè factarum, vel tuorum iustorum operum, vel tuorum iustorum mandatorum.*

Νομόν. Pascuum. Pabulum.

Νόμος. Nomus, & Iãnuarius, humanitate, & iusticia, cùm superarent ciues, & (vt arbitror) fere cæteros etiam omnes homines, qui nunc saltem viuunt, & in ciuilibus negociis versantur, & à ciuibus, & à peregrinis laudabantur, & diligebantur. Nam & patriæ vtilissimi fuerunt, & erga peregrinos, *& hospites*, humanissimi. Sed tranquillam, & à-rebus-gerendis-alienam, *ac ociosam* vitam amplexi, rei familiaris iacturam facere malebant, quàm alienis opibus rem suam augere. Sed hæc quidem illis communia *fuerunt*, Priuatim verò, Nomus quidem, ingeniosior erat, & doctrinę studiosior, tam illius, quę Philoso-

Νομοθεσία. θέσις νόμου.

Νομοθ). τοπάλιν μωϋσῆς. μετέπειτα δὲ ὁ χριστός.

Νομοθέται παρ' ἀθηναίοις, πρῶτος ἐγένετο δράκων. μετ' αὐτὸν σόλων. καὶ μετ' τοῦτον θαλῆς. καὶ μετ' τοῦτον αἰσχύλος.

Νόμοι κιθαρῳδικοί. Ἀπόλλων φασὶ μὲν λύρας κατάδειξε τοῖς ἀνθρώποις νόμους, καθ' οὓς ζῆσαι). πρῶτον τὸ ἄμα τῷ μέλει τὸ κατ' ἀρχὰς ἐν αὐτοῖς θηριῶδες, καὶ ἄγριον τῇ τοῦ ῥυθμοῦ ἡδύτητι πιῶν τὸ ἐξαγριαινόμενον. καὶ ἐκλήθησαν νόμοι κιθαρῳδικοί. ἐκεῖθεν δὲ σιμωνολογικῶς, ὡς καὶ ἀριστοτέλει δοκεῖ, νόμοι καλοῦνται οἱ μουσικοὶ τρόποι, καθ' οὓς τοὺς ᾄδομεν. D

Νομοῖσορες. νομομαθεῖς.

Νομοθετῶ δοτικὴ. καὶ αἰτιατικὴ, νομοθέτησόν με κύριε τὴν ὁδὸν τῶν δικαιωμάτων σου. E

Νομόν. νομὸν βοσκῆ.

Νόμος, καὶ ἰανουάριος ἀνθρωπία, καὶ δικαιοσύνη τῶν πολιτῶν ἐπιφέροντες οἶμαι σχεδὸν ἅπαντες καὶ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων τῶν γε νῦν ζώντων, καὶ ἐν πράγμασι πολιτικοῖς ἀναστρεφομένων, ἐπῃνοῦντο, καὶ ἠγαπῶντο πρός τε ἀστῶν, καὶ ξένων. τῇ τε γὰρ πατρίδι χρησιμώτατοι ἐγίνοντο, καὶ δικαιότατοι πρὸς τοὺς ξένους. ἑλόμενοι ἦν τὸν ἥσυχον, καὶ ἀπράγμονα βίον, ἐλαττοῦσθαι μᾶλλον ἢ ἐρωμένοι τὰ οἰκεῖα, ἢ πλέον τι ἔχειν ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων. καινὰ μὲν οὖν ταῦτα αὐτοῖς. ἰδίᾳ δ' ὁ μὲν νόμος, δυφυέστερος ἦν, καὶ φιλομαθέστερος ἐν λόγοις, τοῖς τε φιλοσοφίας F

phiam

A ὑποτιθέσθαι βουλομένοις, καὶ ὅτι σοφωτάτην δύσεσι τοῖς νέοις ἰδεῖν ἢ κριτικώτατος ἦν καθ' ἡμᾶς ἑλλογίμων ἀνδρῶν, σοφημάτων τε πάντων, καὶ συγγραμμάτων τῆς λογογραφικῆς ἀρετῆς, καὶ κακίας ὡς χρὴ φύσαι τὸ ὅλον, ἢ τὸ σεβηριανὸν, ἢ τὸ ἀγάπιον τὸν φιλόσοφον εἴποιμι ἂν γλυφθῆναι τοιαῦτα δὲ περὶ λόγων κρίσιν. ὁ δ' ἰανουάριος, ἐμπειρότερος πραγμάτων ἦν, καὶ φρονιμώτερος ἐν τοῖς πολιτικοῖς ὅλῃ πλέον ἢ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ νόμος. ἔτι ἦν σωφρονίστερος, καὶ τἆλλα μᾶλλον τεταγμέ-

B νος.

phiam degustare vult, quàm illius, quæ iuuenes, & *adolescentes* ad eruditionem præparat. Omnium autem clarorum virorum, qui nostro seculo viuunt, erat peritissimus iudicandi de omnibus poematibus, & scriptis, & de virtutibus, & vitiis, quæ sunt in his, & aliis orationis solutæ scriptis. Et (vt rem totã paucis complectar) neque Seuerianum, neque Agapium dixerim tales fuisse in eloquentiæ iudicio, *verùm eloquentiæ iudicio tantum valuisse*. Ianuarius verò, rerum-peritior, & in ciuilibus *negocijs* prudentior erat fratre suo Nomo, præterea verò temperantior, & in cæteris *rebus* compositior, *& ordinis obseruantior*.

NOTAE.

Νόμος.] Latinè modus, modi, moduli, leges metricæ, cantilenæ. Virgil. Æn. libr. 7. pag. 297. v. 3. de cycnis dicit,

—Longa canoros
Dant per colla modos.

Apud Aristoph. in Equitibus: pag. 191. v. 9.

Πωλαυλίαν κλαύσομαι, Οὐλύμπου νόμους.

Schol. annot. 8. post alia multa, tradunt & hæc, Νόμοι ἦ καλοῦνται εἰς οὓς ᾄδουσιν ὕμνοι. Vide & in Auibus. pagin. 376. v. 8.

Χδουσ ἦ νόμους ἱερῶν ὕμνων.

C Νόμος. ὁ κιθαρῳδικὸς τρόπος τῆς μελῳδίας, ἁρμονίαν ἔχων ζαυτὴν, & ῥυθμὸν ὡρισμένον. ἦσαν ἢ ἑπτὰ οἱ ὑπὸ τερπάνδρου. ὧν εἷς ὄρθιος. τετράδιος. ὀξύς. δωριεῖς ἦ δὴ νομίσματος χρῶνται τῇ λέξει. καὶ ῥωμαῖοι φωνῇ ἐνίοτε, νόμον λέγουσιν. ἀττικοὶ τὰ ὡρισμένα μέρη τῆς γῆς, ὡς ἐν αἰγύπτῳ. καὶ τὸ ἔγγραφον δίκαιον. δαρεῖος εἶχεν νόμον, τόν τε φρύγιον, καὶ λύδιον, καὶ ἰωνικόν. νομὸς δὲ καὶ ἡ βοσκὴ, καὶ ὁ

D τόπος.

Νόμ&-. Citharædicus modus melodiæ, certam *ac ordinatam* harmoniam, & definitum rythmum, *sive numerum* habens. Septem autem *citharædica melodia modi* à Terpandro fuerunt *instituti*, quorum vnus *erat* ὄρθι&- i. arduus, *altus, qui alta, claráque voce canebatur*, τετράδι&-. i. quaternio, ὀξύ. Acutus. Dorienses verò vocem hanc *νόμον, nomon*, pro nomismate vsurpant, & Romani *voce* nonnihil-inflexa *pecuniam signatam* vocant *νοῦμμον*. i. nummum. Attici distributas terræ partes *vocant νόμους, vel potius νομούς*, vt & in Aegypto *vocari constat*. Ius etiam scriptum *nomon vocant*. Darius habuit modum & Phrygium, & Lydium, & Ionicum. Νομὴ verò *scriptum* ἐξυπνάς, *est* ipsum pascuum, & locus, *ac regio*.

Νόμος. θεσμός. συνήθεια. νόμος ὥσθ' σοφοκλεῖ, ἡ φύσις τοῦ γεγηκότος, καὶ τὸ ἔθος. νόμος καὶ ἡ ἱστορία. ὁ δαπίτολος. ὑπὸ νόμων θέλοντες εἶναι, τὸν νόμον οὐκ ἀκούετ. τὸν νόμον ἀπουσιάζον δικαιούμεθα, εἰ ὁρισαίμεθα αὐτὸν, ὀρθὸν λόγον ὄλῃ σωτηρίαν τῆ χορηγούντων.

Νόμ&-. Mos. Lex. Consuetudo. Apud Sophoclem *in Aiace. pag. 33. v. 548. Consule Schol. vnde Suid.* Natura, & mos illius, qui generauit *aliquem. Et in eadem fabula, pag. 21. v. 350. in Schol.* νόμ&-, ἐστιν ἴγγραφ&- συνήθεια, συνήθεια ἦ, ὁ ἄγραφ&- νόμ&-. i. *Lex. est scripta consuetudo. Consuetudo verò, & Lex nullo-mandata-scripta.* Νόμ&- etiam, historia. Apostolus. Sub lege volentes esse. Legem non auditis. Legem bonam *esse* demonstrabimus, si definiamus eam, Rectam rationem ad salutem vtentium *comparatam*.

E Νόμος. τρία σημαίνῃ. ὁ μὲν γὰρ ἄγραφος μόνον, ἀλλὰ κτίσεως ἐνθέτη τοῖς ἀνθρώποις. τὸ γὰρ ἀόρατον τοῦ θεοῦ ἀπὸ κτίσεως κόσμου τοῖς ποιήμασι νοούμενον καθορᾶται. καὶ πάλιν ὅταν γὰρ ἔθνη τὰ μὴ νόμον ἔχοντα, φύσει τὰ τοῦ νόμου ποιῇ, οὗτοι νόμον μὴ ἔχοντες, ἑαυτοῖς εἰσι νόμος. ὁ δὲ γεγράμμενος ἀλλὰ μωσέως τοῦ φανερὸν χάριν κεχαριτωμένος καὶ τρίτος ὁ ἀλλὰ τῆς χάριτος. ὁ γὰρ νόμος τοῦ πνεύματος τῆς ζωῆς, ἠλευθέρωσέ με ἀπὸ τοῦ νόμου τῆς ἁμαρτίας, καὶ τοῦ θανάτου.

Νόμ&-. Lex. Tria significat. Nam vna quidem *Lex* absque literis, per creationem hominibus data fuit. Id enim, quod ex mundi creatione in Deo cerni non potest, ipsis effectis intellectum perspicitur. Et rursus *alibi dicitur*, Quum enim gentes, quæ legem non habent, naturâ faciunt quæ legis sunt, isti cùm nullam legem habeant, sibi sunt Lex. *Altera lex est* & illa, quæ scriptis est mandata, quæ per Mosem ob illos, qui *Dei legem* violarant, est donata. Est & tertia, quæ per gratiam *hominibus est data, quæ propterea Gratiæ Lex vocatur*. Nam Lex spiritus vitæ à peccati, & mortis lege me liberauit.

F Νόμος ἰουστινιανοῦ ζήτει ἐν τῷ ἀρίστου.

Νόμ&-. Ἰουστινιανοῦ. Lex Iustiniani. Quære in voce Πείσας.

Νόμος. πολυώνυμός ἐστιν ἡ λέξις. καὶ νόμος μὲν, ὡς τὸν ἄριστον πολιτείαν ῥυθμίζων, καὶ διατάττων. μαρτύρια ἦ, ὡς τοὺς ἁμαρτάνοντας

Νόμ&-. Lex, vox est, quæ multa significat, & variis vocibus declaratur. Et Lex quidem *est quædam distributio, quæ cuique suum ius tribuit, & suam cuique portionem attribuit*, vt optimam administrandæ Reipub. formam, & *præstantissimam agendæ vitæ rationem præscribens*, concinnè constituens, & ordinans. Μαρτύρια verò *dicitur eadem Lex, id est testimonia, sive testimonium*, quòd suo testimonio moneat peccatores,

& transgressionis, *diuinique mandati violati* pœnam *ipsis* demonstret. Δικαίωμα verò *dicitur eadem Lex, id est Iura*, quòd iusta doceat, & vetet iniusta, & rectè-agentes, iustos pronunciet. Ἔνταλμα verò, id est mandatum, quòd præcipiat id, quod est agendum, & domini-more iubeat. Κρίματα verò, id est Iudicia, quòd suffragia demonstret, *& iudicij sententiam interseret*, & doceat quorum bonorum compos-sit-futurus ille, qui *Legem diuinã* obseruarit, & quibus pœnis sit-tradendus, *& quibus supplicijs afficiendus* ille, qui *eam* transgressus-fuerit, *& violarit*. A

Νόμος. Lex secundùm Apostolum significat quatuor. Dei Legem, de qua dicit, Delector Lege Dei. Et illam, quæ contra *Dei Legem* militat, *eique repugnat*. Tertiam, de qua dicit, Lege mentis meæ. Quartam, de qua dicit, Lege, quæ est in meis membris. Leges verò Solonis Athenienses vocarunt ἄξονας. i. ligneas tabulas, quòd in ligneis tabulis essent inscriptæ. Erant autem quadrata figura, vel potiùs (vt alij tradunt) triangula, *siue triangulari*.

Νόμος. Et ipsa regio *sic appellatur*, quòd singulæ gentes suis legibus vtantur.

Νομοφύλακες. Nomophylaces. Legum-custodes. Magistratus quidam apud Athenienses ita vocabatur, differens à Thesmothetis. i. Legumlatoribus, qui Magistratus Legibus vti cogebant.

Νομοφυλακείου θύρα. Nomophylacij ianua, per quam condemnati ad capitale supplicium educuntur.

Νόναι. Nonæ. *Sic vocantur illi dies*, qui mensis calendas statim sequuntur. Vel ille dies, qui circa primum nouilunij *diem est, qui primum nouilunij*, *nouique mensis primum diem sequitur*, secundus scilicet *dies* mensis. Post quas Nonas *sunt* Idus. Ab ipsis etiam Nonis, Annona dici videtur, quasi dicas ea, quæ post Nonas datur. Sciendum autem & Nonnum esse nomen proprium *viri*, *qui fuit* Panoplita, Aegyptius. eloquentissimus, qui etiam virginem Theologum, *scil. Ioannem Euangelistam*, versibus heroicis est-interpretatus.

Νοσηλεύειν. Aegrotare non grauiter. Non graui morbo laborare. Et νοσηλία. Morbo-laborantem-curo. *Herodotus in Homeri vita pag. 554. 22.*

Νοσηλία. *Morbus. Aegrotatio. Languor*. Infirmitas. νοσήλια verò φάρμακα. Remedia morbum curantia.

Νοσοκομεῖον. Nosocomion. Locus, in quo curantur ægroti, qui aliquo morbo laborant. *A quibus dã vocatur* ἀ ξενών. i. Hospitale. Locus, in quo excipiuntur, & curantur hospites ægrotantes, & aliquo morbo laborantes. *Dictum autem* νοσοκομεῖον *à specialis morborum curatione*, vt sit νόσον ἔχειν, habere morbum, pro κακῶς ἔχειν. i. *habere* malum. *Nam malj vox latiùs patet, quàm morbi nomen*. Vel consuetudinem aliquam habere, subintellecto morbo, *qua quis laborat. vt hoc accipiatur* pro neutrius-generis nomine certum aliquem *morbum significante. Sic autem morbosum esse significabit.*

Νόσον ἔχειν. Morbum habere, pro, malam consuetudinem habere. Euripides Antiope. Morbum *ita* vocatum, *aiunt* ingruisse. Ista constructio *participij* λεγόμενον, *quod est masc. vel. n. genus ad* νόσον *f. g. nomen refertur: at* ad significatum. Νόσος apud Thucydidem significat rem *grauem, & molestam, negocium, molestiam*.

Νόσος. Animaduertimus, *& sentimus* in morbis nos æstuare, vel frigere, non quòd ipsi nerui sensus-participes, aut carnes sint-calefactæ: sed humores, sanguis, & spiritus. Quoniam igitur ipsa sentiendi

δημοκρατευόμενος, καὶ τὸ ἀδικεῖσθαι τοῦ ἀδικεῖν ἥττω ἡγούμενος. δικαιώματα δέ, ὡς διδάσκων τὸ δίκαιον, καὶ ἀπαγορεύων τὸ ἄδικον, καὶ τοὺς κατορθοῦντας ἀποφαίνων δικαίους. ἔνταλμα δέ, ὡς τὸ πρακτέον ἐντελλόμενος, καὶ κελεύων δεσποτικῶς. κρίματα δέ, ὡς τὰς ψήφους ἐποδεικνύς, καὶ διδάσκων, τίνων μὲν ὁ φυλάττων τύχοι ἀγαθῶν, τίσι δ' ὁ παραβαίνων, τιμωρίας ἀποδοθείη.

Νόμος καὶ τὸν ἀπόστολον, σημαίνει τέσσαρα. ὁ μὲν θεοῦ. περὶ οὗ φησι. συνήδομαι τῷ νόμῳ τοῦ θεοῦ. καὶ ὁ ἀντιστρατευόμενος. τρίτος, περὶ οὗ φησι τῷ νόμῳ τοῦ νοός μου πολεμοῦντος, καὶ οὐ λέγει. τῷ νόμῳ τῷ ὄντι ἐν τοῖς μελεσί μου. ὃν τοὺς μὲν σόλωνος νόμους, ἄξονας ἀθηναῖοι ἐκάλεσαν. διὰ τὸ ἐγγεγράφθαι αὐτοὺς ἐν ξυλίναις ἄξοσιν. ἦσαν δὲ τετράγωνοι τὸ σχῆμα. καὶ δί τινας μᾶλλον τρίγωνοι. B

Νόμος καὶ χώρα. διὰ τὸ ἕκαστον ἔθνος ἰδίοις νόμοις χρῆσθαι.

Νομοφύλακες. ἀρχή τις παρὰ ἀθηναίοις οὔσα ἐναλλὰξ διαφέρουσα τῷ θεσμοθετῶν, οἵτινες τοὺς ἄρχοντας ἠνάγκαζον τοῖς νόμοις χρῆσθαι. C

Νομοφυλακείου θύρα. δι' ἧς οἱ κατάδικοι ἢ ὅλως θάνατον ἐξάγονται.

Νόναι. τὸ μείωσις αἱ δὲ θεὸς μὴν τὰς καλάνδας. ἤγουν περὶ τοῦ σχήματος τῆς σελήνης, δηλαδὴ τὸ μείωσις. μεθ' ἃς νόναι αἱ εἰσὶ δοκοῦσι ἢ παρ' αὐτὰς χρῆσθαι αἱ ἀννόναι ὡς οἷον αἱ μετὰ ταὺς νόνας διδόμεναι. ἴσως ἢ ὡς ἔστι καὶ νόννος κύριον. παναπολίτης ἐξ αἰγύπτου. λογιώτατος. ὁ καὶ τὸν παρθένιον θεολόγον ἀποφήνας δι' ἐπῶν. D

Νοσηλεύεσθαι. νοσεῖν οὐκ ἰσχυρῶς. καὶ νοσηλεύω, νοσοῦντα θεραπεύω.

Νοσηλεία. ἀσθένεια. νοσήλεια ἢ φάρμακα, τὰ θεραπευτικά. E

Νοσοκομεῖον. ὁ ξενών. ἵνα ἢ τὸ νόσον ἔχῃ ἀντὶ τοῦ κακῶς. ἢ ἔθος πεποιεῖν. νοσημάτων τῶν νόσου αἰτιωδεστέρου τοῦ δί' τινος.

Νόσον ἔχειν. ἀντὶ τοῦ φαῦλον ἔθος ἔχειν. εὐριπίδης ἀντιόπῃ. νόσον λεγόμενον ἐγκαλασκῆψαι φασὶ τὸ σημαινόμενον ἡ συνταξις. σεσῆμα F δηλοῖ παρὰ θουκυδίδῃ.

Νόσος. ἔτι πυρετίττοντα, ἢ ψυχομένων ἐν ταῖς νόσοις ἑαυτῷ αἰσθανόμεθα, οὐκ αὐτῷ τῷ αἰσθητικῶν νεύρων, ἢ τῇ σαρκῶν τεθερμασμένων, ἀλλὰ τῷ ὑγρῶν, αἵματός τε καὶ πνεύματος. ἐν-

A πὶ οὖν ἡ ἀϑητικὴ δύναμις περὶ τοὺς σαρκίνους ἐστὶ καὶ νεύροις, εἰκότως τῆς ὑγρῶν, δυσκράτους ἐχόντων τοὺς πνεύματος λέγω, καὶ αἵματος, ϖροσπελάζει τε τοῖς αἰϑητικοῖς μορίοις, τῇ ϑίξει ἀντιλαμβανόμϑα αὐτῆς, ὥσπερ καὶ ϖ ἀέρος τὸ ϖεϑερμασμένου, ἢ κατεψυγμένου. κἂν αὐτῆς ᾖ τῆς σαρκῶν ἅψις ὁ πυρετὸς, ἐπειδὴ μὴ ὁμαλῶς ϑερμαίνονται, ἀλλὰ ἀνωμάλως. εἰσὶ γάρ τινα μόρια κατὰ φύσιν ἔχοντα, τινὰ δὲ ϖαρὰ φύσιν. οὐ συμβαίνει τὰ κατὰ φύσιν ἔχοντα, ἀντι-
B λαμβάνεσθαι τῆς ϖαρὰ φύσιν διακειμένων. ἀδύνατον γὰρ ὁμαλῶς ϑερμαίνεσθαι τὴν δυσκρασίαν. οἱ δὲ ἐκτικῇ κατειλημμένοι πυρετῷ, τοῦτο δ' ἔστιν οἱ τὰ σαρκία πυρέττοντες, ὁμαλῶς ϑερμαινόμενοι ἐν αὐτοῖς τῆς δυσκρασίας δι' ὅλων τῆς σαρκῶν, συναίσθησιν οὐδεμίαν τῆς ἐν αὐτοῖς ϑερμασίας λαμβάνουσι, διὰ τὸ ὁμαλῶς κατὰ δι' ὅλων τῆς μορίων τὴν ϑερμασίαν, καὶ μὴ κατὰ τὸ μὲν, ϖοιοῦν, τὸ δὲ, ϖάσχον.

Νοσοποιῆσαι.

C Νοσῶ. αἰτιατικῇ.

Νοσήσας. ἐπαινῶν.

Νοσία. κώμη Ἀρκαδίας. ἔοικεν ὁ τὸ ἐθνικὸν Νεστανίους εἰπὼν, δοκεῖ Νεστανίαν αὐτὴν εἰδέναι.

Νόστος. ἡ οἰκαδὲ ἐπάνοδος. ϖαρὰ τὸ τῆς ϖατρίδος ἡδύ. ἢ ἡ ἀνάδοσις τῆς γλυκάνσεως. δῆλον δ' ὅτι οὐχ εἷς διρισμὸς, ἀλλὰ ϖολλοὶ οἱ δράψαντες ϖερὶ νόστου. καὶ οἱ ϖοιηταὶ δὲ οἱ τοὺς νόστους ὑμνήσαντες, ἵστανται τῷ ὁμήρῳ ὡς ὄντα εἰσὶ
D δυνατοί.

Νόστος. ϖαρὰ τὴν συνήθειαν ὁ γλυκασμὸς, ἐπὶ τῶν ἐδισμάτων. ὡς δὲ τῆς οἰκαδὲ ἀναστροφῆς, ἢ ἀνακομιδῆς, ϖαρὰ τὸ τῆς ϖατρίδος γλυκύ. οὐδὲν γὰρ γλύκιον ἧς ϖατρίδος καθ' ὅμηρον. ὅϑεν δὲ τὴν συνήθειαν νόστου, καὶ νόστιμον τὸ ἡδύ. ϕασὶ δέ τινες Θεὸν Νόστιον. ὁ δὲ ϖοιητικὸς νόστος, ϖαρὰ τὸ νέομαι γίνεται. οἷον, νεῦ δ' ἐπὶ οὐ νέομαί γε. ἤγουν οὐκ ἐπανέρχο-
E μαι. ἔστι δὲ καὶ ῥῆμα νοστῶ. οὗ συνήθως παλινοστῶ, ἢ ὑπονοστῶ.

Νόσφι. χωρίς.

Νοσφιζόμϑα. χωριζόμϑα.

Νοσφιζόμενον. ὑφαιρούμενον. ἰδιοποιούμενον.

Νοτάριος. ὁ γραμματεύς. νότα γὰρ τὰ γράμματα ῥωμαϊστὶ ὁ ὑπογραφεύς.

Νοτία. ἡ ϑάλασσα, καὶ ἡ ὑγρασία.

Νότιον χωρίον, ϖρόκειμενον τῆς κολοφωνίων ϖόλεως. νότιον δὲ κλῖμα, τὸ ϖρὸς νότον κείμενον.

vis primò est in carnibus, & neruis, meritò quum humores intemperie sunt affecti, spiritus inquam, & sanguis, & partibus sentientibus sunt vicini, tactu eas percipimus, & *sentimus*, vt & aerem calefactum, aut frigefactum. Quinetiam ipsas solidas partes febris tangere, *corripere* potest, quia non æqualiter: at inæqualiter calefiunt. Sunt enim quædam particulæ secundùm naturam affectæ, quædam verò contra naturam. Non accidit *autem*, vt ea, quæ secundùm naturam sunt affecta, percipiant ea, quæ contra naturam sunt affecta. Nam fieri non potest, vt *temperies*, *vel* intemperies sit æqualis. Qui verò hectica febri correpti laborant (hoc autem est, quorum solidæ *partes* febricitant) cùm æqualis in ipsis sit intemperies per totas solidas *partes*, nullum caloris in ipsis *existentis* sensum *sentiunt*, *neque* percipiunt, quòd calor per omnes partes sit æqualis, nec *earum* alia quidem agat, alia verò patiatur.

Νοσοποιῆσαι. Morbum parere. Morbum conciliare. Morbum contrahere.

Νοσῶ. Accusatiuo. Aegroto, Morbo laboro.

Νοσήσας Reuersus.

Νοσία Nostea. Pagus Arcadiæ. Quum autem Ephorus Gentile Nestanios dixit, videtur sensisse Nestaniam ipsam dici.

Νόστος. Reditus, *quo quis redit* domum. Νόστος *autem dictus* à patriæ dulcedine. Νόστος *enim etiam* ὁ γλυκασμὸς, ἐπὶ δίπτης *Eustat.* 1383 41. M. *Etym.* 607. 8. Vel ipsa distributio gustatus. *i. rerum, quæ gustatu percipiuntur.* Constat autem non vnum: at multos reperiri, qui reditum scripserunt. *L.* γράψαντες. Quinetiam poetæ, qui reditus celebrarunt, sequuntur Homerum, quantum possunt.

Νόστος. In consuetudine, *vsúque communi vocatur* dulcedo, *qua sentitur, & percipitur* in cibis. Vt à reuersione, & reditione domum, ab ipsa patriæ dulcedine, *vocabulo deducto*. Nihil enim dulcius *est cuique* sua patria, vt ait Homerus. Ob hanc autem τῦ νόστου consuetudinem, *qua fit, vt* νόστος *pro reditu in patriam sumatur, quæ cuique solet esse iucundissima, factum est*, vt & νόστιμον, dulce, *iucundum, gratúmque significet*. Quidam etiam Deus (vt aiunt) molaris, *molarúmque præses, vocatur* Eunostus, ἀπὸ τῦ νόστου *voce deducta*. Sed poeticus reditus, qui νόστος græcè dicitur, deducitur à verbo νέομαι, redeo. Vt, Nunc autem quia non redeo. Hoc est, non reuertor. Est & verbum νοστῶ, proficiscor, eo, redeo. cuius composita *sunt* παλινοστῶ. Redeo. Reuertor. & ὑπονοστῶ. Discedo. Redeo.

Νόσφι. Sine. Absque. Seorsum. Separatim.

Νοσφιζόμϑα. Separamur. Seiungimur. Disiungimur. Dirimimur.

Νοσφιζόμενον. Surripientem. Interuertentem. Fraudantem. Illum, qui res aliquas suas facit. Suffurantem.

Νοτάριος. Notarius. Scriba. Νότα enim. i. Nota, litera *vocatur, qua rem aliquam notat, denotat, significat, indicat*. Latinè sic appellatur, qui Græcè dicitur ὑπογραφεύς. q. d. subscriba.

Νοτία. Mare. Vel humiditas, *imber, pluuia*.

Νότιον χωρίον. Notium oppidum, quod est situm ante Colophoniorum vrbem. At νότιον κλῖμα, Australe clima. i. quod est Austrum versus.

Νότιος. Humidus. Et νότιος ἱδρώς Humidus sudor.

Νότος. Notus. Auster. Ventus. Et νοτίδιος. A Noto. Ab Austro. Et Νότου Ναύσωνα. Notum Nausonem. *N. L.*

Νότιος. ὑγρὸς. καὶ νότιος ἱδρὼς, ὁ ὑγρός. A
Νότος. ὁ ἄνεμος. καὶ νοτίδιος, ὁ ἀπὸ νότου. καὶ νότου ναύσωνα.

N O T A E.

Νότου ναύσωνα.] Fortasse Νότιον καύσωνα. Australem ardorem. Australem æstum. Vel etiam fortasse iam allusum est ad illud adagium Ναύσων Ναυκράτει, de quo Er. ad Chil. 2. Cent. 10. col. 596. ad 2.

Νοῦβαι. Nubæ. Gens Libyæ iuxta Nilum.

Νουβικὸν. Mentis-plenum. Mente-refertum. Prudentiæ-plenum. Prudens. Sapiens. *Aristophanes in Ecclesiaz. pag. 495. v. 16.* Mulierem autem esse rem dixit sapienti re-plenam. Et νουβικῶς. Prudenter. Sapienter. *Aristophan. in Vesp. pag. 358. v. 15. Conf. Schol. amor. 8. unde Suid.*

Νουκερῖνοι. ἔθνος Ἰταλίας. ἃ μέμνηται καὶ Πολύβιος.

Νουκερῖνοι. Nucerini. Italiæ gens, cuius & Polybius meminit. *Vrbs ipsa Nuceria dicitur.*

Νουκρία. Nucria. Vrbs Tyrrheniæ, quæ & Nacria per *a vocatur.*

Νουμᾶς Πομπίλιος. Numa Pompilius. Hunc Romani, quamuis non esset popularis, *ac civis ipsorum: at peregrinus*, post Interreges designarunt Regem, ipsique principatum omnem ex S.C. dederunt. Hic ciuilia instituta administrauit, *Rempub. auxit*, & primus annum inuenit, & Solarem circuitū in 12. menses distribuit, qui ante ipsum apud Romanos temere, & prorsus imperitè ferebatur. Templa, & lucos instituit, & eos, qui Pontifices vocantur, & Flamines sacerdotibus præfecit, & Salios saltationem exercentes *constituit*, & Virgines Vestales, ignis, & aquę curam gerere iussit, quæ summum quidem honorem apud Romanos habebant: sed per omnem vitam seruabant virginitatem. Quòd si qua ex illis cum viro consuetudinem habuisset, *vivus* terrâ congestâ obruebatur, & hac de causa non vnguento, non floribus, non veste, nisi alba, vti ipsis concessum fuit. καὶ ἐβάπτετο οὐ μύρῳ, οὐκ ἄνθεσιν, οὐχ ἱματίῳ χρῆσθαι συνεχωρεῖτο, πλὴν λευκοῦ. B

Νουμηνία. Nouilunium. Mensis initium. In Nouiluniis autem serui vendebantur, & duces designabantur *& creabantur* apud Athenienses. Et Aristophanes, Priore Nouilunio. Et, Vngi te ab iisdem, & me Nouiluniis. *N. L.* Quòd hi dies essent honorati.

Νουμηνία. ἡ τοῦ μηνὸς ἀρχή. ἐν ταῖς νουμηνίαις δὲ οἱ δοῦλοι ἐπωλοῦντο, καὶ οἱ στρατηγοὶ ἐχειροτονοῦντο παρὰ Ἀθηναίοις. καὶ Ἀριστοφάνης. τῇ πρεσβύρᾳ νουμηνίᾳ. ἀλεῖφεσθαί σ' ἀπ' αὐτῆς, κἀμὲ τὴν νουμηνίας. ἐβδόμῃ τοῦτο τιμᾶς τῇ ἡμερῶν.

Νουμήνιος. Ἀπαμεὺς ὁ ἀπὸ συρίας. φιλόσοφος πυθαγόρειος. οὗτός ἐστιν ὁ τὴν τοῦ Πλάτωνος ἐξηγησάμενος δόγματα, ὡς ἐκ τῶν μωσαϊκῶν τὰ πολλὰ δηλοῦ, καὶ κόσμου γένεσιν διασαφήσασαν. καὶ ἐβραῖζε τὸ φησι. τί γάρ ἐστι Πλάτων, ἢ μωσῆς ἀττικίζων; C

Νουμήνιος ῥήτωρ. ἔγραψε περὶ τῆς τοῦ λέξεως χαρακτῆρος, ὑποθέσεις, τοῦ Θουκυδίδου καὶ Δημοσθένους χρειῶν συναγωγήν. Ἀδριανῷ πολεμικὸν εἰς Ἀντίνοον.

Νουμήνιος. ὄνομα κύριον.

Νουμᾶς. Numes. *fortasse*, Νουμᾶς. Numa. Nomen proprium.

Νοῦν. Mentem. Aristoteles mentem immortalem *esse* dicit.

Νοῦν ἔχειν. Mentem habere. Prudentem esse. Prudentia præditum esse. Polybius Decet, *ac oportet* belli-duces mentem, & audaciam habere, *prudentes, & audaces esse*, quæ *duo res* plurimum valent in minimè tutis, & periculosis actionibus. *vel, in periculosis, & audacibus actionibus.*

Νοῦν ἀριστοτέλης τὸν νοῦν ἀθάνατον λέγει. D

Νοῦν ἔχειν. πολύβιος. νοῦν ἔχειν, τὸ πρέπον δοῦναι τοῖς στρατηγοῖς, ἅπερ ἐστὶ κυριώτατα πρὸς τὰς ὑποφαλεῖς, καὶ παραβόλους πράξεις.

A Νουνεχῶς. πεφροντισμένως. νουνεχὴς ἐδόκουν πολιτεύεσθαι πρὸς τοὺς τότε καιρούς.

Νοῦν ξένον. δηλοῖ τὴν ὑφροσμένων τινά. ἀναξαγόρας ὁ σοφιστὴς, νοῦς ἐπεκαλεῖτο, ἐπειδὴ ὕλλον, & νοῦν πάντα φρουρεῖν εἶπε.

Νοῦς ὁ νοῦς πάντων ἔχει τοὺς λόγους ἐν ἑαυτῷ. ἀλλὰ τὴν μὲν περὶ αὐτὸ εἰκονικῶς. τὴν δὲ μετ' αὐτὸν, ὡς δι' ἐγμματικῶς. Ἀρθὴς νόον. γίνωσκε γῆν ναίειν ξένην. Ὁ Πυθαγόρας τὸ τὰ αἰσθητὸν τοῦ
B ψυχὴν διαιρεῖσθαι ἔφη εἰς γ'. νοῦν. φρένας. καὶ θυμόν, καὶ νοῦν μὲν, καὶ θυμὸν εἶναι καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ζώοις. φρένας δὲ μόνον ἐν ἀνθρώπῳ. ἔστι δὲ τὴν ἀρχὴν τῆς ψυχῆς ἀπὸ καρδίας μέχρι ἐγκεφάλου. καὶ τὸ μὲν ἐν καρδίᾳ μέρος αὐτῆς, ὑπάρχειν θυμόν. φρένας δὲ καὶ νοῦν, τὰ ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ. Ὅπερ τὴν διάνοιαν, τὰ μὲν, καθ' ὁμοιότητα. τὰ δὲ, κατ' ἀναλογίαν. τὰ δὲ κατὰ μετάθεσιν. τὰ δὲ, κατὰ συνήθειαν. τὰ δὲ, κατ' ἐναντίωσιν, καὶ κατὰ ἔκπληξιν μὲν, τὰ αἰσθητά. καθ'
C ὁμοιότητα δὲ, τὰ ἀπὸ τινος εἰδωλοειδῶς. ὡς Σωκράτης ἀπὸ τῆς εἰκόνος. κατ' ἀναλογίαν δὲ, κωμικῶς μὲν, ὁ πτυὸς, καὶ κύκλωψ. μεωτικῶς δὲ, ὡς ὁ πυγμαῖος. & τὸ κέντρον δὲ γῆς κατ' ἀναλογίαν ἐνοήθη ἀπὸ τῆς μικροτέρων σφαιρῶν. κατὰ μετάθεσιν δὲ, οἷον οἱ ὀφθαλμοὶ δηλοῖ τὸ ἦθος. κατὰ συνήθειαν δὲ, ἱππόκενταυρος. καὶ κατ' ἐναντίωσιν θάνατος. νοεῖται δὲ καὶ κατάβασίν τινά ὡς τὰ λεκτὰ, καὶ ὁ τόπος. φυσικῶς δὲ νοεῖ
D τι, & ἀγαθόν. & κατὰ σύνεσιν, οἷον ἀχειρ. ἔστι τὸ ἔργον ὄζειν, ἁπλαῖς περιβολαῖς, καὶ χρῆσθαι ἢ κατὰ ἀπόδειξιν, ὑπιβάλλειν τῆς πράγμασιν, ὥσπερ ἡ αἴσθησις περιβαλοῦσα τυχὸν τῷ λευκῷ, ἢ τῷδε τῷ σχήματι, κρεῖττον ἢ κατὰ ἀπόδειξιν αὐτῆς τὸ γνῶσιν ἴσχειν. οὐ γὰρ δεῖται πρὸς ἑαυτὸ συλλογισμοῦ. ἡ δὲ γε νοῦ ἐνέργεια, ἐκείνοις ὡδαίνεται; οἷς εἰς ἄκρον καθάρσεως, καὶ ὑπεξήμης γέγονεν ἀπεικέναι, καὶ δίχα τῆς καθαρτικῆς ἀρετῆς, ἀφαντάστως, καὶ δίχα αἰσθή-
E σεως ἐνεργεῖν συνειθισμένοις. ἔστι γὰρ ὁ νοῦς, μίξις τῆς ψυχῆς τελειοτάτη. καὶ γίνεται τοίνυν ὁ μὲν νοῦς, περὶ τὰ νοητά. ἡ δὲ διάνοια, περὶ τὰ διανοητά. ἡ δὲ δόξα, περὶ τὰ δοξαστά. τούτων δὲ τὰ δυνάμεων, πρώτην μὲν ἔχει τὰ τάξιν ὁ νοῦς. μέσην δὲ, ἡ διάνοια. ἐσχάτην δὲ, ἡ δόξα. ἡ δὲ διάνοια προσῳκείωται τῇ ἡμετέρᾳ ψυχῇ. ἐπειδὴ & διὰ τῆς διανοίας αἰσθάνεται ὡς ἡ ἡμετέρα ψυχὴ δηλοῖ τὰ τῶν νοητῶν θεωρίαν, ἥτις ἐστὶ τελειότης τῆς ψυχῆς. ἐπειδὴ γὰρ σώφρονος, καὶ σύμφυλός ἐστι
F τοῖς αἰσθητοῖς ἡ ψυχὴ ἡ ἡμετέρα, ἀδύνατον διὰ τὰ συνειθισμένα τὰ αἰσθήσεων ἐπὶ τὰ θεωρίαν τῶν νοητῶν, & ἀΰλων ἄγειν ἑαυτὴν, ἀλλὰ νομίζει καὶ ἐκεῖνα σώματα εἶναι, καὶ μεγέθη ἔχειν. καὶ ὅσα ἐπὶ τῶν αἰσθητῶν, καὶ ἐκείνων φαντάζεται. καὶ πλά-

Νουνεχῶς. Considerate. Cordate. Prudenter. Vt Rempub. pro illorum temporum ratione prudenter administrare videbantur.

Νοῦν τὸν ξένον. Mentem peregrinam. De iis, qui suspectum-habent aliquem. Anaxagoras Sophista, Mens cognomento-vocabantur, quòd materiam, & mentem omnia custodire diceret.

Νοῦς. Mens omnium *rerum* in se rationes habet. Sed earum *rerum* quidem, quæ *fuerunt* ante ipsam, i. magnis-ratione, illarum verò, quæ post ipsam *sunt*, *quæ ipsam sequuntur*, exempli-ratione. Ἀρθὲς νόον. *Explicatio sententiæ. Versus est iambicus senarius.* Elatus mente, statue terram incolere peregrinam. Pythagoras hominis animam in tria diuidi dicebat. In νοῦν, φρένας, & θυμόν. Et νοῦν quidem, & θυμὸν. i. mentem, & iram, in aliis etiam animalibus esse. φρένας verò. i. intelligentiam, in homine tantùm. Principium autem animæ esse à corde vsque ad cerebrum. Et partem quidem eius, quæ *est* in corde, esse θυμὸν. i. iram, φρένας verò, & νοῦν. i. Intelligentiam, & mentem, partes esse in cerebro sitas. Eorum *autem*, quæ *mente percipiuntur*, & intelliguntur, alia quidem per occursum. *i. casu* cognita-sunt, alia verò, per similitudinem, alia, per proportionem, alia, per transpositionem, alia, per compositionem. Et per occursum quidem, sensibilia, *quæ sub sensum cadunt*, *sensúque percipiuntur*, Per similitudinem verò, quæ *percipiuntur* ab aliquo vicino, *vel, adiuncto*. Vt Socrates ex imagine *cognoscitur*. Per proportionem verò, per-amplificationem quidem, vt Tityus, & Cyclops. Per-diminutionem verò, vt Pygmæus. Atque etiam ipsum terræ centrum per proportionem à minoribus sphæris *ductum*, intellectum-est. Per transpositionem verò, vt oculi in pectore *collocati, & in pectus ex sua naturali sede translati*. Per compositionem verò, vt Hippocentaurus. Et per contrarietatem, mors. Quædam etiam per transitionem intelliguntur, vt dicta, & locus. Physicè verò, *vel, naturaliter* intelligitur aliquid esse, & bonum *esse*. Item per priuationem, vt mancus, *manu-expers*: Mentis autem opus est, simplicibus aggressionibus, *& apprehensionibus* res aggredi, *& apprehendere*, & præstantius *est, eas ipsa considerare*, quàm per demonstrationem *cognoscere*, vt, sensus, si fortè inciderit in hoc album, aut in hanc figuram, *& hæc apprehenderit*, eius cognitionem habet præstantiorem, quàm *si res ipsas apprehendisset* per demonstrationem. Haud enim ad istam *harum rerum cognitionem adipiscendam* indiget syllogismo, *sine ratiocinatione*. Mentis autem actio contingit illis, quibus datum-est, vt ad summum *fastigium* puritatis, & scientiæ perueniant quique per purgatorias virtutes, sine imaginatione, & sine sensu agere consuetuerunt. Est enim mens, mixtio animæ perfectissima. Quare mens quidem existit in intelligibilibus. Ratio verò, in ratiocinabilibus. Opinio verò, in opinabilibus. Harum verò facultatum, primum quidem locum obtinet mens, medium verò, ratio, vltimum, opinio. Ratio autem familiaris est animæ nostræ, quia & ipsa medium in hoc vniuerso locum obtinet. & per ipsam rationem anima nostra ad intelligibilium contemplationem euehitur, *ac attollitur*, quæ est animæ perfectio. Quoniam enim anima nostra sensibilibus est familiaris, & cognata, non potest propter consuetudinem sensuum, ad intelligibilium, & materia-carentium contemplationem sese perducere: sed & illa putat esse corpora, & magnitudine habere, & quæcúq. de sensibilibus, cadé etiá de illis imaginatur, *sibiq; singu*. Et Plato

in Phædone. Hoc est difficillimum eorum, quæ in nobis sunt, quòd, cùm à distractionibus, & occupationibus corporeis paululum recedimus, iisque vacui sumus, & rerum diuinarum contemplationi vacare volumus, phantasia, rerúmque, quas nos nobis fingimus, imaginatio, nobis occurrens, & sese sultim ingerens, tumultum nobis moueat, & faciat, vt suspicemur Deũ esse corpus, & magnitudinem, & figuram habere, neque sinat nos de Deo sine-corpore, & sine figura cogitare, ita vt Deum corporis, & figura expertem esse credamus. Et propterea oportet animam, iter faciẽtem ad suam perfectionem, primùm agere secundũ rationem, quæ circa media rerum versatur, vt sunt rationabilia, quæ spectantur in ratione, rationisque beneficio percipiuntur, & anima nostra, & ipsius contemplatio. Præterea verò & in mathematicis eadem ratio versatur.

τῶν ἐν φαίδωνι. τοῦτό ὄζι τὸ χαλεπώτατον τῶ ἐν ἡμῖν, ὅτι ὅταν σχολὴν ἄγωμεν τῶν περιοκλῶν τοῦ σώματος μικρὸν ἀπωθῶμεν, καὶ θελήσωμεν τῆ θεωρίᾳ τῶν θείων σχολάσαι, παρεμπίπτουσα ἡ φαντασία, θόρυβον ἡμῖν κινεῖ, ὑπονοεῖν διδοῦσα, ὅτι σῶμά ὄζι τὸ θεῖον, καὶ μέγεθος ἔχει, καὶ σχῆμα, καὶ οὐκ ἀπ' ἄλλης ἀσωμάτου, καὶ ἀσχηματίστου περὶ θεὸν ἐνοεῖν. καὶ διὰ τοῦτο δεῖ τὴν ψυχὴν ὁδεύουσαν ἐπὶ τὸν ἑαυτῆς τελειότητα, πρῶτον ἐνεργῆσαι κατὰ διάνοιαν, ἥτις περὶ τὰ μέσα τῶν πραγμάτων. οἷά ὄζι τὰ διανοητά, ἅπερ ψυχὴ ἡ ἀνθρωπίνη, καὶ ἡ περὶ αὐτῆς θεωρία, ἔτι δὲ καὶ περὶ τὰ μαθηματικά. A B

N O T Æ.

Περιβολαῖς.] VVolfius, ἐπιβολαῖς, quod respondet sequenti ἐπιβάλλειν. Nihil tamen mutandum. Nam sequitur etiam περιβαλεῖσθαι. Et, ἢ κατά. Et, συνεσπαρμένοις. Illis, qui consueuerunt, vel assuefacti sunt.

Νοῦς οὐκ ἔνι Κενταύροις. Mens non inest Centauris. Prouerbium, quod dicitur de rebus, quæ fieri non possunt, & de stolidis hominibus. *Eras. ad. Chil. 2. Cent. 10. col. 597. ad. 8.* Et aliter. *Apud Aristoph. in Equitibus. pag. 249. v. 4. 5. 6. 7. vbi legitur non κόμας. i, pagis: at κόμας. i. comis, capillis, crinibus. Idem autem adagium extat apud Eras. in ante scripto loco. Vide.*

Νοῦς οὐκ ἔνι τῇ κόμαις
Ὑμῶν, ὅτ' μ' ἐ φρονεῖν
Νομίζετ'. ἐγὼ δ' ἐκὼν
Ταῦτ' ἠλιθιάζω.

Mens non inest comis
Vestris, quando me non sapere
Putatis. Ego enim volens, sciens, ac prudens, & de industria
Hæc stultè facio. Quare sapienter Horatius,
Stulticiam simulare loco sapientia summa est.

Νω. Pro αὐτόν. Ipsum. Aristoph. *Pluto. pag. 22. v. 16.* Videre facere ipsum. *νῶ positum hîc pro νιν, hoc est* pro αὐτόν. i. ipsum. *Sed hoc non ita sumendum. Vera vocis interpretatio sequitur.* Vel *ita locus est accipiendus, & intelligendus,* Oportet nos facere ipsum videre. *Oportet nos efficere, vt ipse visum recuperet, & videat.*

Νῶ. Verbum. Cuius *variæ sunt significationes, & motiones. i. inflexiones, & formationes, ac deriuationes vtiles, vsitatæ, receptæ. Nam νάω significat* coaceruo, congrego, cumulo. vnde *formatus infinit. aor. 1. ἆσαι,* coaceruare, congerere, cumulare, & *hinc deriuata vox νηδύς.* i. venter, in quem alimenta congeruntur, *& iniecta coaceruantur. νῶ etiam significat* no, nato. Vnde & ναῦς. i. nauis, *quòd in aquis natet,* & νῆσος, anas, *auis à natando sic dicta.* Et νῆσος, insula, quæ omnem sui *corporis* partem habet in humido *situm. L. νῶ, τὸ ῥέω.* Item *νῶ* significat fluo, cuius futurum *νάσω,* fluam, vnde etiam dicunt deductum vocabulum *ναεύς.* i. humidum, & Νηρεύς, Nereus. Et quarta significatio *τῶ νῶ, est* neo, *quod barbarè dicitur filo. filas. filare. i. fila fusis deducere.* à quo deductum *est* verbum *νήθω,* neo, & *τὸ νῆμα,* filum, *quod mulier nent.*

Νεναλέον. Opiparum. Splendidum. Dulce. Suaue. Delicatum. Huius *vocis* vsus etiam in Athenæi *scripris legitur. lib. 2. pag. 24. v. 5. vbi νεναλεύματα vocantur suaues, delicatique cibi.* Apud quem etiam *reperitur* verbum *νεναλεύειν, & νεναλίζειν. lib. 2. 24. 6. i.* Condire. Splendidè tractare. Delicatè tractare. Delicatè, lautéque viuere. Vnde *formatum verbale νεάλυμα. τό. & νεαλίσμα. τό.* Lautum, delicatum, splendidum ferculum. Huiusmodi verò *delicata fercula,* in quibus *sunt & νάλα.* i. res dulces, & palato gratæ, videntur significare quoddam cibi præparati genus, *vel, quendam ciborum apparatum* ad epulationem bonum.

Νωδός. Edentulus. Qui nullos habet dentes. Vel qui dentes amisit.

Νώδυνον. Expers-doloris.

Νῶε. Noe. Nomen proprium. à verbo νῶ, no, nato, *quòd in arca conclusus, in mediis aquis natarit.*

Νεῦσις.

Νεναλέον. ἡ μὴ ἐχων ὀδόντας.

Νώδυνον. ἀνώδυνον.

Νᾶε. ὄνομα κύριον. ἀπὸ τοῦ ναῦ τὸ κολυμβᾶ.

A Νωθίστερος. Βραδύτερος.
Νωθίτας. Βραδυτῆτος.
Νωθής. Βραδὺς. ἀκίνητος. ἄλογος.

Νωθρία. καὶ νωθρὸς, ὁ ἀβέλτερος. νωθρότερος ὑπάρχων τὸ τῆς βασιλείας ἀξιοχρέους τῇ φύσει.
Νωθρότης. ἡ βραδυτής.
Νῶϊ. ναύτρος.

B Νῶϊν. ἀριστοφάνης. μείζω μὴν οὐδὲν, θερσοφορωτέρων δ' ἔφασκε νῶϊν φράσειν τὴν τριήρη. κρείττων οὖν νῶϊν ἀποθανεῖν αἱρικώτατα. βέλτιον ἡμῖν ἅμα ταύρειον πιεῖν. ὁ θεμιστοκλέους γὰρ θάνατος αἱρετώτερος. ὡδὶ θεμιστοκλέους οὖν σοφοκλῆς φησιν. ἐμοὶ δ' ἥδιον ἅμα ταύρειον πιεῖν.

Νωθίστερος. Tardior. Languidior. Segnior.
Νωθίτας βραδυτῆτος. Tarditatis. Segnitiei.
Νωθής. Tardus. Immotus. Piger. Segnis. Brutus. Expers-rationis.
Νωθρία, Pigritia. Segnicies. Tarditas. Et νωθρός. Piger, Segnis. Tardus. Infirmus. νωθρότερος &c. i. Naturâ segnior erat, quàm ipsa regni maiestas postularet.
Νωθρότης. Tarditas. Pigritia, Segnicies.
Νῶϊ. *Hinc Italicum Noi,* Nos-duo. νώτερος. Noster. *Hom. Odyss. M. pag.* 358. M. νωΐτερον ὄπ' ἀκούσης. *nostram vocem audias.*
Νῶϊν. Nobis. Aristophanes *in Auibus. pag.* 373. *v.* 3. *vbi legitur, vt hîc metri causa contractè legendum* νῷν. Maiorem quidem *vrbem* non *quærimus*: commodiorem verò nobis. *Idem in eadem fabula. pag* 369. *v.* 3. Qui dicebat ipsum Tereum nobis dicturum, *ac significaturum* has *duas aues, scil. cornicem. pag.* 368. *ver.* 5. *& graculum, v.* 7. *vias duces. Idem in Equitibus. pag.* 197. *v.* 20. 21. 22. 23. 24. Ni. Præstantissimum igitur *est* nobis mori. Sed vide Quomodo mori-possimus fortissimè. De. Quomodo igitur? quomodo fiet *hoc* fortissimè? Ni. Optimum *est, maximéque conducit* nobis, sanguinem taurinum haurire. Illa Themistoclis enim mors *est* optabilior. De Themistocle igitur Sophocles, *Aristophanes, vt antè dictum, hæc* dicit, Mihi verò præstantissimum, *optimum, est, maximè conducit* sanguinem taurinum haurire.

C

N O T Æ.

Νῶϊν Ἀριστοφάνης.] In Auibus. pag. 372. & 373.

Εὔ. Εἴ τινα πόλιν φράσειας ἡμῖν δῦσιν.
Ἐπ. Ἐπίστα μείζω τῆδε κρειττόων ζητεῖς πόλιν;
Εὔ. Μείζω μὲν οὐδὲν θερσοφορωτέραν γ' ἐῶν.

Idem Aristoph. in eadem fab. pag. 369. v. 3.

Ὃς τὼδ' ἔφασκε νῶϊν φράσειν τὴν Τηρέα.

Τὼδι. τὼ ἐρήμω. τὼ κορώνω. pag. 368. v. 5. & τὼ καλιὼ. ead. pag. v. 7. Idem in Equitibus. pag. 195.

Νι. Κρεῖττον οὖν νῶϊν ἀποθανεῖν. ἀλλὰ σκόπει
Ὅπως αἰ ἀποθάνωμεν αἱρικώτατα.
Δη. Πῶς δῆτα; πῶς γένοιτ' ἂν αἱρικώτατα;
Νι. Βέλτιον ἡμῖν ἅμα ταύρειον πιεῖν.
Ὁ Θεμιστοκλέους γὰρ θάνατος αἱρετώτερος.

D

Νῶϊν. τουτέστιν ἡμῖν. δευτικῶς.

Νωΐτερον. ἡμέτερον.
Νωχαρὴς. ὁ δυσκίνητος.

Νῶλα. πόλις αὐσόνων ἥδε ἑκαταῖος. πολύβιος δὲ, νόλαν αὐτὴν φησιν. οἱ πολῖται, νώλιοι, καὶ νωλανοί.
Νωλεμῶς, καὶ νωλεμέως. ἀδιαλείπτως.

E

Νῶμα. ὄνομα χώρας.
Νωμεντὸς. πόλις οὐ πόρρω ῥώμης. οἱ πολῖται νωμεντῖνοι.
Νωμῆσαι. κινῆσαι. μεῖσαι.
Νώμησις. ἡ κίνησις.

Νωμίστωρ. ὄνομα κύριον.
Νωμῶν. κρίνων. ἐξετάζων. σοφοκλῆς.

F Ὦ πάντα νωμῶν τειρεσία διδακτά τε,

Ἄρρητά τ', οὐράνιά τε, καὶ χθονοσβῆ.
Νωναχρίνη. λέγεται ἡ καλλιστώ.
Νώνακρις. πόλις ἀρκαδίας. ἡ περὶ ἦλιν. ὁ πολίτης νωνακρίτης, καὶ νωνακριάτης. καὶ νωνακρικός.

Νῶϊν. *Et per contractionem,* νῷν. *vt supra dictum.* Hoc est nobis. Demonstratiuè.
Νωΐτερον. Nostrum.
Νωχαρὴς. Qui-difficulter-mouetur. Piger. Tardus. Segnis.
Νῶλα. Nola. Ausonum vrbs apud Hecatæum, Polybius verò ipsam vocat Νόλαν. Ciues, Nolij, & Nolani.
Νωλεμῶς. & νωλεμέως. Indesinenter. Assiduè Perpetuò.
Νῶμα. Noma. Nomen regionis.
Νωμεντὸς. Nomentum. Vrbs non procul à Roma. Ciues, Nomentani.
Νωμῆσαι. Versare. Motare. Distribuere. Partiri.
Νόμησις. Motio. Motatio. Versatio. Agitatio. Distributio.
Νωμίστωρ. Nomistor. Nomen proprium.
Νωμῶν. Iudicans. Inquirens. Examinans. Sophocles *in Oedipo Tyranno. pag.* 164.

O omnia iudicans Tiresia & ea, quæ doceri, discíque possunt,
Arcanáque, cœlestiáque, & terrestria.

Νωναχρίνη. Nonacrine dicitur Callisto.
Νώνακεις. Nonacris. Vrbs Arcadiæ, iuxta Elidem *L.* Λάρδακα ἡ περὶ ἦλιν. *Cuius* ciuis Nonactita, & Nonacriata, & Nonacrienſis.

Νωνᾶ. Nonâs. Nomen proprium.

Νώνυμος. Nominis-expers. Obscurus. Inglorius. *In epigrammate.*

Nec vllus erit
Illius Lyricæ Sapphûs obscurus Sol. i. Sappho perpetuò celebrabitur.

Νοῒ πείθου. Menti pare. Prouerbium illi simile, Deo pare. Vel Deum sequere.

Νώνυμνα. Nonymna. Vrbs Siciliæ apud Philistum.

Νώρα. Nora. Nomen regionis

Νώρβα. Norba. Nomen regionis.

Νωρβανός. Norbanus. Nomen proprium.

Νωρικία. Noricia. Nomen agri, *vel oppidi.* Et Norici, Gens. Quære in voce Βιεννίνον. *L.* Βιεννίνον. *pagina* 138.

Νωρός. Splendidus. Etymologi quidem *aiunt vocem esse compositam ex priuatiua particula* ν, *& verbo* ὁράω, *& dictam* à priuatione visus. Nam (vt aiunt) nimium splendida visum obscurant, & diffundant. Quare νωρὸς χαλκὸς, dicitur æs, quod non sinit in se quemquam liberius, *& oculis apertis, ac intentis* intueri. Epaphroditus verò, qui vidit Noracum, *Noricum* Pannonię vrbem, cuius ciuis Noracius, *Noricius*, dicit in Pannonia ferrum nasci, quod, si acuatur, *& bene terigatur, ac poliatur*, est splendidissimum. Quamobrem aiunt νάρυτα χαλκὸν dictum esse æs splendidum, quasi diceres Noracium.

Νωσάμβρος. *Per crasi: ex* νοησάμβρος. *Vide Ion. Lex. P.* Qui animaduertit. Qui cognouit. Apud Callimachum.

Νόησαι νοῆσαι Mente percipere. Cognoscere. Animaduertere, Cogitare. Videre.

Νῶτα θαλάσσης. Dorsa, siue terga maris. Ipsa maris superficies.

Νωτάρης. Qui in dorsum tollit, & gestat. νῶτον. *ου. τό. Dorsum.* αἴρω. *tollo. fui.* ἀρῶ.

Νωταία θρὶξ. Q. d. Dorsalis capillus. Capillus, qui in dorso natus est, & pendet.

Νωτίζω. Dorsum-verto. Tergum-obuerto. Et νωτίσαι. Abigere, fugare, efficere, vt aliquis obuertat tergum. Per translationem *ductam* ab illis, qui in fuga dant terga.

Νωτιπλῆγα. Mastigiam Verberonem. Illum, qui in dorso plagas accipit. Illum, cuius dorsum plagis inflictis est notatum, vel notatur. Pherecrates Κραταπάλλοις, Crapatallis. Et verberonem non celeriter ministrare.

Νῶτος. Hominis dorsum. Vt, Dictam igitur Abarorum gentem in dorsis *onera dicebant* circuntrahere. *N. L.*

Νωτοφόρος. Dorso-ferens *onus.* Qui humeris onus gestat.

Νωχελῆ. Tarda. Et νωχελὴς. tardus, æqualis, inutilis. Et νωχιλία. Tarditas. Ocium. Pigritia. Segnicies,

Νοΐδιον. Sententiolarum. Deduxit autem à plurali. οἱ νοῖ mentes, sententiæ, diminutiuum τὸ νοΐδιον, sententiola. Quidam verò sic *interpretantur*, probrorũ, & conuiciorum à vino, & ab ebrietate manantium: *at malè.* Aristophanes *in Equitibus. pag.* 106. *v.* 15. 16. Si enim inebriatus fuero, omnia hęc *loca* replebo-conspergens Consiliolis, & sententiolis, & subtilibus-sententiis. Commodius *autem est, & præstat dicere Poetam hoc* νοΐδιον per diminutionem dixisse. Deinde

Νωνᾶς. ὄνομα κύριον. A
Νώνυμος. ἀνώνυμος. ἄδοξος.

Οὐδέ τις ἔσται
Τῆς λυρικῆς σοφῆς νώνυμος ἠέλιος.

Νοῒ πείθου. παροιμία ὁμοία τῷ θεῷ πείθου, ἢ ἕπου.

Νώνυμνα. πόλις Σικελίας ὑπὸ Φιλίστου.

Νώρα. ὄνομα χώρας.

Νώρβα. ὄνομα χώρας. B

Νωρβανός. ὄνομα κύριον.

Νωρικία. ὄνομα χωρίου. καὶ Νωρικοί, ἔθνος. ζήτει ἐν τῷ Κῦ Βιρούνιον.

Νῶρος. ὁ λαμπρὸς, οἱ μὲν ἐτυμολόγοι παρὰ τὴν σύρησιν τῆς ὁράσεως. ἀκαυροῖ γὰρ φασι τὴν ὄψιν τὰ σφόδρα λαμπρὰ, καὶ δύσχρηστα. ὥστε νῶρος χαλκὸς, ὁ μὴ ἐᾶν ὁρᾶν εἰς αὐτόν. ἐπαφρόδιτος δὲ ὁ Νωρακῶς νάρακον πόλιν Παννονίας, ἧς ὁ πολίτης Νωράκιος, γίνεσθαι ἰσορρεῖ ἐν Παννονίᾳ σίδηρον, ὃς ἀκονηθεὶς, λαμπρότατος ὄξιν. ὅθεν καὶ νώρους C φασὶν εἰρῆσθαι χαλκὸν, ὡς εἴ τις εἴποι νωράκιον.

Νωσάμβρος. νοήσας. γνούς. παρὰ Καλλιμάχῳ.

Νῶσαι. εἰς νοῦν λαβεῖν.

Νῶτα θαλάσσης. ἡ ὑπιφάνεια τῆς θαλάσσης.

Νωτάρης. ὁ ὑπὸ νῶτον αἴρων, καὶ βαστάζων. D

Νοταία θρὶξ, ἡ τῷ μεταφρένῳ.

Νωτίζω. τὰ νῶτα μεταστρέφω. καὶ νωτίσαι. ἀπελάσαι. ὑπὸ μεταφορᾶς τῶν τὰ νῶτα διδόντων ἐν ταῖς φυγαῖς.

Νωτοπλῆγα. μαστίγιας. ἢ εἰς τὰ νῶτα ταῖς πληγαῖς λαμβάνοντα. φερεκράτης κραπατάλοις. καὶ νωτοπλῆγα μὴ ταχέως διακονεῖν.

E

Νῶτος. ἡ ῥάχις τοῦ ἀνθρώπου. τὸ δὲ λεγόμενον πλῆθος τῶν ἀβαρέων εἰς τὰ νῶτα θεσσύρεσθαι.

Νωτοφόρος. ὁ ὑπὸ νῶτον βαστάζων.

Νωχελῆ. βραδία καὶ νωχελὴς, βραδύς. ὀκνηρὸς. ἄχρηστος. καὶ νωχελία. ἀργία.

Νοΐδιον. διανοημάτιον. παρήχθαι δὲ ὑπὸ τοῦ πληθυντικοῦ τῶν οἱ νοῖ, τὸ νοΐδιον ὑποκοριστικόν. τινὲς δὲ ὕπνους. ὀνειδισμοῦ, καὶ λοιδοριῶν. ὑπὸ τοῦ οἴνου, καὶ τῆς μέθης. ἀριστοφάνης. ἐγὼ δὲ πάντα καταπάσω, βλασφημάτων. γνωμιδίων. κάλλιον καθ' ὑποκορισμὸν νοΐδιον εἰπεῖν ἢ τὰ συνηρη-

F

per con-

A μβύως νοιδίον. ὅτω καὶ ἐκ τοῦ ἀρόχης, γίνεται ἀρυχοίδιον. καὶ ἐκ τοῦ βοῦς βοὸς βοίδιον.

per contractionem, *νοιδίον*. Sic etiam à nomine ἀρύχου, ἀρύχης. i. aqualis, vas aquarium à profundenda aqua sic dictum, deducitur ἀρυχοίδιον. i. vrceolus, vasculum aquarium. Et à βοῦς, βοὸς, bos, bouis, *βοίδιον*, bucula.

NOTAE.

Ἐγὼ δ' πάντα.] Aristoph. in Equitibus. pag. 196. v. 15. 16.

Ἦν γὰρ μεθύσω, πάντα ταυτὶ καταπάτω
Βυλλὸν καπνὸν, καὶ χνημιδίον, καὶ νιδίον.

Schol. καταπάτω, πληρόω. &c. Hinc Suidæ correctio petenda.

B ΤΟ Ν ΜΕΤΑ ΤΟΥ Τ. N. CVM Y.

Νύκτα. τὰς συμφορὰς πολλάκις νύκτας ἡ γραφὴ καλεῖ. ἐπεὶ δὴ οἱ ἐν συμφοραῖς ἐμπίπτοντες, ὡς σκότει δῃόμενοι ζῶσι.

Νύκτα δασύλλιον. τὸν χειμερινὸν φασί.

Νυκταλώς. ὁ νύκτα φιλῶν. περὶ Διογένους τοῦ κυνὸς φησὶν. ἦ δ' ὃς οὐ γὰρ ἦν τις νυκταλώς, καὶ ὑπνηλός.

Νυκτερίδος αἶνος. αἰνίγματα δῶς δηλοῖ περὶ νυκτερίδος. ὑποφέρεται δὲ ἐν τοῖς μὴ ταῦτα.

C Νυκτερινοὶ κύνες. οἱ λύκοι. ἡ νυκτερὶς μόνη τῶν πτητικῶν ζώων, καὶ γάλα ἔχει ἐν μαστοῖς, καὶ θηλάζει εὐθέως τὸ γλυώμενον. καὶ ὁ χαιρεφῶν νυκτερὶς ἐπαλεῖτο. καὶ ζήτει ἐν τῷ Διοίσῳ.

Νυκτέριος.

Νύκτωρ. Noctem. Tenebras. *Sacra* Scriptura calamitates sæpe vocat Noctes, quòd illi, qui in calamitates incidunt, in tenebris degere soleant.

Νύκτα δασύλλιον. Noctem densam. *i. obscuram. Ita noctem* hybernam vocant.

Νυκτάλως. Noctis-amans. De Diogene Cynico dicit. Haud enim erat quidam noctis-amans, & somnolentus.

Νυκτερίδος αἶνος. Vespertilionis Laus. Aenigmaticè, *verbis obscuris rem* de vespertilione declarat. In sequentibus fusiùs exponitur.

Νυκτερινοὶ κύνες. Nocturni canes. i. Lupi. Vespertilio sola ex volucribus animalibus & lac in mammis habet, & statim lactat, *latte-nutrit* fœtum. Et Chærephon Vespertilio vocabatur. Quære in verbo Δοίεσιν. *Er. ad. Chil. a. Cent. 9. col. 594. ad. 89 Nihil differs à Charephonte.*

Νυκτερίου. *Genitivus à casu* Νυκτέριον. ὁ. Nycterion Nycterionis. *Videtur proprium nomen viri, qui fortasse sic appellatus, quòd Vespertilionum, & Noctuarum instar lucem fugeret, noctúque vagaretur. Vel est epithetum hæc ipsa significans.*

D Νυκτίβιος. ὁ ἐν νυκτὶ ὡς ἐν ἡμέρᾳ διάγων.

Νυκτὶ θοῇ ἀτάλαντος. ὅμηρος τὰ φοβερὰ νυκτὶ ὁμοιοῖ. καὶ ἀλλαχοῦ. ὁ δ' ἴῃ νυκτὶ ἐοικώς.

Νυκτικόραξ. εἶδος ὀρνέου ἐρημικοῦ, ὃ τὰς οἰκουμένας φεύγων τὰ οἰκία, τὰ ἐρήμους, καὶ καταλελυμένας προσέρχεται. τὰ δὲ οἰκόπεδα, ἐρείπια φασίν. ὅτε καὶ τὸ σρουθίον διωκόμενον ὄρνεον ὄν, ὑπὸ ἀγωνίας ἐλαύνει τὸν ὕπνον.

E Νυκτιλόχοι. λῃσταί. καὶ νυκτὶ σφετεριστὴς παρὰ ἀριστοφάνει.

Νύκτωρ. Nocte.

Νύμφα. νύμφη. ἰωνικῶς. ὡς τόλμα τόλμη.

Νυμφαγωγῶ δοτικῇ.

Νύμφαι. σκώληκες οἱ ἐν τοῖς τῶν μελιττῶν κυτάροις, ὅταν ἤδη πτεροποιεῖν ἄρξωνται. οἱ δ' ἁπλῶς τοὺς πτερωτοὺς σκώληκας. σάμιοι δὲ τὸ αἰδοῖον μέσον τῶν γυναικείων αἰδοίων, νύμφην καλοῦσι. καὶ τῶν ῥόδων αἱ κάλυκες αἱ μεμυκυῖαι, νύμφαι. καὶ αἱ νεόγαμοι κόραι, νύμφαι. καὶ αἱ μῆσαι δὲ ὑπὸ λυδῶν νύμφαι. ὅτι δὲ καὶ πάντων τῶν καρπῶν αἱ ἐμφύσεις οὕτω, δῆλον περὶ

Νύκτωρ. Noctem. Tenebras. *Sacra* Scriptura calamitates sæpe vocat Noctes, quòd illi, qui in calamitates incidunt, in tenebris degere soleant.

Νύκτα δασύλλιον. Noctem densam. *i. obscuram. Ita noctem* hybernam vocant.

Νυκτάλως. Noctis-amans. De Diogene Cynico dicit. Haud enim erat quidam noctis-amans, & somnolentus.

Νυκτερίδος αἶνος. Vespertilionis Laus. Aenigmaticè, *verbis obscuris rem* de vespertilione declarat. In sequentibus fusiùs exponitur.

Νυκτερινοὶ κύνες. Nocturni canes. i. Lupi. Vespertilio sola ex volucribus animalibus & lac in mammis habet, & statim lactat, *latte-nutrit* fœtum. Et Chærephon Vespertilio vocabatur. Quære in verbo Δοίεσιν. *Er. ad. Chil. a. Cent. 9. col. 594. ad. 89 Nihil differs à Charephonte.*

Νυκτερίου. *Genitivus à casu* Νυκτέριον. ὁ. Nycterion Nycterionis. *Videtur proprium nomen viri, qui fortasse sic appellatus, quòd Vespertilionum, & Noctuarum instar lucem fugeret, noctúque vagaretur. Vel est epithetum hæc ipsa significans.*

Νυκτίβιος. Qui noctu tanquam interdiu degit, ac viuit.

Νυκτὶ θοῇ ἀτάλαντος. Nocti veloci similis. Nocti celeri par. Homerus *res* formidabiles nocti comparat. Et alibi. Ille verò ibat nocti similis.

Νυκτικόραξ. Nocturnus-coruus. Bubo. Genus auis, quæ degit in desertis, quæ domos habitatas fugit, ad desertas, & destructas accurrit. Nam οἰκόπεδα. i. domus dirutæ solum, vocant ἐρείπια. i. ruinas. Sic & passerculus, auicula timida, præ solicitudine somnum repellit.

Νυκτιλόχοι. Qui noctu struunt insidias. Nocturni latrones. Nocturni fures. Noctiuagi fures. Et νυκτιλόχος apud Aristophanem noctu circum-vagans Noctiuagus.

Νύκτωρ. Noctu.

Νύμφα. Nympha. Nouella sponsa. Sponsa. Ionicè νύμφη. Vt τόλμα *communiter*, & *Ionicè* τόλμη. Audacia.

Νυμφαγωγῶ. Datiuo. Sponsam duco. Nuptias concilio.

Νύμφαι. Nymphæ. Vermes, qui *nascuntur* in apum alueolis, quum alas emittere iam cœperunt. Alij verò simpliciter *ita vocant* alatos vermes. Samij verò, mediam muliebris pudendi *partem*, & *caruncularn ibi prominentem* vocant nympham Et rosarum folliculi clausi, nymphæ *vocantur*. Et recens nuptæ puellæ, nymphæ *dicuntur*. A Lydis etiam Musæ *vocantur* Nymphæ. Quòd autem & omnium fructuum *recentes* emissiones, & *ortus vocentur* ita, manifestum

eſt, conſtat. Dionyſius verò totam de Diis hiſtoriam in libros triginta, & tres contraxit, *vel libris* 33. *complexus eſt.*

Νυμφῶν Nymphæum. Nympharum templum.

Νύμφαιον. Nymphæum eſt in Ponto. Crateus autem nono decretorum ait *hoc* Athenienſibus talentum *pro annuo tributo* pendere ſolitum fuiſſe.

Νυμφαιπόλα. In epigrammate. Pani, *pecoris cuſtodi*, gregem, Nymphis, fontem. *i. aquam fontanam*, Bacche *da, tibi verò ſerua* virum, *humani cordis voluptatem, & lætitiam. Vide* Γαῖα *ſupra.*

διὰ τῶν θεῶν, Διονυσίου πᾶσα ἡ ἱστορία συνῆκται ἐν τριάκοντα, καὶ τρισὶ βιβλίοις. A

Νυμφαῖον. νυμφῶν ἱερόν.

Νύμφαιον. ἐν τῷ πόντῳ ἔξι τὸ νύμφαιον. φησὶ κρατερὸς ἐν ἑκάτῃ τῷ ψηφισμάτων ὅτι Ἀθηναίοις ἐτέλει τάλαντον.

Νυμφαιπόλα. ἐν ἐπιγράμματι. παιᾶ γέλλιε νυμφαιπόλα βάκχε γάνος. ζήτει ἐν τῷ γάνος. B

N O T Æ.

Νυμφαιπόλα.] Sic verſum iſtum lego,

Παῖ' ἐλέλιε, Νύμφαις πόλα, Βάκχε γάνος.

Res verò ſic accipienda, vt ſum interpretatus.

Νυμφῶν οἶκος. Nymphæa domus. Domus, in qua Nymphæ ſunt. Vel Nuptialis domus, in qua ſunt ſponſæ. Sed νύμφιος κόσμος Nuptialis ornatus. Nuptialis mundus, poſſeſſiuè *dicitur, & per tantum, ex-ornatus ſcribitur*, vt τύριος, Λύδιος, φρύγιος. i. Tyrius, Lydius, Phrygius. *In quodam epigrammate.*

Νυμφῶν οἶκος, ἐν ᾧ αἱ νύμφαι εἰσί. νύμφιος δὲ κόσμος κτητικῶς, ὡς τύριος. λύδιος. φρύγιος.

Die, quo ſponſalis, ſiue nuptialis *collucebat lampade*, facibúſque accenſis, *thalamus*,

Hoc pyram, & rogum ardentem, *non thalamos*, non nuptias, nec nuptiarum voluptatem *es-adepta.*

Νυμφὰ ᾧ νύμφιος αἰθώσσετο λαμπάδι πασὰς, C

Τύτῳ πυρκαϊῆς ἠθαλάμων ἔτυχες.

N O T Æ.

Νυμφὰ ᾧ νύμφιος.] Ita verſus iſtos lego,

Ἠμαρ, ᾧ νυμφίος αἰθώσσετο λαμπάδι πασὰς,

Τύτῳ πυρκαϊῆς, οὐ θαλάμων ἔτυχες.

Νυμφεύτεια. Illa, quæ à parentibus cum ſponſa mittitur *honoris cauſa, ſponſæque deducendæ gratia. Ita Pronuba, nuptiarum auſpex, conciliatrix, procuratrix.* Item recens-nupta. Sponſa nouella. Et vxor *iam ætate-prouectior*, vt Penelope, & Helena. Apud Athenienſes etiam ipſa Iouis mater, & aquarum præſes Dea *ſic vocatur.*

Νυμφεύτεια. ἡ συμπαραπεμπομένη ὑπὸ τῆς γονέων τῇ νύμφῃ. καὶ ἡ νεόγαμος δέ. καὶ ἡ γαμετὴ πρεσβυτέρα σπανιώτερα, καὶ ἡ ἑλένη. παρὰ Ἀθηναίοις, καὶ ἡ τοῦ διὸς μήτηρ. καὶ θεὸς ἡ δὴ τῆς ὑδάτων. D

Νύμφη. Nympha. Fons. Et recens-nupta mulier, *quaſi dicas ἡ νέον φαινομένη, recens apparens, qua recens in ſponſi conſpectum venit.* Aelianus verò *dicit*, Μᾶλλον *&c. i.* Et propter aquarum penuriam, *qua tunc ille regio laborabat, hoc* Nympharum ira videbatur *eſſe, quæ regionis incolis aquam ſuppeditare recuſabant.* Nympham etiam vocant (vt antè ſcriptum) illam muliebris pudendi mediam *caruncula, in eius medio prominentem.*

Νύμφη. πηγή. ἡ νεόγαμος γυνή. αἰλιανὸς δέ, μᾶλλον τε ἐδόκει καὶ νυμφῶν δι' ἔνδειαν ναμάτων. νύμφην δὲ καλοῦσι καὶ τὸ αἰδοῖον μέσον τῆς γυναικείων αἰδοίων, ὡς ἀνωτέρω φθ. E

Νυμφικὰ λουτρά. Nuptiala lauacra. *Sic ea vocabantur*, quæ ad nuptias *celebrandas, à ſponſis* ex fonte, qui erat in foro, ſumebantur.

Νυμφικὰ λουτρά. τὰ εἰς γάμους ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἀπὸ κρήνης λαμβανόμενα.

Νυμφεῖος. Nymphius, Nomen fluuij. Piſides. *Sunt tres iambici ſenarij.*

Νυμφεῖος. ὄνομα ποταμοῦ. πισίδης.

Et cùm maximum traiecisſet Nymphium,

Qui Tigretis in fluenta influens,

Καὶ τὸν μέγιστον διαπεράσας νυμφίον,

Ὃς πρὸς νίγρητος τ' ῥοαῖς ἐκπίπτων,

Priuatur appellatione Nymphij. Nymphij nomen amittit.

Ἀποστερεῖ τ' καλεῖσθαι νυμφίος.

Νυμφίου βίου. Sponſi vitam. *Apud Ariſtoph. in Auibus. pag.* 374. *v* 11. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 9. col.* 589. *ad.* 69. Sponſi vitam. Prouerbium. Vos verò profectò viuitis ſponſi vitam. Qui enim nuptias-celebrabant, coronabantur ſiſymbriis, & plantis quibuſdam per illos nuptiarum dies. *i. durantibus nuptiarum diebus. Legendum autem* συμβρίοις, *vt patet illic, v.* 11. *& ex Schol. annot.* 8. *Quid ſit* σύμβεον, *ex vulg. Lex. apparet. Serpyllum ſylueſtre hortenſi menthæ ſimile.*

Νυμφίου βίου. παροιμία. ὑμεῖς μὲν ἀρα ζῆτε νυμφίου βίου. οἱ γὰρ γαμοῦντες ἐστέφοντο σισύμβρεσι, καὶ φυτοῖς τισι περὶ τὰς τῶν γάμων ἡμέρας. F

Νύμφιος. Nymphæa domus. Domus, in qua ſunt Nymphæ, *vel ſponſa.*

Νύμφιος οἶκος, ἐν ᾧ αἱ νύμφαι εἰσίν.

A Νύμφις. νύμφιδος. ξεναγόρου, ἡρακλεώτης, ὁ πόντιος ἱστορικός. περὶ ἀλεξάνδρου, καὶ τῶν διαδόχων, καὶ ἐπιγόνων. βιβλία κδ'. περὶ ἡρακλείας βιβλία ιγ'. ἔχει δὲ μέχρι τῆς καθαιρέσεως τῶν τυράννων, τοῦτ' ἔστι τῶν ἐπιγόνων. ἐφικνεῖται δὲ μέχρι τοῦ τετάρτου πτολεμαίου.

Νυμφοστολῆσαι. νύμφιον κοσμῆσαι.

Νυμφοστόλος. νυμφαγωγός.

Νυμφῶνος. ὁ κοιτῶνος.

B Νυῦ. χρονικὸν ἐπίρρημα.

Νυῦ δίδου πάντα δὴ κάλων ἐξίναι σεαυτῷ,
Καὶ λῆμα θοῦριον φορεῖν, καὶ λόχους ἀφύκτους,
Οἵοισι τόνδ' ἐκβαλεῖ. ποικίλος γὰρ ἀνὴρ,

Κἀκ τῶν ἀμηχάνων πόρους ἐμηχάνους ποείζων.

C Κάλων. ἑλληνικῶς δὲ ὡς δηλοῖ τὸ ἰσοῦ λέγει, δεῖ τὰ ἄρμενα πάντα κινεῖν ἐπὶ τὸ ἐναντίον ἀεικῶ.

Νυμφοστολῆσαι Sponsam ornare. *Sponsum deducere.*

Νυμφοστόλος. Sponsæ deductor.

Νυμφῶν. Sponsalis thalami. *Cubiculi, in quo sponsus cubat. Luc. cap. 5. v. 34.* παὸ νυμφῶνος, ἐν ᾧ ὁ νυμφίος.

Νυῦ. Nunc. Temporis aduerbium. *Aristoph. in Equitibus. pag. 231. & 232. Et Eras. ad Chil. 1. Cent. 4. col. 140. ad. 31. Omnem rudentem mouere.*

Nunc oportet te omnem profectò rudentem expedire tuum,

Et animum impetuosum ferre, & rationes ineuitabiles,

Quibus hunc superes. Varius enim, & callidus est *vir,*

Qui vel ex desperatissimis rebus *rationes aduenadum expeditissimas* inuenit, & *parat.*

Κάλων Atticè scriptum, à recto κάλος. Rudentem. Funem. *Crassiorem nauticum funem.* Tropicè verò *hoc* vt de *nauis* velo *funibus ligato* dicit, Oportet omnia vela, *vel, omnia nauis instrumenta* mouere, vt ipsum *aduersarium* superes. *Consule Schol. annot. 8. vbi multa, quæ ad huius loci explicationem faciunt. Vide & Er. ad. Chil. 1. Cent. 4. col. 140. ad. 30. Omnem mouere lapidem.*

N O T AE.

Φορεῖν.] Apud Aristoph. in Equitibus. pag. 231. v. 15. legitur, vt hîc legendum, φορεῖν, καὶ λόχους ἀφύκτους, & ἐκβαλεῖ, quod Atticè, more prisco scriptum, pro communi ἐκβαλῇ, quod ab ἐκβαλέσθαι.

D Νυῦ. δὴ. ἀρτίως. ἢ μικρὸν ἔμπροσθεν. πλάττων, νόμον ἦ. νυῦ δὴ ὀλίγον ἐμπροσθεν. τούτοις συντυχόντες τοῖς λόγοις, οὔπω ταὐτὸ ἐπιτηδεύομεν νυῦ δ' ἐπιλελήσμεθα. καὶ Εὐριπίδης ἐν ἱππολύτῳ.

Νυῦ δὴ μὲν ὄρος βᾶσ' ἐπὶ θήρας

Πόθῳ ἐσέλλει. νυῦ δὲ ψαμάθοισιν
Ἀκυμάντοις.

Καὶ ἐν μελεάγρῳ.

E Ὁρᾷς σὺ νυῦ δὴ μ' ὡς ἐφρόνας τύχην.

Μάγνης δ' ἐν πιτακίδι. εἰπέ μοι. νυῦ μὲν δὴ ὦμνις μὴ γεγονέναι. νυῦ δὲ φής. ἐν δὲ τοῖς νόμοις διαλελυμένως εἴρηκε, τὸ μὲν νυῦν, ἐπὶ τοῦ παρόντος χρόνου. τὸ δὲ δὴ, ἐπὶ συνδέσμου. ὃς δὴ πάντων τῶν πολέμων χαλεπώτατος, ὡς φαμὲν ἡμεῖς νῦν δή.

Νυῦ. Nunc. Iam. Modò. Vel paulo antè. Plato legum 8. lib. Iam enim paulo antè cùm in hos sermones incidissemus, nondum ista posueramus. Nunc verò sumus obliti. Et Euripides in Hippolyto. *pag. 352. v. 253. 234. 235.*

Nam modò quidem montem conscendens, ad venationis

Desiderium ferebaris. modò verò contra arenis

In fluctu carentibus. i. aridis *equos* agitare *cupis.*

Et in Meleagro. *Sed legendum δή μ' ὡς, pro μου ὡς.*

Nunc igitur tu vides, meam quomodo leniueris calamitatem. Est senarius.

Magnes verò in Pitacide. Die mihi. Nam modò quidem iurabas non fuisse *factum id, de quo agitur.* Nunc verò dicis *fuisse factum.* In legibus verò dissolutè dixit hoc quidem νυῦ de tempore præsenti. Illud verò δή, pro coniunctione *posuit*: *Vt*, Quod *bellum* profectò bellorum omnium grauissimum *fuit*, vt nos nunc iam dicimus.

N O T AE.

F Πόθῳ ἐσέλλει.] Sic scribendum, vt apud Euripidem in Hippolyto. pag. 252. v. 234. & 235.

Πόθῳ ἐσέλλει. νυῦ δ' ἐπ' ἀμαθοις
Ἐπ' ἀκυμάντοις πόλων ἔρασαι.

Νῦν εὐπλόηκα, ὅτε ναυαγήκα. ἐπὶ τῷ παρ' ἐλπίδα εὐτυχήσαντων. ζήνων γὰρ ὁ κιτιεὺς, καὶ Νυῦ εὐπλόηκα. Nunc bene-nauigaui, quũ naufragiũ feci. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 9. col. 591. ad. 78. Prouerbiũ* de iis, qui præter spẽ feliciter rẽ gesserũt. Zeno n. Cit-

tiensis,relictis prioribus præceptoribus, & Cratetis Philosophi discipulus factus,hoc dixit, cùm incidisset in naufragium. Dixit enim, Rectè profectò facit Fortuna, quæ nos ad Philosophiam appellauit, & *compellit*. Sic autem ad Philosophiam se-conuertisse,*eique operam seriò dare cœpisse fertur.*

Τελέπολιν πρὸς τὴν διδασκάλης, καὶ κράτητος τοῦ φιλοσόφου φοιτητὴς γεγόμενος, τοῦτο εἰπεῖν λέγεται ναυαγίῳ ἐμπεσών. Εὖ γε ποιεῖ ἡ τύχη προσελαύνουσα ἡμᾶς φιλοσοφίᾳ, ὅτου ἐφάπτεται ἀνθρώπους φιλοσοφίας. A

Νῦν εἰς χώραν ἦλθον. ἐπὶ τὴν πρέπουσαν μὲν οὐκ αἰσχομένων ἐλθεῖν ὅποι δεῖ, ὕστερον δὲ αὐτομάτως ἐληλυθομένων;

Νῦν ἦλθον εἰς χορόν. νῦν τ' ἐπαρθείς.

Νωμηνί. αἰτὶ τοῦ νῦν μέν. πολλαχοῦ ἡ οὕτω χεῖται ἀριστοφάνης. B

Νωὶ δὴ ὡς τύπῳ τινὶ καὶ γραφῷ. αἰτὶ τοῦ ὁλοχερῶς.

Νῦν πᾶς κίνδυνος ἐνθάδ' ἀνεῖται σοφίας. ἧς περὶ πᾶς ἐμοῖς φίλοις ἔστιν ἀγὼν μέγιστος.

Νῦν ὀπωρίων ἄμπος. ἐπὶ τῶν καθ' ὥραν ἕκαστα πωλεῖσθαι ὀφειλόντων. C

Νῦν σωθείλω, ἵν' ἦμοι δίδαγμα τοῦτο τοῦ λοιποῦ χρόνου. παρὰ τὸ μῦθον εἰρῆσθαι τοῦτο ὑπὸ μεγαθανούσης χελώνης ἐκπεσόντα παρὰ τοῦ αἰετοῦ, καὶ πεσούσης.

Νῦν τοῦτ' ἐκεῖν' ἦκει τὸ Δάτιδος μέλος, ἑκὼν ἡδομένων. ὁ γὰρ Δάτις σατράπης περσῶν, ὃς ἀριδόκιμος καὶ τὸν πόλεμον, ἑλληνίζειν βουλόμενος εἶπεν. ἥδομαι. καὶ ἀφραίνομαι. καὶ χάρομαι. καὶ ἐβαρβάρισε. D

Nῶ τῦτ' ἐκεῖν' ἦκει. Aristoph. in Pace. pag. 443. Nunc illud,illud venit Datidis carmen,Qui manu-Venerem exercens olim cecinit in meridie, Quàm lætor,& delector,& gaudeor, *pro*,*gaudeo*. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 9. col.* 591. *ad.* 80. *Nunc illa aduenit Datidis cantilena.* De gaudentibus, & *voluptatem ex aliqua re percipientibus hominibus hoc dicitur*. Nam Datis Persarum Satrapa, qui clarus erat ob rem in bello bene gestam,cùm Græcè loqui vellet,dixit Ὦς ἥδομαι,& τέρπομαι,καὶ χαίρομαι. Et barbarè-loquutus-est. *Nam χαίρομαι dixit,pro χαίρω,verborum similem terminationem imperite secutus.*

N O T Æ.

Νῶ τῦτ' ἐκεῖν' ἦκει.] Aristoph. in Pace. pag. 443.

Νῶ τῦτ' ἐκεῖν' ἦκῃ τὸ Δάπιδος μέλος,
Ὃς ἀριδόκιμός ποτ' ἦλθε τῆς μεσημβρίας,
Ὡς ἥδομαι, καὶ τέρπομαι, καὶ χαίρομαι.

Consule Schol. vnde Suidæ correctio petenda.

Νύξ. Nox. *Quæ à bonis consiliis dandis, vocatur* Εὐφρόν. q. d. Bene sentiens. Bona-dans-consilia. Et caligo,obscuritas,tenebræ. Nox est vmbra terræ: sed non quælibet: sed quæ propter Solis *recedentis* causam oritur, *L.* παρὰ τὸν, *pro*, ὑπὸ τὸν, quòd ipse sit in hemisphærio sub terra *sito*, quantum attinet ad illos, apud quos nox est, quemadmodum non qui à qualibet voluptate victus-tenetur, *is est* incontinens: sed qui ab aliqua *tenetur ita, vt ei pareat.*

Νύξ. Εὐφρόν. καὶ ἡ σκοτία. νύξ ὅτι σκιὰ γῆς. ἀλλ' οὐχ ἡ τυχοῦσα. ἀλλ' ἡ γινομένη περὶ τὸν τῆς ἡλίου αἰτίαν. τὴν ἐξ αὐτὸν ἐν τῷ ὑπὸ γῆν, ὡς πρὸς τούτους, παρ' οἷς ἐστὶν ἡ νύξ, ἡμισφαιρίῳ, ὥσπερ οὐχ ὁ ὑφ' ὁστιοσοῦν ἡδονῆς κρατούμενος, ἀκρατής. ἀλλ' ὁ τινός. E

Νύξ ὑγρά. Nox humida. Id est, grauis,& molesta, vt ait *quidam*.

Νύξ ὑγρά. χαλεπή φησι.

Νύξαι. Pungere. Ferire. Sauciare. Βαλεῖν, eminus iaculari. Telis eminus petere. Οὐτάσαι verò. i sauciare, & νύξαι. i pungere, & τύψαι. i. verberare, pulsare, *significat* comminus vulnerare.

Νύξαι. ὅτι βαλεῖν τὸ πόρρωθεν πάλλειν, οὐτάσαι δὲ, καὶ νύξαι, καὶ τύψαι, τὸ ἐκ χειρὸς ζῶσαι. F

Νυρίζει. Radit. Polit. Pungit.

Νυρίζει. ξύει. νύσσει.

Νύρων. Pungens.

Νύρων. τύπτων.

Νύσσα. Meta, circa quam equi, vel currus, vel cursores cursum flectunt. Meta. Repagulum. Carceres, vnde vel equi, vel homines emittuntur, & currendi faciunt initium. *Pro* Καθμὶς, *fortasse* βαλβὶς *legendum, vt alibi passim, vel idem hoc loco significat.*

Νύσσα. καμπτήρ. τέρμα. βαθμίς.

A Νυσήϊον ὄρος Διονύσου

Νύσια. ὀρχήσεως εἶδος. τῶν γὰρ ὀρχήσεων, αἱ μὲν, βερεκυνθιακὴ λέγεται· αἱ δὲ, κρητικόν. αἱ δὲ παρικόν. νύσια οὖν τὰ βερεκύνθια. νυσιαὶ γάρ ὄζιν, αἱ βερεκυνθιακαί. κνώσια δὲ κρητικά· ἐν μυσίᾳ γὰρ, καὶ κνωσσῷ, ὅθεν μελάνθιος ὁ ὀρχησις. νύσια δὲ τὰ ἐν τῇ νύσῃ χορεύματα. ἔστι δὲ αὕτη Διονύσου ἱερά. καὶ τὰ κνώσια ὡσαύτως. ἄλλως τῶν ὀρχήσεων, αἱ μὲν, εἰσὶ Διονυσιακαί. αἱ δὲ, κορυβαντικαί, αἱ ἐνόπλιοι. νύσιαι δὲ, αἱ Διονυσιακαί. κνώσιαι δὲ, αἱ κορυβαντικαί. κνωσὸς γὰρ πόλις κρήτης. ἐν τῇ κρήτῃ δὲ λέγεται τὸν κορυβάντων ἐξαφθῆναι ὀζιέ.

Νύχιος. νυκτερινός.

Νύχος. νύξ.

Νυσῆϊον. Nyseium. Mons Bacchi.

Νύσια. Nysia. Saltationis genus. Saltationum enim alia quidem Berecynthiaca dicitur, alia verò, Cretica, alia, Parica. Nysia igitur; Berecynthia vocantur. Nysiae enim est Berecynthiaca. Cnossia verò, Cretica. In Mysia enim, & Cnosso hæc saltatio accuratè exercetur. Nysia verò dicuntur saltationum genera, quæ in Nysa fiunt, & exercentur. Hæc autem est Baccho sacra. Et Cnossia pariter. Aliter. Saltationū aliæ quidē sunt Bacchicæ, aliæ verò Corybanticæ scilicet. Nysiæ vero, sunt Bacchicæ. Cnossiæ verò Corybanticæ. Cnossus enim, vibs Cretæ. In Creta verò Iupiter à Corybantibus nutritus fuit, *Hæc sumpta sunt ex Sophoclis Aiace. pag. 42. v. 704. & 705. Consule Schol. unde Suidæ correctio petenda.*

Νύχιος. Nocturnus. *à privo νύξ, nox. νυχὸς, noctis. νυχί. nocti. unde addita syllaba ος, formatum. νύχιος.*

Νύχος. Nox. *M. Etym. 572. 18. τὸν νύχος, τὸ σκότος. Obscuritas, caligo, tenebræ.*

C

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ξ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ Ξ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

INITIVM LITERAE Ξ.

Ξ. CVM Α.

Ξηρᾶν. φασὶν τὰς καρποὺς ταῖς γυναιξὶν τοὺς χεῖρας, ὅτι συμβαίνει τῶν ἐρίων ἐργασίαν.

D

Ξηρᾶν. Dicitur de mulieribus, quæ primas manuum partes, quę cum brachiis committuntur, *totásque manus*, ob assiduum lanarum opificium, defatigatas habent. *à verbo ξύνω pecto, carmino. & est ξυῶ hinc τὸ ξηράνω. ξυῶ.*

Ξηρᾶναι κοπιάσαι.

Ξηρᾶναι. Defatigabitur. Ob lanificium eius manus defatigabuntur, siue lassabuntur.

Ξουθόν. πυῤῥόν. ἢ πυῤῥόν.

Ξουθόν. Flauum. Rufum.

Ξουθίζειν. οἷον τὰ μέλιτα χροπλίζειν, ἢ πυῤῥὰ τῇ ὀπτήσει ποιεῖν. ἢ δὲ καλὰς ἐχούσας ὀπτήσεις τῶν κρεῶν ὄζιν, ἵνα πυῤῥὰ ᾖ.

Ξουθίζειν. Idem est, ac mellis instar flaui colorare. Vel flauas *carnes* assatione facere. Nam bona carnium assatio est, vt flauæ sint, *vt flaui mellis colorem habeant. Aristoph. Acharnens. pag. 302. v. 8.*

NOTAE.

Χροπίζειν.] Aristoph. in Acharn. pag. 302. v. 8. Οἷα τὰ ταυτὶ, καὶ καλῶς ξουθίζειν.

E Schol. annot. 3. ξουθίζειν. οἷον μέλιτα χρίειν. &c.

Ξανθίζεσθαι. κοσμεῖσθαι τὰς θρίχας.

Ξανθικός. ὄνομα μηνὸς παρὰ μακεδόσιν, ὁ ἀπριλλιος.

Ξανθιον. ἐπίσκοπον.

Ξάνθιος, ὄνομα κύριον. ὃς ἦν βοιωτὸς, καὶ μονομαχῶν, αἱρεθεὶς ὑπὸ μελάνθου ἀθηναίου. ζήτει ἐν τῇ ἀπατουρία.

F Ξάνθος. καὶ δ' αὐλοῦ λυδὸς, ἐκ σάρδεων, ἱστορικός. γεγονὼς δὲ ἐπὶ τῆς ἁλώσεως σάρδεων. λυδιακὰ βιβλία ἑπτά. ἐν δὲ τῷ β' τούτων ἱστορεῖ, ὡς θεσπεσίως γύγης ὁ λυδῶν βασιλεὺς, γυναῖκας δίνευχίσειν, ὅπως αὐτοῖς χρῷτο εἰς παιδοποιίαν. οὗτος ὁ ξάνθος ἱστορεῖ, ἄλκιμόν τινα βασιλεῦσαι τῆς ἐκεῖσε χώρας, εὐσεβέστατον, καὶ θρασύτατον ἅν-

Ξανθίζεσθαι. Capillos ornare. Capillos flauos facere.

Ξανθικός. Mensis nomen apud Macedones. Xanthicus. Aprilis *apud Latinos.*

Ξάνθιον. Xanthium. Episcopum.

Ξάνθιος. Xanthius. Nomen proprium. *viri.* Fuit autem Bœotus, & singulari-pugna-certans interfectus-est à Melantho Athenienſi. Quære in voce Ἀπατουρία.

Ξάνθος. Xanthus. Caudaulis Lydi filius, Sardianus historicus, qui fuit eo tempore, quo Sardes captæ fuerunt. Scripsit Lydiacorum lib. 4. In horum autem secundo narrat, quomodo primus Gyges, Lydorum Rex, mulieres castrarit, vt ipsis semper inuenculis vteretur. Idem Xanthus refert Alcimum quendam in illa regione regnasse, religiosissimū, & mansuetissi-

mum hominem. Et ipso regnante pacem profundam, *i. magnam*, & opes multas fuisse, & quemlibet sine-metu, & sine-insidiis vixisse, *tutam, securámque vitam transegisse*. Postea verò, cùm Alcimus septem annos regnasset, *aut* totam Lydorum gentem, omnémque populum *ad ipsum* accessisse, votisque factis, *a Deo* petiisse, vt tales anni Alcimo darentur ad Lydorum bonum. Quod etiam factum-est. Quare vitam in multa felicitate, & beatitudine transegerunt. *L. παχυτητι, ἡ παιδιᾳ.*

θεσπεσιον. καὶ ἐπ' αὐτὸ χρήσθαι εἰρήνῃ βαθείᾳ, καὶ πλούτῳ πολλῷ, ἀδεῶς δι', καὶ ἀνεπιβουλεύτως ζῆν ἅπασι. εἶτα ἐπειδὴ ἐπὶ ἔτη λδ' τῷ ἀλκίμῳ, ἀφεστηλθόντας τοὺς λυδοὺς παγχυτητι, καὶ παιδιᾳ προσεύξασθαι, & αἰτῆσαι τῷ ἀλκίμῳ τ. ιαὐτὸν ἐπι σωτηρίαι εἰς τὸ λυδῶν ἀγαθόν ὃ καὶ γέγονε. καὶ οὐ διαστημίᾳ τι, καὶ εὐδαιμονίᾳ πολλῇ διῆγον. A

Ξάνθος. ὁ ποταμός. ξανθὸς δι, ὁ πυῤῥός.

Ξανθότερος. καὶ ξανθόταπος. B
Ξάνθοισιν. ὀρνέοις.

Ξάϊνον. κτένιον. ὃ φορεῦσιν αἱ γυναῖκες, ἐν τοῖς ἀναδήμασιν, οἷς κόσμος χρυσοῦς ὅλη κεφαλῆς.

NOTAE.

Ἐν τοῖς ἀναδήμασιν, οἷς.] Suspicor legendum, *ἀναδήμασι, ἐς ὃν κόσμος.* &c. i. In fasciis, qui *pecten* est aureus ornatus in capite.

Ξαυῶ. Defatigabor. Lassabor. Sophocles Pastoribus. Hector cum Græcis pugnare volens dicit, iucundum *est* defatigari, & antè exercere manum.

Ξαίνω. Tundere. Pulsare. Verberare. Et ξαίνομαι. Pati. Tundi. Pulsari. Verberari. Dicit igitur *Cleon apud Aristoph. in Equitibus. pag.* 209. *v.* 11. *Allantopolam alloquens*, Corium tuum extendetur-supra-scabellum. Id est, tuum corium verberatum peribit. Coriarij enim coria fustibus, *sine baculo* tundere solent, vt mollia fiant, & colorem, *atque tinctúram* facilè recipiant. *Vide Schol. annot.* 13 *unde Suid.* Et, Iussit autem corpus permultis verberibus verberari, *vel cædi*. Et in Epigram. Multum marino verberatum sub scopulo. De scolopendræ osse verba *sunt*.

Ξαίνω. Neo. Coacerno. Dissoluo. Flagris-cædo.

ξαυῶ. ποπίσω. σοφοκλῆς ποιμέσιν, ἐκπαρ τοῖς ἀχαιοῖς βελόμενος μάχεσθαι, φησίν. ἡδὺ ξανῆσαι, καὶ φρονεμάσαι χέρα. C

Ξαίνειν. τὸ τυπτειν. καὶ ξαίνεσθαι τὸ πάσχειν. φησὶν οὖν, ἢ βύρσασου τυπτομένη, ὀλεῖται σεῦ. οἱ γὰρ βυρσεῖς τὰς βύρσας ξύλοις τυπτειν εἰώθασιν, ἵνα ἁπαλαὶ γλυκύνωνται, ὀλαβαίνειν εὐχερῶς τὰ φαρμάκα. ἐκέλευσε δὲ τὸ σῶμα ξαίνειν μάστιξι παυ πολλαῖς. καὶ ἐν ὑπογράμματ. πολλὰ θαλασσαίη ξανθὸν ὑπὸ σκολόπενδρα. ἐφ' ὧν ἐστὶν σκολοπένδρης ὁ λόγος. D

Ξαίνω. νήθω. σαρεύω. ὀφαλύω. μαστίζω.

Π. CVM Ε.

ΤΟ Ξ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

Ξένα. *Peregrina Inusitata.* Admiranda.

Ξεναγία. Xenagia, sunt duæ pentacosiarchiæ virorum mille, & 24. Plerique verò hanc multitudinem, Chiliarchiam vocant, & Chiliarchum, *eius* ducem.

Ξεναγός. Peregrinorum. *i. mercenariorum militum* dux.

Ξεναγῶν. *Peregrines*, hospites-excipiēs. Apud Thucydidem verò *ξεναγοὶ vocantur militum* mercenariorum duces. *ξένους* enim vocabant mercenarios *milites. Thucyd. lib.* 2. *pag.* 148. *c. annot.* 14 *οἱ ξεναγοὶ ἑκάστης πόλεως. &c.* Et peregrinorum-militum-duces, *qui præerant mercenariis militibus* singularum ciuitatum, *operi faciendo* simul-præpositi, ad opus *celeriter faciendum milites* vrgebant.

Ξεναλίζω. *Peregrinum, ac mercenarium militem colligo.* Congrego.

Ξέναρχος. Xenarchus, Comicus. Ex ipsius fabulis sunt *istæ*, Bucolion (vt ait Athen. lib. 2. Dipnosoph.) & Purpura, & Scythæ, vt idem tradit, & Didimi. i. Gemini, & Pentathli. i. Quinquerciones, & Priapus, Somnus, Miles.

Ξένας *Peregrinas. Inusitatas.* Admirandas. Pisides. Syluas suppeditans & tantas, & admirandas.

Ξένα. θαυμαστά.

Ξεναγία. δύο πενταρχίαι ἀνδρῶν αχρ'. οἱ δὲ πλείους τοῦτο τὸ πλῆθος, χιλιαρχίαν καλοῦσι. καὶ χιλίαρχον, τὸν ἡγούμενον.

Ξεναγός. ὁ τῶν ξένων ἡγεμών. E

Ξεναγῶν. ξενοδοχῶν. ὡς ἀεὶ θουκυδίδη ξεναγοὶ, οἱ ἀρχοντες τῶν μισθοφόρων. ξένους γὰρ ἐκάλουν τοὺς μισθοφόρους. οἵτε ἐκ πάσης πόλεως ξυνηρεσιῶντες ἠνάγκαζον εἰς τὸ ἔργον.

Ξεναλίζω. τὸ συναθροίζω.

Ξέναρχος. κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ὄζει, βακχαλίων, ἀθήναιός φησιν ἐν δωτέρῳ τῶν δειπνοσοφιστῶν, καὶ πορφύρα. ἔστι δέ σκύθαι, ὡς αὐτός. καὶ δίδυμοι. καὶ πένταθλοι. καὶ πρίαπος. ὕπνος. στρατιώτης. F

Ξένας. θαυμαστάς. πισίδης. ὕλας χορηγῶν καὶ τοσαύτας, καὶ ξένας.

Ξένης.

A Ξένιος. ὄνομα κύριον.

Ξενηλατῶν. λακεδαιμόνιοι μὲν πληγῶν ἐξήλαυνον τοὺς ξένους ἀριστοφάνης.

Γε. Τί δ' ἔστι δητά; Πει. Ὥσπερ ἐν λακεδαίμονι
Ξενηλατοῦνται, καὶ κεκίνηταί τινες
Πληγαὶ συχναὶ κατ' ἄστυ.

Ξένιος. Xenetus, Nomen proprium.

Ξενηλατῶν. Peregrinos abigere. Hospites expellere. Lacedæmonij verberibus hospites expellebant Aristophanes *in Auibus. pag.* 408.

Ge. Quid autem est mali? Pist. Sicut Lacedæmonij.

Hospites expelluntur, & commoti sunt quidã. Plagæ frequentes per vrbem vagantur, & hospitibus infliguntur, præcipuè verò superbis, & arrogantibus.

Ποτὲ γὰρ ἐκεῖσε στασιάσας γένωμαι, ξενηλασία γίγνε.

Cùm enim aliquando cineres ibi fuissent, hospitum expulsio facta fuit. *Consule Schol. annot. 7. Quòd autem dicit στασιάσας, videtur alludere ad versum 19.* Σποδὸν

B ἄπαντας τοὺς ἀλωζόνας δεκὰ σποδὸν εαδεν, *peremere, tundere, subigere.*

Ξενία. καὶ ξενίζω. Φοίνιος ἄρης οὐκ ἐξένισεν αὐτόν. τετύχηκε; οὐκ ἀπέκτεινε. ξένια γὰρ ἄρεος, τραύματα, καὶ φόνοι. καὶ ἀρχίλοχος. ξένια δυσμενέσσι λυγρὰ χαρίζόμενος.

Ξενία. Hospitalitas. Hospitij consuetudo. Hospitium. Et ξενίζω. hospitio excipio. Vel Muneribus dono, quæ dari solent hospitibus. *Sophocles in Aiace. pag. 85. v. 1.* Cruentus Mars *ipsum* non donauit xeniis. i. *donis, quæ hospites hospitibus, honoris, & honoris causa dare consueuerunt.* Hoc est, Non interfecit. Xenia enim Martis *sunt* vulnera, & cædes. Et Archilochus. *lege meæ causã,* ξένια δυσμενέσσιν Xenia hostibus tristia largiens.

Ξενίαν. καταγώγιον. κατάλυμα.

Ξενία. Hospitium. Diuersorium.

Ξενίας. ὄνομα κύριον.

Ξενίας. Xenias. Nomen proprium.

C Ξενίζειν. ξένῃ χρῆσθαι φωνῇ. ἢ ξενικοῖς βαττολογήμασι. δηλοῖ δὲ καὶ ξενίας χάριν τινὰ ἀποδέξασθαι.

Ξενίζειν. οἱ μὲν, ξένῃ γλώττῃ χρῆσθαι. οἱ δὲ, ἐν τῇ ξένῃ διαιτᾶσθαι.

Ξενίζειν. Peregrina voce vti, vel peregrinis studijs. significat etiam aliquem hospitalitatis gratiâ suscipere.

Ξενίζειν. Alij quidem *aiunt hoc significare,* peregrinâ linguâ vti. Alij verò, in peregrino *solo* commorari. *Aristoph. l. Lysistrata. pag. 562. v. 15.*

Ξενίλιον συνεθήκατο. παρὰ προδότῳ, ὡς ξένιον ἐδωρήσατο.

Ξενίλιον συνεθήκατο. Apud Herodotum *lib. 1. pag. 7. lin. 17.* Τῶν ξενίλιον συνεθήκατο. Cum Ionibus hospitium, *hospitiique ius* contraxit. *Quare Suidas parum commodè videtur locum interpretatus,* Vt xenium. i. vt hospitale donum, donauit.

Ξενικὸν. ἐμπόριον. ὅπου οἱ ξένοι ἐμπορεύονται. D ὥσπερ ἀσυκὸν ὅπου οἱ ἀσυκοί.

Ξενικὸν. Emporium, vbi peregrini mercaturam exercent. Vel, Mercatus, vbi hospites negociantur. Vt ἀσυκὸν, mercatus, vbi cines *negociantur.*

Ξενικὸν ἐν Κορίνθῳ. δημοσθένης φιλιππικοῖς. καὶ ἀριστοφάνης. συνιστάσατο δ' αὐτὸ πρῶτος Κόνων. παρέλαβε δ' αὐτὸ ἰφικράτης ὕστερον καὶ χαβρίας, ὧν χρησάμενοι τοῖς λακεδαιμονίων μεῖζον κατέκλυσαν, στρατηγοῦντος αὐτοῖς ἰφικράτους, καὶ καλλικλέους.

Ξενικὸν ἐν Κορίνθῳ. Peregrinorum, ac mercenariorum militum exercitus, qui Corinthi alebatur. Demosthenes *in* Philippicis, & Aristophanes *in Plute. pag.* 10. *v.* 1. Conon autem primus hunc *peregrinorum, & mercenariorum militum exercitum collegit,* & constituit. Postea verò Iphicrates, & Chabrias hunc accepit, quo vti Lacedæmoniorum moram. *i. legionem* conciderunt, Iphicrate, & Callicle ducibus ipsorum *Aduersus-sum.*

Ξενικὸς. ὁ ξένος. ὁ ἀλλότριος. ὡς εἶδεν ἄγαλμα ξενικὸν, καὶ ἱερουργήσας οὐκ ἐπιχώριον, εἰς τὸ πιῶν ὤμον παρῴκησεν. εἰ ξενικοὶ μισθοφόροι, περιβόητον ἐώθασι χρημάτων εἰς πολέμους. οἱ ἀθηναῖοι μὴ βουλόμενοι δι' ἑαυτῶν πολεμεῖν πρὸς τοὺς κορινθίους, διὰ τὸν κίνδυνον, μισθώμενοι ξένους εἰς τὸν πόλεμον, ἕτερον αὐτοῖς. τὸ δὲ ἐπὶ πολλοῖς τῶν πολέμων διεφέρετο, ὅπερ ξενικὸν καλοῦσιν.

Ξενικὸς. Peregrinus. Alienus. Vt, Cùm videret statuam peregrinam, & sacrificium non patrium, & *ab indigene receptum: at ab illius loci antiquis incolis, & moribus alienum,* in illam *insitatam* statuam, quæ à *gentibus* colebatur, debacchatus est. Peregrini *verò milites* mercenarij, omnino solent vtiles esse in bellis. Athenienses, cùm nollent per se, *solique* bellum gerere cum Corinthiis propter periculum, peregrinos *milites* mercede conducebant ad bellum *gerendum*, & ipsos alebant *hac de causa.* Hoc autem in multis bellis faciebant, quem *peregrinorum mercede conductorum militum exercitum* ξενικὸν. *i. peregrinum, externum, & mercenarium* vocabant. *Vide Aristoph. in Plute. pag.* 10. *v.* 1. *Schol. annot.* 1.

F Ξενικοῖς. ἀντὶ τοῦ ἀλλοτρίοις, ἢ μὴ προσηκουσιν, ὅτι ἀοίκειον τῷ ἑλλήνων τὸ ἔθνος τὸ θρᾳκικόν. ἢ ξενικοῖς, τοῖς ὑπὸ ξένων φρίσβεων λεγομένοις. ἀριστοφάνης. παύσας ἡμῶν ξενικοῖσι λόγοισι μὴ λίαν ἐξαπατᾶσθαι.

Ξενικοῖς. Peregrinis. Pro, alienis, & non conuenientibus, *neque decentibus*, quòd alienum *sit* à Græcis, decipi. Vel ξενικοῖς, verbis, quæ à peregrinis Legatis dicebantur. Aristophanes *In Acharnensibus. pag.* 287. *v.* 2. *Schol. annot.* 1. *vnde Suid. Sed ib. legitur* ἡμᾶς. Quòd liberauerit nos, peregrinis verbis ne nimis decipere-mur. *Vel, Quòd effecerit ne per. verb. nim. dec. Consule versum quartum, qui locum hunc illustrat, & ibi legunt* ὑμᾶς. *i. vos, quod commodius.*

Ξένιον. Xenium. Donum ab hospitibus datum. *Munus, quod hospites hospitibus, honoris, ac amoris, & monumenti causa dare consueuerunt.*

Ξένιος. Hospitalis. Hospitalitatis Inspector, & *præses.* Et Iupiter Hospitalis dicitur, & *hospitalitatis præses, & iuris hospitum custos, vt & Virgil. Æn. lib. 1. pag. 135. v. 17. testatur, Iuppiter (hospitibus nam te dare iura loquuntur.)*

Ξενίων. Xenion. Xenionis. Nomen proprium.

Ξενίδομαι. Pro, stipendia-merentes. Antiphanes Euthydico. Ego stipendia-merens militabam. Et ξενιλεύω. Peregre-dego. Extra patriam-versor. Hospitium-more-versor-alicubi. Stipendia-mereo. *ξενιλία.* peregrinatio. absentia à patria. In peregrino solo habitatio.

Ξενοδοχεῖον. Xenodochium. Publicus locus hospitibus recipiendis, atque suscipiendis destinatus. Hospitale. Hospitium. Et ξενοδόχος eodem-modo *sumendum, scil. pro eo*, Qui hospites excipit, *recipit, suscipit.* Hospes. Caupo.

Ξενοκοπεῖν. *Ponitur* pro, Plagas accipere. Plagis cædi. Cædi. Ita Metagenes.

Ξενοκράτης. Xenocrates. Agathonis, vel Agathanoris F. Chalcedonius, discipulus, & successor Platonis post Speusippum. Huius verò *Xenocratis successor fuit* Polemon. Huius verò *Polemonis successor fuit* Crantor. Cùm autem Alexander Macedo triginta auri talenta ipsi misisset, ipse *ipsi* remisit, dicens, Regem, non autem Philosophum indigere pecunia. Scripsit de Platonis Repub.

Ξενοκράτης. Xenocrates, Philosophus, qui propter temperantiam celebris fuit. Hic enim Platonico Xenocrate, temperantia nullo modo fuit inferior. Iste conscriptis auguria quæ domi spectantur, velut, si in tectis apparuerit mustela, vel serpens, quidnam hæc significent.

Ξενολόγιον. *Idem videtur, ac* ξενολογία. Peregrinorum, externorum, ac mercenariorum militum collectio Et ξενολόγος. Ille, qui peregrinos, externos, & mercenarios milites colligit.

Ξένος. Hospes. Amicus. Vt, ex vrbibus verò legationes. *ex vrbium Legum* conueniebant *ipsum*, & hospitem, & vitæ *degendæ præstantissimum* consiliarium, & altarium fundationis, & statuarũ *dedicationis peritissimum virum* ipsum vocabant. *L. βωμῶν τε.* Hic enim hæc omnia corrigebat. Et alibi. In sua *quisque* patria faciunt hospites, & *amicos sibi conciliant*, & *hospitia constituunt, quibus hospites excipiant.*

Ξένος. Hospes. Et ille, qui hospites excipit hospitio. Apollolus Hospes, meus amicus, vos salutat.

Ξενοφάνης. Xenophanes, in Elegia, *quædam de eo dicitur*, quòd alias alius fuerit, & *ex vno in aliud corpus animam ipsius migrarit*,

Et quondam ipsum (dum cæderetur catulus) prætereuntem,

Dicunt, miseratum fuisse catulum illum, qui cædebatur, & *hoc protulisse verbum*,

Desine, neque amplius *verbera* cantulum istum, *quis amici viri est*

Anima, quam cognoui loquentem audiens, vel, dum ederet vocem.

Deriuit autem ipsum etiam Cratinus in Pythagorizusa, & in Tarentinis. Mos *autem* est illis, si quẽ indoctum alicunde ingressum nacti fuerint, facientem periculum roboris eloquentiæ, perturbare *illum*, & confundere oppositis, *oppositionibus*, finibus, definitioni-

Ξένιον. δῶρον ὃ παρὰ ξένων διδόμενον. A

Ξένιος. ὁ δ' ξενίας ἔφορος. λέγεται καὶ ξένιος ὁ Ζεύς.

(loquuntur.)

Ξενίων. ξενίωνος, ὄνομα κύριον.

Ξενιτυομένους. αἰτῆ μισθοφορεῦντας. ἀντιφάνης Εὐθυδίκῳ. ἐγὼ ξενιτυόμενος ἐστρατευόμην. & ξενιτεύω. ξενιτεία. B

Ξενοδοχεῖον. τὸ τοὺς ξένους ὑποδεχόμενον. καὶ ξενοδόχος, ὁμοίως.

Ξενοκοπεῖν. ὅτι δὲ πληγὰς λαβεῖν. ὅταν μεταχθῶσι.

Ξενοκράτης. ἀγαθῶνος. ἢ ἀγαθάνορος. χαλκηδόνιος. μαθητὴς, καὶ διάδοχος μὲν ἀπευσίππου πλάτωνος. δὲ ὁ πολέμων. δὲ ὁ κράντωρ. καὶ πέμψαντος αὐτῷ δὲ μακεδόνος ἀλέξανδρος, χρυσοῦ τάλαντα λ, αὐτὸς ἀπέπεμψεν, εἰπών, βασιλέα δεῖσθαι χρημάτων, ἀ φιλόσοφον. ἔγραψε περὶ δ' πλάτωνος πολιτείας. C

Ξενοκράτης. φιλόσοφος. ὃς διὰ σωφροσύνη τηθρύλλητο. ὁ ὢν ὃς σωφροσύνης οὐδὲν ἧττον ἦν δὲ πλατωνικὸς ξενοκράτης. οὗτος σεμνηγόρησε, τὸ οἰκοσκοπικὸν οἰώνισμα. οἷον ὅπου ἐν τῇ οἰκίᾳ ἰφάνη γαλῆ, ἢ ὄφις, τί δέ τι σημαίνει.

Ξενολόγων. καὶ ξενολόγος. ὁ ξένους συλλέγων σρατιώτας. D

Ξένος. ὁ φίλος. ἐφοίτων δ' ὡρισμένοι εἰς τὴν πόλιν, ξένον τε αὐτὸν ἡγούμενοι, καὶ βίου σύμβουλον, βωμόν τε ἱδρύσεως, καὶ ἀγαλμάτων. ὁ δὲ, ἕκαστα τούτων διωρθοῦτο. καὶ αὐθις. ἐν δὲ ἰδίαις πατρίσι ξένους ποιοῦνται.

Ξένος. καὶ ὁ ξενοδόχος. ὁ ὑποδεχόμενος. ἀσπάζεται ὑμᾶς ξένος ὁ φίλος μου. E

Ξενοφάνης. ἐν ἐλεγείῳ. φησὶ δὲ ἄλλοτε ἄλλον αὐτὸν γεγονέναι.

Καί ποτέ μιν σμυδνίζομένου σκύλακος παριόντος,

Φασί γ' ἐποικτεῖραι, καὶ τόδε φάσθαι ἔπος.

Παῦσαι, μηδὲ ῥάπιζε, ἐπεὶ φίλου ἀνέρος ὀξὺ

Ψυχὴ τὴν ἔγνων φθεγξαμένην ἄκουσ. F

Ἐπαψε δ' αὐτὸν καὶ κρατῖνος ἐν πυθαγορίζουσι, καὶ ἐν ταραντίναις. ἔθος ὄξιν αὐτοῖς, ἐὰν ἰδιώτην ποθὲν λάβωσιν εἰσελθόντα δεξιερώμονα τῆς τῶν λόγων ῥώμης, παράττειν, καὶ κυκᾶν

A τοῖς αἰτιάτοις, τοῖς πάσοις, τοῖς παρισώμασι, τοῖς ἀπὸ πλαίης, τοῖς μεγέθεσι. νουβυστικοῖς.

definitionibus, comparibus, ab aberratione ductis argumentis, magnitudinibus, prudenter.

NOTÆ.

Καί ποτί μοι.] Sic fortasse versus hic scribendus,

Καί ποτι τῦ (συφελιζομένυ σκύλακος) παείστω. &c.

VVolfius hanc lectionem videtur sequutus. Ex vulgata nullus satis commodus sensus elici posse videtur. Sed & sic est σολοικοφανές. Nam dicendum,

Καί ποτι ἦ (συφελιζομένυ σκύλακος) παείστω
θεαί γ' ἐπικτίραι. &c.

Hanc lectionem ego sequor.

B

Ξενοφῶν. χρύλλυ. ἀθηναῖος φιλόσοφος σωκρατικός. ὃς πρῶτος ἔγραψε βίους φιλοσόφων. καὶ ὑπομνημονεύματα. παῖδας εἶχεν ἀπὸ φιλησίας, χρύλλον, καὶ διόδωρον. οἱ καὶ διόσκουροι ἐκαλοῦντο. αὐτὸς δὲ ἀττικὴ μέλιττα ἐπονομάζετο. ἔγραψε δὲ συμφοιτητὴς πλάτωνος. καὶ ἤκμαζε κατὰ τὴν ὀγδόην ὀλυμπιάδα. ἔγραψε βιβλία πλείονα τῶν μ', ὧν καὶ ταῦτα. κύρου παιδίας, βιβλία ι'. κύρου ἀναβάσεως, βιβλία ζ'. ἑλληνικῶν, βιβλία ζ. συμποσιον. καὶ ἄλλα πολλά.

C

Ξενοφῶν. σωκράτους μαθητής. ἐστρατεύσατο δὴ πέρσας κύρῳ συναγωνιούμενος δὴ τὸν ἀδελφὸν ἀρταξέρξην. ὁ κῦρος ἦν υἱὸς μὲν παραπίτιδος ὑπάρχου ὑπὸ δαρείῳ τῷ πατρὸς τῆς ἐν τῇ ἀσίᾳ κατασταθείς. μετὰ δὲ τὸν δαρείου θάνατον, κῦρον ἀρταξέρξης διαβληθέντα ὑπὸ παραπίτιδος ἀναιρεῖν μέλλων, ἀφῆκε, παρουσάσης τὴν μητρὸς ὥστε μὴ κτεῖναι αὐτὸν, καὶ τὴν στρατιὰν αὐτῷ φυλάξαι.

D

σης. ὁ δέ, ὡς τισσαφέρνει πολεμῶν, ἤθροισε δύναμιν, καὶ δὴ τὸν ἀδελφὸν ἐγνω στρατεύειν. τετρακόσιοι δὲ καταλιπὼν τὸν κῦρον, καὶ ἐφυγον ἐπὶ τὴν συστρατευσαντων ὁπλῖται, ℂ πελτασταὶ, χφ'. ξενοφῶν δὲ συνῳχίζετο. δέκα σὺν βαρβάρων μυριάδας συναθροίσας, ὡς ὕδη πτίδας δῆθεν ἐπορεύετο. ὡς δὲ τὰ ἔθνη ἐπλήθυν, ἐν ᾧ στρατεύειν ἐπεφασίζετο. συνίεσαν οἱ ἕλληνες δὴ βασιλέα ἔδει τὴν στρατείαν, ὥκνουν τὴν ἀνάβασιν. κλεάρχου δὲ εἰπόντος τὴν ὑποψίαν ἄπορον

E

εἶναι, κύρῳ μὲν συναιρεῖσθαι, συμπέμπειν. κῦρος δὲ γυμνῇ τῇ κεφαλῇ πρὸς τισσαφέρνην μαχόμενος, κλεάρχου δὲ ἀπαγορεύοντος αὐτῷ μὴ πολεμεῖν, ἀπίθησεν οἱ δὲ ἕλληνες ὑπὸ κλεάρχῳ τεταγμένοι, ἀρίστου προεβάλλοντο βασιλέα αὐτῷ. ὁ δὲ παρητήσατο. βασιλεὺς δὲ τὴν τοῦ κύρου κεφαλὴν, καὶ χεῖρα ἀποκόψας, τοῖς ἕλλησιν ἔπεμπε ζητῶν τὰ ὅπλα ὡς ἤδη νενικημένων. οἱ δὲ, οὐκ ἔδοσαν. δόλῳ δὲ τισσαφέρνης ὤμοσε τοὺς ὅρκους, προδιδοῦσι βασιλεῖ τοὺς ἕλ-

F

λῆνας, καὶ κλέαρχον, καὶ μένωνα, καὶ τοὺς λοιποὺς στρατηγοὺς τῶν ἑλλήνων, οὓς ἀναιρεῖ. ℂ ξενοφῶν αὐτῷ στρατηγεῖ, ℂ πάντας νικᾷ. ἐλθόντες δὲ καὶ εἰς θρᾴκην, ἐμίσθωσαν ἑαυτοὺς σεύθῃ τῷ βασιλεῖ μίσθοι ἐφασσόδοντες.

Ξενοφῶν. Xenophon, Grylli F. Atheniensis Philosophus Socraticus, qui primus Philosophorum vitas scripsit, & memorabilia dicta, & facta. Filios ex Philesia suscepit Grymum, & Diodorum, qui etiam Dioscori vocabantur. *i. Iouis filij, scil. Castor, & Pollux.* Ipse verò Attica apis cognominabatur. Fuit autem condiscipulus Platonis, & floruit 98. Olympiade. Scripsit libros plures 40. Quorum *è numero sunt* & isti, Cyri institutionis lib. 8. Cyri expeditionis lib. 7. Rerum-Græcarum, libr. 7. Conuiuium, & alia multa.

Ξενοφῶν. Xenophon, Socratis discipulus, militauit contra Persas, cum Cyro profectus aduersus Artaxerxen eius fratrem. Cyrus verò fuerat post Tissaphernen à Dario patre præfectus Asiæ constitutus. Sed post Darij mortem, Cyrum Artaxerxes per-calumniam delatum à Tissapherne cùm interficere statuisset, dimisit, Paryfatidis matris deprecatione commotus, quæ *mortem ipsius sibi condonari petierat*, & exercitum, *atque prouinciam, eiúsque præturam* ipsi conseruarat. *f. στρατηγίαν αὐτῷ φυλ.* Ille verò, quasi Tissapherni bellum illaturus, copias coegit, & aduersus fratrem militare, *eique bellum facere* decreuit. Quadringenti autem grauis-armaturæ milites Cyrum deseruerunt, & ex ipsius commilitonibus peltastæ 3500. fugerunt. Xenophon verò cum eo ascendit. Collectis igitur centum Barbarorum millibus, quasi Pisidas inuasurus proficiscebatur. Cùm autem illas gentes transiissent, aduersus quas se militare simulabat, Græci, cùm animaduertissent illam expeditionem aduersus Regem esse susceptam, illum ascensum reformidabant, *& Regi bellum inferre detrectabant.* Sed cùm Clearchus dixisset reditum esse difficilem, *nec vllum reditus transitum ipsis patere*, nisi Cyrus ipsos adiuuisset, *ita demum* simul iuerunt. Cyrus autem nudo capite cum Tissapherne pugnãs (quamuis Clearches ipsi dissuaderet ne *cum illo* pugnaret) occubuit. Græci verò, qui sub Clearcho erãt, *eiúsque imperio parebant*, Ariæum suum Regem designarunt. Ille verò *hoc* deprecatus est, *& honorem istũ recusauit.* Rex verò Cyri caput, & manum amputatam Græcis misit, postulans, vt arma sibi tanquam victi traderent. Illi verò non dederunt. Tissapher-nes verò cùm fœdera iureiurando interposito facta, per dolum violasset, Regi Græcos, & Clearchũ, & Menonem, & reliquos Græcorum duces prodit, quos *Rex* interfecit. Xenophon autem ipsorum dux creatus, omnes *Barbaros* vincit. Cùm autem ex ipsis decies mille euasissent, & in Thraciam iuissent, Seuthæ Regi suam operam locarunt, *& apud eum stipendia meruerunt.*

Ξενοφῶν. Xenophon Antiochenus, historicus, Babylonica *scripsit*. Sunt autem amatoria.

Ξενοφῶν. Xenophon Ephesius historicus *scripsit* Ephesiaca. Sunt autem amatorij libri decem. De Abrocoma, & Anthia, & de vrbe Ephesiorum, & alia.

Ξενοφῶν. Xenophon Cyprius historicus *scripsit* Cypriaca. Sunt autem & ipsa amatoriorum argumentorum historia de Cinyra, & Myrrha, & Adonide.

Ξενών. Domus recipientis hospites, & ægrotantes.

Ξέω. Accusatiuo. Rado. Polio.

Ξέρξης. Xerxes, Persarum Rex. Iste, cùm Darius, ipsius pater moreretur, & *filio* dixisset, memento Marathonis, aduersus Græciam militauit. Ac primum præcones misit postulantes terram, & aquam. Athenienses autem, Legatos ex vrbe per-præconis-vocem-exire-iussérunt, & illum, qui sualerat, vt *Regi* parêrent, lapidarunt, & vxorem, & liberos. Lacedæmonij verò, iis in puteum coniectis, terram ingessérunt. Irato autem Deo, morbo laborarunt. Cũ autem Pythius iussisset *ipsos* dare pœnas Xerxi pro caduceatoribus, *quos interfecerant*, Bulis, & Sperchis, vltrò ad Persas ascenderunt, pœnas daturi. Rex verò admiratus *hanc animi præsentiam, & generositatem, ipsos* dimisit viuos, & ille morbus sedatus est. Ille verò, cùm Aegyptiorum, Phœnicum, & Cypriorum peditum plurimas myriades haberet, castrametatus est. Cùm autem Sardibus esset, Sol defecit. Habebat autem etiam decies mille milites delectos, quos immortales vocabat. Perfodit & Athon montem Macedonicum, & Hellespontum inter Sestum, & Abydum ponte-iunxit. Cùm autem *illius pontis* pars à tempestate dissoluta fuisset, compedes in mare demisit, & aquam flagellauit. Cùm etiam Græcæ frumentariæ naues ad ipsum deductæ fuissent, *eas* dimisit, seruorum annonam esse dicens. Exploratores etiam comprehensos, omnibus copiis monstratis, dimisit.

Ξέστον. Sextarius. Mensura rerum liquidarum.

Ξεστόν. Rasum. Politum. Aequatum. Explanatum. Planum.

Ξενῖον. Hospitale. Amicum. *Epitheton doni, quod hospes hospiti dat. Xenium.* Et Ξενίου Διός. Iupiter hospitalis. *Vide* Ξένιος.

Ξενοδόκος. Hospites-excipiens. Hospes. Caupo.

Ξεῖνοι. Hospites. Ex peregrino solo amici. Peregrini, qui alicui sunt amici.

Ξ. CVM H. I. O. Y.

Ξηνός. Truncus. Stipes.

Ξηραλοιφῶν. Q. d. Sicca-vnctione-vti. Aeschines contra Timarchum, ξηραλοιφῶν dicebant, sine balneis vngi. Vide autem ne fortasse & id, quod ab vnctoribus dicitur ξηστεύεσθαι. i. sicca frictione-fricari, sic diceretur. *L.* ἀλεστῶν. Et, ξηστεύεσθαι. *sic Hesych.*

Ξηραλοιφία. Sicca vnctio, quum quis sine balneis se vngit. Et ξηραλοιφῶν, sine balneis, & sine lotione vngi.

Ξηράνω. Sicco.

Ξενοφῶν ἀντιοχεύς. ἱστορικός. βαβυλωνικὰ ἔστι δὲ ἐρωτικά. A

Ξενοφῶν. ἐφέσιος ἱστορικός. ἐφεσιακά. ἔστι δὲ ἐρωτικὰ βιβλία ι. ἐν οἷς ἀβροκόμην, καὶ Ἀνθίαν. καὶ ἐν οἷς περὶ τῆς πόλεως ἐφεσίων. καὶ ἄλλα.

Ξενοφῶν κύπριος, ἱστορικός. κυπριακά. ἔστι δὲ καὶ αὐτὰ ἐρωτικῶν ὑποθέσεων ἱστορία, ἐν οἷς περὶ Κινύρας, καὶ Μύρρας, καὶ Ἄδωνιδος.

Ξενῶνος. δόμος ὑποδεχομένῳ τοὺς ξένους, καὶ ἀρρωστοῦντας.

Ξέω. αἰτιατικὴ. B

Ξέρξης. περσῶν βασιλεύς. οὗτος τὸν πατέρα δαρείου τελευτῶντα, καὶ μέμνησο Μαραθῶνος εἰπόντος ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἐστράτευσε. καὶ πρέσβεις κήρυκας ἔπεμψεν αἰτοῦντας γῆν, καὶ ὕδωρ. Ἀθηναῖοι μὲν οὖν, τοὺς ἀφισθέντας ἐξεκήρυξαν ἐκ τῆς πόλεως. καὶ τὸν ὑπακούειν συμβουλεύσαντα, κατέλευσαν, καὶ γυναῖκα, καὶ παῖδας. λακεδαιμόνιοι δὲ εἰς φρέαρ ἐμβαλόντες, γῆν ἐπέβαλλον. μὴ ἐσαντος δὲ τι θεοῦ, ἐτόσησαν. χρήσαντος δὲ Πυθίου, δοῦναι δίκας ξέρξῃ ὑπὲρ τῶν κηρύκων, C βούλιος, καὶ σπέρχις, ἀναβάντες εἰς πέρσας ἀπῆλθον δώσοντες δίκας. ὁ δὲ, θαυμάσας ἀφῆκε ζῶντας. καὶ ἡ νόσος ἐπαύσατο. ὁ δὲ, πρὸς οὓς μὲν μυριάδας τῆς αἰγυπτίων, καὶ φοινίκων, καὶ κυπρίων πλείστας ἦγεν, ἐστρατοπέδευεν. ἐν σάρδεσι δὲ ἐθεμελίωσε, ὁ ἥλιος ἐξέλιπεν. εἶχε δὲ δισμυρίους μυρίους, οὓς ἀθανάτους ἐκάλει. διώρυξε καὶ τὸν ἄθω μακεδονικὸν ὄρος. ἔζευξε καὶ τὸν ἑλλήσποντον μεταξὺ σηστοῦ, καὶ ἀβύδου. θαλυσθέντος δὲ ὑπὸ χειμῶνος μέρους, πέδας τε εἰς τὸν D θάλασσαν καθῆκε, καὶ ἐμαστίγου τὸ ὕδωρ. προσενεχθεισῶν δὲ αὐτῷ καὶ σιταγωγῶν νεῶν ἑλληνίδων, ἀφῆκε. δοῦλον εἶναι δούλων εἶπεν. κατασκόπους δὲ λαβὼν, δείξας τὴν δύναμιν πᾶσαν ἀφῆκε.

Ξεστόν. μέτρον ὑδροῦ.

Ξεστόν. ὠμαλισμένον.

Ξενῆιον. φιλικόν. καὶ ξενίους θεούς.

E

Ξενοδόκος.

Ξεῖνοι. οἱ δοτὸ ξείνης φίλοι.

ΤΟ Ξ ΜΕΤΑ ΤΩΝ Η. Ι. Ο. Υ.

Ξηνός. ὁ κορμός.

Ξηραλοιφῶν. αἰσχίνης κατὰ τιμάρχου. ξηραλοιφῶν ἔλεγον, τὸ χωρὶς λουτρῶν ἀλείφεσθαι. μή ποτε δὲ καὶ τὸ ὑπὸ τῶν ἀλειπτῶν λεγόμενον F ξηροτρίβεσθαι αὐτὸς ἐλέγετο.

Ξηραλοιφία. καὶ ξηραλοιφῶν, τὸ αὖον τῷ λούεσθαι ἀλείφεσθαι.

Ξηράνω. τὸ ψύχω.

A Ξηείον. εἶδος ἰατρικόν.

Ξηρόλοφος. ὅπ τ ξηρόλοφον, πρόλω μὲν θέμα τινὲς ἐκάλουν. ἐν αὐτῷ γὰρ κοχλίαι ις'. καὶ ἀρτέμιδος σωὸ ἕτος σήλη. καὶ σεβήρου τοῦ κτίσαντος καὶ θεμέ νον τρίπους. ἔνθα ἐθυσία σε πολλὰς θυσίας σεβῆρος. ἔνθα καὶ χρησμοὶ πολλοὶ τῷ τότῳ γεγόνασι. καθ' ὃν καιρὸν καὶ κόρη παρθένος ἐτύθη. καὶ θέσις ἦν ἀστρονομικὴ λς'. χρόνους διαμείσασα.

B Ξηρὸς ὁ ἰχώς.

Ξηρὸς ἱδρώς. ὁ μὴ ἀπὸ λουτρῶν, ἀλλ' ἀπὸ γυμνασίων, καὶ πόνων γινόμενος.

Ξηρὸς λίθος. ὁ ἄνευ πηλοῦ κτιζόμενος. ἦν γὰρ λίθῳ ξηρῷ διεσκευασμένον τὸ φρούριον, ἐκ μεγάλων λίθων συνηρμοσμένον.

Ξηρὸς. *Aridus. Siccus.* Tenuis. *Macilentus.*

Ξηρὸς ἱδρώς. Siccus sudor, qui non à balneis: sed ab exercitationibus, & laboribus manat.

Ξηρὸς λίθος. Siccus lapis, qui sine luto conditur, *& sine calce componitur. Ædificium ex siccis saxis dicitur exstructum, quod sine luto, sine cæmento, sine calce fabricatum est. Vt*, Illud enim castellum ex lapide sicco fabricatum, & ex magnis saxis compositum, *& coagmentatum* erat.

Ξίρις. εἶδος φυτοῦ ἀρωματικοῦ.

Ξιρλοῦ. ὁ φέρων ξίφος.

C Ξιφήρης. ξίφος ἔχων, καὶ τὸ πολεμικόν, ξιφήρεις.

Ξιφηφορία. τὸ φέρειν τὰ ξίφη. καὶ ξιφηφόρος.

Ξιφίζειν. τὸ χειροτονεῖν, ὅθεν καὶ πολίσιον ξίφει τὸ τῆς χειρὸς σχῆμα ποιοῦντα.

Ξιφισμός. σχῆμα ἐκ τῆς ἐμμελείας καλουμένης.

Ξιφίς. *Xiris.* Aromaticæ plantæ genus.

Ξιφοῦ. Qui fert ensem. Ensifer.

Ξιφήρης. Ensifer. Et pluralis, ξιφήρεις. Ensiferi.

Ξιφηφορία. Ensium-gestatio. Et ξιφηφόρος. Ensifer.

Ξιφίζειν. Manu protenta saltare, ita vt manus figuram ensi similem faciamus.

Ξιφισμός. Figura ex ea, quæ vocat emmelia. *N. L. Saltatio quædam cum ensibus. Digladiatio. Saltationis comicæ genus.*

Ξιφοκτονῆ. ξίφεσιν ἀναιρεῖ.

Ξίφος καὶ ξιφείδιον.

Ξιφοκτονῆ. Gladiis-occidit Ensibus-interficit.

Ξίφος. Gladius. Ensis. Et ξιφίδιον, *vel* ξιφίδιον. Gladiolus Ensiculus. Pugio.

D

Ξιφουλκία. οὐκ εἰ ναί φασι ξιφουλκίας εὐμοιρίαν.

Ξιφουλκία. Q. d. Gladiorum-districtio. Vel, Ensium-euaginatio. Quum enses ex vagina trahuntur, quum gladij nudantur, & stringuntur. Vt, Gladiorum-euaginationis nullam felicitatem esse dicunt. *i. Nihil boni, nihil læti sperandum esse dicunt, quum homines ob contentionem enses nudant, & stringunt. Nam plerunque ad vulnera, cædésque progrediuntur.*

Ξόανον. ἄγαλμα. εἴδωλον. ζῴδιον. ἀνδριάς.

Ξόανον. Simulacrum. Idolum. Animalculum *effictum.* Statua.

Ξυθή. Εὐμορφοτάτη.

Ξυθή. Flaua. Formosissima. *Epigr. lib. 3. pag. 265. ep. 409. De cicada illic agitur.*

Οὐ δέ με κεκλιμένον σκιερῷ ὑπὸ φυλλάδα τόρψεις,

Ξουθῶν ἐκ πτερύγων ἡδὺ κρέκουσα μέλος.

Ξουθὴς ἀριστοφάνης.

Δι' ἐμῆς γλήνης ξουθὴς, μελέων

Παῖ νόμιος ἱεροὺς ἀναφαίνω.

Neque me recubantem umbrosa sub foliorum-strue delectabis,

Flauis ex alis dulce resonans melos.

Ξουθὴς. Flauæ. Aristophanes *in Auibus. pag. 397.*

Per meam genam flauam, suauium carminum,

Sidens fraxino super frondibus-comante, vel, frondes-pro comis- habente, *frondosa,*

Pani modos sacros ostendo.

Ξουθὸν. λεπτὸν. καπυρὸν. ἀργυρῶν. ξανθὸν. καλὸν. πυκνὸν. ὀξύ. ταχύ. οἱ δὲ, ποικίλον. διειδὲς διαυγές. ὥσπερ ξουθὸς ἱππαλεκτρυὼν τοὺς λόφους σείων.

E

F

N O T Æ.

Ξουθὸς ἱππαλεκτρυών.] Aristoph. Ranis. pag. 167. v. 5.

Τὸν ξουθὸν ἱππαλεκτρύονα ζυνθὴν τὶς ὄψει ὄρνις.

Consule Schol. annot. 4. Et in Auibus. pag. 399. v. 20.

--ξουθὸς ἱππαλεκτρυών.

Ξοῦθος. ὄνομα κύριον. ζήτει ἐν τῇ βοηδρομία.

Ξουθ. Xuthus. Nomen proprium. Quære in voce Βοηδρομία.

Ξυγγενὴς τῆ ἐμῆ τέχνη. pro τῆ ἐμῆ. Cognatæ meæ moris, vel ingenij. Pro, Eadem frequentes, quæ ego.

Ξυγγενοῦ. Congredere. Vt, O domina victoria congredere.

Ξυγγέωργος. Socius-in-agricultura q.d. Coagricola, Proparoxytonè *scribitur hoc vocabulum*. Est enim compositum vt πάγκαλος. i. totus formosus, formosissimus. πάνσοφος. Totus-sapiens. i. sapientissimus. Nã nomina in ος oxytona, compositа, accentu-graui notantur. Aristophanes Pluto. *pag.* 13. *v.* 3. *Schol. annot.* 6. *vnde Suidas.*

Ξυγγνώμη προπαιπαίρω. Venia primùm-experienti. *Er. ad. Chil.* 1. *Cent.* 9. *col.* 307. *ad.* 61. De iis, qui principiò in aliqua re peccant.

Ξυγγραφεῖς. *Thucydides lib.* 8. *pag.* 599. & 600. *totum hunc locum habet, quem hic Suidas: at aliquot in partibus est aliqua varietas.* Pisander, ciúsque collegæ Athenas reuersi, primùm quidem populo coacto, sententiam dixerunt, decem viros conscriptores *legũ. i. Legum conscribendarum causâ* summam-antoritatẽ habentes. *i. qui summam huius negotij potestatem haberent*, esse deligendos. Hi verò *à se conditas & conscriptas, atque* rogationem conscriptam ad populum ad certam diem ferrent, qua ratione Respub. optimè posset-administrari. Quum autem *dicta* dies aduenit, concionem conuocarunt in Colonum, qui *locus editus, & excelsus* est Neptuno sacer. Atque legumlatores isti nihil quidem aliud promulgarunt: Sed hoc ipsum: Cuiuis Athenien sium licere sententiam pronunciare, quancunque vellet. *Ei τινὶ βούλοιτο γνώμην.* Si quis autem aut legum-violatarum accusasset, aut quouis alio modo læsisset eum, qui *suam sententiam libere* dixisset, magnas pœnas imposuerunt, *& irrogatum iri dixerunt, ei, qui tale quid ausus fuisset.* Hic verò apertè dictum est, iam nec vllum magistratum amplius ex eodem, *pristinóque Ciuitatis* instituto gerendum esse, nec stipendium-dandum esse *nisi militibus, qui militarent*, & quinque viros, præsides eligendos esse, qui centum viros eligerent, horúmque singuli, tres *alios* sibi coaptarent. Hi verò ipsi numero quadringenti in Curiam ingressi, summa-potestate-prædi ti, imperarent prout optimum esse cognoscerent, & quinque-millia *ciuium* congregarent, quoties ipsis videretur. Qui autem hanc sententiam dixit, fuit Pisander, qui etiam aliis in rebus propalam, *& apertè*, maximóque studio cum aliis eiusdem coniurationis sociis popularem-dominationem euertit. *L. τοὺς πρώτους τοὺς δημοκόπους.*

Ξυγγράφαι, & γράφαι. i. Conscribere, & scribere, *differunt. Nam* scribere quidem, de vna re *dicitur.* Conscribere verò, de multis. Vel, Conscribere *significat* cum accuratione, *diligenter, ac vt aiũt*, & studiosè, *serióque* componere, scribere verò, simpliciter, nec accuratè veritatem inuenire.

Ξύει. Scribit. Vt apud Homerum. Hinc & ξύσματα Literæ-scriptæ. Scripta.

Ξυήλη. Quam *nos recentiores Græci* ξυάλι vocamus. Asciam. Securim. *Xen. de Instit. Cyri. lib.* 6. *pag.* 162. A. Xenophon in Cyri expeditione. *lib.* 4. *pag.* 338. B. Loricas autem lineas ad imum-ventrem vsque pẽdentes habebant. Pro alis verò *loricarum, siue thoracum*, funes densos contortos *habebant*. Habebãt autem & ocreas, *vel, tibiarum-tegumenta*, & gulcas, & prope zonam, gladiolum, vt Laconicam asciam. *vel, sicam, instar Laconici gladioli-falcati.* Quam Attici κνῆστιν. i. radulam, Lacones verò tantùm vocant ξυήλην. *Sequens exemplum pertinet ad* κνῆστιν, *& ad verbum* κνῶ. *Hom. Iliad.* Λ. *pag.* 438. *f.* Supra verò *vinum*, caprinum rasit caseum Radulâ æreâ. Sic igitur Attici quidem hoc vocabulum dicunt, & κάπτειν, pro, κὰπ ἔπτειν. id est, supra-radere, vel iniicere-ramum. Et κά-

Ξυγγενὴς τοὺμὸν τέχνην. αἰτῆ δ' ξυμφέρουσαν. A

Ξυγγένοῦ. συνέλθε. ὦ δέσποινα νίκη ξυγγένοῦ.

Ξυγγέωργος. ἀγροῖκος ξυνώνυμος. ξυνώνυμος δὲ ὡς πάγκαλος. πάνσοφος. τὸ δὲ εἰς ος ὀξύτονα, συνηθέστερα βαρύνει. ἀριστοφάνης πλούτῳ. τὰς ξυγγεώργους κάλεσον.

Ξυγγνώμη προπαιπαίρω. δέκα τὴν εἰ ἀγαθὸς πόλις δοκιμάσαντα. B

Ξυγγραφεῖς. οἱ μὲν πεῖσανδρον ἐλθόντες εἰς ἀθήνας, ἀγαγόντες μὲν δῆμον ξυλλέξαντες, εἶπον γνώμην, δέκα ἄνδρας ἑλέσθαι ξυγγραφέας αὐτοκράτορας. τούτους συγγράψαντας γνώμην εἰσενεγκεῖν εἰς τὸν δῆμον εἰς ἡμέραν ῥητὴν, καθ' ὃν ἄριστα ἡ πόλις οἰκήσει. ἐπεὶ δὲ ἡ ἡμέρα ἐφῆκε, ξυνελέξαν τὴν ἐκκλησίαν εἰς τὸ κολωνὸν, ὃ ἦν ἱερὸν ποσειδῶνος. καὶ ἐπέτρεψαν οἱ ξυγγραφεῖς ἄλλο μὲν οὐδέν. αὐτὸ δὲ τόδε, ἐξεῖναι μὲν C ἀθηναίοις ἀναξέπαστον γνώμην, ἢν ἄ τις βούλῃ. ἢν δέ τις τὰ εἰρημένα ἢ γεγραμμένα ξυγχέῃ, ἢ ἄλλῃ τῳ τρόπῳ βλάπτῃ μεγάλας ζημίας ἐπέθεσαν. ἐν ταύτῃ δὲ λόγος ἐλέγετο πᾶσι, μήτε ἀρχὴν ἀρχεῖν μηδεμίαν ἐκ τοῦ αὐτοῦ νόμου, μήτε μισθοφορεῖν. πρεσβύτας τε ἑλέσθαι πέντε ἄνδρας. τούτους ἑλέσθαι ἐκ πάντων ἄνδρας. καὶ τοὺς ἑκατὸν ἕκαστον φυλὰς ἑαυτοῖς ξυνελέσθαι. ἐλθόντας δὲ αὐτοὺς πεντακοσίους ὄντας εἰς τὸ βουλευτήριον ἄρχειν ὅπη ἂν ἄριστα γνώσωσιν αὐτοκράτορας. καὶ τοὺς D πεντακισχιλίους δὲ ξυλλέξαι, ὁπότ' ἂν αὐτοῖς δοκῇ. ἐὰν δ' ὁ τούτῳ τῳ γνώμῃ εἰπὼν πίσανδρος, καὶ ἄλλα ἐκ τῶν πρόσθεν πρόσθυμήματα ξυγκαταλύσας τὸν δῆμον.

Ξυγγράφαι καὶ γράφαι. τὸ μὲν γράφαι, ἐφ' ἑνὸς πράγματος. τὸ δὲ ξυγγράφαι, ὅτι πολλῶν. ἢ ξυγγράφαι, τὸ μετ' ἐπιμελείας, καὶ συν- E δέσεως συντάξαι. γράφαι δὲ, τὸ ἁπλῶς, καὶ μὴ ἐπιμελῶς τὸν ἀλήθειαν εὑρεῖν.

Ξύει. γράφει. ὡς παρ' ὁμήρῳ. ἔνθεν καὶ ξύσματα, τὰ γράμματα.

Ξυήλῃ. διὰ ξυάλου λέγομεν. ξενοφῶν ἐν τῇ κύρου ἀναβάσει. εἶχον δὲ θώρακας λινοῦς μέχρι τῶν ἤβων. αὐτὰ δὲ τὰ πτερύγια ὡς ἐπὶ τὰ πυκνὰ ἐς ἐγκυμόνα εἶχον δὲ καὶ κράνη. καὶ ἐπὶ τούτοις ζώνην μαχαίριον ὅσον ξυήλην λακωνικήν. διὰ αὐτῶν οἱ μὲν κνῆστιν, λάκαινες δὲ, ξυήλην λέγουσι μόνον. F ὅτι δ' αὐχμὸν κνῆ τυρὸν κνήσει χαλκείη. οἱ μὲν ἀττικοὶ, τὸ ῥῆμα οὕτω λέγουσι. κἀπικνεῖς,

A καὶ ταῦθι. οἱ δὲ λάκωνες, ξύνομα ξυήλου. ὡς καὶ ξενοφῶν φησιν ἐν τῷ πεντάρτῳ τῆς ἀναβάσεως. ὅτι δρακόντιος ἔφυγεν ἐκ σπάρτης παῖς ὢν, ὅτι κτείνας ξυήλῃ λακωνικῇ παῖδα. δῆλον τοῦτο δὲ καὶ τὸ κεῖρ ὡς οἱ δωριεῖς, ξύειν λέγουσιν. ὡς κἀ σόφρων. ἂν τις τὸν ξύοντα ἀπέξυσε. καὶ πάλιν, ξύεται ὁ χορηγός.

Et καὶ ταῦθι, pro, ἐπὶ ταῦθα. Insuper-edere. Præterea-comedere. Lacones verò hoc nomen *Atticum, scilicet* ξυήλη ς. i. *radulam, qua raditur aliquid, eodem significatu vocant* ξυήλην, *à* ξύω, *quod à* ξέω, *rado. Sic etiam & securim, & asciam, & ficam, & gladiolum falcatum appellant.* Vt & Xenophon dicit 4. lib. Expeditionis Cyri. pag. 341. *D.* Dracontius Sparta fugit cùm adhuc esset puer, quòd Laconica lica, *vel Laconico gladiolo falcato* puerum interfecisset. Propterea verò *Attici*, vt

Dorienses, dicunt etiam κεῖν pro ξύειν. i. radere. *vnde* ξυσματα, *ramenta.* Vt & Sophron, Si quis radentem vicissim-radat, *vt mutuo, qui mutuo scabunt. Er. ad. Chil. 1. Cent. 7. col. 258. ad. 96.* Et rursus, Raditur Choragus, *vel, fricatur, teritur, scalpitur.*

B

N O T Æ.

Εἶχεν δ'.] Xen. in exped. Cyri. lib. 4. pag. 338. B. εἶχεν δὲ δόρακας λινᾶς. Et, πλησίον αὐτῶν πυκνὰ ἐστρωμένα. εἶχον δὲ καὶ κνημῖδας, καὶ κράνη. &c. Et eodem lib. pag. 342. D. Εἵλετο δὲ Δρακόντιον Σπαρτιάτην, ὃς ἔφευγε παῖς ὢν οἴκοθεν, παῖδα ἄλλον καταπαταξάς, ξυήλῃ παταξάς.

Ξυλλαβεῖν. διττή ἐστιν ἡ χρῆσις τοῦ συλλαβεῖν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. ἐφ' οἷς γὰρ διάφορον κλίσιν, διάφορος καὶ ἡ διάνοια ἐάν μὲν γὰρ ἐφ' αἷς αἰτιατικὴ ἡ σύνταξις ᾖ ἐχθραν καὶ δυσμένειαν παρίστησι τοῦ συλλαβόντος. κακουργίαν δὲ τὸ συλλαμβανόμενος, ὡς νυνί, ξυλλαβεῖν τὸν ἄνδρα. καὶ δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ μειδίου. πῶς οὖν συλλήψεσθε αὐτῶν; ἐὰν δὲ φορὰν δοτικὴν, σημαίνει φιλίαν, καὶ συμμαχίαν, ὡς ἰσοκράτης ἐν τῷ παναθηναϊκῷ. ὁρῶ δὲ καὶ τὴν τύχην ἡμῖν συλλαμβάνουσαν. ἴσον τῷ, συναγωνιζομένην. ἐπάγει γοῦν καὶ τὰ παρόντα ἡμῖν συναγωνιζόμενον. δημοσθένης φησὶν φιλιππικῶν.

C

Ξυλλαβεῖν. Apud antiquos *scriptores*, duplex est vsus huius verbi συλλαβεῖν. Nam pro varia inflexione, *verbique constructione*, varia etiam *est* sententia, *varieque sensus*. Nam quum constructio est cum accusatiuo, inimicitias, & odium comprehendentis *aliquem, nobis* representat, & maleficium illius, qui *ab aliquo* comprehenditur, vt nunc, *in hoc exemplo* ξυλλαβεῖν τὸν ἄνδρα. Comprehendere virum. Et Demost. in *oratione* contra Midiam. Non comprehendemus ipsum: Si verò *verbum hoc ponatur* cum datiuo, significat amicitiam, & auxilium. Vt Isocrates in adhortationibus. ὁρῶ δέ. &c. Video autem & ipsam Fortunam nobis fauentem, *& auxiliantem. Hoc enim* συλλαμβάνουσαν, idem valet, at συναγωνιζομένην. i. nobis-opem-in-prælio-ferentem, & nobiscum aduersus hostes pugnantem. Subiicit enim, καὶ τὰ &c. i. & præsens tempus nobis auxiliari. Demosth. Philipp. 1.

Ξύλα κλίνεια. τὰ τῆς κλινοδ.

Ξύλα κλίνεια. Q. d. Ligna lectea, pro, lectorum.

D Ξυλεία. ἡ τῶν ξύλων τῶν ναυπηγησίμων συλλογή.

Ξυλεία. *Lignatio. Lignorum collectio.* Lignorum ad-naues-compingendas-aptorum collectio.

Ξύλινος.

Ξύλινος. Ligneus.

Ξύλον ἀγκύλον, οὐδὲ ὀρθόν. ὅτι δυσχερὲς ἐκ φαύλων ἀγαθοὺς ἀποργάσασθαι.

Ξύλον. Lignum tortum, nunquam rectum *fiet. Er. ad Chil. 2. Cent. 10. col. 603. ad. 42.* Ex malis bonos fieri difficile.

Ξύλοχος. συῶν ἔνδρος, καὶ ξυλώδης τόπος. δρυμός. ὕλη. χάσος. ἀγρός. τόπος. οἱ δέ, κοίτη θηρίου. οὐδὲ ἴκετ' ἐκ μελάνδρης αὐθις ἐπὶ ξύλοχον.

E Ξύλοχος. Arboribus-consitus, & syluosus pagus, *vel, collis.* Quercetum. Syluа. Inculta-terra. Ager. Locus. Alij verò, Cubile. *Lustrúmque* feræ. *Vt in quodam pentametro.* Nec iuit ex caula, *stabulóque suo* rursus in syluam.

Ξυλυφίων. οἷον ἐπὶ τῶν ἀπαλῶν ξυλυφίων, ὅταν καμψαντὲς ἀποδῶμεν αὐτά. ὅπου διοκλῆς ὁ ἀθηναῖος, εὑρετὴς ἁρμονίας ἐν ὀστρακίνοις ἀγγείοις, ἅπερ ἐκέκυνον ἐν ξυλυφίῳ.

Ξυλυφίων. Parvorum-lignorum. Baculorum. Lignorum. Vt, Quemadmodum in simplicibus, *& teneris, vt legatur,* ἀπαλῶν, lignis *fieri solet,* quum ea inflexa dimittimus. Diocles Athenienſis, primus inuenit harmoniam in oxybaphis, *legendum enim* ὀξυβάφοις. *i. acetabulis* in testaceis vasis, *acetum continentibus ad cibos intingendos paratum,* quæ ligno, *vel, baculo* pulsabant.

Ξύλων ἐρεψίμων. σκεύασματά ἐστι τὰ ἐρέψιμα, εἰς τὰς οἰκίας καταπτασσόμενα.

Ξύλων ἐρεψίμων. Lignorum ad-ædes tegendas-aptorum. *Lignorum ad-ædium-tecta-fabricanda-aptorum. ab* ἐρέφω, *tego. fut.* ἐρέψω. ἐρέψιμα sunt tecta, *discuF rit ea, quæ apta sunt ad tegendum,* quæ destinata sunt ad ædes *tegendas, & quæ ad earum tecta conficienda, sunt bona.*

Ξυμβάλλειν. τοῦτο. ὁ δὲ, οὐ χαλεπῶς εἶχε ξυμβάλλειν τὸν φρατηγὸν ἐμβεβληκέναι αὐτοῖς τὸν φόβον.

Ξυμβάλλειν. Intelligere. *Coniicere. Coniecturis assequi. Vt,* Ille verò non difficulter coniicere poterat, Ducem ipsis illum terrorem iniecisse.

Ξυμβαίνοντα. συμφωνοῦντα. οἷον τὰ ἔργα τοῖς λόγοις ξυμβαίνοντα ὀρθῶς.

Ξυμβαίνοντα. Conuenientia. Consonantia. Consentientia. Vt, Priùs quàm facta verbis conuenientia viderentur. *Vel, factis respondentia cernerentur.*

Ξυμβαινούσης. Illius rei, de qua inter aliquos conuenit Illius, quæ placet. Vt, Satis erit eius militibus emere commeatus, & *res necessarias*, precio, de quo conuenerit *inter ipsos emptores, & venditores*. Et rursus. Velle fœdus facere, si sciret quibus conditionibus compositionem essent facturi.

Ξύμβλητο. Concurrit. Occurrit. Obuiam iuit. *Vt Hom. Iliad. Ξ. pag 544. v. 3. Alias, Congressus est.*

Ξύμβολον. Symbolum, vocant autem *augurium, & omen*. Quia symbola *res aliquas significantia* faciebat & *omina, ac auguria putabant*, ea, quæ primùm *in aditum egressu ipsis* occurrissent, & ob *talem* occursum, *hæc aliquid sibi* præsignificare, *ac portendere existimabant. Dicuntur autem & n. g. σύμβολον. τὸ & masc. g. σύμβολος. ὁ. i. Sic & apud Latinos symbolus, & symbolum, de quibus Lexica.*

Ξυμβαινούσης. συμφωνουμένης. ἀντὶ τοῦ ὁποχρέων. ἔσαι ταῖς ἀμφ' αὐτὸν ὠνεῖσθαι τὰ ἐπιτήδεια τῆς ξυμβαινούσης τιμῆς. καὶ αὖθις. ἐθέλειν πείσασθαι, εἰ μάθοι ἐφ' οἷς τισι ξυμβαίνοιεν. A

Ξύμβλητο. συνήντησε

Ξύμβολον. ὄρνιν φασίν. ἐπειδὴ συμβόλους ἐποιοῦντο τοὺς ὁραθέντα συναντᾶσθαι, καὶ ὀξ ἀπαντήσεως προσημαίνοντας. B

N O T AE.

Ξύμβολον. ὄρνιν.] Aristoph. in Auibus. pag. 396.

Ἐσωὶ δ' ὑμῖν Κύμων, Διιφοὶ, Δωδώνη, Φοῖβος Ἀπόλλων.
Ἐλθόντες γὰρ ἅπαντα ἐπ' ὄρνεις, οὕτω πρὸς ἅπαντα πείσεσθε,
Πρός τ' ἐμπορίαν, καὶ πρὸς βιότου κτῆσιν, καὶ πρὸς γάμον αὖ δίον,
Ὄρνιν τεκμαίρεσθε πάλιν, ὅσπερ καὶ μαντεῖαι διακρίνει.
Φήμη γ' ὑμῖν ὄρνις ἔσθ'. πταρμὸς τ' ὄρνιθα καλοῦσι.
Σύμβολον, ὄρνις, φαγεῖν, ὄρνις, θεράπων, ὄρνις, ὄρνις, ὄρνις.
Ἆρ' ἐφανερῶς ἅπασιν ὑμῖν ἐσμὸν μαντεῖον Ἀπόλλων;

Consule Schol. vnde Suidas. At apud Suidam lectio melior videtur, & inde Scholiorum emendatio petenda. C

Ξυμβόλοις. Symbola. Sic vocabant auguria, quæ per sternutationes *offerebantur*. Hæ verò Cereri sacrabant, *vel, ad Cererem referebantur*.

Ξυμβόλοις. οὕτω τὰς ἀφ' ἡμῶν πταρμοῦ οἰωνισμοὺς ἔλεγον. ἀνετίθεντο δ' οὗτοι Δήμητρι.

Ξυμμίξασα. Quæ cum aliquo se miscuit. Quæ in aliquem incidit. Quæ in aliquē conuenit. Vt, In nullam enim matronam te prudentiorem me incidisse scio. Hoc est, in te peritissimam, & prudentissimam *incidi*.

Ξυμμίξασα ξυντυχοῦσα. οὐδὲ γὰρ μιᾷ γε δυνατέρᾳ σον ξυμμίξασα οἶδα γυναικί. ἀντὶ τοῦ ἱκανωτάτῃ φρονιμωτάτῃ.

Ξυμπάθεια. Vulgò, Compassio. Commiseratio, quâ fit vt alienis calamitatibus afficiamur, commoueamur, & eo- miseremur, qui his premuntur. *ξυμπάθεια verò dictum Ionicè, & Atticè, pro communi συμπάθεια*. Nam *vocum* per ξ figuratio, prorsus est Ionibus, & Atticis communis.

Ξυμπάθεια. συμπάθεια. ὅλως δὲ ὁ δῆμος ξ̓ χρηματισμὸς κοινός ἐστι τῆς τε ἰάδος, καὶ τῆς ἀττικῆς. D

Ξυμπονήσαντα. Illum, qui cum aliquo laborauit. i. labores tolerauit. pro, Illum, qui labores sustinuit. Vel, In laboribus ferendis constantem.

Ξυμπονήσαντα. ἀντὶ τοῦ ὑπομείναντα.

Ξυμφέρω. Simul-fero. Simul-gesto. Vt, Eia nunc ego tecum *hoc onus* feram.

Ξυμφέρω. ξυμβαστάζω. φέρε νυνὶ ἐγώ σοι ξυμφέρω.

Ξυμφοραί. Calamitatem Thucydides *vocat* infortunium, in quod, ob aliquem repentinum casum, aliquis incidit, non autem à propria temeritate, & *imprudentia manantem* infelicitatem, *vel, rerum male gestarum rationem*, hoc est, vitium. Nam naturæ defectus, & lapsus, omnino sunt vitia. Vel *ξυφοραὶ* vocat à scopo aberrationes, & *rerum sperarum* frustrationes. Contingit enim, vt rerum casus non minùs temere *nobis* cedant, quàm ipsæ hominis cogitationes. *Consule Thucyd. Graecolat. Indicem in ξυμφορά.*

Ξυμφοραὶ δουκυδίδης, τὴν ὑπό τινος ἀθεεὶ πάσεως δυσχύσιαν, καὶ οὐκ ἐξ οἰκείας ἀβουλίας κακοπραγίαν, ἤτοι κακίαν. καὶ γὰρ αἱ τῆς φύσεως ἐλαττώσεις, καὶ ὀλισθήσεις, κακίαι πάντως εἰσίν. ἢ ξυμφοραὶ τὰς ὑποτυχίας. ἐκδέχεται γὰρ τὰς ξυμφορὰς τῆς τῶν πραγμάτων οὐκ ἄσον ἀμαθῶς χωρῆσαι, ἢ καὶ τὰς διανοίας τὰ αὐθρώπων. E

Ξυν. Cum. Thucydides *ponit* pro σύν. Et alia similia, *quæ sunt compositæ ex hac præpositione, & alius vel nominibus, vel verbis, vt ex sequentibus patet*. Sic & omnes antiqui *scriptores, qui vel Atticè, vel Ionicè sunt loquuti. Vide* ξυμπάθεια.

Ξυν. Θουκυδίδης αὐτὶ τοῦ σύν. καὶ τἀλλὰ τὰ ὅμοια. ὕτω καὶ οἱ παλαιοὶ πάντες.

Ξυνάγελα. Locus cauus. Vallis. Conuallis. Arrhianus. Ille verò, cùm se in quadam conualle conclusisset, hominem à tergo ferit, *vel, telis ferire incipit. Sed vide ne forte præstet scribere* ξυνάγελα, & ξυναγελία.

Ξυναγελᾶ. ὁ κοῖλος τόπος. ἀρριανός. ὁ δὲ, ὑποτιμώμενος αὐτὸν ἐν ξυναγελίᾳ τινί, βάλλει κατὰ νώτου ἢ αὐθρωπον. F

Ξυναλλαγή. Commutatio. Permutatio. Consolatio. Occursus. Desinit autem contentio progressa longissimè, Virorum senum in commutatione sermonis. nad-

Ξυναλλαγή. ἀμοιβή. διαμυθία. συναίτησις. λήγει δ' ἔρις δραθεῖσα ἢ προσαιτήσει, ἀνδρῶν γεραιτέρων ἐν ξυναλλαγῇ λόγῳ. σοφοκλῆς.

A ἐξυναλλαγῇ, τῇ ὁμιλίᾳ.

nis.i.admonitione. Sophocles *in Aiace.pag.*44.*v.*738. & 739. *Sed ibi legitur* τῆ σωφρονίσαι. vel ξυναλλαγῆ λ. colloquio.

N O T AE.

Ἀνδρῶν γερόντων.] Hunc locum Virgil.videtur imitatus Æn.lib.1.pag.116.

Ac veluti magno in populo cum sæpe coorta est
Seditio,sæuitque animis ignobile vulgus,
Iamque faces,& saxa volant,furor arma ministrat.
Tum pietate grauem,ac meritis,si forte virum quem
Conspexêre,silent,arrectisque auribus astant,
Ille regit dictis animos,& pectora mulcet.

B Hic autem per ἀνδρῶν γερόντων potes intelligere viros principes,Principes,honoratos, & autoritate præditos viros.Eustath. Γέροντες λέγονται παρ' Ὁμήρῳ οὐκ ἐπὶ τῇ ἡλικίᾳ· ἀλλὰ καὶ ἀπὸ εἰ ἔτυμον, ἀπὸ ἀρετῆς, καὶ βασιλικοὶ ἄνδρες καὶ μὴ τῇ ἡλικίᾳ γέροντες ὦσι.481.27. 736.36. 1157.63.

Ξυναλλαγή πότερα δόλοισι τὸ θνῆκεν, ἢ ξυναλλαγῇ νόσου. νήσοις ὁ τλήμων ὡς ἔοικεν ἔφθιτο, Ἐπὶ μακρῷ γε συμμεμετρημένος χρόνῳ.

Ξυναλλαγή. *Sophocles in Oedipo Tyranno. pag.*191. Oed. Vtrum dolis, an morbi commutatione *obiit?* Nun. Paruum antiqua corpora sopit momentum. Oed. Morbis ille miser (vt videtur) interiit. Nun. Et longo profectò commensuratus tempore.*i.& senio confectus.*

N O T AE.

Πότερα δόλοισι.] Sophocles in Oedipo Tyranno.pag.191.& 192.

C
Οἰδ. Πότερα δόλοισιν, ἢ νόσου ξυναλλαγῇ;
Κῆ. Σμικρὰ παλαιὰ σώματ' ὠφέλει ῥοπή.
Οἰδ. Νόσοις ὁ τλήμων, ὡς ἔοικεν, ἔφθιτο.
Κῆ. Καὶ τῷ μακρῷ γε συμμετρήσας χρόνῳ.

Ξυνάορον.γαμετήν.

Ξυναυλία. αὐλητής τις σύμφωνος, ὑπὸ δύο πηγνυμένων αὐλῶν.

Ξυναυλίαν.κοινωνίαν.τουτέστιν. ὁμοῦ θρηνοῦμεν. ξυναυλία δὲ καλεῖται, ὅταν δύο αὐληταὶ τὸ αὐτὸ λέγωσιν. ἢ ὅταν κιθάρα, καὶ αὐλὸς συμφωνῇ.νόμοι δ' καλοῦνται, οἱ εἰς θεοὺς ὕμνοι.

D cantur Hymni in Deos. *Aristoph.in Equitibus.pag.*191.*v.*9. *Schol.anno.*8. *unde Suid. Item in Auibus.pag.* 376.*v.*8. Χάσειν δ' νόμους ἱερῶν ὕμνων. *Fuisse verò modos sacrorum hymnorum.*

Ξυναυλίαν πενθήσομεν μὲν ἐλύμπου νόμον. Ὄλυμπος αὐλητὴς ἦρχε μέντοι μαθητής. καὶ αὐτὸς δυσεχέτος δι' μανικὴν. ἐφ' ἅπερ οὖν ὁ Ὄλυμπος εὗρε τὸ ξυναυλεῖν, καὶ ἡμεῖς ὁμοίᾳ, καὶ ὥσπερ ἀπὸ μιᾶς φωνῆς ὀδυρόμεθα. μιμησόμεθα δὲ τὸν θρῆνον ξυναυλίαν ὁλύμπου. ἦτος δὲ ὁ Ὄλυμπος ἐν φρυγίᾳ ἔρρει αὐλητικὰς νόμους ἐπόει.

E ἐξεφλε δὲ καὶ θρηνητικὰς νόμους.

Ξυνάυλον. παρ' ἀριστοφάνῃ, ξυναυλον βοᾶ, τ' μὴ αὐλοῦ κοινόν.

Ξυνδιενεγκεῖν.συνεφελέσθαι, συναγωνίσασθαι. οἱ δὲ ἐδέοντο πόλεμον τ' πρὸς λογγοβαρδους ξυνδιενεγκεῖν σφίσιν.εἰ ὃ δισχιλίους ἐπεμψαν.

F Ξυνδιώνεγκαν. συνέκαμον. συνεπονέσαντο.

Πολλὰ γὰρ δὴ πεφάνται
Ξυνδιώνεγκαν μὲν ἡμῖν, εἰσβολαί τε, καὶ μάχας.
Ἀντὶ τ' ὑπεμείναν. ὅτας ἀριστοφάνης.

Ξυνάοριν.Coniugem. Vxorem.

Ξυναυλία. Quidam tibiarum-sonus consonus,qui à duabus tibiis editur. *Duarum, vel plurium tibiarum simul sonantium concentus.*

Ξυναυλίαν. Tibiarum-simul-sonantium-concentum. Communionem *rerum aliquarum merâ præpositione significat.*Hoc est,simul lugeamus. ξυναυλία verò vocatur,quum duo tibicines idem canunt,*& concinũt.* Vel,quum cithara,& tibia concinũt. Νόμοι verò vocantur Hymni in Deos.

Ξυναυλίαν κλαύσομεν, Ὀλύμπου νόμον, *Aristoph. Equit. pag.*191.*v.*9. νόμον, *sub.* κατά. Tibiarum-concentũ flebimus, Olympi modo.*i.Simul lugeamus, Olympi more. In Ald.cod.L.* πενθήσομεν. Olympus *autem* fuit tibicen,Marsyæ discipulus, qui & ipse propter Musicã, in-calamitatem incidit. Quemadmodum igitur Olympus inuenit tibiarum-concentum,sic etiam nos simili ratione,& tanquam vna voce lugeamus. Imitemur in lugendo concentum Olympi. Hic autem Olympus in Phrygia modos tibicinum fecit, scripsit etiam flebiles,*lugubresque* modos.

Ξυάυλον. Cum-tibiis-coniunctum, *vel coniunctã.* Apud Aristophanem *Legimus* ξυάυλον βοᾶ.i.vocem cum tibiis coniunctam.*i.tibiarum sonantium, & humanæ vocis concentum.*

Ξυνδιενεγκεῖν. Simul tolerare. Simul-gerere. In-gerendo-iuuare. In-certamine-adiuuare. Vt,Illi verò *eos* rogabant,vt se in bello contra Longobardos gerendo iuuarent. Illi verò, duo-millia *militum ipsis* miserunt.

Ξυνδιώνεγκαν. *Simul tolerarunt.* Simul-laborarunt. Simul-confecerunt Vt,

Multas enim iam molestias
Simul-tolerarunt nobiscum,irruptionésque,pugnásque.

ξυνδιώνεγκαν,pro ὑπεμείναν.i.sustinuerunt.Sic Aristophanes *hoc verbum accepit in Equit.pag.*223.*v.*11. & 12.

Ξὺν δίκῃ. Cum Iuſticia. Cum Iure. Pro, Iurè. Meritò. Decenter. Conuenienter. Vt, ξὺν δίκῃ. &c. Dixit Regem hæc meritò poſtulare. ξὺν δίκῃ Secundùm decorum. Decorè. Decenter. Vt, His ſingulis munera decenter diſtributa-fuerunt. *Vel, Honores his ſingulis, vt decebat, tributi fuerunt.*

Ξυναίρεῖαι. Connectitur. Coniungitur. Et ξυναιρόμενον. Quod-ſimul-ſuſcipitur. Vt, Si conceſſerimus illas de tea allatas literas vnà cum tua Repub. ſuſcipi, *vel, recipi.*

Ξυνίβημεν. Connenimus. Pro, Inter-nos-conuenit. Concordes-fuimus. Conſenſimus. Ariſtoph. Nub. *pag. 62. v. 15 pag. 63. v. 1.*

Poſtea tempore, tandem verò
Communiter conſenſimus, inter nos conuenit, & de communi ſententia filio nomen impoſuimus.

Ξυνίκα. Commiſit. *Hom. Iliad. A. pag. 17. v. 8.* ξυνίκα μάχεσθαι *commiſit, vt pugnarent.*

Ξυνιχθῦσαι. Conduxiſſe. i. Profuiſſe. Feliciter-ſucceſſiſſe. Rem auctam-fuiſſe, creuiſſe.

Ξυνωμόων. Coacernatorum. Congeſtorum. Thucydides. Cadaueribus ſimul inter ſe congeſtis, odores non tolerabiles erant. *Vel, Cadauerum ſimul inter ſe congeſtorum fœtor intolerabilis erat.*

Ξυννέφεσθαι. Cœlum eſt nubiloſum, nubibus obductum, tectum nubibus. nubilum. Ariſtophanes. Anagyro. Et cœlum-eſt nubilum, & *Iupiter* hyberna tonitrua-edit valde bene. *i. magno cum ſtrepitu. L. χειμέρια.* Idem in Inſulis. Quàm in terram procumbens deorſum. *i. capite demiſſo*, & nubilo-vultu incedit! Id eſt, triſtis, & mœrens.

Ξυνεπιλαβεῖν. Adiuuare. Auxiliari. Vt, *Dicebat* illam vrbem Romanis eſſe fidelem, quòd & Lucullum in bello contra Mithridatem gerendo iuuiſſet.

Ξυνέρξετε. Coercebitis. Concludetis. ἀποκλείσετε. *pro*, συγκλείσετε. *Sic apud Ariſtoph. in Veſpis. pag. 312. v. 9. dicitur* ἀποκλείσαι τὰς θύρας. *Concludere. claudere fores.* Sophocles *in Aiace. pag. 35. v. 594.* Non concludetis quàm celerrimè?

Ξυίεις. Intelligis. Audi.

Ξυνέσεως. Intelligentiæ. Prudentiæ. Vt, Ille verò mitis erat, & ſingulari prudentia præditus, Pro, Præclarè, atque plurimum in prudentia profecerat, & virtutem ſibi vendicare norat. *i. Prudentiſſimus, & virtutis ſtudioſiſſimus erat.*

Ξυντείβει τ' κεφαλῆς. Ita cum genitiuo ponunt *Attici*. Vt, ἕως &c, i. Donec ei caput contritum-eſt.

Ξυνδυάς. i. maſc. g. Concubns. Cum-aliquo-cubans. Vel, Cum-vxore-cubans. i. Coniux. Maritus. At fœmineo-genere per ι *dicitur* ξυνδυάς. *Concuba. Quæ cum aliquo cubat. Coniux. Vxor.*

Ξυνήγαγε. *Cogit. Colligit. Contraxit.* Concinnauit. Ariſtoph. Acharn. *pag.* 264. *v.* 17. Πόσου ἦ τὴν πρωκτὸν χρόνου ξυνήγαγε; Quanto verò podicem tempore contraxit? De Cleonymo *dictum, pro, Quanto temporis ſpacio copiam collegit? Sed pro* Κλεωνύμου, *fortaſſe* Κλέανδρ- *reponendum, de quo pag.* 260. *v.* 6.

Ξυνῆσα. Publicæ pecuniæ.

Ξυνῆκα. Intellexi. Senſi. Animaduerti. Percepi. Cognoui.

Ξυνήδετο. Simul-gaudebat. Simul-delectabatur. Collætabatur. Congratulabatur.

Ξυνήδετο. Senſit. Animaduertit. Obſeruauit. Cognouit.

Ξυνίασι. Cocunt. Conueniunt. Congregantur.

Ξὺν δίκῃ. αὐτὴ τῇ φρονίντως, δίλόγως. ξὺν δίκῃ ταῦτα ἀξιοῦν ἔφη ἡ βασιλέα. ξὺν δίκῃ. καὶ τὸ φρόνιμον. τὰ γέρα τούτοις ξὺν δίκῃ νενέμητο ἑκάστοις. A

Ξυναίρεῖ) συναπτεῖ). καὶ ξυναιρόμενον. συναπλαμβανόμενον. εἰ ξυγχωρήσαμεν τὰ ἐπὶ σοῦ κομισθέντα γράμματα ξυναιρόμενον τῇ καὶ σὴ πολιτείᾳ.

Ξυνίβημεν. ὁμονοήσαμεν. συμφωνήσαμεν. ἀριστοφάνης πρεσβείας. B

Εἶτα τῷ χρόνῳ
Κοινῇ ξυνίβημεν.

Ξυνέκρα. ξυνέβαλε.

Ξυνηχθῦσαι. δύτυχηθεῖσαι αὐξηθῆναι.

Ξυνεκμῴων. συναρδμῴων. θουκυδίδης. τῶν νεκρῶν ὄμως ἐπ' ἀλλήλοις ξυνεκμῴων, ὀσμαὶ ἦσαν ὑπ' ἀνιχταί. C

Ξυννέφει, δύσφορα, καὶ συμφορᾶ, καὶ συννέφελα ὄζει. ἀριστοφάνης ἀναγύρῳ, καὶ ξυννέφει, καὶ χρυμέρεια βροντᾷ μάλ' δῦ. καὶ ὑπήνεος. ὡς ἐς γῆν κύψασα κάτω, καὶ ξυννεφὶη βαδίζει. αὐτὴ ἡ, συνηθροπάζουσα.

Ξυνεπιλαβεῖν. ξυναγωνίσασθαι. πρεσβῦ ῥωμαίους εἶ) τὴν πόλιν, ὡς λουκούλλῳ τε ξυνεπιλαβεῖν τὸ πρὸς μιθριδάτην πολέμου. D

Ξυνέρξετε, ἀποκλείσετε σοφοκλῆς. ὑ ξυνέρξετ' ὡς τάχος;

Ξύνες. συῖς. ἄκουσον.

Ξυνέσεως. συνέσεως. φρονήσεως. ὁ ἦ, σφᾶς ἰῶ, ἐ ξυνέσεως εὖ ἦκεν. αὐτὴ τῇ καλῶς καὶ ἐπὶ πλεῖστον, καὶ ἀρετῆς μετασχοιῶσθαι ἐξεπεπόνθμος.

Ξυντρίβη τ' κεφαλῆς. ὕστας ὑπὸ ῥήμης τάττουσιν. ἕως ξυντρίβη τ' κεφαλῆς. E

Ξυνδυάς ἀρσενικῶς. θηλυκῶς ἡ δυὰ ἦ ἱ.

Ξυνεῖα.

Ξυνήγαγε. συνήρμοσεν. ἀριστοφάνης ἀχαρδόσι. πόσου χρόνου ἦ φρονητὴν συνήγαγε. ἐπὶ πλειστόνμου.

Ξυνῆσα. κοινὰ χρήματα. F

Ξυνῆκα. ἐνόησα.

Ξυνήδετο. συνευφραίνετο.

Ξυνήδετο. ἐάσθη.

Ξυνίασι. συνέρχονται.

A Ξυνίεις. ὑπονοεῖς. ἀριστοφάνης πλούτῳ αὐτὸ ξυνίεις τὴ διάνοιαν τὴ θεοῦ.

Ξυνίεις. Sentis. Percipis. Intelligis. Aristoph. Pluto pag. 4. ver. 12. Deinde non intelligis ipsam mentem Dei?

Ξύνιον. ἤκουον.

Ξυνίεμεν, Audiam. vel audiebant.

Ξυνθήματα ὑπομνήματα. σοφοκλῆς. οἱ τὰ θησέως πειρίθου τε κεῖται πιστὰ ξυνθήματα, ἃ ἔθεντο πρὸς ἀλλήλους περὶ τῆς εἰς ἅιδου καταβάσεως. καὶ ἄλλος. ὥσπερ ὑπὸ ξυνθημάτος, αὐτοκράτορα τῶνδ' ἐπηυφήμησεν ὁ στρατός. ἐκ ἀφ' ἑνὸς ξυνθήματος, ἀλλὰ διεπαισμῶς, καὶ ἐκ εἰς ἓν ξυμβαίνουσαι τὴ βοῆ.

Ξυνθήματα. Pacta. Monumenta. Sophocles *in Oedipo Coloneo. pag.* 322. & 323. Vbi Thesei, Pirithoique sunt fita fidelia semper pacta. Idem est, ac si dixisset, Monumenta fidei, quam inter se dederunt, & acceperunt, *quæ pacta fecerunt* de descensu ad Inferos. Et rursus *alius quidam dicit*, Quasi de communi pacto, *communibus omnium suffragiis* hunc exercitus lætis-acclamationibus salutauit Imperatorem. *Vel, Tanquam ex composito eum sal. Imp. ex.* Non *intelligit autem totum exercitum hoc fecisse* vno signo dato, *ita vt simul omnes idem pronunciarent*: sed dispersè, & non in vnum coeunte voce. *i. dissipato, & non consentiente, coniunctóque clamore.*

B

NOTAE.

Οἱ τὰ Θησέως.] Sophocles in Oedipo Colonæo. pag. 322. & 323.

— ἃ τὰ Θησέως,
Πειρίθου τε κεῖται πιστ' αἰεὶ ξυνθήματα.

Schol. ξυνθήματα, εἶεν ὑπομνήματα τῆς πίστεως, ἃς ἔθεντο πρὸς ἀλλήλους περὶ τῆς εἰς ἅιδου καταβάσεως.

C Ξυνοδόχος. ξενοδόχος.

Ξυνόν. κοινόν.

Ξυνοδόχος. Hospites-excipiens. Hospes. Caupo.

Ξυνὸν. *Atticè, & poeticè, pro communi* κοινὸν. Commune.

Ξυνοπαδός. ὁ ἑπόμενος, καὶ ἀκολουθῶν.

Ξυνουσία τοῦ ἔργου, τῇ πείρᾳ. ταῦτ' ἔστιν οὐ ξὺν λόγοις τετιμῆσθαι. ἀλλὰ τῇ ξυνουσίᾳ τοῦ πλέον. σοφοκλῆς.

Ξυνοπαδός. Qui-sequitur-aliquem. Assecla. Comes.

Ξυνουσία. Congressu. Re-ipsâ. Ipsâ-experientia. Sophocles *in Oedipo Coloneo. pag.* 273. *v.* 4. & 5. Talia tibi hæc sunt, ô hospes, non verbis Honorata, *probataque*: sed re-ipsâ magis.

NOTAE.

Ταῦτ' ἔστιν.] Apud Sophoclem in Oedipo Colonæo. pag. 273. v. 4. & 5. scribitur,

Τοιαῦτά σοι ταῦτ' ἔστιν ὦ ξεῖν', ἐν λόγοις
Τετιμῆσθ', ἀλλ' ἐν τῇ ξυνουσίᾳ πλέον.

D Ξυνωμοσία ἡ ὁρκωμοσία.

Ξυνωμοσία. Coniuratio.

Ξυνωμότης. συστασιαστὴς. ξυνωμότης ὢν, καὶ φρονῶν τυραννικά.

Ξυνωμότης. Coniuratus. Homo-factiosus. Seditiosus. *Vt in quodam senario.* Coniuratus existens, & sentiens tyrannica, *Pro, factiosus, seditiosus, & ingenio tyranneo præditus.*

Ξυνωμοτῶν. ξυνωμοσίαν ποιουμένων. ξυνόντες δὲ ὅρκοις δεινοῖς ἑαυτοῖς, καὶ συνθήκας κατά τινων ποιησάμενοι ὅτι καταλύσῃ τινάν.

Ξυνωμοτῶν. Coniuratorum. Illorum, qui coniurationem fecerunt. Hoc est, qui iureiurando interposito fidem inter se mutuò dederunt, & acceperunt, & eorum, qui contra aliquos pacta fecerunt ad aliquorũ euersionem, *ad aliquos euertendos.* Aristoph. *in Equitibus. pag.* 203. *v.* 4 Παραβοηθῶ', ὦ &c. Opem-feratis,

E ἀριστοφάνης. βουλεῖθ' ὡς ὑπ' ἀνδρῶν τύπτομαι ξυνωμοτῶν.

quia à viris verberor coniuratis. *Consule Schol. annot.* 4. *vnde Suid.*

Ξυνωρὶς. τὸ μὴ πλῆρες ἅρμα. ἀλλ' ἐκ δύο ἵππων συμιγῶς. ὃ νῦν δίφρον καλοῦσι.

Ξυνωρὶς. Biga. Non integer currus: at ex duobus equis *coniunctis* constans. Quem nunc *à duobus ferendis diphron* vocant. Q. d. Biferum. i. Binos-ferentem.

Ξυνωρίς. συζυγία. ἢ ἅρμα ἐκ δύο ἵππων συνεζευγμένον.

Ξυνωρὶς. Coniugatio. Coniunctio. Vel Currus ex duobus equis coniunctis *constans. Biga. Mallem,* συνεζευγμένων, *vt sit genitiuus pluralis, qui iungatur cum* ἵππων.

Ξὺν τοῖσθ' ἅπασι καὶ γελᾶ, κἀδύρεται. ἀντὶ τοῦ, θεοῦ βουλομένου, καὶ τὰ κακὰ μεθίσταται εἰς τέρψιν.

Ξὺν τοῖσθ' ἅπασι &c. *Sophocles in Aiace. pag.* 23. *v.* 19. Cũ Deo quilibet & ridet. & luget. Pro, Deo volente, vel ipsa mala mutantur in voluptatem.

F

Ξυπεταιωνιεύς. δῆμος τῆς κεκροπίδος ξυπεταιὼν. ἀφ' ἧς ὁ δημότης ξυπεταιών.

Ξυπεταιών. Xypetæonensis. Xypetæa, oppidum Cecropidis Tribus à qua popularis Xypetæon, *vnde Xypetæonensis. vt sit hæc formationis series,* Ξυπεταία, Ξυπεταιών, Ξυπεταιωνιεύς. *vel ipsum oppidum vocabitur* Ξυπεταιών, *vnde popularis* Ξυπεταιωνιεύς.

Ξυρεῖ γὰρ ἐκ χροὸς τοῦτο μὴ χαίρειν πικά. αὐτὸ

Ξυρεῖ γὰρ ἐκ χροὸς τοῦτο μὴ χαίρειν πικά. *Sophocles in Aiace. pag.* 47. *v.* 6. Radit enim ad cutem *vsque, vel, ad viuũ,*

hoc,ita, vt non gaudeat aliquis. Pro,*Malum bo* ad profunditatem vsque penetrat, adeò vt non lætetur aliquis. Hoc verò *πρὸ*,superfluum *est. Imò non videtur redundare. Nam hic est sensus,ita vt nullus de malis,qui sumus Æneæ amici,lætitiam ex tam tristi nuncio sit percepturus.*

Ξυήκης. Qui-ad-nouaculam-peruenit.*i. Pubescens, & aptus ad radendum. Abundans-coma.* Qui-nouaculam-poscit. Qui tonsuram-flagitat. Vel ad radendum-aptus. *Apud Euripidem in Troadibus. pag.67. v.141.κουρᾶ ξυσσόμενος,ἀ rectio ξυρικὸς,ξυστήρ. Cæsarie rasa.*

Ξυρήκης.ὁ κουρεῶν.ἢ ξυρήσιμος.

Ξυρασμός. Rasura. Ipse radendi actus. *Idem, ac ξύρησις. Vide ξυράω.ξυρὸν in Lexicis.*

Ξυρασμός.

Ξυρίδες. Xyrides. Campacia. Xygabdia. Vel aliud aliquod diuersum calceamentum. *Voces Græcorum recentiorum videntur, qua calceamenti genus aliquod significant.*

Ξυρίδες. καμπάκια. ξυγάβδια. ἢ ἄλλό τι ὑπόδημα διάφορον. B

Ξυρὸς εἰς ἀκόνιν. Nouacula in cotem. Prouerbium incos,qui votorum compotes fiunt. *Eras.ad.Chil.1. Cent.1.col.28.ad.10.dicit hoc prouerbium in eos dici, qui casu incidunt in res,quas minimè volebant. Vide rationes. Hoc autem prouerbium est* simile illi, Asinus in paleas. *Aristoph.in Vespis.pag.358.v 31. Schol. annot.13. Er.ad.Chil.2.Cent.5.col.493 ad.58.*

Ξυρὸς εἰς ἀκόνιν, παροιμία πρὸς τοὺς ὧν βούλονται τυγχάνοντας. ὁμοία τῇ ὄνος εἰς ἄχυρα.

Ξυρός. Nouacula. Instrumentum, *quo pili raduntur, & aliquid resecatur.*

Ξυρὸς. τὸ ἐργαλεῖον.

Ξυρὸν ἀκμῆς. Significat aciem nouaculæ,& acutissimam,atque tenuissimam instrumentorum ferreorũ partem,ad secandum aptissimam. *Sic enim locum videtur accipere.dic.*

Ξυρὸν ἀκμῆς, ἢ ὀξυτάτου καὶ λεπτοτάτου τοῦ σιδηρίου. C

Ξύσιτος. Conuictor. Qui cum aliquo cibum sumit,& alitur. Qui-cum-aliquo-vivit. *Aristoph. Plut. pag.32.v.9.Schol.annot.6.*

Ξύσιτος.σιτοτρόφος.συνδιαιτητής.

Ξυσαθύσω. Amore tecum assabo,*torrebo. Dictum hoc est* per translationem à carnibus *dulcem, qua dicuntur assari, & torreri. Aristoph. in Acharn. pag.* 302. *v.2.τὰς σαπίας ξαθδία. sepias assa. Idem in Ecclesiaz. pag.*488.*v.16.σηπίας ἐξαδυνυθρίας. sepias assimis.*

Ξυσαθύσω. σοὶ σοὶ ὀπτήσω τὸν ἔρωτα. κατὰ μεταφορὰς τῶν κρεῶν.

Ξυσάρχεις. *Sic enim lego.*τῶ ξυσοδιδασκάλῳ, ἢ γυμνασίου ἄρχεις. *Vide paulo post,ξυστάρχης.* Xysti,id est gymnasij præfectus-es. Gymnasio præes. Es Gymnasiarcha.

Ξυσάρχεις. ἢ γυμνασίου ἄρχεις. D

Ξυσίδα. Tenuem vestem. Pallium. Amiculum. Et ξυσίδα. Crassum vestimentum.

Ξυσίδα. λεπτὸν ὕφασμα. ἀμφιβόλαιον. Ἢ ξυσίδα, τὸ παχὺ ἱμάτιον.

Ξυστὶς. Tunica,siue vestis muliebris,talaris.*i.ad talos vsque pendens. Alij* verò dicunt esse *tragicum indumentum instratum, & ornatum*, & quod habet egregias fibulas,quibus constringitur. Alij verò *sic vocari tradunt vestimentum* subtile,*quasi dicas,rasum,quod deductum* à verbo ἐξύω.i.rasum-esse,*quod à ξύω,rado,polio,attenuo.* Propriè verò *sic appellatur* Tragœdorum indumentum.

Ξυστὶς. χιτὼν ποδήρης γυναικεῖος. οἱ δὲ ξαγωνὸν ἔνδυμα ἐσκιαγραφημένον, καὶ ἔχον ὑποπόρπημα. οἱ δὲ,τὸ λεπτὸν,ἀφ᾽ οὗ τὸ ἐξύσθαι. ἰδίως δὲ τὸ τῶν ξαγωνιδῶν ἔνδυμα.

Ξυστὶς. Crocotum pallium ita vocatur,quod auriga nunc etiam in-pompa gestant. Hoc autem & tragici Reges vtuntur. *Aristoph. Nubium. pag.63.ver.4. Schol.annot.3. vnde Suid.*

Ξυστὶς λέγεται τὸ κροκωτὸν ἱμάτιον. ὃ οἱ ἡνίοχοι μέχρι νῦν φοροῦσι πομπεύοντες χρῶνται δὲ αὐτῷ καὶ οἱ ξαγικοὶ βασιλεῖς. E

Ξύστις. Attici proporoxytonè scribunt. Aristoph. Nub.*pag.*64.*v.*4. Vt Megacles xystiderit.*i.trabeam* habens. Est enim equestre indumentum, vt hîc *accepit* Aristophanes. Alij verò iaculum *ita* vocarunt.

Ξύστις. ἀθηναῖοι προπαροξυτόνως οἱ ἀττικοί. ἀριστοφάνης νεφέλαις. ὥσπερ μεγακλέης ξύστιδ᾽ ἔχων. ἔστι γὰρ ἱππικὸν ἔνδυμα, ὡς ἐνταῦθα ἀριστοφάνης. οἱ δὲ τὸ ἀκόντιον εἶδος.

Ξυσὸν. Paruum-hastile. Hastula. Iaculum. Et integra hasta. Et locus,in quo exercentur athletæ. Gymnasium. Arrhianus. Signa exercitus delecti,*sunt* aquilæ,imagines regiæ,coronæ,omnia aurea in hastis argento-inductis expansa.

Ξυσὸν. ὁρύλλιον. ἀκόντιον. καὶ τὸ τέλειον δόρυ. καὶ ὁ τόπος,ἔνθα οἱ ἀθληταὶ γυμνάζονται. ἀρμάτος. τὰ σημεῖα τοῦ ὁπλίτου στρατιᾶς αἰθέρι. εἰκόνες βασίλειοι. στέμματα πάντα χρυσᾶ ἀναπεταμένα δηλ ξυστῶν ἠργυρωμένων. F

Ξυστὸς. Rasus. Politus.

Ξυστὸς. ὁ ὀξυσμένος.

A

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ο ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ Ο ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α. ΚΑΙ ΤΟΥ Β.

PRINCIPIVM LITERAE Ο.

Ο. CVM Α. ET Β.

B

Α. ἀκροδρύων εἶδος, μήλοις μικροῖς ἐμφερές. ὀπώρα ἡ ὄα.

Ὀαρίζω. τὸ γυναιξὶ λαλεῖ. ὄαρος γὰρ, ἡ ὁμιλία.

Ὀαρισμοί. διαλογισμοί.

Ὀαρισὺς, γυναικώδης ὅμιλος.

C

Ὀβελίας ἄρτος.

Ὀβελός. καὶ ὀβελίσκος, ἡ σούβλα. ξιφοειδὲς ἐπίταξιν ἔνδον βαπτόμενον τοῖς ὀβελίσκοις διαμπερὲς τὸ μηρὸν τοῦ ἐγγυτάτω. ἢ παροιμία, τὸ θερμὸν τοῦ ὀβελοῦ. ὅπερ ἐπὶ τῶν ταχέως καὶ ἐπὶ τῶν χρειττόνων αἱρουμένων.

Ὀβολός. ὁ τόκος. εἶδος νομίσματος. ὀβολὸς δὲ παρὰ Ἀθηναίοις, ἓξ ὄντι χαλκοῦν. ὁ δὲ χαλκοῦς λεπτῷ ἴσα. τὸ δὲ τάλαντον τοῦ ἀργυρίου τῆς νυνὶ, πεντάρα. καὶ νομίσματος, ἡ. καὶ ς'. ἡ δὲ μνᾶ ἑξήκοντα ὀβολοὺς τοῦ τοιούτου, ἢ χρυσίου ἑξαπλάσιον ὄντι.

Ὀβολοῦ κοριάνοις τὴν βουλὴν ἀναλαβὼν ἤλυθα. ἀριστοφάνης. ἀντὶ τοῦ συναρπάσας ἱκανὰς, καὶ κουφίσας. καὶ μετεωρίσας, εἰς ἑαυτὸν τῇ διανοίᾳ ἕνεκα ῥίψεως. ὀβολοὶ δὲ εἰσὶν, ἃς καλοῦμεν φόλλεις. ὁ δὲ ἰουστινιανὸς ἐπὶ ἀργυραμοιβῶν ἀφ' ἑνὸς τετάρτου χρυσοῦ, προστάττει τοῖς ξυμβάλλουσιν εἰσδόσεων δίκα, καὶ διακοσίους ὀβολοὺς, αὐτὸς ὑπερχώλωμος κέρδη οἰκεῖα, ὡς καὶ ῥήτορας ἀφ' ἑνὸς τετάρτου διετάξατο δίδοσθαι ὀβολούς. Ⓒ εἰδὼς, ἀριστοφάνης. φῦ. ὡς μέγα δύναθον παντάχοῦ δύ ὀβολώ. ἢ τὸ λεγόμενον ὅτι τοῖς νεκροῖς ὑπὸ τῶν σώματος δύο ὀβολοὺς βάλλουσι. λέγει δὲ καὶ ξιὼβολον. ἢ στρατιῶν βλακείας χάριν προσεδόθησαν. ζήτει περὶ ὀβολοῦ ἐν τῷ ἀσαρία.

Α. Sorbum. Arborcorum fructuum genus pomis paruis simile. ἡ ὄα, fructus est, qui vocatur Latinè sorbum. Sed τὸ οὖον vsitatius. & τὸ οὖα. Sorba. Dicitur igitur ἡ ὄα. τῆς ὄας. & τὸ οὖον, τοῦ οὔου. & τὸ οὖν τοῦ οὔου pro eodem. Et ὀῦνος. ἡ. Sorbus arbor.

Ὀαρίζω. Cum mulieribus loquor. ὄαρος enim, ipsum colloquium.

Ὀαρισμοί. Colloquia.

Ὀαρισύ. Muliebre colloquium. *Cum vxore, vel alia quauis muliere colloquium.*

Ὀβελίας ὄρτος. Panis veru-assatus. *vel, panis obolaris. i. vnius oboli precio emptus. Vide Eustath. in* Ὀβελίας ἄρτος.

Ὀβελίς. Obelus, & obeliscus, subula, *qua veru mucronem, & acumen refert. Item veru, quod & verutum, telum ferreum, oblongum, & tenue. Virgil. Æn. lib. 7. pag. 296. v. 27. Et teretes pugnant mucrone, verúque Sabello. Vide* Βυτάρεις *in Ionico Lexico.* Xenophon. Intus quidam magno veru *hominis* proximi femur penitus percutiens-traiecit. Et prouerbium, Calidam veru partem *arripuit. Eras. ad. Chil. 2. Cent. 6. col. 528. ad. 87. Calidum veru partem.* In eos, qui deteriora pro melioribus eligunt.

Ὀβολός. Obolus. Vsura. Fœnus. Numismatis genus. Obolus autem apud Athenienses valet sex æra. Æs verò, septem minuta, *vel septem teruncios.* Talentum verò argenti valet nunc quatuor, & numisma octo, & sex. *N. L. locus corruptus.* Mina verò, est sexagesima talenti *pars*, auri sescuplum est.

Ὀβολοῦ κοριάνοις &c. Aristoph. *in Equitib. pag. 228. v. 2. & 3.* Quare Senatum totum Oboli coriandris assumens veni. *i. Empto coriandri obolo, eóque Senatoribus distributo, toto Senatu in meam sententiam pertracto discessi.* Pro, Cùm multos corripuissem, & leuassem, & sublimes sustulissem, persuasi *ipsis*, vt in me beneuolentiâ vergerent, *erga me beneuolentiâ suâ propensi essent, mihi fauerent, & essent benenoli.* Oboli autem sunt, quos *nos recentiores Graci* vocamus Pholles. Iustinianus verò, cùm pecuniæ permutatores *i. mensarij, vel nummularij* pro vno auri statere, iis, cum quibus contrahebant, ducentos, & decem obolos dare consueuissent, ipse quæstus priuati studiosus, solos 180. obolos pro statere dari iussit. Et rursus, Aristoph. *in Ranis. pag. 136. v. 4. & 5.* Heu Quàm valde possunt, *quantam potentiam habent* vbique duo oboli! Propter id quod dicitur, quòd *priscorum seculorum homines, pro palude inferna traiectu, & naulo, vt idem Aristoph. in Ranis. pag. 136. v. 2. testatur, Charonti portitori persoluendos* duos obolos in mortuorum os iniicerent. Dicitur & τριώβολον, triobolum, i. tres-oboli. Quia belli-duces ob *militum* ignauiam, *vt eorum animos ad militiam alacrius obundam incitarent, ad priscum stipendium hoc etiam triobolum* addiderunt. De obolo quære in voce Ἀσαρία. *Vel, quod simplicius, vt apud Aristoph. in Ranis. pag. 136. v. 2. & 3. Schol. annot. 2. Olim Iudicsale stipendium, erant duo oboli. Postea verò auctum est, & triobolum. i. trium obolorum stipendium Iudicibus datum. Quòd Prætores assentationis causa* stipendium *hoc auxissent. &c.*

NOTAE. A

Ὀβολοστατεῖν.] Aristoph. in Equitibus. pag. 228. v. 2. & 3.

—ὅτι τὴν βουλὴν ὤλου
Ὀβολοστατοῦντας αἰεὶ τοὺς ἀνακαίους ἰλιγγιᾷ.

Consule Schol. vnde Suidas.

Ἐγὼ δ' ὀβολοστατῶ τε καὶ μεταίρομαι τὸν δραμὸν
Ἄνωθεν.—

Ὀβολοστατῶ. Pro δανείζω. Fœneratur. Vsuras exigit, & colligit. Lysias. Neque si multo minorem vsuram reputasset aliquis, & *in rationes retulisset vsuram minorem*, quàm illi fœneratores ab aliis exigunt. Vocabant autem ὀβολοστάτας ipsos *nummularios*, & fœneratores. vt Hyperides, & Comœdia. *Aristoph. in Nubibus. pag.* 116. *v.* 1. B

Ὀβολοστατῶ. ἀντὶ τοῦ δανείζω. λυσίας. οὐδ' ἂν εἰ πολλοὶ ἐλάττονα τόκον λογίσαιτό σοι ἢ ὅσον οὗτοι ὀβολοστατοῦντες τοὺς ἄλλους πράττουσι. ἔλεγον δὲ ὀβολοστάτας τοὺς δανειστάς. ὡς ἀριστοφάνης καὶ ἡ κωμῳδία.

NOTAE.

Οὐδ' ἂν οἱ πολλοί.] Scribendum, vt apud Harpocrationem. οὐδ' ἂν εἰ πολὺ ἐλάττονα λογίσαιτό τις, ἢ ἐστιν &c.

Ὀβολοστάτης. Oraculum Pythiæ. Quod volo, da. Ne des verò, quod non volo, *quod nolo.*

Ὀβολοστάτης. χρησμὸς πυθίας. ἃ βούλομαι δός. μὴ δίδου δ' ὃ μὴ θέλω.

Ὁ βωμός, Ara, ad templum *refertur. N. L.*

Ὁβωμός, πρὸς τὸ ἱερόν.

Ο. CVM Γ. ET Δ.

ΤΟ Ο ΜΕΤΑ ΤΟΥ Γ. ΚΑΙ ΤΟΥ Δ. C

Ὀγδόη. Futura constitutio. *N. L.* Da partem septenis, atque etiam octonis.

Ὀγδόη. ἡ μέλλουσα κατάστασις. δὸς μερίδα τοῖς ἑπτὰ, καὶ γε τοῖς ὀκτώ.

Ὀγδοήκοντα. Communiter, & Ionicè per crasin ηό & ω in ω, *formatum* ὀγδώκοντα. Octoginta. Vt, Sed inter hos Cleton annos 80. impleuit.

Ὀγδοήκοντα. κοινῶς καὶ ὀγδώκοντα. ἀλλ' ἐπὶ τούτοις κλείτων, ὀγδοήκοντ' ἔξ ἐπλήρωσ' ἔτη.

Ὀγδοηκοστός. Octogesimus. Ὀγδοηκονταέτης. Octogenarius. Annos-octoginta-natus.

Ὀγδοηκοστός. ὀγδοηκονταέτης.

Ὄγκινοι. Vncini, In hoc autem hiatu erant vncini, alij quidem, *supra*, alij verò, *infra.*

Ὄγκινοι. ἐν δὲ τῷ χάσματι τούτῳ ὑπῆρχον ὄγκινοι, οἱ μὲν. ἄνω. οἱ δὲ, κάτω. D

Ὄγκιον. Vas, in quo sagittarum spicula *reponuntur.* ὄγκοι enim, vnci, *sagittarum spicula. Hom. Odyss. 9. pag.* 610. *f.* 3. φέρον ὄγκιον, ἔνθα σίδηρος. *Portabant arcam, vbi ferrum. &c.*

Ὄγκιον. ἀγγεῖον, ἐν ᾧ τὰ σίδηρα.

Ὄγκος. Onus. Sophocles *in Electra. pag.* 131. *v.* 2. Paruum aduenis onus in parua vrna. De Orestis reliquiis. Et in Trachiniis. *pag.* 360. *v.* 5.

Ὄγκος. τὸ βάρος. σοφοκλῆς. σμικρὸς προσῆκεις ὄγκος ἐν σμικρᾷ κύτει. φησὶ τὴν ὀρέστου λειψάνων. ἢ ἐν τραχινίαις.

Decus enim, & ornamentum, vel fastum *frustrà nominis quid oportet alere*

Maternum? Et δύογκον. Quod-facilè-gestari potest *propter ipsius oneris lenitatem.*

Ὄγκον γὰρ ἄλλως ὀνόματος τί δεῖ τρέφειν

Μητρῷον; καὶ δύογκον, τὸ δ' ἐλάσσιστον.

Ὄγκος. Acies. Agmen. Pisides.

In tres enim acies exercitu diuiso,

Attraxit tuos milites, Imperatoris boni *opinionem ambiens*, captans, affectans.

Ὄγκος πισίδης. E

Εἰς τρεῖς γὰρ ὄγκους τὸν στρατὸν διελκύσας,
Ἐφεῖλκε τοὺς σοὺς, τὸ δοκεῖν εὐστρέχων.

Mauricius autè Imperator in se contemperauit hæc duo, quæ inter-se contraria sunt, summâ animi magnitudinem, & clementiam. Et rursus. Craterus Macedo & conspicua corporis proceritate præditus erat, & à Maiestate regia non procul *aberat.*

Μαυρίκιος δὲ ὁ βασιλεὺς συνεκέρασεν ἐν ἑαυτῷ ἄμφω τὰ ἐναντίως ἔχοντα ἀλλήλοις. ὄγκον φρονήματος, καὶ ἐραστότητος. καὶ αὖθις. καρτερὸς ὁ μακεδὼν, μέγεθός τ' ὀφθῆναι, καὶ οὐ πόρρω ὄγκου βασιλικοῦ.

Ὄγκινα. Vncini. Vnti. Spicula. *L.* αἱ ἀκίδες. *à singul.* ἀκὶς. ι. *Acies. Spiculum.*

Ὄγκινοι. αἱ ἀγκίδες.

Ὀγκύλλεσθαι. Extollere-ceruicem, & erigere cristas, & fastum assumere. Superbire. In fabula de Pace, *pag.* 450. *v.* 2. Subtende igitur omnis, & deduc, *vel reduc Pacem in patriam, subiectis* funibus *eam trahens ex antro.* Deinde verò, cùm illi non traherent *funes, ad Pacem ex antro extrahendam, quibus hoc fuerat significatum*, Aristophanes dicit *v.* 9. Quàm intumesci, F

Ὀγκύλλεσθαι. ὑψαυχενεῖν. καὶ ὄγκους ἐμβάλλεσθαι. σεμύνεσθαι. οἷον τῷ δεῖ εἰρήνης ῥήματι, φησὶν ἀριστοφάνης. ὑπόπτευε δὲ σαυτὸν, καὶ κάταγε τοῖς κάλοις. εἶτα μὴ ἐλκόντων φασὶ. καὶ ὀγκύλλεσθε. ἐν αὐτῷ ἀριστοφάνης. οἵ τ' ὀγκύλλε-

tis, quàm

A δε. αὐτὴ δ' οἷα ἐπιστρέφεται μὴ τῷ χοινίκῳ, ἀφορᾶτε οἱ οὐμῶμοι ἕλκειν, οὐχ ἕλκετε δέ. ἐπὶ τὸν ὄγκον ἐμβεβάλλεσθε, καὶ ἀλαζονεύεσθε, καὶ ὑπερφανεύεσθε. ὡς φιλοπόλεμοι δὲ οὐχ εἵλκον. ἢ ὡς ἔκαστον ἴσθε.

tis, *quàm superbitis.* Pro. quàm innitimini quidem funi, simulantes *vos Pacem* trahere, nec tamen trahitis. Vel, fastum assumitis, & arroganter, & superbè vos geritis. Non trahebant autem Pacem, vel vt amantes-bellorum, vel vt homines-fœderum-experres, *quòd in fœderibus non essent comprehensi.*

NOTÆ.

Φασὶ καὶ.] Non est opus inani verborum eorundem repetitione. Quare sic ista lego. φασὶν Λεωτροφίδης, εἰ ὀγκύλλεσθε. &c.

B Ὀγκυλλώμενος. ὑπερήφανος.

Ὄγμος. ἡ κατὰ στίχον ἔφοδος τῶν θεριστῶν. καὶ ὄγμοι σταχύων. καὶ σοφοκλῆς. φορβῆς χρεία σίβον ὀγμεύει τόνδε πίλας σοῦ. καὶ ἐπόγμιος δημήτηρ. ἔφορος τῷ θέρους. ἐν ὀλιγοστίχοις. τεὰ δίν ἀ δάμαστερ ἐπόγμιε, ταύν τ' ἀκέρσοχον μόσχον.

Ὄγκαι. ἀχερώδεις, ἢ ἄπυρα.

Ὀδάξ. τοῖς ὀδοῦσιν ἐνδιδηχότες.

Ὀγκυλλώμενος. Intumescens. Turgescens. Inflatus. Superbus.

Ὄγκος Messorum *segetes secantium* ordine progressio. Et ὄγμοι σταχύων. Ordines spicarum, *vel frugum demessarum.* Et ὀγμεύω. *Messorum instar ordine procedo. Vel, ordine meto.* Sophocles *in Philoctete. pag.* 381. *M.* Pabuli necessitate *compulsus, vicibúsque parandi causâ* Viam ordine-it istam prope *nos* alicubi. *L.* πίλας σου. Et ἐπόγμιος Δημήτηρ. Ceres Inspectrix messis. Et in Epigrammate. Hanc ouem, ô Ceres messis-inspectrix, & hanc nulla-cornua-habentem Vitulam *accipe pro felici frugum prouentu tibi immolatã.*

Ὄγκαι. Pyri-syluestres. Vel pyra.

Ὀδάξ. Mordicus. Dentibus insertis-mordentes. *In epigram. lib. 7. pag. 351. M. Diog. Laert. in Diog. vita. pag. 127.*

C

Διόγμις, ἄγε, λέγε τίς σε λάβε κακὸν μόρος

Εἰς Ἄϊδος; ἔλαβέ με κυνὸς ἄγριον ὀδάξ.

A. Diogenes, age, dic quænam corripuit te mors,

& correptum traxit

Ad Orcum? B. Corripuit me canis sæuus morsu *mordicus.* ἄγριον. sub. δῆγμα.

Ὀδαξησμός. ὀδαξισμός. καὶ ὀδόντων τρισμός.

Ὀδάξησμός. ὀδαξισμός Dentium. *i. ginginarum, in quibus sunt dentes,* pruritus Et dentium stridor.

Ὁδάμα. τὰ ἐφόδια.

Ὁδάμα. Viatica. Quæ ad iter faciendum sunt necessaria.

Ὀδάναθος. ὁπὸ συρίας. οὗτος τῷ φιλοσόφῳ πλειτάρχῳ συνὼν, ὑποφαῦλον ἐνεποίμπλα τὰς τῶν διδασκάλου διατριβάς. ζητοῦντος γὰρ τὸν λόγον αὐτὸν συμποδίζόμενος. ἀλλὰ πρὸς σωτηρίαν τῆς ἀληθοῦς, ἐνδεέστερος ἦν ὁ ὀδάναθος. οὐκοῦν δεῖν οἴεσθε ἐκεῖνον ἡδέως τὸν φιλόσοφον ἐρωτᾶσθαι, οὐδὲ ὑπομένεσθαι ἐκ τοῦ παραυτίκα τὸ ὁποιοῦν μάλιστα δὲ χαλεπὸν, καὶ ἐγγύς τι ἀδύνατον εἶναι φῆναι θεὰν τι λέγειν, ἢ φρονεῖν, ἀνθρώπους ὄντας.

D Ὀδάναθος Syrus, Plutarchi Philosophi consuetudine vtens, dubitationibus implebat magistri disputationes, nec sinebat orationem perfici, *finem eius* impediens, *& dicentem interpellans.* Nec ad veritatis intelligentiam minùs-aptus erat Odænathus. Non censebat autem ille Philosophum *de quibuslibet rebus semper* interrogandum esse, nec abeo de quauis re ex-tempore respondendum. In primis verò difficile, & propemodum impossibile esse putabat, nos homines de Diis aliquid dicere, vel sentire.

NOTÆ.

E Δεῖν εἶναι.] Hæc duo vocabula nihil prorsus ad rem faciunt. Quare de medio tollenda, quæ legitimam orationis constructionem euertunt, & sensum impediunt.

Ὁδὶ ἐγώ. αὐτὸς ἐγώ.

Ὁδί τις. ἀντὶ τοῦ ἄλλος δέ τις.

Ὁδῖνα καλός. ἴδιον ἐραστῶν ἦν τὸ τὰ τῶν ἐρωμένων ὀνόματα γράφειν ἐν τοῖς τοίχοις, ἢ φύλλοις δένδρων, οὕτως. ὁ δεῖνα καλός. ἢ δεῖνος. τῷ δεῖνι. τὸν δεῖνα.

Ὁδὶ ἐγώ. Ille ego. Ipse ego.

Ὁδί τις. vel, ὁδί τις. Hic autem alius. Pro, Alius verò quidam.

Ὁδῖνα καλός. Ille formosus *est.* Proprium amatorum erat, amasiorum nomina scribere in parietibus, vel foliis arborum, sic, Ille formosus *est. Hoc autem infinitum pronomen* ὁ δεῖνα, *sic declinatur in genitivo, dat. & accus.* τοῦ δεῖνος. τῷ δεῖνι. τὸν δεῖνα. Quidam,

F cuiusdam, cuidam, quendam. Vel, Aliquis, alicuius, alicui, aliquem.

NOTAE.

Ὁ δεῖνα καλός.] Aristoph. in Acharnensibus. pag. 267.

Τέτταν μὲν Στρύμονος ἔπαυσεν τὸν χειμῶνα.
Καὶ δῆτα φιλαλκίδαισι λῷστ' ἀφεύσας.
Τιμῶν τ' ἑταίρους λῷστ' ἀλαθεῖς, οἵσι καὶ
Ἐν τοῖσι τοίχοις ἔγραφεν, Λεωφαῖοι καλοί.

Sed mallem ἴχαρι, vt ad ἱμασὶ referatur. Consule Schol. annot. 6. vnde Suidas: at ibi plura. A

ὁδηγία. Q. d. Viæ-ductio. Viæ-ductus. Deductio, qua quis aliquem per aliquam viam ducit, deducit, comitatur, ei que viam monstrat. Ὁδηγία. ἡ πομπή.

ὁδηγῶ. Accusatiuo. Deduco. Viæ-dux-sum. Viam-commonstro. *Matth. cap. 15. v. 14* τυφλὸς δὲ τυφλὸν ἐὰν ὁδηγῇ. *Si verò cæcus cæcum ducat. Ioann. Euangel. cap. 16. v. 13.* ὁδηγήσει ὑμᾶς. *Vos deducet. Vobis viæ dux erit. Et Act. Apost. cap. 8. v. 31.* Ὁδηγῶ. αἰτιατικῇ.

ὁδοποιῶ. Datiuo. Viam-facio. Viam-munio. Ὁδοποιῶ. δοτικῇ.

ὁδηθος. Hodethus. Nomen proprium. Ὁδηθος. ὄνομα κύριον.

Διωνόδης. Diônis *filius*. Ὁ Δίωνος. ὁ τοῦ Δίωνος. B

ὁδυσσεύς. Odesseus. Nomen vrbis. Ὁδυσσεύς. ὄνομα πόλεως.

ὁδίος. Odius. Nomen proprium *ducis Halizônum. Hom. Il. B. pag. 99. v. 36. & Iliad. E. pag. 163. v. 14.* Ὁδίος. ὄνομα κύριον.

Διὸς Κόρινθος. Iouis *filius* Corinthus. Prouerbium in eos, qui olim quidem rem-feliciter-gesserunt, postea verò non præclare *aliunde* discesserunt. *Aristoph. Ranis. pag. 148. v. 4. Schol. annot. 1. vbi prouerbium in eos dicitur, quitem eandem sæpius repetunt, & inculcant importunè. Historiam vide, quæ prouerbio locum dedit. Er. ad. Chil. 2. Cent. 1. col. 367. ad. 50.* Ὁ Διὸς κόρινθος. παροιμία ἐπὶ τῶν πρότερον μὲν εὐτυχησάντων. ὕστεροι δὲ οὐ καλῶς ἀπαλλαξάντων.

ὁδίτης. Viator, Qui-facit-iter. Ὁδίτης ὁδοιπόρος.

ὀδμή. *Ionicè, pro communi* ὀσμή. Exhalatio. Odor. Ὀδμή. ἀποφορά. ὀσμή.

ὀδόμαντες. Odomantes. Gens Thracica. Aristoph. *in Acharn. pag. 168. v. 6.* Quis Odomontum penem depilauit? Pro, Pilis-nudauit? *ab* ἀποθεάζω, *de quo recte Suidas in voce* Ἀποθεάκωσεν. *pag. 94.* C Ὀδόμαντες. ἔθνος Θρᾳκικόν. ἀριστοφάνης. τίς τῶν ὁδομάντων τὸ πέος ἀποτεθρίακεν; ἀντὶ τοῦ ἔτιλεν;

ὁδός. *Idem ac* οὐδός, *vnde sublato υ, formatum.* Limen. Vestibulum. Sophocles *in Oedipo Colonæo. pag. 322. f.* Postquàm autem peruenit *ad Inferorum* præceps limen Aeris fundamentis humi radicibus-actis firmatum, De Inferis loquitur, *& de descensu ad Inferos.* Ὁδός. οὐδός. σοφοκλῆς, ἐπεὶ δ' ἀφῖκτο τὸν καταῤῥάκτην οὐδὸν, πυτέαι τε φλοιαὶ, χαλκοῖσι γῶθεν ἐῤῥιζωμένον. ὡς καὶ τὰ ᾅδου φησί.

N O T Æ.

Καταῤῥάκτην οὐδὸν.] Soph. in Oed. Col. pag. 322. D

—καταῤῥάκτην οὐδὸν,
Χαλκοῖς βάθροις γῶθεν ἐῤῥιζωμένον.

Consule Scholia, & pag. 272. vbi dicit,

—ὃν δ' ὑπεστίβουσι τόπον,
Χθονὸς κελεύθῳ τῇδε χαλκήποις ὁδοῖς.

Hic ὁδὸς aspiratur, & viam simpliciter significat, vel est idem, ac οὐδὸς, vnde metri causa sublato υ formatum ὁδός.

ὁδός. Demosth. in *oratione* contra Aristocratem. ἢ ἐν ὁδῷ καθειλών. Vel in insidiis interficiens. *i. per insidias de medio tollens. De eo dicitur, qui per insidias aliquem interfecit. Hic enim* ἐν ὁδῷ *positum* pro, ἐν λόχῳ, καὶ ἐνέδρᾳ. *Quatuor enim synonyma idem significant, insidias scilicet. Huiusmodi est & illud Homericum Iliad. A. pag. 25. v. 17.* ἢ ὁδὸν ἰλάθεσθαι. Vel *ad struendas hostibus* insidias ire. *pro quo idem eodem lib. p. 29. v. 21.* συναντίας *dicit,* λόχονδ' ἴεναι, *pro,* εἰς λόχον ἰέναι. Si autem *huius vocis* ὁδὸς prior syllaba tenui-spiritu-notetur, significat gradum, *limen, vestibulum, vt supra.* Ὁδὸς. δημοσθένης ἐν τῷ κατ' ἀριστοκράτους. ἢ ἐν ὁδῷ καθελών. ἀντὶ τοῦ ἐν λόχῳ, καὶ ἐνέδρᾳ. τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ ὁμηρικόν. ὁδὸν ἰλάθεσθαι. εἰ δὲ ψιλωθείη ἡ πρώτη συλλαβὴ, σημαίνει τὸν βαθμόν. E

ὁδῶ παρεστὸς. Viæ cùm-adsit, semitam quæris, id quod dicitur *vulgò. Eras. ad. Chil. 4. Cent. 2. col. 861. ad. 2. vbi metri causa rectè legitur* ζητεῖς. Aristophan. Anagyro. Portus cùm-adesset, ad semitam defluxi, *vel, deflexi.* Ὁδῶ παρεστὸς ἢ ἀτραπὸν ζητεῖς τὸ λεγόμενον. ἀνισοφάνης ἀναγύρῳ. ὅρμῳ παρόντος, ἢ ἀξαπὸν καταῤῥύλου.

ὀδώδασιν. Oluerunt. Olent. Redolent. Odorem-spirant *vel bonum, vel malum.* Ὀδώδασιν.

ὄδωδεν. Olet. Redolet. Odorem-spirat. Vt, Cuius etiam odorato sepulchrum redolet croco. *vel, Ob quam etiam. &c.* De Naide meretrice verba *fiunt illic. Ad Euter. lib. 3. pag. 225. epigr. 196. de Laide hoc dicitur.* Ὄδωδεν. ὅζει. ἧς καὶ ὑπ' αὐτῇ τύμβος ὄδωδε κρόκῳ. ὡς καὶ ναΐδος ὁ λόχμης τῆς ἑταίρας. F

ὀδωδώς. Olens. Redolens. Odorem-spirans. Et ὀδωδότι. Olenti. Redolenti. Odorem-spiranti. Ὀδωδώς. ὄζων. καὶ ὀδωδότι.

ὁδωτὴ θάλασσα. *Sic enim scribendum videtur.* Peruium mare. Mare, per quod iter fieri potest. Ὁδωτὴ θάλασσα.

A Ὁδοιδόκος. ὁ ἐν ταῖς ὁδοῖς παντὸς κλώψ. ἤγουν λῃστής. καὶ ὁδοιδοκεῖ, τὰς ὁδοὺς φυλάττει.

Ὁδοιδόκος. *Hodædocos (vt ait Festus Pompeius. pag. 73.) Viarum obsessor, & latro.* Maleficus fur in viis, *qui vias obsidet, & viatores observat, vt eos spoliet.* Hoc est latro. Et ὁδοιδοκεῖ. Vias-obseruo. Vias-obsideo. τὰς ὁδοὺς δοκεῖ, τουτέστι δοκεύει, & φυλάττει.

Ὁδοιπορία. καὶ ὁδοιπόρειον, τὸ ἐπὶ τῇ συμπλοκῇ δεῖπνον.

Ὁδοιπορία. Itineris confectio. Iter, quod quis facit. Via. Profectio. Et ὁδοιπόρειον. Conuiuium, quod datur ob iter confectum. *Hom. Odyss. O. pag. 462. M.* Ἠὼς δ' ὅτε μὲν κεν ὔμμιν ὁδοιπόρια παραθήμω. *Manè verò vobis epulas pro itinere mecum confecto apponam.*

Ὁδυήπότος Θ.

Ὁδυή. Dolor. Labor. Aerumna. Aegritudo. laboriosa.

B Ὁδυηρός.

Ὁδυηρός. Dolorem afferens. Grauis. Molestus. Acerbus.

Ὁδυησάμενος. ἢ τὰς ὀδυνὰς ἀφανίζουσα,

Ὁδυησάμενος. *Dolores interficiens. i. pellens, leniens, mitigans, sedans dolores.*

Ὁδύρω. ὀδύρομαι δὲ, αἰτιατικῇ τῇ ὀδυρῶμαι.

Ὁδύρω. *Pro,* ὀδύρομαι. ὀδύρομαι verò, pro ὀδυρόμαι. Lugeo, lamentor, doleo, defleo.

Ὁδύρομαι. αἰτιατικῇ. καὶ ὁ Λιβάνιος, νυνὶ δὲ τηλοῦ κόνιν σιγῇ ὀδύρομαι.

Ὁδύρομαι. *Accusatiuo.* Lugeo, lamentor. &c. Et Libanius. νυνὶ δέ. &c. Nunc verò puluerem tacitè lugeo.

Ὀδρύσαι. ὄνομα ἔθνους.

Ὀδρυτικὴ, κατ' ἀναλλαγὴν τοῦ ρ'.

Ὀδρύσαι. *Odrysæ. Nomen gentis.*

Ὀδρυτικὴ. *Per literæ ρ transpositionem, pro,* ὀδυρτικὴ. *Luctus-afferendi-vim habens. Vide* Ὀδύρω.

C Ὀδύρσιον. τουτέστι Θρᾳκικόν. ἢ ἀπὸ τοῦ ὀδύρεσθαι, τουτέστι θρήνων ἐμπιοῦσα, καὶ ὀδυρμόν. ἀριστοφάνης. λόγχη τις ἐμπέπηγέ μοι δι' ὀστέων ὀδυρτή.

Ὀδύρσιον. *Odyrsæ. Hoc est Thracica. Vel ab* ὀδύρεσθαι *deductum, quod significat lugere, lamentari, &c. Hoc est, lamentationem, & luctum afferens. Aristophanes in Acharnensibus. pag. 307. v. 33. vbi legitur* ὀδύρτα. *Consule Schol. annot. 10. vt & Suid. Hasta quædam infixa est mihi per ossa, Thracica.*

NOTAE.

Ὀδυρτή.] Apud Aristoph. in Acharn. pag. 307. v. 33. legitur ὀδύρτα. Schol. annot. 10. Ὀδύρτα. κατ' ἀναλλαγὴν τοῦ σ', [ἀπὸ τοῦ] Ὀδύρσα, τουτέστι Θρᾳκικόν. ἢ ἀπὸ τοῦ ὀδύρεσθαι, τουτέστι θρήνων ἐμποιοῦσα, καὶ ὀδυρμόν.

Ὁδύσεια. καὶ ὀδύσσειος μηχανή. ἐπὶ τῆς παροιμίας. ὁ δὲ, καταδὺς εἰς πᾶσαν ὀδύσσειον, καὶ πολύπλοκον μηχανὴν, τὸν βίον ἤνυε. καὶ αὖθις. ὀδύσσειόν τινα, καὶ θεμιστόκλειον παρεμπλυθὼς πανουργίαν. ζήτει ὀδυσσέως φῶλ κλοπῆς παλλαδίου, ἐν τῷ διομήδους ἀνάγκη. ἐν τεμέσῃ ἤεφος, ὅταν τις ἀπαιτῆται, μᾶλλον ὀφειλόμενον δίκαιος, τότε λέγεται ἐν τεμέσῃ ἤεφος.

D Ὁδύσσεια. *Odyssea. Et Odyssea machina. Vel, Vlyssem commentum, vt Er. ad. Chil. 2. Cent. 8. col. 572. ad. 79. De callidis, & astutis hominibus dicitur hoc prouerbium.* Vt, Cum autem ille in omnem Vlyssem, & multiplicem machinam ingressus fuisset, *hac instructus,* vitam consumebat. *vel, transigebat.* Et rursus. Cũ quandam Vlyssem, & Themistocleam calliditatẽ superasset. De Palladij furto ab Vlysse commisso, quære in vocibus Διομήδους ἀνάγκη. Temesæus Heros. Tunc dicitur Temesæus Heros, quum quis aliquid repetens, ipse potiùs debere deprehenditur. *Erasm. ad. Chil. 1. Cent. 1. col. 52. ad. 88. Aderit Temesæus Genius.*

E ΤΟ Ο ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ζ. ΚΑΙ ΤΟΥ Θ.

O. CVM Z. ET Θ.

Ὄζαι. τὰ δέρματα τῶν ὀνάγρων.

Ὄζαν. ὅτι Δαβὶδ μετὰ τὸ νικῆσαι τοὺς παλαιστοὺς, συναθροίσας πάντας τοὺς ἐν ἀκμῇ, ἀναβαίνεται ἐπὶ τὴν κιβωτὸν, ἣ ἔκειτο εἰς καριαθιαμέ. ἣν βαστάσαντες ἐκ τῆς Ἀμιναβάδου οἰκίας, ἐπιθέντες ἐφ' ἅμαξαν καινὴν, ἔλκειν ἀδελφοῖς τε, καὶ παισὶν ἐπέτρεψε μετὰ βοῶν. προῆγε δὲ αὐτῆς ὁ βασιλεύς. καὶ σὺν αὐτῷ, τὸ πλῆθος ὑμνοῦντες τὸν θεὸν, & ᾄδοντες πᾶν εἶδος ἐπιτηδείων, σύν τε ὀρχήσεσι, καὶ ψαλμοῖς, κατάγοντες τὴν κιβωτὸν εἰς ἱερουσάλυμα. ὡς δ' ἦκον ἄχρι χειδῶνος ἅλωνος οὕτω καλουμένου τόπου, πλὴν τῷ Ὀζὰν κατ' ὀργὴν θεοῦ. τῶν γὰρ βοῶν ὀκλασάντων τὴν κιβωτὸν,

Ὄζαι. *Pelles onagrorum. i. asinorum agrestium.*

Ὀζάν. Ozan. Dauid, post victoriam à Palæstinis reportatam congregatis omnibus ætatis vigore florentibus, proficiscitur ad arcam *recipiendã*, quæ Cariathamæ reposita erat. Quam absportatam ex Aminadabi domo, *L.* Ἀμιναδάβου, in nouum currum imposuerunt, & vt à fratribus, & liberis vnâ cũ bobus traheretur, permisit, & *ipsis eam commisit.* Rex autem eam antecedebat, & cum eo populus, Deum laudantes, & cantantes omne cantionis apud se receptæ genus, & cum multitudine variorum sonorum *musicis instrumentis editorum*, & saltationum, & psalmorum, arcam Hierosolyma deducebant. Cùm autem peruenissent vsque ad Chidonis aream, locum ita vocatum, Ozan ira Dei moritur. Cùm enim boues arcam inclinassent, quòd ille

manum extendisset,& *arcam inclinatam* retinere voluisset,quòd,cùm non esset sacerdos,eam attigisset, *Deus* ipsum mori fecit. Rex verò,& populus ob Ozanis mortem grauiter-doluerunt.

ἐκπίναντες τ' χεῖρα, καὶ κατοχεῖν θελήσαντες, ὅτι μὴ ὧν ἡμεῖς ἥψατο τούτου, ἀποθανεῖν ἐποίησεν. ὁ δὲ βασιλεὺς, καὶ ὁ λαὸς ἐδυσφόρησαν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Ὀζίου. A

NOTAE.

Τοὺς Παλαιστινούς.] τοὺς Παλαιστίνους, legendum videtur, vt alibi passim.

Ὀζειν. Olere. Redolere. Odorem-spirare. Aristophanes. *Non occurrit vbi, nec versuum istorum mira satis assequor, vnum tantum agnosco senarium integrum, scil.* ἥδιστον ὄζειν. *&c.* Iam enim odorem-spirare plurimæ, Et maximæ res mihi videntur,& præcipuè Olfacio Hippiæ tyrannidem. *Vide Aristoph. in Vespis. pag.* 327. *v.* 3. *Schol. annot.* 14. *vnde Suidas.* Hic *autem Hippias* fuit tyrannus, qui coegit Athenienses ferre catonacas. *i. vestes seruiles, breues, quæ pellicearum limbum in ima parte assutum habebant, vnde nomen acceperunt. Aristoph. Lysistrata. pag.* 567. *v.* 19. 20 21. *Hoc autem ideo fecit,* ne manus exerere possent. Hunc autem Lacedæmonij lapidibus obruerunt. Cùm autem quatuor essent Pisistratidæ, Hippias erat cæterorum maximus-natu, qui tyrannidem inuasit. *L.* τυραννίδ. ἐπίθετο. *tyrannidem est aggressus. Vel* τυραννίς ἐπίθετο, *si* τυραννία *pro* τυραννὶς *feratur.*

Ὀζειν. ἀριστοφάνης. ἥδιστον γὰρ ὄζειν τὰ δύο πλόων, καὶ μεγίστω πραγμάτων μοι δοκεῖ, καὶ μάλις' ὀσφαίνομαι τῆς ἱππίου τυραννίδος. οὗτος τύραννος ἦν. ὃς ἐποίησε τοὺς ἀθηναίους κατασάκας φορεῖν, ὅπως μὴ δυνηθῶσι πρήσσειν τὰς χεῖρας, τοῦτον δὲ κατέλυσαν λακιδαιμόνιοι. πασάρων ὄντων τῶν πεισιστρατιδῶν, ὁ ἱππίας πρεσβύτερος τῷ ἄλλων ἦν, καὶ τυραννίδα ὑπέθετο. B

Ὀζίας. Osias. Amathiæ filius, ingenio bono, & iusto præditus,& magnanimus, & in rebus prospiciendis summa-industria,& in multis bellis victor. Cùm autem omnia vsque ad Aegyptios fines subegisset, tandem Hierosolymorum curam gerere cœpit, omnésque murorum partes vetustate collapsas instauravit, & præterea ædificauit turres cubitorum centum,& octo, & castella in locis desertis extruxit, & multos aquæ ductus effodit, & infinitam iumentorum, *pecudúmque* multitudinem habuit. Quoniam autem erat agricola, agricultura etiam ipsi maximæ curæ fuit. Exercitus verò delectos habebat, *militum delectorum* 370. millia. Tribunos-militum, *& ordinum præfectos* bis-mille,& omnis generis arma. Cùm autem talem rerum compositarum apparatum haberet, eius animus à superbia corruptus-est,& inflatus mortali *rerum* copia, immortalem, & per omnem tempus durantem fortitudinem neglexit. Hæc autem erat ipsa pietas erga Deum, & legum obseruatio. Lapsus enim est ob felicem-rerum-successum,& in patris peccata delatus-est, in quæ etiam illum ipse bonorum splendor, & magnitudo rerum, quibus rectè præesse non poterat, impulerunt. Cùm autem dies insignis instaret, quo solenne totius populi festum celebrabatur, ille, cùm-induisset sacerdoralem vestem, ingressus-est in delubrum, Deo in aureo altari sacrificium-facturus. Sed cùm summus-sacerdos, *& Pontifex* Zacharias, & qui cum eo erant Aaroniæ stirpis octoginta sacerdotes, reclamarent, & ipsum exire iuberent. (Dicebant enim non licere ipsi sacrificare: sed hoc soli Aaroniæ stirpi permissum-esse, cúmque monerent eum, ne lege violata offenderet Deum) iratus mortem ipsis est minatus, nisi quiescerent.

Ὀζίας. ἀμαθίου υἱὸς ἀγαθὸς, καὶ δίκαιος τὴν φύσιν, καὶ μεγαλόφρων. καὶ πρὸς πᾶσι πρᾶγμάτων φιλοπονώτατος. καὶ πολλοὺς πολέμους νενικηκώς. ἕως πάντα μέχρι τῆς αἰγυπτίων ὅρων χειρωσάμενος, τῆς ἱεροσολύμων ἤρξατο ποιεῖσθαι ὁλοκληρότερον τὴν ἐπιμέλειαν. καὶ τὰ τείχη ἅπαντα ὑπὸ χρόνου καταβέβληντο, πρὸς πύργοις καὶ πολλοὺς ὀκτὼ πήχεων, καὶ ἑκατόν, καὶ πύργους ἐνιστίχισε τοῖς ἐρήμοις χωρίοις. καὶ πολλοὺς ὀχετοὺς ὤρυξεν ὑδάτων. καὶ κτηνῶν ἄπειρόν τι πλῆθος ἐκέκτητο. γεωργὸς δ' ὢν, σφόδρα καὶ τῆς ἐπιμελεῖτο τραπέζης ἦν δὲ αὐτῷ ὁπλῖται μυριάδας ἑπτὰ, καὶ ἑξακόσιοι. ταξιάρχους δισχιλίους. καὶ ὅπλα παντοῖα. ἡδόμενος δ' ἐν τοιαύτῃ συντάξει, καὶ παρασκευῇ διεφθάρη τὴν διάνοιαν ὑπὸ τύφου. καὶ χαυνωθεὶς θητῇ ἐξουσίᾳ, τῆς ἀθανάτου, καὶ πρὸς ἅπαντα δίκαιος τὸν χρόνον ἰσχύσας ὠλιγώρησεν. αὐτὸς δ' ἰδίᾳ ἐπὶ τὸν θεὸν ἐξέβαινε, καὶ τὰ πρέποντα τὰ νόμιμα. ὤλισθε δ' ἐπ' ἀσεβείας, καὶ κατηντίχθη πρὸς τὰ τῶν πατέρων ἁμαρτήματα. πρὸς ἃ κακόηθον ἦν τῇ ἀγαθῶν λαμπρότης, καὶ τὸ μέγεθος τῶν πραγμάτων, οὐ δυνηθέντα καλῶς φρονῆσαι αὐτῷ, ἠναγκε. ἐνιαύσιος δ' ἡμέρας ἐπισήμου, καὶ πάνδημον ἑορτὴν ἐχούσης, ἐνδὺς ἱερατικὴν στολὴν, εἰσῆλθεν εἰς τὸ τέμενος ἐπιθυσιάσων ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ βωμοῦ τῷ θεῷ. τοῦ δ' ἀρχιερέως Ζαχαρίου, καὶ τῶν ὄντων σὺν αὐτῷ ἐξ ἀαρὼν ὀγδοήκοντα ἱερέων, οὐ δὲ ἦλθον ἐπιθυέειν ἔπιον. μόνοις δ' ἐφεῖτο τοῦτο ποιεῖν τοῖς ἀπὸ τοῦ ἀαρών. καὶ μὴ παρανομεῖν εἰς τὸν θεὸν, ὀργισθεὶς, ἐπέλησεν αὐτοῖς θάνατον, εἰμὴ ἡσυχίαν ἔξουσιν. B F

Ὀζίας. Ozias. Rex Israelis. Hic fuit pius: sed rebus-secundis elatus-est, & eò amentiæ progressus-est, vt ipse per sese Deo sacrificare voluerit, id, quod solis sacerdotibus *facere* licebat. Cùm autem odores in templo incendisset, *& suffitum fecisset,* confestim leprosus-factus-est. Exorta enim est lepra in eius facie,

Ὀζίας. βασιλεὺς ἰσραὴλ. οὗτος δίκαιος ἦν. καὶ διὸ εὐημέρησε πόλεμους, καὶ εἰς ὑπήκοους ἐλθὼν, ἐθέλησε θυσιάσαι τῷ θεῷ αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ, ὅπερ μόνοις ἔξῆν τοῖς ἱερεῦσι. καὶ θυμιάσας ἐν τῷ ναῷ, λεπρὸς ἐγένετο. ἔξαυτίκα γὰρ ἡ λέ-

in Domini

A ος ἐν τῷ μετάπαρῳ αὐτὸς, ἐν οἴκῳ κυρίου. ἢ κατήπατησεν αὐτὸν ἐκεῖθεν.

Ὀζόλης, ἐθνικόν.

Ὄζος κλάδος.

Ὄζουσιν. δύωδίας πλήρεις εἰσίν. αὐταὶ μὲν ὄζουσ' ἀμβροσίης, καὶ νέκταρος. ἐπὶ τῇ ἐπιδοχῇς ἀξίων. λέγει ὃ περὶ τῆς τῶ Διονύσιων ἑορτῆς.

Ὀζω. ἀριστοφάνης πλούτῳ. ὄζειν τι τῆς χρόας ἔφασκεν ἡδύμου. ἀντὶ τῦ ὀσμὴν ἡδεῖαν

B ἐλεγεν εἶ) ἀπὸ τοῦ σώματός μου.

Ὀζων. κἀκτῷ μελαλῶν πατρὸς τραγασαίου. ἀριστοφάνης. οὐδ' ὡς τερ ὁ τοιμὸς ἀρτέμων, ὁ ταχὺς ἄγαν τὴν μουσικὴν, ὄζων κἀκτῷ μελαλῶν πατρὸς τραγασαίου. οὗτος ἐπὶ δυσοσμίᾳ διεβάλλετο, διὰ τὸ τράγων δυσωδίαν. ἦν δὲ μελοποιός.

in Domini domo. *i. templo.* Quare *sacerdotes* ipsum illinc extraxerunt. *L. κατέπαλεν.*

Ὀζόλης. Ozoles. vel Ozola. Gentile.

Ὄζος. Ramus.

Ὄζουσιν. Olent. Suauis-odoris plenæ sunt. *Vsus in illo senario, vbi L. ἄυται, & sub. ἑορταί.* Hæc verò *festa* redolent ambrotiam, & nectar. De rebus approbatione dignis. Loquitur autem de Bacchanalium festo.

Ὀζω. Oleo. Redoleo. Odorem-spiro. Aristoph., Pluto. *pag.* 48. *v.* 17. Odorémque corporis mei suauem esse dicebat. Pro, & odorem suauem ex meo corpore manare dicebat.

Ὀζων. Olens. Redolens. Odorem-spirans. Aristoph. *in Acharnensibus. pag.* 295. Nec ille miserrimus Artemon, Ille velox admodum *in* Musica, Olens malum axillarum Patris Tragasæi, *q. d. Hirci, vel Hircini.* Hic propter odoris-insuauitatem *à Comicis* perstringebatur, ob hircorum fœtorem *ex illius axillis prodeuntem.* Erat autem Melicus-Poeta.

NOTAE.

Κἀκτῷ μελαλῶν π. β.] Hæc videntur superflua. Quamobrem expungenda. Sic autem apud Aristoph. in Acharnensibus. pag. 295.

C Οὐδ' ὁ θεσπέσιος Ἀρτέμων,
Ὁ ταχὺς ἄγαν τὴν μουσικὴν,
Ὄζων κρανὸν τῆς μελαλῶν
Πατρὸς Τραγασαίου.

Ὀζωνος. ὄνομα κύριον.

Ὀζωτὰ. ἀριστοφάνης περὶ εὐριπίδου φησὶν, ὀζωτὰ, καὶ σιλφωτὰ. ἅπερ ὡς αὐτὸς φησι καταπυγωσύνη ἐστὶ τὰ ὀζωτὰ ὅτι πρὸς κρέας μέγα.

Ὅθεν αἱ τρίηρεις αἱ καλαί. τουτέστιν ἐξ ἀθηνῶν. μέγα γὰρ ἐφρόνουν οἱ ἀθηναῖοι ἐπὶ ναυμαχίᾳ. εἰρηκότος οὖν, πόθεν πόλις ἔπλευ. ὅθεναι τριήρεις αἱ καλαί.

D

stis genere? *Euelpis* ei respondit, Vnde triremes pulchræ *proficiscuntur.*

Ὀζωνη. Ozonis. Nomen proprium. *à recto* ὄζων. *Ozon.*

Ὀζωτὰ. Aristophanes de Euripide dicit, Ozota, & stilphota, quæ *vocabula*, vt ipse dicit, sunt catapygosyne in magna carne. *N. L.*

Ὅθεν αἱ τρ. Vnde triremes pulchræ *veniunt. Aristoph. in Auibus pag.* 372. *v.* 16. Id est, Athenis. Athenienses enim ob *res nauticas, & nauales-pugnas* magnificè de se sentiebant, & *elatos habebant spiritus.* Cùm igitur *Epops* dixisset, Ποθαπὸ τὸ γῆς; Cuiates e-

Ὅθι. ὅπου.

Ὀθόναις λεπτοῖς ὑφάσμασι. Ἐστιν τὸ ἱστίον καὶ μὴ λινοῦν ἢ. τὴν γὰρ ὀθόνην ἐπὶ τοῦ ἱστοῦ ἀνάγει) κεραίαν, δρεπάνῳ ἐξέτεμον. τὸ ἄρμενον λέγει.

E Ὀθόν. πᾶν τὸ λεπτὸν ὑφασμα. σκευωρόλαι τε, καὶ ὑβρεις αἱ, ἢ διδώκασι τῇ ὀθόνῃ μᾶλλον, ἢ σοφίᾳ οἱ ἀθηναῖοι.

Ὀθω. τὸ ὑπερορῶ πιῶμαι.

Ὄθων. ὁ μὴ γάλβαν βασιλεύσας. γῆθεν ἀσήμων, καὶ ἀφανοῦς ὤν, καὶ τὸν ἔμπροσθεν βίον ἐξίτηλός τις, καὶ τῷ νέρωνι κῆ τὸ τῆς ἐκβιωτήσεως ὁμοιότροπον οἰκειότατος. ἔνθα μὲν τῇ βασιλείᾳ, τὸν συνήθη τῦ βίου μετιλθεῖν ζόπον οὐχ ἱκανὸς

F γένετο, πολέμων αὐτῷ χαλεπῶν δι' ὅλης ἐκραγέντων.

Ὀθνεία. ξένη. καὶ ὀθνεῖος. ἀλλογλώσσος. ξένος. ἀλλότριος.

Ὀθνεῖος. οὐχ ὁ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἀφιγμένος, ὡς τινες ἀπέδοσαν, ἀλλ' ἐθνικός. ἀλλ' ὁ ἀπὸ ἑ

o'θνεία. Peregrina. Et ἰθνικῶ. Alienigena. Peregrinus. Alienus.

o'θνεῖος. *Ista vocatur* non ille, qui ex alieno *solo* venit, vt quidam reddiderunt, & *vocem istam interpretati sunt*, ἀλλοεθνής i. ex-alia-gente-profectus, *vel*, ori-

dus. Sed ille, qui est ex eadem vrbe, & *gente*, q. d. ὁ ἐνδυῶ-*à genitibus*, & alioqui necessarius aliquo-modo, non tamen genere propinquus, & *ad nos pertinens, & nobiscum coniunctus. Vt*, Bellum ciuile gerebant gentili, *vel, externo longè* deterius. Et nam mentiri, viro sapienti *vitium est* quoddam gentile, & inciuile. *Mendacium enim est quoddam vitium à viri sapientis moribus alienum, & vehementer abhorrens.* Et, Primus effecit, vt Romani gentilium, *ac externorum bellorum* periculum facerent, *vel, effecit, vt externa bella tentarent.* Et, Bellum longum, & gentile, *vel, externum* gerunt.

πόλεως τῆς αὐτῆς ὤν. καὶ ἄλλως ἐπιτήδειός πως, ἢ μᾶλλόν τι καὶ ἧττον ἕτερος πολεμίων, ἐπολέμουν ἐμφύλιον πόλεμον κακίονα τοῦ ὀθνείου. ὀθνεῖον γάρ τι, καὶ ἔκφυλον ψεύδεσθαι αὐδρὶ σοφῷ. σοφὸς ὀθνείων κατίσησεν εἰς πείρην πολέμων ῥωμαίους. πόλεμον μακρὸν, καὶ ὀθνεῖον ἐφίεσυιν. A

o'θρωνὶς Othronus. *Videtur vel viri, vel loci nomen proprium.*

Ο'θρωνός. B

o'θρυάδης. Othryades. Vnus de trecentis *ciuibus Spartanis* delectis, qui pugnarunt ad Thyream. Qui vulneratus inter mortuos latens, cùm Alcenor, & Chromius, qui ex Argiuis superstites fuerant, discessissent, ipse spoliatis Argiuorũ cadaueribus, cùm trophæum humano sanguine *scriptum* erexisset, confestim obiit, & *propter hoc præclarum facinus* causa fuit, vt Lacedæmonij de Thyræa rursus contenderent, *eam sibi vendicantes*, & prælio vincerent *Argiuos.*

Ο'θρυάδης. τῆλ ξιακοσίων τῆλ λυγάδων εἷς τῆλ δὴ θυραίᾳ μαχεσαμθμίων. ὃς ἐν τοῖς νεκροῖς ξαυμασίας λαθὼν, καὶ ἀχωρησάντων ἀλκήνορος, καὶ χρομίου, οἳ τῆλ ἀργείων ὑπελείσθησαν, αὐτὸς σκυλεύσας τοὺς ἀργείων νεκρὸς, καὶ τρόπαιον αἱμασήσας αἰθρωπείῳ αἵματι, ἐτελεύτησεν εὐθύς. καὶ αὖτος ἐλήφθη λακεδαιμονίοις, τὴν πάλιν ἀμφισβητῆσαν ὑπὲρ θυραίας, καὶ ἀργειομαθμίους νικῆσαν. C

o'θρυονεύς. ὄνομα κύριον. τὸ ὀθρυονῆα.

Ο'θρυονεύς. ὄνομα κύριον. τὸ ὀθρυονῆα.

O. CVM I. IN DIPHTHONGO.

ΤΟ Ο ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι. ΕΝ ΔΙΦΘΟΓΓΩΙ.

Οἴ. Oé. οἰ. Hei. Lugentium, & indignantium est aduerbium, *vel, acclamatio.* Quinetiam illi, qui metuunt, ita loquuntur, & οἲ *dicunt.*

Οἴ. ὀδυρομένων ἐστὶν ὄνειδισμα. ἢ ἀγχομένων. καὶ οἱ φοβούμενοι ἢ οὕτω λέγουσιν.

NOTAE.

Καὶ οἱ φοβούμενοι ἢ οὕτω λέγουσιν.] Aristoph. in Pace. pag. 470. D

Τρ. Οἴ, χρ. ναὶ μὰ Δί'. Τρ. ἀλλὰ τοῦτό γ' ἐς' ἰωνικὸν
Τὸ ῥᾶμά γ'. χρ. δῆτα δῆς γ' ἐν τῇ 'κκλησίᾳ.'
Ὡς χρὴ πολεμεῖν λέγει τὸς ἐκ. θήμθους
Τοῦτ' ἔστ' ἐμοὶ λέγω' ἰωνικῶς, οἲ.

οἴεα. Diphtheræ. Pelliceæ-vestes. Vestes ex ouillis pellibus confectæ. Vestes-ouillæ.

Οἴεα. διφθέραι. μηλωταί.

οἵεσσι. Ouibus. *Dat. plur. post. à recto sing.* οἷς, *euis.*

Οἵεσσι. προβάτοις.

οἰζύω. Suum ærumnosus. In-ærumna-versor.

Οἰζύω. ταλαιπωρῶ.

o'ἰζυρὸν. AErumnosam. Miseram. In epigrammate.

Inuenit filiũ. i. parauit

Felicitatem, vel, opulentiam, *ærumnosa propulsata paupertate.*

Ο'ἰζυρὸν. ταλαίπωρον. χαλεπὸν. ἐν ἐπιγράμματι.

Εὗρετο παῖδα
Ὄλβον οἰζυρὴν ἀσάμενος πενίην. E

o'ἰζύς. Labor. Aerumna, Miseria. Calamitas.

Ο'ἰζύς. πόνος. ταλαιπωρία.

o'ἰλεύς. Oileus. Nomen proprium.

Ο'ἰλεύς. ὄνομα κύριον.

o'ἶν. Ouem. In epigrammate. Hanc ouem, ô Ceres messis-inspectrix, hánc que non-cornigeram, *vel, nulla-cornua-habentem* Vitulam *accipe pro felici frugum prouentu oblatam.*

Ο'ἶν. πρόβατον. τὰν οἶν ὦ δάματερ ἐπάγμι, τὰν' ἀκέρωτον μόσχον. ἐν ἐπιγράμματι.

oἰνγάρδαι. Oengardæ. Nomen gentis.

Οἰνγάρδαι. ὄνομα ἐθνῶν. F

oἴρων. Oeronis. *à recto* oἶρων. *Oeron. Vel viri, vel loci nomen videtur.*

Οἴρωνος.

oἷς. Ouis. Ita *per duas syllabas dicunt* Iones. Attici verò *per vnicam syllabam scribunt* εἷς. Et οἶν, ouem, Iones. Attici verò, εἶν. *Aristoph. in Pace. pag.* 470. *v.* 8. *Schol. annot.* 7. Et prouerbium. Ouis gladium. De iis,

Οἷς. πρόβατον. οὕτως ἴωνες. ἀττικοὶ δὲ ὄϊς. καὶ οἶν ἴωνες. ἀττικοὶ δὲ οἶν. καὶ παροιμία. ὄϊς τὸν

qui sibi

A μάχεσθαι. ὅθεν τὸ ἀλυσιτελῶς σφίσιν αὐτοῖς χρωμένων.

Οἰῶ. ὑπολαμβάνω. καὶ οἴεσθαι ὑπολαβών.

Οἴξ. αἴξ, ἡ αἶγα.

Οἰσύσας. σαγιτίσας.

Οἰστός. βέλος. σαγίττα.

Οἷ. τοπικὸν ἐπίρρημα, αἰτὶ τοῦ ὅπου. ὦ Δίκαιος οἷ πεπλώκαμεν; ἀριστοφάνης. ἔφαγον ὅ οἷ ἐδύνατο ἕκαστος. καὶ αὖθις. ἐμοὶ δὲ βαδιστέα, εἰ σοφία, καὶ δαίμων ἄγει. ἀλλ' οὐδὲ ἐπίσω γ' οἷ μ' ἀπιμίας ἄγεις.

Οἷ. αἰτὶ τοῦ ὅπου. ζηλεῖ δ' εὐτυχίας τὸν ἀρίστου βίον, οἷ μετέστη ξηρὸν τρόπον, καὶ βιοτῆς. καὶ αὖθις. ὁ δ' ὅρᾳ οἷ κακοῦ εἶη, ἐπὶ τὸ τάφον τοῦ γέροντος καταφεύγει.

B

C

N O T AE.

Ζηλῶ.] Aristoph. in Vespis. pag. 363. v. 13. 14. 15.

Ζηλῶ τὴς δυσχίας
Τὸν ἀρίσβιον, οἵ μετέστη
Ξηρὸν τρόπον, καὶ βιοτῆς.

qui sibi ipsis malè consulunt. *Eras. ad. Chil. 1. Cent. 1. col. 43. ad. 57. Capra gladium. sub. reperit.*

οἴω. Puto. Arbitror. Existimo. Et οἰηθείς. Arbitratus. Existimans. Ratus. Suspicatus. Putans. *Hom. Iliad. I. pag. 350 f.*

οἴξ. Idem ac αἶξ. i. Capra. Vel ouis.

οἰστεύσας. σαγιττίσας. Iaculatus. Qui sagittas emisit, vel iaculatus est. *Alterum vocabulum est Latinum, deductum à sagitta.*

οἰστός. Telum. Sagitta. *L. σαγίττα. Nam est Latinũ.*

οἷ. Vbi. vel Quò. Loci aduerbium, pro ὅπου. Vt, O infelix, quónam nauigauimus? Aristoph. Et, *L.* ἔφαγον δέ. Fugerunt autem quò quisque potuit. Et rursus. Mihi verò eundum, quò *me* sapientia, & Deus ducit. *Et in quodam senario.* Verùm scias quò me ignominiæ ducas. *Vide in quam ignominiam me perducas.*

οἷ. Pro ὅπου. Vbi. Quò. *Aristoph. in Vespis. pag. 363. v. 13. 14. 15.* Beatum-prædico felicitatis causâ Hunc senem, *cùm videam* quò mutatione facta transierit. *in quàm molle, delicatũ, & suaue vitæ genus trãsierit ex* Siccis moribus, & vita *dura. Vide supra* ζηλῶ. *pag. 298.* Et rursus. Ille verò videns vbi malorum esset, *& in quanto periculo versaretur*, ad genitoris sepulchrum confugit.

D

οἷ. Cum circunflexo *ponitur interdum pro reciproco pronomine ἑαυτοῦ. Sibi. Vide Eustath.* cum acuto verò, *significat* οὗτοι. Hi. Isti, *& scribitur* οἵ. Quære in voce Συμπόσιον. Vt, οἷ μὲν &c. Hi enim statim, cùm in quendam puerum de illis, qui domi erant, incidissent. *L.* οἷς παῖδα. Et οὗ, pro αὐτοῦ. Ipsius. Vt, Ille enim rursus viribus suo patre præstantior. Et λιτέας παλιὰ οὗ. *N. L.* Appianus. Quoniam autem illi, *L.* οἷ, *pro* οὗτοι, malum arte grauius, quinetiam mortalium sociorum auxilio potentius *iudicabant. &c.*

οἷ pro αὐτοῦ. i. Ipsi aspero-spiritu-notatur tantùm, οἱ, *estque enclitica particula, quæ in periodi fine recipit acutum.* Vt, Pompei caput allatum ipsi.

E

οἷα. Qualis. g. f. longum *habet, vt patet ex hoc senario*, Qualis *calamitas* oppressit illam ter-miseram domum? Et οἷαν fœm. gen. pro δυνατὴν. i potentem, peritam, aptam ad res aliquas. Aristoph. *in Nubibus. pag. 113. v. 34. 35. 36. & pag. 114. v. 1. Consule Schol. vnde Suid.* Doce, & puni, & memento vt Bene mihi acuas ipsum. in altera quidem *parte. i. alteram quidem ipsius maxillam acuens* Aptam liticulis. *i. vt sit ad liticulas apta, earúmque perita.* alteram verò ipsius maxillam Acue, *reddens ipsam* aptam ad maiores res. Hoc est, ad res iniustas.

N O T AE.

Τὴν ἰτέαν. Aristoph. in Nub. pag. 113. & 114.

ΣΩ. Δίδασκε, καὶ κόλαζε, καὶ μίμνησ' ὅπως
Εὖ μου τεμεῖς αὐτόν. ὁτὶ μὲν θάτερα,
Οἷαν δικάζειν. τὴν δ' ἰτέαν αὖτοῦ γλάττει
Στόμωσον, οἵαν ἐς τὰ μείζω πράγματα.

F

οἷαγρος.

οἷακες. πηδάλια. αἱ χῆνες.

οἰακίζει. κυβερνᾷ.

οἰάκιος. ὁ νηός.

οἰαγρεύς. Oeagrus. *Orphei pater. Apollon. Argonaut. lib. 1. pag. 2. v. 23. 24. 25.*

οἴακες. Gubernacula *nauis.* Ceruices *Vide Hesych.*

οἰακίζει. Gubernat. Nauis-gubernaculum-regit.

οἰάκιος. Nauis. *fortasse*, οἴακες. *vt sit pars, pro toto, συνεκδοχικῶς.*

οἰακιστής. Nauis-gubernator. Qui-nauis-clauum-regit.

Οἰακιστὴς. κυβερνήτης. A

οἰακλεῖς. *N.L. fortasse Nauium gubernatores, qui gubernacula tanquam clauos quasdam trahant, quibus nauium cursum dirigunt. q.d.* οἰακοκλεῖδες, *vnde* οἰακοκλῖδες, *hinc* οἰακοκλίδης, *à quo deductum dices sublato δ, & falsa literarum transpositione,* οἰακολικὸς, *& per syncopen* οἰκλικὸς.

Οἰακλικῆς.

οἰακοστρόφ-. Gubernaculum-vertens. Gubernator. Et οἰακοστρεφῶ. Gubernaculum-verto. Guberno.

Οἰακοστρόφος. κυβερνήτης. καὶ οἰακοστροφῶ, κυβερνῶ.

οἴαξ. οἰακ-. Gubernaculum. Gubernaculi.

Οἴαξ οἴακος.

οἰαξὶς Oeaxis. Regio. *Creta regiuncula.*

Οἰαξὶς χώρα.

Οἰαγρες. Mulieres.

Οἰαγρες. γυναῖκες.

οἰασυῶ. *N.L. fortasse* οἰατυῶ, *pro* οἰάτιν. *Ouillum. Vide sequens* οἰάτειον.

Οἰασυῶ. B

οἰάτειον κρέας. Ouilla caro.

Οἰάτειον κρέας. τὸ προβάτειον.

οἰβάδης. αν. ὁ. Oebades. æ. Nomen proprium.

Οἰβάδης. οἰβάδου, ὄνομα κύριον.

οἰβώνειον. Oebonium. Nomen loci.

Οἰβώνειον ὄνομα τόπου.

οἰγνύει. Aperit.

Οἰγνύει. ἀνοίγει.

οἶδα. Noui. Cognoui. Scio. Vidi. Accusatiuo.

Οἶδα. ἀϊπατικῇ.

οἴακες. Oeaces *Oecades*, Sunt illi, qui vocantur φήλικες. i. Grossi. ficus agrestes, & immaturæ. Sic etiam vocantur omnes arborei-fructus nondum maturi.

Οἴακες. οἱ λεγόμενοι φήλικες. καὶ πάντα τὰ μὴ πέπονα ἀπερίδρια.

N O T AE.

Οἴακες.] Lege οἰκάδες. Iul. Pollux lib. 6. cap. 11. col. 326. τὰ δ' ἔπι τούτοις ἤδη σῦκα, οἰκάδες καλοῦνται ὑπὸ Λάκωσι, καὶ φήλικες παρ' Ἀθηναίοις. Ita scribendum apud Suidam. Vide Aristoph. in Pace pag. 478. v. 16. Schol. annot. 10. dictus φήλιξ παρὰ τὸ φηλοῦν, τὸ ἀπατᾶν, i. decipere, quòd maturitatis speciem habeat, & oculos intuentium fallat, cùm nondum ad iustam maturitatem peruenerit. C

οἰδαλέον. Turgidum. Tumidum. Inflatum. Humidũ.

Οἰδαλέον τὸ ὑγρόν.

οἰδανῶ. Auget. *Inflabit. Tumere-facit. Turgidum-reddet. Si futurum esse dicas ab* εἶδαίνω. *fut.* οἰδανῶ. ὡς. οῦ.

Οἰδανῶ. αὐξάνω.

οἶδα. Noui Simonem, & Simon me. In eos, qui propter improbitatem se mutuò norunt. *Erasm. ad Chil. 2. Cent. 5. col. 491. ad. 49.*

Οἶδα σίμωνα, καὶ σίμων ἐμέ. ὅθεν τὸν ἀλλήλους διὰ κακίαν γινώσκοντα.

οἰδαίνειν. Facere tumescere. Tumidum-facere. Tumefacere.

Οἰδαίνειν. οἰδεῖν ποιεῖν. D

οἰδαίνων. Accusatiuo. Tumefaciens. Inflammans. Refrigerans. Frigefaciens.

Οἰδαίνων. ἀϊπατικῇ. φλεγμαίνων. ψύχων.

οἶδε. Nos. Isti.

Οἶδε ἡμεῖς.

οἰδεῖ. Tumet. Turget. Inflatur, vel inflatus est.

Οἰδεῖ φλεγμαίνει. πνεύσῃ.

οἴδημα. Tumor. Inflatio. Abscessus. Vt per translationem à corporibus ductam. Et de elatione, ac inflatione *animi, de fastu, & superbia* dicitur. Vt, Illâ in animi tumorem elatâ, & de Episcopis compellatâ. Et, Accidit autem, vt ipsius pes in tumorem efferretur, & sphacelo-tentaretur. *Vide* σφακελίζω *in vulgatis Lexicis.*

Οἴδημα. ὄγκωμα. φλεγμονή. ἀπόστημα. εἰς ἐπιφορὰς τῶν σωμάτων. καὶ ἐπὶ τῆς ὑπερσεως, καὶ φυσιώσεως λέγεται τῆς, εἰς οἴδημα ἀρθείσης φρενήματος, καὶ ἀεὶ τῷ ὀθνείοις πρόσφωνειλῆφθαι τὸν πόδα αὐτοῦ εἰς οἴδημα ἀρθῆναι, καὶ φλεγμαίνειν τὸ σφακελίσαι. E

οἰδήματα. Elationes. Tumores. Vel inflationes. Vt verbis cordatis Imperator militaris audaciæ tumores consopiuit, *atque compressit.*

Οἰδήματα. λόγοις ἐγκρατέσι κατήμβλυνεν ὁ στρατηγὸς τὰ τῆς στρατιωτικοῦ θράσους οἰδήματα.

οἰδήματα. Tumores. Inflationes. Tumor. Inflatio. Fastus. Superbia.

Οἰδήματα.

οἴδησις. Tumor. Inflatio.

Οἴδησις. φλεγμονή. φύσημα.

οἰδίπους. Oedipus. Laius Thebarum Rex, vxorem habuit Iocastam, ex qua natus est ipsi filius Oedipus. Hoc nato, pater oraculum accepit, fore vt *ipsius* filius cum sua matre misceretur, *& congrederetur.* Quare iussit ipsum in montem abiici, & pedes eius ligno circundari, *transici.* Quem agricola, *rusticus quidam* nomine Melœbus inuentum educauit, & Oedipodem nominauit, quòd pedes haberet tumentes ob lignum quod κέδοντες. i. cuspus, vocabatur, *quo transiectum, vinctisque fuerat. Vide Sophoclis Oedipum Ty-*

Οἰδίπους. λαΐου ὁ Θηβῶν βασιλεὺς. ἔχε γυναῖκα ἰοκάστην, ἐξ ἧς ἐγένετο αὐτῷ παῖς οἰδίπους. τούτου γενομένου, χρησμὸν ἔλαβεν ὁ πατὴρ ὅτι τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ μητρὶ μιγήσεται ὁ παῖς. καὶ κελεύει αὐτὸν εἰς ὄρος ῥιφθῆναι, καὶ ξύλῳ περιελιχθῆναι τοὺς πόδας αὐτοῦ. ὃν οὖν οἰκεὺς γεωργὸς ἐνόμασε μέλοιβος, αἰδηρέψατο. καὶ οἰδίποδα ὠνόμασε διὰ τὸ ὠγκωμένους ἔχειν τοὺς πόδας ὑπὸ τοῦ ξύλου περιελιχθέντος κούφως. ἐγένετο δὲ ἀνδρεῖος, F

ταραπτης

Αἰλήσειν, καθ' ὃν καιρὸν καὶ πλεγομένη σφίγξ ἀνέφαινε, γυνὴ δυσειδὴς, ἡ θηριώδης τὴν φύσιν. ὑποβαλοῦσα γὰρ τὸν ἄνδρα, καὶ σιωπαγροῦσα χώρα, καὶ τόπον καταλαβοῦσα δύσβατον, τοὺς παριόντας ἐφόνευε. ὁ σὺν οἰδίποδι δεινόν τι βουλευσάμενος, δείσασαν ἑαυτὸν μετ' αὐτῆς λησιεύειν. καὶ δοκιμήσας καιρὸν, ὃν ἠβούλετο. λόγχῃ ἀναιρεῖ αὐτὴν, καὶ τοὺς μετ' αὐτῆς. οἱ δὲ θηβαῖοι θαυμάσαντες, ἀναβοῶσιν αὐτὸν βασιλέα. ὁ γοῦν λάϊος ἀγανακτήσας κατ' αὐτῶν, τούτοις ἐπῆλθε πόλεμον. καὶ λίθῳ βληθεὶς τὴν κεφαλὴν, ἥλω τῷ. ἡ δὲ ἰοκάστη φοβηθεῖσα τὴν βασιλείας ἐπιπονὴν, ἄλλῳ τῷ οἰδίποδι, καὶ χρότοπος βασιλέα. καὶ γίνεται τούτου γυνὴ, ἀγνοοῦσα ὅτι μήτηρ αὐτοῦ ἐστιν. ἔσχε δὲ ἀπ' αὐτῆς υἱοὺς δύο, ἐτεοκλέα, καὶ πολυνείκην. ὕστερον δὲ μαθοῦσα ὅτι υἱὸς αὐτῆς ἐστὶν, εἶπεν αὐτὸ τῷ παιδί. ὁ δὲ ἀκούσας, ἔλαβεν ἅλοις, καὶ πήξας τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἐτελεύτα, ἐάσας τὴν βασιλείαν τοῖς δύο υἱοῖς, οἳ ἐβασίλευσον κατ' ἐνιαυτόν. καὶ εἰς ὕστερον ἐλθόντες, ἐπολέμησαν ἀλλήλοις. καὶ ἐδιώχθη ὑπὸ ἐτεοκλέους πολυνείκης. καὶ ἀπελθὼν εἰς τὸ ἄργος, ἔγημε τὴν βασιλέως ἀδράστου θυγατέρα. καὶ στρατεύσας ἦλθεν ἐπὶ τὰς θήβας. καὶ μονομαχήσας ἐτεοκλεῖ, ἀναιρεῖ αὐτὸν, καὶ αὐτὸς ἀνῃρέθη ὑπ' αὐτοῦ. οἱ δὲ σύμμαχοι, ἀνεχώρησαν οἴκαδε.

Οἶδμα. κῦμα. ἢ πέλαγος. καὶ ἄγριον οἶδμα θαλάσσης.

Οἴδνα οἰδήματα τινὰ τῆς γῆς.

Οἰδοῦσαν. κομπώδη οὖσαν. τὴν τύχην οἰδοῦσαν ὑπὸ κομπασμάτων, καὶ ῥημάτων ἐπαχθῶν. καὶ δύναπις. τοσούτου ὄγκου καὶ ἐδύνατο πίμπειν τὸ στρατὸν, ἅπερ ἦν ἀπὸ στρατιωτῶν ἔτι οἰδουμένων.

Οἶσθ', οἶσθα τὸ νοῦν. παῦε, παῦε τὸν λόγον. κἂν εἰ μὲ τύπτῃς, οὐκ ἀντείπαιμί σοί γε.

rannum. pagina 182. *m.* & *pagina* 193. & 194. *Vide supra. Μαλίζει & apud Suidam.* Vir autem fortis factus, latrocinium exercebat, quo tempore apparuit & illa, quę Sphinx vocabatur, mulier deformis, & ingenio ferino prædita. Cùm enim maritum amisisset, manúmque contraxisset, & locum transitu difficilem, & *massesium* occupasset, prætereuntes occidebat. Oedipus igitur callido quodam inito consilio, se cũ ea coniungit, quasi vnâ cum ea latrocinium exercere statuisset. Et obseruato tempore, quod optabat, & *capebat*, ipsam, ipsiúsque socios hasta traiicit. Thebani verò *præclarum hoc factum* admirati, Regẽ ipsum proclamant. Laius verò aduersus ipsos vehementer indignatus, bellum ipsis infert, & saxo caput ictus, occumbit. Iocasta verò metuens ne regno excideret, *ac primarentur*, reducit Oedipodem, & Regem creat, ei que nubit, ignorans se matrem eius esse. Suscepit autem ex ea duos filios, Eteoclem, & Polynicem. Postea verò, cùm cognouisset illum esse suũ filium, rem filio indicat. Ille verò, cùm *hoc* audiuisset, clauos corripuit, & oculis infixit, ac ita mortem obiit, regno duobus filiis relicto, qui alternis annis regnabãt. Cùm autem in odium *mutuum* venissent, bellum inter se gesserunt. Et Polynices ab Eteocle fuit expulsus. Ille verò profectus Argos, Regis Adrasti filiam duxit vxorem. Et cum exercitu venit aduersus Thebas, & singulari prælio certans cum Eteocle, ipsum interficit, & ab ipso vicissim & ipse interficitur. Socij verò domum redierunt.

οἶδμα. Tumor. Vnda. Fluctus. Vel pelagus, mare. Vt, Sæuum fluctum maris.

οἴδνα. Quidam tetræ tumores. Tubera.

οἰδοῦσαν. Tumentem. Iactationis, & factus plenã. *Aristophanes in Ranis. pag.* 167. *v.* 14. *Euripidem hæc dicentem introducit*, Tumentem *artem, & inflatam* iactationibus, & verbis grauibus. Et Eunapius. Tanto autem malo intumescente, & succrescente. Et, Illi verò copias *eò* rectà mittere non placuit, quippe quòd res adhuc tumerent. *i. turbatæ essent. Herodotus lib.* 3. *pag.* 131. 40. & 41. *vbi locus integer Ionicè scriptus legitur.*

οἶσθα. Noui, noui mentem *tuam*. Desine, desine loqui. *Aristoph. in Ranis. pag.* 154. *v.* 2. *Xanthiam ita loquentem introducit, cui Dionysius, siue Bacchus, respondet*, Quamuis me verberares, non refragarer tibi.

NOTÆ.

Κἂν εἰ μὲ. [Apud Aristoph. in Ranis. pag. 154. v. 7. legitur, vt apud Suidam est legendum.
Κἂν εἰ με τύπτοις, οὐκ ἂν ἀντείποιμί σοι.

Οἵ ἐ. οἵ τινες αὐτόν.

Οἴεσθαι. ὑπονοεῖν.

Οἰετίας. ὀμηλικίας. ὄμηρος. ὅτε ἴσας, οἰετὰς, ταφύλην ἐπὶ νῶτον ἔσας.

οἵ ἐ. Qui ipsum.

οἴεσθαι. Putare. Opinari. Suspicari.

οἰετίας. *Omêlikias. Sic enim scribendum, vt apud Hom. Iliad. B. pag.* 98. 9. Coæuos. Similem ætatem habentes. *Eustath. ἐν τῇ ὁμοιότητι formarum tradit, similes annis existentes. Qui parem annorum numerum habent.* Homerus. *Illic Eumelo veloces equas describit.* Similipilo præditas, coæuas, & *tanquam* ad perpendiculum in tergo pares.

οἰετὰς. Putas. Arbitraris. Existimas.

Οἴηθεν. δῆμος παραλιτικὸς οἰκῶν. καὶ τὸ οἴηθεν, τοπικὸν ἐπίῤῥημα. φιλόχορος δὲ, τὴν Ὠκεὰν φησὶ κεφάλου μὲν θυγατέρα εἶναι, χαρίππου δὲ γυναῖκα.

οἰηθὲν. Ex Oeæa. Pandionidæ Tribu oppidum, *vel, municipium.* Et hoc οἰηθεν est aduerbium loci, *motum à loco significans.* Philochorus verò dicit Oeam fuisse Cephali filiam, Charippi vxorem.

Οἰηθὼς. ὑπολαβών.

οἰηθὼς. Opinatus. Arbitratus. Ratus. Suspicatus.]

οἰήϊον. Nauis-gubernaculum. Clauus nauis.

οἰηματίας. Elatus. Inflatus. Superbus. *Q.d. Opinionis de se plenus. Qui de se magnificè sentit.*

Οἴησις & οἴημα *sumitur vtrunque* eodem-modo. Elatio-animi. Opinio, quam quis de se præclaram habet. Suspicio.

οἶκαδε. Domum. *Aduerbium motus ad locum.* οἴκημα Dinarchus *accipit* pro carcere. Aeschines verò, pro lupanari, *& loco, in quo meretrices suam artem exercent.*

οἰκέαι. Famuli. *Genitiuus* à recto οἰκεύς, id est famulus. Domesticus-minister.

οἰκέται. Non solùm famuli: sed & omnes domestici *vocantur* οἰκέται. Aristoph. Nub. *pag.* 58. *v.* 5. Famuli verò, *domesticique* stertunt.

οἰκία. Familia. Vt, In hac vrbe, *virorum* illustrissimorum familias congregatas-esse dicebant.

οἰκεύς. Idem ac οἰκέτης. Domesticus. Qui est ex eadem domo, & familia. Sophocles *in Oedipo Tyranno. pag.* 183. *v.* 23. Domesticus quidam *famulus*, qui venit elapsus solus.

οἰκεῖος, & οἰκιακός. Idem. Domesticus.

οἰκείως. Similiter. Pariter. Eodem modo. Polybius. Accidit autem, vt hæc etiam apud Carthaginenses eodem-modo fierent.

οἰκειοῦμαι. Domesticum, & familiarem facio. Concilio. Datiuo, & accusatiuo. Vt, Regis simplicitatem *sibi* conciliat.

οἰκεῖλαι. *Infinit. aor.* 1. *act. ab* οἰκείλω (*quod tamen apud nullos reperio*) τὸ οἴκοι ἐξείλω, *vt* ἔκτοθεν ἐκβάλλω. *Domo eiicio. fut.* οἰκελῶ. *aor.* 1. ᾠκειλα. *infinit.* οἰκεῖλαι. *quod & apud Hesych. legitur, &* ἐνβληθῆναι *redditur.* Eiici. *Sed fortasse metri causa scriptum est apud aliquem poetam hoc* οἰκεῖλαι, *pro* ἐκεῖλαι, *quod ab* ἐκίλλω, *nauem ad litus, vel ad portum appello, impello, eiicio. Quod verisimilius.*

οἰκῆας. Famulos. Domesticos. *Accusat. plur. Ionicus à recto singul.* οἰκεύς.

οἰκήματα. Lupanaria. Prostibula. Lustra. Loca, in quibus habitãt meretrices, & vulgato corpore quæstum faciunt. Vt, Et hortabantur *eos*, vt sine-impedimento, *& libere* congrederentur cum *mulieribus* illis, quæ in lupanaribus stabant, *& in prostibulis præstabant.*

οἰκήτης. Habitator. Incola. *Vt in his duobus senariis,*

Nunquam verò postuletur hoc, vt me
Viuente habitatore, talis homo *patriam vrbem consequatur*, & me in ea habitante, simul & ipse habiter.

οἰκία. Domus. Hospitium. Et οἰκίδιον. Domuncula. Domus. Et οἰκίον. Parua-domus. Vt, Domunculam benéque ædificem. Pro, bene fabricem, & exstruam.

Οἰήϊον πηδάλιον.

Οἰηματίας. ὑπερηφάνος.

Οἴησις. ὑπερηφανία. ὑπόνοια, καὶ οἴημα, ὁμοίως.

Οἶκαδε. εἰς τὰ οἰκεῖα. οἴκημα. αὐτὸ τὸ, δεσμωτήριον, δίναρχος. αὐτὸ τὸ πορνεῖον δὲ αἰσχίνης.

Οἰκέας, ἀπὸ δοτικῆς τῆς οἰκεύς. ἤγουν οἰκέτης.

Οἰκέται. οὐ μόνον οἱ θεράποντες, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ ἐν τῇ οἰκίαν. ἀριστοφάνης. νεφέλαις. εἰ δὲ οἰκέται ῥέγκουσι.

Οἰκετία. ἐν ταύτῃ τῇ πόλει τὰς τῶν δεσποτῶν οἰκετίας ἠθροΐζῃ ἔφασκον.

Οἰκεύς. συμπέτης, τε αὐτῷ οἴκῳ. σοφοκλῆς. οἰκεύς τις, ὃς περ ἦεν ἐκπεφευγὼς μόνος.

Οἰκεῖος. καὶ οἰκιακός.

Οἰκείως. ὁμοίως. πολύβιος οἰκείως ἢ ταῦτα συμβαίνειν γίνεσθαι καὶ παρ' ἐκείνοις καρχηδονίοις.

Οἰκειοῦμαι δοτικὴν, καὶ αἰτιατικὴν. οἰκειοῦμαι τὴν τοῦ βασιλέως ἀπλότητα.

Οἰκεῖλαι. ἐκβληθῆναι.

Οἰκῆας. οἰκέτας.

Οἰκήματα. τὰ χαμαιτυπεῖα. καὶ ταῖς ἐπὶ τοῦτ' οἰκήμασιν ἑστώσαις ἀκωλύτως συνεῖναι διεπράττοντο.

Οἰκητὴς ὁ οἰκῶν.

Ἐμοῦ δὲ μὴ ποτ' ἀξιωθέντος τόδε,
Παρόντος ἄλλου ζῶντος οἰκητὴν τυχεῖν.

Οἰκία. τὸ ὁπωσοῦν. καὶ οἰκίδιον, τὸ οἴκημα. καὶ οἰκίον, τὸ μικρὸν οἴκημα. οἰκίον δέ τι δόμημα. αὐτὸ τοῦτο εὖ οἰκοδομήμενον.

N O T A E.

Οἰκίον εὖ τι δίμημα.] Sic ista lego, Οἰκίον εὖ τε δίμημαι. αὐτὸ τοῦτο ᾠκοδομήμην, vt sit prima persona singul. opt. modi perf. & plusq. perf. pass. vt πεπυκάσμην. vel οἰκοδμοῖμι, vt πεποίμι.

οἰκίσκος. Domuncula. Pro, In aliqua parua domo. Demosth. in *oratione* pro Ctesiphonte. Attici verò vocabant οἰκίσκον. i. paruam domum, vel domunculam, quod à nobis dicitur ἐν θηρεῶνι. i. Auiarium, locus, in quo aues nutriuntur, vel in quo gallinæ aluntur. *q.d. Gallinarium, vt auiarium.*

οἰκογενής. Domi-genitus. Domi-natus. Verna. *Epigrammatum lib.* 3 *pag.* 264. *epigr.* 403. *Sic epitheticè vocatur* catus, siue felis domi genitus. *fortasse* κάπις, *vel* κάπη, *vt apud Callimachum in Græcis Schol. pag.* 51. *in versum* 111. *Italicè gatto, gallicè chat, germanicè katz.*

Οἰκίσκος. αὐτὸ τοῦτο μικρόν τινι οἴκῳ. δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ κτησιφῶντος. ἐπάλξεων δ' οἱ ἀττικοὶ τὸ ὑφ' ἡμῶν λεγόμενον ὀρνιθῶν ξοφεῶν, οἰκίσκον.

Οἰκογενής. ὁ κάτης ὁ ἐν οἴκῳ γενηθείς.

Domi-

A Οἰκογλυὴς αἴλουρος ἐμὴν πέρδικα φαγοῦσα,
Ζώειν μετέρχεις ἔλπιτα σὺ μεγάρους.

Pro πέρδικα φαγοῦσα, legitur πέρδικ' ἀπολοῦσ' Æl. perdice sublata, vel interfecta.

Οἰκογλυὴς δοῦλος καθάρσιος τινὸς οἰκογλυὴς, ὃς μαστιγώσας ἑαυτὸν κελεύσας, ἠτιμόλησεν ὡς ὑβριστὴς ὑπὸ τῆς διατριβῆς.

Οἰκοδομή. τὸ οἰκοδομεῖν, καὶ ἵππους τρέφειν δοκεῖ δαπανηρὰ εἶναι. ὅπερ καὶ τῇ λακωνικῇ ἐφευρέσει κατάρασιν εὗρηται κατάρασιν εἶναι δὲ αὐτὴν, οἰκοδομῆσαι λάβοι, καὶ ἁμιλλᾶται. ὃ, τε ἵππος, καὶ ἀγυνάτοι B μοιχὸν ἔχοι. ὡς τούτων πάντων δαπανηρῶν ὄντων, καὶ βλαβερῶν.

Οἴκοθι. βλέπε τὸ οἰκίας. καὶ παροιμία. οἴκοθεν ὁ μάρτυς. ἐστὶ τῆς μὴ τὸ ψεῦδος εἰπεῖν, ὁμολογουμένων δὲ ἀληθείας.

Οἰκοδομήματα ἀσύρια, καὶ δαπανηρὰς λῃτουργίας χαίρειν ἐάσαντας, χρὴ τοὺς ἄρχοντας ἄρχειν. ψεκτέον γὰρ ὁ ἄρχων ὁ χαίρων οἰκοδομήμασιν εὐφραινόμενος.

Οἰκοδομία. οἱ ἀττικοὶ ὀξυτόνως αὐτὸ ἀναγινώσκουσιν. οἰκοδομὴ δὲ οὐκ εἴρηται.

Οἰκονομία. ἡ τοῦ θείου φρόνησις, καὶ τρεῖς τρόπους γίνεται. κατ' οἰκονομίαν. κατ' εὐδοκίαν. καὶ συγχώρησιν. ἢ οἰκονομικόν τινες, ἀψευδέστερον μεταλαμβάνουσιν. καὶ οὐ τῆς ἐγκράτειας.

Οἰκονομεῖ. τὰ οἰκεῖα διοικεῖ.

D Ἀλλ' ἐμὲ μὲν ὁ πολὺς
Ἀπολέλοιπεν ἤδη
Βίοτος ἀέλπτως.
Οὐδὲ ἔτ' ἀρκῶ.

Ἄτις αἰῶν τοκέων κατατάκομαι.
Ὡς φίλος οὔτις ἀνὴρ περῴσεται.

Ἀλλ' ἅπερ εἴτις ἔποικος, ἀναξίως

E Οἰκοδομεῖ δόμους πατρῴους.
Ἠλέκτρα φησὶ τὸ πλεῖον τοῦ βίου ἐβίωσα ἐν κακοῖς. καὶ ὁ πλείων με φησὶ βίος ἀπολέλοιπε μηδέ ποτ' ἐν ἀγαθῇ ἐλπίδι γεγονέναι. ἐπεὶ μέχρι νῦν ὑδὲν ὑφ' ἑκάστης τῶν ἀγαμέμνονος πάσχω κακῶν, ἧς φίλος ὑδεὶς προΐσταται, ἀλλὰ πάντες εἰσὶν ἐν ἀτυχήμασιν εὐλαβούμενοι, κατ' ἐμοῦ. ἀνδρὸς κακῶς πεφάσοντος ἐκποδὼν φίλοι.

Domi-genita, verna *filis, mea perdice deuorata, Se-victuram nostris sperat in ædibus.*

Οἰκογλυής. Seruus domi-natus. Verna. Vt Canthari cuiusdam verna, cùm se flagris cædi iussisset, aufugit, tanquam à dominis contumeliosè-tractatus.

Οἰκοδομή. Aedificatio. Aedes-exstruere, & equos alere, videntur esse sumptuosa. Quod & Laconica execratione compertum-est. Hæc autem est huiusmodi, Aedificiorum-fabricatio te occupet, & procrastinatio, & equus, *quem alas*, & vxor tua adulterum habeat. Quòd hæc omnia magnos sumptus requirant, & valde damnosa, *noxiáque* sint.

Οἴκοθι. Domi. Et prouerbium. Testis ex ipsis ædibus *adductus. Domesticus testis. Er. ad. Chil. 2. Cent. 3. col. 418. ad. 6.* In eos, qui post mendacium prolatum, veritatem fatentur.

Οἰκοδομήματα. Oportet Magistratus munere suo fungi longum vale dicentes ędificiis Assyriis, & publicis-ministeriis sumptuosis. Vituperandus enim *est* Princeps, *& Magistratus*, qui splendidis ædificiis delectatur, *& magnificis fabricis gaudet*.

Οἰκοδομία. Aedificatio. Attici *nomen* hoc παροξυτόνως legunt. Οἰκοδομὴ verò ὀξυτόνως, *apud Atticos* non dicitur.

Οἰκονομία. *Rei-familiaris-administratio. Dispensatio.* Dei prouidentia tribus modis administratur, per dispensationem, per bonam-voluntatem per concessionem. Rei familiaris-studiosum, *& eius administranda peritum*, illiberalem quidam per-transumptionem-vorant. Vide in voce Ἐγκράτεια.

Οἰκονομεῖ. Rem-familiarem-administro. *Sophocles in Electra. pagina 89. & 90. Electram introducit sic loquentem,*

Sed me quidem multa
Dereliquit iam
Vita desperata,

Neque vitæ miserrimæ molestias ferre *amplius possum,*

Quæ sine parentibus contabesco,

Quam amicus nullus vir curat, protegit, defendit:

Sed tanquam quædam inquilina, ac peregrina *indigna*

Guberno, incolo *thalamos paternos.*

Electra dicit, Maximam vitę partem in malis viri, & maior vitæ pars me dereliquit, *atque desernit*, me, quæ nullam bonam spem vnquam alui. Nam hactenus nihil pro Agamemnonis vltione factum-est. *Quare iure conqueror ego*, cuius nullus amicus patrocinium-suscipit: sed omnes in *meis* calamitatibus sunt metuentes, *metuunt & trepidant*, secundùm illud, A viro malè *rem* gerente, *& calamitoso sunt* procul amici.

N O T Æ.

F Περῴσεται.] Apud Sophoclem in Electra. pag. 90. v. 4. & deinceps ita scribitur,

—ἔφεισεται.
& —ἀναξία
Οἰκονομεῖ θαλάμους πατρός. &c.

Vide apud Suidam Ἀναξία. Et ἔφεισεται. Apud Suidam lege οἰκονομεῖ, & ἀναξία. ἄλλως, καθάπερ, ὥσπερ.

Οἰκονομεῖ. ἀντὶ τοῦ διαιτᾶται τοὺς πα- Οἰκονομεῖ dixit, pro διαιτᾶται. Paternas ædes guber-

no, rego, *incolo*. Vt quædam inquilina, & *peregrina* indigna paternas ædes rego, guberno, *incolo*. Et οἰκονομία. Rerum aliquarum *dispensatio*, *vel administratio*, *vel* distributio. Poetæ quoque vtuntur œconomia, id est personarum distributione.

οἰκόπεδα. *Domus-solum, Domus-area.* Deserta domus ruina. οἴκοπεδον, terræ-solum, terræ-area, vt & οἰκόπεδον, solum, quod terra *congesta*, & ædificiis *exstructis* perficitur, *ac absolvitur*.

οἰκοπρεῖα. Domestica-vasa.

οἰκοπωλίς. Domi factus. Domi-paratus. Sophocles *in Philoctete pag.* 379. M. Nec intus domi-paratus est vllus cibus.

οἶκος. Domus. Familia. οἰκίζω. ædifico. Condo. Fabrico. οἰκισμός. Aedificatio. Fabricatio. οἰκοφύλαξ. Domus-custos.

οἰκόπλους. Mercenarius, qui sese ipsum alit. *Vel, Qui domi sua vitæ propriis sumptibus.*

οἰκοσκοπικόν. Diuinatio, quę fit per obseruationem eorum, quæ domi spectantur. Quære in voce οἰωνιστικόν.

οἰκότεκνος. Domi-nutritus verna.

οἰκογενής. Domi-natus. Verna. Seruus. Agathias. Sequebatur autem vernarum famulorum patronus, & reliquum omne famulitium, & quotquot *erant* exacti cubicularij.

οἰκονόμος. Rei familiaris-administrandæ peritus. Vel, Domus-custos. οἶκος enim est custos.

οἰκῶ, Accusatiuo. Incolo. Habito.

οἰκωφέλεια. Domestica, siue priuata vtilitas, vel commoditas.

οἱ Κρῆτες τὴν θυσίαν. Cretenses sacrificium. Prouerbium. Si quando turbulentum sacrificium factum fuerit, Cretense *Sacrificium* vocatur. Quòd Agamemnon illuc tempestate delatus, & *insula Creta quoddam oportunum nomine* Polytrhenum, *ab ouium copia sic appellatam*, ingressus, Sacrificium fecisset. Interea verò captiui naues cremarunt. Ille verò cùm *hoc* audiuisset, victimis relictis, ad littus iuit, & vnica naue reperta, ea conscensa soluit, incolis imprecatus, & *vt malorum fluctuum autores execratus. Eras. ad. Chil. 3. Cent. 1. col.* 641. *ad.* 82. *Cretenses sacrum.*

οἰκτίρω. *per ει*: sed οἰκτίζω *per ι scribitur*. Miseror. Misereor.

οἰκτίρμων. Misericordis. *Genit. à vetto* οἰκτίρμων, *misericors.*

οἰκτιστον. Maximè-miserandum. Miseratione-maxima-dignum.

οἰκτισάμενος. Miseratus. Misertus.

οἶκτος. Miseratio. Misericordia. Commiseratio. *Vt in his tribus senariis,*

Commiseratio verò Nymphas cepit, quæ magnam-pabuli-copiam-habentis
Aetnæ in *montanis radicibus Eumethi patris*
Incolunt vorticosi humidam domum.

οἰκτρός. *Humilis*, Afflictus. Miserandus. Misericordia dignus. Vt, Si quidem, quum Rex hominibus miserandis, & inhonoratissimis hęc crimina obiicit, *rem attentè* spectarit quis, necesse *erit* non refragari *rebus* dictis: aut *eas* fateri.

ὁ οἰκτρῶς. Miserabiliter. *Sophocles in Electra. pag.* 87.

τροφὰς οἶκτρε. ῥιά τις ἔποικος ἀναξίως οἰκοδόμεῖ δόμους πατρῴους. ἢ οἰκονομία, ὁ διαμερισμὸς τῶν πραγμάτων. ἢ οἱ ποιηταὶ χρῶνται οἰκονομίᾳ, πρὸς τὴν τῶν προσώπων διαμερισμόν.

Οἰκόπεδον. ἔρημον κατάπλωτον οἶκου. γύπεδον, τὸ χωρίον, ὡς παρὰ τὸ οἰκόπεδον, τὸ γῆ, τὸ οἰκήμασιν ἀπαρτιζόμενον.

Οἰκοφορεῖα. τὰ κατ' οἰκίαν σκεύη.

Οἰκοπαιός. σοφοκλῆς. ἐδὲ' ἔνδον οἰκοπαιὸς ὀξί τις τροφή.

Οἶκος. οἰκίζω. οἰκισμός. οἰκοφύλαξ.

Οἰκόσιτος. ὁ ἑαυτὸν τρέφων μισθωτός.

Οἰκοσκοπικόν. τὸ περὶ οἰωνιστικήν.

Οἰκότεκνος. οἰκέτης.

Οἰκογενὴς δοῦλος ἀγαθίας. εἶπτο δ' καὶ τῶν οἰκοτρίβων ὀπαδῶν ὁ φερσάτης. καὶ ὅσον ἄλλον οἰκετικὸν, καὶ ὅσοι τιμίαι κατηνασῆρες.

Οἰκονόμος. οἰκονομικός. ἢ οἰκοφύλαξ. οὗτος γὰρ ὁ φύλαξ.

Οἰκῶ αἰπαπκὴ.

Οἰκωφέλεια.

Οἱ κρῆτες τὴν θυσίαν. παροιμία. εἰποτε παραχωδὴς θυσία γένηται, κρητικὴ καλεῖ). παροσον ἀγαμέμνων ἐκεῖσε χειμασθεὶς, ἰθὺν, ἀναβὰς εἰς τὸ πολύῤῥινον. ἐν τούτῳ δὲ οἱ αἰχμάλωτοι τὰς ναῦς ἐνέπρησαν. ὁ δ' ὡς ἤκουσε, καταλιπὼν τὰς θυσίας, ἦλθεν εἰς τὸ αἰγιαλόν. καὶ μίαν εὑρὼν τῶν, ἀνήχθη εἰς αὐτὴν τοὺς ἐγχωρίους ἐνεβιβασάμενος.

Οἰκτείρω. οἰκτίζω δέ.

Οἰκτίρμονος.

Οἴκτιστον. ἐλεεινόν.

Οἰκτισάμενος. ἀντὶ τοῦ ἐλεήσας.

Οἶκτος. ἔλεος.

Οἶκτος δ' νύμφας εἶλεν, αἳ τ' ἐρινὸμι

Αἴτνης παιφορείῃσιν ἐυμήθεω πατρὸς
Ἔχουσι δνοέντος ὑγρὸν οἰκίον.

Οἰκτρός. ταπεινός. ἐλεεινός. ἄξιος. ὡς ὅταν βασιλεὺς ἀνθρώποις οἰκτροῖς, καὶ ἀτιμοτάτοις ταῦτα ὀνειδίζῃ, σκοπήσειν ἄν τις, ἀνάγκη μὴ δ' ἀντιλέγοντα τοῖς ἐρημένοις ὁμολογεῖν.

Οἰκτρῶς. ἐλεεινῶς.

Similis

A Νήπιος ὅστις τῆν οἰκτροῦς

Οἰχομένων γονέων ὄπιλάθεται.

Οἴκοι. Ἐν τῇ οἴκῳ ☞ παροιμία. οἴκοι τὰ μιλήτια. ὅτι τὴν οὖσαν μὴ πρέπουσι τρυφὴν ὄπτι. δεικνυμένων. ἀρισταγόρας γὰρ ὁ μιλήσιος ἐλθὼν ποτὲ εἰς λακεδαίμονα, ἠξίου βοηθεῖν τοῖς ἴωσι πολεμουμένοις ὑπὸ τῶν πέρσων. ἐδημηγόρει δὲ ἐσθῆτα ἔχων πολυτελῆ, καὶ τἆλλα τρυφερόν. ἰωνικήν. εἶπεν οὖν τις πρὸς αὐτὸν τῶν ἐφόρων, οἴκοι τὰ μιλήσια.

B Οἴκοι γενοίμην. ὅτι τὸ ἀποφυγεῖν τὰ δεινὰ δύναμαι.

Οἶμαι. οἴομαι. ὑπολαμβάνω.

Οἱ μὲν γὰρ οὐκ ἔτ' εἰσίν. οἱ δ' ὄντες κακοί. ὅτι τὸ δεῖν ἀπ' ἄνθρωπον ὄπτιζη πυνθάνων. ἀριστοφάνης βατράχοις, εἰσάγει τὸν διόνυσον εὑρεῖν δεόμενον εἰς ἅιδου ὅτινα ζητοῦντα κατιέναι βούλεσθαι, λέγοντα δεῖσθαι ποιητοῦ δεξιοῦ. τὸν δὲ φάναι. οἱ μὲν γὰρ οὐκ ἔτ

C εἰσίν. οἱ δ' ὄντες, κακοί.

ista, Nam alij quidem non amplius viuunt, qui verò viuunt, *sunt* mali *poetæ.*

Οἶμα ὁδός.

Οἴμησε. ὥρμησεν. καὶ οἰμάτα, ὁρμήματα.

Οἶμος. ὁδός. ἢ ἶσχος, ἢ ῥάβδος κύκλου. ἐνθεν καὶ παροιμία κέκληται, τὸ παροδικὸν διήγημα.

Ἔργον ἀλεξάνδροιο μακεδόνος, οἵ ποτ' ἄνακτι

D Δαρείῳ πυμάτῳ ὁδὸν ἐφεπόμεθα.

Οἰμωγή. στεναγμός. καὶ οἰμώζω, στενάζω, καὶ

E οἰμώξεται, πεπονηθῆναι ὀφείλω.

Οἰμώζω.

Οἴμοι αἰ ῥάβδοι.

Οἴμοι κατλιαστικὸν σοφοκλῆς.

Οἴμοι τὸν ὀξυόεντα ὡς τέκνον λόγον;

Οὐκ ἦν οἷόν τε μὴ πλεισθῆναι. τὸ γὰρ

F Φανὲν, τίς ἂν δυνατὸν ἀγένητον ποιεῖν;

Καὶ ἀριστοφάνης.

Οἴμοι κακοδαίμων. τί γὰρ ἐγὼ οὐκ ἐναυμάχουν, τῷ πρότερον ἔτι;

Stultus est *quicunque miserabiliter*, & crudeliter interfectorum, ac

Defunctorum parentum obliuiscitur.

οἴκοι. Domi. In domo. Et prouerbium. Domi Milesia. De iis, qui, vbi non decet, *necopinè est*, *suas* delicias ostentant. Nam olim Aristagoras Milesius Lacedæmonem profectus, *Lacedæmonios* orabat, vt Ionibus, quos Persæ bello premebant, opem ferrent. Concionabatur autem indutus sumptuosa veste, reliquásque delicias Ionicas gestans. Quidam igitur ex Ephoris ipsi dixit, Domi Milesia. *Eras. ad. Chil. 1. Cent. 4. col. 134. ad. 8.*

οἴκοι γενοίμην. Vtinam domi essem. De iis, qui pericula vitare cupiunt. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 8. co'. 570. ad. 75.*

οἶμαι. *Per syncopen ex* οἰόμαι *factum.* Arbitror. Existimo. Puto.

οἱ μὲν γάρ. &c. Nam alij quidem non amplius sunt *in vitâ*. Qui verò sunt *in vitâ, qui viuunt, alij sunt* mali. De iis, qui propter *aliquarum rerum* penuriam desiderantur. Aristophanes Ranis. *pag. 131. ver. 8. & 9.* introducit Dionysum, *siue Bacchum*, qui Euripidis desiderio ad Inferos descendere volebat, dicentem, Indigeo poeta solerti, *vel ingenioso*, & subiicientem

οἶμος. Via. Iter. *ab εἶμι, eo.*

οἴμησεν. Iuit. Irruit. Impetu-latus-est. Et εἰματα. Impetus.

οἶμος. Via. Iter. Vel versus, vel virgula circuli. Hinc etiam dicta est παροιμία, narratio vulgaris, *dictum vulgare, peruulgatum, q. d. quod in via nobis occurrit.* vt,

Ad *bellum Alexandri Macedonis, qui quondam Regem*

Darium vltimâ viâ secuti-sumus.

N O T A E.

Ἔργον Ἀλεξ.] Sic istos versus lego,

Ἔργον Ἀλεξάνδροιο Μακηδόν☉, οἵ ποτ' ἄνακτι
Δαρείῳ πυμάτῳ ὁδὸν ἐσεπόμεθα.

Μακηδόν☉ autem metri causa dictum, pro Μακηδόν☉ vt, & Μακηδονία, pro Μακεδονία. Epigr. lib. 6. pag. 435. epigr. 116.

Τὸν πρὶν ἐρημωθεῖσα Μακηδονίας.

Οἶμ☉ verò, etiam fœmineo genere dicitur. Epigr. lib. 1. pag. 9. v. 2.

Καὶ χθὼν, ἐρατὴ δ' οἶμ☉ ἔτ' ἐς ἄβατος.

Hoc ideo dicit, quia superiore anno Athenienses ad Arginusas nauali-prælio vicerant *aduersarios*, vsi seruorum auxilio, in prioribus aliis naualibus-prælijs cladibus-affecti. Quos *seruos, ob opem domino latam, & rem præclarè gestam, Athenienses* libertate-donarunt. Hoc igitur *Xanthias seruus* facetè-loquens, dicit, si nauale-prælium-commisissem, etiam manu-missus-fuissem, & libertate donatus. Hoc enim dicitur de iis, qui libertatem exoptant. *Consule Schol. vnde Suida correctio petenda.* Et Euripides in Bellerophonte.

Ἐπὶ τῇ ἐλευθερίας τυχεῖν ἐφιεμένῳ. τοῦτο γὰρ ἀργινούσας ἐνίκων ναυμαχίᾳ οἱ Ἀθηναῖοι, συμμαχία τῷ δούλων, πρὸς κακωθέντες ἄλλαις ναυμαχίαις. ὡς τινας ἠλευθέρωσαν. πρὸς τοῦτο οὖν φησι χαριεντίζόμενος, εἴπερ ναυμαχήσειν, καὶ ἀφείμην ἐλεύθερος. καὶ Εὐριπίδης ἐν τῷ Βελλεροφόντου. A

Hei-mihi. cur tamen hei-mihi dico? *mortalia enim*. i. res mortalibus accidere solitas *passi-sumus.*

Οἴμοι. τί δ' οἴμοι; θνητά τοι πεπόνθαμεν.

Hei-mihi. nam ægrotanti non ægrotantem *irasci malum* est.

Οἴμοι, τῷ μὲν νοσοῦντι θυμοῦσθαι κακόν. B

Sic verò videre sentientem. i. sic affectum hominem, *quisnam ferat?* Et Aristoph. Pluto. pag. 52. v. 19.

Τὸ δ' ὧδ' ὁρᾶν φρονοῦντα, τίς ποτ' ἂν φέροι;

Hei-mihi verò, ô me miserum *calicis pariter temperati* causâ, in quo calice par, & æqualis erat aquæ, vinique mixti portio. Hoc dicit Mercurius. Huic enim soli temperatam libationem offerebant. Quòd *autem* (vt aiunt) & viuentibus, & mortuis imperet, honores ab vtrisque *diuinos* accipit.

Οἴμοι ᾧ κύλικος ἴσον ἴσῳ κεκραμένης.

Τῷ τί φησιν ὁ Ἑρμῆς. τούτῳ γὰρ μόνῳ κεκραμένῳ ἐσπένδον. διό τι ὡς φασι καὶ ζῶντες, καὶ τετελευτηκότων ἄρχει, παρ' ἀμφοτέρων τιμὰς δέχεται. C

οἶν. Attici *dicunt*, pro οἶν, *quod ab Ionibus dicitur.* Quem.

Οἶν. ἀττικοὶ ἀντὶ τοῦ οἶν.

οἰναίθη. Oenanthe. Primâ vitis emissio, *vel germinatio. Quum primùm vitis nascitur q. d. prima vitis natiuitas. Vel, Vitis agrestis fructus, quum florent. Vitis-flos.*

Οἰναίθη. ἡ ἀμπέλου ἔκφυσις ἢ ἄνθος.

οἴναρα. Vitis-folia. Pampini. *Vt in duobus senarijs.*

Οἴναρα. τὰ τῆς ἀμπέλου φύλλα.

Cereri taurorum multitudinem agricola, vel, rusticus *cùm immolasset*,

Δήμητρι ταύρων ὄχλον ἀγρότης θύσας,

Aream latam vitis foliis subiectis-cõstrauerat. L. εἰνάτης.

Ἄλῳ πλατῖαν οἰνάρους ὑπεστρώσῃ.

οἶνας. Oenas. Iones ita vocant tesseras. Hinc etiam prouerbium, Aut ter sex, aut tres tesseras. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 3. col. 441. ad. 66.*

Οἶνας. ὅτι καλοῦσιν Ἴωνες τὰς κύβους. ἔνθεν καὶ ἡ παροιμία. ἢ τρὶς ἓξ, ἢ τρεῖς οἶνας. D

οἰνάς. Oenas. Auis genus. Vinago auis. Columba syluestris.

Οἰνὰς. εἶδος ὄρνιθος.

οἰναῖοι τῷ χαράδρᾳ. Oenæi charadram. *i. torrentem. Hoc dicitur* de illis, qui auxilij, *inuandique* causâ accersuntur: *sed illis, a quibus accersiti fuerunt*, nocent. Cùm enim Oenæi torrentem ad-se-deriuarent, aquarum magna vis *in ipsorum agros* irrumpens, omnia *ipsorum arua, fatáque* inundauit. *Eras. ad. Chil. 2. Cent. 4. col. 468. ad. 56. Oenos charadram.*

Οἰναῖος τὸν χαράδραν. διὰ τῆς ἐπ' ὠφελείᾳ παρακαλουμένων, βλαπτόντων δέ. τῆς γὰρ οἰναίων παροχετευόντων τὸν χαράδραν, ἐπιῤῥαγὲν ὕδωρ πολὺ, κατέκλυσε πάντα.

οἰνῶν. Oenecônis. *Genit. à recto* οἰνὼν, *Oenecón. Idem videtur esse, ac* οἰνὼν, οἰνῶνος. *Oenon, Oenônis. Locridis portus. Steph. de vrb.* E

Οἰνεών.

οἰνεύς. οἰνέως. Oeneus. Oenei. Nomen proprium.

Οἰνεύς. οἰνέως. ὄνομα κύριον.

οἰνειάδης. Oeniades. Et οἰνειάδαι *in nominat. plur.* Oeniades. Nomen gentis.

Οἰνειάδης. καὶ οἰνειάδαι. ὄνομα ἔθνους.

οἰαί. Oeas. Vrbs.

Οἰαί. πόλις.

οἰνείδης. Oenides. Patronymicum. Oenei-filius. Et οἰνειάδαο. *genit. sing. Aeol. & Bœot. formatus à Dor.* οἰνεάδα. *pro comm.* οἰνεάδου. Oeniadæ. i. Oenei-filij.

Οἰνείδης. πατρωνυμικὸν, καὶ οἰνείδαο.

οἶνη. Vitis.

Οἶνη. ἡ ἄμπελος.

οἰνὶς φυλή. Oeneis Tribus. i. Oenei.

Οἰνὶς φυλὴ, ἢ οἰνέως. F

οἰνήριον. Vas vinarium, quo vinum hauriunt. Cotyla. Aristoph. *in Acharnensibus, pag. 302. v. 16.* Affer cotylam. Vt vinum infundam *in poculo.*

Οἰνήρισις. ἡ ἢ οἶνε κοτύλη, ἢ ἀρύσω. Ἀριστοφάνης. φέρε ἢ οἰνήρυσιν τὸ οἶνον ἐγχέω.

οἰνίζω. Vinum-emo. Et οἰνισάμενοι. Qui vinum emerunt.

Οἰνίζω. οἶνον ἀγοράζω. καὶ οἰνισάμενοι, οἶνον ἀγορασάντες.

οἰνὶς. Oeneis. Vna de decem Tribub. apud Athen.

Οἰνὶς. μία τῶν δέκα φυλῶν παρ' Ἀθηναίοις.

A Οἰνοβαρὴς μέθυσε.

Οἰνόη ἡ χαράδρα. ὅταν καθ' ἑαυτὴν τις ποιῇ. ἡ δὲ οἰνόη, δῆμός ἐστι τῆς Ἀττικῆς. οἱ ἄνω φερόμενοι ὕδωρ αὐτῇ χαράδραν παρίτρεψαν εἰς τὴν ἑαυτῶν χώραν. πολλὴ δ' ἡ χαράδρα γέγονεν, ἐλυμήνατο αὐτῶν τὰ γεώργια, καὶ τὰς οἰκίας καθεῖλεν. ὅμοιον δὲ τοῦτο καὶ ὁ καρπάθιος τὸν λαγωόν. φασὶ γὰρ διὰ τὸ μὴ εἶναι εἰς Κάρπαθον λαγωὺς, κομίσασθαί τινα αὐτοὺς εἰς δημήνημα ἀφ' ὧν ἔσεσθαι ἤλπισαν, ὡς ἂν τοῖς καρποῖς αὐτῶν
B χαλεπῶς βλάπτειν.

οἰνοβαρής. Vino-grauis, Vino grauatus. Ebrius. *Hom. Iliad. A. pag. 19. v. 19.*

οἰνόη τῇ χαράδρᾳ. Oenoe charadram. *i. torrentem. Vide supra* οἰνάνει τῷ χ. Quum quis aduersus se ipsum *aliquid* facit. Oenoe enim est Atticæ municipium, *Vnde Oenaei dicti*, qui torrentem, qui supra ipsos, *in editiorem locum supra ipsorum agrum* ferebatur, in suam regionem aduertentes detiuarunt. Hic verò torrens vehementer auctus, ipsorum arua, *satáque* corrupit, & domos euertit. Simile autem *est hoc prouerbium* illi, Carpathius leporem. Aiunt enim quendam, quòd Carpathus nullos haberet lepores, *in insulam aliquot lepores* ad sobolem procreandam attulisse, vnde tantam leporum copiam extitisse, vt illorum fruges grauiter læderent. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 1. col. 379. ad 81.*

Οἰνόη. καὶ οἰνίτης, δῆμος τῆς Ἱπποθοωντίδος φυλῆς ἐλευθέρας. ὁ δὲ τῆς Αἰαντίδος φυλῆς Μαραθώνα. ἀφ' ἑκατέρου δὲ τῶν δήμων ὁ δημώτης οἰνέως.

οἰνόη, καὶ οἰνίτης. *N. L. Fortasse dicendum*, οἰνόη, καὶ οἰνεύς. Oenoe, & Oeneus *inde formatum gentile nomen. Erat autem eodem nomine duplex* municipium, *quorum alterum quidem, est Tribus* Hippothoontidis, ad Eleutheras. Alterum verò, *Tribus est* AEantidis, ad Marathonem. Ab vtroque tamen municipio municeps *dicitur* Oenæus. *L.* ὁ δημότης οἰνεύς. vt Stephanus.

Οἰνόμαος. γαδαρεὺς φιλόσοφος κυνικὸς γεγονὼς οὐ πολλῷ ἀρισβύτερος πορφυρίου. περὶ
C κυνισμοῦ πολιτείαν. περὶ δὲ καθ' ὅμηρον φιλοσοφίας. περὶ κράτητος, καὶ διογένους, καὶ τῶν λοιπῶν.

οἰνόμαος. Oenomaus, Gadarensis Philosophus Cynicus, qui fuit non multo antiquior Porphyrio. *Scripsit* de Cynismo polit. amū. De Cynica secta. De Homerica Philosophia. De Cratete, Diogene, & cæteris.

Οἱ νομοφύλακες, τίνες; ἐδείχθησάν τισι τοῖς αὐτοὺς εἶναι τοῖς θεσμοθέταις. ἀλλ' οὐκ ἔστιν οὕτως. οἱ μὲν γὰρ θεσμοθέται, καὶ τὰ πάτρια ἐστεφανωμένοι ἐπὶ τὸν ἄρειον ἀνέβαινον πάγον. οἱ δὲ νομοφύλακες, σποδίοις λευκοῖς ἐχρῶντο. καὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς ἐπὶ θεάτρων ἐκάθηντο κατ' αὐτικρὺ τῶν ἑστώτων ἀρχόντων. καὶ τῇ παλλαδὶ τῷ πομπῇ
D ἐκόσμουν, ὅτε νομίζοιτο τὸ ξόανον ἐπὶ τὴν θάλασσαν. ἠνάγκαζον δὲ τὰς ἀρχὰς χρῆσθαι πρὸς νόμοις. καὶ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἐκάθηντο μετὰ τῶν σποδίων, κωλύοντες ψηφίζειν εἴτι παράνομον αὐτοῖς εἶναι δόξειε, καὶ ἀσύμφορον τῇ πόλει.

οἱ νομοφύλακες. Nomophylaces quinam sunt? Visum est quibusdam eosdem esse cum Thesmothetis. Sed non ita est. Nam Thesmothetæ quidem, patrio ritu coronati, in Areopagum ascendebant. Nomophylaces verò, fasciis albis vtebantur, & in spectaculis in soliis sedebant è regione nouem Archōtum, & Palladis pompam adornabant, quum *eius* simulacrum ad mare ferebatur. Magistratus etiam legibus vti cogebant, & in concionibus assidebant Præsidibus, & impediebant ne quid decerneretur, quod legibus contrarium, & Reipub. incommodum esse ipsis videretur.

Οἰνόω. οἰνῶ, τὸ μεθύσκω.

οἰνόω. οἰνῶ. Inebrio.

Οἰνοπίπαστοι βότρυες. ἐξαίσιοί τε ῥοιζῆς θρύμματα.

οἰνοπίπαστοι βότρυες. Racemi vino-maturo-pleni. Et facilis scissu mali-punici frusta. *L. ῥοιᾶς Ion. pro comm.* ῥοιᾶς. *granati mali.*

Οἰνοπίων. οἰνοπίωνος. Οἰνοπίωνος.

οἰνοπίων. Oenopiônis. *Genitiuus à recto* οἰνοπίων. *Oenopion. Videtur nomen viri proprium, vel est ex*
E *pitibetum, eúmque significat, qui vultum instar vini rubri rubicundum habet.*

Οἰνοσκόπας. φησὶν τὰς τοὺς οἴνους θεωμένους, ὡς ὅμηρος παρθενοσκόπους, ἀρίσταρχος. φησί.

οἰνοσκόπας. Vini-speculatrices. Vinum-vndique-speculantes. Vinolentas *mulieres ita* vocat Aristophanes *in Thesmophoriazusis. pag.* 521. vt Homerus παρθενοσκόπους, *appellat homines virginum observatores, & sectatores.* Aristophanes igitur in Thesmophor. introducit mulieres de Euripide conquerentes his verbis,

Ποῦ δ' οὐκ ἐμβέβληχ' ὅπου περ ἴμβαχος

Οἷς θέα, τραγῳδία, καὶ χορεῖ.

Ταῖς μοιχοτρόποις. ταῖς αἰδρεασρίαις κακῶν,

F Ταῖς οἰνοσκόπαις. ταῖς περιδόπιδας. ταῖς λάλοις.

Ταῖς οὐδὲν ὑγιὲς. ταῖς μέγ' ἀνδράσι κακόν.

Ὁ μὲν οὖν σύμμαχος φησὶ θεᾶσθαι τὸ πιπίζειν, τὸν οἶνον. ἐγὼ δ' οὐχ ὁρῶ τὸ πιπίζειν ἐπὶ τούτης

Vbi enim non perstrinxit, ac vituperauit nos, *vbi saltem vel minimum*

Sunt spectatores, & tragœdi, & chori?

Adulterinis moribus præditas, virorum amatrices vocans,

Vini potatrices, ebriosas, vinolentas, *proditrices, garrulas,*

Illas, quæ nihil sani in se habent, *illas, quæ* sunt *magnum viris malum.*

Symmachus igitur dicit, *mulieres ab Aristophane vocatas* οἰνοπίπας quòd vinū pipizent, *pipent, fugant, hauriant, & exhauriant.* At ego non video verbum πιπί-

ζειν apud Atticos hoc *significatu*, & sensu positum: sed per vocis imitationem dictum, *quod & per geminum* ππ *dicitur* πππίζειν. Præstat igitur, vt παιδονίπας dicitur *a.p. adiconos, puerorum-deceptores*, sic etiam οἰνοπίπας *dicatur. Vel* παιδονίπας *Doricè dictum, pro comm.* παιδοπίπας, *vt si nomen unus singularis, sic & οἰνοπίπας, pro οἰνοπίπες. At quæ sequuntur, hanc significationem oppugnant, ac euertunt.* οἰνοπίπας igitur *ponitur* pro μέθυσος, ebrius, temulentus. à verbo πππίζειν, quod significat fugere, *exprimere, haurire.*

ὃ ἐνεῖας ὥδε τοῖς ἀτίμοις κείμενον. ἀλλὰ καὶ μέμψιν φωνῆς λεγόμενον. ἄμεινον οὖν ὥσπερ παιδοπίπας λέγεται, οὕτω καὶ οἰνοπίπας. οἰνοπίπας οὖν, αἰτὶ τοῦ μέθυσος, ὥδε τὸ πππίζειν, ὅ ἐστι μύζειν, ἢ μυζᾶν. A

NOTAE.

Πῶς δ' ἐχεῖ.] Sic scribendum, vt apud Aristoph. in Thesmophor. pag. 511.

Ποῦ δ' εἰσὶ διαβόλιχ', ὅταν ὦ ἔμβροχυ
Εἶσιν θυσταὶ, καὶ βαγηφόροι, καὶ χορεῖς
Ταὶ μυχοτρόπιες, ταὶ ἀνδρεφανίας κλαῶν,
Ταὶ οἰνοπότιδες. &c.

Suidas melius μυχοβρόπιες. B

οἰνοπωλίζων. Vinum-bibens. Conuiuans. In conuiuio prope vinum, *& propter vinum, quod adest, & largius hauritur*, iactationes fiunt. *s. magnifica vaciantur.*

οἰνοποσία. Vini-potatio.

οἰνοπώτης. Per o paruum *scribitur in Epigrammate.*

O hospes, hoc sepulchrum Anacreontis prætereiens,

Liba mihi vinum, *prætereiens. Sum enim vinipotor.*

οἰνοπώλια. Vini-venditio. *Ab* οἰνοπώλια, τὰ. *Loca, vbi vina venduntur. Cauponæ.*

οἶνος. Vinum. *Quum hoc dicitur* De Deo, *sic intelligitur* ipsa vindicta. Dauid. Poculú *est* in manu Domini plenum vini mixtionis puræ. *s. vini puri. Sed si* τὸ κεκέρασται *abesset, forte ess: res melius haberet.*

οἶνος ἄνευ παίδων. Vinũ sine pueris. Duo *sunt* prouerbia. Vnum quidem, Vinum, & veritas. Alterum verò, Vinum, & pueri *sunt* veraces. Intelligitur de illis qui simplices sunt, *& simpliciter agentes*, verum dicunt. *Er. ad. Chil. 1. Cent. 7. col. 230. & 231. ad. 17. In vino veritas.*

οἶνος κενωθεὶς. Vinum euacuatum *ex vinariis vasis. s. vinum, quo exhausto vasa vacuantur*, sedat dolores, *& molestias.*

οἶνος ῥυπώδης. Vinum sordidum. *s. quod suam fecem adhuc habet, ac ideo potens, & fumosum est*, declarat multas molestias.

οἴνου. Vini particeps si fueris, *idque largiùs hauseris*, expecta graues pugnas.

οἶνος. Vinum dictum est ab Oeneo. *Athenæus. lib. 2. pag. 28 In epigrammate.* Oeneus autem in cauis cùm expressisset *vuas*, poculis, Oenon. *s. vinum* vocauit. Plato verò dicit ipsum οἶνον *dictum esse quasi* οἰητὸν, quòd opinione, *superbiáque* mentem impleat. Vel ab vtilitate, quæ græcè dicitur ὄνησις. Homerus *Iliad. 2. pag. ex Crisp. typ. 227. ver. 17. de vino verba faciens, dicit*, Iuuaberis, si biberis. *s. si vinum modicè biberis, hoc tibi proderit, viresque tuas augebit.* Ipsos etiam cibos *idem vocat* ἐνήματα. *q. d. Iuuamenta, vel adumenta*, quòd nos iuuent. Cyprius autem Poeta dicit,

Vinum profectò, Menelae, Dij fecerunt optimum remedium, & auxilium

Mortalibus hominibus ad dissipandas, ac dispellendas *curas.*

Et Eubulus (vt scribit Athen. lib. 2. pag. 18.) Bacchum ita loquentem introducit,

Tres enim solos. i. solùm, sine tantùm *crateres infundo*

Viris sana-mente-præditis. Sanitatis quidem, vinum.

Οἰνοπτάζων. οἰνοπτᾷ δαιτυμένος. ἐν συμποσίῳ ὥδε· τὸ οἶνον αἰ κεγχρίσῃς γίνου).

Οἰνοποσία.

Οἰνοπότης ἀπὸ τοῦ ὁ μικρόν.

Ὦ ξεῖν' τόνδε τάφον παρεποίοντος ἀμοίβαν,

Σωρεῖσόν μοι παρεών. εἰμὶ γὰρ οἰνοπότης. C

Οἰνοπώλεια.

Οἶνος. ὅτι θεῖον ἡ τιμωρία. διαβόλ. ὅτι ποτήριον ἐν χειρὶ κύειν οἴνου ἀκράτου πλῆρες κεράσματος.

Οἶνος ἄνευ παίδων. δύο παροιμίαι. ἡ μὲν, οἶνος, καὶ ἀλήθεια. ἡ δὲ, οἶνος, καὶ παῖδες ἀληθεῖς λαμβάνει). δηλοῖ τὴν ἀπλοτζομένων καὶ τὸν ἀλήθειαν λεγόντων. D

Οἶνος κενωθεὶς ἀγγείων, πάυει λύπας.

Οἶνος ῥυπώδης, ἐκτεταγὼς πολλὰς λύπας.

Οἴνου μεταιχμὼ, πεσεῖσθαι δηΐους μάχας.

Οἶνος. ὠνομάσθη ἀπὸ οἰνέως. οἰνεὺς δ' ὁ καλλιστον δὴ θαλίας διπάσαιν οἶνον ἔκλινεν. πλάτων δὲ οἰόνους αὐτὸν φησιν, ἀπὸ τοῦ οἰήσεως τὸν νοῦν ἐμπιπλᾶν. ἢ ἀπὸ τοῦ ὀνήσεως. ὄμηρος ὀνήσεαι, ἄγε σίνηθα. & τὰ βρώματα, ἐνείατα, ἀπὸ τοῦ ὀνίσκειν ἡμᾶς. ὁ δὲ κύπριος ποιητὴς φησιν, E

Οἶνόν τοι, ὦμέλαε, θεοὶ πόσιν ἀρίστην

Θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἀποσκεδάσαι μελεδῶνας. F

Τρεῖς γὰρ μόνους κρατῆρας ἐγκεραυνῶ

Τοῖς ὠφρονοῦσιν. τὸν μὲν ὑγιείας, ἕνεκα.

Quem

A Ὃν πρῶτον ἐκπίνουσιν. τὸν δεύτερον,
Ἔρωτος, εἶθ' οὗτος τὸν τρίτον ἤδη ὕπνου.

Quem primum ebibunt. Secundum verò,
Amoris, voluptatisque causâ. tertium verò, somni conciliandi gratiâ,

Ὃν ἐκπίοντες οἱ σοφοὶ καλοῦμενοι
Οἴκαδε βαδίζουσιν. ὁ δὲ τέταρτος οὐκέτι
Ἡμέτερός ἐστι. ἀλλ' ὕβρεως. ὁ δὲ πέμπτος, βοῆς
Ἕκτος δέ, κώμων. ἕβδομος δ' ἐπιορκίων.

Quo epoto illi, qui sapientes vocantur,
Domum abeunt. quartus verò, non amplius
Noster est: at contumeliæ, vel insolentiæ. quintus verò, clamoris.
Sextus verò, comessationum. Septimus verò, fugillationum, plagarum, & vulnerum, & vibicum.

Ὄγδοος κλητῆρος. ὁ δ' ἔνατος χολῆς.

B Octauus verò, est apparitoris homines ob ebrietatem, & insolentiam, ac iniurias inde manantes, in ius vocantis. at nonus est bilis, & iræ contentiones, & pugnas excitantis.

Δέκατος μανίας. ὥς τ' ἐκβάλλειν ποιεῖ.

Decimus, furoris, adeò vt etiam ferire faciat multos, qui inebriati feriunt quosuis, à quibus putant se læsos.

Πολὺς γὰρ οἶνος ἐν μικρὸν ἀγγεῖον χυθεὶς
Ὑποσκελίζει ῥᾷστα τοὺς πεπωκότας.

Multum enim vinum in vnum paruum vas infusum.
Supplantat facillimè illos, qui largiùs ipsum biberunt. Et Epicharmus,

Καὶ Ἐπίχαρμος, ἐκ μὲν θυσίας, θοίνη, ἐκ δὲ θοίνης, πόσις ἐγένετο. ἐκ πόσιος, κῶμος. ἐκ κώμου, θυμηδία. ἐκ δὲ θυμηδίας, δίκη. ἐκ δὲ δίκης πέδαι, καὶ σφήκελος, καὶ ζημία. Καὶ Πανύασις.

C Ex sacrificio quidem, conuiuium, ex conuiuio, compotatio manat, ex compotatione, comessatio, ex comessatione, furor, ex furore, iudicium, ex iudicio, compedes, & sphacelus, & mulcta. Et Panyasis.

Οἶνος γὰρ πυρὶ ἶσον ὁπλοτέροισιν ὄνειαρ.

Vinum enim igni par mortalibus adiumentum à Deo datum est,

Ἐσθλὸν, ἀλεξίκακον, πάσης συμποτὶς ἀνίης.

Bonum, propulsans mala, omnis comes doloris. Imò, voluptatis, & cantilenæ.

Ἦν δὲ καὶ οἶνος κρίθινος ἐν κρατῆρσιν. ἐπῆσαν δὲ καὶ αὐταὶ αἱ κριθαὶ ἰσοχειλεῖς.

Erat autem etiam vinum hordeaceum in crateribus. Inerat autem & ipsum hordeum ad summa vsque labra.

NOTAE.

Ἔνεκα.] Sic istos versus iambicos scribe, vt apud Athenæum. lib. 2. pag. 18. rectè. & in vulgatis sententiis
D Græcolatinis. pag. 259. 260. 261.

——ὑγιείας ἕνα.
Ὃν πρῶτον ἐκπίνουσι. τὸν δεύτερον. Et,
Ὃν ἐκπίοντες—— Et,
Οἴκαδε βαδίζουσ'. ὁ δὲ τέταρτος οὐκέτι
Ἡμέτερός ἐστ', ἀλλ' ὕβρεως.—
Et in sententiis,
Ἕκτος δέ, μανίας, ὥστε καὶ βάλλειν ποιεῖν.
At apud Athenæum,
Ἕκτος δέ, κώμων. ἕβδομος δ' ὑπνώσεων. Et,
—ὥστε καὶ βάλλειν ποιεῖ.
E Ed, vt ego restituo,
Ὄγδοος ἀπὸ δὲ κλητῆρος. ὁ δ' ἔνατος χολῆς. Vel
Ἀλλ' ὄγδοός δὲ κλήτορος. &c.

Πάσης συμποτὶς, ἀνίης.] VVolfius ἀνίη. 1. vtilitati. Sed apud Panyasin ἐν τοῖς γναμικοῖς. pag. 179. scribitur, vt scribendum apud Suidam, πάσης συμποτὶς ἀσιδῆς.

Οἶνος πιεῖν. οἱ φροντίσαντες τῷ ἰατρῶν ἐπάλλειν οἶνος πιεῖν. τὸ γὰρ τὸν σεσῶσθαι τὸν ἄνθρωπον, ἢ μὴ, ἐν τούτῳ ἔφασκον αὐτὰ εἶναι τῇ τύχῃ πίσυνοι. οἶνος γὰρ εὔρεσις ἔστι θεραπευτικώτερον, F ὦδε τὸ ὁμηρικόν. ἀνδρὶ δὲ κεκμηῶτι μάλ' ἐσθλὸν οἶνος αἴξαι. ἡρόδοτος δὲ λέγει πέρσας τοῦτον κρατεῖν τὸ τύπον. εἰ μὲν οὖν εἰσηγήσαντό τινα νήφοντες, βουλεύεσθαι ἐχρὴ τότε ἐν μέθῃ. εἰ δὲ εἰσηγήσαντο ἐν μέθῃ, τοῦτο κυροῦν νήφοντας. οἶνος ἔφη τοσοῦτον πίνω, ὅσον τρισὶ ἡλίοις πίνεται. ὁ σοῦρος φησὶν ἰνδῶν βασιλεύς.

Οἶνος πιεῖν. Vinum bibere. Medici, qui accesserant *ad hominem morbo laborantem, eum* iubebant bibere vinum. Nam & salutem, & interitum hominis in hoc *vini potu positum esse* dicebant illi, arte *sua* freti. Vino enim reperiesne aliquid efficacius? *Aristoph. ita loquitur in Equitibus. pag.* 196. *v.* 7. iuxta illud Homericum, *quod extat Iliad.* 2. *pag.* 127. *v.* 18. Viro enim defesso robur magnum, vinum auget. Herodotus verò dicit, Persas hoc institutum seruare, Si quid enim sobrij proposuerint, in ebrietate. *i. quum ebrij sunt*, de eo deliberare. Si quid verò proposuerint ebrij, id confirmare sobrios. Porus verò Indorum Rex dicit, Tantum vini bibo, quantum Soli libo.

οἰνοῦτα. *Sic enim apud Aristoph. in Plute. pag. 52. v. 8. Schol. annot. 2. unde Suidas.* Maza vino rigata. Alij verò *dicunt ita vocari* placentæ genus, quod vino, & melle paratur.

Οἰνοῦτα. ἡ ἐν οἴνῳ πεφυρμένη μᾶζα. οἱ δέ, εἶδός πλακοῦντος, μετ' οἴνου, καὶ μέλιτος γινόμενον. A

οἰνοχοεῖ. Vinum-miscet. Vinum-fundit. Et οἰνοχόος. ὁ πιγκέρνης. Qui-vinum-fundit. Pincerna, *qui sic dictus, quòd vinum bibendum præbeat, quod ipse miscuit, & in pocula potandum infudit. Pocillator. A-poculis. Hom. Odyss. Σ. pag. 554. v. 22 & pag. 556. v. 9. & οἰνοχοΐα.* Pocillatoris-munus, quod à vino fundendo, & in pocula infundendo, dictum. Vel ipsa vini-fusio, vel infusio.

Οἰνοχοεῖ. χειρὶ δεξιᾷ. καὶ οἰνοχόος, ὁ πιγκέρνης. καὶ οἰνοχοΐα.

οἰνοψ. οἰνωπός, ὀπός, ἡ. Niger, & nigra. Vel vini-colorem-habens. In epigrammate.

Οἰνοψ. οἰνωπος. μέλας. ἐν ἐπιγράμματι.

Quorum racemorum liquorem expressum *nos cùm-libassemus, quantum fas* est libare *nigro*, vel, rubicundo, viníque rubri colorem habenti *Baccho*, B

Ὧν ἡμεῖς σπείσαντες ὅσον θέμις οἰνοπι βάκχῳ

Et Satyris.

Καὶ σατύροις.

οἰνωπὸς verò, vinosus, vinolentus, pellucidus, vel niger. *fortasse μέλας. vel à genitivo μέλανος. poeticè nominativus derivatus. Vel qui faciem rubicundam habet, quæ vini rubri colorem refert. In pentametro quodam,* Nigrum Bacchi racemum comedentes.

Οἰνωπὸς ἢ, οἰνώδης, δίκην οἴνου. ἢ μέλανος. οἰνωπὸν βάκχου βόξυν ἐριπλόμους.

οἰνωθῆτε μὲν. Vinum quidem multum hauritis, non inebriabimini tamen.

Οἰνωθῆτε μὲν, ἡ μεθύσεσθε δέ.

οἰνωτρία. Oenotria. Nomen loci, *regionis.*

Οἰνωξία. ὄνομα τόπου. C

οἴξας. Qui-aperuit.

Οἴξας. ἀνοίξας.

οἰοβότης. Qui-solus-pascitur. Qui-suam-voluntatem-pascit. Quasi dicas ipse suam sententiam pascēs, & nemini obtemperans. Qui-suos-tantùm-mores-amplectitur. Solitarius. *Ab omnibus desertus, & solus-relictus.* Ratione priuatus. Extra mentem *vagans. In Aiace apud Sophoclem. pag. 37. v. 616. & 617. de Aiace dicitur,*

Οἰοβότης. αὐθαίρετος, ὡς αὐτὸς εἶπε τὸν αὐτὸς ἑαυτῷ τλῶ βέβιοτον βόσκων. καὶ μεμηνὼς πεπόνθμος. μονότροπος. μεμονωμένος, τῇ λογισμῷ μονωθείς, ἐκτὸς φρενός.

Nunc verò contrà de sano mentis statu deturbatus, & suas cogitationes solus alens,

Νῦν αὖ φρενός γ' οἰοβότας

Amicis magnus luctus est-deprehensus.

Φίλοις μέγα πένθος εὑρεῖν.

οἶόθεν οἶος. *Sic enim apud Hom. Iliad. H. 261. M.* Ex solo solus. Vult autem dicere, solus cum solo. D

Οἰόθεν. οἷος. ὁπόταν μόνος. θέλει δέ εἰπεῖν, μόνος πρὸς μόνον.

οἰόμενος. Putans. Existimans.

Οἰόμενος. νομίζων.

οἷον. Admirantis *est nomen, pro adverbio minus usitato εἷως. Vt apud Latinos, Quale, pro qualiter. Quomodo. Vt,* Haud amplius vnquam virum hunc videbitis, Verbum eloquar magnificum, *& admirandum.* Aristophanes de Cleone, *de scarabeo stercoreas mazas auidius deuorante dicit hæc in Pace. pag. 415. v. 21.* Quomodo verò capite-prono, *vel, capite-demisso* hic execrandus deuorat! Per ipsum verò gestum, eius voracitatem denotat. Etenim & homines, & pecudes, quæ in cibos maximè sunt-inclinatæ, *caput inclinant,* & procumbunt, insatiabiliter, maximóque studio comedere videntur. E

Οἷον. τὸ αὐτὸ ὅμοιον, τοιοῦτον. καὶ τὸ ὅτι παραδειγμάτων λαμβανόμενοι, καὶ τὸ ὅτι θαυμασμοῦ. ὡς τὸ οὐδὲν οὕτω καλὸν, οἷον τὸ ἀκοῦσαι αὐτοῦ τὴν νόμον. ὅμοιον δέ ἐστι καὶ τὸ μειδίᾳ. καὶ αὖθις οὕτως ἔπνεον ἅπαντες ἅτε σφοδρότατον, καὶ ἐξαίφνης τλῶ ἄμμον. καὶ αὖθις. οἱ δὲ δράκοντες τὰ ἔραια μέρη εἰς ἀπείρας ἐλίξαντες, καὶ ἐπανισταμένοι, καὶ πῦρ ὁρῶντες οἷον ἐξύτατον. ἐπὶ δὲ θαυμασμοῦ, αὖθις ἔστιν ὅτε λῶ ὁ δημόφιλος ὁ πατριάρχης τῆς κωνσταντινουπόλεως οἷος ἐμπεσὼν ὁμοῦ σύμπαντα φύσεν ἀκοσμίᾳ φορᾷ, ὥσπερ ἄταχθος χειμάρρους πολλὰ τὸν συρφετὸν ἄγων. F

οἷον. Quale. Eius relatiuum *est* tale, tam id, quod exemplorum causâ sumitur, quàm id, quod admirationis gratia *ponitur.* Vt, Nihil est tam pulchrum, quàm ipsam legem audire. Demost. in *oratione* contra Midiam. Et rursus. Cùm ventus quàm grauissimus contra *ipsos* spirasset, & arenam excitasset. Et alibi. Illi verò dracones, cùm posteriores *corporis* partes, *& caudas* in spiras contraxissent, & insurrexissent, & ignem quàm acutissimum cernerent. *ἀ & oculos ignis splendentis instar maximè micantes haberēt.* Admirationis verò causa *ponitur*, vt, Demophilus Patriarcha Constantinopolitanus erat homo, qui impetu quodam indecoro, *& perturbato ruens, omnia simul miscebat*, tanquam vagus torrens, multas sordes *secum* attrahens.

οἷον. Oeum. Municipia sunt in Attica, quæ neu-

A οἰκεῖσθαι ἢ φασὶν αὐτοὺς οὕτω, δῆλόν ἐστι μηδαμοῦ οἰκητὸν τόπον ἔχειν, ἀλλὰ μεμονῶσθαι. τὸ γὰρ μόνον, οἷον ἐκάλουν οἱ ἀρχαῖοι. ἔστι δὲ τὸ μὲν κεραμικὸν οἷον τῆς λεοντίδος φυλῆς. τὸ δὲ δεκελεικὸν οἷον τῆς ἱπποθοωντίδος. οἱ δὲ δημόται ἐκατέρωθεν ἐλέγοντο ἀπ' οἴου. ἄλλοι δ' ἦσαν οἱ λεγόμενοι οἰῆθεν, ὡς φησίν.

tro-genere dicuntur. Sic autem hæc vocata dicunt, quòd locum nullo modo *cultum*, ac habitatum habeant: sed deserta sint. Quod enim *apud recentiores Græcos dicitur* μόνον. i. solum, id antiqui dicebant οἷον. Oeum autem Ceramicũ, est Leontiæ Tribus. Oeũ verò Decelicum, *est Tribus* Hippothontiæ. Vtriusque verò municipij municipes dicebãtur ex Oeo. i. Oeæi. Alij verò erant illi, qui (vt antè dictum est) dicebantur οἰῆθεν. i. ex Oea.

Οἱονεί. ὡσπερεί.

Οἷον τε δυνατὸν οἰκουμένους ἔχειν καὶ τὸ δυ-
B νατόν.

οἱονεί. Veluti. Quasi. Tanquam. Vt.

οἷόν τε. Potens. Quod potest. Quod sufficiens est. Quod sufficit. Quod satis est. Pro viribus.

NOTAE.

Οἷόν τε.] Sic ista lego. οἷόν τε. δυνατὸν οἰκουμένους ἔχειν. καὶ τὸ δυνατόν.

Οἷος. μόνος. ἢ ἑαυτοῦ. ὁ δὲ ἐπολυωρημένος μόνος πάντα. λύει γὰρ οἷος μηδὲν μήτ' ἀνθρώπινον. μήτε θεῖον ἀδιόρθωτον ἐᾶν.

Οἷος μόνος, ἀπὸ τοῦ ἴος, ὀξύ. καὶ ἴα, καὶ μία. ἴος ἢ, ἀπὸ τοῦ σύ.

C per literarum transpositionem derivatum ἴος, accentu in priorem syllabam retracto.

Οἶος. ἢ ἀπὸ τοῦ εἷς.

οἷος. Solus. uel qualis, *si scribatur cum aspero*, οἷος. *Item*, potens. i. qui aliquid facere potest. *Vt*, Ille enim is erat, qui nihil vel humanum, vel diuinum impetuosti gatum relinquere poterat.

οἷος. Solus. ab ἷος. i. vnus, *per pleonasmum vocalis* e. vnde etiam ἵα, & μία, *præfixo* μ. vna. *L.* ἷς οὗ ἷος verò. i. vnus, *deducitur à pronominis dativo* οἱ. i. tibi, *vnde*

Οἶος. ἀντὶ τοῦ ἕτοιμος. καὶ οἷός τε, ἀντὶ τοῦ ἕτοιμος, καὶ οἷος λῦ, ἀντὶ τοῦ ἕτοιμος λῦσαι. τίθεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἐσπούδαζε. λυσίας. ἐβιάζετό τε γὰρ, καὶ οἷος λῦ ἐξευρεῖν τὴν θύραν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀντιποδοτικὸν. τοιοῦτος, οἷος λῦ ὁ πατήρ.

οἷος. Pro ἕτοιμος. i. Paratus *ad aliquid faciendum*. Et οἷός τε, pro ἕτοιμος. Paratus. & οἷος λῦσαι, pro ἕτοιμος λῦσαι. Paratus erat. Ponitur etiam pro ἐσπούδαζε, studebat. i. vehementer cupiebat. Lysias. Nam vim patiebatur, & fores inuenire vehementer cupiebat. Significat etiam relatiuum *nomen*, Vt, Talis *erat*, qualis erat *eius* pater.

D Οἷος. δυνατός. ἀριστοφάνης. οὐ γὰρ ἔτ' οἷός τ' ἐμὴν ὀσφρήσεσθαι ἔτι ἀντλίας. ἀντὶ τοῦ ἀντλίαν καὶ φερομένου. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ πλοίου ἅπερ κινδυνεύει τὴν ἀντλίας πλησθέντα. βούλεται δὲ εἰπεῖν ὅτι νικᾶσθαι ὑπὸ τοῦ φέρματος. ☾ αὖθις. σοφοῦ φησὶν ἀνδρὸς ὅστις ἐν βραχεῖ πολλοὺς καλῶς οἷός τε συντίθεται λόγους.

οἷος. Potens. Qui potest. Aristophanes *in Pace. pag.* 435. *v.* 5. Haud enim amplius possum superare istam sentinam, Pro, *non possum amplius* resistere *tanto fœtori*, & superare istum odorem *tetrum. qui meas nares grauiter offendit. Hoc dictum est* per translationem à nauigijs ductam, quæ periclitantur, quum aquâ sentinæ sunt plena. Illud autem significare vult, Ego à fœtore vincor. *Pro* τῷ πράγματι, *quod apud Suidam bis legitur*. ἑνὶ ὡς *bis est reponendum, vt apud Aristoph. in Schol. annot.* 3. *vt de Suidas. At ibi plura.* Et rursus. Sapientis *est* viri, quicunque paucis præclarè Multas potest complecti res.

E

NOTAE.

Σοφοῦ.] Nomen autoris iam non occurrit: sed versus hos ita legendos puto, vt metri lex seruetur.

Σοφοῦ φησὶν ἀνδρὸς, ὅστις ἐν βραχεῖ πολλὰς
Πολλοὺς οἷός τε συντίθεται λόγους.

οἷός τε ἂν ᾖ, pro δυνατός εἶναι, δυνηθῆναι.

Οἷος. ὁποῖος.

Ὦ δύσμορ' Αἶαν, οἷος ὢν, οἷος ἔχεις.

οἷος. Qualis. *Sophocles in Aiace. pag.* 54. *v.* 931. & 932.

O infelix Aiax, qualis existens, qualiter habes!

vt ita loqui liceat, pro, qualis cùm sis, quali modo tractaris!

Ὡς καὶ παρ' ἐχθροῖς ἄξιος θρήνων τυχεῖν.

Vt vel apud inimicos dignus es *luctus consequi!*

F i. Ita tractaris, vel ita tractatus es, vt dignus sis, quem vel ipsi hostes lugeant, ac deplorent.

Οἷος εἶ, καὶ οἷός τε εἶ. τὸ μὲν χωρὶς τοῦ τε, σημαίνει τὸ βούλει, καὶ προτρέπεται. τὸ δὲ σὺν τῷ τε, δύνασαι. ἀμφοτέρως δὲ λυσίας ἐχρήσατο.

οἷος εἶ, & οἷός τε εἶ. Illud quidem οἷος εἶ sine particula τε, significat βούλει, vis, & mauis. Hoc verò cum part. τε, *significat* δύνασαι, potes. Vtroque Lysias est vsus.

Οἶω. τὸ φέρω, αἰτιατικὴ.

οἶω. φέρω. Fero. Accusatiuo.

Οἴω. Pro οἴομαι. Arbitror. Puto. *Aristoph. Lysistrat. pag. 563. t. 40.* ἀλλ' ἀρχὰ μὲν (οἰὸν) λαμπτὰ. Sed principium quidem *huius tanta fuit* (arbitror) Lampitó. A

Οἰόθη. Solus-relictus-est. Ab-omnibus-est-derelictus.

Οἰωνισάμενος. Vaticinatus. Auspicatus. Auguratus. Per-auspicium-interpretatus. *L.* οἰηδεάμενος, *ab* οἴησόμαι, *quod ab* ὄπλα, *pro* ὅσα. *Vide Lex.* Vt, Diuinitus quodammodo res futuras auguratus, *& verisimilibus coniecturis assecutus.*

Οἰωνίζοντο. Auertebantur vt malum augurium, *& malum omen. L.* ὡς κακὸν οἰωνόν. Vt, Illum autem iuuentus quidem. *Iuuenes, & adolescentes* & oderant, & tanquam malum omen auersabantur. Seniores verò complectebantur, *charum habebant*, & laudabant. Et rursus. Felicioribus auspiciis, & firmiore apparatu bellum demùm suscipere. Et alibi. Quum omnes, qui augurabantur, & putabant Æmilium egressurum, ingredientem cernere viderentur. *N. L.* B

Οἰωνιστικὴν Augurandi-scientiam, *vel artem.* Hanc primi Phryges inuenerunt. Huius verò pars quidem est ea, quæ Græcè vocatur ἐρνιθοσκοπικὴ, auspicium, *quod ab auibus, quæ per aerem volant, spectandis, est appellatum*, vt, quum auis hac, *vel illa*, volante antè, vel post, & *ad* dextram vel *ad* sinistram declinante, dicit quis hoc, *vel illud* significare. Primus autem de hac arte scripsit Telegonus. Alia verò pars est ea, quæ vocatur οἰκοσκοπία, quum ea spectantur, *& obseruantur*, quæ domi accidunt, veluti si in tecto apparuerit mustela, vel serpens, aut oleum effusum fuerit, aut mel, aut vinum, aut aqua, aut cinis, aut crepitus lignorum auditus fuerit, aut aliquid aliud *accideris*, hoc, *vel illud* significat, *& portendit.* Quod *opus* conscripsit Xenocrates. Alia verò pars vocatur ὁδία, *& pertinet ad ea, quæ in itinere accidunt, & obseruantur.* Vt, quum aliquis interpretatur ea, quę in itinere *nobis* occurrunt. Veluti, si quis occurrerit, *& obuiam factus fuerit* tibi, hoc, *vel illud* gestans, hoc, *vel illud* tibi continget, *accidet, eueniet.* Quod *opus* conscripsit Polis. Alia verò vocatur χειροσκοπική, *quæ à manus notis, significque spectandis nomen accepit.* Vt, quū per extensionem manuum exporrectarum, & ipsius palmæ, ex rugulis. *i. ex earum paruis rugis, aut fissuris, aliqui mulieres* dicimus, liberos procreabit, vel aliquid huiusmodi. Quod *opus* conscripsit Helenus. Alia verò vocatur ψαλμική, *quæ versatur in obseruatione motus, tremoris, vibrationis, micationis, atque palpitationis humani corporis, in aliqua eius parte.* Quum per hanc palpitationem, *vel vibrationem* corporis, aliquid cognoscitur. Vt quum palpitauit, *vel saluit* dexter, aut sinister oculus, aut humerus, aut femur, aut *quum* pruritus in pede *sentitur*, aut sonus ad aurem auditus est, *vel, auris tinnit*, hoc, *vel illud* accidit, *euenit.* Quod *opus* conscripsit Posidonius. C D E

Οἰωνίζοντο. ἀπεξέποντο, ὡς κακὸν οἰωνόν. τὸν δὲ ἡμὺ νέοντες ἐμίσουν τε, καὶ οἰωνίζοντο. οἱ δὲ πρεσβύτεροι καὶ ἠσπάζοντο, καὶ ἐστήκεσαν. καὶ αὖθις. ξὺν αἰσιωτέροις τοῖς οἰωνοῖς, καὶ ἀσφαλεστέρᾳ βεβαιοτέρᾳ αὖθις ἅψασθαι τοῦ πολέμου. καὶ αὖθις, ὅτε πάντας οἰωνίζεσθαι ἔφασαν ἐξιόντας τὸν αἰμίλιον ἐκπορεύσεσθαι δοκεῖν ὁρᾶν εἰσπορευόμενον.

Οἰωνιστικὴν. ταύτην μὲν πρῶτοι φρύγες. ταύτης δὲ τὸ μὲν ὄρνιθοσκοπικὸν, οἷον ὅταν πτῶσίν τινα ὄρνιθος ἴδωσιν, ἢ ὀπήν, καὶ δρῦα, ἢ ἀριστερὰ νεύσαντος, εἶπη τις ὅτι τόδε σημαίνει. πρῶτος δὲ ἔγραψε περὶ τούτου τηλέγονος. τὸ δὲ οἰκοσκοπικὸν ὅταν τὰ ἐν τῷ οἴκῳ συμβαίνοντα. οἷον εἰ ἐν τῇ στέγῃ ἐφάνη γαλῆ, ἢ ὄφις, ἢ ἔλαιον ἐχύθη, ἢ μέλι, ἢ οἶνος, ἢ ὕδωρ, ἢ τέφρα ἢ τερισμὸς ἐγένετο ξύλων. ἢ ἄλλό τι τόδε τοιοῦτον συμβαίνει, ὃ συνέγραψε ξενοκράτης. τὸ δὲ ὁδίον, ὡς ὅταν ἐξηγούσηταί τις τὰ ἐν τῇ ὁδῷ ἀπαντῶντα. ὅτι ἐάν σοι ἀπαντήσῃ τις τόδε βαστάζων, τόδε συμβήσεταί σοι, ὃ συνέγραψε πόλις. τὸ δὲ χειροσκοπικὸν, ὡς ὅταν ἀξηνσένος τῆς χειρὸς διατεινομένων, καὶ τῆς παλάμης, ὅσα τῇ ῥυτίδων εἴπερ πω παρδοπεύει, ἤτι τοιοῦτον, ὃ συνέγραψεν ἴλινος. ψαλμικὸν δὲ, τὸ ἀξηνσένος ἢ σώματος γνωρίζόμενον, οἷον ἐπάλθη ὁ δεξιὸς, ἢ ἀριστερὸς ὀφθαλμὸς ἢ ὦμος, ἢ μηρὸς, ἢ κνησμὸς ἐν τῷ ποδὶ, ἢ περὶ τὸ ὠὺς ἦχος ἐγένετο, τόδε συμβήνει. ὃ συνέγραψε ποσιδώνιος.

Τὸ δὲ οἰκοσκοπικὸν.] VVolfius οἰκοκεῖκὸν, & οἰκιακὸν, vel οἰκοκεῖον. Q. d. Quod domi auditur, ac percipitur. vel Domesticum. Aldinus codex, οἰκοσκοπικὸν, quod ad veram lectionem propius accedit. Legendum enim οἰκοσκοπικὸν, vt rectè scriptum supra vbi Suidas lectorem amandat ad vocem Οἰωνιστικὴν. Dictum autem ὅσα τὸν οἶκον, καὶ τὸ σκοπεῖν. à spectandis, & obseruandis rebus, quæ domi accidunt. Quare scribendum apud Suidam, ὅταν τὰ ἐν τῷ οἴκῳ συμβαίνοντα σκοπεῖν. Et, ἔλαιον ἠχύθη, vel ἐχύθη, vtrumque à χέω. Et, ἐξηγήσηται. Et, ποδοπεύσει.

Οἰωνόβρωτος. Ab-auibus-deuoratus, aut deuorandus. Οἰωνόβρωτος. ὀρνεόβρωτος. F

Οἰωνομαντεία. Vaticinatio, quæ fit per auspicium, & augurium. Οἰωνομαντεία.

Οἰωνός. Auis. Ales. Auspicium. Augurium. Signum, *quod ex auspicio, vel augurio colligitur, vt cognoscatur aliquid futurum.* Et οἰωνοσκόπος. Alitum-obseruator. Auspex. Augur. Vates, qui per auspicium, & augurium res aliquas vaticinatur, ac prædicit. Οἰωνός. τὸ σημεῖον. καὶ οἰωνοσκόπος, ὁ μάντις.

A Οἰωνοί. σαρκοφάγα ὄρνεα. ἢ σύμβολα πάντα ἢ οἰωνὸς ἐκάλουν, καὶ τὰ μὴ ὄρνεα. Θεράποντ' ὄρνιν. ἀριστοφάνης. ἐπεὶ πολλάκις εἰώθαμεν λέγειν τινὰς τῶν θεραπόντων καλόποδας, καὶ καλλισκέλους, ὄρνιν νομίζοντες παντ' ὅτι φέρει μαντείας δηλωτικόν.

οἰωνοί. Alites. Grandiores aues. Carniuoræ aues. Vel Symbola. id est auguria, vaticinia, quæ per auspicium, & augurium fiũt. Omina. Omina enim *prisci* vocabant οἰωνούς. i. alites, aues, auguria, omina, præsagia, vel ea, quæ non erant aues. *Nam vocabant etiam* famulum, auem, *quòd per eum, vt per auspicium, & augurium, aliquid comisceret.* Aristophanes *in Auibus. pag. 396. v. 17. Schol. annot. 10. vnde* Suidas. Quia sæpe solemus vocare quosdam famulos καλόποδας. i. pulchripedes. *N. L.* καλόπους. καλόποδος. i. *Ligneæ pedis forma, quæ sutores vtuntur ad calceos formandos.* τὸ κάλον. *lignum.* ἐ ποὺς, *pes. sunt, qui* καλοπόδας, *pæcyntinos hìc scribendum censeant: sed vocis nullam interpretationem afferunt.* & καλλισκέλους, *q. d. pulchra, & læta auguria ferentes, vel lætorum augurionum nuncios. N. L.* Auem, *augurium, & omen* existimantes omnia, quæ de vaticinio *aliquid* diiudicant, *vel, distinctè-tra-*
B *dunt. i. per quæ potest aliquid cognosci, quod prædicatur.*

N O T A E.

Εἰώθαμεν λέγειν.] Aristoph. in Auibus. pag. 396.

Ὄρνιν τινομίζετε πολὺ ὅσαπερ ἐμοὶ μαντείας δηλοῖ τις.
Φέρων γ' ὑμῖν ὄρνις δεῖ. πλαμὸν τ' ὄρνιθα καλεῖτε.
Σύμβολον, ὄρνιν, φωνὴν, ὄρνιν, θεράποντ', ὄρνιν, ὄνειρον, ὄρνιν.

Consule Schol. vnde Suidas.

Οἷς. οἷός. τὸ σφέβατον

Οἰσύη. εἶδος φυτοῦ.

οἷος. οἷος. i. Ouis.

οἰσύη. Plantæ genus. *Salix. Vimen. Hinc Gallicum osier & osiere.*

C Οἶσε. προσήγαγε. συμπῆξεν. ἑαυτῇ μὲν πλοῦτον οὐκ δικαίως φερόμενον οἶσεν. σκῆνον δὲ κατὰ βαιὸν τηκόμενον τῷ ἔρωτι ἀπήλλαξε τοῦ τηδε.

οἶσε. *Neglecto temporali incremento, pro* ὤισε, *quod ab* οἴω, *fero. Est autem aor. 1, act.* Tulit. Attulit. Coegit. Collegit. Coaceruauit. Parauit. Comparauit. Vt sibi quidem diuitias non contemnendas illa comparauit, illum verò paulatim amore tabescentem ab hisce *rebus humanis procul* amandauit, *atque de medio sustulit.*

Οἴσεται, λήψεται.

Οἴσω. κομίσω καὶ οἴσω. κομίσω. ἐνέγκω.

οἴσεται. Feret. Accipiet. Auferet. Absportabit.

οἴσω. Feret. Afferet. & οἴσω. Feram. Afferam.

Οἶδα. αἰτὴ οἶδας. λέγεται χωρὶς τοῦ σ, μὴ δὲ τοῦ σ. ποτὲ μὲν διὰ μέσου, ποτὲ δὲ διὰ τὸ μὴ συγχεῦσαι σύμφωνον. οἶδα. σοφοκλῆς. οἶδ' ὡς ποιήσων,
D αἰτὴ τὸ ποιήσεις, ἀττικῶς. καὶ αὖθις οἶδά τινας ἐν λογισμοῖς δοὺς ὄντας, ἢ παντός γε δὴ μιᾶς συμφορᾶς ἀναπεπλῆσθαι ἐν μεσημβρίᾳ τὸν βίον φιλοσοφεῖν, διὰ μόνα τοῦ θεὸν ὀμόσαι, καὶ κατόμόσαι, πάνυ πικῶς, οἷς φθόνος ἂν σμικρὰ φθόγξαιμί τι τῶν ἐόντων. λέγεται δ' ἐξοῖδα. σοφοκλῆς.

οἶδα. *Dictum Æolicè. Quod sic formatum,* εἶδας, *nosti. addita particula* θα, οἶδα θα, *& per syncopen* εἶδα. *Quod vsurpatur* pro *communi* οἶδας. Dicitur *autem* sine σ, οἶδα, *nosti.* & cum σ *finali,* οἶδας, *vt* ἴδας, *quæ Caninius in suo Hellenismo, pag. 70. M. ἀσὲ lecta negat.* interdum vel propter metrum, vel ne consonans concurrat, *imò, ne gemina vocalis insuauiter concurrat, & collidatur,* dicitur εἶδας, *sequente vocali, pro comm.* οἶδα. *Quod non vsitatum.* εἶδας *tamen, idem valet ac* οἶδα. Nosti. Sophocles *in Oedipode Tyranno. pag. 175. ver. 1.* οἶδ' ὡς ποιήσων. Atticè *dictũ* pro, ποιήσεις i Scisne quid sis facturus? Pro, Quid facies? Et rursus. Nosti quoddam, qui in reddendis rationibus *grandi pecunia mulctati fuerunt,* aut omnino propter vnam calamitatem impulsi sunt ad philosophandum in meridie vitæ. i. *ætate iam ad occasum vergente,* hac sola de causa, quòd more platonico Deum iurassent, & iureiurando obtestati fuissent, quos vel vmbra aliquid
E opportuni locuta anteuerterit. Dicitur & ἐξοῖδα. Sophocles *in Oedipo Colonæo. pag. 322.*

Καὶ σύπω παρὸν
Ἔξοιδ', ὑφ' ἡγητῆρος οὐδενὸς φίλων.

Et tu profectò præsens
Nosti quomodo eò iuerit, *à duce nullo amicorum* deductus:

Ἀλλ' αὐτὸς ἡμῖν πᾶσιν ἐξηγούμενος. *Sed ipse nobis omnibus via-dux-existens,* & viam demonstrans, & in locum destinatum nos deducens.

N O T A E.

Σοφοκλῆς.] in Oedipo Colonæo. pag. 322. sic legitur,

Ὡς μὴ γὰρ ἐνθένδ' ἵκοιτο, καὶ σύ που παρὼν. &c.

Γ Οἰσύλμιος. κομίσων.

Οἰσοφάγος. ὁ λαιμός.

οἰσύμος. Laturus. Allaturus.

οἰσοφάγος. Gula. Guttur, per quod cibus in ventrem defertur, Stomachus.

Δ Οἴσυπον. ῥυπαρῶν σφεβάτων ἔρια. ἡρόδοτος. καὶ οἰσυπᾶται ὁ ῥῦπος τοῦ ἐρίου.

οἴσυπος. Sordidarum ouium lana. Herodotus. Lana cum suis sordibus, illota, neque curata. Lana sordida. Et οἰσυπᾶται. Lanarum sordes. *idem ac* οἴσυπος, *vnde denominatum. Vide* οἰσυπρὰ οἰσέ. *apud Aristoph. in Acharn. pag. 306. v. 16. Schol. annot. 6. Item infra* οἰσύπου *vnde per syncopen* οἴσυπος.

οἰστά. Tolerabilia. Quæ ferri possunt. Thucydides. Verumtamen ob magnitudinem impendentis adhuc periculi, *hæc mala* ipsis tolerabilia videbantur. Et rursus. Aestúmque dicebant *eos* incendere nullo-modo tolerabilem. Et alibi. Si pro paruis quidem *rebus* fuerit insigne, *magnúmque* malum, tolerabile tamen aliquo modo fiet.

οἰστρόω. Iritat. Ad-insaniam adigit. Oestro-agitat. Furore-concitat. Appianus. Reuera furiosus quidã impetus, & animi-ãlacritas omnes contra Barbaros inuasit. Et rursus. Hæc autem fecit tanquam furore-percitus, & temulentus. Aelianus. Herodotus præclarè furorem, & insaniam propter mulieres nihili faciebat.

οἴστρησις. Furor, quo quis agitatur. Fœminarum-insanus-amor. Insanus amor, quo quis fœminas amat. Amor vehementissimus, quo quis fœminas amat, adeò vt ad insaniam ab eo adigatur. Et οἰστρηλατούμενοι, œstro, siue furore agitati. *Insano mulierum amore* flagrantes. *Incensi. Inflammati.* Ad-insaniam-adacti.

οἰστρομανία. Oestro-percussum. Insania percussum. Hoc autem dictum-est ab œstro, *quem Virgil. Georg. lib 3. pag. 72. 19. vocat Asilum, cuiúsque vim ibi describit,* qui est musca adulterina. *i. non vera musca, quales sunt aliæ: sed longè maior, & asperius pungens,* quæ æstate boues cuti-adhærens-infestat, & exagitat, *ac ad furorem impellit. Vulgò tabanum. Sophocles in Electra. pag. 79. v. 5. Vide Schol.*

οἶστρος. Oestrus. Furor. Iritatio. Incensio. Inflammatio insana. Oestrum verò vocant omnem *vehementiorem* motionem. Hinc etiam dictus οἰστρόδινητος μυχός. *Alicuius loci* recessus, qui à vento *vehementer* agitatur. *ac infestatur.* Aristophanes. Túque marine Neptune maturè-relicto Recessu piscoso, *vel, piscibus-abundante,* vehementer-à ventis-agitato. Et Pisides.

Furor enim est, & præcipuè Barbaris familiaris,

Mutationes facilè-mutabiles habere. i. ad mutationes esse procliues.

οἰσύα. Salix. Vimen. *Hinc Gallicum osier.*

οἰσύϊνος. Vimineus. Salignis. Thucydides. Nautas armant clypeis vilibus, *ac infirmis*, & plerisque vimineis, *vel, saligneis.* Et Eunapius. Parthi verò clypeos vimineos habebant, & galeas vimineas plicatione quadam patria plicatas, *quodam patrio textu textas, vel nexu nexas.* Et οἰσύϊνον χοινίον. Vimineus, vel saligneus funis.

οἴσυμα. Oesyme. Vrbs Thraciæ.

οἰσύπη. Lanarum sordes.

οἰσυπηός. Sordibus. ἔρια οἰσυπηά. Lanæ sordium plenæ. Lanæ sordidæ. Stercoris sordes. οἰσύπη enim est ouium excrementum. *Aristoph. in Acharnensibus. pag. 306. v. 16. Schol. annot. 6.*

οἴτη. Oete. Nomen montis in Lacedæmonia, *in Thessalia siti.* Et Oetæus, qui est ex eodem monte, *qui montem Oeten incolit.*

οἶτος. Mors. In fabulis. Non iniuriâ deformi domor, *atque conficior* morte.

οἶοι. Soli. Vel potentes. *At tunc aspiratur, & dicitur* εἷοι, & εἵοι τι. *Vide supra.*

οἶφις. χοῖνιξ. *Sic enim ex Hesychio videtur legendum.* Oephis. Chœnix. *Quædam Ægyptiaca mensura quatuor chœnices continens.*

οἰχαλιῶς. οἰχαλιῆς. Oechalienses. Nomen à loco *deductum, ab Oechalia vrbe, de qua Geographi.*

οἴχεται. Proficiscitur. It. Abit. Et οἰχήσομαι. Proficiscar. Ibo. Abibo.

Οἰστά. φορητά. Θουκυδίδης. ὅμως δὲ ὑπὸ μεγέθους τοῦ ὑπερεχομένου ἔτι κινδύνου, οἰστὰ αὐτοῖς ἐφαίνετο. καὶ αὖθις. καὶ μὴν τὸ ὑπόφλεγμα ἔλεγον οὐδαμῆ οἰστόν. καὶ αὖθις καὶ εἰ μὴ ὀλίγα μικροῖς εἴη διάφορον κακοῖς, οἰστὸν δ' ὅμως, πάσῃ γέ τῃ. A

Οἰστρῶ. ἐρεθίζω. ἐκμαίνω. ἀπαιτιῶ. τῷ ὄντι πᾶσιν οἰστρώδης ἐνέπεσεν ὁρμὴ, καὶ παράθυμία κατὰ τῶν βαρβάρων. Ἐ αὖθις. Ἐ ταῦτα μὲν ἔδρασεν ὡς πυρ οἰστρηθείς, Ἐ κάτοινος ᾠήθη. αἰλιανός. καὶ καλῶς ἡρόδοτος, τὰς ὑπὲρ τῶν γυναικῶν οἰστρώσεις τε, καὶ μανίας παρ' οὐδὲν ἐτίθετο. B

Οἴστρησις. ἡ ἐπὶ λυμαίνῃ. καὶ οἰστρηλατούμενοι. πυρούμενοι. ἐκμαινόμενοι.

Οἰστροπλῆγα. τῇ μανίᾳ πεπληγότα. εἴρηται ἢ ἀπὸ τοῦ οἴστρου, ὅς ὅτι μύια τις χαλκοῦς ἐγχρίμπτουσα ἐν τῷ καύματι τοῖς βουσὶ, καὶ πιοῦσα ἐλαύνεται. C

Οἶστρος. ἐρεθισμός. ἔκκαυσις. πύρωσις ἐμμανής. οἶστρον δὲ καλοῦσι, πᾶσαν κίνησιν. ἔστιν καὶ οἰστρόδινητος μυχὸς, ὁ ὑπὸ ἀνέμου ἐλαυνόμενος. ἀριστοφάνης. σύ τε πόντιε ποσειδῶν ἀφελυπῶν μυχὸν ἰχθυόεντ' οἰστρόδινητον. καὶ πάλιν.

Οἶστρος γάρ ὅτι, καὶ μάλιστα βαρβάροις D

Ταὶς μεταβολαὶς, ταὶς διαπτώτοις ἔχειν.

Οἰσύα. ἰτέα.

Οἰσύϊναις θουκυδίδης. ναῦται ὁπλίσιον ἀσπίσι φαύλαις, καὶ οἰσυίναις ταῖς πολλαῖς. καὶ διάπριος. οἱ δὲ τὴν πάρθον οἰσυίνας ἀσπίδας ἔχοντες, καὶ κράνη οἰσυῖνα πλοκήν τινα πάντελον ἀνειλιγμένα. καὶ οἰσύϊνον χοινίον, ἰτέας.

Οἰσύμη. πόλις θρᾴκης. E

Οἰσύπη. ὁ ῥῦπος τῆς ἐρίων.

Οἰσυπηός. ῥυπαρός. ἔρια οἰσυπηά, ῥύπου πεπλησμένα ῥυπάσματα ἀπὸ τοῦ κόπρου. οἰσύπη δέ ὅτι, τὸ ἀφεχώρημα τῆς προβάτων

Οἴτη. ὄνομα ὄρους ἐν λακεδαιμονίᾳ. καὶ οἰταῖος, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ὄρους.

Οἶτος. ὁ μόρος. ἐν τοῖς μυθικοῖς. οὔτι δίκης ἀπαράδοτον ἀσκελὲς δάμναμαι οἴτῳ.

Οἷοι μόνοι. ἢ τοι δυνατοί. F

Οἶφις χοῖνιξ.

Οἰχαλῆς. ἀπὸ τόπου.

Οἴχεται. πορεύεται. καὶ οἰχήσομαι, πορεύσομαι.

οἰχνῶ

A Οἰχνᾶ. ἀφεἰρχομαι. τάλαιν' ἀνύμφευτος αἰὲν οἰχνᾶ, πλέκτρα φησί.

Οἰχόμενος. πορευόμενος.

Οἴχωκ' ὄλωλα, δῆτα πεπόρθημαι φίλοι. τέθνηκα σὰ φησὶ δηλῶν τὸν αἴαντος θάνατον.

οἰχνῶ. Circumeo. Vagor. Oberro. Misera, innupta semper vagor. Electra dicit *de se apud Sophoclem in Electra. pag* 88.

οἰχόμενος. Proficiscens. Vadens. Iter-faciens.

οἴχωκα. &c. Obij, perij, deuastata-sum, amici. Tecmessa dicit *hæc* propter Aiacis mortem. *Soph. in Aiace. pag.* 33. *v.* 11.

ΤΟ Ο ΜΕΤΑ ΤΟΥ Κ.

Ο Καὶνης τὴ τύχης ὑπερέχει. παροιμία ὅτι τῷ μείζω, καὶ πλείω τῷ ἀναγκαίως κεκτημένων.

B

Ὁ κάτωθεν νόμος. δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ ἀριστοκράτους. ἢ τὴν ἡλιαίαν λέγει, ἔνθα τὸ τῶν δικαστηρίων, τὰ μὲν, ἄνω, τὰ δὲ κάτω ὀνομάζεσθαι. ἢ ἔνθα τὸ σχῆμα τῶν ἐν τοῖς ἄξοσι γεγραμμένης βουστροφηδὸν γεγραμμένης, ἢ ὅπερ τῶν δύο νόμων ἀρχόμενον νόμον, κάτωθεν ὀνομάζει ὁ δημοσθένης. ὅτι δὲ βουστροφηδὸν ἦσαν οἱ ἄξονες, καὶ οἱ κύρβεις γεγραμμένοι, δεδήλωκεν εὐφορίων ἐν τῷ ἀπολλοδώρῳ. ἐπὶ φησὶ τοὺς ἄξονας, καὶ τοὺς κύρβεις, ἄνωθεν ὧν τῆς ἀκροπόλεως, εἰς τὸ βουλευτήριον, καὶ τὴν ἀγορὰν μετήσησαν ἐφιάλτης ὡς φησὶ ἀναξιμένης ἐν φιλιππικῷ. ὅτι διαμαρτάνει δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ νεαίρας, λέγων πλαταιᾶς γεγράφθαι ἐν τῇ ποικίλῃ στοᾷ. οὐδεὶς γὰρ τοῦτο εἴρηκεν, ὅτι ἑξακισχίλια ἐπὶ τάλαντα τὸ τίμημα τῆς ἀττικῆς. δημοσθένης δὲ ἐν τῷ περὶ τῶν συμμορειῶν φησὶν οὕτως. ἡμῖν δὲ τῆς χώρας τίμημα ὑπάρχειν ἀφορμὴν τὰ ὀκτακισχίλια τάλαντα ἀκούσειν. ἤτοι οὖν ἁμαρτικόν ἐστιν ἀμάρτημα, ἢ ἴσως ὁ ῥήτωρ συναρπάζει, ἵνα δοκῇ πολὺν τὴν ἀφορμὴν ἔχειν ἡ πόλις, τὸ εἰς τοὺς περὶ τὰ βασιλέα πολέμους.

C

D

Ο Καὶνης. *N. L. Quidam, vt Vulsius, legunt* ὁ καὶνος *& interpretantur*, Storea, calathus superior est fortuna. Prouerbium in eos, qui maiora, & plura possident, quàm quæ sunt necessaria, *Quod illis videtur conuenire, qui tantis opibus muniti sunt, vt ipsis fortuna nullo modo nocere posse videatur.*

ὁ κάτωθεν νόμος. Lex, quæ est infra. Lex inferior. Demosthenes in *oratione* contra Aristocratem, vel Heliæam dicit quod Dicasteriorum, *siue Prætoriorũ, in quibus exercebantur iudicia*, alia quidem superiora, alia verò inferiora nominarentur. Aut propter figuram scripturæ in Axonibus. *i. ligneis tabulis leges scriptas continentibus*, taurina-conuersione. *i. obliquè* scriptæ. Vel eam legem, quæ à sinistra incipit, inferiorem vocat Demosthenes. Quòd enim taurina-conuersione. *i. obliquè* scripti fuerint Axones, & Cyrbes, declarauit Euphorion in Apollodoro. Quia (inquit) Axones, & Cyrbes de superiore-loco, ex arce in Curiam, & forum transtulit Ephialtes, vt ait Anaximenes in *oratione* Philippica. Peccat Demosthenes in *oratione* contra Neæram, quum dicit Platæenses esse pictos in varia porticu. Nullus enim hoc dixit, Atticæ censum, *atque vectigalium æstimationem* fuisse sex-millia talentûm. Demosthenes enim in *oratione* de classibus ita dicit. Nobis autem agri *nostri censum, & æstimationem annuam* audiet esse facultates, *vel caput, & summam* octies mille talenta. Aut igitur peccatum est scripturæ, aut forte orator *hoc* astutè-dixit, vt Respub. maiores facultates habere videretur ad bellum cum Rege gerendum.

NOTÆ.

Μετήσησαν.] Legendum μετέστησαν, vt apud Harpocrat. vnde Suidas. Et, ἵνα δοκῇ πολὺν τὴν ἀφορμὴν ἔχειν ἡ πόλις εἰς τὸν περὶ βασιλέα πόλεμον.

E Ὁ καρπάθιος τὸν λαγωόν. φασιν ὅτι οἱ καρπάθιοι νῆσον οἰκοῦντες, ὑπῆγαγον τὸν λαγωὸν, οὐκ ἔχοντες ἐν τῇ χώρᾳ. εἰ δὴ, πολλοὶ γιγνόμενοι τὰ γεώργια αὐτῶν ἐλυμαίνοντο.

Ὁ καρπάθιος. Carpathius leporem. Dicunt Carpathios, qui insulam incolebant, lepores *in eam* adduxisse, quòd in sua regione nullos haberent. Qui cùm numero aucti fuissent, ipsorum agros, *arua, satáque* læserunt. *Erasm. ad. Chil. 2. Cent. 1. col.* 379 *ad.* 81. *Carp. Lep.*

Ὁκέλλῃ. προσορμεῖ. ἐκβιβάζει. εἴρηται ὅτι τῶν νηῶν. καὶ ὁκέλλοι. προσορμίζοι.

Ὁκέλλει. Ad portum-appellit. Eiicitur *in litus, vel terram.* Dicitur de nauibus. Et ὁκέλλοι. Ad-portum appellat. *Vel, In litus, aut terram eiiciatur.*

Ὀλκὶς ὄνομα κύριον.

Ὀλκὶς. Holcis. Nomen proprium.

Ὀκλασία. ἢ ὄκλασις.

Ὀκλασία. Fractio. Vel Complicatio. Vel in-genua-flexio. Collapsio.

F Ὀκλασίας. ὁ συγκεκλασμένος δίφρος. καὶ ποτὲ μὲν ἐκτεινόμενος, ποτὲ δὲ συγκλλόμενος. καὶ αὖθις. βαθεῖαν εἰς ἰλὺν ὀκλασὶ πηδῶντων. φησὶ βατράχων ὁ λόγος.

Ὀκλασίας διφρος. *Aristoph. Equitibus. pag.* 258. *v.* 5. *Schol. annot.* 3. *vnde Suidas.* Confractus currus. Confracta sella, *Sella, qua complicatur, aut complicari solet*, quæ modò quidem extenditur, modo verò contrahitur, *siue, qua modò quidem explicatur, modò verò complicatur.* Et rursus *in quodam senario, cuius sexta sedes spondeum habet.* Profundum in limum genu-flexo saltantium. De ranis verba *fiunt illic.*

Ὀκλάζει. χωλεύει. εἰς τὸ γόνυ κάμπτει. διστάζει, ὑποκάμνει. λαγγάζει.

ὀκλάζει Claudicat. In-genua-flectitur. *Genua flectit. Ingeniculat.* Dubitat. Defatigatur. Deficit. Pigrescit. *Pra labore, & defatigatione genua flectit, labascit, succumbit.*

ὀκλάξ γονάτων. Geniculatim, siue genu flexo sedens.

ὀκνεῖ. Metuit. Veretur. Timet. Xenophon. Metuétes, ne Græci ponte superato, remanerent. ὀκνοῦντες hîc positum pro metuentes, timentes.

ὀκνεῖν. Metuere. Timere. *Vt, Dicebas* nullum exploratorem hostium *oportere* timere: sed potiùs è re sua putare, ipsos scire quantis, & quomodo armatis copiis *hostis* adueniat.

ὀκνίω. *Poeticum, formatum ab* ὄκνος, *inserto* ι. *pro* cõm. ὀκνῶ. Timeo. Metuo. Præ metu animum abiicio. *vt legatur,* ὄκνῳ ὑποβάλλομαι, *pro,* ὑπ' ὄκνου τὸν θυμὸν ὑποβάλλω, καὶ ἀθυμῶ.

ὄκνος χαλκοῦς. Ocnus æreus. Vult hoc Bithynis patrio more genus esse cuiusdam muliebris fellæ. *N. L. De Ocno, vide ad. Eras. Chil.* 1. *Cent.* 4. *col.* 152. *ad.* 83. *Contorquet piger funiculum. Vsus est hoc adagio Propertius, Dignior obliquo funem qui torqueat Ocno. &c.*

ὀκνῶ. Metuo. Timeo. Formido. Frequenter autem Sophocles vsus est hoc *verbo* ὀκνέω, pro timere, formidare. *& nomine* ὄκνος, *pro timore, metu, formidine. In Aiace, pag.* 6. *v.* 6. Sana-mente-præditum enim ipsum non *formidarem, nec ipsi* cederem metu *territus.* Et oratores vsi sunt hoc nomine ὄκνος, non pro ignauia, & socordia: sed pro metu, & *verbo* ὀκνεῖν, *pro* metuere, formidare. Antiphon. Malè verò *facit,* Si periculis quidem adhuc absentibus, & impendentibus, linguâ sit audax, *& ferox,* & properare velit, quum verò *iam* ipsa res adest, *& quum manus ad opus est admouenda,* torpescat, *cesset, atque* formidet. Et Demosthenes Philippi. 1. Dico igitur bifariam auxilium ferendum *esse* nobis, tum vrbes Olynthiis cõseruando, & milites hoc facturos emittendo, tum illius *Philippi* agrum vastando & triremibus, & militibus aliis *eò missis.* Si verò horum alterutrum neglexeritis, vereor ne expeditio sit nobis inanis. Apud Hometum etiam ὄκνος pro metu sumitur. Dicit *enim* Agamemnon de fratre suo *Menelao,* Nec timori cedens, nec imprudentiæ mentis. *i. nec metu, nec imprudentia impeditus.*

ὀκνῶν. Ille, quem piget aliquid facere. Qui cunctatur. Qui tergiuersatur. Sophocles. Solet enim tergiuersari quiuis homo agens magna. *i. Magnates, & potentes viri non facilè, neque citò concedunt, quæ petuntur: at in his dandis cunctantur.*

ὀκταῶμμ. Horatius Romanus alterum oculum amisit, & *ideo* vocatus est Cocles. *i. captus oculo, luscus. lumine captus.* Quem enim Græci vocant ὀφθαλμόν, eum Romani vocant oculum.

ὀκχ. *Separatim scribendum, vt supra in* Κόχ. *pag.* 413. ὁ Κόχ. Coch. Nomen proprium. Vt, Telum autẽ, quod os apertum anteuerterat, illuc incidens, sedauit volatum. Quare Coch recto-tramite de-vita decessit. *i. Sagitta volans, in os apertum ocius delata, in eo finem volandi fecit, & Coch confestim obiit.*

ὁ Κρὴς θάλασσαν. Cretensis mare *metuit, vel fugit. Er. ad. Chil.* 1. *Cent.* 2. *col.* 71. *ad.* 31. *Prouerbium* In eos, qui simulant se fugere ea, in quibus excellunt. Cretenses enim fuerunt rerum nauticarum peritissimi. *Vide Hesych. col.* 542. ὁ Κρῆς τὴν θάλασσαν.

ὀκρίβαντες. Vectores, qui naui vehuntur. *Vide vulg. Lex. in* Ὀκρίβας ὀκρίβαντες.

ὀκρίβας. Aurigæ figura, *gestus, habitus. N. L.*

ὀκρίβας. Propriè *sic vocatur* omnium oratorum tentorium, *pulpitum, suggestum, vnde oratores verba faciunt,* παρὰ τὸ εἰς ἄκρον βαίνειν, quòd *in aliquo summo, & edito loco sit collocatum.* Item, plastica pegmata, *compacta tabulata, in quibus plasta, siue fictores suum opus faciunt,*

ὀκλάξ καθήμενος, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ γόνυ. A

ὀκνεῖ. δύλαβᾶς ἔχει. ξενοφῶν. οἰκοῦντες μὴ αἱ ἕλληνες διαβάντες τὴν γέφυραν μείνειαν. ἀντὶ τοῦ δύλαβούμενοι. δηλόντες.

ὀκνεῖν. κατάσκοπον οὐδένα ἐκ τῶν πολεμίων ὀκνεῖν. ἀλλὰ καὶ περὶ ἑαυτὸν ἐχειδαι γινώσκειν αὐτούς, ξυὶ ὅσῃ τι, καὶ ὅπως ὡπλισμένη δυνάμει ἔρχεται.

ὀκνίω. ὀκνῶ ὑποβάλλομαι B

ὄκνος χαλκοῦς. βούλεται τοῦτο τοῖς βιθυνοῖς ὅπλοις δίφρου τινὸς γυναικείου εἶδος εἶναι.

ὀκνῶ. φοβοῦμαι. καὶ πυκνῶς τοῦτῳ κέχρηται σοφοκλῆς ἀντὶ τοῦ φοβεῖσθαι. φέρονται τὰ γάρ τινι, οὐκ ἂν ὀκνήσω ὀκνῶ. καὶ οἱ ῥήτορες, οὐκ ὀκνῶ δειλίας, καὶ ῥᾳθυμίας ἕνεκα τῆς οἰκίας, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ φόβου, καὶ τοῦ φοβεῖσθαι. ἀντιφῶν. κακῶς δ' ἂν εἰ ἀπόντας μὲν, καὶ μέλλοντας ἤδη τοῖς κινδύνοις, τῇ γλώττῃ θρασύνεται, καὶ τοῦ θέλειν ἐπίσχον. τὸ δὲ ἔργον ἂν παρῇ, ὀκνεῖν. καὶ δημοσθένης ἐν φιλιππικοῖς φράτω φημὶ δὴ δεῖν βοηθητέον εἶναι τοῖς πράγμασιν ἡμῖν, τοῦτο τὰς πόλεις τοῖς μὲν ὀλυνθίοις σώζειν, καὶ πεῖσαι τοὺς τοῦτο ποιήσοντας στρατιώτας ἐκπέμπειν. καὶ τοῦ τοῦ ἐκείνου χώραν κακῶς ποιεῖν καὶ ξυλᾶσθαι, καὶ στρατιώταις ἑτέροις. εἰ δ' ἀμφοτέρων τούτων ὀλιγωρήσετε, ὀκνῶ μὴ μάταιος ἡμῖν ἡ στρατεία γένηται. καὶ ὁμήρῳ δ' ἐπὶ τοῦ φόβου ὁ ὄκνος εἴληφεν. φησὶν ἀγαμέμνων οὐδὲ τὸν ἀδελφοῦ αὐτοῦ, οὔτε ἀφραδίῃσι νόοιο. C D

ὀκτῶν. αἰσχυλόμυος. σοφοκλῆς. φιλεῖ δὲ ὀκνεῖν πᾶς ἀνὴρ σφόδρα μέγα.

ὀκολυμ. ἐπηρώθη ὁ δεξιὸς ὁ ῥωμαῖος τὸν ὀφθαλμόν. καὶ ἐπεκλήθη κόκλης. τὸν γὰρ ὀφθαλμὸν, ὀκολοῦμ, καλοῦσι ῥωμαῖοι. E

ὀκὼχ. ὄνομα κύριον. τὸ δὲ βέλος ἀπορραγμένον φερόμενον τὸ σῶμα, ἔκεισε ἐλπίσαν, κατέπαυσε τὴν πτῆσιν. καὶ δὴ ὀκὼχ δύστηνος ἀπέβιω.

ὁ κρὴς τὴν θάλασσαν. ἐπὶ τῶν προσποιουμένων φεύγειν ἐκεῖνα, ἐν οἷς διαφέρουσιν. ἐπειδὴ ναυτικώτατοι οἱ κρῆτες ἐνόμιζοντο.

ὀκρίβαντας. ἐμβάτας. F

ὁ κρίβας. σχῆμα ἡνιόχου.

ὀκρίβας. σκηνὴ ἰδίως πάντων τῶν λεγόντων. τὰ πλαστικὰ πήγματα, ἐφ' οἷς διατυποῦσι τὰς εἰ-

A κάνας, ἢ τὰ ἐσφρίσματα τῆς ξυλίνων θεάτρων. βέλτιον φάναι τὸ λογεῖον, ἐφ' ᾧ ἵσταντο οἱ ξαγωδοί, ἢ οἱ ὑποκριταὶ ἐκ μετάρσιου, ἢ ἔλεγον. οἱ δὲ, ὄνον φασὶν εἶναι. οἱ δὲ, ἄγειον κεῖον. ἄλλοι, κλίμακα.

faciunt, & in quibus imagines formant. Item fulcra ligneorum theatrorum. Præstat tamen dicere, sic vocari Logium. illum theatri locum, in quo stabant Tragici-poetæ, vel ipsi histriones, qui fabulas agebãt, in sublimi loco, & unde loquebantur. Alij verò dicunt τὸν ὀκεῖβαπα esse asinum. Alij verò, agrestem asrietem. Alij, scalam. Scalas, per quas ad summum alicuius loci fastigium ascenditur.

Ὀκειδεῖς. ὁ ξαχιά. ἐν ἐπιγράμματι.

ο'κειδες. *Vide Eustath.* Asper. In epigrammate 166. *lib. 6. pag. 445.*

Καὶ λίθον ὀκριόεντα, δύναξ ὅθι διασὺν ὀδόντι,

Et lapidem asperum, calamus ubi geminum dentem

B Θήγεται, ἀβλωθὴς ἐκ δολιχογραφίης.

Acuit, obtusus ob longam-scriptionem.

Τὴν κίσηριν λέγων. καὶ ὀκρυόεσσα, φρικτή. φοβερά.

Punicem *lapidem* vocans *ita. Vide eodem lib. 6. eadem pag. 445. epigram. 163. & 164. & 165. & ὀκρυόεσσα. sed per vim nominis τὸ κρύος deductum*, dicitur horrenda, formidabilis. *In epigr. lib. 3. pag. 284. epigr. 542.*

Δέξαι μὲ, εἰ καί σοι μέγα βρίθηται ὀκρυόεσσα

Recipe me, quamuis tibi valde grauetur, & oneretur *horrenda*

Βᾶρις ὀποφθιμένων, τὸν κυνὰ Διογένην.

Nauicula defunctorum, Canem Diogenem.

Ὀκταβλωμον. ὀκτὼ ἔχοντα βλήματα.

ο'κταβλωμον. *Cibum* habentem-octo-morsus. i. octo buccellas, siue turundas.

Ὀκτάκτμον ὀκτάεδρον.

ο'κτάκτμον. *Rotam* octo-radios-habentem.

C Ὀκτάμετρον. ὅτι ἡ τετραμέτρα λύρητις, ἀεὶ σφάλλουσα ὁ ποιητὴς ὠίσαυτας καὶ ἡ ὀκταμέτρα.

ο'κτάμετρον. Aristophanes Poeta *fuit* inuentor tetrametri, sicut & octometri.

Ὀκτὰς ὁ ἀριθμός.

ο'κτὰς. Octo. Numerus, *qui sic vocatur.*

Ὀκτώβριος. ὄνομα μηνός.

ο'κτώβριος. October. Nomen mensis.

Ὀκτώπους. κρατῖνος Θρᾴτταις. ὀκτώπους ἀπηλείρεις. ἀντὶ τοῦ σκορπίον. παροιμία. σκοπεῖν δὲ ὀκτώπους ἀπηλείρεις. ἐν δὲ ταῖς αἰχύλου Ξανθρίαις. ἠλίασα ἐπὶ θυιάζουσι ταῖς βάκχαις φησίν.

ο'κτώπους. Octipedem excitas. *Er. ad. Chil. 1. Cent. 1. col. 44. d. 63.* Cratinus Thrattis. Octipedem excitas. Pro, Scorpium *excitas.* Prouerbium. Scorpium enim octipedem excitas. In Aeschyli verò Xantriis, Furor Bacchis Deos obtestans dicit,

Ἐκ ποδῶν δ' ἄνω

Τ' πίπτει) σπαραγμὸς εἰς ἄκρον κάρα,

D Κέντημα γλώσσης, σκορπίου βέλος λέγω.

A pedibus verò sursum-versus

Subit dilaceratio in summum caput,

Punctio linguæ, scorpij telum dico.

Ὀκχή. Fulcrum. Suttecaculum Baculus. Sceptrum. Scipio. Vt, *Sed N. L.* Fuit autem pacis Scipio. Quod profectò fuit senectutis fulcrum. Et ὀκχήσθω. Insedisse. Insidere.

ΤΟ Ο ΜΕΤΑ ΤΟΥ Λ.

O. CVM Λ.

Ὀλβίζειν. μακαρίζειν. διδάμονα ἡγεῖσθαι. σοφοκλῆς.

E

Μηδὲν ὀλβίζειν, πρὶν ἂν

Τέρμα τοῦ βίου περάσῃ, μηδὲν ἀλγεινὸν παθών.

Ὀλβιοδάμων. εὐτυχέστατος. ἢ κλιπτέον ὦ ὀλβιοδάμον.

Ὄλβιος. πλούσιος. εὐδάιμων. μακάριος.

Ὀλβιοδότης. πλουσιοδότης.

Ὄλβος. εὐδαιμονία. πλοῦτος. ἐν ὑπογράμματι.

F

Ὄλβῳ πάντας ὑπερβάλλει).

Ὅς σε περιπλέκτοις γλουνοῖν ἔχε πήχεσι.

Felicitatem omnem superat ille,

Qui te circumplectendo tenebat cubitis, brachiis, vlnis.

Ὀλαὶ, καὶ οὐλαί. αἱ μὲν ἀλφὰν μεμιγμέναι κριθαῖς, καὶ τοῖς θύμασιν ὑπεβάλλοντο.

ο'λαὶ, & οὐλαί, Hordeum sale mixtum, quod victimis iniicitur, *vel, quo victimæ conspargununtur.*

Ὀλέθριον. μέχρι θανάτου. σοφοκλῆς. ὀλέ-

ο'λέθριον Pernicioſum. Ad mortem vſque. Sopho-

cles, ὀλίδεσι αἰκίζων. Fœdis verberibus ad mortem vsque cædit. *N. L.*

ὀλέτρου πείρατ' ἐφῆπται. Interitus fines impendent. Id est, ac si Poeta dixisset, Interitus vestri finis ex vobis pendet, quasi dixisset, Interitu ligati, & *vinculis* estis. *Sed apud Homerum Odyssex X. pag. 646. v. 5. legitur,* Ὡς δή σφιν ἡ πᾶσιν ὀλίθρου πείρατ' ἐφῆπτο. *Quia tam ipsis & omnibus mortis fines imminebant.*

ὀλέκει. Cædit, Occidit. Perdit.

ὀλέκρανον. Quidam *interpretantur* cubitum, non autem acumen. *s. acutam partem* in manus flexu Hic autem locus graues dolores-ciet illis, qui in eo fuerint vulnerati. Aristoteles verò, non cubitum: sed acutam-*partem* in manus flexu *sic vocari tradit.* Aristophanes verò ὀλέκρανα vocat ipsa vlnarum, hoc est manuũ, capita, *summásque partes.* Perspicuum igitur *est illum ita* vocare acutam, & inflexam, *ac incurvam* manuum *partem*, quam nos ἀγκῶνα vocamus. *Sic enim in Pace. pag. 449. v. 6. & 7. Schol. annot. 5. unde Suidas.* Nunquam desinat ille, ô Bacche Rex, Ex cubitis spicula *sagittarum* euellere.

Θρον αἰκίζει. A

Ὀλέτρου πείρατ' ἐφῆπται. δηλονότι, τῆς ἀξιώσεως τὸ τέλος τοῦ ὀλέθρου ὑμῖν πρόκειται. οἷον, δέδεσθε πρὸς ὀλέθρῳ.

Ὀλέκει. φονεύει. φθείρει.

Ὀλέκρανον. τινὲς τὸ ἀγκῶνα. οὐκέτι δὲ τὸ ἐν τῇ κάμψῃ τῆς χειρὸς ὀξύ. ἀπόδυνος δὲ ὁ τόπος τῆς τρωθείσης εἰς αὐτόν, ἀριστοτέλης δέ, οὐ τὸν ἀγκῶνα, ἀλλὰ τὸ ἐν τῇ κάμψῃ τῆς χειρὸς ὀξύ. B ἀριστοφάνης δὲ ὀλέκρανα λέγει, τὰ τῶν ὠλενῶν κεφάλια. δυτέον, τῆς χειρός. δῆλον οὖν ὅτι τὸ ὀξὺ. καὶ δικαμπὲς τῆς χειρὸς λέγει, ὃν ἀγκῶνα φαμὲν ἡμεῖς. μηδὲ ποτε παύσαιτο ἐκ τῆς ὀλεκράνου ἀκίδας ἐξαιρούμενος.

NOTÆ.

Μηδέποτε παύσαιτο.] Aristoph. in Pace. pag. 449. v. 5. 6. 7.

Ὅστις δὲ πόλεμον μᾶλλον εἶναι βούλεται, C
Μηδέποτε παύσαιθ' αὐτόν, ὦ δέσποτ' ἄναξ,
Ἐκ τῆς ὀλεκράνου ἀκίδας ἐξαιρούμενον.

Sic & in sequentibus est legendum.

ὀλέκρανον l. vel potius ὠλέκρανον. Cubitus, q. d. τὸ ὠλένης κέρας, i. vlnæ caput. Aristophanes *in Pace. pag. 449. v. 5. 6. 7 Illa est ipsa dominum* pacatorum, *& pacis studiosorum in turbulentos, & bellorum amantes* imprecatio,

Quisquis verò bellum potiùs esse, quàm pacem, *vult*,

Nunquam desinat ille, ô Bacche Rex,
Ex cubitis cuspides sagittarum *euellere.*

ὀλέκρανον. ἀγκών. οἷον τῆς ὠλένης κέρας· ἀριστοφάνης κατάρχει εἰρηνικῶν.

Ὅς τις δὲ πόλεμον μᾶλλον βούλεται,

Μηδέ ποτε παύσαιθ' αὐτόν, ὦ δέσποτ' ἄναξ
Ἐκ τῆς ὀλεκράνου ἀκίδας ἐξαιρούμενον. D

ὀλέκει, ὀλοθρεύει.

ὀλετῆρα. φονέα ἢ φθορέα.

ὄλεσαι. ἀπόλη.

ὅλον ἐξεκένωτο τ. ψ. Totum effudit animum. Pro, Magna cura, studioque procurauit. Vt, Ad virtutis autem incrementum, & vitij diminutionem, totum animum effudit. *Pro, Summis autem totius animi viribus in vllam curam incubuit, vt virtutem quidem augeret, vitium verò diminueret.*

ὀλίγα ἄττα. Pauca quædam.

ὀλιγαρκία. Virtus, quæ facit, vt paucis *rebus* contenti-simus. ὀλιγαρκία verò, penuria-panis.

ὀλιγαρχούμεθα. Qui-paucorum dominatu-regun-tur. Tres sunt Rerumpub. formæ, Regnum, oligarchia. i. Paucorum-dominatus, Democratia. i. Populari dominatus, *vel, administranda Respub. forma quâ populus est rerum dominus.*

ὀλιγαύλαξ. *Epithetum agri, vel regionis. q. d. Paucos-sulcos-habens.* Exigua regio. Vt, Et exigua regio ad serendum, *ad semina terra mandanda.*

ὀλίσαιμος. Paucum-sanguinem-habens.

ὀλιγοψυχίαν. Ad-exiguum-redactus. Animo-deficiens. Is, cuius animus exiguas habet vires.

ὀλιγοσπορία. Q. d. Exigua aratio. Exiguum-arum. Agellus, Vt, Paupere ex agello Partem triturat spicarum.

ὀλιγωρῶν. Negligés. Qui rerũ exiguã curã gerit.

Ὀλέκρανον. ἀγκών. οἷον τῆς ὠλένης κέρας· ἀριστοφάνης κατάρχει εἰρηνικῶν.

ὀλιγαρκία. τὸ ἐν τισὶς ὀλίγοις ἀρκεῖσθαι. ὀλιγαρτία δέ, ἡ λεῖψις τοῦ ἄρτου.

Ὀλιγαρχούμενοι. ὑπὸ ὀλίγων ἀρχόμενοι. τρεῖς εἰσι πολιτεῖαι. βασιλεία. ὀλιγαρχία. δημοκρατία.

Ὀλιγαύλαξ. ἡ μικρὰ χώρα. ἢτ' ὀλιγαύλαξ αὐτείρεσθαι.

Ὀλίγαιμος. ὁ ὀλίγον ἔχων αἷμα.

Ὀλιγοψυχίαν. ὀλιγοψυχῶν.

Ὀλιγοσπορία. πτωχεῖα ἐξ ὀλιγοσπορίας, ἐτοῖραι ἀλοητὰς εὐχυος.

Ὀλιγωρῶν. ὀλίγωρος.

ὀλιγωρῶν

A Ὀλιγοδεής. ὀλίγων χρῄζων.

Ὀλιγοδεία. τὸ ὀλίγων δεῖσθαι. Ἐ ὀλιγοδεία, ὁμοίως.

Ὀλιγοδραπίων. καὶ ὀλιγοδρανής. ὀλίγα ἰσχύων.

Ὀλίγον. ἀντὶ τοῦ οὐδόλως. παρ' ὁμήρῳ δὲ ὀλίγον οἱ παῖδα ἐικότα γείνατο τυδεύς. καὶ ὀλίγον, ἀντὶ τοῦ ἡσυχαίτερον. ὁ δὲ ὀλίγον φθέγγεται πρὸς τὴν κόρην, καὶ αἰτεῖ πιεῖν. ἢ ἀντὶ τοῦ μικρὰ. καὶ σπένδει ὀλίγην κρηναίφιλον κύλικι.

B Ὀλίγος. ὁ γόνος τῆς ἀκρίδων.

Ὀλιγοστός. ὀλίγος.

Ὀλιγότης.

Ὀλίγου δεῖν. σχεδόν, ὡς ἁμικρὸν λίγεται δὲ καὶ χωρὶς τοῦ δεῖν. καὶ ὀλίγου δέω φάναι αὐτούς.

Ὀλιγοχρόνω.

C Ὀλιγωρήσας. ἀμελήσας. τῶν νενομισμένων τοῖς τελευτήσασιν ὀλιγωρήσας τιμῶν.

Ὀλιγωρήσετε. ἀντὶ τοῦ ἀμελήσετε. δημοσθένης ἐν φιλιππικοῖς. ὀλιγωρεῖν γὰρ λέγεται, τὸ ὀλίγην ὥραν ἔχειν πρός τι φροντίδα. ἔστι δὲ τὸ μηδὲ ὀλίγον αὐτὸ τοῦτο οὐδὲ ὀλίγον. ὡς ἐν τῷ, εἰ ὀλίγον οἱ παῖδα ἰοικότα γείνατο τυδεύς. ὥρα δὲ, ἡ φροντίς

vero tenui ſignificatum, idem valet, ac φροντίς, cura, ſolicitudo.

Ὀλιγωρῶ. γθωικῇ.

D Ὀλιζῶνες ἔθνος θρᾳκικόν.

Ὀλιζόνος. μαιρᾶς.

Ὄλισβος. αἰδοῖον δερμάτινον. ᾧ ἐχρῶντο αἱ μιλήσιαι γυναῖκες, ὡς τριβάδες καὶ αἰσχρουργοί. ἐχρῶντο δὲ αὐτοῖς καὶ αἱ χῆραι γυναῖκες. ἀριστοφάνης, οὐκ εἶδον οὐδὲ ὄλισβον ὀκταδάκτυλον, ὃς αὖ ἡμῖν σκυτίνη πικουρία. ὡς ἐπὶ τοῦ παροιμίας. συκίνη ὄλισβος, ὅπερ ἐπὶ ἀσθενῶν.

Ὀλιγοστός. Qui paucis-indiget. Paucis-egens.

Ὀλιγοδρία, & ὀλιγοδρίη eodem-modo, *eodémque ſignificatu ponitur*. Paucarum-rerum indigentia.

Ὀλιγοδραπίων. *Participium*, & ὀλιγοδρανὴς *nomen. Idem eſt ſi ſignificatum ſpectes*. Parum-potens. Qui-parum-poteſt. Quem corporis, animíque vires iam deficiũt.

Ὀλίγον. Exiguum. Parum. pro, Nullo-modo. Apud Homerum *Iliad. ε. pag.* 118. *v* 28. Profectò parum ſibi filium ſimilem genuit Tydeus. & ὀλίγον pro quietè, pacatè, vt, Ille verò puellam alloquitur pacatè, & potum petit. Et ὀλίγην, pro parua. *vt in quodam pentametro*. Et libationem paruam mixtam *in* calice.

Ὀλίγος. Locuſtarum fœtus.

Ὀλιγοστός. Exiguus. Paruus. *Sophocles Antigone. pag.* 239. *v. penult.*

Ὀλιγότης. Exiguitas. Paruitas. Paucitas. Inopia.

Ὀλίγου δεῖν. Parum abeſſe. Fere. Propemodum. Dicitur & ſine verbo δεῖν. Et eodem-modo *dicitur* ὀλίγου δέω φάναι. Parum abeſt quin dicam. Propemodum dico.

Ὀλιγοχρόνιος *vel* ὀλίγῳ χρόνῳ. Exiguo tempore. *Vel* ὀλιγοχρονίη. *Exiguum-tempus-durare*.

Ὀλιγωρήσας. Qui neglexit. Vt, τῶν &c. Neglectis honoribus qui defunctis tribui ſolent.

Ὀλιγωρήσετε. Negligetis. Demoſt. in Philippicis. ὀλιγωρεῖν enim dicitur, τὸ ὀλίγην ὥραν ἔχειν. Hoc eſt exiguam curam habere *generatim*. Ὀλίγον autem idem eſt, ac οὐδὲ ὀλίγον. i. ne parum quidem. Vt in illo *verſu, quod extat apud Homerum Iliados ε. pag.* 118. *v.* 28. Profectò parum ſibi filium ſimilem genuit Tydeus. ὥρα

verò tenui ſignificatum, idem valet, ac φροντίς, cura, ſolicitudo.

Ὀλιγωρῶ. Exiguam-curam-gero. Negligo. Contemno. Genitiuo.

Ὀλιζῶνες. Olizônes. Gens. Thracica.

Ὀλιζόνος. Exiguæ. Paruæ. Vilis. *Genit. à nullo* ὀλιζών. ὁ, ἡ.

Ὄλισβος. Olisbus. Pudendum *virile* coriaceum, quo vtebantur Mileſiæ mulieres, vt frictrices. & obſcœnæ, *quæ fœdoministerio prurigines excudabant*. Vtebantur autem & his *Veneris auxiliis* viduæ mulieres. Ariſtophanes *in Lyſiſtrata. pag.* 543. *v.* 31. 32. 33. Ly. Ex quo enim nos prodiderunt Mileſij, Non vidi ne octo quidem digitorum penem, Qui eſſet nobis coriaceum auxilium, *Hoc autem dictum eſt* ſecundùm illud Prouerbium, Ficulnum auxilium, *quod dicitur de infirmis auxiliis*.

E

N O T Æ.

Κειτοφάνης. ἐκ ἰδὼν.] In Lyſiſtrata. pag. 543. v. 31. 32. 33.

Λυ. Ἐξ οὗ γὰρ ἡμᾶς προὔδοσαν Μιλήσιοι,
Οὐκ εἶδον, ἀλλ' ὄλισβον ὀκταδάκτυλον.
Ὃς νῦν ἂν ἡμῖν σκυτίνη πικουρία.

Pro, ὄλισβος. Eraſmus ad. Chil. 4. Cent. 7. col. 957. ad. 18. Coriaceum auxilium. Sed in Eraſmo verſus iſti deſiderantur ad adagij meliorem intelligentiam. Vide & Er. ad. Chil. 1. Cent. 8. col. 567. ad. 63. Ficulnus gladius. Item ad. Chil. 1. Cent. 7. col. 254. & 255. ad. 85. Ficulnus.

Ὀλισθηρός. ὁ ὀλισθος. ὀλιγοχρὸς μεταπιπτώσκων.

F Ὀλκάς, παρὰ τὸ ἕλκειν ἢ ἐμπορικὴ ναῦς. καὶ ὁλκάδες, πλοῖα. ἐν δὲ ἀλεξανδρείαις ὁλκάσι μακραῖς, τὰ βαρβαρικὰ διεβίβασαν πλήθη.

Ὀλκεῦσιν. οἱ δὲ τρῶες ὁλκεῦσι πολλοῖς, ἢ

Ὀλισθηρός. Lubricus. Qui facilè labitur. Inconſtans. Facilè ſententiam-mutans.

Ὀλκάς. Apud Thucydidem oneraria nauis *ita vocatur, à trahendo dicta, quòd funibus trahatur. ab* ἕλκω, trahо. *Nauis mercatoria, vel negociatoria, qua mercatura, negociationi, mercatorum, & negociatorum meribus, ac oneribus vehendis inſeruit*. Et ἐμπορικὴ ναῦς. Nauigia. Naues onerariæ. Vt, In illis igitur, quæ longè naues onerariæ vocantur, barbaricam multitudinem traiecerunt.

Ὀλκεῦσιν. Q. d. Tractoribi. Hominibus aliquid trahentibus. Vt, Troiani autem multis *ingentem illam*

equum, de quo Virgil. Æn. lib. 2. pag. 145. pedibusque rotarum Subiecium lapsus, & stuppea vincula collo Intendunt, scandit fatalis machina muros. trahentibus, & funibus annexis, rotis insistentem, in vrbem traxerunt.

ἀρτήμασιν ἀλάφαντος. Ὑποξόχοι ὅντες εἵλκυσαν εἰς τὴν πόλιν. A

N O T Æ.

Ὑποξόχοι.] Vel ὑπόξυχον legendum, vel separatim ὑπὸ ξυχόν, vt in Aldino codice. Pro, πῶν ξυχοῖς ὑπεστῶτα. vel ὑπεστιβαλαμένοις ξυχοῖς ἔχοντα. Subauditur autem accusatiuus ἵππον.

ὁλκῆ. *Vnlgò dicitur, Valore. i.* Precio. Vel onere. vel pondere. Vt, Et illum torquem aureum *magni* precij, *ei* abstulit. ait Aelianus. *Illud* ῥητῆς *videtur superfluum, & pro eo reponendum esset* precij, *vel ponderis nomen.*

Ὁλκὴ. δυνάμει. ἢ βάρει. ἢ σταθμῷ. καὶ τὸν χρυσοῦν δὲ φέρει ὁλκὰς ῥητῆς χρυσοῦ ὄντας, ἀφαιρεῖ φησὶν Αἰλιανός. B

ὁλκήν. Inductionem. Attractionem. Versionem. Conuersionem.

Ὁλκὴν. εἰσαγωγήν. ἕλξιν.

ὁλκόν. Tractum. Vehementem tonum. Vel vim attrahendi. Vel portum, *& stationem, in quam naues trahuntur.* Vel viam. Vt, Ille verò viam aquę secuit. *i. aquæ ductum interrupit.*

Ὁλκόν. ἰσχυρὸν τόνον. ἢ ἑλκυστικόν. ἢ ὅρμον. ἢ ὁδόν. ὁ δὲ, τὴν ὁλκὸν τοῦ ὕδατος ἔκοψεν.

ὁλκός. Tractus. Via. Vel aquæ ductus. vel cauda. Vel ὁλκὸς, propriè draconum tractus. Abusiuè verò & ipsa carinæ extensio *sic vocatur.* Hæc enim habet quandam draconis speciem, quòd *sua longitudine, tanquam serpentis caudâ* per totam nauem transeat, *& à puppi ad proram vsque pertingat extensa.*

Ὁλκός. ὁδός, ἢ ἀγωγὸς ῥεύματος. ἢ οὐρά. ἢ ὁλκὸς κυρίως, τὸ τῶν δρακόντων σῦρμα. καταχρηστικῶς δὲ, καὶ τὸ τῆς τρόπιδος ἔκταμα. δρακοντοειδὲς γὰρ, ὅλῃ πάσης τῆς νεὼς διήκον. C

ὁλκὸς αὐθρωπος. Homo vim habens attrahendi, & qui suis verbis alios ad se allicit, & attrahit, sibique conciliat. ὁλκοῖς. Q. d. Attractoriis. i. alliciendi, & attrahendi vim habentibus. *Hoc autem tam verbis, quàm personis, & rebus tribuitur.*

Ὁλκὸς ἀνθρωπος. ὁ ἑλκυστικὸς, καὶ ἐπαγωγός. ὁλκοῖς, ἄγειν, καὶ ἑλκύειν δυναμένοις.

ὁλκοί. Q. d. Attractorias. g. f. Attrahentes.

Ὁλκοὺς. ἑφελκομένας.

ὁλκοὶ. Naualia. Nauium stationes. Loca, in quæ naues trahuntur, ac subducuntur.

Ὁλκοὺς. ναυστάθμους.

ὅλμος. Culinarium instrumentum. Pila culinaria. Mortarium. Et tripes Apollinis. Et ὁλμεὺς. rotundus lapis, *& concauus,* in quo tundunt legumina, & alia quædam.

Ὅλμος. τὸ μαγειρικὸν ἐργαλεῖον. καὶ τρίπους τοῦ Ἀπόλλωνος. καὶ ὁλμεὺς. στρογγύλος λίθος, εἰς ὃν κόπτουσιν ὅσπρια, καὶ ἄλλα τινά. D

ὁλοή. Perniciosa.

Ὁλοὴ. ὀλεθρία.

ὁλοκαρπώμενον. Id, cuius totus fructus percipitur. Id, quod totum offertur. *Holocaustum. Integra victima Deo oblata.*

Ὁλοκάρπωμα. ἢ θυσία.

ὁλοκαύτωμα. Holcaustum. Victima, quæ tota crematur, quum Deo offertur.

Ὁλολυγή. ἢ βοή.

ὁλολυγή. Vox. Clamor. Vlulatus.

ὁλολύγων. Idem videtur, ac ἐλολυγή, & diminutiui speciem habet. *ut* ἐλολυγών, *ἰός. i. Anus, quam quidam vocant* acredulam. ὁλολυγόνες *etiam dicuntur illæ querulæ voces, quas mares ranarum edunt, quum fœminas ad coitum vocant. Vide Lex.*

Ὁλολύγων. ὄλον. περισφερόμενον.

ὄλωλα. Perij. & ὄλοιτο. Pereat. optatiuè *dictum.* Perdatur.

Ὄλωλα. ἀπόλωλα. καὶ ὀλοιτο, δύκτικως. φθαρείη. E

ὀλώλαμεν. Periimus.

Ὀλώλαμεν. ἀπολώλαμεν.

ὅλῳ ποδί. Toto pede. Totis viribus.

Ὅλῳ ποδὶ. ὅλῃ δυνάμει.

ὀλολύζῃσι. Lugeat. Vlulet. Eiulet. Propriè de mulieribus dicitur. Homerus *Iliados Z. pag. 229. v. 22.* Illæ verò *cum* vlulatu, *vel, eiulatu*, omnes Mineruæ manus sustulerunt. *ad Mineruam manus extenderunt supplices.*

Ὀλολύζῃσι. ἢ κλαύσεται. ἢ θρηνεῖται. κυρίως δὲ ἐπὶ γυναικῶν. ὅμηρος. αἱ δ' ὀλολυγῇ πᾶσαι ἀθήνῃ χεῖρας ἀνέσχον.

ὀλολύζῃσι πίτυς. Eiulet pinus, quòd ceciderit cedrus. Hoc est, fortibus cadentibus, infirmiora eruditantur, & sapiant. Et Solomon dicit, Impiis cadentibus, iusti metu-consternati fiunt, *vehementer timent.* Et amens peste flagellatus, astutior euadit.

Ὀλολύζῃσι πίτυς. ὅτι πιπτόντων κέδρων. τοῦτ' ἔστι τῶν ἰσχυρῶν πιπτόντων, τὰ ἀδυνατώτερα παρηυξήθησαν, καὶ σωφρονίζεσθαι. καὶ ὁ σολομὼν λέγει. τῶν ἀσεβῶν πιπτόντων, δίκαιοι καταφοβοι γίνονται. καὶ λοιμῷ μαστιζόμενος, ἀφρων πανουργότερος γίνεται. F

ὀλολύζειν. Vlulare. Eiulare. Cum eiulatu precari. Homerus. Illæ verò cum eiulatu precatæ sunt.

Ὀλολύζειν. τὸ μὴ κραυγῆς δύνασθαι. ὅμηρος. αἱ δ' ὀλόλυξαν.

ὀλι-

A Ὀλολύζει γήρᾳ σον εἰς ἣ θηλύτητα αὐτῆ, καὶ λαγνείαν ὑποβλέπων.

Ὀλοός. διασυρομένης μὲν τῆς πρώτης συλλαβῆς, δηλοῖ τὸν φρένιμον, καὶ ὑγιῆ φιλούμενος δὲ, τὸν ὀλέθριον.

Ὀλοόφρονος. ἢ ὀλέθρια φρονοῦντος.

Ὄλορος, ὁ Ὄλορις, ὄνομα κύριον.

Ὀλός. Θολός.

Ὅλος, καὶ πᾶς ὡς δὲ ὅλος, καὶ πᾶς πρὸς τὸ
B πολεμεῖν, ἢ πρὸς τὸ βάλλεσθαι, καὶ ἀγωνιζόμενον ὅλος, καὶ πᾶς ὡς.

dis crimina subeunda totis animi, corporísque viribus erat intentus.

Ὅλος καὶ πᾶς. ὡς τῇ δεξιᾷ δὲ τοὺς ἐπιόντας κινδύνους. αὐτὴ ἢ πᾶσιν δυσμενεῖ.

Ὁλοχερῶς. ὁλοτέλως.

Ὁλοχίων. αἰχμὴς ὁ τῇ δεῖ βαρισβεῖαι. Στράτιος δὲ τρία εἴδη χοίνου φησίν. ὧν ὁ τρίτος μεγέθει, καὶ εὐσαρκίᾳ διαφέρων, ὁλόχοινος καλεῖται.
C

Ὀλοφῶον. ὀλέθριον.

Ὀλόφωνος. ὁ ἀλεκτρυών. ὅπου κραπίνος.

Ὀλόφυλος ὁ ὁλόκληρος.

Ὀλοφύρεται. πλάτει.

Ὀλοφυρμὸς θρῆνος.

Ὀλόφυξις. Θρᾳκία. πόλις πρὸς ἄθῳ. ἧς πολίτης ἱστόρησε ὁ Ὀλοφύξιος περὶ νυμφῶν, ὡς φασι, γράψας καὶ ἱερῶν.

D Ὄλπη ἡ λήκυθος. οἷο εἰ ἐλαιόπη τις οὖσα. διὰ τὸ δι' αὐτῆς ὁρᾶσθαι τὸ ἔλαιον ἐν ὑπογεγραμμένα.

Χάλκεον ἀρτύρεῳ με πανείκελον, Ἰνδικὸν ἔργον,
Ὄλπην ἡδίστου ξείνιον εἰς ἑτάρου.
Ἠῶρ ἐπεὶ πάλι σεῖο γενέθλιον,
Πέμπει γηθομένη σεῦ φρενὶ κρηναγόρης.

versus absoluendi causa sic forsitan legendum, γενέθλιον ἔπλετο λαμπρῆ.

Ὀλοσίτροχος. φερεφερής. στρογγύλος. καὶ ὁλότροχος.

E Ὀλοφέρνης. ἀρχιστράτηγος καμβύσου υἱοῦ κύρου. πόλεμον ἦ ἔχων ὁ καμβύσης πρὸς ἀρφαξάδη βασιλέα μήδων, ⁊ συμμαχίαν αἰτήσας ἀφ' ἁπάντων ἐθνῶν ἀσπαίτων ἕως αἰγύπτου, καὶ μὴ δόντων αὐτῷ. μὴ τὸ νικῆσαι ἀρφαξάδη, πόλεμον ἔθετο κατ' αὐτοῦ καὶ δόντων αὐτῷ βοήθειαν, διαστείλας ὁλοφέρνῃ μετὰ δυνάμεως πολλῆς. ὃς πάντων ἐκράτησεν. ἦλθεν ἦ πρὸς βαιτυλοίαν ⁊ πρὸ ἰουδαίων ἀναίτιον ἕως αἰγύπτου, καὶ μὴ δόντων αὐτῷ. ἐφ' ἁπάντων ἐκράτησεν. ἦλθεν ἦ πρὸς βαιτυλοίαν ⁊ πρὸ ἰουδαίων πόλιν, ἀπέστειλεν ἀχίωρ τὸν στρατηγὸν αὐτοῦ. ἐφαπειλήσας αὐτῷ εἰμὴ ἕλοι τὴν πόλιν, ἀναιρήσειν αὐτόν. ὁ ἦ ἀχίωρ κρατήσας τὰ ὕδατα, ἐν ᾧ κατεῖχον ἕτοιμοι ἦσαν ἐκδοῦναι αὐτῷ ⁊ πόλιν. ἡ ἦ ἰουδὶθ ἐξελθοῦσα κεφαλοτομήσασα ὡς νύμφη, ἀπεκεφάλισε τὸν ὁλοφέρνην. καὶ ἐσώθη ἡ πόλις. καὶ κλίνεται εἰς υ.

Ὀλοσίτροχος. λίθος ὁ ὑπὸ μηχανῆς εἰς τὸν ὑπερτὸν τοῦ τροχίσματος ἐξαίρεται, καὶ τοὺς ὀφθαλ-

ὀλολύζει. Eiulat senex eius effœminatum animum, & lasciuiam intuens.

ὀλοός. & ὀλοός. Quum huius vocis prior syllaba aspero-notatur, prudentem significat. Quum verò lenitur-notatur, pernicioſum.

ὀλοόφρων. Pernicioſa-sentientis. Pernicioſa-consilia-agitantis, vel molientis. Pernicioſi.

ὄλορος, ὁ Olorus, Olori. Nomen proprium.

ὀλός. Idem ac θολός. Atramentum sepiæ.

ὅλος, καὶ πᾶς. Integer, & totus i. Omnibus animi, corporíque viribus. Vt, ὡς ἦ ὅλος. i. Omnibus animi, corporíque viribus in bellum incumbebat. Vel, In pericula adeunda, & in discrimina subeunda, & in discrimina subeunda totis animi, corporíque viribus erat intentus.

ὅλος καὶ πᾶς. Totis viribus, totóque animo in impendentia pericula intentus erat.

ὁλοχερῶς. Omninò. Penitùs. Planè. Integrè. Perfectè.

ὁλοχίων. vel, ὁλόχοινος ἵππος. *Q. d. totus-iuncus. Mulos ita iuncigenus, quod Latini mas scilicet & mas. & fœgen. dicunt.* Theophrastus autem tria iunci genera esse dicit, quorum tertium magnitudine, & corporis-plenitudine excellens, holoschœnos vocatur.

ὀλοφῶον. Pernicioſum.

ὀλόφωνος. Gallus gallinaceus. Ita Cratinus. Q. d. Integra voce præditus. Clara voce præditus.

ὁλόφυλος. Integer.

ὀλοφύρεται. Luget. Lamentatur. Flet. Plorat.

ὀλοφυρμός. Luctus. Lamentatio. Fletus. Ploratus.

ὀλόφυξις. Olophyxis. Thracia vrbs iuxta monte Athon, cuius ciuis Herodotus Olophyxius de Nymphis, & sacrificiis (vt aiunt) scripsit.

ὄλπη. Lecythus. i. vas olearium Ampulla. Sic dicta quasi ἐλαιόπη τις οὖσα, quòd per ipsam cernatur oleum. In epigrammate.

Aëream argenteæ me similimam, Indicum opus,
Ampullam iucundißimi xenium in socij domũ,
Dies quia iste tuus natalis est clarus,
Mittit lata cum mente Crinagoras.

ὁλοσίτροχος. & ὁλότροχος. Rotundus. *Lapidis epitheton. Instar rotæ rotundus. Lapis molaris. At* ὁλοσίτροχος, *pernicioſus in currendo. Consule Eustath.*

ὀλοφέρνης. Holophernes, Imperator Cambyſis, filij Cyri. Cùm autem Cambyses bellum gereret cum Arphaxad Rege Medorum, & auxilium ab omnibus gentibus ad Aegyptum vsque postulasset, & illæ nullum ei dedissent, victo Arphaxad, bellum intulit iis, qui nullum auxilium ipsi miserant, Holopherne cum magnis copiis misso, qui omnes subegit. Cùm autem ad Bethuliam, Iudæorum vrbem, venisset, Achiorem suum Tribunum eo misit, minatus ipsi, nisi vrbem cepisset, fore vt ipsum interficeret. Achior autem potitus aquæ-ductibus, eò redegit *illius vrbis incolas*, vt ad vrbem ipsi dedendam essent parati. Sed Iudith sponsæ ornatu egressa, Holophernis caput amputauit. Sic autem vrbs est conseruata. Declinatur autem ὀλοφέρνης. ὀλοφέρνου.

ὁλοσίτροχος. Saxum ex machina in illius artificij inuentorem exiliit, & ambos oculos ei excussit.

Herodotus *lib.8.pag.302.42.ibi* L. ὁλοιτρόχοις ἀπίεσαν. Iam autem Barbaris ad portas accedentibus, saxa molaria, *vel, molarum instar magna, & rotunda, oppidani in eos* projecerunt. Et rursus. Ingentia saxa de tumulo, *de colle in hostem* deuoluentes. Saxa tota rotunda rotarum-speciem-habentia. *consule nostrum Jon. Lex.*

ὁλοιτρόχους. Rotarum-instar-rotundos. Xenophon. Tunc Barbari saxa rotunda plaustralia, *i. quæ singula plaustrum oneraſſent, in hostem* deuoluebant, quæ delata, tanquam-fundis-emissa-ferebantur.

ὁλυμπαϊκῶς. Olympianeus, Sophista Olympianei.

ὁλυμπία. Olympia. Sic apud Græcos vocatur certamen quarto quoque anno celebrari solitum. *Mallem* ἑλόμενα τεσσαρεσκαιδεκάτους. *Vide Pindarum.* Ob diem, qui quarto quoque anno conficitur ex sex horis, quæ *quotannis addunturcursui Solari. Nam annus continet dies* 365. *& horas sex. Quare quarto quoque anno integer dies ex* 24. *horis conficitur. L.* ὥρων ἓξ. Inchoata autem est prima Olympias Solomonis tempore, vt Iouis festum per totum terratum orbem celebraretur.

ὁλυμπιάς. Olympias. Certamen, quod quarto quoque anno celebrabatur. Sunt autem quatuor certamina. Olympia. Isthmia. Nemea. & Pythia. Dicitur & *aduerbialiter* ὁλυμπιάσι, hoc est in Olympiis, *vel potius, Olympia, vel ad Olympiam*, vbi certabant.

ὁλυμπιόδωρος. Olympiodorus, Philosophus Alexandrinus, cuius fama celebris est. Ad hunc audiendum Proclus Lycius, Aristotelicæ doctrinæ cognoscendæ causâ, secontulit. Cùm autem Olympiodorum audiret, Virum eloquentem, & qui propter linguæ volubilitatem, & celeritatem in dicendo, à paucis auditoribus intelligebatur, Sic ab eo fuit approbatus, vt filiolam & ipsam philosophicè institutam ipsi despondere voluerit.

ὁλυμπονίκης. Olympionices. In-Olympiis-victor. Qui-vicit-Olympia.

ὄλυμπος. Olympus, Generosæ frater, qui ex Cilicia Alexandriam venit, ad Sarpedonis curationem. *vel, vt alij,* θεραπείαν Σαράπιδος. *i. ad cultum Serapidis.* In omnibus autem rebus naturam habuit admirabilem. Corpore quidem magno, & procero, si quis eũ spectasset: sed facie honesta, & bona. Cùm autem tunc ea esset ætate, quæ solet esse prudentissima, in congressibus erat valde comis, & valde suauis, &, si quis alius. vir vtilis *ipsi recte monenti* obtemperantibus. Nullus verò erat ingenio tam duro, & barbaro, qui non obtemperaret, & deliniretur verbis ex sacro illius ore fluentibus. Talis Suada in illius viri labris sessitauit. Res quædam non humanas: sed *potius* diuinas. Quare constitutus-est Sacrorum-Magister apud Alexandrinos, qui Reipub. tempestate iam *in exitium* proni-trahebantur. Ille verò subindè obuios quosque cogens, antiqua institura docebat, & comitantem ea felicitatem, quanta scilicet, & qualis diuinitùs obtingeret hæc accuratè obseruantibus. Olympus autem adeò plenus erat Deo, vt amicis prædixerit Serapidem relinquere templum. Quod etiam factum-est.

τὸν διαφυλάττουσιν. οὕτω γὰρ ὁ Ὄλυμπος πλήρης τοῦ θεοῦ, ὥστε καὶ προεῖπε τοῖς ἑταίροις, ὅπως σάραπις ἀφίησι τὸ ἱερόν. ὃ καὶ γέγονε.

ὄλυμπος. Olympus Mysus, tibicen, & Poeta Melicus, & Elegiacus. Princépsque fuit Musicæ cru-

μοῖς ἐξέωσαν ἄμφω. ἠφάνιστος. καὶ δὴ προβαίνοντων τῶν βαρβάρων πρὸς τὰς πύλας, ὁλοιτρόχους ἀφίεσαν. καὶ αὖθις. ὁλοιτρόχους μεγάλους καὶ τὰ λόφω κυλίοντες. λίθους ὅλους βοοχοειδεῖς. A

Ὁλοιτρόχους. τροχηλάτους. ξενοφῶν. τὰ μὲν γὰρ τῶν βαρβάρων λίθους ὁλοτρόχους ἀμαξιαίους. οἱ φερόμενοι διὰ τῶν πυλῶν.

Ὁλυμπαϊκὸς σοφιστὴς τῶν ὀλυμπικῶν. B

Ὀλυμπία. ὅτε καλεῖται παρ' ἕλλησιν, ὁ κοινὸς πανηγυρικὸς ἀγών. διὸ καὶ τὰ τετραετηρίδα τὴν συνειλεγμένην ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἡμέραν. ἐτίθη δὲ πρῶτα ὀλυμπιὰς ὅτε σολομῶντος εἰς ἑορτὴν κοσμικὴν τοῦ διός.

Ὀλυμπιάς. τετραετηρικὸς ἀγών. αἱ δὲ τέσσαρες ἀγῶνες. ὀλύμπια. ἴσθμια. νέμεα. καὶ πύθια λέγεται ἐν ὀλυμπάσι, τουτέστιν ἐν τοῖς ὀλυμπίοις, ἔνθα ἠγωνίζοντο. C

Ὀλυμπιόδωρος. φιλόσοφος ἀλεξανδρεύς. ὃς κλεῖος ἀνήρ. οὗτος τοῦτον φοιτᾷ πρόκλος ὁ λύκιος ἐπ' ἀριστοτελικοῖς λόγοις. ὀλυμπιοδώρου δὲ ἀκροώμενος ἀνδρὸς δυνατοῦ λέγειν, καὶ διὰ τοῦτο εὐκολίαν, καὶ εὐτροχίαν, ὀλίγοις τοῖς ἀκούουσιν ὄντος ἐφικτοῦ, ἠγάσθη δή τι μειράκιον. ὥστε καὶ θυγάτριον ἴσχων ἤγαμεν, καὶ αὐτὸ φιλοσόφως, βουληθῆναι αὐτῷ καθηγήσασθαι. D

Ὀλυμπονίκης. ὁ ἐν ὀλυμπίοις νικῶν.

Ὄλυμπος. ἀδελφὸς ἡμιθέσης. ὃς ἦκεν ἀπὸ τῆς κιλικίας εἰς ἀλεξάνδρειαν διὰ τὴν θεραπείαν τοῦ σαραπιδόνος. ἰὼ δὲ εἰς τὰ πάντα φύσιν ἀξιάγαστον κεκτημένος. μέγας μὲν τὸ σῶμα, καὶ εὐμήκης ἰδεῖν. καλὸς δὲ ἀγαθὸς τὴν ὄψιν. τῆς δὲ ἡλικίας ἐν τῷ φρονιμωτάτῳ τότ' γεγονὼς, εὐόμιλός τε ἰὼν, καὶ ἡδὺς ἱκανῶς τοῖς ἐντυγχάνουσι. καὶ ὠφέλιμος εἴπερ τις ἕτερος τοῖς πειθομένοις. οὐδεὶς δὲ ἰὼν ἄτρεμων, καὶ βάρβαρος τὴν ψυχὴν, ὃς οὐκ ἐπείθετο, καὶ κηλεῖτο τοῖς ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ στόματος ἐκείνου ῥέουσι λόγοις. τοιάδέ τις ἐπικάθητο πειθὼ τοῖς χείλεσι τοῦ ἀνδρός. οὐκ ἀνθρώπειόν τι χρῆμα, ἀλλὰ θειότερον. ταῦτά τοι τοῖς ἀλεξανδρεῦσι κατῆρε ἱεροδιδάσκαλος, ἤδη κατασυρομένοις ὑπὸ τοῦ χειμάρρου τὴν πολιτείαν. ὁ δὴ, σωτὴρ ἐκάστοτε τοὺς ἐντυγχάνοντας, ἐδίδασκε τὰ ἀρχαῖα νόμιμα, καὶ τὴν τούτοις ἐφεπομένην εὐδαιμονίαν. ὅση τε καὶ οἵα θνητοῖς ἅπαντα τοῖς ἀκριβῶς ταῦτα φυλάττουσιν. οὕτω γὰρ ὁ Ὄλυμπος πλήρης τοῦ θεοῦ, ὥστε καὶ προεῖπε τοῖς ἑταίροις, ὅπως σάραπις ἀφίησι τὸ ἱερόν. ὃ καὶ γέγονε. E F

Ὄλυμπος μυσὸς, αὐλητὴς, καὶ ποιητὴς μελῶν, καὶ ἐλεγείων. ἡγεμών τε γενόμενος τῆς κρουmaticæ,

A μανικῆς μουσικῆς ἡ ἀχὴ τῆ αὐλῶν. μαθητὴς καὶ ἐρώμενος Ὑαγνίδος. γέγονε δὲ πρὸ τῆ τρωϊκῶν ὁ Ὄλυμπος. ἀφ' οὗ καὶ ὄρος τὸ ἐν μυσίᾳ ὀνομάζεται.

manticæ, quæ pulsatione constat, & quæ peragitur per tibias, discipulus, & amatius Marsyæ, qui genere fuit Satyrus, auditor verò, & filius Hyagnidis. Fuit autem ante bellum Troianum Olympus, à quo etiam Mysiæ mons nomen habet.

Ὄλυμπος. ὁ τὰς νόμους καὶ κιθαρῳδίας ἐκθεὶς, καὶ διδάξας.

Ὄλυμπος. Olympus est ille, qui citharœdicos modulos exposuit, & docuit. *Aristo. 6. Equitibus. pag.* 191. *v.* 9 *Schol. annot.* 8.

Ὄλυμπος φρὺξ, νεώτερος, αὐλητὴς γεγονὼς ἐπὶ μίδου τοῦ γορδίου.

Ὄλυμπος. Olympus Phryx, iunior, tibicen, qui fuit temporibus Midæ, Gordij filij.

B Ὄλυμπος, ὁ οὐρανός. οἱονεὶ, ὁλόλαμπος. θεῶν οἰκητήριον.

Ὄλυμπος. Olympus. Cœlum. Quasi dicas ὁλόλαμπος. i. totum-splendens. Dei domicilium.

Ὄλυνθος. ἅπαξ τὸ ὅλως παρ' αὐτῶν. ἤγουν ὅτι ἀνθεῖ τὰς αἰθούσας τὸ αὐτὸ ἔχει. ὄλυνθος οὖσ', ἡ ἀμὴ συκῆ. καὶ ὄλυνθος πόλις ἐν θράκῃ.

Ὄλυνθος. Grossus. *q. d.* ὁλόανθος, quòd tota floreat. Vel quòd à prima floris emissione florem eundem seruet, & *in eodem statu permaneat.* Ὄλυνθος igitur, immatura ficus. Olynthus etiam, vrbs Thraciæ.

Ὄλυρα. ζειά. εἶδος ἀνθρώπου.

Ὄλυρα. Olyra. Zea. Seminis genus, *quod alij, spelta m, alij, hordeum, alij, filiginem, alij, far, alij, auenam, alij aliter interpretantur.*

ΤΟ Ο ΜΕΤΑ ΤΟΥ Μ.

O. CVM M.

C Ὄμμα. ὅμμα αἰθέρος ὁ ἥλιος. ὅμμα δὲ αἰθέρος ἀκάματον στίλβει. ἐπεὶ καὶ οἱ ξένοι αὐτὸν ὀφθαλμὸν νομίζειν αὐτὸν ὀφθαλμόν.

Ὄμμα. Oculus. Oculus ætheris *est* Sol. Oculus enim ætheris indefessus splendet, *micat coruscat.* Nam & Tragici Solem vocare solent oculum.

Ὄμαδος θόρυβος.

Ὄμαδος. Turba. Tumultus. *&c. de quib. Lex.*

Ὄμαυλος. ὁμόθεσις ὁμόφωνος.

Συνόμαυλά τε γῆρυς
Ὄμαυλος. σοφοκλῆς.

Ὄμαυλος. Concinnus. Consonans. Cum-aliquo-cancus. Cohabitans. Vt,

Lugubrisque vox
Consonans Sophocles in Oedipo Tyranno. pag. 159. v. 7. & 8.

Ὁμαλές. ἀπὸ τῆς ὁμαλῆς ἕδρας. ἐφεπόμενοι. οἱ δὲ, εἰς φυγὴν ὥρμησαν ὅτι εἰς τὸ βαργασίνος τὴν ὑπερβολὴν αἱ ἅμαξαι οὐκ ἔχοντες, οὔτε εἰς τὸ ὁμαλὲς, ἀλλὰ τὸ ὄπισθεν τοὺς ἐναντίους.

D Ὁμαλές. Aequale. Par. Planicies. à recto ὁμαλής. i. æqualis, par, planus. *Hoc autem est masculinum & singulare, illud, neutrum.* Procopius. Illi verò, in fugam præcipitem se dederunt, quòd neque Burgaônis cacumen ascendere cursu possent, nec in planiciem ire possent, quòd imminerent hostes, & ipsos vrgerent.

Ὁμαρτῇ. ἀκολουθῶν. ἢ ὁμοῦ πέμπων.

Ὁμαρτῇ. Sequens. Vel simul-mittens.

Ὁμβρήσας. βρέξας.

Ὁμβρήσας. Qui-pluit. *Al.* ὁμβρείσας. Qui-riguit. *Hoc ab* ὀμβρίζω, *quod actiuum. Illud, ab* ὄμβρ ιω. ῶ. *quod neutrum.*

Ὁμβρῶ. ὁμβρήσω, καὶ ὁμβρολυτῶ. καὶ ὁμβρήσαντος. πηγάσαντος.

Ὁμβρῶ. Pluo. ὁμβρήσω. Pluam. & ὁμβρολυτῶ. imbre-rigans-soluo. Et ὁμβρήσαντος. Illius, qui imbre, pluuiáque tanquam fonte rigauit, ac inundauit aliquem locum.

E

Ὁμβρία χάλαζα διαῤῥάξασα, ἢ διὸς κεραυνός.

Ὁμβρία. &c. Pluuia grando cum-impetu-delata, *grando cum pluuia, vel cum imbre cœlitus impetuosè delata,* vel Iouis fulmen. ὄμβρος. ὁ. *Imber.* ὄμβριος. *Pluuialis, pluuium.*

NOTÆ.

Ὁμβρία χάλαζα.] Videtur hoc alludere ad illos Sophoclis versus, qui leguntur in Oedipo Colonæo, pag. 314. & 315.

Οὐ γάρ τις αὐτὸν ὕστερος θεοῦ
Κίνησε ἐξέπραξεν, ὅστις πυκνὰ
Θύελλα συνθεῖσα τῷδ' ἐφ' ἑσπέρᾳ.

F

Ὄμβριον ὕδωρ, ἢ ὄμβριμον.

Ὄμβριον ὕδωρ. Aqua pluuia. Cœlestis aqua. & ὄμβριμον. Graue. Validum. Impetuosum.

Ὀμβριμοεργός. ὁ μεγάλα ἔργα ποιῶν.

Ὀμβριμοεργός. Magna-facinora faciens. Grauia-facinora-patrans. *Hom. Iliad.* E. *pag.* 183. *v.* 18. *habet* ὀκριμοεργὸς. *quod melius.*

Ὄμβριμος. ἰσχυρός.

Ὄμβριμος. Grauis. Validus. Robustus. Impetuosus.

ο᾽μβρών. Ombron. Nomen vrbis.

ο᾽μβρυζον χρ. L. ὄβρυζον χρ. Obryzum aurum, id est ſæpius excoctum, & puriſſimum.

ο᾽μαιμος. Conſanguineus. Eiuſdem exiſtens ſanguinis. Frater. In epigrammate. Terni tibi iſta retia dedicarunt fratres. Dicuntur & σύναιμοι, & ὁμαίμονες. i. conſanguinei, fratres, ex eodem ſanguine procreati.

ο᾽μαίμονος. Conſanguinei. Fratris.

ο᾽μαιμος, & ὁμαίμων. Conſanguineus. Frater. Vel cognatus. Vel vterinus-frater, *qui ex eodem vtero prodijt*.

ο μαχμία. Belli-ſocietas. Confœderatio. Societas. Amicitia. Sic dicta, quòd *à confœderatis, & belli, pugnaque ſocius, in pugna, telorum, & haſtarum* cuſpides ſimul ponantur, *coniungantur, vt animus, armiſque communibus hoſtes propulſentur*. Herodotus. Et exiguũ quidem tempus iſta confœderatio durauit. Deinde verò diſſidio exorto inter Lacedæmonios, & Athenienſes, bellum inter ſe geſſerunt. *Vide locum integrum apud Thucyd. dem lib. 1. pag. 13. D. Sunt enim non Herodoti: ſed Thucydidis verba, in quibus eſt aliqua, non tamen magna varietas*. Et rurſus *alibi dicit*, Gothos autem ad belli-ſocietatem aſciuit, *ſibique adiunxit*. Et rurſus. Tempore Annibalis, Carthaginienſium ducis, tota Italia belli-ſocietatem cum Romanis inierat.

ο᾽μαχμία. ὁμομαχία, συμμαχία, φιλία. ἔρρωτο τὸ ὁμῶ τοῖς αἰχμαῖς πίστεσθαι. Ἡρόδοτος. καὶ ὀλίγον μὲν χρόνον ἡ ὁμαχμία ξυνέμεινεν. ἔπειτα διενεχθέντες οἱ λακεδαιμόνιοι, καὶ ἀθηναῖοι, ἐπολέμησαν πρὸς ἀλλήλους. καὶ αὖθις. ἐπηγάγετο δὲ ἐς ὁμαχμίαν τοὺς γότθους. Θ αὖθις, δηλοῖ αἰνίβα Ϯ καρχηδονίων στρατηγοῦ, ἡνίκα ἰταλίας ἁπάσης ἐς Ϯ ῥωμαίων συστάσις ὁμαχμίαν.

ο᾽μόθνιον. Quod-eſt-ex-eadem-gente. ο᾽μόφυλον. Quod-eſt-ex-eadem-natione. ο᾽μόσιον. Quod eſt-eadem-domo. ο᾽μόοικον. In-eadem-domo-habitans. ο᾽μοτράπεζον γαμετήν. Vxorem eodem-tecto-vtentem, *& ſub eodem tecto habitantem cum marito*.

ο᾽μόθνιον. ὁμόφυλον. ὁμόσιον. ὁμόοικον ὁμοτράπεζον γαμετήν.

ο᾽μευνέτης. ου. ὁ. Concubus. bi. Cum-aliquo-cubans. ο᾽μευνέτου ἀνδρός. Visi cum vxore cubantis. Fœmineum-genus, ἡ ὁμευνέτις. & *in genitiuo declinatur*, ὁμευνέτιδος. Concuba. Concubæ. Quæ-cum-aliquo-cubat. Vxor cum marito cubans.

ο᾽μευνέτης. ὁμευνέτου. συγκοίτου ἀνδρός. τὸ θηλυκὸν, ἡ ὁμευνέτις. καὶ κλίνεται ὁμευνέτιδος.

ο᾽μῆ σύ; Iurabis tu? Pro, Iuras tu? Eſt autem ſecunda perſona *futuri ſecundi medij*. ὀμοῦμαι. ὀμῆ. ὀμεῖται. *quod ab* ὄμνυμι. *fut. alt.* ὀμόσω. *quod ab* ὀμέω. *vide de quo Grammatici*.

ο᾽μῆ σύ. ὀμοῦμαι. ὀμῆ, δευτέρου προσώπου.

NOTAE.

ο᾽μῆ σύ.] Ariſtoph. Nubibus. pag. 73. v. 17. 18. 19.

Στρ. —Μισθὸν δ᾽ ὅ τι σ᾽ ἀν
Πρᾶτ᾽ ἐμέ, ὀμῆ μαί σοι καταθήσειν τοὺς θεούς.
Σω. Ποίους θεοὺς ὀμεῖ σύ;—

Ομεῖ verò ſcriptum Atticè, more priſco, pro comm. ὀμῆ. Eſt autem ſecunda perſona futuri 2. medij, ὀμοῦμαι. ὀμεῖ, vel ὀμῆ, ὀμεῖται. Videtur autem eſſe χρόνος ἐνεστὼς, futurum pro præſenti. Iurabis, pro, Iuras.

ο᾽μήγυρις. Congregatio. Cœtus. Multitudo. *à* ὁμοῦ ἀγείρω, *ſimul, vel in vnum cogo, congregari*. & declinatur ὁμηγύρεως *in attico genitiuo*. Accuſatiuus τὴν ὁμήγυριν.

ο᾽μήγυρις. ἄθροισμα. πλῆθος. καὶ κλίνεται ὁμηγύρεως. ἡ αἰτιατικὴ Ϯ ὁμήγυριν.

ο᾽μήλιξ. Coætuus. Eandem-ætatem habens.

ο᾽μήλιξ. ὁ ὁμοήλιξ.

ο᾽μηρεύειν. Conſentire. *Obſidem eſſe*. Vt, Samij verò, quamuis ipſorum adoleſcentes, obſides-eſſent peregri, non permanſerunt tamen *in fide Macedonibus data*: ſed in Macedones vrbis cuſtodes inſurrexerunt.

ο᾽μηρεύειν. συμφωνεῖν. οἱ δὲ σάμιοι, καὶ πρὸ ἐξομηρευομένων αὐτοῖς τῶν παίδων, οὐκ ἐπείσθησαν, ἀλλ᾽ ἐπανέστησαν τοῖς φυλάσσουσι τὴν πόλιν τῶν μακεδόνων.

ο᾽μηρεύοντας. Eos, qui ſunt obſides. Obſides. Aeſchines in *oratione* contra Cteſiphontem. *pag.* 105. *Vide locum. Aliter enim illic*. De Lacedæmoniis antè *pro obſidibus* ad Alexandrum miſſis. Erant autem octo.

ο᾽μηρεύοντας. αἰσχίνης ἐν τῷ κτ᾽ κτησιφῶντος, δηλοῖ τοὺς ἄνω πεμφθέντας λακεδαιμονίων ἀλεξάνδρῳ ὁσαν ὀκτώ.

ο᾽μηρεία. *Quum obſides alicui dantur. Quidam, vadimonium: ſed parum commodè, Galli melius, Oſtage. Suid.* ὑπαγωγὴ. c. q. d. Mutuus-aſpectus. *Fortaſſe reddi poſſet, Obſidum-datorum ſtatus, & conditio*.

ο᾽μηρεία. ἡ ὑπαγωγή.

ο᾽μήρειος λόγος. Homericus ſermo, id eſt Homeri ſermo.

ο᾽μηρεῖος λόγος, ὁ Ϯ ὁμήρου.

ο᾽μηρίδων

A Ὁμηρίδαι. οἱ τὰ ἔμπρα ὑποκρινόμενοι. οἱ δέ, ἡβῶσι ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ ὠνομασμένοι ἐν Χίῳ. ἄλλοι δέ φασιν, ἁμαρτάνειν τοὺς οὕτω νομίζοντας. ὠνομάσθαι γὰρ ἀπὸ τῆς ὁμηρου. ἐπεὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν τῶν Χίων ἐν Διονυσίοις βακχευσάσαι, εἰς μάχην ἦλθον τοῖς ἀνδράσι. καὶ δόντες ἀλλήλοις ὅμηρα νυμφίους, καὶ νύμφας, ἐπαύσαντο. ὧν οἱ ἀπόγονοι, ὁμηρίδας λέγονται.

Ὁμηρίδαι. Homeridæ, qui versus Homericos canunt. Alij verò *sic appellari tradunt* quandam familiam in Chio, quæ nomen à Poeta *Homero* acceptũ habet. Alij verò dicunt eos errare, qui ita sentiunt. Ab obsidibus enim *hos ita* nominatos *tradunt*. Cùm enim Chiorum vxores in Bacchanalibus aliquando furore correptæ, cum maritis pugnam commisissent, & obsides inter se sponsos, & sponsas dedissent, *pugnare* desierunt, *& obsidibus viro, citróque datis, & acceptis, pugnandi finem fecerunt, & in mutuam*

gratiam redierunt. Quorum posteros, Homeridas vocant, *quasi dicas obsidum filios.*

B Ὁμηρίζω. Τοῖς ὁμήρου χρῶμαι.

Ὁμηρίζω. Homerizo. Verbis Homeri vtor.

Ὅμηρον ἐνταῦθα θουκυδίδης εἰς ἐχυρὸν τὸ εἰς εἰρήνην διδόμενον ὅτι συνθήκης. αἰλιανός. ὁ δέ, ὑφαιρεῖται τὸν κώδωνα, καὶ φιλίας σύμβολον, καὶ ὅμηρον πρῶτον καμίξει τῷ ἑταίρῳ αὐτοῦ. ὅμηροι δέ εἰσιν, οἱ διὰ συμβιβάσεις διδόμενοι, ὁμηρεῦσαι γάρ, τὸ συμβαλεῖν. θεόπομπος δὲ ὁμηρεῖν φησι καὶ τοῖς ἀρχαίοις λέγεσθαι τὸ ἀκολουθεῖν. τοὺς οὖν ἐπ' ἀκολουθίᾳ τῶν αἰχμαλώτων διδομένους ἐκ παλαιοῦ ὁμήρους φασὶ λέγεσθαι.

Ὅμηρον. Apud Thucydidem *vocatur* pignus, quod pacis firmandæ causâ datur in pactionibus, *& fœderibus faciendis.* Aelianus Ille verò aufert tintinnabulum, & amicitiæ symbolum, & primum pignus affert, *ac offert* amico suo. *Ὁμήρους* verò, i. obsides, sunt illi, qui propter compositionem, *vel propter pacta, & conuenta, eorum firmandorum causâ*, dantur. Nam *ὁμηρεῦσαι significat* pacisci, *pacta facere.* Theopompus verò dicit *ὁμηρεῖν* apud antiquos significare *τὸ ἀκολουθεῖν.* i. sequi, *q. d. ὁμοῦ ῥεῖν.* i. *simul fluere.* Illos igitur, qui dabantur propter pactorum (vt ita loqui liceat) con-

C secutionem. i. *vt eos sequerentur, quibus aliquid promissum fuerat, vt ita pacta conuenta confirmarentur, quòd facta dicto conuenirent*, hinc *ὁμήρους.* i. obsides, dictos esse tradunt.

Ὅμηρος ὁ ποιητὴς, μέλητος τοῦ ἐκ σμύρνης ποταμοῦ, καὶ κριθηίδος. ὡς δὲ ἄλλοι, ἀπόλλωνος, καὶ καλλιόπης τῆς μούσης. ὡς δὲ χάραξ ὁ ἱστορικὸς, μέλητος, ἢ μητέως, καὶ δημήτηδος μητρός. καθ' δὲ ἄλλους, τηλεμάχου τοῦ ὀδυσσέως καὶ πολυκάστης τῆς νέστορος. ἔστι γὰρ ἡ τοῦ γένους τάξις καθ' ὃν ἱστορικὸν χάραξ αὐτὸν αἰθούσης θρᾴσσης λίνος, τοῦ δὲ, πίερος. τοῦ δὲ, οἴαγρος. τοῦ δὲ ὀρφεύς. τοῦ δὲ, δρής.

D τοῦ δὲ, δύκλεης. τοῦ δὲ, ἰαμονίδης. τοῦ δὲ, φιλοτέρπης. τοῦ δὲ, δύφημος. τοῦ δ' ὑπερφέδης. τοῦ δὲ, μελάνωπος. τοῦ δὲ, ἀπελλῆς. τοῦ δὲ, μαίονος. ὃς ἦλθεν ἅμα ταῖς ἀμαζόσι εἰς σμύρνην. καὶ γήμας δῖαν τὴν διεσσῆς τοῦ μνησιγδίους, ἐποίησεν ὅμηρον. ὁμοίως δὲ καὶ τὴν παῖδα ἀμφίβολος, ὀφθῆναι τὸ ἀπίστου ὅλως εἶναι τὸν τὴν μεγάλην φύσεως. οἱ μὲν, δὲ ἔφασαν γενέσθαι σμυρναῖον. οἱ δὲ, χῖον. οἱ δὲ κολοφώνιον. οἱ δὲ, κυμαῖον. οἱ δὲ, ἐκ ξοίας, ἀπὸ χώρας κεγχρέων. οἱ δὲ, λυδόν. οἱ δὲ,

E ἀθηναῖον οἱ δὲ, ἰθακήσιον. οἱ δὲ, κύπριον. οἱ δὲ, σαλαμίνιον. οἱ δὲ, μυκηναῖον. οἱ δὲ αἰγύπτιον. οἱ δὲ, θετταλόν. οἱ δὲ, ἰταλιώτην. οἱ δὲ, λευκανόν. οἱ δὲ, γρῦνον. οἱ δὲ ῥωμαῖον. οἱ δὲ, ῥόδιοι. καὶ περιηγεῖτο μὲν κυρίως μελησιγδίους. καὶ γὰρ ἐτύχθη παρὰ τὸν μέλητα ποταμὸν καὶ τοῖς σμυρναίοις αὐτὸν ἐγκαλοῦσιν. ἐκλήθη δὲ ὅμηρος, διὰ τὸ πολέμου συνεπολίου σμυρναίοις πρὸς κολοφωνίους ὅμηρον δοθῆναι. ἢ τὸ βουλὴ ὁμήρων σμυρναίων, δαιμονίᾳ τινὶ ἐνεργείᾳ φθέγξασθαι, καὶ

F συμβουλεύσαι ἐκκλησιάζουσι περὶ τοῦ πολέμου. γέγονε δὲ πρὸ τοῦ τὴν τηλοῦ περίοδον ὀλυμπιάδα, πρὸ ἐτῶν τξ'. πορφύριος δὲ ἐν τῇ φιλοσόφῳ ἱστορίᾳ, πρὸ ρλ' φησίν. ἐτύθη δὲ αὖθις μετὰ τὴν ἔξοδον ἀλώσεως ἐναυτοῖς ὕστερον ὑξ. τινὲς δὲ μετ' ἐναυτοὺς τῆς ἰλίου ἁλώσεως, τετάχθαι ἱστοροῦσιν ὅμηρον. ὁ δὲ μηθεὺς πορφύ-

Ὅμηρος. Homerus Poeta, Meletis fluuij Smyrnæi, & Critheidos, vel vt alij, Apollinis, & Calliopes Musæ *filius.* Vel, vt Charax historicus, Maronis, aut Mitiæ, & Eumetidis matris. Vt alij, filius Telemachi, Vlyssis, & Polycastæ Nestoris filiæ. Hic autem est generis illius ordo secundùm Characem historicum, Aethusæ Thraciæ mulieris *filius fuit* Linus, huius, Pierus, huius, Oeagrus, huius, Orpheus, huius, Dres, huius, Euclees, huius, Iamonides, huius, Philoterpus, huius, Euphemus, huius, Epiphrades, huius, Melanopus, huius, Apelles, huius, Mæon, qui cum Amazonibus Smyrnam venit, & ducta vxore Eumetide, Euepis Mnesigenis filij filia, procreauit Homerum. Eodem autem modo *est* & patria ambiguus, *dubium. i. de eius etiam vera patria ambigitur, & dubitatur*, quòd propter ingenij magnitudinẽ nullo modo creditum fuerit eum esse mortalem. Nam alij quidem dixerunt illum fuisse Smyrnæum, alij, Chium, alij, Colophonium, alij, Cumanum, alij Troianum, ex agro Cenchreorum, alij, Lydum, alij, Athenienſem, alij, Ithacensem, alij, Cyprium, alij, Salaminium, alij, Cnossium, alij, Mycenæum, alij, Aegyptium, alij, Thessalum, alij, Italum, alij, Lucanum, alij, Gryinum, alij, Romanum, alij, Rhodium. Et nomine quidem proprio vocabatur Meletigenes. Nam natus est iuxta Meletem fluuium, secundùm eos, qui Smyrnæum genere eum fuisse tradunt. Vocatus autem fuit Homerus, quòd in bello, quod Smyrnæi cum Colophoniis gerebant, obses *hosti* datus fuisset, vel quòd consultantibus Smyrnæis, diuino quodã afflatu exclamarit, & illis de bello concionantibus, *& consultantibus* consilium dederit. Fuit autem antè quàm prima Olympias constituta fuisset, annis ante *primam Olympiadem*, 57. Porphyrius verò in Philosophica historia, annis 130. eam antecessisse scribit. Hæc enim instituta fuit ante Troiæ excidium annis 460. Quidam verò tradunt Homerum natum esse 160. annis post Ilij excidium. Porphyrius verò antè dictus *aut cum natum annis* 275. pòst. Ducta

verò

verò vxore in Chio, Arcsiphone Gnoteris Cumani filia, duos suscepit filios, & filiam, quam Stasinus Cyprius duxit vxorem. Filii verò *eius fuerunt* Eriphon, & Teolaus. Poemata verò eius minimè dubia, *de quibus non ambigitur, sunt* Ilias, & Odyssea. Scripsit autem Iliadem non simul, neque continua serie, quemadmodum nunc est compositа, *vel, vt nunc cohæret:* sed cùm ipse singulos libros scripsisset, & ostentasset, quòd victus *quærendæ* causa vrbes obiret, *eos in illis* reliquit. Postea verò compositi, & in ordinem redacti fuerunt à multis, præcipuè verò à Pisistrato, Athenienſium tyranno. Eidem etiam alia quædam poemata attribuuntur, Amazonia, Ilias parua, Reditus, Epicichlides, *in quibus agitur de turdis, vnde nomen operi indidit. Nam κίχλη, ης, ἡ, turdus auis.* Ethiepactus, siue Iambi, Ranarum & murium pugna, Araneorum pugna, Ceramis. i. Testula, Amphiarai exitus, *vel expeditio*, Pægnia. i. Ludicra, siue Ioci, Siciliæ captiuitas, Epithalamia, Circulus, Hymni, Cypria. i. Venerea, vel de insula Cypro. Cũ autem senex obiisset, in insula Io sepultus est, cæcus à puero natus. Sed reuera *dictus est* ὁ μηρός, *q. d.* ὁ μὴ ὁρῶν, ὅ γὰρ τυφλός. *i. non videns, siue cæcus*, quòd non fuerit victus cupiditate, quæ per oculos incipit, *vel* ἵκετο, *venit*, & propterea cæcus fuisse fertur. Inscriptũ autem est eius sepulchro hoc elogium, quod ab Ietis tandem factum est. *Epigram. lib. 3 pag. 268. epigr. 424. Sed pro* ἰλεγεῖον, *scribendum* ἐλεγεῖον, *vt Vossius.*

Hîc sacrum caput terra contegit,

Virorum Heroum principem, diuinum Homerum. Vel, Vir. Her. ornatorem. i. qui suis carminibus Heroes ornauit, eorum præclara facinora prædicans.

Dioscorides in Homericis legibus dicit, Poetam, cũ videret modestiam esse maximè propriam adolescentibus virtutem, & primam, præterea verò conuenientem, & *rerum* honestarum suppeditatricem, *& causam*, cúmque vellet ipsam ab initio rursus, & deinceps, *atque perpetuò seruandam, illorum animis* inserere vt ocium, & studium *omne* in præclaris rebus, *& honestis factis* consumerẽt, & benefici essent, & inter-se sociabiles, frugalem, paucísque contentam vitam omnibus proposuisse, quia animaduertebat cupiditates, & voluptates vehementissimas esse, præterea verò primas, & *hominum animis* insitas, illas, quæ in cibo, & potu versantur. Illos verò, qui in frugali vitæ genere modesti permansissent, in reliqua etiam vita continentes esse, ideo etiam simplicem vitæ rationem omnibus assignasse, & eandem pariter & Regibus, & priuatis *hominibus, atque plebeis*, quum dicit,

Rasam autem extendit mensam.
Panem verò verecunda apposuit afferens.
Coquus verò carnium patinas apposuit allatas,

Earúmque assatarum. & plerunque bubularum.

Præter verò hæc neque in diebus festis, neque in nuptiis, neque in alio conuẽtu quidquam aliud apponit, quamuis sæpe fecerit Agamemnonem conuiuio excipientem præstantissimos *quosque Græcorum, optimates, & principes.* Menelaus etiam celebrat nuptias Hermiones, & filii, & filiæ. Cùm autem Telemachus ad eum venisset, *ei*

ριος μὴ σόε. γήμαι δ' ἐν Χίῳ Ἀρησιφόνῃ τῇ A
γνώτορος τοῦ κυμαίου θυγατέρα, ἔσχεν υἱεῖς δύο, καὶ
θυγατέρα. ὧν ἐγήματο Στασῖνος ὁ κύπριος. οἱ δὲ υἱεῖς
εἶφον, καὶ Θεόλαος. ποιήματα δὲ αὐτοῦ αἱ αμφι-
λεκτα, Ἰλιάς, καὶ Ὀδύσσεια. ἔγραψε δὲ τὴν Ἰ-
λιάδα, οὐκ ἅμα. οὐδὲ κεῖται τὸ σῶμα ἐχῆς, καθάπερ
σύγκειται, ἀλλ' αὐτὸς μὲν ἐκάστην ῥαψῳδίαν
γεράψας, καὶ ἐπιδείξας τῆς ξενοσύνης τὰς πό-
λεις τροφῆς ἕνεκεν ἀπέλιπεν. ὕστερον δὲ συνετέ-
θη, καὶ συνετάχθη ὑπὸ πολλῶν; καὶ μάλιστα
ὑπὸ πεισιστράτου τοῦ τῶν Ἀθηναίων τυράννου. B
ἀναφέρεται δὲ εἰς αὐτὸν καὶ ἄλλα τινα ποιήμα-
τα. Ἀμαζονία. Ἰλιὰς μικρά. Νόστοι. Ἐπικιχλίδες.
Ἠθιέπακτος, ἤτοι Ἴαμβοι. Βατραχομυομαχία,
Ἀραχνομαχία. Γεφυρομαχία. Κεραμίς. Ἀμφια-
ράου ἔξοδος. Παίγνια. Σικελίας ἅλωσις. Ἐπι-
θαλάμια. Κύκλος. Ὕμνοι. Κύπρια. γηραιὸς δὲ τε-
λευτήσας ἐν τῇ νήσῳ τῇ Ἰῷ τέθαπται. τυφλὸς ὑπ'
παίδων γεγονώς. τὸ δὲ ἀληθὲς, ὅτι οὐχ ἡττήθη
ἐπιθυμίαι, ἣ δεῖ τὴν ὄψιν μάλιστ' ἀρχὴν. καὶ διὰ
τοῦτο ἐστρήθη τυφλός. ἐπιγέγραπται δὲ ἐν τῷ C
τάφῳ αὐτοῦ τόδε τὸ ἐλεγεῖον, ὃ ὑπὸ τῆς ἱστορίας
ἐποιήθη χρόνῳ.

Ἐνθάδε τὸν ἱερὸν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει,
Ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα θεῖον ὅμηρον.

Ὅτι διοσκουρίδης ἐν τοῖς περὶ ὁμήρου νόμοις φη- D
σὶν, ὡς ὁ ποιητὴς ὁρῶν τὴν σωφροσύνην οἰκειο-
τάτην ἀρετὴν οὖσαν, καὶ πρέπουσαν τοῖς νέοις, ἔτι
δὲ ἁρμόττουσαν, καὶ καλῶν χορηγὸν εἶναι βου-
λόμενος πάλιν ἐμφῦσαι αὐτοῖς ἀπ' ἀρχῆς, καὶ
ἐφιξῆς τὴν σχολὴν, καὶ τὸν ζῆλον ἐν τοῖς κα-
λοῖς ἔργοις ἀναλίσκωσι, καὶ ὦσιν ἀεργητικοὶ, καὶ
κοινωνοὶ πρὸς ἀλλήλους, ἀτελῆ κατασκάσας
πᾶσι τὸν βίον, καὶ αὐτάρκη. λογιζόμενος τὰς
ἐπιθυμίας, καὶ τὰς ἡδονὰς, ἰσχυροτάτας γίνεσθαι,
καὶ πρώτας ἐπί τε, καὶ ἐμφύτους ὔσας πρὸς ἐ-
δωδὴν, καὶ πόσιν. τοὺς δ' ἁπλουστάτους ἐν τοῖς E
εὐτελείαις αὐτάρκους, καὶ πρὸς τὸν ἄλλον βίον χει-
ροήθεις ἐγκρατεῖς, ἐφ' ᾧ καὶ ἁπλῆν ἐπιδίδωκε
τὴν δίαιταν πᾶσι. καὶ τὴν αὐτὴν ὁμοίως βασι-
λεῦσί τε καὶ ἰδιώταις.

Λέγων ὧδε δὲ ξυελὼ ἐπάυσε τραπέζαν.
Σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα.
Διαπρὸς δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν ἀείρας,
Καὶ τούτων ὀπτάων. καὶ ὡς ἐπιτηδὲς βοείων.
Παρὰ δὲ ταῦτα ἔτι ἐν ἑορταῖς, ἔτ' ἐν γάμοις, F
ἔτ' ἐν ἄλλῃ συνόδῳ ἐπιτίθησιν ἐδέν. καί τε
πολλάκις τὸν ἀγαμέμνονα ποιήσας διατανί-
ζοντα τοὺς ἀρίστους. μενέλαός τε τὰς ἑρμιόνης
γάμους ποιεῖται, καὶ Τ' υἱῆ, καὶ τῆς θυγατρὸς. καὶ
τὸ τηλεμάχῳ πρὸς αὐτὸν ἐπιγιγνομένου,

Terga

A Νῶτα βοὸς παρέθηκεν ἀείρας
ὄπτ' ἐν χερσὶν ἑλών. τὰ ῥαῖοι παρέθεσαν αὐτῷ.

Οὐ γὰρ θρύα, καὶ κάνδυλον, & ἄμητας, μελίπηκτά τε τοῖς βασιλεῦσιν ἐξαίρετα δαιτύμοσιν ὄμηρος. ἀλλὰ ἀφ' ὧν εὖ ἕξειν ἔμελλον τὸ σῶμα, καὶ τὴν ψυχήν. καὶ αἴαντα μετὰ μονομαχίαν, τὰ τοῖσι γέρασιν ὁ ἀγαμέμνων. καὶ τῷ νέστορι γηραιῷ ὄντι, κρέας ὀπτὸν βοὸς δίδωσι. καὶ ἀλκίνῳ δὲ ὑφερὸν ἡρεμοῦντι βίον, σπουδάζων
B ἡμᾶς ἀποσῶσαι τῆς ἀπλήστων ἐπιθυμιῶν. καὶ νέστορα δὲ ποιεῖ δαῖτα τῇ θαλάσσῃ τῷ ποσειδῶνι χαριστήριόν τινα θυσίαν ἐπιτελοῦντα, καὶ πολλὰς ἔχοντα, τάδε δαιτυμόνας. ἀλλ' ἄγ' ὁ μὲν, πεδίον δ' ἐπὶ βοῦν ἴτω. καὶ τὰ ἑξῆς. καὶ ἀλκίνους ἢ δεῖ τρυφερωτάτους ἐστιᾶν φαίακας, καὶ τὸν ὀδυσσέα ξενίζων, ἐπιδεικνύμενος αὐτῷ τὴν τε κήπου κατασκευὴν, & τῆς οἰκίας, & τὸν αὐτῶν βίον, τοιούτους δαιτυμόνας παρατιθεὶς τραπέζας.
καὶ τοὺς μνηστῆρας ὑβριστὰς ὄντας, καὶ φῶς ἡδυναὶ
C αἰεμένους, ὑπὸ ἰχθύας ἐδίοντας ποιεῖ, οὔτε ὄρνιθας. οὔτε μελίπηκτα, θᾶλλον παντὸς δύνεται μαγείρικὰς μαγγανείας. ὅπ ὄμηρος πηδᾷ ἐπὶ τὰς ὄψεις θᾶλλον ἐστί. καὶ ἀφίκετο φρὸς γλαῦκον ποιμένα, ὁ ἦ, φρὸς τὸν ἴδιον διατρίβων αὐτὸν ἤγαγε. ὁ δὲ, ἰδὼν αὐτὸν δίξιον, καὶ πολλῶν ἔμπειρον, πείθει αὐτὸν αὐτῷ μεῖναι, καὶ τῶν παίδων ἐπιμέλειαν ποιῆσαι. ὁ δὲ, ἔφρασε ταῦτα. & τοὺς κέρκωπας, καὶ τὴν μυοβατραχομαχίαν, καὶ φαρμακίαν, καὶ ἑπταπακτίον, καὶ
D ἐπιχλίδας, καὶ ἄλλα ὅσα παίγνια ἔδιν ὁμήρῳ ἐποίησε θᾶλλα τῇ χίῳ ἐν βολ. βολισσῷ. ἔνθα ἀφίκετο εἰς γάμον. καὶ εὗρε γυναῖκα κουροτρόφω

Κλῦθί μοι εὐχομένῳ κουροτρόφε. δὸς δὲ γυναῖκα

Τῶνδε νέων ἀπαρνήσασθαι φιλότητα, καὶ εὐνήν.

Ἢ δὲ ἐπιτέρπεσθω πολιοκροτάφοισι γέρουσιν

Σὴν οὐρὴ μὲν ἀπήμβλωται. θυμὸς δὲ
E μέμονε.

Ἔπειδὴ δὲ ἦκεν εἰς τὴν φρήτραν, ἔνθα ἐδαίνυντο, πῦρ ἀνέκαυσαν. ὁ δὲ ὅμηρος εἶπεν,

Ἀνδρὸς μὲν παῖδες κάρατοι. πύργοι δὲ, πόλιος.

Ἵπποι δὲ ἐν πεδίῳ κόσμος. νῆες δ' ἐν θαλάσσῃ.

Χρήματα δ' αὔξει οἶκον. ἀταρ γεραροὶ βα-
F σιλῆες

Ἥμενοι ἐν ἀγορῇ, κόσμος τ' ἄλλοισιν ὁρᾶσθαι.

Αἰθομένου ἢ πυρὸς, γεραρώτερος οἶκος; ἰδέσθαι.
Ὁ αὐτὸς ὅμηρος μέλλων πλεῖν, καὶ τὴν ναυτὴν ἐξαμβάς αὐτὸν, ἐμβὰς εἰς τὴν ναῦν, ἔφη τὰ ἔπη ταῦτα.

Terga bouis apposuit allata,

Assa, manibus ea *capiens, quæ illi apposuerant ipsi.*

Haud enim thrya, *vide notas*, & candylon, & ametas, mellitásque placentas, *cupedias, delitiásque ciborum* eximias Regibus apponit *seorsum* Homerus: sed *ea*, à quibus & corpus, & animus ipsorum bene esset habiturus. Et Aiacem post singulare certamen Agamemnon tergo bubulo honorauit. Et Nestori seni carnem bubulam assam dat. Quinetiam Alcinoo delicatam vitam agenti *cibum eundem Homerus apponit*, nos ab immodestis cupiditatibus auertere studens. Nestorem etiam facit iuxta mare Neptuno gratum quoddam sacrificium offerentem, & multos *conuiuas inuitatos* habentem, sic adhortantem, Sed age alius quidem in campum ad bouem *adducendum, vel afferendum* eat, &c. Alcinous etiam excipiens conuiuio delicatissimos Phæaces, & Vlyssem hospitio excipiens, ostendens ipsi horti apparatum, & domus, & suæ vitæ rationem, tales apponit mensas. Procos etiam *homines* insolentes, *luxui* & *vasos*, & voluptatibus deditos, nec pisces facit edentes, nec aues, nec mellitas placentas, culinarias *ciborum* præstigias totis viribus de medio tollens. Homerus autem, quamuis orbatus esset oculis, *tamen* oberrabat, & ad Glaucum pastorem venit, qui eum ad suum dominum adduxit. Ille verò, cùm eum ingeniosum, & multarum *rerum* peritum esse videret, persuasit ipsi, vt ibi *secum* maneret, & *suorum* liberorum curam gereret. Ille verò hæc præstitit. Et Cercopes, & Mutium, ranarúmque pugnam, & Sturnorum pugnam, & Heptapactium, & Epicichlidas, & alia, quæcunque sunt Homeri ludicra, apud illum Chium, in Bolisso composuit. Deinde venit ad nuptias, & inuenit mulierem Curotrophon. *Apollinis puerorum alteri* sacrificantem, & hos versus pronunciat,

Audi me precantem Curotrophe, da verò vt mulier

Ista iuuenum quidem repudiet amorem, & cubile. i. coniugium, vel congressum,

Et oblectetur cana tempora habentibus senibus,

Quorum caudæ quidem hebetatæ sunt. i. quorum penes quidem hebetati sunt, *animus verò vigoris plenus est.*

Cùm autem peruenisset in Contubernium, vbi *conuiuæ* conuiuabantur, ignem accenderunt. Homerus verò dixit,

Viri quidem, filij sunt *corona. turres verò*, sunt decus *vrbis.*

Equi verò in campo sunt *ornamentum. Naues verò*, sunt decus *maris.*

Pecuniæ verò augent domum. Sed venerandi Reges

Sedentes in concione, sunt *ornamentum alijs* propositum *ad-spectandum.*

Ardete verò igne, honoratior est *domus aspectu.*

Idem Homerus, cùm esset nauigaturus, & a nautis receptus fuisset, in nauem ingressus, hos versus pronunciauit,

Audi Neptune magna potentia prædite, quaſſator terræ,

Spacioſi Rex, & ſtani Helicònis.

Da verò ſecundùm ventum, honeſtum, & malorum expertem reditum videre

Nautis, qui nauis deductores, & magiſtri ſunt.

Da etiam ad imam montanam radicem excelſas rupes habentis Mimantis

Venerandos me profectum mortales, piòſque nanciſci,

Virúmque vlciſcar, qui mea mente decepta

Grauiſſimè læſit Iouem hoſpitalem, hoſpitalémque menſam.

Κλῦθι ποσείδαον μεγαλοσθενὲς, αἰνοσίγαιε. A

Εὐρυχώρου μεδέων, ἠδὲ ἁλὸς, ἠδὲ θοῦ ἐλικῶνος.

Δός δ' ἔσθλ', καλέοντι, κ' ἀπήμονα νόστον ἀρέσθαι

Ναύτῃσι, οἵ νηὸς ἀμοιρανέουσι, πάρ' ἀρχοὶ ἔασιν.

Δὸς δ' ἐς ὑπώρειαν ὑψιμήμονος μίμαντος

Αἰδοίων μετελθόντα βροτῶν, ὁσίων τε κυρῆσαι.

Φάσθαι τ' ἐπαμῦναι, ὃς ἐμὸν νόον ἠπεροπεύσας B

Ἀδύσατο ζωὸς ξείνιον, ξεινίλεω τε τραπέζαν.

Idem *Homerus* cùm in quoſdam incidiſſet, qui in Chium nauigatori erant, ipſos rogauit, vt ſe ſuſciperent. Illi verò non ſuſceperunt ipſum. Quamobrem *Homerus indignatus* hos verſus pronunciauit,

Ὁ αὐτὸς ὁπότυχών τισι μέλλοισι πλεῖν εἰς χίον, ἐδέετο αὐτῶν ἀναλαβεῖν αὐτόν. οἱ δὲ, οὐκ ἐδέξαντο αὐτὸν, καὶ λέγει τὰ ἐπὶ τάδε.

Nauta pontigradi, triſti ſimiles Atæ,

Rapacibus mergis vitam ſimilem: ſed *non æmulandam ſectantes,*

Ναῦται ποντοπόροι, ζυγερὴ ἐναλίγκιοι αἴσῃ,

Πωκάδσιν αἰθυίῃσιν ἰὸν δύσζηλον ἔχοντες,

Reuereamini hoſpitalis Iouis numen altedominantis. C

Αἰδεῖσθαι ξείνιον διὸς σέβας ὑψιμέδοντος.

Terribilis enim eſt *futura pœna hoſpitalis Iouis,* quâ puniet eum, *qui peccaris,* & hoſpitalitatis iura violârit.

Δεινὴ γὰρ μετέπειθεν ὀπὶς ξείνιος, ὃς κ' ἀλίτῃσι.

In eundem noctu ſub pinu quieſcentem decidit *illius arboris* fructus, quem nonnulli ſtrobilum, alij verò conum vocant. *pineam nucem.* Quare verſus hos pronunciat,

Τῷ αὐτῷ ἀναπαυομένῳ τὴν νύκτα ὑπὸ πίτυι, ὀπιπίπτει καρπὸς, ὃν μεταξύ τινες στρόβιλον, οἱ δὲ κῶνον καλοῦσι. καὶ λέγει τάδε.

Alia aliqua te pinus præſtantiorem fructum emittit, producit, fundit

Ἄλλη τίς σου πεύκη ἀμείνονα καρπὸν ἀνήσει.

Idæ in verticibus multas plicas habentis. i. valles, & conualles m. h. *ventoſæ.* i. montis ventoſi, montis excelſi, & ventis obnoxij, D

Ἴδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου ἀνεμοέσσης,

Vbi ferrum Martis terreſtribus mortalibus

Erit, quum ipſum montem Idam *Cebrenij viri tenebunt.*

Ἔνθα σίδηρος ἄρειος ἐπιχθονίοισι βροτοῖσιν

Ἔσσεται, ἠύτ' αὖ μιν ναβρηΐοι ἄνδρες ἔχωσιν.

Idem cœnans cum Glauco, canibus aſtantibus, & latrantibus, poſt cœnam, hæc dixit,

Ὁ αὐτὸς δειπνῶν μὲν γλαύκου, ἐπὶ δὲ κυνῶν ἑστώτων, καὶ ὑλακτούντων, καὶ δειπνησάντων, λέγει τάδε,

Glauce mortalium inſpector. i. Princeps, *verbum aliquod tibi in mentibus ponam.* i. aliquid tibi dicam, quod audi, mentique manda,

Γλαῦκε βροτῶν ἐπίσκοπε. ἔπος τί σοι ἐν φρεσὶ θήσω.

E

Primùm quidem canibus cœnam ad axilæ tuæ *fores*

Πρῶτον μὲν κυσὶ δεῖπνον ἐπ' αὐλείοισι θύρῃσι

Da, Sic enim melius res habebit. *Hic enim* canis *& primùm audit*

Δοιῶναι· τὰς γὰρ ἄμεινον. ὁ γὰρ καὶ πρόσθεν ἀκούει.

Hominem aduenientem, & in ſepta feram ingredientem.

Ἀνδρὸς ἐπιρχομένου, καὶ ἐς ἕρκεα θῆρας ἰόντα.

His auditis Glaucus admiratus eſt. Eundem conſpicati ſiguli, caminum incendentes tenuiorum tegularum, & *fictilium*, ipſum ad ſe vocarunt, cùm audiuiſſent eum ſapientem eſſe, & iuſſerunt *eum* ſibi canere, promittentes ſe ipſi daturos de ſuis fictilibus. Homerus verò ipſis illa carmina canit, quæ vocantur Caminus. i. fornax.

Ταῦτα ἀκούσας ὁ γλαῦκος ἐθαύμασε. τὸν αὐτὸν ἰδόντες κεραμεῖς κάμινον ἐγκαίοντες, κεράμια λεπτοῦ, προσκαλέσαντο αὐτὸν, πειθόμενοι ὅτι σοφὸς εἴη. καὶ ἐπίλαον σφίσιν ἀείσας, φάμενοι δώσειν αὐτῷ τῶν κεραμίων. ὁ δὲ ὅμηρος, ᾄδει αὐτοῖς τὰ ἔπη ταῦτα, ἃ καλοῦνται κάμινος. F

Si quidem meorum carminum mihi *dederitis mercedem, canam, ô ſiguli.*

Εἰ μὲν δώσετε μισθὸν ἀοιδῆς ὦ κεραμῆες,

Huc age Minerua veni, *& protege manu caminum.*

Δεῦρ' ἄγαθὴ γαίη, καὶ ἐπέρχεο χεῖρα καμίνου.

Bene

A Εὖ δ' μέραν θεῖεν κύτυλοι. & πάντα μάλ' ἱρά. *Bene verò* coquantur, & igne cocti *nigrescant calices, & omnia valde sacra* vasa. Vel, μάλ' ὑγρά. Valde humida vasa. Quæ lectio melior.

Φρυγαθεῖεν τ' καλῶς, & τιμὴν ὄνειαρ ἑλίσθω. *Torreantúrque bene*, benéque siccentur. *& precium maximum reportent* vobis vestra vasa,

Πολλὰ μὲν γὰρ ἀγορῇ πωλούμενα, πολλὰ δ' ἀγυιᾶς. *Multa quidem in foro vendita, multa quoque* in *viis*, & compitis.

Πολλὰ δ' κερδῆναι ἡμῖν δὲ ὡς φίλῳ αὔσαι. *Multa verò lucrentur* vobis, magnum quæstum vobis afferant. *Nobis verò iam, vt ipsis* quæstus crescet, ita nobis crescat *prudentia.*

Ἢν δ' ἐπ' ἀναιδείῃσι ψευδέα τ' ἔργα νοήσῃ *Si verò ad impudentiam conuersi mendacia sus-*
B *ceperitis*, & promissam mercedem mihi negaritis impudenter, fidem fallentes,

Συγκαλέω δὴ ἔπειτα καμίνων δηλητῆρας *Conuocabo tunc postea camini vastatores,*

Συντρίψαι, σμάραγόν τε, κὴ ἄσβετον, ἠδὲ σαβάκτην. *Syntriba*, q.d. Contritorem. *simul Smaragúmque, & Asbetum, atque Sabactem,*

Ὠμόδαμόν θ', ὃς τῇδε τέχνῃ κακὰ πολλὰ παρείκει. *Omodamúmque, qui huic arti mala multa præbet, conciliat, affert.* Vide Lex. Ion. in Σύντριβ' ὁμῶς.

Σεῦαι πυρὶ θοῦσαν, καὶ δώματα. σοὶ δὲ κάμινος *Vre igne atrium, & domos. Simul autem caminus*

Πᾶσα κυκηθείη κεραμέων μέγα κωκυσάντων *Totus conturbetur, figulis grauiter lugentibus.*

C Ὡς γνάθος ἱππείη. βρύκοι δὲ κάμινος *Vi maxilla equina stridet, strideat etiam* ita *caminus*, magnúmque fragorem edat,

Πάντα ἔντοσθεν αὐτοῖς κεραμῆα λεπτὰ ποιοῦσα. *Omnia intra se figlina* vasa, *tenuia faciens.* id est frangens, & comminuens.

Δεῦρο κὴ ἠλίοιο θύγατερ πολυφάρμακε κίρκη. *Huc etiam Solis filia multis venenis instructa Circe,*

Ἄγρια φάρμακα βάλλε, κάκου δ' αὐτούς τε, καὶ ἔργα. *Sæua venena coniice, & malis afflige cùm ipsos* figulos, *tum* ipsorum *opera.*

Δεῦρο δὲ καὶ χείρων ἀγέτω πολέας κενταύρους, *Huc etiam Chiron adducat multos Centauros,*

D Οἵθ' ἡρακλῆος χεῖρας φύγον. εἴτ' ἀπόλοντο. *Cùm* illos, *qui Herculeas manus fugerunt, tum* illos, *qui perierunt*, ab Hercule cæsi. Qui simul omnes

Τύπτοιεν τάδε ἔργα κακῶς. πίπτοι δὲ κάμινος. *Contundant hæc opera malè. cadátque caminus.*

Αὐτοὶ δ' οἰμώζοντο ὁρῶντες ἔργα πονηρά. *Ipsi verò* perfidi figuli *lugentes spectent opera mala.*

Γηθήσω δ' ὁρέων αὐτῶν κακοδαίμονα τέχνην. *Lætabor autem spectans ipsorum infelicem artem.*

Ὅς δίχ' ὑποκύψει, θοὶ τούτου πᾶν τὸ πρόσωπον *Quicunque verò procubuerit* ex ipsis hęc mala propius spectare volentibus, *vndique huius tota facies*
E

Φλεχθῇ. ὄπως πάντες δπίσωνται αἴσιμα ῥέζειν. *Flammis comburatur, vt omnes discant iusta* facinora *facere.*

Ὁ αὐτὸς ὢν δαχιμάζων ἐν τῇ οἰκίῳ, καὶ περιπορευόμενος εἰς τὰς οἰκίας τῶν ὑπερεχόντων, ἐλάμβανέ τι ἀείδων τοιαῦτα, ἃ καλεῖται εἰρεσιώνη. ὠδήγουν δὲ αὐτὸν, καὶ συμπαρῆσαν ἀεὶ, τῶν παίδων τινὲς τῶν ἐγχωρίων. Idem hybernans Sami, & ad illustrissimorum virorum ædes accedens, aliquid accipiebat, canens illos versus, qui vocantur Iresione. Ipsum autem deducebant, & comitabantur subinde aliquot ex indigenis pueri.

Δῶμα περιστεροπόβου ἀνδρὸς μέγα δυναμένοιο. *Domum accessimus viri valde potentis,*
F

Ὅς μέγα μὲν αὐτῷ. μέγα δὲ βρέμει. ὄλβιος ἀεί. *Qui multum quidem potest, valde verò strepit, felix semper.*

Αὐτὰρ ἀνακλίνεσθε θύραι. πλοῦτος γὰρ ἵπηισι *Sed aperiamini fores. opulentia enim intrabit*

Πολύς. σὺν πλούτῳ δὲ φέρησύν τε θαλίη τε. *Multa. cum opulentia verò, & lætitia florens,*

Εἰρύσι τ' ἀγαθὴ. ὅσα δ' ἀγλέα, μεστὰ μὲν εἴη. *Ráxque bona. quæcunque verò vasa* domi sunt, *plena quidem sint,*

Sublimis verò semper in arcam-panariam serpat, veniat *placenta,*

Nunc quidem hordeacea pulchris-oculis-prædita, sesamo conspersa N.L.

Filij verò vxor in curru vehetur vobis.

Κυρταίη δ' αἰεὶ κὴ ὀρπτυ ἔρπτο μάζα A

Νυῦ μὲν κριθαίλυ δ' ὀπιδα σησαμόεσσαν.

Τοῦ παιδὸς δὲ γυνὴ κὴ δίφρα καταβήσετ' ὑμεῖν.

Muli verò ducent eam *robustis-pedibus-præditi in istam domum.*

Ipsa verò telam texet supra electrum incedens, electrum pedibus premens.

Ἡ μίονοι δ' αὔξουσιν κραταίποδες ἐς τόδε δῶμα.

Αὐτὴ δ' ὕφαν' ἰσὲν ὡς λίκκα βεβηκυῖα,

Redibo ad te, redibo annuus i. quotannis, *vt hirundo.*

Sto ad vestibulum. Et si quidem aliquod munus mihi *dederis,* hoc alacriter accipiam, tuámque liberalitatem laudabo. *Nisi verò* dederis aliquid,

Νῶμα πότι ἰῦμεναι. ἐνιαύσιος ἔσσαι χελιδών. B

Ἔστηκα πρὸ θύρης φιλὴ πόδας. ἀλλὰ φέρ' αἶψα

Πέρσαι τῆ δ' ὀπόλλωνι γυάπτδος. καὶ εἰ μέν τι δώσεις εἰδέμεν.

Οὐχ ἕζόμεθ. ἐ γὰρ σωσικήσοντες ἐνθάδ' ἤλθομεν.

Non stabimus hic diutius. *Haud enim cohabitaturi,* vobiscum habitaturi, *huc venimus.*

Hæc longo tempore pòst à pueris Sami canebantur. Iuit autem in Ion, & in itinere cœpit ægrotare, & egressus è naui, plures dies in littore quieuit. Appulerunt autem *illuc* pueri piscatores, & egressi ex nauicula, ad eum accesserunt, & dixerunt, Agite, ô hospites, audite nos, si fortè possitis intelligere, quæ vobis dicemus. Et quidam ex iis, qui aderant, iussit *eos* dicere. Illi verò (vt aiunt) metro dixerunt, Quæcunque cepimus, reliquimus. quæ verò non cepimus, portamus. Cum autem illi, qui aderant, non possent intelligere, quæ dicta fuerant: Entrarunt illi pueri, se piscantes, nihil potuisse capere, sed in terra sedentes, se pediculos-quæsiuisse, & quotquot quidem pediculos cepissent, *se illos* interfecisse, quotquot verò non potuissent *capere,* domum referre. Homerus verò his auditis, hæc carmina pronunciauit, *quæ sunt apud Herodotum. pag.* 362.

Ἦεσθιο τοῦτο ὅτι πολιὴν χθόνα ἔδρᾳ τῆ παίδων ἐν τῇ σαίρῳ. ἀπικόμενος ἐς ἴον. κὴ τὸν ὁδὸν ἤρξατο μαλακῶς ἔχειν. καὶ ἐξελθὼν ἐν τῇ πλοίῳ ἀνεπαύετο ὅτι τῆς κυμαντικῆς ὅτι πλείας ἡμέρας. κατέπλωσαν ἡ παῖδες ἁλιεῖς. καὶ ἐμβαίντες ἐν τῇ ἀκρτίῃ, ἐκβαντες πρὸς αὐτὸν εἶπον. ἄγε ὦ ξένοι ἐπακούσατε ἡμέων αἴ ἄρα δυνάσθε ἀναγνῶναι ἅσσ' ἂν ὑμῖν εἴπωμεν. καί τις τῆ παρεόντων ἐκέλευε λέγειν. οἱ δὲ, εἶπαν. ἡμεῖς ἅσσ' ἂν εἴλωμεν, κατελίπομεν. ἃ δὲ μὴ ἕλωμεν, φέρομεν. οἱ δὲ, φασὶ μέζω εἶπεῖν αὐτοὺς. ἅσσ' ἕλωμεν λιπόμεθα. ἃ δ' οὐχ ἕλωμεν, φερόμεθα. ὑ δυναμένων ἡ τῆ παρόντων γνῶναι τὰ λεχθέντα, ἀπιγήσαντο οἱ παῖδες ὅτι ἁλιεύοντες οὐδὲν ἐδυνάσαντο ἑλεῖν. καθήμενοι ἡ ἐν τῇ γῇ ἐφθειρίζοντο. καὶ ὅσους μὲν ἔλαβον τῆ φθειρῶν, ἀπέλιον. ὅσους δὲ μὴ ἠδύναντο, εἰς οἶκον ἀπεφέροντο. ὁ δὲ ὅμηρος ἀκούσας ταῦτα, ἔλεγε τὰ ἔπη τάδε. C D

Talium enim parentum ex sanguine procreatis,

Nec latos-fundos-habentium, nec innumeras oues pascentium.

Τοίων γὰρ πατέρων ἐξ αἵματος ἐκγεγάασθε,

Οὔτε βαθυκλήρων, οὔτ' ἄσπετα μῆλα νεμόντων.

Accidit autem, vt Homerus ex hoc morbo in Io moreretur, non autem quòd non intellexisset id, quod ab illis pueris fuerat dictum: quemadmodum quidam putant: sed propter illum morbum. Sepultus autem est in Io, in littore, cui lectæ hocepigramma inscripserunt, *quod legitur apud Herod. pag.* 362.

Ἐνδὲ τῆς ἀθηνείας ταύτης σωίβη ὅμηρον τελευτῆσαι ἐν τῇ ἴῳ οὐ φρὰ τὸ μὴ γνῶναι τὸ παρὰ τῆ παίδων λεχθὲν, καθάπερ οἴονταί τινες. ἀλλὰ τῆ μαλακία. καὶ ἐτάφη ἐν τῇ ἴῳ ἐπ' ἀκτῆς, καὶ ἐπέγραψαν οἱ ἵνται δ' ἐπίγραμμα. E

Ἐνθάδε τ' ἱερὰν κεφαλὴν κατατάῖα κάλυπτῃ,
Ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα θεῖον ὅμηρον.

Hic sacrum caput terra contegit,

Virorum Heroum ornatorem diuinum Homerum. i. qui suis versibus fortia facta virorum illustrium, & bellicosorum ornauit.

Ἡ δὲ ποίησις ἐκπέφωνε. καὶ ἐθαυμάζετο ὑπὸ πάντων. F

Poesis verò *eius* euulgata est, & omnes eam admirabantur.

N O T Æ.

Καὶ ἐσέζης τῶν.] Legendum videtur, ἐσέζες, ἵνα τῶν. Et κατατικοὶ πρὸς ἀλλήλους. Et, διαμυθήσασθαι. Et, σῆσαμον, genus eduli, de cuius parandi ratione plurimis agitur apud Aristophanem in Ranis. pag. 135. v. 22. Schol. annot. 11. & 12. Et in Equitibus. pag. 242. v. 4.

Δημᾶς βοείου σῆσαμ' ἐξωσπλυδῶν.

Vide Schol. annot. 2. Et in Acharnensibus. pag. 304. 4.

Θεῖν πεῖρας οἵαι σαυρὶ δευρὶ μυ.

A Consule Schol.annot.1.

Κλεῦτι μοι.] Apud Herodotum,in Homeri vita,vnde Suidas, sic scribitur,

Κλεῦτι μοι εὐχομένῳ κουεῤῥέφι.δὸς ϑ γυναῖκα
Τὴν δὴ νέων μὲν αἰνέω.θαι φιλότητα,καὶ οἴκου.
Ἠδ' ὀπυιεμεναίω πολυκοιρανίην γλεσθαι,
Ὧν ὥρη μὲν ἀταμβλωσίτοι,δυσὸς ϑ μάρνᾶ.

Quorum interpretationem Latinam vide pag. 251. Ego vulgatam lectionem sequor, quoties ex ea commodus sensus elici potest. Hic tamen lectionum varietatem necessariam notare non grauabor, vt lectorum commodis consulam. Sed breuitatis causa,leuiores errores,quos emendaui,tacebo.

Et, —ὦτις ϑ, θελάσσας.

Et pag.357.ita scribitur,vt apud Suidam est scribendum.

Κλεῦτε Ποσειδάων μεγαλοσθενὲς,ἐννοσίγαιε,
B Εὐρυχόεσσι μέδεων,ἠδ' ἐξαυδᾶ Ἑλικῶν ϑ.
Et, —νόσον ἰδίζῃ.
Αἰδοῖόν μ' ἐχθόντα βεσσῆϑ,οἷόν γε κυρῆσαι.
Et, —ξεινίλιν τε πραπίζειν.
Et, —σιγᾷν ἐνὶ μοίρᾳ καὶ ἄτῃ,
Πτωχεύσαν αἰθυρσι βίον δυσζηλον ἔχοντες,
Αἰδεῖσθαι ξεινίου Διὸς σέβας ὑψιμέδοντος.
Δεινὴ γὰρ μάστωρ ξεινίου Διὸς, ὅς κ' ἀλίτηται.

Vide Sophoclem in Philoctete.pag.421.v.10.

Πτωχεύειν ἄξυνόν διὰ νηυμαϑ ϑ. Consule Scholia, vbi πτωχεύειν, καὶ πτωχείαν apertum discrimen docetur.

Μάστωρ verò, compositum videtur pro simplici ὅστις. vel etiam ὁ μὴ denotat pòst. Eustath. ὅστις, ὁ πρὶν ὁστισδήποτε, ἤτοι πρὶν μελλόντων ἴσασαι, καὶ ὑστερεῖν. καὶ ὅστις ϑεὸς, ὁ ὑπὲρ, ἢ ἢ τὸ μέλλον ὅστις ἐσται, ἢ τιμωρία. 938.41. 1272.19. 1391.38.
C 1528.50. 1760.11. 1066.9.

Λύσσαι.] Pag.358.in Hom.vita scribitur ἴασιν. Et, σίδηρος Κρ ϑ. Et,

Γλαῦκε πέπον, ὄφελον τὸ ἔπος τὸ σὺ φρεσὶ θῆσαι, Et,
Δουῆναι.ὡς γὰρ ἄμεινον.ὃ γὰρ καὶ πρῶτος ἀκούῃ.

Μυθὸν ἀείδῃς.] Apud Herod.pag.360.legitur,

Εἰ τί δὴ σοὶ μυθὸν,ἀείσω,ὦ καραιπᾶες,
Δεῦρ' ἀγ' Ἀθηναίη,καὶ ὑπότροχος χεῖρα κομίσῃ
Εὖ δ' μελανδῆτες.—
—καὶ τιμῆς ὄνειρ ἀρέϑαι.

Τιμῆ ἔνειρ.] Verba sonant. Precio vtilitatem suscipiant. i. afferant vobis, ô figuli, vestra vasa magnam vtilitatem, ex precio eorum venditorum percipiendam. Sed apud Herod. pag.360.scribitur τιμῆς ὄνειρ ἀρέϑαι. q.d. precij emptionem suscipere. Sed videtur ὑπαλλαχὴ, pro, ὄνειρ τιμαὶ, emptionis precium. ἀρέϑαι verò Ion.& Dzol.infinit.pro imperatiuo ἄρεσϑαι, suscipiant, vobisque ferant, ac reportent. Vel τιμῆς ὄνειρ, precij precium, i. maximum precium, maximum quæstum, maximum lucrum.
D

Ὥς φλυ ἀείσει.] Apud Herod.pag.360.legitur,

—ὥς σφι τοῖσει. Et
—τρεφθέντες ψεύδη ἀμοιϑὴ
Συγκυλίσι δ' ἔπειτα κομίσῃ δλιπῆρας,
Σωτειβ' ὁμῶς, Μάρκῃν τε, καὶ Ἄσβετον, δδέ γ' Ἄβαντον.
Et —πολλὰ ποιεῖς.
Πῖδε πυραίθουσαν— At ita versum istum lego.
Πρῶδε πυρ' αἴθουσαν.—

Vide Lex.Ion.in Πῖδε πυραίθουσαν. Et pag.361.

Ἰὼς γαίθ ϑ ἰωπὴν βρύκει,βρύκοι δ' κάμιν ϑ
E Παῖδ' ἔντοϑ' αὐτῆς κεραμῆας λεπτὰ πιοῦσα.
Δεῦρο καὶ ἡλίῳ δυσὶ πῦρ πολυφάρμακοι Κίρκη, Et,
Οἶδ' ἡρακλείοις χεῖρας φύσαν. εἶτ' ἐπάλεντο.
Τύπτεσκεν τάδε ἔργα κεκιῶς.τύπτοι δ' κέμπτα. Sed Suidæ lectio melior, πίπτοι δ' κάμπτα ϑ.
Αὐτοὶ δ' ὁμάζοντες ὁρῶντο ἔργα ποτρά.
Γαθέων δ' ὁρῶν.—
Ὅς δ' χ' ὑποκύψῃ σὺν ταῦτα τοῖ τὸ κερόπτον.

At melius apud Suidam σὺν τέτυ π.τ.π. Et,

Φλεχθείη,ὡς πάντες ὀΐεσαντ' ἄεσϑαι ῥίζαν.

Si Suidæ lectionem retineas ὥς σφι ἄεσαι, Sic locus erit accipiendus. Vt autem ipsis figulis quæstus crescet ob vasa feliciter facta,cocta & vendita, ita nobis iam crescat canendi materia propter mercedem promissam debitam, nobisque fideliter persolutam. Liberiorem horum versuum interpretationem carminibus latinis
F scriptam vide apud Herodotum in Homeri vita.

Δῶμα.] Sic apud Herod.pag.361.scribitur,

Δῶμα κε σῆμα πάσῃ' αὐδῇ ὃς μέγα δυναμένοιο,
Ὅς μέγα μὲν δύνατ.αι,μέγα ϑ βρέμει, ὄλβι ϑ αἰεί.
Αὐτὸς αἰακλίσεσϑε θύραι.πλῆτ ϑ γ' ἔσωσι
Πολλὸς,πυκὺ πλήτω ϑ καὶ ἐυφρονίων τεθαλυῖα,
Εἰρίκλυτ' ἀγαθὴ.ὅστε δ' ἔγγυα, μεσὸ κόμ εἶη,
Κυρβαίη δ' αἰεὶ χ' καρδόπου ἔρπυσ μάζα.

Sequens versus non extat apud Herodotum.

[Νῦν ᾗ Κεῖσαλλον, ἐυάπιδα σπασίεσαν.]
[ϖ. Νῦν ᾗ κεῖσαι ουῦπις σπασαμένα.]
Τοῦ παιδὸς ᾗ γυνὴ χῆ διφράδα βήσεται ὕμνων.
Ἡμίονοι δ' ἄξουσι κραταιπόδες ἐς τάδε δῶμα.
Αὐτὰρ δ' ἐσθὲν ὑφαίνοι ἐπ' ἀλλήλῳ βεβαῖα.
Νεῦμαί σοι, νεῦμαι ἐνιαύσιος· οὔτε χελιδὼν.
Ἔσκε' ἐν προθύροισι. καὶ εἰ μάρτυς δ' ἀέσσει, εἰ ᾗ μὴ,
Οὐχ ἱκέξομαι· ἐγὼ σωκάσσετο ἐνθάδε πλῆθος.

Hi duo poſtremi verſus, ſi ſunt hexametri, non videntur carere mendo. Extat & verſus corruptus apud Suidam, quem apud Herodotum non habemus, Πίρσαι τῇ &c. Sed & hic videtur corruptus, nec quid ſibi velit, ſatis conſtat.

Ἡμεῖς ὅσ' ἄν.] Herodot. in Hom. vita. pag. 361. 39.

Ὅσ' ἕλομεν, λιπόμεθα, ἃ δ' οὐχ ἕλομεν, φερόμεθα.

Illic etiam idem oratione ſoluta ſcribitur. Epigrammatum libro primo. pag. 91. epigr. 459.

Ἐρώτησις Ὁμήρου.

Ἄνδρες ἀπ' Ἀρκαδίης ἁλιήτορες, ἦ ῥ' ἕχομεν τι,

Ep. 460. Ἀπόκρισις.

Ὅσ' ἕλομεν, λιπόμεθ'. ὅσ' οὐχ ἕλομεν, φερόμεθα.

Ὅμηρος. Homerus. Ignotus hominibus. Herodotus hiſtoricus ſcripſit vitam Homeri, vero magis conſentaneam, quàm hæc eſt.

Ὅμηρος Homerus, Andromachi, *L.* Ἀνδρομάχου, & Myronis Byzantiæ *filius*, Grammaticus, & Tragœdus. Quamobrem ſeptem illis annumeratus eſt, qui ſecundas partes inter Tragicos obtinent, & Pleiadis cognomentum habent. Floruit Olympiade 24. Scripſit verò tragœdias 45.

Ὅμηρος. Homerus, cognomento Sellius, Grammaticus: hæc fecit, Hymnos, Ludicra verſibus, *eorúmque* varia genera. Et oratione ſoluta de Comicis perſonarum. Argumenta Menandri fabularum.

Ὁμιλαδόν. Per cœtus, & ordines. *Simul, turmatim, caternatim, gregatim.*

Ὁμιλεῖ. Conuerſatur. Verſatur. vel occurrit, vel incidit *in aliquem. Vel colloquitur.*

Ὅμιλος. Cœtus. Turba. Multitudo. Homerus, ὅμιλος τερπόμενοι. Cœtus lætantes. Illud vocabulum ὅμιλος ad ſenſum refertur. *Nam eſt nomen collectiuum, quod plures ſignificat, ideo cum participio plurali τερπόμενοι iunctum.*

Ὁμίχλη. Caligo, propter quam nihil cerni poteſt. Vel craſſus aer. ὁμίχλη, Turbatus aer, neque perlucidus, neque clarus. *Nebula.* Homerus, Quum montis in cacuminibus Auſter offudit *Aeri* caliginem, *vel nebulam.* Eius verò etymologia deducitur ab his vocibus, τῆς ὄμμασιν ἀχλὺν παρέχειν. i. oculis caliginem offundere. Ariſtophanes *in Equitibus. pag.* 235. *v.* 4. & 5. Populus verò Propter bellum, & nebulam, *vel caliginem*, *facinora*, quæ callidè facis non videt tua. *L.* κακοῦργα σου. Pro, Propter circunſtantia mala, quibus vndique premitur, tua facinora non redarguit, *neque prometitis te punit.*

Ὁμιχῶ. Meio. Mingo. Lotium reddo.

Ὄμνυμι. Iuro. Et ὀμνύειν. Iurare. Ariſtophanes *Auibus. pag.* 385. *v.* 19. Iuro me apud hos omnes Iudices victurum, *victoriam ab antagoniſta reportaturum. Pro, opto me poſſe victoriam obtinere.* Non iurat enim: ſed optat. Iuro me permanſurum in his, vt omnium Iudicum ſuffragio vincam. Facetè verò victoriam optat Iudices verò de Comicis iudicabant. Qui verò ſeptem ſuffragia ferebant, illi rem præclarè gerebant.

Ὅμηρος. ἄγνωστος τοῖς ἀνθρώποις. ἡρόδοτος ὁ ἱστορικὸς ἔγραψε βίον ὁμήρου, μᾶλλον τῇ ἀληθείᾳ ὁμολογούμενον.

Ὅμηρος. ἀνδρομάχης, καὶ μυρὼς βυζαντίας, γραμματικὸς, καὶ τραγῳδιῶν ποιητής. διὸ συναριθμεῖται τοῖς ἑπτά. οἱ τὰ δευτερεῖα τῆς τραγικῆς ἔχουσι. καὶ ἐκλήθησαν δὲ πλειάδος. ἤκμαζεν ὀλυμπιάδι εἰκοστῇ τετάρτῃ. ἔγραψε δὲ τραγῳδίας μέ.

Ὅμηρος. σίλλιος χρηματίσας, γραμματικός. ἐποίησε τάδε. ὕμνους, παίγνια δ' ἐπῶν. εἴδη πλεῖστα. καὶ καταλοιδόρησε τῆς κωμικῶν προσώπων ἐξουσίας τῆς μιμήσεως δραματίων.

Ὁμιλαδόν. μὴ ἀθροίσμασι, & τάγματα.

Ὁμιλεῖ. συναναστρέφεται. ἢ ἀπαντᾷ. ἢ ἐντυγχάνει.

Ὅμιλος ἄθροισμα. ὄχλος. πλῆθος. ὄμπρος. ὅμιλος. τερπόμενοι. ἐπὶ τοῦ γένους τὸ ὅμιλος.

Ὀμίχλη. ἀραιὰ, ἢ παχεῖα ἀήρ. ὁμίχλη. ὁ τιθολώδης ἀήρ. ἢ μὴ διαυγὴς, μὴ δὲ λαμπρὸς. ὄμπρος. οὔτ' ὄρθιος κορυφῆσι πόθεν κατέχευεν ὁμίχλην. ὁμίχλην. ἐτυμολογεῖται δὲ ἀπὸ τοῦ τοῖς ὄμμασιν ἀχλὺν παρέχειν. ἀεισοφάνης. ὑπὸ τοῦ πολέμου, ἢ τῆς ὁμίχλης, ἃ πανουργεῖς. μὴ καθορᾷ. αὐτὴ δ' ὑπὸ τῆς δεινοτάτων κακῶν συνεχόμενος, οὐκ ἐλέγχει τὰ σὰ πανουργήματα.

Ὀμιχή. ῥῆμα.

Ὄμνυμι. ἢ ὀμνύναι. ἀεισοφάνης ὄρνισιν. οὐκ ὄμνυσι γὰρ ἀλλ' εὔχεται. ὄμνυμι ἰδίως ἐπὶ τούτοις, ὡς πᾶσι τοῖς κριταῖς νικᾶν. χαρίεντος δὲ εὔχεται ὑπὲρ τῆς νίκης. ἔκειναι γὰρ κριταὶ τοὺς κωμικούς. οἱ δὲ λαμβάνοντες ταῖς ζ' ψήφους, δικαιόνουν.

NOTÆ.

Ἀεισοφάνης Ὄρνισιν.] Pag. 385. v. 19.

Ὁμιλα

A Ὀμνυμί· δὴ τούτοις πᾶσι νικᾶν τοῖς κριταῖς.
Schol.annot.12. Ὄμνυμι. ἀντὶ τοῦ ὄμοσον. οὐ ὄμνυσι γάρ, ἀλλ' ὄφελεν. ὄμνυμι μέλλει ἐν τούτοις. χαλεπῶς δ' ἀχθόμενος ὑφ' ἧς νίκης, ὄμνυμι φησὶ τὸ νικᾶν. &c. Est tamen & in his quædam varietas.

Ὁ μοχάλακτας φιλόχορος καλεῖ τοὺς γνησίους. τοὺς ἐκ τῆς αὐτῆς φορᾶς γένους τῆς λ' γενῶν. ζήτει ἐν τῷ γλωσσ.

Ὁ μόγνια. ὁμογνῶν. γνήσια. ἢ φίλα. ὁμόγνιος. ὁ τὰ τῆς γένους ἐφορῶν δίκαια. ἢ ὁμογενὴς, ἢ γνήσιος, φίλος. ὁμόγνια ζεῦ. τὴν ὁμοιότητα θαυμάζων λέγει. οἷον ὦ ὁμοιόστατε.

B Ὁμογνώμονος. ὁμοφρόνου.

Ὁμοδίαιτος. ὁμοτράπεζος.

Ὁμόδουλος. συνδοῦλος.

Ὁμοιρικὸς. δίναρχος. ἀντὶ τοῦ ὑφ' ἓν ἕρκος τυτύπτω, ἀπὸ τοῦ αὐτὸν βεβόλον.

C Ὁμοθυμαδὸν. ὁμοφρόνως. ὁμοψύχως.

Ὁμόθυμος. ὁμόψυχος. ὁμόφρων, ὁμόλογος.

Ὁμοκλήσας. ἀπειλήσας.

Ὁμολογία. ὅτι ἀριστοτέλης ἐν τοῖς τόποις, ὅπερ ἐν τοῖς ἀναλυτικοῖς ἐξ ὑποθέσεως κοινότερον εἶπε, τοῦτο ἐν τοῖς τόποις περισσότερον ἐξ ὁμολογίας εἶπεν. ἐπεὶ γὰρ μὴ αὐτάρκες τὸ ἐφ' ἑνός τινος δεικνύναι τῇ ὑποκειμένῃ, πρὸς τὸ τῆς κοινῆς τε, καὶ καθόλου κατασκευήν. ἐπεὶ γάρ ὅ ἐστι

D τὸ ἐν μέρει τῷ καθόλου δεικτικὸν, δεῖν φησι προδιομολογεῖσθαι, καὶ συντίθεσθαι ὅτι ὡς ἐφ' ἑνὸς, οὕτω, καὶ δεῖ τῇ ἄλλων. ὡς δεῖ μιᾶς αἰσθήσεως, οὕτω καὶ δεῖ πασῶν. δείξαντες γοῦν δεῖ μιᾶς οἷον φ' ἁφῆς, ὅτι ἡδὺ πάθος τοῦ ἀπτίλησιν ποιεῖται, ἴσχυσεν ἂν ὅτι καὶ τὰς ὁμοίας ὁ αὐτὸς λόγος. καὶ ἐπὶ τῇ αὐτικειμένων, δειχθέντος ἐπὶ τῇ πρός τι, ὅτι τῶν ἐναντίων ἡ αὐτὴ ἐπιστήμη.

E ἢ ὅτι τὸ ἐναντίον ἐκ τοῦ ἐναντίου γίνεται, εἰ ἂν κείμενον καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων αὐτικειμένων οὕτως ἔχειν.

Ὁ μοχάλακτας. Collactaneos. Philochorus Collactaneos vocat τοὺ γνησίους. i.eos, qui nati sunt ex eodem primo genere triginta generum. Quære in Γενῶν.

Ὁ μόγνια. Ex-eodem-genere-orta. Cognata. Germana. vel amica. Ὁ μόγνιος ζεύς. *Iupiter* eiusdem generis Iura intuens, & *iuens*. vel cognatus, vel ex-eodem-genere-ortus, vel germanus, amicus. Ὁ μόγνιος ζεῦ. *Aristoph. Ranis. pag.*160. *v.*5. *Schol.annot.*1. O Iupiter homognie. Similitudinem admirans *Xanthias seruus* hoc dicit. Idem autem est, ac si dixisset, O similime *Iupiter*. Vide ad *v.*11. Πρὸς Διὸς, ἐς ἡμῶν ἐστὶν ὁμοιοτροπία. *Schol.annot.*3.

Ὁ μογνώμονος. Eandem-sententiam-habentis. Consentientis. Concordis.

Ὁ μοδίαιτος. Conuictor. Contubernalis. Eodem victu-vtens. Eadem-mensa-vtens.

Ὁ μόδουλος. Conseruus.

Ὁ μοιρικὸς. Quod-eodem-septo-coercetur. Dinarchus. Pro, Quod est in vno, & eodem septo. Hoc est in eodem ambitu.

Ὁ μοθυμαδὸν. Q.d. Vnanimiter. Communi-consensu. Quum omnes vnum, & eundem animum, vnam, & eandem sententiam habent. *Aristoph. Auibus. pag.*408. *v.*18.

Ὁ μόθυμος. Ὁ μοθυμῶν. Vnanimis. Consentiens. Concors. Idem-dicens.

Ὁ μοκλήσας. Minatus. Vel, Qui-obiurgauit.

Ὁ μολογία. Confessio. Consensus. Conuenientia. Aristoteles, quod in Analyticis ex hypothesi, *per fictionem quandam, & cum conditione* generaliùs dixerat, id in Topicis specialiùs dixit ἐξ ὁμολογίας. i. per confessionem. Nam, quia non satis *est* demonstrare *rem* in vno aliquo eorum, quæ vni alicui communi subiiciuntur, ad communis, & vniuersalis *rei* comprobationem (Quod enim est particulare, id vniuersale demonstrare non potest) dicit oportere primùm confiteri, & pacisci, quemadmodum in vno *res se habet*, ita etiam in cæteris *rem se habere*. Vt in vno sensu, sic etiam in omnibus. Cùm igitur ostenderimus in vno, exempli gratia, tactu, cum per passionē quandam percipere, poterimus *demonstrare*, & *probare cæterorum* etiam similium eandem esse rationē. Et in oppositis, *vt* in relatis, vbi demonstratum fuerit, contrariorum eandem esse scientiam, aut contrarium ex contrario nasci, concludi poterit, in cæteris etiam oppositis rem ita se habere.

NOTÆ.

Ὅπ καὶ τοῖ ὁμοίοις.] Ita fortasse legendum, ὅπ καὶ δεῖ τῇ ὁμοίων ὁ αὐτὸς διαλόγ@.

Ὁ μολογία. καὶ ἡ συμφωνία. αἰλιανός. οἱ δ', ὁμολογίαις ἐμμελέσι πομπεύσαντες ὅρος τὰς ἀρκάδας, τὰς αἰχμαλώτους ἐκομίσαντο.

Ὁ μολογῶ. ἀντὶτοῦ συμφωνῶ ἀριστοφάνης πλούτῳ. φησὶ δ' ὁ ζεὺς γὰρ εἰπόντος καείνου ὅτι δεῖ τοὺς χρηστοὺς γε τιμᾶται μόνους, ἔφη ὁ πλοῦτος. ὁμολογῶ σοι. καὶ αἰλιανός. ὁ δ', ὅσα ἤκουσε τοῖς οἰκείοις ὁμολογεῖ. καὶ ἐκεῖνοι μεγαλοφρείας αὐτίκα ἐπλήσθησαν.

Ὁ μολαΐος ζεὺς, ἐν θήβαις, καὶ ἐν ἄλλαις πόλεσι βοιωτικαῖς, καὶ ἐν θετταλίᾳ. ἀπὸ ὁμολωΐας

Ὁ μολογία. Consensus. Pactio. Pactum. Conuentum. Aelianus. Illi verò pactis accuratis factis cum Arcadibus, captiuos receperunt.

Ὁ μολογῶ. Simul-dico. Pro, consentio, confiteor. Assentior. Aristophanes Pluto *pag.*6. *v.*15. Cùm enim Carion, *imò Chremylus, v.*14. de Ioue dixisset, Et tamen à *viris* probis *Iupiter* colitur solis. Plutus *v.*15. *ei* respondet, Confiteor tibi. *vel, assentior tibi*. Et Aelianus. Ille verò, quæcumque audiuit, suis confitetur. Illi verò statim summo-gaudio repleti-sunt.

Ὁ μολαΐος ζεύ. Homoloius Iupiter, Thebis, & in aliis Bœoticis vrbibus, & in Thessalia *colebatur, sic ap-*

pellatus ab Homoloia sacrificula, Ennyei *filia*, quam Delphos vatem missam *ferunt*, vt Aristophanes 2. *lib. rerum* Thebanarum *ait*. Ister verò 12. *libro suorum* Collectaneorum *dicit Iouem ita vocatum*, quòd apud Aeolenses, concordiæ, pacisque studium, *vel, concordia, & pax*, vocetur ὅμολον. *q.d. in-vnum-sito*. παρὰ τὸ ὁμοῦ, πυτίσιν εἰς ἕν, καὶ τὸ μολεῖν, τὸ παρεῖναι. Est autem & Ceres Homoloia Thebis, *quæ isto cognomento colitur*.

ὁ μονήδυος. Frater germanus. *Ex-eodem-vtero-progressus. Vterinus frater.*

ὁ μόργνυσι. Abstergit, Detergit. Abradit.

ὁ μόρξας. Qui abstersit, Qui-deterst. Qui-abrasit.

ὁ μορρόθεῖ. Consentit. & ὁμορροθῶ. Consentio. ὁμορροθεῖν verò propriè *significat*. Simul, & communi-cõsensu remigare. Nunc verò *ponitur* pro συνεργῶ. i. cooperor, simul-operor, adiuuo. Aristophanes Auibus. *pag.* 401. *v.* 16. ὁμορροθῶ σωβέλω. Consentio. Comprobo. *q.d. simul-volo.*

ὁ μορος. Finitimus. Confinis. Qui suos fines cum aliorum finibus habet coniunctos. Vicinus.

ὁ μορεῦσα. Conterminа. Confinis. Finitima. Vicina. *Participium f.g. ab* ὁμορέω. ῶ. *de quo Lex.*

ὁ μοῴφιον. Sub-eodem-tecto-degens. Contubernale.

ὁ μόσε. Idem ac ἐμοῦ. Simul. In-eundem-locum. Prope. vel contrà. Vehementer. Confidenter. Audacter. Aelianus. Acarnanes historici cum Poetis propemodum faciunt. *i. consentiunt, & eadem, quæ illi, tradunt.* Et alio-loco. Non tamen etiam ossa collegit, non obtemperans Deo, qui hæc mandarat. *Melius legit* πάντα συναξάμενος. Et alibi. Occurrendum *est* hostibus. *vel, cum hostibus est confligendum, vel manus conserenda.*

ὁ μόσιτον. Conuictorem. Simul-vescentem. Simul-nutritum.

ὁ μόσπονδον. Confœderatum. Eiusdem-fœderis-participem. Amicum.

ὁ μοστιχεῖ. Simul-incedit. Simul-ambulat. Comitatur.

ὁ μόστολος. Simul-missus. Eandem-viam-vadens. Eiusdem viæ *comes*. Et alibi. Corpus, animæ comes immaculatus.

ὁ μόστυρος. In eodem *loco* iter faciens. *Q.d. In eodem loco pedis malleolos ponens. Comes.*

ὁ μοτέρμονες. Conterminos. Finitimos. Vicinos. Illos, qui simul fines, *siue terminos*, habent.

ὁ μοῦ. Simul. Proximè.

ὁ μοῦ τι. Puella plagæ *iam* erat proxima, & interfecta fuisset, nisi fulmen inter vtrumque delatum fuisset.

ὁ μοῦ. Simul. Prope. Aristoph. *in Thesmophor. pag.* 525. *v.* 9. *&* 10.

Priusquàm igitur prope sit, ad nos propius accedat,

Tacete, vt ipsam modestè audiamus.

Et Menander. Ἔστι δ' ὁμοῦ τὸ χρῆμα. Est autem prope res. Apud Sophoclem verò τὸ ὁμοῦ *ponitur* pro σὺν. i. cum. *In Aiace. pag.* 46. Μ. Πάτερ θεοῖς &c.

Pater, cum Diis quidem i. Diis adiuuantibus, *vel ille, qui nihil est.* i. homo nullius precij,

Victoriam consequatur. Ego verò vel sine

Illis, confido me *hanc consecuturum esse gloriam,*

Demosthenes etiam vsus est hoc ὁμοῦ, pro, prope, in

ἀφεψήτιδος τῆς ἐννυοῦς. ἰοῦ ἀφεψῆται εἰς δίλφους πεπεφθῆναι, ὡς ἀριστοφάνης ἐν δευτέρῳ θηβαϊκῶν. Ἴστρος δ', ἐν τῇ ιβ τῆς συναγωγῆς ὅτι τὸ παρ' αἰολεῦσι τὸ ὁμονοητικὸν, καὶ εἰρηνικὸν, ὁμολογεῖν λέγεσθαι. ἔστι δὲ καὶ δημήτηρ ὁμολωὶς ἐν Θήβαις. A

Ὁ μονήδυος. ἀδελφὸς γνήσιος.

Ὁ μόργνυσιν. ἀποτρίβει. ἀποψήχει.
Ὁ μόρξας. ὁ τρίψας. ἀποψήσας.
Ὁ μορροθεῖ. συμφωνεῖ. καὶ ὁμορροθῶ, τὸ αὐτὸ φησιν. ὁμορροθεῖν δὲ κυρίως, τὸ ἅμα, & συμφώνως ἐρέσσειν. νυνὶ δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ συνεργεῖ. ἀριστοφάνης ὄρνισιν. ὁμορροθῶ. συνθέλω. B

Ὁ μορος. πλησιόχωρος.

Ὁ μορεῦσα. γειτνιῶσα. πλησίον ἐλθοῦσα.

Ὁ μοῴφιον. ὁμόσκηνον.

Ὁ μόσε. ὁμοῦ. εἰς τὸν αὐτὸν τόπον. ἢ ἐξ εὐτολμίας. σφοδρῶς. θρασέως. αἰλιανός. οἱ ἀκαρνᾶνες συγγραφεῖς ὁμόσε ἔχουσι τοῖς ποιηταῖς. καὶ αὖθις. ἐμοὶ μὲν συνῆθες ἦν τὰ ὀστᾶ, ὁμόσε τῷ δαίμονι τῷ ταῦτα πεπραξάμενι μὴ χωρεῖν. καὶ αὖθις. ὁμόσε ἰτέον τοῖς πολεμίοις. C

Ὁ μόσιτον. ὁμοῦ τρεφόμενον.

Ὁ μόσπονδον. φίλον.

Ὁ μοστιχεῖ. ὁμοῦ πορεύεται. D

Ὁ μόστολος. τῆς ὁδοῦ. & αὖθις. τὸ ὁμόστολον ψυχῆς ἄσπιλον σῶμα.

Ὁ μόστυρος, ὁ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ πορείαν ποιούμενος.

Ὁ μοτέρμονας. πλησιοχώρους. τοὺς ὁμοῦ τὰ τέλη ἔχοντας.

Ὁ μοῦ. ἐγγύς.

Ὁ μοῦ τι τῇ πληγῇ ἡ παῖς ἦν. καὶ ἀπέσφαττο ἄν, εἰ μὴ σκηπτὸς κατηνέχθη ἀμφοῖν μέσος. E

Ὁ μοῦ. ἐγγύς. ἀριστοφάνης.

Περὶ σοῦ δ' ὁμοῦ γλίσθαι,

Σιγᾶτ' ἵνα αὐτῆς πυθώμεθα.

Καὶ μέλισσόρος. ἔστι δὲ ὁμοῦ τὸ χρῆμα. ὡδὶ δὲ σοφοκλῆς, αὐτὸ τὸ σύν.

Θεοῖς μὲν καὶ ὁ μηδὲν ὢν ὁμοῦ F

Κρείσσους κατασπάσαιτ' ἐγὼ δὲ καὶ δίχα
Κείνων, πέποιθα τοῦτ' ὀλισθάσειν κλέος.

Καὶ δημοσθένης τῷ ὁμοῦ, ἀντὶ τοῦ ἐγγὺς κέχρη-

A ται, ἐν τῷ κῦ ἀρισογείτονος. εἰσὶν δ' ὁμοῦ δισμύριοι χιλιάδες ἀθηναίων. ἔνθα γὰρ βούλεται δηλοῦν ὅτι ἐγγὺς τῶν δισμυρίων εἰσίν. ἐπεὶ ὅτι γε οὐκ ἦσαν δισμύριοι, φανερόν. ἰσαῖος δὲ τὸ ὁμοῦ, ὅτι χρόνῳ ἔταξεν ἐν τῷ πρὸς δωρόθεον. ζοσθένει πυνθάνεται, ὁμοῦ καὶ πάλαι ἐληλυθώς. ἐν τῷ πρὸς καλλικράτη. οὐ μὴν ἀλλὰ ζήτου πάντα ὁμοῦ ζαῦτα ὑπετάξαμεν. λυσίας δὲ ὅτι τοῦτο ἔταξεν, ἐν τῇ πρὸς μετάνειραν ὑπομνήμ. γυναικῶν δὲ πολλῶν, καὶ ἀνδρῶν ὁμοῦ κατα-

B κειμένων. καὶ ὅμηρος ἐπὶ τούτου.

Πάτροκλος γὰρ λέχεϊ μὲν ἐμῷ σὸν ἐπάλμενος τιθήμφαι ὀστέ' ἀχιλλεῦ,
Ἀλλ' ὁμοῦ ὡς ἐξάρθεν ἐν ἡμετέροισι δόμοισι.

Καὶ αἰλιανός. ὁ δὲ σύφαξ ὁμοῦ τι τῷ ἀθανάτῳ ὤν, ἀνεφθέγξατο τὰ ἐκ τῆς ἰαμβείας. ὡς διδυτόμφος τὴν μακεδόνα,

retret. *Electra apud Sophoclem in Electra.pag.*108.M. *Chiam: estra dicit,*

Ὄρα τιθεῖσα τόνδε τὸν νόμον βροτοῖς.
C Μὴ πῆμα σαυτῇ, κἀμὲ μετάνοιαν τιθῇς.

Οὐ μὴν ἔσασέ τι ἡ μίτος αὐτῷ. κἀπεῖπε. μὴ ἰσχύσαι τεῖναι, ὁμοῦ τι τῷ ῥαγῆναι λιμόν. ἴσῃ δὲ τοῦτο πολὺ σαφῶς ἀτλικεῖς. ὡς καὶ μένανδρος. ἤδη γὰρ τὴν πίκτουσαν ὁμοῦ.

Ne mea à tuis seorsum ponas ossa Achilles:

Sed simul, sicut nutriti-sumus in vestris ædibus.

Et Aelianus. Syphax autem prope immortalitatem iam existens. *i. mortis propinquus, & ad immortalitatē fere iam transiturus, vel mox mox trans.* illos tragœdiæ versus-iambicos eloquutus-est, vt Macedonem ter-

Vide dum fers istam legem mortalibus,
Ne lademtibi ipsi, & pœnitentiam feras.

Nihil tamen hic funis attraxit ipsi *Syphaci, nihil tamen his verbis profecit.* Et, cùm parere non posset, parum abfuit quin rumperetur. Hoc autem apud Atticos est frequens. Vt & Menander. Iam enim prope partum *erat illa mulier. i. partui propinqua.*

NOTÆ.

Σηᾶθ' ἵνα.] Aristoph. Thesmophor. pag. 525. v. 8. 9. & 10.

Πείσεσθε λαθεῖν με. καὶ γὰρ χωπί τις ἡμᾶς
Ἐπουλακῶα φερτερὰ πρὸν οὖν ὁμῶ χοΐδει,
Σηᾶθ', ἵν' αὐτῆς κοσμίως συθῶμεν', ἄτλα λέξῃ.

D Idem in Equitibus. pag. 202. v. 10.

Ὁ κυνηγὸς δῆλος· αὐτῷ ὡς ὁμῶ φροιμιάζεται.

Schol. annot. 8. τὸ ὁμοῦ λέγεται Ἀττικοί, οἷον τῷ ἡλίκος ὡς ἢ ἐν Εἰρήνῃ.

Καὶ μὴν ὁμῶς ἐστιν ἥδε.

Δισμύριαι χιλιάδες Ἀθηναίων.] Harpocrat. δισμύριοι πάντες Ἀθηναῖοι. Quam lectionem ut vulgata meliorem sequor.

Μὴ ἐμὲ.] Hom. Iliados ψ. pag. 668. P.

Μὴ ἐμὲ σὸν κατάπαλθε πόδα μακρὸν Ἀχιλλεῦ,
Ἀλλ' ὁμοῦ, ὡς ἐξάρθεν ὁμ' ἡμετέροισι δόμοισι.

Et, pro τῷ ἀθανάτῳ, fortasse τῶ ἀθανάτῳ legendum. i. morti iam propinquus. Vel τὸ ἀθανατον vocat τὴν ἀθανασίαν, i. immortalitatem. Et, οὐ μὴν ἔσασί τι ἡ μίτος αὐτῷ. scil. τῇ ἡλίκῃ. vel αὐτῷ, τῷ Σύφακι, qui versus istos protulit. Alludit autem ad adagium,

Αὕτη μὲν ἡ μίτος οὐδὲν ἔσασεν.
E *Hic quidem funis nihil attraxit.*

Hic versus extat apud Aristoph. in Thesmophor. pag. 533. v. 14. Consule Erasmum ad Chil. 1. Cent. 9. col. 302. ad. 45. Hic funis nihil attraxit.

Ὁμοῦμαι ὁμοφυής. ὁμοζυγής.

Ὁμοχώρης. πλησιοχώρης.

Ὁμώλαξ. ὁ ὁμοαύλαξ. ὁ γείτων.

Ὁμώμοκα.

F Ὁμωμοσμένος.

Ὁμώνυμα. τὰ πολλαχῶς λεγόμενα. ἀλλὰ κῦ ἄλλον τρόπον λέγεται. καὶ τὰ μὲν ἐν ὀνόμασι, τὰ δὲ ἐν λόγῳ, ἃ καλοῦσιν οἱ φιλόσοφοι ἀμφίβολα. καὶ τὰ μὲν ὁμώνυμα ὅτι μὲν φανερά. τὰ δὲ, ἀμ-

ὀμοῦμαι. Iurabo. *Sed ἐμαίμων.* Consanguineus. Cognatus. Congenitus. *Eiusdem sanguinis, & generis.*

ὁμοχώρης Finitimos. Conterminos. Vicinos. Eos qui suos agros cũ aliis proximè coniunctos habent.

Ὁμώλαξ. *Contractũ ex* ὁμαύλαξ. Q. d. Qui-cõiunctos-habet-sulcos *cũ agri vicini sulcis.* Vicinus. Finitimus.

ὀμώμοκα. Iurauí.

ὀμωμοσμένος. Iuratus.

ὁμώνυμα. Hominyma sunt, quæ multis quidē modis, at diuersa ratione dicuntur. *i. Quæ multas & varias significationes habent.* Ac verba quędam sunt, quę duplicem habent significationē, quæ vocantur Homonyma, *vulgò Æquinoca.* Quædā verò in oratione versantur, quæ Philosophi vocant ἀμφίβολα i. ambigua. Ac Homonyma quidem perspicua sunt. Ambi-

gua verò *non etiam sint perspicua*. Vt, Scientia pluriũ est, & *ideo* plura significat, & est ambiguum. Alioqui enim plurium *esset* eadem, & vna scientia, vt *est scientia* finis, & eorum, quæ ad finem spectant. Vt ædificandi-ars est domus *ædificandæ* scientia tanquã finis, & *eorum*, per quæ domus exstruitur, quæ ad finem spectant, & *eorum*, quæ ad finem pertinent. Eadem igitur *scientia est rerum* plurium. Eodem-modo Medicina *est* sanitatis effectrix, vt victus rationis, & sectionis, & vstionis, & aliorum plurium.

ὁμωέφιος. Sub-eodem-tecto-degens. Contubernalis.

Ὅμως. Aduerbium. Tamen.

ὁμωχαίτας. *L.* ὁμωχίτας. Thucydides *lib.* 4. 318. A. *Vide Scholia.* Eiusdem templi, & eiusdem tecti simul-participes Deos. Hæc autem vox *est* Bœotica.

ὁμωχαίτας δαίμονας. *L.* ὁμωχίτας. Deos eorumdem templorum, & eorumdtm sacrorum simul participes.

ὄμπνιον νέφος. Nubes magna, multa, aucta. Sophocles Theseo. Et ὄμπνιος χείρ. Opulenta manus. Sacrificium.

ὄμπνιον ὕδωρ. Aqua bene-nutrita, & magna. Dicitur & ὁμπνιὰν ὕδωρ, idem.

ὄμπνιος. Ceres, quæ respirationis, *i. vitæ* est causa. *Alma Ceres. q. d.* ἀάπνιος, *unde per syncopen* ἄπνιος, *& mutato a in o*, ὄμπνιος.

ὄμπνις λειμών. Frumentum, & cereales fruges, quia Ceres vocatur ὀμπνία, Ompnia.

ὄμπνιος χείρ. Dines manus.

ὁμοίας λαβάς. Similia manubria. Similes ansas. Pro, transsumptiones, & transpositiones.

ὁμοῦ. Pariter omnibus molestus. *Qui pariter omnes inuadit. Consule Eustath.*

ὁμοιομέρεια. Similitudo-partium. Anaxagoras Philosophus dicebat Lunam domos, & colles, & valles habere. Principia verò *rerum*, *esse* similitudinem-partium. *i. partes similares.* Quemadmodum enim è ramentis aurum constare dicimus, sic etiam ex paruis corporibus partes-similares-habentibus, rerum-vniuersitatem conflatam esse *dicimus.*

ὅμοιον. Simile. Quamuis Phileas Andocidem sacrilegij accusarit, quasi non ipse is esset, qui Deæ *Minervæ* Gorgonium ex arce sustulisset.

ὁμοίσομος. &c. Homœostomos diphalangia in itinere est, quæ duces vtriusque phalangis ab iisdem partibus collocatos habet vel à dextra, vel à sinistra.

ὁμοίωσις. Similitudo. Quære in vocibus Τ' πρὸς ἓν, καὶ ὁμοίωσιν δοτικῶς. *N. L.*

ὁμοίωσις. Similitudo Duplex *hæc est.* Nam alia quidem, idem, alia verò, aliud *significat.* Quum verò Plotinus Dei similitudinem dicit, *hoc nomen tunc* alio modo sumendum.

ὀμφακίαν. Acerbum crudum, & durum. Aristophanes *in Acharnensibus, pag.* 277. *v.* 3. 4. 5.

Graue enim est, adeò acerbam esse
Iram hominum, vt inculentur, & vociferentur,
Velint verò audire nihil par pariferens. i. nihil
verò æqui velint auride.

ὀμφακίαν verò dixit, pro, crudam, acerbam, & duram. Per-translationem *ductam* ab omphacibus, *ab agre-*

φίβολα. οἷον ἡ ἐπιστήμη ἐπὶ πλειόνων ὄσι, πλείω ἐστὶ καὶ ἔστιν ἀμφίβολος. ἢ γὰρ οὔτε πλειόνων ἡ αὐτὴ, καὶ μία ἐπιστήμη. ὡς τὸ τέλος, καὶ τῷ πρὸς τὸ τέλος. οἷον οἰκοδομικὴ, καὶ οἰκίας ὄσις ἐπιστήμη ὡς τέλους. καὶ δι' ὧν οἰκία γίνεται). ἅπερ ὄσι πρὸς τὸ τέλος, καὶ τῷ πρὸς τὸ τέλος. πλειόνων οὖν ἡ αὐτή. ὁμοίως καὶ ἰατρικὴ ὑγείας ποιητική. οἷον δίαιτης, & τομῆς, καὶ καύσεως, καὶ ἑτέρων πλειόνων.

Ὁμωφόριος.

Ὅμως ἐπίρρημα.

Ὁμωχαίτας. Θουκυδίδης. τοὺς συνναύας θεούς, & ὁμωροφίους βοιωτικὴ γλῶσσα.

Ὁμωχαίτας δαίμονας, τοὺς συμμετέχοντας τοῦ αὐτοῦ νεῶ, καὶ τῶν αὐτῶν ἱερῶν.

Ὄμπνιον νέφος. μέγα. πολύ. αὐξημένον. σοφοκλῆς Θησεῖ. καὶ ὄμπνιος χείρ, ἡ θυσία.

Ὄμπνιον ὕδωρ, τὸ εὔφορον, καὶ πολύ. λέγεται καὶ ὁμπνιὸν ὕδωρ τὸ τρόφιμον.

Ὄμπνιος. ἡ δημήτηρ. αἰτία οὖσα τῆς ἀναπνοῆς.

Ὄμπνιος λειμών. ὁ σῖτος, καὶ οἱ δημητριακοὶ καρποί. ἀπὸ τοῦ ὁμπνία ἡ δημήτηρ λέγεται).

Ὄμπνιος χείρ. πλουσία χείρ.

Ὁμοίας λαβάς. ἀντὶ τῆς μεταλήψεις καὶ μεταθέσεις.

Ὁμοῖος. ὁμοίως πᾶσι χαλεπός.

Ὁμοιομέρεια. ἀναξαγόρας ὁ φιλόσοφος ἔλεγε τὴν σελήνην οἰκήσεις ἔχειν, καὶ λόφους, καὶ φάραγγας. ἀρχὰς γὰρ τὰς ὁμοιομερείας. καθάπερ γὰρ ἐκ τῶν ψηγμάτων λέγομεν τὸν χρυσὸν συνίστασθαι, οὕτως ἐκ τῶν ὁμοιομερειῶν μικρῶν σωμάτων τὸ πᾶν συγκεῖσθαι.

Ὅμοιον. εἰ καὶ φιλέας ἀνδοκίδην ἱεροσυλίας ἐγράψατο, ὥσπερ αὐτὸς ὢν ὁ τῆς θεοῦ τὸ γοργόνειον ἐξ ἀκροπόλεως ἀφῃρημένος.

Ὁμοιόσομος. ἐν πορείᾳ διφαλαγγία ὄσις, ἧς τοὺς ἡγεμόνας ἑκατέρας τῶν φαλαγγῶν ἐκ τοῦ αὐτοῦ μέρους τεταγμένους, οἷον ἐκ δεξιῶν, ἢ ἐξ ἀριστερῶν, ἑκατέρας φάλαγγος ἔχει.

Ὁμοίωσις ὁμοιότης. ζήτει ἐν τῇ ὑποβολῇ, καὶ ὁμοιότητι δοτικῇ.

Ὁμοίωσις. διττὴ ἡ μία τις ταυτὸν ἡ δι' ἕτερον. ὅτε δὲ λέγει πλωτῖνος ὁμοίωσις τοῦ θεοῦ. ἄλλον τρόπον λεπτέον.

Ὀμφακίαν. ὠμὸν, καὶ σκληρόν. ἀριστοφάνης.

Δεινὸν γὰρ ὅταν ὀμφακίαν πεφυκέναι
Τὸν θυμὸν αὐδρῶν, ὥστε βάλλειν, & βοᾶν,
Ἐθέλειν δ' ἀκούσαι μηδὲν ἴσον ἴσῳ φέρον.

Ἀντὶ τοῦ ὠμὸν, καὶ σκληρόν. μεταφορικῶς δὲ τὸ

βίαν, τὸ

A ὀμφάκων. οὕτω καὶ αἱ σταφυλαὶ ἀριμαῖαι οὖσαι, καὶ οὔπω πέπειροι. ὃν γὰρ τὸ ὠμὸν, πεπαὸν τὸ ὤμον, καὶ ἡδύ. ἴσον δὲ ἴσῳ φέρων. ἀντὶ τοῦ δίκαιον, καὶ ἐξ ἴσου. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ κιρναμένου οἴνου πρὸς ὕδωρ. λέγει δὲ κατ' ἴσον εἰπεῖν καὶ ἀκοῦσαι.

sini æquales. Intelligit autem æquo iure & loqui, & audire.

Ὀμφαλοτομία. ὅπου τὸ ὀμφαλὸν τῆς βρέφους αἱ μαῖαι ἀποτέμνουσι. καὶ αὐταὶ δὲ ὀμφαλοτόμοι λέγονται. καὶ ὀμφάλιον, ὁ ὀμφαλὸς τῆς ἀσπίδος.

Ὀμφαλοτομία. Vmbilici-sectio. *Dicitur hoc*, quum obstetrices vmbilicum infantis resecant. Ipsæ verò vocantur ὀμφαλοτόμοι. i. vmbilici-resectrices. Et ὀμφάλιον. Ipse scuti vmbilicus. Vmbo. *Epigr. lib. 6. pag. 442. epigr. 151.*

B Ζηνὶ τόδ' ὀμφάλιον σάκεος ξύφος, ᾧ ἔπι λαιὰν
Ἔσχεν ἀριστεύων, ἄνθετο Νικαγόρας.

Ioni hoc vmbilicale scuti frustum. i. hunc scuti fracti vmbilicum, *in quo læuam*
Tenuit rem-fortissimè-gerens, dedicauit Nicagoras.

NOTAE.

Ὀμφάλιον.] Videtur potiùs iam adiectiuum ob ὀμφαλὸς deductum, quasi dicas, vmbilicale, i. ad vmbilicum pertinens, vel ex vmbilico factum, quod patet ex illis epigrammatis sequentis verbis ὀμφάλιον τύχος, q. d. vmbilicale frustum. i. vmbilici frustum. Vmbonis frustum. vel vmbilicum scuti in bello fracti. Alias tamen pro ὀμφαλὸς sumi potest.

C

Ὀμφαλόν. τὸ μεσαίτατον. καὶ ὀμφάλιον ἀσπίδος, τὸ μεσαίτατον αὐτῆς.

Ὀμφαλός. οἷόν τις ῥίζα τοῦ βρέφους ὄζει. δι' ἧσπερ γὰρ αὔξεται, καὶ τρέφεται.
Ὀμφαλός σου οὐ ἀφῃρέθη.

Ὄμφαξ. σταφυλὴ ἀριμαῖα οὖσα, καὶ οὐ πέπειρος. Θηλυκῶς δὲ λέγει, τὰς ὄμφακας. πλὴν τῶν ὁ κωμικὸς ἐν Ἀθάμαντι ἑορταῖς. Ἐὰν τὰς ὀφρῦς ᾖς ἀθῶν, καὶ τὰς ὄμφακας.

D Ὄμφαξ. ὠμόφαξ τὶς ὢν ὁ ὠμὸς εἰς τὸ φαγεῖν. καὶ παροιμία. σικελὸς ὀμφακίζει.

bium. Siculus omphacizat. *Eu. ad. Chil. 2. Cent. 3. col. 483. ad. 13.* Siculus immaturas vuas decerpit.

Ὀμφή. θεία κλῆσις. ἢ φήμη.

Ὀμφιλύ. κλῆσιν φήμην θείαν. ἢ ὀνείρου φαντασίαν.

E ΤΟ Ο ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ν.

Ον. τὸ οἷόν τε ὄζειν τινῶν, ἢ πάσχειν.

Ὀναγρος. εἶδος ζώου.

Ὄναγροι. μηχανήματα. οἱ λεγόμενοι ἁρπαγῆς. εἶχε γὰρ ἁρπάζειν τοὺς προσιόντας, ὅταν βάλλοιτο εἴσω.

Ὄναρ. ὄνειρος. λύσις ὀνείρου.

F Ὄναρ καθ' ὕπνους πατρικὴς λαλεῖν πόλει.

Ὄναρ ἢ μύθῃτις αὐτὴ ἐφίσταται).

Ὀνάσιμος. κύπριος, ἢ σπαρτιάτης, ἱστορικός. καὶ σοφιστὴς, τῷ δὲ κωνσταντίνῳ γεγονώς. ἔγραψε στάσεων διαιρέσεις. τέχνην διαλεκτικὴν, πρὸς ἀφέλειαν. ἐκ ἀντιῤῥητικῆς τέχνης. προ-

Ὀμφαλός. Vmbilicus. Et quasi quædam infantis radix. Per illum enim augetur, & alitur *infans.*

Ὀμφαλός σου. Vmbilicus tuus non fuit resectus. *Pro, Imperfectus es. Vel, Matri tuæ semper adhæres.*

Ὄμφαξ. Omphax. Vua, quæ acerba, & nondũ matura. Plato verò Comicus in fabula Heortis, fœmineo-genere dicit τὰς ὄμφακας. Et supercilia contrahite, & immaturas vuas. *N. L. Hæc tamen sumpta sunt ex Aristoph. Acharn. pag. 277. v. 3. Schol. annot. 2.*

Ὄμφαξ. Dictum quasi ὠμόφαξ τὶς ὤν. i. crudus ad edendum. Omphax. agrestia vulgò. acerba, ac immatura vua, quæ sua acerbitate dentes lædit Et prouerbium. Siculus immaturas vuas decerpit.

Ὀμφή. Diuina vox. Vel fama. Vaticinium. *Oraculum res veritatem declarans.*

Ὀμφιλύ. Vaticinium. Diuinam famam. Vel somnij imaginationem.

O. CVM N.

ON. Est. Id, quod est. Id, quod facere, vel pati potest,

Ὀναγρος. Onagrus. Animalis genus. Asinus-agrestis.

Ὄναγροι. Onagri. Machinæ, quæ vocantur harpagones, quòd iniectæ, accedentes corriperere possent.

Ὄναρ. Somnium. Somnij explicatio. *Consule Eustath.*

Ὄναρ. *Versus iambicus.* Somnium in somnis verum dicere hoc.

Ὄναρ. In-somnis eadem testis adstat.

Ὀνάσιμος. Onasimus, Cyprius, aut Spartanus, historicus, & Sophista, vnus ex iis, qui fuerunt tempore Constantini *Imperatoris.* Scripsit Statuum diuisiones, Artem Iudicialem ad Hapsinem, De contradicendi, *vel alterandi* arte, Progymnasmata, De-

clamationes, Encomia, *sine laudationes*, & alia plurima.

ὄναθαι. Frui. Fructum-percipere. Iuuari. Vt, Propter hæc *beneficia in se à Rege collata*, multa, eáque bona Regi precabantur, & *optabant* vt præsentium *bonorum* fructum perciperet.

ὀνάιατο. *Ion. pro comm.* ὄναντο. Fruantur. Fructum-percipiant. Sophocles *in Electra. pag.* 91. M. Nunquam gloriâ fruantur, Talia qui patrauuut facinora. ἀγλαΐας ἀπονάιατο, τυτίσιν οἵδε τὰς ἀπολωλότας. i. Voluptate gloriæ *sum parta* fruantur. Τοιάδ' αἰ. ἔργα. Id est, Illi, qui patrem meum interfecerunt.

ὀνάμην. Iuuer. Fruar. Consequar. Fructum-percipiam. Vt, Etenim ego ipsa sic fruar liberis *meis*. *Ita fructum, & voluptatem ex meis liberis percipiam.*

ὄνανται. Iuuentur. Vtilitatem, fructúmque percipiant. Et ὄνασθαι. Iuuari. Vtilitatem, fructúmque percipere.

ὀνεία. Asinina *pellis*. Asini pellis.

Sarcinámque iumenti,

Et asininam pellem *præterea-imposuit*, asino excoriato. *Babrius ait.*

ὄνειαρ. Somnium. Vt,

O valde Battiade sapientiâ celebre somnium,

Profectò, reuera, ex cornea, non ex eburnea porta prodisti.

Pro, ὁ verum somnium. Iuxta illud Homericum,

Binæ enim portæ infirmorum, inánium *sunt somniorum.*

ὄνειαρ verò apud Hesiodum, vtilitas.

ὀνείατα. Non omnino, *neque tantùm ita vocantur* cibi, vt Glossographi *tradunt*: sed omnia ad vtilitatem necessaria. *i. omnia, quæ sunt necessaria, & quæ nos iuuare possunt.* Homerus. ὀνείατ' ἄγοντα. Res vtiles adducentem, non dixit ferentem. Haud enim *is eas* gestabat, *ferebat.*

ὀνειδισμὸς λόγος. Exprobratoria, probrosa, contumeliosa, conuiciatrix oratio.

ὀνειδίζω. Exprobro Per probrum-obiicio. *Sophocles in Oedipo Tyranno. pag.* 167. *f. Tiresiam hæc Oedipo dicentem introducit.*

Tu verò miser es *profectò, hæc* mihi nunc *exprobrans, quæ tibi*

Nullus erit *horum qui non exprobrabit mox.* i. quę tibi quilibet horũ mox-mox exprobrabit. Idem ac si dixisset, Nullus est, qui non eadem tibi *breui* sit exprobraturus, quæ mihi *iam* exprobrasti. τάχα verò positum pro ταχέως, citò, celeriter. *Nam* te quoque paulo pòst *omnes* vocabunt cæcum. Ad Tiresiam oratio *spectat quem Oedipus cæcum per-contumeliam-appellarat, adeò vt vates hac exprobratione cæcitatis irritatus, hæc Regi responderit.*

ὀνειδίζω. Exprobro. Per Probrum, & contumeliã aliquid alicui obiicio. Datiuo. Vt, Putate Solomonem acriter vobis exprobrare *vestra vitia*. Et *Isocrates ad Demonicum.* Nemini calamitatem exprobraris. Accusatiuo etiam *iungitur, & significat, probro, & contumelia afficere. Vt*, Quis autem est ille, qui Dei *copias*, & aciem probro-affecit? Et, Absit ne hoc etiam mihi exprobretur.

ὀνειδιῶ. *Attice pro comm.* ὀνείδισω. Exprobrabo. Per probrum & contumeliam obiiciam.

ὀνείδικε. Qui-exprobrauit. Vt, qui ignauiam, & malitiam ipsi exprobrauit.

ὄνειδος. Probrum. Dedecus. Exprobratio. Reprehensio. Vt,

γυμνάσματα. μιλίτας. ἐγκώμια. καὶ ἄλλα πλεῖστα.

Ὄναθαι. ἐὰν ἀπολαῦσαι ὠφελημάτων ὅτι τούτοις πολλὰ καὶ ἀγαθὰ τῷ βασιλεῖ ἤυχοντο, & ὄναθαι τῆ παρόντος.

Ὀνάιατο. ἀπολαύσαν. σοφοκλῆς. ἀιδὴ πατὴρ ἀγλαΐας ὀνάιατο. τουτέσιν. ἡδονῆς δόξης. τοιάδ' ἀύσαντες ἔργα. ἥτοι τὸν ἐμὸν πατέρα ἀπολόντες.

Ὀνάμην. δύτυχοιμι. ἀπολαύσω. καὶτὴ γὰρ ἐγὼ, οὕτως ὀνάμην τῆ τέκνων.

Ὄναντο, ὠφεληθεῖεν. καὶ ὄνασθαι, ὠφελημάτων.

Ὀνεία. ἡ τῶ ὄνω δορά.

Τὼ σάγην τε τὲ κτήνους.

Καὶ τὼ ὀνείαν ἐφεστιπώθησαν ἐκδείρας. Βάβριος φησίν.

Ὄνειαρ. ὄνειρον.

Ἆ μέγα βαττιάδαο σοφοῦ ἐξέπυσον ὄνειαρ.

Ἦρ' ἐτεὸν κεράων. οὐδ' ἐλέφαντος ἔης.

Αὐτὴ γ' ἀληθὴς. ὡς γὰρ τὸ ὁμηρικόν.

Δοιαὶ γάρ τε πύλαι ἀμενηνῶν εἰσιν ὀνείρων.

Ὄνειαρ ὃ ὡς γὰρ ἡσίοδος, ἡ ὠφέλεια.

Ὀνείατα. ἃ πάντως βεβρωθῆναι, ὡς οἱ γλωσσογράφοι. ἀλλὰ καὶ τὰ εἰς ὄψιν ἐπιτήδεια. ὄμηρος, ὀνείατ' ἄγοντα. οὐκ εἶπε δὲ φέροντα. οὐδὲ γὰρ ἐβάσταζεν.

Ὀνειδισμὸς λόγος. ὀνειδιστικός.

Ὀνειδίζω.

Σὺ δ' ἆθλιός γε ταῦτ' ὀνειδίζων, ἅπας

Οὐδεὶς ὃς οὐχὶ τῆδε δ' ὀνειδιεῖ τάχα.

Οἷον κἀδὴς ἔσῃ, ὃς ἃ ταυτά σοι ὀνειδιεῖ, ἅπερ μοι. Ὠνείδισας. τὸ δὲ τάχα αὐτὴ γ' ἐποίησε, καί σε μετ' ὀλίγον ἅπαντες τυφλόν. πρὸς τειρεσίαν ὁ λόγος.

Ὀνειδίζω. ἀντικῆ. εἶπε καὶ σολομῶντα πικρῶς ὑμῖν ὀνειδίζειν. κ' μηδενὶ συμφορὰν ὀνειδίσῃς. αἰ παντικῆ δὲ, κ' τίς ἐστιν οὗτος, ὃς ἀνείδισε θεοῦ τὴν δύναμιν; & μή μοι γένοιτο κ' τοῦτο ὀνειδισθῆναι.

Ὀνειδιῶ. ὀνειδίσω.

Ὀνειδίσας. μεμψάμενος. ὀνειδίσας εἰς ἀνανδρίαν ἐπῆλθε κ' κακίαν.

Ὄνειδος. αἶμψις.

Vincere

A Ζώειν γὰρ ὅλως παντὸς ὀνείδους ἤθελ' ἕκαστα

Ξεῖνε, τὰ σὰ χερσὶν ἀρνυμένη βίοτον.
Ὀνεῖον. τὸ ὦ ὄνοι ἵστανται.

Ὀνειρίσιν. ποιητικῶς.

Ὀνειρολεχία. ἡ ὕβρις.

Ὀνειρόπληκτον. ὑπὸ ὀνείρων πληττόμενον. ὅπ ὡς φησι Πυθαγόρας, ὀνείρους καὶ τοῖς κτήνεσι γίνε-
B σθαι, καὶ νόσους, καὶ σημεῖα.

Ὄνειρον ἐνυπνίου διαφέρει. ἕτερον γὰρ ὄνειρον καὶ οὐ ταὐτόν. ἀλλὰ καὶ τὸ ὄνειρον, καὶ ἐνύπνιον καλῶς εἴποι τις ἄν. ὅταν δὲ τεχνικῶς λέγηται, κυρίως ἕκαστον χρὴ καλεῖν, καὶ τὸ μὲν, ἀσήμαντον, καὶ οὐδενὸς προφητικόν, ἀλλ' ἐν μόνῳ τῷ ὕπνῳ τοιοῦτο δυνάμενον ἔχον. γινόμενον ἢ τὸ ἐξ ὑπερθυμίας
C ἀλόγου, ἢ ὑποβάλλοντος φόβου, ἢ πλησμονῆς, ἢ κενώσεως, ἐνύπνιον χρὴ καλεῖν. τὸ δὲ μὴ τὸν ὕπνον ἐνέργεια ὄν, καὶ ἀποβησόμενον ἐς τι ἀγαθὸν, ἢ κακὸν, ὄνειρον. πολλάκις δὲ καταχρηστέον τοῖς ὀνόμασιν. ὡς Ὁ ὄμηρος. θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος.

Viuere enim sine omni probro voluit illa, in rebus *singulis*,

Hospes, manibus propriis quæritans victum.

Ονειον. Asininum stabulum. Locus, in quo stant asini.

Ονειρισιν. Poeticè. *Pro eodem* ὀνείρεσι. *vnde addito ι, formatum* ὀνείρεσιν, *vt hic fortasse scribendum.*

Ονειρολεχία. Contumelia. Contumeliosa-oratio. q.d. somnij-garrulitas.

Ονειρόπληκτον. Somnio-percussum. A-somniis-perculsum. Pythagoras ait iumentis etiam somnia, & morbos, & signa contingere. *Pro, Pyth. dicit iumenta etiam somniare, & ægrotare, & signa quædam habere.*

Ὄνειρον ἐνυπνίου διαφέρει. Somnium differt ab insomnio. Est enim aliud, non autem idem. Rectè tamen & somnium, & insomnium *pro eodem* dixerit quis. Quum verò quis artificiosè loquitur, *& artis præcepta sequitur, & obseruat*, vnam-quamque *rem* oportet propriè, *proprio nomine* vocare, & illud quidem, quod nihil significat, & nihil prædicit: sed in solo somno suam vim habet, & quod oritur ex bruta cupiditate, vel nimio timore, vel satietate, vel penuria, insomnium oportet vocare. Quod verò post somnum est efficax, & quod cueniet vel in aliquod bonum, vel malum, *id oportet vocare* ἐνύπνιον. *somnium. Quod verum dicit, ac prædicit. Nam* παρὰ τὸ ἐν ὕπνῳ, τουτέστι τὸ ὑπάρχον, ἤτοι τὸ ἀληθὲς λέγον *dictum est.* Sæpe tamen his nominibus abutendum. *i. Scriptores abuti solent, & confundentes*, vt & Homerus *Iliados* B. *pag.* 55. *v.* 25. Diuinum mihi insomnium venit somnium. *i. Diuinum somnium in somno mihi venit, quod ipse Somnium, & somniorum Deus mihi misit.*

Ονειροπολεῖ. φαντάζεται. ἡ μὲν γὰρ οὖν ζωὴ τοιαῦτα τοῖς σαρακηνοῖς ὀνειροπολεῖν. τοῦτο δὲ ἡ ὀνειροφαντικὴ διανόησις. τὸ μὲν ὀνειροπολεῖν, ὅταν τῷ ἐνυπνίῳ ὁρῶντι. τὸ δὲ ὀνειροφαντεῖν, ὅταν τῷ αὐ-
D τομάτως γοῦν ἀφιέντων. ὥσπερ οἱ ἐρωτόληπτοι πάσχουσιν, ἢ ὑπὸ βρωμάτων, ἢ ὑπὸ δαιμόνων ἐνεργείας. τοῦτο παύσοιτ' ἄν.
la mulierem miscentur, semen emittunt, vt amore-captis accidit, siue propter cibos, siue propter dæmonum efficaciam, *& præstigias* hoc ipsis accidat.

Ονειροπόλος. ὀνειροκρίτης.

Ονειροπόλος. Qui circa somnia, & insomnia versatur, vt cognoscat quid illa significent. Somniorum coniector, ac interpres.

Ὄνειρος. ἀγγῶνες, οἱ εἰσι μέρος τῆς οἰκίας. καὶ πάντα τὰ προφαινόμενα κατ' ὄναρ, τὸ κόσ-
E μιον ἡμῖν βίου σημαίνει ἐνύπνιον. ὅπ τὰ ἐνύπνια αἰ-πατηρῶσιν ἄφρονας.

Ονειρος. Somnium. Anguli, qui sunt ædium pars, & omnia, quæ *nobis* in somnis occurrunt, mundanũ vicæ significant insomnium. *fortasse L.* προφαινόμενα, *per υ.* Insomnia dementes alis-instruunt. *i. vel excitant, & impellunt in spes inanes, vel adeò terrent, vt adauolandum incitent.*

Ὀνείροξις. ἡ περὶ ὀνείρατων διάκρισις. καὶ ὀνειροφοιτεῖν, τὸ ἐνυπνιάζομαι.

Ονειροξις. Somniorum-demonstratio. *Somniorum-interpretatio. Somnium.* Et ὀνειροφοιτεῖν. Somnio. In somnis aliquid agito in animo.

Ὀνῆσθαι. ὠφεληθῆναι. Ξενοφῶν. ἔχειζον προὶς τὰ χωρία προσβάλλειν, καὶ τῶν σφετερῶν ὀνῆσθαί τι.

Ονησθαι. Iuuari. Fructum, & vtilitatem aliquam percipere. Xenophon. Volebant ad illa loca appellere, & exercitum aliquam vtilitatem, *aliquod commodum inde* percipere.

Ὀνηλάτης. ὁ ὄνους ἐλαύνων.
F Ὀνήσασθαι. ὠφελεῖσθαι. λαβεῖν.

Ονηλατης. Qui-asinos-agit. Asinarius. Agaso.

Ονησασθαι. Iuuari. Fructum, ac vtilitatem percipere. *L.* λαβειν.

Ὀνησίδωρος. ὄνομα κύριον.

Ονησιδωρος. Onesidora. Nomen proprium.

Ὀνησίκριτος. ὄνομα κύριον. ὁ δὲ ὀνησίκριτος, δεύτερος ἐξ ἀρχετύπου διατυποῖ. τουτέστι, τῷ Ξενοφῶντος.

Ονησικριτος. Onesicritus. Nomen proprium. Vt, Onesicritus verò *tanquam* descriptum exemplar ab exemplari *primóque scripto* differens, secundas-partes obtinet. *i. Onesicritus tantũ à Xenophonte differt, quãtum differt, exemplum ab exemplari. Nam Xenophontem quidẽ est imitatus. at eius præstantiam nõ est assecutus.*

ὀνήσιμος. Vtilis. Et nomen proprium. Onesimus.

ὀνησιφόρος. Vtilitatem-afferens. Vtilis.

ὀνητέον. Eam, vnde fructus, & vtilitas percipitur, aut percipi potest. Vtilem.

ὀνήτωρ. Onetor. Contra quem Demosthenes scripsit orationes de electione, *quæ continent iudicium de vi, per quam aliquis ab aliquo alicunde pulsus est. Vide Interdictum Vnde vi apud Hottomanum in comm. verborum Iuris. pag.* 188. Fuit autem vnus ex Ædilibus, cuius & Isocrates in *oratione de fortunarum, & munerum* Permutatione mentionem-facit.

ὀνήσιμος ὠφέλιμος καὶ ὄνομα κύριον. A

ὀνησιφόρος. ὠφέλειαν φέρον.

ὀνητέον. ἐκ ἀπόλαυσον.

ὀνήτωρ. πρὸς ὃν δημοσθένης ἔγραψε τοὺς ἀξύλους λόγους. εἰς ὃ ἰὼν βίᾳ χρημάτων. οὗ καὶ ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ ἀντιδόσεως μνημονεύει.

ὀνίας. Onias. Nomen proprium.

ὀνίδιον. Et ὀνίδες. Asinorum excrementa, quæ de-industria fictæ sunt *in fabula Pacis apud Aristophanem. pag.* 434. *v.* 4. Δὸς μᾶζαν ἐπίφαγε ἐξ ὀνίδων πεπαλαγμένην. *Da maz. maltera ex asinis-ex. rementitius confectam. Vide Schol. annot.* 7.

ὀνίας. ὄνομα κύριον.

ὀνίδια. τὰ ἵππου τὰ ἀφόδυμα. καὶ ὀνίδες, τὰ τῶν ὄνων ἀποπατήματα. ἃ ἐλίττουσιν πλάσματά ἐστιν. B

ὀνίδιον. Diminutiuè. Paruus-asinus. Asellus. *Aristoph. in Vespis. pag.* 358. *v.* 27.

ὀνίδιον ὑποκοριστικῶς, τὸ ὀναρίον.

ὀνίνασθαι. ὄναθαι, ὠφελεῖσθαι. καὶ ὀνίνημι, αἰτιατικῇ.

ὀνίνασθαι. Iuuari. Fructum, vtilitatem, commodum percipere. Et *ὀνίνημι.* Accusatiuo Iuuo.

ὄνιον. Vtile.

ὄνιον ὠφέλιμον.

ὄνθος. Fimus. Stercus boum. Bubulus fimus. Homerus *Iliad. ψ. pag.* 908 *v* 3. ἔνθ' ἄνθου βοέιου &c. Illic stercore bubulo impletus-est ósque, narésque. Aiunt autem scarabeum animalculum emittere-semen in bubulum fimum, & ita pedibus *ipsum* circumuersare, *circumuoluere* donec illud semen in *fimo* exercitatum reddatur. *i. donec bene fit agitatum, & subactum,* & gignat, *procreétque fœtum.* Scarabeus verò fœmina non nascitur: sed omnes, mares generantur. Et *ab hoc nomine* ὄνθος *deducitur verbum* ὀνθυλεύω, *vel* ἐνθυλεύω, *vt apud illum, qui dixit,* καὶ ὀνθυλεύουσι τὸν οἶνον &c. i. Corrumpunt vinum cum ipso putridum miscentes.

ὄνθος βόλιτος. Ἰωνίκως, ἢ τὸ βοὸς κόπρος. ὅμηρος. εἰ δ' ἔνθου βοείης πλήτο τρόμα. φασὶ δὲ κάνθαρον τὸ ζωύφιον ἀποσπερματίζειν εἰς ὄνθον. καὶ ὅταν ἐξεπίφυσιν τοῖς ποσὶν, ἕως ὅτου ἐγλυμανθὲν τὸ σπέρμα ἀποδοθῇ, καὶ γεννήσῃ. θῆλυς δὲ κάνθαρος οὐ γίνεται, ἀλλὰ πάντες ἄρσενες γεννῶνται. καὶ ὀνθυλεύουσι, τὸν ὄνθον, συμμιγνύντες αὐτῷ σαπρόν. C

NOTÆ.

Ὀνθυλεύουσι.] Apud Aristoph. in Pluto. pag. 501. v. 11. Schol. annot. 6. vbi legitur, καὶ τὸν οἶνον νωθυλεύουσι, συμμιγνύντες αὐτῷ σαπρόν. Eustath. in Iliados ψ. pag. 1329. τὸ ἀνθυλεύειν ἐκ τῆς ὄνθου φέρεται κωμικώτερον, ἀπὸ τοῦ ὀνθυλεύοντων ἐπιτηρίαν. Χρῆσις δὲ τοιαύτης λέξεως καὶ παρὰ τῷ εἰπόντι ὡς ἐνθυλεύουσι τὸν οἶνον &c. Intelligit autem hunc Aristophanis locum, in quo legendum, vt apud Eustath. Ὀνθυλεύω, & ἀνθυλεύω, stercore-maculo, fœdo, corrumpo. Deducitur autem ab ὄνθος. D

ὀνόγυρος. Onogyrus. Planta propulsans mala, quæ, si teratur, olet, *grauem odorem spirat.* Alij verò hanc vocant anagyrum. Vnde & prouerbium deductum *tradunt.* Anagyrum commoues. In eos, qui sibi ipsi mala accersunt, & *in suum caput attrahunt. Er. ad. Chil. 1. Cent. 1. col. 44. ad. 65.*

ὀνόγυρος. φυτὸν ἀλεξίκακον. ὅπερ τερεβόμενον ὄζει. οἱ δὲ, ἀνάγυρον αὐτὸ φασίν. ὅθεν μετήνεγθαι καὶ τὴν παροιμίαν. κινεῖς ἢ ἀνάγυρον. ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς τὰ κακὰ. E

ὀνοίνδιος. *See apud Dorienses, vt ait Pollux. lib. 7. col.* 414. *l.* 22. *vocatur* Asinarius. Agaso. ὀνοίνδιος ὀνηλάτης. ἀσραβηλάτης.

NOTÆ.

Ὀνοίνδιος.] Aristoph. in Auibus. pag. 426. v. 12.

Ἔνθα καὶ Πείσανδρος ἦλθε. &c.

Schol. annot. 8. versus Eupolidis in Maryca citant, qui sic legendi videntur.

B. Ἄρχοντα νῦν Πείσανδρον οὐκ ἀπαλλάττει.

A. Ὁ τρεβλός; A. ἀλλ' ὁ μέγας οὗτος Κίνδυος.

Pro, ὁ ὗτος Κίνδυος. Sed metri causa facta est contractio, & literarum transpositio. Nihil tamen temere mutandum. Nam pollux lib. 7. col. 414. l. 22. dicit asinarios, & agasones à Dorienibus ὀνοίνδιοι vocari.

ὀνομάδημος. Onomademus. Nomen proprium.

ὀνομάζων. Nominans. Dicens. Explicans. Interpretans. Interpretatione vtens. Demosthenes pro Ctesiphonte.

ὀνομάκλεις. Onomacles. Nomen proprium. Dat. ὀνομάκλεῖ εἰ. Onomacli.

ὀνοματοκλυτοσάλτης. Vnica voce legendū. Significat

ὀνομάδημος. ὄνομα κύριον. F

ὀνομάζων. ἀντὶ τοῦ φράζων. ἑρμηνεύων. ἑρμηνεία. χρῆσθαι. δημοσθένης ὑπὲρ κτησιφῶντος.

ὀνομακλῆς. ὄνομα κύριον. ἡ δοτικὴ, ὀνομακλεῖ, ὀνομακλεῖ.

ὀνοματοκλυτοσάλτης. ὑφ' οὗ ἀναγνωστέον.

autem

Α σημαίνει δὲ τὸ ὅλον ὀνόματι κλυτός. ὁ δὲ αὐτὸς ἐστὶ τῷ διαβεβοημένῳ.

eum, qui totus est nomine clarus. Idem autem erit, qui & celebris. *i. cuius nomen est celebre. fortassè verò legendum,* τὸ ὅλος ὀνόματι κλυτόν. ὁ δὲ αὐτὸς ἐστὶ τῷ διαβεβοημένῳ.

Ὀνομαστί. ἐξ ὀνόματος.

Ὀνομαστός. πολύς. καὶ μόλ' ὀνομαστός. ὁ μὴ ῥηθῆναι δυνάμενος. ἢ πολύς.

ὀνομαστί De nomine, Nominatim.

ὀνομαστός. Nominatus. Nominandus. Multus.) Et μόλ' ὀνομαστός. Ne nominandus quidem. Vel Qui verbis declarari non potest. Non multus. *Adeo parvus, vt ne nominandus quidem sit. Vt,*

Τῆς δ' ἦλιον ὦρσεν καὶ σθένος, ἀνδράσι δῆμα Θαρσαλέοις. γαλλῷ δ' οὐδὲ ὀνομαστὸν ἄχος.

Illius verò leo ruit per vestigia, viris terror Audacibus. gallo verò ne nominandus quidem dolor. i. Qui leo vel fortissimis viris terrorem incutit: sed gallus gallinaceus eum nihili facit, nec vllo modo timet.

Ὀνόματα. γνῶσις. Δαυΐδ. ὁ ἀριθμῷ πολλῶν ἄστρων, καὶ πᾶσιν αὐτοῖς ὀνόματα καλῶν. τουτέστι διαφορὰς καὶ τιὼ τούτων θέσιν τε, καὶ διάταξιν. καὶ τιὼ πρὸς ἄλληλα σχέσιν. οὐ γὰρ ὀνόμασι κεχρημένος ὁ θεὸς τοῖς ἄστροις καλεῖ. ἄψυχα γὰρ ταῦτα, καὶ λόγου ἐστερημένα. ἀνθρωποι δὲ ταῦτα ἔθεσαν.

ὀνόματα. Nomina. Cognitio. Dauid. Qui numerat multitudinem astrorum, & ea omnia nominatim vocat, hoc est, qui nouit *omnium* horum differentias, *sine discrimina*, situm, & dispositionem, & affectiones inter sese. Haud enim Deus nominibus vtens, stellas appellat. Hæc enim inanima *sunt*, & ratione carentia. Homines verò hæc *nomina ipsis* imposuerunt.

Ὀνομῶ. ὀνομάσω.

ὀνομῶ. Nominabo. *ab* ὄνομα. *nomino.*

Ὄνον ἀποξύσαι κνώμενον.

ὄνον. Asinum auerte prurientem, *vel, se scabentem.*

Ὄνος. ὄρνις. λέγεταί τι τοιοῦτον, ὡς συμβολικῶς ἐξεπέμφθη ἐκεῖ ἀρράβου, εἰδὼς ὄνον ἐκ πλώματος ἀναστάντα. ἀκούσας δὲ καὶ ἕτερος λέγοντος. πῶς ὄνος ὢν ἀνέστη; ὁ δὲ ἔφη. ὁ νοσῶν ἀναστήσεται. καὶ ἀνέστη. καὶ αὖθις. ὄρνιν νομίζεται παιδὸς ἔσεσθαι μαντίαν δηλοῦν. πάντα γὰρ οἰωνὸν ἐκάλουν καὶ τὰ μὴ ὄρνεα, θεράποντ' ὄρνιν. ἐπὶ τιτὰ εἰώθασι τῷ θεραπόντων καλόποδας λέγειν, καὶ καλοποιήσους.

Ὄνος. Asinus. *Interdum hominibus est* augurium, *quod aliquid significat.* Tale quid traditur. Quidam symbolicè. *i. per symbola, per coniecturam ex aliquibus signis ductas,* de *quodam* ægroto interrogatus, vidit asinum ex lapsu resurgentem. Audiuit autem & alterum dicentem, Quomodo, cùm esset asinus, resurrexit? Ille verò respondit, Ille, qui *iam* morbo laborat, resurget. Et resurrexit, *& conualuit.* Et rursus. *Aristoph. in Anibus. pag.* 396. *v.* 15. ὄρνιν τι νομίζεται παιδὸς ἔσεσθαι μαντίαν δηλοῦν. Augurium*que* putatis omnia, quæcunque de vaticinio discernunt *aliquid, i. que distincte tradunt, & aperte significant aliquid, quo obseruato, aliquid prædicitur.* Omnia enim vocabant aues *i. augurium, omen, præsagia*, vel ea, quæ non erant aues. *Nam &* famulum *occurrentem alicui, vocabant* auem. *i. augurem, omen, præsagium.* Quia nullos de famulis vocare solebant Calopodas, & Calæoniscos. *q. d. pulchripedes, & Pulchrorum, atque fausti orum augiorum autores. N. L. Vide supra. pag.* 511. *col.* 1. *in* οἰωνοί.

Ὀνολφίς. ὄνομα κύριον. ἐθνικόν. ζήτει ἐν τῷ ἁρμόπους.

ὀνολφίς. Onnolphis. Nomen proprium. *Fit &* Gentile. Quære in Ἁρμόπους.

Ὄνος. τὸ ζῷον. καὶ τὸ ὄργανον.

ὄνος. Asinus. Animal, & Instrumentum: *quoddam, de quo Lexica.*

Ὄνος τὸ περὶ τὰ τῶν ὑδάτων ἀγγεῖα πολύπους, καὶ συρεφόμενον.

ὄνος. Animalculum multipes, quod circa aquarum vasa, *& loca humida versatur*, & quod sese complicat, *& in pilulam rotundam contrahit, si quis id tangat. Multipeda. Porcellio. Italicè nunc etiam vocatur porcelletto.*

Ὄνος ἄγων μυστήρια.

Ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν περιττόντων.

Τοῖς δὲ μυστηρίοις ἐξ ἄστεος εἰς ἐλευσῖνα, διὰ τῶν ὄνων ἔφερον τὰ εἰς τιὼ χρείαν. ὅθεν ἡ παροιμία διὰ τὸ κακοπαθεῖν μᾶλλον τοὺς ὄνους ἀχθοφορεῖτας, ὡς ἂν ὅμοια πάσχοντας τοῖς ὀπτικοῖς ἀχθει τιὼ παροιμίαν μιγνύσιν. ἀριστοφάνης. ὄνος ἄγων μυστήρια. ὅθι τῶν παρ' ἀξίαν τι περιττόντων. τότε δὲ θλίβονται μᾶλλον τὰ πρὸς τιὼ χρείαν ἀγόμενα βαστάζοντες. δήμων ἐπὶ τοῦ μύλου γλιδᾶν φησὶν, ὅτι στεφανοῦσιν αὐτὸν τότε.

ὄνος ἄγων μυστήρια. Asinus portans mysteria. In eos, qui præter dignitatem, *& præter merita, rem feliciter* gerunt. *L. οἳ παρ' ἀξίαν περιττόντων. Sic & Vuolfius. Qui rebus secundis vtuntur, quibus sunt indigni. Er. ad. Chil. 2. Cent. 2. col.* 388. *ad.* 4. In Mysteriis enim. *i. in Cereris Initiis*, res necessarias ex vrbe Eleusinem per asinos, *asinis impositas* portabant. Vnde prouerbium *est ortũ*, quòd asini, quum onera ferunt, maximè malis afficiãtur, quasi ipsis accidat, quod impositò oneri, hoc prouerbium miscent. *N. L.* Aristophanes *in Ranis. pag.* 136. *v.* 22. Asinus portans mysteria. De illis *dicitur*, qui præter dignitatem aliquid faciunt. Tunc enim *asini* quum ferunt res necessarias, quæ *sacrorum causâ* feruntur, maximè premuntur. Demon ait hoc referendum esse ad lapidem molarem, quem coronant tunc, *quum Cereris sacra fiunt.*

Ὄνος ἀκροᾶται σάλπιγος. Εὔπολις Ταξιαρχίαις

Ὄνος πρὸς αὐλόν. παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ συγ-

ὄνος. Asinus audit tubam Eupolis Taxiarchijs.

ὄνος πρὸς αὐλόν. Asinus ad tibiam. Prouerbium in

eos,qui non assentiuntur, neque laudant,ob extremum asini stuporem. *Eras.m.ad.Chil.4.Cent.1.col.851. ad.47.*

Ονόσανδρος. Onosander,Philosophus Platonicus. *Scripsit* Tactica.1. *De instruenda acie.* De stratagematibus. 2. *De callidis, ac astutis Imperatorum artibus, quibus hostem fallunt.* Commentarios in Platonis libros de Repub.

Ο'νόσαιτο. Vituperet.

Ὄνῳ. Asinus inter apes.Crates Tolmis. *Eras.m.ad. Chil.1.Cent.5.col.171.ad.42.* Et Asinus in vnguento. Prouerbium,*de quo Er.ad.Chil.1.Cent.5.col.171.ad.43.*

Ὄνος ἐς ἄχυρα. Asinus in palea.Prouerbium in eos, qui præter spem in bona inciderunt, & his affatim fruuntur. *Er.ad.Chil.2. Cent.5.col.493.ad.58. Vide & Aristoph.in Vespa.pag.358.v.31.Schol.annot.13.*

Ὄνῳ εἰς Κυμαίους. Asinus apud Cumanos. De *rebus* inopinatis,& raris.Quòd apud Cumanos asinus formidabilis esse videretur. Vt.Et illis temporibus omnes Cumani asinum terræmotu,& grandine formidabiliorem existimabant. Aliquem asino nudum ferri,apud Parthos ignominiæ maxima putatur. *Er. ad.Chil.1.Cent.7.col.228.ad.12.*

Ὄνος λύρας. Asinus Lyram *audiuit.* Menander Psophodeæ.1. *In fabula,vbi introducitur quidam, qui quèmus strepitum formidat,eóque audito expauescit.* Prouerbium, *quod hoc iambico versu continetur.* Asinus Lyrá audiuit,& tubam sus. Dicitur de iis, qui non assentiuntur,neque laudant. Ammoniano Grammatico contigit, vt asinum sapientiæ auditorem haberet. Quære in Ἀμμωνιανός.

Ὄνῳ σύπαξ. *Apud Aristophan.in Equitibus.pag.197. v.27.de quodam agit, qui* Στύππαξ *vocabatur.*1. *Stypax,q.d.Stuppeus;quòd esset cumpiστώλης.*1. *Stupparum venditor. Vide Schol.annot.18. & pag.198.*1. *vbi scribitur,* ὃς Στύππαξ ἐκαλεῖτο. *Hoc apud Suidam locus desumptus,qui corruptus videtur.*

Ὄνῳ τὰ ὦτα κινεῖν. Asinus aures mouens. In stupidos vtraque ratione. Nam & hoc animal est ignauum,*atque tardum,*& aures mouere, *est* quasi, antequàm aliquis sit-locutus, simulare, te hoc omnino audiuisse. Quomodo enim fieri-potest. vt *aliquis* omnia cognoscat, etiam antequàm ipsi dicta-fuerint, quamuis aures habeat magnas instar asini?

Ὄνῳ ὕεται. Asinus compluitur.De iis,qui non curant *liquid,nec eo mouentur. Eras.ad.Chil.3.Cent.2.2. col.660.ad.59.*Cephisodorus in Amazonibus.

Derides me. Ego verò tuis *verbis* vt *asinus* *complwor.*

Cratinus Fugitiuis mulieribus.

Illi verò pyppazant, pippizant *circumcurrentes.*N.L.

Ὀνοτοί. Vituperabiles.Reprehensione-digni.

Ὄνου θανάτους. Asini mortes.In absurda narrantes. *Er.ad.Chil.3.Cent.2.col.660.ad.58.*

Ὄνου παραχύψεως *Ob* Asini prospectum.Hoc prouerbium dicitur in eos, qui ridiculè criminibus premuntur.Dicunt enim quendam figulum, vel (vt alij) pupparum-fictorem multas aues in officina formasse. Asinum verò prætereuntem, agasone negligenter sequente, per fenestram inserto capite-prospectantem, *vel, per paruam-ianuam demisso capite ingressum*, illas aues euertisse, & vasa, quærant in officina, contriuisse. Dominum καζατιθεμένων, μὴ δὲ ἐπαινουμένων, ἢ τὸ παντελῶς ἀναίσθητον ἦ ὄνου. A

Ο'νόσανδρος. φιλόσοφος. πλατωνικός. Τακτικὰ, καὶ στρατηγημάτων. ὑπομνήματα εἰς πλάτωνος πολιτείας.

Ο'νόσαιτο. ἐκφαυλίσει.

Ο'νος ἐν μαλίτταις. κρίτης τόλμαις. καὶ ὄνος ἐν μύρῳ παροιμία. B

Ο'νος εἰς ἄχυρα. παροιμία. ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδας εἰς ἀγαθὰ ἐμπιπόντων, καὶ τούτοις ἀπολαυστικῶς χεφμένων.

Ο'νος εἰς κυμαίους. ἐπὶ τῶν δειλοτάτων, καὶ φαύλων. διότι δειλοὶ κυμαῖοι. δείκνυσι φοβερὸς τῷ ὄνος. καὶ ἐν τούτοις τὰς ἡμέρας πάντες ἦσαν κυμαῖοι σφόδρα, καὶ χαλεπώτερον φοβερώτερον ἦ ὄνον ἡγούμενοι. τὸ ἐπ' ὄνου φερεσθαι τιτὰ γυμνὸν, τῷ ἀτιμωτάτῳ καὶ μεγίστῃ παρὰ θυαῖοις νενόμισται. C

Ο'νος λύρας. μένανδρος ψοφοδεῖ. παροιμία ὄνος λύρας ἤκουσε, καὶ σάλπιγγος ὗς. λέγεται ἐπὶ τῶν μὴ συγκατατιθεμένων, καὶ δὲ ἐπαινούντων. ἀμμωνιανῷ τῷ γραμματικῷ συμβέβηκεν ὄνον κιθαῳδὸν σοφίας ἀκροατὴν καὶ ζητεῖν ἐν τῷ ἀμμωνιανός.

Ὄνος σύπαξ. τὸ σύπαξ ὅτι σιτοπώλης. D

Ὄνος τὰ ὦτα κινῶν. ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων καὶ ἀμφότερα. τόδε γὰρ ζῶον ὀκνηρόν. τὸ δὲ τὰ ὦτα κινεῖν, οἱονεὶ πρὸ ἦ λαλῆσαί τινά πάντα τοῦτο ἀκηκοέναι δοκεῖν οἰεῖσθαι. ὅπερ ὄντων ἀναισθησίας. πῶς γὰρ ἂν ἠδύνατο πάντα ἐγνωκέναι, καὶ πρὸ τὸ λαληθῆναι αὐτῷ, κἂν ὦτα μεγάλα ἔχῃ καθάπερ ὄνος.

Ὄνος ὕεται. διὰ τῶν μὴ διαστρεφομένων κινδύνους ἀμαζόσι. E

Σκώπτεις μ' ἐγὼ δὲ τοῖς λόγοις ὄνος ὕομαι.

Κρατῖνος δραπέτισιν.

Οἱ δὲ, πυππάζουσι δεῦρο ἰόντες.

Ὀνοτοί. ψεκτοί, μεμπτοί.

Ὄνου θανάτους. διὰ τῶν ἀλλόκοτα διηγουμένων.

Ὄνου παραχύψεως. διὰ τῶν καταγελάστως συκοφαντουμένων εἴρηται ἡ παροιμία. φασὶ γάρ ὅτι παρά τις, οἱ δὲ, κορραγλάθος, ἐπλαττε πολλὰς ὄρνις ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ. ὄνος δὲ παριὼν ἀκολουθοῦντος ἀμελῶς ἦ ὀπλάτου, παράκυψας διὰ τῆς θυρίδος, ἀνέῤῥηξε τὰς ὄρνιθας. ἃ τὰ ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ σωπήσαντα συδὴν. ὁ δέσποτης κύριος F

verò

A ἢ ἐργασηρίου, δθὶ κρίσιν ἔλαχε τὸν ὀνηλάτην. ἐρωτώμενος ὁ ἐκείνου ὑπὸ τῶν ἀπαντώντων τίνος κρίνοιτο, ἐλεγμὸν, ἢ τι τοιοῦτον ἐγκαλούμενος.

Ὄνου σκιᾶς. ὄνου σκιᾶντος, ὀρνιθος πτοηθέντος, ἵστον αἱ ἔρρηξαν. ὁ δὲ διαπόντος ἢ ἱστοῦ, τῷ τὸ ὄνου διαπότῃ ἐκκαλέσειν. ὅθεν ἡ παροιμία.

Ὄνε πάντα πρὸς αὐτόν, καὶ μὴ ὄντων λέγεται ἡ παροιμία ὑπὸ τῶν ἀτόπων, ὥσπερ αἱ ταινίαι ἢ πλίνθον ἀγοράσειν, ἀσκὸν πλήσειν, χύτραν ποικίλῃ, εἰς κόσμον θυμιᾶν, ἀρίσταχος ἢ ἀλφὶ τὸ κρανίον ὑποθέσθαι. ἐπὶ φίλου τινὰ χρείαν πλέκοντα. ὄνου ἢ τὸ πλεκόμενον ἀπαθίσται, οἷον ἀποκείρεται παρ' ὅσον ἐν τοῖς ἐπὶ ἅδου ἀνήνυτά εἰσι καὶ τὸ ἐπλάσθη.

verò officinę, in iudicium adduxisse agasonem. Illum verò, cùm ab obuiis quibusque interrogaretur, qua de causa in iudicium vocaretur, & *cuius criminis accusaretur*, respondisse, propter asini prospectum, *vel ingressum*.

Ὄνου παρακύψεως. Asini prospectus *causâ*. Cùm asinus demisso-cepite prospectasset, *vel, intrasset in quendam locum*, gallinæ territæ, telam diruperunt. Telæ verò dominus, asini dominum accusauit, *eique tela diruptæ crimen obiecit*. Vnde prouerbium *est ortũ*.

Ὄνου πώγωνι. *Vel* ὄνου πώγ. *vt Aristoph. in Ranis. pag. 137. v. 19. Vide Schol.* Asini lanæ. De stolidis, & rebus nihili dicitur hoc prouerbium ab Atticis. *Erasm. ad. Chil. 2. Cent. 4. col. ad. 79. Ab asino lanam.* Vt & hæc, laterem lauare. Vtrem vellere. Ollam pingere, *vel, variis coloribus ornare*. & Suffire fimum. Aristarchus verò *prouerbium inde ductum esse tradit*, quòd Cratinus finxerit quendam apud Inferos funiculum *re-* B *flentem*, plicantem, asinum verò eum dum nectere-

tur, arrodentem, *ac deuorantem*, *vel* quasi detondentem. Quatenus igitur res apud Inferos sunt inanes, *ac irritæ*, *eatenus* hoc fictum est.

NOTAE.

C Τῶν ἀνήνυτων.] Apud Aristoph. in Ranis. pag. 137. v. 19. Scholiast. 9. legitur ἀνιήτων. Sic & paulo post ἀνήνυτα vocantur ea, quæ sunt inania, irrita, quæ fieri nequeunt, quæ ad nullum finem perducuntur. Vide cætera. De singulis verò prouerbiis, quæ Suidas hic posuit, consule adagia Erasmi. Et sequentes versus ita metri causa videntur scribendi.

—σοὶ τῶ γὰρ ὁ πόλεμος ὑμῖν ἔστι τοῦτο
Περὶ ὄνου σκιᾶς.— Aristoph. in Vespis. pag. 316. v. 34.
Βδ. Περὶ τοῦ μάχη ταῖν δοῖν; Φι. σοὶ ὄνου σκιᾶς.

Ὄνου σκιά. καὶ σοὶ ὄνου σκιᾶς. σοφοκλῆς. κηδαλίωνι. ὅ, τι καὶ πρήσσεται, τὰ πάντ' ὄνου σκιά. ἀριστοφάνης δαιδάλῳ. σοὶ τῶ γὰρ ὁ πόλεμος νυνὶ ὑμῖν ὅδε; σοὶ ὄνου σκιᾶς. ἀριστοτέλης δ' ἐν διδασκαλίαις, καὶ δράματός τινος φέρει ἐπιγραφὴ ὄνου σκιά. οἱ δὲ, σκῶπτον φθέγξασθαι τὸν δημοσθένη ὀστολογούμενον ὑπέρ τινος ἐπὶ μεγάλαις αἰτίαις κρινομένου, ὡς ἑώρα θορυβουμένους τοὺς ἀκροωμένους. παρακαλέσας γὰρ αὐτοὺς μικρὰ προσέχειν, ἤρξατο διηγεῖσθαι. ὡς μέγα D ρά ἦν ἀπιὼν, μισθώσαιτο ὄνον. καύματος δὲ ὄντος τῇ ὁδῷ ἠμελημένου, ὑπὸ τὴν σκιᾶς τοῦ ὄνου βουληθῆναι αἰωρεῖσθαι. οὐ παρεῖναι γὰρ οὔτε δένδρον, οὔτ' ἄλλο τοιοῦτον οὐδέν. τὸν δὲ ὀνηλάτην καλύειν φάσκοντα ὄνον αὐτῷ μεμισθωκέναι μόνον, οὐ μὴν καὶ σκιάν. ὡς τε διαχειμάζειν αὐτοῖς, ἐν φιλονεικίαν πολλὴν ἐλθεῖν τούτου χάριν. ταῦτα δ' εἰπὼν, ὡς εἶδε τοὺς Ἀθηναίους προσέχοντας σφόδρα, καὶ ἡδομένους, καὶ προθυμουμένους τὰ ἑξῆς ἀκοῦσαι, ἐπέπληξεν αὐτοῖς, ὅτι πρὸς ὄνου μὲν σκιᾶς ἀκροᾶσθαι θέλοντας, καὶ διακαλοῦσιν. ὑπὲρ δὲ ἀνδρὸς ἐλθεῖν ἐπὶ ζημίᾳ κινδυνεύοντος, οὐκ ἐθέλουσιν ἀκούειν. δῆλον δὲ ὅτι λεγομένῳ τούτῳ F ἐχρήσατο δημοσθένης. διόπερ καὶ ἐν τοῖς φιλιππικοῖς παρωδῶν τὴν παροιμίαν φησὶ δεῖν διαφέρεσθαι τοὺς ἀθηναίους ἐλθεῖν ἐπὶ δελφοὺς σκιᾶς.

Ὅτου σκιᾶς ἐπὶ τῶν ἀσθενείας. φασὶ γάρ ὅτι νεανίσκος ἀθήνηθεν εἰς δελφοὺς ὄνον ἐμισθώσατο. μεσημβρίας δὲ καταλαβούσης στάσας τὸν ὄνον, ὑπέδυ τὴν σκιάν.

Ὄνου σκιά. Asini vmbra. Et, De asini vmbra. *Er. ad. Chil. 1. Cent. 3. col. 115. & 116. ad. 52.* Sophocles in Cedalione, Quidquid factum fuerit, omnia *erũt* asini vmbra. Aristophanes Dædalo. Quánam enim de re bellum à vobis geritur nunc? Asini de vmbra. Aristoteles etiam in Disciplinis quandam fabulam refert, cuius inscriptio fuerit, Asini vmbra. Alij verò *dicunt* Demosthenem hoc primùm dixisse, dum defenderet quendam, qui magnorum criminum accusabatur, cùm videret auditores tumultuantes. Cùm enim eos rogasset, vt paullulum attenderent, & *sibi rem auditu dignam narraturo præberent aures attentas*, narrare cœpit, Se Megara abeuntem conduxisse asinum. Cùm autem in itinere *magnus* esset æstus, se sub asini vmbra requiescere voluisse. Nam nec arborem, nec aliud huiusmodi quidquam adfuisse *dicebat*. Agasonem verò prohibuisse, dicentem, se ipsi asinũ tantùm non etiam *eius* vmbram locasse. Quare longam-moram, & altercationem multa in hac de re *tunc* intercessisse. His autem dictis, cùm vidisset Athenienses valde attentos, & *ipsius rei narratione* delectari, & cupere cætera audire, castigauit eos, dicens, Ipsos asini quidem vmbram audire cupere, & rogare, *vt de hac re cætera narrarentur*. De viro verò constituto in capitis periculo, *se verba facientem* audire nolle. Constat autem Demosthenem hoc dicto vsum esse. Nam & in Philippicis hoc prouerbio nonnihil detorto, dicit Athenienses de vmbra Delphice contendere. *Vide Aristoph. Vespis. pag. 316. & 317, v. 34. Schol. annot. 14.*

Ὅτου σκιᾶς. De asini vmbra. De re nihili. Aiunt enim adolescentem Athenis Delphos asinum conduxisse. Cùm autem meridies *ipsum* deprehendisset, asinum stitit, & eius vmbram subiit.

Ὀνέ. τὸ ὠφελῶ.

Ὀνωρᾶτος. ὄνομα κύριον.

Ὀνωρία. ἀδελφὴ Βαλεντινιανοῦ. ἥτις καὶ αὐτὸ τῆς βασιλικῆς ἔσχετο σκήπτρου. δι' ἥν τινι τιλὼ ὀπαδείαν τ' αὐτῆς ἔχοντι φθορεῖ μάτων, πλάγιος ἐς λαύριον ἐρχομένη λέχος. καὶ ἐπὶ τῷ ἁμαρτήματι ἀνῃρέθη μὲν ἐκεῖνος. ἡ δὲ, τ' βασιλείων ἐξηλάθη.

Ὀνώριος. ὄνομα κύριον.

Ὄντα. τ' ὄντων τὰ μὲν, ἀγαθὰ εἶῃ. τὰ δὲ, κακά. τὰ δὲ, οὐδέτερα. ἀγαθὰ μὲν, ἀρεταί. κακὰ δ', τὰ ἐναντία. ἀφροσύνη, ἀδικία, καὶ τὰ λοιπά. οὐδέτερα δ', ὅσα μήτ' ὠφελοῦσι οἷον ζωή, ὑγίεια, ἡδονή, κάλλος, ἰσχύς, πλοῦτος, δόξα, εὐγλωσσία. καὶ τὰ ἐναντία, θάνατος, νόσος, πόνος. αἶσχος, ἀσθένεια, ἀδοξία, πτωχία, δυσγλωσσία. καὶ τὰ φιλοσοφούμενα. οὐ γὰρ εἶῃ ταῦτα ἀγαθά. ἀλλ' ἀδιάφορα. κατ' εἶδος προηγμένα. ὡς γὰρ ἴδιον θερμοῦ τὸ θερμαίνειν, ὅτου κ' ἀγαθοῦ τὸ ὠφελεῖν. ἢ μᾶλλον ἢ ὠφελεῖ, ἢ βλάπτει ὁ πλοῦτος, καὶ ἡ ὑγίεια. ἀλλ' οὐδὲ ἡ ἡδονὴ ἀγαθόν. εἶῃ γὰρ κ' αἰσχραὶ ἡδοναί. μηδὲν ἢ αἰσχρὸν εἶῃ ἀγαθόν.

Ὄντος. ὑπαρκτοῦ.

Ὄντως. ἀληθῶς.

Ὄνοι καρθήλιοι.

Ὄνυξ.

Ὀνυχίζειν. ἀκριβολογεῖται, οὕτως ἀριστοφάνης. ἐν ᾗ τῇ συμποσίᾳ, τὸ ἐπὶ βλάβῃ τινὶ ἐξαπατᾶσθαι. καὶ ὑπονυχίσαι σου τὰ ἐν πρυτανείῳ σιτία. ἀντὶ τοῦ ἀφαιρήσουσι. ὑπὸ μεταφορᾶς τῶν ὀνυχιζομένων. ἀφαιρήσομαι γὰρ φησὶ τινὰ σίτησιν. ὑπονυχίσαι μᾶλλον λέγουσιν, ἢ ὀνυχίσαι.

Ὀνύχιος. εἶδος λίθου. καὶ ὀνυχίτης.

Ο. CVM Ξ.

Ὄξος. Datiuus. Aceto. Rectus *casus est* τὸ ὄξος. Acetum. & ὀξύδιον. *q. d. parvum acetum, acetulum. vel idem est ac* τὸ ὄξος. Idem etiam *acetum Græcè* vocatur ἀλίβας, *quasi dicas Illibatum*, quòd non libetur, quia mortuum vinum est. *quæ veterò mortua sunt, Dijs viuis autoribus non conueniunt.* Ἀλίβας etiam *dicitur* mortuus, cadauer.

Ὀξεῖα. Acuta. Hasta. *Gladius. Ensis. vel epithetum hastæ cuspidem acutam habentis.* Et prouerbium. Per ensem, *vel per acutam ensium cuspides, & acies* currere. De periclitantibus. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 3. col. 437. ad. 55. Perque enses. &c. Aristoph. Lysistrata. pag. 544. v. 11. & 12.*

Ὀξίνιον. *Vappam. Vinum acidum. Et* ὀξυπικρός, *acidum. Acrem.* Aristoph. *in Vespis. pag. 150. v. 26.* Pugnabamus cum ipsis, ira acida. *i. acri*, hausta.

Ὀξίς. Acetabulum. Acetarium vas. Aristoph. in Pluto. *pag. 41. v. 10.*

Acetabulum autem omne, & patella, & olla Aerea facta est.

Ὀξεῖα δυτικὴ, ἡ δίθεια, τὸ ὄξος, καὶ ὀξύδιον, τὸ ὄξος, καὶ ἀλίβας λέγεται ὑπὸ τοῦ μὴ λείβεσθαι. ὁπ' ἐνεχομένου οἴνου ὄξι, καὶ ἀλίβας ὁ νεκρός.

Ὀξεῖα. ἡ λόγχη. καὶ παροιμία, δι' ὀξείας δραμεῖν. ὑπὸ τῆς ὀξυκινδυνοτάτου.

Ὀξίνιον. ἀριστοφάνης. ἐμαχόμεθ' αὐτοῖσι, θυμὸν ὀξίνιον πεπωκότες.

Ὀξίς. ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ.

Ὀξὶς ἦ πᾶσα, καὶ λοπάδιον καὶ χύτρα, Χαλκῆ γίγνον.

A Ἔστι δ' ἀγγεῖον ὄξους ἁπτικόν, ἢ λοπάδος εἶδος, εἰς ὀξὺ λῆγον.

ὄξις autem est vas acetarium, quod aceto recipiendo est destinatum. λοπαὶ verò, *vnde nomen adiectiuum diminutiuum* λοπάδιον, omne vasis genus in acutum desinens. *i. a tenuatum.*

NOTÆ.

Ἢ λοπάδος εἶδος. apud Aristoph. in Pluto. pag. 41. in v. 10. Schol. annot. 6. scribitur, vt hìc scribendum, λοπὰς δ' εἶδος ἀγγείου τοῦ εἰς ὀξὺ λῆγον.

Ὄξος ἕψητὸν, τὸ ἀπὸ φοινίκων.

Ὀξώδης.

B Ὄξωνος.

Ὀξύ, καὶ βαρὺ ἐκλήθησαν, κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῆς ἀκουστικῆς. ἐν ὄγκοις γάρ εἰσι τὰ ὀξέα, καὶ τὰ βαρέα. ὀξὺ γὰρ λέγεται, ἐπὶ τῆς ἁφῆς, τὸ ταχέως ἐνεργοῦν. οἷον τὸ μαχαίριον ὀξύ, ὅτι ταχέως κεντεῖ. ἀμβλὺ δὲ, τὸ βραδέως ἐνεργοῦν, καὶ οἷον οὐ κεντοῦν, ἀλλ' ὠθοῦν. ὡς τὸ ὕπτερον. ὅσα μὲν γὰρ δεῖ πρόσθια εἰς τὸ κεντεῖν πεποιῆσαι βουλόμεθα ὀξυγώνια αὐτὰ ποιοῦμεν. ὅσα δὲ εἰς τὸ ὠθεῖν, ἀμβλυγώνια. διόπερ καὶ ἐπὶ τῆ φάρυγι, ὀξὺ λέγομεν τὸ ταχέως αἰσθανόμενον διὰ τὴν αἴσθησιν, καὶ ταχέως διαπαυόμενον. βαρὺ δὲ, τὸ αἰσθανόμενον μὲν τῆ ἀμβλείᾳ, τὴν βραδέως αἰσθανόμενον ἐπὶ τὴν αἴσθησιν, καὶ μὴ ταχέως διαπαυόμενον. ὡς περ αἱ τεταμέναι μᾶλλον νεῦραι, οἷον ἡ νεάτη, τὴν ὑπάτης τοῖς φθόγγοις ὀξυτέρους ἀποδιδοῦσιν. ἡ γὰρ νεάτη τὴν ἄλλων μᾶλλον ἐν τῷ προϊέσθαι διὰ τὴν τάσιν ταχέως πλήττουσα τὸν ἀέρα, ὀξύτατον ποιεῖ τὸν φθόγγον. καὶ ἐν ὀλίγῳ μὲν χρόνῳ ἐπίσης τοῦτο. ὅτι πολὺ δ' ἐφύλαξε. τὸ δ' ὀξὺ καὶ τὸ ἀμβλὺ ἐν διαφόροις γένεσιν εἰσὶ καὶ οὐχ ὑπ' ἀλλήλοις. ἐν φωνῇ. ἐν χυμῷ. ἐν μαχαίρᾳ.

Ὀξύβαφον. τὸ δεχόμενον τὸ ὄξος. μεῖζον δὲ τὸ τρυβλίον τοῦ ὀξυβάφου. ἀριστοφάνης Ὄρνισιν. ὀξύβαφον ἐντυθὲν ὄψου λαβὼν, ἢ τρυβλίον. φασὶ Διοκλέα τὸν Ἀθηναῖον εὑρεῖν τινὰ ἐν τοῖς ὀξυβάφοις ἁρμονίαν, ὑπερκίνοις ἀγγείοις. ἅπερ ἔκρουεν ἐν ξυλυφίῳ.

Ὀξυβελὴς. ὀξέως βάλλων. ἢ ὀξὺ βέλος ἔχων.

E Ὀξυδέρκεια. ὀξυδερκία δέ.

Ὀξυθυμία. ὅσα καθαίροντες τὰς οἰκίας ἀθηναῖοι, νύκτωρ εἶδος εἶχον ἐν τῇ τριόδῳ πεπῆσαι, ζωῦτα ὀξυθυμία ἐλέγετο.

Ὀξυθύμια. Ἡρόδης ἐν τῷ κατὰ Δημάδου φησί. δεῖ οὖν πολλῷ μᾶλλον ἐν τοῖς ὀξυθυμίοις ἢ σήλη σταθῆναι, ἢ ἐν τοῖς ἡμετέροις ἱεροῖς. ἔνιοι μέν, ὧν ἐστι καὶ Ἀρίσταρχος, ὀξυθύμια λέγεσθαί φησι τὰ ξύλα, ἀφ' ὧν ἀπάγχονταί τινες, διὰ τὸ ὀξέως τῷ θυμῷ χρῆσθαι. ταῦτα δὲ ἐκκόπτοντες ὀξοΐζουσι, καὶ καίουσι. Δίδυμος δέ φησιν ὀξυθύμια τὰ καθάρματα λέγεσθαι, καὶ ἀπολύ-

ὄξος ἕψητον. Acetum coctum. Ex palmis, *dactylisque confectum.*

ὀξώδης. Acetosi. *ab* ἐξώδης. *acetosus.*

ὄξων. Oxônis. *N. L. fortasse vel viri, vel loci nomen est* ὄξων. *ὀ. vel acidulum significat.*

ὀξύ, καὶ βαρύ. Acutum, & graue dicta sunt per translationem ab auditu ductam. In magnitudinibus enim, *in magnitudine* sunt & acutum, & graue. Nam in tactu dicitur acutum id, quod celeriter agit. Vt gladiolus acutus quia citò pungit, *& secat.* Hebes verò, qui tardè agit, & qui non pungit, *nec secat*: sed premit, *ac trudit, ac impellit*, ut pistillum. Quæcunque enim *instrumenta, cetáque* ad pungendum, *& secandum* idonea facere volumus, ea acutis-angulis-prædita. *i. acuta* facimus, *acuimus.* Quæcunque verò ad impellendum *apta facere volumus, ea facimus* obtusos-angulos-habentia. *i. obtusa.* Sic igitur etiam in strepitu, *sonum* acutum vocamus illum, qui citò ad *auditus* sensum peruenit, *& meum penetrat*, & celeriter desinit. Grauem verò, proportione-respondentem *hebeti, & obtuso*, qui tardè ad sensum peruenit, *ac penetrat*, & qui non citò cessat. Vt fides magis intẽtæ, qualis est nete, quæ iis, quæ minùs intentæ sunt, cuiusmodi est hypate, sonos acutiores edunt. Nete enim, quòd magis, quàm aliæ *fides*, dum pulsatur, propter intentionem, celeriter aerem feriat, acutissimum edit sonum. Et breui quidem tempore hoc facit, diúque retines *suum sonum.* Acutum autem, & hebes in diuersis, non autem subalternis generibus versantur, in voce, in sapore, in gladio.

ὀξύβαφον. Oxybaphum. Vas, quod recipit acetũ, *in quod cibos intingimus.* Tryblium verò maius *est* oxybapho. Aristophanes Auibus. *pag.* 382. *v.* 22. Oxybaphum hinc appone sumptum, vel tryblium. Aiunt Dioclem Athenienſem inuenisse harmoniam in oxybaphis, id est fictilibus vasis, quæ bacillo pulsabat.

ὀξυβελής. Acutè, *celeriter* feriens. Vel acutum telum, *acutam cuspidem* habens.

ὀξυδέρκεια. ὀξυδερκία *per ει, commune.* ὀξυδερκία vero, *παροξυτόνως per ι Ionicum.* Acies-oculorum. Claritas visus. Acuta-cernendi-vis.

ὀξυθυμία Quæcunque ædium purgamenta noctu Athenienses in triuiis ponere solebant, hæc vocabantur ὀξυθυμία, *genere fœmineo, &* ὀξυθύμια, *genere neutro, vt infra, & pluribus apud Harpocrationem.* Oxythymia.

ὀξύθυμια. Oxythymia. Hyperides in *oratione* contra Demadem, dicit, Cuius statua multo rectiùs in oxythymiis. *i. in quisquiliis, & sterquiliniis* collocaretur, quàm in nostris templis. Nonnulli quidem, quorum est & Aristarchus, dicunt oxythymia vocari ligna, de quibus aliqui suspenduntur, quòd ὀξέως τῷ θυμῷ ἐχρήσαντο. i. quòd celeriter ira fuerint vsi. *i. quòd repentino animi motu, & subita ira perciti se suspenderint.* Hæc autem excisa exterminant, & comburunt. Didymus verò dicit oxythymia vocari pur-

gamenta,& sordes. Hæc enim in triuia absportari, quum ædes purgantur.

Ὀξυβολῶ. Celeriter-audio.

Ὄξυλος. Oxylus. Nomen proprium.

Ὀξύω. Acuo. Exacuo. Incito Instigo. Et *futurum* ὀξυῶ, εἰτ. οῦν.

Ὀξυτώτερον. Acutiùs-cernens.

Ὀξυωπεῖν. Acutè-cernere. Acuta-oculorum-acie-valere. Ipsum thema est ὀξυωπῶ.

Ὀξυπαθῶς. Magno-affectu. Graui-animi-dolore. Valde grauiter. Grauissimè. Vt, Romani autem valde-grauiter ferebant ea, quę nuper ipsis à Chosi hoe astutè-deceptis acciderant. *L.* ὅθεν τῆς συμβεβηκυίας ἴνασχθ. *&c.*

Ὀξυρεγμία. Acidus-ructus. Aciditas-ructus-procreans. Vt, Illa verò frequentes deambulationes faciebat, *frequenter deambulabat*, simulans aciditatem-ructuum, *quâ infestaretur.* Ὀξυρεγμία enim dicitur, quum *propter cruditatem à frigido stomacho manantem* cibus coaceſcit, *acidósque ructus ciet.*

Ὀξύρροπον. Celeriter-currens. *Citò repens. Quod-citò-propendet, ac citò mutatur.*

Ὀξύ. Acutus. Citus Celer. Velox.

Ὀξυτόνως. Acuta-semita. Acuta-via. *Vel est epitetum vocis acuto tono notata, quæ acutum in vltima syllaba habet.*

Ὀξύτης. Acies. Acumen. Acor. Acrimonia. Acerbitas. Austeritas. Arrhianus. Propter Regis austeritatem, & ipse crudeliter, & contumelioſè *rem* interpretabatur.

Ὀξύτης. Acumen. Tres *sunt* docilitatis partes, Solertia, Memoria, Acumen. Et memoria quidem, est conseruatio eorum, quæ quis didicit. Acumen verò, celeritas ingenij, *quo quis celeriter percipit, & discit ea, quæ docentur.* Solertia verò *dicitur* eorum, quæ quis non didicit ex iis, quæ didicit, inuestigatio.

Ὁ ἄν. Ille, qui est. Aeternus ille Deus noster.

Ο. CVM Π.

Ὄπα. Vocem. *à verbo* ὄπτω. *Vox.*

Ὀπαδός. Comes. Assecla. Vt, Tempus enim *est* nulli-venditioni-obnoxium, & *est* expers corruptelæ. *i. se nulla pecunia vendi, redimique patitur, nec vllis largitionibus corrumpitur,* & huius custos, & comes & inspectrix Veritas *omnem largitionem, omnémque corruptelam auersatur. Pro* ἄπρακτος, & ἴφορος, *legendum* ἄπρηκτος, & ἴεωρος *ita Vulsius idque rectè.*

Ὀπάζει. Vel præbet. Vel contemplatur. Vel persequitur.

Ὀπασάμενος. Qui socios, aut comites, aut assecias assumpsit, & sibi adiunxit. *fortasse* ἑταίρους λαβών. *Eustath.* ὀπαδοὺς προσλοβών. *Vide.*

Ὀπάσας. Qui-præbuit. *at* ὄπασας, *metri causâ neglecto temporali incremento ἀύξιμον, pro communi.* ὔπεσχεν, *præbuisti. Vt in epigrammate.*

Nulli tamen
Aduersariorum præbuisti gloriam tuæ mortis.

Ὁ Παφλαγών. *Aristophan. in Equitib. pag. 228. v. 12. & 13.*

Paphlago iste accedit,
Impellens magnum fluctum, & aquas turbans, & miscens,

Pro, absorpturus, vel obruturus me fluctu, fœdè me deuoraturus. *Vide Schol. annot. 3. in* Κολίκυμα.

Ὁ παῖς τὴν κρύσταλλον. Puer glaciem. *Prouerbium hoc dicitur* in eos, qui *rem aliquam* neque retinere pos-

ΤΟ Ο ΜΕΤΑ ΤΟΥ Π.

Ὄπα φωνή.

Ὁπαδές. ἀκόλουθος. ὁ χρόνος ἢ ὁ ἄφθαρτός τις, καὶ ἀδιάφθορος, καὶ ἡ τούτου φύλαξ, καὶ ὁπαδὸς, καὶ ἔφορος ἀλήθεια.

Ὀπάζει. ἢ παρέχει. ἢ διώκει.

Ὁπασάμενος. ἑτέρους λαβών.

Ὁπάσας. αὐτὴ ἢ ἐπιδραμών.

Οὔ τινι δ' ἔμπης
Ἀντιβίων ὄπασας δῦχος εὐῆ θανάτου.

Ὁ παφλαγὼν οὑτοσὶ προσίσχεται
Ὠθῶν κολοκυμα, καὶ ταράττων, καὶ κυκῶν.

Ἀντὶ τοῦ ἐπιφέρων ἢ ἐπικαλύπτων με τῷ κύματι, ἀφρῶδες μέλλων με καταπίειν.

Ὁ παῖς τὴν κρύσταλλον, ἐπὶ τῶν μήτε κατέχειν

sunt

A δυναμένων, μήτε μαθεῖναι βουλομένων.

Ο ὅπερ. τοῦτο τὸ ὅ περ, τῶ κυρίως ὄντι δηλωτικόν. καὶ ᾧ ἂν προσῆται, τὸ κυρίως ἐκεῖνο ἔδη σημαίνει. οἷον ὅ περ αὐτὸς ἄνθρωπος, ὁ κυρίως αὐτὸς ἄνθρωπος. καὶ ὅ περ ὄν, καὶ ὅ περ ἀγαθόν, τὸ κυρίως ἀγαθόν. καὶ τῶ κατηγορουμένων δὲ κατ' ἄλλου, ᾧ αὖ τὸ ὅ περ προσῆται, κυρίως ἐκείνου κατηγορεῖσθαι σημαίνει. καὶ τὸ ἔδη τὸ ὑποκείμενον κυρίως, ἐν τούτω τε, καὶ τοῦτο.

B Ο ὅπου.

Ο ὁπηνίκα. ὁπότε. ὅτ' αὖ Ξενοφῶν. οἱ δ', ἐθύσαντο, ὅπως. ὁπηνίκα δ' οἱοίπερ ὦσιν, ἢ πορεύεσθαι παρεσκευάζοντο.

sunt, neque demittere, *neque tamen amittere* volunt. *Er. ad Chil. 1. Cent. 2. col. 397. ad. 41.*

ὅπερ. Hoc ὅπερ. i. quod, indicat aliquid, quod propriè dicitur, & quicunque rei fuerit additum, significat illud esse propriè. Vt, ὅπερ αὐτὸς ἄνθρωπος. i. homo propriè *dictus*. Et ὅπερ ὄν, id quod propriè est. Et ὅπερ ἀγαθόν. Id, quod propriè bonum *est*. Et in illis, quæ de alio dicuntur, cuicunque hoc ὅπερ additum fuerit, significat, *aliquid* de eo propriè dici. Et ipsum esse, & ipsum subiectum propriè *versatur* in hoc, & hoc *ipsum est. N. L.*

ὅπου. Vbi. Quò.

ὁπηνίκα. Quando. Quum. Xenophon. Illi verò sacrificium fecerunt, vt, quando, & *quacunque* hora videretur, iter facerent.

N O T AE.

ὅτ' ἂν.] Fortasse ὅταν. Quia nihil sequitur, quod istam constructionem requirat.

Ο πὴ. νυκτερὶς. ἡ ὀλίζησις.

Ο ὅπη παρῆκεν. ὅπου ἐκεδέχετο, καὶ ἐκεχώρει.

C Ο πίτιον. τὸ συμβλίον τὸ τὰς ὀπὰς ἐμποιοῦν.

Ο παιανὸς κίλιξ ἀπὸ κωμύκης πόλεως. γραμματικὸς, καὶ ποιητὴς. γηρονὼς δὲ μέρκου αὐτοκράτορος βασιλέως. ἐγραψεν ἁλιευτικὰ ἐν βιβλίοις ἑκκαιδεκατικὰ, ἐν βιβλίοις τέσσαρσι. ἰξευτικὰ βιβλία β'. ἀναγνωσθέντων δὲ τῶ ποιημάτων αὐτοῦ δὴ τῶ αὐτοκράτορος, ἐδωρήσατο αὐτῶ φορὰς ἕνα εἶχον ἐν μέτρω, στατῆρα χρυσοῦν, ἤγουν νόμισμα. ὡς λαβεῖν αὐτὸν δὴ πᾶσι νομίσματος

D μυριάδας β'.

Ο πυκνὸν ἢ κόσμος ἢ βασιλέα Γάλλον ἀποκτείνας, τὰ σκῦλα τῶ Διὶ ὄπιμα ἀνέθηκε. ῥωμαϊκὴ ἡ λέξις.

ὁπὴ. Noctua. Vespertilio. *N. L.* Foramen. *Cauerna. Vox.*

ὅπη παρῆκεν. Vbi licebat. Quò licebat *ire*. *Quò ire* dabatur.

ὀπίτιον. *Parvum foramen, ab* ὀπὴ, *foramen. Item* fubula, quæ foramina facit, *materiam perforans.*

ὁ παιανὸς. Oppianus Cilix, ex vrbe Coryco, Grammaticus, & Poeta. Fuit sub Marco Antonino Imperatore. Scripsit Halieutica. i. *Piscatoria*, libris quinque. Venatoria, lib. 4. De aucupio, lib. 2. Cùm autem eius poemata apud Imperatorem recitata fuissent, *Imperator* in singulas lineas versu *scriptas. i. in singulos versus* ipsi donauit aureum stateram, siue nummum *aureum*, adeò vt ille pro *suis versibus* omnibus acceperit viginti-millia nummorum *aureorum*.

ὄπιμα. Opima. Vt, Cossus autem interfecto Rege Gallo, Ioui opima spolia dedicauit. Romana vox est. ὄπιμα verò præstaret scribere. *Nam apud Latinos opima dicitur producta media syllaba. Virgil. Æn. lib. 5. pag. 272. v. 5. Aspice, vt insignis spoliis Marcellus opimis Ingreditur, victorque viros supereminet omnes. Opimus autem, pinguis, opulentus, amplus, splendidus, magnificus.*

Ο πεπλάω. περισκοπῶ.

Ο ὄπις. ἡ ἐπιστροφή.

Ο πωποβάμων, ὁ πάγουρος. ὀπωποβάμονα ἔχιδνον ὀκτάποδον, νυκτερὶς

E

ὁπωπέω. Circunspicio. Oculis lustro.

ὄπις. Cura. Consideratio.

ὀπωπεβάμων. Retrogradus. *Ita vocatur* pagurus. i. cancer. *Epigr. lib. 6. pag. 415. ep. 20.* Retrogradum, cerui-ce-carentem, octipedem, Natatoremque *munitum dorso cancrum.*

N O T AE.

Νυκτὶς.] Lege νηκτὶς. Natatorem à νήχω. νήχω. nato. proquo & νήχομαι. Sic autem epigram. lib. 6. pag. 415. ep. 20. scribitur.

Ὀπωπεβάμων, ἀτρέμνων, ὀκτάπους,
Νηκτὶς τ' ἐρυμνοπύτην, ὀρακίχεα,
Τῶ Πανὶ τὸν πάγευρον ἐρμηβόλῳ
Κλῆσι ἀνηρχῶ ἀνέθηκα Κάπασῳ.

Ο πωπόδομος. μέρος τι τῦ ἀκροπόλεως τῦ

F ἀθηναίων, ἔνθα ἦν τὸ ταμιεῖον, ὅπου τὰ τῦ ἀθηνᾶς ναοῦ. ἐν ᾧ ἀπετίθεντο τὰ χρήματα. δημοσθένης ἐν τῶ περὶ συντάξεως. ἀνέῳξαν δή τινες τὸ ὀπισθόδομον.

Ο πωπόστιος δίκη. ἡμέρᾳ ἀκολουθοῦσα τοῖς ἀ-

ὀπισθόδομος. Opisthodomus. Pars quædam arcis Athenienſium, vbi erat ærarium, post eadem Minerux, in quo pecuniam reponebant. *Aristoph. Plut. pag. 55. v. 5. Schol. annot. 1. Item* Demosthenes in oratione De Syntaxi. i. *De militaris stipendij contribuendi ratione.* Quidam profectò nuper aperuerunt Opisthodomum. i. ærarium.

ὀπιστόστιος δίκη. Vltio *facinorosos* insequens. à tergo. Vltio, quæ iniusta facinora *statim*, & μετ' ἡμέρας;

postridie sequitur, *persequitur. vel*, κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν. *i. illo ipso die, quo peccatum est.*

Ὀπίσω. Retrò A tergò. Ponè, Post.

Ὀπίσαθεν. Vltimum. Postremum. Extremum.

Ὀπίτης. Opites. Nomen proprium.

Ὅπλα φωτός. Arma lucis vocat Apostolus ipsa virtutum opera.

Ὀπλαί. Pyxides. Vngulæ. Equorum vngues.

Ὀπλή. Vngula. Rotundus pes, *vngula solida, & rotunda* iumentorum, vt boum, ouium, & reliquorum *animalium* paruos vngues habentium in posterioribus pedibus. Propriè verò ὁπλὴ *dicitur* in equis. Aristophanes tamen *in Acharnensibus. pag.* 191. *v.* 8. ὁπλὴν de porcis dixit. Et Simonides *in illo senario*, Ὁπλαὶ &c. Vngulas mouebat iam posteriorum pedum. Et Hesiodus de bobus dixit ὁπλαί. Et contrà de quo *dixit*, Νύσσοντες χηλῇσιν. Pulsantes vngulis. χηλὴ *enim est bisida, sine bisulca vngula, qualis est boum, & cervorum.*

Ὁπλίτης. Armatus. Vel ad armaturam pertinens. Vel qui armat, *vt in quodam pentametro de quodam milite dicitur, qui omnem armaturæ ornatum amiserat.* Illum, qui omnem *corpus* armantem ornatum amisit.

Ὁπλῖται. Armati. Peltati, *cetrati, &* velites sunt pedestrium, & bellicosorum copiarum *milites.* Habent tamen *sua* discrimina. Nam ὁπλῖται quidem vocantur illi, qui grauissima armatura vtuntur, more Macedonico, scutis rotundis, & hastis longioribus. Ψιλοὶ verò, *q. d. nudi. i. leuiter armati, sunt illi*, qui leuissima *armatura* vtuntur, arcu, & iaculo, & lapidibus è funda vel è manu *iactis, emissis.* Peltati verò, media ferè armatura vtuntur. Pelta enim est quoddam paruum, & leue scutum. Ipsæ quoque hastæ, *quibus vtuntur isti, sunt* longè breuiores hoplitarum *hastis.* Sunt etiam curulium certaminum tria discrimina. Et Aristophanes. Animum depone, procumbens in iram tanquam grauis-armaturæ-miles. Id est, Cùm arma non habeas, animo tantùm belligera.

Ὁπλιτεύειν. Armari. *Vel Grauis-armaturæ-militem esse. Rem militarem exercere.* τὴν ὁπλιτὴν ἀρχήν. *Grauis-armaturæ-militibus præesse.*

Ὁπλίτης. Grauis-armaturæ-miles apud Thucydidem assumitur non vt remigaturus: *at vt nauis defensor futurus.* Nauta verò, vt remigationis socius assumitur.

δικήματι. A

Ὀπίσω. ὄπισθεν.

Ὀπίσατον. τελευταιότατον.

Ὀπίτης. ὄνομα κύριον.

Ὅπλα φωτός, ὁ ἀποστολος. αἱ τῆς ἀρετῆς ἐργασίαι.

Ὁπλαί. αἱ πυξίδες. τῆς ἵππων οἱ ὄνυχες.

Ὁπλή. ὁ κυκλοειδὴς πους τῆς κτηνῶν. οἷον βοῶν. προβάτων. καὶ τῆς λοιπῶν τῆς ἐχόντων μικρους ὄνυχας ἐν τοῖς τῆς ποδῶν ὀπισθίοις. κυρίως δὲ, ἐπὶ ἵππων ἀριστοφάνης δὲ, ἐπὶ τῆς χοίρων. ὁπλὴν εἶρηκε. καὶ σιμωνίδης. ὁπλὰς δὲ ὀπισθίων ποδῶν. καὶ ἡσίοδος. ἐπὶ βοῶν ὁπλάς. καὶ τὸ ἐναντίον ἐπὶ ἵππου νύσσοντες χηλῇσιν. ὁπλισὶς ὁ ἐν τῇ ὁπλῇ. πάντα τὸν ὁπλισμὸν κόσμον ὁλωλεκότα. B

Ὁπλῖται. πελτασταὶ, ψιλοὶ δὲ τοξικῆς εἰσὶ, καὶ μαχίμου δυνάμεως. ἔχουσι δὲ διαφοράς. ὁπλῖται μὲν γὰρ λέγονται, οἱ βαρυτάτην ὁπλισμὸν κεχρημένοι καὶ τὰ μακεδονικὰ τρόπον. ἀσπίσι γὰρ θυρεοφόροις, καὶ δόρασι μακροτέροις. ψιλοὶ δὲ, οἱ κουφοτάτην κεχρῆσθαι τάξιν, καὶ ἀκοντίῳ, καὶ λίθοις ἐκ σφενδόνης, ἢ ἐκ χειρός. οἱ δὲ πελτασταὶ, μέσην πως κεχρῆσθαι σκευήν. ἥ τε γὰρ πέλτη, μικρά τις ἐστὶν ἀσπιδίσκη, καὶ κοίλη. καὶ τὰ δόρατα πολὺ τῆς ὁπλιτῆς λειπόμενα. εἰσὶ δὲ καὶ τῆς ὁπλιτικῆς δυνάμεως ἴδιαι διαφοραί. ἐν ἀριστοφάνει. τὸν θυμὸν κατάθου κύψας ὥσπερ ὁπλίτης. οἷον ὅπλα μὴ ἔχων, θυμῷ πολέμει μόνον. C D

Ὁπλιτεύειν. ὁπλίζεσθαι.

Ὁπλίτης. ὡς μὴ ἐρέσσων. ἀλλὰ λαμβάνοιτο ἀλλὰ θουριδίη ὁ δὲ ναύτης, ὡς κοινὸς τῆς ἐρεσίας ἀλλὰ λαμβάνει.

NOTAE.

Παραλαμβάνετο.] Malim παρελαμβάνετο, vt statim sequitur. Et, ὡς κοινὸς. E

Ὁπλότερος. Iunior. Duobus modis *hoc nomen* ponitur apud Homerum, & comparatiuè, & absolutè. Dixit verò χαρίτων ὁπλοτεράων. *i.* Gratiarum iuniorum quia duas Gratiarum natiuitates ponit Homerus, Seniorem, & iuniorem. Quare comparatiuè dicit iuniorum. *Iliados Ξ. pag* 517. *ver.* 27. *fortasse legendum*, πρεσβυτέρας, καὶ νεωτέρας.

Ὀπός. Succus. Arborum lachryma, & destillatio, *stilla, guttáque* lactis. *Aristoph. in Pace. pag.* 479. *ver.* 5. *Schol. annot.* 4. Et, Eximia est tilia, *L.* φίλυρα vel paruaruta, vel lachryma, *succúsque* pubertatis omnis. *N. L.* ῥύτη. *i.* ruta. ῥυτὶς. *i. diminutiuum. Aliâs* ῥυτὶς. *i. Ruga genis.* ῥυτίδες.

Ὀπὸς. Vocis. Vt, καὶ δ' αἰφνιδίου ὀπός. Et per repentinam vocem, hoc est, *per vocem* afflatu-diuino-editã.

Ὁπόσον πλεῖστον. Quantam maximam. Vt, Exercitum quantum maximum pro facultatibus emittere potuisset.

Ὁπλότερος. κατ' ἄμφω δίδυται παρ' ὁμήρῳ. καὶ συγκριτικῶς, καὶ ἀπολελυμένως. χαρίτων ὁπλοτεράων, ἐπειδὴ δύο γένεσις χαρίτων ὑποτίθεται ὅμηρος, πρεσβύτεραν, καὶ νεωτέραν. διὸ συγκριτικῶς λέγει ὁπλοτεράων.

Ὀπὸς. τὸ τῶν δένδρων δάκρυον. καὶ τὸ ἀποστάλαγμα τοῦ γάλακτος. φερεκρίτου. ὅτι φίλυρα τις, ἡ ῥυτὶς, ἢ ὁπὸς ἥβης πᾶσης. F

Ὀπὸς καὶ δ' αἰφνιδίου. ὁπὸς θυτίων, ἐνθουσιαστικῆς.

Ὁπόσην πλείστην. στρατιὰν ἐκπέμπειν ὁπόσην πλείστην ἐν τῇ ὑπαρχόντων ἂν οἷός τε ἦν.

A Ὁπόσον. καὶ ὁποσονοῦν, ἐπίῤῥημα. ὁποσοῦν δέ.

Ὁπότερος. ὁπῖος. ἀριστοφάνης νεφέλαις. ὁπότερα τὴν γνώμην ἔχει ὠδὲ ἐμπίδος. τουτέστι, πῶς διαλογίζεται, καὶ διανοῆται ὠδὲ τῶν ἐμπίδων. ἐμπίδες δέ, οὓς ἡμεῖς κώνωπας καλοῦμεν.

culicibus, & eorum cantu sentiat. ἐμπίδες autem *i.* culices, *sunt illi quos nos vocamus* κώνωπας.

Ὁποτέρωθεν. ἀπὸ ποίου μέρους.

B Ὅπου γε δή. ὁπου αἱ ἔλαφοι τὰ κέρατα ἀποβάλλουσι. τουτέστιν, ἐν δυσβάτοις, καὶ τραχέσι τόποις. φασὶ γὰρ τὰς ἐλάφους ὠδατευβούσας τὰ κέρατα ἀποβάλλειν πρὸς θάμνους. ὅθεν δὴ καὶ ἡμῖν ἐργώδεις τὰς διατριβὰς ποιουμένων εἰρῆσθαι τὴν παροιμίαν.

Ὁπωπώπες. οὗτος ἰσυκοφαντεῖτο ὡς πονηρὸς, καὶ μονόφθαλμος. ἀριστοφάνης.

Ἀλλ' ἔγωγ' ὁπωπώπιος
Οὐκ ἂν ἡδοίμην δεῖν ταλάντῳ χρυσίου.

C Λέγει οὖν, ὅτι οὐκ ἂν ἡδοίμην τυφλὸς. ὃν γὰρ τυφλοὺς οὕτω φασίν.

Ὄπωπα ἐθαυμάσθην.
Ὄπωπεν ἑώρακεν.
Ὄπωρα. καὶ ὀπωρίσιμον. τοὺς βασιλικοὺς παραδείσους ἐξέφερον, οἱ δὲ πλέον ὀπωρίμων δένδρων ἦσαν.

rorum. Vt, Regios paradisos excidit, *qui fructiferarum arborum erant pleni.*

Ὀπωρινός.

D Ὀπωροφυλάκιον. τὸ τὰς ὀπώρας φυλάττον.

Ὀπωρόπης. ὁ τὰς ὀπώρας πωλῶν, καὶ ἀγοράζων μὴ λαβὼν τὴν ἀξίαν πρᾶσιν. τὸν δὲ ὀπωρόπην τὸ ἀργύριον ἕνεκα ἀπλοῦ μισθοῦ αὐτὸ ἔχεσθαι.

Ὅπως. καὶ ὁπωσοῦν. δαβίδ. ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου. οὐκ ἔστιν αἰτίας δηλωτικόν. καὶ ὁπωσιοῦν. τὸ δὲ λευκόλλυς τράπεζα ἀεί, ὡς λαβὼν ὁ ποιμπήϊος, ἢ ὁπωσιοῦν τρίζοντας ἔχειν.

E

bant, Pompeius accepillet, ipsis ne vel minimùm quidem seditiosis est vsus: sed perpetuò sine seditione e.u. exit, iisque pacatis, ac morigeris imperauit.

Ὀπλοθήκη. τὸ μαγειρεῖον.

Ὀπτασία. ἡ δυσβλεψία.

Ὀπτῆρας. κατασκόπους.
Καί μοι τις αὐτὸν ὀπτὴρ εἰσιδὼν μόνος

F

Πεδίᾳ πηδῶντα σὺν νεορράντῳ ξίφει,

Φράζει τε, καὶ δήλωσε,
Σοφοκλῆς.

Ὁπόσον. Quantum. & ὁποσονοῦν. quantumcunque. Aduerbium. ὁπωσοῦν verò, quomodocunque.

Ὁπότερος. Vter. Qualis. Vtram sententiam sequēs. Aristophanes Nubibus. *pag.* 68. *v.* 5. *Schol. annot.* 2. *vnde Suid.* Vtro-modo sententiam habeat, *i. virum sentiat*, culices Per os *superum* canere, an verò per os *inferum*. *Vide locum. Non aliter ibi.* Hoc est, quomodo ratiocinetur, & cogitet de culicibus, *quidnam de*

Ὁποτέρωθεν. Ab-vtra-parte. Vel, à-qua-parte. Vnde.

Ὅπου γε δή. Vbique locorum. Vbi cerni cornua abiiciunt. Hoc est, in inaccessis, & asperis locis. Aiunt ceruas ad frutices atterere cornua, & *sic* abiicere, *& in locis remotis, asperis, & auiis occultare.* Vnde prouerbium hoc dictum esse *putant* in eos, qui nimiam moram in opere trahunt. *Eras. ad. Chil. 2. Cent. 5. col. 496. ad. 71. Vbi c. a. c.*

Ὁπωπώπης. Opuntius. Hic vt improbus, & monoculus perstringebatur. Aristophanes *in Auibus. pag.* 374. *v.* 4. *Schol. annot.* 4. *vnde Suid. ai aliter ibi.*

At ego saltem Opuntius
Non essem, esse nollem *pro talento aureo.*

Dicit igitur, Nollem esse cæcus, *quamuis mihi talentum aureum daretur. Vide & pag.* 417. *v.* 3. Cæcos igitur sic appellant.

Ὄπωπα. Vidi. Conspexi Contemplatus sum.

Ὀπωπή. Visus. Intuitus. Aspectus. Conspectus.

Ὀπώρια. Omnium autumnalium fructuum exteriorem corticem molliorem habentium prouentus. Vel etiam idem est, ac ὀπώρα, fructúsque significat, qui corticem ext. moll. habent. & ὀπωρίμων. fructiferorum. Vt, Regios paradisos excidit, qui fructiferarum arborum erant pleni.

Ὀπωρινός. Autumnalis.

Ὀπωροφυλάκιον. Locus, qui fructus autumnales custodit.

Ὀπωρόπης. Qui poma, fructúsque emit, & vendit. *Demosthenes* περὶ στεφάν. *pag.* 88. *f.* Pomum quidam transiens, *praeriens, obiter* rapuit. Pomorum autem venditorem *aiunt* pecuniæ causâ illum comprehendisse, eique adhæsisse, *eúmque firmiter retinuisse, donec sibi pro rapto pomo satisfaceret. L.* ἀπλοῦ μισθοῦ.

Ὅπως. Vt. & ὁπωσιοῦν. Quomodocunque. Dauid. Vt iustificeris in tuis verbis. *Hoc* ὅπως *iam* non est *pars orationis*, causam significans: *sed potius modum indicat, quo res aliqua peragitur.* Et ὁπωσιοῦν. Quomodocunque. Quouis-modo. Vel minimùm. Vt, Cùm enim Luculli copias, quæ seditione semper laborabant, Pompeius accepillet, ipsis ne vel minimùm quidem seditiosis est vsus: *sed perpetuò sine seditione e.u. exit, iisque pacatis, ac morigeris imperauit.*

Ὀπτανεῖον. Culina. Locus, in quo carnes assantur, *q.d. assatorium, vel tostorium. ab* ὀπτάνω. *ὦ. assо, torreo, coquo.*

Ὀπτασία. Aspectus. *ab* ὀπτάνω, *quod ab* ἔοπτον. *aspicio, video.*

Ὀπτῆρας. Speculatores. Exploratores. Vt,

Et mihi quidam explorator illum conspicatus solum
Saltantem per *campos cum recenti sanguine madente ense,*
Narrátque, & indicat.

Sophocles *in Aiace. pag* 3.

NOTAE.

Καί μοι τις.] Apud Sophoclem in Aiace. pag. 3. sic legitur, vt hîc scribendum,

Καί μοι τὸν ὀπλὴρ αὐτὸν εἰσιδὼν μόνον
Πηδ' ὄντα πολλὰ πῶ περράντῳ ξίφει,
Ψράζ τι, καὶδ' ἤλωσεν.——

Pro καὶ ἐδήλωσεν. A

ὀ'πτῶντες. Assantes. Et ἑψῶντες. Elixantes. Et ὀπτώμενα. Ea, quæ assantur. Et ὀπτῶντες. &c. i. Assantes igitur *carnes*, quòd *in hoc studio lubenter* occuparentur, & carnium assationem studiosè curarent. ἑψῶντες δέ. Elixantes verò. Vnde etiam ἑφθόν Elixatum, elixum, coctum, decoctum. Et ἕψοντες idem est, ac ἑψῶντες. *hoc, ab* ἑψέω. ἑψῶ. *illud, ab* ἕψω *grauiore, vnde circunflexum* ἑψέω. ῶ. *&* ἑψέω. ῶ. *idem.* ψῶντες verò, spongia-abstergentes. ἀ ψάω. ψῶ. Est etiam ψάω, ψῶ, *verbum, quod significat.* Rado, stringo, strigili-purgo. Hinc verò formatur ψῶλεγγις τὸ & ψῶλρα. as. i. *Epigr. lib. 6. pag. 412. ep. 5. v. 5.* Strigilis. *Instrumentum satis notum, de quo pluribus Lexica.*

Ὀ'πτῶντες. ψῶντες. ἀπὸ τοῦ ὀπτῶ. ὀπτῶμενα. ὀπτῶντες οὖν ἐκ τοῦ ἐχολεῖσθαι, καὶ σφέτερον τοῦ χρειῶν ὀπτῆσαν. ἑψῶντες δέ, ἐξ οὗ καὶ ἑφθόν. καὶ ἕψοντες δὲ ταυτόν. ψῶντες δέ, ἀπογγίζοντες. ἔστι καὶ ψάω, ψῶ, τὸ ψηκτρίζω. καὶ ἐξ αὐτοῦ γίνεται ψῆκτρον. B

ὀ'που. Vbi. Vt, Iussit nuntiare, *vt sibi significaret* vbinam terrarum Chosrhoen Cabaden reliquisset.

Ὀ'που. ὅπου. ἀπαγγέλλειν κελεύσας ὅπου ποτέ ἐστι τῆς γῆς χοσρόην τὸν καβάδην ἀπολιπὼν εἴη.

ὀ'ποῖος. Qualis. Cuias. ποπαπὸς *verò, pro* πολυτός. ποίου ἐδάφους. *cuius soli, cuius agri, cuia? Aristoph. Thesmophor. pag. 515. v. 18.*

Ὀ'ποῖος. ποταπός.

ὀ'ποιποτέ. Pro, ὅπου ποτέ. Vbicunque tandem. Vbinam.

Ὀ'ποιποτέ. αὐτὸ τὸ ὅπου ποτέ.

O. CVM P. ΤΟ Ο ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ. C

Ὄ'ρα δή. Vide iam, & specta. Demosthenes in *oratione* ad Leptinen Pro, Oculis specta.

Ὄ'ρα δή, καὶ σκόπει. δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς λεπτίνην. αὐτὸ τὸ βλέπε τοῖς ὀφθαλμοῖς.

ὀ'ραθείς. Visus. Conspectus. i. Quem quis vidit, & conspexit.

Ὀ'ραθείς. θεαθείς.

ὀ'ράμνος. Virgulta. Viridaria. In epigrammate 76. *lib. 7. Epigr. pag. 461.*

Hic quidem virens virente gleba in viridario,

Arboris-frondosæ bonos-fructus-ferentis omnem ostendit gratiam.

Ὀ'ράμνῳ μὲν χλοάουσα τεθηλότι βῶλος ὀράμνῳ,
Φυλλάδος ἠδὲ καρπὸν πᾶσαν ἐλιξι χάριν.

D

ὀ'ράριον. Horarium. Latinè sic vocatur *instrumentum quoduis, quod indicat horas diei. Sic & horologium dicitur.*

Ὀ'ράριον. ῥωμαϊκῶς καλεῖται.

ὄ'ρασις. Visus. Aspectus. Cognitio. Et Euangelista *dicit*, Deum nullus vnquam vidit, pro, manifestè, *perfectéque* cognouit.

Ὄ'ρασις. γνῶσις. καὶ ὁ εὐαγγελιστής. θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε. αὐτὸ τὸ ἔγνω ἁπλῶς.

ὀ'ρᾶτε. Videte. Pro, Cogitate. Considerate. Demosth. *in oratione* de falsa-legatione.

Ὀ'ρᾶτε αὐτὸ τὸ ἐνθυμεῖσθε. δημοσθένης ἐν τῷ περὶ παραπρεσβείας.

ὀ'ράτιος. Horatius. Nomen proprium. Horatius autem cruribus læsus, *pedibúsque capitus*, nec in bello, nec in pace Consulatum est-adeptus, *nec vllam praturam gessit*, propter priuationem vsus pedum. *quod pedibus ad officium faciendum vti non posset.*

Ὀ'ράτιος. ὄνομα κύριον. ὁ δὲ ὀράτιος, λελωβημένος τοὺς τὰ σκέλη. ὑπατείας δὲ οὐκ ἔτυχεν, οὔτε ἐν πολέμῳ, οὔτε ἐν εἰρήνῃ, διὰ τοὺ ἀχρηστίαν τοῦ ποδῶν. E

ὀ'ρατόν. ἀόρατον. Visibile, & inuisibile, tum ipse color, tum id, quod oratione quidem explicari potest: sed nullum nomen habet, *quod vnica voce rem declaret.* Huiusmodi autem sunt pyrolampides. *i. cicindelæ, quæ noctu ignis instar lucent, quæ Lampyrides alio nomine vocantur, quod lucentem caudam habeant*, capita piscium, lepides. *i. lamæ, lamina, squamæ*, oculi echinorum, testæ marinorum *piscium*, quæ in luce quidem non videntur, in tenebris verò *cernuntur.* Non enim videtur esse color, id, quod in his igneum quiddam apparet in tenebris. Coloris enim propriũ est, in luce cerni. Illud verò, quod in his igneum apparet, in luce non cernitur. Visio enim inde manat, quòd aer sit pellucidus, & colores transmittẽdi vim habeat, cùm ipse sit coloris expers. Visibilium verò *rerum*, quatuor sunt differentiæ. Harum enim aliæ quidem, interdiu tantùm cernuntur. Aliæ verò no-

Ὀ'ρατόν. καὶ ἀόρατον, τό, τι χρῶμα, καὶ ὃ λόγῳ μὲν ὅτι εἰπεῖν, ἀνώνυμον δὲ τυγχάνει ὄν. τοιαῦτα δέ ὅτι πυρολαμπίδες, κεφαλαὶ ἰχθύων. λεπίδες. ὀφθαλμοὶ ἐχίνων. τὰ ὄστρακα τῶν θαλαττίων. ἅπερ ἐν φωτὶ μὲν οὐχ ὁρᾶται. ἐν σκότῳ δέ. ἐν δοκεῖ χρῶμα εἶ) τὸ ἐν τούτοις φανόμενον πυρῶδές τι ἐν τῷ σκότῳ. ἴδιον γὰρ χρώματος τὸ ἐν φωτὶ ὁρᾶσθαι. τὸ δὲ τούτων πυρῶδες, οὐχ ὁρᾶται ἐν φωτί. ὁρᾶν γάρ ἐστιν ἐκ τοῦ τὸν ἀέρα ἔχειν τὸ διαφανὲς. καὶ διαπορθμευτικὸν τοῦ τῆς χρωμάτων δυνάμεων, αὐτὸς ἀχρωμάτιστος ὤν. τῆς δὲ ὁρατῆς τέσσαρές εἰσι διαφοραί. τὰ μὲν γὰρ αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ. μόνως ὁρᾶται. τὰ δέ, ἐν νυκ- F

A τὴ μόνως. τὰ ἢ ἐν νυκτὶ, καὶ ἡμέρᾳ. τὰ ἢ, ὅλως οὐ συμπάρχειν πέφυκε τῷ σκότῳ. τῶν γὰρ ὁρατῶν, τὰ μὲν, δῆλα χρώματα. τὰ δ' ἀνώνυμα. τὰ μὲν οὐδ' χρώματα, μόνως ἐν ἡμέρᾳ θεωρεῖται. οὐδαμῶς ἢ ἐν νυκτί. τῶν ἢ λαμπρῶν λεγομένων, τὰ μὲν, ἐν νυκτὶ μόνως ὁρᾶται. τὰ ἢ, ἐν ἡμέρᾳ μόνως. τὰ ἢ, ἐν νυκτὶ, καὶ ἡμέρᾳ. τὰ μὲν γὰρ αὐτῶν ἐστιν ὑπερλαμπρα. τὰ ἢ, ἀμυδρά. τὰ ἢ, μέσως. τὰ μὲν οὖν ἀμυδρὸν ἔχοντα τὸ λαμπρὸν, μόνως ἐν νυκτὶ ὁρᾶται. οἷον πυρελαμπίδες, λεπίδες, καὶ

B τὰ ὄμοια. Ὅταν γὰρ ἐν ἡμέρᾳ τὸ λαμπρὸν οὐ φαίνηται, νικώμενον ὑπὸ τοῦ μείζονος. ἔτι ἢ ἃ ἀστέρων οἱ πλείους τὰ μέσα δὲ ἐν νυκτὶ, καὶ ἡμέρᾳ. οἷον σελήνη. καί τινες τῶν ἀστέρων. ὡς ὁ ἑωσφόρος, ὅταν πρὸς τῷ ὁρίζοντι γένηται ὁ ἥλιος, καὶ αὐτὸς ὁ ἑωσφόρος θερμότερος ἦ. ἔτι δὲ καὶ πῦρ. τοῦτο γὰρ ὅσον δύναται ἀέρα φωτίζειν. καὶ εἰς ἐνέργειαν ἄγει τὸ διαφανὲς αὐτοῦ. ὡς καὶ τὰ ἐν αὐτῷ χρώματα δείκνυσθαι. ἐν ἢ τῷ λοιπῷ ἑαυτὸ μὲν δείκνυσιν, ἀμιγὲς δὲ τὸ διαφανὲς οὐκ

C ἄγει εἰς ἐνέργειαν. ὅθεν αὐτὸ τὸ μὲν, ὁρῶμεν ἐν ῥιμῇ ὄν ἐν σκότῳ ὄντες. οὐδὲν δὲ τῶν περὶ ἡμᾶς χρωμάτων. ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ, τὸ πῦρ πάλιν φαίνεται. ὡς λαμπρὸν μὲν, οὐδὲν δὲ ῥῶν ἔτι. τὸ ἀέρα, διὰ τὸ ἧττον ὑπὸ τοῦ μείζονος λαμπρυνθῆναι, καὶ τὸ τῆς σελήνης λαμπρὸν, διὰ τὸ μὴ ἄγαν ἀμυδρὸν εἶναι, φαίνεται ἐν ἡμέρᾳ. τὰ δὲ ὑπὸ αὐτοῦ μόνως ἐν ἡμέρᾳ. οἷον ὁ ἥλιος. ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς, τῆς ἡμέρας φωτὸς αἴτιος.

ctu tantùm. Aliæ verò, & noctu, & interdiu. Aliæ verò, prorsus in tenebris existere non solent. Visibiliũ enim *rerum* aliæ quidem sunt colores. Aliæ verò, nomine carent. Et colores quidem, interdiu solùm cernuntur. Noctu verò, nequaquam. Eorum verò quæ splendida vocantur, aliæ quidem noctu solùm cernuntur, alia verò, interdiu solùm. Alia verò, & noctu, & interdiu. Ex his enim quædam sunt splendidissima, quædam verò, obscura. Quædam verò, media. Quæ igitur splendorem habent obscurum, noctu solùm cernuntur, vt cicindelæ, squamæ, & similia. Horum enim splendor interdiu non apparet, à maiore victus. Præterea verò & pleræque stellæ. Media verò, noctu, & interdiu, vt Luna, & quædam stellæ, vt Lucifer, quum ad Horizontem, *ortumque cardinem* Sol venit, & quum Lucifer ipse terræ propinquior est, *quum ad terram propius accedit*. Præterea verò & ignis. Hic enim, quantum potest, aerẽ perficit, & eius perspicuum ad actum ducit, *& efficax reddit*, vt & colores, qui sunt in eo, cernantur. In cæteris verò semetipsum quidem *ignis* ostendit, illius verò *aeris* pellucidum non perducit in actum. Quãobrem eius quidem *aeris perlucidum* cernimus in tenebris; quum procul absumus, nullum verò colorem prope nos *existentem*. Interdiu verò rursus ignis apparet, vt splendidus quidem, nihil tamen agens, in aerem, quòd iam à maiore *lumine* afficiatur, *ac obscuretur*. Et Lunæ splendor, quia non nimis est obscurus, cernitur interdiu. Splendidissima verò, solùm interdiu *cernuntur*, vt Sol, quòd & ipse sit diurnæ lucis autor, *& causa*.

NOTAE.

D Αὐτὸς ἀχρωμάτιστος ὤν.] Atticismus, nominatiui pro genitiuis, αὐτοῦ ἀχρωματίστου ὄντος.

Ὀβηλοῦ. ἐν ὀβηλίσκοις. τὸν πάσης ὀρθηλοῦ μαμμώπα διεφόβιζεν.

Ὀργᾶν. ὀρθυμεῖν. καὶ ὀργῶντες ὥδα δουκυδίδη, αὐτὶ τοῦ ὀρθυμοῦντες. περόδος ἰδὼν δουκυδίδην ὑπὸ τοῦ θουσιασμοῦ τινος δακρύοντα, ἔφη. μακαρίζω σου ὦ παῖ τὴν ἀγωγήν. ὁ γὰρ σὸς υἱὸς ὀργᾶν ἐπιτηδεῖος ἐστὶ τοῖς μαθήμασι.

E Ὀρχάνειας. παρόξειας. εἰς ὀργὴν ἐμβάλοις.

--Καὶ γὰρ αὖ πάρος.
Φύσιν σύ γ' ὀρχάνειας.

Ὀργάς. ἡ δύσφορος, ἢ σύμφυτος, καὶ λιθώδης, καὶ ἀκαιρία γῆ. ἐνεκάλεσαν δὲ οἱ θηβαῖοι τοῖς μεγαρεῦσιν, ὅτι τὴν ἱερὰν ὀργάδα ἐγεώργησαν. ἢ τὴν θεοσήκουσαν ὀργάδα κατανέμειν, ἢ τὴν τιμὴν μόνοις ὁμοκρατεῖν. θέσει ῥώμη, καὶ ῥήμου,

F καὶ αὐδῆς. τιθέντος διάφορον ῥάχιν ὀργάδος.

Ὀργάς. τὰ λαχμώδη καὶ ὀρεινὰ χωρία καὶ ἀκαρπα ὑπὸ ἀργίας ὄντα, ἅτινα καλοῦσι. ὅθεν καὶ ἡ μεγαρικὴ ὀργὰς θεοσεσωμένη, τοιαύτη τις ἦν.

Ὀργάσας, μαλάξας.

ο ῥβηλοῦ. In epigram. 115. *lib. 6. epigr. pag.* 435. Illum ante Orbeli *meniis* mugientem *in* ingis taurum.

ο ῥγᾶν. Cupere. Et ὀργῶντες apud Thucydidem, pro, cupientes. Herodotus conspicatus Thucydidem afflatu quodam diuino lachrymantem, dixit, Te beatum-duco, Olore, felicis-prolis *causâ*. Tuus enim filius animum disciplinarum cupidum habet.

ο ῥγάνειας. Turbares. In iram iniiceres. *Ad iram concitares. Hæc apud Sophoclem in Oedipo Tyranno Rex Tres-sa dicit. pag.* 165. *vlt. v.* & 166. *v.* 1.

--*Etenim vel saxi*
Naturam tu ad-iram-commoneres.

ο ῥγάς. ἐργάδες. i. *Terra-culta*. Fertilis, & arboribus-consita, & pinguis, & vitibus valens terra. Vt, Pericles autem Megarenses accusauit, quòd sacram terram, quam ὀργάδα κατ' ἐξοχὴν *vocabant*, i. *inultam, quod terram Dius consecratam colere non liceret, ipsi tamen impiè* coluissent. Et, conuenientem, *vel propriam* terram distribuere, aut honorem solis retinere *licere dicebat*. De Romulo, & Remo *verba fiunt illic*. Et rursus. Cùm secuisset aratu-facilem spinam-dorsi fertilis-terræ.

ο ῥγάς Syluosa, & montana loca, & quæ non colantur, ita vocantur. *Inculta loca*. Vnde & Megarensis ager, ὀργὰς cognomento-vocatus-est, quòd talis esset, *inculens felices*.

ο ῥγάσας. Qui-molliuit. *ab* ὀργάζω, *de quo Lexica*.

ὄργιον. Propriè *significat* pica. i. pice illine. ὀργὴ chim apud Ionas, *est ea, quæ communiter vocatur* ira. Gal. pix, picis. Significat autem τὸ ὀργᾶν, & appetere, concupiscere, & libidine veneream turgere, sic impetum Venerem ferri. Et ὀργάζειν, molle-facere, subigere, macerare, molli. Aristophanes *in Auibus. pag.* 401. *v.* 4. Lutum, de posita veste, subigere. Pro, misce, macera, molli.

Ὄργεσιν. κυρίως τὸ τίλτωσον. ὀργὴ γὰρ πᾶσα ἡ σπέρμα σημαίνει ἡ, & τὸ σπαργᾶν, καὶ ὀργιάζεσθαι καὶ τὸ μὴ ῥᾳδίως ἀφιστάμενον τὴν ἡδονήν. ὀργεῶνας. αὐτὶ τοῦ θεραπεύοντας μάλαξον. A

NOTÆ.

Ὄργασιν. Aristoph. in Auibus. pag. 401. v. 4. Schol. annot. 2. vnde Suidæ correctio petenda; & scribendum σημαίνει ἡ καὶ τὸ σπαργᾶν, ὀργιάζεσθαι, [vel ὀργιάζεσθαι, quod & ὀργιάζειν paulò post. Vide.] Sed ὀργιάσας, irasci.

ὀργεῶν. Iracundus. Picatus. pice illitus. ab ὀργὴ, quod communiter iram, Ionicè verò, picem significat.

ὀργεῶν. Pro ὀργιώνων. Lysias. *Vide Harpocrat.* Sacerdotum.

ὀργεῶνες. Sacerdotes. Sacrificuli. Qui sacris iisdem sunt initiati.

ὀργεῶνες. Sacerdotes, qui Diis, quorum statuæ sunt in ædibus priuatis collocatæ, sacra faciunt, *quod Græcè dicitur* ὀργιάζειν. Ὀργιάζειν autem, est Deorum orgia celebrare, hoc est, mysteria *peragere* & recepta sacra *facere, & honores debitos ritu soluto Diis tribuere. Plato* quarto de Legibus *dicit*, Ne in priuatis ædibus habeant sacella. Quem verò constiterit alia habere, & *alia* præter publica sacrificia facere. &c. Seleucus verò in commentario de Solonis Axonibus. *i. tabulis, in quibus leges erant scriptæ*, ἑρμῶνας vocari dicit, eos, qui cœtus habent. *i. qui in aliquem locũ conueniunt* ad aliquos Heroes, aut Deos, *vt ipsos venerentur, ac diuinos honores ipsis haberent, & sacra faciant.* Iam verò *scriptores hoc nomen ad alia* transferentes, & ipsos sacerdotes ita vocant. Anaximachus verò in Lydia. *i. Lydorum* genealogia, Carbanos posuit abacleas sacerdotes. *N. L.* Aeschylus in Mysis Sacerdotem Caici compellans, *ita loquitur*,

Ὀργᾶς. B

Ὀργεῶν, αὐτὶ τοῦ ὀργιάσαν. Λυσίας.

Ὀργεωνίς. οἱ θεῦ.

Ὀργεῶνες. οἱ τοῖς ἰδίοις ἀφιδρυμένοις θεοῖς ὀργιάζοντες. ὀργιάζειν δέ ἐστι, τὸ τὰ τῷ θεῷ ὄργια τελεῖν καὶ θύειν, μυεῖσθαι, καὶ νόμιμα τούτων τηρεῖν. εἰσὶ καὶ τὰ θαρσοῦντα τὰ ἰδίαις οἰκίαις ἱερὰ τῶν δὲ φανέντα κατὰ μέρος, καὶ ὀργιάζοντα ἐν οἴκῳ τὰ δημόσια. οἱ δὲ Λύκιοι ἐν τῷ τρισμυριοστῷ τῷ σόλωνος ἄξονι, ὀργεῶνας φησὶ καλεῖσθαι τοὺς συλλόγους ἔχοντας περὶ τινας ἥρωας, ἢ θεούς. οὕτω δὲ μεταφέροντες, καὶ τοὺς ἱερέας οὕτω καλοῦσιν. ὁ γοῦν ἀντίμαχος ἐν τῇ λυδῇ γενεᾷ, καβάρους θεῶν ἀβακλείας ὀργεῶνας. καὶ οἱ ἐν χόλῃ ἐν μυσοῖς τὸν ἱερέα τῆς κάπυος φασὶν ὀργεῶνα. C

Fluminis Caici salue prime sacerdos,
Precibus verò, votisque conserues Dominos Paeoni.

Πόλα σὺ κάπυ χαῖρε πρεσβῦτις ὀργεών
Εὐχαῖς ἡ σῶσις διανότας παιονίας. D

De orgeonibus verò, *siue sacrificulis, & sacerdotibus*, scripsit & Philochorus. Necesse autem *erat* Phratores. *i. Curiales*, recipere vel ipsos sacerdotes, & collactaneos, quos nos vocamus Gennetas. *De quibus suo loco.*

Περὶ δὲ τῶν ὀργεώνων γέγραφε καὶ φιλόχορος. ἦν δὲ φράτορας ἐπάναγκες δέχεσθαι καὶ τοὺς ὀργεῶνας, καὶ τοὺς ὁμογάλακτας, οὓς γνησίους καλοῦμεν.

NOTÆ.

Καβάρους.] Eustath. pag. 368. 36. Iliad. B. in illum versum,

Νάσσης δ' αὖ Καρίην ἠγήσατο βαρβαροφώνων,

Dicit, Καβάρους, οἱ βάρβαροι, παρὰ τὸ Καῤ, Καρὸς δοῦλοι λέγεσθαι. &c. Ἀβακλείας verò fortasse vocat τοὺς ἀβάκους, putans καχοβακείας, τοὺς ἀβακίας, τέτταρα καχοβακείας, τοὺς κακοφώνους, τοὺς βαρβαροφώνους. Alias ἀβακὴς, mutus, qui loqui non potest. Iam τὸ α priuationem denotat, βάζειν verò, loqui significat, vnde βάξις, ἡ λέξις. oratio. Locutio. Metri causa paulò pòst lego, Παιονίας. E

ὀργεῶνας. Est Ilsei *quædam* oratio ad Orgeonas. i. sacrificulos, siue sacerdotes. Orgeones autem sunt, qui in Deorum, vel Heroum honorem conueniunt. ὀργιάζειν enim est *orgia, siue sacra Deorum aliquorum celebrare, &* sacrificium facere, & moribus receptis *sacra, mysteriaque* spectare. Vel ὀργιάζειν dictum *est* à porrigendis manibus, *quum sacra, precesque fiunt.* vel ab orgiis. *i. Bacchi sacris, & mysteriis.* vel quòd in orgadibus, *agrisque non culto*, & lucis, *syluisque densis, & opacis hi sacerdotes Diis sacra* facerent. Poetæ tamen hoc nomen pro sacerdotibus simpliciter ponebant. Sed vide ne fortè postea more fuerit receptum, *L.* νενόμισται, vt aliqui in defunctorum honorem conuenirent, *& congregarentur, vt defunctis honores tribuerent*, & orgeones nominati fuerint *hac de causa*

Ὀργεῶνας. ἰσαῖος λόγος ἐστὶν ὡς ὀργεῶνας. ὀργεῶνές δέ εἰσιν, οἱ ἐπὶ τιμῇ θεῶν, ἢ ἡρώων συνιόντες. ὀργιάζειν γὰρ ἐστὶ, τὸ θύειν, καὶ τὰ νομιζόμενα ὁρᾶν. ἢ ἀπὸ τοῦ ὀρέγειν τὰς χεῖρας. ἢ ἀπὸ τοῦ ὄργια. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐν ταῖς ὀργάσι, & τοῖς ἄλσεσι σῴζειν. οἱ μὲν τοι πάντα ἑτάττον τοῦτον ἀστοὺς ἐπὶ τῇ ἱερέων. καί ποτε ἡ ὕστερον νενομίσθαι τὸ ἐπὶ τιμῇ τινὰς τῶν ἀποθανόντων συνιέναι. καὶ ὀργεῶνας ὀνομάζεσθαι. ὡς ἔτι συνιόντων ἐπὶ τῶν F

A Θεοφράστου διαθήκαις, τῶν ἐξ Ἐλευσῖνος ὀργεώνων. οὕς φησιν Αἰλιανὸς ἐν τῇ περὶ προνοίας.

* Ὀργὴ ὅτι ἂν τὸ παρακολουθοῦν τινὶ ἦθος. τῇ γοῦν ὀργῇ παρακολουθεῖ λύπη. ἀ μὲν ὡς ἦθος. ἀ γὰρ ὀργὴ λύπη. ἀλλ' οὐ διὰ τοῦτο ὄξινη λύπη μὲν τῆς ὀργῆς ἐστι, διότι ἡ ὀργή ὄξινη, ἀλλ' ὅτι τῇ λύπῃ ἡ ὀργὴ προτέρα γάρ ἡ λύπη, τῆς ὀργῆς. λυπηθεὶς γάρ τις ὡς ἠδικημένος ὀργίζεται. ἀ τοιοῦτον ἦ τὸ ἦθος ὡς προϋπάρχον χρόνῳ τῷ

B εἴδει. ὀργὴ δέ ὄξη λύπη μετ' ὑπολήψεως τοῦ ὀλιγωρεῖσθαι. ἡ τοίνυν διὰ τοιαύτην ὑπόληψιν γινομένη λύπη, ὀργή ὄξινη. ὀργὴ παρὰ Θουκυδίδῃ αὐτὶ τοῦ διανοίᾳ. τρόπῳ. σκοπῷ.

Ὄργια. μυστήρια ἱερά. δοῦναι ἅπασι ῥᾴδιον εἰπεῖν ὅτι ὁ δεῖνα Ἕρμητος ἐστι, τῇ Χίων θεῷ, καὶ τοῖς ἰθυφάλλοις ὠργίακεν.

Ὀργιάζων. θύων. δαπτῶν.

Ὀργιάσας μαλάξας.

C Ὀρειδιόντες. ἦσαν ἂν ὄρη παντοίων θηρίων ἀνάπλεα, ἃ κύκλους ὀργειδιόντες οἱ στρατιῶται, πολλὰ τῶν θηρίων ἤρουν.

Ὀργῶ. αὐτὶ τοῦ ἐπιθυμητικῶς ἔχω. αἰσχρῶς. ὀργῶν ἦ τὸν δεῖνα καὶ προπαρασκευάζεται λόγους εἰς μοι ὃν διαμάττειν ἡ κωλύσῃ δεῖπνον τῶν ἀρίστων. ὁμοῦ γὰρ ἐφύρων. εἶτα εἰς μοίρας διένεμον. προπαρασκευάζεται οὖν, αὐτὶ τοῦ προγεγύμνασται. προκατασκεύασται, ἡτοίμασται. ἡ μετὰ ῥᾳδιουργίας τῶν τὰ ἄλ-

D φιτα φυρόντων, εἶτα μάζας ποιούντων.

de causâ. L. ἐνεμείδου, vt perspici potest ex Theophrasti testamentis, de sacerdotibus Eleusinis, quorum meminit Aelianus in *libro* de Prouidentia.

ὀργὴ Ira. Quod aliquam rem consequitur, id non est eius genus. Nam ira consequitur dolor, non tamen vt *eius* genus. Neque enim ira *est* dolor. Neque propterea dolor est ille, qui cum ira coniunctus est, quòd ira sit, sed quòd propter dolorem sit ira. Dolor enim *est* irâ prior, *ira antecedit*. Nam qui dolet vt iniuria-affectus, is irascitur. Non tale autem *est* genus, quale est id, quod tempore speciem antecedit. Ira verò est dolor cum opinione, qua quis ab aliquo se contemni putat. Dolor igitur ob talem opinionem ortus, est ira. Apud Thucydidem *legitur* ὀργὴν. pro, cogitatione, mente, modo, Scopo.

ὄργια. Orgia, Mysteria. Arcana. Sacra. Statim omnibus promptum est dicere, hunc hominem Chiorum Deæ, & Ithyphallis sacrificasse. *i. Lunæ, & rebus venereis esse deditum.*

ὀργιάζων. Orgia celebrans. Sacrificans. Sacra faciens.

ὀργάσας. Qui molliuit. *ὀργάσας supra.*

ὀρειδιόντες. *N. L. fortasse* ἐλειδιόντες, *de quo suo loco.* Erant autem montes omnigenis feris referti, quos, milites in orbem obeuntes, *& ordine incedentes*, multas feras capiebant.

ὀργῶ. Concupisco. Cupio. Aristoph. *in Auibus. pag.* 386. *v.* 15. 16. Atqui cupio per Iouem *dicere, quod audire cupio*, & præparata-est oratio vna mihi, Quam *subtilem, & præparatam* distribuere non impedit *vllus*. A farina *ducta est haec translatio.* Simul enim miscebant *farinam*, deinde in portiones distribuebant. προπαρασκεύασται igitur positum est, pro, præexercitata-est, parata-est. Translatio *ducta est* ab illis, qui farinam miscent, *aqua macerant, subigunt, pinsunt*, deinde placentas faciunt.

NOTAE.

Ὀργῶν ἦ τὸν Δία.] Aristoph. Auibus. pag. 386. v. 15. 16.

Καὶ μὰ Δί' ὀργῶ νὴ τὸν Δία, καὶ προπαρασκεύασται λόγος εἰς μοί,
Ὃν διαμάττειν ἡ κωλύσῃ.

Ὀργῶσα. ἐπιθυμοῦσα ἢ μαινομένη.

Ὀργυά. ἐπὶ τοῦ μέτρου. καὶ τετράργυος.

E *ra, vel, vt alij, vnius vlnæ mensura.* Et τετράργυος, quatuor-orgyiarum-mensuram habens. *Vt in epigrammate quodam,*

Τοῦτο κἂν ψαμάθου κείμενον πόντος
Διασὰν τετράργυον.

Hoc in arena iacens littoris
Tristibus venti-flatibus- obnoxiũ quatuor-orgyias-habens.

N. L. fortasse legendum Δυσαὶ Ⓖ. *Vide* Δυσὶς *apud Eustath.*

Ὀργιωμένους. ἐντεταμένους. ἐπιθυμοῦντας.

Ὀργυαί. τὰ μετὰ τῶν ἰδίων χειρῶν μέτρα. καὶ

F ὀργυᾶος, ὁ μέγας.

partem perducuntur. Et ὀργυᾶος Ⓖ. Magnus. *Qui mensuram orgyia habet.*

Ὀρέγῃ. ἐπιθυμεῖ.

Ὀρέγῃ. παρέχῃ.

Ὀρεγνύς. ἐκτείνας.

Ὀρεγόμενος. ἐπιθυμῶν.

ὀργῶν. Concupiscens. Appetens. Vel insaniens. Furens.

ὀργυά. Orgyia. De mensura *dicitur, quæ senum est pedum, vt quidam, vt alij, quatuor cubitorum est mensura*, vel, vt alij, vnius vlnæ mensura. Et τετράργυος Ⓖ, quatuor-orgyiarum-mensuram habens. *Vt in epigrammate quodam,*

Hoc in arena iacens littoris
Tristibus venti-flatibus- obnoxiũ quatuor-orgyias-habens.

ὀργιωμένους. Intentis. Concupiscentibus. Appetentibus. Cupientibus.

ὀργυαί. Propriarum manuum mensuræ. *Mensura, quæ ab vnius manu extrema, summáque parte ducuntur, & ad alterius manus extremam, summámque partem perducuntur.* Et ὀργυᾶος Ⓖ. Magnus. *Qui mensuram orgyia habet.*

ὀρέγεται. Concupiscit. Cupit. Appetit. Affectat.

ὀρέγει. Porrigit. Præbet.

ὀρεγνύς. Extendens. Præbens. Porrigens.

ὀρεγόμενος Ⓖ. Appetens. Concupiscens. Cupiens. Affectans.

ὀ῾ρεγῶ. Concupiscere. Cupere. Affectare. Appetere. Pro eodem dicitur & ὀρεκτῶν, *quod ab ὀρεξιῶν est derivatum. Hunc enim transferendo, quæ paulo post legentur,* τὸ αὐτὸ ἢ ὀρεκτῶν.

ὄ῾ρεξις. Concupiscentia. Cupiditas. Appetitus. Desiderium.

ὀ῾ρευς. enim *dicitur* mulus, *fortassè à rei veneræ cupiditate, si modò hæc Suidæ verba mendo carent.* Et ὀρεικῶζύγιος. Pro, τῶν ἡμιόνων, mulari iugo, pro, mulorum, mularum ve iugo. *Mulis iugalibus. vt apud Dionys. Hal. Antiq. Rom. lib. 8. pag. 515. l. 28. vbi* ζεύγη ἡμίονων ὀρεικὰ, *vocantur mulæ iugales.*

ὀ῾ρίζει. Datiuo *gaudet hoc verbum.* Porriget. Dabit. Præbebit. Extendet.

ὀ῾ρεοκόμος. ὁ τῆς ὄρης ἐπιμελούμενος. *i.* Montis curam gerens, montis curator. ὀ῾ρεωκόμος verò, mulorum curator. Mulio. *vt apud Aristoph. in Thesmophor. pag. 523. ver. 16. Sed vtrunque dici videtur pro eodem, scil. pro mulione, qui mulorum curam gerit. At* ὀρεοκόμος *communè,* ὀρεωκόμος, *Atticum videtur. Vel certè legendum (vt paulo post)* τοὺς ὄνους ἐπιμελούμενος. *i. asinos, mulósque curans. Nam* ὄνος *hîc pro mulo ponetur, qui ex* ἵππου *&* ὄνου, *ex asino procreatus.* ἐπιμελοῦμαι *verò cum accusatiuo iungetur, quod rarum quidem, reperitur tamen.*

ὀ῾ρεοπολῶ. Circa montes, *in montibus* versor. ὀρεωπολῶ verò, circa asinos. *i. circa mulos ex asinis procreatos* versor. *Hoc autem verbum* ὀρεοπολῶ *per ο scriptum ante π. deducitur* ab ὀρεύς, ὀρέως, quod mulum significat.

ὀ῾ρεωπώλης. Mulorum venditor. Qui mulos vendit.

ὀ῾ρτύγιον. Id est. quod vncatur ἀποδρών. *q. d. Secessus. Cauda pennis tecta, propriè volucrum vltima in* ῥῖνῶ *dorsi pars, quæ sedi incumbit, anúmque superne tegit, in auibus manifestior, quàm in homine. Apud Latinos proprio nomine caret. Idcirco Martialis in quodam epigrammate Græcam vocem retinens, dicit.* Et anatis habens orthopygium mavis. *Vide* ὀρθοπυγίζω *apud Eustath.* ἐὰν δὲ, *Latus aquosa pars. Serum lactis.*

ὀ῾ρεσκῷος. In-montibus iacens. In-montibus-degens, *vt versatus. Hom. Iliad. λ. pag. 131. v. 26.* Montanus. Monticola.

ὀ῾ρέστειον. Orestæum. Nomen loci.

ὀ῾ρέστης. In-montibus-degens. Monticola. Aristop. *in Acharnensibus. pag. 306. v. 5. 6. 7.* Deinde confringat aliquis ipsi-Vs ebrius caput Orestes Insaniens.

ὀρεκτῶν. ἐπιθυμεῖν.

ὄρεξις. ἐπιθυμία.

ὀρεὺς γὰρ ὁ ἡμίονος. καὶ ὀρεικὸν ζεῦγος, αἱ τῶν ἡμιόνων. τὸ αὐτὸ καὶ ὀρεκτῶν.

ὀρίζει. δίδωσι. ἐκτείνει.

ὀρεοκόμος. ὁ τὰς ὄρεις ἐπιμελούμενος. ὀρεωκόμος δὲ, ὁ ἐπιμελητὴς τῶν ἡμιόνων.

ὀρεοπολῶ. φοιτῶ τὰ ὄρη αἰεισρέφομαι. ὀρεωπολῶ δὲ, τὸ περὶ τοὺς ὄνους αἰεισρέφομαι. ἀπὸ τοῦ ὀρέως, ὃ σημαίνει τὸν ἡμίονον.

ὀρεωπώλης. ὁ τοὺς ἡμιόνους πωλῶν.

ὀρτύγιον. ὁ λεγόμενος ἀποδρών.

ὀρεσκῷος. ὁ ἐν τοῖς ὄρεσι διατρίβων.

ὀρέστειον. ὄνομα τόπου.

ὀρέστης. ὁ ἐν ὄρεσι διατρίβων. ἀφισοφάνης. εἶτα κατόζει τις αὐτὸν τὴν κεφαλὴν ὀρέστης μαινόμενος.

NOTAE.

Εἶτα κατόζει.] Aristoph. in Acharnensibus. pag. 306. v. 5. 6. 7.

Εἶτα κατόζει τίς με τὴν
Τοῦ μιαιφόνου τῆς κεφαλῆς Ὀρέστης
Μαινόμενον —

Τῆς κεφαλῆς. Atticè dictum, pro τὴν κεφαλὴν. Apud Suidam legendum vt in Schol. annot. 2. ὄρεστες τὴν ὁμωνυμίαν. *i.* vel ob eiusdem nominis cognationem. In Auibus. pag. 424. vbi de Oreste pluribus agitur, v. 11. 12. 13. 14. Schol. annot. 4. scribitur, ἦν μὲν αὐτὸν φασι, διὰ τὴν ὁμωνυμίαν τῶν Ἀγαμέμνονος υἱῶν Ὀρέστην. Ἦραν δὲ δύσοργοι, καὶ χαλεποὶ τοῖς ἐμπλέουσιν γενέσθαι. &c.

ὀ῾ρέστης. Orestes. Hic insaniam simulans, prætereuntes exuebat. Erat enim latro, *vel grassator.* Vel ob homonymiam *Orestes vocabatur, quod idem nomen haberet,* pro, Insaniens vt Orestes. Et prouerbium, Oresti lænam texere. *Er. ad. Chil. 4. Cent. 1. col. 851. ad. 48. Idem Aristoph. de eodem Oreste pluribus agit in Anibus. pag. 424. v. 11. 12. 13. 14. Consule Schol. annot. 4. & 5.*

Si enim incidisset aliquis in Herocm
Mortalium noctu Orestem,
Nudus fuisset, percussus ab i-
Pso omnibus in partibus *dextris.*

Heroes iracundi, & sæui erant aduersus accedentes. Quamobrè etiam illi, qui Heroũ sacella prætereibant, tacebãt. ἐπλῆξε verò hoc est, dextræ vultus, *sine facies, partes.* Percutiebantur enim illi, qui in Orestem incidebant, non in Agamemnonis *filium:* sed in quendam grassatorẽ, *vel latronem.* Vel ἐπλῆξε *vocat*

ὀρέστης. οὗτος περιστοιχόμενος μανίαν, τοὺς παριόντας ἀπέδυεν. ἦν γὰρ λωποδύτης. ἢ ἐπὶ περιστοιχίαν, ἀπὸ τοῦ μαινόμενος ὡς ὁ ὀρέστης. ἢ παροιμία, ὀρέστου χλαῖναν ὑφαίνειν.

Εἰ γὰρ ἐντύχοι τις ἥρωϊ
Τῶν βροτῶν νύκτωρ ὀρέστῃ,
Γυμνὸς ἦν, πληγαὶς ὑπ' αὐ-
τῶν πάντα τὰ πρόσθια τὰ πρόσθια.

Οἱ ἥρωες δυσόργητοι καὶ χαλεποὶ τοῖς ἐμπλέουσιν ἐγίνοντο. διὸ καὶ οἱ τὰ ἡρῶα παριόντες ἐπλήττοντο τὰ δεξιὰ δι', τουτέστι τὰ δεξιὰ τοῦ ὄψεως ἐπλήττοντο γὰρ ἐντυγχάνοντες τῷ ὀρέστῃ οὐχὶ δὲ τῷ ἀγαμέμνονος. ἀλλὰ λωποδύτῃ τινί. ἢ ἐπλῆξε, ipsos

A ὀφθαλμούς, καὶ κεφαλήν. ἢ ὅτι οἱ ἐντυγχάνοντες νυκτὸς ἥρωσι, διεστρέφοντο τοὺς ὀφθαλμούς.

ipsos oculos, & caput. Vel *hoc eo dicit*, quia qui noctu in Heroes incidissent, illorum oculi peruertebantur.

Ὀρεχθῆν. κινεῖν. σωστέον ἀπὸ τοῦ ὀρέγεσθαι. ἀριστοφάνης.

Καὶ ταῦθα πῶς οἴεσθέ μοι τὴν καρδίαν ὀρεχθεῖν;

Ὅμως γ' ἔτ' ἐμὴν δακεῖν ἔφην.

Ὀρεία. ἡ ἐν ὄρεσιν αὐξομένη.

Ταῖς δὴ θεῆ καίτας ἐφεκλείδι θῆκ' ὀρεία

B Τις τῇ ἐν ὄρεσιν. καὶ ὄρεια μῆλα, τὰ ἐν ὄρεσι γινόμενα.

N. L. f. πεκλείδι θῆκεν ὀρείᾳ. *pro*, πεκλεῖ. Et ὄρεια μῆλα. Montana poma. id est, In montibus nascentia poma.

Ὀρεία. τραχεῖα. συμπλινδρος. ἡ δι' ὁδὸς ὀρεία τις ἐστὶν, καὶ στενή. καὶ ὄρεια οὐδετέρως, τὰ τῶν ὀρέων.

--Ὅς τάδε ὄρεια

ἐνδυτὰ, θ' ξανθοὺς ἐκρέμασε πλοκάμους.

C Καὶ φώτιος ὁ πατριάρχης. ὀρεία σου τὰ δῶρα κάστανα, καὶ ἀμανῖται.

Ὀρεία, τὰ, Montana. Aspera. Arboribus consita. Vt, Via verò quædam erat montana, & angusta. Et ὄρεια οὐσιαστικῶς, neutro-genere. montana. Quæ sunt montis. Vel quæ sunt in monte. *Vt in quodam epigrammate.*

--Quibus hæc montana

Indumenta, & flauos suspendit cincinnos.

Et Photius Patriarcha, Montana tua dona, *sunt* castaneæ & amanitæ. i. fungi.

Ὀρειαύλης. ὁ ἐν τῷ ὄρει αὐλῶν.

Ὀρειβάσιος. σαρδιανὸς, γνώριμος ἰουλιανοῦ τοῦ ὑπάτου βάτου, καὶ καισαρ ὑπ' αὐτοῦ καταστὰς κωνσταντινουπόλεως. ἔγραψε φῶτος τοὺς ἀποσταλέντας τῷ ἰατρῶν, βιβλία ιβ'. φῶτος ἰουλιανὸν τὸν βασιλέα βιβλία οβ'. ἐπιτομὴν αὐτῷ ἐν βιβλίοις θ'. φῶτος εὐστάθιον τὸν υἱόν. καὶ περὶ βασιλείας, & περὶ παθῶν.

Ὀρειβάτης, ὁ ἐν ὄρεσι βαίνων. ἡ τραγῳδία φησίν.

Ἀλλ' αὖ θανοῦμαι τῇδ' ἐν αὐλίῳ μόνος,

Οὐ πλευὸν ὄρνιν, οὐδὲ θὴρ' ὀρειβάτην

Τόξοις ἐναίρων τοῖσδε γ'. ἀλλ' αὐτὸς τάλας

Θανὼν, παρέξω δαῖτ' ὑφ' ὧν ἐφερβόμην.

D Ὀρειβάτης. Montigradus. Per-montes-incedens. Tragœdia, *Sophocles in Philoctete. pag.* 417. *p. Philoctetem de se loquentem introducens*, dicit,

Sed exsiccabor hoc in antro solus, L. κἀναυῶ μαι. i. ξηραινθήσομαι.

Non volucrem auem, non feram montigradam

Arcubus interficiens his saltem: sed ipse miser

Mortuus, præbebo feris *epulas, à quibus alebar.*

Καὶ ὀρειβατεῖν, ὁμοίως.

Et ὀρειβατεῖν eodem-modo *sumitur*, *scil. pro*, *per montes ire*, *per montes vagari.*

E Ὀρείαις. ταῖς ὀρειναῖς. αἰσχυλος. μεθ' ἧς ἐγὼ νάπαισιν ὀρείαις ἰζόμενος.

Ὀρείαις. Montanis. Aristoph. Cum qua ego lucis *in* montanis sedens.

Ὀρεικὸν ζεῦγος, τὸ τῶν ἡμιόνων.

Ὀρεικὸν ζεῦγος. Mulare iugum. Par mularum. Mulæ iugales.

Ὀρεινὸν. τὸ τῶν ὀρῶν. καὶ ὀρεινομῶ, τὸ ἐν ὄρεσι διαιτῶμαι. καὶ ὀρεινὸς ὁμοίως.

Ὀρεινός. Montana. Quæ est ex monte. Quæ degit in monte. Et ὀρεινομῶ. In-montibus dego. Et ὀρεινὸς eodem-modo *sumendum*, *scilicet pro montano*, *pro eo*, *qui degit in monte.*

Ὀρεινομένων. τῶν ἐν ὄρεσι διαιτωμένων. ἐν ἐπιγράμματι.

Ὀρεινομένων. In montibus-degentium. In epigrammate 97. *lib* 6. *Epigr. pag.* 431.

F Τρισσοὶ θῆκαν ἀδελφὰ τέχνας.

Pani hæc consanguinei triplices. i. tres fratres germani, *posuerunt*, dedicarunt *instrumenta artis.*

Δᾶμις μὲν, θηρῶν ἄρκυν ὀρεινομένων.

Damis quidem, ferarum retia in-montibus-degentium, vel, monticolarum, vel montiuagarum.

NOTAE.

Ἐν ἐπιγράμματι.] Epigr. lib. 6. pag. 431. epigr. 97.

ὄρεον πρέμνον. Montanus caudex, siue truncus. Et ὄρεος ὀμίχλη. Montana nebula.

ὀρείων. Montanorum. In-montibus-degentium. Philoctetes *apud Sophoclem. pag. 417. f.* dicit,

O portus, ô promontoria, vel, ô prominentia littora, *ô coi suetudines*
Ferarum montanarum, ô præruptæ, præcipitésque *rupes.*

ὀρεπολῶ. In-montibus versor.

ὀρεῖς. Mulos. Rectus casus *est*, ὀρεύς. Mulus. vel Mula.

ὀρειφοίτης. Per-montes-vagans. Montiuagus.

ὀρείχαλκος. Orichalcum. *Montanum*, & splendidũ æs. Probatum *est. Interdum adiectiuè ponitur, Vt*, Trũcum abietis cauantes, in eo aptè ponunt, *trunco abietis cauato accommodant* tintinnabula ex-orichalco-facta. In epigrammate, *quod non est integrum.* Hæc orichalci loquacia cymbala, & vnguento delibutũ, *Deæ Cybelæ*, cincinnum dedicauit *quidam. Vide epigr. lib. 6. pag. 416. epigr. 30. vbi tale quid legitur.* Et ὀρείχαλκος κίων Ex-orichalco-facta columna.

ὄρνυμι. Exciteris. *Est 2. pers. sub. modi Ionicè formata à 3. ὄρνυται, sublato τ, & 3. in 2. pers. migrante.*

ὄρνι ἔρημα. Montes deserti. Inhabitati. Qui-non-coluntur. Hoc est Boreales, *siue Septentrionales*, & Australes *mundi* partes. Hæ enim partim quidem, propter frigus, partim verò, propter æstum inhabitabiles omnino manserunt.

ὄρια ἐθνῶν. Fines gentium. Et ὅρια πατέρων. Fines patrum.

ὀρεβρεμίτης. Montifremus. In-monte-fremens. De-monte-tonans.

ὀρίγανος. Origanum. Herba *suauem spirans odorem.* Fœmineo-genere apud Aristophanem *Legitur in Ecclesiaz. pag. 508. v. 11.* Ὑποτέρσεται τῶ πρῶτα τ' ἐρεχάνου. *Substerne nunc primùm origanum.*

ὀρεσσίτης. verò, in-monte genitus.

ὀρεξιθλάω Concupiscere. Pro, vehementer-cupere Et ἐρεχάμθα. *Sic enim scribendum. Nam deducitur ab* ἐρεχάομαι. ἄμαι. Concupiscimus. Vehementer-cupimus. Vt, *L.* ἐρεχάιδω. Ille verò *remotam* declarauit, vt ille, qui Christianus fieri vehementer-cupiebat.

ὀρίδρομος. Per-montem-currens.

ὀρικὰ ζεύγη. Mulare iugum. Mulæ iugales. Parmulorum.

ὀρίνεται. Turbatur. Concupiscit. Vt,

Animus enim tuus magis turbatur, donec fecero
Quæcunque in Achillis Pyrrhus fecit sepulchro.

ὅρισμ. *cum aspero spiritu.* Finis. Finitio. Definitio. ὅρειον verò *cum tenui, deductum ab* ὄρος. *i. mons.* Ex-monte-profectum. Montanum.

ὁρισμός. Definitio. Definitionum aliæ quidem, ex materia sumuntur, aliæ verò, ex specie, aliæ, ex vtraque. Ac illa quidem, quæ *sumitur* ex specie, est demonstrationis principium. Illa verò, quæ ex materia *sumitur*, est conclusio. Quæ verò ex vtraque *sumitur*, *illa efficit* demonstrat onem positu differentem. Vt, Si quis velit iram definire, huiusmodi syllogismo vtetur. Iratus cupit vicissim-dolore afficere illum, à quo prior est affectus dolore. Illius, qui *alterum* dolore-vicissim-afficere cupit, sanguis circa-cor existẽs feruet. Sequitur conclusio, Irati igitur sanguis circa-

Ὄρειον πρέμνον, καὶ ὄρειος ὀμίχλη.

Ὀρείων τῶν ἐν ὄρεσι διαιτωμένων. Φιλοκτήτης φησὶν,

Ὦ λιμένες. ὦ προβλῆτες. ὦ ξυνουσίαι
Θηρῶν ὀρείων. ὦ καταῤῥῶγες πέτραι.

Ὀρειπολῶ. B
Ὀρεῖς. τοὺς ἡμιόνους. ἢ ὁ ἡμίονος, ὁ ὀρεύς.

Ὀρειφοίτης. ὁ ἐν ὄρει φοιτῶν.

Ὀρείχαλκος. ὁ διαυγὴς χαλκός. ὁ δόκιμος. φιτρῶν ἐλάτης κοιλαίνοντες, ἐναρμόζουσιν εἰς αὐτὸ κώδωνας ὀρειχάλκους. ἐν ἐπιγράμματι ταῦτ' ὀρειχάλκου λίλαι κύμβαλα. καὶ μυρεψικὰ βόστρυχον θήκατο. καὶ ὀρείχαλκος κίων. Et ὀρείχαλκος κίων. C

Ὄρνυμι. δεύτερ. θείης.

Ὄρνι ἔρημα. τὰ οἰκούμενα τοῦτον βόρεια, καὶ νότια τμήματα. ταῦτα γὰρ, τὰ μὲν, διὰ ψυχρότητα. τὰ δὲ, διὰ θερμότητα, οἰκούμενα παντελῶς.

Ὅρια ἐθνῶν, καὶ ὅρια πατέρων.

Ὀρεβρεμίτης. ὁ βροντῶν ἀπὸ ὄρους.

Ὀρίγανος. ἡ βοτάνη. θηλυκῶς οὕτω. ἀρίστη D φασίν.

Ὀρεσσίτης δὲ, ὁ ἐν τῷ ὄρει γεννηθείς.

Ὀρεγνήθην. αἰτῆσαι. ἢ ὀρεγόμεθα. ἢ ὀρεγνόμεθα. ὁ δὲ, ἐδήλωσεν ὡς ὀρεγνόμενος χριστιανὸς γενέσθαι.

Ὀρίδρομος. ὁ ἐν ὄρει ἕρπων.
Ὀρικὸν ζεῦγος. τὸ τῶν ἡμιόνων. E

Ὀρίνεται. ταράσσεται. ἐπιθυμεῖ.
Ψυχὴ γάρ σου μᾶλλον ὀρίνεται. εἰσόκε μέζω
Ὅσσ' ἐτῶ ἀχιλλῆος πύρρος ἔτυξε τάφω.
Ὅριον. ὁ ὁρισμός. ὅριον δὲ, τὸ ἀπὸ τοῦ ὄρους.

Ὁρισμός. ὅτι τῷ ὁρισμένῳ τῷ μὲν, λαμβανομένων ἐκ τῆς ὕλης. τῷ δὲ, ἐκ τοῦ εἴδους. τῶν δὲ, ἐκ τοῦ συναμφοτέρου. ὁ μὲν, ὄντως ἀρχὴ ἀποδείξεως, ὁ ἐκ τοῦ εἴδους. ὁ δὲ, συμπέρασμα. ὁ ἐκ τῆς ὕλης. F ὁ δὲ, ἀποδεικνύειν τὴν θέσιν διαφέρουσαν. ὁ ἐκ τοῦ συναμφοτέρου. οἷον βουλόμενός τις ὁρίσασθαι τὸν θυμὸν, κέχρηται συλλογισμῷ τοιούτῳ. ὁ θυμούμενος, ὀρέγεται ἀνιαρὸν ποιῆσαι τὸν ἄρξαντα τῆς λύπης. ἡ ὀργιζόμενος ἀντιλυπῆσαι, ζέει τὸ ἀμφικάρδιον αἷμα. εἶτα τὸ συμπέρασμα. ἡ θυμοῦται.

cor-existens

μβοῦ ἀφαιζεῖ τὸ ἐρεικάρδιον αἷμα. τούτου δὲ ἡ συλλογισμοῦ, καὶ τῆς ἀποδείξεως, ὁ μὲν ἐκ τῆς ὕλης ὁρισμός, ἡ θυμοῦ συμπερασμά ἐστιν. ὁ δὲ ἐκ τοῦ εἴδους, ἀρχή. ἔστι γὰρ ἡ πρώτη πρότασις ἡ λέγουσα. ὁ θυμούμενος, ὀρέγεται ἀντιλυπῆσαι. ἡ δευτέρα ἡ, τοῦ ὀρεγομένου ἀντιλυπῆσαι, ζεῖ τὸ ἐρεικάρδιον αἷμα. ἐν μὲν τοι τοῖ ὁρισμοῖ τοῖ ἐκ τοῦ ἀμφοτέρου. ἀπάλιν ἀρχόμεθα. ζέσις γὰρ φαμὲν τοῦ ἐρεικαρδίου αἵματος. εἶτα δι' ὀρεξιν ἀντιλυπήσεως. ὁ δὲ τέλειος ὁρισμὸς, οὐ μόνον τὸ ὅτι ἀλλὰ καὶ τοῦ διότι δηλοῖ.

Ὀρθαγόρας.

paralipomenon, pro corhm. ὤρθαι. quod ab ὄρω. fut. ὀρῶ. &c. Excitatum-esse.

Ὀρθαῖς ἀκοαῖς. προθύμοις. ὁ γὰρ, ἥκουσι τοῦ ὀρθαῖς ἀκοαῖς.

Ὀρθή. πολύβιος. διόπερ ὡς οὐδέποτε μᾶλλον ὀρθὴ, καὶ ἐκπεφοβημένη ἡ τῶν ῥωμαίων πόλις ὑπῆρχεν, καὶ ἀδοκοῦσα τὸ συμβησόμενον. καὶ αὖθις. τὰ δ' ἔτυχε τῆς ἱβηρίας ὀρθῶς αὐτοῖς ἀντικαθεστήκοτα. ἀεὶ τοῦ δ' αἰεί δηλοῖ ἀποτόμως.

Ὀρθίως δ' ἐντυγχάνει, ἀντὶ τοῦ ἀδύς. ἀφορίζεται. ὀρθῆς δὲ τῆς πόλεως οὔσης ἐπὶ τούτοις. ἀντὶ τοῦ κεκινημένης, καὶ πεφοβημένης, ἀφορίζεται φησίν. ὀρθῆς δ' ἡμῖν τῆς πατρίδος οὔσης. αἰχίνης δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀπαθοῦς, καὶ ἀκεραίου. καὶ πολύβιος. τούτων γὰρ παραγγελθέντων τοῖς καρχηδονίοις, ὀρθὴν, καὶ περίφοβος ἰωὴ πόλις, δηλοῖ τοῦ ἀδηλήτους τῶν προσδοκωμένων.

erecta.i.commota, & metu-perculsa, propter incertum-euentum rerum, quæ expectabantur.

Ὀρθῆς φρενός. τῆς ἀληθοῦς. ἐξ ὀμμάτων δ' ὀρθῶν τε, καὶ ἐξ ὀρθῆς φρενός.

Ὀρθία. ὀρθία λέγεται φάλαγξ, ὅταν ὀλίγη κέρας παρέκτηται, πολλαπλάσιον ἔχουσα τὸ βάθος τοῦ μήκους. καθόλου μὲν οὖν πᾶσαι λέγεται παῦ τάγμα. ὃ δὲ τὸ μῆκος ἔχει πλέον τοῦ βάθους. ὀρθιον γὰρ ὃ δὲ τὸ βάθος τοῦ μήκους.

Ὀρθιασμάτων ἀνατάσεως ῥημάτων. ἡ τῶν μὴ βοῶν κόμπων. ἡ τῶν μελῶν. παρέσον ὄρθιος νόμος κιθαρῳδικός. καὶ ὄρθιος νόμος. τινὸς θεὸς ὁ αὐλητὴς, ὕλει ποτὲ τῆς ἀθηνᾶς τὸν ὄρθιον νόμον καλούμενον. καὶ ἐς τοσόνδε ἐξέπληξεν ἀλέξανδρον τοῖς μέλεσιν, ὡς μεταξὺ καὶ ἀκούσαντα, αἰζῆναι δηλοῖ τὰ ὅπλα. τὸν δὲ, φάναι ὅτι τοιαῦτα χρὴ εἶναι τὰ βασιλικὰ αὐλήματα. ὁ δὲ τιμόθεος ἀφικόμενος πρὸς αὐτὸν ἀσμένου μετάπεμπτος ἠλθόμενος.

voce canisolitum. tibia-cecinit, & his carminibus Alexandrum adeò terruit, *& concitauit*, vt inter audiendum, ad arma *statim* accurrerit, *eáque corripuerit.* Illum verò *Timotheum aiunt* dixisse, tales esse debere regias cantilenas. Timotheus verò ad ipsum ascendit. magno studio *ab illo* accersitus.

Ὀρθιος νόμος, ὁ κιθαρῳδικὸς τῆς ἁρμονίας. ἦσαν γὰρ ἑπτά.

Ὀρθιον νόμον καὶ τροχαῖον. τοὺς δύο νόμους ὑπὸ τῶν ῥυθμῶν, ὠνόμασε τέρπανδρος. αἰατετραιθμοὶ δ' ἦσαν καὶ δύτονοι. ὄμηρος. ἔνθα σφ' ἤυσε θεὰ μέγα τε, δυνάντι, ὄρθι' ἀχαιοῖσι.

cor-existens feruet. Huius igitur syllogismi, & demonstrationis definitio ex materia, & ista conclusio. Quæ verò ex specie *sumitur, est eius* principium. Hæc enim est prima propositio, quæ dicit, Iratus cupit vicissim-dolore-afficere *eum, à quo prior dolore fuit effectus.* Secunda verò, *hæc est*, Illius, qui cupit *alterum* vicissim afficere-dolore, sanguis circa-cor-existens feruet. In definitione verò, quæ ex vtraque *sumitur*, vice-versa incipimus. Dicimus enim, feruor sanguinis circa-cor-existentis. Deinde, ob appetitum vltionis. Perfecta verò definitio non solùm docet rem esse: sed etiam causam, *cur ea sit, demonstrat.*

ὤρθαι. *Infinit. prae. perf. & pluſq. p. paſſ. neglecto tem.*

ὀρθὰς ἀκοὰς. Rectis, arrectis, promptis, attentis auribus audiuit.

ὀρθή. Recta, erecta. Commota. Polybius. Quare Romanorum ciuitas recta, *commota*, & metu-perturbata fuit, vt nunquam magis *perturbata fuerit*, expectans id, quod euenturum-erat. *i. rerum euentium expectans.* Et rursus: *at per aduerbium hoc effertur.* Gentes Iberiæ ipsis resistentes, *q.d.* erectè, pro, impudenter. præcisè, *pertinaciter.*

ὀρθῶ δ' ἐντυχάνει. Rectâ autem *vâ in eum* incidit. Pro, Rectâ. Hyperides *ὀρθῶς* &c. i. Cùm autem ob hæc, *quæ præter expectationem contigerant*, ciuitas esset erecta, pro, commota, & metu-territa. Hyperides *etiam alio modo vocem hanc accipit, quum* dicit, Cùm autem patria nobis esset recta, *pro*, *cùm adhuc erecta staret. cùm adhuc staret.* Aeschines verò *sumit hoc* ὀρθῶς, pro illæsa, & intacta Et Polybius *accipit* ὀρθὴ, *pro erecta. i. commota, & animo perculsa, quum dicit*, Cùm autem hæc nunciata-fuissent Carthaginensibus, ciuitas

ὀρθῆς φρενός. Rectæ mentis. i. veræ. Vt, Oculis autem rectis, & recta mente. *i. animo verò, & sycero.*

ὀρθία. Ardua dicitur phalanx, quum incedit in cornu, profunditatem longitudine longè-maiorem habens. In-vniuersum enim omnis acies oblonga quidem dicitur, quæ longitudinem profunditate maiorem habet. Ardua verò, quæ profunditatem longitudine *maiorem habet.*

ὀρθιασμάτων. *Aristoph. in Acharnensibus. pag. 302. v. 3. Schol. annot. 1. vnde Suid.* Intentionis verborum. Vel iactationum cum clamore *iactatarum.* Vel carminũ *alta, claráque voce pronunciatorum*, quatenus orthius modus, *quo carmina voce clara, & alta canuntur*, est citharœdicus, *quo citharœdi consueuerunt vti.* Et ὄρθιον νόμον, *carmen orthium, quod Arion canebat, quum in mare desiluit, à Delphino fuit exceptus, vt scribit Herodotus lib. 1. pag. 6. l. 24. Ita videtur dictum, quòd esset sonorum, & numeris intensis, alta, claráque voce caneretur.* Timotheus tibicen aliquendo Mineruę carmen, quod vocatur orthium, *q.d. arduum, alta, claráque*

ὀρθιον νόμον. Orthium, *arduum* modum, & trochaicum. Hos duos modos à numeris appellauit Terpander. Erant autem intenti, validi, *acres, & sonori.* Homerus *Iliados* Λ. *pag.* 379. *v.* 10. & 11. Illic stans clamauit Dea magnúmque, terribiléque Carmen-or-

thium.*i.classicum* Achitis. *Vide Aristoph. in Acharn. pag.* 261. *v.*10. *Schol. annot.*10.

A

ὀρθομίλιον Orthomilium, quod apud nos vocatur *ita, N. L. Nisi forte sic rectum-milliuum, sive rectum milliare dicas vocari.*

Ὀρθομίλιον. τὸ παρ' ἡμῖν.

ὀρθοπλήξ. *Epithetum est, quo significatur* Rectus, & elatus equus, & qui calcibus ferit. Aristophanes Anagyro.

Ὀρθοπλήξ. ἵππος ὀρθὸς ἐπαγόμενος, καὶ πλήττων. ἀριστοφάνης ἐν ἀγύρῳ.

Vt autem equus *rectus, & calcibus petens. Est enim oris durissimi,* vel refractarius, & qui non audit habenas, vt loquitur Virg. Georg. lib. 1. v. vlt.

Ὡς δ' ὀρθοπλήξ. πέφυκε γὰρ δυσγάρδαλος.

ὀρθός. Dicitur & ὄρθιος. Rectus. Erectus. Marcus. *L.* ὀρθὸν δ' ὦναι. Oportet erectum esse, non autem erigi.

Ὀρθὸς λέγεται, καὶ ὄρθιος. μᾶλλον. ὀρθὸν δὲ εἶναι, καὶ μὴ ὀρθούμενον.

B

ὀρθοσάθιοι χιτῶνες. Q. d. Rectæ-stantes tunicæ. *Laxæ, fluentésque tunicæ, quas recinctas tunicam vocat Ouidius Amorum lib.* 1. *Eleg.* 5. *v.* 9. *Ecce Corinna venit tunica velata recincta.* (Quæ verò trahuntur, & contrahuntur, atque retractæ cinguntur, vel stringuntur, vocantur χιτῶνες συρτοί. *q. d. Tractæ, contractæ, retractæ, cinctæque tunicæ.*

Ὀρθοσάθιοι. οἱ σταθεροὶ χιτῶνες, ὀρθοσάθιοι. οἱ δὲ συρόμενοι, συρτοί.

ὀρθοστάτιος. Virgo, quæ *non pendulas, at* rectas habet mammas. *ab* ὀρθὸς, *rectus, &* τιτθὸς, *mamma.* Vnde & ὑπηπίθιον. Quod est sub-mamma. *Subrumum vocabant veteres. vt agni subrumi. Vide Festum.*

Ὀρθοστάτιος. ἡ παρθένος. ἡ ὀρθοὺς τοὺς τιτθοὺς ἔχουσα. ἔστιν καὶ ὅλη τίτθιον τὸ ὑπομάζιον.

ὀρθοστάτου. Aristoph. *in Acharn. pag.* 318. *v.* 2. 3. 4. 5. τὸν ἐπὶ τῇ ὀπῇ *&c.*

Ὀρθοστάτου συκοφαντοδικοταλαιπώρων ξένων. ἀεισοφιῶν.

C

Patrem quia volo his liberatum, his
Recta — ingredientibus — sycophanticis-iudiciorum miseris moribus,
Viuere vitam generosam, sicut Morychus, culpam sustineo, grauiter accusor, quòd velim patrem his iudiciorum calumniis, molestiis, & miseriis liberatum,

Οὐ πὴ βούλομαι τούτων ἀπαλλαχθέντα τῶν
Ὀρθοστάτου συκοφαντοδικοταλαιπώρων τρόπων,
Ζῆν βίον γλυκαῖον, ὥσπερ μόρυχος, αἰτίαν ἔχω

Hæc facere, quæ ipsi suadeo.

Ταῦτα δρᾶν.

ὀρθῷ νόμῳ. Recta lege. Charitatis lege. *Sophocles in Aiace, pag.* 21. *f. Sic Aiacem loquentem introducit,* Heu mei amici nauales, Soli meorum amicorum, soli-Que permanentes-in recta lege.

Ὀρθῷ νόμῳ τῇ τῆς ἀγάπης. ἐμοὶ φίλων μόνοι ἐμμένοντες ὀρθῷ νόμῳ. ἰὼ φίλοι ναυβάται μόνοι ἐμοὶ φίλων ἐμμένοντες ὀρθῷ νόμῳ.

D

N O T AE.

Ἐμοὶ φίλων.] Non est opus hac superflua verborum eorundem repetitione. Sic autem scribendum. Ὀρθῷ νόμῳ. τῷ τῆς ἀγάπης. Σοφοκλῆς ἐν Αἴαντι μαινομένῳ. pag. 11.

Αἴ. Ἰὼ μοὶ φίλοι ναυβάται,
Μόνοι ἐμοὶ φίλων, μένοι
Τ' ἐμμένοντες ὀρθῷ νόμῳ.

Consule Scholia.

ὀρθωσία. Erecti. *Aut* ὀρθωσία Ἄρτεμις *Orthosia Diana, ab Orthosio Arcadiæ monte dicta. Vide Herod. lib.* 4. *pag.* 158. 23.

Ὀρθωσία. ἡ ὄρθωσις.

ὄρθρια. Diluculi, siue matutini crepusculi constitutio, vel status. Ipsum diluculum, & matutinum crepusculum. *Tunc est substantiuum. At adiectiuè positum, matutinam significat.*

Ὄρθρια. ἡ τοῦ ὄρθρου κατάστασις.

E

ὄρθιος νόμος. Orthrius modus, quidam citharœdicus modus ita vocatus. Aristoph. *in Ecclesiaz. pag* 501. *v.* 40. *&* 41. *De gallinna dicit, quæ suo cantu, vt gallus, quendam noctu sæpius excitarat. Vide Schol. annot.* 11. 12.

Ὄρθιος νόμος. οὕτω καλούμενος νόμος κιθαρῳδικός. ἀριστοφάνης.

Sæpe excitatum compellens ad concionem
Intempestiuis-horis noctis. i. intempesta nocte, *propter orthrium modum.*

Πολλάκις ἀνασήσασα μ' εἰς ἐκκλησίαν
Ἀωρὶ νυκτῶν, διὰ τὸν ὄρθριον νόμον.

Vtopinor orthium *modum significare* vult, *de quo supra.* vel orthrium *dixit, matutinum*, propter τὴν ὄρθρον. *i. diluculum, sive matutinum tempus, quo quis ad opus faciendum excitatur.*

Οἶμαι ὄρθιον θέλ. ἢ ὄρθριον, διὰ τὸν ὄρθρον.

F

ὀρθριοβάτης. Qui-mane-facit-iter. Matutino-tempore-incedens.

Ὀρθριοβάτης. ὁ ὠδαγμόμους ὄρθρου.

ὀρθρογόη χελιδών. Mane-lugens hirundo. Manequiritans hirundo. Dicitur & ὀθρήλα. i. Mane-garriens. *Sic enim scribendum, &* ἐρθρηλάλοιν, *quemadmodum epigr. lib.* 6. *pag.* 424. *epigr.* 65.

Ὀρθρογόη χελιδών, λέγεται καὶ ὀρθόλαλος. κερκίδας ὀρθολάλοισι χελιδόσιν εἰκελοφώνους.

A Radios-textorios mane-garrientibus hirundinibus similem-vocem-edentes. *Vide eodem lib. eod.pag. epigr.63.v.1.& 2.& ep.64.v.5.*

Ὀρθόκραιρος ναῦς. ἡ ὀρθὰς κεραίας ἔχουσα.

ὀρθόκραιρος ναῦς. Nauis rectas-antennas-habens. *Hesych.interpretatur* ὀρθόπρωρος. *i.rectam puppem-habens. Alij,rectum-proram-habens,quasi rectum caput habens.* ὀρθὸν κάρα ἔχουσα. *Prora verò, est vt nauis caput, in quo etiam sunt bina foramina,quæ oculos imitantur,vnde prora dicta,*παρὰ τὸ προορᾶν. *i.prospicere. Bobus tribuetur,significat,* ὀρθὰ κέρατα ἔχοντας. *erecta cornua habentes.vel* ὀρθὰ κάρηνα ἔχοντας. *erecta capita habentes,& erecta cornua incedentes.*

Ὀρθοὶ ἐκπεπληγμένοι. οἱ δὲ ῥωμαῖοι μαθόντες ὅτι ἀνίβας πολιορκεῖ τὰς δυνάμεις, ὀρθοὶ ταῖς διανοίαις, καὶ φόβου πάντες ἦσαν, ὡς B καὶ περὶ τὰ ὅλα διατεινούσης τῆς εὐεπιμιξίας κρίσεως.

ὀρθοί. Recti. Erecti. Metu-perculsi. Vt, Romani verò, cùm intellexissent *suas* copias ab Annibale obsideri, omnes animis recti *grauiter commoti*, & metu-perculsi fuerunt, quòd præsens iudicium, *certamen dimicatio* ad rerum-summam tenderet. *i. quòd in præsenti certamine de rerum summa decerni, agique viderent.*

Ὀρκάνας. εἱρκτάς.

ὀρκάνας. Carceres. *Septa.*

Ὀρκάνη. λυκοῦργος κατὰ λυκόφρονος β'. μή ποτε ὁ φραγμός. Θυτέα, τὸ φρύαγμα. καὶ ἡ αἱμασιὰ οὕτω καλεῖται. ἔφοδα τὸ ἕρκεα, ἢ ἔφοδα τὸ ἕρκος ἔφοδοι. ἕρκεσι. αἱμασιαῖς λίξασι, ἀλωὰς ἐμφύειν ἕρκος.

ὀρκάνη. Sagena. *Rete.* Lycurgus contra Lycophronem, *oratione* secunda. Vide ne φραγμός. *i.*sepes, siue περίφραγμα. *i.*Septum *intricetur, quo locus aliquis est circunseptus.* Et maceria, *sepes sepimis facta.* ab ἕρκος. *v.i.* arcere. vel ab ἕρκος, quod sepem, siue septum significat, quòd agros aliquos certis finibus coerceat. Homerus. *Odyss.Ω.pag.*708. *v.vlt.* αἱμασιὰς λίξαντες, ἀλωὰς ἐμφύειν ἕρκος. Sepes. *i. materiam ad sepes faciendas a-* C *ptam* collecturi, vineæ vt essent septum.

Ὀρκαπάτην. χλιδασίῳ δ' ὅρκων.

ὀρκαπάτην. Illum significat, qui iureiurando fallit aliquem.

Ὅρκιος Ζεύς. Ὅρκιον σκῆπτρον, καθ' οὗ ὀμνυον οἱ βασιλεῖς. ἢ ῥάβδος. Ὅρκιζωσι.

ὅρκιος Ζεύς. Iupiter Horcius. *i.* Iurisiurandi præses, qui periuros punit. Et ὅρκιον σκῆπτρον. Sceptrum, per quod Reges iurabant. *vt apud Hom. Iliad.A. pag.*29. *v.*28. Ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον. *Certè per hoc sceptrum.* Vel virga, *quam gestantes, iurabant.* Et ὁρκίζω σε. Adiuro te. Te ad iusiurandum adigo. *A te peto, vt rem iureiurando confirmes. Vel à te, interposito iureiurando, peto, vt rem aliquam dicas, vel facias.*

Ὅρκος. τύπος. οὕτω παισὶ χρήσαιο κληζόμενοι· οὕτω τὰ κατὰ, θεὸς σοὶ δοίη.

ὅρκος. Iusiurandum. *Iurisiurandi* typus, *forma, siue formula.* Sic *tuis* liberis vtaris hæredibus. Sic ista, vel illa *bona* Deus tibi det, *& largiatur. Sed hæc sunt potius* εὐχαί. *i. precationis, votique formula, vel exemplum.*

D

Ὁρκωμοσία. καὶ ὁρκωμότης. καὶ ὁρκωμόται.

ὁρκωμοσία. Iusiurandum. & ὁρκωμότης. Qui-iurat. Qui-iurisiurando est astrictus. Qui sanctè-iurat. Et ὁρκωμόται. Iureiurando-iuro. Sanctè-iuro. Iureiurando-testor. *Vt apud Sophoclem in Antigone. pag.*225. *v.*8. θεοὺς ὁρκωμοτεῖν. *Deos iurando testari.*

Ὁρμαθὸς σιδήρου. ὄχλος. τοσοῦτον ὁρμαθὸν κακῶν συνελήφως, ὅσον τὰ τῶ πιβερίου μισητήματα. ὅσα γὰρ αὐγούστῳ ἐν πολλῷ χρόνῳ ἀθροισθέντα, οὗτος ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἀπώλεσεν.

ὁρμαθός. Series. Ordo. Catena. Vt, Tantam malorum seriem, *& flagitiorum quasi catena quadam constrictorum multitudinem* complexus, Tiberij delicta texit. Quæcunque enim Augustus multo tempore comparauerat, hic vno die prodegit, *profudit, dissipauit, amisit.*

E

Ὁρμαίνοντα. ἐνθυμούμενον.

ὁρμαίνοντα. Animo-voluentem. Cogitantem.

Ὅρμινον. τὰ τῶν λαχάνων πάντων ἐκπεπτωκυλιπότα. οἱ δὲ κεφάλης τὸ ἐντὸς κύημα. οἱ δὲ, τὸ ἄγριον ἀσπάραγον.

ὅρμινον. Omnia olera, quæ caulem amiserunt, *& iam defloruerunt,* ὄρμενα *vocantur.* Alij verò *dicunt* ὅρμινον *vocari* crambes internum germen. Alij, syluestrem asparagum.

Ὅρμενος. ὄνομα κύριον.

ὅρμενος. Ormenus. Nomen proprium.

Ὁρμεῖν. δηλοῖ ξηρᾶς.

ὁρμεῖν. *Stationem-habere. In-portu-stare. Ad-portum-appellere. Hoc autem, vt quidam tradunt, propriè dicitur de illis, qui sunt in arida. i. in terra, ad quam appulerunt.*

Ὁρμίζω δὲ, δηλοῖ θαλάσσης, καὶ νεώς, καὶ ἐπὶ ἀκαπαύσεως.

F

ὁρμίζω verò *dicitur* de mari, & naui, & requiete; *quum quis in mari stat, & anchoris iactis firmatam habet* naue*m, ac sta requiescit. Aliàs* ὁρμίζω, *nauem ad portum, & stationem deduco, vel appello.*

Ὁρμή. ὁρμὴ ἡ σφοδρὰ τοῖς ζώοις συμβαίνουσα ἐπὶ τὸ πρᾶξαι ἑαυτά. οἰκειοῦσα αὐτοῖς τῆς φύσεως ἀπαρχῆς. σφοδρὸν δὲ οἰκεῖον παντὶ ζώῳ ἡ σύστασις, καὶ ἡ ταύτης συνδεσις, καὶ οἰκείως ἔχειν πρὸς ἑαυτά. διὸ τὰ βλαπτοντα διωθεῖται. τὰ δὲ οἰκεῖα σφοδρὰ. καὶ οὐ πρὸς ἡδονὴν γίνεται ἡ

ὁρμή. Appetitus primus animalibus ineſt ad ſuæ conſeruationem, quem ipſa natura ſtatim ab initio ipſis conciliauit. Primū enim cuilibet animali proprium eſt, *q.d.* ipſa conſtitutio, & huius colligatio. *i. vt ſe eſſe, & conſeruare velit,* & ſui amor, *quo ſe vnumquodque animal amat.* Quæ *res* noxias repellit, aptas verò ſibi admittit. Neque ad voluptatem fertur pri-

mus animalium appetitus. Accessio enim esset affectus, si modò concedatur voluptatem esse, quum per se natura quærens ipsam, res sibi conuenientes in *sui* constitutione percipit. *N. L.* Qua ratione animalia sensum arripiunt. *i. sentiunt*, & plantæ florent. Neque differt natura in plantis, & animalibus, si sine appetitu, & sensu, illic etiam gubernet. Etiam in nobis quædam plantarum-more fiunt. Cùm autem ex abundanti appetitus animalibus accesserit, *eo* vtentia ambulant. Atque his quidem *hoc datum est* secundùm naturam, vt secundùm appetitum afficiantur, *eóque* reganiur. Ratio verò *animalibus* ratione prædictis data-est per perfectiorem gubernationem, *vel, ad perf. gub. vel, ad perfectius patrocinium.* Et secùndùm rationem viuere, *dicunt* rectè contingere iis, qui secundùm naturam *viuunt*. Sic enim ars appetitum accedit. Quamobrem etiam Zeno dixit, finem *nostra vita proposium*, esse, conuenienter ipsi naturæ viuere, quod est secundùm virtutem viuere. Ad hanc enim ipsa natura nos ducit.

ἀφορᾶν ὁρμὴ τοῖς ζώοις. ὑπηρέτημα γὰρ ἂν εἴη, εἰ ἀρά ἐστιν ἡδονὴ αἵρεσις, ὅταν αὐτὴν καθ' αὑτὴν ἡ φύσις ὑπεζητηκυῖα συναρμόζοντα αὑτῇ ἐν οὐσίᾳ καταλάβῃ. ἢν ἂν τρόπον ἀντιλαμβάνονται τὰ ζῶα. καὶ θάλλει τὰ φυτά· καὶ οὐ διαλλαξειν ἡ φύσις ἐπὶ τῶν φυτῶν, καὶ ζώων, καὶ φυτῶν, ὅτι χωρὶς ὁρμῆς, καὶ αἰσθήσεως καὶ ἡμεῖς οἰκονομεῖ· καὶ ἐφ' ἡμῶν τινὰ φυτοειδῆ γίνονται. ἐπὶ πλείστου δὲ τῆς ὁρμῆς τοῖς ζώοις ὑπηρετούσης, συγχεόμενα περιπατεῖ. τούτοις μὲν τὸ κατὰ φύσιν, τὸ κατὰ τὴν ὁρμὴν διακεῖσθαι. τῷ δὲ λόγον τοῖς λογικοῖς κατὰ πλειοτέραν πρόνοιαν διδομένου. τὸ κατὰ λόγον ζῆν, ὀρθῶς λέγεσθαι τοῖς κατὰ φύσιν. τέχνη γὰρ οὕτως ὑπηρετεῖται τῇ ὁρμῇ· διὸ καὶ ζῆν ἔστι τέλος εἶναι τὸ ὁμολογουμένως τῇ φύσει ζῆν. ὅπερ ἐστὶ κατ' ἀρετὴν ζῆν. ἄγει γὰρ πρὸς ταύτην ἡμᾶς ἡ φύσις.

NOTAE.

Ἀπιλαμβάνονται.] Locus est corruptus, & (nisi fallor) mutilus, ex quo nullus commodus sensus elici potest. fortasse legendum *ἀπιλαμβάνεται τῆς αἰσθήσεως*. Sed ne sic quidem res satis laudabiliter habet. Melioris codicis fides expectanda. Illa *καὶ φυτὰ* redundare videntur.

Ὁρμητήριον. Belli sedes, vnde milites in hostem erumpunt. Belli propugnaculum. Polybius. Illud verò castellum, quod Pannonij ab initio belli ceperãt, belli sedem fecerunt, & ad spoliorum susceptionẽ *i. locum ad spolia, prædámque reponendam, & conseruandam* delegerunt. Ὁρμητήριον autem *locus* est, vnde *milites* rebus ad bellum paratis, exeunt pugnaturi.

Ὁρμίζω. De requiete, & naui *dicitur nauis in portum delata, & in tuta statione stans requieuit. Nauem ad portum appello.*

Ὁρμίσκος. Paruum-monile. Est φάλαρα. monilia, torques, ornamentum, quo circundatur collum. Inaures Chalasteria. *N. L.*

Ὅρμον. Portum. Stationem. Aelianus. Cùm illi quiescerent, & in portu stationem vltimam haberent, Deus honestos, bonósque viros non neglexit.

Ὁρμώμενος. Promptus. Alacer. Dicitur autem & ille, cuius genus describitur. ἐκ λόγων ὁρμώμενος. &c. i. ex verbis, & eruditione proficiscens, *pro*, ratione præditus, *dicendi peritus*, & eruditus. *N. L.*

Ὄρνιαι. Orniæ. Vrbs.

Ὄρνιθα. Auem. Augurium. Est in voce Αἶνος.

Ὀρνιθοδαιδύου. Per-augurium-diuinante. Augurãte.

Ὀρνιθάλτης. Auceps. Qui-capit-aues.

Ὀρνιθεία. Per-aues-diuinatio. Augurium.

Ὀρνιθίας χειμών. Apud Aristophanem *in Acharnensibus. pag. 296. v. 8. & 9.* Hyems vehemens, *& frigida*, in qua *propter frigoris acrimoniam* aues necantur. Et ἄνεμος ὀρνιθίας. Idem ventus, scilicet frigidus, qui propter frigidum flatum aues humi sternit. Vel ὀρνιθίας ἄνεμος *dictus, q. d. Auiarias ventus, quòd suo flatu aues aliquò pellat, & congreget, vt olim Deus in Israelis castris fecit. Dauid psalmo 78. v. 26. 27. 28. Vel ita vocatus*, quòd aues illæ appareant hyeme. *Vide Schol. antor. 6. vnde Suidas.*

Ὀρνιθοθήρας. Auceps. Auium-venator.

Ὀρνιθοκομεῖον. *Auiarium. Locus, in quo pascuntur, ac nutriuntur aues.* Domus aues continens.

Ὁρμητήριον. πολύβιος· τὸ δὲ φρούριον οἱ πανόνιοι τὸ καταρχὰς τὸ πολέμου λαβόντες, ὁρμητήριον ἐποιήσαντο. καὶ εἰς ὑποδοχὴν τῶν λαφύρων ἐξηρήκασι. ἔστι ἡ ὁρμητήριον, ὅθεν τὰ πρὸς πόλεμον ἑξαρτύοντες, ἐξίασι μαχεσόμενοι.

Ὁρμίζω. ἐπὶ ἀναπαύσεως, καὶ πόδ.

Ὁρμίσκος. καὶ ὅρμος ἐξεζαχέλιος κόσμος. ἐνώτια. χαλαστήρια.

Ὅρμον λιμένα. αἰγιαλούς. ἀναπαυομένων, καὶ ὁρμιζομένων τὴν τελευταίαν ὅρμον, τὸ θεῖον οὐκ ἀμελεῖ τῶν καλῶν τε, καὶ ἀγαθῶν ἀνδρῶν.

Ὁρμώμενος. προθυμούμενος. λέγεται δὲ, καὶ ὁ ἠμαλογούμενος ἐκ λόγων ὁρμώμενος, ἐκ παιδείας. ὁ λογικὸς, καὶ πεπαιδευμένος.

Ὄρναι πόλις.

Ὄρνιθα. ἔστι καὶ τὰ αἴτια.

Ὀρνιθοσκοπῶ. μαντευομένου δ' ὄρνιθος.

Ὀρνιθευτὴς. ὁ ὀρνιθοθήρας.

Ὀρνιθεία. ἡ οἰωνομαντεία.

Ὀρνιθίας. ὀρνιθίας χειμὼν ὁ δὲ ἀριστοφάνης, ὁ σφοδρὸς χειμὼν, ἐν ᾧ καὶ τὰ ὄρνια διαφθείρεται. καὶ αὖτμος ὀρνιθίας ὁ αὐτός. ἤτοι ψυχρός. ὁ δὲ τὴν γῆν τὰ ὄρνια στρωννὺς ὑπὸ τῆς ψυχρᾶς πνοῆς. ἢ διὰ τὸ, χειμῶνος τὰ ὄρνια ταῦτα φαίνεσθαι.

Ὀρνιθοθήρας. ὁ ταῖς ὄρνισι θηρεύων.

Ὀρνιθοκομεῖον. τὸ ταῖς ὄρνισθας ἔχοι οἴκημα.

A Ὄρνις, ἡ κληδών. τὸ μάντευμα. ἁρπασθείσης δὲ πλούτῳ δίχου ἡ αὐδὴ, καὶ τὸν ὄρνιν τοῦ θεοῦ. τουτέστι, τὸ σύμβολον. κοπῶς γὰρ πᾶν σύμβολον ἔφη τινὲς, ἢ προφητικὸν ὄρνιν ἐκάλουν ὄρνις. ἐπιφώνησις. παρομία. καὶ τὰ ὄνεια. καὶ αὐδὴς. οὐδεὶς οἶδε τὸν θησαυρόν μου εἰ μὴ ἐγώ. πλὴν εἴ τις ἄρ ὄρνις. παροιμιακὸν τοῦτο. οὐδεὶς οἶδε τί ὠμίλησα, πλὴν εἴ τις ὄρνις. ὅτι τῷ ἀγνώστων. καὶ αὐδὴς. οὐδεὶς μεθέστηκεν, πλὴν, ὁ ἐφεπόμενος ὄρνις. καὶ αὐδὴς.

ὄρνις. Auis. Augurium. Fama. Vaticinium. Præsagium. Omen. Aristoph. in Pluto. *pag.* 5. *v.* 10. Accipe virum, & augurium Dei, *scil. Apollinis.* Hoc est, Symbolum, *signum, vaticinium, oraculum.* Communiter enim, *& vulgò Græci* omne signum retinens, vel impellens. *i. debortans, vel adhortans,* ὄρνιν vocabant. *i. auem, augurium, præsagium, omen.* Auis *autem, vel augurium, ac omen censebatur*, acclamatio, *vox alicuius aliquem appellantis*, sternutatio, & similia. *Vide Aristoph. in Auibus. pag.* 396. *v.* 15. 16. 17. *Schol. annot.* 9 10. 11. Et rursus *idem* Aristoph. *in Auibus. pag.* 392. *v.* 13. *Schol. annot.* 4. *Er. ad. Chil.* 2. *Cent.* 2. *col.* 393. *ad.* 28. *Nisi si qua*

B *vidu auis.* Nemo vidit thesaurum meum, nisi si qua fortè auis *eum vidit.* Hoc prouerbiale *est*, *prouerbij locum tenet.* Et rursus. Nullus nouit quid collucutus sim *cum eo*, nisi fortè auicula aliqua. *Hoc dicitur* de rebus incognitis, *& occultis.* Et rursus. Nullus me videt, nisi præteruolans auis. Et rursus Aristoph. *Auibus. pag.* 396. *v.* 15. 16. 17.

Ὄρνιν νόμιζε πάνθ' ὅσα μαντείας ἀγαθὸν ἔχει.

Auémque. i. augurium, & præsagium *existimatis omnia, quæcunque de diuinatione discernunt*, ac distinctè tradunt aliquid, vnde cognoscitur quid sit euenturum. Vel, quæcunque vaticinatione diiudicantur.

Φήμη γὰρ ὑμῖν, ὄρνις ὄρνιθι, παρομία τ' ὀρνίθων καλεῖται.

Fama enim vobis augurium est, sternutationémque augurium vocatis.

C Σύμβολον, φωνὴ, στερέμνια, καὶ ὅσα ἔνδον μαντείας ἔχει ὄρνις.

Signum quoduis oblatum vobis, ac obseruatum, vocatis autem *i. augurium*, omen, præsagium, *vocem, augurium, famulum, augurium, asinum, augurium* vocatis.

Καὶ τὸ πληθυντικὸν, τοὺς ὄρνις.

Et pluralis *numerus in accusatiuo*, τοὺς ὄρνιθας, *& per syncopen*, τοὺς ὄρνις. aues, auguria, omina.

N O T Æ.

Ὄρνιν νόμιζε.] Aristoph. Auibus. pag. 396. v. 15. 16. 17.

Ὄρνιν τινομίζετε πάνθ', ὅσα φ' ἕξει μαντείας ἀγαθόν.
Φήμη γ' ὑμῖν ὄρνις ὄρνιθι, παρομία τ' ὀρνίθων καλεῖται.
Σύμβολον, ὄρνιο φωνὴ, ὄρνιν. στερέμνια, ὄρνιν, ὄνον, ὄρνιν.

Vide Scholannot. 9. 10. 11.

D Ὄρυζ ὄρυζα.

Ὀρχαιδής. ὄνομα κύριον. ὀρχείδου.

Ὄροβος. εἶδος κριθῆς.

Ὀρόδαμνος. ἡ ὄζος φυτοῦ.

Ὀρύγμα. τοῦτέστι. τὸ σπέρμα τοῦ καρδάμου.

Ὄργυια, καὶ σιροῦς τὸ γεωργικὸν, ὡς ἱστοῦσι δηλοῖ. μή πού μέν τοι τὸ ὄρυγμα ἔνδον ἐστὶν ἀχύλῳ, ἢ ἔνδον μινάνδρῳ, ξύλον τι σημαίνει, ᾧ τὸν πεπιεσμένον γαυλὸν πιέζουσιν.

Ὀρδαίτης. ὄνομα κύριον.

Ὀρόντης. ὄνομα κύριον. καὶ ὀρόντης, ποταμός.

Ὀρόντης. ὥσπερ οὖν ὀρόντην φασὶ τὸν πέρσην εἰπεῖν, ὃν τὸ δακτύλων ὁ μικρότατος, καὶ μύρια σημαίνει, καὶ ἕνα ἀριθμὸν, οὕτω καὶ ζήτει ἐν τῷ ἀρβαζάκιος.

Ὄρος. οὕτως ἐκάλουν οἱ ἀττικοὶ, τὰ ὑποκείμενα ταῖς ὑποτιμήσεις οἰκίαις, καὶ χωρίοις γράμματα, ἃ ἐδήλουν ὅτι ὑπόκειται δανεισμῷ. οὕτω δημοσθένης, καὶ μένανδρος.

Ὄρος. ἔνδοξα τῇ θείᾳ γραφῇ, ὄρος ἅγιον πάλαι μὲν τὸ σιών. νυνὶ δὲ τὸ τῆς θεογνωσίας ὕψος. ἐξ ὁ παῦλος δή.

ὄρυγμα. Concitatur. Impetu fertur. Ruit.

ὀρχαιδής. *v. i.* Oroandes Oroandis. Nomen proprium.

ὄροβος. Leguminis genus. Orobus. Eruum.

ὀρόδαμνος. Surculus. Germen. Ramus. *M. Etymol.* 932. 57.

ὄργυια. Hoc est scarabei semen.

ὄργυια. Sic etiam quoddam rusticum instrumentũ, vt Isæus declarat. *Sed vide* tamen ne fortè τὸ ὄργυια & apud Aeschylum, & apud Menandrum significet lignum, quo vnam calcatam premunt. *Intelligere videtur torcular, siue prælum.*

ὀρόδαιτης. Orodantes. Nomen proprium.

ὀρόντης. Orontas Nomen proprium. Et Orontes, fluuius.

ὀρόντης. Quemadmodum igitur aiunt Orontem Persam dixisse, Minimum digitum & decem-millia, & vnum numerum significare, sic etiam. &c. Quære in voce Ἀρβαζάκιος.

ὄρος. Ita vocabant Attici libellos ædibus, & agris oppignoratis, *vel, vt vulgò dicitur hypothecatis*, additos, *ac affixos*, *V uolfius* ἐπόντα *legit*, qui significabant *hæc* esse oppignorata, *vel, hypothecata* creditori. Ita Demosthenes, & Menander.

ὄρος. In Sacra Scriptura, Sanctus mons olim quidem *erat* Sion, nunc verò, diuinæ cognitionis altitudo *sic appellatur*. Quinetiam Apostolus *hoc ita sumit.*

Ὄρει φροσύνην. *Insomnij explicationem* [continet *hic senarius.*] In montem serpere, negociorum significat violentiam.

Ὅρος. Definitio, est oratio, quæ per resolutionem integrè effertur, vel apodosis, & *responsio, quæ datur interroganti.* Descriptio verò, est oratio, quæ in ipsas res forma quadam breuiter *nos* introducit. Vel simpliciùs, Definitio *est oratio,* quæ definitionis *i. rei definitæ naturam,* & vim profert, & *aperiè declarat.* Differt autem definitio à demonstratione. Quære in voce Ἀπόδειξις.

Ὄρος. ὅρος ἐστὶ λόγος κατὰ ἀνάλυσιν, ἀναπαρτιζόντως ἀνενεγκόμενος, ἢ ἀπόδοσις. ὑποτύπωσίς ἐστι, λόγος τὰ πράγματα εἰσάγων εἰς τὰ ὑποκείμενα. ἢ ὅρος ἀπολύτερον τῶν τοῦ ὅρου δυνάμεων προσειλημμένος. διαφέρει ὁ ὅρος, ἀποδείξεως. καὶ ζητεῖται ἐν τῇ ἀποδείξει.

Ὄροφος, & ὄροφος. Tectum. Et fœmineo, & masculeo genere *dicitur, ab ἐρέφω, tego. vnde. Aristoph. in Lysistrata. pag.* 546. *v.* 17. Non versus tectum, *ac sursum versus, & in altum* extendam Persica *mea calceamenta. Consule nostros in hunc locum Græcos commentarios. Idem* Aristophanes in Vespis. *pag.* 355. *v.* 14. ὀροφὴν δίασον. Tectum contemplare.

Ὄροφος. Ὄροφος, ἡ στέγη. ἐστὶ θηλυκῶς, καὶ ἀρσενικῶς. οὐ φεύξῃ τὸν ὄροφον ἀνατενῶ τὰ πτερικά. ἀμυσφάκης ἐν σφιγξίν. ὀροφὴν δίασαι.

Ὀρούει. Ruit. Impetu fertur. ὁρμητικῶς φέρεται. Per montes euntem. Montiuagum.

Ὀρμᾶ. τὸ ὁρμᾷ. ὀροφοτῶν τὰ εἰς ὄρη φερόμενον.

Ὄρρεν. Id, quod vocatur ταῦρος. *i. taurus, & nervus ille, qui membrum genitale firmat,* quod inter geminos *testes est situm.* Callistratus lumbum, *renesque sic vocari tradit,* & ipsum os sacrum. Didymus, *τὸν τράμιν ita vocari dicit. i. illud sedis foramen, per quod excrementa prodeunt, ac ipsum podicem,* non, vt quidam *putant,* coxam *significat. Hanc sedis extremæ partem Galli vocant croppion.*

Ὄρρεν. τὸν λεγόμενον ταῦρον, τὸ μεταξὺ τῶν διδύμων. καλλίστρατος τὸν ὀσφύν, καὶ τὸ ἱερὸν ὀστοῦν. δίδυμος τὸν τράμιν, ἤγουν οὓς τινες τὸ ἰσχίον.

Ὄρρωδεῖ. Timet. Propriè ὄρρωδὴν *dicitur* de brutorum metu. Dictum autem, quòd *animalia bruta* caudam quatientia. *i. cauda quassatione suum* metum indicent. Vel quòd hac parte *corporis, quam Græci vocant* ὄρρην, pudenda tegantur, ob metus affectionem. Vel quòd ὁ ὄρρος primus sudare soleat. ὀρρωδὴν *enim* deducitur ab ὄρρος, quæ est media podicis pars in columba. Hæc enim pars est tremula. *Tremorem verò metus parit. Consule M. Etym. & Eustath.*

Ὄρρωδεῖ. φοβεῖται. κυρίως ἐπὶ ὀρνέων λέγεται ὀρρωδεῖν, ὅταν τῇ τοῦ ἄλογον δίκης πτοήσωνται δι' ἣν τὸ σῶμα τινάσσουσι τῇ οὐρᾷ, δηλονότι τὸ δίκες. ἢ ἐπειδὰ τὸ ἐγκρύπτειν τῷ μόρῳ τούτῳ τὰ αἰδοῖα, καὶ ἡ τοῦ δίκες διάθεσιν. ἢ ὅτι τῷ φοβουμένῳ ἔωθεν ὁ ὄρρος φαίνεται ἱδρῶν. ἔστι τὸ ὀρρωδεῖν, ἀπὸ τοῦ ὄρρη. ὃ ἐστὶ μυσπύλιον ἢ ὀπισθίους. ἔστι γὰρ ξυμερὲς τὸ μέρος.

Ὀρρωδία. Metus. Timor. Formido. Dictum. ab ὄρρος, quæ est podicis pars, quæ taurus vocatur. Vt, Simul quidem metus erat, ne fortè *milites* celeriter retro fugerent.

Ὀρρωδία. φόβος ἀπὸ τοῦ ὄρρη. ὃ ἐστὶ μέρος τοῦ πυγῆς, ὁ καλούμενος ταῦρος. ἅμα μὲν ὀρρωδία ἦν μὴ ἄρα φθάσαιεν ὀπίσω ἀναφυγόντες.

Ὀρρωσάντες. *Particip. perf. act. Aliter formatum per ipsius thematis duarum literarum primarum reduplicationem, ab* ὀρίγω, *pro* ὀρεγόντες. Qui-porrexerunt. Porrigentes. Ὀρεχόντες. ὀρήγοντες.

Ὀρᾷς τε. Video te. Ὁρῶ σε.

Ὀρᾶται. *Contractum ex* ὁράεται. Videatur. Conspiciatur. Ὁρᾶτο. βλέπεται.

Ὄρπηξ Masculeum *nomen.* Ramus. ab ὀρύω, ruo, *quòd, dum celeriter crescit, sursum versus quodammodo ruat.* Vel ὄρπακες. *i. rami, dicti sunt quasi* ὀρεκτὰς τινας. *i. tectores quosdam, vestia tegmina liceat, quòd iam sint* ad tegmen *faciendum, ad tegendum* apti.

Ὄρπηξ, ἀρσενικὸν. κλάδος ἀπὸ τοῦ ὀρύω ἢ ὄρφνης τινὲς, εἰς ὀροφὴν ἀνατιθέμενοι.

Ὀρσοθύρη. Ianua in altitudine domus. Ianua in summa ædium parte. Ὀρσοθύρη. θύρα ἐν ὕψει τοῦ οἴκου.

N O T Æ.

Σφιγξίν.] Lege Σμιξίν. Locus extat pag. 355. v. 14.

Ὀρσοθύρη.] Quidam ita vocant ianuam, qua ad locum superiorem ascenditur. Vide Pollucem lib. 1. cap. 8. col. 23. l. 17. & 18. & M. Etymol. col. 633. & 634. Sed fortasse sic vocatur fenestra, cuius asseres penduli tolluntur, & eriguntur, ut claudatur, & demittuntur, vt aperiatur. Quales fenestræ passim in Germaniæ ædibus, in hypocaustis præcipuè cernuntur. Nomen compositum ex verbo ὄρω, moueo, concito, tollo, fut. comm. ὀρῶ, & ποθ. ὄρσω. &c. & nomine θύρα, *ας. i.* quod iam idem valet, ac θυεὶς, θυείδος. *i.* fenestra. Homerus Odyss. χ. pagin. 650. f.

Ὀρσοθύρῃ δέ τις ἦεν ἐυδμήτῳ ἐνὶ τοίχῳ.
Fenestra vero quædam erat bene fabricata in pariete.

Quòd autem ὀρσοθύρη iam non ianuam: sed fenestram significet, qualem antè dixi, patet hinc, quia Vlysses pag. 640. P.

A 640.P.ne proci suas manus vitarent,clauserat omnes fores,quas vocat θύρας. Sic enim Poeta,

Κλῆισεν δ' θύρας μεχόρων εὖ ναιεταόντων.

Clausit autem fores ædium bene habitatarum.

Ergo solas fenestras reliquerat apertas, per quas (vt verisimile videtur) in editiore loco sitas, nec facilè,nec tutò transiri poterat.

Ὀρταλίζειν.κυρίως, τὸ ἀιαρρίπτειν τὰ νήπια εἰς ὕψος.

Ὀρθαλίχων. εἶδος ὀρνέου οἱ ὀρτάλιχοι. ἢ ἀλεκτρυόνων ὀρθαλίχων, ὀρνέων νεοττῶν. ὄρνιθες ὁροτροφοῦσι μητέρες ὀρταλίχων.

B *los gallinaceos.Et Epigram.lib.7.pag.464.epigr.76.* Aues,roscidarum matres auicularum.

Ὀρτιάγων. γαλατης. ὃς ἐπιβαλέσθαι τῇ ἐν τῇ ἀσίᾳ βαπλέων τὴν ἀπάντων τῶν γαλατῶν δυναστείαν εἰς ἑαυτὸν μεταστῆσαι, καὶ πολλὰ πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ἐφόδια προσεβάλλετο καὶ τελβῆ· καὶ γὰρ ἐλευθέριος ἦν, καὶ πολεμικός. ἔ δυναμεως πρὸς πολεμικὰς χρείας.

Ὀρτιάγοντος ὀρτιάγοντος ἐγένετο παιδοπολίτης. προβαίνων δὲ κατὰ τὴν ἡλικίαν. δικαστὴς ἀπεδείχθη.

C Ὀρτόβριγα. πόλις. ἡ δὲ πόλις ὀρτόβριγα, δοκοῦσα κατὰ τὸ μέγεθος, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀνθρώπων, ἐμβριθεστάτη εἶναι.

Ὀρτυγοκόπος παιδιά τις. ἐν ᾗ ὄρτυγας ἐστᾶσιν ἐν γύρῳ. οἷς τύπτουσιν εἰς τὴν κεφαλήν. καὶ ὁ μὲν ἐν τῷ γύρῳ καταλαβὼν τὸν ὄρτυγα, λαμβάνει ἐξῆς ὃς ἂν δύνηται. ὁ δ' ἀποτυχὼν, παρέχει θατέρῳ τοὺς ὄρτυγας τύπτειν. καὶ τοῦτ' αὐτὰ μέρος ποιοῦσι. λέγεται οὖν ἐν ἀλκιβιάδῃ πρὸς ἄλλα προσμιστέον σε δεῖ, ἀποβλέποντα τὸν ὀρτυγοκόπον, καὶ τοιούτους ἄλλους. ἐν φαύλοις. ὅτι οὐ πρὸς τοὺς τυχόντας ὁ ἀγὼν ὅσι πρὸς δὲ τοὺς ἀρίστους. δι' ὃν οὐ ῥᾳθυμητέον. μὴ δὲ ὀρτυγοκοπῶν. μὴ δ' ἐπὶ τοιούτοις ἐπτοῆσθαι.

Ὀρταλίζειν. Propriè *significat* infantes in altum iactare. *Vide Aristoph.in Equitibus.pag.256.v.22.Schol. annot.13.in* ἀιαρταλίζει.

Ὀρταλίχων. ὀρτάλιχοι *sunt* auium genus. Vel gallorum. ὀρταλίχων. Auium recens-natarum, *ac implumiū. Aristoph.in Acharnens.pag.296.v.1. Vide Schol.annot. 2.vbi docetur, Boeotorum linguam* ὀρταλίχους, *vocari gal-*

Ὀρτιάγων. Ortiagon,Galata, Rex Asianorum,qui omnium Galatarum principatum ad se transferre aggressus-est. Ad hanc autem rem multa adiumenta & naturæ,& exercitationis habuit præparata. Etenim & liberalis, & bellicosus erat, & rebus bellicis potens.

Ὀρτιάγοντος. Ortiagontis *filius* fuit Pædopolites, qui ætate progressus,iudex designatus. *& creatus* est.

Ὀρτόβριγα. Ortobriga, vrbs. Vt Vrbs autem Ortobriga, & magnitudine, & hominum multitudine, grauissima, *& maximè memorabilis, & inter præcipuas* esse videtur.

Ὀρτυγοκόπος. Ludus quidam est, in quo cothurnices in orbem collocant,quorum capita feriunt. Qui autem in gyro, *vel, orbe* coturnicem prostrauerit,reliquas ordine capit,quas potest. Qui verò *ab illarum capitibus* aberrarit, alteri coturnices verberandas præbet. Hoc autem per vices faciunt. Dicit igitur *Plato* in Alcibiade,Non arridere te decet, respicientem eum,qui coturnices ferit, & alios eiusdem generis *homines*.In Phædone.Non cum vulgaribus *hominibus* est certamen:sed cum præstantissimis.Quãobrem non negligenter res est gerenda, neque coturnices sunt feriendæ,neque huiusmodi rerum admiratione obstupescendum.

N O T Æ

Καταλαβὼν.] Lego καταβαλών,quam lectionem & VVolfius videtur sequutus. Et, ἐπιστομιδῆσαι. vel, ἀλλ' ἢ προσμ. Et, ἀλλ' ταῖς π. Et fortasse, τὸν αὐτῶν ἀεὶ πάντα πόνον, vt VVolfius videtur legisse. Vel, τὸν αἰ. π. λόγον Rationem effectricem, quæ superat omnia. Laborem autem assiduum intelligit, qui rerum conficiendarum maximam vim habet.Ideo Virgil. τῷ γεωργικῶν lib.1.pag.36.v.9.& 10.canit,

Tum varie venêre artes. Labor omnia vincit

E *Improbus,& duris vrgens in rebus egestas.*

Ὀρτύγιος.

Ὅρια. τὰ λιθ. ὁρίσματα. ὅροις γὰρ ἐπίθετο, καὶ τεκμήρια ὁ Ἰσίδωρος, τῷ θείων ἀφορισμῶν χρῆσθαι πρὸς τὸν τῶν ἀνθρωπίνων διάκρισιν. τῆς μὲν φιλοπονίας, τὸ ἀνύσιμον ἅπαντα λόγον. τῆς δὲ εὐσωμάτου γνάμης, τὸ ἐξισταμένην τῆς ἐμφανοῦς, καὶ συνήθους τοῖς πολλοῖς ἀκολουθίας.

F Τὸ δὲ ἔξοδος, ἀντὶ τοῦ παρηρτισμένον εἰς τὸ τοῦ καλλους ἀπόλαυσιν, ἀλλὴ δὲ οὐδαμῆ ἀποπλανώμενον.

Ὀρείτης. ὄνομα κύνειον.

Ὀρειτύπος. ὑλοτόμος.

Ὀρυγες ζῶα τινά.

Ὀρτύγιος. Ortygônis. *Vel viri, vel loci proprium nomen videtur, à recto* ὀρτύγιον. Ortygon.

Ὅρια. Fines. Termini. Fines enim, & signa, *vel, indicia* constituebat Isidorus, à diuinis indaginibus separata, ad humanarum *rerum* diiudicationem, industriæ quidem, assiduum laborem, qui omnia, *vel difficillima quæque* superat. Ingenij verò *perspicacis*, & valde-prudentis, secessum à conspicuo, & consueto vulgò ordine. Amoris verò, ipsius incitationem ad fruitionem pulchritudinis, quæ mente comprehenditur, nec alio prorsus aberrantem, *nec ad aliud quidquam aberr.*

Ὀρείτης. Oroetes. Nomen proprium.

Ὀρειτύπος. Qui-montes-pulsat, *quum materiam cedit.* Syluicida.

Ὀρυγες. Oryges. Animalia quædam.

ὄρυγμα. O. ygma. Fossa. Sic propriè vocabatur *Athenis locus quidam*, in quo malefici puniebantur.

ὀρυγμαδός. Tumultus. Turbario. Strepitus. Sic autem formatur, θόρυβος, tumultus, θορυβάζω, tumultuor, *fut. Dor.* θορυβάξω, tumultuabor, *perf. med.* τεθορύβαγα, *hinc verbale* θορυβαγός, & sublato θ, & mutato β in μ, & pleonasmo literæ δ, ὀρυμαγδός, & ὀργμαδός.

Ὄρυγμα. Ἰδίως οὕτως ἐκαλεῖτο, ἐφ' οὗ οἱ κακοῦργοι ἐκολάζοντο. A

Ὀρυγμαδός. Θόρυβος. τάραχος. κτύπος. παρὰ τὸ θόρυβος, θορυβάζω. θορυβήσω, τεθορύβηκα. θορύβαγος καὶ ἀφαιρήσει τὸ θ', καὶ τροπῇ τοῦ β' εἰς μ', καὶ παλιναπαφῇ τοῦ δ', ὀρυμαγδός.

N O T Æ.

Θορυβάζω.] Sic videntur hæc legenda. θορυβάζω. θορυβάξω. τεθορύβαγα. τεθορύβαγα. θορύβαγος. &c. At Eustath. ὀρυμαγδὸς, ὁ ἐν ὄρει θόρυβος, παρὰ ἁπλοῦς ὁ μείζων κτύπος. &c. M. Etymol. 633. 32. ὁ ἐν ὄρει ἔμαδος. εἰ δὲ, παρὰ τὸ θορυβάζω, θορυβάσω, καὶ Δωρικῶς θορυβάξω, ὁ μέσος θορυβείσθω. τεθορύβαγα. θορυβαγὲς, &c. B

ὀρύσσω. Accusativo. Fodio.

ὀρφανία. Orbitas. Sterilitas. Priuatio, qua quis parentibus orbatur, ac priuatur. ὀρφανίζειν. *orbare. priuare. pupillos curare. vnde* ὀρφανισαί. ὀρφανισᾶν. Pupillorum curatores, vel tutores. ὀρφανισαὶ verò sunt, qui pupillos alunt. Vel ὀρφανισαὶ, Magistratus Athenis, qui de pupillorum rebus, *de pupillaribus causis* iudicabat. Vel ὀρφανισᾶν. orbitatis tutorum. *Illorum, qui sunt pupillorum tutores. Sophocles in Aiace. pag. 31. 7.* A tutoribus non amicis *regetur tuus filius. Hoc verò* quantum malum *illi, mihique fere? Vide locum integrum. vide* ὀρφ.

Ὀρφανίς. Orbus. Qui liberis est orbatus. Iosephus. Ipsique patres erant orphani. *i. liberis orbati.* Et rursus. Illi verò domum redeunt, relinquentes legationes orbatas pace.

Ὀρφανισᾶν. ὀρφανισῶν ὀρφανισαί εἰσιν οἱ τοὺς ὀρφανοὺς ἔχοντες. ἢ ὀρφανισαὶ, ἀρχαὶ ἀθήνησι, αἱ τῶν ὀρφανῶν κρίνουσαι. ἢ ὀρφανιστῶν, τῶν τῶν ὀρφανίας ἐπιτροπῶν. οἷον ὀρφανιστῶν μὴ φίλων ὄντων κακόν. C

Ὀρφεύς. Orpheus, ex Lebethris Thraciæ *vrbe.* Est autem vrbs sub Pieria *monte.* Oeagri, & Calliopes filius. Oeager verò fuit quintus ab Atlante, ex Alcyone, vna de filiabus eius. Fuit autem vndecim ætatibus ante bellum Troianum. Ipsúmque Lini discipulum fuisse dicunt, & nouem ætates vixisse. Alij verò *dicunt* vndecim. Scripsit Triasmos, *Vnolfius* τειρασμούς. *i. ternarios numeros.* Dicuntur autem esse Ionis tragici. In his etiam *aiunt fuisse* illa, quę vocantur Hierosolica, Clises Cosmicænas, Neoteutica, Sacros sermones, lib. 24. Dicūtur *isti libri* esse Theogneti Thessali. Alij verò *dicunt hos esse* Cercopis Pythagorei. Oracula, quæ ad Onomacritum referebātur, *& ve eorum autori tribuebantur.* Initia. Pariter autem hæc quoque dicunt Onomacriti *fuisse.* In his autem est *liber* de gemmarum sculptura, qui ab 80. gemmis, inscribitur Ogdoecontalithos. Soteria. *i. Gratiarum actio pro salute data.* Hæc Timoclis Syracusani, & Pergini Milesij *esse* dicuntur. Crateras. Hęc Zopyri dicunt *esse.* Thronismos Metroos. *i. sessiones Magnæ Deum matris,* & Bacchica. Hæc Nicię Eleatis esse tradunt. Descensum ad Inferos. Hæc Herodici Perinthij *esse ferunt.* Peplum, & Rete. Hæc quoque Zopyro Heracleotæ tribuunt. Alij verò. Brotini *esse dicunt.* Onomastica, *quæ sic vocantur,* carmina, 1200. Astronomiam. Amocopiam, Thyepolicum. *i. librum de sacrificiis.* Oothytica, vel Oniscopica. *i. de ouorum immolatione, vel inspectione,* versibus. Catazosticum. Hymnos. Corybanticum, & Physica, quæ Brontini esse dicunt.

Ὀρφεύς. κιθαρῳδός. ἢ αὐλῳδός. ἐκ Βισαλτίας τῆς Θρᾳκικῆς. ἐποποιός. γέγονε δὲ καὶ οὗτος πρὸ Ὁμήρου δύο γενεαῖς. πρεσβύτερος ὢν τοῦ τρωϊκοῦ. ἔγραψε μυθοποιίαν. ἐπιγράμματα. ὕμνους. D

Ὀρφεύς. Orpheus. Ciconæus, vel Arcas. Ex Bisaltia Thracica. Heroicus Poeta. Fuit autem & hic duabus ætatibus ante Homerum. Troiano bello antiquior. Scripsit fabulas, epigrammata, Hymnos.

Ὀρφεύς. Orpheus, Odrysius, heroicus Poeta. Dio-

Ὀρφεύς. ὀδρύσης, ἐποποιός. θρᾴκιος ἦν τὸ γένος. E

Ὀρφεύς. κιθαρῳδός. ἐκ Βισαλτίας τῆς Θρᾳκικῆς. ἐποποιός. γέγονε δὲ καὶ οὗτος πρὸ Ὁμήρου δύο γενεαῖς. πρεσβύτερος ὢν τοῦ τρωϊκοῦ. ἔγραψε μυθοποιίαν. ἐπιγράμματα. ὕμνους. κορυβαντικόν. καὶ φυσικά. ἃ Βροντίνου φασίν. F

Α τιν, οὐδὲ γεγονέναι λέγει. ὅμως ἀναφέρονται εἰς αὐτόν τινα ποιήματα.

Ὀρφεύς. κροτωνιάτης. ἐποποιός. ὃν Πεισιστράτου φασὶν εἶναι τοῦ τυράννου, ἀσκληπιάδης φησὶν ἐν τῷ ἕκτῳ βιβλίῳ τῶν γραμματικῶν. διηγηρίδας, ἀργοναυτικὰ, καὶ ἄλλα τινά.

Ὀρφεύς. καμαρινεύς. ἐποποιός. οὗ φασιν εἶναι τὴν εἰς ᾅδου κατάβασιν.

Ὀρφεὺς βασιλεὺς θρᾳκῶν. ἐφ' οὗ αἱ ἀμαζόνες ἐδασμολόγησαν φρύγας.

B Ὀρφεύς. ὅτι ἐπὶ τῶν ἰουδαίοις κριτῶν, καταλυθείσης τῆς βασιλείας ἀθηναίων, ὀρφεὺς ἐγνωρίζετο σοφὸς ἄριστος ἡδύμολπος. καὶ πολλὰ μυστήρια διδαχθείς. φέρονται γὰρ αὐτοῦ καὶ θεογωνίας λόγοι. ἐξ ὧν εἰσὶ ταῦτα. εἶπε γὰρ ὅτι ἐξαρχῆς αἰθὴρ ὑπὸ θεοῦ δημιουργηθείς, καὶ σύνταξιν, καὶ εἶδος ἦν χάος, καὶ νὺξ φοβερὰ πάντα κατέχει. καὶ σκάλυψιν τὰ ὑπὸ τὸν αἰθέρα. σημαίνων δὲ νύκτα ἀφορατὸν

C εἶναι. εἰρηκὼς ἀκατάληπτόν τινα καὶ πάντων ὑφ' ἑαυτὸν ἔχοντα, καὶ πρεσβύτερον, καὶ δημιουργὸν ἁπάντων, τὸν μὲν ὑψηλότατον αἰθέρα, καὶ τὴν γῆν εἶπεν ἀόρατον. ἔφησε δ' ὅτι φῶς ῥῆξαν τὸν αἰθέρα, ἐφώτισε τὴν γῆν, καὶ πάντων κτίσιν. ἐκεῖνο εἶπεν. τὸ φῶς. τὸ ὑψηλότατον πάντων. τὸ ἀπρόσιτον. τὸ πάντα φῶς ἔχον. ὅπερ ὠνόμασε βουλήν. φῶς ζωήν. ταῦτα τὰ τρία ὀνόματα, μίαν δύναμιν ἀπεσήνατο καὶ ἓν κράτος τὴν δημιουργὸν πάντων θεοῦ, τὰ πάντα ἐκ τοῦ μὴ ὄντος ἀγαγόντος

D εἰς τὸ εἶναι, ὁράτα τε, καὶ ἀόρατα. περὶ δὲ τῆς γλώσσης τῶν ἀνθρώπων εἶπεν. ὅτι καὶ αὐτὴ ὑπὸ τοῦ δημιουργοῦ πάντων, ἐκ θεοῦ ἐπλάσθη. καὶ ψυχὴν ἔλαβε λογικήν. ἀκολουθήσας τοῖς μωσέως. καὶ τὸ λαλίστατον εἶρηκε τὸ γλῶσσαν τῶν ἀνθρώπων, καὶ πολλοῖς ὑποκείμενον πάθεσι, ψυχικοῖς τε, καὶ σωματικοῖς. δυνατόν τε ἀγαθῶν, καὶ πονηρῶν ἔργων, καὶ τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀθύλως διακείμενον.

Ὀρφέα λύρα. τοῦ ὀρφέως.

Ὀρφιαίου. σκοτεινήν.

Ὀρφνὴ ὀξυτόνως, σκοτεία νύξ. μέλαινα.

E gra. ὄρφνη verò cum acuto in priore, nomen est substantiuũ, quod idem valet, ac νύξ. i. nox. Tenebræ. Caligo.

Ὀρφνὴ. Sic flexi vi lentur scribenda. Ὀρφνὴ. ὀξυτόνως, σκοτία, μέλαινα. ἐστὶν δὲ, παρεξυτόνως, ἡ νύξ.

Ὀρφὼς. ὁ ἰχθύς. οἱ δὲ ὀρφὸν τὸ ο μικρῷ.

Ὀρχάδες. νῆσοι περὶ τὸν ὠκεανόν.

Ὄρχαμος. ἡγεμών.

Ὀρχάτοις. καὶ ὄρχοις. εἴδεσι ἀμπέλων, ἢ ἑτέρων φυτῶν. ἀφὸ τοῦ ἔρχεσθαι δι' αὐτῶν τὰς τάξεις τῶν φυτῶν.

F Ὄρχεις. πληθυντικῶν. καὶ ὀρχίδιον, ὑποκοριστικόν.

Ὀρχηδόνος. ἡβηδὸν ἐφόδου.

Ὀρχησις. δύο ὀρχήσεις οἶδεν ὅμηρος τὴν κυ-

ορφώς. Pilcis orphus. Quidam verò per o paruum scribunt ὀρφίς.

ορχάδες. Orchades. Insulæ in Oceano.

ὄρχαμος. Dux. *Princeps, qui præest aliis. ἀπὸ τοῦ ἔρχεσθαι ἐπὶ τοῖς ἄλλοις.*

ορχάτοις, & ὄρχοις. Vitium, aut aliarum plantarum ordinibus. Quòd ipsi plantarum ordines per eos eant.

ὄρχεις. Pluralis. Testes. Et ὀρχίδιον, diminutiuum, testiculus.

ορχηδόν, ὡς ἡβηδόν. *Sic enim legendum.* ὀρχηδὸν dictum est, vt ἡβηδὸν Herodotus. *lib. 7. pag. 272. lin. 16.* Viritim. vt ἡβηδὸν. q.d. pubertatim. i. per pubertatem, vel ducto initio à pubertate, vel à puberibus. vel cum tota puberrate, cum tota iuuentute.

ὄρχησις. Tripudiũ. Saltatio. Duas saltationes nouit

Honeſtus, vnam, vrinatorum, & eorum, qui ſaltant in capot. Alteram, ſphæricam. Sphæriſticam verò luſit Ariſtonicus Carystius, Alexandri Regis ſphæriſta.

Ὀχησις παντόμιμος. Sic. n. L. Saltatio pantomimus, *q. d. omnium imitatrix.* Hanc Cæſar Auguſtus inuenit, à Pylade, & Bacchylide primùm tractatam. Et Anagallis Corcyræa Grammatica ſphęrę inuentionem Nauſicaæ Alcinoi filiæ attribuit.

Ὀρχήστρα verò, orcheſtra. Palæſtra. Locus in ſcena, in quo ſcenici artifices ſuas actiones exhibebant. *Sic etiam generaliter vocari poteſt locus, in quo ſaltatur, & ſaltationes exercentur.* Et ὀρχηστήριον, orcheſtrium. *idem ac* ὀρχήστρα. *Sed* ὀρχήστρια. *&* ὀρχηστείς. Saltatrix. Saltandi-magiſtra. *Ariſtophanis Nubibus pag.* 109. *v.* 15.

Ὀρχιπέδων. Teſtium. Teſticulorum. *Ariſtoph. Plut. pag.* 46. *v.* 14. λαβὼν τὴν ὀρχιπέδων. *Capiens per teſticulos. In Equitibus. p.* 233. *v.* 1. τὴν ὀρχιπέδων ἑλκύσω. *per teſticulos trahar. Idem in Auibus. p.* 385. *v.* 16. Μὴτ' ὀρχιπέδων ἕλκειν. *Neque per teſticulos trahere. Schol. annot.* 8. *Deſcribitur horum interpretatio, vt apud Suidam. Eſt autem pactum conuentum inter maritum, & vxorem. Maritus vxori dicit*, Tu quidem non trahes *me correptum* per teſticulos, nec ego *te* per capillos *à repente trahar.*

Ὀρχομενός. Orchomenus. Nomen vrbis. Et templum Idolorum.

Ο. CVM Σ.

Ὅσα. Hæc particula, quę eſt indefinita, infinitam numeri multitudinem ſignificat. *Ariſt. op. ait. in Acharnenſibus pag.* 160. *v.* 1. *Schol. annot.* 1. Quoties iam morſus ſum in meo corde!

Ὅσια. Diuina fama. Tenui notatur in omni voce, *quę deducitur à* ὅσιον. *&* ἀπὸ ὅσια. *Vide Lex.*

Ὅσα ἰδεῖν. Quantum videre licet. Vt, Simulacra canibus ſimilia quodam impetu diuino, in hunc inſilientia miſerabiliter; quantum videre licebat, diſſecabat. Pro, prorſus, *omnino. V. L.*

Ὅσα μὲν. Quantum quidem videbantur, malis affligebantur. Re verò ipſa, malorum erant expertes. Pro, Illarum quidem, quæ malis affligebantur, ſpeciem habebant &c.

Ὅσα μή. Quantum ipſe tremor non aberat. Pro, quantum tempus, quandiu non aberat tremor.

Ὅσα μὴ ἐν Πίσῃ. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 3. col.* 441. *ad.* 67. *legitur* Ὅσα Μὺς ἐν Πίσῃ. *Quantus Mus apud Piſam, ſub. intelligitur, paſſus eſt. Vel hoc referendum ad murem, qui lapſus in picem, non facilè poteſt euadere. Quod ſequens ad.* 68. *declaratur.* Hoc prouerbium dictum eſt de illis, qui magno cum labore vicerunt. Non autem *dictum eſt* ab animali *mure.* Sed Mus fuit Tarentinus pugil. Hic Piſæ certans, & multos habens aduerſarios, multis acceptis plagis, vix, *ægrè difficulter* vicit. Hic Mus, cùm Olympiade centeſima pugil eſſet, vnicam *victoriam* vicit, *ſemel vicit.*

Ὄσσε. Oculi. *Dualis ab* ὄσσος. *eſt duo oculus. Dual.* ὄσσε, *vel per apocopen* ὄσσ'. *vel ab* ὄσσον. *ou. τὸ. per metaplaſmum. pro τὼ ὄσσω.*

Ὁσημέραι. Perpetuò. Quotidie. Pro *dualus vocibus ſeparatis,* ὅσαι ἡμέραι. quot *ſunt* dies. Sed magis Atticum *eſt* ὁσημέραι.

Ὁσία. Mulcta capitalis. Pœna capitalis. Vel dies, *quo quis ad mortem ducitur. Vide Lexica.*

Ὅσια. *Aliàs* ὅσια *neutro genere.* Funus. Iuſta. Parentalia. Honores, qui mortuis tribuuntur. Exequias. Vt, Ipſos ſepelierunt, mortuorum exequias, & *iuſta* non ignominiâ notantes, *non decorantes.*

Ὅσα. τὸ μόριον τοῦτο ἀόριστον ὄν, ἀπείρου πλήθους δηλοῖ ἀριθμὸν. ὅσα δὲ δέδηγμαι τὴν ἐμαυτοῦ καρδίαν.

Ὅσια θεία φήμη. μιμοῦνται δὲ πάσης φωνῆς.

Ὅσα ἰδεῖν, ἐνδάλματα εἰκασμένα κυσὶν ἔκτυπος θείας ὁρμῆς, τὸν δὲ πηδήσαντα οἰκτρῶς, ὅσα ἰδεῖν δέξιν, αὐτὴ τὸ ὅλον.

Ὅσα μὲν τὰ δοκεῖν κακοπαθοῦσαι. τὰ δ' ἀληθὲς, κακῶν ἀπαλλαγεῖσαι. ἀντὶ τοῦ τὰ μὲν δοκεῖν κακῶς παθοῦσαι, καὶ τὰ ἑξῆς.

Ὅσα μὴ ἀπῆν τόλμα ἀξεμεῖν. ὅσον καὶ ἐφ' ὅσον χρόνον οὐκ ἀπῆν αὐτῷ τὸ ἀξεμεῖν.

Ὅσα μῦς ἐν Πίσῃ, εἴρηται ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ πολλοῦ πόνου νενικηκότων. οὐκ ἀπὸ τοῦ ζῴου δέ, ἀλλὰ μῦς ἐκλήθη τις Ταραντῖνος ἀθλητής. οὗτος ἐν Πίσῃ ἀγωνιζόμενος, καὶ πρὸς πολλοὺς ἔχων ἀγωνίσας, πολλὰς λαβὼν πληγὰς, μόλις ἐνίκησεν. οὗτος ὁ μῦς, πύκτης ὢν ὅτε τὴν ρ' ὀλυμπιάδι μίαν ἐνίκησε.

Ὄσσε. ὄμματα. ὀφθαλμοί.

Ὁσημέραι, ἅπαντος καθημέραν. ἀντὶ τοῦ ὅσαι ἡμέραι. ἀττικώτερον τὸ ὁσημέραι.

Ὁσία. ἡ ὑπὸ θανάτῳ τιμή, ἡ ἡμέρα.

Ὅσια. κηδείαν. τὴν ὑπὸ νεκροῖς τιμήν. ἐθαψαν γὰρ αὐτοὺς μὴ ἀτιμάσαντες νεκροῖν ὁσία. καὶ αὖ-

A θις. καὶ τὸν νεκρὸν ἔθαψαν, καὶ πάντα ἐπιφερόμενοι τῷ ὁσίᾳ ὅσια ἦ, τὰ ἱερὰ χρήματα.

cas, ac fœmineum ὁσία. i. e. ὁ. Interdum etiam ἱερὰ vocantur sacræ pecuniæ. *Vossius L.* τὰ μὴ ἱερὰ χρήματα. *non sacra: sed profanæ pecuniæ. Ita vide* ὅσια. χρήματα ἱερά) ἔσται.

Ὅσίη. ἡ πολλὴ δὲ ἡ χάρις. ἀλλ' ὁσίη. ἀντὶ τοῦ καθαρά. ἐκ ψυχῆς ἁπλουστάτη ἐν ὑπερβολῇ μᾶλλ.

o' σίη. Non magnum autem *est* donum: *sed* sanctitas. *i. sed est sanctum.* Pro, purum *est*, ex animo dedicatum. *L. αἱ παθέσιον.* in epigrammate.

Ὁ Σικελικὸς τὴν θάλασσαν. σικελικός φασιν ἔμπορος σύκα ἄγων, ἐναυάγησεν. εἶτα δὴ πέτρας καθήμενος, ὁρῶν τὴν θάλασσαν γαλήνιον σαν, ἔφη. οἶδ' ὃ θέλεις σῦκα θέλεις.

o' Σικ. τ. θ. Siculus mare. Siculus mercator (vt aiũt) ficus portans, naufragium fecit. Deinde sedens in scopulo, & mare tranquillum cernens, dixit, scio quid velis, ficus vis. *Er. ad Chil. 2. Cent. 3. col. 417. ad. 2.*

Ὅσιον. ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ ἀριστογείτονα φησί. καὶ τὰ χρήματα τά τε ἱερὰ, καὶ τὰ ὅσια. καὶ ἰσοκράτης. τοῖς ἱεροῖς, καὶ τοῖς ὁσίοις. τὰ δημόσια ὅσια λέγοντες. καὶ δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ τιμοκράτους σαφῶς διδάσκει τοῦτο. δίδυμος δέ φησι, διχῶς λεγέσθαι τὸ ὅσιον, τό, τε ἱερὸν, καὶ τὸ ἰδιωτικόν.

B

o' σιον. *Sanctum. Profanum. Purum. Impurum. Sacrũ. non sacrum. Hoc enim vocabulum* ⊙ *in bonam,* ⊙ *in malam partem accipitur.* Hyperides in *oratione* ad Aristogitonem, dicit. τὰ χρήματα τά τε ἱερὰ, καὶ τὰ ὅσια. i. Pecuniæ tam sacræ, quàm profanæ. Et Isocrates. τοῖς ἱεροῖς, καὶ τοῖς ὁσίοις. Sacris, & profanis. publica vocantes ὅσια. i. profana. Et Demost. in *oratione* contra Timocratem hoc apertè docet. Didymus verò dicit, duobus-modis dici, *ὁσία. vocemὅσιον. & significare* & id, quod sacrũ *est.* & id, quod priuatũ, *ac profanum est.*

Ὅσιον χωρίον. τὸ βέβηλον, καὶ μὴ ἱερόν. εἰς ὃ ἔξεστιν εἰσιέναι. ἀριστοφάνης λυσιστράτῃ.

Ὦ πότνια εἰλείθυιά ἐπίσχες τὼ τόκω
Ἕως ἂν εἰς ὅσιον ἀπέλθω χωρίον.

C

o' σιον χωρίον. Profanus locus, & non sacer. In quem *cuius* ingredi licet. Aristop. Lysistrata. *p.* 558. *v.* 9. & 10.

O veneranda Lucina cohibe partum,
Donec in profanum venero ego locum, in quo párere fas est, mihíque licet.

Καὶ ὅσια χρήματα, τὰ μὴ ἱερά. λέγεται δὲ καὶ τὸ δημόσιον. καὶ δαμάσιος. ὅσιρις διόνυσος. οὐχ ὅσιόν ὅζει τὰ μεγάλα σοφὸν γεγενῆσθαι, ἢ τὰ μικρὰ μὴ δυνάμενον. ἐπεὶ δ' ὅσιον ἦν ὃν ζητεῖτε ἀδελφὸν, τοῦτ' ἐπὶ καρίας ἐτράπετο.

Et ὅσια χρήματα. Pecuniæ non sacræ. *sed profanæ, & publicæ.* Dicitur enim & ὅσιον, τὸ δημόσιον. i. publicum. Et Damascius. o' σιρις. Hosiris. Dionysius. *N. L.* Nefas est, *verisimile non videtur* illum in magnis esse sapientem, qui paruis *in rebus sapiens esse* non potest. Et. Quoniam autem pium *non* erat *quoniam nefas erat*, fratrem de medio-sublatum quærere, Cariam versus se conuertit.

D

N O T AE.

Ὦ πότνια.] Aristoph. Lysistrata. pag. 558. v. 9. & 10.
Ὦ πότνι' Εἰλείθυι' ὄπιχες τὼ τόκω,
Ἕως ἂν εἰς ὅσιον αὖλιον χωρέσω.

Ὁσιότης ἡ πρὸς θεὸν καθοσίωσις. καὶ ὅσιος ὁ δι' αὐτὸν δηλ. πίστεως, καὶ ἔργων ἀγαθῶν καθοσιώσας, καὶ τῷ θεῷ ἀφιερώσας. ὃν ἐβούλετο τὸν θεὸν καταλιμπάνοντος, καὶ ἀρνουμένου τὸν πρὸς θεὸν συνοικήσαι, ἔλεγεν ὁ ἰωσῆς. μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου, ὅτι ἀπὸ μου γένοιτο ἐν τῇ ἀποστασίᾳ ἀπὸ κυρίου. καθάπερ οὖν ὁ τῷ θεοῦ ἀποστάτης, καὶ κακοῦργος, ἀνόσιος λέγεται, οὕτως ὁ τῷ θεῷ δι' πίστεως, καὶ ἀγαθουργίας οἰκειωθείς, ὅσιος, καὶ δίκαιος ὀνομάζεται εἰκότως.

E

o' σιότης Sanctitas. Erga Deum sanctimonia. Et ille sanctus *est*, qui se ipsum per fidem, & opera bona sanctificauit, & Deo consecrauit. Vnde Moses de illo, qui Deum deserebat, & pactum cum Deo *minus* negabat, dicebat, Ne dixeris in corde tuo, ἀπό μου γένοιτο, Fas mihi sit, deficere à Domino. Quemadmodum igitur ille, qui deficit à Deo, & qui maleficus est, impius, & *profanus* vocatur, sic etiam ille, qui per fidem, & beneficentiam, *L.* ἀγαθουργίας, *per bona opera, supra*, δι' ἀγαθῶν ἔργων, Deo conciliatur, pius, *sanctus*, & iustus meritò nominatur.

N O T AE.

ὁσὶ αὐτόν.] Fortasse melius, ὁ ἑαυτὸν διὰ πίστεως.

Ὁσιωθῆναι ἡμέρας λέγουσιν ὅτι θανάτῳ τινός. οἷον μὴ ἱερὰς, ἀλλὰ ὁσίας νομισθῆναι.

o' σιωθῆναι. Dies ob alicuius mortem ἐσιωθῆναι dicunt. pro, non sacros: at profanos existimari.

Ὁσίων. ὅτι ἔφη τις τῶν ὁσίων. ἄλλους μὲν οὐ πάντας ἀπαγορεύομεν σώσαι ἑαυτούς ἢ πάντες πάντας. καὶ ἄλλως. σῴζων σῴζει τὴν σεαυτοῦ ψυχήν.

o' σίων. Quidam ex sanctis dixit. Non postulatur quidem à nobis omnibus, vt alios seruemus: sed omnino *postulatur à nobis* omnibus, vt nos-met-ipsos seruemus, & *conseruemus*. Et aliter. Tu, qui seruas *alios*, tuam ipsius animam serua.

F

Ὅσιοι. οἱ δυσεβείᾳ συνταθραμμένοι, κἂν μὴ ἱερεῖς ὦσιν.

o' σιοι. Qui piè sunt educati, sancti sunt, quamuis non sint sacerdotes.

Ὅσιρις. τοῦτον οἱ μὲν, λέγουσιν εἶναι τὸν διόνυσον. οἱ δὲ, ἄλλον. ὃν ὑπὸ τυφῶνος δαίμονος διασπάσθαι. καὶ μέγα πένθος γενέσθαι τοῖς αἰγυ-

o' σιρις. Osiris. Hunc alij quidem, dicunt esse Bacchum. Alij verò, alium, quem à Typhone dæmone dilaceratum fuisse *tradunt*, & *propterea* magnum luctum apud AEgyptios esse, & illius

dilacerationis *eos aiunt* mentionem omni tempore facere.

Ο' *σπειλίζουσαν. F. ὀργιάζουσαν, vt paulo pòst.* Hic locus in exemplari corruptus est. Eò tamen spectat, vt significet *μαγεύουσαν*, i. eam, quæ magicam artem exercet. Nam in fine scribit *autor*. Quinetiam iam nefariam Themin ad externas *gentes* amandauit, *& inremotas sedes ablegauit*, & Alexandriam, orgia celebrantem, & in multis Orientis partibus artem magicam exercentem.

Ο' Σκύθης. Scytha equum. In eos, qui clàm aliquid appetunt. Palàm verò reiiciunt, & respuunt, *vt auersantur. Er. ad. Chil. 2. Cent. 2. col. 416. ad. 100. Scytha accipiens asinum.*

Ὀ σμή. Odor. Suauis odor. *Aristoph. Auibus. pag. 431. v. 14. 15. 16. Schol. annot. 3.*

Odor autem maximus, & suauissimus *in profunditatem orbis* cœlestis, in altissimum cœlum *It*, ascendit. Est autem *pulchrum spectaculum suffitum.*

Auræ verò spirantes agitant, & dispergunt *ipsam circumuolutionem fumi*. i. fumum ex suffitu prodeuntem, qui contortus, & circa suffitum inuolutus, cœlum petit.

Quære in voce Ἀ'ὑπνος.

Ο' σμὴ ἀϊστόμαχος. ἐς βάθος κύκλω

Χωρεῖ, καλὸν θέαμα. θυμιαμάτων

Δ' αὖραι ἐξοπτέουσι πλικτὸν κνέφος.

Ζήτει ἐν τῷ ἀὔπνος.

NOTAE.

Ὀσμὴ ἀϊστόμαχος.] Apud Aristoph. in Auibus. pag. 431. v. 14. 15. 16. Schol. annot. 3. & 4.

Ὀσμὴ δ' ἄνω κατ' ἐς βάθος κύκλω.
Χωρεῖ, καλὸν θέαμα. θυμιαμάτων.
Αὖραι διαπτέουσι πλικτὸν κνέφος.

Consule Schol. annot. 3. & 4. Allusit autem ad illos Homeri versus, qui Iliados A. pag. 35. P. leguntur.

Κνίσην δ' οὐρανὸν ἶκεν ἱλασομένων θεὸν ἀντῆ.

Δυσωδίαν. Malum-odorem. Fœtorem. Putà verò *sic vocari* insuauitatem, *& odorem naribus ingratum. Vel*, Fœtorem *existimat molestiam.*

Ο' σόμβρος. Effingens-simulachra. *Aliquid imaginans. Præsagiens. Ominans.* Expectans. Vel, oculis intuens.

Ὅσον βασιλεύτερος εἰμί. Quanto præstantior-rex sum. Homerus *Iliados 1. pag. 113. v. 7.* hoc ὅσον hìc sumit non ad significandam multitudinem: sed pro, quatenus sum præstantior-rex.

Ὅ,τι βιώσιμον. Quantum vitale. Quantum viuere *potest*, pro, quod *est vitale*, quod viuere potest.

Ὅσον οὐκ ἀπ. Tantùm non, pro, fere, propemodum perfectum est.

Ὅσον οὐκ ἤδη. Propemodum iam, *mox* malè, & misere perituris. Et rursus. Illum enim fere *totius* Asiæ regnum obtenturum esse *dicebat*.

Ὅσον οὔπω. Tantùm non. Fere. Propemodum. Citò. Celeriter. Paulo pòst. Mox. Vel pro iam *sumitur*. Vt, Ille verò, simel reputans mox futuram necessariarum *rerum*, *& commeatuum* penuriam, obsidionem soluit. Et rursus. Domum enim citò lapsuram *putabat*. Et rursus. Moxmox Barbaros aduenturos expectabat.

Ὅσῳ. & ὁπόσῳ. Quanto.

Ὀλίγῳ πλείων. Quanto plus *sit* dimidium toto. Hoc est, Parum cum iusticia *conuenit lum*, maiorem vtilitatem affert, *plus prodest*, quàm magnæ opes cum iniustitia *coniunctæ*. Hesiodus dicit *in Ἔργοις καὶ Ἡμέραις. pag. 3. Er. ad. Chil. a. Cent. 3. col. 31. ad. 95. Dimidium plus toto.*

Δυσωδίαν. νόμιζε ἢ ἀηδίαν.

Ο' σόμβρος. ἀνειδωλοποιούμενος. ἐφεστὼς ἢ τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑπιβλέπων.

Ὅσον βασιλεύτερος εἰμί. ὅμηρος τὸ ὅσον ἐνταῦθα, οὐκ ἐμφαντικὸν πλήθους λαμβάνει. ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ καθ' ὅσον εἰμὶ βασιλικώτερος.

Ὅσον βιώσιμον. ὅσον ζῆσαι.

Ὅσον οὐκ ἀπετέλεσε. ἀντὶ τοῦ σχεδόν.

Ὅσον οὐκ ἤδη ποιήσας τε, καὶ ἀθλίως ἀπολουμένων. καὶ αὖθις. ὁπόταν γὰρ ὅσον οὐ βασιλεύσῃ ἡ ἀσίας.

Ὅσον οὔπω. ταχύ. μετ' ὀλίγον. ἢ ἀντὶ τοῦ ἤδη. ὁ δὲ, ἅμα ἐνθυμούμενος τὸν ὅσον οὔπω δεηρίαν τῆς ἀναγκαίων, λύει τὸν πολιορκίαν. καὶ αὖθις. πεσεῖσθαι γὰρ ὅσον οὔπω τὸν οἶκον. καὶ αὖθις. ὅσον οὔπω προσδόκα παρεσομένους τοὺς βαρβάρους.

Ὅσῳ καὶ ὁπόσῳ.

Ὀλίγῳ πλέον ἥμισυ παντός. τουτέστι τὸ ὀλίγον μὴ δικαιοσύνης, τοῦ πολλοῦ μὴ ἀδικίας πλείονα ἄγει τὸν ὅπου καὶ ὁπόσος φησίν.

A Ὀ ἀπήνιον. τὸ οἴκημα.

Ὀ ἄπριον. εἶδος ἀπέρματος. λέγεται δὲ καὶ χέδροψ τὸ ὄπριον, ὡς δ Θουκυδίδης.

Ὀ σροήν. ὄνομα πόλεως. ἢ τόσευ. καὶ ὄσροης. ὄνομα κύριον.

Ὀ στὰ ξεπικῶς, οἱ λογισμοί. ἐπειδὴ τὰ ὀστᾶ στερεώτερα ἔχουσι φύσιν. καὶ αὐτὰ φέρει τὸ ζῶον. λέγε δὲ καὶ ὀστέον ὀστοῦ.

B Ὀ στὰ γιγάντων. ζήτει ἐν τῇ μιμᾶς. ζήτει ὀστᾶ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου. ἐν τῇ ἀγγόλᾳ.

Ὀ στᾶναι. οὗτοι παρὰ Πέρσαις μάγοι ἐλέγοντο. καὶ δίκαιον ἐστᾶναι. ζήτει ἐν τῇ ἀστρονομίᾳ.

Ὀ στιάριος. εἶδος ἀξιώματος. οἷμαι δὲ ἀπὸ τοῦ ω μέγα ὠστιάριος. παρὰ τὸ ὠθεῖν.

Ὀ στιάριος. Ostiarius. Dignitatis genus. *Officij genus. Sic autem appellatur ille, qui curam gerit οἱ ἡ, vt Ianitor, qui ianua curam gerit, vt eam & aperiat, & claudat, quum opus est, & ingredientes, ac egredientes obseruet.* Arbitror autem per ω magnum *esse* scribendum ὠστιάριος, *ab* ὠθεῖν, pellere, repellere, propulsare. *perf. pass.* ὦσμαι. δοῦναι ὦσαι. *quòd ostium repellat, & propulset eos, qui nocendi causa vellent ingredi. Latini ostium ab obstando, ac impediendo* C *tradunt à ductum.*

Ὀ στία παρὰ ῥωμαίοις, ἡ θύρα. καὶ ἐξ αὐτοῦ ὀστιάριος, δηλαδὴ τοῦ ο μικροῦ.

Ὀ στία. ὄστιον. Ostia. Ostium apud Romanos ipsa Ianua. & hinc *deductum nomen* ὀστιάριος, ostiarius. *Quod ideo scribendum per* ο *paruum.*

Ὀ στίοις. τοῖς αὐλοῖς. ἐπὶ τοπαλαιὸν ἀπὸ τῆς ἐλαφείων, ὀστᾶ κατεσκεύαζον τοὺς αὐλοὺς ἀριστοφάνης. τοῖς ὀστίοις φυσᾶν τὸν πρωκτὸν κυνός.

Ὀ στίοις. Tibiis. Fistulis. Quia olim ex ceruinis ossibus tibias conficiebant. Aristoph. *in Acharnensibus. pag.* 295. *v.* 17. Ossei *tibiis, siue fistulis* inflate podicem canis.

NOTÆ

Ὀστίοις.] Aristoph. in Acharnensibus. pag. 285. v. 17. Schol. annot. 12. τοῖς ὀστίοις] λείπει τὸ αὐλοῖς. ὀστίοις δὲ ἔφη, ἐπὶ τοπαλαιόν. &c.

D

Ὀ σλυγίς. αἱ λαμπηδόνες.

Ὀ σολογεῖν. ἐξετάζειν. ἐξερευνᾶν.

Ὀ στρακισμός. οἱ κακοῦργοι τῷ δήμῳ ἐξωστράκιζοντο. καὶ κατεδικάζοντο. ὀστράκοις γὰρ ἐγράφετο τὸ ὄνομα τοῦ φεύγοντος.

Ὀ στρακισμός φυγῆς διαφέρει. ὅτι τῶν μὲν φυγῆς ἁπάντων, αἱ οὐσίαι ἐδημεύοντο. τῶν δὲ ὀστρακισθέντων, οὐκ ἀφῄρει τὰ χρήματα ὁ δῆμος. καὶ τοῖς μὲν χρόνος ἐπεδείκνυτο, καὶ τόπος. οἱ δὲ φεύγοντες, οὐδέτερον τούτων ἔχουσιν. ὁ γὰρ Κίμων τῇ ἀδελφῇ ἐλπινίκῃ συγκοιμηθείς, καὶ διαβληθεὶς πρὸς τοὺς πολίτας, ἐξωστρακίσθη.

Ὀ στρακόδερμοι ἰχθύες. οἷον ὄστρεα, πορφύραι, κήτυνες, στρόμβοι, ἐχῖνοι. ἃ οὔτε θήλεα, οὔτε ἄρρενα εἰσίν.

Ὀ στράκου περιστροφή. παροιμία ἐπὶ τῶν ταχέως τὰ πρωτεῖα μεταβαλόντων. δυνάμεις. ὥσπερ ὀστράκου μεταβαλόντος, ἐπὶ τὸ βέλτιον ἐχώρησε ῥωμαίοις.

Ὀ στρεα. τραϊανὸς ἐν παρθοις ὤν, ἐκ τῆς θα-

Ὀ σλυγίς. Scintillæ. Coruscationes. Splendores. Fulgores.

Ὀ σολογεῖν. Examinare. Scrutari. *Q d. Ipsa vsque ossa considerando penetrare.*

Ὀ στρακισμός. Ostracismus. Sceleratissimi à populo per ostracismum relegabantur, & condemnabantur. Illius enim, qui relegandus erat, nomen testulis inscribebatur, *quas Graeci vocant* ὄστρακα. *Vide* Aristo. *in Equitibus. pag.* 238. *v.* 11. *Schol. annot.* 7. *in* Ὀστρακίνδα.

Ὀ στρακισμός. Ostracismus. i. Relegatio, differt ab exilio. Quia illorum quidem, qui damnati fuerant, & in exilium pulsi, *vel, qui conscientia scelerum, metúque poenarum in voluntarium exilium abierant*, bona publicabantur. Illis verò, qui per ostracismum *ab vrbe* recesserant. *i. Relegatis*, populus bona non auferebat. Et his quidem tempus, locúsque præscribitur. Exules verò neutrum horum habent. Cimon, quòd cum sorore Elpinice concubuisset, apud ciues accusatus est, & relegatus.

Ὀ στρακόδερμοι ἰχθύες. Testa tecti pisces. Vt ostrea, purpuræ, ceryces, strombi, echini, quæ *piscium genera* neque fœminæ, neque mares sunt.

Ὀ στράκου περιστροφή. Testæ conuersio. *Vel vt Er. ad. Chil. 2. Cent. 1. col. 368. ad. 51. Testulæ transmutatio. Illic & de Ostracismo verba fiunt.* Prouerbium, quod dicitur de illis, qui celeriter aliquid faciunt. Eunapius. Vt testula inuersa, *& in diuersum, vel in contrarium mutata, vertit* in melius cessit. Romanis.

Ὀ στρεα. Traiano apud Parthos agenti, & multo-

rum dierum itinere distanti à mari, Apicius ille opsoniorum-deuorator, *bellua*, *guloſus* oſtrea recentia tranſmiſit, quæ *magna* ſolertia coaceruarat, & *conſeruarat*.

ὀσφραντήριον. Odoratus inſtrumentum. *Hoc autem* eſt appendix. *L.* κάτοψις, *vt paulo pòſt*, in anteriore *parte* cerebri, mammæ-ſpeciem-habenes, poſt eiuſdē formæ oſſa interiora. Fit autem odorum perceptio. *i. odores autem percipiuntur* per facultatem aeris odores tranſmittentis *ad noſtras nares*, Etenim apud Theophraſtum *διοσμὸς*. i. dioſmus, eſt ipſa facultas odorum tranſmittendorum, *vel, odores tranſmittens facultas*. Non eſt enim ipſe naſus ſenſus-inſtrumentum, *quo percipiuntur odores*: Sed illa cerebri appendix. ſiue apotheſis, mammæ-figuram-habens. *N. L. Vt*, Decumbebat olfaciens. Qui enim præ metu diſſoluuntur, *atque deſicinnt*, odoratu dolorem ſedant. Hic autem dolor ipſis ex corde venit.

ὀσφραίνομαι. Genitiuo. Odoror. Odorem-ſentio. Olfacio.

ὀσφύς. Partes, quæ ſunt propè nates. Vel ipſa dorſi ſpina. Vel lumbus. *Ile*. Et, vt Ariſtoteles *tradit*, *dicitur ἰσεῖ ἢ ἴση μοίρᾳ* &c. i. æqualis *pars corporis* ad ſuperiores *partes* ſinata, quaſi dicas, *ἰσόμοιρα τὰ ὕπτια*, *quòd illibus ſit in homine poſterior, eáque media ferè pars, æquali fere menſura, Tarióque eam à pedibus, quàm à capite diſtans*. At (vt Apollodorus ait) *dicta eſt pars iſta*, quaſi ὀσφυὴς πις οὖσα, quòd oſſibus-natis-munita ſit. Eſt enim oſſibus-abundans.

ὀχεῖον. τὸ ἦθος. π. Locus circa pudenda. *Locus pudenda circundans. Scrotum, ſiue ſcortum. Teſtium conceptaculum. Vide Lex.*

ὀχοφόροι. Oſchophori. Duo fuerunt genere, & opibus excellentes, Oſche verò, palmes eſt vuas pendentes habens. Hanc autem *oſchen* quidam oreſcbada vocant.

Ὀσφραντικόν. αἰσθητήριόν ἐστιν, ἡ κατὰ τὴν ἐγκεφάλου μαστοειδῆ ἀπόφυσις. μὴ τὸ ὁμοιοειδὲς ὀσίᾳ ὡς ἐπὶ τὸ πολύ. γίνεται δὲ ἡ αἴσθησις τῷ ὀσμᾶσθαι ἡ διόσμου τὸ αἰσθητικὸν δυνάμεως. καὶ γὰρ διόσμος ἐστὶν ἡ ἁπλῆ δύναμις τῆς ὀσφραντῆς παρὰ Θεοφράστῳ. οὐκ ἔστι δὲ ἡ ῥὶς τὸ αἰσθητήριον, ἀλλ' ἡ μαστοειδὴς τῆς ἐγκεφάλου ἀπόφυσις, ἡ ἀποθήκη. κατέχεται ὀσφραινόμενος. οἱ γὰρ ὑπὸ φόβου ἐκλυόμενοι, ὀσφρήσαντες πάνυ παύονται. ὁ δὲ πόνος αὐτοῖς ἐκ καρδίας γίνεται.

Ὀσφραίνομαι. γενικῇ.

Ὀσφύς. τὰ πλησίον τῆς γλουτοῦ. ἡ ἡ ῥάχις, ἡ ἡ ἰσχία. ὡς μὲν Ἀριστοτέλης ἡ ἴση μοῖρα τὰ αὖ ὑπερκεῖσθαι, ἰσορίς τις οὖσα. ὡς δὲ Ἀπολλόδωρος, οἱονεὶ ὀστουνὶς οὖσα. ὀστώδης γάρ ἐστιν.

Ὄχεος ὁ περὶ τὰ αἰδοῖα τόπος.

Ὀχοφόροι. δύο ἦσαν τῷ γένει, καὶ πλούτῳ διαφέροντες. ἡ μὲν ὄσχη, κλῆμά ἐστι βότρυς ἐξηρτημένους ἔχον. ταύτην δ' ἔνιοι ὀρεχάδα καλοῦσι.

O. CVM T.

ΤΟ Ο ΜΕΤΑ ΤΟΥ Τ.

Ὅτι. *Atticè*, & ὅσα. *communiter*. Fama. Vaticinium. Diuina vox *Diuinum oraculum. Augurium. Omen. Præſagitio. Præſagium.* Et ὀτιᾶσθαι. Vaticinari. *Præſagire. Ominari, Augurari. Diuinare*. Vt, Ille verò, prudenter auguratus id, quod futurum erat, in eam cogitationem venit, *cogitauit*, fore, vt præſidium à Ptolemæo *in vrbe collocatum* expelleret.

ὅτ' αὖ σε. Cùm te occaſio introduxerit. Pro, Cùm occaſio te vocarit. *Quum opportuna fuerit occaſio*.

ὅτ' αὖ σύ. Quum tu fortaſſe aliò diuiteris *animum*. *Sic enim & Virgil. Aen. lib. 4. pag. 198. v. 21. & 22. Atque animum nunc huc celerem, nunc dividit illuc, In partesque rapit varias, perque omnia verſat*. Pro, Quum animum in *res* alias intentum habueris. *Vide Ariſtoph. in Nubibus. pag. 84. v. 9. Schol. annot. 8. & pag. 99. Schol. annot. 12. vbi docetur quid ſit χάζειν*.

ὅτ' ἐσσιν. *Ionicè*, & *Poeticè*, *pro* ὁπόσοι εἰσιν. Quibuſcunque. Quibus.

ὀτιώμενος. Ominans. Augurans. Vaticinans. *Genere f. Et* ὀτιώμενοι. *g. m. ominantes, augurantes, vaticinantes. Vt*, Ex ipſa legatorum tacita-ſignificatione, *vaticinium conjecturam ducentes*, & *rerum euentum* ominantes, in omnigenos eiulatus, & lamentationes inciderunt. ὀτιώμενοι, pro ὀρνιθοσκοποῦντες, augurantes, & *quaſi captatis auſpiciis præſagientes*.

ὀτιωσάμενος. Auguratus. Ominatus. Vaticinatus.

ὀτιόν. Augurium. Omen. Diuinatio. Vaticinatio.

ὅτι τί. Pro διατί. Ob quid? Quam ob cauſam? Cur? Illud verò τί ſuperfluum *eſt*. Ariſtop. Nubibus.

Ὅτια, ἢ ὅσα. φήμη. μαντεῖα. θεῖα κλῆδόνα. καὶ ὀτιᾶσθαι, τὸ μαντεύεσθαι, ὁ δὲ, τὸ μέλλον ἐκφέρειν ὀτιᾶσάμενος, εἰς ἔννοιαν ἦλθε τοῦ φρουρὸν ἀποξενῶσαι τοῦ τῆς πόλεως.

Ὅτ' αὖ σε καιρὸς ἐπάγῃ. ὅταν καιρὸς καλῇ.

Ὅταν σύ που ἄλλοσε χάσκῃς αὖ τὸ σὸν ἄλλα τοῦ διάνοιαν ἴσχῃς.

Ὅτεῦσιν. οἷς πᾶσι.

Ὀτιδυομένη, κλιδονιζομένη. οἰωνιζομένη. μαντευομένη. ἐξ αὐτῆς δὲ τῆς τοῦ φρίσσοντος ἐκφάσεως ὀτιδύμενοι, εἰς παντοδαπὰς οἰμωγὰς, καὶ θρήνους ἐπέπεσον. ἤτοι ὀρνιθοσκοποῦντες.

Ὀτιδυσάμενος. οἰωνισάμενος. μαντευσάμενος.

Ὀτιδία. ἡ μαντεία.

Ὅτις τις, αἴτιος διατί. τὸ δὲ τί περιττόν, ἀφιστο-

A φιλίης καφίλλως. ζήσεται τλιὰ δὲ ὁπ φρὸς τὸ ὄπ ἐξαφορᾶν ἐν τῷ διὸπ.

Ὅτί μ' εἰδέναι. αἰὴ ἔ ὅσον ἐμὲ εἰδέναι. ἄκουε πομπά γ' ἔξει ὅτι κἀμὲ εἰδέναι.

Ὅτι νόμος ὅστις ὕστερ μέτρον γεμόμενον χορηγεῖν παισίν.

Ὅπ ξένους παῖς ἑαυτῷ αἰχμαλώτους σκάπτοντας ἐν τῷ φιλίππου ἀμπελουργίῳ, καὶ δεομένους, ὥστε μόγις ἐξητήσατο ὧν φιλίππου σάτυρος. αἰσχίνης μὲν ἐν τῇ πρεσβείᾳ φησίν. ὁ δὲ δημοσθένης, ἐν τῷ κατ' αἰσχίνου λόγῳ ὅτι τὰς ἀπολλοφάνης θυγατέρας αἰχμαλώτους ἐξητήσατο. καὶ ἔοικεν μᾶλλον ἀληθεύειν καὶ γὰρ ἀριστοτέλης ἔν τινι πρὸς φίλιππον ἐπιστολῇ λέγει. σατύρῳ τῷ ὑποκριτῇ, τὰς ἀπολλοφάνους θυγατέρας ἀφῆκεν. ὅτι παιδὶ καὶ γυναικὶ οὐκ ἐξὸν ἐμβάλλειν πέρα κριθῆς μεδίμνου.

Ὅτι πάρεστιν ὄφλος ἐν τῇ πόλει. ἀριστοφάνης. τουτέστιν ὀχλικός.

C *pag.* 514. *in* ἐπιλ. Pro, Nobiles, *quorum maximus est in Repub. vsus.*

Ὅτι πρὸς τὴν φυλὴν τὸν κτησαμένου, αἱ πρὸς τοὺς δούλους λαγχάνον ἐδίκαζ.

Ὅτι ῥά. ὅτι δή.

Ὅτι τὰ δεδικηρυττόμενα χρήματα τισὶ, δεδὲ τῷ βωμῷ ἐπέθετο.

Ὅτι οἱ ποιητοὶ παῖδες, εἰσιέναι εἰς τὸν πατρῷον οἶκον οὐκ ἦσαν κύριοι, εἰμὴ παῖδας γνησίους καταλίποιεν ἐν τῇ οἴκῳ τῷ ποιησαμένῳ.

D Ὅτι οἱ ἀλόντες ἐπ' ἀκουσίῳ φόνῳ, εἶχον ἐξουσίαν εἰς διοίκησιν τῶν ἰδίων, δημοσθένης τε ἐν τῷ κατ' ἀριστοκράτους ὑποσημαίνει, καὶ θεόφραστος ἐν τῷ ιγ' τῶν νόμων.

Ὅτι χιλίας ἐζημιοῦτο αἱ κατὰ τὰς ὁδοὺς ἀκοσμοῦσαι γυναῖκες.

Ὀτλήσοντες. ὑποφερεῖν. κακοπαθήσοντες. ἐν δεηγράμματι.

E Ἔνδικον ὀτλήσοντες αἰεὶ πόνοι. ἐξ ὑμέων γὰρ

Φεῦ πυρὸς εἰς τόσσον πλεθρον ἐργασίλου.

Ὄτλοι οἱ πλόκαμοι.

Ὄτλος. ὁ κακοπάθεια. καὶ ὀτλεύω, τὸ κακοπαθῶ. τάλας, ἐφώνει, μόχθου οἷον ὀτλεύεις.

Phocles in Trachiniis. pag. 330. *v.* 7. *Schol. Vbi docetur quid sit* ὄτλος.

Ὄτλοβον. δύσβατον. ἦχον. οὔτε γλυκυὸν αὐλῶν ὄτλοβον. καὶ αὐθις. περίσταται δ' ἀχεφρύσιος F ὄτλοβος.

Ὀτοτύζειν. θρηνεῖν.

Ὅτου χάριν. τίνος ἕνεκεν.

Ὅτῳ γὰρ φίλον. ᾧ τινι ἀρέσκει.

pag. 164. *v.* 26. Δωπὸς εἶς, Οὐκ πάντοτε σύχνὰ ἐπιδύναί μοι. *Di. Aesch. Quia poesis non est mortua mercium.* Et *pag.* 174. *v.* 33. Quare in voce Διὸπ discrimē inter ὅπ, & διὸπ Ὅπ μ' εἰδέναι. *f.* ὅ, π μ' εἰδ. ᾧ, π κἀμὲ εἰδέναι, *pro*, ᾗ ἐμὲ εἰδέναι Quod ego sciam, *vel*, *quantum ego scio.*

Ὅπ νόμος. Lex est, vt ille, qui annos quadraginta superauit, pueris sumptus-suppeditet.

Ὅπ ξένους. Quosdam peregrinos, suos captiuos, fodientes in Philippi vinea, & precantes, *Vt solum, δεδεμένους ἱκετεύοντας, vinctos*, in conuiuio Satyrus à Philippo petitos-impetrauit. Aeschines quidem in *oratione* de falsa-legatione *hoc* dicit. Demosthenes verò in *oratione* contra Aeschinem ait *eum à Philippo* Apollophanis filias petitas-impetrasse Quod ad veritatem propius accedere videtur. Nam & Aristoteles in quadam in Philippum epistola dicit, Satyro histrioni filias Apollophanis condonauit. Quia puero, & vxori vltra modium hordei immittere non licebat. *N. L. Vt solum, συμβάλλειν. i. conferre.*

Ὅ, τι πάρεστιν ὄφελος. Quæcunque est vtilitas in ciuita e. Quidquid est hominum vtilium in Repub. Aristophanes. *In Ecclesiazusis. pag.* 486. *v.* 32. *Vide infra*

Ὅτι πρὸς τὴν φυλὴν. In tribu Domini, lites aduersus seruos intendebantur, *mouebantur. Id est, Seruum suorum dominorum tribu accusabant.*

Ὅπ ῥά. Quòd iam.

Ὅπ τί. Pecunia aliquibus *aliquorum proscriptorum interfectoribus*, per-præconis-vocem-promissa, in ara collocabatur.

Ὅπ οἱ ποιητοί. Filiis adoptiuis in paternam familiam reuerti non licuit, nisi filios germanos, *& legitimos* reliquissent in familia illius, à quo fuerant adoptati.

Ὅπ οἱ ἀλόντες. Quòd illi, qui non-voluntariæ: *sed fortuita* cædis conuicti fuerant, habuerint potestatē in suorum *bonorum* administrationem, *ita, vt res suas arbitratu suo possent administrare*, & Demosth. in *oratione* contra Aristocratem, & Theophrastus Legum decimotertio subindicat.

Ὅπ χιλίας. Mulieres, quæ in viis immodestæ fuissent, mille drachmis mulctabantur.

Ὀτλήσοντες. Toleraturi. Aerumnas-passuri. In epigrammate.

Iustum toleraturi semper laborem. propter vos enim

Heu ignis in quantum venimus opus. id est, In quantum incendium incidimus!

Ὄτλοι. Cincinni. Capilli-torti. Capilli-nexi.

Ὄτλος. Aerumna. Miseria. Calamitas. Et ὀτλεύω Miserias, calamitates, ærumnas tolero. *Vt in illo senario*, Miser, clamabat, qualem ærumnam toleras! *Sophocles in Aiace. pag.* 67. *v.* 1213. *metri causa (vt Triclinius ait) ὄτλοβον per simplex τ habet scriptum.* Neque dulcem tibiarum sonū. Et rursus *alibi legitur*, *Ipsum* Circunstat grauissimus strepitus. *q. d. penetrant ſsimus strepitus.*

Ὀτοτύζειν. Vlulare. Eiulare. Lugere. Lamentari.

Ὅτου χάριν. Cuius gratia. Cuius causâ.

Ὅτῳ γὰρ φίλον. Cui enim *hoc est* gratum. *Cui placet hoc. Vt apud Sophoclem in Aiace. p.* 59. *v.* 1049. *&* 1050.

Cui verò non ista sunt in animo grata, Cuiuscunque verò animo hæc non sunt grata, cui hæc non placent, Ὁ τῳ δ᾽ ὡς τὰ δ᾽ ὄξυ ἐν γνώμῃ φίλα, A

Ille & illa diligat, & ego ista. Ille illam sententiam amplectatur, & sequatur, ego verò sententiam hanc sequar, & amplectar. Ἐκεῖνος τἀκείνου στεργέτω, κἀγὼ ταὐτα.

Et ὅτῳ αὖ &c. Pro, Quomodo, & qua ratione ipsum vlciscerentur. Καὶ ὅτῳ αὖ αὐτὸν τιμωρήσαιντο, αὐτὴ τ᾽ ὅπως, καὶ αὐτὰ τῶ ᾧ τινι.

NOTAE.

Ἐκεῖνος.] Apud Sophoclem in Aiace scribitur, vt hìc scribendum.
Κεῖνός τ᾽ ἐκεῖνα στερέτω, κἀγὼ τάδε.

ὁ τῶπί. Ottotoć. Pro, quid. Heul

ὁ τραλίως. Accuratè. Diligenter. Studiosè. Sedulò.

ὁ τρέας Ἀρ. Aristodemus, qui tremuit. Tremulus, siue trepidus Aristodemus, sic vocatus est ille, qui cum Euryta, suis oculis, Persicæ pugnæ particeps non fuit. i. qui Persarum pugnam spectare recusauit.

ὁ τρεῦς. Ionicus genitiuus, pro comm. ὁ τρέυς. Otrei Nomen proprium, cuius rectus casus est. ὁ τρεὺς. Otreus.

ὁ τρηρός. Celer. Industrius. Celerrimus, Diligens. Ad augendum promptus.

ὁ τειχας. Pro ἡ τείτιχας. Epithetum equorum, vel equarum. Homerus Iliados B pag. 9, vers. 17. & significat eos, cæsios, quos nos suos similes crines habent.

ὁ τρυγίας. Apud Scripturam sacram ὁ τρυγίας. i. fax. vt psalmo 74. pag. 176. v. 6. vocatur extrema pars iræ.

ὁ τρύγης. Vindemia illis omnibus inedebitur. *Vindemia fanabit hæc omnia mala. Quod dicitur* in eos qui de rebus aliquibus bona pollicentur.

ὁ τρυγήτης. Cerealis fructus. *Cereales fruges.*

ὁ τρωνῆς Iubentis. Incitantis, Impellentis. Et ὁ τρωέω. accusatiuo. Hortor. Incito. Concito. Impello.

οὗ. Locale. i. *loci* aduerbium. Pro ἔπου. Vbi. *Sophocles in Oedipo Colonæo. pag. 271. v. 7. & 8.*

Vbi membra flectit, hoc in impolito saxo.

Longum enim vt seni profectus es iter. Pro progressus enim es iter longius, quàm seni conuenit. Et alibi *dicitur*, Demonstret vbi sit Homeri Rhapsodiarum versus *ad est, in quo Homeri liber sit hic versus.* At ne Ionem quidem Rhapsodum, *hunc* inuenturum esse puto.

οὗ. Cuius causa, vel cuius gratia. Bifariam dicitur & illud, cuius causa *aliquid sit*, & illud, cui *sit. i. in cuius gratiam sit. Pro, Duobus modis dicitur & Cuius, & Cui.* Nam anima quidem (inquit) finis *est*, vt cuius. Animal verò, vt cui. Facit enim instrumentale corpus Natura, animæ causa, vt anima eo vtatur vt finis, vt cuius. Finis verò, vt cui, *est* animatum. Vt enim animalis actiones expertes impedimentorum sint, *nec vllo modo impediantur*, omnia facit Natura. Aut igitur sic *accipienda sunt ista* Cuius, & Cui, vel aliter. Cuius quidem causa, mundi creationis, & æternitatis. Hoc enim omnia appetunt. Cui verò, animæ. Huic enim instrumentum ad vsum parat *Natura.* Quod etiam verius est.

οὐαλεντινιανός. Valentinianus, Romanorum Imperator Christianus, quamuis eiusdem cum patre naturæ Christum esse sentiret, aduersarios tamen nullo modo lædebat. Fuit autem & ad leges ferendas promptissimus, curans etiã iustam thesaurorũ susceptionem, *& vt id maximè inuentus, vt legitimis iustisque rationibus pecunia pararetur, & thesauri iustè congerarentur accepta pecunia. Id est, maxima cura cauebat ne fiscus per iniuriam augeretur, neue per incu-*

Ὁ τοῖος, αὐτὴ τῶ φῶ. B

Ὁ τραλίως. πρὸ οὐδαίως.

Ὁ Εὐρύτας ἀριστόδημος. ὁ ἀριστόδημος οὗτος ἐκλήθη, ὃς σὺν δύο τοὺς ὀφθαλμοὺς οὐκ ὀκνήσας ἐν τῇ Πέρσῶν μάχῃ.

Ὁ τρῶος. ὄνομα κύριον. οὗ ἡ δοθεῖα. ὀτρεύς.

Ὁ τρηρός. ταχὺς. δραστήριος. ὀξύτατος.

Ὁ τριχας. ἐμοὶ τρίχας. C

Ὁ τρυγίας ὧδε τῇ γραφῇ, τὸ ἔσχατον τῆς ὀργῆς.

Ὁ τρύγητος ταῦτα πάντ᾽ ἰάσεται. δοκεῖ τῇ χρησῳδῇ ἐπαγγέλλομένῳ ὠφέλειαν ἀποθέσεων.

Ὁ τρυγήτος. ὁ θερινὸς καρπός.

Ὁ τρωύντος. κελεύοντος. καὶ ὁτρωύω, αἰτιατικῇ.

Οὗ. Τοπικὸν ἐπίρρημα. αὐτὶ τοῦ ὅπου. D

Οὗ κῶλα κάμψον τῇδ᾽ ἐπ᾽ ἀξέστου πέτρου.

Μακρὰν γὰρ ὡς γέροντι πρευσάλις ὁδός.
Ἀντὶ τοῦ πρεσβύτῃ μακρότατον ὁδόν, ἢ ὡς ἔφαμεν γέροντι. καὶ αὖθις. δύξαντο οὐ κεῖται ὁμήρου ῥαψῳδῶν στίχος. ἀλλ᾽ οὐδ᾽ αὖ ἴσως δοκῶ τὸν ῥαψῳδὸν ἐξευρεῖν.

Οὗ. ὅτι διττῶς τοῦ οὗ ἕνεκα λεγομένου, τοῦτο μέν, καὶ τῆ ᾧ. ἡ μὲν γὰρ ψυχὴ φησι τέλος ὡς οὗ. τὸ δὲ ζῶον, ὡς ᾧ. πάντῃ γὰρ τὸ ὀργανικὸν σῶμα φύσις, ἕνεκεν ψυχῆς ἕνεκα, ἵνα χρῆται αὐτῇ ὡς τέλος ἡ ψυχὴ, ὡς οὗ. τέλος δὲ ὡς ᾧ, τὸ ἔμψυχον, ὥστε γὰρ αὐτεπιδέκτως ἔχῃ πρὸ ζῴων τὰς ἐνεργείας, πάντα ποιεῖ ἡ φύσις. ἢ δεῖ μὲν οὕτω τὸ οὗ, καὶ τὸ ᾧ, ἢ ἄλλως οὗ μὲν ἕνεκα, τῆς κοσμοποιίας, καὶ τῆς ἀϊδιότητος. τούτου γὰρ πάντα ἐφίεται. ᾧ δὲ, τῇ ψυχῇ. ταύτῃ γὰρ κατασκευάζει εἰς χρῆσιν τὸ ὄργανον. ὅπερ καὶ μᾶλλον ὄξὺν ἀληθέστερον.

Οὐαλεντινιανός. ῥωμαίων βασιλεὺς χριστιανὸς, καὶ τὰ τῆ ὁμοουσίου φρονῶν, οὐδὲν τοὺς ἐναντίους ἠδίκει. ἐσπούδαστο δὲ καὶ περὶ τὸ νομοθετεῖν ἐτοιμότατος. φροντίζων καὶ τῆ τῆς θησαυρῶν δι- F

---

riam

Α καὶ ἀποδοχῆς. πρὸς δὲ τὰς τῆ ἀρχῆ τῶν αἱρέσεων ἀκριβὴς, καὶ τιμωρὸς τῆ ἀπειθούντων ἀκαθεξίας. ὅτι δὲ τοῖς πολέμοις ἄριστος. ὁ ἡ ἰάλης τ ἀρείου δόξης μεταποιούμενος, πολλοὺς ἐξορίας ὑπέβαλε, καθ' ὃν χρόνον τ ἐν ῥώμη ἐκκλησίας λιβέριος προειστήκει, τῆς δὲ ἐν ἀλεξανδρείᾳ ἀθανασίου, καὶ τῆς ἐν κωνσταντινουπόλει, εὐδόξιος, τῆς ἀρείου θρησκείας διδάσκαλος.

riam exhauriretur. In magistratuum verò creationibus *erat* accuratus, & contumacium vltor inexorabilis. In bellis verò, fortissimus. Valens verò. Arij opinioni adiectus, multos exilio subiecit, *in exitium misit*, quo tempore Romana Ecclesia Liberius præfuit, Alexandrinæ verò, Athanasius, & Constantinopolitanæ, Eudoxius, Arianæ sectæ magister.

Οὐαλεντινιανός. βασιλεὺς ῥωμαίων. οὗτος δηλῆ τ μητρὸς ἰουστίνης, παρετράπη τ ὀρθῆς πίστεως, καὶ ἐξεβλήθη τ βασιλείας. ἐλθὼν πρὸς θεοδόσιον, ἐπαγωνίζετο τὴν ὀρθὴν πίστιν. ἔτυχε δὲ αὐτοῦ ὁ θεοδόσιος, τὴν βασιλικὴν ἐξηρτυμένην τάξιν ἔχων, ἐ δι' ὅπλων, ἀλλ' ἐξ ἀγαθῶν προφάσεων. καὶ οἷα φησὶν οὐαλεντινιανὸς ὁ νέος τοῖς εὐσεβεστάτοις βασιλεῦσιν ἡσυχάζουσι τὰ πράγματα, τ νίκην καταρθωθεῖσαν, καὶ τοὺς πολεμίους ὑποταχθέντας, ὑποτελεῖς γεγενημένους τ φορολογοῦντος καὶ δυνάμεως. ὅτε καὶ κωνσταντῖνος ὁ μέγας ἀνορθωθεὶς, λικίνιον τ τύραννον ἐν ναυαγίῳ διέφθειρεν. ὅτε καὶ οὐαλεντινιανὸς ὁ σὸς πατὴρ εὐτυχήσειεν τ βασιλείαν, καὶ ἀβλαβῆ σῴζοι τ πολεμίων ἰθνῶν ἐπίθεσιν, τ θεῷ ἐκδικοῦντος αὐτόν. καὶ μάχας ἀναριθμήτους καὶ νίκας ἀπίστους ἐδέξατο, πολλοὺς βαρβάρους διαφόρους ἀπολέμησε. διὸ ὁ θεῖος ὁ σὸς, τ θεὸν διαπαρέντων, ἰώμενος τ ἐκκλησίαν ὁ βίβλος, διὰ τ σφαγὴν τ ἁγίων, καὶ διορύξεις τῆ ἱερῶν. ἃς τῆ τ θεοῦ βουλήσει, ὑπὸ τ χθόνιον πολυρρυθμὸς, ἐκαθάρθη ὀρθῶς τὸν χριστὸν σέβεται. οὐκ ἀδίκως σε ἐκβαλεῖν ἡσπάσατο, μαχίμῳ εὐχάριστον συμβεβηκέναι. εἰ τὸν χριστὸν οὐ βλασφημῶμεν, τίνα σῴζεσθαι μαχόμενοι; ταῦτα σὺν ἄλλοις ἔθνεσιν ἐνωθέντες θεοδόσιος οὐαλεντινιανὸν, εἰς τ ὀρθὴν πίστιν μεταγαγόμενοι.

Valentiniane, Valentinianus, Imperator Romanorum. Hic per matrem Iustinam à recta fide aduersus est, & imperio eiectus. Sed ad Theodosium profectus, in recta fide fuit institutus. Theodosius enim ei dicebat, Imperatoriam aciem stare non propter arma, sed propter iustas *belli* causas. Et, Noui (inquit) Valentiniane, à religiosissimis, & *pietate fundatissimis* Imperatoribus, quiescente exercitu, victoriam feliciter partam, & hostes subactos, tributarios esse factos, periculo antegresso, *cum belli pericula eos præoccupasset.* Sic & Constantinus ille Magnus erectus, Licinium tyrannum naufragio perdidit. Sic etiam Valentinianus pater tuus, felicius imperium, & ab hostibus illæsum perpetuò rexit, *gubernauit, Deo* ipsum vindicante, *defendente, cuique hostes vincente*, & prælijs innumerabilibus victor fuit, & victorias incredibiles *ab hostibus* reportauit, multis, & diuersis Barbaris sublatis. Valens verò, patruus tuus, Deum dereserans, polluit Ecclesiam cæde sanctorum, & sacerdotum relegatione. Quæ diuina prouidentia à Gothis oppugnatus, conflagrauit. Recte Christum colit ille qui non iniustè eo eiecit. Incredulitas tua Maximo facultatem *tam præmendatæ oppugnandi* dedit. Si Christum non aspicimus, *intuemur*, & *inuocamus*, quem inuocabimus pugnaturi? Theodosius, cùm Valentinianum his, & *longè* pluribus, quam sunt hæc, admonuisset, *eum* ad rectam fidem traduxit, *ac reduxit.*

Οὐάλης. βασιλεὺς ῥωμαίων. ὃς κακοδόξως, καὶ συγκεχυμένῃ τὰς αἱρετικοὺς, εἰς τὴν ὁδὸν τῆ ἰδίων πατρῴων ἐπορεύετο. ἐξεδίωκε γὰρ ἐπισκόπους εἰς ἐξορίαν ἔπεμπε, καὶ πρεσβυτέρους, καὶ διακόνους, καὶ μοναχοὺς, τατιανοῦ τότ' ἄρχοντος ἀλεξανδρείας. καὶ πολλοὺς τῆ χριστιανῶν ἐβασάνισεν, καί τινας πυρὶ παρέδωκε. ταῦτα δὲ πάντα μὴ τὸν τελευτῶντα τὸ ἀθανασίου. οἱ οὖν ἐν κωνσταντινουπόλει ὀρθόδοξοι, ἐλπίσαντες νομίζοντες ὑπὸ οὐάλεντος, πρεσβείαν ἔπεμψαν πρὸς αὐτὸν ἐν νικομηδείᾳ τυγχάνοντα, πέμψαντες ἱερατικοὺς ἄνδρας ὀγδοήκοντα, ὧν ἡγοῦντο θεόδωρος, καὶ κούρβαγος, καὶ μενέδημος. οὓς ἅπαντας σὺν τῷ πλοίῳ ὑφαρθῆναι προσέταξε. καὶ πάντες σὺν τῇ νηὶ κατεφλέχθησαν, μέχρι δακιβίζων τοῦ πλοίου διαμείναντος, κἀκεῖσε διαλυθέντος. ὅτι τῷ βδελυρῷ οὐάλεντος, λούκιός τις ἐπίσκοπος τὰς τῆ ἀρειανῶν αἱρέσεως, ἐπαγαγόμενος ὡς λύκος τὴν ἐκκλησίαν ἐπιπηδήσας. ὁ δὲ πέτρος εἰς τὴν ῥώμην ἀπέδυνεν. ὁ δὲ λούκιος τοσαῦτα ἐνεδείξατο, εἷα οὐδὲ οἱ τοῖς δαίμοσι τῆ ἐλλήνων ἐχρήσαντο. ξεῖς γὰρ χιλιάδας ἀπέκτειναν αἱρομένους, καὶ σφαττομένους καὶ τὴν ἔρημον τοῖς θεοσεβεῖς ἄνδρας.

οὐάλης. Valens. Romanorum Imperator, qui peruersis opinionibus imbutus & hæreticos defendēs, via suorum patrum est ingressus. *Τῆ ἰδίων πατρῴων.* Nam & Episcopos in exilium mittebat, *vel, vel gabat*, & Presbyteros, & Diaconos, & Monachos, Tatiano tunc Alexandriæ præsidente. Multos Christianos excruciauit, & quosdam igni tradidit, *& cremauit.* Hæc autem omnia post Athanasij obitum *fecit.* Illi igitur, qui in vrbe Constantinopolitana *erāt* orthodoxi, sperantes fore, vt Valens sui misereretur, *vel, vt misericordiam, & clementiam à Valente impetrarent*, Legationem ad ipsum Nicomediæ degentē miserunt, missis ex ordine sacro viris 80. quorum duces erant Theodorus, & Curbagus, & Menedemus, quos vniuersos vna cum ipsa naue succendi iussit. Quamobrem omnes cum ipsa naue combusti sunt, & nauis vsque ad Dacibiza perdurauit, & ibi dissoluta est. Huius execrandi Valentis tempore, Lucius quidam Episcopus Ecclesiam impetumfecit Petrus verò Romam aufugit. Lucius verò talia facinora patrauit *in Christianos*, qualia ne in Græcorum quidem *in gentilium*, persecutionibus patrata fuerunt. Nam tria hominum millia emisit, qui viros pios in deserto trucidarent, diriperent, *& de medio tollerent.*

οὗ ἀρᾶ. Cuius imprecationis. *Hoc ſi videtur ad aliquem eſſe referendum, cuius imprecationem aliquis audiuit.*

οὔαρος Varus, Laodicenſis Sophiſta, Polemonis, & aliorum æqualis.

οὐάρων Ϙ. Varonis. Nomen proprium. *à recto* οὐάρων. *Varo.*

Οὐ γάρ. Pro, ἀλλὰ γὰρ. Non enim. Pro, ſed enim. Et enim. Ariſtoph. in Nubibus. *pag.* 72. *v.* 5. *Schol. annot.* 4. Atticè vt Callimachus *dixit in quodam iambico ſenario*, Ἀκούσατ' Ἱππώνακτος. ἐγὼ γὰρ ἥκω. Audite Hipponactem. non enim ſed venio. pro, ἐγὼ γὰρ ἥκω. i. Etenim venio. οὐ γὰρ ἀλλά. *Dictum* Atticè, pro, Ϙ γάρ. Nec enim ſed, pro, ſed enim, vel, Etenim. Vt, ἀ δ' ἴσμεν, *Apud Ariſtoph. in Ranis pag.* 132. *v.* 12. *Schol. annot.* 9. *vnde Suid. Dionyſus Herculi dicit hæc,* ἐγὼ γὰρ, &c. ἐγὼ γὰρ ἀλλ' ἔχω κακῶς. αὐτὸ τοῦτο, ἔχω γὰρ κακῶς. i. Ille verò dixit, Non enim ſed habeo malè, pro, Etenim habeo malè. Hoc verò ἀλλά. i. ſed, redundat. Et in Ranis. *pag.* 150. *v.* 18. ἐγὼ γὰρ ἀλλὰ πείσεται. pro, ἐγὼ γὰρ πείσομαι. Non enim ſed parendum pro, Etenim *ego* parendum. Nullo-modo (inquit) debes dicere; ſed etiam dare mihi, vt tibi credam, te reuera polliceri fore, vt ea mihi des *pro, re vera mihi daturum eſſe ea, quæ mihi pollicetur.* Et in Theſmophor. *pag.* 494 *v.* 6. & 7.

Non enim ſed, pro, etenim *ſupra-modum*

Quomodo alba-multitudine-referta ût, *licet videre, concio.*

Vide ſ. ἀ. οὐδὲν λόγῳ πιθόμενοι ἔρχεται Ϙ.

οὐ γὰρ ἄκανθαι. Non enim ſpinæ. Dicimus de rebus vtilibus, ob ominutationem vitæ *faſtam ex ag ejis*, dicique in mitius *vita genus. Er. ad. Chil.* 2. *Cent.* 9. *col.* 592 *ad* 81.

Οὐ γάρ μοὔστιν ἀλλ' ἀκουστέα. Integra oratio eſt, οὐ γὰρ ἀλλά μοι ἔστιν ἀκουστέα. Sed enim mihi eſt audiendum. Pro, Omnino enim eſt audiendum. Ariſtoph. Ranis. Et in Equitibus. Ἄπιθ' οὐ γὰρ ἀλλὰ τῷ παραδίντες ἱ χάεις. Pro, ἐγὼ γὰρ τῷ παρ. &c. Abi. Non enim ſed, *pro, tenim illius, qui nobis hæc* appoſuit, hoc beneficium *eſt.*

οὐ γὰρ πίσεις. *Ariſtoph. Pluto. pag.* 32. *v.* 7. *Schol. annot.* 4. Non enim perſuadebis, neque ſi perſuaſeris. Per hyperbolen loquitur. *i. per ſuperlationem, vt Cic. vel per exſuperationem*, Quamuis *hoc nobis* perſuaſeris, nos *tamen tibi* non habebis obtemperantes.

οὐγκία. *Latinum vocabulum.* Vncia. Menſuræ genus. Vel pondus. *Duodecima libræ, vel aſſis pars.*

οὐδαμᾶ. Nunquam. Nequaquam. Nullo-modo. Vt, Et tamen Epicurus impietatis *ſuæ* præmium reportauit nullo prorſus modo reprehendendum.

Ο' δαμοῦ. Pro, οὐδαμοῦ. Nuſquam. Nullo-in-loco. *Nullo-modo.* Teleclides Heſiodo. Aelianus. Ille verò, interficit ipſos, & ſpoliat, quotquot adduxerunt. Erat autem ornatus, & apparatus in vtriuſque arte nullo-modo contemnendus. Et rurſus. Et teſtimonia producunt nullo-modo obſcura.

οὐδ' αἵματι κλαίω. Neque ſanguine fleo. Quære in Αἵματι κλαίειν. *Er. ad. Chil.* 2. *Cent.* 4. *col.* 471. *ad.* 63. *Sanguine flere.*

οὐδαμινός. Nullius-precij. Vilis. Contemptus.

οὐδαμῶς. Nullo-modo.

οὐδ' ὑπὸ γῆς ἄνησεν. Ne terra quidem iuuit. De re minima *Er. ad. Chil.* 3. *Cent.* 3. *col* 686. *ad.* 49.

οὐδ' ἁπτῷ. Ne gry quidem. *i. ne minimum quidem* eloquentiæ tacta, *vel, deguſtata, ne minimum quidem eruditus*, quantum ex tuis literis conijcere licet. Iulianus.

Οὔ ἀρᾶς. οὔ τινος κατάρας. A

Οὔαρος. λαοδικεὺς σοφιστὴς σύγχρονος τοῦ Πολέμωνος, & ἄλλων.

Οὐάρωνος. ὄνομα κύριον.

Οὐ γὰρ. ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις. αὐτὶ τοῦ ἀλλὰ καὶ γάρ. ἀττικῶς οὕτως καλλίμαχος. ἀκούσατ' ἱππώνακτος. οὐ γὰρ αὐτὶ τοῦ, καὶ γὰρ ἥκω. οὐ γὰρ ἀλλὰ, αὐτὶ τοῦ, καὶ γάρ, ἀττικῶς. ὁ δὲ εἶπεν· οὐ γὰρ ἀλλ' ἔχω κακῶς, αὐτὶ τοῦ, ἔχω γὰρ κακῶς. τὸ δὲ ἀλλὰ B παρέλκει. καὶ ἐν βατράχοις. οὐ γὰρ ἀλλὰ πείσει. αὐτὶ τοῦ καὶ γὰρ πείσει. οὐδαμοῦς φησὶν ὀφείλεις λέγειν, ἀλλὰ καὶ δοῦναι, ἵνα σοι πιστεύσω, ὅτι ἀληθῶς ἐπαγγέλλῃ μοι καὶ τὰ δοῦναι. ἢ ἐν θεσμοφοριαζούσαις.

Οὐ γὰρ, ἀλλ' ὑπερφυῶς
Ὦ λεύκοπλήθης ὦ ἰδίᾳ ἡ ἐκκλησία. C

Οὐ γὰρ ἄκανθαι. λέγομεν ὅπου τὸ ὠφέλιμον. ἀπὸ δὲ τοῦ βίου ἐπὶ τὸ ἡμερώτερον μεταβολῆς.

Οὐ γάρ μ' οὔστιν. ἀλλ' ἀκουστέα. τὸ τέλειον οὐ γὰρ. ἀλλά μοι ἔστιν ἀκουστέα. ἀντὶ τοῦ πάνυ γὰρ. ἀριστοφάνης βατράχοις, καὶ ἐν ἱππεῦσιν. ἄπιθ' οὐ γὰρ, ἀλλὰ τῷ ὠφελοῦντος χάρις. ἀντὶ τοῦ Ϙ γὰρ τοῦ D ὠφελοῦντος ἡ χάρις.

Οὐ γὰρ πίσῃς, οὐδ' ἢν πείσῃς. καθ' ὑπερβολὴν λέγει. κἂν πίσῃς, οὐκ ἕξεις ἡμᾶς πειθομένους.

Οὐγκία. εἶδος μέτρου, ἢ σταθμός.

Οὐδαμᾶ. καὶ μήν τοι τῆς ἀθηναίας δηλοῦντος ἠνέγκατο μισθόν, οὐδαμᾶ οὐδαμῆ μεμπτόν.

Οὐδαμοῦ. ἀντὶ τοῦ οὐδαμόθι. τηλεκλείδης ἡσιόδῳ. αἰλιανός. ὃ δὲ, ἔκτεινεν αὐτοὺς, καὶ συνεβούλευε ὅσους ἐπηγάγοντο. καὶ δὴ κόσμος, καὶ σκευὴ οὐδὲν τῷ τέχνῃ τινὶ ἑκατέρᾳ, οὐδαμοῦ εὐκαταφρόνητα. καὶ αὖθις. καὶ μάρτυρια ἐπάγονται οὐδαμοῦ ἄσημα.

Ο' δ' αἵματι κλαίω. ζήτει ἐν τῷ αἵματι κλαίειν.

Οὐδαμινός. οὐτιδανός. εὐτελής.

Οὐδαμῶς. κατ' οὐδένα τρόπον. F

Οὐδ' ὑπὸ γῆς ἄνησεν. ἐπὶ τῆς ἐλαχίστου.

Οὐδ' ἠρέμα λόγων ἁψάμενος, ὅσα γε εἰκὸς ὀλίγα τὰ δηλούμενα ἐκ τῶν σῶν γραμμάτων. ἰουλιανός.

A Οὐδὲ ἡρακλῆς φησὶ δύο. τοὺς μολιονίδας ἔφυγε. δίων δὲ ἐν δευτέρῳ φ δευτέρας συντάξεως ἡρακλέα τὸν ἰδαῖον δακτυλον καταδήξαντα ὀλύμπια, φησὶ δύο δέμνυκτεύσαι τὰ ἡτίπτηλῶν.

Οὐδὲν ἀνῆκε. φθονερὸν τὸ δὲν, ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀνῆκεν. οὐδὲν ἀνῆκεν, εὔνους τὴ τῇ πατρίδι τῇ ἑαυτῆ.

Οὐδὲν ἀνίη. καὶ τίς τι οὐδὲν ἀνίει, παράδυγ-
B μα ἑαυτὸν ἐπιδεικνὺς τῆς τε ἄλλης ἀσκήσεως, καὶ παντὸς ἔργου στρατιωτικοῦ. καὶ αὖθις.

Οὐδέν τι πλέον ἀνίει ὁ νανίας. ταῖς τε προσβολὰς ἀνακοπτων, καὶ πᾶσαν βουλὴν ἀμυντηρίων διαγινώσκων.

Οὐδὲν ἄπο τρόπου, ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀπεικὸς ἀτῖκοί. οὐδὲν γὰρ οἷον ἀκούειν αὐτὸ τοῦ νόμου. οὐ γὰρ τοιοῦτον ἐγὼ δυνάμαι εἰπεῖν, οἷον ὁ νόμος οὐδὲν γὰρ οἷον ὀφείλει λυσιστράτη. ἀντὶ τοῦ κωλύον.

C φίλη λυσιστράτη. Nihil enim *tale est*, quale *membrum virile, quo carere non possumus* ô chara Lysistrata. *Vide* *locum integrum, nostráque notas. Vel* οἷον *positum pro* κωλύον. *Impediens.* Pro, Nihil est, quod *nos penus vsus* prohibeat.

Οὐδὲ ἐν δέρματι. ἀντὶ τοῦ γυμνός, ὑφ' ἑβραϊκῶς.

Οὐδὲν ἦ οἷον ἐς' ἀκοῦσαι τῇ ἐπῶν. τουτέστι, οὐδὲν κωλύον. ὅτι καὶ νῦν ἀκοῦσαι τῇ χρησμῶν. εὖ πως ἔλεγον τὸ λυσιτελοῦν. οὐδὲν οἷον, οὐδὲν κωλῦον.

D conducit. Οὐδὲν οἷον, pro οὐδὲν κωλύον. Nihil impediens. Quod non impedit, *quominus aliquod fiat.*

Οὐδὲν ἐλαττον. ὁ δὲ, οἷον λέγει τοῖς ἀκούουσι, οὐδὲν ἐλαττον, φησὶ καὶ πλέον, ἢ ὀδυσσεὺς ὅμηρε τοὺς φαίακας. ὁ μὲν γὰρ ἀλκίνοος, ἀπολογίας μεστὸς, ἐν μὲν οὐσίαις ἀληθευούσης, ἐν δὲ τῷ φανερᾷ διαβεβλημένης εἰς τὸ ψεῦδίστερον.

Οὐδὲν ἐξ ἀγροῦ λέγεις. ἀντὶ τοῦ οὐδὲν δῆτα λὲς, ἢ κακόν. οὐδὲν ἐς' ἄμεινον, οὐδ' ἥδιον, ἢ φῆσαι πατέρα

E gendum, vt apud Aristophan. *Auibus* pag. 399. v. 5. vide ὀρνιθομανεῖσι *in eade fab.* pag. 416. v. 21. & ὀρνιθομάντεων. v. 27. vnde patet cur hæc à poeta iam dicantur. Nihil est melius, neque iucundius, quàm procreare pennas. i. quàm animem esse volucrem.

Οὐδένες οἱ οὐδαμινοὶ τῇ ἀνθρώπων. Ἢ οὐδένεια, ἡ ἀπανία.

Οὐδὲν ὄζει θηρίον γυναικὸς ἀμαχώτερον.

Οὐδὲ πῦρ. οὐδὲ ὦδε ἀναιδὴς οὐδαμία πάρδαλις.

F Οὐδὲν ἦλθε ῥαψαιδὴν σαύτινον καθειμένον. παρέλκει τὸ δὲν. ἔθος γὰρ εἰπεῖν οὐκ ἦλθε συνήθως.

Οὐδὲν ἦν ὧδ' ἄλλα πλὴν ὁ χρυσός. οὐδὲ ἡρακλῆς φησὶ δύο. φασὶν ἡρακλέα θέντα τὸν ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα, πιστεύσαντά τι τῇ ἑαυτοῦ

οὐδ' ἡρακλῆς. Ne Hercules quidem aduersus duos. Molionidas fugit. Dion verò secundo secundi operis *libro dicit*, Herculem Idæum Dactylum, qui demonstrarat Olympia. *Olympiorum autorem*, cum duobus *pugilibus* pugilatu certantem, victum fuisse. *Er. ad Chil.* 1. *Cent.* 5. *col.* 769. *ad.* 39.

οὐδὲν ἀνῆκεν. *In hoc* οὐδὲν superfluum *est* illud ἂν. *Et* οὐδὲν *hic positum est* pro οὐκ, *vt sit*, οὐκ ἀνῆκεν. Vt, οὐδὲν ἀνῆκεν, &c. i. De sua beneuolentia erga suam patriam nihil remisit.

οὐδὲν ἀνίει. Nihil remisit. Nihil prætermisit. Vt, Αὐτὸς τε οὐδὲν, &c. Et ipse nihil prætermisit, se-ipsum *statuens*, & ostendens exemplum cùm reliquæ exercitationis, tum omnis militaris operis Et rursus.

οὐδὲν π. &c. Nihil amplius prætermisit ille iuuenis, *vel, adolescens*, & oppugnationes retundens, & omne consilium propulsationum. *i. eum eum hostis propulsandi rationem cogitans, & excogitans.*

οὐδὲν ἄπο τρόπου. Nihil procul ab ingenio. Pro, Nihil *ab alicuius moribus* alienum. Nihil à moribus remotum. *Ita dicunt* Attici. *Et in quodam versu*, Nihil enim *est tale*, quale audire ipsam legem. *Pro*, Nihil enim tale ego dicere possum, quale *est* ipsa Lex. *Et Aristophan Lysist. act. pag.* 544. *v.* 11. οὐδὲν γὰρ οἷον, ὦ *locum integrum, nostráque notas. Vel* οἷον *positum pro* κωλύον. *Impediens.*

οὐδ' ἐν δέρματι. Ne in pelle quidem. *i. Ne pelle quidem tellus. Hoc autem dictum est* hyperbolicè, pro, Nudus. *Er. ad Chil.* 2. *Cent.* 9. *col.* 594. *ad.* 91.

οὐδὲ ἦ οἷον. *Aristo. Auibus pag.* 406. *v.* 21. *Schol. annot.* 10. *vnde Suidas.* Ἀλλ' οὐδὲν οἷον. *&c.* At nihil est impediès *nos* audire ipsa carmina. Id est. Nihil est, quod nos impediat, quominus vel nũc oracula audiamus. Sic enim dicebant τὸ λυσιτελοῦν. i. id, quod expedit, &

οὐδὲν ἐλαττον. Nihil minus. Non minus. Vt, Ille verò *suos* auditores demulcebat non minùs, nisi fortè magis etiam, quàm Vlysses apud Homerum Phæaces. Nam Alcinous quidem plenus *est* defensionis, quę in cogitationibus quidem, *si propius eam intueare, animóque perpendas*, est vera, apertè verò, *si emi-*

οὐδὲν ἐξ ἀγροῦ. Nihil ex agro dicis. Pro, Nihil vile, vel vulgare. *Nihil humile, nihil triuiale, nihil rusticum, nihil ineptum. Er. ad Chil.* 3. *Cent.* 6. *col.* 740. *ad.* 33. οὐδὲν ἐς' ἄμεινον, οὐδ' ἥδιον, ἢ φῦσαι πτερά. *Sic enim est legendum, vt apud Aristophan Auibus pag.* 399. *v.* 5. *vide* ὀρνιθομανεῖσι *in eade fab. pag.* 416. *v.* 21. & ὀρνιθομάντεων. *v.* 27. *vnde patet cur hæc à poeta iam dicantur.* Nihil est melius, neque iucundius, quàm procreare pennas. *i. quàm animem esse volucrem.*

οὐδένες Nulli. Viles. Nullius precij homines. Et οὐδένεια. Nullitas, vt ita loqui liceat. Vilitas. *ἀπανθρωπία, vel ἀπανδρωπία. Sic enim legendum. Error ex abbreuiatione natus. Vide infra* οὐδένεια. In humanitas.

οὐδὲν ὄζει. *Aristoph. in Lysistrata. pag.* 564. *v.* 11. & 12. Nulla est fera muliere *ferocior*, & inexpugnabilior, Nec ignis, nec adeò impudens *est* vlla pardalis.

οὐδὲν ἦλθε. Non venit cõsuto coriaceo demisso, *longóque vestimento. In voce* οὐδὲν *syllaba* ἂν redundat. Voluit enim, vt fert consuetudo, dicere οὐκ ἦλθε, non venit.

οὐδὲν ἦν παρὰ πᾶλλα. &c. Nihil erat præter alia, præter aurum. οὐδὲ ἡρακλῆς. Ne Hercules quidem aduersus duos. Aiunt Herculem proposito, *vel constituto* certamine Olympico, suis viribus fretum,

priore quinquennio cum duobus *pugilibus* pugilatu-certasse, Icaro, & Euryto, Neptuni, & Moliones filiis, eósque occidisse. Posteriore verò *quinquennio* rursus eodem-modo cum duobus aliis pugilatu-congressum, *ab illis* victum-fuisse.

οὐδὲν ἧττον. Non minus. Pro, par, æquale, simile. Vt, Philosophi non est diuinationem profiteri, & proferre, nec aliam sacram scientiam. Distincti enim sunt Philosophorum, & sacerdotum fines, non minùs quàm Mysorum, & Phrygum *fines. Eras. ad. Chil. 2. Cent. 4. col. 467. ad. 50. Mysorum, ac Phrygum termini discreti sunt.* Et rursus *Aristoph. in Vesp. pag. 364. v. 12.* Saltare noctu non desinit. *In hoc* οὐδὲν, *syllaba* δὲν redundat. *pro aduerbio negantis* οὔ. Et, Non desinebat semper in libris versari. *Hic etiam* οὐδὲν *positum, pro* οὐκ, *& syllaba* δὲν redundat.

οὐδιναιός. *Hesych.* οὐ δίωμος. οὐ χρήσιμος. *AE. P.* οὐ δίωμος. οὐ πολυχρόνιος. ὃς καὶ δίναιος, ὁ πολυχρόνιος λέγεται. Non diuturnus. Vt & δίωμος dicitur diuturnus.

οὐδένεια. Inhumanitas. *Vel, Interitus, quo quis in nihilum redactus, ex hominum consortio tollitur. Vel, Interitus, quo quis ab hominum consortio sic est remotus, vt in nihilum redactus videatur. q. d. Nullitas. Nihilum. Nihil.*

οὐδὲν ἱερόν. Nihil sacri. Hercules *hoc* dixit, Adonidis simulacrum conspicatus. *Quod ea mente dixit,* quòd illi solùm, qui homines beneficiis-affecerunt, sint honorandi. Vel, quòd serui, qui ad illud *simulacrum* confugissent, impunitatem non haberent, *nec in tuto esse t, ita vt metu carerent. Er. ad. Chil. 1. Cent. 8. col. 268. ad. 37.*

οὐδενὶ σὺν νῷ. Nulla cum mente. Hoc est stultè. Vt, Qui etiam stultè copias illas duxisse videtur.

οὐδενί τῳ ἄλλῳ. Nulli alij. *τῳ enclitice positum, pro communi* τινί.

οὐδὲν λαμπρῶν. Nulla candidorum virorum vtilitas est, quàm ad-coria-incidendum. *vel, quàm, vt coria incidant. Er. ad. Chil. 3. Cent. 6. col. 739. ad. 29.* In eos *dicitur,* qui ad nihil sunt vtiles, quia nigri sunt candidis vtiliores, *& ad res gerendum aptiores, ac efficaciores.*

τῇ δυνάμει τῇ προτεραίᾳ στενοχωρεῖσθαι πυκτεύσαντας πρὸς δύο, πατόν, καὶ βρύτον τοὺς πυξδώνος, ἢ μολιόνης παῖδας. ἢ ἃ ἡμῖν αὐτοὺς. τῇ δευτέρᾳ ἢ πάλιν ὁμοίως πρός τινας δύο πυκτεύσαντα, ἡττηθῆναι.

Οὐδὲν ἧττον. ἀντὶ τοῦ ἴσον. ὅμοιον. φιλοσόφου τοῦτος οὐκ ἔστι μαντικὴν ἐπαγγέλλεσθαι, καὶ προφέρειν, οὐδὲ τὴν ἄλλην ἱερατικὴν ἐπιστήμην. χωρὶς γὰρ τὰ τῶν φιλοσόφων, καὶ τὰ τῶν ἱερέων ὁρίσματα, οὐδὲν ἧττον ἢ τὰ λεγόμενα μυσῶν, καὶ φρυγῶν. καὶ αὐτὸς. ὁρχούμενος τῆς νυκτὸς οὐδὲν παύεται. παρέλκει τὸ δὲν. καὶ οὐδὲ ἐπαύετο ἀεὶ τοῖς βιβλίοις ἐνδιατρίβων. παρέλκει τὸ δὲν.

Οὐδιναιός. πολυχρόνιος. ὃς καὶ δίναιος λέγεται.

Οὐδένεια. ἡ ἀπανθρωπία.

Οὐδὲν ἱερόν. ἡρακλῆς εἶπεν ἀδώνιδος εἰδὼν ξόανον. ὡς τῷ διερωτησάντων τοὺς εὐθρόνους μόνον ὀφείλοντων τιμᾶσθαι. ἢ ὅτι οἱ καταφυγόντες εἰς αὐτὸ δοῦλοι ἄδειαν οὐκ εἶχον.

Οὐδενὶ σὺν νῷ. τουτέστιν ἀφρόνως. ὅτι καὶ τὴν στρατηίαν οὐδενὶ σὺν νῷ πεπομφὼς φαίνεται.

Οὐδενίτῳ ἄλλῳ. οὐδενί τινι.

Οὐδὲν λαμπρῶν ἀνδρῶν ὄφελος, ἢ σκυτοτομῶν. δηλοῖ τὴν εἰς μηδὲν λυσιτελοῦσαν. παρ' ὅσον οἱ μάγειρος τὴν λαμπρῶν λυσιτελέστεροι.

NOTAE.

Οὐδὲν λευκῶν ἀνδρῶν ὄφελος ἢ σκυτοτομῶν.] Aristoph. in Ecclesiaz. pag. 494.

Βλ. Τὸ δ' αἴτιον τί; Χρ. πλεῖστος ἀνθρώπων ὄχλος,
Ὅσος ὑλίστ' ἦλθεν ἀθρόως ἐς τὴν πνύκα,
Καὶ δῆτα πάντες σαυτοῦ μοι, σκέψαι φάθι
Ὁρῶντες αὐτοί. ἐ. ὃ δ' ἀλλ' ὑφ' ἡμῶν
Ὡς λαμπρὸν ἀνδρῶν ἦν ἰδεῖν ἡ κλησία.

Suid. melius, σκυτοτόμων εἰκάζομεν.

Ergo totam concionem candidorum, i. inutilium, hominum multitudine refertam fuisse dicit.

οὐδὲν μᾶλλον. Nihil magis. Non magis. Sceptici, hoc est, Pyrrhonij, cùm omnia sectarum, & *disciplinarum* decreta euertant, nihil ipsi pronunciant dogmaticè. *i. nihil affirmant*: sed proferunt sententias *aliorum*, ad declarationem, *vt ita loqui liceat, suæ* improuidentiæ. *i. vt declarent ingenij sui imbecillitatem, ob quam futura præuidere nequeant.* Quasi vel solo nutu fieri posset, vt hoc *quod illi significare volunt*, per vocem nihil *certi* definientem, declaretur. *Sic autem* sententiæ in-neutram-partem-inclinantis affectus indicatur. Similiter autem & per illas particulas οὐδὲν μᾶλλον. i. Nihil magis. Et per illam sententiam, Omni orationi oratio, *vel*, Omni rationi ratio opponitur. Et per similes *sententias, nihil certi definiunt.* Dicitur autem illud οὐδὲν μᾶλλον, i. nihil magis, positiuè, quasi quædam *discendi genera inter se* similia sint, veluti, Nihil magis pirata malus *est*, quàm mendax.

Οὐδὲν μᾶλλον. ὅτι οἱ σκεπτικοί, τουτέστιν οἱ πυῤῥώνειοι, τὰ τῶν αἱρέσεων δόγματα πάντα ἀναιροῦντες, αὐτοὶ οὐδὲν ἀποφαίνονται δογματικῶς. προφέρονται δὲ ἀποφάσεις εἰς μείωσιν τῆς ἀνεπιστασίας. ὡς εἰ μὴ νοήσαντας τοῦτο σημῆναι δηλώσαι δέ τι οὐδὲν ὁριζομένης φωνῆς. τὸ τῆς αἱρέσεως πάθος δηλοῦν. ὁμοίως δὲ καὶ δηλῶν οὐδὲν μᾶλλον. καὶ τῇ παντὶ λόγῳ λόγος ἀντίκειται. καὶ ταῖς ὁμοίαις λέγεται δὲ τὸ οὐδὲν μᾶλλον θετικῶς. ὡς ὁμοίων τινῶν ὄντων, οἷον οὐδὲν μᾶλλον ὁ πειρατὴς κακὸς, ἢ ὁ ψεύστης. ὑπὸ δὲ τῶν σκεπτικῶν, οὐθετικῶς, ἀλλ' ἀναιρετικῶς λέ-

A scepticis

Α γιται. ὡς ὑπὸ τῶ ἀναπαύζοντος, καὶ λέγοντες. οὐ μᾶλλον ἢ σκύλλα γέγονεν καὶ χίμαιρα. αὐτὸ ἢ τὸ μᾶλλον, ποτὲ μὲν συγκριτικῶς ἐκφέρεται. ὡς ὅταν φῶμεν μᾶλλον τὸ μέλι γλυκύ, ἢ τὸ σταφίδα. ποτὲ ἢ θετικῶς, καὶ ἀναιρετικῶς. ὡς ὅταν λέγωμεν, μᾶλλον ἡ ἀρετὴ ὠφελεῖ, ἢ βλάπτει. σημαίνομεν γὰρ ὅτι ἡ ἀρετὴ ὠφελεῖ. βλάπτει δὲ οὔ. ἀναιροῦσι ἢ καὶ οἱ σκεπτικοὶ καὶ αὐτὸ τὸ οὐδὲν μᾶλλον φωνὴν. ὡς οὐ μᾶλλον ὄζει προνοία, ἢ οὐκ ἔστι. οὕτω καὶ τὸ οὐδὲν μᾶλλον ὄζει, ἢ οὐκ ἔστι. σημαίνει δὲν φωνὴ τὸ μηδὲν ὁρίζειν. ἀλλὰ ἀπορεῖν. ἢ ἢ

Β παντὶ λόγῳ φωνὴ καὶ αὐτὴ συνάγει τὸ ἐποχήν. τῶν μὲν γὰρ πραγμάτων διαφωνούντων, τῶν ἢ λόγων ἰσοδυνατούντων, ἀγνωσία τῆς ἀληθείας ἐπακολουθεῖ. εἰσὶ ἢ δέκα τρόποι, καθ' οὓς τὰ ἐμπεφερνίσμενα ὑπὸ ἀλλήλων τιθέντα ἀπορεῖται.

A Scepticis verò, non positiuè: sed negatiuè dicitur, vt à refutante, & dicente, Nihil magis, *non magis* Scylla fuit, quàm Chimæra. Ipsum verò Magis, interdum quidem comparatiuè effertur, vt quum dicimus. Mel *esse* magis dulce, quàm vuam. Interdum verò, positiuè, & negatiuè, vt quum dicimus, Virtus magis prodest, quàm obest. Significamus enim virtutem prodesse non autem obesse. Verùm & ipsum vocem Nihil magis, *non magis*, tollunt. Vt, Non magis est prouidentia, quàm non est, sic etiam ipsum non magis, *non magis* est, quàm non est. Hæc igitur vox significat, *eum, qui sic loquitur, certi* nihil definire: sed ambiguum hærere, quòd nesciat vtri parti se adiungere debeat. Illa verò vox, Omni rationi, & ipsa retentionem assensionis cogit, *adducit affert*. Quũ enim res dissentiunt, & ipsa verba parem vim habent, veritatis ignoratio sequitur. Sunt autem decem modi, secundùm quos, *vel, quibus* ea, quæ supra posita sunt, differre pronunciabantur.

N O T Æ.

Οἱ σκεπτικοί.] Cur Pyrrhonis discipuli, & sectatores, dicti fuerint σκεπτικοὶ, cur ἀπορητικοὶ, cur ἐφεκτικοὶ, cur ζητητικοὶ, pluribus apud Diogenem Laertium docetur in Pyrrhonis vita, vnde Suidæ verba sunt desumpta. pag. 368. 369. 370. & deinceps. L. τῆς ἐφέξεως. Vide Diogenem. Est enim in multis aliquod lectionis discrimen. Legendum autem, vt apud Laertium, οὐ μᾶλλον ἡ Σκύλλα γέγονεν, ἢ χίμαιρα. Et, ἔστω καὶ τὸ εἶναι μᾶλλον, οὐ μᾶλλον ἔδειν, ἢ οὐκ ἔστι. Et, ἀπορεῖσθαι. i. Ita hærere, & dubitare, vt nescias vtri parti te adiungere debeas, vtrum aliquid

C affirmanti, an verò neganti.

Οὐδὲν μᾶλλον αὐτῷ. τὸ ἢ τῶν ῥωμαίων ἀθροισμα ὑπόμαχον ἦν, οὐδὲν μᾶλλον αὐτῷ φροντίζον ἀλλοτρίου πράγματος, τῶν γινομένων τε φροντίδα τιθέμενον.

Οὐδὲν πρὸς ἔπος. ἀντὶ τοῦ ὡς ἔτυχεν. ἐκ τοῦ μηδενός.

D

Οὐδὲν πρὸς ἔπος οὕτως ἀνοήτως ἐκβαλεῖ,

Περὶ ἐκπύθωμαι πρῶτον τὸ πρᾶγμ' ὅπως ἔχει.

Ἀντὶ τοῦ ὡς ἔτυχεν, ἐκ τοῦ μηδενός.

Οὐδὲν πρὸς τὸν διόνυσον. διεγλύφοις τὸ σκυωνίου πραγῳδίαν εἰς τὸν διόνυσον ποιήσαντος, ἐπιφώνησάν τινες τοῦτο. ὅθεν ἡ παροιμία.

E βέλτιον ἦν οὕτω. τὸ πρόσθεν εἰς τὸν διόνυσον γράφοντες, τούτοις ἐγκωμίζοντο, ἅπερ ὁ σατυρικὸς ἐλέγετο. ὕστερον ἢ μεταβάντες εἰς τὸ τραγῳδίας γράφειν, καταμικρὸν εἰς μύθους, καὶ ἱστορίας ἐτράπησαν, μηκέτι τοῦ διονύσου μεμνημένοι. ὅθεν τοῦτο καὶ ἐπεφώνησαν. καὶ χαμαιλέων ἐν τῷ περὶ θέσπιδος, τὰ παραπλήσια ἱστορεῖ θεάγητος ἢ ἐν τῷ περὶ παροιμίας, παῤῥάσιον φησὶν τὸ ζωγράφον ἀγωνίζόμενον πρὸς κορινθίους, ποιοῦσαι διόνυσον καλλίστον. τοὺς ἢ, ὁρῶντας τότε μὲν ἀνεπιτηδείως ἔχοντα, ἃ κατὰ πολὺ ἐλείποντο, καὶ τὸν τοῦ θεάσιου διόνυσον, διαφωνῶν, τί πρὸς τὸ διόνυσον; διότι μὴ τὰ προσήκοντα τοῖς ὑπακειμένοις φλυαροῦντων. καὶ αὖθις τὸν κόριβον, ὀδυσσέα φήσας εἶναι τὸ πολύτροπον. καί τοι μὴ πρὸ τοῦτο τοῦ δράματος φέρων, τῇ φατνῇ προσάγεις τὸ κυμα, καὶ πρὸς τὸ διόνυσον ἄγεις οὐδέν.

Οὐδὲν μᾶλλον αὐτῷ. *L.* μέλει. Romanorum verò multitudo pugnarum expers erat, neque rem alienam curabat, eorum, quæ fiebant, curam gerens, *& in res, quæ gerebantur, intenta.*

Οὐδὲν πρὸς ἔπος. Nihil ad versum. Pro, fortuitò, temere. Nulla de causa. *Vt in his duobus iambicis senariis.*

Nihil aduersum adeò stultè efferam,

Prius quàm cognouero totam rem, quomodo se habeat. Aristoph. in Ecclesiaz. pag. 502 v. 6. & 7. Er. ad. Chil. 1. Cent. 5. col. 171. & 172. ad. 45. Pro, Temere fortuitò, nulla de causa.

Οὐδὲν πρὸς Διόνυσον. Nihil ad Bacchum. Cùm Epigenes Sicyonius tragœdiam in Bacchum fecisset, hoc quidam acclamarunt. Vnde prouerbium *est ortum* Melius verò sic. Olim carminibus in Bacchum scriptis certabant, quæ & Satyrica dicebantur. Postea verò ad tragœdias scribendas aggressi, paulatim ad fabulas, & historias se conuerterunt, nullam Bacchi mentionem ampliùs facientes. Vnde & hoc *quidam* acclamarunt. Et Chamæleon in *libro* de Thespide, consimilia narrat. Theætetus verò, in *libro* de Prouerbio, dicit, Parrhasium pictorem, certantem apud Corinthios, pinxisse Bacchum pulcherrimũ. Illos verò, cùm viderent & rmulorum opera, quæ longè essent inferiora, & Parrhasij Bacchum, acclamasse, Quid ad Bacchum? In eos, qui *res* non conuenientes argumentis *propositis, & ab instituto remotas, ac alienas* garriunt. Et rursus. Quidam dixit Corœbum esse callidum Vlyssem. Atqui, cùm ad hoc, exẽplum non afferas, ad præsepe canem adducis, neque quidquam ducis, quod faciat ad Bacchum. *Eras. ad. Chil. 2. Cent. 4. col. 468. 469. ad. 57.*

οὐδὲν σοπῶ σοι. Nihil te curo. Nullo modo te curo. Locutio hæc est Attica. Aristophanes Pluto. pag. 43. v. 25 & 26. Non curo te fero enim emptum Annulum hunc ab Eudamo, drachmâ. Eudamus autem hic erat philosophus.

Οὐδέν σοι μέλει. ἀντὶ τοῦ φροντίζω σου. ἡ φράσις ἀτθική. ἀριστοφάνης πλούτῳ. φορῶ γὰρ ἐγὼ δακτύλιον τουτονὶ παρ' Εὐδήμου δραχμῆς τριάκοντα. ἀντὶ τοῦ οὐ φροντίζω σου. Εὔδαμος ὁ φιλόσοφος ἦν. A

NOTÆ.

Ὑμῶ γάρ.] Aristoph. Pluto. pag. 43. v. 25. & 26. Schol. annot. 8. vide Suid. ac ibi longè plura.

Οὐδέν σοι μέλω σε. φορῶ γὰρ τριάκοντα
Τὸν δακτύλιον τοῦτον παρ' Εὐδήμου, δραχμῶν.

οὐδ' ἐν σκίνοις. Ne inter apia quidem. *Aristoph. Vespæ. pag. 327. v. 9. Schol. annot. 4. Er. ad. Chil. 1. Cent. 10. col. 340. ad 89.* In eos, qui ne principium quidem attigerunt. *Translatio sumpta est* ab illis, qui hortos ingrediuntur. In extremis enim *hortorum partibus, quæ circundant hortos, & quæ μείωσιν propterea græcè* vocantur, apium, & rutam plantabant. Hoc igitur prouerbium vult significare, Nondum vel ipsum rei, *quam cupis*, principium habes. *Vel, Ne ipsum quidem rei, quam sectaris, principium adhuc habes.* Quemadmodum ne illi quidem, qui in hortos ingrediuntur, inter apia sunt, *antequàm hortos fini ingressi.*

Οὐδ' ἐν σκίνοις. δεῖ τῶν μὴ ἓν τὶ τῶ ἀρχὴν σπερμάτων δεῖ τῶν εἰς τοὺς κήπους ἰόντων. ἐπὶ γὰρ τὰ ἄκρα τοὺς λεγομένους θερμήπους, σέλινα, καὶ πήγανα καταφύτευον. βούλεται οὖν λέγειν ἡ παροιμία, οὔπω οὐδὲ ἀρχὴν ἔχεις τοῦ πράγματος. καθάπερ οὐδὲ οἱ εἰς τοὺς κήπους ἰόντες εἰς τοῖς σελίνοις εἰσί. B

οὐδὲν π. Nihil amplius conficere poterant Barbari. Isti putabant oportere fortissimè, cum hostibus conserere manus. *Vel, Barbari nihil amplius efficere poterant. Quare cum hostibus fortissimè confligendum esse putabant.*

Οὐδέν τι πλέον εἶχον ἀνύειν οἱ βάρβαροι. οὗτοι φόντο χρῆναι μὴ σὺν ὀλιγανδρίᾳ συμπλέκεσθαι τοῖς πολεμίοις. C

NOTÆ.

Μὴ σὺν ὀλιγανδρίᾳ.] Lego ὀλιγανδρίᾳ, pro, ὀλιγανδρίαις. Iam autem duæ negationes magis affirmant, & hæc idem valent, ac μάλιστα ὀλιγανδρίαις. Generosissimè, fortissimè. Longè fortissimè. Passim autem apud Græcos & duos comparatiuos, & duos superlatiuos simul positos reperias, ad maiorem intensionis vim indicandam, vt μᾶλλον δεξιώτερος, & μάλιστα δεξιώτατος. Et in aduerbiis, μᾶλλον ὑπερφυέστερον, & μάλιστα ὑπερφυέστατα. Apud Dionys. Halic. pag. ex Roberti Stephani typis. 16. f. μᾶλλον δυσχερέστερον. pag. 120. f. μᾶλλον δημοτικώτερον. pag. 230. 4. μᾶλλον ἀφανεστέρως. pag. 320. P. μᾶλλον φρασιμώτερον. Et Hom. Iliad. ω. pag. 889. v. 20. μᾶλλον μίτιος. Et in aduerbiis, Dionys. Hal. pag. 305. 7. μᾶλλον προσηκόντως. In superlatiuis nominibus, μάλιστα πιθανώτατον. Hal. pag. 16. f. Xenophon in Cyri instit. lib. 4 pag. 62. 8. μάλιστα χαλεπώτατος. Et Hom. Iliad. ω. pag. 893. v. 3. μάλιστα φίλτατον. In aduerb. Hal. pag. 392. f. 1. μάλιστα ἀγχοτάτω. &c. D

Οὐδὲν φρενῶ. *Senarius.* Nihil cogitat iusti vrbanus vir.

Οὐδὲν φρονεῖ δίκαιον ἀστεῖος ἀνήρ.

οὐδὲν. Non decens. Non decorum. Præter decorum. Vt, Non decet excedere locis, quæ Theudibertus præter decorum inuadere, *& occupare* studet.

Οὐδὲν πρέπον. οὐ πρέπον ἐκχωρεῖσθαι τῶν χωρίων ὧν Θευδίβερτος οὐδὲν δίκαιον ἔπραττε κατασχεῖν ἢ καταδῆσαι ἔχειν.

οὐδέποτ' ἐγὼ. *Sunt duo versus, qui leguntur apud Aristoph. in Acharnenses. pag. 299. 16. & 17.* Nunquam ego bellum domi suscipiam, *vel excipiam,*

Οὐδέποτ' ἐγὼ τοῦτον ὑποδέξομαι.

Neque apud me vnquam Harmodium cantabis, Mecum-accumbens-inensæ, *qui ebrietatem vir est.* In compotationum congressibus quoddam carmen cancebant, quod vocabatur Harmodium, cuius initium erat, Charissime Harmodi nondum mortuus es. Hoc autem cantabant in Harmodium, & Aristogitonem, vt eos, qui Pisistratidarum tyrannidem euerterant. Fuerunt autem & alia carmina, quorum vnum quidem Admeti vocabatur, alterum verò, Lamponis. Sententia verò *carminum istorum, quæ sunt apud Aristophanem, vt antè scriptum, hæc est,* Nunquã talis homo apud me conuiuio-exceptus-epulabitur. *Hoc autem de Bello, tanquam de quadam humana persona dictum est poeticè.* μαινίῳ verò, temulentus, & insolens, *atque propter ebrietatem contumeliosus, & petulans.*

Οὐδὲ παρ' ἐμοὶ ποτὲ τὸ ἁρμόδιον ἄσει. E

Παράινος ἀνὴρ ἦφε, ἐν ταῖς τῶν πότων συμποδίοις ᾄδειν μέλος τι ἁρμόδιον καλούμενον. ἦν δὲ ἀρχὴ, φίλτατ' ἁρμόδι' οὔτι που τέθνηκας. ᾄδειν δ' αὖτὸ εἰς ἁρμόδιον. ἢ ἀριστογείτονα, ὡς καθῃρηκότας τὴν τῶν πεισιστρατιδῶν τυραννίδα. ἦν δ' καὶ ἕτερα μέλη, τὸ ἰδοῦ, ἀδ' μήτι λεγόμενον. τὸ δὲ, λάμπωνος. ὁ δὲ λόγος, οὐδέ ποτε παρ' ἐμοὶ ἑστιαθήσεται ὁ τοιοῦτος. παράινος δὲ, ὁ μέθυσος, καὶ ὑβριστής. F

NOTÆ.

Ἐγὼ τοῦτον.] Apud Aristoph. in Achar. pag. 299. v. 16.

Οὐδέποτ' ἐγὼ πόλεμον οἴκοι ὑποδέξομαι.

Vide Schol. annot. 8. Et v. 18.

Συγ-

A Συγκατακλυσθῇ, ἢ παρέλθοι πῦρ ἔφ.

Οὐδὲ πυρφόρος. ὅταν πολλοὺς ἀποφθῶσι βουλόμενοι τοὺς τελευτήσαντας, λέγομεν ὅτι οὐδὲ πυρφόρος ὑπῆλθεν οἷον οὐδὲ ὁ πῦρ οἷόν τε ἦν εἰς τὴν πόλιν. καθάπερ εἰ ἐλέγομεν οὐδὲ σκηνοφύλαξ, ἢ τις τῶν ὁμοταπλησίων.

culi quidem custos, vel aliquis similium *hominum est relictus.*

Οὐδὲ πυρφόρος ἐλείφθη. ὅτι τῶν μεγάλων κινδύνων εἴρηται ἡ παροιμία. ἐπειδὴ πάσης
B πολεμικῆς παρασκευῆς ἐδει τὴν μάντιν ἡγεῖσθαι δάφνης ἔχουσα κλάδους, καὶ στέμματα, καὶ λαμπάδα. καὶ τούτου νόμος ἦν μόνου φείδεσθαι τῶν πολεμίων. ὑπὸ τοίνυν τῶν πανωλεθρίᾳ διεφθαρμένων, καθ' ὧν ἔλεγεν ἡ παροιμία.

vllus euaderet superstes. Er. ad. Chil. 1. Cent. 10 col. 324. ad. 27. Πανωλεθρία.

Οὐδ' ἔργα μείω χειρὸς ἀρκέσειν ἐμῆς. πιθανῶς τὸ μὴ ἐλάττονα τῶν πατρὸς κακοπαθῆσαι, ἀλλὰ μὴ ἐλάττονα.

Οὐδὲ τὰ τρία στησιχόρου γε ὠσκεις. ὅτι τῆς
C ἀπαιδεύτων, καὶ ἀμούσων εἴρηται ἡ παροιμία. ἐπειδὴ δίδυμος ἦν.

Οὐδὲ τ' ἀρχαῖον ποιεῖς.

Vide ad. Eras. ad. Chil. 2. Cent. 1. col. 375. & 376. ad. 73. Saturnia Lema. & Chil. 2. Cent. 8. col. 563. ad. 40. Antiquior, quàm Chaos, & Saturnia tempora.

Οὐδὲ χαίρων βατίσιν, οὐδ' ἐγχέλυσιν. ἀλλ' ἥδιον αὖ

Δικίδιον σμικρὸν φάγοιμ' ἂν ἐν λοπάδι πατταγῶσον.

D

Λοπὰς ἡ τὸ τάγηνον.

Οὐδὲ ἐδάφει.

Οὐδὲ δοστὸς ἀνὴρ ὠνεῖται κρέας.

Οὐ δῆτα κομήτης, ὅς τις οὐ περαίνει.

Οὐδεὶς οἶδε τὸν θησαυρὸν τὸν ἐμόν, πλὴν εἴ τις ἄρ' ὄρνις. παροιμιακόν. οὐδεὶς οἶδε τὴν ὁμιλίαν σου, πλήν γε εἴ τις ὄρνις. ὅτι τῆδ' ἀγνώστων. πάλιν. οὐδεὶς μαθητὴς πλὴν ὁ σπερμολόγος ὄρνις. ἀριστοφάνης.

Οὐ δῆτα μὴ ἀφελέσθαι δόξασά μοι αὐτάς. οὐ τάχ' ἀλλ' ἤδη ποιῶ. αὐτὸ τὸ ὄντως δόξαν ἔσται μοι; ἢ γὰρ ἄφνω, συγκατάθεσιν δηλοῖ. οὐδόλως φησὶ δόξαν ἔσεσθαι. ἀλλ' ἤδη αὐτὰ ἀφαιρεῖσθαι, οἷον οὐ διστάζω.

F

οὐδὲ πυρφόρος. Ne ignifer quidem *reliquus est factus. Er. ad. Chil. 1 Cent. 10. col. 323. ad. 26.* Quum multos interiisse significare volumus, dicimus ne ignifer quidem relictum fuisse. Quasi dicas, ne illum quidem *reliquum esse factum*, qui ignem in vrbem sit laturus. Quemadmodum si diceremus, Ne taberna-

οὐδὲ πυρφόρος ἐλείφθη. Ne ignifer quidem relictus est, *qui superstes euaserit.* Hoc prouerbium dictum est de magnis *bellorum, & prælorum* periculis. Nam in omni bellico apparatu oportebat vatem præcedere, gestantem lauri ramos, & coronas, & lampadem. Et moris erat, vt hostes huic soli parcerẽt. Hoc igitur prouerbium opportunè dicebatur in eos, qui internecione deleti fuerant, *ita vt omnes perirent, nec*

οὐδ' ἔργα. *Senarius, cuius autor est incertus.* Neque facta minora manu suffectura esse *puto*, mea. Probabiliter hoc dictum est, *filium* non plura: sed non minora, quàm patrem, mala tolerasse.

οὐδὲ τὰ τρία. Ne tria quidem Stesichori nosti. Hoc prouerbium dici solet in indoctos, & imperitos. Nam *Stesichorus Poeta* celebris fuit.

οὐδὲ τ' ἀρχ. π. Non amplius antiquum facis. *Non amplius es fatuus, vt antiquorum seculorum homines.*

οὐδὲ χαίρων. *Duo sunt versus, qui leguntur apud Aristoph. in Vespis. pag. 328. 8. & 9.*

Neque delector batidibus, mollioribus, & delicacioribus pisciculis, *neque anguillis: sed lubentiùs*, & maiore cum voluptate

Liticulam paruulam comederem in sartagine suffocatam, λοπὰς verò, sartago, patella.

οὐδὲ. *Dor. ab* οὖδας τό. Solo. Pauimento.

οὐδεὶς δυσώνης. *Eras. ad. Chil. 3. Cent. 3. col. 686. ad. 50. Est autem senarius, vt segnens.* Nullus difficilis emptor bonam emit carnem.

οὐδὲς κομήτης. Nullus comatus *est*, qui non subigatur.

οὐδεὶς εἶδε. *Aristoph. in Auibus. pag. 392. v. 13. Er. ad. Chil. 2. Cent. 2. col. 393. ad. 28. Nisi si qua vidit auis.* Nemo nouit thesaurum meum, nisi si qua auis *ipsum vidit.* Prouerbiale *dictum.* Vt, & illud, Nemo nouit quid collocutus sim *cum illo*, nisi si qua auis *hoc audiuit*, De rebus ignotis, & *occultis* Et alibi. Nullus me videt, nisi præteruolans auis. Aristophanes.

οὐ δῆτα. *Aristoph. in Ranis. pag. 151. v. 22. & 23* Xan. Quid verò est? Num igitur fortasse mihi auferre cogitas *ea*, Quę dedisti *in* ipse? Di. Non mox *hoc faciam:* sed iam facio. Pro, Reuera igitur cogitas eripere mihi arma, *qua mihi dedisti?* Negatio enim οὐ *iam* consensionem significat. Nullo prorsus modo (inquit) cogito: sed ea iam aufero. Quasi diceret, non dubito *quid sit faciendum: iam facio, quod facere volo.*

NOTÆ.

Οὐ δῆτα που.] Aristoph. in Ranis. pag. 151. v. 22. & 23.

Ξαν. Τί δ' ἔστι; ἢ δῆτα μ' ἀφελέσθαι δι' ἀνοΐ
Ἃ "δωκας αὐτός; Δι. οὐ τάχ'. ἀλλ' ἤδη ποῶ.

Οὐ διαφθίσεται. Per ſyncopen formatum, pro διαφθίσεται. Transferetis. Tranſmittetis. Ariſtophanes in Acharnibus. pag. 375. v. 20. διὰ τὸ χοῖον· Τὸν μηρὸν πρὸ πολλοῦ κνίσους οὐ διαφθίσεται. Per Femorum nidorem nō transferetis. i. in cœlum ad Deos non tranſmittetis.

Οὐδ' ἴκταρ βαλεῖ. Dictum eſt hoc per dialectum quandam, vt τὸ διωλύγιον. Pro, Ne parum quidem exæquat.

Οὐδὲ ἴκταρ βαλεῖ, εἴρηται ἢ κῦ γλωττῶς, ὥσπερ τὸ διωλύγιον. αἰτὶ τοῦ οὐδὲ ὀλιγοστὸν ἐξισοῖ. A

NOTAE.

Οὐδ' ἴκταρ βαλεῖ.] Mallem, οὐδ' ἴκταρ βάλλ. Ne prope quidem ſcopum iaculatur. i. A ſcopo longè iaculatur. Euſtath. ἴκταρ. διάφορα διαπώμενον, αἰτὶ τοῦ ἐγγύς. καὶ παροιμία, οὐδ' ἴκταρ βάλλει, αἰτὶ τοῦ οὐδ' ἐγγὺς τοῦ σκοποῦ. 1936. 22. Διωλύγιον verò, longum, magnum, graue, moleſtum, multum, penetrans, quod aures penetrat, & facilè exauditur. τὸ δὲ ὅλως ἰὸν, ἐοικέναι τοῦ ὁ μικρὸν εἰς ὃ μέγα, καὶ πλατασμῷ τοῦ γ. Mag. Etymol. 280. 55. B

Οὐδίλως. Nullo prorſus modo. Nequaquam.

Οὐδός. Solum. Limen. Inferior ianuæ pars. *Limen inferius.* vel pauimentum, vel gradus.

Οὐδὸς ἐς λαύρην. Iter anguſtum in latam-viam deducens. λαῦρα verò, lata, publicáque via, dicta quòd ὁ λαὸς ῥέῃ δι' αὐτῆς. i, quòd populus fluat per eam.

Οὐδ' ὅσον. Neque quantum luſciniæ dormiunt. De vigilantibus. Quia luſcinia vigilat ob Ityn. Vel potius ob huius auicula timiditatem. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 9. col. 584. ad. 40.*

Οὐδ' ὡς. Ne ſic quidem. Nullo modo profectò.

Οὐδίνων ὕπο. Sic Attici dicunt, *praepoſitionis ὑπὸ ſedem* transferentes, *accentumque à poſteriori ad priorem ſyllabam reducentes*, pro, ὑπ' οὐδένων. *Quod commune.* A nullis.

Οὗ ἕνεκα. Cuius cauſa. *Euſtath.* οὗ ἕνεκα. *pro paroxytonè ſcribit, pronomine* ἕνεκα *iam enclitice poſito.* ἤ. ἐο. ἕο ἕνεκα. ἴδιον. *Hom. Ilias* δ. Α. *pag.* 23. *v.* 14 Κυρίδης ἀλόχου. ἐστὶ δὲ οὗ ἕνεκα ὅτι χρείων. *Puellaris.* i. dilectiſſimæ vxori, *quia non ipsa eſt peior. At plerique ſcribunt* οὗ ἕνεκα, *vt τὸ* ἕνεκα *acutum in priore ſernet.*

Οὐεργίλιος. Virgilius. Nomen proprium.

Οὐεσπασιανός. Veſpaſianus. Nomen proprium. Imperator Romanorum. Quære in voce βεσπασιανός.

Οὐετηρία. *L.* οὐέτυρια. Nomen proprium. Veturia.

Οὐεστῖνος. Veſtinus dictus Iulius. *Iulius, cognomine Veſtinus,* ſophiſta. Scripſit compendiū è Pamphili Gloſſarum, lib. 4. Delectum verborum Demoſthenis libris *deſumptorum.* Delectum etiam ex Thucydidis, Iſæi, Iſocratis, Thraſymachi, & aliorum oratorum *ſcriptis depromptum.*

Οὐεστῖνος ἰούλιος χρηματίσας σοφιστής. ἐπιτομὴν τῆς παμφίλου γλωσσῶν, βίβλους δ'. ἐκλογὴν ὀνομάτων ἐκ τῶν δημοσθένους βιβλίων. ἐκλογὴν ἐκ τῶν θουκυδίδου, ἰσαίου, ἰσοκράτους, καὶ θρασυμάχου τῶν ῥητόρων, καὶ τῶν ἄλλων ῥητόρων. C

Οὐίνδικτος. *N. L. f.* οὐινδικτίπες. ὁ κατὰ οὐίνδικταν ἐλ. Vindicatus. Qui per vindictam eſt libertate donatus. *Vindicta manumiſſus, & liberatus. Quid autem olim Vindicta dicerentur, quum ſervus aliquis manumittebatur, & libertate donabatur, docet aperiè Hottomanus in ſuo Verborum Iuris commentario. pag. 378.*

Οὔθαρ. Fertiliſſima pars. *agri. L. μῆλ.* *Vide Euſtat. in* ἔθαρ.

Οὔθατα, Vbera ouium. Ouium mammæ.

Οὐ θᾶττον ἐγκονήσεις; Non celeriùs properabis? Non celeriùs efficies?

Οὐθελήσει. Non volet. Non poterit. Homerus. οὐδὲ θέλει ῥεῖσαι. Neque vult profluere. Pro, non poteſt.

Οὔθ' ὕεται. Neque compluitur, neque Sole aduritur. De iis, qui ſint extra curam omnem. *Qui prorſus ſunt ſecuri. Er. ad. Chil. 2. Cent. 5. col 492. ad. 53.*

Οὐκ ἀδυνάτως. Non infirmi. Non inualidi. Hæc dictio mediocritatem ſignificat. Idem enim eſt, ac ſi dicas, neque prorſus potētes, neque prorſus infirmi.

Οὐκ ἀθεεί. Non ſine diuina prouidentia.

Οὐ διαφθίσεται. αἰτὶ τοῦ οὐ διαφθίσεται. οὐδὲ διαπέμψεται, ἀφίσεται. A

Οὐδὲ ἴκταρ βαλεῖ, εἴρηται ἢ κῦ γλωττῶς, ὥσπερ τὸ διωλύγιον. αἰτὶ τοῦ οὐδὲ ὀλιγοστὸν ἐξισοῖ.

Οὐδίλως. οὐδαμῶς.

Οὐδός. φλοιὰ βατήρ. τὸ κάτω τῆ θύρας. ἢ ἔδαφος, ἢ βαθμός.

Οὐδὸς ἐς λαύρην ἡ στενὴ ὁδὸς, ὡς διὰ τὸ ῥέειν ἢ λαὸν δι' αὐτῆς.

Οὐδ' ὅσον ἀηδόνες ὑπνώουσιν, ἐπὶ τῶν ἀγρυπνούντων. παρ' ὅσον ἡ ἀηδὼν ἀγρυπνεῖ διὰ τὸν ἵτυν. μᾶλλον ἢ διὰ δειλίαν. C

Οὐδ' ὡς. οὐδαμῶς δή.

Οὐδίνων ὕπο. ἀττικοὶ αἰτὶ τοῦ ὑπ' οὐδένων λέγουσιν ὑποβιβάζοντες.

Οὗ ἕνεκα. οὗτινος ἕνεκα.

Οὐεργίλιος. ὄνομα κύριον.

Οὐεσπεσιανός. ὄνομα κύριον. βασιλεὺς ῥωμαίων. ἧ ζήσας ἐν τῷ βιοῦ ἐστιανός. D

Οὐετηρία. ὄνομα κύριον.

Οὐηστῖνος ἰούλιος χρηματίσας σοφιστής. ἐπιτομὴν τῆς παμφίλου γλωσσῶν, βίβλους δ'. ἐκλογὴν ὀνομάτων ἐκ τῶν δημοσθένους βιβλίων. ἐκλογὴν ἐκ τῶν θουκυδίδου, ἰσαίου, ἰσοκράτους, καὶ θρασυμάχου τῶν ῥητόρων, καὶ τῶν ἄλλων ῥητόρων.

Οὐίνδικτος. ὁ κατὰ οὐίνδικταν ἐλευθερούμενος. E

Οὖθαρ. τὸ γονιμώτατον μέλος.

Οὔθατα αἱ μαζοὶ τῶν προβάτων.

Οὐ θᾶττον ἐγκονήσῃς; οὐ ταχύτερον ἐπιγνώσῃς;

Οὐθήσει. οὐ δυνήσεται. ἄμπρος οὐδὲ θέλει φορεῖν. ἀντὶ τοῦ δυνάται.

Οὔθ' ὕεται, οὔτε ἡλοῦται. ἐπὶ τῶν ἔξω πάσης φροντίδος ὄντων. F

Οὐκ ἀδυάτως. ὅτι τὸ οὐκ ἀδυάτως μεσότητός ἐστι ῥῆμα. οἷον οὔτε τελείως δυνατοί, οὔτε ἀσθενεῖς.

Οὐκ ἀθεεί, οὐ χωρὶς θείας προνοίας.

A Οὐχὶ χωρὶς θείας προνοίας.

Οὐ καθέστηκεν. οὐ νήφει μαίνεται.

Οὐκ ἄλλως ποιεῖ. ἀντὶ τοῦ οὐ μάτην.

Οὐκ ἂν δοτοδοίης. οὐχ ὅσον γε μὲ εἰδέναι. ἀντὶ τοῦ ἐν ὅσῳ ἐν αὐτῷ εἰμὶ, καὶ οἶδά τι. τοῦτ' ἔστιν, αἰσθάνομαι.

οὐχὶ θ. π. Non sine diuina prouidentia. *Hæc redundant, & sunt repetita præcedentium interpretatio.*

οὐ καθέστηκεν. Non est sedatus. Non est sobrius. Furit. Insanit.

οὐκ ἄλλως π. Non temere fit. Non frustra fit.

οὐκ ἂν δοτοδοίης. *Vide notam. Aristoph. Nub. pag. 119 v. 18.* Pa. Non igitur reddes? Stre. Non, quantum saltè ego scio. Pro, quantum in me ipso sum, & aliquid scio, id est, sentio. *Quantum in me erit, nihil tibi reddam. Quod ego sciam, nihil accepisti à me.*

NOTÆ.

B Οὐκ ἂν δοτοδοίης.] Aristoph. Nub. pag. 119. v. 18.
Πα Οὐκ ἄρ' δοτοδώσεις; Στρ. Οὐχ, ὅσον γέ μ' εἰδέναι.
Consule Schol. annot. 9. vnde Suidas.

Οὐκ ἀναχήσομαι. πρὸς τῶν θεῶν οὕτως ἔκφυλον νομίζουσιν. ἐχρήσατο δ' αὐτῷ καὶ δημοσθένης ἐν τῷ κατ' ἀριστοκράτους. οὐ δεῖ οὖν μόνον λέγειν ἀνέξομαι.

Οὐκ ἂν δύναιο γαστρὶ κωκῦσαι νέκυν. καὶ ὅμηρος. γαστρὶ δὲ οὔπως ὅστι νέκυν κωκῦσαι ἀχαιούς.

C Οὐκ ἄνευ γε θησέως. θησεὺς καὶ τῷ μελεάγρῳ συνωνήσατο πρὸς τὴν θήραν τοῦ κάπρου. καὶ τῷ πειρίθοῳ κατὰ τῶν κενταύρων. καὶ τῷ ἡρακλεῖ πρὸς τὰς ἀμαζόνας. ὅταν οὖν θαυμαστόν τι πραχθῇ, οὐκ ἄνευ γε θησέως λέγεται.

Οὐκ ἄνευ πού. τοῦτο ἕνεκα λέγει. ἢ γὰρ τὸ μήτε βλάπτον, μήτ' ὠφελοῦν, ὡς λέγομεν οὐκ ἄνευ σκιᾶς τὸ ἐν φωτὶ σῶμα. ἢ τὸ ἐξαναγκὲς, ὡς ὄργανον, ἤ τι τοιοῦτον, ὡς λέγομεν. πρίσσευτεν ἀχιλλεύς. ἀλλ' οὐκ ἄνευ γ' μελίας. οὐ γὰρ ἠδύνατο γυμνὸς ἀριστεῦσαι ἢ τὸ παράπαν ἐμπορεύεσθαι, ὡς λέγομεν ἐν χειμῶνι πλεύσας ἐσώθη. ἀλλ' οὐκ ἄνευ κινδύνου.

D Οὐ γὰρ ὀρθῶς. καὶ ἐξῆς οὕτω δὲ ἀναγνωστέον. οὐκ ἂν ὀρθῶς προσενέγκοις. ὀρθῶς δὲ μὴ δι' ἕλοις. ἤμαρτες, ἡσύχασον.

Οὐκ ἀξιῶ. οὐχ ὑπολαμβάνω. οὐκ ἄξιον νομίζω.

E Οὐκ ἀπεικός. οὐκ ἄτοπον. ἄξιον. ὀφειλόμενον. πρέπον. ὅμοιον. εἰκός. δι' ὅτι φῶμεν τὸ εἰκὸς, εἶτα ἀπεικός, τὸ ἀφρεπὲς, τὸ ἀνόμοιον. καὶ λοιπὸν τὸ οὐκ ἀπεικὸς δι' δύο ἀρνήσεων μία συγκατάθεσις. ὡς τὸ ἥκιστα οὐδαμῶς. οὐχ ἥκιστα ἢ τὸ μάλιστα.

Οὐκ ἀπεικότως. ἀντὶ τοῦ δικαίως, καὶ ὡροσκόπας. οὐκ ἀποδύσῃ τὴν νυκτὸς, ἢ οἴκοι γε καθεύδῃς, οὐδὲ ἔξω γε θύρας, ὥσπερ πρόσθεν.

F Οὐκ ἀπολιβάξεις. ἀντὶ τοῦ οὐκ εἰς κόρακας, καὶ λιβύλιν ἀποφθερεῖ. ἀπὸ τοῦ λιβὰς, ὅ ἐστι σταγών. ἧς οὐδὲν ταχύτερον ἐπὶ τὰ πάντα. ἀριστοφάνης. οὐκ ἀπολιβάξεις ὦ κάκιστε ἀπολούμενος.

Οὐκ ἀπορρυήσει. οὐκ ἀποπεσεῖ.

οὐκ ἀναχήσομαι. Non tolerabo. Non feram. Non patiar. Quidam hoc *verbum* vt peregrinum, *& à lingua Græca remotum, & minus elegans* existimant. Demosthenes tamen in *oratione* contra Aristocratem etiam hoc vsus est. Non igitur tantùm *αἰξομαι: sed & ἀναχήσομαι* dicere oportet.

οὐκ ἄν. *Senarius.* Non poteris ventre lugere mortuum. Et Homerus. Ventre verò nullo modo licet mortuum lugere Græcis.

οὐκ ἄνευ. Non absq; Theseo. Theseus etiã Meleagro in apri venatione socius fuit, *vinq. inuit.* Et Pirithoum aduersus Centauros, & Herculem aduersus Amazones *adiuit.* Quum igitur aliquid admiratione dignum gestum est, dicitur, Non absque Theseo. *Erasm. Chil. 1. Cent. 3. col. 165. id. 27.*

οὐκ ἄνευ πού. Non sine aliquo. Hoc trifariam dicitur. Aut enim *significatur aliquid*, quod neque nocet, neque prodest, vt dicimus, non sine vmbra corpus, quod est in luce. Aut aliquid necessarium, vt instrumentum, aut aliquid simile, vt quum dicimus, Achilles rem fortissimè gessit: sed non sine hasta. Haud enim nudus rem fortissimè gerere potuit. Aut calamitas impediens, vt dicimus, Cùm in tempestate nauigarit, euasit: sed non sine periculo.

οὐκ ἂν ὀρθῶς, &c. Si enim legendum. Non rectè admoueris. Rectè verò non diuiseris. Peccasti. Quiesce.

οὐκ ἀξιῶ. Non existimo. Non dignum puto.

οὐκ ἀπεικός. Non absurdum. Dignum. Debitum. Decorum. Simile. εἰκὸς verò deducitur ab *ἐοικὸς, ἐικὸς contrà, τὸ ἐοικὸς ab εἰκὸς, hoc ab ἔικω perf. med. εἶκα, & Attici ἔοικα. vnde participium ἐοικὼς, υῖα, ὸς.* Deinde *ἀπεικὸς*, Indecorum. Dissimile. Cæterùm verò, *quum dicimus τὸ ἀπεικὸς*, per duas negationes *significatur* vna affirmatio. Vt, *ἥκιστα οὐδαμῶς.* Minimè nullomodo. i. maximè. Et *οὐχ ἥκιστα.* Non minimè. i. maximè.

οὐκ ἀπεικότως. Non immeritò. Pro. Probabiliter. Verisimiliter, & honestè, Decenter. Rectè. Secundùm rationem. Vt, *Sed N. L. & desideratur τὸ οὐκ ἀπεικότως.* Non exues noctu *vestes*, vel domi dormies, neque, si foras *prodieris, te geres*, vt antè.

οὐκ ἀπολιβάξεις; Pro, Non ad coruos, *& in* Libyam cum tua pernicie ociùs abibis? *Hoc deductum est à* nomine *λιβάς*, i. gutta, qua nihil celerius in cadendo. Aristoph. *Aurbus. pag. 423. v. 13. Schol. annot. 8.* Non ociùs in malam rem abibis, ô pessimè periture?

οὐκ ἀπορρυήσει. Non defluet. Non decidet.

οὐκ ἀποστατῶ φίλων. Non recedo ab amicis. Pro, non separor ab amicis.

Οὐκ ἀποστατῶ τῶν φίλων. ἀντὶ τοῦ οὐ χωρίζομαι φίλων. A

οὐκ ἄπο τέχνου. Non procul ab ingenio, *more rationis.*

Οὐκ ἀπὸ τρόπου. οὐ πόρρω τρόπου.

οὐκ κατὰ κόσμον. Non secundùm decorum. Non decenter. Non decorè. Non honestè.

Οὐ κῦ κόσμον, οὐ κῦ τὸ πρέπον.

οὐ κατοχών. Cùm læticiam non cohibuissem, *omnibus* corporis viribus subitò sum-resolutus, *omnes corporis vires mihi subitò sunt resolutæ.*

Οὐ καθοχὴν τ' χαρᾶς, παρῤῥύθην ἀθρόον τὰς τόνους τῦ σώματος.

οὐκ ἰᾷ. Non sinit. Non concedit. Non permittit.

Οὐκ ἰᾷ. οὐ συγχωρεῖ.

οὐκ ἴσ' ὁμοίας. Non amplius æquè honoratus eris. Pro, particeps eris honoris. Homericum *hoc est, & extat Iliad.* I. *pag.* 337. *v.* 16.

Οὐκ ἴσ' ὁμοίως τιμῆς ἔσεαι. ὁμηρικόν. αἰτὶ τῦ μεθέξεις τιμῆς. B

N O T Æ.

Οὐκ ἴσ' ὁμοίως.] Homerus Iliados I. pag. 337. v. 16.

Οὐκ ἴσ' ὁμᾶς πᾶσι ἴσεαι, πόλεμόν περ ἀλαλκών.

Τιμῶς per crasin ex τιμάεις formatum. ἴσεαι, Ionicè pro comm. ἔσῃ.

οὐκ ἀποθανεῖν. Non emori. Non mori.

Οὐκ ἀποθανεῖν.

οὐκ κεκτεωμένως. Non conuenienter. Non congruenter. Non decenter. Herodotus. *lib.* 6. *pag.* 224. 18. οὐκ ἐκτεισμένως.

Οὐκεκτεομένως. οὐ προσηκόντως. ἡρόδοτος.

N O T Æ.

C

Οὐ κεκτεισμένως.] Herodotus lib. 6. pag. 224. 18. dixit Ionicè οὐκ ἐκτεισμένως. Non congruenter, non decenter. Non ritè. pro comm. οὐκ ἐκτεισμένως.

οὐκ ἐκομπολάκησαν. Inanem strepitum non edidissent. Verba fastus-plena non dixissent. Verba superba non iactassent.

Οὐκ ἐκομπολάκουν. αἰτὶ τῦ κενοῖς ἐκ ἐπῴοισιν φόφοις. οὐκ ἔλεγον κομπάδη, ὡς αἰχύλος.

—*Isti*

Reprehendisse nt meam artem: sed verba fastus plena non iactassent.

Aristoph. *in Ranis. pag.* 168. *v.* 5. *&* 6.

— Οὗτοι

Ἤλεγχον ἂν μου τὴν τέχνην. ἀλλ' οὐκ ἐκομπολάκουν.

Ἀριστοφάνης.

οὐκ ἐκ τῦ ὁμοίου. Non ex simili. Non ex æquo. Non similiter. Non æqualiter. Non pariter. Vt, Et alia quædam non æqualiter, *non æquè* fieri iubebant.

Οὐκ ἐκ τῦ ὁμοίου. οὐκ ἐξίσου. ἀλλά τί που οὐκ ἐκ τῦ ὁμοίου ποιεῖν ἐκέλευόν το. D

οὐκ ἔνδον. *Aristoph. in Acharn. pag.* 278. *Di. O puer, puer. Ce. Quis* est *iste*, qui me vocat? *Di. Intus est Euripides.* Ce. Non intus, intus est, si mentem habes, *si sapis.*

Οὐκ ἔνδον, ἔνδον ὄστις, εἰ γνώμην ἔχεις.

Di. Quomodo intus est, *deinde non intus? Ce. Rectè ô senex.* Nam

Πῶς ἔνδον, εἶτ' οὐκ ἔνδον; ὀρθῶς ὦ γέρον.

Ipsa quidem mens eius *foris colligens versiculos,*

Non est *intus. Ipse verò intus excelso-in-loco facit*

Ὁ νοῦς μὲν ἔξω συλλέγων ἐπύλλια

Οὐκ ἔνδον. αὐτὸς δ' ἔνδον, ἀναβάδην ποιεῖ E

Tragœdiam.

Τραγῳδίας.

Deridet Euripidem vt syllogisticum, *& argutias syllogisticas captantem*, & contrarium eius, quod dixerit, confirmantem, Vt, Lingua iurauit, ipsa verò mēs iniurata *mansit.* Et rursus. Ipse quidem intus est, cius verò mens aliquid colligit eorum, quæ sunt foris, & sublimis-fertur homericè Homerus enim animas à corporibus distinxit, quum dixit *Iliados* A. *pag.* 17. *v.* 3. *&* 4. Multas verò fortes animas demisit ad Orcū, Heroum, ipsos verò prædam-laniandam fecit, *ac obiecit* canibus. Sic etiam Aristophanes. Cùm enim dixerit, Ipsa quidem mens foris *est*, subiecit, Ipse verò intus facit tragœdiam ἀναβάδην, hoc est, sublatis in altum pedibus, vel in excelso loco iacens, *situs*, vel sedens.

Σκώπτει τὸν εὐριπίδην ὡς συλλογιστικόν. καὶ οὐ ἀκριβῶς, τὸ ἐναντίον πάλιν κατασκευάζοντα. οἷον, ἡ γλῶσσ' ὀμώμοκεν. ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος. καὶ πάλιν. αὐτὸς μὲν ἔσω ὄστιν, ὁ δ' νοῦς αὖτε συλλογίζεται τῶν ἔξω τι. καὶ μετεωρίζεται ὁμηρικῶς. ὅμηρος γὰρ διώρισε τὰς ψυχὰς ἀφὸς τὰ σώματα. εἰπὼν, πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς. ἔστι αὐτοὺς δ' ἑλώρια τεῦξεν. οὕτω καὶ ἀριστοφάνης. εἰπὼν γὰρ ὁ νοῦς μὲν ἔξω, ἐπήνεγκεν, αὐτὸς δ' ἔνδον ποιεῖ τραγῳδίας ἀναβάδην, τουτέστιν, ἄνω τὰς πόδας ἔχων. ἢ ὅπου ὑψηλοῦ τόπου κείμενος, ἢ καθήμενος. F

N O T Æ.

Πολλὰς δ' ἰφθίμους.] Hom. Iliad. A. v. 3. 4. 5.

A Πολλαὶ δ' ἰφθίμους ψυχὰς Ἄϊδι προΐαψε
Ἡρώων, αὐτοὺς δ' ἑλώρια τεῦχε κύνεσσιν,
Οἰωνοῖσί τε πᾶσι.—

Οὐκ εἰέλπτην διεργετῶν μοι.

Οὐκ ἐξελεύσῃ. ἀντὶ τοῦ οὐ στρατηγήσεις ἡμῶν διαβίβηκε καὶ οὐκ ἐξηγήσῃ ὁ θεὸς ἐν τῇ δυνάμεσιν ἡμῶν.

Οὐκ ἔξησαν. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐξῆρχοντο. οὐκ ἐξῆσαν ἢ, ἀντὶ τοῦ οὐ συνεχώρησαν.

οὐκ εἰέλπτην. Non deſeruit *me*, me beneficiis afficiens.

οὐκ ἐξελεύσῃ. Non exibis. Pro, Nō eris noſter dux, *vel noſtrarum copiarum non eris dux*. Dauid. Nec exibis ô Deus in copiis noſtris. *Noſtris copiis non præeris, nec ad bellum nos, vt antè, deduces.*

οὐκ ἔξησαν. Non exierunt. οὐκ ἐξίεσαν verò, non conceſſerunt. *N. L. Nam eſt idem verbum eodem modo ſcriptum.*

N O T A E.

Οὐκ ἔξησαν.] Vt varia ſit ſignificatio, ſcripturæ varietas eſſe deberet. Quare forſaſſe iam ἔξιεσαν eſt legendum, & erit 3. perſ. plur. imperf. ab ἔξημι, eiicio, emitto. alterum verò, eſt 3. perſ. plur. plus. q. p. medij, ab ἔξημι, exeo, vel exibo, per ſyſtolen formata, pro ἐξῆσαν. Vide ſimplex εἶμι apud Grammaticos.

Οὐκ ἐξήρκεσεν. οὐκ ἀντεῖχε πρὸς τοὺς ἤθεσιν ἡμῶν.

Οὐκ ἐξόν. ἢ προσῆκον. ἢ πρέπον. οὐ γὰρ τὰ πάτρια ἀνόμασεν, ἥρωος ἐπιθεὶς ὄνομα, οὐκ ἐξόν.

C Οὐκ ἐπαινεθήσῃ, οὐδὲ ἐν ταφῇ. ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων ἡ παροιμία. ἐνόμιζον γὰρ τὸν ἐν τοῖς ταφικοῖς τελευτήσαντα, ἐπαινεῖν, κἂν ἦ φαῦλος ᾖ.

Er. ad. Chil. 2. Cent. 7. col. 533. & 534. ad 11. Non eſt laudandus, ne in cœna quidem.

Οὐκ ἔπεσεν εἰς γῆν ἡ εὐχή. αὐτὶ τοῦ εἰσηκούσθη. εἰκτίρει γὰρ αὐτὸν ὁ θεὸς, καὶ εἰς ὕπνον ἐνέβαλεν.

Οὐκ ἐπιγλωττίσομαι. οὐ βλασφημήσω.

D ἐπιγλωττίσομαι. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 3. col. 437. ad 56. Non impetam linguâ.* De Athenis verò nihil malè linguâ proferam. *i. Athenas nullis maledictis linguâ prolatis infectabor.*

Οὐκ ἐπικῶς. οὐ μετρίως. οὐκ ἐπικῶς δὲ, ἀντὶ τοῦ λογίως.

Οὐκ ἐπίσταμαι, αὐτὶ τοῦ οὐ δύναμαι. σκάπτειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.

Οὐκ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὁρμεῖ τοῖς πολλοῖς. δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου. παροιμία ἐστὶν ἐλλειπῶς εἰρημένη. ἀντὶ τοῦ παρὰ τοὺς ἄλλους ἢ ἔξω τῆς ἀγκύρας.

E Οὐκ ἐδύνατο. οὐκ ἐδύνατο.

Οὐκ εἰς μακρὰν. αὐτὶ τοῦ ταχέως.

Οὐκ ἔστιν ἄλλος πλὴν ἐγώ. ἀττικῶς. αὐτὶ τοῦ πλὴν ἐμοῦ. ἀριστοφάνης πλούτῳ. μὰ τὸν Δί' οὐ γάρ ἔστιν ἄλλος πλὴν ἐγώ.

Οὐκ ἔστιν ὅς τις πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ.

F Ἢ γὰρ πεφυκὼς ἐσθλὸς, οὐκ ἔχει βίον,

Ἢ δυσγλωσσίαν ἀν. λακύθιον ἀπώλεσε,

Τὸ ἐξῆς, πλουσίαν ἀρᾶ πεδίον.

Οὐκ ἔστι ταῦτ' ἄλλα. αὐτὶ τοῦ οὐκ ἔστι

οὐκ ἐπίσταμαι. Non ſcio. Neſcio. Pro, non poſſum. *Ariſtoph. Anibus. pag. 422. v. 16.* Quid verò miſer faciam? fodere enim neſcio. *Er. ad. Chil. 2. Cēt. 2. col. 392. Pedibus ingredior. natare enim non didici.*

οὐκ ἐπί. Non eadem, quâ vulgus, *ancora* nititur. Demoſth. in *oratione* pro Cteſiphonte. Prouerbium eſt elliptice dictum. Extrinſecus enim præterea ſubaudiendum *eſt nomen* ἀγκύρας. *Er. ad Chil. 4. Cent. 5. col. 923. ad. 41. Non vulgari ancora nititur.*

οὐκ ἐδύνατο. Non valebat. Non poterat.

οὐκ ἐς μακράν. Non longo *internallo* pòſt. Pro, Breui. Celeriter.

οὐκ ἔστιν. Non eſt alius, niſi ego, Atticè *dictum*. Pro, præter me. Ariſtop. Pluto. *pag. 7. v. 5.* Per Iouem, non enim eſt alius, præter me.

οὐκ ἔστιν. *Ariſtoph. in Ranis. pag. 177. v. 1. 2. 3. introducit Euripidem hæc dicentem.* Nullus eſt vir, qui *rebus in* omnibus ſit felix.

Aut enim, ſi fuerit naturâ bonus, non habet victum.

Aut, ſi degener ſit. Æſchylus ſubticit, *Lecythium amiſit.*

Carminis ſeries hæc eſt, diuitem arat campum.

οὐκ ἔστι. Non ſunt alia præter hæc. Pro, Non licet

rem peragere aliter, quàm quemadmodum *ille* dixit. Hoc (inquit) omnino decretum est, nec te aliud quidquam facere sinam. Aristophanes *in Pace. pag.* 438. *v* 5. *Sed aliter ibi.* Aliter fieri non potest, nisi vtascendam in cœlum. Et, Ille verò de rebus propositis nihil promptè, *nihil aliud ex tempore* pacisci poterat, non quòd etiam pacta conuenta seruaturus esset, *vel, seruare statuisset*: sed vt pro præsenti rerum statu respiraret.

ἄλλως ἠμέθαν, ἢ καθὼς εἶπεν. τοῦτό φησι πάντως δόξαι. καὶ οὐκ αἰ ἐδόκει μέσῃ ἔτι πτῆσαι. ἀριστοφάνης. οὐκ ἔστιν ἄλλως ἠμέθαν, ἢ ἀνῆχθαι εἰς τὸν οὐρανόν. ὁ δὲ οὐδὲν ὅ, τι οὐκ ἐτοίμως ἦν προταθέντων ἔχει συντεθῆναι, οὐκ ὅπως καὶ ἐμμένειν αὐτοῖς ἔμελλεν, ἀλλ' ἵνα ἐκ τοῦ παρόντος ἀναπνεύσῃ.

οὐκ ἔστι. *Aristoph. Pluto. pag.* 44. *v.* 1. *Eras. ad. Chil. 1. Cent. 6. col.* 513. *ad.* 29. *Non inest remedium aduersus sycophanta morsum.* Sed non inest *in hoc annulo remedium vllum contra sycophantæ morsum.* Prouerbium de *rebus* irritis. Desideratur autem nomen φάρμακον. Hoc autem de more dicit, Nullum est carmen, aut remedium aduersus sycophantę morsum. Quia, qui amuleta, *alexipharmaca, & venenum propulsantia remedia collo, vel aliis corporis partibus alligata, & pendentia* vendunt, dicere solent, hoc, ad hoc, vel ad illud prodest Aliter. Ostendit ipsi annulum qui venenorum, & fascinationis, *& inuidiæ* propulsandæ vim habebat, quem nos pharmaciten vocamus.

Οὐκ ἔστι συκοφάντῃ δήγματος. παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνιωύτων. λείπει δὲ τὸ φάρμακον. λέγει δὲ ὅτι, ὅτι οὐκ ἔστιν ἐπῳδὴ, ἢ φάρμακον πρὸς δήγμα συκοφάντου. ἐπεὶ εἰώθασι λέγειν οἱ τὰ ἀθέατα πωλοῦντες, ὅπ χρησιμεύει τόδε. ἄλλως. ἀλεξητήριον δίκτυον αὐτῷ, καὶ βασκανίας ἀποτροπαϊκὸν δακτύλιον, ὃν καλοῦμεν φαρμακίτην.

NOTAE.

Οὐκ ἔστι.] Aristoph. Pluto. pag. 44. v. 1.
Ἀλλ' οὐκ ἔστι συκοφάντῃ δήγματος.

οὐκ ἴσχον. ἴσχων. Non fidi. Non diuisi. Sic declinabãt, *ita coniugabant* Attici. *Aristophanes Nubibus. pag.* 84. *v.* 9. *&* 10.

Οὐκ ἔσχον. οὐκ ἔχισα. οὐ διέλον. οὕτως ἔκλινον ἀττικῶς.

Assabam ventrem cognatis, deinde verò eum *non diuisi negligens.* i. per negligentiam meam, eum non punxi, nec diuisi.

Ὡσσῶν γαστέρα. κατ' οὐκ ἔσχον ἀμελήσας.

Ille verò inflatus est. &c.

Ἦ δ' ἄρ ἐφυσᾶτο. ἀριστοφάνης νεφέλαις.

NOTAE.

Οὐκ ἴσχον. Apud Aristoph. in Nubibus. pag. 84. v. 9.
Ὡσσῶν γαστέρα τοῖς συγγενέσιν, κατ' οὐκ ἔσχον ἀμελήσας.
Ἦ δ' ἄρ ἐφυσᾶτ'. εἶτ' ἐξαίφνης διαλακήσασα πρὸς αὐτὼ
Τὼ θαλαμώ μ' ἀφορητίλλετον, καὶ κατέκαυσε τὸ πρόσωπον.

Ἔχων verò, est prima singul. imperf. à χάω. χῶ. Vnde χάζω, & χίζω. Diuido. Findo.

οὐκέτι. Non amplius.

Οὐκέτι.

οὐκ ἐτῶς. *L.* ἐτῆς. *vt apud Aristoph. in Pluto. pag.* 54. *v.* 11. *sic & in sequentibus.* Non iurè. Non meritò. *Non verè.* Vel Non immeritò. Non temere. *Deducitur* ab ἐτήτιον, quod significat vanum, & irritum. Non absque ratione. Aristoph. οὐκ ἐτῆς. &c. *Vide M. Etym. col.* 387. 25. *vbi sit huius loci mentio, & recte scribitur* ἐτῆς. Non absque ratione igitur ad me venit nunquam.

Οὐκ ἐτῶς. ἢ οὐκ εἰκότως, ἢ οὐ μάτην. ἔστι δὲ τὸ ἐτήσιον, ὅ ἐστι μάταιον. οὐκ ἀλόγως. ἀριστοφάνης.

οὐκ ἐτῶς. οὐκ ἐτῆς. *Aristop. Lysistrata. pag.* 544. *ver.* 16. *&* 17.

Οὐκ ἐτῶς ἄρ' ὡς ἐμ' ἦλθεν οὐδεπώ ποτε.

Non immeritò à nobis proficiscuntur tragœdiæ.
Nihil enim sumus, nisi Neptunus, & Scapha.

Οὐκ ἐτῶν ἀφ' ἡμῶν εἰσιν αἱ τραγῳδίαι,
Οὐδὲ γάρ εἰσι πάλιν ποσειδῶν, ἢ σκάφη.

Prouerbium in eos, qui in eadem reuolutantur, & nihil aliud cogitare possunt. Sensus autem *est.* Ad nullam *aliam* rem sumus vtiles, ac aptæ, nisi ad cocundum, & pariendum. Neptunus enim cum Tyrone congressus est, & Neleum, & Peliam procreauit.

Παροιμία ὅτι τῶν ἐγκυλινδουμένων τῷ αὐτῷ πράγματι. ἄλλο δὲ μηδὲν νοεῖν αἰσχυνομένων. ὁ δὲ τῆς. οὐδὲν ἐσμὲν ἢ μὴ συνουσιάζειν, καὶ τίκτειν. ὁ γὰρ ποσειδῶν ἐμίγη τῇ τυρῖ, καὶ ἐγέννησε πελίαν, καὶ νηλέα.

NOTAE.

Οὐκ ἐτῶς.] Apud Aristoph. in Lysistrata. pag. 544. v. 16. & 17.
Οὐκ ἐτῆς ἄρ' ἡμῶν εἰσὶν αἱ τραγῳδίαι.
Οὐδὲν γὰρ ἐσμὲν πλὴν Ποσειδῶν, καὶ σκάφη.
Deinde sic lego, εἰ μὴ πρὸς τὸ συνουσιάζειν, ἢ τίκτειν ὀπτήδιον.

οὐκ ἐφίξεις. Non inhibebis, *cohibebis, coercebis* te. i. Non cessabis.

Οὐκ ἐφίξεις. οὐ παύσῃ.

οὐκ ἔχαδεν. Non cepit. Non comprehendit. *aor.* 2. ἀχίζω. *capio, cõprehendo, cõtineo. fut.* χάσω. *aor.* 2. ἔχαδον.

Οὐκ ἔχαδεν, οὐκ ἐχώρησεν.

A Οὐκ ἴχων ὅ,τι χρήσεται τοῖς παροῦσι κακοῖς. αἰτὶ τῶ ἀξιαπορῆν.

Οὐκ ἴχω φράσαι.

Οὕτως γε μὴν ἴσως σοι δι' αἰνιγμῶν ἐρῶ.

Ἀντὶ τοῦ δι' ἀσαφείας.

Οὐκ εἰμὶ τούτων τῶν ἡρώων αὐτὴ τέτακται δὴ τῆ βουλομένων εὖ ποιεῖν. οἱ γὰρ ἥρωες ἕτοιμοι κακοῦν μᾶλλον, ἢ ὠφελεῖν.

Οὐκί. τὸ οὐχί. ὅμηρος δέ φησι κ γράφει. οὐ δέ B φησι χ'. διίστανται γὰρ ἐν τῆ συναλοιφῶν. τὰ μὲν ψιλὰ μεταπίπτοντα εἰς δασέα ὅταν τὸ ὑπερκείμενον δασυνθῆ. ψιλοῦ δὲ ὑποζωσαμένου, μὴ μεταπίπτοντα.

Οὐ κομῶ. οὐ μέγα φρονῶ. ἀριστοφάνης νεφέλαις. κἀγὼ μὲν τοιοῦτος ἀνὴρ ὢν ποιητὴς, οὐ κομῶ τοιγάρτοι, οὐ μέγα φρονῶ.

Οὔκουν. οὐδαμῶς. οὐκοῦν ἡ συλλογιστικὸς συνδεσμος. οὐκοῦν οἱ ἀδελφοὶ λαβόντες τὴν C ἱκετηρίαν, ἐστεφανώσαντο ὅσα τοῦ θεοῦ, ὅ, τι χρὴ πράττειν αὐτοῖς.

Οὐκ οἶδ' ὃ κρώζεις. ἐπὶ τῶν μάτην θρυλλουμένων, ὡς αἱ κορῶναι ἀριστοφάνης.

Σὺ μὲν οἶδ' ὃ κρώζεις. ὡς ἐμοῦ τι κακλοφόπος.

Ζητῆς μεταλαβεῖν.

Οὖλε ὑγίαινε. ὁλοκλήρει.

Οὐ λελήθασι. φανεροί εἰσιν.

Οὐλή. δηπόλαιον ἕλκος εἰς ὑγίειαν ἦκον.

D Οὐλιθ. ὄνομα κύριον. σπουδαζομένων δὲ αὐτῆ, καὶ ἠθροισμένων κατά τινα στενωπὸν, προῆλθε μὲν ὁ Οὐλιθ.

Οὐ λίνον λίνῳ συνάπτεις. ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ μὴ δεῖ τῆ αὐτῶν πράττόντων. οὕτω γράφεις ἐν πολιτείᾳ.

Οὔλιος. ὁ Ἀπόλλων. ἰατρὸς γὰρ ἦν. σημαίνει δὲ, καὶ ὀλέθριος.

Οὐ λόγων ἀγορᾶς δεῖται ἑλλάδος, ἀλλ' ἔρ- E γων. ἐπὶ τῶν κομπαζόντων.

Οὐλοθυτεῖν, κριθὰς βαπτίζειν τοῖς θύμασιν. οὐλὰς γὰρ ἔλεγον τὰς κριθὰς, ἢ αἰτίθυσιν τῆ ψαιστῶν. ἄπερ ἦν ἄλφιτα ἐκ τῆς μύλης κατεψωμισμένα. τὰς γὰρ οὐλὰς, πρόσθεν ἔκοπτον ἐθίοντες, οὐδὲ πω τῆς κατεργασίας αὐτῆ δύναμένης. καὶ τὰς μὲν κριθὰς, μέχρι νῦν ὅλας χέουσιν οἱ θυηθύοντες ἢ ἀποδαῖς δὴ σύμβολον τῆ παλαιᾶς τροφῆς. τὰ δὲ πόπανα, τῆ ἁβρότητος. τουτέστι, τῆς αὐξήσεως.

F Οὐλομένη. ὀλεθρία.

Οὐλός. ὁ συνεστραμμένας ἔχων τὰς ἴχας. ὅμηρος ἐν ὀδυσσείᾳ. σκιερὸς εἶδος. ὠμοις μελανόχροος. οὐλοκάρηνος. οὐλοτρίχωμος. οὐλον ἡ συνεστραμμένη τοῖς ὀδόντας σάρξ, ὠ. ὁμάσαι δὲ δεῖ τὸ ξυνθεῖναι.

οὐκ ἴχων. Cùm neſciret quomodo in præſentibus malis ſe gerere deberet. Pro, dubitãs quomodo. &c.

οὐκ ἴχω. Non poſſum dicere.

Verùm tamen tibi per ænigmata dicam.

Pro, per obſcuritatem. i. obſcurè.

οὐκ εἰμί. Non ſum ex iſtis Heroibus. Hoc *proverbium* dicitur de iis, qui bene facere volunt. Heroes enim ſunt paratiores ad lædendum, quàm ad benefaciendum. *Er. ad Chil. 2. Cent. 5. col. 491. ad. 48.*

οὐκί. Idem, ac οὐχί. Non. Homerus per κ ſcribit, non per χ. Hoc enim demouſtratur ex ſynaloephis. Nam tenues quidem *conſonantes* in aſperas mutantur, quum ſequens *vocalis* aſpiratur. Quum verò tenuis *vocalis præcedens* ſubiicitur, *in aſperas* non mutantur.

οὐ κομῶ. Non alo comam. Non habeo longam comam. Non magnificè ſentio de me. Non ſuperbio. Ariſtophanes Nubibus *pag. 91. v. 3.* Et ego quidem talis vir cùm ſim poeta, non alio comam. Hoc eſt, non magnificè de me ſentio, *non ſuperbio.*

οὔκουν. Non igitur. Nullo modo. οὐκοῦν verò, coniunctio concludens. Ergo. Igitur. Vt, Fratres igitur ſumptis oleæ ramis ſupplicibus lana velatis, Deum conſuluerunt, *& ex eo quæſierunt* quid ſibi faciendum eſſet.

οὐκ οἶδ' ὃ κρώζεις. Neſcio quid crocites. In eos, qui fruſtrà garriunt, vt cornices. Ariſtoph. *Pluto. pag. 15.*

Tu quidem ſcio quid crocites, quaſi ego aliquid ſim-furatus,

Cupis particeps-eſſe furti.

οὖλε. Vale. Sanus-ſis. Integer-ſis.

οὐ λελήθασι. Non latent. Manifeſti ſunt.

οὐλή. Superficiarium hulcus ad ſanitatem veniés.

οὐλιθ. Vleth. Nomen proprium. Vt, Illis autem iter-facientibus, & ad quandam anguſtam viam profectis, prodiit Vleth.

οὐλίνον. Non linum cum lino connectis. In eos, qui eadem non iiſdem rationibus peragunt. Ita Stratis in Repub.

οὔλιος. Apollo. *q. d. Valens, i. Valetudinis præſes, & donator.* Erat enim medicus. Significat etiam *eum, qui eſt* perniciоſus, *& Letalis, Leuifer.*

οὐ λόγων ἀγορᾶς δεῖται ἑλλάς. Ita *Volſius. Rectè.* Græcia non verborum foro, *verboſiſque concionibus*: ac factis indiget. In iactabundos.

οὐλοθυτεῖν. Hordeum victimis immolatis affundere. οὐλαὶ enim vocabant hordeum per oppoſitionem placentarum, quæ erat farina molâ comminuta. Hordeum enim olim eſuri tundebant, eius comminuendi ratione nondum inuenta. Ac hordeũ quidem ad hunc vſque diem illi, qui ſacrificant, libationibus integrum affundunt, vt ſit antiqui victus argumentum. Placentas verò *rotundas addunt, ad declarandam elegantiam* præſentis temporis, hoc eſt ſeculi priſcum illud ſecuti.

οὐλομένη. Perniciоſa.

οὐλὸς οὐλοτρίχωμος. Qui contortos habet capillos. Criſpus. Homerus *in Odyſſea τ. pag. 572. v. 8.* de Vlyſſe *dicit.* Γυὸς ἦεν. *&c.* Gibboſus erat, humeris nigra-cute præditis, criſpo-capite. *capillos criſpos habens.* οὖλον verò *vocatur* illa caro, quæ continet dentes. Gingiua. Dicta autem eſt οὖλον, *propter eius* molliciem. *Nam.*

οὖλον. Tenerum. Molle. Contortum capillis.

Οὖλον. ἁπαλόν. μαλακόν, συμπεραμμένον τῇ θριξίν. A

Οὐλπιανός. Vlpianus, Emeſenus Sophiſta. *Scripſit* de patria Emeſa, de Heliopoli, de Boſporitis, & aliis plurimis. Progymnaſmata, Artem rhetoricam.

Οὐλπιανός. ἐμισηνὸς σοφιστής. ἔγραψε πατρίδος ἐμίσης. ἡλιουπόλεως. βοσπορικῶν. καὶ ἄλλων πλείστων. προγυμνάσματα. τέχνην ῥητορικήν.

Οὐλπιανός. Vlpianus Antiochenus, Syrus, Sophiſta, qui priùs Emeſæ docuit, temporibus Imperatoris Conſtantini. Varias orationes *ſcripſit*. Declamationes. Diſputationes. Et alia quædam.

Οὐλπιανὸς ὁ σύρος. ἐποχεύσας τῆς συρίας σοφιστὴς παιδεύσας πρότερον ἐν ἔμεσῃ, ἐπὶ τῶν κῶ τὸν βασιλέα κωνσταντῖνον χρόνους. λόγους διαφόρους. μελέτας. διηγλεξεις. & ἄλλα τινά.

Οὐλπιανὸς γαζαῖος.

Vlpianus Gazæus.

Οὐλπιανὸς ἀδελφὸς ἰσιδώρου τοῦ φιλοσόφου. B

οὐλπιανός. Vlpianus, frater Iſidori Philoſophi, qui fuit ingenio promptiſſimo præditus ad Mathematicas ſcientias, vt multas etiam introduxerit nouas dubitationes, & dubitationum ſolutiones, ad mathematum expoſitiones. Eiúſque nomen Athenis propter mathemata fuit celebre. Syrianus autem admirans eius ingenium, multis narrauit, nullam ipſi ſeram adeò intricatam, & artificiosè confectam obiici poſſe, quam non facilè ſponte aperiret: ſed tamen in reliqua Philoſophia nihil memoratu dignum edidiſſe. Fuit etiam modeſtus, & moribus ornatis Vlpianus, eáque re videbatur fratre præſtantior eſſe. Fortaſſe verò, quia ſtatim ab initio ad finem vſque à rebus ciuilibus, *& à Reipub. adminiſtratione* abſtinuit. Solent enim homines vitæ à negociis abhorrenti virtutem cum laude tribuere, *vitámque otioſam, vt virtutis ſtudioſam prædicare: ſed res* non ita *ſe habet*, mea ſaltem ſententia. Virtus enim, quę in media Repub. verſatur, ciuilibus muneribus, & ſermonibus exercet animum ad maiorem fortitudinem, & per ipſam experientiam magis confirmatur quidquid in ea *Repub. eſt* ſanum, & integrum. Quidquid verò adulterinum, & fucatum in hominum vita latitat, id omne coarguitur, & ad emendationem paratius efficitur. Iam verò quanta eſt beneficentia, & vtilitas in Reipu. adminiſtratione? Quanta fiducia & conſtantia? Quamobrem in angulo ſedentes eruditi, & qui multa grauiter admodum de iuſticia, & modeſtia philoſophicè diſſerunt, ad res gerendas exire coacti, turpiter ſe gerunt. Nam omnis oratio, ſi res abfuerint, vanum quiddam videtur, & inane. Cùm igitur Vlpianus talis eſſet, adhuc adoleſcens, & nuptiarum expers, *ac cælebs* de vita deceſſit, magna ſuæ bonitatis laude *apud homines* relicta.

ὃς ἀφυέστατος ἐγεγόνει πρὸς τὰς μαθηματικὰς θεωρίας. αὐτὸ δὲ πολλὰς εἰσενέγκαθαι καιναὶ διαπορίας, καὶ λύσεις τῶν διαπορουμένων, πρὸς τὰς τῶν μαθημάτων ἐξηγήσεις. ὄνομα τε αὐτῷ μέγα ἐν ταῖς μαθήμασιν ἀθλεῖν. ὁ δὲ συριανὸς θαυμάζων τὴν φύσιν αὐτοῦ, διηγεῖτο πολλοῖς τισὶν, ὡς οὐδὲν ἐν αὐτῷ προβάλλεσθαι κλειδίον, οὕτω πολύπλοκόν τε, καὶ μηχανικῶς εἰργασμένον, ὅπερ οὐκ ἀνοίγνυσθαι ῥᾳδίως αὐτόματον. ἀλλ' ὅμως πρὸς τὴν ἄλλην φιλοσοφίαν, μηδὲν δεδιδάχθαι λόγου ἄξιον. θεωρητικὸς δὲ, καὶ τὰ ἤθη κοσμιώτερος ὁ οὐλπιανὸς ἐγεγόνει. καὶ ἐδόκει ταύτῃ γε τῷ ἀδελφῷ διαφέρειν. ἴσως δὲ ἐπειδὴ πρεσβυτέραν πολιτικῶν ἀπέσχετο πόνων ἐξ ἀρχῆς εἰς τέλος. πεφύκασι γὰρ οἱ ἀνθρωποι τῇ μισοπονίᾳ τῆς ζωῆς τὴν ἀρετὴν διαπτύειν, οὐχ οὕτω κατὰ γε τὴν ἐμήν. ἡ γὰρ ἐν μέσῃ τῇ πολιτείᾳ, διὰ τῶν πολιτικῶν ἔργων τε, καὶ λόγων ἀναστρεφομένη ἀρετὴ γυμνάζεται τὴν ψυχὴν πρὸς ἐρρωμενέστερον, καὶ βεβαιοῦται μᾶλλον δὴ τὸ πύρος, ὅσον αὐτῆς ὑγιές τε, καὶ ὁλόκληρον. ὅσον δὲ κίβδηλον, καὶ ἐπίπλαστον ἐμφωλεύει ταῖς ἀνθρωπίναις ζωαῖς, τοῦτο πᾶν διελέγχεται, καὶ ἑτοιμότερον καθίσταται πρὸς διόρθωσιν. τὸ δὲ ἀγαθοργόν τε, καὶ ὠφελητικὸν, ὅσον ὄζειν ἐν ταῖς πολιτείαις. τὸ δὲ θαῤῥαλέον, καὶ βέβαιον, ἥλικον; ζητοῦσιν οἱ ἐν γωνίᾳ καθήμενοι λόγοι, καὶ φιλοσοφοῦντες πολλὰ μάλα σεμνῶς περὶ δικαιοσύνης, καὶ σωφροσύνης, ἐκβαίνειν ἐπὶ τὰς πράξεις ἀναγκαζόμενοι ἀχημονοῦσιν. ὡς ἅπας λόγος ἂν ἀπὸ τὰ ἔργα, μέταλόν τι φαίνεται, καὶ κενόν. τοιοῦτος ὁ οὐλπιανὸς ἡμῖν ἦν, ἔτι νέος ὤν, ἄγαμος ἐτελεύτα τὸν βίον, πάλιν ἕτερον ἑαυτῷ τῆς διπεικείας ἀπολιπών. C D E

Οὐλπιανὸς ὁ σύρος. ἐποχεύσας τῆς συρίας σοφιστὴς παιδεύσας πρότερον ἐν ἔμεσῃ, ἐπὶ τῶν κῶ τὸν βασιλέα κωνσταντῖνον χρόνους. λόγους διαφόρους. μελέτας. διηγλεξεις. & ἄλλα τινά.

Οὐμβρακιώτης. Vmbraciotes. *Ambraciota*. Bubulcus. Proprium *viri nomen*.

Οὐμβρακιώτης. βουκόλος, κύριον.

NOTAE.

Οὐμβρακιώτης.] Fortaſſe ſcribendum Οὐ μβρακιώτης, quod contractum Doricè ex ὁ Ἀμβρακιώτης. Ambraciota. Quod ab Ambracia Theſprotiæ vrbe deductum. Quare videtur potiùs gentile, quàm proprium viri nomen.

οὐ μέλλον αὐτῷ. *L.* μέλον. Non curę eſt ipſi Non curandum eſt. Menander. Hac igitur de cauſa obſidio contra Niſibin non eſt ipſi curanda.

οὐ μὴν δή. Non tamen. Pro, Verùm tamen. Minimè verò. Sed nullo modo.

οὐ μετὸν αὐτῷ. Cùm ille non ſit particeps *huius rei*. Pro, cùm ipſi non liceat *hac re frui*. Ariſtoph. Nubibus. Et Menander. Cùm illi non eſſent aquæ participes. i. Cùm illis aqua frui non liceret.

Οὐ μέλλον αὐτῷ. οὐ φροντιστέον. μενάνδρος. ταύτῃ τοι σ' ἡ νισίβιος πολιορκία, ἃ μέλλον αὐτῷ.

Οὐ μὴν δὴ, αὐτὶ τοῦ ὅμως δὴ, ἥκιστα δὴ, ἀλλὰ οὐδή.

Οὐ μετὸν αὐτῷ. αὐτὶ τοῦ οὐκ ἐξόν. ἀριστοφάνης νεφέλαις. καὶ μένανδρος. ὕδατος αὐτοῖς οὐ μετόν.

οὐ μὴ λ̈

A Οὐ μὴ λαλήσῃς σύ. ὅρα ἵνα μὴ λαλήσῃς. οὐ παύσῃ λαλῶν;

Οὐ μὴν ἀλλὰ μήν. οὐ μὴν εἶχε ποιεῖν οὐδέν, ἀλλ' ἔμενε κ) χώραν τηρέμενος ὅπου μένοι.

Οὕνεκα. χάριν.

Οὐνικόν. ζήτει ἐν τῷ ὀπόνοια.

Οὐνιγάρδαι. ἔθνος.

Οὖννοι. οὗγγαροι.

B Οὐλκῶοι. ἔθνος.

Οὐλοῦσκοι. ὄνομα ἔθνους.

Οὐ παντὸς ἀνδρὸς εἰς κόρινθον ἔσθ' ὁ πλοῦς. ὅθεν τὸ ταῖς ἑταίραις ὑπὲρ τῶν ἑλλήνων εὐξασθαι φασιν ἐν τῷ μεγάλῳ πολέμῳ τῇ ἀφροδίτῃ ἢ ὅτι τὸ ἐπισφαλὲς ἦν τὸν πλοῦν. ἢ ἐπεὶ πολλαὶ ἦσαν ἑταῖραι, καὶ τῶν πλουσίων μόνον ὁ πλοῦς.

Οὗπερ. ὅπου. ἀγαθίας. οἱ συναποθανούμενοι ὅπερ μεγάλως συμφορᾶς, ἀλλήλοις, καὶ αἰσχίστῳ ἦσαν αἱρούμενοι σωτηρίαν.

C Οὐ περπερεύῃ. αἰτὶ τοῦ οὐ σπουδάζεις. ζήτει ἐν τῷ περπερεία.

Οὔπω πεπλήρωνται αἱ τῶν ἀμορραίων ἁμαρτίαι. ἐπὶ τῶν μὴ ὀξὺ τέλος λαμβανόντων.

Οὔπως. οὐδέτερον ἔφορος. καὶ θουκυδίδης ὡς ἐ. καὶ ὅμηρος. ὦ γέρον, οὔ πως ἔοικας τὸν τελέεσθαι οἶον.

D Οὐ πρέπει γαλῆ κροκωτός. παροιμία ἐστὶν ὁμοία τῇ γαλῇ χιτών. ζήτει τὴν αὐτὴν παροιμίαν.

Οὐραγεῖ. πὶ τέλος ἄγει τὸν στρατόν. καὶ οὐραγὸς, ὁ πλουτάρχου τὸ λόχου.

Οὐραγίαν. στρατιὰν τὴν ὄπισθεν ἀκολουθοῦσαν.

Οὐρανία ἀστραπή, αἰτὶ τῆς ταχείας.

E Ἔπτηξα θυμόν. οὐρανία γὰρ ἀστραπὴ
Φλέγει πάλιν.
Οὐρανία ἄχνη ἡ δρόσος.

Θάλλει δ' οὐρανίας ὑπ' ἄχνης,
Ὁ καλλίβοτρυς κτῆμ' ἀεὶ ναρκισσος.

Οὐ μὴν λ. Ne nugeris, ne garrias, Cave ne nugeris. Non desines garrire? Non desines nugari?

Οὐ μὴν. Non tamen. Verùm tamen. Vt Non tamen quidquam facere poterat: sed in *suo* loco manebat, *quid rerum gereretur*, obseruans accuratè. *Vel, in illo loco manebat, custodiens accuratè.*

Οὕνεκα. Causâ. Gratiâ. *Item* οὗ ἕνεκα. *Cuius rei causâ. Quia. Quoniam.*

Οὐνικόν. Vnicum. Quære in voce Ἀπόνοια.

Οὐνιγάρδαι. Vnigardæ. Gens.

Οὖννοι, Hunni. Hungari.

Οὐλκῶοι. Vlcæi. Gens.

Οὐλοῦσκοι. Volsci. Nomen gentis.

Οὐ παντὸς. Non cuiusuis hominis est Corinthum nauigare. *Non cuiusuis hominis contingit adire Corinthũ. Er. ad. Chil. 1. Cent. 4. col. 131. ad. 1.* Quia meretrices in illo magno bello pro Græcis vota Veneri fecerunt. Vel quòd illa nauigatio periculosa esset. Vel quòd *Corinthi* multæ meretrices essent, & solis diuitibus illa nauigatio pateret.

Οὗπερ. Vbi. Agathias. Qui, cùm animaduertissent vbi calamitatis essent, *in qua calamitate versarentur*, degenerem, & turpissimam salutem amplexi sunt.

Οὐ περπερεύῃ. Non perperam fscit. Pro, non est præceps. Non est temerarius. Quære in voce Περπερεία.

Οὔπω. Nondum completa sunt Amorrhæorum peccata. De iis, quæ non celeriter ad exitum perducuntur.

Οὔπως. Nullomodo. Et Thucyd. lib. 5. & Homerus. O senex equidem nullo modo hoc perfectum iri puto.

Οὐ πρέπει. Non decet felem crocotum. *Er. ad. Chil. 1. Cent. 2. col. 87. ad. 72. Feli crocoton. Hoc* prouerbium est simile illi, Feli tunica. Quære prouerbium idem.

Οὐραγεῖ. Finem exercitus ducit. Est caudę exercitus dux. *Agminis nouissimi dux est.* Et οὐραγὸς. vltimus manipuli *miles. Imò, Cauda-dux. Vltimi manipuli, vel agminis vltimi dux.*

Οὐραγίαν. Exercitum à tergo sequentem. *Agminis vltimi ductum. q. d. Cauda ductum.*

Οὐρανία ἀστραπή. Cœleste fulgur. Pro, Citum. Velox. *Sophocl. in Oedipo Coloneo. pag. 318. f.* Ἔπτηξα θυμόν. *&c*

Cohorrui animo. Cæleste enim fulgur
Ardet, coruscat, micat *iterum.*

Οὐρανία ἄχνη. Cœlestis Lanugo. Id est, Ros cęlestis, *qui pomorum lanugini similis est.* Vt,

Floret autem cœlesti à rore rigatus, & auctus
Pulchres-botros habens quotidie semper narcissus.

N O T Æ.

Κτῆμα.] N. L. fortasse παντῆμαρ, i. omnes dies, quotidie. Κτῆμα verò, κτήματος. τὸ. Possessio. Prædium. Res. κτίσμ. κτίσις. θ. τό. & κτίσιν. ου. τό. Idem à κτίω. κτῶ. possideo.

F Οὐρανία αἶξ. ἢ δὲ χόμβοι πάντων ἐπιτύγχανον. ὅσους ἤθελε τὸ ἅρμα σελήνη αὐτῇ ἐπισχεῖν. κρατῖνος χείρωσιν. αἶξ οὐρανία. καὶ οὐρανία τροφή. καὶ τὰς οὐρανίας δυνάμεις. *Cent. 10. col. 819. ad. 76. Capram cælestem orientem conspexerunt.*

Οὐρανίου γ' ὅσον. αἰτὶ τοῦ πολύ, καὶ μέγα. οἱ δὲ,

Οὐρανία αἶξ. Cœlestis capra. Cui, qui vota faciebãt, omnia consequebantur, *quæ cupiebant.* Fortasse quòd Luna vehatur eâ. Cratinus Chirosin. Capta cœlestis. Et Cœlestis cibus. Et cœlestes copiæ. *Eras. ad. Chil. 1. Cent. 6. col. 190. & 191. ad. 2. Copia cornu. Et ad. Chil. 3.*

Οὐρανίου' ὅσον. Cœleste quantum. Pro, Multum, &

magnum. Quod tantum est, vt ad cœlum vsque perueniat, & pertingat. Vt, Illi verò maximum clamorem sustulerunt, qui ad cœlum vsque ferebatur. *Aristoph. Ranis. pag.* 161. *v.* 5. *Schol. annot.* 2.

Οὐράνιος. Vranius nomine, Syrus genere, in vrbe Imperatoria vagabatur, profitens se medicam artem exercere. Nullum quidem Aristotelis dogma norat accuratè, se tamen iactabat, & se plurima scire gloriabatur, quòd in conuentibus esset contentiosus. Sæpe enim ante regiam porticum ambulans, & in bibliopolis sedens, *i. in officinis, vbi libri vendebantur*, contendebat, & magna iactabat apud eos, qui illic congregabantur. Et hæc profectò cõsueta verbula de præstantiore *natura. i. de Deo* volutans, *iactans, & inculcans, & declarans*, qualisnam sit ipsius natura, & essentia, & patibile, & incommiserbile. *L.* ἀυτὸ, *vel* ἀυτῷ ἄπτωτος. Quę plerique *norunt*, quamuis (vt arbitror) ne Scholam quidē Ludi magistri fuerint vnquam ingressi, tantum abest vt *hæc ignorent* illi, qui in optimo vitæ genere fuit-versati. *L.* ἐνδιαιτώμενοι. Hic Vranius ad Persas aliquando profectus est, ab Areobindo Legato adductus.

Οὐρανίωνες. Vraniones. *q. d.* Cœlestes. Cœli filij. Titanes ita vocantur.

Οὐρανοβάμων. Per-cœlum-euntis. Polum cernere currentem, arcanum *est* hoc. *Ipsum cœlorum rotationē intelligere videtur, qua circa polos sit. Quidam legunt* Πῶλον. *i. pullum-equinum-sequum.*

Οὐράνιμος. Maximum. *Quod sua longitudine ad cœlum vsque pertingit. Vt*, κλέος &c Gloriam maximam inter mortales habiturus. Iuxta illud, ὑπουράνιον. &c. Ad-cœlum-vsque-pertingens. *i. maxima* gloria sit.

Οὐρανός. Cœlum est extrema circunferentia, in qua diuinum omne constitutum est.

Οὐρανὼ δύο. Cœli duo *sunt*, Vnum quidem, cuin ipsa terra procreatum, alterum verò, postea in medio aquarum existore iussum, quod & firmamentum *Deus* vocauit.

Οὐρανόθι πρό. q. d. Ante cœlum. In loco sub nubibus sito.

Οὐρανοφάντωρ. Cuius splendor-in-cælo-splendet. Cuius splendor in altum delatus apparet.

Οὔρβιος. Vrbius. Nomen proprium. Quære in voce Πραξικοπίδης.

Οὐραῖα. Caudæ partes. Caudæ. Vt, Dracones, ipsos terrebant, caudarum partes. *i. ipsas caudas* contorquentes in spiras, *vel, caudis in spiras contortis, & contractis.* & insurgentes *in ipsos.*

Οὔρησας. Stitisti. Erexisti. Seruasti. *Sophocles in Oedipo tyranno. pag.* 181. M.

Οὐρανὸν ἀνέχραγεν, οὐράνιον γ' ὄσον. A

Οὐράνιος ὄνομα, σύριος τὸ γένος. ἦλθε τὴν βασιλέως πόλιν ἰκάτο. τέχνην ἐπαγγελλόμενος τὴν ἰατρικὴν μετιέναι. τῶν ἀριστοτέλους δογμάτων, οὐδὲν μὲν ἐς τὸ ἀκριβὲς ἐπίστατο, ἐπορμᾶτο δ' ὡς πλεῖστα εἰδέναι βρενθυόμενος, καὶ δύσεις ἐν ἀγορᾷ τοῖς συλλόγοις. πολλάκις γοῦν ἐν τῷ βασιλείῳ στοᾷ, καὶ ἐν τῇ τῶν βιβλίων πωλητηρίοις, διετρίβετο, καὶ ἐπεζαλήγρει πρὸς τοὺς αὐτόθι ἀγοραίους. καὶ B τοῦτα δὴ τὰ εἰθισμένα ῥήματα κρείττονος πέρι ἀνακυκλῶν, ὁποῖόν δή τι αὐτοῖς ἦτε φύσις ἔοι, καὶ ἡ οὐσία καὶ τὸ παθητὸν, καὶ τὸ ἀξύγχυτον. ἐν οἱ πλεῖστοι οὐδὲ ἐς γραμματιστοῦ οἶμαι φοιτήσαντες, οὐ μὲν βίῳ ἀρίστῳ ἐνδιδιητημένοι. οὗτος ὁ Οὐράνιος, ἦκε ποτὲ καὶ πέρσας, ὑπὸ ἀρειοβίνδου τοῦ περσεβεύτου ἀπηγμένος.

Οὐρανίωνες οἱ πατῆρες οὕτω λέγονται. C

Οὐρανοβάμονος. ἢ οὐρανοφοίτευ. πόλον ἐλίσσειν θέοντα, μυστικὸν τόδε.

Οὐρανόμηκες. μέγιστον. κλέος οὐρανόμηκες ἐν βροτοῖσιν ἕξων. ὡσαὶ τὸ ὑπουράνιον κλέος ἔσῃ.

Οὐρανός. οὐρανός ἐστιν ἡ ἐσχάτη περιφέρεια, ἐν ᾗ πάντα ἵδρυται τὰ θεῖα.

Οὐρανοὶ δύο. ὁ σὺν τῇ γῇ γεγονὼς, καὶ ὁ ὕστερον μέσον τῶν ὑδάτων προσταχθεὶς γενέσθαι. D ὃν καὶ στέρωμα προσηγόρευσεν.

Οὐρανόθι πρό. ἐν τῷ ὑπὸ τὰ νέφη τόπῳ.

Οὐρανοφάντωρ. οὗ ἡ λαμπρότης εἰς ὕψος φαίνεται.

Οὔρβιος. ὄνομα κύριον. ζήτει ἐν τῷ πραξικοπήσας.

Οὐραῖα. τὰ τῆς οὐρᾶς. ἑλισσόντων αὐτοὺς οἱ δράκοντες, τὰ οὐραῖα. μέρη εἰς ἀσπίρας εἱλίξαντες, καὶ ἐπανιστάμενοι. E

Οὔρησας. ἔστησας. ἔσωσας.

NOTAE.

Οὔρησας.] Sophocles in Oedipo Tyranno. pag. 181. M. Chorus de Oedipo Rege dicit,

Ὅς γ' ἐμὰν χᾶν φίλων
Ἐπίσας ἐλύσα-
σαν, κατ' ἀρὸν ἔρησας.

Schol. ἔρησας. ἔσησας. ἔσωσας. Sed legendum ἔεισας, per ι, quod ab ἐείζω. ἀείρω enim, & ἐείζειν differunt, vt πάντῃ, & & πανταχῇ. σωσεντῶν, & σωσενίζειν. Alterum, est neutrum, alterum, actiuum, & transitiuum. Sic apud Eustath. rectè scriptum legitur Iliados χ. pag. 1282. 17. Vide οὐείζει apud eundem in Indice græco. Quidam tamen & οὐρίζειν, pro οὐρῶν accipiunt, & κατουείζειν, pro κατιρῶν. i. Secundo vento ferri. Vide infra in οὖρα, vbi Polybius τὸ κατουείζειν, pro κατιρῶν accepit, si codex sanus. Sic & Sophocles in Trachiniis. pag. 360. M. Consule Schol. Et, οὐρησεῖδα. οὐδὲν. οὐρῆσαι ἀγγεῖον. Sic enim ex Aristoph. Vespis. pag. 339. v. 27. Schol. annot. 25. legendum patet. Illinc enim desumpta sunt hæc Suidæ verba. F

Οὐρητρίδα. Matulam. Matellam. Vrinarium vas. Vrinale. Vas vrinæ recipiendę destinatum. Aristophanes *in Vespis. pag.* 339. *v.* 27. & 28.

Οὐρητρίδα. οὐρητῆρα ἀγγεῖον. ἀριστοφάνης.

Matellą

A Ἀμὶς μὲν, ἢν μὴ οὐρπάσῃς, αὐτῇ
Παρὰ σοὶ κρεμήσεται ἐγκὶς δὴ Ϝ πατ' ἄλσυ.
Οὐρια θεῖν. Saltate.
Οὐρία ῥιπίδι αἰθάλῳ φίλαλος ἱρεθιζόμβος. αὐτὴ Ϝ αἰεὶ ἐν φορᾷ τῇ ῥιπίδι ἐξαπτόμενος. φρίννοι ἢ αἴθραπες, οἱ στερεοὶ, οἱ ἰσχυροί.

Matella quidem, si mingere-cupiveris, ista
Iuxta te suspendetur, prope, ad clauum ligneū.
Οὐρία ῥιπίδι. *Aristoph. in Acharnensibus. p.* 288. Qualis ex carbonibus iligneis Scintilla prosiluit irri-Tata secundo flabello. Pro, secundo venti impetu xccensa, *secundo venti flatu, qui ῥιπίδιον vocatur. vt in Schol. annot.* 8. Iligni verò carbones, solidi, firmi, duri.

NOTAE.

Οὐρία ῥιπίδι. Aristoph. in Acharnensibus. pag. 228.

B Οἵη γ' ἐξ αἰθράκων φρίννων
Φίλαλος αἰόλατ' ἰρεθιζόμβου οὐρία ῥιπίδι.

Consule Scholia.

Et, In epigram. 114. lib. 6. Epigr. pag. 435. v. 4. legitur, vt hîc legendum,

Πλῆξας ῥομβωτῷ δούρατι οὐειάχῳ.

Ῥομβωτὸς autem, turbinatus, rhombi, turbinisque figuram, & speciem habens. At eodem lib. pag. 426. epigr. 76. ver. 2. ῥομβωτοὺ πλοκάμους vocat cincinnos, vel capillos in rhombi morem volutos, contortos, vibratos, tortatos.

Οὐρίαχος. πλῆξας, ῥόμβῳ τῷ δόρατος οὐειάχῳ. ἐν ἐπιγράμματι. καὶ αὐθις.

C Ὄφρακεν ἐξ ὑάλοιο πυρικμήτοιο ταθέντας
Οὐριάχους δίζαντο.
Τὰ οὐρία τῷ καυδηλῶν. ἔστι δὲ τὸ ἄκρον τὸ ὀπίσθιον μέρος, ὃ καὶ σαυρωτὴρ καλεῖται, ἀπὸ Ϝ ὀρύσσω, καὶ Ϝ ἰάχω.

οὐειάχῳ. In epigrammate 114. *lib. 6. Epigr. pag.* 435. *ver.* 4. Percutiens turbinata hastæ posterioris-extrema cuspide. Et rursus. *in quodam epigrammate.*

Vtex vitro in-igne-elaborato extensas
Extremas posteriores-partes accipiant.

Hîc ita vocat candelarum caudas, *& imas, ac extremas partes in vitrea laterna relictas. Virum autem igne paratur, & opificis arbitratu formatur.* οὐριαχῷ autem est summa, vel posterior hastæ pars, quæ σαυρωτὴρ etiam vocatur, ab ὀρύσσω, & ἰάχω dicta, quòd, ruat, & strepitum edat, dum per aerem impetu contorta fertur.

Οὐειοδρομούσας. δεξιοπλόῳ αἰόλῳ πλεούσας.

Οὔριος. δεξιδίξιος. δεξιόδιους ἄνεμος. πλούβιος. λαβεῖν δ' οὔριον αἴειμον, ἐπιπόδιον, καὶ λαμπρὸν ἐκπετάσας πᾶσι πῖς ἁρμυρίοις, καὶ κατουρίσας, ἐπ' αὐτὸ τὸ σῶμα Ϝ λιμυρὸς ἐποίησε τὸν πλοῦν. ἔχων καθωπλισμένους ἄνδρας δεξιὰ Ϝ κατασρωμάτων. καὶ οὐρίῳ πλάσας δρόμῳ. τουτέστιν, εὐθυδρομήσας.
ver. 3. & 4. Μακρὰν πόνον ἰείρ· μὴ πλάσαι δείλῳ. *Vide Schol.*
Οὔριον δ' ἔφερεν ἄνεμον.

D οὐειοδρομούσας. Secundo cursu-currentes. Secundo-vento-navigantes.

οὔριος. Dexter. Commodus ventus. *Secundus ventus, qui naues à puppi prosequitur, & impellit. ab* ὀρύω. *Vide Eustath.* Polybius. Nactus autem secundū ventum, commodum, & vehementem, expansis omnibus velis, & secundo-cursu-delatus, in ipsum portus ostium navigationis-cursum direxit, armatos homines in tabulatis habens. Et secundo accedens cursu. Pro, Recto-cursu-delatus. *Sophocles in Aiace. pag.* 53.

οὔριον Secundum ventum. *Sophocles in Trachiniis. pag* 347. *v.* 8, 19. 20.

Ἀλλὰ ταῦτα μὲν
Ῥεῖτω κατ' οὖρον. σοὶ δ' ἐγὼ φράζω, κακὸν

E *Sed hæc quidem*
Fluentia-ferantur secundo vento. Tibi verò ego dico, malus

Πρὸς ἄλλον εἶ, πρὸς δεῖμ' ἀψευδεῖν αἰεί.
Erga alium vt-sis, erga verò me veritatem dicas semper. i. Moneo te, vt aliis quidem, si vis, mentiaris, mihi verò, semper vera dicas.

Οὖρος. ὁ τῆς γῆς ὅρος, καὶ φύλαξ. ὡς δὲ ἡρόδοτος οὔροι, οἱ ὅροι, τὰ ὁροθέσια.
Οὖρος. καὶ βοὸς οὖρον

Ἀσκητὸν χρυσῷ παμφανόωντ' κέρας.

οὖρος. Terræ finis, & custos. Apud Herodotum verò οὖροι. Fines. Termini. Agrorum-fines.

οὖρος. Custos. Qui custodit aliquem. *In epigr.* Et bouis custodem *dedicauit. Quem*

Ornatum auro splendidissimo, cornu. Bos enim cornu se tuetur, & custodit.

Οὐροτομήσαντες. τὰ οὐραῖα κόψαντες. οὐροτομήσαντες πεντήκοντα ἵππους.

F οὐροτομήσαντες. Qui caudas-secuerunt. Vt, οὐροτόμησις. &c. Cùm equorum quinquaginta caudas-secuissent. *vel, resecu issent.*

Οὐρὺς. ὀξυτόνως. τὰ ναύρια. καὶ τὰ ὡρισμένα τῇ ναῒ. ἤγουν τὰ ταφρευθέντα ὀρύγματα, δι' ὧν αἱ νῆες καθέλκονται εἰς τὴν θάλασσαν.
Οὖς. τὸ ὠτίον.

Οὐρὺς. οξυτόνως. Et loca, quibus naues circundantur quasi finibus quibusdam, hoc est, lacunas illas, quæ fossarum-speciem-habent, per quas in mare naues deducuntur.

οὖς. Auris. Auricula.

οὖσβας. Vsbis. Nomen proprium *luci*. Vt, Vsbis à periculo procul fuit, gladiis vitatis.

Οὖσβας. ὄνομα πύριον. ἐν τοῖς οὖσβας ἔκυ- A
δίνα ἀπὸ ἐλλύσθη, ἀποφράσας τὰ ξίφη.

οὐκ ἐγὼ βόσκω. *Aristoph. in Equitibus. p.* 203 *v.* 3. Quos ego pasco vociferans & iusta, & iniusta. Cleon ille alloquitur Heliastas, hoc est Heliæos Iudices, *qui iudicabant in maximo Dicasterio, quod Athenis erat, quod vocabatur Heliæa. Qua de re consule Schol.* βόσκω *dixit* acerbè. De brutis enim *hoc propriè* dicitur, pasco. Iusta verò, & iniusta *dixit, vt significet hoc à se fieri* per iustas, & iniustas *artes, per fas, & nefas.*

Οὐκ ἐγὼ βόσκω, ἢ δίκαια, καὶ δίκαια. ὁ πλέων φησὶ τοὺς ἐξ τοὺς ἡλιαστὰς τυπίσι, περὶς τοὺς ἡλιαίους δικαστάς. τὸ βόσκω, λοιδορῶ. ὅτι γὰρ τῶν ἀλόγων εἴρηται. δίκαια καὶ ἄδικα, ἀντὶ τοῦ ἐνδίκων, καὶ ἀδίκων.

NOTÆ.

Οὐκ ἐγὼ βόσκω.] Aristoph. in Equit. pag. 203. v. 2. & 3. B

Ὦ γέροντες ἡλιασταὶ, φράτερες τριωβόλου,
Οὐκ ἐγὼ βόσκω κεκραγὼς ἢ δίκαια, κἄδικα.

Deinde sic lego, ἐκ δικαίων, καὶ ἀδίκων: Sic & in Scholiis legendum videtur.

οὐσία. Essentiæ, vel substantiæ nomen, & appellationem nullo-modo prolatam inuenimus in Sacra Scriptura. Vulgi verò consuetudo vtitur hac appellatione ad significandas possessiones, quas quis possidet, cuiusmodi sunt domicilia, iumenta, *pecora*, & reliquæ materiæ. Hæc enim possessoris οὐσίαν. i. substantiam, & facultates vocant. Quo sensu etiam illum, qui hæc possidet, vocamus πλούσιον, pro, πολύσιον. i. qui multam essentiam, multam substantiam, amplasque fortunas habet. Et πεπίσον λαόν. i. populũ acquisitum. Et Israelem, πεπισμένον ἑαυτῷ. i. possessionem suam, & *populum Deo consecratum* in possessionem. *i. vt sit sacra Dei possessio.* Logicus verò vsus nomen οὐσίας. i. Essentiæ, nouit deductum à verbo εἶναι. i. Esse, rem ipsam, quæ est, vocans οὐσίαν. i. Essentiã. Nam τὸ ὄν. i. Ens, commune nomen est omnium eorum, quæ sunt. Hoc agitur Ens diuiditur in Essentiam, & Accidens. Essentiam autem ita definiunt. Essentia est nomen commune, & indefinitum, *quod dicitur* de omnibus substantiis ipsi subiectis, pari-honore præditum, & vniuocè prædicatum. Vel, Essentia est, quæ de subiectis substantiis dicitur, & in iis omnibus pari-honore spectatur. Vel, Essentia est res per-se-subsistens, quæ nullo alio indiget ad *sui* constitutionem, *vt existat*. Id scilicet, quod in se ipso est, & quod in altero non habet suam substantiam, *vel, subsistentiam, vt quidam minùs eleganter vocant*, vt ipsum accidens, *quod ex essentia pendet, sine qua esse nequit*. Essentia igitur est simplex substantia, *sine, vt ita loqui liceat, subsistentia* eorum, quæ sunt.

Οὐσία. ἡ οὐσίας τὴν κλῆσιν, καὶ τὴν προσηγορίαν, οὐδόλως ἐμφερομένην εὑρίσκομεν ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ. ὁ δὲ τῶν πολλῶν συνήθεια κέχρηται τῇ προσρήματι ἐπὶ τῶν σημαινομένων κτήσεων, ὧν τίς κέκτηται. οἷον. οἰκημάτων. βοσκημάτων. καὶ λοιπῶν ὑλῶν. Ταῦτα γὰρ οὐσίαι καλοῦσι τὸ κεκτημένον. καὶ ἴδιον αὐτοῦ καλοῦσιν. ἀντὶ τοῦ πολυούσιον. καὶ πεπιούσιον λαόν, τὸν ἐγκτητον. καὶ Ἰσραὴλ πεπιουσιασμὸν ἑαυτῷ. ἀντὶ τοῦ κτῆμα. ἢ εἰς κτῆσιν. ἡ δὲ λογικὴ χρῆσις τὸ τῆς οὐσίας ὄνομα, ἀπὸ τοῦ εἶ ῥήματος εἶδε παρῆχθαι, αὐτὸ τὸ ὂν πρᾶγμα οὐσίαν καλοῦσα. τὸ γὰρ ὂν κοινὸν ὄνομά ἐστι πάντων τῶν ὄντων. Τοῦτο οὖν τὸ ὂν, τίμνεται εἰς οὐσίαν, καὶ εἰς συμβεβηκός. ὁρίζονται δὲ τὴν οὐσίαν οὕτως. οὐσία ἐστὶν ὄνομα κοινὸν, καὶ ἀόριστον, καὶ πασῶν τῶν ὑπ' αὐτὴν ὑποστάσεων. ὁμοτίμως φερόμενον, καὶ συνωνύμως κατηγορούμενον. ἢ ἡ καθ' ὑποκειμένων ὑποστάσεων λεγομένη, καὶ ἐν πάσαις αὐταῖς ὁμοτίμως θεωρουμένη. ἢ πρᾶγμα αὐθύπαρκτον μηδενὸς ἑτέρου δέομενον πρὸς σύστασιν. ἤγουν τὸ ἐν ἑαυτῷ ὄν, καὶ μὴ ἐν ἑτέρῳ ἔχον τὴν ὕπαρξιν, ὡς τὸ συμβεβηκός. οὐσία οὖν ἐστὶν ἡ ἁπλῶς τῶν ὄντων ὕπαρξις.

οὐσίας δίκη. Essentiæ iudicium, *Lis, vel actio. Actio in rem.* Essentiæ actionem intendunt iis, qui in priore Iudicio æris alieni, vel vsus fructus condemnati fuerunt, vt ex tota essentia, *substantia, re familiari, & fortunis condemnatorum* recipiant ea, quæ iudicio sibi addicta, sunt adepti.

Οὐσίας δίκη. οὐσίας εἰσάγουσι δίκην, πρὸς τοὺς ἐναλεισθέντας ἐν προτέρᾳ δίκῃ χρέους, ἢ καρποῦ. ὥστε λαμβάνειν αὐτοὺς ἐξ ὅλης τῆς οὐσίας, ἃ κατεδίκασαν. E

οὐσίας δίκη. Qui litigabant de agris, vel ædibus, aduersus eos, qui res *controuersas* habebant, alteram intendebant actionem. Prior verò actio erat, In ædibus quidem, de locationis-precio. *sine de locario*. In agris verò, *vel, prædiis, L. χωρίων, vt antè. Sic Harpocrat. Et,* τείτη δὲ πύπις, ἐξούλης. de vsu-fructu. Tertia verò post has *actio, erat* de expulsione, *quæ pertinet ad Interdictum vnde vi. de quo Hottomanus in comment. Verb. Iur. pag.* 188. Et in actione vsusfructus, aut locationis precij, *vel, locarij*, illius, qui damnati fuerant, quamuis altera actione de essentia, *fortunisque, vel bonis alicuius* victi fuissent, possessiones retinere licebat. *Vulsius recte legit,* τοῖς ἀλοῦσι, καὶ κατὰ δίκαια, *pro,* ἀλοῦσι, καὶ τῶν δίκῃ.

Οὐσίας δίκη. ὁ δικηθεὶς ἢ χωρίων, ἢ οἰκιῶν, πρὸς τοὺς ἔχοντας οὐσίας ἐδικάζοντο. ἡ δευτέραν δίκην. ἡ ἦ προτέρα ἦν τῶν μὲν οἰκιῶν, εἰσοικίου. τῶν δὲ χωρῶν, καρποῦ. τρίτην δὲ ἐπὶ τούτων ἐξούλης. καὶ ἐξέλω τοῖς ἐλοῦσι, κρατῶν τῶν κτημάτων, καὶ τὴν δίκην τοῦ καρποῦ, ἢ τοῦ ἐνοικίου. εἰ καὶ τὴν δευτέραν ἠττηθεῖεν ἢ τῆς οὐσίας εἰ δὲ καὶ ἐξούλης ἁλοῖεν, οὐκέτι ἐξῆν κρατεῖν, ἀλλ' ἐξίστασθαι ἤδη τῶν κτημάτων ἐδει τοῖς κατὰ δίκας αἱρέσεις. F

Si verò etiam vnde vi, *vel de expulsione* damnati

damnati fuissent, non amplius licebat *ipsis possessiones* retinere: Sed iam oportebat ipsos cedere possessionibus, illis, qui ipsos damnandos curarant, *& qui in iudicio vicerant.*

Οὐσία φανερὰ, καὶ ἀφανής. λυσίας ἐν τῷ ὑπὲρ φερενίκου λόγῳ. εἰ μὲν γὰρ ἀγροὺς κατέλιπεν ἀνδροκλείδης ἢ ἄλλην φανερὰν οὐσίαν, ἐξὸν ἂν εἰπεῖν τῷ βουλομένῳ ὅτι οὐδὲν μᾶλλον ψεύδεται. αὐτῷ δὲ δέδοται, φησὶν ἀργυρίου, καὶ χρυσίου, καὶ ἀφανοῦς οὐσίας, δηλονότι ὅς τις ἔχων αὐτὰ φαίνεται, τούτῳ δέδωκεν.

οὐσία φανερὰ, καὶ ἀφανής. Opes apertæ, & obscuræ. Lysias in *oratione* pro Pherenico dicit, Si enim agros reliquisset Androclides, vel alias apertas opes, cuilibet dicere liceret illum quidem non mentiri. Ipsi verò datam fuisse de argento, & auro, & obscuris opibus *magnam quandam vim. N. L.* Scilicet ille, quem hæc habere constat, *hæc* ipsi dedit.

Οὐσιῶσαι. αἰτιατικῇ. πιτίδης.

Καὶ πάντας ἡμᾶς οὐσιῶσαι σὺ θέλεις.
Καὶ τεκνοποιεῖν τῷ θεῷ καθημέραι.

οὐσιῶσαι. Accusatiuo. Creare. q. d. Essentiam dare. Efficere vt aliquis sit, qui non erat antè. Pisides.

Et omnes nos creare tu vis,
Et filios facere Dei quotidie.

Οὐ σταθμητὸν ὅπλον ἀλιγέρης ὁ γότθος τοσούτῳ ἰσχυρότερος τὰς χεῖρας, ὡς τὰ τούτου βέλη ἀφιέμενα ῥοίζῳ τε πολλῷ, καὶ ἔχυτῇ οὐ σταθμητῇ φέρεσθαι. ζήτει ἐν τῷ ἀλιγέρης.

οὐ σταθμητὸν. Q. d. Non mensurabilis. Hoc dicitur de re, quam quis nullâ mensurâ metiri potest, ob eius immensam magnitudinem. Immensa. Incredibilis. Vt, Aligernes Gotthus. *L. πεσόντ.* manibus adeò robustus erat, vt huius tela emissa, magno cum impetu, & incredibili celeritate ferrentur. Quære in Ἀλιγέρης.

Οὐ τάσσομαι λέαινα δὴ τυραννίδος. ζήτει ἐν τῷ τυράννης.

οὐ τάσσομαι. Non statuar leæna in machæra. Quære in Τυράννης. *Aristoph. Lysistrata. pag.* 546. *v.* 231. & 232. *Hesy. h. in* Λέαινα δὴ τυραννίδος. *Fr. ad Chil. 2. Cent. 9. col.* 592. *ad.* 82.

Οὐτάσας. πλήξας. τρώσας. ὁ δέ, τῷ δόρατι αὐτὸν οὐτάσας, κατέβαλε. βαλεῖν δέ ἐστι τὸ πόρρωθεν πέμψαι. οὐτάσαι δὲ, καὶ νύξαι, καὶ τύψαι, τὸ ἐκ χειρὸς ἐλθεῖν.

οὐτάσας. Qui percussit. Qui vulnerauit. Vt, Ille verò ipsum hasta vulneratum prostrauit. Βαλεῖν autè, est eminus iaculari, *& ferire.* οὐτάσαι verò, νύξαι, & τύψαι, est cominus vulnerare.

Οὔτε συὶ πανωλέθρῳ, οὔτ' αὖ δημοπανωλέθρῳ. παροιμία.

Κακὸν γυναῖκας ἀλλ' ὅμως ὦ δημόται,
Οὐκ ἔστι δίχα εἰπεῖν οἰκίαν ἄνευ κακοῦ.

Καὶ ἀριστοφάνης.

Κἀξ' ἐκεῖνο τοῦτος ὀρθῶς, κοὐ κακῶς εἰρημένον.

οὔτε συὶ πανωλέθρῳ. *Aristoph. in Lysistr. pag.* 564. *v.* 36. Neque cum pernicioſissimis, neque sine pernicioſissimis. Prouerbium *simile sequenti.*

Malum vxores: sed tamen ô populares,
Non datur inuenire domum sine malo tali.

Et Aristoph. *in Lysistr. pag.* 564. *v.* 35. & 36.

Et est illud verbum rectè, non autem malè dictum,
Neque cum pernicioſissimis. & c.

Οὔτε συὶ πανωλέθρῳ, καὶ τὰ ἑξῆς.

Οὔτέ του. ὥσπερ οὖν καὶ αἰολεῖς, τὸ ὅ τινα κοινὸν ὄντι κεῖ γένους, οὕτω καὶ οὖν καὶ τοῖς ἀττικοῖς, τὸ οὔτέ τι κοινῶς λέγεται.

οὔτε του. Pro, οὔτε τινές. Nec alicuius. Nec vllius. Vt apud Aeolenses illud ὅτινα commune est genere, *& quemcunque, quamcunque, quodcunque signifícat*, sic etiam apud Atticos hoc οὔτί του communiter dicitur, *& triplici genere sumitur.* Sophocles *in Aiace. pag.* 18. *v.* 290. & 291.

-- Οὔτέ τι κλύων
Σάλπιγγος.-- Σοφοκλῆς.

-- Nec vllum audiens
Tubam.

Οὐτήτειρα πληκτική.

οὐτήτειρα. Pulsatrix. Verberatrix. Vulneratrix. *In epigram. 277. lib. 3. rp gr. pag.* 240.

Καὶ μὲ τὶς οὐτήτειρα σφυρὰ δηλαῖς ἰχθύα
Σαρκὶ τὸν ἐκ γλυῶν πικρὸν ἐνεῖσα χόλον
Ἠλίου χήρωσεν.

Et me quædam vulneratrix ad malleolos-pedis siticulosa vipera,
Carni ex genis amara iniecta bile,
Sole viduauit, orbauit, vita priuauit.

Οὐτιδανός. οὐδενὸς ἄξιος.

οὐτιδανός. Nullius precij homo.

Οὐτιδὲς, καὶ σωρεῖ. σοφὰ λογίσμοι οὕτω καλούμενοι οἱ οὔτις παρ' ὁμήρῳ, οὐδείς. οὔτις γὰρ ὀδυσσεύς.

οὔτιδες. Vrides, & Soritæ *sunt quidam* parrlogismi sic vocati. Et apud Homerum οὔτις, Nullus. Nemo. Vlysses enim οὔτις *apud eum vocatur. Aristoph. Vespis. pag.* 316. *v.* 27. *Schol. annot.* 10.

Οὔτις ἔσθ', ὅς ἐ. *Sophocles in Aiace. pag.* 44. Nec vllus est, qui non

Illum furioſi, & insidiatoris exercitus
Consanguineum appellantes.

Οὔτις ἔστ' ὀρθῶς.

Τὸν τὸ μανέντος, κἀπιβουλεύσαντ' ἔμοὶ
Ξυγγαμβρὸν ὄντα καλοῦντες.

Ἀττικὸν ὄντι τὸ διαφέρειν ἑνικοῖς πληθυντικά. οἷον οὔτις ὀνομαλοῦντες.

Atticum est, singulari pluralem *numerum* subiicere, vt, οὔτις ὀνομαλοῦντες.

οὔτοι. Pro οὐ μὴν. Non autem vel pro οὐδαμῶς, nullo modo. Dauid à Domino tentatus, dixit, Tres istę pœnæ me *grauiter premunt* vndique, & in angustias summas *redigunt*. Verùm cadam in manus Domini. Et elegit mortem. Et à matutino tempore vsque ad horam prandij mortui sunt *hominum* 70. millia. Tũc Dauid dixit, Ego sum ille pastor, qui malè fecit, *qui peccauit*, non autem ipsæ oues.

Οὐτοσί. Hic homo. Vsus est *Aristophanes* hoc οὐτοσί, pro nomine. Illud verò ι *est vocis* productio. οὕτω verò *per ω magnum, dicitur* aduerbialiter, & οὑτωσί, pro οὕτως. Sic. adeò. Vt, Nihil ad versum adeò stultè proferam. Pro, temerè, frustrà, nulla de causa. Et, Adeò multiferâ, *adeò variâ, adeò grauis* commisceor fortuna. Pro, Multa, vel varia mala mihi eodem tempore ferente, *scil. fortunâ. Nam dativus* ἐμοὶ *est referendus ad præcedens* δαίμων. *i. ad fortunam, qua multa, variáque mala ferebat illi Sycophantæ, qui verbis vtebatur istis. In Scholiis annot. 6. L.* ἄγαπᾶ, ὦ πικίλα. Aristophanes *in Plut. pag. 42. v. 27.*

Οὗτοι. αἰτὴ τῦ οὐ μὴν. διαβίβλ. εἶπεν ὑπὸ κυρίου πειραζόμενος. γενά μοι πάντοθεν τὰ τρία ἐπιτίμια. πλὴν ἐμπεσοῦμαι εἰς χεῖρας κυρίου. καὶ ἐξελέξατο τὸν θάνατον. καὶ ἀπέθανον ἀπὸ πρωΐθεν μέχρι ὥρας ἀρίστου χιλιάδες ὁ. καὶ εἶπε διαβίβλ. ἐγώ εἰμὶ ὁ ποιμὴν ὁ κακοποιήσας, οὗτοι τὰ πρόβατα. αἰτὴ τῦ οὐδαμῶς. A

Οὑτοσί. οὗτος ὁ αἴθρωπος. αἰτὴ ὀνόματος κέχρηται τῷ οὑτοσὶ. τὸ δὲ ἰ ἐπίτασις. οὕτω δ' ἐπιρρηματικῶς, καὶ οὑτωσὶν, αἰτὴ τῦ οὕτως. οὕτως αἰσὶ τως. οὕτως ἐκβαλῶ. αἰτὴ τῦ εἰς ἔτυχεν, ἐκ τῦ μηδενός. οὕτω πλανφόρῳ συγκέκραμαι δαίμονι. αἰτὴ τῦ πολλά μοι κακὰ ὑφ' ἕνα καιρὸν φέροντι. ἢ ποικίλῳ. ἀριστοφάνης. B

NOTÆ.

Οὑτωσὶν.] An reperiatur, ignoro. οὑτωσὶ passim occurrit, pro οὕτως. Vide supra pag. 530. vnde correctio loci huius petenda.

Οὐδὲν ἄρα ἔτος οὕτως αἰσὶ τως ἐκβαλῶ. &c.

οὐ τρίφη. Non alit vnum arbustum duos erithacos. In eos, qui ex paruis rebus quæstum facere student. Erithacus autem auis est solitaria, & ab aliis separatim viuens. *Er. ad Chil. 1. Cent. 2. col. 392. ad 22. Vnicum arbustum. &c. & ad 24. Vna domus. Et Aristoph. Vespis. pag. 344. v. 4. & 5.*

Οὐ τρέφει μία λόχμη δύο ἐρυθακούς. ὅθεν τοὺς ἐκ μικρῶν τινος κερδαίνειν σπουδάζοντας. ἐρυθακὸς δέ ἐστιν, ὄρνεον μονῆρες, καὶ μονότροπον. C

οὐ φερντὶς ἱπποκλείδῃ. Non *est vlla nuptiarum istarum* cura Hippoclidi. *Has nuptias nullo modo curat Hippoclides. Herodotus lib. 6. pag. 238. in. 40.* Prouerbium, cuius meminit Hermippus in Demotis. *i. Popularibus.* Hippoclides, Tisandri F. vxorem ducturus Agaristen Agathoclis, *L. Clisthenis*, Sicyonij tyranni filiam, ipsa nuptiarum die supra-modum saltauit. Cùm autem Clisthenes sententiam mutasset, & Megacl. Alcmæonis F. filiam dedisset, & Hippoclidi apertè dixisset, eum *propter illam suam importunã saltationem* nuptiis Agaristæ excidisse, ille subiiciens, dixit, Non est curæ Hippoclidi.

Οὐ φερντὶς ἱπποκλείδῃ. παροιμία, ἣν μέμνηται ἑρμιππος ἐν δημόταις. ἱπποκλείδης, ὁ Τισάνδρου μέλλων γαμεῖν ἀγαρίστην τὴν ἀγαθοκλέους τῦ σικυωνίου θυγατέρα τῦ τυράννου, ἐν αὐτῇ τῇ τῦ γάμου ἡμέρᾳ ὑπορχήσατο ὑπερτόνως μεταβουλευσαμένου δὲ τὸν κλεισθένους, καὶ μεγακλεῖ τῷ ἀλκμαίωνος τῦ θυγατέρα δόντος, φρὸς δὲ τὸν ἱπποκλείδην φανερῶς εἰπόντος, ὅτι ἀπόρχηται τῦ γάμου τὴν ἀγαρίστην, εὐστυχὼν εἶπεν ἡ φερντὶς ἱπποκλείδη. D

NOTÆ.

Ἀπόρχηται τῦ γάμου τὴν Ἀγαρίστην.] Ita legendum, τὸν γάμον τὸν Ἀγ. Herod. lib. 6. 237. 36. 37. Κλεισθένει δὲ τῷ Αἰσχινόμου τῦ Μύρωνος τῦ Ἀδρέστου, ἤνετο θυγάτηρ, τῇ οὔνομα ἦν Ἀγαρίστη. &c. Et pag. 238. 37. Κλεισθένης δὲ τὰ μὲν πρῶτα, &c. & l. 40. εἶπε, ὦ πᾶ Τισάνδρου, ἀπορχήσαι γε μὲν τὸν γάμον. Ὁ δὲ ἱπποκλείδης ὀλίγα βας, εἶπε, οὐ φερντὶς ἱπποκλείδῃ. Hinc Suidæ correctio petenda. Nam ex Herodoto res est desumpta. Er. ad Chil. 1. Cent. 10. col. 320. ad 12. Non est curæ Hippoclidi. Vel, Non curat Hippoclides. E

οὐχ ἅλις. Non satis. οὐ ματαίως. Non frustrà. οὐ χεῖον Non pejus. Pro, Melius *est*, *satius est*, *præstat*. *Aristophanes in Equitibus. pag. 105. v. 8. & 9.*

De. Vis istam rem ipsis spectatoribus indicem?

Ni. Non pejus erit. Satius erit, præstabit, hanc ipsis indicari.

οὐκ ἥκιστα. Non minimè. Maximè. Omnino. Non minùs. Vt, Quamobrem quòd Rex futura, coniecturis rectè coniecisset, *ac effectum fuisset*, non minimè. *i. maximè, præcipuè, propter has felices coniecturas, ipsi feliciter* successerunt, quæ consilio-prius-inito decreuerat. Et rursus. Cùm non minimè. *i. maximè præcipuè* reliquam turbam in ipsos concitasset.

οὐχὶ γλαύκου τέχνη. Non *est* Glauci ars. De rebus egregiè factis, & quę difficulter-intelliguntur. *Er. ad Chil. 2. Cent. 8. col. 360. ad 30. Glauci ars.*

Οὐχ ἅλις· ματαίως. οὐ χεῖρον. ἀντὶ τῦ βέλτιον.

Βούλει τὸ πρᾶγμα τοῖς θεαταῖσι φράσω; Οὐ χεῖρον.

Οὐχήκιστα. μάλιστα. πάνυ. οὐχ ἧττον. καὶ σωῦ τῦ, τὸν βασιλέα ἐστυχάθαι δὲ τῷ μελλόντων, οὐχ ἥκιστα ἀπέβη τὰ οἱ συμβουλευθέντα ἢ αὐτῷ. ἢ ἄλλων οὐχ ἥκιστα εἰς αὐτοὺς ἀναρτήσαντες ὄχλον. F

Οὐχὶ γλαύκου τέχνη ἔστι δῦ ἐφεσμένων, καὶ δυσκαταγνώστων.

A Οὐχὶ μᾶλλον. ἀριστοφάνης. πλείστης μὲν οὐχὶ μᾶλλον. δύτυχὴς δ' ἴσως. παρῴδηται ἐξ ἀλκηστίδος εὐριπίδου.

Ἔχει δὲ οὕτω. σὲ δ' ἄλλη τις γυνὴ κεκτήσεται.

Σώφρων μὲν οὐχὶ μᾶλλον. εὐτυχὴς δ' ἴσως. magis. *Legitur ita,* σώφρων μὲν οὐκ ἂν μᾶλλον. *v. Me quidem non cassior: sed fortasse fœcundior. post ἴσως, repetendum* τὸ μᾶλλον, μᾶλλον σώφρων, pro, σωφρονεστέρα. μᾶλλον εὐτυχὴς, pro, δυτυχεστέρα.

Οὐχ ὅσον. ἐφ' ᾧ δηὸ παρθένος οὐχ ὅσον οὐ κατέπηξεν. ἀλλὰ καὶ ἀντήχησεν οἱ τά τε ἄλλα ὑφρόνως. κἠπὶ τὸν μὲν βασιλέων. ἐκεῖνον δὲ καίσαρα μόνον ὀνομάσας. καὶ οὔτις οὐχ ὅσον οὐχ δυεῖν τι συμβατικὸν, ἀλλὰ καὶ ἄσπονδον σφίσι τὸν πόλεμον παρεσκεύασαν. αὐτὶ τοῦ οὐ μόνον.

B Οὐχ ὅσον. ἐφ' ᾧ δηὸ παρθένος οὐχ ὅσον οὐ κατέπηξεν. ἀλλὰ καὶ ἀντήχησεν οἱ τά τε ἄλλα ὑφρόνως. κἠπὶ τὸν μὲν βασιλέων. ἐκεῖνον δὲ καίσαρα μόνον ὀνομάσας. καὶ οὔτις οὐχ ὅσον οὐχ δυεῖν τι συμβατικὸν, ἀλλὰ καὶ ἄσπονδον σφίσι τὸν πόλεμον παρεσκεύασαν. αὐτὶ τοῦ οὐ μόνον.

Οὐχ ὅσον. ἐφ' ᾧ δηὸ παρθένος οὐχ ὅσον οὐ κατέπηξεν. ἀλλὰ καὶ ἀντήχησεν οἱ τά τε ἄλλα ὑφρόνως. κἠπὶ τὸν μὲν βασιλέων. ἐκεῖνον δὲ καίσαρα μόνον ὀνομάσας. καὶ οὔτις οὐχ ὅσον οὐχ δυεῖν τι συμβατικὸν, ἀλλὰ καὶ ἄσπονδον σφίσι τὸν πόλεμον παρεσκεύασαν. αὐτὶ τοῦ οὐ μόνον.

Οὐχ ὁσονὶ, αὐτὶ τοῦ οὐ βραδέως. ἀλλὰ ταχύ. ὡς τὸ μετονού.

Οὐ χρὴ.

C Οὐ χρὴ λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν.
Μάλιστα μὲν λέοντα μὴ 'ν πόλει τρέφειν.

Ἢν δ' ἐκτραφῇ τις τοῖς τρόποις ὑπηρετεῖν.

Ἀριστοφάνης. αἰσχύλος ἢ λέγει σοὶ ἀλκιβιάδου. μὴ αἰκτρέφειν φρόνιμον. ἐὰν ἢ αἰκτρέφῃ, μὴ ἐρεθίζειν ἀλλὰ τιθασεύσαι. ὥςπερ ὁ μὲν εὐριπίδης συμβεβούλωκε μὴ δίκαιον. ὁ ἢ αἰσχύλος τοιαύτην τινὰ δίκαιον μὴ καταδέξασθαι, ἢ καταδέξαιμεν, τρόποφορεῖν. ὁ ἢ διόνυσος πρὸς τάδε φησὶ δυσκρίτως μὲν γ' ἔχειν. σοφῶς γὰρ εἰπεῖν. ὅτερος ὅτερος σαφῶς. σοφῶς μὲν αἰσχύλος. σαφῶς ἢ εὐριπίδης.

D Ἀριστοφάνης. αἰσχύλος ἢ λέγει σοὶ ἀλκιβιάδου. μὴ αἰκτρέφειν φρόνιμον. ἐὰν ἢ αἰκτρέφῃ, μὴ ἐρεθίζειν ἀλλὰ τιθασεύσαι. ὥςπερ ὁ μὲν εὐριπίδης συμβεβούλωκε μὴ δίκαιον. ὁ ἢ αἰσχύλος τοιαύτην τινὰ δίκαιον μὴ καταδέξασθαι, ἢ καταδέξαιμεν, τρόποφορεῖν. ὁ ἢ διόνυσος πρὸς τάδε φησὶ δυσκρίτως μὲν γ' ἔχειν. σοφῶς γὰρ εἰπεῖν. ὅτερος ὅτερος σαφῶς. σοφῶς μὲν αἰσχύλος. σαφῶς ἢ εὐριπίδης.

Οὐχ ὅσον. Non solum. Vt, Qua de causa tunc Parthenus, *Parthyæus, Parthus, vt* Παρθυαῖος *legatur. Sic & Vulsius.* non solùm non trepidauit. sed etiam ipsi cũ alia superbè rescripsit, tum etiam, se quidem Regem Regum, illum verò, Cæsarem tantùm nominans. Et rursus. Non solùm nihil pacificinuenerunt, *nullámque compositionem, aut pacem impetrare potuerunt:* sed etiam implacabile bellum sibi parârunt, *& in suum caput attraxerunt. Hîc* οὐχ ὅσον *posit um,* pro. οὐ μόνον. Non solùm, non tantùm.

οὐχ ὅσον ὑ. Non tantùm-non. Pro, Non lentè: sed cito. Vt μοσονοὺ, tantùm-non. *pro, mox mox. celeriter.*

οὐ χρή. Non oportet.

Non oportet leonis catulum in vrbe alere.

Præcipuè quidem leænam non oportet *in vrbe alere.*

Si verò educatus-fuerit aliquis in ea, tunc oportet eius *moribus inseruire.*

Aristophanes. *Ranis pag.* 185. *v.* 8. 9. 10. μὴ ν. *pro,* μὴ ἐν. *Ex. ad. Chil.* 2. *Cent.* 3. *col.* 444. *ad.* 77. *Leonis catulum ne alas* Aeschylus autẽ *hæc* dicit de Alcibiade. Ne prudentem alas. Si verò *alueris, ac* educaueris, *eum* ne irrita: sed cicuta, *assentare ipsi. blanditis eum tibi concilia.* Quare Euripides quidem suasit ne *quis viros nimium acutos, nimiúmque callidos in vrbem* reciperet. Aeschylus verò talem quandam sententiam *habet. Suadet enim* ne *tales viri* recipiantur, aut si quis eos receperit, *eorum* mores ferat, *& illis inseruiat.* Dionysius verò ad hæc dicit, *in eadem fab. & pag. ver.* 11. *&* 12. Sanè per Iouem Seruatorem, difficulter-diiudicare-possum *vter horum melius dixerit.* Nam alter quidem, sapienter dixit, alter verò, *rem totam declarauit* apertè. Sapienter quidem, Aeschylus. Apertè verò, Euripides.

NOTÆ.

Δυσκρίτως.] Aristoph. Ranis. pag. 185. v. 11. & 12.

E Δι. Νὴ τὸν Δία τὸν Σωτῆρα, δυσκρίτως γ' ἔχω.
Ὁμὼς, σοφῶς γὰρ εἶπεν, ὁ μὲν ἕτερος, σαφῶς.

Οὐχ οἷά τε ἦν. ἀδύνατα. ἀλλὰ ταῦτα μὲν οὐχ οἷά τε ἀπρεπῆ ἡγοῦνται. ἐπεὶπερ οἱ θεοὶ ἀτιμώρητα αὐτὰ ἐᾶσιν ὄντα σφῶν ἡγεμόνα.

Οὐχ οἷόν τ' αὐτὸ ἐποίησαν λόγων, ἀλλὰ κατέλυσαν τὸν εἰπόντα.

Οὐχ οἷον. οὐχ οἷον προσεῖχον αὐτοῖς. ἀλλ' ἁπλῶς οὐδ' ἀκούσαν ἠξίουν. πολύβιος. οὐχ οἷον οὐ προσεῖχε τοῖς λεγομένοις, ἀλλ' οὐδ' ἠνείχετο ἐπιφαινόμενος ταῦτα.

Οὐχ οἷόν τε οὐ δυνατόν.

Οὐχ οἷός τ' εἰμὶ ἀποσοβῆσαι τὸν γέλωτα,

οὐκοἷά τε εἶναι. Quæ esse non possunt. Quæ fieri nequeunt. *Vulgò dicuntur* Impossibilia. Vt, Sed hæc quidem infecta fieri nequeunt. Quia ipsi Dij hæc inulta esse passi-sunt, *vt potè* à se facta.

οὐχ οἷόν τε. Non solùm non tulerunt illa verba: sed etiam illum, qui ea protulerat, lapidibus-obruerunt, *L.* οὐχ οἷόν τ' οὐκ ἀνέχοντο, ἀλλὰ χαλ.

οὐχ οἷον. Non solùm. Vt, Non solùm mentem ad ipsos non aduerterunt: sed etiam ne prorsus quidem eos audire noluerunt. Polybius. Non solùm non attendebat ad ea, quæ dicebantur: sed ne ferre quidem poterat eum, qui hæc dicebat. *L.* ἀνεκαινούμην.

οὐχ οἷόν τε Non possibile. Quod fieri nequit.

Οὐχ οἷός τ' εἰμὶ ἀπ. *Aristophanes in Ranis. pag.* 131. *v.* 28. *&* 29. Non possum abigere risum, *à risu mihi temperare nequeo.*

Videns leoninam-pellem supra crocotum prosi-sam.

Crocotus verò, *sive crocotum*, *erat* Dionysiacum gestamen. Ferebat autem *Dionysius* Leoninam-pellē, vt Hercules. Hoc autem prouerbium dicitur de dissimilibus *rebus. Erasm. ad. Chil. 3. Cent. 5. col. 735. ad. 98. Leonis-exuuium super crocoton.* Et rursus. Non poterat vltrò simul-parêre.

οὐχ ὑπ' ἄλλων. Non ab aliis: at à nostris pennis capimur. Pro, Hæc *mala nos* nobis-ipsis fecimus, *concitauimus, parauimus.* Fama enim *est, ferunt* aquilam percussam sagittâ arcu-emissa, cùm alatæ-sagittæ machinam vidisset, dixisse, οὐχ ὑπ' &c. id est, Non ab aliis. &c.

Ὁρῶν λεοντῆν ὑπὲρ κροκωτοῦ κειμένην. A

Διονυσιακὸν φόρημα ὁ κροκωτός. ἐφόρει δὲ λεοντῆν ὡς Ἡρακλῆς. τάττεται δὲ ἡ παροιμία ὅπὶ τῶν ἀνομοίων. καὶ αὖθις. οὐχ οἷός τ' ἦν ἐθέλοντος συνυπαγέσθαι.

Οὐχ ὑπ' ἄλλων. ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς ἁλισκόμεθα, ἀντὶ τοῦ ἑαυτοῖς ταῦτα πεποιήκαμεν. λόγος γὰρ πληγῆναι ἀετὸν τοξικῷ τῶν αἰετῶν, εἰπεῖν ἰδόντα τὰ μηχανήματα τὰ πτερώματος. οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτοῦ πτεροῖς ἁλισκόμεθα. B

οὐχ ὑφίει. Non remittebat. Non cedebat.

Οὐχ ὑφίει. οὐκ ἐνεδίδου.

O. CVM Φ.

ΤΟ Ο ΜΕΤΑ ΤΟΥ Φ.

Ὄφελεν, & ὄφελον. Sic *enim legendum videtur. Consule Eustath.* Vtinam. Macári. Optatiué. Hoc autem macari *est hominum* indoctorum aduerbium optantis, pro *receptis, & vsitatis, præcipuè apud Poetas*, ἔθε, & αἴθε. *Vtinam.* αἴθε verò, *Doricè formatum ex* ἔθε, *verso* ιν *in* α. *Sed* μακάρει, *per apocopen dictum est à* μακάρειος, *q. d.* ὦ μακάρειον ἐμέ. *O me beatum, si vota compos fierem. Ab hoc* μακάρει *barbaro deriuatum est Italicum aduerbium optantis, quod Veneti frequenter vsurpant, Magari, verso* κ *in* γ. Sed hæc quidem ἄθε, & αἴθε, nullas personas significant, at ὄφελον, & ὤφελον, *aliquam* personam significat. *Dauid.* Vtinam meæ viæ dirigantur, vt tua iudicia custodiam.

Ὄφελλον, καὶ ὄφελον. εὔθυ. μακάρι. δεικτικῶς. τὸ δὲ μακάρι, τῶν ἀπαιδεύτων δεικτικὸν διαῤῥῆμα, ἀντὶ τοῦ εἴθε, καὶ αἴθε. πολλαχοῦ ὅτι ταῦτα μὲν ἀπαρέμφατα ποιοῦσι παρὰ τοῖς ποιηταῖς. τὸ δὲ ὄφελον, προσωπόν ἐστι μεφαίνει. ὄφελον καταθυνθείσαν ἂν εἰδέναι με, τὰ φυλάξασθαι τὰ δικαιώματά σου. C

ὈΦέλλα. Cùm Ophellas, Cyrenæus Dynasta, ab Agathocle in Sicilia per dolum sublatus-fuisset, Leonides in Græco. *i. Græcorum* principatu constitutus-fuit à Ptolemæo.

Ὀφέλλα. τὸν κυρίως καὶ δυνάστου, παρὰ Ἀγαθοκλέους καὶ Σικελίαν ἀναιρεθέντος δόλῳ, λεωνίδης ὅπὶ τῶν ἑλληνικῶν ἀρχῆς κατέστη ὑπὸ Πτολεμαίου.

ὈΦέλλων. Aristophanes *in Ecclesiazusis. pag. 486. v. 31. & 32* Video accedentes & alias multas valde Mulieres, quarum *magnus* est vsus in ciuitate. *vel, quarū magna est vtilitas &c.* Hoc est, nobiles. Et rursus. Ex Liuio autem, *discebat se* audire *nomina virorum*, quorum erat aliquis vsus, & propter animi præstantiam, & propter eloquentiæ doctrinam.

Ὀφέλων. ἀριστοφάνης. ἄλλας τε γυναῖκας ὅτι πάρ ὄσιν ὄφελος ἐν τῇ πόλει. τυτίσιν, εὐγενεῖς. καὶ αὖθις. τὸ δὲ λιβίης ἀκούειν, ὧν τὶ ὄφελος ἦν, καὶ ἐν καλλιφυχῆς, & ἐν ὑγλωττίᾳ παιδείας. D

NOTAE.

Ὀφελων. Ἀριστοφάνης.] In Ecclesiaz. pag. 486. v. 31. & 32.

Ὁρῶ πορευούσας χἀτέρας πολλὰς πάνυ
Γυναῖκας, ὧν ἐστ' ὄφελος ἐν τῇ πόλει.

Sed mallem, ὧν ἔστ' ὄφελος.

ὀφέλλωσιν. Augeant.

ὈΦέλλωσιν. αὐξήσωσιν. E

ὈΦέλτιος. Opheltius. Nomen proprium.

ὈΦέλτιος. ὄνομα κύριον.

ὀφελτρεύουσι. Decorant. Ornant. Excolunt. Pulchrum faciunt.

ὈΦελτρεύουσι. κοσμοῦσι. καλλωπίζουσιν.

ὀφείδιον. Q. d. Serpenticulus. Paruus-serpens.

ὈΦείδιον.

ὀφειλέτης. Debitor. Sophocles *in Aiace. pag. 35. v. 590. & 591.* Non scis ego Diis Quòd nihil suppeditare sum debitor amplius? *An ignoras me non debere quidquam amplius Diis præstare? Scholia tamē rem aliter accipiunt.* Ego non sum amplius in eo rerum statu, vt Dij mihi quidquam suppeditare, *vel, vllam opem ferre* debeant.

ὈΦειλέτης. χρεώστης. Σοφοκλῆς. καί τοι γ' ὡς ἐγὼ θεοῖς οὐδὲν ἀρκεῖν εἰμὶ ὀφειλέτης. τυτίσιν, ἐγὼ οὐκέτι ἐν τούτῳ εἰμὶ ὥστ' ὀφείλειν τοὺς θεοὺς ἐπαρκεῖν μοι. ἀλλὰ τὸ μὴ ἀφειλῆσθαι τῷ ζῆν. F

NOTÆ.

Σοφοκλῆς.] In Aiace. pag. 35. v. 590. & 591.

——οὐ κάτοιδ' ἐγὼ θεοῖς
Ὡς οὐδὲν ἀρκεῖν εἰμ' ὀφλέτης ἔτι;

ὀφηλή. Debitum. Et ὀφήλημα pariter *accipitur, idémque significat.*

ὈΦειλή. τὸ χρέος. καὶ ὀφείλημα ὁμοίως.

A Ὀφείλω. χρεωστῶ, παρὸς δοτικῆ. ἀριστοφάνης πεφέλαις. φέρ' ἴδω τί ὀφείλω.

Ὄφεις παρείας. τοὺς ὑπερμεγάλας ἔχοντας ταὶς παρείαις δοκοῦσι δ' ἥμεροι εἶναι, & μὴ ἀδικεῖν ἀνθρώπους. ἐοίκασι δὲ τοῖς ἵπποις, & εἶναι τῶν μυστηρίων ἱεροί. καὶ ὀφείδιον, ὑποκοριστικῶς.

Ὄφις πατεῖν, τὰ κέντρα τῶν ἐχθρῶν λύειν.

Ὀφιόδηκτος. ὁ ὑπὸ ὄφεως δηχθείς.

B Ὀφιομάχης εἶδος ἀκρίδος μὴ ἔχον πτερά.

Ὀφιόπους γυνή. ἕρπουσα.

Ὄφις. ἀπὸ τῆς ἰὸς, οἷς ἐν ὑπερθέσει. καὶ πλεονασμῷ τοῦ φ, ὄφις. ζήτει ἐν τῇ ἀρχῇ λαμ. ἄγχω ἀφίνω. quòd venenum emittat, ac eiaculetur in corpora, quæ ladit. AE. P.

Ὀφθαλμία. ἡ πήρωσις ἀριστοφάνης πλούτῳ. ταύτης ἀπαλλάξειν σε φ ὀφθαλμίας ἰδίως ὀφθαλμίαν, τὴν πήρωσιν φησίν.

C Ὀφθαλμιάσαι. φθονῆσαι. ἢ ἐπιθυμητικῶς ἔχειν. ἢ & τὰς ὀφθαλμὰς πάσχειν. οἱ δὲ πολλοὶ ὀφθαλμιῶντες ἐπὶ τοῖς χρήμασι, παντοδαπὰς ἐπινοίας εἶχον περὶ αὐτῶν.

Ὀφθαλμῶν ἐπιβάλλειν. τὸ περιέργως θεάσασθαι. οὕτως ἀλεξις.

Ὀφθαλμός. διαφερεῖ ἀριστοτέλης εἰ ἡ αἴσθησις, τῷ αἰσθητῷ ὄντι αἰσθητικῇ, αἰσθητὰ δὲ καὶ τὰ αἰσθητήρια, δι' ὧν αἰσθανόμεθα, διαφερεῖ οὐχὶ ἑκάστου τούτων ἡ αἴσθησις ἀντιλαμβάνεται, καὶ μηδενὸς ἔξωθεν παρόντος, οἷον, διαφερεῖ ὁ ὀφθαλμὸς οὐχ ὁρᾶν ἑαυτὸν, συγκείμενος ἐκ τούτων, ἃ ἔστιν ὁρατὰ λέγω δὲ τῶν στοιχείων. τίς οὖν ἡ λύσις; διότι ἡ αἴσθησις, δυνάμει μόνον ἐστὶ τοῦτο, ὅπερ ἐστὶ. πᾶν δὲ τὸ δυνάμει περαίνεται εἰς ἐνέργειαν ὑπό τινος ἐνεργείᾳ ὄντος. οὐκοῦν, καὶ ἡ αἴσθησις δυνάμει οὖσα, περαίνεται εἰς E ἐνέργειαν ὑπὸ τοῦ αἰσθητοῦ. αἰσθητοῦ δὲ τοῦ ἔξωθεν ἐνεργείᾳ ὄντος. ἀλλ' εἰ ὑπὸ τοῦ αἰσθητοῦ προάγεται εἰς ἐνέργειαν, αἰσθητὸν ἄρα καὶ τὸ αἰσθητήριον, ἐν ᾧ ἡ αἴσθησις, διαφερεῖ καὶ ὑπὸ τούτου περαίνεται εἰς ἐνέργειαν; ἄλλως τε εἰ μὴ οἰκεία αἰσθητικὴ ἀντιλαμβάνεσθαι αἰσθητοῦ τινος ὄντος, ἡ δέ ποτε τῷ ὑπερβολῇ αὐτοῦ ἀντιλαμβάνεται τῆς μὲν κατὰ φύσιν θερμασίας οὐκ ἐν τοῖς παντὶ σώματι, ἡ δὲ ἀπὸ καὶ αἴσθησις οὐκ ἀντιλαμβάνεται. ἐπεὶδὴ μέν τις εἰς ἀμετρίαν ἡ ἐν ἡμῖν θερμότης ἐκπέσῃ ὡς ῥᾳδίως τῷ πυρετῷ, πτοηθῆναι αἰσθάνεται ταύτης. καὶ ἡ ὄψις ὁμοίως. F εἰ μὲν ὀφθαλμὸν κατὰ φύσιν ἔχοντες, οὐκ ἀντιλαμβάνεται. εἶεν πῶν ὅτι τὸ τῷ ὑγρῷ, τὸ τῷ χιτῶνων χρῶμα. ἐπεὶδὰν μέν τις ἐκπέσῃ φύσιν τινὰ πάθοι, ὡς δεῖ τῷ ἰκτεριῶντων, τῆς δεῖ τοῦ ὀφθαλμοῦ ὠχριάσας αἴσθησιν ἔχει. διὸ οἴονται πάντα ὠχρὰ εἶναι. ὁμοίως κἂν εἴ ἄλλος τις χυμὸς ἐπικλύσει τὸ κυαλοειδές. καὶ τὰ χρώματος, & τὰ σχή-

ὀφείλω. Dubeo. Datiuo *gaudet*. Aristoph. Nub. *pag.* 59. *v.* 11. Eia videam quid debeam.

ὄφις παρείας. *Aristoph. Pluto. pag.* 36. *v.* 23. *Schol. anon.* 1. *unde Suid. u.* Serpentes pareias. *Sic dicti*, quòd elatas maxillas habeant. Videntur autem esse mansueti, nec lædere homines: sed deuorare viperas, & esse mysteriorum sacri, *vel*, *Initiis sacri*. Et ὀφείδιον. diminutiuè. q. d. Serpenticulus. i. paruus serpens.

ὄφις πατεῖν. *Explicatio somnij*. Serpentes calcare, stimulos hostium soluit.

ὀφιόδηκτος. A serpente morsus.

ὀφιομάχης. Ophiomaches. *vel*, *Ophiomachus. q. d. Cum serpente pugnans*. Locustæ genus nullas alas habens.

ὀφιόπους γυνή. Mulier serpentinos-pedes-habens. Vel, Mulier serpentis-instar pedibus-serpens.

ὄφις. Serpens. ab *ἰὸς* i. venenū per *literarum* transpositionem, ὄφις, & per pleonasmum τοῦ φ, ὄφις. Quære in Ἀρχῇ λαμ. *Vel* ὄφις *dictus quasi* ἰόφις, παρὰ τὸ τὸν ἰὸν φέρειν.

ὀφθαλμία. Oculorum-morbus. Cæcitas. Aristoph. Pluto. *pag.* 7. *ver.* 14. Hoc liberaturum te oculorum-morbo. *i. hac cæcitate. Nam hic* peculiariter ὀφθαλμίαν vocat *non ipsum oculorum morbum, aut aliquod vitium, & lippitudinem tantùm* ipsam cæcitatem.

ὀφθαλμιᾶσαι. *Malim* ὀφθαλμιάσαι, *ab* ὀφθαλμιάω. ῶ. *vt paulo post*. Inuidere. vel Concupiscere. vel etiam oculorum morbo laborare. Vt, Vulgus autem, pecuniæ cupiditate flagrans, varias de eo cogitationes, *vel*, *opiniones* habebat.

ὀφθαλμὸν ἐπιβάλλειν. Oculos iniicere, *vel*, *oculos in rem aliquam conijcere*. Pro, curiosè, *vel*, *attentè eam* contemplari. Sic Alexis.

ὀφθαλμός. Oculus. Dubitat Aristoteles num sensus apprehendat ea, quæ sentiuntur. Cùm autem & ipsa sensus-instrumenta, per quæ sentimus, sint sensibilia, cur non vnum quodlibet horum, sensus apprehendit, quamuis nihil extrinsecus adsit? Vt, Cur oculus se-ipsum non videt, cùm compositus-sit ex iis, quæ sunt visibilia? Elementis inquam? Quænam igitur *est huius dubitationis* solutio? Quia sensus, facultate est id, quod est. Quidquid autem faculate *est*, producitur in actum ab aliquo, quod facultate est. Ergo & sensus, qui facultate est, producitur in actum à sensibili, ac ab eo sensibili, quod extrinsecus actu est. Atque si à sensibili producitur in actum, & sensibile est ipsum quoque sensus-instrumentum, in quo sensus *est*, cur non & ab eo producitur in actū? Alioqui si sensus suum sensus-instrumentum, quod est sensibile, sentire non potest, cur igitur ea sentit, *ac percipit*, quæ superant ipsum? Naturalem enim calorem, qui in toto corpore est, sensus vim-tangendi-habens. *i. ipse tactus*, non percipit. Quum verò calor, qui in nobis est, immoderatus factus-est, vt in febricitantibus, tunc istum sentit. Eodem-modo & visus. Oculum quidem, quum secundùm naturam se habet, non apprehendit, *nec percipit*, veluti. qualis sit humorum color, vel *qualis sit color* tunicarum. Postquàm verò præter naturam aliquid patitur, vt accidit ictericis, tunc oculi pallorem sentit. Ideo putant *oculi* omnia esse pallida. Similiter etiam si quis alius humor crystallinum inuaserit, & colorem, & figuram eius apprehendit. Vnde etiam in principiis sufficit si quid patitur, quæ debet qui ictericorum, tales debet qui ὀφθαλμοῦ ὠχριάσας αἴσθησιν ἔχει. διὸ οἴονται πάντα ὠχρὰ εἶναι. ὁμοίως κἂν εἴ ἄλλος τις χυμὸς ἐπικλύσει τὸ κυαλοειδές. καὶ τὰ χρώματος, & τὰ σχή-

fusionum, priùs quàm protsus impedita fuerit actio pupillæ tectæ, putant se videre culices, & talia quædam.

ματος ὑπὸ ἀντιλαμβάνεται. ὅθεν καὶ ἐν ταῖς ἀρχαῖς τῆς ὀφθαλμίας πρὶν τελείως κωλυθῆναι ἐπεργάζεσθαι τὴν κόρης σκεπασθείσης, δοκοῦσιν ὁρᾶν κώνωπας, καί τινα ζωύδρια.

Ο῾φθαλμὸς βασιλέως. *Herodotus lib. 1. pag. 31. 1.* Oculus Regis. Pro, Qui multum potest apud Regem. Sic autem *Persæ* vocabant Satrapas, per quos Rex *Persarum* omnia spectat. Vt Regis aures *vocabant* ipsos otacustas. *i. delatores, qui auribus captabant ea, quæ dicebantur. His autem erant quidã obseruationes*, per quos *Rex* audiebat ea, quæ vbique *terrarum* ab vno quoque fiebant.

Ο῾φθαλμὸς βασιλέως· ἀντὶ τοῦ μέγα δυνάμενος ὥσπερ βασιλεύοντα· διὰ ἀκάλλειν ζώδια σατράπας, διὰ ὧν πάντα ὁ βασιλεὺς ὑπισκοπεῖ. ὡς βασιλέως ὦτα, ζώδια ὠτακούστας, διὰ ὧν ἀκούει τὰ ποιητέα ἑκάστῳ πανταχοῦ.

o῾φελεν. Debere, *quod in Iudicio iudicatum.* Pro, In Iudicio vinci

Ο῾φλειν· ἀντὶ τοῦ ἡττᾶσθαι ἐν δικαστηρίῳ. B

o῾φλημα. Debitum.

Ο῾φλημα· ἀντὶ τοῦ χρεώστημα.

o῾φλῆσαι. Debere.

Ο῾φλῆσαι· χρεωστῆσαι.

Ο῾φλήσειν. Debere. Condemnatum esse. Aristoph. *pag* 1011 *v.* 19. Cùm eris condemnandus, non præsentibus testibus. Illis, qui *aliquem* accusassent, neque *crimen obiectum* probassent, pecuniaria mulcta irrogabatur. Et nisi *ille, qui condemnatus fuisset, mulctam tempore* statuto persoluisset, quod diem præscriptum præteriisset, quadruplũ persoluebat. Qui verò *mulctam irrogatam* persoluere non potuissent, in carcere coercebantur. Hoc autem multis accidit, & Aristogitonis Oratoris patri.

Ο῾φλησίν· κατὰ δικαδικῶν. ἀντὶ τοῦ ἀζημίους μέλλων ὀφλήσειν, καὶ παρόντων μαρτύρων. τοὺς γραψαμένους, καὶ μὴ ἀποδυκνύουσιν, ἐπιβάλλειν χρημάτων ζημίαν, ἣν ἐμοὶ μὲν τὸ ὡρισμένον, ἐξέπεσεν, ὑφ' ἡμέρας γιγνώσκω, ἐξεπίτηδες ἕως παρῆλθεν· οἱ δὲ μὴ ἔχοντες ἔκπεσαι, καθυπεύθυνοι ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ. πολλοὶ δὲ τοῦτο πεπόνθασι, καὶ ὁ τοῦ ῥήτορος Ἀριστογείτονος πατήρ. C

o῾φλημα. χρέος. ὀφειλή. Debitum.

Ο῾φλησις· χρέος ὀφειλή.

o῾φλισκουσι. Et ὀφλοῦσι. Debent. Et ὀφλισκάνω. Debeo.

Ο῾φλισκουσι, καὶ ὀφλοῦσι· χρεωστοῦσι. καὶ ὀφλισκάνω.

o῾φλων Debens. Qui debet. Et ὄφλω. Debeat. Obnoxius sit, condemnetur redarguatur. Vt, μὴ ὄφλω &c. i Ne ipsum apud Achæos accusaret, & improbitatem deberet. *i. improbitatis crimini obnoxius esset, & improbitatis redargueretur, vel etiam condemnaretur.* Et apud Comicum quendam, *Precium*, quo me oportebat

Ο῾φλων· χρεωστῶν. καὶ ὄφλοι. μὴ ὀφειλέτω αὐτὸν πρὸς τοὺς ἀχαιοὺς, καὶ κακότητα ὄφλοι. ἤ μὴ ἔχοι. D

Loculum, mei sepeliendi causâ, *emere, hoc debens abeo.*

Σορὸν πρίασθαι, τοῦτ' ὄφλων ἀπέρχομαι.

De senibus, qui in iudiciis versantur. *Item de iis, qui in iudicijs damnati, non habent vnde iudicatum soluã, aut mulctam irrogatam persoluant. Quamobrem in extremis opis difficultatibus mori cogũtur.*

Ἐπὶ γερόντων ἐν δίκαις ἀναστρεφομένων.

o῾φνει. Ophni. Nomen proprium.

Ο῾φνει. ὄνομα κύριον.

o῾φρα. Vt, Vel, donec. vel, Quoad. Quandiu. Vel *causam finalem significat*, vt.

Ο῾φρα. ὅπως, ἢ μέχρι. ἢ ἕως. ἢ ἵνα.

o῾φρυάζω. Verbum. Supercilia attollo. Superciliis nuto. Superbio Vt. Ille verò postea mittit quendam supercilijs erectis superbientem, & ineffabili quadam arrogantia præditum, *ac tumentem.*

Ο῾φρυάζω, ῥῆμα· ὁ δὴ, πῆμαί τινα ὕστερον, ὀφρυάζοντά τε, καὶ ἀλαζονείᾳ τινὶ ἀμυθήτῳ ἐχόμενον. E

o῾φρυων. Ophrynium. Demoslth. in *oratione* ad Apaturium. Vrbs Troadis.

Ο῾φρυων. δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς ἀπατούριον. πόλις Τρῳάδος.

Ο῾φρυόεντες. Superbi. Qui supercilia tollunt, ac erigunt, fastúmque fastum vel ipsis supercilijs testantur.

Ο῾φρυόεντες· ὑφηφανοι.

o῾φρύη. Supercilij. Superbiæ. *Er. ad. Chil. 1. Cent. 8. col. 272. Attollere supercilium.*

Ο῾φρύος. ὑφηφανείας.

o῾φρυόεσσα. Alta, & præceps. Prærupta.

Ο῾φρυόεσσα. ὑψηλὴ, καὶ ἀπόκρημνος.

o῾φρῦ ἀναστᾶντες. Supercilia contrahentes. & buccas inflantes. *Hoc dicuntur* in arrogantes, & superbos. *Er. ad. Chil. 3 Cent. 5. col. 729. ad. 71. Contrahere supercilium. Inflare buccas.*

Ο῾φρῦς ἀναστῶντες, καὶ γνάθους φυσῶντες. ἐπὶ τῶν ἀλαζόνων, καὶ ὑφηφανῶν. F

O. CVM X.

ΤΟ Ο ΜΕΤΑ ΤΟΥ Χ.

Ο῾χα. *Poet. aduerb. pro comm.* ἐξόχως. Excellenter. Eximiè. Egregiè. Præcipuè. ab ἐξέχω, emineo, excello, *deducitur nomen* ἔξοχος, eminens, excellens,

Ο῾χα. ἐξόχως. ἀπὸ τοῦ ἐξέχω ἔξοχος. τὸ ἐξέχον τα ἐξοχα. ἐπίρρημα ἔξοχα, κατ' ἀποβολὴν τοῦ ἐξαρθρώσεως, ὄχα. ἀποβάλλεται γὰρ

eximius,

A πολλάκις ἡ ἀφόδευσις. ὡς ἐπὶ τοῦ κατωχῆς, αἰγίς.

nim præpositio abiicitur, vt & in κατωχὴς. i. procella, tempestas. ventorum impetus, *sublata* κατὰ, *formatum* αἰγὶς. *quod idem significat, ac* τὸ κατωχὴς.

Ὀχανον. τὸ κρέπιμα τῶν ἀσπίδος. ὄχοις ἀκεσταίοισιν ἐμβαὼς πόδα. καὶ ὀχάνοις, δεσμοῖς.

rum Acestæum pedibus premebat inuectus. Et ὀχάνοις. Vinculis.

Ὀχετηγὸς καὶ ὀχετηγός, ὑδρηγός.

quarios-deducit. Qui-per-aquæ ductus-rigat. Aquæ-deductor. Irrigator.

B Ὀχεταγωγα. τὰς λεγομένας ἐκχύσεις τῶν μηχανημάτων. εἰσὶ δὲ αὗται ξύλιναι, ἢ κεράτιναι εἰ δὲ, φασὶ τὰς ὑπονόμους, καὶ τοὺς ὑπὸ γῆν ὀχετούς.

Ὄχεα. τὰ ἅρματα.
Ὀχεδὸς. ὁ ποχεῖος.
Ὄχεσφι. ζεῦξι ἁρμασιν.
Ὀχετεύει. σαλεύει. μεταφέρει.

C Ὀχετὸς. σωλὴν. ἀγωγὸς. ῥύαξ.
Ὀχέω ἔοθα. πῶν. ὄχευε. ὡς τάγε ἄλλα οὐδενός ἐστιν ἄξια. ἐπ' ἄλλοις, ὡς τάγε ἄλλα οὐ τούτου ἐστὶν ἄξια τῇ τῆς δακτύλων ἀποκρίματος. τὸ δὲ ἰφισὸς τῷ μήκωνα ἀγαλμα, ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ἔχον τὰς χεῖρας πεπίπτο. ὥστ' αὖ δοκοῦσι τοῖς δακτύλοις, αἷς ὠσμῷον λυδιστὶ, μύρμηξιν τὸ ὕλλου. σαρδαναπάλου.

D Ὀχεύ. ὁ ἵππος τὸ αὐχενικφαλαίας ᾧ συνέχεται πρὸς τὸν τράχηλον τὸ φορεσιῶτας. ἢ ὁ συνέχων τοῦ πρὸς τὸν θώρακα ζώνην ἱππικὴν.

Ὀχεία μίξις. συνουσία. καὶ ὀχεύω, ῥῆμα.

Ὀχεῖον. ἅρμα. δίφρος ἅμαξα.
Ὀχεῖον. αὐτὸ μὲν τὸ ὄχημα δίναρχος ἐχρήσατο. ἐχρήσατο δὲ ὁ αὐτὸς, καὶ τὸ εἰς ἐχεῖας πρόσδιδυγιμον φησὶ γὰρ. ὠνοῦμαι μου τὸν ἵππον ὀχεῖον. λυκοῦργος δὲ ἐν τῷ πρὸς δικαίστας, γείτονας τὸ ὀχεῖα φησὶ καὶ μή ποτε δὴ τύτω τοῖς ἔπεσθον τοῦ λέξει, ἐν ᾧ ὀχεῖαι γίνονται κτηνῶν, ἢ ὀχήματα μισθοῦ).

E

eximius, egregius. Neutrum, τὸ ἔοχεν. & pluralis τὰ ἔοχα. *Hinc verò deriuatur* aduerbium ἔοχα, & abiecta præpositione ἐξ *formatur aduerbium* ὄχα. Sæpe e-

ὄχανον. Scuti manubrium. ὄχος verò, ὄχημα. *Vehiculum. Currus. Vt in quodam scenario, in quo legendum* ἐμβεβαὼς. Curribus Acestæis inuectus pede. *Qui cur-*

ὀχετηγία. Riui-deductio. Per riuum-deductum irrigatio. Et ὀχετηγός. Riui-deductor. Qui-sulcos-a-

ὀχετάκραια. *Vel,* ὀχετύκραια. *Vel, vt alij,* ὀχεκραία. Machinarum *aquariarum* effusiones, quæ sic vocantur. *Id est, capita fistularum, per quas aqua fluens effunditur.* Sunt autem hæ ligneæ, vel corneæ *fistulæ.* Alij verò *sic vocari tradunt* ipsas Cloacas, & *fossas subterraneas, &* canales sub terra ductos.

ὄχεα. Vehicula. Currus.

ὀχέω. Vehi.

ὄχεσφι. Vehiculis. Curribus.

ὀχετάω. Quatit. Agitat. Transfert. *Canales, vel riuos deducit, derinat.*

ὀχετὸς. Canalis. Fistula. Aquæ-ductus. Riuus.

ὀχεύω. Coeo. Inco. Salio. Propriè brutorum est, vt hominum τὸ ἀφροδισιάζειν. Confunditur tamè hoc discrimè. Vt, Edc. Bibe. Coi. Quia cæteranullius sunt precij. In aliis *libris scriptum est,* Quia cætera non sunt hoc digitorum strepitu digna. Nam statua, quę supra *Sardanapali* monumentum stabat, facta fuerat, manus habens supra caput *elatas*, ita vt digitis creparet, *& strepitum ederet*, more Lydio succincta, ex materia marmorea. *Hæc erant scripta in sepulchro* Sardanapali. *I.* σπολαχῶν. *vel potius,* σπολαχῶν.

ὀχεύ. Galeæ lorum, quo circa ferentis collum *galea* continetur. *constringitur.* Item locum, quod zonam circa thoracem constringit.

ὀχεία. Mixtio *venerea.* Coitus. Congressus. Et ὀχεύω. Coeo. Congredior. Verbum *ad res venereas pertinens.*

ὀχεῖον. Vehiculum. Rheda. Currus. Plaustrum.

ὀχεῖον. Pro vehiculo vsus est Dinarchus Idem etiam *hac voce* vsus est pro eo, qui ad vecturam est destinatus. Dicit enim, Emunt meum equum ἐχεῖον. q. d. vectorium. i. vecturæ destinatum. *Quamobrem hic nomen est adiectiuum.* Lycurgus verò in *oratione* de administratione, dicit γείτονας τῶ ἐχείω. Vicinos currui. Vel, Vehiculo propinquo. Sed *vide* ne fortè quidam hanc vocem acceperint pro loco, in quo iumentorum coitus fiunt. *i. in quo iumenta coeunt,* vel *pro loco, in quo homines* vehicula, *currúsque* mercede-conducunt. *L.* ἐπὶ τόπου πινὸς, *vt Harpocrat.*

ὀχῆες. Vincula. Vectes.

ὄχημα. Non solùm de vehiculo, *currúque dicitur: sed & de scarabeo, vel alio animali, quo quis tanquam curru vehitur.* Aristophanes *in Pace. p. 467. v. 20. &* 38.

Ergo iurè, qui vehiculo scarabei consecutus

Conseruarim Græcos. L. καν θέρου βαί.

Et rursus. Aristoph. *in Ranis. pag. 131. t. 4. 5. 6. 7.*

Et annon contumelia hæc sunt, & magna à serui deliciis manans *ignominia?*

Quòd ego quidem filius cùm-sim Stamnij. i. Doi, *Dionysus,* siue Bacchus,

Incedam, pedibus iter faciens, *& laborans fatiger, ipsum verò vehi faciam*, asino vehi patiar, *Vt ne labore vexetur*, nec afflictetur, *nec onus ferat.* Consule Schol. annot. 4.

ὀχήστης. Ochesius. Nomen proprium.

ὄχθαι. Fluuij labra. Ripas.

ὀχθῶ. Gemit. Luget. Lamentatur.

ὄχθη. Rupes. Præcipitium. Ripa. Locus salebrosus, & præruptus.

ὀχθήσας. Qui gemuit. Gemens. Ingemiscens.

ὀχθοβόης. *Vel, vt alij scribunt,* ὀχθωβόης. Muliebris ora. *Vestis muliebris ora, fimbria, margo. Vide* λῶμα *in vulg. Lexicis.*

ὄχθους. Altitudines. i. excelsa loca. Altas ripas. Alta littora. *Loca prærupta, tumulos eminentes, colles, loca salebrosa.* Vt, postquàm autem ad fluuium peruenerunt, prope *ipsum*, in quodam colle præcipiti, & prærupto castellum sibi muniuerunt.

ὀχθώδη. Asperæ, & difficiles-accessu, *vel, inaccessæ* rupes. Eminentiæ. *id est, Colles, & eminentia, vel excelsa loca.*

ὀχλεῦντο. *Dor. pro Aeol. ac Ion. pro comm.* ὠχλοῦντο. *ab* ὀχλέω. *ā* Mouebantur. Agitabantur. Turbabantur.

ὀχλεύς. Turbulentus. Molestus.

ὄχλησις. Turbatio. Molestia.

ὀχλίζειν. Mouere. Turbare. Vectibus-mouere. *Nam interdum sumitur pro* μοχλεύειν. *sublato* μ. ὀχλεύω, *quod ab* ὀχλῶν, *vnde tò* ὀχλίζειν.

ὄχλος. Turba. *Multitudo. Molestia. Tumultus.*

ὄχλου. Turbationis, Indignationis. Turbæ. Tumultus. Vt, Et In cæteris quidem patri parebat, & erga percontatores, & turbarum concitatores valde contines erat, & linguæ imperabat. *L.* οὐ μάλα. Polybius. Flaminius autem erat popularis, & summus demagogus, *qui suis verbis populi gratiam aucupatur, & ipsum, quò volebat, facilè ducebat* Et rursus. Nec accuratè vir ille poterat examinari, quòd corporis infirmitate vexaretur, nec interrogari, propter ingenij-turbulenti metum, *quòd omnes turbulentum eius ingenium meturrent, & ab eo sibi cauerent.*

ὀχλώδης. Turbulentus.

ὀχμάζω. Contineo. *Retineo. Coerceo. Aeschylus in Prometheo vincto. pag. 5. v. 5.* Et *frano, frænisque rego. Euripides in Electra pag. 615. v. 817.*

ὀχοζίας. Ochozias. Rex Iudæorum, Samariæ domicilium habens, *ibique degens*, improbus fuit, in omnibus similis parentibus ambobus, & Ieroboamo, primo Legum-violatori, qui populum seducere cæperat.

ὄχος. Vehiculum. Currus Et impetus aquæ. Vnde etiam *derivatum nomen* ἰχνίς, canalis, riuus, aqueductus, fistula, per quam aqua fluit. Datiuus τῷ ὄχει. *Nam hîc est neutrius generis,* πῶχος, *alibi legitur masculeo genere prolatum* ὁ ὄχος. *vehiculum, currus.*

ὀχούμαι. Vehor. Genitiuo.

ὀχῶν Vehi, vel coire cupiens.

ὄχρις. Sophocles *in Electra pag. 114. v. 6.* Frontibus simul-impingunt in Barcæos currus.

ὀχυρὸς. Robustus. Firmus. Potens. Munitus.

ὀχύρωμα. Munimentum. Id, quod apud Romanos clausura, *vel claustrum vocatur.*

ὀχυρώτερος. Firmior. Robustior. Munitior.

Βαδίζω, καὶ πεζὸς πεζῇ ὀχῶ. A

Ἵνα μὴ ταλαιπωρῶμαι, μή σε ἄχθος φέρῃς.

Ὀχήστος. ὄνομα κύριον.
Ὄχθαι. τὰ χείλη τοῦ ποταμοῦ.
Ὀχθῶ στενάζω.
Ὄχθη ὁ κρημνός.

Ὀχθήσας. στενάξας.
Ὀχθοβος. τὸ γυναικεῖον λῶμα. B

Ὄχθους. ὕψη. ὑψηλοὺς αἰγιαλούς. ὡς δὲ εἰς τὸν ποταμὸν ἀφίκοντο, πλησίον, ὡσεὶ ὄχθου τινὸς ἀποτόμου, καὶ εὐερράχους, ἐπιτηδείως αὐτοῖς φρούριον.

Ὄχθοι. αἱ ξαχεῖαι, καὶ δύσβατοι πέτραι. αἱ ἐξοχαί.

Ὀχλοῦντο. ἐκινοῦντο.

C

Ὀχλητὴς. ταραχώδης.
Ὄχλησις ἡ ταραχή.
Ὀχλίζειν μοχλεύειν. κινεῖν.

Ὄχλος ἡ ταραχή.
Ὄχλου. ἀγανακτήσεως. ταραχῆς. καὶ τὰ μὲν ἄλλα ἐπείθετο τῷ πατρὶ, καὶ μᾶλλον τοὺς πυθανομένους, καὶ ὄχλον κινοῦντας, δυμάλα ἰγκρατὴς. καὶ γλώττης ἦρχε. πολύβιος. μᾶλλον δὲ ὁ ὄχλοκόπος ὁ φλαμίνιος, ὁ δημαγωγὸς τέλειος. καὶ αὖθις. οὔτε ἐξετάσαι τὸ αὐθρωπάριον οἷόν τε μᾶλλον ἀκριβῶς, ἀσθενείᾳ σώματος ὀχλούμενον, οὔτε ἐρωτᾶν, δι' αἰδοῦς τὸν ὀχλώδους. D

Ὀχλώδης. ὁ ταραχώδης.
Ὀχμάζω. κατέχω.

Ὀχοζίας. βασιλεὺς ἰουδαίων, ἐν σαμαρείᾳ ἐκων τὸν δίαιταν, ὁποῖος μᾶλλον καὶ πάντα ὅμοιος τοῖς γονεῦσιν ἀμφοτέροις. καὶ ἱεροβοάμ τὸν πρῶτον παρανομήσαντα, τὸν λαὸν ἀπατᾶν ἀξιωμάτι. E

Ὄχος. τὸ ῥεῦμα. καὶ τοῦ ὕδατος ἡ ὁρμὴ, ἐξ οὗ καὶ ὀχετὸς. ἡ ἡ δοπὴ τοῦ ὄχει.

Ὀχοῦμαι. ἡδικῆ.
Ὀχῶν ὀχιστικῶς ἔχων.
Ὄχρις. σοφοκλῆς. μέτοπα συμπαίουσι βαρκαίοις ὄχρις. F
Ὀχυρὸς. ὁ ἰσχυρός.
Ὀχύρωμα. ἡ κλεισοῦρα παρὰ ῥωμαίοις.
Ὀχυρώτερος. στερεώτερος.

Ο ψ. ὑ φωνὴ ὀξὺ ἔ ο μικρόν. καὶ κλίνεται, ὀπός.

Ο ψ. Vox. Per o paruum. Et declinatur *in genitiuo singulari* ὀπός. Vocis.

Ὀψα.

Ὀ ψάριον. τὸ ἰχθύδιον.

Ὀψαρτύτης. μάγειρος. ζήτει ἐν τῷ δαιτρός.

Ὀψαρτυτικόν. μαγειρικόν. ἀρτεμίδωρος ὁ ψευδοαριστοφάνειος σωθῆναι ὀψαρτυτικὰς λέξεις.

Ὀ ψάρτης. Opsoniorum-conditor. Qui opsonia condit, ac parat. Coquus. Quære in voce Δαιτρός.

Ὀ ψαρτυτικόν. Opsoniniorum parandorum ars. Arsculinaria. Artemidorus Pseudoaristophanius, *qui falso nomen habet Aristophaneum. i. ab Aristophane desumptum*, voces ad artem culinariam pertinentes collegit.

Ὀ ψέ. βραδέως.

Ὀ ψέ. Tardè. Serò.

Ὀ ψείοντες. ὀπτικῶς ἔχοντες. ἰδεῖν βουλόμενοι.

Ὀ ψείοντες. Videre cupientes. Videndi cupiditate flagrantes.

Ὀψ' ἦλθες. ἀλλ' ἐς κολωνὸν ἴσθι. ὅτι τοῖς καθυστερίζουσι τῆς ἡμέρας. καὶ ἐπὶ τῶν μισθαρνούντων.

Ὀ ψ' ἦλθες. Serò veniſti. Sed in tumulum. i. *tumultuose. Eraſ. ad Chil. 4. Cent. 3. col. 889. ad. 97. Serò veniſti.* De iis, qui poſt tempus *opportunum* veniunt, & mercedem accipiunt. i. *Hoc in ſerò venientes, & in mercenarios dicitur.*

Ὀ ψιγενής. βραδέως γεγενημένος.

Ὀ ψιγενής. Serò natus.

Ὀ ψία. ἡ βραδεῖα.

Ὀ ψία. Tarda. Sera. Veſpertina. *Marcus cap. 11. v. 11.* ὀψίας ἤδη οὔσης τῆς ὥρας. *Cùm iam eſſet ſera* dies *hora. i. cùm iam eſſet ſerotinum tempus. Cùm eſſet diei ſerum. Aliàs* ὀψία *videtur ſubſtantiuè ſumi pro diei ſero, pro ſerotino tempore, pro veſpere. Vt,* ὀψίας οὔσης. *Cùm eſſet diei ſerum. Niſi quis & tunc adiunctiuum eſſe contendat, vt* ὥρας *ſubaudiatur.*

Ὀ ψιγόνων. τῶν ὀψὲ, μετὰ πολὺ χρόνον γεγενημένων.

Ὀ ψιγόνων. Tardè genitorum. Serò, multóque tempore pòſt genitorum.

Ὀ ψιμαθής. ἐπὶ δὲ ὁ συνετὸς ὀψιμαθὴς μὲν ἱκανῶς, πλὴν ἢ φύσει ὑποπροθέστερος, ξ ἐτῶν. Τὰ ἑπτὰ ἀρξάμενος ἀναγινώσκειν τὰ ῥητόρων βιβλία.

Ὀ ψιμαθής. Qui ſerò-diſcere cœpit. Vt, Erat autẽ Superias homo, qui ſatis quidem ſerò diſcere cœperat: ſed ingenio tardiore præditus, qui anno ætatis trigeſimo libros oratorum legere cœpit.

Ὄψιμον. τὸ βραδέως γενόμενον.

Ὄ ψιμον. Serum. Tardum, Tardè, ſeróque natum.

Ὀψινόν. πρὸς ἑσπέ.

Ὀ ψινόν. Serum. Tardum. Veſpertinum. Circa veſperum. Circa ſerotinum diei tempus.

Ὄψις. ὅρασις, καὶ ἡ θεωρία. τὰ μὲν οὖν πρὸ τῆς πόλεως ἀργύρῳ, καὶ χρυσῷ ἐξελάμπετο. καὶ ἡ ὄψεως ἐκείνης οὐδὲν οὔτε τοῖς φιλίοις ἥδιον ἦν, οὔτε τοῖς πολεμίοις παρίστη φοβερώτερον. ἡ ὄψις τῶν δώδεκα χρωμάτων ἐστὶ κριτική. λευκοῦ, καὶ μέλανος. καὶ τῶν μεταξύ. ξανθοῦ, καὶ φαιοῦ. ὠχροῦ. ἐρυθροῦ. κυανοῦ. ἀλουργοῦ. λαμπροῦ. ὠρχίου. ἡ δὲ ἀκοὴ κριτική ἐστι, ὀξέος, καὶ βαρέος φθόγγου. ἡ δὲ ὄσφρησις, κριτικὴ εὐωδῶν, καὶ δυσωδῶν ὀσμῶν, ἐπὶ τῶν μεταξὺ σηπομένων τε, καὶ βρεχομένων, ἢ πηκομένων. ἢ θυμωειδέων. ἡ δὲ γεῦσις. κριτικὴ γλυκέων τε, καὶ πικρῶν χυμῶν. καὶ τῶν μεταξύ. ἐπεὶ γάρ εἰσι χυμοί. γλυκὺς. πικρός. ὀξύς. δριμύς. στυφός. σμυρνός. αὐστηρός. ἡ δὲ ἁφὴ, πλειόνων ὄντι κριτικὴ βαρέων. κούφων. ἐπὶ τῶν μεταξὺ τραχέων, καὶ λείων. καὶ τῶν μεταξὺ ξηρῶν, καὶ ὑγρῶν. καὶ αἱ μὲν πᾶσαι αἰσθήσεις ἐν τῇ κεφαλῇ εἰσί. καὶ ἐνδιάγουσι, καὶ ἐκκλείονται ὀργάνοις. ἡ δὲ ἁφὴ, καὶ ὅλῃ τῆς κεφαλῆς, ἐπὶ ὅλῳ τῷ σώματος κεχώρηκε. καὶ ὄντι κοινὴ πάσης αἰσθήσεως.

Ὄψις. Viſus. Aſpectus, & contemplatio. Vt, Quæ igitur *erant* ante vrbem, argento, & auro vndique fulgebant, & illo aſpectu nihil amicis iucundius, nihil hoſtibus formidabilius accidit. Viſus iudex eſt duodecim colorum, albi, & nigri, & intermediorũ, flaui, & fuſci, pallidi, rubri, cyanei, *vel carulei*, purpurei, ſplendidi, & obſcuri. Auditus verò, iudex eſt acuti, grauiſque ſoni. Olfactus verò, Iudex eſt ſuauium, & fœtidorum odorum, & interiectorum, quæ putreſcunt, & rigantur, *madeſiunt*, vel tabeſcunt, vel adolentur. Guſtus verò, Iudex eſt dulcium, & amarorum ſaporum, & interiectorum quinque. *N. L.* Septem enim ſunt ſapores, Dulcis, amarus, acutus, acer, acerbus, mollis, falſus, auſterus. ευεὶ. *N. L. fortaſſe ſuperfluum. Sic enim eſſent octo ſapores.* αι ευφεῖς, *durus, aſper*. Tactus verò, eſt plurium Iudex grauiũ, leuium, & interiectorum, aſperorum, & læuium, & interiectorum, ſiccorum, & humidorum. Et hi quidẽ quatuor ſenſus in capite ſunt, & proprium quiddam habent, & *ſuis* inſtrumentis includuntur. Tactus verò & per caput, & per corpus tranſit, & communis eſt omnium ſenſuum.

Ὀ ψιθίνται. ὀψὲ τῆς ὥρας ἐλθόντα. ἀπάντεσται δὲ αὐτὸν ὁ πανδοκεὺς ὁ ὑποδεξάμενος ὀψιθίνται.

Ὀ ψιθίνται. Serò profectum. Illum, qui ſerò venit. Vt. Ipſum autem occidit caupo, qui ſerò-profectum exceperat-hoſpitio,

ὀ ψιτύλισεν. Tardè perfectum. Quod-ſerò-perficitur.

ὀ ψίδαφα. Vaſa, in quibus ſunt opſonia condita, & ſaporibus tincta. Quære in voce Ἀρμεία. *Vide* ὀξύδαφον.

ὀ ψοδία. Opſoniorum-penuria. vel opſoniorum-egeſtas.

ὀ ψύα. verò. *N. L. fortaſſe ars opſoniorum parandorum, ars culinaria ſic vocatur. Vel videndi-cupiditas, ab* ὀψέω. *i. videre-cupio. Dicetur autem vt* Βασιλέα *regnum.*

ὄ ψον. Opſonium, Quidquid additur pani. Vel edulium omne, quod ad panem additur.

ὀ ψωνιουμβρίοις. Opſonia-parantibus. Vel Opſonia-ementibus. Vt, Nuper igitur quibuſdam paſtoribus opſoniâ-ementibus, piſces vendidi.

ὀ ψωνάλιον. Locus, vbi venduntur opſonia. Popina. Cupedinis forum. *Vide Feſtum in Cupes, & Cupedia.* Quære in Αὐγουστίῳ. *Quod eſt in* Αὔγους Ω. *p.* 120. *col.* 1.

ὄ ψωρ. Improbus. Flagitioſus.

ὀ ψοφαγία. Opſoniorum-deuoratio. Helluatio. Edacitas. Et ὀψοφάγος. Opſoniorum-deuorator. Guloſus. Helluo. Qui deuorat opſonia. Philoxenus Leucadius fuit *homo* guloſus, *opſoniorum deuorator*, à quo etiam Philoxenir placentæ. Philoxenus autem adeò fuit guloſus, & *helluo*, vt palàm in Galneis manum conſuefaceret immittendo in aquam calidam, & os aqua calida eluendo, vt calidis non facilè moueretur. Et coquos aſſuefaciebat, vt *ſibi fercula* calidiſſima apponerent. Conſimilia narrant etiam de Archyta. Et Crobylus dicit. *Metri cauſa legendum* ἐγὼ δ' ὁ θεός.

Ego verò ad calida iſta ſupra-modum
Digitos profectò Ideos habeo.

Pro, frigidos. *i. adeò frigidos habeo digitos, vt his calidis minimè iedar.*

Et ipſum guttur iucundiſſimè foueo fruſtis-piſcium.

Metri cauſa lego πυάχιον, à recto τὸ πύαχος. πύαχον verò non eſt vſitatum.

ὀ ψώνια. Quæſtus. Dona. Præmia. Merces. *mercedis.* Apoſtolus. Carnis præmium, *eſt* mors.

ὀ ψώνιον. In Sacra Scriptura *ſic vocatur* cibus ſeparatus, & *alicui deſtinatus. Aliàs, annona, merces, ſtipendium.*

Ὀ ψιτέλεσον. Βραδίως τελειούμβριον.

Ὀ ψόβαφα. Ζήτει ἐν τῇ ἁρμοναίᾳ.

Ὀ ψοδία. ἡ ἔνδεια τῶν ὀψων.

Ὀ ψύα δέ.

Ὄ ψον. πᾶν προσόψημα, ἢ προσφάγιον.

Ὀ ψωνιουμβρίοις. ὄψα ὠνουμβρίοις. ἐναγχος οὖν προιμάσι τισὶν ὀψωνιουμβρίοις, ἰχθῦς ἀπεδόμην.

Ὀ ψωνάλιον. Ζήτει ἐν τῇ αὐγουστίῳ.

Ὄ ψος. μοχθηρός.

Ὀ ψοφαγία. καὶ ὀψοφάγος. λαίμαργος. ὄψα ἐσθίων. φιλόξενος ὁ λευκάδιος ἐγίνετο ὀψοφάγος. ἀφ' οὗ καὶ οἱ φιλοξένειοι πλακοῦντες. δεῖ τοσοῦτον δὲ ἦν ὀψοφάγος ὁ φιλόξενος, ὥστε φασιεῖς ἐν τοῖς βαλανείοις τὴν χεῖρα συνηθίζειν προσκαθιέντα εἰς ὕδωρ θερμόν, καὶ τὸ στόμα καταγαργαρίζοντα θερμοῦ ὕδατος, ὅπως ἐν τοῖς θερμοῖς δυσκίνητος ἦ. καὶ τοὺς ὀψοποιοῦντας ὑπεποιεῖτο, ἵνα θερμότατα αὐτῷ παρατιθῶσι. αὐτῷ πλησίαζε δὲ ἰσορροῦσι καὶ σὺν ἀρχύτου. καὶ κρόβυλος φησίν.

Ἐγὼ πρὸς τὰ θερμὰ ταῦτ' ἐμβολῆ
Τὰς δακτύλους δὴ πως ἔθην ἰδαίους ἔχω.
Ἀντὶ τοῦ ψυχρούς.

Καὶ τὸν φάρυγγ' ἥδιστα πυριᾷ πυάχοις.

Ὀ ψώνια. κέρδη. χαρίσματα. ὀβόλος. τὰ γὰρ ὀψώνια τὸ σαρκὸς, θάνατος.

Ὀ ψώνιον. αὐτὰ τὴν θείαν γραφὴν, ἢ ἀφωρισμένη τροφή.

PRINCIPIVM LITERAE Ω.

Ω. CVM Α. Β. Γ. Δ.

Ὦ Α. ὦας ἡ. Pellis-ouina. Rheno. Et Limbus, *ac ora* veſtis, circa partem imam *indumenti*. Vel ὦαν Dauid vocauit περισώμιον i. veſtis aperturam ſummam, per quam inſeritur caput. Summam veſtis partem apertam, per quam, vt per os, inſeritur, ac exeritur caput. Quod nos *περιτραχήλιον* vocamus, quòd collum circundet. Alij verò *ſic vocari* dixerunt os veſtimenti. Alij verò *ſic vocari* ipſam pallij, *vel veſtis* ἀνάκλασιν, q. d. reflexionẽ, vel retractionem. *Quod fit, quũ veſtis*

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ω ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ Ω ΜΕΤΑ ΤΩΝ Α. Β. Γ. Δ.

Ὦ Α. μηλωτή. δίφθερα. καὶ τὸ λῶμα τῆς ἐνδύματος, περὶ τὴν πύζαν. ἢ τὸ περισώμιον ὦαν ἐκάλεσεν ὁ δαβίδ. ὃ καλοῦσιν περιτραχήλιον. οἱ δὲ, στόμα ἐνδύματος εἰρήκασιν. οἱ δὲ, τὴν ἀνάκλασιν τοῦ ἱματίου. δεῖ τὴν ὦαν τοῦ

A ἐπιθυμάτος ἀυτῆ.

Vt, ἐπὶ τὼ ὄαν. In oram, *vel fimbriam*, *vel limbum* vestis ipsius.

Ὠά. τὰ ὑπὸ τῆ κατοικιδίων, & τῆ λοιπῶν ἁπάντων ἠρώιδια.

Ὠὰ κρατῆν, ἔνθεν τι, σημαίνει λύπας.

Ὠατοθήσομαι ἀκούσομαι δωριεῖς.

Ὠβαὶ ὡῆδε πλουτάρχω, καὶ ὠβαί. ὠβάξασθαι. σημαίνει ὁ μὲν μὴν ὠβάξαι διέχθαι, & καθόλου μαι. τὸ δ' ὠβαὶ, μερίδα τ' πλήθους.

Ὠβαρηνοί. μέρος ἀρμηνίας ἐστὶ κείμενον κύρῳ ποταμῷ.

Ὠβέλισται. ἠθέτηται. ἠλλοτρίωται. ὁ γὰρ ὀβελὸς, ἐν τοῖς βιβλίοις ἀθετήσεως σύμβολον.

dum, ac delendum designo. Vide Er. ad Chil. 1, Cent. 5. col. 175. & 176. ad 57. Stellis signare. Obelo notare. Obelus enim i. verù, in libris *est* signum improbationis, *siue reiectionis, & abrogationis.*

Ὤβρων. ποταμὸς, καὶ κλίνεται ὤβρωνος.

C Ὤγ. βασιλεὺς τ' βασὰν. καὶ Σηὼν βασιλεὺς τῆ ἀμορραίων οἱ ἐπὶ δυναστείᾳ ἐσεμύνοντο. ὁ δ' ὤγ καὶ κλίνη ἐπέχετο σιδηρᾷ, ὅθ' τὸ μ' σώματος μέγεθος. ἐνίοι μὲν πήχεις τὸ μῆκος. πέντε δ' τὸ εὖρος ἐχούσῃ. ὁ βασιλεὺς τ' βασὰν, ὥγ ἐπωνομάσθη. τουτέστι διάφραξις. ὡς τῆ ἔργων τ' αἰσχύνης, (τοῦτο γὰρ ἡ βασὰν) τιὼ ὁδὸν τ' σωτηρίας ἡμῖν ἀποφραγνύντων. ὃν ἀποκτενεῖ κύριος ἐπ' ἐλευθερίᾳ τῆ κρατουμένων.

Ὠ ἀγαθέ. ἀντὶ τοῦ ὦ ἀγαθέ.

D Ὠγηνίδαι. ἀρχαῖοι.

Ὠγκάθη. καὶ τοῦτο ἐπὶ πλεῖον ὠγκώθη, ἢ κῆ τὸ ὑπάρχον.

Ὤγμευον. ξενοφῶν ἐν β'. αἱ τὰ ἐπορεύοντο. ὡῆδε τὸν ὀγμὸν τ' σημαίνοντα τ' κῆ τάξιν ὁδὸν τῆ θεριζόντων.

Dum ab ὄ, ω, quod significat messorum ordine procedentium viam.

Ὤγυος. ἀρχαῖος θεὸς, ὅθεν ὠγηνίδαι, καὶ ὠγήνοι, ἀρχαῖοι.

E Ὦγες ἔθνος.

Ὤγνυντο. ἠνοίγοντο.

Ὠγύγια, κακὰ, ἐπὶ τῆ ὀχληρῶν. ἐπὶ συμβ. κάδμον μὲν ὠγύγου, ὅθ' τὰς θυγατέρας, κακοῖς ἐξέπεσεν. ἄμεινον δ' λέγειν ὠγύγια κακὰ, τὰ παλαιά. τοῦτο γὰρ ἡ λέξις δηλοῖ.

Ὤγη. διάφραξις.

tum. Vel Interseptum. Septum interiectum, quod res aliquas dirimit, ac separat.

F Ὠγύγιαι πύλαι. ἀρχαῖαι.

Ὠγυγία. νῆσος.

Ὠγύγιον. ἀρχαῖον. παλαιόν. ἢ ὑπερμέγεθες, ἢ διὰ τὸ ἄγονον ἐρῆτον ἀρξαι τῶν Θηβῶν.

Ὤγυρις. λίμνη.

ftia in altum tollitur, & in tergum retrahitur, & ibi constringitur, vt ad iter faciendum finus expeditiores.

Ὠά. Oua, quæ à domesticis, & cæteris omnibus *auibus* pariuntur.

Ὠὰ κρατῆν. *Senarius explicationem somnij continens.* Oua tenere, edereque, significat dolores, *& molestias.*

Ὠαπθήσομαι. Dorienses dicunt pro ἀκούσομαι. Audiar. Vel audiam.

Ὠβαὶ. Apud Plutarchum *legitur* ἢ ὠβαὶ, ἢ ὠβάξασθαι. Significat autem ὠβάξαι quidem, diuidere, & distribuere. ὠβαὶ verò, multitudinis partem, *quam vocant tribum, vnde* ὠβάτης. *i. tribulis, & tribulis. Vide Hesyc.*

Ὠβαρηνοί. Obareni. Pars Armeniæ circa flumen Cyrum sita.

Ὠβέλισται. Irritum-factum-est. Alienatum-est. *Obliteratum-est. ab* ὀβελίζω. *verù configo, transfigo, & quasi iugulo, damno, reiicio, reprobo, obtitere, expungo, tollen-*

Ὤβρων. Obron Huuius. Et declinatur *Obron*, Obronis.

Ὤγ. Og. Rex Basanis. Et Seon. Rex Amorrhæorum, qui propter *suam* potentiam gloriabantur, & *superbiebant.* Og verò etiam ferreo lecto propter corporis magnitudinem vtebatur, longitudinē quidem nouem cubitorum, latitudinem verò quinque *cubitorum* habente. Rex Basanis appellatur Og, hoc est *(vt ita loqui liceat)* intersepimentum (hoc enim vox Basan significat) quòd turpitudinis opera viam salutis nobis intercludant. Quem Dominus occidet, propter libertatem eorum. *i. ad illos liberandos,* qui tenentur-oppressi.

Ὤ γαθέ. Pro, ὦ ἀγαθέ. O bone vir.

Ὠγηνίδαι. Ogenidæ. Antiqui. *Ab Ogeno antiquo Deo dicti.*

Ὠγκάθη. Intumuit. Inflatus-est. Vt, οἰγκώθη. Quamobrem intumuit plus quàm res ipsa ferret.

Ὤγμευον. Xenophon lib. 1. *De Institutione Cyri, pag. E. vbi corruptè scribitur* ὤγμων. *Consule nostras in hunc locum notas.* Pro, proficiscebantur. *Ordine messorum instar in metendo progrediebantur.* Ὀγμεύειν autem diuiam.

Ὤγυος. Ogenus, antiquus Deus. Vnde Ogenidæ, & Ogenij, antiqui. *Vide* ὠγύλια κακά.

Ὦγες. Oges. Gens *ita dicta.*

Ὤγνυντο. Aperiebantur. οἴγω. οἰγνύω. οἰγνυμι. *aperio. pass.* οἴγνυμαι. *aperior. imperf.* ᾠγνύμην. *ou. Ω. 3. plur.* ὤγνυντο.

Ὠγύλια κακά. Ogygia mala. *Er. ad Chil. 2. Cent. 9. col. 586. ad 50.* De grauibus *& molestis malis hoc dicitur.* Quia accidit, vt Cadmus, Ogygi F. propter *suas* filias in calamitates inciderit. Præstat tamen dicere, Ogygia mala, id est antiqua. Hoc enim hæc vox significat.

Ὤγη. Septum-intermedium. q.d. Interseptimentum. Vel Interseptum. Septum interiectum, quod res aliquas dirimit, ac separat.

Ὠγύγιαι πύλαι. Ogygiæ portæ. Antiquæ *portæ.*

Ὠγυγία. Ogygia. Insula *sic dicta ab Ogygo, antiquissimo Thebanorum Rege.*

Ὠγύγιον. Antiquum. Priscum. *Vetus. Soph. Philoct. pag. 182.* κράτος ὠγύγιον. *Imperium antiquum.* Vel Maximum. Vel *antiquissimum*, quòd Ogygus primus Thebarum Rex fuerit.

Ὤγυρις. Ogyris. Palus *ita dicta.*

Ὧδι. Non solùm *significat* Ita, sic. Sed etiam ὠδέ, vt nos *dicimus.i.hîc.* Cratinus Fugitiuis. Illos, qui tantùm hîc tumultuantur, & volunt aliqui esse. Aristophanes Cocalo. Tradat verò quis & decretiloquum hic, & currus duos. *N.L.* Plato etiam quodā in loco vsus est *hoc* ὧδι, pro huc, & hic. In plerisque tamen *scriptis hoc* ὧδι significat οὕτως. i. Ita. Eupolis Taxiarchis. Non si seruatit saltem ita tenens clypeum.

Ὥδι πως. Sic quodammodo. Ad hunc ferè modum. Ita. Sic.

Ὠδα. *ab* οἰδία. ᾶ. *Imperfectum.* ὤδων. ων. ους. ους. ω. Tumebat. Intumescebat. Inflabatur. Superbiebat.

Ὦ δυλακρίων σύ. *Aristoph. in Auibus. pag.* 373. *v.* 22. *& in Pace. pag.* 440. *v.* 25. Pro, ô infelicissimum te! ô te miserrimum!

Ὠδεῖον. Odeum. Athenis tanquam theatrum *erat*, quod (vt aiunt) Pericles exstruxit, vt Musicos ostentares *spectatoribus, & auditoribus.* Propterea enim etiam vocatum est ᾠδεῖον, *q.d. Cantatorium. i. Cantandi locus*, ἀπὸ τῆς ᾠδῆς. i. à cantu, *quòd ibi musicè cantaretur.* Est autem in ipso Dicasterium Archontis, *vel, Praetorius praetorium, vbi Prator Ius dicit, & Iudicium exercet.* Illic etiam farinam metiebantur. ᾠδὴ verò *dicitur carmen, cantus, & tragœdia.*

Ὠδηκὼς. Tumens. Tumefactus. Inflatus. Vt, Et diuitijs inflatum animum reprimit, felicitatem alibi *fuam esse* demonstrans, & *animum* ob paupertatem abiectum erigit, & ab omni *pectoris* humilitate reuocat *eum*, narratione *quadam* omnium aures demulcente, qua vel Xerxes commotus-in-eius-sententiam-iussset, Xerxes ille, qui magnum illum exercitum contra Græcos duxit.

Ὠδηκώς. Tumens. Tumefactus. Inflatus.

Ὠδὶν. ὠδῖνος. *i.* Dolor-partus. Dolor-acerbus. τὰς ὠδῖνα. Doloribus-partus. Grauissimis-doloribus. Et ὠδίνω. Partus-doloribus-crucior. Vehementer-doleo. Partorio. Pario. Vel Ego-grauida-parturio. Accusatiuo.

Ὠδὶς. Dolor-ob-partum. Partus-dolor. Vt, Ille verò declarare dolorem, quo *tanquam mulier parturiens* cruciabatur, non audebat, quòd fortasse spem aliquomodo foueret, se hac *doloris* occultatione, *suppressione, suóque silentio* tandem voti compotem factum iri.

Ὠδῖνες. Dolores, & laquei mortis *sunt* letalia pericula, Dauid. Dolores Orci, *vel Inferorum*, me circumdederunt. Anteuerterunt me laquei mortis. ὠδῖνες vocantur illi dolores, quibus *mulier* pariens, ante partum *cruciatur.* Quamobrem ob translationem istam *hinc translatam, grauissimos dolores* vocantur ὠδῖνες ἅδου. *q.d. Dolores Orci, Plutonis, Inferorum, mortis. Sic autem intelliguntur* calamitates, quæ faciunt, vt ad ipsam mortem accedamus.

Ὠδῖνον. Dolore-partus-cruciabantur. Parturiebant. Pepererunt. Genuerunt, & quasi partum emiserunt. Vt, Ille verò & opibus, & genere insignis erat. Quamobrem ciues aduersus ipsum, inuidiam generosam. *i. grauem, conceperunt, & quasi parturientes, vt fœtum quendam in lucem ederent, ac* pepererunt. Et; Parturiens contra nos maledicentiam, *eam in nos* confertam effudisti. Pro, Confertim, & simul.

Ὠδῖνι. & ὠδῖνος. Sic vtique. Sic ferè. Ita propemodum.

Ὠδὶν. Cantatorem. Cantorem. Psaltem. In epigrā-

Ὠδὶ. οὐ μόνον τὸ οὕτως. ἀλλὰ καὶ τὸ ἐνθάδε. A
ὡς ἡμεῖς. κραῖπνος δραπέτησι. τὰς ὧδι μόνον σπασιάζοντας, καὶ βυλομένους παῖ ἔξω. ἀριστοφάνης κωκάλῳ. ἐκεῖσε δί πις καὶ ψιφολόγον ὧδι καὶ δίφρο δύο. καὶ πλάτων σπανίζεται. αἰτὶ τοῦ δεῦρο καὶ ἐνθάδε. τὸ ᾗ οὕτως ἐν τοῖς πλείοις δηλοῖ. εὔπολις ταξιάρχοις. οὐκ ἰῶ φυλάττῃ γ' ὧδι ἔχων ἢ ἀσπίδα.

Ὥδι πως. οὕτώ πως.

Ὠδὶ. ὠγκοῦτο. B

Ὦ δυλακρίων σύ. ἀντὶ τῦ ὦ κακοδαιμονέστατε σὺ καὶ δυλάτατε.

Ὠδεῖον. ἀθήνησιν ὥσπερ θέατρον, ὃ περικλῆς εἰς τὸ ἐπιδείκνυσθαι τὰς μουσικὰς. ἔχατῦτο γὰρ καὶ ᾠδεῖον ἐκλήθη, ἀπὸ τῆς ᾠδῆς. ἔστι δ' ἐν αὐτῷ δικαστήριον τῦ ἄρχοντος. διεμετρῦτο δὲ καὶ ἄλφιτα ἐκεῖ. ᾠδὴ, τραγῳδία. C

Ὠδηκός. φλεγμαῖνον. πεφυσιωμένον. ὠδηκὰς τὸ ἦθος ὑπὸ πλούτου καταζέλλει τὸ δ' ἄδαμον ἐπέρασι λίζας, καὶ τὸ κῆ πενιχρὸς ὑπὸ πενίας, ἐμίρει, καὶ ἀταπείνωτον ἐᾷ φρονεῖν δείκνυσι τῇ καταμειλιττούσῃ τὰς ἁπάντων ἀκοὰς διηγήματι ὑφ' οὗ καὶ ξέρξης ἐπῄδη, ξέρξης ἐκεῖνος ὁ ἐπὶ μεγάλῃ στρατιᾷ ἐλάσας ἐπὶ τοὺς ἕλληνας.

Ὠδηκός. οἰδήσας. φυσήσας.

Ὠδὶν. ὠδῖνος. ταῖς ὠδῖσι. καὶ ὠδίνω, τὸ γράφω, ἢ D
ἐγκυμονῶ. αἰτιατικῇ.

Ὠδὶς. ἡ ἐκ τοῦ τοκετοῦ ὀδύνη. ὁ δὲ, ἐξεπεῖν ἢ ὠδῖνα διὸ ἐκεῖνος, οὐκ ἐτόλμα ἢ ἐλπίδα τοῦ ἴσως ἂν ποτε τυχεῖν ἐν τῇ κρύπτειν ὑποθάλπων ἀρ' ἐκείνος.

Ὠδῖνες θανάτου, καὶ παγίδες, οἱ θανατηφόροι κίνδυνοι. δαβίδ. ὠδῖνες ᾅδου περιεκύκλωσάν E
με. προέφθασάν με παγίδες θανάτου. ὠδῖνες καλοῦνται, αἱ πρὸ τῦ τοκετῦ ἢ τικτούσης ὀδύνη τοιαῦται ἐκ τῆς μεταφορᾶς ταύτης, ὠδῖνες ᾅδου προσαγορεύονται. αἱ αὐτῷ προπατελαύνειν τῷ θανάτῳ παραπλήσιον συμφοραί.

Ὤδινον. ἐκύμηναν. ἀπέτικον. ὁ δὲ, ἵν' πλούτῳ, καὶ γένει διαφανής. οὐκοῦν οἱ πολῖται ὠδῖνον κατ' αὐτὸ φθόνον γραφέα, ὠδίνων τὸν καθ' ἡμᾶς λοιδορίαν, ἄθρουν ἐξέχεας. ἀντὶ τῦ ἀθρόως. καὶ ὁμῦ. F

Ὠδίπη. καὶ ὠδίπως.

Ὠδὸν. ᾠδικὸν. ψάλτην. ἐπ' ἐπιγράμματι.

matc.

A χάλκειον ᾠδὸν ἐπὶ χρύσας ὑπὲρ κιθάρας.

mate. Aerenm cantorem collocans supra citharam. N. L.

Ὡδοποίησεν. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐκώλυσε τὴν φιλανθρωπίαν τῷ τιμωρίαν. ἀλλ' ἔδωκε χώραν τῇ δικαίᾳ, παιδείᾳ, ὡδοποίησε ξίβον τῇ ὀργῇ αὐτοῦ.

Ὡδοποίησεν. Viam fecit. Viam strauit. Pro, Non impediuit *suæ* humanitate pœnam: sed dedit locum iustæ castigationi, viam strauit iræ ipsius.

Ὠδώδει. ἔπνεε. ὀδμὴν ἔπεμπεν.

Ὠδώδει. Redolebat. Olebat. Spirabat. Odorem emittebat.

Ὠδύσατο. ἀντὶτοῦ ὠργίσθη.

Ὠδύσατο. Iratus est.

Ὠ δύσμορ' Αἶαν, οἷος ὢν οἷος ἔχεις.

Ὠ δύσμορ' Αἶαν. Sophocles in Aiace. pag. 54. f. O infelix Aiax qualis existens, qualiter habes! *qualis vir cum es, quomodo nunc te habes!*

B Ὡς καὶ παρ' ἐχθροῖς ἄξιος θρήνων τυχεῖν. *Vt vel apud inimicos dignus sis luctus assequi.* i. Adeò fœdè tractatus es à te ipso, vt dignus sis, quem vel ipsi tui inimici lugeant, & deplorent.

ΤΟ Ω ΜΕΤΑ ΤΩΝ Ε. Ζ. Η. Θ. Ι. Κ. Λ.

Ω. CVM Ε. Ζ. Η. Θ. Ι. Κ. Λ.

Ὤετο ὑπολήμβανεν.

Ὤετο. Putabat. Existimabat. Arbitrabatur.

Ὤζεσαν. καὶ ἀπώζεσαν. ἀπὸ τοῦ ὄζω, τὸ ὀδμὴν ἀποπέμπω.

Ὤζεσαν. & ἀπώζεσαν. Oluerunt. Redoluerunt. Odorem emiserunt. ab ὄζω. Oleo, redoleo, odorem emitto. *Hinc verò deducitur circumflexum in* ζῶ. ὀζῶ. *fut.* ὀζήσω. & ὠζήσω. *aor.* 1. *act.* ὤζεσα. *as. e. 3. plur.* ὤζεσαν. & *compos.* ἀπώζεσαν.

C

Ὦ Ζεῦ τί ταῦτα πότερον δύτυχῆ λέγω;

Ὦ Ζεῦ. Sophocles in Electra. pag. 115. M. *Clytamnestram audita Oresti morte dicentem hæc introducit.* O Iupiter, quid hæc, vtrum felicia dicam.

Ἢ δεινὰ μὲν, κέρδη δὲ λυπηρῶς δ' ἔχει

An grauia quidem, vtilia verò? molestum tamen est

Εἰ τοῖς ἐμαυτῆς τὸν βίον σώζω κακοῖς.

Quòd meis vitam conseruem malis.

Ὡς μὲν γυνὴ, κεκίνηται δεῖ τῷ πάθει. φοβεῖ γὰρ τὸν κίνδυνον ἀποβλέπουσα. ἡδεῖ).

Id est, Quòd Oresti filij morte lætari cogar. Hoc enim mortuo, non est quòd amplius metuam. Mors filij, malum est domesticum: Sed matri eadem metuenti, bonum, & vtile. Vt mulier quidem, ob illum casum, & *insperatam* filij *mortem Clytamnestra* commota est. Periculum
D verò *cedis, quam semper metuebat, spectans, eoque metu se tam liberatam putans,* lætatur.

Ὤηθησαν. ὠόμησαν.

Ὤηθησαν. Putarunt. Existimarunt. *ab* οἴομαι. *fut.* οἰήσομαι. *quod ab* εἴομαι. οὐμαι. *perf.* ᾤημαι. *aor.* ὠήθην. *as. e. 3. plur.* ὠήθησαν.

Ὦ Ἡράκλεις τί μαίνῃ; τὸ τοιγάρτοιν ὑπὸ τῶν Ἀργοναυτῶν φασιν, αἰ Ἀλκύονον τὸν Ἡρακλέα ἀποφθάντα αὐτῶν τῇ βούλησιν τὸν πόρον.

Ὦ Ἡράκλεις. O Hercules, quid insanis? Hoc aiunt ab Argonautis fuisse dictum, Herculem reuocantibus, qui voluntate Iunonis ipsos deseruerat.

Ἤνυστο. ἀνεῴχθησαν.

Ἀνύγνυτο. Aperiebãtur. Apertæ sunt. *ab* οἴγνύω, *quod ab* οἰγνύω, *hoc ab* οἴγω, *vnde compos.* ἀνοίγω. *aperio.*

Ἤνοιξεν. ἀνοίξει.

Ἤνοιξεν. *ex* ᾤξειν *deductum. Pro* ἀνῴξει. *vel* ἀνῴξῃ. *vel* ἀνῴξῃς, *quod ab* ἀνοίγω. Aperuit.

E Ὦ θαυμασὰς ἐξευρίσκων ὑποίας.

Ὦ θαυμασά. O admirandas excogitans sententias!

Ὠθῶσα. ἀντὶ τοῦ ὦσα οὕτως ἀριστοφάνης. ὤθω γὰρ τὸ ἀπωθῶ. ὠθεῖται παρὰ ποιηταῖς.

Ὠθῶσα. Pro ὦσα. Pellam. Sic Aristophanes. ὤθω enim *significat* τὸ ἀπωθῶ. i. propello. ὠθῶ verò circumflexè *dicitur, vnde fut.* ὠθήσω.

Ὠκὰ. ταχέως.

Ὠκὰ. Citò. Celeriter. Velociter.

Ὠκάς. τὰς διώξεις, ὠδὴν ἰωκήν.

Ὠκὰς. Pro διωκάς. Insecutiones. Persecutiones. Vnde ἰωκή, pro διωκή. Insecutio. Persecutio.

Ὠκαλέη. πόλις Βοιωτίας.

Ὠκαλέη. Ocalea. Vrbs Bœotiæ.

Ὠκεανός ἡ κύκλῳ τῆς γῆς πάσης θάλασσα. παρὰ τὸ κέω, τὸ χέζω. ὠκεανὸς δὲ μὴ τοῦ σερπτικοῦ ἀ. καὶ τροπὴ τοῦ α εἰς ω, ὠκεανός. ἐξ οὗπερ πάντες ποταμοὶ, καὶ πᾶσα θάλασσα, καὶ πηγαί. Τὸ ὠκεάνειον ῥεῦμα, τὸ τοῦ ὠκεανοῦ. ὃν διαπλεῦσαι οὐκ ἔστι βραχώδη, καὶ σκοτοειδῆ συγχάνοντα.

Ὠκεανὸς. Oceanus. Mare totam terram vndique cingens, & *ambiens.* à verbo κέω, fundo, diuido. ὠκεανὸς verò *dictum* cum α priuatiuo, & verso α in ω. Ex quo omnes fluuij, & omne mare, & fontes *nascuntur. vel* παρὰ τὸ ὦκα νέω. i. *celeriter fluere.* q. d. ὠκέω, *vnde per literarum transpositionem, & priore* α *in* ο *mutato,* ὠκεανός. Et ὠκεάνειον ῥεῦμα. Oceaneum fluentum. Oceani fluxus. Quem propter breuia, tenebrásque, quibus obsidetur, nauigare non licet.

Ὠκέα ταχεῖα.

Ὠκὰ. Cita. Velox.

Ὤκειλε. Impegit *in terram, vel in scopulum, vt nauibus accidit.* Et ἐξώκειλεν. Hoc est extra currendi facultatem facta est. *i. impegit in aliquem scopulum, vel in terram, ita vt currere nequeat amplius.* Ἐκκέλλειν enim *significat* vltetiùs ire, *procurrere.*

Ὤκειλε. κυρίως ἐξώκειλεν. ὅ ἐστιν ἔξω τοῦ κέλλειν γένηται. ἔστι κέλλειν δὲ τὸ εἰς ξυμφορὰν ἰέναι. A

Ὤκιμον. Ocimum. Arbor. vel planta, quæ vulgò Basilicum vocatur. *Herba, quam Galli vocant Basilic. Suauem autem spirat odorem.*

Ὤκιμον. δένδρον. ἢ φυτόν. τὸ κοινῶς λεγόμενον βασιλικόν.

Ὠκινάκης. Non *est* aliàs Atticum: Sed Herodotus ita dicit, τὸν ἀκινάκην. *At fortassè scribendum,* ὁ κινάκης, *per Atticam crasin ex* ὁ ἀκινάκης *factam. Acinaces. Persicus ensis. & in accusatiuo* τὸν ἀκινάκα, & τὸν ἀκινάκη, & τὸν ἀκινάκεα. *Consule nostrum Ionicum Lexicum in A-* B *κινάκης. Illic Herodoti varia sunt exempla.*

Ὤκινάκης. ὁ δὲ ἄλλως ἀττικὸν, ἀλλὰ Ἡρόδοτος οὕτω λέγει. τὸν ὠκινάκην.

Ὤκιναρος. Ocimarus. Fluuius.

Ὤκιναρος. πόταμος.

Ὤκλασαν. Genua-flexerunt.

Ὤκλασαν. τὰ γόνατα ἔκαμψαν.

Ὤκνουν. Metuebam. Verebar, Me pigebat. Et ὤκνουν. Metuebant. Verebantur. Eos pigebat. Contemnebant. Negligebant. Vt, Græci verò, cùm intellexissent illam expeditionem *L.* στρατίαν esse contra *Persarum* Regem, ascensum metuebant. Cùm autem Clearchus dixisset reuersionem esse difficilem, nisi Cyrus *ipsos* adiuuisset, *ita demum consentientes, in vnum* coiuerunt, *vel, cum eo inierunt.*

Ὤκνουν, ὑλαβούμην. καὶ ὤκνων, ὑλαβοῦντο. ὠλιγώρουν. συνίεσαν δὲ οἱ Ἕλληνες ὅτι βασιλέα ἕξουσι τῷ στρατιᾷ, ἄκουον τῷ ἀναβάσαν. κλεάρχου δὲ εἰπόντος ἄπορον εἶναι τὴν ἐπαναστροφὴν, κύρου μὴ συναιρομένου, συνῆσαν.

Ὠκύαλος. Nauis velox. Nauis, quæ per mare celeriter it.

Ὠκύαλος. ναῦς. ἡ ταχεῖα. C

Ὠκύμολος. Citò-vadens. Celeriter-iter-faciens.

Ὠκύμολος. ταχέως πορευόμενος.

Ὠκύμορος. Citò-moriturus. Vt, Res-humanæ *sunt breues,* & citò-morituræ, & vnum-diem-durantes. Hæ tamè, *maximæ curæ, maximique* studij plenæ *sunt.* Et ipsis *hominibus* propter nimium studium *harum rerum oportet* dare veniam. *i. harúmque nimium studium veniam meretur.*

Ὠκύμορος. ἔκθυτάνατος. τὰ αἰθερόφοιτα, ὠκύμορα, καὶ ἐφήμερα ταῦτά τοι καὶ ἀπειδὴς αἰάπτωλεα. καὶ συγγνώμην αὐτοῖς τιμὴν ὑπὲρ τῆς ἄγαν σπουδῆς.

Ὠκυμορώτατος. Citissimè-moriturus. Qui breuissimo temporis spatio morietur.

Ὠκυμορώτατος.

Ὠκυπέτας. Citò-volantes. Celeriter-volantes. Celeres. Veloces.

Ὠκυπέτας. τοὺς ταχεῖς.

Ὠκυπλόων. Celeriter-nauigantium. D

Ὠκυπλόων. ταχυπόρων.

Ὠκύπτερον. Velocibus-alis-præditum. Celeriter-volantem.

Ὠκύπτερον. ταχυπέτην.

Ὠκύρροος. Celeriter-fluens. Celeres-habens-fluctus Velocia-fluenta-habens.

Ὠκύρροος. ταχέα ἔχων τὰ ῥεύματα.

Ὠκύς. Citus. Celer. Velox.

Ὠκύς. ταχύς.

Ὠκύτοκιον Τηλέφου. Ocytocium Telephi. *i. Opus, vel res accelerans partum.* Hic autem est liber possessione dignus, & amabilis. *i. dignus, qui paretur, & à quouis ematur, & ametur. Apud Aristoph. in Thesmopher. pag. 513. v. 29. scribitur* ὠκύτοκεα *per diphthongum* ει. *Sic autem mihi vocantur remedia partum accelerantia.*

Ὠκύτοκιον Τηλέφου. κυρίως δὲ ὄνομα βιβλίου ἄξιον κτήσεως, πρὸς εὐπορίαν φερέσεως. καὶ ἐφάμιλλον.

Ὠλιαδαί. Laciadæ. In mœchos dicitur. Nam Laciadæ *sunt* Atticæ municipium, in quo multi raphani *nascebantur,* quibus per-contumeliam vtebantur in adulteros *in adulterio* deprehensos. Manubriis etiam *securium* vtebantur, si defuissent isti. *Quid significet illud* αἰαβόσοις, *non constat. Si legeretur* αἰαβρώσας, *verteres, fermentibus. ab* αἰαίρω. *fermento, vel fermefacio. Er. ad Chil. 2. Cent. 10. col. 606. ad. 53. Laciadæ.* E

Ὠλιαδαί. ἐπὶ τῶν μοιχῶν λέγεται. δῆμος δὲ ἀττικῆς οἱ λαχιάδαι, ἐν ᾧ ῥαφανίδες πολλαί, αἷς ἐχρῶντο κατὰ τῶν ληφθέντων μοιχῶν ἐμβρίζοντες. καὶ σκεύεσι ἐχρῶντο μὴ παρεῖσαι τούτων αἰαβάσεις.

Ὠλένη. Cubitus. *Vide* ὀλίκρανοι *apud Aristoph. in Pace. pag. 449. v. 7. Schol. annot. 5.*

Ὠλένη. ὁ ἀγκών.

Ὤλεν. Captus-est. Debuit. Perijt.

Ὤλεν. ἐάλω. ὠφείλησεν. ἀπόλωλεν.

Ὠλένας. Vlnæ. Genere fœminco *dicitur, & ita vocantur* τὰ ἀπὸ χειρῶν, ἤγουν αἱ χεῖρες. Manus. Et λελύκανσι. Albis-vlnis-præditæ. *Vlnas albas habentes. Brachia alba, siue candida habentes. Vide* M. *Etymol. 821. 37. Vt,* Curru-vectus astitit vlnis illæsis, *ac integris.* ἀλλὰ ὠλένῳ. genere masc. *idem ac* ὠλένη. πᾶς ὠλένιος pluralis *dativus.* Vlnis. Brachiis. Manibus. F

Ὠλένας. ἀλκεσίτοις ὠλέναις. ὠλλὼ ἢ, ὠλένος ἀρσενικὸν, τοῖς ὠλίσι πληθυντικόν.

Ὠλενία. Olenia. ὠλενία πέτρα. Olenia rupes. *Est &* vrbis nomen.

Ὠλενία. πέτρα. καὶ ὄνομα πόλεως.

A Ὠλένιος ἀγκών. καὶ ἐν ὀλιγοστίχοις.

ne sumendum pro ὠλένιον. s. i. cubitus. N. L. Et in epigrammate 44. lib. 6. Epigramm. pag. 419. v. 1. & 2.

Ὠλεσίβωλος. καὶ λεσίβωλον
Σφῦραν. τὴν κλάσαι τὰς βώλας.

Ὤλενος. εἶδος ζώου.

Ὠλεσίκαρποι. μαλαιόκαρποι. ὄμπρος. καὶ ἰτέαι ὠλεσίκαρποι.

Ὠλλώ. ὠλένος κλίνεται, ὁ βραχίων. καὶ τὸ πλη-
B θωντικὸν, ὠλέσιν.

Ὠλλώ. δυμαῖος, ἢ ὑπερβόρειος, ἢ λύκιος ἐποποιός. μᾶλλον δὲ λύκιος ὅτι τοξεύσου. ὡς δηλοῖ καλλίμαχος, καὶ ὁ πτολίεθρον ἐν τοῖς περὶ λυκίας.

Ὠλιγώρηται. ἐκβέβληται. ἠμέληται.

Ὤλισθον. ἀπέπτησαν ἐρρίφησαν, οὐδὲ ὤλισθον ἄλλως αἱ ὄχαι, καὶ αἱ κατὰ τοῦ θεοῦ ἐχθραὶ ἀραί.

C Ὤλκα. τὴν αὔλακα.

ab ἅλοξ deducit, literarum transiectione facta, ἄολξ, & per crasin ὦλξ, & circumflectit propterea dicit.

Ὠλόλεσαν. ὑπερσυντέλικος.

Ὦ λῷστε. ὦ βέλτιστε.

Ὦλλοι. αἰτητικὴ τοῦ οἱ ἄλλοι.

ter lib. 1. pag. 52. v. 1081. scribitur ὄλλοι. pro οἱ ἄλλοι. Vide Schol.

Ὠλύμπιον. καὶ διωλύμπιον. ὦ μακαρίτης τῆς τέχνης.

D Ὠλίνη ἀγκών. Q. d. Vlnarius cubitus. i. Vlnarum cubitus. *Cubitus, qui est in vlnis. Vel* ὠλίνη *substantiue.*

Ὠλεσίβωλος perdens. i. frangens glebas.

Et perdentem glebas. i. frangentem glebas, Malleum.

Ὤλενος. Olenus. Animalis genus.

Ὠλεσίκαρποι. Perdentes-fructus. Frugiperdæ. Quæ fructus inanes-ferunt. Homerus *Odyss. κ. 304. μ.* καὶ ἰτέαι ὠλεσίκαρποι. Et salices frugiperdæ. *Vide vulg. Lex.*

Ὠλλώ. *in genitiuo* declinatur ὠλένος. Brachium, brachij. Vlna. æ. Lacertus. i. Et pluralis *dativus* ὠλέσιν.

Ὠλλώ. Olen, Dymæus, vel Hyperboreus, vel Lycius, Heroicus-poeta. Sed potiùs *est* Lycius Xanthius, vt Callimachus *indicat*, & Polyhistor in *historia* Lyciæ.

Ὠλιγώρηται. Neglectum, vel contemptum est. Eiectum est. Peccatum est.

Ὤλισθον. Exciderunt. Incompositè, *immodestè, turpiter* proiecta sunt. Vt, Nec temere vota, & inimicæ contra Deum imprecationes exciderunt.

Ὤλκα. Pro, τὴν αὔλακα. *per syncopen, & mutata au diphthongo in ω, formatum* ὤλκα. *Sed Eustath.* ἅλοξ, ὁ αὔλαξ, *ab* ἅλοξ *deducit, literarum transiectione facta,* ἄολξ, *& per crasin* ὦλξ, *& circumflectit propterea dicit.*

Ὠλώλεσαν. Plusquam perfectum *medium, per Atticam reduplicationem.* Perieram.

Ὦ λῷστε. O optime. O præstantissime.

Ὦλλοι. *Dor.* ὄλλοι, *pro comm.* οἱ ἄλλοι, *vnde facta crasis.* Alij. *Theocrit. Idyll. 18. v. 17. at apud Apollonium* ὄλλοι Δ'ρ-

Ὠλύμπιον. Malum, obscurum, arduum, asperum, acutum, longum, magnum. Hesych. Et διωλύμπιον. Prolixum, ingens, quàm diutissimè durans. ὦ μακ. O te beatum *propter talem* artem!

NOTAE.

Ὦ μακάρτης τῆς τέχνης.] Nihil ad ὠλύμπιον. nec ad διωλύμπιον. Hoc tamen sumptum videtur ex Equitibus Aristophanis pag. 198. vbi sic Poeta scribit.

Δι. Ἀλλαντοπῶλης ἦσθ' ὁ τὸν πρῶτον ἐξωλῶν.
Νι. Ἀλλαντοπώλης; ὦ Ποσειδὼν τῆς τέχνης Et v. 17.
—Δη. ὦ μακάρτης
Ἀλλαντοπῶλα, δεῦρο δεῦρ' ὦ φίλτατε.

ΤΟ Ω ΜΕΤΑ ΤΩΝ Μ. Ν. Ξ. Ο. Π.

Ω CVM Μ, Ν, Ξ, Ο, Π.

E Ὤμάδωσεν. ἀπὸ τοῦ ἐπάρωσεν.

Ὠμάδησαν. ἠκολούθησαν.

Ὠμαχθής. ὁ βαρὺς τοῖς ὤμοις παρεχόμενος. ἐκ τοῦ ὁλοκλήρου. ἀπὸ μορφόεσσαν πήρην ὠμαχθέα.

Ὦ μέγα θαῦμα. ἀπὸ τοῦ ὦ θαυμάσιε.

Ὤμην. ἢ ἐγὼ ᾤμαν, ἀπὸ τοῦ ἐγὼ οἶμαι.

F Ὦ μέλε, ὃ δὲ τοῖς νεωτέροις ἀπὸ τῶν γυναικῶν λέγεται μόνον. ὡς τὸ πάλαι. ὃ δὲ δὲ τοῖς παλαιοῖς, καὶ ὑπ' αἰδοῦς. καὶ ἐν ἱππεῦσιν ἀριστοφάνης. καὶ ἐν θεαιτήτῳ πλάτων. ἢ μάνδρος συνεφόρει. ἄφες τὸν ἀνθρωπον. τί κόπτεις ὦ μέλε; σημαίνει δὲ ὦ δέλεαρ. ὦ ποιητά. ἔνιοι δὲ ὦ ἐπιμελείας ἄξιε, καὶ οἷον μεμελημένε πρόσ-

Ὠμάδωσεν. Coacteuauit. Congessit. Accumulauit. Congregauit. *Vide* ὁ μαδήσειν *apud Hesych.*

Ὠμάδησαν. Secuti sunt.

Ὠμαχθής. Onus-humeris-imponens. Humeros grauans. In epigrammate 44. *lib. 6. epigr. pag. 419. ver.* Semina-ferentem peram, humeros-grauantem.

Ὦ μέγα θαῦμα. O magnum miraculum. Pro, ὦ *vehementer* admirande.

Ὤμην. Arbitror. Puto. Et ἐγὼ ᾤμαν, pro ἐγὼ οἶμαι. Ego puto.

Ὦ μέλε. Apud recentiores à mulieribus tantùm dicitur, vt & ὦ πάλαι. Apud antiquos verò, & à viris *dicitur.* Aristoph. in Equitibus. Et in Theæteto Plato. Et Menander in Synerose. *i. In Corriuali.* Dimitte hominem. quid tundis, & *vexas eum* ô miser? Significat autem ô miser, ô calamitose. ô *ærumnose. L.* ὦ πόνε. Nonnulli verò *ponunt pro*, ô curâ digne, quasi diceres ὦ μεμελημένε. *Est &* appellatio, quæ signifi-

cat,ô pessime. ô infelicissime.ô miserrime.

φθιγμα,ζωντὶ κάκιστε, κακεδαιμονέστατε,εἰκ- A
ξόταπε.

Ω᾽ωμβρον. Aspero-spiritu-notatum dicunt, pro τὸν ὡραῖον. Eum, qui conspectus fuit.

Ω᾽ωμβρον.λέγουσι δὲ δασέως.τὸν εὐφυᾶ.

Ω᾽μηδαμῶς O nullo-modo. Absit. Absit Huiusmodi figura vocatur Reticentia. Est & apud Demosth. *in oratione pro corona exemplum huic* simile. Sed ô,quo nomine quis te vocans,rectè appellarit? Cùm enim ipse dixisset ἀδαμῶς.i.nullo-modo. Absit,absit.

Ω᾽μηδαμῶς. τὸ ζητούμενον χῆμα ἀποσιώπησις λέγεται. ἔστι καὶ παρὰ δημοσθένει τὸ ὅμοιον. ἀλλ᾽ ὦ πάτερ τίς σε εἶπεν ὀρθῶς προσεῖπον; εἰρηκότος γὰρ αὐτὸ υνδαμῶς, εἶπεν ὦ μηδαμῶς.

Ω᾽μὼν. Ex ὤμην, *quod ab* οἶομαι, *per syncopen est formatum* ὠμὼν. Arbitrabar. Existimabam. Putabam.

Ω᾽μὼν.ἀπὸ ὁμοῦ.

Ω᾽μύρνοι. Casu-incidit *in aliquid*. Simul-occurrit. Simul-fuit. *Vide* ὁ᾽μυρνέν. Vnde & ὄμνεν. Pignus.

Ω᾽μύρνοι.συμπίπτει.συμπίπτησιν,ὅθεν καὶ ὄμνεν,τὸ ἐνέχυρον. B

Ω᾽μοπλήμων. Qui-in-humerum-imposuit. Qui rem aliquam humeris impositam tulit.

Ω᾽μοπλήμων.ὁ ἐς τὸν ὦμον ἀγαγών.

Ω᾽μησῶν. Cruda-vorantium. Crudiuororum. Crudiuorarum. *Soph. Antigone. pag.* 242. M. ὑπ᾽ ὠμησῶν κυνῶν. *à crudiuoris canibus dilaniatum perire*. In epigrammate 252. *lib.* 1. *Epigr. pag.* 49. *v.* 1. & 2.

Ω᾽μησῶν. ὠμοφαγούντων. ἢ ὀπτῳ ἀμμάτι.

Metuens autem crudiuoræ feræ mortem, vt visa est,

Δείσας δ᾽ ὠμησῶν θηρὸς μόρον, ὡς ἂν ἴδῃ

Tympanum ex sacro cum-strepitu-pulsauit luco.

Τύμπανον ἐξ ἱερᾶς ἐπλατάγησε νάπης.

Pro,ὡς ὤπτιδεν,legitur,ὡς αὐδῆξε.postquàm locutus-est ille Leo.i.audita voce, rugitúque Leonis-ab αὐδάζω.fut.σω.& ξω. C

Ω᾽ μὴ ὄζει. *Sophocles in Oedipo Tyranno. pag.* 164. *v.* 7. Cui non est facienti *facinus aliquod* metus, ne verbum quidem *hunc* terret.

Ω᾽ μὴ ὄζει τάρβος δρᾶντι.τὸν τὸν ἔπος φοβεῖ.

Hoc est,Qui facta non timet,ne orationem quidem *timebit. Qui facinus perpetrare non formidat,verba non formidabit.*

Τυτίσιν,ὁ μὴ τὸ ἔργον δεδοικώς.τὸ δὲ τὸν λόγον.

N O T AE.

Ω᾽ μὴ ὄζει τάρβος.] Sophocles in Oedipo Tyranno. pag. 164. v. 7.
Ω᾽ μὴ ᾽σι δρῶντι τάρβος, οὐδ᾽ ἕπος φοβεῖ.

Ω᾽μή τις εἴῃ. Vereor ne videaris crudelis quædam *mulier* esse,adeò atrox supplicium sumens. Nicolaus Damascenus *ita* dicit.

Ω᾽μή τις εἴῃ. δεδοικα μὴ δόξῃς ὠμή τις εἶῃ, D
δικαίως οὕτω πεπωρωμένη. νικόλαος ὁ δαμασκηνός φησιν.

Ω᾽μίλλα Omilla. Quidam ludus, in quo ille, qui in circulum *ductum*, & *propositum* coniecit nucem, ita vt in *eo firma* maneat,vincit. Eupolis Aureo Genere. Sumus autem adducti, vt maneamus in omilla. *N. L.* Per contractionem *autem formatum est* ὤμιλλα ex ἡ ὁμίλλα.

Ω᾽μίλλα.παιδιά τις,ἐν ᾗ ὁ εἰς τὸν κύκλον βαλὼν κάρυον,ὥστε ἐμμεῖναι παρ᾽ ὃ πολὺς χρυσοῦ ῥύμη.ἐπεσείμθα ἢ μίναι εἰς ὤμιλλαν. δὸτ συναιρέσεως ἡ ὤμιλλα.ὤμιλλα.

N O T AE.

Ἐπεσείμθα.] Fortasse, Πεπείσμεθα ἢ μεῖναι. &c. Sed ne sic quidem versus integer videtur. Et, ἡ ὁμίλλα, & per crasin ὤμιλλα. ὅμιλλα verò, certamen tam ludicrum, quàm serium.

E

Ω᾽μοβόεις. Crudas-bubulas pelles.

Ω᾽μοβοίκας.βύρσας.

Ω᾽μοβόεον. Crudiuororum. ὠμοβόειον. Cruda-bubula-pellis.

Ω᾽μοβόεον. ὠμοφάγων. ὠμοβόϊον.ἡ βύρσα.

Ω᾽μοβόεον verò, diphthongum *habet* οι, *& significat* Ex-cruda-bubula pelle-factum.

Ω᾽μοβόειον δὲ,διφθογγον.

Ω᾽μογέρων. Qui præter ætatem consenuit, propter dolorem,aut calamitatem,& senex,cuius caput nõdum canum-est. *Vel validus,robustúsque senex, qualis apud Virgilium Aen.* 6. 253. *Charon, I am senior: sed cruda Deo,viridisque senectus.*

Ω᾽μογέρων. ὁ παρ᾽ ἡλικίαν γηραικὼς διὰ λύπην,ἢ συμφορὰν.καὶ φρισβύτης, οὗ ἡ κεφαλὴ οὐκ ἐπολιώθη.

Ω᾽μοκρατὴς. *Sophocles in Aiace. pag.* 14. *v.* 2. 3. 4. Sœuus. *Aiax turbida*
Iacet tempestate iactatus, & *laborans*,
Schol. ὠμοκρατὴς. Qui morbum immaturum, & causam nominis-continentem, *& Atacis nomini consentientem, ac respondentem* habet. Vel crudelis,& καρτερὸς,robustus. Vel qui à crudelitate detinetur. Vel

Ω᾽μοκρατὴς
Αἴας θολερᾷ
Κεῖται χειμῶνι νοσήσας.
Ὁ δυσὶ ἑπάντων, καὶ αἰτιώνυμον ἔχων πάθος. ἢ ὁ ὠμὸς, καὶ καρτερικός. ἢ ὁ ὑπὸ ὠμότητος κε-

F

generosus,

A ὠμηστήμυρος. ἢ ὁ ἀγριαίνος. ὁ καὶ τῷ ὠμῷ κρατῶν δυνάμενος. σοφοκλῆς.

Ὠμοῖς αὐτὸν ἐν νόμοις παῖδος

Δεῖ παλοδαμνεῖν, καὶ ξομοιοῦσθαι φύσιν.

Ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν καρπῶν. οἱ ὅτε εἰσὶν ὠμοί, καὶ σκληρότεροί εἰσι, καὶ πικροί.

generosus, qui vel crudeles, *aut crudalitatem* superare potest. Sophocles *in Aiace flagellifero patrem de filio hæc dicentem introducit. pag. 33. v. l. C 2.*

Crudis, duris, ac asperis *ipsum in legibus patris*

Oportet vt equi-pullum-domare, exercere, *& similem-fieri ingenio.*

Hoc autem ὠμοῖς dictum est per translationem à fructibus *ductam*, qui, quum sunt immaturi, sunt etiam duriores, *& acerbitate sua* penetrantiores, *quippe qui dentes obstupefaciunt, & linguam acriter pungunt, & palatum ladunt.*

B Ὦμος. ὠμόλινον, τὸ ὅπλον τῷ ὤμῳ. τὸ μέλος τὸ σώματος.

Ὦμος. Humerus. ὠμόλινον. *N. L.* Quod in humeris est. Corporis membrum, *quod Latini vocant humerū. Hesych.* ὠμόλινα. ἄγεια ἱδύτια. *Vide* ὁ ὄθονος *in vulg. Lex.*

at ὠμόλινον. *crudum-linum. Item tonsorium sudarium, quod circum humeros ponitur, dum quis tondetur.*

Ὠμοσμβρίος. ὁμωμοσμβρίος δέ.

Ὠμοσμβρίος. Ὁμωμοσμβρίος verò *scribitur eodem significatu. Vtrunque ab* ὀμόω. ὠμοσ. *vel* ὄμνυμι *fut.* ὀμοσω. *quod ab* ὀμόω. ὠμοσ. *Iuro.* Iuratus.

Ὠμωμόκεσαν.

Ὠμωμόκεσαν. Iurauerant. *pro* ἐμωμόκεισαν *Attice formato. Sed in altero geminum est incrementum, & facta penultima syllaba correptio.*

Ὠμοτόκησεν. ἰδυσόκησεν. ἢ ἐξέβωσεν.

Ὠμοτόκησεν. Crudum, id est immaturum fœtum peperit. Malum, aut infelicem partum edidit. Vel abortum fecit.

C Ὠμοχαίτης.

Ὠμοχαίτης. Crudos-capillos-habens. Ita videtur vocari, qui capillos iam canos habet ante maturam ætatem, & iustam senectutem, quæ canos habere solet.

Ὠμωνυμικῶς. δηῤῥήμα.

Ὠμωνυμικῶς. *L.* ὁμωνυμικῶν. Homonymicè. Aequiuocè. Aduerbium.

Ὤμωξεν. ἀντὶ τοῦ ὠμώξατο. ἤτοι μετ' οἰμωγῆς εἶπεν.

Ὤμωξεν. *aor. 1. act. ab* ὀμώζω. Ingemuit. Gemuit. *Hesychius.* Ἀτρείδης δ' ὤμωξεν. Atrides verò gemuit. Pro, Cum gemitu, vel cum eiulatu dixit.

Ὤμοι. φεῦμοι. δηῤῥήμα χειτλιαστικόν.

Ὤμοι. Hei mihi. Indignantis, *& grauiter dolentis* aduerbium.

Ὢν. ὑπάρχων. ὅτι ἦ θεοῦ ὤν; ἢ χρόνου αἰώνιος. ἐγὼ εἰμὶ ὁ ὤν.

Ὢν. Ens. Existens. De Deo verò *dictum hoc* ὤν, idem valet, ac αἰώνιος. æternus. Vt, ἐγώ εἰμι ὁ ὤν. Ego sum ille. *DEVS* æternus.

Ὄναρος. ὄνομα κύριον.

Ὄναρος. Onarus. Nomen proprium.

Ὀνάσατο. ἐξεφαύλισεν. ἐξεφαύλισεν. ἢ ἠχύρωσεν.

Ὀνάσατο. Exprobrauit. Contemptè. Vituperauit. Vel oppignerauit, *aut pignora cepit, vt legatur* ὑπεχύρασεν. *Vide Lex. in* ὑποχράζω.

Ὄνηρ, ἄνηρ. Per contractionem, *vel per crasin, vel elisa.* O vir. *In epigrammate.* Cicadam videbis me ὄνηρ vir insidentem *ramis.*

Ὄνηρον. Ἀπὸ θουκυδίδη. σύνοιδα, καὶ αὐτὸς ἐμαυτῷ. ὅτος γὰρ τὸν μύλωνος τὸ κινούμενον, καὶ αἱ τοιαῦται μηχαναὶ ὅπου θουκυδίδης, ὧνδρ οτ αἰαδυδρμοι τοὺς σαγηνεύς. Τοιοῦτον, ὅπου ἐχεῦντο. ἔστι δ' ὅτος μηχανὴ ἐπ' ἄκρων τῶν ἀκατίων πηγνυμένη. ἀφ' ἧς ἀναβάλλοντες σχοινίοις τοὺς σαυροὺς, ῥᾳδίως ἐκ τοῦ βυθοῦ αἴρουσιν ἔτι γὰρ ἡ μηχανὴ ὀπὶ τοσοῦτον βιαιοτάτη, ὥστε σκηνὴν βαρῦναι ὑπὸ δύο ἀνδρῶν ὑπόπους ἕλκεσθαι. καλοῦσι δὲ τινὲς μηχανὴν οἱ τοὺς χαμαὶ λίνους ἕλκοντες ἁλιεῖς ἠλακάτην. ἐρρωμενεστέρα δὲ πρὸς τὰς αἴρεσιν καθίστα) ὅταν καὶ δίκορον ξύλον σοφῶς τῆς ὀπῆς τεθῇ. ἐπ' ἀμφότερα γὰρ ἡ ἀντίπαξις τῶν ἀνεχομένων γίνεται).

Ὄνηρον. Apud Thucyd. *lib. 7 pag 505. C. annot. 7. vbi pro* ὄνηρ. *legitur* ὄνου. Et, *χαμαὶ λίνους, pro* χαμαὶ λίνους. Mouebant, & circumagebant. Ὄνος enim i. asinus, *vocatur illa pars* pistrini, *quæ mouetur, ipsa mola, quæ frumentum terens circumagitur.* Et huiusmodi machinæ, *quibus onera mouentur, & tollunter, ac circumaguntur, vocantur* ὄνοι. i. asini. *Eustath. in Hom. A. p. 860. 38. Thucyd. locum citat, Sed apud eum legitur,* ὄνος δὲ τῶν μύλων τὸ κινούμενον ἡ ὄνος *vocatur illa mola pars, quæ mouetur, & circumagitur instar asini molam circumagentis, & versantis.* Thucyd. *lib. vi supra dictum,* ὄνηρον &c. i. Vallos ex nauiculis circumligatos circumagebant. *Vide locum integrum.* Hoc est ὄνος. i. asinis, machinis ita vocatis, vtebantur. Ὄνος autem, q. d. asinus, est machina quæ in summis nauiculis figebatur, vnde circundãtes laqueis vallos, *eos* ex profundo. Facilè sursum extrahebant. Hæc enim machina est adeò violenta, vt sagena grauis à duobus viris sine labore trahatur. Hanc autem machinam piscatores, qui πρὸς χαμαὶ λίνους *N. L. forsasse examen intelligi vetat piscatoria humi lingentia. i. serpentia radentia,* trahunt, ἠλακάτην vocant. i. colum. Robustior verò redditur ad onera sursum extrahenda, quum etiam ante ipsam ponitur bicorne lignum *quo fulciatur, ac firmetur.* Nam rerum, quæ eximis aquis in altum extrahuntur tractio fit rectâ *linea, non autē obliqua. i. rectâ, non obliquè res ex imis aquis in altū trahūtur, ac retrahūtur.*

Ὠνή. Emptio. *Et emptionis pretium.* Et ὠνεόμενος. Qui-emit. *ab ὠνέομαι.ὀμαι.emo.* Et ὤνησεν. Iuuit. *ab ὀνέω.iuuo.vnde ὄνημι.idem.*

Ὠνημαῖος. Q.d. Emptorius. Vel emens. Vel ad emptionem pertinens. Vel emptus. Nam ὄνημα. ὠνήματος.τό. rem emptam significat. à cuius dativo ὠνήματι deductum est hoc nomen.

Ὠνητός. Venalis. Precio-parta. Precio-comparata. Vt, *Aiunt* Augarum *Regem suum* agrum permittere Traiano, quamuis à Pacoro magna pecunia emptum acceperit. Hoc autem Imperatori gratum est.

Ὠνητῶν. Empturire. Emere-cupere.

Ὠνητῶν. Empturiens. Emere-cupiens.

Ὤνητο. Fructum, vel vtilitatem percepit. Vt, ὅς, εἰ ὀλίγου ἔδεε, ὤνητο ἄν. Qui, si paruisset *ei, ex eo* fructum-percepisset.

Ὠνθυλευμένος. *vel* ὀνθυλευμένος. *ab* ὀνθυλεύω. Stercore-repletus, *acenquinatus.*

Ὠνια. Venalia. Quæ venduntur, ac emuntur.

Ὠνιοις. Venales. Res, quæ precio parantur. Procopius. Nisi salutem precio-partam comparent, persoluto redemptionis precio. Aelianus. Et Iudices venales, *pecunia corrupti, precióque empti* ipsum absoluunt. Et alibi. Suadet *ipsis*, vt Romanorum partes amplectantur, & Metaxam ab ipsis precio-emptam recipiant, *vel, precio persoluto redimant, atque recuperent. L.* παρ' αὐτῶν.

Ὤνθρωπος. Per crasin, pro ὁ ἄνθρωπος. Homo.

Ὠνομάδατο. Ionicè pro comm, ὠνομάζοντο. Nominabantur. *Vel potius pro comm.* ὠνομασμένοι ἦσαν. *Nominati fuerant. Est enim 3. pers. plur. plusq. perf. act. ab* ὀνομάζω. *Vide Lex. Ion. in terminatione* Δατο.

Ὠνομασμένος. Nominatus. Nomine-clarus. Celebris.

Ὠνόμηνεν. Nominauit. *ab* ὀνομάνω *poet. Nomino.*

Ὦνον. Vtilitatem. Precium. Et ὄνειν etiam *significat emptionem, vel emptionis, & rerum emptarum precium. Est a. accusat. à recto* ὄνος. ου. ὁ. Vt, Quis tibi, *quis ad te redit* quæstus? vel quantum *rerum* precium inuenies? *Videtur versus, qui finem habet non modo carentem, si senarium esse dicas.* Et ὦνος, precium.

Ὠνοῦμαι. Emo. Accusatiuo. ὠνεῖται tamen *reperitur etiam positum cum* genitiuo. *Demosth. Phil. 3. pag. 97. i. Sed ibi legitur* ὁ τῷ αὐλισκομένων. *Quare est accusatiuus, & genitiuus. Ille, rem, quæ emebatur, hic, precium indicat.* Hoc autem est *illud*, quod Philippus emit omnibus pecuniis, quas consumit, *vt voti compos fiat.*

Ὠνούμενος. ἀγοράζων. ὠνῶ γὰρ, τὸ ῥῆμα.

Ὠνοχόει. ἐκίρνα. ὠνοχόει οὐδείς. οὐδὲ νομίζεται παρὰ τοῖς ἐνιοις βαρβάροις ἐμπίνειν δειπνοῦντας.

Ὦνυξ θερμοὶ βωμοί, ὅθι τὴν δεσποίνης χαρίεσσαν ἀγάλλουσι. ἀφροδίτης ἢ ἐν λημνίαις. τῷ κρατίστῳ δαίμονα τῆς νυνὶ θερμὸς ἵδρυ ὁ βωμός. δηλοῖ δὲ ὅτι τινες παρὰ τοῖς ἀθηναίοις ξένοι θεοὶ ἐτιμῶντο.

Ὠνυξ μὲν οὐδείς. αὔριον δ' ἐσόμενος. ὅθι τῷ παρ' ἐλπίδας τιμωμένῳ.

Ὦξος. ποταμὸς ἐν τῇ βακτρίων χώρᾳ. ὃς ἀλεξάνδρῳ ἄπορος ἐφαίνετο. τὸ μὲν γὰρ εὖρος ἐν ἓξ μάλιστα σταδίοις. βάθος δ' οὐ πρὸς λόγον τοῦ ῥοῦς. ἀλλὰ πολὺ δέ τι βαθύτερος, καὶ ψαμμώδης. καὶ ῥεῦμα ὀξὺ ἔχων, ὡς τὰ καταπηγνύμενα ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ῥοῦ ἐκτρέφεσθαι ἐκ τῆς γῆς

rentur,

A χαλεπῶς. οἷα δὴ οὐ βεβαίως ὄντ' ἂν φάμμῳ ἱδρυμένα.

Ὠξυθυμώθη. ὠργίσθη.

Ὠξώθη.

Ὠόν. Τὸ ὠοτόκον, ἀπὸ τῆς τετραπόδων, ἡ χελώνη μόνη ὠοτοκεῖ.

Ὠόπ. κέλευσμα τῶν ἐρετῶν καταπαυόντων τὴν κωπηλασίαν.

B Ὠόπ. ἐλατικὸν ἐπίφθεγμα. ἐπὶ πλοίου.

Ὠόπ. ὠδαβαλοῦ. ἀριστοφάνης βατάρχοις. τουτέστιν ὅρμισον τῇ γῇ τὴν ναῦν· ὁ δὲ τῇ γῇ δὴ ὁ χάρων λέγει.

Ὠοπόπ. ὠοπόπες. ἐλατῆς ἐπίφθεγμα.

matio. *Sed apud Aristop. in Ran. pag.* 138. *v.* 18. *scribitur*, Ὠόπ, ἔτ. ὤοπ, ἴτ.

Ὠοζοχάταξις. ὄνομα κύριον.

Ὦ ὗτος, ἀντὶ τοῦ σύ. ὦ ὗτος, αἴας. διασὴ ἡ κλῆσις.

C Ὠοφόρος. ἰχθύς.

Ὠόψ. ἐπίφθεγμα τῶν ἀφιέντων ἅμα τρέχειν, ἢ τὸ τοιοῦτον ποιεῖν.

Ὦ πάντα σὺ τολμῶν. τουτέστιν ὦ θρασύτατε, καὶ τολμηρότατε.

Ὦπαι. ὄνομα κύριον.

Ὦ παῖ σοφοκλῆς.

Ὦ παῖ, χθόνιε πατρὸς δ' εὐτυχέστερος.

Τὰ δ' ἄλλ' ὅμοιος. κἀν χθονὶ οὐ κακός.

D Ὦ θεοὶ πάντες, ἐπὶ πᾶσί τε φρόνιμοι

Δωροδόκοισιν, ἐπ' ἄνθεσιν ἥζων.

Εἶτε φαῦλος, ὡς περ εὕρες, ἐκβάλοις τὸν ἔνθεσιν.

Λέγομι γὰρ τότ' ἂν μόνον, ὦτε, αἶψ' ἐπὶ συμφοραῖς.

Τὸν Ἰουλίου τ' ἂν οἶομαι γέροντα πυρροπώλην,

Ἡδόντ' ἐπαγωνίσαι, καὶ βακχίβακχον ἆσαι.

E *bacchum.* i. carmen in Bacchi laudem alacriter *cantaturum.*

Ἀριστοφάνης. πρὸς κλέωνα ὁ λόγος. ὦ ἐπὶ πάσῃ προδοσίᾳ ἐξεταζόμενε, καὶ κακία. μεταφορικῶς δὲ εἶπεν ἅπαν τὸ σύνταγμα, ἀπὸ τῆς μελισσῶν. ὡς περ αἱ μέλισσαι φησὶ πάντων οὕτω περ καὶ τὸ ῥᾴστου καὶ ἀλυπότατος ἔτυχας. ἐπεὶ μὴ δὲ ἤλπισας εἰς τοῦτο δόξης προβήσεσθαι. ἔδοξας γὰρ δόκιμος εἶναι καὶ τῷ πόλει κατορθώματος, οὕτω καὶ ἀποβαλεῖς. καὶ τότ' ἄσαιμι τὸ σιμωνίδου. ὦτις πίν' ἐπὶ συμφοραῖς. γέροντα δὲ πυρ-

F ρωπίην φησίν. ἐπεὶ ὡς παιδιᾶς οὗτος ὁ φρεσβύτης διεβάλλετο. ἢ ὅτι τῷ φρυταρείῳ φυλάσσοντος τὸν σῖτον. βακχίβακχον ἆσαι. ἀντὶ τοῦ ὑμνῆσαι τὸν διόνυσον. βάκχος γὰρ ὁ διόνυσος.

rentur, vt arenæ parum firmiter inhærentia.

Ὠξυθυμώθη. Iratus-est. Acuta, vel acri, vel cita ira correptus est. *ab* ὀξυθυμέομαι. θμαι.

Ὠξώθη. Acutus factus-est. Vel Incitatus-est. *ab* ὀξώω. *Acuo. Incito. Instigo. Exaspero.*

Ὠόν. Ouum. Et ὠοτόκον. Ouiparum. Ex quadrupedibus sola testudo parit-oua.

Ὠόπ. Oóp. Adhortatio remigantium sedans remigationem, i. *Remigandi finem fieri iubens. Aristoph. Ranis. pag.* 137. *v.* 13. & 141. *v.* 18.

Ὠόπ. Oóp. Remigationis acclamatio, in naui.

Ὠόπ. παῦλαι. Oóp. appelle. Hoc est, nauem ad terram appelle. Charon enim, qui in naui *erat, hoc* dicit. Aristoph. Ran. *pag.* 137. *v.* 13.

Ὠόπ. ὠοπόπες. Oopóp. Oopóp. Remigum acclamatio. *Sed apud Aristop. in Ran. pag.* 138. *v.* 18. *scribitur*, Ὠόπ, ἔτ. ὤοπ, ἴτ.

Ὠοζοχάταξις. Ootocataxis. Nomen proprium.

Ὦ ὗτος. O tu. Heus tu. Pro, Tu. *Sophocles in Aiace. pag.* 6. Μ. Ὦ ὗτος, Αἶαν. O tu, Aiax. *Heus tu, Aiax.* Duplex *est* vocatio. *Vna, Heus tu. altera,* ὦ *Aiax.*

Ὠοφόρος. Ouifer. Ouiparus, Piscis.

Ὠόψ. Oóps. Acclamatio eorum, qui *aliquos* dimittunt, vt simul currant, vel aliquid huiusmodi faciant.

Ὦ πάντα. O omnia tu audens. Hoc est, ὁ confidentissime, & audacissime.

Ὦπαι. Opas. Nomen proprium.

Ὦ παῖ. Sophocles *in Aiace. pag.* 33. *v.* 3. & 4.

O fili, sis patre felicior.

In rebus *vero ceteris* illi sis *similis. nam fueris non malus.*

Ὦ θεοὶ πάντες. *Aristophanes in Equitibus. pag.* 211. & 212. O circum omnes, in omnibúsque rebus

Munera captantibus, in floribus sedens.

Vtinam facilè, quemadmodum inueneris, eiicias cibum in tuum os iniectum.

Canam enim tunc tantùm, Bibe, bibe ob felices-rerum-successus.

Iulíque filium *arbitror senem frumenti-custodem,*

Voluptate-perfusum, & pæana iam, & Bacche-

Aristophanes *ita loquitur.* Ad Cleonem *autem dirigitur eius* oratio. *Quorum verborum hic est sensus.* O in omni proditione, & improbitate exercitate, *versate.* Totam autem hanc sententiam per-translationem ab apibus *duxisse* protulit. Vt (inquit) apes omnem florem decerpunt, sic etiam nulla ciuitatis res te latet, quin eam vendas, & prodas. εἶθι φαῦλος. Vtinam facillimè, & adeò facilè cibum, quem in tuum os iniecisti, eiicias, ac amittas, quam facilè ipsum inuenisti. Quia speraste ad tantam gloriam progressurũ, *tantam gloriam adepturum.* Putasti enim te propter res ad Pylum à te præclarè, felicitérque gestas, nominis claritatem consecuturum. Vtinam igitur te spes ista fallat. Tunc enim ego Simonidis illud carmen canam, Pota, pota ob felices-euentus. Dicit verò γέροντα πυρροπώλην, *L.* παιδοπώλην, *vt in Schol. i. pueruorum-deceptorem,* quia senex iste malè audiebat, vt pucrorum-amator. Vel πυρροπώλην *vocat senem istum. i.* frumenti in Pyraneo repositi custodem. Βακχίβακχον ᾆσαι. Celebrare, Laudare Dionysum. *i. Bacchum.* Dionysus enim *est* Bacchus.

NOTAE. A

Ἡδόντες ἰὼ παιανίσω.] Aristoph. Equitibus. pag. 212. v. 3.
Ἡδόντε, καὶ παιῶνα δὴ, καὶ Βακχεῖον χορὸν ᾄσω. Consule Schol.
Et, ὥσπερ αἱ μέλιτται, φησι, πρῶτον ἀνθηρὰ καὶ ἁπαλὰ δρέπουσι, οὕτω καὶ τὸ, τῶν τῆς πόλεως πραγμάτων οὐδὲν λανθάνει, ὥστε μὴ ἂν ἀποδέξῃ, καὶ ψεύδῃ. Et, ἵνα φαίδιμος. ἵνα ἐκ τῆς ῥάστης, καὶ οὕτως εὐχερῶς [ἐκβάλοις τὴν ἔνθεσιν.] ὡς οὔρις αὐτὴν. ἐπεὶ ἄλλοις. &c. ὥσπερ εὖρες. ὥσπερ ὑπέσχες. &c. Et, ἢ πυρρολαλῶ, τὸν ὁ τῷ πευτανείῳ φυλάσσει τὰ τῶν ὅπλων.

Ὦπες. Oculi.

Ὤπις. Opis. Nomen vrbis.

Ὦ πλεῖον. *Senarius.* ὦ *scil.* λόγῳ. πλεῖον. *pro* μᾶλλον, *vel* μᾶλλον. αἰμύλης. *pro*, ἢ τοῖς ἄλλοις ἁ αἰμ. Qua *oratione* captus-es faciliùs, *quàm dolis* astutæ vulpis. Prouerbium *in eos, qui verborum blanditiis facilè decipiuntur.*

Ὦ πόσ' αἴσχ. O quot turpissima inter homines facinora fiunt!

Ὤπλαι. Visus-est. Conspectus-est.

Ὠπτημένος. Assatus. Et ὀπτᾶσθαι. Assatum-esse.

Ὤπυεν. Vxorem-duxerat. Ipsum thema *est* ὀπύω. *Dicitur Eustath. & alij.*

Ὦτες. οἱ ὀφθαλμοί.

Ὤπις. ὄνομα πόλεως.

Ὦ πλεῖον ἤλως αἰμύλης ὠλώτεκος. παροιμία.

Ὦ πόσ' αἴσχις' ἐν ἀνθρώποις ἔργα γίνεται.

Ὤπλαγ. ὡράθη.

Ὠπτημένος. καὶ ὠπτῆσθαι.

Ὤπυεν. ἐγεγαμήκει. ὀπύω, τὸ θῆμα.

Ω. CVM P.

Ὥρα. Venustas. Occasionis, vel temporis momentum. Egregia-forma. Pulchritudo. Tenui verò spiritu notatum, ὥρα, *idem est, ac* φροντίς. i. cura, solicitudo. Hinc ὀλίγωρον dicimus cum, qui *rerum aliquarū* exiguam curam gerit. Plato. Viarum, & laterū nullam curam geris. Aelianus τὴν ὥραν *pro pulchritudine sumpsit, quum scripsit*, γυνὴ, &c. i. Mulier formâ insignis, moribus modestis. *Vel, Matrona decoro vultu, ingenio casto.*

Ὥρα. Cura. Solicitudo. Aelianus. Homini periuro, & qui numinis-diuini nullam curam gerit, *nec rerum diuinarum vllam rationem habet*, qui totus ex imposituris, *fraudibus*, & mendaciis conflatus-est. Qui nihil vnquā sani, *nihil veri, nihil aqui* dicit, & qui hinc, *qui artibus istis* opes affluentes est adeptus. *L.* ὀλίρρυτον, *vt Vulfius. at* ὀλίρρυτον, *infamem, &* ἐπάρατον, *execrandum* significat.

Ὥρα. Hora. Duodecima diei pars, *vt olim, vel vigesima quarta diei pars, vt hodie. Dicta autem* ὥρα, ἀπὸ τοῦ ὁρίζω. i. *à fine, & termino*, quòd interualla diei distinguat.

Ὥρα γάμων. Aetatis vigor nuptiis aptus. Opportunum, iustúmque nuptiarum tempus, *quale Virgilius Aeneidos lib. 7. pag. 276. describit, Sola domum, & tantas seruabat filia sedes, Iam matura viro, iam plenis nubilis annis.*

Ὥρα ἐτῶν. Anni tempus. Anni tempestas. Ver, æstas, & reliquæ *duæ tempestates, autumnus scil. & hyems.*

Ὡραΐζω. Datiuo. Orno. Compono. Decoro. Pulchrum, venustúmque reddo.

Ὡραϊσμένη. Ornata. Exornata.

Ὥρα. Hora. Tempus opportunum. Vt, Si quidem pacem expetunt. tempus *est* ipsis *opportunum* vt arma tradant. Et Theologus. Tempus *est* tibi, quo vel ipsum cælorum regnum contemnas, *pro, Sic igitur vel i. e. r. contemnes*, quia grano sinapis comparatur. Et rursus, Procopius. Tempus *est* tibi *commodum ac opportunum*, nc negligas me præter familiæ *totius* interitum, tanta pecuniæ summa spoliatum.

Ὡρακιάσας. Dissolutus. Incensus. Inflammatus. Vel, pallidus factus, pallens, vt Aristop. in Pace. *pag.* 460. *v.* 12. *&* 13.

Ὡρακιάσας. Cratinus *accipit* pro λειποψυχήσας. Animi-deliquium-passus. Cratinus autem ob vinolentiam, *ac ebristatem* malè-audit. Vel, pallens. pro, ob

Ὡραῖον ἦλθε τοῦ λαβεῖν τὸν μισθόν. καιρὸν ἐπιτήδειον.

Ὥρα ἐστὶ τοῦ ἔργου. καιρὸς ἐπιτήδειος.

Ὥρα ἐστὶ τοῦ ἔργου. καιρὸς ἐπιτήδειος.

Ὥρα ἐστὶ τοῦ ἔργου. καιρὸς ἐπιτήδειος.

Ω. ΤΟ ΜΕΤΑ ΤΟΥ P.

Ὥρα. κάλλος. καιρὸν τεχνή. εὐμορφία. φιλῶς δὲ φροντίς. ἔνθεν ὀλίγωρον λέγομεν τὸν ὀλίγην φροντίδα ἔχοντα. πλάτων, ὁδῶν, καὶ τοῦ πλούτου οὐδαμοῦ ὥραν ἔχεις. αἰλιανός. γυνὴ τὴν ὥραν διαφερούσης, σώφρονα τὸν τρόπον.

Ὥρα. ἡ φροντὶς. αἰλιανός. ἀνδρὶ ἐπιόρκῳ, καὶ τὰ θεῖα εἰς μηδαμοῦ ὥρα τιθεμένῳ. ἀπάτας, καὶ ψευδολογίας συμβιούσῃ. καὶ οὐδὲν οὐδὲ πώποτε λέγοντι ὑγιές. καὶ εἰς τοῦτον πλουτοῦντι πλοῦτον ἐπάρατον.

Ὥρα. τὸ δωδέκατον τῆς ἡμέρας. ἀπὸ τοῦ διορίζειν τὰ διαστήματα τῆς ἡμέρας.

Ὥρα γάμων. ἡ ἀκμὴ. καιρὸς γάμων.

Ὥρα ἐτῶν. τὸ ἔαρ, τὸ θέρος, καὶ αἱ λοιπαὶ καιροὶ ἔτους.

Ὡραΐζω. διοικῶ.

Ὡραϊσμένη. κεκαλλωπισμένη.

Ὥρα. καιρὸς ἐπιτήδειος. εἰ μὲν εἰρήνης ἐπιθυμοῦσιν, ὥρα αὐτοῖς παραδοῦναι τὰ ὅπλα. καὶ ὁ θεολόγος. ὥρα σοί καὶ βασιλείαν οὐρανῶν ἀπεμπολεῖν, ὅτι κόκκῳ σινάπεως ἀπεικάζεται. καὶ αὖθις φησὶ κόπος. ὥρα σοι μὴ φειδεῖν ἐμοῦ μόνου πρὸς τὴν τῆς οἰκίας διαφθορὰν, καὶ χρημάτων ἐπερειδόντων τοσούτων πλῆθος.

Ὡρακιάσας. ἐκλυθεὶς. ἐκκαυθεὶς. ἢ ὠχριάσας, ὡς ἀριστοφάνης ἐν τῇ εἰρήνῃ.

Ὡρακιάσας. κρατῖνος ἀντὶ τοῦ λειποψυχήσας. εἰς οἰνοφλυγίαν δὲ ὁ κρατῖνος διαβάλλει. ἢ ὠχριάσας. ἀπὸ τοῦ ὑπὸ ἐκλύσεως σκοτο-

animi-

A Θείς. ὡ ἔοικεν τὸ ὠχριᾶν. τοιοῦτοι δ' οἱ λειποψυχοῦντες. ξέοικεν γὰρ αὐτῷ σφόδρα ἡ χροιὰ ἀρίσοφάνης.

Οὐ γὰρ ἐξῆν οὐκέτ'

Ἰδὼν πίθον καταγύαιον οἷον πολέων.

Καὶ ὠχριάσας λέγουσι, τὸ ὑπὸ φόβου ὠχριάσας. θλιβομένης τῆς καρδίας. τοῦτο δὲ πολλοῖς γίνεται ὅταν τὸ τὴν ὥραν αἰκίζεσθαι. ὅ ἐστι τὴν B μορφὴν. ἡ ὠχριῶ. ὠχρίασ. φροντίζω. ὧρα γὰρ ἡ φροντίς. ἡσίοδος. ὥρη γὰρ τ' ὀλίγη πόλεται νεικέων. ἐν ᾗ φροντίδων λύεταί τις. ὠχρίζω ᾗ, τὸ θέμα καὶ ὠχριῶ.

animi-deliquium effusis tenebris obscuratus. Hoc enim sequitur pallor, taléque sunt, qui animi-deliquium patiuntur. Eorum enim color primùm mutatur Aristoph. *in Pace. pag.* 460. *v.* 12. *&* 13.

Animi-deliquium passus, ac propterea pallens. *Non enim tulisset*

Conspicatus dolium confractum vini plenum.

ὠχριάσαι etiam dicunt, præ metu pallere, compresso corde Hoc autem plerisque accidit, quòd ὥρα αἰκίζηται, id est ipsorum forma, *venustásque*, *mutato colore* fœdetur, *ac turpes reddantur*. Vel ὠχριῶ *tenuis notandi*, *& significat* palleo, pallesco. Curo. Solicitus sum. ὥρα enim *tenuis notatum*, cura, solicitudo. Hesiodus. Cura enim exigua est rixarum, *contentionum*, *ac surgierum*. Propter curas verò *facilè* quis solvitur, *animi*, *corporisque vires amittit*. Ipsum verò thema est ὠχρίζω, & ὠχριῶ.

N O T AE.

Οὐ γὰρ ἐξῆν οὐκέτ' ἰδών.] Aristoph. in Pace. pag. 460. v. 12. & 13.

Ὠχριάσας. ἡ γὰρ ἐξῆν οὐκέτ'
Ἰδὼν πίθον καταγύαιον οἷον πολέων.

C Ὡραπόλλων φανιβύθεως κώμης τῆς πανοπολίτου νομοῦ. γραμματικός. διδάξας ἐν ἀλεξανδρείᾳ, καὶ ἐν αἰγύπτῳ. εἶτα ἐν κωνσταντινουπόλει ἐπὶ θεοδοσίου ἐγραψε πυθικά. ὑπόμνημα σοφοκλέους, ἀλκαίου, εἰς ὅμηρον. λαμπρὸς μὲν ὁτὸ τῇ τύχῃ ἀνὴρ ἐγένετο, καὶ τῷ πάλαι λογιωτάτων γραμματικῶν, οὐδὲν τι ἧσσον κλέος ἀπενεγκάμενος. αἰγύπτιος ἐπὶ ζήνωνος βασιλέως. ζητῶν δὲ ὁ νικομήδης τὸν ἁρποκρᾶν εὗ, καὶ μὴ διείσκων αὐτόν. ὁ δὲ ἰσίδωρος ὁ φιλόσοφος τοῦτο μαθὼν πέμπει δηλοῦντα διὰ γραμμάτων τοῖς διώκουσι. ἑάλω δὲ ὁ γραμματοφόρος. καὶ ὁμολογεῖ τὸν πέμψαντα. καὶ τὸν ὡραπόλλωνα, καὶ τὸν ἡραΐσκον αἱρεῖσι. καὶ ὑδρίοις ἀναχρεμάσαντες ἀπὸ τῶν χειρῶν ἑκάτερον, ἀπῄτουν τὸν ἁρποκρᾶν, καὶ ἰσίδωρον. ὁ δὲ ὡραπόλλων οὐκ ἦν τὸ ἦθος φιλόσοφος. ἀλλά τι καὶ ἐν βυθῷ τῷ περὶ θεῶν δόξης ὢν ἤδη ἀποκρυπτόμενος. ὁ γὰρ ἡραΐσκος προεῖπεν ὡς αὐτομολήσαι πρὸς ἑτέρους, καὶ κατὰ προήσεται τοὺς πατρίους νόμους D ὁ ὡραπόλλων ὃ καὶ συνέβη γενέσθαι. ἀπ' οὐδεμιᾶς γὰρ ἀναγκαίας τύχης εἰ ἔδοκέ τισι, αὐθαίρετον συνέβη γενέσθαι τὴν μεταβολήν. ἴσως ἐπὶ ἐλπίσιν ἴσως ἀπλήστου καὶ τινος ἐπιθυμίας. οὐ γὰρ ἄλλο τί ἐστι προχειρίσασθαι ῥᾳδίως εἰς ἀπολογίαν τὴν μεταστάσεως. ὡς ἔοικε χειμαζόμενος ἐπιγνῶναι καὶ ἀνάπαλιν ἴσως.

Ὡραπόλλων. Horapollo ex Phœnebytide pago Panopolitanæ præfecturæ, Grammaticus, qui docuit Alexandriæ, & in Aegypto. Deinde Constantinopoli sub Theodosio. Scripsit τὰ Πύθια. i. Opera de Lucis, & templis. Commentarium in Sophoclem, Alcæum, & Homerum. Homo propter artem clarus, & qui non minorem gloriam *ex artis sua peritia* reportauit. quàm antiqui celeberrimi Grammatici. *Fuit autem* Aegyptius, sub Zenone Imperatore. Nicomedes autem quærens Harpocran, *alij Harpocratem*, non inueniebat ipsum. Isidorus verò Philosophus, cùm hoc intellexisset, misit per litteras, quæ declarabant illos, qui persequebantur, *atque quærebant ipsum*. Sed captus est ille tabellarius, & confessus est cum, à quo missus fuerat. Quamobrem Horapollinem, & Heraiscum capiunt. Cùm autem vtrunque neruis ad manum *alligatis* suspendissent, Harpocran, *vel*, *Harpocratem* repetebant. Horapollo autem non erat moribus philosophicis: sed & aliquid illius opinionis, *quam habebat* de Diis, quos norat, in profundo occultabat. Heraiscus enim prædixerat fore, vt Horapollo ad alios transfugeret, & patrias leges contemneret. Quod etiam euenit. Accidit enim, vt fieret hæc voluntaria mutatio, quamuis nullus videretur esse necessarius casus, *nec vlla necessitas*, *qua ipsum ad hoc faciendum impelleret*, *& vrgeret*. Sed fortasse *hoc ille fecit* præterea propter spem alicuius inexplebilis cupiditatis *explendæ*. Nihil enim aliud ad *talis* mutationis defensionem in medium facilè proferri potest. Vt videtur, factus est Christianus. vel etiam fortasse contrà, *ex Christiano factus est ethnicus*.

N O T AE.

Τῶν θεῶν δόξης ὢν ἤδη.] Legendum videtur, τῶν θεῶν δόξης, ὃν ἤδη. pro οὗ ἤδη. VVolfius quoque le- F ctionem hanc agnoscit in sua Lat. interpret.

Ὡράτ. ὄνομα κύριον.

Ὡράτιος. ὄνομα κύριον. ὁ δὲ ὡράτιος λελωβημένος τοὺς πόδας. ὑπατείας δὲ οὐκ ἔτυχε οὔτι σὺν πολέμῳ, οὔτε ἐν εἰρήνῃ. διὰ τὴν ἀχρηστίαν τῶν ποδῶν.

Ὡρᾶτ. Orat. Nomen proprium.

Ὡράτιος. Horatius. Nomen proprium *Romanis ciuis*. *Vt*, Horatius verò crura habebat læsa. Quare Consulatum nec belli, nec pacis tempore gessit, propter pedes *ad officium faciendum* inutiles.

Ὡρατίωνα. *Latinum est*, Orationem.

Ὡργασμένος. Mollitus. Irrigatus. Maceratus. Subactus. Plato Theæteto. Quum enim tempus in animo profundum, & multum, & læue, *pulmum*, & mediocriter mollitum *est*. Ὀργάζειν verò propriè *significat* lutum manibus rigare, & miscere, *macerare*, & *subigere*.

Ὡργυωμένους. Extensis Cupientibus.

Ὤργων, Cupiebant. Expetebant. Affectabant. Vt, Illi verò, alteri alterorum gloriam acquirere, *sibi comparare, vel, ad se transferre*, magno studio cupiebant. Et rursus. Illi verò cum hostibus congredi, *manúsque conserere* cupiebant.

Ὧραι Horæ. Tempora. *Quatuor anni tempora.*

Ὧραι. Horæ. Prodici liber inscriptus Horæ, in quo facit Herculem incidentem in Virtutem, & Vitiũ. Cùm autẽ vtraque *ipsum* ad suos mores, *vel, ad suas sedes, & domicilium* vocaret, *ac inuitaret, dicit* Herculem ad virtutem accessisse, *seque ei adiunxisse. Vel, ad virtutem declinasse, & ei adhæsisse*, & illius sudores antepositisse Vitij voluptatibus ad-temporis-momentum-durantibus, *nec diuturnis*.

Ὡραιοκόμος. Pulchritudinis, *venustátisque* curator.

Ὡραιόπολος. Cum iuuenibus, *cum formosis, & venustis* versor.

Ὡραῖος. Pulcher. Formosus. Venustus.

Ὡράξατο. Porrexit. Extendit.

Ὠρεύς. Oreus. Nomen loci.

Ὧρες. ἄορες. al. Coniuges. Vxores. *ab ἀείρω. coniungo.* ἄορες, *vel sic* ὧρες.

Ὠρείθυια. Orithyia. Nomen Nereidis. Homerus *Iliados* Σ. *pag* 704. *vt vid.* Mæra, & Orithyia, pulchricomáque Amathia. Et Orithyia, Boreæ amasia, *vel, amica*.

Ὠρείτης. Orita. Nomen à loco Oreo.

Ὡρεῖον. *Latinum est vocabulum à Græcis recentioribus, voce nonnihil mutata, vsurpatum. Locus, in quo frumenta seruãtur.* Horreum. In eo, quod vocatur Horreum, hoc est, Modius, *N. L. fortasse sic appellatur mensura, qua frumentum metimur, & quæ in horreis ad frumenta metiendum esse solet.* vbi nunc stant columnæ. Ante Crateri domum, quæ nunc est Myrelei, stabat æreus modius. Qua de re quære in voce Manaim.

Ὠρείβ. Oreb. Nomen proprium.

Ὡρημάτων. Custodiarum. *Vel, Curarum. ab ὥρα. as. vel. Cura. vnde ὡρίων. ὦ. curo.*

Ὡρίουσι. Custodiunt. *Curant. Accuratè custodiunt.*

Ὥρια. Tempestiua. Opportuna. Quæ tempestiuè, quæ opportunè fiunt.

Ὠριγένης. Origenes, tui & Adamantius, vir clarissimus, & in omnibus disciplinis exercitatissimus, qui fuit auditor Ammonij Philosophi, cognomento Saccæ, qui maximos progressus in philosophia fecerat. Quamobrem etiam in dicendi peritia, magnã vtilitatem ex magistro percepit, *& ab eo plurimum est adiutus.* Vir enim antè-dictus, cum Platone perpetuò versabatur. Idem etiam in Numenij, & Chronij, & Apollophanis, & Longini, & Moderati, & Nicomachi, & clarorum Pythagoricorum virorũ scriptis *assiduè* versabatur. Chæremonis etiam Stoici, & Cornuti libris vtebatur, ex quibus etiam metalepti-

Ὠρατίωνα. A

Ὠργασμένος, ἀντὶ τοῦ μεμαλαγμένος. ἀναδευμένος. πλάτων θεαιτήτῳ. ὅταν μὲν καιρὸς τὰ ἐν τῇ ψυχῇ βαθὺς ᾖ καὶ πολὺς καὶ λεῖος, καὶ μετρίως ὠργασμένος. ὀργάζειν δὲ κυρίως, τὸ τῇ χερσὶ τὸν πηλὸν ἀναδεύειν, καὶ φυρᾶν.

Ὠργυωμένους, ἐπτοημένους. ὀρεγομένους.

Ὤργων. οἱ δὲ, καὶ προσκτᾶσθαι τὴν ἀλλήλων δόξαν ἀπουδὴν ποιούμενοι, ὤργων. καὶ αὖθις εἰ δὲ, ὤργων τοῖς πολεμίοις ὁμόσε ἰέναι. B

Ὧραι. καιροί.

Ὧραι. προδίκου βιβλίον ὑπερφέρομεν ὥραι. ἐν ᾧ ποιοῦσι τὸν ἡρακλέα τῇ ἀρετῇ, & τῇ κακίᾳ συντυγχάνοντα. καὶ καλούσης ἑκατέρας ἐπὶ τὰ ἤθη αὐτῆς, προσκλῖναι τῇ ἀρετῇ τὸν ἡρακλέα. καὶ τοὺς ἐκείνης ἱδρῶτας προκρῖναι τῆς προσκαίρου & κακίας ἡδονῆς.

Ὡραιοκόμος. ὁ τοῖς κάλλεσι διατρίβων.

Ὡραιόπολος. τὸ μὴ τοῖς νέοις ἀναστρέφομαι. C

Ὡραῖος. ὁ εὔμορφος.

Ὤρξατο. ἐξέτεινε.

Ὡρεύς. ὄνομα τόπου.

Ὧρες. αἱ γυναῖκες.

Ὠρείθυια. ὄνομα νηρηίδος. ἔμπρος. μαῖρα, καὶ ὠρείθυια, εὐπλόκαμος τ' ἀμάθεια. καὶ ὠρείθυια, ἡ & βορείου ἐρωμένη.

Ὡρείτης. δοτὸ τόπου ὠρεοῦ. D

Ὡρεῖον. τὸ ταμεῖον. ἐν τῷ καλουμένῳ ὠρείῳ, ὅ ἐστι μόδιος, ἔνθα νῦν ἵστανται κίονες πρὸ τοῦ οἴκου & κρατῆρι, ὃς νῦν ὅστι & μυρελείου, ἵστατο μόδιος χαλκοῦς. καὶ ζήτει περὶ τούτου ἐν τῷ μαναΐμ.

Ὠρίβ. ὄνομα κύριον. E

Ὡρημάτων. φυλαγμάτων.

Ὠρήσουσι. φυλάσσουσι.

Ὥρια. τὰ κατὰ καιρόν.

Ὠριγένης. ὁ καὶ ἀδαμάντιος. ἀνὴρ ἐλλογιμώτατος. καὶ κατ' πᾶσαν παιδείαν εἰς ἄκρον ἀσκημένος ἀκροατὴς γεγόμενος ἀμμωνίου & φιλοσόφου, & ἐπικλῆν σακκᾶ, & πλείστην ἐπίδοσιν ἐπὶ φιλοσοφίᾳ ἐσχηκότος. δηλοῖ τοῦτο & εἰς τὴν τῶν λόγων ἐμπειρίαν, πολλὴν ὠφελὰ & διδασκάλῳ τῷ ὠφέλειαν ἐκληρώσατο. συνῆν & δὲ ἀεὶ τῷ πλάτωνι ὁ προειρημένος ἀνήρ. τοῖς τε νουμηνίου, καὶ χρετίου, & πολλοφάνους τε, & λογγίνου, καὶ μοδεράτου, νικομάχου, καὶ τῶν ἐν τοῖς πυθαγορείοις ἐλλογίμων ἀνδρῶν ὁμίλει συγγράμμασιν. ἐχρῆτο δὲ καὶ χαιρήμονος & στωϊκοῦ, κορνούτου τε βιβλίοις. παρ' ὧν τὸ μεταληπτικὸν

cum

A τῆ παρ' ἕλλησι μυστηρίων ἔγνω τρόπον. καὶ ἁπαξαπλῶς πολλὴν εἶχε τὴν ὀπτικὴν τῆ ἐν φιλοσοφίᾳ δογμάτων. οὐ μόνον τῶν ἑλληνικῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν θείων τε, καὶ ἡμετέρων, τουτέστι τῶν χριστιανῶν. καὶ τί ἂν τις λέγοι περὶ τὸ ἐκείνου μικροῦ δεῖν ἀθανάτου τε, καὶ μακαρίας φύσεως; ὅτι γὰρ διαλεκτικὴν, γεωμετρικὴν, ἀριθμητικὴν, μουσικὴν, γραμματικὴν, καὶ ῥητορικὴν, καὶ πάντων τῶν φιλοσόφων τὰ δόγματα οὕτως ἐξέμαθεν, ὥστε ἀκουστὰς τῶν κοσμικῶν πραγ-
B μάτων ἀκροατὰς ἐχρῆναι, καὶ ἐζηλῶσθαι αὐτοῖς ἑκάστοτε, σωὸ ῥοιμᾶς ἢ πρὸς αὐτὸν πολλὰς γίνεσθαι. τί γὰρ ὠριγένους, καὶ τῆ μεγαλοφυΐας αὐτοῦ, καὶ πορφύριος ὁ καθ' χριστιανῶν λυττήσας, μνημονεύει καὶ φησίν. ὁ δὲ τρόπος τῆ ἀτοπίας ἦν ἀνδρὸς ᾧ, ᾧ κἀγὼ κομιδῆ νέος ὢν ξυντετύχηκα σφόδρα δοκιμήσαντος, καὶ ἐπὶ εὐδοκιμοῦντος δι' ὧν καταλέλοιπε συγγραμμάτων. παρειλήφθω ὠριγένης, οὗ κλέος ἦν καὶ τοῖς διδασκάλοις τούτου τῆ λόγου μέγα διαδίδοται. καὶ αὗται μὲν αἱ ἔξωθεν μαρτυρίαι τῆ ἀνδρὸς, καὶ μάλιστα τῆ ἐχθρῶν. ταῦτα πορφύριος καὶ τὸ ἔμπαλιν συντάγμα τῆ γραφέντων αὐτῷ καὶ χριστιανῶν εἴρηκε. ἐπαληθεύσαντι μὲν ὄφελε τῆς τοῦ ἀνδρὸς ἀσκήσεως. ψευσαμένῳ δὲ σαφῶς ὄφελε τῆ λοιπῶν. τί γὰρ οὐκ ἔμελλεν ὁ καὶ χριστιανῶν μανίας; ὧν οἷς αὐτὸν μὲν φησιν ἐξ ἑλλήνων μεταπεσεῖν. τὴν δ' ἀμμωνίου ἐκ τοῦ βίου καὶ τὴν θεοσέβειαν δεῖ τὸν ἐθνικὸν ἐκστῆναι. ταῦτα μὲν εἰς ὠφέλησιν τοῦ ὠριγένους, καὶ τῆ ὄφελε τὰ ἑλλήνων
D μαθήματα πολυπειρίας. ὄφελε δὲ καὶ πρός τινας μεμφομένους αὐτῷ, ὑφ' ὧν περὶ ἐκείνα ἀπουδὴν ἀπολογούμενος, ἐν ἐπιστολῇ τινι ταῦτα γράφει. ἐπεὶ δὲ ἀναχειμένῳ μοι τῷ λόγῳ καὶ φήμης διατρεχούσης περὶ τῆς ἕξεως ἡμῶν, προσῆσαν ὅτε μὲν αἱρετικοὶ, ὅτε δὲ ἀπὸ τῶν ἑλληνικῶν μαθημάτων, καὶ μάλιστα τῆ ἐν φιλοσοφίᾳ, ἔδοξεν ἐξετάσαι ταῦτα, τάτε τῶν αἱρετικῶν δόγματα, καὶ τὰ ὑπὸ τῶν φιλοσόφων περὶ ἀληθείας λίαν ἐπαγγελλόμενα. καὶ ταῦτα μὲν τοιαῦτα
E περὶ τῆς ἀσκήσεως ἀπολογούμενος, εἴρηκε. καθ' οὗτον δὴ τὸν χρόνον καὶ ὁ ἀλεξάνδρου τῶν ῥωμαίων βασιλέως μήτηρ μαμαία, εἰς λόγους ἐν αἰσχύνῃ σωθῆναι ὠριγένει. καὶ παρ' αὐτῷ κατηχήθη τὸν λόγον. ἐξ ἐκείνου δὲ τοῦ χρόνου τῶν εἰς τὰς γραφὰς ὑπομνημάτων ἐχρῄζετο ἡ ἀρχή. ἀμβροσίου εἰς τὰ μάλιστα παρορμῶντος αὐτὸν, μυρίαις ὅσαις οὐ προτρεπτικαῖς τοῖς δι' λόγου, καὶ ὀξυκελεύστοις αὐτῷ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀφθονωτάταις ταῖς τῶν ὀπτικῶν χορηγίαις. ταχυγράφοι τε αὐτῷ πλείους ἢ ἑπτὰ τὸν ἀριθμὸν παρῆσαν ὑπαγορεύοντι, χρόνοις τεταγμένοις ἀλλήλοις ἀμείβοντες. βιβλιογράφοι τε οὐχ ἧττους, ἅμα κόραις ὀπτικὸν καλλιγραφεῖν ἀσκημένοις. ὧν ἁπάντων ἦν δίκουσαν τῶν ὀπτικῶν ἄφθονον χορηγίαν ὁ ἀμβρόσιος παρεσκέυαστο.

cum apud Græcos *receptorum* mysteriorum modum, *& arcanorum interpretandorum rationem traditam didicit*, & cognouit. Et, vt semel rem totam expediam, *omnino* multam philosophicorum decretorum scientiam habuit, non solùm Græcorum: sed etiam diuinorum, & nostrorum, hoc est Christianorum. Et quidnam de eius propemodum immortali, & beato ingenio dicas? Nam Dialecticam, Geometriam, Arithmeticam, Musicam, Grammaticam, & Rhetoricam, & omnium Philosophorum dogmata sic didicerat, vt mundanarum rerum studiosos, auditores haberet, & frequenter ipsis enarraret *aliquid obseruatione dignum*, magnúsque *propterea* concursus ad eum *vndique* fieret. Qua autem fuerit ingenij magnitudine Origenes, Porphyrius etiam, qui suam rabiem in Christianos exercuit, meminit, his verbis, Hic autem erat absurditatis modus, in quo vir ille versabatur, in quem & ego, cùm valde iuuenis essem, incidi, qui admodum celebris fuit, & adhuc est per ea, quæ reliquit, scripta. Assumatur Origenes *autor*, *I. τούτων τῆ λόγων*, cuius apud huius doctrinæ doctores gloria magna disseminata est. Atque hæc quidem testimonia ab externis, *ethnicis*, *& profanis hominibus*, & præcipuè *ab* inimicis, illi viro perhibẽtur. Hæc à Porphyrio dicta sunt libro tertio rerum ab eo contra Christianos scriptarum. Quę vera quidem sunt, quod attinet ad illius viri exercitationẽ. Sed apertum est de cæteris mendacium *ab eo scripsum*. Quid enim ille, qui in Christianos insaniit, nó erat *dicturus*? *Quid non diuisset*? Cũ dicat ipsum quidem à Græcis defeciſſe, Ammonium verò ex pio vitæ genere in ethnicum incidisse, *& à verò Dei cultu ad vitam ethnicam desciuisse*. Hęc quidem *dicuntur* ad commendationẽ Origenis, & multiplicis eius Græcarum disciplinarum cognitionis, de qua ad quosdam, qui ipsum reprehenderant, propter studium in illis *rebus positum*, *se purgans*, *& se* defendens, in quadam epistola hæc scribit. Quoniam autem ad me, qui in Eloquentiæ studium incumbebam, *& vera religionis doctrina deditus eram*, fama de nostro habitu discurrente, *passimque vulgata*, accesserunt modò quidem hæretici, modò verò Græcis disciplinis *homines imbuti*, præcipuè verò in Philosophia *eruditi*, placuit examinare ista, *scilicet* & hæreticorum decreta, & Philosophorum de veritate pollicitationes. Atque hæc quidem ab ipso dicta sunt in suæ exercitationis defensione. Sub idem autem tempus & Alexandri Romanorum Imperatoris Mammæa, Antiochiæ in colloquium cum Origene venit, & religionis doctrina ab ipso viua-voce-imbuta-est. Ab illo autem tempore commentariorũ in Sacras Scripturas *ab eo scribendorum* factum-est initium, Ambrosio præcipuè, *& maximè*, *ad hoc faciendum* impellente ipsum. innumeris propemodum *& assiduis* non solùm verborum impulsionibus, & ad ipsum adhortationibus: sed etiam liberalissima rerum-necessariarum suppeditatione. Et scribæ celeriter-scribentes plures, quàm septem, ipsi *semper* aderant dictanti, certis, statisque temporibus alteri-alteris per vices-succedentes. Et librorum scriptores non pauciores, vnà cum puellis etiam in elegantèr-scribendo exercitatis, *aderant ipsi*. Quarum omnium rerum-necessariarum conuenientem, & copiosam, *ac liberalem* suppeditationem Ambrosius *ipsi* præstitit, *eique omnia, quæ ad rem peragendam erant neces-*

saria, ipsi libs valisimè suppeditauit. Quinetiam profectò in ipsa diuinorum oraculorum exercitatione, & studio, incredibilem animi alacritatem *Ambrosius* in ipsum contulit. Quâ etiam præcipuè ad commentariorum *supra dictorum* compositionem ipsum impulit. Tantum autem adhibuit studium ad diuinas scripturas, vt & Hebraicam linguam ipsius & ætati, & ingenio aduersantem ediscceret, & præter *illam* septuaginta Interpretum *interpretationem iam receptam, & vulgatam, etiam* alias editiones in vnũ colligeret, Aquilæ (inquam) Pontici, & Theodotionis, & Symmachi Ebionæorum (Ipsorum verò secta, est hominum, qui Dominum, solùm hominem esse opinãtur) qui commentarios scripserunt in Matthæi Euãgelium, per quod etiam, suum illud dogma confirmare studeant. Quinetiam etiam, & sextam, & septimam editionem. *Hæc autem sumpta sunt* ex Eusebij Pamphili historiis, de Origene. Adeò autem exquisitum fuit diuinarum Scripturarum in Origene studium, & *earum examen*, vt solos primas ipsis Hebræorum elementis *Scriptas* Scripturas, possessionem suam faceret, & inuestigaret aliquas amicorum editiones, præter illos septuaginta *Interpretes*, qui Sacras Scripturas sunt-interpretati. *pro, præter illam iam vulgatam editionem 70. Interpretum, qui S.S. sunt-interpretati,* & alias quasdam à tritis, *vulgatis, & iam receptis* interpretationibus discrepantes, *illas scilicet,* Aquilæ, & Symmachi, & Theodotionis inueniret, quas ex arcanis *quibusdam locis*, nescio vnde nactus, superiore tẽpore latentes, in lucem inuestigatas produxit. In ipsis autem Hexaplis. *i. in sexta interpretatione* Psalmorum, post illas insignes quatuor editiones, non solùm quintam: sed etiam sextam, & septimam addens interpretationem; in vna quadam notauit, eam Hiericunte in dolio inuentam esse. Cùm autem has omnes in vnum collegisset, & membratim perlegisset, & inter se contulisset, vnà cum ipsa Hebræorum annotatione, Hexaplorum, quæ sic vocantur, exempla nobis reliquit. Seorsim verò, Aquilæ, & Symmachi, & Theodotionis editionem, vnà cũ septuaginta *Interpretum editione* in Tetraplis concinnatam, denique omnem Ecclesiasticam Scripturam à-se-notatam, plurima, & innumera reliquit, vt omnes Ecclesiæ doctores postea *L. τὰς ἀφορμὰς* exillo *docendi, scribendique* facultates sumpserint, *& ipsius auxilio non mediocriter adiuti fuerint*, vt ait Theologus Gregorius, *qui sic scribit*, Origenes nostrum omniũ cos Non solùm enim Ecclesiæ nostræ: sed etiam exteris, & hæreticis, & Philosophis magnam attulit vtilitatem, quòd præter diuina, propemodum & in philosophicis ab ipso eruditentur. Quos enim bono-ingenio valere videbat, eos etiam ad philosophicas disciplinas, Geometriam, & Arithmeticam, & cætera documenta tradens, perducebat, & ad sectas philosophicas, promouens, & harum scripta enarrans, & commentarios-scribens, & singula contemplans, *& diligenter examinans*, vt iam vel apud ipsos Græcos hic vir magnus Philosophus prædicaretur. Ipsius autem in his felicis-solertiæ testes *sunt* Græci Philosophi, qui eius tempore floruerunt. In quorum scriptis multam huius viri mentionem inuenimus. Quum modò quidem *suos libros* ipsi dedicant, *& in his ipsum appellant, & alloquuntur.* Modò verò

καὶ μὴν, καὶ ἐν τῇ περὶ τὰ θεῖα λόγια ἀσκήσει τε, καὶ ἀκουδὴ φροθυμίαν ἄφατον αὐτῷ συνεισέφερεν. ἢ καὶ μάλιστα αὐτὸν προὐτρέπετο ἐπὶ τὴν τῶν ὑπομνημάτων συντάξιν. τοσαύτῃ ἦν ἔρις ἀκουδὴν περὶ τὰς θείας γραφὰς, ὥςτε καὶ τὴν ἑβραϊκὴν διάλεκτον ἐναντιουμένην τῇ τῆς ἡλικίας, καὶ τῇ οἰκείᾳ φύσει ἐκμαθεῖν. καὶ δίχα τῶν ἑβδομήκοντα ἑρμηνευτῶν, ἄλλας ἐκδόσεις εἰς ἐπισυναγωγὴν ἀκύλα λέγω τὴν ποντικὴν. καὶ Θεοδοτίωνος, καὶ συμμάχου τῶν ἐβιωναίων. αἵρεσις δ' ἔστιν αὐτῶν, ψιλὸν ἄνθρωπον τὸν κύριον εἶναι δοξάζόντων. οἵτινες τὸ κατὰ ματθαῖον εὐαγγέλιον ὑπομεμηκέασιν. δι' οὗ καὶ τὸ ἴδιον δόγμα βεβαιοῦσθαι πειρῶνται. ὁμοίως δὲ πέμπτην, καὶ ἕκτην, καὶ ἑβδόμην ἔκδοσιν ἐπὶ τῶν εὐσεβίου τοῦ παμφύλου ἱστορεῖται περὶ ὠριγένους. τοσαύτη ἦ εἰσήχητο τοῦ ὠριγένους τῶν θείων λόγων ἀπακριβωμένη ἐξέτασις, ὡς μόνας σχεδὸν τὰς πρώτας αὐτοῖς ἑβραίων στοιχείους γεγραφὰς κτῆμα ἴδιον ποιήσασθαι. αἰσχυνθέντα τινὰς τῶν ἑταίρων περὶ πλείους ἑβδομήκοντα τὰς ἱερὰς γεγραφὰς ἑρμηνεύσαντα ἐκδόσεις. καὶ τινας ἑτέρας εὑρόντας κατὰ μικρὸν ἐν διαφόροις ἑρμηνείαις ἐν ἀλλαχοῦ τόποις τὴν ἀκύλου, καὶ συμμάχου, καὶ θεοδοτίωνος ἐφοδρεῖν. ἃς ἐξ ἀπορρήτων οὐκ ὀπόθεν τυχὼν τοῦ πάλαι λανθανούσας χρόνῳ, εἰς φῶς ἀναχρύσας προήγαγεν. ἐν γε μὴν ταῖς ἑξαπλοῖς τῶν ψαλμῶν, μὴ τὰς ὀκτωσήμους τιάσαρας ἐκδόσεις, οὐ μόνον πέμπτην, ἀλλὰ καὶ ἕκτην, καὶ ἑβδόμην εὑρεθεὶς ἑρμηνείαν, ἐπὶ μιᾶς ἀγγείου σταμνίου ὡς ἐν ἱεριχοῖ εὑρημένης ἐν πίθῳ. ταύτας ἦ ἁπάσας εἰς ἓν συναγαγὼν, διῳθήσατό τε πρὸς καλὸν, καὶ αὐτοπροσθεὶς ἀλλήλαις μὴ καὶ αὐτὰς τὰ ἑβραίων σημειώσεως, τὰ τῶν λεγομένων ἑξαπλῶν ἡμῖν αὐτάγραφα κατέλιπεν. ἰδίως ἦ τὴν ἀκύλου, καὶ συμμάχου, καὶ θεοδοτίωνος ἔκδοσιν ἅμα τῇ τοῦ ἐν τοῖς τετραπλοῖς ὑποσωσάσης, καὶ ἀσφαλῶς πᾶσαν γραφὴν ὑπομνηματίσμενος ἐκκλησιαστικὴν σπλεῖστα, καὶ ἀριθμητικὰ καταλέλοιπεν. ὡς ἐξ ἐκείνου πάντας τοὺς μετέπειτα τῆς ἐκκλησίας διδασκάλους καὶ ἀφορμὰς εἰληφέναι. ὡς ὁ θεολόγος φάσκει γρηγόριος, ὠριγένης ἡ πάντων ἡμῖν ἀκόη. οὐ μόνον ἦ τῇ καθ' ἡμᾶς ἐκκλησίᾳ ἀλλὰ καὶ τοῖς τῶν ἔξωθεν πολλὴν παρέσχετο τὴν ὠφέλειαν, αἱρετικοῖς τε, καὶ φιλοσόφοις. μονονουχὶ πρὸς τοῖς θείοις καὶ τὰ φιλόσοφα παρ' αὐτῷ παιδευόμενοι. εἰσῆγε τε δὴ ὅσους δι' φυσὸς ἔχοντας ὥρα, καὶ ἐπὶ τὰ φιλόσοφα μαθήματα, γεωμετρίαν, καὶ ἀριθμητικὴν, καὶ τἆλλα παιδεύματα ἐπαδιδοὺς. εἴςτε τὰς αἱρέσεις τὰς ἐπὶ τοῖς φιλοσόφοις προάγων. καὶ τὰ ἐπὶ τούτοις συγγράμματα διηρεύνωρος. ὑπομνηματίζόμενός τ', καὶ θεωρῶν ὡς ἕκαστα, ὡς ἤδη μέγαν καὶ παρ' αὐτοῖς τοῖς ἕλλησι φιλόσοφον τὸν

αὐδρα κηρύττεσθαι. μάρτυρες ἦ τῆς περὶ ταῦτα ἀκριβοθείσης ἡμῖν ἐλλείψεων οἱ κατ' αὐτὸν ἡκμακότες φιλόσοφοι. ὧν ἐν συγγράμμασι πολλὴν μνήμην ἐποιήσατο τὸν αὐδρὸς. τοτὲ μὲν αὐτῷ

ad ipsius,

A προσφωνούντων. πατὴρ ἦν οἷα διδασκάλῳ ἐς τὸ αὐτοῦ κρίσιν τοὺς ἰδίους ἀναφερόντων πόνους. παρ' ὃν ὠφελήθη δεῖ τῆς καταστάσεως τὰ σωζόμενα προσέτεθη, πολλοὶ προσήεσαν, οὐ μόνον τῆς ἐπιχωρίων, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀλλοδαπῆς μυρίοι φοιτηταὶ τὰς πατρίδας ἀπολείποντες. ὧν ἐθαυμάσαμεν μάλιστα ἐγνωμεν, Θεόδωρον. ὃς ἰδὼν αὐτὸς οὗτος ὁ καθ' ἡμᾶς θαυμαστὸς ἐπίσκοπος Πόντου Γρηγόριος ὁ θαυματουργός. ὅ, τε τούτου ἀδελφὸς Ἀθηνόδωρος. οἷς ἀμφὶ τὰ ἑλλήνων, καὶ ῥωμαίων μαθήματα διανοὺς ἐπιπεμφθείς, φιλοσοφίας εἰς ἔρωτα τῆς προτέρας ἀπαιδίας, τῷ θείῳ ἄσκησιν, αὐτικα ζαλλάξαθαι προειρέφατο. πάντα ὁ ὅλοις ἔτεσιν αὐτοῦ συγγεγονόμενοι, τοσαύτῳ ἀπαντήσαντο θεῖ τὰ θεῖα βελτίωσιν, ὡς ἔτι νέοις ἀμφω ὄντας ἐπὶ πόντου ἐκκλησιῶν ἀξιωθῆναι. παρ' ὃν ὠφελήθη καὶ τοῦτον τὸν χρόνον τὰ εἰς τὸν ἡσαΐαν, ὃ ταυτοῦ ὃν καὶ εἰς τὸν ἑζεκιὴλ, πέντε καὶ εἴκοσι βιβλία συντέτακται ὧν εἰς μὲν τὸ τρίτον μέρος τοῦ ἡσαΐου, μέχρι τῆς ὁράσεως τῶν τετραπόδων τῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ. τριάκοντά εἰσι τόμοι. εἰς δὲ τὸν ἑζεκιὴλ, ἃ καὶ εἴκοσιν. οἷς μόνοις εἰς τὸν πάντα πεποίηται προφήτην. ἔτος δ' ἦν αὐτῷ ἑξηκοστὸν, ὃ ὡ ταῦτα συνεγράφετο. ὃ ὧ καὶ ὁ μακάριος μάρτυς Πάμφιλος, μαρτυρίῳ τὸν βίον διεξῆλθε. τὸ δὲ εἰς τὸ κατὰ ἰωάννην εὐαγγέλιον ἐξηγητικὸν, σημαίνει τὰ πρότερα ἃ ἐπ' ἀλεξανδρείας ἔτι ὄντα αὐτὸν συντάξαι. τῆς δὲ εἰς τὸ πᾶν εὐαγγέλιον θεωρημάτειας, μόνοι δύο καὶ εἴκοσι φέρεται τόμοι. δώδεκα δὲ τῷ εἰς τὸ ῥητόν. καὶ εἰς τοὺς ψαλμοὺς δὲ ἃ καὶ κ' ψαλμοὺς, ἔτι δὲ τὰ εἰς τὰς θρήνους. καὶ τὰ περὶ ἀναστάσεως, καὶ τὰ περὶ ἀρχῶν. γεγράφει δὲ καὶ τὰς ὑπογεγραμμένας συγγραφὰς ὄντας τὸ ἀριθμὸν δέκα. ἃς καὶ συντάξει κατὰ τὸν ἀλεξανδρεῖ βασιλείαν. τὸν μὲν τοι θεῖον ἐξηρεύνησε ψαλμὸν, ἔκθεσιν ποιήσατο τῶν ἱερῶν γραφῶν τὸ καὶ παλαιὰς διαθήκης καταλόγου. ὧδε δὲ τῶν λέγων κατὰ λέξιν. οὐκ ἀγνοητέον δὲ ὡς εἰσὶ ταῖς ἐνδιαθέτους βίβλους, ὡς Ἑβραῖοι παραδεδώκασι, δύο καὶ εἴκοσι. ὅσοις ἀριθμὸς τῶν παρ' αὐτοῖς στοιχείων ἔστιν. εἶτα διαφέρει λέγων, εἰσὶ δὲ αἱ εἰκοσιδύο βίβλοι καθ' Ἑβραίους αἵδε. Γενεσις. Βαρεισίθ. ὅ ἐστιν ἐν ἀρχῇ. καὶ αἱ λοιπαὶ καθεξῆς. ἕως δὲ ἔως γάλλου, καὶ βολυσιανοῦ. τουτέστιν ἕως β' καὶ ξ' ἐτῶν τῆς ἡλικίας αὐτοῦ. καὶ ἐκοιμήθη ἐν τύρῳ ἐν ᾗ καὶ ἐτάφη. ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ λεωνίδης, μαρτυρίῳ τοῦ δι' χριστὸν ἐτελειώθη.

ad ipsius, vt pote doctoris, iudicium, suos labores referunt, *eique iudici permittunt*. Ad Origenem igitur Cæsaree domicilium habentem, *& more suo degentem* multi accedebant; non solùm ex indigenis, *& popularibus*: sed etiam ex peregrino-solo excenti discipuli, *vel aduenæ*, relicta patria *eum conueniebãt*. Quorum maximè insignes nouimus, Theodorum, qui ipse fuit inter ætatis nostræ Episcopos percelebris. *Inter hos etiam fuit* Gregorius ille Thaumaturgus, *qui miracula faciebat*, huiúsque frater Athenodorus. Quos, cùm Græcorum, & Romanorum disciplinas vehementer admiraretur, ad *veræ* philosophiæ amorem impulit, *& suis adhortationibus effecit*, vt diuinam exercitationem cum priore studio commutarent. Quinque autem integris annis eius vi consuetudine, tantam in diuinis *rebus* melioratione *vt ita loqui liceat*, *ab eo* reportarunt, *& eo doctore tantos in rerum diuinarum cognitione progressus fecerunt*, vt ambo adhuc iuuenes Episcopatu Ponticarũ Ecclesiarum digni-iudicati-fuerint. Eodem autem tẽpore Origenes in Esaiam, simul etiam in Ezechielem 25. libros composuit. Quorum, in tertiam Esaiæ partem, vsque ad visionem quadrupedum in deserto, triginta sunt tomi. In Ezechielem verò, 25. Quos solos in totum Prophetam confecit. Quo autem tempore hæc componebat, ætatis annum sexagesimum agebat. Quo & beatus martyr Pamphilus martyrio *coronatus* excessit ex hac vita. Enarratio autẽ in Ioannis Euangelium *scripta* significat priores quinque *libros* ab eo, dum Alexandriæ adhuc esset, compositos-fuisse. Operis verò totum Euangeliũ soli duo, & viginti tomi circunferuntur, *& extant*. In Genesin verò, duodecim. In primos etiã 25 Psalmos. Præterea in Threnos. Itẽ de Resurrectione, & de Principiis. Scripsit etiam illos, qui vocantur Stromates, qui sunt *libri* numero decem, quos etiam Alexandro regnante composuit. Dum autem primum Psalmum exponit, Sacratum Scripturarum veteris Testamenti catalogum exponit, Sic fere ad verbum dicens, Non ignorandum autem in-Testamento-cõprehensos *i. Testamenti* libros, vt Hebræi tradunt esse 22. quantus est apud ipsos elementorum numerus. Postea verò subiicit, Illi verò 22. libri secundùm Hebræos, sunt isti, Genesis. Bereſith, hoc est In Principio & reliqui ordine. Vixit autem vsque ad Gallum, & Volusianum, hoc est vsque ad sua ætatis annum sexagesimum nonum. Obdormiit Tyri, vbi etiam sepultus-est. Eius verò pater Leonides martyrio propter Christum est-consummatus.

NOTAE.

Τῶν ἑταίρων θεῖ τοῦ] Legendum fortasse τῆς ἑτέρων παρὰ τὰς, & ἑρμιωνεώτας, ἐκδόσεις.

F Ὠριγένης. λεωνίδην εἶχε πατέρα. ἐπίσκοπον, καὶ μάρτυρα. ἐπὶ σεβήρου βασιλέως ἀνεμάσας. ὃς τις ὠφελήθη, ἐν ἀλεξανδρείᾳ τυγχάνων μεγάλως εἰς τὸ θεῖον λόγον σπουδὴν καὶ βάλετο. οὗ ζηλωταὶ πολλοὶ καὶ ἄλλοι, καὶ μάλιστα ἀμβρόσιος ἐγένετο. ὃς εἰς γνῶσιν αὐτοῦ ἀφικέσθαι σπουδάσας, ἀπέστη τῆς οὐαλεντίνου, καὶ μαρκίωνος αἱρέσεως. πλεῖστα δὲ καὶ τῶν ἔξωθεν φιλοσόφων

Ὠριγένης. Origenes. Patrem habuit Leonidem, Episcopum, & martyrem. Sub Seuero Imperatore floruit. Hic Origenes, dum esset Alexandriæ, magnum studium in diuinum verbum contulit, *vel, in diuino verbo posuit*. Huius cũ alij multi fuerunt studiosi, tum verò præcipuè Ambrosius, qui, cùm in illius noticiam venire studuisset, à Valentini, & Marcionis secta recessit. Plurimi quoq; profanorũ Phi-

losophorum ad ipsum *audiendum* frequenter-accedentes, maximam vtilitatem *ex eo* percibiebāt. Magnus enim vel apud ipsos habebatur, *& ab ipsis magnificebat*, quia Geometriam, & Arithmeticam, & alias disciplinas tradebat, *& præclarè docebat*. Quare non pauci de Græcis Philosophis eius, vt præceptoris, meminerunt. Nam vel à puero fuit ingeniosissimus, & *rerum præclararum* studiosissimus. Qui in puerili ætate Sacræ Scripturæ sensum inquirēs, profundiùs scrutabatur. Hūc pater obiurgabat, ne quid supra ætatem quæreret. Sed noctu *ad ipsum* accedēs, & intuens *eius* pectus, quasi quoddam templum Sācto Spiritui recipiendo consecratum, *id* de-osculabatur, & se felicis-prolis *causâ* beatum-iudicabat. Tantam autem corporis castitatem, & continentiā ab adolescentulo exercuit, vt quatuor obolis, iisque solis contentus-esset ad singulorum dierum victū. Quinetiam per annos multos hoc fecit constanter, & humi, & in storea dormiens. Et breue tempus noctu quiescens, maiorem *eius* partem in sacram sacrorum oraculorum meditationem impēdebat. Atque sic & vigilia, & inedia, & nuditate se continenter-extendens, & macerans, & conficiens, corporis vigorem adeò domuit, vt omnino contabuisse, *scelerisque factum esse* videretur. Cùm enim vino, & oleo, & cæteris abstineret, euersionem thoracis maximam sustinuit. Cùm autem hinc euasisset celebris, vt & factis, & verbis excellens, cúmque multos Græcos ad idolomaniam detestandā impulisset, ad martyrij coronam adipiscendam se præparauit. Magna igitur fama de eo, *Lactantij*, *vt supra*, currente, *& crescente*, & multis ex-remotis-regionibus ad ipsum confluentibus, non solùm Græcos, & Philosophos, & hæreticos celebres ad pietatem attraxit: sed etiam Christianos melius instituendo confirmauit. Quē antè-dictus Ambrosius multis precibus rogauit, & propemodum-per-vim-coegit Cæsareæ, & notarios septem ipsi conductos-dedit, & plures eleganter-scribentes, atque sic effecit, vt ille sacras Scripturas interpretaretur. Et ille quidem *Ambrosius*, res necessarias ipsi liberaliter suppeditabat. Ille verò, *Origenes*, ocium nactus, notarijs dictabat, & librarij cum mulieribus in eleganter-scribendo exercitatis scribebant *ea, quæ dictata fuerant*. Omnem autem diuinam Scripturam annis 18. est-interpretatus. Fertur autem stans libros composuisse. Tantum enim ardorem in diuinorum oraculorum interpretatione demonstrauit Ambrosius, vt magnum eius studium testificans Origenes, ad quendam sic scribat, Sacer Deo, & verè dicatus Ambrosius, sæpe *me* appellauit, qui, cùm me diuini-numinis amicum, & cupidissimum esse putaret, *me* sua industria coarguit, suóque disciplinarum amore. Qua re me adeò superauit, vt periculum sit, ne in ipsius postulatis exequendis deficiam. Neque enim mihi cœnare licet; nisi *semper aliquid* opponam, neque cœnato licet deambulare, & refocillare corpusculum. Sed & illis temporibus, doctrinæ-operam-nauare, & exempla accuratè-legere, *& corrigere* cogimur, neque totam noctem ad corporis curationem nobis dormire licet: sed ma-

πρὸς αὐτὸν φοιτῶντες, μεγίστην ὠφέλειαν ἐκαρπούτο. μέγας γὰρ καὶ παρ' αὐτοῖς ἐνομίζετο. ἐδίδασκε δὲ γεωμετρίαν, καὶ ἀριθμητικὴν, καὶ τἄλλα προπαιδεύματα. διὸ τηνικαῦτα ὀλίγοι τῶν παρ' ἕλλησι φιλοσόφων μέμνηνται αὐτοῦ ὡς διδασκάλου. καὶ γὰρ ἐκ παιδὸς ἦν εὐφυὴς παιδεύεσθαι ὑπερφυῶς. καὶ ζητητικὸς λίαν. ὃς ἐν τῇ παιδικῇ ἡλικίᾳ τὸ τῆς θείας γραφῆς βούλημα σπουδαιότερον ἐρεύνα. τοῦτον ἐπεπλήττετο ὁ πατὴρ, μηδὲν ὑπὲρ ἡλικίαν ζητεῖν πραγματεύεσθαι. νύκτωρ δὲ ἐλθὼν, καὶ ἰδὼν τὰ σπέρματα ὡς θείου πνεύματος ἐνδοθὲν αὐτοῖς ἀφιερουμένου, κατεφίλει. καὶ τῆς εὐτεκνίας, ἑαυτὸν ἐμακάριζεν. ἁγνείαν δὲ, καὶ ἐγκράτειαν τοσαύτην ἤσκησεν ἐκείνου τὸ σῶμα, ὡς ὀβολοῖς τέσσαρσι, καὶ μόνοις ὡρισμένοις ἑκάστης ἡμέρας ἀρκούμενος. ἐν μέσῳ δὲ καὶ πολλοῖς ἔτεσι τοῦτο ποιῶν διετέλει. καὶ ἐπ' ἐδάφους, & ψιάθου κατεύδων. καὶ ὀλίγον καθεὶς τῆς νυκτὸς ἀναπαυόμενος, τὸν πλείονα εἰς τὴν ἱερὰν μελέτην τῶν ἱερῶν λογίων διηύλιε. καὶ ἐν πύκνοις ἐπιστενάζων δάκρυα ἀφίει, καὶ ἀστία, καὶ γυμνότητι ἑαυτὸν ὑπαντιάζων, τοσοῦτο κατεδάμασε τὴν ἀκμὴν τοῦ σώματος, ὡς ὁρᾶσθαι παντελῶς αὐτὸν ἀπεσκληκέναι. οἶνου γὰρ, καὶ ἐλαίου, καὶ τῶν λοιπῶν ἀπεχόμενος, αἰσθητὸν ἐπὶ τῷ θώρακος μείζονι ὑπέμεινεν. ἔνθεν γέ τοι ὀφθεὶς ἡδόμενος ὡς ὀφθαρέντων ἔργῳ καὶ λόγῳ, καὶ πολλοὺς ἕλληνας τὴν εἰδωλομανίαν βελτίστοις πίσας, μάρτυρίου στέφανον ἀναδήσασθαι παρεσκεύασεν. πολλῆς οὖν φήμης περὶ αὐτὸν ξεχυθείσης, καὶ πολλῶν μακρόθεν πρὸς αὐτὸν συρρεόντων, καὶ μόνον ἑλλήνων, καὶ φιλοσόφων, καὶ αἱρετικοὺς ἐλλογίμους πρὸς τὴν εὐσέβειαν εἵλκυσεν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὄντας χριστιανοὺς μᾶλλον στηρίσας ἐπεβεβαίωσεν. ὃν ὁ προλεχθεὶς ἀμβρόσιος ἱκετεύσας πολλὰ, καὶ δεδραμασόμενος εἰς κημσαρείᾳ, καὶ ταχυγράφους αὐτῷ δόμενος ἐπόμενα, πλείους δὲ καλλιγράφους, ἱμείρουσαν ταῖς θείαις αὐτὸν γραφαῖς πειθοίπην. καὶ ὁ μὲν, ἅτε δίουσαν χρείαν παρεῖχεν. ὁ δὲ, διὰ σχολῆς ἡδόμενος, ὑπηγόρευε τοῖς ταχυγράφοις. καὶ οἱ βιβλιογράφοι σὺν γυναιξὶν ἐγεγόνεσαν διὰ τὸ καλλιγραφεῖν ἐξησκημένας, πᾶσαν δὲ θείαν γραφὴν ἡμελέτησεν ἐπὶ ἔτη ιη'. λέγεται δὲ ὅτε τὰς βίβλους συνετάξατο. ζητοῦντες γὰρ ζῆλον εἰς τὴν ἐξήγησιν τῶν θείων λογίων ὁ ἀμβρόσιος ἐπεδείξατο, ὥστε τῷ πολλῷ αὐτὸ αὐτοῦ σὺν ὡρισμένοις ἀντυγράφοις, γράφει πρός τινα λέγων. ὁ ἱερὸς θεῖος, καὶ γνησίως ἀσκούμενος ἀμβρόσιος, πολλὰ προσηγόρευσεν, ὡς τις νομίζων με φίλον εἶναι, καὶ πάνυ δι' ἀγάπην τοῦ θείου, ἤλεγξε τῇ ἰδίᾳ φιλοπονίᾳ τοὺς πρὸς τὰ μαθήματα ἔρωτι. ἀθυμεῖ τοσοῦτον με παρῆλυσεν, ὥστε κινδυνεύειν ἀπαυδᾶν πρὸς τὰς αὐτοῦ προτάσεις. οὔτε γὰρ διανήσαι ὅσον ὅτι μὴ ἀντιβάλλοντα, οὔτε διανήσαντα ἔξεστι ἀφιέναι, καὶ ἀναπαύσαι τὸ σωμάτιον. ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς καιροῖς ἐκείνοις φιλολογεῖν, καὶ ἀκριβῶν τὰ ἀντίγραφα ἀναγκαζόμεθα. οὐκ ἐμοὶ ὅλως ἐπὶ στρατιᾷ τοῦ σώματος τὴν νύκτα ἔξεστιν ἡμῖν κοιμᾶσθαι. ἐπὶ πολὺ. ταῖς

gnam

A φιλολογίας ἐξηρτείνοπτε. ἐαὶ δὲ λέγειν τὰ ἑῶθεν μέχρις ἑσπέρας, καὶ διὰ πάσης ὥρας. πάντες γὰρ οἱ θέλοντες φιλοπονεῖν, τοῖς καιροῖς ἐκείνοις τῇ ἐξετάσει τῶν θείων λογίων, καὶ ταῖς διαγνώσεσιν αὐτοῖς διατίθεσι. πᾶσαν τοίνυν ἁρμήνευσε τὴν θείαν γραφήν. καὶ γὰρ τοὺς χρόνους ἐκείνους ἐν ἱερεῖ, ἔν τινι πίθῳ ἐφευρεθέν τὴν παλαιὰν, διφυῶς μάλα, καὶ ὑπερηνόρως ζητήσαντα κατασκάσαι. ἀλλ' οὐκ εἰς τέλος ἄσβεστον αὐτῷ τὸ κλέος διέμεινε. συμβαίνει γὰρ αὐτῷ τὸ τῆς πολυπειρίας ἁμαρτήριον, πλῶμα ἐξαίσιον. καὶ μὴν τοι σκάνδαλον πολλοῖς, καὶ ἀπωλείας ἀφόρητον γέγονε. βουλόμενος γὰρ τῇ θείων γραφῶν μηδὲν ἐάσαι αἱρμήνευτον, εἰς ἐπαγωγὴν ἑαυτὸν περιέβαλεν ἀμαρτίας, καὶ θανάσιμα ἐξηγήσατο ῥήματα. ἐξ αὐτοῦ γὰρ καὶ Ἄρειος τὰς ἀφορμὰς εἴληφε, καὶ οἱ καθεξῆς αἱρετικοί τε, καὶ ἀνόσιοι, καὶ οἱ λοιποὶ πάντες. φάσκει γὰρ οὗτος πλάσας καὶ ἀρχὴν, ὅτι ὁ μονογενὴς υἱὸς, ὁρᾶν τὸν πατέρα οὐ δύναται. οὔτε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸν υἱόν. οὔτε B οἱ ἄγγελοι τὸ πνεῦμα, οὔτε οἱ ἀνθρωποι τοὺς ἀγγέλους. καὶ ὅτι μὲν τῆς οὐσίας τοῦ πατρὸς οὐ θέλει εἶναι τὸν υἱόν, ἀλλὰ κτίσμα. ὅτι δὲ χεῖρα υἱὸν λέγεσθαι. ὅτι δὲ ἀνθρωπίνου ψυχὴν προϋπάρχειν. καὶ τὰ ἑξῆς τοιαῦτα βλασφημῶν αὐτός. πολλὴν γοῦν πεποίηκε συντάξιν εἰς ἑκάστην ἑρμηνείαν. ἔστι μὲν ὅτε ἐν προοιμίοις, ἔστι δὲ ἐν προοιμίοις, ἐς ἄνθη τε, καὶ ἐς φύσεις ζώων, καὶ ἄλλων εἰρηται, μέσος φερόμενος πολλάκις χαρίεντα διηγήματα γράφει. ὅσα δὲ περὶ πίστεως, ἐδογμάτισε. τὰ δὲ πάντων ἀποπότερα D ἄδηλα κεῖται. ἔδοξε δὲ αὐτῷ καὶ ἀσκητικὸν βίον ἐπαίνεσαι τοιοῦτον, ὡς καὶ τὸν θώρακα αὐτὸν φασὶ διὰ ὑπερβολὴν ἀσιτίας τε, καὶ σκληραγωγίας, ἀβατρανῆ αι. δύνεσθαι δὲ καὶ τὸ στόμα τὸν. καὶ οἱ μὲν, ὅτι νηστείᾳ ὑπερτετυκέναι, διὰ τὸ μὴ ἡδονὴ παρενοχλεῖσθαι. οἱ δὲ φάρμακον δύνασθαι τοῖς μορίοις εἶναι, καὶ δυσχεραίνειν. ἄλλοι δὲ ἄλλα εἰς αὐτὸν ἀνευρίσκουσι, οὗτος πολλὰ λέγεται παρωδῆσαι ὑπὲρ τοῦ χρυσοῦ. λόγιος ὢν σφόδρα, καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀναθρασμώδης. E φθόνῳ δὲ βληθεὶς παρὰ τοῖς τῆς ἐξουσίας ἔχουσι, κακομηχανίᾳ διαβολικῆς δυνάμεως, εἰς αἰσχρότατα ἄνδρα φασὶν ὑπονοῆσαι διὰ τῆς κακίας ἐργασίας. αἰδέσιμα δὲ ὑπὸ τῶν ἀρεσκόντων εἰς ὠφέλειαν τοῦ σώματος αὐτοῦ. ὁ δὲ, μὴ θέλων τοσαύτην βλάβην ὑπομεῖναι, ἔρριψε φωνάς. ἀμφοτέρων προτιθέντων αὐτῷ πραγμάτων. καὶ καθομολόγησιν δοῦναι. καθαλόντες δὲ τὰς χεῖρας αὐτοῦ λιβανωτὸν, εἰς τὸ βωμὸν πυρὰν καθῆκαν. καὶ οὕτως ὁ μαρτυρίου τοῦ κριτῶν ἀπεβλήθη. καὶ τῆς ἐκκλησίας ἐκρύβη. τὴν δὲ Ἀλεξάνδρειαν καταλιπὼν διὰ τὸ ψεῦδος, τὴν Ἰουδαίαν κατέλαβεν. ἀνελθὼν δὲ εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐξηγητὴς καὶ λόγιος, προσεῖπε τοῦτο τὸ ἱερατεῖον δεῖ τῆς ἐκκλησίας εἰπεῖν. ὁρισθέντος

gnam eius partem in lucubrationes impendimus-intenti. Silentio prætereo & matutina *studia* ad nonam vsque, & decimam horam. Omnes enim laborum-tolerandorum, *& scientiarum ad scendarum* studiosi, illa tempora diuinorum oraculorum indagationi & lectionibus consecrat. Omnem igitur diuinam Scripturam interpretatus est. Illis enim temporibus Hiericunte, cùm antiquum *L. μεμβρὸν τῆς παλαιᾶς. sub. διαθήκης, Testamenti* in dolio *quodā recondisum* reperisset, hoc valdè ingeniosè, & peritè adornauit. Sed tamen eius gloria ad finem vsque inextincta non permansit. Nam multiplicis-eruditionis industria in grauissimum lapsum ipsum impulit. Quod etiam multis scandalum fuit. *i. multos offendit.* & exitij causa *multis fuit.* Cùm enim nullam diuinarum Scripturarum *partem* expertem-interpretationis relinquere vellet, se-ipsum in peccati voluntariam-calamitatem coniecit, & mortifera enarrauit verba. Nam ab eo & Arius argumenta sumpsit, & qui deinceps fuit secuti, & inæquales, & impij, & cæteri, *vel & dissimules, & impares, vel inæquales, vt legatur ἄνισοι, pro αἱρετικοὶ. Hoc est, qui Christum Deo Patri dissimilem, inaqualem, ac imparem esse dicunt.* Hic enim ab initio dicere est-ausus, Vnigenitum Filium videre Patrem non posse, neque Spiritum Sanctum *videre posse* Filium, neque Angelos *videre posse S.* Spiritum, neque homines, Angelos. Neque ex Patris essentia vult esse Filium. sed creaturam: & ex gratia dici Filium. Humanam verò animam priùs esse, *quàm corpus, corpore priorem esse.* Et cæteræ eius blasphemiæ. Multa profectò composuit in singulas Scripturas. Et quæcunque quidem ab ipso dicta-sunt in colloquiis, & proœmiis, & in tractatu de moribus, & naturis animalium, & brutorum, medio pleraque dicendi genere *sunt scripta*, & sæpe iucundas narrationes scribit. Quæcunque verò de fide dogmaticè tradidit, omnium absurdissima reperiuntur. Placuit autem ipsi & ascenticam vitam. *i. vitam exercitationi virtutis dedicatam* suscipere talem, vt & thoracem ipsius, propter nimiam inediam, & duram-victus-rationem, euersum-esse dicant. Contra verò *suum* corpusculum, id cum excogitasse *ferunt*, vt (quemadmodum nonnulli tradunt) neruum *membri virilis* incideret, ne *rerum venerearum* voluptate perturbaretur. Vel (vt alij dixerunt) membris *virilibus. i. pudendis* pharmacum imponeret, & *medicamentis Venerem sedaret, & humidam seminis materiam* exsiccaret. Alij verò alia de ipso referunt. Hic multa pro Christo perpessus esse fertur, cùm admodum esset eloquens, & in Ecclesia educatus. Per inuidiam igitur apud Potestatis Principes, *& summos Magistratus*, accusatus-est, & calliditate diabolicæ malicię, virum istũ ad turpitudinem ab improbitatis operatoribus excogitatum fuisse dicunt. Aethiopem autem aduersus-ipsum subornarunt, ad abusum corporis ipsius. Is verò facinoris tam impuri, *ac detestandi* fraudem excogitatam, *& in suum dedecus fabricatam* non ferens, vocem rupit, ambabus rebus ipsi propositis. Et assentiens promisit, se *Diis ethnicis* immolaturum. Quare thus in eius manus iniectum, in aræ pyram demiserunt. Sic autem à Iudicibus à martyrio reiectus-est, & ex Ecclesia expulsus. Relicta igitur Alexandria propter hoc probrum, in Iudęam se Contulit. Cùm autem Hierosolyma venisset, enarrator, & eloquens, rogatus-est à sacerdotum-collegio, vt

in Ecclesia concionaretur. *vel, aliquid diceret.* (Presbyter enim iam-erat. *L.* πρεσβύτερος.) & à sacerdoti-

bus sæpius coactus, surrexit, & hanc tantùm sententiam elocutus, Peccatori autem dixit Deus, Cur verò tu enarras iura mea? Et assumis testamentũ meum in os tuum? Et complicato libro, sedit, cum ciulatu lachrymans, omnibus vnà cum eo fluentibus, & *exultantibus*. Sunt etiam alia multa, quæ dicuntur, & canuntur, propter magnitudinem cognitionis ipsius, & *propter multitudinem* compositionis librorum. *i. librorum ab ipso compositorum.* Vnde etiam Syntacticus. *i. Compositor, vel componendi peritus* vocatus-est, quod multos libros *composuerit*, & fecerit, non audiens (vt videtur) Solomonem dicentem, Fili, caue ne multos libros facias. Et ne festina ore tuo. Et cor tuum ne properet efferre sermonem à facie Dei *remotum*. Nam Deus *est* in cœlo, suprà, tu vero, in terra *es*, infrà. Quare tui sermones pauci sint. Nam sermones multi multiplicant vanitatem. Et ne sis nimium iustus. Est enim *quidam* iustus, qui perit in sua iustitia, *vel, ob suam iustitiam*. Et ne argutare superuacanea, neque sis impius, His omnibus ille reiectis, excidit decoro.

γὰρ σφοδρὰ πῆρξε καὶ πολλὰ καταναγκάσασ' ὑπὸ A
τῶν ἱερέων, ἀνασὰς, καὶ τοῦτο μόνον τὸ ῥητὸν εἰ-
πόν. τῷ δὲ ἁμαρτωλῷ εἶπεν ὁ θεός. ἵνατί σὺ ἐκ-
διηγῇ τὰ δικαιώματά μου. καὶ ἀναλαμβάνεις
τὴν διαθήκην μου διὰ στόματός σου; καὶ παύξας τὸ
βιβλίον, ἐκάθισε μετὰ κλαυθμοῦ δακρύων, πάν-
των ὁμοῦ συγκλαιόντων αὐτῷ. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλα
πολλὰ λεγόμενά τε, καὶ ἀδόμενα, διὰ τὸ πλῆθος
τῆς γνώσεως αὐτοῦ, καὶ συντάξεως τῶν βιβλίων. ὅ-
θεν καὶ συντακτικὸς ὠνομάσθη, διὰ τὸ πανσοφικέ-
ναι πολλὰ βιβλία μὴ ἀκούων ὡς ἔοικε τοῦ σολο- B
μῶντος λέγοντος. υἱὲ φύλαξαι τοῦ ποιῆσαι βιβλία
πολλά. καὶ μὴ ταχύνῃ τῷ ἐξενεγκεῖν λόγον ἀπὸ στο-
μάτος τοῦ θεοῦ. ὁ γὰρ θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ
σὺ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω. διὰτοῦτο ἐστωσαν οἱ λόγοι σου
ὀλίγοι. εἰσὶ γὰρ λόγοι πολλοὶ πληθύνοντες μα-
ταιότητα. καὶ μὴ γίνου δίκαιος πολύ. ἔστι γὰρ δί-
καιος ἀπολλύμενος ἐν δικαιώματι αὐτοῦ. καὶ μὴ σοφίζου περισσά. μή τι ἀσεβήσῃς. ταῦτα πάντα παρω-
σάμενος, εἰς φάλην τοῦ πρέποντος.

Ω'είων. *N. L.* Colonum. *ab ἐσχάτου potius dicendum fuit, ἀπὸ τῆς ὥρας, a finibus, vnde quis profectus, aliquò se confert habitandi causa. ἀσκάων verò, significat id, quod vnius est horæ, quod vnam horam durat.* Ὡρίων. ἄποικον ὄντα. C

Ω'ραῖος. Iuueniliter. vel decorè, venustè. vel opportunè. *q.d. in ipsa hora, & opportuno temporis articulo.* Aristophanes Pluto, *pag.* 46. *v.* 21. O adolescentula. Sciscitaris enim venustè. Illudunt enim vetulæ, senes, propter effœminatam venustatis affectatæ rationem. Et ἀσκαλῆ Vigoris-plenam. ὥρα enim *est* etiam ipse vigor. Et ὡραῖος. Vigoris-plenus. Huiusmodi autem nomina sunt communia. Aristophanes *in Acharnensibus, pag* 273. Longè enim est iucundius, ὦ Phales, Phales, Furantem si deprehenderis venustã ligniferam Illam Strymodori Thraciam ex Phelleo, & Mediam ceperis, & sublimem sustuleris. *deinde humi* pro Stratam subagites. κατυπαρπάσαι. Hoc est, in vinacea proiectam subigere. *Vide Schol. amot. xi. vbi res pluribus, & melius declaratur.* ὥριον. opportunum. *tempestiuum. maturum.* Ὡρικῶς. πωτερικῶς. ἢ δυσκρίτως. ἢ καὶ κατακαιρόν. ἀριστοφάνης πλούτῳ. ὦ μειρακίσκη πα-
ῖδιον γὰρ ὡρικῶς. πρᾶγμα αἰζουσι δ' ἢ φοιτεύτριαι οἱ γέροντες διὰ τὸ τιθρυμμένον τοῦ ὡραϊσ-
μοῦ. καὶ ὡρικὸν, αὐτὸ τὸ ἀκμαῖον. ὥρα γὰρ καὶ ἡ
ἀκμὴ, καὶ ὡραῖος, ὁ ἀκμαῖος. κοιναὶ δὲ τὰ τοι-
αῦτα ὀνόματα. ἀριστοφάνης. εὖρον δ' ὡρικὴν
ὑλοφόρον, μέσην λαβόντ' ἄκραντ' καταλαβόν-
τα, καταγηαρτᾶν. τουτέστι, τοῖς γηαίοις
ἀποδῦναι. ὥριμον. δίκαιον. D

Ὡρίων. ἄποικον ὄντα.

Ὡρικῶς. πωτερικῶς. ἢ δυσκρίτως. ἢ καὶ κατακαιρόν. ἀριστοφάνης πλούτῳ. ὦ μειρακίσκη πα-
ῖδιον γὰρ ὡρικῶς. πρᾶγμα αἰζουσι δ' ἢ φοιτεύτριαι οἱ γέροντες διὰ τὸ τιθρυμμένον τοῦ ὡραϊσ-
μοῦ. καὶ ὡρικὸν, αὐτὸ τὸ ἀκμαῖον. ὥρα γὰρ καὶ ἡ
ἀκμὴ, καὶ ὡραῖος, ὁ ἀκμαῖος. κοιναὶ δὲ τὰ τοι-
αῦτα ὀνόματα. ἀριστοφάνης. εὖρον δ' ὡρικὴν
ὑλοφόρον, μέσην λαβόντ' ἄκραντ' καταλαβόν-
τα, καταγηαρτᾶν. τουτέστι, τοῖς γηαίοις
ἀποδῦναι. ὥριμον. δίκαιον.

N O T Æ.

Ἀριστοφάνης. εὖ ἐγὼ.] In Acharnensibus. pag. 273.

Πολλῷ γὰρ ἥδιον, ὦ φαλῆς, φαλῆς,
Κλέπτοντα κἄρπιν' ὡρικὴν ὑλοφόρον
Τὴν Στρυμοδώρου Θρᾷτταν ἐκ τοῦ φελλέως
Μέσην λαβόντ', ἄραντα, κατα-
βάντα, καταγηαρτῆσαι. E

Consule Schol. vnde Suidas: at ibi plura, & meliora.

Ω'ῖνος. Horinus. Nomen proprium.

Ω'ίων Orion, Thebæus, Aegyptius. *Scripsit* Collectionem sententiarum, seu Florilegium ad Eudociam Theodosij iunioris, Imperatoris, vxorem, libris tribus.

Ω'ρίων. Orion, Alexandrinus Grammaticus. *Scripsit* Florilegium. Atticorum vocabulorum collectionem. De Etymologia. Encomium Adriani Cæsaris.

Ὡρίως. Aduerbium. Opportunè. Tempestiuè. Vt, ὡρίως ἔχουσι θέσεως. *Hæc oppida* sunt opportunè sita. Vel, Situm opportunum habent.

Ἄριστος. Pro ὤαριστος. Optimus. Fortissimus. Præstantissimus.

Ὠ'ρος. νοῦς κύριον.

Ὡρίων Θηβαῖος τῆς ἀγύπτου. συναγωγὴ γνωμῶν, χρῆσιν ἀθολόγιον πρὸς εὐδοκίαν τῆς βασιλέως γυναῖκα θεοδοσίου τοῦ μικροῦ. βι-
βλία γ.

Ὡρίων. ἀλεξανδρεὺς γραμματικός. ἀθολό-
γιον. ττικῶν λέξεων συναγωγήν. ἐκ τῆς ἐτυμολο- F
γίας ἐγκώμιον ἀδριανοῦ τοῦ καίσαρος.

Ὡρίως. ἐπίῤῥημα. ὡρίως ἔχουσι θέσεως. καὶ
μέσον.

Ὥριστος. αὐτὸ τοῦτο ὁ ἄριστος.

A Ὡρκωμότησεν.

Ὤρκυσθεν. ὑφῆρκυσθεν ἐπαιρόμενος.

Ὤρκυσθον. ἔβλεπον μετεωριζόμενοι.

Ὥρμησαν. ὁρμῇ ἐχρήσαντο, οὐχὶ ᾠχοντο.

Ὡρογραφία.

B Ὡρολόγιον. τὸ τὰς ὥρας μετρῶν.

Ὡροκομεῖον.

Ὠρκωμότησεν. Iurauit-in-fœdere feriendo. *ab* ὁρκωμοτέω. ὦ. *sanctè-iuro. vel in fœderibus sanciendis iuro.*

Ὤρκυτον. Super-incumbebat elatus, *vel sublimis. Vel* ὠρακύπτων. *Intuebatur-procumbens.*

Ὤρκυπτον. Intuebantur-elati. *vel sublimes.* ἐώρων-κύπτοντες. *Intuebantur-procumbentes.*

Ὥρμησαν. Ruerunt, non autem iuerunt. Impetu-lati-sunt, *non autem incedentes iuerunt.*

Ὡρογραφία. Horarum-descriptio. Vel Annales. ὥρας enim, *quatuor anni tempestates. Et* ὥρ☉. *apud Hippocratem, & Suid. annus. &* ὡρογράφος. *annalium-scriptor.*

Ὡρολόγιον. Horologium. Horarium, quod horas metitur, *& indicat.*

Ὡροκομεῖον. Horocomium. *Dictum vt* νοσοκομεῖον. *Videtur locum significare, in quo horæ curantur, vel vbi geritur horarum cura. Sed quid hoc? Fortasse sic horarium obscurè significatur. At* ὡροκομεῖον, *vel* ὡρικομεῖον, *locus, vbi mulorum cura geritur. Mulorum-stabulum. ab* ὡροκόμ☉. *quod & ὡρικόμος apud Aristophan. in Thesmopher. pag. 513. v. 16. Mulorum-curator. Mulio.*

C Ὦρος. ἀλεξανδρεὺς γραμματικὸς. παιδεύσας ἐν κωνσταντίνου πόλ. ἔγραψε περὶ διχρόνων. ὅπως τὰ ἐθνικὰ λεκτέον. λύσις προτάσεων τῆς περσξανοῦ, πίνακα τῆς ἑαυτοῦ. περὶ ἐγκλιτικῶν μορίων. ὀρθογραφίαν καὶ στοιχεῖον. περὶ τῆς ει διφθόγγου. ὀρθογραφίαν περὶ τῆς αι διφθόγγου. κατὰ φρυνίχου καὶ στοιχεῖον. ὠιδολόγιον περὶ γνωμῶν.

Ὦρος. Orus, Alexandrinus Grammaticus, qui Cõstantinopoli docuit. Scripsit de *vocalibus* ancipitibus, *quæ duo tempora habent, longum, & breue, quæ modò producuntur, modò corripiuntur, a. i. v. vt apud Homerum Iliad. E. pag. 185. v. 34.* Ἄρης Ἄρης βροτολοιγὲ. *Et* Ἴσος, *&* ἰσ☉. *&* ὕδωρ. *Hom. Iliad. Δ. pag. 237. v. 34.* Καί κεν ὕδωρ φορέοις ἀτὰρ ὑδατόεις. *Epigr. lib. 1. pag. 4. v. 3.* ποὶν ὑδατόεντα. Quomodo Gentilia *sint* efferenda. Solutiones propositionum Herodiani. Tabulam suarum *rerum.* De encliticis particulis. Orthographiam *s. rectè scribendi rationem*, ordine alphabetico. De ει diphthongo. Orthographiam de αι diphthongo. Contra Phrynicum ordine alphabetico. Florilegium sententiarum.

D Ὦρος. ὁ ἐνιαυτὸς, καὶ ὄνομα κύριον.

Ὡροσκόπος. ἀστρίτης σκοπεύων τὴν ὥραν. καὶ ὡροσκοπεῖον.

Ὡρωπία χώρα. ὁ δὲ δημοσθένης ἐπιθυμήσας ῥητορικῆς, καλλίστρατον θεασάμενος τὸν ῥήτορα, ὑπὲρ ὠρωπίων λέγοντα.

Ὦρωπός. πόρος. ἀπὸ τῆς ὤρος, ὃ σημαίνει ὄνομα κύριον. καὶ ἀπὸ τοῦ ὠψ, ὠπὸς, τοῦ σημαίνοντος τὸν ὀφθαλμόν γίνεται ὠρωπός. ἐν αὐτῷ γὰρ τῷ τόπῳ, οἱ πρῶτον ὦρος ὠπες ἀπεβλήθησαν.

Ὦρορεν. αὐτὴ πρῶτον ἐτάραξεν.

E Ὠρυγή. βοή. ἀπὸ τοῦ ὠρύω.

Ὠρύεσθαι. ὑλακτεῖν.

Ὠρυόμην. καὶ ὠρυόμενος. καὶ ὠρύω, τὸ ὠρύομαι.

Ὤρυσσον. καὶ ὁ μετ' ὀλίγον μέλλων ὀρύξομαι.

Ὤρυχα. καὶ ὠρώρυχα. ὠρύχην δὲ, ἢ ὠρωρύχην, ἀφροσωτιλικῶς.

Ὠρύετο. Vlulat. Vociferatur.

Ὠρύμην. Latrabam. Vlulabam. Vociferabar. Et ὠρυόμ☉. Latrans. Vlulans. Vociferans. Et ὠρύω, & ὠρύομαι. Latro. Vlulo. Vociferor.

Ὤρυσσον. Fodiebam. *ab* ὀρύσσω. *fodio.* Et paulo pòst futurum, ὀρύξομαι. fodiar.

Ὤρυχα. Fodi. Et ὠρώρυχα. Idem. ὠρύχειν verò, & ὠρωρύχειν, est pluspquàm perfectum. Foderam. *Sed* ὠρύχην, *commune.* ὠρωρύχειν, *Atticum, vt & ὠρωρύχειν, quod fit per reduplicationem syllabæ* ορ, *& productio* ω, *& geminato incremento temporali. Quod metri causa Poetæ sæpissimè faciunt.*

F Ὠρχιπόδησας. τῷ ὄρχεων πέδῃ αἰρεῖς.

Ὠρχιπόδησας. Testes-turpiter-attrectasti, *vel retinuisti, & quodammodo ligasti. Aristoph. Acharn. pag. 373. v. 21. Schol. antiq. 12.* παρὰ τὸ ὀρχιπεδῆσαι, *vel* ὀρχιπεδῆσαι, ὅμοιον τοῦ ὄρχεις πεδᾷ, οἷον πεδῶν. *Testes ligare, vincire, comprimere.*

Ὡς Σ. Valde. Parmenides incredibili est pertinacia. *Sic Vulfius. At fortasse Parmenides intelligitur auctor, qui de aliquo dixit, θαυμασίως &c. Mirum est, & vix credas, quàm ille sit pertinax, nec vllis verbis flecti facilè possit.* Sophocles. Mirum *est* enim arcus quomodo labatur. *vel, quàm facilè cadat.*

Ὡς Σ. λίαν. παρμενίδης θαυμασίως ὡς δυσανάπειστον. σοφοκλῆς. θαυμαστὰ γὰρ τὸ τόξον ὡς ὀλισθάνει.

Ὡς ἀγαθά. *Aristoph. Pluto. p. 35. v. 6.* Quia bona summatim omnia tibi fero. De iis, qui multa bona pollicentur.

Ὡς ἀγαθὰ συλλήβδην ἅπαντά σοι φέρω. ἐπὶ τῷ πολλὰ ἐπαγγελλομένῳ ἀγαθά.

Ὡσαννά. Osanna. Gloriam significat. Nam alius Euangelista dicit. Pax filio Dauidis. Et alius. Gloria filio Dauidis. Quamobrem Osanna gloriam significat. Apud quosdam verò *vox ista sic explicatur*, Serua iam, *vel*, igitur, *vel age serua: sed* non rectè.

Ὡσαννά. δόξαν σημαίνει. καὶ γὰρ ἄλλος εὐαγγελιστὴς λέγει. εἰρήνη τῷ υἱῷ δαβίδ. καὶ ὁ ἕτερος. δόξα τῷ υἱῷ δαβίδ. ὥστε τὸ ὡσαννὰ, δόξαν σημαίνει. φράσει δὲ σώσον δή. οὐκ ὀρθῶς.

Ὡς ἀπὸ τηλικούτων. Vt pro tantis *rebus*. Pro, harum *rerum* causa. Vt, Vxore *res controuersas vicissim arripiente, eásque sibi* vendicante, & vt pro tantis *rebus* vociferante.

Ὡς ἀντιλαμβανομένης τ' γυναικὸς, καὶ βοώσης ὡς ἀπὸ τηλικούτων.

Ὡς ἀπόλοιτο. Quia peribit, quamuis æquales sint, scilicet calculi. *Vel, Sed & sic pereat, quamuis aqualia, numeróque paria sint suffragia.* Hoc dictum est hyperbolicè. Quum enim suffragia sunt paria, reus absoluitur.

Ὡς ἀπόλοιτο, κἂν ἴσαι γίνονται αἱ ψῆφοι δηλονότι. ὑπερβολικῶς εἰρῆσθαι. ὅταν γὰρ ἴσαι αἱ ψῆφοι γένωνται, ἀπολύεται ὁ κατηγορούμενος.

NOTAE.

Ὅταν γὰρ ἴσαι.] περὶ ἰσονομίας reum absoluente pluribus agitur apud Æschylum in Eumenidibus. pag. 298. & 299. & apud Euripidem in Iphigenia in Tauris. pag. 443. v. 1470. 1471. 1472. Et in Electra. pag. 806. v. 1265. 1266. 1267. 1268. 1269. Item apud Aristot. in Rhetor. ad Alexandrum. cap. 19. pag. 238. A. Item Problemat. sect. 30. cap. 29. pag. 312. π

Ὥσατο ἑαυτὸν Coniecit se ipsum. De equo deiecit. Aelianus. *Ipsum quidem deiecit de equo*, non potuit tamen ociùs vulnerare, quòd satellites ipsum *statim* corripuissent, *& illinc eripuissent*, quâ se in periculum temere coniecerat.

Ὥσατο ἑαυτὸν κατέβαλεν ἀπὸ τ' ἵππου. αἰλιανός. οὐ μὴν ἔφθασε ξῶσαι. συναρπασάντων αὐτὸν ὑπασπιστῶν, ἢ παρεκβαλεῖν εἰς κίνδυνον ἑαυτόν.

NOTAE.

Ὥσατο.] Hoc verbum videtur esse interpretatio illius παρωσβαλεῖν. Sic autem ista sumentur. Αἰλιανός. Κατέβαλε μὲν αὐτὸν ἀπὸ τ' ἵππου, οὐ μὴν ἔφθασε ξῶσαι. &c. deinde, παρεκβαλεῖν ἑαυτὸν, τουτέστιν ὤσατο ἑαυτόν. Alioqui verbum ὤσατο non faceret ad sequens exemplum.

Ὡσαύτως. Consimiliter. Similiter, Pariter. Eodem modo.

Ὡσαύτως. ὡσαπλησίως. ὁμοίως.

Ὡς γ' ἐμοὶ κριτῇ. Vt me quidem Iudice. Pro, Si quis me Iudice vtatur. Meo iudicio. Sophocles. E rebus lucidissimus vt mihi *Iudici videtur*. Redundant hæc ὡς ἐμοὶ κριτῇ.

Ὡς ἐμοὶ κριτῇ. ἀντὶ τ' ὡς ἐμοὶ χρῆσθαι κριτῇ. σοφοκλῆς. ἐρεβος φαεινότατον ὡς ἐμοί. παρῆκται τὸ ὡς ἐμοὶ κριτῇ.

Ὡς δεῖ. Vt oportet. Vt fieri decet.

Ὡς δεῖ. ὡς δέον γίνεσθαι.

Ὡς δέσφιν. Vt iam ipsis.

Ὡς δέσφιν. ὡς δὴ αὐτοῖς.

Ὡς ἐκ τῷ παρόντων. *Vt pro præsenti rerum statu. Vt pro præsentibus facultatibus.* Ex necessitate. Per necessitatem. Vt, Illa verò, cùm audiuisset, *se in extremas angustias esse compulsam*, pro præsenti rerum facultate. *i. propter præsentem, ac vrgentem necessitatem*, singulis *ipsi* dantibus optionem mortis, vt quàm leuissimam, & leuissimam posset, eligeret, diadema, quod in capite gestabat, signum scilicet, atque testimonium principatus, auulsit, deinde verò collo circumiecit, eóque vsa est pro laqueo, propter præsentem necessitatem.

Ὡς ἐκ τῷ παρόντων. ἐξ ἀνάγκης. ἢ ἓν ὡς εἰπεῖν τοῦτο, ὡς ἐκ τῷ παρόντων, αἵρεσιν ἑκάστου δόντος θανάτου, ὡς ἐν μάλιστα ἄλυπόν τι, καὶ κοῦφον, τὸ διάδημα, ὅπερ οὐ δὴ τὴν κεφαλὴν εἶχε, σύμβολον δὴ, καὶ μαρτύριον ἀρχῆς, ἀφεῖται ἀπασα. εἶτα μὴν τοι τῷ ἐαυτῆς ἀφιλῶ περιβάλλει περὶ τ' παρεῦσαν χρείαν βρόχον ἀποφιάσασα.

Ὡς ἐνι. Quantum licet. Quantum conceditur. Quantum fieri potest. Vt, Illis ipsos ad hunc vsum, quàm difficillimè fieri poterat, largientibus. *Vel, quàm iniquissimo animo.*

Ὡς ἐνι. ὡς χωρεῖ. ὡς ἔστι. δυσχερῶς αὐτοὺς δὴ διδόντων ὡς ἔνι μάλιστα εἰς τὴν χρείαν ταύτην.

Ὡς ἔνι μάλιστα. Quàm licet maximè. Pro, Maximè. Valde. Vehementer. Vt, Illi verò, Magistratus qui-

Ὡς ἔνι μάλιστα. αἱ δὲ, τὰς μὲν ἀρχὰς ἐποιήσαντο ὡς ἔνι μάλιστα. μὴ ἢ ταῦτα

dem

A πῶ τρατῶ δόντος ὥδε γέλωμα πάντες ἐβοήθεν. καὶ ὡς δῆτας καὶ ὡς ἀναγκαῖ· ὡς ἐνὶ ἀσφαλίστατα ἔσοι).

dem quàm maximè licebat animo perculsi formidarunt. id est vehementer formidarunt. Postea verò, cùm exercitus signum dedisset, opem tulerunt. Et rursus. Vt diuersoria quàm fieri posset tutissima essent.

Ὡ· ὅλως. ὡς ὅλως πλήν. λέγεται δὲ τοῦτο καὶ ὡς πλήθει. διὸ ὁ συγγραφεὺς πολλαχοῦ κέχρηται τῇ λέξει. καὶ ἐν ῥωμαϊκῶν ιζ. φησὶ γὰρ καὶ ἄλλως ὡς πλήθει, τὸ μὲν εὐτυχοῦν θρασύνεσθαι. τὸ δὲ κακοπραγοῦν μετριάζειν. καὶ τοῦτο, τὸ μὲν δεδιὸς, σωφρονεῖν, τὸ δὲ θαρσοῦν, ἀκολασταίνειν. δῆλον πλέον δ' ἐν ἑκάστῳ τούτων ἐφωράθη. καὶ ἐν ξίσκῳ δὲ λέγει. καί τοι φησὶν ὡς πλήθει, τὸ μὲν βέβαιον, ἐπὶ βραδυτῆτος. τὸ δὲ ὀξύρροπον, ἐπὶ ταχείας διανοίας ὑπάρχειν.

B

Ὡς ἔπος εἰπεῖν. τοῦτο χρηματίζεται ὥδε παρὰ τοῖς παλαιοῖς. καὶ ὡς εἰπεῖν ἔπος. καὶ ὡς ἔπος φάναι. καὶ φάναι ἔπος. ἔνθα δὲ καὶ δι' ὅλης λέξεως ἐκφωνεῖται. οἷον ὡς φάναι, καὶ ὡς εἰπεῖν. σημαίνει δὲ πάντα τὸ αὐτό.

C

vt, ὡς φάναι, & ὡς εἰπεῖν Idem autem hæc omnia significant.

Ὡς ἔπος εἰπεῖν, ὡ φαίνεται, & ἐν λόγῳ εἰπεῖν. ἀλλαχοῦ δὲ λέγει ἀριστοτέλης ὡς τύπῳ πεπλασθῆναι. τοῦτο δὲ εἴρηκεν, ὅτι μὴ ἔστιν ἀκριβῶς ἀποφήνασθαι εἰπεῖν, τὰς μὲν τῶν προτάσεων ὡρὸς αἵρεσιν, & φυγὴν συντεινούσας, ἠθικάς. ταὶ δὲ περὶ ἀληθείαν, καὶ γνῶσιν, φυσικάς.

Ὡς ἔπος εἰπεῖν. Vt verbum dicam. Vt verbo, paucisque dicam. Vt rem paucis expediam Vt ita dicam. Vt ita loquar Hoc *loquendi genus* apud antiquos *varijs modis effertur, & σωνύμως ista* figuratur, Et ὡς εἰπεῖν ἔπος, & ὡς ἔπος φάναι, & ὡς φάναι ἔπος, Præterea, verò per vnicam dictionem effertur, *non addita voce* ἔπος,

D

Ὡς τύπῳ εἰπεῖν. ἀντὶ τοῦ ὡς κοινότερον, καὶ καθόλου εἰπεῖν.

Ὡς ἐπὶ πᾶν ἀπορείας ἀφικέσθαι. παντελῶς ἀπορῆσαι.

Ὡς ἔοικεν. ὡς φαίνεται). ὡς δῆ ὡς γίνεται).

Ὡς ἡδέως φάγοις ἂν ὀξὺς ὄξους δίκην.

Ὡς τύπῳ εἰπεῖν. Vt communiùs, & vniuersè, *vel, in vniuersum* dicam.

Ὡς ἐπὶ πᾶν. Ad omnem dubitationem peruenisse. Pro, omnino dubitare. Eò redactum esse, vt omnis consilij prorsus sis inops.

Ὡς ἔοικεν Vt videtur. Vt apparet. Vt oportet. Vt decet. Vt fit. Vt fieri solet.

Ὡς ἡδέως. *Aristoph. in Vespis. pag.* 160. *v.* 24. Quàm suauiter, *quanta cum voluptate* comederes ex aceto *depromptam. i. acetо conditam* litem! *Vide Schol. annot.* 13.

E

Ὡ σπί. ὁ ὀφεσφίτης.

Ὡ θνίς. καὶ ὠθνίω.

Ὡς καλὸν ὦ πόσιδον τὸ σέρος αὐλῇ,

Ὡ σπί. Oseas. Propheras.

Ὡ θνίς. Pulsus. Expulsus. Et ὠθνίω. Pulsus sum. Expulsus sum.

Ὡς καλόν. *Aristoph. in Pace. p.* 454. *v.* 5. & 16 O Neptune, quàm pulcher cœtus ipsorum videtur.

Καὶ πυκνὸν, καὶ ῥεῤῥὸν ὥσπερ μᾶζα, καὶ πανδαισία.

Ὅταν γὰρ εἰς κοινὸν ἐρῶνται ἕκαστον φέροντες ἑαυτῶν δεῖπνον, πυκνὰ ταῦτα βαίνεται. τὰ μὲν τὰ ὀψοφάγια φερόντων, τὰ δὲ αὐτῶν ἑρωμένων.

F

Et denſus, & velox, & expeditus, *tanquam* μᾶζα, vel placenta, *& publicum epulum.* Quum enim in commune. *i. publicè* conuiuantur, vno quoque suam cœnam afferente, omnia denſa videntur. Partim quidem, quòd opſonia, *vel victimarum, & ſacrificiorum ſuas partes ſinguli eò* ferant, partim verò, quòd ipſi conuiuę, qui epulantur, *ſuam portionem afferant. Vide Scholia.*

NOTÆ.

Ὡς καλόν.] Aristoph. in Pace. pag. 454. v. 15.

Ὦ Ποσείδον, ὡς καλὸν τὸ σὸν ἅμα καὶ αὐτῇ φαίνεται. &c. Consule Schol.

Ὡ σ υδίω. ὠθησα μ. φ. πεσὼν π.

Ὡ ς οὐκ ἀρκέσει

Τὸ μὴ ὑ πέρ οισι πᾶς καθ' ἕξαυθις θανεῖν.

Ὡ σ υδίω. Pulso. Expulso. Lapso.

Ὡ ς οὐκ ἀρκέσει. *Sophocles in Aiace. pag.* 44. *v.* 734. & 735 Quia non poterit *illud vitare*,

Quin lapidib. totus cõtuſus, ac obrutus *moriatur.*

De Teucro *dicitur*, qui sibi non poterit opem ferre ita, vt lapidationem effugiat, *quin lapidibus obruatur*. Qui non poterit impedire, quin populus ipsum lapidibus obruat.

Ὡς οὐχ ὑπάρχον. Vt non inferens: at vlciscens *iniuriam illatam*. *Vel*, *Vt non lacessens iniuriâ: sed eam propulsans*. *Hoc dicitur* vt prouerbium. Hic autem versus est Chæremonis ex Thersita. *Eras. ad. Chil.* 4. *Cent.* 1. *col.* 865. *ad.* 26. *Non vt prior lædam: sed vt iniuriam retaliem.*

Ὥσπερ κογχύλιον. Tanquam conchylium diuidere, *disserere*. *Er. ad. Chil.* 2. *Cent.* 8. *col.* 563. *ad.* 42. Prouerbium in valde viles, & *Sordidos*.

Ὦ σπερμ. *Aristoph. in Lysistrata. pag.* 551.

O leguminum forensium onorum-olerum-venditrices,

Non expelletis istos? *non percutietis? non opem feretis?*

Non conuiciis-proscindetis eos? *non impudenter-vos geretis?*

Cessate. Redite. Ne malè iam à vobis tractatos *spoliate.*

Ὦ σπερμ. &c. Hoc ideo dicit, quia mulieres illæ in foro vendebant semina, legumina, vitellos-ouorum. i. oua, & olera.

Πρὸς τοῦ πόκρου. ὡς οὐκ ἐπαρκέσει ἑαυτῷ μὴ λιθόλευστος γενέσθαι. ὡς ἂν κωλύσῃ ἑαυτὸν καταλιθωθῆναι. A

Ὡς οὐκ ὑπάρχων, ἀλλὰ τιμωρούμενος. ὥσπερ παροιμία. ὁ στίχος δέ ἐστι χαιρήμονος ἐν Θερσίτῃ.

Ὥσπερ κογχύλιον διαιρεῖν. παροιμία ἐπὶ τῶν σφόδρα εὐτελῶν.

Ὦ σπερμαγοραπωλεκιθολαχανοπώλιδες B
Ὦ σποροδοσπαδοκευοπαρδοπώλιδες.

Οὐκ ἐξελᾶτε; οὐ πατήσετ'; οὐ κεντήσετ'.

Οὐ λοιδορήσετ'; οὐ καταχλωπήσετ';

Παύεσθ'. ἀπαναχωρεῖτε. μὴ σκυλεύετε.

Ὦ σπερμαγόραι. καὶ τἀλᾶς. ὠὰ γὰρ ἐπώλουν, C
ἐ λάχανα, καὶ ὄσπρια.

N O T Æ.

Οὐκ ἐξελᾶτε; Aristoph. in Lysistrata. pag. 551. Sic habet scriptum,

Οὐκ ἐξέλκετ'; οὐ πατήσετ'; οὐ κεντήσετε;
Οὐ λοιδορήσετ'; οὐ καταχλωτήσετε;

Sed in priore versu, metri causa scribendum videtur,

Οὐκ ἐλᾶτε; pro ἐλάσετε. vel Οὐ ξελᾶτε; pro οὐ ἐξελάσετε; οὐ ἐξελᾶτε;

Ὥσπερ οἱ νικηφόροι. Vt victores circumducti. Hoc quoque mos *est antiquus*. Aiunt enim athletas victores, præmia quidem non accepisse: sed circumire solitos fuisse, quò quisque voluisset.

Ὥσπερ οἱ νικηφόροι περιαγόμενοι. ἔθος δὲ τοῦτο. φασὶ γὰρ τοὺς νικῶντας τῶν ἀθλητῶν, ἆθλα μὲν μὴ λαμβάνειν, περιϊόντας δὲ ὅπη τις βούλεται. D

N O T AE.

Περιαγερόμενοι.] Suspicor περιαγόμενοι legendum, i. circunducti, cui respondet illud sequens περιϊόντας. Et, ὅπου τις βούλεται. Sed περιαγερόμενοι. circuncongregati. Quod sensui parum conuenit.

Ὡς Πυθοῖ' ἴέναι. Pythonem ire volentes, transitum à Bœotiis petimus. Aiunt Bœotiam sitam esse mediam inter Pythonem, *sive Delphos*, & Atticam, & Athenienses non posse Delphos ire, nisi Bœotiam transeant. Quum autem & exercitus transibat, transitum petebant. Hoc igitur dicit Aristophanes *In Auibus. pag.* 375. *v.* 15. 16. 17. 18. 19. 20.

Deinde quemadmodum nos, si ire velimus Delphos, à Bœotis transitum petimus,

Sic quum sacrificabunt homines Diis,
Nisi tributum ferant vobis Dijs,
Per vrbem alienam, & Chaos,
Femorum nidorem non transferetis.

Διαφρήσετε. Per *syncopen est formatum*, pro διαφορήσετε. transferetis, transmittetis.

Ὡς Πυθοῖ' ἴέναι βουλόμενοι βοιωτοὺς δίοδον αἰτούμεθα. φασὶ μέσον τὴν Πυθοῦς, καὶ τὴν Ἀττικὴν εἶναι τὴν βοιωτίαν. καὶ οὐκ οἶόν τε εἶναι Ἀθηναίους εἰς Πυθὼ ἀφικνεῖσθαι, εἰμὴ παρὰ Θηβαίους βοιωτίας. ὅταν δὲ καὶ στράτευμα διέρχηται, δίοδον ᾔτουν. E
τοῦτο οὖν φησιν ἀριστοφάνης.

Ὥσπερ ὑμεῖς δίοδον αἰτοῦμεν τοὺς βοιωτούς,

Οὕτως ὅταν θύσωσιν οἱ ἄνθρωποι τοῖς θεοῖς,
Ἢν μὴ φέρωσι φόρον ὑμῖν οἱ θεοί
Διὰ τ' πόλεως τ' ἀλλοδίας, καὶ τῦ χάους
Τῶν μηρίων τ' κνίσαν ὐ διαφρήσετε.
Ἀντὶ τῦ ὐ διαφορήσετε ὐ διαπεμψεῖσθε.

N O T AE.

Ὡς Πυθοῖ'.] Aristoph. in Auibus. pag. 375. v. 15. 16. 17. 18. 19. 20.

Εἶτ' ὥσπερ ἡμεῖς, ἵνα ἴωμεν βουλόμενοι
Πυθῶνδε, Βοιωτοὺς δίοδον αἰτούμεθα,
Οὕτως ὅταν θύσωσιν ἄνθρωποι θεοῖς,
Ἢ μὴ φέρωσι φόρον, ὑμῖν οἱ θεοί,
Διὰ τ' πόλεως ἀλλοδίας, κ' τῦ χάους,
Τῶν μηρίων τ' κνίσαν οὐ διαφρήσετε.

Vide & pag. 414. v. 29.

A Ὢ ζ᾽ ἐγὼ μὴν ἐλέησα, κἀπωμορξάμην ἰδὼν

Ἄνδρα φρισβύτην ὑπ᾽ ἀνδρὸς τοξότου κυκώμενον.

Αὐτὴ δ᾽ ἔκλαυσα. ὑπὸ τῆ ὠδῆ κολουθοῦντος. παρίστηται γὰρ τοῖς δακρύουσιν ὑπομάτιδιον. τοξότου δὲ, ὑπηρέτου δημοσίου, ἐπόπτου καλουμένου.

Ὠσία. ὄνομα πόλεως.

B Ὠστιανοί. ἐθνικόν.

Ὡς τὴν ὦ ἀρχὴ ἀσπίδα καθῦν. ἐπὶ τῶ μεγαλοφρόνων. οἱ μὲν, ἱεραί φασιν ὦ ἀρχὴ εἶ ἀσπίδα καλουμένου ὀχυρὸν. καὶ δυσκάθεκτον οἱ δὲ, λόχον φασὶν εἶ ἐν αὐτῆ τῶ πάνυ ἀκμαζόντων νεανίσκων. ὧν ἀσπὶς καλεῖσθαι.

Ὠσία. ἄγκος μάρκιος βασιλεὺς ῥωμαίων πρὸς τοῖς λοιποῖς, καὶ πρὸς τῆ ἐμβολαῖς τῶ πιβέριδος ποταμῶ, ἐτείχισε τόπον. καὶ ἐπ᾽ αὐτῆς τῆ ῥαχίας ἵδρυσι πόλιν, ἵν᾽ ὥσιαν ἀπὸ τῆς C θύσεως προσηγόρευσαν. ὡς ἂν εἴποιεν ἕλληνες θύραν. ἐκκαιδεκά που σημείοις ἀφεστῶσαν τῆ ῥώμης. εἶναι δὲ δεῖ τῶ ω μεγάλω. καὶ ὠσιάριος, ἀπὸ τοῦ ὠθεῖν. ὀσία δὲ, ἡ θύρα ἀπὸ ῥωμαίοις δεῖ τῶ ο μικροῦ. ὅθεν καὶ ὀσιάριος ἐξ αὐτῆς τὸ ἀξίωμα δεῖ τοῦ ο μικροῦ. μὴ ἑλληνικῶς δὲ ἐτυμολογώμεθα.

Ὠσία. *vel* Ὠσία ἡ. Ostia. Nomen vrbis.

Ὠστιανοί. Ostegani. Gentile *nomen.*

Ὡς τὴν ὦ Ἄργη. Quasi clypeũ Argis sustulerit. Inarrogãtes. Alij quidẽ aiunt Argis esse clypeũ sacrũ, quũ munitus vocatur, & qui difficulter-sustineri-potest. Alij v. dicunt Argis esse cohorẽ robustissimorũ iuuenum, quę Clypeus vocatur. *Er. ad Ch. 2. Cẽt. 8. col. 563. ad. 41. Tanquã Argiuũ clypeum abstulerit, ita gloriatur.*

Ὠσία. Ostia. Ancus Martius, Rex Romanorum, præter cætera, etiam ad ostia Tiberis fluuij, locum muniit, & in ipso æstuario condidit vrbem, quam ab ipso situ vocauit Ostiam, vt Græci dicerent, θύραν. i. Ianuam, ostium, *per quod Tiberis in mare intrat,* sexdecim fere signis. *i. fere ad decimum sextum lapidẽ ab vrbe* Roma distantem. Existimo autem per ω magnum *hanc vocem esse scribendam. Vnde deductum est* & ὠσιάριος, ostiarius, *Ianitor, qui vel ostij, vel ianuæ curam gerit, vt eam aperiat, & claudat, quum est opus.* ab ὠθεῖν. i. pellere. *propulsare, arcere.* Ὀσία verò. i. ostium, *Ianua, fores,* apud Romanos per ο paruum *scribitur, quòd ab ostando sit deductum.* Vnde etiam Ostiarius. *i. Ianitor qui ostij, vel ianuæ curam gerit,* ab ipso *ostio dicitur* ipsa dignitas, *& Officium, ac munus ostiarij, & scribitur* per ο paruum. *at Ostiarium non ipsam ostiarij dignitatem, officium, & munus: sed personam significat in ostiarij dignitate collocatam, & hoc munere fungentem.* Sed ne Græcè vocis huius etymologia spectetur.

D *Est enim non Græca vox sed Latina.*

Ὠσίας. οἱ ῥωμαῖοι ὠσίας τας θύρας φασίν. κῦ ἑλληνικὴν δὲ ἐτυμολογίαν ζητήσομεν δεῖ τοῦ ω μεγάλου, ἀπὸ τὸ ἐξωθεῖν ἢ ἐπεισχόμενον. ἔνθεν καὶ ὠσιάριος ὁ κεκτῆ ταὶς θύραις. καὶ ἀθίζων τοὺς εἰσιέναι βουλομένους. ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ.

Ὠσίας. *Imò potiùs ὄσιας, vt apud Aristoph. in Pluto. pag. 20. Schol. annot. 5.* ὀσιζόμεθα. Romani fores *ita* vocant. i. ostia. Secundùm autem Græcam etymologiam per ω magnum *hæc vox scribitur,* quòd ita dicatur, *παρὰ τὸ ἐξωθεῖν τὸν ἐπιχώμενον.* i. quòd hostiliter-aduentantem, *& in ades ingredi volentem* expellat, *repellat, arceat, propulset.* Hinc etiam *dictus est* ὠσιάσεως. i. ostiarius, siue ianitor, qui tenet ostium, *siue fores, aut ianuam,* & ingredi volentes repellit, *illósque propulsat, qui ingrediendi causa domum, vel alium locum, vbi sumus, intrare volunt.* Aristophanes in Pluto. *pag. 20. v. 6.*

E Δεινὸν γὰρ εἰ ζιωβόλου μὴν ἕνεκα
Ὠσιζόμεθ᾽ ἐκάστοτ᾽ ἐν τῆ ἐκκλησία.

Graue enim esset, *si trioboli quidem causã*
Pelleremur. i. nos mutuò pelleremus *singulis-vicibus,* quotidie, frequenter *in concione.*

Καὶ ἐν ἀχαρνεῦσιν. οἵδ᾽ ὠσιοῦνται πῶς δ᾽ ὀχεῖς θεοὶ ἢ θεσπέσιε ξύλου. ἀντὶ τοῦ διωθήσονται θεοὶ δ᾽ θεσπιδρείας, ὡς ξυλίνων οὐσῶν τῶν καθεδρῶν. ὅτι δὲ καὶ ἐκ λίθων, πανταχοῦ δῆλον. ἀπὸ συνεστῶτος δὲ γίνεται τὸ ὠσίζω. ὁ δὲ λόγος ὡς θεός τινά ὅτι λεγόμενος. καὶ ὅμηρος, φαίης κἂν μῆτας, ἐπ᾽ ἀπειρίας. καὶ ἔνθ᾽ οὐκ ἂν βείζονα ἴδοις.

Et in Acharnensibus. *pag. 262. v. & 4.* Venientes, deinde verò repelluntur (quomodo putas?) profecti *nimiùm serò, & contendentes* inter-se de primo ligno, *de prima sede.* Pro, Repellentur, *quum inter se contendent* de prima-sede, *de primis subselliis, de principe sedendi loco, quod ideo dictum,* quia cathedræ erant ligneæ. Quòd autem ex lapidibus etiam *sedes essent confectæ,* cuilibet profectò *hoc est* manifestum. Deducitur autem à præsenti ὠσίζω. *fut. comm.* ὠσίσω. *Aoristicum,* ὠσιῶ. ις. ἐ. *vnde fut. med.* ὠσιοῦμαι. ῦται, *&c.* Hæc autem verba vt ad quendam fiunt. Et Homerus *Iliados* Ο. *pag. 571. v. 21.* Diceres indefessos, & indomitos *inter se pugnare.* Et *Iliados* Δ. *pag. 141. v. 29.* Tunc non dormitantem vidisses Agamemnonem diuinum.

F

NOTAE.

Οἵδ᾽ ὠσιοῦνται.] Aristoph. in Acharn. pag. 262. v. 3. & 4.
Ἦκιστα, φησὶ δ᾽ ὠσιῶ σῶς, πῶς λαμεῖς;

Ἐλίττεις ἀνελίττεις, ἀφ' ἑαυτὰ ξύλον. A

Consule Schol. annot. 3. & 4.

Ὠσιζομένη. *Aristoph. Lysistrata. pag.* 548. *v.* 34. Pulsa. Pressa. Compressa. Coarctata. In angustum redacta. Quæ pellitur, premitur, comprimitur, coarctatur, in angustum redigitur.

Ὠσικῶς. *Pellendo. Trudendo.* Per vim, & pulsionem-sine per-propulsionem. *Vt in illo senario,* Μηδ' ὠσικῶς. Neque per-propulsionem, & per vim ad mortem ire *nos decet. Vel, Nec impetu, nec per vim ruendum est in mortem.*

Ὠσικῶς. τὸ μὴ βίας, καὶ ὠθισμοῦ. μὴ ἢ ὠσικῶς, καὶ μὴ βίας πρὸς θάνατον ἔχειν.

Ὡς τὸ εἰκός. Vt verisimile *videatur, vel, est.* Vtque filium suum sacra ratione diligebat, vti par erat. Varia verò significat *hoc,* ὡς τὸ εἰκός. *scilicet* Decorum. Consentaneum. Rationi-conueniens. *Verisimile. Sumitur* etiam pro πάχα. i. fortasse.

Ὡς τὸ εἰκὸς. ἦτοι παῖδα ὄντα ἱερᾷ λόγῳ ἠγάπα τε, ὡς τὸ εἰκὸς διάφορα δὲ σημαίνει. πρέπον. B ἀκόλουθον. εὔλογον. Ϲ ἀντὶ τοῦ τάχα.

Ὡς τύπῳ εἰπεῖν. Pro, Vt communiùs, & in vniuersum dicam.

Ὡς τύπῳ εἰπεῖν. αἰντὶ τοῦ ὡς κοινότερον, Ϲ καθόλου εἰπεῖν.

Ὡς οἷόν τε. Vt fieri poterat. Prout fieri poterat.

Ὡς οἷόν τε. ὡς δυνατόν.

Ὡς φάσαν ἡ πληθύς. Ita dixerunt multitudo. Apud Homerum. *Hoc autem* ad sensum refertur. Nam cũ nomine multitudinis sensum, *& significationem* habente, plurale verbum coniunxit. Sic etiam dixit, ἀγερθέντες πᾶς δῆμος. Totus populus collecti.

Ὡς φάσαν ἡ πληθύς. παρ' ὅμηρῳ πρὸς τὸ νοητὸν ἀπήντηκε. τῇ γὰρ ἐννοίᾳ ἴσχνη πλήθους ὀνόματι, πληθυντικὸν ῥῆμα συνέζευξε. ἠγερθέντες πᾶς δῆμος.

Ὡς σφόδρα. Quàm vehementer. Pro, Mirum-in-modum, & supra-modum. C

Ὡς σφόδρα. οἷον, θαυμαστῶς, καὶ ὑπερφυῶς.

Ὤσφρηντο. Olfecerunt. Pro, sensérunt. Per vinum enim. i. *vino,* fiunt libationes. Per sensum verò, *per olfactum scilicet, siue per odoratum* ipse vini sensus, *& odor percipitur manans ab eius* vapore, *qui sursum fertur, nareſque petit.*

Ὤσφρηντο. ὠσφραίνοντο, αἰντὶ τοῦ ἤθοντο, διὰ οἴνου γὰρ εἰσιν αἱ σποναί. δι' αἰσθήσεως ἢ ἡ αἴσθησις τῇ ἀναφορᾷ τοῦ οἴνου.

Ὠσχοφόρια. Oschophoria. Sciadis. Mineruæ festum. ὄσχαι, & ὄσχαι *dicuntur* palmites cum racemis *pendentibus.*

Ὠσχοφόρια. ἑορτὴ Ἀθηνᾶς ἐορτή. ὄσχαι δὲ, καὶ ὄσχαι, τὰ μὲν τῆν βοτρύων πλήματα.

Ὠσχοφόροι. Duo erant Oschophori, genere, & opibus præstantes. ὄσχαι verò, sunt palmes racemos dependentes habens. Hunc autem quidam oreschada vocant. D

Ὠσχοφόροι. δύο ἦσαν τῆν ἡβῶσι, καὶ πλούτῳ προεχόντων. οἱ δὲ ὄσχοι, κλῆμά ἐστι, βότρυας ἐξηρτημένους ἔχον. αὐτὴν δ' ἔνιοι ὀρεσχάδα καλοῦσιν.

Ω. CVM τ. υ. φ. χ. ψ.

ΤΟ Ω ΜΕΤΑ ΤΩΝ Τ. Υ. Φ. Χ. Ψ.

Ὦτα κατεαγότα. Aures confractæ. Iam enim nonnullis, qui confractas aures, & animos corruptos habent, in comœdiam, magnúmque risum cõuersa-sunt arcana Philosophiæ (Damascius ait) quòd quidam arcana Philosophiæ eliminassent, *enunciassent, vel, diuulgassent. Er. ad. Chil.* 4. *Cent.* 7, *col.* 959. *ad.* 34. *Fractis auribus.*

Ὦτα κατεαγότα. ἤδη γὰρ εἰσίοις τῆν τὰ ὦτα κατεαγότων, καὶ διεφθαρμένων ταῖς διανοίαις, εἰς κωμῳδίαν ἐβάπη, Ϲ γέλωτα πολὺν τὰ τῆ φιλοσοφίας ἀπόῤῥητα. δαμάσκιος φησὶ δὲ τὸ πναῖ ἐκφερομυθῆν τὰ τῆ φιλοσοφίας ἀπόῤῥητα. E

Ὠτακουστῆν. Genitiuo. Auribus-aliquid-audire. Cupere res occultas cognoscere per aliquos. *Per emissarios, & delatores cognoscere, quæ passim dicuntur, & fiunt.* Et ὠτακουστής. Qui auribus attentis captat ea, quæ dicuntur, vt ad aliquem deferat.

Ὠτακουστῆν. ζητικῆ. τὰ κρύφια μανθάνειν ἐθέλειν διά τινων. καὶ ὠτακουστής.

Ὦ τᾶν. Heus tu. O amice. O miser. Et ô infelix. Hæc apud recentiores *Græcos* à solis mulieribus dicuntur. Apud antiquos verò, à viris etiam *dicebantur.* Sæpe autem & de multis dicunt hoc ὦ τᾶν. Vt apud Ctesiphontem. Attici enim priorem syllabam circumflectunt, posteriorem verò corripiunt. idque melius. Fieri enim non potest, vt vnicam vocem reperias duos circũflexos habentem. Didymus verò dicit plenam *dictionem, & integras voces* esse ὦ ἑτᾶν, ignorans vocatiuum nominis ἕτης. i. *amicus, familiaris, sodalis. Quod dictum ab* ἔθος, *quod ab* ἔθος, *consuetudo, verso θ in τ.* esse ἕτης, & Doricè ἕτας. Aristophanes *in Ranis, pag.* 167. *v.* 25. & 26.

Hoc quidem missum-fac ô amice.

Ὦ τᾶν. ὦ οὗτος. ὦ φίλε. ὦ τάλαν. καὶ ὦ μέλε. ταῦτα μὲν γὰρ τοῖς νεωτέροις ὑπὸ μόνων λέγεται γυναικῶν. μὲν γὰρ δὲ τοῖς παλαιοῖς, καὶ ὑπ' ἀνδρῶν. πολλάκις δὲ καὶ ὑπὸ πλήθους φασὶ τὸ ὦ τᾶν. ὡς παρὰ κτησιφῶντι. οἱ γὰρ ἀττικοὶ τὴ παρῴτιν συλλαβὴν θατέρου πῶσι. τὴν δὲ δευτέραν, βραχύνουσι. καὶ βλέπον. ἀδυνάτου γὰρ εὑρεθῆναι μίαν λέξιν δύο ἔχουσαν περισπωμένας. δίδυμος δὲ τὸ πλῆρες τῆς φησὶν ὦ ἑτᾶν, ἀγνοῶν ὡς ἄρα τοῦ ἕτης ἡ κλητικὴ ἔστιν ἕτα. καὶ δωρικῶς ἕταν. ἀριστοφάνης. F

Τετὴ μὲν ἔασον ὦ τᾶν.

Non

A Οὐσι γάρ ὅτι ἀβέλτατος καὶ λίαν περὶ γε τούτου.

Non enim tibi est deambulatio pulcherrima saltem de hoc.

Τὰ περὶ δημοκρατίας, καὶ ἰσότητός φησιν ἔασον. ἐμὸν δὲ ὅτι μᾶλλον ἐμβεβατῆσαι περὶ τούτου, ἢ σόν.

Id est, Non potes enim hac saltem de re quasi præclarè gloriari, & te iactare quasi rectè feceris. Vide Scholia. De democratia, & Iuris æqualitate (inquit) verba facere desine. Hoc enim nomine meum est potiùs, quàm tuum, gloriari, & re præclarè gesta obambulare.

Ω᾽ τάν. οὐ πρὸς ἵνα μόνον τὸ ὦ τάν. ἀλλὰ καὶ πρὸς δύο. ἀριστοφάνης πλούτῳ ὦ τὰν ἀπολλάχθητον ἀπ᾽ ἐμοῦ. ἢ κρατῖνος. ἆρά γε ὦ τὰν ἐθελήσετον;

Ω᾽ τάν. Hoc non ad vnum tantùm: sed etiam ad duos refertur. Aristophanes Pluto. pag. 5. v. 13. O amici recedite à me. Et Cratinus. Num igitur ô amici voletis?

B Ω᾽ τειλή. ἕλκωμα.

Ω᾽ τειλή. Vulnus. *Dictum quasi* οὐ τειλή. *ab* οὐτάω. οὐτῶ, *comminus vulnero. Cicatrix etiam.*

Ω᾽ τὸ ἱερὸν πῦρ οὐκ ἔξεστι φυσῆσαι. τίμαιος ἐν λ ἱστοριῶν ὡς οἱ περὶ δημοκλείδην κατὰ δημοχάρους εἶπον, ὅτι μόνῳ αὐτῷ πάντων Ἀθηναίων οὐκ ἔξεστι τὸ ἱερὸν πῦρ φυσῆσαι, ὡς μὴ καθαρεύοντι τοῖς ἄνω μέρεσιν. δοῦρις δὲ ἐν τῇ ι πυθέαν καὶ δημοσθένους τὸ ὅμοιον εἰπεῖν.

Ω᾽ τὸ ἱερόν. Cui sacrum ignem non licet sufflare. *Lib.* τίμαιος. Timæus 38. historiarum *libro tradit*, Democlidem contra Democharem dixisse, ipsi soli omniũ Athenienſium non licere sacrum ignem sufflare, quòd superioribus *corporis* partibus non sit puris. Duris verò decimo *libro dicit* Pytheam idem obiecisse Demosthenis.

Ω᾽ τέις. ὁ ἔχων ὠτία. καὶ κλίνεται ὠτέοντος, καὶ ὠτίου.

Ω᾽ τέις. Auritus. Aures habens. Et declinatur ὠτέοντος *in genitivo singul.* Et ὠτίον. τὸ. Auricula.

C Ω᾽ τοκάταξις. τὰ ὦτα πεπλασμένος ἐν παλαίστρᾳ.

Ω᾽ τοκάταξις. Qui in palæstra aures fractas habet. Aurifractus. *Vel, Aurium contusio ex ictu, vel plaga. Vel, Aurium fractio. Vel, aurium fissura.*

Ω᾽ τοθλαδίας, ὠτοθλαδίας τε, καὶ ἐμποιητὴς ὤν, ὡς φησιν αἰτήτορος ὁ καρύστιος.

Ω᾽ πθλαδίας. Ille, cui in palæstra contusæ, comminutæque fuerunt aures. Vt, Qui aures in palæstra comminutas habebat, & pœnarum-plenus erat, vt ait Antigonus Carystius.

Ω᾽ τος. ὄρνεον. ὅπερ ἐπαιγούμενον, καὶ αὐτοχρούμενον ὥσπερ ὀνυκτικόραξ ἁλίσκεται. διόπερ καὶ τοὺς χαύνους καὶ κενοδόξους, οὕτω καλοῦσιν.

Ω᾽ τος. Otus. Auis, quæ, cùm laudatur, & contrectatur, vt nycticorax, capitur. Quamobrem etiam inflatos, & vanæ-gloriæ-cupidos, ita vocant, *Otes scil. Otus autem dictus ab auribus, quas habet, q. d. Auritus. Latinis Asio dicitur. Gallis, Vn duc. Vide Lexica.*

D Οὐτός. ὁ αὐτός.

Ω᾽ φελον. δύκτικόν ὅτι, καὶ ἄρρητον.

Ω᾽ τος. Dor. & Ion. pro comm. ὁ αὐτός. Idem.

Ω᾽ φελον. Verbum est optatiuum, quod aduerbij optantis vim habet, *& per tres personas coniugatur. Vtinam. V t, ὄφελον ἐγώ. Vtinam ego. ὄφελον σύ. Vtinam tu. ὄφελεν ἐκεῖνος. Vtinam ille.* Et ἄφελον. Vtinam ego. *Vel, si sit* 3. *pers. plur. aor.* 2. *act. ab* ὀφέλω, *vel* ἀφέλω. *quod verbum indicat desiderium, & infinito gaudet. Vtinam illi. Sophocles in Aiace. pag.* 66. & 67.

Ὄφελε πρότερον αἰθέρα δ᾽ ὑπὸ
Μέγαν, ἢ τ᾽ πολύκοινον ἅδαν
Κεῖνος αἰπύρ, ὃς συλήσων
Ἔδυ᾽ ὅπλων ἕλλασι κοινὸν ἄρειον.

Vtinam priùs ætherem subiisset
Magnum, aut multis communem Orcum
Ille vir, qui odiosorum
Ostendit armorum Græcis communem Martem.

E Τουτέστιν, ὤφελε πρότερον ἀφανὴς γενέσθαι ἐκεῖνος ὁ ἀνὴρ ὁ πρῶτος εἰσενεγκὼν εἰς ἑλλάδα πολεμικὰ ὅπλα.

Hoc est, Vtinam ille, qui primus bellica arma in Græciam intulit, de medio sublatus fuisset antè, quàm hoc faceret.

Ω᾽ φελίας. χρείας. τιὼ δὲ λαπαζὼν τὴν λαφύραν. ὁ δὲ πόπλιος εἰσελθὼν εἰς πόλιν, ἐκέλευσε κτείνειν ἅπαντα τὸν ἐντυγχάνοντα, καὶ μηδενὸς φείδεσθαι μὴ πρὸς τὰς ὠφελείας ὁρμᾶν, μέχρις ἂν δοθείη τὸ σημεῖον. ἐν δὲ ἐπιγράμματι, ὠφελίᾳ τοῦ ι. ὥδε νέμοις πίρος ὠφελίᾳ, ἀπὸ τὸ μέρος.

Ω᾽ φελίας. Vtilitates. Commoda. Spoliorum direptionem. Prædam. Vt, Publius autem in vrbem ingressus, obuium quemuis occidi iussit, & nemini parci, neque ad prædam discurri, donec signum datum esset. In epigrammate verò *scribitur* per ι, propter metrum. Ita fruaris aeris vtilitate. *Vel, Ita fruaris ex aere percipias.*

F Ω᾽ φέλιμον πρᾶγμα ὂν τοιοῦτον, ὥστε δικαίως αὐτὸ αἱρεῖσθαι πρὸς αὔξησιν, καὶ προσθήκην. ὀφέλλω γάρ, τὸ αὔξανω. ξενοφῶν. ἐπεὶ γὰρ οὐδὲν ὠφέλιμον ἔλεγον, κατεσφάγησαν.

Ω᾽ φελίμον. Res vtilis *est* eiusmodi, vt eam iurè experas ad incrementum, & additamentum. ὀφέλλω enim, augeo. Xenophon. Quoniam enim nihil vtile dicebant, iugulati sunt.

Ω᾽ φελιμώτερος. Vtilior.

Ω᾽ φελίων. Ophelio. Comicus. Eius meminit & Athenæus lib. 2. Dipnosophistarum. Ait autem ex

cius fabulis has esse, Deucalionem, Callaeschrum, Centaurum, Satyros, Musas, Monotropos. *i. Sejunctos.*

Ὠφελῶ. Accusatiuo. Iuuo. Prosum.

Ὤφθην. *Plusq. p. act. 1. pers. sing. ab* ὄπτω. ὄψω. ὄψα. ὄφθα. ὤφθην. εις. ι. Pro εἶδον. Videram. Vidi. Vt, ἔχιν ὤφθην. Serpentem vidi olentem *i. mortuum, putrefactum, & male olentem. Sed fortasse legendum* ἐδφόδα.

Ὦ φίμερε ἀφιμέρα. O vnius diei homo. Sic Aristoph. in Nub. *pag.* 71, *v.* 10. inducit Socratem alloquentem Strepsiadem. Id est, ô mortalis. ô homo. ò qui res *caducas*, & vnius diei sentis. Hoc autem dicit, quasi ipse in posterum res diuinas cogitaret, *& in eas esset intentus, & res* humanas contemneret, quòd de sublimibus esset solicitus. *pro ὑπηκοαῶν, forte dicendum* ὑπερφρόνων, *vt eadem pag. v.* 13. Vel quia Socrates Sileno similis esse dicebatur. Simus enim, & caluus erat. Attribuit igitur ipsi vocem Sileni, qui apud Pindarum *loquens inducitur*. Pindarus enim introducens Silenum cum Olympo colloquentem, huiusmodi verba ipsi attribuit. O miser, vnum-diem-durans, stulte. Narras mihi res gloriabundus. *In Schol. annot.* 5. *l.* βαδίζεις χρήματά μοι δι' ἀπομπῶν. *i. Incedis pecunias mihi in-pompa-traducens.* Simul etiam, quòd Socrates in-posterum humanas *res* contemneret, & inter Deos *quodammodo iam* esset, quòd de-rebus-sublimibus-nugator esset. Ita ipsum introducit dicentem ὦ ἐφήμερε. *In Schol. illud* κοινὸν *non extat. Superfluum, & sensui parum hîc faltem, commodum videtur.*

Ὠφθείς. *Per ι.* Ophtis. Nomen vrbis. ὀφθεὶς verò, *participium est aor. 1. pass. ab* ὄπτω. *video. scribitur per* ο paruum, & diphthongum ει. Visus. Conspectus.

Ὠφθαλμιδίους. Antiquorum lecti pedes carbunculis, & electris tanquam quibusdam oculis insertis illuminatos habebant.

Ὤφθον. *Quadam dialecto dictum* pro *comm.* ὤφθησαν. Visi-sunt Conspecti-sunt.

Ὤφθορε. O pernicies. *O pestis. Aristoph. Equitibus. pag.* 210. *v.* 2.

Cl. Abi in Macariam procul-à me. Hinc ociùs in malam rem abi.

Al. Imò verò tu ô generis humani *pernicies.*

Ὤφλησα. Debui. *ab* ὀφλισκάνω. ὀφλήσω. ὤφλον. *per syncop.* ὀφλῶ. ὤφλησα.

Ὤ φῶς. O lux malis meis aduenisti, *ad mea mala accessisti. L.* ἦ τὸ φίλον. Quamobrem amicitiam *tuam mihi* demonstra, tuam dextram imploranti. In hoc vltimo ministerio tis mihi alter Mithridates. Hæc dixit Mithridates cùm hausto veneno, difficulter-moreretur.

Ὤχετο. Discessit. Abiit. Vt, Ille verò relicta Peloponneso in Aetoliam abiit.

Ὤχετο ἀπών. Abiit discedens. Pro, Discessit. Abiit. Vt, Pollicitus autem se rursus reuersurum, abiit discedens Pro, retro recessit. Abiit. Recessit. Hic pleonasmus *est* Atticis familiaris.

Ὤχος. Ochus, Philosophus apud Phœnices, Zamolxis, apud Thraces, Atlas, apud Afros.

Ὤχος. Ochus. Nomen proprium. Ochus, cùm Apin interfecisset, ipsum coquis apponere voluit, vt eius carnes dissecarent, & ad cœnam præpararent.

φησὶ δὲ τῇ δραμόντων αὐτῷ ἴδῃ, ταῦτα. δυνατὰ λέγοντα. καλλιεπεῖν. κίναιδος. σατύρους. μύσαι. μονοτρόπους.

Ὠφῶ. αἰναλικῆ.

Ὤφρον. αἰτὶ τοῦ εἶδον. ὄφιν ὤφρον ὠδωδότα.

Ὦ φίμερε ὦ ἀνθρωπε. οὕτω θρασύνῃ λέγοντα ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις τὸ σωκράτην πρὸς στρεψιάδην. ἤγειρε ὦ θνητὲ, ὦ ἄνθρωπε, ὃ τὰ ἐφήμερα φρονῶν. τοῦτο δὲ λέγει, ὡς αὐτὸς λοιπὸν τὰ τῶν θεῶν φρονῶν, καὶ ὑπερφρονῶν τὰ τῶν ἀνθρώπων, δῆλον τὸ φροντίζειν οἷα μετεώρων. ἢ ὅτι ἐλέγετο ὁ σωκράτης σκῶμμα παρεμφερὴς εἶναι. σιμὸς γὰρ, καὶ φαλακρὸς ἦν. περιέθηκεν οὖν αὐτῷ φωνὴν τὴν περὶ τὸν παρὰ πινδάρῳ σιληνόν. ὁ γάρ τοι πίνδαρος διαλεγόμενον παράγων τὸν σιληνὸν τῷ ὀλύμπῳ. τοιούτοις αὐτῷ ῥήμασιν ἐλέγχει λόγοις. ὦ τάλας, ἐφήμερε, νήπια βάζεις χρήματά μοι διακομπάζων. ἅμα δὲ καὶ ὡς ὑφρονοῦντος λοιπὸν τὸν σωκράτους τὰ ἀνθρώπινα, καὶ ἐν θεοῖς ὄντος αὐτὸν, διότι μετεωρολέσχης ἦν, οὕτω τὸ ἐφήμερον παρεισάγει αὐτὸν λέγοντα.

Ὠφθὶς. ὄνομα πόλεως. ὀφθὶς ἡ μικρόν, καὶ διὰ φθόγγου.

Ὠφθαλμιδίους αἴθραξι, καὶ ἠλέκτροις εἶχον τοὺς πόδας αἱ κλῖναι τῆς ἀρχαίας.

Ὤφθον. αἰτὶ τοῦ ὤφθησαν.

Ὤ φθορὲ. ὦ ὀλέθρε.

Κλ. Ἄπαγ' ἐς μακαρίας ἐμποδών

Ἀλ. Ὤ φθορέ.

Ὤφλησα. ἐζημιώθησα.

Ὤ φάος κακοῖσι τοῖς ἐμοῖσιν ἦκες. καὶ τὸ φίλον ὑπόδειξον δεομένῳ τῆς σῆς δεξιᾶς. ἐμοὶ τὸ τελευταίας χρείας μιθριδάτης ἄλλος ἰσοδυνατῶ. τὰ φησι μιθριδάτης πιὼν φάρμακον, καὶ δυσθανατῶν.

Ὤχετο ἀπιών. ἐπορεύετο. ὁ δὲ πελοποννησοῦ καταλιπὼν, εἰς αἰτωλίαν ὤχετο ἀπιών.

Ὤχετο ἀπιών. ἐπαγγελάμενος δὲ πάλιν ἐπανήξειν, ὤχετο ἀπιών. αἰτὶ τοῦ ἐς τὰ πίσω ἀπεχώρησεν. συνήθης ὁ πλεονασμὸς τοῖς ἀττικοῖς.

Ὤχος. φιλόσοφος παρὰ φοίνιξι. ζάμολξις παρὰ θραξὶν, ἄτλας, παρὰ λίβυσιν.

Ὤχος. ὄνομα κύριον. ὦχος ὁ ἀπονοσφίσας, ἐβούλετο αὐτὸν τοῖς μαγείροις ἀναβαλεῖν. ἵνα αὐτὸν κρεουργήσωσι, καὶ ἀναβασκευάσωσιν ὅλον δεῖπνον.

Ὤχου, καταλιποῦσ' ὡσπερεὶ περικείμενον

Ὤχοι. &c. *Duo sunt senarij. Sed malim* ὤχου. *quod ab* οἴχομαι. *abeo, discedo. alterum ab* ὀχέομαι. οὐμαι. *Vehiculo, vel curru, vel iumento vehor.* Discessisti, relinquens *ipsum* tanquam proiectum *cadauer,*

Solum,

A Μόνον, οὐ στεφανώσας, οὐδὲ ἐπιθεὶς λήκυθον.
Εἰώθασι γὰρ ἐπὶ τοῖς νεκροῖς τοῦτο ποιεῖν.

Ὠχρωμα.

Ὠχριᾷ.

Ὠχριάσα. οὐ παρὰ τὸ φοβουμένη τὸ ὠχριῶσα. ἀλλ' ἴσον τῇ ἀσθενοῦσα. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν νοσούντων. οὕτω γὰρ εἶπεν, ἡ πόλις ὠχριῶσα, τῷ φόβῳ καθημένη.

B

Solum, non coronans ipsum, *nec imponens ei lecythum.*
Hoc enim in mortuis facere solebant, *vt scil. eos coronarent, & Lecythos ipsis imponerent.*

Ὤχρωμα. Pallor. ὠχρός. *Pallidus.* ὠχρόω. *pallidam reddo. fut.* ὠχρώσω. *verbale,* ὄχρωμα. τό.

Ὠχριᾶται. Pallidus-fit Pallescit. Pallet.

Ὠχριῶσα. *Aristoph. in Pace. pag.* 458. *v.* 5. Non propter metum pallens: sed hoc ὠχριῶσα iam idem valet, ac ἀσθενοῦσα. i. infirma. per translationem *ductam* à morbo laborantibus. Sic enim dixit *Aristoph.* Ciuitas enim pallens. *i. infirma,* & in metu sedens.

NOTAE.

Ἡ πόλις.] Aristoph. in Pace. pag. 458. v. 5. Schol. annot. 3.
Ἡ πόλις γὰρ ὠχριῶσα, τοῦτ' ἔστιν φόβῳ καθημένη. pro, κ ὼ φ. κ.

Ὤχρος ὠχρίασις. ὁ ὀλιγράμματος. ὡς εἶδον μέλιτιν, ὤχρος με εἷλεν.

Ὠ ψ. ὠπὸς, τὸ σχῆμα τοῦ, δι' ὦ μεγάλου. ὄ ψ δὲ, ὀπὸς, ἡ φωνὴ, δι' ὃ μικροῦ.

Ὤψα. αἱ τὰ εἴδη.

C Ὠψίκασιν. ἐβραδύνασιν. ὀψίζω γὰρ, τὸ θέμα.

Ὠψίθη. ὀψὲ, καὶ βραδέως ἦλθε. νυκτὶ κατεχρήσθη. ὁ δὲ, ὀψίθη ποτὲ ἥκειν. καὶ κατέμεινεν ἐν τῷ πειραιεῖ. αἰλιανὸς φησὶν. ἐν τῷ περὶ θείων ἐναργείας.

Ὠψωνός. ὁ περὶ τὰ ὄψα ἀσχολούμενος. ὁ μάγειρος.

Ὠψωνός ποτε Σπινθὴρ ἑρμῇ τάδε σύμβολα
D τέχνης
Θήκατο, δουλοσύνας ἄχθος ἀποστάμενος.

Ὠψωνήκοτες. ὀψωνήσαντες.

Coquus Spinther Mercurio haec signa artis suæ
Dedicauit, seruitutis onere reiecto. vel excusso seruitutis iugo.

Ὠψωνήκοτες. Qui-opsonarunt. i. Qui opsonia emerunt. *ab* ὀψάριον. ὀψωνῶ. *opsono. opsonia emo.* ὄψα. ὠνέομαι.

E

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Π ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ Π ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Παγανοί. ἀστράτευτοι. ἰδιῶται ἢ γυναικά τε, καὶ οἱ ἐν στρατείᾳ. καὶ πάγανοί.

Παγὰς δημοσθένης ἐν φιλιππικοῖς. δίκτυόν ὅτι φέρουσιν.

F

Πάγας. δίκτυα παγίδας. καὶ τοῦτο δή που τὸ τοῦ αἰσχύλου. τοῖς ἑαυτοῦ πτερυξὶ συμπεσών. ἢ ἐγκυθὼς ἔπαγας, ἃς ἄλλοις ὑφῆκε, τὰ ἐμὰ δικαίως ἔπαθε. τύχῃ ὡς ἑτέρῳ τις, ἐφ' ἑαυτὸν βάσιν τύχει.

PRINCIPIVM LITERAE Π.

Π. CVM Α.

Παγανοί. Pagani. Qui-non-militant. Immunes-militiæ. Vt, Concurrebant autẽ & mulierculæ, & milites-militantes, & pagani. i. homines non militantes, *ac expertes, & immunes militiæ.*

Παγάς. *f.* Παγασάς. Pagas. *Pagasas. Sic enim eas vocat* Demosthenes in Philippicis. Est nauale Pheræorum. *L.* φεραίων.

Πάγας. Retia. Laqueos. Atque hoc profectò *est vt* illud Aeschyli *dictum.* In suas pennas incidit, & cõprehensus laqueis, quos aliis clàm-posuerat, legitimas pœnas iurè dedit. *Er. ad. Chil. 1. Cent. 1. col. 42. ad. 52. Incidit in foueam, quam fecit. & ad. 53. Suo ipsius laqueo captus est. Hunc Spectat & illud hexametrum,* Qui malum alteri parat, suo hepati parat.

Παγασαί. Pagasæ. vrbs. Παγασαὶ. πόλις. A

Παγασιτικὸς κόλπος. Pagasiticus sinus. Παγασιτικὸς κόλπος.

Πάγγαιον. Pangæum. Nomen montis. Πάγγαιον. ὄνομα ὄρους.

Παγίναι. *Idem ac* πηγῦναι. Fixum esse. Vel compactum, congelatum, concretum, densatum, frigore astrictum esse. *Sed* παγῆναι *est vsitatum. Est autem infinitiuus aor. 2. pass. à* πήγνυμι. *fut.* πήξω. *aor. 2. act.* ἔπαγον, *hinc pass. aor. 2.* ἐπάγην. *nec.* n. *Sed* παγῆναι, *nisi fortè metri causa fiat, non est vsitatum.* Παγίναι. πηγῆναι.

Παγίδι Laqueo. Pedica. Retti. Παγίδι.

Παγκάλης. Valde formosæ. παγκαλῶ verò, valde formosus. Formosissimus. Παγκάλης. πάνυ καλὸς. πάγκαλος δέ.

Παγκρατιαστὰς. Pancratiastis. Athletis. Pugilibus. Illis, qui manibus, & pedibus pugnant. Παγκρατιαστὰς. ἀθλητὰς. πύκτας. τοὺς χερσὶ καὶ ποσὶ πυκτομαχοῦσιν. B

Παγκράτιον. Pancratium. Pugilatus. Certamen, Luctatio. Decertatio. Dimicatio. Παγκράτιον. πυγμὴ. ἀγὼν. πάλη. ἄθλησις.

Παγκράτιος. Pancratius. Sophista, In Minuciani artem commentarium scripsit. Παγκράτιος σοφιστὴς, ὃς τὴν μινυκιανοῦ τέχνην ὑπόμνημα.

Παγκράτιος. Pancratius. Huius feruntur Opsartytica. *id est, De arte culinaria libri*, secundùm quamuis conuersionem. Floruit temporibus Leonis senis, vsque ad Zenonem. Παγκράτιος. τούτου φέρεται ὀψαρτυτικὰ. καθ' ἑκάστην τροπήν. ἤκμαζε δὲ ἐπὶ τῆς χρόνων λέοντος τοῦ πρεσβύτου, καὶ ἕως ζήνωνος.

Πάγκοινος. Pancœnus. Omnibus-communis. *Sic epistolicè vocatus* Palus Plutonis. *Palus apud Inferos. Sophocles in Electra Chorum ita loquentem introducit. pag. 87.* Πάγκοινος. ἡ λίμνη ἡ τοῦ ἅιδου. C

Sed nequaquam illum saltem ex Orci
Pancœno, quæ mortalibus omnibus est communis, *palude, patrem* tuum *re-*
Suscitabis, nec ex morte ad vitam reduces, *nec luctibus, nec precibus.*

Ἀλλ' οὔτοι τόνγ' ἐξ ἅιδα
Πάγκοινα λίμνας ἀνα-
Στάσῃς, οὔτ' ὀδυρμοῖσιν, οὔτε λιταῖς.

Πάγκοινον. *autem paludem vocat, omnibus mortalibus communem*, in quam omnes venire oportet. Sensus verò *verborum istorum hic est*, Neque lugens, neque Deos implorans, *ac precibus orans, & obsecrans*, hunc *tuum patrem* resuscitabis. *& ex mortuis ad superos, & vitam renocabis, ac reduces.* Homericè *verò Sophocles hoc dixit. Nam Homerus Iliados ω. pag 946. M. introducit Achillem hæc Priamo dicentem,* Πάγκοινον. τὶς γὰρ ἐπαυρήσει ἀφικέσθαι δόμον. ὃς ἂν νῦν, οὔτε ὀδυρομένῳ, οὔτε θρηνεῦντι τοκῆε θεοὺς, ἔτι τὸν ἀναστήσῃς. ὁμηρικῶς. D

Nō enim vlla prorsus *vtilitas est frigidi luctus.* Et Aeschylus *apud Aristophanem in Ranis. pag. 184. v. 3. dicit.* Οὐ γάρ τις ὠφέλησις πέλεται κρυεροῖο γόοιο, Καὶ αἰσχύλος.

Sola Dearum enim Mors munera non amat, vt his acceptis, mortales mortis immunes reddat. De eadem morte alius quidam dicit, Μόνος θεῶν γὰρ θάνατος οὐ δώρων ἐρᾷ.

Non admittit dulcis partem spei, nec patitur quenquam sperare, se mortis immunem fore. Οὐ δέχεται γλυκυρᾶς μέρος ἐλπίδος.

Πάγον ἐτειχῆ. Pagum bene munitum. Pagum in monte munitum. *Rupem bene munitam.* Πάγον ἐυτειχῆ. ἐν ὄρει τετειχισμένον.

Πάγοι. Montium, & petrarum, *siue saxorum* eminentiæ. *Loca excelsa. Colles. Acutæ rupes. Loca montana, excelsa, asperia, saxosa, præcipita. Sophocles in Trachiniis. pag. 353. M. Et epigrammatum lib. 1. pag. 4. epigramm. 15.* Πάγοι. αἱ ὀξυχαὶ τῆν ὀρῶν, καὶ τῆν πετρῶν. E

Antra, & Nympharum sacer collis, quique sub rupe sunt
Fontes, & aquis vicina pinus.

Αὐλια, καὶ νυμφῶν ἱερὸς πάγος, αἵ θ' ὑπὸ πίσῃ
Πίδακες, αἵθ' ὕδασι γειτονέουσα πίτυς.

Παγχεῖης. Panchenitis. Nomen regionis. Παγχεῖης. ὄνομα χώρας.

Πάγχυ. Prorsus. Omnino. Πάγχυ. παντελῶς.

Πάδος. Padus. Nomen fluuij, qui apud Græcos Eridanus vocatur. Πάδος. ὄνομα ποταμοῦ παρ' ἕλλησιν ἠριδανοῦ ὀνομαζομένου.

Πάθαι. Calamitates. Clades. Res aduersas. Vt, Ille verò *in memoriam illi renocauit, &* commemorauit & pecuniarum priuationem. *i. ademptas sibi pecunias, &* condemnationem, præterea verò priores etiam *suas* iniustas calamitates. Πάθας genere-fœmineo *poetice, pro communi* τὰ πάθη, *quod est n. g. pàssim apud poetas, præcipue Comicos, legimus.* Sophocles *in Aiace. pag 19. v. 1. vbi legitur,* Καὶ τὰς ἐκεῖ μὲν οὐκ ἔχω λέγειν πάχας. *alij* πάθας *legunt.* Et internas quidem, *intestinas* non possum dicere calamitates. Πάθαι. F

Πάθας. πάθη, ξυμφοραί. ὁ δὲ, ἐπῆγε τὴν τῶν ἀποστέρησιν τῶν χρημάτων, καὶ τὴν καταδίκην, καὶ μὴν τοι καὶ τὰς προτέρας αὐτῶν ταὶς ἀδίκους πάθας. τὰς πάθας θηλυκῶς. σοφοκλῆς. καὶ ταὶς μὲν ὅτι οὐκ ἔχω φράζειν πάθας.

A Πάθαι. αἱ συμφοραὶ. οἰδίποους.

Στέργει γὰρ αἱ πάθαι με χ' ὡ χρόνος ξυνὼν πα, calamitates me docuerunt, & tempus mecum-exiſtens

Μακρὸς διδάσκ. κ' τὸ γοναῖον, τρίτον.

Longum, me res aduerſas patienter ferre docet, & ipſa generoſitas, tertia. i. tertio loco.

Στέργει τὰ δυσχήματα, ὁ πολὺς ἐπιστὰς χρόνος, κ' τὸ τῆς συμφορᾶς ἐποίησε πλῆθος, κ' τὸ τῆς ἀνδρίας πλεονέκτημα.

Id eſt, longum tempus, & ipſa calamitatum multitudo, & fortitudinis præſtantia effecit, vt in rebus-aduerſis acquieſcam, *de us non conquerar: ſed eas aqui, bonique conſulam.*

B Πάθη, ἡ κάκωσις. ἀκόλουθον σφίσι πάθεσι ὑπερτεμνόμ. ὁρῶντα, ὃν λαθεῖν ἀδύνατον. κ' αὖθις. καὶ ἄλλας μυρίας εἶπον ἂν δίκης ἀμελουμένης ἀκόλουθα πάθας.

Παθ. Clades. Aerumna. Calamitas. Res-aduerſæ. Vt, Cùm videam calamitatem ipſis impendentem, ipſoſque ſequentem, quam nullus *diuinitus immiſſam* latere, *viuaréque* dixerim, quæ *mortales* neglecta iuſticia ſequutæ-ſunt. *f. ἀκολούθους πάθαι. vt ſupra.*

Παθ. θηλυκὸν τὸ πάθος. οἷαι γὰρ αἱ πάθαι τ' ψυχῆς κ' τ' ἦθαν, τοιαύτας κ' ταῖς ἐκβάσεις εἶ ἀνάγκη.

Πάθ. Fœmineum *eſt nominis genus, quod idem eſt, ac* τὸ πάθος. Affectus, Affectio. Vt, Quales enim *ſunt* affectiones animi in ſpectaculo, tales etiam *earum* euentus eſſe neceſſe *eſt.*

Πάθη δύο. πόνος, καὶ ἡδονή. καὶ ἡ μὲν ἡδονὴ, λεία κίνησις. ὁ δὲ πόνος, τραχεῖα κίνησις. καὶ ἡ μὲν ἡδονὴ, δι' ὁκοσητὶ πᾶσι ζώοις ὁ πόνος. ἐκτὸς προσηκός.

Πάθη δύο. *Inter alias animi* affectiones *ſunt iſtæ duæ*, Dolor, & voluptas. Et voluptas quidem, leuis *eſt* motio. Dolor verò, aſpera motio. Et voluptas quidem, omnibus animalibus *eſt* accepta, *& grata.* Dolor verò, odioſus, *& ab omnibus ideo repellitur, & propulſatur.*

Παθηζίτης. ὄνομα κύριον.

Παθηζίτης. Pathezites. Nomen proprium.

Πάθος. λέξεως ὁμωνυμία. ὡς κόων ἡ ζαφορά. ὡς ἠθικὸς ἡ γῆ. καταχρῆσις ἐντεῦθεν, καὶ ἡ ἀσάφεια.

Πάθη. Affectio. Dictionis *eſt* homonymia, *quæ vulgò vocatur æquiuocatio*, cuiuſmodi *eſt vox iſta*, canis, & metaphora, vt nutrix tellus. i. alma. Hinc *autem oritur* abuſio, & obſcuritas.

Πάθος. ὅτι τὸ τ' πάθους ὄνομα διχῶς λέγ. ἢ γὰρ τοῖς φθορὰν ἄγον, ἢ τὶς τελείωσιν. λέγεται γὰρ πάσχειν τὸ ξύλον ὑπὸ τ' πυρὸς, ὡς εἰς φθορὰν ἀγούσης. λέγ. πάσχειν καὶ τὰς αἰσθήσ. ὑπὸ τ' αἰσθητ', ἀπὸ τ' σῶμα σθαι, καὶ ἐκ δυνάμεως εἰς ἐνέργειαν ἄγεσθαι. ὅτι ἐκ τ' παθῶν τοῦ σώματος διαβαίνει τι πρὸς τὴν ψυχήν. ἀλγοῦντι γὰρ συναλγεῖ. καὶ εὐπαθοῦντι συνήδ. καὶ ἐμποδίζει αὐτῇ τὸ σῶμα τοίοις, ἢ τοίοις διακείμενον, οὐδεὶς ἀγνοεῖ. ὅπερ οὐκ ἂν ἠγνόει, εἰμὴ διέβαινεν ὑπὸ τ' πρὸς αὐτὸ σχέσεως συμπάθειά τις δεῖ τὴν ψυχὴν οὔσας, ὡς τ' κοιλίας τοῦ ἐγκεφάλου τῆς ὀπίσω παθούσης, τὸ μνημονευτικὸν πάσχειν περὶ παθῶν. ἡ ψυχῆς μόρια τὰ πέντε αἰσθητήρια. καὶ τὸ φωνητικὸν μόριον. καὶ τὸ διανοητικόν. ὅπερ ὄζιν ἡ διάνοια. ἐκ δὲ τ' ψευδῶν δεῖ γίνεσθαι τὴν διαστροφὴν ἐπὶ τὴν διάνοιαν. ἀφ' ἧς πολλαὶ πάθη βλαστάνειν, καὶ ἀκαταστασίας αἴτια. ἔστι δὲ αὐτὸ πάθος, ἡ ἄλογος, καὶ παρὰ φύσιν ψυχῆς κίνησις, ἢ ὄρεξις πλεονάζουσα. τ' δὲ παθῶν τὰ αἰωτάτω γένη τέτταρα λύπη. φόβος. ἐπιθυμία. ἡδονή. δοκεῖ δὲ τὰ πάθη κρίσεις εἶν. ἥτε γὰρ φιλαργυρία, ὑπόληψίς ὅτι τὸ τὸ ἀργύριον καλὸν εἶν. κ' ἡ μέθη δέ. καὶ ἡ ἀκολασία ὡσαύτως. καὶ τὰ ἄλλα. κ' δὲ μὴ εἶν συνετὰ ἄλογον. εἴδη δὲ κακίας, ἔλεος. φθόνος. ζῆλος. ζηλοτυπία. ἄχθος. ὠδύνη. σύγχυσις. ἔλεον μέν, ὡς ὅτι ἀναξίως κακοπαθοῦντι. φθόνον δὲ λύπην ἐπ' ἀλ-

Πάθη. Clades. Calamitates. Res-aduerſæ. *Apud Sophoclem in Oedipo Tyranno pag.* 270. *v.* 7. *&* 8. *dicit* Oedipus,

Acquieſcere enim in præſenti rerum fortuna, *calamitates me docuerunt, & tempus mecum-exiſtens*

Longum, me res aduerſas patienter ferre *docet, & ipſa generoſitas, tertia.* i. tertio loco. Id eſt, longum tempus, & ipſa calamitatum multitudo, & fortitudinis præſtantia effecit, vt in rebus-aduerſis acquieſcam, *de us non conquerar: ſed eas aqui, bonique conſulam.*

Παθη. Clades. Aerumna. Calamitas. Res-aduerſæ. Vt, Cùm videam calamitatem ipſis impendentem, ipſoſque ſequentem, quam nullus *diuinitus immiſſam* latere, *viuaréque* dixerim, quæ *mortales* neglecta iuſticia ſequutæ-ſunt. *f. ἀκολούθους πάθαι. vt ſupra.*

Πάθη. Fœmineum *eſt nominis genus, quod idem eſt, ac* τὸ πάθος. Affectus, Affectio. Vt, Quales enim *ſunt* affectiones animi in ſpectaculo, tales etiam *earum* euentus eſſe neceſſe *eſt.*

Πάθη δύο. *Inter alias animi* affectiones *ſunt iſtæ duæ*, Dolor, & voluptas. Et voluptas quidem, leuis *eſt* motio. Dolor verò, aſpera motio. Et voluptas quidem, omnibus animalibus *eſt* accepta, *& grata.* Dolor verò, odioſus, *& ab omnibus ideo repellitur, & propulſatur.*

Παθηζίτης. Pathezites. Nomen proprium.

Πάθος. Affectio. Dictionis *eſt* homonymia, *quæ vulgò vocatur æquiuocatio*, cuiuſmodi *eſt vox iſta*, canis, & metaphora, vt nutrix tellus. i. alma. Hinc *autem oritur* abuſio, & obſcuritas.

Πάθος. *Vulgò paſſio & perpeſſio. Latinè verò* Affectus. Affecti. Nomen hoc πάθος duobus-modis dicitur. Vel enim *ita vocatur id*, quod ad corruptionẽ, vel id, quod ad perfectionem perducit. Lignum etim ab igne pati, dicitur, vt id, quod ad corruptionẽ *ab eo* perducitur. Senſus etiãm à ſenſibilibus pati dicuntur, pro, perfici, & à facultate ad actionem perduci. Ex corporis affectionibus aliquid ad animum tranſit. Corpore enim dolente, ſimul & animus dolet, & bene-affecto, ſimul-lætatur. Quòd verò corpus hoc, vel alio modo affectum, impedimentum-afferat ipſi *animo*, nullus ignorat. Quod non fieret, niſi ab affectione erga *corpus* ipſum ſympathia quædam. i. *affectuum conuenientia, conuenientia, & concordia* ad animam tranſiret, ita, vt, ſi poſterior cerebri ventriculus patiatur, & ipſa memoriæ-vis patiatur. De affectibus, ſiue de affectionibus. Adimi partes *ſunt* quinque ſenſuum-inſtrumenta. Et vocalis pars. i. *vox*, & intelligendi-facultas, id eſt mens. Ex falſis verò *rebus, aiunt* peruerſitatem accedere ad mentem, à qua multas affectiones, & inconſtantiæ, *turbarúmque* cauſas manare *dicunt*. Eſt autem ipſa affectio, *ſiue perturbatio*, rationis-expers, & præter naturam, animi motus, aut nimius impetus *animi*. Affectuum *autem* ſumma genera *ſunt* quatuor, Dolor, metus, cupiditas, voluptas. Videntur autem affectus eſſe *quædam* iudicia. Nam & pecuniæ cupiditas, eſt opinio, *quæ nobis perſuadet*, pecuniam eſſe bonam. Ebrietas etiam, & intemperantia, & cætera *vitia* eodem-modo *ſunt accipienda. Nam hominibus mente non ſanis prædicta videntur bona. Quamobrem etiam his tanquam bonis nimiùm indulgent.* Et hunc quidem *dolorem* aiũt eſſe contractionem rationis-expertem. Species ve-

rò eius *sunt* misericordia, inuidia, æmulatio, zelotypia, ingor, obturbatio, amentia, ægritudo, confusio. Et misericordiam quidem *esse aiunt*, quum quis aliquem miseratur vt hominem, qui præter-merita rebus aduersis-premitur, & *affligitur*. Inuidiam verò dolorem ob aliena bona *conceptum*, *atque susceptum* Aemulationem verò, dolorem *esse tradunt, quo quis afficitur*, quòd alij adsint, *alios habeat ea*, quæ & ipse habet. Angorem, dolorem parentem, *dolorem, quo pectus, & animum alicuius premit, & angit*. Obturbationem, dolorem, qui *nos* in angustias redigit, & graues difficultates *animo nostro* parat. Amentiam, dolorem ex cogitationibus *in animo* permanentem, vel dolorem laboriosum, qui *semper* intenditur, & *angetur*. Confusionem, dolorem rationis-expertem, prohibentem, ac impedientem præsentia cernere, & *intelligere*. Immortalitas *verò*, est vitæ affectus, vel accidens quoddam. Quòd autem immortalitas sit vitæ affectio, vel accidens quoddam, demonstrabitur ex hypothesi illa, quòd *homo* ex mortali fiat immortalis. Haud enim participatione alterius vitæ id, quod est mortale, erit immortale: sed tanquam accidente quodam, & affectu. Eadem enim vita certo modo affecta, est immortalitas. Si verò affectionis causa ipsa vita, sit immortalitas, erit certè vita, immortalitatis affectio. *vel potius, ἡ τῆς ζωῆς ἀθανασία. Immortalitas erit vitæ affectus.* Si igitur *vt ita loqui liceat*, passionis propriæ id, quod passum-est, non est genus (Est enim casus aliquis, & accidens ipsa passio, illius, quod passum-est, at non forma) nec immortalitatis genus erit ipsa vita. Non enim dulcedinis genus *est* ipsum corpus, neque voluptatis, aut doloris *genus est* animus.

λοτρίοις ἀγαθοῖς. ζῆλον δέ, λύπην δὲ τὴν ἀλλῳ παρεῖναι, ὧν καὶ αὐτὸς ἔχει. ἄχθος, λύπην βαρυνοῦσαν. ἐνόχλησιν, λύπην συνοχωροῦσαν, καὶ δυσχωρίαν παρασκευάζουσαν. ἄνοιαν, λύπην ἐν διαλογισμῷ μένουσαν, ἢ ὅπερ τινὲς ὀλίγῳ λύπην ἐπίπονον σύγχυσιν, λύπην ἄλογον ἀποκλείουσαν, καὶ κωλύουσαν τὰ παρόντα συνορᾶν. ἡ ἀθανασία, τῆς ζωῆς πάθος ἐστὶν, ἢ σύμπτωμά τι. ὅτι δὲ πάθος, ἢ σύμπτωμά τι ἡ ἀθανασία τῆς ζωῆς, δυχθήσεται ἐπὶ ὑποθέσει τῇ ἐκ θνητοῦ ἀθάνατον γίνεσθαι. οὐ γὰρ μεταλήψει ἄλλης ζωῆς ἀθάνατον ἔσται τὸ θνητὸν, ἀλλ' ὡς συμπτώματί τινι, καὶ παθητῇ γὰρ αὐτῇ ζωῇ παθοῦσα, ἀθανασία ἔσῃ. εἰ δὲ πάθους αἰτία ἡ ζωὴ ἀθανασία γίνεται, εἴη ἂν πάθος ἡ ζωὴ τῆς ἀθανασίας. εἰ οὖν τὸ πάθος τοῦ ἰδίου τὸ πονητὸς οὐκ ἔστι γένος, σύμπτωμά τι γὰρ, καὶ συμβεβηκὸς τὸ πάθος τὸ πονητὸς ἀλλ' οὐκ εἶδος, οὐδ' ἂν τῆς ἀθανασίας γένος εἴη ἡ ζωή. οὐδὲ γὰρ γλυκύτητος τὸ σῶμα γένος. οὐδὲ ἡδονῆς, ἢ λύπης ἡ ψυχή.

Παθωιδρ. Per-se-subiunctiuum. Patiamur.

Πάθωιδρ. αὐθυπόστατον.

Πάκατος. Pacatus, qui Minucius vocabatur, & à *Graecis* Lenæus *i. Pacatus*, Alexandrinus Grammaticus. *Scripsit* de Alexandrinorum dialecto, siue de Græcismo, lib. 7. Hoc autem ordine alphabetico factum-est. De Attica consuetudine, quæ est in dictione & prosodia. *L.* περιῳδία lib. 3. ordine alphabetico. De proprietatibus Atticæ, & Doricæ dialecti. De Atticismo, & alia multa.

Πάκατος. ὁ μινούκιος χρηματίσας, ὁ εἰρηναῖος ἀλεξανδρεὺς γραμματικὸς, περὶ τῆς ἀλεξανδρέων διαλέκτου, ἢ περὶ ἑλληνισμοῦ, βιβλία ζ. ἔστι δὲ κῦ στοιχεῖον. περὶ ἀττικῆς συνηθείας τῆς ἐν λέξει, καὶ περισπωδίας, βιβλία γ'. ἔστι δὲ κῦ στοιχεῖον. περὶ ἰδιωμάτων τῆς ἀττικῆς, καὶ τῆς δωρίδος διαλέκτου. περὶ ἀττικισμοῦ. καὶ ἄλλα πολλά.

Πάκωρος. Pacorus. Nomen proprium. Nam *ferunt* Crassi, & ipsius Legionum interitui æqualem fuisse Pacori, & ipsius copiarum interitum.

Πάκορος. ὄνομα κύριον. τῆς, τὸ δὲ κράσου, ὁ τῇ ἀμφ' αὐτὸν φθορᾷ, ἀντίρροπον ἡμίσεσι ἢ παλέσθω, καὶ τῆς ξυμπάσης δυνάμεως ἀπώλειαν.

Πακτοῦν. Claudere. Munire. Firmare. Tutum-reddere. Vectibus autem, & claustris Vestibula firmare, *munire, & tuta reddere*. Aristophanes Lysistrata. *pag.* 547. *v.* 9. *&* 10.

Πακτῶν. κλείειν, ἀσφαλίζεσθαι. μοχλοῖσι γὰρ τὰ προπύλαια πακτοῦν, ἀριστοφάνης λυσιστράτῃ.

N O T Æ

Κειτοφάνης.] In Lysistrata. pag. 547. v. 9. & 10.

Μοχλοῖσι δέ, καὶ κλῄθροισιν,
Τὰ προπύλαια πακτοῦν.

Πακτωλὸς Pactolus. Nomen fluuij.

Πακτωλός. ὄνομα ποταμοῦ.

Πακτυνή. Pactyne. Nomen vrbis. Et Pactyne.

Πακτυνὴ. ὄνομα πόλεως. ὁ πακτυνεύς.

Παλλάδιον. Palladium. Hoc fuit sigillum paruum ligneum quod perfectum, *initiatum*, & *consecratum* esse dicebant, quod regnum Troianum tuebatur, & *conseruabat*. Datum autem est Troi Regi, condenti vrbem, ab Asio quodam Philosopho, & initiatore. Quamobrem etiam in Asij honorem, regionem, quæ sub eius imperio regio erat, quæ prius Epirus dicebatur, Asiam appellauit. Qui verò poeticè *de Palladio* scripserunt, aiunt hoc Palladium ex aere delatum-fuisse Troi Phrygum Regi. Hoc Diome-

Παλλάδιον. τοῦτο ἦν ζώδιον μικρὸν ξύλινον, ὃ ἔλεγον εἶναι τετελεσμένον, φυλάττον τὴν βασιλείαν ἡ ἔσῳζε. ἐδόθη δὲ τρωὶ τῷ βασιλεῖ κτίζοντι τὴν πόλιν, ὑπό τινος ἀσίου τινὸς φιλοσόφου, καὶ τελεστοῦ. διὸ δὴ εἰς τιμὴν ἀσίου τοῦ ὑπ' αὐτῷ βασιλευομένην χώραν, πρότερον ἤπειρον λεγομένην, ἀσίαν ἐκάλεσεν. οἱ δὲ ποιητικῶς γράψαντες, ἐκ Διὸς εἶπον τὸ παλλάδιον τοῦτο κατενεχθῆναι τῷ τρωὶ βασιλεύοντι φρυγῶν. τοῦτο

A διομήδης, ἢ ὀδυσσεὺς, ὅτι ἐκ τροίας ἐκπομπὴν ἐποιήσαντο πρὸς πρίαμον, καὶ τὸ ἱερὸν ἐσύλησαν, προδεδωκυίας αὐτὸ θεανοῦς τοῦ ἀντήνορος γυναικὸς, ἱερείας τυγχανούσης, καὶ φυλαττούσης αὐτό. ἦσαν γὰρ καὶ ὑπὸ χρησμοῦ ἀντήνορος μαθόντες, ὅτι ἕως οὗ μένοι τὸ παλλάδιον ἐν τῇ τροίᾳ, ἀσύλητος ἔσται ἡ βασιλεία τῶν φρυγῶν. πολλὴ δέ ἐστιν μεταξὺ αἴαντος, καὶ ὀδυσσέως ἐπανήθης, τίς τοῦτο εἰς τὴν ἰδίαν ἀποίσεται πατρίδα, δικαζόντων αὐτοῖς τῶν ἄλλων βασιλέων, καὶ

B προμάχων. πολλῶν τοίνυν μεταξὺ λόγων κινηθέντων, καὶ ὑμοιδμὸς ὀψὲ ἔδοξεν αὐτοῖς παρατεθῆναι τὸ βρέτας διομήδει, μέχρις ἂν γένηται φῶς. καὶ τούτου γενομένου, ἀφ' ἧς νυκτὸς ἔδρεθη ὁ αἴας ἐστραγγυλισμένος ἀθλίως. ὑπενόουν δὲ δολοφονηθῆναι αὐτὸν τὸν ὀδυσσέα. ἐκ φιλονεικήσαντες πρὸς ἀλλήλους, ἀπέπλευσαν.

Παλλάδιος. παλλαδίου. μεθωναῖος σοφιστής. γέγονε δὲ ἐπὶ κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως πρὸς τῷ

C ἀρχαῖ ῥωμαίοις ἑορτῇ. ἀξιολέξεις. λόγους ἀξιαφόρους. ὀλυμπιακὸν, πανηγυρικὸν. δικανικόν.

Παλλαδίων χρυσουλδίων. ἐν ταῖς πρῴραις τῶν ἐπτήρων οἱ ἀθηναῖοι ἀγάλματά τινα ξύλινα τῆς ἀθηνᾶς καθίδρυον, ὧν ἐπεμελοῦντο μέλλοντες πλεῖν.

Παλαθοι μάζαι σύκων. καὶ παλαθίον, τῆς ἀκανθωδοῦς ἰχάδων. παλάθαι δὲ, καὶ εἴδος βοτάνης.

Παλάθαι. καὶ τὰ ἐκ ξυγὸς πλάσματα, ἃ ἐ

D ἐπαλλήλοις θέσις τῆς σύκων.

Παλλακή. καὶ παλλακὶς δέ.

Παλάμαι. αἱ τέχναι. αἱ χεῖρες. ὦ παλάμαι θνητῶν, ὦ δύσπονα γένη βροτῶν. οἷον μὴ μέτριος αἰὼν ὁ πάντας ἡμᾶς ἐξῆς.

Παλαμᾶσθαι. τεχνάζεσθαι. καὶ παλαμᾶσθω. παλαμᾶται. Moliatur. Excogitet. Conetur. *Aristoph. in*

Πρὸς ταῦθ' ὅτι χρὴ καὶ παλαμᾶσθω.

E

Καὶ πᾶν ἐκεῖνο ἐμοὶ τεκταινέσθω.

Acharnensibus pag. 288. v. 4. & deinceps.

Aduersus hac Cleon etiam moliatur quicquid voluerit,

Et omne doli, fraudísque genus *contra me fabricet.* Eius artes, dolos, conatúsque non formido.

Τὸ γὰρ εὖ μετ' ἐμοῦ, τὸ δίκαιον

Ξύμμαχον ἔσται, καὶ οὐ μὴ θ' ἁλῶ

Κακὰ πεῖσαν.--

Ipsum enim bonum est *mecum, & ipsa aequitas,* & iusticia mihi

Auxiliatrix erit, nec vnquam deprehendar

Ergà ciuitatem existens, vtilis. i. talis, qualis ille, *Ignauus.--&c.*

Καὶ αἵθις. οἷα παλαμᾶται, αὐτὶ τοῦ τεχνάζεται. καὶ ἀπάλαμος καὶ παρ' ὁμήρῳ ὁ ἄτεχνος.

F Et rursus. οἷα π. Qualia molitur. *Item in Nubibus. pag. 68. v. 24. & in Pace. pag. 437. v. 18.* Et ἀπάλαμος etiam apud Homerum *dicitur* expers artis. *Qui nullam tenet artem. Apud Hom. L.* ἀπάλαμνος. *Vide Eustath. Imbellis. Imperitus. Iners. Qui nihil excogitare, nihil moliri, nihil fabricare nouit, ac potest.*

NOTAE.

Πρὸς ταῦθ' ὅ, τι χρή.] Aristoph. in Acharnensibus. pag. 288. v. 4.

Πρὸς ταῦτα Κλέων καὶ παλαμάσθω.
Ξύμμαχον ἔσται, κοὐ μὴ ταῦθ' ἁλῶ

Et,

Περὶ τὴν πόλιν ἐν, ὥσπερ ἐκ τῆς Δειλοῦ. &c. A

Si sequaris Suidæ lectionem οὐ μὴ πρὸ ἀλῶ κακὸ πρᾶτον. vertes, nec vnquam deprehendar mala moliens contra ciuitatem.

Παλάμη. Ars. Ratio peragendæ rei alicuius. Herodotus *lib.* 8. *pag.* 296. *l.* 43. Ipsis dixit se existimare, se habere quandam rationem, qua sperarent præstantissimos quosque Regis socios ad defectionem *à Rege* faciendam, à se impulsum iri. Παλάμην οὖν, τὴν πίχυν καλῶ. *Sic enim legendum videtur.* παλέμην igitur vocat ipsam artem, vel peragendæ rei rationem. *Vide Lex. Ion.*

Παλάμη δὲ τὴν πίχυν. πρόδοτος ἐν ἕκτῃ φησὶν ὡς δοκέοι ἔχειν τινὰ παλάμην, τῇ ἐλπίζοι τὴν βασιλέος συμμάχων ὑποσήσεσθαι τοὺς ἀρίστους. παλαίει οὖν τῇ ἀρχῇ.

Παλαμήδειος λόγος. Palamedea oratio. Palamedis oratio. *L.* Παλαμήδους, *vt infra.* B

Παλαμήδειος λόγος. ὁ τοῦ παλαμήδους.

Παλαμήδης. Palamedes. Eleates Grammaticus. *Scripsit* Comicam, & Tragicam dictionem, Nomenclaturam, commentarium in Pindarum poetam.

Παλαμήδης. ἐλεάτης γραμματικός, κωμικὴν καὶ τραγικὴν λέξιν. ὀνοματολόγον. ὑπόμνημα εἰς πίνδαρον τὸν ποιητήν.

Παλαμήδης. Palamedes, Nauplij, & Climenes F. Argiuus, versificator. Hic autem erat consobrinus Agamemnonis Regis, à materno genere. Erat autem bono-ingenio-præditus ad philosophiam, & poeticam *discendam.* Inuentor autem fuit literæ Ζ. Π. Φ. & Χ. & calculorum. *i. Arithmeticæ,* & talorum, & tesserarum, & mensurarum, & ponderum. Eius verò poemata deleta-sunt ab Agamēnonis posteris, propter inuidiam. Existimo autem hunc etiam fecisse *multa alia opera.* Palamedis poemata propter inuidiam ab Homero deleta sunt. *N. L. Hæc periodus videtur superflua.* Aggreditur enim maximos etiam viros inuidia, quæ vtinam non irrepsisset in vitam, vel postquàm-irrepsit, ne me superet. Valeat verò, & absit. Quoties enim morsus-sum corde? *Quoties cor mihi doluit, quasi morsum?* Qualia vidi longo tempore? Cæterùm sit mihi vita, cui-omnia-suppetant, *& nihil desit.* Vultum verò *meum* Inuidia nunquam feriat spe vnum-diem-durante, *breui, caduca,* sic loquitur quidam veterum.

Παλαμήδης. Palamedes. *Aristoph. in Thesmophor. pag.* 519.

Mittam ad ipsum. Noui enim *ego etiam iam* illam *rationem*

Ex Palamede desumptam i. illud commentum, quod ex Palamede didici. *Quemadmodum ille, remos* Proiiciam inscribens. *i. inscriptos.* Sed non adiunt *mihi* remi. Vnde igitur erunt mihi remi? vnde? *vnde, considera, perpende.* Quid igitur *dices,* si hæc simulacra pro remis Inscribens proiiciam? *Hoc profectò fuerit* melius longè. Lignum enim certè *sunt* & ista, & illud erat lignum. *Horum autem verborum sensum hic est, Meas calamitates, & periculum, in quo iam versor, ita in remis inscribam,* vt Oeax *Palamedis frater* Nauplio patri Palamedem. *i. Palamedis casum, & infelicem mortem* in variis remis inscripsit, & in mare proiecit, vt aliquis saltem *ex istis sic inscriptis* remus in Nauplium incideret, *vt inde cognosceret quæ filio Palamedi acciderant.*

Παλαμήδειος λόγος. ὁ τοῦ παλαμήδους. B

Παλαμήδης. ἐλεάτης γραμματικός, κωμικὴν καὶ τραγικὴν λέξιν. ὀνοματολόγον. ὑπόμνημα εἰς πίνδαρον τὸν ποιητήν.

Παλαμήδης. ναυπλίου, ἢ κλυμένης. ἀργεῖος. ἐποποιός. ὃν ἦν οὗτος αὐτὸς ἢ βασιλέως ἀγαμέμνονος θεῖος μητρός. ἔσχε δὲ φύσεως πρὸς φιλοσοφίαν, καὶ ποιητικήν. καὶ εὑρετὴς γέγονε τῶν ζ' στοιχείου, καὶ τοῦ ω, καὶ τοῦ φ, καὶ τοῦ χ. ψήφων τε, καὶ σταθμῶν, καὶ κύβων, καὶ μέτρων, καὶ σταθμῶν, τὰ δὲ ποιήματα αὐτοῦ ἠφανίσθη ὑπὸ τοῦ ἀγαμέμνονος ὑποχόρων ὄντων βασιλικῶν. ὑπολαμβάνω δὲ καὶ τοῦτο ἠφανίσθη τὰ παλαμήδους ποιήματα διὰ βασκανίαν ὑπὸ ὁμήρου. ἅπτεται δὲ καὶ τοῦ μεγίστων αἰδρῶν ὁ φθόνος. ὡς εἴθε μὴ παρεισέδυ τῷ βίῳ, ἢ παρεισδὺς μήπω ἐφέστοιτο. ἐρρέσθω, δὴ, καὶ ἀπέστω. ὅσα γὰρ δέδηγμαι τὴν καρδίαν; καὶ ὅσα δέδορκα μακρῷ χρόνῳ. ἀλλ' εἴη μοι βίος πανευθαρσὴς. ὄμμα βάλλοι δὲ μή ποτ' ἐφημέρας ἐλπίσι βασκανίη, φησί τις τῶν παλαιῶν. C D

Παλαμήδης.

Οἶδα δ' ἐγὼ κἀγὼ δὴ πρόπερον

Ἐκ τοῦ παλαμήδους, ὡς ἐκεῖνος τοὺς πλάτας Ῥίψω γράφων, ὥσπερ οἷαξ τὴν ναυπλίῳ γράφει τὴν ταφὴν ἢ παλαμήδην ἐν δέλφοῖσις πλάταις. καὶ μοῦσ' εἰς θάλασσαν, ὥστε μοί γέ πῃ ναυπλίῳ φθεῖρησιν. τόθεν οὖν γ' ἐκεῖνά μοι πλάτα ταδὶ τἀγάλματα, ἀντὶ πλατῶν γράφων δέλφοῖσιν βέλπον πολὺ ξύλον γέ τι καὶ ταῦτα κἀκεῖνο ἦν ξύλον. E

Ex tē palamēdous, ōs ekeinos tous platas Rhipsō grapsōn, ōsper oiax tēn naupliō grapsei tēn taphēn ē palamēdēn en delphoisis platais. kai mousō eis thalassan, ōste moi gé pē nauplioi phtheirēsin. thothen oun g' ekeina moi platā tadi tagalmata, anti platōn graphōn delphoisin belpon poly xylon gé ti kai tauta kakeino ēn xylon.

NOTAE.

Οἶδα δ' ἐγώ.] Aristoph. Thesmophor. pag. 519.

Πέμψαμι' ἐσ' αὐτὸν. οἶδ' ἐγὼ κἀδὴ πόθεν
Ἐκ τοῦ Παλαμήδους. ὡς ἐκεῖνος τοὺς πλάτας
Ῥίψω γράφων. ἀλλ' οὐ πάρεσται αἱ πλάτη.
Πόθεν οὖν γένοιντ' ἄν μοι πλάταις πόθεν; [σκόπει.]
Τί δ' ἂν εἰ ταδὶ τἀγάλματ' ἀντὶ τῶν πλατῶν
Γράφων διαῤῥίψαιμι; βέλπον πολύ.
Ξύλον γέ τοι κἀκεῖνο κἀκεῖν' ἦν ξύλον. F

Sic enim & apud Aristoph. est legendum. Deinde subiiciendum', ἅπερ Οἶαξ &c. & ὅτε μίαν γέ πᾳ Ναυπλίῳ φθεῖρησιν. Vel μοῦσ' εἴ πῃ Ναύπλιον φθείρησιν. i. vt Nauplius in vnum saltem *horum remorum* aliquem incidat.

Παλαμᾶσθαι.

A Παλαμναῖος, φονεύς, ἢ μιαρός. παλαμναῖοι γὰρ λέγονται οἱ δι' χειρὸς ἀνθρωποκτονοῦντες, ἀφ' ἧς τὸ παλάμη. καὶ Ζεὺς παλαμναῖος, ὁ τοὺς τοιούτους τιμωρούμενος. καὶ προστρόπαιος. ὁ προστρέπων τὸ ἄγος αὐτοῖς βάβειος.

Οὐχὶ τὸ μυῦν εἶπας, ἢ παλαμναίους.
Δέδοικα μήμοι τὴν δορὰν δάκοι φεύγων.
Χαίτην δι' ἔμελλε τὴν ἐμὴν καταιχμύσειν.

B Ὁ λέγων φησὶ περὶ μυός. καὶ αὖθις. οὐκ ἄνθρωποι ἔδοξαν εἶναι, ἀλλὰ δαίμονες παλαμναῖοί τινες. αἰλιανός. ὁ δὲ, πρὸ δὲ τοῦ τοὺς πολεμίους συμπλοκῆς, ὡς εἶδεν ἀπολλύμενον οἱ τὸν λεών, ἐνετολμήσατο κακὸν κακῷ μείζονι. ὁ παλαμναῖος ἄρα ἐκεῖνος σβέσαι. προστάττει οὖν τὴν ἄγλιον παρθένον δίχα τεμεῖν.

Παλαμωμένων. χερσὶν ἐργαζομένων. τὴν ἐκ τῶν Ῥωμαίων παλαμήσασθαι σωτηρίαν.

Παλαμῶν. τεχνῶν, ἢ χειρῶν.

C Παλλάντιον. ὁ Ῥωμύλος μὴ τὸ καταλῦσαι τὰ πολιτικὰ, ἀνενέωσε καὶ τὸ καλούμενον ἀπὸ πάλλαντος, παλλάντιον, τὸ βασιλικὸν οἶκον.

Παλλὰς. παρθένος μεγάλη. ἔστι δὲ ἐπίθετον ἀθηνᾶς ἀπὸ τοῦ πάλλειν τὸ δόρυ, ἢ ἀπὸ τοῦ ἀμῦναι πάλλαντα ἕνα τῶν γιγάντων.

Παλατῖνοι. εἶδος ἄρτων. ὃς ἐφιλοτιμήσατο τῷ δήμῳ κωνσταντῖνος ὁ μέγας, καθ' ὃν ὑπάτευε χρόνον, αὐτοὺς ὀνομάσας καὶ τοὺς, οἷα ἐκ τοῦ παλατίου χορηγουμένους. προσέθηκε δὲ τούτοις κρέα, καὶ οἶνον, καὶ ἔλαιον. ὧν μέχρι τινὸς ἡ πόλις ἀπήλαυσε, τῶν ὑπ' αὐτοῦ ῥιφέντων φέρουσα τὰ γνωρίσματα.

D Παλαίμῃ. τῇ ἀρχῇ.

Πάλαι. ἐπίῤῥημα χρόνου δηλωτικόν.

Παλαιγλυὲ προσβύτα. ἀριστοφάνης. χαῖρ' ὦ προσβύτα παλαιγλυὲ. οὐχ ὡς σεμνόν τινα προσηγόρευσε δηλῶν χρόνον. τοὺς γὰρ ἀνήθεις. ἀρχαίους, καὶ παλαιοὺς ἔλεγον, ἀντὶ τοῦ ἀνοήτους. καὶ δίριτωδὴς, ἀρχαῖον εἴρηκας. ἀντὶ τοῦ δύηθες. διεργάσασθαι γὰρ τὸ σοὶ οὐ βούλομαι, ἢ παλαιὰ ἐν πίθῳ δύρεθη. καὶ ζήτει ἐν τῇ ἀφειμένῃ.

E Παλαιβύς.

Παλαιὸν. οἱ ῥήτορες ἐχρήσαντο τῇ παλαιᾷ δηλονότι ἀργυρίου, ἐκδανείσματος ὀφειλομένου. οὕτω λυσίας ἐν τῷ πρὸς ἀλκιβίαδην. καί τοι εἰ ἀποδώσει τῇ κτησικλεῖ ἡ παλαιὰς, ὥσπερ οὗτος φησί.

Παλαιόν. τὸ πρὸ πολλῶν χρόνων. ὡς παρ' ὁμήρῳ. ἦ ῥα νύ μοι ξεῖνος πατρώϊος ἐστὶ παλαιός. καὶ τὸ διῤῥυηκός. ὡς τὸ πάλαι ἐν ἀμφιά-

F Παλαμωῶ. Interfector. Sicarius, vel impurus. παλαμναῖοι enim dicuntur, qui manu cædunt hominem. Homicidæ. à nomine παλάμη, *vnde Doricum* παλάμα, *& per syncopen* πάλμα, *vnde Latinum* palma. Et Iupiter Palamnæus, qui tales homines vlciscitur, *qui punitiscarios, & homicidas.* Et Prostropæus, qui *cædis* piaculum in ipsos conuertit. Babrius.

Non murem dixisti, vel interfectores.
Timui ne meam pellem morderet fugiens,
Comam enim statuerat meam fœdare.

Qui *hæc* dicit, de mure loquitur. Et rursus Non homines esse visi sunt: sed quidam dæmones *malefici, & nefarij.* Aelianus. Ille verò ante congressum cũ hostibus, postquàm vidit suum populum perire, nefarius, *& sceleratus* ille, malum *graue*, grauiori malo restinguere ausus est. Miseram enim virginem in duas partes secari iussit.

Παλαμωμένων. Manibus operantium. Molientium, parantium. Per Romanos salutem parare.

Παλαμῶν. Artium, vel manuum. *Vide supra* Παλάμη.

Παλλάντιον. Pallantium. Palatium. Vt, Romulos constituta Repub. renouauit & illud Palatium, quod à Pallante, Pallantium vocabatur, quod erat regia domus. *s. Regia.*

Παλλάς. Pallas. Insignis virgo. Est autem epithetum Mineruæ, quæ sic dicta, ἀπὸ τοῦ πάλλειν τὸ δόρυ. i. à vibranda hasta: vel quòd Pallantem vnum de Gigantibus interfecerit.

Παλατῖνοι. Palatini. Genus panum, quos Constantinus Magnus populo largitus est, quo tempore Consulatum gerebat, quos ita vocauit, quòd ex Palatio suppeditarentur. His autem addidit etiam carnes, & vinum, & oleum. Quorum aliquandiu ciuitas fructum percepit, rerum ab ipso proiectarum indicia, *notasque* ferens.

Παλαίμῃ. Imperio. Magistratui. *N. L. f. Palmæ. Manui. Potestati. Arti. Rationi rerum peragendarum.*

Πάλαι. Olim. Aduerbium, temporis significationem habens.

Παλαιγλυὲ προσβύτα. Aristoph. *Nubibus. pag.* 81. *v.* 12. Salue ô senex antique. Non tanquam aliquem venerandum, ob tempus, *& senectutem ita Strepsiadem Chorus* appellauit: *sed vt simplicem, & fatuum.* Simplices enim, *fatuos, ineptos, stultos, ac amentes*, vocabant antiquos, & vetustos. *Hoc igitur à Choro dictum*, pro, amens, *stulte, simplex, inepte, fatue.* Et Eũripides, antiquum dixisti, pro, fatuum, *ac ineptum. Sequens senarius ad rem parum facere videtur.* Benefacere enim corpori non volo, *nolo.* ἢ παλαιὰ δι' ἀθήκη. Vetus *testamentum* in dolio repertum est. Quære in voce Ἀφειμένῃ.

Παλαιβύς.

Παλαιεύς. Palæus. vel Palæensis. *Nomen à loco.*

Παλαιὸν. Antiquum. Vetus. Oratores vsi sunt hac voce παλαιᾷ, pro pecuniâ ex fœnore debitâ. Sic Lysias in *oratione* ad Alcibium. Atqui, si restituisset Ctesicli quinquaginta vetustas *drachmas ex fœnore debitas*, vt iste dicit, *eas Ctesicles iam non repeteret.* F. ἀποδιδῶσει, *vel* ἀποδιδώκει.

Παλαιόν. Vetus. Priscum. Antiquum. Ante multos annos natum, vel factum, vel dictum. Vt apud Homerum. Profectò mihi hospes paternus es antiquus. Et id, quod diffluxit. Vt illud, Olim in vndique-ma-

ri-cuncta Ithaca. Et, iuuenes, & antiquæ *mulieres*.

Παλαιός. Antiquum *est* tempus, ex quo. Pro, Iam pridem. Iam olim. Olim. Multo antè. A longo tempore. *Sophocles in Aiace. pag.* 36. *v.* 6.

Παλαίσ. Datiuo. Luctor.

Παλαίπολις. Palæpolis Nomen loci.

Πάλαι ποτ' ἦσαν. Fuere quondam strenui Milesij. De iis, qui floruerunt olim, nunc verò sunt infirmi. *Aristoph. Pluto. pag.* 47. *v.* 30. *Eras. ad. Chil.* 1. *Cent.* 9. *col.* 303. *ad.* 49.

Παλαίσματ. *Luctis. Certaminibus. Item sumitur* pro stratagematibus, *& callidis artibus, quibus Imperatores hostem fallunt, quæ quædam Imperatoria vasamenta vocant.* Aristophanes *in Ranis. pag.* 157. *v.* 15. Phrynici stratagematibus. *& pag.* 165. *v.* 11. Eo enim copias ducente, *eo duce*, Athenienses victi fuerunt. Quamobrem etiam in multorum odium incurrit, quasi bellum prodisset. *i. proditorie. administrasset, vel, mala fide gessisset.* Quidam verò dicunt hunc *fuisse* Comicum poetam, qui Choros mobiles, & decertantes introduxerit. Fuit autem copiarum dux, *sine Prætor*, sub quo multi Tragici peccarunt, & ignominia notati sunt.

Παλαισά. Palmos minores, qui singuli sunt 4. digitorum. Vel *homines* in lucta *luctantes. i. luctantes, vel certantes. f.* πὺξ ἐν πάλῃ παλαίοντας, *vel* ἀγωνιζομένους.

Παλαισιαῖος. ἀπὸ παλαισιὰ, ᾶς, ἡ. Palmus minor, qui est 4. digitorum, deducitur παλαισίς. *od. ὁ.* idem, *vel luctator*, ἀπὸ παλαίω. *luctor*. Hinc παλαισιαῖος. *od. ὁ. quod idem significat, ac magis vsitatum* παλαισιαῖος palmi minoris magnitudinem habens. Qui est quatuor digitorum. Qui dodrantalem mensuram habet. Παλαιστῖνος verò, Palæstinus, *Gentile nomen*.

Παλαιστής Luctator. Aduersarius *in lucta. Vt*, Callidus luctator erat quidem ille: sed tamen Et ipsa callida ingenia impediuntur, *& impingunt* frequenter.

Παλαιστής. ἀντιταχυνιστής. σοφὸς παλαιστὴς οὐ πάνυ, ἀλλ' οὐχ αἱ σοφαὶ γνῶμαι ἐμποδίζονται ταμά.

NOTÆ.

Σοφός.] Sic duos hos senarios emendare non absurdè potes,

Σοφὸς παλαιστὴς ὧδ' μὲν ἐκεῖνος, ἀλλ' ὅμως
Καὶ αἱ σοφαὶ γνῶμ' ἐμποδίζονται ταμά.

Vel, Καὶ ταὶ σ. quod est ποιητικώτερον, & suauius. In γνῶμ', est elisa diphthongus finalis αι, vt apud Homerum Iliad. A. pag. 23. v. 19. in verbo βούλομαι.

Βούλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι, ἢ ἀπολέσθαι.

Παλαιστίνη. Palæstina. Nomen regionis. Et Palæstinus, qui est ex Palæstina. Multis autem stationibus. *i. multorum dierum itinere*, Babylon à Palæstina distat.

Παλαίστρα. Palæstra. Gymnasium. Locus ad exercitationes commodus. Vt, Cùm inuenisset campum supinum, & opportunum ad equorum, & phalangis vsum, *eum* repurgauit, & effodit, & effecit, vt bellicis exercitationibus seruiret. *Vel*, ὕπλιον πεδίον. *campestrem planitiem*.

Παλαίτατος. Antiquissimus.

Παλαίφατος. Palæphatus. Athenis versificator, filius Actæi, & Biûs. Alij verò dicunt *eum fuisse filium* Ioclis, & Metaniræ. Alij, Mercurij. Fuit autem secúdùm quidem quosdam, post Phemonoen. Secundú verò alios, etiam ante ipsam. Scripsit autem Cosmopoeiam. *i. Mundifabricam*, versibus circiter quinquies mille. Apollinis, & Dianæ partum, versibus ter mille. Veneris, & Cupidinis voces, & sermones, versibus quinquies mille. Mineruæ, & Neptuni contentionem, versibus mille. Latonæ comam.

Παλαίφατος. Palæphatus, Parius, vel Princeus, qui fuit tempore Xerxis. *Scripsit rerum* Incredibilium

Παλαιστίνη. ὄνομα χώρας. καὶ παλαιστῖνος ὁ ἀπὸ παλαιστίνης. πολλοῖς δὲ σταθμοῖς ἀφέστηκεν ἡ Βαβυλὼν τῆς παλαιστίνης.

Παλαίστρα. τὸ γυμνάσιον. εὔφορον πεδίον ὕπλιον, καὶ καλὸν εἰς χρῆσιν ἵππων, καὶ φάλαγγος, ἐκάθαιρε, καὶ διέσκαπτε, καὶ τῷ πολέμῳ παλαίστρας ἐποίει.

Παλαίτατος. ὁ παλαιός.

Παλαίφατος. ἀθήνησιν ἐποποιός. ἦν δὲ Ἀκταίου, καὶ Βιῦς, οἱ δὲ Ἰοκλέους φασὶ, καὶ Μεταν[ε]ίρας. οἱ δὲ, Ἑρμοῦ. γέγονε δὲ κατ' ἐμὲ μέν τινας, μετ' Φημονόην. κατ' δὲ ἄλλους, καὶ πρὸ αὐτῆς. ἐγραψε δὲ κοσμοποιΐαν εἰς ἔπη ε. Ἀπόλλωνος, καὶ Ἀρτέμιδος γενναῖ ἔπη γ. Ἀφροδίτης, καὶ Ἔρωτος φωνάς, καὶ λόγους ἔπη ε. Ἀθηνᾶς ἔριν, καὶ Ποσειδῶνος, ἔπη α. λητοῦς πλόκαμον.

Παλαίφατος. πάριος. ἢ φρίλιεύς, γεγονὼς κατ' Ἀρταξέρξου. ἀπίσων βιβλία ε. τινὲς δὲ ταῦτα εἰς

lib. s.

A τὸν ἀθλίαιον ἀναφέρουσι, παλαιὸς καὶ οὗτος ἔγραψε.

Παλαίφατος. ἀβυδηνὸς ἱστορικὸς, κυπριακὰ. δηλιακὰ, ἀττικὰ, ἀραβικά. γέγονε δὲ ὅτε ἀλεξάνδρου τοῦ μακεδόνος. καὶ δηλικὰ δὲ ἀριστοτέλους τοῦ φιλοσόφου. ὡς φίλων ἐν τῇ εἰσαγωγῇ τοῦ περὶ θαυμαζομένου ἱστορίας βιβλίον α. καὶ θεόδωρος ὁ ἰλιεὺς ἐν δευτέρῳ τρωϊκῶν.

Παλαίφατος αἰγύπτιος, ἢ ἀθηναῖος γραμματικὸς, αἰγυπτιακὴν θεολογίαν. μυθικῶν βιβλίον α. λύσις τῶν μυθικῶς εἰρημένων. ὑποθέσεις εἰς σιμωνίδην. τρωϊκὰ, ἃ τινὲς εἰς τὸν ἀθλίαιον, τινὲς δὲ εἰς τὸν πάριον ἀνήνεγκαν. ἔγραψε καὶ ἱστορίαν ἰδίαν.

B Παλαιφάτου παλαιᾶς, καὶ ἀρχαίας. περὶ ἧς ἔφασαν ἔκπαλαι μῦθος.

Παλεύς. ὁ σκώπτης. τίθεται δὲ ὅτε τὸ ἄφρονος.

Παλιῦσαι. ἐξαπατῆσαι. ὑπαγαγέσθαι. καὶ παροιμία. παλαίει καλῶς τὴν ἀλώπεκα. καὶ παλαίτερα, ἀφ' ἧς τὸ πλοῖον. ἀφ' ἧς φασὶν ὅρνιν. κἀπαναγκάζει παλαίειν διδυμίας ἐν δικτύῳ εἰώθασι δὲ ἀπατᾶν τινὰ τῶν ὀρνέων, καὶ ἰσᾶν ἐν δικτύῳ.

C Πάλλει κινεῖ. σείει. ἄλλει. καὶ ὅτε τὸ δι' ὧν θυμὸν συνελέξατο ὁ βάρβαρος, καὶ τοῦ παλεύσαι ὑπὸ τοῦ τρόμου ἔληξε.

D Παλλαιναῖος. ὁ ἀπὸ παλλήνης χώρας.

Παλληνεύς. παλλήνη δῆμος τῆς αἰτιοχίδος. τὸ δὲ ἐθνικὸν τόπου βαρύτονα παλληνόθεν. ὁ δὲ δημότης παλληνεύς. ὅπου δέ ἐστιν ἐν θράκῃ παλλήνη γνώριμον.

Παλλήνη. μία τῶν ἀλκυονίδων. καὶ ζήτει ἐν τῷ ἀλκυονίδες.

E Παλληνικὸν βλέπειν. ἀπὸ τοῦ χθονίου. παλλήνη ἢ δῆμος τῆς αἰτικῆς. ἔνθα πεισιστράτῳ βουλομένῳ τυραννεῖν, καὶ ἀθηναίοις μὴ βουλομένοις, συνέστη πόλεμος. βλέπειν ἢ παλληνικὸν, βούλεται εἰπεῖν, ὡμῶς διακεῖσθαι, καὶ τραχέως ἔχειν πρὸς τὸ ἐχθρόν. ὡς πάλαι πρὸς πεισίστρατον τὸ τύραννον. νῦν δὲ συνεστηκότως ἐπὶ παλλήνῃ τὴν μάχην. ἢ βαλλήνη, κατὰ συγχύσιαν τοῦ β. φησὶ τὸ π. ἀφ' οὗ τὸ βάλλειν λίθοις. θέλει δὲ εἰπεῖν ὅτι δεῖ ζητεῖν τὸν ἐχθρὸν, καὶ λιθολογεῖν αὐτόν.

F

lib 5. Quidam verò hæc ad Athenæum referunt: sed & iste scripsit *eadem.*

Παλαίφατος. Palæphatus, Abydenus historicus, *qui scripsit* Cypriaca, Deliaca, Attica, & Arabica. Fuit autem sub Alexandro Macedone, & Aristotelis Philosophi amatius, *vel delicia*, vt Philon in litera ω, de admirabili historia lib. 1. & Theodorus Ilienſis Troicorum lib. 2.

Παλαίφατος. Palæphatus Ægyptius, aut Atheniensis Grammaticus, *qui scripsit* Aegyptiacam Philosophiam. Fabulosorum lib. 1. Fabulosè dictorum solutiones, *ac explicationes. Λύσις τῶν.* Argumenta in Simonidem. Res Troionas, quas quidam ad Athenæum, quidam verò, ad Parium referunt, *eique tribuunt.* Scripsit & historiam peculiarem.

Παλαίφατον. Veteris, & antiquæ. De qua fabulas olim dixerunt.

Παλεύ. Cauillator. Derisor. Ponitur & pro amente. *F. παλαιός. Vide* Παλαιφὴς.

Παλεῦσαι. Decipere. Fallere. Seducere. Allicere, ac pertrahere in retia. Et prouerbium, Pulchrè fallit vulpem. *Er. ad. Chil. 4. Cent. 5. col. 918 ad. 21.* Et παλεύτεια. Columba-seductrix, *illex columba, qua ab aucupibus excæcata ponitur in retibus, vt subsultans, cæteras columbas in laqueos, & retia alliciat, & pertrahat. Allectrix-columba. Er. ad. Chil. 4. Cent. 5. col. 732. ad. 78. Sedens columba.* Aristoph. Auibus *pag. 410. v. 16.* Et cogit *columbas-allectrices* decipere *columbas prætervolantes, & in laqueos illicere*, ligatas in reti, *reti alligatas.* Solent enim *aucupes* excæcare aliquas aues, & in reti ponere, *easque reti alligatas tenere, vt alias eiusdem generis aues in eadem retia subsultantes, & voce sua vocantes, alliciant, ac pertrahant, vt ita capiantur. Vide Schol. annot. 8. in* Παλεύειν. *Item ead. pag. 410. v. 20.*

Πάλλει. Vibrat. Mouet. Quatit. Agitat. & πάλλεται. Vibratur. Mouetur. Quatitur. Agitatur. Saltat. Vt, Et propterea Barbarus animum collegit, & tremore *præ metu tremere, & agitari desiit. L. ὑπὸ τοῦ τρόμου πάλλεσθαι ἔληξε. à tremore agitari.*

Παλληναῖος. Pallenæus. Ex Pallene regione.

Παλληνεύς. Palleneus, Pallene, municipium *Tribus* Antiochidis. Aduerbium è loco, παλληνόθεν. i. ex Pallene. Popularis verò, & *Tribulis*, Palleneus. Quòd autem *etiam* in Thracia sit Pallene *quædam*, *hoc ex Geographis est* notum.

Παλλήνη. Pallene. Vno ex Alcyonidibus. *Vel, ex Alcyonijs insula.* Quære in voce Ἀλκυονίδες.

Παλληνικὸν βλέπειν. Pallenicum tueri. Pro, generosum *animum, generosum vultum habere.* Pallene enim *est* municipium Atticæ, vbi conflatum est bellum inter Pisistratum, tyrannidem affectantem, & Athenienses *eam ferre* nolentes. *Vel, vbi, cùm Pisistratus regnare vellet, & Athenienses* hoc pari *nollent, pugnatum inter eos est commissum.* Tueri verò Pallenicum, *siue Pallenicum intueri, Pall. animum, aut affectum habere*, vult significare, crudeliter affectum esse, & aspectum inimico se præstare, vt olim *nos Athenienses, nos gessimus* aduersus Pisistratum tyrannum, quum pugnã ad Pallenen *cum eo* commisimus. Vel *est* Παλλήνη, *pro* Βαλλήνη, propter cognationem literæ β cum litera π, *vt alludatur ad verbum* βάλλειν, *petere ferire, percutere*, παρὰ τὸ βάλλειν λίθοις. Quòd *hostem oporteat* lapidibus petere, *ac obruere.* Vult enim significare, hostem esse quærendum, & lapidibus obruendum. *Aristoph. in Acharnensibus. pag. 271. v. 16. 17. 18. Vid. Schol. vnde Suidas.*

NOTAE.

Δεῖ ζητεῖν τὸν ἐχθρ'ν.] Aristoph. Acharnensibus. pag. 271. v. 16. 17. 18.

Ἀλλὰ δεῖ ζητεῖν τὸν ἀλέκτορα, καὶ βλέπειν βαλλήνικόν,
Καὶ δ' ἰόντα γλῶ πρὸς γῆν, ὅστις ἂν εὑρεθῇ ποτε.

Sis ἐγὼ βάλλων ἐκεῖνος, ὡς ἂν ἐμπλήμμελὴς λίθος. Pro, *ὡς ἐμπλήμμελὴς ἂν βάλλων ἐκεῖνος λίθος.* A

Consule Schol. annot. 7. in Παλλὰς ἀδ.

Παλίγκοτος. Q.d. Iterans-iram. Ad-iram-reuertēs. Iracundus. Tristis. Formidabilis. Aduersarius. Aristophanes *in Pace. pag.* 447. *v.* 4. Ne sis iracundus aliquis orantibus nobis saltem. Pro, Ne denuò nobis irascaris, & rursus pœnitentia-ducaris, *ne denuò nobis succenseas, neque rursus te pœniteat*, quòd nos beneficiis-afficere decreueris. Et in Epigrammate. Venus enim *in* aliis quidem *rebus est* iracunda. Vnum verò quiddam pulchrum-est-fortita, quòd odio-prosequatur *mulieres* superbientes.

Παλίγκοτος. ὀργίλος. συγνός. φοβερός. ἐναντίος. ἀριστοφάνης. μὴ γὰρ ἡμῖν παλίγκοτός τις αὐτιβολῶσιν, ἡμῖν γε. ἤγουν μὴ ἐξ ὑποστροφῆς ὀργισθῇς, καὶ πάλιν μεταγνώσῃς, ἐφ' οἷς ἡμᾶς δίεργετεῖν ἐθέλησας. καὶ ὁ ὁλιγογράμματι χύσεις γὰρ τὰ μὲν ἄλλα παλίγκοπος. ἐν δέ τι καλὸν ἔλλαχεν, ἐχθαίρειν τὰς ὑβριζομένας.

B

Παλίγκυρτος. Vas piscatorium. Nassa. Sagena. Polybius. Cùm enim hostes vltrò tanquam in nassam se coniecissent, & inimicos in suam potestatem ipse redigere posset, ipsos prætermisit.

Παλίγκυρτος. ἀλιευτικὸν ἀγγεῖον. πολύβιος. ἧι γὰρ πολεμίων αὐτομάτως καθάπερ εἰς παλίγκυρτον αὐτοὺς καθυπόπτων δυνάμενος κρατῆσαι τῆι ἐχθρῶν τούτους παρίλιπε.

Παλίλλογα. Iterum-collecta. *Hom. Iliad.* A. *pag.* 23. *v.* 28.

Παλίλλογα. παλισύλλεκτα.

Παλιλογία. Repetitio-sermonis, *qua fit, quum idem repetitur.*

Παλιλογία. ἡ τῶν λόγων ἐπανάληψις.

Παλιμβαλής. Qui-retro-cecidit. Qui-cecidit-indorsum. Supinus. *Quid significet τὸ αἰάπυρα, N. L. nisi fortè significes, tauri-securi-percussi-more.*

Παλιμβαλής. ὁ αἰάπυρα πίσων, ὁ ὕπτιος.

C

Παλίμβιος. Rediuiuus. Reuersus-ad-vitam. Qui ex morte ad vitam rediit.

Παλίμβιος. ὁ ἐξ αἰαβιώσεως.

NOTAE.

Παλίμβιος.] Apud Hesych. pro vocis huius interpretatione legitur, *ὁ ἐξαναβάσεως*. Sed corrigendum, vt hîc vides, *ὁ ἐξ ἀναβιώσεως*. Quod de illis dicitur, qui ex morte ad vitam sunt reuocati, qui propterea Virbij vocantur, quasi dicas bis viri, qualis fuit & ille Thesei filius, de quo Virgilius Æn. lib. 7. pag. 300. 11.

Ibat & Hippolyti proles pulcherrima bello
Virbius. &c.— & v. 17.
Exigeret, versóque vbi nomine Virbius esset.

Pind. Pyth. Od 3. 221. 222. Ouid. Metamorph. lib. 2. 54. 55. & lib. 15. 343. & 344.

Παλιμβολία. Facilis-mutatio-consilij. Inconstantia. Agathias. Ipsorum verò ducum magna fuit acies, *magnus militum comitatus*, multæ custodiæ, & vigiliæ, & per multitudinem circuncursationes, *populique prælensationes*, spes, & timor, & inconstantia.

Παλιμβολία. ἡ δι' μετάβλητος γνώμη. ἀγαθίας. ἧι γὰρ στρατηγῶν, πολλὴ μὲν ὑπῆρχε φυλάττουσα, πολλαὶ δὲ φρουραί, καὶ ἀγρυπνίαι, καὶ αἱ κατὰ πλῆθη περιοδεῖαι, ἐλπὶς, καὶ φόβος, καὶ παλιμβολία.

D

Παλίμβολον. Mutabile. Inconstans. Infidum. Vt, Scythicam enim *gentem aiunt* esse mutabilem, *ac infidam.*

Παλίμβολον. ἀβέβαιον. ἄπιστον. τὸ γὰρ σκυθικὸν ἔθνος παλίμβολον.

Παλίμβολος. Reprobus. *Qui propter ingenij leuitatem, & inconstantiam est reprobandus, ac reiiciendus.* Qui-facilè-mutatur. Illiberalis. Clemens *hanc vocem sic interpretatur.* Potest etiam pro voce παλίμβολος, *dici* σωστύμως, ἐναντιόλογος, & ἐναντιγνώμων. i. contrariam habens sententiam, & aliis aduersarius, vt & παλίνδικος nomen.

Παλίμβολος. ἀδόκιμος. δι' μετάβλητος. αἰσχρόδιτρος. κλήμης. δύναται καὶ ἀπὸ τοῦ παλίμβολος, ἐναντιογνώμων. ὡς καὶ παλίνδικος ἔτυμα.

E

Παλίμπτης. Retro-cadens. Recidens. Recurrens. Retrogradus.

Παλίμπτης. ὀπισθόρμητος.

Παλίφημα. Sinistram-famam-habentia Mala. Cōtraria. *Euripid. Ione. pag.* 460. *v.* 1096. Παλίφαμος αἰδώς. *Infame carmen.*

Παλίφημα. δύσφημα, κακὰ, ἐναντία.

Παλιναγγελος, Retro-reuersus-nuncius. Reuersus-nuncius.

Παλιναγγελος. ὀπίσω ἐπανελθὼν ἄγγελος.

Παλιναίρετον. Quod iterum, & rursus postea-sumitur. Vel *id*, ex quo potest aliquis iterum excitari, *vel, resurgere. Reuocabile. Mutabile. Irritum.*

Παλιναίρετον. πάλιν, καὶ αὖθις ὑστερόλαπτον. ἢ ἀφ' οὗ δύναταί τις πάλιν διεγερθῆναι.

F

Παλινεμπολος. Institor. Propola. Q.d Iterum-caupo. *Qui res aliquas à mercatoribus emit, & iterum vendit. Quod barbarè diceretur Reuenditor.*

Παλιγκάπηλος. ὁ μεταπράτης.

Παλινδικεῖ. *Superiori litis nomini* litem addit, *& cum ea coniungit. Iudex* παλινδικεῖ, *qui de re ante iudicata, in gratiam rei damnati, iterum iudicat, vel qui reo damnato*

Παλινδικεῖ. δίκην ἐπιδικάζει δίκην. καὶ παλιν-

A δίκην δίκην, τοῖς ἀδίκως κατα δικασθεῖσι. *nato redintegrationem actionis dat, eique potestatem facit sui in iudicio iterum defendendi. Reus verò παλινδικεῖ, qui à Iudice petit actionis redintegrationem, & iterum sui defendendi potestatem.* Et παλινδίκιαι vocant, actionem, quæ reis iniustè condemnatis *datur, vt de re eadem in iudicio iterum discepient. Vel, actionis redintegrationem, vt de re eadem iterum iudicetur.*

NOTÆ.

Δίκην, τοῖς.] VVolfius, Παλινδικίαι δίκην, τῷ ἀδίκως κατα δικασθεῖσαν. Portus, Παλινδικίαν. δίδωσι τοῖς ἀδίκως κατα δικασθεῖσι δικαιοῦσι. Sic enim longè commodius. Participium δικαιοῦσι additum ad locutionis perfectionem.

Παλίνδρομος. ὀπισθόρμητος. πέμψας αὐτῷ μνᾶς εἴκοσι, παλινδρόμους ἀπέλαβε.

B Παλινδρομῶν. ὑποστρέφων.

Παλιναίρετα τὰ ἐπισκευασμένα, καὶ οἷον ἐπίγραφα. οὐ καινὰ ὄντα, ἀλλὰ ὑγιῆ.

Παλιναίρετος. Δείναρχος ἐν τῇ κατὰ πλευκτοῦ ἐκφυλλοφορηθέντος ἐν δίκῃ. μή ποτε ὁ αἱρετὸς λέγῃ ὁ ῥήτωρ τὸν πολύδικτον. ἐπεὶ δὲ πλείω συκοφαντῶν τινας, ἐπεὶ εἶχε λαμβάνων δῶρα τούτοις αὐτοῖς ἐβοήθει ἢ ὅτι συκοφάντης ἀλοὺς ἐζημιοῦτο, καὶ διὰ τοῦτο ἐκωλύετο λέγειν πρὶν ἀποτίσαι τὴν ζημίαν, ᾗ ὤφειλεν. ἐπεὶ δὲ ἀποτίσας τὴν ζημίαν, πάλιν ἐκάλουν οἱ τοιοῦτοι παλιναιρέτους. ἀλλὰ καὶ οἷς ἀποχειροτονηθέντες ἄρχήν τινα ἄρχειν, καὶ πάλιν χειροτονηθέντες. πίνδαρος δὲ ἐν διθυράμβοις, ἐπὶ τῷ καθαιρεθέντων οἰκοδομημάτων, καὶ ἀνοικοδομηθέντων, ἐχρήσατο τῇ λέξει.

Παλινδρομεῖ. Recurrens. Reciprocus. Vt, Cùm ipsi 20. minas misisset, *eas* recurrentes. *i. reuersas, vel remissas* recepit.

Παλινδρομῶν. Recurrens. Reuertens.

Παλιναίρετα. Quæ sunt instaurata. Reparata. Renouata. Et quodammodo interpolata, non autem noua, ne sana, *nec integra.*

Παλιναίρετος. *Harpocrat.* Πάλιν αἱρετός. *Iterum electus.* Dinarchus in accusatione contra Polyeuctum è tribu eiectum. *Et*, πάλιν αἱρετὸν λέγει. *Sic Harp.* Sed *vide* ne fortè παλιναίρετον orator vocet Polyeuctum. Quia quosdam calumnians, postea dona accipiens his opitulabatur, *eósque defendebat.* Vel quia sycophanta, *i. calumniator,* calumniæ condemnatus; mulctabatur, & propterea à dicendo prohibebatur, donec persoluisset mulctam, quàm debebat. Deinde verò persoluta mulcta, rursus dicebat. *i. dicendi potestatem habebat.* Huiusmodi verò *calumniatores* vocabant *propterea* παλιναιρέτους, *vel, vt Harp.* πάλιν αἱρετούς. *q. d. Iterum electos, & ad dicendi potestatem iterum admissos.* Quinetiam *ita vocant* illos, quibus aliquis magistratus est abrogatus, & qui denuò designantur, & *creantur.* Pindarus verò in Dithyrambis, vsus est hac voce, pro ædificiis destructis, & rursus ædificatis. *i. instauratis.*

Παλινῳδία. ἐναντία ὁδός. παλινῳδία ἡ, ἐναντία ᾠδή ἢ τὸ τὰ ἐναντία εἰπεῖν τοῖς πρότερον. καὶ ῥῆμα παλινῳδῶ. καὶ παροιμία. ᾄδων παλινῳδίαν.

D Παλινῳδία. Reciprocum iter. Contraria via. *Per ellipsin, scilicet, viæ.* παλινῳδία verò, *per ω magnum*, contraria cantio. Vel Contraria prioribus dicere. *Contraria priori dictio. Recantatio.* Et verbum παλινῳδῶ. Recanto. Contraria prioribus dico. Priora retracto. Et prouerbium. Canens palinodiam. *Er. ad Chil. 1. Cent. 9. col. 306. ad. 59. Palinodiam canere.*

Παλίνορσος. ὀπισθόρμητος.

Παλινοστήσας. ἐπανελθών.

Παλίνορσον. παλινόρμητον. διπλοῦν ἐποίησε τὸν ἀνάπαλιν ὁρμεύμενον ποιεῖν ἀριστοφάνης, τὸ σφῦρον παλίνορσον ἐξεκόμισε.

Παλίνορσος. Reciprocus. Retrogradus. Reuertens.

Παλινόστησας. Regressus. Reuersus.

Παλίνορσον. Reciprocum. Retrogradum. Reuertens. Vt, Duplex fecit id, quod retro-redit, *duplex fecit reciprocum. N. L.* Aristoph. *in Acharnensibus. pag. 306. v. 18.* Et pedis-malleolum retrogradum excussit.

E NOTÆ.

Τὸ σφῦρον. Aristoph. Acharn. pag. 306. v. 18.
Καὶ τὸ σφυρὸν παλίνορσον ἐξεκόμισε.

Παλίνσκιος ἰσχάς μὲν ἀντὶ τοῦ σύσκιον ἀρχίλοχος ἐστί, ἀντὶ τοῦ σκοτεινόν. καὶ σοφοκλῆς. χειμῶνι παλινσκίῳ. ἀντὶ τοῦ ζοφερᾷ.

Παλίνσκιος. *L.* παλίνσκιον. Ischus quidem *hoc accipit* pro σύσκιον. *Vide Harpocrat.* Opacum. Vmbrosum. Tenebrosum. *Q. d. Quod veratem, vel duplicatam vmbram habet. i. Valde obscurum.* Archilochus verò *sumit* pro σκοτεινόν. i. Obscurum, Tenebrosum. Et Sophocles. χειμῶνι παλινσκίῳ. Pro, Tempestate tenebrosa, *obscura.*

Παλινσκίῳ σκοτεινῷ. τὸ δὲ πάλιν ἐπίτασιν δηλοῖ. ὡς παλιγκάπηλος, καὶ παλίμπρατος. ἐκ τῆς συνηθείας, παλίνσκια λέγῃ, τὰ μὴ ὑπὸ τοῦ ἡλίου θερμαινόμενα πεδία.

F Παλινσκίῳ. Tenebroso. Obscuro. *Valde tenebroso. Valde obscuro.* Nam hoc πάλιν *in compositione, sæpe, vt in hoc nomine,* intentionem significat. Vt *in voce* παλιγκάπηλος, & παλίμπρατος. i. Iæpius vendens, & Iæpius venditus. *Vel, iterum vendens, & iterum venditus. De quibus Lexica.* Communis verò consuetudo, παλίνσκια πεδία, vocat campos à Sole non calefactos. *i. campos valde umbrosos, quòd à Sole non illustrentur, neque calefiant.*

Παλιντρόπιλον. ἀντίστροφον. ἐναντίον. ἀντιγραμμόρον.

Παλίντροπον. Reflexum. Contrarium. Retortum. Inuersum.

Παλιντριβῆ.Malis-attrita.*Sic enim Schol.*Sophocles *in Philoctete.pag.*401.*&* 402. — Παλιντριβῆ.σοφοκλῆς.

Phil.Erat adhuc in viuis futurus. *Quia nondum* illud *malum periit.* — Ὡς οὐδὲν ἀπώλετο.

Sed bene curant hæc mala *Dij.* — Ἀλλ' εὖ φρονοῦσιν αὐτὰ δαίμονες.

Et quodammodo ipsas quidem astutas, & malis-attritas res — Καί πως τὰ μὲν πανοῦργα, κἀ παλινῤῥιβῆ,

Gaudent ad superos, *reuocantes ex Orco, ipsas-verò* res — Χαίρουσ' ἀναῤῥίπτοντες ἐξ ᾅδου. τὰ δ'

Iustas, & bonas amandant semper ad Orcum. — Δίκαια, χρηστ' ἀπαγγέλλουσ' ἀεί.

Pro,Nescio quomodo Dij tantam curam gerant hominum improborum,& improbos quidem, astutos,& in sceleribus exercitatos,ab Inferis ad superos reuocare gaudeant,iustos verò, bonósque viros à superis ad Inferos semper amandent.Sed figuratè res pro personis ponuntur.

N O T Æ.

Ὡς ἀλλ'..Soph.Philoct.pag.401.v.vlt.
Ἐμοιγ'. ἐπεὶ οὔπω κακὸν γ' ἀπώλετο.
Δίκαια, κἀὐ τὰ χρηστ' ἀπαγγέλλουσ' ἀεί.
Et pag.402.v.4.

Παλίντροπος.Retrogradus.Reuertens. *Epigram.lib.* 1.*pag.*5.*epigr* 24. — Παλίντροπος.ὀπισθόρμητος.

*Nudum.*i.inermem *conspicata Lacæna retrogradum ex bello* — Γυμνὸν ἰδοῦσα λάχαινα παλίντροπον ἐκ πολέμοιο

*Filium suum in patriam, velocem immittentem pedem.*i.armis spoliatum,& in patriam pedibus celeriter redeuntem. — Παῖδ' ἑὸν ἐς πάτραν ὠκὺ ἰάντα πόδα.

Παλίουρος.Paliurus.Plantæ spinosæ genus. — Παλίουρος.εἶδος φυτοῦ ἀκανθῶδες.

Παλίωξις. *Hom.Iliad.*M.*pag.*456.M.Insecutio,quæ fit mutatâ Martis aleâ,quum illi,qui fugiebant,mutatâ prælij fortunâ,persequuntur *illos, à quibus antè fuerant fugati.* Agathias.Romani autem cùm se,*suósque militum ordines* explicuissent, *conuersi, &* frontibus-aduersis occurrerunt illis, qui *prius ipsos* persequebantur,& non-parcendo *suis aduersarios: sed eos fortiter* percutientes,*eos* vicissim-repulerunt,& in fugæ locum insecutio, *mutatâ Martis aleâ* successit. — Παλίωξις. ἡ ἐξ ὀπισθοφυλακίου διωξις. ὅταν οἱ φεύγοντες μεταβαλλόμενοι διώκωσιν. ἀγαθίας. οἱ δὲ ῥωμαῖοι σφᾶς αὐτοὺς ἐξελίξαντες, ὑποστρατίζοντες τοῖς διώκουσιν ἀντιμέτωποι. καὶ παίοντες ἀφειδῶς, ἀντέθεσαν. καὶ εἰς παλίωξιν τὰ δ' φυγῆς μετεχώρει.

Παλιῤῥόθιον.Retro-fluens.Refluens. *Hom.Odyss.*E. *p.*160.*v.*5. *substantivè posuit,pro,Refluxus.Vide locum.* — Παλιῤῥόθιον.εἰς τὰπίσω ἐφορμικός.

Παλίῤῥοια. Refluxus. Maris,vel aquarum refluxus. Æstus reciprocatio.*Vide Lex.* — Παλίῤῥοια.

Παλμικὸν οἰώνισμα.Vibratorium augurium. Ex rerum aliquarum vibratione diuinatio. Quod *augurandi,& diuinandi genus* Posidonius conscripsit. Vt, si dexter oculus *alicui* vibretur, *saliat,palpitet, micet,* hoc,*vel illud* significat. — Παλμικὸν οἰώνισμα.ὅπερ ποσιδώνιος συνεγράψατο.οἷον ἐὰν πάλλῃ ὁ δεξιὸς ὀφθαλμὸς, τόδε σημαίνει.

Παλμυλάριος.Palmularius,Nomen proprium. — Παλμυλάριος.ὄνομα κύριον.

Παλλόμενον. Quod-vibratur. Quod-saltat.Quod-sortitò-obtingit-alicui. *pro* πλεκόμενον, *lego* κληρούμενον.*Vtrae sequens* Πάλος. — Παλλόμενον.ἀλλόμενον.πλεκόμενον.

Πάλος. Sors, Vt,Darius autem hos sortiri iussit. Dum autem *illi* sortirentur,ex omnibus Bagæo sors obuenit. — Πάλος κλῆρος. ὁ δὲ δαρεῖος τούτους κελεύει πάλλεσθαι. παλλομένων δὲ, λαγχάνει ἐκ πάντων βαγαῖος.

Παλμός.Palpitatio.Tremor.Concussio.Quassatio. — Παλμός.τρόμος. σεισμός.

Παλτά.Hastæ.Hastilia.Tela.Iacula. Vt,Cùm autè Cyrus in equum ascēdisset.*L.*τὸν ἵππον,hastilia sumpsit in manus.Xenophon. *Vide noſtrum Græcolat. Indicem.* Et Arrianus. Iaculabantur in eos, qui pro muris pugnabant,alij quidem,hastilia, alij verò, iacula. Et, In dextra quidem tenebat hastile sex fere cubitorum, quod in anteriore quidem parte cuspidem habebat *ferream,*posterior verò ligni pars erat rotunda. — Παλτά.τὰ δόρατα.ὁ δὲ κῦρος ἀναβὰς ὅλῃ τῇ ἵππῳ, τὰ παλτὰ ὅλα τὰς χεῖρας ἔλαβε. ξενοφῶν, καὶ ἀρριανός.ἐξηκόντιζον εἰς τοὺς προμαχομένους τῷ τείχει.οἱ μὲν, παλτά.οἱ δὲ, ξύλα. ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ ἔχων παλτὸν ὡς ἑξάπηχυ ἐμπροσθεν μὲν λόγχην εἶχον. ὄπισθεν δὲ αὐτῷ τὸ ξύλου σφαιροειδὲς.

Παλτάριον.Siligo. Simila. *Aliàs est diminutivum* ἀπὸ τοῦ παλτά. *Parma-hastilia.Parma-iacula.* — Παλτάριον.σεμίδαλις.

A Παλλυομένης. λλκηνομένης. τὰς χώρας τῶν σκυθῶν θαμὰ νιφετοῦ παλλυομένης.

Παλλυόμενος. Albescentis. Illius, quæ albescit. Vt, Quia Scytharum regio niuibus albescit frequenter.

Παμμάχιον. παγκράτιον.

Παμμάχιον. Pammachium. Pancratium.

Πάμβαξ. καὶ παμβακὶς τὸ ὡῤῥὰ πολλοῖς λεγόμενον βαμβάκιον. καὶ τὴν τρυτοδόκην καὶ πῆδα παμβακίδων.

Πάμβαξ. Pambax, & pambacis, & id, quod vulgò Bambacium, *Italicè, Bombaso, Gallicè, cotton. Vide* Πύλεν. Et *in epigrammate.* Et trutinæ receptricem arculam pambacis *i. cistulam, in qua reseruatur ipsa bambacis libra, libra, quâ bambax ponderatur. L.* τρυτοδόκην, *vt infra suo loco,* & κιστίδα.

Πάμβορον, κάκοσμον. ἰόσπαστος. τὸ πάμβορον γαλῆνικὴ βορὰν ἡδῖαν ἐξ αὐτοῦ. τὸν λέοντα σημαίνων, καὶ κηρία μέλιτος.

Πάμβορον. Omniuorum. Omnia-vorans. Malum-spirans-odorem. Fœtidum. Iosephus. Id, quod-omnia-vorat, ex fœcibus suauem genuit. Leonem, mellísque fauos significans.

B Παμβορώτατον.

Παμβορώτατον. Omnia-maximè deuorans. Vorassimum.

Παμβωτάδης. πάμβωται δῆμος τῆς ἐρεχθηΐδος.

Παμβωτάδης. Pambotades. Pambotæ, municipium *Tribus* Erechtheidis.

Παμμήτορα. πάντων τεχνίτην.

Παμμήτορα. Omnium-peritum-artificem.

Πάμπαν. παντελῶς. δράκων ὁ στρατονικεὺς συναλοιφὴν εἶναί φησιν ἐκ τοῦ παντάπασι.

Πάμπαν. Omnino prorsus. Draco verò Stratonicensis dicit esse synalœphen ex *aduerbio* παντάπασι.

Παμπήδην. παντελῶς.

Παμπήδην. Omnino. Prorsus. *Sophocles Aiace. pag.* 54 *v.* 924.

Παμπησίαν. πᾶσαν ἢ κτῆσιν. σὺ δ' ὦ οἶκον, C καὶ ξενοφῶν, ἀείρατε τὴν παμπησίαν.

Παμπησίαν. Vniuersam-possessionem. *Aristoph. in Ecclesiaz. pag.* 504. *v.* 32. & 33 Tu verò ô Sicon, Et Parmeno tollite vniuersam-possessionem.

NOTAE.

Σὺ δ' ὦ Σίκων. Aristoph. in Ecclesiaz. pag. 504. v. 33. & 33.
Βάδιζε τοίνυν ὕστερος. σὺ δ' ὦ Σίκων,
Καὶ Παρμένων αἴρεσθε τὴν παμπησίαν.

Πάμπλειστος.

Παμπλήγδην.

Παμπλειστος. Quàm-plurimus. Plurimus.

Παμπλήγδην. Omnino-feriendo. Grauissimè-percutiendo.

Παμπληθεῖ καὶ πάμπληθες. αὐτὴ ἢ πολύ. D πάμπληθύς. *Aliàs dicitur per aduerbium,* παμπληθίως *vt* παδημεί. Et παμπληθεῖ. Multum. Plurimum. Plenissimum.

Παμπληθεῖ. Cum-vniuersa-multitudine. Maximo, frequentissimóque numero. *Datiuus est à recto masc.*

Παμπληθεῖς. πάνυ πολλάς.

Παμπληθεῖς. Valde-multas. Plurimas. Frequentissimas. Plenissimas.

Παμπόλη. ὄνομα πόλεως.

Παμπόλη. Pampole. Nomen vrbis.

Παμπολλὴν. ἡ πολλὴν, καὶ ποικίλην.

Παμπολλὴν. Permultam, & varia *genere fœm. in sing.*

Παμπρέπιος. πανοπολίτης. ἐπῶν ποιητής. ἀκμάσας ἐπὶ ζήνωνα τὸν βασιλέα. ἔγραψεν ἐτυμολογιῶν ἀπόδοσιν. ἰσαυρικὴ καταλογάδην.

Παμπρέπιος. Pamprepius, Panopolita, Heroici carminis poeta, qui floruit tempore Zenonis Imperatoris. Scripsit Etymologiarum expositionem. Isaurica oratione soluta.

E Παμπρέπιος. οὗτος μέγα φῶς ζήνωνι ἐλυσήθη. γένος μὲν ὢν θηβαῖος τῆς κατὰ τὴν αἴγυπτον. φύσει δ' ἀφεὶς ἅπαντας δεξιᾶ χρησάμενος. ἔρχεται εἰς ἀθήνας, κἀκεῖθεν τῶν ποιητῶν γραμματικὸς αἱρεθεὶς, συχνά τε ἐπαίδευσεν ἔτη. καὶ ἐπαιδεύθη ὁμοῦ ὅσα ἦν σοφώτατα παρὰ τοῦ μεγάλου πρόκλου. βαβυλῶς δ' αὐτοῦ φρονεῖ θεαγένει τινὰ τῶν ἐκεῖ γνωρίμων συτάσεις, ὑβρισθεὶς ὑπ' ἐκείνου, καὶ μείζονος ἢ ἐχρῆν διδάσκαλον ὑπ' αὐτοῦ πυραθεὶς σκευωρίας, ἦλθεν εἰς βυζάντιον. τὰ μὲν ἄλλα ἀγαθὸς, καὶ χρηστὸς φαινόμενος. ὡς δὲ ἐν χρεισταῖς τοῖς πολίταις ἐχούσῃ πόλει, τὸ ἑλληνικὸν αὐτῇ δ' θρησκείας οὐκ ἔχον ὑπόκρισιν, ἀλλὰ μετὰ παῤῥησίας προδήλως δεικνύμενον. εἰς τὴν τῶν καὶ ἄλλα τῆς ἀῤῥήτου σοφίας, & ab eo palàm ostentabatur, effecit, vt opinionem afferret hominibus, ipsum & alia arcana sapientiæ

Πάμπρεπιος. Pamprepius. Hic apud Zenonem multum potuit. Genere quidem Thebæus, Aegyptius *i. natus Thebis, quæ sunt in Aegypto.* Sed ingenio præditus ad omnia apto. *L.* ἅπαντα. Venit Athenas, & à ciuitate delectus Grammaticus, multos *ibi* docuit annos. Simul autem sub magno Proclo eruditus est in omnibus reconditæ sapientiæ partibus. Cùm autem calumnia *quadam* aduersus ipsum apud quendam Theagenem illius loci *ciuem,* & indigenam, conflata fuisset, & *apud illum ille fuisset delatus,* ab illo contumelia affectus, & maioribus, quàm decebat magistrum, insidiis ab illo tentatus, & *accusatione calumniosa grauius exagitatus,* Byzantium iuit. Ac *in* cæteris quidem *rebus* bonus, & probus videbatur: sed, vt in vrbe, quæ *suos incolas* habebat omnes Christianos, ipsius Græca religio, quæ nullam simulationem habebat. *i. quam ille nullo modo dissimulabat:* sed quæ confidenter, & apertè demonstrabatur, & ab eo palàm ostentabatur, effecit, vt opinionem afferret hominibus, ipsum & alia arcana sapientiæ

præditum esse. Illum igitur *sibi* commendatum Hillus humaniter suscepit. Quinetiam cum, cùm publicè quoddam poema recitasset, splendide, & honorificè tractauit, & stipendium *ei* dedit, partim quidem priuatim, *de suo*, partim verò, è publico, vt Doctori. Cùm autem ipse *Hillus* in Isauriam abiisset, illi, qui inuidebant ipsi, conflata, *confictáque* calumnia, tum ex ipsius superstitione, tum etiam, quòd incantationibus vteretur, & aduersus Imperatorem Hillo vaticinaretur, persuadent Zenoni, & Berinæ, qu tunc plurimum poterat, vt ex vrbe *Pamprepium* emitteretur, *ac expelleretur*. Quamobrem ille quidē Pergamon, *vrbem* Mysiæ se-confert. Hillus verò, cū audisset, hominem suâ causâ pulsum esse, eum per tabellarios in Isauriam vocatum-recepit, & consiliarium, & contubernalem cum fecit, & (Erat enim vir ille ciuilis prudentiæ plenus, *& rerum ciuilium valde peritus*,) eas sui principatus res, ad quas *administrandas* ocium ipse non habebat, administrandas *ipsi* permittebat, & *committebat*, & Byzantium protectus, cum secum-assumplit, *ac adduxit*. Cùm autem Marciani conspiratio exorta-est, Hillum dubitantē, *& inopia consilij laborantem* ipse confirmauit, tātúmque effatus, Prouidentia nobiscum facit, suspicionē præbuit iis, qui subauscultarant, quasi ex quadam obscura prænotione diuinitùs hęc dixisset. Cùm autem res euenisset, sicut euenit, eius sermonem cum euentu comparantes, ipsum (vt vulgus solet) omniū, quæ præter-communem-opinionem ipsis accidere videbantur, solum autorem existimabant. Sic quidem de eo sapientes coniiciebant. Si quid verò aliud *in illo viro* fuit, nec pertinaciter negare, nec affirmare possum. Sed tamen *Hillus* & maxima, & minima quæque cum illo primo communicabat. Tunc igitur illo assumpto, Nicæam hybernaturus iuit, siue populi grauem-offensionem declinans, siue fatū illud, quod vrbem cædibus infestabat, euitare paulisper volens. Cæterùm Hillus, cùm esset literarum amans, in præsentia eruditorum virorum, *præsentibus, & audientibus eruditis viris*, de anima prolixam orationem audire volebat. Cùm autem multi ex iis, qui *fortè tunc* aderant, ad eius quæstionē varia philosophicè respondissent, quoniā propter *eorum* discordiam oratio visa-est non-constare-sibi: *sed magnam habere repugnantiam*, *ideo* Marius dixit Pamprepium *L* Παμπρέπιον posse quæstionem illam propositā, sine-lapsu, *& sine vllo errore* soluere, *& feliciter explicare*. Hic autē fuit colore nigro, deformi vultu, scientia, *& professione* Grammatista, *literator*, è Panè Aegypti *vrbe* oriundus, longum tempus ob affinitatem, *& consuetudinis*, in Graecia commoratus. Adductus igitur à Mario ad Hillum, cùm orationem de anima diu meditatam, eleganter habuisset, quoniam ignarus inter ignaros (vt Plato dixit) persuadere facilius potest, quàm *vir* doctus, Hillus eius artificiosa loquacitate deceptus, eum omnibus Constantinopoleos Doctoribus doctiorē iudicauit. Quamobrem ex publicis *pecuniis*, *vel*, *ex aerario* multum solatium ipsi largitus, eos, qui Musæa, *Scholas*, *& literarios ludos* frequentabant, cum delectu, *negligens felicem illis*, *qui nimium erant stupidi*, *& ad scientias discendas inepti*, docere iussit. Huius igitur felicitas tale nacta principium, *talémque rerum peragendarum facultatem adepta*, multarum calamitatum Reipub. causa fuit. Fuit autem Pamprepius Aegyptius, &

φίας εἰδέναι ὑπόνοιαν ἦγε. συναθέντα δ' αὐτὸν ὁ Ἴλλος ἀδίκως ἐλέγχεται. καί τι καὶ δημοσίᾳ ποίημα ἀναγνόντα, λαμπρῶς τε ἐπίμπσε, καὶ σπουδὴν ἔδωκε. τιὰ μὲν αὐτὸς ἰδίᾳ, τιὰ δ', ὡς διδασκάλῳ, καὶ ἐκ τοῦ δημοσίου. καὶ ἀποδημοῦντος δ' αὐτοῦ εἰς τιὰ ἰσαυρίαν, οἱ βασκαίνοντες αὐτῷ συνθέντες διαβολίαν, πάντ' ἐκ τῆς θρησκείας, καὶ ὅτι μαγγανεύει, καὶ μαντεύοιτο περὶ Ἴλλῳ καὶ τῆς βασιλείας, πείθουσι τὸν ζήνωνα, καὶ τὴν βερίναν τότ' μάλιστα δυναμένην, ἐκ πόλεως ἐκπέμψαι. καὶ ὁ μὲν, εἰς πέργαμον ἔρχεται ἐκ μυσίας. Ἴλλος δὲ πυθόμενος κ' τὴν αὐτοῦ σοφίαν ἐλλελάθαι τὸν ἄνδρα, πέμψας ἀναλαμβάνει αὐτὸν εἰς ἰσαυρίαν. καὶ σύμβουλόν τε αὐτὸν, καὶ σύνοικον ποιεῖ). καὶ (ἰδιώτῃ γὰρ πολιτικῆς συνέσεως ἐπιπλέως) τὰ δ' ἀρχῆς αὐτῷ, ἃς ἐκ μὴ σχολὴν ἦγε, διοικεῖν ἐπέτρεπεν, ἐλθόντες εἰς βυζάντιον συμπαρέλαβεν αὐτόν. καὶ ὅτε ἐγίνετο ἡ βρικιανοῦ σύστασις, διαπορουμένῳ τὰ τὴν ἴλλου, αὐτὸς ἐπεθάρσυνε καὶ θεοῦ τὸν γε εἶπεν, ὅτι τὰ δ' προνοίας μὲν ἡμῖν ἐστι τεταγμένα, παρέχει ὑποψίαν τοῖς τότε ὑπακούσασιν, ὡς ἔκτινος ἀδήλου ταῦτα θεάζοι προγνώσεως. καὶ ἐκβαίνοντος, ὥσπερ δὴ καὶ ἐξέβη, τὸ τέλος, πρὸς τὴν τύχην τ' ἐκείνου λόγον συμβάλλοντες, αὐτὸν πάντων αἴτιον (οἷα φιλεῖ ὅμιλος) μόνον ὑπελάμβανον τῆς παραδόξου αὐτῷ, διαβαίνειν δυνάμεως. οὕτω μὲν οἱ σόφρονες περὶ αὐτοῦ ἐκρίνοντο. εἰδέ τι καὶ ἄλλο ἰδίᾳ, ὅτε ἰσχυρὸς αἱρεῖν ἦν, οὔτε πείθειν. ἀλλ' ὅμως καὶ μέγα, καὶ ἐλάχιστον αὐτῷ σοφίᾳ συνεκοινώνει καὶ τότε τοῖνυν λαβὼν αὐτὸν, εἰς νικαμήδειαν χειμάσων. εἶτε τ' ἐκ τ' δήμου δυσμένειαν ἐκκλίνων, εἴτε δὴ ταῖς σφαγαῖς τ' ἔχοντα τὴν πόλιν ἐκφεύγειν δ' αἱμονα βραχὺ ὀλίγον ἐθέλων. ὁ Ἴλλος φιλόλογος, ὢν, ὑπὸ παρουσίαν ἀνδρὸς λογίων, διεξοδικὸν περὶ ψυχῆς ἐβάλετο ἀκοῦσαι λόγον. πολλῶν δὲ τῇ συντυχόντων βραχὺ σφίσιν αὐτοῦ σοφίσματα φιλοσοφησάντων, ἐπειδὴ ἐξ ἀσυμφωνίας ὁ λόγος ἀσύστατος ὤφθη, μύριος ἔφη δύνασθαι παμπρέπιος τὸ προβληθὲν ἀβλαβῶς διηλύειν. ἦν γὰρ μέλας τ' χροιάν. εἰδεχθὴς ταῖς ὄψεις. γραμματικὴς τ' ἐπιστήμων. ἐκ παγὸς ὁρμώμενος τ' ἐς αἰγύπτου, πολλοῦ χρόνου κατ' ἐπιμιξίαν διατρίψας ἐν ἑλλάδι. ἀφθὲς οὖν ὧδέ μέρους πρὸς ἕλλουν, καὶ διηθὲν λόγον περὶ ψυχῆς ἐκ χρόνου πεφρεντισμένου κομψῶς, ἐπεὶ ὁ οὐκ εἰδὼς, τ' εἰδότας, ἐν οὐκ εἰδόσιν, ὡς εἶπε πλάτων, πιθανώτερος ὑπάρχει, φενακισθεὶς ἴλλος μεμεμηνὼς τ' σωμυλίᾳ, λογιώτερον αὐτὸν πάντων ἔκρινε τῆδε παιδευτῆδε τ' κωνσταντίνου. διὸ κ' πολλὴν δὲ αὐτῷ ἐκδημοσίων ἐφόδιον, ἐκ φοιτῶντας ἐς μουσεῖα κατ' ἐκλογὴν ἐκέλευσε παιδεύειν. ἡ μὲν οὖν δαιμονία τύχη τοιαύτην ἀφορμὴν λαβοῦσα, πολλῶν αἰτία ἀτυχημάτων ἐγένετο τῇ πολιτείᾳ. ἦν δ' ὁ παμπρέπιος αἰγύ-

cùm-esset

A πλος. ποιητὴς ἦν, καὶ πρὸς ποίησιν εὐφυὴς. ἀφίκετο δ' ἀθήνας. καὶ τὴν ποιητικὴν ἐπιτήδευσιν τὰ ἀναγκαῖα τῷ βίῳ προσπορισάμενος. οἱ δ' ἀθηναῖοι γραμματικὸν αὐτὸν ἐποιήσαντο, καὶ δὴ καὶ νέοις διδάσκαλον ἔδοσαν. ὁ δ', φιλότιμος ὤν, καὶ οὐδενὸς ἐθέλων δεύτερος φαίνεσθαι, ἀμιλλώμενος ἦν πρὸς ἅπαντας. πλὴν πρόκλου μόνου, καὶ τῆς ἄλλων φιλοσόφων. τῆς γὰρ οἷος ἦν οὐδὲ ἅπτεσθαι τὴν σοφίας. περὶ οὗ δ' τὴν ἄλλην προπαίδειαν οὕτω διεπονεῖτο. καὶ εἰς τοσοῦτον ἀκριβάζετο ὁ παμπρέπιος, ὥστε ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ λογιώτατος B εἶναι ἔδοξε, καὶ πολυμαθέστατος τῶν αὐτόθι παιδείας μετειληχότων. πλησίον τε τῶν ἱερῶν ἀνδρὸς ἀθηναίου, καὶ ἀλεξανδρέως ἐγκύκλιον τῶν ῥητορος. ὃν τὸ κλέος ὑπερβαλεῖν ἐσπουδάκει δ' πολυμαθίας. τίνος μὲν τοίνυν ἐτιμᾶτο πρὸς τῶν ἀθηναίων οἷα διδάσκαλος ὢν ἀκμῆς. μέχρι δ' ταῦτα ἀρχὴ ἐτέρων πραγμάτων αὐτὸν ἐδεδίζεται, μειζόνων τε, καὶ κακίστων. ἵνα μάθωμεν τὰς τῶν τύχης μεταβολὰς ἐλεγχούσας ἐκείσοτε ταῖς τῶν ψυ C χῶν παντοίας προαιρέσεις, καὶ δι' μιᾶς ἧττον μέθης συμπεσούσης.

cùm esset poeta, & ad poesin naturâ aptus, Athenas etiam iuit, poetico studio res vitæ necessarias *sibi* conquisiturus, & *comparaturus*. Athenienses verò Grammaticum eum fecerunt, & *crearunt*, & iuuentuti docendæ præfecerunt. Ille verò, cùm esset honoris cupidus, & nulli secundus videri vellet, cum omnibus decertabat, excepto solo Proclo, cæterisque Philosophis. Hanc enim *horum nimis sublimem* sapientiam ne attingere quidem poterat. In reliquis igitur primis disciplinis ita elaborauit. Et Pamprepius *in his* adeò se exercuit, vt breui tempore præstantissimus, & doctissimus eorum, qui illic doctrinæ participes erant. *i. eorum, qui literis illic operam dabant, & eruditi erant*, esse videretur, Plutarchi *scilicet*, & Hierij, hominis Athenienſis, & Alexandrini Hermiæ Rhetoris, quorum magnæ doctrinæ gloriam superare studebat. Et hactenus quidem ab Athenienſibus, vt non ignobilis magister, honorabatur. Postea verò rerum aliarum maximarum profectò, & pessimarum principium ipsum excepit, vt discamus. Fortunæ commutationes, quæ subinde varias animorum voluntates coarguunt, non minùs, quàm vlla ebrietas à compotatione manans.

NOTÆ.

Μάρκου τοῦ Γλαυκ.] Legendum videtur, vt ex præcedentibus facilè colligitur, Μάρκου τοῦ Γλαυκ, & πρὸς τ' πατρίδων. Et, τῆς Κωνσταντίνου πόλεως. vel τὸ πόλεως nomen est subaudiendum.

Παμφανὴς. ἡ πᾶσι φαίνουσα φαιδρότης.

Παμεφὴς. Omnibus-apparens splendor. Omnia illustrans. *Solis epitheton. Hic enim omnia suis radiis illustrat.*

Παμφίλη. ἐπιδαυρία σοφὴ. θυγάτηρ σωτηρείδου, οὗ λέγεται εἶναι καὶ τὰ συντάγματα. ὡς D διονύσιος ἐν τῇ λ' τῆς ἱστορίας. ὡς δέ τινες γεγράφασι σωκρατίδα τ' ἀνδρὸς αὐτῆς. ἱστορικὰ ὑπομνήματα ἐν βιβλίοις λγ'. ἐπιτομὴν τῆς κτησίου, ἐν βιβλίοις γ'. ἐπιτομὰς ἱστοριῶν τ', καὶ ἑτέρων βιβλίων πλείστας. περὶ ἀφροδισίων, καὶ ἄλλων πολλῶν.

Παμφίλη. Epidauria sapiens, filia Soteridis. Cuius etiam esse dicuntur *illi libri, qui vocantur* syntagmata, *q. d. Compositiones, vel, opera composita*, vt Dionysius historiæ musicæ lib. 30. *tradit*. Sed (vt alij scripserunt, *hi libri sunt*) Socratidis, eius mariti. *Scripsit* historicos commentarios lib. 33. Epitomen Ctesiæ *scriptorum*, lib. 3. Epitomas historiarum, aliorúmque librorum quàm plurimas. De controuersijs. De *rebus* Venereis, & aliis multis.

Παμφιλίδας. ῥοδίων ναύαρχος. ὃς ἐδοκεῖ πρὸς πάντας τοὺς καιροὺς εὐαρμόστερος εἶναι τῷ πεισιστράτῳ. ἢ τὸ βαθύτερος φύσει, καὶ στασιωτερος μᾶλλον, ἢ τολμηρότερος ὑπάρχειν. ἀγαθοὶ E γὰρ οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων, οὐκ ἐκ τῶν λόγων, ἀλλ' ἐκ τῶν συμβαινόντων πιστεῦσαι τὰς διαλήψεις.

Παμφίλας. Pamphilidas, Rhodiorum nauarchus, qui ad omnia temporum momenta videbatur accommodatior esse, quàm Pisistratus, *L. εὐαρμοστότερος, sic & Vuolfius.* quòd esset naturâ grauior, & constantior, quàm audacior, *& ferocior*. Plerique enim homines non ex iis, quæ secundùm rationem *fiunt*: sed ex iis, quæ accidunt, *& ex euentu, de rebus* sentire, *& iudicare* solent.

Πάμφιλος. ἀμφιπολίτης. ἢ σικυώνιος. ἢ νικοπολίτης. φιλόσοφος. ὁ ἐπικληθεὶς φιλοπράγματος, εἰκόνας καὶ στοιχεῖον. τέχνην γραμματικὴν. περὶ γραφικῆς, καὶ ζωγράφων ἐν βύβλοις. γεωργικὰ βιβλία γ'.

Πάμφιλος ἀλεξανδρεὺς γραμματικὸς, ἀριστάρχειος. ἔγραψε λειμῶνα. ἔστι δὲ ποικίλων πραγματειῶν. περὶ γλωσσῶν ἐπῶν λέξεων βιβλία σή. ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ ε στοιχείου ἕως τοῦ ω. τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ α μέχρι τοῦ δ', ζωπυρίων ἐστὶ τοσαῦτα. ὡς τὰ νικάνδρου ἀνεξήγητα, καὶ τὰ καλούμενα ὀπικά. τέχνην κωμικὴν. καὶ ἄλλα πλεῖστα γραμματικά.

Πάμφιλος. Pamphilus, Amphipolita, vel Sicyonius, vel Nicopolita, Philosophus, cognomento Philopragmatos. *i. amans negotiorum, & curiosus* Imagines ordine alphabetico *scripsit*. Artem Grammaticam. De pictura, & pictoribus illustribus. De re rustica lib. 3.

Πάμφιλος. Pamphilus. Alexandrinus Grammaticus, Aristarcheus. Scripsit Limonem. *s. verum varia rum collectanea, varias pratorum herbas, variósque flores referentia.* Est enim variarum *rerum* collectio. De Glossis. *i. obscuriorib⁹ vocabulis*, & dictionibus, libros 105. Sunt autem ab ε litera vsque ad Ω. Nam ab Α vsque ad Δ, Zopyrion fecerat. In Nicandri *scripta* non-explicata, & ea, quæ vocantur Opica, Censoriam artem, & alia plurima Grammatica.

Πάμφιλος.Pamphilus.Hic semper metricè loquebatur in conuiuiis. *Vt apparet ex his duobus senariis,*

Infunde mihi quod bibam, & perdicis crus adde,

Matulam det aliquis, aut placentam aliquis det. Sic Athenęus in Dipnosophistis.

Πάμφιλος. Pamphilus. Demagogus Athenis, qui compilabat ęratium, & cùm in ipso furto deprehensus fuisset, ipsi magistratus fuit abrogatus, vt ait Aristophanes *in Plute. pag.* 10. *v.* 2. *Schol. annot.* 2. *vnde Suidas.*

Παμφερές. Omnia ferens. Varia ferens.

Πάμψυχος. Pampsychus. *Ita vocatus* Amphiaraus, *i.* omnium-animarum-Rex apud Inferos. Quòd omnes animas regat apud inferos. Vel qui suam animam totam conseruauit. Vel, qui perpetuò animā conseruat, id est, Immortalis. *Sophocles in Electra. p.* 118. *m.* Πάμψυχος αἰὲν ὤν. *Omnium-animarum Rex-est. Vide Schol. eadem pag. & 119. p.*

Πάν. Pan. Nomen Dei Græci. *Hic erat* hircinis cruribus-præditus, amans-deserti, *solitudine gaudens,* otiosus, in humeris gestans hinnuli pellem, *L* νεβρίδιον, & pedum, & fistulam. De hoc quęre in voce Ἀλίπλαγκτος.

Παν. Pan. Panos. Aesopus Mithridatis anagnostes. *i. Lector*, scripsit de Helena *librum*, in quo dicit Pana, *L* Πᾶνα, vocari piscem cetaceum. *i. grandiorem.* In hoc autem reperiri lapidem asteritem, qui à Sole accenditur, & ad philtra. *i. ad amorem conciliandum,* facit.

Παν. Vniuersum. Vniuersum *autem* est & ipse mūdus, & alio modo, Compages è mundo, & vacuo, quod est extra *mundum. L.* σύστημα. *Sic & Vulfius.* Ac mundus quidem est finitus, vacuum verò, *est* infinitum. Stellarum autem alias quidem inerrantes *esse dicunt, &* cum ipso cœlo moueri *tradunt.* Alias verò, errantes, & suo proprio motu moueri. Solem verò, obliquum iter facere per zodiacum. *i. signiferum* circulum Similiter etiam Lunam *esse* tortuosam, *& anfractus habere.* Solem autem esse purum ignem, & terrā maiorem, & orbiculatum, *ac rotundum* pro ratione mundi. Ac ignem quidem esse, quia facit omnia, quę ignis *facere solet.* Terrā verò maiorem, quòd tota ab ipso illuminetur, *ac illustretur*, & præterea cœlum Et quòd terra turbinatam vmbrā proiiciat, quòd maior sit, & propter magnitudinem vndique cernatur. Lunam verò magis terream *esse dicunt,* quippe quòd etiam terræ sit propinquior. Hęc autem ignea, & alia astra ali *tradunt.* Ac Solem quidē, magno mari, quòd sit tarda quędam inflammatio. Lunam verò, dulcibus aquis, quòd sit ex aere mixta. Placet autem ipsis *Astrologis* etiam astra rotunda esse & terram immobilem. Lunam verò non habere proprium lumen: sed à Sole *lumen* accipere, *ab eo* illustratam. Solem verò deficere, Luna se ipsi obiiciente, *ac eum obscurante* in parte nobis obuersa. Apparet enim eam illum subire in coniunctionibus, & illum occultare, & rursus *ab eo* digredi. Hoc autem cognoscitur per peluim aquæ plenam. Lunam verò *deficere constat,* quum in terrę vmbrā incidit. Quamobrem etiam in plenilunio deficere, quamuis ex diametro stet singulis mensibus *in* hemisphęrio So-

Πάμφιλος. οὗτος ἀεὶ ἐμμέτρα ἐλεγλε ἐν τοῖς πότοις. A

Ἔγχει πίνω μοι, καὶ τὸ πέρδικος σκέλος

Ἀμίδα δότω τις. ἢ πλακοῦντα τὶς δότω.

Οὗτος Ἀθηναῖος ἐν δημοσοφισταῖς.

Πάμφιλος. δημαγωγὸς Ἀθήνησι. ἐκλεπτε τὰ τῆ δήμε, καὶ φωραθεὶς ἐπ' αὐτοφώρῳ κατελύθη ὡς φησιν ἀριστοφάνης.

Πάμφορος. παντοῖα φέρων. B

Πάμψυχος. ὁ ἀμφιάραος. ὅτι πασῶν ἀνάσσει ψυχαῖν ἐν ἅιδου. ἢ ὁ διασώσας πᾶσαν τὴν ἑαυτῆ ψυχήν. ἢ ὁ διαπαντὸς τὴν ψυχὴν σώζων. ὅ ἐστιν ἀθάνατος.

Πάν. ὄνομα θεοῦ ἑλληνικοῦ. ξωγρησκελής. φιλέρημος. ἀπερήμων ἐπ' ὤμων ἔχων νεβρίδιον, καὶ καλαυρέπιον, καὶ συρίγγιον. ζητεῖ περὶ τοῦτον ἐν τῇ ἀλίπλαγκτος. C

Πάν. πανές. ὅτι αἰσωπὸς ὁ μιθριδάτου ἀναγνώστης, ἔγραψε περὶ ἑλένης. ἐν ᾧ φησι πάντα ἰχθὺν καλεῖσθαι κητώδη. ἐν τούτῳ δὲ τὸν ἀστερίτην λίθον εὑρίσκεσθαι, ὃς ὑπὸ ἡλίου ἀνάπτεται. ποιεῖ δὲ πρὸς φίλτρα.

Παν. τὸ πᾶν ὄξιν, ὅ τε κόσμος. καὶ καθ' ἕτερον ξόανον τὸ ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ τὸ ἐξωθεν κενὸν συνήματος. ὁ μὲν οὖν κόσμος, πεπερασμένος ὄξι. τὸ δὲ κενὸν, ἄπειρον. τῶν δὲ ἀστέρων, τὰ μὲν ἀπλανῆ, συμφέρεσθαι τῷ οὐρανῷ. τὰ δὲ πλανώμενα, κατ' ἰδίας κινεῖσθαι κινήσεις. τὸν δὲ ἥλιον λοξὸν τὴ πορείαν ποιεῖσθαι διὰ τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου. ὁμοίως δὲ τὴ σελήνην ἑλικοειδῆ. εἶ δὲ τὸν μὲν ἥλιον, εἰλικρινὲς πῦρ. καὶ μείζονα τῆς γῆς, καὶ σφαιροειδῆ, ἀναλόγως τῷ κόσμῳ. πῦρ μὲν οὖν εἶ, ὅτι πυρὸς πάντα ποιεῖ. μείζω δὲ τῆς γῆς, τῷ πᾶσαν ὑπ' αὐτοῦ φωτίζεσθαι. ἀλλὰ καὶ τὸν οὐρανόν. καὶ τῷ τὴν γῆν δὲ κινεῖσθαι σκιὰν ἐκβαλλειν, τῷ μείζονα εἶ), πάνθοθεν δὲ βλέπεσθαι, διὰ τὸ μέγεθος. γεωδίσφαιρον δὲ τὴν σελήνην, E ἅτε ἐγγυτέραν οὖσαν. ξηρίσθαι δὲ τὰ μὲν ἔμπυρα ἑαυτῶν, καὶ τὰ ἄλλα ἄστρα. τὸν μὲν ἥλιον ἐκ μεγάλης θαλάττης, νοτερὸν ὄντα ἀναμμα. τὴν δὲ σελήνην ἐκ ποτίμων ὑδάτων, ἀερομιγῆ τυγχάνουσαν, καὶ ψυχρόν ὄσαν. τὰ δὲ ἄλλα ἀπὸ γῆς. δοκεῖ δὲ αὐτοῖς, σφαιροειδῆ εἶ) καὶ τὰ ἄστρα. καὶ τὴν γῆν, ἀκίνητον οὖσαν. τὴν δὲ σελήνην, οὐκ ἴδιον ἔχειν φῶς. ἀλλὰ ὑπὸ ἡλίου λαμβάνειν ἐκλαμπομένην. ἐκλείπειν δὲ τὸν ἥλιον ὑπερφερομένης αὐτῷ τῆ σελήνης καὶ τὸ ἐπὶ ἡμῶν μέρος. φαίνεται γὰρ ὑπερχομένη τοὺς τόπους. καὶ ἀποκρύπτουσα αὐτὸν, καὶ πάλιν ἀπολαμπομένη. γνωρίζεται δὲ τοῦτο ἐκ λεκάνης ὕδωρ ἐχούσης. τὴν δὲ σελήνην, ἐμπίπτουσαν εἰς τὸ τῆς γῆς F

ἀποσκίασμα. οὕτω καὶ τὴ πανσελήνοις ἐκλείπειν, καὶ πρὸ καὶ ἐξέρχεσθαι ἴσα μήνα καὶ μῆνα τῆ ἡμι-

A σφαιρίῳ. καὶ λοξῶς ὡς πρὸς τὸν ἥλιον κινουμένη, παραλλάττει πλάτει, ἢ βορειοτέρα, ἢ νοτιωτέρα γινομένη. ὅταν οὖν τοι τὸ πλάτος αὐτῆς καὶ τῶν ἡλιακῶν, καὶ τῶν διὰ μέσων ψαύηται, εἶτα διαμερίσῃ τὸν ἥλιον, τότε ἐκλείπει. γίνεται δὲ τὸ πλάτος αὐτῆς καὶ τῶν ἡλιακῶν, καὶ τῶν διὰ μέσων, ἐν χηλαῖς, καὶ σκορπίῳ. καὶ κριῷ. καὶ ταύρῳ.

Παναγές. καθαρόν. ἅγιον γάρ, καὶ ἁγνόν, καὶ μύσος, κατ' ἀντίφρασιν. ἢ διὰ ἔθει, καὶ πᾶσαν
B μετ' αὐτῆς ἀρρησφόρει, καὶ παναγεῖς γυναῖκας. καὶ πολὺ χεῦμον ἔκπληξις αὐτοὺς κατέσχε, καὶ σκότος.

Παναθήναια. ἀθήνησιν ἑορτὴ ὅλη τῷ ὑπὸ Θησέως γενομένῃ συνοικισμῷ. πρῶτον ὑπὸ Ἐριχθονίου τοῦ Ἡφαίστου, καὶ τῆς Ἀθηνᾶς, ὕστερον δὲ ὑπὸ Θησέως πανηγύραντος τοὺς δήμους εἰς ἄστυ. ἄγεται δὲ ὁ ἀγὼν διὰ πέντε ἐτῶν καὶ ἀγωνίζεται πᾶς ἐθνικὸς. οὐ παρισβύτεροι. καὶ ἀγένειος. καὶ ἀνήρ. τῷ δὲ νικῶντι δίδοται ἆθλον, ἔλαιον ἀμφιφορεῦσι, καὶ ὁ νικῶν στεφανοῦται ἐλαίᾳ πλεκτῇ.
C

Παναθήναια. διττὰ παναθήναια ἦγετο Ἀθήνησι. τὰ μὲν κατ' ἔτος ἕκαστον γινόμενα. τὰ δὲ, διὰ πενταετηρίδος. ἃ καὶ μεγάλα ἐκάλουν. ἦγε δὲ τὴν ἑορτὴν πρῶτος Ἐριχθόνιος ὁ Ἡφαίστου. τὰ δὲ παναθήναια, πρότερον Ἀθήναια, ἐκαλοῦντο.

Πανάκεια. θεραπεία, καὶ ὄνομα θεᾶς.

D omnium remedium, & sanationem promittit. Virgil. Aen. lib. II. pag. 432. v. 5. Est & Deæ nomen, Panacea, de qua Aristoph. in Plut. pag. 17. v. 6.

Πάναχτος. πόλις μεταξὺ τῆς Ἀττικῆς, καὶ τῆς Βοιωτίας. Θουκυδίδης δὲ ἐν οὐδετέρῳ καλεῖ τὸ χωρίον. ὁ δὲ Μένανδρος δὲ, ἀρσενικῶς.

Παναλκές. ἰσχυρότατον.

Πανάυτον. πάντη δυνατόν.

Πανωόλεος. ἐν ὀπτεδέκατον. καὶ γὰρ τοῦ λαγόνας ῥυτοῖς πανωόριος ἤδη πρὸ τῆς ὥρας.

E Πανάπυστος. ἀνήκοος.

Παναριστίδης. ὄνομα κύριον.

Πανάρκιος. τὸ μεγάλου, καὶ δυνατοῦ. ἡλίου δὲ πανάρκιος, ἢ πανταχῆ λάμποντος.

Παναρμόνιον. πάνυ θεῖον ἁρμονίαν.

Παναρμόνιον ἐξ ὅλης τεταγμένον. ἁρμονία γὰρ ἡ διατεταγμένη ἀκολουθία.

Πανανγές. πάνυ λαμπρόν.
F Πανδαμάτωρ πάντα ὑποτάσσων.

Πανδαισία. ἡ δαψιλὴς, καὶ κεκραμένη δίαιτα. μάζα δέ ἐστιν ὁ τραφὶς ἄρτος.

Πανδαισία. ὡς καλὸν ὦ πόσθον τὸ σῖφος αὐ-

li opposita, Cùm autem per obliquum *iter*, Solē versus moueatur, *ab eo* digreditur latitudine, quum vel ad Septentrionem, vel ad meridiem magis accedit. Quum autem eius latitudo est in solaribus, & in mediis *lineis, quúmque Soli, mediæque lineæ respondet*, & Solem dimetitur, tunc deficit. Eius autem latitudo, quum Soli, & ecliptic linæ respondet, est in Chelis *cancri. in cancri brachiis, in cancro*, & Scorpio, & Ariete, & Tauro.

Παναγές. Purum. Sanctum. Sacrosanctum. ἅγιος enim, & ἁγνὸς, & μύσος per *antiphrasin dicuntur. De quibus singulis suo loco vide.* Vt, Illa verò currebat, & cum ea sacrosanctæ matronæ, multúmque tempus stupor, & caligo ipsos detinuit.

Παναθήναια. Panathenæa. Quinquatria Festum Athenis *celebrari solitum* ob vrbis à Theseo coniunctionem, *quum in vnam, & eandem vrbem municipes coegit.* Primùm quidem *institutum fuit* ab Erichthonio, Vulcani, & Mineruæ F. Postea verò, à Theseo, qui municipes in *eandem Athenarum* vrbem coegit. Certamen autem *horum ludorum* quinto quoque anno celebratur. *Hæc non ad Panathenæa: sed ad aliud caput pertinere videntur.* Decertat autem puer in Isthmiis, non senior, & imberbis, & *non* vir. Victori verò datur præmium, oleum *in* amphoris, & victor coronatur olea texta. *i. oleagina corona.*

Παναθήναια. Panathenæa. Athenis duplicia celebrabantur Panathenæa. Altera quidem, singulis annis, altera verò, singulis lustris peractis. *i. quinto quoque anno*, quę etiam magna vocabant. Primus autem Erichthonius, Vulcani F. hoc festum celebrauit. Panathenæa verò, priùs Athenæa vocabantur.

Πανάκεια. Curatio. Remedium. *Panacea quoque, dicitur herba quædam odorifera, qua suo nomine, morborum*

Πάναχτος. Panactus. Vrbs inter Atticam, & Bœotiam *sita* Thucydides verò etiam neutro-genere vocat hanc vrbem. Menander verò, masculeo-genere.

Παναλκές. Robustissimum. Fortissimum.

Πανάυτον. Quod-omnino-confici-potest.

Πανωόλεος. Prorsus-ante-tempus-iustum-morituros. Immaturus. In epigrammate. Etenim profectò lateribus fluentibus ante tempus-iustum-morituros, *vel, immatura-morte-periturus.*

Πανάπυστος. Qui-nihil-prorsus-audiuit. Vel, Is, de quo nihil prorsus auditum est.

Παναριστίδης. Panatistides. Nomen proprium.

Πανάρκιος. Ad-omnia-sufficientis. Magni, & potentis. At πανάρκιος ἡλίου. Solis vbique lucentis. Solis, qui suis radiis ad omnia illustranda sufficit.

Παναρμόνιον. Omnino-concinnum. Valde-concinnum. Suauem-habens-harmoniam.

Παναρμόνιον. Ab omni *parte* compositum, *ordinatum, & eleganter distinctum.* Harmonia enim *est* bene-distincta *rerum* series.

Πανανγές. Valde-splendens. Splendidissimum.

Πανδαμάτωρ. Omnia-domans. Omnia subigens, *& in suam potestatem redigens.*

Πανδαισία. Copiosum, & lautum conuiuium, vbi sunt omnia ciborum genera. *L. πανδαισία εὐωχία, vt apud Aristoph. in Pace. pag. 454. v. 15. Schol. annot. 10.* Maza verò, est durus panis.

Πανδαισία. *Aristoph. in P. p. 454. v. 15. & 16.* O No-

ptune, quàm pulchrum agmen ipsorum apparet, Et denſum, & velox, vt placenta, & pandæſia. Pandæſia autem eſt, quum quiſque ſuam cœnam, *ſuósque cibos* afferens, *in commune* deponit, & omnes omnium *ciborum allatorum* ſunt-participes. Vel pandæſia *vocatur* copioſum conuiuium, *omni rerum copia magnificè inſtructum*, & cui nihil deeſt, *& in quo nihil deſideratur.*

τῆ. ἡ πυκνὸν καὶ χορτῶν ὥσπερ μᾶζα. καὶ παν- A
δαισία ὅτι ὅταν ἀλίπνου ἕκαστος αὐτῷ κομί-
ζων, καταθῆται, καὶ πάντες πάντων μετέχω-
σιν. ἡ πανδαισία, ἡ πάντα ἔχουσα ἄφθονα, &
μηδὲν ἐλλείπουσα ἐν τῇ δαιτί.

NOTAE.

εἰς καλόν.] Ariſtoph. in Pace. pag. 454. v. 15. & 16.

εἰ Πόσειδον, ὡς καλὸν τὸ σῖτος αὐτῇ φαίνεται,
Καὶ πυκνὸς, καὶ χορτῶν, ὥσπερ μᾶζα, καὶ πανδαισία. B

Conſule Schol. annot. 10. Subiice, παδαισία δέ ἐστιν, ὅταν. &c.

Πανδαισίας. Menſæ *omni ciborum genere inſtructæ, atque* ſumptuoſæ, *magnificæ, ſplendidæ.* Conuiuij *ſplendidiſſimi.* — *omni rerum copia inſtructi.*

Πανδαισίας. πολυτελῶς ξαπίζης. δίωχίας.

Πανδέκται. Publicani, qui ab omnibus tributum, & vectigal imperatum, & datum accipiunt. *Vel, Pandectæ ſunt illi, qui vulgò Generales Receptores vocantur.* Vt, Non miſi, ne pœnas datem Publicanis, qui Scalpellis abradunt *ex ſuis tabulis, eorum, quos debitum tributum iam perſoluerunt*, nomina, *vt idem eidem iterum ipſis perſoluant.*

Πανδέκται. οὐκ ἐπίσκυλα, ἵνα μὴ δῶνας τοῦτο ἔχω τοῖς πανδέκταις τοῖς δοσμιλοῦσι τὰ ὀνόματα.

Πανδιλετίους. *Sic eorum legitur apud Ariſtoph. in Nubibus. p. 106. v. 31.* Pandeleteas ſententias, hoc eſt moroſas, *ac moleſtas.* Quia Pandeletus Sycophanta fuit litium-amans, *i. litigioſus*, & decre orum ſcriptor. Fuit autem vnus ex numero eorum, qui in Iudicijs verſabantur. Meminit eius Cratinus in Chironibus. C

Πανδιλετίους γνώμας. τουτέστι, δυσρόπους. ἐπεὶ πανδέλετος συκοφάντης ἦν φιλόδικος, & γεγράφων ψηφίσματα. καὶ ἦν εἷς τῶν ἐπὶ τοῖς δικαστηρίοις διατριβόντων. μέμνηται αὐτοῦ κρατῖνος ἐν χείρωσι.

Πανδερκεῖς. Omnia videntes.

Πανδερκεῖς. πάντα ὁρῶντες.

Παίδια. *vel*, Παίδεια. Pandia. Feſtum quoddam Athenis, quod poſt Bacchanalia celebrabatur.

Παίδια. ἑορτή τις ἀθήνησι, μετὰ τὰ διονύσια ἀγομένη.

Παμδημεί. Cum-toto-populo. Frequentibus copijs ex omni populi totius ordine collectis. Vt, Priùs cũ toto-populo exiuerunt, quàm illos de ſuis, qui-ad-pugnam-erant-inutiles, domi relinquerent. Et, παμδημεὶ, & παγχυδῆν, *vel* παγχυδί. &c. i. Lydi autem cum-omni-populo, & cum-omni-genere venerunt, *eum* orantes, *poſtulatis annueret.* D

Παμδημεί. πρότερον παμδημεὶ ἐξεπλάκασιν, ἢ τοὺς δορυφόρους σφῶν οἴκοι καταλιπεῖν. παμδημεὶ δὲ, καὶ παγχυδῆν ἦλθον οἱ λυδοὶ παρακαλοῦντες.

Παίδημος Ἀφροδίτη. Pandemos Venus. i. communis. Ita vocabant illam *Veneris ſtatuam* collocatam prope vetus forum, *vel, in antiquo foro*, quòd olim totus populus ibi congregaretur, *in locis ſcilicet*, quæ vocant fora. Παίδημον autem eſt *idem, ac* παλίμιμον. *N. L. Publicum. Vniuerſale. Commune. Plebeium. Vulgare.* παγχύδην *fortaſſe voce Græcis recentioribus recepta vocat id, quod in omnibus pagis fieri ſolebat.*

Πάνδημος ἀφροδίτη. οὕτως ἐκάλουν τὴν ἀφροδίτην ἐπὶ τῇ ἀρχαίᾳ ἀγορᾷ. διὰ τὸ ἐνταῦθα πάντα τὸν δῆμον συνάγεσθαι τὸ παλαιόν. ἃς ἐκάλουν ἀγοράς. ἔστι δὲ τὸ παμδήμον, παγήσιμον.

Παμδήμου. Totius populi. Vel totius-plebis, & gregariæ turbæ. Et παίδαμον, *Pandemos, erat etiam* meretricis nomen, *quòd toti populo, i. cuiuis, ſui corporis copiam, acceptâ mercede, faceret. Et* παίδημος. *vulgaris. Vt*, Non ex vulgari, & impuro ſtudio *pecuniam colle-ctam poſſidebat.* E

Πάνδημος. πάντος ἢ πλήθους. ἢ πάντος ἢ δημώδους καὶ ἀγελαίου ὄχλου. καὶ ἑταίρας ὄνομα. οὐκ ἐκ ἢ πανδήμου, καὶ ἀσελγοῦς βλιτηδεύματος.

Πανδιονίς. *Vna decem Tribuum apud Athenienſes, à Pandione Athenienſi ſic vocata.*

Πανδιονὶς. μία τῶν δέκα φυλῶν. ἀπὸ πανδίονος τοῦ ἀθηναίοις, ἀπὸ πανδίονος τοῦ ἀθηναίου κληθεῖσα.

Πανδοκεύτρια. Mulier-tabernaria. Caupona. *Sic dicta*, quòd omnes excipiat. Vocatur vero καπηλὶς, παρὰ τὸ καπύειν τὸν οἶνον. i. quòd vitiet, *& corrumpat* vinũ. οἶνος enim *apud priſcos dicebatur* vinum. Vnde etiam *dicta* ἄμπελος. i. vitis vini mater, quaſi dicas ἰμπλῶ, quòd in ſe contineat τὸν οἶνον. i. vinum. *Ariſtoph. Pluto. pag. 23. v. 12. V. de Schol.* F

Πανδοκεύτρια. ἡ καπηλίς. ἀπὸ τὸ δέχεσθαι πάντας. εἴρηται δὲ καπηλὶς, ἀπὸ τὸ καπύειν τὸν οἶνον. οἶνος δὲ ὁ οἶνος. ὅθεν καὶ ἄμπελος. οἱονεὶ ἔμοινος οὖσα. ἡ ἐν αὐτῇ ἔχουσα τὸν οἶνον.

Πάνδοχοι. Mulieres, quæ omnes excipiunt hoſpitio. Cauponæ. Vt, Hoc autem, quod circumfertur, *& tritum eſt*, vel vetulæ cauponæ iam norunt. Et παν-δοχεῖον, Diuerſorium, quod omnes excipit.

Πάνδοχοι. αἱ πάντας ὑποδεχόμεναι. τὸ τοῦτο ἴσασιν ἤδη φερόμενον & πάνδοχοι γραῖς. καὶ πανδοχεῖον. τὸ πάντας ὑποδεχόμενον οἴκημα.

A Παυδοσία. πόλις μία τῆς ἐν καστωρίᾳ.

Παυδοσία. Pandosia. Vrbs vna de illis, quæ sunt in Casopia.

Παύδυρα. μάχαιρα κρεωκόπος. ἡ πηκτίς. ζήτει ἐν τῇ πηκτίς.

Παύδυρα. Pandura. Culter carnificus. Qui pectis etiam vocatur. Quære in voce Πηκτίς.

Παύδροσος. ὄνομα γυναικός.

Παύδροσος. Pandrosos. Nomen mulieris. *Aristoph. Lysistrata. pag.* 551. *v.* 17.

Παναίτιος ῥόδιος, ὁ πρεσβύτης φιλόσοφος. ὃς πολὺς ἐν φιλοσοφίας λόγοις. φέρεται αὐτοῦ βιβλία φιλόσοφα πλεῖστα.

Παναίτιος. Panætius Rhodius, senior, Philosophus: Cuius apud Philosophos multa *sit* mentio. Feruntur eius libri philosophici plurimi.

Παναίτιος. ὁ νεώτερος νικαγόρου ῥόδιος φιλόσοφος στωϊκός. διογένους γνώριμος, ὃς καθηγήσατο Σκιπίωνος τοῦ ἐπικληθέντος ἀφρικανοῦ, μετὰ πολύβιον μεγαλοπολίτην. ἐτελεύτησε δὲ ἐν ἀθήναις.

B Παναίτιος. Panætius iunior, Nicagoræ F. Rhodius, Philosophus Stoicus. Diogenis familiaris, *& discipulus*, qui fuit præceptor Scipionis, cognomento Africani, post Polybium Megalopolitam. Obiit autem Athenis.

Παναίτιος. μάγειρος. μικροφυὴς λίαν. ὃν βάλλει ἀριστοφάνης, ὡς καταλαβόντα γυναῖκα αὐτοῦ μοιχευομένην. ἐδυνάστευτο γὰρ ὑπ' αὐτῆς μεγάλης οὔσης.

Παναίτιος. Panætius cocus. Parua-statura præditus erat. Aristophanes autem *in Auibus. p.* 385. *v.* 15. *Schol. annot.* 9. *vnde Suidas*, eum perstringit, vt hominem, qui suam vxorem in adulterio deprehenderit. Nam ab illa, quòd esset magna, regebatur, *eique parere cogebatur.*

Παῦνι. Παῦνις. Panemus. Apud Macedones *est* nomen mensis, *qui apud Romanos vocatur* Iulius.

C Παῦνι. Παῦνις. Pantheon. In campo Romanorum erat omnium Deorum commune templum, quod indigeriæ *propterea* Pantheon vocabant.

Παίθηρ. τόπος. ἀπὸ τὸ πεδίον τῶν ῥωμαίων, νεὼς λίαν καινὸς πάντων τῶν θεῶν. πάνθεον ἐκάλουν αὐτὸν οἱ παλαιοί.

Παίθηρ. ὄνομα κύριον

Πάνθηρα.

Παίθηρ. Panther. Nomen proprium.

Παίθηρα. *Vel est accusat. singul. à recto* Παίθηρ, *de quo ante. Vel est pluralis nominativus à recto singulari* παίθηρ. *v. n. Rei is genus, ita dictum, quòd omne ferarum genus venetur, capiat, & concludat.*

Πάνθηρος. ὄνομα κύριον.

Παίθηρα. Panthera. Nomen proprium.

Παυθ' ὁμοῖα. καὶ ῥοδῶπις ἡ καλή. ἡ ῥοδῶπις ἑταίρα ἐγήματο. τοῖς οὖν πολὺ δαπανήσασι τὰς ἀρχὰς ἴσα, τὸ διάφορον τῆς μίξεως πρὸς τὰς ἄλλας γυναῖκας σκοποῦντας, διαφωνεῖ τὸ λεγόμενον.

D Παῦθ' ὅμοια. *Metri causa legendum, vt apud Eras. ad Chil. 1. Cent. 9. col.* 587. *ad.* 58. Ἅπαυθ' ὅμοια. *&c.* Omnia *sunt* similia, & Rhodopis illa formosa. Rhodopis fuit meretrix. Illos igitur, qui magnam pecuniam *in res Venereas insumptam* amiserunt, & coitus diuersitatem in aliis mulieribus spectant, alloquitur, *& denotat* hoc prouerbium.

Πάνθους. ὄνομα κύριον.

Πάνθ' ὅσ' αὖ θεὸς θέλῃ, χ' ἡ τύχη καταρθοῖ, χωρεῖ κ' ἡμῖν ταῦτα. ἕτερον ἑτέρῳ ζεύτεον κατὰ καιρὸν ἅπαντα. τουτέων. ὁπόσα ἂν θελήσῃ ὁ θεὸς, καὶ ἡ τύχη κατορθοῖ, ζεύτα χρεὼ κατὰ νοῦν.

Παῦθους. Panthous. Nomen proprium.

Παῦθ' ὅσ' αὖ. &c. Omnia, quæ Deus voluerit, & Fortuna direxerit, hæc ex *animi nostri* sententia succedunt. Alterum alteri horum per tempus oportunum occurrit. Hoc est, Quæcunque Deus, &c. vt antè.

E Πάνθους. πανθέατος.

Παυθοίδης ὁ τοῦ πάνθου.

Παυθοίδης. Panthœdes. Panthi filius.

Παυθοινεῖ. διαῤῥήμα.

Παυθοινεῖ. Aduerbium. Solenni-epulo. Per-totum-epulum. Per totum-conuiuium.

Παυθοίνιον. παυδαισίαν. βάβριος.

Παυθοίνιον. Conuiuium-omni ciborum-copia-instructum. Lautissimum-conuiuium. Babrius.

Λέων μὲν αὐτὸς εἶχε δαῖτα παυθοίνιον.

Leo quidem ipse habebat conuiuium omni-ciborum-copia-instructum. i. lautissimum, & amplissimum,

Ἔγκατα λαφύσσων. μυελὸν ὀστέων πίνων,

Intestina hauriens, medullam ossium bibens,

Καὶ σπλάγχνα δαπίνων.

F *Et viscera dilacerando-vorans.*

Λέγεται καὶ παυθοινία βούλομαί σε δειπνῆσαι παυθοινίαν.

Dicitur & παυθοινία, *pro* παυθοίνιον. *Idem enim vtrunque significat. Vt,* βούλομαι. &c. i. Volo te lautissimo conuiuio excipere.

Πάνθ' ὑπὸ μηνιθμὸν, ἤτοι μὴ πάσης μήνιδος, καὶ χόλου. ἢ κατὰ πάντα τὸν τῆς μήνιδος χρόνον.

Παυθ' ὑπό. Omni sub ira. Hoc est, cum omni ira, & bile. Vel per omne tempus iræ.

Παῖθυα. Maximè-veneranda. *Sophocles in Aiace.p.* 43.*v.*718.*&* 719. Παῖθυα θεσμὰ ἐξέκυσεν. Valde-veneranda iura Confecit. Id eſt maximè-veneranda inſtituta, *maximè-venerandas leges* expleuit, *implenit. Vide Schol.*

Παννυχίζω. Datiuo. Nundinor. Ludos celebro. Dies feſtos ago. Laudo. In demonſtratiuo, ſiue laudatiuo dicendi genere, in totius populi conuentu orationem habeo.

Πανικῷ δείματι Panico terrore. Hoc accidit in caſtris, quum ſubitò & equi, & homines metu conſternantur, nulla præcedente-manifeſta-cauſa *metus, & trepidationis repentina.* Pani verò mulieres ſacra-facere cum clamore ſolebant. Et Menander in Dyſcolo dicit, cum ſilentio non accedendum eſſe ad hunc Deum. Vel *hoc illi faciebant*, quia ea, quorum nulla cauſa apparebat, Pani tribuebant. Exiſtimatur enim hoſtium acceſſus eſſe. Et præ tumultu *milites* armis arreptis, alij-aliis reſiſtentes pugnant. In epigrammate 140. *lib.*6. *Epigr.pag.*440. Pani ſcopulorũ amanti, denſum iuxta promontorium Charicles Fuluum, *vel, album, &* barbatum hunc dedicauit hircum. Hoc fit in bello Theodorus verò Rhodiorum Imperator in Commentariis dicit, optimum eſſe huiuſmodi temporibus, in armis manere, & quietem agere, *quieſcere*, L. Θεόδωρος ὁ τῶν Ῥοδίων στρατηγὸς ἐν ὑπομνήμασι λέγει. &c. & ipſe circuncurſans clamabat, & per miniſtros denunciabat, vt omnes in tentoriis manarent armati.

Πάνιον. Panion. Nomen loci, vbi etiam caſtrum *eſt ædificatum* iuxta littus, quod Panion vocatur, in Heracleæ finibus.

Πανιάνιος κρατήρ. Panionius crater. *Vide* Πανιώνιον *in Ionico Lexico.*

Πανόλβιος. Panolbius, Poeta. Scripſit diuerſa. Et ad Etherium poſt morbum verſibus, & ad Erythrium, & ad Dorotheum, Principem, & Comitem, & epitaphium Hypatiæ, filiæ Erythrij.

Πανομφαίῳ. *Iouι* Panomphæo, cui omnis fama, & vaticinatio apparet, *& nota eſt.*

Παννονία. Pannonia regio.

Πανοπεύς. *nomen deductum à* Πανόπη. *Panope.*

Πανόπη. Panope. Nomen *vrbis in agro Phocenſi ſitæ.* Et Panopiades. Patronymicum. *Panopi filius. At Euſtath. ſcribit* Πανοπιάδης, ὁ Πανοπίας υἱὸς Ἐπειός. *i. Panopiades, Panopei F. Epeus.*

Πανόπτης. Multis-oculis-præditus. Oculatiſſimus. Omnia-videns. *Ariſtoph. in Eccleſiaz. pag.*487. *v.*14.

Πανόπτεια. Omnia-cernens *mulier. Oculatiſſima.*

Πανόσπεια. Omnia-legumina. Omnium leguminum-mixtio.

Πανοῦργος. Qui omnia facit in improbitate, *Calliditiſſimus, ac improbiſſimus. Ad quoduis facinus paratus.* Dicitur etiam *ita vir* valde-prudens, & qui omnia nouit. Hoc nomen τῷ πανούργου nos quidem dicimus de moderatiore, *ac leniore conuicio.* Attici verò *ſumunt* pro grauiſſimo maledicto. Ariſtop. *in Equitibus. pag.*202. *v.*14. *&* 15.

Et improbiſſimum, & improbiſſimum fieri, fieri. *Sæpius enim idem dicam.*

Etenim iſte eſt improbiſſimus ſæpius interdiu, vel, quotidie.

Πάνθυτα. πανσέβαστα. πάνθυτα θέσμι' ἐξήνυσε. πανσέβαστα νόμιμα ἐξεπλήρωσε.

Πανηγυρίζω. δοτικῇ.

Πανικῷ δείματι. τοῦτο γίνεται ὅταν τῷ στρατοπέδῳ, μήτε ἀφ' ἵππου, μήτε ἐξ ἀνθρώπου ἐπαραχθῶσι μηδεμιᾶς αἰτίας προφανείσης. τῷ δὲ Πανὶ εἰώθεσαν ὀργιάζειν αἱ γυναῖκες μὴ κραυγῆς. καὶ Μένανδρος ἐν Δυσκόλῳ σιωπᾶν φησι τοῦτον τὸν θεὸν οὐ δεῖν προσιέναι. ἢ ὅτι τὰ ἄνευ αἰτίας τῷ Πανὶ ἀνετίθεσαν. δοξάζεται γὰρ πολεμίαν ἔφοδος εἶναι καὶ ἀναλαμβάνοντες ὅπλα ὑπὸ ταραχῆς, ἀντιτάσσονται ἀλλήλοις μάχην. ἐν ὑπομνήμασι. πανὶ φιλοσκοπίλῳ, λάσιον ᾠδὴ προσφέρουσι χαρικλῆς ἀνακὼν ὑπηνήτην τύνδ' ἀνέθηκε τράγον. τοῦτο γίνεται περὶ τοὺς πολέμους. Θεόδωρος ὁ Ῥοδίων στρατηγὸς, ἐν ὑπομνήμασι λέγοντος, ὅτι κράτιστόν ἐστιν ἐν τοῖς τοιούτοις καιροῖς μένειν ὅπλοις ἐν τῇ σκηνῇ καθωπλισμένους ἅπαντας. καὶ παροιμία.

Πάνιον. ὄνομα τόπου, ἔνθα καὶ κάστρον ᾠκοδόμηται, ὃ λέγεται πάνιον, πρὸς τοῖς τῆς Ἡρακλείας μέρεσι.

Πανιώνιος κρατήρ.

Πανόλβιος. ἐπῶν ποιητής. ἔγραψε διάφορα. καὶ πρὸς Ἐθέριον μετὰ τὴν νόσον διεπῶν. καὶ πρὸς Ἐρύθριον. καὶ πρὸς Δωρόθεον ἡγεμόνα, καὶ κόμητα. καὶ εἰς Ἀρθόνιον κόμητα. καὶ ἐπιτάφιον ὑπατίας θυγατρὸς Ἐρυθρίου.

Πανομφαίῳ. ᾧ πᾶσα φήμη, καὶ μαντεία ἀναφαίνεται.

Πανονία. χώρα.

Πανοπεύς.

Πανόπη. ὄνομα. καὶ πανοπάδης, πατρωνυμικόν.

Πανόπτης. πολυόφθαλμος.

Πανόπτρια.

Πανόπτρια. ἡ ἐκ τῶν ὀπτείων μίξις.

Πανοῦργος. ὁ πάντα ἐν πονηρίᾳ ἐργαζόμενος. λέγεται δὲ καὶ ὁ πάνυ φρόνιμος. καὶ ὁ πάντα δεισάμενος. τὸ δὲ πανοῦργον, ἡμεῖς μὲν μετριώτερον φαμέν. ἀττικοὶ δὲ ὅτι σφοδρᾶς βλασφημίας. ἀριστοφάνης.

Καὶ πανοῦργον, καὶ πανοῦργον. πολλάκις δὲ αὖτ' ἐρῶ.

Καὶ δὲ οὗτος ὦ πανοῦργος πολλάκις τῆς ἡμέρας.

Idem

A Καὶ παναργιπαρχίδας.
Τούτους καυμῳδεῖ ὡς πανοῦργους. τὸν πσαμείνην. καὶ τὸ φαίνιππον. καὶ τὸ ἱππαρχίδην. καὶ τὸν γέροντα τὸ φαλακρὸν καὶ τὸ Θεόδωρον. διομειαλαζόνας. καλεῖ δὲ οὕτως ἀπὸ ὁμοίων τοῦ δήμου· ὡς ὠνόμασαι οὕτως ἀπό τινος διόμου. τὸν πανοῦργον ἢ εἰς τὸ φρόνιμον μεταλαμβάνουσι. καὶ ζήτει ἐν τῇ ἐγχρήτεια.

Idem Aristoph. in Acharnensibus pag. 185 *v.* 30. Τισαμενοφαινίππους, Παναργιπαρχίδας. *Vide Schol. annot.* 13. *Tisamenophaenippos, Panurgipparchidas. L.* Τισαμενὸν, & Γέροντα. Hos comicè perstringit vt improbos, Tisamenum,& Phaenippum,& Hipparchidem,& Geretem illum caluum, & Theodorum Diotniam, *vel Diomeum, vel Diomensem,* qui ex municipio Diomiis erat. Quod *municipium genere neutro dicitur in plurali Diomia, &* nominatum est ita à quodam Diomo. Vocem verò πανοῦργον transferunt etiam ad *hominem* prudentem. Quære in voce Ἐγχράτεια.

B NOTAE.

Ἐπὶ σροφαῖς βλασφημίαις. Aristoph. in Ranis. pag. 131. v. 18.

Καπάβα πανοῦργα.—

Scho. annot. 10. vnde Suid. Legitur ὅτι σροφῆς ἀτιμίας. i. Hoc dicitur de graui ignominia.

Διομειαλαζόνας.] Apud Aristoph. in Acharn. pag. 285. Schol. annot. 13. legitur, καὶ Θεόδωρον τὸν Διομέα τὸν δῆμον ὄντας· ὡς ὠνόμασαι οὕτως ἀπὸ τινος Διόμου. Steph. Διόμεια. αὐδετέρως. δῆμος τῆς Αἰγηΐδος φυλῆς. ὁ δημότης Διομεύς. &c. Ergo apud Suid. l. ἀπὸ Διομείων τοῦ δήμου.

Πανωλεθρία. καὶ πανώλης ὁ πανώλεθρος.

Πανολεθρία. Omnium-interitus. Internecio. Interitus, quo omnes intereunt, nec vllus superest. Et πανώλης, & πανώλεθρος, idem. Omnino-perditus-Vel omnino perdendus. Perditissimus. Pernicioſissimus.

C Πανσελήνῳ. ἀριστοφάνης φησὶ περὶ κλεωνύμου. πῶς σου τὸ σροκτὸν συνήγαγε. καὶ φησὶ τῇ πανσελήνῳ. διότι οἱ Ἕλληνες πάντες σρὸς τὴν σελήνην ἔσροντο ἀποβλέποντες. δεδιότες γοῦν, καὶ ἀρταφέρνους στρατηγοῦ τὸ βασιλέως περσῶν, εἰς μάραθῶνα ἐμβεβληκότων, σρεσβεύοντο τὴν πανσέληνον, δεῖν τῇ τότε ἐξελθεῖν δεῖν τὸ πόλεμον. καὶ σρὶν τοὺς λακεδαιμονίους βοηθῆσαι, κατάθωνται οἱ ἀθηναῖοι τὸ πόλεμον. παίζει οὖν ἀριστοφάνης ἐπὶ τοῦτο.

Πανσελινῷ. Plenilunio. Aristoph. *in Acharnensibus. pag.* 264. *v.* 17. *&* 18. Di. Quanto verò podicem tempore contraxit? Pr. Plenilunio. *Hoc autem ideo dicit,* quia omnes Graeci, *praecipuè verò Lacedaemonij,* obseruantes Lunam, *res suas* gerebant. Cùm igitur Datis, & Artaphernes, Regis Persarum duces, in Marathonem irrupissent, expectabant plenilunium, vt tunc demum ad bellum exirent. Sed priusquàm Lacedaemonij *ad opem ferendam Athenensibus* aduenissent, Athenienses bellum *iam* feliciter confecerant. Propter igitur illam *antiquam, & importunam expectandi plenilunij* consuetudinem, Aristophanes iocatur, &

D *praeter expectationem, risus mouendi causâ, dixit* πρωκτὸν *pro,* στρατόν. *exercitum.*

NOTAE.

Πῶς σου τὸν πρωκτόν.] Aristoph. in Achamensibus. pag. 264. v. 17. & 18.

Δι. Πόσου δὲ τὸν πρωκτὸν χρόνου ξυνήγαγες;

Πρ. Τῇ πανσελήνῳ.—

Παναθυμότατον. ἰσχυρότατον.

Παναθυμότατον. *Pro* ἰσχυρότατον, *lego,* ἀσθενέστατον. Infirmissimum.

Παναρμία. παγιαρμία.

Πανσπερμία. Omnifaria-seminum-mixtio. Omnium-frugum-mixtio.

Παγκραπ. ὅλῳ τῷ στρατοπέδῳ

E Πανσυδὶ παγκραπᾷ. ἁμῇ πανσυδίᾳ.

Πανκραπ. Cum-toto-exercitu.

Πανσυδί. &c. *Haec omnia sunt synonyma, & idem significant.* Cum-toto-exercitu. Cum-omnibus-copiis.

Πάντα ἐν ἐλάττονι θυμοῦ ἁπλῶς ἐπορθοῦν.

Παίζ. &c Omnia diripiebant sine-metu, *libere, & impune vastabant, eorum* minorem curam gerentes. *i. ea nullo modo curantes.*

Πάντ' ἔχεις. πάντ' ἔγνωκα.

Πάντ' ἔχεις. Omnia tenes. Omnia *iam* nosti.

Πάντα κάλων σείειν. παροιμ. ἐπὶ τῶν φάσῃ περσθυμίᾳ χρωμένων. ἁρπάσαι γ' ἀπὸ τοῦ τὰ ἄρμα καλούντων.

Πάντα κάλων σείειν. Omnem rudentem mouere. Prouerbium de iis, qui omni studio vtuntur, *& omnia experiuntur, vt aliquid peragant. Er. ad. Chil. 1. Cent. 4. col.* 140. *ad.* 31. *Aristoph. Equit. pag.* 231. *v.* 14. Ducta verò est translatio ab illis, qui vela demittunt.

F Πάντα κινήσω πέτρον. ὁμοία τῇ ἅπτε λίθον κίνει. τῶ μαρδονίου ἡττηθέντος ἐν λαπαίαις, φήμη κατῆλθεν ὡς ἐν τῷ ἀμβόλῳ σκηνῆς, θησαυρὸν καταρίξας ἀπολελοίπασι. Θηβαῖοι οὖν πολυκράτης ὁ θηβαῖος τὸν τόπον πολὺν χρόνον ἐζήτει. ὡς δὲ οὐδὲν ἐπέραινε, πέμας εἰς δελφοὺς ἐπηρώτα πῶς αὐ εὕροι. τὸν δὲ ἄλλω-

Πανδυσίατον. *Pro* ἰσχυρότατον, *lego,* ἀσθενέστατον. Infirmissimum.

Πανσπερμία. Omnifaria-seminum-mixtio. Omnium-frugum-mixtio.

Πανκραπ. Cum-toto-exercitu.

Πανσυδί. &c. *Haec omnia sunt synonyma, & idem significant.* Cum-toto-exercitu. Cum-omnibus-copiis.

Παίζ. &c Omnia diripiebant sine-metu, *libere, & impune vastabant, eorum* minorem curam gerentes. *i. ea nullo modo curantes.*

Πάντ' ἔχεις. Omnia tenes. Omnia *iam* nosti.

Πάντα κάλων σείειν. Omnem rudentem mouere. Prouerbium de iis, qui omni studio vtuntur, *& omnia experiuntur, vt aliquid peragant. Er. ad. Chil. 1. Cent. 4. col.* 140. *ad.* 31. *Aristoph. Equit. pag.* 231. *v.* 14. Ducta verò est translatio ab illis, qui vela demittunt.

Πάντα κινήσω λίθον. Omnem mouebo lapidem. *Er. ad. Chil. 1. Cent. 4 col.* 140. *ad.* 30. Simile *est hoc proverbium* illi. Omnem lapidem moue. Victo Mardonio ad Plataeas, fama erat, eum in ambitu tentorij defossum reliquisse thesaurum. Polycrates igitur Thebanus, cùm locum illum emisset, diu *thesaurum* quaesiuit. Cũ autẽ nihil proficeret, *quibusdã* Delphos missis, *Deum* interrogauit quomodo *thesaurum illum re-*

periret. Apollinem verò respondisse ferunt, Omnem lapidem moue. Sed illud *prouerbium*, Omnem rudentem mouere, *ductum est* per translationem à velamouentibus *ductam*.

Παντα λιθον. Omnem lapidem mouere. Polycrati Thebano redditum est hoc oraculum, cùm emisset locum illum, vbi Mardonius tentorium posuerat, quum Persæ fugerunt. Inuenit autem aurum. Alij verò dicunt hoc dici. *per translationem ductam* ab illis, qui cancres venantur, *qui mouent omnem lapidem, sub quo cancrum aliquem latêre putant.*

Παντα μὴ βλ. Omnia ne velis tenere. Vel, Ne velis in omnibus vincere. De iis, qui in omnibus felices esse volunt.

Πάντα ὀκτώ. Omnia octo. Nonnulli quidem aiunt Stesichorum Catanę sepultum fuisse splendidissimè ad portas, quæ ab eo Stesichoreæ vocantur, *& ideo dictum hoc tradunt*, quòd eius monumentum octo columnas, octo gradus, & angulos octo habeat. Nonnulli verò *dicunt hoc ideo dictum*, quòd Haletes, secutus oraculi mandatum, quum Corinthios in vnam vrbem coegit, ciues in octo tribus, & vrbem in octo partes distribuerit. *Er. ad. Chil. 1. Cent. 7. col. 234. ad. 26.*

Παντηχῆ Vbique. Omni-modo. Omni-ratione. Et παντηχόθι vbique. *Aduerbium quietis. In omni loco.* Sed παντηχοῦ, & παντηχόσε. *Aduerbium, quod denotat motum ad, vel in locum.* In-omnem-locum. *Vt*,

Παντηχῆ τ. τ π. Vbique locorum circunspicientes. Et παντηχοῦ γῆς. In-omnem locum terræ.

Παντέλειον Integrum, & perfectum. Quod omnino perfectum est.

Παυλαίνετος. Pantænetus. *Nomen viri proprium.*

Παντυχία. Idem ac παυοπλία. Integra-armatura. Vniuersitas-armorum.

Παντηχαιον. Panticapæum. Nomen vrbis.

Παντὶ σθένει. Totis viribus.

Παντί τῳ. Pro, παντί τινι. Omni aliqua re. *Vel, Aliqua re tota.*

Παντοδαής. Omniscius. Omnia sciens. Vt, Quis opus peregit tantum, quantum omniscius ille Democritus ostendit?

Παντοδαπά. Omnigena. *Vide Lex. Ion. in* παντοδαπός.

Παντοδαπή. *Fœmineum genus.* Omnigena. Et declinatur παντοδαπῆς *in genitiuo.* Omnigenæ.

Παντοκρατορία. Vniuersum-imperium. Omnium-rerum-imperium, *quod Deus solus obtinet.*

Παντοκράτωρ. Omnipotens *Epithetum vnius Dei.* & declinatur in genitiuo, παντοκράτορος, omnipotentis, & in vocatiuo, ὦ παντοκράτορ. ô *Deus* omnipotens.

Παντολιγοχρόνιος. Omnino, durans exiguum-tempus. Breuissimæ vitæ res, vel persona, *Vt in epigrammate.* Recens autem & Nympha perexiguum-duratura tempus.

Παντμιγὶς. Ex-omni-rerum genere-mixtum. Multifarium. Vel, ex variis-rerum-generibus-conflatum. Vt, Sicubi prædium aliquod multifarium, & fertile fuisset, statim *eius* dominus corripiebatur, *comprehendebatur*, per aliquos summissos, *ac subornatos*, insidiis-circunuentus, crimine probabiliconficto, & ille, qui factam iniuriam patiebatur. *ille, cui fiebat iniuria*, iniuria afficiebatur, quòd autor-iniuriæ iudicaret, *eóque iubere miser causam dicere cogeretur.*

Παντὸς μᾶλλον. Omni re magis. Pro, Omnino.

να δὲ κρίνασθαι φασί. πάντα λίθον κίνει. τὸ δὲ πάντα κάλων στίειν, διὰ μεταφορᾶς τῶν τὰ ἄρμενα κινούντων. A

Παντα λίθον κινεῖν. πολυκράτει τῷ Θηβαίῳ χρησμὸς ἐξεπέμφη ὡριαμένῳ τόπον, ἐν ᾧ μαρδόνιος ἐσκήνωσεν, ὅτι πέρσαι ἔφυγον. καὶ εὗρε χρυσόν. οἱ δὲ, εἰρῆσθαί φασιν ὑπὸ τῶν τοὺς καρκίνους θηρώντων.

Παντα μὴ βέλου κρατεῖν. ἐπὶ τῶν εἰς πάντα δύσαι μονεῖν βουλομένων. B

Πάντα ὀκτώ. οἱ μὲν, στησίχορόν φασιν ἐνταῦθα τεθάφθαι πολυτελῶς. ὅθεν τὰ ἀπ' αὐτοῦ στησίχορεῖα λεγομένας πύλας. καὶ τὸ μνημεῖον ἔχειν τοὺς ὀκτὼ κίονας, καὶ ὀκτὼ βαθμοὺς καὶ ὀκτὼ γωνίας. οἱ δὲ, ὅτι ἁλήτης κατὰ χρησμὸν τοὺς κορινθίους συνοικίζων, ὀκτὼ φυλὰς ἐποίησε τοὺς πολίτας. καὶ ὀκτὼ μέρη τὴν πόλιν.

Παντάχη. παντάχῃ. πάντα τρόπον. ἐν παντὶ τρόπῳ. καὶ παντάχόθι. παντάχῃ δὲ, καὶ παντάχόσε, εἰς πάντα τόπον. C

Παντάχῃ τ τόπων θεισκεψάμενοι. καὶ παντάχῃ γῆς.

Παντέλειον. ὁλόκληρον.

Παυταίνετος.

Παντυχία. παυοπλία.

Παντικαπαιον. ὄνομα πόλεως. D

Παντὶ σθένει. ὅλῃ δυνάμει.

Παντί τῳ. παντί τινι.

Παντοδαής. ὁ πάντα εἰδὼς. τίς ἔργον ἔρεξε τοσοῦτον, ὅσον ὁ παντοδαὴς μήνυσε δημόκριτος.

Παντοδαπά. παντοῖα

Παντοδαπή. καὶ κλίνεται παντοδαπῆς.

Παντοκρατορία. πανταρχία. E

Παντοκράτωρ. καὶ κλίνεται παντοκράτορος, ἐπὶ ᾠδικῆς δὲ ἐπὶ κλητικῆς, ὦ παντοκράτορ.

Παντολιγοχρόνιος. παντελῶς ὀλιγοχρόνιος. ἀρτὶ δὲ καὶ ὑμῖν παντολιγοχρόνιος.

Παντομιγὲς πολυειδές. εἴπερ τὸ χωρίον παντομιγές τε, καὶ εὔκαρπον ὑπάρχοι, ὁ δεσπότης F δύο συνίστασο, κατηγορίας πεπλασμένης ὅλου δήπουθεν ὑφειμένων ἐνεδρεύοντος. καὶ ὁ ἀδικούμενος, ἠδικεῖτο τῶν ἀδικούντων κρίνοντος.

Παντὸς μᾶλλον. ἀντὶ τοῦ πάντως.

A Πάντοσε. παντοῦ.

Παντουργός. πάντα πρᾶττοντι, καὶ μηδὲν ὑποστελλομένῳ. ἢ πανούργῳ, καὶ ἀναιδεῖ σοφοκλῆς.

Φωτὶ παντουργῷ φρένας

πάντοσε. Undiq. Quoquo versus. In omnes partes.

Παντουργός. Omnia-facienti, quiduis patranti, & à nullo *facinore* abhorrenti, *vel, absitinenti.* Vel, astuto, & impudenti. Facinoroso. Sophocles *in Aiace. pag.* 27. M.

Nunc verò ipsa arma *Atridæ* homini *facinoroso mentem.* i. homini scelerato, qui mehtem sceleram habet,

Ἔπεσξαν, ἀνδρὸς τοῦ δι' ἀπώσαντος κράτη.

Conciliarunt, addixerunt, adiudicarunt, *viri istius repulsâ potentiâ*, contemptâ, reiectáque huius viri pręstantiâ.

Πάντως. παντῶς. οὐδὲ μνήσας σύγε πάντως κινήσῃς.

B

Παντως. Omnino. Prorsus. Vt. Tu saltem motus omnino non commemorasti.

Παντοίας ἤδη μούσης πειρᾶθέντες καθ' ἑαυτούς. τετίμηται ποικίλης, καὶ παντοδαπῆς.

Παντοίας ἤδη. Variam. Omnigenam. Vt, Omnigenam Musam pro viribus iam experti. *Vel, Omnigenæ Musæ periculo iam pro viribus facto.*

Πανοικί. ὅλῳ οἴκῳ.

Πανοικί. Cum-tota-familia.

Πάνυ. λίαν.

Πάνυ. Valde. Admodum.

Πανύασις. πολυάρχου ἁλικαρνασσέως. περιτοσκώπος, ἐποποιὸς ἐπῶν, ὃς συνθεῖσαν τὴν ποιητικὴν ἐπανήγαγε. δοῦρις δὲ διοκλέους τε παῖδα ἀνέγραψε, καὶ σάμιον. ὁμοίως δὲ καὶ ἡρόδοτος θούριον. ἱστόρηται δὲ πανύασις ἡροδότου τοῦ ἰσορικοῦ ἀδελφός. γέγονε γὰρ πανύασις, πολυάρχου. ὁ δὲ ἡρόδοτος, δελύξου τοῦ πολυάρχου ἀδελφοῦ. πατὴρ δὲ οὐ λύξιν, ἀλλὰ ῥοιὼ τὴν μητέρα ἡροδότου, πανυάσιδος ἀδελφὴν ἱστόρησαν. ὁ δὲ πανύασις, γέγονε μὲν τὸ ον ὀλυμπιάδι. καὶ δι' ὑπερέθη ὑπὸ λυγδάμιδος τοῦ ἕρτυ τυραννήσαντος ἁλικαρνασσοῦ. εἰ δὲ ποιηταῖς τάττεται μετ' ὅμηρον. καὶ δι' ὑπερ καὶ μετ' ἡσίοδον, καὶ ἀντίμαχον. ἔγραψε δὲ καὶ ἡρακλειάδα εἰ βιβλίοις ιδ', εἰς ἔπη θ' ἰωνικὰ εἰ πενταμέτρῳ, ἐστὶ δὲ τὰ φερὲ κώδρου, καὶ νηλέως, καὶ τοὺς ἰωνικοὺς ἀποικίας εἰς ἔπη ζ'.

C

D

Πανύασις. Panyasi-, Palyarchi *filius*, Halicarnassensis, prodigiorum-speculator, *ac obseruator.* ἀπὸ τέρας, & heroicus poeta, qui poesin extinctam, *in vsum* reduxit, *& quasi post limina reuocauit.* Duris verò scripsit *eum fuisse* Dioclis filium, & Samium. Similiter autem & Herodotus *dixit eum fuisse* Thurium. Panyasis autem traditur *fuisse* patruelis Herodoti historici. Fuit enim Panyasis, Polyarchi *filius*. Herodotus verò, *filius fuit* Lyoi, Polyarchi fratris. Quidam verò non Lyxen: sed Rhœonem, *vel potius, non Rhœonem: at Dryonem* Herodoti matrem, Panyasidis sororem *fuisse* tradunt. Panyasis autem natus est Olympiade 78. Secundùm verò quosdã, *fuit* antiquior. Fuit enim rerum Persicarum temporibus. Occisus autem est à Lygdamide, tertio Halicarnassi tyranno. Inter poetas verò post Homerum recensetur. Ex quorundam verò sententia etiam post Hesiodum, & Antimachum. Scripsit autem & Heracliada, lib. 14. versibus circiter nouies mille. Ionica pentametris. Sunt autem de Codro, & Neleó, & Ionicis coloniis, versus circiter septies mille.

NOTAE.

Ὁ δὲ Ἡρόδοτος, Δελύξου.] Sic ista videntur legenda. Ὁ δὲ Ἡρόδοτος, Λύξου. Vide supra pag. 319. in Ἡρόδοτος. Et ἀλλὰ Δουώ. Sic eadem pag. 319. Et, ϑ. Et, ζ. Nam si notam hanc ϑ ponas supra literam θ'. significabit tantùm nouiem, si sub ea ponas, ϑ, significabit nouem millia. Idem sentiendum de cæteris literis, supra quas posita simplicem numerum denotat, prout hunc, vel illum ordinem in alphabeto literæ tenent, (ita vt pro senario numero ponatur ς, quæ nota & ipsa eodem modo, & eodem significatu sumitur, ita, vel supernè, ς'. vel infernè, ς. notata) Sed supposita, millenarium indicat. Sed per librariorum imprudentiam passim in his notis grauiter peccatum animaduertas, & quod supra notandum, infra, vel contrà, notatum deprehendas.

E

Πανύασις. ἁλικαρνασσεύς. νεώτερος. φιλόσοφος. περὶ ὀνείρων βιβλία β'.

Πανύασις. Panyasis, Halicarnasseus, iunior, Philosophus, de somniis lib. 2. *Scripsit.*

Παύ γὰρ ἐς' ἤδη σχολὴ πολύ. τὸ δὲ πολύ, κἂν ἡδὺ γλυκύ, μοχθηρόν. ἀριστοφάνης βατράχοις.

Παύ γὰρ. Admodum enim est iam ocium multum. *L.* σχολὴ πολλή: Quod autem multum *est*, quamuis sit dulce, *tamen id est* malum. Aristophanes Ranis.

Παυσάτην. πάντων ἔσχατον.

Παυσάτην. Omnium-vltimum. Vltimum. Postremum.

Παννυχίζω.

Παννυχίζω. Pernocto. Perui gilo. Totam-noctem traduco. *Aristoph. Nub. pag.* 112. *v.* 15. *&* 148. 11.

Πάξαμος. λόγιος ἔγραψε ὀψαρτυτικὰ καὶ στιχεῖον. βοιωτικὰ ἐν βιβλίοις β'. διαδικάτιχον. ἔτι δὲ φερὲ αἰχρᾶν χημάτων. βαφικὰ βιβλία β'. γεωργικὰ β'.

F

Πάξαμος. Paxamus. Eloquens. Scripsit de Arte culinaria, ordine alphabetico. Bœotica, lib. 2. Dodecatechnion. i. Duodecim-artes *Veneri congressum. Er. ad. Chil.* 3. *Cent.* 1. *ep.* 62. *ad.* 11. *Duodecim artium.* Δωδεκαμήχανον. Præterea verò de motibus obscœnis. De arte tingendi lib. 2. De re rustica lib. 2.

Πάξαμάς ὁ δίπυρος ἄρτος. ἐστὶ δὲ ἡ λέξις ῥωμαϊκή.

Πάξαμάς. Paxamas. Biscoctus panis. Est autem vox Romana. *N. L.*

Πάππα, τίττα, & ἄππα. Pappa, Tetta, & Appa, non *eſt* ipſe nutricius, *qui nutrit aliquem*, nec eſt vnum pro vno *poſitum*: ſed *eſt* appellatio ad nutricium, *qua voce vtitur aliquis alloquens eum, à quo nutritur*. Et pappa, & appa non ſimpliciter *vocatur* pater: ſed *eſt* venerationis vox ad patrem. Et illa vox tetta, *vox eſt* ſodalis *ad ſodalem, & amici ad amicum*. Sic autem pater apud Syracuſanos vocatur, πάτας, & per reduplicationem literæ π. πάππας.

Παππάζουν. Pappa, *pappam. i. patrem* appellent. *Ariſtoph. Veſpis. pag.* 332. *v.* 6. παππάζουσι.

Παππάξ. Pappax. Strepitus crepitus. *i. ſtrepitus, quem edit ventris crepitus. Ariſtoph. Nub. pag.* 83. *v.* 4.

Παππασμός. Pappaſmus. Filij patrem appellantis vox.

Παπαί. Papæ. Iudignantis aduerbium.

Παππίδιον. Pappidium. Paterculus. Ariſtophanes *in Veſpis. pag.* 333. *v.* 23. Ἀκέλευσα νῦν. ἆ παππίδιον. *Audi nunc ô patercule. & pag.* 332. *v.* 6. Καὶ παππάζουσ' ἅμα τῇ γλώττῃ τριόβολον ἐκκλαμᾶται. *Vide præcedentia*. Et *filia mea* patrem-me-vocans ſimul linguâ triobolum auellit, *aufert, acceptum abſportat*.

Παπίειος. Papirius. Nomen proprium. Vt, Nam Papirius ne horum quidem erat imperitus.

Πάπορος. Paporus Nomen proprium.

Πάππος. Pappus. Pili, qui ſunt in inferiore labro. Myſtax verò, *pili, qui ſunt* in ſuperiore *labro. Italicè, Muſtacchio*.

Πάππος. Pappus. Alexandrinus Philoſophus, qui fuit ſub Imperatore Theodoſio ſeniore, quo tempore floruit etiam Theon Philoſophus, qui in Ptolemæi Canonē ſcripſit, Eius verò libri *ſunt*, Vniuerſalis orbis deſcriptio. In quatuor libros Ptolemæi magnæ Syntaxeωs, *q. d. Compoſitionu*, commentarius. *Deſcripſit etiam* fluuios, qui ſunt in Libya. Explicationes ſomniorum.

Παππάσιν. Auitum. Vt. Illam contributionem, quę dicitur auita, ex Medicis *ſpolis contracta*. Medicis tēporibus decretum fuit-factum, vt quiſque pro viribus in commune, *vel, ad Reipub. uſum* pecunias conferret. Has autem Ariſtides ſocijs dari iuſſit, ſi Barbaris bellum facerent.

Παπυλαιῶν. Tentorij, ſiue tendæ, *quæ Gallicè vocatur Pauillon, & tente*.

Πάπυρος. Papyrus genere fœminco. *In epigrammate*.

Lampadem cerea-tunica-veſtitam, Saturni ardentem lucernam

Iunco, & tenui conſtrictam papyro.

Vide infra, τυφίρα. τυφωνικῶ. Illic eadem leguntur.

Παρά. Pro δίχ. Propter. Ob.

Παραβαλέσθαι. Decipere. Seducere. Fallere. Sic Thucydides lib. 1. Et παραβλήδην. *Simulatè. Dolosè. Subdolè. Obliquè, Per comparationem, & ſimilitudinem*. Homerus παραβλήδην ἀγορεύων. *Iliad.* δ. *pag.* 129. *v.* 6. Simulatè loquens. *vel, facta-collatione, ſiue, per collationem loquens*.

Παραβαλέσθαι. Ceſſare, & *moleſtijs aliquibus* liberari. Tranſlatio autem à remigantibus *eſt ducta*. *Remiges enim, quum ad portum appulerunt, remigare deſinunt, & ita remigationis labore liberantur. Ariſtop. Ranu. pag* 137. *v.* 13. *Schol. annot.* 6. & *pag.* 141. *v.* 18. Ὦ παῦε, παῦε. παραβαλοῦ τὸ κωπίον. *O ceſſa, ceſſe*. Nauem ad littus *appelle remo*.

Παραβαλέσθαι. Caput-periculis obiicere. Periculaſubire. Vt Iudas autem, qui ſtrenuus erat, pro fratris ſalute

Πάππα. καὶ ὅπ πάππα. καὶ τίττα, & ἄππα. οὐχ ὁ τροφεύς. ἔνιοι δ' ἑνός ὄζιν, ἀλλὰ προσφώνησις πρὸς τροφέα. καὶ τὸ πάππα. καὶ τὸ ἄππα οὐ φιλεῖ ὁ πατήρ. ἀλλὰ πρὸς πατέρα συνήθικὴ φωνή. καὶ τὸ τίττα ἑταίρου. ἅπερ ὁ λέγων δηλοῖ συμφοιτήσεις ὁ πατὴρ πάππας, καὶ κατ' αἰσθησασμὸν τὸ π, πάππας. A

Παππάζουσιν. πάππα καλοῦσιν.

Παππάξ. παππὰξ ἦχος πορδῆς, ἀριστοφάνης νεφέλαις. B

Παππασμός. προσφώνησις δηλοῦσα παιδὸς εἰς πατέρα γινομένη.

Παπαί. ἐπιτιμητικὸν ἐπίρρημα.

Παππίδιον. ἀριστοφάνης. παππαΐζουσ' ἡ θυγάτηρ μετειλόβολον ἐκκλαμᾶται.

Παπίειος. ὄνομα κύριον. οὐ γὰρ ἰδιῶ οὐδὲ τούτων ἀτελὴς ὁ παπίειος. C

Πάπορος. ὄνομα κύριον.

Πάππος. αἱ δὴ τὰ κάτω χείλους τρίχες. μύσαξ ἢ, ἐνίοτε τὸ αὐτό.

Πάππος. ἀλεξανδρεὺς φιλόσοφος. γενόμενος κατὰ τὸν πρεσβύτερον βασιλέα Θεοδόσιον. ὅτε καὶ Θέων ὁ φιλόσοφος ἤκμαζεν, ὁ γράψας εἰς τὸν πτολεμαίου κανόνα. βιβλία ἓξ αὐτοῦ. χωρογραφία οἰκουμενική. εἰς τὰ παρυφὰ βιβλία τῆς πτολεμαίου μεγάλης συντάξεως. ὑπόμνημα. τοποθεσίας τινὰς ἐν λιβύῃ ὀνειροκριτικά. D

Παπωφόν. τὸν ἔρανον τὸν λεγόμενον παπωφὸν ἐκ τῆς ἰνδικῆς. ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἰνδικῆς ψήφισμα. ὥστε εἰ καιρὸν κατὰ δύναμιν συμβάλλεσθαι εἰς τὰ κοινὰ χρήματα. ταῦτα ἔταξεν ἀριστείδης δοῦναι τοῖς συμμάχοις, εἰ τοῖς βαρβάροις πολεμοῖεν.

Παπυλαιδνος. σκιωνὸς. ἤτοι τένδας.

Πάπυρος. θηλυκῶς ἡ πάπυρος.

Λαμπάδα κηροχίτωνα κεύθει τυφὴν λύχνον E

Σχοίνῳ, καὶ λεπτῇ σφιγγομένῳ παπύρῳ.

Παρά. διά.

Παραβαλέσθαι. τὸ ἐξαπατῆσαι. θουκυδίδης δ' οὕτω. καὶ ὅμηρος. παραβλήδην ἀγορεύων.

Παραβαλέσθαι. τὸ παύεσθαι, καὶ ἀπαλλαγῆναι. ἢ ἡ μεταφορὰ, ἀπὸ τῶν ἐρετῶν. F

Παραβαλέσθαι. ὁ δὶ ἰούδας δραστήριος ὤν, ἔκρινεν ὑπὲρ τῆς τἀδελφοῦ σωτηρίας παραβαλέσθαι.

Λ ὕβριν πολμηρὸς ἐπέρχεσθαι. καὶ παραβαλλόμενος, αἰτὶ τοῦ ἀθλίως ἐρχόμενος. ὁ δὲ, παραβαλλόμενος, καὶ δεβαίνων πρὸς τὸν δορύμαχον πλειάκις.

Παραβάλλεσθαι. πρὸς κίνδυνον ῥίπτειν ἑαυτόν. λοιπὸν ἦν παραβάλλεσθαι, καὶ τολμᾶν. καὶ αὖθις. ὁ δὲ, πρὸς τὰ παραβαλλεσθαι, καὶ δεξιοσυνδίετο ὅλος, ὡς πᾶς ἦν καὶ παραβαλλόμενος πλειάκις θαῤῥαλέως ὁρμῇ.

B

Παραβαλεῖν. ἀντὶ τοῦ παραδοῦναι. ὁ δὲ, ὁρᾷ τὴν μελησίαν, καὶ ἐρᾷ αὐτῆς. καὶ πείσασα πείσειν πεντακισχιλίους, καὶ μυρίους αὐτῇ χρυσοῦς. καὶ εἰ πλέον ἐδίδετο, ἔφατο δώσειν. ἡ δὲ οὐ προσεῖτο τὸ δῶρον. καὶ ἑταιρικὸν φάσκουσα εἶναι μίσθωμα, τὸ ἑαυτὴν παραβαλεῖν ἀνδρὶ ἀγνῶτι, καὶ ὥσπερ ὤνιον τὸ κάλλος ἀποδοῦναι.

Παραβάλλειν τὸ ἀπέρχεσθαι. παραβάλλειν εἰς σικελίαν πρὸς τὸν τύραννον. καὶ αὖθις. αἰσχύνασαι τὴν λαμπρότητα τοῦ θεοῦ τοῦ τόπου, καὶ ἑαυτὰς ὁμιλίαις ἀνδρῶν παραβαλοῦσαι. αὐτὸ τοῦτο μίξασαι, ἐκολάσθησαν καὶ τιμωρίαν.

C

Παραβαλεῖς. παραθήσεις ὁμοιώσεις. ὑπομενεῖς.

Παραβαλλόμενον. οὐ γὰρ ἦν πρὸς τὸν Θρᾳκῶν χιόνα παραβαλλόμενον χαρίζεσθαι δόσεις. καὶ παραβαλλόμενος, ὁμοιούμενος. τὰ θεῖα παραβαλλόμενος πᾶσι ἀρίστοις τοῖς βασιλεῦσι.

D

Παραβαλών. πλησίον στήσας. συνοδεύσας. ὁ δὲ, παραβαλὼν τὸν ἑαυτοῦ ἵππον, τῷ παρθενικῷ ἵππῳ, μηκέτι τὸ πρᾶγμα σπουδῇ ἐλαύνειν ἐκέλευεν. καὶ παραβάλλω. αἰσχυντικῶ.

Παραβαλών. χαλάσας. ἀριστοφάνης. ὥσπερ παλαιστὴς παραβαλὼν τοῖς γομφίοις. ὥσπερ καὶ τὸ χαλάσαι κώπην λέγουσι παραβαλεῖν.

E

Παραβάλοιτο. ἀντὶ τοῦ πέμψαιτο. αἰσχίνης καὶ κτησιφῶντος.

Παράβασις. τοῦτο λέγεται παράβασις. ἅπερ ἔλεγον ὑπερέφοντες ὁ χορὸς πρὸς τοὺς θεωμένους. ἔστι δὲ ὁ τρόπος, ὅταν καταλιπὼν τὰ ἐξῆς τοῦ δράματος, ὁ ποιητὴς συμβουλεύῃ τοῖς θεωμένοις, ἢ ἄλλό τι ἐκτὸς τῆς ὑποθέσεως λέγῃ. παράβασις δὲ λέγεται, ἐπειδὴ ἀπήρτηται τῆς ἄλλης ὑποθέσεως. ἢ ἐπεὶ παραβαίνει ὁ χορὸς τὸ θέατρον. ἔστασι μὲν γὰρ κατὰ στοιχεῖον οἱ πρὸς τὴν ὀρχήστραν προσβλέποντες. ὅταν δὲ παραβῶσιν ἐφεξῆς ἑστῶτες, καὶ πρὸς τὸ θέατρον ἀποβλέποντες, τὸν λόγον ποιοῦσι. εἶτα διελθόντες τὴν καλουμένην παράβασιν, ἐπέφοντο πάλιν εἰς τὴν προτέραν στάσιν. δῆλον δὲ ποιοῦσιν αὐτοὶ οἱ ποιηταὶ τὸ ἐπέφθαι σημαίνοντες, καὶ τὸ παραβαίνειν. παλαίειν ὁ κωμικὸς ἐν τῷ παιδαρίῳ.

F

salute caput-periculis-obiiciendum-esse iudicauit. Pro, fortiter *hostem* inuadendum-esse censuit. Et παραβαλλόμενος. Caput-periculis-obiiciens. Periculasubiens. Vt, Ille verò, caput-periculis-obiiciens, & ad Dorymachum sæpe traiiciens, *magnam fortitudinis laudem sibi comparauit.*

Παραβάλλεσθαι. Se-in-periculum-conjicere. Vt, Reliquum erat, vt se in periculum coniiceret, & *aliquod forte factum* auderet. Et rursus. Ille verò totus, & integer intentus erat in id, vt caput periculis fortiter obiiceret, & *belli fortunam* periclitaretur. Et παραβαλλόμενος πλειάκις. i. Sæpe confidenter ruens, & *caput periculis fortiter obiiciens.*

Παραβαλεῖν. Pro, παραδοῦναι. Obiicere, pro, tradere. Vt, Ille verò videt Melesiam, & amat eam, & mittit ad eam, vt *esset, quam optabat, facilius* persuaderet, quindecim aureorum millia. Et, si plus peteret, dicebat se daturum. Illa verò donum illud non admisit, *non accepit*, meretriciam mercedem esse dicens, & se ignoto viro obiicere *committere, tradere*, & formam tanquam *rem* venalem vendere, & *prostituere.*

Παραβάλλειν. Abire. Vt, παραβάλλειν &c. Abire in Siciliam ad tyrannum. Et rursus. Cùm illius Deæ cultum fœdè-polluissent, & se virorum congressibus obiecissent, pro, & cum viris se venereo congressu miscuissent, secundùm legem punitæ-fuerunt. *Hoc exemplum pertinet ad præcedentem* τὸ παραβαλεῖν *significationem.*

Παραβαλεῖς. Appones. *Obiicies.* Assimilabis. *Comparabis. Appelles.* Frequenter-accedes. *Frequentabis.*

Παραβαλλόμενον. Non licebat enim *ipsi* cum Thraca niue periculosè-decertanti, tapetas largiri. Et παραβαλλόμενος. Assimilatus. Comparatus. Vt, Principiò cum optimis Regibus comparatus.

Παραβαλών. Qui-prope-collocauit. Qui admouit. Qui-in-idem iter compulit. Vt, Ille verò, cùm suũ equum Parthusiri equo admouisset, ne vltrius *tanto* studio *equum* ageret, *ne tantopere festinaret, ac vltrius iret.* imperauit. Et παραβάλλω. Accusatiuo. Admoueo. Obiicio. Comparo. &c.

Παραβαλών. Qui demisit. Qui-remisit. Aristophanes *in Pace. pag.* 435. *v.* 22. Tanquam luctator demissis, *remissis* dentibus-molaribus. Sic etiam remum demittere, *remittere, finemque remigandi facere* dicunt παραβαλεῖν. *Vide supra* Παραβαλλεσθαι.

Παραβάλοιτο. Obiecerit, pro, miserit. Vel, Obiectus fuerit, pro, missus fuerit. Aeschines contra Ctesiphontem.

Παράβασις. Parabasis. i. Digressio, vocatur id, quod Chorus ad spectatores conuersus dicit. Hæc autem est *huius rei* ratio. Quum Poeta, relicta perpetua fabulæ serie, spectatoribus consilium dat, aut aliud quid extra *propositum* argumentum dicit. Παράβασις verò dicitur, quòd ab argumento seiuncta sit, vel quòd chorus prætereat locum *in quo stabat, & ab eo digrediatur.* Ordine enim stant illi, qui ad orchestram aspiciunt. Quum autem prætereunt, ordine stantes, & theatrum respicientes, verba faciunt. Dein de percussa, & *commemorata* parabasi, quæ sic vocatur, in pristinam stationem reuertuntur. Ipsi verò Poetæ manifestè declarant; & significant sese conuerti, & præterire. Plato Comicus in Pædario. i. *Puello. Vide Aristoph. in P. p.* 461. *v.* 22. *Schol. annot.* 14. & *pag.* 462. *unde Suidas.*

Nisi profectò valde cogerer, viri, me *conuertere huc,*

Non prodiissem ad dictionem, & pronunciationem *talem versuum.*

Εἰ μὴ μὴ λίαν ἄνδρες ἀναγκάζομαι τρέφεσθαι δεῦρο, A

Οὐκ ἂν παρέβαινον εἰς λέξιν τοιάνδ' ἐπῶν.

Sic autem ille significauit vtrunque, & ipsam *Chori* conuersionem, & digressionem. Et Pisides. *pro* παραμῶ, *fortasse legendum* παραφῶ, *vel* παραδράμω.

Ἀμφω σημαίνας. τὸν τὸ τρέφεσθαι, καὶ τὸ ἐκβαίνειν. καὶ Πισίδης.

Ipsum parabatem. i. Poetam digredientem, & παράβασιν, siue digressione vtentem, *committens cum ficto,* vel, simulato *hospite,*

Τὸν παράβατην συμβαλὼν πλαστῷ ξένῳ,

Ante pugnam immisisti in aduersarium.

Πρὸ τῆς μάχης ἀφῆκας εἰς ἀντιστάτην.

Παραίνω. Prætereo. Violo. Genitiuo *gaudet, qui regitur ab aliquo alio nomine casu, vt ex sequenti exemplo patet.* Nihil rerum publicarum violasse visus est. accusatiuo, *vt patet ex sequenti* Παραιβᾶσθαι. *Vide Thucydidem Græcolat. Indicem.*

Παραίνω. ὑβριστῇ. μή τι παραβαίνειν ἔδοξε τῇ κοινῇ. καὶ αἰτιατικῇ. B

Παραιβᾶσθαι τ. ο. Fœdera violata-fuisse. *dicebant. Est autem* passiuum *verbum infinitiui modi perf. & pluſq. p.* cuius *actiuum est* παραιβηκέναι. præteriisse, violasse. Thucydides *ita loquitur* admodum *aptè vim verborum* sequens. *N. L.*

Παραιβᾶσθαι τὰς σπονδάς. τὸ παθητικὸν τὸ παραβιβηκέναι, πάνυ ἀκολούθως Θουκυδίδης.

Παραίβλησαι. Temere vsus-es. *Temere te gessisti. Temere te periculis obiecisti. Vel simpliciter, Te periculis obiecisti. Vt,* Tuam vitam periculis obiecisti, propter tuam in me beneuolentiam, nulla necessitate tibi incumbente, *ac te cogente.*

Παραίβλησαι. παραβόλως κέχρησαι. καὶ παραβέβλησαι τὸ βίῳ δι' ὃ τὴν πρὸς ἐμὲ εὔνοιαν, οὐδεμιᾶς ἀνάγκης σοι προσκειμένης. C

Παραιζάζω. Accusatiuo. Violo. Cogo. Adigo. Per-vim-adigo.

Παραιζάζω. αἰτιατικῇ.

Παραιζάζεσθαι. Præteriri. Violari.

Παραβιάζεσθαι. παραβαίνεσθαι.

Παραβλέπουσα θατέρῳ. *Aristoph. in Ecclesiaz. p.* 496. *v.* 24 *Schol. annot.* 5. *vnde Suidas. Altero* oculo *obliquè intuens. Vide Lex. in* Παραβλέπειν. Non intentis-oculis intuens, inquit: sed altero oculo spectans. *Idem & in Vespis. p.* 327. *v.* 26. *legitur.*

Παραβλέπουσα θατέρῳ. μὴ ἀτενίζουσα φήσιν. ἀλλὰ τῷ ἑτέρῳ ὀφθαλμῷ βλέπουσα.

Παραβλήδην. Simulate. Subdole. Dolosè. Fallaciter. Deceptoriè. *Vel, per comparationem, aut similitudinem; Hom. Iliados* Δ. *pag.* 129. *v.* 6.

Παραβλήδην. ἀπατητικῶς. παραλογισικῶς.

Παραβλητός. συγκριτός. ὁμοιωτός. D

Παραβλητός. Conferendus. Comparandus. Assimilandus.

Παραβλῶπες. περὶ τῆς Λιτῆς *apud Hom. Iliad.* 1. *pag.* 331. *v.* 21. & 22. *verba fiunt. Preces enim (inquit) sunt Iouis magni filiæ,* Claudæque, rugosque, strabæque oculis. *Quare scribendum apud Suidam,* παρεῤῥῶσαι. & διεστραμμένας ἔχουσαι τὰς ὄψεις. *&, vt apud Homerum,* παραβλῶπές τ' ὀφθαλμώ. *Transuersis, vel obliquis oculis intuentes. Vel, quæ distortos habent oculos.*

Παραβλῶπες. παρορῶντες. διεστραμμένας ἔχοντες τὰς ὄψεις. χωλάς τε, ῥυσάς τε, παραβλῶπες τὸ ὀφθαλμῷ.

Παραβλύσας. Qui-scaturigînis-instar-effudit. Qui-eiecit, vel reiecit. Qui-exspuit. Vt, Si fortè vino victus, & reiecto eo, quod fuerit superfluum, postea somni particeps fuerit, *& dormitum inierit, crapula molestia leuatur, & melius habet.*

Παραβλύσας. παραβαλών. ἀποπλύσας. εἴπερ τι ἐπῆλθεν οἴνου, & παραβλύσας τὸ περιττὸν, εἶτα ὕπνου μέτοχος ἠθέλησε. E

Παραβολή. Parabola. Oratio obscura, & occulta, ad vtilitatem ferens. *i. vtilis humanæ vitæ.*

Παραβολή. λόγος αἰνιγματώδης, καὶ κεκρυμμένος πρὸς ὠφέλειαν φέρων.

Παραβολή. Parabola. Narratio. Vt, Aperiam in parabolis os meum. Pro, in narratione rerum antiquarum. *i. Res antiquas narrabo.* Et ipsa similitudo, & ipse sermo, & exemplum. Vt, Nos inter gentes parabolam fecisti.

Παραβολή. διήγημα. ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου. ἀντὶ τοῦ ἐν διηγήσει ἀρχαίων λόγων. καὶ ὁμοίως. καὶ τὸ λάλημα. καὶ ὑπόδειγμα. ἔθου ἡμᾶς εἰς παραβολὴν ἐν τοῖς ἔθνεσι.

Παραβολή. Parabola. Rerum-similitudo. παράβολος. Aristoph Vespis. *pag.* 317. *v.* 1. Improbus es procul ab arte, & subditicius. *Id est, non ob aliquam artem, aut meditationem, es improbus: sed naturâ, nec germanus fœtus: at subditicius.* Iosephus de Engastrimytho. *i. de ventriloquo vate verba faciens, dicit,* Hanc gratiam peto pro *tuo* temerario vaticinio.

Παραβολή. ὑποθέσεως ὁμοίωσις. παράβολος. ἀριστοφάνης σφηξί. πονηρὸς εἰ πόρρω τέχνης, καὶ παράβολος. ἀντὶ τοῦ οὐ γνήσιος. ἰώσηπος περὶ τῆς ἐγγαστριμύθου. ταύτην αἰτοῦμαι χάριν ἀντὶ σοῦ παραβόλου μαντείας. F

NOTAE.

Παράβολος.] Hoc nihil ad παραβολὴ facit. παράβολος verò, Temerarius, præceps, qui temere caput periculis

culis obiicit, audax, ſtolidus, imprudens, incautus. Interdum ſumitur pro non germano, vt apud Ariſtoph. ἐν Σφηξί. Sic enim apud Suidam eſt legendum. i. in Veſpis. Quare accipi videtur pro ὑποβολιμαίῳ, i. ſubditiuus. pag. 317. v. 1. Vide Schol. annot. 1.

Παραβόλως. πολύβιος. μὴ δὲ ταῦτα πρὸς τὴν ἰλίκην δυνασείαν παραβόλως ἀποφθαλμίσας.

Παραβολώτερος. ἀνόητος.

Παραβραβεύοντα. διακρίνοντα. διορίζοντα. ἀποκλίνοντα τὸ στρατιωτικὸν, διὰ τὸν παραβραβεύοντα φάραγγα. ἀρσενικὸν ὁ φάραγξ.

Παραβύουσα. παρακαλύπτουσα,

Παράβυστον. παρακεκαλυμμένον. λάθρα γενόμενον.

Παράβυστον. οὕτως ἐκαλεῖτό τι τῶν παρ' Ἀθηναίοις δικαστηρίων. ἐν ᾧ ἐδικάζοντο οἱ ἔνδικα. ἐκαλεῖτο δέ τις ἐν τοῖς νυμφικοῖς δωματίοις καὶ κλίνη παράβυστος. ἧς μέμνηται καὶ Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους. λέγεσθαι, δ' ἔοικε ταῦτα κατὰ μεταφορὰν, ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς φορτίοις παραβυστμάτων. τουτέστι, παραπληρωμάτων.

Παραγάγῃς. παρηγορήσῃς. μηκέτι παραγάγῃς. ἵν' οὐ πάρεισιν ἐλπὶς ἔτι κοινοτόκων ἀδελφῶν ἂν ἀρωγοί.

Παραγγελία. ὅση ἀκουδὴ, καὶ παραγγελία ἐφ' ἑαυτοῦ τὸν ἀγῶνα γέγονε. καὶ αἰσχίνης δὲ, τρόπον τινὰ τῇ αὐτῇ διανοίᾳ ἐχρήσατο ἐν τῷ κατὰ κτησιφῶντος. τῶν μὲν παρασκευὴν ὁρᾶτε ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ τὴν ἀθρόαν ὅση γέγονται, καὶ τὰς κατὰ τὸν ἀγορᾶν δίκης, ἃς κέκληνταί τινες. δείναρχος ἐν τῇ κατὰ πολυεύκτου ἀποφάσει, καὶ τὰς ἰδίας παραγγελίας γεγραμμένας, καὶ τὰς δίκης.

Παράγγελμα. ἐφετικὸν πρὸς τὴν ἀθρόαν ἐκ τοῦ παραγγέλματος, ἀλλ' ἐκ τοῦ αὐτοκελεύστου τῆς προθυμίας τῶν θεωμένων.

Παραγγέλλοντα. δεχόμενον τὴν ἀρχήν. ὁ δὲ φάβιος λαβὼν τὴν ἀρχὴν, πόπλιον δεκιον δίκτατορα ὕπατον, οὐδὲ αὐτὸν παραγγέλλοντα τὴν ἀρχήν.

Παραγγέλλοντας. οἱ δὲ ἀρειανοὶ ὄντες, προφάσει δόγματος, ἀφικόμενοι εἰς καρχηδόνα πρὸς τοὺς εἰς ἱερωσύνην παραγγέλλοντας, ὅπως ὁ γιζέριχος παρασκευὴν ἔχῃ, καὶ γνώμης μαθών.

Παραβόλως. Temerè. Polybius. Poſtea verò quantam potentiam oculis in eam temerè coniectis appetiuit!

Παραβολώτερος. Amens. *Stolidior. Amentior. Audacior. Qui nimium temere facit aliquid.*

Παραβραβεύοντα. Diſcernentem. Diſterminantem. *Dirimentem Separantem. Vt*, Illum, qui Perſicum *exercitum* declinabat, *vitabat, fugiebat*, propter depreſſam-conuallem *caſtra* diſterminantem. φάραγξ verò, generis eſt maſculci. Terræ vaſtus-hiatas, & vorago. Terræ cauerna, vel ingens fiſſura. Depreſſa-conuallis.

Παραβύουσα. Velans. Occultans. Abſcondens. f.g.

Παράβυστον. Occultum. Occultè-factum.

Παράβυστον. Parabyſtum. Ita vocabatur apud Athenienſes quoddam Dicaſterium. *id eſt, Prætorium*, in quo XI. Viri iudicabant. In ſponſalibus etiam cubiculis quidam lectulus parabyſtus. *i. occultus, qui ſub maiori ponì ſolet*, vocatur, cuius meminit & Hyperides in *oratione* contra Patroclem. *L.* παλεγκλίνους. Hæc autem dici videntur per tranſlationem *ductam* ab illis, quæ in oneribus vocantur παραβύσματα, hoc eſt παραπληρώματα. παραπλήρωμα verò, *ſine* παράβυσμα, dicitur quidquid oneri iuſto præterea additur, *ita vt id inferciatur, & inculcetur. Omne redundans, & ſuperfluum Vide Lexica de ſi gulis.*

Παραγάγῃς. Conſoleris. *Sophocles in Electra. p. 119. M.* El. Ne me nunc, ne ampliùs *me eò* Abducas, vbi non. Cho. Quid ais? El. Adſunt ſpei Ampliùs ex communibus-parentibus-procreatæ, Nobiliſque, auxiliatores. *Id eſt, Deſine me conſolari, quia omnem ſpem de fratris Oreſtis reditu tam prorſus amiſi. Nam eo mortuo, qui mihi frater erat germanus, generoſus, & nobilis, ex iiſdem parentibus, ex quibus & ego, procreatus, nullam amplius auxiliatorem habebo, qui mihi ferat opem, & patris cædem vlciſcatur.*

Παραγγελία. Denuntiatio. Precatio. *Pro reis cauſam dicentibus Preces. Demoſt. in principio orationis de falſa legatione.* Quantum ſtudium, quantæ preces in hoc certamine ſint. *i. quanto ſtudio, quanta contentione, quantis precibus multi, qui Aeſchini reo fauent, in hoc iudicio nunc vtantur, propemodum vos omnes videre poſſe.* Aeſchines autem & ipſe quodammodo eadem ſententia, *& eadem dicendi ratione*, in *oratione* contra Cteſiphontem eſt-vſus, *quum in ipſo ſtatim principio dixit:* Quantus *copiarum* apparatus, Athenienſes, quãta acies-inſtructa ſit, videtis, & *quanta ſint* in foro preces, quibus quidam vtuntur. Dinarchus in accuſatione, *vel, delatione* contra Polyeuctum *dixit, vidiſtis.* Et priuatas denuntiationes factas, & preces *adhibitas.*

Παράγγελμα. Præceptum. Adhortatio. Principium. Initium. Edictum. Vt, Plauſúſque frequens *excitatus eſt* non ex edicto: ſed ex voluntario ſpectatorum, *ad hoc ſponte ſua motorum*, ſtudio.

Παραγγέλλοντα. Accipientem, *ambientem* Magiſtratum. Vt, Fabius autem accepto, *initio* Magiſtratu, Publium deſignat Conſulem, qui ne ipſe quidem illum Magiſtratum ambibat.

Παραγγέλλοντας. Ambientes. Vt, Qui verò erant Ariani. per ſpeciem *fuæ* dogmatis. Carthaginem profecti, ad eos, qui ſacerdotium ambibant, *L.* παρὰ τοὺ. *ſtuderunt* cognoſcere quis eſſet Gezerichi apparatus, & animus. παράγγελλοντας, προτιλοῶντας. *Ergo τοὺς ἐις τὴν ἱερωσύνην παραγγέλλοντας vocat ipſos ſacerdotes, quaſi dicas eos, qui in ſacerdotium aliquid pendunt, & conferunt. Hoc eſt, qui ſunt in ſacerdotum numero. Quod*

dicetur ad similitudinem τ πολιτῶν εἰς ἄριθμ. *i. Inter viros recenseri, ac numerari. Vide* τιμῶ. *in Oracolat. Lex.* Et Xenophon. Ille verò ad suum exercitum confugit, & statim ad arma capienda concurri iubet. Et rursus. Exercitum quàm maximum *potest*, ad bellum denunciat. Pro, recensetur, *colligi, parariq; iubet.*

Παραγίλλων, Pro, συνδιερχόμενος. Simul-peruadés. *Simul-transiens.* Commorans. Conuersans. *Consuetudine-utens. Vt*, Ille verò, modò quidem, cum his, modò verò, cum illis çommorans, *res hostium* rapiebat cum illis, & *per mediam illorum turbam statim* euadebat. Vel παραγίλλων, pro, ἀπρ. ἰὼν. i. ex-improuiso veniens.

Παράγγελσις. Præceptum. Mandatum. Edictum. Vt, Edicta enim, non singularia, vt antè: sed bina fuerunt.

Παράγαγε. ἀπατῶν. *Sic enim apud Thucyd. lib. 1. pag. 60. C. annot. 9. Verba textus, sunt,* Κελεύει αὐτοὺς μὴ λόγοις μᾶλλον, ἢ πίστει &c. Thucydides. Suasit ipsis, ne verbis se falli paterentur: sed potiùs de suorum ciuium numero, probitatis, fideique spectatæ viros, *Athenas* mitterent, qui rem diligenter inspectam, & *exploratam*, fideliter renuntiarent.

Παραγγείλας. Qui-denunciauit. Qui-significauit. Vt, Ille verò recessit, cùm ne receptum quidem denunciasset. *i. cum ne receptui quidem cecinisset.* Pro, cũ *nec tubâ, nec per publicos ministros, aut præcones militibus, vt se reciperent*, significasset. Et rursus. Oppidula, quæ sunt omnino illorum, qui ea proscribunt, & *quorum proscriptionem* denunciant. *N. L.*

Παραγκωνίσας. Qui *cubito rem aliquam à se propellens* auertit. Vel, Qui de cubitis ligauit. *Qui cubitos alicuius ligauit. Αι παραγκωνίζομαι. Cubito oppositio arceo, pello, propello.*

Παραγνοὺς. Delirantes.

Παραγωγαῖς. Seductionibus. Impostoris. Fallaciis. Fraudibus. Dolis. Vt, Cùm autem semper, & quotidie fallaciis, dolísque nos deciperent, rerum nostrarum præter expectationem facti-sunt domini.

Παραγωγή. Q. d. Productio. Paragoge dicitur, quũ phalanx, *exercitus*, procedit, à sinistra, vel à dextra duces habens. Et si quidem *exercitus* à sinistra duces habeat, sinistra paragoge vocatur. Si verò à dextrâ, dextra *paragoge dicitur*. Si verò iter fiat per inductionem, vel productionem, *ita vt milites vel adducas, & in ordinem inducas, & contrahas, vel aciem eorum producas, & longiorem facias, tunc exercitus* procedet ordine, qui vel vnum, vel duplex, vel triplex, vel quadruplex latus habebit. Ac vnum quidem latus habente ordine procedet, quum ab vna-parte *tantùm* metuis. Duplex verò latus habebit, quum duabus-à-partibus *timebit*. Quadruplex verò latus habebit, quum vndique, *vel, ab omnibus partibus*, hostium aggressio formidatur.

Παραγραμματίζων. Factâ ad easdem, vel similes literas allusione proferens, vel describens. *Vnde* παραγραμματισμός. *Ad easdem, vel similes literas allusio.* Quę vocatur ἀνίχνμα. i. adnominatio, vel allusio ad literas, vel syllabas eundem sonum habentes. Vt, Timõ ipsum ita facta ad easdem literas allusione describens, Vt Plato nomina ficta finxit. Cuiusmodi sunt hęc. παυσάνιος. Pausanias. i. Pausanias pausâ-factâ. i. cessans. Et Σαμία μία ναῦς. i. Samia vna nauis. *Sed hic latina verba nullam habent* παρήχησιν, *nec ad easdem literas allusionem, cuius idem exaudiatur sonus, vt in Græcis vocibus, vbi μία, μία legitur, & audiatur eodem modo scriptum, & prolatum.*

Παραγραμματισμός. Paragrammatismus *dicitur*, quũ littera pro *altera* litera ponitur. Vt μυρσίνη, βυρσίνη.

ἀντὶ τ πλουσίους. καὶ ξενοφ. ὁ δὲ, καταφεύγῃ ἐς τὸ αὐτὸ στράτευμα. καὶ δίδυς παραγγέλλει εἰς τὰ ὅπλα. καὶ αὖθις. στρατιὰν ὡς πλείστην εἰς τὸν πόλεμον παραγγέλλων. ἀντὶ τ καταλέγων. A

Παραγγέλλων. ἀντὶ τ συνδιερχόμενος. συναστρεφόμενος. ὁ ἢ, παραγγέλλων ποτὲ μὲν, τοῖς, ποτὲ ἢ, τοῖς, ἥρπαζε μετ' αὐτῶν, καὶ διέδυετο. ἢ παραγγέλλων, ἀντὶ τ ἀπροόπτως ἐρχόμενος.

B

Παράγγελσις. αἱ γὰρ παραγγέλσεις, οὐ καθ' ἓν, ὡς πρότερον, ἀλλὰ δίτταὶ ἐγίνοντο.

Παράγεσθαι. μεταπίθεσθαι. θουκυδίδης. κελεύει αὐτοὺς, μὴ λόγοις μόνοις παράγεσθαι. ἢ πίμψαι σφῶν αὐτοῖς ἄνδρας, οἵτινες ἀπαγγελοῦσι.

fideliter renuntiarent.

Παραγγείλας. ὁ ἢ, ἀνεχώρησεν, οὐδὲ τὸ ἀναγκαῖον παραγγείλας. ἀντὶ τ σημήνας. καὶ αὖθις. πολίσματα ἔκπτωτα τὰ παντελὲς ὑπάρχοντα τῶν γραφομένων, καὶ παραγγελλομένων. C

Παραγκωνίσας. ἀποστρέψας. ἐκ τῶν ἀγκώνων δήσας.

Παραγνοὺς. παρανοήσας.

Παραγωγαῖς. ἐξαπάταις. σοφίσμασι δὲ, καὶ παραγωγαῖς, ἀεί τε καθημέραν ἡμᾶς ἐπιχείροντες, κύριοι τῶν ἡμετέρων ἐκ τοῦ παραλόγου γεγώνται. D

Παραγωγή. λέγεται ὅταν ἡ φάλαγξ πορεύηται ἐκ τῶν δυνάμων τοὺς ἡγεμόνας ἔχουσα, ἢ ἐκ τῶν δεξιῶν. κἂν μὲν ἐκ τῶν δυνάμων ἔχῃ τοὺς ἡγεμόνας, εὐθύνομος παραγωγὴ λέγεται. ἐὰν ἢ ἐκ τῶν δεξιῶν, δεξιὰ παραγωγή. εἴτε δὲ ἡ πορεία ἐς ἐπαγωγὴν γίνεται, εἴτε ἐν παραγωγῇ, ἐν μονοπλεύρῳ, ἢ διπλεύρῳ, ἢ ξιπλεύρῳ, ἢ τετραπλεύρῳ τάγματι βαδίζει. μονοπλεύρῳ μὲν, ὅταν μοναχόθεν φοβῆ. διπλεύρῳ δὲ, ὅταν δυσὶ χόθεν. τριπλεύρῳ δὲ, ὅταν ξιχόθεν. τετραπλεύρῳ ἢ, ὅταν παντοχόθεν οἱ πολέμιοι δύνηνται ὑποτίθεσθαι ὑποφόβους. E

Παραγραμματίζων. ὅπερ παρήχημα λέγεται. τίμων οὕτως παραγραμματίζων αὐτὸν, ὡς ἀεὶ πλάσας πλάτων πεπλασμένα ὀνόματα. οἷόν ἐστι παυσανίας. ἡ σαμία μία ναῦς. F

Παραγραμματισμός. ὅταν γράμμα ἀντὶ γράμματος τεθῇ. οἷον ἀντὶ τοῦ μυρσίνη, βυρ-

A σίνη. β'. ἀντὶ τοῦ μ'. ὡς ἀριστοφάνης ἀντὶ τοῦ μ' τὸ β' ἐχρήσατο. δίον γὰρ εἰπεῖν μυρσίνη, βυρσίνη, εἶτα τὰς μὲν μυρσίνας ἀποσοβοῦσι τοὺς μύας. ὁ δέ, ἐπαίξει δῆθεν τὸν βυρσοδέψλιον. καὶ μυρσίνη ἐστεφανοῦτο οἱ στρατηγοί. ἢ ὡς ὅταν λέγῃ, ἐγκλοπάδων, ἀντὶ τοῦ κακοργοτάδων. λ' ἀντὶ τοῦ ρ'.

Hic ponitur β'. pro μ'. Vt Aristoph. *in Equitib. pag.* 194. *v.* 14. *& 15. Schol. annot.* 10. *vnde Suidas.* vsus-est litera *β'. pro μ'.* Cum enim esset dicendum *μυρσίνη*, dixit *βυρσίνη*. Myrteis enim *ramis* muscas abigunt. Ille verò iocatus-est, *& iussit hac literarum permutatione* propter illum *Cleonem* byrsodepsam. *i. coriorum infectorem, coriarium.* Imperatores etiam myrtea *coronâ* coronabantur. Vel, vt quum *idem Aristoph. in Equitibus. pag.* 195. *v.* 19. dicit ἐν Κλωπάδων, pro, Κρωπάδων. *Posuit enim λ'. pro ρ'.* Κρωπίδαι enim erat municipium Tribus Leontidis. *Stephanus* verò Κρωπίαν *vocat ipsum municipium, & esse, ac populares,* Κρωπίδας. *Sed Aristoph. ad verbum* κλέπτειν *alluit, vnde* κλοπὴ, *furtum, &* κλώψ, κλωπὸς. *fur, vt Cleonem significaret esse furem.*

B Παραγράπτους, & παρεγγράπτους, τοὺς ξένους.

Παραγράπτους. & παρεγγράπτους. Adscripticios. Peregrinos. Alienos. Nothos. Adulterinos.

Παραγράφεται. ἐξουθενεῖ. παρατείνεται. ὑποβάλλει. καὶ ἐν σωθέσῃ ἀπαράγραφον. ὡς μάρτυς ἔχεις τὸ ἀπαράγραφον, ὡς Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου.

Παραγράφεται. *Irritum-facit. Deprecatur. Depulsione vtitur.* Reiicit. *Exceptione-vtens-submouet-petitorem, vel aduersarium.* Et in compositione ἀπαράγραφον. Id, quod nullam exceptionem, aut depulsionem, & reiectionem patitur. Vt, Tanquam testis habes id, quod nullam exceptionem, nec reiectionem patitur. *i. quod nullo modo per aliquam exceptionem reiici potest.* De Iacobo Adelphothei *filio verba fiunt.*

Παραγραφή. ὅταν λέγῃ τὸ πρᾶγμα, περὶ οὗ τὸ ἔγκλημά ἐστιν, ὅπερ εἰσήχθη πρότερον
C εἰς δικαστήριον, καὶ γεγένηται περὶ αὐτοῦ γνῶσις, καὶ δέδοται τοῦτο φησὶ, μὴ δεῖν ἔτι περὶ αὐτοῦ συνίστασθαι κρίσιν. μάλιστα δὲ τοὺς νόμους ἀναγινώσκειν τοῖς δικασταῖς, οἳ πλειστάκις δικάζουσι περὶ τῶν αὐτῶν οὐ συγχωροῦσι. λέγει δὲ περὶ αὐτοῦ τοῦ πράγματος, ἅπερ τοῖς δικασταῖς παραδιδόασι, ὡς οἱ πάλαι δικάσαντες, καὶ δικαίως, καὶ κατὰ τοὺς νόμους ψηφίσαντες. καὶ τοῦτό ἐστι παραγραφή. καὶ ἐστὶ σπανίη τῇ δίκῃ, περὶ ἧς οὐδὲν ὥρισται
D ἐν τοῖς νόμοις. οὐδὲ ἔνεστιν αὐτῷ ὁ εἰσάξων, ὥσπερ καὶ τὰς ἄλλας δίκας. τῶν γὰρ ἄλλων δικῶν προστέτακται ἑκάστῳ τίς τε ἢ ἀρχαῖς εἰσάγειν τινά. παραγράφεσθαι οὖν ἐξεῖναι καὶ τοῖς τοσοῦτον πλεονεκτουμένοις, περὶ οὗ οὐ νενομοθέτηται.

Παραγραφή. Præscriptio, *vel exceptio, vel fori declinatio, dicitur,* quum quis *non* dicit ipsam rem, de qua est controuersia, *&* quæ in Iudicium antè fuit adducta, & de qua fuit cognitio, *de qua cognitum, & iudicatum fuit*: & propterea dicit non ampliùs de ea iudicium constituendum, *neque denuo iudicandum* esse: sed potiùs leges Iudicibus esse recitandas, quæ de rebus iisdem iudicari non sinunt. Dicit tamen etiam de re ipsa *controuersa*, simul Iudicibus ostendens, eos, qui olim *hac de re* iudicarunt, & iustè, & ex legibus *iudicasse, &* pronunciasse. Hæc igitur est præscriptio, *vel exceptio.* De illa etiam causa *dicitur*, de qua legibus nihil est definitũ, *aut constitutum*, & in qua nullus est, qui ipsam *in Iudicium* introducat, vt & alias causas. *i. de qua nullus dat actionem, vt in aliis causis fieri solet.* In aliis enim causis imperatum-est singulis Magistratibus, vt aliquam *causam in iudicium* introducant. Exceptione igitur vti licet illis etiam, quibus intenditur aliquod crimen, de quo nulla lex extat lata.

Παραγραφή. οὐ μόνον δὴ τὸ κοινοῦ, καὶ γνωρίμως τιθεται παρὰ τοῖς ῥήτορσιν. ἀλλ' ἰδίως ἰσοκράτης παραγραφῆς εἶπεν, ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τῆς γραφῆς. καὶ ἔστι τὸ λεγόμενον παρ' αὐτοῦ. ἀφ' οὗ παρέγραψα. τοῦτο δ' ἂν εἴη ἀφ' οὗ παρεθέμην.
E ὁ δ' ὑπερίδης ἐν τῷ κατ' δημοσθένους οὐδὲ μέχρι παραγραφῆς φησιν. ἀντὶ τοῦ οὐδὲ μέχρι τινὸς ὡρισμένου. καὶ παραγεγραμμένον. ὅπερ ἐστὶν ὡρισμένον.

Παραγραφή. *Non* solùm pro communi, & noto *præscriptionis, & exceptionis nomine* ponitur apud Rhetores, *& oratores*: sed peculiariter Isocrates dixit παραγραφῆς, pro, ὑπὸ τῆς γραφῆς. i. à scriptura. Quod autem ab eo dicitur, est huiusmodi, ἀφ' οὗ παρέγραψα. Hoc autem idem erit, ac si diceres, ἀφ' οὗ παρεθέμην. i. A quo adscripsi. Pro, à quo *acceptum* apposui. Hyperides autem in *oratione* contra Demosthenem, dicit, οὐδὲ μέχρι παραγραφῆς. i. Ne ad adscriptionem quidem vsque, pro, neque ad aliquid certum, & definitum vsque. Et παραγεγραμμένον, idem est, ac ὡρισμένον. i. adscriptum, pro, definitum.

Παραγράφω. αἰτιατικῇ.

Παραγράφω. Accusatiuo. Adscribo. Appingo. Iuxtascribo. iuxta-pingo. Annoto ad marginem. Præscribo. Præscriptione summoueo. Circunscribo. Prætexo. Per prætextum, ac per speciem aliquid ago. Et perpetã scribo, vel deprauatè, & vitiosè scribo. Et legib. latis, & rogatis alias leges obrogo, & oppono.

Παράδειγμα. εἰκών. ἢ χαρακτὴρ, ἔννοιαν ἔ-
F χων αἰσθητῆς πράγματος. ἰστέον δέ, ὅτι ἄλλο παράδειγμα, καὶ ἄλλο παραβολή. παράδειγμα μὲν γάρ ἐστιν, ὅταν ἀντιπαραθῆτις ὅμοιον ὁμοίῳ. οἷον λογικὸν, λογικῷ. παραβολὴ δ', ὅταν ἀνόμοιον ἀνομοίῳ. οἷον πλάτωνα λογικὸν ἢ ἔμπαλιν. ἢ παράδειγμά ἐστι λόγος ἀπὸ τῶν καθ' ἑκάστα δηλῶν τὰ

Παράδειγμα. Paradigma. Exemplum. Imago, vel charactер, qui rei sensibilis sententiam, *vel, sensum* habet. Sciendum autem, aliud *esse* exemplum, aliud, parabolam. Exemplum enim est, quum quis simile simili per-comparationem-opponit, *& simile cum simili confert.* Vt, *quum comparat* rationis-capax rationis-capaci. Parabola verò, *est*, quum dissimile dissimili *comparatur*, vt, bruto rationis-particeps *animal*, aut contrà. Vel, Exemplum, est oratio à singulis ad

vniuersa *nos deducens*, vel demonstratio, quæ particulare per simile particulare probat.

Παράδειγμα. Exemplum, & Inductio sunt diuersa. Nam Inductio quidem, est à singulis ad vniuersa progressio. Exemplum verò, est simile, & simili notius, & minus noto. Quamobrem Inductio quidem, per vnum non fit. Exemplum verò, si vel per vnum fiat, sufficit. Et Inductio quidem, est familiarior Dialecticæ. Exemplum verò, *familiarius est* Oratori. Sed tamen & Dialecticus vtitur exemplis, ad perspicuitatem orationis, si non fit dilucida, vt interrogatio per similitudinem. Huiusmodi enim quæstio est paradigmatica, *quasi dicas exemplaria. i. ab exemplo ducta, vel, exemplum habens, quum quaris*, Est ne contrariorum eadem scientia, sicut & sensus? Exempli verò, & parabolæ *hæc est* differentia. Exemplum quidē, videtur esse factum, aliquod, quod apponitur, *& in medium affertur*, ad demonstrationem alicuius rei, quæ nondum facta fuit, & quæ propterea est incerta. Parabola verò, est imago similitudinem significans, *quæ refertur* ad aliquid, quod factum est. Sciēdum, exempla non ab omnibus *partibus* sumi, neque propositis *rebus omnino* conuenire. Quia non essent exempla: sed res-eadem. Sed oportet nos deligere id, quod vtile est, & cuius causa assumptum est, reliqua verò omnia sinere *longum* valere. *i. relinquere, & contemnere.* Vt est illud Patriarchæ, quum de Seruatore loquitur, Recubans vt leo. Non omnia *quæ propria sunt leonis*, accommodamus Christo: sed vim inexpugnabilem, & formidabilem, & regiam intelligimus, feritatem verò, & si quid aliud inest *leoni, id* prætermittimus, *& omittimus*. Et quum dicit, Occurrā illis vt vrsa famelica, *vel, ob catulos sibi surreptos dubitans quò feratur, & ruat*, solam vlciscendi-cupiditatem intelligemus, nec aliud quidquam eorum, quæ vrsæ insunt.

Παραδεικνύς. *Mulier aliquid* demonstrans. Et Παραδεικτικός. *Vir* demonstrantis. Et Παραδεικνύειν. Demonstrare. Manifestum facere. Indicare. Res aliquas interse conferre, & comparare.

Παράδεισος. Paradisus. Quære fusiùs in voce Σεμίραμις.

Παράδεισος. Paradisus. Cùm Deus ex visibili, & inuisibili creatura hominem formare statuisset, secundùm suam imaginem, & similitudinem, vt quendam Regem, & Principem totius terræ, & eorum, quæ *sunt* in ea, præparauit illi quasi regiam quandam, in qua degens, beatam, & felicissimam vitam ageret. Et hic est ille diuinus paradisus, Dei manibus in Edem plantatus (Edem autem, si vocem interpreteris, cibum, & alimentum significat) in Oriente situs, omni terra altior, & bene-temperatus aere subtilissimo, & & purissimo vndique-splendente, *ac illustrato*, plantis semper-virentibus comans, *& tectus*, suauis-odoris, & luminis plenus, omnis venustatis, & pulchritudinis sensibilis cogitationem superans. Ac nonnulli quidem Paradisum sensibilem *esse* putauerunt. Nōnulli verò, intelligibilem. Sed (vt mea fert sententia) quemadmodum homo sensibilis, & intelligibilis simul conditus fuerat, sic & huius sanctissimum nemus sensibile simul, & intelligibile, & duplicem speciem habens, *à Deo conditum est*. Corpore quidem in diuinissimo, & pulcherrimo loco degens, vt *animè* di-

καθόλου. ἢ διῖξις πεσυμβήνη τὸ μερικὸν ἀφ' μερικοῦ ὁμοίου. A

Παράδειγμα. τὸ παράδειγμα τ' ἐπαγωγῆς ἄλλο. ἡ μὲν γὰρ ἐπαγωγὴ, ἐκ τῶν καθέκαστά ἐστιν ἡ πρόοδος. παράδειγμα δ' γίνεται, τὸ ὅμοιον, καὶ γνωριμώτερον τ' ὁμοίου, ᾗ ἧττον γνωρίμου. διὸ ἐπαγωγὴ μὲν δι' ἑνὸς οὐ γίνε). τὸ δ' παράδειγμα, ἀρκεῖ καὶ δι' ἑνός ἐ). καὶ ἔστιν ἡ μὲν ἐπαγωγὴ, τῇ διαλεκτικῇ οἰκειοτέρα· τὸ δ' παράδειγμα, τῇ ῥητορι. κέχρηται μέν τοι & ὁ διαλεκτικὸς παραδείγμασιν ὑπὲρ σαφηνείας τῶν λεγομένων, εἰ μὴ εἴη γνώριμον. ὡς τὸ διὰ τ' ὁμοιότητος πυνθάνεσθαι. παραδειγματικὸν γὰρ τὸ ἔτας ἐρωτῆσαι. ἆρά γε τῶν ἐναντίων ἡ αὐτὴ ἐπιστήμη, ὥσπερ καὶ ἡ αἴσθησις; παραδείγματος δ', καὶ παραβολῆς διαφορά. ὅτι τὸ μὲν παράδειγμα, δοκεῖ γεγονός τι εἰς δήλωσιν τινὸς παρατίθεσθαι μηδέ πω γεγονότος. καὶ διὰ τοῦτο ἀδήλου. ἡ δὲ παραβολὴ, εἰκών ἐστιν ὁμοιότητα φέρουσά τι γεγονὸς σημαίνουσα. ἴσιον ὅτι τὰ παραδείγματα, οὐ πάντα λαμβάνει), & τοῖς προκειμένοις ἁρμόζει). ἐπεὶ οὐκ ἂν εἴη ὑποδείγματα, ἀλλὰ ταὐτότης. ἀλλὰ χρὴ τὸ χρήσιμον ἡμᾶς, καὶ εἰς ὁ παρείληπται ἐκλεξαμένους, τ' λοιπὰ ἅπαν χαίρειν ἐᾶν. οἷον ὁ παῤῥησιάζης ὅτι λέγει ὡδὶ τὸ σωτῆρος, αἰνιττόμενον ὡς λέων, οὐ πάντα προσαρμόζομεν τῷ χριστῷ. ἀλλὰ τὸ ἀμαχον, καὶ φοβερὸν, καὶ βασιλικὸν ἐκλαμβάνοντες. τὸ δ' θηριώδες, καὶ εἴ τι ἄλλο προσεστι, παριπαδόμεθα. καὶ ὅταν λέγῃ ἀναστήσομαι αὐτοὺς ὡς ἄρκος διπροσωπήσῃ, τὸ τιμωρητικὸν μόνον ἐκληφόμεθα. ἀλλ' οὐκ ἄλλό τι τῇ τῆ ἄρκῳ προσόντων. B C D

Παραδυνᾶσα. καὶ παραδυνάστος, & παραδυναστείας.

Παράδεισος. ζήτει πλατύτερον ἐν τῇ σεμίραμις.

Παράδεισος. ἐπειδὴ ἔμελλεν ὁ θεὸς ἐξ ὁρατῆς, καὶ ἀοράτου κτίσεως πλάττειν τὸν ἄνθρωπον, κατ' οἰκείαν εἰκόνα, καὶ καθ' ὁμοίωσιν, ὥσπερ τινα βασιλέα, καὶ ἄρχοντα πάσης τ' γῆς, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ, προκαθίσησιν αὐτῷ οἷον τι βασίλειον, ἐν ᾧ διαπεπόμενος μακαρίαν, καὶ πανολβίαν ἔζη ζωήν. καὶ ἔστι δ' ὁ θεῖος παράδεισος, θεῷ χερσὶν ἐν ἰδίοις πεφυτευμένος. ἐδέμη δ' ξοφὴ ἱερμηνεύε). ἐν τῇ ἀνατολῇ μὲν πάσης τ' γῆς ὑψηλότερος κείμενος. δυκρανὴς δ' ἀέρι λεπτοτάτῳ, καὶ καθαρωτάτῳ εὐειλαμπόμενος. φυτοῖς ἀειθαλέσι κομῶν. εὐωδίας πλήρης. φωτὸς ἔμπλεως. ὥρας ἀπαύστου αἰσθητῆς, καὶ κάλλους ὑπερβαίνων ἔννοιαν. τινὲς μὲν οὖν τ' παράδεισον αἰσθητὸν ἐφαντάσθησαν. ἕτεροι δὲ, νοητόν. πλὴν ἔμοι γε δοκεῖ, ὥσπερ ὁ ἄνθρωπος αἰσθητὸς, καὶ νοητὸς ἅμα διεκεκρίμητο, οὕτω καὶ τοῦτον ἱερώτατον τόπον αἰσθητὸν ἅμα καὶ νοητὸν, καὶ διπλοῦν ἔχον τὸν ἔμφασιν. τῷ μὲν σώματι ἐν τῷ θειοτάτῳ χώρῳ, καὶ ὑπερκαλλεῖ κα- E F

A θεὸς εἴρηται ὠλιζόμενος. τῇ ἢ ψυχῇ ἐν ὑφηπέρῳ, καὶ ἀσυγκρίτῳ, καὶ ὑπερκαλλεστέρῳ τόπῳ διαζείβων. θεὸν ἔχων οἶκον ἢ ἔνοικον, καὶ αὐτὸν ἔχων εὐκλεὲς ἀμπεχόλαιον. καὶ τῷ αὐτῷ ἀμπεβλημένος χαρὶν. καὶ τὸ μόνον γλυκυτάτου ἢ αὐτῆς θεωρίας καρποῦ καταξυφών. οἷά τις ἄγγελος ἄλλος ζαύτη ξεφόμενος. ὅπερ δὴ & ξύλον ζωῆς ὠνόμασαι. ζωῆς γὰρ θανάτῳ μὴ διακοπτομένης ἡ γλυκύτης ἢ θείας μαθήξεως, τοῖς μεταλαμβάνουσι μεταδίδωσιν. ὃ δὴ & πᾶν ξύλον ὁ θεὸς

B ἐκάλεσεν, ἀπὸ παντὸς ξύλου φήσας τὸ ἐν τῷ παραδείσῳ βεβρῶσθαι φάγεσθαι. αὐτὸς γὰρ ὄζει τὸ πᾶν, ἐν ᾧ, & δι' ὃ τὸ πᾶν συνέστηκε. τὸ ἢ ἢ τὸ καλοῦντε, & κακοῦ γνώσεως ξύλον, ἡ ἢ πολυχρόνιος θεωρίας διάγνωσις. αὕτη δὲ ὄζει, ἡ ἢ εἰκείας φύσεως διάγνωσις. ἥτις καλὸ μὲν ἐν τοῖς τελείοις, καὶ ἐν τῇ θείᾳ θεωρίᾳ βεβιωκόσιν, ἐξ αὐτῆς τελὸ τὸ δημιουργοῦ μεγαλουργίαν διαμυσταγωγοῦσα τοῖς μὴ διαδόσι μετὰ σπουδῆς. διὰ τὸ ἐκ τοῦ χρόνου εἰς ἕξιν τινὰ ἢ τοιαύτης ἐλλαμ-

C πούσης θεωρίας. οὐ καλὴ ᾗ τοῖς νέοις ἔτι, καὶ τελὸ ἐφεστιν λιχνοτέροις. ὧς διὰ τὸ ἀβέβαιον ἢ ἐν τῷ χρείττονι διαμονῆς, καὶ τὸ μή πω παγίως ἐνεδραδῆσαι τῇ τοῦ μόνου καλοῦ προσεδρίᾳ, ἡ ἢ οἰκείου κηδεμονία σώματος πρὸς ἑαυτὸν ἀποθλίβειν, καὶ σφίγγειν ἀεὶ πόρρωθεν. ὅπερ διαπλοῦν οἶμαι ἢ παράδεισον. καὶ ἀληθῶς οἱ θεῖοι πατέρες παρέδωκαν, εἴτε οὕτως, εἴτε διδάξαντες. παράδεισος δὲ εἴρηται, ὡσεὶ τὸ δεῦσαι, τὸ βρέχειν, ῥηματικὸν ὄνομα, δεῦσος. ὡσεὶ δεῦσος προπῆ ὑ

D ψιλοῦ εἰς ἰ. οἱ ἢ φασὶ ὡσεὶ τὸ τελὸ δεῦσαι ποιεῖσθαι, ὅ ὄζει βοτανῶν συλλογήν.

Παραδειγματίζω. αἰτιατικῆ.

Παραδειγματῶσθαι. τὸ παρ' ἑτέρῳ τινὶ ζῆφεσθαι.

Παραδιδάσκω. αἰτιατικῆ.

Παραδίδωμι δοτικῆ.

Παραδίκως. παρὰ τὸ δίκαιον.

E Παρὰ δόξαν. παρὰ προσδοκίαν. παρ' ἐλπίδα. τὰς δυχωρίας προκατειλήφεσαν. ἐλπίδα ἔχοντες ὡς παρὰ δόξαν ὑπηκόους.

Παράδοξον. ἀπροσδόκητον. θαυμαστόν.

Παραδῶσι. πληθυντικὸν, συνεχὲς λοιπὸν τὸ συνέδριον τῶν ἰουδαίων, ἵνα τὸν δημιουργὸν, καὶ κτίσιν τῷ ἁπάντων θανάτῳ παραδῶσι.

Παραδράμω.

F Παραδυναστεύω. δοτικῆ.

Παραδύομαι. παροιμία. ἐπεισδὺ εἰς τοὺς πλουσίους οἱ πένητες παραδύονται.

ctum-est. Animâ verò, in superiore, & incomparabili, & longè-pulcherrimo loco degens, Deum habēs domicilium, & incolam, & eundem habens gloriosum indumentum, eiúsque gratia amictus, & solo dulcissimo contemplationis ipsius fructu fruens, vt quidam alius angelus hac *Dei contemplatione* nutritus. Quod & vitæ lignum est-appellatum. Dulcedo enim diuinæ participationis, illis, qui eam sunt-consecuti, vitam impertit, quæ morte non interrumpitur. Id, quod & omne lignum Deus vocauit, quum dixit, De omni ligno, quod est in Paradiso, pro cibo comedes. Ipse enim est Omne, in quo, & per quem Omne constitutum-est. Boni verò, & mali scientiæ lignum, *est* multifariæ contemplationis perspicientia, *& cognitio.* Hæc autem est propriæ naturæ cognitio, quæ pulchra quidem *est* in perfectis, & illis, qui in diuina contemplatione vixerunt, per se magnificentiam *summi* opificis promulgans iis, qui mutationem, *lapsumque* non timent, quòd temporis progressu ad quendam talis contemplationis habitum processerint, *eúmque sibi comparârint.* Non pulchra verò, *nec bona* illis, qui adhuc *sunt* iuuenes, & ingenio *rerum sublimium, & arcanarum* nimium-cupido, *nimiúmque curioso.* Quos propter inconstantiam perseuerantiæ in bono, & quòd non dum firmiter stabiliti-sint in solius boni assiduo studio, corporis proprij cura, *& diligentia* ad se pertrahere, & rapere-solet. Sic duplicem arbitror *esse* Paradisum. Et verè diuini patres, siue hoc, siue illo modo docuerint, *hæc* tradiderunt. Παράδεισος verò dictus-est à *futuro* δρύσω, *rigabo, quod à* δρύω, Rigo, *vnde formatum* verbale nomen δρύσος, *quasi dicas locum, qui rigatur, & compositum* παράδεισος, & verso υ in ι, παράδεισος. Alij verò dicunt παράδεισον *dictum esse,* quòd faciat δέσαι. id est herbarum collectionem, *quòd in illo Paradiso omnia herbarum, ac plantarum genera collecta continerentur.*

Παραδειγματίζω. Accusatiuo. Trado-exemplum. Exemplis-illustro. In-exemplum-verto. Vitupero. Palàm-traduco. Infamo.

Παραδιατῆσθαι. Apud aliquem alium ali, *vel, degere.*

Παραδιδάσκω. Accusatiuo. Superflua-doceo.

Παραδίδωμι. Datiuo. Trado.

Παραδίκως. Præter-ius. Iniustè. παρὰ δίκαιον.

Παρὰ δόξαν. Præter opinionem. Præter expectationem. Præter spem. Vt, Angustias præoccuparant, sperantes fore, vt *hostem* præter expectationem inuaderent.

Παράδοξον. Inopinatum. Insperatum. *A communi mortalium opinione remotum, ac* admirandum.

Παραδῶσι. Pluralis *tertiæ personæ subiunctiui modi aor. 2. act.* à παραδίδωμι. trado. *Vt,* Concurrit reliquus Iudæorum consessus, vt opificem, & conditorem omnium morti traderent.

Παραδράμω. Præcurram. Cursu-præteream, vel superem.

Παραδυναστεύω. Datiuo. Cum-aliquo-potestatem-habeo. Potestatis-eiusdem-sum-particeps. Secundam habeo-potestatem.

Παραδύομαι. Ingredior. Obrepo. Subeo. Irrepo. Introeundo, & me insinuando fallo. Prouerbium. Quoniam pauperes in diuitum cœtum irrepunt.

Παραζήλου. Æmuleris. Irriteris. Inciteris. Instigeris. Aemulatione, vel inuidia prosequaris. *Vt*, Μὴ παραζήλου ἐς μίμησιν &c. Instigeris ad imitationem eorum, qui cum vitio non viuunt. *i. qui non sunt vitiosi, nec improbi.* Dauid. Ne æmuleris *improbum*, cui-res-secundæ-sunt.

Παραζήλου. παρερεθίζου. παροξύνου. εἰς μίμησιν τῶν μὴ κακίᾳ συζώντων. Δαβίδ. μὴ παραζήλου ἐν τῷ κακοδουμένῳ. A

N O T Æ.

Δαβίδ.] Psalmo 36. v. 1. Μὴ παραζήλου ἐν πονηρευομένοις, μηδὲ ζήλου τοὺς ποιοῦντας ἀνομίαν. Ne æmuleris improbè viuentes, nec æmuleris facientes iniquitatem. Apud Suidam ita legendum videtur, μὴ παραζήλου ἐν τῷ πονηρῷ τῷ κακοδουμένῳ.

Παραζηλῶν. Accusatiuo. Ad-æmulationem prouocans. Irritans. Instigans. Zelotypia-extimulans. Impellens.

Παραθέουσι. Prætercurrunt. Accurrunt. Iuxta-currunt.

Παράθερμος. *Nimis-calidus. Prater-modum-calidus. In agendo nimium præceps.* Præter decorum operans. Vt, Cùm autem esset naturâ nimium-præceps-in-agendo, & nimiùm-mobilis, multa tanquam insaniâ correptus patrauit, alios adeò dementia superans, vt ne experientiâ quidem doceri posset, se in eo ipsum-esse, quod primùm aggressus-fuerat, & *se in ipso (vt aiunt) limine impingere.*

Παραζηλῶν. αἰτιατικὴ. παροξύνων, ζηλοτυπῶν, παροτρύνων. B

Παραθέουσι. παρατρέχουσι.

Παράθερμος. ὁ δὲ τὸ πρόσπον ἐργαζόμενος. ὢν δὲ φύσει θερμὸς, καὶ ὁρμητικὸς, πολλὰ διώκει μανίᾳ παρεμφερῶς. τοσοῦτον τ' ἀφροσύνῃ διενεγκὼν τῶν ἄλλων, τὸ μὴ δι' ἐπ' πείρας δύνασθαι διδαχθῆναι, τὸ πρόπτως ἐπιβαλλόμενον σφαλῆναι.

Παράθεσις. Collatio. Comparatio. Vt, Cùm autem vellet ex comparatione specimen edere sui animi, quo erat affectus erga illos, qui ipsi crediderant, *seque ipsius fidei commiserant*, contumaces obsidebat. Et rursus. Nec esse melioris comparationem. *i. Nec posse quenquam cum eo melius comparari.* Παράθεσις etiam ipsa denunciatio, *vel rerum aliquarum depositio, vel traditio, vocatur* apud Patres. Dicit enim *illorum quidam*, Accepi denunciationem *istam, vel hanc rerum istarum traditionem. Vel hoc depositum. N. L.* Παράθεσις etiam, *appositio.*

Παράθεσις. σύγκρισις. βουλόμενος δὲ ἐκ παραθέσεως ὑπόδειγμα ποιῆσαι τῆς αὐτοῦ προαιρέσεως, ἧς ἔχε πρὸς τοὺς πεπιστευκότας αὐτῷ, καὶ ζοὺς ἀπειθοῦντας ἐπολιόρκει. καὶ οὐδὲ μὴ δὲ εἷς. Παράθεσις τὸ βέλτιονος. παράθεσις καὶ ἡ παρηγγελία παρὰ ζοῖς πατράσι. φησὶ γὰρ, ἐλάβον παράθεσιν. C

Παραθήγειν. Acuere. Incitare. Instigare. Impellere. Παραθήξονται. Acuentur. Incitabuntur &c. Vt, Erat autem Tullus, Attidis *filius*, qui ipsorum iras acuerat, non exiguo sodalitio circunseptus.

Παραθήγων. ἀκονᾶν. παροξύνων. παραθήξον). παρακίνησον). ἦν δὲ τύλλος ἄττιδος, ὁ τὰς ὀργὰς αὐτοῖς παραθήξας, ἔχων περὶ αὑτὸν ἑταιρίαν οὐκ ὀλίγην. D

Παραθραύοντες. Affringentes. In-calamitatibus-degentes. In ærumnis, & miseriis agentes. Aerumnosi. Miseri. Viribus-fracti.

Παραθραύοντες. παλαιπωρουῦντες. ἀδυνατοῦντες.

Παραθρήσῃς. Despicias. Negligas. Asperneris. Contemnas.

Παραθρήσῃς. παρίδῃς.

Παρείημι Permitto. Concedo. Vt, Si quis in vestra, castra ingressus, audeat *ea contemplari per ocium, vt videat quid in his geratur, hoc ipsi* permitto, vt patriæ dicat *ea, quæ in his obseruarit.*

Παρείημι. συγχωρῶ. εἴ τις ἐπελθὼν ὑμῶν εἰς τὴν παρεμβολὴν, τολμήσῃ, παρίημι λέγειν εἰς τὴν πατρίδα. E

Παρακαλῶ. καλῶ, & ἐξορκαλῶ. i. voco, & aduoco, *horror, & adhortor. N. L.* & cum accusatiuo construitur.

Παρακαλεῖν. τὸ καλεῖν, ἢ τὸ προτρέπεσθαι, ἄκυρον γὰρ τὸ δίτταζ.

Παρακαλῶ. ὁπ καλῶ, καὶ παρακαλῶ ἐλλιπὴν ἔχει, ἐ αἰτητικὴν σωτόσει).

Παρακαρησός. Paracaresæus. Nomen fluuij.

Παρακαρησός. ὄνομα ποταμοῦ.

Παρακαταβολή. Depositio decimæ partis æstimationis *litis*. i. litis æstimatæ. *Apud Aristoph. in Nubibus. pag.* 119. *v.* 20. & 21. dixit creditor, *sine fœnerator* Strepsiadi, Sed profectò scias quòd Deponam prytanéa. *i. sportulas, & pecuniam in Prytaneo apud Prytanes ab vtraque Litigantium parte deponi solitam*, aut ne ampliùs viuam ego. Pro, Libellum accusatorium *apud Prytanes in Prytaneo* contra te ponam. *Te deferam ad Prytaneum, & apud Prytanes accusabo.* Nam in Prytaneo litium, *causariúmque* scripturas ponebant, *Simul & pro lite pecuniam deponebant, qua victori dabatur.* Strepsiades verò *v.* 22. creditori respondet, Præterea-amittes igitur ipsa *prytanea*, præter illas duodecim *minas, quas petisti. pag.* 118. *v.* 19. Amittes (inquit) & ipsas

Παρακαταβολή. θέσις τῆς δεκάτου μέρους τῆς τιμήματος. εἶπεν ὁ δανειστὴς πρὸς ὀφειλέτην. καί τοι γ' οἶδ' ὅτι θήσω σοι ὀρτανεῖ. ἢ μηκέτι ζώην ἐγώ. αὐτὴ δ' γραφὴν καὶ σοῦ θήσομαι. ἐν γὰρ τῷ πρυτανείῳ ἐτίθεσαν τοὺς τῶν δικῶν γραφὰς λέγει ὁ τρεφιάδης προσπαβαλεῖς ἄρ' αὐτὰ πρὸς τὰ δώδεκα. ἀπολεῖς φησὶ καὶ τὰ F

A δὲ τῇ γραφῇ ἀναλώματα; μὰ τὴν αὐτὰ ποιήσας, δέδοκα δ' εἰ σοῦ ἐγὼ μὲν, λέγοντος τὸν ἀδικώτερον λόγον. ὃ ἔστι τὸ δίκαιον τῆ τιμήματος τῆς δίκης, ὅπερ καλεῖται συνωνύμως παραταβολὴ, καὶ παρατατβάλλειν. οἱ ἀμφισβητοῦντες χρημάτων τινῶν δεδημοσιωμένων πρὸς τὴν πόλιν, καὶ οἱ ἐγκλήματα ἔχοντες, ἢ δικαιλήματα πρὸς ἰδιώτας ἀντιδικοῦντες, ἀργύριόν κατετίθεσαν. καὶ τοῦτο ἐκάλουν αὐτοὺς παρεδρεῖν, εἰ ἢ δίκαιον ἡττηθεῖεν. δὲ μὴ ἐν τῇ πρὸς τὸ δη-

B μόσιον ἀμφισβητήσεων, δηλόν ἔστι ὅτι τὸ πεμπτὸν μέρος ἢ ἀμφισβητουμένου καταπίπτειν. δημοσθένης μὲν τοι ἐν τῇ πρὸς παντάινετον παραγραφῇ, φησὶ ἰδίας τινὸς δίκης φησὶ, καὶ μεταξὺ τοῦτο προσκαλεῖται μέν με τὸν δίκαιον πάλιν, ἐπεὶ δὴ θᾶττον ἂν εἴλετο τὰς παρακαταβολάς.

& ipsas impensas in accusationem, *litémque factam*, quòd eas temere, *frustráque* feceris, quia meus filius te superabit, illam iniustiorem dicendi-rationē dicens, *quam à Socrate didicit*. Hoc est, decimam *partem* æstimationis litis. *i. litis æstimatæ decimam partem amittes*, quæ synonymè vocatur παραταβολή. *i. pecuniæ-depositio, quæ apud Iudices fiebat, & qua mulctabatur ille, qui causâ cecidisset.* Et παραταβάλλειν, Apud Iudices pecuniam deponere, qua priuabatur, qui temere litigasset, & causâ cecidisset. Qui contendebāt cum Repub. de aliqua pecunia publicata, & qui de hæreditatibus, aut pupillis, ad quos vniuersa bona pertinebant. *i. aut de pupillorum bonis*, aduersus homines-priuatos litigabant, *apud Iudices* quandā pecuniam deponebant, eáque priuabantur, si causa cecidissent. Ac in controuersiis quidem aduersus Rempub. *motis, & in publicis causis*, perspicuum est, *& constat*, quintam *pecuniæ* controuersæ partem *apud Iudices* deponi solitam. Demosthenes tamen in præscriptione aduersus Pantænetum, de quadam priuata causa dicit, Et postea me rursus ad litem prouocat, postquàm ociùs accepit τὰς παρακαταβολάς. i. pecuniam apud Iudicem litis causa depositam.

C

NOTAE.

Καί τοι.] Aristoph. Nubibus. pag. 119. v. 20. & 21.

—καί τοι γ' ἴσθ' ὅτι
Θάττον πρυτανεῖ, ἢ μικρὸν ζωμὸν ἐφέ.

Quænam autem essent πρυτανεῖα, docetur in eadem fabula. pag. 115. v. 3.

Θεὸς μοι πρυτανεῖα.—

Vide Schol. annot. 2. Consule & indicem Græcum.

Παρακαταθήκη. ἐνέχυρον.

Παρακατεῖχον. ἐχρονοτρίβουν. οἱ δέ, δολίως τοῖς πρέσβεσι προσενηγκάμενοι, παρακατεῖ-

D χον ὡς συνάξοντες τὸν δῆμον.

Παρηκισμένον. ἀντὶ τοῦ ὑψηλὸν, ἢ βλάσφημον. ἀριστοφάνης. γόνιμον δὲ ποιητὴν, οὐ οὐχ εὑρεῖς ἔτι. τετῆσι φυσικόν τινα, & μὴ βιαστὸν, ἢ γόνιμον,

Παρακαταθήκη. Depositum. Pignus.

Παρακατεῖχον. Detinebant. Retardabant. Remorabantur. Vt, Illi verò cum Legatis dolosè agentes, *eos* retardabant, vt populum conuocaturi.

Παρηκισμένον. Cum-periculo-dictum, vel factum. Vehementer-audax. Arduum. Excelsum. Sublime. Vel blasphemum. Inusitatum. Aristophanes *in Ranis. pag.* 134. *v.* 10. Fœcundum enim poetam non inuenies amplius. Hoc est, naturalem aliquem, &

non coactum, vel generandi vi-præditum, *pag. eadem, v.* 12. *& deinceps.*

—Ὅς τις φθέγξει
Τοιουτοί τι παρακεκινδυνευμένον,

—*Qui eloquatur*
Tale quid sublime, magnóque cum periculo prolatum, vel audax, audaciæ plenum, vt sunt ea, quæ sequuntur,

Αἰθέρα, δίος δωμάτιον, ἢ χρόνου πόδα.

Aetera, Iouis domunculam, aut Temporis pedē,

E Ἢ φρένα μὲν οὐκ ἐθέλουσαν ὀμόσαι καθ' ἱερῶν.

Γλῶτταν δ' ὀπορκήσασαν ἰδίᾳ φρενός.

Aut mentem quidem non volentem iurare per sacra,

Linguam verò peierantem seorsum à mente.

Τοὐτέστιν ἄνευ τῆς φρενός. εὐριπίδης.

Euripides in Thesmophor. pag. 518. v. 19.

Ὄμνυμι δι' ἠερόπλαγκτον αἰθέρα, οἴκησιν Διός.
Ἀλλ' ἀνδρὸς δ', καὶ χέρνου πρόβαινε πούς.
Καὶ ἐξ ἐπαπολύτου. ἢ γλῶσσ' ὀμώμοχ'.

Iuro humidum æthera, domum Iouis. Et,
Alexandri verò, & Temporis procedebat pes.
L. προβαίνει, meæ causa, pro. προβαίνει. Secunda versus huius sedes spondeum præter morem habet. Et ex Hip-

F polyto *eiusdem Euripidis. pag.* 372. *v.* 612. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 4. col.* 489. *ad.* 41.

Ἡ δ' φρὴν, ἀνώμοτος.

Lingua iurauit, mens verò manet *iniurata.*

NOTAE.

Ὄμνυμι διερόν.] Aristoph. in Thesmophor. pag. 518. v. 19.

Ὄμνυμι τοίνυν αἰθέρ' οἴκησιν Διός.
Iuro igitur. &c.

Vel pro διερὸν legendum ἱερὸν, Iuro igitur sacrum æthera. &c.

Παρακεκλημένοι. παραμυθηθέντες. A

Παρακεκομμένος. μαινόμενος. ἐξεστηκώς. παράφρων. καὶ παρακεκομμένα. καμοὶ γάρ ἐστιν ἀμπέλια παρακεκομμένα. ἀντὶ τοῦ μηδὲν ὠφελίας ἔχοντα. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀδοκίμων νομισμάτων. ἅπερ παράτυπα λέγεται. καὶ παρακεκομμένα καὶ τὸν ἢ ἰδίωσιν λέγειν παραχαράττειν, τοὺς παρακόπτοντας. ὅθεν καὶ παράσημος ῥήτωρ.

Παρακεκομμένος. Furens. Insaniens. Qui ex potestate mentis excessit. De sano mentis statu deturbatus. Demens. Et Παρακεκομμένα. *Apud Aristoph. in Acharnensibus. pag. 282. v. 18. legitur* κεκομμένα. *In Schol. verò, annot. 9.* Παρακεκομμένα. *Hinc Suidas.* Etenim & mihi sunt viticulæ. *i. parvæ vites* succisæ. Pro, *corruptæ, vastatæ prorsus, & nihil integri habentes.* Per translationem *ductam* à reprobis, *malis, adulterinis, falsisque* numismatibus, quæ vocantur παράσημα, & Παρακεκομμένα, quòd præter veram rationem, formámque sint percussa, cusa, & signata. Quinetiam nunc Παρακόπτας vocare solent eos, qui falsam monetam tudũt, & signant. *falsorum nummorum percussores, & signatores.* Vnde etiam παράσημος ῥήτωρ. Adulterinus orator. *Non verus: sed qui quodammodo falsas oratoriæ notas habet signatas, & impressas. Sic etiam in sequentibus duobus senariis hæc sunt accipienda. Hi autem extant apud Aristoph. in Acharn. pag. 282. v. 23. & 24. Schol. anno. 9. unde Suidas.*

B

Homunciones improbi, adulterini,
Infames, & falsa-nota-signati, & ignobiles-peregrini.

Ἀνδράσια μοχθηρὰ παρακεκομμένα,
Ἄτιμα, κὴ παράσημα, κὴ ἀδόξαστα.

Παρακελεύεται. Datiuo. Adhortatur. Incitat. Excitat.

Παρακελεύεται. δοτικῇ. προτρέπεται. διεγείρει.

Παρακερδαίνω σου. Perperam ex te lucrum facio. Vel. Ex te quæstum iusto maiorem facio.

Παρακερδαίνω σου. C

Παρακεχόρδικεν. Idem est, ac παρημάρτηκε. Peccauit. Dicunt Attici. Παρακορδεῖν *proprie significat à chorda, verósque chordæ sono aberrare, discordare, discrepare. Et per translationem, aliquid inconcinnè dicere, vel facere. Aristoph. in Ecclesiazusis. pag. 492. v. 5. Schol. annot. 5. in* Παραχορδῶν, *sed ibi videtur Atticè scriptum* Παραχορδῆς, *versa ei diphthongo in η. Quæ de re fusius alibi. Hoc autem à communi* Παρακορδεῖν *deductum, quod à* Παρακορδίζω. Et Παράχορδον. Aberrans à chorda. Discordans. Discrepans. Inconcinnum. Ineptum. Absurdum.

Παρακεχόρδικεν. εἶδον παρημάρτηκε. λέγουσιν Ἀττικοί. καὶ παράχορδον.

Παρακείμενα. Adiacentia. Præsentia. Propinqua. Vt, νῦν &c. 1. Nunc mala præsentia sufficiunt.

Παρακείμενα. τὰ νῦν ἐγγὺς κακὰ τὰ παρακείμενα.

Παρακινοῦντα. Delirantem. De sano mentis statu deturbatum. Vt, Non adeò delirantes, nec adeò de sano mentis statu deturbati *sumus*: sed propter malorum exsuperantiam, ad Iulianum Eutropij *ministrum confugere cogimur, quasi ipsi simus consecrati, &* dedicati. *N. L. Et* Eunapius dicit de Eutropio eunucho, Quanquam per-delirium-recesserat ab officio, *vel à decoro.*

Παρακινοῦντα. ἐξιστάμενον. οὐχ οὕτω παρακινητικότες, καὶ διεφθαρμένοι τὸν γράμμου. ἀλλὰ διὰ τὴν ὑπεροχὴν τῶν κακῶν, εἰς ἰουλιανὸν τὸν εὐτροπίου εὐνοῦχον καταφεύγομεν. ἐπειδὴ φησὶ περὶ εὐτροπίου τοῦ εὐνούχου, καὶ τοῦ παρακινηθέντος τοῦ προσήκοντος. D

Παράκλησις. Pro, παίλεσις. Adhortatio. Isocrates. Quamobrem cùm nos non adhortationem inuenerimus: sed suasionem scripserimus. Lycurgus verò vsus est *hac voce*, pro rogatione, *precatione precibus*, dicens, Vos verò hoc facturos puto, vel *sine mea* rogatione, *vel sine meis precibus, aut sine mea adhortatione.*

Παράκλησις. αὐτὶ τῆ προτροπή. ἰσοκράτης. διόπερ ἡμεῖς οὐ παράκλησιν εὑρόντες, ἀλλὰ παραίνεσιν γράψαντες. λυκοῦργος δὲ, αὐτὶ τῆ δεήσεως ἐχρήσατο, λέγων. ὑμᾶς οἶμαι τοῦτο ποιήσειν, κὴ χωρὶς τῆς ἐμῆς παρακλήσεως. E

Παρακλιδὸν. Declinando. Deflectendo. Per declinationem à veritate. *Aduerbium, de quo Eustath. consule. Hom. Odyss. Δ. 894. 49.*

Παρακλιδόν.

Παρακλίναντες. Adaperientes. *Exemplum sequens non ad* παρακλίνω *sed ad* ἀνακλίνω *pertinet. Hom. Iliad. E. p. 203. v. 5. de Horis verba faciens, dicit,* Vt amouent dẽsam nubem, & admoueant. *i. vt cœli portas amotis densis nubibus aperiant, & iisdem admotis easdem claudant.* Aristophanes *in Pace. pag. 472. De mulieribus adulteris, ac impudicis, & lasciuè agens, scribit.*

Παρακλίναντες. παρανοίξαντες. ἢ μὴν, αἰακλίνας πυκινὸν νέφος, κἠδὴ θυθεῖναι. ἀριστοφάνης. F

Etenim illæ adapertis
Aulæ foribus, inclinato-capite spectant prætereuntes, oculísque transuersis eos intuentur, ac obseruant attentè.

Καὶ γὰρ ἐκεῖναι παρακλίναντες,
Τὰς αὐλείας παρακύπτουσι.

Et si quis aduertat mentem ad ipsas,
Recedunt confestim,

Κἂν τις προσέχῃ τὸν νοῦν αὐταῖς,
Ἀναχωροῦσι.

Et deinde si ille, qui spectabat ipsas, *abierit* illæ rursus illum abeuntem *spectant inclinato-capite.*

Κἄπ' ἐκείνῳ ἀπῇ, παρακύπτουσι.

Παρακοὴν.

A Παρακεφᾶν. παρανοεῖν, καὶ παραφρονεῖν. κοφᾶν γὰρ καὶ κονᾶν, τὸ φρονεῖν.

Παρακονᾶν. τὸ ἐν τῷ φιλεῖν διατρίβειν.

Παρακοπὴ φρενῶν. ἡ φρενῖτις.

Παρακόφας. τὸν νοῦν παρατραπεὶς. ἐπιλείπουσι δὲ ἄκρατον σολὺν ἐμφορηθεὶς, καὶ παρακόφας, ἤδη γεγονὼς ἐτῶν ἑ καὶ ἑβδομηκοστόν.

B Παρὰ κωφὸν δοκοῦ παρδεῖν. φέρηλος ἡ παρρησίας ἡ αἰτία οὐ γὰρ ἀκούει ὁ κωφός. ὅθεν ἐπὶ ἀνηθῶν ἡ λέγει.

Παράκρης. ὀλίγον.

Παρακροβοῦντες. παραθαρσύνοντες. παρορμῶντες.

Παρακρούεται. αἱ τὴν ἐξαπατᾷ. μετοῦκται ἡ τοὔνομα, ἀπὸ τοῦ τοὺς ἰσοῦντας τὶ, ἢ μετροῦντας, προύειν τὰ μέτρα, καὶ ἐξιστάναι, ἕνεκα τοῦ πλεο-
C νεκτεῖν.

Παρακρησάμενος. ἐξαπατήσας. παραπείσας. παῖδας τῶν ἐυγενεστάτων οἴκων παρακρουσάμενος, ἐξήγαγεν ἐκ τῆς πόλεως.

Παρακρούσασθαι. ἀπατρίψαι. ὁ ἦ, ὅστε διημερίσθη τῇδε, οἷος ἐβούλετο παρακρούσασθαι.

Παράκρουσιν. ἐξαπάτην. ἐλπιγμόν. ἄπιστόν τι γὰρ δόξαντες εἶναι οἱ σαμνῖται, καὶ πρὸς τὰς συμφορὰς ἐς παράκρουσιν τοῦ ἀεὶ κρατοῦντος σφῶν ἀπέστελλον. οὐχ ὅσον οὐχ εὑρον τέτι συμβατικὸν,
D ἀλλὰ καὶ ἀσπονδον σφίσι τὸν πόλεμον περιεβάλοντο.

Παρακοίτης. ὁ ἀνὴρ, παράκοιτις ἡ, ἡ γυνή.

Παρακωχὴ παρὰ Θουκυδίδῃ, παροχή. ὡς ἡ ἀνακωχὴ, καὶ ἐξακωχή.

Παράλλαξον. πάρελθε. ἡ γὰρ κῆ μικρὸν παράλλαξις, πᾶσαν ποιεῖ φύσιν ἀναφέρειν τὰς
E μεταβολὰς, ὡς ὅθεν ἐπὶ ὥρων τοῦ ἐνιαυτοῦ

Παραλλάττουσιν. αὐτὶ τοῦ παρεδίχοντο. παραλλάττουσι ἡ ἀλλήλους τῷ ἐξαπάτῃ τῇ ὁδῶν ψευδόντες, ὅ, τε φροκόπιος, καὶ οὐάλης ὁ βασιλεύς.

Παραλλήλων. ὁμοίων, ἀκολούθων. ἐγγὺς ἀλλήλων, ἐξίσου. ὅτι παραλλήλου ὀρύξαντες τῷ δοκοῦντι πεσεῖσθαι τεῖχει, σωθῆναι ὑπὸ γῆν τοὺς ἐναντίους. αὐτὶ τοῦ ἐξίσου.

F Παραλογίζομαί σε.

Παραλογισμὸς. αὐτὸ τὸ λογισμοῦ.

Παυάνειν. Desipere, & delirare. *παῦν* enim, & *κανᾶν*, *f.* & *κοῦν*, *significat τὸ φρονεῖν*. Sapere. *Quare* ἀφρακφᾶν, *significabit* desipere.

Παρακονᾶν. *Acuere*. In amando, vel osculando versari, *temperque terere*. *N. L.*

Παρακοπὴ φρενῶν. Mentis delirium. Dementia. Delirium.

Παρακόφας. Desipiens. Delirus. De sano mentis statu deturbatus. Mentem peruersam, vel euersam habens. Vt, Obiit autem repletus multo mero, & delirans, annum ætatis 75. iam agens.

Παρὰ κωφὸν δοκεῖν. Apud surdum, crepitum edere. Prouerbij causa *est* manifesta. *Surdus* enim non audit. Dicitur autem de stupidis, *sensuque carentibus, & qui nihil sentiunt*. *Er. ad. Chil. 1. Cent. 4. col. 146. ad. 46. Surdo oppedere.*

Παράκρης. *Parum*. *N. L.*

Παρακελευόμενοι. Adhortantes. Applaudentes. Animum-addentes. Incitantes. Instigantes.

Παρακρούεται. Decipit. Fallit. Fraudat. Hoc autem vocabulum deductum est ab illis, qui, dum aliquid ponderant, *ac appendunt*, aut metiuntur, mensuras *assiduè* propellunt, & concutiunt, vt *hac maligna successione* maiorem-quæstum-faciant.

Παρακεκρουσάμην. Qui-decepit. Qui-fefellit. Vt, Liberos nobilissimarum familiarum à se deceptos, eduxit ex vrbe.

Παρακρούσασθαι. Euertere. Vt, Ille verò poterat euertere, quæcunque in controuersiam veniissent.

Παράκρουσιν. Deceptionem. Impostura. Illusionem. Cùm enim Samnites perfidi esse viderentur, & pro ratione calamitatum, ad deceptionem eius, qui ipsos vicisset. *i. ad victorem decipiendum*, semper fœdus ferire, non solùm nullam compositionem impetrarunt: Sed etiam irreconciliabile bellum sibi conciliarunt. *Pro πίτ, fortasse πότε legendum. i. tunc. aut πότ. i. aliquid. aliquod.*

Παρακοίτης. Maritus. Vir. *q. d. Accubius.* παράκοιτις verò, vxor, *q. d. Accuba. Quòd alter alteri accubet.*

Παρακωχή. Apud Thucydidem largitio, suppeditatio, q. d. Præbitio. vel (vt vulgus) Præbenda. æ. Vt *ἀνακωχὴ*, ipsa armorum suspensio, Induciæ. & *ἐξακωχή*. Intermissio *rerum aliquarũ*. Induciæ. cessatio, dilatio.

Παράλλαξιν Præteri. *Immuta. Muta.* Mutatio enim, quæ paulatim fit, efficit, vt tota natura mutationes facilè ferat, vt in *quatuor* anni temporibus *fieri videmus*.

Παραλλάττουσιν. Pro, ἐξαπάχουσιν. Excipiunt. *AE. P.* παρέρχονται. *Præterunt. V.* s, Alter autem alterum præterit, viarum *varias* interuallis, *ac itinerum diuerticulis* deceptus, Procopius, & Valens Imperator.

Παραλλήλων. Parallelorum. Similium. Consequentium. Consentaneorum. Eorum, quæ sunt inter se propinqua, *sine vicina*. Aequalium. Aequali spatio inter se distantium. Vt, Cùm ex vtraque parte, æquali spatio *terram* effodissent, *& cuniculos egissent*, ad *mutuum*, qui collapsurus videbatur, sub terra, cum aduersariis *manus* conseruerunt. *f.* ὅθεν ἐπὶ δοκαῶν. ὁμαλῶς. pro ἴσου æqualiter. Pariter, æquali, parique spatio vtrinque.

Παραλογίζομαί σε. Te falsis rationibus decipio. Vel, Argumentatione falsa te fallo.

Παραλογισμὸς. Paralogismus. Deceptio per falsas ratiocinationes. Fallax, & captiosa conclusio. Peruersa ratiocinatio.

Παραλογισής. ἀπατεών. A

Παραλογιστής. Deceptor. Impostor. Qui per captiosas, fallásque ratiocinationes decipit, ac fallit aliquem.

Παράλογον. Masculeo-genere dicunt cùm alij, tum verò præcipuè Thucydides. *Sic autem vocāt ea*, quod est præter *hominum* opinionem, & quod nullus expectasset, *nec futurum putasset, inopinatum, inexpectatum insperatumq; rerum aliquarum euentum.* Vt, τὸ πολέμου τὸν παράλογον. *Thucyd. lib. 1. pag. 52. c. i.* Insperatum belli euentum. Et, ἐγένετο πολὺ ὁ παράλογος. 1. Ille rerum euentus valde fuit inopinatus *& ab omnium opinione valde remotus, ac alienus.* Procopius. Reliqua verò multitudo rem illam inopinatam, *illius rei nunquam speratum euentum* secum ipsa reputans, *animóque perpendens*, eius consilium furiosum esse iudicauit. Et rursus. Romanis verò, ob ea, quæ fiebant, audacia, *stupor, admiratio*, & diffidentia astitit maior, quàm illis, qui insperata, *ac incredibilia* somnia vident. *Pro, Romani verò magis obstupuerunt ob ea, quæ fiebant, eáque minus crediderunt, quàm illi, qui mirabilia somnia cernunt.*

Παράλογον λέγουσιν ἀρσενικῶς, οἵτ' ἄλλοι, καὶ μάλιστα Θουκυδίδης, τὸ παράδοξον, καὶ ὃ οὐκ ἂν τις προσδοκήσειεν, οἷον τὸ πολέμου τὸν παράλογον. καὶ ὅτι ἐγένετο πολὺ ὁ παράλογος. τοιοῦτος. οἱ μὲν ἄλλοι τὸ πλῆθος ἐκλογιζόμενοι τὸν παράλογον, ἐδόξαζον μανιώδη τὴν αὐτοῦ γνώμην. καὶ αὖθις. τοῖς δὲ ῥωμαίοις θάρσος, καὶ ἀπιστία πρὸς τὰ γιγνόμενα παρέσχε πλείων, ἢ τοῖς τὰ παράλογα ὀνείρατα ὁρῶσι. B

Παράλογος. Thucydides. Athenienses verò *tunc* in omni animorū deiectione erāt. *omnes animos prorsus ibi ceranti*, & ille rerum insperatus euentus ipsos valde turbabat. Illius verò expeditionis *aduersus siculos susceptæ* multo maior pœnitentia *ipsis erat*, *pro, eos illius expulsæ multo magis pœnitebat. L. spalatius. locus extat lib. 7. pag. 329. D. παράλογος. Casus præter rationem, ac ideo insperatus. Consule Thucyd. Graecolat. Indicem.* Et rursus. Illi verò fallaciis, & seductionibus, *callidis verborū artibus, ac deceptionibus* nos & semper, & quotidie fallentes, nostrorum *bonorum* præter omnem expectationem, *& præter rationem* domini facti sunt.

Παράλογος. Θουκυδίδης. οἱ δὲ ἀθηναῖοι ἐν παντὶ ἤδη ἀθυμίας ἦσαν. καὶ ὁ παράλογος αὐτοῖς μέγας ἦν. πολὺ δὲ μείζων ἔτι ἡ φρατιᾶς ὁ μετάμελος. καὶ αὖθις. οἱ δὲ σοφίσμασι, καὶ παραλογαῖς ἐκπρεύοντες ἡμᾶς αἰεί τε, καὶ καθημέραι, κύριοι τῶν ἡμετέρων ἐκ τοῦ παραλόγου γεγόνασι. C

Παρὰ λόγον. Præter rationem. Præter-spem, Præter-expectationem. Vt Nec vllus fuit, qui noluerit se spectatorem fuisse tanti, & tam incredibilis apparatus. *Hoc ad παράλογος nomen pertinet.*

Παράλογος. αἰεὶ πίστως. παρὰ προσδοκίαν, οὐδέ τις ἦν, ὃς οὐκ ἠθέλησε τὸν μὲν οὐ θεατὴς γενέσθαι παραλόγου οὕτως εἰς μέγεθος παρασκευῆς. αὐτὸ τοῦτο παραδόξου.

Παράλος ναῦς, ἱερά. Θησεύς. ἦν δὲ καὶ ἑτέρα σαλαμινία ναῦς. τευθὶς ἢ πάραλος ἢ παραθαλασσία. ἢ ἡ παρὰ τὰς ἄλλας χειμερή. D

Πάραλος. Paralus Nauis sacra, *quæ vocatur etiam* Theoris. Erat & altera nauis Salaminia. *De quibus suo loco.* Sed τευθὶς πάραλος, Teuthis paralos. i. maritima Teuthis, vel iuxta alias vrbes sita. *Est autem Arcadiæ vrbs.*

Πάραλος, ἡ σαλαμινία. αὗται ἱεραὶ τριήρεις δημόσιαι, δηλ τὰς τῆ πόλεως χρείας πεμπόμεναι, καὶ ταχυναυτοῦσαι. καὶ ἦσαν ὡς ἂν ὑπηρέτιδες ταχεῖαι οὖσαι. ἡ μὲν, ὑπηρετοῦσα εἰς τὰ θεωρικά. ἡ δὲ, εἰς τὰ δημόσια. καὶ αὖθις. οἱ δὲ ἀθηναῖοι πέμπουσι τὸν πάραλον καλοῦντες αὐτὸν δηλ κρίσιν. τουτέστι, τὸν ἀλκιβιάδην. E

Πάραλος. Paralus. Demosth. Philippicis. Vna de triremibus, quæ apud Athenienses ad publicos vsus dimittebantur, nomine accepto à quodam Heroe *Paralo.* Parali verò vocabantur illi, qui eâ vehebantur. Qui etiam propter hoc ministerium. quatuor obolos accipiebant, & maximam anni partem domi manebant, & aliis quibusdam commodis è publico fruebantur.

Πάραλος. πάραλος δὲ τριήρης ἱερὰ καλεῖτο, ἥτις συνεχῶς ταῖς ἐπειγούσαις χρείαις ὑπηρέτει. ὁπότε δὲ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς μεταπεμφθεῖ F

Πάραλος. Paralus. Demosth. Philippicis. Vna de triremibus, quæ apud Athenienses ad publicos vsus dimittebantur, nomine accepto à quodam Heroe *Paralo.* Parali verò vocabantur illi, qui eâ vehebantur. Qui etiam propter hoc ministerium. quatuor obolos accipiebant, & maximam anni partem domi manebant, & aliis quibusdam commodis è publico fruebantur.

Πάραλος. Parali. *Sic appellabantur* & illi, qui in naue Paralo nauigabant, & qui maritimam Atticæ *regionem* incolebant. Sicut alij, Pediasij i. Campestres, & Diacrij. i. montani *vocabantur, quòd campestria loca, vel montana incolerent.*

Πάραλος. Paralus autem triremis sacra vocatur, quæ continenter vrgentibus *Reipub.* negociis inseruiebat. Quum autem ex peregrino solo ducem ac-

cersere

A στρατηγὸν ἐβούλοντο, ὥσπερ ἀλκιβιάδην ἀπὸ σικελίας, τῇ παράλῳ ἐχρῶντο. λέγεται δὲ καὶ αὐτὴ ἡ σαλαμινία. ὕστερον δὲ καὶ ἄλλαι δύο προσεγένοντο αὐταῖς, ἀντιγονίς τε, καὶ δημητριάς.

cere sese volebant, vt Alcibiadem ex Sicilia, Paralo vtebantur. Dicitur autem eadem & Salaminia. *In* Σαλαμινίᾳ *constat has fuisse diuersas naues. Sed* πάραλος *& θεωρίς, idem. Vide suo loco.* Postea verò & aliæ duæ ad eas accesserunt, Antigonia, & Demetriaca.

Παράλων. διήρητο εἰς τέτταρας μοίρας πάλαι ἡ ἀττική. πανδίων γὰρ διξάμενος κέκρυφα, προσπεσάμενος δὲ καὶ τὴν μεγαρίδα, ἔνειμε τὴν χώραν τοῖς παισὶν εἰς τέτταρας μοίρας. αἰγεῖ μὲν, ἣ παρὰ τὴν ἄστυ μέχρι πυθίου. πάλλαντι δὲ, τὴν παραλίαν. λύκῳ δὲ, τὴν διακρίαν. νίσῳ δὲ, τὴν μεγαρίδα. ἀριστοφάνης. ἀλλ' οὐδὲ παράλων οὐδεμία γυνὴ πάρα.

Παράλων. Paralorum. i. Maritimorum. Olim Attica in quatuor partes distributa fuit. Pandion enim, cùm Cecropem excepisset, *vel, cùm Cecrops successisset, vt legatur,* ὁ διξάμενος. *Sic & Vulsius,* præterea verò cùm Megaricum agrum in suam potestatem redegisset, regionem liberis *suis* in quatuor partes distributam dedit. Aegeo quidem, suburbana, vsque ad Pythium, Pallanti verò, maritimam *oram.* Lyco, montanam, Nisso, Megaricum *agrum.* Aristophanes *in Vesp. pa.* 355. *v.* 22. *Schol. annot.* 11. *vnde Suidas. Idem Aristoph. in Lysistrata, pag.* 542. *v.* 25. *dicit de Paralis, siue Paraliis, qui maritimam Attica oram incolebant.* Sed neque de Paralis vlla mulier adest.

B

Παρᾳλοῦμαι. παροιμιακῶς. εἰώθεσαν γὰρ πρότερον οἱ πλούσιοι παραλούειν τοὺς πένητας. ἀριστοφάνης ἀναγύρῳ. ἀλλὰ πάντας χρὴ παραλοῦσθαι, καὶ τοὺς σπόγγους ἐᾶν. οἷον συνεισιέναι τοῖς πλουσίοις, ὅτι μὴ δεῖ σπόγγους φέρειν, ἀλλὰ τοῖς ἐκείνων χρῆσθαι.

Παραλοῦμαι. *Per syncopen formatum ex* παραλούομαι *Er. ad. Chil. 2. Cent. 7. col.* 550. *ad.* 85. *Vnâ lauabor.* Iuxta-lauor. *Vel, vnâ-lauabor, vt sit præsens, pro futuro,* παραλούσομαι. *Quod dictum est* prouerbialiter. Solebant enim olim in balneis diuites iuxta-se-lauare pauperes. *i. pati, vt pauperes secum, vel vnâ lauarentur in isdem balneis.* Aristophanes Anagyro. Sed omnes oportet vnâ lauare, & spongias omittere. Quod idem est, ac vnâ cum diuitibus *in eadem balnea* ingredi, ita vt ne spongias quidem *nostras* feramus: sed illorum *spongiis ad nostrum corpus abstergendum* vtamur.

C

Παραλυπῶ. αἰτιατικῇ.

Παραλυπῶ. Dolore-afficio. Infesto. Accusatiuo.

Παραλύσας. αὐτὸ τὸ διξαμένους. ἀφελόσας αὐτὸν τῆς ἀρχῆς.

Παραλύσας. Pro, διξαμένους. Qui successit *alieni. Imò, Qui-soluit. Qui-liberauit. Qui-ab-aliquo-magistratu amouit. Vt,* παραλύσας αὐτὸν *i.* ἀφελόσας. Cùm ipsum à magistratu amouisset.

Παραλύσαι. ἀφελέσθαι. βουλόμενος ἀναπαῦσαι, καὶ πόνου ἀφαλύσαι τοὺς ἰδίους στρατιώτας. καὶ αὐθις σιμόκατος. οἱ δὲ, τῶν ὅπλων παραλυθέντες, οὐκ εἶχον ὅ, τι χρήσονται τοῖς θυμοῖς.

D

Παραλύσαι. Adimere. Auferre. Amouere. Liberare. Leuare. Vt, Volens suos milites recreare, & defatigatione liberare, *vel, leuare.* Et rursus Simocatus. Illi verò, armis soluti *i. spoliati, vel, armis ademptis,* non habebant, *nescirebant* qua ratione *suas* iras explerent.

Παραμελοῦ. ἀμελοῦς. ἀμελητικῇ.

Παραμένω. δοτικῇ.

Παραμείψας. παραλλάξας.

Παραμελοῦς. Genitiuo. Negligo. Sperno. Contemno.

Παραμένω. Datiuo. Permaneo. Persæuero.

Παραμείψας. Qui-permutauit. Qui-præteriit. Præteruectus.

Παραμυχίζεται. παραπλέκεται τὰς τρίχας.

Παραμυχίζεται. Capillos, vel crines nectit.

Παραμυθῆσαι. αἰτιατικῇ. συμβουλεῦσαι. καὶ παραμυθήσασθαι, ὡς αὐτούς.

E

Παραμυθῆσαι. Accusatiuo. Sic & παραμυθεῖσθαι. Consilium dare. Suadere. *Homerus Iliados* I *pag.* 341. *v.* 23.

Παράλωμα. ὁ μακεδὼν ὁ βασιλεύς, τρυφῇ, καὶ ἐν διδηπιθμῷ βίῳ τὰ καθ' ἑαυτὸν παραδοὺς παράλωμα τῆς τρυφῆς ἐποιεῖτο φόνους, οὐδὲν ἡδυκοπῶν αἰθεφόπων. πυτίσι, προσόψημα.

Παράλωμα. Additamentum, & quasi quædam appendix impensæ destinatæ. Superfluus sumptus. Quidquid præter iustum sumptum impenditur, & consumitur. Vt opsonium, quod ad panem additur. Vt, Macrinus Imperator, cùm se totum deliciis, & luxuriosæ vitæ dedidisset, *ac addixisset,* hominum insontium cædes faciebat *suarum* deliciarum additamentum, *& appendicem quandam.*

Παράνοια. πότερον παρανοίας αὐτὸν εἰσαγαγὼν ἕλω; οἷον πρὸς τὸν πατέρα δικάσομαι, καὶ δείξας αὐτὸν μαινόμενον, οὕτω τὴν μανίαν παύσω εἰς τὸ δικαστήριον ἀγαγών.

Παράνοια. Delirium. Amentia. *Apud Aristop. in Nubibus. pag.* 104. *v.* 8. *Phidippides de patre Strepsiade dicit,* Vtrum delirij ipsum *in Iudicium* introducens capiam? *i. delirij reum peragam? Vide præcedentia, & sequentia.* Idem est, ac si dixisset, Cum patre litigabo, & cùm demonstrauero ipsum insanire, sic *eius* insaniam sedabo, ipso in Iudicium adducto.

F

Παράπαν. καθόλου. παντελῶς. καὶ μάλιστα παρορμηθῆναι φήσας πρὸς τὴν ὑπόθεσιν τῆς πραγματείας, διὰ τὸ μηδέ ποτε τὴν ἀνθρωπίνην ἐπιδεδέχθαι τοιοῦτον ἄνδρα τὸ παράπαν, οἷον τὸν ἀμύντου φίλιππον.

Παράπαν. I. vniuersum. Omninò. Prorsus. Vt, Dixit autem se ad huius negocij aggressionem, *& susceptionem* præcipuè impulsum fuisse, quòd Europa nunquam prorsus talem virum genuisset, qualem Philippum, Amyntæ filium.

Παραπαίων. Desipiens. Delirans. Ignorans. Vt, Et delirans omnino. *Verbum* Παραπαίειν, *pro* delirare, desipere, *leg mus etiam apud Aristoph. in Pace. pag.* 437. *v.* 14.

Παραπέμπω. Accusatiuo. Mitto. Transmitto. Deduco. Comitor. Amando à me. Auerto. Auersor. Vt, π. τ & c. i. Deducit nautas cum lætitia. Sed κατὰ μετάπεμψιν, *Sic enim lego.* per acquisitionem, datiuo Vt, Præsentem verò mundum potiùs in futurum transmittunt. *i. Morientes, ex hac vita migrant in æternam.*

Παραπληγμάτα. Insana. Furiosa. Vt, Quæcunque fecerint, sunt tanquam ebriorum *hominum facinora* furiosa. *Aristoph. in Eccles. pag.* 488, *v.* 27. & 28.

Παραπαίων. παραφρονῶν. ληρῶν. ἀγνοῶν. καὶ παραπαίων ὁλοχερῶς. A

Παραπέμπω. αἰτιατικῇ. παραπέμπει πλωτῆραι σὺν εὐθυμίᾳ. καὶ κῦ παραπόμπιον, δοτικῇ. μᾶλλον δὲ κόσμον παραπέμπουσι τὸν ἑστῶτα τῷ μέλλοντι.

Παραπληγμάτα. μανικά. ὅσ' ἂν ποιήσωσιν ὥσπερ μεθύοντων ὄξει παραπληγμάτα. B

NOTAE.

Παραπληγμάτα.] Aristoph. in Ecclesiazusis. pag. 488. v. 26. 27. 28.

——Τὰ γοῦν βουλεύματα
Αὐτῶν, τὰ αὐ πραττόμενα, σκοπουμένοις,
Ὥσπερ μεθύντ' ὄξει παραπληγμάτα. Sed μεθυόντων melius apud Suidam.

—*Profectò consilia*
Ipsorum Athenienſium, *in rebus, quascunque gesserint, nobis ea considerantibus,*
Tanquam ebriorum sunt insana consilia.

Παραπεπτωκώς. Pro ὑποπεπτωκώς Demosth. in *oratione* de corona. Prolapsus. Allapsus. Accidens. Incidens. Subiacens.

Παραπέταλοι. Foliis-tectæ. Vel, laminis-tectæ. Vt. Triremes autem erant insignes ornatu, & rostra quidem, argenteis, puppes verò aureis laminis tectas habebant.

Παραπέτασμα. Tegumentum. Tapetium. Quod νηγὸ vocatur Velum.

Παράπηγμα. Paraſegma. Regula. Et quoddam instrumenti astronomici genus. Vt, Si verò vis plebeiam regulam, quæ cor tangat, *ac penetret*, aduersus mortem *audire*, dicam.

Παραπερασμός Exacerbatio. Irritatio. *In Epist. ad. Hebræos. cap.* 3. *v.* 8. & *v.* 15. Israelitarum contradictio, quæ sæpius fuit in deserto. *i. Illa contentio, qua populus Israeliticus in deserto murmurans, & contendens, Deum exacerbauit, & ad iram prouocauit.*

Παραπλαγιάσας. *Qui-parum-obliquauit. Qui-parum-transuersum flexit, deflexit, deduxit.* Qui-fluxit. Commentus.

Παραπλῆγας πέτρας. Petras marinas à mari percussas. Saxa, quæ marinis fluctibus percutiuntur. Et παραπλήκτῳ. Insano. Furioso. Vel, insana, furiosa. Sophocles *in Aiace flagellifero. pag.* 15. *v.* 10. & 11.

--Furiosa
Manu qui concidit, & simul interfecit & pecudes, & equorum pastores.

Et Aelianus. Ille verò non tulit eius deliria: sed insanam, *i. furiosam eius* verborum rabiem compescuit, *eique silentium imposuit.* Et Dioscurorum. *i. Ionis-filiorum, scil. Castoris, & Pollucis,* alterius gladium *iam* & sublatum, & intentatum, *ac imminentem iugulo, vel cerui cibus, reprimere voluit:* sed *tamen ille miser* percussus letaliter, excitatus-est. *N. L.*

Παραπλήξ. Mente-percussus. Insanus. Amens. Attonitus. Aristophanes Pluto. *pag.* 13. *v.* 22. & 23. *Plutus de se dicit,* ἦν δ' ἐς, &c.

Si verò ad amentem hominem ingressus fuero,

Scortis, & aleæ sum *obiectus.* i. obiicior.

Παραπεπτωκώς. ἀντὶ τοῦ ὑποπεπτωκώς, δημοδίοις ἐν τῷ ὠῷ στέφανοι. C

Παραπέταλοι. πεταλοις ἐσκεπασμένοι. οἱ δὲ τριήρεις ἦσαν κόσμῳ διαφερούσας, αἰγύρῳ δὲ τὰ ἔμβολα, καὶ χρυσῷ τὰς πρύμνας παραπέταλοι.

Παραπέτασμα. παραχάλυμμα. ὕφασμα. τὸ λιγόμενον βῆλον.

Παράπηγμα. κανών. καὶ εἶδος τι ὀργάνου ἀστρονομικοῦ. εἰ δὲ ἰδιωτικὸν ὕφασμα ἀμφικάρδιον ἐθέλεις ἀκοῦσαι τὸν θάνατον εἶπω. D

Παραπερασμός. ἢ ἐν ἐρήμῳ πολλάκις γεγονυῖα ἀντιλογία τοῦ ἰσραηλιτοῦ.

Παραπλαγιάσας. πλάσας. πλασάμενος.

Παραπλῆγας πέτρας. παραλίας. πλησιομένας ὑπὸ τῆς θαλάσσης. καὶ παραπλήκτῳ, τῇ E
μανικῇ. σοφοκλῆς.

—Παραπλήκτῳ
Χειρὶ συγκατακτάς.

Καὶ αἰλιανός. ὁ δὲ, οὐκ ἠνέσχετο παραληρεῖν αὐτόν. ἀλλὰ τοι τῷ λόγων παραπλῆγα λύσσαν κατεπάυσατο. καὶ τοῦ διοσκούρων ἑνὸς τὸ ξίφος ἀπορρῶγός τε, καὶ ἐπανειμένος, καὶ πλησίος καιρίως ἀνέσπαστο.

Παραπλήξ. μαινόμενος. ὕφαφερῶν. ἀεικεφαλῆς πλούτῳ. F

Ἢν δ' ὡς παραπλὴγ' ἄνθρωπον εἰσελθὼν τύχω,
Πόρναισι, καὶ κύβοισι παραβεβλημένος.

Hoc

A Ὁ ἄφρων ἀπὸ τῆς κεκρουμένων διαπεπλωκότων ἐναρμονίου λυγισμοῦ. ἢ ὁ μωρός. ἀληθὴς γὰρ ἡ ἀποτία πεπλημμένη ὅτι διάνοια. καὶ αὖθις, παραπλῆξι ἐοικότα διάνοιᾳ ἀπαλλαγῆναι.

Hoc autem dictum est per translationem ductam à sonis, qui ex harmonica, *suaui, consonáque* lyræ-pulsatæ-ratione exciderunt. *Vel, à sonis insuauibus, quos lyra præter harmoniam, legémque concentus pulsata edit.* Vel stultus. *Vel prodigus.* Reuera enim prodigalitas, est mens percussa, *grauiterque læsa.* Et rursus. *Dicunt illum* amenti simílem hinc discessisse.

Παραπλῆξια. μανία.

Παραπλῆξια. Amentia. Dementia. Furor. Insania.

Παραπόδας. διάῤῥημα. ἀπ' ἄλλου. ἢ ἐγγύς. ἢ πλησίον, μὴ ταῦτα. παραπόδας ἀκριβῶς μὲν αὐτὸν διέκρουσι πρὸς γυναῖκας. καὶ αὖθις. παραπόδας οὐ συμμαχικῶς, ἀλλὰ δεσποτικῶς χρῶνται.

Παραπόδας. Aduerbium. *Apud Sophoclem in Philocte. pag.* 413. *f. duabus vocibus separatis legitur scriptum* παρὰ πόδας. *Et in Scol.* παρὰ πόδα. πλησίον. *Q.d. Iuxta pedem, vel iuxta pedes. eueſtigio.* Statim. Continuò. Vel iuxta, vel prope. Postea. Vt, Statim autem ipsum erga mulieres, *vel, in mul.* incontinentissimum *esse* demonstrat. Et rursus. *Illos* continuò non sociorum: sed dominorum more tractant.

Παραποδίζειν. ἐμποδὼν γίνεσθαι. πολύβιος. βατώδεις ὄντας τοὺς τόπους, ἐμπλέκεσθαι τοῖς ἐφάμμασι, καὶ παραποδίζειν τὴν τῶν ὅπλων χρείαν.

Παραποδίζειν. Impedire. Impedimento esse. Polybius. *Dicebat* illa loca senticosa, *spinis referta* esse, *eorúmque spinas* implicari vestibus, & armorum vsum impedire.

Παραπολύ. παντελῶς. θουκυδίδης δὲ ἀ. καὶ ἐνίκησαν οἱ κερκυραῖοι παραπολύ

Παραπολύ. Multo. Prorsus. Omnino. Thucyd. lib. 1. Cercyræi verò vicerunt omnino. *Victoriam minimè dubiam ex illa pugna reportarunt.*

Παραπολύ διάῤῥημα ἀντὶ τοῦ πάνυ. παντλᾶς. δίξιππος. παραπολὺ ἀπιλείποντο πείθεσθαι τοῖς εἰσηγουμένοις ἡσυχίαν αἱρεῖσθαι ἀριστοφάνης πλούτῳ. δεινότατον ἔργον παραπολύ. ἀντὶ τοῦ πάνυ, πολύ.

Παραπολύ. Aduerbium. Longè. Multo. Pro, valde, Prorsus. Omnino. Dexippus. Multum aberat, vt quietis eligendæ, *ocíque* suasoribus obtemperarent. Aristoph. Pluto. *pag.* 24. *v.* 6. Longè grauissimum facinus *patrabimus.*

N O T Æ.

Δεισιφάης πλούτῳ.] Imò ἐν Θεσμοφοριαζούσαις. pag. 510. v. 18. & 19.

Θ' ἡμῖν θεοὶ ξεναπατῶν
Καὶ γυναιξὶν εὔπιστος.

—Ὧν-

Παρατρισβία. τὸ ἔξω τῆς προστεταγμένων διαπραξάσθαι. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐχαλέπαινεν οἷα εἰκός. καὶ παραπρεσβείας ἐμέλλετο ἰωάννης, ἅτι ὁ φρὸς τὸ σωσσῖσον τῇ πολιτείᾳ διαπραξάμενος. καὶ αὖθις. οὗτος τὸν ἐμὸν ἀδελφὸν ἀπειλεῖ παραπρεσβίας αἰρήσειν, καὶ δικάσεσθαι.

Παρατρισβία. Aliquid præter imperata peragere. *Perperam obita legatio. Male gesta legatio. Falsa, vel ementita Legatio.* Vt, Rex autem indignabatur, vt verisimile videtur, & Ioannes reus agebatur legationis perperam gestæ, quippe quòd non ex vtilitate Reipub. eam obiisset. Et rursus. Hic minatur fore, vt meum fratrem legationis perperam obitæ reum perageret, & *iudicio* persequatur.

Παρὰ προσδοκίαν. τυπτόμενος μόχθῳ.

Παρὰ προσδοκίαν. Præter expectationem. Hoc est, cum labore. Difficulter.

Παραῤῥεῖ. δοτικῇ.

Παραῤῥεῖ. Datiuo. Præterfluit. Iuxta-fluit. Obrepit.

Παραῤῥητοῖς. παρηγορικοῖς λόγοις. παραμυθήμασιν. ὑποθήκαις. οἱ δὲ, συμβουλίοις.

Παραῤῥητοῖς. Consolatoriis verbis. Consolationibus. Admonitionibus. Alij verò *vocem hanc interpretantur*, Consiliariis. *Vide Eustath. & Aristot. Rhet. lib.* 3. 129.

Παραῤῥύματα. δέρεις. σκεπάσματα.

Παραῤῥύματα. *Funes, quibus naues attrahuntur.* Pelles. Tegumenta. Velamenta.

Παραῤῥυᾶμεν. παραπίσωμεν.

Παραῤῥυᾶμεν. Præterfluamus. Præterlabamur. Dilabamur.

Παρασάγγης. εἶδος μέτρου περσικοῦ. ὅπερ ὅτι τριάκοντα στάδια. ξενοφῶν. ὁ δὲ κῦρος ὁπόσον ἔφη ἄπειρι τὸ στράτευμα; οἱ δὲ, ὡς δύο παρασάγγας εἶπον.

Παρασάγγης. Parasanga. Mensuræ Persicæ genus, quod 30. stadia continet. Xenophon. Cyrus autem dixit, Quantum distat exercitus? Illi verò respondérunt, ad duos parasangas.

Παράσειρος. ὁ ἀχόλευθος ἵππος.

Παράσειρος. Equus alteri alligatus, qui funem iuxta eum trahit. Vel equus extra iugum ligatus, qui funem, vel catenam alligatam ferens, currum trahit. *Sed* παράσειρος ἵππος, *est integra locutio.*

Παρασημαίνει. δηλοῖ. χαράττει.

Παρασημαίνει. Significat. Notat. *Adnotat. Adscribit. Obsignat. Aliàs, falsam monetam signat. Pecuniam adulterat.*

Παράσημος. ἀδόκιμος. καὶ παράσημον, τὸ στ-

Παράσημος. Reprobus. *Adulterinus. Falsus. Falso signo notatus. Propriè de numis falso signo notatis dicitur. Per translationem, eum significat, qui reiiciendus est vt numus adulterinus.* Et παράσημον. *Non verò: sed falso*

signo notatum, & *propterea* suspectum. Vt, Καὶ παράσημον. &c. i. Et suspectum erat id, quod dicebatur, & exilium significare videbatur.

Παράσημος ῥήτωρ. Q. d. Non vero: sed falso signo signatus orator. i. adulterinus orator. Demost. in *oratione* pro Ctesiphonte. *Dictum autem est* per translationem à numismatibus, quæ vocant παράσημα. i. *non vero: sed falso signo notata*, quòd scilicet à numulariis subnotarentur aliquo signo, quod vtilitatem *ipsorum* indicabat, quia contra *legitimum, verúmque* typum, & contra *legitimum, verúmque* characterem, *hæc numismata* cusa, signata, & notata erant.

Παράσημος ῥήτωρ. δημοδόκης ἐν τῷ ὑπὲρ κτησιφῶντος, ἐκ μεταφορᾶς εἴρηται ἀπὸ τῶν νομισμάτων, ἃ καλοῦσι παράσημα ἤτοι ὅτι ὑποχαράττεται ὑπὸ τῶν ἀργυραμοιβῶν σημείῳ τινί, ὃ τὸν φαυλότητα δηλοῖ. ἐπειδὴ παρατετύπωται, καὶ παρακεχάρακται. A

Παράσιος. ὅτι μὲν ζωγράφος οὗτος ἦν λόγος. φασὶ δ' αὐτὸν υἱὸν εἶναι, καὶ μαθητὴν γενέσθαι, ἐφέσιον δὲ τὸ γένος. B

Παράσιτος. κόλαξ. τραπεζολοιχός. κοσοτρώτης. βδελυροπόλις ἤτοι δανειστὴς ἢ παράσιτος παμφίλου τοῦ δημαγωγοῦ.

Παράσιτος. Parasitus. Assentator. Adulator. Mensarum, ciborúmque sectator. Qui mensas lingit. Qui propter mensam alicui assentatur. *Qui ob suam vorandi cupiditatem, alienas mensas quodammodo tundit, q. d.* κοσοτράπεζος. *Videtur enim* κοσοτράπεζος *ita sumendum. Nam Aeolicè* κόσσω *dicitur, pro communi* κόπτω. *Mag. Etym. col.* 635. *l.* 54. ἔσσω, *pro* ἔπτω, *&* πίσσω, *pro* πίπτω. Βδελυροπόλις verò, *nomen est proprium viri cuiusdam, de quo Aristophanes in Pluto. pag.* 10. *v.* 3. *Schol. anno.* 2. Belonopola. Hic erat fœnerator, Pamphili Demagogi parasitus.

Παρασκευάζω. αἰτιατικῇ. C

Παρασκευή. ὁ ἢ, ἐπεκλήθη κριτικὸς γραμματικὸς, οἷα γραμματικὴν ἔχων παρασκευήν. οὕτω δὲ καταλέξει φησί.

Παρασκευάζω. Accusatiuo Paro. Præparo.

Παρασκευή. Apparatus. Vt, Ille verò cognomento vocatus est Criticus Grammaticus, quippe quòd grammaticum apparatum haberet. De Hecatæo verba facit *autor*.

Παρασκηνία. εἴοικε παρασκηνία καλεῖσθαι, ὁ παρὰ τὴν σκηνὴν ἀποδιδυγμένος τόπος εἰς τὸν ἀγῶνα παρασκευαῖς. ὁ ἢ δίδυμος τὰς ἑκατέρωθεν τῆς ὀρχήστρας εἰσόδους, οὕτω φησὶ καλεῖσθαι.

Παρασκηνία. Parascenia. Sic appellari videtur locus iuxta scenam designatus apparatibus, *ac instrumentis reponendis*, ad certamen, *ludósque necessarius*. Didymus verò sic vocari dicit, ipsos ab vtraque parte Orchestræ ingressus. D

Παρασπιστής. παρίστωρ ὁπλίτης.

Παρασπιστής. Astans-clypeatus-miles. Miles, qui clypeatus astat alicui, vt eum in periculo versantem iuuet, ac defendat.

Παρασπονδήσας. παραβὰς τὰς σπονδάς.

Παρασπονδήσας. Qui-fœdera-violauit Fœdifragus.

Παρασπονδοῦμαι. παραβαίνομαι.

Παρασπονδοῦμαι. Præter-fœdera-violor.

Παρασταδόν. παρεστατικῶς. καὶ τετάφασι. καὶ τὸ ἆδον.

Παρασάν. *Theocritus Idyll.* 25. *v.* 103. Prope-stando. E propinquo. Adstando. Quodammodo. Opportunè. Vel. Vt oportet.

Παράστασις. στάσις παρά τινος ἄτιμος. γίνεται ὅταν τὴν χρεωφειλιστήν. E

Παράστασις. *Statio ignominiosa ab aliquo facta. N. L. fortasse sic appellatur pecunia, quæ ab aliquo debitore creditori datur præsenti, & quodammodo ante ipsum statuitur, & collocatur. Vel, pecunia repræsentatio, quæ fit cum infamia alicuius, cui nulla fides adhibetur, & qui propterea pecuniam repræsentare cogitur.* Fit enim in debitoribus. *i. Hoc enim de debitoribus dicitur. Vide vulg. Lex.*

Παράστασις. ὁρμὴ. προθυμία. καὶ εὐθάρσεις ψυχῆς πρὸς ἐλευθερίαν ἐπίπονοι τοῖς πλήθεσι. διὸ πρὸς ἀλλήλους ἰδίως πάθους. & παράσημα ψυχῆς. οἱ ἢ ῥωμαῖοι δι' ἀλκὴν σώματος, καὶ παράστασιν ψυχῆς, ὀλίγου δεῖν τῆς οἰκουμένης ἐκράτησαν.

Παράστασις. Impetus-animi suarum-virium-fiduciâ-præditi. Animi-alacritas. Animi-præsentia. Alacritas. Vt, Et animi alacritas ad libertatem *recuperandam* inuasit populum. Quamobrem alij apud alios grauiter-indignabantur, *quòd seruitutis iugo tandiu premerentur*. Et *pro eodem dicitur* παράσημα ψυχῆς. i. Animi præsentia. Vt, Romani verò propter corporis robur, & animi præsentiam, *generositatem*, & *magnitudinem*, ferè totum terrarum orbem in suam potestatem redegerunt.

Παράστασις. τοῦνομα πολὺ παρὰ τοῖς ῥήτορσιν. ἔστι ἢ δραχμὴ καταβαλλομένη ὑπὸ τῶν δικαζομένων τὰς ἰδίας δίκας. μένανδρος μισογύνῃ. ἔλκει δὲ γραμματίδιον ἐκεῖσε δίθυρον. καὶ παράστασις, μία δραχμή. ἀριστοτέλης ἢ ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ φησὶ τῶν θεσμοθετῶν λέγων, φησὶν, εἰσὶ ἢ γραφαὶ πρὸς αὐτοὺς, ὧν παράστασις πίθεται, ξενίας, καὶ δωροξενίας, αἷς τις δῶρα

quis

A δὲ ἐκφύγη τὴν ξενίαν. καὶ ψευδογραφῆς. καὶ ψευδοκλητίας. καὶ βλαβέσεως. καὶ γραφίου. καὶ μοιχείας. δημήτριος ὁ φαληρεὺς ἐν τοῖς περὶ νομοθεσίας, τοὺς δίκωνταί φησι λαχεῖν τὰς δραχμάς, μίαν μὲν, ἀπὸ τῆς λήξεως, ἣν παράσασιν καλοῦσιν. ἑτέραν ὃ καὶ ὑπωμοσίου ἐκάλουν.

quis donis datis, fugit peregrinitatis crimen, & *per largitionem hoc absolutur, & liberatur*, & ob falsam inscriptionē, *L. ψευδογραφῆς, vt V olsius*, & ob falsam citationem *aduersus apparitorem, qui Magistratui falsò renunciauit, se quempiam in Ius vocasse, ob quam falsam renunciationem ille tanquam vad-mortij desertor damnatus, ac multatus est.* Itē ob insidias, & ob scriptionem, *quum quis suum nomen in publicis tabulis nō curauit scribendum. Sed* κακοῖς *mallem, quod receptū. Apud Harpocrat. legitur* ἀργυρίου. *i. ob pecuniam, fortasse Reipub. non persolutam.* Et ob adulterium. Demetrius verò Phalereus in *libro* de Legumlatione, dicit ipsos arbitros accipere solitos drachmas illas, vnam quidem, in ipsa citatione, quam *drachmam* vocabant παράσασιν, *q. d. repræsentationem pecuniæ, quæ dabatur arbitris post factum alicuius citationem.* Alteram B verò, in vno quoque iuramento calumniæ. *Vide* ὑπωμοσία *apud Harpocrat. Hic* ὑπωμοσίου *dicitur.* κατὰ ὑπωμοσίου ἐκάλουν, *sub. scilicet.*

Παρασάτ). οἱ ὁμόζυγοι τῇ λόχῃ παρεστῶτες, ἐξ ὑπασάται. διὰ τὸ παρ' ἀλλήλοις ἵστασθαι. καὶ παράσατοι, τὸ συμμαχεῖν. ἀριστοφάνης πλούτῳ. ὡς δ' ἡμῖν θεοὺς συμπαράσατοι καὶ περιγυναῖξι οὔσας. καὶ παράσατος. ἀρήιος, παρόσαγμα φησὶν ἴσον, ὅπως τὶς ἐκπηδάμβος εἶεν, ἐν τῷ ὕδατι παρεσμύρνη τὸν παράσατον οἱ ἑτοίμυρον. καὶ ἀνάπτως. πολὺ διεστῶτας ἀλλήλων C χωρεῖν ἐκέλευεν, ὅπως μὴ δουπῶσι τὰ ὅπλα. μήτε τῷ παράσατῃ θλιβόμενα, μήτε τῷ φέροντι διὰ τὸν συμπεσόντα μὲν κτύπον. καὶ παράσατικώτερον τὸν κίνδυνον ὑπέμειναν. καὶ λαβόντες παράσασιν εἰς τοὺς οἰκουμένους ἡγουμένως ἀπαθανεῖν. ἀντὶ τοῦ ὁρμὴν. τόλμαν. καὶ αὖθις. διελέχθη παρασατικῶς ἅμα καὶ παῤῥησιαζόμενος. καὶ ἀπαῤῥήματα παρασατικῶς. ὁ δὲ, ἔγραφε πικρῶς καὶ παράσατικῶς, ἀλάστορας ὑποκαλῶν καὶ παλαμναίους δῆθεν ἀπολλῶνος.

Παρασάται. Astices. Manipuli, qui sunt eiusdem iugi, qui *vocantur* & παραστάται. i. præstites, & ὑπασάται, q. d. subsitites. quòd alij prope alios stent. *In vulg. Græcolat. Lex. hæc dilucidius, & melius explicantur.* Et παράσαλεῖν. Socium-esse. Auxiliari. Opem-ferre. Aristophanes Thesmophor. *pag.* 520. *v.* 28. & 29. Vt nobis Dij ferant-opem, Quamuis mulieres simus. Et παράσατος. Astes. Astitis. Auxiliator. Detensor. Arrhianus. Mādatum ipsis fuerat, vt vnusquisque, postquàm-enataret, & *aquarum, ac hostis periculum vitasset*, in aqua staret, expectans suum paratatum. *defensorem, vel auxiliatorem* futurum. *L.* ἐκέλευε τοῖς ὕδασι, παρεμένειν. Et Eunapius. Iussit eos alios ab aliis magno distantes interuallo secedere, ne arma strepitū ederent, dum vel ab astite attererentur, vel ab illo, qui ea gestabat, collisa-resonarent, propter *militū stipatorum* compressionem. Quare maiori-animi-præsentia illud periculum sustinuerunt. *Et* παράσασις. *animi præsentia. Vt*, Et assumpta animi præsentia ex iis, qui *iam fortiter* obierant, ad generosè mortem-obeundam. παράσαν *dixit*, pro, impetum-animi, A- D nimi-præsentiam. Audaciam. Et rursus: *sed per aduerbium à nomine* παράσας *deductum.* Confidenter simul, & libere loquutus-est. *Vel, magna animi præsentia, simul & confidentia, ac libertate dissertus, vel colloquutus est.* Et aduerbium παρασατικῶς. Confidenter. Audacter. Magnâ-animi-præsentia. Vt, Ille verò, acerbè, & confidenter *ad eos* scripsit, ipsos per epistolam vocans malos-genios, & sceleratos.

Παρασαγωγῶτες. ὀρθὰ ξύλα πηγνύντες. οἱ δὲ, παρασαγωγῶτες ξύλα τῇ παρακαταβάσῃ, καὶ τὸ μέσον ἄλλοις ὑπακρασίοις στειφοῦσι καὶ φορυὰς ὑπαβάλλοντες ὕλης, ἐμάλθαξαν τὸ πάνυ σφαγὲς, καὶ ὀλισθηρόν.

Παρασαγωγῶτες. Recta ligna figentes. Vt, Illi verò recta ligna figentes iuxta *collis illius* descensum, & medium *sparsum* aliis transuersis *lignis, palis, vel, vallis* firmantes, & tegetes materiæ *varia plenas illuc* iniicientes, nimiam *eius loci* decliuitatem, & lubricitatem molliuerunt. *L.* ξύλα παρὰ τὴν κατάβασιν.

Παρασησάμενος. παραλαβών. ἑλών. κατασχεμένος. E

Παρασησάμενος. Qui-per-deditionem-accepit *aliquem locum, vel aliquos homines.* Qui-accepit. Qui-cepit. Qui-subegit.

Παρασήσομαι ἑαυτόν σου. ἐνώπιόν σου στήσομαι. τὸ περὶ παρασήσομαί σοι. τοῦτο δὲ ἁρμόδιον λέγειν τοῖς κατ' ἠλίαν βεβιωκόσι, καὶ παθῶν ὑπανεστηκόσι.

Παρασήσομαι. Astabo coràm te. In tuò conspectu stabo Manè astabo tibi, *vel, ante te stabo.* Hoc dicere conuenit illis, qui Eliæ more vixerunt, & qui perturbationibus superiores-fuerunt.

Παρασησόμεθα αὐτὸν εἰς κρίσιν. πολιτείας ὀρθῆς. αὐτὸ τὸ καταστήσομεν αὐτὸν εἰς κρίσιν. τὸ μὲν γὰρ ἔγκλημα ὑπωμοσία καλεῖτο. ὁ δὲ ἐγκαλῶν, γράψας εἰς πινακίδιον καὶ τὸ ὄνομα, καὶ τὸ ἔγκλημα, μεθ' ὑπηρέτου τῷ ἐγκαλουμένῳ ἐπεδίδου. F

Παρασησόμεθα. &c. *Plato* de Repub. lib. 8. Ipsum in Iudicium repræsentabimus. Pro, Ipsum sistemus in Ius, *vel, in Iudicium.* Crimen enim vocatur ὑπωμοσία, *q. d. contrarium-Iuramentum, quòd altera litigatorum pars contra aduersam partem iuraret, se bona fide litigare, non autem dolo malo.* Accusator verò & nomen, & signum *suum* in tabella scribebat, *addito crimine, de quo conquerebatur*, eámque per *publicum* ministrum reo tradebat.

Παρασιχίς. ἡρακλείδης ὁ ποντικὸς, ἀντὶ τῆς ἰδίων συγγραμμάτων ἐχρῆτο μαρτυρίαι, ὡς σοφοκλέα. αἰσθόμενος δὲ ὁ διονύσιος, ἐμήνυσεν

Παρασιχίς. Continuus versuum-ordo. Capita, primæque versuum literæ continuata serie sententiam aliquam declarantes. Heraclides ille Ponticus, si quod ipsius scriptum testimonio indigebat, *quum scribebat* ad Sophoclem, *hac parasichide* vtebatur. Cùm autem Dionysius hoc intellexisset, ipsi signifi-

cauit id,quod factum fuerat.Sed cùm ille *hoc à se factum* negaret,& *Dionysius ipsi* non-adhiberet-fidem, *Heraclides ipsi* per-epistolam-significauit, vt parastichidem,*& perpetuam suorum versuum,ac primarum literarum seriem* inspiceret,& præclarè *res* habebat,*vt ille Dionysio* scripserat.

αὐτῷ τὸ γεγονός. τῶ δὲ, ἀρνουμένου, καὶ ἀπιστοῦντος, ἐπέστειλεν ἰδεῖν τ παρασιχίδα. καὶ εἶχε παγκάλως. A

NOTAE.

Ἐχεῖτο μαρτυείαι.] Fortasse scribendum, ἰδεῖτε μαρτυείας ὡς Σοφοκλέα, ἐχεῖτο ταύτη τῆ παρασιχίδι.

Παρασφῶ. Prosternam. Extendam. *Translatio est ducta* à coriis, *& pellibus, quæ à coriariis extenduntur. Aristoph. Equitibus.pag.*216.*v.*19. *Schol.annot.*15. Ego te per Herculem extendam.

Παρασφῶ. Ἐκτενῶ. ὅτι τῶν βυρσῶν. ἐγώ σε νὴ τὸν Ἡρακλέα παρασφῶ.

Παρασύρω. Accusatiuo. Attraho. B

Παρασύρω. αἱπατικῆ.

Παρὰ σφᾶς ὡς οὐκ ἐσπλεῖν. ὧδε δ θουκυδίδη αἰτὶ τῦ χαδὸν, ὡς τὸ μονονυχί.

Παρὰ σφίσι δ' ὀξὺ τῦτ, παρ' αὐτοῖς. παρ' αὐταῖς.

Παραχρῆν. Confestim. Statim.

Παραχρῆν. παραυτίκα.

Παραχηματίζειν. Figurare. Formare. Vt, Regis milites accusabat, dicens, hos *à se* non posse formari, *&* nullum verum vsum præbentes, à veritate auerti.

Παραχηματίζειν. τοὺς τῦ βασιλέως στρατιώτας δι' ἔβαλε, φάσκων τούτους μὴ παραχηματίζειν, οὐδεμίαν ἀληθινὴν χρείαν παρεχομένους τῦ ἀληθοῦς παραξέπεσθαι. C

Παραχρῆν. Aduerbium. Quum occasio fert. Quum licet. Vt, Si verò tulerit occasio, vt ita videatur apertè dicturus de Legatis, vt dicturus erat.

Παραχρῆν. ἐπίῤῥημα. εἰδέ γε παραχρῆν οὕτω καταδηλος γένηται δόξαι λέγειν, ὥσπερ γέγονε λέξων περὶ τῶν πρέσβεων.

Παράταξις. Bellum paratum. *Acies instructa, & ad pugnam committendam parata.*

Παράταξις. πόλεμος ἑτοιμοπόλεμος.

Παρατεχθείς. Iuxta ipsum collocatus.

Παρατεχθείς. παρ' αὐτὸν τεχθείς.

Παρατίθημι. Acutus-sum. *à παρατείνω. acuo.*

Παρατίθημι. κονάομαι.

Παραπιθῆς. V. *L. fortasse* Παρατιθῆς. *à* Παρατείνω. *Vide sequentia.* Perdes. Longiùs protrahes.

Παραπιθῆς. ἀπολεῖς. ὅτι πλέον παρελκύσῃς.

Παρατέταμαι. Extensus-sum. Distentus-sum. Inflatus-sum. Aristophanes *in Tageniistis, vt docetur in Acharnensibus.pag.*287.*v.*8. *in hæc verba, ἀφύων πιλὼ πεπάλας. Consule Schol. vnde Suidas.* Satis apuæ *mihi fuit appositum.* distentus-sum enim comedens. Dicitur *autem non solùm pluraliter, apuæ; sed* etiam singulariter apua. *piscis genus, de quo Aristoph. in Equitibus, pag.*226.*v.*11. *Schol. annot.*8.*&* 9. D

Παρατέταμαι. ἐξοίγκωμαι. ἀριστοφάνης. ἄλλως ἀφύης. παρατέταμαι δὲ ἐθίων. λέγεται καὶ ἐπὶ νικῶς ἡ ἀφύη.

Παρατετολμηκότες. Qui facinus aliquod ausi sunt. Qui sibi non pepercerunt. Polybius. Qui, prorsus desperata salute, *magnum* facinus ausi-sunt.

Παρατετολμηκότες. ἑαυτῶν ἀφειδήσαντες. πολύβιος. παρατετολμηκότες, καὶ τελέως ἀπελπίσαντες τὴν σωτηρίαν.

Παρατεῖναι. *Producere. Extendere.* Atterere, & perdere. Comicè de Eubœa *dictum apud Aristop. in Nubibus.pag.*70.*v.*23.24.25. Dise. Hic insunt. Eubœa verò, vt vides, Hęc *est, quæ* extensa est longè, procul admodum. *i. quæ longissimè est extensa.* Strep Scio. A nobis enim extensa est, & *à* Pericle. *Vide Schol.*

Παρατεῖναι. τὸ διατρίψαι, καὶ ἀπολέσαι. κωμικῶς ἐπὶ Εὐβοίας. οἶσθ'. ὑπὸ γὰρ ὑμῶν παρατέθη, & ἀφικλέους. E

Παρὰ τὴν αὐτῦ φύσιν. Præter suam naturam. Præter suum ingenium. Pro, παρὰ δόξαν. Præter-omnium-opinionem. Vt, Tyranni verò præter suum ingenium veriti-sunt illam sacrificulam in vllum malum conijcere, *vel, vllo malo afficere.*

Παρὰ τὴν αὐτῦ φύσιν. αἰτὶ τῦ παρὰ δόξας. οἱ δὲ τύραννοι παρὰ τὴν αὐτῦ φύσιν ᾐδέσθησαν τ ἱέρειαν κακῶ τῳ βαλεῖν.

Παρατηρημάτων. Obseruationum. Ominationum. Et occursuum. *i. diuinationum ex rerum aliquarum, vel animalium occursu captarum.* Et auspiciorum, *augiorum,* & vaticinorum, *quæ rebus aliquibus obseruatis fiunt.*

Παρατηρημάτων. διατηρήσεων. κληδονισμῶν. καὶ ἀπαντήσεων, καὶ οἰωνοσκοπιῶν, καὶ μαντειῶν. F

Παρατηρῶ. Accusatiuo. Obseruo Speculor.

Παρατηρῶ. αἰτιατικῆ.

Παρατίλλεται. Pilis auulsis-nudatur. Glabratur. Depilis, & glaber efficitur. Vulsuram *pilorum* patitur. Concutitur. Pilorum in podice natorum concussionem, *& auulsionem* patitur. In mœchos enim, *i. in adulteros* hæc pœna constituta erat, aporhaphanidosis, *quod fiebat podice mœchorum raphanis traiectis,*

Παρατίλλε). δέρσιε). τὰς τρίχας τῦ φορτῦ δέρσισται. αὕτη δὲ ὦρεσο δίκη τοῖς μοιχοῖς,

& de-

A ἀποραφανίδωτις, καὶ παραπλμοὶ τῆς πώσεως. οἱ ἢ πλούσιοι χρήματα παρέχοντες, ἀπελύοντο. οἱ δὲ ἄποροι, μὴ δυνάμενοι χρήμασι λυτρεῦσθαι τὴν φυγὴν, δημοσίᾳ ταῦτα ἔπασχον. ἀριστοφάνης πλούτῳ. ὁ δ' ἄλους γε μοιχὸς, ἀλλ' οὐ πω παρατίλλεται. καὶ αὖθις ἀριστοφάνης. παρατίλλω τρίχας. παρατίλλομαι δὲ, ἀντὶ τοῦ μυκτήρων τίλλω τρίχας. ἢ τοῦ μαχαλῶν. ταῦτα ἢ πάντα χρεοῦσιν οἱ μεσοδιχόμυοι μὴ π. τὸν ἢ χρόνον διαπαύοντες εἰς ἀπορίαν, καὶ ἀμηχανίαν,
B μὴ τυγχάνοντες τῷ προκειμένῳ λογισμῷ· ὅτε γὰρ αὐτοὶ ἐφ' ἑαυτοῖς διχοπίθωται ἀλύουσι, καὶ διαγελῶσι.

ipsi per se, *solique res aliquas* disponunt, *de rebus aliquibus deliberant*, tristantur, & *in terra digitis aliquid* inscribunt, *vel, describunt, & pingunt.*

Παρὰ τὸ καθηκόν. οἷον ὑπὲρ τὸ νόμιμον. παρὰ τὸ πρέπον.

Παρὰ τόπον. εἰς κακὸν τόπον. παρὰ τόπον ὁρμήσαντες διὰ τὴν ἀπειρίαν. ἔστι δ' ὅτε καὶ διὰ τὰς
C ἀνέμους τὴν θαλάττης.

Παράτον. ἡ παρασκευὴ παρὰ ῥωμαίοις. ἐξῆν καὶ ἀντιπαράτορα ἢ κόσμησις, ἢ ἄλλη διαρρίθεια.

Παρὰ τοσοῦτον δὲ ἦκον ἀπορίας ὑπὸ τῶν κακοπραγιῶν, ὥστε ἀπὸ μὲν κυνηγεσίων ἐζῆ ἐφοντο.

Παρὰ ταῦτα, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τούτου. καὶ παρὰ τοῦτον, ἀντὶ τοῦ πρὸς τοῦτον. οὕτω πανταχοῦ ἀρριανός.

D Παραβίπω. αἰτιατικῇ.

Παραβέχω. αἰτιατικῇ.

Παρατριβὴ λογομαχία. ἔρις. τὴν ὑμομιλίαν πρὸς αὐτὸν παρατρίβω, καὶ ζηλοτυπίαν.

Παραβύζω. παραφωνῶ. ἐλληνικὸν δὲ ἀπὸ τῆς ὀρνίων, ὅταν τοῖς οἰκείοις νεοττοῖς χοιρὰς ἀπαφωνῶσι.

E Παραβυσῶ. δοτικῇ.

Παρατυχόν. ἀντὶ τοῦ παρατυχόντος. ὡς καὶ ἐξόν, ἀντὶ τοῦ ἐξόντος.

Παραυδήσας. παραμυθησάμενος.

Πάραυλος. ὁ ἐν ἀγροῖς. ἢ παράυλος, παρατεταμένη, ἢ ἐγγὺς, παρὰ τὴν αὐλὴν. ἢ ἁρμονικὴ, παρὰ τοὺς αὐλούς. σοφοκλῆς. τίνος βοὴ πάραυλος ἐξέβη νάπους;

F Παραυτόθεν. αὐτίκα, ἀπὸ τοῦ παρόντος χρόνου. ἀρριανός. παραυτόθεν ὡς ἔχομεν ἐπεξελθόντες τὸν χεῖρα ἐπιθῶμεν τὸ τέλος τῇ μάχῃ.

Παρέφορος. ὁ παρ' ἑαυτὸν καὶ ὑπὸ δαίμονος παραφερόμενος. σωφρονισθησόμενος αὐτὸς, ἢ τῇ

& depilationes, *quum podicis pili per vim euellebantur. Hoc autem fiebat* pauperibus. Diuites verò, pecuniâ persolutâ, dimittebantur, *istâque pœna liberabantur.* Qui verò inopes erant, cum pecuniâ redimere non possent hanc *istarum pœnarum* vitationem, hæc *ignominia genera* publicè patiebantur. Aristoph. Pluto. *pag.* 9. *v.* 18. Alius verò deprehensus *in adulterio* mœchus, propter te profectò depilatur. *i. pilorum-expodisce-euulsorum--pœnam patitur.* Et rursus Aristophanes *in Acharnensibus. pag.* 262. *v.* 10. *Schol. annot.* 8. *vnde Suidæ correctio petenda.* Dubito. Scribo. *Pingo.* Pilos-vello. Rationes-ineo. Παρατίλλεται verò, *iam significat*, ex naribus, vel axillis pilos vello. Hęc autem omnia faciunt, qui aliquid quidem expectant: sed tempus in dubitatione, & consilij-inopia consumũt, *quòd propositum scopum non assequantur.* Quum enim

Παρὰ τὸ καθ. Præter id, quod est constitutum. Idem est, ac præter institutum, præter id, quod more iam est receptum. Præter decorum.

Παρὰ τόπ. In locum malum, *& incommodum.* Vt, Propter imperitiam, in locum malum inciderunt. Interdum etiam propter maris æstum, *incommoda multa sunt perpessi.*

Παράτ. Paratum. Apud Romanos apparatus vocatur, quod Græcè Παρασκὴ dicitur. Vnde & *ἀπαράτορα. N. L.* ornatus, vel alius rerum paratarum decorus apparatus.

Παρὰ τοσ. Propter calamitates, ad tantam egestatem redacti-sunt, vt venationibus alerentur.

Παρὰ ταῦτ. Pro, ἀπὸ τ. ab hoc. Et παρὰ τοῦτ, pro, πρὸς τ. ad hunc. Sic vbique *loquitur* Arrhianus.

Παραβίπω. Accusatiuo. Auerto. A recta via auerto. Peruerto.

Παραβέχω. Accusatiuo. Prætercurro. Cursu-prætereo. Cursu-supero. Prætereo.

Παρατριβὴ. *Attritio.* Verborum-contentio. Iurgiũ. Rixa. Contentio. Vt, Verborum-contentionem, quę fuerat *ipsi* cum ipso, *compescuit*, & æmulationem *inter eos ortam sedauit.*

Παρατρίζω. Adstridet. Adstrepit. Sumptum autem est ab auibus, quum suis pullis lugubri voce respondent.

Παραβυσῶ. Datiuo. Delicias facio. Deliciis vtor.

Παρατυχόν. *Atticè nominatiuus, vel accusatiuus* pro Παρατυχόντος *genitiuo.* Cùm occasio ita tulisset. Cùm fortè res ita cecidisset. Casu. Fortuitò. Vt ἐξὸν, pro ἐξόντος, Cùm liceret. Cùm liceat.

Παραυδήσας Consolatus *à* Παραυδάω. *i. Consolor.*

Πάραυλος. In agris degens. Vel, *vocis tributum, eam significat, quæ est* intẽsa. Vel prope aulam *edita.* i. propinqua, vicina. Vel lugubris, quòd præter *αὐλούς. i.* præter tibias, *& suauem, & harmonicum earum sonum edatur. Absona vox.* Sophocles *in Aiace. pag.* 53. *v.* 7. Cuius vox propinqua exiit ex luco?

Παραυτόθεν. Q. d. Iam inde ab illa hora. Statim. Confestim. Ab hoc præsenti tempore. Arrhianus. Confestim, vt nos habemus, *in hostes* eruptione facta, pugnæ finem in manibus statuamus. *i. manibus, pugnæ finem imponamus.*

Παράφορος. Qui extra se, *& extra mentis potestatem*, & à dæmone abripitur. Furiosus. Insanus. Vt, Vnà

cauit id, quod factum fuerat. Sed cùm ille *hoc à se factum* negaret, & *Dionysius ipsi* non-adhiberet-fidem, *Heraclides ipsi* per-epistolam-significauit, vt parastichidem, *& perpetuam suorum versuum, ac primarum literarum seriem* inspiceret, & præclarè *res* habebat, *vt ille Dionysio* scripserat.

αὐτῷ τὸ γεγονός. τῶ δὲ, ἀπιστοῦντος, καὶ ἀπιστοῦντος, ἐπέστειλεν ἰδεῖν τ παρασχίδα. καὶ εἶχε παλκάλως. A

NOTAE.

Ἐχεῖτο μαρτυείων.] Fortasse scribendum, ἰδεῖτο μαρτυείας ὡς Σοφοκλέα, ἐχεῖτο ταύτη τῇ παρασχίδι.

Παρασφῶ. Prosternam. Extendam. *Translatio est ductа à coriis, & pellibus, quæ à coriariis extenduntur. Aristoph. Equitibus pag.* 216. *v.* 19. *Schol. annot.* 15. Ego te per Herculem extendam.

Παρασύρω. Accusatiuo. Attraho.

Παρὰ σφ. Apud Thucydidem, pro χεδὸν, fere, propemodum ad se nauigare. *Dictum enim hoc est*, vt illud μονονυχὶ, tantùm-non, pro, propemodum.

Παρὰ σφίσιν verò, per ι scribitur, *& significat* apud ipsos, apud ipsas, *apud ipsa.*

Παραχρῆν. Confestim. Statim.

Παραχημαπτζειν. Figurare. Formare. Vt, Regis milites accusabat, dicens, hos *à se* non posse formari, *&* nullum verum vsum præbentes, à veritate auerti.

Παραχρὴν. Aduerbium. Quum occasio fert. Quum licet. Vt, Si verò tulerit occasio, vt ita videatur apertè dicturus de Legatis, vt dicturus erat.

Παράταξις. Bellum paratum. *Acies instructa, & ad pugnam committendam parata.*

Παραπαχθὴς. Iuxta ipsum collocatus.

Παρατέθηγμαι. Acutus-sum. *à παρατίθημι. acuo.*

Παραπιθῆς. *N. L. fort asse* ἆρα πείθῃς. *à* ἀφίστημι. *Vide sequentia.* Perdes. Longiùs protrahes.

Παρατέτμαι. Extensus-sum. Distentus-sum. Inflatus-sum. Aristophanes *in Tagenistis, vt docetur in Acharnensibus. pag.* 287. *v.* 8. *in hæc verba*, ἀφύων πιὼν πεπάλαι. *Consule Schol. unde Suidas.* Satis apuæ *mihi fuit apposium.* distentus-sum enim comedens. Dicitur *autem non solùm pluraliter, apuæ, sed* etiam singulariter apua. *pisce genus, de quo Aristoph. in Equitibus, pag.* 226. *v.* 11. *Schol. annot.* 8. *&* 9.

Παρατετολμηκότες. Qui facinus aliquod ausi sunt. Qui sibi non pepercerunt. Polybius. Qui, prorsus desperata salute, *magnum* facinus ausi-sunt.

Παρατεῖναι. *Producere. Extendere.* Atterere, & perdere. Comicè de Eubœa *dictum apud Aristoph. in Nubibus. pag.* 70. *v.* 23. 24. 25. Disc. Hic insunt. Eubœa verò, vt vides, Hęc *est, quæ* extensa est longè, procul admodum. *i. quæ longissimè est extensa.* Strep Scio. A nobis enim extensa est, & *à* Pericle. *Vide Schol.*

Παρὰ τὴν αὑτῆς φύσιν. Præter suam naturam. Præter suum ingenium. Pro, παρὰ δόξαν. Præter-omnium-opinionem. Vt, Tyranni verò præter suum ingenium veriti-sunt illam sacrificulam in vllum malum conijcere, *vel, vllo malo afficere.*

Παρατηρημάτων. Obseruationum. Ominationum. Et occursuum. *i. diuinationum ex rerum aliquarum, vel animalium occursu captarum.* Et auspiciorum, *augurionum*, & vaticinorum, *quæ rebus aliquibus obseruatis fiunt.*

Παραλῶ. Accusatiuo. Obseruo Speculor.

Παραπίλλεται. Pilis auulsis-nudatur. Glabratur. Depilis, & glaber efficitur. Vulsuram *pilorum* patitur. Concutitur. Pilorum in podice natorum concussionem, *& auulsionem* patitur. In mœchos enim, *i. in adulteros* hæc pœna constituta-erat, aporhaphanidosis, *quod fiebat podice mœcherum raphanis traiectis*, & de-

Παρασφῶ. σκληναί. ὅτι τὴν βυρσῶν. ἐγὼ σε νὴ τὸν Ἡρακλέα παρασφῶ.

B

Παρασύρω. αἰτιατικῇ.

Παρὰ σφᾶς ὡς οὐκ ἐσπλεῖν. ἀλλὰ δουκυδίδη αὐτὸ τὸ χεδὸν, ὡς τὸ μονονυχί.

Παρὰ σφίσι δὲ ἔξω τῶ ι, παρ' αὐτοῖς. παρ' αὐταῖς.

Παραχεδὸν. παραυτίκα.

Παραχημαπτίζειν. τοὺς τὰ βασιλέως στρατιώτας διέβαλε, φάσκων τούτους μὴ παραχημαπτίζειν, οὐδεμίαν ἀληθινὴν χρείαν παρεχομένοις τὰ ἀληθοῦς παραξέπιπτον. C

Παραχρὴν. διάῤῥημα. εἰδέ γε παραχρὴ οὕτω καταδηλος γένηται δόξαι λέγειν, ὥσπερ μέλλοντα λέξων περὶ τῶν πρέσβεων.

Παράταξις. πόλεμος ἑτοιμοπάσχουσος.

Παραπαχθὴς. παρ' αὐτὸν καθεὶς.

Παρατέθηγμαι. κόνημαι.

Παραπιθῆς. ἀπολεῖς. ὅτι πλέον παρελκύσῃς.

Παρατέτμαμαι. ἐξώγκωμαι. ἀριστοφάνης. ἄλλως ἀφύης. παρατέτμαμαι γὰρ ἐσθίων. λέγεται καὶ ἐπὶ νεκρῶν ἡ ἀφύη. D

Παρατετολμηκότες. ἑαυτῶν ἀφειδήσαντες. πολύβιος. παρατετολμηκότες, καὶ τελέως ἀπελπίσαντες τὴν σωτηρίαν.

Παρατεῖναι. τὸ διατρίψαι, καὶ ἀπολέσαι. κωμικῶς ἐπὶ Εὐβοίας. οἶσθ'. ὑπὸ γὰρ ὑμῶν παρατέθη, καὶ ἀφεικλέους. E

Παρὰ τὴν αὑτῆς φύσιν. παρὰ τὴν αὐτῆς φύσιν. αἰτιατικῇ τῆ παραδόξως. οἱ δὲ τύραννοι ἀλλὰ τὴν αὐτῆς φύσιν ἠδίδησαν τ ἱέρειαν κακῶ τῷ ἐμβαλεῖν.

Παρατηρημάτων. διατηρήσεων. κληδονισμῶν. καὶ ἀπαντήσεων, καὶ οἰωνοσκοπιῶν, καὶ μαντειῶν.

F

Παρατηρῶ. αἰτιατικῇ.

Παραπίλλει). ἀφαιρεῖ). τὰς τρίχας τῶ σφιγκτῆρ ἀφαιρεῖται. αὕτη γὰρ ἦεισο δίκη τοῖς μοιχοῖς,

aporhaphanidosis, *quod fiebat podice mœcherum raphanis traiectis*, & de-

A Ἀποραφανίδωσις, καὶ παραπλμοὶ τῆς πόσης. οἱ ὑ πλούσιοι χρήματα παρέχοντες, ἀπελύοντο. οἱ δὲ ἄπο σῦτες, μὴ δυνάμενοι χρήμασι λυτρῶσθαι τ φυγὴν, δημοσία ταῦτα ἔπασχον. ἀριστοφάνης πλήτῳ. ὁ δ' ἄλους γε μοιχὸς, δεῖ σέ που παραπλλῆ). καὶ αὖθις ἀριστοφάνης. παραπίλλω τρίχας. παραπίλλομαι δὲ, ἐπὶ τῆ μυκτήρων πίλλω τρίχας. ἢ τῆ μασχαλῶν. ταῦτα ὑ πάντα πεισῦσιν οἱ περσδιχόμενοι μὴ π. τὸν ὑ χρόνον δαπανῶντες εἰς ἀπορίαν, καὶ ἀμηχανίαν,
B μὴ τυγχάνοντες τῶ προκειμένω λογισμῶ. οἵτ γὰ αὐτοὶ ἐφ' ἑαυτῆ διατίθενται ἀλύουσι, καὶ ἀπογράφουσι.

& depilationes, *quum pedicis pili per vim euellebantur. Hoc autem fiebat* pauperibus. Diuites verò, pecuniâ persolutâ, dimittebantur, *ipsâque pœna liberabantur.* Qui verò inopes erant, cùm pecuniâ redimere non possent hanc *ipsarum pœnarum* vitationem, hæc *ignominiæ genera* publicè patiebantur. Aristoph. Pluto. *pag.* 9. *v.* 18. Alius verò deprehensus *in adulterio* mœchus, propter te profectò depilatur. *i. pilorum-expodice-eunuchorum--pœnam patitur.* Et rursus Aristophanes *in Acharnensibus. pag.* 262. *v.* 10. *Schol. annot.* 8. *vnde Suidæ correctio petenda.* Dubito. Scribo. *Pingo.* Pilos-vello. Rationes-ineo. Παραπίλλομαι verò, *nam significat*, ex naribus, vel axillis pilos vello. Hęc autem omnia faciunt, qui aliquid quidem expectant: sed tempus in dubitatione, & consilij-inopia consumũt, *quòd propositum scopum non assequantur.* Quum enim ipsi per se, *solique res aliquas* disponunt, *de rebus aliquibus deliberant*, tristantur, & *in terra diguis aliquid* inscribunt, *vel, describunt, & pingunt.*

Παρὰ τὸ καθηκόν. οἷον ἔξω τὸ νόμιμον. παρὰ τὸ πρέπον.

Παρὰ τὸ καθ. Præter id, quod est constitutum. Idem est, ac præter institutum, præter id, quod more iam est receptum. Præter decorum.

Παρὰ τόπον. εἰς κακὸν τόπον. παρὰ τοπον ὁρμήσαντες διὰ τ ἀπειρίαν. ἔστι δ' ὅτε καὶ διὰ τὰς
C ἀκτοὺς τ θαλάττης.

Παρὰ τόπ. In locum malum, *& incommodum.* Vt, Propter imperitiam, in locum malum inciderunt. Interdum etiam propter maris æstum, *incommoda multa sunt perpessi.*

Παράτον. ὁ παρασκευὴ παρὰ ῥωμαίοις. ἐξῆς καὶ ἀντιπαράτασις, ἡ ἄλλη διαρίθμησις.

Παράτον. Paratum. Apud Romanos apparatus vocatur, quod Græcè διασκευὴ dicitur. Vnde & αἰπαράτατα. *N. L.* ornatus, vel alius rerum paratarum decorus apparatus.

Παράτοσόνδε ἦκον ἀπορίας ὑπὸ τ κακοπραγιῶν, ὥστ ἀπο τῆ κυνηγεσίων ἐξ ἐφορτο.

Παρὰ πούνδε. Propter calamitates, ad tantam egestatem redacti-sunt, vt venationibus alerentur.

Παρὰ ταῦτα, ἀντὶ τῆ ἀπὸ τούτου. καὶ παρὰ τῆτον, ἀντὶ τῆ πρὸς τῆτον. οὕτω πανταχοῦ ἀρριανός.

Παρὰ τούτου. Pro, ἀπὸ τ. ab hoc. Et παρὰ τοῦτον, pro, πρὸς τ. ad hunc. Sic vbique *loquitur* Arrhianus.

D Παραβίπω. αἰτιατικῆ.

Παραβίπω. Accusatiuo. Auerto. A recta via auerto. Peruerto.

Παραβίβω αἰτιατικῆ.

Παραβίβω. Accusatiuo. Prætercurro. Cursu-prætereo. Cursu-supero. Prætereo.

Παρατριβὴ λογομαχία. ἔρις. τῶ ῥητορίζειν πρὸς αὐτὸν παρατρίβω, καὶ ζηλοτυπίαν.

Παρατριβή. *Attritio.* Verborum-contentio. Iurgiũ. Rixa. Contentio. Vt, Verborum-contentionem, quę fuerat *ipsi* cum ipso, *compescuit*, & æmulationem *inter eos ortam sedauit.*

Παρατρίζει. Adstridet. Adstrepit. Sumptum autem est ab auibus, quum suis pullis lugubri voce respondent.

Παραβύζει. παραφωνεῖ. εἴληπται δὲ ἀπὸ τῆ ὀρνίων, ὅταν τοῖς οἰκείοις νεοττοῖς χορὰ ὀλιφωνῶσι.

E Παραξυφαί. δοπκῆ.

Παραβύω. Datiuo. Delicias facio. Deliciis vtor.

Παρατυχόν. ἀντὶ τῆ παρατυχόντος. ὡς καὶ ἐξὸν, ἀντὶ τῆ ἐξόντος.

Παρατυχόν. *Atticè nominatiuus, vel accusatiuus* pro Παρατυχόντος *genitiuo.* Cùm occasio ita tulisset. Cùm fortè res ita cecidisset. Casu. Fortuitò. Vt ἐξὸν, pro ἐξόντος, Cùm liceret. Cùm liceat.

Παραυδήσας. παραμυθησάμενος.

Παραυδήσας Consolatus *à* Παραυδάω. *i. Consolor.*

Πάραυλος. ὁ ἐν ἀγρεῖς. ἢ παράυλος, παρατεταμένη, ἢ ἐγγὺς, παρὰ τὴν αὐλὴν. ἢ ἠρεμαίαν, παρὰ τοὺς αὐλούς. σοφοκλῆς. τίνος βοὴ πάραυλος ἐξέβη νάπους;

Πάραυλος. In-agris-degens. Vel, *vocis tributum, eam significat, quæ est* intẽsa. Vel prope aulam *edita.* i. propinqua, vicina. Vel lugubris, quòd præter ἀυλοὺς. i. præter tibias, *& suauem, & harmonicum earum sonum edatur. Absona vox.* Sophocles *in Aiace. pag.* 53. *v.* 7. Cuius vox propinqua exiit ex luco?

F Παραυτόθεν. αὐτίκα, ἀπὸ τῆ παρόντος χρόνου. ἀρριανός. παραυτόθεν ὡς ἐχομεν ἐπεξελθόντες ἐν χερσὶ σταθῶμεν τὸ τέλος τ μάχης.

Παραυτόθεν. Q. d. Iam inde ab illa hora. Statim. Confestim. Ab hoc præsenti tempore. Arrhianus. Confestim, vt nos habemus, *in hostes* eruptione facta, pugnæ finem in manibus statuamus. *i. manibus, pugnæ finem imponamus.*

Παράφορος. ὁ παρ' ἑαυτὸν καὶ ὑπὸ δαίμονος παραφερόμενος. σωφρονισθέντος αὐτοῖς, ἐν τῇ

Παράφορος. Qui extra se, *& extra mentis potestatem*, & à dæmone abripitur. Furiosus. Insanus. Vt, Vnà

cum ipsis insanientes,& hac insana,pessimáque dæmonum, ambitione agitati perierunt.

Παραγένιμον. Amentem. Dementem. Stultum. Et inopem-consilij circa res prudentes.*i.in ipsa prudentia.Sophocles in Oedipo Tyranno.pag.*181.

-- cias verò
Amentem,consilij inopem
In prudentibus rebus.i.in ipsa prudentia *visum iri,*& manifestò fore
Me, si te deseram, vel,hinc eiiciam.

Παραφερῶ Accusatiuo. Delipio. Deliro. Per delirium aliquid dico,vel facio.

Παραφρυκτωρεύσωμεν Facibus in hostium vsum abuten. Qui in excubiis *nocturnis* agẽdis maleficiunt, & faces-accensas in-altum-tollunt, *& sublimes agitant,*aduersus illos, quibus *alicuius loci* custodia est credita, & qui in *hostium* castra-opposita-habentiũ, *vel,obsidentium,*commodum,*& vtilitatem, hoc facĩt, illi* παραφρυκτορεύεσθαι dicuntur, vt ait Lysias i.facibus accensis in hostium gratiam,& vsum abuti. Vt,Horum vnus senex à Lamacho deprehensus in Sicilia, dum facibus accensis signum daret hostibus,tympanis,& fidiculis fuit extensus,*& cruciatus.*

παραφόρῳ τῇδε φιλοτιμίᾳ τῇ κακίσῃ δαιμόνων ἐκπεπλῆσθαι τοὺς δεδολωμένους. A

Παραφρόνιμον.παράφρων.α.ὁ ὄντος.καὶ ἄπορον περὶ τὰ φρονήματα.

-- Γνῶθι δὴ
Παραφρόνιμον,ἄπορον
Ἐπιφρόνιμα πεφάνθαι

Μ' ἂν,εἴσω νοσφίζομαι.
Παραφροσύνη.αἰτιατικῇ. B

Παραφρυκτωρεύσωμεν. οἱ κακουργοῦντες παρὰ τὰς φυλακὰς, καὶ φρυκτοὺς ἀνατείνοντες, ἐναντία τοῖς πεπιστευκόσι τὴν φυλακὴν, καὶ δὴ τοῦ συμφέροντι τῷ ἀντικαθιζομένων, παραφρυκτωρεύεσθαι λέγονται ὡς φησι λυσίας.τοι τῶν εἷς ὁ πρεσβύτης ἐν σικελίᾳ παραφρυκτωρεύομενος τοῖς πολεμίοις ληφθεὶς ὑπὸ λαμάχου, ἀπετυπανίσθη.

C

N O T AE.

Παραφρυκτωρεύσωμεν.Quid sit facibus accensis in hostium vsum abuti, Virgil.Æn.6. De Helena verba faciens,pag.260.declarat his verbis.

Illa choros simulans,euantes Orgia circùm
Ducebat Phrygias.flammam media ipsa tenebat
Ingentem,& summa Danaos ex arce vocabat.

Παραφρυκτωρῶν. Facibus præter officium vti. Hoc est In hostium quidem vtilitatem,in amicorum verò damnum. Vt & Dinarchus in sua oratione vsus-est.

Παραφρυκτωρεῖν. τὸ τοῖς φρυκτοῖς παρὰ τὸ προσῆκον χρῆσθαι.τετίσιν, ἐπὶ συμφέροντι μὲν τῷ πολεμίων, ἐπιβλάβῃ δ' τῷ φιλίων. ὡς καὶ δίναρχος ἐν οἰκείῳ λόγῳ ἐχρήσατο. D

Παραφυλάσσω. Obseruo. Expecto. Iosephus.Expecto enim in ære *N. L. fortassè, in æreis, sine ferreis vinculis,* Placidum, qui in animo habet in Galilæam ascendere.

Παραφυλάσσω.προσδοκῶ.ἰώσηπος.παραφυλάσσω δὲ ἐν χαλκῷ, πλάσμδον εἰς τὴν γαλιλαίαν ἀναβλῶαι δι' ἐνοίας ἔχοντα.

Παραχαράκτης.Falsarius.Qui falsam monetam cudit,& falso signo notat

Παραχαράκτης.δόλερροφύς.

Παραχαύω Datiuo. Affringo. Iuxta-frango. Vel fract m deglutio,deuoro. *Vide Eustath.in* χαύειν. τὸ χάω χᾶ.τὸ χωρῶ.ἐπενθίσει τῶν,& τῶν. *Euripides in Cyclope.pag.*574.*v.*337.ἐρθὰ, ἢ ὀπτὰ,& ἀθραυσὰ ἐπιχαύσας. *Elixa, aut assa,& ex prunis* detracta *deglutire.*

Παραχαύω.δοτικῇ.

Παραχορδεῖς. Absonum,absurdum,indecorum facias.Nihil addas absurdi.*Aristoph. in Ecclesiazusis.p.*491.*v.*4.*&* 5. Sequere, accelerans te-ipsum, attendens,*attente-cauens* vt Nihil absurdi proferas *in iis,* quæ oportet te demonstrare.

Παραχορδεῖς. παράσημον ποιοῦσες. μηδὲν προσφθέγξη. ἀλλ' ἃ δεῖ εἰπεῖν, εἶπης σαυτῷ προσέχων. ὅπως μηδὲν παραχορδεῖς ὧν δεῖ σ' ἀποδεῖξαι. E

N O T AE.

Παραχορδεῖς.] Aristoph.in Ecclesiaz.pag.492.v.4.& 5.

Ἔπου κατεπείγων σαυτὸν,προσέχων ὅπως
Μηδὲν παραχορδεῖς,ὧν δεῖ σ' ἀποδεῖξαι.

Atticè autem scriptum hoc παραχορδεῖς, versa diphthongo ει in η.quod in verbis rarum, in nominibus frequens, vt alibi fusiùs à nobis demonstratum in nostris in Euripidem notis. fut.comm. παραχορδίσω.ιεις.ιι. Att. παραχορδῶ. ῖῖς.ῖι.& ῆς.ῆ.

Παραχορδίζειν A-recto—chordæ-sono-aberrare. Dissonare.Discrepare.Peccare.

Παραχορδίζειν.διαφωνεῖν.ἁμαρτάνειν. F

Παραχωρῶ.Cedo.Concedo. Alij quidem à genitiuo ad datiuum *transferunt.* Alij verò,contrà. Vt,παραχωρῆσαι &c.Solio cedere quibusuis.

Παραχωρῶ.οἱ μὲν,ἀπὸ γενικῆς εἰς δοτικήν. οἱ δὲ, τἀναντίον. παραχωρῆσαι τῷ θρόνων τοῖς βουλομένοις.

Παράχρῆται.Abutitur. Valdo,vehementer coit.In-

Παραχρῆσθαι. πολὺ,σφοδρῶς συνουσιάζειν. ἀ-

tempe-

A κολάσεως μέμνυται. εἴρηται ἢ κ̀ περὶ ἑκάστου πράγματος ἐκ τῆς οὐσίας γλυκυμόρου. σοὶ ἢ κακομηχανία τὶς αἰσχίστατον ἄνδρα ὑπενόησεν. αἰθίοπα γὰρ αὐτῷ παρεσκεύασας εἰς παράληψιν τοῦ σώματος.

temperanter miſcetur, *Venereóque congreſſu congreditur.* Dicitur autem & de qualibet re, quæ fit ex abundantia, *pérque ſuperfluitatem, ac abuſum.* Vt, A te verò mala-techna in hominem fœdiſſimum eſt excogitata. Aethiopem enim in ipſum ſubornaſti ad abuſum ipſius corporis. *i. vt eius corpore per ſummum ſcelus abuteretur.*

Παραχρῆμα. παραυτίκα. αὐτόθεν. μηδὲν ἢ μηδὲ ἐκ τοῦ παραχρῆμα ὑποκρινομένων. ἢ αὐτὶ τοῦ ἐκ τοῦ παραυτοχύντος. κ̀ ὡς ἐκ τοῦ παραχρῆμα ὥρμηντό τε ἐξιέναι, καὶ ψηφίσματα τὴν στρατιὰν

B ἐπῄνεσαν. ὥρμητό τε πρὸς τὴν ἐπιχείρησιν. δίξιππος φησί.

ad rem gerendam erat incitatus. *l.* στρατείαν. Dexippus ait.

Παραχρῆμα. Confeſtim, Statim. In re præſenti. Extempore. Continuò. Subitò. *Gallicè, Sur le champ.* Vt, μηδὲν δὲ, &c. Cùm autem ne extempore quidē quidquam reſpondiſſent, Vel pro ἐκ τοῦ παραυτοχύντος. i. Subito, repentinóque caſu. Vt, Et extempore ad exeundum erant parati, & illam expeditionem decreto confirmarunt. Et quilibet ad *illius rei* aggreſſionem. *i.*

Παρδακόν.

Παρδακὸν. τὸ ὀλίγον. *Ariſtoph. in Pace. pag.* 477. *v.* 30. παρδακὸν χωρίον *vocat locum humidum. Conſule Scholia.*

Παρδαλῆ. παρδάλεος δορά. ἀριστοφάνης. πέμψω εἰς αὐτὸν ὄρνις πορφυρίωνας, παρδαλᾶς ἐπημμένους.

Παρδαλῆ. Pardi-pellis. Ariſtoph. *in Auibus. pag.* 415. *v.* 22. 23. Mittam autem Porphyriones in cœlum, Aues in ipſum pardi-pellibus indutas.

N O T Æ.

Ἀριστοφάνης.] In Auibus. pag. 415. v. 22. & 23.

Πέμψω δὲ Πορφυρίωνας εἰς τὸν ἀέρα,
Ὄρνις ἐπ' αὐτὸν παρδαλᾶς ἐπημμένους.

C

Παρδαλις. τὸ ζῶον. ὄμπρος.

Παρδαλις. Pardalis. Panthera, cuius mās vocatur pardus. *Euſt. ub.* πάρδαλις, *ipſa fœmina pardi.* πάρδαλις, *ipſe mas, pardus.* Animal *maculoſum, variíſque maculis diſtinctum* Homerus *Iliados N. pag.* 486. *ſ.*

Θώων, παρδαλίοντε, λύκων τ' ἴνια πίλονται.

Luporum ceruariorúm, pardorúmque, luporúmque cibus, & eſca ſunt.

Καὶ ἀριστοφάνης.

Οὐδὲν ὄφις θηρίον γυναικὸς ἀμαχώτερον.

Et Ariſtoph. *in Lyſiſtrata. pag.* 564. *v.* 11. & 12.

Nulla eſt fera, quæ ſit *muliere inexpugnabilior,*

Οὐδὲ πῦρ. οὐδ' ὧδ' ἀναιδὴς οὐδεμία παρδαλις.

Nec ignis, nec adeò impudens vlla panthera. vel, vllus pardus.

D

Παραιβάτης.

Παραιβάτης. Poet. pro comm. ὑπερβάτης. Tranſgreſſor. Legis-violator. Peccator. *Et in curru ſocius aſſidēs alicui. Miles in curru pugnans. Item* ὑπερβάτης, *poeta* τῇ ὑπερβάσει *vtens.*

Παραινῶ. δοτικῇ. καὶ παραίνεσις, ἡ ἀγαθὴ συμβουλή.

Παραινῶ. Datiuo. Suadeo. Adhortor ad bonos, & laudabiles mores. Admoneo. Do-conſilium. Et παραίνεσις. Bona admonitio. Adhortatio.

Παραίνεσις συμβουλῆς διαφέρει. παραίνεσις μὲν γὰρ ἔστι, λόγος παραινετικὸς ἀντίῤῥησιν οὐκ ἐπιδεχόμενος οἷον ὡς εἴ τις εἴποι ὅτι δεῖ τὸ θεῖον τιμᾶν. ἁπλῶς γὰρ οὐκ ἀναιτιᾶται ταύτην τὴν παραίνεσιν, μὴ πρότερον μανεὶς συμβουλὴ δέ ὅστι, λόγος συμβουλευτικὸς ἀντίῤῥησιν ὑποδεχόμενος. οἷον ὡς εἴ τις φαίη ὅτι δεῖ πολεμεῖν, πολλὰ γὰρ ὅστι τὰ ὠφελοῦντα τοῖς τὸν πόλεμον κέρδη. ἕτερος δέ τις ἀντιτείνοι ὡς οὐ δεῖ πολεμεῖν. πολλὰ γὰρ ὅστι τὰ ἐκ τοῦ πολέμου συμβαίνοντα. οἷον ἥττας. αἰχμαλωσίας. πληγάς. πόλεων καθαιρέσεις.

Παραίνεσις differt à *συμβουλῇ. παραίνεσις* enim, i. Præceptio, admonitio, adhortatio, eſt oratio *ad res bonas, & laudabiles aliquem* adhortans, quæ nullam cōtradictionem admittit. Vt, ſi quis dicat numen diuinum eſſe colēdum. Nullus enim huic præceptioni, *vel admonitioni* aduerſatur, niſi priùs *ille ſit* inſanus. *συμβουλὴ* verò. i. Conſilium, eſt oratio, quæ ſuadet aliquid, & contradictionem admittit. Vt ſi quis dicat bellum eſſe gerendum. Multa enim ex bello commoda percipiuntur. Alius verò quis contradicat, non eſſe bellum gerendū. Sunt enim multa belli incommoda, quæ contingunt *illis, qui bellum gerunt,* vt clades, captiuitas, plagæ, vrbium euerſiones.

Παραιξοεῦσιν. ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς. ἀπέδωκαν ἤ, οἱ μὲν, παιδιᾶς εἶδός τι. δυφρόνιος ἢ παροιμιωδῶς λέγεσθαι ἐπὶ τῶν παρακελευομένων ταχέως ἥκειν, ἢ ἀπαλλάττεσθαι.

Παραιξοεῦσιν. Ariſtoph. Tageniſtis. Nonnulli quidem *hoc* reddiderunt quoddam ludi genus eſſe. Euphronius verò, prouerbialiter hoc dici tradit de iis, qui *aliquos* ad celeriter veniendum, aut diſcedendum adhortantur. *N. L.*

Παραιρήσεται. ἀφαιρήσεται. θουκυδίδης. διέφθειρον σφᾶς αὐτοὺς οἱ μὲν, ἀπὸ κλινῶν ἀπάρ-

Παραιρήσεται. Auferetur. Adimetur. *Hinc τὰ παραιρήματα. Ea, quæ auferuntur, aut detrahuntur rebus aliquibus.* Thucyd. *lib.* 4 *pag.* 284. *D.* Multi ſibi manus violentas attulerunt, partim, ſagittas ab hoſte miſſas in iugulum demittentes, partim, lectorum quorundam, qui illic ipſis erant, funibus, partim, reſtibus, quas ex ſuis veſtibus à ſe laceratis fecerant, ſe ipſos

strangulantes, &c. παραιμάττ, hoc est ἀφαιμάττ. i. Res-ablatæ. Res detractę. *Sic autem vocat vestes, quas fecerant ex fructis Longibus, quæ suis vestibus detrahebant, eas lacerantes.*

Ταῖς. οἱ δὲ, ἐκ τῶν ἱματίων παραιρήματα ποιοῦν- A
τες. τουτέστιν, ἀφαιρήματα, ἀπήχητο.

NOTAE.

Θαυμάζω.] Lib. 4. pag. 284. D. Πολλαὶ σφᾶς αὐτοὺς διέφθειρεν, οἵτινές τε, οὓς ἁρπάσαι ἐκεῖνοι, ἐς τὰς φάραγγας καθίππες, καὶ ἐκ κλιτῶν πετῶν, αἳ ἔτυχον αὐτοῖς ἐνοῦσαι, τοῖς σώμασι, καὶ ἐκ τῶν ἱματίων παραιρήματα ποιοῦντες. &c. Consule Schol. annot. 14.

Παραιροῦνται. Auferunt. Adimunt. Detrahunt. Et Διαιρούμενος. auferens, adimens, detrahens. Vt, Ille verò, à tergo plus adimens, *eum* anteuertit cursu. *N. L.* Διαιρούμενος hic positum pro ἀφαιρούμενος. Et rursus. Quorum *scelerum* nos ipsis veniam dare nullo modo posse constabit, ipsa scelerum magnitudine misericordiam illis adimente, *vel denegante*, qui iniustè fecerunt. *L.* ὄλου διαιρουμένου.

Παράπονα. Infausta Infelicia. Aduersa. Grauia. Molesta.

Παρὰ τὸ Κόσμ. Præter officium. Præter decorum.

Παραιτῆσθαι. Deprecari. Precari. Veniam petere. Vt, Ille verò, cùm eum esset interfecturus, *ipsum* dimisit, pro ipso deprecante Parysatide, & præfecturam ipsi custodiente. Et rursus. Ille verò Dercetæum à morte liberat, pro ipso apud matrem deprecatus.

Παραιτηθείς. Aliquorum precibus, ac deprecationibus-exoratus. Vt, Hunc autem amicorum deprecationibus-exoratus, illius criminis absoluit.

Παρῃτεῖτο. Deprecabatur. Precabatur. Orabat. Vt, Ille verò, profectus, Persam deprecabatur. Cùm autem nihil eorum impetrasset, quæ petierat, *ipsum* ipse soluit. Herodotus.

Παραιτησάμενος. Deprecatus, restituit aurum, quasi Deiram hoc deprecaturus, *placaturus, & à se aversurus* esset.

Stultus, neque id norat, quod mox passurus erat. Non enim subitò mutatur Deorum mens semper existentium.

Παραιτητής. Deprecator. *Vulgò. Intercessor.* Vel reus, qui causam agit, se defendit, & pœnam deprecatur.

Παραιτεῖται. Deprecetur. Precetur. Petat. Denũciet. Vt, Quemadmodum si quis, qui suum nomen ad ludos gymnicos iam scribẽdum curauit, in-medium-progressus, cùm pugnandum esset, à spectatoribus peteret, vt sibi veniam darent, si non certaret.

Παραιτοῦμαι. Deprecor. Suppliciter-oro. Accusatiuo.

Παραίφασις. *Poet. pro comm.* Διάφασις. Admonitio. Adhortatio. Consilium.

Παρίβαλεν. Obiecit. Inimicos, & alienos fecit. Vt, Ille verò homines turbis obiecit, vt cum omni contumelia cõprehensi, exciperentur vincti, *vel, in vinculis ostentarentur omnibus, vt legitur* ἀναδιχθῆναι *Vel, vt in vincula ducerentur.* Significat autem & παρέβαλεν, Caput periculis-obiecit. Irruit. Impetum-fecit Irrupit. Vt,

Παρεβάλετο. &c. Valde generosè ruens in ipsum, impetum fecit. Vel, Inconsideratè iudicauit.

Παρεβέβλητο. Pabulum dabatur. *Pabulum obiectum fuerat, vel appositum.* Vt, Recens enim ipsi *camelo* pabulum datum-fuerat.

Παραιροῦ). ἀφαιροῦ). καὶ παραιρούμενος. ὁ δὲ, ἐξόπισθεν πλέον παραιρούμενος φθάνει τῷ δρόμῳ. αὐτὶ τοῦ ἀφαιρούμενος. καὶ αὖθις. ὥσπερ αὐτοῖς ἡμᾶς συγγνώμονας ἕξ), ἀδύνατα μηχανὴ ἔσται τὸ τῶν ἐγκλημάτων ὄγκου, παραιρούμενον τοῖς ἀδικοῦσι τὸ ἔλεον. B

Παραίσια. ἀπαίσια χαλεπά.

Παρὰ τὸ δέον. παρὰ τὸ πρέπον.

Παραιτοῦς. Διὰ καλεῖν. συγγνώμην αἰτῶν. ὁ δ, ἀναιρεῖν μέλλων αὐτὸν ἀφῆκε, παρυσάτιδος Διαιτησαμένης αὐτόν, καὶ τὴν σατραπείαν αὐτῷ φυλαξάσης. καὶ αὖθις. ὁ δὲ, ῥίπτασι δρηστῆσιν Θ θανάτου, Διαιτησάμενος Θ μητέρα. C

Παραιτηθείς. Διακληθείς. Διαιτηθὼς ὑ δεῖ τῶν φίλων, τοῦτον ἀπέλυσε τ αἰτίας.

Παρῃτεῖτο. παρεκάλ. ἐλιπάρει. ὁ δὲ, ἐλθὼν παρῃτεῖτο τὸν πέρσην τυγχάνων δὲ οὐδενὸς, ὧν ἐδεῖτο, αὐτὸς ἔλυσεν. ἡρόδοτος.

Παραιτησάμενος ἀπέδωκε τ χρυσόν. ὡς παραιτησόμενος Θ θεοῦ δι' αὐτοῦ Θ χόλον. D

Νήπιος οὐδὲ τὸ ᾔδη, ὃ δὴ πίσεσθαι ἔμελλεν.
Οὐ γὰρ τ' αἶψα θεῶν ἕζεται νόος αἰὲν ἐόντων.

Παραιτητής. Διακλήτωρ. ἢ ἀπολογούμενος.

Παραιτοῖτο. παρακαλοῖ. ἀπαγορεύοι. ὥσπερ ἂν εἴ τις εἰς τοὺς γυμνικοὺς ἀγῶνας ὑπογεγραμμένος, παρελθὼν, ὅτε δέοι μάχεσθαι, παραιτοῖτο τὰς θεωμένας συγγνώμην ἔχειν, εἰ μὴ ἀγωνίζοιτο. E

Παραιτᾶμαι. τὸ ἐγκαλῶ. αἰτιατικῇ.

Παραίφασις. παραίνεσις. συμβουλή.

Παρέβαλεν. ἐχθρὰς, καὶ ἀλλοφύλους εἰργάσατο. ἢ δὲ, παρέβαλε τὰς ἀνθρώπους τοῖς ὄχλοις, ὥστε μὴ πάσης ὕβρεως συλληφθέντας ἀναδιχθῆναι διὰ δημόσιος. σημαίνει δ καὶ παρεβάλετο. ὥρμησεν. εἰσήλασε. F

Παρεβάλετο μάλα δικαρδίως ἐπ' αὐτὸν ὁρμήσας, ἢ ἀπροβούλως ἔκρινε.

Παρεβέβλητο. ζοφὴ ἐδίδοτο. ἀπὸ γὰρ αὐτῇ παρεβέβλητο τροφή. τουτέστι, τῇ καμήλῳ.

Παρεχ-

A Παρεγγεγραμμένος. ὁ μὴ ἀληθὴς.

Παρέγγραπτον. νόθον. καὶ παρεγγράπτους ξένους. νοθους.

Παρεγγυᾷ δοτικῇ. ἀποδίδωσι.

Παραγγέλλει. ἀναιρεῖ. ἀποκαπίθη. ξενοφῶν. βοώντων τῶν στρατιωτῶν, καὶ παρεγγυώντων. ἔνθα δὴ ἔθεον ἅπαντες. καὶ αὐθις. ὅτε δὴ παρεγγυήσαντο οἱ στρατιῶται, φέρουσι λίθους. καὶ πιοσι
B κολωνὸν μέγαν, ἐν ᾧ αὐτοῦ ἀνεστήσαν ὅρμάτων πλῆθος, & βακτηρίας, & γέρρα.

Παρεγγύησε. καὶ παρεγγυηθέντος. παρεγγύησε μὲν αὐτὸ ἀντὶ τοῦ παρέδωκεν. ἰσαῖος. παρεγγυηθέντος δὲ, αὐτὶ τοῦ ἀποδεξαμένου. ὁ αἰτήσ.

Παρεγγυήσαντος. παραχρήσαντος. καὶ παρεγγύα, παρήγγελλεν. ὁ δὲ, παρεγγύα αὐτοῖς πέρσαις μὴ συμπαλέκεσθαι.

Παρεγγυησε. παρήνεσε. συνεβούλευσε. ταύτῃ τοι παρεγγύησε δηλητηρίῳ φαρμάκῳ ἐξαφθεῖραι αὐτούς.

C Παρέδωκεν. ὁ ἀπόστολος λέγει παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ θεὸς εἰς ἀδόκιμον νοῦν. τουτέστι, συνεχώρησε.

Παρέδρος. ἀριστοτέλης ἐν τῇ πολιτείᾳ φησί. λαμβάνουσι δὲ καὶ παρέδρους ὅ, τε ἄρχων, καὶ ὁ πολέμαρχος, δύο ἑκάτερος, οὓς ἂν βούληται. οἵτοι δοκιμάζονται ἐν τῷ δικαστηρίῳ πρὶν παρεδρεύειν. καὶ δίθυνας δίδασι, ἐὰν παρεδρεύωσιν. ἔστι δὲ ἡ λέξις συνήθης, οὐ τοῖς ῥήτορσι μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς κωμικοῖς.

Παρεθέντος. ἐκλυθέντος. καὶ παρεθεῖς, παραλυθεὶς καὶ παρείθη. ἐξελύθη. ἐχαυνώθη. ὁ ἢ, κινδύνοις ὁμιλήσας, παρείθη τὸ σῶμα πᾶς, & λυπηρῷ θανάτῳ τέλει παρεδόθη. καὶ παρείθησαν, ἀντὶ τοῦ παρελύθησαν. ἰώσηπος. οἱ ἢ, πληθὴ τῷ πολεμίων παρείθησαν τὰς δεξιάς. καὶ αὖθις. οἱ δὲ, τὸν μὲν ὁλοχερῆ φόβῳ παρείθησαν. ἀφὶ δὲ τῷ κῷ μέρος ἐγκλημάτων, πανσυδὶ ἀπεδίδοσαν.

E Παρέκαστα. κάστοτε. παρεκατῴετο. ἐκ συλλογῆς ὑγρᾶς ἐγένετο. ὑπὸ τῶν κατῳμάτων. κατῴματα δὲ λέγονται, οἱ μικροὶ ἱμάντες, οἱ ἐρριμένοι δηλονότι κόπρου. λέγει οὖν ἐκ μικρῶν, & πολλῶν τινῶν σιβάδα ὑγρὰν ἐζωμεν. ἀριστοφάνης πλούτῳ. ἡμῖν δὲ ἔκαστος σιβάδα παρεκατῴετο.

Παρεκβατικῶς. σωτόμως.

Παρεκλήγω. αἰτιατικῇ.

F Παρεκπόνον. ἀντὶ τοῦ παρ' ἐλπίδα. παρεκπόνον ἐλήλυθας.

Παρεκπότει. ὠργίζετο.

Παρεκρότουν. παρῴρμων. τέτους ἀθροίζοντες ἀλλήλους παρεκρότουν.

Παρεκρύσατο. ἐπλάνησε.

Παρέγγραπτος. Non ciuis *verus: at in ciuium album falsò relatus, cuius nomen vt veri ciuis in publicis tabulis est falsò scriptum.*

Παράγραπτον. Nothum. Spurium. Adulterinum. Peregrinum. Et παρέγγραπτους. Peregrinos. Nothos.

Παρεγγυᾷ. Datiuo. Tradit.

Παραγγέλλει. Denunciat. Deponit Xenophon. Militibus vociferantibus, & denunciantibus. Tunc igitur omnes currebant. Et rursus. *L.* ὅτε δὲ. Quum igitur milites *hoc* denunciarunt, ferunt lapides, & faciunt ingentem tumulum. Hic *autem* reponunt magnam pellium copiam, & baculos, & scuta, *vel, crates vimineas.*

Παρεγγύησε. Et παρεγγυηθέντος. παρεγγύησε quidem *accipitur* pro, tradidit. Isæus. παρεγγυηθέντος verò, pro eo, qui accepit *id, quod ipsi traditum fuit.* Idem.

Παρεγγυήσαντος. Illius, qui præbuit, *ac tradidit aliquid.* Et παρεγγύα. Denunciauit. Vt, Ille verò, ipsi denunciauit, ne cum Persis manus-consereret.

Παρεγγύησε. Suasit. Consuluit. i. consilium dedit. Vt ταύτῃ τοι παρεγγύησε. &c. Hac igitur *herba venenata* suasit, *vt vteretur, & hoc* venenato medicamento de medio tolleret eos.

Παρέδωκεν. Apostolus *ad Rom. cap.* 1. *v.* 28. dicit, Deus ipsos in mentem reprobam tradidit. Hoc est, permisit, *vt in mentis peruersitatem incidèrent. Idem verbum eodem modo sumptum legitur & v.* 24. & 26.

Παρέδρος. Assessor. Aristoteles in Repub. dicit, Assumunt autem etiam assessores & Archon, & Polemarchus, vterque binos, quos voluerit. Hi verò explorantur in iudicio, priùs quàm *illis* assideant, & rationes reddunt, postquàm assederint. Hoc autem vocabulum non solùm oratoribus: sed etiam comicis est familiare.

Παρεθέντος. Resoluti. Et παρεθεὶς Resolutus. Et παρείθη. Resolutus est. Laxatus est. Vt, Ille verò, in periculis versatus, toto corpore resolutus-est, & molestæ mortis fini traditus-est. *i. molesta morte periit.* Iosephus. Illis verò, propter hostium multitudinem, *quam ceciderant*, dextræ sunt resolutæ. Et rursus. Illi, vniuerso quidem *mortis* metu soluti, *liberatique* fuerunt: sed singula crimina ipsis acerbè cum-probro, fuerunt-obiecta.

Παρέκαστα. Q. d In-singulis *rebus.* Subinde. Frequentet Παρεκατῴετο. Per collectionem parabat. *Translatio ducta ἀπὸ τῶν κατῳμάτων.* κατῴματα verò vocantur, patua lora, *parua cory frusta* in stercus abiecta, *vel, in sterquilinium proiecta.* Dicit igitur, Ex paruis, multisque *cory loris* lectulum parauimus. Aristoph. Pluto. *pag.* 15. *v.* 23. Nostrum verò quisque lectulum ex-paruis-corij loris-parabat.

Παρεκβατικῶς. *Facta-digressione. Per-digressionem* Compendiosè *Breuiter. Obiter.*

Παρεκλήγω. Accusatiuo. Perperàm, vel furtim exigo.

Παρεκπόνον. Præter-spem. Vt, παρ'. &c. i. Præter spem venisti.

Παρεκότει. Irascebatur.

Παρεκρότουν. Incitabant. Impellebant. Vt, Hos congregantes, se mutuò *ad rem gerendam* incitabant.

Παρεκρύσατο. Decepit. Fefellit. In-errorem-induxit. Seduxit.

Παρεκστῆναι. De-potestate-mentis-exire. Adeò obstupescere, vt de sano mentis statu deturbati videamur. Vt, *Haec ab illis ita fuerunt declarata pluribus*, vt & omnes, qui in illo consessu erant, obmutescerent, & animis obstupescerent, *& quodammodo de sano mentis statu deturbati viderentur*, ob grauissimum dolorem, & commiserationem, qua propter illos calamitosos commouebantur.

Παρεκτὸς. Aduerbium. Foris. Extrinsecus. Extra. Præter.

Παρέλαβε. &c. Accepit vrbem non talem, qualis maiorum temporibus fuerat: sed anum sandaliis indutam, & eam, quæ ptisanam sorbet.

Παρελέξατο. Accubuit. Iuxta cubuit. Iuxta-dormiuit. Hoc autem *verbo* vsus-est Homerus abusiuè, de equo *verba faciens*. Equus enim non accubat *equa* sed *eam* init-ascendens.

Παρελθεῖν. Præterire. Confestim, apud Thucydidem significat. ἐπελθεῖν verò. id est, inuadere, *significat* temporis dilatione vtentem, hoc *ipsum* peragere.

Παρελθεῖν Præterire. Pro, vincere. Demosth. in *oratione* pro Ctesiphonte.

Παρελθὼν Prætergressus. Pro, Ingressus.

Παρέλκειν. Superfluum. Aut protrahens, & extendens.

Παρέλκωσις. Protractio. Dilatio. Prorogatio. Productio.

Παρελογίσασθε Decepistis, Fefellistis.

Παρελπίδα &c. Aduerbium. Præter-spem.

Παρέλυσαν. Amandarunt. Amouerunt. Reiecerunt. Vt, Thucyd Niciam quidem à Magistratu non amouerunt. *Vel, Nicia quidem Magistratum non abrogarunt.*

Παρεμβαλόντων. Illorum, qui *aliquos* circundederunt.

Παρεμβολή. Ventorium. Castrum. *Castra*. Locus, in quo exercitus est collocatus. Apud magnum Antonium hoc nomen *παρεμβολὴ* extat.

Παρεμβολή. Differt à nomine *παράταξις* Parembole enim est similium interpositio, vt grauem-armaturam-gestantium, ad grauem-armaturam-gestantes, vel leuiter armatorum, ad leuiter-armatos Parentaxis verò, dissimilium, vt grauem-armaturam gestãtium, ad leuiter-armatos, aut leuiter-armatorum, ad grauem-armaturam-gestantes. Parembole etiam dicitur, quum quibusdam in prima acie collocatis, in interiectis interuallis, ex subsidiariis quidam aduersus illos rectâ constituuntur.

Παρεμβολὰς. Acies-instructa. Et *παρεμβάλλειν*. Aciem-instruere, & *ad pugnam parare*.

Παρέμπτωσις Paremptosis. Additamentum vocalis in medio *vocabulo*, syllabam non facientis. Vt, ξείνος, ξεῖνος. Peregrinus. ἴνατος, ἔνατος. Nonus. *Hoc autem apud Poetas metri causa fieri solet.*

Παρεμφῆναι. Præterea demonstrare. Præterea-significare.

Παρενεῖραι. Interserit. Inserit. Interiicit. Interponit. Id est, *inserens, interiiciens, interponens* dicit.

Παρένησαν Accumularunt. Coaceruarunt. Addiderunt. Thucydides. Accumularunt & aliam materiam, quantam potuerunt.

Παρενθεὶς ὁ *Qui interiecit, interposuit, inseruit.* Qui-decepit. V. L. Vt. i. Acacius verò, cùm inserisset & ea, quæ regulis sunt interdicta, & ipsum alta-

Παρεκτὰς τῶν παρ. ὡς τὰ μὴ τοῖς ἐν τῷ συνεδρίῳ ἀχανεῖς γιγνέσθαι, μὴ παρεκστῆναι τῇ δεινότητι, συμπάσχοντας τῇ τῶν ἀκληρούντων ὑπερωδυνίᾳ. A

Παρεκτὸς. διάῤῥημα.

Παρέλαβε τὴν πόλιν. οὐ τὴν ὅτε τῇ πρεσβύτην, ἀλλὰ χρῶν σανδάλια ὑποδεδημένην, καὶ πίσανον ῥοφῶσαν. B

Παρῆξατο. παρεκοιμήθη. ἐχρήσατο ὁ ὄμηρος τούτῳ ἐπὶ ἵππου καταχρηστικῶς. ἡ γὰρ παρελλὶς ἵππος, ἀλλ' ἐπαναβαίνει.

Παρῆθεν. τὸ αὐτίκα δηλοῖ ἀλλὰ θουκυδίδης. τὸ δὲ ἐπελθεῖν, τὸ ἐπιβαλλόμενον χρόνῳ τέλος δηλοῦ πράξαι.

Παρῆθεῖν. ἀντὶ τοῦ νικῆσαι. δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ κτησιφῶντ.ς.

Παρῆθών. ἀντὶ τοῦ εἰσελθών.

Παρήκον. πλεῖστον, ἢ παρατεῖνον. C

Παρέλκυσις. ὑπέρθεσις.

Παρελογίσασθε. ἠπατήσατε.

Παρελπίδα ἐπιῤῥήμα.

Παρέλυσαν. ἀπήλλαξαν. μετέστησαν. θουκυδίδης. τὸν μὲν νικίαν, οὐ παρέλυσαν τῆς ἀρχῆς.

Παρεμβαλόντων. κυκλωσάντων.

Παρεμβολή. σκηνή. κάστρον. στρατόπεδον. ἐπὶ τοῦ μεγάλου ἀντωνίου κεῖται τὸ παρεμβολὴ ὄνομα. D

Παρεμβολὴ παρατάξεως διαφέρει. παρεμβολὴ μὲν γάρ ὅταν, ἡ τῶν ὁμοίων παρένθεσις. οἷον ὁπλιτῶν πρὸς ὁπλίτας, ἢ ψιλῶν πρὸς ψιλούς. παρέκταξις δὲ, ἡ τῶν ἀνομοίων. οἷον ὁπλιτῶν πρὸς ψιλούς. ἢ ψιλῶν, πρὸς ὁπλίτας. πάλιν παρεμβολὴ λέγεται, ὅταν πεζεταιρικῶν τινων εἰς τὰ μεταξὺ χωρίσματα, ἐκ τῶν ἔπειτα ταγμάτων καθίστανται αὐτοῖς ἐπ' ἀσφαλείας. E

Παρεμβολὴ. παράταξις. καὶ παρεμβάλλειν. παρατάττεσθαι.

Παρέμπλωσις. προσθήκη φωνήεντος ἢ μέσου, οὐ ποιοῦντος συλλαβήν. οἷον ξένος, ξεῖνος, ἔνατος, ἐνατος.

Παρεμφῆναι. παραδῆξαι. παρασημῆναι.

Παρενεῖραι. παρεμβάλλει. ἤγουν λέγει. F

Παρένησαν. θουκυδίδης. ὅτι παρέπεμψαν καὶ τὴν ἄλλης ὕλης ὅσην ἐδύναντο.

Παρενθέμενος. παραλογισάμενος. ὁ δὲ ἀκρίτως παρενθέμενος τὰ τοῖς κανόσι διηγορευμέ-

re occu-

A να, & τὸ θυσιαστήριον καταλαμβάνει, ἢ τὰ ἐξ ἔθους ἱερεῦσιν ὑπηρετεῖ.

Παρεμβόλη. παρεμβολή.

Παρίεντες. παραλυθέντες. ἀμελήσαντες. τὸ χεῖρε, & τὰς παντοπλίας παρίεντες.

Παρέξ. παρεκτός.

Παρενοχλῶ. ὀδυνῶ.

Παρεξαγωγή, παρεσπακὼς ἐν τῇ ὀξυνοίᾳ, ἢ ἀνθρωπος φιλοδοξῶν ἐν τῇ πρὸς αὐτὸν ὀλε-

B θρᾷ.

Παρεξειρισία. τὸ ἔξω τῆς ἱριασόπτου. ἐν τετάρτῃ θουκυδίδης. ἀρριανός. τῆς μὲν κωπῶν ἕνεκα σωθῆναι, καὶ τ' παρεξειρισίας πολλὰ ἀπέθραυσαν.

Παρεξειρισίας. παρὰ θουκυδίδῃ, τὸ κατ' πρῶραν πρὸ τῆς κωπῶν ὡς ἄν εἴποι τις, τὸ παρέξ τ' εἰρισίας.

Παρεξπυλημένον νοῦν. οἷον διεφθαρμένον, &

C ἀμυδρὸν ὑπὸ γήρους. μετήνεγκται ἡ ἀπὸ τῆς γλωσσίδων τῶν ἐν τοῖς αὐλοῖς. οἱ γὰρ κατατετριμμένοι, ἐξπυλῆσθαι λέγουσι. ἀριστοφάνης. ὑδὲν ὄντας. ἀλλὰ κωφὺς, & παρεξπυλημένους. κωφὸς ἦ, οἷον ἀφώνους. ὅμηρος, κωφὸν γὰρ βέλος ἀνδρὸς ἀπάλαιδος.

Παρεωραμένος. καὶ παρορωμένος. καταφρονηθείς.

Παροίδημος. καὶ ὁ βίος ἡμῶν παροίδη-

D μία.

perpetuum: sed ad aliquod temporis spatium. Vt, Et vita nostra est tanquam peregrinatio.

Παρῆλθε. παρῆλθε.

Παρέργως. ὀλιγώρως. ὡς μὲν οὖν τὸ πάρεργον ἄξιον σιωπῆσαι, καθάπερ ἀγαθοῦ τεχνίτου. φησὶ δ' σιωπῶντος λέγων ὁ πολύβιος. καὶ αὖθις. ἔγνωσαν δὲ οἱ λακεδαιμόνιοι μὴ πάρεργον ποιήσασθαι τὴν ἀπόστολον.

perfunctorie. Negligenter. Obiter. *Aduerbium à nomine* παρέργος. *q.d. ad præcipuũ opus accessorius. Otiosus. Languidus. Negligens. & in neutro genere* τὸ παρεργον, *id, quod ad præcipuum opus accedit, & quod tamen ad eius perfectionem non est necessarium. Operis appendix. Operis accessio. Item, quod fiebat, tanquam ab artifice perito, tacere decet, vel, tacere conuenit.* Hoc Polybius de Scipione dicit. Et rursus. Lacedæmonij verò decreuerunt non facere classem tanquam operis alicuius accessionem. *i. non negligere decreuerunt.*

Παρεμπύσασα. πρίμα εἰσελθοῦσα.

Εἴσω παρεμπύσασα πρὶν τὸν ἄνδρα με ἰδεῖν.

Παρέρχεται. αἰτιατικῇ. ὑπερβάλλει.

Παρες. ὑποχώρησον.

Παρεσις. νάρκωσις. ἀπραγμοσύνη. οἱ δὲ λατῖνοι ἐγκλήματα εἰς ῥωμαίους ἐποιοῦντο τὴν τε παρέσιν αὐτῶν τῶν ἐπὶ σφᾶς ὄντας ἐν ἀνδρὸς καὶ συγγενεῖς. τουτέστι, τὴν ἀμέλειαν. τὴν καταφρόνησιν.

Παρέσχε. ἐγένετο. ἐπῆλθε. παντὸς ὁδοῦ ἢ

Παρεμπύσασα. Quæ sensim, quietè tacitè, vel clàm irrepsit. Clàm ingressa. *Aristoph. Ecclesiaz. pag. 496. ver. 37.*

Intrò clàm-ingressa priùs quàm vir me Videat.

Παρέρχεται. Accusatiuo. Præterit. Superat. Vincit.

Παρες. Missum-fac. Dimitte. Permitte. Concede. Cede.

Παρεσις. Mortificatio. Relaxatio. Resolutio. Remissio. Negligentia. Contemptio. Appianus. Latini verò Romanis crimini dabant ipsorum ergà se fœderatos, & cognatos, negligentiam, & *contemptionem. id est, Latini verò Romanos accusabant, quòd se fœderatos, & cognatos negligerent, & contemnerent.*

Παρῆν. Astitit. Accidit. Occupauit. Inuasit.

Vt, Cùm autem ab hostibus vndique cingerentur, ob *ipsorum* multitudinem, grauis inopia consilij *ipsos* inuasit, *adeò vt nescirent quò se verterent.*

Παρεστηκότες. Astantes. Coniuncti. Confidentes. Arrhianus. Illi verò dissipati, nec animis confidentes, in fugam se verterunt.

Παρεστηκότος. Antè-existentis. Astantis. Instantis. Præsentis. Vt, Ille verò ad omnia est-impudens, nec quidquam de præsenti colore mutat. *vel, In omnibus rebus est impudens, nec vllo modo præsentem colorem mutat.*

Παρεστήσαντο. *In-deditionem-receperunt. Per-deditionem-ceperunt.* Diripuerunt. Ceperunt. Vt, Plurimas autem Italiæ ciuitates sine pugna ceperunt.

Παρίει. Datiuo. Quauis ratione fieri potest, *licet.* vel præsens est, adest.

Παρίσφηλε. Subindicatur. *Consignificatur. N. L. fortasse* ἐξαίρεται. *Defertur. Abripiatur. In errorem inducit-r.* Lapsus-est. Defluxit. *In-errorem-induxit. Errare-fecit.* ἀπὸ τῆς φάλλης.

Παρεῖον. Prætercundum. Tacendum. Dimittendum

Παρίτραγον. *Aristoph. in Pace. pag. 447. v. 28. & 29. De Sole, & luna verba facienss, dicit,* Propterea igitur iam-pridem dierum partem-surripuerunt, Et orbis *soli, & lunaris* partem-corroserunt per curruum-agitationem, *ac aurigationem.* Pro, suis curribus parcentes, & in eorum aurigatione peccantes.

Παρὰ τῶν πολεμίων ἀπειχόμενοι, δυνῇ παρίσῃ πρὸς τὸ πλῆθος ἀμηχανία. A

Παρεστηκότες. συμπεμφθέντες. τεθαρρηκότες. ἀρριανός. οἱ δὲ, ἐσκεδασμένοι, καὶ οὐ παρεστηκότες τῇ γνώμῃ, εἰς φυγὴν ἐτράπησαν.

Παρεστηκότος. πρὸ τοῦ παρόντος. παρεστεμμένου. ἑστῶτος. ὁ δὲ, πρὸς πᾶν ἀναιδεύεται, κοὐμεθίσησι τὸ χρῶμα τὸ παρεστηκότος.

Παρεστήσαντο. *In-deditionem-receperunt. Per-deditionem-ceperunt.* Diripuerunt. Ceperunt. Vt, Plurimas autem Italiæ ciuitates sine pugna ceperunt. B

Παρίει. Datiuo. Quauis ratione fieri potest, *licet.* vel præsens est, adest.

Παρίει. δοτικῇ. ἐν παντὶ δυνατὸν ὄζειν, ἢ παρὸν ὄζει.

Παρίσφηλε. Subindicatur. *Consignificatur. N. L. fortasse* ἐξαίρεται. *Defertur. Abripiatur. In errorem inducit-r.* Lapsus-est. Defluxit. *In-errorem-induxit. Errare-fecit.* ἀπὸ τῆς φάλλης.

Παρεῖον. σιωπητέον. ἀφετέον.

Παρίτραγον. *Aristoph. in Pace. pag. 447. v. 28. & 29. De Sole, & luna verba facienss, dicit,* Propterea igitur iam-pridem dierum partem-surripuerunt, Et orbis *soli, & lunaris* partem-corroserunt per curruum-agitationem, *ac aurigationem.* Pro, suis curribus parcentes, & in eorum aurigatione peccantes. C

Παρίτραγον. καὶ τὴν κύκλω παρίτραγον ὑφ' ἁρματαλείας. αἰτιατικὴ τὴν ἁρμάτων αὐτῷ.

NOTAE.

Παρίτραγον.] Aristoph. in Pace. pag. 447. v. 28. & 29.

Ταῦτ' ἄρα πάλαι τὴν ἡμερῶν παρεκλέψαντο,
Καὶ τὸν κύκλον παρίτραγον ὑφ' ἁρματιᾶς.

Sed mallem παρέκλεψαν, & παρίτραγον. Consule Schol. annot. 13. & 14. Cùm autem dicendum esset ὑφ' ἁμαρτωλίας, τινὲς ἐπὶ ἁμαρτίας (nam ab ἁμαρτωλὸς. i. peccator, deducitur ἁμαρτωλία, peccatum, quod ἁμαρτία communiter dicitur. Mag. Etymol. 78. 8.) præter expectationem dixit, per literarum traiectionem, ἁμαρτωλίας. pro, ἁμαρτόντες, καὶ φενδόμενοι τὴν ἁμάτων αὐτῷ. ἄλλως ἁμαρτωλίας. τῆς τὴν ἁμάτων. ἰνιοχείας. D

Παραδεδικασμένου. Illius, quæ vicit, id est, quæ gloriâ superauit aliquem. Et παραδικάζω. Accusatiuo. Gloriâ-supero-aliquem.

Παρευθύνει. A-recta-via abducit. *Sed* παρευθύνει *legendum.* Abripit-vlteriùs. Cogit.

Παραδεδικασμένου. ἡττωμένου, ἢ ἐπὶ δόξαν ὑποβάσης. καὶ παρευδικαιοῦ, αἰτιατικῇ.

Παρευθύνει. παραφέρει. βιάζεται.

NOTAE.

Παραδεδικασμένου.] Lego παρευθύνει. Sophocles in Aiace. pag. 61. v. 1080.

Χειρὸς παρευθύνεις.

Schol. παρευθύνεις.] ὁσίως φησὶν. ἀπὸ τῆς μὴ ἐαυτὸν πικῶς βαδίζειν πρὸ ἑαυτῆς ὁδὸν, ἀλλὰ παρεκκλίνοντα αὐτὸς. [ἀπὸ τοῦ παρευθύνω, τὸ ἀπὸ τῆς εὐθείας ἁπτόμενον. Æ. P.] E

Παρευθύ. Confestim. Statim. *Q. d. Iuxta-rectam-viam.*

Παρευθύς. Qui-accubuit. Qui vnà-dormiuit. Qui-cum-aliquo, vel aliqua cubuit, ac dormiuit.

Παρευρημένως. Q. d. Excogitatè. Ex-tempore. Confestim. Sine-mora. Non-præmeditatè. Vt, Iustissimè, & extempore iudicantium.

Παρέχοντας. Herodotus, Melius *est, & præstat, nos* aliquid facientes, *generosum aliquod facinus edentes,* & vim-propulsantes, finire vitam, quàm *hostis* ingulum *vltrò* præbentes, turpissima morte sublatos-perire. Et παρέχω. Datiuo. Præbeo.

Πάρει. Ades. Aduenisti. Accessisti. *Vt,*

Quem sermonem igitur tandem ad me amice habens accessisti?

Communem, tutum, iustum, suauem, vtilem.

Παραδεδικασμένου. ἡττωμένου, ἢ ἐπὶ δόξαν ὑποβάσης. καὶ παρευδικαιοῦ, αἰτιατικῇ.

Παρευθύνει. παραφέρει. βιάζεται.

Παρευθύ.

Παρευθὴς. παρακοιμηθείς.

Παρευρημένως. δικαιότατα, καὶ παραδεδομένως χειντόντων.

Παρέχοντας. ἡρόδοτος. κρέασον γὰρ ποιοῦντας τι, καὶ ἀμυνομένους τελευτῆσαι τὸν αἰῶνα, ἢ περ παρέχοντας δι' αἰσχίστου μόρου. F καὶ παρέχω, δοτικῇ.

Πάρει. ἐλήλυθας. παρεγένου.

τίνα λόγον ἄρα ποτὲ πρὸς ἐμὲ φίλ' ἔχων πάρει.

Κοινόν, ἀσφαλῆ δίκαιον, ἡδύ, ὠφελήσιμον.

Pro,

A Ἀντὶ τ κοπωφελῆ.ἀσφαλῆ.πυτίσιν,ἀλυθῆ, καὶ μὴ σφαλῶσαι δυνάμενον.

Παρειά.γνάθος καὶ μέρος τ νεώς.

Παρεῖαι ὄφεις. ὀνομάζονται δέ τινες ὄφεις οὕτω,ὥσπερ τὸ τὰς παρειὰς μείζους ἔχειν.ὁ δὲ ὑπερείδης ἐν τῷ κ᾽ δημάδη φησίν. εἶτα δὲ τοὺς ῥήτορας ὁμοίους εἶναι τοῖς ὄφεσι. τούς τε γὰρ ὄφεις, μισητοὺς μὲν εἶναι πάντας. τῶν δὲ ὄφεων αὐτῶν, τοὺς μὲν ἔχεις, τοὺς αἰτιωμένους ἀδικεῖν, τοὺς δὲ παρείας,
B αὐτοὺς τοὺς ἔχεις κατεσθίειν.

Παρείη. ὁ δὲ Θηρίβαζος, φίλος ἦν τῷ βασιλεῖ.καὶ ὁπότε παρείη,οὐδεὶς ἄλλος βασιλέα ἔδει τ ἵππον ἀναβιβάζειν.

Παρίθη. παρελύθη. εἶτα μέν τοι τὰ δεξιὰ παρείθη μέρη.

Παρεικάθη.

Παρεικότος.ὑποδεεστέρου.

C

Παρείκοι. ὑποχωρεῖν. πέμποντες ἱππέας ἐπιδρόμους ὅπη παρείκοι, τροφὰς ἐλάμβανον ὅπη ἦν δυνατόν. καὶ πάλιν. σφοδρότατα σφᾶς ἐπιδιώκειν ὅπη παρείκοι.ὅπου δέοι δυνατόν.ὅπη βέλτιστον ὁ πόλεμος. καὶ αὖθις. ὁ δὲ τραϊανὸς, ἔγνω μάλιστα, εἰ παρείκοι, ἐξελεῖν τὸ ἔθνος. εἰδὼς,σωτερίας γενομένους τῆς ἄγαν ἀπαθαλίας.

rem ita conterere,vt nimiam eius impietatem *ferociam,ac insolentiam* compescerent.

D Παρειμένον.κεχαυνωμένον.

Παρειμένος.παρεωραμένος.

Παρείμην. συγχωρήσαιμι.σοφοκλῆς.

Οὐκ ἂν παρείμην οἷς γε μὴ δοκᾷ φρονεῖν. Τουτέστιν,οὐκ ἂν συγχωρήσαιμι.

Πάρειμι.ὑπάρχω.

Παρεῖναι. τὸ παραγίνεσθαι,καὶ ὑπάρχειν, παρίεσθαι δὲ,κενοῦσθαι.

E Παρίπτει.παρίσοι.

Παρειπόν.παραινέσας.

Παρέραντα.παρεσβαλόντα.πολύβιος. ὅτ᾽ ὄκνος παρέραντα τ χέρα δυνατὸν, ἀπὸ πυκνῶν οὐσῶν.

Παρέρπυσεν.εἰσῆλθεν.ὡς ἐπὶ τοῦ ὄφεως δὲ εἶπεν. ἐπειδὴ τυφλὸς ἦν ὁ γλαύκων. ἔφθορεν νεοκλείδης ὁ γλαύκων παρεῤῥύησε.

F *pag.491.v.7.Schol.annot.4.vocem* γλαύκων *interpretatur. Idem eadem fab pag.494.v.18. de eodem Neoclide dicit* Πρῶτος,&c, Primus Neoclides ille lippus irrepsit. *Vide Schol.annot.7.unde Suid.*

Παρίς.ἱάτας.ἀνεῖς.

Παρεῖς.ἀμελήσας.δεῖπνα κλίνας. ὀλιγωρήσας,καὶ παρεὶς ἑαυτὸν ὑπὸ λύπης ἔκειτο. παρῆς δὲ, ἀντὶ τ ὑπῆρχες.

Pro,Omnibus-vtilem, & tutum, hoc est verum,& qui nullo modo labi potest.

Παρειά Gena. Maxilla. Mala. Et nauis pars *anterior. Vel vtraque prorę pars, quę genarum quandam speciem habet.*

Παρεῖναι.Patiæ. Serpentes autem quidam ita vocãtur,quòd maxillas maiores habeant. Hyperides autem in *oratione* contra Demadem dicit, Oratores similes esse serpentibus. Omnes enim serpentes odiosos esse. Ex ipsis verò serpentibus, à viperis quidem, homines lædi,à patiis verò ipsas viperas deuorari.

Παρῆν.Adsit,Adfuerit.Adesset. Adfuisset. Aderat. Vt,Theribazus autem erat amicus Regi, & quoties aderat,nullus alius Regem in equum imponebat.

Παρέθη.Resolutus-est. Vt, εἶτα μέν τοι.&c.Deinde verò dextræ partes resolutæ-sunt.

Παρεικάθη.Assimilatus-est. *Tribus tamen generibus seruit,masc. f.& n.*

Παρεικότος. Resoluti. Dissoluti.Remissi.Languidi. *Genitiuus à recto* παρεικώς. *Hoc autem est particip. praeter.perf,act.à* παρίημι.*de quo Grammatici.*

Παρείκοι.Concesserit.Concessisset Licuerit.Licuisset.Occasio oblata fuerit, vel fuisset. Fieri potuerit, vel poiuisset. Vt. Mittentes equites excursores.*i.qui excurrerent eò*,quocunque licuisset,*vel,quoties occasio oblata fuisset*, commeatum capiebant, vbi poterant. Et rursus.Ipsos acerrimè persequamur quò licuerit, & quum hoc fieri poterit, & quocunque bellum se conuerterit.Et rursus. Traianus autem decreuerat, in primis *quidem*,si licuisset,& *hoc fieri potuisset* illam gentem delere, nisi verò *hoc fieri potuisset*, ipsam salutem ita conterere,vt nimiam eius impietatem *ferociam,ac insolentiam* compescerent.

Παρειμένον. Laxatum. Remissum. Resolutum.Dissolutum.

Παρειμένος.Neglectus.Contemptus.

Παρείμην. Pro συγχωρήσαιμι. *L.* συγχωρήσαιμι. Sophocles *in Oedipo Coloneo.pag.325.v.7.*

Nonceſſerim illis,*quibus non videor ſapere.* Hoc est,non concesserim,*non concedam hoc.*

Πάρειμι.Adsum.Existo.Sum.

Παρεῖναι.Adesse,& esse.ἀπὸ παρίημι.παρίημι.verò,trãsfixum-esse.ἀπὸ παίρω.figo,transfigo,trasicio fut.1.act. παρῶ. aor.2.act.ἔπαρον.aor.2.pass.ἐπάρην.us n.Infinit.παρῆναι.

Παρέσται.Alloquatur.Consoletur. Persuadeat. Decipiat.

Παρατάν.Qui-suasit. Qui-monuit. Hortatus. Adhortatus.

Παρέραντα.Illum,qui iniecit.Polybius. Neque fieri potest,vt quis iniecta, *vel inserta* manu *ea* aggrediatur,quippe quòd densæ sint.*N.L.*

Παρέρπυσεν. Irrepsit. Intrauit. Ingressus-est. Sed vt de serpente dixit παρέρπυσεν. Quia Neoclides erat cæcus,*vel potius,lippus, qui lippitudine laborabat,& oculos sordium plenos habebat,vt Aristoph.in Ecclesiaz.*

Παρεῖς.Qui-siuit.Qui dimisit.*Qui-neglexit.*

Παρεῖς.Qui-neglexit. Qui-contempsit. Qui-inclinans-collocauit. Qui-decumbere-fecit. Vt,Et cùm se ipsum neglexisset,præ mœrore decumbebat. παρῆς verò,pro ὑπῆρχες.Aderas.Eras.Existebas.

Παρίσακτον. Alienum. *Peregrinum. Aliunde introductum. Irrepticium.*

Παρῖσαν. *Imperf. 3. plur. à* παρίημι, *communiter est* παρεῖσαν, *& per literarum transpositionem* παρῖσαν. Siuerunt. Dimiserunt. *Omiserunt. Prætermiserunt. Reliquerunt. Neglexerunt.*

Παρισελθεῖν. Cum alio obliquè ingrediente simul ingredi. ἐλθεῖν verò. i. ingredi, *significat* nuda dicendi libertate vti. Propterea dicit Apostolus simul-ingressa-est Lex.

παρίσιν αὐτῷ τέκνα. Sunt ei liberi.

Παρείσθω. Concedatur.

Παρεισκρίνει. Simul ingreditur. Simul-irrumpit.

Παρῖτε. *Per contractionem est formatum ex* παρίετε. *quod à* παρίω, *unde* τὸ πάρημι. Adeste. Adstitis.

Παρῖτο. Neglectus-est. Detractus-est. Imminutus-est. Vt, Meorum quidem liberorum desyderium imminutum-est. Et παρῖτο. Resolutus, ac dissolutus-est.

Παρηβηκώς. *Qui-pubertatem-præteriit.* Qui-consenuit Senex.

Παρηβῆσαι. Pubertatem-præteriisse. Præteriisse-vigorem *pubertatis. Consenuisse.*

Παρήγαγε. Produxit. Introduxit. Vt, In cœna suum filium barbaricè saltantem introduxit. *L. ἐρχησάμενον βαρ. tap. sublata distinctione.*

παρήγγελλον. *Denunciabant.* In ordinem redigebantur. Connumerabantur. *Recensebantur. Nomen suum dabant.* Appianus. Quilibet ipsorum, & sociorum incitatus-erat, *& ad bellum erat paratus*, & *omnes* voluntarij. *s. vtrò* suum nomen profitebantur ad catalogum. *i. dabant, vt in catalogum referrentur.*

Παρηγορίας. Consilij, vel admonitionis, *adhortationis, consolationis.* Et παρηγορικόν, *consolatorius, vim habens consolandi. Vt* in epigrammate.

Ludicráque curant consolatoria, quæ mortalium animos consolantur, & exhilarant, *& per vicos*

Vagantur.

Παρήρθη. Iuxta-suspensum-est. à *communi* αἴρω. *tollo. in altum tollo. Eleno. suspendo. deducitur poeticum, inserto ε, quod tamen idem significat*, ἀείρω. fut. ἀἰρῶ. perf. act. ἦρκα. perf. pass. ἦρμαι. aor. 1. pass. ἠέρθην. & compositum παρήρθω.

Παρῆσαν. Præterierunt. 3. *perf. plur. plusq. perf. med. à verbo* πάρημι, *præsto. de quo consule Grammaticos in simplici* εἶμι. *i. Eo, vel ibo. cuius perf. act. innuit atum, vt ab* εἶω, *facit* εἶκα, *unde sublato κ, derivatum perf. med.* εἶμαι. *& plusq. perf.* εἶτο. *comm. & Atticè* ἦσαν. 3. *plur.* ἦσαν, *& compos.* παρῆσαν.

Παρήκαμψε. Misimus. Vel dimisimus. *aor. 1. act. à* παρείημι, *de quo vide simplex* ἵημι *apud Grammaticos.*

Παρῆκον. Aduenientes. Peruenientes. Pertingentes. Concedentes. Permittentes. Vt, Per examen omne non *oportet* ire: sed *per* mediocre, quantum permittitur, *& licet, habita ratione* ipsorum voluntatis, & virium. *Pro. Non accuratiùs res inquirenda sunt: sed eorum voluntates, & vires sunt explorandæ.*

Παρήκοντα. Aduenientia. Peruenientia. Pertingentia. Concedentia. Permittentia. Prætereuntia. Transeuntia. Sed ἐκ τοῦ παρήκοντος. Pro, ἐκ τοῦ ἀπαλλάττοντος. i. Ab eo, qui concedit, vel cedit. Quantum conceditur. Quantum licet. Quantum fieri potest.

Παρήλλαξαν. Pro, παρῆλθον. Prætererierunt. Vt, Postquàm insidias prætererierunt, omnes repentè apparuerunt, *& in manifestum hostis conspectum venerunt.*

Παρῆλθν. Accusatiuo. Prætériit. Superauit. Id est vicit.

Παρίσακτον. ἀλλότριον.

Παρῆσαν. ἵασαν. ἀφῆκαν.

Παρεισελθεῖν. τὸ μετ' ἄλλου παραμίσαντος συνεισελθεῖν. ἐλθεῖν δὲ τὸ γυμνῇ τῇ παῤῥησίᾳ χρήσασθαι. ὅ ἐστιν ὁ ἀπόστολος. παρεισῆλθεν ὁ νόμος.

Πάρεισιν αὐτῷ τέκνα.

Παρείσθω. συγχωρείσθω.

Παρεισκρίνει. παρεισέρχεται. παρεισβάλλει.

Παρῆτε. παραζήτεῖτε.

Παρεῖτο. ἠμελεῖτο. παρηρεῖτο. τῶν μὲν ἐξ ἐμοῦ παίδων πόθος παρεῖτο. καὶ παρεῖτο. διελύετο.

Παρηβηκώς. γεγηρακώς.

Παρηβῆσαι. παρακμάσαι.

Παρήγαγε. παρελύεγκεν. ἐν τῷ ὀλίσθῳ παῖδα αὐτοῦ ὀρχησάμενον, βαρβαρικὰς παρήγαγε.

Παρήγγελλον. ἐτάσσοντο. συνεριθμοῦντο. ἀππιανὸς πᾶς τις αὐτῷ, καὶ συμφέρων ὥρμα· καὶ ἐθελονταὶ παρήγγελλον εἰς τὸ κατάλογον.

Παρηγορίας. συμβουλῆς, ἢ ὀδυνηλίσεως. ἢ ἐν ἐπιγράμματι.

Παίγνιά τ' ἀμφιέπουσι παρήγορα, καὶ κατ' ἀγυιάς

Πλάζονται.

Παρήρθη. ἀπὸ τοῦ ἀείρω, ἀερῶ. ἦρκα, ἦρμαι. ἠέρθην, καὶ παρηέρθην.

Παρῆσαν. παρῆλθον.

Παρῆκον. μὴ δεῖ πάσης ἐνεργείας ἐξετάσεως. ἀλλὰ μετρίας καὶ τοῦ παρῆκον τῆς αὐτῷ θεραπείσεώς τε, καὶ δυνάμεως.

Παρήκοντα. ἐνδεχόμενα. ὡς διήκοντα, ὑπεικόμενα. ἐκ τοῦ παρήκοντος δὲ, αὐτὸ τοῦτο αἰσθάνεται.

Παρήλλαξεν. ἐπειδὴ παρήλλαξαν τὸν ἐχθρὸν, ἅφνω πάντες ἐπεφάνησαν. αὐτὸ τοῦτο παρῆλθον.

Παρῆλθεν. αἰτιατικῇ. παρῆλασεν. ἢ νίκησεν. ἢ ἐνίκησεν.

Παρήλιξ. παρήλικος.

Παρήλιος. νεφέλη πεπυκνωμένη καθ' ὑφ' βολὴν, καὶ αὐγαζομένη ὑπὸ τ ἡλίου.

Παρλιῶ. παρήμην ἐνικῶς καὶ ἀττικούς.

Παρλωώχλεων.

Παρήορος. παρειμένος ταῖς φρένας. καὶ παρήορος ἵππος. καὶ παρηορίηση. ταῖς ἔξω τῶ ζυγοῦ ἡνίαις.

Παρηρπακώς. λαβών.

Παρήρωντο. ἀφήρηντο. ἀφηρεθῶτο. καὶ φρένα δι' αὐτῆ παρήρωντο ὡδὲ τοὺς αὐτοὺς καιρούς. καὶ παρηρεῖτο τῆς ἐξουσίας ὅσον μέρος αὐτῆ.

Παρηρῆσθαι. ἀπηρῆσθαι. ὁ δὲ, ἐγγύθεν ὅτι τῶ παρηρῆσθαι αὐτοῖς τῆ δεδαλύσθ τ κρυστάλλου τ πόζιν ἐπάνοδον.

Παρήρηϑ. ἀφῃρέθη.

Παρήρτητο. καὶ παρηρτημένος. τῶ ξίφει, ᾧ ἔτυχε παρηρτημένος, αὐτὴ τ φορὴν, βασάζων, ἵνα μὴ διέφθειρε.

Παρῆς. ὑπῆρχες.

Παῆσαν. ὑπῆρχον.

Παῤῥησία ἐξουσία, ἄδεια. οἱ δὲ, τῆ μαχαίρᾳ τ παῤῥησίαν ἐδίδοσαν οἱ ῥήτορες τῆ παῤῥησίᾳ κατεχρήσαντο ὅτε τῆ ὀνειδίζειν μελλόντων τοὺς ἀκούοντας, ὅταν οἱ ἐλεγχόμενοι τῆ οὐδιόντας πότε πεπραγμένων μνημονεύωσιν. ὡς αἰσχίνης ἐν τῶ κῆ τιμάρχου. νικόδημος δὲ ὑπὸ ἀριστα γόρου τοτὲ λύτικε βιαίῳ θανάτῳ, ἐκκοπεὶς ὁ δίλαιος ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ τ γλῶτταν ἐκτμηθεὶς, ἢ ἐπαῤῥησιάζετο, πεύων τοῖς νόμοις. καὶ ἐν τῶ περὶ ψευδαγγελείας προοίμιον δὲ παῤῥησιάσασθαι, ἐλευθέρως ἅμα, καὶ τἀληθῆ εἰπὼν σώζεσθαι.

Παῤῥησίας. ἀντὶ τῶ βλασφημίας, ἐλοιδορίας. ἰσοκράτης βουσίριδι.

Παρῆσθε, καὶ παρῆσο. παρεκαθέζετο.

Παρήσω. παρέχω.

Παρῆτ παρεγένοντο.

Παρητήθω. συγκεχωρήθω.

Παρητεῖτο. ἀπεσφᾶτο τοὺς βοῦς ὡμολόγει, καὶ κακῶς παρητεῖτο τὸ ἁμάρτημα. καὶ ὅτι τ παρεκάλει. οἱ δὲ, παρητοῦντο τοὺς προμαχομένους μικρὸν ἀναμεῖναι.

Παρία. λίθου. αἰλιανός. δείκνυται καὶ νῦν ὑπὸ λίθῳ θεοπόμπου παλαιόθεν ὁμολογουμένως αὐτὸν τ ἐπιγράμματος, εἴδωλον παρίας λίθου, καὶ ἔστι τὸ ἄγαλμα τ πάθους μάλα ἐναργὲς, κλίνη. καὶ αὐτὴ λίθου.

Παρία λίθος. θηλυκῶς ἡ λίθος. αἰλιανός. καὶ μὴν δοι καὶ παρίας λίθου ἅρμα αἰακείμενον διο-

Παρήλιξ. ικος. ὁ ἡ ὁ. Decrepitus. a. Senio confectus. a. *Q. d. Qui iuuenilem ætatem iam præterijt.*

Παρηλιῶν. Nubes per exsuperantiam densata, & à Sole illustrata.

Παρλιῶ. Singulariter apud Atticos. Aderam. Vel aderat.

Παρλωώχλεων. Obturbabant. Molestiam exhibebant. ἀπὸ παρηωχλίω. σ.

Παρήορος. Delirus. Demens. Imposanimi. *Q. d. Qui mentes laxatas, resolutas, ac dissolutas habet.* Et παρήορος ἵππος. Equus, qui iuxta alterum equum, extra iugum, & temonem, fune ligatus currum trahit. Et παρηορίηση. *Lorus, vel* habenis extra iugum *extensis.*

Παρηρπακώς. Qui abstulit. Qui accepit.

Παρήρωντο. Abripuerant. Abstulerant. Ademerant. Vt, Et ipsorum castella sub eadem tempora abstulerant. Et, Ipsi potestatis partem, quam habebat, ademit.

Παρηρῆσθαι. Ablatum, ademptum esse. Vt, Ille verò gaudebat, pedestrem reditum ipsis, glacie soluta, ademptum esse.

Παρήρηται. Ablatus, abreptus, ademptus, resectus est.

Παρήρτητο. Iuxta suspensus erat. Et παρηρτημένος. Iuxta-suspensus. Vt, Gladio, qui iuxta-ipsum-suspensus (pro, quem ferebat, & gestabat,) se ipsum interfecit.

Παῆς. Aderas. Eras. Existebas.

Παῆσαν. Aderant. Erant, Existebant.

Παῤῥησία. Dicendi-libertas. Potestas. Securitas. Metus-vacuitas. Libertas. Licentia. Vt, Illi verò libertatem gladio dederunt. i. *Libere gladius sunt vsi. Vel, sine metu gladius rem strenuè gesserunt.* Et, Oratores dicendi-libertate abutuntur, quum in auditores inuehi statuerunt, & quum illi, qui *de rebus aliquibus* differunt, mentionem faciunt *rerum aliquarum* olim non decenter gestarum. Vt Aeschines in *oratione* cõtra Timarchum. Nicodemus autem ab Aristagora violenta morte sublatus obiit, ambobus oculis miser erutis, & lingua resecta, quâ libere-loquebatur, legibus fretus. Et in oratione de falsa-legatione. Decreui libertate-dicendi vti, & libere simul, & verè loquens, seruari.

Παῤῥησίας. Licentiæ-dicendi. Pro, Maledicentiæ, & conuiciationis. Isocrates Busiride.

Παρῆσθε. Assedisse. Assidere. Et παρῆσο. Assederat. Assedit. Assidebat.

Παρήσω. Præbeam. Præbebo.

Παρῆτ. Aderatis. Aduenieratis. Accesseratis.

Παρητήθω. Concedatur.

Παρητεῖτο. Deprecabatur. Excusabat. Vt, Pollicebatur, se boues restituturum, & malè excusabat peccatum, & pro eo *pœnam* deprecabatur, *& veniam petebat.* Illi verò deprecabantur propugnatores, vt paulisper expectarent.

Παρία λίθου. Parij lapidis. Aelianus. Ostenditur nũc etiam sub lapide Theopompi, more-maiorum profitente ipsum epigrammate, *nomenque patris eius declarante*, imago parij lapidis. Est autem illius calamitatis simulachrum valde euidens, lectus & ipse lapidis *parij, lectus ex lapide pario factus.*

Παρία λίθος. Parius lapis. Fœmineo-genere *dicitur* ἡ λίθος. Aelianus. Quinetiam Parij lapidis currum

Baccho dedicatum, opus admirandum, ille sacrilegus sustulit.

Παεσάντες. Qui-neglexerunt. Qui-contempserunt.

Παείμαι. Deprecor. Recuso. *Resolvor. Dissolvor. Item, praetereo, admitto, oro, obsecro. Dimitto. Separo.*

Παειμένους. Circumeuntes. περιερχομένους. *Praetereuntes.*

Παείναι. Præterire. Concedere. Dimittere. Vt, Illi verò Philippum obtestabantur, ne *praesentem* occasionem præteriret, néue cunctaretur.

Παείημι. Permitto. Concedo. Vt, Si quis vestrum in castra ingredi fuerit ausus, permitto *ipsi*, vt in patriam loquatur, *vel, vt contra patriam loquatur. Vel, vt patria renunciet, & apertè significet quidquid in castris observarit.*

Παρίδω. Resoluitur. Dissoluitur.

Παρίλια. Parilia. Festum *apud Romanos. Vide Festum in Parilibus.*

Πάριον. Parium. Nomen agri. Sic autem vocatum est à Paride, qui & Alexander *alio nomine dicebatur.* Priamus enim eius pater ipsum illuc alendum miserat. Ille verò locus antea vocabatur Amander, Alexander autem illic annos 30. commoratus, & acuto ingenio præditus, in omni Græca sapientia est eruditus. Edidit etiam orationem in Veneris laudē, dicens ipsam Minerua, & Iunone maiorem esse. Venerem enim vocauit ipsam cupiditatē, ex qua mortalibus omnia mala nascuntur. Hinc fertur fabula, Paridem de Pallade, Iunone, & Venere iudicasse, & Veneri dedisse pomum, id est victoriam. Hymnum etiam in eam cecinit, qui Cestus dicitur. Hanc belli *Troiani* causam fuisse scribunt. Completis enim annis 30. pater ipsum accersitum misit ad sacrificia. Hic verò Spartam profectus, & Helenam nactus, ipsam rapuit.

Παρίσθμια. Tonsillæ, seu glandulæ, quæ fauces circundant.

Παρίσασαι. In seruitutem redigis. Subigis. In tuam potestatem redigis. Vel *sumitur* pro remoues, amoues, summoues, aliò transfers. Sophocles *in Oedipo Coloneo. pag. 301. f.*

Abducis quæ vis, & absportas vi,
Et mihi vrbem vacuam viris, aut seruam aliquam
Putasti esse.

Sic autem dicere solent, παρισάσαι, pro ἐφυγάδευσαν. i. exilio mulctarunt. In exilium pepulerunt. Nos vertimus, Abduxisti.

νύσῳ, πολίημα θαυμαστὸν ἀνείλετο θυσουλίσας. A

Παρισδόντες. καταμελήσαντες.

Παρίεμαι. δέομαι.

Παριμβίους. περιερχομένους.

Παρείναι. συγχωρεῖν. ἀφιέναι. οἱ δὲ, διεμβρύεσθαι τὸν φίλιππον μὴ παρείναι τὸν καιρὸν, μὴ ἢ καταμέλλειν.

Παρίημι. συγχωρῶ. εἴ τις ἐπιλθὼν ἡμῶν εἰς τὴν B παρεμβολὴν τολμήσῃ, παρίημι λέγειν εἰς τὴν πατρίδα.

Παρίδω. διαλύω.
Παρίλια. ἑορτή.

Πάριον. ὄρομα ἀγροῦ. ὅπου πάριδος ἦ καὶ ἀλεξάνδρου κλιθῆν. ἐκεῖσε γὰρ ἐπεμψεν αὐτὸν πρίαμος ὁ πατὴρ τρέφεσθαι αὐτόν. τοπρὶν ἢ ἐκαλεῖτο ἄμανδρος ὁ τόπος. ἐκεῖθι δ' ἐτρίβας C ἀλέξανδρος ἐτῶν λ' ἑαυτὸν, φύσεώς τε δεξιᾶς τετυχηκὼς πᾶσαι ἐπαιδεύθη σοφίαν ἑλληνικήν. ἐξεθέτο ἢ καὶ λόγον εἰς ἐγκώμιον τ' ἀφροδίτης, λέγων μείζονα αὐτὴν εἶναι τῆς ἀθηνᾶς, καὶ τῆς ἥρας. τὴν γὰρ ἀφροδίτην τὴν θνητομίαν εἶναι. ἐξ ἧς πίπτειν πάντα τὰ κακὰ ἀνθρώποις. ἐντεῦθεν φέρεται μῦθος, ὅπ ὁ πάρις ἐκείνη μεταξὺ πάλλάδος, καὶ ἥρας, καὶ ἀφροδίτης. καὶ τῇ ἀφροδίτῃ δίδωκε τὸ μῆλον. ὁ δὴ τὴν νίκην. εἶπε ἢ καὶ ὕμνον εἰς αὐτὴν, τὸν λεγόμενον D κεστόν. ταύτην γεφύρουσι τὴν αἰτίαν γενέσθαι ἦ πολέμου. συστελεσθέντων γὰρ τῶν λ'. ἐτῶν αὐτῷ, μεταστελλόμενος τοῦτον ὁ πατὴρ, ἐπέμψεν εἰς θυσίας. ὃς ἐλθὼν εἰς ἀφαίαν, καὶ εἰς ἔρυθρὸν ἦ ἐλένην, ἥρπασεν αὐτήν.

Παεππεύει. Præterit equitando. Pro, dimittit ipsos, & aliò abit, & iter facit.

Παεππεύσαντες. Qui-equitando-præterierūt. Qui-equestri-cursu-præterierunt, *ac superarunt.*

Πάεππον. Parippum, & puella. Locus Athenis ita vocatus, quia quidam ex genere Codridarum, Hippomanes nomine, qui & postremus regnauit, filiam in loco quodam cum equo furioso conclusit, quòd illa clandestino concubitu *suam* virginitatem polluisset. Et equus puellæ vim intulit. Vnde Parippus, & puella dictus ille locus, in quo calamitas illa accidit.

Παρεππάδει. αὐτὴ τῇ ἀφίπσι αὐτοὺς. καὶ ἄλλη ἀπέρχεται, ἢ ὁδεύει.

Παρεππαδύσαντες. διαδραμόντες.

Παρέππον. καὶ κόρη. τόπος ἀθήνησι, οὕτω καλούμενος. ἐπειδή τις τῶν ἡρώων τῶν κοδριδῶν, ἱππομανὴς τοὔνομα, ὃς καὶ τελευταῖος ἐβασίλευσε, τὴν θυγατέρα καθεῖρξεν ἐν χωρίῳ τινὶ μετ' ἵππου μαινομένου. διὸ λαθραίᾳ μίξει, τὴν παρθενίαν αὐτῆς ἐλυμήνατο. καὶ ὁ ἵππος τῇ κόρῃ βίαν ἐποιήσατο. ἀφ' οὗ πάρεππος, καὶ κόρη ὁ τόπος, ἐν ᾧ τὸ πάθος ὑπέστη, καλεῖται.

Παρίσθμια. τὰ περὶ τὸν φάρυγγα.

Παρίσασαι. καταδυλοῖς, καὶ ὑποχείριον ποιεῖς, ἢ αὐτὴ τῇ μεθίσασαι. σοφοκλῆς.

F

Ἄγεις δ' ἁρπάζεις. καὶ παρίσασαι βία.
Καί μοι πόλιν κένανδρον, ἢ δούλην τινὰ

Ἔδοξας εἶναι.
Εἰώθασι δὲ οὕτω λέγειν, καὶ αὐτὴ τῇ ἐφυγάδευσαν

τὸ dice-

Α σκευ. ἡμεῖς μὲν οὖν οὐ ῥᾳστα εἴσειμεν μετεῤῥήσαντο. rò diceremus μετεῤῥήσαντο. Summouerunt, remouerunt, aliò transtulerunt.

NOTÆ.

Σοφοκλῆς.] In Oedipo Colonæo. pag. 301. f. legitur λέγεις τὰ χρήζεις. pro, ἃ χρήσεις, καὶ θέλεις. Et εἴσεσθαι. Sed εἰδέσεσθαι melius, quam lectionem & ipsa Græca Scholia sequuntur vt veram.

Παρίσταμαι, δοτικῇ. ἀρέσκω. ὁ δὲ ἀλίξανδρος τοῖς περσῶν ταξιάρχαις τὰ κῶλα τῶν ὁδῶν χωρία καὶ βία ἐξαιρεῖν, ἢ ὁμολογίᾳ παρίστατο. καὶ αὐτὸς δαμάσιππος φησίν. οὐ μὴν παρίστητο τὰ χρήματα ῥᾳδίως, οὐδὲ πρόχειρος ἦν καταφρονεῖν χρημάτων δικαίως ὀφειλομένων. ἀλλὰ παρίστατο, καὶ ἐζήτει τοῖς ἀποστεροῦσι μέχρι καὶ δικαστῶν ἀγοραίων.

Παρίστημι. τὸ λαμβάνω. αἰτιατικῇ. ὧν τὰ μὲν, βίᾳ ἤρει. τὰ δ', ὁμολογίᾳ παρίστατο.

Παρίστω. ἐλθέτω.

Παρθενεῖα. περιττῶς ἀντὶ τοῦ, τὰ εἰς παρθένους ᾀδόμενα μέλη. ἀριστοφάνης.

Κύκλιά τε πολλὰ, καὶ καλὰ,
Καὶ παρθενεῖα. καὶ κῶν τὰ σιμωνίδου.

Τουτέστι κακοτέχνα, καὶ ποικίλα.

Παρθένειος. ὁ ἐκ παρθένου ἔτι δοκούσης εἶναι γυνὴ θείς. καὶ παρθένειον λέχος.

Παρθένιος δὲ, ὁ ἐκ παρθένου γεγονὼς.

Παρθενία. ἡ καθαρὸς βίος. καὶ παρθένειον πέλαγος.

Παρθένιος. ἡρακλείδου, καὶ εὐδώρας, ἕρμιππος δὲ, τέθυος φησὶ νικαεὺς, ἢ μυρλεανός. ἐλεγειοποιός. καὶ μέτεστιν ὀλίγα τῶν ποιητῶν. οὗτος ἁλόντος ὑπὸ κίννα λάφυρον, ὅτε μιθριδάτην ῥωμαῖοι κατεπολέμησαν. εἶτα ἀφείθη διὰ τὴν παίδευσιν. καὶ ἔβιω μέχρι τιβερίου τοῦ καίσαρος ἔγραψε δὲ ἐλεγεῖα εἰς ἀφροδίτην. ἀρέτης ἐπικήδειον τῆς γαμετῆς. ἀρέτης ἐγκώμιον ἐν τρισὶ βιβλίοις. καὶ ἄλλα πολλά.

Παρθένιος. χῖος ἐποποιὸς. υἱὸς θέσπιος. ὃς ἐπεκαλεῖτο χάος. ὁμήρου δὲ ὄντος, ἐποίησεν εἰς θέσπιν τὸν ἑαυτοῦ πατέρα.

Παρθένιοι. οἱ γιγνόμενοι παρθένῳ περὶ τὸ γάμου. ὑπὸ δὲ ἀθηναίων, ἐρεχθέως θυγατέρες. ἦσαν δὲ γοργία, παρθένος ὕπνη πανδίονος τέτακται. καλοῦνται δὲ καὶ ἐκ μεταλήψεως, καὶ ἄφθοροι.

Παείσασθαι. In-deditionem-recipere. Per-deditionem-capere. Dariuo *instrumentum significante, quo res peragitur.* Arrhianus. Alexander autem *suis militibus* imperauit, vt obuia quæque loca vel per vim expugnarent, vel facta-deditione in-suam potestatem redigerent. Et rursus Damascius dicit, Pecuniam enim non facilè admittebat, *nec à quouis oblatam auidè recipiebat*, neque tamen ad pecuniam iustè debitam contemnendum promptus erat: sed *eam* recipiebat, & fraudatores persequebatur vel vsque ad Iudices forenses. *i. iudicio persequebatur apud Iudices, qui sui in foro dicunt. f.* τοὺς ἀποστερεῦντας.

Παείσημι. παρίσχημαι. Capio. Accusatiuo. Vt, Quorum *locorum* alia quidem per-vim capiebat. Alia verò, per-deditionem capiebat, *ac in suam potestatem redigebat.*

Παρίτω. Transeat. Prætereat. Eat. Accedat. Veniat.

Παρθενεῖα. Cum-circunflexo-in-penultima. Carmina, quæ in virgines, *earúmque laudem* canuntur. Aristophanes *in Auibus. pag.* 404. *v.* 24. & 25.

Cycliáque carmina *multa, & præclara,*
Et virginea carmina, & carmina facta secundùm illa Simonidis,

Hoc est, malo artificio-facta, & varia. *Quæ idem argumentum habebant,* κύκλια *vocabantur, q. d. Circularia, vel orbicularia, quòd in circulum, ac orbem quendam redirent, erántque prolixa.* παρθενεῖα *verò, carmina, quæ virgines canebant, aut quæ in virgines canebantur. Vide Schol. annot. 9.*

Παρθένειος. Virgineus. Qui natus est ex ea, quæ, *quum verò nupsit*, adhuc virgo putabatur esse, Et παρθένειον λέχος. Virgineus lectus.

Παρθένιος verò *non per se: sed per se tantùm*, E virgine procreatus. *Eustath. verò* Παρθένιον *accipit pro eo, quem Suid.* παρθένειον *vocat.*

Παρθενία. Virginitas. Pura vita. Et παρθένειον πέλαγος. Parthenium pelagus.

Παρθένιος. Parthonius, Heraclidis, & Eudoræ F. Hermippus verò, *filium* Tethæ dicit, Nicaensis, *Nicenus*, aut Myrleanus, elegiacorum, & variorum carminum poeta. Hic à Cinna captus est pro-præda, quum Romani Mithridatem debellarunt. Postea dimissus est propter doctrinam, *quâ clarus erat*, & vixit vsque ad Tiberium Cæsarem. Scripsit autem Elegias in Venerem. Aretes vxoris epicedion. Aretes encomium tribus libris. Et alia multa.

Παρθένιος. Parthenius, Chius versificator, Thestoris F. qui cognomento-vocabatur Chaos. *q. d antiquus vt Chaos.* Fuit autem vnus de Homeri posteris, *vel, vnus, qui duxit originem ab Homero.* Scripsit de Thestore suo patre.

Παρθένιοι. Q. d. Virginei Qui nati sunt virgini, antè quàm *legitimè viro* nuberet. Ab Athenienſibus verò, Erechthei filiæ παρθένοι *vocabantur. i. virgines. vel (vt paulo pòst)* παρθένιοι. *q. d. virgineæ, pro, virgines* Apud Gorgiam verò, παρθένος, id est virgo, de quouis dicitur, qui est *coniugij* expers. Vocantur autem etiam per transsumptionem, *generaliter, & figuratè,* παρθένοι, *virgines* etiam *omnes, qui, quæve sunt* incorrupti, *vel incorrupta.*

Παρθενῶν. Virginum chori. Virginei Chori. *Loci, in quo degunt virgines.* παρθενὼν *etiam dicitur monasterium, in quo virgines habitant. Item Palladis templum. Vide vulg. Græcolat. Lexica.*

Παρθένοι. Virgines. Erechthei filias ita vocabant. Eas autem numero sex coluerunt. Fuit autem maxima-natu quidem, Protogenia, secunda verò, Pandora, tertia, Procris, quarta, Creusa, quinta, Orithyia, sexta, Chthonia. Ex his Protogenia, & Pandora dicuntur se ipsas obtulisse mactandas pro regione, *& pro patria*, exercitu ex Bœotia *in Atticam* profecto. Iugulatæ autem, *ac immolatæ* fuerunt in pago, qui vocatur Hyacinthus, supra Sphendonios. Quamobrẽ etiam ita vocãtur, Virgines Hyacinthides, quemadmodum testatur Phanodemus *libro* quinto Atticæ historiæ, dum facit mentionem honoris ipsarum. Et Phrynichus *in* Monotropo.

Παρθένοι. τὰς ἐρεχθέως θυγατέρας οὕτως ἔλεγον. καὶ ἐτιμώρησαν ὁ θ' ἀριθμὸν ἓξ. ἦσαν δ' πρεσβυτάτη μὲν, πρωτογένεια. δευτέρα δὲ, πανδώρα. τρίτη, πρόκρις. τετάρτη, κρέουσα. πέμπτη, ὠρείθυια. ἕκτη, χθονία. τούτων λέγεται πρωτογένεια, καὶ πανδώρα δοῦναι ἑαυτὰς σφαγὴν ὑπὲρ τῆς χώρας, στρατιᾶς ἐλθούσης ἐπὶ βοιωτίας. ἐσφαγιάσθησαν δ' ἐν τῷ ὑακίνθῳ καλουμένῳ πάγῳ, ὑπὲρ τῆς σφενδονίων. διὸ καὶ οὕτω καλοῦνται παρθένοι ὑακινθίδες. καθάπερ μέμνηται φανόδημος ἐν τῇ πέμπτῃ ἀτθίδι μεμνημένος τῆς τιμῆς αὐτῶν. καὶ φρυνίχος μονοτρόπῳ.

NOTÆ.

Ἐπιμόρσιον.] Ἐπίμοιρον legendum. Infrà, τῆς τιμῆς αὐτῆς, hanc lectionem indicat, quam & VVolfius agnovit. Et, ἐσφαγιάσθησαν. à σφαγιάζω.

Παρθενοπίπας. *Dor. pro comm. poet.* παρθενοπίης. Qui-virgines-decipit. Vel Qui-virgines-obseruat. Virginum-deceptor. Vel, Virginum-obseruator.

Παρθ. Parthe. *Videtur proprium fœmina nomen.* In epigrammate. Erat enim certamen citharæ. Ille verò, aduersus stetit Parthæ. *i. cum Parthe certaturus, cui se præbuit aduersarium.*

Πάρθοι. Parthi, lingua Persica Scythæ, quos Sesostris Aegyptiorum Rex in-coloniam-deduxit, Assyriis subactis.

Παρθυαῖος. Parthyæus. *Parthus, ita dictus* à loco.

Παρθυηνή. Parthyene. Vrbs.

Πάρμες. Parmæ. Clypei ex-pellibus-confecti, apud Carthaginenses.

Παρμενίδης. Parmenides, Pyretis F. Eleates Philosophus, qui fuit discipulus Xenophanis Colophonij. Vt verò Theophrastus *ait*, *fuit discipulus* Anaximãdri Milesij. Ipsius verò successores fuerunt, Empedocles & philosophus, & medicus, & Zeno Eleates. Scripsit autem Physiologiam versibus, & alia quædam oratione-soluta, quorum Plato meminit.

Παρμενίων. Parmenio. Nomen proprium. Genitiuus, Parmeniõnis.

Πάρμη. *Parma. Scuto ex pellibus confecto, cuius vsus apud Carthaginenses, vt suprà dictum in* Πάρμες. μεταφορικῶς verò significat τὴν δυνάμει. Potentiæ. Vt, Potentiæ, & Libycis scutis Romani fortiter restiterunt.

Παρμισσός. Parmissus. Nomen vrbis.

Παρνάσσιος. Parnasij. Pro, magni. Parnes enim *est* Atticæ mons magnam lignorum, *ac arborum* copiam habens. *l.* ἴχν. Vt à Parnasso vocem hanc deduxit, significans sacros. *Ergo* παρνάσσιος *scribendum.* Parnassus enim est Phocidis mons, Apollini, & Baccho sacer. Ponunt autem & pro magno vocem παρνασσὸς, *q.d.* ἦσταν Parnassi montis magnus. Aristophanes Acharnensibus. *pag.* 276. *ver.* 21. Propemodum autem mortui-sunt *omnes* carbones Parnassij. *id est magni. Vide Schol. eiusd.* 16.

Πάρνης. Parnes. Atticæ mons, genere-fœmineo *dicitur apud Aristoph. in Nubibus. pag.* 78. *v.* 13. & declinatur *in genitiuo* Πάρνηθος. Parnethis. Et neutro-genere. *N. L. nisi referas hoc ad sequentia.*

Παρθενοπίπας. ὁ τὰς παρθένους ἀπατῶν, ἢ διδάσκων.

Παρθ. ὁ διαγράμματι. ἢν γὰρ ἀγὼν φόρμιγγος. ὁ δ' ἀντὶος ἵστατο παρθ.

Πάρθοι. περσικῇ γλώσσῃ σκύθαι. οὓς κατώκισε σεσωστρις ὁ τῆς αἰγυπτίων βασιλεὺς, ὑποταξας ἀσσυρίους.

Παρθυαῖος. ἀπὸ τόπου.

Παρθυηνή. πόλις.

Πάρμαι. σιρμώτιναι θυρεοὶ ἀσπὶς καρχηδονίοις.

Παρμενίδης. πύρητος, ἐλεάτης φιλόσοφος. μαθητὴς γεγονὼς ξενοφάνους τοῦ κολοφωνίου. ὡς δὲ θεόφραστος, ἀναξιμάνδρου τοῦ μιλησίου. αὐτοῦ δὲ διάδοχοι ἐγένοντο ἐμπεδοκλῆς τε, καὶ φιλόσοφος, καὶ ἰατρός. καὶ ζήνων ὁ ἐλεάτης. ἔγραψε δὲ φυσιολογίαν δι' ἐπῶν. καὶ ἄλλα τινὰ καταλογάδην, ὧν μέμνηται πλάτων.

Παρμενίων. ὄνομα κύριον. ἡ γενικὴ, τοῦ παρμενίωνος.

Πάρμη. τῇ δυνάμει. ἡ πάρμης, καὶ ἡ λιβυσικῶν θυρεῶν ἀντέσχον ἐρρωμένως οἱ ῥωμαῖοι.

Παρμιασός. ὄνομα πόλεως.

Παρνάσσιοι. ἀπὸ τοῦ μεγάλοι. πάρνης γὰρ ὄρος ἀττικῆς. χορηγίαν ἔχων πολλῶν ξύλων. ὡς ἀπὸ παρναασσοῦ τὴν λέξιν παρήγαγε δηλονότι ἱερούς. ὁ γὰρ φωκίδος ἐστὶν ἱερὸν ἀπόλλωνος, καὶ διονύσου. τιθέασι δὲ καὶ τοῦ μεγάλου τὸ παρναασός. ἀριστοφάνης ἀχαρνεῦσιν. ὀλίγου τ' ἀπόθανον ἄνθρακες παρνάσσιοι.

Πάρνης. ὄρος ἀττικῆς, θηλυκῶς. καὶ κλίνεται πάρνηθος. καὶ οὐδέτερος.

A Παρνήθιον ὄρος.

Παρνησός. πόλις.

Παρνοψ. ἀκρίδος εἶδος. οἱ δὲ, μιλίσσας ἀγρίας. καὶ κλίνεται πάρνοπος. οἱ δὲ, κώνωπας. ἀριστοφάνης.

Ὁ δ' ἀναχραγὼν, ἀντίκαισεν αὐτὸν πάρνοπι,
Τὰ θρία γε τοῦ τρίβωνος ὑποβεβληκότος.
Καὶ αὖθις. ὅσον τὸ χρῆμα πάρνοπων προσέρχεται. τὸ πλῆθος σημαίνει τῆς στρατιᾶς.

B Παρό. διό.

Παροδία. ἡ παρέλευσις

Πάροδος. εἴσοδος. ὁ δὲ, διυπραῶς ἀφίκετο. οὐμὴν ἔδοξέ τισι παρόδου τυχεῖν. ὡς καὶ αὐτῇ τῇ ξένῃ ἐπιδείξαιτο ῥωμαίοις ὁ βάρβαρος, οὐχὶ δυσθυμουμένοις τὰ τῆς πρεσβείας ἡμέρατα αὖ.

C Πάροδος. ἡ ἄφιξις. ἡ εἴσοδος. οἱ δὲ, πεμφθέντες παρόδου εἰς τὴν πόλιν οὐκ ἔτυχον ὑστερήσαντες πρίσκοι φησί.

Παρομολάζων. γονατίζων.

Παρολίγον τῆς βίου ἐκινδύνευε. σωτηρίας. Constructio. num dativo. Pro, Fere è perijt. Eius vita in summum discrimen venit.

Παρολκή. ὑστέρησις.

Παρομῶρτεῖ. ἔδοξε κολουθεῖ.

D Παρόν. ἐξόν, συνατόν, δίον. διὸ καὶ παρὸν κωλύειν ὑπεπιωρᾶτο. καὶ αὖθις ὁ δὲ, ἠγάλλετο ἐν συμφορᾷ μεγάλῃ πεισύμβιος εἶναί τις αὐτὸν ἔφη, παρὸν οὐδενὶ πόνῳ τὸ κράτος τὸ πολέμου παντὸς φέρεσθαι.

Παρ' ὁντινοῦν. ἔξω πάντα.

Παροξύνω. αἰτιατικῇ.

E Παρσπλίσας. τετρακισχιλίους παρσπλίσας, γεωργεῖν ἐπέταξε. χώραν ἔδοσθαι αὐτοῖς ἀντὶ τῆς τὰ ὅπλα ἀφελόμενος. καὶ αὖθις. τοὺς ἰσόμβρους πάλιν παρσπλίσας, ἀλύσει δεδεμένους, εἰς ῥωμαίαν ἀπέστειλεν.

Παρέρασθαι. ἐπίστασθαι δόκουν οἱ καρχηδόνιοι παρέρασθαι τὴν τῶν ὅπλων ἔνδοσιν. ὑποπτεύεσθαι. ὑποφέρεσθαι.

Παροργίζω. αἰτιατικῇ.

F Παρόρειον. τὸ πλησίον τοῦ ὄρους.

Παρορκῶσαι. ἀππιανός. ἅδυς ἐπέτριζον τοὺς βρεττανοὺς παρορκῶσαι. ἔγκλημα ἔχοντας, ὅτι κατοπλῶν σφίσι γνωμῶν, ἔτι παρὼν τὸ στρατόπεδον.

Παρορμᾷ. διεγείρει. παροξύνει.

Παρνήθιον ὄρος. Parnethius mons.

Παρνησός. Parnesus. Vrbs.

Πάρνοψ. Parnops. Locustæ genus. Alij verò πάρνοπας vocari tradunt apes agrestes. Et declinatur πάρνοπες, in genitiuo. Alij verò, culices ita vocant. Aristophanes in Vespis. p. g. 359. v. 1. vbi legitur αὐτίκ' ἀντὶν ω.

Ille verò vociferatus, vicissim comparauit ipsum culici,

Qui ficulna-folia pallij amisit.

Et rursus in Acharnensibus p. 267. v. 18. Quanta multitudo culicum accedit! Exercitus multitudinem significat.

Παρό. Pro διό. Quamobrem. Quare.

Παρόδια. Præteritio. Transitus. Profectio, qua per aliquem locum imus, cúmque transimus, & præterimus.

Πάροδος. Aditus. Accessus. Ingressus. Vt, Ille verò, secundo die, *biduo* eò peruenit, non tamen confestim ingressus compos-factus-est. i. *non tamen statim est ingressus, vel ingredi potuit, vel, si patuit aditus*, vt vel ipsâ morâ Barbarus ostenderet Romanis, se Legationem illam non desiderasse, *nec eam sibi gratam fuisse.*

Πάροδος. Accessus. Aditus. Aduentus. Ingressus. Vt, Illis verò, qui missi fuerant, aditus in vrbem non patuit, quòd eò seriùs venissent. ait Priscus. L. πρίσκος φησί. *Videtur enim Priscus Sophista iam intelligi, de quo Suidas infra.*

Παρομολάζων. Genua-flectens.

Παρολίγον τ. β. ἐ. Propemodum vita periclitatus-est. *Eius vita in summum discrimen venit.*

Παρολκή. Dilatio. Q. d. Protractio. Mora.

Παρομαρτεῖ. Comitatur. Assectatur.

Παρόν. Cùm liceat. Cùm fieri possit. Cùm oporteat. Vt, Quare, quamuis *hoc* impediri posset, *tamen illud aedificium* succedentes, *vel, eo* accenso, *discesserunt.* Et rursus. Ille verò indignabatur, magnam calamitatẽ *esse* ducens, nisi quis sineret se *peragere quod cupiebat*, cùm liceret sine vllo labore totius belli victoriam *ab hostibus* reportare.

Παρ' ὁντινοῦν. Præter quemlibet. Præter quemuis, aut omnem.

Παροξύνω. Accusatiuo. Exacuo. Incito. Instigo. Impello.

Παρσπλίσας. Qui-exarmauit. Qui-armis-spoliauit. Vt, Cùm quater-mille *homines* exarmasset, *armis spoliasset, eos* terram colere iussit, agro ipsis dato. παρσπλίσας, pro, ὁπλα ἀφ'. i. cùm arma ipsis abstulisset. armis ademptis. Et rursus. Cùm Isombros, *ſ. ἰσαύρους, Isauros*, armis iterum spoliasset, catena vinctos in Romaniam misit.

Παρόρασθαι. Suspicari. Suspectum habere. Vt, Meritò Carthaginenses illam armorum traditionem suspectam habere videbantur.

Παροργίζω. Accusatiuo. Irrito-ad. Ad-iram-impello. Ad-iram-prouoco. Ira-exaspero.

Παρόρειον. Monti-vicinum.

Παρορκῶσαι. Peierare. Appianus. Confestim Britannos iritantes-impulerunt ad-peierandum, crimina dantes, quòd fœderibus secum percussis, adhuc adesset exercitus.

Παρορμᾷ. Excitat, Impellit, Instigat.

Παῖ. Temporaliter *sumitur, vt temporis aduerbium significetur.* Prius antè. *Sumitur* & localiter, *vt aduerbium loci denotetur*, ante.

Παρ' ὅσον. Q.d. Secundùm quantum. Vel, in quantum. Pro, Valde. Vehementer. Vt, Vastata formæ signa conspicatus, lamentabatur, & cum suspiriis deplorabat illam mutationem in quantum facta fuerat, *pro, tantam mutationem factam.*

Παρ' οὐδέν. Iuxta nihil. Pro, *Quod nullam habet difficultatem.* Facile. Quod ad nihil aliud amplius prodest.

Παρ' οὐδέν. &c. Q.d. Qui iuxta nihil hoc posuit, *vel, duxit*, Pro, Qui contempsit. Qui pro nihilo habuit. Vt, Alexander illo decepto, fœderibus conculcatis, & iureiurando contempto, Pelopidam in carcere conclusum custodiebat.

Παρουσία. Præsentia. Pro *meiousia*, id est fortunæ diuitiarum causa. *Bonorum copia, vel, abundantia*, Demosthenes in *oratione* de Syntaxi. *i. de tributo, vel de contribuendis ratione. si.* dicit. & Crates: Habentes vitam deliciarum plenam, & abundantiam pecuniarum. *L. meiousian. at parousian chrem. præsentiam pecuniarum. i. præsentes pecunias. præsentem pecuniam.*

Παρουσία. Præsentia. Hoc vocabulum dicitur de præsentium *bonorum* copia, *vel, abundantia.* Vt & in Platonis Phædone. ὡς ἔγ. &c. i. Pro ea bonorum copia, quam nunc etiam habemus. Et in hoc *significatu nomen istud* est frequens apud ipsos *oratores.* Quinetiam hoc ponitur pro præsentia *bonorum, pro bonis præsentibus, quibus quis fruitur.* Vt & in Sophoclis Niptris *dictum videmus* πὼ παρουσίαν &c. i. Præsentiã *verum* prope *nos* existentium, *pro, bonorum præsentium copiam, & abundantiam, quâ fruimur.* Thucyd. lib. 1. Byzantium enim capere priore præsentia. *i. primo aduentu, non potuit.* Ἀπουσία verò contrarium huic significat, scil. absentiam.

Παροχετεύει. Deriuat. Deflectit. Declinat. Deducit. Vel ex vno aquæ ductu in alterum iniicit. Vel transfert aquam. Et παροχετεύοντες. Transferentes. Deriuantes. *Euripid. Bacchis. pag. 535. v. 479.* ταῦτ' οὖν παροχέτευσας οὕ. *Hæc igitur* alio *derivasti præclarè.*

Παροχλίζουσι. Transmouent. Transferunt. *Epigram. lib. 1. pag. 6. epigram. 27.*

Παρόχος. Qui in curru iuxta aliquem vehitur, vel in plaustro. Sic etiam vocantur paranymphi, qui iuxta sponsam curru, plaustróve vectã sedent. Sponsæ accessores, *qui sic dicti*, quòd iuxta sponsos eodem curru vehantur. Sponsas enim in curru *sedentes* vehebant Aristophanes Auibus. *pag. 431. v. 1. 2. 3. 4.*

Ipse verò floridus, & venustus Cupido,
Aureis alis instructus, habenas
Regebat molles, ac versatiles, & quæ facilè reflectuntur,
Iouis accessor nuptiarum.

Πάρος. χρονικῶς. καὶ τοπικῶς ἀντὶ τοῦ ἔμ- A
προσθεν.

Παρ' ὅσον. ἀντὶ τοῦ λίαν. πολύ. τὰ σημεῖα τῆς κάλλους ἰδὼν λυμαινόμενα ὠλοφύρετο, καὶ κατεστέναζε τὴν μεταβολὴν, παρ' ὅσον ἐγένετο.

Παρ' οὐδέν. εὐκόλως. εἰς οὐδὲν πλέον.

Παρ' οὐδὲν θέμενος τοῦτο. ἀντὶ τοῦ καταφρονήσας. ὥσπερ ὁ λεγόμενος, τὰς σπονδὰς παπτήσας καὶ τοὺς ὅρκους παρ' οὐδὲν θέμενος Ἀλέξανδρος, τὸν Πελοπίδαν καθείρξας ἐφρούρει. B

Παρουσία. ἀντὶ τοῦ εὐδαιμονία, ἤτοι ἡ αἰτία τοῦ πλούτου οὐσία. δημοσθένης γὸ τῆς εὐπορίας φησὶ, καὶ κράτης ἔχοντες εὐπαθῆ βίον, παρουσίαν τινὰ χρημάτων.

Παρουσία λέγεται οὕτως, διὰ τὴν παρόντων ἀπολαυσίας. ὡς καὶ ὁ τῆς πολιτείας φαίδων. ὡς καὶ νῦν ἔχομεν παρουσίας. καὶ πολὺ C
ἐστι διὰ τούτου παρ' αὐτοῖς. καὶ διὰ τῆς παρείναι ἢ πάρεσις. ὡς καὶ ὁ τοῖς νίπτροις σοφοκλέους. ἡ παρουσία τὴν ἐγγὺς ὁ τῶν. θουκυδίδης ὁ τῆς ἀφόρτω βυζάντιον γὸ ἑλεῖν τῇ ἀφστέρᾳ παρουσίᾳ. τοῦτῳ γὸ τὸ ἐναντίον, σημαίνει ἡ ἀπουσία.

Παροχετεύει. ὥσπερ παραλλάζει. ἢ ὅπου ἑτέρου ὑδρηγοῦ, εἰς ἕτερον ὑποβάλλει, ἢ μεταφέρει τὸ ὕ- D
δωρ. καὶ παροχετεύοντες, μεταφέροντες.

Παροχλίζουσι. μεταχινοῦσι.

Πάροχος. ὁ ἐπιβαίνων εἰς τὸ ἅρμα τὸ ζωῦγος. πάροχοι λέγονται καὶ αἱ ὥσπερ νύμφοι ὥσπερ τὸ παροχεῖσθαι τοῖς νυμφίοις. ἐπ' ὀχήματος γὸ ταῖς νύμφαις ἦρον. ἀριστοφάνης ὅρνισιν.

Ὁ δ' ἀμφιθαλὴς ἵμερος E
Χρυσόπτερος, ἁνίας
Εὐθυνε παλιντόνους
Ζωὸς πάροχος γάμων.

NOTAE.

Τὸ ζεῦγος.] ἢ τὸ ζεῦγος, i. vel in plaustro. Sic & Thucyd. hanc vocem accepit. lib. 4. pag. 338. D. lin. vlt. vide Schol. annot. 15. Et, καὶ σὺ παρέλυμαι.

Παροψίδας. Vasa mensæ inseruientia. Patinæ, in quibus cibi feruntur ad mensam.

Παροψὶς. ἐμβάφιον. ὀξυβάφιον.

Παροψίδας. σκεύη ὑπηρετικὰ ξαπίζης. F

Παροψίς. Vas escarium, & in quo opsonia ponuntur, & condimenta, vel acetum, ad panem intingendum. Quod propterea Græcè vocatur Embaphion, & Oxybaphion.

Παροψωνοῦσι. Clàm opsonia coemunt. *Aristoph. in Ecclesiaz. p. 6. pag. 490. v. 15.* Et Pisides.

Nisi malè facis, & clàm opsonia coemere vis

Παροψωνοῦσι. λάθρα ὀψωνοῦσι. καὶ πισίδης.

Εἰμὴ κακουργεῖς, & παροψωνεῖν ἐθέλεις,

Ab illis,

A Ἐκ τῆς ἐχόντων τὰς δυσώδεις ἀντλίας.
Ab illis, qui habent fœtidas sentinas.

Παρωδούμενος. λεγόμενος. καὶ παρῳδία οὕτω λέγεται ὅταν ἐκ τραγῳδίας μετενεχθῇ λόγος εἰς κωμῳδίαν. οἷον ὅτι τὸ ἄξιον ἐλλάδι παρ' Αἰσχύλῳ εἰρημένον. καὶ αἰ θῆς κῆ δή τινα φείσασι ἀθέντα, καὶ παρῳδηθέντα οἱ περὶ ταῦτα ἀστροις ἐπέπλαμψε. περοκέπιος φησι. καὶ παρῳδήκει, ἀλλὰ μᾶλλον ᾠδήκει. ἢ παρῳδήκει, ἀντὶ τοῦ ἀγκάθη.

Παρωδούμενος. Qui dicitur. *Qui carminibus exagitatur.* Et παρῳδία. Parodia Sic dicitur, quum à tragœdia ad comœdiam sermo transfertur, vt est illud apud Euripidem, & apud Aristophanem, dictum *in Acharnensibus. pag.261.v.2.* Dignum enim *est* Græcia. *Græcia conuenit. Græciam decet.* Et rursus. Propter igitur quandam causam cantata, & decantata nos qui circa *res* istas *versamur, hæc* in astra misimus, *vel, astris commisimus. N. L.* Procopius *ita* dicit. Et παρῳδήκει. Aliud carmen cecinit. *Carmen ad alterius imitationem cecinit.* vel παρῳδήκει, pro ἀγκάθη. Intumuit. *Sed illud quidem, à* παρῳδέω. *carmen ad alterius imitationem, facta leui mutatione, cano. Hoc verò, à* παρῳδέω. *Ad-latus-intumesco. Intumesco.*

B

N O T AE.

Παῤ Εὐπόλιδι.] Legendum παῤ Εὐπολίδῃ. Hoc autem extat apud Aristoph. in Acharnensibus. pagin. 261.v.2.

Διὰ τοῦτο τέθνηκεν ἄξιον ἦν Ἑλλάδι.

Schol. annot.2. vnde Suidas. Ἄξιον ἦν Ἑλλάδι.] Τοῦτο παρῳδία καλεῖται, ὅταν ἐκ τραγῳδίας μετενεχθῇ. ἔστι δὲ τὸ ἡμίχορον ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου ἔχον ὕτω.

Καλῶς ἅπαντ' ἂν ἄξιον ἦν Ἑλλάδι.

C Obseruandum autem τὸ ἄξιον cum datiuo posito, pro ἁρμόττον, i. conueniens. Quod decet. Sic & pag.270. vers.2. —τῇ πόλει γὰρ ἄξιον. In Nubibus. pag.113.v.1.

Καὶ τοι τί σοι ζῆν ἄξιον, τέτταν ἰὼ τεμνῆς;

Et in Auibus. pag.390.v.9.

—Ζῆν ἐστ' ἄξιον ἡμῖν.

Sic etiam apud Isæum, Aristotelem, & Xenophontem reperias non raro nomen hoc positum cum datiuo, quod à nobis alibi notatum. Sed breuitatis studio iam præteritur. Quum verò dignum significat, & meritum denotat, cum genitiuo poni solet. Sic enim ista constructionis varietas videtur accipienda. Quòd si quis variam quidem huius nominis constructionem esse concedat: eandem verò significationem eius esse contendat, ter repugnabo. sed obiter Lectorem de re non contemnenda monebo.

Παρωθοῦντες. ἐκβάλλοντες.

D Παρὼν ἀποδημῶν. δεῖ τὴν αὐτὴν ἑαυτῆς μὴ δημίαν παρεχόντων. ἀριστοφάνης. ὁ νοῦς δὲ σου παρὼν ἀποδημεῖ.

Παρωθοῦντες. Propellentes. Expellentes. Eiicientes.

Παρὼν ἀποδημῶν. Præsens abest. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 7. col. 549. ad. 84.* De iis, qui ad se ipsos nullo modo mentem aduertunt, *nec attendunt ad ea, quæ dicuntur, quòd mentem aliis in rebus habeant occupatam.* Aristophanes *in Equitibus, pag.249.v.2. & 3.* Mens verò tua Præsens abest, *& peregrinatur.*

Παρῶναι. εἶδη πλοίων. ὁ δὲ, ἔπλει παρόπλους ποιησάμενος τοὺς τῆς θεᾶς παρῶνας. ἦκον δὲ ῥοδίοις εἰς συμμαχίαν.

Παρῶναι. L. παρῶνες. Parónes. Genera nauium. Vt, Ille verò nauigabat, cùm Sidetarum parónes exarmatos fecisset, *nam spoliasset.* Nam belli-societatem cum Rhodiis inierant.

Παρώνεια. τόπος.

Παρωνήθη. τοῦτο μὲν δὴ τοσοῦτον παρωνήθη. καὶ πάροινος, ὁ μεθυσος, καὶ ὕβρισης. αὐτὸ μὲν μέθης πλήγθη μὴ μανίας.

Παρώνεια. Paronéa. Locus.

Παρωνήθη. Cum ebrietate, & cum insania redargutum est. *Per ebrietatem, & insaniam patratum est. Vt,* Hoc quidem per tantam ebrietatem patratum est. Et πάροινος. Ebrius, & insolens. *Qui per ebrietatem aliquid dicit, vel facit insolenter, & contumeliosè.*

E

Παρώνησεν. ἀτάκτως ἐξύβρισε. καμβύσης ὁ κύρου παρώνησεν εἰς τοὺς αἰγυπτίων θεους, ἐξεμάνη. καὶ τὸν ἑαυτοῦ μηρὸν ἕτερον. καὶ σφαγελίσαντος, ἐλύσησε. καὶ πικρότατα τὸν βίον κατέστρεψεν, ὡς φησιν ἡρόδοτος. καὶ ταῦτα μὲν παρώνησαν βαρβάρως ἐνθουσιάσαντες ἄτα, καὶ λυττήσαντες. ἔτισαν σὺν δίκας οὐ μετρίας. ἐάλω δὲ αὐτοῖς ἡ πόλις. καὶ αἰσχ. ὁ δὲ, καὶ ἐν τῇ δὸς θυγατράσι παρώνησε, τόδε αὖτε,

Παρώνησεν. Debacchatus-est. Imm. desinè se gessit, ac intemperanter. Vt, Cambyses Cyri Fin Aegyptiorum Deos debacchatus-est, & de sano mentis statu deturbatus est, *vel, & ad insaniam redactus,* & femur ipsius femur vulnerauit, eóque vehementer-inflammato, *ei ipse cel zato,* morbo laborauit, & acerbissimè vitam finiit, vt ait Herodotus. Et, Hæc quidem perulanter-fecerunt, barbarico furore, simul & rabie correpti. Pœnas igitur non contemnendas, *nec pœnitendas* dederunt. Ipsorum enim vrbs capta fuit. Et rursus. Ille verò vel in ipsas Iouis filias

F est debacchatus, *eásque violauit,* quantum in ipso *fuit.*

Παρώνυμον ἐκ τοῦ συμβεβηκότος λεγόμενον.

Παρώνυμον. Ab accidente dictum. *Ab aliquo nomine denominatum.*

Παρωνυχία. πόα. ἑτέρα δὲ ἐκ τοῦ παρω-

Παρωνυχία. Paronychia, herba. Sic autem nomina-

ta, quòd paronychidas, *siue paronychias* curet, *i. reduuias, digitorúmque morbos, quum caruncula ab unguium radice magno cum dolore recedit.* Eius verò vis est tenuiorum partium, & exsiccans, & minimè mordax.

ιυχίδας ἰᾶται. δυνάμεως ἐστὶ λεπτομεροῦς τὸ A
ὅλον, καὶ ξηραντικὴ, καὶ ἀδηκτος.

Παρήπια. Pelliculæ, quæ sunt iuxta equorum oculos. Quæ & αἰθύλια vocantur. Sic enim scribendum, nisi vocem Ionicè scriptam dicas. *Pelliculæ quædam, quæ equorum oculos aduersus Solem defendunt. Vnde tamen deductum.*

Παρήπια, καὶ ἀνθήλια, τὰ ὑφὸ τὰς ὄψεις τῶν ἵππων δερμάτια.

Παρῆται. Neglectus est. Contemptus est. *Est 3. pers. singul. plusq. p. pass. à παρίεμαι, pro παρεῖμαι.*

Παρῶπτο. παρεώρατο.

Παρώρεια. Locus monti vicinus. Ipsæ montium radices.

Παρώρεια.

B

Παρώσας. Qui propulsauit. Qui repulit. Qui reiecit.

Παρώσας. παρεκβαλών.

Παρώτρυναν. Incitarunt. Instigarunt. Impulerunt. Adhortati sunt.

Παρῶξυναν. παρῴξυναν.

Παρώχετο. Præteribat. *à παροίχομαι.*

Παρώχετο. παρήιζετο.

Παρωχήκει. Præterierat.

Παρωχήκει. παρῆλθε.

Παραπόδα. Confestim. E vestigio. Statim. Vt *apud quendam poetam,*

Παραπόδα. δὶ θύς. εὐθυπόρα.

--Si verò te Dice, Vindicta, Iusticia
E-vestigio persequens, *non vltrix vlta est, bis, tantum* pœnarum *rursus*
Erit tibi, quum illa mortales *inter plures reuersa* te puniet.

-- Εἰ δ' σε δίκη.
Παρπόδα μὴ πμωρὸς ἐπίσατο, δὶς τόσον αὖθις
Ἔσεται ἐν πολιήτῃσι παλίντροπος.

Παρσόνδης. Parsondes. Nomen proprium.

Παρσόνδης. ὄνομα κύριον.

Παρωικία. Q. d. Accolatus. Vicina habitatio. Præsens vita. Quia accola *sum* ego, & inquilinus, vel incola, *& peregrinus.*

Παρεικία. ἡ παροῦσα ζωή. ὅτι πάροικος ἐγὼ καὶ παρεπίδημος.

Παροιμία. Prouerbium. Q. d. *Vulgare dictum in via repertum, vel iuxta viam inuentum.* Quid est prouerbium? Vtilis oratio. Sed abusiuè *sic appellatur* omnis narratio, quæ rem aliquam per quandam imitationem, & similitudinem refert. οἷμος enim, est via, *per quam itur.* Vel, Prouerbium est oratio obscura, quæ per aliam perspicuam significatur.

Παροιμία. τί ὅτι παροιμία; λόγος ὠφέλιμος. καταχρηστικῶς δὲ πᾶν παραδοτὸν διήγημα. οἷμος γὰρ ἡ ὁδός. ἢ παροιμία ὅτι λόγος ἀπόκρυφος δι' ἑτέρου παραδήλου σημαινόμενος.

D

Παροινίας. Q. d. Debacchationes Insolentias, & petulantias à vinolentia manantes. Iniurias, & contumelias à vino profectas. Παροινικώτατος. Petulantissimus. Insolentissimus. Qui per temulentiam insolentissimè se gerit. *Aristophanes in Vespis. p. 358.* Nonne enim ille senex contumeliosissimus profectò fuit malum, Et *omnium* illorum, qui simul adfuerunt, longè petulantissimus? Et tamen aderat Hippolytus, Antiphon, Lycon, Lysistratus, Theophrastus, Phrynichus. Horum omnium erat insolentissimus longè Statim enim, simul ac repletus est multis, & bonis *cibis, & generosi vini copiâ,* Insultauit, saltauit, pepedit, derisit, Tanquam hordeo asellus bene pastus.

Παροινίας. ὕβρεις. παροινικώτατος. καὶ γὰρ ἐν τῷ ξυνόντων πολὺ παροινικώτατος. καὶ τοι παρὼν ἱππόλυτος. αἰτιφῶν. λύκων. λυσίστρατος. θεόφραστος. οἱ δὲ φρυνίχου. τούτων ἁπάντων ἐν ὑβριστότατος, καὶ μακρῷ παροίνιος. δῆθεν γὰρ ὡς ἐπίπλησε πολλῶν ἀγαθῶν; ἐνήλατ', ἐσκίρτα, ἀπεπόρδει, κατηγέλα.

E

NOTÆ.

Παροινικώτατος.] Aristophanes versus in Vespis. pag. 358. sic habent, vt apud Suidam scribendi.

Οὐ γὰρ ἐγίγνετ' ἀπρεπέστατον ἄρ' ἐν τοῖς κακοῖς,
Καὶ τῶν ξυόντων πολὺ παροινικώτατος,
Καὶ τοι παρὼν ἱππόλυτος, Ἀντιφῶν, Λύκων,
Λυσίστρατος, Θεόφραστος, οἱ δὲ Φρυνίχου.
Τούτων ἁπάντων ἐν ὑβριστότατος μακρῷ.
Ἐῶθ' γὰρ, ὡς ἐπίπλησε πολλῶν, κἀγαθῶν,
Ἐνήλατ', ἐσκίρτα, ἀπεπόρδει, κατεγέλα,
Πάντ' ἐκχέων ἐν ὕβρει ξωκηκώς.

Legendum videtur vel ἐνήλατ', vt sit tertia imperfecti ab ἐνάλλομαι, insilio, vel ἐνῆλατ', vt sit tertia aorist. 1. med.

F

Παροίνιος. Ebrius, iniuriosus, contentiosus.

Παροίνιος. ὁ μέθυσος, καὶ ὑβριστής.

Παροινος. Ebrius. Temulentus. Insolens. Petulans. Contumeliosus. Aristophanes *in Acharnensibus. pag. 299. v. 16. 17. 18.* Nunquam ego Bellum domi suscipiam, Nec apud me vnquam Harmodium canet,

Παρόινος. μέθυσος. ἀριστοφάνης. οὐδὲ ποτ' ἐγὼ τῶν εἰς δίζομαι. οὐδὲ παρ' ἐμοί ποτε τὸν ἁρμό-

Mecum-

A δον ἄσιτ). ὅτι παρόινος ἦν. ἐπὶ τῷ πάντων συνόδοις ἤδομέλος τι ἁρμόδιον καλούμενον. ἦν ἡ ἀρχή, φίλτατ' ἁρμόδι ἔπω σε τὸ πρῶτον ἥδον ἢ αὐτὸ εἰς ἀριστογείτονα, καὶ ἁρμόδιον, ὡς καθημερινότας τὸν τὸ πισιστράτου τυραννίδα. ἦν δὲ καὶ ἄλλα μέλη. τὸ μὲν, Ἄδμητον λεγόμενον. τὸ δὲ, Λάμπωνος. ὁ δὲ νοῦς. οὐδέποτε παρ' ἐμοὶ ἐστιωμένοις. ὅτι παρόινος. οἷον μέθυσος, καὶ ὑβριστής.

Mecum-accubans *menſæ*, quia temulentus, *at inſolens* vir eſt. In conuiuiorum congreſſibus quoddam carmen canebant, quod Harmodium vocabatur, cuius initium hoc *erat*, Chariſſime Harmodi nequaquam profectò mortuus es. Hoc autem canebant in Ariſtogitonem, & Harmodium, vt in eos, qui Piſiſtrati tyrannidem ſuſtuliſſent. Fuerunt & alia carmina, quorum alterum quidem, Admeti vocabatur. Alterum verò, Lamponis. Senſus verò *verſuum ſuperiorum hic eſt*, *Bellum* nunquam apud me conuiuio excipietur, quia *vir eſt* temulentus, ebrioſus, & inſo-

B lens. *Sed Bellum vt homo quidam inducitur poeticè vitiis illis laborans, quibus addicti ſunt homines, qui rebus bellicis dant operam.*

NOTÆ.

Πάσιτ@.] Ita lego. Παρσίτ@. ὁ πάσιτ@. ὁ μέθυσος, καὶ ὑβριστής. *Kuſterus* in Acharnenſibus. pag. 299. v. 16 17. 18.

Οὐδέποτ' ἐγὼ πόλεμον εἴσομαι' ὑποδέξομαι,
Οὐδὲ παρ' ἐμοὶ ποτὲ τὸν Ἁρμόδιον ἔσται
Συγκατακλινεὶς, ὅτι παρόιν@ ἀνὴρ ἦν.

Παροιδόντ. παρεγχθέντι.

Παροιστρῶσα. ἐξισηκυῖα. ἐρεθίζουσα.

C Παροιστρῶσι. ὠδηχαδίσασι θυμῷ.

Παρόιτεροι. ἀπὸ τοῦ τοπικοῦ. πρότεροι καὶ τὸν δρόμον.

Παρύσατις. εἶδος παροιμίας, καὶ ὄνομα κύριον. ἡ μήτηρ τοῦ Κύρου.

Παρυφή. ἡ ἐπὶ ἱματίου ἐργασία.

Παρυφῶς.

D Πᾶς ἄφωνα). διότι ἐνομίζετο τῷ πι στοιχῇ. ὡς γᾶς. βάς. ἵνα σωθῇ φύγῃ τὴν ἀφωνίαν, ἄφωνα ἀάθη.

Πᾶσα γὴ πατρίς. παροιμιακόν.

Vt volucri, vacuo quidquid in orbe patet. Et Eraſm. ad Chil. 2. Cent. 2. col. 414. ad. 93.

Πασαγίλω. πανοπλίαν. εἴλε δὲ πασαγίλω. πόλι δ' ἔννεπε.

Πάσαλος. ἥλος κραταῖος, τὰ κέντρα τοῦ ἐχθροῦ βλάπτει.

E

Πασάμενοι. γευσάμενοι, ἢ πάσασθαι γεύσασθαι, οὐχὶ δηλοῖ τὸ πλησθῆναι, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἀπογεύσασθαι, παρ' Ὁμήρῳ. οἱ δὲ νεώτεροι, καὶ ἐπὶ τοῦ πλησθῆναι καὶ ἄπαστος, ὁ ἄγευστος.

Πᾶσαι δ' ἀνέῳγοντο πύλαι. παρ' Ὁμήρῳ. αὐτὶ τοῦ ὅλαι. μία γὰρ ἦν.

Πάσῃ μηχανῇ, αὐτὶ τοῦ παντὸς τρόπου.

F

avre. Vide Schol. Et in Eccleſiaz. pag. 493. v. 31. & in Liſiſtrata. pag. 5. 50. v. 33.

Πάσης. ὄνομα κύριον. καὶ παροιμία. τὸ πάντος ἡμιωβέλιον. ὁ δὲ πάσης οὗτος μαλακὸς ἦν τὴν φύσιν. πάντων γὰρ ἀνθρώπων ἐν μαλακίᾳ διήνεγκεν. ὥς τι ἐν τῷ ἱματισμῶν αὐτὸ καὶ δίαιτα πολυτελῆ ὀρᾶσθαι, καὶ ὀψοκοπούμενός τινας. εἶχε

Παροιδόντ. Q. d. Præterlato. Vlterius-delato.

Παροιστρῶσα. Oeſtro-percita. Furore-correpta. De-ſano-mentis-ſtatu-deturbata. Irritans.

Παροιστρῶσι. Oeſtro-agitarint. Furore corripuerint. In iram. vel in furorem impulerint.

Παρόιτεροι. Pro locali *nomine ſumitur*, vt *ſignificentur* priores curſu.

Παρύσατις. Paryſatis. Prouerbij genus. Et nomen proprium *mulieris, quæ fuit* mater Cyri.

Παρυφή. Q. d. Attextus, vel attextura. Opificium in veſte. *Quidquid attextum eſt veſti, ſiue ſit purpura, ſi-*

ue aliud quid. Veſtis contextus. Attexta purpura diſtinctio in veſte.

Παρυφῶς. Aduerbium, Attexendo. Pec-attextum.

Πᾶς Omnis. Circunflectitur. Quia exiſtimabatur eſſe participium. vt στάς, qui ſtetit, & βάς, qui iuit. *Vel, ſtans, vadens.* Vt igitur hanc ſuſpicionem vitaret, circunflexum eſt.

Πᾶσα γᾶ. Quæuis terra, patria. Prouerbiale. *Ouid. Faſt. 1. 38. Omne ſolum forti patria eſt, vt piſcibus æquor.*

Πασαγίλω. Vniuerſam-armaturam. *In epigramma-te.* Cepit autem vniuerſam-armaturam. hoc verò dixit.

Πάσαλ@. Palus. Paxillus. Clauus-ligneus. ἥλ@. *clauus.* Clauos tenens, ſtimulos hoſtium vide, *cauſa Somnij explicatio.*

Πασάμενοι. Qui-guſtarunt. Et πάσασθαι. guſtaſſe. *Verbum hoc* non *ponitur* pro repleri: ſed pro de guſtare, apud Homerum. Recentiores verò *ſumunt* etiam pro repleti. Et ἄπαστ@. Qui-non-guſtauit. Impaſtus. Ieiunus. Qui nec edit, nec bibit, nec cibum, nec potum guſtauit.

Πᾶσαι. &c. Omnes verò apertæ ſunt portæ, apud Homerum *Iliad. 8. pag. 97. v. 25.* Pro totæ. Vnica enim erat *porta.*

Πάσῃ μηχανῇ. Omni machina. Quauis ratione. *Ariſtoph. Nubibus. pag. 122. v. 14. dicit & πάσῃ τέχνῃ. omni*

Πάσης. Paſes. Nomen proprium. Et prouerbium. Paſetis ſemiobolus. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 7. col. 538. ad. 31.* Hic autem Paſes fuit mollis naturâ: ſed omnes mortales magia ſuperauit, adeò vt penes eum incantationes & cœnæ ſumptuoſæ cernerentur, & quidam *ſeruitus* miniſtrantes. Habuit autem & ſemiobo-

lum ex mina à se factum. *S. ex magiæ aut̃ τ. i. per magiam, per artem magicam à se falsum.* Qui, cùm ab ipso daretur ven. ent. bus, à quibus *aliquid* emere volebat, apud ipsum rursus inueniebatur, si volebat. Appion autem Grammaticus eius meminit in *libro* de Mago.

Παση τέχνη. Omni arte. Quauis ratione. Quouis modo. Aristoph. Lysistrata. *Pag.* 550. *v.* 33. & 34.

Tu verò si per ocinum tibi licuerit, quauis arte sub vesperam, ad istam fœminam

Profectus, illi glandem inferens adapta.

Πασίας Palias. Aristoph. Nub. *pag.* 60. *v.* 6.

Sed quod debitum inuasit me post Pasiam?

Παλλὰς, Pallithea. Dea nomen.

Πασῖνος. Pasinus. Nomen proprium.

Πασίων. Pasio Pasionis. Nomen trapezitæ, *mensarij, nummularij.*

Πασιφάη. Pasiphae. Nomen Deæ.

Πασπάλη. Minuti-limus, ac tenuissimus farinę pulúisculus. Sed vulgò πασπάλη vocatur. *Eras. ad. Chil.* 1. *Cen.* 10. *co.* 320. *ad.* 10. *Ne vrameno quidem. Aristoph. Vesp. pag.* 13. *v.* 20.

Πασσῶ. Gusto Genitiuo.

Παστὰς. Sponsi thalamus, *quòd variis ornamentis ornatus esse soleat. à πάσσω, spargo, aspergo, vario, vărius picturis orno.* Nuptialis-thalamus.

Πασχάλη. Vltimus anni dies. Πασχάλη verò, corij tramentum.

Παστοφορῖον. Pastophorium. Id, quod fert τὸν παστὸν. i. thalamum nuptialem. *Quidam interpretantur, thalamum, in quo templi præpositus habitat. Vide vulgata Græcolat. Lex.*

Παστυδεὶ. Prorsus. Omnino. Potis-visibus. Funditùs. Thucydides. εἰ μὴ &c. i. Nisi *malint* ita funditùs euerti, *vel, perire.* Quod quidam ignorantes. scribũt παστυδὶ περὶ τι, *vel* περὶ τι. Est & in Pherecratis Αὐτομόλοις. i. Transfugis.

Παστυδὶη. Cum-omni-impetu. *Quod sic, quum omnes simul ruunt in aliquos, & impetum in eos faciunt.* Cum toto exercitu. Cum omnibus copiis. Communi-consensu. Coniunctis-animis.

Πάσχειν. Pati. Affici. Alteratio, & in-vniuersum pati, duplex *est.* Alterum enim ad corruptionem, alterum verò, ad perfectionem perducit. Patitur enim & discipulus à magistro, & alteratur: sed non ad corruptionem: at ad perfectionem deducitur. Quod enim facultate in eo est, in actionem producitur. Sic & sensus alteratur, & patitur à sensilibus, dum ad perfectionem deducitur, & ex facultate in actionem producitur.

Παχνᾶ. Pati-cupit *Vide vulg. Lex. in* Πάχω.

Πατάγημα. *Strepitus, fragor, crepitus. Item figuratè sumitur* προλάλῳ, garrulus, & πανοῦργος, astutus, *callidus, veterator.* Menander. Qualis strepitus venisti *Quàm garrulus hu. venisti!*

Πάταγος. Strepitus. Agathias. Eiulatus autem audiebantur rusticorum, & mugitus boum, qui abigebantur, & strepitus syluæ, quę cædebatur.

Πάταγος. Sonus. Strepitus. *Vt in quodam pentametro.* Non ignis, non hastarum, non gladiorum strepitus. Et Aelianus. Repentè forium strepitus auditur.

Παταγοῦσιν. Strepunt. Strepitum-edunt. Vt, Barbari

ἢ καὶ ἡμιωβόλιον ἀπὸ μνᾶς αὐτῷ ἀποτιμῶνται. ὁ δὲ δραχμὸν ἐπέταττεν, ὑπὲρ αὐτοῦ τῆς πορνείσκου, παρ' ὧν ἤτησεν αὐτὸς, εἰ ἠβούλετο, πάλιν παρ' αὐτοῦ ἠυρίσκετο. καὶ ἀπαίτων ὁ γραμματικὸς μνημονεύει αὐτοῦ ἐν τῷ περὶ μάγου.

Πάσῃ τέχνῃ. ἐκ παντὸς τρόπου. ἀριστοφάνης λυσιστράτῃ.

Σὺ δ' ἐὰν ἀνῇ σχολάσῃς, πάσῃ τέχνῃ πρὸς ἑσπέραν

Ἐλθὼν, ἐκείνῃ τὴν βάλανον ἐναρμόσον.

Πασίας. ἀριστοφάνης νεφέλαις.

Ἀτὰρ τί χρέος ἦβαμε μὴ 'κ πασίαν

Πασιθέη. ὄνομα θεᾶς.

Πασῖνος. ὄνομα κύριον.

Πασίωνος. ὄνομα ἐραπέζίτου.

Πασιφάη. ὄνομα θεᾶς.

Πασπάλη. ἡ ἀλευρότησις. τὸ λεπτὸν τοῦ ἀλεύρου. παπάλη δὲ, ὡς καὶ πολλοῖς λέγεται.

Πάσσω. τὸ χρίομαι, ἡδυπαθῶ.

Παστὰς ὁ παστὸς, ὁ νυμφών.

Παστέλη. ἡ ἑβδόμη ἡμέρα τῆ ἑαυτῆ. παστέλη δὲ, τὸ ξύσμα τῦ δέρματος.

Παστοφορῖον. τὸ φέρον τὸν παστόν.

Παστυδεὶ. παντελῶς. θουκυδίδης. εἰμὴ οὕτω τε παστυδεὶ διεφθάρθαι. ὅπερ ἀγνοήσαντές τινες γράφουσι παστυδί. ἔστι δὲ καὶ αὐτομολεῖς Φερεκράτης.

Παστυδὶη. μὴ πάσης ὁρμῆς. παντρατιᾷ. ὁμοθυμαδόν.

Πάσχειν. ὅτι ἡ ἀλλοίωσις, καὶ ὅλως τὸ πάσχειν διττόν. τὸ μὲν, εἰς τὸ φθορᾶς ἄγον, τὸ δὲ, εἰς τελείωσιν. πάσχει γὰρ καὶ ὁ μαθητὴς ὑπὸ τῦ διδασκάλου, καὶ ἀλλοιῦται, ἀλλ' οὐκ εἰς φθορὰν, ἀλλ' εἰς τελείωσιν ἀγόμενος. τὸ γὰρ ἐν αὐτῷ δυνάμει φερόμενον εἰς ἐνέργειαν. οὕτω καὶ ἡ αἴσθησις ἀλλοιῦται, καὶ πάσχει ὑπὸ τῶν αἰσθητῶν εἰς τελείωσιν ἀγομένη, καὶ ἐκ δυνάμεως εἰς ἐνέργειαν προαγομένη.

Παχνιᾷ. πάσχειν ἐθέλῃ.

Παπάγημα. ἀντὶ τῦ λάλος, καὶ πανοῦργος. μέναν δρος. οἷον πατάγημα ἥκεις.

Πάταγος. φόφος. ἀγαθίας, οἰμωγὰς ἤ ὑκούοντο τῶν ἀγροικων, καὶ μυκήματα βοῶν ἀπελαυνομένων, καὶ πάταγος ὑλης τεμνομένης.

Πάταγος. ἦχος. κτύπος. ἠ πῦρ. ἠ δοράτων, ἠ ξιφῶν πάταγος. καὶ ἀλλιανός. ἄφνω πάταγος ἀκούεται τῶν θυρῶν.

Παταγοῦσιν. φοφοῦσιν. ὑποπαταγοῦντες καὶ

tintin-

A ἐστι τινὶ, καὶ τυμπάνῳ ὑπηχοῦντος τοῦ φόρτου οἱ βάρβαροι. ἢ αὐτὸς. ὁ ἢ, λανθάνει τοῦ πνεύματος σφόδρα πατάγουντος.

Πατάγιον χύτριον. ἀντὶ τοῦ κεραμεῦν. ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν. σωτελίζεται ἢ τὰ κεράμια ἀφὸ τῶν κρουάγων. οὐ γὰρ χύτρας βάπτουσι.

tintinnabulum quoddam, & tympanum cum-ſtrepitu-pulſantes, ſupra onus, *hoſtem à ſe territum ita putabant. N. L.* Et rurſus. Ille verò, latet vento vehementer ſtrepente.

Πατάγου χύτεον. Strepitus ollula. *Vel potiùs*, πατάγος χυλείου. *Strepitus ollula.* Pro, figlini-vaſis ſtrepitus. *Sic autem intelligitur* à parte totum. Vaſa verò fictilia ad-fontes conteruntur, *& non rarò confringuntur.* Ollas enim *in aquam* non immergunt.

N O T Æ.

Πατάχι χύτριον.] Legendum videtur πάταγος χυτρίου. Niſi per hypallagen hoc ita ſcriptum dicas. Et fortaſſe,
B κεραμῦν, quod contractum ex κεραμέιν. à κεράμεος. οῦς. ὁ.

Πατταλεῦσαι. φερασπῆξαι.

Πάτταλον. τὸ τυχόν. ὑπαποτρέχειν ἔχουσι μὴ ἢ πάτταλον.

Πατταλεῦσαι. Clauis-affigere. *Aeſchylus in Prometheo vincto. pag. 9. v. 3.*

Πάτταλον. Quiduis. *Quidquid eſt fortuitum, ac nullius, vel certè minimi pretij, qualis eſt paxillus, & ligneus clauus. Ariſtoph. in Eccleſiaz. pag. 491. v. 37.* Retro-currere, *curſúque pedum referre licet illis* habentibus ne paxillum quidem. *i. ne minimi quidem pretij rem. Conſule notas.*

Πατταλικίων. ἀνὴρ διὰ συκοφαντίας ἢ βίον ποιούμενος. καὶ παρακρούειν δυναμένων τοῖς δι-
C δοκιμοῦσι τὴν νέων. διεβάλλετο ἢ, καὶ ὡς κλέπτης, καὶ τειχωρύχος. ὥστε καὶ κωμῳδεῖσθαι ἐπὶ τούτοις.

Πατταλικίαν. ὄνομα κλέπτου, καὶ τοιχωρύχου.

Πάτταικοι θεοί. οἱ πάτταικοι φοινικοὶ ἐν ταῖς πρύμναις ἱδρυμένοι, χρύσια ἄπιφθα τοῖς πατταϊκοις ὁμοφερῆ.

Πατταλικίων. Pattæcion. Homo vitam ſycophantia ſuſtentans, & nominis probitate-florentibus adoleſcentibus aduerſari ſtudens. Perſtringebatur autẽ etiam vt fur, & parietum-perfoſſor. Quamobrem etiam à Comicis exagitatur. *Er. ad. Chil. 3. Cent. 1. col. 630. ad. 33.*

Πατταλίαν. Pattæcion. Nomen furis, & parietum-perfoſſoris.

Πάτταικοι θεοί. Pattæci Dij. *L.* φοινικοῖ. *i. puniceì*, *vel* φοινικοι, Phœnicij Pattæci in *nauium* puppibus collocati. Et. Aurea-ſimulachra pura, *ex auro puro confſta*, Pattæcis ſimilia.

Πατάξει. ὅταν δὲ λέγῃ ὁ προφήτης πατάξει τὴν γῆν τῷ λόγῳ τοῦ στόματος αὐτοῦ, οὐ περὶ γῆς
D λέγει, ἀλλὰ περὶ τῶν ἁμαρτιῶν. ὡς τὸ ἐγένετο ἡ γῆ πᾶσα χεῖλος ἕν. περὶ ἁμαρτιῶν καὶ ὁ Ἀβραὰμ ἑαυτὸν ἐξουδενίζων. ἐγώ εἰμι γῆ, καὶ σποδὸς λέγει. καὶ πάλιν. ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ ἐξουδένωται τὰ ἐντόσθια αὐτοῦ. τὴν γαστέρα λέγων.

Πατάξει. Percutit. Ferit. Vt, Ille verò correpto gladio, pectus percutit.

Πατάσσει. πλήττει. ὁ δὲ λαβὼν τὸ ξίφος, πατάσσει τὰ στέρνα.

Παπαίνουσι. Palpitante. Propter metum turbato, *& ideo palpitante.* Dexippus. Ipſius verò Ducis ad omnem nuncium, qui fuiſſet allatus, erat ingens-perturbatio. *Ipſe verò Dux ad omnem nuncium perturbabatur.* Nam propter innatam timiditatem, & *rerum* bellicarum imperitiam, apertis quidem, *ac arrectis* auribus, oculis verò perturbatis, & corde palpitante, ſemper ſe aliquid auditurum ſperans, ſubiectis *populis* fugam parare manifeſtè viſus-eſt.

Παπαζουσῆ. ὑπὸ δειλίας κλονουμένη. Δέξιππος. ἐπὶ ἢ τὸ καθηγουμένου πρὸς πᾶν τὸ
E ἀπαγγελλόμενον ἔκπληξις. ὑπὸ γὰρ ἐμφύτου δειλίας, καὶ ἀπειρίας τῶν πολεμικῶν μὲν παντελῶς ἠνεῳγμένοις μὲν τοῖς ὠσὶ, πεπορυβημένοις δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς, παπαζούσῃ ἢ τῇ καρδίᾳ, ἀεί τι ἀκούσεσθαι ἐλπίζων, τοῖς ἀρχομένοις καταδήλος ἦν ὡς φυγῆ χρήσων.

Παπαίνουσι. Qui-conculcauit. Qui-contemſit. Arrhianus. Et fide violata, quam Regi dederat, & conculcato iureiurando, quod iurarat.

Πατήσας. καταφρονήσας. ἀρριανός. δεξίας τε ἔδωκε, ἃς βασιλεῖ ἔδωκε, καὶ ὅρκους πατήσας, οὓς ὤμοσε.

Πατῆσαι. Calcare. Conculcare. Immorari. Peruenire *aliquò. Intra aliqua verſatum eſſe. Rem aliquam tranſſe.* Ariſtophanes *in auibus. pag. 387. v. 2.* Indoctus enim es, non autem curioſus, nec Aeſopum triuiſti. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 6. col. 513. ad. 27. Ne Aeſopum quidem tri.*
F

Πατῆσαι. ἐνδηλῆσαι. ἀφικέσθαι. αἰσθέσθαι. ἁμαθὴς γὰρ ἔφυς, καὶ πολυπραγμων. οὐδὲ αἰσθανόμενον πατάτησας. ἐπὶ τὴν ἰδιωτῆν.

Πατῖνος. Patinus Nomen proprium.

Πατῖνος. ὄνομα κύριον.

Πάτος. ὁδὸς. πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων. ὁ μηδεὶς.

Πάτος. Via. *calcatu. tritáque. Conſortium.* Homerus *Iliad. 2. pag. 223. v. 31. De Bellerophonte dicit*, Conſortium hominum vitans.

NOTAE. A

Θυμὸν.] Iliad.Z.pag.223.v.31.de Bellerophonte dicit,
Ὃν θυμὸν κατέδων, πάντων ἀνθρώπων ἀλιτόων.
Suum animum consumens, consortium hominum vitans.
Vel, vt quidam,
Ipse suum cor edens, hominum consortia vitans.

Πατώμδοι. Conculcati. Contumeliosè tractati. Contumelia affecti.

Πατώμδοι.ὑβριζόμενοι.

Πατραλείας. Et *πατραλφίας, versa α in φ.* Idem. Patrispercussor. Patricida.

Πατραλοίας.πατροτύπτης.καὶ πατραλῴας, ὁ αὐτός.

Πατρεύς. Patreus. Patrensis. Ex vrbe Patris. Dativus Πατρεῖ. Patreo. Patrensi. Vt Myreus, siue Myrensis, ex vrbe Myris. Dativus, Myreo, vel Myrensi. Dicitur autem & Patræus, siue Patræensis. Ipsa enim vrbs vocatur Patræ.

Πατρεύς. ὁ ἀπὸ πατρῶν. ἢ δοτικὴ πατρεῖ. B ὡς μυρεύς, ὁ τῇ μύρῳ, ἢ δοτικὴ, τῷ μυρεῖ. λέγεται ἢ Ἐ πατραιεύς.ἡ πόλις γὰρ πάτραι.

Πάτρης. *N. L. fortasse,* πάτρη. πάτρης. Ipsa ex patre generatio. Et *πάτρης* apud Homerum poeticè, pro comm.ἡ *πατρίδος.* Ipsius Tribus. *πατρὶς* enim ipsa Tribus. *Aliàs ipsa patria.*

Πάτρης. ἡ ἀπὸ τ πατρὸς γέννησις. καὶ πάτρης ἡ πατρίδος ποιητικῶς παρ' Ὁμήρῳ. πατρὶς ἢ φυλή.

Πατριάρχης. Patriarchia. Primus alicuius familiæ autor, vnde alij descenderunt Et *πατριαρχεῖον.* Locus, in quo Patriarcha degit. Vel Patriarchæ dignitas, munus, & officium.

Πατριάρχης.καὶ πατριαρχεῖον.

Πατριαί. Regiones. Tribus. Locorum præfecturæ. C

Πατριαί.χῶραι.φυλαί.τοπαρχίαι.

Πατρίκιος. Patricius. Hic floruit sub Iouiano Imperatore. Fuit autem ex Lydia. Qui ex apparentium, aut occurrentium, & *consequentium* signorum coniectura Censor fuit accuratus.

Πατρίκιος. οὗτος ἤκμασεν ἐπὶ Ἰοβιανοῦ βασιλέως. ἦν δὲ ἐκ Λυδίας. ὃς ἀπὸ τῶν φαινομένων, ἢ ἐσομένων σημείων τεκμήρασθαι, ἀκριβὴς ἦν ἐξεταστής.

Πατρίκιος. Patricius. Pater Reipub Vt. Ille verò mittit Legatos, ordinis Senatorij principes, & ampla dignitate præditos viros. Erant enim Patricii. Imperator Theodosius ob iram, quam conceperat aduersus Antiochum præpositum, læsæ maiestatis reū, *quòd conuiuasset in Imperatoris Deo sacri caput,* edicto vetuit, ne quis eunuchus inter Patricios locum haberet, *ac recenseretur.* Quamobrem etiam ille præpositus amotus est ab honore, & publicatus. *eúmque bonis publicatis,* in Sacerdotum collegium est relatus, *& cooptatus.*

Πατρίκιος. πατὴρ τῆς κοινῆς. ὁ δὲ πέμπει φρισβευτὰς τοὺς ἐν τῷ κορυφαίῳ τ συγκλήτου βουλῆς τελοῦντας ἀξίας, πατρίκιοι δ' ἦσαν ὄντες ἐτύγχανον. ὁ βασιλεὺς Θεοδόσιος ὀργῇ τῇ πρὸς Ἀντίοχον τὸν προπόσιτον ἐβλαβῆ θῆναι ἐκέλευσεν, ἐξεφώνησε διάταξιν, δι' ἧς οὐκ D ἦν τοῖς πατρικίοις μὴ τελεῖν. διὸ καὶ καθῃρέθη ὁ προπόσιτος τ τιμῆς. καὶ ἐδημοσιώθη, καὶ πρὸς ἱερεῦσι κατετάγη.

Πατρίκιος Θεός.

Πατρίκιος Θεός.

Πατροκλῆς. Patrocles. Nomen proprium. Et prouerbium, Ex Patroclis, *vel ex Patrocli domo. Er. ad. Chil. 3. Cent. 3. col. 693. ad. 92. Patroclo sordidior.* De sordidis, & squalidis. Patrocles enim fuit Athenienſis valde diues, aliàs tamen malæ vitæ homo, & auarus, & tenax *ac sordidus,* qui propter *suam* parsimoniam, neminem ad se linebat accedere, ob pecuniæ custodiam. *ob pecuniæ seruandæ studium,* & ob vitæ tenacitatem. Plutus igitur interrogatus. Vnde venis? Ex Patroclis, *siue Patrocli domo,* respondit. *Aristoph. in Pluto. pag 6. v. 4. f. 6.*

Πατροκλῆς. ὄνομα κύριον. καὶ παροιμία. ἐπὶ πατροκλείους. ἐπὶ τῶν ῥυπώντων, καὶ αὐχμηρῶν. πατροκλῆς γὰρ ἐγένετο Ἀθηναῖος πλούσιος σφόδρα. ἄλλως δὲ κακόβιός τις, καὶ φιλοχρήματος, Ἐ σκνιπὸς. ὃς τινες ἕνεκεν τ εὐδωλίας, οὐδ' ἵνα οἱ ἄλλα προσίωσι, φυλακῆς ἕνεκα τῶν χρημάτων, καὶ γλίσχρου βίου. ὁ πλοῦτος οὖν ἐρωτώμενος πόθεν βαδίζεις; ἐκ πατροκλείους, φησί.

Πατρόκλος. ὄνομα κύριον. καὶ ἡ κλητική, ὦ πάτροκλε. καὶ ὦ πατρόκλεις.

Πατρονομούμενοι. Qui leges à patribus. *i. à maioribus* traditas obseruant. *L. τῶν πατέρων. Vel, Qui patrum, maiorumque legibus reguntur.*

Πατρονομούμενοι.οἱ τοὺς ἀπὸ τῶν πατέρων ἀπαλλαττομένους νόμους τηροῦντες.

Πατροραίστης. Qui patrem verberat. Patris-percussor. E

Πατροραίστης.ὁ τ πατέρα τύπτων.

Πατρούχου παρθένου. *Herodotus lib. 6. pag. 222. l. 23.* Virginis pupillæ, ad quam solam vniuersa patris hæreditas pertinet, & quam habere debet. *Vide Lexicum Ionicum.*

Πατρούχου παρθένου. *Herodotus lib. 6. pag. 222. l. 23.* Ἡροδότου ἕκτου σελίδος 222. λόγου 23. Ἰδὲ τὸ Ἰωνικὸν λεξικόν.

Πατρῷα. Paterna.

Πατρῷα.τὰ πατρικά.

Πατρίζοντες

A Πατριάζοντα. τὰ τῦ πατρὸς φρονοῦντα.

patris partibus fauet, eadémque ſtudia ſequitur, & eándem ſententiam.

Πατρωνικὸν δίκαιον. τὸ ἐπὶ προσάτου δίκαιον.

Πατρώων. πατρῶα λέγουσιν οἱ ῥήτορες, ὅταν αὐτοῖς ὁ λόγος ᾖ περὶ χρημάτων, ἢ τόπων. Ἰσαῖος. ἀποφαίνω γὰρ ὑμῖν ὡς οὐκ ἔστι τῆς ὀρφανίσσης τοῦ χωρίου τούτου οὐδὲ ἐγένετο πώποτε. ἀλλ' ὡς ἐμοὶ πατρῷον Λυσιμένει τῷ πατρὶ ἐμῷ ἐκεκράτει. ὁ δὲ Λυσιμένης εἶχε τὰ πατρῷα πάντα. πάτρια δὲ λέγουσι τὰ ἔθη, καὶ τὰ νόμιμα, καὶ τὰ μυστήρια, καὶ τὰς ἑορτάς. Αἰσχίνης. τοῦτο γὰρ τοῖς νόμοις εἰδὼς πατρίοις, καὶ παλαιοῖς ὄντας ὑμῖν. πατρικὸν δὲ, ὅταν περὶ προσώπου ποιῶνται ὁ λόγον, καὶ τοῦτον ἀξιωθῇς δι' ὃ τὸ πατρικὸς αὐτῷ φίλος εἶ. αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος.

B Πατρῷα. πατρῷα. Ἰσαῖος. λέγει δὲ ὁ πρὸς πατρὸς θεῖος. ὡς καὶ ὁ πρὸς μητρὸς, μήτρως. καὶ μήτρων, καὶ πάτρων.

Παῦλα. ἀνάπαυσις. καὶ τὸ δὴ λεγόμενον παῦσις κακοῦ μεῖζον κακόν. διόπερ ἐν κακῶν αἱρέσει, τὸ ἔλαχιστον δεῖ ἑλέσθαι.

Παῦλος αἰγινήτης ἰατρός. ἔγραψεν ἰατρικὰ βιβλία διάφορα.

Παυλος. τύριος ῥήτωρ. γεγονὼς κατὰ τὸν φίλωνα τὸν βυβλιον. ὃς ἐπὶ ἀδριανοῦ τοῦ βασιλέως πρεσβεύσας, μεγάλην πλὴν τὴν τύρον ἐποίησεν. ἔγραψε τέχνην ῥητορικήν. προγυμνάσματα. μελέτας.

Παῦλος φιλόσοφος. εἰσαγωγὴ ἀστρολογίας, καὶ ἀποτελεσματικά.

Παῦλος γερμῖνος σοφιστής. ὁ γράψας ὅτι γε λυσίου εἰσὶ τὰ περὶ τῆς ἰφικράτους δωρεᾶς βιβλία β'. ὑπομνήματα εἰς τοὺς λοιπους λόγους τοῦ λυσίου.

F Παῦλος αἰγύπτιος ἐκ τῆς λύκων. σοφιστής. υἱὸς βησαρίωνος. ὃς καὶ διδυμος ἐγένετο. ὅτε τὸ βασιλέως κωνσταντίνου. ὑπόμνημα.

Παῦλος. οὗτος ἐγένετο σύγχρονος μάνεντι. τὸ γένος σαμοσατεύς. ἀντιοχείας τῆς μεγάλης πρόεδρος. ὃς φιλὸν αὐθρωπον εἰς τὸν κύριον ἐβλασ-

Παλαιόντα. Patrizantem, ſiue patriſſantem. Illum, qui patrem dictis, factiſque imitatur. Vel illum, qui

Πατρονικὸν δίκαιον. Patronicum ius. Ius Patronatus.

Πατρῶον πατρῶα. i. paterna, dicunt oratores, quum de pecunia, vel locis verba fiunt. Iſæus. Declaro enim vobis hunc agrum nec eſſe, nec vnquam fuiſſe iſtius pupillæ, ad quam vniuerſa patris hæreditas pertinet: ſed fuiſſe, *vt eſſe agrum* paternum Lyſimenis, qui pater eſt Menecratis. Lyſimenem verò habuiſſe omnia *bona* paterna. πάτρια verò. i. patria vocant mores, & inſtituta, & myſteria, & feſta. Antiphon. Partim verò, cùm patrias, & antiquas leges vobis eſſe ſciret. πατρικὸν verò dicunt. *i. patrium & paternum*, quum de perſona verba faciunt. Vt, Et his honoribus dignus eſt habitus, *vel, his honoribus eſt ornatus*, quòd eſſet ipſi paternus amicus. Aeſchines in *oratione* contra Cteſiphontem.

C Πάτρως. πάτρω. Atticè. Sic autem vocatur patruus, *qui patris eſt frater*. Vt & matris frater vocatur μήτρως. i. auunculus maternus. Et μήτρων. i. auunculus maternus. Et μήτρων *in accuſatiuo caſu ſingulari Attice vocatur* πάτρων *patruum tuum Lysidem*. *Herodotus lib. 9. pag. 342. lin. 41.* πάτρων τὸν σὸν Λυσείδεω.

Παῦε παῦε ὦ δέσποθ' Ἑρμῆ, τεκρὸν γὰρ ὄντα τὸν κλέωνα λοιδορεῖ. ἔθος δὲ ἦν τοῖς ἀρχαίοις τοὺς τετελευτηκότας μὴ λοιδορεῖν.

Παῦε. Deſine, deſine, ò Domine Mercuri *deſunctum conuiciis inſectari*. Cleonem enim defunctum conuiciis inſectabatur. Mos autem fuit antiquis, ne defunctos conuiciis inſectarentur. *Ariſtoph. in Pace. pag. 458. v. 11. & 12.*

Παῦλα. Quies. Requies. Et (quod vulgò dicitur) ſedatio mali, maius *eſt* malum. Quamobrem in malorum delectu minimum oportet deligere.

D

NOTÆ.

Παῦε.] Ariſtoph. in Pace. pag. 458. v. 11. & 12.

Τρυγ. —παῦε, παῦ' ὦ δέσποθ' Ἑρμῆ, μὴ λέγε.
Λλλ' ἐᾶ τὴν ἀνδρ' ἐκεῖνον, ὕβρει ἔζ, τεθνεῶτα κἄτω. &c.

Vide Schol. annot. 7.

Παύλη.

Παῦλη. Quies. Requies.

Παῦλος. Paulus, Ægineta medicus, medicos libros diuerſos ſcripſit.

E Παῦλος. Paulus, Tyrius orator, qui fuit temporibus Philonis Byblij, qui ſub Adriano Imperatore cùm legationem obiiſſet, Tyrum effecit metropolim. Scripſit artem Rhetoricam, progymnaſmata, declamationes.

Παῦλος φιλ. Paulus Philoſophus *ſcripſit* Introductionem Aſtrologiæ, & Apoteleſmatica. *i. de ſiderum effectibus.*

Παῦλος γ'. Paulus Germinus Sophiſta, qui ſcripſit, Lyſiæ eſſe duos illos libros de dono Iphicratis. Item commentarios in reliquas Lyſiæ orationes.

F Παῦλος Αἰγ. Paulus Ægyptius ex *vrbe* Lycorum. *Vide* Λύκων *apud Steph.* Sophiſta, filius Beſarionis, qui & Didymus *dicitur*, natus ſub Imperatore Conſtantino. Commentarium *ſcripſit.*

Παῦλος. Paulus. Hic fuit Manentis æqualis, & *eodem tempore vixit*, genere Samoſatenſis, Antiochiæ Magnæ Præſes, qui Dominum blaſphemè dixit nu-

dum esse hominem, & vt in vno quoque Prophetæ, sic etiam in ipso diuini verbi habitationem fuisse. *i. diuinum verbum habuisse.* Vnde etiam duas naturas diuisas, & inter se prorsus separatas, *& nullam communionem, nullámque communicationem inter se habentes*, in Christo esse *dixit*, quasi Christus aliquid aliud sit, & aliud in eo habitans Dei verbum. Hæ *sunt* origines primæ, cur & vna *tantùm* natura, & duæ, malè, & ominosè in Christo dicantur. Quorum alterum quidem, facit ad tollendam eius diuinitatem, alterum verò, ad eius humanitatem tollendam spectat.

Παῦλος. Paulus. Hic cum Chrysantho Nouatianę Ecclesiæ Præses, primùm quidem Romani sermonis magister fuit. Cùm verò grammaticum laborem reliquisset, ad vitam asceticam, *& monasticam pietatis exercitationi, studióque deditam*, se conuertit. Et cõstitutis virorum bonorũ monasteriis, nõ aliter constanter egit, quàm monachi, qui in deserto viuunt. Talis iste fuit, quales Eusebius ait esse monachos in deserto degentes. illos enim in omnibus constanter imitabatur. In assiduo ieiunio, in pauca loquendo, in abstinentia ab animatis. Plerunque etiam à vino, & oleo abstinuit. Quinetiam in pauperes si quis alius, bonus, *& liberalis* fuit, & in custodiis detentos, *atque captiuos*, impigrè *sedulóque* visitauit. Sub hoc Iudęus quidam, qui Christianismum simulabat, deprehensus est.

Ἰουδαῖος τὴς χριστανίζειν ὑποκρινόμενος ἐφωράθη.

Παῦπερ. Pauper. Ita vocabatur Constantius, Magni Constantini pater, quòd frugaliter viueret, adeò vt ne multa quidem argẽtea vasa possideret, nec quidquam aliud ad delicias spectans *haberet*: sed in sacris, & publicis festiuitatibus, *hominũm* priuatorum argento, stratisque Regiam ornaret.

τῷ ἰδιωτῷ ἀργύρῳ, καὶ στρωμναῖς ἐκόσμει τὰ βασίλεια.

Παῦρα. Pauca. Breuia. Homerus *Iliad* Γ. *pag.* 115. *v.* 2. *de Menelao dicit*, Pauca quidem *dicebat*: sed valde argutè, *vel, acutè*, quia non *erat* multiloquus. Et rursus. Aristophanes *in Pace. pag.* 463. *v.* 12. Paucis molestiis exhibitis, multis voluptatibus allatis. *i. parum molestus, multum iucundus. Vide locum.* Pro, Quia paucis comicè perstrinxi *eos, qui perstringendi videbantur*. Hoc autem simile est illi, *quod Homerus Iliados* E. *pag.* 105. *v.* 19. *dicit*, Profectò parum sibi filium similem genuit Tydeus.

Παῦρα. ὀλίγα. Βραχέα. ὄμπρος. παῦρα, μάλ', ἀλλὰ μάλα λιγέως, ἐπεὶ οὐ πολύ ὠθος. καὶ αὖθις, ἀρισοφυὴς. παῦρ' ἀνιάσας, πολλ' ὀφράνας. ἀντὶ τοῦ ὀλίγα κωμῳδήσας. ὁμοίως τοῦ, ἦ ὀλίγον οἱ παῖδα ἐοικότα γείνατο Τυδεύς.

Παυρόλας. ὄνομα κύριον. οὗτος υἱὸς ἦν Φαλάριδος τοῦ ἀκραγαντίνων τυράννου ἐξ ἐρυθείας τῆς αὐτοῦ γυναικός.

Παυρόλας. Purolas. Nomen proprium. Hic fuit filius Phalaridis, Agrigentinorum tyranni, ex Erythea ipsius vxore *susceptus*.

Παυσανίας. λάκων ἱστορικός. περὶ Ἑλλησπόντου. λακωνικά. χρονικά. περὶ ἀμφικτυόνων. περὶ τῶν ἐν λάκωσιν ἑορτῶν.

Παυσανίας. Pausanias. Lacon historicus. *Scripsit* de Hellesponto. Laconica. Annales. De Amphictyonibus. De festis Laconicis.

Παυσανίας καισαρεύς. σοφιστής. σύγχρονος ἀριστείδου. οὗ μέμνηται ὡς φαύλου ῥήτορος φιλόστρατος ἐν τοῖς βίοις τῶν σοφιστῶν. ἔχει δὲ πρὸς συντάξεως βιβλίον ἕν. προβλημάτων βιβλίον ἀ. καὶ ἕτερα.

Παυσανίας. Pausanias Caesariensis Sophista, æqualis Aristidis, cuius Philostratus in Sophistarum vitis meminit vt oratoris inepti. Scripsit de Syntaxi. *i. de constructione* librum vnum. Problematum lib. 1. & alia.

Παυσανίας. Pausanias, Cleombroti, & Anchitheæ F. Lacedæmoniorum Rex, qui post pugnam ad Plateas commissam, tripodem Apollini dedicauit, in quo inscripsit,

Græcorum Imperator, postquàm exercitum perdidit Medorum,

Pausanias, Phœbo monumentũ dedicauit istud.

Παυσανίας. Pausanias, Cleombroti, & Anchitheæ F. Lacedæmoniorum Rex, qui post pugnam ad Plataeas commissam, tripodem Apollini dedicauit, in quo inscripsit,

Ἑλλήνων ἀρχηγὸς, ἐπεὶ στρατὸν ὤλεσε μήδων

Παυσανίας, φοίβῳ μνῆμ' ἀνέθηκε τόδε.

Cùm

A

B

C

D

E

F

Μηδίζειν ἡ ἀρξάμβους, ὑπὸ αἰγυπτίων, ἐ φοινίκων ἐν βυζαντίῳ ἐδορυφορεῖτο. καὶ ἐσθῆτι, καὶ τραπέζῃ ἐχρῆτο μηδικῇ. ἐμνᾶτο δὲ τὴν ξέρξου θυγατέρα δῆτη ἑλλάδι. κληθεὶς δ' εἰς κρίσιν, καὶ ἁλούς, καταφεύγει εἰς τὸ μέμβρος ἀθηνᾶς. ἡ δὲ μήτηρ, πλίνθον ἔθηκε πρόσθεν κῆ ἐ εἰσόδου. εἶτα οἱ ἄλλοι. καὶ οὕτως ἔνδον ἀπέθανε. τὸ δὲ σῶμα εἰς τὸν κεάδαν, βάραθρον δ' ὄζι τοῦτο, ἔρριψαν. καὶ τὸ δίπτυχαμμα ἐξεκόλαψαν ἐκ τοῦ τρίποδος. καὶ ταῖς πόλεις ἐπέγραψαν. αἱ δ' ἔλλωσις καὶ δι' αὐτὸν πρὸς ἀθηναίους ἀπέστησαν. νοσησάσης δ' ἐ πόλεως, εἰκόνα ἔστησαν χαλκῆν παυσανίου, καὶ ἐσώθησαν.

Cùm autem Medis-fauere, *moréque Medorum imitari* cœpisset, Ægyptiorum, & Phœnicum satellitio Byzantij stipatus incedebat, & vestitu, & mensa Medica, *vel vestitu, cultu, victúque Medico* vtebatur. Et Xerxis filiam ambibat vxorem, vt imperio Græciæ potiretur. Sed ad iudicium vocatus, & reus peractus, & *condemnatus*, in Mineruæ delubrum confugit. Mater verò *ipsius* prima laterem ad introitũ collocauit, deinde reliqui *fecerunt idem*. Sic autem intus obiit. Eius verò corpus in Ceadam abiecerunt. Hoc autem est barathrum *quoddam, in quod facinorosorum corpora coniiciebant*. Et epigramma de Tripode deleuerunt, & vrbes inscripserunt. Græci verò etiam propter ipsum ad Athenienses defecerunt. Cùm autem *propter Pausaniæ mortem Sparta* ciuitas *pestilentiæ* morbo laboraſſet, *Lacedæmonij* æream Pausaniæ statuam erexerunt, & *ita* seruati, *pestilentiaque morbo liberati* sunt.

NOTAE.

Μετὰ πλαταιάς.] Ita lego, μετὰ τὴν περὶ Πλαταιὰς μάχην.

Παυστικόν. μηχάνημα τροχοῖς ἐμφερὲς. δι' ὃ τὸν τράχηλον διιέασιν καὶ τὴν ὑποζυγίων, ὥστε μὴ ἐσθίειν. καὶ τὴν αὐθεφώπων, ὡς μὴ δύωνται ταῖς χεῖρας τῷ σώματι προσάγειν.

Παυσικόν. Est machinamentum rotis simile, per quod & ipsorum iumentorum collum transmittebant, ne ederent, & hominum, ne manus admouerent ori, *ne sic cibum caperent. Dictum autem* ἀπὸ τοῦ παύειν τὸ κάπτειν, *quòd sedaret ipsum edendi æstum. i. impediret ne cibus caperetur, ac ederetur.*

Παῦσις. ἔζι κληρονομία. λῆξις δὲ, μερίς. ἡ δ' ἀποκλήρωσις, μέρος εἰς ἀμείνονα λῆξιν. ἀποκληροῦσθαι θεσπωιῷ φερητίδι ἐδὲν ὤκνησε.

Παῦσις. Est hæreditas. λῆξις verò, pars *hæreditatis*. ἀποκλήρωσις verò, pars in præstantiore parte. ἀποκληροῦσθαι. *Partem attribuere, vel assignare. Vide Lex. V.* ἀποκληροῦσθαι. &c. Diuinâ curâ non est cunctatus *vni cuique suum* partem assignare.

Παυσωλή. κατάπαυσις.

Quies. Requies.

Παύσων, καὶ Ἶρος, ὀνόματα κύρια πενήτων. ὁ ἀσκληπιὸς παύσονα. καὶ Ἶρον, καὶ ἄλλον τινὰ τῶν ἀπόρων ἰάσατο. ὠφθαλμῷ γάρ τις ἐνόσει. εἶτα δῆτας ὅδι λίγει. ὄζει λύσαι τὰ κάπρου στιμαλὶν, καὶ τὰ ὑπαλείφασθαι ὁ δὲ, κοινοῦται τῷ συνήθει ἰατρῷ. ὁ δὲ, ἐπειρᾶτο τὰς αἰτίας λέγειν. τὸ μὲν γὰρ ὑπορρεῖν τὸ οἴδημα τῇ δριμύτητι. τὸ δὲ, δῆλα παύειν, καὶ ἡσυχῇ ὑποζέφειν, ὁ Ἶρος ἔλεγε.

Παύσωνος. Pausone mendicior. Hic pictor erat, & ob paupertatem celeberrimus. *Aristoph. Pluto. pag. 32. v. 9. In Acharnens. pag. 295. v. 8. In Thesmophor. pag. 533. v. 38. plura de Pausone.*

Παύσωνος πλωχότερος. οὗτος ζωγράφος ἦν. καὶ δῆτα πενίᾳ δι' ἐπιθρύλλητο.

Παφία. ἡ ἀφροδίτη.

Παφία. Paphia. Venus.

Παφλαγών. ὁ κλέων, ὁ παρὰ ἀθηναίοις στρατηγὸς, δι' ὃ τὸ τῆς φωνῆς ἀπηχὲς. ἀπὸ τοῦ παφλάζειν. ξένος γὰρ ἦν, καὶ βάρβαρος.

Παφλαγών. Paphlagon. Cleon, Athenienſium dux, propter vocis insuauitatem, *ac asperitatem. Dictus enim est Paphlagon* à verbo παφλάζειν. *i. æstuare, strepitũ edere, qualem edit æstuans mare. Sonum absonum, ac insuauem edere. Balbutire.* Peregrinus enim, & barbarus erat.

Παφλάζοντα. ἠχοῦντα. ἀναζέοντα. ἀπὸ παφλάζει. βράζει. πταίει. παφοίνται δὲ ὅθεν τὸ παφλάζειν. παφλάζει δ' ὅτι, τὸ λαλοῦντά τινα, κρατεῖσθαι, καὶ ἀναπόπλεως. τοιοῦτος ἦν καὶ ὁ κλέων. ἢ τὸ ταράττεσθαι. παφλάζειν ἢ κυρίως σημαίνει, τὸ ἠχεῖν κυμαινομένῳ τινὶ θαλάττων. παφλάζω, ἀναζέω. ἢ τὸ ἐκ βραχυοῦ ἀναδίδοσθαι γίνεσθαι. παφοίνται ἢ ἡ λέξις αὐτη παρὰ

Παφλάζοντα. Resonantem. Strepentem. Ebullientem. Feruentem. Aestuantem. *Aristoph. Equitibus. p. 240. v. 25.* Vir æstuat. Id est, feruet, ebullit, turbatus est. Deductum autem est à verbo παφλάζειν. παφλάζειν verò significat, aliquem loquentem retineri, & *à loquendo* retundi. *i. dicitur de eo, cuius lingua, dum loquitur, hæsitat, retinetur, impeditur, & quodammodo retunditur, nec expeditè verba proferre potest.* Talis autem erat & ipse Cleon. Vel turbari. παφλάζειν autem propriè significat, Ipsum mare fluctuans, *siue, fluctibus æ-*

quatum resonare. παφλάζω. Ebullio. Feruco. Aestuo. Vel talem edo strepitum, qualis ex mari æstuante, &

fluctuante editus auditur. Hæc autem vox vt soni imitatrix ab Homero formata est, quem *sonum* æstus vndarum emittere solet. Deducitur à φλέω quod & φλύω dicitur. *Hom. Iliados φ. 779. 15.* αἱ δ' ἴφθιμοι κεφαλαὶ ῥέεθρα. sursum verò feruebant pulchra fluenta. Significat autem sursum versus, ac in altum emitto, & in altum iacto, *quod & maris æstus, & aqua feruens facere solet*, & per syncopen φλᾶ, *hinc verò* deductū φλάζω, vt ῥίπτω, ῥιπτάζω. Iacio. Iacto. Et ἐνθουσιῶ, ἐνθουσιάζω. furore diuino-correptus-agitor.

Παφνούτιος. μιᾶς πόλεως τῆς ἄνω Θηβαΐδος ἐπίσκοπος. ἀνὴρ θεοφιλὴς, καὶ σημειοφόρος. ὃς ἐν τῷ καιρῷ τοῦ διωγμοῦ, τὸ ὀφθαλμὸν ἐξεκόπη. τοῦτον ὁ βασιλεὺς μετεπέμψατο. καὶ αὐτοῦ τὸ ὀφθαλμὸν κατεφίλει· ἐδόκει δὲ κἀμοὶ σωφρόνων τῶν ἐπισκόπων νόμον παρὸν εἰς τὴν ἐκκλησίαν εἰσφέρειν, ὡς τοὺς ἱερωμένους λέγω δηλονότι τοὺς ἐπισκόπους, πρεσβυτέρους, διακόνους, ὑποδιακόνους, μὴ συγκαθεύδειν τὰς γαμετὰς, ἃς ἔτι λαϊκοὶ ὄντες ἠγάγοντο. καὶ ἐπὶ τοῖς τούτου προσέκειτο βουλεύεσθαι, διγαμίας ἐν μέσῳ τοῦ συλλόγου τῆς ἐπισκόπων ὁ παφνούτιος, ἐβόα μακρὰ, μὴ βαρεῖν ζυγὸν ἐπιτιθέναι τοῖς ἱερωμένοις ἀνδράσι. τίμιον εἶναι τὸν γάμον λέγων. μὴ τῇ ὑπερβολῇ τῆς ἀκριβείας, μᾶλλον τῇ ἐκκλησίᾳ πρεσβεύειν. οὐ γὰρ πάντας δύνασθαι φέρειν τὴν ἀπαθείας ἄσκησιν. οὐ δὲ ἴσως φυλαχθήσεσθαι τὴν σωφροσύνην τῆς ἐκείνου γαμετῆς. καὶ σωφροσύνην ἐκείνης τῆς νομίμου γυναικὸς τὴν συνέλευσιν. ἀρκεῖσθαι τε τὸν φθάσαντα κλήρου τυχεῖν, μηκέτι ἐπὶ γάμον ἔρχεσθαι, καὶ τὴν τῆς ἐκκλησίας ἀρχαίαν παράδοσιν. μὴ νέαν δοκεῖν δύνασθαι ταύτης, ἣν ἅπαξ ἤδη πρότερον λαϊκὸς ὢν ἐπηγάγετο. καὶ ζῶντ' ἐληλυθέναι ὡς γάμον, καὶ ἁπλῶς εἶναι γυναικός. ἐκ παιδὸς γὰρ ἐν ἀσκηταῖς ἀνατεθράφθαι. καὶ ἐπὶ σωφροσύνῃ, εἴ καί τις ἄλλος, βεβιῶσθαι ἦν. καὶ πείθεται σύμπας ὁ τῆς ἐπισκόπων σύλλογος τοῖς παφνουτίου λόγοις. καὶ τὸ μὲν τούτων ζήτησιν ἀπεσείσαντο τῇ γνώμῃ τῆς βουλομένων ἀπέχεσθαι τῆς ὁμιλίας τῶν γυναικῶν καταλείψαντας.

A

B

C

D

NOTAE.

Ἀπεσείσαντο.] Refer ad præcedens σύλλογος. Quod nomen est collectiuum, & multitudinem significat; ideóque pluralem numerum Suidas subiecit, καταλείψαντες. Sic enim legendum, vt & in Ald. cod. &, τῇ γνώμῃ, τῆς. aliàs diceres, καταλείψας τῇ. &c.

E

Παχεῖα. Crassa. *G. f. à masc.* παχύς, *crassus, pinguis, opulentus, diues.*

Παχεῖς. Crassi. Pingues. Sic Athenienses more-suo vocant, *vel, vocare solent* diuites. *Sequens exemplum ad rem non facit.* Aristophanes *in Nubibus. pag. 104. v. 5.* Cognoscis autem te-ipsum quàm imperitus sis, & crassus, *quàm.* Pro, stupidus, & ad intelligendum tardus, *ac inepeu.* Et Herodotus. *Consule nostrũ Ion. Lex. in* Παχέως. Ex Naxo viri crassi. *i. diuites, & opulenti* à populo in exilium pulsi fuerunt. Differunt autem παχὺς, & παχύς. Nam παχὺς quidem, dicitur pinguis. παχὺς verò, stupidus, sensúque carens. Vel diues, & crassus, & antiquus. Apud antiquos autem *hoc* pro stulto ponitur. *Nam corpora* crassa, propter pellis pinguedinem, sale mollita, *& subacta*, latiora fiunt.

Παχεῖα.

Παχεῖς. οἱ ἀθηναῖοι τοὺς πλουσίους καλοῦσι σωφρονοῦντας. ἀριστοφάνης, ὡς ἀμαθὴς εἶ καὶ παχύς. ἀντὶ τοῦ ἀναίσθητος, καὶ παχεῖς τὸ νοῆσαι. καὶ νέος οὐδεὶς τῶν παχέων ἐκ νάξου ὑπὸ τοῦ δήμου. διαφέρει παχὺς, καὶ παχύς. παχὺς μὲν λέγεται, ὁ λιπαρός. παχὺς δὲ, ὁ ἀναίσθητος. ἢ ὁ πλούσιος, καὶ παχὺς, καὶ ἀρχαῖος. ἐπὶ τοῦ ἠλιθίου δὲ παρὰ τοῖς παλαιοῖς. τὸ παχέα, ὑπὸ πιμελῆς τῶν δερμάτων, ἁλσὶ μαλαττόμενα εὐρύτερα γίνεται. φησὶ δὲ ὁ στρεψιάδης ἁλσὶ διασμηχθεὶς ὅπως τὰ οὐτοσί. ἤγουν ὑπο-

Steepsia-

A καθαρθεὶς τὴν παχύτητα ἁλσὶ δεβρεχόμενος. δεβάλλει δὲ τοῦτον ἀριστοφάνης, ὡς ἐκεῖ ἀστεῖον τὸν λόγον ποιούμενος. ζήτει δὲ τὸ ἁλσὶ δεσμηχθείς.

Stresiades igitur *apud Aristoph. in Nubibus, pag. 119. v. 3.* dicit, Sale perfusus adiuuaretur iste. Id est, li sale perfunderetur, *& conspergeretur, sui corij* crassitiē purgatus, *& bene macceratus amitteret, & longè mollior, atque commodior fieret.* Hunc autem Aristophanes carpit, vt de vtre verba faciens. *Vide Schol. annot. 2. ad. 26. Sale perunctus hic adiunabitur.* Quære in Ἁλσὶ δεσμηχθείς. *Er. ad. Chil. 3. Cent. 4. col. 699.*

Πρήθων τὸ σῶμα, δυσκλεὴς ἔσῃ λίαν.

Πρήθων. *Senarius ad somniorum explicationem pertinens.* Ardens corpore, infamis eris valde.

Πάχνη. ἐπειδὰν ἐκ γῆς ἢ ἐκ θαλάττης, ὑφ' ἡλίου ὑγρασία ἀνεχθεῖσα μὴ κατεργασθῇ, κατα-
B ζυχθῇ δὲ ὑπὸ ψυχῆς, πάχνη καλεῖται.

Πάχνη Pruina. Quum ex terra, vel ex mari humor à Sole sublatus, non conficitur: sed refrigeratur, pruina vocatur.

Παχνοῦται. πήγεται. πήγνυται. λυπεῖται.

Παχνοῦται. Densatur. Congelatur. Dolore-afficitur.

Παχυμέροι. παχεῖς. ἐνόντοι. τοσαύτην δὲ ἡμεῖς παχύτητα καὶ ἀμαθίαν κατεγνώκαμεν, ὥστε ἐτολμήσαμεν ἐξελέγχειν αὐτούς, τοσοῦτον ἠγνοηκότας ὅσον οὐδεὶς ἠγνόησε.

Παχυμέροι. & παχεῖς. Idem. Crassa-mente-prædiți. Stupidi. Stulti. Amentes. Vt, Nos autem tantam crassitiem, & imperitiam *in iis* deprehēdimus, vt eos coarguere ausi-simus, quòd tantum ignorarint, quantum nullus ignorauit. *i. quòd in iis tanta fuerit rerum omnium ignorantia, quantam in nullo alio vnquam fuisse constat.*

Παχύτερον. ἀμβλύτερον. οὐκ ἀκριβές.

Παχύτερον. Crassius. Pinguius. Obtusius. Obtusum Hebes. Non accuratum.

C ΤΟ Π ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΑΙ.

Π. CVM ΑΙ.

Παῖ. ἀριστοφάνης.
Τί δ' ἔστιν ὦ παῖ παῖδα γὰρ καὶν ᾖ γέρων
Καλεῖν δίκαιον, ὅς τις αὖ πληγὰς λάβῃ.

Παῖ. O puer. *Dictum etiam de sene.* Aristophanes. *Quid verò est ô puer? puerum enim, quamuis sit senex,*
Vocare æquum est, quum quis plagas accipit.

Simile quiddam legitur & in Thesmophor. pag. 515 v. 19. & 20. pro ὅστις, mallem ὅτις. i. quicunque.

Παιάν. εἶδος. ᾠδῆς. ὁ δ' εἶπε κλαύσας φρυνος, οὐχὶ παιῶνος. τῶν τ' ἔστιν ἡμῖν, φροντίδος ἦ λύπης.

Παιάν. Pæan. Odæ, siue carminis genus. Vt, Ille verò dixit flens, luctus, non *autem* pæanes, Hoc est nobis, curæ verò, & doloris Principium.

D NOTAE.

ὁ δ' εἶπε.] Sic lego,
ὁ δ' εἶπε κλαύσας, θρῦῳ-, οὐχὶ παιᾶνες,
τῶν τ' ἔστιν ἡμῖν, φροντίδος ἦ, ἢ λύπης
Ἀρχή.—

Παιᾶνας. ὕμνους. ὁ δέ, ἡδὲ τοὺς παιᾶνας, οὐκ εὐτραπέλως τῇ γλώττῃ, οὐδὲ ἐρρωμένῃ. ὥσπερ οὖν κάτοινος ἤδη, καὶ οὐκ ἀρτίστομος ἔτι.

Παιᾶνας. Pæanas, Hymnos. Vt, Ille verò canebat pæanas non vrbanè, *non facetè*, Linguâ nec robusta, *firmâque: sed titubante.* Vt igitur vino-grauis, *& ebrius* iam, nec expeditum-os-habens, *loquebatur.*

NOTAE.

E ὁ δ' ἤδε.] Videtur versus, qui sic fortasse distinctè legendi;
ὁ δ' ἤδε τοὺς παιᾶνας οὐ εὐτραπέλως,
τῇ γλώττῃ οὐδ' ἐρρωμένῃ.
ὥσπερ οὖν κάτοινος ἤδη, κοὐκ ἀρτίστομος ἔτι.

Παιᾶνας. νόμους. διθυραμβίας. παιᾶνες δύο ἦσαν εὐαλίας, ὅτε ἤρχον. ὃς καὶ πρὸ τοῦ μάχης ἐγίνετο. καὶ ἕτερος ὅτε ἐνίκων δύο παιᾶνας ᾖδον οἱ παλαιοί. πρὸ μὲν τοῦ πολέμου, τῷ Ἄρει. μετὰ δὲ πόλεμον, τῷ Ἀπόλλωνι. τὸ δὲ ὡς ὅτι πλεῖον λέγει Θουκυδίδης ἀντὶ τοῦ ὡς πρὸς τὸ ἄρξαι τοῦ
F πολέμου.

Παιᾶνας. Pæanas. Hymnos. Cantilenas. Laudationes. Pæanes *autem* erant duo. εὐάλιος. i. Martius, siue bellicus, quum incipiebant *pugnare*, qui etiam ante pugnam canebatur. Et alter, *qui canebatur*, quum vicerant. *i. post pugnam commissam, partámque iam victoriam.* Duos pæanas antiqui canebant. Ante prælia quidem, Marti. Post prælium verò, Apollini. Alterum verò *pæanis genus* plerunque vsurpat Thucydides pro eo, quod canitur ante quàm prælij fiat initium.

Παιανιεῖς. καὶ παιονίδαι δῆμοι δίττοί εἰσι παιανίων τῆς παιονίδος φυλῆς. ὡς διόδωρος καλεῖσθαί φησι παιανιάδαι καθύπερθεν. καὶ παιανιάδαι ὑπένερθεν. τὸν δὲ δημότην ἑκατέρου δήμου,

Παιανιεῖς. Pæanienses, & Pæonidæ, duo sunt municipia Pandionidæ Tribus, vt Diodorus ait vocari, Pæaniæam superiorem, & Pæaniæam inferiorem. Vtriusque verò municipij municipem, æquè Pæa-

nienſem vocari. Differunt autem iſti à Pæanidis. Nam hoc etiam eſt Leontix Tribus municipium.

καλεῖσθαι ὁμοίως παιανίζα. διαφέρουσι δὲ οὗτοι τῆς παιανίδων. δῆμος δέ ἐστι καὶ οὗτος τῆς λεοντίδος. A

Παιανίας. Pæanias. Nomen proprium.

Παιανίας. ὄνομα κύριον.

Παιανίσαι. Pæanem. i. *Apollinem* inuocare. *Pæana canere.* Moris autem fuit, vt & ad opus *aliquod, vel ad ipſum prælium* euntes, & poſt victoriam *iam partam, carminis genus* hoc dicerent, *clarâque voce canerent.*

Παιανίσαι. τὸν παιᾶνα ἐπικαλεῖσθαι. ἐν δὲ τοῖς ἔθος καὶ ἐπὶ ἔργον ἐρχομένους, καὶ ἐπὶ τῇ νίκῃ τοῦτο λέγειν.

Παιανισμός. Pæaniſmus. Carmen, *quod canitur* ob liberationem malorum, *quibus iam liberati ſumus, aut quibus liberari cupimus.*

Παιανισμός. ᾠδὴ ἐπὶ ἀπαλλαγῇ κακῶν.

B

Παιγνία. *Ludicrum. Ludus. Hilaritas.* Feſtum. Vt, Quamobrem Hecatæ celebrans feſtum, ego filiis amicam ex vicinis acceſſiui. Et Xenophon *De Inſtit. Cyri. lib. 2. p. 54. C.* Tandem autem ipſi feruligeri *aduerſarios* in-fugam-verſos perſequebantur, *eos* cum multo riſu, & hilaritate ferientes.

Παιγνία. ἑορτή. ὥστε τῇ ἑκάτῃ ποιοῦσα παιγνίαν, ἐγὼ τοῖς παισὶ τῶν ἑταίρων ἐκάλεσα ἐπὶ τὴν ἑστίασιν. καὶ Ξενοφῶν. οἱ δὲ ναρθηκοφόροι, ἐδίωκον σὺν πολλῷ γέλωτι, καὶ παιγνίᾳ.

N O T Æ.

Ξενοφῶν.] De Inſtit. Cyri lib. 2. pag. 54. C. τέλος δὲ τῆς ἐμβολῆς ἐδίωκον οἱ ναρθηκοφόροι, πάντες σὺν πολλῷ γέλωτι, καὶ παιδιᾷ.

Παιγνιώτατος. Ludorum, & iocorum peritiſſimus, *f.* παιγνιωνίστατος. τῷ παίζειν ἐπιτήμων. Iocorum-pleniſſimus.

Παιγνιωνίστατος. ὁ τῶν παιγνίων ἐπιστήμων. C

Παίγνιον. Ludicrum. Ludus. Luſus. Iocus. Ludibrium.

Παίγνιον.

Παιδαγωγηθεῖσαν πόλιν. Inſtitutam, educatam, eruditam ciuitatem. Et παιδαγωγῶ. Accuſatiuo. Pueros-duco, doceo, inſtituo, moderor, rego. *Transfertur & ad alia, & generaliter accipitur pro inſtituo, erudio, formo, &c.*

Παιδαγωγηθεῖσαν πόλιν. ἀντὶ τοῦ ἀχθεῖσαν. καὶ παιδαγωγῶ, αἰτιατικῇ.

Παιδάριον. Oratores hoc nomine vſi-ſunt non ſolùm pro maribus: ſed etiam pro virginibus, & *puellis.* Hyperides in *oratione* ad Timandrum. Reconciliatis enim his duobus fratribus, & duabus ſororibus pupillis, & patre, & matre orbatis, & virginibus puellis. *N. L.*

Παιδάριον. οὐ μόνον ἐπὶ τῶν ἀρρένων κέχρηνται τῷ ὀνόματι οἱ ῥήτορες, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν παρθένων. ὑπὲρ δὲ τῶν περὶ τίμανδρον. καταλλαχθέντων γὰρ τούτων δύοιν ἀδελφοῖν, καὶ δυοῖν ἀδελφαῖν ὀρφαναῖν, καὶ πατρὸς, καὶ μητρὸς, καὶ παιδαρίοις παίδων. D

Παιδάρετος. Pædaretus. *Hic fuit vnus* ex iis, qui Lacedæmone *ad vrbes Lacedæmoniorum imperio ſubiectas gubernandum* emiſſi fuerant. Hic fuit Harmoſtes. i. *Magiſtratus à Lacedæmoniis ad populos ſubditos gubernandum emiſſus.* vnus è præſtantium virorum numero.

Παιδάρετος. τῆς ἐν λακεδαίμονος ἐκ πεμφθέντων. ἔστιν οὗτος ἁρμοστὴς, ἀνὴρ εἷς τῶν γενομένων καλῶν.

Παῖδας κρατῶν. Senarius explicationem ſomnij continẽs. Pueros tenens, periculum imminens expecta. *Sed πέδας* legendum videtur. Sic & *Vulſius. i. Compedes tenens. i. vincula, quibus pedes conſtringuntur.*

Παῖδας κρατῶν, κίνδυνον ἐλθεῖν προσδόκα.

Παιδεραστὴς. Puerorum-amatores vehementes *fuerunt* & Cedonides, & Autoclides.

Παιδεραστὴς πρόδρομοι, ὅ, τε κηδωνίδης, καὶ ὁ αὐτοκλείδης.

Παῖδες. Pueri. Non ſolùm ipſi ſerui: ſed etiam ipſi iuuenes, *adoleſcentes, & pueri* παῖδες *vocantur.* Dauid. Laudate pueri Dominum. Pro, Vos ſerui.

Παῖδες. μόνον οἱ δοῦλοι. ἀλλὰ καὶ οἱ νέοι. ἀφ' ἧς ἀρχῆς παῖδες κύριον. αὐτὶ τοῦ οἱ δοῦλοι.

Παιδεύειν. Pueros-alere, *educare, erudire, inſtituere, corrigere, corripere, caſtigare. Et generaliter de quouis dicitur.*

Παιδεύειν. παιδοτροφεῖν.

Παιδεία. Puerorum-inſtitutio. Diſciplina. Caſtigatio. Eruditio. Educatio. Vt, Eruditionem rectam, & *veram* eſſe exiſtimamus, non concinnitatem in verbis, & lingua verſantem: ſed affectionem ſanam ingenij mentem habentis, & *cordati*, & veris opinionibus de bonis, & malis, honeſtis, & turpibus præditi. Quiſquis igitur alia quidem ſentit, alia verò docet *diſcipulos ad ipſum* accedentes, ab eruditione tantum videtur abeſſe, quantum à viro bono abeſt.

Παιδεία. ἡ παίδευσις. παιδείαν ὀρθὴν εἶναι νομίζομεν, οὐ τὴν ἐν τοῖς ῥήμασι, καὶ τῇ γλώττῃ πολυτρόπῳ εὐρυθμίαν. ἀλλὰ διάθεσιν ὑγιᾶ νοῦν ἐχούσης διανοίας, καὶ ἀληθῆς δόξας περὶ τ' ἀγαθῶν, καὶ κακῶν, καὶ ἐπιτηδείων τε, καὶ ἀφελῶν. ὅς τις δ' ἕτερα μὲν φρονεῖ. διδάσκει δὲ ἕτερα τοῖς πλησιάζουσι, αὐτὸς δοκεῖ τοσοῦτῳ δοκεῖ τῆς παιδείας, ὅσῳ καὶ τοῦ χρηστοῦ ἀνὴρ εἶναι. F

Παιδικὸς. Puerilis. Ad-puerum-pertinens. Puerilis diſciplinæ particeps. Hoc enim nomen, rei, de qua verba fiunt, participationem, & communicationem ſignificat. Vt,

Παιδικὸς. μεθυσαστικόν. ὁ τῆς παιδείας.

Conſi-

A --Σύμβολον ἀγωγῆς
Παιδίου, πολιοῦ γῆρα δεθὲς καμάτῳ.

--*Consiliarius institutionis*
Puerilis, cano membra ligatus labore. lego σύμβουλος.

Παιδιά. παίγνιον. ἐδόκει δὲ τὸν βασιλέα Ἐ τὸν Δυσῦχον, καὶ πάρεργον παιδιάν τινα θησόμενος ὁ πομπάσιος.

Παιδιά. παιδιά τις ὀξὺ τοιαύτη ἐστὶ παρ' Ἀθηναίοις. δραξάμενός τις καρύων, καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἐρωτᾷ, πόσα ἔχω; καὶ ἐὰν ὀλιγότυχη, λαμβάνει ὅσα ἔχει ἐν τῇ χειρί. ἐὰν δ' ἀμῶρτῃ καὶ τὴν
B ὑπόκρισιν, ἀποτίνει ὅσα ἂν ἐρωτήσας ὀρθὴν ἔχων ἐν τῇ χειρί.

Παιδιά. οὕτως οἱ ἀττικοὶ βραχυκαταλήκτως, καὶ παροξυτόνως ὅτι Ἦ παιγνίου. ἀμίσοφός τις πλούτῳ. αὐτὸ λαβοῦσα κόρυα παιδιάν τινα. Δυσπος. καὶ οἱ μὲν, παιδιάν τινα ἐκ τῆς πολεμίου ἡγούμενοι, τοσοῦτον ἐδυσχέραινον, ὅσον ἠναγκάζοντο βοᾶν καθ' οὗς ἐμβάλοιεν. παιδία δ', ἡ παίδευσις, διὰ διφθόγγου.

C impressionem fecissent. παιδεία verò i. eruditio, institutio, per diphthongum *scribitur, & penultimam producit.*

Παιδικά. ἐπὶ θηλυκῶν, καὶ ἀρρένων ἐρωμένων τάττεται ἡ λέξις. πολλὰ δὲ γράμματα Ἦ μὲν ἐπὶ τῶν ἀρρένων τάττειν πολλά. καὶ ἐν τοῖς ἀχιλλέως δ' ἐρασαῖς, δῆλον ὡς ὅτως ἐξειλήφασι. ὅπου δ' ὄντων γάρ τι τῶν σατύρων εἰς Ἦ γυναικείαν ὁλκὴν θυμιαν, φησὶν ὁ φοίνιξ. παπαῖ, τὰ παιδικ', ὡς ἐρᾷς, ἀπώλεσας. καὶ κρατῖνος παντόπλαις μισεῖς δὲ τὰς γυναῖκας, πρὸς παιδικὰ ξένη πυῖ. ὅτι
D δὲ ἐπάλαιον ὅτω καὶ τὰ πρὸς ταῖς γυναῖκας ἀπόλις. φησὶ δὲ ὡς πρὸς αὐλητρίδα τίς. ἐγὼ δὲ χαίρω πρὸς τοῖς σοῖς παιδικοῖς. καὶ κρατῖνος δὲ, ὁρᾷς τ' παλαιὸν ὑποδημοῦντος Ἦ διώσω ἐρῶσα· φησὶν ἐπ' αὐτῷ. μακάριος τῆς παιδικῶν. οὐχὶ δὲ μόνον οἱ ἐρώμενοι καλοῦνται τῷ ὀνόματι, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ σπουδάζοντες πάνυ, καὶ μεταφορᾷ τινὶ ἀπ' ἐκείνου. πλάτων φαίδρῳ ἐστὶ δὲ ἀκαὶ. ὦ φαῖδρε. ὅτι σου τῶν παιδικῶν
E ἐπιλαβόμην. ἐρεχθήσεσθαι. λέγεται δὲ παιδικὸν, καὶ τὸ παιδαριῶδες. οἷον τὸ ἁρμόζον παιδί. ἢ ἡ λέξις ὑπὸ πολὺ, ἐπὶ τῆς ἀσελγοῦς ἐρωμένων. τὸν ἀντίνοον φασὶ παιδικὰ ἀδριανῦ γενέσθαι, καὶ τούτου φροντιλοῦντος, πάντας ἀνδριᾶσι φρουάξαι. τιμᾶσθαι. καὶ τέλος ἀστέρα τινὰ δοκεῖν ἐν τῷ οὐρανῷ, ὃν ἀντίνοου ἐλεγον εἶναι, Ἐ ἐλέγετο εἰς Ἦ οὐρανὸν ἀφορᾶν.

Παιδιά. Ludicrum. Ludibrium. Ludus. Lusus. Vt, Timasius autem & Imperatorem, & eunuchum obiter quendam ludum facturus. *i. delusurus* videbatur.

Παιδιά. Ludus. Lusus. Apud Athenienses est quidã ludus. Aliquis comprehensis nucibus, & extensa manu, quęrit, Quot *nuces* habeo? Si verò *qui fuerit interrogatus, iustum, verúmque numerum* assecutus-fuerit, capit *nuces*, quot *alter* in manu tenet. Si verò in responsione, *à iusto, veróque numero* aberrarit, persoluit *tot nuces*, quot interrogatorem in manu tenere constiterit.

Παιδιά. Ludus. Sic Attici, penultimam syllabam corripiunt, & acuto notant, *L.* ἐξυτόνως, quum ludum significant. *Aristoph. in Pluto. pag.* 50. *v.* 3. & 4. Adolescens. Vísne ad aliquod temporis spacium mecũ ludere? Anus. Vbínam miser? Ad. Hic, captis nucibus. An. Ludum quémnam *mecum ludere vis?* legitur, παιδιὰ τίνι; Eunapius. Et illi quidem ludum quendam ab hostibus *ludi* putantes, tantum indignabantur, quantum cogebantur vociferari *contra illos*, in quos

Παιδικά. Vocabulum hoc dicitur de fœminis, & maribus, qui amantur. Pueri, vel puellę, qui. quęvo amantur. Amasij. Amasię. Concubini. Concubinę. Delicię. Qui, quęque sunt alicui in amoribus. Quòd autem de maribus hoc dicatur, multa *sunt* exempla. Quinetiam in Achillis amatoribus hoc ita sumptũesse constat. Satyris enim in muliebrem cupiditatẽ valde progressis, *quòd mulieribus minùs essent addicti*, Phœnix *Satyro cuidam hunc senarium* dicit, Papæ, tuas delicias, *amasios; tuos*, (vt vides) amisisti Et Cratinus Panoptis. Odisti mulieres. ad amasios verò te conuertis Nunc. Quòd autem sic etiam vocarent *amores* erga mulieres, stupolis *hoc apertè testatur*, Quidam enim vt ad tibicinam dicit, Ego verò delector præterea tuis amoribus. Cratinus etiam, Vides (inquit) pellicem absentis Dionysi, *vel, Bacchi peregri-degentis* amore-captam. Et, *μακάριος τῆς παιδικῶν*. i. Beati *sunt* amorum, *quibus fruuntur, causâ. Vel, propter amasias, quas habent.* Non solùm autem amasij vocantur hoc nomine: sed etiam omnes, quorum quis est valde studiosus, per translationem ab illis *amasiis dictam*. Plato Phędro. Studuisti ô Phędre, quia tuos amores, *tuásque delicias* apprehendi. Iritabo te, *& ad amulationem provocabo.* παιδικὸν etiam dicitur puerile, quasi dicas, quod puero conuenit Hoc autem vocabulum plerunque dicitur de illis, qui turpiter amantur, *& de fœdis, ac efrenis amoribus.* Ferunt Antinoum fuisse delicias Adriani. Cùm autem *Antinous* ante hunc *Adrianum* obiisset, *Asuni Imperator* Ẽ iussisse, vbique statuis *hunc* honorari. Tandem verò quandam stellam in cœlo visam esse *ferunt*, quam *Imperator* Antinoum esse dicebat, & in cœlum *frequenter* aspicere dicebatur, *vt istam stellam contemplaretur, eiúsque contemplatione suum animum oblectaret.*

F

NOTÆ.

Μισῆς.] Ita videntur hi senarij legendi.

Μισῆς γυναῖκας. πρὸς Ἦ παιδικὰ τρέπῃ;
Νῶν.— Et;
Ἐγὼ Ἦ χαίρω προσὼν τοῖς σοῖς παιδικοῖς.

Vide Aristoph. in Vespis. pag. 348. v. 6. Schol. annot. 4. vnde Suidas: at & ibi sic ista videntur legenda. Et, ἀντ' ἐκείνου.

Παιδικά. Acuto-notatur-vltima-syllaba. Est autem plurale *nomen* neutrum. Hoc autem quidam pro bono, & *honesto* amore sumunt, alij verò, pro *malo*, & turpi. παιδικὰ verò *sumitur* pro ἐρώμενος. i. amatus, amasius.

Παιδικὰ. παιδικὰ δὲ καὶ ἄλλο τι σημαίνει. τὸ δὲ παιδικὰ, ἀντὶ τοῦ ἐρώμενος.

Παιδικῶν. Tandem autem & ipse iugulatus est, & prope *suos* amores iacebat, illustre, & superbum spectaculum. Aelianus *hæc* dicit.

Παιδικῶν. τελευτῶν ἀπέσφαγη δὲ αὐτὸς, καὶ ἔκειτο πλησίον τῶν παιδικῶν, θέαμα ἔνδοξον τοῖς, καὶ ἀοιδήφατον. αἰλιανὸς φησι.

Παιδικώτερον. *Puerilius. Iucundius. Suauius.* Hilarius.

Παιδικώτερον. ἱλαρώτερον.

Παιδίσκη. Ancilla. Famula.

Παιδίσκη. ἡ θεράπαινα.

Παιδνός. Puer iuuenis, Adolescens. *Adolescentulus, Callimachus in hymno in Iouem. pag.* 4. *v.* 57. *Puerilis. Iuuenilis.*

Παιδνός. παῖς νέος.

Παιδοκομοῦντα. Illum, qui puerum, aut pueros alit, & curat.

Παιδοκομοῦντα. παῖδα τρέφοντα.

Παιδομαθῆ. A-puero-edoctum, & excitatum. Illū, qui res aliquas didicit, & exercuit, dum adhuc puer esset. Vt, Iuuenem quidem, impetus verò plenum, & in rebus bellicis à puero exercitatum.

Παιδομαθῆ. ἐκ παιδὸς ἠσκημένον ὄντα. νέον μὲν, ὁρμῆς δὲ πλήρη. καὶ παιδομαθῆ ὄντα τὰ πολεμικά.

Παιδοπολίτης. Pædopolites. Hic fuit Ortiagontis filius. Aetate verò progressus, Iudex est-delignatus.

Παιδοπολίτης. ὁ ὀρτιάγοντος ἐλεόντι παιδοπολίτης. προβαίνων δὲ κρίτης ἡλικίαν δικαστὴς ἀπεδείχθη.

Παιδοτρίβας. Pędotribas. Vnctores Exercitatores. Puerorum in exercitationibus magistros. Et παιδοτρίβης est si grauis numeri casus rectus. Et παιδότριψ. Idem. Apud Lucianum in Timone, siue Misanthropo. i. hominum-osore.

Παιδοτρίβας. ἀλείπτας γυμνασίας. καὶ παιδοτρίβης. ἡ ῥάβδος. καὶ παιδότριψ ὥσπερ λευκιανὸς τίμωνι, ἢ μισανθρώπῳ.

Παιδουργία. Q. d. Liberorum-fabricatio. Liberorum procreatio.

Παιδουργία. παιδοποιΐα.

Παίδουσα, vel παιδοῦσα. Prægnans. Grauida. Q. d. Quę puc-rum, vel puellam in vtero fert.

Παίδουσα. ἢ παιδοῦσα. ἐγκύμων.

Παιδολέτηρα. Liberorum-perditorem. Liberorum-interfectorem.

Παιδολέτηρα. παιδοφθόρον.

Παιδοφθορία. Liberorum-perditio, cędes. Vel, Puerorum-corruptio, *stupratio, stuprum.* Quære in γάιος Λαυλωεύς. *Sic enim scribitur pag.* 148. *vox verò* θαυμάσιον, *hîc videtur superflua.*

Παιδοφθορία. ζήτει ἐν τῷ γαῖος αὐτόριος θαυμάσιον.

Παίει τὸν ἐπ' ἀρότρου. Ictum infer talem, qualem atro- *ſti xiſti, quum vomerem casu elapsum, manu pro mal- o vsus, reposuisti. pag.* 154. Quære in γλαῦκος. Καιρύσιος. *non autem, vt hîc,* πλὴν ἰσορίας, *quæ redundant.*

Παίει τὸν ἐπ' ἀρότρου. ζήτει ἐν τῷ γλαῦκος τῆς ἰσορίας.

Παίει. Accusatiuo. Ferit. Percutit. Verberat. Aristoph. *in Equitibus. pag.* 202. *v.* 12. & 13. Verbera: verbera callidum-artificem, & perturbatorem-equestris-exercitus, Et publicanum, & gurgitem, & Charybdin rapinę.

Παίει. αἰπατικῇ. τύπτει. ἀριστοφάνης. παῖε παῖε τὸν ἀλιτήριον καὶ πανοῦργον. καὶ ταραξιππόστρατον, καὶ τελώνιον. καὶ φάρυγγα, καὶ χάρυβδιν.

NOTÆ.

Παῖε.] Aristoph. Equitibus. pag. 202. v. 12. & 13.

Παῖε. παῖε τὸν πανοῦργον, καὶ ταραξιππόστρατον,
Καὶ τελώνιον, καὶ φάραγγα, καὶ χάρυβδιν ἁρπαγῆς.

Consule Schol. annot. 9. 10. 11. Et in Acharn. pag. 289. v. 3. & 4.

Ὁ δ' ἡνίας ἑαυτῷ συνδήσας ξυνηγορεῖν,
Ἐς τάχος παίει, ξυνάπτων προγύλοις ῥήμασι.

Consule Schol. annot. 3. & 4. Ibi legitur συντόμως. concisè, breuiter, compendiosè, citò.

Παίειν. Ferire. Percutere. Sic dicunt *Græci*, quum quiduis magna-contentione facere, *velunt significare.* Aristophanes in Acharnensibus. *pag.* 289. *v.* 3. & 4. Ille vero iuuenis sibi studens patrocinari. *suam agere causam, sęque meri*, Confestim *hominem* ferit, *orationem* connectens rotundis, & *probabilibus* verbis.

Παίειν. οὕτω λέγουσι τὸ παίειν ὅτι ἐπὶ σπουδαίων ποιεῖν. ἀριστοφάνης ἀχαρνεῦσιν. ὁ δ' ἡνίας ἑαυτῷ συνδήσας ξυνηγορεῖν, ἐς τάχος, παίει προγύλοις ῥήμασι.

Παίζω. Accusatiuo. Ludo.

Παίζω. αἰτιατικῇ.

Παιήονες. Pæonis. Medici Deorum.

Παιήονος. ἰατροῦ τῶν θεῶν.

Παιόλη. Ἀπαιόλη. *Aristoph. in Nubibus. pag.* 115. *v.* 17. Streps. O potentissima-Regina Apæole. Quandam Deam finxit, quasi dicas Auersionem. Vel

Παιόλη. ὦ παιόλη θεόν τινα ποιοῦνται. οἷον

aliquam

A ἀπατροπὴν. ἢ τινὰ τοιαύτην ὡς ἂν εἴποι τις, ὦ ἀδικία, καὶ ἀποσύρησις. πάτλακα τὸ δαίμονός τινος, στοματοποιήσας αὐτὴν, ὥσθ' τὸ ἀπελθεῖν, καὶ κιναῖν. καὶ ἀποσυρεῖν.

aliquam huiusmodi Deam, quasi diceres ὁ Iniustitia, & Fraudatio. Finxit nomen Deæ cuiusdam, ipsi corpus formatum attribuens, *& quasi personam quandam creatam introducens, quam denominauit* à verbo ἀπαιολεῖν, abigere, amouere, & fraudare.

N O T AE.

Παιόλη.] Aristoph. in Nubibus. pag. 115. v. 17.

—Στρ. Εὖ γ' ὦ παμβασίλεια Ἀπαιόλη.

Vide Schol. annot. 10. ὥσθ' τὸ ἀπαιολεῖν, καὶ κινεῖν, καὶ στρεῖν. &c.

Παιόλημα. κίνημα. ἀποπλάνημα καὶ ἀπάτης τινά. πανούργημα. ἀριστοφάνης νεφέλαις. ἐξευρητὴς γὰρ νεὼς ἀποστρητικὸς, καὶ παιολημά φασι.

B

Παιόλημα. ἀπαιόλημα Motus. *Amotio. Abactio.* Fraus, per quam aliquis in errorem inducitur. Fraudatio. Deceptio. Impostura. Callidum-facinus. Aristoph. in Nubibus. *pag. 99. v. 12. & 13.* Inueniendum enim *est aliquod* consilium priuatiuum, *quod creditores debita pecunia priuare possit*, Et fraudatio, *quâ suo debito frandentur.*

N O T AE.

Παιόλημα.] Aristoph. in Nubibus. pag. 99. v. 12. & 13.

Εὑρητὴς γὰρ νεὼς ἀποστρητικὸς,

Κἀπαιόλημα.

Schol. annot. 6. ἀπαιόλημα.] ὥσθ' τὸ αἰόλλω, ὃ δηλοῖ τὸ ταχέως, καὶ δίκην αἰόλλης κινῶ. &c. Vide Suidam in Ἀπαιόλημα, quod interpretatur ἀπάτημα. i. fraudem, deceptionem, impostura. Hic ita legendum, pro verbis illis ἀπάτημα πνά. Et pro, καὶ παιόλημά φασι, legitur in Ald. cod. εἰ ᾗ, ἀπαιόλημά φασι, quæ lectio melior, imò vera. Sic autem corrupta vox παιόλημα corrigitur.

C

Παίονες. ἔθνος. καὶ παιονία χώρα.

Παίονες. Pęones, Gens. Et Pęonia, regio, *quam Paones incolunt.*

Παίω. τὸ τύπτω.

Παίω. Verbero. *Ferio. Percutio.*

Παιῶνας. ἰατροὺς, καὶ ἀλαλαγμούς. καὶ παιωνίζειν, τὸ ἀλαλάζειν.

Παιῶνας. Pęones. Medicos. Et ἀλαλαγμοὺς. i. bellicos clamores. Vociferationes, quas edunt milites prælium inituri, vel iam ineuntes, & committentes. Et παιωνίζειν. ἀλαλάζειν. Militares-clamores-edere. *Vide Eustath. in* Ἀλαλητός.

Παιώνειον. ῥίζης φάρμακον.

D

Παιώνιον. Pæonium. Radicis *herba paeoniæ* remedium. *Remedium ex paeoniæ radicibus confectum, & paratum.*

Παιώνειον. ἰατρεῖον, θεραπευτήριον. ἢ σωτήριον φάρμακον. καὶ παιωνίοις τισὶ φαρμάκοις, σωτηρίοις. θεραπευτικοῖς. ἰατρικοῖς. καὶ αὖθις.

Παιώνιον. *Nomen adiectiuum.* Pæonium. Vim-medicandi-habens. Sanandi-facultatem-habens. Vel salutare medicamentum. Et pęoniis quibusdã pharmacis, id est, quibusdam salutaribus remediis. Medicamentis salubribus, curandi, medicandi, sanandi facultatem habentibus. Et rursus.

Πίστιν κατ' ἰδαλιὼ ὕδατος παιωνίου,

Fidem propter bonam aquæ paeoniæ. i. salubris, vel salutaris,

Ἦλθεν ποθ' ἑρπύζουσα.

Venit olim serpendo.

N O T AE.

E Πίστιν κατ' ἰδαλιὼ.] Legendum videtur πύστιν. i. famam. παρὰ τὸ πυνθάνομαι. Hic enim agitur de quibusdam salubribus, atque salutaribus aquis, quarum famam, præstantiam, & celebritatem quædam mulier cùm audiuisset, eas adiit. sed cùm graui morbo laborans (puta paralysi) pedibus firmis ad eas ire non posset, serpentum moro serpens eò se contulit, vt sanaretur.

Παιωνίσας. εὐξάμενος. καὶ τοῖς θεοῖς χάριν ὁμολογήσας. παιὼν γὰρ ὕμνος χαριστήριος.

Παιωνίσας. *Aristoph. in Pace. pag. 454. v. 6. Vide Scholiasten, ubi sequentia Suidæ verba. L.* ὕμνος ἐχαριστήριος. Precatus *Deos.* Et Diis, *pro pace data*, gratiis actis.

Paon enim, *& paean, est* hymnus, qui gratiarum Diis agendarum causa canitur.

Παιῶνος. τὸ ὕμνου παίωνος δὴ, τοῦ ἰατροῦ.

Παιῶνος. Pęânis. Hymni. Carminis, quod vel ante prælium, vel eo iam commisso, partâque victoria canitur. Παίωνες verò, Pęônis, Medici *Deorum.*

F Παιπάλη. ἄλδρον ἀπὸ κριθῶν, ἢ ἀπὸ κέγχρου. ἀριστοφάνης νεφέλαις. λέγλν γλυκίσῃ τρῖμμα, κρέπαλον, παιπάλη. αἱ τὰ τραχεῖ, ἢ δυσκατάληπτος. ἐπεὶ πέπαλα καλοῦμεν, τὰ τραχέα δύσβατα.

Παιπάλη. Hordei, vel milij farina *tenuissima. farina tenuissima, lenissimaque pars.* Aristoph. Nubibus. *pag. 74. v. 2.* In-dicendi-facultate fies exercitatissimus, crepitaculum, tenuissima-farina. Pro, *fies artifex dicendi peritissimus, cuius vox resonans imitabitur crepitaculum, & enades* asper, & difficilis-captu. Nam loca *praruptia, & aspera, &* inaccessa, *vel, ad quæ difficilis est accessus, παίπαλα* vocamus.

Παπάλημα. *Aristoph. in Auibus. pag. 385. v. 4. Schol. annot. 3. Sic autem poeta figuratè vocat hominem* astutum, & improbitate varium, & improbissimum: sed callidítate præditum.

Παπάλημα. ὁ πολλαὶ ἐπιτροπὰς, καὶ ὁδοὺς ἔχων. κυρίως δὲ, τὸ λεπτὸν ἄλευρον.

Vide præcedentem locum. Sic figuratè vocatur homo, qui multa diuerticula, & transitus habet, qui multas effugiendi, & elabendi vias, ac rationes habet. Callidus, astutus, versutus. Propriè verò, tenuis farina. *Tenuissima farinæ pars.*

Παπαλόεις. Asper. *Præruptus. Saxosus. Pulnerulentus.*

Παπαλόεις. ὁ τραχύς.

Παπαλώδεις Callidas mulieres, Circas vocamus.

Παπαλώδεις. τὰς δὲ παπαλώδεις γυναῖκας, κίρκας φαμέν.

Παπανία. Inanis-gloria.

Παπανία. ἡ κενοδοξία.

Παίσατε. Ludite. Quod nos *dicimus* παίξατε. *Quod à* παίζω. *Ludo. fut. Attice* παίσω, *& Dorice* παίξω. Homerus *Odyss. Θ. pag. 120. f.* Παίσατε, ὥς χ' ὁ ξεῖνος ἑοῖσιν εἶπι φίλοισιν. Ludite, vt & iste hospes dicat suis amicis.

Παίσατε. ὅπερ ἡμεῖς παίξατε. ὅμηρος. παίσαθ' ὡς χ' ὁ ξεῖνος.

Παῖσαι. Lusisse. Verberasse. *Sed* παίζω. *fut. σω. vel ξω. Ludo.* παίω *verò,* παίσω. *Verbero. Ferio.*

Παῖσαι. παίξαι. τύπτειν.

Παισθείς. Verberatus. Percussus.

Παισθείς. τυπτηθείς.

Παῖς μοι. &c. Puer mihi tritogenes sit. i. tertio-natus-non Tritogenia. i. Minerua.

Παῖς μοι τριτογένης εἴη, μὴ τριτογένεια.

Παῖς. Puer. à παίζω. παίσω. Ludo, ludam. *Quia pueri ludo sunt dediti* Vel ab ἅλλεσθαι. saltare. Hæc enim ætas *est* valde-mobilis. Herodianus verò deductum dicit à nomine βαιὸν, breue, curtum, paruum, vnde factum βαῖς, & verso β in π, formatum παῖς. *q. d. brevis, curtus, parvus.*

Παῖς. ἢ ἀπὸ τοῦ παίζω. παίσω. ἢ ἀπὸ τοῦ ἅλλεσθαι. ἁλίγκιτος γὰρ ἡ ἡλικία. ὁ δὲ ἡρωδιανὸς ἀπὸ τοῦ βαιὸν γίνεσθαι βαῖς, καὶ παῖς. κατὰ τροπὴν τοῦ β εἰς π.

Παίσωμεν μετ' αὐτῆς. Ludamus cum ipsa. Cum ipsa saltemus. Et rursus. Et Regina petebat *filis* constitui, *darique* dotem. Et illud Menandri.

Παίσωμεν μετ' αὐτῆς. συγχορεύσωμεν αὐτῇ. καὶ αὖθις. καὶ ἵνα ἥτει γυνὴ ἀπὸ βασιλίς. τὸ Φ μενάνδρου.

Vt aliquid etiam ludam, Tricoryssia Regina,
Et ipsa domina esse maris volens. i. quia volo & ipsa maris esse domina.

Ἵνα τι καὶ παίσω τρικορυσία βασίλινα.
Καὶ αὐτὴ δέσποινα εἶναι τοῦ πόντου ἐθέλουσα.

Παισός. Pæsus. Vrbs. Et Pæsenus. Ciuis, *qui Pæsum incolit.*

Παισός. πόλις, καὶ παισηνός, ὁ πολίτης.

Παίτητα. Petita. Postulata. Vox *est* Romana. *i. Latina, à peto. petis. petere.* Apud Romanos autem significat petitionis, *siue postulationis breuem* declarationem, *siue summam, & quasi notam, qua rerum petitarum præcipua, summáque capita continet.* Chrysaphius autem præpositus à Theodosio Imperatore petita requirebat. *Infra* Πίπτειν *quære.*

Παίτητα. ῥωμαϊκὴ ἡ λέξις. σημαίνει δὲ γνώρισμα αἰτήσεως παρὰ ῥωμαίοις. χρυσάφιος ὁ ὑπαπόστατος. παίτητα ἐπιζήτει θεοδόσιον τὴν βασιλέα.

Παιφάσω. Manifestum-facio. *Declaro. Illustro.* Vel Ruo. *Impetum facio.*

Παιφάσω. φανεροποιῶ. ἢ ὁρμῶ.

Π. CVM E.

ΤΟ Π ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

Πεδαρσίου. Sublimis. *In altum* ex solo volantis. *Volantis. ἀπὸ τοῦ ἐπὶ πόδου αἴρεσθαι. quòd ille, qui volat, in altum ex solo, terráque tollatur, & per sublimia feratur. Sic enim in Schol. annot. 2. vnde Suidas.* Aristophanes Auibus. *pag. 414. v. 8. Schol. annot. 2.*

Πεδαρσίου. μετεωρου. πετομένου ἐπὶ τοῦ πόδου. ἀρίσοφάνης ὄρνισιν.

Quia prope iam Deæ per-sublimis volantis
Diues alatus sonus exauditur.

Ὡς ἐγγὺς ἤδη δαίμονος πεδαρσίου,
Δίνης πτερωτὸς φθόγγος ἐξακούεται.

Δίνα verò sampocisse Deæ quadam fingitur, q. d. Vertigo. In Nebulis verò, pag. 82. v. 19. & 20. Deum quendam fingit, quem vocat αἰθέριον Δῖνον, & loco Iouis regnare dicit. Vide Schol.

Πέδαι. Vincula Pedicæ. Compedes, siue compedæ. Dicta à nomine ποὺς, ποδὸς. pes. pedis, & verbo δέω, ligo, vincio. vel ἀπὸ τοῦ πίζειν τοὺς πόδας, quòd pedes premant.

Πέδαι. δεσμά. παρὰ τὸ ποὺς, & τὸ δέω, τὸ δεσμεύω, ἢ παρὰ τὸ πιέζειν τοὺς πόδας.

Πεδῆται. Ligati. Vincti. Et πεδήτης. Ligatus. Vinctus.

Πεδῆται. πεποδισμένοι. συνδεδεμένοι. καὶ πεδήτης, ὁ δεσμευθείς.

Πεδιεύς. Pedieus, vel Pediensis. A loco *nomen deductum. Vide Stephanum in voce* Πεδιεύς.

Πεδίας.

A Πεδίκα. μοῖρα τῆ ἀττικῆς. ἐκαλεῖτο ἢ οὕτως ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος. ἦν γὰρ πεδβάτων νομός. ἔστι δὲ τὸ ὄνομα καὶ παρὰ Λυσίᾳ, καὶ παρ' ἄλλοις ῥήτορσι.

Πέδιλα. ὑποδήματα.

Πεδινός. ὁ ὁμαλὸς τόπος.

Πεδίον. ἡ γῆ. καὶ πέδον ὁμοίως ἡ γῆ. ἔδαφος.

Πεδότριψ. ὁ ἀνθλίβων.

B Πέζα. τὸ ἄκρον, ἢ τὸ ἄπολῆγον τοῦ χιτῶνος. ὃ ἡμεῖς ὤαν λέγομεν. πρότερον γὰρ ὑπὲρ τοῦ μὴ τρίβεσθαι, δέρμα περιβάτων περιέῤῥαπτον. πέζα καὶ ὁ πούς. καὶ ἀργυρόπεζα. ἡ λευκοὺς πόδας ἔχουσα. καὶ ἐν ἐπιγράμματι.

Ἔμπεδον εἰς κείνου πέζαν ἐρεισάμενος
Λύρης οὐκ ἀλέγουσαν ὑπὲρ χθονός.

Πέζα. ὕφασμα. ἢ πέζης τὰ μὲν ἄκρα τὰ δεξιὰ βιττίων εἰργάσατο. καὶ αἰδοῦς.

C Ἄρτεμι, σοὶ ταύταν ἀνεθήκατο, πότνα γυναικῶν,

Τὴν μίαν αἱ τριακαὶ πέζαν ὑφηνάμεθα.

Πεδίας. *Harpocrat.* Πεδιακά. *Pedtica. q.d. Campestria. Sed alij scribunt* Πεδιᾶς. Pedica. Pars Atticæ. Sic autem vocabatur ab accidente. Habebat enim *campestria loca,* & ouium pascua. Est autem hoc nomen & apud Lysiam, & apud alios oratores. *Ἐπὶ τῶν πεδίων πεδιακὰ δεῖπνα. Vide Harpocrat.*

Πεδίλα. Calceamenta. Calcei.

Πεδινὸς. Æqualis locus. *Campestris, planúsque locus.*

Πέδιον. Terra. Solum. & πέδον, *vnde* τὸ πέδιον, eodem modo *sumitur.* Terra. Solum. Pauimentum.

Πεδότριψ. Qui-exprimit. *Qui-solum-terit. Qui-solum-calcat.*

Πέζα. Summa, vel extrema, *vel ima pars* tunicæ, quam nos *oam* vocamus. *Galli, Le bord de la robbe.* Olim enim ne *vestis ima pars facilè* tereretur, ouillam pellē assuebant *ei.* πέζα etiam *ipsa planta pedis,* & ipse pes. Et ἀργυρόπεζα. Quæ-candidos-habet-pedes. Et in epigrammate.

Firmiter in illius pedem innitens
Auram non curantem in terrâ.

Πέζα. Textus. Ima vestis pars. Quidquid imæ vestium parti est attextum. *Epigram. lib. 6. pag. 424. epig. 66.*

Imæ quidem vestis extremas dextras partes *vsque ad palæstam,* i. palmum minorem, qui quatuor est digitorum,

Et vsque ad *spithamam,* maiorem palmum, qui duodecim est digitorum, *crispam,* vel, integram, fœmina *Bittion confecit. Et rursus.* Epigr. lib. 6. pag. 425. epigr. 67. *Diana, tibi istam, casta-virgo, veneranda mulierum, Vnicam nos terna vestis imam-partem texuimus,* textámque dedicauimus.

NOTAE.

Τὴν πέζαν.] Epigram. lib. 6. pag. 244. epigram. 66.

D Τὴν πέζης τὰ μὲν ἄκρα τὰ δεξιὰ μέχρι παλαιστῆς,
Καὶ σπιθαμῆς ἔλκυς, Βίττιον εἰργάσατο.

Dilucidiorem horum verborum interpretationem habes in epigrammate sequenti, v. 7. & 8.

Πεζαίτεροι. ὁ δὲ βασιλεὺς πεζαιτέρους ἀμφὶ τοὺς τετρακοσίους ἀναλαβὼν, ὅπισθεν οἱ κελεύει, θάνατον ἀπειλήσας εἰ πλείους ἕψοιντο.

Πεζαίτερος. δημοσθένης ἐν φιλιππικοῖς. ἀναξιμένης ἢ ἐν τετάρτῳ φιλιππικῶν, εἶθ' ἀλεξάνδρου λέγων φησὶν ἵππους τοὺς μὲν ἐνδοξοτάτους ἱππεύειν συνεθίσας, ἑταίρους προσηγόρευσε. τοὺς δὲ πλείους, καὶ τοὺς πεζοὺς, εἰς λόχους, καὶ δεκάδας, ἔτι καὶ ἄλλας ἀρχὰς διελὼν, πεζαιτέρους ὠνόμασεν. ὅπως ἑκάτεροι μετέχοντες τῆς βασιλικῆς ἑταιρείας, προθυμότατοι διατελῶσιν ὄντες.

Πεζῇ. βάδην. καὶ παρεμφ. πεζῇ βαδίζω, νεῖν δὲ οὐκ ἐθέλω. ἀντὶ τοῦ οὐ δύναμαι.

Πεζίτης. ὁ πεζός.

F Πεζίτια. στέμματα. ἐπὶ ἀνθρώπων, στεφάνη. ζώνη. ἀπὸ δὲ ξύλων, τὰ κυμάτια.

Πεζολόγος. συγγραφεύς.

Πεζοπορικότης.

Πεζαίτεροι. Pedites. Vt, Rex autem ad 40. pedites assumptos sequi se iussit, mortem comminatus, si plures sequerentur.

Πεζαίτερος. Pedes, peditis. Qui pedibus iter facit. Demosthenes in Philippicis. Anaximenes verò lib. 1. Philippicarum de Alexandro dicit, Deinde clarissimos quosque ad equitandum assuefactos, appellauit sodales. Plerosque verò, & pedites, in manipulos, & decurias, & alios Magistratus, *ac ordines* distribuit, & πεζαιτέρους nominauit. *i. pedites. Sic igitur duplex erat ordo, alter, equitum, qui nobiliores erant, alter, peditum, qui minùs erant nobiles.* Vt vtrique regiæ sodalitatis participes, *ad quoduis periculum pro suo Rege subeundum* essent perpetuò paratissimi.

Πεζῇ. Pedibus. Itinere pedestri. Pedetentim. Et prouerbium. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 2. col. 392. ad. 23* Pedibus ingredior. natare enim nescio. Pro, non possum.

Πεζίτης. Pedes, peditis. Qui pedibus iter facit.

Πεζίτια. *Vel, vt Mag. Etym. col. 749. l. 37.* πεζίτα. De hominibus quidem *hæc dicuntur,* πεζίτια, q.d. barbarè, peciæ, *fasciæ,* στέμματα. coronæ. στεφάνη. corona. ζώνη. Zona De lignis verò, *dicuntur* τὰ κυμάτια. q.d. vndulæ. i. paruæ vndæ, *quæ vel naturâ, vel arte cernuntur in lignis à fibro politis, & ornatus opere, quod vndarum speciem habet.*

Πεζολόγος. Orationis-solutæ-scriptor. Historicus.

Πεζοπορικότης. Qui-pedibus-iter-fecerunt. Qui-confecerunt-iter-pedestre à πεζοπορέω.

Πίκειν. Pectere.

Πίκος. Vellus. Pellis. Corium. Hinc etiam πικτῆρες. Qui-vellus vellunt. Qui-pellem-vellunt? Vel, Qui-pectunt, Pectinatores. In sequentibus verò πίκτω- idem *significat, quod* πίκος.

Πίλλειν. Densare. *Pellere. Vellere. Euellere.* Tondere pecudes. Aristophanes *in Auibus. pag.* 396. *v.* 10. Ἡνίκα πίλλει, *&c. Sic enim legitur.* Quum tondendi tempus *est* ouium lanam vernam.

Πικτῆρες. Qui-pellem-vellunt.

Πικτούμενον. Vellicatum. Rasum. *Pexum. Verberatum. Cæsum. Contusum.* Aristoph. *in Lysistrata. pag.* 556. *v.* 41. & 42. Faciam hodie Ego, vt tu pexus, *& à nobis egregiè verberatus, tuos* populares implores, *magnisque clamoribus ad opem tibi ferendam voces.*

Πίκειν. τὸ κτενίζειν.

Πέκος. δέρμα. κώδιον. ἐξ οὗ καὶ πικτῆρες, τὸ δ' αὐτὸ καὶ πίσκος ἐν τοῖς ἑξῆς.

Πέκτειν. τυχόζειν. κείρειν τὰ θρέμματα. ἀριστοφάνης. νῦν μὲν πέκτειν ὥρα τοῦ βάτων πόκον ἠρινόν.

Πεκτῆρες. οἱ τὸ δέρμα πίλλοντες.

Πεκτούμενον. πιλλόμενον. ξεόμενον. ἀριστοφάνης. καὶ πεισθεὶς τοὺς δημότας βοηθεῖν σ' ἐγὼ πεκτούμενον.

N O TÆ.

Πικτούμενα. Aristoph. in Lysistrata. pag. 556. v. 41. & 42.

Ποιῶν τὴν ὥραν ἐν
Τοῖς δημόταις βοηθῶν σ' ἐγὼ πεκτούμενον.

Πεκτῶ autem metaphoricè significat verberare, pulsare, malè tractare. Sic & Galli peigner, q.d. pectere, siue pectinare. Sic & Itali pettinare dicunt, pro, quouis modo malè tractare, vt pugnis, calcibus, verberibus, fustibus. &c. Apud Suidam, pro ξεόμενον, quod à ξέω, rado, polio, fortasse melius, ξαινόμενον, à ξαίνω. pecto, carmino, tondeo, cædo, verbero, percutio, discerpo, tero, pulso, tundo, contundo.

Πελαγιζούσαις. In alto, profundóque mari nauigantibus. In-pelago-versantibus. Vt, Accidit autem, vt pleræque naues summergerentur, quę in pelago nauigabant, *& marinis fluctibus agitabantur.*

Πελαγίζω. Accusatiuo. Inundo. Marinis-fluctibus-agito.

Πελασιῶτις. Palus, *quam aqua pelagi fecit.*

Πελάζει. Propinquat. Accedit. *Alijs, admonet.*

Πίλαρ-. Placenta. Quædam placentæ fiunt Diis ex frumento ex area sublato. Didymus verò dicit πίλαρον propriè esse placentam ex tenuissimo farinæ flore factam, ex quo placentæ fiunt. Vel etiam πίλαρον. i. placentam, vocatam ἀπὸ τῆς πιπλατυῦσθαι, quòd sit dilatata. Vel quòd sit alba. Vel quòd sit φανός, id est candida. Euripides tamen in Oreste. *pag.* 87. *v.* 219. & 220. peculiariter dicit πίλαρον ἀφρόν, *spumosam placentam, pro, spumam concretam, & quæ quandam placentæ speciem habet. Sic enim ille,*

--Absterge verò à misero
Ore spumosam placentam.

Quod significat spumam in ore *concretam.*

Πίλαροι. Placentæ *confectæ* ex pępale, hoc est ex tenuissima farina, ad sacrificium aptæ. Vt ipse dicit, fruges melle rigatę. Dionysius Thracibus. πίλαροί *sunt*, Dij primitiæ quædam *oblatæ.* Dicitur etiam πίλαρ- spuma circum os concreta, *vt antè dictum. Et Euripid. in Iphigenia in Tauris. pag.* 828. *v.* 300. πίλαρον αἱματηρὸν *vocat cruentam spumam.* Item concreta, & exsiccata succosa. *i. succi alicuius* lachryma, vt thus, gummi, & obolus, qui vati pro mercede datur.

Πελαργᾶν. Q. d. Ciconiare. Pythagoras ita vocabat τὸ νουθετεῖν. i. admonere. *Quod à ciconijs est ductum, quæ liberos officij parentibus debui monent.*

Πελαργιδεῖς. Ælianus. Ciconiarum pulli, quemadmodum αἰπιδεῖς, aquilarum pulli.

Πελαγιζούσας. εἰς πέλαγος πλοιούσας. πελαγιζούσας δὲ τῶν ναυσὶ, συνέβη τὰς πλοίους καταδύναι.

Πελαγίζω. αἰτιατικῇ.

Πελαγιῶτις. λίμνη.

Πελαζῇ. πλησιάζῃ. ἐγγίζῃ.

Πίλαρος. γίνεταί τινα πέμματα τοῖς θεοῖς ἐκ τῆς ἀφαιρεθέντος σίτου ἐκ τῆς ἅλω. δίδυμος δέ φησι κυρίως εἶναι πίλαρον τὸ ἐκ παιπάλης πέμμα. ἐξ ἧς ποιοῦνται πέμματα. ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ πεπλατύνθαι. ἢ ὅτι λευκόν ἐστιν. ἢ διὰ τὸ φανὸν εἶναι, ὅ ἐστι λευκόν. εὐριπίδης μέν τοι ἐν τῇ ὀρέστῃ ἰδίως φησί.

--Ἐκ δ' ὄμορξον ἀθλίου
Στόματος ἀφρὸν πίλαρον.
Ὅπερ τὸν ἐπὶ τοῦ στόματος ἀφρὸν δηλοῖ.

Πέλανοι. πέμματα ἐκ παιπάλης, ζυτίσιν ἀλεύρου λευκοτέρου, εἰς θυσίαν θλιπτήρια. ὡς αὐτὸς φησὶ κρατεροὶ μέλιτι διδυμόῤῥοι. διονύσιος θρᾳξὶ. θεοῖς ἀπαρχαί τινες. λέγεται δὲ πέλαρος καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ σώματι πεπηγὼς ἀφρός. καὶ τὸ πεπηγὸς, καὶ ἐξηραμμένον ὀπὸς δάκρυον, οἷον λιβανωτὸς κόμμι. καὶ ὁ τοῦ μίντου διδόμενος μισθὸς ὀβολός.

Πελαργᾶν. τὸ νουθετεῖν ἐκάλει ὁ πυθαγόρας.

Πελαργιδεῖς. αἰλιανός. πελαργῶν παῖδες, ὥσπερ αἰπιδεῖς, οἱ τῶν αἰετῶν.

N O T AE.

Πελαργιδεῖς.] Aristophanes in Auibus pag. 419.

Ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισιν νόμος
Παλαιὸς, ὃν τοῖς τῶν πελαργῶν μάρβιστ',

A Ἐπὶλὼ ὁ πατὴρ ὁ πελαργὸς ἐκπετησίμους
Πάντας ποιήσῃ τοὺς πελαργιδέας τρέφων,
Δεῖ τοὺς νεοττοὺς τὸν πατέρα πάλιν τρέφειν.

Πελαργικοὶ νόμοι, ὅθεν τὸ ἀντιτρέφειν τοὺς γονεῖς. οὕτως ἀριστοφάνης.

Πελαργικοὶ νόμοι Q.d. Ciconiarię. *i. ciconiarum* leges, quòd *filij suos* parentes vicissim alant *senio tum confectos*. Sic Aristophanes *in Auibus. pag.* 419. *v.* 20.

Πελαργός. ζήτει ἐν τῇ αἰτιπελαργεῖν. πελαργὸς κυρίως ὅθεν τὸ ἔχειν πελεινὰ μελαίτερα καὶ λευκάπειλον, ἢ μέλαν, καὶ ἀργὸν, τὸ λευκόν.

Πελαργός. Ciconia. Quęre in voce Ἀντιπελαργεῖν. πελαργὸς propriè *dicta ciconia*, quòd alas nigras, & albas habeat. πελὸν enim, *siue* πελὸν, & μέλας, *idem significant, scilicet* nigrum, & ἀργὸν, album. *quòd ciconiarum penna sint nigro, albóque colore distincta.*

B Πέλας. πλησίον. γείτων. πελὼ φεύγοιαν ἀεὶ ἐποίουν ῥωμαῖοι, μή ποτ' φεύγεροι τὰς χεῖρας ἐπιβάλλειν τοῖς πέλας, μὴ δ' ἀρχῆτες φαίνωσι χερῶν ἀδίκων.

Πέλας. Iuxta. Prope. ὁ πέλας. ὁ γείτων. Proximus. Vicinus. Vt, Sed Romani semper prouidè cauerunt, ne quando vicinis. *i. aliis*, priores manus inferre, néve *eos* iniuria lacessere viderentur.

Πελατηρὶ. ἐθνικόν.

Πελασγοὶ. Pelasgi. *Nomen* gentile.

Πελάτης. ὁ ὑπηρέτων. καὶ ὑπηρετῶν. συναγανακτῶν τοῖς πελάταις καὶ πλῆθος ἐλυπεῖτο. ὑπηρέτης τις, καὶ θεραπευτὴς, ἢ πελάτην στρατιώτην, τὸν ἐκ τοῦ καταλόγου, ἐκώλυσε παρεῖναί τινι. καὶ αὖθις. καὶ ἑαυτὸν πελάτην ἐκείνου λέγει τις, καὶ ᾄδει.

Πελάτης. Cliens. Qui-vicissim-suam-operam-nauat *patrono*, & ministrat, *ac inseruit ei*. Vt, Vnà cum clientibus, qui frequenti numero venerant, indignatus. Et, ministrum, & famulum, vel clientem, *aut* militem legionarium cuiquam adesse vetuit. Et rursus. Et se illius clientem *esse* dicit, & canit, *ac apertè profitetur.*

C Πελλαῖον. ὄρος. καὶ πελλαῖος. ὁ ἐκ πέλλης πόλεως μακεδονίας.

Πελλæum. Pellæum. Mons *ita dictus*. Et Pellæus, qui est ex Pella Macedoniæ vrbe.

Πέλεθρα. πλέθρα. ἔστι δὲ μέτρον γῆς τὸ πλέθρον σταδίου ἕκτον.

Πέλεθρα. *Et per syncopen* πλέθρα. Iugera, πλέθρον autem est terræ mensura, stadij sexta *pars. Iugerum.*

Πελεκάνη. δοτικῇ. μή ποτε βαρυτόνως φερέσθω, ὡς ἀλίβας. πελεκὰν ὠδή τις, πελεκάνος κοινῶς. πελεκάντος, ἀττικῶς. καὶ πελεκᾶς, πελεκᾶ, δωρικῶς. ἔστι δὲ εἶδος ὀρνέου ξυπτὸν τὰ δένδρα, ἀφ' οὗ καὶ δενδροκολάπτης καλεῖται.

Πελεκάν. Datiuus. Pelecano. *Sed vide* ne fortassè *nomen* hoc proferendum *sit in nominatiuo* grauitonè, πελέκας, vt ἀλίβας. *de quo pluribus Eustat.* πελεκὰν tamẽ, πελεκὰν & communiter *dicitur*. Et πελεκᾶς. πελεκᾶ Doricè Est autem genus auis, quod arbores *rostro tundens* perforat, vnde etiam δενδροκολάπτης vocatur. *i.*

D *Arborum-perfossor. Vide* Δενδροκολάπτας *in Lexicis Graecolatinis. Sic enim Picus martius vocatur, quem Plin. picum arborarium nominat. De quo consule Aristot. de animal. hist. lib. 9. cap. 9. pag.* 517. E. *vbi etiam vocis etymologia docetur.*

N O T Æ.

Πελεκάν.] Sic fortassè commodius. Πελεκᾶν. δοτικ. Et πελεκᾶν & πελεκᾶντα. Aristophanes in Auibus. pag. 413.

Ἄγ' --Ὄρνιθες ἦσαν τίκτουσες
Σοφώτατοι, πελεκᾶτες, οἱ τοῖς ῥύγχεσιν
Ἀσπιδοπλίκησαν τὰς φωλεὰς. ἐμοὶ δ' ὁ κτύπος
Αὐτῇ πελεκᾶν ἐστιν, ὥσπερ ἐν ναυπηγίῳ.

E Πέλεκις. πελέκεως. τὸ τεκτονικὸν ἐργαλεῖον καὶ ἐτελεωμένος οὕτως ἐμβριθὴς τέχνας ὁ φρύγιος. πέλεκις, πελέκεως δέ.

Πέλεκις. πέλεκως, Securis. Instrumentum fabrile. Et manubriatus iste grauis artibus, *vel technis*. Phrygianus. *N. L.* at πέλεκις, πελέκεως. Idem. Securis. Bipẽnis.

Πελεκῶ. πελεκήσω ξύλα. πελεκίζω δὲ, τὸ μὴ διὰ σπάθης κόπτω.

Πελεκῶ. fut. πελεκήσω. Securi dolo. Securi polio. *Vt*, πελεκῶ ξύλα. Ligna securi cædo, dolo, polio. πελεκίζω verò, *securi percutio. ferio, cædo. Quod barbarè dicere-*

tur cum spatha cædo. *Latinè gladio, vel ense percutio, ferio, cædo. ab hoc autem* σπάθη *deducitur Italicum* Spada, *hinc verò Gallicum* espée, *Lat. Gladius, ensis.*

Πέλῃ. γίνεται, ὀξύ.

Πέλεια. δίς. φερίσπαλι, καὶ πίλειαν, φερίσπαλι. διλαί τὸ διλοῖσιν ἐφεδρεύουσι πίλειαι. ἄμμες δ' ἀβρίσοις αἰδράσι τερπόμεθα. φησὶν αἰτὸς. πλωῆς ὡς ὄμμα πελείας πεφόβημαι. ἐπὶ φερισπάλις ὅτι τὸ ζῶον. φερισπαστικῶς ἢ ὡς ἡ πίλεια.

Πέλεια. fit. Existit. Est.

Πελειάδες. Columbę. Et πίλειαν. columbam. Timidæque timidis insident columbæ, Nos verò intrepidis viris delectamur. Ait aquila *Et Sophocles in Aiace, pag.* 9. *v.* 139. & 140. Magnum metum sustineo, & terreor Volucris vt oculus columbæ. *Hoc autem dicit*, quia hoc animal est timidissimum. periphrasticè verò *sic vocatur* ipsa columba.

N O T AE.

Πλωῆς ὡς.] Soph. in Aiace. pag. 9. v. 139. & 140.

Μέγαν ἔκπυστον ἔχων καὶ περίβημον.
Πτίλωσιν ἀὸς ἔμμα πελείας. A

Πελλη.ης.ἡ.Pella.æ.Vrbis Theſſaliæ nomen.

Πελλήν.πέλλης.ὄνομα πόλεως Θετταλικῆς.

Πελλιών.Pellene.Vrbs.Et Pellenæa tunica,ſiue veſtis. *Hoc dicitur* de iis,qui vetuſtas veſtes gerunt. *Er. ad.Chil.5.Cent.3.col.681.ad.17. Pel. tun.* Nam Pellenæ variæ veſtes fiebant. *L. διφθέρωσαι. Schol. annot. 5.1. præſtantes,excellentes.* Ariſtoph.*in Auibus.pag 422.v. 5.* Μῶν αὖθι Πελλιῶνι πτίσθαι διφθερῇ; Num rectà Pellenen volare cogitas? Quia Pellenæ in Heræis.*i.in Iunonis feſtis*,ἐθλον ἐτίθεντο χλαῖναν.*Sic enim Schol.annot.5.* præmium proponebatur læna.*i.craſſa veſtis ad frigus arcendum,pro præmio victoribus proponebatur.*

Πελλιών.πόλις. καὶ πελλιωναῖος χιτών. ὅθεν τ παλαιὰ φορεμάτων ἰμάτια. ἐν δὲ πελλιών διάφορα χλαῖναι, ἐγένοντο. ἀριστοφάνης. οὐδὲ πελλιώνης πέτεσθαι διφθερῆ. ἐπεὶ ἐν πελλιώνῃ ἐν τοῖς ἡραίοις ἆθλον ἐτίθεντο χλαῖναι.

Πελίας.Pelias.Nomen proprium. Et Peliades,pariter nomina propria. B

Πελίας.ὄνομα κύριον.καὶ πελιάδης, ὁμοίως ὀνόματα κύρια.

Πελιδνόν.*Liuidum.* Nigrum. Dicitur autem etiam apud Thucydidem πελιδνὸν, *pro liuido, vel nigra.* Et πελιδνωθῆσα.*Liuida facta.Suggillata.Liuida.Liueſcens.* palleſcens.pallens.pallida.Et πελιδνουμένη.nigreſcẽs, *nigricans,nigra præ liuore nigreſcens.*

Πελιδνόν. Liuidum. *Coloris genus*, quod eſt inter pallorem,& nigrorem. Qualis eſt plumbeus-color. Apud Thucyd.

Πελιδνόν. τὸ μεταξὺ ὠχρότητος, καὶ μελανίας.οἱονεὶ μολυβδόχρουν.παρὰ θουκυδίδῃ.

Πελλὸς. *Vas quoddam paſtoribus inſerniens ad pecus mulgendum,* & vbi caſeum conficiunt,lac mulgentes. Scapha quædam. *Vas ſcapha ſpeciem habens, quod* πίλνα,πίλλης.*aliàs vocatur.Mulctram.Columella vocat.Virgil.Georg.lib.3.pag.73.v.18.Mulctrale.Horat.Epodon lib.Ode* 16 *pag.466.Mulctrum.Sic enim,Illic iniuſſa veniunt ad mulctra capella.* C

Πελλὸς. ἐνθα τυρὸν κατασκευάζουσι, γάλα ἀμέλγοντες.σκάφη τίς.

Πελιὸν.Niger color.*Luridus color.*

Πελιὸν.τὸ μέλαν χρῶμα.

Πελιοί.Nigri.Pallidi.*Liuidi.*

Πελιοί.μέλανες.ὠχροί.

Πελοπίδης.Pelopides.Pelopis filius.

Πελοπίδης.ὁ τ πέλοπος.

Πέλωρ.Ingens monſtrum.

Πέλωρ.μέγα τέρας.ον.

Πελώρας Peloras.Nomen proprium.

Πελώρας.ὄνομα κύριον.

Πελώριος.Magnus.Ingens. *Inepigr.251. lib.1. Epigr. pag.48.v.3.& 4* τῷ ἦ λέων.*&c.* Huic verò Leo obuiã venit ingens,vt ad conuiuium, Hiatum ferens grauem famelici gutturis.Et Pelorias.Loci nomen. Vt *in quoddam pentametro.* Donum autem ex ſacra ſum Peloriade. D

Πελώριος.μέγας.ἐν ὑπερβάλλοντι. ὡς δὲ λίαν λῶτσον πελώριος, ὡς δὴ θοίνην χάσμα φέρων λαιμόν. καὶ πελωριάς, ὄνομα τόπου. δῶρον δ' ἐξ ἱερᾶς εἰμὶ πελωριάδος.

Πέλωρον.Magnum.Ingens.Et πελώρου.Magni monſtri.

Πέλωρον. μέγα.καὶ πελώρου, μεγάλου τέρατος.

Πελταῖ.Sagittarij.Sagittarij, qui haſtas, *vel iacula* tenent.*Peltaſtæ.Peltati.Cetrati.Clypeati. Pelta enim,ſcutum breue,vmbone carens, luna ſemiplena formam habens.Virg. Aen.lib.1.pag.127.v.16. Ducit Amazonidum lunatis agmina peltis. Quidam tamen* πίλτῶν, *pro* πάλτῶν,*accipiunt, & vertunt,tragulam,& iaculum,& haſtile.*

Πελταῖ. Τοξόται. Τοξόται οἱ τοὺς ξυστοὺς κοντίζοντες.

Πέλται.Peltę. Haſtę. Et parua-ſcuta quadrata.Et catapultæ. E

Πέλτη. λόγχαι. καὶ ἀσπίδες τετράγωνα, καὶ καταπέλται.

Πέλτον.Peltum. Pelta. Thoracem-defendens armatura,*fortaſſe melius.*Θρηκικὸν ὅπλον. *Thracium telũ. Teli genus,quo Thraces vti ſolent.*Et ſalſamenti genus. Vel clypeus vmbonem non habens.

Πέλτον. Θωρακικὸν ὅπλον. καὶ εἶδος ἀσπίδος. ἢ ἀσπὶς ἄτυφος μὴ ἔχουσα.

Πέμματα.Placentulæ.Placentæ.Arrhianus. Alij verò,xenia ferebant,thynnos in clibanis.*i.in teſtis* aſſatos,& exiguas placentas,& palmaram glandes.*i.dactylos.*

Πέμματα.πλακοειδῆ. ἀρριανός. οἱ δὲ, ξένια ἔφερον. θυννὺς ἐν κριβάνοις ὠπτημένους, καὶ πέμματα ὀλίγα,καὶ βαλάνους φοινίκων.

Πέμπελος.Senex,& anus.i.vetula. Quòd ad Orcum mittatur.*Senex,vel vetula capularis, cui funebris pompa iam paratur.*

Πέμπελος .γέρων.καὶ γραῦς. παρὰ τὸ πέμπεσθαι εἰς τὸν ᾅδην.

Πέμπειν.Mittere.Deducere.Proſequi. In-pompa-procedere. Menander Subditicio,vel Ruſtico. Minora *tunc erant* Panathenęa. Nam per forum in-põpa-procedentes vitulabantur.*i.vitulorum inſtar exultabant,ſuámque lætitiam clamore teſtabantur,& laſciuiebant.* Et,Μήτηρ δ' ἐώρα τὸν κόρην ἐφ' ἅρματος. Mater verò ſpectabat filiam in curru.Et πέμψαντες pro πομπεύσαντες. F

A παρὰ θουκυδίδῃ, καὶ πέμπομαι, αἰτιατικῇ.

latiuo. Mitto Deduco. Prosequor. *Vide* Πομπεύω *in Graecitat. Lex.*

Πέμπτῃ φθίνοντος. ἐν ταύτῃ αἱ τῶν μοιχείας γραφαὶ ἐδίδοντο. μένανδρος χαλκίδι.

Πέμψιν. διατολμῶ.

Πενέσται. οἱ παρὰ θετταλῶν μὴ γόνῳ δοῦλοι, ὑπὸ τῶν ὑπὸ αἵμονος ἐν ἄρνῃ νικηθέντων βοιωτῶν, οὐ φυγόντων τὴν παρ' αὐτῶν δουλείαν, ἀλλὰ μεινάντων μέχρι τῆς ἕβδμης γενεᾶς. φιλοδόντων δὲ τὴν χώραν. παρέδοσαν δὲ αὐτοὺς ἐφ' ὅρκῳ, ἐπὶ τῷ μήτε παθεῖν ἐργαζόμενοι, μήτε ἐκβιάζεσθαι ἀπὸ τῆς χώρας. καὶ ἀπὸ τοῦ μένειν, μένσται καλούμενοι. ὕστερον πενέσται μετωνομάσθησαν, διαφθαρέντος τοῦ χαρακτῆρος. ὃς ἐν λακεδαίμονι καλοῦσιν εἵλωτας, τούτους θετταλοὶ πενέστας λέγουσι. κέχρηται δὲ τῷ ὀνόματι καὶ θετταλοὶ, καὶ λακεδαιμόνιοι, ἐπὶ τῶν κρατηθέντων ἐν τῷ πολέμῳ, καὶ δουλευόντων τοῖς κεκρατηκόσι. δημοσθένης ἐν τῷ κατ' ἀριστοκράτους. πενέσται δὲ παρὰ θετταλοῖς, καλοῦνται οἱ παρὰ λακεδαιμονίοις εἵλωτες. οὐ μόνον δ' τούτους πενέστας καλεῖσθαί φησιν, ἀλλὰ καὶ θετταλικοὺς τοῖς πενέσταις ξυνόν. οὗτος ἀριστοφάνης.

πόσαντες. i. Qui in pompa processerunt. Vel, Cum pompa progressi, apud Thucyd. Et πέμπεται. accutatiuo. Mitto Deduco. Prosequor.

Πέμπτῃ φθίνοντος. Quinto deficientis *mensis* die. Hoc die delationes adulterij *Magistratibus* tradebantur. Menander Chalcide.

Πέμψιν. Missionem.

B Πενέσται. Penestæ. *Sic vocantur* apud Thessalos, nō naturâ serui: *sed oriundi* à Bœotiis, qui Arnę ab Hęmone victi fuerant, nec seruitutem fugerant, *quam seruiebant* apud ipsos: sed *ibi* permanserant ad tertiam vsque generationem, *vel, ætatem*, quòd ex illa regione voluptatem caperent. Se autem tradiderunt *dominis*, interposito iureiurando, ea conditione, nē opus facientes, malè tractarentur, nève ex illa regione excederent. Et à manendo μένσται *primùm* vocati, q.d. Manentes, postea corrupta litera, mutato nomine dicti sunt Πενέσται. Quos Lacedęmonij vocant Helotas, hos Thessali Penestas dicunt. Hoc autem nomine vsi sunt & Thessali, & Lacedęmonij, pro iis, qui victi fuissent in bello, & victoribus seruirent. Demosthenes in *oratione* contra Aristocratem, Penestæ verò apud Thessalos vocantur, qui *dicuntur* Helotes apud Lacedęmonios. Non solùm autem istos vocari dicit Penestas: sed etiam Thessalos. Sic Aristophanes *in Vespis pag.* 357. *v.* 17. *&* 18. Solus cum solis Thessalorum Penestis versabatur, Ipse Penestes existens inferior nullo.

C πενέσται δὲ παρὰ θετταλοῖς, καλοῦνται οἱ παρὰ λακεδαιμονίοις εἵλωτες. οὐ μόνον δ' τούτους πενέστας καλεῖσθαί φησιν, ἀλλὰ καὶ θετταλικοὺς τοῖς πενέσταις ξυνόν. οὗτος ἀριστοφάνης.

N O T Æ.

Οἱ δὲ θετταλῶν.] Lego θετταλοῖς. Et ; παρ' αὐτῶν. Et infrà , ἀλλὰ καὶ θετταλούς , οὕτως ἀριστοφάνης ἐν Σφηξὶ pag. 357. v. 17. & 18.

Μόνος μόνοισι τοῖς πενέσταις ξυνῶν τὸν θετταλῶν,
αὐτὸς πενέστης ὢν ἐλάττων οὐδενός.

Et, πῶδα δοὺς ἐμοί. Sustuli τὸ μοί, quod sensum, & metri legem violabat. Et, πῶδά μοι. nam vitiosè legebatur πῶδα μή.

D

Πενεστρίνη. πόλις ὄνομα.

Πενθερὰ τῷ νυμφίῳ ἡ τοῦ κόρης μήτηρ. καὶ πενθερὸς, ὁ πατὴρ. δύριπίδης δὲ, γαμβρὸν αὐτὸν ὠδὲ τάξιν λέγει. ὁ γοῦν ἀλκμαίων τῷ φηγεῖ φησί.

Καί σ' ὦ γεραιὲ τίν τε παῖδα δοὺς ἐμοὶ,

Γαμβρὸν νόμιζε καὶ πατὴρ, σωτῆρά σ' ἐμός.

E Καὶ ὁ θεσπιεσίλαος τῷ ἀλκάθῳ φησίν.

--Ἄξιος δ' ἐμός.

Γαμβρὸς κέκλησαι, παῖδά μοι ξυνοικέσας.

Σοφοκλῆς δὲ τὸ ἔμπαλιν. εἶπε γὰρ πενθερὸν τὸν γαμβρὸν ἐν ἰφιγενείᾳ. ὀδυσεὺς φησι θεοὺς κλυταιμνήστραν ὧδε ἀχιλλέως. σὺ δ' ὦ μεγίστων τυγχάνουσα πενθερῶν. αἰτιατικῇ γαμβρῶν.

Πενθηλὸς. ὄνομα κύριον.

Πένθος. οὕστε πολὺ ὑπὲρ αὐτὸ πένθος γενέσθαι. καὶ πένθος ἱερὸν, οἷον ἐν λιβάνῳ τὸ ἐπ' ἀδώνιδι, καὶ βύβλῳ.

F Πενία. διὰ τὰς ἀδίκους παθὰς τῇ πενίᾳ ἐνήθλει. ἀκοινὰ δή πω τῆς πενίας πενίαν φαιδρὼ ὄψ' ἀδελφιδοῦ. ἀριστοφάνης πλούτῳ. ὑμεῖς γ' οἵπερ καὶ θρασυβούλῳ διονύσιον φατ' ὄψ' ὅμοιον. ὁ

Πενεστρίνη. Penestrinę. Nomen vrbis.

Πενθερά. Socrus. Est sponsō, puellę, *sponsæ* mater. Et πενθερός. i. socer, est ipse *sponsæ* pater. Euripides verò ab ordine vocat ipsum γαμβρόν. i. socerum. Alcmæon enim Phegeo dicit,

Et te, ô senex, tuam filiam quia dedisti coniugem *mihi,*

Socerum puta, & patrem, & seruatorem meum.

Et Protesilaus Alcathoo dicit,

--Dignus verò meus

Socer vocaris, tuam *filiam mihi quia vxorem dedisti*, vel, in matrimonium collocasti, mecúmque habitare fecisti.

Sophocles verò contrà. Dixit enim in Iphigenia πενθερόν, illum, qui γαμβρὸς erat. i. gener. Vlysses *enim* Clytæmnestrę de Achille dicit, Tu verò ô maximos adepta generos. πενθερῶν dixit, pro γαμβρῶν.

Πενθηλός. Penthelus. Nomen proprium.

Πένθος. Luctus. Vt, Quamobrē magnus eius causa luctus excitatus est. Et luctus sacer *dicitur*, qualis ille, qui propter Adonidem, & Byblum in Libano celebratur.

Πενία. Paupertas. Propter iniustas calamitates cum paupertate certauit. Aristophanes in Pluto, *pag.* 28. *v.* 19. *&* *pag.* 29. *v.* 1. Chr. Ergo profectò *iure*, Paupertatis Mendicitatem dicimus esse sororem. Paup. Vos saltem, qui etiam Thrasybulo Dionysium dicitis *&*

se similem. Nam dionysius quidem, Tyrannus *fuit* perditissimus, *atque pernicioſissimus*. Thrasybulus verò, ciuitatis-amans, & omni oratione superior. *Hoc igitur dicitur* de iis, qui non similia: *sed dissimilia* faciunt, *& inter se conferunt. & comparant*. Paupertas verò, sapientiam est fortita, quatenus pauperes, multas artes exercent.

μὴν γὲ Διόνυσος ἐξώλης τύραννος. ὁ δὲ Θρασύβουλος, φιλόπολις, καὶ πάντος λόγου κρείττων. ἐπὶ τῷ μὴ τὰ ὅμοια ποιοῦντων. πενία δὲ σοφίαν ἔλαχε. παρόσον οἱ πένητες πολλὰς τέχνας ἐπιτηδεύουσι. A

Πενία. Paupertas. Et pauper *dicitur*, non ille, qui nihil possidet: sed qui multa concupiscit. Et diues *censetur*, non qui multa possidet-quęsita: sed qui non multis indiget.

Πενία, ἡ πένης, οὐχ ὁ μηδὲν κεκτημένος. ἀλλ' ὁ πολλῶν ἐπιθυμῶν. ἡ πλούσιος οὐχ ὁ πολλὰ πεπορισμένος. ἀλλ' ὁ μὴ πολλῶν δεόμενος.

Πενιχραλέον. Pauper. Vile. Tenue. Vt, Et placentâ exiguâ fabulam vilem *componebat*. *L.* ὀλίγῳ. B

Πενιχραλέον. δύτελές. πενιχρόν. καὶ φαυλόν. λόγον δὲ ἔφαμεν πενιχραλέον.

Πεντaίπηχυ. Quinquennem. Vel quinquenne. Quinque annorum.

Πενταέτη. πέντε ἐτῶν.

Πενταθλος. Quinquercio. *Sic dictus est* Democritus Abderites. Callebat enim Physica, Ethica, Mathematica, & liberales disciplinas, & omnem artium noticiam habebat, *omnium artium erat peritus*. Huius est & illud *dictum*, Oratio. Mercurij flagellum.

Πενταθλος. ὁ Δημόκριτος ὁ Ἀβδηρίτης, ἤσκητο γὲ τὰ φυσικὰ, τὰ ἠθικὰ, τὰ μαθηματικὰ. καὶ τοὺς ἐγκυκλίους λόγους, καὶ σχεδὸν τέχνην πᾶσαν εἶχεν ἐμπειρίαν. τοῦτον ὄξει καὶ τὸν, λόγος, ἐρμοῦ αἰχίν.

Πεντακοσιομέδιμνον. Solon omnium Athenienſium quatuor census fecit, quorum vnus erat & ille, illorum, qui à quingentorum modiorum censu, πεντακοσιομέδιμνοι vocabantur.

Πεντακοσιομέδιμνον. τέτταρα τίλη ἐποίησεν Ἀθηναίων πάντων ὁ Σόλων. ὧν εἷς ἦν τέλος καὶ οἱ πεντακοσιομέδιμνοι. C

Πέντaχα. In-quinque-partes. *Hom. Iliad.* μ. *pag.* 458. *v.* 2.

Πέντaχα. εἰς πέντε μέρη.

Πεντέκτενοι. Quinque pectines habentes. Purpura-circuntextæ *vestes*. Quòd in *extremis vestium* oris quinque purpurei pectines essent intexti.

Πεντέκτενοι. ἐκπόρφυροι. διὰ τὸ ἐνυφαίνθαι ταῖς ὤαις πέντε κτένας πορφυροῦς.

Πεντέλιθεν. Ex vrbe Pentele.

Πεντέλιθεν. ἀπὸ πεντέλης πόλεως.

Πεντεσυρίγγῳ ξύλῳ. Quinquefistulari ligno. Ligno quinque fistulas habente. Ligneis-soleis. *i. ligneis compedibus. Et ligneo quodam instrumento, quo facinorosi constringuntur, ne fugere possint*. Habet enim quinque foramina, per quæ pedes, & manus, & collum iniiciuntur, *& includuntur*. *Aristoph. Equitibus. pag.* 246. *v.* 5. *Schol. annot.* 1. *vbi non legitur, quod à Suida traditur*, τῇ ποδοκάκῃ. *Nec vera videtur* τῶ πεντεσυρίγγου ξύλου *interpretatio. Nam* ποδοκάκη *solas pedes capit, & constringit. Alterum verò lignenum instrumentum, & pedes, & manus, & collum includit, & constringit.*

Πεντεσυρίγγῳ ξύλῳ. τῇ ποδοκάκῃ. πέντε γὲ ὀπὰς ἔχει, δι' ὧν οἱ πόδες, καὶ αἱ χεῖρες, καὶ ὁ τράχηλος ἐμβάλλονται. D

Πέντε τάλαντ'. *Aristoph. in Pace. pag.* 440. *ver.* 3. & 4. Quinque talenta ciuitas Chiorum Propter tuum podicem debebit. Hos autem Aristophanes cauillatur, *ac deridet* vt homines incontinentes, & molles, & propter molliciem habentes podices latiores, & ad excernendum paratos.

Πέντε τάλαντ' ἡ χίων πόλις διὰ τὸν σοφοκλέους ὀφλήσει. τούτους ὡς ἀκρασίας μαλακίας ἐχοντας σκώπτει ἀριστοφάνης. καὶ διὰ μαλακίαν τῆς σοφοκλέους δ' ρυτίδων ὄντων καὶ εὐπέπτων πρὸς τὸ ἀποπατεῖν.

NOTAE. E

Πέντε τάλαντα.] Aristoph. in Pace. pag. 440. v. 3.

Πέντε τάλαντ' ἡ πόλις ἡ χίων.
Διὰ τὸν αὖ σοφοκλέους ὄφλησει.

Quum autem Aristoph. hæc dicit de Chiis, alludit ad verbum χίζειν, quod à Gallis melius exprimitur, & allusio manifestior apparet. Dicunt enim chier (honos sit auribus, & naribus suauis odor) quod Græcè χίζειν. Et, vt apud Aristoph. in Nubibus pag. 101. v. 16.

Ὅτι πεντετάλαντ' διαχίζειν μοι δίκη.

Schol. annot. 7. διαχ.] κατίζουσι. ἁρπάται ἀπὸ τῆς τῶ χαμμάτων δίκης, ὅπου αἱ δίκαι ἀνεχάφθησαν, καὶ αἱ εἰσαγωγαὶ τῶν δικῶν.

Πεντετάλαντος. *Aristoph. in Nubibus. p.* 101. *v.* 16. *Schol. annot.* 7. Quum quinque-talentorum delecta est à me lis. Vocabulum πέντε apud Atticos *in compositione* seruatur immutatum.

Πεντετάλαντος δίκη διαχήραστος. τὸ πέντε ἄξιστον τρεῖται παρὰ τοῖς ἀττικοῖς. F

Πεντετηρίς. Quinquennium. Quintus quisque annus.

Πεντετηρίς. πενταετηρίς.

Πενταφρῆς. Pentephres. Nomen proprium.

Πενταφρῆς. ὄνομα κύριον.

Πεντηκοντάρχος. Quinquaginta *militum* præfectus. Vel pentecontori princeps. Nauis enim, quæ à quin-

Πεντηκοντάρχος. ὁ πεντήκοντα ἄρχων. ὁ τῆς πεντηκοντόρου ἄρχων. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ πεν-

quaginta.

A πεντήκοντορος ἡ ὑπὸ πεντήκοντα ἐρεσσομένη ναῦς.

quaginta remigibus agebatur, πεντηκόπορος appellabatur.

Πεντηκοντούτης. πεντηκονταετὴς ἀνήρ. πεντηκοντοῦτις δὲ θηλυκῶς, ἡ γυνή.

Πεντηκοντούτης. Quinquagenarius vir. πεντηκοντοῦτις verò fœminco-genere, mulier quinquagenaria.

Πεντηκοστή, καὶ πεντηκοστεύεσθαι, καὶ πεντηκοστολόγοι, πεντηκοστὴ μέρος, τὸ τέλος, ὃ πλοῦσι. πεντηκοστολόγοι δὲ, οἱ τὸ τέλος εἰσπράττοντες, πεντηκοστεύεσθαι δὲ, τὸ πράττεσθαι τὴν πεντηκοστήν. ζητοῦνται δὲ ἔστι δύρειν ἐν τῷ κατ' Μειδίου. καὶ ἐν τῷ πρὸς τὸν Λακρίτου παράγραφον. δημοσθένης, καὶ ὑπερίδης ἐν τῷ περὶ τῶν Εὐβούλου δωρεῶν.

πεντηκοστή, &c. πεντηκοστὴ quidem *vocatur* tributum, quod persoluunt, *data quinquagesima rerum aliquarum parte.* πεντηκοστολόγοι verò, quinquagesimæ partis exactores, *& collectores.* πεντηκοστεύεσθαι verò, quinquagesimam partem exigere, vel exigi. Hæc autem inuenirí possunt in *oratione* contra Mediam, & in *oratione* ad Lacriti præscriptionem, *vel exceptionem.* Demosthenes, & Hyperides in *oratione* de Eubuli donationibus, *vel, largitionibus.*

Πεντηκοστολόγιον. καὶ λαβόμενος ἤγαγεν εὐθὺ τὸ πεντηκοστολογίου.

Πεντηκοστολόγιον. Pentecostologium. Locus, vbi tributum quinquagesimæ partis persoluitur. Vt, Eúmque prehensum duxit rectà ad Pentecostologium.

Πεντάβολον ἠλιάσασθαι. νικήσαντα τοὺς πελοποννησίους, δικάσαι μέχρις ἀρκαδίας, λαμβάνοντα μισθὸν πεντάβολον. ἀλλ' οὐ τριώβολον. καὶ πεμπάβολον, ὁμοίως.

Πεντάβολον. πενταώβολον. *Aiunt illum* Iudicasse, *pro iudiciali stipendio accipientem* pentobolum, *i. quinque obolos. Vt, Ferunt illum,* victis Peloponnesiis, iudicasse ad Arcadiam vsque, accipientem stipendium pentobolum, non autem triobolum. Et πεμπάβολον, *quod est Aeolicum.* pariter, *eodémque significatu sumitur interdum, quo commune* πενταώβολον, *quod formatum ad similitudinem vocis* τριώβολον.

C Πεξάμβυς. κτενίσας. ξάνας.

Πεξάμβυς. Qui-pexuit. Qui-pectinauit. Qui pectine-purgauit. Qui-carminauit. Qui-pulsauit. Qui-percussit. *Sic & Gallicè metaphoricè, Peigner, pro, cædere, tundere, pulsare, verberare.*

Πέος. τὸ αἰδοῖον. πέος δὲ, τὸ αἰδοῖον. ἀριστοφάνης νεφέλαις. οὐδέν γε πλοῦ ἢ τὸ πέος ἐν τῇ δεξιᾷ. καὶ αὖθις. ὅπως ἂν οἰσυρῇ τὸ πέος τὸν νυμφίον. καὶ αὖθις.

Πέος. Σπέος. τό. Specus. Spelæum. Spelunca. πέος verò, *sine o ante π,* penis, pudendum *virile.* Aristoph. in Nubibus. *pag.* 99. *v.* 18. Nihil profectò *habeo* præter penem in dextra. Et rursus *in Acharnensibus. pag.* 302. *v.* 21. Vt curet penem sponsi. *Et pag.* 302. *v.* 27. Et rursus *in Thesmophor. pag.* 515. *v.* 23. *&* 24.

Πότερον οἰς ἀνὴρ ξέφει;
Ποῦ ἦ τὸ πέος;
D Καὶ αὖθις.
Τὶς ὀδομάντων τὸ πέος ἀπετμήξατο.

Vtrum vt vir aleris?
At vbi penis est?
Et rursus *in Acharnensibus. pag.* 168. *v.* 6.
Quis Odomantium penem demessuit? abscidit?

N O T A E.

Πέφεν.] Aristoph. Thesmophor. pag. 515. v. 23. & 24.
Τὶς δ' αὖτὸς ὦ παῖ πότερον οἰς ἀνὴρ τρέφει;
Καὶ ποῦ πέος; ποῦ χλαῖνα; ποῦ λακωνικόν;
Et in Acharnensibus. pag. 268. v. 6.
Τὶς τῶν ὀδομάντων τὸ πέος ἀπετμήξατ' ἄρα;

E Πεπάλαχθε. κεκλήρωσθε, πάλος γὰρ ὁ κλῆρος.

Πεπάλαχθε. Sortiti-estis. Sorte-adepti-estis. πάλος enim, sors, sortitio. *Vide* Πεπαλάχθαι *apud Eustath.*

Πεπάρεθος νῆσος οὐκ ἄπωθεν εὐβοίας. καὶ πεπαρέσιος, ὡς αὐτῆς.

Πεπάρεθος. Peparœthus. Insula non procul ab Eubœa.

Πεπαρθενεῦσθαι. ἐφθαρτεμῆσθαι τῇ μίξει.

Πεπαρθενεῦσθαι. Coitu dissectam-esse. *Deuirginatam & vitiatam esse. Virginitatem alicuius esse coitu corruptam.*

N O T A E.

Πεπαρθενεύθη.] παρθενεύειν, & παρθενεύεσθαι significat virginitatem seruare. In virginitate degere. Cuius contrarium τὸ διαπαρθενεύειν, deuirginare. Virginem-stuprare. Virginitatem violare. Quare apud Suidam vel est simplex pro composito, vel (quod longè verisimilibus) legendum est διαπεπαρθενεῦσθαι, quod ab eo vertitur, διεφθαρτεμῆσθαι τῇ μίξει.

F

Πεπαρημένον. πεπερονημένον. καθηλωμένον. τετρυπημένον.

Πεπαρημένον. Traiectum. Transfixum. Clauis-traiectum, *& affixum.* Perforatum.

Πεπαρώνηκασιν. ἡμαρτήκασι.

Πεπαρωνήκασιν. Per-temulentiam-peccarunt. Peccarunt.

Πέπατο. ἐκέκτητο. πῶϑ, τὸ κτᾶσθαι. καὶ πο-

Πέπατο. Possedit. πῶ enim, possideo. Et πολυπάμ-

μων. Qui-multa-possidet. Locuples. Diues. In epigrammate.

Possedit enim non magnum istum
Fundum, in sterili hoc terræ tumulo.

Πεπαίνει. Maturat. Ad-maturitatem-perducit. Mollit. Lenit. Deliuit.

Πεπλατυσμένα. Sordidato. *Squalida. Sordida. Horrida. N. L. Nam à πέλτη, quod scutum breue, Lunatúmque significat, verbum πελτίω, ὦ. deductum videtur. i. ad pelta modum formo. Sed* πελλόν, *luridum, fuscum, nigrum. vnde* πελλίω, ῶ. *Nigrum-facio, denigro, fœdo.* πεπελλωμένα. *Denigrata, fœdata.*

Πεπιεσμένους πλακοῦντας. Pistæ placentæ. Pro, factæ. *Aristoph. in Pluto pag. 52. v. 13, annos. 5.* Hei mihi placentæ *causâ* quarto-die *mensis* pistæ. *i. factæ. Hoc à Poeta dictum.* Quia præter *ordinarios, receptos & solennes* dies-festos, Athenis quidam *alij* dies Diis quibusdam erant-de-more-consecrati, vt nouilunium. *i. primus cuiusque mensis dies,* & septimus, Apollini, quartus, Mercurio, octauus, Theseo.

Πεπιεσμένου πλακοῦντος. ἀντὶ τοῦ πεποιημένου τῶν τετράδι πεπεσσομένων. ἐπειδὴ ἕξω τῆς ἑορτῆς ἡμέραι τινὲς ἐνομίζοντο ἀθύτους θεοῖς πᾶσιν. οἷον νουμηνία, καὶ ζ', Ἀπόλλωνος. δ' ἱερὰ ἡ Θησεῖ. B

Διὸ καὶ τὸν Ἀπόλλωνα τετράδι πεπεσσομένοις πλακοῦσιν ἱλάσκονται.

Therefore they appease Apollo with cakes baked on a Wednesday.

Πεπιεσμένους πλακοῦντας. Pistæ placentæ. Pro, factæ. *Aristoph. in Pluto pag. 52. v. 13, annos. 5.* Hei mihi placentæ *causâ* quarto-die *mensis* pistæ. *i. factæ. Hoc à Poeta dictum.* Quia præter *ordinarios, receptos & solennes* dies-festos, Athenis quidam *alij* dies Diis quibusdam erant-de-more-consecrati, vt nouilunium. *i. primus cuiusque mensis dies,* & septimus, Apollini, quartus, Mercurio, octauus, Theseo.

N O T Æ.

Τῶν τετράδι.] Aristoph. in Pluto. pag. 52. v. 13.

Οἴμοι πλακοῦντος τῶν τετράδι πεπεσσομένων.

Vide Schol. annot. 5. vbi legitur Ἀπόλλωνι, non autem Ἀπόλλωνος, vt apud Suidam vitiosè. τοῦν, pro. τοῦ ὦ.

Πέπειρον. *Vigoris-plenum.* Maturum. Dicitur autem *proprie* de fructu maturo. Anus dicit apud Aristophanem *in Concionantibus. pag.* 505. *v.* 15. 16. 17. 18.

Non enim in iuuenibus sapientia in-
Est: sed in iam *maturis* fœminis,
Neque mulier *vila amare vellet*
Magis, quàm ego, suum *amicum.*

Πεπασμένοις. Putridis. Contaminatis. Ælianus. Trigla autem & hominem mortuum, & piscem comedit. Magis verò delectatur contaminatis, & fœtentibus *cibis.*

Πεπειρον. ἀκμαῖον. εἴρηται ἢ ἐπὶ ὀπώρας ὡρίμου. χρῶς φησὶ καὶ ἐπὶ ἀφύσσης. C

Οὐ γὰρ ἐν νέαις τὸ σοφὸν ἔν—
Εσπ. ἀλλ' ἐν ταῖσι πεπείραις.
Οὐδέ τις ἂν γοῦν ἐθέλοι,
Μᾶλλον ἢ ἐγὼ τὸν φίλον.

Πεπασμένοις. μεμιασμένοις. ἀλισκομένοις. φάγοι δ' ἂν τρίγλη καὶ ἀνθρώπου νεκροῦ, καὶ ἰχθύος. φιλοδύσι δὲ μᾶλλον οἷς πεπασμένοις, καὶ κακόσμοις.

Πεπιθμένος. πεπιθήσας. θαρρήσας. καὶ πεποιθώς. θαρρῶν. D

Πεπίθοιμεν. πείσομεν.

Πεπλεγμένη. Constricta. Condensata. Stipata. Coarctata. Iosephus. Corpore niger. carne tenuis, *& macer, eáque* densatus. *i. carnem constrictam, & condensatam habens*: sed in tenui corpore quidam heroicus animus habitabat.

Πεπλεγμένη. σωμα στριγμένη. ἰσχνὸς, μέλας, τὸ σῶμα ἰσχνὸ, τὴν σάρκα πεπλεγμένος. ἀλλ' ἐνῆκε τῆς ἡρωικὴ ψυχὴ λεπτῷ σώματι.

Πεπλαδηκός. Humectatum. Humidum. Putrefactum. Putridum.

Πεπλαδηκός. ὑγρὸς θὲν, σαπρός.

Πεπλασμένῳ. Ficto. Maleficio.

Πεπλασμένῳ. κακούργῳ.

Πεπλεγμένη. Implicita phalanx, est *ea,* quæ cogitur assimilari locis, *& iis accommodari,* in quæ incidit, & quæ *eredinis* speciem habet, & enti-similis est, & multiformem *habet* ordinem. E

Πεπλεγμένη. φάλαγξ ἐστὶν, ἣ τις ὑποπίπτουσα τύπτει, ἀναγκαζομένη ἐξομοιοῦσθαι, τορνοῦνος λόγον ἐπίχει. ξιφοειδὴς φάλαγξ γίνεται, καὶ πολυειδὴς τῇ τάξει.

Πεπληγὼς. Apud Homerum *legitur*, pro πλήσσων. Percutiens. Præteritum *perfectum medium* assumpsit *pro participio præsentis.*

Πεπλῶν. Peplum. Amiculum. Velum. Muliebre pallium.

Πεπλῶν. Peplus. Apud Athenienses peplus proprie *dicebatur* velum Panathenaicæ nauis, quam Athenienses quarto quoque anno instruebant Mineruæ, cuius etiam pompam per Ceramicum ad Eleusinium vsque ducebant. Hoc autem vocabant peplum, quòd esset laneum. In eo autem depictus erat Enceladus, quem Minerua sustulit. Hic autem fuit vnus ex Gigantibus) vel quòd Athenienses vi- F

Πέπλος. ἰδίως δὲ τὸς ἀθλοφόρους, πέπλος τὸ ἄρρηθον τῆς παναθηναϊκῆς νεώς. ἐν οἷς ἀθλοφόροις κατεσκεύαζον τῇ ἀθηνᾷ δὲ τὴν τετραετηρίδας, ἧς καὶ τὸν πομπὸν δὲ τὸ κεραμεικὸν ἐποίουν μέχρι τοῦ ἐλευσινίου. πέπλον δὲ τοῦτο ἐκάλουν διὰ τὸ ἐρεοῦν αὐτὸν εἶναι. ἐνεγέγραπτο δὲ ἐν αὐτῷ ὁ ἐγκέλαδος, ὃν ἀνεῖλεν ἡ ἀθηνᾶ. ἦν δὲ τῶν γιγάντων εἷς. ἢ ὅτι νικήσαντες οἱ ἀθηναῖοι,

deres

A πέπλον ἐποίησαν τῇ ἀθηνᾷ καὶ ἐνύφηναν τοὺς ἀρίστους ἐν αὐτῷ. πέπλος. περὶ τοῦ πέπλου τοῦ ναυαρχουμένου τῇ ἀθηνᾷ τοῖς μεγάλοις παναθηναίοις. οὐ μόνον ὡς ἐπὶ τοῖς ῥήτορσιν ἔστι ἡ μνήμη, ἀλλὰ καὶ ὡς ἐπὶ τοῖς κωμικοῖς, πέπλος καλεῖται, καὶ ἱμάτιόν ἐστι δὲ ὁ πέπλος γυναικεῖον ἔνδυμα.

ctores peplum Minervæ fecissent, & præstantissimos quosque *viros* in eo depinxissent. Peplus. De peplo. qui in Magnis Panathenæis Minervæ *consecratus in pompa* ferebatur, non solùm apud Oratores fit mentio: sed etiam apud Comicos peplus vocatur, & *ἱμάτιόν ἐστι tela tenuis, & subtilis. Tenue, & subtile velum. Indumentum, quod ob suam tenuitatem facilè possit indui.* Peplus autem est muliebre indumentum.

Πεπλώματα. καὶ ζήτει ἐν τῷ δυσπνῇ.

Πεπλώματα. Pepla, siue pepli. Tenuissimæ, subtilissimæq; vestes. *Sophocles Trachinis. pag. 352. f.* Quære in voce Δυσπνῇ. *Aristoph. Acharnensibus. pag. 279. v. 27.*

Πεπνυμένος. σοφὸς.

Πεπνυμένος. Prudens. Sapiens.

B Πεποδισμένοι. τοὺς πόδας δεδεμένοι. τοῖς πέρσαις ὡς δῆπουθεν οἱ ἵπποι πεποδισμένοι εἰσί, τοῦ μὴ φεύγειν ἕνεκα, ἐὰν λυθήσωσιν.

Πεποδισμένοι. τοὺς πόδας κατεχομένοι. ξενοφῶν. φανερὸν ὅτι νυκτὸς στράτευμα πέρσικον. οἱ γὰρ ἵπποι αὐτοῖς δέδενται.

Πεποδισμένοι. Pedibus-vincti. Qui-pedes-ligatos-habent. Pedicis-constricti. *Xenophon de expeditione Cyri lib. 3. pag. 311. D.* Persarum equi plerunque pedicis-constricti sunt, *pedibúsque ligatis tenentur*, ne fugiant, si soluti sint.

Πεποδισμένοι. Pedicis-constricti. Qui-pedes-habent-ligatos. Xenophon *de exp. Cyri lib 3. p. 311. D.* Persicus enim exercitus noctu malus, *& incommodus* est. Nam ipsorum *Persarum* equi sunt-ligati, *pedicisque constricti seruantur, ne soluti fugiant.*

Πέπωμαι. παθητικόν. πέπωκα δὲ.

Πέπωμαι. Potus-sum. Absorptus-sum. Passiuũ *perfectum à πίνω, quod sumit tempora tanquam à πῶ. fut.* C πίσω. *de quo Mæ. Etym. col. 496. l. 14.* πέπωκα verò, *præt. perf. act. per ω scribitur.* Bibi. Potaui Hausi. Absorpsi.

Πέπων φερσφιλέστατε φερσωνίστατε.

Πέπων. Amicissime. Iucundissime.

Πέπονες. ἐκλυτοι. ἀσθενεῖς ἐν ὀδηγήμασι.

Πέπονες. Dissoluti. Molles. Infirmi. Effœminati. In epigrammate.

Ὅφρα τάχιστα.

Λικμήσῃ πεπόνων καρπὸν ἀπ' ἀσταχύων.

Vt celerrimè

Ventilaret mollibus fructum ex spicis excussum.

ἀπὸ τοῦ ὡρίμων.

πεπόνων *hic positum* pro maturis.

Πέπορδα. ἀριστοφάνης. ἥδομαι γέγηθα κἀ πέπορδα. καὶ γελῶ μᾶλλον, ἢ τὸ γῆρας ἐκδύς. ἀπὸ τοῦ ἰάσιος. ἢ μεταφορᾷ, ἀπὸ τῶν ὄφεων τῶν ἐκδυομένων τὸ γῆρας. ἥδομαι γὰρ ἐκφυγὼν τὴν ἀσπίδα. τουτέστι, τὸν πόλεμον, μᾶλλον ἢ ἐκδὺς τὸ γῆρας.

Πέπορδα. Pepedi. Aristoph. *in Pace. pag. 445. v. 1. &* D 2. Lætor enim, & gaudeo, & pedo, & rideo. Magis quàm si senectutem exuissem, euitato clypeo. *ἐκδὺς γῆρας.* Pro, deposito senio. Translatio *ducta* à serpentibus, qui senectutem exuunt, *veterem pellem exuentes.* τὴν ἀσπίδα verò dixit, pro, τὸν πόλεμον, i. bellum.

N O T Æ.

Ἀριστοφάνης.] in Pace. pag. 445. v. 1. & 2.

Ἥδομαι γὰρ κἀγὼ γέγηθα, κἀπόρδακα, κἀγὼ γελῶ,
Μᾶλλον ἢ πὰρ γῆρας ἐκδὺς, ὑποφυγὼν τὴν ἀσπίδα.

Consule Schol. vnde Suidas.

E Πεπορπωμένος, ἐκ τοῦ πόρος.

Πεπορπωμένος. Dicitur hoc participium de loco, in quo meatus facti sunt, & aperti, vt liber transitus pateat, à nomine πόρος meatus, transitus, & verbo πείρω. deducitur compositum verbum περπείρω. meatum-facio, transitum paro, meatum-aperio.

Πεπορπημένος. ἱμάτιον διπλῶν φοινικίδων πύρωσι συνεχόμενον, ὡς μὴ ἀνίσασθαι τῷ ὤμων. καὶ ἐν ὡς λυκούργῳ ἐν τῷ κατὰ τιμοκράτους. τῶν δ' ἀνδρῶν τοὺς τοῖς σώμασιν ἀσθενεστέρους, καὶ ταῖς ἡλικίαις πρεσβυτέρους, καὶ ὑπὸ τῶν νόμων τοῦ στρατεύεσθαι ἀπειμένους, ἰδεῖν ἦν καθ' ὅλην τὴν πόλιν, τότ' ἐπὶ γήρως ὁδῷ φοινικίδι ἱματίοις ἐμπεπορπημένους.

Πεπορπημένος. Fibulis-astrictus, Fibula-constrictus. Infibulatus. *Ait πόρπημα τὸ, Fibulatum-indumentum. Euripides Rheso. pag. 27. v. 442.* Πόρπημα etiam dicebatur Indumentum duplex, quod induebatur fibula constrictum, ne recederet ab humeris, *& ex iis decideret.* Extat apud Lycurgum in oratione contra Timocratem. Ex viris autem, qui corporibus erant imbecilles, & ætate prouectiores, & immunes militiæ per leges, videre erat per totam vrbem *quàm plurimos* tunc in senectutis limine miserrimè oberrantes, duplicibus vestibus, fibula-constrictis-indutos.

Πεπότηται. αἴρεται. αἰσχυλίδης. καὶ μετέωρα κἄδη φρονεῖ. ἀριστοφάνης νεφέλαις. ἡ ψυχή μου πεπότηται.

Πεπότηται. Volat. In-altum-volatu-fertur. Sublimis est, & sublimia iam sentit. Aristoph. Nubibus. Anima mea volat.

Πεπόρθαι. Excæcatus-est.

Πεπραξικοπήσω. Pro, προδώσω. Proditurum. *Illum, qui astuta arte aliquos ad proditionem faciendam sollicitauit, ac subornauit.*

Πεπρᾶσθαι, & πεπλῆσθαι. i. Venditum-esse, & vendi, differunt. Nam id quidem, quod iam venditum est, prorsus, & omnino *iam* abiit. *& suum euentum, aut effectum, habuit.* Id verò, quod venditur, interdum etiá non habet suum euentum, *nec in effectum perducitur.* Contingit enim, vt id, quod adhuc venditur, *nec iam venditum est*, non vendatur, *nec eius venditio succedat, de qua inter aliquos verba fiebant: sed imperfecta, nec ad finem perducta maneat.*

Πέπρισται. Sectus-est. *à πρίζω. Serrâ-seco. Seco. Scindo.*

Πεπρωμένη. Fatum. Fortuna. Generatio. *Vel, ortus.*

Πεπρωμένον. Fatum. Fatale. Quod fato decretum est. Quod fato destinatum est. Quod ad finem à fato perductum est.

Πέπταται Expansum-est. Explicatum-est.

Πεποιωμένον. Qualitatem-habens, Qualitatę-prædituin.

Πεπυκασμένον. Tectum. *Densatum. Ornatum.*

Περιβεβλημένον. Amictum. Vestitum. Veste-circumiecta-tectum. *Vt*, Deinde *mulier illa cum illo* in alio tentorio congressa-est, vestibus sericis non frustrâ vestita, & ornata. *Hoc περιβεβλημένον pertinet ad præcedens* Πεπυκασμένον. *Est enim eius interpretatio, cuius confirmandæ causâ, sequens exemplum subiicitur.*

Πέπυσμαι. Audiuerat. *à πυνθάνομαι, quod à πάθημαι variis temporum formationes accepit. Vide Grammat.*

Περᾷ. Transit. Nauigat.

Πέρα. Aduerbium. Pro, περισσότερον. Vltrà. Vlteriùs. Sapiè. Supra, vel vltra modum. Vt, Vltra-modum vero, *nimiúmque* resistentes, vinculis-constringi *iussit.* Et rursus. Tributa-exigentes ab ipsis supra vires *ipsorum. i. maiora, quàm quæ diutiùs tolerare possent.* Et rursus. Cùm autem *illi hominem* vlterius. *i. amplius, vel diutiùs* ferre non possent, propter *eius* nimiam insolentiam, & crudelitatem. Et rursus. Ineffabilibus ineffabiliora, & vltra mala. *i. grauissimis malis graviora, quæ nullis verbis exprimi poterant, quòd eorum grauitas, ac atrocitas omnem orationem longè superaret.* Et alibi. Cùm autem Iotomi facinus audax narrassent effecerunt vt ille *diutiùs ac* vlteriùs dubitare desineret. Et Aristoph. *in Auibus. pag. 415. v. 19. 20. 21.*

An ignoras quòd Iupiter si me molestiâ affecerit vlteriùs. i. ampliùs, diutiùs, præter modum, ac nimis,

Aedes quidem ipsius, & domos Amphionis comburam, &

In-fauillas redigam igniferis aquilis?

Et alibi. Ille verò à Seleucia vlteriùs, id est sæpius inuadenda abstinuit.

Περάσαι. Perfecisse. Ad-finem-perduxisse. *περᾶσαι. Infinit. aor. 1. act. à περαίνω.*

Περάσῃ. Per-se-subiunctiuum. Pro, τελειώσῃ. Perfecerit. Confecerit. Ad-finem-perduxerit.

Περαστικός. Qui verbis finem imponit. *Qui peritus est finis imponendi verbis. Aristoph. Equitibus. pag. 257. v. 31 Schol. annot. 16.*

Πέρασις βίου. Vitæ finis. Vt,

Date vitæ finem, & exitum aliquem,

Si non videor aliquid malorum *minùs habere semper.*

Pro, Si non videor malis minùs affligi, & indigere malorum additamento. Et πείρατα. fines, termini.

Περγαμηναί. Membranæ. Pelles *Pergamenæ.*

Περγάμιον. Pergamium. Publicum.

Πεπόρισται. τετύφλωται. A

Πεπραξικοπηκότα. αὐτὴ τοῦ προδόσαι.

Πεπρᾶσθαι. τὸ πεπλεῖσθαι, διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ πεπρᾶσθαι, σαφές ἐστι, τὸ πάντως ἀπεῖναι. τὸ δὲ πεπλεῖσθαι, ἔστιν ὅτε καὶ οὐκ ἀποβαίνει. ἐνδέχεται γὰρ τὸ ἐπὶ πωλουμένου μὴ φανθῆναι.

Πέφρισται. κέκοπται. B

Περφερμένη. εἱμαρμένη. τύχη. γένεσις.

Περφερμένον. εἱμαρμένον. ὡρισμένον. πεπερασμένον ὑπὸ μοίρας εἰς πέρας.

Πέπλαται ἥπλωται.

Πεποιωμένον. ποιότητα ἔχον.

Πεπυκασμένον. ἐσκεπασμένον.

Περιβεβλημένον. εἶτα οὐ ἑτέρα σκιᾷ ξυνηλθεν ἀμφιεσμένη τε, καὶ καταπεπυκασμένη, οὐκ ἄλλως ἢ ἱματίων σηρικῶν. C

Πέπυσμαι. ἀκηκόει.

Περᾷ. πλέει.

Πέρα. ἐπίρρημα, αὐτὴ τοῦ ὑπερισσότερον. τὸ πέρα δὲ αὐτὴν τίνοντας ξυνδεῖν. καὶ αὖθις. δασμολογοῦντες αὐτοὺς τῆς δυνάμεως πέρα. καὶ αὖθις. οὐ δυναμένων δὲ τὸ πέρα φέρειν, δι' ὕβριν τε, καὶ ὠμότητα. καὶ αὖθις. ἀῤῥήτων ἀῤῥητότερα, καὶ κακῶν πέρα. καὶ αὖθις, ἐπόντες δὲ τοῦ ἰωτόμη τὸ τόλμημα, ἔπαυσαν αὐτὸν τὸ πέρα ἀμφιγνοοῦντα. καὶ ἀρίσταις. D

Μέλαθρα μὲν αὐτοῦ, καὶ δόμους ἀμφίονος.

Καταθαλῶσω;

καὶ αὖθις. ὁ δὲ, τοῦ δεῖν σκληρότερα τὸ πέρα ἄγαν ἀπέχεσθαι. αὐτὴ τοῦ πλεονάκις. E

Περάσαι. τελειῶσαι.

Περάσῃ αὐθυπόστακτον, αὐτὴ τοῦ τελειώσῃ.

Περαστικός. πέρας ἐπιτιθεὶς τοῖς λόγοις.

Πέρασις βίου. ἡ τελευτὴ,

Δότε βίου πέρασιν, ἢ καταστροφήν τινα, F

Εἰ μὴ δοκῶ τι μείονος ἀεί.

εἰ μὴ δοκῶ ἐλαττόνως ἔχειν τὰ κακὰ, καὶ δεῖσθαι προσθήκης κακῶν. καὶ πέρατα, τέλη.

Περγαμηναί αἱ μεμβράναι. αἱ δέρρεις.

Περγάμιον. δήμιον.

A Πέργαμοι. τὴν πόλιν Ἴωνες λέγουσιν. οἱ δὲ, πάντα τὰ ὑψηλά.

Περγασῆθεν. δῆμος ἡ περγασὴ τῆς ἐρεχθηΐδος. τὸν μέντοι δημότην οὐχ ὡς λέγεσθαι φασί, περγασίαθεν, ἀλλὰ περγασῆθεν.

Περγαῖος.

Πέρδιξ. ὅτι ἀργύριος ζοῦτον ὑπὸ μαλακίας διεβέβλητο, ὡς καὶ περδίκαν αὐτὸν.

B

Περδίκκας. ὁ μακεδών, καὶ κλίνεται περδίκκου. οὗ ἔκτειναν ἐξ ὑπούλης οἱ μακεδόνες. ἄνδρα πάσι πολέμια κρείττονα γλώσσαν, καὶ μεγαλονοίᾳ χρησάμενον ὑπερφερόντως. ἐξ οὗ δὴ καὶ τὸ ὑπέρογκον αὐτοῦ τοῦ φρονήματος, ἀθαρσὲς πρὸς πάντα κίνδυνον ἦν. πότε ἄγαν μεγαλήγορον, σὺν ᾧ πάντας μακεδόνας ὑπερφρονεῖν ἔδοξε, τάς τε διαφορὰς αὐτοῦ φθόνου ἀπαξίας ἐποίει. ὑπὸ δὲ τοῦ φθόνου μῖσος ἐπηύξετο, καὶ τὸ μὴ φέρειν ὑπερφυᾶς ὄντα τε καὶ ὀνομαζόμενον.

C ὅθεν καὶ τὴν ἐς τοῖς πάσμασι μεταβολὴν, σὺν ὀργῇ τῆς πρόσθεν ὑποψίας μᾶλλον, ἢ τινὸς ἀληθοῦς δικαιώσεως, εἰς τὸ κατ' αὐτοῦ βούλευμα ἐποιοῦντο.

Περδίκειος κάρα, καὶ περδίκειος πούς.

Πέρδικος ἱερὸν ἐν τῇ ἀκροπόλει. ἐσπαλάμευν γὰρ ἐγένοντο παῖδες, Δαίδαλος, καὶ πέρδιξ, ἧς υἱὸς κάλως. ᾧ φθονήσας ὁ Δαίδαλος τῆς τέχνης ἔρριψεν αὐτὸν κατὰ τῆς ἀκροπόλεως. ἐφ' ᾧ ἡ

D πέρδιξ ἑαυτὴν ἀπήρτησεν. Ἀθηναῖοι δὲ αὐτὴν ἐτίμησαν. σοφοκλῆς δὲ ἐν κωμῳδοῖς, τὸν ὑπὸ Δαιδάλου ἀναιρεθέντα, πέρδικα εἶναι τοῦτον.

Περαία ὄνομα τόπου.

Περαιβοί. ἔθνος.

Περάνειν. τὸ συνουσιάζειν.

Περάσοντας. τελειοῦντας.

Περανῶ. αἰτιατικῇ.

E Περαιωθέντες. περάσαντες.

Περαιτέρω. πλέον. πάνυ.

Περιηγῆνος. ὄνομα τιύριον.

Περίνη. πόλις.

Περήξια. ἢ παρηγγέλκυσα τὴν ὥραν.

Πέρι. περισσῶς.

F Πέρι. ἀμφὶ. κύκλῳ.

Περιαγερόμενοι. ὡς περ οἱ νικηφόροι περιαγερόμενοι ἀθληταί. πολιτείας πανηγύρει δηλονότι. λέγεται γὰρ ὅτι τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς ἆθλα προὐτίθεσαν τοῖς ἀγωνιζομένοις, ὃν ἔφασκον καὶ ὅμηρος, καὶ ἄλλοι ποιηταὶ ἱστοροῦσιν. ἐπεὶ δὲ ἠρ-

Πέργαμον. Pergamum Iones vrbem vocant. Alij verò, omnia excelsa loca *sic appellant.*

Περγασῆθεν. Ex-Pergase. Pergase, municipium *erat Tribus* Erechtheidos. Municipem tamen duobus modis dici tradunt, & Pergasium, *sine Pergasensem*, & Pergasenum.

Περγαῖος. Pergæus. *Ita dictus Perga ciuis, & incola Pergæ verò, vrbs Pamphyliæ. Steph.*

Πέρδεσθαι. Pedere. *Aristoph. Pluto. pag. 16. v. 4. Argyrius verò nónne propter hunc* Plutum *pedit?* Argyrius ob mollitiem adeò malè audiebat, vt vel *publicè, pecunia causâ* pederet.

Περδίκκας. Perdiccas. Macedo. Et declinatur Περδίκκου, *in genitiuo singulari.* Quem ex insidiis Macedones interfecerunt, virum rebus bellicis præstantissimũ, & excellenti ingenij magnitudine prædium, vnde etiam manauit ipsius animi nimia grauitas, ad omne periculum *adeundum* valde confidens, & nimia *ipsius* magniloquentia, quâ Macedones omnes despicere videbatur, & quæ eius felicitatem inuidiæ reddebat obnoxiam. Ad inuidiam verò accessit & odium, quòd eum se superiorem & esse, & dici, ferre non possent. Quamobrem etiam mutationem ob clades *acceptas factam*, per iram ex priore suspicione *conceptam*, *quòd se ab eo despici, contemnique crederent*, magis, quàm per veri Iudicij iustam rationem, ad insidias illi struendas arripuerunt.

Περδίκειος κάρα. Perdiceum, *i. perdicis.* caput. Et perdiceus pes. *i. perdicis.*

Πέρδικος ἱερόν. Perdicis sacellum iuxta arcem *erat.* Eupalamo enim liberi fuerunt Dædalus, & Perdix, cuius filius Calos, cui cùm Dædalus ob artem inuideret, ipsum de arce præcipitauit. Quamobrem Perdix se ipsam suspendit. Athenienses verò eam honorarunt, *& coluerunt.* Sophocles verò in Comicis, illi, qui à Dædalo sublatus-est, Perdici nomen fuisse *dicit.*

Περαία. Peræa. Nomen loci.

Περαιβοί. Perabi. Gens.

Περάνειν. *Veneris opus perficere. Vide* κτεῖν. Coire.

Περάσοντας. Perficientes. Ad-finem perducentes.

Περανῶ. πράσσω. Accusatiuo. Perficio. Ad-finem perduco.

Περαιωθέντες. Traiicientes. Qui-traiecerunt. Qui-transierunt.

Περαιτέρω. πλέον. Vlteriùs. Magis. Vltra-modum. Nimis. Valdè.

Περιγρῖνος. Peregrinus. Nomen proprium.

Πέρινη. Perene. Vrbs.

Περήξια. Quæ circum-circa-nũciat horam *traiiciendi. Consule Hesych. in* Περάτεια. *apud quem vitiosè scriptum* Παράτεια, *& longè aliter res explicatur.*

Πέρι. Pro περισσῶς. Egregiè. Eximiè. Excellenter. Supra-modum. *Sumitur aduerbialiter.*

Πέρι. Circum. Vndique. Circum-circa.

Περιαγερόμενοι. Vndique-congregati. Vel, Hominũ confluentium multitudine circundati. Quemadmodum athletę victores, hominum confluentium multitudine circundati. *Plato* Polit lib. 5. in fine. Primùm quidem (vt aiunt) præmia certantibus proponebãt, quemadmodum & Homerus, & alij Poetæ tradunt.

Postquàm verò fine præmiis certare ceperunt, victores, alij quidem, qui vel amicitiæ, vel cognationis vinculo *victoribus* erant coniuncti, coronis redimebant, *ornabant, coronabant.* Aliorum verò cognati, sedentes, & qui propinqui erant, maioris precij res deponebant. *N. L.* Qui verò remotiores erant, floribus, & foliis petebant circumeuntes. *L. περιερχομένους. perentes.* Vt etiam nunc in illos, qui egregiè certarunt, petasos, & Zonas coniiciunt. Alij verò, vestes. Hinc mos manauit, vt athletæ in orbem circumcũtes congregarentur, & acciperent ea, quæ darentur. Vnde Simonides Aetilli F. ita dicit. Quis igitur eorum, qui nunc *viuunt*, tot victorias in Pericty onum, *aut finitimorum populorum* certamine *partas*, myrtorũ foliis, & rosarum coronis redimiuit? Quidam verò morem istum à Theseo initium sumpsisse *tradunt*. Illum enim ex Creta reuersum, post sublatum Minotaurum, regionis *Atticæ* incolæ, *vel, Indigenæ* floribus, & foliis petierunt, & præsentibus fructibus ornarunt.

ξαντο χωρὶς ἄθλων ἀγωνίζεσθαι, τοὺς νικήσαντας οἱ μὲν κῆ φιλίαν ἢ συγγένειαν προσήκοντες, στεφάνοις ἀνέδουν. τῆ δ' ἄλλων οἱ μὲν συγγενεῖς, καθήμενοι, καὶ πλησπάζοντες, πλέονος ἄξια ἀπετίθεσαν. οἱ δ' πρόσωτερον, ἀνθεσί καὶ φύλλοις ἔβαλλον περιερχομένους. ὡς καὶ νῦν τοὺς δημοσίᾳ ἀγωνισαμένους, δημβάλλουσι πετάσους, καὶ ζώνας. οἱ δ', χιτῶνας. ἐκ τούτου συνήθης ἐγένετο κύκλῳ περιπορεύονται τοὺς ἀθλητὰς ἀπαιρεῖν, καὶ λαμβάνειν τὰ διδόμενα. ὅθεν σιμωνίδης ἀετίλλου φησὶν οὕτω. τίς δὴ τῆδ' νεῶν τοσάδ' πετάλοισι μύρτων, ἢ στεφάνοισι ῥόδων ἀνέδησατο νίκας ἐν ἀγῶνι περικτιόνων. ἔνιοι δὲ τῆδε. τὸ ἔθος λέγουσι τὸν ἀρχὴν λαβεῖν. ἐκεῖνον γὰρ ἐκ κρήτης κομιζόντα μετὰ τὸν ἀνελεῖν τὸν μινώταυρον οἱ ἀπὸ τῆς χώρας ἄνθεσι καὶ φύλλοις ἔβαλλον, καὶ τοῖς παροῦσι καρποῖς ἐτίμων.

A

B

NOTAE.

Τοσάδ'.] Lego τοσάδε, quod ad sequens *vinas* referendum. Et ἀνεδήσατο, vt in Ald. cod. ab ἀναδέω. Religo, vincio, redimio, corono. Supra dicitur, στεφάνοις ἀνέδουν.

C

Περιαγκώνισμα. Perianconisma. *N. L. Circuitus-cubiti. Arcuatus-cubiti. Circuitus-cubiti-speciem-habens. Vel, Manuum post terga religatio.* Vide Περιαγκωνίζω in Lex. vbi perscribendum περιαγκωνίζω. Sed non sic quidem apertè constat quid hoc significet.

Περιάγκωνισμα.

Περιάγνυται. Circunfringitur. Quasi dicas περιέχεται Vndique-tenetur. i. circundatur, cingitur, ambitur. Et περιαγνυμένου Circumfracti. Circundati. Cincti. Vel ambientis, circundantis, cingentis. Vt, Ad occidentale littus illius sinus, qui ad vrbem Ænum circunfringitur. *i. qui circunfertur, & vrbem ambit, cingit, circundat. N. L.*

Περιάγνυται. ἐκλαῦται. οἱονεὶ, ἐκλέχεται. ἐκλαγνυμένου. ἐκκλωμένου. πρὸς τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ κόλπου ἀκτὴ τοῦ πρὸς τῇ ἄνω τῇ πόλει ἐκλαγνυμένη.

Περιάγξαι. Contorquere. Conterere. *Comminuere. Præfocare.* Sic vndique *stringere, vt suffoces.*

Περιάγξαι. ἐκστρέψαι. συνθλάσαι.

D

Περιαγορᾶιος. Circunforaneus. Loquax. Rabula-forensis.

Περιαγορᾶιος. λάλος.

Περιαγωγὰς. Circumactus. Circundu ctiones. In orbem circumactus, & conuersiones. Vt, Sex autem aquilæ, cùm circum castra circulares circumactus fecissent, *i. in orbem volitassent*, ad dextram separatæ sunt.

Περιαγωγὰς. τὰς ἐν κύκλῳ ἐκφορὰς. αἱτοὶ δ' ἐξ κυκλοτερεῖς ἐκ τοῦ στρατοπέδου ποιησάμενοι ἐκαγωγὰς, ἐν δεξιᾷ διέκησαν.

Περιαθρεῖν. Circunspicere.

Περιαθρεῖν. ἐκσκοπεῖν.

Περίακτος. Via, *per quam quis circumagitur. Aliàs est epithetum. Versatilis. In scenis etiam περίακτοι vocantur machinæ versatiles, & ipsa loca, in quibus illæ sunt, de quibus Pollux lib. 4. c. 19. col. 228. 24. Consule & vulgata Lexica.*

Περίακτος. ὁδὸς.

E

Περιαλγῶν. Vehementer-dolens. Grauiter-dolens. Vt, Ego verò grauiter-dolens ob ea, quæ facta fuerant, per literas rogaui, vt ad patrem vestrum remitterer *Fugitiuum nostrum.*

Περιαλγῶν. ἀχθόμενος. κἀγὼ περιαλγῶν τοῖς γεγονόσι, δέξῃ γραμμάτων ἐδεόμην αἰτιωμένη ὡς τὸν πατέρα τὸν ὑμέτερον.

Περίαλος. Coxa. *Coxarum-vertebra.*

Περίαλος. τὸ ἰσχίον.

Περιαλουργὴς. Vndique tinctus vt purpurâ. *i. purpuratus murâ.* Aristophanes *in Acharnensibus. pag. 295. v. 9. 10. 11. 12. 13.* Lysistratúsque in foro Cholargensium probrum,

Περιαλουργὴς. ἀριστοφάνης ἐν λυσιστράτῃ.

Ille, qui totus immersus est malis,
Frigensque, & esuriens semper,
Præter quàm triginta dies. id est, exceptis 30. diebus
Mensis cuiusque.

Περιαλουργὴς κακοῖς
Ῥιγῶντε, κ' πεινῶν ἀεὶ,
Πλὴν ἢ ξιάκοντ' ἡμέρας.
Τοῦ μηνὸς ἑκάστου.

F

Hoc est, Qui malis est tinctus. Vel, Qui versatur in profundis malis. Hæc autem vox translata est à tinctura

τουτέστιν, ὁ κακοῖς βεβαμμένος. ἢ ὁ βαθὺς τοῖς κακοῖς. μεταλήγει δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τῆς βαφῆς

A τῆς πορφύρας τῶς θαλασσολαφοὺς, ὅτι ἐν βάθει τὸ ὄστρειον εὑρίσκεται. ἁλουργὶς δὲ, ἡ πορφύρα

ctura purpuræ, quæ in mari *degit*, quia hoc ostreum ex profundo-mari trahitur-inuentum. ἁλυργὶς verò, purpura. *L.* ἁλουργὴς ἐσθής. *V estis purpurea, vestis, qua tincta est purpurâ.*

NOTAE.

Ἀριστοφάνης.] In Acharnensibus. pag. 295. v. 9 & 10.
λιπαρατὸν τ' ἐν ἀγορᾷ χολαργέων ὄνειδ' ⊙.
Ὁ περιαλουργὸς τοῖς κριταῖς. &c. ext.

Consule Schol. annot. 5. 6. 7. 8. 9. Pro θαλασσοβαφεύς, legendum θαλάττης, vt in Schol. Et pro, ἁλουργὶς δὲ, ἡ πορφύρα, legitur in Scholiis, ἁλουργὴς ἐσθὴς, ἡ πορφυρᾶ.

B Περιαμησάμενος. Θερίσας.

Περίανδρος. κυψέλου. κορίνθιος. τῆς ζ' σοφῶν. γεγονὼς κ' τὸν λ' ὀλυμπιάδα. ἔγραψεν ὑποθήκας εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον, ἔπη β. ἔτος ὄν τι φιλόανδρος ὁ δι' λύπην ἰδίαν ἀποθανών. ὡς καὶ τὸ ἐπ' αὐτῷ ἐπίγραμμα μαρτυρεῖ, οὕτως ἔχον.

Μή ποτε λυπήσῃ σε τὸ μήσε τυχὼν πρός. ἀ' λά.

Τέρπεο πᾶσιν ὁμῶς, οἷσι δίδωσι θεός.

C

Καὶ γὰρ ἀθυμήσας ὁ σοφὸς φιλάνδρος ἀπέθανε.

Οὐνεκεν οὐκ ἔτυχεν ἁρπάξιος, ἧς ἐθέλεν.

Περίανδρος. ὁ κυψέλου υἱός, τοῦ βασιλέως κορίνθου, τῷ βασιλείαν τὸ παρὸς κ' πρεσβεῖον ἐδαλαμβάνει. καὶ ὕστερον ὠμότητος, καὶ βίας ἐξέφηνεν ἑαυτὸν εἰς τυραννίδα, καὶ δορυφόρους εἶχε ξιανεσίους, ἐκάλυσέ τε τοὺς πολίτας δούλους κτᾶσθαι, κ' σχολὴν ἄγειν, ἀεί τινα αὐτῆς ἔργα ἐξ ὑρίσεων. εἰ δέ τις δέοι τῶς ἀγορᾶς καθέζοιτο, ζημίαν, ὅπως μή τι βουλεύοιτο κατ' αὐτ. λέγεται δὲ κ' ἄλλο τόδε αἴσιμον ἐργάσασθαι, γεγαμῆ τῇ ἑαυτὸ γυναικὶ μεμψίμοι ὑπ' ἐρώτος ἐστρατεύετο δὲ ξυνεχῶς. καὶ ἰδ' πολεμικὸς τριήρεις τε ναυπηγησάμενος ἐχρῆτο ἀμφοτέραις ταῖς θαλάτταις. φασὶ δέ τινες αὐτὸν καὶ τῶν ἑπτὰ σοφῶν γεγονέναι. τὸ δὲ, οὐκ ἰδ'.

Περιαθίζω. ἄθη συλλέγω.

E Περιαοιδὸς. ἐγκύκλιος ᾠδή.

Περιάπτω. δυπδή.

Περιαστράπτω. ἀπαπαιή.
cunfundo. Fulguribus oculos perstringo. Circunfulgenti luce illustro. Oculos fulgore perstringo.

Περιαυθαδίζεται. ὑπερφανίᾳ ἀναστρέφεται. μεγαλορρημονεῖ εἰς ἑαυτόν.

Περιαυτίζεται. εἰς ἑαυτὸ μέγα φρονεῖ. ἢ ἐν αὐτῇ τῇ λέξει ὑβριστρίβει.

F Περιαυτολογεῖν. περὶ ἑαυτὸ λέγειν. τυτέστι, μετὰ ὑπερφανίας.

Περιβαδὸν. ἀμφιπλήξ. εἶδε δὲ σοφοκλῆς ἐν τριπτολέμῳ πλὶξ γὰρ τὸ βῆμα. καὶ πλίγματα, τὰ πηδήματα.

Περιβαλλόμενος. προσποιούμενος. περι-

Περιαμησάμενος. Qui-circum-circa-messuit. Metens. Demetens.

Περίανδρος. Periander, Cypseli F. Corinthius, vnus ex septem Sapientibus, qui fuit Olympiade 58. Scripsit præcepta de vita humana, versibus 2000. Hic est Periander ille, qui propter suam mœsticiam mortuus est, vt & epigramma de eo scriptum testatur, quod sic habet, *vide Diog. Laert. in Periandri vita. p. 36. & 37.*

Nunquam dolore-afficiat te illud, si tu non fueris adeptus aliquid, quod habere cupiebas: *at*

Delecteris omnibus pariter, quæcunque tibi *dat Deus.*

Etenim mœrore-confectus ille sapiens Periander extinctus est,

Quia non adeptus est rem, quam cupiebat.

Περίανδρος. Periander Cypselli, Regis Corinthi F. Patris regnum accepit, propter primigenium Ius, *quòd esset liberorum natu maximus.* Propter crudelitatem autem, & vim, se ad tyrannidem conuertit, & trecentos habebat satellites, *quibus stipatus incedebat.* Vetuit etiam ne cius haberent seruos, & ocium agerent, semper aliquòd opus excogitans, quod illi facerent. Si quis autem in foro sedebat, *eum* multabat, metuens ne quid contra se deliberarent, *vel, ne quod consilium in suum caput iniret.* Fertur autem idé & aliud flagitium commisisse, quòd cum sua vxore mortua se præ amore miscuisset. Continenter verò militabat, erátque bellicosus, & triremibus fabricatis, vtroque mari vtebatur. Quidam autem aiunt ipsum etiam ex septem Sapientum numero fuisse: sed hoc non est *verum.*

Περιαθίζω. Flores-colligo. Flores vndique decerpo.

Περιαοιδὸς. Circularis-ode. Carmen, quod in orbem canitur.

Περιάπτω. Datiuo. Circum-appendo. Circum-suspendo. *Et metaphoricè, impono, tribuo, attribuo, assigno.*

Περιαστράπτω. Accusatiuo. Splendore, & luce circumfundo. Fulguribus oculos perstringo. Circunfulgenti luce illustro. Oculos fulgore perstringo.

Περιαυθαδίζεται. In superbia versatur. Vel de se magnificè sentit. *Contumaciter, & superbè se gerit.*

Περιαυτίζεται. De se magnificè sensit. Vel, In eadem dictione immoratur. *Eadem repetit, & inculcat.*

Περιαυτολογεῖν. De se loqui, Hoc est, cum superbia, *superbè de se verba facere. Vel, De se eadem loqui, rem eandem repetere, & ipsius inculcare.*

Περιβάδην. Idem ac ἀμφιπλήξ. Vtrinque-vadens. Pedibus-alternatim-motis incedens. Apud Sophoclem in Triptolemo. πλὶξ enim *est* ipse gressus, *incessus, & saltus.* Et πλίγματα. Ipsi *gressus & saltus.*

Περιβαλλόμενος. Acquirens. Sibi-comparans. Vt, Cæ

autem magnam prædam sibi comparasset, *eam* in recens conditum castellum detulit. *L. περιβαλόμενος, per simplex λ, vt sit participium aor. 2. med.* Et, Apollonius autem Leonidæ Spartani corpus non solum in suâ potestatem redegit, *texit, ornauit*, illum virum admiratus: *sed etiam. &c. Vide p. 571 an* Περιβάλετο. Et rursus, Et diuitias confert in virum, pauperem illum quidem: sed pium, & perpetuum ædis suæ cultorem. Et rursus. Exiguo tempore magna sapientia comparata. *Vel, ex. i. magna eruditione parta. L.* περιβαλόμενος, *vt supra monitum. Hic autem* τῶ περιβάλλειν, *&* τῶ περιβάλλεσθαι *significationes, & exempla videntur confundi.*

A βολλόμενος δὲ πολλῶν λείαν, ἐπῆλθε τῶ νεκρῶ τὸν νεὼν φρούριον. ὁ δὲ Ἀπολλώνιος τὸ λεωνίδου σῶμα τὸ σπαρτιάτου οὐ περιέβαλε μόνον, ἀγαθὸς τὸν ἄνδρα. καὶ αὖθις. ἡ πλοῦτον περιβάλλει ἀνδρὶ πένητι μέν, εὐσεβεῖ δὲ, καὶ ἀεὶ διαφυτεύοντι οἱ τὸν νεών. καὶ αὖθις, ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ πολλὴν σοφίαν περιβαλλόμενος.

Περιβαλλόμενος. Assumptos. Xenophon. Familiarium alios aliò dimisit, vt excurrerent, & imperauit, vt vnus quisque eos, in quoscunq. incidisset, assumptos, ad se deduceret. Et Polybius. Attalus autē prolixiorem orationem habens, ipsis antiquam *suorum* maiorum virtutem in memoriam reuocauit. περιβαλόμενος. *L.* περιβαλόμενος, *vt supra*, pro διεξελθών. Persecutus. i. Cùm habuisset prolixior. Et rursus. *Sed hoc exemplum, vt & sequens, ad verbum* περιβάλλειν *pertinet.* Illis in vincula coniectis. *Cùm illos in vincula coniecisset.* Et Aelianus. Illi verò ministros, *& lictores* ipsorum in vincula coniectos, *vinculis constrictos*, *vinctos*, in theatrum ducunt.

B Περιβαλλομένους. προσλαμβανομένους. ξενοφῶν. τοὺς ὑπ' ἀγχίνους ἄλλους ἄλλοσε ἀφῆκε κατασκοπῆς, καὶ ἐκέλευε περιβαλλομένους ὅπως τὸν ὑπ' τυγχάνει, ἐλαύνειν πρὸς αὐτόν. καὶ πολύβιος. ὁ δὲ ἄτταλος περιβαλλόμενος πλείω λόγον, ὑπεμίμνησκε αὐτοὺς τῶν ἀνήκοθεν τῆς προγόνων ἀρετῶν, αὐτῆ τῆ διεξελθών. καὶ αὖθις, δισμοῖς περιβαλών. καὶ αἰλιανος. οἱ ἦ, τοὺς ὑπηρέτας αὐτῶν δισμοῖς περιβαλόντες, εἰς τὸ θέατρον ἄγουσιν.

C Περιβάλλω. αἰτιατικῆ.

Περιβάλλω. Accusatiuo. Circumiicio. Circundo. Cingo.

Περίσκελα. Calceamenta. *Quæ, si vox mendicaret, sic dicta, quòd circum pedes sacsantur. i. ponantur. siue, quòd illis circumiectis, ac indutis pedes tegantur.* Et περιβαρίδας. Peribarides. Mulierum calceamenta. Theopompus in Sirenibus, *vnde senarius imperfectus est sumptus.* A te accipiens peribarides. *i. muliebria calceamenta.*

Περίσκελα. Ὑποδήματα. καὶ περιβαρίδες. ὑποδήματα γυναικῶν. θεόπομπος ἐν σειρῆσιν. ὑπὸ σοῦ λαβὼν τὰς περιβαρίδας.

Περιεί. *Qui circumiuit.* Auentus. *N. L. Vi*, Cùm autem equum circumiuisset, *eúmque captum, conscendisset, eum* egit ad *ipsum* vt ad *hominum metu grauiter* perturbatum.

Περιβάς. Ἀναχηρώσιμος. περιβὰς ἦ τὸν ἵππον, ἐλαύνει ὡς ὑπ' θορυβούμενον.

D

N O T Æ.

Ἠλαύνε.] Vel ἐλαύνῃ scribendum, vt sit præsens, pro imperfecto ἤλαυνεν. Vel à grauitono ἐλαύνω, dices circumflexum ἐλαυνῶ. ῶ. Atticè formatum, cuius imperf. 3. singul. erit ἤλαυνεν. ῆ. Sed prior coniectura verisimilior.

Περίβλεπτος. *Circumspectus. Conspicuus. Spectabilis. Illustris. Insignis.* Excellens. Maximus.

Περίβλεπτος. ἔξοχος. μέγιστος.

Περίβολαιον. Amiculum. Indumentum. Humidam autem naturam Sacra Scriptura vocat abyssum. Quia igitur terra aquis vndique cingitur, paruis, & magnis maribus, meritò Dauid *aquas*, ipsius *terra* dixit amiculum.

Περίβολαιον. περιβολὴ ἔνδυμα. ἄβυσσον ἦ καλεῖ τὴν ὑγρὰν οὐσίαν ἡ θεία γραφή. ἐπεὶ οὖν ἡ γῆ παντοχόθεν ὕδασι περιέχεται, μεγάλοις καὶ μικροῖς πελάγεσιν, εἰκότως περιβόλαιον αὐτῆς εἴρηκεν ὁ δαβίδ.

Περιζωλή. Genus orationis ad grauitatem pertinēs, *de quo plurimus Hermogenes. Ambitus orationis.* Arrogantes esse dicunt Græcos, qui *res* suas. *i. res à segetibus* extollunt & inscriptionibus, & historiis, & inani verborum pompa, *lenociniis, & apparatu, simul* & ambitu, *magnisque rerum amplificationibus.* Ab illis autem, qui sunt in magna rerum copia. *i. ab opulentis hominibus*, turba, & opifices, qui manu victum sibi parant, vocantur Gergethes.

Περιβολή. εἶδος λόγου δεινότητος. ἀλαζόνας φασὶν εἶναι τοὺς ἕλληνας τὰ οἰκεῖα ἀνιστάντας διά τε ἐπιγραμμάτων, καὶ συγγραφῆς, καὶ τῆς ἄλλως τῆς λόγων πομπείας τε, καὶ σκευωρίας. καὶ σκευωρὴ, ὁ πλοῦτος. καλοῦσι δὲ ὑπὸ τῆς σκευωρῆς γεωργοὺς ὅτε τύρβη, καὶ οἱ χειροτέχναι.

Περίβολος. *Nauis. ambitus. Alias, rei cuiusuis ambitus, vallum, septum, munimentum, murorum lorica, locus vndique clausus, ad res aliquas seruandum.*

Περίβολος. ὁ τῆς πόλεως.

Περιγηθὴς. Perlætus. Perhilaris. Valde lætus.

Περιγηθὴς σφοδρός.

Περιγίνομαι. Genitiuo. Supero. Vinco. Superior fum. Supersum. Euado. Liberor. Seruor.

Περιγίνομαι. γενικῆ.

Περιγλωττὶς. Linguæ tegumentum. Inuolucrum linguæ. *Athenæus lib. 1. pag. 3. lin. 46. & deinceps.* Pithyl-

Περιγλωττὶς. σκεπαστήριον τῆς γλώττης. πίλημα

A θυλλὸν φασι τὸν πένθιν καλούμενον, περιγλωττίδα ὑμενίνῳ φορεῖν, καὶ περισκεπτικὸν τὴν γλῶτταν πρὸς τὰς ἀπολαύσεις. καὶ δακτυλιθήκας ἔχων ἐφίεσθαι λέγεται τὸ ὄφος ἐπὶ ὡς θερμόπαστον αἰσθησιν τῇ γλώττῃ.

lum illum, qui vocabatur Tenthes, *i. gulosus, vorax, helluo.* ferunt membranaceum inuolucrum linguæ, *vel, lingua vaginam ex membrana factam* gestasse, & insuper-apposito-inuolucro-muniuisse linguam ad perfruendas voluptates. Fertur etiam digitalibus adhibitis, *vel, digitorum-tegumentis adhibitis,* opsonia comedisse, vt illa quàm feruentissima ad linguam admoueret.

Περίγρα. ὁ δημόσιος, διὰ τὸ οἱ ξυλεῖς περιφερεῖς ἀποτελοῦνται. πυρίγρας γὰρ οὐδεμία πρὸς ἁμάξης κατασκευὴν χρεία. ἐπὶ δὲ βοηθεῖται καὶ τῇ κρατούσῃ γραφῇ, ἐπεὶ καὶ ταῖς πυρίγραις δηλονότι ταῖς σιδηροφόροις ἁμάξαις χρῶνται. περίγραις δέ, διὰ τοὺς ξυλίνους. ὁ θεολόγος γοῦν φησιν εἰς τὸν συνταχτήριον. εἰ γὰρ ἐγὼ μὲν εἰς δόξαν θεοῦ. τοῦτο δὲ ἐμοί. ἢ πυρίγρα δηλονότι ἅμαξαν. ἢ ὁ περίων δηλονότι θύραν. νικῶ τῇ αἰτίᾳ.

Περigra. Perigra. Circinus, cuius opera rotæ rotundæ redduntur. Nam ad plaustri fabricationem nullus est vsus pyragræ. *i. forcipis ignei, vel res ignitas capientis.* Licet tamen etiam iam receptæ scripturæ opitulari, quia *fabri ferrarij* forcipibus etiam vtuntur in *conficiendis* plaustris ferreas-rotas-habentibus. *i. rotas laminis ferreis munitas.* Perigris verò *dicuntur iidem vsi, quum verba fiunt* de ligneis *forcipibus.* Theologus Gregorius dicit in oratione, quę *συνταχτήριος* ab ordine, & compositione vocatur. Si enim ego in Dei gloriam *recipior, & ingredior, an* hoc propter me fiat? *Ne equaquam. Sic enim* forceps propter plaustrum, vel ferra propter ianuam *fieri diceretur. Quare* causâ vinco.

Περιγράψαι. οἷον ἀποκτεῖναι. ἐπεὶ οἱ ἀποθανόντες περιγράφονται, καὶ περιαιροῦνται τῆς ἀρχαίου.

Περιγράψαι. *Circunscribere. Circumuenire. Decipere. Significat etiam tollere, delere, obliterare, expungere, ex aliquorum numero auferre, &* quasi occidere. Quia defuncti. *i. defunctorum nomina* delentur, & ex archiuis, *publicisque Magistratuum tabulis* tolluntur.

Περιγυρίδα. περιφέρειαν.

Περιγυρίδα. Circunferentiam.

Περιδαρδάπτεσθαι, καταδάπτεσθαι.

Περιδαρδάπτεσθαι. Deuorari. Consumi. *Vel, Deuorare, consumere.*

Περιδέος καὶ περιδεής. περίφοβος. καὶ τὰ συμπίπτοντα αὐτοῖς πολλὰ, καὶ δεινὰ τῷ περιδεεῖ τῆς ὄψεως ἐμπίπτουσι.

Περιδέος. Grauis-metus. Ingens-timor. Et περιδεής, Grauiter-metuens, Ingenti-metu perculsus. Vt, Et multa grauiáque mala, quæ ipsis acciderant, grauimetu, quem aspectu præ se terebant. significabant.

Περιδέξιος. ὁ καὶ τῇ ἀριστερᾷ ἐργαζόμενος. παρὰ δὲ τῷ θεολόγῳ λέγεται, καὶ ὅπως ἀποφύγῃ τὸν περιδέξιον. περιδέξιόν ὅτι πᾶν δίλημμα τον. ἑκατέρωθεν δὲ βούλεται συνάγειν. περιδέξιος, καὶ ὁ σοφός. οἷος ἐκεῖνος ἀεὶ περιδέξιος ἥρως. ὧδε καλλιμάχῳ.

Περιδέξιος. *Vel* περιδέραια. Monilia. Ornamenta. *Sic dicta, quòd περὶ τὰ δέρα. i. circum-ponantur.*

Περιδεῖν. περιδῆσαι μὲν περὶ τὰ πόδια. ξενοφῶν. ὁ δὲ διδάσκει περὶ τοὺς πόδας τῷ ἵππῳ, καὶ τῷ ὑποζυγίῳ. σακκία περιδεῖν ὅταν δῇ τῆς χιόνος ἄγωσι, δῆλον τὸ μὴ καταδύεσθαι.

Περιδεῖν. *Circumligare. Alligare.* Xenophon. Illo verò docet, circum equorum, & iumentorum pedes, sacculos alligandos esse, quum per niuem ducuntur, ne inmergantur.

Περίδειπνον. καὶ περιδεῖπνον τῷ τεκόντι. καὶ τοῦτο ἐδείπνουν τὸ ἀττικὸν περίδειπνον.

Περίδειπνον. Parentilia. Silicernia. Epulum funebre, quod in potentiorum funere fieri solebat. Vt, Et hoc epulum funebre Atticum fecerunt.

Περιδήλιον. περάτιον.

Περιδήλιον. Piratam. *N. L.*

Περιδινοῦνται. περιστρέφονται. ὁ δὲ περιδινήσας ἄμφω, εἰς τὸ φρόσωπον ἵππων, ὑπολωτιάζει τοῖς διηλαίοις.

Περιδινοῦνται. Circumeunt. Circumaguntur. Circumuersantur. *περιδινῶν. Circumagere. In-orbem-vertere. Rotare. Rotatum-iaculari, vel* conicere. Vt, Cùm autem ille ambos in equi frontem rotatos-coniecisset, illis miseris obuiã-iuit. *L. ὑπολιάζει.* vel *ὑπαντιάζει.*

Περιδινοῦντες. περιστρέφοντες. οἱ δὲ βαβυλώνιοι ἐντιθέντες εἰς τρυβλίνας αὐλὰς, περιδινοῦντες τὸ κύκλῳ. ἅτε δὲ ἀπείρως τῷ αὐτοσχεδίων, καὶ μηχανητικῶν διατιμάται, ἀλλὰ μογολεπικότες τὰ ἐπιτήδεια μηχανήματα, ἐφθὸν ᾠὸν ἁρπάσαντες τῇ ῥύμῃ τὸ ᾠὸν κατεσκεύαζον.

Περιδινοῦντες. *Circumagentes, Rotantes.* Vt, Babylonij autem ouа in fundas iniecta, in orbem circũagentes, vt potè rudis. & venatorij victus non ignari: sed in machinationibus, *& solertibus rationibus,* exercitati, *quæ fames hominibus* in deserto *dictat,* etiam crudum ouum hoc impetu, coctum fecerunt. *i. coxerunt.*

Περίδυο. περίδησις. ἀριστοφάνης. ἴθι δὴ σὺ περί-

Περίδυο. *Circumliga. Circumpone. Alliga.* Aristophan. *in Concionantibus. p.* 488. *v.* 10. Age igitur tu mẽ-

to barbam alligo, & celeriter vir fias. Et rursus *idem Aristoph.in Equitibus.p.*254.*v.*6. Volo de capite paciſci. Pro, De capite pactionem, vel ſponſionem facere. *i. capite pleclis volo, niſi verum ſit, quod à me dicitur. Gallicè, Ie veux gager ma teſte.* Si vis (inquit) pactionem faciamus περὶ θυμίδων ἁλῶν. i. de ſale thymidite, quod idem valet, ac ſi diceres, de ſale trito cum thymo. Et alibi. *Ariſtoph.in Acharnenſ.pag.*304. *v.*2. Salem thymitem. *i. cum thymo tritum, thymoque condutum* aff. r ὁ puer, & cepas. Hoc autem περίδου μοι & Homerus dicit *Iliad.*Ψ. *p. cum Græcis Euſtathij comm.*1311. *Sed ex H. Steph.*1572. *pag.*890. *f.*

δου, καὶ ταχέως αἰπὺ ῥῆθρ. καὶ αὖθις ἐθέλω περὶ A
τῆς κεφαλῆς περιδέσθ. ἀ τὶ τὲ περὶ τῆς κεφαλῆς συνθήκιον θεῖναι καὶ αὖθις. εἰ βάλει, περίδου μοι ὥδε θυμιτίδων ἁλῶν. εἰ βούλει φησὶ ποιησόμεθα συνθήκας ὧδε θυμιτίδων ἁλῶν. οἷον μετὰ θύμου τετριμμένων. & ἑτέρωθι. ἅλας θυμιτίδας δὲ ἐς ἐμοὶ καὶ κρίμνα. τὸ δὲ περίδου μοι, καὶ ὅμηρός φησι.

NOTÆ.

B

Περίδου.] Vide in Ariſtoph.Concionantibus.pag.488.v.7.& 11. ἀπὸ περιδέω, circumligo, alligo, deducitur imperatiuus paſſ. περιδέσθω. περιδεῦ. Item Ariſtoph.in Nub. pag.96.v.6.Schol.anno.6. vbi formationem huius verbi docet. δίδημι τὸ δεσμῶ. ἐμίλλων δίδαμι. ὁ β. ἀόρ. ἔδησα, μέσ. ἐδησάμην, ἔδεσο καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ, ἔδευ, ἔδου, καὶ τὸ ἐκτατικὸν δοῦ, καὶ περίδου. & cæt. Sed περίδου περοῦντόνως ſcriptum, eſt imperat.aor.2.med. περίδεσο comm. περίδω Ion. περίδευ Atticè, quòd à περιδίδωμι deducitur. Conſule Euſtbat.in περιδίδωμι.

Εἰ βάλῃ, περίδευ.] Apud Ariſtoph.in Acharnenſibus.pag.292.v.13.ſcribitur, vt hìc ſcribendum,

Αἰ λῇς, περιδεῦ τωῦ μοι περὶ θυμιτίδων ἁλῶν.

Sequitur interpretatio, εἰ βούλει. & cæt.

Ἅλας θυμιτίδας.] Ariſtoph.in Acharn.pag.304.v.2.

Ἅλας θυμίτας εἶτε καὶ, καὶ κρίμματα.

Et apud Ariſt.in Nub.pag.96.v.6.legitur, vt hìc legendum, C

—περίδευ τωῦ ἐμοὶ,
Εἰ μὴ τετράμετρόν ἐστιν ἡμικτέον.

Vide v.5.& Schol.annot.5.vbi totus locus apertè, fuſèq; declaratur. Quod autem Græcè περιδίδοσθαι dicitur, quum agitur de aliquo certaminis pignore, Latinè dicitur deponere, & aliquo pignore certare. Virgil. Eclog. 3.pag.7.

Da. *Vis ergo, inter nos, quid poſſit uterque vicissim*
Experiamur? ego hanc vitulam (ne forte recuſes
Bis venit ad mulctram, binos alit ubere fœtus)
Deponam, tu dic mecum quo pignore certes.
Me. *De grege non auſim quidquam deponere tecum.*

Περιδεδ. Hoc eſt pactionem, vel ſponſionem fac. *L.* περίδω. Ariſtoph. Nubibus. *pag.*96.*v.*6. Περίδευ τωῦ ἐμοί.

Paciſcere nunc mecum,

Niſi tetrametrum eſt hemiectæum. Vide Scholannot.5.

Περιδόμεθα. Paciſcamur. Homerus *Iliad.*Ψ. *p.*890. *f.* Huc *veni, age,* vel de tripode paciſcamur, vel *de* lebete. *i. Age, vel tripode, vel lebete pignore depoſito certemus.*

Περιδράττεσθαι. Vndique-prehendi. Comprehendi. Vndique-apprehenſari. Et περιδράσου. Genitiuo. Prehendo. Circumplector. Complector. Vndique-apprehendo.

Περιδρομεῶ. Circuncurrens. Qui in omnes partes circumire poteſt. Qui partes omnes obire poteſt curſu. Et περιδρομὰς κυῶς. Canes, qui poſſunt vbique circumcurſari. Circumcurrentes canes. Canes, qui currentes omnia loca luſtrant circum circa. Ariſtophanes Ranis.*p.*149.*v.*19.*Schol.annot.*6. *vnde Suidas.*

Περιδῦναι. Occultatur. Intrat. Penetrat. Et περιδυθῶναι. Exutum eſſe. Exui, ſpoliari.

Περιδύσας. Qui ſpoliauit. Qui abſtulit. Vt, Cùm igitur templum ſpoliaſſet, ipſa quoque Dei vaſa abſportauit.

Περιαιρεῶν. Circuncidere. Auferre. Succidere. *Detrahere. Minuere.* Remittere. Vt, *Ferunt* autem Celtiberis à Tiberio conceſſum fuiſſe, vt Legatos ad Senatum mitterent, & *imperata* minuerent, ſi quid horũ *ab eo* poſſent precibus impetrare. Illi verò, à Senatu per-legatos petierunt, vt *ſe* militibus, & tributis li-

Περιδοῦ τευτὶ συνθήκιον ποιοῦ ἀριστοφάνης D
νεφέλαις.

Περιδοῦ τωῦ ἐμοί.
Εἰ μὴ τετράμετρόν ὄζιν ἡμικταῖς.

Περιδώμεθα. συνθώμεθα. ὅμηρος. δώσω γυναῖκ' ἢ τρίποδος περιδώμεθον, ἠὲ λέβητος.

Περιδράττεσθαι. περιέχεσθαι. καὶ περιδράσσω, ἁμαχῆ. E

Περίδρομος. πάντη περιέρχεσθ δυνάμενος. & περίδρομοι κυῶες, οἱ πανταχοῦ περιστρέφεσθαι δυνάμενοι. ἀριστοφάνης βατράχοις.

Περιδύεται. κρύπτεται. εἰσδύεται. καὶ περιδυθῆναι. ἐκδυῆναι.

Περιδύσας. ἐκδύσας. ἀφελόμενος. περιδύσας οὖν τὸν ναὸν ἃς καὶ τὰ σκεύη τὰ θεῦ βασάσαι. F

Περιαιρεῖν. ἀφαιρεῖσθαι. ὑποκόπτειν. καθυφεῖσθ. συγχωρεῖσθαι ὑπὸ τῶν κελτιβήρων ὑπὸ τιβερίου, φρεσβεύειν πρὸς τὴν σύγκλητον καὶ περιαιρεῖν εἴ τι τούτων δύναιντο. ἐδέοντο. οἱ δ', ἐδαλύσαν ἐφρέσβευον τὴν σύγκλητον καὶ

berarer.

Ἀφαιρῶ ἢ, καὶ ἢ φέρω.

Περιαιρεῦμαι. αἰτιατικῇ.

Περιεβάλοντο. ἐπεκτήσαντο. οἱ δέ, κατὰ δραμόντες τὴν χώραν, περιεβάλοντο λείας πλῆθος. καὶ αὖθις. ὁ δὲ Ἀπολλώνιος οὐ μόνον τὸ σῶμα Λεωνίδου τοῦ Λακεδαιμονίου περιέβαλεν, ἀγαθοῦ τ' ἄνδρα.

B Περιέδυσεν. ἀφῄρέτο τὰ ἱμάτια. ὁ πατὴρ αὐτοῦ τὴν Συρίαν ἅπασαν περιέδυσεν, ὡς οὗτος ταῦτα ἢ τὰ σαρκῶν. περὶ ὀστέων λέγων.

Περιεζώσατο. ἀντὶ τοῦ περιεβάλετο. δοτῆρα δεηθέντων γυμνὸς ὤν, τοῦτον τινὰ περιεζώσατο. οἱ γὰρ γυμνοὶ ὀπιθυμοῦσι, κἂν περιζώματος τυχεῖν.

Περιεκέχυτο. πανταχόθεν περιέῤῥει. ἐπειδὴ τὰ πρὸς τὸν Τιβέριον ἤδη τὰ τῆς πολιτείας περιεκέχυτο C πράγματα.

Περικόκκυστα κόρδακα, ὠρχησάμενον. ἀριστοφάνης.

Περικτικὸν. περιέχον.
Περιλῶ σ' ἀλαζονείας,

Ἀποτιμοῦμαι τὰς ὁδούς σου.

D Οἷον ἀποδύσωσ. παύσω τ' ἀλαζονειῶν, τὸ ἢ περιελάσω. ἀπὸ μεταφορᾶς ἢ ἱρεασάντων. παύσωσ δὲ περικόπτω τῆς ἀλαζονίας. περιελάσωσ. ἀποτιμοῦμαι ἢ, ὡς βυρσοδέψης. ἀποτίμνουσι γὰρ τὰ δέρματα, ἵνα τὰ φαινόμενα παχέα.

Περιεμικτήσας. ὁ ἢ περιεμικτήσας τῇ ἀπάτῃ τοῦ ὅρκου, μὴ δόλου ἁλόντος τινὸς ξένου, ἐποίει τοιάδε. ἀντὶ τοῦ ἀπατήσας. ὁ ἢ Θεμίσων ἀνὴρ τὸ φρονίμως περιεμίκτησεν αὐτὴν ἐν τῇ θαλάσσῃ. καὶ ζήτει ἐν τῇ βάτῳ. E

Περιέσεισ. αἰτιατικῇ. φυλάσσειν. ἢ ἐργεῖν.

Περιεστιεμένον. λελεπτυσμένον. περιξεσμένον. κεκαθαρμένον.

Περιεστιεσμένου. οἷον ξένων ἀπηλλαγμένοι, μὴ

berare, i. militia, & tributorũ immunitatem sibi daret, vel saltem ipsum militiũ numerum, & tributa moueret.

Περιαιρεῦμαι. Accusatiuo. Circuncido, aufero, amoueo, separo.

Περιεβάλοντο. Acquisiuerunt. Sibi parārunt. Vt, Illi verò percursa regione, magnam prædæ copiam sibi parārunt. Et rursus. Apollonius autem non solùm Leonidæ Spartani sepulchrum sibi parauit, *acquisiuit, in suam potestatem redegit*, illum virum admiratus *sed etiam id variis ornamentis ornauit. Vide supra* Περιβαλλόμενος.

Περιέδυσεν. *Exuit. Spoliauit.* Vestes abstulit. Vt, Eius pater vniuersam Syriam spoliauit, vt iste hæc *ossa nudauit* carnibus. *Sic ille loquitur*, de ossibus verba faciens.

Περιεζώσατο. Circuncinxit. Pro, circundedit. *Paranit. Adiunxit. Assumpsit. Vt*, Indigens tutore, cùm esset nudus, tunc istum assumpsit, *eúque tanquam zona, siue cingulosè cinxit, vel tanquam subligaculo suam nuditatem texit.* Qui enim nudi *sunt, illi* vel subligaculum nancisci cupiunt.

Περιεκέχυτο. Vndique circunfluebant. *Vndique confluentia circumadabant. Vt*, Quoniam Reipub. negocia Tiberium vndique confluentia iam circundabant.

Περικόκκυστα κόρδακα. Cum strepitu saltaui cordacem, *comica, rustica, ridicula, & inconditæ saltationis genus.* Aristophanes *in Equitibus. p.* 128. *v.* 18. *Vide locum & Schol. annot.* 11.

Περικτικὸν. *Quod continendi vim habet.* Continens.

Περιλῶ. *Aristoph. in Equitibus. p.* 205. *v.* 8. *Cleonem introducit loquentem, cui v.* 9. *respondet Allantopola.* C. *Circuncidam tuam arrogantiam.*

Al. Succidam vias tuas.

Hoc est spoliabo te *ista tua arrogantia.* Tuam arrogantiam *compescam, & sedabo.* Illud verò περιλῶ, *dictum pro* περιλάσω. *Præsens est pro futuro, quod à* περιλάω *deductum, vnde* περιλαύνω. *Dictum autem* per translationem à remigantibus *ductam. Vel* περιλῶ *est fut. ab antiquo* περίλω, *pro quo dicitur* περιαίρω. ὦ. *fut.* περιαρῶ. *Significat autem* sedabo tuam arrogãtiam, eámque circuncidam. περιλάσω σε. circumagam te, *& ab arrogantia remouebo circumactum.* ὑποτιμῶμαι verò *dixit* vt coriarius, *coriorum infector.* Nam *cortary* coria obliquè succidunt, vt crassa videantur *Vide Schol. annot.* 4. *& 5.*

Περιεμικτήσας. *Herodotus lib.* 4. 172. Themison verò iurisiurandi fraudem iniquo ferens animo, cùm hospitium Etearcho renunciasset, hæc fecit. Assumpta puella discessit. Cùm autem in alto mari fuisset, vt Etearchi iusiurandum, ad quod fuerat adactus, *& quo tenebatur obstrictus*, sanctè compleret, *& ad exitum perduceret* illam funibus alligatam in mare demisit. Themison autem vir erat prudens. Quære in Βάτῳ *Vide Ion. Lex. in* Ἀποσκευάσεται, *&* Ἀποσκεύασθαι.

NOTÆ.

Περιεμικτήσας.] Herodotus lib. 4. pag. 172. locum hunc ita scriptum habet. ὁ δὲ Θεμίσων, περιεμικτήσας τῇ ἀπάτῃ τοῦ ὅρκου, δόλου ἁλόντος τινὸς ξένου, ἐποίεε τοιάδε. παραλαβὼν τὴν παῖδα ἀπέπλεε. ὡς δὲ ἐγένετο ἐν τῇ θαλάσσῃ, ἀπεσκεύασε τὴν ἐξόρκωσιν τοῦ Ἐτεάρχου, ἐξαγαγὼν αὐτὴν διὰ ὕσας κατέπλεε τὸ πέλαγος. &c. Deinde videtur legendum apud Suidam, ὁ δὲ Θεμίσων ἀνὴρ ἦν σώφρων, vel, vt apud Herodotum eodem lib. pag. 171. l. 41. & 42. ἦν γὰρ δὴ ὁ Θεμίσων ἀνὴρ Θηραῖος ἔμπειρος ἐν τῇ Ὁδῷ. & pag. 172. c. ἀνὴρ δόκιμος. F

Περιέσεισε. Accusatiuo. Custodire. Vel Operari. *Observare, fouere, curare, circumstare, complecti, colere, ornare.*

Περιεστιεσμένον. Attenuatum, *extenuatum, comminutum.* Vndique rasum. Purgatum. *Cortice nudatum.*

Περιεστιεσμένου. *Vndique detracto cortice nudati.* Quasi

diceres, peregrinis liberati, & puri ciues: *πτίσσειν* autē propriè est, hordeum, vel aliud quid decorticare, *cortice nudare*, & purgare. Hinc etiam ptisana *dicta, id est* hordeum cortice-nudatum, *& purgatum*. Aristophanes *in Acharnensibus. pag.* 282. *v.* 15. At sumus ipsi nunc saltem decorticati. *i. cortice, nudati, & perpurgati.*

Περιέπλυξαν. Circundederunt. Vt, Romani autem à Barbaris circundati, & quadrato-agmine in manipulos dissoluto, illos circumuenerunt, à quibus fuerant circumuenti. Sic respiratione celeritùs ipsos circundederunt, & conclusos, omnes iaculis confecerunt, demonstrantes vno die, & quomodo sit effugiendum, si fueris ab hoste circumuentus, & quomodo per fortitudinis excellentiam hostis à te sit circumueniendus.

Περιγάσας. Superaturum esse. *περιγάσαντ. superasse. περιγασάμενος. Qui superauit.* Vt, Ille verò, superatis ædibus, in quibus *ciues* concurrentes concionabantur, in his *eos conclusos* continuit.

Περιέρρων. *Cum sua pernicie* quærens. Pherecrates Crapatalis. Cum sua pernicie quærens ipsum à matutino *tempore. Deductum autē est à prepositione περί. i. circum circa, & ab* ἴρρων *participio*, quod significat ἐθέλοντος. i. qui perit. qui perditur. *apud Aristoph. in Equitibus. p.* 219. *v.* 8. περιέρρειν *accipitur pro, cum sua pernicie circumuagari, vel oberrare.*

Περιρέιττων. *Circumremigans. Vndique remigans.* Remigans.

Περιερρύη. *Circumfusum est.* Effusus est. Excidit. Decidit. Vt, Illo enim saltante, acinaces *ex vagina* decidit.

Περιέρχομαι. *Circumeo. Circumuenio.* Insidior. Decipio. Callidè rem gero. Subeo. Fallo. Aristophanes *in Equitibus. pag.* 249. *v.* 24. 25. 26. 27.

Videte verò me nunquid sapienter, astutè, callidè

Illos circumueniam,
Qui putant se sapere,
Et me decipere.

Περίεσται. Induit. *Vel indutus est à* ἔννυμι, *indue.*

Περιέσσης. Superaturum esse. *Vt*, Haud enim alia ratione ducem & ferocem, *astutum*, & prorsus inuictum, ab eo superatum iri *dicebat.*

Περιεῖδ. Pura. *N. L.*

Περισκεμμένοι. *Circumspecti. Considerati. Qui considerate, & prudenter agit.* Accuratus.

Περισόμεθα. Superabimus. Superstites erimus. Vincemus.

Περίσσωσαν. Ignominiosè auulserunt. Ælianus. Aram euerterunt, & omnem ornatum, qui circum eam erat, ignominiosè, *per ignominiam, & contumeliam* auulserunt.

Περίσσει. Genitiuo. Supererit. Superabit. Superstes erit. Vincet.

Περίστησεν. Accusatiuo. Circunstetit. Circundedit. Obsedit.

Περίστηλαι. Circunstat. Circundat. Obsidet. Metuit. Vitat. Fugit.

καθαρεί· ἀσοὶ. κυρίως ἡ πτίσσην ὄξυν, κριθὴν, ἢ ἄλλό τι λεπίζειν, ἢ καθαίρεσθαι, ἔνθεν καὶ πτισαίνη, ἡ λελεπυσμένη κριθή. ἀριστοφάνης. ἀλλ' ἐσμὲν αὐτοὶ νῦν γε περιπεπτισμένοι. A

Περιέπλυξαν. ἐκύκλωσαν. οἱ γὰρ ῥωμαῖοι κυκλωθέντες, ὑπὸ τῶν βαρβάρων, καὶ τὸ πλαίσιον λύσαντες ἐς λόχους, περιέβαλον τοὺς περιέχοντας. ὅτου θᾶττον ἀναπνοῆς αὐτοὺς περιέπλυξαν, & συγκλείσαντες, ἅπαντας κατεκόντισαν. δείξαντες ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, καὶ ὅπως χρὴ δι' ἀσφαλείας φεύγειν κύκλωσιν, καὶ ὅπως κυκλώσασθαι δι' ὑπερβολὴν ἀνδρείας. B

Περίεργάσεσθαι. περιγλυφήσεσθαι. ὁ γὰρ, περιεργασάμενος τοὺς οἴκους, ἐν οἷς συντρέχοντες ἐκκλησιάζουσι, τούτους συνέχηκε.

Περιέρρων. ζητῶν. περιέρρων αὐτὸν ἐξ ἑωθινοῦ, κραπατάλοις φερεκράτης. ἀπὸ τοῦ ἔρρων, ὅ σημαίνει τὸ φθειρόμενος.

Περιέρρειν accipitur pro, cum sua pernicie circumuagari, vel oberrare. C

Περιρρέιττων. κωπηλατῶν.

Περιερρύη. ἐξεχύθη. ἐξέπεσεν. ὁρχουμένου γὰρ αὐτοῦ, ὁ ἀκινάκης περιερρύη.

Περιέρχομαι. ἐνεδρεύω. ἐξαπατῶ. σοφίζομαι. ὑπέρχομαι. ἀριστοφάνης.

Σκέψασθε δή μ' εἰ σοφῶς,

D

Αὐτοὺς περιέρχομαι,
Τοὺς οἰομένους φρονεῖν,
Κἀμ' ἐξαπατύλλειν.

Περιέσσατο. περιβάλλεται.

Περίεσθαι. περιγλυφήσεσθαι. ὁ γὰρ ἕτερος περιέσεσθαι, στρατηγοῦ στρατοῦ τινος, ἢ ἀμάχου πατάξαι.

Περίεσσα. καθαρά.

Περισκεμμένος. ἠκριβωμένος.

E

Περισόμεθα. περιγλυφησόμεθα.

Περίσσωσαν. ἀτίμως περιεῖλον. αἰλιανός. τὸν βωμὸν ἀνέστρεψαν, καὶ τὸν κόσμον ὅσος ἦν περικείμενος, πάντα περιέσσωσαν.

Περίσσει. γλυκεῖ.

Περιέστηκεν. αἰτιατικῇ.

Περίστηλαι. F

NOTAE.

Περίεσσα.] Paulus ad Timotheum, epist. 2. cap. 2. v. 16. Τὰς δὲ βεβήλους κενοφωνίας περίεσσο. Profanas verò, & inanes voces vita, fuge. Idem ad Titum cap. 3. v. 9. μάχας νομικὰς περίεσσο. Pugnas legales, i. de lege, vel ad legem pertinentes, fuge. Videtur autem translatio ducta ab auibus, quæ circum escam volitant: sed ad eam propiùs accedere non audent, quòd insidias metuant.

Περι-

A Περιέσπασται. καὶ περιςάντες αὐτὸν πᾶν τὸ τῆς ἀδελφότητος πλήρωμα, καὶ τὸ περιεςηκὸς ἐκεῖνο πλῆθος, τὸν πατριάρχην ἠλίαν διέτεμον. ὁ θεῖος σάββας.

Περιέσπασται. N. L. Vndique-fulgore-collustratus-est. vel illuminatus est. Vel, Eius oculi fulgore perstricti sunt, Sed περιέσπασται, circunstetit, circundedit. Cùm autem totum fraternitatis complementum, *vel, Cùm autem totus omnium fratrum, & consanguineorum, ac affinium cœtus,* & illa circunstans multitudo ipsum circundedisset, Patriarcham Eliam dissecuerunt. *Ø dilacerarunt. Ita loquitur* diuinus Sabbas.

NOTÆ.

Περιέσπασται.] Si codex sanus, verbum est præt. perf. pass. à περισφάττω. fulgure, vel fulgore, splendoréque vndique illustro, vel oculorum aciem perstringo. Sed & præcedentia, & sequentia Suidæ verba lectionem istam hic admittere non videntur. Fortasse περιεσπασται legendum, i. circunstetit, circundedit. Quam lectionem B sequens illud περιεςάντες videtur indicare. Sed ne sic quidem locus mendo caret. Pro διετμών, lego διέτεμον, vel διετεμνον, quod à διατέμνω, vel διατέμνω.

Περιέςησαν. περιεκύκλωσαν.

Περιεςήξει. περιςαθήσεται.

Περιέχεσθαι. γλωκηῶ. αὐτῷ χεσθαι. φροντίζειν. μήτε αὐτὸ πάνυ περιέχεσθαι ῥωμαίους. αἰτιατικὴ ἦ, ὡς τὸ ζάλη ἁμαρτημάτων περιέχει με σωτήρ.

Περιεχόμενον. ἀντιποιούμενον.

C Περίζωμα τὸ ὑπὸ τὰ αἰδοῖα σκέπασμα. γυμνῶν μαχομένων τῶν ῥωμαίων ἐν τοῖς περιζώμασι

Περίζυγα. ξενοφῶν. ἔχειν δὲ χρὴ καὶ ἱμάντας. τούτων γὰρ τριβομένων, καὶ ῥηγνυμένων, ἀνάγκη ἀρχῶν, εἰ μή τις ἔχοι περίζυγα.

Περιεῖδον. αἰτιατικῆ.

Περιειλάμενος. περιειλημμένος.

D

Περίειμι. ζῶ. ἔτι σώζομαι καὶ αὐτὸς μὲν ἔφη ἔθνη τῆς μυσίας ἐπολέμησα καὶ περίειμι νυνὶ καὶ λόγχῃ ἐπανατείνας, ἐν τούτῳ ἔφη ἡμῖν ἡ πίστις ἐςί.

Περιεῖναι. περιγενέσθαι. ἰδὼν ὅτι οὐκ ἄλλως τὴν πόλιν, ἢ λιμῷ περιεῖναι δυνατόν.

Περιῆναι. τὸν βίον διάγειν. ζῆν. τότε μὲν ὕστερον περιεῖναι ξυνέβη. καὶ αὐτὸ τὸ νικᾶν. ἐν δὲ τοῖς μάλιστα τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ γάιον, οὐκ ἀνέξεσθαι περιεῖναι αὐτὸν δοῦλον τῶν πολεμίων γεγενόντα. ἢ δὲ περιεῖναι τῶν πολεμίων οἷος τε ὢν, τῷ μὴ τὰ δέοντα ὑπὸ σμικρολογίας ἐργάζεσθαι.

E

Περιεῖπον. περί τινα ἦσαν θεραπευτικῶς.

Περιεῖχεν. ὑπερεῖχε.

Περιήγγελλεν. ἐκέλευε.

F Περιηγγέλθη τὸ ἄθεσον πρόσταγμα. ἀττικώτερον ἦ τὸ περιηγγέλη.

Περιηγεῖτο. ἀντὶ τοῦ διηγεῖτο. αἰλιανός. αὐτὸς ἦ δυσπνοήσας, τῷ παιδὶ περιηγεῖτο ἅττε εἶδε, καὶ ὅσα ἤκουσε, καὶ ἅτινα εἶπεν.

Περιηεῖτο πανταχόσε περιήρχετο. πῦρ ἦ αὐ-

Περιέσησαν. Circunsteterunt. Circundederunt.

Περιεςήξει. Circunstabit. Circundabit.

Περιέχεσθαι Genitiuo. Sibi-vendicare. Curare. Vt, Nec ipsum Romani valde curabant. Accusatiuo etiam *gaudet*, Vt illud, Tempestas peccatorum me circundat, ὁ Seruator.

Περιεχόμενον. Sibi-vendicantem. *Curantem.*

Περίζωμα. Subligaculum. Tegumentum pudenda tegens. Vt, Romani pugnabant nudi, tantùm subligaculis tecti.

Περίζυγα. Res-circa-iugum. Lora-subiugia, vt Cato vocat. Funes. Xenophon. Oportet autem etiam habere lora. His enim attritis, & ruptis, necesse *est* otiari, nisi quis habeat funes.

Περιεῖδον. Accusatiuo. Neglexi. vel Neglexerunt. Contempsi, vel contempserunt.

Περιειλάμενος. *Particip. aor. 1. med. per Syncopen formatum ex* περιειλησάμενος. Circunuolutus. Implicitus *à* περιειλέω. ῶ. *Vide simplex* εἰλέω. ῶ, *in Lex. Græcolat.*

Περίειμι. *Supersum. Superstes-sum.* Viuo. Adhuc seruor. *i. saluus sum.* Vt, Et ipse quidem dixit, In Mysia bellum gessi, & nunc superstes sum, & hasta extensa, In hac (inquit) nobis fides est. *i. nostra fiducia posita est.*

Περιεῖναι. Superesse. Superare. Vincere. Vt, Animaduertens illam vrbem nulla alia ratione, quàm fame à se superari, *ac expugnari* posse. *L. ἡ πόλιος.*

Περιεῖναι. *Superesse. Superstitem esse.* In vita degere. Viuere. Tunc igitur Iustino sic accidit, vt superesset. *i. superstes esset, ex imminentibus periculis euaderet, ac viueret.* Et pro vincere *sumitur. Vt,* In primis verò *putabat* fratrem ipsius Caium, non posse rumesse illum superare, *vincere, victorem esse,* quòd hostium seruus fuisset factus. Et, Nec hostes superare potuit, quòd propter auaricix-sordes non faceret officium.

Περιεῖπον. Circum aliquem famulorum-more fuerunt. *Officiosè-curarunt.*

Περιεῖχε. Superabat. Circundabat. Ambibat.

Περιήγγελλεν. Vndique-nunciabat. Iubebat. Denunciabat.

Περιηγγέλθη. Impium mandatum diuulgatum-est. *Vel, Illud imp. mand. per omnes partes diuulg. est.* περιηγγέλη verò, *quod est aor. 2. pass. est* magis-Atticum.

Περιηγεῖτο. Pro διηγεῖτο. Narrat. Recenset. Commemorat. Ælianus. Ipse verò expergefactus, *& ex somno excitatus*, puero narrat quæcunque vidit, & quæcunque audiuit, & quæcunque dixit.

Περιηεῖτο. In omnes partes circumibat. Vt, Ignem

autem ipsis ostendebat Sinonis,& in-omnes-partes-circumibat,*vtque dux ipse erat.*

Περιμάχητον *Herod.lib.*1.42.12.*Vide notas.* Phocæenses vero le.uitutem grauiter ferebant.

τοῖς ὑπόφαγιν ἡ σινωνίς,καὶ περιηγεῖτο. A

Περιμάχητον.ἐδυσφόρουν.οἱ δ' φωκαῖς,περιμαχήτιον τῇ δουλοσυνῇ.

N O T AE.

Περιμάχητον.] Herod.lib.1.42.22.Οἱ δὲ φωκαιέες,περιμαχέοντες τῇ δουλοσυνῇ,ἔφασαν.& cæt.

Π *εἰλῶ.*Superabat.Vincebat.

Περιήγητο.Superstes-erat.*Existebat.Vinebat.*

Περιηχήλω.Vox-circum-aures-meas-sonuit.Vndique sonus aures meas verberauit.

Περιηχῶ Accusatiuo. Circunsono. Personо.Circunstrepo Perstrepo.

Περιΐοντα.Circumeuntem.

Περιΐπταμαι Accusatiuo.Circumuolo.

Περιιππεύων.Circumequitans. Obequitans. Circuncurrens.

Περιΐσαμαι.*&* περίσσω *gaudet* Accusatiuo.Circunsto.Circundo.Obsideo. Vt,Ipsorum sagittarios vndique circundat. Et diuersorium vndique circundant.

Περιϊσάμενος Vitans. Fugiens. Cauens Iosephus de Mose.Cauit enim ne multi essent imitatores impuritatis verborum eius. *Vel, Cauit enim ne multi verborum illius petulantiam imitarentur.*

Περιΐστασο.Circunsta.Protege.*Tuere.Defende.*

Περιΐστατο.Circunstabat. Circundabat. Vitabat. Fugiebat.Cauebat. Vt,Turbam enim,& tumultus ille semper maximè fugiebat, *& cauebat.*

Περίθετος.Larua.Persona.Aristoph.*in Thesmophor. pag.*518.*v.*45 Reticulo opus-est,& mitra.*fascia muliebris,quâ caput obligatur.* Ag.Hęc igitur *ad est* Caput circundans fascia, quam ego noctu fero. Agathon autem ob mollicem malè-audiebat, *& muliebrem ornatum gerebat,*vt noctu lateret,& tanquam mulier *res venereas,non agnitus* pateretur.

Περιήρχοντο.ἐπορεύοντο.

Περιήχησε.ἐβόησε.

Περιηχήθη.περιεψοφήθη. B

Περιηχῶ.αἰτιατικῇ.

Περιΐοντα.περιερχόμενον.

Περιΐπταμαι.αἰτιατικῇ.

Περιϊππαδίων.περιέτρεχον.

Περιΐσαμαι.αἰτιατικῇ,τοξόζας αὐτῷ πάντοθεν περίστησον. καὶ περίστασθαι πάντοθεν τὸ παν-δοχεῖον.

Περιϊσάμενος φεύγων. ἰώσηπος περὶ μωϋσέως περιισάμενος μὴ πολλοὶ τὴν τῆς λόγων ἀσελγείας αὐτοῦ μιμοῖντο. C

Περιΐστασο.αἰτιλαμβοῦ.περισκέπασον.

Περιΐστατο.τὸν ὄχλον γὰρ ἐκεῖνος ἀεὶ,καὶ τὰς θορύβους περίστατο μαλίστα.

Περίθετος.περισσωτῶν.ἀριστοφάνης. ἤδιον μὲν κεφαλὴν περίθετός.ἰοὺ ἐγὼ νύκτωρ φορῶ. δέλαβάλλει) ἢ ἀγάθων ὅτι μαλακία. ἵνα λανθάνῃ νυκτὸς,ὡς ὡς γυνὴ πέφυκεν. D

*ornatum gerebat,*vt noctu lateret,& tanquam mulier *res venereas,non agnitus* pateretur.

N O T AE.

Ἥδιον μὲν οὖν.Aristoph.Thesmophor.pag.518.v.4.5.

Εὐ. Κεκρυφάλου δεῖ,καὶ μίτρας. Αγ.ἀδὶ μὲν οὖν
Κεφαλὴ περίθετος,ἣν ἐ νύκτωρ φορῶ.

Consule Eustath.in Περίθετος κεφαλὴ.vbi docetur περίθετος κεφαλὴ,fuisse muliebrem ornatum, qui circum caput ponebatur,vnde nomen accepit.

Περίθου. Circumpone. Quod nos impone dicere solemus. Aristophanes *in Concionantibus.p.*488.*v.*20. *Prax.Quis concionari vult?*Mu.Ego,Prax.Impone igitur *capiti* coronam fortunâ bonâ. Mos enim fuit dicentibus,vt primùm coronarentur.

Περίθου. ὅπερ ἡμῖν συνήθως ἐπίθου λέγειν. ἀριστοφάνης. περίθου νυν τὸν δὲ πρέσβυν πρὸ λέγων.ἤγουν στέφανον. ἔθος γὰρ ἦν τοῖς λέγουσι στεφανοῦσθαι πρῶτον. E

N O T Æ.

Περίθου.] Aristoph.Concionantibus.pag.488.v.19.20.& 21.

Πραξ. —Τὶ ἀγορεύειν βούλεται;
Τυ. Ἐγὼ. Πραξ. περίθου δὴ τὴν στέφανον τύχῃ ἀγαθῇ. pro ἀγαθῇ.
Τυ. Ἰδοὺ. Πραξ. λέγειν ἄν; Τυ. εἶτα πρὸν πεῖν λέγω

Vide versus antecedentes,& sequentes.

Περίθριξ. Capillus à prima-ætate nondum rasus, *vel tonsus Vsus apud quendam Poetam.* Adhuc cincinnorũ capilli-non dum-tonsi: *sed caput circundantes.*

Περιθοίδαι. Perithoedæ. Municipium Tribus Oeneæ,à Pirithoo,Ixionis F.Lex autem fuit Athenis, vt quoslibet hospites Græcos admitterent. Thessalos verò præcipuè susceperunt, ob Pirithoi, & Thesei hospitalitatem. His autem & agrum diuisum-assi-

Περίθριξ. ὁ ἀπὸ ἡλικίας πλόκαμος, ὁ μηδὲ πω κειρεὶς.ἔτι πλοκάμους περίθριξ. F

Περιθοίδαι. δῆμος τῆς οἰνηίδος φυλῆς. ἀπὸ περίθου τοῦ ἰξίονος.νόμος δ' ἦν ἐν ἀθήναις, ξένους εἰς δεχεσθαι τοὺς βουλομένους τῶν ἑλλήνων θεσσαλοὺς δὲ ἑκόντας ὑπεδέχοντο, διὰ τὸν περίθου, καὶ θησέως φιλοξενίαν. τούτοις δὲ καὶ χώραν

gnarunt,

A ἐμέρισαν, λιὼ ἰχάλεσαν πέρι θίδα. ἐρόζοις ἰστορεῖ δὲ τρίτῳ.

Περικαθαίρων. ἀναλύων τὸν παραφαρμακόμβρότον τὸν μεγοι τοῦ μβρου.

Περικάθημαι. αἰτιατικῇ.

Περικακῶ. ἰκκακῶ.

Περικαλλές. λίαν καλόν.

Περικαῶς. ἐρωτικῶς. περικαχῶς τῆς γυναικὸς ἔχων.

B Περίκειμαι. τὸ ἐπίκειμαι διαφέρει.

circumiaceo, circunfundor, circunfusum habeo, cingor, circundor, induor, vestior, vel indutus, & vestitus sum.

Περικλασμένοις. ἐτέτρωτο ἔχων ἐν τόποις περικλασμένοις, καὶ δυσεμπορήτοις.

Περικεφαλαία.

Περίκλα.

Περικλῆς. ἀθηναῖος. ὃς τοῦτον ἦρξατο ὁ πελοποννησιακὸς πόλεμος. ὃς τοίνυν τὸ κυλώνειον ἄγος ἐλάνιζε μετὰ ἀθηναίων, ᾧ ἐκέχρητο περικλῆς. κύλωνα γὰρ τὸν ἄνδρα ἀθηναῖον, ὀλύμπια νενικηκότα, γαμβρὸν θεαγένους, τοῦ μεγαρέων τυράννου, δυνάμενον τυραννίδι τὴν Ἀθηναίων, πεφευγότα ἐς θεῶν ἀγάλματα καταφυγόντα ἐς θεὰς σεμνὰς θεάς, ὅπου ἅπαντες οἱ περὶ περικλέα, ἀπέκτειναν. οἱ δέ, ἀντιπίπτατον. περικλῆς δὲ οὐκ εἴα κινεῖσθαι. ὃς λιὼ ξανθίππου παῖς στρατηγοῦ ἀθηναίων, καὶ ἀναξαγόρου δὲ ὁμιλητής. φασὶ δὲ ὅτι μέλλουσα τὸν περικλέα τίκτειν ἡ μήτηρ, ὄναρ εἶδεν ὡς λέοντα τίκοι. οὗτος κεραυνοῦ ποτε γενομένου, καὶ θορυβηθέντων ἀθηναίων, ὡς ἐξήνεγκαν εἰς μάχιν ἐπ' αὐτὸν στρατηγῶ, δύο λίθους συγκρούσας, καὶ πῦρ ἐξ αὐτῶν ἐκκύψας, τοῦτο εἶπεν ἕνα ὁ κεραυνὸς ἦμεν ἀναστάσιν τινὶ μελησίᾳ, ἐξ οὗ, ἔχει παῖδας ξανθίππων, καὶ πάραλον. ὃν καὶ τὰ πάτρια ὠνόμασεν, ἥρωος ἐπιθεῖς ὄνομα, οὐκ ἐξόν.

C

D

pum, & Paralum, quem contra patria *instituta sic* nominauit, Herois indito nomine, cùm non liceret.

E Περικλῆς ξανθίππου, καὶ ἀγαρίστης. ἀθηναῖος ῥήτωρ, καὶ δημαγωγὸς, ὃς τις πρῶτος χρηστὸν λόγον ἐν δικαστηρίῳ εἶπε, τῶν πρὸ αὐτοῦ χειδάζοντων. λιὼ δὲ μαθητὴς ἀναξαγόρου τοῦ κλαζομενίου. καὶ αὐτὸς ἐρύσατο αὐτὸν ἐκ θανάτου.

Περικλῆς. οὗτος συμβουλεύει τοῖς ἀθηναίοις.

Περικλῆς. Pericles, Athenienſis. Huius temporibus cœpit bellum Peloponneſiacum. Huius *etiam* tẽporibus Cylonium periculum, cui Pericles erat obnoxius, ab Athenienſibus expulſum fuit, & *luſtratum. De quo fuſiùs Thucydides lib.1.pag.81.82 & 83.* Cylonem enim virum Athenienſem, qui vicerat Olympia, *vel in ludis Olympicis victorem*, generum Theagenis, Megarenſium tyranni, aggreſſum Athenienſium tyrannidem, *i. qui tyrannidem Athenis affectarat*, & qui ſtatim aufugerat, & ad venerandas Deas, *i. ad Furias* confugerat, Pericles, eiuſque ſocij *ab illarum aris* auulſum interfecerant. Illi verò *Megarenſes* viciſſim imperabant *Athenienſibus, vt ſibi pro factis iniuriis ſatisfacerent. Vide Ariſtoph. in Acharnenſibus. p.283. v. 4. & deinceps.* Pericles verò non ſinebat *Athenienſes Megarenſibus* parere. Fuit autem filius Xantippi, ducis Athenienſium, & Anaxagoræ familiaris, *& diſcipulus.* Ferunt autem matrem Pericles, cùm eum eſſet enixura, in ſomnis vidiſſe, ſe leonem parere. Hic, cũ aliquando fulmen cælitus decidiſſet, & Athenienſes perturbati fuiſſent, cùm eo duce ad pugnam exiiſſent, duobus lapidibus colliſis, & igne ex ipſis excuſſo, Hoc (inquit) eſt fulmen. Vxorem autem duxit Aſpaſiam Mileſiam, ex qua filios ſuſcepit, Xanthippum, & Paralum, quem contra patria *inſtituta ſic* nominauit, Herois indito nomine, cùm non liceret.

Περικλῆς. Pericles, Xanthippi, & Agariſtes F. Athenienſis orator, & demagogus. *i. populi princeps*, qui primus ſcriptam orationem habuit in iudicio, cùm illi, qui ipſum antecеſſerant, ex-tempore dicerent. Fuit autem Anaxagore Clazomenij diſcipulus, & ipſe ipſum à morte liberauit.

Περικλῆς. Pericles. Iſte ſuadet Athenienſibus, *vt faciant ea, de quibus ipſos moneba. Tunc enim ipſos rem feliciter geſturos dicit, vt ait Ariſtoph. in Ranis. p.186. v. 19.20.21.*

F Τιὼ γῆν ὅταν νομίσωσι τὴν τῶν πολεμίων.

Εἶναι σφετέραν, τὴν δὲ σφετέραν, τῶν πολεμίων.

Agrum quum exiſtimabunt hoſtium. i. hoſtilem

Eſſe ſuum, ſuum verò ducent eſſe *hoſtium,*

Πόρον δὲ, τὰς ναῦς. ἀπορίαν δὲ, τὸν πόρον. ἅτος ἐκέλευσαν ἀθηναίοις, ἐμβαλόντων μὲν λακεδαιμονίων εἰς τὴν ἀττικὴν, μὴ ἐπεξιέναι, ἀλλ' ἔνδον τείχους μένειν. αὐτοὺς δὲ ἐφ' ἑκατὸν πλοίων

Opes verò, naues. Inopiam verò, ipſas opes. Iſte, cùm Lacedæmonij in Atticam irrupiſſent, ſuaſit Athenienſibus ne contra *Lacedæmonios* exirent: ſed intra mœnia manerent, & ipſi Laconicam naui-

bus, *classe, præter expectationem* inuaderent. *Suadebat* igitur *illu*, vt opes terrestres iudicarent inopiã, quod verò mari, *nauibúsque parium esset*, hoc opes ducerét. Aliter. Periclis sententiam dicit, *intelligit. Hinc enim Atheniensibus suasit*, vt Atticam tanquam hostilem *regionem* ducerent, & eã di, *vestarique* sinerant. Laconicam verò classe circum-irent. Suasit igitur, vt hostilem *agrum* classe circumirent: sed ne pugnaret, dum Attica vastaretur. *Dixit autem*, vnam pecuniæ parandę rationem esse putandam, naues quàm plurimas habere. Aliam verò pecuniæ parandæ rationem, quæ præter istam fuerit, hanc inopem, *& nullius momenti* existimandam, cuiusmodi *erat pecunia* theorica, *quæ in spectacula impendebatur*, & iudicialis: *quæ in iudices, & iudicia consumebatur*, & ecclesiastica, *quæ in concionatores, & concionem absumebatur*. Suadet igitur, vt omnes sumptus, qui in hæc fiebant, nauibus destinarent, *ac assignarent*. Nam cum hac sententia consentit id etiam, quod sequitur. Dionysius enim dicit, Sed ipse Iudex istas *pecunias* devorat solus. Quòd in Iudicum mercedem magna vis pecuniæ consumeretur.

δαπάνην, τῇ λακωνικῇ. τὸν οὖν κῦ γῆν πόρευε, δοπρίαν ἠλίθιος. τὸ δὲ δύο θαλάττης, τοῦτο ἠλίθιος πόρευ. ἄλλως, τὴν περικλέους λέγει γνώμην τοῦ ἀπτικοῦ ὡς πολεμίαν ἠλίθιαν, καὶ ἐὰν τιμηθῇς τοῦ ἢ λακωνικοῦ, περιπλεῖσαι. συμβούλευσε ἢ περιπλεῖν τοῦ πολεμίαν. μὴ μάχεσθαι, τιμωμένης τ' ἀττικῆς ἵνα πόρευν ἠλίθιος χρημάτων, τὸ ναῦς ὡς πλείστας ἔχειν. τὸν δὲ ἄλλον πόρον, ὃς ἂν ἔξω τούτου γίνηται, τοῦτον ἀπορον νομίζειν. οἷον τὰ θεωρικὰ, καὶ δικαστικὰ, καὶ ἐκκλησιαστικά. συμβουλεύει ἓν πᾶσαν τὴν σὺ τούτοις χορηγίαν διανέμειν, ταῖς ναυσὶν ἀφορίσαι. πρὸς ταύτην δὲ τὴν ἔννοιαν, καὶ τὸ ὑπερεχόμενον ἀκόλουθον. φησὶ δὲ ὁ διόρυσος. πλὴν ὁ δικαστὴς αὐτὰ καταπίνει μόνος. ὡς πολλῶν δαπανωμένων εἰς τὸν δικαστικὸν μισθόν.

Περικλυτός. Inclytus. Præclarus.

Περικλυτός.

Περικνημίδας. Ocreas. Tibialia. Tibiarum, vel crurum tegumenta.

Περικνημίδας.

Περικόμματ' ἂν σοῦ κατακιδάσω. Sic apud *Aristoph. in Equitib. p.* 216. *v.* 1. Circuncisa-frusta ex te conficiam. περικόμματα *vocantur* frusta, quæ à coquis in carne circunciduntur. Quod autem dicit, est huiusmodi, Tuum corpus concidam.

Περικόμματ' ἂν σοῦ κατακιδάσω, τὰ ὑπὸ τῆς μαγείρου θεῖα ξύμμαχα τῇ κρεῶν. ὃ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστι. κόψω σου τὸ σῶμα.

Περικόμψους. Perelegantes. Aristophanes *in Pace. p.* 472. *v.* 18. 19. 20. 21. 22. 23. *Quod apud Suidam deerat, id ex Aristophane supplevimus, vt locus esset integer.*

Sed a verò nostras suspiciones
Perelegantes, quibus garri-
Mus inter nos. Miscéque nos
Græcos iterum ab initio
Amicitiæ succo, & venia
Aliqua mitiore tempera mentem.

Περικόμψους. ἀριστοφάνης.

Παῦσον δ' ἡμῶν τὰς ὑπονοίας
Τὰς περικόμψους. ὡς στωμυλλόμε-
Θ' εἰς ἀλλήλους. μίξον δ' ἡμᾶς
Τοὺς Ἕλληνας πάλιν ἐξ ἀρχῆς.
Φιλίας χυλοῦ. καὶ συγγνώμη.
Τινὶ φαιδροτέρᾳ κόρσῃ τὸν νοῦν.

στωμυλλόμεθα. Pro, φλυαρεῦμεν. Garrimus. Nugamur.

στωμυλλόμεθα. φλυαρεῦμεν.

Περικοπή. Circuncisio. Circuncisura. Recisio. Resectio. *Superfluus apparatus. Quod ab alicuius bonis est resectum, & detractum, & quasi circuncisum.* Polybius. Hûc superfluum-apparatum *à suis facultatibus resectum*, Æmiliæ matri donauit. περικοπὴν, hoc est, bona, facultates. Et rursus. *Sed in exemplo sequenti* περικοπὴ *sumitur pro vi, & efficacitate.* Quippe quòd ipsorum pericope, hoc est, vis, & efficacitas nullam pragmaticam emphasin haberet. i. *Quòd ipsorum studium, & conatus nullam vim, & efficacitatem haberet ad res aperto Marte gerendas.*

Περικοπή. σολύβιος. ταύτην τὴν περικοπὴν ἐδωρήσατο τῇ τῆς αἰμιλίας μητρί. τουτέστι, τὴν ὕπαρξιν. καὶ οὐδὲ. ἀπὸ μηδεμίαν ἰσχύσης πραγματικὴν ἔμφασιν τῆς περικοπῆς αὐτῆς, τουτέστι, τῆς ἐνεργείας.

Περικοπή. Pars quædam argumenti. *Bud. Sententia certa orationis ambitu comprehensa. Vel* (vt alij) *Decisio. Vel, Quædam dictio à reliquo orationis corpore quodammodo resecta, & Separata. Vt*, Ille verò progressus est, cùm expeditum fecisset comitatum, & peregrinationis pericopen. *N. L. Fortasse intelligit comitatum superfluum numerum, quem resecuit à reliquis, quo secum duxit, ne nimius hominum numerus peregrinationis cursum retardaret, ac impediret.*

Περικοπὴ. μέρος τι τῆς ὑποθέσεως. ὁ δὴ, πρῶτον ποιήσας δύσολον τὴν ἀκολουθίαν, & τὴν περικοπὴν τῆς ἐκδημίας.

Περικόπτω. Accusatiuo. Circuncido. Reseco, Rescindo. Mutilo. Amputo. Facultates, & opes imminuo.

Περικόπτω. αἰτιατικῇ.

Περικρεμῶ. Vndique-suspendo. Circum-circa-suspendo.

Περικρεμῶ.

Περιοίκους. Circum-habitantis. Vicini.

Περιοίκους. τοὺς πέριξ οἰκοῦντας.

Περιλακιζομένη. Pro, διαχιζομένη. Diffissa. Discissa. Dissecta. Dilacerata.

Περιλακιζομένη. διαχιζομένη. καὶ διακοπτομένη.

Περιλαλοῦσιν. Accusatiuo. Pro περὶ τολοιπὸν. Supra-

Περιλαλοῦσιν. αἰτιατικῇ. αἰ ἀντὶ τοῦ περιτολαmodum-

A γοῦσι. φλυαροῦσι. τοῖς περιλαλοῦσι μὴ ταχέως συγκατίεσθαι.

Περιλαμβάνω. αἰτιατικῇ.

Περιλάμπω. αἰτιατικῇ.

Περίλαος ὄνομα κύριον.

Περίλεξις. περίφρασις. λελησθότας δὲ δείκνυσι, ὡς πόσην συνίσχυσε ῥητορεία. δεῖ γὰρ φρῶτεν νοῆσαι. εἶτα ἑρμηνεῦσαι τὸ νοηθέν. ὅπερ ὅτι λοιπὸν ἔργον τὸ τῆς ἐξηγήσεως λεγου. καὶ καταλήψεν. ἤγουν τὴν αἴσθησιν, καὶ τὴν τέχνην. ὅτε γὰρ ὁριζόμεθα καὶ τὴν τέχνη ῥητορική ἕξιν, τέχνην τὸ εὖ λέγειν τὰ προβλήματα. ἤγουν τὸ τέχνης σύστημα ἐγκαταλήψεων ἐγγεγυμνασμένων.

B

modum loquuntur. Garriunt, inaniter loquuntur, Blaterant. Vt, Ne celeriter assentiaris *hominibus* loquacibus.

Περιλαμβάνω. Accusatiuo. Comprehendo. Complector. Circundo.

Περιλάμπω. Accusatiuo. Vndique illustro. Splendore circunfundo. Lumine collustro.

Περίλαος. Perilaus. Nomen proprium.

Περίλεξις. Circumlocutio. Copia dicendi. Accurata dicendi ratio. Vel etiam superflua garrulitas. Latenter autem ostendit *Aristoph. in Nubibus. pag.* 78. *v.* 8. *Schol. annot.* 10. *vnde Suid.* ex quot *partibus* Rhetorica. *i. ars dicendi*, constet. Primùm enim oportet mente inuenire, deinde tem mente inuentam interpretari, quod est postremum opus orationis oratoriæ. Et καταλῆψιν *eodem vocat v.* 8. comprehensionem, id est censum, *cognitionem*, & artem. Sic enim definimus hanc artem. Rhetorica, est ars bene dicendi de propositis quæstionibus. Cur verò *vocatur* ars? Quia est collectio præceptorum exercitatione partorum.

NOTAE.

C Καὶ τὴν τέχνη.] Legendum, vt apud Aristophanem in Nubibus. pag. 78. Scholiorum annot. 10. τὴν τέχνην. Et, τι ἐστι σύστημα.

Περιλέποντες τὸν φλοιὸν περιαιροῦντες. ἡρόδοτος. τῷ δὲ δενδρέων τὸ φλοιὸν περιλέποντες, καὶ ἐδίοντες.

Περιλιχμώμενος. καταπαζόμενος. ὁ δὲ, τὴν γυναῖκα πολὺν χρόνον περιλιχμώμενος, καὶ τοὺς πόδας εἰλούμενος, συνέπεισεν ἄνδρα νομίσαι.

D

Περίλλος. δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ κτησιφῶντος. ὄνομα κύριον.

Πέριλος. τὸ αἰδοῖον διὰ ἑνὸς λ.

Περὶ λύχνων ἁφάς. ὀψαίτερον. μακρὰν δὲ μετὰ λύχνων ἁφὰς, ἀρτι εἰς θοίνην ἰόντων, δειπνεσάντες ἀδόκητοι, τῷ πολεμίων πολλοὺς κτείνουσι.

Περίμανος. ἢ μανίερος. ὀνόματα ᾠδῆς. εὔβουλος καμπυλίωνι.

E Περιμένω, αἰτιατικῇ.

Περίνεως. τοὺς περιττοὺς τῇ νηὶ ἐμβάζας. οἷον δούλους.

Περίνεως τοὺς ἐφεττοὺς, καὶ ἔξω τῷ ὑπερεσιῶν. ὡς λῃστοπόλεως, τοὺς λῃστοπάκτας. θουκυδίδης. τοὺς δὲ περίνεως. πολλοὶ γὰρ φθαρέντων ἐν τῇ ναυαγίᾳ τῷ σκαφῶν, ἐπεκολύμβησαν. οὓς ἐς τὸ ναυτικὸν ὀλιγανδρίᾳ κατέπαξεν. οἱ δὲ νεῶται, καὶ ὅσοι ἐφεῖντο, οὐκ ἀξιόμαχοι δῆλοι ἦσαν.

F Περίνη. πόλις.

Περινήσαντες. περισωρεύσαντες οἱ δὲ βάρβαροι πολὺ πυρὶ περινήσαντες πῦρ, συνέφλεξαι ἅπαντας.

Περινθίοις. τούτοις ἀλῶσὰν τὸ Βυζάντιον δῶρον ἐδόθη εἰς δουλείαν ὑπὸ σεβήρου τῷ

Περιλέποντες. Delibrantes. Decorticantes. Corticem vndique detrahentes. Herodotus *lib.* 8. *pag* 316. 43. & 37, 1. Ἐκ τῷ δενδρέων τὸν φλοιὸν περιλέποντες. ἐκ τὰ φύλλα κατέδρεπον καὶ ἤσθιον. Et arborum corticem vndique detrahentes, & folia decerpentes comedebant.

Περιλιχμώμενος. Circumlingens. Circumlambens. Complectens. Vt, Ille verò multum tempus vxorem circumlambens, *complectens*, *eique blandiens*, & circum *eius* pedes implicitus, *ei* persuasit, vt virum *esse* putaret.

Περίλλος. Perillus. Nomen proprium. Demosthenes in *oratione* pro Ctesiphonte.

Πέριλον. Per vnicum λ, *Virile* pudendum.

Περὶ λύχνων ἁφάς. Q. d. Circa tempus illud, quo lucernę solent accendi. Seriùs. Tardiùs. Vt Paulo, post accensas lucernas, cùm ad cœnam modò iuissent, irruentes ex improuiso, multos hostium interfecerunt.

Περιμανος. Perimanos, & Mancros, nomina cantilenæ. Eubulus Campylione.

Περιμένω. Accusatiuo. Permaneo. Ad extremum vsque maneo, & expecto.

Περίνεως. Superfluos in naue vectores, vt seruos.

Περίνεως. Superfluos in naue vectores, & extra remigia, *vel. praeter remiges*. Vt λειποτάκτας. Desertores nauium. Aciei desertores. Thucydides *lib.* 1. *p.* 8. *annot.* 11. περίνεως τοὺς περιττοὺς ἐμβάτας, ἢ δούλους. *Vt*, Multi enim, scaphis naufragio pereuntibus enatarũt, quos in classem paucis vitis instructam retulit. Nautæ verò, & quotquot in nauibus erant superuacanei, præ se ferabant, se hoc non passuros.

Περινθος. Perene. Vrbs.

Περινήσαντες. Qui vndique congesserunt. Vt, Barbari autem, cùm multum ignem vndique congessissent, omnes combusserunt.

Περινθίοις. Perinthiis. His captum Byzanthium dono datum est, & in seruitutem traditum à Seuero

Romanorum Imperatore, ſicut & Antiochia Laodicenſibus.

Περινοῆ. Cogitat-excellenter. *Curiosè-cogitat. Animo voluat & excogitat. Mente commiſciſcitur.*

Περιοικοῦντας. Circumeuntes. Circumuagantes. Oberrantes. Νόσος & propriè quidem *vocatur* ipſe reditus, *quo quis nauigio* domum, ex alieno, *peregrinóque ſolo redit.* Abuſiuè tamen *ita dicuntur* etiam de loco in in locum *quando mutatio, & profectio.* Ariſtoph. Pluto. *pag.* 7. *v.* 20. Qui te offendentem *ad varia viarum offendicula* circumueniri ſinit.

ρωμαίων βασιλέως. ὥσπερ καὶ ἡ ἀντιόχεια Λαοδικεῦσι. A

Περινοεῖ. νοεῖ περιεργῶς.

Περιοικοῦντας. περιερχομένους. νόσος κυρίως μὲν, ἡ ἀπὸ ἀλλοδαπῆς οἰκαδὲ ἄφιξις. καταχρηστικῶς δέ, καὶ ἡ ἀπὸ τόπου εἰς τόπον. ἀμισοφάνης πλούτῳ. ὅς τις σε περιπλάοντα περινοστεῖν ἐᾷ.

NOTAE. B

Εἰς τόπον.] Apud Ariſtophan in Pluto. pag. 7. annot. 10. legitur, vt hîc legendum, εἰς τόπον μετάβασις, καὶ ὁρμία.

Περίνοια. Superbia. vel machina, vel ars. *Cogitatio. ſingularis, & excellens intelligentia. Animi conceptio, plenáque mentis comprehenſio. Solertia. Vafrum commentum. Calliditas. Aſtutia.*

Περίνοια. ὑπερηφάνεια. ἢ μηχανή. ἢ τέχνη.

Πέριξ. Vndique. Circum-circa.

Πέριξ.

Περιοδία Circuitio. Circuitus. Ambitus.

Περιοδία. ἡ περιόδευσις.

Περίοδος. Circuitio. Circuitus. Ambitus. Orbis. In orbem-itio. Herodotus. Cùm autem Spartani circuitum Perſarum ex transfugis cognouiſſent, *quid eſſet faciendum* conſultabant, & ipſorum ſententiæ diuidebantur. *i. inter ſe diſcrepabant, non conſentiebant: ſed alii hoc, alii illud ſentiebant, & inter ſe diſſidebant.*

Περίοδος. περιέλευσις. κύκλος. ἡρόδοτος. οἱ δὲ ἀπαρτιῶται μαθόντες ὅτι τῷ αὐτομόλῳ τῷ περσέων τὴν περίοδον, ἐβουλεύοντο, καὶ ἐχρέζοντο αὐτῷ αἱ γνῶμαι. C

Περίοδος. Periodus. Circuitus. Demoſthenes Philippicis *hanc vocem morbis tribuit, qui certis quibuſdam temporibus in orbem redeunt. Vide ſequentia* Περιοδικά.

Περίοδος. δημοσθένης φιλιππικοῖς.

Περιοδικά. Periodicos morbos medici vocant, qui certo tẽpore remittunt, & redeunt, vt tertiana, quartana, & ſimiles. Nam in his *morbis* illi, qui ægrotant, in remiſſionis diebus, *quibus morbi remittunt*, ne ægrotare quidem: at ſani eſſe videntur.

Περιοδικὰ νοσήματα καλοῦσιν οἱ ἰατροὶ, τὰ τεταγμένως ἀνιέμενα καὶ αὖθις ὀδηγούμενα. οἷον ἑπταῖα, τεταρταῖα, ἢ τὰ ὅμοια καὶ γὰρ ὀδὶ τούτων οἱ κάμνοντες δοκοῦσιν ἐν ταῖς τῶν ἀνέσεων ἡμέραις μηδὲ νοσεῖν, ἀλλ' ὑγιαίνειν. D

Περιόν. Superans. *Abundans. Abundantia. Copia. Vt*, Partim verò, multis in-locis vel gratuitò dotes ſuis magiſtratibus ſuppeditatas habentes, ex *earum* copia fructum-percipient. *N. L. lego* ἐν ἑαυτῷ τίλεσι.

Περιόν. περισσὰ καὶ ἐπιπλέον. ἐκ τοῦ ἐπὶ τοῖς ἰδίοις τέλεσι πολλαχῆ τοῖς ἑαυτῶν τέλεσι φέρειν πεπορισμένας ἔχοντες ἐκ τοῦ φέρειν χαρπόσονται.

Περὶ ὄνου σκιᾶς. De aſini vmbra. Prouerbiale *dictũ. Hoc autem dicitur* de illis, qui in nullius precij rebus occupantur, *ac immorantur, tempúſque terunt. Er. ad. Chil. 1. Cent. 3. col. 115. ad 52.*

Περὶ ὄνου σκιᾶς. παροιμιακόν. ἐφ' ᾧ τὸν ἐν ἀμφιβόλοις τοῖς μηδενὸς ἀξίοις.

Περὶ δ', &c. De vmbra, quę Delphis eſt. i. De Delphica vmbra. Demoſthenes *in* Philippicis Didymus ait illud prouerbium de aſini vmbra, detortum eſſe ab oratore, qui de Delphica vmbra dicit. Id enim dici de iis, qui de nullius precij rebus pugnant.

Περὶ τῆς ἐν δελφοῖς σκιᾶς. δημοσθένης φιλιππικοῖς. δίδυμός φησι τὸν ἐφ' ὄνου σκιᾶς παροιμίαν ἀποπεπτωκέναι ὑπὸ τοῦ ῥήτορος λέγοντος ἐφ' τῆς ἐν δελφοῖς σκιᾶς λέγεσθαι δὲ αὐτὸν ὅτι τοῖς ἐφ' μηδενὸς ἀξίων μαχομένοις. E

Περιόντας. Superſtites. Viuentes. Agathias. Dicebant fore, vt ſe ipſi dederent, vt arbitratu ſuo de ſe ſtatueret, ſi modò *ſuos* obſides viderent ſuperſtites.

Περιόντας. ζῶντας. ἀγαθίας. καὶ ἔλεγον παρέξειν αὐτῷ ἐς ὅ, τι βούλοιτο χρῆσθαι, ἢν τοὺς ὁμήρους ἴδοιεν περιόντας.

Περίοπτον. Quod-vndique-cerni-poteſt. Circunſpectum. Conſpicuum. Magnum. Excelſum. Inſigne. Illuſtre.

Περίοπτον. περιδέατον. μέγα, ὑψηλόν. περίβλεπτον.

Περιορᾶσθαι. Expectare. Contemplari. Circunſpicere. Conſiderare. Curare. Thucydides etiam dicit Megarenſes contemplari. *i. attentè conſiderare* bellũ. Et Braſidas de pugna ſolicitus. Et, Illi verò ad flumen remanſerunt, expectantes rerum-euentum. Hic enim περιορᾶσθαι ponitur pro, præſtolantes, expectantes.

Περιορᾶν. καραδοκεῖν. ἀποθεωρεῖν. περισκέπτεσθαι. φροντίζειν. θουκυδίδης καὶ τοὺς μεγαρέας περιορωμένους τὸν πόλεμον λέγει. καὶ ὁ βρασίδας τῆς μάχης περιορώμενος. οἱ δὲ, μενεῖς τοῦ ποταμοῦ κατέμειναν περιορώμενοι τὸ γεγενημένον. τουτέστι, καραδοκοῦντες. προσδοκῶντες. F

Περιορ-

A Περιοργὴς. ἀργὴ μόνος. ὁ δὲ καῖσαρ ἐφ' ἑαυτοῦ περιοργὴς ἐπὶ τούτοις γεγόμενος, ἐκίνει τὸ στράτευμα.

Περιορίσαι. περιγράψαι.

Περιορισθῆναι. γνωρισθῆναι. ἢ ὑπὸ ὅρον γενέσθαι.

Περιορισμὸς. ἐξορισμός.

Περιορῶ. αἰτιατικῇ.

Περιουσία ἡ περιττὴ οὐσία. οὐσία δέ, ἡ σύμπασα.

B ἐκ περιουσίας γάρ, τῶν ἀναγκαίου διαφέρει. ἀναγκαῖα μὲν οὖν εἰσιν, ὧν χωρὶς ἀδύνατον ἦν. ἐκ περιουσίας δέ, ὧν ἡ παρουσία οὐκ ἔστι ἀναγκαία. καὶ ὡς ἀριστοτέλης λέγει. ὅταν ὑπάρχοντων τῶν ἀναγκαίων, ἄλλα τινὰ προσκατασκευάζηται τοῖς καλοῖς. οἷον τὸ μὲν ζῆν ἀναγκαῖον ἐκ περιουσίας δὲ τὸ εὖ ζῆν. τῇ γὰρ τοῦ εὖ παρουσίᾳ οὐκ ἔστι πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίᾳ, ὅπερ συμβαίνει τῷ ζῆν ἀναγκαῖον ὄν.

Περιουσίας. πλήθους πλούτου.

Περιουσιαστικός. πλῆθος. ὕπαρξις φυσική.

Περιούσιος λαὸς, ὁ ἐγκτητος. καὶ Ἰσραὴλ εἰς περιουσιαστικὸν ἑαυτοῦ. αὐτὴ τοῦ εἶναι κτῆμα, καὶ εἰς κτίσιν. οὐσίαν γὰρ τινὰ ὕπαρξιν.

Περιοχὴ. περιπέτεια, καὶ ὑποθήκη. θλῖψις. συνοχή. καὶ ὁ δαβὶδ ἐκ πόλεως περιοχῆς. τουτέστι περιβόλου.

D ambitu, hoc est circuitu. *Videtur enim hoc per hypallagen esse dictum, pro, ἐκ πόλεως περιοχῆ.*

Περιόψεσθαι. ἀφεῖδον. καταφρονήσει.

Περιωδυνίαι. ἀλγηδόνα. καὶ ἀφειτέον ὀδυνᾶσθαι.

Περιωπή. ἀκροφόρεια. ὑψηλὸς τόπος.

locus, *unde facilis est in varias partes prospectus. Specula, unde loca inferiora circumspici possunt.*

Περιωπή. καὶ πίσυνοι, καὶ πύσεις. πάντα ταῦτα γλωττικῶς ὡς δὲ θουκυδίδη. καλεῖ δὲ ἀφειωπτικὸν, τὸν φροντιστὴν, καὶ τὸν περίσκεψιν. ὃ τὸν τόπον. ὡς ὕψηλος. καὶ ἀγαθίας δὲ τὸν περίσκεψιν λέγει. ὁ δὲ ναρσῆς, ἧστο ἐς ὑπερῷόν τι δωμάτιον ἐν ἀφειωπῇ τοῦ πεδίου. τινὲς, ἐν ἀφεισκέψει. καὶ σιμόκατος. καὶ οἱ ἄττουσι πρὸς τὰ ὑψηλά. καὶ περισκοποῦσιν ἐκ τινος μείζονος περιωπῆς. καὶ τὸ πολέμιον ἀφανές.

E tione *planitiei, quam de loco superiore spectans considerabat.* Et Simocatus. Prosiliunt igitur, *cursúque contendunt* in alta *loca.* & ex quadam maxima specula circumspiciunt *ea, quæ gerebantur in planitie,* & hostes *in insidiis* latentes *observant, & rerum bellicarum incertum eventum considerant.*

Περιωρίσθαι.

F

Περιώσας. ὠθήσας.

Περιώσιον.

Περιῳδῶν. Vehementer-iratus. Iratus. Vt, Cæsar autem ob hæc iratus, castra mouit.

Περιορίσαι. *Definire. Determinare. Certis-finibus-circunscribere. Aliàs alia. Vide Lex.* Excogitare.

Περιορισθῆναι. Notum-esse. Vel sub definitionem cadere. *Circunscribi, definiri, & per definitionem innotescere.*

Περιορισμὸς. *Exterminatio. Ex finibus expulsio.* Exilium.

Περιορῶ. Accusatiuo. Circunspicio. Contemplor.

Περιουσία. Magna facultatum copia. Superflua fortunarum abundantia. οὐσία verò, moderatæ facultates *Mediocres fortunæ.* Quod enim ἐκ περιουσίας est. i. Quod est ex abundantia, quod est superuacaneum, & superfluum, id à necessario differt. Nam necessaria quidem sunt ea, sine quibus esse non possumus. Superuacanea verò, quorum præsentia non est necessaria, *quòd vel illis absentibus esse possimus.* Et (vt Aristoteles dicit) cùm necessaria *nobis* adsunt, & *suppetunt*, & alia quædam pulchra illis adiunguntur, *hæc superuacanea, & redundantia vocantur.* Vt, Viuere quidem, *est* necessarium. At bene viuere, *est* ex abundantia, *redundat, nec est necessarium ad vitam degendam.* Nam boni præsentia, quæ non est necessaria, vt

C simus, & *viuamus*, exornatur ipsa vita. quæ necessaria est.

Περιουσίας. Abundantiæ. Copiæ. diuitiarum.

Περιουσιαστικός. Copia. Naturalis substantia.

Περιούσιος λαὸς. Populus alicui peculiaris, quem aliquis vt suam possessionem possidet. *Et περιουσιαστικὸς. Possessio. Peculium. Quod quis vt rem propriam possidet. Vt,* Et Israelem *Deus sibi paranit* in peculiũ sibi. Pro, in rem-possessam, & possessionem. *i. vt sibi populus esses peculiaris, quem vt suam possessionem possideret.* οὐσίαν *Græci vocant* substantiam, *fortunas, facultates, quas quis habet, ac possidet.*

Περιοχὴ. Repentina-rerum-mutatio. Casus fortuitus. Et augumentum, *sine rerum aliquarum summa.* Afflictio. Compressio. Angustiæ, quibus quis premitur. *Vt apud Lucam. c. 11. v. 25.* Et Dauid *dicit,* In vrbis

Περιόψεσθαι. Negliget. Contemnet.

Περιωδυνίαι. Dolorem. Et nimium dolorem,

Περιωπή. Summum-montis-cacumen. Excelsus

Περιωπή. q-d. Circunspectio. Contemplatio. Consideratio. Cura. Et πίσυνοι. freti. Et πύσεις. *L. πύσις. vt apud Thucyd. lib. 1. pag. 8. C. πύσις verò, interrogatio, rumor, auditus, fama. Idem eodem libro. p. 89. A.* Hæc omnia *vocabula* apud Thucydidem *sunt* ex-glossis & *poeticis scriptis deprompta.* Vocat autem περιωπὴν, curã, & circunspectionem. *i. contemplationem, & consideratione,* non locum *excelsum,* vt Homerus. Agathias etiam vocat περιωπὴν, ipsam contemplationem. Vt, Narses autem sedebat in superiore quodam cubiculo in campi contemplatione. Hoc est in circunspe-

Περιωρίσθαι. Certis-finibus-circunscriptum-esse. *Vide Lex. in* Περιορίζω.

Περιώσας. Qui-pepulit. Qui-pulsauit. *à* περιώθω, *vnde* περιωθῶ.

Περιώσιον. *Ion. pro comm. poet.* περιαύσιον. *quod à* περιαίω. *Valde, vel supra modum vociferor. Propriè dicitur de illo, qui adeò vociferatur, vt vel eminus illorum vox exaudiatur. Generaliter verò significat* superfluè, supra modum, præter decorum, præter aliquid.

Περιπαθῶς. Cum magna-vi-affectum. Cum-dolore. Cum vehementi-affectu. *περιπαθῶς vehementer-affectus.* Polybius. Nec se de rupe præcipitem dedit, quamuis vehementer-affectus esset. *L.* ἐρρῖφθαι.

Περὶ πλείστου. Plurimi faciebat. Pro, *maximè* studebat. Vt, Cyrus autem iustos *i. viros bonos* diuites facere maximè studebat. *Vel, Cæteris omnibus rebus hoc anteponebat, vt viros bonos ditaret.*

Περιπαρῆναι. *Infinit. aor. 2. passiu.* à περιπείρω. *perforo, trajicio, transfigo.* Transfixum esse. Vt, Romani verò cōtos sub aquis latentes defixerunt, vt Scaphæ Barbarorum *eò* venientes, transfigerentur.

Περιπέζιας. *Genit. singul.* Hoc dici videtur de regione, quæ pedibus circumiri potest, vel, quæ pedibus vndique obiri, & occupari potest. Vel, per quam iter pedibus fit.

Περιπετασὸν, &c. Peripetaston, & apimandaloton, *sunt* osculorum amatoriorum genera, in quibus oportet deosculantium lambere linguam. *Aristoph. in Acharnens. p. 307. v. 9. Schol. annot. 1. vbi pro* ἐν ᾧ, *legendum videtur* ἐν οἷς. *Hoc enim* οἷς *ad* ἅδε *præcedens refertur.*

Περιπήξ. Circumfixum ipsi. *Sophocles in Aiace. p. 54. v. 1.* Fixum hoc telum, & circumlapsum indicat. Pro, Hic ensis, in quem Aiax incidit, & *in quem incubuit, à quo factus casus, arguit manifestè.*

Περιπέτεια. Temeritas, *qua quis in periculum vltrò ruit. Subita rerum in contrarium mutatio.* Vel *fortuitus, & repentinus* casus. Vel euentus *insperatus.* Vt, Incipiente verò veneno *suas vires exercere*, omnia plena erant eorum, qui in puteos se proiiciebant, & de rupibus *præcipitabant*, vt (quod trito fertur adagio) vel inimicus spectans illam repentinam rerum mutationem in contrarium tunc *factam*, illorum horum *insperatū casum* miseraretur. *L.* τῷ παθόντι. Et, Principatum imperiis sui temporis parem effecit, non tā Fortuna *propitia, ac* adiutrice vtens, aut casu-fortuito, quàm solertia, & industria, præterea verò suis etiam actionibus. Περιπίπτειν verò, *i. inuoluere, implicare, circumtegere, contegere*, dictum est vel à nomine περίπασμα. *id est. Velum, tegumentum, cortina, aulæum, quo extenso locus aliquis exornatur.* Vel ab iis, qui fermento farinam capiunt, & hac aliquid circumtegunt. Solent enim *pistores* ea, quæ ex vno quoque pane relinquuntur, *vel, vnius cuiusque panis reliquias* miscere, & panem *vnum ex his* conficere. *Aristoph. Pluto. p. 9. v. Scol. annot. 5. vnde Suid.*

Περιπεσόντες. Incidentes. Vt, Cùm alij in alios inciderent, peribant. Et rursus. Cùm in quandam letiferam herbam incidissent, *eáque comedissent, obierunt.* Pro, Cùm præter-animi-sententiam in eam incidissent.

Περιπὰς ὅλον. Totum *in aliquid* incidisse. *N. L. L.* περιπτοκία, *quod à* περιπίπτω. *de quo Lex.*

Περιπίπτουσι. Circumtegunt. Obtegunt. Vndique-tegunt Velant. Aristophanes Pluto. *pag. 9. v. 9. Schol. annot. 5.* Nomine velant improbitatem. Hoc est, Ad improbitatem *suam vsitatè regendam*, equi nomine solentabuti. Et Menander. Veriti, & suspicati Romanos aliquid moliri, & fugæ inuolucro fraudem aliquam velare, quæcunque tandem esset ipsorū *fraus.* περιπίπτειν, pro περικαλύπτειν. circumtegere, velare.

Περιτεθεὶς. *Aristoph. in Vespis. p 334. v. 11. Schol. annot. 7. Illic Bdelycleon Philocleoni patri de Atheniensibus dicit, Tùne igitur ô pater ipsos* Eligis, vt imperent tibi, his verbulis deceptus?

Περιπαθῶς. συμπαθῶς λυπηρῶς. πολύβιος μηδ' ἑαυτὸν ῥῖψαι κῆ κρημνοῦ περιπαθὴς ὁρμῶν.

Περὶ παντὸς ἐποιεῖτο. αἰτὶ δ' ἐστὶ δίκαιον. ὁ δὲ κῦρος τοὺς δικαίους περὶ παίλου ἐποιεῖτο πλουσίους ποιεῖν.

Περιπαρῆναι. περικεντηθῆναι. οἱ Ῥωμαῖοι κοντὸς ὑπῆξαν ὑποβρυχίους. ὡς τὰ σκάφη τῶν βαρβάρων ἐλθόντα, περιπαρῆναι.

Περιπεζίας. πορθητὴς. βηβατὴς. κατοληπτῆς.

Περιπέτασὸν, κάπμανδαλωτόν. εἴδη φιλημάτων ἐρωτικῶν. ἐν ᾧ δεῖ τὴν γλῶτταν τῷ καταφιλοῦντι λείχειν.

Περιπετὲς. περιπεπτωκὸς εἰπεῖν. πηκτὸν τὸ μὴ ἔγχρος περιπετὲς, καταῤῥεῖ. ἤγουν ᾧ περιπέπτωκεν ὁ αἴας.

Περιπέτεια. θεοπότμια. ἢ σύμπτωμα. ἢ σύμβασις. παίτα δ' ἵν' ὁ πλήρης ἀρχομήνης φαρμακείας τὸν ῥιπτούντων ἑαυτοὺς εἰς τὰ φρέατα, κῆ κῆ κρημνῶν. ὡς τι κῆ τὴν παροιμίαν, κἀνέχθειν ἐλεῆσαι θανάσιμον τὴν τότε περιπέτειαν τοῦ ἀνθρώπου. τῷ καθ' αὐτὸν δυνασειῶν ἐφάμιλλον ἐποίησε τὴν ἀρχὴν, ἢ τύχῃ τὸ πλεῖον συνεργῷ χρώμενος, οὐδὲ ἐκ περιπετείας, ἀλλ' ἀγχινοίας, κῆ φιλοπονίας, ἔτι δὲ καὶ θρέξεως τῆς αὐτοῦ. τὸ δὲ περιπίπτειν, ἤτοι ἀπὸ τοῦ περιστάσματος εἴρηκ. ἢ ἀπὸ τῷ ζύμη τὰ ἄλφιτα λαμβάνοντων, κῆ τούτοις περικαλυπτόντων πανὶ οἱ ὠθασι τὸ τὰ καταλειμματούμενα ἀφ' ἑκάστου ἄρτου μυγνύτες, ποιεῖν ἄρτον.

Περιστετὶς. περιπίπτοντες. ἀλλήλοις περιστετὶς γινόμενοι ἀπώλλυντο. καὶ αὖθις. περιπετεῖς γίγονται βοτάνῃ τινὶ θανασίμῳ, αἰτὶ τοῦ ἀκουσίως περιπίπτοντες.

Περιστερὴ ὅλη. περιστερικὴ πλήρη.

Περιπίτλουσι. περικαλύπτουσιν. ἀρισοφάνης πλούτῳ. ὀνόματι περιπίτλουσι τὴν μοχθηρίαν. τουτέστι, εἰώθασι τῷ τοῦ ἵππου ὀνόματι καταχρῆσθαι εἰς μοχθηρίαν. καὶ μένανδρος. δεδιότες, καὶ διανοούμενοι μηχανᾶσθαί τι ῥωμαίους, καὶ προκαλύμματι δυσπράστου περιπίτλειν, ὅ, τι ἂν ἔνεστι τοῖς τὸ πανούργημα. τουτέστι, περικαλύπτειν.

Περιπεφθεὶς. τούτοις τοῖς ῥήμασι περιστεφθεὶς ἀρχὴν αἱρῇ σαυτοῦ.

NOTAE.

Τούτοις τοῖς ῥήμασι. Aristophanes in Vespis. pag. 334. v. 11. & 12.

A Βδέ. —Σὺ γὰρ ὦ πάτερ αὐτούς.
Κρίνειν αἴρῃ σαυτοῦ, τούτοις τοῖς ῥήμασιν περιτιθεὶς
Schol. annot. 7. περιτιθεὶς vertunt ἐπιτιθεὶς.

Περιπείρει. περιλαμβάνει.

Περιπείρει. Perforat. Traiicit. Transfigit.

Περιπλεξάμενοι. περιπλεξάμενοι. ὥδε καλλιμάχῳ.

Περιπλεξάμενοι. Circumplexi. Complexi. Qui cubitis brachiis, vlnis circundederunt. Amplexi. apud Callimachum.

Περιπίπτω. Δοτικῇ.

Περιπίπτω. Datiuo. Incido.

Περιπλακῆναι.

Περιπλακῆναι. *Infinit. aor. 2. pass. à* περιπλέκω. *Circumplico. Circumplector. Amplector. Exempla, sequentia, quæ*

B *versibus iambicis, senariis continentur, ad somniorum interpretationem pertinent.*

Περιπλακῆναι, καλὸν εἰς ὄναρ τόδε.

Circumplicari, complectíque viros bonos, & amicos, *bonum in somnis hoc* esse creditur.

Εὔχεσθαι ἀνδρὶ συμπλακῆναι φιλτάτῳ.

Perutile censetur *virum complecti charissimũ.*

Πάσας τε μίξεις, μακρῶν ποθῶν τέκνα.

Omnésque mistiones putantur esse *conciliatrices diuturnorum desideriorum*, vel, magnorum desideriorum. i. rerum valde desideratarum.

Περιπλεγούμενος, τῇ φιλῶν. ἀντὶ τοῦ περιπλεκόμενος.

Περιπλεγούμενος. Pro, περιπλεκόμενος. *Sed passiuum Atticè iam positum videtur pro actiuo* περιπλέκων, ὅ ἐστι περιπλέκων. Circumplectens. Amplectens, & osculans. *à* περιπλέκω, *circumplico, complector, amplector.*

C Περίπλεων. πλήρη. Ἐκ περίπλεον.

Περίπλεων. *Atticè*, & πέρπλεων *per* ο, *communiter.* Plenum.

Περιπλεῖν. καὶ διεκπλεῖν, διαφέρει δὲ Θουκυδίδης. τὸ μὲν γὰρ περιπλεῖν. ἐν τῇ εὐρυχωρίᾳ καθίστασθαι οἷον χορεύοντας, καὶ ἀναστρεφομένους ἐφ' ὅπερ βούλεται τὴς νεώς. καὶ ἡ πρὸς πρύμνης, αὐτὸ τοῦτον δηλοῖ, τὸ ἐν κύκλῳ περιέναι. τὸ δὲ διεκπλεῖν. τὸ τεμόντα τὴν τάξιν τῆς ἐναντίων εἰς τοὐπίσω ὁρμᾶσθαι.

Περιπλεῖν, & διεκπλεῖν, apud Thucydidem *lib. 7. pag. 515. B. C.* differunt, Nam περιπλεῖν quidem. i. *circumnauigare, significat* in amplo-spatio, & *aperto mari* versari, quasi nauis choreas agitet & *in ea parte* versetur, in qua vult. Nam præpositio περὶ *iam* hoc ipsum significat, scilicet in orbem circuncurrere, *circumagi.* Διεκπλεῖν verò, *significat* secta, *perrupta* hostium acie *nauali*, retro ire, *redire, se recipere, vel, per mediam hostium classem, eius acie perrupta, enauigare, & in apertum mare euadere.*

D NOTÆ.

Τὸ τεμόντα τὴν τάξιν.] Thucyd. lib. 7. pag. 515. B. C. περίπλουν vocat circumnauigationem, & ipsam facultatem circumnauigandi, & circumnauigando circumueniendi classem hostilem. διέκπλουν verò vocat, ipsam euadendi facultatem per mediam hostium classem, impetu facto perruptam. Vel ipsam nostrarum nauium eductionem ex aliquibus angustiis, in apertum mare, per mediam hostilem classem, quæ nos circumuenerat, & vndique premebat. Illic etiam leguntur ipsa verba διεκπλεῖν, & περιπλεῖν, quæ Græcus Scholiastes annot. 12. interpretatur: se i legit τεμόντων τὴν τάξιν τῶν ἐναντίων. i. Quum aduersarij *nauium* ordinem secuerunt, & earum aciem perruperunt.

Περιπλείονος. ἐπιῤῥήματα, καὶ περιπλείονα.

Περιπλείονος. Aduerbium. Pluris. Et περιπλείονα, *vel separatim*, πολὺ πλείονα. Plurimi. Vt, περιπλείονα. &c. i. Plurimi faciens capillos, & *in eo plurimum studium ponens*, vt eos inungeret, & in cincinnos digereret.

E Περιπλείονα τοὺς θρίχας ποιούμενος, ἐκαλείφειν τε αὐτὰς, καὶ διαπλέκειν κ' βοστρύχους.

Περὶ πλήθουσαν ἀγορὰν περὶ ὥραν τετάρτην, ἢ πέμπτην, ἐκτὴν. τότε γὰρ μάλιστα πλήθει ἡ ἀγορά. πεδίον ἦν ἀχανὲς. ἔνθα περὶ πλήθουσαν ἀγορὰν, ἠγείροντο μὲν τινες καὶ πρόπαροι θόρυβοι τῶν πολεμίων, ὑπὸ ῥιπιζόμενοι ἀρίστου ἀρτυμένοις.

Περὶ πλ, ὀν. Q. d. Circiter plenum forum. *Pleno foro. Sub illud tempus, quo forum est plenum.* Pro, circiter horam quartam, vel quintam, & sextam *matutinam, & antemeridianam.* Tunc enim forum est maximè plenum. Vt. Planicies erat ingens, & *ampla*, vbi sub tempus, quo forum erat plenum, priùs etiam quidam hostium tumultus excitabantur, qui *milesibus* prandium sumentibus, *prandentibus*, inferebantur.

F Περιπνευμονία. πάθος τι.

Περιπνευμονία. Morbus quidam, *quem ita Medici definiunt. Peripneumonia, est inflammatio pulmonis, cum acuta febri, & difficultate spirandi.*

Περιπνέω. λεπτὴ δέ τις αὔρα περιπνεῖ τύπους.

Περιπνέω. Q. d. Circunspiro. Vndique-spiro. Circum-afflo. Vt. Quædam autem tenuis aura circumistos spirat. *Vel, Hi verò quadam aura tenui vndique afflantur.*

Περὶ πόδα. οἷον ἁρμόττον σπόδρα ὡς τὰ ὑποδήματα τοῖς ποσὶ πλάττων. ὡς ἔστι μοι τὸ χεῖμα

Περὶ πόδα. Circa pedem. Idem est, ac si diceres, valde conueniens, & *aptum*, vt pedibus calceamenta. Pla-

to. Quia res ista mihi est, vt circa pedem *calceus. i. aptissimus*. Et Cultu *corporis*, & moribus conueniens erat, vt circa pedem *calceus. i. aptissimus erat*.

Περίπολος. *Circitor. Circuitor. Excubitor. Regionis custos. Qui circumit excubias, earumque loca, in quib. sunt excubitores, qui vel interdiu, vel noctu excubant, & vigilant.* Aristoteles in Athenien sium Republica, de ephebis ita loquitur. Alterum annum, concione in Theatro conuocata, accepto clypeo, & hasta à populo, regionem circumeunt, & in præsidiis, *& in custodia loci, in speculis* degunt. Obseruandum autem, *est* Aristotelem quidem, dicere ephebos, *adolescentes*, inter circuitores, *excubitores, agri custodes*, vnum annum esse, Aeschinem verò, duos.

Περὶ π. π. Multi fac. Honora. Cole.

Περιπόλους. *Circitores. Circuitores. Agri, vel vrbis, aut alicuius loci* custodes. vel Quæsitores *Indagatores. dicti sunt* à verbo περιπολεῖν. i. Circumire. Aristophanes Auibus. *pag.* 413. *t.* 2. *v.* 7. *&* 28.

Nónne igitur circuitores, vrbísque nostræ custodes *oportebat*
Mittere contra ipsum statim?

τοῦτο περὶ πόδα. καὶ ὁ σκιωδὴς, καὶ τοῖς ξένοις ἁρμόττον ὡς περὶ πόδα. A

Περίπολος. ἀριστοτέλης δὲ τὴν τῶν ἀθλητικῶν πολιτείαν, περὶ τῶν ἐφήβων, οὕτω φησί. τὸν δίοπτερον ἑαυτὸν ἐκκλησίας ὁ τῶν θεάτρῳ γνωμένης, λαβόντες ἀσπίδα, καὶ δόρυ παρὰ τὸ δήμου, περιπολοῦσι τὴν χώραν. καὶ διατρίβουσιν ὁ τοῖς φυλακτηρίοις. φυλακτήριον δὲ, ὅτι ὁ μὲν ἀριστοτέλης ἕνα φησὶν εἶναι τῶν ἐν τοῖς περιπόλοις γίνεσθαι τοὺς ἐφήβους. ὁ δ' αἰσχίνης, δύο. B

Περὶ πολλοῦ ποιοῦ. τιμᾶ, θεράπευε.

Περιπόλους. τοὺς φύλακας, ἢ ζητητάς. ἀπὸ τοῦ περιπολεῖν. ἀριστοφάνης ὄρνισιν.

Οὐκοῦν δῆτα περιπόλους ἐχρῆν.

Πέμψαι. τὸ ἴξις, οὐκ ἐχρῆν περιπόλους πέμψαι.

Θουκυδίδης. οἱ δὲ, καὶ οἱ περίπολοι ἐνέδρευσαν. C

L. οὔκουν. *Horum autem verborum est* hic ordo. οὔκουν ἐχρῆν περιπόλους πέμψαι, Thucydides. *lib.* 4. *p.* 296. *C.* ἐν τῇσι περὶ περιπόλοι. *&c.* Et alij circitores *hostibus* insidias instruxerunt. *vide Schol. vbi scribitur*, τῶν φυλάκων οἱ μὲν ἐδρυμάτων καλουμένων, οἱ δὲ περίπολοι. *&c.*

Περιπόλων. *Circitorum. Circuitorum.* Custodum. Quæsitorum. *Indagatorum. Inquisitorum.* Vt, Custodũ autem quidam circuncurrens, abiicit, *vel amittit* æneũ scutum supra tossam. Hoc autem, cùm latum quidẽ: sed connexum esset, non solidum. *i. non firmum, non magnum:* sed inanem. *i. parvum* strepitũ edidit. Fortasse τε ἐρὸ, τὸ κοῖλον, καὶ δῆχοιλον, *scribendum, ἐνεκύπησεν, ἀλλὰ κενὸν, καὶ δῆχενον.*

Περιπόλων. περιῆχον. ὁ δὲ σαυρὸς ἀφηγεῖτο τοῦ βασιλέως, καὶ τῆς περιπόλου δυνάμεως. φησὶ σιμόκατος. D

Περιπολῶν. *Circuncurrens. Vel circuitoris munere fungens. Nam* περιπολεῖν *dicuntur circitores, sive circuitores, qui custodiãt, excubiásque lustrando circumeunt, quod Gallis dicunt, Faire la ronde.* περίπολος verò, *circitor, sive circuitor, Gallicè, Celuy, qui faict la ronde. Sequens exemplum pertinet non ad participium* περιπολῶν *sed ad nomen* περίπολος. Vt, Crux autem Imperatori præibat, & exercitui circuitori, *qui custodiã cansãregionem circumibat*, inquit Simocatus.

Περίττερα. Scintillæ. *Sic à Græcis dictæ, quòd sint leues, & in aerem facile ferantur, quasi quibusdam alis vtrinque instructæ.*

Περίττερον. Vndique-eminens. *Vide Lex. Græcolat.*

Περιστάσεων. Casus. *Infortunia. Calamitates. Fortuitæ occasiones.*

Περιστάσεων. περιστάσεις. συμφοράς.

Περιστέλλεσθαι. Accusatiuo. Circumplicat. Circundat. Vt, Deinde Theodosij vrbem circundat, & cum Philippicis miscetur. E

Περιστέλλεσθαι. αἱ παπικὴ. περιβάλλεσθ. εἶτα τὴν θεοδοσίου πόλιν περιστέλλεσθαι, καὶ ἀναμίγνυται τοῖς περὶ φιλιππικόν.

Περιστυχὴς. Circumimplicitus. Circumuolutus. Circuminclinatus. Circunstratus. Circumiacens. Circumfusus. *Sophocles in Aiace. f.* 33. *v.* 905. lacet, occulto ensi circumfusus. De Aiace dicit. *Apud Soph. l.* περικυλισμένος. *à* περικυλίω, *ci cumuolue, circumfundo.*

Περιστῶσι. Quæret. Acquiret. Et περιστωμένους, pro, φροντίζοντας. Curantes. Solicitos. Dionysius Halicarnasseus. περιστωμένους *t. σ. τ. π.* de liberorum salute solicitos.

Περιστῶσι. περιποιήσεται. καὶ περιποιουμένους τὰς σωτηρίας τῶν παίδων. ἀντὶ τοῦ φροντίζοντας. κηδομένους. διονύσιος ὁ ἁλικαρνασσεύς. F

Περιστάσεων. Acquisitionem. Rerum quæsitarum possessionem.

Περιστοιοῦμαι. Accusatiuo. Mihi vendico. Mihi tribuo Vsurpo. Paro. Comparo. Tueor. Defendo. Conseruo.

Περιστοιοῦμαι. αἰτιατικὴ.

A Περίπυστον. ἐξακουστὸν. δοξαβόητον.

Περιῤῥαντήρια. σκεύη. ἃ δὲ τὸ μέσον ἔνδιχα τέτμηται, καλῶς τὰ χρυσᾶ, καὶ περιῤῥαντήρια, ἔτι τὰ ἐκ χρυσοῦ.

Περίπυστον Q. d. Valde-notum. Celebratum. Illustre. Insigne. *Id, cuius rumor longè, lateque manauit.*

Περιῤῥαντήρια Q. ... i circumspersoria. Lustralia vasa. *Vasa pura in templis, aut concionibus collocata, aqua lustrali plena, aqua, ritu ethnico, sacerdotes, vel aditui perspergere solebant ingredientes, vt eos ita lustrarent. Quem morem Virgil. Aen. 6. 251. versibus his indicat. Idem ter socios pura circumtulit vnda, Spargens rore leui, & ramo felicis oliuæ, Lustrauitque viros, dixitque nouissima verba. Vnde hoc genus à Gallis vocatur Benoistier, quasi dicas Benedictorium, quod aqua lustralis benedictionem, & felicitatem ea lustratu conciliare vulgo putetur. Est autem in medio illo domicilio, vel templo, etiam & vrna, vel hydria, pelues aureæ, & lustralia-vasa, præterea etiam aurea dolia.*

Περιῤῥαντίσαι.

Περιῤῥαίνω. αἰτιατικῇ.

B Περιῤῥαίνω. Περιῤῥαντίσαι. Perspergere. Circumspergere.

Περιῤῥαίνω. Accusatiuo. Circumfluo.

Περιῤῥηδεῖς. οἱ δὲ ἐφ' ἁρμάτων, ἢ ἐπὶ ἁρμάτων μένοι, ἢ οἱ ἐρριμένοι.

Περιῤῥηδεῖς. Qui vehiculis vel in ea positi sunt, vel in ea proiecti. *Qui rheda vehuntur, aut in rhedas sunt impositi, vel coniecti. Rheda verò, vehiculi genus, de quo Nizol. consule, si Ciceronis exempla cupis videre, quæ vocis huius mentionem faciunt.*

Περιῤῥῶγες. ὅπου ὄχθαι τινὲς ἀπότομοι, καὶ περιῤῥῶγες, ἐπετείχιζον αὐτοῖς φρούριον, ἱκανὸν φυλάττεσθαι τοσαύτην στρατιάν.

Περιῤῥῶγες. Prærupti. περιῤῥῶξ præruptus. *Vt*, In quodam prætracto, & prærupto colle cancellum ipsis extruxerunt, quod à tanto exercitu satis custodiri poterat.

N O T AE.

Τοσαύτην στρατιάν.] Si codex sanus, hoc sumendum, pro ὑπὸ τοσαύτης στρατιᾶς, vt verti. Sed fortasse dicendum τοσαύτην στρατόν. i. quod tantum exercitum facilè custodire, tutarique poterat. φυλάττεσθαι verò, pro φυλάττειν, ponetur, Atticè passiuum pro actiuo.

C

Περιττὰ. τὰ ἐν τῇ ἀριθμητικῇ καλούμενα ἄζυγα. οἷον ἑν, δία, καὶ τὰ ὅμοια ἀρτία δὲ, τὰ ζυγά. οἷον δύο. τέσσαρα.

Περιττὰ. Q. d. Superflua. Redundantia. In ... rithmetica dicuntur περιττὰ. quæ vocantur ἄζυγα. i. Sine iugo, *vel sine pari, impara, vt vnum, tria, & similia.* Ἄρτια verò. i. pari. *vocantur* ζυγὰ i. Iuga. vt duo quatuor. *Hinc deducitur verbum* περιττεύειν, *quod Atticè formatum à communi* περισσεύειν. *Abundare. Redundare. Superfluum esse. Sophocles in Electra pag. 36. m.*

Τὰ μὲν περισσεύοντα τῆς λόγων πέρι.
Καὶ μήτε μήτηρ ὡς κακὴ δόξασκέ μοι.

Or. Superflua quidem verba missa fac,
Neque mater Clytæmnestra *quàm mala sit, doce me,*

D Μήθ' ὡς πατρῴαν κτῆσιν αἰσθοῖτ' ὄμων.

Neque quom do paternam possessionem. i. patrimonium: Ægisthus *noster domus.*

Ἀντλεῖ τὰ δ' ἐκχεῖ. τὰ δ', ὅπως εἰρο. μάτιν.

Exhauriat, & alia quidem *nostra bona profundat alia verò dispergat temere*

Χρόνος γὰρ ἄν σοι καιρὸν ἐξέλοιτο λόγος.

Temporis enim occasionem excluserit tibi oratio.

ἀφαιρεῖται γάρ φησι τὴν εὐκαιρίαν τῆς μελλόντων πραχθῆναι ἡ τῆς λόγων ἀδολεσχία. ὁρίζεται φησὶ πρὸς ἠλέκτραν.

Verborum (inquit) *nimia prolixitas & garrulitas*, rerendarum occasionem aufert. Orestes hæc Electræ dicit.

Περίσσεια.

Περίσσεια. vel (vt alii) περισσεία. Superfluitas. Redundantia. Copia. Abundantia.

E Περίσημα. δοξαβόητα.

Περίσημα. Clara. Insigna. Conspicua. Celebrata.

Περισκελές. σκληρὸν. δυσχερές. αἰσχρὸν φησίν.

Πάντα δ' ὁ μακρὸς, κἀναρίθμητος χρόνος
Φύει τ' ἄδηλα, καὶ φανέντα κρύπτει δ'.
Κοὐκ ἔστ' ἄπιστον οὐδέν, ἀλλ' ἀλίσκεται.
Χ' ὡ δεινὸς ὅρκος, καὶ περισκελὴς φρένες.
Κἀγὼ γὰρ, ὃς τὰ δεινὰ, κἀκπάγλων τότε,

Βαφῆ σίδηρος ὡς, ἐθηλύθην κόμα.
F Πρὸς τῆσδε γυναικός.

Περισκελὴς. Βραχία. θηλυκῶς.

Περισκελὲς. Difficile. Molestum. Ajax *apud Sophoclem pag. 39.* dicit.

Omnia longum, & innumerabile tempus
Producitque occulta, & manifesta occultat.
Nec est insperatum quidquam: sed apitur
Et graue iusiurandum, & dura mentes.
Et ego enim, qui illa grauia mala tolerabam tunc,
Tinctura veluti ferrum, effeminatus sum ore
Ab ista muliere.

Περισκελὴς. Bracchia. Feminalia. *Vel femoralia. Italicè, Braghe. Gallicè, Brayes.*

Περισκέλια. ἃ ἐφόρουν οἱ ῥωμαῖοι περὶ τὰ σκέλη ἦσαν δὲ κροκοβαφῆ. περικαλυπτόμενοι ἢ περισκέλια τοῖς αὐτῶν ποσί.

Περισκέλια Feminalia, *siue femoralia, vestimenta, quæ* Romani circa crura ferebant *quibus crura, tibiasque circumtegebant.* Erant autem croco-tincta. Vt. Cùm autem circa suos pedes feminalia circumposuissent.

Περικεκτός Circuntectum. Vndique-tectum.

Περίκεκτον Altum. Editum. Excelsum. *Epitheton loci, ex quo circumquaque, vel in omnes partes, vndique prospicere, & spectare licet.*

Περικνυθίσαντες. Qui lacerarunt. Qui dilaniarunt. Qui-pellem-vndique-detraxerunt.

Περικνυθίσαι. Propriè *significat, Scytharum more* pellem, quæ est in capite, cum ipsis pilis detrahere. *Vide suprà τὸ Σκυκνυθίσαι. Et M. Etymol. col. 125. lin. 55. vbi legitur ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, vt hic legere præstat. Item Athenæum lib. 12. pag. 539. lin. 12.*

Περικνυΐζοντος. Excoriantis. Pellem-vndique-detrahentis. σκύτος. ους. εος. τό. *pellis, corium. Hinc Latinum Cutis, sublato priore* c.

Περικοκκίσαι. Nimium-loqui. Nimium-prolixa-oratione vti. Superflua-verba-facere.

Περικοσσότυφοι. Q. d. Pluris facientibus superbiam. Hoc est, arrogantia nimiùm vtentibus. *Nimiùm superbè, nimium arroganter se gerentibus.*

Περικρᾶν. Decipere, & per vim aliquid auferre. ἐπεικρᾷ verò, *Sic enim legitur* apud Sophoclem *in Electra pag. 114. v. 11.* Pro, Cauens ne in ipsos aurigas, *& currus* concurrentes, *mutuóque concursu se collidentes*, incideret, ἔξω φέρεται. i. extra *periculum*, procul ab ipsis *aurigis, & currium concursu, suum currum* abstrahit, *retrahit, remouet.* Polybius. Romanis autem erat propositum, *Romani decreuerant* in Libyam nauigare, & bellum illuc attrahere, *traducere, transferre, retrahere.*

Περισπασμός. Perispasmus, *est* ex duabus conuersionibus aciei motio, vt posteriorem locum occupet. Ecperispasmus verò, *est* ex tribus conuersionibus continuis aciei motio, vt occupet, si quidem in hastam facta fuerit, superficiem ad læuam, si verò in clypeum, eam, quæ est ad dextram. ἀριστερὸν θλᾶσαι ἐαὶ δὲ ἐπ' ἀσπίδα, τὴν ἐκ δεξιῶν.

Περισπιχίς. Graue. *Sophocles in Aiace pag. 57. v. 8.* ὦ π. π. O grauem calamitatem! *Consule Schol. vbi vox fusiùs explicatur.*

Περισπειραθείς. Implicitus. Inuolutus. *Qui suis spiris aliquid inuoluit, & circundedit.* Vt, Eunuchus autem obtinebat regiam, auláque inuoluta, constringebat omnia, vt quidam generosus, *robustúsque* serpens in suum vsum *omnia* contorquens. De Eutropio dicit.

Περισάδην. Circunstando. Circunstantes. Circumcirca.

Περίσασις. Pro σεῖσις, & ἐπίτασις. Circunstantia. Intentio. Contentio. *Circunstans hominum multitudo. Rerum copia, qua quis circumdatur, & abundat ita, vt ipsa abundantia circunstet ipsum. Opes affluentes.* Polybius. Accidit autem vt magnam hominum circunstantium turbam, *magnumque comitatum* haberet in mulierbribus ex peregrinationibus. Et rursus. Ille verò, gloria quidem, & opum abundantia, nulli Hispanorum *erat* secundus: beneuolentia verò, & fide erga Carthaginem, aliis longè præstare videbatur. Et rursus Polybius. Fortasse verò propter circunstantem hominum turbam, Xanthippi verbis apud populum, & duces diuulgatis, dices *cum* reuocare, eiusque periculum facere decreuerunt. Et alibi. Propter autem intentionem præconis loquuti surrexit. *i. propter tumultum vocis à præcone tunc edite contentionem surrexit. Hic fortasse legendum* διὰ τὴν σεῖσιν, ἀντὶ τῆς ἐπίτασιν.

Περίσασιν. Dinarchus Tyrrhenico *vocem* σεῖσασιν *vsurpat, quum ita loquitur,* Cùm autem Damon iam in discessu occupatus esset, *vt portu solueret, & in altum procederetur, illi mei inimici* me circundederunt. Qui

Περισκιπὸς. περικεκαλυμμένον. A

Περίσκεπτον. ἀφ' οὗ ἐστι περισκοπῆσαι, καὶ ἰδεῖν.

Περισκυθίσαντες. περιδείξαντες.

Περισκυθίσαι κυρίως, τὸ ἀποτιμεῖν τὸ δέρμα τῆς κεφαλῆς σὺν τοῖς θριξί.

Περισκυτίζοντος. ἐκδερματίζοντος.

B

Περισσοεπῆσαι. περισσολογῆσαι.

Περισσῶς ποιοῦσιν ὑφ' ὑπερφανείαν. τουτέστιν, ἀλαζονείᾳ χρωμένοις περισσότερον.

Περιστᾶν. ἐξαπατᾶν. καὶ τὸ μὴ βίᾳ ἀφαιρεῖσθαί τι. περιστᾷ δ' ὁ Σοφοκλεῖ, ἀντὶ τοῦ φυλάξαμενος αὐτοῖς συμπεσοῦσιν ἁμάξαις εἶξω ἀπ' αὐτῶν. τουτέστι, τοῖς ἡνιόχοις. πολύβιος. ἦν δὲ τοῖς ῥωμαίοις πρόθεσις εἰς λιβύλλαν πλεῖν, καὶ τὸν πόλεμον ἐκεῖ περιστᾶν. C

Περισπασμός. ἐκ δυοῖν θλιπτροφῶν τοῦ τάγματος κίνησις. ὥστε μεταλαμβάνειν τὸν ὀπίσω τόπον. ἐκπερισπασμὸς δέ ἐστιν, ἐκ τριῶν θλιπτροφῶν συνεχῶν τοῦ τάγματος κίνησις. ὥστε μεταλαμβάνειν, ἐὰν μὲν δόρυ γένηται, τὴν ἐξ ἀριστερῶν πλευράν. ἐὰν δὲ ἐπ' ἀσπίδα, τὴν ἐκ δεξιῶν.

Περισπιχὶς βαρύ. ὡς περισπιχὲς πάθος. D

Περισπειραθεὶς. περιπλακείς. περιελιχθείς. ὁ δὲ εὐνοῦχος, κατεῖχε τὴν βασίλειον, καὶ περισπειράσας τὰς αὐλὰς, συνέσφιγγεν ἅπαντα, καθάπερτις ἰχθυαῖος ὄφις, καθελίττων εἰς τὴν ἑαυτοῦ χρείαν. περὶ Εὐτροπίου λέγω.

Περισάδην. περιεστῶτες.

Περίσασις. πολύβιος. συνέβαινε δὲ μεγαλομερῆ τὴν περίσασιν ἔχειν ἐν ταῖς γυναικείαις ἐξόδοις. καὶ αὖθις. ὁ δὲ, τῇ μὲν τὴν δόξαν, καὶ τὴν τοῦ βίου περίσασιν, οὐδενὸς δεύτερος ἰβήρων. τῇ δὲ πρὸς καρχηδόνα εὐνοίᾳ, καὶ πίστει, πολύ τε διαφέρειν δοκῶν τῶν ἄλλων, ἀντὶ τοῦ ἐπίτασις. καὶ αὖθις πολύβιος. τάχα δ' ἂν τὴν περίσασιν τοῦ ξανθίππου λόγων διαδοθέντων εἰς τὸ πλῆθος, καὶ τοὺς στρατηγοὺς, ἐγνωσαν οἱ στρατηγοὶ ἀνακαλεῖσθαι, & πεῖραν αὐτῶν λαμβάνειν. καὶ ἀλλαχοῦ. διὰ δὲ τὴν περίσασιν τοῦ κήρυκος φωνήσαντος ἀνέστη. ἀντὶ τῆς ἐπίστασιν. E F

Περίσασιν δίναρχος τυρρηνικῷ. μεταταῦτα τοῦ δαίμονος ἤδη περὶ ἀγωγεῖ ὄντος περίσασιν ποιήσασιν. οὗ καὶ μαρτυρεῖν ἀξιοῦντος, καὶ τοὺς

Damon

A ξῆς εἰπεῖν ποτε τοιοῦτόν ὅτι τὸ λεγόμενον, ἐκύκλω. περιέστη αὐτὸν, καὶ οἱ συμπαρόντες αὐτῷ, καὶ μάρτυρα ἠνάγκαζον. ἵνα τῷ αὐτῷ ἐνοίαν ἔχῃ τὸ περίσατον μετὰ τούτων. ἐνίοις δὲ ὠθήσασιν, ἀντὶ τοῦ περίσασιν. χάρης.

Damon cùm etiam *hæc dere* testimonium dicere vellet. &c. *Videndum autem* num fortè quod dicitur, sit huiusmodi, Ipse me vndique circundedit, & qui cũ ipso *tunc* aderant, *me circumuenerunt*, & testimonium dicere cogebant. Vt hoc eundem sensum habeat, ac si dixisset, περίσατόν με ἐποίησαν i. me circundatum fecerunt, pro, circundederunt, circumuenerunt. In nonnullis verò *codicibus* legitur παράσαν, pro, περίσαν. *de quibus Lexica.*

N O T Æ.

Μετὰ ταῦτα τοῦ δείμωνος.] Consule Harpocrat. vnde Suidas sua verba sumpsit. Sic autem apud vtrumque scribendum videtur. Μετὰ τοῦτα τοῦ Δάμωνος ἅδην ἐστὶ ἀναγκάζων ὄντος, ἐμὲ περίσατον ποιῆσαι. οὗ χ. &cæt. Et ἐν κύκλῳ περίστη με αὐτός. Et, τῷ περίσατόν με ἐποίησαν. ἀντὶ τοῦ περίστησαν.

B

Περίσατοι. ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ ἀντιδόσεως. θαυμαστοῖς γὰρ οὐδὲν ὠφελούσαις, ὑπὸ δὲ τῶν ἀνοήτων περισκόποις γινομέναις. ἀντὶ τοῦ, περὶ ἃς κύκλῳ ἦσαν) οἱ θεώμενοι.

Περισίλλω. αἰτιατικῇ. Involuo. Comprimo. Contraho. Complector. Protego. Tueor. Orno.

Περισσὸς). περιττεύει). συνοχωρεῖ).

Περίστενος. οὕτος δράκων καλεῖ).

Περιστερὰς βλίττειν τι, προξενεῖ βλάβην.

Περιστερίδῆς. ὡς περὶ ὑπὸ τοῦ χαιρίδος, χαιρίδῆς. οὕτω καὶ ὑπὸ τῆς περιστερᾶς, περιστερίδῆς.

Περισσεῖλαι. περικαλύψαι. ὁ δὲ τὸ σῶμα τούτου περισσείλας πέπλοις σημείοις, καὶ τεκτηνάμενος τάφον, ἐν αὐτῷ κατέθετο ὅσα ἁμαρτάδην πῶς γυναικείοις ξυμβαίνοι, περισσέλλειν τε, καὶ κρατυύεσθαι αὐτὰ τὰ περικαλύπτειν.

Περισσῶλαι. διακεκριμένως, περισσόξας.

Περισσόξας ἐν τῇ γῇ. σοφοκλῆς. ἔπηξα δ' αὐτὸν εὖ περισσόλας ἐγώ.

Περίσατοι. Circumstantium corona cincti. Isocrates in *oratione* de Permutatione *facultatum*. Præstigiis, quæ nullam vtilitatem *hominibus* afferunt: sed stultorum circumstantium corona cinguntur. Pro, Quas *stulti* spectatores vndique circunstant.

Περισίλλω. Accusatiuo. Cooperio. Contego. Obuoluo. Comprimo. Contraho. Complector. Protego. Tueor. Orno.

Περισσὸς. Vndique tenditur. Coarctatur. *Distenditur. Hom. Iliad. Π. 614. v. vlt.* περισσὸν δ' ἄρα νηῦ. *Distenditur verò venter.*

Περίστενος. Peristenus. *N. L.* Ita Draco vocatur. *L.* οὕτω.

Περιστερὰς. &c. *Senarius ad somnii coniecturam, & interpretationem pertinens. In somnis* Columbas videre, conciliat. *i. impendens denunciat* damnum.

Περιστερίδῆς. Quemadmodum à genitiuo singulari χαιρίδος deducitur nomen patronymicum plurale χαιρίδῆς. i. Chæridis-filij, sic à gen. sing. φύσης, deducitur nomen patronymicum plurale φυσσεῖδῆνι. Columbarum-pulli.

Περισσεῖλαι. περικαλύψαι. Circuntegere. *Infinit. aor. 1. act. à* περισσέλλω. Vt, Ille verò, cùm huius corpus sericis peplis circuntexisset, & sepulchrum fabricasset, in eo deposuit, quæcunque à parentibus peccari solent. περισσέλλειν, circuntegere, & κρατυύεσθαι, corroborari, muniri, firmari.

Περισσῶλαι. Qui-compositi. Qui-parauit. Qui-manu-tractauit. Qui-constrinxit Qui-constrictum-defixit in terra. Sophocles *in Aiace flagellifero, pag. 49. v. 7.* *Aiacem de suo ense loquentem introducit*, Fixi autem ipsum rectè compositum ego.

N O T Æ.

Περισσῶλας.] Sophocles in Aiace. pag. 49. v. 7. de ense verba faciens, dicit;

Ἔπηξα δ' αὐτὸν εὖ περισσόλας ἐγώ.

Schol. περισσόλας. ἐντρέπους. διαχωσαμένους. περισσόξας ἐν τῇ γῇ. Sic & apud Suidam est legendum.

Περιστεφανωσάντων. κυκλωσάντων. περιστεφανωσάντων τοῖς ὅπλοις τὸ τεῖχος.

Περισταφανωσάντων. Illorum, qui corona cinxerunt Illorum, qui circundederunt. Vt, Cùm autem armis muros cinxissent.

Περισίαρχος. ὁ περικαθαίρων τὴν ἑστίαν, καὶ τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τὴν πόλιν. ἀπὸ τῆς ὄσιας, ἡ τὸ περιστέγειν. ἴστρος δὲ ἐν τοῖς ἀττικοῖς, περίστια φησὶ προσαγορεύεσθαι, τὰ καθάρσια. καὶ οἱ τὰ ἱερὰ καθαίροντες, περισίαρχοι. ἔξω δὲν περιέρχονται) καχαιροφοροῦντες ἑκάστου τῷ ἱερῷ, οἰκίαις περιειλημμένοι δημοσίαις, καὶ περίδρομον ἔχουσι.

Περισίαρχος. Peristiarchus. Qui Vestam, *domum, focum, & cuiusuis priuata persone sedem*, & concionem; & vrbem lustrat, *& purgat. Hoc autem nomen deductum est à præpositione περὶ. i. circum, circum-circa*, & à nomine ἑστία. i. Vesta, focus, domus, *& ab* ἀρχὸς. *i. princeps, dux, præfectus.* vel à verbo περιέρχομαι. i. circumire, *& ab* ἀρχὸς, *de quo iam dictum.* Ister verò in Atticis dicit Lustrationes appellari Peristia, & Peristiarchos *vocari* eos, qui templa lustrant, *& purgant.* Foris enim circumeunt, vbique sacerdotum gladium-ferente, ædibus circundati publicis, & circuitum habentes *N. L. Consule Harpocrationem in voce* καθάρσιον. *Item Aristoph. in Concionantibus pag. 488. v. 17. Schol. annot. 1.*

Περισίαρχος. ὁ τὴν καθαρσίων περιφορὰν ποιούμενος. Περισίαρχος. Peristiarchus. In concionibus, lustra-

tionum præfectus. Nam lustrationes, Peristia *vocantur. Vide præcedentia.*

Περισίξαι. Circundare. Circunuenire. Circumire. *Quod verbum deductum est à præpositione* περὶ, *circa, circumcirca, vndique, &* à nomine σηχὸς. ordo. *quo quis incedit.*

Περισχεδή Q.d. Circumiectio. Inductio. *Compressio. Comitatus, quo cingimur, & stipamur.*

Περίστωον. *Aedificium* vndique-columnis-cinctum. Vel Circum-circa-porticus habens.

Περιστοιχίζεται. Indagine-cingit Circundat. Demosthenes in Philippicis. *Phil. 1. pag. 55. p. vbi legitur* κύκλῳ ταπεχῆ μέλλοντες ὑμεῖς. Vos (inquit) cunctantes, & sedentes vndique-circundat *Quod ab oratore dictum per translationem à venatoribus usitatam. Nam in ferarum excursionibus. i. in locis, per quæ excurrunt feræ,* recta ligna collocant, (quæ vocant σίχους, vel σοίχους. i. indagines) sua retia supra hæc extendentes, vt, si feræ ipsos effugiant, in retia incidant. Quædam tamen exemplaria habent *περιστοιχίζειν, vt antè dictum*, alia verò, *περιχωνίζειν. i tanquam quibusdam* funibus circundat.

Περιστοιχίσαντες. Illius, qui *tanquam* indagine circundedit. Illius, qui circundedit.

Περισοίχων. Demosthenes in *oratione* aduersus Nicostratum *dicit*, Olearum ordine-positarum plantaria confiegit Didymus verò quoddam olearum genus vocat perisœchos, quas Philochorus ſœchadas appellauit. Sed vide ne fortè nunc Orator perisſœchos vocarit *oleas* circulorum in agro ordine natorum.

Περισυλᾶ. Vndique-spoliat. Detrahit. Aufert. Vt, Ille verò ipsos interficit, & aufert *omnia* quæ *secum* attulerant Erat autem ornatus, & vasa ad vtriusque artem *pertinentia, &* nullo-modo contemnenda.

Περισφίγω. Accusatiuo. Vndiqué-stringo. Constringo. Coerceo.

Περισφύριον. *Fascia-circundans-talos. Vel potius, fascia-circundans-pedum-malleolos, quos Græci* σφυρὰ *vocant, per quandam mallei fabrilis similitudinem, qui* σφὺρα *Græcè dicitur. Quidam talaria, vel talaria sic appellari putant. Epigr. lib. 6. pag. 417. epigr. 13.* Porphyris illa Cnidia, coronas, & geminum-thyrsum istum hasta-munitum, & fasciam-pedum-malleolos-circundantem *tibi Bacche dedicauit.*

Περὶ τοὺς ἐν ταῖς ἐκκλησίαις. περίσια γὰρ τὰ καθάρσια. A

Περισίξαι. περικυκλῶσαι. περιελθεῖν. περιελήλυθας ὑπὸ τῶν σίχων.

Περισολή. περιβολὴ ἐπάγωγή.

Περίστωοι. περίσυλοι. στοὰς ἔχον.

Περιστοιχίζει. δημοσθένης ἐν φιλιππικοῖς. μέλλοντας ἡμᾶς φησὶ, καὶ καθημένους περιστοιχίζεται. ἐκ μεταφορᾶς τῆς κυνηγετικῆς. κατὰ γὰρ τὰς ἐκδρομὰς τῆς θηρίας, ὁρᾶτε ξύλα ἱστᾶσιν, ἃ καλοῦσι σίχους, ἤγουν σοίχους, καταστιγνύοντες αὐτῇ δίκτυα. ἵνα εἰ ἀπ' αὐτοὺς διαφύγῃ τὰ θηρία, εἰς τὰ δίκτυα ἐμπέσῃ ἅπερ μὴ δεῖ τῇ ἀντηχέφωνι, περιστοιχίζεται ἔχει. ἄλλα δέ, περιχωνίζει. B

Περιστοιχίσαντος. περιλαβόντος.

Περισοίχων. δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς νικόστρατον, φυτευτήρια ἐλαῶν περισοίχων κατέλασε. δίδυμος δέ τι γένος ἐλαῶν, φερισοίχους καλεῖ. ὃς φίλοχορος σοιχάδα αὐτὰς ὠνόμασε. μή ποτε ὁ νῦν ὁ ῥήτωρ φερισοίχους κέκληκε, τὴν κυκλῳ περὶ τὸ χωρίον ἐν σοίχῳ πεφυκότων. C

Περισυλᾶ. ἀφαιρεῖται. ὁ δὲ, διοκτείνει αὐτοὺς, καὶ περισυλᾶ, ὅσα ἐπηγάγοντο. ἦν γὰρ κόσμος, καὶ σκεῦη περὶ τὴν τέχνην τῶν ἑκατέρου, οὐδαμῇ δὲ καταφρονητά.

Περισφίγγω. αἰτιατικῇ. D

Περισφύριον. καὶ τὸ ἀλθύριον. τοῦτο τὸ λογχωτὸν, καὶ τὸ περισφύριον.

N O T Æ.

Περισφύριον.] Epigrammatum lib. 6. pag. 417. epigr. 33.

Πορφυρὶς ἡ Κνιδία, τὰ στέμματα, καὶ τὸ δίθυρσον.
Τοῦτο τὸ λογχωτὸν, καὶ τὸ περισφύριον. E

Περιχέω. Circuntenere. Circumplecti. Complecti. Diligere.

Περιχεῦν. Circumplexus. Complexus. Qui-continuit Qui-circundedit.

Περιτελλομένων. Circumeuntium. *Homeris passim dicit* τελλομένων ἐνιαυτῶν. *vt Iliad. B. pag. 83. v. 19. Virgil. Aen. lib. 1. pag. 18. v. 30. volventibus annis. Alij, circumuoluentibus annis. Vel circumuertentibus annis. Consule Eustath. in* Περιτελλόμενα.

Περιτέμνω. Accusatiuo. Circuncido. Præcido. Amputo.

Περιτύχεται. Nanciscetur. Incidet.

Περιτεχνᾶσθαι. Dolosè-agere Mala-machinari. Malum aliquod moliri. Vt, Cùm enim eius mentem apertè cognouissent, & ipsum aliquid *mali* moliri putassent, non *ad ea*, quæ ille dixerat, *mentem* aduerterunt: sed *ad ea*, quæ ipsi suspicabantur

Περιτθῶ. Accusatiuo. Circumpono. Circumuestio.

Περιχέαι. ἀγαπῆσαι.

Περιχών. καταχώσαι. περιβαλών.

Περιτελλομένων. περιερχομένων.

Περιτέμνω. ἀφαπτικῇ.

Περιτύχει. συντύχοι. περιστήσει.

Περιτεχνᾶσθαι. δολοῦσθαι. κακὰ μηχανᾶσθαι. τὴν γὰρ διάνοιαν αὐτῶν σαφῶς εἰδότες, καὶ περιτεχνᾶσθαί τι τοῦτον νομίσαντες, οὐχ οἷς ἐκεῖνος εἶπε, προσέσχον, ἀλλ' οἷς αὐτοὶ ὑπώπτευον.

Περιτθῶ. αἰτιατικῇ.

Περιπ-

A Περίπος μὴν, ὁ φευρουάριος παρὰ Μακεδόσιν.

Περιτομή. ἡ περιτομὴ τοῖς Ἰουδαίοις διὰ ἓξ αἰτίας ἐδόθη. ὥστε σημεῖον εἶναι πίστεως, καὶ τῆς Ἀβραμιαίας γένους δηλωτικόν. καὶ σύμβολον, καὶ αἴνιγμα πολιτείας καθαρᾶς, καὶ σώφρονος. ὡς τε οὐχ ὡς δικαιοσύνης ποιητικὴ ἐδόθη, ἀλλὰ σφραγὶς, καὶ σημεῖον τῆς ἐκ πίστεως δικαιοσύνης τοῦ Ἀβραάμ.

Περιττός. ἀντὶ τοῦ πολύς. σαλούστιος ὁ τῆς αὐλῆς
B ἔπαρχος, ἀνὴρ λίαν ἐξαιρέτως περιττὸς εἰς φιλανθρωπίαν.

Περιττότερα. μείζονα. τὰ δὲ λιχνεύματα χρυσᾶ μῆλα τῶν Ἑσπερίδων, οὐ χρυσᾶ ἦσαν, ἀλλὰ περιττότερα τῶν ἄλλων.

Περιφάγη. περικόψη. περιφάγη. ἀντὶ τοῦ κλέψη. ἀριστοφάνης.

Ἐντὸς ὄχλου φυλάττειν σφόδρα,
Μή τις μαθὼν σου περιτράγῃ τὰ χρυσία.

C Περιτρέπει. αἰτιατικῇ.

Περιφοιτᾷ. ἐν περιόδῳ τῆς νυκτὸς τὸν καιρὸν, εἰς ὃν τοῖς ἰσαύριοις ἡ φυλακὴ τοῦ τείχους, ὕπνον ἐκ περιφοιτήσεως τῶν ἄλλων αἰρουμένων, ἐνέβαλε.

Περιτροπέων. ἀπερίτροπος λέγεται, ὁ ἀνεπίστροφος. οὔτε γὰρ Ἀγαμεμνονίδης πᾶς ἀνεπίστροφος, οὐδ' ὁ ὠφελὼν τὸν Ἀχέροντα θεὸν ἀνάκτων ὑπὸ κοινοῦ ἀνεπίστροφος. τῶν τοὺς ἐχθροὺς μετελθεῖν, ἀλλ' ἔχει διεστροφὼς καὶ δυσμελείαν ποιεῖται ἡ ἀνεπιλυσών. ἔνθεν καὶ περιτροπίαν ἑαυτόν.

Περιτρόπαιον. Accusatiuo. Circumuerto. Circumago. Conuerto. Peruerto. Circumactum-euerto.

Περιτροπή. περιτροπή. Conuersio. Circuitio. Vicissitudo. Vnde ἐκ περιτροπῆ In periodo. In orbem. Vicissim. Per vices. *Gallicè, tour à tour. Vt*, Illo noctis tempore, quo muri custodia Isauris *obtigerat*, aliis somnum per vices capientibus, *in eos* irruit.

Περιτροπίαν *Sophocles in Electra pag.* 88. Nec enim qui Crisæum Bobus-pascendis-aptum tenet littus, Filius Agamemnonides expers-reditus *erit*, Nec ille, qui apud Acherontem Deus regnat, *horum scelerum persequendorum, atque puniendorum obliuiscetur.* Scol. ἀπερίτροπος. Ita vocatur ille, qui aliquò non reuertitur, qui non redit. Hinc etiam *dictus* περιτροπίαν ἑαυτόν. i. Circumuertens annus, qui semper ad idem principiũ, illo curriculo confecto, redit in orbem. Ex communi verò sumendum illud ἀπερίτροπος *vt ipsi quoque Plutoni communiter tribuatur, & vtrique seruiat, Oresti, & Plutoni. &c.* Quidam verò, vocem ἀπερίτροπος, de Oreste quidem *dictam, sumunt* pro αἰτιολύτου. i. qui non redit, aut redibit. De Plutone verò *dictam, sumunt pro* αἰτιάσου. i. qui nullam curam gerit, nec vllam diligentiam adhibet, vt inimicos *nostros* persequatur, *meritisque pœnis afficiat. Vel, Qui de nostris inimicis persequendis nullo modo solicitus est.*

D Περιφοιτᾷ. ἐν περιόδῳ τῆς νυκτὸς τὸν καιρὸν, εἰς ὃν τοῖς ἰσαύριοις ἡ φυλακὴ τοῦ τείχους, ὕπνον ἐκ περιφοιτήσεως τῶν ἄλλων αἰρουμένων, ἐνέβαλε.

Περιτροπέων. ἀπερίτροπος λέγεται, ὁ ἀνεπίστροφος. οὔτε γὰρ Ἀγαμεμνονίδης πᾶς ἀνεπίστροφος, οὐδ' ὁ ὠφελὼν τὸν Ἀχέροντα θεὸν ἀνάκτων ὑπὸ κοινοῦ ἀνεπίστροφος. τῶν τοὺς ἐχθροὺς μετελθεῖν, ἀλλ' ἔχει διεστροφὼς καὶ δυσμελείαν ποιεῖται ἡ ἀνεπιλυσών. ἔνθεν καὶ περιτροπίαν ἑαυτόν.

Περιτρόπαιον. Accusatiuo. Circumuerto. Circumago. Conuerto. Peruerto. Circumactum-euerto.

Περιτροπή. περιτροπή. Conuersio. Circuitio. Vicissitudo. Vnde ἐκ περιτροπῆ In periodo. In orbem. Vicissim. Per vices. *Gallicè, tour à tour. Vt*, Illo noctis tempore, quo muri custodia Isauris *obtigerat*, aliis somnum per vices capientibus, *in eos* irruit.

Περιτροπίαν *Sophocles in Electra pag.* 88. Nec enim qui Crisæum Bobus-pascendis-aptum tenet littus, Filius Agamemnonides expers-reditus *erit*, Nec ille, qui apud Acherontem Deus regnat, *horum scelerum persequendorum, atque puniendorum obliuiscetur.* Scol. ἀπερίτροπος. Ita vocatur ille, qui aliquò non reuertitur, qui non redit. Hinc etiam *dictus* περιτροπίαν ἑαυτόν. i. Circumuertens annus, qui semper ad idem principiũ, illo curriculo confecto, redit in orbem. Ex communi verò sumendum illud ἀπερίτροπος *vt ipsi quoque Plutoni communiter tribuatur, & vtrique seruiat, Oresti, & Plutoni. &c.* Quidam verò, vocem ἀπερίτροπος, de Oreste quidem *dictam, sumunt* pro αἰτιολύτου. i. qui non redit, aut redibit. De Plutone verò *dictam, sumunt pro* αἰτιάσου. i. qui nullam curam gerit, nec vllam diligentiam adhibet, vt inimicos *nostros* persequatur, *meritisque pœnis afficiat. Vel, Qui de nostris inimicis persequendis nullo modo solicitus est.*

N O T Æ.

E Περιτροπίαν.] Sophocles in Electra. pag. 88.

Οὔτε γὰρ ὁ τὸν Κρίσαν, pro Κρισαῖαν.
Εὐπώλου ἔχων ἀκτάν,
Παῖς Ἀγαμεμνονίδας ἀπερίτροπος,
Οὔθ' ὁ ὠφελὼν τὸν Ἀχέροντα θεὸν ἀνάκτων.

Schol. Ἀπερίτροπος. ἀνεπίστροφος. ἀνεπίλυτος. ἔνθεν καὶ τὸ περιτροπίαν ἑαυτόν. ἀπὸ κοινοῦ δὲ λαμβάνει τὸ ἀπερίτροπος. &c ext. Τινὲς δὲ, τὸ ἀπερίτροπος, ἐπὶ μὲν τοῦ Ὀρέστου [λαμβάνουσιν] ἀντὶ τοῦ ἀνεπιλύτως. ἐπὶ δὲ τοῦ Πλούτωνος. [ἀντὶ τοῦ] ἀνεπιστρόφου τοῦ τοὺς ἐχθροὺς μετελθεῖν. &c ext. i. ὃς μελήμας ἔχει ἐπιστρέφειν, καὶ μελήμας ἐπιβάλλειν ποιεῖται τοῦ τοὺς ἐχθροὺς μετελθεῖν.

Περιοίκιον. ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Μηνεκράτην. καὶ τὸ περιοίκιον, καὶ τὴν οἰκίαν. μή ποτε, ὃ ἡμεῖς
F λέγομεν ἐποίκιον.

Περίοικοι, καὶ ἀμφικτύονες. ζήτει ἐν τῷ ἀμφικτύονες.

Περίοικος. ὁ ἐφεξῆς τὴν οἰκίαν, ἢ τὴν ἐπαύλιν τόπος.

Περιοίκιον. *Quod circa domum aliquam est ædificatum. Parua casa circa, vel prope domum maiorem extructa. Sed* Isæus *in oratione* ad Menecratem *dicit*, Et ipsum periœcion, & domum. *Sed vide* ne fortè *sit appelletur id*, quod nos ἐποίκιον vocamus. i. Villam. *N. L.*

Περίοικοι. Qui-circum-aliquem-locum habitant. Finitimi. Confines. Accolæ. Vicini. Et Amphictyones. Quære in Ἀμφικτύονες.

Περίοικος. Locus circa domum, aut *circa* villam, *vel, stabulum.*

Περιείσεσθαι. Superfuturum-esse. *Superstitem-fore*, & toleraturum esse. Thucyd. lib. 7. Significat etiam ex morbo recepturum-esse, *& in pristinam secundam valetudinem esse restituturum.*

Περιφερὴς φησίν. *Qui-circumferri-potest. Vel Circumferendi vim habens. vel circumferendi-peritus.* Tolerabilis Qui-ferri-potest.

Περιφάνεια. Idem ac splendor. Prospectus in omnes partes vndique prospiciens.

Περίφασις. Q. d. Circumillustratio. Illustratio, qua loca circumiacentia illustrantur. *Pro eodem dicitur & ἐπίφασις. i. Illustratio.* Polybius. Iussit *illum* illi per faces accensas in Tisæo omnia declarare, quæ gerebantur. Est autem *Tisæum*, Thessaliæ mons bellè situs ad locorum antè-dictorum illustrationes.

Περιφερὴς. Vndique-rotundum. Rotundum. Orbiculatum. Quod-in-orbem-fertur.

Περιφορά *Hesych.* ἡ κατὰ κύκλον κίνησις. Motus *in orbem. Circumlatio. Vel Circulatio. Circumactio. Circuitus.*

Περιφόρητα. Quæ-circumferuntur. Quæ-circumferri-possunt. Quæ circunducuntur. Quæ-circunduci-possunt. Herodotus *lib. 4. pag. 179. Nomadum domos vocat* οἰκήματα περιφορητά. *q. d. Quoquoversus-versatiles. Nam familiam, remque familiarem plaustris impositam modò huc, modò illuc versantes circumferebant.*

Περιφορίωσθαι. Lysias *in epistola ad Polycratem dixit.* Vel alterum oculum esse magis glaucum, vel παρορᾶν. N. L. Vsus est *autem* hoc vocabulo, *verba faciens* vt de eo, qui tanquam in vehiculo, *quod Græcè* φορεῖον *vocatur*, decumbit. Sunt enim quidam oculi, qui palpebras demissas habent, & quodammodo clauduntur, *vel clausi sunt.* Si verò scribatur περιφορεῖσθαι significabit incrassatum-esse. *Dicetur autem* à nomine φορίνη. *quod pellem significat, qua tecti oculi, videntur incrassati, nec suum officium in rebus cernendis facere possunt.* φορίνεω enim *non solùm de porcina pelle dicunt: sed etiam* in hominibus ponunt, *& pro humana pelle summum.*

Περιφοριῶσθαι. λυσίας. ἢ τὸν ὀφθαλμὸν τὸν ἕτερον γλαυκότερον εἶναι, ἢ περιφορίωσθαι, ὅτι τῷ ὑποκεκλιμμένῳ ὑφορίων κέχρηται τῷ ὀνόματι. εἰσὶ δέ τινες ὀφθαλμοὶ κεχαλασμένα τὰ βλέφαρα ἔχοντες. καὶ οἱονεὶ μύοντες. ἐὰν δὲ γράφηται περφορινῶσθαι, τότε ἂν πεπαχύνθαι. ἀπὸ τῆς φορίνης. τάττουσι γὰρ ἐπὶ δερμάτων τὴν φορίνην.

N O T Æ.

Περιφοριῶσθαι.] Melius Harpocration hunc locum habet scriptum, vnde correctio petenda. Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Πολυκράτην. & κατ. φησὶν, ἢ τὸν ὀφθαλμὸν & κατ. περιφορίωσθαι. ἐπὶ τῶν ἀποκεκλιμένων ὥσπερ ἐν φορίῳ, [φορείῳ,] κέχρηται & κατ. εἰσὶ γὰρ τινες ὀφθ. & κατ. ἀπὸ τῆς φορίνης. Et φορίνη. φορίνη verò porci pellis, vt docet Pollux lib. 6. cap. 9. Col. 319. lin. 8. Vide lex. Græcolat. Sed nec φορίῳ. ῶ. nec (quod verisimilius) φορείῳ. ῶ. nec φορίνῳ. ῶ. apud alium quemquam à me lectum recordor.

Περιφώσαντες. N. L. Qui-texerunt. Qui-operculo-texerunt. *Qui-circundederunt. Qui-concluserunt.* Vt, Cùm autem satis magnam seratum, *viperarum fortasse*, copiam congregassent, in ollas nouas coniecerunt, eásque conclusas, ad vsum paratas habebant.

Περισκοπεῖν. *Pro* κατανοεῖν, *vel* ὑπερορᾶν. Contemplari, pro, contemnere. Aristophanes verò *dixit* Contemplare res. pro, scrutare, inquire, inuestiga. Et Socrates *in Nubibus pag.* 71. *v.* 12. dixit, Per-aerem-ambulo, & contemplor, *vel, contemno* Solem.

Περισοφὸν. Valde-prudens. Perprudens.

Περιστοῦντα. Circumeuntem. Circuncursantem.

Περιφύς. Qui rem aliquam adeò arctè cingit, & cõplectitur, vt circum eam natus, eique firmiter adhærens videatur. Circumplicitus. Complexus.

Περιχυθέντες. Datiuo. Circunfusi.

Περιχαίνω. Accusatiuo. Q. d Circumhio. Circumcirca-hio. Inhio, quemadmodum faciunt canes, qui lapides, quibus petuntur, circumhiantes-persequuntur. *& mordicus arripiunt.*

Περιχάρεια. Vehemens-lætitia, *qua quis quodammodo cingitur, & vndique perfunditur. Nimium gaudium.*

Περιχαρίαν. Nimiam-lætitiam. Nimium gaudium.

Περιχαίρω. Supra-modum-lætor. Perlætor. Vt, περιχάρηθι ἀγαθῷ. Bono perlætare. *Rebus bonis magno cum gaudio perfruare.*

Περιφώσαντες. σκεπάσαντες. παμφόσαντες. πλῆθος δὲ θηρίων ἀθροίσαντες ἐκάστοι, εἰς χύτρας καινὰς ἐνέβαλον, καὶ περιφώσαντες, αὐτὰς εἶχον ἐν ἑτοίμῳ πρὸς τὴν χρείαν.

Περιφρονῶν. ὕ. περφρονῶν. ἀριστοφάνης ἢ, περιφρόνει τὰ πράγματα. ἀντὶ τοῦ ἐρεύνα, ἀναζήτει. καὶ σωκράτης ἔφη. ἀεροβατῶ, & περιφρονῶ τὸν ἥλιον.

Περίφρων. περισόφρων.

Περιφοιτῶντα. περιερχόμενον.

Περιφύς. περιπλακείς.

Περιχυθέντες. δοτικῇ.

Περιχαίνω. αἰτιατικῇ. οἷόν τι ποιοῦσιν οἱ κύνες τοὺς λίθους, οἷς βάλλον τις, περιχαίνοντες.

Περιχάρεια. ἡ χαρά.

Περιχαρίαν. περισσὴν χαράν.

Περιχαίρω. δοτικῇ. εὐφράνθητι τῷ ἀγαθῷ.

A Περιχλαινίζεται. Ἐφιβάλλεται.

Περιχλαινίζεται. Læna-cingitur. Veste-tegitur. Vestitur.

Περιψῶν. σπογγίσεων. ἀποσπογγίζειν. ἀριστοφάνης. ἰδοὺ δίχα κέρκου λαγώ, ὥστε τὰς λήμας ἀπεψᾶν.

Περιψῶν. περιψῶ lege, quod Doricè scriptum, pro comm. περιψᾶν, ἀπὸ περιψάω. ὦ. Abstergere. Spongia-abstergere. *Aristoph. Pluto. pag. 38. v. 9.* Τὰ βλέφαρα περιψῆσον. *Palpebras undique-absterse. Idem* Aristoph. *in Equitibus pag. 240. v.* 15 Ecce, accipe caudam leporis, vt ocellos abstergas. Λαγὰ, τὸν ὀφθαλμὸν ἵνα περιψῇν pro, τὰ ὄμματα.

Περίψημα κάθαρμα. ἢ ὑπὸ τὰ ἴχνη ἀπολύτρωσις. ὅτ' ἐπλέομεν τὰ κατ' ἑαυτὸν συνέχοντα τῷ κακῶν. ἀπεψήμα ἡμῶν γένοιτο. ἢ τοι σωτηρία, καὶ ἀπολύτρωσις. καὶ ἔτος ἐβάλλον τῇ B θαλάσσῃ, ὡσανεὶ τῷ ποσειδῶνι θυσίαν ἀποτινύοντες.

Περίψημα. κάθαρμα. Purgamentum. Quidquid-spongia-purgatum-excipitur. Ipsa sub vestigiis *existens. i. iam præsens* redemptio. Sic acclamabant illi de malis *ac sceleratis hominibus*, qui quotannis comprehensus *detinebatur, & Reipub. malorum lustralis hostia destinabatur.* Esto nostrum pergamentum, id est salus, & redemptio, & in mare sic *ipsum* coniiciebant, quasi Neptuno *sacram* hostiam *immolantes, & persoluentes.*

Περκάζει. παραίνει. μελανίζει.

Περκάζει. Matureſcit. Nigreſcit. Maturitate-nigreſcit.

Περκνός. μέλανι κατάστικτος.

Περκνός. Colore-nigro-compunctus. Maculis-nigris-destinctus. Colore-nigro-varius. Niger.

Περκάσιον. τόπος. καὶ περκάσιον, ὄνομα τόπου.

Περκάσιον. Percoſium. Locus *ita* vocatus. Et Percote. Nomen loci.

Πέρνασι. παραδίδοται. ἔνθεν καὶ πόρνη, ἢ πωλοῦσα τὸ μίξιν. ἢ ἀφ' ἧς τὸ περπερωμένον ἔχειν C τὸν νοῦν.

Πέρνασι. Venditur. *à* πέρνημι. *vendo, quod legitur apud Euripidem in Cyclope. pag. ex Plantini typis. 571. v. 270.* Hinc etiam *dicta* πόρνη. i. meretrix, quæ coitum *pecunia* vendit. Vel *sic appellata*, παρὰ τὸ πίνειν. i. quòd mentem excæcatam habeat.

Περσίζης. ὁ περσῶν βασιλεύς.

Περσίζης. Perſes. Perſarum Rex.

Περόνη. πόρπη, καὶ σίβολον παρόνυξ, ἢ σχίδακα ταινιῶν πέξον. αὐλός. ὁ οἷς δυὸ ἑξακοντισμοὺς τοῦ αἵματος. ὁ δὲ περόνης, μέτρον, καὶ μουσικῆς τι ὄργανον.

Περόνη. Fibula. *Vt in quodam epigrammate.* Et duplicem fibulam, & ſtegidem. *N. L.* Intentus arcus. Tibia. Sanguinis in rectitudinem eiaculatio. Περόνης verò maſculeo genere vocatur menſura *quadam*, & quoddam muſicum inſtrumentum.

Περόνη. κόσμος τις, καὶ περόναις χρυσαῖς διαπεπερονημένοι, καὶ σφηνίσι χρυσοδέτοις διεσD φιγμένοι.

Περόνη. Quidam ornatus. *Acus, quales in capite mulieres, ornatus causa, gestare solent. Interdum & viri, qui mulierès imitantur. Vt*, Et aureis acubus fibulati, & ſigillis auro-ligatis, *auro inclusis* conſtricti.

Περῶ. περαίω, περῶ. ὡς μῶ. μαίω, μαιῶ.

Περῶ. Traiicio. Perforo. Tranſeo. *Hinc deducitur* περάω. *vnde* περάσω. *Idem, quod formatur, vt* μῶ, μάω, μαιῶ. quæro.

Περώνης.

Περώνης Perones. *N. L. Vel idem, ac præcedens* περόνη. *per o. Vel fortaſſe nomen proprium alicuius.*

Περπερία. ἡ κολακεία. ἢ ἀγάπη ἃ περπερεύεται. ὁ ἀπόστολός φησι. Τοῦτον οὐ περπερεῖ.

Περπερία. Adulatio. Aſſentatio. *Temeritas. Præceps agendi, vel perperam agendi ratio. Videtur autem à Latino vox deducta. Verbum hinc derivatum, est* περπερεύομαι. *Perperam, temerariè, vel præcipitanter, vel adulatoriè ago.* Vt, Charitas non agit perperam, inquit Apoſtolus *ad Corinth. epiſtol. 1. cap. 13. ver. 4.* Hoc est, non est temeraria *in rebus gerendis, aut iudicandis.*

Περπερία. ὃ μὴ διὰ χρείαν, ἀλλὰ διὰ καλλωπισμὸν ἀναλαμβάνεται. ὅ ἐστι βλακεία, καὶ E ἡ προπέτεια.

Περπερία. Quod non propter neceſſitatem: ſed propter ornatum aſſumitur, quod & βλακεία. i. mollities & προπέτεια. i. temeritas, *vocatur.*

Πέρπερος ὁ μετὰ βλακείας ἐπηρμένος, οἷον λάλος. προπετὴς. μηδὲν λογισμῷ ποιῶν.

Πέρπερος. Cum mollitie elatus, vt garrulus, præceps *in agendo.* Qui nihil ratione, *neque consideratè* facit.

Πέρσαι. ὅτι ἡ μαγεία, καὶ ἡ ἀστρολογία ἀπὸ μαγουσαίων ἤρξατο. οἱ γὰρ τοι Πέρσαι, μαγὼγ ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων ὀνομάζονται, καὶ μαγουσαῖοι, οἱ αὐτοί.

Πέρσαι. Perſæ. Magia, & Aſtrologia à Maguſæis originem duxit. Perſæ enim ab indigenis vocantur Magog Et Maguſæi, iidem *ſunt.*

Περσαῖος κιτιεὺς. φιλόσοφος στωϊκός. ἐπεκλήθη δὲ καὶ δωρόθεος. ἦν δὲ τῶν χρόνων ἀντιγόνου τοῦ γοναταῦ, ᾧ καὶ δημητρίου. μαθητὴς, καὶ θρέπτης ζήνωνος τοῦ φιλοσόφου. ἱστορία. F

Περσαῖος. Perſæus, Citieus. Philoſophus Stoicus. Dorotheus etiam cognomento-vocatus-fuit. Fuit autem temporibus Antigoni Gonatæ, filij Demetrij, diſcipulus, & alumnus Zenonis Philoſophi. Hiſtoria.

Περσέα. ῥοδακινέα.

Περσέα. Perſea. *Nomen arboris, quæ dicitur &* Rhodacinea. *Videtur eadem esse, quæ alio nomine* Perſica *dicitur.*

Περσεύς. οὗτος αὐτεπαγγέλτως τοῖς πρὸς ῥωμαίους φιλίαν, δεύτερος ἑλλήνων ἐπιβάλ-

Περσεύς. Perſeus. Hic renouata cum Romanis amicitia, confeſtim Græcos ſibi conciliare cœpit:

in Macedoniam accersendo, *vel, reuocando* tum ob suum æs alienum exulantes, tum *iudicio condemnatos*, & propter condemnationem profugos, tum eos, qui propter regia crimina excesserant. Horum autem *à se dictorum* publica-scripta, *quibus supra dictos homines ad se vndique euocabat, & ad suas partes attrahere studebat*, in Delo, & Delphis proponebat, non tantum impunitatem dans *in patriam* redeuntibus: sed etiam bonorum recipiendorum potestatem, ex quibus vnusquisque excidisset. Quin etiã *omnes*, qui *erant* in Macedonia, regiis debitis liberauit. Dimisit etiam regiorum criminum *lesæque maiestatis* reos, qui in custodiis conclusi *tenebantur*. Hæc autem faciens, spem præclaras spes omnibus Græcis subindicare *videbatur* in se *esse*, *i. pulchram de se spem Græcis præbebat*, sublimes opiniones animo concipiens. In belli etiam principatu, *vel, administratione* regiam dignitatem præ se ferebat. Nam & aspectu satis erat decorus, & ad ornem corporeum vsum, qui ad rerum gerendarum rationem pertinet, *i. & ad omnia corporis ministeria obeunda, & ad res gerendas*, idoneus. Et in ipso vultu habebat supercilium *contractum*, *i. severitatem quandam*, & *supercilij* tenti nem non inconue ientem, *vel, non male conuenientem* ætati *Pro ὀφρύειν, fortasse legendum* πάσειν, *pro* ἐπιπάσειν, *quod de supercilio dicetur*. Vitabat etiam puerilem petulantiam cum erga mulieres, tum in cõporationibus. Ac ipsius quidem initia talem habuerunt affectionem, *i. talia fuerunt*.

Περσεύς. Hic hasta falcata Gorgonem fustulit, Orci galea tectus, ne conspiceretur *ab ea*.

Περσεὺς Perseus Macedo. Perseus, cùm iam paulatim post fugam reciperet animum, Niciam, & Andronicum (quos ad pecunias, & naues demergendas miserat) nauibus, & pecuniis sibi conseruatis, conscios ducens fœdi timoris, & metuens ne *rem* aliis annunciarent, interfecit nefariè. Ἐξαγγελῶν φεβούμενος. Et ab eo *tempore* statim facta mutatione, crudelis, & præceps in omnes euasit. Nec amplius in eo quidquam sani, vel boni consilij fuit: sed cùm antea consilio, & ratione plurimum valuisset, *cùm antea in bonis consiliis capiendis, & in rectis rationibus ineundis, & expediendis fuisset aptissimus*, & in pugnis audacissimus, quatenus per imperitiã lapsus nõ fuisset, tunc repetè, & præter expectationem, ad ignauiam, & amentiam se conuertit, & ex improuiso leuis, & mutabilis, & ineptus in omnes fuit, cùm ipsum Fortuna derelinquere cœpisset, vt videre licet multos mutatione progrediente, solito imprudentiores *esse* factos. Pertei naues cùm aliis *ornamentis*, *& egregiis rebus* erat magnificè ornata, tum remigium sexdecim ordinibus instructum habebat. *L. Nῆας*, ἓξ, *vel vnica voce* Δηκίξ.

Περσεφόνη. Proserpina. Subterraneus dæmon. *Infernæ Deæ, Plutonis vxor, Inferorum Regina. Apud Sophoclem in Electra, pag.* 85. Electra dicit,

O domus Orci, & Proserpinæ,
O subterrance, vel, inferne *Mercuri, & venerandæ Diræ,*
Venerandaque Deorum filia Furia,
Iniustè morientes videte, spectate,
Cubilia suffurantes, & alienis lectis clàm furandis, & polluendis addictos,

λετο, καταλεῶν ἐς τὼ μακεδονίαν, καὶ τοὺς τὰ χρία φεύγοντας. καὶ τὰς περὶ καταδίκας ἐπανεσπειρότας. καὶ τὰς ὑπὸ βασιλικοῖς ἐγκλήμασι φυγαδευχωρηκότας. καὶ τούτων ἔξεπ ἔτει προγραφὰς εἰς τὸ δῆλον, καὶ δηλφοὺς, δι δοὺς ἐ μόνον τὼ ἀσφάλειαν τοῖς καταπεφευγόσοις, ἀλλὰ καὶ τῶν ὑπαρχόντων κομιδὴν, ἀφ' ὧν ἕκαστος ἔφυγε. παρέλυσε δὲ τοὺς ἐν αὐτῇ τῇ μακεδονίᾳ τῶν βασιλικῶν ὀφειλημάτων. ἀφῆκε δὲ καὶ τοὺς ἐν ταῖς φυλακαῖς ἐγκεκλεισμένους ὑπὸ βασιλικὰς αἰτίας. ταῦτα δὲ ποιησας, πολλαχοῦ μετεωρόδοκῶν καλὰς ἐλπίδας ὑπεδείκνυε πᾶσι τοῖς ἕλλησιν ἐν αὐτῷ, ἐπέφαινε δὲ καὶ τῷ ἐν πολέμῳ φρονήσαι τὸ τῆς βασιλείας ἀξίωμα. κατά τε γὲ τὼ ὄψιν ἱκανὸς ἦν, καὶ πρὸς πᾶσαν σωματικὴν χρείαν τὴν διατείνουσαν εἰς τὸν πραγματικὸν τρόπον ἐπιτήδειος. καὶ τὸ τὴν ὄψιν ἔχειν ὄχι σκυθρωπὸν, καὶ τάξιν οὐκ ἀοίκειον τῆς ἡλικίας. ὑπεφαίνετο δὲ καὶ τὴν πατρικὴν ἀσέλγειαν, τήν τε πρὸς τὰς γυναῖκας, καὶ τὴν πρὸς τοὺς παῖδας. καὶ τὰ μὲν πρῶτα αὐτῷ τοιαῦτα ἦν διαθήσεις.

Περσεύς. οὗτος ἀνεῖλε λογχοδιπάτῃ τὴν γοργόνα, ὑπερύφας ἑαυτὸν εἰς τὸ μὴ ὁρᾶσθαι τῇ τοῦ ᾅδου κυνῇ.

Περσεύς. μακεδὼν. ὅτι περσεὺς ἀναθαρρῶν ἤδη κατ' ὀλίγον μετὰ τὴν φυγὴν, νικίαν, καὶ ἀνδρόνικον, οὓς ὑπὸ τὸν καταποντισμὸν τῶν χρημάτων, καὶ τὸν καταποντισμὸν τῶν νεῶν ἐποιήσατο, φονοποιήσας αὐτῷ καὶ τὰς ναῦς, καὶ τὰ χρήματα, συνίσορας ἡγούμενος αἰχροῦ φόβου, καὶ ἑτέροις ἐξαγγέλλειν, ἀπέκτεινεν ἀθεμίστως. καὶ ἀπὸ τοῦδε ἄδηλος ἐν μεταβολῆς, ἀμὲς, καὶ ἄχαρὴς ἐς ἅπαντας ἐγίνετο. καὶ ὡδὶν ὑγιὲς, ἅτε εὐβουλὸν οἱ ἔτι ἦν. ἀλλ' ὅτι πιθανώτατος ἐς εὐβουλίαν, καὶ λογίσασθαι δίκαιος, καὶ εὐτολμότατος ἐς μάχας, ὅτε γε μὴ σφάλλοιτο δὶ ἀπειρίαν, ἀθρόως τότε, καὶ ἀπροφόλως ἐς δειλίαν, καὶ ἀλογισίαν ἐξέπιπτε, καὶ ταχὺς, καὶ ἐυπέρθετος ἀφιὼ, καὶ σκαιὸς ἐς πάντας ἐγίνετο, ἀρχομένης αὐτὸν ἐπιλείπειν ἡ τύχης, ὅπερ ὀξὺ πολλοὺς ἰδεῖν, μεταβολῆς προϊούσης ἀλεγωτέρους ἡγεμόνας ἑαυτῷ. ἡ δ' περσέως ναῦς, τάτε ἄλλα ἐξήσκητο μεγαλοφυῶς, καὶ τὴν εἰρεσίαν ὑπὸ δίκα ἐξ τοίχων εἶχε πεποιημένων.

Περσεφόνη. καταχθόνιος δαίμων. ἠλέκτρα φησί.

Ὦ δῶμ' ἀΐδου, & περσεφόνης.
Ὦ χθονὶ ἱρμῆ, & πότνι' ἀρά.

Σεμναί τ' ἐρινύες.
Αἳ τοὺς ἀδίκως θνήσκοντας ὁρᾶτε.
Τούς τ' ἑυνὰς ὑποκλεπτομένους.

Venite,

A Ἔλθετ' ἀμύξατε παῖδες. *Venite, succurrite, vindicate patris*
Φόνον πατέρου. *Cædem nostri.*

NOTAE.

Σεμναί.] Apud Electram Sophoclis. pag. 85. ita scribitur, vt hic scribendum.

Σεμναί τε θεῶν πῶλες Ἐρινύες,
Τὸν ἀδίκως θνήσκοντας ὁρᾶτε,
Τὸν τᾶς εὐνᾶς ὑποκλεπτομένους,
Ἔλθετ', ἀμύξατε, πᾶσαι παῖδες
Φόνον πατρῶον.

B Περσῖδαι. ἀπὸ περσέως. Περσῖδαι. Persidæ, Persei-posteri. Qui sui generis originem à Perseo duxerunt.

Πέρσης. ἀστεραῖος ἐποποιός. ἀδελφὸς Ἡσιόδου τοῦ ποιητοῦ. Πέρσης. Perses. Astræus versificator, Hesiodi Poëtæ frater.

Περσικαί. ὅτι περσικαί εἰσι μὲν δένδρα. ἔστι δὲ καὶ ὑποδήματος εἶδος γυναικείου. ἀριστοφάνης νεφέλαις. κἄτα ψυγείσης, ὥσπερ φυσαν περσικαί. Περσικαί. Persicæ. Suntillæ quidem arbores: sed est etiam calceamenti muliebris genus, *quod ita vocatur.* Aristophanes Nubibus *pag.* 5 . *v.* 14. Deinde verò *circum illum pulicem mortis frigore iam* frigefactum circumnatæ sunt pernicæ. *L.* ψυγείσης περιέφυσαν. *Vide Schol. annot.* 8.

Περσικὸς ὄρνις. ὁ ἀλέκτωρ, διὰ τὴν λοφίαν. ἢ ὅτι τὰ πολυτελῆ πάντα, οἷς ὁ βασιλεὺς ἐχρῆτο, ἐκαλεῖτο περσικά. νῦν μὲν οὖν καὶ ἀριστοφάνει. οὐκ ἰδίως ὄρνις περσικός. Περσικὸς ὄρνις. Persica avis. Gallus-gallinaceus, propter cristam. Vel quia preciosa omnia quibus *solus* Rex *Persarum* vtebatur, Persica vocabantur. Sed nunc apud Aristophanem *in Auibus pag.* 396. *v.* 3. non peculiariter, *vel, non propriè vocatur* avis Persica. *Sed vel gallus-gallinaceus, vel pauo, ille quidem, propter cristam, hic verò, propter cauda magnitudinem, & pennarum elegantiam. Cur* περσικὸς ὄρνις, *gallus-gallinaceus fuerit vocatus, fusè declaratur apud Aristophanem in Auibus pag.* 387. *præcipuè v.* 14. 15. 16. 17. 18.

NOTAE.

Καὶ μὴν οὖν ἀριστοφάνει.] In Auibus. pag. 396. *v.* 3.

—Ὁ δὲ περσικὸν ὄρνις.

Schol. innot. 2. τὰ πολυτελῆ πάντα, οἷς μόνος βασιλεὺς ἐχρῆτο, ἐκαλεῖτο περσικά. νῦν γοῦν οὐκ ἰδίως τὸν ὄρνιν περσικόν. τινὲς δὲ τὸν ἀλεκτρυόνα. οἱ δὲ τὸν ταῶ. Vide & pag. 387. in Auibus.

D Περσίς. ὄνομα τόπου. Περσὶς. Persis. Loci nomen. *Regio sic vocata.*

Πέσῃ αὐθυπόζυκτον. Πέσῃ. Per-se-subiunctiuum. Ceciderit.

Πέσημα. πλῶμα. πρὸς τὸ δ' ὅλωλε θανασίμῳ πτώματι φησὶν αὐτός, ὃ ἑαυτὸν ξίφει διεχρήσατο. Πέσημα. Casus. Lapsus. *Sophocles in Aiace. pag.* 50. *v.* 11. *vbi legitur* πρὸς τὸ δ' ὅλωλε. *Sed melius apud Suidam,* πρὸς τοῦδ', *vt ad* ἴγχει *pro* ξίφει, *referatur.* Ab hoc *ense* casu perlit mortifero casu. *Nam pag.* 54. *v.* 1. *dixit* ἴγχει πεσὼν πτώματι. De Aiace dicit, quia se-ipsum gladio interfecerat, *in eum incumbens.*

Πεσσινῆντος. πόλεως. Πεσσινοῦντος. Pessinuntis. Vrbis *ita dictæ.*

Πέσος. τὸ πῖκος, ὡς παρεγράφη. δέρμα, κώδιον. καὶ πεκτῖρες, οἱ τὸ δέρμα τίλλοντες. Πέσος. Idem ac πῖκος. Vellus, vt antè scriptum. Pellis. Cutis. Et πεκτῖρες. Qui pellem. *i. pellu pilos, & vellus* vellunt. *ab hoc verò* πῖκος, *Latinum Pecus deductum videtur, significatione mutata, quòd pecudes, & pecora vellus gerant, quod vellitur.*

Πεσσύμμενα. ἀντὶ τοῦ ἥρμοσται. ὀπτώμενα. Πεσσύμμενα. Apud Herodotum *ponitur pro* ὀπτώμενα. Quæ *coquuntur,* & assantur.

Πεσσούς, κύβους, καὶ πεσσοί, ψῆφοι ἀπὸ ἥρμοσται τοῦ, εἰς οἷς ἔπαιζον. Πεσσοί. Aleas. *Tesseras. Latrunculos.* Et eos, *qui vulgò Scacchi vocantur.* Et πεσσοὶ, calculi, quibus ludebant. Apud Herodotum. *Vide* πεσσὸς *in vulgatis Gracolat. Lex.*

Πεταλοῖς. φύλλοις. καὶ ἐπὶ ἐπιπρόσθιον. πίταλον. πίλημα, ἐξ ἐρίου πεπιλημένον. οἱ δὲ πεπιλημένα. Πεταλοῖς. Foliis. Et in Epigrammate. Πέπλον, πίλημα. Lana coacta. Lana-densata. Et pileus foliorum instar latus, expansus, & ex lana condensata factus. Galerus.

Δὶ δύξαισθ' ἔριχος ἀμνᾶς, *Tibi densatum* i. materia-densata-confectum, *ex bene carminata lana agni,*

Ἑρμᾶ, καλλιτέλης ἐκρέμασε πέταλον. O *Mercuri, Calliteles suspendit* hunc *pileum,* vel galerum.

Πεταλω. ἔχοντες γέρρα πάντες βοῶν λευκῶν δασέα, εἰκασμένα κιττοῦ πετάλῳ. Πεταλω. Folio. Vt, Omnes habentes scuta boum alborum densa, hederæ folio similia.

Πίτασος. εἶδος ὑφάσματος. ἐπιῤῥιφάντων Πίτασος. Petasus. Galerus. Texti genus. Vt, In

Draconem, Athenienſium. Legumlatorem plures petaſos, & veſtes coniecerunt, adeò vt in theatro ſuffocatus fuerit.

δράκοντι τῷ νομοθέτῃ τῷ ἀθηναίων πετάσους πλείονας, καὶ χιτῶνας, ὡς δοκοπνιγῆναι ἐν τῷ θεάτρῳ. A

Πίταβρα. F. πίταυρα. *Vide* Πίταυρον. Tigna. Trabes. Babrius.

Πέταβρα. πύργοι. Βάβριος.

Hic ex tigno clarum dixit vociferans,
Vnde cognoſces quantum temporis ſpatium *ad auroram* vſque *ſuperſit,*
Horarum-curatorem, ac nuntium *Si mactaris me?*

Οὗτ' ἐκ τοῦ πετάβρου κλαγὸν εἶπε βοήσας·
Πόθεν μαθήσῃ πόσσον εἰς ἕω λείπει.
Τὸν ὡρονόμον θύσας μέ.

De gallo-gallinaceo verba fieri videntur, qui ex gallinarij pertica, ſupra quam noctu ſidit, diei venientis horas ore, canituque nuntiat, quarum ideo curator, ac moderator quidam poeticè non immeritò vocatur. B

Πίταυρον. Laqueus. Profunditas. Tabula *Pertica. Sic dicta* quaſi πίτνυσθον, quòd volucres in ea dormiant. *Vide* Πίτυρον *in noſtro Dor. Lexico.*

Πέταυρον παγὶς. βάθος. σανίς. οἷον πίτνυσθον. ὅθεν καὶ τὸ εὔδειν ἐν αὐτῷ τὰ πτηνά.

Πετεών. Peteon. Vrbs Bœotiæ.

Πετεών. πόλις βοιωτίας.

Πετεῶο. Petei filius. *Gentilium eſt à recto* Πετεύς. τοῦ Πετεύ. *& pleonaſmo* τοῦ ο, Πετεῶο. *Petei. Conſule Euſtat b.*

Πετεῶο. πετεῦ υἱός.

Πετεύει. Transfert. *Translatio ducta eſt à* τῷ πέτῃ. i. abaleis, *quæ iacta, ex manibus quodammodo fugiunt.* Et δρανέης Fugitiuus. Fugitiuus ſeruus. Qui ex ſeruitute aufugit. Qui *ſui domini præſentiam, & aſpectum* πετεύει. i. fugit. *Euſtath. melius. Eum vide.*

Πετεύσει. μεταφέρει. ἀπὸ τοῦ πέτεσθαι. τουτέστι τῷ κύβων καὶ ὁ δρανέντης, ὁ δοκοδρῶν τῆς δουλείας. ὁ τε δρὰν πετλεύων, ὅ ὅστι φεύγων.

C

Πετεύουσι. Tabulis-ludunt. *Gallicè, Ils iouent au tablier. Vide* Τάβλα, *&* Ταβλίζειν *in Lexicis.* Et πέτεια. teſſeris, calculis, aleis. Ludis. Tibiis. Et πέτεος eodem modo *ſumendum, ſcilicet, pro teſſera, calculo, vel alea. Vide Lex.*

Πετεύουσι. ταυλίζουσι. καὶ πετείαις. παιδιαῖς. αὐλοῖς. καὶ πέτεος, ὁμοίως.

Πετηνόν. Et πτηνόν. Idem. Volatile. Volucre.

Πετηνόν. καὶ πτηνόν.

Πέτηλον. Folium. *Poet, à πέταλον, verſo α in η.*

Πέτηλον. τὸ φύλλον.

Πετίλιος. Petilius. Nomen proprium.

Πετίλιος. Πετίλιος. ὄνομα κύριον.

Πεῖτον Petitum. Poſtulatum. Extat in Παῖ diphthongo vitioſè *ſcriptum* Παιτῖον.

Πεῖτον. Πεῖτον. ἐπὶ τοῦ παῖ διφθόγγῳ ἐσφαλμένως.

Πέτουσα. Pinſens. Panem-faciens. Et πέτουσιν. Pinſunt. Panem-faciunt. Ariſtophanes *in Pluto. pag.* 52. *v.* 11. Hei mihi placentæ *cauſa*, quarto-die pultæ. i. *factæ.* Præter *ordinaria* feſta, quidam dies ſingulis menſibus, Athenis de-more putabantur quibuſdam Diis eſſe ſacri, vt Calendæ, & ſeptimus *cuiuſque menſis dies, ſacer putabatur* Apollini, quartus, Mercurio, octauus, Theſeo. πλακοῦντες verò *vocantur* τὰ βόλια, *vel* ταβλία, tabellæ, in quibus ludunt. *Gallicè, Tabliers, eſquels on ioue aux dames, vel, aux eſchecs.* Πετεῖται. *Senarius ad inſomniorum interpretationem pertinens.* Bonum eſt, *ſi somnies te* volare. Actionis enim bonæ, *& felicis rerum ſucceſſus* hoc eſt *indicium.*

Πέτουσα. ἀρτοποιοῦσα, καὶ πέτουσιν. ἀρτοποιοῦσι. καὶ ἀριστοφάνης. τ' οὖν πετρᾷδι πεπεμμένῳ. ἔξω τῆς ἑορτῆς, ἱεραί τινες ἡμέραι τῶν μηνῶν ἐνομίζοντο αἰθήναις θεοῖς τισιν, οἷον νουμηνία. καὶ ἑβδόμη, ἀπόλλωνι. τετάρτη, ἑρμεῖ. ὀγδόη, θησεῖ. πλακοῦντες δὲ τὰ βόλια ἐν οἷς ταυλίζουσι. καλοῦσι πίτεσθαι, παρὰ ξώεως καλῆς τόδε. D

Πετόμενος. Volans. Qui fertur.

Πετόμενος. φερόμενος.

Πετόσιρις. Petoſiris. Ægyptius Philoſophus. *Scripſit* quemadmodum & Græci, & Ægyptij Deorum delectus inſtituerint, E ſacris libris Aſtrologica. Et de Aegyptiorum myſteriis.

Πετόσιρις. αἰγύπτιος φιλόσοφος. καθά καὶ ἕλληνες, καὶ αἰγύπτιοι τὰς τῶν θεῶν διεπέξαντο ὀνομασίας ἐκ τῶν ἱερῶν βιβλίων ἀστρολογούμενα. καὶ περὶ τῶν παρ' αἰγυπτίοις μυστηρίων. E

Πέτρα. *Senarius ad ſomniorum interpretationem pertinens. In ſomnis*, Saxo inſidens, ſpem bonam habeto.

Πέτρα καθεδεῖσ', ἐλπίδας χρηστὰς ἔχε.

Πετραία. Petræa. Nomen vrbis. *Alius eſt adiectiuum à πέτρα deductum. Saxea, ſaxatilis.* Et Petra, vrbs Palæſtinæ.

Πετραία. ὄνομα πόλεως. καὶ πέτρα, πόλις τῆς παλαιστίνης.

Πετρηδόν. Petrarum-inſtar. Lapidum-in-morem. *Petris. Saxis. Lapidibus.*

Πετρηδόν. δίκην πετρῶν.

Πετρήεσσα. Saxoſa. Lapidoſa. Profunda.

Πετρήεσσα. πετρώδης. βαθεῖα. F

Πετροβόλον. Πετροβόλος. *Bellica machina ad ſaxa iaculandum facta. Petrariam-machinam, quidam interpretantur, alij Baliſtam.* Machinæ ſaxa-iaculantis, quæ in obſidione Iudææ à Veſpaſiano *facta fuerat*, robur erat huiuſmodi. Quidam enim ex iis, qui circa Ioſephum erant ad murum, ab ea percuſſus, caput ſaxo ampu-

Πετροβόλον ἢ τι μηχανήματος ἀλκὴ τῶν πετροβόλων τῆς κατὰ τὴν πολιορκίαν τῆς ἰουδαίας, ὑπὸ οὐεσπασιανοῦ, ποιά δή τις ἦν. πληγεὶς γάρ τις ὑπ' αὐτῶν τῆς θείας τὸν ἰώσηπον τὸν τῆς θείας τε τεῖχος, ἀποβλήσεται τὴν κεφαλὴν ὑπὸ τ' πέτρας. καὶ

tatum-

A τὸ κρανίον ἀπὸ τριῶν ἐστραφῆναι σταδίων. γυναικός τε μεθ' ἡμέραν ἐγκύμονος πληγείσης τὴν γαστέρα, τρομῆναι ἢ νέον ἐξ οἰκίας, ἐξέτεινεν ἐφ' ἡμέρᾳ λίθον τὸ βρέφος. τοσοῦτο ἰσχὺν ἡ τοῦ λίθου βία. τῷ δ' ὀργάνων φοβερώτερος ὁ ῥοῖζος. τῷ δὲ βαλλομένων ἰσχὺς ὁ φόρος.

Πέτρωσα τῆσος χιλικίας.

Πετρὸς ὁ ῥήτωρ. ὁ καὶ μάγιστρος, καὶ ἱστορικός. σφριβευτὴς ὡς χοσρόην σταλείς, μάλα ἐμβριθής τε ἰσχύν, καὶ ἀταλαίπωρος ἐν τῷ ῥητορεύειν. τοῖς B καταμαλάξαι φρονήματα βαρβαρικά. σκληρά τε, καὶ ὠμὰ καὶ ἔχραψιν ἰσχύος, καὶ ὠφελεῖ πολιτικῆς καταστάσεως.

Πέτρος. ὁ μογγὸς, ἀλεξανδρείας μὲν ἰσχύν ἐπίσκοπος. αἱρετικὸς δὲ σφόδρα. εὐφήμιος δὲ ἰσχύν ὁ πατριάρχης. ζηλωτὴς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως.

Πέτρος. οὗτος ἰσχύν ἐπὶ ἰουστινιανοῦ. ἔρρωσε δὲ καὶ μέχρι μαγίστρου γενέσθαι. ὃς ἀεὶ καθημέραν τοὺς βασιλεῖς, κλοπῇ ἀνευθήτοις ἀτίτοις. φρᾶσε μὲν γὰρ ἰσχύν, καὶ ὡς ἥκιστα ὑβρίζειν εἰδώς. C κλεπτήσατος δὲ ἀπάντων ἀνθρώπων, καὶ ῥύπου αἰσχροῦ ἀτίτοις ἀπλέως.

Πέτρος. βαρσυμης. ἴστε ὁ τοῦ δεξιοῦ.

Πεδιώ. πεδιῶς. ὁ μανδάτωρ.

Πεύκαλιμ. φρόνιμος.

Πεύκη λαμπάδες. δᾷδες.

Αἱ αὐταὶ καὶ φέγγος ἐδᾳδούχουν ἐπὶ τὸ πρὸ τῶ.

D Πεύκη καὶ φθινόντος τόθεν ἔφυτον ὄδόν. καὶ παροιμία, τοιούτου τρόπου. ὅτι τῷ πατολεθρίᾳ δὲ πολλοὶ μύων. ἐπεὶ αἱ πεύκη κοπεῖσα, οὐκ αὐτοῦ ἔτι βλαστόν.

Πευκελαῶτις. ὄνομα πόλεως.

Πευκήντα.

Πεύσῃ. αὐτὶ τοῦ ἐρωτήσεις. μαθήσῃ. ἀκούσεις. καὶ πεύσομαι. ἐρωτήσω.

Πεφασμένον. εἰρημένον. ἢ πεφανερωμένον.

E πέφαμαι, quod à φαίνω. Sic & μεμόλυσμαι, pro μεμόλυμμαι, à μολύνω. fædo. Sic & μεμίασμαι, pro μεμίαμμαι, à μιαίνω. polluo, contamino.

Πεφασμένος. αὐτὶ τοῦ γεγονυμένος. λυκοῦργος. λυσίας ὁ πεφασμένως αὐτὶ τοῦ φανερῶς, λέγει.

Πεφασμένα. φανερούμενα. πεφασμένα ἢ τὰς πρὸ τοῦ ἢ ἀφανισμένα.

Πεφενάκικεν. ἀπάτησεν.

Περεισμένοι. φειδόμενοι.

F Πέφανται. ἐφανερώθη.

Πεφήσεται. αἰρεθήσεται. περιεδήσεται ἢ, φήσεται.

Περιλοσοφήθω.

Πεφοβέωντο.

tatum amisit, eiúsque cranium ad tria stadia proiectum est. Postridie verò, Lapide eadem machina, mulieris grauidæ, percusso ventre, (ex cæpis verò recens illa prodierat) infantem ad dimidium stadium excussit. Tanta vis fuit illius saxi. Stridor autem ipsis instrumentis bellicis erat terribilior, & illorum, qui feriebantur, strepitus erat formidabilior.

Πέτρωσα. Petrossa. Insula Ciliciæ.

Πέτρος. Petrus orator & magister, & historicus, Legatus ad Chosroen missus valde grauis, constans, & inuictus fuit in arte dicendi, quod ingenia barbarica, dura, & superba demulceret. Scripsit Historias, & de Reipub. statu.

Πέτρος. Petrus Mongus, Alexandriæ quidem Episcopus fuit: sed feruidus hæreticus. Euphemius verò Patriarcha, fuit orthodoxæ fidei sectator.

Πέτρος. Petrus. Hic sub Iustiniano fuit. Celeriter autem etiam ad Magistri dignitatem est prouectus, qui semper, & quotidie Romanos Imperatores furtis innumerabilibus depeculabatur. Nam mitis ille quidem fuit, & insolentiæ minimè peritus, & minimè ferox: Sed omnium hominum furacissimus, & turpium sordium planè plenus. i. & sordidissimus.

Πέτρος. Petrus Barsymes. Quære in voce Δεξιός.

Πεδιώ. πεδιῶς. Mandator. Interrogator. Scisitator. Explorator. Emissarius. Deductum à πεύθω, vel πυνθάνομαι. De quibus Lexica.

Πεύκαλιμ. Mulier intelligens. Prudens.

Πεύκη. Piceæ arbores. Item Lampades. Faces ex arbore picea facta. In quodam epigrammate.

Eadem verò etiam lucem ministrabant circa thalamum nuptialem

Faces, & defunctis ad inferos ostendebant viam.

Et prouerbium. Initia piceæ. De iis, qui funditus pereunt, quia picea succisa, nullum germen amplius emittit.

Πευκελαῶτις. Peucelautis. Nomen vrbis.

Πεύκηντα. Piceum, vel Picea. Piceis arboribus abundantem. οὔρεα πευκήντα. Montes piceis abundantes.

Πεύσῃ. Pro Interrogabis. Disces. Audies. Et πεύσομαι. Scisciabor. Interrogabo.

Πεφασμένον. Dictum. Vel Declaratum. Est autem participium præt. perf. pass. πέφασμαι, quod Atticè formatum, pro communi πέφαμμαι, quod à φαίνω. Sic & μεμόλυσμαι, pro μεμόλυμμαι, à μολύνω. fædo. Sic & μεμίασμαι, pro μεμίαμμαι, à μιαίνω. polluo, contamino.

Πεφασμένος. Qui apparuit. Pro, Genitus, natus, & in lucem progressus. Lycurgus. Lysias verò dicit πεφασμένως, pro φανερῶς. Apertè, Palàm. Manifestè.

Πεφασμένου. Cùm apparuerit. Cùm constiterit. Vt in illo senario. Cùm autem constiterit quódnam esset illud studium.

Πεφενάκικεν. Seduxit. Fefellit. Decepit. à φενακίζω.

Περεισμένοι. Parcentes. Qui pepercerunt. à φείδομαι.

Πέφανται. Apparuit. Manifestatus est. à φαίνω.

Πεφήσεται. Cædetur. Interficietur. De medio tolletur. à φάω. σὺ. τ. ω. ἐδήσεται verò, Parcet. à φείδομαι. εἶμαι.

Περιλοσοφήθω. Philosophicè sit dictum, vel tractatum.

Πεφοβέωντο. L. πεφοβέατο. Sic Magnum Etymol. col. 193. lin. 47. Quod Ionice formatum, pro communi πεφόβηντο. Sic βιβλέατο, pro βέβληντο. Timuerant. Timuerunt.

Περάσαι. Interfecit. Occidit. *à φείρω.* 2.

Περάσαι. Περάσει. ἐφόνευσε. A

Πεφορυγμένον. *Pollutum. Fœdatum.* Tectum. *Vt in illo hexametro, in quo metri causa πλέον pro πλέορ scriptum videtur, quod πεπάρον ὀργυιῶν δηλοῦσθαι significat.* Bis per-quatuor-orgyiarum-ſpatium multa tectum ſpuma

Πεφορυγμένον. κεκαλυμμένον. διοτάκιτε τρόγων πολλῷ πεφορυγμένα ἀφρῷ.

Vide φορύσσω. fut. φορύξω.

Πεφάνται. Declaratus eſt. Manifeſtatus eſt. Inuentus eſt. *In ipſo facto deprehenſus eſt.*

Πεφάνται. πεφανέρωται. εὕρηται.

Πέφεικα. *Præteritum perfectum actiuum, & medium.* Horrui. à verbo φείσσω. Horreo. Timeo. Metuo. Formido.

Πέφεικα. ἀπὸ τοῦ φείσσω. φοβοῦμαι. δέδοικα. δείλιῶ.

Περφρονηματισμένος. Opinionis *magnificæ de ſe* plenus. De ſe magnificè ſentiens, ac ideo ſpiritus gerens elatos. Elatus-animo. Vt, Ille verò, quòd in præliis ſæpe rem-feliciter-gereret, & ob fortitudinem de ſe magnificè ſentiret, *ac animo eſſet elato. &c.*

Περφρονηματισμένος. οὐτόσως πληροθείς. ὁ δὲ χὴ τὰς μάχας πολλὰκις εὐημερῶν, καὶ πεφρονηματισμένος ἐπ' ἀνδρείᾳ. B

Περφυγμένα. Frumenti, & hordei nouæ ſpicæ *toſtæ*, quæ in manibus *fricantur, teruntur, & attenuantur, & comminuuntur. à* φρύγω. *fut.* φρύξω. *frigo, torreo, ſicco.*

Περφυγμένα. τὰ εἰς τὴν χεῖρα λεπτυνόμενα χέρσα σίτου, & κριθῆς.

Περφυζότες. Cum-metu fugientes. Trepidantes. Metu-conſternati. Formidantes.

Περφυζότες. δειλιῶντες.

Πέφυκε. Natura exiſtit. Et πεφυκώς. Natura-exiſtens.

Πέφυκε. φύσει ὑπάρχει. ἢ πεφυκὼς, φύσει ὑπάρχων.

Πεφυρμένος. Pollutus. Fœdatus *à* φύρω. Vt, Ille verò cædis adhuc cupidus, *cædemque ſpirans*, & cruore maculatus, in hoſtes ruit.

Πεφυρμένος. μεμολυσμένος. ὁ δὲ ἔτι φονῶν, καὶ πεφυρμένος τῷ λύθρῳ, εἰς τοὺς ἐχθροὺς ἔρχεται. C

Πεφυσιγγωμένοι. Inflati. *ευσίγξ* verò *dicitur* exterior alliorum cortex. *Quod alio nomine vocatur* ἐφυσίγγη. Per iocum igitur hoc etiam in Megarenſes *Poeta* dixit, quia multa allia habent. Repleti. Per tranſlationem *ductam* ab veribus, vel follibus ventos excipientibus. Vel accenſi, *inflammati*, tumentes. Ariſtophanes *in Acharnenſibus. pag.* 283. *v.* 2. *&* 3.

Deinde verò Megarenſes doloribus inflati, vel inflammati,

Vicißim furto captas --abſpertarunt Aſpaſias, meretrices duas.

Πεφυσιγγωμένοι. πεφυσημένοι. φύσιγξ δὲ, τὸ ἐκτὸς λέπισμα τῆς σκορόδων. ἢ φυσίγγη. ἔπαιξεν οὖν & τοῦτον εἰς μεγαρέας, ὅτι πολλὰ σκόροδα ἔχουσιν. πεπλησμένοι, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὰ ἄνεμον δεχομένων ἀσκῶν, ἢ φυσῶν. ἢ ἐκκαυμένοι. οἰδοῦντες. ἀριστοφάνης.

Καθ' οἱ μεγαρεῖς ὁδωίας πεφυσιγγωμένοι. D

Πέφυκε. Coquet. Concoquet. Deliniet. Demulcebit.

Ἀντεξέκλεψαν ἀσπασίας, πόρνα δύο.

Πέψει. πραΰνει.

Π. CVM ΕΙ.

ΤΟ Π ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΕΙ

Πειθανάγκη. Perſuaſio-coniuncta-cum-vi Violenta perſuaſio. Vt, Exiſtimans ſe per hæc, perſuaſionem-cum-vi-coniunctam admoturum Leucadiis. *i. Exiſtimans ſe per vim perſuaſuram, & neceßitatem impoſiturum Leucadiis*, vt res à ſe imperatas concederent. Et, Multas autem mulieres *in ſuam ſententiam* per perſuaſionem cum vi coniunctam deduxit. *& vipotiùs, quàm verbis eas eò perduxit, vt ſuæ libidini morem gererent*, adeò laſciuus erat. Et, Ceſſi Theſſalicæ violentæ perſuaſioni, ipſe meo domino exſo.

Πειθανάγκη. ἡ μετὰ βίας πεφθὰ ὑπολαμβάτων δηλοῦτον, πειθανάγκλιν προσάξειν τοῖς λευκαδίοις, & συγχωρεῖν τοῖς ὑπ' αὐτῶν ἐπιζητουμένοις. πολλὰς δὲ τῶν γυναικῶν τῇ πεφθανάγκη κατήγαγε. ὅτι γὰρ ἦν λάγνος. & εἶξε τῇ θετταλικῇ πειθανάγκῃ κτείνας τὸν αὐτὸς αὐτοῦ δεσπότην. E

N O T Æ.

Τὸν αὐτὸς αὐτῦ δεσπότην.] Legendum videtur αὐτὸς τὸν αὐτῦ δεσπότην, pro τὸν ἑαυτῦ.

Πειθαρχῶ. Datiuo. Pareo-principibus. Magiſtratibus obtempero. Imperio-pareo. Pareo. Obedio.

Πειθαρχῶ. δοτικῇ.

Πειθήιος. Obediens. Obtemperans. *Equus ita proprièvocatur, qui paret habenis, & à ſeſſore ſe facilè duci, regique patitur.* Obſequens.

Πειθήιος. καταπειθής. F

Πειθήμων. Parens. Obtemperans. Obſequens. *Ariſtoph. Nubibus. pag.* 104. *v.* 24. *cum datiuo.*

Πειθήμων. Πειθήμονος.

Πείθω. Suadeo. Verbis-flecto. Accuſatiuo. Vt, *πείθειν δῶρα & θεούς* Munera vel Deos flectunt. *Huc referri commodè poteſt illud tritum diſtichum, Munera (crede mihi) placant hominesque, Deoſque, Placatur donis Iuppiter ipſe datis.* Et, An igitur his verbis *rem* vobis perſuademus, an

Πείθω. τὸ κατὰ πείθω αἰτιατικῇ. πείθῃ δῶρα καὶ θεούς. & ἆρα πείθομεν ὑμᾶς τοῖς λόγοις τούτοις, ἢ ἑτέρων δεήσεται πείθομεν δὲ

A δοτικῆ. ἀναγκαῖον εἶ ἡγεμόνι πείθεσθαι τοῖς πρεσβυτέροις βουλευομένοις ὑμῖν.

alia desideratis? πρέσβεσι verò, datiuo. Vt. Necessarium esse duxi vestris consiliis parere. Et, Vestris ducibus obtemperare.

Πειθώ. ἡ πεισμονή. ἀκ ἔστι πρὸς θεῶν ἱερὸν ἄλλο πλὴν λόγος.

Πειθώ. Persuasio. Persuadendi-vis. Suadela. Suada. Quædam fabulosa Dea vim habens persuadendi. *Vt in quodam senario*, Non est Suadæ templum aliud, quàm oratio.

Πείθων. ὄνομα κύριον. καὶ ὄνομα ζώου.

Πείθων. *Pithon*, Pithonis. Nomen proprium. Et animalis nomen.

Πειθοῖ. πειθοῖ ὑπαχθέντες. καὶ τῷ δολερῷ τῶν ῥημάτων καταπραπιγθέντες, συνεχώρησαν οἱ περιωθῆναι τὸν ῥοῦν. ἀλλὰ καὶ πειθοῖ τῇ ἑλληνικῇ, καὶ μούσῃ γεγυμνασμένος ὁ ἀμβρόσιος.

B Πειθοῖ. Et persuasione adducti, & dolo verborum astutè deceptí, ei concesserunt vt flumen transiret Et Ambrosius Suadela Græca, & Musa exercitatus,

Πείκειν. πεκτένιζειν. ξαίνειν.

Πείκειν. Pectere. Pectinare. Carminare. Tondere. Vellus-vellere. *Et per translationem, tundere, pulsare, verberare, malè-tractare.*

Πεῖνα. ἡ διὰ ἔνδειαν ξοφῆς ὑπὸ θυμία δηλαδὴ διφθόγγου. πίνα δὲ ὀψὺς ἰχθύς, δηλῶν τὸ ι. ἔστι δὲ πίνα, ὑπὸ θυμία ξηροῦ, καὶ θερμοῦ. ἃ δίχα ἐστὶ ψυχροῦ. σωτηρία γὰρ ἡμῖν ἐνθένδε τὰ σώματα ἕξεται δι' αὐτῶν, ὅταν ἰσχὺν κατεργάζηται, καὶ πίνειν, καὶ ἐξομοιοῦν τὰ προσαγόμενα.

C Πεῖνα. Per ει diphthongum *scribitur, quum intelligitur fames, id est, edendi* cupiditas propter penuriam alimenti. πίννα verò, piscis, pinna, per ι. Est autem fames, cupiditas sicci, & calidi: sed non sine frigido. Cùm enim nostra corpora ex his constituta sint, per hæc ipsa etiam aluntur, quum possunt conficere & concoquere, & assimilare *alimenta*, quæ *per os* admouentur, *& in corpus ingeruntur*

Πείνη. πεῖνα.

Πείνη Idem ac πεῖνα. Fames.

Πειώλης. ὁ πόρνος.

Πειώλης. Scortator. ὁ δι' τὸ πέος ὀλλύμενος. *Qui propter penem perit. Catamitus. Scortum-masculum.*

Πεῖρα. ὁ δόλος. καὶ ἡ ἀπάτη. ἢ ἡ τέχνη. ὅθεν καὶ πειρατὰι, οἱ κατὰ θάλατταν κακοῦργοι. πεῖρα δὲ ἐν βλάβη. ὡς ἐν Δαναΐ σοφοκλῆς.

Πεῖρα. Dolus. Et fraus Deceptio. Et Ars-malo. Vnde etiam *dicti sunt* piratæ, qui in mari sunt malefici, *quia malis artibus, in mari latrocinium exercentes, victum sibi parant*, πεῖρα etiam, ipsum damnum. Vt in Danae Sophocles.

Οὐκ οἶδα τλιὸ σὸν πεῖραν, οὐδ' ὑπίσχομαι,
Τοῦ παιδὸς ὄντος τἀμὲ ζῆν ὀλλύμενα.

Non noui tuum damnum, nec scio. Sed
D *Puero existente*, viuente *hoc, ego pereo.* Sophocles in Aiacis principio.

Ἀεὶ ὀδυσσεῦ σ' ὁρῶ σε.
Πεῖραν τιν' ἐχθρῶν ἁρπάσαντ' ἀπορθήτου.

Semper quidem ô fili Laerty video te
Damnum aliquod inimicorum præripere conantem.

Τοῦτον, ἀεὶ ὁρῶ σε τλιὸ σῷδε τῷδ' ἐχθρῶν σου βλάβιν γινομένην ἁρπάσαι, καὶ τοῖς ἐχθροῖς ταύτην ἐπιπέμψαι μηχανώμενον.

Hoc est ô Vlysses, video te semper operam sedulam dare, vt tuorum inimicorum damnum, quod tibi parant, anteuertas, & conari hoc ipsum ipsis immittere, *& in eorum caput retorquere.*

N O T Æ.

E Ἀεὶ ὀδυσσεῦ. Soph. in Aiacis initio.
Ἀεὶ μὲν ὦ παῖ Λαέρτου δ' ἐσορῶ σε.
Πεῖραί τιν' ἐχθρῶν ἁρπάσαντα θηρεύοντα.
Consule Schol. vnde Suidas.

Πεῖρα. ἐξιόντων τῶν ἀνδρῶν ἐπὶ τὰς προνομὰς, καὶ δηλῶ τὸ κατορθοῦν ἐν ταῖς πείραις.

Πεῖρα. Experientia. Periculum, quod alicuius rei fit. *Gallicè, essrenue, essay.* Vt. Illis autem viris ad pabulationes egressis, & quòd in periculis, quæ faciebant, *vt hostium vires explorarent*, rem-feliciter-gererent. &c.

Πεῖρας. πορείας. ὁδόν. οὐκ ὑπ' ἀγγέλων κληθεὶς ἀφορμῆς πείρας.

Πεῖρας. Profectionem. Viam. Vt, Nec à nunciis vocatus *ad illius* facultatis profectionem. N. L. *fortasse*, οὐκ ἐκείνου τινὸς ἡ πείρας ἀφορμῶν. *ad illud illius profectionis initium.*

F Πειράζειν. κατόρθουν. συνεβούλευσαν οὕτως οἱ ῥωμαῖοι συμβούλοις οὕτως, ἢ μὴ πειράζειν, ἢ οὕτως ἴσως ἐκ παντὸς τρόπου τέλος ἐπιθεῖναι τῇ πράξει. τὸ γὰρ δὶς πρὸς τὸν αὐτὸν πειράζειν ἅμα μὲν ἀσφαλές, ἅμα δὲ ἐνεργὸν παρέχοντι θάρσος πανταχοῦ.

Πειράζειν. Tentare. Facere-periculum. Experiri. Explorare. *Gallicè, Essrouuer, essayer, sonder.* Incipere. Auspicari. Vt, Sed Romanus ita *Romanis* suasit, aut ne *rem vllam tentarent*, ac auspicarentur, aut ita *in tentanda se gerèrent*, vt quauis ratione finem actioni, *rebusque susceptis* imponerent. Nam bis aduersus eundé experiri, simul quidem periculosum *est*, simul etiam maximam contemptionem parere solet.

Πέραν. *Mulieri de congressu verba facere. Tentare. Interpellare, Solicitare de stupro.* Et περαθῶσαι. *Tentari. De stupro solicitari.* huiusmodi verba *de rebus veneris* audire. Thucydides *lib.6.pag.449.B.C.* Harmodius autem ab Hipparcho Pisistrati *filio* tentatus, *& de stupro* solicitatus, *nec eius verbis* adductus, *nec eius precibus* obsecutus, *rem* Aristogitoni declarat. Hoc verbum significat & alio-modò tentare, *facere periculum, experiri, explorare.* πειρᾶν enim propriè *significat, verba* mulieri de Venere facere, *itémque de stupro solicitare.* L. τὸ λόγους περιβάλλειν γ. π. τ. ἀφ. *pro quo antè dictum,* λόγους περὶ σωφρ. σεσωφρίκ.

Πέραν. τὸ λόγους περὶ συνουσίας προσφέρειν. καὶ πυρᾶν ἑλληνικῶς, τὸ ἀκούσιον λόγους τοιούτους. Θουκυδίδης. πέραθεὶς δὲ ὁ ἁρμόδιος ὑπὸ τοῦ Ἱππάρχου τοῦ Πεισιστράτου, καταρρεὺς τῷ ἀριστογείτονι. σημαίνει ἡ λέξις, καὶ τὸ ἄλλως δέ πειρᾶσθαι. πειρᾶν δὲ κυρίως, τὸ προσβάλλειν γυναικὶ περὶ τῆς ἀφροδίτης. A

N O T Æ. B

Θουκυδίδης περαθεὶς ἢ ὁ Ἁρμόδιος.] Thucyd.lib.6.pag.449. B. C. Περαθεὶς ἢ ὁ ἁρμόδιος ὑπὸ τοῦ Ἱππάρχου τοῦ Πεισιστράτου, καταρρεὺς τῷ Ἀριστογείτονι.

Περατέον. Tentandum *est.* Oportet tentare.

Περατῶν. Piratarum. Illorum, qui naues demergũt. Latronum in mari. *Latrocinium exercentium.* πέρα enim, dolus, & fraus, & technus. *ars-mala, maleficium.* Vnde etiam piratæ, homines in mari malefici.

Πειραϊκὸν. Piræus. Nomen proprium, & portus *Athenienſium.* Et declinatur *in genitiuo* πειραϊκοῦ. Et datiuus πειραϊκῷ, πειραικῖ. Et Insula, vnde nomen accepit, à verbo διαπερᾶν. i. traiicere. Huius historiam quære in vocibus ἔμβαρος εἰμι.

Περατέον. Tentandum est. Oportet tentare.

Περατῶν. Piratarum. Illorum, qui naues demergũt. Latronum in mari. *Latrocinium exercentium.* πέρα enim, dolus, & fraus, & technus. *ars-mala, maleficium.* Vnde etiam piratæ, homines in mari malefici.

Πειραϊκὸν. Piræus. Nomen proprium, & portus *Athenienſium.* Et declinatur *in genitiuo* πειραϊκοῦ. Et datiuus πειραϊκῷ, πειραικῖ. Et Insula, vnde nomen accepit, à verbo διαπερᾶν. i. traiicere. Huius historiam quære in vocibus ἔμβαρος εἰμι.

Περατέον δὲ πειρᾶν.

Περατῶν. καταπονητῶν. καὶ θαλάσσαις λῃστῶν. πέρα γὰρ ὁ δόλος, καὶ ἡ ἀπάτη, καὶ ἡ τέχνη. ὅθεν καὶ πειρατὰς, καὶ θαλάττης κακοῦργοι.

Πειραϊκὸν. ὄνομα κύριον, καὶ λιμένος. καὶ κλίνεται πειραϊκοῦ, πειραϊκῷ. Ἡ δοτικὴ, πειραεῖ. καὶ νῆσος. ὅθεν τοῦνομα εἴληφεν ἀπὸ τοῦ διαπερᾶν καὶ ζητεῖται τοῦτο τλῶ ἰσοσυλλάβως ἐν τῷ ἔμβαρος εἰμί. C

Πειρασμός. Tentatio. Periculum, quod fit alicuius rei.

Πειρασμός.

Πειρήνη. Pirene. Nomen fontis pulchrè fluentis *Epigram.lib.3.pag.225.epigram.196.*

Πειρήνη. ὄνομα πηγῆς καλλιῤῥόου.

Laidem habeo, ciuem mari-cinctæ Corinthi,
Pirenes albis hilariorem laticibus.

Λαΐδ' ἔχω πολιῆτιν ὑπὲρ ζώνιον Κόρινθον,
Πειρήνης λευκῶν φαιδροτέρην λιβάδων.

N O T Æ. D

Λαΐδ' ἔχω.] Epigramm.lib.3.pag.225.epigrammat.196. scribitur, vt hic scribendum, Λαΐδ' ἔχω. Et, φαιδροτέρην.

Πεῖρα. Periculum, quod alicuius rei fit Exploratio. Tentatio, siue tentamentum. *Gallicè, essreuue, essay.*

Πεῖρα. Periculum, quod alicuius rei fit Exploratio. Tentatio, siue tentamentum. *Gallicè, essreuue, essay.*

Πεῖρα. ἀπόπειρα. δοκιμή.

Πεῖρασαν. ἀπείρασαν. ὃ. Ion. formatum, pro comm. πεῖρασαν. Tentarunt. Explorarunt. Periculum-fecerunt. Experti-sunt *Epigram.lib.3.pag.pag.228.epigramm.265.*

Πεῖρασαν. δοκιμὴν, ἀπόπειραν ἔλαβον.

Ipsam verò gratiam donorum experti-sunt in morte. Nam

Τὴν δὲ χάριν δώρων πείρασαν ἐν θανάτῳ.

Ensis interfecit Aiacem furentem, & contrà, zona

Τὸ ξίφος ἦλε' ἄρηα μανιώδεα. καὶ πάλι ζωστὴρ.

Traxit Priamidem currus trahentem.

Εἵλκυσε πριαμίδαν δίφρος συρόμενον.

Πείρινθα. Sic appellant superiorem currus *partem,* in quam imponitur, quod vehitur. πείρινς. πίεντ Θ. ν. ὶ. & πίεντ Θ. ν. ὶ. & πίεντ Θ. ν. τ. *de quibus Mag.Etym.489. ſ. & 664. 21. Alueus, vel tabulatum in curru, vel arca, vbi reponuntur, quæ feruntur, & vbi ſedent, qui curru vehuntur. Conſule Euſtath. Et Hom. Odyſſ. ω. pag. 1910. ſ. 3.*

Πείρινθα. Τὸ ἐπάνω τῆς ἁμάξης, εἰς ὃ ἐντίθεται τὸ κομιζόμενον. E

Πεῖρω. Tento. Periculum-facio Experior. Exploro. πείρω verò, fubula-traiicio, transfigo, & pungo.

Πειρῶμαι. Genitiuo. Tento. Laceſſo. Aggredior. Periculum-facio. Experior. *Vide Lex.*

Πειρῶ. τὸ δὸς πειραν ποιοῦμαι. πείρω δὲ, τὸ συβλίζω, καὶ κεντῶ.

Πειρῶμαι. ἡδικῆ.

Πειρῶν. *Tentans. De congreſſu verba* faciens. *De ſtupro ſolicitans, ac interpellans. Vide ſupra* πρᾶν, *vnde correctio petenda.* Congrediens. Hoc enim eſt περαν. Ariſtophane-Pluto *pag.8.v.26.27. & pag.9 v.1.*

Πειρῶν. προσβάλλων. συνουσιάζων. τοῦτο δὲ ὅτι τὸ πυρᾶν. ἀριστοφάνης πλούτῳ. F

Et meretrices aiunt Corinthias,

Τὰς κορινθίας φασὶ.

Quum quidem ipſas aliquis pauper tentans exiſtit. i. tentat, & de congreſſu ſolicitat,

Ὅταν μὴ τις αὐτὰς πένης πειρῶν τύχῃ.

Non aduertere mentem ad ipſum. *Et,* Idem Ariſtoph. in Equitibus. pag. 218. v. 10. & 11.

Οὐδὲ προσέχειν τὸν νοῦν.

A Καὶ πειρασάντων αὐδρῶν, δῆλα πειρασάντων, ἢ μετελθόντων, ἢ ὕβριν διυσάντων. ἐχρημάτισεν ὁ λόγος ἀπὸ τοῦ πρᾶν. πρᾶν δὲ τὸ συνουσιαστικὸν καὶ ἀφροδίσιον. ἔστιν οὖν ὅτε κέχρηται αὐτῷ ἐπὶ γυναικός. σημαίνει οὖν ἀπλῶς ὅτι τυγχάνῃ τινὰς, καὶ ὀλίγους κατορθώσας πανταχῆ. Conatu diarum doctrinam, *cæteris quæ ad componendarum rationem, & peritiam, dicit* esse difficillimum opus omnium. Cùm enim multi iam tentarint ipsam, *ait* eam paucis esse gratificatam. Schol. πειρασάντων. i. cùm multi eam sint aggressi, & persecuti, cùm multi animum ad eam appulerint, cùm multi animum ad eã appulerint, cùm multi eius studio operam dederint, eámque exercuerint. Hoc autem formatum est à verbo πρᾶν. πρᾶν verò *significat, verbum* mulieri de Venere facere, *de Venereo congressu mulierem appellare, eiusque pudicitiam attentare, & ad coitum solicitare.* Vsus est igitur tropo, *& figurate loquutus est Aristophanes* tanquã de muliere *quæ non cuiuis sui corporis copiam facit.* Significat igitur quoldam raro scopum attigisse, & prorsus paucos rem feliciter gessisse.

B NOTÆ.

Τὰς Κορυθίας.] Aristoph. Pluto. pag. 8. v. 26. 27. & pag. 9. 1.

Καὶ τὰς γ' ἑταίρας ἐσαῖ τὰς Κορυθίας,
Ὅταν μὴν αὐτὰς τὰς πίνας πειρῶν τύχῃ,
Οὐδὲν διοίσειν τὴν νεῶν. &c.

Idem in Equitibus. pag. 218. v. 10. & 11.

Κωμῳδεῖν δ' ἰδιωτικὴν εἶναι χαλεπώτατον ἔργον ἁπάντων.
Πολλῶν γὰρ δὴ πειρασάντων αὐτὸν, ὀλίγοις χαίρειν.

Schol. Annot. 9. Πειρασάντων.] μετελθόντων. ἐπιτυχόντων. ἀπὸ τοῦ πειρᾶν ἐχρημάτισε. πειρᾶν δὲ, τὸ συμβάλλεσθαι [λόγους] τῇ γυναικὶ περὶ τῆς ἀφροδίσιος, [τουτέστι περὶ συνουσίας.]

Πειρᾶν ζ. πειραζόντα δηλ. λόγων.

C

Πείρως. πείρων ὄνομα κύριον. κλίνεται ὡς ἀττικῶς, καὶ θηλυκῶς, πειρώ.

Πείσανδρος. πείσανος, ἢ ἀρισταίχμας. καμειραῖος ἀπὸ ῥόδου κάμειρος γὰρ ἦν πόλις ῥόδου. καί τινες μὲν αὐτὸν συμόλπου τοῦ ποιητοῦ σύγχρονον, καὶ ἐραστὴν ἱστοροῦσι. τινὲς δὲ καὶ ἡσιόδου φασὶ πρεσβύτερον. οἱ δὲ, κατὰ τὴν λγ' ὀλυμπιάδα τάττουσιν. ἔσχε δὲ καὶ ἀδελφὴν διόκλειαν. ποιήματα δὲ αὐτοῦ ἡράκλεια εἰς βιβλίους β'. ἔστι δὲ τὰ ἡρακλείας D ἔργα. ἐν οἷς πρῶτος ἡρακλεῖ ῥόπαλον προσπεθεικε. τὰ δὲ ἄλλα τῶν ποιημάτων νόθα αὐτοῦ δοκίζεται, γνώμῃ τινὶ ἄλλων, καὶ ἀρίστως τοῦ ποιητοῦ.

Πείσανδρος, νέστορος τοῦ ποιητοῦ υἱὸς, λαρανδεύς, ἢ λυκάων. γεγονὼς ἐπὶ ἀλεξάνδρου βασιλέως τῆς μαμμαίας παιδός. ὑπόπους δὲ αὐτός. ἔγραψεν ἱστορίαν ποικίλην διὰ ἐπῶν. ἣν διηρέθη ἡραϊκῶν θεογαμιῶν εἰς βιβλίους ἓξ. καὶ ἄλλα καταλογάδην.

E Πεισάνδρου δειλότερος.

Ἔνθα καὶ Πείσανδρος ἦλθεν.
Δείμος ψυχὴν ἰδεῖν ἦν.
Ζῶντ' ἐκεῖνον φρουρῆσαι.
Δειλὸς γὰρ ἦν καὶ ὑπερβολήν.

Ἀριστοφάνης.

Εἴ τι Πείσανδρου δεδείληται τοὺς λόφους, καὶ τὰς ὀφρῦς.

F Οὗτος γὰρ δειλὸς ἦν. φιλοπόλεμος δὲ, καὶ πολεμιστὴς κερδῶν ἰδίων ἕνεκα. μέγας δὲ. καὶ ἐκαλεῖτο ὄνος κνίδιος. ἐρρήθη δὲ τριλοφία καὶ ὅπλοις δεῖσημος, ὡς τοῦ δοκεῖν ἀνδρεῖος εἶναι, μὴ ὤν.

Πείσια. οἱ κάτυδροι τόποι.

Πειρῶντα. Verbis tentantem. *Verborum blanditiis attentantem.*

Πείρως. πείρων. Nomen proprium. Declinatur autem Atticè ως. ω. ι. Et fœmineo-genere *dicitur* πειρώ. *quod mulieris nomen declinatur vt* Λητώ.

Πείσανδρος. Pisander, Pisonis, & Aristæchmæ F. Camiræus, ex Rhodo. Camirus enim erat vrbs Rhodi. Quidam autem ipsum Eumolpi Poetæ æqualem, & amasium *fuisse* tradunt. Quidam etiam eum Hesiodo *ferunt* antiquiorem. Quidam etiam *eum* ad Olympiadem 33 referunt. Habuit autem & sororem Diocleam. Eius verò poemata *sunt* Heraclea libris duobus comprehensa. Continent autem Herculis labores. Hic primus Herculi clauam attribuit. Reliqua verò poemata, quæ cùm ab aliis, tum ab Aristæo Poeta condita fuerunt, eius spuria *poemata* putantur, *eique falsò* ascribuntur.

Πείσανδρος. Pisander, Nestoris Poeta F. Laradensis, aut Lycaon, natus temporibus Alexandri Regis Mammææ F. Versificator & ipse. Scripsit historiam variam versibus, quam inscripsit Heraica Theogamia. i. *Iunonis Deæ cum Deo Ioue nuptias celebratas*, libris sex. *Scripsit* & alia oratione soluta.

Πεισάνδρου δειλότερος. Pisandro timidior. *Erasmus ad Chil. Cent. 9. col. 189. ad. 3. Et Aristophanes in Auibus. pag. 426. p. 12. l. 14.*

Illuc & Pisander iuit,
Cupiens animam suam *videre, quæ*
Viuum illum reliquerat.
Supra modum enim timidus erat.

Aristophanes *in Pace. pag. 447. p. 9.*

Si quid Pisandri detestaris cristas, & supercilia.

Hic enim erat timidus: sed bellorum amans, & bellorum cõcitator quæstus priuati causa: sed magnus, & *ob suam* vasti corporis magnitudinem asinus Cnidius vocabatur. Vrebatur autem triplici cristæ, & armis insignibus, vt fortis esse videretur, cùm non esset.

Πείσια. *vel* πίσια. Humida loca. *Irrigua loca.* ἔνθα τὸ πίνεσθαι τὰ πάντα. *i.* rigare.

Πεισιανάκτειος στοά. Pisianactea porticus, quæ à Polygnoto pictore Poecile. i. varia, dicta fuit.

Πείσιας. Pisias. Nomen proprium.

Πεισθάνατος. Persuadens-mortem. Hegesias vocabatur ita, quòd multis persuaserit, vt, ad vitandas vitæ molestias, mortem obirent.

Πειθών. Persuasionem. Suasionem. Suadelam. Suadam. Rectus casus est ὁ πειθώ quod à πείθω.

Πεισίνα. Pisione. Nomen proprium.

Πεισίστρατος. Pisistratus. Nomen proprium. Quære in voce Σεσαχλεισμός.

Πείσματα. Q. d. Ancorales funes. i. funes, quibus nauium ancoræ ligantur, vt earum opera naues firmentur, ne fluctibus agitentur. Rudentes. Nautici funes sic dicti, quòd per eos nauis nautis pareat, & in loco firmata stet, in quo nautæ volunt.

Πεισόμεθον. Passurum. à πείθομαι, pro πάσχω. Quod Boëticè formatum, pro communi: sed priscò, πείθομαι, quod à πιθω, Boëticè verso ει in ε. Sic πίθεσθαι dicitur, pro πίθεσθαι. Mag. Etymol. 660. 52. Item Aristoph. in Acharnensibus. pag. 25. v. 22. dicit θείβεσθαι pro θήβησι. Thebis. Et pag. 197. v. 14. Beotus Boëticè dicit, πεισόμεθα & ἰδιωμεθα pro comm. ἰδιωμεθα. Quid Lasus? Qua Lasus iniuria?

Πεισονται. Pro πασονται, verso α in ει Boëticè, vt antè dictum.

Πείσων. Piso. Pisonis. Vnus de 30. tyrannis apud Athenienses.

Πειστέον. Parendum est. Parere oportet. Aristoph. in Ecclesiaz. pag. 508. v. 4.

Πειστής. Q. d. Obtemperator. Obtemperans. Obediens.

Πεισιανάκτειος στοά. ἣ τις ἀπὸ Πολυγνώτου ζωγράφου ποικίλη κληθεῖσα. A

Πείσιας ὄνομα κύριον.

Πεισιθάνατος, ὁ ἡγησίας ἐλέγετο.

Πειθὼ ἡ. τὴν πειθώ. ἢ εὐθεῖα, ἡ πειθώ.

Πεισιάνη. ὄνομα κύριον.

Πεισίστρατος, ὄνομα κύριον. καὶ ζήτει ἐν τοῖς σφαλισμοῖς.

Πείσματα. τὰ ἀγκύρεια σχοινία. ἀπὸ τοῦ πείθειν δι' αὐτῶν τὴν ναῦν. B

Πεισόμεθον. παθεῖν μέλλοντα.

Πείσονται. πάθωσι.

Πείσων, πείσωνος. εἷς τῶν παρ' Ἀθηναίοις λ' τυράννων εἷς τῶν. C

Πειστέον. δεῖ πείθειν.

Πειστής. ὑπήκοος.

Π. CVM Η. ΤΟ Π ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η.

Πῇ. Quò? In quem locum? vt, Quò iam istum helluonem ducis abiectissimæ conditionis subulce? Homerus *Odyss. ρ. pag.* 508. M.

Πηγάζω. Accusatiuo. Vt fonte-perfundo. Fontis-instar-rigo. Scaturire-facio.

Πήγανον. Herbæ genus. Ruta. *vide Lex.*

Πηγὰς γάλακτος. Fontes lactis. Multum lac. Vt fontes lachrymarum *vocamus* multas lachrymas.

Πηγάδας. Glaciales. i. *frigidissimos* dies. Glacies. Hesiodus. Τοῦτον ἀλεύασθαι & cæt. i. Dicunt Hunc vitare vel ipsas glacies.

Πηγαί. Pegæ. Locus in *vrbe* Megaris.

Πηγαῖον ὕδωρ. Aqua fontana. Aqua ex fonte *hausta.*

Πηλοσιμαλλος. Densum-vellus-habens. Lanam-densam habens.

Πηλὸ. - Senarius insomnij significationem explicans. Sed lege τὰς νηὸς λύει λύπας. Sic enim in voce Βρύσις. Rectè. Fons pellucidus. i. animi solut dolores. i. Si quis somniet se videre Limpidas fontis aquas, hoc significat, enim grauibus animi doloribus, & molestijs liberatum iri.

Πηγάδιον. Fonticulus. Parus-fons.

Πηγνύω, & πήγνυμι. Accusatiuo. Figo. Denso. Conglutino. Compingo. Congelo. Coagulo. Frigore-constringo. Defigo. Depono. Compono. Constituo. Constabilio. Stabilio.

Πηγός. Pinguis. Bene-nutritus. Bene-compactus. Densus.

Πηγυλὶς. Frigus. Gelu. Glacies.

Πηδάλια. Temones. Nauium-gubernacula. Nauium-claui. Ceruices. Aristophanes *in Pace pag.* 439. *ver.* 8.

De-industria paratum *habeo gubernaculum, quo* meę profectionis cursum dirigens *vtar.*

Πῇ πού. εἰς τίνα τόπον. πῇ δὴ τόνδε μολοβρὸν ἄγεις; ὅμηρος. D

Πήγαζω. αἰτιατικῇ.

Πήγανον. εἶδος βοτάνης.

Πηγὰς γάλακτος. πολὺ γάλα. ὡς πηγὰς δακρύων. πολλὰ δάκρυα.

Πηγάδας. κρυώδεις ἡμέρας, παγετούς. ἡσίοδος. τοὺτων ἀλεύασθαι καὶ πηγάδας.

Πηγαί. τόπος ἐν μεγάροις.

Πηγαῖον ὕδωρ. ἐκ πηγῆς.

Πηλοσίμαλλος. ὁ δασύμαλλος. E

Πηλὸ δλαυγὲς, τὰς νηὸς λύει λύπας.

Πηγάδιον. ἡ μικρὰ πηγή.

Πηγνύω. καὶ πήγνυμι, αἰτιατικῇ.

Πηγός. ὁ εὐξαφής.

Πηγυλὶς. ἡ κρύος. F

Πηδάλια. οἰακες. αὐχένες.

Ἀριστοφάνης. δέλτοισι ἔχων πηδάλιον, ᾗ χρήσομαι.

Ipsum

A Τὸ δὲ πλοῖον ἔσται ταξιαρχὴς κάνθαρος. *Ipsum verò nauigium erit Naxiurgicus Cantharus.* i. nauis ita vocata, Cantharus scilicet, in insula Naxo fabricata. Vide Schol. annot. 5.

Πηδαλιουχῶν. κυβερνᾶν. ἀφίσταμαι. Πηδαλιουχῶν. *Nauis* gubernaculum-tenere. Nauis-clauum-regere. Nauem-clauo-regere. Gubernare.

Quæ deinde Aristophanes *in Equitibus pag.* 220. *v.* 6. 7. 8. Præterea verò dicebat,

Ἐρετὴν χρὴ πρῶτα γενέσθαι, πρὶν πηδαλίοις ἐπιχειρεῖν.

Remigem oportere priùs esse, quàm clauum aggrediaris,

Κἄπειτ' ἔπειτα πρῳρατοῦσαι. καὶ τοὺς ἀνέμους σκοπεῖσθαι.

Deinde verò postea proretam-esse, proræ-gubernatorem-esse. proram-regere, *& ventos dispicere,* & obseruare.

B Κἆτα κυβερνᾶν αὐτὸν αὑτοῦ.

Deinde gubernatorem esse te tibi-ipsi, tum demum te tui ipsius gubernatorem esse.

Τοῦτο φησὶ καὶ ὁ θεολόγος ὅλον τὸ χωρίον Hunc integrum *Poeta* locum & ipse Theologus vsurpat.

NOTAE.

Ἐρέτην χρή.] Aristoph. in Equitibus. pag. 220. v. 6. 7. 8.

——Καὶ σοὶς τούτοις ἔφασκεν.
Ἐρέτην χρῆναι πρῶτα γενέσθαι, πρὶν πηδαλίοις ἐπιχειρεῖν.
Κἆτ' ἐπειτοῦσθαι. &c. ἔτ. αὐτὸν ἑαυτῷ.

C

Πηδαλίωνος. ὄνομα κύριον.

Πηδᾶν. ἀντὶ τοῦ σκιρτᾶν.

Οἶμαί γε τὴν νεωτέρων τὰς καρδίας.
Πηδᾶν, ὅπη, λέξει.

Πήδασος. ὄνομα πόλεως.
D Πήδαιος. ὄνομα κύριον.
Πηδοῖ, τοῦ κωπίου.

Πῆκος ὁ καὶ Ζεύς. ὃν Ἅδου δοὺς τοῦ τῆς δύσεως ἀρχεῖν παρ' ἰδίῳ υἱεῖ Ἑρμῇ. πλοῦτᾳ, ζήσας ν' καὶ ἑκατὸν ἔτη. καὶ πλούτῳ ἐκέλευσεν ὅπου τεθνᾶναι τὸ ἑαυτοῦ σῶμα ἐν κρήτῃ τῇ νήσῳ. ἐν ᾧ ἐπιγέγραπται. ἐνθάδε κεῖται θανὼν πῆκος ὁ Ζεύς. μέμνηνται τοῦ τάφου τούτου πλεῖστοι ἐν τοῖς ἰδίοις συγγράμμασι.

Πηκτή. ἐν ἐπιγράμματι. πειθοῖ, καὶ παφίᾳ πακτὰν, κηρία σίμβλων ἀνέθηκεν ὁ βουκόλος. καὶ εἶδός ἀκολάστου χρήματος καὶ πῆκται, θηριωτικὸν ὄργανον παρ' ἀριστοφάνει.

Πῆκος. Nomen proprium. Pedalionis. *Est autem genit. singul. à recto* Πηδαλίων. *v.* Pedalion.

Πηδᾶν. Saltare. Exultare. Pro, Superbire. *Aristoph. in Nubibus pag.* 124 *v.* 8 19.

Arbitror profectò iuniorum corda
Exultare, dum exspectant *quidnam* isto *dicet.*

Πήδασος. Pedasus. Nomen vrbis.

Πηδόν. Remum, *à recto* πηδὸς *vel* ὁ Remus. *Homerus.* Ὀδυσσ. H. *p.* 204. *v.* 9. *Idem* Odyss. N. *p.* 380. *v.* 4.

Πῆκος. I. Πῖκος. Picus, qui & Iupiter, cùm Orientis imperium suo filio Mercurio tradidisset, obiit, anno ætatis centesimo & vigesimo, & moriens iussit suum corpus in insula Creta reponi. *i. sepeliri, in sepulchro*, in quo inscriptum est, Hic iacet defunctus Picus Iupiter. Huius sepulchri meminerunt plurimi in suis scriptis. *I. πίκος, ὁ πίκος, ου ϕ. sequentibus hoc elicitur.*

E Πηκτή. Pecte Genus retis, ita dictum quod sit bene compactum. In epigrammate 142. *lib.* 6. *pag.* 441. Suadæ & Paphiæ, rete, & fauos aluearium, *in quibus apes degunt*, Calycibus rosarum-coronatæ sponsus Eurynomes, *Est* etiam lasciuæ figuræ, *vel, habitus lasciui* genus. Πηκτὶς etiam *est* venatorium instrumentum apud Aristophanem *in Auibus pag.* 389. *v.* 13.

NOTAE.

Πειθοῖ.] Epigram. lib. 6. pag. 441. epigr. 142.

Πειθοῖ, καὶ Παφίᾳ, πακτὰν κηρία σίμβλων,
Τῆς καλυκοστεφάνου νυμφίος Εὐρυνόμης,
Ἑρμοφίλας ἀνέθηκεν ὁ βουκόλος.

F

Πηκτίς. πηκτίδος. πανδούρου μάχαιρα κρεωκόπος. ἣν δὲ ἀριστοφάνης. ἐν θεσμοφοριαζούσαις, εἶδος ἐργάνου κιθαριστικοῦ τοῦ χρεῶν ἐρωτᾷς. ἢ θέλεις τὰς πηκτίδας ἢ εἶδος ἀκολάστου

Πηκτὶς. πηκτίδος. ἡ. Pectis. Pectidis. Eadem, quæ Panduromachæra, gladius carnes-secans. Culter culinarius carnibus secandis destinatus. Apud Aristoph. in Thesmophor. *pag.* 140. *ver.* 13. genus *est* instrumenti citharœdici. *id est musici.* Anum interrogas, *de anum interrogas, anum illam quæru*, quæ ferebat pectidas? Vel *est* genus habitus lasciui *vel, figura lasciua.*

Et in epigrammate. Dulce melos per Pana Arcadem pectide sonas. *Et apud Theocritum in Epigram. pag. 252. f.*

χήματος. καὶ ἐν ἐπιγράμματι. ἁδὺ μέλος νὴ Πᾶ- A
να τὸν ἀρκάδα πηκτίδι μίλπεις.

Πηκτόν. Compactum aratrum. *Hesiodus* πηκτὸν ἄροτρον *vocat aratrum compactum, ad differentiam eius, quod non est à fabro compactum: sed ex tempore à rustico factum, & ideo minùs firmum.*

Πηκτὸν. τὸ κατασκευασὸν ἄροτρον.

Πηλαγονία. Pelagonia. Pars Macedoniæ. Gentile, Pelagon. Est & nomen Gigantis.

Πηλαγονία μοῖρα μακεδονίας. τὸ ἐθνικὸν, πηλαγών. καὶ ὄνομα γίγαντος.

Πηλασισμός Illusio. Contumelia.

Πηλασισμός. ὁ ἐμπαιγμός.

Πήλαξ. ῥάγας. Fissura. Ruptura. Rima. *Vide* Ῥάγας, ῥαγάδος. *ñ. in M Etym col. 812. lin. 3* Πήλαξ *verò apud idem col. 669. lin. 4; vocatur contumelia, quæ* πήλαξ *etiam illic appellatur. Vtrumque dictum à nomine* πηλός. *i. lutum, quo quis* B *per contumeliam alicuius faciem illimens fædat.*

Πήλαξ. ῥάγας.

Πηλέως μάχαιραν. Pelei machæra. *Er ad. Chil. 1. Cen. 8. col. 300. ad. 26. Magus sibi placet. quã Peleus in machæra.* Prouerbium hoc Aristophanes etiam ita describit *in Nubibus pag. 112. v. 9.* Magnificum sentit magis *i. de se magnificentius sentit & magis superbit*, quàm Peleus propter machæram, quæ putabatur pudicitiæ, *modestiæque* præmium *esse*, à Vulcano-fabricata; quam machæram Peleus *suæ virtutis causa donatam à Diis* accepit.

Πηλέως μάχαιραν. παροιμία ταύτην ἀπαγγέλει καὶ ἀριστοφάνης οὕτω. μέγα φρονεῖ μᾶλλον ἢ πηλεὺς ὅτι τῇ μαχαίρᾳ. ἣ ἐδόκει σωφροσύνης γέρας ἠφανισότυκτος, ἣν εἰλήφει μάχαιραν ὁ πηλεύς.

Πηλείδης. Pelides. Pelei-filius. Et Pelion. Idem.

Πηλείδης. ὁ τοῦ πηλέως. καὶ πηλέων.

Πηλείων. Pelionis. *Genit. à recto Pelion.* Nomẽ proprium. *At fortasse sic legendum. Peludes Pelei filius Et Pelion, idem Genitivus, Pelionis, Nomen patronymicum, quod Pelei filium significat.* C

Πηλείωνος. ὄνομα κύριον.

Πηλεϊάδεω Ἀχιλῆος. Pelidæ Achillis. Per vnicum λ scribitur iam Ἀχιλῆος *apud Hom. Iliad. α. v. 1. quod metri causa factum.*

Πηλεϊάδεω ἀχιλῆος, διὰ ἑνὸς λ.

Πήληξ. κος. ἡ Galea. Cassis.

Πήληξ. πήληκος. ἡ ἀσπιδοκεφαλαία.

Πήληξ Pelex. Aeschines contra Ctesiphontem. Oppidum. Leontidis *Tribus.*

Πήληξ. αἰσχίνης κατὰ κτησιφῶντος, δῆμος τῆς λεοντίδος.

Πηλίκον. Quantum. Quàm grande.

Πηλίκον, ποταπόν.

Πήλιον. Pelium. Nomen montis.

Πήλιον. ὄνομα ὄρους.

Πηλός Lutum. Cœnum. Limus. Terra aqua macerata. D

Πηλός.

Πηλούσιον. Pelusium. Nomen loci. Classis Ægypti, & ingressus, & exitus. Et Pelusiotes, ipse ejus. Pelusiotæ Cæsij, naturali artificio, nexus nectebant, trabes cum trabibus coniungentes.

Πηλούσιον ὄνομα τόπου. κλεὶς τῆς αἰγύπτου, καὶ εἰσόδου, καὶ ἐξόδου. καὶ πηλουσιώτης, ὁ πολίτης. οἱ πηλουσιῶται κάσιοι, φυσικῇ τέχνῃ ἀμμάζα ἔπλεκον, δοκοὺς ἐπὶ δοκοῖς συναπτοντες.

Πηλοφόροι. *Lutiferi. Cæniferi.* Artifices, qui manu faciunt opus. Mercenarij.

Πηλοφόροι. χειροτέχναι. μισθωτοί.

Πῆμα. Malum. Damnum. Infortunium. Calamitas Sophocles *in Aiace pag. 22. m.*

Πῆμα. κακὸν. βλάβη. δυσυχία. σοφοκλῆς.

Cho. Bona-verba profer. Ne malum malo dans, adhibens,

Μὴ κακὸν κακῷ δίδου. E

Remedium, maius malum ipso damno fac. ἀ. ne malum addas, & grauissimum malum nono malo nunc augeas. Horum verborum constructio hæc est, μὴ κακὸν &c. ἄτην vocat ipsam insaniam, *quæ valde nocet insanis.* πῆμα *verò, vocat* ipsam mortẽ, quod est insania peius. Et rursus Sophocles *in Oedipo Tyranno p. 168. v. 5.* Creon verò tibi malum nullum *creat, conciliat, affert:* Sed tu ipse tibi *concilias ista mala.* Dixerat enim Oedipus *eadem pag. v. 4.* Creonti sne, an verò tua *sunt* ista commenta?

Ἄκος, κρεῖσσον τὸ πῆμα τῆς ἄτης τίθει.
Τὸν ἐξῆς. μὴ κακὸν κακῷ δίδου· ἄκος μεῖζον ποιήσῃς τῆς ἄτης τὸ πῆμα. ἄτην φησὶ τὴν μανίαν. πῆμα δὲ, τὸν θάνατον. ὅ ὄζει χεῖρον τῆς μανίας. καί αὖθις σοφοκλῆς κρέων δέ σοι πῆμ' οὐδὲν, ἀλλ' αὐτὸς σὺ σοί. εἰρήκει δὲ οἰδίπους, κρέοντος, ἢ σοῦ ταῦτα τὰ ξυρήματα.

Πημανεῖ. Lædet. Aristoph. *in Acharnensibus pag. 294. ver. 21. 22. 23. 24.* Et si ingressus fuerit aliquis Ctesias, Vel calumniator alius, plorans considebit, *vel, desidebit.* Nec alius mortalium clàm-opsonia-corrumpens, *vel, opsonia-suffurans*, te lædet. Iste *Ctesias* ob calumniandi-consuetudinem, *apud omnes malè audiebat, & ideò* à-Comicis-carpebatur. F

Πημανεῖ. ἀριστοφάνης. ὑδὲ κτησίας ὁ συκοφάντης πημανεῖ. οὔτος ὅτι συκοφαντίᾳ ἐκωμῳδεῖτο.

NOTÆ.

A NOTÆ.

Πημανεῖ.] Aristoph. in Acharnensibus. pag. 194. sic habet:

Κᾆτ εἰσὶν οἳ Κτησίας,
Ἢ συκοφάντης ἄλλος, οἰ-
Μώζων καθεδεῖται.
Οὐδ' ἄλλος ἀνθρώπων ὑποψιανὸν σε πημανεῖ ται. Vide Schol.

Πημήνει. κακοῖ. βλάπτει.
Πῆ μὲν, ὅπου μὲν.

B Πημήνειαν. Βλάψειαν. ὁ δὲ, ὁ πρότερον αἰτήσας, πρὶν σφόδρα πημῆναι τὸ δυσμενὲς, καὶ πολλοὺς ὅσους δεδυνήσεσθαι.

Πημονή. ἡ βλάβη.
Πηνελέως. ὄνομα κύριον.

Πηνελόπεια. καὶ πηνελόπη, ὀνόματα κύρια.

Πηνειός. ὄνομα ποταμοῦ.
C Πηνίκα. πότε οὐκ εἰδέναι. πηνίκα δὲ ἐξώρμησε τὴν νυκτός.

Πηνίκ' ἐστὶν ὥρα τῆς ἡμέρας, αἰνὶ τὸ ὁποία ὥρα ἐστὶ τῆς ἡμέρας; ὥρας γὰρ ἐζήτουν, οὐ καιρούς· τὸ δὲ κατὰ παροδοπόν. ὁπηνίκα σμικρόν τι μετὰ τοῦτο μεσημβρίαν. τὸ δὲ πηνίκ' ἀττ' ἀπόλεπε; οὐκ ἀττικὸν, οὐδὲ ἀρχαϊκόν. οὐδὲ ἀκριβὲς. ἔστι γὰρ αἰνὶ τὸ πότε δῆτα; παρέλκει γὰρ τὸ ἄττα. ἐπεὶ οὔτε τὸ τινὰ σημαίνει. οὔτε τὸ ἄττα. οὐδὲν γὰρ τούτων
D ἁρμόζει τῇ ὁπηνίκα.

Πημαίνω. Malo afficit. Lædit. Nocet.

Πῆ μέν. Alicubi quidem. Partim quidem. Interdum quidem.

Πημήνειαν. Læserint. Nocuerint. Malis-afflixerint: πημαίνω. *Ladere. Noccre. Malis-affligere.* Vt, Ille verò non priùs remisit, *nec antè cessauit*, quàm hostes grauiter læsisset, & quàm plurimos interfecisset.

Πημονή. Noxa. Damnum. Detrimentum. Malum.

Πηνέλεως. Peneleos. Peneleus. Nomen proprium.

Πηνελόπεια. Penelopea. Et Penelope. Nomina propria *mulierem eandem significantia, scilicet Vlyssis vxorem.*

Πηνειός. Peneus. Nomen fluuij.

Πηνίκα; πότε; Quando? *Aduerbium interrogationi seruiens. Vt,* πηνίκα δῆτα, *pro* πότε δῆτα, *quandónam? Et* πηνίκα &c. Quandónam noctis, *pro, quota noctis hora* egressus est?

Πηνίκ' ἐστὶν. &c. Q. d. Quando est hora diei. Pro, Quota est hora diei? Horas enim, non tempora, *nec temporis articulum, & occasionem* quærebant. Particula verò, quæ redditiua vocatur, & quæ respondet huic aduerbio πηνίκα, est ὁπηνίκα. quod non est interroganti aduerbium: sed sine interrogatione significat, Quando, quum, quo tempore. Vt, ὁπηνίκα. &c. i. Quando paruum quoddam *temporis spatium erat* post meridiem. *i. paulo post meridiem.* Illud verò, *quod extat apud Aristophanem in Auibus pag. 425. v. 1.* Πε. Πηνίκ' ἄττ' ἀπόλεπε? Pi. *Quandónam periit?* Hoc inquam, nec Atticum, nec antiquum, nec accuratum est. Est vero *dictum* pro, πότε δῆτα; quandonam? Redundat enim illud ἄττα. Quia nec πηνίκα quædam, significat, nec ἄττα. i. quæ. Nihil enim horum conuenit huic *aduerbio* πηνίκα. *Sic in Schol. annot. i. scribitur, vt hic scribendum.*

Πηνίκη. Galea villosa, *vel pilis-instructa*, & circumpositicia coma. Hinc etiam *deductum est verbum* πηνίζειν. i. decipere, fallere. Comæ verò circumpositiciæ, *quæ circa mulieris, vel viri caput ponebatur, triplex erat genus. Nam* vnum quidem, ἐντετοκὸν vocabant, *q. d.* ἐνδεδετοκὸν. *Quod pilorum penuria laborat. i. quod vel mulieres, vel viri propter capillorum penuriam ad caput adhibebant, vt* satis capillorum habere viderentur. *Pollux lib. . . col. 87. lin. 7. 8. 9. 10. 11.* Alterum verò, ἀμφικύμιον. *i. anteriores-comas, quas Festus vocat antias.* Tertium verò, πηνίκη. *quod idem valet, ac* ἐπιπάκη. *i. appositicia coma, qua caput velatur, & spectatores fallantur, quasi naturalibus comis caput esset instrumentum. Vide Mag. Etymol. col. 269. lin. 32. 33. 34. Eustath. 1422. 2. scribit,* Πηνίκη. ἡ περὶ τὴν θέσιν τῶν θριξὶν πλοκὴ ἐκ τειχῶν, ἤγουν τῶν ψευδίων λέγεται. *i.* πηνίκη *vocatur circumpositicia galea ex pilis confecta, dicta à nomine* ψευδίου, *de qua antè.*

E

Πηνίον. Fusus, circa quem trama, *vel filum* voluitur, In epigrammate quodam.

Et istos curiosos, volubiles, versatiles
Fusos, & radios-textorios istos fractos,
Spathásque graues, pretiosa instrumenta artis textoriæ.

Et Hometus *Iliad. 4. pag. 906. M.* πηνίον *sumit pro trama, vel pro stamine.* Stamen extrahens. Vnde & ἐκπηνίσαι. *apud Aristoph. in Ranis. pag. 133. v. 31. Est autem fut. med. quod ita formatum,* ἐκπηνίζω. *fut. comm.* ἐκπηνίσω. *Atticè,* ἐκπηνῶ. *fut. med. comm.* ἐκπηνίσομαι. *Atticè,* ἐκπηνοῦμαι. ῶ. οῦμαι. ἐκπηνίζειν *verò, stamen deducere, filum deducere, vt bombyces sericum trahunt. Vide Schol. annotatione decimaquinta, quæ vertunt,* ἀφελκύσαι, ἐξελκύσαι. *Extrahet.*

F Καὶ ὅμηρος. πηνίον ἐλκούσα. ὅθεν καὶ τὸ ἐκπηνῆσαι.

NOTÆ.

Καστατός.] N.L. Fortasse Καὶ ταρσοὺς legendum. Quid sit ταρσὸς, ex Lexicis constat. Iam verò figuratè, licentia poetica, sic radij textorij vocabuntur, quòd quandam alarum expansarum similitudinem habeant. Deinde legendum suspicor, metri, sensúsq; causa. A

Σπάθας τ' ἐμβάλλοις, πολυάργυρα ὄργανα τέχνης.

Spatha verò nunc significat instrumentum textorium, cuius pulsu tela densatur, & arctatur.

Πηνίν Penium. Animal culici simile. Aristophanes Nubibus. N.L. Iacebitis vt culices subacti. Pro, sicci, *debiles, & infirmi.* Deridet enim Chærephontẽ, eiúsque tocios propter *corporis* siccitatem, & infirmitatem. Quòd autem πηνίον sit culicis genus, Speusippus Similitudinum lib. 12. Sic dicit πηνίον, ἰσχνὸς, κώνωψ. i. Penion est empis, culex. *empis verò, culicis genus, vel animal culici simile.*

Πηνίσματα. Telæ. *Aristoph. in Ranis pag.* 181. n. 12. *de telis aranearum hoc dixit. Consule Schol. annot.* 8.

Πηός. Propter coniugium cognatus. Affinis. *Hom. Iliad.* Γ. *pag.* 1. *v.* 23. Et πεσσὼν. Propter coniugij ius cognatio. Affinitas. *Apollon. Περὶ Λέξ. lib.* 1. *pag.* 3. *v.* 48. Et πῶν. cognatorum, affinium. Homerus *Iliad.* Γ. *pag.* 11. *v.* 23. πηούς τε, φίλους τε. Affinésque, amicósque.

Πήρα. Pera, Theca, in qua panes ponuntur. Et Prouerbium. Mendici pera non impletur. De inexplebilibus *hominibus, qui nunquam expleri, satiarique possunt. Er. adag. Chil.* 2. *Cent.* 1. *col.* 486. *ad.* 24.

Πήρα. Pera. Marsupium. Theca. Et πήρα. Pera, mensura frumentum recipiens satum. *i. frumenti seminati receptrix.* Et πηρίδιον. pe rula parua. Et Aristophanes *in Nubibus. pag.* 105. *v.* 9. & 30.

Telephum esse Mysum se dicens,
Ex perula depromptas sententias rodens.
Consule Schol. annot. 8.

Vide Aristophan. in Acharnensibus. pag. 279. 280. 281. 282. *vbi variam Euripidis scenicam supellectilem describit, & de Telepho Mysó verba facit, & de corporis cultu, quem illi tribuit.* Hic *autem Telephus* pauper erat.

Πηγὸν πεῖνος. ὁ. Virile pudendum. Mentula. *Testiculus. dictus quasi σπειόν. i. sator. à σπείρω. sero, semino, quòd eius opera liberi seruentur, & procreentur. Mag. Etym.* 971. 5.

Πηρὸς. Qui nihil prorsus videt. Cæcus.

Πήρωσις. Excæcatio.

Πήσσω. Figo. *fut.* πήξω. Cogo. Coagulo. Denso.

Πυτύα. Coagulũ. Succus, qui coagulat lac. Et prouerbium. Ipse enim inuenit mali coagulum. id est fontem. *legendum,* πῶύαν, *vnu* πυγλύ. *Sic enim recte scriptum supra. in* Αὐτὸς γὰ εὗρε τὸ κ. τ. λ. *Erasm. ad. Chil.* 1. *Cent.* 1. *col.* 4. *Ipse sibi mali fontem reperit. Hoc autem dicitur. De iis, qui sibi-ipsis mala conciliant, & in suum caput, as perniciem attrahunt.* B

Πηχίσκους. Parua-ligna-cubitalia. Stipites-cubitales Vt. Cùm autem illi funem traxissent, in quem quosdam cubitales-stipites iniecerant, tutum ascensum reddiderunt. C

Πηχυαῖος. Cubitalis. Vnius cubiti mensuram habens.

Πῆχυς. Cũbitus. Extensio cubiti vsque ad manus digitos. Cubitus habet pedos duos, digitos 16. D

Πιαλίοις ὄφεσιν. Pinguibus serpentibus. *Hoc autem nomen* πιαλὸν *formatum, vt* δηλαλίοις. Siticulosis *Hoc epithetum tribuitur* propriè *serpentibus* illis, qui circa Hierichuntem præcipuè inueniuntur, ex quibus Medici plerunque theriacam parant.

Πιαίνω. Impinguet. Pinguia-faciat. *Vt,* παίνω τὰ σὰ. Pinguia-faciat holocaustа tua. *à* παίω. *Impinguo. Pinguefacio.* E

Πιν-

Πηνίον. ζῷον ὅμοιον κώνωπι. ἀριστοφάνης νεφέλαις. κείσεσθον ὥσπερ πηνίω βινούμενω, ἀντὶ τοῦ ξηρεῖ σκώπτει γὰρ τοὺς ἀεὶ χαιρεφῶντα εἰς ξηροτῆτα, καὶ ἀδένειαν. ὅτι ἢ κώνωπος εἴδος ἐστὶ, ἀποδύσπαος ἐν τῷ δωδεκάτῳ τῆς ὁμοιότητων φησὶν οὕτως. πηνίον, ἔμπις, κώνωψ.

Πηνίσματα. ὑφάσματα.

Πηός. ὁ κατ' ἐπιγαμίαν συγγενής. καὶ πεσσών, ἢ συγγαμβρία. καὶ πηῶν, τῶν συγγενῶν. ὁμαρος. πηούς τε, φίλους τε.

Πήρα. ἡ θήκη τῆς ἄρτων. καὶ παροιμία. πλωχὸς πήρα οὐ πιμπλᾶται. ἐπὶ τῶν ἀπλήστων.

Πήρα. μέρσπαος. θήκη. καὶ πήρας, μέτρον σπερμάτων σπειρομένου. καὶ πηρίδιον. καὶ ἀριστοφάνης.

Τήλεφος ἦν μυσὸς.
Φάσκων.

Ἐκ πηρὶδίου τὰς γνώμας λυμαινόμενος.

Πηγὸν πεῖνος. τὸ αἰδοῖον.

Πηρὸς. ὁ παντάπασι μὴ ὁρῶν.
Πήρωσις. ἡ τύφλωσις.
Πήσσω. τὸ πηγνύω.

Πυτύα. ὁ ὀπὸς ὁ τυρδύων τὸ γάλα. καὶ παροιμία. αὐτὸς γὰρ εὗρες τὸ κακοῦ τιλὺ πυτύαν. ὅτι τὴν πυγλύ, δηλονότι τῆς ἑαυτοῦς κακὰ διαπαντῶντων.

Πηχίσκους. ξυλάρια πηχυαῖα. τῆς ἢ τὸν χοῖνον ἑλκυσάντων, ἐν ᾧ πηχίσκους τινὰς ἐμβαλόντες, ἀνάβασιν ἀσφαλῆ ἀπειργάσαντο.

Πηχυαῖος.

Πῆχυς, πήχεως, τὸ ἀπὸ τῆς ἀγκῶνος μέχρι τῆς δακτύλων τῆς χειρὸς ἐκτασις. ὁ πῆχυς ἔχει πόδας β. ὁ ἢ πῆχυς, δακτύλους ις'.

Πιαλίοις ὄφεσιν, οἷς δηλαλίοις. ἰδίως τοῖς κατὰ τιλὺ ἱερηχὼ μάλιστα εὑρισκομένοις, ἐξ ὧν οἱ ἰατροὶ ὡς τὰ πολλὰ τιλὺ θηριακὸν σκευάζουσιν.

Πιανάτω. πίονα ποιήσει τὰ ὁλοκαυτώματά σου.

Πιαν-

A Πιαυθήσεται.

Πιανῶ.λιπαρὸν ποιήσω.

Πιαίνη.αὐθυπόταχθον.

Πίαρι.τῷ λιπαρῷ.

Πίασος.ὄνομα κύριον.ἠράσθη πίασος θετταλὸς,λαρίσσης δ' ἐκλήθη θυγατρὸς, ἔρωτα ἄθεσμόν τε,καὶ δυσυχῆ.

B Πιγνύη.κνίκος ὁ τὸν τυρὸν πηγνύων.

Πίγρης καρ ἀπὸ ἁλικαρνασσοῦ· ἀδελφὸς ἀρτεμισίας δ' ἐν τοῖς πολέμοις ἐθαυμοῦς. μαυσώλου γυναικός.ὃς τῇ ἰλιάδι παρεμβαλὼν κατὰ στίχον ἐλεγεῖον,οὕτω γράψας.

Μοίων ἄειδε θεὰ πηλεϊάδεω ἀχιλῆος.

Μοῦσα σὺ γὰρ πάσης εἰρηαι ἔχεις σοφίης.

Ἔγραψε δὲ τὸν εἰς ὅμηρον ἀναφερόμενον μῦρμηκιν, ἢ βατραχομυομαχίαν.

C ΤΟ Π ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

Πίγρης πίγρητος,ὄνομα ποταμοῦ,καὶ πίγρητα,ὄνομα τόπου.

Πιδακες.σαφῶς ἐς πηγαί. καὶ αἱ ἐκ γῆς κατ' αὐτὸ πηγαὶ,ἁλμυρὸν ὕδατος ἦσαν αἱ πᾶσαι.

Πιδακίων.πίδαξ. πηγή.ἢ σαφῶς. καὶ ὑπίδαξ χῶρος.ὁ καλὸν πηγὴν ἔχων.πορφυρίαν τε βότρυων μεθυσκίδακα πυκινόρρακα, σὺν ὀπιγεάμματι.

D

Πίδαξ.Latices Guttæ,Fontes. Vt,Et in ipso quidem omnes fontes erant aquæ salsæ. *Hoc exemplum pertinet non ad* Πιδακες:*at ad* Πηγαί. *Vtrunque tamen idem significat.*

Πιδάκιον.Fonticulus.Paruus-fons.Fons. Vel gutta.Stilla.Et εὐπίδακος χώρος. Locus pulchrum fontem habens.*Vel fontibus-abundans locus.* In epigram. Purpureúmque racemum, & vini-fontem exdensis-vuarum-granis-profluentem.N.L.

Π Ι.

Πιαίνεται.Impinguabitur. Pinguefiet. Pinguescet.Pinguis-fiet.

Πιανῶ Pinguefaciam. Impinguabo. Nitidum faciam *Splendentem reddam,vt solet esse pinguiorum corporum cutis.*

Πιαίνη.Per-se-subiunctiuum. Pinguefecerit. Impinguarit.Pinguem-fecerit. *Est pers.singul.aor.1.act.à* πιαίνω.*fut.*πιανῶ.*aor.1.act.*θέλω *subiunct.*πιαίνω.

Πίαρι Pingui.Nitido.Splendido.

Πίασος.Piasus,Nomen proprium. Vt,Pialus Thessalus suam filiam Larissam amauit amore & illicito,& calamitoso.

Πιγνύη.*Vel* πηγνύη. Cnicus *herba* caseum coagulans.

Πίγρης.Piger Car,ex Halicarnasso, fuerat Artemisiæ (quæ in bellis fuit insignis) Mausoli vxoris, qui singulis Iliadis versibus singulos inseruit Elegiacos, ita scribens,

Iram Cane Dea Pelidæ Achillis.

Musa tu enim omnis-peritiam habes sapientiæ.

Scripsit & Margitem,qui ad Homerum refertur,eique tribuitur,& Ranarum-muriúmque-pugnam.

Π. CVM L.

Πίγρες.Pigres.Pigretis.Nomen fluuij. Et Pigretai Nomen loci.

Πίδακες.Latices Guttæ,Fontes. Vt,Et in ipso quidem omnes fontes erant aquæ salsæ. *Hoc exemplum pertinet non ad* Πιδακες:*at ad* Πηγαί. *Vtrunque tamen idem significat.*

Πιδάκιον.Fonticulus.Paruus-fons.Fons. Vel gutta.Stilla.Et εὐπίδακος χώρος. Locus pulchrum fontem habens.*Vel fontibus-abundans locus.* In epigram. Purpureúmque racemum, & vini-fontem exdensis-vuarum-granis-profluentem.N.L.

N O T Æ.

Πορφυρίαν.] N. L. Sic fortasse legendum, Πορφυρίην τε βότρυν,μεθυπίδακα,πυκινορρῶγα.μεθυπίδακα. τὸν τοῦ μέθυ ἔστε μέθυος πιδάκα.τουτέστι πηγὴν.μέθυ verò nomen est indeclinabile,vt quidam putant,qui suam sententiam tuétur illis carminibus,quæ sunt apud Homerum Iliados H.pag.286.

Δῶκεν Ἰησονίδης ἀγέμεν μέθυ χίλια μέτρα.

Sed potest hoc per apocopen dici,pro integro μέθυος. Nam τὸ μέθυ, τοῦ μέθυος reperiri constat. Epigram. lib. 4.pag.339.epigr.288.

Εἰμὶ δὲ ταῖς Νύμφαισιν ὁ μίσπος.ἀντὶ δὲ τοῦ οἴνου.

Πορφυρέου μέθυος λαρὸν ὕδωρ πεφυκώς.

E Vel τὸ μέθυ dictum γενικῶς,deinde χίλια μέτρα subiicitur εἰδικῶς,vt vini quantitas indicetur. Dictum vinum μέθυ,ἀπὸ τοῦ μεθύειν,quòd homines,qui nimium vini potant,remissos,languidósque reddat, eorúmque vires debilitet.πυκινορρῶγα verò fontem appellat,τὸν ἐκ βοτρύων, ἢ ἐκ σταφίδων βαγῶν πεφυκότα.ῥᾶξ,ῥαγός.ὁ,vel ἡ. Vuarum acinus,in quo vinacea celantur.Ipsarum vuarum granum,quod κόκκος aliter vocatur.

Πίδαιος.ὄνομα κύριον.

Πιδηίασης.καθυγρα.

Πιδύειν.ἀναδίδειν.

F Πιδύτης.ὄνομα κύριον.

Πίδνος.ποταμός.

Πιαίνων.θεραπεύων.ὑποτρέφων.αἰλιανὸς.λύχνον ὄμμα.δ' ἀσελγὲς πείνων κακὴ ἐσπάσει, τὰ δ' ἀπορρήτοις ὄργια ἐσίδησι θεάσασθαι ἀτέλεστος ὤν.

Πίδαιος.Pidæus.Nomen proprium.

Πιδηίασες Fontanosæ. *Nomen regionis fontibus abundantis.*Humidæ.

Πιδύειν.ἀναδίδειν. *vel* ἀναδδύειν. Q.d. Sudorem-sursum emittere. Aquas-sursum-emittere. Scaturire.*Vide* πιδύειν *apud Eustath.*

Πίδυτης.Pidytes.Nomen proprium.

Πίδνος.Pidnus Fluuius.

Πιαίνων.*Pinguefaciens.Impinguans.* Colens. Pascens. Aelianus. Auidum oculum,& impudicum pascens malo conuiuio,Proserpinæ sacra spectare concupiuit,cùm non esset initiatus. *L.* ἐπεσάττης. *vel* ἐπεισάττης *pro,*ἐπεσπάσει. *Vide Eustath.*

Πιαίνω. Accusatiuo. Pinguefacio. Impinguo. Pinguem-facio. *πιαίνομαι* verò *passiuum, gaudet* datiuo. Vt, Hœdis, *agnis* ex ouium-gregibus impinguari.

Πι. Bibe.

Πιζόμενος. Qui-premitur. Qui-grauatur. Qui-domatur. Et *πιέζω*. Premit. Angit. Pro, Dolore afficit. Aristophanes *in Pace. pag.* 471. *v.* 13. Stilbidem premit. Hic autem Stilbides *fuit* optimus, & celeberrimus vates.

Πιερία. Pieria. Mons. Macedoniæ. Et Pierides, Musæ quæ *sunt* in Macedonia. In Epigrammate.

Non enim Pieridibus. i. Musis *tantæ curæ-sum, quantæ Cupidini*, eius
Sacra tanto curans desiderio.

Πιαίνω· αἰτιατικῇ· παίνομαι ἢ, δοτικῇ· κἀμφοῖς ἐπὶ προβάτων παίνεται. A

Πίε· πῖθι.

Πιεζόμενος· βαρυνόμενος. δαμαζόμενος. καὶ πιέζει· αἰνιττόμενος. ἀριστοφάνης. τὸν στιλβίδην πιέζει· ὁ δὲ στιλβίδης μάντις ἄριστος, καὶ εὐδόκιμος

Πιερία· ὄρος μακεδονίας· καὶ πιερίδες, αἱ μοῦσαι αἱ ἐν μακεδονίᾳ ἐν ἐπιγράμματι.

Οὐ γὰρ πιερίδεσι τόσον μέλω ὅσσον ἔρωτι. B

Ὄργια τοσσατίῳ ἀμφιπόωσα πόθῳ.

N O T Æ.

Τόσον.] Perperam antè legebatur, *τόσσα μέλω, ὅσσον*, & *τοσσατίοισι*. Manifestos errores emendaui, vt vides.

Πιεστήριον. Prælum. Torcular. Instrumentum, quod res aliquas premit, & liquorem ex iis exprimit. Est & tormenti genus, quo Iudices vtuntur, vt ex maleficis, per vim exprimant veritatem.

Πίειρα· λιπαρά.

Πίν. Per-se subiunctiuum. Biberit.

Πίνει. Pinguis. Florida. *Vt in quodam hexametro.* Placentáque pingues, & bene-in-thesauro-seruatum oleum.

Πιάναντα. Illum, qui pinguefecit. Illum, qui pingues fecit. Alyatte Prienen obsidente, *ferunt* Biantè sapientem duos mulos, quos impinguarat, in *hostium* castra expulisse. Illum verò *Alyatten illum* conspectis obstupuisse, illorum *Prienensium* copiosam-annonam vel ad ipsa bruta extendi, *& illis suppetere.* Quare *cum Prienensibus* fœdus-facere voluit, & *hac de causa* in *vrbem* misit nuncium.

Πίνειν· αἰθυπόταχτον. C

Πίνετα. λιπαρᾷ αἰθερίφαισά τ' πίνετα, καὶ εὐθησαυρον ἔλαιον.

Πιάναντα. λιπαρεῦντε· ἐρασάμενον. ἀλυάττου πολιορκοῦντος φρύγιον, βίαντα τὸν σοφὸν πιναντα δύω ἡμιόνους ἐξελάσαι εἰς τὸ στρατόπεδον· τὸν δὲ, συνιδόντα καταπληξῆσαι, τὸ μὲν χεῖρον ἀλόγων ὀφθῆναι αὐτῷ τῶν εὐθηνίαν. καὶ βουλήθη ἀποίσασθαι, καὶ εἰσπεμψαι ἄγγελον.

Πιθηκίσιος· Pithacionis. *Genitiuus à recto* Πιθακίων.

Πιθάκνη. Diminutiuè. Doliolum. Paruum doliunt, vt πολίχνη. oppidulum. paruum oppidum. Sed apud Aristophanem *in Equitibus. pag.* 234. *v.* 7. *Schol. annot.* 4. *vnde Suidas πιθάκνας vocantur* loca deserta. Nam propter bellum *Atheniensis* ex agris *conuenientes, in dolioli, vel in locis deserto, &* speluncis habitabant. Antiqui verò φιδάκνην vocant, *quam recentiores* πιθάκνην appellant. D

Πιθακίσιος.

Πιθάκνη. ὑποκορισικὸς μικρὸς πίθος ὡς πολίχνη ὧδε δὲ ἀριστοφάνει πιθάκνας, οἱ ἔρημοι τόποι. διὰ γὰρ τὸν πόλεμον ἀπηλαίοις ᾤκουν οἱ ἐκ τῶν ἀγρῶν. οἱ δὲ παλαιοὶ φιδάκνην λέγουσι.

N O T AE.

Παρὰ δὲ Ἀριστοφάνει.] In Equitibus. pag. 234. v. 7.

Αλ. Καὶ σοῦ σὺ φιλεῖς, ἐς τοῦτον ἔρᾳς οἰκεῖν' ἐν ταῖσι πιθάκναισιν. &c. cæt.

Schol. πιθάκναισιν. ὑποκοριστικῶς, μικροῖς πίθοις. πιθακοίτας ἀρήμους τόπους. ὅτι διὰ τὸν πόλεμον οἱ Ἀθηναῖοι ἐκ τῶν ἀγρῶν συνεχώρουν ἐν ταῖς πιθάκναις, ἤγουν ἐν τοῖς σπηλαίοις ᾤκουν. & cæt. E

Πιθανόν. Probabile, est axioma ad assensionem ducens. Vt, Si qua peperit, illa, mater est illius, *quem peperit.* Hoc autem *est* falsum. Auis enim non est oui mater.

Πιθανώτατον. Maximè probabilis.

Πιθανοί. Credulos. Illos, qui facilè credunt. Xenophon in Cyri Institutione. Quidam autem adeò sunt creduli, vt, priùs quàm cognorint quod agitur, statim credant *id esse verum, quod tamen ignorant. Sic autem hoc vocabulum accipitur*, vt φοβεροί, pro φοβούμενοι. i. formidolosos, pro, formidantes, metuentes, timidos. Thucydides. Appianus. Vnum autem ipsorum fidum, & ad illam rem aptum cum Consulibus congressum, in *loco* secreto, *clàm, ferunt ab ipsis* petiisse fidem. Item, Et ob illum repentinum, *ac insperatum* casum, res quædam acciderunt probabiles, *quas homines* facilè

Πιθανόν. πιθανὸν ἀξίωμά ὅτι, τὸ ἄρρεν εἰς συγκατάθεσιν. οἷον εἴ τις τί ἔπεκτεν, ἐκείνη, ἐκείνου μήτηρ ὅτι. ψεῦδος δὲ τοῦτο. οὐ γὰρ πᾶσα ὠὸν ὅτι μήτηρ.

Πιθανώτατος.

Πιθανούς. τοὺς εὐπειθεῖς. ξενοφῶν κύρου παιδείᾳ. πιθανοὶ δ' οὗτοι εἰσί τινες ὥστε φθὴν εἰδέναι τὸ πρᾶγμα, πρότερον πιθανῶς. ὥσπερ φοβεροὺς, τοὺς φοβουμένους. θουκυδίδης. ἀππιανός. εἶδε δ' αὐτῷ πιστὸν, καὶ πιθανὸν εἰς τὸ ἔργον ἐντυχόντα τοῖς ὑπάτοις, εἰ δυσορρίτῳ πίστιν αἰτῆσαι. καὶ πιθανότητες τινὲς συνεκύρησαν ἐν τῷ F

Α ωφελιμίας. ἃς οἱ ῥωμαῖοι περιπλάττοντο, φιλοτιμώτερον τῶν ὄντων. καὶ αὖθις. ὅλῳ ῥώμῃ σώματος, καὶ τῷ εἰς τὰς μάχας ὠφελίμῳ, ἢ τῷ πλήθει πιθανόν. ἀντὶ τοῦ ἐξάρχοντα.

facilè crediderunt, sibique persuaserunt, quas Romani ambitiosiores, quàm par erat, commiscebantur. Et rursus. Ob corporis robur, & in præliis temeritatē, multitudini probabilem esse *dicebant*, pro, *Multitudinis dicebant esse principem, vt eam in quamcunque partem vellet, facilè pertraheret, eique persuaderet, quidquid persuadere statuisset.*

Πιθήκειον βλέμμα, τὸ τῆς πιθήκου. καὶ πιθηκισμοῖς ὠφελιμαύνεις, ἀντὶ τοῦ ἀπατᾷς, καὶ κολακεύμασι μιμητικοῖς. ἢ μιμήμασιν. ὡς καὶ αὐτὸς ταῦτα ποιῶν.

Πιθήκειον βλέμμα. Aspectus simiæ. Simiæ intuitus, quo rem aliquam intuetur. Et *apud Aristoph. meminit in Equitibus pag. 239. v. 24. Er. ad. Chil. 3. Cent. 7. col. 777. ad. 62. Simia fucata.* Hei mihi misero. qualibus pithecismis me circumagis! πιθηκισμοῖς. Fraudibus & assentationibus, velimitationibus, *qualibus vtuntur simia, quæ rerum visarum sunt imitatrices. Hoc autem ideo dictum*, quòd hæc ille fecisset. ὠφελιμαύνεις Pro, decipis, fallis, & me superas, ac vincis.

Β

N O T Æ.

Καὶ πιθηκισμοῖς.] Apud Aristoph. in Equitibus pag. 239. v. 24.

Οἴμοι τάλας. οἵοις πιθηκισμοῖς με περιελαύνεις.

Deinde sic lego, πιθηκισμοῖς. ἀπάταις, ἢ κολακεύμασιν, ἢ μιμήμασιν, ὡς &c. Et, περιελαύνεις, ἀντὶ τοῦ ἀπατᾷς, ἢ ἡμᾶς νικᾷς. nam scribitur & περιελαύνεις.

Πίθηκος τῇ γυναικὶ. ζήτει ἐν τῷ διαθήκῃ διαθώμεθα, ᾧ διέθετο πίθηκος τῇ γυναικί.

Πίθηκος τῇ γυναικί. Pithecus cum vxore. Quære in illis verbis διαθήκῃ διαθώμεθα. &c. *Apud Aristoph. in Auibus pag. 38. v. 3. & 14.* Nisi pacti fuerint isti pactum mecum, Quod Pithecus cum vxore pactus est. &c.

C

Πιθώ. ἡ μιμώ. πίθηξ ἐστί, σφόδρα πονηρὸς βραχὺς ἀνθρωπίσκος. καὶ διαπιθηκίσαι, διαπαίξαι, ἀπὸ τοῦ πιθήκου. φιλοπαιγμονέστατον γὰρ τὸ ζῷον. καὶ παροιμία, ἄπληστος πίθος ὁ ἐν ᾅδου. ζήτει ἐν τῷ ἀπωλείᾳ.

Πιθώ. Simia. Quam ab imitatione rerum, quas imitatur, Græci vocant μιμώ. q.d. Imitatrix. πίθηξ verò apud quosdam breuis homuncio *vocatur, quòd statura similem referat. Pumilio. Nanus.* Et διαπιθηκίσαι. Simiarum instar deludere, fallere. Hoc enim animal *est* curiosissimum. *Vel, ludorum amantissimum, vt legatur* φιλοπαιγμονέστατον. Nam antè dixit διαπαῖξαι. Et prouerbium, Inexplebile *est* dolium illud, *quod est* apud Inferos *Hoc non ad* Πιθω *: sed ad* Πιθος *pertinet. Erasm. ad. Chil. 1. Cent. 10. col. 325. ad. 33. Inexpl. dol.* Quære in Ἀπωλείᾳ.

Πίθηκος. ἡ μιμώ, βάβριος.

Πίθηκος. Simia. Simius. Babrius.

D Κερδὼ πίθηκῳ φησὶν, ᾧ ὁρᾷς κίονα,
Ἐμοὶ πατρώη τ' ἔδρη, καὶ τι παπαῖον.

Vulpes simiæ dixit, quam vides columnam, hæc *Mihi paterna que est, & simul auita.*

Πίθηκος. τὸ ζῷον ἡ μιμώ, ὠνομασμένον ἀπὸ τοῦ πιθῶ, πιθήσω. πείθει γὰρ ἡμᾶς. Ἐκ παροιμίας.

Πίθηκος. Animal, quod vocatur μιμώ i. simia, à πιθῶ. persuadeo, fut. πιθήσω. Nobis enim persuadet *quod vult, & ad morem sibi gerendum, & gratificandum inducit.*

Et prouerbium, *Erasm. ad. Chil. 2. Cent. 1. col. 483. ad. 14. Anus simia* ferè quidem. Ἀπὸ τοῦ χειρὸν.

Γέρων πίθηκος οὐχ ἁλίσκεται.
Ἁλίσκεται μὲν, μὴ χρόνῳ δ' ἁλίσκεται.

Anus simia non capitur. Vel certè,
Capitur quidem: sed tum tempore, seróque *capitur.*

Ἐπὶ τῶν δυσχωσάντων. De iis, qui rem infeliciter gesserunt.

Ε

N O T Æ.

Γέρων πίθηκος.] Erasmus adag. Chil. 2. cent. 5. col. 483. adag. 14. Anus simia ferè quidem. Apud Laertium in Heraclide versus integri sic leguntur, pag. 198. F.

Γέρων πίθηκος οὐχ ἁλίσκεται παγίδι.
Ἁλίσκεται μὲν, μετὰ χρόνον δ' ἁλίσκεται.
Anus simia non capitur laqueo.
Capitur quidem: Sed ferò capitur.

Huic simile alterum adagium, de quo Erasm. Chil. 1. Cent. 8. col. 321. ad. 17.

Γέρων ἀλώπηξ οὐχ ἁλίσκεται [παγίδι.]
Anuosa vulpes haud capitur laqueo.

Πίθηκος ἐν πορφύρᾳ παροιμία. ὅτι οἱ φαῦλοι κἂν πολλοῖς περιβληθῶσιν, ὅμως δι' οὗ διαφανοῦνται πονηροὶ ὄντες.

Πίθηκος ἐν πορφύρᾳ. Simia in purpura. Prouerbium, *de quo Er. ad. Chil. 1. Cent. 7. col. 228. ad. 10.* Simia purpurata. Significat, homines improbos, quamuis multis inuoluantur *inuolucris, vt ijs dolos, & malas artes, ac improbitatem tegant*, tandem tamen manifestè prodere suam improbitatem

F

Πίθηξ. ἡ μιμώ.

Πίθηξ. Simia.

Πίθι. πίε.

Πίθι. Bibe.

Πίθυης. ὄνομα κύριον, καὶ παρὰ Θυηξ, καὶ

Πίθυης. Pithnes. Nomen proprium, & Pisthnes, &

Pithus. πίθος tamen est etiam vinarium vas. Dolium.

Πιθοῦ. Pare. Obtempera. Circunflectitur. Est enim secundus aoristus *medius, qui secundam imperativi personam singularem de more circunflectit.* Hos enim *aoristos in hac persona* Attici circunflectunt. Hanc verò dialectū vlus est sequutus. Nam ipsa *formationis* analogia *syllabam* ι grauat. *Circunflexi exemplum habes in huius senarij verbo* πιθοῦ. Pare aliqua *in re* mihi pro te enim, non pro me dicam. *Idem* πιθοῦ *legitur & apud Aristoph. in Nubibus. pag.* 63. *v.* 21. *Item apud Sophoclem in Oedipo Colonæo. pag.* 310. *v.* 4.

Πιθοῦ. ὀξυτόνως, καὶ διὰ τῦ ι. δίυτερος γάρ ἐστιν ἀόριστος. λάθρα γὰρ ἦλθεν οὐ πιθὼν τὰς κυρίας. ἀριστοφάνης. B

Πιθάν. Acuto-notatum scribitur, & per ι, *in priore syllaba.* Est enim aor. 1. *act. à* πείθω. *suadeo, persuadeo, verbis induco, verbis flecto.* Aristophanes *in Ranis. pag.* 1[illegible]. *ver.* 20. Clàm enim venit non persuasis dominis. *i. Clàm enim domum redit, dominis inscis, quibus non persuasit sibi cum ipsorum bona venia domum redire tutò licere.*

Πιθῶνος. Pithonis. Nomen proprium. *Est autem genitivus à recto* Πιθών, Pithon.

Πιθών. ὄνομα κύριον.

Πιθοίατο. πεισθεῖεν.

Πιθ ιατο. *Tertia pers. plur. modi aor. 1. med. Ionicè formata, pro comm.* πίθοντο. *quod & per. plur. aor. 1. pass. aliàs dicere-tur* πεισθῆναν, *pro* πεισθῆναι. Paruerint Obtemperauerint. Morem-gesserint. *at* πιθοῦν. *suaserint, persuaserint, verbis induxerint. Est enim 3 pers. plur. opt. mod. Atticè formati à* πιθοίην, *& per contract.* πιθοῖν. *hoc à* πιθοια. *quod à grauitono* πιθω.

Πιθοιγία ἡ τῦ πίθου ἀνοιγή.

C

Π θ ιγια. Q. l. Dolij apertio. *Sed* τὰ πιθοίγια. *Pij* πιθοιγια. *Apud veteres erat Bacchi festum, in quo dolia reclinebant, aperiebant & potum amicis præbebant.*

Πίθυλλος. οὗτος ἡδονικὸς ἰατρὸς καλούμενος. ὃς καὶ φειγλωττίδα ὑμμίνιον ἐφόρει, φροσυλυχῶν τῷ γλώττῃ πρὸς τὰς ἀπολαύσεις, καὶ δακτυλήθρας ἴσχων, ἵνα διὰ τῦ ὄψου, ἵν', ὡς θερμότατον ἀναδιδῷ τῇ γλώττῃ.

Πιθυλλος. Pitthyllus. Hic erat voluptatibus-addictus, & vocab. t. Tenthes. i. Vorax, helluo, qui & lingæ-inuolucrum membranaceum ferebat, inuoluens linguam ad voluptates perfruendas, & digitalia, *siue digitorum-tegumenta* habens, opsonium comedebat, vt id quàm feruentissimum admoueret linguæ.

Πικεντίνη. ὄνομα τόπου.

Πικεντῖνον. Picentine. Loci nomen.

Πικλῶοι. ὄνομα ἔθνους.

Πικλῶοι. Piceni. Nomen gentis.

Πίκτωρ. ὁ ἡ βάφος. ζήτει ἐν τῇ φάβιος. D

Πίκτωρ. Pictor. Idem qui & Baphus. *Sed hoc est Græcum, à* βάπτω *tingo, lingo. Illud, est Latinum. Sed pro* βάφος, *suspicor legendum* φάβιος, *vt statim subijcitur.* Quære in voce φάβιος.

Πιλᾶτος. οὗτος δεῖ χρίεσθαι τῦ θεοῦ, ἡ σωτῆρος ἡμῶν, ἐν τῇ ἰουδαίᾳ ὑπὸ ῥωμαίων σταλεὶς ἡγεμών. διὸ τῷ τὸ χρίσαι σταύρωσιν, εἰκότως τὸ κράτος, καὶ φρουρὰς νύκτωρ εἰς τὸ ἱερὸν ἀνέθηκεν. ὄρθρου δὲ ἡμωμένων, ἰουδαίοις θυσαίμνοις, τοσοῦτον ἐταράχθησαν, ὥστε πλᾶτον ἐκδιμαπῆσαι, καὶ ταύτας μεταθεῖναι. καὶ δὴ ☾ τὸν κορβωνᾶν τῶν ἱερῶν θησαυρῶν διαφθείρας, αἴτιος ἀναιρέσεως πολλῆς, ☾ συγχύσεως τοῖς ἰουδαίοις, μίσει τῷ πρὸς αὐτοὺς ἐλήφθη. τῷ γὰρ ἐπαίσασθαι αὐτῷ ὑποφόβους, πρὸς τὸ βήματος αὐτῦ στρατιώτας παρέσχεν, ἔνδοθεν μὲν ὁπλοφορήτους. ἐξωθεν δὲ ἰδιωτικῷ ἐσθῆτι αὐτυπόντους. ὡς οὖν ἐταράσσοντο, ἐπαφῆκε τοὺς στρατιώτας αὐτοῖς. ☾ οἱ μὲν, ξύλοις. οἱ δὲ, λίθοις αὐτοὺς παίοντες, τραύματίας ἀπήλασαν. τινὰς δὲ καὶ ἀπέκτειναν. πολλοὶ δὲ αὐτῷ τῷ ἰουδαίων, καὶ ὑπ' ἀλλήλων αὐθούδιοι, συμπατηθέντες ἀπώλοντο. ἐμίχθη δὲ τὸ αἷμα αὐτῷ μετὰ τῶν θυσιῶν. E F

Πιλᾶτος. Pilatus. Hic tempore Christi Dei, & Seruatoris nostri, Iudææ, à Romanis eò missus, præerat. Sed post Christum crucifixum, Cæsaris imaginem, & effigies-ad-vmbilicum-vsque-pictas, noctu in templo collocauit. Exorto autem diluculo, Iudæi *his* conspectis, adeò tumultuati-sunt, vt Pilatum perterrefecerint, & has *aliò* transtulerint. Quinetiam Corbona, sacrothesauro direpto, inultarum cædiū, & confusionis autor fuit Iudæis, ob odium in illos *conceptum.* Rebellionem enim eorum suspectam habens, *metuens, & formidans*, ante suum tribunal milites collocauit. Ἐκ τῶν ἔ. intrinsecus quidem. *i. sub veste*, arma gestantes, extrinsecus verò, priuatam. *i. vulgarem* vestem *qualem priuata persona ferre solent*, non-suspectam *habentes.* Cùm igitur *illi* seditionem-excitassent, milites in eos immisit. Sed alij quidem fustibus, alij verò, lapidibus eos cædentes, saucios repulerunt nonnullos etiam interfecerunt. Multi etiam ipsorum Iudæorum, alij ab aliis impulsi, & conculcati perierunt, & ipsorum sanguis cum victimis, *earúmque sanguine* mixtus est.

Πιλήθεντα. πυκνωθέντα.
Σοὶ τὸν πιλήθεντα δίξαίτε τεῦχος ἀμνῦ.

Πιλήθεντα. Densatum. Coactum. *In epigrammate.*

Tibi densatum, & egregiè confectum *ex bene-pexa lana agni,*

Ἑρμῆ, καλλιτέλης ἐκρέμασε πίλον.

Mercuri, Calliteles suspendit istum foliorum instar expansum, & latum galerum.

A Πίλησεα. πιεῖτερχον. ὡς ἱμάτια.

Πιλήσιοι. πυκνώσεσι. τῇ ἀχθοφόρων ζώων διὰ τὰς πλήσεις, καὶ θανόντων τὰ ποδὸς ἐδωδὴν φέρειν. καὶ αὖθις.

Εἴτοδίη σοι τόνδε φίλη ἀνεθήκατο κόρυς.

Tritia, Diana, vicorum præses, quæ coleris in triuiis, *sibi hunc amica dedicauit temporum*. i. ad regenda tempora confectum *Pileum*,

Hoc exemplum ad πῖλον, non ad πίλημα facit.

B Πιλία. τὰ κέντουκλα.

Πιλίδιον. τὸ καμιλαύκιον.

Πιλία. Pileoli, *quos Graci recentiores vocant* Centuclia. Pilei.

Πιλίδιον Pileolus. Galerus. *Quem Graci recentiores vocant* καμιλαύκιον, *vel* καμιλαύκιν, *vt apud Aristoph. in Acharn. pag. 280. v. 1. Schol. annot. 5. in* τὸ πιλίδιον δὲ τῶν καταλυὴ, πιλίδιον. *Dictum* ἀπὸ τοῦ πιλεῖν τὴν ἀσπίδα. *i. astum arcere. quemadmodum apud Sophoclem in Oed. col. pag. 82. v.* κιμολῶ ἥλιος. *legimus, progalero lato. qui faciem solaribus radiis priuat. i. à facie solares radios arcet, ac eam ab æstu defendit.*

Πῖλος. τὸ κέντουκλον.

Πῖλος. κόσμος ἐξικεφάλαιος. ὃ οἱ μὲν, κυρβασίαν. οἱ δὲ, τιάραν. ἄλλοι δὲ, κίδαριν καλοῦσιν. ἔστι δὲ πῖλος, καὶ πάγμα. ἀφ' οὗ τὸς πῖλος καλούμενος.

C Πῖλος. κόσμος ἐξικεφάλαιος. ὃ οἱ μὲν, κυρβασίαν. οἱ δὲ, τιάραν. ἄλλοι δὲ, κίδαριν καλοῦσιν. ἔστι δὲ πῖλος, καὶ πάγμα. ἀφ' οὗ τὸς πῖλος καλούμενος.

Πῖλος. Pileus. Ornatus cingens-caput, quem alij quidem Cyrbasiam, alij verò, tiaram, alij verò, Cidarin appellant. Pilus etiam est facies. *Vnde deductum nomen illius, qui* primus pilus vocatur. *i. primipilus, vt Cic. Sic autem prima cohortis centuria nominatur.*

Πιλῶ. τὸ ὁμαλίζω. καὶ πλωτός.

Πιλῶ. *Stipo, cogo, subigo, denso, coarcto.* Ex æquo. Et πιλωτὸς *Stipatus, coactus, subactus, densatus, astrictus, constrictus. Item exæquatus.*

Πιλοι. πλωτοὶ. καὶ πίλημα λέγεται. φοροῦσι δὲ τοὺς τοιούτους ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς θώρακας πλωτοὺς, ὧν τὰ κύτη ὑπάρχουσι στερρὰ, διὰ τὴν χρησότητα τῆς πλημάτων.

Πιλοι. *Pileis.* πιλωτοῖς, densatis. Dicitur & πίλημα. *Densatum opus. Opus ex lana densata confectum. Vt*, Fecerunt autem in capitibus thoraces densatos. *i. ex lana densata confectos*, quorum tunus sunt firmi, propter densationis *lanæ densatæ* bonitatem.

D Πιμελὴ. πάχος. λιπαρότης. ἀπαισιανός. ὃς δὲ πρῶτος ὤρξησε τοῦ πόνου, ἑξηκοντούτης ὤν, καὶ βαρὺς τὸ σῶμα, καὶ πιμελὴς, ἀνὴρ τοῦ λιπαροῦ. πιμελὴ δὲ, καὶ στέαρ, διαφέρει. τῇ μὲν πιμελῇ ψυχομένῃ. ἄπηκτον δηλοῦσθαι. τὸ δὲ στέαρ, καὶ διαπηγνύεται ὥστε καὶ θρυπτίζεσθαι ἢ κνᾶν οὐ πιμελὴ, ἀθύμους. διὸ καὶ οἱ ζωμοὶ τῇ πιμελῇ πηγνύμενοι οὐ πήγνυνται, καθάπερ ὀὸς, καὶ ἀρκτου, καὶ τῇ ἄλλων οἷς τῇ στεατώδη πῆξιν, ὡς βοὸς αἰγὸς. προβάτου.

Πιμελὴ. Pinguedo. Pinguitudo. Adeps. *Et* λιπαρότης *pinguis. Obesus, Vt*, Ille verò primus laboris initium fecit, quamuis esset sexagenarius, & grauis, ac obeso corpore. πιμελὴς, *hic positum pro* παχὺς. Pinguedo verò differt à seuo, quòd pinguedo *quidem* frigefacta, permaneat incopdensata, *vel, non-congelata, nec frigore concreta*, seuum verò etiam confectum, *congeletur, frigore concrescat, & constringatur adeò, vt* etiam frangatur, *& comminuatur.* Pinguedo igitur *permanet* infracta, *neque frangi, comminuique potest.* Quamobrem etiã ius animalium pinguedinis copiam habentium vt suis, & vsi, & aliorum, non densatur *neque congelatur.*

Illorum verò *animalium*, quæ seui-copiam habent, vt bouis, capræ, ouis *ius densatur, & congelatur.*

E Πιμπλάσεται. πλησθῆται.

Πίμπρασθαι καίεται. φλογίζεται. ἀπαισιανός. ὁ μάρκιος πιμπράμενος δὴ ῥωμαίοις φυγὴν καταδίκην ἔδωκε. καὶ μανὸν ἐς αὐτοὺς ἰόντα ἐν δὴ νοῶν, ἐς βολούσκους ἐτράπετο. καὶ αὖθις. ὁ δὲ, τὸν θυμὸν αὐτοῦ εἰδὼς πιμπράμενον.

Πιμπλάσεται. Repletur. Implebitur.

Πίμπρασθαι. Comburitur. Incenditur. Inflammatur. Appianus. Marcius in Romanos inflammatos, propter exilium, in quod damnatus ibat, & nihil parui in eos cogitans, ad Volscos se conuertit. Et rursus. Ille verò, cùm eius iram incensam vidisset.

Πίννα. ὁ ἰχθύς.

Πίννα. Pinna Piscis *ex concharum genere.*

Πινακηδὸν. πινακηδὸν δοπαστῶν. ὥσπερ πίνακας ἀπὸ πλοίων. πίνακες δὲ αἱ μεγάλαι σανίδες τῶν πλοίων.

Πινακηδὸν. Q. d, Tabulatim. Tabularum-instar *Aristophanes in Ranis pag. 163. v. 6. Verba dura* Tabularum-instar auellens. *Vide Schol. annot.* .. Vt magnas tabulas à nauibus auellens. πίνακες enim *vocantur* magnæ nauium tabulæ.

F Πινάκια τὰ καθιέμενα αὐτὶ κλήρων ὑπὸ τῶν κληρονόμων. ἔοικε δὲ καὶ τὰ ἐν χαλκῷ, ὡς ὑπομνήματα δηλοῦντα ἐν τῷ τοῦ ὀνόματος. ἐν δὲ τοῖς ὑπὲρ Στεφάνου. ἂν λέγῃ ὁ ῥήτωρ. μικρὸν ὦ ἄνδρες δικασταὶ, μικρὸν πινάκιον. τυχὸν πινάκιον λέγει,

Πινάκια. Tabellæ, quæ hæreditatum loco ab hæredibus demittuntur, *vel deponuntur. N. L.* Hæ verò videntur esse æreæ, vt Demosthenes in *oratione* de Nomine subindicat. In Philippicis verò, quum dicit Orator, Paruam (ô Athen.) paruam tabellam *proferam*, fortasse tabellam dicit, in qua inscribuntur crimi-

na, *quæ deferuntur* aduersus illos, qui de rebus perperam factis, *aut de læsa Reipub. maiestate* accusantur.

Πινακίδιον. Tabella. Pugillaris. Libellus. Parua-schedula.

Πινάκιον. Tabella. Vt, Magistratus verò circa mediam noctem ferebant tabellam ab Imperatore *acceptam.*

Πινακίοις. Tabellis. Moris fuit, vt Centuriones per præconem suis militibus decreta nunciarent, vt, quò esset eundum, & quot dierum commeatus esset præparandus. Aristophanes Auibus. *pag.* 386. *v.* 3. *Schol. annot.* 3. Considerate verò quidquid præscribemus in tabellis. *Hoc autem dictum est* per translationem *ductam* à tribulibus, qui militum nomina in tabella proscribunt. *i. scripta proponunt, vt quisque ea videat, & legat.*

Πινακοπώλης. Auium-venditor. Nam pingues aues in tabulis ponentes vendebant. Vel πίναξ, auis genus, pinax. *Aristoph. in Auibus pag.* 369. *v.* 1. *Schol. annot.* 2.

Πίναξ. Tabula picta.

Πινακώδη. Vilia. Sordida. Humilia. *Abiecta. Squalida.*

Πίνδαρος. Pindarus. Thebanus. Scopelini F. vel ex quorundam sententia, Daiphanti, quod etiam verisimilius. Nam Scopelini F. est obscurior, & Pindari cognatus. Quidam etiam ipsum Pagónida *filium fuisse* tradiderunt. Discipulus verò *fuit* Myrtidis mulieris. Fuit autem Olympiade 65. sub Xerxis expeditionem Lacædæmonem, natus annos 40. Frater autem ipsi fuit nomine Eotion, & filius Diophantus. Filiæ verò Eumetis, & Protomache. Contigit autem ipsi, vt vitam finiret *ex animi sententia*, quemadmodum precatus fuerat. Nam cùm petiisset *à Diis*, vt pulcherrimum in vita sibi daretur. *ferunt* ipsum subitò mortuum esse in theatro inclinatum in Theoxeni iuuenis genua, natum annos 55. Libris autem septendecim hæc, Dorica dialecto scripsit, Olympionicas, Pythionicas, Prosodia, Partheneia, Enthroniasmos, Bacchica, Daphnephorica, Pæanas, Hyporchemata, Hymnos, Dithyrambos, Scolia, Entomia, Threnos, Fabulas tragicas 17. Epigrammata versu hexametro, & oratione soluta Paræneses. *i. adhortationes* ad Græcos. & alia plurima.

καταλογάδην δὲ προσφωνήσεις τοῖς Ἕλλησι. καὶ ἄλλα πλεῖστα.

Πίνδαρος. Pindarus, Scopelini F. Thebanus, & ipse Lyrici prioris consobrinus. Vrbem Thebas Alexandrum solo æquasse tradunt, & cæteros, exceptis sacris, & sacerdotibus, in seruitutem abstraxisse. Pindari verò domum, & Pindari posteros (inquit Arrianus historicus in primo Alexandri transitu) illæsos conseruauit, ob Pindari reuerentiam.

καὶς ἐν τῇ Θεσσαλίᾳ διαβάσει Ἀλέξανδρος, ἀναθεὶς ἐφύλαξεν αἰδοῖ τῇ τοῦ Πινδάρου.

Πινυσσα. *Epigr. lib.* 3. *pag.* 237. *epigr.* 259. legitur πινύσσα, *quod à* πίνος. *i.*

Animo-graniter-dolens Virtus lugeo sedens,
Incomptos capillis habens, squalida, propter iniquum hominum *iudicium, quia Pelasgorum. i.* Græcorum
Non virtus vincere solet: sed dolus.

Πίνος. Antiquum dicendi genus, horridum, squalidum, incultum, inornatum. Vt, Ille verò etiam dicendi peritus erat, non recentiores Sophistas imitatus: sed cum illo antiquo, & inculto scriptionis genere certans, *& priscam scribendi rationem, cultus, &*

ἐν ᾧ ἐγγράφεται τὰ ἐγκλήματα καὶ τὴν εἰσαγγελίαν ὧν.

Πινακίδιον. δέλτος. πτυκτίον. χαρτάριον.

Πινάκιον. πυξίον. οἱ δὲ ἄρχοντες τὴν μέσας νύκτας ἔφερον τὸ ἀπὸ τοῦ στρατηγοῦ πινάκιον.

Πινακίοις. ἔθος ἦν τοὺς ἑκατοντάρχους, διὰ κήρυκος ἀπαγγέλλειν τοῖς ἑαυτῶν στρατιώταις τὰ διδόμενα. οἷον πῦ δεῖ πορεύεσθαι. καὶ πόσον ἡμερῶν δεῖ σιτία παρεῖσθαι. ἀριστοφάνης ὄρισι. σκοπεῖν δὲ, ὅτι ἂν παραγράφωμεν ἐν τοῖς πινακίοις. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν φυλάττων, οἵτινες παρεγράφουσι τοὺς στρατιώτας εἰς πίνακα.

Πινακοπώλης. ὁ ὀρνεοπάλης. ὅπου τὰ λεγόμενα τῶν ὀρνίων ἀπὸ πινάκων πιπράσκοντες, ἐπάλαιον. ἢ πίναξ, εἶδος ὀρνέου.

Πίναξ σανὶς ἐζωγραφημένη.

Πινακώδη. ὕπτια ῥυπαρά ζαπινά.

Πίνδαρος. Θηβαῖος. σκοπελίνου υἱός, καὶ Μυρτίνας. ὃ καὶ μᾶλλον ἀληθές. ὁ μὲν σκοπελίνου ἕτερος, καὶ παρεσχηκὼς πινδάρου τινὰς δὲ καὶ παγωνίδου ἱστόρησαν αὐτόν. μαθητὴς δὲ μυρτίδος γυναικός. γεγονὼς καὶ τῷ ξέρξου στρατεύσαντι ἐπὶ Ἑλλάδα. ἀκμὴ τῷ ξέρξου στρατεύσαντι ἐπὶ Ἑλλάδα. καὶ ἀδελφὸς μὲν αὐτῷ ἦν, ὄνομα εὐφήμιος. καὶ υἱὸς διόφαντος. θυγατέρες δὲ εὐμήτις, καὶ πρωτομάχη. καὶ συνέβη αὐτῷ κατὰ βίον τελευτῆσαι κατ' εὐχάς. αἰτήσαντι γὰρ τὸ κάλλιστον αὐτῷ δοθῆναι τῆς εἰς τὸν βίον, ἀθρόον αὐτὸν δοκῆσαι ἐν θεάτρῳ ἀνακλιθέντα εἰς τὰ τοῦ ξενοκλείους γόνατα. ἐν οἷς ἐτελεύτησε. γέγραφε δὲ βιβλία ιζ'. δωρικῇ διαλέκτῳ ταῦτα. ὀλυμπιονίκας. πυθιονίκας. προσῳδίαν. παρθένια. ἐνθρονισμούς. βακχικά. δαφνηφορικά. παιᾶνας. ὑπορχήματα. ὕμνους. διθυράμβους. σκολιά. ἐγκώμια. θρήνους. δράματα τραγικὰ ιζ. ἐπιγράμματα ἑπτακαιδέκα. καὶ

Πίνδαρος. σκοπελίνου Θηβαῖος. καὶ αὐτὸς λυρικὸς. ἀνεψιὸς τοῦ προτέρου. τὰς Θήβας τὴν πόλιν ἀλέξανδρον φασὶν εἰς ἔδαφος καθελεῖν. καὶ πλὴν ἱερέως καὶ ἱερίων τὰς ἄλλας ἀνδραποδίσαι. καὶ τὴν Πινδάρου δὲ καὶ πεντήκοντα εἰπεῖν καὶ τοὺς ἀπογόνους τοῦ Πινδάρου, φησὶν Ἀρριανὸς ὁ ἱστορικὸς ἐν τῇ προτέρᾳ διαβάσει Ἀλεξάνδρου, ἀναθεὶς ἐφύλαξεν αἰδοῖ τῇ τοῦ Πινδάρου.

Πινυσσα ῥυπῶσα αὐχμῶσα.

Θυμοβαρὴς ἀρετὰ μύρομαι ἔζοψιά.
Ἀπόκαμον, πινυσσα, διὰ κρίσιν. ὅττι πελασγῶν.

Οὐκ ἀρετὰ νικᾷ ἴ πλοκαν, ἀλλὰ δόλος.

Πῖνος. ὁ δὲ λιὺ καὶ λέγειν ἱκανὸς, ὑστέρους νεωτέρους ἐμιμήσατο μόνος σοφιστὰς, ἀλλὰ πρὸς τὸν ἀρχαῖον πῖνον τῆς λογογραφίας ἀμιλλώμενος.

A δ' αμφότερα φησί.

Πιττοπίρης. ὁ τὴν πίννας φύλαξ.

Πίνω αἰτιατικῆ.

Πινώδης, ἡ ῥυπαρά.

Πινύσκω. τὸ πινυτὸν ποιῶ.

Πινυτός. ὁ φρόνιμος. καὶ πινυτόφρονος, ἐμμελοῦς. σώφρονος.

Εἶτεκεν δὴ μαθέης πινυτόφρονος, ὣ ὁ μελιηδὴς.

B Ἤσκησεν μουσῶν, ἄμμιγα καὶ χαρίτων.

Πιξώδαρος. ὅτι Δέξιππος κῷος ἰατρὸς ἱπποκράτης μαθητὴς, μεταπεμφθεὶς ὑπὸ ἑκατόμνου τοῦ καρῶν βασιλέως, ἰάσατο αὐτῷ τοὺς παῖδας δεσπεραθέντας, μαίσωλον, καὶ πιξώδαρον, ὅθ' ὑποχείσει ἰάσατο τοῦ πᾶσαν τὸν πρὸς καρας τότ' ὦσιν ἐνεστῶτα πόλεμον.

Πίομαι. πίομεν ὃ.

C Πιόμεν. μυελὸν πιεῖν.

Πίονα. δὲ αἰμονα. λιπαρὸν, ἢ δύτραφῆ.

Πίονται. πίωσι. τὰ παθητικὰ διὰ τοῦ ομικροῦ. τὰ δὲ ἐνεργητικὰ, διὰ τοῦ ω μεγάλου. οἷον πίωμεν, καὶ φάγωμεν. πίνοντες τοῦ ὕδατος.

Πιοτατος ἄνεμος, θρεπτικός. αὐξητικός. ἢ δυναμένου.

Εὐδήμους τὸν νηὸν ἐπ' ἀγρῷ τόνδ' ἀνέθηκε.

D Τῷ πάντων ἀνέμων, πιοτάτῳ ζεφύρῳ.

Πίων οὗτος μοναχὸς ὢν, ὡδίπα διὰ παντὸς ἐσθίει. πυθομένου δέ τινος διὰ τί οὕτως ἐσθίεις οὐ βούλομαι, ἔφη τῷ βρώματι ὡς ἔργῳ χρήσασθαι, ἀλλ' ὡς παρέργῳ. πρὸς ἄλλον δὲ ἐρωτήσαντα, ἀπεκρίνατο, ἵνα μὴ ἡ τοῦ ἐσθίειν φησὶν, ἡδονὴς σωματικῆς αἰσθάνοιτο ἡ ψυχή.

Πιππίζουσι. καὶ μίμησιν τῆς ὀρνέων πτοπίπτας ἡ λέξις. λέγεται δὲ καὶ τὸ πτοπίζειν, πιππίζειν.

E ner. Italicè abbeuerare: Vide Aristoph. in Auibus. pag. 380. v. 14. Schol. annot. 8. vnde Suidas.

Πίμπλαται. καὶ ὑποπίμπλαται. ἐμπιπλᾷ δὲ.

Πιπράσκω. γενικῇ.

Πίσα. ὄνομα πόλεως. καὶ ἡ ἄσφαλτος. sed L. πίσσα. Et Πισαῖος. Pisæus, vel Πισαῖος, Pisæus, ipse ejus, qui nomen ab vrbe Pisa, vel Pisa deductum habet.

F --Καὶ ἀγλαὰ πίσεα γαίης.

Βόσκω. καὶ πισαῖος, ὁ πολίτης.

Πισεύς. ὄνομα κύριον.

Πισία χώρα.

Πισσα. ξία κνώδαλα φησὶν ἀριστοφάνης πι-

ornatus expertem sequens. Damascius ita dicit.

Πιττοπίρης Pinnæ-custos. L. ὁ τὴν πίννης.

Πίνω. Accusatiuo. Bibo. Poto.

Πινώδης. ὁ ἢ ἡ Squalidus. Horridus. Sordidus. Et Squalida. Horrida. Sordida.

Πινύσκω. Prudentem facio.

Πινυτός. Prudens. Et πινυτόφρων. Prudentem-mentem-habentis. Concinnæ, vel argutæ, prudentis.

Propter eruditionem prudentem, quam ille mellifluus vir

Excoluit Musarum, simul & Gratiarum.

De Sophocle verba fiunt Epigram. lib. 3. pag. 274. epigr 460.

Πιξώδαρος. Pixodarus. Dexippus, Cous medicus, Hippocratis discipulus, accersitus ab Hecatomno Carum Rege, vt Mausolum, & Pixodarum eius filios desperatos sanaret, ea conditione sanauit eos, vt Rex promitteret se compositurum, & sedaturum illud præsens bellum, quod Coi tunc aduersus Cares gerebant.

Πίομαι. Bibam. πίομεν verò, metri causa, pro πίωμεν. Bibamus. vel positum pro πίνωμεν, bibimus. Ἢ πίνω. vide Grammat.

Πίομεν. Bibamus. μυελὸν πιεῖν. medullam bibere.

Πίονα. Beatam. Pinguem. Bene-nutritam. Splendidam.

Πίονται. Pro πίουσι. Bibent. Bibant. Passiua per ὁ paruum scribuntur. Actiua verò, per ω magnum. Vt, πίωμεν ἢ φάγωμεν. Bibamus, & edamus. Et, πίοντες τοῦ ὕδατος. bibentes aquam

Πιότατος ἄνεμος. Pinguissimus ventus. Id est, ventus alendi & augendi vim habens. In epigrammate 41. lib. 6. Epigr. pag. 419.

Eudemus templum in agro istud dedicauit
Omnium ventorum pinguissimo Zephyro.

Πίων. Prior iste, cùm esset monachus, ambulans edebat. Quærente verò quodam, Cur sic edis? Nolo (inquit) cibo tanquam re præcipua vti: sed vt minùs præcipua. *quod in vita cibus non præcipuè sit quærendus: at, quasi secundarium quiddam, obiter sit parandus, ad vitam sustentandam.* Alij verò idem quærenti, ac interroganti, Respondit, Ne edendo (inquit) animus corporis voluptatem sentiat.

Πιππίζουσι. Pippiunt. Hæc vox per auium imitationem est facta. πιππίζειν etiam significat ποτίζειν. i. rigare. potum dare, siue potum præbere. *Gallice, abbreuer. Italicè abbeuerare.* Vide Aristoph. in Auibus. pag. 380. v. 14. Schol. annot. 8. vnde Suidas.

Πίμπλαται. Repletur. Impletur. Et ὑποπίμπλαται. Subimpletur. vel, leuiter-impletur. ἐμπιπλᾷ verò. Implet ab ἐμπίπλημι. impleo.

Πιπράσκω. Genitiuo *precium indicante* gaudet. Vt, χρημάτων πάντα πιπράσκω. Omnia pecuniis vendo. Et, τὴν ἀρετὴν χρυσοῦ πιπράσκειν. Virtutem auro vendere.

Πίσσα. Pissa. Nomen vrbis. *Sed tunc per simplex σ scribitur.* Πίσα. Pisa. vide Geographos. Sic vocatur & ipsa pix, & bitumen.

Πίσσα. Loca humida. Loca, quę rigantur aquis. Irrigua loca. Vt,

--Et clara, ac humida-loca terræ
Depascere.

Πισσεύς. Pisseus. Nomen proprium.

Πισσία. Pissia. Regio, *quæ nomen à Pissa videtur accepisse.*

Πίσσα. Pissa Tres feras. Tres bestias *fuisse* dicit Ari-

stophanes, Pisiam, Osphryonem, Diitrephem. L. Δῖτρίων. *quod à recto* Δῖτρίς. *Aristoph. Auibus pag.* 422. *v.* 26. *Schol. annot.* 14.

Πισίας. Pisias. Nomen proprium *viri cuiusdam.* Erat autem proditor.

Πισσία. Pisidia. Regio, *quæ nomen accepit à Pisidis, de quibus ita scriptum videtur à Xenophonte.* Cyrus autem vt aduersus Pisidas scilicet proficiscebatur, aduersus quos cum exercitu se proficisci simulauit.

Πισινοῦ. Pisinus. Vrbs. Et Πισινουντίων *format accusatiuum. Est autem nomen* fœmineum. Et Pisinuntæus, ipse ciuis.

Πισός. & πισός. Pisum, *legumen, quod ab vrbe Pisa nomen accepit, intelligi videtur.* πσις vero *legitur* apud Procopium, *& idem significat. N. L.*

Πιστέον. *Parendum est.* Oportet parere, vel credere.

Πιστεύω. Credo. Datiuo.

Πίστις. Fides. Incertæ rei spes. Peccant autem qui dicunt opinionem esse fidei genus. Sequitur enim fidem opinio. Fides enim est opinio. Fieri enim non potest, vt fides sit sine opinione. Non tamē fieri potest, vt opinio sit fidei genus. Nā fieri potest, vt eandem opinionem habens, modò quidem credas modò verò, non. Quod in genere fieri nō potest. Nam fieri non potest, vt idem animal modò quidem sit homo, modò verò, non. Homo enim mutatus, nec animal est. Quare ne opinio quidem eadem manebit, si cum fide non sit coniuncta. Nam opinio, dum adhuc creditur, manet. Non enim impeditur aliquis, qui eâdem de re aliqua opinionem habet, quominus interdum quidem, ei credat, interdum verò, non. Vt, Si quis opinionem habeat de anima, *credens eam esse* immortalem, non impeditur postea, quominus propter quasdam rationes, *quibus ad sententiam mutandam fuerit adductus, hoc ipsum amplius* non credat.

Πίστις. Fidem solam definimus esse veram & puram hanc, In Patrem, & Filium, & Spiritum sanctum, vnam Deitatem, & dominationem, omnium visibilium, & inuisibilium opificem, & Reginam omnis apparentis, & intelligibilis creaturę, per quam *fidem*, tria vnum intellecta colimus, & vnum in tribus spectatum adoramus. Quorum vnum quidem, essentia cognoscitur, alterum verò, personis denunciatur, nihil horum imminuentes, neque *trium personarum ordinem* transponentes, *nec alias ab aliis separantes:* sed vnientes quidem essentia, vt & dignitate, & pari-honore, & gloria. Diuidentes verò, *vel potius distinguentes sanctam Triadem*, subsistentiis, id est personis & proprietatibus, vna quaque harum essentialiter subsistente in substantia propria impartibiliter intellecta, id, quod *est* admirabile, *& ab omni mortalium opinione remotum.* Et nouimus ipsum quidem patrem, *rerum omnium primam* causam, & genitorem, & productorem, principio-carentem, & expertem-causę, sine-tempore-existentem, & sempiternum. Alteram verò *personam nouimus, ac adoramus, scilicet ipsius Patris* progeniem, & filium vna cum Patre principio-carentem, & vna-cum-illo-causam, immutabilem, & absque-fluxu habentem ortum à patre, & qui ad causam, & initium, *ad ipsum scil.* Patrem refertur. Tertiam verò personam, *agnoscimus, & adoramus vt ipsum ex Patre* progressum, siue id, quod egressum est, *ac egreditur, & materium egredietur, ac procedet ex Patre,* & quod sanctificandi vim habet, *scilicet* ipsum Spiritū sanctum,

σίας. ὀσφρύωνα. Δῖτρεφῆ. A

Πισίας. ὄνομα κύριον. ὃς ἦν προδότης.

Πισσία. χώρα ἡ κῦρος ἐπὶ τοὺς πισίδας ἔνθεν ἐπορεύετο, ἐφ' οὓς στρατεύειν προσεφατίσατο.

Πισινοῦς. πόλις. καὶ πισινοῦντα τὰ θηλυκὰ, καὶ πισινουνταῖος, ὁ πολίτης.

Πισός. ἡ πισός, σοῦ ἡ, ὄσπριόν τι. B

Πιστέον. δεῖ πειθεῖναι. ἢ πιστεύειν.

Πιστεύω. δοτικῇ.

Πίστις. ἀδήλων πραγμάτων ἐλπίς. ἁμαρτάνουσι δὴ οἱ λέγοντες τὴν πίστεως τὴν ὑπόληψιν γένος. ἀκολουθεῖ μὲν γὰρ τῇ πίστει ἡ ὑπόληψις. ἡ γὰρ πίστις ὑπόληψις. ἀδύνατον γὰρ χωρὶς ὑπολήψεως πίστιν γίνεσθαι. οὐ μὴν γένος εἶναί τι τὴν πίστεως τὴν ὑπόληψιν ἔστι. ἐνδέχεται γὰρ τὴν αὐτὴν ὑπόληψιν ἔχοντα, ποτὲ μὲν, πιστεύειν. ποτὲ δὲ, οὐ. ὃ ἀδύνατον ἐπὶ τῆς γένους. ἀδύνατον γὰρ τὸ αὐτὸ ζῷον, ποτὲ μὲν ἄνθρωπον εἶναι, ποτὲ δὲ μή. μεταβαλὸν γὰρ ὁ ἄνθρωπος, οὐδὲ ζῷον ἔστιν. ὥς τε οὐδὲ ἡ ὑπόληψις ἡ αὐτὴ μένοι ἄν, ἐὰν μὴ πίστεως ᾖ. καὶ πιστευομένη γὰρ ἔτι ἡ ὑπόληψις μένει. οὐ γὰρ κεκώλυται ἡ τοιαύτη τοῦ τοιοῦδε ὑπόληψιν ἔχειν, ποτὲ μὲν πιστεύειν αὐτῇ, ποτὲ δὲ, μή. οἷον ὑπόληψιν ἔχων περὶ ψυχῆς, ὅτι ἀθάνατος, οὐ κεκώλυται ὕστερον δι' ἅπερ λόγους μὴ πιστεύειν. C D

Πίστιν μόνην ὁρίζομεν τὴν ἀληθῆ, καὶ καθαρὰν, ταύτην, τὴν εἰς πατέρα, καὶ υἱὸν, καὶ ἅγιον πνεῦμα. τὴν μίαν θεότητα τε, καὶ κυριότητα πάντων ὁρατῶν τε καὶ ἀοράτων δημιουργὸν, καὶ βασιλίδα πάσης φυομένης, καὶ νοουμένης κτίσεως. καθ' ἣν, ἐν τὰ ξία νοήματα σεβόμεθα. καὶ τὸ ἓν ἐν τοῖς τρισὶ, θεωρούμενον προσκυνοῦμεν. ὧν τὸ μὲν, τὴν οὐσίαν γνωρίζεται, τὸ δὲ, ταῖς ὑποστάσεσι, καὶ διαγγέλλεται. οὐδὲν τούτων ἐλαττοῦντες, μὴ ἢ ὑφαιροῦντες. ἀλλ' ἑνοῦντες μὲν τῇ οὐσίᾳ, ὡς περ δὴ καὶ ἀξίᾳ, καὶ ὁμοτιμίᾳ, καὶ δόξῃ διαιροῦντες ἢ ταῖς ὑποστάσεσιν, εἴτουν προσώποις, καὶ ἰδιότησιν ἑκάστης τούτων ἀσυγχύτως ὑφισώσης, ἐν ὑπάρξει ἰδίᾳ ἀμερίστως νοουμένης. ὅπερ ὑπὲρ δόξαν. καὶ εἰδότες τὸν μὲν ἄπατορα, καὶ γέννητον, καὶ προβολέα, τὸν πατέρα. ἄναρχον, καὶ ἀναίτιον. ἄχρονον, καὶ ἀΐδιον. τὸ ἢ, γέννημα, ἢ υἱὸν, τοῦ πατρὸς συναΐδιον ἀρχὴν, ἢ συναΐδιον ἀναλλοίωτον, ἢ ἀπαθῆ, ἢ ἄῤῥυτον, ἐκ πατρὸς τὴν γέννησιν ἔχοντα. πρὸς αἴτιον δὲ, καὶ ἀρχικὸν, τὸν πατέρα ἀναφερόμενον. τὸ δὲ, ἐκπόρευμα, ἢ τὸν ἐκπορευτὸν, ἢ ἁγιαστικὸν δύναμιν, τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἄχρονως E F

A ἀεὶ ἐκ πατρὸς προϊὸν ἀϊδίως, ἀλλ' ἐκπορευόμενον ἔχον τὴν πρόοδον. πατρὶ ὑμῶν, συνυπάρχον ἀϊδίως. συμπροσκυνούμενόν τε ὡς σύνθρονον, καὶ ὁμότιμον, καὶ ὁμόδοξον, καὶ ὁμόθεον. δι' οὗ, καὶ ἀγγέλοις, καὶ ἀνθρώποις, καὶ πάσῃ λογικῇ φύσει, τὰ θεῖα προχεῖται χαρίσματα. καὶ οὗτος ἡ ἐξαστράπτουσα θεαρχίας. τὸ ἀπρόσιτον ἡμῖν, καὶ ἀειλαμπὲς ἀναστράπτει σέλας. ἐξ ὧν καὶ τὸ ταυτὸν, καὶ ἑνιαῖον τῆς οὐσίας πιστεύεται. καὶ τὸ τρισσὸν τῆς προσώπων, δοξάζεται. τῆς συγχύσεως δὲ, καὶ

B διαιρέσεως τῶν συγχύσεως, καὶ διαιρέσεως ἀνεπίδεκτα, ἡ ἀθεΐα, καὶ ἀσέβεια καταβέβληται, καὶ κατέρρηκται.

est. L. καταβέβληται, & κατέρρηκται Illud, à καταβάλλω, hoc, à κατερείκω.

Πίστις. ὅτι ἁμάρτημά ἐστι τὸ τὴν πίστιν δοξοδοξίαν σφοδρότητα ὑπολήψεως. καὶ γὰρ οὕτως ὁριζόμενος, γένος μὲν λαμβάνει τὴν σφοδρότητα, διαφορὰν δὲ τὴν ὑπόληψιν. ἔστι δὲ ἔμπαλιν. ἡ γὰρ ὑπολήψεως γένος οὖσης, ἡ σφοδρότης ἐστὶ διαφορά. τῆς γὰρ ὑπολήψεων, αἱ μὲν εἰσι σφοδραὶ, αἱ δὲ, μέτριαι. αὕτη γὰρ ὑπολήψεων διαφορὰ, καὶ ἔστιν ἡ πίστις ὑπόληψις σφοδρά.

C Πιστὸς. ὁ εὐσεβής.

Πιστότης. Τοσοῦτον αὐτοῖς ὑπῆρξε τῆς βεβαίας ἐλπίδος ἡ τοῦ μάρκελλίνου περὶ τὰ θεῖα πίστις. καὶ πιστεύοντες, ἀντὶ τοῦ θαρροῦντες, ὅτι λέλεκται καὶ πίστις. πάντως δὲ ὑπῆρξεν ἐξ αὐτῆς συμβάσεως τὴν πίστιν.

animos fiducia plenos reddebat. N.L. Legendum autem ὑπῆρξεν, vel ὑπῆρχεν.

Πιστωσάμενος. πίστεις, καὶ συνθήκας ποιησάμενος. τὸν δὲ, ὁ σωτὴρ βίας ἄλλο πλειόνων λόγων πιστωσάμενος, καὶ ἀσφαλισάμενος σύνευνον ἑαυτῷ.

D Πιστώσαντες αὐτὸν τοῖς ὅρκοις. ἀντὶ τοῦ ὅρκους ἐξ οὗ τὰ λοιπὰ ὅταν γὰρ λέγωμεν πιστῶσαι ὅρκῳ ἀντὶ τοῦ ὅρκον ἐκ σοῦ λαμβάνω. πιστοῦμαί σε ὅρκῳ. ἀντὶ τοῦ ὅρκον σοι δίδωμι.

Πιστὰ Fidelis. Pius.

Πιστότης. Fidelitas. Fides. Vt, Tantum firmę spei ipsis inseruit illa Marcellini fides, *quam demonstrauit* erga *res* diuinas. Et πιστεύοντες. credentes, pro, fidentes, *confidentes, animum fiducia plenum habentes. Hoc autem ideo dicitur*, quia dicitur & πίστις. i. fides. Et, Fidem autē ex ipsa compositione *manantem*, prorsus aptam *animis* fiendam *fore putabat*.

Πιστωσάμενος. Qui fidem dedit, & *data fide* fœdus fecit. *Fide data, & accepta, fœdus fecit. Vel. Qui fide data confirmauit. Vt*, Cùm autem Solibius hunc pluribus verbis fide data confirmasset, & sibi benevolum reddidisset, *tum demum discessit*.

ponitur pro, Iuiurandum à te accipio, *quo fidem à te mihi datam confirmem*. πιστοῦμαί σε ὅρκῳ, dicitur pro, Iusiurandum tibi do. *i. offero. vt hoc interposito fidem à te mihi datam confirmes.*

E Πίστρα. ἡ ποτίστρα.

Πίστρα. Poculum, in quo liquor aliquis ad bibendum ponitur. Canalis, vel alueus, in quo ponitur aqua quam pecudum greges bibunt. *Euripides in Cyclope pag. 11. v. 47. ἐν πίστραις κεῖται. In alueis, vel in canalibus est posita. Illic agitur de aqua, quam greges in canalibus positam bibunt. Galli vocant bos canales, des auges. In eodem Cyclope pag. 208. v. 29. genere neutro legitur πίστρον. Sed ibi sumitur pro poculo, quod mensæ seruit. πλήρωσον πίστρα. Implete pocula.*

Πίστρα Cùm picem ex balneis sustulissent, & mulieres, quę pilos euellebant, *illinc* eiecissent, in pristinum statum omnia redegerunt. Quamobrem & palestræ restituerunt, & *earum* studia, & philitia, *siue sodalitia in vsum* redierunt, & Lacedæmon sui similis est facta.

Πίσσυος. πεπισσωμένος ἢ θαρρήσας.

Πίττα. τὴν ἢ πίτταν τῆς βαλανείου ἐξαιροῦντας, καὶ τὰς ψυλατιλτρίας ἐξελαύνοντας, εἰς τὸ ἀρχαῖόν τε καθίσταμένους πάντα. ὅθεν παλαίστρα τε ἀνέβη τὸν, καὶ σπουδαί. καὶ τὰ φιλίτια

F ἐπανῆλθε. καὶ ἐγένετο ἡ λακεδαίμων ἑαυτῇ ὁμοία.

Πιττάκειον. μετουσιαστικὸν. τὸ ἢ πιττακοῦ. ἐπὶ σίμων φησὶν, ἀνὴρ ἀγαθὸν ἐλαθὲν γενέσθαι χαλεπὸν, τὸ πιττάκειον. εὕρηκε γὰρ ὁ πιττακὸς, χαλεπὸν

Πιττάκειον. Pittaceum. Materiale, *vel substantiale nomen hoc vulgò vocatur, quod rei materiam, vel personæ substantiam significat, vt hoc* πιττάκειον. *Nam significat id, quod est Pittaci, vel quod ad Pittacum pertinet.* Et Simon dicit, Virum bonum reuera esse difficile *est, secundum illud Pittaceum. i. Pittaci dictum. ἐλαθὲν Dor. pro comm. ἐλα-*

θῶ. Dixit enim Pittacus. Difficile *est* bonum esse.

Πιττακός. Pittacus. Mitylenæus, filius Caici, vel Hyrrhadij Thracis, matris verò Lesbiæ Hic fuit Olympiade 32. vnus & ipse de septem sapientum numero. Scripsit leges, & Olympiade 42. Melanchrum tyrannum Mitylenes sustulit, & Phrynonem ducem Athenienſium obſidentem vrbem propter Sigæum, ſingulari prælio certans interfecit, ipſum rete circundans *vel rete in eum conjecto, quo circundatus ei resistere non potuit.* Cùm autem ſenex cogeretur belli dux eſſe, dixit, Quàm difficile *est* bonum esse. *Vel, quàm malestum est b.e.* Huius apophthegma *est*, Tempus noſce. Fecit etiam elegiacos verſus 600. Et de Legibus oratione ſoluta *ſcripſit.*

Πιττακός. μιτυληναῖος υἱὸς καϊκοῦ. καὶ ὑῤῥαδίου θρᾳκὸς. μητρὸς δὲ λεσβίας. ἦτος ἐγένετο κῆ τὴν λβ ὀλυμπιάδα. οὗς καὶ αὐτὸς φῆσι ἐπὶ τὰ σφῶν ὠφελήσας νόμους. καὶ τὴν μβ ὀλυμπιάδι, μελαγχέαν τὸν τύραννον μιτυλήνης ἀνελὼν. καὶ φρύνωνα στρατηγὸν ἀθηναίων πολιορκοῦντα ἰδῶν τοῦ σιγείου μονομαχῶν ἀπέκτεινε, δικτύῳ περιβαλὼν αὐτόν. γηραιὸς δὲ ἀναγκαζόμενος στρατηγεῖν ἔφη. ὡς χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι. τοῦτο δὲ ἔπος ἔθετο, καιρὸν γνῶθι. ἐποίησε δὲ καὶ ἐλεγεῖα ἔπη χ. καὶ ἐξέθετο νόμων καταλογάδην.

Πιττάλακος. καλύπτω δὲ νέος ἀφροσύνῃ πιτταλάκῃ.

Pittacus. Mitylenæus, filius Caici, vel Hyrrhadij Thracis, matris verò Lesbiæ. Hic fuit Olympiade 32. vnus & ipse de ſeptem ſapientum numero. Scripſit leges, & Olympiade 42. Melanchrum tyrannum Mitylenes ſuſtulit, & Phrynonem ducem Athenienſium obſidentem vrbem propter Sigæum, ſingulari prælio certans interfecit, ipſum rete circundans *vel rete in eum conjecto, quo circundatus ei resistere non potuit.* Cùm autem ſenex cogeretur belli dux eſſe, dixit, Quàm difficile *est* bonum esse. *Vel, quàm malestum est b.e.* Huius apophthegma *est*, Tempus noſce. Fecit etiam elegiacos verſus 600. Et de Legibus oratione ſoluta *ſcripſit.*

Πιττάλακος. Pittalacus. *N.L.* Tegam autem iuuenes amente Pittalaco. *Apud Aristoph. in Acharn. pag. 301. v. 21. Pittali cuiusdam medici fit mentio. de quo Schol. annot. 12. Et in Vespis pag. 362. v. 23. Hinc deductum videtur nomen* Πιττάλακος. *qui fortasse fuit & ipse medicus: at imperitus, qui propter suam imperitiam multos perdebat, qui sepultura mortuis mandabantur.*

Πιττάλακος. Pittalacus. *N.L.* Tegam autem iuuenes amente Pittalaco. *Apud Aristoph. in Acharn. pag. 301. v. 21. Pittali cuiusdam medici fit mentio. de quo Schol. annot. 12. Et in Vespis pag. 362. v. 23. Hinc deductum videtur nomen* Πιττάλακος. *qui fortasse fuit & ipse medicus: at imperitus, qui propter suam imperitiam multos perdebat, qui sepultura mortuis mandabantur.*

Πιταναίος Pitanæus. L. Πιταναῖος. Steph. πιτάνη. πόλις Αἰολίδος. ὁ πολίτης, πιτανάτης καὶ ς. *Ab vrbe igitur Pitane, quæ erat in Aeolia, ciuis Pitanæus esse dictus.*

Πιταναίος. Pitanæus. L. Πιταναῖος. Steph. πιτάνη. πόλις Αἰολίδος. ὁ πολίτης, πιτανάτης καὶ ς. *Ab vrbe igitur Pitane, quæ erat in Aeolia, ciuis Pitanæus esse dictus.*

Πιτηρούμ. Piterum. Nomen proprium.

Πιτηρούμ. ὄνομα κύριον.

Πιτθεύς. Pittheus. Vel Pitthenſis. Pitthis *erat* municipium Cecropiæ *Tribus.*

Πιτθεύς. πιτθεύς. δῆμος τῆς κεκροπίδος φυλῆς. ὁ πιτθεύς.

Πιτθείδης. Pitthides. Patronymicum. Pitthei-filius. *à recto* πιτθεύς. *i. Pitheus, quod est nomen viri proprium, deducitur gentilitius commu.* πιτθεύς, *&* πιτθεύς *Ionice. Dat.* πιτθεῖ. *ei. hinc* πιτθείδης.

Πιτθείδης. πατρωνυμικόν. καὶ πιτθεύς.

Πίττα. Effudi. Extendit. Cecidit. *à* πίτνημι *à pro i* πίττω. Et πιττωμένων. Illorum, quorum crura pice vnguntur. *Illorum, qui pice vnguntur.*

Πίττα. ἔκτεινε. καὶ πιττουμένων, τὰ σκέλη ἀλειφομένων.

Πιττοῦν. Picare. Pice oblinere. Propriè *significat* latas naues pice vngere.

Πιττοῦν. κυρίως τὸ τὰς πλατείας ναῦς πίττῃ χρίειν.

Πιτυάνη. Paruus-vter. Vtriculus. *Est & vrbs aolica nomen, quæ Pityane vocabatur.* Apud Alcæum legitur, Ego ſum illa Pityane. Dicitur autem *hoc* etiam de illis, qui crebris calamitatibus, ſimul & felicibus ſucceſſibus vtuntur, quatenus & Pityanen tales res contigerunt, quarum & Hellanicus meminit. Dicit enim ipſam à Pelaſgis in ſeruitutem redactam fuiſſe, & rurſus ab Eretrienſibus in libertatem fuiſſe vindicatam. *Sed pro vrbis nomine ſcribendum* πιτώνη. *Sic & apud Stephanum. Sic & apud Er. ad. Chil. 3. Cent. 6. col. 738. ad. 20. Pitanæ ſum.*

Πιτυάνη. ἀσκὸς μικρός. πιτυάνη εἰμὶ αὕτη, παρ' ἀλκαίῳ κεῖ). λέγε) δὲ κ) κῆ τὴν πυκνὰς συμφορᾶις χρωμένων, ἅμα καὶ εὐπραξίαις. παρόσον κ) τὴ πιτυάνη τοιαῦτα συμβῆ πράγματα. ὧν καὶ ἑλλάνικος μέμνη). φησὶ γὰρ αὐτὴν ὑπὸ πελασγῶν ἀνδραποδισθῆναι. καὶ πάλιν ὑπὸ ἐρετριέων ἐλευθερωθῆναι.

Πίτυλος. Strepitus. *à* τύπτω, τύπιλος, *& literarum transpositione* πίτυλος. *Propriè vocatur ille ſtrepitus, quem inter remigandum, dum remi verberant aquas, ex remorum agnatione exaudimus. Et* Qui ſtrepitum edit. Qui imaginationes ſpeculatur. *N.L.* Et apud Ariſtophanem *in Veſpis pag. 315. v. Schol. annot. 1. vnde Suid.* πίτυλος *ὁ νεώς:* qui remorum agitatione ſtrepitum edidit. Et πιτυλίζω verbum. i. ſtrepitum edo. *vnde Gallicum, Petiller. i. ſtrepitum edere, manibus, pedibuſque crebrò motis, ac agitatis. Vide vulgata Lexica.* Vt illud, *quod extat in Schol. apud Ariſt. in Veſp. 335. annot. 1.* Quale ſpectaculum hoc eſt, piſcium ſoboſem videre inter columbos ſtrepentem?

Πίτυλος. κτύπημα τῆς φαντασιοσκόπου. καὶ πιτυλοῦσας παρ' ἀριστοφάνει. καὶ πιτυλίζω ῥῆμα, ὡς τὸ, οἷον ἐφ' ἰχθύων ῥύσιν ἰδεῖν ἐν κολύμβοις πιτυλίζουσαν.

Πίτυς. Pinus. Arboris coniferæ genus, quæ apud nos *recentiores Græcos vocatur* σπρόλα, ſtrobile. *Vide* Στρόβιλος *in vulgatis Græcolat. Lex. Et Ariſtoph. in Pace pag. 467. v. 29. Schol. annot. 12.* Xenophon, Locus *erat*, qui magnas pinus certis interuallis diſtinctas habebat, pro quibus *conſeruandis* viri ſtantes *in acie, malum* aliquod paterentur, *quidnis pati non dubitarent. Tanta erat illius loci amœnitas, & illarum arborum pulchritudo. N.L.* Et πιτυστέφανος. Pan pinu-coronatus. i. pineis-frondibus-redimitus. *Vt in quodam hexametro,* Panos mitris cinctæ

Πίτυς. Pinus. Arboris coniferæ genus, quæ apud nos *recentiores Græcos vocatur* σπρόλα, ſtrobile. *Vide* Στρόβιλος *in vulgatis Græcolat. Lex. Et Ariſtoph. in Pace pag. 467. v. 29. Schol. annot. 12.* Xenophon, Locus *erat*, qui magnas pinus certis interuallis diſtinctas habebat, pro quibus *conſeruandis* viri ſtantes *in acie, malum* aliquod paterentur, *quidnis pati non dubitarent. Tanta erat illius loci amœnitas, & illarum arborum pulchritudo. N.L.* Et πιτυστέφανος. Pan pinu-coronatus. i. pineis-frondibus-redimitus. *Vt in quodam hexametro,* Panos mitris cinctæ

Πίτυς. εἶδος δένδρου καινοφόρου. ἡ παρ' ἡμῖν στρόβιλα. ξενοφῶν. χωρίον πίτυσι διαλειπούσαις μεγάλαις. ἐνθ' ὧν ἑστηκότες ἄνδρες τὴν ἀγαθὸν. καὶ πιτύεσσιτο, ὁ παν, πανὸς τειχί-

A ἐστα στιτυοέντοιο καλιῆ. ὅθεν καὶ πιτυοκάμπτης, ὁ κένταυρος.

cincta pinu-coronati domus. *i. antrum.* Vnde etiam πιτυοκάμπτης. pinorum-curuator Centaurus.

ΤΟ Π ΜΕΤΑ ΤΟΥ Λ.

Π. CVM Λ.

Πλαγὰ; ἠλίκτρα θρωσοῦσα γὸ ἑτυπτὸ τὸ στῆθος φορος ἔκαστον ἠλίκτρα.

Πολλὰς δ' ἀντίρρεις ἤθω
Στέρνων πλαγὰς αἱματοσταγῶν.

Πλαγὰς. *Sophocles in* Electra. *pag.* 84. M.

Multas etiam aduersas sensisti
Pectorum plagas cruentatorum.

Lugens enim Electra, pectus ad singula *querelarum verba, quæ profundebat, pugnis* verberabat, *& tundebat.*

N O T Æ.

B Πλαγὰς.] Sophocles in Electra. pag. 84. M.

Πολλὰς δ' ἀντίρρεις ἤθου.
Στέρνων πλαγὰς αἱματοσταγῶν.

Schol. post alia multa subiiciunt tandem & hæc, θρωσοῦσα γὸ & cæt. Quare sic apud Suidam scribo,

Πλαγὰς. Σοφοκλῆς ἠλίκτρα. Deinde
Πολλὰς δ' ἀντίρρεις ἤθου. &cæt.

Postea θρωσοῦσα γὸ. &cæt.

Πλαγία φάλαγξ. ἥτις ἔχει τὸ μῆκος τοῦ βάθους πολλαπλάσιον.

C Πλαγίως δολίως.

Πλαγόνιαι. τὰ μειρακία θρυπτόμενα ἐν ταῖς τίτθαις, στωμύλλεσθαι, καὶ λίχνα εἶναι κρόκης, καὶ σημάντρων, ἢ πλαγγόνων ἐπισώμια.

Πλαγκτή. ἡ πλανωμένη.

Πλαγώνια.

Πλαγία φάλαγξ. Obliqua phalanx, quæ longitudinem profunditate longè maiorem habet. *id est, quæ multo longior est, quàm profundior.*

Πλαγίως. Obliquè. Dolosè.

Πλαγόνιαι. Puellas delicias facientes, *vel, delicate viuentes* apud nutrices, garrire, & de trama, & staminibus, & puellaribus ornamentis, *vel, de pupis* dicere sinamus.

Πλαγκτή. Vagans. Errans. Errabunda. Vagabunda.

Πλαγώνια. Plagonia. *N. L. At* πλαπαγόνιον. *papaueris folium, & ludigenus. Vide* πλαπλαγάν. *ὦν. ὰ in vulgatu Lexicis.*

Πλαδαρὸν. χαῦνον. ὑγρόν. πλάδας γὸ καὶ πλαδώτης. καὶ πλαδαρώματα. καὶ πλαδῶσιν. ὑγροῖς. χαύνοις. ἀσθενέσι. οὐ γὸ ἔτι ὀρέγεσθαι τροφῆς πλαδῶντος αὐτῷ τοῦ στομάχου. τουτέστιν, ὑγροῦ, καὶ ἀσθενοῦς ὄντος. ὅπερ φησὶ δαμάσκιος. ἐπὶ τοῦθις πολύβιος. τὰ μὲν ἄλλα καλῶς ἔχειν αὐτῷ πρὸς τὴν χρείαν. τὸ δ' ὅπλον πλαδαρὸν εἶναι. καὶ πλαδῶσαν, πλαδιᾶν. διαφέρεσθαι πολεμεῖν. πλησιάζειν.

D Πλαδαρὸν. Laxum. Humidum. Præ humore flaccidum. πλάδας enim, & πλαδώσεις, & πλαδαρώματα vocamus, *vt ita loqui liceat*, humiditates, & præ nimia humiditate flaccitates. i. Vliginem, madorem, & à nimia humoris copia debilitatem, ac infirmitatè manantem. Et πλαδῶσιν, humidis, laxis, infirmis. Vt, Non enim amplius alimentum appetere *dicebat*, quòd ipsius stomachus superflua humoris copia laboraret, hoc est, humidus, & *propter nimium humorem* infirmus esset. Ita dicit Damascius. Et rursus Polybius. Cætera quidem ab eo præclarè ad vsum *parata* esse; sed hastam infirmam esse *dicebant*. Et πλαδῶσαν. humentem, *humidam, vliginosam, madentem.* Et πλαδιᾶν. desipere. delirare. bellum facere. accedere.

N O T Æ.

E Πλαδιᾶν.] Aristoph. in Lysistrata. p. 545. v. 4. dicit: sed corruptè, πλαδδιᾶν, pro πλαδδιᾶν, hoc verò, pro πλαδδιεῖν, hoc, pro πλαδδιᾶν, quod pro communi πλάζειν, i. πλανᾶν, errare facere, in errorem impellere. Sic autem formatur, πλάζω, Dor. πλάδδω, (vt à μάζα, μάδδα, Magnum Etymol. col. 573. lin. 21.) hinc verò circumflexum πλαδδῶ. ῶ. vnde τὸ πλαδδίζω. fut. com. πλαδδίσω, Atticè πλαδδῶ. ῶ. ῶ. vt à τομίζω, τομίσω. τομῶ. ῶσῶ. Infinitiuus πλαδδίσειν com. & πλαδδιεῖν Atticè. vt à τομίσειν, τὸ τομεῖν. Quum verò τὸ πλαδδᾶν, vel potius τὸ πλαδδίζειν, significat τὸ πλησιάζειν, i. accedere, appropinquare. tunc ita formatur, πλάζω, per syncopen πλάζω, Doricè πλάδδω, vnde πλαδδῶ. ῶ. hinc τὸ πλαδδίζω. & cæt. vt supra. Nam est eadem formatio, licet alia sit significatio.

Πλάζοντος. ἀποπλανῶντος. πλάζοντος τὰς δίνας τὰς ὄψεις.

F Πλάθειν. πλησιάζειν.

Τὰ δὲ, πρὸς δυνατούς.
Οὐκ ἐρισὰ πλάθειν.
προσπελάζειν. τουτέστιν, οὐχ οἷόν τε συερίζειν πρὸς δυνατούς.

Πλάζοντος. Errare-facientis. In-errorem-inducentis. Fallentis. Vt, πλάζοντος τ. δ. τ. ὄ. i. Metu oculos errare-faciente. *Metu oculos fallente, ita vt errarent, & non visa pro visis acciperent.*

Πλάθειν. Accedere. Appropinquare. *Sophocles in Electra. pag. 92. v. 1. & 2.*

Partim verò, cum potentioribus
Non est *contendendum, vt accedas* ad eos.

Vide Schol. Hoc est, fieri non potest, vt cum potentioribus contendas. *Non decet, nec oportet te cum potentioribus contendere, neque contendendi causa propius ad eos accedere. Resenim tibi malè cedet.*

Πλακιάδαι.Placiadæ.Municipium Atticæ,vbi magni raphani nascuntur.

Πλακίδας.Placidas.Nomen proprium.

Πλακίλλα. Placilla. Vxor Theodosij Magni,quæ pia,& pauperum amans erat, & ipsamet morbo laborantibus,& læsis, *ac aliqua corporis parte mutilatis* inseruiebat, *& ministrabat*.Obiit autem ante meritum. Demonstrauit autem maximè Imperatoris insignem amorem erga ipsam, ipsa Imperatoris ira, qua aduersus Antiochenses est iratus, propter *vxoris* columnam,quam rapientes confregerunt, iniquo animo ferentes, quòd Imperator publica tributa ciuitatibus imposuisset per speciem continuorum bellorum, quum & Chrysostomus statuas scripsit, *ac deplanxit*.

Πλακιάδαι.δῆμος τῆς Ἀττικῆς, οὗ τὰ ῥαφανίδια μεγάλα γίνονται. A

Πλακίδας.ὄνομα κύριον.

Πλακίλλα.γαμετὴ Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου, ἥτις εὐσεβὴς, καὶ φιλόπτωχος ἦν, καὶ δι' ἑαυτῆς τοῖς νοσοῦσι,καὶ τοῖς λελωβημένοις ὑπηρέτει. σφόδρα δὲ τὸ αὐθρὸς ἐπλούτησεν.δῆλοι δὲ μάλιστα τὸ σφὸς αὐτὴν τοῦ βασιλέως φιλόστοργον, ἡνίκα τοῦ βασιλέως, ἐπ' αὐτοφώρῳ ἁρπάσαντες, διὰ λίθου κατέαξαν σύραλες τὴν εἰκόνα,ἀγανακτήσας δὲ ἐπ' αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς ἐπέθηκε τέλη δημόσια τοῖς πόλεσι σφοδρὰ τῷ συνεχῶν πολέμων. ὅτε καὶ ὁ χρυσόστομος τοὺς ἀνδριάντας ἐγράψε. B

NOTAE.

Διὰ τῶν τέλεων.]Hæc ita suspicor legenda,διὰ τὴν εἰκόνα,ἣν κατέαξαν σύραλες.Et,δι' ἃ,pro διότι,ὅτι.

Πλακόεις.Placenta In epigrammate *Lucilij*.Et placentam Pinguem, caseum ferentem.*i caseo raso tectum*.

Πλανή.Error.A scopo aberratio.

Πλάνης.Erro. Erronis. Vagus. Vagabundus.Vt, Tanquam homo vagabundus, per victus *quærendi* speciem iter faciens.πλάνης *enim hic positum* pro,πλανήτης.

Πλανῆτες.Peregrinus Hospes.Et πλανῆτης,*L.* πλάνητες *vel* πλανῆται. Errones, qui huc,& illuc oberrant, Heraclius Imperator acici deserta pœnas exigebat *ab* errantibus,exercitus Romani.Et quotquot laboris vale dicto,temere huc, & illuc oberrabant, quæ sthonibus *actorum* ad modestiam traducebantur. *Vel,cruciatibus ad modestiam reuocabantur*.*L.* σωφρονίσθησαν πλανῆτες *verò fœmineo genere vocatur mulier errans, errabunda,vagans vagabunda*.

Πλανῶ. Accusatiuo. Errare facio.In errorem induco.Seduco Fallo.Decipio.

Πλανώμεθα. Erramus.Vagamur. Comicè deductum est *à* πλανάω.ῶ. Aristophanis Auibus *pag.368.n.3*.

Πλαξίν,In tabulis à Deo scripsis hæc erant scripta. Ego sum Dominus Deus tuus, qui eduxi te ex terra Ægypti ex domo seruitutis. 1. Non erunt tibi Dij alij præter me. 2. Non facies tibi simulacrum, vllius rei effigiem eorum, quæ *sunt* in cœlo suprà, & in terra infrà, & *eorum*, quæ *sunt* in aquis sub terra. Non adorabis ea,neque seruies ipsis,*non coles ea*. 3. Nõ sumes nomen Domini Dei tui in vanum, *vel,obrem vanam*. 4.Memineris diei Sabbati,vt sanctifices ipsum. 5. Honora patrem tuum,& matrem tuam, vt bene tibi sit, & sis longæuus in terra. 6. Non mœchaberis. 7. Non furaberis. 8. Non occides.9.Non dices falsum testimonium contra proximum tuum. 10 Non concupisces vxorem proximi tui.Non concupisces domum proximi tui, neque agrum proximi tui,neque seruum eius,neque bouem eius,neque ancillam eius, neque iumentum eius, neque *villam eius*, quæcunque sunt proximi tui.

Πλαξίν.ὅτι ἐν ταῖς θεογράφοις πλαξὶ, ταῦτα ἦν γεγραμμένα. ἐγώ εἰμι κύριος ὁ θεός σου, ὁ ἐξαγαγών σε ἐκ γῆς αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας.οὐκ ἔσονταί σοι θεοὶ ἕτεροι πλὴν ἐμοῦ. οὐ ποιήσεις, σεαυτῷ εἴδωλον παντὸς ὁμοίωμα. ὅσα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω,καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω.καὶ ὅσα ἐν τοῖς ὕδασιν ὑποκάτω τῆς γῆς, οὐ προσκυνήσεις αὐτοῖς,οὐδ' οὐμὴ λατρεύσεις αὐτοῖς. οὐ λήψη τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐπὶ ματαίῳ.μνήσθητι τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων ἁγιάζειν αὐτήν. τίμα τὸν πατέρα σου,καὶ τὴν μητέρα σου, ἵνα εὖ σοι γένηται,καὶ ἵνα μακροχρόνιος ἐπὶ τῆς γῆς. οὐ μοιχεύσεις. οὐ κλέψεις. οὐ φονεύσεις. οὐ ψευδομαρτυρήσεις. οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου. οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν οἰκίαν τοῦ πλησίον σου. C D E F

οὐδὲ τὸν ἀγρὸν τοῦ πλησίον σου.οὐδὲ τὸν παῖδα αὐτοῦ. οὐδὲ τὸν βοῦν αὐτοῦ. οὐδὲ τὴν παιδίσκην αὐτοῦ. οὔτε τὸ ὑποζύγιον αὐτοῦ.ἔνδ' ὅσα τοῦ πλησίον σού ἐστιν.

Πλάσις.Commixtio.Formatio. Effictio.Effigies. Expressio,Mollitio,siue mollificatio. Et prouerbiũ. Cera tractabilior. De iis,qui aliquid facilè discunt, *& vehementer sunt dociles,& in quemuis habitum sequaces*.Er. ad Chil.3.Cent.2.col.634.ad.33.

Πλάσις.ἀπὸ μίξις.ἐκτύπωμα.μόλθαξις.ἔμπλασμία.κηροῦ δύσπλαστος.ὅτι τῇ δύσκολος τὶ ἀπλαυβανομένων.

Πλάσμα.

A Πλάσμα.

Πλάσιγξ. τὸ ζυγοῦ τὸ αἰώρημον. καὶ τὸ κατηρτημένον τὸ ζυγοῦ μέρος, ᾧ ἐπινήθεται τὰ ζυγὰ ἅμα τοῖς ἐπὶ πλασίγγων ὑπεστάταις; ὃ στοχαστέον τοῖς περσαῖς τὰ χρήματα.

Πλάσμα. Figmentum. Res-ficta. Res-formata. Fingendi-artificium. Commentum. Signum. Simulatio.

Πλάσιγξ. Iugi æquilibrium, *quod versatur in æqualitate lancium, quum neutra vel magis deprimitur, vel magis attollitur: sed amba pari spacio distant à solo.* Item sulpenta iugi pars, cui imponuntur lances. *Vt. apud quendam scribitur,* Vna cum ipsis lancium epistatis, *à prolongis iugiis Lances suspensas sustinentibus,* pecunias Persis restituit.

N O T Æ.

Ὠῖ ἐπινήθεται τὰ ζυγά.] Apud Aristoph. in Ranis. pag. 183. v. 27.

Ἐν νῷ παρίσασιν ὀξὺ τὸ πλάσιγγε.

B In Schol. annot. 7. legitur ὀπτίθεται. Sed locus apud Suidam ita distinguendus, & legendus videtur. τὰ ζυγά. ὅτι, ἅμα τοῖς τῶν πλασίγγων ὑπεστάταις ὑπομετέθηκε τοῖς Πέρσαις τὰ χρήματα. Est enim exemplum, quod rei confirmandæ causa Suidas affert. Comule Eustath. in Πλάσιγξ. Iliad. B. pag. 196. sub finem. Et, τὸν μαστιν, ᾗ τὴν μαθὴν legere mallem. Sæpe enim apud Suidam obseruaui ι pro υ positum sub α, vt hic, τῇ μαστίᾳ, pro, τὴν μαστίν. Et sub ω, vt alibi, τῷ λόγῳ, pro τῶν λόγων. Quod per typographorum imprudentiam factum videtur.

Πλάσιγξ. τὸ κοῖλον τὸ κοττάβου, καὶ τοῦ ζυγοῦ. ὃπ ὅταν ἐις ἑτέρου ἐτέρου πίθοι πλάσιγγα τὴ μαστίᾳ ἑτέρου μεθέλων.

Πλάσιγξ. Etiam vocatur. Concauia cottabi. iugique pars. Homerus verò furorem, *insaniam,* & ebrietatem in eadem lance ponit, *quum Iliados Y. pag. 770. P. dicit.*

Αἰνεία ξ ὠων βουληφόρε, τῦπι ἀτιμᾷς.

Aenea Troianorum consiliarie vbinam sunt illæ tuæ minæ,

C Ἃς ξ ὠων βασιλεῦσιν ὑπέχιο οἰνοποτάζων;

Quas Troianorum Regibus promisisti vinum potanti?

Πλαταγή. εἶδος ὀργάνου ἦχον, ψόφον ἀποτελοῦντος. ὁ ᾗ πλαταγεῖ χαλκευόμενος, ὁ πλατάγη.

Πλαταγή. *Strepitus. Crepitaculum. Tintinnabulum.* Platage. Genus instrumenti tolium, & strepitum edentis. Vt, Platage fabricata, *eaque pulsata,* strepitum edebat.

Πλαταγώνιον. τὸ μὴ δὲν. κυρίως ᾗ τὸ τῆς μήκωνος φύλλον, καὶ ὁ τῆς ἀνεμώνης ἀπὸ τοῦ πλατάσσειν, ὅ ἐστιν ἠχεῖν καὶ ἀχρηστικῶς δὲ ἐπὶ παντὸς τοῦ ἀχρήστου τι. ὅθεν καὶ πλαταγὴ ἐσημειοῦντο D διὰ τοῦτο τὸν ἐπὶ ἐμοῦ ἐμοὶ γοῦν, τιθέντες δὴ τὸ τοῦ ἀνθρίσκου καὶ τοῦ λιγανοῦ, καὶ ἀνακοπτοντες καὶ εἰ μὲν ἔχησεν, ἐστέργοντο. εἰ δὲ μή, τὰναντία πάλιν.

Πλαταγώνιον. Platagonium. Nihil. *Quod nihil habet præter inanem strepitum.* Propriè tamen *ita vocatur* papaueris folium, & anemones, *quæ & ipsa est papaueris species* à verbo πλατάσσειν id est strepere, *sonum, ac strepitum edere.* Abusiuè verò *dicitur etiam* de qualibet re latitudinem habente. Vnde & ipsa platage *dicta. Ex* eo autem *papaueris folio, suorum* amabilium amicitiam coniicientes obseruabant, *id* pulici & indici imponentes, & aduersum percutientes. Nam si quidem resonuisset, *ab amasiis* amabantur. Nisi verò *clarum sonum* edidisset, contrarium *coniiciebant, & se exosos esse credebant.*

N O T Æ.

Ὠπτευε.] Vel ἐπτευε πλάτος ἔχοντα ἀναπέτασαι legendum videtur, vel, σὺ τὸ στενὸν πλάτος ἔχοντος λέγεται. Prior coniectura probabilior, & simplicior est.

E Πλαταμών. ὄνομα τοῦ ἰχθύος, καὶ ὁ αἰγιαλός. καὶ λέγεται μὲν ἁπλῶς δὴ γῆς πλάτος ὁ πλαταμὼν κυρίως ᾗ, δὴ θαλάσσης ἐχούσης καὶ πέτρας ὑποκειμένας.

Πλαταμών. Gepituus à recto Πλατεμών. *Platamon.* Platamonis. Nomen fluuij. Et marinum-littus. πλαταμὼν tamen simpliciter, & generaliter dicitur de terræ latitudine. Propriè verò *dicitur* de mari quod etiam saxa sub-aquis-latentia habet.

Πλαταιαί. πόλις. καὶ πλάταια, ὄνομα πόλεως.

Πλαταιαί. Platææ. Vrbs. Et Platea *in singulari apud Poetas, idem.* Nomen vrbis.

Πλαταιεύς. καὶ πλαταιάδιος ναῦς. καὶ πλαταιεῖς, ἐθνικόν.

Πλαταιεύς. Platæensis. Et πλαταιαία ναῦς. *Sic enim suspicor legendum vt à masculeo* πλαταιεύς *deductum.* Platæa nauis. Et Platæenses. *nomen gentile.*

Πλάταιον. τὸ ἔκπτωμα.

Πλάταιον. N. L. Casus. Lapsus. Luxatio. Ossium transmutatio, quum ex propriis sedibus excidunt.

F Πλάτη. κοινῶς. πλάτη. καὶ εἶδος πλοίου. ὥστε πολαμίδας τὰς πλάτας μόνον χειρὸς ναυπλοίου.

Πλάτη. Palmula. Lata-remi-pars. Remus. Et nauigij genus. *Aristoph. in Thesmophor. pag. 919. v. 29. 30. 31.* Nouj ego etiam tam *rei peragendæ* occasionem Ex Palamede *sumptam, quam à Palamede dici. Nam* vt ille remos *in mare* Prouciam scribens *in periculum, in quo versor.*

N O T AE.

Πλάτη.] Videtur superfluum. Sic autem apud Aristoph. in Thesmophor. scriptum est. pag. 919. v. 29. 30. 31.

—οἰδ' ἐγὼ χ' ὃν πόρε.

Ex τῶ Παλαμήδους. ὡς ἐκεῖνος τὸν πλάτην.

Πίλῳ γεγραμ.—

Idem τῶν πλατῶν nomen illic sæpius legitur. v. 30. 31. 32. 33. & 34. Ft. Ναύπλιον scribendum apud Suidam. Nauplius autem fuit Palamedis pater.

Πλάτη. Nauigium. Nauis. Vt, Nauem decem-millium-capacem, turribus & omnigenis munimentis ornatam, de-loco-superiore, secundo flumine dimisit.

Πλατίζειν. Superbire. Arroganter se iactare. *Vide πλαλυᾶσθαι in nostro Dor. Lexico.*

Πλάτης. πλάτη Θ. i. Coniux. Vxor. à verbo πλάτζειν. i. accedere, quòd in cubili ad maritum accedat, πλάτης, & per syncopem, πλάτης. Aristophanes Acharnensibus, *pag.* 266. *v.* 25. *Schol. annot.* 12. Et filiolis, & vxori.

Πλάττω Accusatiuo. Formo. Fingo. More-figuli-formo. Effingo Simulo. Comminiscor. Oblino.

Πλάτων. Plato, Aristonis, Aristoclis filij, & Perictiones, aut Potones filius, genus à Solone trahentis. Sexta enim fuit ab illo, quia fuit filia Dropidis poetæ, fratris Solonis. Solon verò, genus ad Neleum refert, *à quo duxit originem.* Et Aristo Platonis pater, à Codro, Melanthi filio, genus deduxit. Fertur autem Platonis mater ex quodam viso diuino. ἐγκύμων ἔφη Θ, grauida facta fuisse, cùm ei Apollo apparuisset. Et quum Platonem peperit, tunc maritus cum ipsa congressus est. Natus autem est in *insula* Aegina, Olympiade 88. post initia belli Peloponnesiaci. Vixit autem annos 82. Mortuus est Olympiade 108. Nec vllas nuptias, nec vllam prorsus corporis commistionem, *atque cum muliere consuetudinem*, ad *rerum venerearum faciendum* periculum, admisit. *i. & fuit nuptiarum, omnisque corporea commistionis prorsus expers.* Epulatus autem est in festo, & dormiens, excessit-vita. Alij etiam filij post ipsum Aristoni sunt-nati, Adimantus, & Glaucus. & Potone filia. Ac prima quidē literarum rudimenta apud quendam Dionysiū didicit. In palæstra verò sese exercuit apud Aristonē Argiuum. Deinde cùm *artem* poeticam didicisset, dithyrambos & tragœdias scripsit. His verò neglectis, apud Socratem ad annos 28 philosophatus est. Fertur autem Socrates, quo die Plato *in disciplinam* ipsi traditus fuit, *in somnis* vidisse cygnum genibus suis insidentem. Appellabatur autem Aristocles. Quòd autem pectore lato esset. *i. sed ob pectoris latitudinē* Plato cognominatus est. Alij verò *tradunt ipsum* vt in verbis latum. *i. ob orationis amplitudinem*, Platonē fuisse dictum. Ter autem in Siciliam iuit Plato ad tyrannos Dionysios. Et venditus est à tyranno: sed Anniceris quidam Afer ipsum emit, & *libertate donatum* dimisit. Versabatur autem in Academia, docens *discendi cupidos*. Eius verò scholam per-successionem acceperunt, *eique in ea successerunt* singulatim isti, Speusippus, Xenocrates, Polemon, Crantor. Crates. Vel (vt alij tradunt) Socratis F. Arcesilaus, N. L. Lacydes, Euander Phocæensis, Damon, Leonteus, Moschion, Euander Athenienſis, Hegesinus, Carneades, Harmadas. Eius autem Dialogi Germani omnes, & *in summa* sunt 56. Quorum alij quidem *sunt* Physiologici. Alij verò, Ethici. Alij, Dialectici. Et ipsius quidem Respub. diuiditur in libros decem. Leges verò, in 12. Reliquæ verò Tetralogiæ *sunt* nouem. *Lege* τῆς πλατωνικῆς. *Sic autem vocati sunt Platonis Dialogi, quod*

Πλάτη. πλοῖον. πλάτῃσι μυριοφόροις πύργοις τε καὶ θριφράγμασι παντοίοις κοσμήσας ἄνωθεν, κ' ῥάμμα ἀφῆκεν.

Πλατίζειν. ἀλαζονεύεσθαι.

Πλάτις ἡ γυνή, ἀπὸ τοῦ πελάζειν τῷ ἀνδρὶ κ' τῷ κοίτῃ. ἀριστοφάνης ἀχαρνεῦσι. καὶ τοῖσι παιδίοισι, κ' τῇ πλάτιδι.

Πλάττω αἰτιατικῇ.

Πλάτων. ἀρίστωνος τοῦ ἀριστοκλείους, ἢ θρεπτιώτης. ἢ ποτώνης. τὸ γένος εἱλκυσμένος ἀπὸ σόλωνος, ἔκτη γὰρ ἦν ἀπ' ἐκείνου. παῖς γενόμενος δ' ὑφ' ἑαυτοῦ ποιητοῦ ἢ ἀδελφοῦ σόλωνος. ὁ δὲ σόλων εἰς νηλέα ἀναφέρει τὸ γένος. καὶ ἀριστων ὁ πλάτωνος πατὴρ, ὃν τοῖς κόδρου γένους κατήγετο, τῷ μελάνθου υἱῷ. ἱστόρηται δ' ὡς ἐκ τινος θείας ὄψεως, ἡ μήτηρ πλάτωνος ἐγένετο, δόξαντος αὐτῇ τοῦ ἀπόλλωνος. ἣ νύκτα ἑπτὰ τὸν πλάτωνα, πρὶν αὐτὴν ὁ ἀνὴρ συνελθεῖν. ἐτέχθη δ' ὁ αὐτὸς ἐν τῇ πρὸ ὀλυμπιάδι μιᾷ τὰ προοίμια τοῦ πελοποννησιακοῦ πολέμου. κ' ἐβίωσε ἔτη βʹ. καὶ ἐτελεύτα δὲ δι' αὐτὸ τῆς ῥᾳ ὀλυμπιάδος. οὐδὲ γάμον τινα οὐδὲ ὁμιλίαν καθάπαξ σώματος εἰς πεῖραν ἐξήνυσε. ἐνεκάθητο δ' ἐν ἑορτῇ κ' ὑπνῶν ἀπαθῶς. καὶ ἕτεροι δὲ ἐγένοντο μετ' αὐτὸν υἱοὶ τῷ ἀρίστωνι. ἀδείμαντος, καὶ γλαύκος. καὶ ποτώνη θυγάτηρ. καὶ τὰ μὲν πρῶτα γράμματα διδάσκει Θ ἀπό τινι διονυσίῳ ἐγυμνάσθη δὲ τὰ εἰς παλαίστρας, παρ' ἀρίστωνι τῷ ἀργείῳ. εἶτα μαθητὴς ποιητικῆς, γράφει διθυράμβους, καὶ τραγῳδίας. δι' ὧν τούτων, ἐφιλοσόφησε Θ σωκράτει, ἐτῶν κ'. ἐν λόγοις ἐδίδου σωκράτει, καθ' ὃν ἡμέραν αὐτῷ παρεδόθη πλάτων κύκνον αὐτῷ τοῖς γόνασιν ἐπικαθήμενον. ὃν σημαίνοντος δὲ ἀριστοκλῆς. ὅτι δὲ τὸ πλατὺς εἰς τὸ στέρνον, πλάτων ἐπωνομάσθη ἄλλοι δ' ὡς παρὰ τὸ πλατὺ εἶναι τὸν λόγοις, πλάτωνα κληθῆναι. ἔτι δ' εἰς σικελίαν πλάτων ἦλθε πρὸς τοὺς τυράννους διονυσίους. καὶ ἐπράθη ὑπὸ τοῦ τυράννου. ἐωρίατο δ' αὐτὸν ἀνιήκειρίς τις λίβυς, καὶ ἀπῆκε. διέτριβε δὲ ἐν τῇ ἀκαδημείᾳ παιδεύων. καὶ διεδέξαντο τὴν σχολὴν αὐτοῦ κατ' ἴδια οἱ δι. ἀποδρήπανος. ξενοκράτης. πολέμων. κράτης. κράτητος. οἱ δὲ σωκράτους ἀρκεσίλαος. λακύδης. εὐανδρος σωκρατικός. δάμων. λεοντεύς. μοσχίων. εὐάνδρος ἀθηναῖος. ἡγήσινους. καρνεάδης, ἁρμάδας. εἰσὶ δ' οἱ γήσιοι αὐτοῦ διάλογοι πάντες, νε'. ὧν οἱ μὲν φυσιολογικοί. οἱ δὲ, ἠθικοί. οἱ δὲ, διαλεκτικοί. καὶ ἡ μὲν πολιτεία, διαιρεῖται εἰς βιβλία ι. αἱ δὲ νόμοι, εἰς ιβ. τετρατο-

(vt re-

A λοιπαὶ ἢ λοιπαὶ θ.

(vt refert Diogenes) à Thrasyllo in nouem classes fuerint distinctarum singulæ quatuor dialogos continent, vt in Platonis indice græco videmus singulas Tetralogias accuratè notatas.

Πλάτων ἀθηναῖος κωμικὸς γεγονὼς τοῖς χρόνοις κῆ ἀριστοφάνει. φρυνίχῳ. εὐπόλιν, καὶ φερεκράτει. δράματα δὲ αὐτοῦ νι. ἄδωνις ἀφιέρωμα. γρῦπες. δαίδαλος. ἑορταί. ἑλλάς, ἢ πῶροι. ὑπερβάτη. ζεὺς κακούμενος. ἰὼ. κλεοφῶν. λάϊος. λάκωνες, ἢ ποιηταί. μέδιοκοι. μύρμηκες. μανδακάνθου. μυρίλεως. νίκαι. νύξ μαχρά. ξύτη, ἢ κήρκωπες. περίαλγοι, ποιητὴς φείσανδρος. πρίβις. παγδίων. σοφισταί, συμμαχία. σκύλαι, σύρφαξ. τριφάλης. φάων. ἔστι δὲ λαμπρὸς τὸν χαρακτῆρα, ὡς φησιν ἀθηναῖος ἐν τοῖς δειπνοσοφισταῖς. ὅπου καὶ ἀνδροφόνος ἐστὶ δρᾶμα τελέστωνος. καὶ συμπαίκτα πατρί, καὶ πανηγυρισταί. καὶ ἄλλα τελεῖται.

B

Πλάτων. ὁ φιλόσοφος πένης ἦν. καὶ μόνον ἔσχε κῆπον ἐν ἀκαδημίᾳ, ὃν ἐκτήσατο κῆπαρχος. ὃς μέρος ἐλάχιστον ἦν τῶν ὑστερον φιλοσόφων. ὁ γὰρ κῆπος ἐτύγχανε τριάκοντα χρυσοῦς ἑκάστου ἐτους τοῖς μισθωταῖς ἀποδίδους. ἐπὶ δὲ ὅλη περιουσία ὕστερον, χιλίων, ἢ καὶ πλειόνων ὀλίγον. ἠυξήθη δὲ αὕτη κῆ τοὺς νεωτέρους χρόνους, ἀνθρώπων ἱερῶν τε, καὶ φιλολόγων ἄλλοτε ἄλλων διαθηκῶντων, καὶ κατὰ διαθήκας ἀπολειπόντων τοῖς φιλοσοφοῦσιν ἀφορμὴν τοῦ διὰ τοῦ φιλοσόφου βίου σχολῆς, καὶ γαλήνης.

C

Πλάτων ἐν νόμοις φησὶν ἐλευθέραν εἶναι τὴν ψυχὴν καὶ δέσποιναν τῶν παθῶν. τὸ μὲν γὰρ κρατεῖν αὐτῶν ἑαυτὸν, πασῶν νικῶν ἄριστον, καὶ ἀρίστη. τὸ δὲ ἡττᾶσθαι αὐτῶν ὑφ' ἑαυτοῦ, μάχιστον τε, καὶ κάκιστον. ἴστωμεν γὰρ ὅτι τὰ παθήματα οἷον νεῦρα, ἢ μήτινες ἐνθρώπους ἕλκουσι, καθ' ὅσον τε ἡμᾶς, καὶ ἀλλήλους αἰσθάνεσθαι ἑαυτῶν ἀναγκάζουσι ἐπ' ἐναντίας πράξεις. οὐ δὴ διωρισμένη ἀρετὴ, ἔστι καλὸν κεῖται. μίαν γὰρ φησὶν ὁ λόγος δεῖν τῷ ἕξιον ἑπόμενον ἀεὶ, καὶ μηδαμῇ δῦναι ἑπόμενον ἐλείπειν, ἀνθέλκειν τοῖς ἄλλοις μέτροις ἔχαστον. ταύτην δὲ εἶναι τοῦ λογισμοῦ ἀγωγὴν ἀποδείξειν οὖν ὁ σοφὸς, ὡς τῇ βουλῇ τῶν ψυχῆς ἀπάντων τῷ κρατίστων, καὶ χειρόνων διαίρεσιν. ὁ αὐτὸς πλάτων φησὶ θεολογῶν. τί τὸ ὂν μὲν ἀεὶ, γένεσιν δὲ οὐκ ἔχον; ἔστι τι τὸ γιγνόμενον μὲν, ὂν δὲ οὐδέποτε; τὸ μὲν δὴ νοήσει τοῦ λόγου περιβλεπτὸν ἀεὶ κατὰ τὸ αὐτὸ ὄν τὸ δὲ, αἰσθήσει ἀλόγῳ δοξαστὸν, γιγνόμενον μὲν, καὶ ἀπολλύμενον, ὄντως δὲ οὐδὲ ποτὲ ὄν. ταῦτα δὴ πάντα εἴρος χρῆσθαι, τὸ ἦν, καὶ ἔσται. ἃ δὴ φέροντες λανθανόντως δῆτα τῇ ἀϊδίῳ οὐσίαι. οὐκ ὀρθῶς γὰρ λέγομεν δὴ ὡς ἦν. ἐστὶ τε, καὶ ἔσται. τὸ δὲ ἔστι μόνον κατὰ τὸν ἀληθινὸν λόγον προσήκει τῷ θεῷ. τὸ δὲ ἦν, καὶ ἔσται, ἐπὶ τῆς γενέσεως χρόνου γίγνεσθαι οὖσαν φορὰν λέγεσθαι. τὸ δὲ ἀεὶ κατὰ ταὐτὸν ἀκίνητος. οὔτε νεώτερον, οὔτε πρεσβύτερον χρὴ λέγεσθαι, καὶ γὰρ τὸ ἀεὶ ὄν, καὶ πρόσθεν, ἡνίσεως ἔστιν ἀπαύστως ὕστερον. τὸ δὲ γιγνόμενον, καὶ ἀλλοιούμενος πολλὰς ὑποδεχόμενον, εἰκότως ἔφητε μηδέποτε εἶναι. καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς

D

E

F

Πλάτων. Plato Atheniensis Comicus, qui fuit tẽporibus Aristophanis, Pirrynici, Eupolidis, & Pherecratis. Eius verò fabulæ *sunt* 28. Adonis, Aphieron, Gryphes, Dædalus, Festa, Græcia, vel Insulæ, Europa, Iupiter afflictus, Io, Cleophon, Laius, Lacones, aut Poetæ, Inquilini, Formicæ, Mammacuthus, Menelaus, Victoriæ, Nox longa, Xantæ siue Cercopes, Grauiter-dolens, poeta Pilander, Senes, Puerulus, Sophistæ, Belli societas, Apparatus, Syrphax, Hyperbolus, Phaon. *Vide Athenæi Latinum Indicem, in quo Poetarum, & operum ab illis compositorum nomina recensentur. Illic pro* Ἀ*τείκων scribitur* αὐτὸ *in*, ὧν *Sic & apud Athenæum lib.* 10. *pag.* 220. *lin.* 38. *dicitur*, ὡς Πλάτων ἐν ταῖς αὐτοῦ ἱερῶν. Est autem dicendi genere, *quo vtitur*, illustris, vt ait Athenæus in Dipnosophistis. Platonis etiam est fabula, Homicida, & Vna-decipiens, & Panegyristæ, & aliæ plurimæ.

Πλάτων. Plato philosophus pauper fuit, & solum in Academia possedit hortum, qui fuit minima pars illius successorum. Hic enim hortus *primum* quidẽ circiter tres aureos numos *quotannis pro prouentu, suo possessori* reddebat. Postea verò totus *eius* prouentus, mille, vel etiam plurium *aureorum numerum* fuit. Hic autem posterioribus seculis auctus est, quòd homines sancti, & sapientiæ studiosi alias alij moreretur, & in testamentis relinquerent illis, qui philosophabantur, opes ad philosophicæ vitæ ocium, & tranquillitatem.

Πλάτων. Plato in Legibus dicit animam esse liberam, & dominam affectionum, & se ipsum vincere, omnium victoriarum primam, & optimã esse. Vinci verò à se ipso, turpissimum, & pessimum. Scimus enim affectiones, quæ sunt in nobis tanquam nerui, vel funes, nos attrahere. &, quòd inter se sint contrariæ, *nos* ad contrarias actiones retrahere. In quo sanè virtus & vitium distinctum versatur, *ita vt alterum ab altero distinctum spectetur, & consideretur.* Nam ipsa ratio dicit oportere semper vnum-quenque *de nobis* sequi *tantum* vnum habitum, & nusquam ab eo recedentem reliquis mensuris aduersari. Hunc autem *habitum* esse rationis ductum. Ostendit igitur sapiens ille *vir*, se consilio animæ meliorum, & deteriorum *rerum* diuisionem, *at, si legas ἄριστον, virtutes, optionem, & delectum*, attribuisse. Idem Plato theologicè loquens dicit. Quid *illud est*, quod semper quidem est, ortum vero non habet? Et, Quid *illud est*, quod fit quidem, nunquam tamen est? *Horum duorum* alterum quidẽ, intelligentia rationis conspicuum est, semper eodẽ modo se habens. Alterum verò, *est* sensu bruto opinabile, quod oritur quidem, & occidit, *ac interit*: sed reuera nunquam est. Hæc autem omnia, pars *sunt* tẽporis, hæc scilicet, Fuit, & Erit. Quæ profectò per imprudentiam ad æternam essentiam referimus. Nec enim rectè dicimus *æternam essentiam* fuisse, & esse, & fore. Nam illud Est, vera ratione Deo tantùm conuenit. Illud verò Fuit, & Erit, de ortu, qui est in tempore, dici conuenit. Quod verò semper eodem-modo immobiliter *se habet, illud* neque recentius, neque vetustius est dicendum. Quod enim semper est, & antè est, omni ortu est superius. Id verò, quod oritur, & multas alterationes recipit, meritò nunquam

esse dixit. Idem Plato alibi dicit, Bonus quidem *est* reuera Deus: & dicendum *est* ipsum esse bonorum *omnium* causam, *& autorem*, omnium verò malorum causam nullam in eum esse conferendam, *quòd nullorum malorum sit autor*. Idem in Legibus ostendit nobis vniuersarum *rerum verum* Rectorem, quem huius vniuersitatis, *undique totius* gubernacula tenere dicit. Deus enim initium, & finem, & medium *rerum* omnium habens, recta progreditur, secundùm naturam *omnia* circumiens. Illum verò *summum totius mundi Moderatorem* semper comitatur Iusticia, illorũ, qui diuinam Legem deseruerunt, vindex, quam ille quidem, qui beatus est futurus, ei adhærens, comitatur humilis, & modestus. Si quis verò iactantia elatus, vel pecuniis inflatus, vel honoribus, & corporis pulchritudine, vna cum iuuentute, & amentia, cum contumelia flagrat *ardet, ac insolenter fegerit, & superbè loquitur*, quasi nec Principe, nec Duce indigeat: sed etiam idoneus *dignúsque* sit, qui ducat alios, *ille* derelinquitur à Deo destitutus. Derelictus autem, & alios tales præterea nactus, lasciuit perturbans omnia simul, & multis videtur aliquid esse. Postea verò pœnas nõ reprehendendas Iusticiæ dans, & se & familiam, & vrbem funditùs euertit. Per hæc Philosophus ipsum etiam huius vniuersitatis Curatorem ostendit, & in quibusdam patientiam, & noxam ad amentes hinc peruenientem, & internecionem ipsos postea sequentem. Idem in Gorgia pœnæ causas explicat his verbis. Conuenit autem omni, qui in pœna versatur, & ab alio rectè punitur, aut meliorẽ fieri, & aliquid iuuari *i. aliquem fructum ex hac pœna percipere*, aut exemplo aliis esse, vt illi videntes *ipsum ea* perpetientem, quæ patitur, metuentes, *earundem pœnarum metu*, meliores fiant. Qui autem *ex pœnis, quas propter suæ peccata luunt*, fructum percipiunt, qnũ Deo, & hominibus pœnas dant, sunt illi, qui sanabilia peccata peccarunt: sed tamen per dolores, & eruciatus vtilitas ad eos peruenit & hic, & apud Inferos. Haud enim fieri potest vt aliter ab iniustitia recedant, *eáque liberentur*. Qui verò extrema *peccata* commiserunt, & propter huiusmodi iniusta facinora prorsus insanabiles sunt, ex istis exempla fiunt, *vt cæteri mortales horum exemplis animaduersis, à sceleribus deterreantur*. Ac isti quidem nihil amplius iuuantur, *nec vllum fructum hinc percipiunt*, quippe quòd insanabiles sint. Alij verò iuuantur, qui vident istos, propter talia peccata, dolores acerbissimos, & maxime formidandos *ac atrocissimos* perpeti, & in æternum tempus omnino *cæteris mortalibus* exemplo suspensos manere. Hæc ex sacris libris *Plato* videtur surripuisse, *vel, compilasse*, per Mosem à Deo ad Pharaonem dicta. Ad hoc ipsum excitaui te, vt in te meam potentiam ostendam, vt meum nomen per omnem terram diuulgetur. Illi enim, qui improbissimus erat, omnigenas pœnas Deus intulit. Non vt meliorem *eum esse* demonstraret, *nec vt eum redderet meliorem*. (Nouerat enim ipsius & animum refractarium, & malum immedicabile) sed vt de illo narrationes omnibus fierent vtilitatis exempla. Quemadmodum vrbes alunt carnifices, non laudantes quidem ipsorum propositum, *ac voluntatem*: sed eorum ministerium propter necessitatem tolerantes. & reliqua *sunt* perspicua. Idem etiam de sortitionibus, & collationibus animarum

πλάτων φησίν. ἀγαθὸς μὲν ὁ θεὸς τῷ ὄντι. καὶ Α
γε λεκτέον αἴτιος τῷ ἀγαθῶν. τῷ δὲ κακῶν
πάντων ἀναίτιος. ὁ αὐτὸς ἐν τοῖς νόμοις δηλοῖ
ἡμῖν. τὸν τῶν ὅλων ἡγούμενον, τῷ τοῦ παντὸς
οἰάκων ἐπειλημμένον φησὶν ὁ μὲν δὴ θεὸς ἀρ-
χὴν, καὶ τελευτὴν, καὶ μέσα τῶν πάντων ἔχων,
εὐθείᾳ περαίνει, κατὰ φύσιν ἐφεπόμενος. τῷ
δὴ ἀεὶ ξυνέπεται δίκη, τοῦ παντὸς νομοῦ τιμωρὸς,
ὃς ὁ μὴ εὐδαιμονήσειν μέλλων
ἐχόμενος, ξυνέπεται ταπεινὸς, καὶ κεκοσμημέ-
νος. εἰδὴ τις ὄγκῳ ἐπαρθεὶς ὑπὸ μεγαλαυχίας, ἢ χρή- Β
μασιν ἐπαιρόμενος, ἢ τιμαῖς, ἢ σωμάτων εὐμορ-
φίας, ἅμα νεότητι, καὶ ἀνοίᾳ, φλέγηται μεθ' ὕβ-
ρεως, ὡς δὴ οὔτ' ἄρχοντος, οὔτ' αὖ ἡγεμόνος δέο-
μενος, ἀλλὰ καὶ ἄλλοις ἱκανὸς ὢν ἡγεῖσθαι, κα-
ταλείπεται ἔρημος θεοῦ. καταλειφθεὶς δὲ, καὶ ἕτε-
ροίους τοὺς ἄλλους λαβὼν, συμπατᾷ τὰ μὲν πάν-
τα ἅμα. καὶ πολλοῖς που ἔδοξεν εἶναί τις. μετὰ δὲ
χρόνον ὑποσχὼν τιμωρίας οὐ μεμπτὰς τῇ δίκῃ,
ἑαυτόν τε, καὶ οἶκον, καὶ πόλιν ἅπασαν ἀνάστατον ἐ- C
πέπνοι. δι' ἃ τούτων ὁ φιλόσοφος, καὶ τὸν τῶ παν-
τὸς ἔδειξε κηδεμόνα, καὶ τὴν ὑπὸ πάντα μακρο-
θυμίαν, καὶ τὴν ἐπιτυθήνην τοῖς αἰσθάνε-
σθαι μέλλουσι λώβην, καὶ τὴν εἰς ὕστερον ὠφελη-
μένην αὐτοῖς παναλήθειαν. ὁ αὐτὸς ἐν τῇ ὀρ-
γῇ τῆς τιμωρίας δηλοῖ τὰς αἰτίας, λέγων αὐδέ-
σεσθαι δὲ παντὶ τῷ ἐν τιμωρίᾳ ὄντι, ὑπ' ἄλλε
ὀρθῶς τιμωρουμένῳ, ἢ βελτίονι γίνεσθαι, καὶ τε
τῷ ὄντι ὀνίνασθαι, ἢ παράδειγμα ἄλλοις γίγνε-
σθαι. ἵν' ἐκεῖνοι ὁρῶντες πάσχοντα, ἃ πάσχει, φο- D
βούμενοι, βελτίους γίγνωνται. εἰσὶ δὲ οἱ ὠφελού-
μενοι μὲν, καὶ δίκην διδόντες ὑπὸ θεοῦ, καὶ ἀν-
θρώπων, οὐ δι, εἰ ἀνίατα ἁμαρτήματα ἁμαρ-
τάνουσιν. ὅθεν δὴ δι' ἀλγηδόνων, καὶ ἀδυνῶν γί-
νονται αὐτοῖς ὠφέλεια, κἀνθένδε, καὶ ἐκ ᾅδου. οὐ
γὰρ οἷόν τε ἄλλως ἀδικίας ἀπαλλάττεσθαι. οἱ
δ' ἂν τὰ ἴσχατα ἀδικήσωσι, καὶ δι' ἃ τοιαῦτα
ἀδικήματα αἴτιοι παύτων γίγνωνται, ἐκ τού-
των τὰ παράδειγματα γίνονται. κ' οὗτοι μὲν ἔ-
κετί ὀνίνανται οὐδὲν, ἅτε ἀίατοι ὄντες. ἄλλοι δὲ
ὀνίνανται, οἱ τούτους ὁρῶντες δι' ἃς τοιαύτας E
ἁμαρτίας ὀδυνηρότατα, καὶ φοβερώτατα πά-
θη πάσχοντας. καὶ τὸν ἀεὶ χρόνον ἀτελῶς παρα-
δείγματα αἰωρτημένους. ταῦτα ἔοικε συλλη-
πέναι ἐκ τῶν θείων γραφῶν, δι' ἃ μωσέως ὑπὸ τοῦ
θεοῦ πρὸς τὸν φαραὼ λεχθέντα. εἰς αὐτὸ τοῦτο
ἐξήγειρά σε, ὅπως ἐνδείξωμαι ἐν σοὶ τὴν δυνα-
μίν μου. ὅπως διαγγελῇ τὸ ὄνομά μου ἐν πάσῃ
τῇ γῇ. παμπονήρῳ γὰρ ληφθεντι ἐκείνῳ, παν-
τοδαπὰς κολάσεις ἐπήνεγκεν ὁ θεός. οὐχ ὥστε F
δοτῆραι βελτίονα. ἦδη γὰρ αὐτὸν καὶ τὸν νοῦν ἀν-
πίτυπον, καὶ τὸ πάθος ἀνήκεστον. ἀλλ' ὅπως τὰ
ἐκεῖνου δεινὰ, πᾶσιν ὠφελείας γένω-
ται παράδειγματα. καθάπερ αἱ πόλεις τοὺ-
σι τοὺς δημίους, οὐκ ἐπαινοῦσαι μὲν αὐτῶν τὸν προαίρεσιν. ἀνεχόμεναι δὲ τῆς τούτων ὑπηρεσίας
διὰ τὴν χρείαν, καὶ τὰ λειπτὰ δῆλα. ὁ αὐτὸς περὶ τῆς λήξεων, καὶ ἀποκληρώσεων τῶν ψυχῶν, ἐν

rum,

A τῇ φαύλῃ φησίν. ὁ μὲν ἀτέλεστος, καὶ ἀκάθαρτος, εἰς ᾅδου ἀφικόμενος, ἐν βορβόρῳ κεισεται. ὁ δὲ τετελεσμένος, καὶ καθαρμένος, ἐκεῖ μετοικήσας μετὰ θεῶν οἰκήσει καὶ αὖθις. τὸν μὲν δὴ δικαίως τὸν βίον διεληλυθότα, καὶ ὁσίως. ἐπιδὰν τελευτήσῃ, εἰς μακάρων νήσους οἰκεῖν, ἐν πάσῃ εὐδαιμονίᾳ κακῶν ἐκτός. τὸν δὲ ἀδίκως, καὶ ἀθέως εἰς τὸ κρίσεως τε, καὶ δίκης δεσμωτήριον, ὃ δὴ τάρταρον καλοῦσιν, ἰέναι. ταῦτα ἐν τῇ αἰγυπτίων μεμαθηκε.

rum, in Phædone dicit. Profanus quidem, *qui non fuit sacris Deorum initiatus*, & impurus, quum ad Inferos peruenerit in cœno iacebit. Initiatus verò, & purus, quum eò migrarit, cum Diis deget. Et alibi Illum enim, qui iustè, sanctéque vitam *in hisce terris* transegerit, quum obierit, *dicit*, in Beatorum insulis habitare, in omni beatitudine, malorum expertem. Illum verò, qui iniustè, & impiè *vixerit*, in iudicij, & pœnarum carcerem, quod Tartarum vocant, ire *dicit*. Hæc ab Aegyptiis didicit.

B

NOTÆ.

Πρώτῃ, ἢ ἀρίστῃ.] Legendum videtur πρώτην, ἢ ἀρίστην. Nam accusatiui isti reguntur ab illo præcedente φησίν. Et, ἢ δὴ, i. vbi vel, quia in re. Pro περιλαπτὸν, in Ald. cod. legitur περιληπτὸν, i. quod comprehenditur, percipitur, & cognoscitur, νόῳ intelligentia, per intelligentiam, vel intelligentiæ beneficio.

Πλάτωνα φασὶ, καὶ πλατώνειος λόγος, ὁ τοῦ πλάτωνος.

Πλατυζίζει. τοῖς ποσὶν κρούει. πλατυζίζῃ, καὶ θαλαττοκοπεῖς. ἄφρων μεγαλορρημοσύνης ῥήματα. αἰτὶ τὸ πλατυὴν καὶ ἀλαζόνα δὴ λέγειν τὴν πλατυτέρου μέρους τῆς κώπης, ὃ τῇ θαλάττῃ μάλλον προσπαίει, καὶ τύπτον τὸ ὕδωρ τῇ ῥοπῇ κτύπον ἀπεργάζεται, ἢ μᾶλλον ἀπὸ τοῦ κυρίως ἢ πλατυζίειν ὅτι, τὸ ὑπτίαν θεῖναι τὸ πλαταγώνιον τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ, καὶ παίειν τῇ δεξιᾷ, καὶ ἦχον ἀποτελεῖν.

Πλάτωνες. Platonis, & Platonica oratio dicunt, pro, Platonis oratio.

Πλατυζίζει. Alis percutit. Alis-pulsat. *Aristoph. in Equitibus pag. 237. v. 1.* Quid mare-tundis, & remorum-palmulis-verberas? Hæc duo verba, θαλαττοκοπεῖς, & πλατυζίζῃς, sunt magnificæ-orationis indicia. Pro, *Quid ita magnifice loqueris, & orationem dilatas, & ore dilatato verba profundis*, & arroganter-te-iactas? Translatio *ducta est* a remore remi parte, quæ mari magis inritur, & verberans aquâ, ipsa remigatione strepitum edit. Propriè verò πλατυζίζειν significat imponere sinistræ manui plataconium, *spatium latum solium*, ex dextra ferire, *pulsare*, & strepitum euere.

NOTÆ.

Πλατυζίζει.] Aristoph. in Equit. pag. 237. v. 1.

Τί θαλαττοκοπεῖς, καὶ πλατυζίζεις;

C Consule Schol. annot. 1. & 2. vnde Suidæ correctio petenda. pro ῥήματα, legitur λήγματα. & pro φρενοπαίδη, scribitur φρενοπάδηται.

Πλατυώσω. αἰτιατικὴ πλάτωνα τὸ στόμα σου. δοτικὴ ᾧ, πλατυώσῃ ὁ θεὸς τῷ ἰάφεθ.

Πλατύπιλος. κυνῆ θεσσαλίς. ἢ τοῦ πίλου λέγει.

Πλατυώσω. Accusatiuo. Dilato. Aperio. Vt, πλατυώσω σου τὸ στόμα. Dilata tuum os. *Aperi tuum os.* Datiuo verò *persona nonnunquam gaudet. Vt*, Dilatet Deus viam ipsi Iapheth. *Vel, Deus ipsum Iapheth dilatet, ac amplificet.*

Πλατύπιλος. Latus-pileus. Galerus. Galerus Thessalicus. De pileo *lato, de galero Sophocles in Oedipo Colonæo. pag. 182. v. 5. & 6. & in Scholus, vnde Suidas, hoc* dicit.

NOTAE.

Πλατύπιλ.] Sophocles in Oedipo Colonæo. pag. 182. v. 5. & 6. Antigonem de Ismene sorore, quam ad se
E venientem eminus videbat, hæc dicentem introducit,

—Κρατεῖ δ' ἱλλοστρὸς
Κυνῆ σφε πᾶσαν Θεσσαλὶς τὴν ἀμπόχει.

Schol. ἱλλοστρὸς.] σκιαστικὴ, πλατύπιλος κυνῆ, ἤτοι πετασοφαλὴς. &c. ext.

Παίσιον. τετράγωνος τάξις στρατεύματος. καὶ τὸ ἐκ ξύλων τετραγώνων πῆγμα. ὅ τινες πλινθίον καλοῦσιν, ὁπόταν πρὸς πάσας τὰς πλευρὰς ἰσοστάσιόν τις ἑτερομήκει σχήματι.

Πλαίσιον. Quadrangularis acies exercitus. Item ex lignis quadrangulis compago, quam quidam vocant πλινθίον. i. laterem, *à lateris figura sic appellatum. Quod fit* quum quis aciem ad omnia latera instruit figura alteram-partem-altera-longiorem-habente, *ita, vt longitudo longè superet latitudinem. Vide Thucyd. lib. pag. 458. A, annot. 1. Sed* τετράγωνος τάξις. *Acies quadrata. Vel, agmen quadratum. Item*, τετράγωνον ξύλον. *quadratum lignum.*

F Πλαίσια. σύμπηκτα. τὰ τῶν ξύλων τετράγωνα, ὥσπερ πλινθία ἐξ οἷς πλινθεύουσι συμπηκτα πρὸς οὐδέν, ἀλλ' οἷον πρὸς τὸ, καὶ σοφά.

Πλαίσια σύμπηκτα. Quadrata *ligna* compacta, quemadmodum laterculi *vel potius, lateres*, in quibus fabricant miscellanea ad nihil: sed vt excellentia & sapientiam redolentia. N. L. *De libris aliquibus agi videtur, in quibus eorum autores, res varias promiscuè scribunt, quæ nullum vsum habent, nec vllam vtilitatem hominibus afferunt: Sed tantùm scriptorum ingenium, acumen, excellentiam, atque doctrinam testantur. Apud Aristoph. in Rahis pag. v. v. 24.* Καὶ πλαίσια σύμπηκτα πλινθεύουσι χ. ι. Et quadrata *ligna* compacta, *pro, machinas ex lignis quadratis, vel po-*

tiis quadrangularibus, lateris, figuram habentibus, & longitudine latitudinem longè superantibus, compactas fabricabunt profectò. Vide Schol. annot. 9. πλινθεύειν *iam non lateres facere: sed generaliter significat fabricare, coagmentare, componere.* A

Πλέα. Plena. Repleta. Referta. *Vt in quodam ienario,*

Πλέα. πλήρης. πεπληρωμένη. ταύτῃ μὲν ἄν τις ἰὼν θύσειε πλέαν λαβών. ὧδε κύλικος φησίν. ἴσως μεγάλης ἰούσης, καὶ πλέα.

Hunc quidem aliquis statim lætabitur accipiens. De calice dicit, quia magnus, & *vino* plenus erat. *Et Aristoph. in Pace. pag.* 459. *v.* 3. *ἀσκὸν πλέαν. i. canistrum plenum.*

Πλέας. πλείους. πεπληρωμένας.

Πλέας *Poetice formatus accusat. plur. per syncopen ex* πλέονας, *vnde Ion.* πλέωας, *sublato* ν, *& inserto* ι, πλέοιας, *vnde per contract. Atticam* πλείους. Plures. *Item significat. i.* Plenas. Repletas. Refertas.

Πλίθρα. Iugera. Mensuræ *quadam* agri hoc est stadij arua. *N. L. sexta stadij pars.* Vel humida, & herbosa loca *sic* appellant. Iugerum autem continet cubitos 68. *& duas partes vnius cubiti, i. semissem. Vel, vt alij, bessem. i. duos trientes. N. L.*

Πλίθρα. μέτρα γῆς. ἦρον αἱ τοῦ σταδίου ἄρουραι. ἢ τοὺς ὑγροὺς τόπους, καὶ βοτανώδεις φασίν. ἔχει δὲ τὸ πλίθρον, πήχεις ξη. δίμοιρον. B

Πλίθρον. τὸ τοῦ σταδίου ἕκτον μέρος. ὅπερ ὄζει πηχῶν ξη. ὅλον γὰρ τὸ στάδιον ὄζει τετρακόσιον. ἢ παῖ ἀφ' ἑνὸς ἔχον πόδας λύ. καὶ πλεθριαῖον διάστημα. ἔχει δὲ τὸ πλέθρον πόδας ρ'. ξενοφῶν φησί. πλεθριαίους φοίνικας φύεσθαι ἐν βαβυλῶνι, ἢ καὶ μείζονας σταδίου, πηχῶν υ. ὄζ. δοκεῖν ἢ πόλις ἀθηναίοις ταῖς θυγατράσι ἀρισείδου. καὶ λυσιμάχῳ τῷ παιδὶ δύο δραχμὰς ἡμέρας ἑκάστου. ἐ γῆς πεφυτευμένης ἑκατὸν πλέθρα. ἀρόσιμος ἑκατόν. C

Πλέκος *Vas ex vimminibus, vel alia materia plicata contextum. Sportula contexta ex vimmibus, vel ex alia materia, quæ facilè flectitur, & plicatur. Vt autem à verbo* βλέπω. *i.* video, aspicio, deducitur βλέπος neutrius generis nomen. *i.* Visus, aspectus. Et à ῥέω, fluo, ῥεῦ-, flu xus. Æschylus *in Agamemnone. pag.* 103. *f. dicit gratissimũ esse* Viatori sitienti tantum fluxum. *i. aquam fontanam.* Sic etiam *à verbo* πλέκω. *plico, necto, texo, concinno, derivatum est* πλέκος. sportula. Aristoph. *in Pace. pag.* 433. *v.* 3. Detestor inimici viri inimicissimam sportulam. Et rursus *in Acharnensibus. pag.* 280. *v.* 28. Quid verò ô miser hac sportula opus habe? *Ad quem vsum indiges hac sportula?*

Πλέκος. τὸ πεπλεγμένον σπυρίδιον. ἀπὸ τοῦ βλέπω, βλέπος ὑδατηρὸς. καὶ ἀπὸ τοῦ ῥέω, ῥέος. αἰχύλος, ὁδοιπόρῳ δι' ἄφωνα πηγαῖον ῥέος. ὅτου καὶ πλέκος ἀρίσοφος. ἀπὸ πλυσ' ἐχθροῦ φωτὸς ἔχθιστον πλέκος. ἐ αὖθις. τί δ' ὦ πάλας γε τῇ δ' ἔχει πλέκους χρέος; D

Πλεκοῦν Coire *venereo congressu. Deductum est* à verbo πλέκεσθαι. q d plicari pro, συμπλέκεσθαι. *i.* congredi. *Aristoph. Lysistrata. pag.* 544. *v.* 30. Arrigent-penem viri, & concupiscent *cum mulieribus* congredi. Per metathesin verò. *i. per literarum transpositionem dicitur* πτλοῦν, & *præfixo* σ σπτλοῦν. Idem. Hoc autem πτλοῦν pro coire ponunt, non quòd præcipuè, *& propriè* hoc significet: sed eodem-modo nomen hoc formant, quo *alia* multa *symbolica, quæ res aliquas obscurè significant, & per ambages indicant.* Præcipuè verò *scriptores hoc faciunt in illis rebus*, in quibus apertè-loqui non-licet, *vt honestatis habeatur ratio.* Aristophanes Pluto. *pag.* 51. *v.* 1.

Πλεκοῦν. τὸ συνουσιάζειν. ὧδε δὲ τὸ πλέκεσθαι. συοίντ' ἂν ἀνδρὶ, καὶ θυμοῦν πλεκοῦν χρῇ ἢ μεταθέσιν, πτλοῦν, καὶ σπτλεῖν τὸ αὐτό. τάττεται ἢ τὸ πλεκοῦν, δηλ. τῷ συνουσιάζειν. οὐχ ὡς φερηνυμίως τοῦτο σημαίνει, ἀλλ' ὁμοίως πολλοῖς συμβολικοῖς ὀνόμασι τοιοῦντες. καὶ μάλιστα ἐν οἷς τὸ ἀθυρόμενον εἴη ἂν ἀφροσύνης πλούτῳ. E

Non colloquar cum mulicre *perpetuo congressu-attrita*

Οὐκ ἂν διαλεχθείην διατεκλωμένῃ.

A decies mille annis, & tribus-millibus annorum præterea perterebrata.

Ὑπὸ μυρίων ἐτῶν γ', καὶ χιλίων.

NOTÆ.

Τάττεται δὲ τὸ πλεκοῦν.] Aristoph. in Pluto. pag. 51. v. 1. Schol. annot. 1. τὸ δὲ σπλεκοῦν ὅτι τῷ συνουσιάζειν τάττεται, οὐχ ὡς φερωνύμως τοῦτο σημαίνει, ἀλλ' ὁμοίως πολλοῖς συμβολικοῖς ὀνόμασι τοιοῦντες. F

Πλέκω. Accusatiuo. Plico, necto, texo, concinno.

Πλεονεκτῶ Genitiuo. Plus-habeo. Plus-possideo. *Rebus aliquibus aliquem supero. Meliorem, vel potiorem conditionem habeo. Vt,* Et Thucydidis orationes superat.

Πλεονεκτῶ. verò *quum significat* Iniuria-afficio. Circumuenio. Fraudo. Decipio, *sunc gaudes* accusatiuo. Vt il-

Πλέκω. αἰτιατικῇ.

Πλεονεκτεῖ. τὸ πλέον ἔχω, γνωμικῇ. καὶ τῷ θυκυδίδου λόγων πλεονεκτεῖ.

Πλεονεκτῶ ἢ τὸ ἀδικῶ, αἰτιατικῇ. ὡς τὸ πλεο-

lud, πλ.

A ἐκπεῖν ἡμᾶς ὁ διάβολος.

Πλεονεξία. ἡ ὑφ' ἑαυτὸν ἐπιθυμία τοῦ πλείονος βλάβη παρὰ τὴν ὀφειλομένην. ὥσπερ ὁ Διονύσιος τὴν ἁλικαρνασσεῖ πλεονεξίαν, ἡ νίκη. οὐδὲ ὅσα λαβόντα τὴν ἀντιπολεμίων χώραν εἰς πλεονεξίαν αὐτῶν τρεπτέον ἡγήσαντο οἱ στρατιῶται.

dare esse videbantur, milites in suam potestatem redigere, vsurpare, sibique vendicare voluerunt.

Πλεονεξία ὥσπερ τοῖς ῥήτορσιν, ἡ μόνον ἐπὶ τοῦ παρὰ τὸ δίκαιον ἀξιοῦντος πλέον ἔχειν, καὶ

B τὸ πλεονεκτεῖν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ βελτίονος ἑκάτερον αὐτῶν ἔπαθεν, ὅταν τοῦ ἀγαθοῦ πλέον ἔχῃ τις ἑτέρου. σοφοκλῆς.

Ὦ πλοῦτε, καὶ τυραννί, καὶ τέχνη τέχνης.
Ὑπερφέρουσα τὴν πολυζήλωτον βίου.
Ὅσος παρ' ὑμῖν ὁ φθόνος φυλάσσεται.

Πλεῖνος αἰτ. τοῦ πλείονος. ἡρόδοτος. ὡς δὲ τοῦ πλείνος τε ἐδέετο ἡ πολιορκίη, ἀπηλλάσσοντο.

Πλευρῖτις. νόσος.

C

Πλειάς. τὸ ἑξάστερον.

Πλεῖαι αἱ πανληθούσαι.
Πλεῖν. πλέον ἀριστοφάνης.

Καὶ τοῦτο πλεῖν ἢ μυρίων ἐς ἄξιον σατήρων.

Καὶ αὖθις.

Ἀποστατησάμενοί γε πλεῖν ἢ μύριοι.

D Καὶ αὖθις.

Πολὺ γὰρ ἐμπελίστερον
Πρότερον χόσων πλεῖν ἢ τριάκοντ' ἡμέρας.

Καὶ αὖθις πλεῖν ἢ σαδίω λαλίστερα. εὐριπίδης αἰτῶ τὸ πλέον φλυαρώτερα ὡς δεῖ δρᾶν. ἀριστοφάνης. ἔτ' ἐς ὁ θάλαμον μειρακύλλια τραγῳδίας τοσοῦτα πλεῖν ἢ μύρια. καὶ αὖθις. πλεῖν ἑξακοσίους τὸν ἀριθμόν.

lud, πλ. ἐ. ἐ. ἐ. Diabolus nos afficit-iniuria. *Vel, circumuenit, decipit, fallit.*

Πλεονεξία. Pluris-habendi-cupiditas. Apud Apostolum *ita vocatur* damnum à pluris habendi cupiditate manans. At apud Dionysium Halicarnasseum πλεονεξία *vocatur* ipsa victoria. *Velpotius melior, ac superior conditio, quæ Gallicè dicitur Auantage.* Nec vlla iusta, quæ clam hostibus ad victoriam *parandam* commodare esse videbantur, milites in-suam-potestatem redigere, *vsurpare, sibique vendicare* voluerunt.

Πλε. νεξία. Nomen hoc, & verbum πλεονεκτεῖν apud oratores non solùm *in malam partem accipitur*, & dicitur de illis, qui præter Ius, *& æquitatem*, plus habere volunt: sed etiam vtrunque vocabulum in meliorem partem accipitur, quum quis boni plus habet, quam alij. Sophocles *in Oedipo Tyranno. pag.* 168. *v.* 6. 7. 8.

O diuitiæ, & tyrannis & ars arte
Superior in *valde-æmulanda*, beatáque *vita*,
Quanta apud vos inuidia seruatur!

Πλείονα. *Ionicè dictum* pro πλείονα. Pluris. Longioris. Maioris. Herodotus. Cùm autem illa obsidio longiorem *moram* flagitaret, *hostes inde* discesserunt.

Πλευρῖτις. Pleuritis. Morbus, *de quo Medici. Lateralis, siue lateris dolor.*

Πλειάς. Pleias. Sydus ex sex stellis constans. *Virgilius Latini vocant Gell. lib.* 3. *cap.* 9.

Πλεῖαι. Plenæ. Repletæ Refertæ.

Πλεῖν. *Atticè dictum, pro communi* πλέον. Plus. Amplius Aristophanes *in Nubibus pag.* 11. *v.* 1.

Et hoc plus quàm decem millia staterum valet.

Et rursus *in Pluto. pag.* 54. *v.* 29.

Ventrem exoneraturi saltem plus. i. plures, *quàm decies mille.*

Et alibi. *In Ecclesiaz. pag.* 503. *v.* 17. & 18.

Multo enim est *concinnius*, ac suauius,
Plus cacare plus, diutius, *quàm triginta dies.*

Et alibi. *In Ranis pag.* 134. *v.* 3. 415. Ergo alij sunt hic adolescentuli, tragœdias qui faciunt, amplius i. plures, quàm decies-mille. Euripide plus quàm stadio loquaciores. i. qui Euripidem loquacitate superant longa interuallo, & longiore, quàm stadij spatio. Vt de cursu dixit, pro, ingraciores. magis garruli. Et alibi *In Auibus, pag.* 415. *v.* 24. Plures *quàm* sexcentos numero.

E

NOTÆ.

Πλεῖν ἢ σαδίῳ.] Aristoph. in Ranis. pag. 134. v. 3. 415.

Οὐκοῦν ἐπὶ τοῦτ' ἐστὶ ταῦτα μειρακύλλια,
Τραγῳδίας ποιοῦντα πλεῖν ἢ μύρια,
Εὐριπίδου πλεῖν ἢ σαδίῳ λαλίστερα.

Πλεῖν ἢ ἐνιαυτῷ πρεσβύτερος ἀπέρχομαι. ὥσπερ καὶ τὸ ὁμηρικόν. αὐτὰρ γὰρ ἐν κακόπιτι βεβρότοι καταγηράσκουσι. καὶ ὁ ἡσίοδος. αὐτῷ γήρα θῆκε δι' ἀνδρασιν οὐλομένοισι φησὶν ἀριστοφάνης,

Ὅτ' ἴν τι τούτων ἢ σοφισμάτων ἴδω,

Πλεῖν ἢ ἐνιαυτῷ πρεσβύτερος ἀπέρχομαι.

Πλείονος. πλειοτέρου.

Πλεῖν ἢ ἐνιαυτῷ. &c. Amplius quàm anno senior discedo. Hoc dictum est iuxta illud Homericum. *Est Hesiodi carmen in ἔργοις. p.* 5. *f.* Statim enim in calamitate mortales consenescunt. Et apud Hesiodum. *Ipsum* in cruda senectute posuit. Διὰ γῆρας θῆκε. Propter tristitiam igitur (inquit Aristophanes. *in Ranis. pag.* 130. *v.* 17. & 131. *v.* 1. senesco, &

Quum aliquid harum argutiarum videò, id est, audio.

Amplius quàm anno senior discedo.

Lege ἐνιαυτῷ. *pro*, ἐνιαυτῷ.

Πλείονος. Pluris. Longioris. Maioris.

Πλεόνων. Plurium. i. Mortuorum. *Mortuorum enim numerus, viuorum numero maior est. Aristophanes in Ecclesiaz. p. 509. v. 1076. vbi scribendum, vt apud Suidam rectè scriptum videmus. Illic de quidam anu quæritur, Vtrum fit simia plena ceruſæ, An anus, quæ resurrexit à mortuis.*

Πλεόνων. τῶν νεκρῶν· χαῖς αἰεσκυῖα ἀνὴρ ἢ γυνὴ πλειόνων. A

Πλείων. ἀνθ᾽ οὗ. Annus. *Sic autem dictus, quod in eo quatuor anni tempora compleantur. Sumitur & ſimpliciter pro tempore. Vt, ἐκ πλείονος. i. à multo tempore.*

Πλειὼν πλειῶνος. ὁ ἐνιαυτός. ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτῷ πληροῦσθαι τοὺς καιροὺς. ἐκ πολλοῦ πλειῶνος. ἤγουν ἐκ πολλοῦ χρόνου.

Πλειωνίνης.

Πλεισθένης. Pliſthenes. *Nomen viri proprium. Vt, Κλεισθένης. Cliſthenes.*

Πλειστηριάσας. Qui *rem aliquam longè* pluris vendidit, quàm emit. *ἀπὸ πλειστηριάζω. quod Gallicè dicitur, Surfaire. Surencherir. i. Aliquid pluris æſtimare, quàm valeat. Aut pluris vendere, quàm emeris, aut quàm res ipſa valeat.* Vt, Hoc autem fecit, & ſe pœnitentem eſſe, *ſe pœnitentia duci* ſimulabat, dum ipſos pluris-venderet-quàm-emiſſet, *vel, pluris æſtimaret, quàm reuera valerent.* Et πλειστηριάσαντες. Qui res, quæ vendebantur, pluris æſtimarunt, quàm valerent. Pro, qui modum omnem in rerum venalium precio ſuperarunt. Ita Lyſias, & Plato Comicus.

Πλειστηριάσας. οὕτως ἐποίει δὲ τοῦτο. καὶ μετά μικρὸν ἐπεστοιοῦτο γενόμενος, πλειστηριάζων αὐτούς. καὶ πλειστηριάσαντες, αἰτῆσαι τὸν ὑπερβαλόντες ἐν τῇ τιμῇ τῶν παρεσκευασμένων. οὕτω λυσίας καὶ πλάτων ὁ κωμικός. B

Πλειστοβολεῖν. Talis ludere, & iis iactis, plurima puncta ſortiri. *Sic* Attici dicunt, vt nos *recentiores Graci.*

Πλειστοβολεῖν λέγουσιν, ὡς ἡμεῖς, ἀττικοί.

Πλειστοδόκεια. Plurima-opinio. Maxima-exiſtimatio. *Vel opinio nimia, quam aliquis de ſe, vel de aliqua re habet.*

Πλειστοδόκεια. ἡ πλείστη δόκησις.

Πλεῖσον ὅσον. *Sic enim diſtinctione ſublata ſcribendum videtur.* Quàm plurimum. Plurimum. Multum.

Πλεῖσον ὅσον. ὁλόκληρον. C

Πλειστώναξ. Pliſtonax. Nomen proprium. *Contractum eſt ex* Πλειστοάναξ.

Πλειστώναξ. ὄνομα κύριον.

Πλείτω. Nauiget. *Aristophanes in Equitibus pag. 255. v. 1613.*

Haud enim noſtrarum ſaltem copiarum dux exiſtens inhiabit vrbi:

Sed nauiget ſeorſum, ſolus *ipſe ad coruos, ſi velit.*

Πλείτω. Οὐ γὰρ ἡμῶν γε στρατηγῶν ἐγχανεῖται τῇ πόλει.

Ἀλλὰ πλείτω χωρὶς αὐτὸς εἰς κόραξ. εἰ βούλεται.

Πληγαί. Plagæ. Intra quadraginta dies Aegyptiacæ plagæ acciderunt.

Πληγαί. ὅτι ἐν μ᾽. ἡμέραις γίγνασιν αἱ κατ᾽ αἴγυπτον πληγαί. D

Πλῆθος. Multitudo. Copia. Numerus. Apud Thucydidem πλῆθος de paucis etiam dicitur, *& exiguam manum, paruúmque numerum ſignificat.*

Πλῆθος ἀπὸ θουκυδίδη καὶ ἐπ᾽ ὀλίγων λέγεται.

Πλήθουσα ἀγορά. Plenum forum. Hora tertia *diei ab ipſo Solis ortu. Vt*, Circiter plenum forum. *i. circiter tertiam horam dici, vel* ſubaudiri. Dicitur & πλήθουσας ἀγορᾶς. i. pleno foro *Vt*, πλήθουσαν ἀγορᾶς, ἐν μέσῃ στὰς εἶπε. Pleno foro, in medio ſtans dixit.

Πλήθουσα ἀγορά. ὥρα τρίτη. ἡνίκα βολίζονται περὶ πλήθουσαν ἀγορά. λέγεται καὶ πλήθουσας ἀγορᾶς, ἐν μέσῃ στὰς εἶπε.

Πλήθω. Genitiuo. Impleo. Repleo. *Vt*, πλήθειν δακρύων. *Lachrymis repletus. Item accuſatiuo ſimul cum genitiuo. Vt*, τὴν οἰκίαν χρυσοῦ πλήθων. *i. domum auro replere.*

Πλήθω. χυμική. E

Πλήθωρα. Repletio. Plenitudo. *Vocabulum eſt, medicum, quod æqualem humorum abundantiam ſignificat. &c.* ὁ Νεῖλος. Id eſt Nilus repletur, *creſcit, abundat, repletus-exundat Herodotus lib. 2. pag. 77. l. 4.* ὅταν πλήθωσι ἄρχηται ὁ Νεῖλος. *i. quum Nilus repleri, & repletus-exundare cœpit.*

Πλήθωρα. ἡ πλησμονή. καὶ πλήθωρεῖται ὁ νεῖλος. ἤγουν πλήθωσίται.

Πληθύνουν. Augent. Multiplicant. *Augentur. Creſcunt. Multiplicantur. Numero-augentur. Vt*, Poſtea vero, temporis progreſſu, in Minias numero-creſcentes, *& auctos* inſolenter ſe gerebant, & regnum affectabãt. *Vel, ſi legas*, πλήθοντες οἱ Μινύαι. *&c. vertes, Minyæ numero hominum aucti, inſolenter. &c. Item Sophocles in Oedipo Coloneo. pag. 302. v. 8. 9.*

Πλήθουσιν. αὐξάνουσι. πλεονάζουσι. χρόνῳ δ᾽ ὕστερον πλήθουσι τοῖς μινύαις εἰς ὕβριν ἐχάρην, βασιλείας τε αἰτιῶσθον.

Ette multiplicatum. i. longum *tempus*

Senem ſimul facit, & mente caſſum. i. Ipſa temporis longitudo te ſimul ſenem, & amentem reddit.

Καί σ᾽ ὁ πλήθων χρόνος.

Γέροντ᾽ ὁμοῦ πίθησι, κοὐ τὸ νοῦ κενόν. F

Πλειάς. *dies* Pleias. Aſtrum *ex ſeptem, vel, vt alij, ex ſex ſtellis conſtans.*

Πλειάς. τὸ ἄστρον.

Πλῆκται. Percuſſores. Pugnaces. Bellicoſi. Manu-ſtrenui. Vt, Sunt autem etiam apud Bacchæos ſtrenui percuſſores. *i. Viri fortes, manúque ſtrenui ad hoſtem percutiendum.*

Πλῆκται. πολεμικοί. εἰσὶ δὲ πλῆκται ἀγαθοὶ καὶ παρὰ βακχείοις.

A Πληκτρίζω.

Πληκτρίζω. N.L. Fortasse πληκτίζω. pro πλητίζομαι. Pugno. Ad plagas vsque contendo. Hom. Iliad. ε. pag. 824. m. & Aristoph. in Ecclesiaz. pag. 506. v. 38.

Πλῆκτρον. ὅπερ περιετίθεσαν τοῖς ἀλεκτρύοσι χαλκοῦν ἐν τῇ μαχέσθαι. ἢ παροιμία· αἶρε πλῆκτρον ἀμωτηρίων. κἀκεῖνοι γὰρ ἔχουσι πλήκτρα, οἷς μάχονται. πλῆκτρα οὖν, ἵνα ἐμβαλλόμενα χαλκᾶ τοῖς ἀλεκτρύοσι.

Πλῆκτρον. Aculeus. Stimulus. Calcar. Plectrum, quod gallis-gallinaceis æreum circumponebant inter pugnandum. Et prouerbium. Tolle plectrum propugnatorium. Nam & illi habent plectra, *siue stimulos*, quibus pugnant. Plectra igitur *tum vocantur calcaria* ænea, quæ gallis gallinaceis imponuntur, *vt his ad pugnam armentur*. Aristophanes in Auibus pag. 397. v. 27. & 419. 28. *Vide Schol. vnde Suid. & Er. adag. Chil. 2. Cent. 1. col.* 394. ad. fin. Tolle calcar.

Πλημμέλεια.

B

Πλημμέλεια. *Vide Magnum Etym. col.* 676. 20. *Dicta quasi* πολυμελείαι. *Peccatum, cuius nos postea pœnitet commissi. compositum nomen ex aduerbio* πάλιν, *iterum, rursus, retro, postea, & verbo* μελῶ, *curæ est. Nam secunda curæ sunt sapientiores, vt fert prouerbium.*

Πλημμελεῖν. τὸ ἀτακτεῖν, καὶ ὑβρίζειν, καὶ ῥᾳθυμεῖν. καὶ πλημμελὴς, τὸ ἀμελὲς, καὶ ῥᾴθυμον, καὶ ἀπαράδυτον. λυσίας. τὸ δὲ ἄχρηστον, φίλον ὁμολογεῖν, πλημμελὲς, πλημμελῶς ἂν δόξειε λέγειν. ὁ δὲ, ὀργὰ τὸ οἰκεῖον πλημμέλημα ὑπ' ἐμοῦ παυθήσεται. ἡ ἀρχὴ. τετάσι, πταίσμα. τὸν δὲ κεκτημένον τὸ νωτοφόρον ζῶον ὀπίσω τραπέσθαι ἐπέλαυνον, καὶ ἐπανορθοῦσθαι τὸ πλημμελήματος.

Πλημμελεῖν. Peccare. Immodestè-se gerere, & contumeliosè-agere, *insolentem-esse, iniuria afficere*, & socordem-esse, *vel, segnem, ac animo dissoluto esse*. Et πλημμελὴς, peccatum, inconcinnũ, & dissolutũ, & ignauũ, ac ineptum facinus. Lysias. *Nam (vt alibi passim.)* λυσίας *legendum suspicor*. Inutile enim *rem* fateri *nobis esse* charam, *est graue* peccatum, *& qui sic loquetur*, cum peccato loqui *s. peccare, vel perperam loqui* videbitur. Et, Illo verò propter suum peccatum, à me priuabitur impetio. πλημμέλημα, id est offensio, *qua quis aliquem offendit*. Et, Illum verò, qui possidebat animal dorsofai ciuas-ferens, retro se-conuertere, *redire*, & peccatum corrigere iubebam.

C

Πλήμη. ἡ πλημμύρα τῆς θαλάσσης. καὶ πλημμυρὶς, ἡ ταραχή.

Πλήμη. Maris inundatio. Maris-plenitudo-terram-inundans. Maris æstus. Et πλημμυρὶς, Turbatio. Motus. Agitatio-fluctuum. *Vide Lex.*

Πλῆμναι. αἱ χοινικίδες τοῦ ἅρματος.

Πλῆμναι. Currus modioli. *Rotarum modioli. Fistulæ, in quarum foramen axis caput immittitur, vt rota circumuolnantur.*

Πλήν. ἐπίῤῥημα.

Πλήν. Aduerbium. Præter. Præterquàm. Excepto quòd Nisi.

D

Πλῆτο. ἐπλεοῦντο, πλήρεσιν ἱστίοις εἰς τὸν αὐτῆς φιλοσοφίαν ἀφῆκεν. αἱ τὸ παντὶ σθένει. πάσῃ δυνάμει. ὅλῃ ψυχῇ.

Πλῆντο. Replebantur. Implebantur. *Sequens exemplum pertinet ad* πλήρεις. *Plenus. Vt*, Plenis velis in ipsius philosophiam *se* demisit. Pro, toto robore, totis viribus, toto animo.

Πλήρης. ὁ παντελῶς πλήρωμα. καὶ οἱ πλήρεις πληθυντικόν. ἐπίῤῥημα.

Πλήρης. Plenus Repletus. Refertus. Et pluralis *numerus tam in nominatiuo, quàm accusatiuo masculeo, & fœmineo*, pleni. plenos. Vel plenæ, plenas. Et πλήρως. aduerbium. N.L. *fortasse* πλήρεις *legendum, vt sit neutrius nomen loco aduerbij, vt* ὅλον, *pro* ὅλως. *totum, pro, omnino.* εἶον, *pro,* εἴως. *quale, pro, qualiter.* ὅμοιον, *pro* ὁμοίως. *simile, pro, similiter. &c.* Plenè.

E

Πληροῖ. ἀπαικῆ. οὐς τὸ, ἐπλήρουσι τὴν οἴκοι, ἢ ἦσαν καθήμενοι. πληροῦσθαι ὑγρικῆ. σκότου, καὶ δίνης πληροῦται τὰς ὄψεις.

Πληροῖ. Accusatiuo. Impleo. Repleo. Complco. Refercio. Satio. Vt illud, ἐπλ. &c Impleuit domum *vbi* erant sedentes. *i. vbi sedebant*. Πληροῦται verò, genitiuo. Vt. Eius oculi caligine & vertigine replentur.

Πληρώματα. ὁ τῶν νεῶν φόρτος. ὁ δὲ, αἰχμαλώτους λαβὼν τὰ πληρώματα ἔχ, καὶ τοὺς αἰχμαλώτους, ἦγεν εἰς τὸν ῥώμιλον. πλήρωμα, καὶ οἱ ἐμβάται. τῶν δὲ νεῶν καταρτίσαντες πληρώμασι δεκλέκτοις. καὶ αὖθις. παρεκόμιζον χρείας τοῖς πληρώμασι. καὶ ἀριστοφάνης, τούτων πλήρωμα τάλαντ' ἐγγὺς β'.

Πληρώματα. Nauium onera. Nauium farcinæ. Vt, Ille verò assumptis nauiũ oneribus, & captiuis, Romam iuit, πλήρωμα *vocantur etiam ipsi nauium* epibatæ *i.* classiarij milites. *Et naualium copiarum supplementum, & complementum*. Vt, Cùm autem nauem instruxissent complemento delecto. Et rursus. Res-necessarias complementis, *vel, classiaris militibus* aduehebant. Et Aristophanes *in Vesp. p.* 334. *v.* 4. Horum cõplementum, talenta ferè bis-mille sunt nobis. *Legitur*

F

enim τάλαντ' ἐγγὺ δισχίλια γὰρ ἡμῖν. *Et Schol. annot.* 4. ἐγγύς. ἐμοὶ *i. Simul, vna cum reliquis talentis ad nos quotannis redeunt. &c.*

Πληρωτὴς. δημοσθένης κατὰ ἀριστογείτονος. πληρωτὰς ἐκάλουν, τοὺς ἀποδιδόντας τὸν ἔρανον τοῖς ἅπτι λαχοῦσιν, ἢ ἐωνημένοις. εἶεν δ' ἂν οὗτοι οἱ παρ' ἡμῖν καλούμενοι ἐραναρχαι.

Πληρωτὴς. Demosthenes in *oratione* contra Aristogitonem *ita scribit*. πληρωτὰς vocabant illos, qui stipẽ reddebant iis, qui vel sortitò *eam* acceperant, vel emerant. *Vel, ita vocabant eos, qui fructuum collectionem, aut indictionalem coactionem vendebant illis, qui vel sortitione, vel emptione illam appetebant.* Hi verò fuerint illi, qui apud nos vocantur ἐραναρχαι *i.* Collectarum-præfecti. *Vel, Illi, qui stipibus erogandis præsunt.*

Πλήσσω. Percutitur. Feritur. Vulneratur. Cæditur.

Πλήσσω. Accusatiuo. Percutio. Ferio. Vulnero. Cædo, Vexo. Percello. Perterreo.

Πλησιάζω. Datiuo. Accedo. Appropinquo.

Πλησιάστωρ. *Vicinior. Propior. Propinquior.* Qui prope est.

Πλησίον. Iuxtà. Propè.

Πλήσιος. Vicinus. Propinquus. Quæ à futuris deriuantur, *sunt* proparoxytona, *quæ acuto notantur in antepenultima. Sed* ἀνεψιός, consobrinus, & δεξιός, dexter, acuuntur *in vltima syllaba* Sed πλήσιος *non deducitur à futuro: sed à nomine parum vsitato* πλῆθος, *pro quo melius in M. Etymol. col. 156. 14. sin* πλήσιος, *scribitur* πλησιός, *oxytone, &* πλησίος, *&* πλησίος *paroxytonè. Vide cat. vnde Suidæ verba sunt sumpta. Hinc formatur* πλήσιος. *vnde* πλήσιος. Vt ἄμβροτος, ἀμβρόσιος. immortalis. Mutatione finis. *i. vocis fine desinente in* ος, *mutato in* ον, *verso* τ, *in* σ. Πλήσιος verò non deductum. est à futuro. Lacones enim *vocabula* à futuro *derivata, & desinentia in* σω, non vertunt in τ. Sed à *nominibus communiter desinentibus* in σ, *in vocis fine, qui terminationem habet* σιος, *verso priore* σ *in* τ dicunt ἐνιαύτιος, annuus pro ἐνιαύσιος quod ab ἐνιαυτὸς. i. annus, deducitur. *Hoc autem faciunt, vt* priori sit literæ τ memoriam renouent, *& primam vocis originem indicent. Sic etiam dicitur,* πλούσιος, opulentus, dives, pro communi πλούσιος, quod à πλοῦτος. i. opes, opulentia, diuitiæ. Et pro communi πλούσιος, dicunt πλούτιος. *i.* πλούσιος, *&* πλούτιος. Quare *nomen hoc* non à futuro *deductum est.*

Πλησίστιος. Vehemens ventus, qui vela *nauis* implet.

Πλησιφαής. Plenilunij dies, *quo plena Luna lucet.*

Πλίγμα. Gradus. Passus. Saltus. *L.* τὸ πλίγματα. Et πλίξ, ipse gressus. Apud Aristophanem *in Acharnensibus pag.* 270. *v.* 15. *Schol. annot.* 8. *vnde correcto Suidæ petenda. Item consule Eustath. in voce* Πλίγμα.

Πλινθεύεται. Decipitur Fallitur. *Ducta translatio à luto sensus-experte quod propterea à quouis tractatur, vt ipsi placet. Haud enim tractanti, vel conculcanti resistit.*

Πλινθεία. Laterum-confectio. Laterum-coctio Latericium-opus. à verbo πλινθεύω. Lateres-conficio.

Πλινθεῖον. Locus, vbi formantur lateres. Ita Lyllas. *Gallicè la Tuillerie. Le lieu, auquel on fait les tuilles.*

Πλινθίον. *L.* πλινθίον, *vt supra in voce* Πλίσιον. Acici genus, *quod lateris formam habet, vnde nomen accepit. Huius enim longitudo latitudinem longè superat. Interdum etiam impropriè, sic agmen quadratum vocatur. Vt,* Ipse verò exercitum in lateris formam ducens, *vel agmine quadrato ducens,* pedetentim proficiscebatur.

Πλίνθος. Later *Laterus.* Prouerbia tria. Lateres lauas *Er. ad. Chil. 1. Cent. 4. col. 146. ad. 48.* Humi hauris. *Er. ad. Chil. 1. Cent. 10. col. 612. ad. 87.* Lentem secas. Dicuntur de rebus, quę fieri nun possunt, & quæ nihil prosunt, neque sunt.

Πλίνθος. Agis Pausaniæ F. aliquando irruptione in *agrum* Mantinensem facta, ipsos quidem *ciues in vrbe* conclusit. Fluuium verò prærefluentem cùm in ipsum impurum à suo cursu auertisset, *ac in eũ conuertisset, sic ipsum* dissoluit. Erat enim ex crudo latere *confectus*, qui diuersus quidem *bellicas machinas, quas ab vrbibus capiendis vocant* helepolis, *q. d. vrbium-expugnatrices,* tutior est cocto, & lapidibus. Nam hi quidem confringuntur, & ex compagibus exiliunt. Crudus verò later non æquè laborat, *neque tam facilè laditur.* Non minus tamen ab aqua dissoluitur, quàm à Sole cera.

Πλινθωτόν. Vel πλινθία. Dicitur, quum *quis* quadrata figura illud ipsum facit, quod Xenophon, Grylli F. vocat πλαίσιον ἰσόπλευρον. i. Agmen quadratum, æqualia-latera-habens.

Πλήσσω.

Πλήσσω. *αἰτιατικῇ.*

Πλησιάζω. *δοτικῇ.*

Πλησιάστωρ. ὁ πλησίον ὤν.

Πλησίον. ἐγγύς.

Πλήσιος. τὰ μέλλοντα γινόμενα παροξύτονα. τὸ ἀνεψιός, καὶ δεξιὸς ὀξύτονον. τὸ δὲ πλήσιος δοτὲ τοῦ πλῆθος, πλήσιος. ὡς ἄμβροτος, ἀμβρόσιος. ἔστιν τοῦ τέλους. ὑπάγεται δὲ τὸ πλήσιος εἰς τὰ μέλλοντα. οἱ δὲ λάκωνες τὰ παρὰ μέλλοντα εἰς τ' οὐ ξίπτουσιν. ἀλλ' ἀντὶ τοῦ εἰς τό. ἐνιαυτὸς, ἐνιαύσιος ἐνιάτιος λέγουσιν. ὑπόμνημα διδόντες τοῦ σφέτερου τ'. πλοῦτος; πλούσιος, πλούτιος. τὸ δὲ πλήσιος, πλήτιος, λέγουσιν. ὡς τὰ εἰς μέλλοντα.

Πλησίστιος. ὁ φορὸς ἄνεμος, ὁ πληροῦν τὸ ἀφέλμον.

Πλησιφαὴς ἡ πληρουμένη ἡμέρα.

Πλίγματα. τὰ βήματα. καὶ πλίξ, τὸ βῆμα. εἰρηται ἀριστοφάνει.

Πλινθεύεται. ἐξαπατᾶται. ἀπὸ τοῦ ἀναισθησίας τοῦ πηλοῦ.

Πλινθεία. ἐκ τοῦ πλινθεύω. ἡ πλίνθευσις.

Πλινθεῖον. ὁ τόπος, ἐν ᾧ αἱ πλίνθοι πλάττονται. οὕτω λυσίας.

Πλινθίον. εἰδος κατάξεως εἶδος. αὐτὸς δὲ ὁ πλινθείῳ ἄγων τὴν στρατιὰν, βάδην ἐπορεύετο.

Πλίνθος. παροιμία ἐπὶ τῶν πλινθους πλυνόντων. χαμαὶ ἀντλεῖς. φασὶ κόπτοντες δηλοῦσθαι ἀδυνάτων, καὶ ἀνωφελῶν, καὶ μὴ ὄντων λέγεται.

Πλίνθος. ὅτι ἄγις ὁ παυσανίου, ἐμβαλὼν ποτε εἰς τὴν μαντινειακὴν, αὐτοὺς μὲν κατέκλεισε. τὸ δὲ ῥέον ποταμὸν εἰς τὸ τεῖχος παραξίφας, παρέλυσεν. ἦν δὲ ἐξ ὠμῆς πλίνθου. ἥτις πρὸς μὲν τὰς ἑλεπόλεις ἀσφαλεστέρα ἐστὶ δ' ὀπῆς, ἐπεὶ μὴ λίθων. οἱ μὲν γὰρ κατάγνυται, καὶ ἐκπηδῶσι μὴ ἁρμονιῶν. ἡ δὲ ὠμὴ πλίνθος οὐχ ὁμοίως πάσχει. διχαλύεται δὲ ὑπὸ ὕδατος οὐχ ἧσσον, ἢ ὑπὸ ἡλίου κηρός.

Πλινθωτόν. ὁ πλινθεία. λέγεται, ὅταν τις τετραγώνῳ σχήματι ταυτὸ τοῦτο σφάξῃ, ὅπερ ξενοφῶν ὁ τοῦ γρύλλου, πλαίσιον ἰσόπλευρον καλῶν.

A Πλίξ. τὸ βῆμα ὃ καὶ ἀριστοφάνει. Ἐπλίγματα, τὰ πατήματα.

Πλίξ. ἔνθεν καὶ τὸ ἀμφιβάδην, ἀμφιπλίξ, ὃ καὶ σοφοκλεῖ ἐν ξιφολήμῳ. καὶ ὅμηρος. αἱ μὲν εὖ μάλ' τρέχον. εὖ δ' ἔπλιζον τὸ πάρος. ἔλεγον δὲ πλίξιν, καὶ τὸ διὰ τῶν δακτύλων διάστημα, καὶ τὸ μεταξὺ τῶν μηρῶν ὀσοῦν.

plixim, illud ſpatium, *ac interuallum*, quod eſt à pollice ad indicem digitum. Et os inter femora *ſicum*.

B Πλοΐζει. πορεύεται. πλοῦς γὰρ καὶ ἡ ὁδός.

ὁδός. *Nam iſta non conuertuntur. Omnis enim nauigatio eſt iter: ſed non omne iter eſt nauigatio.*

Πλοϊκὴ. καὶ πλόϊμος θάλασσα.

Πλοΐμα. πλοϊσικά. ἢ τὰ πλῷ πεμπόμενα. ἢ ὅρος ὃ ἀρχομένου, ἵνα πλοΐμα εἴη ἡ ὁδός, ἐφ' ὃν μὲν ἐκπέμπουσι μαυρούσιον τινάς.

Πλοκαμῖς. ἀντὶ δέ σοι πλοκαμίδος ἑκηβόλος C κόλλος ἐπείη.

Πλόκαμοι.

Πλόκιον χοργόνος. τὸν δεθέντα πλόκαμον τῆς χοργόνος ἀστερόπῃ τῇ κηφέως. καθ' ὃν χρόνον κηφεὺς ἡρακλεῖ συνεστράτευσεν εἰς λακεδαιμονίαν. ἵνα τότε ἄπολις ἀπόληται μείνῃ.

Πλόκιον. πλέγμα ἐν τειχῶν.

D — Ἄρτιμι.
Σοὶ πλόκιον οἰκείας τόνδ' ἀνέθηκα κόμας.

Παρθένε μαρτὶ κεφαλῆν πλοκάμους.

Πλόκιον. πλόκαμον. αὖτως ὅπως παρ τὸν δὲ ἐγὼ τίμιον πλόκιον.

Πλόος. ὁ πλοῦς.

Πλουθυγίειαν. ἔμιξε τὰ δύο ἀριστοφάνης, δι' ὧν μάλιστα οἱ ἄνθρωποι χαίρουσι, καὶ δοκοῦσι τὸν E βίον ἐπανορθοῦσθαι. ἐν τούτῳ ἔμφασιν δ' δαιμονίας ἐμφαίνων. εὐδαιμονίαν. βίον. εἰρήνην. νεότητα. γέλωτα. τερπνὰ, καὶ ταῦτ' ἄλλας ἡδονὰς, δι' ὧν γέλως ἔσται, καὶ χορεῖαι καὶ δαῖτες.

Πλουθυγίειαν. ἀριστοφάνης. δώσομεν ἡμῖν ὑμεῖς αὐτοῖς τε παισὶ. παίδων τε παιδὶ. πλουθυγίειαν. εὐδαιμονίαν. βίον. εἰρήνην. νεότητα. γέλωτα. χορείας θαλίας. γάλα ὀρνίθων. ὥστε παρέσται κοπὴν ὑμῖν ἐπὶ τῇ ἀγαθῶν. οὕτω πλουτήσετε πάντες. F

Πλίξ. Gradus. Greſſus. Paſſus. Saltus. Apud Ariſtophanem *in Acharnenſibus pag.* 270. *v.* 13. *Schol. annot.* 8. Et σκίμματα. Saltus. *L.* πηδήματα.

Πλίξ. Hinc etiam *deductum eſt aduerbium* ἀμφιπλίξ. i. circumeundo. Vel, circum-circa-eundo. *quod extat* apud Sophoclem in Triptolemo, *quemadmodum tradit Græcus Scholiaſtes in Acharn. pa.* 270. *v.* 5. *annot.* 8. *vnde Suidas.* Et Homerus *Odyſſ.* 2. *pag.* 1504. *v.* 43. *cum Euſtath. comment.* Illæ verò bene quidem currebant, bene verò progrediebantur pedibus. Vocabant autem etiam plixim, illud ſpatium, *ac interuallum*, quod eſt à pollice ad indicem digitum. Et os inter femora *ſicum*.

Πλοΐζει. Nauigat. Proficiſcitur Iter-facit. Nauigatio enim etiam eſt iter. *Dicendum fortaſſe*, καὶ γὰρ ὁ πλοῦς, ὁδός. *Nam iſta non conuertuntur. Omnis enim nauigatio eſt iter: ſed non omne iter eſt nauigatio.*

Πλοϊκὴ. & πλοΐμος. Idem. Nauigabilis. *Epithetum aquæ, per quam nauis agi, nauigariquè poteſt. Vt,* πλοΐμος θάλασσα. Nauigabile mare. *à per quod nauigari poteſt.*

Πλοΐμα. Nauigabilia. Commodum-nauigandi-tempus. Vel ea, quæ per-nauigationem mittuntur. Vt, Vere autem incipiente *Vel, Verè autem initio*, cùm nauigandi-tempus-commodum eſſe videretur, primùm quidem quoſdam Maurufios emittunt.

Πλοκαμῖς. Cæſaries Coma. Capillorũ-nexus. Cincinnus. *Vt in illo hexametro*, Tibi verò pro cincinno Longè-iaculans *Apollo, vultus* pulchritudo inſit.

Πλόκαμοι. Longi crines. Capillorum-nexus. Comæ Cincinni. Citri.

Πλόκιον Γοργόνος. Capillamentum Gorgonis datum Aſteropæ, Cephei *filiæ*. quo tempore Cepheus cum Hercule militauit in *agrum* Laconicum, vt eo abſente, vrbs indirepta, *vel, incolumis* maneret.

Πλόκιον. Capillorum-nexum. Capillum-intortum Cincinnum *Vt in quodam Epigrammate.*

O *Diana*
Tibi cincinnum meæ hunc dedicaui comæ. Et in alio pentametro.
Virginis optandæ tonſis cincinnis.

Πλόκιον Cincinnum. Capillum-intortum. *Sophocles, in Auce. pag.* 66. *ver.* 1190. Sic vt hunc ego ſeco cincinnum.

Πλόος. *Et per contractionem* πλοῦς. Nauigatio.

Πλουθυγίειαν. *L.* πλουθυγίειαν. Q.d. Opulentiæ ſanitatem. i. Opulentiam cum ſanitate coniunctam. Ariſtophanes *in Auibus pag.* 396. *v.* 27. *Schol. annot.* 16. Duo *vocabula* commiſcuit *rerum illarum*, per quas homines præcipuè gaudent, & vitam corrigere, *erigere, ſtabilire, & iucundiorem reddere* videntur, hac ratione maiorem-vim beatitudinis oſtendens. *Dicit enim.* Sed præſentes dabimus vobis Ipſis, liberis, liberorum liberis, Opulentiam-cum-ſanitate-comunctam, felicitatem, Victum, pacem, iuuentutem, riſum, choros, florida-conuiuia *feſta*, lácque gallinarum, &c. Hoc eſt, & cæteras voluptates per quas riſus erit, & choreæ, & conuiuia *celebrabuntur.*

Πλουθυγίειαν. Ariſtoph. *in Auibus. pag.* 396. & 397. Sed præſentes dabimus vobis Ipſis, liberis, liberorum liberis, &c. vt ſupra. *Eruſ. ad. Chil. Cent.* 6. *col.* 191. *ad.* 3. *Lac gallinaceum.* Quarè licebit vobis defatigari Bonorum copia, Adeo diteſcetis omnes.

NOTÆ.

Ἀριστοφάνης.] Integer locus in Auibus. pag. 396. & 397. ſic legitur, vt hic legendum.

Ἀλλὰ παρόντες δώσομεν ὑμῖν
Αὐτοῖς, παισὶ, παίδων παισὶν,
Πλουθυγίειαν, εὐδαιμονίαν,
Βίον, εἰρήνην, νεότητα, γέλω-

Τα, χοιρεῖς, θηλίας, χάλα τ' ἐρίθων.
Ὥστε παρίσχειν κοπίδα ὑμῖν
Ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν,
Οὕτω πλουτήσει πάντες.

Vide Aristoph. in Equitibus. pag. 247. 23.

Τοῦ δήμου κρατοῦντος ἀρτύεσθαι πλοῦτον ἥδιον.

Consule Schol. annot. 16. & 17.

Πλουμβάτις. Plumbatis. Plumbo. *Plumbeis globulis. Latina Plumbatæ dicuntur pilæ plumbeæ, quas prisci peregrino vocabulo martiobarbulos vocabant. Græci* πολυβδωτὰς. *Galli, Plombees. Itali, Palle di piombo. Vide Vegetium de Re militari lib. 2. cap. 15. vbi Plumbatarum mentionem facit.*

Πλουμβάτις. μολίβδοις, καὶ γλῶτται.

Πλούταρχος. Plutarchus, Chæronensis, Bœotius, qui fuit Traiani Cæsaris temporibus & antè. Cùm autem Traianus eum Consularis dignitatis participem fecisset *& hoc honore ipsum ornasset*, edixit ne quis de Magistratibus in Illyride *degentibus*, quidquam sine ipsius sententia, *consensuque* perageret. Scripsit autem multa.

Πλούταρχος. χαιρωνεὺς τῆς βοιωτίας. γεγονὼς ὅτε τῷ τραϊανοῦ τὸ καίσαρος χρόνων, καὶ ἔτι πρόσθεν. μεταδοὺς ἡ αὐτῷ τραϊανὸς τὸ τῷ ὑπάτων ἀξίας, προσέταξε μηδένα τῶν ἐν τλυρείδα ἀρχόντων, πράξει τῆς αὐτοῦ γνώμης τὸ δόγμα πρεττέσθαι. ἔγραψε ἡ πολλά.

Πλούταρχος. νεοπλ. ἀθηναῖος. φιλόσοφος. διδάσκαλος συριανοῦ τὰ γεωμέτρου ἐζηκοτοῦ πρόκλου τοῦ λυκίου. τοῦ προστάντος τῆς ἐν ἀθήναις φιλοσόφου σχολῆς. οὗ μέρος διάδοχος. ἔγραψε πολλά.

Πλείων. Melius esse, diuitem-esse, quàm esurire, ex Hecate cognoscere licebit. *Vide locum integrum apud Aristophanem in Pluto. pag. 32. v. 1. 2. 3. 4.*

Πλεῖον. ἢ πενίᾳ βέλτιον, ἀπὸ τοῦ ἑκάτης ἔσται μαθεῖν.

N O T Æ.

πλουτῶν.] Aristoph. Pluto. pag. 32. v. 1. 2. 3. 4.

χρ. —Παρὰ τῆς Ἑκάτης ἔξεστιν τοῦτο συνθέσθαι;
Εἴτι τὸ πλουτῶν, εἴτε τὸ πενῆν βέλτιον. φησὶ γὰρ αὖτε
Τοὺς μὲν ἔχοντας, ἢ πλουτοῦντας, δεῖπνον κατὰ μῆνα πεμπτῆι.
Τοὺς δὲ πένητας τῶν ἀνθρώπων, ἀφαιζεῖν αὖθις κατὰ δεῦται.

Πλουτοδότειρα. Diuitiarum-donatrix. πλοῦτος. Opulentia. Opes. Diuitiæ. Opes parare, facile quidem est: sed eas conseruare, difficile est. Quære in voce Ἄτταλος.

Πλουτοδότειρα. πλοῦτος. κτήσασθαι μὲν αὐτόν ἐστιν εὐμήρες. φυλάξασθαι δὲ χαλεπόν. ζήτει ἐν τῷ ἄτταλος.

Πλουτῶ. Accusatiuo. Diues sum. Ditesco Opes paro πλουτίζω. *Dito. Diuitem facio.*

Πλουτῶ. αἰτιατικῇ.

Πλούτων. Pluto. Orcus. Inferorum Deus. Aristophanes *in Ranis. pag.* 188. *Plutonem loquentem introducit his verbis*, Age igitur gaudens Æschile abi, Et serua vrbem nostram Sententiis bonis, & institue *ciues* Amentes. Multi enim sunt *Athenis*. Et da *munus* istud Cleophonti ferens, Et istis *vrbis nostræ* quæstoribus. &c. Schol. Καὶ δὸς τουτί. Fortasse Pluto *Æschylo ab Inferis ad superos redeunti* dat funem, ad laqueum *faciendũ, quo Cleophon, & alij, quos nominat, se suspendant, & strangulent*, vel aliquod huiusmodi symbolum, *ac signum mortis &c. Vide locum integrum, & scholia.*

Πλούτων. ὁ ᾅδης. ἀριστοφάνης. ὁ πλούτων δίδωσι χρονίσαι αἰσχύλῳ ἐπανιόντι. εἰς τοῦτο πλιοφῶντι φέρων. ἐς τοῦτο τοῖσι σοφισταῖς. σύμβολον θανάτου. ἴσως χρονίσαι πρὸς ἀγχόνιν, ἤτοι τοιοῦτον.

Πλόχανον. Vas ex viminibus plicatis contextum, quo frumentum purgatur. *Cribri, vel ventilabri genus aliquod intelligi videtur.*

Πλόχανον. πλέγμα, ᾧ ὁ σῖτος καθαίρεται.

Πλοχμὸς. Idem ac πλόκαμος. Capillus-tortus. Coma-plicata. Capillorum-nexus. Cincinnus.

Πλοχμὸς. ὁ πλόκαμος.

Πλοὰς. Ploas. Genus auis *natatilis, quæ à poetico* πλόω. *i. nato, dicta videtur.*

Πλοὰς. εἶδος ὄρνιθος.

Πλωθεὺς. Plothensis.

Πλωθεύς.

Πλωθεῖα. Plothia. Municipium *Tribus* Ægeidis. Et popularis, Plothensis *vocatur.*

Πλωθεῖα. δῆμος τῆς αἰγηΐδος. καὶ ὁ δημότης πλωθεύς.

Πλωΐζω. Nauigo Et πλώζω. *vel per contractionem* πλῶζω. *pariter, eodem significatu ponitur.*

Πλωΐζω. πλέω. καὶ πλώζω, ὁμοίως.

Πλωΐ- ⊖ ἀνὴρ Vir nauigandi peritus.

Πλώϊμος ἀνήρ.

Πλώοντες. Nauigantes. πλώω. nauigo.

Πλοίοντες. πλέοντες.

A Πλώω. πλέω.

Πλώσιμον. δῆλον. σοφοκλῆς. μακρὸν τὸ δῶρον πέλαγος. οὐδὲ πλώσιμον. ἀπὸ τοῦ ἀδιάβατον.

Πλωτὴ νῆσος. ἡ πλεομένη.

Πλωτῆρες.

B Πλωτῖνος λυκοπολίτης διὰ φιλοσόφων. μαθητὴς μὲν ἀμμωνίου τοῦ περσέως γενομένου σακκοφόρου. ἐδίδασκε καλῶς δὲ ἀμείλιου. οὗ πορφύριος ἀκήκουσε. τοῦ δὲ, σώπατρος. ὃν δὲ γαλλιήνου γηραιὸς ὢν, διέμεινεν ἄχρι λεόντων ζ'. καὶ συνέταξε βιβλία ιδ'. ἃ τινὲς κὴ ἐννεάδας βιβλους διήρεσαν. καὶ λέγονται ἐννεάδες ς'. ἔγραψε δὲ τὸ σῶμα ἀσθενὴς διὰ τὴν ἱερᾶς νόσου. ἔγραψε καὶ ἄλλα.

Πλωτὸν. πλεόμενον.

C Πλῷ χρησάμενος, ἔτεσιν ὕστερος ἐκ τῆς ἀθηνῶν εἰς μιτυλήνην ἀφίκετο.

Πλοῖα κατάφρακτα. στεγανωθέντα πλοῖα, ὥστε κάτω μὲν τιθέναι τὰ ὅπλα. αὐτοὺς δὲ ἄνω διάγειν.

Πλοῖον ἢ κυμβίον. ὅπερ τῆς ἀμφιβόλων ἐρεσγμάτων ἀριστοφάνης ὁρίσει. καθὸ ἐπέρατο ἡ ἶρις. καὶ τὰ πτερὰ διετέτατο ὥσπερ κώπας. ὅτι εἶχε D περικεφαλαίαν τὴν πέτασον.

Πλωΐζεται. λοιδορεῖται. αἰσχρῶς ὑβρίζεται. πλύνειν γὰρ ἔλεγον τοῖς παλαιοῖς τὸ ἐλέγχειν. ὡς που καὶ μένανδρος.

Εἰ καπῶς μου γυναικὶ οὕτω λέγοις.

Τὸν πατέρα, κἀκεῖνον τούς τε σοὺς τούτους ἐγώ.

E Πλυνῶ. ἀντὶ τοῦ ἐλέγξω.

Πλυνὸς ὀξυτόνως, τὸ ἀγγεῖον αὐτό. περισπωμένως δὲ, τὸ πλυνόμενον. ἀριστοφάνης πλοῦτῳ. πλυνὸν μὲ ποιῶν ἐν τοσούτοις ἀνδράσιν. ἀντὶ τοῦ φύβρεισιν πλύμα.

Πλυντήρια. ἑορτὴ ἀθηναίων.

F Πλυνοί. πύελοι, ἐν οἷς πλύνουσι.

Πλώω. Nato. *poeticum.*

Πλόιμον. Nauigabile. Quod naue traiici facilè potest. *Legendum enim εὐδιάβατον, vt in Græcis Scholiis, vnde Suidas.* Sophocles *in Oedipo Colonæo pag. 93. v. 1.* Longum huc *vsque videbitur* pelagus, neque nauigabile Pro, Innauigabile. *Quod nauibus traiici non potest.*

Πλωτὴ νῆσος. Insula nauigabilis. i. ad quam nauigari, nauigióque peruenri potest. Vel, fluitans, circum quam nauigatur, aut quæ nauigatione circumcirca lustratur. *Eustath. consule. Vel, Insula natans, quæ modò huc, modò illuc fertur.*

Πλωτῆρες. Q. d. Nauigatores. Nautæ. *Aristoph. Eccles. pag. 309. v. 24.*

Πλωτῖνος. Plotinus. Lycopolita, ex Philosophorũ familia, discipulus quidem Ammonij, qui sacceriũ *baiulus*, antè fuerat Amelij verò magister, quem Porphyrius audiuit. Hunc verò, Sopater. Cum autem senex esset, sub Gallieno permansit ad annos septem, & composuit libros 4 qui nouenos sunt diuisi, & *ideo græcè* vocantur Enneades. Fuit autem imbecilli corpore propter sacrum morbum. Scripsit & alia.

Πλωτὸν. Nauigabile. Quod nauigari potest, aut quod nauigatur.

Πλῷ χρ. Nauigatione *secunda* vsus, triduo Athenis Mithylenem peruenit.

Πλοῖα κατάφρακτα. Nauigia cataphracta. Nauigia tabulis tecta, *tabulatis munita*, ta vt infra quidem *in ipso nauigiorum aluco* arma, *& omnia instrumenta nautica* ponantur, ipsi verò *vectores, & nautæ* supra degant, *in ipsis tabulatis.*

Πλοῖον, ἢ κυμβίον. Nauis, aut galerus. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 9. col. 196. ad 100.* De *rebus* ambiguis. Aristophanes Auibus *pag. 414. v. 14. 15.* Pl. Nomen verò ibi quódnam est; Nauis, an Galerus? Ir. Iris velox. *Schol. annot. 4.* Nauis quidem *Iris à Pisthetæro* vocatur, quatenus *Iris* erat alata, & alæ expansæ sunt, vt *in naue* remus. Galerus verò *dicitur eadem Iris*, quia Peratum habebat galerum. *i. petasum pro galero, vel galeram patentem, & amplum instar petasi, qui & ipse galerus est ab amplitudine sic appellatus. ὅθεν τὸ πετάσαι, expandere, dilatare. In Schol. legitur ἔστιν πλοῖα ὡς εἰπεῖν.*

Πλωΐζεται. Maledictis petitur Turpiter contumelio afficitur. *Arguitur. Redarguitur.* πλώειν enim apud antiquos *significat* arguere *redarguere.* Vt etiam apud Menandrum quendam in loco *legitur*,

Si malè meæ vxori sic dicas. i. Si meæ vxori sic maledicas,

Patrem, & te, & tuos istos ego

Arguam.

Πλυνὸς. Oxytonè *Scriptum hoc nomen, significat* ipsum vas, *in quo corpus lauatur, quod Latinè balneum, labrũ, peluis dici* potest. Paroxytonè verò, *significat* id quod lauatur. *& ipsam aquam, qua quis se lauit, & quam iam lotus proiecit. Hanc quidam vocant loturam. Vide* Πλύμα *in Lex.* Aristoph. Pluto *pag. 50. v. 1. Schol. annot. 5. In textu tamen oxytone scribitur* πλυνόν με ποιῶν. Loturam me faciens coram tot viris. Pro *me traducens, & ludibrio præsentibus tot viris habens, & contemnens tanquam* contumeliosam loturam, *& sordidam ac immundam balneorum aquam.*

Πλυντήρια. Plynteria. *Quoddam* Athenienſium festum *quod à lotione nomen videtur accepisse.*

Πλυνοί. Labra, *vasa balneatoria*, in quibus lauant.

NOTÆ.

Πύελοι. ἐν οἷς.] πύελος. Inter balneatoria vasa recensetur à Polluce. Quidam autem hoc interpretantur, Scyphum, alij, vrnam, alij, balnei folium, alij tradunt fuisse concauum locum, in quo sordes abluebantur. Sic tamen balneum, labrum, & peluis appellari potest. Quod autem hîc genere masculeo dicitur, id apud Aristophanem in Equitibus. pag. 246. v. 16. fœmineo genere dicitur.

Ταῖς πύελοις φησὶ καπηλίδ' ὦ βαλαντίῳ.

Schol.annot.π. τὰς πύλους.] τὰς ἐμβάσεις πύελος γὰρ ὄρυγμα. ἐμβατὴ, ἔνθα ἐπλούτουν. ἔμβασις verò, est ἐμβατὴ, la- A
brum, solium, i. vas, quo in balneis vtimur ad corpus lauandum. Idem Aristoph. in Vespis. pag. 315. v. 13.
Κατὰ τὰς πύελον τὸ τρῦμ', ὅπως μὴ κλύσεται.
Schol. annot. 7. αἱ γὰρ πύελοι πρόχλας εἶχον ὅπῃ τὸν ὀδὸν, πρὸς τὸ ὕδωρ ἐξέχεσθαι. &c. ext.

Π. CVM N.

Πνεῦμα. Spiritus. Hominis anima.

Πνεῦμα δίδωμι. Spiritum ipsis dabo, spiritum nouum. Non sacrosanctum dicit: sed *animæ* rationalis impetum, *rationis appetitionem. Vel, animi-rationepraditi appetitionem.*

Πνευματικὸν. Spirituale corpus. Dicunt post animæ exitum ex corpore, corpus ex-subtilibus partibus-conflatum, magis-aereum, & lucidius, hanc *animam* circundare, quod omnino dolorem sentiet. Hæc autem *est* garrulitas Græcanica. *Vel, Ha verò sunt nugæ Græcanicæ.* Ab hoc verò corpore dicunt iram, & cupiditatem insæparabilem esse, *separari non posse.* In Locis Aristoteles, omnem spiritum corruptibilem esse dicit.

ΤΟ Π ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ν.

Πνεῦμα. ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου.

Πνεῦμα δώσω αὐτοῖς, πνεῦμα καινόν. οὐ τὸ παράλογον λέγει, ἀλλὰ τοῦ λογικοῦ τὴν ὁρμήν. B

Πνευματικὸν σῶμα. φασὶ μετὰ τὴν ἔνδοξον τῆς ψυχῆς ἐκ τοῦ σώματος, ἐξιέναι ταύτης σῶμα λεπτομερὲς, ἀεροειδέστερον, καὶ αὐγοειδέστερον. ὃ πάντως αἰσθήσεται ἀλγηδόνος. καὶ αὖτη ἡ φλυαρία ἑλληνική. τότε δὲ τοῦ σώματος, ἀχώριστον εἶναι λέγουσι θυμὸν, καὶ ἐπιθυμίαν. ἐν τοῖς τόποις ἀριστοτέλης, πᾶν πνεῦμα φθαρτὸν εἶναι λέγει.

NOTÆ.

Μετὰ τὴν ἔνδοξον τῆς ψυχῆς.] VVolfius subaudit ἀπαλλαγὴν, i. discessum. Aldinus codex habet ἔνδοξιν. Vnde C
coniicio legendum ἔξοδον, i. exitum. Hic tãtùm erit literarum per typographicam imprudentiam transpositio, nec quidquam desiderabitur ad constructionem absoluendam, & sensum explicandum.

Πνευμονία. Pulmonis-vitium. Pulmonis-morbus. *L. περὶ τὸν πνεύμονα νόσος. i. Morbus circa pulmonem, vel in ipso pulmone.*

Πνεύμων. Pulmonis piscis. *Pulmo marinus, fruticis magis, quàm piscis naturam refert.*

Πνεύμων, Dicitur & per λ πλεύμων. i. *pulmo.* Non omnia animalia vocem habent: sed illa sola, quæ pulmonem habent, & quæ respirant. Nam materia vocis est aer, qui exhalatur, *ac per respirationem emittitur.* Sed nec insecta respirant, nec sanguine-carentia, nec omnia amphibia, *quæ duplici vitæ genere fruuntur, & in aquis, & in terris degunt,* vocem-edunt, nec ea, quæ testa-teguntur, vt cochleæ, nec ea, quæ crustis-tenuibus-operiuntur, vt cancri, scytalæ. Ex amphibiis verò, vocem-edunt fluuiatilis, *siue fluminens* equus, *qui alias vnica voce dicitur Hippopotamus,* & crocodilus. Hic enim vocem-exiguam edit. Pisces verò, qui sunt in Acheloo, quamuis vocem-edere videantur, nullam tamen vocem-edunt. Nec enim per instrumenta vocem-formantia, vocem-edunt: sed per quendã branchiarum motum. Natantes enim in aquæ superficie, multam aquam intra branchias recipientes, eásque postea contrahentes, aquam reiiciunt, eáque reiectione turbant *aquam.* Hæc verò turbata quendam aerem recipit, qui ad terram elisus sonat, & ita videntur vocem-edere. *& vocales esse.* Cicadæ verò, per membranam quandam, aere sub pectore, & superficie insito, exprimẽtes. *L. αἴειρε, ἐκθλίβοντες, ac elidentes* alis incluſum aerem, vocem-edunt, *vel, sonant.* Nec enim per instrumenta voci-formandæ-destinata, sonant. Muscæ verò, alis, quæ sunt asperæ, feriunt aerem, & sonant. Nam profectò stantes, *nec se mouentes loco,* non amplius bombum-edunt, *nec sonant.* Et scarabi ore aquam cum sibili stridore expellentes, sonum edunt. Nam quum sunt in profundo, non sonant.

Πνέω. Genitiuo. Vt, πνεῖν. &c. Genitiuus, & eiulatus spirant.

Πνεύμονία εἰσὶ τὰ πνεύμονα.

Πνεύμονος. τοῦ ἰχθύος.

Πνεύμων. λέγεται καὶ διὰ τοῦ λ. ὅτι ἡ παρὰ τὰ ζῶα ἔχει φωνὴν. μόνα δὲ τὰ ἔχοντα πνεύμονα, καὶ ἀναπνέοντα. ὕλη γάρ ἐστι τῆς φωνῆς ὁ ἀναπνεόμενος ἀὴρ. οὔτε δὲ τὰ ἔντομα ἀναπνεῖ, οὔτε τὰ ἄναιμα, οὔτε πάντα τὰ ἀμφίβια φωνοῦσιν. οὔτε τὰ ὀστρακόδερμα. οἷον οἱ κοχλίαι. οὔτε τὰ μαλακόστρακα. οἷον καρκῖνοι. σκυτάλαι φωνοῦσι δὲ τῶν ἀμφιβίων. ποταμίος ἵππος, καὶ κροκόδιλος. φωνεῖ γὰρ οὗτος καταβραχύ. οἱ δὲ δοκεῖ τὸν ἀχελῶον ἰχθύες δοκοῦντες φωνεῖν, οὐ φωνοῦσιν. οὐ γὰρ διὰ τῶν φωνητικῶν ὀργάνων φωνοῦσιν, ἀλλὰ κατά τινα τῶν βραγχίων κίνησιν. πολύμυοι γὰρ κατὰ τὴν τοῦ ὕδατος ἐπιφάνειαν, ἐναπολαμβάνοντες πολὺ ὕδωρ ἐν τοῖς βραγχίοις, εἶτα συνάλλοντες τὰ βραγχία, ἐκπίπτουσι τὸ ὕδωρ, καὶ ταράττουσι τῇ ἐκπτώσει. τὸ δὲ ταραττόμενον ἐπολαμβάνει τινὰ ἀέρα, ὃς ἐκθλιβόμενος τῇ γῇ ἠχεῖ, καὶ ταύτῃ δοκοῦσι φωνεῖν. οἱ δὲ τέττιγες διὰ ὑμένος τινὸς ὑπὸ τὸ στῆθος, καὶ τὴν ἐπιφάνειαν ἐμπεφυκότος ἀέρος, ὃν ἐκθλίβοντες ταῖς πτέρυξι τὸν ἐναπειλημμένον ἀέρα, φωνοῦσιν. οὐ γὰρ διὰ τῶν φωνητικῶν ὀργάνων φωνοῦσιν. αἱ δὲ μύῃ ταῖς πτερυξὶ τραχίζουσαι, πλήττουσι τὸν ἀέρα, καὶ ἠχοῦσιν. ἀμύλει σαθῶσαι, οὐκέτι βομβοῦσι. καὶ οἱ σκάφοι, τῷ στόματι ὕδωρ ἐξωθοῦντες μετὰ ῥοίζου, τὸν ἦχον ἀποτελοῦσιν. ἀμύλει δὲ τῷ βάθει ὄντες, οὐ φωνοῦσι.

Πνέω. ῥωμαϊ. στεναγμῶν πνέων, καὶ κλαυθμῶν.

Πνεύ-

A Πνύσας.σφοδρῶς ὀργισθείς. ὁ δὲ, νίος ὢν, καὶ φιλόνεικος, πολὺς ἦν. ἔτι δὲ τῷ θερμοτέρῳ πνεύματι συμπλακέντων, καὶ μαχομένων ἐκ διαρίσεως ταῖς μαχαίραις, τουτέστιν ὀργίλως, ὥσθ' ὑπὸ τοῦ μάχου παρίσφαξε.

Πνύσας. Spirans. Pro. Vehementer iratus. Vt, Ille verò, cùm esset iuuenis. & contentiosus, multus spirabat *multum spirabat. i. vehementer iratus erat, adeò vt naribus iram efflaret. i. vehementer iratus erat, adeò vt naribus iram efflaret.* Et *θερτνεύματος. τὸ. q. d. Afflatus. Aspiratio. Pro, vehemens ira, quam quis in aliquem spirat, ac eam spirans infertur. Vt,* Præterea verò *quodam* afflatu. *i. vehementi ira, quam in aduersarios spirant, illis* concitatis. & pugnantibus cæsim gladiis, *vnus illorum, aduersarium* à tergo *aggressus, eúmque vulnerans* sub ala, *præter expectationem, cum* accedens interfecit. *N. L.*

N O T Æ.

B Τῷ προσπνεύματι.] Quamuis hoc vocabulum in vulgatis lexicis non reperiatur, quod recorder, sic tamé videtur accipiendum, vt sum interpretatus. Quod verò subiicitur, ἐκ διαρίσεως μαχομένων, sonat, per diuisionem, vel dissectionem pugnantium, pro, cæsim. Sed suspicor legendum ἐκ διάρσεως, vt alibi multis in locis legas. Vide vulgata Lexica in Διάρσεις. Item in Διάλυσις. Item in καταφορά. In sequentibus verbis, ὥσθ' ὑπὸ &c. xt. desideratur vel μασχάλης, vel χάρας, vel πλευρᾶς. Et, ἐκ τῶν ὄπισθεν. sub. μερῶν, pro, ὄπισθε, vel simpliciter ὄπισθεν. i. à tergo. Rectò. Illa verò, τουτέστιν ὀργίλως, sunt interpretatio præcedentium, τῷ προσπνεύματι. Hoc est, iracundè.

Πνευστῶν. φυσητῶν. ἐμπνέων. ὁ δὲ ἔκειτο πνευστῶν ἡμίπνους ὑπὸ τοῦ βρόχου.

Πνευστῶν. Flans Spirans. Anhelans. Crebrò respirans. Vt, Ille verò iacebat anhelans, ob laqueum semispirans. *i. semimortuus.*

Πνιγεύς. ὁ φοῦρνος. ὁ κρίβανος. κυρίως δ' ἐστὶν οἱ ἄνθρακες συμπνίγονται. διὸ ὄπιλέγει. ἡμεῖς δ' ἄνθρακες. ἀριστοφάνης.

C

Πνιγεύς. Furnus. Clibanus, *qui græcè dicitur κλίβανος, & Atticè κρίβανος. Catoni testus, Plinio testum. Sic autem* propriè *vocatur locus*, vbi carbones conflocantur. *Fornax. Caminus.* Quamobrem subiicit, Nos verò *fumus* carbones. Aristophanes *in Nubibus pag. 64. v. 9. vide locum integrum.*

Πνίγη μετρίου. συμμέτρου καύματος. τοιοῦτον, ἐαρινὸν. καὶ τὸ πλησιαστικὸν τὸ πνίγος.

Πνίγη μετρίου. Aestu moderato. Hoc est, Vere. *Verno tempore.* Tunc enim æstus est moderatus. Et pluralis, τὰ πνίγη. *Singularis,* τὸ πνῖγος. *æstus, feruor, suffocatio.*

Πνιγμοὶ. ἢ καυματώδεις, καὶ θερμοὶ. πνιγμὸς γὰρ ἡ κάμινος. ἅμα δ' ὅτι πνίγη τοῦ χρόνου τὸ χωρίον, καὶ τὸ θερμὸν. ἀριστοφάνης. μία μὲν γὰρ ὁδὸς ἔστι κάλω, καὶ θερμός. ἡ ἀρετικός. τὰ δὲ βρόχῳ ὥσθ' ὑπὸ αἰμάλῃ ἐπῴκιον ἄνθρωποι ἐν καλύβαις πνιγηραῖς.

D

Πνιγμοὶ. *Q. d. Suffocatiua. vel Strangulatiua. Suffocandi, vel strangulandi vim habens.* Aestuosa, & feruens. *Aestu, & feruore suffocans.* πνιγμὸς enim est ipse caminus, *fornax, vel furnus, in quo carbones suffocantur.* Simul etiam *hoc Poeta dixit,* quia progressu temporis, *non magno tamen temporis spatio,* fauis, & scabellum suffocat *eos, qui laqueo collum circundant, & scabellum, quod conscenderunt, calcibus à se remouent, vt facilius suspendantur, & suffocentur.* Aristophanes *in Ranis pag. 135. v. 9. & 10. Schol. annot. 4. & 5.* Vna quidem enim *ad Inferos compendiosa via* est à fune, & scabello. Et Acrhianus. Breuia verò, *vel, vada,* iuxta maris-littus incolebant homines in tuguriis æstuosis *atque feruentibus habitantes.*

Πνῖγος. καῦμα.

Πνοὴ.

Πνίγος. Aestus. Feruor. Suffocatio.

Πνοὴ. Flatus. *Spiritus. Ventus. Odor. Vnde κακὴ πνοὴ, idem est, ac δυσωδία. Malus-odor.* Fœtor. *Res-ingrata. Res, quæ nares, ac animum offendit. Molestia. Hinc natus ille senarius, quem etiam supra legimus, vbi quandam huius loci non contemnendam explicationem habemus. Hoc autem pertinet ad somniorum interpretationem.*

Δυσωδίαν νόμιζε τὴν ἀηδίαν. *Malum-odorem,* siue fœtorem, si somnies te sentire, tibi grauem *puta molestiam* impendere.

E Πυξ. πυκνός ἐστι. ἀλλὰ μεταθέσει στοιχείου ἀριστοφάνης πυκνὸς λέγει τὴν ῥητόν. καὶ τῆς ἀγορᾶς, καὶ τὴν λιμένων, καὶ τῆς πυκνός.

Πυξ. πυκνός. *Sic nomen hoc in genitiuo declinare* oportebat: sed literæ transpositione genitiuum dicit Aristophanes *in Equitibus pag. 199. v. 10. Schol. annot. 7.* Et fori, & portuum, & Pycnis, *pro, Pycnis. i. concionis, eris Princeps.*

Πυξ. ἐκκλησία. ὥσθ' τὴν τῶν λίθων πυκνότητα. ἢ ὑπὸ τοῦ πυκνοῦσθαι τοὺς ἄνδρας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.

Πυξ. Pnyx. Concio. *Sic dicta, vel* à lapidum densitate, *quibus erat strata,* vel à verbo πυκνόω. i. densari, quòd homines in ea densarentur. *i. ob hominum eò confluentium frequentiam.*

Πυκνός. ἀριστοφάνης.

Πυκνὸς. Pnycis. Concionis. Aristoph. *in Equitibus p. 248. v. 16. & 17. Schol. annot. 8.*

F Ὁπόσπερ ἂν σφῶν ἰὼ μὲ μᾶλλον ἂν πιθῇ,

Τούτῳ ὥσθ' ἁδώσω τῆς πυκνὸς τὰς ἡνίας.

Po. Vter vestrum beneficiis me maioribus affecerit,

Huic tradam Pnycis habenas.

Τουτέστι τὴν ἐξουσίαν, ἐπικὸς ὑπὸ τῶν ἁρμάτων. τὰς δὲ ἡνίας κινοῦνται οἱ ἵπποι, καὶ οἱ δῆμοι ὑπὸ τῶν πολιτευομένων.

Hoc est *concionis regendæ* potestatem. *Quod à Poeta dictum* tropice, *ducta translatione* à curribus, *& equis eos trahentibus.* Habenis enim equi reguntur, & populi *bonis institutis* à Magistratibus *gubernantur.*

Πνύξ. πνυκὸς. πνυκί. Pnyx. Pnycis. Pnyci. Et per trāſpoſitionem *literarum*. Πυκνί. Pycni. *Vide Equites pag. 193. v. 14.* Δῆμος Πυκνίτης δύσκολον γεώργιον. *Conſule Schol. Et Acharnenſes pag. 264. v. 14.*

Πνύξ. πνυκὸς. πνυκί. καὶ καθ' ὑφαίρεσιν τοῦ ν πυκί. A

Π. CVM Ο.

Πόα. Sic quæuis herba dicitur. Abſtergens verò *herba, i. herba verò abſtergendi, & purgandi vim habēs*, apud Demoſthenem, & Lyſiam πόα vocatur. Vt, Exiſtimauit ſic *ſuum*, morbum *fuiſſe purgatum, & curatum*, quaſi in poa. *in herba purgandi vim habentis decoctione, Medici ſuum corpus* lauiſſent. N. L. Pro μαλακίαν, legendum ſi ſpicor μαλακίαν ταυτὶ νόσον. *Vide noſtrum Ion. Lex. in Μαλακία. Hinc Italicum, Malattia. Et Longobardicum, Maladia. Et Gallicum Maladie.* B

Ποδάγρα. Pedica. Tendicula. Laqueus, quo ferarum pedes capiuntur. Vt, Foſſas fodit, & pedicas hoſtibus, vt feris, ſubiecit. *i. clàm in foſſis tetendit, parauit, vt eos tanquam feras caperet.*

Ποδαλείριος. Podalirius. Nomen proprium.

Ποδαπός. Cuius gentis. Cuiâs. Cuius regionis. Xenophon dicit, Interrogatus autem cuiâs eſſet, ſe Perſam eſſe dixit. Et rurſus. ποδαπός, Cuiâs es? Antiochenſis.

Πόδας. *Hi tres ſenarij pertinent ad ſomniorum coniecturas, & interpretationem.*

Pedes purgare, curarum ſignificat ſolutionem.

Pedes latos habere, ſignificat moleſtias.

Pedibus amputatis, nullo modo auſpicare iter.

L. τείβων vel τείβω.

Περόνης. Calceamenti ruſtici genus. Perônes. Vt,

Et perforatos perônes agricola dedicauit Cereri

Parmis, moleſtis liberatus laboribus.

Vel, moleſtorum facto fine laborum. L. πάρμης & ὑποδήματος γεωργικοῦ. Vide Pero. Peronikin Lat Lex.

Ποδηγητικὸν. Quod pedibus iter melius dirigit. Ad iter pedibus dirigendum aptius. Ducendi peritius. Vel in maſculeo genere, Ducendi, deducendi dirigendi peritiorem. Meliorem via ducem.

Ποδηγός. Qui pedibus ducit. Viæ dux. Dux. Pædagogus. Director itineris.

Ποδήνεμος. Ventipes. Quæ ventorum inſtar pedes habet veloces. Velox. Vt, Mergi, *vel fulica, ô* hoſpes, hunc velocis ſaluta tumulum.

ποδήρης. Podêris. Ad pedes vſque *pertingens* tunica. Tunica talaris. Alij verò *ſic vocari tradunt, id*, quod ad inferiorem ſtolæ *partem* ex purpuræ, vel byſſi fruſtis conſuitur.

Ποδοκάκκη. Lignea ſolea quæ pedibus inducitur. Lignũ in quo *Magiſtratus, maleficorum* pedes coniiciunt, & in carcere conſtringunt. Quod à Romanis vocatur κίππος, Cippus. *Quare ποδοκάκκη dicta, quaſi ποδοκατόχη. quòd pedes ita contineat conſtrictos. Vel potiùs, παρὰ τὸ πονεῖν πόδας κακοῦν quòd pedes malo afficiat.* Vt, In carcere, & cippo torti *cruciati*, & vexati, *grauiter afflicti* manebant. Dicitur & ποδοσφάβη *pro eodem, quòd in huiuſmodi cippis pedes torquerentur. Vel eſt ſupplicij genus à pedibus contorquendis ita dictum. Eſt & genus laquei, quod ad ceruos capiendos paratur.* V. *Cùm eſſent* in quibuſdam cippis, *& vinculis pedes arctiùs conſtringentibus*, in foueis, *foſſis* incluſi cæuebantur.

Ποδοκάκκη. Demoſthenes contra Timocratẽ. Cippus in carcere ſic appellabatur, vel inſerto altero κ, quòd eſſet quædam ποδῶν κάκωσις. i. pedum vexatio. Vel per ſyncopen *eſt dicta* ποδοκάκκη, vt Didymus *ait*, quaſi ποδοκατόχη.

Ποδοσφάβη. Podoſtrabas vocabant machinas quaſdam à venatoribus paratas, in quas feræ inciden-

ΤΟ Π ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

Πόα ἑκάστη βοτάνη, ὅταν λύῃ. ἢ ὁ σμήχτα, πόα λύῃ ταῦτα δηλοῖ, καὶ λύσια. ὡς εἰ πόᾳ πλυνάντων οὕτω μαλακίαν ἐδίξατο.

Ποδάγρα. παγίδες ἄγρας, ἢ ποδάγρας ὑφῆκεν ὡς θηρίοις τοῖς πολεμίοις.

Ποδαλείριος. ὄνομα κύριον.

Ποδαπός. ποίου ἔθνους. ποίας χώρας φησὶ Ξενοφῶν ἐρωτώμενος ὁ ποδαπὸς εἴη, πέρσης ἔφη εἶναι. Καὶ αὖθις. ποδαπός. ἀντιοχεύς.

Πόδας. C

Πόδας καθαίρειν, φροντίδων δηλοῖ λύσιν.
Πόδας πλατεῖς ἔχοντα, σημαίνει λύπας.
Ποδῶν κοπέντων, μηδόλως ἄρχου ξίβου.

Ποδιῶνες. εἶδος χαμηλόν.
Καὶ ξηροὺς ποδιῶνας ὁ γεπόμος ἄνθινα δηοῖ.
Πάρμις, ἀπηνῶν πανσάμενος καμάτων.

Ποδηγητικὸν. ὁδηγητικόν τινα. D

Ποδηγός. παιδαγωγός.

Ποδήνεμος. ἡ ταχεῖα. αἰθυίης ξένε τόνδε ποδώκεα νῆσσαν τύμβον.

Ποδήρης. ἕως τῶν ποδῶν χιτών. οἱ δὲ τὸ συρραπτόμενον εἰς τὸ κατώτερον τῆς στολῆς ἐκ πορφύρας, ἢ βύσσου ῥάκιον.

Ποδοκάκκη. ξύλον. εἰς ὃ ἐν εἱρκτῇ τοὺς πόδας ἐμβάλλοντες συνέχουσιν. ὃ καὶ Ῥωμαίοις κύπασος καλεῖται. ἐν εἱρκτῇ τε, καὶ ποδοκάκκῃ στρεβλούμενοι, καὶ ταλαιπωρούμενοι ἔμενον. λέγει καὶ ποδοσράβη. ὡς ἐν ποδοσράβαις ἐπὶ τοῖς βόθρεσι ἐνειργόμενοι ἐκάθηντο. E

Ποδοκάκκη. δημοσθένης κατὰ τιμοκράτους. τὸ ξύλον τὸ ἐν τῇ δεσμωτηρίῳ οὕτως ἐκαλεῖτο. ἤτοι παρεμβιβλημένου τοῦ ἑτέρου κ. ποδῶν τις κάκωσις οὖσα. ἢ κατὰ συγκοπήν. ὡς ὁ δίδυμος. οἷον ποδοκατόχη.

Ποδοσράβη. ποδοσράβας ἔλεγον μηχανήματά τινα ὑπὸ τῶν κυνηγετῶν κατασκευαζόμενα. F

tes ca-

A ναῒς ἃ τὰ θηρία ἐμβαίνοντα ἁλίσκεται. οὕτως ὑπερείδης, καὶ ξενοφῶν.

tes capiebantur. *Pedica. Laqueí. Tendicula.* Sic Hyperides,& Xenophon.

Ποδώκεια. ἡ ταχύτης.

Ποδώκεια. Pedibus-velox. Velox. *Est fœmineum à masc.* ποδώκης.

Πόδωνος. ὄνομα κύριον.

Πόδωνος. Podonis. Nomen proprium, *genitiui casus, à recto* Πόδων *Podon.*

Ποδόρρώνη. ὄνομα κύριον.

Ποδόρρώνη. Podorrhone. Nomen proprium *mulieris.*

Ποδοῖιν. τοῖν ποδοῖν.

Ποδοῖιν. *Genit. vel dat. dualis poeticè formatus, inserto ι. metricæ causa, pro comm.* ποδοῖν. Pedum. *Vel pedibus.*

Ποηφάγον θηρίον. τὰς βοτάνας ἐσθίον.

Ποηφάγον. Herbas-comedens fera.

B Πόηχος. ὄνομα κύριον.

Πόηχος. Poëchus. Nomen proprium.

Πόθεν. ἀρνητικόν. ἴσον τῷ οὐδαμῶς.

Πόθεν. Vnde. *Hoc aduerbium, quum est interrogantis, idem valet, ac aduerbium* negationis. *i. negantis aduerbium. Et* idem *significat, ac* τὸ οὐδαμῶς. *i.* Nullo-modo.

Πόθεν. ποῖ. ὅτι πάσης μεταβολῆς τοῦτο λητέον. ὡς φησιν ἀριστοτέλης.

Πόθεν. Vnde. ποῖ. quò. Hoc sumendum *est* in omni mutatione *loci, vt accipiatur pro, Vnde, & pro. Quò. i. ex quo loco, & in quem locum.* vt ait Aristoteles.

Ποθέσκεν. ἐπόθει. ἐπεζήτει.

Ποθή. ἡ ὀπτεζήτησις.

Πεθέσκεν. Optabat. Requirebat. Desiderabat.

Πόθη. Idem, ac πόθος. Optatio. Desiderium. *à* ποθέω, πόθω, *vnde Latinum Opto. ac. facta literarum transpositione, & mutato θ in tenue τ.*

Ποθητός. πεποθημένος.

Ποθητός. Optatus. Optabilis. Optandus.

Πόθεις. ποθεῖς τὸν οὐ παρόντα, ἢ μάτην καλεῖς.

Πόθεις. Desideras absentem, & frustra vocas.

C Πόθι. ποῦ.

Ποθῶ. αἰτιατικὴ.

Πόθι. Vbi.

Πόθω. Accusatiuo. Opto. Desidero.

Πόκος. τὸ κόριον.

Πόκος. Vellus. Lana. πόκιον. *Diminutiuum nomen.* Velliusculum. Paruum-vellus. Parua-lana.

Ποκάδες αἱ διεκτενισμέναι τρίχες.

Ποκάδες. Pili-depexi. Pexi pili.

Πόκα. ἀντὶ τοῦ ποτὲ δωρικῶς. ἀπὸ οὗ καὶ οὐδέποκα.

Πόκα. Doricè, pro comm. ποτέ. Aliquando. Vnde & οὐδέποκα *deductum.* Nunquam.

Πολλά. ἀντὶ τοῦ πάντα, εἰώθασιν ὁ θουκυδίδης χρῆσθαι.

Πολλά. Thucydides *hoc* vti solet, pro, πάντα. Multa, pro, omnia. Vt,

D Πολλά γ' ἡμᾶς λανθάνει. ἀντὶ τοῦ πάντα γινώσκομεν τὰ πράγματα.

Πολλά γ' ἡμᾶς λ. Multa nos latent. Pro, non *omnia*, non omnes res cognoscimus.

Πολλὰ καινὰ τοῦ πολέμου. πολύβιος. ὅτι τῆς σελήνης ἐκλειπούσης ὅτι περσέως τοῦ μακεδόνος, ἐκράτησεν ἡ φήμη πᾶσι τοῖς πολλοῖς ὅτι βασιλέως ἔκλειψις σημαίνει. καὶ τοῦτο τοὺς μὲν ῥωμαίους δειλοτέρους ἐποίησε τοὺς δὲ μακεδόνας ἐθάρρυνεν ταῖς ψυχαῖς. οὕτως ἀληθὲς ὅτι τὸ φερόμενον; ὅτι πολλὰ καινὰ τοῦ πολέμου.

Πολλά. Multa *sunt* noua belli. Polybius. Cùm Luna sub Perse Macedone defecisset, fama apud vulgus obtinuit, *hunc Lunæ defectum* significare Regis defectum. Hoc autem Romanos quidem animosiores fecit. Macedonum verò animos deiecit, *ac timidiores reddidit.* Quare verum est, quod *vulgò* circumfertur, Multa *esse* belli noua.

N O T AE.

E Πολλὰ καινὰ τοῦ πολέμου.] Legendum videtur Πολλὰ κενά. Id est, Multa belli inania. Prouerbium de re inani dici solitum, quum ob inanem suspicionem, & pauorem nullâ certa de causa ortum, homines terrentureo terrore, quem Græci Πανικὸν appellant. Erasm. ad. Chil. 2. cent. 10. col. 599. ad. 19. Multa in bellis inania. Pro ἔκλειψιν, legendum ἔκλεψιν. Hoc, ab ἐκλείπω, illud ab, ἐκλαμβάνω.

Πολλάκις εἰδῆναι. οἷς τὸν θεὸν ἐξαπατήσαμεν. παροιμία πρὸς τοὺς οἰομένους τὸ θεῖον καταφρίζεσθαι.

Πολλάκις. Multa noris-oportet, quibus Deum fallas. Prouerbium in eos, qui putant se Deo suis-argutiis-fucum-esse-facturos. *Eras. ad. Chil. 2. Cent. 10. col. 600. ad. 24.*

Πολλὰ μεταξὺ πίπτει κύλικος, καὶ χείλεος ἄκρου.

Πολλὰ μεταξὺ πίπτει. &c. *Sic enim legendum. Vide Eras. ad. Chil. Cent 5. col. 155. ad. 1. Et Apollon. Argonaut. lib. 1. p. 10. v. 138.* Παροιμία. Α' Γαϊ. *in Scholiis, vbi prouerbij huius origo declaratur.*

F Πολλὰ μεταξὺ πίλνει κύλικος, καὶ χείλεος ἄκρου.

Multa cadunt inter calicem, supremáque labra.

Πολλὰ τοι σμικροὶ λόγοι.

Et Sophocles in Electra. pag. 100. F.

-- Sæpe breues sermones

Ἔσφηλαν ἤδη καὶ κατὸρθώσαντας βροτούς. Ἀντὶ τοῦ, δεῖ τὸν τυχόντων καὶ βλάπτοντας, καὶ ὠφελοῦντας.

Labi fecerunt iam, & erexerunt mortales. Pro, Vulgaribus rebus *homines sæpe* [illegible] *& iuuantur. Sæpe breuis oratio mortalibus plurimùm profuit, vel obfuit.*

Πολλαπλᾶ. Multiplicia. Multifaria. Hoc *nomen* ἁπλᾶ, *simplicia*, & διπλᾶ, *duplicia*, & πολλαπλᾶ, *multiplicia* & omnia huiusmodi *nomina ex* εα, *vel* οα, *in* α cõtracta, circunflectunt Attici. *Vt* τεα, *quasi* ἱερὰ *dicta. Sic etiam* ἀργυρᾶ, *argentea* χρυσᾶ, *aurea*, & κεραμεᾶ *figulina, fictilia quod formatum* à κεραμεύω *singulari, figulinum, fictile.* Et φοινικᾶ *punicea* à φοινικόω, *puniceum.*

Πολλαῖς ὀπτρίβεσθαι. Multis *plagis* atteri. *Aristoph. in Nubibus pag.* 108. *v.* 10. Atterebatur verberatus multis *verberibus, & plagis*, vt Musas abolens. Et Apostolus *Luc. cap.* 12. *v.* 47. Δαρήσεται πολλάς. *sub.* πληγάς. Cædetur multis *verberibus, vel plagis. & v.* 48. Δαρήσεται ὀλίγας. *sub.* πληγάς *paucis* plagis *cedetur. Πρω. cado. fut.* δαρῶ. *vel* δαίρω. δαρῶ. *aor. act.* ἔδαρον *aor.* 2. *pass.* ἐδάρην. *aor.* α. *fut.* 2. *pass.* δαρήσομαι. *perf.*

Πολλὰ χαίρειν φράσας. Cùm longum vale dixisset. Longum valere iubens. Cùm renunciasset. Nuncio remisso. Longum vale dicto. *Eras. ad. Chil.* 1. *Cent.* 3. *col.* 417. *ad.* 4. *Longum valere iussit.*

Πολλαχῶς. Multifariam. Multis-modis. Hoc duplex est. Vnum quidem, in nominibus *versatur*, quæ dicuntur homonyma. i. æquiuoca. Alterum verò, in oratione *vocabulorum*, quæ solét vocare ἀμφίβολα. i. ambigua, cuiusmodi *est vocabulum* illud BONVM, *quod* aliter de Iustitia. & fortitudine dicitur, aliter verò de bona-habitudine, & sanitate. Nam & hæc bona dicuntur.

Πολλαί. *Tres sunt senarij.*

Multa verò mina iunt, *Multa etiam temere verba*
Per iram comminantur homines. *Sed mens quando*
Sui compos-est facta, fiunt *euanidæ comminationes.*

Hoc est, Multi homines multa per iram minati, concoctâ irâ, & receptâ mente, minarum finem fecerunt. *i. iram deposuerunt, & irasci desierunt.*

Πολλᾶς. *Ita legendus hic senarius, vt & apud Er. ad. Chil.* 1. *Cent.* 8. *col.* 286. *ad.* 94. *Multis ictibus deiicitur quercus.* Πολλαῖσι πληγαῖς δρῦς στέρρα δαμάζεται. Multis ictibus quercus dura domatur. Prouerbium in eos, qui difficulter capiuntur. & difficulter conficiuntur.

Πολλίας. *Apud Poetas metri causa per duplex* λλ *scriptum videtur, pro altero* πολίας, *quod pro communi* πολλούς. Multos. *Hoc, ab antiquo* πολλός, *illud, à* πολύς. ὁ. ὁ.

Πολέμαρχος. Polemarchus. Magistratus, apud quẽ peregrinos sponsione, *vel satisdatione* obstringebant.

Πολέμαρχος. Polemarchus Apud Athenienses erat quidam Magistratus ita dictus. Hic autem est vnus de nouem Archontibus. Hic verò cùm alia administrat, tum etiam *in Iudicium* introducit causas tam desertæ-clientelæ, quàm deserti-patrocinij. Item hæreditatum, & pupillarium-causarum *actiones dat* inquilinis. In cæteris quoque rebus, quas Archõ ciuibus præstat, has inquilinis Polemarchus *præstat.* Est & proprium nomen *viri, qui fuit* Lysiæ frater.

Πολλαπλᾶ. τὸ ἁπλᾶ, καὶ διπλᾶ, καὶ πολλαπλᾶ καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα, ὡς ἐποίησαν οἱ Ἀττικοί. ἀργυρᾶ. χρυσᾶ. καὶ κεραμεᾶ. ἀπὸ τοῦ κεραμεύω. καὶ φοινικᾶ, ἀπὸ τοῦ φοινικόω. A

Πολλὰς ὀπτρίβεσθαι. τὸ πατρίβεσθαι τυπτόμενος πολλὰς ὡς τὰς μούσας ἀφανίζων. καὶ ὁ ἀπόστολος. δαρήσεται πολλάς.

plagis cedetur. B

Πολλὰ χαίρειν φράσας. ἀποταξάμενος. ἀπαγορεύσας.

Πολλαχῶς. τοῦτο διττόν ἐστι. τὸ μὲν, ἐν ὀνόμασιν. ἃ ὁμώνυμα καλεῖται. τὸ δ', ἐν λόγῳ. ἃ εἰώθασιν ἀμφίβολα λέγειν, οἷον τὸ ἀγαθὸν, ἄλλως λέγεται καὶ δικαιοσύνης, καὶ ἀνδρείας. ἄλλως δὲ καὶ τοῦ διεκτικοῦ τε, καὶ ὑγιεινοῦ. λέγεται γὰρ καὶ ταῦτα ἀγαθά. C

Πολλὰ δὶ ἀπυλαί.
Πολλὰ δὲ μάτην ἴπη
Θυμοῦ κατηπείλησαν. ἀλλ' ὅτις ὅταν
Αὐτοῦ γλώσσης, φρονῦσα τὰ ἀπειλήματα.

Τυπέα, πολλοὶ ἄνθρωποι πολλὰ ἀπειλήσαντες ἐκ θυμοῦ, πίψαντες τὸ θυμὸν. καὶ καθησκότα νοῦν ἀναλαβόντες, ἐπαύσαντο τῆς ἀπειλῆς. D

Πολλαῖς πληγαῖς δρῦς δαμάζεται. παροιμία πρὸς τοὺς δυσαλώτους, καὶ δυσκατεργάστους.

Πολλίας, πολλούς.

Πολέμαρχος. ἀρχων, πρὸς ὃν κατηγωνῶντο τοὺς ξένους. E

Πολέμαρχος. ἀρχή τις ἦν παρ' ἀθηναίοις οὕτω καλουμένη. ἔστι δὲ οὗτος εἷς τῶν ἐννέα ἀρχόντων. διοικεῖ δ' οὗτος ἄλλά τε, καὶ εἰσάγει δίκας τάς τε τοῦ ἀπροστασίου, καὶ προστασίου, καὶ κληρονομιῶν καὶ ἐπικλήρων τοῖς μετοίκοις. καὶ τ' ἄλλα ὅσα ἔξεστι τοῖς πολίταις ὁ ἄρχων δίδωσι, ταῦτα τοῖς μετοίκοις ὁ πολέμαρχος. ἔστι δὲ καὶ κύριον ὄνομα. ὁ τοῦ Λυσίου ἀδελφός.

NOTÆ.

Τῶν ἀπροστασίου, καὶ προστασίου. Legendum, vt apud Harpocrat. vnde Suidas, τῶ ἀπροστασίου, καὶ προστασίου. F

Πολέμαρχοι. Polemarchi. Magistratus apud Ætolos, cuius hoc erat munus. vt *vrbis* portas clauderet, & interea, *dum essent clausæ*, clauium esset-dominus. *i. penes se claues haberet, ac seruaret*, & quotidie, *vel, interdiu*, in portis versaretur.

Πολέμαρχοι. ἀρχή, ἣν συνέβαινε κλείειν πύλας, καὶ τὸν μεταξὺ χρόνον, κυριεύειν τῆς κλειδῶν. καὶ παιδεύεσθαι τὸ καθ' ἡμέραν τὴν διάταξιν ὑπὸ τῆς πυλῶνων παρ' αἰτωλοῖς.

Πολεμαρχέω

A Πολεμησείειν. πολεμικῶς ἔχειν. θουκυδίδης ἐν τῇ ἀ. εἰς τὸ ὁμηρικὸν. τὸν γὰρ οἱ γ' ὀφείοντες αὐτῆς, καὶ πλήμιο. οὕτω καὶ γαμησείειν ἀττικοί φασι. καὶ ἄλλας φωνὰς οὕτω σχηματίζουσι.

Πολεμιστείειν. Belli-gerendi-cupidum-esse. Thucyd. lib. 1. ad imitationem illius Homerici versus, *qui legitur Iliad. Ξ. pag. ex Crisp. typ. 505. v. 5.* Quamobrem illi videre cupientes clamorem, & bellum. Sic etiam Attici dicunt γαμησείειν. vxorem-ducere-cupere. *Multas* etiam alias vocos ita formant.

Πολεμησείοντες. πολέμου ἐπιθυμοῦντες. χοσρόην ἢ πολεμησείοντος ὡς ἤσθετο ἰουστιανός.

Πολεμιστείοντες. Belli-gerendi-cupidi. Bellum-gerere-cupientes. *Et* πολεμησείοντες. *Bellum-gerere cupientis. Vt,* Cùm autem Iustinianus sensisset, *intellexisset, vel cognouisset* Chosroen belli-gerendi cupidum-esse, *vel, cupere bellum gerere.*

Πολεμιτέα ἐστὶ τάχει. αὐτὶ τοῦ δεῖν πολεμεῖν. ἰσέον ἢ ὅπ τὰ τοιαῦτα θετικὰ ῥήματα, ἔχουσι ἐν αὑτοῖς, ἢ τὸ χρὴ, ἢ τὸ δεῖ. οἷον γαμητέον, αὐτὶ τοῦ δεῖ γαμῆσαι. πλευσέον. αὐτὶ τοῦ δεῖ πλεῦσαι. καὶ οὐ παραδοτέα, αὐτὶ τοῦ μὴ χρὴ παραδοῦναι. πολεμιτέα σφίσιν ἅμα ἤδη ἀρχομένῳ τῷ ἦρι ῥωμαίους ἔδοξεν εἶναι. οὕτως ἐγνω δίκαια τὰ πολεμητέον εἶναι πρὸς ῥωμαίους.

B Πολεμιτέα ἐστὶ τάχει. Bellum celeriter esse gerendũ. Pro, δεῖν πολεμεῖν. Oportere bellum-gerere. Sciendum autem huiusmodi aduerbia *quæ græcè* θετικὰ *vocantur, q. d. positiua, quæ gerundiis latinis respondent, & rem gerendam significant*, in se continere vel τὸ χρὴ, vel τὸ δεῖν. i. oportet. *i. Vim habere* τοῦ χρὴ, *vel* τοῦ δεῖν, *quod cum verbis infinitiui modi coniungitur.* Vt, γαμητέον, pro, δεῖ γαμῆσαι. Vxor-ducenda *est.* Pro, vxorem-ducere oportet. πλευσέον. Nauigandum *est*, pro, δεῖ πλεῦσαι. Oportet nauigare. Et οὐ παραδοτέα, *pro,* οὐ παραδοτέον, *hócque, pro,* οὐ χρὴ παραδοῦναι. Non tradendum *est*, pro, non oportet tradere. Vt, πολεμιτέα. &c. Visum est ipsis, statim incipiente vere, Romanis bellum-inferendum-esse. Et, Sic decreuit propterea bellum-inferendum esse Romanis.

C Πολεμίζειν. ἰώσηπος φθεὶ τὴν στασιωτῶν. ἰπὶ τῆς πίτου πολιορκίαι, καὶ τὸ πολέμου μετ' ἀδείας αὐτοπολεμίζοντες ἑαυτόν.

Πολεμίζειν. Bellum-gerere. Iosephus de seditiosis. In Titi obsidione, & bello, cum impunitate, *libere, & impunè seditiosi* vicissim-bellum-faciebant ipsi.

Πολεμῶ ἢ, ῥῆμα.

Πολεμῶ. verò, verbum *est magis commune, quàm* πολεμίζω, *quod est poeticum.* Bello. Belligero. Bellum-gero. Bello-premo. Oppugno. *Schol. Pind. Nem. Ode 9. pag. 410. col. 1. l. 4. & Demosthenes Phil. 3. pag. 97. l. 4.* Vide infra Πολεμῶ.

Πολεμικὴς. ἀπὸ τοῦ ποιητικῶς πολεμίζω. καὶ πολεμιστήριος ἵππος. πολεμησείοντες ἢ.

Πολεμιστὴς. Bellator. Bellicosus. *Nomen verbale deductum* à poetico πολεμίζω. L. ποιητικοῦ. Et πολεμησείος ἵππος. Bellicus equus. Vel, Ad res bellicas-aptus equus. Vel, Bellicosus equus. πολεμησείοντες verò, bellaturientes, bellum-gerere-cupientes. Bellum-appetentes.

D Πολεμῶ. δοτικὴ. πᾶσι μέλεσι πολεμωῦντα διάφορα. αἰτιατικὴ ἢ, πολέμησον τοὺς πολεμοῦντας με.

Πολεμῶ. Datiuo. Bellum-facio. Bellum-infero. Vt, Dissidia. *simultates, odia* membris omnibus bellum-facientia. Accusatiuo verò, vt, πολέμησον τ. π. μ. Oppugna oppugnantes me, *vel, meos oppugnatores oppugna. Illos bello-preme, qui me bello-premunt.*

Πολέμων. φιλοστράτου, ἢ φιλοκράτους ἀθηναῖος φιλόσοφος. μαθητὴς ξενοκράτους τοῦ πλάτωνος διαδόχου. ἐ αὐτὸς ἡγησάνδρου τῆς ἀκαδημίας ἐγένετο δὲ σφόδρα ἄσωτος. εἶτα ἐφιλοσόφησε. καὶ πολλὰ μὲν συνέγραψε βιβλία. οὐδὲν δὲ αὐτοῦ φέρεται. ἔχαιρε ἢ ὁμήρῳ τε, καὶ σοφοκλεῖ. ἦν ἴσως ἴσχυν ἑκάτερον αὐτῶν σοφίας ἰλιεῖ. ὥστε ἐ φάσκειν, ὅμηρον μὲν, σοφοκλέα δὲ τὸν. σοφοκλέα δὲ, ὅμηρον τραγικόν.

E Πολέμων. Polemon, Philostrati, vel Philocratis F. Athenensis Philosophus, discipulus Xenocratis, qui fuit Platonis successor, *siue, qui Platoni successit.* Ipse quoque Academię præfuit. Fuit autem valde prodigus, *dissolutus, & luxuriosus.* Deinde philosophatus est, & multos quidem libros conscripsit: sed nullus ipsius *liber* circumfertur, *vel, extat.* Delectabatur autẽ Homero, & Sophocle, & vtrumque pari Sapientia præditum esse dicebat, adeò vt etiam diceret, Homerum quidem, esse Sophoclem heroicum, Sophoclem verò, Homerum tragicum.

Πολέμων δημήτριος ἰλιεύς. κώμης γλυκίας ὄνομα. ἀθήνησι δὲ πολιτογραφηθείς. διὸ ἐπεγράφετο ἑλλαδικός. ὁ κληθεὶς περιηγητὴς. ἱστορικός. γέγονε κατὰ τὸν πτολεμαῖον τὸν ὕστερον. καὶ δὲ ἀστακλεπιάδου τὸν μύρλεανὸν, συνεχρόνισεν ἀρισοφάνει τῷ γραμματικῷ, καὶ δήκουσε καὶ τοῦ ῥοδίου παναιτίου. ἔγραψε περιήγησιν ἰλίου ἐν βιβλίοις γ'. κτίσις τῆς ἐν φωκίδι πόλεως. καὶ περὶ τῶν πρὸς ἀθηναίους συγγενείας τῆς ἐν πόντῳ πόλεων. περὶ τῆς ἐν λακεδαίμονι πόλεως. καὶ ἄλλα πλεῖστα. ἐν οἷς ἐ κοσμικῶν περιήγησιν, ἢ τοι γεωγραφίαν.

F Πολέμων. Polemon Euegeti F. Ilienſis, ex pago, cui nomen est Glycyia. Athenis autem in-numerum-ciuium-ascriptus. Quamobrem inscribebatur Helladicus, orbis-descriptor dictus, historicus, qui fuit tempore Ptolemęi illustris. Sed (vt Asclepiades Myrleanus tradit) æqualis fuit Aristophanis grammatici, & Rhodium etiam Panætium audiuit. Ilij descriptionem libris tribus scripsit. Origenes vrbiũ Phocensium. Item de Ponticarum vrbium cum Atheniensibus cognatione. De Laconicis vrbibus, & alia plurima, inter quæ & Orbis descriptionem, siue Geographiam.

Πολέμων. λαοδικεύς. ἦν ἐκ λαοδικείας τῆ

Πολέμων. Polemon Laodicensis, vel ex vrbe Laodi-

cea,quæ est ad Lycum fluuium, orator, & sophista, qui Smyrnę docuit. Aristidis oratoris magister. Fuit autem & tempore Traiani,& post eum. Discipulus autem fuit Timocratis Philosophi. Pontici Heracleotæ,& Scopeliani Sophistæ. Obiit autem anno 56.cùm se ipse in sepulchrum coniecisset, & inedia necem sibi consciuisset,quòd articulari morbo detineretur,*& cruciaretur*. Quamobrem cognatis, & amicis lugentibus,Polemon ipsis dixisse fertur: Date mihi aliud corpus,& *in illud* transibo. Et medicis ipsum magna *mercede* dissecantibus, dicebat, Quàm celerrimè Polemonis Lapidicinas, *vel,lapicidinas* excidite.

πρὸς τὸν λύκῳ ποταμῷ,ῥήτωρ,καὶ σοφιστής. σοφιεύσας ἐν σμύρνῃ.διδάσκαλος ἀριστείδου τοῦ ῥήτορος.ὃν δι᾽ ὅλης τῆς βασιλείας,ἐπ᾽ αὐτῶν. μαθητὴς δὲ ἐγένετο τιμοκράτους,τοῦ ἐξ ἡρακλείας δ᾽ ἐν τῷ πόντῳ φιλοσόφου. καὶ σκοπελιανοῦ τοῦ σοφιστοῦ.ἐτελεύτησεν δὲ ἑξ καὶ ν᾽ ἐνιαυτῷ,ἑαυτὸν, ἐν τῷ τάφῳ ἐμβαλών.καὶ δοτὸν καρτερήσας,ὅλῃ τὸ συνεχεῖ τῇ ἀρθρίτιδι νόσῳ. διὸ καὶ τῷ συγγενῶν, καὶ τῶν φίλων θρηνούντων, λέγεται εἰπεῖν πρὸς αὐτοὺς τὸν πολέμωνα. ὅτι μοι ἕτερον σῶμα,καὶ μετενβήσομαι.καὶ τοῖς ἰατροῖς δὲ ὅτι συχνῷ τέμνουσιν αὐτὸν ἔλεγε.ἐπίμενετε τὰς πολέμωνος λαβρίας ὡς τάχιστα.

A

B

NOTÆ.

Ἐπὶ συχνῷ.]Subaudi *μισθῷ*,frequenti,i.magna mercede. Vel subauditur *χρόνῳ*. q.d.frequenti tempore,pro, frequenter,crebrò,vel,diu,diutiùs.

Πολέμων. Polemon Sophista iunior. Fuit & ipse Commodi temporibus.

Πολεμώνιος. Polemonius. Nomen proprium.

Πολέμωνος. Polemonis. πολέμων, *polemon*, animalis genus.

Πολεμοῦσαι. Hostem-reddere. Et ἀπολεμοῦσαι. Idem. Alienare aliquem ab aliquo,& hostem ipsi reddere. Vt, Turci autem miserunt legationem ad Iustinianum,vt ipsum Persis simul-hostem-redderent.

Πολέμου τέρας. Belli portentum. Bellum,quod instar simulacri-repræsentatur. *Bellum,quod vt quoddam simulacrum introducitur.* Bellum, quod vim habet faciendi belli,quod iam geritur. *Vel, Bellum efficiens id, quod iam est in ipso actu.* Vt & in aliis *locis Poeta* dicit *Bellum* habere tumultus simulacrum. Vt, Illa quidem habens tumultum impudentem pugnæ.

Πολίδιον. Polidium. Nomen vrbis. *L.* Πολίειον. *Sic infra. Sic & apud Stephanum.*

Πολλεῖς. Multos. *Pro,*πολλοὺς,*quod ex* πολίας *contractum. Vide supra* πολλίας.

Πόλλης. Polles. Nomen vatis. Declinatur autẽ *Polles*, Polletis. Hic scripsit augurium, quod in via spectatur *ac obseruatur*. Vt, Si quis hoc gestans occurrerit, hoc significat.

Πόλλης. Polles Ægiensis (Ægæ verò sunt vrbs Asiæ. Sita autem est prope Magnesiam,& Smyrnam) Philosophus. Ordine alphabetico scripsit symbolica. i. *coniecturas*, libris duobus. Augurii lib. 8. Arithmetica lib. 2. Medicamenta lib. 2. De Homericis auspiciis. De Tyrrhenorum haruspicina, *vel vaticinio*. Iatrosymbolica *i, Medicas coniecturas*. De Drycolapte. i. *Pico Martio*. Sacram orationem. Domesticorum, *siue altilium* lib. 1. De venatione. De sympathiis, & antipathiis. i. *De conuenientia, & repugnantia rerum inter sese*, lib. 3. De fulminibus, & eorum obseruatione, & alia.

Πολλῆς. *Senarius. in quo pro* καινά, *noua, scribendum* κενά. *inania*: Magnæ etiam *est* amentiæ venari, *consectarique* inania.

Πολιά. *Pro,*πολιὰ θρίξ. *Canus capillus. Cani. Vel substantiuè ponitur pro canicie. Quod est indicium* senectutis. Et πολιάς,πολιάδος,ἡ. Minerua *Sic appellatur, vt Athenarum, ac aliarum vrbium custos, & conseruatrix.*

Πολεμῶναι. Ἑταιρικὸν ὄνομα.

Πολέμων.ὁ νεώτερος σοφιστής. γέγονε δὲ καὶ αὐτὸς ὅτε κόμμοδος.

Πολεμώνιος. ὄνομα κύριον.

Πολίμωνος. εἴδος ζώου.

Πολεμῶσαι. πολέμιον κατασῆσαι. καὶ ἐκπολεμῶσαι. ἴσασιν δὲ οἱ τοῦρκοι ὡς ἰσχυρὸν φρεσβείαν,ἐφ᾽ ᾧ συνεκπολεμῶσαί γε αὐτὸν πέφυκας.

Πολίμοιο τέρας. τὸν εἰδωλοποιούμενον πόλεμον. τὸν ποιητικὸν τοῦ ἐνεργουμένου πολέμου. ὡς καὶ ἐν ἄλλοις, κυδοιμοῦ εἴδωλον φησὶν ἔχειν. ἡ μὲν,ἔχουσα κυδοιμὸν ἀναιδέα θυμοτήτος.

Πολείδιον. ὄνομα πόλεως.

Πολλεῖς. πολλούς.

Πόλλης. ὄνομα μάντεως, καὶ κλίνεται πόλλητος.ὃς συνέγραψε τὸ εἰς ὄιον οἰωνισμα.ὅπ ἐὰν ἀπαντήσῃ τις τὸ μὲν βαστάζων,τὸ δὲ σημαίνει.

Πόλλης αἰγινήτης.ἐστὶ αἰγῶν δ᾽ ἀσίας. κεῖται δὲ πλησίον μαγνησίας,καὶ σμύρνης.φιλόσοφος.ἔγραψε καὶ στοιχεῖον συμβολικὰ εἰς βιβλίοις β᾽. οἰωνοσκοπικὰ,εἰς βιβλίοις η᾽. ἀριθμητικὰ,εἰς βιβλίοις β᾽.ἰήματα.εἰς βιβλίοις β᾽. περὶ τῶν καθ᾽ ὁμηρον οἰωνοπολίης. περὶ τῶν ἀπὸ τυρρηνῶν μαντικῆς.ἰατροσυμβολικὰ,περὶ δρυκολάπτου. ἱερὸν λόγον.καθοικιδίων ἀ.θηρευτικόν. συμπαθειῶν, καὶ ἀντιπαθειῶν γ᾽. περὶ κεραυνῶν, καὶ τῶν αὐτῶν παρατηρήσεως,καὶ ἄλλα.

Πολλῆς αἰσίας καὶ τὸ θρεῶδες κενά.

Πολιά.τῆς γήρως.καὶ πολιαὶ,ἡ αἰθυια.

Πολία.]Vel adiectiuè sumendum subaudito nomine θρίξ. Vel substantiuè, vt ipsa canicies intelligatur. Hæc verò senectutis est indicium,& comes. Vel etiam legendum Πολιὰς.sub.στέγας. Aristoph. in Equitibus. pag. 240. ver. 14.

Ἐγὼ δὲ τὰς πολιὰς γέ σου κλέγων,γέρον ποιήσω.

A Ἐ Πολιάς, Minerux cognomen, pro quo dicitur & πολιοῦχος. Aristoph. Auibus. pag. 406. v. 18. 19. 20.

Επ. Λιπαρὲς τὸ χρῆμα τῆς πόλεως, τί δεῖ ποεῖν
Πολιοῦχον ἔσται τῷ ξανοῦ μὴν τὴν πόλιν;
Πει. Τί δ' ἂν ἀθηναίαν ἐμοῦ πολιάδα;

Πολίζω. τὸ κτίζω.

Πολίζω. Vrbem-condo. Ædifico, Fabrico.

Πολίεον. πόλις.

Πολίεον. Poliéum. Vrbs, *de qua Geographi.*

Πολιήτης ἀρσενικόν. καὶ πολιῆτις θηλυκόν. λαίφη ἐχω πολιῆτιν ἀλιζώιοιο κορίνθου.

Πολιήτης, *Poeticum nomen* masculum, *pro comm.* πολίτης. Ciuis. Et πολιῆτις, fœmineum, *pro comm.* πολῖτις. πολίτιδ. *Epigr. lib. 3. pag. 225. epigr. 196.* Laidem habeo ciuem mari-cinctæ, *bimaris* Corinthi.

B Πόλιν. γλαῦξα ποῖ πορεύῃ, πόλιν ἀναρθεύσουσα, καὶ πόλιν καταρρίψουσα; ἐπὶ παροιμίας ἐπὶ τῶν δεῖ λόγων ἢ ὠφελοῦντων, ἢ βλαπτόντων.

Πόλιν Lingua quò vadis? vrbem erectura, & eandem rursus euersura? Prouerbium de iis, qui verbis aut prosunt, aut nocent.

NOTAE.

Πόλιν ἀναρθεύσουσα.] Legendum πόλιν ὀρθώσουσα, καὶ πάλιν ἀνατρέψουσα; Sic est apud Erasmum ad. Chil. 2. Cent. 2. Col. 396. ad. 39. Lingua quò vadis?

Πολιοκροτάφοιο γέροντος.

Πολιοκροτάφοιο γέροντος. Senis cana-tempora-habentis. *Vel separatim legendum* πολιοκρότ φοιο. γέροντος, *vt hoc posterius sit precedentis interpretatio.*

C

Πολίον. τὸ λευκόν.

Πολίον. Canum. Candidum. Album. *Aristophanes in Auibus pag. 382. v. 10. 11. 12.*

Οὔτε γὰρ ὄρος σκιερὸν, οὔτε νέφος αἰθέριον,

Neque enim mons umbrosus, neque nubes aetheria,

Οὔτε πολιὸν πέλαγός ἐστιν, ὅ, τι δέξεται.
Τοὺς δ' ἀποφυγόντας με.

Neque canum pelagus est, quod suscipiet
Istos duos, *qui aufugerunt à me.*

Πόλιον. εἶδος βοτάνης. δύο δ' εἰσὶ τοῦ εἴδους. τὸ μὲν μᾶλλον θερμαίνει τε, καὶ ξηραίνει κατὰ τὸν τρίτον διάστασιν. διὸ καὶ διαφορεῖ τὰ σπλάγχνα, καὶ ὕδερα, καὶ ἐμμηνα κινεῖ· καὶ χλωρὸν μὲν ἐπικολλᾷ τὰ μεγάλα τραύματα. ξηρὸν δὲ, τὰ κακοήθη τῶν ἑλκῶν ἰᾶται· διαπάσσεται τύμμασιν.

Πόλιον. Polium. Herbę genus. Duo verò *sunt* eius genera. Horum autem minus calefacit, & siccat tertio interuallo. *i. tertio gradu, vt Medici loquuntur.* Quāobrem etiam aperit omnia viscera, *& omnes viscerum obstructiones*, & vrinas, & menstrua ciet. Et viride quidem adhuc, magna vulnera conglutinat, aridum verò, maligna hulcera curat, insperſum. *i. impositum, vel impulverem redactum, ac hulceribus aspersum.*

Πολιορκῆσαι. τὸ μόνον τὴν πόλιν περικαθεζόμενοι πολεμίους ἐπιπολεμῆσαι δ', τὸ τελείως καταβαλεῖν τὴν πόλιν, καὶ εἰσελθεῖν.

Πολιορκῆσαι Obsidere. *Hoc dicitur*, quum hostes tātùm ante vrbem aliquam sedent, *ac eam obsident. L.* περιεζομένοι. *Vel,* ἢ πόλεως περικαθεζόμενοι. ἐκπολεμῆσαι verò, *significat* omnino occupare vrbem *obsessam*, & ingredi. *L.* κατάλαβεῖν; ἀπὸ τοῦ καταλαμβάνω, *occupo. nam* καταβαλεῖν *deducitur à* καταβάλλω, *deiicio, destruo, demolior, quod huic loco parum conuenit.* ἐκπολεμῶ. *debello, bello-superо, expugno.*

Πολιορκῶ. αἰτιατικῇ. καὶ πολιορκία, φυλακὴ πόλεως.

E

Πολιορκῶ. Accusatiuo. Vrbem-obsideo. Obsideo. Et πολιορκία. *Obsidio, quæ nihil aliud est, quàm* vrbis custodia, *qua quis vrbem custodit, ac ita circundat, vt obseruet, ne quis ex ea libere possit egredi.*

Πολίουχος. καὶ πολυάνχης, ὀνόματα κύρια.

Πολιοῦχος. Poliuchus, & Polyaches, nomina propria.

Πολιοῦχοις. τοῖς τῶν πόλεων ἄρχουσι.

Πολιούχοις. Vrbium principibus. *Vrbium præsidibus, custodibus, defensoribus, conseruatoribus.*

Πόλις. εἶδος παιδιᾶς. καὶ παροιμία. πόλεις παίζομεν.

Πόλις. Vrbs. Ludi genus. *quod græcè,* πόλις, *latinè, Vrbs vocatur.* Et prouerbium. Vrbes ludimus. *Er. ad. Chil. 3. Cent. 2. col. 653. ad. 18. Ciuitates Ludimus Virgilius etiam Aeneidos quinto de bellico ludo, quem Troiana iuuentus ludebat, dicit, Troiáque nunc pueri, Troianum dicitur agmen.*

Πόλις δ' ὁμοῦ. F

Πόλις δ' ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει,

Ὁμοῦ δ' παιάνων τε, καὶ στεναγμάτων.

Πόλις δ' ὁμοῦ. *Duo sunt senarij, qui leguntur in Sophoclis Oedipo Tyranno. pag. 147. v. 4. & 5.*

Vrbs verò simul quidem thymiamatum. i. suffitum *est plena,*

Simul verò pæanum, & gemituum, siue, suspiriorum.

Παρὸν οἱ μὲν μηδὲν πεπονθότες, δεῖ ἀποτρο-

Quoniam illi quidem, qui nihil sunt passi, *qui pestilentia morbo nondum laborant*, sacrificium faciunt, ad

auersionem mali i. *ad auertendum malum*, qui verò *pestilentiæ morbo iam* sunt correpti, propter domestica mala sunt. *Pro* ἀλλοκότης, *in græcis scholiis legitur* ἐπλακότης. i. *qui offenderunt, vel, qui cladem acceperunt, idem est sensus. At hoc* ἀπλαίων, *illud, ab* ἀλάομαι.

τῆς τῶ κακοῦ θύσει, ἢ παρ' ἃς ἀδουσιν οἱ δι' Ἀ ἐαλωκότες, ἐπ' οἰκείοις κακοῖς ἀποιμώζουσι.

Πόλλις. Pollis. Nomen proprium.

Πόλλις. ὄνομα κύριον.

Πολιτεύω. Accusatiuo. Rempub. administro. Rego, guberno ciuitatem. Et πολιτεύομαι. Reipub. administrandæ-rationibus. Ciuilibus-actionibus. Vel aliis sectis. i. *Vel aliis rerum gerendarum rationibus, quæ in ciuili statu versantur.*

Πολιτεύω. αἰτιατικὴ. καὶ πολιτεύομαι, ταῖς πολιτικαῖς. ἢ ταῖς ἄλλαις αἱρέσεσι.

Πολιτεία. Politia. Reipub. administrandæ-forma. Oratores hoc nomine peculiariter vti solent, pro Democratia. i. Populari-dominatione. *Quo significatu vocem istam accipit* & Isocrates in Panegyrico, & Demosthenes in Philippicis. Politiæ. & *Rerumpublicarum administrandarum sunt* viæ tres. i. *tres formæ, siue tria genera. Quare* in voce Βίος.

Πολιτεία. ἰδίως εἰώθασι τῷ ὀνόματι χρῆσθαι οἱ ῥήτορες, ὅταν δημοκρατίας. καὶ Ἰσοκράτης ἐν παναγυρικῷ. καὶ Δημοσθένης, ἐν τοῖς φιλιππικοῖς. πολιτεῖαι, καὶ αἱ ὁδοὶ γ'. ἐν τῷ βίος.

Πολίτης. Ciuis. Ciuitatis *alicuius* populus. Et πολῖται. Ciues.

Πολίτης. δῆμος ὁ ἐν πόλεως. καὶ πολῖται.

Πολιτικός. Politicus. Ciuilis. Vrbanus. Cum aliqua arte *viuens. Artibus aliquibus excultus, politus, ac ornatus, non autem rusticus.*

Πολιτικός. ἀστῖος. μὴ τῖνος τέχνης.

Πολιτικλῶ. Ciuilem virtutem cum sacerdotio coniungere, est ea conglomerare, quæ conglomerari nequeunt. Sapientem oportet Rempub. administrare. Nam & improbitatem coercere, & ad virtutem *homines* impellere poterit.

Πολιτικλῶ. ἀρετλὼ ἱερωσύνη συναπτειν, συγκλώθειν ὅτι τὰ ἀσύγκλωστα. ὅτι πολιτεύεσθαι δεῖ τὸν σοφὸν. καὶ γὰρ κακίαν ἐφιέσθαι, καὶ ἐπ' ἀρετλὼ παρορμῆσαι ἱκανὸς ἔσται.

Πολιτεύμα. Reipub. administratio. *Vt, Plato* Reip. administrationem *à se procul* amouens, *& ciuilia negotia submouẽs, ac ab his abhorrẽs,* in Academia versabatur.

Πολιτισμός. τὸ πολιτισμὸν ἐκβοπίζων, ἐν ἀκαδημίᾳ διέτριβε.

Πολυλογοπῖν. Ciuium gratiam-captare-verborũ lenociniis. *Q. d. Ciuium aures verbis tundere, vel obtundere. Nam Magnum Etym. col.* 524. l. 12. *docet* κοπιν *appellari loquacem, & garrulum hominem. Idem col.* 529. *in voce* Κόπις, *tradit,* κόπιν *vocari eum, qui acuta oratione vtitur, & secat, atque concidit res, quas pluribus explicat. Et* τὰ κοπίδια, *verborum artes dici monet. Vide locum. Item* Δημοκόπος. Δημοκοπεῖν, Δημοκοπία. *Formationis enim eadem est ratio.* Diphilus.

Πολυλογοπῖν. ὡς ὑπτοπλεῖσον ἐν μύθοις. τὰ ᾗ πολλὰ ἀγλώσσα μέμφεται τίγρις.

Πολύ. Multum. In tabulis *significat* ὡς ὑπτοπλεῖσον. i. Vt plurimum. Plerunque. Vel. Plerunq; verò Tigrin superbũ reprehendit. *Vel, De Tigride superbo conqueritur.*

Πῶλοι βλέπειν θέοντα, μυστικὸν τόδι.

Πῶλον. *Senarius ad somniorum coniecturas, ac interpretationem pertinens.* Pullum equinum cernere currentẽ, arcanum quiddam hoc *significat. Sed* πῶλον *legendum videtur. vt literarum ordo flagitat. Quid sit* πόλος, *statim docetur in sequentibus.*

Πόλος. οὐρανὸς, καὶ πόλου, οὐρανῦ, ἢ κόσμου. ἀριστοφάνης. ὀρνίθων πόλος. τὸ μὲν τι σημαίνει τὸ ἀναφερόμενον τῇ ὀρνίθων, ὅτι τόπος αὐτῇ, ἐν ᾧ διατρίβουσι. τὸ δὲ, καὶ πρὸς τὸν χηματισμὸν τοῦ ὀνόματος παρέλκοντος, καὶ πόλος. ἐξῆς ᾗ ὑπομολογεῖ αὐτὸν λαὸ τοῦ πολεῖσθαι. πόλον γὰρ οἱ παλαιοὶ, οὐχ ὡς οἱ νεώτεροι, σημεῖόν τι, καὶ πέρας ἄξονος, ἀλλὰ τὸ περιέχον ἅπαν. εὐριπίδης πειρίθῳ. καὶ τὸν ἀτλάντιον θρηκῶν πόλον. αὐτὸ τε τοῦτο πολουμένη, καὶ δι' αὐτῆ πάντων ἐρχομένων. ὥσπερ εἴποι τις τόπος. ὅτι δι πολεῖται τοῦτο ἢ διέρχεται ἅπαντα, διατοῦτο καλεῖται καὶ πόλος.

Πόλος. Polus. Cœlum. Et πόλου poli, cœli, vel mundi. Aristophanes *in Auibus pag.* 375. *v.* 6. 7. 8. 9. 10. 11. Pi. Nõ hic igitur profectò est Auium polus? Ep. Polus? Pi. Quomodo polus *hic vocetur, quæris? At hoc eodem modo dicitur,* quemadmodum diceret quis, locus. Quia verò vertitur hoc, & permeat Omnia, propter hoc profectò vocatur nunc polus. Si verò condideritis hoc, & muniueritis semel, A polo isto *vrbs, quam condemus,* vocabitur πόλις. Schol. Partim quidem *Poeta* paraphrasticè-declarat, *& pluribus explicat* id, quod ab Auibus est-antè-dictum, *Polum, esse* locum ipsarum, in quo degunt. Partim verò, etiam ad ipsam nominis formationem alludit. *& demonstrat affinitatem, quæ intercedit inter istas duas voces,* τόπος & πόλος. i. Locus, & polus. Deinde verò ipsum *polum* à verbo πολεῖσθαι. i. verti, versari, circumagi, deduci tradit, vocis etymologiam aperiens. Polum enim antiqui, non vt recentiores, punctum quoddam, & axis extremitatem: sed vniuersum *cælum omnes res* ambiens *appellarunt, quod omnia complectatur, & circum omnia versetur, & circumagatur.* Euripides Pirithoo. Et Atlanticum custodiens polum. *Quod ideo dixit,* quia & ipse *polus* circumagitur, & per eum omnia eunt.

NOTAE.

Ὀρνίθων πόλος.] Aristoph. Auibus. pag. 375. v. 6. 7. 8. 9. 10. 11.

Πει. Οὐκ οὖτος οὗ δῆτ', ἐν ὀρνίθων πόλος;
Ἐπ. Πόλος; Πει. τίνα δῆτα; περιφερόμενον εἶπεν τὸν τόπον.
Ὅτι δὲ πολεῖται τοῦτο, καὶ διέρχεται
Ἅπαντα, διὰ τοῦτό γε καλεῖται νῦν πόλος.

Ἦν δ' οἰκίσητε τοῦτο, καὶ φρουρὸν θῆτε
Ἐκ τοῦ πόλου τούτου κεκλήσεται πόλις.

Consul-

A Consule Schol. vnde Suidas. Illic pro οἰκίσητι, quod ab οἰκίω. ῶ. scribitur οἰκίσητι, quod ab οἰκίζω. ῖς. Illud, habito hoc verò, condo significat. Hanc posteriorem lectionem ipse sensus videtur flagitare.

Πολλός. ἀρσενικῶς. ἀντὶ τοῦ πολύς. ἀρριανὸς διονύσου μὲν πέρι, πολλὸς λόγος κατέχει, ἡρακλέους δὲ πέρι, ἠ πολλός.

Πολλός. Masculeo-genere. Pro πολύ. Multus. Magnus. Arrhianus. De Baccho quidem multa mentio fit, quæ apud homines increbuit, de Hercule verò non multa.

Πολλοστημόριον. τὸ ἔσχατον μέρος τῆς γῆς.

Πολλοστημόριον Extrema terræ pars. *Quidam vertunt, Multesimum. Alij, multipartitum. Alij, de-multis-vnum. Alij, verum aliquarum, quarum multa sunt partes, minimam particulam ita vocant.*

Πολλοστός. τάξεως, καὶ μορίου. δημοσθένης, καὶ ἄλλοι.

Πολλοστός. Ordinis, & partis *nomen. Nomen, quod ordinem, & partem significat, Vnus de multis Exiguus. Minimus. Vltimus. Extremus. Sic vocem istam accipiunt.* Demosthenes, & alij.

B

Πολλοστῷ. ἐσχάτῳ. οὔτε καθ' ἡλικίαν σοῦ, οὔτε εἰς τἆλλα προὔχοντος, ἀλλὰ τοῖς πᾶσι πολλοστῷ ὄντι.

Πολλοστός. *Multesimo.* Extremo. Illi, qui nec ætate, nec aliis *rebus* est te præstantior: sed *in* omnibus rebus est vnus-de-multis, *ac in omnibus, vltimus, vel extremus.*

Πολλοῦ. αὐτὸ τοῦτο πάνυ. θρασὺς εἶ πολλοῦ. καὶ πολλοῦ γε δεῖ.

Πολλοῦ. Pro παύ. Valde. Vehementer. Multum. Admodum. Vt, θρασὺς εἶ πολλοῦ. Admodum es audax. Et, πολλοῦ γε καὶ δεῖ. Multum abest profectò

Πολλῷ γε μᾶλλον. καὶ παρῶσι χίλιοι. δῆτα ἔμοιγε πάντες ξύμπαν νικήσειν ἐπαγγελλομένων.

Πολλῷ γε μᾶλλον. *Senarius est, quo Socrates vtitur apud Aristophanem in Nubibus pag. 115. v. 20.* Multo profectò magis, *ô Strepsiades, pecuniam creditoribus debitam negare*

C *poteris,* quamuis adfuerint mille *testes qui viderint, quum ab illis ea tibi numeraretur.* De iis, qui se modis omnibus victores fore pollicentur.

Πολλοῦ γε καὶ δεῖ. οὐδί ὅλως.

Πολλοῦ γε κ. δ. Multum certè abest. Nullo prorsus modo.

Πολλοῦ δεῖν δίκαιος καὶ λέγειν. σιωπῶ. πόρρω λίαν εἰμὶ τοῦ λέγειν. οὐ βούλομαι λέγειν.

Πολλοῦ δεῖν. Multum certè abest, vt dicam. Taceo. Valde procul sum à dicendo. Dicere nolo.

Πόλλ' οἶδ' ἀλώπηξ, ἀλλ' ἐχῖνος ἓν μέγα.

Πόλλ' οἶδ' ἀλ. *Senarius, de quo Er. ad. Chil. 1. Cent. 5. col 161. ad. 18.* Multa nouit vulpes: sed echinus *i. erinaceus,* vnum magnum.

Πολλοὶ θεριοβόλοι, παῦροι δέ τε μάντεις ἄνδρες. πολλοὶ μὲν ἐχθροί, παῦροι δ' ὠφελήσιμοι. θεῖα καλοῦνται αἱ μαντικαὶ ψῆφοι. καὶ τὸ μαντεύεσθαι θριάσαι.

Πολλοὶ Θεριοβόλοι. *Hexametrum, de quo Er. ad. Chil. 1. Cent. 7. col. 227. ad. 8.* Multi *sunt* trioboli, pauci verò vates viri. *Vel, Multi reperiuntur sortilegi: pauci verò fatidici. Huic simile est ad. 6. cad. pag. Multi thyrsigeri, pauci Bacchi. Epigr. lib. 1. pag. 8. Teucer dicit, In agro Troiano sunt mihi.* Multi

D quidem inimici, pauci verò vtiles. *i. amici, qui me iuuent.* θεῖα vocantur diuinatorij calculi. *Sortilegi verò, qui calculos istos in vrnam diuinatoriam coniiciunt, quum aliquid diuinare volunt, ab horum iactu, græcè* θεριοβόλοι *vocatur.* & θριάσαι, diuinare, vaticinari.

Πολλοί στοι μισοῦσιν ἑὰν σαυτὸν φιλῇς. τῶν τό φασι τὰς νύμφας, φῶς τὸν ναρκισσον εἰπεῖν ὑποβλέποντα εἰς τὰς πηγὰς διὰ τὸ οἰκείαν μορφήν.

Πολλοί. *Senarius, de quo Er. ad. Chil. 2. Cent. 10. col. 600. ad. 26.* Multi te profectò odio-prosequentur, si te ipsum amaris. Hoc aiunt Nymphas dixisse Narcisso, so propter pulchritudinem in fontibus contemplanti.

Πολλοὶ στρατηγοὶ καρίαν ἀπώλεσαν. διὰ τὴν ἁλικαρνασσοῦ πολιορκίαν, ὅτι τῇ μὴ ὁμογνωμονοῦσιν.

Πολλοί. *Senarius. Er. ad. Chil. 2. Cent. 7. col. 532. ad. 7. Multitudo Imperatorum Cariam perdidit.* Multi belli-duces Cariam perdiderunt. Propter Halicarnassi obsidionem. In eos *hoc dicitur,* qui non consentiunt.

E

Πολύ. πλεῖστον.

Πολύ. Multum. Plurimum.

Πολυαΐξ. πολυόρμητος.

Πολυαΐξ. Multos impetus-habens. Impetuosus.

Πολυάκης. ὄνομα κύριον.

Πολυάκης. Polyaces. Nomen proprium.

Πολυάνδριον. μνῆμα. τάφος. τὸ θρυλλούμενον ὅτι διὰ πολλοῖς ξενοτάφιον. ὃ ἢ γαιανὰς ἐξεχώρει τῆς πόλεως, καταλιπὼν αὐτοῦ πολυάνδριον, καὶ πολυτελῆ τάφον, οὔπω τεθαμμένων τῶν ἐναπεκότων. καὶ αἰλιανός. θάψαντες ἢ τοὺς νεκροὺς, εἰργάσαντο κοινὸν πολυάνδριον.

Πολυάνδριον. *Locus, vbi sunt multa virorum corpora sepultura mandata. Coemeterium.* Monumentum. Sepulcrũ. Quod vulgò vocatur ξενοτάφιον. *i. Sepulcrum peregrinis sepeliendis destinatum. At si quis legat* Κενοτάφιον, *significabit, Inane-sepulcrum, quod & κενόταφιον appellatur. Imaginarium, ac honorarium sepulcrum, quale Virgilius Aenæ. lib. 3. pag. 166. describit.* Vt, Gaianas autem exiuit ex vrbe, quam reliF quit, vt esset multorum-virorum-sepulcrum, & sumptuosum sepulcrum, quòd *illius vrbis* incolæ non dum sepulti-fuissent. Et Ælianus. Sepultis verò mortuis, fecerunt commune sepulcrum. *i. publicum cœmeterium.*

Πολυαύλακος. μεγάλου. πλατέος. οὐ πεδίου πολυαύλακος ἐμὶ γεραιός.

Πολυαύλακος. Multos-sulcos-habentis. Magni. Lati. Ampli. *Vt in quodam versu,* Non campi magni *dominus* sum ego senex.

Πολύβιος Polybius, Lyci filius, ex Magna vrbe Arcadiæ, *i. Megalopolitanus*, Scipionis Africani præceptor, quando & Panætius philosophus *viuebat, & eiusdem erat præceptor.* Fuit autem temporibus Ptolemæi cognomento Euergetæ *i. Benefici.* Hic illam prolixam Romanam historiam lib. 40. scripsit. Auspicatur autem *eam* ab exilio Cleomenis Spartani, & Philippi, Persei filij, Macedonum successioni, resà Romanis gestas, ordine annectens. Sciendum, historiæ Polybij succedere Possidonium Olbiopolitam sophistã. Scripsit & Strabo Amasiensis *ea, quę* post Polybium *gesta sunt*, lib. 43.

Πόλυβος. Polybus. Nomen proprium.

Πολυβότειρα. Multos-pascens, *Epithetum telluris. Multos-alens.*

Πολύβοτον. Polybotum. Nomen loci. Vel, Multos-alens. Pingue.

Πολυγηθής. Valde-gaudens. Valde-lætus.

Πολυγλεύκου. Multum-mustum-habentis, Vino-abundantis. *Vt in illo pentametri,* Neque vino-abundantis *dominus sum ego* agricola racemi. *L. 3 epistolæ.*

Πολύγλωσσ. Multas-oculorum-pupillas-habentẽ. Multos-oculos habentem *Epithetum Argi pascentis Inachiam iuuencam, de qua Virgil. Aen. lib. 4. pag. 72. v. 24.* Vt multos-oculos habentem pastorem Inachiæ *iuuencæ. L. inachis. Intelligitur Io, Inachi, Regis Argiuorum filia, quam Iupiter vxoris Iunonis metu, mutarat in iuuencam. Ouid. Metamorphos. lib. 1. fabulam pluribus persequitur.*

Πολύγνωτος. Polygnotus. Hic arte quidem, fuit pictor, genere verò, Thasius, & filius, & discipulus Aglaophontis. Athenienſium verò ciuitate donatus fuit, vel quòd Pœcilen porticum, *à picturarum varietate sic appellatam*, gratis pinxisset, vel (vt alij) *quòd* picturas in thesauro, & Anaceo. *i. Castoris, & Pollucis ædæ* gratis pinxisset.

Πολυδάμας. Polydamas, Scotussæus pancratiasta, qui maximus fuit omnium ætatis suæ hominũ. Qui, cùm adhuc esset adolescẽs, leonem in Olympo Macedoniæ *monte* interfecit, nullo telo armatus. Idem etiam in boum armentum ingressus, maximum, & ferocissimum taurum, altero posteriorum pedũ prehendit, & vngula summa retinuit, nec dimisit. Taurus verò saltans, vngulam Polydamanti reliquit *in manu.* Idem aurigam, qui currum celeriter agitabat, inhibuit, ne pergeret vlterius, curru altera manu prehenso, & equos stitit. Darius nothus Arthaxerxis, F. auditis huius *fortibus* facinoribus, muneribus eũm induxit, vt ad se veniret. Tres autem illorũ, qui vocantur immortales, ex prouocatione singulari prælio-pugnantes Polydamas interfecit. Hæc *huius viri præclara* facinora declarabantur, *ac ostentabantur* Olympiæ *scripta* in *eius* statua. Cæterùm propter suũ robur *vir iste* periturus erat, vt & alij, qui propter suas vires de se magnificè senserunt, *ac elati fuerunt.* Vt & Homerus de Hectore *scripsit*, Infelix, perdet tetuum robur. *i. tua fortitudo te tandem perdet.* Cùm enim æstiuo tempore cum comparatoribus in speluncam ingressus fuisset, & illius speluncæ cacumen fortuitò rumperetur, & mortem *illis* minaretur cæteri quidem cursu fugerunt: ipse verò remansit *illic* manibus sublatis, quasi speluncæ in ipsum ruenti resistere posset, ac ibi *tunc oppressus* obiit.

Πολυδαιδάλου. Multa-ornamenta-habentis. *Valde-elegantis. Artificiosè-facti. Vel, Ingeniosi.*

Πολύβιος. λύκου υἱός. ἀπὸ μεγάλης πόλεως τῆς ἀρκαδίας. καθηγησάμενος σκιπίωνος τοῦ ἀφρικανοῦ, ὅτε καὶ παναίτιος ὁ φιλόσοφος. γεγονὼς κζ̄ πολιτεύσαντο τὸν ὅπλη θέντα δύσβατον. οὗτος ἔγραψε τῷ μακρᾷ ἱστορίαν ῥωμαϊκήν, ἀπὸ βιβλίου μ. ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς φυγῆς κλεομένους τοῦ σπαρτιάτου, καὶ φιλίππου τοῦ περσέως υἱοῦ, τῆ διαδοχῆ τῆς ὑπατείας τὰ ἔξης ἀποσωσάντων ῥωμαίων. ἐτῶν ὧν διαδέχεται τῷ πολυβίου ἱστορίαν ποσειδώνιος ὀλβιοπολίτης σοφιστής. ἔγραψε καὶ γράβων ἀμασιὸς τὰ μ̄ πολύβιον, ἐν βιβλίοις μγ̄.

Πόλυβος. ὄνομα κύριον.

Πολυβότειρα. πολλοὺς τρέφουσα.

Πολύβοτον. ὄνοματόπου. ἢ τὸ πολλοὺς τρέφον. λιπαρόν.

Πολυγηθής. πολυχαρής.

Πολυγλεύκου. πολυοίνου. ἀπὸ πολυγλεύκου γλεύκους βότρυος.

Πολύγλωσσον. πολυόμματον. οἷα πολύγλωσσον βουκόλον ἰναχείης. ἐν ὑπογράμματι.

Πολύγνωτος. ὕδος ζωγράφος μὲν ἓν τῶν τέχνῃ. θάσιος ἦν τὸ γένος. ἦν δὲ καὶ μαθητὴς ἀγλαοφῶντος. τυχὼν δὲ τῆς ἀθηναίων πολιτείας, ἢ ἐπὶ τῶν ποικίλῃ στοᾷ ἀνέγραψε τροίκα. ἢ ὡς ἔνιοι, τὰς ἐν τῷ θησαυρῷ, καὶ τὰς ἐν ἀνακείῳ γραφάς.

Πολυδάμας. σκοτουσσαῖος. παγκρατιαστής. ὃς ἐγένετο μέγιστος τῶν κατ' αὐτὸν πάντων τὸ τρέφειν. ὃς καὶ νέος ὢν ἀπέκτεινε λέοντα ἐν τῷ ὀλυμπιακῷ μακεδονίας, σὺν ὅτι ἐσκόπασε μόνος ὅπλων. εἰς ἀγέλην δὲ βοῶν εἰσελθὼν ὁ αὐτὸς, τὸν μέγιστον, καὶ ἀγριώτατον ταύρων λαβὼν, τῷ ἑτέρῳ τῶν ὀπισθίων ποδῶν τὸ χηλῆς κατέσχεν ἄνδρας, καὶ οὐκ ἀνίει. ὁ δὲ ταῦρος ποδῶν, ἀφῆκε τῷ πολυδάμαντι τὸν ὁπλῆ. ὁ αὐτὸς ἅρμα εἵλκον ἐλαύνοντα ἀσκοῦντά τε ἅρμα, ἐπέχει τε ὄπισθεν λαβόμενος τῇ ἑτέρᾳ τῶν χειρῶν τὸ ἅρμα. καὶ ἵππους τοὺς ἵππους. τοῦτον δὲ ἀρεῖος ὁ νόθος ἀρταξέρξου υἱὸς, ἀκούσας τὰ ἔργα. δώρεις ἐλθεῖν πορ' αὐτὸν ἐποιεῖτο. ἐξῆς δὲ τῶν ἀθανάτων καλουμένων κζ̄ ἀριθμὸν μονομαχήσαντας ὁ πολυδάμας ἀπέκτεινε. ταῦτα τὰ ἔργα δεῖ τὸ ἀνδριάντος ἐδηλοῦτο ἐν ὀλυμπίᾳ. ἔμελλε δ' ὑπὸ τῆς ἑαυτοῦ ῥώμης ἀπολέσθαι, ὡς καὶ ἄλλοι οἱ δεῖ ἰσχὺν μέγα φρονήσαντες. ὡς καὶ ὅμηρος περὶ ἕκτορος. δαιμόνι, φθίσῃ σε τὸ σὸν μένος. εἰσελθόντος γὰρ ἐν ἀσπλαίῳ ὥρᾳ θήρους ἅμα τοῖς συμπόταις, καὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ἀσπλαίου κζ̄ τύχῃ διαῤῥηγνυμένης, καὶ θάνατον ἀπειλούσης, οἱ μὲν ἄλλοι δρόμῳ φεύγουσιν. αὐτὸς δὲ ἔμεινε τοῖς χεῖρας ἀναχὼν ὡς ἀνθέξων δεομένῃ τῷ ἀσπλαίῳ. καὶ αὐτόθι ἐπλάβησε.

Πολυδαιδάλου. πολλὰ ποικίλματα ἔχοντος.

A Πολυδεύκης. ναυκρατίτης. τινὲς δ' αὐτὸν σοφιστεῦσαι γεγράφουσι παίζοντες. τινὲς δὲ φοίνικα τὸν Ἀρδουίνναν. ἐπαιδεύθη δὲ ὑπὸ κομμόδου τοῦ βασιλέως. καὶ ἐτελεύτησε βιοὺς ἔτη ξ' καὶ ἡ. συντάξας βιβλία τάδε. ὀνομαστικὸν, ἐν βιβλίοις ι'. ἔστι δὲ συναγωγὴ τῶν διαφόρων μὴ τοῦ αὐτοῦ λεγομένων. διαλέξεις, ἤτοι λαλιάς. μελίτας. εἰς κόμμοδον καίσαρα ὑπὲρ τῶν ἀθλημάτων. ῥωμαϊκὸν λόγον. σαλπιγκτικὸν, ἢ ἀγῶνα μουσικόν. καὶ στεφανίτους. καὶ σινωπέων. καὶ ἑλληνίων.

B ἀρκαδικόν. καὶ ἕτερα.

Πολυδίψιον. ἢ τὸ πολλοῖς ἔτεσι διψῆσαν ἀπὸ ἱστορίας. ἢ τὸ ὑπερεπόθητον.

Πολύδωρος. ὄνομα κύριον.

Πολύαινος. πολλοῦ ἐπαίνου ἄξιος. ὦ πολυαίνε ὀδυσσεῦ.

Πολύαινος. σαρδιανὸς σοφιστής. γεγονὼς ἐπὶ τοῦ πρώτου καίσαρος γαΐου. λόγους δικανικούς. καὶ δικῶν, ἤτοι συμβουλιῶν ὑποτυπώσεις. Θριάμβου παρθικοῦ βιβλία ζ'. καὶ ἄλλα.

C Πολύαινος. μακεδὼν ῥήτωρ. ἔθηβάς, τακτικὰ βιβλία γ'. καὶ ἄλλα.

Πολύκλειος. ὁ πολυχρόνιος.

Πολύκλυτον. τίμιον. πολυπόθητον.

Πολύκλης κωμικὸς, τοῦ δὲ δρᾶμα ὄζη ὑνίοχος, ὡς ἀθήναιός φησιν ἐν δειπνοσοφισταῖς φησίν. ἐχθρὸς ἦν καὶ καθ' ἡμᾶς πολύκλυτος ὑποφρὰς ἡμιγύαιος. θεοσυγὴς. βαρύοργητος. κακοῦ τε, καὶ τυχὸς δεινὸν, καὶ ὀλέθριον τῷ βίῳ ἐπιλόχευμα.

D Πολύζηλος.

Ὦ πλοῦτε, καὶ τυραννὶ, καὶ τέχνης τέχνης.
Ὑπερφέρουσι τὸν πολυζήλωτον βίον.
Ὅσους παρύμνᾳ ὁ φθόνος φυλάσσεται.

Πολύζηλος. κωμικὸς. δράματα αὐτοῦ νίπτρα. διωτυνδάρεως. μυστῶν γοναί. διονύσου γοναί. ἀφροδίτης γοναί.

E Πολύζηλος. οὗτος πηρωθεὶς ὡς φάσμα θεασάμενος μεῖζον, ἢ ὥστε τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑπενεγκεῖν, τῷ πανὶ κρύπτον τὴν ἀσπίδα συμμαχον, τὸν πᾶν δ' ἐκάλυπτεν εἴδωλον, ἐμάχετο ὡς ὁρᾷν. καὶ διέκρινε τῇ φωνῇ τοὺς ἰδίους, καὶ τοὺς πολεμίους.

Πολυδεύκης. Pollux, Naucratita. Quidam verò periocum dicunt *ipsum fuisse* Sophistam Arduennę. Arduenna verò, vrbs *est* Phœnicię. Docuit autem Athenis sub Commodo Imperatore, & obiit anno ætatis 58. Composuit hos libros, Onomasticum lib. 10. Est autem collectio eorum, quę de eodem dicũtur. Disputationes, siue Sermones. Declamationes. Commodi Cæsaris Epithalamium. Romanam orationẽ. Buccinatorem, siue Certamen musicum. Contra Socratem. Contra Sinopenses. Panhellenium. *i. orationem habitam in totius Græciæ conuentu.* Arcadicum. Et alia.

Πολυδίψιον. Vel quod per multos annos siti-laborauit. *Quod petitum* ex historia. Vel, Vehementer-optandum.

Πολύδωρος. Polydorus. Nomen proprium.

Πολύαινε. Multa-laude-dignus. *Vt apud Homerum.* ô multa-laude-digne Vlysses.

Πολύαινος. Polyænus, Sardianus Sophista, qui-fuit sub primo Cęsare Caio. *Scripsit* orationes forenses. Et causarum, *vel, Iudiciorum,* siue patrociniorum formas. Parthici triumphi lib. 3. & alia.

Πολύαινος. Polyænus, Macedo, Rhetor, *vel, Orator. Scripsit* de Thebis. Tactica. *i. de instruenda acie,* lib. 5. & alia.

Πολύευκτος. Diuturnus. *ὁ πολλὰς ἔτη, ἢ χρόνους ἑαυτοῦ ἔχων. i. Multos annos habens.*

Πολύοιστον. Vehementer-optandum. Pretiosum. Valde-desiderabile.

Πολύευκτος. Polyeuctus Comicus. Huius fabula est Auriga, vt ait Athenęus in Dipnosophistis. Fuit etiam ętate nostra Polyeuctus, *homo*, detestabilis, semiuir, inuisus-Deo, graui-iracundia-præditus, Cocyti, & Stygis dirus, & pernicios*us humanæ* vitę partus.

Πολύζηλος. Valde-æmulandus. Multę-æmulationi-obnoxius. Inuidiosus. Peramabilis. Multum-optatus. *Sophocles in Oedipo Tyranno pag.* 168. *v.* 6. 7. 8.

O opulentia, & regnum, & ars arte
Præstantior, in *multum-optata vita,*
Quanta apud vos inuidia seruatur!

Πολύζηλος. Polyzelus. Comicus. Eius fabulę *sunt* Niptra. *i. Lauacra.* Demotyndareus. Musarum partus. Bacchi partus. Veneris partus.

Πολύζηλος. Polyzelus. Hic excęcatus, vt is, qui spectrum vidisset maius, quàm quod oculis ferre-posset, *spectrum inquam*, quod Panis clypeum pugnæ-socium occultabat. (Pana enim fuisse coniiciunt) pugnabat tanquam videns, & *sola* voce suos, & hostes. *i. suos ab hostibus* discernebat.

N O T Æ.

Τῷ Παν.] Vide Er. ad Chil. 3. Cent. 7. col. 765. ad. 3. Panicus casus. Veteres credebant. Pana Deum repentinos terrores imprimere, qui Panici terrores ab eo sunt appellati, quorum nullam manifestam causam homines videbant. V Volfius hunc locum aliter videtur legisse.

F

Πολυζύγῳ. πολυκαθέδρῳ.

Πολυειδὴς. πολύμορφος. καὶ πολυειδία, ἡ ποικιλία.

Πολῖϊδος. ὄνομα κύριον.

Πολυζύγῳ. *Nauis epitheton.* Multa-iuga-habenti. Multa-transtra habenti. Multas-sedes-habenti.

Πολυειδὴς. Multi-formis. Multarum-formarum. Multifarius. Multiplex. Varius. Diuersus. Et πολυειδία. Varietas.

Πολῖϊδος. Polyidus. Nomen proprium.

Πολυϊδρία. ἡ πολυπειρία. A

Πολυΐδρεια. Multarum-rerum-scientia. Multarum-rerum-peritia, cognitio, & experientia.

Πολυΐστωρ. Multarum-rerum-auditor. Qui-multa-audiuit. Vt, Nec fuerat multorum librorum auditor. *i. nec multos libros audierat:* sed vi ingenij præditus erat, quod vel ad ipsam Deorum naturam propemodum accedebat, & in enarrationibus erat admirabilis. Quidam igitur ex eius discipulis dixit, Virum illum non verba: sed rerum essentias, *& oracula* loqui.

Πολυΐστωρ τις ἦν τῶν βιβλίων πολυΐστωρος, ἀλλὰ ῥώμη γε φύσεως καὶ θεῶν ἀγχιτόρμι, ἐν ταῖς ἐξηγήσεσιν ἦν θαυμάσιος. εἶπεν οὖν τις τῶν φοιτητῶν, ὡς οὗτος ὁ ἀνὴρ οὐ φθέγγοιτο λόγους, ἀλλὰ πράγματα οὐσίας.

Πολύθεστον. Ad-multa-medicamenta-conducens, *ac vtile.* Θέσια enim *vocantur* flores, *vnde medicamenta parantur Pigmenta. Venena. Quilibet flores.* Homerus *Iliados χ pag. 858. v. 1. & 2. de Hectoris vxore telam texente dicit: Sed ipsa telam texebat in conclaui domus alta,* Duplicem, splendidam. In *ea* verò flores varios spargebat. *i. intertexebat.* πολύθεστος etiam accipitur pro astuto, *& callido, q. d. qui multorum florum, ac venenorum est peritus.*

Πολύθεστον. Πολυφάρμακον. Θέσια γὰρ τὰ ἀνθη. Ὅμηρος. ἐν δὲ θέσια ποικίλ' ἔπασται. τάττεται ἢ καὶ ἀντὶ τοῦ παντός. B

Πολυθρύλητος. Valde-diuulgatus. Cuius-fama-est valde-magna. Celebratus. Nominatissimus. Memoratissimus. Celeberrimus. Is, cuius nomen est celeberrimum.

Πολυθρύλητος. πανημισμένος. ἀγαβεβοημένος. ὀνομαστότατος.

Πολυκαγκὴς. Peraridus *locus.* Multam ariditatem habens. *Vt apud Homerum sitis vocatur* πολυκαγκὴς, *quòd multam ariditatem, siue siccitatem afferat.* κάγκανον *enim, lignum aridum significat.*

Πολυκαγκής. ὁ καταξηρὸς τόπος.

Πολύκαρπος. Polycarpus, Ioannis Euangelistæ, & Theologi auditor, successor verò Bucoli, qui fuit primus Smyrnæorum Ecclesiæ Episcopus, qui *Polycarpus* etiam post ipsum secundus Episcopatum obtinuit, & martyrio pro Christo consummatus, *ac ad perfectionem perductus* est, sub Marco Antonino. Scripsit epistolam ad Philippenses admodum admirabilem. & ad Magnum Dionysium Areopagitam, & ad alias Ecclesias. Hic ob quædam crimina Paschalis, imperante Antonino pio, & Ecclesiæ Romanæ Episcopo Aniceto, Romam venit, vbi multos, qui Marcionis, & Valentini dogmati crediderant, *idque sequebantur, ab illo errore ad rectam viam* reuocauit. Cum autem ipsi fortè-fortuna Marcion obuiam-factus-fuisset, & dixisset, Agnosce nos, Polycarpe, Respondit, Te primogenitum diaboli filium agnosco.

Πολύκαρπος ἰωάνου τοῦ εὐαγγελιστοῦ, καὶ θεολόγου ἀκροατής. διάδοχος δὲ βικόλου τοῦ C πρώτου θρονισθέντος τῆς σμυρναίων ἐκκλησίας. ὃς καὶ μετ' αὐτὸν δεύτερος ἦν θρονισθεὶς ἐπράτησε. καὶ μαρτυρίῳ τὸν ὑπὲρ χριστοῦ τετελείωται, ἐπὶ μάρκου αὐτωνίνου. ἐγραψε θρησκολιῶ πρὸς φιλιππησίους πάνυ θαυμασιῶ. καὶ πρὸς τὸν μέγαν διονύσιον τὸν ἀρεοπαγίτην. καὶ πρὸς ἄλλας ἐκκλησίας. οὗτος διά τινας αἰτίας ἐπάσχα, βασιλεύοντος ἀντωνίνου τοῦ πίου, καὶ θρησκοποιοῦντος τὰ ἐκκλησίας ῥώμης ἀνικήτου, ἐπίσης τῇ ῥώμῃ, εἰ ἦ καὶ πολλοὺς τῷ δόγματι D μαρκίωνος, καὶ βαλεντίνου πεσόντας ἀνεκαλέσατο. ἀπαντήσαντος ἦ αὐτῷ ἐξ αὐτομάτου μαρκίωνος, καὶ εἰπόντος, γνώρισε ἡμᾶς πολύκαρπε, ἀπεκρίθη. γινώσκω σε πρωτότοκον τοῦ διαβόλου υἱόν.

Πολυκαρπότατος. Locus fertilissimus. *Epitheton loci feracissimi, qui plurimos fructus fert.*

Πολυκαρπότατος. τόπος ἔυγεος.

Πολύκοιλος. Valde punctus. Acu-variè pictus.

Πολύκοιλος. πολυκέντητος.

Πολυκηδὴς. Multas-curas-habentis. Multas-curas-afferentis.

Πολυκηδίος. πολυφροντίστου.

Πολυκλεὴς. Valde-clarus. Valde-glorioſus. Clarissimus. Glorioſissimus.

Πολύκλειτος. πάνυ ἔνδοξος. E

Πολύκλητοι. Verò, Ex-multis-locis-vocati.

Πολύκλητοι δὲ, ἐκ πολλῶν κεκλημένοι τόπων.

Πολυκλῆϊς. Multas-cathedras-habentibus. Multa-transtra-habentibus. Et πολυκλίσιον eodem-modo *sumitur. Hinc verò per contractionem formatum est* πολυκλῆϊς.

Πολυκλῆϊς. πολυκαθέδρας. καὶ πολυκλίσιον ὁμοίως.

Πολύκμητος. Multo labore factus. Valde-elaboratus. Laborioſus. Ad-multos-labores-ferēdos-aptus.

Πολύκμητος. πολυκάματος.

Πολυκράτης. Polycrates, Athenienſis orator, vehemens, qui ſecundus Anyto', & Melyto orationes contra Socratem ſcripſit.

Πολυκράτης ἀθηναῖος ῥήτωρ. δεινός τε, καὶ τοὺς κατὰ σωκράτους λόγους δεύτερος ἀνύτου, καὶ μελίτου γράψας. F

Πολυκράτης. Polycrates. Cypri princeps, qui fuit ſub Ptolemæo puero. Fide præditus fuit, & *primùm quidem* vitam virtuti-deditam coluit. Deinde verò, ætate progrediente, prorſus in luxuriam impegit, & vitam indecoram tranſegit. Declinatur autem *ingenitiuo ſingulari,* Πολυκράτους, *& per contractionem,* Πολυκράτους.

Πολυκράτης. ὁ τῆς κύπρου ἄρχων. ὅτε πολεμαίου τοῦ παιδὸς ὑπῆρχεν. πίστιν εἶχε, καὶ βίον ἐπαίετον. μετὰ δὲ ταῦτα προβαινούσης ἤδη τῆς ἡλικίας, ὁλοτρόπως εἰς ἀσέλγειαν ἐξώκειλε, καὶ βίου ἀπρεποῦς ἐκλίνει ὁ πολυκράτους.

Πολύ-

A Πολύχρημνον. δύσβατον. ὀρεινόν.

Πολυκτήριος. ὄνομα τόπου.

Πολύκτωρ. ὄνομα κύριον.

Πολυκύμονος θαλάσσης. πολυταράχου.

Πολυλήϊος. πολλὰ κτήματα ἔχων.

Πολόλυστος. πολυλιτάνευτος.

Πολυμάθια.

B

Πολυμήλη. πολυθρέμματος γῆ.

Πολύμητις. πολύβουλος.

Πολύμνηστος. καὶ ἀριφράδης. καὶ οἰόνιχος ἀῤῥητοποιοί. καὶ πολυμνήστεια ἢ καὶ αὐτὴ κωμῳδεῖται ὑπὸ Κρατίνου.

Καὶ πολυμνήστειά θ' ὑμνῳδεῖ μυστιλλοκόπος τις μανθάνει. Ἀριστοφάνης.

C

Οὔτις τοίνυν τοιοῦτον ἀνδρα μὴ σφόδρα λυμαίνεται,
Οὗ ποτ' ἐκ ταυτοῦ μεθ' ἡμῶν πίνεται ποτηρίου.

Πολύμνηστον.] Aristophanes in Equitibus. pag. 254. v. 19. 20. 21.

Καὶ πολυμνήστεια ταυτῶν, καὶ ξυναν Οἰονίχῳ.
Ὅστις οὖν τοιοῦτον ἀνδρα μὴ σφόδρα βδελύττεται,
Οὔποτ' ἐκ ταυτοῦ μεθ' ἡμῶν πίεται ποτηρίου.

Vide & præcedentia, vbi pluribus de Arignoto, & Ariphrade agitur. Schol. annot. 11. Πολυμνήστεια. αἱ λέ Πολυμνή-
D του Κολοφωνίου. κιθαρῳδὸς ἦν οὗτος. κωμῳδεῖται δὲ καὶ οὗτος ἐν τοῖς αὐτοῖς. Πολύμνηστον δὲ, καὶ Οἰόνιχος ὁ μέλος ἀῤῥητοποιός. &c cæt.

Πολυωδυνία. καὶ πολυώδυνος, ὁ ἐν μεγάλῃ θλίψει ὤν.

Polyodynia. Multus dolor. Magna-dolor. Magna-calamitas. Magna-afflictio. Magnus-mœror. Et πολυώδυνος. Qui multis-doloribus-cruciatur. Qui est in magna calamitate. *Vel, multorum dolorum autor, vt actiuè sumatur.*

Πολυωπόν. τὸ πολύτρητον δίκτυον. πολυοπὸν ἱμάτιον.

Polyopon. Retis Epithetum. Multos-oculos-habens rete. Multa-foramina-habens. πολυοπὸν verò, τὸ πολλὰς ὀπὰς ἔχον. Pallium multa foramina-habens.

Πολυωρήσῃς. πολλὴν φροντίδα ποιήσῃς. φυλάξεις. καὶ πολυωρία, ἡ βαθμόλεια. ὁ δὲ, ἐδέετο τοῦ θεοῦ πολυωρείας τυχεῖν· ὁ δ' ἐξ αὐτοῦ. ἐ αὖθις αἰλιανός. διομβρῳ ἢ πολυωρείας τυχεῖν, καὶ ῥοπῆς εἰς τὸ κρεῖττον, οὐκ ἐπίνευσε.

Polyoreses. Multam-curam geres. Magna-cura-custodies. Et πολυωρία. Magna-cura. Magna-solicitudo. Vr, Ille verò Deum orabat, vt magnam-curam ab ipso manantem impetraret. *i. vt ille sui curam magnam gerere vellet.* Et rursus Ælianus. Illi verò oranti *Deum*, vt sui magnam-curam gereret, *& sui rationem haberet*, ac momentum in melius *sibi daret, seque ad rerum meliorum statum promoueret, Deus* non annuit.

Πολυπάμμονος. πλουσίου. πολυθρεμμάπου, ἀπὸ τοῦ πῶμαι τὸ κτῶμαι. καὶ πάσασθαι κυρίως μὲν τὸ κτήσασθαι θρέμματα. καταχρηστικῶς δὲ, καὶ παὶ ὁποιῶν.

Πολυπάμμονες. Multas-possessiones-habentis. Multa-possidentis. Diuitis. Magnam-pecoris-copiam-habentis. ἀπὸ τοῦ πῶμαι, possideo. Et πάσασθαι, propriè quidem *significat* possidere pecora, abusiuè verò, & quidquis aliud.

Πολυπίδακα. πολλὰς αἰαβολὰς ἔχουσαν. τουτέστιν, αἰαβλύσεις.

Πολυπίδακα. Multos-fontes-habentem. Fontibus-abundantem. Multas αἰαβολὰς, hoc est αἰαβλύσεις. i. e. quarum-scaturigines habentem.

Πολυπλήθεια.

Πολυπλήθεια. Magna, multitudo.

Πολύπους δίκην ἄντλου ἑαυτὸν καταφαγών.

Πολυπόδου δ'. Polypodis instar ipse se-ipsum deuorans.

Πολύπους. ὅτι ὁ πολύπους πληγεὶς πολλάκις πρὸς τὸ πίων γίνεσθαι. καὶ πα-

Πολύπους. Polypus captus multis-plagis verberatur, vt pinguior fiat. Et prouerbium, *de quo Erasm. ad*

Chil.2.Cent.5.col.505.ad.99. Bis ſeptem plagis polypus contuſus.

Πολύποδ& ὁμ. Polypi ſimilitudo. Ad eos, qui ſe cum aliquibus comparant.

Πολυπραγμοσύν. Curioſitas. Multiplex-ſtudium. Multarum rerum aggreſſio,& tractatio. Et πολυπράμων. Curioſus. Rerum-novarum-ſtudioſus. Qui-multis-negociis-ſe-immiſcet. *Vir* bonus non eſt curioſus. Hoc demonſtrare volentes, Curioſitaté mutantes in rerum-gerendarum-ſtudium, euertimus propoſitam *quæſtionem, quæ dicebatur, Curioſum non eſſe bonum virum.* Nam πολυπράγμων. i. qui-res-multas-agit, nondum manifeſtum peccatum ſignificare videtur. Si quidem πολυπράγμων eſt ille, qui in multis rebus voluitur, *verſatur, multiſq. negociis occupatur.* Hoc enim etiam caſu quodam alicui *viro bono* contingere poteſt. At φιλοπράγμων. i. negociorum-amans, affectionem, & propenſionem ad res *gerendas*, & ſtudium, & voluntatem indicat. Quod à *viro* bono *eſt* alienum.

Πολυπτύχου. Multiplicis. Multas intercluſiones, vt plicas habentis. Multas-habentis-plicas.

Πολυποικιλόπλους. Plurimam-colorum-varietatem-habens. Multicolor. Multiformis. Maximè varius.

Πολυποίητης. Polypoetes. Nomen proprium.

Πολύρρηνος. Qui-multos-agnos-habent. Qui-multas-pecudes poſſident. Diuites. Opulenti. Et Polyrrhenon, Cretæ locus, vbi Diis rem-ſacram-faciebant. Quære in vocibus οἱ Κρῆτες.

Πολύς. Multus. Magnus. Vehemens.

Πολυσμαράγοις. Multum--ſtrepitum-edentibus. Valde-reſonantibus. Valde-ſonoris.

Πολυσπαθής. *Sæpe-ſpatha-denſatus. Spatha-ſæpe-pulſatus. Spatha verò dicitur textorium inſtrumentum, quo tela pulſata denſatur. Sic lamina quædam oſſea, vel lignea gladij quandam figuram referens, Sic & pecten, ac radius textorius vocatur.* Spatha-ſæpius-elaboratus. In epigrammate 59 *lib. 1. Epigr. pag. 413.*

Altera verò dicaui *ſæpe-ſpatha-denſatorum curatorem radium-textorium peplorum.*

Πολυσπόρους. Illas quæ-ſunt-in-multas-partes-diſperſæ. *Vt in quodam hemiſtichio,*

--In-multas-partes-diſperſáſque phalanges.

Πολύστρατος. Polyſtratus. Hic ſuſtinens culpam, & *accuſatus*, quòd Mercurij-ſtatuas circuncidiſſet, *ac mutilaſſet*, ab Athenienſibus occiſus eſt, cuius meminit Lyſias. Alius verò eſt ille, pro quo idem Lyſias orationem ſcripſit. Alius etiam fuerit ille, cuius meminit Demoſthenes in Philippicis quem aliquando peregrinum-exercitum Corinthi aluiſſe dicit. Sed *vide* ne fortè illic ſcribendum ſit Polytropus, pro Polyſtratus. Didymus enim ait ſe apud neminem repetiſſe Polyſtratum fuiſſe-ducem exercitus-peregrini, *quem aluerit* Corinthi. Polytropum verò *dicit* Athenienſem fuiſſe.

Πολυσχιδής. Multifidus. In-multas partes-fiſſus. Pedes-in-multas-partes diſcretos-habens. In-multos-ramos-ſparſus. Et πολυσχιδῆ ζῶα. Animalia in-multas partes-habentia-pedes-diſcretos. Animalia fœcunda *cenſentur* homo, canis, leo, & ſi quod aliud, cui contigerit *vno partu* multos-fœtus-parere.

Πολυτελής. Sumptuoſum. Thucydides. Ipſos enim ad bellum Deceliacum habere, ſumptuoſum videbatur. Et πολυτέλεια. Sumptuoſis. τέλος enim *eſt* ipſe ſumptus. Et πολυτέλεια. magnus-ſumptus, nimius-ſumptus, profuſio, luxus, magnificentia.

ρεσμία. διὸ ἐπὶ τὰ πλημμῦρις πολύσπους πλοῦμβος. A

Πολύποδος ὁμοιότης. πρὸς τοὺς ἐξομοιοῦντας πρὸς ἑαυτούς.

Πολυπραγμοσύν. καὶ πολυπράγμων. ὁ πανδαιὸς οὐκ ἔστι πολυπράγμων. τοῦτο βουλόμενοι δεῖξαι, τὴν πολυπραγμοσύνην μεταλαβόντες εἰς φιλοπραγμοσύνην. ἀνασκευάζομεν τὸ προκείμενον. ὁ μὲν γὰρ πολυπράγμων οὐδέπω φανερὰν ἁμαρτίαν σημαίνειν δοκεῖ. ἔστι πολυπράγμων μὲν ὅστις ὁ ἐν πολλοῖς κυλιόμενος πράγμασι. δύναται δὲ τοῦτο καὶ ἀπό τύχης τινὶ συμβῆναι. ὁ δὲ φιλοπράγμων, διάθεσίν τε, καὶ οἰκειότητα τὴν πρὸς τὰ πράγματα δηλοῖ, καὶ σπουδήν, καὶ αἵρεσιν. ὅ ἀλλότριον τοῦ ἀνδρὸς ἀγαθοῦ. B

Πολυπτύχου. πολλὰς ἀποκλείσεις ἔχοντος. οἷον πτύχας.

Πολυποικιλόπλους. C

Πολυποίητης. ὄνομα κύριον.

Πολύρρηνος. πολλὰ θρέμματα ἔχοντες. τὸ πολύρρηνον, τόπος κρήτης. ἔνθα θεοῖς ἔθυον. καὶ ζήτει ἐν τῷ οἱ κρῆτες.

Πολύς. σφοδρός.

Πολυσμάραγοις. ἠχητικοῖς.

Πολυσπαθής ὁ πλειστάκις ὑπὸ πάθης εἰργασθείς. ἐν ὑφηχάμματι. D

Ἁ δ', πολυσπαθέων μελεδήμονα χερκίδα πήκλων.

Πολυσπορίας. διὰ πολλὰ μέρη διασπαρμένας.

--Πολυσπορίας πφάλαγγας.

Πολύστρατος. ὕστερος αἰτίαν ἔχων τοῦ ἑρμοῦ ἀνελόφαι, ἀνηρέθη ὑπὸ ἀθηναίων. οὗ λυσίας μέμνηται. ἕτερος δέ ἐστιν, ὃν ἡ λόγον ἔγραψεν ὁ αὐτὸς λυσίας. ἄλλος δ' ἂν εἴη, ὃν μνημονεύει δημοσθένης ἐν φιλιππικοῖς. λέγων αὐτόν ποτε ἐν κορίνθῳ ξενικὸν ἐτρέφειν. μή ποτε μέν τι ἐνταῦθα δεῖ γράφειν πολύστροπον, ἀντὶ τοῦ πολυστράτου. οὐδὲ γὰρ μηδένι φησὶν ὁ δίδυμος εὑρηκέναι τὸν πολύστρατον ἡγησάμενον τοῦ ἐν κορίνθῳ ξενικοῦ. τὸν μέν τι πολύστροπον ἀθηναῖον εἶναι. E

Πολυσχιδής. πολυμερές. καὶ πολυσχιδῆ ζῶα. ἀνθρωπος. κύων. λέων. καὶ εἴ τι ἄλλο τοιοῦτο συμβέβηκε πολυτοκεῖν. F

Πολυτελές. δαπανηρὸν, θουκυδίδης. τὸ γὰρ ἐλθεῖν αὐτοὺς πρὸς τὸν ἐν δεκελείᾳ πόλεμον, πολυτελὲς ἐφαίνετο. καὶ πολυτελέσι, πολυδαπάνοις. πόλος γάρ, τὸ δαπάνημα. καὶ πολυτέλεια.

A Πολυτελῆ. τὰ πολυδάπανα. ὡς ἀτελῆ, τὰ ἀδάπανα.

Πολυτιμητίζόμενος. θεραπεύόμενος.

Πολυτίμητος. ἐφηλάφων τὰς ὑπομνηματισμούς, ὅτι ὁ πολυτίμητος Ἡρακλείδης ἦκεν ἔχων. ὁ πολυτιμώμενος.

accipitur pro πολυπιμάρητος, actiuè. i. valde-cupidus-vltionis. *Gallicè Vindicatif.*

Πολύτλας. πολλὰ ὑπομείνας.

Πολυφασίας. πολυλογίας.

B Πολυφλοίσβοιο. πολυταράχου.

Πολυφόρβη γῆ. ἡ πολλὰς ἐφιεῖσα.

Πολυφόρῳ. ἀριστοφάνης. σὺ πὸ πολυφόρῳ συγκίκραμαι δαίμονι. αὐτὶ τοῦ πολλά μοι κακὰ ὑφ' ἑνὸς κομεῖν φέροντι. ἢ ποικίλῳ. ἀπὸ τοῦ πολὺ ὕδωρ ἐπιδεχομένῳ τοῦ οἴνου. πυτίσιν ἀκράτῳ, καὶ ἰχυρῷ πρὸς τὸ κακόν. πολυφορεῖν γὰρ ἔλεγον τὸν πολλὴν κρᾶσιν δεχόμενον. ὀλιγοφορεῖν δὲ, τὸν ὀλίγην. ἢ μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν αἰθόντων τῶν δένδρων.

Πολυφορώτερον. συνετὸν ἐν λόγοις.

Πολύφρονος.

Πολύχουν. πολυφόρητον, ἢ πολυειδῆ.

Πολύχρους. πανοῦργος. ὁ ἢ ἀνόμως, ὁλοσχερῶς μὲν εἶχε περὶ τὰ μαθήματα, πολύχρους ἦν πρὸς τὴν λέξιν. καὶ τὰ αὐτὰ γράφων αὖθις, καὶ μὴ δυνάμενος ἐπεξελθεῖν τῷ προτεθέντι σκοπῷ. ὡς δεικνύουσιν αἱ τέσσαρες τόμοι, ἃς ἐματαιοπόνησεν εἰς τὰς ἐπιστολὰς πολλοὺς γὰρ λόγους ἐς αὐτὰς ἀναλώσας, τ' ἐπιστολὴν τὸν σκοπὸν ἐλεῖν οὐ διδυνήθη.

Πόμα κεκραμένον, δύο καὶ τρία. τρία μέρη ὕδατος ἐπιδεχόμενον, οἴνου δὲ δύο. ἀρίστη κρᾶσις οἴνου δύο μέρη, καὶ ὕδατος τρία. ἀριστοφάνης. ἔχω ποιεῖν κεκραμένον τρία καὶ δύο. ἢ τελεσγονὶς αὐτὸν ἐπετεκτήνατο. βούλεται δὲ εἰπεῖν, ὅτι ἡ Ἀθηνᾶ ποιῆσαι αὐτὸν ἐποίησεν. ὡς δυνάσθαι τρία μέρη φέρειν ὕδατος.

Πολυτελῆ. Sumptuosa. Quæ magnum sumptum requirunt. Vt ἀτελῆ. Non-sumptuosa. Ea, in quæ peragenda non est opus magno sumptu.

Πολυτιμητίζόμενος. Qui à multis honoratur. Multùm honoratus.

Πολυτίμητος. Apud multos honoratus. Valde pretiosus. Valde honoratus. Honoratissimus. Vt, Tractabant illos commentarios, quos honoratissimus Heraclides secum attulerat. *L. αὖ ὁ Ἡρ. Item interdum*

Πολύτλας. Multa passus. Qui multa tulit.

Πολυφασίας. Multiloquia.

Πολυφλοίσβοιο. *Maris epithetum.* Multum strepitum edentis. Multistrepi.

Πολυφόρβη γῆ. Multos alens terra.

Πολυφόρῳ. Aristophanes. *Pluto p.* 42. *v.* 27. 'Adeò multifero commixtus sum Deo. Pro, *Vexor fato* multa mala eodem tempore mihi ferente. Vel va. *fato agitor. Quod dictum est per translationem ductam* à vino multam aquam recipiente, hoc est *fato* mero, & robusto ad malum *mihi ferendum.* πολυφόρον enim vocabant *vinum* multam mixtionem. *i aquam infusam, mixtámque* ferens. Ὀλιγοφόρον verò, *quod fert aquæ mixtionem* exiguam. Vel metaphoricè *dictum est, per translationem ductam* ab arborum floribus, *ab arboribus multos flores ferentibus. Sic enim in græcis Schol. annot.* 6.

Πολυφραδέστερον. Verbis longè prudentiorem.

πολύφρονος. Valde prudentis.

Πολύχουν. Multa fundentem. Multa ferentem. Multiplicem Vel, multiformem. Varium. Fœcundũ,

Πολύχρους. *Multa fundens. Multa producens. Fertilis. Fœcundus.* Ditatus. Dives. Opulentus. Copiosus. Vt, Eunomius autem disciplinas quidem parum didicerat, *& in bonis literis parum exercitatus erat:* sed in ipsa dictione copiosus erat, & eadem semper vertebat, nec scopum propositum *attingere, multo minus* superare poterat, vt demonstrant quatuor illi tomi, quos in epistolas *Beati Pauli* frustra elaborauit. Quamuis enim multa verba in eas insumpserit, *tamen* ipsum epistolarum scopum attingere non potuit.

Πόμα κεκραμένον. Potio temperata *ea censetur optima, in qua sunt vini partes* duæ & tres *aquæ partes. Vel, ea dicitur temperata, optimáque potio,* quæ tres aquæ partes recipit, vini verò, duas. Aristoph. *in Equitibus pag.* 251. *v.* 23. 24. 25. Accipe etiam ad-bibendum *hoc vinum ita* temperatum, *vt habeat aquæ partes* tres, & duas *vini.* Pop. Quàm suaue *vinum hoc est,* ô Iupiter, & tres *aquæ partes* ferens egregiè. Al. Ipsa Tritogenia enim ipsum intritonissauit. Vult igitur dicere, Mineruam tale vinum parasse, quod tres aquæ partes ferre posset. *Sed alludit ad nomen τεία, vel ad potionem τῶν τειῶν κραμάτων. i. trium mixtionum, vel temperamentorum. vel ad nomen Tritonis, quod est Libyæ flumen, iuxta quod Minerua creditur nata, quæ propterea* τεττωνὶς *appellata, vnde verbum facetè deduxit,* τεττωνίζειν *Dicitur eadem etiam* τεττηγενὴς, *&* τεττηγένεια, *quòd ibi fuerit genita. Quanquam alij putant sic appellatam, quòd ex τ' τειτὸς τῦ Διὸς. i. ex Iouis capite fuerit genita. Vide Eustath.*

N O T Æ.

F Ἔχω ποιεῖν.] Aristophanes in Equitibus. pag. 251. *v.* 23. 24. 25.

Ἀλ. Ἔχε καὶ τὸν κεκραμένον τρία, καὶ δύο.
Δη. Ὦ πάτερ, ὦ Ζεῦ, καὶ τὰ τρία φέρων καλῶς.
Ἀλ. Ἡ Τεττηγενὶς γὰρ αὐτὸν ἐπετεκτήνατο.

Consule. Schol. annot. 11. & 12.

Πομπίας ὁ κοχλίας.

Πομπαῖος. ὁ ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ οὐράνια

Πομπίας. Cochlea.

Πομπαῖος. Pompæus. Ductor. Deductor. Qui à ter-

restribus ad cœlestia mittit, *vel deducit*. πομπαῖος ἑρμῆς. Pompæus Mercurius, qui animas & demittit, & deducit. *Sophocles in Aiace pag.* 50. *v.* 3. *Vide Schol.*

Πομπῶν. Tanquam victor magnificè loquitur.

Πομπία. Conuicium. Hoc nomine vel ipsi causidici, *qui versantur in foris, & iudiciis*, vtuntur. Πομπῶν etiam *neutro genere in plurali* vocantur ipsa vasa ad pompas comparata, quemadmodum idem Orator in *orationibus* contra Androtionem subindicat. Philochorus verò dicit Athenienses olim illis *vasis* vsos fuisse, quæ ex 30. tyrannorum bonis parata fuerant. Tandem verò & Androtionem alia confecisse.

Πομπίας, & πομπῶν. Pro conuicio, & conuiciari *sumpsit* Demosthenes in *oratione* pro Ctesiphonte. Translatio *ducta est* ab illis, qui in Dionysiacis *i. Bacchicis* pompis curribus vehi, se mutuis conuiciis insectabuntur. Menander verò Perinthia.

In curribus sunt maledicta quædam
Valde maledica.

Πομπῆϊ. Pompeius cognomento Magnus, Consul, & Imperator Romanorum, bellum aduersus Mithridatem, & Tigranem susceptit. Ac Mithridatem quidem in minore Armenia nocturno prælio deuicit, vt & eius castra diriperet, & tres myriades *i.* 30. *millia militum* armatorum prosterneret. Mithridates igitur copiis omnino nudatus præclarè secum agi putauit, quòd cum vxore, & duobus quibusdam assectis, *vel, pedissequis* effugere potuisset. Deinde seditione Pharnacis filij apud suos milites oppressus, & ad necessariam mortem compulsus, hausto veneno letifero apud Bosporum moritur. Eius verò filius Pharnaces regni successor factus est. Pompeius verò copias aduersus Tigranem ducit. Sed Armenius ratus non vtile *sibi fore*, cum Romanis prælio certare, se ipsum dedens, ad Pompeium iuit, & ad eius genua se prosterndus, diadema capiti suo detractum, in illius manibus deposuit. Quibus rebus motus Pompeius, eum erigit, & diadema ei restituit, & ipse-met hoc Armenij capiti imposuit, ac virum illum cæteris etiam in rebus honorificè tractauit. Quædam tamen regni parte ablata, magnáque pecunia Armenium mulctauit. Nam & Syriam, & Phœniciam illi ademit. Et argenti quinque-millia talentorum præterea coegit *dare* Romanorum Iuri. *s. Iusticiæ, vt vulgò dicitur, vel, Populo Romano persoluere coegit*, quippe quòd iniusta Romanis arma prior intulisset, *ac iniurias Populum Romanum lacessiuisset*. Posthæc Albanos subegit, & Iberum Regem Arsacem fugere coegit. & minorem Armeniam Deiotaro Galatiæ Principi donauit, & Attalum, atq. Pylænem in suum Paphlagoniæ regnum reduxit, à Mithridate expulsos. Et Colchis ducem præfecit. Postea Syros, & Arabes subegit, & Iudæos tertio mense in deditionem recepit. Nullum tamen de sacris donatiis deripuit: sed omnia descripta, *& in inuentarium relata*, tradidit Aristobulo. Hyrcanum enim vinctum Romam misit.

πόμπων. καὶ πομπαῖος ἑρμῆς, ὁ τὰς ψυχὰς εἰς τὸν ᾅδου καταπέμπων τε, καὶ ἀναπέμπων. A

Πομπεύει. ὡς γενικικῶς μεγαληγορεῖ.

Πομπεία. λοιδορία. καὶ οἱ δικανικοὶ χρῶνται τῷ ὀνόματι. λέγεται πομπεῖα καὶ τὰ εἰς πομπὰς κατασκευαζόμενα σκεύη. ὡς ὁ αὐτὸς ῥήτωρ ἐν τοῖς κατ' ἀνδροτίωνος ὑποσημαίνει. φιλόχορος δέ φησιν ὡς πρότερον ἐχρῶντο οἱ ἀθηναῖοι τοῖς ἐκ τῆς οὐσίας τῶν τριάκοντα κατασκευασθεῖσιν. ὁ δὲ καὶ ἀνδροτίωνα ἄλλα κατεσκεύασεν. B

Πομπίας. καὶ πομπεύειν. ἀπὸ τῆς λοιδορίας, καὶ λοιδορεῖν δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ κτησιφῶντος. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς διονυσιακαῖς πομπαῖς ὀχημάτων λοιδορουμένων ἀλλήλοις. μένανδρος δὲ περινθίᾳ.

Ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν εἰσὶ πομπεῖαί τινες.
Σφόδρα λοίδορες.

Πομπῆϊος. ὅτι πομπῆϊος ὁ μέγας ἐπικληθεὶς, ὕπατος, καὶ στρατηγὸς ῥωμαίων, τὸν πρὸς μιθριδάτην, καὶ τιγράνην πόλεμον ἀνεδέξατο. C καὶ τὸν μὲν μιθριδάτην ἐν τῇ ὑπὲρ ἀρμενίαν νυκτομαχίᾳ κατηγωνίσατο. ὡς τὸ στρατόπεδον αὐτοῦ διαρπάσαι. καὶ τρεῖς μυριάδας ὁπλιτῶν καταβαλεῖν. ὁ δὲν μιθριδάτης γυμνωθεὶς παντάπασι τῆς δυνάμεως, ἐξέφυγεν ἀγαπητῶς ἅμα τῇ γαμετῇ, καὶ δυοῖν τισὶν ἀκολούθοις ἐκ τοῦ γένους. εἶτα κατασκιασθεὶς ὑπὸ τοῦ παιδὸς φαρνάκου ἐν ταῖς οἰκείαις στρατιώταις, καὶ πρὸς θάνατον ἀναγκαῖον ἐληθεὶς, φάρμακον δηλητήριον ἔπιεν, τελευτᾷ δὲ τὸν βόσπορον. D ὁ δὴ παῖς αὐτοῦ φαρνάκης γίνεται διάδοχος τῆς ἀρχῆς. ὁ δὲ πομπῆϊος, δὴ τιγράνην ἀγὼν τραπόμενον. ὁ δὲ ἀρμενίους δεῖ μάχης ἐλθεῖν τοῖς ῥωμαίοις. ἡ λοσιτιλὶς ἐνησάμενος, ἐνδιδοὺς ἑαυτὸν ἀφίκετο πρὸς πομπήϊον. καὶ πρὸς τοῖς γόνασιν αὐτοῦ πεσὼν, καὶ τὸ διάδημα τῆς κεφαλῆς ἀπελόμενος, ἐν ταῖς ἐκείνου χερσὶ κατέθετο. οἷς δὴ καμφθεὶς ὁ πομπήϊος, ἀίσησί τε αὐτὸν, καὶ τὸ διάδημα πάλιν ἀποδίδωσιν. αὐτὸς τῇ τοῦ ἀρμενίου τοῦτο φορεθεὶς κεφαλῇ, τότε ἄλλα δεῖ τι- E μῆς τὸν ἄνδρα ἠξίου. ἀφαιρεῖσθαι δὲ ὅμως μέρους τινὸς τῆς ἀρχῆς, καὶ χρήμασι πολλοῖς ἐζημίωσε τὸν ἀρμενίων. συρίαν τε γὰρ, καὶ φοινίκην ἀπεστέρητο. καὶ πεντακισχίλια τάλαντα ἀργυρίου τῷ ῥωμαίων δικαίῳ, ἅτε χειρῶν ἀδίκων ἀρξάμενον φερεσπάγκασε. μὴ ταῦτα ἀλβανοὺς ὑπέταξε. καὶ τὸν βασιλέα τῶν ἰβήρων ἀρσάκην φεύγειν ἠνάγκασε. καὶ τῷ μικρᾷ ἀρμενίαν δωροτάρῳ τῷ δυνάσῃ τῆς γαλατίας ἐδωρήσατο. ἀττάλαντε, καὶ πυλαιμένεα δὲ τῷ οἰκείαν ἀρχὴν F τῆς παφλαγονίας κατέσχε. ἐξελαμένους ὑπὸ τοῦ μιθριδάτου. κόλχοις τε ἐφίστησιν ἡγεμόνα. ἐφ' οἷς σύρους τε, καὶ ἄραβας κατεστρέψατο. καὶ ἰουδαίους τρίτῳ μηνὶ παρεισήσατο. ἐκ δὲ τῶν ἱερῶν ἀναθημάτων, οὐδὲν διήρπασεν, ἀλλὰ πάντα ὑπὸ ἀναγραφὴν ποιησάμενος, ἀριστοβούλῳ παρέδωκεν. ὑρκανὸν γὰρ εἰς τὴν ῥωμαίων ἐξέπεμψε δῆσμον.

NOTÆ

NOTAE.

Ἀργυρίου τῷ Ῥωμαίων.] Rectè VVolfius, ἀργυρίου καταβαλὼν τῷ Ῥωμαίων δήμῳ.

Πομπήϊος Ῥωμαίων στρατηγὸς, ὃν οὗ φασὶ μετὰ τὰς σπονδὰς διαπεσεῖν τὸν κόσμον, καὶ αὐτόνιον, ὧδε πομπήϊῳ τῷ παιδὶ τὸ πομπήϊον, ἐν τῇ στρατηλάτιδι νηΐ ὧδε σκηνοῦσι μεθ' ἡδονῆς τὸν δεῖπνον. τοῦτο γὰρ ἔφη μόνον αὐτῷ καταλελεῖφθαι παρ' ὧν οἶκον. ἤδη δ' ὄντων ἐνδον, καὶ τῆς συνουσίας ἀκμαζούσης, μίνωα τὸν πειρατὴν παρελθόντα εἶπε τῷ πομπηΐῳ ὑπηρετήσοντα, εἰ τότε προσελθὼν αὐτῷ εἴρηκεν. καὶ βούλῃ φαίαξ τὰς ἀγκύρας τῆς νεὼς ὑποτεμών, ποιήσω σε μὴ σικελίας, καὶ σαρδόνος, ἀλλὰ τῆς ῥωμαίων ἡγεμονίας κύριον; τὸν δὲ πομπήϊον δοκεῖν εἰπεῖν, ἔδει σε ὠφελεῖν τοῦτο ποιήσαντα, μὴ προειπόντα ἐμοὶ τὸν ἐπιχείρησιν. νυνὶ δὲ, ἃ μὴ δεῖ λέγειν, τὰ πραχθέντα σιγῶμεν.

Πομπεῖον. πέμψιν. ἀποστολήν. θουκυδίδης δ'. ξύλων τε ναυπηγησίμων πομπὴν. καὶ αἰλιανός. καὶ τὸν δράκοντα τὸν ἐκ τῆς θείας πομπῆς ἥκοντα. καὶ ἅμα τῇ κόρῃ παρεσκεύασε πομπεῖον ἐπιφανῆ, ἁρμάμαξάν τε λαμπρὰν, καὶ ἐσθῆτα σοβαρὰν, καὶ θεραπείαν συχνήν.

Πομπήλιος. ὄνομα κύριον. καὶ πομπίλος, ἰχθύς.

Πομπὸν. συνοδοιπόρον. καὶ πρόπεμπτον τινα.

Πομποστολεῖ. ἐκπέμπει τῇ νηΐ τὸν στόλον.

Πομπώνιος. ὄνομα κύριον.

Πομφόλυγες. αἱ ἐκ τοῦ ὄμβρου ἢ ἄλλως καταφερόμεναι. ὁ δ, δίκην πομφολύγων, ἐκ φύσεως ἀφανίζει τὸ ὕδωρ.

Πομφόλυξ. ἀναβρασμὸς ὕδατος.

Πομφολυγοπαφλάσμασιν, ἐν ταῖς δίναις τοῦ ὑδάτων. πομφόλυγες γὰρ, αἱ φλυκτιδώδεις δῖναι. διὰ τὸ παφλάζειν. ὥσπερ πομφόλυξ ῥαγεῖσα ἀναΐζεται, οὕτω μνήμη ὑπερφαὲς ἄλλυται μετὰ θάνατον.

Ποναμένου. ἐνεργουμένου.

Πονεῖν. ἐνεργεῖν.

Πονεῖσθαι. ἐνεργεῖν. Τραϊανὸς ὁ βασιλεὺς δίκαιος ἦν. καὶ τὸ σῶμα ἐῤῥωμένος. πεντηκοστὸν ἄγων ἔτος ἤρξε. καὶ ἐβούλετο ἐξίσου πάντα τοῖς ἄλλοις τοῦτον πονεῖσθαι.

Πονηρὰ κῶν τρυγόνα φάλλειν. διὰ τῶν μοχθηρῶς, καὶ ὀπισθόνως ζώντων καὶ γὰρ ἡ τρυγὼν ἐπιτιθὰν φωνὰς, πάνυ μάλιστα φάλλει.

Πονηρία. ὁ ἐκ ὧδε σκοπῆς εἴς τινα ὧδέ που πόνος γινόμενος, ὧδε τοῦ ἀποστόλου.

Πομπεῖον. Pompeius Romanorum Dux. De quo tradunt post pacem *factam*, Cæsarem, & Antonium, apud Pompeium Pompeij F. in prætoria naue parato conuiuio exceptos fuisse. Hanc enim solam paternam domum sibi relictam, *illum dixisse ferunt*. Cùm autem iam intus essent, & compotatio, *L. συμποσίας*, ferueret, *aiunt* Menam piratam, Pompeij in maximis quibusque rebus fidelissimum ministrum, tunc quoque placidè, & *sine strepitu* ad eum accessisse, & dixisse, Visne succisis nauis ancoris, non Siciliæ, & Sardiniæ: sed Imperij Romani te dominum faciam? Pompeium verò respondisse, Oportebat, ô Mena, te hoc fecisse, isto consilio *tuóque conatu*, mihi non priùs indicato. Nunc verò (non enim nostrum est peierare) in præsenti rerum statu acquiescamus.

Πομπεῖον. Missionem. Legationem. Deductionem. Thucydides lib. 4 Lignorúmque ad naues compingendas aptorum missione. Et Aelianus. Et draconẽ à diuina missione venientem. *i. diuinitus immissum*. Item, Simul etiam illi puellæ pompam, *ac deductionem* insignem parauit, & currum splendidam, & vestem superbam, & frequens famulitium.

Πομπίλιος. Pompilius. Nomen proprium. Et pompilus, piscis *ita dictus*.

Πομπὸν. Comitem. Viæ socium. Et Viæ ducem. Deductorem.

Πομποστολεῖ. Classem emittit. Classem deducit.

Πομπώνιος. Πομπώνιος. Pomponius. Nomen proprium.

Πομφόλυγες. Ex imbribus, vel aliter *in terram bullæ* delatæ. *Aquarum bullæ*. *Vt*, Ille verò buliarum *ex aquis nascentium* instar, ingenij subdolam rationem dissoluit.

Πομφόλυξ. Pompholyx. Aquæ ebullitio. Aquæ bulla.

Πομφολυγοπαφλάσμασιν. *Aristoph. in Ranis. pag.* 140. *v.* 11. *Schol. annot.* 9. *vnde Suidas*. Bullis enascentibus in aquarum vorticibus, & strepitum quendam edentibus dum rumpuntur. πομφόλυγες enim *sunt* vortices, *& bullæ* vesicarum speciem habentes, *vel, pustulis similes*. *Dicta verò sunt* à verbo παφλάζειν. i. æstuare, ebullire, feruere, & sonum quendam edere qualem audimus in maris æstu. *Est autem verbum ficticium ad huiusmodi sonum representandum*. Vt bulla rupta *statim* euanescit, sic superbi memoria post mortem perit.

Πονούμενον *Ion. & Dor. pro* πονούμενον. Laborantem. Operantem. Se laboribus exercentem. In opus incumbentem.

Πονεῖν. Operari. Se laboribus exercere. In opus incumbere. Labores obire.

Πονεῖσθαι. Operari. Se exercere. Labores obire. Vt, Traianus Imperator, iustus erat, & corpore robustus. Quadragesimum ætatis annum agens, imperio potitus est, & omnes labores cum aliis quodammodo ex æquo, *vel, pariter* obire voluit.

Πονηρὰ. Improbè turturis instar cantillas. In eos, qui miserè, & laboriosè victitant. Turtur enim tunc maximè cantillat, quum fame laborat.

Πονηρία. Improbitas. Apud Apostolum *ita vocatur*, negocium, quod alicui ab aliquo de industria paratur, *vt ei molestia creetur*.

Πονηρόπολις. Poneropolis. Improborum vrbs. Est autem etiam quædam Poneropolis circa Thraciam, quam aiunt Philippum condidisse, *L. συνοικίσαι*, illuc deductis *& ibi congregatis* iis, qui propter improbitatem malè audiebant, sycophantis, fallis-teltibus, & causarum-patronis *siue causidicis, & rabulis forensibus*, & aliis improbis *hominibus* ad duo-millia, quemadmodum Theopompus lib. 13. Philippicarum *tradit*.

Πόνηρος. Laboriosus. Ærumnosus. Malignus. Prima syllaba notatur acuto in antepenultima, *quum agitur* de corpore. Vt. ἕλκει πονήρῳ. Vlcere maligno. De anima verò *quum dicitur, & improbum significat, tunc notatur* acuto tono, *sic*, πονηρός. *Vide Plutum Aristoph. p.* 22. *v.* 22. *Item in Pace. pag.* 446. *v.* 12. Dicitur autem etiam πονηρὸν ὕδωρ. aqua mala, quæ non est bona ad potandum.

Πονηροῖς *Aristoph. in Ranis. pag.* 159. *v.* 12. 13. 14. Et improbis *hominibus*, & improborum filiis ad omnia vtimur, Postremis profectis. *i. qui ad Rempub. postremi accesserunt.* quibus Ciuitas antehac Ne *pro* piaculis quidem temere, facilè vsa-fuisset. φαρμακεῖσιν. Hoc est iis, quæ πόλεως καθάρματα vocantur. i. Ciuitatis piacula. *Et Aristoph. in Pace. pag.* 446. *v.* 1. *Vide Schol. Sed legendum* Κιλλικῶν, Κιλλικῶν ὃς, Κιλλικῶν π. *Eras. ad Chil.* 2. *col.* 482. *ad.* 9. *Bona Cillicon.* Nihil mali *facio*: sed *idem*, quod Cillicon Cillicon iste prodidit Samum. Alij verò *dicunt ab eo proditam fuisse* Miletum. Quemadmodum si dixisset Nihil mali facio: sed *tantum* sacra diripio, *sacri-legium-facio*. Hic enim Cillicon ob improbitatem erat celeberrimus, qui Miletum Prienensibus prodidit. Quibusdam verò sæpius cum interrogantibus, quid facere statuisset, respondebat, Omnia bona. Omnia igitur bona (inquit) facio, quemadmodũ dicebat Cillicon. Postea verò in cuiusdam Theagenis domum ingressus est, ab eo carnem empturus. Ille verò iussit ipsum ostendere vndenam vellet carnem *sibi* secari. Cùm autem ille manum porrexisset, *Theogenes eius* manum amputauit, & dixit, Aliam vrbem hac manu non prodes. Meminit autem *horum* & Callimachus. Ne tu saltem Theogenes amputes manum Cillicontis. *L.* χεῖρα Κιλλικῶντος. Cùm autem Miletum hostibus prodidisset, quærente quodam, cur hoc fecisset, *ferunt eum* respondisse, Bona Cillicon. Et Aristophanes *in Pluto. pag.* 43. *v.* 4. & 46. 15. dicit πονηρὰ κόμματα. i. malæ monetæ-cusæ. *Sic autem homines improbos appellat, per translationem ductam* à pecunia falso-signo-signata. *Vel à falsa moneta, quam quis cudit.*

Πονηρὰ πόλις. Poneropolis. Improborum vrbs. Est autem etiam quædam Poneropolis circa Thraciam, quam aiunt Philippum condidisse, *L. συνοικίσαι*, illuc deductis *& ibi congregatis* iis, qui propter improbitatem malè audiebant, sycophantis, fallis-teltibus, & causarum-patronis *siue causidicis, & rabulis forensibus*, & aliis improbis *hominibus* ad duo-millia, quemadmodum Theopompus lib. 13. Philippicarum *tradit*. A

Πόνηρος. ἐπίτονος. ἢ σημαίνει ὀξύνεται. καὶ ἕλκει πονήρῳ. διὰ σώματος σημαινόμενον ὀξύνεται. καὶ ψυχῆς, ὀξυτόνως. λέγεται δὲ, καὶ πονηρὸν ὕδωρ. B

Πονηροῖς, καὶ πονηρῶν, εἰς ἅπαντα χρώμεθα. οἷον ἡ πόλις σημαίνει, οὐδὲ φαρμακεῖσιν εἰκῇ ῥᾳδίως χρήσαιτ' ἂν. τουτέστι, πᾶς λεγομένοις καθάρμασι πόλεως. οὐδὲν πονηρὸν, ἀλλ' ὅπερ καὶ καλλιφῶν. ὁ καλλιφῶν ὅπως σημαίνει σώμασι. οἱ δὲ, μίλητον. ὡσὰ εἶπεν οὐδὲν κακὸν ποιῶ, ἀλλ' ἱερεσυλῶ. διὰ πονηρίαν δὲ τὴν θρύλλητα ὁ καλλιφῶν ἦν ὃς. ὃς σημαίνει μίλητον προέδωκε. πωθανομένων δὲ πολλάκις αὐτὸ τινῶν τί μέλλει ποιεῖν, ἔλεγε πάντα ἀγαθά. πάντα οὖν ἀγαθὰ φησὶ ποιῶ, ὡς ἔλεγε καλλιφῶν. ὕστερον μήτι καὶ θεαγένους τινὸς εἰσελθὼν ὠνησόμενος κρέας. καὶ κεῖνος ὑποδείξαι ἐκέλευσε πόθεν κόψαι θέλει. σημαίνοντος δὲ τὴν χεῖρα, ἀπέκοψε, καὶ εἶπε. ταύτῃ τῇ χειρὶ σημαίνοις πόλιν ἑτέραν. μέμνηται δὲ καὶ καλλίμαχος. μὴ σύγε θεόγνιες κόψαις χεῖρα καλλιφῶντος. προδοὺς δὲ μίλητον τοῖς πολεμίοις, πωθανομένου τινὸς ὅτι τοῦτο ἐποίησεν, ἀποκρίνασθαι ἀγαθὰ καλλιφῶν. καὶ ἀριστοφάνης φησὶ τὰ πονηροῦ κόμματος. ἀπὸ τῶν παρακομμένων ἀργυρίων. C D

Πονηρὸς. ἔστι καὶ ἀριστοφάνει. ἐν πλούτῳ. πονήρους γ' εἶπας ἡμῖν ξυμμάχους. ἀντὶ τοῦ μοχθηροὺς, καὶ δυσπονήρους. ἀσθενεῖς. ἀπράκτους. ὡς φαμὲν πονήρως ἔχει ἡμῖν τὰ πράγματα. ἢ ἀτυχεῖς, ἄθλιος. διὰ ὅπου πονηρᾶς ὀχούμενος. E

Πονηρὸν ἡ λέγει ὁ ἀπόστολος, τὸν ἐκ κατασκευῆς εἰς πρᾶξιν παρ' αὐτοῦ πόνον γινόμενον. λέγεται δὲ καὶ πονηρὸν ὕδωρ. τὸ νοσοποιόν. πονηροὶ λέγονται καὶ ἐπίπονοι. καὶ παρημία. πόνῳ πονηρὸς, μοχθηρός. F

NOTAE.

Πονηροῖς.] Aristoph. in Ranis. pag. 159. v. 12. 13. 14.

Καὶ πονηροῖς, κἀκ πονηρῶν, εἰς ἅπαντα χρώμεθα,
Τοῖσιν ἀρτιμὰς ἀπιοῦσιν, οἷσι πόλις σημαίνει
Οὐδὲ φαρμακεῖσιν εἰκῇ ῥᾳδίως ἐχρήσατ' ἄν.

Πονηρὰ.] Proparoxytone *scriptum* est apud Aristophanem in Pluto *pag.* 43. *v.* 22. Papæ! miseros profectò dixisti nobis socios. Pro, ærumnosos, & laboriosos, infirmos, ineffi caces. *i. ad res peragendas non idoneos. Quod ita dictum*, vt dicimus, Res nobis malè habent. *i. Rerum malus est status.* Vel πόνῳ. *idem est, ac* infelix, miser. Vt, ὄνου π. ὀχ. Asina misera vectus.

Πονηρὸν. Verò dicit Apostolus, molestiam ab aliquo aduersus aliquem de industria paratam, *vel, negocium. quod alicui de industria faceßitur ab aliquo.* L. ὃ δή τις, *vt supra in* Πονηρία. *pro*, ὃ δή τι πόνος. Dicitur autem & πονηρὸν ὕδωρ. i aqua mala, quæ morbum *pota* conciliat. πονηροὶ etiam dicuntur laborioſi. Et prouerbium. Labore improbus. Pro, improbus, & valde improbus. *Labore laborioſus, & valde laborioſus.* Propter laborem, in

A ρὸς, σφόδρα πονηρός. ὅθεν τὸ πόνον κατ' ἐξοχὴν ὁ ἐπίτροπος.

Πονήσαντα. ἀπὸ τοῦ παλαιωθέντα. ἀρχαιωτός. τὸ δὲ πονήσαντα αὐτὰς ὑπ' ἀλλήλων ἐπισκευάθη. Ϛ αἷς. πονημένῳ αὐτῷ δεῖ βασιλείας τῇ πάρθων ξυμβάλλουσι δύο τινές.

Cum ipso de Parthorum regno, laborante, duo quidam congrediuntur, & colloquuntur.

Πόνον. ὅμηρος ὅτι τῆς ἐνεργείας τίθησι. καὶ πονεῖν, τὸ ἐνεργεῖν.

B Πόνον σπείρει. παροιμία ὅτι τῇ μάτην πονοῦντων.

Πόνος. σπουδή. ἐπίτασις. καὶ ἓν' ἑκάστῳ πόνος μυρίος ἐκπόνους ἐπεγομένους δράσαι τὸ προσταχθέν. καὶ ἀγώνισμα ἐτίθετο ἕκαστος ἑαυτῷ, τῆς περσῶν προθυμίας τι, καὶ σπουδῆς.

Πόνος πόνῳ πόνον φέρει. λείπει ἡ ὡς, ἵν, ἢ ὁ πόνος ὡς τῷ πόνῳ πόνον φέρει. καὶ ἔστι τὸ μὲν πρῶτον πόνῳ, ἀρχαϊκόν. ὡς ἔργον ἐπ' ἔργῳ. τὸ δὲ δεύτερον πόνον, καινῶς. οἷον κάματον. καὶ ὕπνος.

C ἔργον ἐπ' ἔργῳ. i. opus ad opus *addere. Opus operi addere.* Illud verò secundum, πόνον *scilicet, dictum est* communiter, vt κάματον. i defatigationem Et Homerus.

--Πάντῃ δὲ κακὸν κακῷ ἐρίζει.

Vbique verò malum malo fulcitur, densatur, & cumulatur.

Σοφοκλῆς ἐν τραχινίαις.

--Νὺξ γὰρ εἰσάγει,

Καὶ νὺξ ἀποθεῖσα διπλοῦμένον πόνον.

Et Sophocles in Trachiniis *pag.* 331. *v.* 3. & 4.

--*Nox enim inducit*, affert,

Et nox priorem *repellit, per-vices excipiens*, & per successionem-sustipiens *laborem.*

Ποντίφιξ. ὁ μέγας παρὰ ῥωμαίοις ἱερεὺς. ὃν νομᾶς ὁ ῥωμαίων νομοθέτης κατέστησεν, ἡνίκα βιαίῳ ῥεύματι φερόμενος ὁ θύβρις τὸ ἀρχαιότατον ζεῦγμα ἐλάμβανεν. δύο γὰρ οὗτος μειλιχτηρίους θεοὺς τῷ ποταμῷ ποιησάμενος, μὴ διαξῆναι τὸν γέφυραν, ἔπεισε τὸν ποταμὸν ἡσυχῇ, καὶ διὰτάκτως ἀναχέεσθαι τοῦ ζεύγματος. καὶ τοὺς λεγομένους ποντίφικας, Ϛ φλαμίνιους τοῖς ἱερεῦσιν ἐπέστησε.

D Ποντοβρόχους. ὑπὸ θαλάσσης βρεχομένους.

Πόντος. κυρίως μὲν ὁ ἔνδον τῆς χερσονήσου, καὶ

E τοῦ ἐξείνου καλούμενος. καταχρηστικῶς δὲ, πᾶσα ἡ θάλασσα. Ϛ παροιμία. πόντος ἀγαθῶν. ὅτι τῷ πολλῶν ἀγαθῶν, καὶ μεγάλων. ὥσπερ ἀγαθῶν θάλασσα. ἀριστοφάνης. ὡς πονηροτέρου ὄντος τοῦ μείζονος πονηροῦ. ὅθεν τοῦ πόντου μεταφορικῶς.

Ποντάδες.

--Ἢ δὲ μελισσῶν

F Ἀμβροσίη, πυκναί τ' ἰτρίναι ποντάδες.

Ambrosia, densæque itrineæ. i. Suminales, vel per-tenues, ex melle, lesamóque confectæ *Placentulæ.* Vide Ἴτριον in vulgatis Lexicis.

Πόντια. πλακουντία πλατία, καὶ λεπτὰ, καὶ θειείου καὶ ἐπὶ πασαρσι ποντάνοις ἔθυον βοῦν. καὶ ἐκάλουν αὐτὸν πεμπτεύοντα βοῦν.

Πόντια. Placentulæ latæ, & tenues, & rotundæ. Et post quatuor placentulas, immolabant bouem, cúmque vocabant quintum bouem.

Πόντια, εἰδικὸν. προθύματα. χλωκά.

Πόντια. Placentæ. Placentulæ. *Nomen hoc est* specialè. προθύματα. Res, quæ antè sacrificium offerebantur. præmactatæ victimæ, Primitiæ sacrificij, vt thus,

siligo, hordeum. *Aristoph. Pluto. pag. 35. v. 20. Schol. annot. 9. 10 11. Hoc verò nomen est generale.*

Ποπλικόλας. Publicola. Nomen proprium apud Romanos.

Πόπλιος. Publius. Hic gloriæ studiosus in optimatum Repub. tantam apud populum benevolentiam, & *tantam* fidem apud Senatum sibi conciliauit, vt, cùm quidam eum apud populum more Romano accusare cœpisset, ac in eum acerbè multa profudisset, alius vero nullus progressus quidquam dixisset, ipse verò dixisset, Non decere Populum Romanum, audire quenquam, qui Publium Cornelium Scipionem accusaret, per quem ipsam dicendi facultatem haberent accusatores, his populus auditis, è vestigio ex concione vniuersus discesserit, accusatore solo relicto.

Πόπλιος. Publius. De hoc Imperatore nonnulli quærunt quo modo clarissimus euaserit, quo ingenio præditus, aut qua ratione educatus, *vel, quibus studiis addictus.* Ac cæteri qui omnes introducunt *eum, & dicunt fuisse* quendam *hominem* fortunatum, *qui fortuna fauore compos fieret rerum, quas gerendas suscepisset*, & plerunque semper præter-rationem, *ac præter opinionem*, & fortuitò feliciter-gessisse res-quas-agressus-fuisset, existimantes quasi diuiniores, & admirabiliores huiusmodi viros, quàm illos, qui ratione, *consilióque* res omnes administrant, ignorantes antè dictorum, alterum quidem, laudabile, alterum verò, beatum esse, *& cuidam felici sorti contingere*, & hoc quidem vel quibushibet esse commune, illud verò, laudabile, *vel ἄριστον, id est eximium, vt Vuolfius*, solùm proprium esse virorum recta-ratione-vtentium, & mentem habentium, *id est cordatorum, ac prudentium virorum*, quos & diuinissimos, & diis gratissimos esse iudicandum *est*. Mihi *verò* videtur Publius (inquit Polybius) Lycurgo Lacedæmoniorum Legislatori naturam, & voluntatem consimilem habuisse. Neque enim existimandum *est* Lycurgum superstitionibus-addictum, & *in rebus* omnibus Pythiæ *vati* morem-gerentem, Lacedæmoniorum Rempub. constituisse, neque Publium somnia, & omnia secutum, patriæ tantum principatum peperisse. Sed cùm vterque videret plerosque mortales nec inopinata *consilia, & à communi opinione remota*, facilè admittere, neque periculis audere se obicere sine diuini auxilij spe: Lycurgus quidem, semper suorum consiliorum ducem, *ac auspicem* assumens Pythiæ famam, *& oraculum*, effecit, vt sua consilia *ab hominibus* facilius reciperentur, & crederentur *& Lacedæmonios facilius persuasit, qua voluit, & suos conatus ad exitum facilius perduxit.* Publius verò, consimiliter, quasi diuino afflatu res gerendas aggrediens, *populos* subiectos amasiores, *ac audentiores* reddebat ad grauia pericula *subeundum*, & omnia consilio, & prouida-ratione faciebat. Quamobrem etiam actionum omnium exitus secundum eius consilia succedebant, *vel, eius consiliis respondebant.* Nam illum beneficium quidem, & magnanimum fuisse vel omnium confessione constat. Solertem verò, & sobriùmente *fuisse*, & intentum in rem-propositam, *& res cepta vrsisse*, L. τὸ φρονοῦν, nullus concesserit, præter eius familiares, & spectatores, *qui cum eo vixerant, & actiones ipsius obseruarant*, L. ὁ ὑποκαὶ, explorato eius ingenio. Quorum vnus fuit C. Lælius, qui ab adolescentulo, factorum, & dictorum eius omnium ad obi-

Ποπλικόλας. ὄνομα κύριον παρὰ ῥωμαίοις.

Πόπλιος. οὗτος φιλοδοξήσας ἐν ἀριστοκρατικῇ πολιτεύματι, τηλικαύτην περιεποιήσατο παρὰ μὲν τοῖς ὄχλοις εὔνοιαν, παρὰ δὲ τῇ συνεδρίῳ πίστιν, ὥστε ἐν τῷ δήμῳ κρίνειν τινὸς ὑπεβαλλομένου καὶ τῶν ῥωμαίων ἔθη, καὶ πολλὰ κατηγορήσαντος, καὶ πικρῶς, ἄλλου μὲν οὐδὲν εἰπεῖν προελθόντος. αὐτὸς δὲ μὴ κρῖναι φέρειν τῷ ῥωμαίων δήμῳ, σύνθους ἀκούειν κατηγορούντος Ποπλίου Κορνηλίου Σκιπίωνος, δι' οὗ αὐτὸ τὸ λέγειν ἐξουσίαν ἔσχουσιν οἱ κατηγοροῦντες. ὧν ἀκούσαντες οἱ πολλοὶ, παραχρῆμα διελύθησαν πάντες ἐκ τῆς ἐκκλησίας, δοτολιπόντες τὸ κατηγορεῖσθαι μόνον.

Πόπλιος δὲ τούτου τοῦ στρατηγοῦ ζητεῖσι πολλοὶ τίνι τρόπῳ ἐγένετο διαφανίσατος. ὁτὸ πῖας φύσεως, ἢ τελεσθῆς ὁρμηθείς. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι πάντες, δόκησίν τινα, καὶ τὸ παλαιὸν ἀεὶ θαυμάζουσι, καὶ τὸ αὐτομάτῳ κατορθοῦντα τὰς ὑπιβολὰς παρεισάγουσι. νομίζοντες ὡσανεὶ θεοτέρους εἶναι, καὶ θαυμασιωτέρους τοὺς τοιούτους ἄνδρας, ἢ καθ' λόγον ἐκ εἰκάσεως θεωρεῖσθαι. ἀγνοοῦντες ὅτι τὸ μὲν, εὐτυχεῖν, τὸ δ', εὐστοχεῖν ἐστὶ συμβαίνει τῆς προειρημένων. καὶ τὸ μὲν κοινὸν ὅτι καὶ τοῖς τυχοῦσι. τὸ δ', εὐστοχεῖν, μόνον ἴδιον ὑπάρχει τῆς δυλογίσεων, καὶ φρένας ἐχόντων ἀνδρῶν. οἷς καὶ θειοτάτους εἶναι, καὶ προσφιλεστάτους τοῖς θεοῖς νομιστέον. ἐμοὶ δοκεῖ πόπλιος, φησὶν ὁ πολύβιος, λυκούργῳ τῷ τῆς λακεδαιμονίων νομοθέτῃ παραπλησίαν ἐσχηκέναι φύσιν, καὶ προαίρεσιν. οὔτε γὰρ λυκοῦργον ἡγητέον δεισιδαιμονοῦντα, καὶ πάντα προσέχοντα τῇ πυθίᾳ συσκευάσαι τὸ λακεδαιμονίων πολίτευμα, οὔτε πόπλιον ἐξ εὐτυχίων ὁρμώμενον, καὶ κλινδύνων, τηλικαύτην τῇ πατρίδι περιποιῆσαι δυναστείαν. ἀλλ' ἑκάτερος ἑκάτερον, τοὺς μὲν ὄλους τῆς αὐθεφόπων οὔτε παράδοξα προσδεχομένους ῥᾳδίως, οὔτε τοῖς δεινοῖς τολμηρὰς ἐμβάλλεσθαι χωρεῖς δ' τῆς θεῶν ἐλπίδος. λυκοῦργος μὲν ἀεὶ προσλαμβανόμενος ταῖς ἰδίαις ὑπιβολαῖς τὸν ἐκ τῆς πυθίας φήμην, ὡς βαθυτέρας, καὶ πιστοτέρας ἑαυτοῖς τὰς ἰδίας ὑποίσει. πόπλιος δὲ βαπλησίως ὡς μὴ δ' θείας ὑπονοίας ποιούμενος τὰς ὑπιβολὰς, ὡς θαρσαλεστέρους παρισκεύαζε τοὺς ὑπατεύοντας, πρὸς τὰ δεινὰ τῆς ἔργων. καὶ μὴ λογισμοῦ, καὶ φρονήσεως ἐφάπτεσθαι, καὶ πάντα κατὰ λόγον ἐξέβαινε τὰ τέλη τῆς πράξεων αὐτοῦ. ἐκεῖνος μὲν ὅτι μὲν ἦν δ' ἐργατικὸς, καὶ μεγαλόψυχος, ὁμολογεῖται. διότι δ' ἀγχίνους, καὶ κατὰ πᾶσι τῇ διανοίᾳ, καὶ πρὸς τὸ προσταθὲν εὐτεταιδρύσθαι, οὐδεὶς ἂν συγχωρήσειε, πλὴν τῆς συμβεβιωκότων, καὶ τεθεαμένων, ὑποστὰς αὐτοῦ τὴν φύσιν. ὧν εἷς ἦν γάϊος λάλιος, ὃς ἐκ νέου μετειληφὼς αὐτοῦ παντὸς ἔργου, καὶ λόγου μέχρι τελευτῆς. ὁ παῦ-

A τὴν θεὸν αὐτὴ δίξαι ἐργασάμενος, δίχα τὸ δοκεῖν εἰκότα λέγειν, καὶ σύμφωνα τοῖς ὑπ' ἐκείνου πεπραγμένοις. ὅτι πρώτῳ πυνθανομένῳ ἐλλογίμων ἀνδρῶν δεξιὰς ἡμένης, ὑπὸ ῥωμαίων ἐδόθη στέφανος ἀγρώστεως χλωρᾶς. ποτὲ γοῦν καὶ τινὲς τῶν ῥωμαίων ἐντυχόντες παρθένῳ καὶ τῷ ἀνθει, καὶ τὸ κάλλος διαφερούσῃ τῶν ἄλλων γυναικῶν, καὶ συνιδόντες φιλογύναιον ὄντα τὸν πόπλιον, ἦκον αὐτῷ ἄγοντες. καὶ θεασάμενος ἔφασκον αὐτῷ δωρεῖσθαι τὴν κόρην. ὁ δὲ, B καταπλαγεὶς, καὶ θαυμάσας τὸ κάλλος, ἰδιώτης μὲν ὢν, οὐδαμοῦ ἂν ἥδιον ἔφη δέξασθαι ταύτης δωρεάν. στρατηγὸς δὲ ὑπάρχων, οὐδὲ ὁτιοσοῦν ἧττον τοῦτ' αἰτήσασθαι δέξασθαι. διότι καὶ μὲν τὰς ἀναπαύσεις εἰ ὁτὲ καὶ ῥᾳθυμίας ἐν τῷ ζῆν, ἥδίστας τοῖς νέοις ἀπολαύσεις τὰ τοιαῦτα παρέχεται, καὶ διατριβάς. ἐν δὲ τοῖς τῶν πραγμάτων καιροῖς, μέγιστα γίνεται καὶ τῇ ψυχῇ καὶ τῷ σώματι ἐμπόδια τοῖς χρωμένοις. τοῖς μὲν οὖν νεανίσκοις ἔφη χάριν ἔχειν. τὸν δὲ πατέρα παρθένου παῖδα καλέσας, καὶ δοὺς αὐτῷ ταύτην ἐκ χειρὸς, ἐκέλευσεν συνοικίζειν, ᾧ ποτ' ἂν προαιρῆται τῶν πολιτῶν. διὸ ὧν καὶ τὰ τῆς ἐγκρατείας, καὶ τὰ τῆς μετριότητος ἐμφάνων, μεγάλῃ ἐπεδέχετο εὐνοίᾳ τοὺς ὑποτεταγμένους.

Πόπλιος σκιπίων λευκίου μὲν υἱὸς, ποπλίου δὲ τοῦ μεγάλου κληθέντος καὶ θείου υἱωνὸς, κύριος ἡμόμην ὁ καρχηδόνιος, ἥτις ἐδόκει πολυχρηματοτάτη τῶν τῆς οἰκουμένης εἶναι πόλεων, ἁπλῶς τῶν ἐξ ἐκείνης οὐδὲν εἰς τὸν ἴδιον βίον D μετήγαγεν οὔτ' ὠνησάμενος, οὔτ' ἄλλῳ τρόπῳ κτησάμενος οὐδέν, καίπερ οὐχ ὅλως ἀπορούμενος καὶ τὸν βίον, ἀλλὰ μέτριος ὢν καὶ τὴν ὑπαρξιν ὡς ῥωμαῖος. οὐχ οἷόν τε δὲ ἦν τῶν ἐξ αὐτῆς τῆς καρχηδόνος νομισμάτων ἀπέχεσθαι μόνον, ἀλλὰ καθόλου τῶν ἐκ λιβύης, οὐδὲν ἐπιμιγῆναι πρὸς τὸν ἴδιον εἶδος βίον. τοῦτο ἀναμφισβήτητον παρὰ ῥωμαίοις.

Πόπλιος σκιπίων ἀφρικανὸς, τὸ στρατιωτικὸν ἐν μὲν διεφθαρμένῳ, ἐπανώρθωσεν. ὃς καὶ τῶν E καρχηδόνα εἰς ἔδαφος καθελὼν. προσημῆναι δὲ αὐτῷ τὸ πολέμου τὸ πέρας τῷ τὸ ξίφους λαβεῖν αἵματι πολλῷ ῥεομένῳ. καὶ πολλάκις μὲν ἀποματτομένῳ, πλέον δ' ἀνεῖσαν ἀεὶ τοῦ αἵματος. τοὺς γὰρ μάντεις, φόνου πολλοῦ τῷ ἐναντίων σημαίνειν τὸ πέρας ἐπικείναδε.

Πόπλιος οὐαλέριος. ὁ συνύπατος βρούτῳ. ἄξιος μὲν πολλῶν καὶ ἄλλων ἕνεκα δυμάτων χάριν ἐπαινεῖσθαί τε, καὶ θαυμάζεσθαι. μάλιστα δ' τῆς αὐταρκείας τοῦ βίου. ἢ φιλοσοφία τις αὐτοδίδακτος ἐμφύεται θεὸς αὐτὸν, ἐν οἷς ἐπιδείξατο θεάμασι.

Πόπυζε. ἐν δακτυλίῳ. παῖζε μόνη τὸ φίλημα μόνῃ σοπυζε σαυτῇ. αὐτὴ δὲ κολάκευε κἄλει.

Lude sola, & osculum inane cum-poppysmo-præbe tibi-ipsi. Pro, Blandire *tibi ipsi, & te ipsam* demulce

ad obitum vsque socius fuit, & istam de eò opinionem *apud homines* commouit, quòd verisimilia, & rebus à illo gestis consentanea dicere videretur. Primo Publio ex claris viris, dextra, *virtutis eius* remuneratione facta, corona graminea viridis à Romanis est-data. Aliquando quidam adolescentes Romani, cùm incidissent in virginem ætate-florente-præditam, & forma cæteris mulieribus præstantiorem, cúmque Publium animaduertissent mulieribus-addictum esse, eam *ad eum* adduxerunt, & adductam se ipsi donare dixerunt. Ille verò, obstupefactus, & illam formam admiratus, respondit, si priuatus quidem esset, se, nullum isto gratius donum accepturum-esse: sed, cùm esset Imperator, se quoduis aliud donum potiùs accepturum dixit: illud hoc responso obscurè significans, in ocio quidem, & animorum-remissionibus in ipsa vita nonnunquam huiusmodi voluptates, & occupationes adolescentibus esse iucundissimas. Sed in ipsis rerum gerendarum temporibus, maximum & animis, & corporibus impedimentum esse, quum quis his vteretur. Ac illis quidem adolescentibus se gratias agere dixit. Virginis verò patre vocato, cáque ipsi è manu, tradita, iussit *eum ipsam* collocare cuicunque ciuium vellet. Quibus rebus, & continentia, & moderatione sua declarata, magnum *populorum* subiectorum studium sibi conciliauit.

Πόπλιος. P. Scipio, Lucij natura F. Publij verò, quĩ maior vocabatur, adoptione nepos, potitus Carthagine, quæ totius orbis terrarum vrbs locupletissima credebatur, nihil prorsus ex ea *captum*, in suam rem, *vsúmque priuatum* transtulit, *vel conuertit*, nec emptum, nec alia ratione quæsitum, *atque comparatum*, quamuis non omnino rerum ad victum necessariarum copia instructus esset: sed modicis facultatibus esset præditus, vt Romanus. Non solùm autem à numis ex ipsa Carthagine *comparatis* abstinuit: sed etiam in vniuersum, *ac omnino* nihil ex Africæ *bonis* cum suis rebus ad vitam sustentandam commiscerì passus est. Hoc apud Romanos *est* minimè-controuersum.

Πόπλιος. P. Scipio Africanus, cùm exercitum *moribus* corruptum reperisset, *eum bonis institutis* correxit. *Hic autem est ille Scipio*, qui etiam Carthaginem soloquauit. *Traduns* autem gladij capulum multo sanguine fluentem, *ac manantem*, ipsi belli exitũ portendisse, & sæpe quidem absterſum, semper verò maiorem sanguinis copiam profudisse. Vates enim magnam hostium cædem hoc portentum portendere responso-dixerunt.

Πόπλιος. P. Valerius, Brutì in-Consulatu-collega, cùm ob alia multa studia, *quibus operam dabat*, laude, & admiratione dignus erat, tum verò præcipuè propter vitæ frugalitatem, qua contentus viuebat. Vel philosophia quædam sponte-educta in eo fuit, quam multis in rebus ostendit.

Πόπυζε. Poppyza. Poppysmis-prosequere. Applaude. Demulce. Blandè-attrecta, vt equis fieri solet, quos cum quodam poppysmo, sonoq. syllabam pop repetitam habente, manu mulcemus. In epig.

Ποπαύσματα. Poppysmata. Blanditiæ, *quibus vtimur* ad indomitos equos *demulcendum.*

Πάρδαλις. Pardus animal, mas. πάρδαλις verò, fœmina, panthera.

Πορῖα. Viatica. Res ad profectionem vtiles, *& necessaria.*

Πόριες. Iuuenes boues. Iuuenci. Vituli.

Πορίζω. Præbeo. Paro. Datiuo.

Πόριμος. Parabili. Vel, Conficiendi-rationem, & ingenium *ac solertiam* habenti. Viro ad res expediendas, & excogitandas, atq. conficiendas idoneo. Vel, rei, quæ parari, conficique potest. Vt, Oportet aggredi rem quæ parari, *conficique facilè* possit.

Πορισμώτατος. Paratu-facillimus. Vtilissimus. Quæstuosissimus. Vt, Istud consilium quæstuosissimum esse duxit. Pro maximè-lucrosum. *i. vtilissimum.* Et πορίσονται. Parabunt. Pro, Lucrabuntur.

Πορισταί. Demagogi, *Vel Tribuni-plebis, & concionatores,* qui sui commodi causa parandæ pecuniæ rationes docent. *Qui modum, viámque docent parandæ pecuniæ. Gallicè, Moyeneurs. Quæstuary. Populares oratores, qui populum docent qua ratione pecunia parari, & vectigalia augeri possint. Aristoph. in Ranis pag.* 188. *v.* 6. *Schol. annot.* 4.

Πορθήσας. Ceperis. Occuparis. *Expugnaris. Direpueris. optat. Aeol. à* πορθέω. *ô. quod à* πέρθω, *vnde Latinum* Perdo.

Πόρθησις. *Expugnatio. Direptio.* Vastatio. Solitudo.

Πορθμεύει. Traiicit. Vt, Inuenit *Hercules* Nessum, qui mercede *flumen homines* traiiciebat, eique persuadet, vt Alcmenam, & Deianiram traiiciat.

Ποπαύσματα πολαχεῖαι εἰς τοὺς ἀδαμάστους ἵππους. A

Πόρδαλις. τὸ ζῶον ἄρσεν. πάρδαλις, τὸ θηλυκόν.

Πορεῖα. τὰ εἰς πορείαν χρήσιμα.

Πόριες. νέοι βόες. μόσχοι.

Ποριζω. δοτικῶ.

Πορίμῳ. ἄνυσιν, καὶ δύναμιν ἔχοντι. ἐγχωρεῖν χρὴ ἔργῳ πορίμῳ.

B

Πορισμώτατος. τοῦτον ἔδοξεν εἶναι πορισμωτάτην βουλὴν, ἀντὶ τοῦ ὠφελιμωτάτην. καὶ πορίσουσι, ἀντὶ τοῦ χρηματίσουσι.

Πορισταί. οἱ τοὺς πόρους εἰσηγούμενοι δημαγωγοὶ ὅθεν τὰ ἰδιωτικὰ λυσιτελεῖ.

Πορθήσας. ἕλοις. λάβοις.

C

Πόρθησις. ἐρήμωσις.

Πορθμεύει. εὑρίσκει πόρον πορθμεύοντα μισθοῦ, καὶ πείθει αὐτὸν ὡς πορθμεύσοι Ἀλκμήνην, καὶ Δηϊάνειραν.

NOTÆ.

Πορθμεύει.] Sophocles in Trachiniis. pag. 350. Deianira de se dicit,

Ἦν μοι παλαιὸν δῶρον ἀρχαίου ποτὲ
Θηρὸς, λέβητι χαλκίῳ κεκρυμμένον,
Ὃν παῖς ἔτ' οὖσα, τῆς ἁγισείρου φρενὸς
Νέσσου φθίσαντ' ἐκ φόνου ἀνεῖλόμην.
Ὃς τὸν βαθύρρουν ποταμὸν Εὔηνον βεστεὺς
Μισθοῦ πόρευε χερσὶν, οὔτε κωπέων ἐμοὶ
Κώπας ἀρέσσων, οὔτε ναΐδεσσι πλοὺς.
Ὃς κἀμὲ, τὴν πατρῴων ἡνίκα στόλων
Σὺν Ἡρακλεῖ τοπρῶτον ἐνθένδ' ἐστόρει,
Φέρων ἐπ' ὤμοις, ἡνίκ' ἦν μέσῳ πόρῳ,
Ψαύῃ μαστεύσας χερσὶν, ἐκ δ' ὕβρεως ἐγὼ

D

Πορθμεῖον. Nauigium, quo traiiciuntur homines. *Ponto. Pontonis, vt Cæsar.* πορθμεῖον verò, naulum. i. merces, quæ pro traiectu persoluitur.

Πορθμεῖς. Portitores, *qui traiiciunt homines. Q. d. traiectores.* Aristophanes *in Ecclesiaz. pag.* 509.

In. Graues profectò essetis factæ portitores.
Anus. Cúrnam?
In. Trahentes enim *ipsos nautas.* i. vectores, qui naui vehuntur, eos *dilaceraretis.*
Hoc autem ideo dictum, quia portitores, *& nautæ,* præterecuntes cogunt, vt in suas naues ingrediantur.

Πορθμεῖον. Nautæ-merces. Naulum. Callimachus. Ideo etiam mortui naulum nullum afferunt. In Aegialo enim est descensus ad Inferos, in quem profecta Ceres, ex accolis cognouit de Proserpina, *& intellexit vbinam esset.* Quamobrem (vt dicit *Callimachus*) ipsis nauli remissionem donauit. *i. nauli persolutionem condonauit, eósque nauli persoluendi fecit immunes. Vvolfius legit,* ἐνὶ εἰς Ἅιδου.

Πορθμὶς. & πορθμίδιον. Nauicula, qua aquæ vel maris, vel aliæ traiiciuntur. *Epigr. lib.* 3. *p.* 284. *ep.* 542.

Πορθμεῖον. τὸ πλοῖον, πορθμίον δὲ, τὸ ναῦλον.

Πορθμεῖς. οἱ περάται ἀριστοφάνης,

E

Νὴ Χαλκιτὰ γ' αὐτὴν ἡγοῦμαι πορθμεῖς,
Γρ. Τίνι; Ἕλκοντες τὰς πλωτῆρας ἂν ἀπικέσθαι.

Ἐπειδὴ οἱ πορθμεῖς τοὺς παριόντας, ἀναγκάζουσιν εἰς τὰ ἴδια πλοῖα ἐμβαίνειν.

Πορθμεῖον. ὁ μισθὸς τῷ ναύτου. καλλίμαχος. Τοὔνεκα καὶ νέκυες πορθμήιον οὐκ φέρονται. ἐν αἰγιαλῷ γὰρ καταβάσιον ἔστιν ἄδου, εἰς ὃ ἀπελθοῦσαι Δήμητηρ, ἐμαθε παρὰ τῶν ἐνοικούντων ἐκεῖ δ' κόρης, καὶ ἐδωρήσατο αὐτοῖς, ὡς λέγει, ἄφεσιν τοῦ πορθμείου.

F

Πορθμὶς. & πορθμίδιον.

A Αἴδαο λυπηρὲ, δηκόνε, τοῦτ' ἀχέροντος.
Ὕδωρ ὃς πλώεις πορθμίδι κυανέῃ.

Orci moleste minister, hanc Acherontis
Aquam qui navigas navicula caerulea, vel nigra.

Πορθμός. δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ κτησιφῶντος. πόλις ἐστὶ τῶν εὐβοίας.

Πορθμός. Porthmus. Demosth. in *oratione* pro Ctesiphonte. Vrbs est Eubœæ.

Πορθμός. πέρασμα. ἀμφίγλωσσος θάλασσα. ἰσθμὸς γάρ ἐστι γῆ στενὴ ἑκατέρωθεν ἔχουσα θάλασσαν. πορθμὸς δὲ, θάλασσα ἑκατέρωθεν ἠπειρον ἔχουσα ὑπερκειμένην. πορθμοὶ δύο εἰσὶν. ὁ μὲν ἐφ' ἑλλησπόντου ἀμφὶ σηστόν τε, καὶ ἄβυδον. ὁ δὲ B δὴ ἔπεσχε δηὶ τὸ στόματος τὸ εὐξείνου πόντου. ᾧ τὸ ἱερὸν ὀνομάζεται. ἐν μὲν δὴ τῷ ἑλλησπόντῳ, τελωνεῖον οὐκ ἦεν ἰδεῖν. ἀρχὴν δέ τις ἐν βασιλέως στελλόμενος, ἐν ἀβύδῳ καθῆστο, διερευνώμενος ἕκαστα. ὁ δὲ δὴ πορθμοῦ τὸ ἑτέρου στελλόμενος, μισθὸν ἀεὶ παρὰ βασιλέως κομιστῆρος, ἰὼν ἐδέκετο παρὰ τῶν ἀπλοιζομένων κομιζόμενος.

Πορθμός. Traiectus. Fretum. Mare vtrinque terram habens. Isthmus enim est terra angusta, vtrinque habens mare. Porthmus verò, *siue fretum, est* mare terram habens vtrinque imminentem. Porthmi verò duo sunt, vnus quidem, in Hellesponto iuxta Sestum, & Abydum. Alter verò, in ore, *vel ostio* maris Euxini, cuius templum est celebre. In Hellesponto autem telonium nequaquam erat: sed magistratus quidam à Rege missus, Abydi sedebat, singula perscrutans. Qui verò in alterum porthmum mittebatur, mercedem à Rege semper accipiens, nihil *exigebat, nec quidquam* accipiebat ab illis, qui eò nauigabant, *& illac transibant.*

Πόρκης. ὁ δὲ δακτύλιος τῆς δηϊδρεπάδος, ὁ σφίγγει γνύων αὐτὴν πρὸς τὸ ξύλον, καὶ κλίνει τὸν πόρκου.

Πόρκης. Annulus cuspidis-hastæ, ipsam *cuspidem* cũ ligno vndique-coercens. *Eustath.* ὁ τὴν ἔκδορατίδα & δακτύλιος. *Annulus ille, qui cuspidem-hastæ cum ipso ligno coercet.* & declinatur πόρκης.

C Πόρκος. κύρτος θαλάσσιος, ὁ εἰς ἄγρας ἰχθύων.

Πόρκος. Marinum vas-piscatorium, ad piscium venationem *paratum. Sagena gibbosa. Vel, Incuruum rete piscatorium.*

Πόρκος. οἱ μὲν τὸ δίκτυον ἀπέδοσαν. ἔστι δὲ σχοινίνη πλέγμα. οἱ δὲ, κύρτον, ᾗ δή ποτε ὑγιῶς. ὁ δὲ πλάτων ἕτερον φησὶ τὸν πόρκον τοῦ κύρτου. λέγει δὲ οὕτως. κύρτους, καὶ δίκτυα, καὶ βόθρους. καὶ πόρκους, καὶ τὰ τοιαῦτα, οὐκ ἄλλό τι πλὴν ἔρκη δεῖ προσαγορεύειν. μεμνῆσθαι δὲ καὶ δίφιλος τοῦ πόρκου. ἧττον πλέκειν κέλευε τὴν πόρκην D πυκνοτέρους. ἔλεγον γὰρ πόρκον δεῖν τὸ φείλαμβάνειν, καὶ ἀμπέχειν τὴν εἰς δύοντα ἰχθύν. ἢ ἀπὸ τοῦ οἷον εἰ φείκεῖσθαι. καὶ ὁ ποιητὴς πόρκον τὸν περὶ τὴν δόρατος κείκον φησίν. ὁ συνέχων τὸν σίδηρον πρὸς τὸ ξύλον δηλαδὴ τοῦ δόρατος. δηλαδὴ φείκειν.

Πόρκης. Annulus cuspidis-hastæ, ipsam *cuspidem* cũ ligno vndique-coercens. *Eustath.* ὁ τὴν ἔκδορατίδα & δακτύλιος. *Annulus ille, qui cuspidem-hastæ cum ipso ligno coercet.* & declinatur πόρκης.

Πόρκος. Marinum vas-piscatorium, ad piscium venationem *paratum. Sagena gibbosa. Vel, Incuruum rete piscatorium.*

Πόρκος. Alij quidem *hoc* reddiderunt, *ac interpretati-sunt* τὸ δίκτυον. i. Rete. Est autem funis contextum. *i. piscatorium vas ex funiculis, vel ex iuncis contextum.* Alij verò, κύρτον. i. sagenam-gibbosam. Sed ne isti quidem sanè *senserunt, neque vocem hanc rectè declar.uerunt.* Nam Plato dicit τὸν πόρκον, & τὸν κύρτον aliud *esse, & alterum ab altero differre.* Sic enim dicit, κύρτους, &c. i. Cyrtos, & retia, & laqueos. & πόρκους, & *alia* huiusmodi *piscatoria instrumenta*, non aliud quid, quàm septa oportet appellare, *vel, nullo prorsus alio, quàm septorum nomine sunt appellanda. Pisces enim his tanquam septis* concluſi coercentur. Meminit autem & Diphilus τῶ πόρκου, *quum dicit*, Ociùs iube contexi *piscatoria vasa* densiora illis, quæ *Græci* πόρκους appellant Πόρκον autem dixerũt, quòd circundet, & ambiat, *atque circumplectatur* ingredientem piscem. Vel quòd quodammodo circumiaceat. *& pisces ingredientes circumueniat.* Poeta verò, πόρκον vocat annulum, qui circum hastam *extremam ponitur, vt eius cuspidem cum ligno constringat, ne cadat.* Πόρκος *enim dicitur annulus* ille, qui ferrum. *i. ferream cuspidem*, coercet ad hastæ lignum. *s.* τὸ ξύλον τὸ δόρατος. quòd *hasta lignum, ipsámque cuspidem* circundet. *Hom. Iliad. Z. pag.* 231. 5. *& Iliad.* Θ. 199. 12.

E Αἰχμὴ χαλκείη. περὶ δὲ χρύσεος ἦεν πόρκος.

Cuspis ærea, circum verò aureus currebat annulus,

ὁ δὲ ὠρίων φησὶ τὸ τέρμα.

Orion verò *dicit* πόρκον *deriuatum* à Τύρω. *L.* πείρω. i. *trafício, perforo, penetro. fut.* περῶ. *perf. med.* πέπορα. *verbale* πόρος, *& inserto* κ, πόρκος. *quòd per annuli foramen ipsa cuspis hastæ trauciatur, vt cum ligno constringatur.*

Πορνεῖα. τόποι ἔνθα αἱ πόρναι διάγουσιν. εἰς τὰ πορνεῖα ἑσπόμενος ἑκάστοτε. ἀριστοφάνης.

Πορνεῖα. Lupanaria. Locus, vbi meretrices degunt. In lupanaria ingredientes subinde, *vel, frequenter.* Aristoph.

Πορνεία. ἡ εἰδωλολατρεία καὶ πόρνος, ὁ εἰδωλολάτρης δηλαδὴ τὸ πόρρω ῥέων. ἐξωλόθρευσας πάντα τὸν πορνεύοντα ἀπὸ σοῦ. ἐμοὶ δὲ F τὸ προσκολλᾶσθαι τῷ θεῷ ἀγαθόν ἐστι. πορνεία, καὶ ἡ ἀκολασία. δηλαδὴ τὸ πεπωρωμένον ἔχειν τὸν νοῦν.

Πορνεία. Scortatio. Idolorũ-cultus. Et πόρνος. Scortator. i. idolorum-cultor. *Dictus autem* πόρνος, quòd lõgè nuat, *& oculorum nutu vel eminus suam libidinem significet. Hinc verbum* πορνεύειν, *scortari, idolorum-cultorem-esse. Vt*, Omnem scortatorem à te *deficientem* penitus-perdidisti. Mihi verò bonum est adhærere Deo. πορνεία *dicitur* & ipsa *scortationis, ac venereæ libidinis* intemperantia, quòd *scortatores, & meretrices* mentem habeant induratam, *vel callo-contracto-duratam.*

Πορνεύω.

Πορνεύω. Scortor. Pudicitiam prostituo.

Πορνίδιον. ἡ μικρὰ παῖς δηὶ πορνεία.

Πορνίδιον. Parua puella scortationi addicta. Scortillum. Meretricula. *Aristoph. in Nubibus. pag.* 109. *v.* 16.

Πόρος. Meatum. Transitum. Iter. Et fluminis traiectionem.

Πόρος. Meatus. Finis. Traiectus, vel flumius, vel via, vel aquarum inflationes, vel machina, vel machinamenta, *vel artes, artificia, commenta,* vel traiectio; *siue transitus.* Aristophanes. Quis transitus tibi illius viæ erit? Pro, traiectus. *i. transeundi facultas, vel traiiciendi ratio.* Et πέρι ἁλίρρεθοι apud Sophoclem *in Aiace p.* 25. *v.* 11. *vbi* Ἁλίρρεθοι. Id est fluuij in-mare-fluentes. πόρος verò propriè de humidis dicitur. *i. de itinere, quod per aquas fit.* Et ἀπορος *vocatur ille,* qui diuitias semper affluētes habet. per translationem ab aquatico meatu *ductam. i. ab itinere, quod fit per aquas.*

Πόρος. Porus. Demosth. in appellatione aduersus Eubulidem. Municipium est Acamantiæ *tribus.* Et ipse municeps, Porius.

Πόρρω. Procul. Longè. De tempore dicitur *interdum Vt,* Cùm autem in potatione procul essent. *i. iam longè progressi essent, pro, cùm iam diutiùs potassent,* tunc verò quidam circumtulit vnguentum. Illi verò, vngebantur.

Πόρρω Διός τε. Procul & à Ioue, & à fulmine. *Proverbium* significans, incolumitatem cum-ocij-tranquillitate-coniunctam, tutiorem esse *studijs* illorum, qui in illustri vita periclitantur. *i. Securitatem ab omnibus negociis alienam, longè meliorem esse, quàm conditionem illorum, qui splendidè quidem viuunt: at in perpetuis vitæ periculis versantur.* Er. *ad.* Chil. 1. Cent. 3. col. 130. *ad.* 96. Porrò à Ioue. *Quod ideo dictum,* quia tyranni suis familiaribus insidiari solent.

Πόρος. Διέξοδον. ξίβον. καὶ περαίωσιν ποταμοῦ. Α

Πόρος. πέρας. ἢ ποταμὸς, ἢ ὁδὸς, ἢ φυσήματα ὑδάτων. ἢ ἐπιχανὴ, ἢ τεχνάσματα. ἢ διάβασις. ἀριστοφάνης. τίς πόρος σοι τῆς ὁδοῦ γενήσεται, αὐτὴ τὴ διάβασις. καὶ πόρεσι ἁλίρροθοι φησὶ σοφοκλεῖ. ἤγουν ποταμοὶ εἰς τὴν θάλασσαν ῥέοντες. πόρος ὁ κυρίως, ὅτι ὑγρῶν λέγεται. καὶ εὔπορος ὁ ἔχων ἀεὶ διαῤῥέοντα πλοῦτον. ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ὑδατικοῦ πόρου.

B

Πόρος. δημοδίνης ἐν τῇ πρὸς εὐβουλίδην ἐφεσῇ. δῆμός ἐστι τῆς ἀκαμαντίδος ὁ πόρος. καὶ ὁ δημότης, πόριος.

Πόῤῥω. ἐπὶ χρόνου τάσεως. ὡς δὲ πόῤῥω ἦσαν τοῦ πίνειν, τότε δή μύρον μέν τις περιήνεγκεν. οἱ δὲ, ἠχέοντο.

Πόῤῥω διός τε, καὶ κεραυνοῦ. ἐπὶ τῶν τοὺς διαβούλους τοῖς συμοῦσι χρωμένους ἀδίκως ἐπὶ λέγουσα τὴν μετ' ἀσφαλείας τὴν ἐν ὀλιγωρεῖ βίῳ κινδυνευόντων. C

N O T Æ.

Διὰ τὸ τοὺς διαβούλους.] Ita fortasse scribendum. διὰ τὸ τοὺς τυράννους τοῖς συμοῦσι διαβούλους εἶναι παροιμία, ἀδίκως εἶναι λέγουσα. & cæt.

Πορρωτέρω. Longiùs. Et πορρωτάτω. Longissimè. In comparatione, & superlatione. *i. Aduerbia comparatiui, & superlatiui gradus.* Pro, valdè longè, & simpliciter, pro valde.

Πόῤῥω νυκτός. Q. d. Procul noctis. Id est, Nocte iam longè progressa. Nocte profunda. Circa mediā-noctem. Vt, Quidam autem ex ipsius familiaribus, quibus scilicet puruserat animus, sub mediam noctem, *dicebant* se vidisse diuinum spectrum.

Πόρπαξ. Fibula. *Gallicè agrafe. Annulus ostij. Lorum. Vinculum. Scuti manubrium.* Sophocles *in Aiace pag.* 14. *f.*

Sed ipsum mihi, tu fili, accipiens accommodatum nomini tuo,

Euryssaces, tene per multiplici-futura-firmum versans

Lorum, ex--septem-boum pellibus-confectum non fractum scutum.

Et Aristophanes *in Lysistrata pag.* 543. *v.* 28. & 28.

At meus *maritus* profectò, quamuis ex ipsa *copiarum* acie *i. ex militia,* veniat aliquando Clypei-manubriū-tenens, *clypeúmque gestans, tamen confestim* procul-ab-oculis-euanescens, auolans abit. Meus maritus (inquit) quasi fibulis-astrictus, pro, abiecto, *vel amisso* clypeo, simul ac *domum redit,* & præsens est, *confestim rursus* ad bellum abit.

Πορρωτέρω. καὶ πορρωτάτω. ὅτι συγκρίσεως, καὶ ὑπερθέσεως. αὐτὴ τῶν πάνυ μακρὰν, καὶ ἁπλῶς, αὐτὴ τῶν πάνυ. D

Πόῤῥω τῆς νυκτῶν. περὶ τὸ μεσονύκτιον. τινὲς δὲ τῶν αὐτῶν παρόντων, πόῤῥω φασὶ τῆς νυκτῶν δηλονότι οἷς περ ἐκαθαρῶ λιεῖ ἡ ψυχὴ, φάσμα θεάσασθαι δαιμόνιον.

Πόρπαξ. σοφοκλῆς.

Ἀλλ' αὐτό μοι σὺ παῖ λαβὼν ἐπάνυμον.

Εὐρύσακες, ἔχε δὲ πολυῤῥάφου τρίφυ. E

Πόρπακος ἑπταβόειον ἄῤῥηκτον σάκος.

Καὶ ἀριστοφάνης.

Ἀλλ' ἐμός γε καὶν ἐκ τῆς πάχης ἔλθῃ πόκα πορπακησάμενος. ὁ ἐμός φησιν ἀνὴρ οἷον προποσάμενος, ἀντὶ τοῦ δοποβαλὼν τὴν ἀσπίδα αὖμα πρὸ παρῶν ἦν, ἄπεισιν εἰς τὸν πόλεμον.

F

N O T Æ.

Ἀλλ' ἐμός γε.] Sic apud Aristoph. in Lysistrata. pag. 543. v. 28. & 29.

Ὁ δ' ἐμός γε καὶν ἐκ τῆς πάχης ἔλθῃ πόκα.

Πορπακησάμενος, φεῦδος ἀμπεπαύμενος ἦν. Pro,

Ὁ δ' ἐμός γε καὶν ἐκ τῆς πάχης, ἤτοι πάχεως, ἢ σταυίας ἔλθῃ ποτὲ πορπακισσάμενος, φεῦδος ἀναπεπαύμενος ἦν. Doricè autem cùm alia dicta sunt, tum verò præcipuè τὸ πορπακησάμενος, pro comm. πορπακισσάμενος, posito τ pro κ, vt τῆνος, pro κεῖνος, πάκα, pro τότε, πόκα, pro ποτὲ. & cæt.

Πόρπαξ.

Πόρπαξ. ᾧ τὴν ἀσπίδα κατέχουσιν. ὁ λεγόμενος ὄχανος. ἀνεπίθεσαν γὰρ τὰ ἐκ τῶν πολεμίων ὅπλα ἄνευ ὀχάνων, ἵνα μὴ εὐπόρως αὐτοῖς ἔχωσι χρῆσθαι.

Πόρπαξ. *Lorum, vel manubrium* quo *milites* scutum tenent. Quod vocatur ὄχανον. i. annulus clypei, vel ansa, qua scutum tenetur. *ab* ἔχω, *teneo.* Scuti manubriū. Vt, Arma enim hostibus detracta dedicarunt sine manubriis ne *hostes* ipsis facilè vterentur. *Aristoph. Equitibus. pag.* 238. *v.* 4. *&* 5.

Οὐ γὰρ σὲ χρὴν εἴπερ φιλεῖς τὸν δῆμον, ἐν προνοίαις.

Non enim te oportebat, siquidem amas populum, de industria, scientem ac prudentem,

Ταύτας ἐᾶν αὐτοῖσι τοῖς πόρπαξιν ἀνατεθλῶσαι

Istos clypeos *sinere,* cum *ipsis manubriis dedicari Diis. L. σ'* ἐχρὴν.

Πόρπαξ *Soph. Schol. in Aiace flagellifero. pag.* 34. *f.* Secundùm quidem quosdam, *ita vocatur* totum scuti. Vt verò quidam *tradunt, est* illa ferrea lamina, quæ mediū scutum *intrinsecus* traiicit, qua *correpta* miles scutum tenet, *Scuti manubrium.*

Πόρπη. ἡ ὑφ' ἁρμαίοις φίβλα. ὁ δὲ, τὴν πόρπην αὐτὴ ἀπάσας, ἀεί φησιν ὑμεῖς οἱ περὶ τὴν Ἀχαιῶν ἐστὲ κήρυκες τοιοῦτοι. καὶ πορπᾶσθαι, φιβλοῦσθαι.

Πόρπη. *Ita vocatur ea,* Quæ apud Romanos fibula *dicitur. Vt,* Ille verò eius fibula auulsa, *vel, abstracta,* semper (inquit) vos de Græcis tales præcones estis. Et πορπᾶσθαι. Infibulari. Fibulis-astringi.

Πορπηδόν.

Πορπηδόν. Q. d. Fibulatim. Fibularum-instar. Vel de re dicitur, quę fibulis est constricta.

Πόρπημα. εἶδος ὅπλου.

Πόρπημα. Teli genus. *Armorum genus. Armatura-fibulata, vel, fibulis-astricta. Vestimentum-fibulatum. Vt apud Eurip. idem in Rhesso. pag.* 463. *v.* 442. Πῶς τοῖσδ' ἐόπλοις εἶα πλαὶ πορπήμασιν. *Cum his inermibus vt passus fibulatis-vestimentis.*

Πορσύω. ἑτοιμάζω.

Πορσύω. πόρω *paro. fut. comm.* πορῶ. *& Aori.* πόρσω. *vnde* πορσύω. Paro. Præparo. Orno.

Πόρτις ἡ μικρὰ βοῦς, ἢ δάμαλις, ἢ ἀρξαμένη τῆς κατὰ νομὴν πορείας.

Πόρτις. Parua-bos. Bucula. Vitula. Iuuenca, quæ modò fecit-initium profectionis ad pabulum.

Πορφύρεος. ὁ πορφυροῦς. καὶ πορφύρεον κῦμα.

Πορφύρεος. Purpureus. Et π. κ. purpureus fluctus.

Πορφύρεος ἑσθής.

Πορφύρεος. ἑσθὴς. Purpurea vestis.

Πορφύρει, ταράσσει. καὶ ἐν μυθικοῖς. καὶ οἱ πορφύροντι δυσκρίδην ἀμφὶς ἔκασα.

Πορφύρει. Turbat. Turbatur. *Profunda consilia versat, & agitat. Profundè-cogitat. Profundè-considerat.* In fabulis. Et ipsi profundè-consideranti, distinctè, separatim singula.

Πορφύριος. ὁ καὶ χριστιανῶν γράψας. ὃς κυρίως ἐκαλεῖτο βασιλεύς. τύριος φιλόσοφος. μαθητὴς ἀμελίου τοῦ πλωτίνου μαθητοῦ. διδάσκαλος δὲ ἴαμβλίχου γεγονὼς ὅτι τῶν χρόνων αὐρηλιανοῦ. καὶ διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως. ἔγραψε βιβλία παμπλεῖστα. φιλόσοφά τε, καὶ ῥητορικὰ, καὶ γραμματικά. ὧν δὲ καὶ λογγίνου τοῦ κριτικοῦ ἀκροασάμενος. περὶ θείων ὀνομάτων α. περὶ ἀρχῶν β. περὶ ὕλης ς'. πρὸς ψυχῆς πρὸς βόηθον ε. περὶ ἀποχῆς ἐμψύχων δ'. περὶ τοῦ γνῶθι σεαυτὸν δ'. περὶ ἀσωμάτων. περὶ τοῦ μίαν εἶναι τὴν πλάτωνος, καὶ ἀριστοτέλους αἵρεσιν ζ'. εἰς τὴν τοῦ ἰαμβλίχου τοῦ χαλδαίου φιλοσόφου ἱστορίαν ἐν βιβλίοις δ'. καὶ χριστιανῶν λόγους ιδ'. περὶ τοῦ ὁμήρου φιλοσοφίας. πρὸς ἀριστοτέλην. περὶ τοῦ εἶναι τὴν ψυχὴν ἐντελέχειαν. φιλολόγου ἱστορίας βιβλία ι'. περὶ γῆρως, καὶ εὐδοξου, καὶ διαφορᾶς, καὶ ἰδέας, καὶ συμβεβηκότος. περὶ τῆς καθ' ἅρπον τῆς νείλου πηγῆς. περὶ τῆς ὁμήρου ὠφελείας τῆς βασιλέων βιβλία ι'. συμμίκτων ζητημάτων ζ'. εἰς τὸ δουκυδίδου προοίμιον. πρὸς ἀριστείδην ζ'. εἰς τὸ μινυκιανοῦ τέχνην. καὶ ἄλλα πλεῖστα, καὶ μείζονα ἀστρονομούμενα. ἐν οἷς καὶ εἰσαγωγὴν ἀστρονομουμένων ἐν βιβλίοις ξ'. καὶ γραμματικὰ-

Πορφύριος. *Porphyrius, qui contra Christianos* scripsit. Qui proprio-nomine vocabatur Βασίλειος, Basilius, Tyrius philosophus, discipulus Amelij, quī fuit Plotini discipulus, magister verò fuit Iamblichi, natus Aureliani temporibus, & vitam-produxit vsque ad Diocletianum Imperatorem. Scripsit libros quàm-plurimos, philosophicos, rhetoricos, & grammaticos. De diuinis nominibus, vnum. De principiis, duos. De materia, sex. De anima ad Bœthum, quinque. De abstinentia ab animatis. *i. De abstinendo ab esu animatorum, lib.* 4. De se ipso cognoscendo. 4. De incorporeis. De eo, quo demonstrat vnam esse Platonis, & Aristotelis sectam. 7. In Iuliani Chaldęi philosophi historiam, lib. 4. Contra Christianos, lib. 15. De Homerica philosophia. Ad Aristotelem, Quòd anima sit entelechia. Philologæ historiæ lib. 5 De Genere. Specie. Differentia, Proprio. & Accidente. De Nili fontibus, secundùm Pindarum. De vtilitate, quam Reges ex Homero percipere possunt, lib. 10. Miscellanearum Quæstionum lib. 7. In Thucydidis proœmium. Ad Aristidem, 7. In Minuciani artē. Item alia plurima, præcipuè verò Astronomica. Inter quæ scripsit & Isagogen *i. Introductionem* rerum-astronomicarum, lib. 3. Et Grammaticas dubitatio-

nes. Hic est ille Porphyrius, qui contumelioſam, *ac atrocium iniuriarum plenam* linguam in Chriſtianos mouit, *& quæ ſuum peſtiferum venenum in eos effudit, ac eiaculatus eſt.* Porphyrius, ille Chriſtianorum hoſtis, *fuit* ex Tyro, vrbe Phœniciæ. A

Πορφυρεία ν. ας ⊕. ὁ. Porphyrion. Porphyrionis. Genus auis apud Ariſtophanem *in Auibus. p. 390. v. 14. & pag. 415. v. 22. & v. 25.*

Πορφυρόπωλις λίδ ⊕. ἡ. *Qua purpuram vendit. Purpura-venditrix. Luc. Act. Apoſtol. cap. 16. v. 14.* Quæ purpurea veſtimenta vendit.

Πολλαπλῶς. Multipliciter. Sæpenumero. Innumerabiliter. Eſt vnica pars orationis, & deſiderij intenſionem ſignificat. Nam & ipſa caro cum animi amore conſentit, eiuſque voluntati non repugnat. B

Ποσειδώνιον. Per diphthongum. Poſidoneum. Id eſt, Neptunium, pertinens-ad-Neptunum. *Eſt enim adiectiuum nomen, & ſcribitur in penultima per ω,* vt Ἀπολλώνιον. i. Apollineum, pertinens-ad-Apollinem. *At quum ſignificatur* Apollinis templum, *ſcribitur* Ἀπολλάνιον. breuiter. *i. correpta penultima, quæ per ι ſimplex ſcribitur.* Sic etiam apud Thucydidem *eſt* legendum. Ποσειδώνιον etiam *ſubſtantiuè ponitur, & ſignificat templum* Neptuni, vt Ἀθηναῖον. i. Athenæum, ipſum Mineruæ templum. Et Dionyſium, ipſum Dionyſi, ſiue Bacchi templum, & Demetrium. i. Cereris templum. Et omnia huiuſmod: *nomina ſunt* homonyma cum ipſis andronymicis. *i. ſunt æquiuoca, & confunduntur cum nominibus, quæ ſunt à viris deducta.* Sed Ποσειδώνιον conſtat eſſe Dorienſium *vocem, pro communi* ποσειδάνειον, *verſo ω in α.* C

Ποσειδών. Poſſideon. Poſſideonis. Menſis apud Athenienſes ita vocatus, *à Latinis dicitur* December. In menſe Poſideone, dimenſa dies dicebatur. Hæc verò erat quædam aquæ menſura, ad dimenſum diei interuallum fluens. Hoc enim *menſe* maxima, & de rebus maximis certamina *forenſia* certabantur *i. In foro, & iudicijs maxima cauſæ, & de maximis rebus agebantur.* Neptunus, & Minerua *inter ſe* contenderunt de Attica. Quære in voce Γεραίστιος. D

Ποσειδῶν. *In nominatiuo circunflectitur.* Neptunus. Et vocatiuus Πόσειδον, Neptune, *retracto accentu in primã ſyllabam, & vltima per o paruum ſcripta.* Poſidium verò, nomen loci.

Ποσειδώνιος. Poſidonius, Amapenſis, Syrus, aut Rhodius, Philoſophus Stoicus, qui cognomento vocatus eſt Athleta *ſiue pugil.* Scholam autem habuit Rhodi, fuitque diſcipulus, & ſucceſſor Panætij. Venit & Romã, ſub M. Marcello. Scripſit multa. E

Ποσειδώνιος. Poſidonius, Alexandrinus, Philoſophus Stoicus. Zenonis Cittici diſcipulus. Scripſit hiſtoriam poſt Polybium, lib. 52. vſque ad bellum Cyrenaicum, & Ptolemæum. Et Declamationes rhetoricas. In Demoſthenem argumenta. Sed hæc puto potiùs eſſe Poſidonij Sophiſtæ, Olbio politæ.

Ποσειδώνιος. Poſidonius, Olbiopolita, Sophiſta, & Hiſtoricus, *ſcripſit* de Oceano, & rebus, quæ ſunt in ipſo, *vel, iuxta ipſum.* De regione, quæ Tyrica vocatur. Atticas hiſtorias, lib. 4. Libyca, lib. 11. Et alia quædam. F

Ποσειδώνιος. Poſidonius. Nomen proprium *viri,* qui

πὰς ἱστορίας. οὗτός ἐστιν ὁ πορφύριος ὁ τὸν κατὰ χριστιανῶν ἐφύβριζον γλῶσσαν κινήσας. πορφύριος ὁ κατὰ χριστιανῶν πολέμιος, ἀπὸ φοινίκης πόλεως τύριος.

Πορφυρίων. πορφυρίων ⊕. ῶνος ὀρνέου. ὡς φησὶ ἀριστοφάνης.

Πορφυροπώλις. ἡ τὰ πορφυρᾶ πωλοῦσα.

Ποσαπλῶς. ποσαχῶς. ἀναριθμήτως. ἐν μέσῳ τοῦ λόγου ἐστὶ. καὶ ἐπίτασιν τοῦ πόθου σημαίνει. συμφωνεῖ γὰρ τῇ ἕξει τῇ ψυχῆς, καὶ σαρκὸς, καὶ τοῖς ἐκείνου οὐκ ἀντιτείνει βουλήμασι.

Ποσειδώνιον. διὰ διφθόγγου. ὡς ἀπολλώνιον, βραχέως τὸ ιερὸν τοῦ ἀπόλλωνος. οὕτω καὶ παρὰ θουκυδίδῃ ἀναγνωστέον. καὶ ποσειδώνιον, τὸ τοῦ ποσειδῶνος. ὡς ἀθήναιον, τὸ τῆς ἀθηνᾶς. καὶ διονύσιον, καὶ δημήτριον. καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα ὁμώνυμα τοῖς ἀνδρωνυμικοῖς. τὸ δὲ ποσειδάνειον, δῆλον ὅτι δωριέων.

Ποσειδεών. Ποσιδεών. Poſſideon. Poſſideonis. Menſis apud Athenienſes ita vocatus, *à Latinis dicitur* December. In menſe Poſideone, dimenſa dies dicebatur. Hæc verò erat quædam aquæ menſura, ad dimenſum diei interuallum fluens. Hoc enim *menſe* maxima, & de rebus maximis certamina *forenſia* certabantur *i. In foro, & iudicijs maxima cauſæ, & de maximis rebus agebantur.* Neptunus, & Minerua *inter ſe* contenderunt de Attica. Quære in voce Γεραίστιος.

Ποσειδεών. ποσείδεων, ὁ κλητική. ποσείδιον δὲ, ὄνομα τόπου.

Ποσειδώνιος. ἀπαμεὺς ἢ συρίας. ἢ ῥόδιος φιλόσοφος στωϊκὸς, ὃς ἐπεκλήθη ἀθλητής. σχολὴν δ' ἔσχεν ἐν ῥόδῳ διάδοχος γεγονὼς, καὶ μαθητὴς παναιτίου. ἦλθε δὲ καὶ εἰς ῥώμην ὅτε μᾶρκος μᾶρκέλλου ἐπῆρξε πολλά.

Ποσειδώνιος. ἀλεξανδρεὺς φιλόσοφος στωϊκὸς. μαθητὴς ζηνωνος τοῦ κιτιέως. ἔγραψεν ἱστορίαν τὴν μετὰ πολύβιον ἐν βιβλίοις πβ'. ἕως τοῦ πολέμου τοῦ κυρηναϊκοῦ, καὶ πτολεμαίου. καὶ μελέτας ῥητορικὰς. εἰς δημοσθένην ὑποθέσεις. καὶ οἶμαι ταῦτα μᾶλλον ποσειδωνίου σοφίστου εἶναι, τοῦ ὀλβιοπολίτου.

Ποσειδώνιος. ὀλβιοπολίτης. σοφιστὴς, ἱστορικὸς, περὶ τοῦ ὠκεανοῦ, καὶ τῶν κατ' αὐτόν. ἐστὶ δὲ τυρικῆς καλουμένης χώρας. ἀττικὰς ἱστορίας ἐν βιβλίοις δ'. λιβυκὰ, ἐν βιβλίοις ια'. καὶ ἄλλα τινά.

Ποσειδώνιος. ὄνομα κύριον. ὃς συνέγραψε τὸ

qui

A παλικὸν οἰώνισμα. ὅτι καὶ πάλλει ὁ δεξιὸς ὀφθαλμός, τόδε σημαίνει.

qui scripsit palpitationum, *siue vibrationum* augurium, veluti, si dexter oculus palpitarit, hoc significat.

Ποσείδιππος. καὶ ἀνδρεὺς υἱὸς κωμικός. ἔτι τῷ ἔτει μετὰ τὸν τελευτῆσαι τὸν μένανδρον διδάξας, κωμικὸς ἐστὶ δὲ τὰ δράματα αὐτοῦ ἕως ρλ'.

Ποσείδιππος. Posidippus, Cassandrensis, Cynisci F. Comicus, qui tertio anno post Menandri obitum docuit, *& comœdias in lucem edidit.* Eius verò fabulæ sunt ad 30.

Ποσφυρίδας, τὰς ἐν ταῖς πίρναις οὔσας φλέβας φησὶν ἱπποκράτης.

Πόσις. ἀνήρ.

Πόθη. τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνδρός.

Ποσφυρίδας. Venas in calcaneis sitas vocat Hippocrates.

Πόσις. Vir. Maritus.

B Πόδα. Virile pudendum. *Hinc Doricè* πόδα, *vnde Italicum, pota, fœmineum pudendum. Hinc verò deriuatum videtur* puta, *vnde* putana, *idem* s. meretrix, *quæ partes istas Veneri exercendæ præter pietatem addixit, & cuius ars profitetur.*

Πόδιον. τὸ αἰδοῖον.

Πόδιον. *Diminutiuum à* πόδα. *Paruum-virile pudendum.* Mentula, *Penis, vel penicillus.* Pudendum. *Aristophanes in Thesmophor. pag.* 523. *v.* 39. 40. 41.

Λέων σοι γέγονεν ἔκμαγμα σὸν

Τἄτ' ἄλλ' ἅπαξ ἅπαντα, καὶ τὸ πόδιον

Τῷ σῷ πρεπόμενον. ὥσπερ κύτταρον στρεβλὸν.

Leo, leo tibi natus est, ipsa imago tua, Nam habet

Cùm alia omnia tui corporis partibus similia, *tum verò etiam pudendum*

Tuo simile, tortum vt cyttarum.

C Κύτταρος δὲ, τὸ πῶμα τῆς βαλάνου, ὅπου ἐγκάθηται ἡ βάλανος. ἀριστοφάνης.

Cyttarus verò *dicitur* ipsum operculum glandis, vbi glans insidet. Aristophanes *in eadem fabula p.* 518. *v.* 1. *dicit*,

Νὴ τὴν ἀφροδίτην, ἡδύ γ' ὄζει τοὐπόδιον.

Per Venerem, suauiter olet pudendum, pudendi suauem odorem redolet.

NOTÆ.

Δίων.] Aristoph. Thesmophor. pag. 523. v. 39. 40. 41.

Λέων, λέων σοι γέγονεν αὐτὸ τ' εἴγμα σόν. pro, τὸ εἴγμα.
Τἄτ' ἄλλ' ἅπαξάπαντα, κ' τὸ πόδιον
Τῷ σῷ πρεπόμενον, στρεβλὸν ὥσπερ κύτταρον.

D

Πόδωνος.

Πόδωνος. *Genitiuus singularis à recto* πόδων. ὁ. *Q. d.* Peniculus, *vel* penicillus. *Per diminutionem autem* πόδωνας *vocabant pueruli, vel infantes, ἀπὸ τῶν* πόδων *denominatos. q. d. paruos pudendis, vel* penicillis *instructos. Vel ipsa puerorum, ac infantium pudenda. Aristoph. in Pace pag.* 483. *v.* 11. *Schol. annot.* 4.

Ποσόν. τὸ τῷ μήκει θεωρεῖται. οἷον μέγα, ἢ μικρόν. ποιὸν δὲ, τῇ ὕλῃ θεωρεῖται.

Πόσον.

Πόσον. Quantum. Hoc in magnitudine spectatur, vt magnum, aut paruum. ποιὸν verò, quale, in materia spectatur.

Πόσου. *Aristoph. in Acharnensibus. pag.* 293. *v.* 26. 27. 28. *Sed v.* 27. *legitur* τετραλλίδου, *vt hic legendum.*

Πόσου πρίωμαί σοι τὰ χοιρίδια; λέγε.
Τὸ μὲν ἕτερον τῶν τούτων σκορόδων φασκαλλίδος.

Di. Quanti emam tibi. i. à te, *istos porcellos? Dic.*
Meg. Alterum quidem horum emes *alliorum fasciculo.*

E Τὸ δ' ἕτερον, ἂν λῇς, χοίνικος μόνας ἁλῶν.

Alterum verò, si vis Chœnice sola salis,

s. mensura salis, cui mensuræ nomen est chœnix. i. Scholiastes, vt quidam, vel, sextarium, vt alij. *Schol. annot.* 16. τετραλλίδου. δισμὸς δὲ τριὰς verò, iam idem ac δισμὸς. fasces, fasciculus, manipulus.

Ποσόμιος. ὕπατος, ὅτος μέγα φρονῶν ἐφ' ἑαυτῷ τῆς τάξεως τοῦ ἡλίκου ἔτυχε, καὶ ὅτι διττὰς ὑπατείας ἤδη κεκοσμημένως ἦν. ἐφ' οἷς ὁ συνύπατος αὐτοῦ κατεγέλα μὲν ὡς ἀπαλαυσιεύσας ἤδη ἴσον ἑαυτῷ γενέσθαι. καὶ πολλάκις ὀδυρόμενος τῆς βουλῆς τὸ δίκαιον πρὸς αὐτὸν ἔλεγεν. ὥστε καὶ συγγενοὺς ἑαυτοῦ κατὰ τὸ πρεσβύτατον, καὶ φίλων, καὶ τῆς ἄλλας δυνάμεις ἐλάττονα ἰσχὺν ἔχοντι δημοτικὸς γὰρ ἦν, καὶ τῇ νεωστὶ παρελθόντων εἰς γνῶσιν. ἔδοξέ τε τῷ μὲν πάτῳ, καὶ παρεγχώρησε τὸν πόλεμον τῷ ἡγεμονίαν. καὶ τοῦτο ἐποίησε βεβουλευμένῳ τῷ πρεσβυτέρῳ καὶ πολλῷ

F Πόσθιος. *Postumius, Romanus* Consul. Hic de se magnificè sentiens *ac elatus* ob generis ordinem, *& nobilitatem*, item, quòd gemino Consulatu iam ornatus fuisset, *sibi belli præturam deferendam putabat.* Quamobrem eius collega, initiò quidem, quasi paribus *honoribus, parique dignitate, propter ipsum* priuaretur, indignabatur, & in Senatu sæpe conquestus est de eo, sua iura aduersus eum proferens. Postea verò agnoscens se & maiorum splendore, & amicorum *numero*, aliarúmque rerum copiis inferiorem esse, *minoresque vires habere*, (erat enim plebeius, & vnus ex illis qui recens in *hominum* noticiam venerant. i. *homo nouus*) Collegæ cessit, & imperium belli *ipsi* concessit. Hoc autem Postumio se valde superbè gerenti cri-

mination attulit, *ac effecit, vt hoc nomine accusatus, malè audiret.* Alterum verò *Postumij facinus* fuit grauius, quàm Romanorum ducem decere videretur. Cùm enim ex suo exercitu ad bis-mille viros delegisset, *eos* in suos agros abduxit, quibus imperauit, vt sine ferro syluam, *vel, saltum* excinderent, & illos viros in agris retinuit, mercenariorum, famulorum, *ac seruorum* opera facientes. Aliis etiam quàm plurimis facinoribus grauissimis editis, odij iusti causam populo præbuit.

Πόσος. Quotus. à *nomine* πόσος, per syncopen *est deductum.* Dicitur autem de quantitate, *& ordine, quem quis in ea tenet.* Vt, Quotum annum agit? Et, Quota *est* hora diei?

Ποστόμιος. Postumius, Romanus, Capuanus, in Græcis *literis* post trigesimum ætatis annum est eruditus, earum amore captus. Initio verò, aurifaber fuit. Post quàm verò semel hoc doctrinę studium, ac amor eum inuasit, Athenas abiit, & illic in Græcorum disciplinis est eruditus, & multarum, & præclararum rerum notitia decoratus, ad profundum, *longámque* senectutem est progressus. Haud igitur absurdum, *ac indecorum* fuit, hunc ipsum Postumium *de seipso* proferre illa verba, quę Heraclitus de se ipso dixit, Me ipsum quęsiui.

Ποταμηδόν. Fluminis in morem. Fluminis instar.

Ποτάμιοι. Potamij. Fluuiatiles. Fluuiales *Ita vocabantur.* Acharnenses. Quęre in Ἀχαρνῆς. *Ald. sed.* ὁ τῆς Δραχαρνίδ. N.L.

Ποταμοδρόμος. Fluuium semper traiiciens. ὁ τὸν ποταμὸν ἀεὶ διαίρων, οἷον νέων. *Fluuium semper tundens, remis scil. i. perpetuò fluuium nauigans, & in eo remigans.*

Ποταμός. Fluuius cum mari certas. De iis, qui cum potentioribus contendunt. *Er. ad. Chil. 1. Cent. 9. col. 30. ad. 76.* Et Potami. i. Fluuij, municipium *erat Tribus* Leontię, cuius municeps *vocabatur* Potamius. q.d. Fluuialis. A Comicis autem isti carpebantur, quòd *in suum municipium* facilè reciperent *homines* in-album-municipij perperam-relatos.

Ποταμοῦ. Senarius somnij continens explicationem, ita metri causa videtur scribendus, Χύσις ποταμοῖο δ. δ. ε. Inundatio fluminis, inimicum significat caput.

Ποτᾶμοῦ. Fluuio magno canalem inducis. In eos, qui rebus *magnis parum aliquid* addunt *Eras. ad. Chil. 3. Cent. 1. col. 31. ad. 44.*

Ποτάμων. Potamon, Alexandrinus Philosophus, qui fuit ante Augustum, & post eum. Extat eius in Platonis de Repub. libros commentarius.

Ποτάμων. Potamon, Mitylenęus, filius Lesbonactis, orator. Docuit Romę sub Cęsare Tiberio. Cùm autem hic in patriam aliquando rediret, talibus litteris Imperator *eum* viatici-loco-instruxit, *ac, vt iter tutiùs faceret, his muniuit,* Potamonem Lesbonactis F. Si quis iniuria afficere fuerit ausus, videat an mihi bellum facere, *meaque potentiæ resistere* possit. Scripsit de Alexandro Macedone. Limites Samniorum. Bruti laudationem. Cęsaris encomium. De perfecto oratore.

Ποταμῶν. *Genitiuus à recto* Ποταμών. Potamonis. N.L. *Viri nomen proprium, Vel locum significat fluuiis abundantem, in quo sunt multi fluuij. Sic autem dicetur, vt* ῥοδών. ὁ. *Rosetum.* κειρών. ῶνος. ὁ. *Lilietum. &c.*

Ποταίνιον. Peregrinum. Vel nouum. L. ξένον. *Vide Eustath.*

Πότε. Quando. Refertur ad Nunc, vtroque modo, & ratione præteriti, & futuri. Ac præteriti quidem

Α αὐθαδίαις ἠμυνόμην. ἔπειτα δὲ βαρύτερον, ἢ ὡς χρῆ ῥωμαίων ἡγεμόνα ἠμύνομην. διὸ λεξάμενος γὰρ ἐκ τῆς ἑαυτοῦ στρατιᾶς ἄγει τοὺς β ἄνδρας, εἰς τοὺς ἰδίους ἀγροὺς ἀπήγαγεν. οἷς ἀνὰ σπείρειν δρυμὸν ἐκέλευσε πέριξ. καὶ κατέσχε τοὺς ἄνδρας ἐν τοῖς ἀγροῖς, θητῶν ἔργα, καὶ θεραπόντων ὑπηρετῶν τὰς, καὶ ἄλλα πολλὰ ὅσα βάρυτατα δίχα θεραπόντων ἄνδρος, παρέχει τῷ δήμῳ μίσους ἀφορμὴν ἔμοιγε.

Πόσος. ἀπὸ τοῦ πόσατος κατὰ συγκοπὴν. τάττεται δὲ ἐπὶ ποσότητος. οἷον, πόσον ἄγει ἔτος; καὶ, Β πόση ὥρα τῆς ἡμέρας.

Ποσούμος. ῥωμαῖος ἀπὸ καπύης. τάττει ἑλληνικὰ ἐπαιδεύθη, ἐραθεὶς αὐτῆς μὴ ἐπὶ λ'. τὰ δὲ θεῖα χρυσοχόος ἰὼν ἔσχεν ἅπαξ αὐτὸν εἰσπλεῦσαι ὁ φιλολόγος ὅδε ἔρως, εἰς τὰς ἀθήνας ὥρμησε, καὶ ἀξεμισώθη τὰ ἑλλήνων ἐκεῖθι εἰς γῆρας βαθὺ ἥλασε, πολλὰ, καὶ καλὰ εἰδὼς ἄκουσε ἀνεκὰς ἰὼν καὶ τόνδε τὸν ποσοῦμον, λίγειν λόγον ἐκεῖνον, ὃς περ ἂν ἡράκλειτος εἶπε θεὶ αὐτὸ, C ἐμαυτὸν ἐδιζησάμην.

Ποταμηδὸν. δίκην ποταμοῦ.

Ποτάμοι. εἰ ἀχαρνεῖς καὶ ζήτει ἐν τῷ ἀχαρνεῖς.

Ποταμοδρόμος. ὁ πλέων ἀεὶ τὸν ποταμόν.

Ποταμὸς θαλάττῃ ἐρίζεις. ὅτι τῷ δίχ' ἐπιτεγνομένων πρὸς κρείττονας. καὶ ποταμοὶ, δῆμος δ' Λεοντίδος. ἦν ὁ δημότης, ποτάμιος. ἐκωμῳδοῦντο D δὲ ὡς ῥᾳδίως δεχόμενοι τοὺς παρεγγεφύρους.

Ποταμοῦ. Χύσις ποταμοῦ, δυσμενὴς δηλοῖ ἡμέραν.

Ποταμῷ μεγάλῳ ὀχετὸν ἐπάγεις. ὅτι τῷ τοῖς δοι περισσεύουσιν.

Ποτάμων. ἀλεξανδρεὺς φιλόσοφος. γεγονὼς πρὸ αὐγούστου, καὶ μετ' αὐτόν. ἔστι αὐτοῦ εἰς τὰς πλάτωνος πολιτείας ὑπόμνημα. E

Ποτάμων. μιτυληναῖος. υἱὸς λεσβώνακτος. ῥήτωρ. ἐπὶ σοφίᾳ δὲ ἦν ἐν ῥώμῃ ὅτε καίσαρος τιβερίου. καί ποτε αὐτὸν εἰς τὴν πατρίδα ἐπανιόντες, ὁ βασιλεὺς ἐφοδιάζει τοιαῖς δι γεγράμμασι. ποτάμωνα λεσβώνακτος εἴ τις ἀδικεῖν τολμήσει, σκεπάσω ἐμοὶ δυνήσεται πολεμεῖν. ἔγραψε θεὶ ἀλεξάνδρου τὸν μακεδόνος. ὅρκος σαυίων. βρέττη ἐγκώμιον. καίσαρος ἐγκώμιον. θεὶ τελείου ῥήτορος. F

Ποταμῶνος.

Ποταίνιον. τὸ ξένιον. ἢ νέον.

Πότε. λέγεται πρὸς νυῦ κατ' ἄμφω, καὶ κατὰ τὸ παρεληλυθὸς, καὶ κατὰ τὸ μέλλον. κατὰ μὲν δὴ

dem ra-

Α τὸ παρελήλυθὸς, οἷον. πότε ἐγένετο; κατὰ δὲ τὸ μέλλον, οἷον, πότε ἔσται;

Πότερον. ἆρα. ποῖον. ποταπόν.

Ποτή. ἡ πῆσις.

Πότης λύχνος. ἀριστοφάνης νεφέλαις. οἴμοι. τί γάρ μοι τὸν πότην ἦψες λύχνον; ὃν ἀττικοῖς ὁ πολὺ ἔλαιον ἀναλίσκων.

Ποτίδαια. ὄνομα πόλεως. καὶ ποτιδαιάτης

Β Ποτιπίοτ). ἐπέρχε).

Πότμον. μόρον. θάνατον. καὶ ἄποτμος, ὁ καλῶς τὸν βίον καταστρέφων. ὃς οἰκείως, καὶ ἐλεεινῶς εἰς γῆρας ἦλθεν ἐδαμῆ δύποτμος.

Πότνα δέσποινα.

Πότνα. σεμνή. ἔντιμος.

Ποτνιᾶσθαι. ἐκδεκαλεῖν. καὶ ποτνιᾶ). ἐπικαλεῖ) θεούς. καὶ ποτνιώμενος, δυσφορῶν. μετ' οἰμωγῆς ἐκδεκαλῶν.

C Ποτὸν. ζήτει ἐν τῷ ἀγευσος θοίνης.

Ποτός. τὸ πινόμενον. πότος ἦ, τὸ συμπόσιον. σφοδρῶς δὲ πότην γινομένην, ἐνεδρεύων ὁ ἑστιάτωρ, αὐτὸς μὲν ὀλίγον ἔπινεν. αὐτοῖς δὲ πολὺ ἐγχεῖν τοῖς θεραπεύουσιν ἐκέλευε.

Ποτόμεναι. ἐκδεχόμενοι. ποτῶνται δὲ, καὶ πίνουσι πίνονται.

Ποτώνη. ἀδελφὴ πλάτωνος τοῦ φιλοσόφου.

Πῆ γῆς. ποῖ γῆς πέφευγε. ἀντὶ τοῦ εἰς ποίαν D γῆν, ἀττικῶς.

Πουλχερία. ἀρκαδίου θυγάτηρ βασιλίς. ἐτῶν οὔπω τεσσάρων γεγενημένη. ἀρξαμένη τοῦ βασιλείαν διέπειν. ἐπαίδευσε δὲ καὶ τὸν ἀδελφὸν θεοδόσιον. σοφωτάτη γὰρ οὖσα, καὶ θεῖον νοῦν κεκτημένη, τήν τε ἰδίαν παρθενίαν τῷ θεῷ προσανέθηκε, καὶ τὰς ἀδελφὰς τὸ ὅμοιον ποιῆσαι ἐδίδαξεν. εἰς πάντα δὲ τὸν ἀδελφὸν ἐκανόνιζεν. ἦθός τε, καὶ λόγον, βάδισμα, καὶ γέλωτα, καὶ ἐνδυμάτων φορεῖ- E λὴν, καὶ σχῆμα καθέδρας, καὶ στάσεως βασιλικῆς ἐξεπαίδευσε. πρὸ δὲ τε ἁπάντων, τὸ εἰς τὸ θεῖον εὐσεβῆσαι αὐτὸν ἐπιμελῶς ἐδίδασκεν. ὡς αὐτὸς δὴ πρὸ ταῖς ἀδελφαῖς διηγεῖτο. πολλὰς δὲ ἐκκλησίας, καὶ πτωχεῖα, καὶ ξενῶνας, καὶ μοναστήρια αὐτὴ κτίσασα, καὶ προσόδους ἀφορίσασα καὶ πρὸς ἄλλοις μυρίοις κατορθώμασι καὶ πολλάκις αὐτὴ καὶ τὸ θεῖον ἐφαίνετο αἱ δὲ ἀδελφαὶ, ἀρκαδία, καὶ μαρίνα. ὁ δὲ, φύσει νωθρός τε, καὶ ἀνεπίσκεπτος εἰς πάντα μὴ ὑπῆρχε. μάλιστα δὲ εἰς τοὺς F ὑποβάλλοντας αὐτῷ χάριτας ἀδεξιγνώστως ὑπέγραφεν. ὅστις ἡ σοφωτάτη γνοῦσα ποτὲ πουλχερία, σοφῶς ὑπῆλθεν αὐτὸν, δωρεὰν ὑπολαβοῦσα δῆθεν πρὸς δουλείαν ἑαυτοῦ γαμεῖ εὐδοκίαν. δὴ καὶ καθυποβεβλημένου πρότερον ἀ-

dem ratione, vt, πότε ἐγένετο, Quando fuit? *Quando factum est?* Futuri verò ratione, vt, πότε ἔσται, Quando erit?

Πότερον. Vtrum. Quale. Cuias.

Ποτή. Volatus.

Πότης λύχνος. Bibula lucerna. Aristophanes Nubibus *pag.* 62. *v.* 6. Hei-mihi. Cur enim mihi bibulam accendisti lucernam? Apud Atticos *ita vocatur lucerna* multum oleum absumens.

Ποτίδαια. Potidæa. Nomen vrbis Et Potidæates, *illius vrbis ciuis.*

Ποτιπίοτ). Aduenit. Accedit.

Πότμον. Fatum. Mortem. *Sortem. Interitum. Casum. Fortunam.* Et εὔποτμος. Qui vitam præclarè finit. Felicem-exitum-vitæ-sortitus. Vt, Qui miserabiliter, & miserandum-in-modum, ad senectutem peruenit nequaquam felici-vitæ-fine-terminatam.

Πότνα. *Pro* Πότνια. *Veneranda.* Domina.

Πότνα. Veneranda. Honorata.

Ποτνιᾶσθαι. Quiritari. Suppliciter orare. Cum-gemitibus-obtestari. Et πολυποτνιάτου θεοῦ. Deos inuocat, *vel, implorat.* Et πολυποτνιώμενος. Iniquo-ferens-animo, & cum eiulatu inuocans.

Ποτὸν. Potus. Quære in vocibus, Ἄγευστος θοίνης.

Πότος. Id, quod potatur. πότος verò, *potus, potatio,* conuiuium. Vt, Cùm autem esset vehemens potatio, *feruente conuiuio, conuiuis* insidians conuiuator, ipse quidem, parum bibebat, ipsis verò *conuiuis* multum *vini* famulos infundere iubebat.

Πολώμεναι. Volantes, Degentes. Commemorantes. πολῶνται verò, volant.

Πολώνη. Potone. Platonis Philosophi soror.

Ποῖ γῆς; Quò terræ? pro, In quam terram? Atticè *dictum.* Vt, π. γ. φ. Quò terræ fugit? Pro, In quam terram?

Πουλχερία. Pulcheria. Arcadij filia, Imperatrix, nõ dum annos 15. nata, imperium optimè administrauit. Fratrem etiam Theodosium erudiit. Cùm enim esset sapientissima, & mentem haberet diuinam, suã virginitatem Deo consecrauit, & sorores idem facere docuit, & fratrem in omnibus *ad sapientiæ, virtutisque regulam direxit, bonis præceptis imbuit,* & moderata est. Mores, & sermonem, incessum, & risum, indumentorum amictum, *vestium non solùm induendarum: sed & gestandarum rationem,* & solij, & status imperatorij figuram edocuit. L. βασιλικῆς. *i. eúmque docuit, quomodo in imperatorio solio sedere deberet, quo corporis cultu, quo vultu, quo gestu.* Ante omnia verò ipsum pietate erga Deum accuratè instituit. Pariter autem etiam erga sorores se perpetuò gessit. Multas autem Ecclesias, & *multa* pauperum, & peregrinorum diuersoria, & monasteria ipsa condidit, & prouentus *annuos ipsis* destinatos assignauit. Et præter alia sexcenta *eius* præclara facinora, *præter innumerabiles res, quas feliciter ipsi successerunt.* sæpe etiam numen diuinum ei apparuit, *eique manifestum sui numinis præsentiam Deus ostendit.* Sorores verò *eius fuerunt* Arcadia, & Marina. Ille verò, *Theodosius,* natura socors, & inconsideratus in omnibus quidem erat, præcipuè verò *sic se gerebat* erga illos, qui subiiciebant ipsi. *i. qui per supplices libellos ei oblatos, ab eopetebant aliqua* beneficia, *munera, vel priuilegia. Nam* non-lectis-literis *ipsorum, inconsideratè* subscribebat. Quo sapientissima Pulcheria semel animaduerso, ipsum callidè subiit, *id est, circumuenit,* quum scilicet Eudociam eius vxorem in seruitutem sibi dono datam accepit *per suum libellum sup-*

plicem ei oblatum, quem etiam ille subscripserat non antè lectum. Quamobrem postea à Pulcheria acriter est obiurgatus. Pulcheria Nestorium adeò oderat vt qui illum amabant, rumorem spargerent, *nisi Pulcheria Nestorium exosum esse*, quòd Nestorius Pulcheriam criminatus fuisset ob incestum cum fratre suo Theodosio Imperatore *commissum*. Et propterea illa illum tanto odio prosequebatur. Ipsam enim conuiciis infectabatur, *& grauiter reprehendebat* ob illius temporis magistrum nomine Paulinum. N. L.

Πουλχεϊα. Pulcheria. Illius inclytæ Pulcheriæ statua in Chalce stabat, prope Palatium, quum ad ambulacrum itur.

Ποῦ μλώ; Vbi igitur?

Πούς. Pes habet digitos 16.

Ποῦ χρὴν δοκεῖς; *Aristoph. in Ranis pag.* 117. *v.* 21. Quo *te* appulsurum putas? Pro, quò *putas te* nauem abducturum?

Πώγων. Πώγωνος. ὁ. *Barba.* Pogon *etiam erat* portus Trœzenius, ita dictus *fortasse, quòd quandam barbæ speciem haberet.* Vnde etiam prouerbium in malè barbatos, Trœzenem ire. *Eras. ad. Chil. 1. Cent. 1. col.* 452. *ad.* 90. *Nauigas Trœzenem.* Et Aristophanes *in Ecclesiaz. pag.* 487. *v.* 5.

Et ego profectò Epicratis barba *non paulo pulchriorem*

Barbam habeo. Hęc non sunt in græco textu. Locus aliter habet Integrum vide.

His enim magnam barbam habens, scutifer vocabatur, & propter *barbæ* densitatem à comicis carpebatur. Erat autem & orator, & popularis concionator. Et Aristophanes *in Ecclesiaz. pag.* 487. *Schol. annot. 1. sequentem versum Platoni Comico tribuit, qui* dicit,

Rex barba Epicrates scutifer.

Πωγωνίας. Magna barba. *Barbatus.*

Πωγωνήτης. Et πωγωνίτης. Iupiter barbatus. *Ionis est epithetum.*

Πώια. Greges. *Ouium greges.*

Πωλαί. Pro, πράσεις. Venditiones. Hyperides, Est hoc nomen etiam in Sophronis Andriis. 1. *Fortibus.*

Πωλέσκετο. Versabatur. Et Homerus. Versatúrque senex. L. πωλεῖται τε γέρων.

Πωλαδικός. Pullorum-equinorum-domandorum-peritus. Per translationem verò sic etiam dici potest quiuis iuuentutem docendi peritus.

Πωλικὰ. Coma. L. Πωλεία χαίτη. *Q. d. Pullina coma. Pullini crines. Pullina iuba. Pro, pullorum equinorum. Alias* πωλεία. *Equorum disciplina, ac institutio. Vide Xenophont. Græcolat. Indicem.*

Πώλης. Q. d. Venditor Aristophanes *in Equitibus p.* 197. *v.* 27. *& 28. & p.* 198. *v.* 1. 2. 3. Nominis finem, iocans, dicit πώλης. quòd Reipub. gubernatores distraherẽt, ac venderent res ciuitatis. *Hæc autem nomina sunt integra*, vt, σεσβατοπώλης. i. stuppæ-venditor. ἀλλαντοπώλης. farciminum venditor.

Πωλητὴς. Venditor. Vt, Erat enim rerum-ad funera-pertinentium venditor. Et πωλοῦσαι. Venditores. Illi fortunas vendebant illorum, qui Reipub. *aliquid* ad statum-diem debebant, nec persoluebant. Venditoribus autem istis obnoxij erant & illi, qui descriptam pecuniam in bellum non conferebant, & peregrinitatis conuicti, & inquilinus, & patronum non habens, & desertæ-clientelę reus. Horum enim bona vendebant, & in ærarium referebant.

ναγκὴς, ὕστερον δεινῶς ὠφελήσεσθαι τῆς πουλχερείας. Ἡ πουλχερεία τοσοῦτον ἐμίσησε τὸν νεστόριον, ὡς τοὺς φιλοῦντας ἐκεῖνον, διαθρυλλεῖν ὅτι παρρησίαν πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς θεοδόσιον τὸν βασιλέα διέβαλε πουλχερείας νεστόριος. καὶ διὰτοῦτο ὑπ' αὐτῆς ἐμισεῖτο ἐπιπόρως ἔχουσα αὐτῷ, εἰς τὸν τότε μάγιστρον παυλῖνον λεγόμενον. A

Πουλχερεία. πουλχερείας δ' ἀναδήμου. ἐκθὴν ἵστατο ἐν τῇ χαλκῇ, πλησίον τοῦ παλατίου, ὡς πρὸς τὸν ἐμβατῶνα. B

Ποῦ μλώ; ποῦ δὴ οὖν;

Πούς. ὁ ποὺς ἔχει δακτύλους ις'.

Ποῦ χρήσθ' δοκεῖς; ἀντὶ τοῦ ἀπάξαι τὴν ναῦν;

Πώγων, πώγωνος. ξοιζύνιος λιμὴν οὕτω καλούμενος ὅθεν καὶ παροιμία, ὅτι τὴν κακογενείων. εἰς ξοιζῆνα βαδίζειν. καὶ ἀρίσοφάνης.

Κἀγὼ γ' ὁπικράτους οὐκ ὀλίγῳ καλλίονα C

Πώγων' ἔχω.

Οὗτος γὰρ μέγαν πώγωνα ἔχων, ἐκαλεῖτο σακεσφόρος. καὶ ἐκωμῳδεῖτο εἰς δασύτητα. ὡ δὲ ῥήτωρ καὶ δημαγωγὸς, καὶ ἀρίσοφάνης φησὶν.

Ἄναξ ὑπήνης ὁπικράτης σακεσφόρε. D
Πωγωνίας. ὁ μέγας πώγων.

Πωγωνήτης. ὁ ζεὺς, καὶ πωγωνίτης.

Πώια πόιμνια.

Πωλᾶς. ἀπὸ τοῦ πραθήσῃ. ἁρπάζης ἔστι τὸ ὄνομα καὶ ἐν τοῖς σώφρονος ἀνδρείοις.

Πωλέσκετο. ἀνεστρέφετο. ὁ ὅμηρος. πωλεῖται τε γέρων.

Πωλαδικός.

Πωλεικὰ χαίτη. E

Πώλης. ἀρίσοφάνης τὸ τέλος τοῦ ὀνόματος παίζων λέγει. ὥσπερ τὸ ὀποδίδοσθαι, καὶ πωλεῖν τοὺς πολιτευομένους τὰ τῆς πόλεως πράγματα. οἷον πεπραται πόλις, συμπαιοπώλης, ἀλλαντοπώλης.

Πωλητὴς. ὁ πωλῶν. ὡ δὲ ἐπαφίων πωλητὴς. καὶ πωληταί. οὗτοι τὴν ὀφειλόντων τῷ δημοσίῳ καὶ προθεσμίαν, καὶ μὴ ἀποδιδόντων, ἐπιπράσκον τὰς οὐσίας. ὑπέκειντο δὲ τοῖς πωληταῖς καὶ ὅσοι τὸ δεκατευτὸν ἀργύριον εἰς πόλεμον μὴ εἰσέφερον. ἔτι καὶ οἱ ξένιας ἀλόντες. καὶ ὁ μέτοικος, καὶ προστάτην οὐκ ἔχων, καὶ ὁ ἀποστασίου γραφεὶς. τούτων δὲ τὰς οὐσίας πωλοῦντες, ἔβαλλον εἰς τὸ δημόσιον. F

Πωληταί.

A Πωληταί. καὶ πωλητήριοι. οἱ μὲν πωληταὶ, ἀρχή τις ἐξ ἀθηναίων δέκα τὸν ἀριθμὸν ἄνδρες. εἷς ἐκ τῆς φυλῆς ἑκάστης. διοικοῦσι δὲ τὰ πιπρασκόμενα ὑπὸ τῆς πόλεως, πάντα τὰ τέλη, καὶ μίσθωσις, καὶ μισθώσεις, καὶ τὰ δημευόμενα κατέχειν. πωλητήριον δὲ, καλεῖται ὁ τόπος, ἔνθα συνεδρεύουσιν οἱ πωληταί.

Πωλητ. & πωλητήριον. Πωλητὰι quidem, est quidam Magistratus Athenis, numero decem viri, ex vna quaque Tribu vnus. Venditores. Administrant autem omnia quæ à ciuitate venduntur, omnia vectigalia, & metalla, & locationes, & publicata bona. πωλητήριον verò, vocatur Locus, in quo considunt Venditores.

N O T Æ.

Πωλητ.] Harpocrat. Πωλῆται, καὶ πωλητήριον. οἱ μὲν πωλῆται. &c. Et, διοικοῦσι δὲ τὰ πιπρ. Et, τὰ δημευόμενα. πωλητήριον δὲ καλεῖται. & cæt.

B

Πωλητήριον. τὸ πρατήριον. οὕτως ὑσχείδης.

Πωλητήριον. Q. d. Venditorium. Rerum-venalium-forum. Sic Hyperides,

Πωλικῆς ἀστιλώης. ὑπὸ πώλων ἐζευγμένης.

Πωλικῆς ἀστιλώης. *Equestris rheda. i. Rhedæ sub pullis-equinis iunctæ pro, quæ à pullis-equinis. i. ab equis sub idem iugum ductis, & iunctis trahebatur. Sophocles in Oedipo Tyranno pag.* 85. v. 6. 7. 8.

-Κἀπὶ πωλικῆς.
Ἀνὴρ ἁπήνης ἐμβεβὼς,
Χωὐλωπαζῃ.

-- Et in equestri
Vir rheda vectus, talis, qualem tu dicis,
Simul occurrerunt mihi.

C Καὶ πωλικὸν, τὸν ἐπὶ πώλου. ὡς Σοφοκλῆς ἐν Οἰδιπόδῃ Τυράννῳ.

Et πωλικὸν. q. d. Pullinum. Quod ad equinum pullum, vel ad equum, pertinet. Equestre. Vel, equinum. In epigrammate.

Παῖς δ' ἴσον ἀστέρι λάμπει,
Πωλικὸν ὡς ἵππου χοῦν ἀποσεισάμενος.

Puer verò tanquam stella splendet,
Equinum vt equus pulucrem qui excussit.

N O T Æ.

Καὶ πωλικὸν. Sophocles in Oedipo Tyranno. pag. 185. v. 6. 7. 8.

Ἐν ταῦτά μοι κῆρύς τις, κἀπὶ πωλικῆς
Ἀνὴρ ἁπήνης ἐμβεβὼς, ὃν σὺ φῂς,
Συμπαίζειν.—

D Πωλικός. ὁ ἡμίονος. καὶ πωλικὸν δῆγμα, καὶ τὸ φρύαγμα.

Πωλικὸν. *Instar equini pulli* generosus. Et πωλικὸν δῆγμα. Equini-pulli morsus. Equinus morsus. Et πωλικὸν φρύαγμα. Equinus fremitus. Equinus hinnitus.

Πωλίων.

Πωλίων. Parvorum-pul. orum-equinorum. Equuleorum Parvorum-equorum. *Aristoph. in Pace pag.* 436. *v.* 31. *Schol. annot.* 14. & 15.

N O T Æ.

Πωλίων. Aristoph. in Pace. pag. 436. v. 31. 32. 33.

Εἰσήγαγ' αὐτοῖσιν μέγιστα κ' ἥδιστα.
Κἄπειτα τοῦτ' ἐστὶ τοκομεῖν μ' οὐκ ἐᾷ κατὰ.
Καὶτοὺς κατα[illegible]ῶν αὐτὸν ὥσπερ πωλίον.

E Vnde fortasse coniicias, apud Suidam πωλίον esse scribendum. Schol. annot. 14. κατα[illegible]ῶν.] κατάπεσόντων. ὥσπερ πῶλον κατα[illegible]ῶντες ταῖς χερσὶν ἁμαλίζουσι. Πωλίων.] πῶλος, καὶ ἵππος. πῶλος δὲ, ταχείας. &c cæte. vt apud Suidam, qui sua hinc deprompsit.

Πῶλοι κυρίως, τὰ γνήσια τέκνα τῆς ἵππου, καὶ τῆς ἄλλων τετρώδων. ἄπερ ἔθος ἐστὶν ἡμῖν καταφᾶν, καὶ κολακεύειν.

Πωλίων. ὁ ἀσίνιος. γραμματικὸς Τραλλιανὸς σοφιστὴς, καὶ φιλόσοφος. σοφιστεύσας ἐν ῥώμῃ ἐπὶ Πομπηίου τοῦ μεγάλου. καὶ διαδεξάμενος τὴν σχολὴν τοῦ Τιμαγένους. ἐγραψε διπτωμὴν τῆς φιλοχώρου ἀτθίδος. ἀπομνημονεύματα συνουσιῶν τοῦ φιλοσόφου. διπτωμὴν τῆς διοφάνους γεωργικῶν ἐν βιβλίοις β'. πρὸς ἀριστοτέλη περὶ ζώων, βιβλία ι'. περὶ τοῦ ἐμφυλίου τῆς ῥώμης πολέμου, ὃν ἐπολέμησαν καῖσαρ τε, καὶ Πομπήϊος.

Πῶλοι. Pulli. Propriè *sic appellantur* equorum, & aliorum iumentorum fœtus, quos manu demulcere, & blanditiis delinire consueuimus. *Vide* πωλίων.

Πωλίων. *Velpotius*; πωλίων. Asinius Pollio, dictus Trallianus Sophista, & Philosophus, qui Romæ docuit sub Pompeio Magno, & Timagenis Scholam per-successionem-suscepit. Scripsit epitomen Atthidis Philochori. Ἐπιτομὴν. Dicta, & facta memorabilia Musonij Philosophi. Epitomen Diophanis Georgicorum, lib. 4. Ad Aristotelem de animalibus lib. 10. De ciuili Romanorum bello, quod Cæsar, & Pompeius gesserunt.

Πωλίων. ἀλεξανδρεύς. οὐαλέριος χρηματί-

Πωλίων. Pollio, Alexandrinus, Valerius appella-

tus, Philosophus sub Adriano natus, cuius filius Diodorus, Philosophus, qui scripsit enarrationem eorum, quæ apud decem oratores quæruntur. Scripsit collectionem vocabulorum Atticorum ordine alphabetico, & alia quędam philosophica.

σας, φιλόσοφος γεγονὼς ἐπὶ ἀδριανοῦ. οὗ παῖς διόδωρος, φιλόσοφος, ὁ γεγράφας ἐξήγησιν τῆς ζητουμένων παρὰ τοῖς ῥήτορσιν. ἐγραψε συναγωγὴν ἀττικῶν λέξεων κατὰ στοιχεῖον, καὶ ἄλλα τινὰ φιλόσοφα. A

Πωλίων. Pollio. Vel Pollio Grammaticus, De erratis *scripsit, quæ committuntur* in litteris.

Πωλίων. ἢ πολίων γραμματικὸς, περὶ τῶν παρὰ γράμμα ἁμαρτανομένων.

Πωλοδάμνης. Pullorum-equinorum-domitor. Equorum-domitor.

Πωλοδαμνής. Equorum-domitor. Q. d. Pullorum-equinorum -exercitator. i. qui pullos equinos domat, ac exercet.

Πωλοδαμνής. γυμναστής.

B

Πωλοδαμνῶ. Pullos-equinos-domo. Equos-domo. Equos-exerceo. *Item educo. Sophocles in Aiace. p. 33. v. 1.*

Πωλοδαμνῶ. τοὺς πώλους δαμάζω.

Πῶλος. Polus. Agrigentinus orator, imò verò potiùs antiquus Sophista, Licymnij magister. Scripsit Genealogiam Græcorum, & Barbarorum, qui ad Ilium militarunt. Et quomodo *eorum* vnusquisque *illinc* abierit. Quidam verò *hoc opus* Autodamastæ inscribunt, *ac attribuunt*. Nauium catalogum. De vocabulis.

Πῶλος. ὁ ἀγοραστὴς ῥήτωρ. μᾶλλον ἢ σοφιστὴς τῆς παλαιᾶς. διδάσκαλος λικυμνίου. ἐγραψε γενεαλογίαν τῶν ἐπὶ ἴλιον στρατευσάντων ἑλλήνων, καὶ βαρβάρων. καὶ πῶς ἕκαστος ἀπῆλθεν. τινὲς δὲ αὐτοδαμάστου ἐπιγράφουσι. νεῶν κατάλογον. περὶ λέξεων.

Πῶλος. τὸ ζῶον.

Πωλῶ. Pullus. Animal, *i. animalis pullus, vt equi, vel asini, &c.*

Πωλῶ. Vendo.

C

Πωλῶ. τὸ πωλεύομαι.

Πωλῶ. Genitiuo. *Demosthenes. Proditores* Rempub. & *suam priuatam, paruo lucro vendunt.*

Πωλῶ. γυνὴ, τὰ δ' πόλεως, καὶ τὰ σφῶν αὐτῶν, μικρᾶς λήμματος πωλοῦσι.

Πωλοῦσι. Vendunt. Didymus ait *hoc πωλοῦσι positum esse*, pro, palàm scortantur. πωλεῖν enim *dicitur de muliere, & significat* se cuiuis præbere. *Suique corporis copiam cuilibet facere. Harpocrat. L. ἑαυτὴν, vt hic legendum.* Vnde etiam ipsum πωλεύομαι *deductum*, quod est *idem, ac* πιπράσκειν. i. vendere. *Item scortari, quòd meretrices sui corporis copiam pecunia vendant.* Ego verò dico oratorem nunc verbum πωλεῖν. i. vendere propriè posuisse. Dicit enim Legem non sinere quenquam comprehendi pro adultero, *quum rem habet* cum illis, quæ in officina meretricia, *siue in lupanari, & prostibulo*, sedent, vel in foro, ex-professo aliquid vendunt. Demosthenes in *oratione* contra Nexaram. ἢ ἐν τῇ ἀγορᾷ. *videntur superflua.* D

Πῶλος. ὁ ἰόμον οὐκ ἐᾶν ὅπη ταύτης μείζονα λαβεῖν, ὁπόταν ἀπ' ἐπ' ἐργαστηρίου καθήνται, ἢ ἐν τῇ ἀγορᾷ πωλῶσι τι ἀποφασμένως. δημοσθένης δὲ πρὸ κατὰ ναίρας, ἢ ἐν τῇ ἀγορᾷ.

Πῶμα. Operculum. Tegumentum. Tegmen.

Πῶμα. σκέπασμα.

Πώμαλα. Pro, πάθην. vnde: Idem valet, ac οὐδαμῶς. i. Nequaquam. Nullo-modo. *Nam πα* quidem, est Doricum, quod ponitur pro πάθην, vnde illud verò μάλα, vel redundat, vel per consuetudinem dicitur in hoc *aduerbio* πώμαλα. Quemadmodum *dicitur* οὐμάλα, non admodum, pro, οὔ, non. Vel pro οὐδάλως. i. nullo-prorsus-modo. Est autem Atticum. Lysias in epistola ad Asybarum. Mulieres enim generosè dixerunt, se nullo-modo saltasse, cùm oporteret ipsas ne vino quidem hausto à conuiuio recedere. *N. L. Pro* πιούσας ἀ ποιεῖ, *lege* πίουσαι ἀ πίνω, *vnde* πίνω. *Illud* ἐγίνοντο *redundat. Vide Aristoph. in Pluto. pag. 5. v. 13. Schol. Annot. 8.*

Πώμαλα. παῖ παῖ ἀπὸ τοῦ πάθην. οἷον οὐδαμῶς. ἔστι τὸ μὲν πα δώριον, πάθημον αἰτὶ τοῦ πάθην. τὸ δὲ μάλα ἢ παρέλκει, ἢ ἐν συνηθείᾳ λεγόμενον ἐπὶ τοῦ πώμαλα. οἷον οὐ μάλα αἰτὶ τοῦ οὔ. ἢ αἰτὶ τοῦ οὐδάλως. ἔστι δὲ ἀττικὸν. λυσίας ἐν τῇ πρὸς ἀσύβαρον ἐπιστολῇ γυναῖκας γὰρ αἰσχυνθῆναι πώμαλα φάσαν ὀρχεῖσθαι αὐτὰς, οἷον μὴ πολυούσας ἀπαλλάττεσθαι τοῦ συμποσίου ἐγγύτατα. E

Πώμαλα. Hæc vox etiam extat apud Demosthenẽ, *vbi dicit*, οὐχ ἵνα ἐξ. π. i. Non vt vllo-modo exeatis. Item apud Aristophanem in Cocalo. Oportet autem vnica voce scriptum legere πώμαλα.

Πώμαλα. κεῖται καὶ παρὰ δημοσθένει ἡ λέξις. οὐχ ἵνα ἐξέλθητε πώμαλα. καὶ παρ' ἀριστοφάνει ἐν κωκάλῳ. δεῖ δὲ αἰσχυνόσκιον ὑφ' ἓν, πώμαλα.

Πωμήριον. Effigies muri. *Pomœrium, quasi dicas post-murium. Nam antiqui mœrum dicebant, quem recentiores murum vocarunt. Locus autem erat tam intra, quàm extra murum, quem in vrbibus condendis inauguratò consecrabant, nec vllum ædificium in eo fieri patiebantur.* F

Πωμήριον. τὸ τῆς τείχους εἰκόνισμα.

Πώποτε. Vnquam. Aliquando.

Πῶρος. Porus. Rex Indorum, qui fuit pulcherrimus Indorum, & ea proceritate *præditus*, qua nullus virorum *fuit* post illos Troianos viros. Erat autem valde

Πῶποτε.

Πῶρος. βασιλεὺς ἰνδῶν. ὃς ἐγένετο κάλλιστος ἰνδῶν, καὶ μέγεθος ὅσον οὐ πω τις ἀνδρῶν τῶν μετὰ τοὺς ἡρωϊκοὺς ἀνδρας. ἦν δὲ κομιδῇ παῖς νέος, ὅτε

iuuenis,

A συμβῶ ἀλεξάνδρῳ, καὶ τούτῳ ἐπολέμει. τοῦτον ἤρετο περὶ διαίτης ὁ Ἀπολλώνιος. ὁ δέ, οἶνου μὲν ἔφη πίνω τοσοῦτον, ὅσον τῷ ἡλίῳ σπένδω. ἃ δ' ἂν ἐν θήρᾳ λάβω, ταῦτα σιτοῦμαι. ἐμοὶ δὲ ἀπόχρη τὸ γεγυμνάζεσθαι. τὰ δ' ἐμὰ σιτία λάχανα, καὶ φοινίκων ἐγκέφαλοι. καὶ καρποὶ τῶν φοινίκων. καὶ ὁπόσα μοι ὁ ποταμὸς κηπεύει. πολλὰ δέ μοι καὶ ἀπὸ δένδρων φύεται. ὧν γεωργοὶ αἵδε αἱ χεῖρες. τοιαῦτα ἀκούων ὁ Ἀπολλώνιος, ὑφῄδετό τε, καὶ ἐς τὸν Δᾶμιν θαμὰ ἰόντα.

iuuenis quum congressus-est cũ Alexandro, & bellum ei fecit. Hunc de ratione-victus percontatus-est Apollonius. Ille verò, Tantum (inquit) vini bibo, quantum Soli libo. Quæ verò in venatione cepi, his alij vescuntur. Mihi verò sufficit ipsa exercitatio, *eáque sum contentus.* Mei enim cibi *sunt* olera, & palmarum capita, & palmarum fructus, & quæcunq. mihi flumen hortum-rigans-producit. Ex arboribus etiam multa mihi nascuntur, quorum cultrices *sunt* hæ manus. Hęc audiens Apollonius supra-modum-lętabatur, & Damidem frequenter intuebatur. *Hæc non ad Porum: sed ad Damidem Brachmanem pertinent, vt & Vvolfius ait.*

B

Πῶρος. Δπολίθωσις ὑγροῦ. καὶ πωρῶδες ῥῆμα, τὸ σκληρύνω, καὶ λιθοποιῶ. πισόδης.

Πῶρος. Humidi concretio-lapidis-instar-facta. Callosa-concretio. Humidi lapidosa-concretio. Durities. Callus. Et πωρῶ verbum, induro, durum-facio, in-modum-tophi-induro. Lapidis-instar-durum-facio. Pisides.

–Καὶ τὰς ἰκμάδας.

Πωρῶδες, καὶ σφίγγοντα λιθώδη τρόπον.

–Et humores

Indurantem, & constringentem lapidoso modo. i. lapidis instar.

Καὶ πώεινος λίθος.

Et πώειν. λιθ. Porinus lapis *De quo Herod. lib. 5. pag. 195. l. 16.*

C Πῶρος. πάθος τί ὄζειν ὡς φησιν Ἀντίμαχος. πῶρόν τιν' ἀλόχοισι, καὶ οἷς τε κέκασιν ἔθεντο. καὶ πωρεῖν, ἡλεῖσι τὸ πενθεῖν φασι. ἔνθεν τοῦτο ὂν καὶ τὸ ταλαίπωρος ἐτυμολογεῖται.

Πῶρος. Malum quoddam est, *erumna, calamitas, luctus,* vt ait Antimachus. Malum hi profectò *suis* vxoribus *fuerunt*, & suis liberis quisque *mali causa fuit.* Et πωρεῖν Elei dicunt τὸ πενθεῖν. i. lugere. Hinc igitur & τῆς ταλαιπώρου etymologia-ducitur. ταλαίπωρος verò, qui-sustinet-ærumnas, ærumnosus. Qui-calamitates-perfert, calamitosus. Qui-fert-miserias, miser.

N O T Æ.

Πῶρος.] Sophocles in Oedipo Colonæo. pag. 271. v. 2.

Πάτηρ παλαιπώρ Οἰδίπου.–

Schol. Πωρῶν οἱ Ἠλεῖοι τὸ πενθεῖν φασι, καὶ Ἀντίμαχος,

Πῶρον τιν' ἀλόχοισι, καὶ οἷς τοκέεσσιν ἔθεντο. &c. cæt.

D

Πωρός. ὁ τυφλός. καὶ πώρωσις, ἡ τύφλωσις.

Πωρότης.

Πωρός. Cęcus. & πώρωσις, cęcitas, vel excęcatio.

Πωρότης. L. πωρύ. πωρύω. i. ἡ πηρία. ũ. Miseria. Calamitas. Aerumna. Luctus.

Πῶς δοκεῖς; θαυμαστικῶς τοῦτο λέγει. ἔνθα καὶ ἀριστοφάνει ἐν νεφέλαις, κἀκεῖθι σιδίων βατράχους ἐποίει, πῶς δοκεῖς καὶ πῶς ἔγωγε χ' οὗτοσὶ ξυνιοῦμεν ὑμῶν πετομένοις οὐ πετομένω καλῶς; ὅρα πρὸς θεῶν ὡς ἐν Αἰσώπου λόγοις ἔστι λεγόμενον δή που, τὴν ἀλώπεκ' ὡς φλαύρως ἐκοινώνησεν αἰετῷ ποτε. μηδὲν φοβηθῇς. ἔστι γάρ τι ῥίζιον ὃ δ' ἐσθιόντες ἐστὲ ἐπιπτερωμένω.

E

Πῶς δοκεῖς; Quomodo putas? Per-admirationem hoc dicitur apud Aristophanem in Nubibus. *pag.* 105. *v.* 15. *Schol. annot.* 8. Et ex malorum-granatorum-corticibus ranas faciebat, quomodo putas? *Et in Acharnensibus p.* 161. *v.* 6. *Item in Auibus p.* 394. *v.* 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. Pi. Dic igitur nobis, quomodo egóque, & iste *meus socius* Versabimur-cum vobis volantibus *nos* non volantes. Ep. Rectè. Pi. Vide nunc quomodo in Aesopi Fabulis Sit iã quiddam, quod dicitur, quòd *scil.* vulpes Malè societatem-fecerit cum aquila quondam. Ep. Nihil metuas est enim quędam radicula, Qua deuorata, eritis alati, *& volare poteritis.*

N O T Æ.

Καὶ πῶς.] Apud Aristoph. in Auibus. pag. 394. v. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7.

Πει. Φράσον γε νῦν, ὅπως ἐγὼ τοιχ' οὗτοσὶ
Ξυνιοῦμεν ὑμῶν πετομένοις οὐ πετομένω.
Ἐπ. Κατῶς. Πει. ὅρα νυὶ ὡς ἐν Αἰσώπου λόγοις
Ἔστ' λεγόμενον δή που, τὴν ἀλώπεχ' ὡς
Φλαύρως ἐκοινώνησεν αἰετῷ ποτέ.
Ἐπ. Μηδὲν φοβηθῇς. ἔστι γάρ τι ῥίζιον,
Ὃ δ' ἐσθιόντες ἐστὲ ἐπιπτερωμένω.

F

Πῶϋ. τὸ πρόβατον. καὶ πῶα.

Πώϋγξ. πωΰγκος.

Πῶϋ. Grex-ouium. Et πῶα. Greges-ouium.

Πώϋγξ. πώϋγκος. ὁ. Poynx. Mergi genus. *Hesych.* πώϋξ. πώϋγος. Poyx. Poygis. *Auis quadam, de qua Aristoteles in tractatu de animalibus.*

Π. CVM P.

Πράγματα. Antiqui hac voce in malam partem vtuntur. Et Menander *dicit* in Pragmatin. i. In pugnis. *N. L. Nam πράγματα sæpe pro negotiis, & molestiis sumuntur, quod mala significat.* Et Aristophanes in Pluto. *pag. 55. v. 9. 10.*

Car. Audi igitur, quia ego ipsas res
A pedibus ad caput vsque *tibi omnes narrabo.*

Hic vox πράγματα sumitur generaliter pro quibusuis rebus, estque nomen ambiguum, quod tam pro bonis, quàm malis accipitur, ideo Chremyli vxor v. 12. quasi Carion seruus res malas, ac molestias, in suum caput casuras, esset narraturus, deprecatur ne tales res sibi narret.

Et rursus. *Aristophanes in Auibus. pag. 415. v. 24. 25.*

-- Et iam olim
Vnus Porphyrion ipsi præbuit, facessit, *negotia.*

Et rursus. *Aristoph. in Pluto. pag. 3. v. 3.*

-- Sed tibi facessam negotia.

Pro, Tibi molestias exhibebo, *Tibi molestus ero. Item in Nubibus. pag. 118. v. 11. χὼν πράγματ. molestus habere. molestiis vexari. Item in Auibus. pag. 445. v. 3. πολλὰ ἐνεχόμην πράγματα. Multas tuli molestias. Et v. 18. κἀπαλλαγέντα πραγμάτων. Liberatum molestiis.* Prouerbium. Viro Lydo nulla erant negotia: seu egressus emit. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 7. col. 748 ad. 72. Viro Lydo negotium non tractat ipse foras profectus, parauit.*

Πράγματ. Negotia. Molestiæ, Labores. Vt, Et via erat montana, & angusta, & milites circa iumenta multas molestias, pro, labores sustinebant.

Πράγματ. Negotia ex otio. De rebus, quæ præter opinionem, & præter spem accidunt. *Erasm. ad. Chil. 2. Cent. 9. col. 596. ad. 99. Negotium ex otio.*

Πραγματευτής. Homo negotiator, dicitur mercator, & ἐμπολῶν, eodem modo *sumitur.*

Πραγματία. Nomen hoc. non vt consuetudo fert, pro tractatione, *vel negotiacione,* sic etiam apud Rhetores, *ac oratores* ponitur pro illis, qui opificia aliqua tractant: sed pro illis, qui molestias *aliquas alicui* offlare conantur, vt Dinarchus in *oratione* contra Menæchmum. Nam inimicitiæ, & negocia, quæ ob Rempub. *suscipiuntur, ac geruntur,* sunt priuatorum dissidiorum causæ.

Πραγματία. *Negotiatio. Tractatio. Res-forensis. Aduocatio.* Multarum-rerum-tractatio. Molestia. Labor. Negotium. Vt, Vrbem hominibus abundantem, & exercitu magno septam, *magnóque præsidio munitam,* Rex sine negotio cepit.

Πραγματικώτατον. Efficacissimum. Quod maximam efficiendi vim habet. Vt, Quod consilium etiam efficacissimum fuisse *videbatur* Et rursus: *at hic aduerbialiter, alióque sensu ponitur.* Hoc autem prudenter, sic ut & astutè-propter-rerum-tractandarum--peritiam, faciebat.

Πραγματοδίφης. Rerum-scrutator, *indagator, inuestigator, quæsitor rerum.* Causidicus. *Rabula forensis, qui res scrutatur, indagat, inuestigat, querit, vt aliquos semper vexet, hácque ratione victum sibi, suísque paret. Aristophanes in Auibus. pag. 422. v. 7. & 8. Sum* Etiam sycophanta. Pi. O te beatum artis *causa, quam tenes, & exerces.* Sy. Et rerum-scrutator, *causidicus, rabula forensis. Nostros graecos comment. in hunc locum consule, annot. & 13.*

Πραγματομαθής. Negotiorum-peritus. Rerum-tractandarum-peritus Et *in plurali* πραγματομαθεῖς. Rerum-tractandarum-peritus, Vel, Rerum tractatarum-experientia-edocti. Vt, Ille verò cùm esset prudens, & periculorum experientia, rerum-vsu-longo peritus *illud periculum facilè vitauit.* Et πραγματομαθεῖς. Rerum-periti. Vt, Quamobrem etiam Romani, qui re-

ΤΟ Π ΜΕΤΑ ΤΟΥ P:

Πράγματα. δὴ κακῶ χῶν) τῇ λέξει οἱ παλαιοί. καὶ μᾶλλον δὲ ἐς τὰ πράγματα. εἰ μάχαις. καὶ ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ.

Ἄκουε τοίνυν, ὡς ἐγὼ τὰ πράγματα
Ἐκ τῶν ποδῶν ἐς τὴν κεφαλὴν σοι πάντ' ἐρῶ.

Καὶ αὖθις.

Καὶ δή ποτε
Εἰς πορφυρίων αὐτῷ παρέχε πράγματα.

Καὶ αὖθις.

-Ἀλλά σοι παρέξω πράγματα.

Ἀντὶ τοῦ ἐνοχλήσω. παροιμία. ἀνδρὶ λυδῷ πράγματα οὐκ ἦν. ὁ δὲ, ἐξελθὼν ἐπρίατο.

Πράγματα κακοπάθειαι ὁδοί τε ἦσαν, καὶ στενὴ ἡ ὁδὸς, καὶ πολλὰ πράγματα εἶχον ἀμφὶ τοῖς ζεύγεσιν οἱ στρατιῶται. ἀντὶ τοῦ κόπους.

Πράγματ' ἔξει ἀπροσδόκητα. δὴ τῷ παρὰ δόξαν, καὶ παρ' ἐλπίδα συμβαίνοντα.

Πραγματευτικὸς ἀνθρωπος, λέγεται ὁ ἔμπορος. ἢ ἐμπολαῖος ὁμοίως.

Πραγματεία οὐκ ὠνομάσθη ἐν τῇ συνηθείᾳ δὴ τὸ πραγματείας οὕτω καλεῖν δὴ τὴν ῥητόρων τάξιν δὴ τὴν ῥᾳστώνην τινὰ μετιόντων θεραπόντων. ἀλλ' δὴ τὰ πράγματα συνιστᾶσθαι δυσχερῆ. ὡς δεινάρχος ἐν τῷ κατὰ μνησιμάχου. αἳ γὰρ δικαὶ τῷ κακῶν ἔχθραι, καὶ πραγματεῖαι, αἱτίαι τῷ ἰδίων διαφορῶν καθίστασι.

Πραγματεία. πολυπραγμοσύνη. κακοπάθεια. πόλιν πολυώδυνον, καὶ στρατὸν μεγάλων περιαγωνίων, εἶλεν ἄνευ πραγματείας ὁ βασιλεύς.

Πραγματικώτατον. ἐνεργητικώτατον. ὃ δὴ καὶ πραγματικώτατον γενέσθαι τὸ συμβούλιον. καὶ αὖθις. τοῦτο δ' ἐποίησε συνεχῶς, ἅμα καὶ πραγματικῶς.

Πραγματοδίφης. ὁ δικολόγος. καὶ πραγματοδίφης, ὦ μακάριε τῆς τύχης.

Πραγματομαθής. καὶ πραγματομαθεῖς. ὁ δ' ὢν ἀγχίνους, καὶ τειβὴ καὶ δεινὸς πραγματομαθὴς. καὶ πραγματομαθεῖς, οἱ τὰ πράγματα εἰδήμονες. διὸ καὶ οἱ ῥωμαῖοι πραγμα-

rum-

Α τοιαθτης ὑπαρχοντες, ὑφιωρῶντο τὰ τῆς τύχης ἄδηλα.

rum-periti erant, incertos Fortunæ *casus* habebant-suspectos.

Πραγματωδεστέρα τάξις, ἢ δυσχερεστέρα.

Πραγματωδεστέρα τάξις. Acies molestior. Infelicior acies.

Πραγμάτων.

Πραγμάτων. *Aristophanes in Acharnensibus pag.* 273. *v.* 11. *&* 12.

Πραγμάτων τε, καὶ μαχῶν,
Καὶ λαμάχων ἀπαλλαγείς.

Molestiisque bellicis, *& pugnis*, i. prœliis,
Et Lamachus liberatus.

Λάμαχος στρατηγὸς Ἀθηναίων ῥιψοκίνδυνος.

Lamachus *autem fuit* dux Athenienſium temerarius, qui caput periculis obiiciebat temere.

Πρᾶγος, ἢ πρᾶξις.

B

Πρᾶγος δ' ἀπίζειν οὐδὲν ἀνθρώπων χρεών.

Πρᾶγος. Res. Negotium. Actio. Facinus. *Sophocles in Oedipo Colonæo pag.* 309. *p.*

Rem verò contemnere nullum hominum oportet.

Ἄνθρωπον ὄντα φησὶν οὐ δεῖ πρᾶγμα κακίζειν.

Cùm (inquit) ſis homo, nullam rem humanam vituperare debes.

Πραΐων γῆ.

Πραΐων γῆ. Manſuetorum *eſt* terra. *Qui manſueti ſunt, illi terram poſſident.*

Πρασία.

Πρασία. Praſia. *Nomen verbi, quod acuto notatur in penult. at apud Ariſtoph. in Pace pag.* 442. *v.* 4. Πρασαὶ ſcribitur oxytonè. *Item* πράσαι, ὧν αἱ. *hortorum arcolæ.*

Πρακτία. καὶ τὰ πρακτία ὀρθῶς διοικεῖτε.

Πρακτία. Gerenda. Facienda. Et res gerendas imperans rectè.

C Πρακτέον. δεῖ πρᾶττειν.

Πρακτέον. Gerendum *eſt*. Faciendum *eſt*. Oportet facere.

Πρακτικαί. ὅτι οὔτε αἱ πρακτικαὶ νοήσεις ἄπειροι, οὔτε αἱ θεωρητικαί, ἐπεὶ μὴ γε οἱ τούτων λόγοι ἄπειροι. ἄγγελοι δὲ εἰσὶ τῶν νοημάτων οἱ λόγοι. οἵτινες κἂν ὕστεροί εἰσι τῶν πρακτικῶν νοήσεων, καὶ θεωρητικῶν, ἀλλ' ἡμῖν γε ἐμφανέστεροι, καὶ γνωριμώτεροί εἰσιν, ὡς οὐκ ἔχουσιν οἱ πρότεροι λέγειν.

Πρακτικαί. Nec actiuæ intellectiones *ſunt* infinitæ, neque contemplatiuæ, quia ne orationes quidem harum *ſunt* infinitæ. Sermones autem, *& verba* ſunt cogitationum nuncij, qui, quamuis ſint actiuis, & contemplatiuis intellectionibus poſteriores, nobis tamen ſunt euidentiores, & nõtiores. Cætera deſunt.

Πρακτικὸν. αὐτικόν.

Πρακτικὸν. Agendi peritum. Eum, qui rerum gerendarum, & conficiendarum eſt peritus. Ad res agendas, & conficiendas idoneum. Efficacem. Induſtrium. Actiuum. In actione verſantem.

D Πράκτορα. ἔκδικον. φόνον ποτ' αὐτὸν, πράκτορ' ἴζεσθαι πατρός.

Πράκτορα. Vindicem. Vltorem. *Sophocles in Electra p.* 122. *&* 123. Habebam ſpes *i. ſperabam* Cædis aliquandõ, *vel, tandem*, ipſum vltorem venturum eſſe patris *i. paterna cædis vindicem.*

N O T Æ.

φόνα ποτ' αὐτὸν.] Sophocles in Electra. pag. 122. & 123:

——Ἔχειν ἐλπίδας
Φόνα πότ' αὐτὸν πράκτορ' ἵζεσθαι πατρός.

Vide Schol. vnde Suid.

E Πράκτωρ. ὁ τὸν ἐπικείμενον εἰς πραττόμενος φόρον.

Πράκτωρ. Exactor. Qui tributum impoſitum exigit.

Πράμνιος οἶνος. ἀρίσταρχος. ἐπιμελῶς τὸν ἡδὺν οἶνον πράμνιον ἔλεγε. τινὲς τὸν ὠνῖον. ἢ παραμόνιμον. τινὲς δὲ ἀπὸ ἀμπέλου πραμνίας ὀνομαζομένης. οἱ δὲ ἰδίως τὸν μέλανα. ἔνιοι δὲ τὸν πραΰνοντα τὸ μένος. ὃν καὶ φαρμακίτην φασί. σῆμος ὁ Δήλιος ἐν τρίτῃ, ἐν Νικίᾳ πράμνιον εἶναι πέτραν, ἀφ' ἧς τὸν οἶνον εἶναι.

Πράμνιος οἶνος. Pramnium vinum. Ariſtarchus, vinum ſuaue, pramnium accuratè vocabat. Quidam venale vinum *ita vocabant.* Vel παραμόνιμον. i. perdurans, diu-durans, ac generoſum, *vnde vocabulum* πράμνιον *videtur formatum per ſyncopen, ſublato priore α, & ο, & μ.* Quidam à vite, quæ pramnia vocatur *pramnium dictum eſſe tradunt.* Alij verò propriè, *vel, peculiariter ita vocant vinum* nigrum. Alij verò *ſic appellant* vinũ, quod demulcet *ac delinit* robur, *& vires*, quod & Pharmacitem vocant, *ob medicandi vim inſitam.* Semus Delius in tertio *ſuæ hiſtoriæ libro, tradit*, in Nicia rupem eſſe Pramnum, à qua vinum *pramnium ait denominatum* eſſe.

F

Πρανές. κάταντες.

Πρανές. ὁδὸς κατωφερής. ἐν δέ τινι πρανεῖ, τινὶ, καὶ ἐπικλινεῖ, καὶ ὀλισθηρῷ χείμαντι, πολλοὶ παρεφέροντο.

Πρανές. Pronum. Decliue. Procliue. Præceps.

Πρανές. Pronus. Decliuis. Vt, πρανὴς ὁδός. Via prona. Via decliuis. Et, In quodam autem *loco* decliui, anguſto, & oblongo, & lapſus pleno *i. valde lubrico*, multi præteruehebantur, *vel, per quendam verò locum decliuem, anguſtum, oblongum, & valde lubricum, multi præcipites ferebantur.*

Πραξάμενος. Qui-exegit. Qui-accepit. Vt, Manlius Proconsul 300. talentis ab Ariarathe acceptis, ipsum Romanorum amicum fecit, *ipsi Romanorum amicitiam conciliauit.*

Πράξαντες. Thucydides. Qui autem cum Atheniensibus egerant, hoc est, qui consilium inierant cum Atheniensibus, dicebant oportere portas aperire. Statuerant autem *portis* apertis, vna cum Atheniensibus *in vrbem* irruere. *L. συνεσπίπτειν.*

Πραξιδίκη. Praxidice, Dea, cuius caput solem dedicabant. Mnaseas verò in *opere* de Europa, Soteris, & sororis Praxidices. *i. Seruatoris, & Exactricis. Iusticia, dicit* filium fuisse Cretium. *i. Possessorem.* Et filias, Homonœam, & Areten, *i. Concordiam, & Virtutem*, quas à matre. *i. de matris nomine, dicit* Praxidicas fuisse vocatas. Dionysius verò in Originibus *ait* Ogygi filias *fuisse* Alalcomeniam, Thelxiniam, Aulidem, quas postea Praxidicas vocatas fuisse *tradit.*

Πραξίλλη. Praxille. Nomen proprium.

Πραξικοπήσας. Qui per insidias consultauit. *i. qui per insidias aliquid est molitus.* Qui-dolosè-rem-gessit. Dolo-vsus. Polybius. Dux verò primùm quidem vrbem Erebesensium dolo-vsus, *dolo-circumuentam* occupauit, & *ipsis* ademit fora, *ne eò conuenirent armati, pristinámque libertatem recuperarent.*

Πραξικοπήσας. Muneribus-acceptis-corruptus. Vt, Vrbius autem muneribus-acceptis-corruptus, noctu partem arcis occupauit, & Romanos introduxit. Et, Multas vrbes in-seruitutem-redegit, muneribus-acceptis-corruptus, per dolum, & vim.

Πρᾶξις. Generaliter quidem omnis actio rationis-compos *ita vocatur*, specialiter vero, & magis propriè *sic appellatur* actio, quę cum delectu, hoc est cum virtute, vel vitio fit. Quarum igitur *rerum* actiones *sunt* magis-expetendæ, *res* illæ *sunt* magis expetendæ. Vt, Si iusta *facinora* facere, *est* optabilius, quàm fortia *facinora* facere, etiam iusticia optabilior *est*, quàm fortitudo. Praxis autem, *est* actio tendens ad finem. Opus verò, *est* ipse finis.

Πρᾶξις. Proditio. Polybius. Cum amicis, qui *erant* in patria, tertium proditionem ei-molitus, & Fabio conditionem obtulit, *vel, in colloquium cum Fabio venit.* Et rursus *idem* Polybius. Ille verò proditionem aduersus Aetolos conflauit per quendam, qui *nuntio* ad Agetem Aetolorum ducem misso, promisit se arcem in Phanotesium vrbe *sitam* ipsis traditurum. τὴν ἄκραν αὐτοῖς παραδώσειν τὴν ἐν τοῖς Φανοτεῦσι.

Πραξιτέλης, ους. ὁ. Praxiteles. Praxitelis. Nomen proprium.

Πραόνως. Leniter. Mansuetè. Placidè. Clementer. Aristophanes *in Ranis pag.* 164. *v.* 15. 16. 17.

Tu verò, ne per iram, ne iracundè ὁ *Aeschyle: sed leniter*

Argue, arguere. conuiciari enim non decet

Viros poetas, tanquam panum-venditrices.

Πρᾶος. Lenis. Mansuetus. Placidus. Clemens. Lenem, *ac mansuetum hominem*, pro ocioso, *segni*, & immobili, *ac stupido*, *sæpe* per-transsumptionem-accipiunt. Quæ res in v. ce πραότητα.

Πραότης, *Lenitas. Mansuetudo. Clementia. Placiditas.* Iracundiæ-vacuitas. *Virtus, qua præditus homo non facilè irascitur.* Si quis autem clementiæ genus ipsam continen-

Πραξάμενος. ἀπαιτήσας. λαβών. μᾶλλον ὁ ἀνθύπατος τριακόσια τάλαντα πραξάμενος παρὰ Ἀριαράθου, φίλον αὐτὸν ἐποιήσατο Ῥωμαίων. A

Πράξαντες. Θουκυδίδης. οἱ δὲ, μετ' Ἀθηναίων πράξαντες, τοῦτ' ἔστι βουλεύσαντες, ἔφασαν χρῆναι ἀνοίγειν τὰς πύλας. ἔμελλον δ' ἀνοιχθεισῶν εἰσπίπτειν τοῖς Ἀθηναίοις.

Πραξιδίκη. Θεός. ἧς κεφαλὴν μόνην ἱδρύοντο. μνασέας δ' ἐν τῷ περὶ Εὐρώπης, σωτῆρος, καὶ τῆς ἀδελφῆς πραξιδίκης γῆν ἔσχε κτήσιον υἱόν. καὶ θυγατέρας ὁμόνοιαν, καὶ ἀρετὴν. ἃς ἀπὸ τῆς μητρὸς πραξιδίκας κληθῆναι. διονύσιος δ' ἐν κτίσεσιν ὠγύγου θυγατέρας. ἀλαλκομενίαν. θελξίνειαν. αὐλίδα. ἃς ὕστερον πραξιδίκας ὀνομασθῆναι. B

Πραξίλλη. ὄνομα κύριον.

Πραξικοπήσας. ἐξ ὑπερβουλῆς βουλευσάμενος. δολιεύσαμενος. πολύβιος. ὁ δὲ στρατηγὸς, πρῶτον μὲν πραξικοπήσας κατέσχε τὴν τῶν ἐρυθραίων πόλιν, καὶ παρέλυτο τὰς ἀγοράς. C

Πραξικοπήσας. δωροδοκηθείς. ὁ δὲ ὕρβιος πραξικοπήσας νυκτὸς κατέλαβε τὸ μέρος τῆς ἀκροπόλεως, καὶ τοὺς ῥωμαίους εἰσήγαγε. πολλὰς πόλεις ἀνδραποδίσατο, πραξικοπήσας μὴ δόλῳ, καὶ βίᾳ.

Πρᾶξις. κοινότερον μὲν πᾶσα λογικὴ ἐνέργεια. ἰδίως δὲ, καὶ κυριώτερον, ἡ μετ' αἱρέσεως. τούτων ἡ κατ' ἀρετὴν, ἡ καλὴ ἐνέργεια γινομένη. ὧν οὖν αἱ πράξεις αἱρετώτεραι, ταῦτα αἱρετώτερα. οἷον, εἰ τὸ τὰ δίκαια πράττειν τοῦ τὰ ἀνδρεῖα πράττειν αἱρετώτερον, καὶ ἡ δικαιοσύνη τῆς ἀνδρείας αἱρετωτέρα. ἔστι δὲ πρᾶξις μὲν, ἡ πρὸς τὸ τέλος τείνουσα ἐνέργεια. ἔργον δὲ, τὸ τέλος. D

Πρᾶξις. ἡ προδοσία. πολύβιος, μετὰ τῶν ἐν τῇ πατρίδι φίλων, τρίτην πρᾶξιν κατασκάσαμένου, καὶ προσεντυγχάνοντος τῷ Φαβίῳ τὸν λόγον. καὶ αὖθις πολύβιος. ὁ δὲ, συνεσκάπτετο πρᾶξιν δι' ἑτέρου τινός. ὃς δέκατον ἀπέστελλε πρὸς ἄγητα τὸν τῶν Αἰτωλῶν στρατηγὸν, ὑπομολογήσων τὴν ἄκραν αὐτοῖς παραδώσειν τὴν ἐν τοῖς Φανοτεῦσι. E

Πραξιτέλης, πραξιτέλους, ὄνομα κύριον.

Πραόνως. ἁπλουστέρως.

Σὺ δ', μὴ πρὸς ὀργὴν, αἰσχύλ' ἀλλὰ πραόνως

Ἔλεγχ', ἐλέγχου. λοιδορεῖσθαι δ' οὐ πρέπει.
Ἄνδρας ποιητὰς, ὥσπερ ἀρτοπώλιδας. F

Πρᾶος. ὅτι τὸν πρᾶον εἰς τὸν ἀργὸν, καὶ ἀκίνδυνον μεταλαμβάνουσι. καὶ ζήτει ἐν τῇ ἐγκράτεια.

Πραότης. ἀοργησία. ἂν δέ τις ἡ πραότητος

A ὀργὴν δὲ τοῦ ἐγκρατείαν, καὶ ὁρίσαιτο ἂν τὴν ἐγκράτειαν ὀργῆς, οὐκ ὀρθῶς δὲ ποιοῖτο. οὐ γὰρ τὸ ἐξ ὑποθέσεως τινὶ ἀκολουθοῦν, εἴη ἂν καὶ γένος. τὸ γὰρ γένος ἀχώριστον.

tinentiam faciat, & ipsam definiat, Iræ continentiam, non rectè *vocem hanc* definit. Haud enim quod aliquam rem ex hypothesi sequitur, id etiam genus eius fuerit. Genus enim *est* inseparabile.

Πρᾳότης. ὅτι ἐπὶ θεοῦ ἡ μικρὰ τιμωρία, δηλοῖ. ὅταν ἐπὶ θεοῦ τὰ ῥήματα ποιώμεθα, καὶ πραότης ἐφ' ἡμᾶς, καὶ παραυθησόμεθα. πρᾶος δέ, ἀπὸ τοῦ ῥᾴων, ῥᾷος, καὶ πρᾶος.

Πρᾳότης. Clementia. In Deo *vocatur* parua pœna. *i. Quum de Deo verba fiunt, Dei clementia vocatur pœnæ mitigatio, vel pœnarum imminutio.* Dauid. Clementia Dei super nos venit, & *ab eo clementer* castigabimur. πρᾷος verò *sic formatum, à nomine adiectiuo* n. g ῥᾴων, facilius, *deducitur* ῥᾷος, & *præfixo* π. πρᾷος. *Qui enim est clemens, ille etiam est facilis, seque facilem omnibus præbet, & iniurias acceptas, facilè condonat.*

B Πραπίς. ἡ φρήν. Ὅμηρος εἰδήμοσι φραπίδεσσι.

Πραπίς. Præcordia. Mens. Homerus *Iliad. A. p. 51. v. 7.* Doctis mentibus. *i. artibus doctis.*

Πράσις.

Πράσις. Venditio. ἀπὸ τοῦ πιπράσκω. πρίσω. *vendo.*

Πρασιανός. ὄνομα λέγει καὶ βενετιανός. καὶ παλμουλάριος, καὶ σκουτάριος ὀνομάζεται ὑπὸ Μάρκου Ἀντωνίνου.

Πρασιανός. Prasianus, & Venetianus, & Palmularius, & Scutarius dicitur apud M. Antoninum.

Πρασιαί. πόλις λακωνική. ἀριστοφάνης.

Ἰὼ πρασιαὶ ξυμφορὰ μία. καὶ πανταχῆς,
Καὶ πολλοδηχῆς, ὡς ἀπολεῖσθε σήμερον.

Πρασιαί. Prasiæ. Vrbs Laconica. Aristophanes *in Pace. pag. 442. v. 4. & 5.*

Heu Prasiæ ter-miseræ, & quinquies,
Et sæpe-decies, ac multocies miseræ, *quia peribitis hodie.*

C Πρασιαί. αἱ τῶν κήπων λαχανίαι. καὶ πράσιον λάχανον.

Πρασιαί. Hortiareolæ, in quibus olera seruntur, ac plantantur. Et πράσιον. Olus. *quod alij quidem, dicunt, esse marrubium herbam, alij porrum capitatum, alij porrum simpliciter interpretantur.*

Πράσινον χρῶμα. ἄλλοις τάσιως ἀφορμὴν ἡμέρους πρασίνου στρατιώτου ἰουστινιανὸς ἐπενεγκών, αἱρεῖ.

Πράσινον χρῶμα. Porraceus color. *i. viridis, qualis esse solet porri color, significat* aliis seditionis occasionem. Mansuetos *homines* obiecto Prasij amore, Iustinianus *de medio* tollebat. *N. L.*

Πράσον. Porrum. Malo succo-prædita *est.* Est autem acre. Vt autem ait Dioscorides, molesta-somnia gignit, ventriculo-prodest, vrinam-ciet, *crassos, & viscosos humores* attenuat. Habet etiam abstergendi vim.

D

Πράσου φύλλον τὸ τῆς ἑρπέτων δήξεως βαλόντιον. ὅτι τῆς δι' ἔρωτα πολλὰ ἀναλισκόντων, καὶ ἀσωτευομένων.

Πράσου φύλλον. Porri folio, Cupidinum vinctum est marsupium. De iis, qui propter amorem multa consumunt, & luxuriosè viuunt.

Πράττειν. ἀπαιτεῖν. τῆς δὲ ἰταλικῶν μηδένα πράττειν τέλος.

Πράττειν. Exigi. Vt, *iubet* autem à nullo Italico tributum exigi.

Ποιητὴς τραγῳδίας. ἀντηγωνίζετο δὲ αἰσχύλῳ τε, καὶ χοιρίλλῳ ὅτε πρῶτον ἐβδομηκοστῆς ὀλυμπιάδος. ᾧ σατύρους ἔγραψε σατύρους. ἐφ' οὗ δὲ ἐκεῖνο μὲν δὲ τούτου, συνέβη τὰ ἱκρία, ἐφ' ὧν ἐστήκεσαν οἱ θεαταί, πεσεῖν, καὶ ἐκ τούτου θέατρον ᾠκοδομήθη ἀθηναίοις. καὶ δράματα μὲν ἐποιήσατο ν'. ὧν σατυρικὰ λβ'. νίκησε δὲ ἅπαξ.

Πράτινας. Pratinas, Pyrrhenidæ, vel Encomij F. Phliasius, poeta tragicus. Certauit autem cum Aeschylo, & Chœrillo 70. Olympiade, & primus scripsit Satyros. Cùm autem hic se ostentaret, accidit vt tabulata, in quibus stabant spectatores, concidèrent. Qua de causa theatrum extructum est Athenienſibus. Et fabulas quidem edidit 50. quarum 32. *fuerunt* Satyricæ. Semel verò vicit.

Πρατὸν μῶμοι. δοτικὴ, μηδὲν αἰτήσοι τῇ πόλει πρατὸν μῶμοι. αἰτιατικὴ δὲ, καὶ φόρους καὶ ἀρχὰς πρατὸν μῶμοι.

Πρατὸν μῶμοι. Datiuo. Vt, μηδὲν &c. Nihil exigentes Reipub. turpissimum. Accusatiuo verò, vt, τὴν φόρους, &c. Et tributa vel ab ipsis magistratibus exigentes.

Πρατὸν μῶμους. ἀπαιτοῦντας μῶμους. ἰσοκράτης. καὶ τοὺς μαθητὰς μικρὸν πρατὸν μῶμους. πρατόμενος δὲ τοὺς τῆς πλοίων κυρίους. τέλος δὲ οὐδενὶ αἰδησιν παρεχόμενος.

Πρατὸν μῶμους. Illos, à quibus aliquid exigitur. Isocrates. & τοὺς μ. i. Et discipulos à quibus exiguum *minerual* exigebatur. Et, Cùm autem à nauium dominis *tributum* exigeret, tributi verò sensum nulli præberet. *cúmque sit tributum ab illis exigere, vt ne minimam quidem tributi mentionem faceret: sed alio nomine, talem exactionem velaret populum fefellit, pecuniæque magnam vim ita contraxit, vt nullus hanc eius fraudem sentiret, animaduerteret, atque perciperet.*

Πράττω. τὸ εἰεργάζομαι κακῶς, καὶ πᾶσα ἡ οἰκία αὐτῷ ἐπράττετο.

Πράττω. Ago. Facio. Rem-gero. Vt, ἐπράττετο κακῶς. Malè rem gerebat, & tota ipsius familia ægrotabat.

Πραινεστός. ὄνομα τόπου.

Πραινεστός. Præneste. Nomen loci. *Vide Virgilianum Erythræi indicem in Præneste altum.*

Πραιπόστιτος. Præpositus. *Apud Romanos est* dignitatis genus.

Πραιπόστος. Præpositus. Quære in voce Σαλούστιος.

Πράισοι Præsij. Animalia *sic dicta.*

Πραιτούρα. *Nomen Latinum*, Prætura. *Prætoris officium, munus, magistratus.*

Πράιτωρ. Prætor. Post Tribunos ad Consules iterum redierunt Romani. Primus autem belli-dux, *Consul*, designatus, *& creatus* est Furius Camillus, filius illi Camilli, qui sæpius Dictator fuit, quem Romani sua lingua Prætorem, hoc est Belli-ducem, siue copiarum-ducem appellarunt.

Πραιτώριον. Prætorium. Prætoris-domus. Locus, vbi prætor habitat; aut etiam vbi ius dicit.

Πραίφικτος. Præfectus. Nauarchus. Classis-præfectus.

Πραίφικτοι. Duodecim duces, siue præfecti à Coss. designati fuerunt, qui aptissimos quosque ad verum vsum, *& paratissimos ad rem gerendam*, ex sociorũ, qui aduenerant, equitibus, & peditibus deligebant, qui extraordinarij vocabantur (quod si interpreteris, significat delectos) hósque Consulibus offerebant.

Πρίμνον. Truncus arboris. Aristophanes *in Auibus p.* 381. *v.* 10. *&* 11. Dico ab hominibus venisse huc senes duos. Venerunt autem habentes truncum rei ingẽtis. Hoc est, aliquid vrile introducturi, *alicuius rei vehementer vtilis, autores nobis futuri.* Græci palum illum præstantissimum ducunt, qui circa truncum habet plurimos, & magnos ramos, *ac nodos* enatos. Quære in voce χάραξ.

Πραιπόστιτος. εἶδος ἀξιώματος. A

Πραιπόστιτος. ζήτει ἐν τῷ σαλούστιος.

Πράισιοι ζῶα.

Πραιτούρα.

Πράιτωρ. μὴ τοὺς χιλιάρχους, ἢ αὖθις δεῖ τοὺς ὑπάτους, ἐπανῆλθον οἱ ῥωμαῖοι. καὶ στρατηγὸς ἀπεδείχθη φούριος κάμιλλος, παῖς καμίλλου τοῦ πολλάκις μοναρχήσαντος. ὃν πράιτορα τῇ ἰδίᾳ γλώττῃ οἱ ῥωμαῖοι ὠνόμασαν, ἤγουν στρατηγόν. B

Πραιτώριον.

Πραίφικτος. ναύαρχος.

Πραίφικτοι. δώδεκα ἄρχοντες ἀποβεβλημένοι ὑπὸ τῶν ὑπάτων. οἳ τοὺς ὑπάτους τοὺς δεκαπεντάτους πρὸς τὴν ἀλλοτινὴ χρείαν ἐκ τῶν παλαιοτάτων συμμάχων ἱππεῖς τε καὶ πεζοὺς ἐξέλεγον τοὺς δοκιμωτάτους ἐκτραορδινα- C
ρίους. ὁ μεθερμηνευόμενον, δοκίμους.

Πρίμνον. στέλεχος δένδρου. ἀριστοφάνης. ἥκω ἔχων φρίμνον φράγματος πτωρίλου. ὅ ἐστι χρήσιμόν τι εἰσηγούμενος. οἱ ἕλληνες τοῦτον ἡγοῦνται χάρακα ἄριστον, ὃς ἂν ἔχοι πλείστας ἐκφύσεις, καὶ μεγάλας πέριξ τοῦ φρίμνου. καὶ ζήτει ἐν τῷ χάραξ.

NOTAE.

Ἥκω ἔχων.] Aristoph. in Auibus. pag. 381. v. 10. 11. D

φήμ' ἐπ' ἀνθρώπων ἀφῖχθαι δύο γέροντε δοιώ.
ἥκω δ' ἔχων τι φρίμνον φράγματος στελεχίου.

Vide Schol. annot. 4. vnde Suidæ correctio petenda.

Πρών, πρίνος. vt πρ'ν, πρην ς. ὀ. Item. Montis eminentia. Promontorium. Montis-radix. Collis. Locus excelsus *Vt in epigrammate.*

Quæ tantam aquam
Fundunt obliquo isto de promontorio.

Πρίσβα. Honoratissima. Veneranda.

Πρισβεύειν. Legatos mittite. Et πρισβεύω, antiquius duco pluris facio, honoro, colo. Apud Sophoclem *in Trachinijs pag.* 369. *v.* 6. 7.

O fili sis mihi filius verus, germanus *natus*,
Neque matris nomen honores magis, quàm patris nomen.

Hercules hæc filio dicit *animam efflans.*

Πρισβεύω Datiuo. Præsum cum honore *Dionys. Halic. antiq. Ro. lib. pag.* 20. *l.* 1. *Sophoclis carmen affert, vbi cum datiuo legitur.* Μηκα πρισβεύων Ἀργους τ' γύας, Ἠ' ως τι παγοι. *Qui magno cum honore præes Argiuisque agris, Iunoniisque pagis. Sed hic fortasse præpositio ἐν subaudiatur, & locus ita vertendus. Qui maximos honores habes & in Argiuis aruis, & in Iunonis collibus.* Accusatiuo verò *gaudet*, vt, ἡ θεὸς &c. 1 Et per illam ipsam terram cui tam, quam honoras, *vel colis.* F

Πρισβεῖα. Honores. Præmia. Vt, ἐ χρ. &c. 1. Et præclara memoriæ præmia nunc, & semper illi tribuit.

Πρισβεῖον. Præcipuum ius filij natu maximi. Ius primigenium. Vt, Periander Cypseli Corinthiorum Regis filius, regnum accepit Iure primigenio, *quòd esset filiorum natu maximus.*

Πρεών. φρεών. ὡς θεὸν θεφρός.

Αἵ, τόσον ὕδωρ
Εὔβοσαν σκολιοῦ ἐκ δ' κρ φρεώνος.

Πρίσβα ἐντιμοτάτη.

Πρισβεύειν. φρίσβεις πέμπειν. καὶ φρισβεύω ὡς καὶ σοφοκλεῖ. E

Ὦ παῖ, γῆν μοι παῖς ἐπήτυμος γενοῦ,
καὶ μοι τὸ μητρὸς ὄνομα φρισβεύσεις πλέον.

Ὁ ἡρακλῆς φησὶ ψυχορραγῶν.

Πρισβεύω. δοκῶ ἀμπαι κῆ ἢ, ἐ θεὸς αὐτῆς τῆς ὀργάδος ἐν φρισβεύεις.

Πρισβεῖα. τιμὰς γέρας. καὶ χρησὰ φρισβεῖα τούτων σ' μνήμης νεῦ τι, κ' ἀεὶ νέμει.

Πρισβεῖον. ὁ ἢ θέλανδρος, ὁ κυψέλλου υἱὸς τοῦ βασιλέως κορίνθου, τὴν βασιλείαν κ' πρεσβεῖαν λαμβάνει.

Πρίσβεις-

A Πρέσβειρα. ἔνπιος.

Πρέσβεις. ὅτ᾽ ἦσαν οἱ φιλόσοφοι οἱ ἐς περσίδα σὺν ἀρισβεύσαντι σὺν ἀριστίνδην. δαμάσκιος ὁ σύρος, σιμπλίκιος ὁ κίλιξ. εὐλάλιος, ὁ φρύξ. ἀρισκιανὸς, ὁ λυδός. ἑρμείας τε, καὶ διογένης οἱ ἐκ φοινίκης. ἰσίδωρος, ὁ γαζαῖος. οὗτοι πάντες οἴκαδε ἀπενόησαν χαίρειν εἰπόντες τῇ τοῦ βαρβάρου φιλοξενίᾳ. καὶ ἀπέναντο ἦ ὅμως τὴν ἐκδημίαν, οὐκ ἐν βραχεῖ τινι, καὶ ἠμελημένῳ. ἀλλ᾽ ὅθεν αὖ πᾶς ὁ ἐφεξῆς βίος ἐς τὸ θυμῆρες τε, καὶ
B ἥδιστον ἀπετελεύτησεν. ὡς γὰρ οἱ ῥωμαῖοι καὶ πέρσαι σπονδὰς ἄθεντο, καὶ συνθήκας, μέρος ὑπῆρχε τῇ κατ᾽ αὐτὰς ἀναγεγραμμένῳ, τὸ δεῖν ἐκείνους τοὺς ἄνδρας εἰς τὰ σφέτερα ἤθη κατιόντας, βιοτεύειν ἀδεῶς τοὐλοιπὸν ἐφ᾽ ἑαυτῶν, οὐδενότιοῦν πέρα τῆς δοκούσης φρονεῖν. ἢ μεταβάλλειν τὴ πατρῴαν δόξαν ἀναγκαζομένους.

Πρέσβις. πρέσβεως, ὀξυπαροξυτόνως. ἐκ δὲ ὀπὸ τ πλέσβεις δίξεις. οἱ γὰρ λέγοντες, ἁμαρτάνουσι. λέγεται δὲ καὶ πρέσβιον, καὶ πρεσβεύτης, ἑκατέρως ὠνομασμένοις τοῖς ῥήτορσιν. ἔστι δὲ τὸ
C μὲν καθομιλούμενον, καὶ ἑλληνικὸν ἀναλογίαν σῶζον. ὅταν εἴπωσι πρέσβεις. σύριστὶ δὲ καὶ πρεσβευτάς.

Πρεσβυγήρεια. παλαιοτέρα γήρεις. καὶ συγκριτικῶς.

Πρισβυγήρης.

Πρεσβυτάτην. ἐντιμοτάτην.

Πρεσβυτήριον.

D

Πρεσβύτιρος. τιμιώτερος. μείζων. ὁ δὲ, τὴ κατασκευὴν τ νεὼ πρεσβυτέραν τ ἑαυτ ῥᾳστωνέσεως παρασάβμος, ἀντὶ τοῦ μείζονα, καὶ τιμιωτέραν, καὶ τοὺς βωμοὺς κατίσρεψεν, ἐφ᾽ ὧν ὤοσαν οἱ σρατιῶται τὰ αὐτοῦ πρεσβύτερα ποιήσασθαι.

Πρεσβύτερος κόδρου. ἀντὶ τ παλαιότερος. παροιμία ὅτι τῶν πάνυ παλαιῶν. ὀπὸ τοῦ βασιλεύσαντος ἀθήνησι κόδρου λέγεται δὲ καὶ πρεσβύ-
E τερα, τὰ τιμιώτερα. οἱ δὲ σρατιῶται ἔλεγον τὰ ἑαυτ πρεσβύτερα ποιήσασθαι.

Πρευμένης. πρᾶος.

Πρηγορεῶνος. τ λαιμοῦ.

Πρίσβειρα. *Mulier* honorata.

Πρίσβεις. Legati. Philosophi, qui cum Arcobindo in Persiam iuerunt Legati, fuerunt isti, Damascius Syrus, Simplicius Cilix, Eulalius Phryx, Priscianus Lydus, Hermias, & Diogenss Phœnices, Isidorus Gazæus: Hi omnes domum redierunt, longum valedicentes Barbari hospitalitati, *& liberalitati.* Fructũ tamen ex illa peregrinatione non exiguum, neque contemnendum perceperunt: sed eum, vnde ipsorũ vita deinceps gratior, & iucundior ad finem vsque fuit. Quum enim Romani, & Persæ fœdus, pacémque fecerunt, inter cætera, quæ in illo *fœdere* scripta erant, hoc etiam erat *vt eius* pars, Oportere viros illos reuersos in suas sedes, in posterum arbitratu suo libere, *& securè* viuere, neque cogi quidquam sentire *de rebus* præter ea, quę viderentur ipsis. *i. aliter, quàm ipsis videretur,* neque patriam opinionem mutare.

Πρίσβις. πρίσβεως, *i.* proparoxytonè *in genitiuo.* Non autem à recto πρίσβεις. Qui enim *hoc* dicunt, peccát. Legatus. Et πρίσβιον *in genit. plur.* & πρεσβευτὴν, vtroque modo dicitur apud oratores. Legatorum. Hoc autem in-quotidiano sermone frequens est, & græcanicam *formationis* analogiam seruat, quum dicunt πρίσβεις. *i.* Legati, vel legatos. Reperimus autem etiã *eodem significatu,* πρεσβευτάς. *i.* Legatos. *Sed hoc quidem, est verbale nomen à verbo* πρεσβεύω *deductum. i. Legationem ob-*

eo, vel gero. Illud verò, nomen est, vnde formatum est ipsum verbum πρεσβεύω.

Πρεσβυγήρεια. *Herod. lib. 6. p. 221. l. 4.* Q. d. Antiquiorgenitura. Primogenitura. Comparatiuè *dicitur de illis, qui sunt natu maiores, vel superlatiuè, natu maximi.*

Πρεσβυγήρης. Natu-maior. Vel natu-maximus.

Πρεσβυτάτην. Natu-maximam. Honoratissimam.

Πρεσβυτήριον. Presbyterium. Seniorum-congregatio.

Πρισβύτιρος. Senior. Honoratior. Maior. Antiquior. Vt, Ille verò templi fabricationem suo ocio duxit antiquiorem, pro, maiorem, & honoratiorem. Et, Aras euertit, supra quas exercitus iurauerat se res ipsius antiquiores esse ducturum. *i. pluris esse facturum, quàm suas proprias.*

Πρισβύτερος Κόδρου. Antiquior Codro. Pro, vetustior. Prouerbium de valde vetustis, à Codro, qui regnauit Athenis. *ductum. Erasm. ad. Chil. 4. Cent. 3. col. 878. ad. 21.* Dicuntur etiam πρεσβύτερα ea, quæ sunt honoratiora. Vt, Exercitus autem dicebat, se sub *negocia* pluris esse facturum, *quàm aliena, pro, honoratiora esse ducturum, & cætera anteposituru.*

Πρευμένης. Lenis. Mitis. Placidus. Clemens. Mansuetus.

Πρηγορεῶνος. *Aristoph in Equitibus p. 210. v. 3. & in Auibus pag. 411. v. 22. Vide Schol.* Gutturis. Ingluuiei. πρηγορεὼν dicitur illa eminens in auium collo vesicula anterior, in quam cibus primùm ingeritur, & colligitur, antequàm in inferiorem ventris partem descendat.

Πρήθω. τὸ χάω.

Πρηναιούσας τε θυέλλας. ἀερισφάλεις νεφέλας. θύελλα, συσροφὴ τοῦ ἀνέμου. πρηναιούσας δὲ, μανομένας, καὶ λάβρως φυσώσας. πρῆσαι γὰρ, τὸ φυσῆσαι. ὅμηρος. ὀρσε δ᾽ ἄνεμος πρῆσε μέσον ἱστίον.

Πρηνῆς. εἶδος ἰχθύος.

Πρηνές. ὅτι πρόσωπον. καὶ πρόνως.

Πρηναιούσας τε θυέλλας. Vehementer-spirantésque procellas. Aristophanes Nubibus. *pag. 80. v. 3.* Θύελλα procella. Venti cpntorsio. πρηναιούσας verò, furentes, & vehementer spirantes. πρῆσαι enim *significat* flare, spirare. Homerus *Iliad. A. p. 43. v. 23.* Inque ventus flauit. *pro, misit* medium velum. *Vel perflauit m. u.*

Πρηνῆς. Prenas. Piscis genus.

Πρηνὲς. In faciem. Pronum. Et πρηνὴς, pronus.

Πρῶτις. Promontoria. Prominentia montium loca. Vt, Vel Gargaron par promontorio Maleæ, quo turbatus est fluctus, *qui eum* Copiosas pepulit in arenas *N. L. sunt versus: at mutili.*

Πρηξῖνος. Prexinum. Nomen proprium. Et Πρήξινος. Prexonis, *Genitiuus à recto* Πρῆξιν. *Prexon. Nomen proprium.*

Πρῆσαι. Vsisse Incendisse. Combussisse. πρῆσι verò, flauit. Spirauit *Vide* Πρηνανύσσας.

Πρήσσων. Transiciens.

Πρηστήρ. Prester Fulgur. Fulmen. *In epigrammate.*

Perdidit enim te prester fulmineus. Ipsa verò in stabulum

Serò boues nive accelerata descenderunt.

Πρηστήρ. Prester. Ignis de cœlo *delatus.* Vel, nubes inuoluta igni cum violentissimo vento. Vt, Cùm autem Libycus ventus excitatus fuisset cum tonitruis, & prestere, & *vndarum, ac* tempestatis turbationem effecisset, naues corruptas fuisse *dicunt.* Et rursus. Multi verò flatus improuisi incidunt, multique presteres violentissimi, & magnitudines vndarum *i. vnda maxima. L.* ὑπερίσταμαι.

Πρῆστις. Prestis. Pristrix. Genus ceti marini, quod Malthe vocatur. Quod etiam est expugnatu difficile.

Πρίαμαι. Accusatiuo. Emo.

Πριάμενος. Emens. Sophocles *in Aiace pag.* 19. *v.* 4. &.

Non emerem vllo verbo mortalem,
Qui rerum *inani spe* lactatur, & *fouetur.*

Πριαμωθῆναι. Priami-instar-rasum esse-Rasum-esse. Priami enim larua *in tragœdiis* rasa est.

Πρίαμος. Priamus. Nomen proprium.

Πρίαπος. Priapus. Idem est, qui & Dionysus, siue Bacchus. In epigrammate 9 *Lib. Epig. pag.* 430.

Agresti huic vnicum spiculum habenti Priapo
Fecit fructuum custos hoc *arboreum sacrificium.*

Et rursus *Epigr. lib. 6. pag.* 114. *epigr.* 6.

Littoralis Priape, piscatores dedicarunt
Dora littorali, tibi hæc ex præda. i. ex piscibus iuxta maris littus captis.

Πρίαπος. Priapus. Simulacrum priapi, qui apud Ægyptios vocatur Horus, humana forma præditum fingunt, dextra sceptrum tenens, quòd ab eo tellus, & mare sit monstratum, læua verò tenens suum pudendum intentum, quòd semina occultata in terra *producat in lucem, &* manifesta faciat. Alæ verò, motus celerita em significant. Orbis verò disci *significat orbis* rotunditatem. Eundem enim cum sole putant *esse. L.* ὁμοῦ κύκλῳ τῷ δίσκου. *sub.* δηλοῖ τῷ κόσμου &c. τὴν ταχυτῆτα τῆς κινήσεως δηλοῖ. τὸν δὲ κύκλον τοῦ δίσκου, τὴν περιφέρειαν. ταυτὸν γὰρ τῷ ἡλίῳ δοξάζουσι.

Πρίαπος. Priapus ex Ioue, & Venere conceptus est. Iuno enim per Zelotypiam, cum quadam incantatione ventrem Veneris contrectauit, & effecit, vt infans deformis, & turpis, & valde carnosus, *atque prepinguis* nasceretur. Mater verò ipsum in montem protecit. Ipsum verò pastor educauit. Habebat autem pudendum supernè iuxta nates. Priapus autem Italorum lingua vocatus est, & à pastoribus colitur. Eius verò

Πρῶνες. οἱ προπετικότες τόποι τῶν ὀρέων. ἢ χάρ- A
γαρον ἴσον πρωνῶν μαλείης, ᾧ ἐπυκνώθη κῦμα πολυφλόμοιο ὠθεῖν δηϊφίδους.

Πρηξῖνος. ὄνομα κύριον. Ἢ πρήξωνος.

Πρῆσαι. καῦσαι. πρῆσε δὲ, ἐφύσησε.

Πρήσσουσα. διαπερῶσα.

Πρηστήρ. ἀστραπὴ κεραυνός.

Ὤλεσε γὰρ πρηστῆρος κεραυνίος. αἱ δὲ ἔβαν B
μόνδραι.

Ὁΐε βόες νιφετῷ περχόμεναι κατίβαν.

Πρηστήρ. πῦρ ἀπ' οὐρανοῦ. ἢ νέφος ἐλιχθὲν πυρὶ μετ' ἀνέμοιο βιαιοτάτου. ἀνέμοιο μετ' ἐρεβεννῆς, καὶ πρηστῆρος ἐξαναστάντος λιβυκοῦ, καὶ ταραχὴν τοῦ κλύδωνος εἰργασμένου, κακωθῆναι τὰς ναῦς καί φασι. πολλὰ δὲ φυσήματα ἀνέμων ἐπιπίπτει, πολλοὶ δὲ πρηστῆρες βιαίζονται, καὶ μεγέθη κυμάτων.

Πρῆστις. εἶδος κήτους θαλασσίου. ἢ λεγομένη C
μάλθη ὃ καὶ δυσπαραγώνιστόν ἐστι.

Πρίασαι. αἰτιατικῇ.

Πριάμενος. ἀγοράσας. σοφοκλῆς.

Οὐκ ἂν πριαίμην οὐδενὸς λόγου βροτόν,
Ὅς τις ματαίοις ἐπὶ πίστει θερμαίνεται.

Πριαμωθῆναι. ξυρηθῆναι. τὸ γὰρ Ϝ πριάμου πρόσωπον ξυρίαι ὁρᾷ.

Πρίαμος. ὄνομα κύριον.

Πρίαπος. ὁ αὐτός ἐστι τῷ Διονύσῳ ἐν ἐπι- D
γράμματι.

Ἀγροιώτῃ τῷδε μονοσόρθυγγι πριήπῳ.
Θῆκεν ὁ καρποφύλαξ δενδριακὴν θυσίαν.

Καὶ ἀλλοῦ.

Αἰγιαλῖτα πρίηπα, σαγηνευτῆρες ἔθηκαν.
Δῶρα θαλασσαίης σοὶ τάδ' ἀπ' ὠφελίης.

Πρίαπος. τὸ ἄγαλμα Ϝ πριάπου τοῦ ὥρου παρ' αἰγυπτίοις κεκλημένου, ἀνθρωποειδὲς ποιοῦσιν, ὃ τῇ μὲν δεξιᾷ σκῆπτρον κατέχον. ὡσανεὶ παρ' αὐτῷ φανεῖσαν Ϝ ξηράν, καὶ Ϝ θάλασσαν. ἐν δὲ τῇ εὐωνύμῳ κρατοῦν τὸ αἰδοῖον αὐτῷ ἐντεταμένον διότι τὰ κεκρυμμένα ἐν τῇ γῇ σπέρματα, φανερὰ καθίστησι. τὰ δὲ πτερὰ, τὴν ταχυτῆτα Ϝ κινήσεως δηλοῖ. τὸν δὲ κύκλον τοῦ δίσκου, τὴν περιφέρειαν. ταυτὸν γὰρ τῷ ἡλίῳ δοξάζουσι.

Πρίαπος. ἐκ τοῦ Διὸς, καὶ Ϝ ἀφροδίτης συνελήφθη. ἡ γὰρ Ἥρα ζηλοτυπήσασα, μαγγανείᾳ τινὶ ἥψατο Ϝ κοιλίας Ϝ ἀφροδίτης. καὶ παρεσκεύασεν ἄμορφον, καὶ αἰσχρὸν τεχθῆναι τὸ βρέφος, ἐπιμεγέθη. ἡ δὲ μήτηρ, ἔρριψεν αὐτὸ εἰς ὄρος. ποιμὴν δὲ αὐτὸ ἀνεθρέψατο. εἶχε δὲ τὸ αἰδοῖον ἐπάνω τῆς πυγῆς. ἐκαλεῖτο δὲ Πρίαπος καὶ τῇ Ἰταλῶν γλώσσῃ. καὶ τιμᾶ-

ius verò

A ται ῥωμαίοις τοιμάσι. τὸ δὲ ἀφίδρυμα ἀπὸ ἴσι παιδίον μόριον ἔχον μέγα, καὶ ἐντεταμένον.

Πρίβατου. ῥωμαϊκὴ ἡ λέξις.

Πρίγκιπες. οὕτω καλοῦσι ῥωμαῖοι τοὺς ἀκμαιοτάτους ταῖς ἡλικίαις. τοὺς δὲ νεωτέρους, καὶ πενηκοντίρεις, γροσφομάχους καλοῦσι. εἶτα τοὺς πρίγκιπας. τοὺς δὲ ἁστάτους, ξιαρίους, καὶ τοὺς ἁστάτους καλημμένους, οἵ εἰσι πρότεροι τῶν πριγκίπων. καὶ αὗται μὲν αἱ ὀνομασίαι. ἡ δὲ ὁπλισις, τοὺς μὲν ξιαρίους εἶναί χ'. τοὺς δὲ πρίγκιπας θσ. ἵππους δὲ τούτοις τοὺς ἁσταίους. τοὺς δὲ γροσφομάχους πλείους τῶν τριακισχιλίων. φορεῖν δὲ μάχαιραν, καὶ γρόσφον.

Πρίγκιψ. ὁ ἔξαρχος τῆς τάξεως, παρὰ ῥωμαίοις.

Πρίζαι. σχίζεται.

Πριλαΐς. καὶ πριλή, ὄνομα πόλεως. ὁ ἀπὸ ταύτης πριλαΐς.

Πείβατου. Priuati. Romana vox.

Πείγκιπες. Principes. Ita Romani vocant ętate robustissimos. Iuniores enim, & pauperiores, vocant Gros phomachos. i. *Pilanos, siue, velites pilis vtentes.* Deinde principes. Seniores verò, *vocant* triarios, & hastatos, qui sic vocantur *ab hastis, quas in pugnis gestant*, qui priores sunt principibus. Et hæ quidem *sunt quorundam militum* appellationes. Armatura verò *talis est, qualem describunt, qui de Romana militia scripserunt.* Ac Triarios quidem 600. *fuisse dicunt.* Princeps verò, θσ. 9200. Totidem etiam hastatos *fuisse dicũt.* Gros-phomachos verò, plures quatuor-millibus. Ferunt autem gladium, & pilum.

Πείγκιψ. Princeps. Apud Romanos *ita vocatur* ordinis, *vel, aciei, vel agminis* dux.

Πείστα. Secatur. Finditur.

Πελαΐς. Prienensis. Priene. Nomen vrbis, & huius ciuis *dicitur* Prienensis.

NOTÆ.

C Πελαΐς. καὶ. Ita videtur scribendum, Πελαΐς. Πελλὴ. ὄνομα πόλεως. & cæt.

Πρίημι. ἀγορεύω.

Πρίπος. ὁ πρίαπος, καὶ τροπολὴ τοῦ ἡ εἰς ἀ.

Πριμιζηλίων. τιμῶν. ἤτοι βασιλικῶν δωρεῶν. ἢ ἁρπαγμάτων.

Πριμμικήριος. ὁ πρῶτος τάξεως τῆς τυχούσης.

Πριμολοκάριος. ὁ τὸν ἀκρότατον βαθμὸν τῆς στρατᾶς ἔχων. ὕστατος ἢ τῇ τιμῇ.

Πριμιπιλάριος. ὁ τὸν μεῖζον ἀξίωμα τῆς στρατιωτῆς ἔχων παρὰ ῥωμαίοις.

Πρὶν ἢ πῖσαι τὰ ἄλφιτα. παροιμία καὶ, πρὶν τοὺς ἰχθῦς ἑλεῖν, σὺ τὴν ἄλμην κυκᾷς. ὅτι τῶν τοὺς καιροὺς προλαμβανόντων. καὶ, πρὶν ἐσφάξαι δῦρεις.

Πρίνινοι αἰθῆρακες. σκληροί, καὶ σκληρεί. ἰσχυρὸν γὰρ τὸ τῆς πρίνης ξύλον. λέγουσι δὲ. πρίνης ἡ γύνη, καὶ πάλιν. πρίνινος δὲ βοῦς ὁ ἰσχυρότατος ὤν.

Πρῖνος. ξύλον πυκνότατον. ἀριστοφάνης. σὺ δ' αὖθις ὥσπερ πρῖνος ἐμπρησθεὶς βοᾷς. καρμᾷν γὰρ ἡ πρῖνος, φέρον τοιεῖ.

F Πρὶν καὶ λύκος ὄϊν ποιμανεῖ σε. ὅτι τὸ ἀδυνάτου. ἢ οὕτω. πρίνην οἶν λύκος ποιμανίσει.

Aristoph. Pace. πρίν τιν λύκον ὑμᾶς ποιμανεῖ. *quod ab ὑμᾶς ὑμῶν. ũ alterum verò, à ποιμαίνω, quod à ποιμάνω, pasco.*

Πρὶν λαχεῖν τὰ κοινὰ καταδίκης. τουτέστι πρὶν κληρωθῆναι. παρὰ διαιρομῆς ἁρπάζεις. ἢ μέταιος verò simulacrum, est puer, qui penem habet magnum, & intentum.

Πείβατου. Priuati. Romana vox.

Πείγκιπες. Principes. Ita Romani vocant ętate robustissimos. Iuniores enim, & pauperiores, vocant Gros phomachos. i. *Pilanos, siue, velites pilis vtentes.* Deinde principes. Seniores verò, *vocant* triarios, & hastatos, qui sic vocantur *ab hastis, quas in pugnis gestant*, qui priores sunt principibus. Et hæ quidem *sunt quorundam militum* appellationes. Armatura verò *talis est, qualem describunt, qui de Romana militia scripserunt.* Ac Triarios quidem 600. *fuisse dicunt.* Princeps verò, θσ. 9200. Totidem etiam hastatos *fuisse dicũt.* Gros-phomachos verò, plures quatuor-millibus. Ferunt autem gladium, & pilum.

Πείγκιψ. Princeps. Apud Romanos *ita vocatur* ordinis, *vel, aciei, vel agminis* dux.

Πείστα. Secatur. Finditur.

Πελαΐς. Prienensis. Priene. Nomen vrbis, & huius ciuis *dicitur* Prienensis.

NOTÆ.

C Πελαΐς. καὶ. Ita videtur scribendum, Πελαΐς. Πελλὴ. ὄνομα πόλεως. & cæt.

Πρίημι. Emo.

Πρίπος. Priapus. verso α in ο. *Sic enim videtur legendum, κατὰ τροπολὴν τοῦ α εἰς ο. Nam communiter* πρίαπος, *Ionicè, vel poeticè,* πρίπος.

Πριμιζηλίων. N.L. Honorum. Hoc est regiorum donorum. Vel prædationum, *pabulationum, direptionum.*

Πριμικήριος. Primicerius. Cuiuslibet ordinis primas. *Primicerij vocabantur primi, & antesignani omnium ordinum, quòd in tabula cerata primi notarentur.*

Πριμολοκάριος. Primolocarius. Qui summum exercitus gradum obtinet, *ac ideo primo loco ponitur, & collocatur.*

Πριμοπιλάριος. Primopilarius. Apud Romanos *ita vocatur*, qui maximam inter milites dignitatem habet. *Primipilus. Prima cohortis centurio, vel dux.*

Πρὶν ἢ πῖσαι τὰ ἄλφιτα. Priùs quàm farinam pinsas. Prouerbium. *Er. ad. Chil. 1. Cent. 3. col. 681. ad. 14. Priùs quã assa sit farina. Legit,* πρὶν ὀπτῆς τὰ ἄλφιτα. *i. priùs quàm assaris, & coxeris farinam.* Et *alterum prouerbium senario comprehensum.* Prius quàm pisces ceperis, tu muriam misces. De iis, qui tempus anticipant. Et, priùs quàm *victima* sit iugulata, *eam* excorias. *Er. ad. Chil. 3. Cent. 3. col. 680. ad. 13 Priùs quàm mactaris excorias.*

Πρίνινοι αἰθῆρακες. Ilicei, siue iligni carbones *id est* solidi, & duri. *Aristoph. Acharnensibus. pag. 188. v. 11. Schol. annot. 7.* Nam ilicis lignum *est* durum. Hesiodus. Ilicis verò dentale *partem aratri ex ligno iligno, duróque factam ita vocat.* Et rursus. Ilignum enim *iugum* bobus firmissimum est.

Πρῖνος. Ilex. Densissimum, *durissimúmque* lignum. Aristophanes *in Ranis. pag. 164. v. 18.* Tu verò statim tanquam ilex incensa clamas. Ilex enim dum-vritur, strepitum edit.

Πρὶν καὶ &c. vel Sic, πρὶν καὶ. &c. Priùs vel lupus ouẽ pascet. De eo, quod fieri nequit. *Eras. ad. Chil. 3. Cent. 7. col. 771. ad. 36. Priùs lupus ouem ducat vxorem. Legit enim ex*

Πρὶν λαχεῖν. Priusquàm sortiaris, communia deuoras. *Er. ad. Chil. 3. Cent. 6. col. 736. ad. 1.* Hoc est, ante-sortitionem factam. Ante distributionem, rapis. Trans-

latio *ducta-est* ab illis *helluonibus*, qui *cibos appositos* rapiunt ante distributionem.

Πριόνωτοι. Prionoti. Serpentes ita vocati. q.d. Serratum-dorsum-habentes.

Πρίου. Libera. Redime.

Πρίω. Eme.

Πρίων. Serra. Fabrile instrumentum. In epigrammate 172. *lib. 6. Epigr. pag. 447.*

Recta-currentémque
Serram rubra tinctura parentem. i. quę lineas minio ductas, & rubricatas, secando sequitur.
Μ μ λ τ ί ω ς ά γ ω ν. i. *minij gutta.*
Et rursus. *Epigr. lib. 6. pag. 447. ep. vlt.*

Et extensam, latámque *dorso flexilem serram.* Et Babrius.

Et ille dixit maxillas vt serra concutiens. vel, maxillis stridens. *Pro, dentibus stridens.*
Aristoph. *in Acharnensibus pag. 262. v. 15.* Et ὁ πρίων. i. serra, *vel per ambiguum iocum dixit, pro,* ὁ πρίαμενος. i. *emens,* aberat. *Et v. 14.* οὐδ' ᾔδει πρίω. neque norat *quid esset hoc verbum* πρίω. i. eme. Pro, non cognoscebat hoc verbũ πρίω. *quod à* πρίασθαι *comm. formatum, Ionicè sublato σ, & Atticè facta contractione ex αο in ω. quod à* πρίαμαι. Emo. L. iy ἰώσει. Nec enim opus-erat emere *quidquam huiusmodi* cùm domi *res omnes necessarias* haberet. Hæc igitur dicit, Cùm ager *meus res mihi necessarias* ferret, nullo-modo opus-erat mihi *rerum vllarum* emptione, *nec sciebam quid esset* πρίασθαι, *emere, vel* πρίω, emo.

Πριθείς. Dependens. Ligatus. Reuinctus. *Sophocles in Aiace. pag. 9. P.*

Balteo reuinctus equestribus ex orbibus
Raptabatur semper, donec efflauit animam.

Πρισκίλλα. Priscilla. Nomen proprium.

Πρίσκος. Priscus Panites Sophista, qui fuit temporibus Theodosij iunioris. Scripsit historiam Byzanticam, & Attalicam, lib. 8. & Declamationes Rhetoricas, & Epistolas.

Πρίσκος. Priscus. Magni Constantini filius. Quære fusiùs in voce Πρισκος.

Πρίσκος ἐμισηνός. Priscus Emesenus, qui literas alienas mirabiliter imitari sciebat. In hoc autem malo, *fraudisque genere* nimiùm solers artifex erat. Emesinorum autem Ecclesia, multis antè annis hæres facta fuerat cuiusdam illustris viri. Erat autem quidam vir, dignitate quidem Patricius, nomine verò Mamianus genere, pecuniæque copia splendidus, *ac illustris.* Hic verò Priscus, sub Iustiniano, dinumeratis omnibus vrbis *autè* dictæ facultatibus, si quos inuerat opibus florentes, & qui magnam mulctam sustinere possent, horum maiores accuratè perscrutatus, antiquas horum literas nactus, libellos multos vt ab illis scriptos composuit, qui confiterentur se magnã pecuniam Mamiano reddituros, quippe quòd deposiri nomine hanc ab illo accepissent. Quod autem in his ficticiis litteris *illorum falsa* confessione-comprehensum erat, non minus, quàm ad centum centenaria simul-ascendebat. i. *quam* 100. *cent. omnibus summis in vnam contractis conficiebat.* Quinetiam viri cuiusdam (qui tunc temporis in foro sedens, cùm Mamianus superstes-esset, & de quo magna esset & veritatis, & virtutis opinio, omnes ciuium tabulas

φορᾶς, ἀπὸ τῆ ἐν τοῖς δίκαιοις ἁρπαζόντων περὶ A
δίκης.

Πριόνωτοι. ὄφεις. οὕτω λεγόμενοι.

Πρίω. ἀλλὰ διέρχεσθον.

Πρίω. ἀγόρασον.

Πρίων. τὸ τεκτονικὸν ἐργαλεῖον. ἐν δὲ τῆ γεωμέτρη.

Ἰθύδρομόν τι.

Πρίονα μίλτῳ βάμμασι πυθόμενον. B

Καὶ αὖθις.

Καὶ τετανὸν νώτῳ καμπύλωμον πρίονα. καὶ βάβριος.

Κἀκεῖνος ἅπτε τὰς σιαγόνας πρίων. αὐτὴ δ' βρύκων. ὁ πρίων ἀπώλωλε. καὶ ἦδ' οὐκ ἔστι πρίω.

Ἀριστοφάνης. ἀντὶ τῆ οὐδὲ ἐγίνωσκον τὸ πρίω ῥῆμα. οὐδὲ γὰρ ἐδεῖτο ἀγοράσαι οἶκοι ἔχων. τῶν τινα οὖν φησι. τῆ ἀγροῦ φέροντος, οὐδὲν ἐδεῖ μοι τῆ πρίασθαι. C

Πριθείς. ἐξαφθείς. δεσμευθείς.

Σωσῆρι πριθεὶς ἱππικῶν ἐξ ἀντύγων,
Ἐκνάμπτετ' αἰὲν ἐς τ' ἀπόψυξιν βίου.

Πρίσκιλλα. ὄνομα κύριον.

Πρίσκος. πανίτης σοφιστὴς. γεγονὼς δὲ τῆ χρόνων Θεοδοσίου τῆ μικροῦ. ἔγραψεν ἱστορίαν βυζαντικὴν, καὶ κῆ ἀττάλειον ἐν βιβλίοις ὀκτὼ, μελέτας τε ῥητορικὰς, καὶ δηλωτικάς. D

Πρίσκος. υἱὸς τῆ μεγάλη κωνσταντίνου. καὶ ζήτει αὐτὸν πλατύτερον ἐν τῆ πρίσκος.

Πρίσκος ἐμεσηνός. ὃς παρ' ἀλλότρια γράμματα ὑφαφυῶς ἐξεπίστατο μιμεῖσθαι. τυγχάνει τε λαβὲ τὸ κακὸν τοῦτο, δεξιὸς ἄγαν. ἐτύγχανε ἢ ἡ τῶν ἐμεσηνῶν ἐκκλησία, τῆ τινὸς δόξαν πλουσίου κληρονόμος γεγονυίης χρόνοις ποτὲ πολλοῖς ὕστερον. λαβὲ δέ τις ἀνὴρ παξίκιος μὲν τὸ ἀξίωμα. μαμιανὸς ἢ ὄνομα. γῆν ἐκ λαμπρὰς, καὶ περιουσίαν χρημάτων. ὧδε ἢ ἰουστινιανοῦ ὁ πρίσκος, διαρριθμησάμενος πόλεως τῆ εἰρημένης τὰς οὐσίας πάσας, οἵ τινας εὗρε πλούτῳ ἀριακμάζοντας, καὶ πρὸς ζημίαν μεγάλων χρημάτων διαρκῶς ἔχοντας, τούτων διερευνησάμενος εἰς τὸ ἀκριβὲς τοὺς πρωτοτόκους, γράμμασιν αὐτῆ παλαιοῖς ἐντυχὼν, βιβλίδια πολλὰ ὡς παρ' ἐκείνου γεγραμμένα πεποίηῆ ὁμολογούντων πολλὰ χρήματα τῆ μαμιανῶ δόσθαι ὤφειλεν. ἅτε ἐξεταθῆναι λόγῳ ταῦτα παρ' ἐκείνου κεκομισμένοι. τὰ, τε ὡμολογημένα ἐν τούτοις δὲ τοῖς καταπλάστοις γράμμασιν. ξυνῆγε οὐχ ἧσσον, ἢ ἑκατὸν κεντηνάρια. καὶ αὐδρές δέ τινες, ὅσπερ δὲ τῆ ἀργεῶς τιμικάδι χρόνου καθήμενος, νίκα ὁ μαμιανὸς ἀφεῖν, δόξαν τε πολλὴν δὲ τε ἀληθείας, καὶ ἀφετῆς ἔχων, ἅπαντα ἐπιτέλει τὰ τῆ πολιτῆ γραμματεῖα. ἕκαστοι αὐτῆ ὅπως φερόμενος αὖ- F

confi-

A τὰς οἰκείοις γράμμασιν. ὅπερ τὰ βελλίωνα καλοῦσι ῥωμαῖοι. τὰ γράμματα δ' ἐμιμήσατο μιμησάμενος, τοῖς δικαιουμένοις τὰ ἐπάγματα τῆς ἐν ἐμέσῃ ἐκκλησίας παρέδωκεν. ὁμολογοῦσι μοῖραν αὐτῷ τινὰ πεῖσαι τὴν ἐνθένδε πορισθησομένων χρημάτων. ἐπεὶ δὲ ὁ νόμος ἐμποδὼν ἵστατο, τὰς μὲν ἄλλας δίκας ἁπάσας εἰς ἑξήκοντα τὸν ἀναγραφὴν ἄγων, ὀλίγας δέ τινας, καὶ τὰς ὑποθηκαρίας πάσας μ' ἐναυτῷ μήκει ἐκρούων, εἰς βυζάντιον ἀφικόμενος, καὶ

B χρήματα τῷ βασιλεῖ ἰουστιανῷ πρεσβεύσασι μελλήσῃ οὐδεμίᾳ, ἔπεισαν γράψαι νόμον, οὐ χρόνους τὰς ἐγκλήτους τοῖς καθήκουσιν, ἀλλ' ἐναυτῶν ἑκατὸν πλήθει δικῶν τῆς αὐταῖς προσηκουσῶν ἀποκεκλεῖσθαι. κεφάλαιον ἰουστιανοῦ ῥήτορος πλήθει κρατυνόμενον.

Πριονοειδής αἰχμή. ἀπὸ τοῦ πρίζω.

Πρό αὐτὴ τοῦ αὐτοῦ φιλίαιων παγκρατιαστοῦ.

Δοῦλος πρὸ δούλου δεσπότης πρὸ δεσπότου.

C Ὅμηρος.

Ἀθλεύων πρὸ ἄνακτος.

Προάγω. αἰτιατικῇ.

Προαγωγία.

Προαγωγός. διδάσκαλος κακῶν.

Προάγωνος.

D γῶνος. ὁ. Præludium-certaminis, Initium-pugnæ. Vide vulg. Lexica.

Προαγρυπνῶ. ῥηματικῇ.

Προαλόμενος. προπηδήσας. καὶ προαλόμενος τὸ πλῆθος, μετεχώρησεν ὡς ναρσῆν. ὁ δέ, ἐναγκαλίσατο αὐτόν.

Προαλέστατον. προπετέστατον.

E Προαλίσαντας. προαθροίσαντας. ἰώσηπος. ἢ δηλονότι ταῖς μελλούσαις συμφοραῖς θυμὸν προαλίσαντας, ἐναφεῖναι τοῖς δράσουσιν αὐτάς.

Προαναθρόσκειν. προπηδᾶν.

Προαναλῶθη.

Προαναρπάζω. ῥηματικῇ.

Προαναχοι. προανατείλαι.

Προαναπάξομαι. δαβίδ. ἐὰν μὴ προαναπάξωμαι τὴν ἱερουσαλὴμ ὡς ἐν ἀρχῇ τῆς εὐφροσύνης μου.

F Προανεκρούετο. ἄπεινον ὁ θεόπνους μωϋσῆς τῷ ἰσραὴλ προανεκρούετο. αὐτὴ τὸ προκατήρχετο δ' ᾠδῆς. προσανέβαλλετο.

Προαποθνήσκω. ῥηματικῇ.

Προασπίζομαι. ῥηματικῇ.

conficiebat, singulas illarum ipse suis litteris obsignans, quem Romani Tabellionem vocant) literas diuinitùs imitatus, illis, qui Emesenæ Ecclesiæ res administrabant. *i. Em. Ecc. procuratoribus* tradidit, qui confitebantur quandam pecuniarum ita parandarum, *vel potiùs, ita partarum* partem *in his litteris* ipsi repositam esse. *N.L.* Quia verò lex obstabat, cæteras quidem omnes causas ad annorum 30. præscriptionem redigens, paucas verò quasdam, & hypothecarias omnes annorum 40. spacio excludens, Byzantium profecti, & Imperatori Iustiniano pecunias sine vlla cunctatione largiti, ei persuaserunt, vt legem ferret, vt appellatoriæ causæ *i. appellationum causæ* non constitutis temporibus: sed 100. annorum spacio concluderentur. Summa verò Iustiniani, 105 *annorum* spacio confirmata *fuit. N.L.*

Πεπρεσειδής. Serræ-secantis-speciem-habens cuspis. *Nomen deductum à* πρίζω. Serra-seco. Scindo. Seco.

Πρό. Pro, αὐτή. πρὸ *cum genitiuo positum interdum apud Græcos idem valet, ac apud Latinos Pro, cum ablatiuo defensionem significante.* Philemon Pancratiaste.

Seruus pro seruo, dominus pro domino pugnans.

Et Homerus, ἀθλεύων πρὸ ἄνακτος.

Certans pro Rege. Vel, Pugnans ante Regem.

Προάγω. Accusatiuo. Produco. Promoueo. Prostituo.

Προαγωγία. *Vel potiùs,* προαγωγεία. Q.d. Productio. Perductio. Lenocinium.

Προαγωγός. Productor. Perductor. Prostitutor. Leno. Malorum doctor.

Προάγωνος. Genitiuus *à recto* προάγων. *alij,* προαγών, προαγῶνος. ὁ.

Προαγρυπνῶ. Genitiuo. Q.d. Prouigilo. i. Pro-aliquo-vigilo. Vel, Prævigilo. i. ante-locum-aliquem-vigilo.

Προαλόμενος. Qui-prosiluit. Vt, Cùm autem ante multitudinem prosiluisset, ad Narsen transiit. Ille verò ipsum in-vlnas-suscepit, *& amplexus-est.*

Προαλέστατον. Q.d. Prosilientissimum. Pro, Maximè-temerarium, *qui ante cæteros prosilit, & in hostilem aciem præceps irruit.*

Προαλίσαντας. Illos, qui-priùs congregarant. Iosephus, *Aiunt illos* iram propter futuras clades congregatam effudisse in illos, qui *clades* illas *ipsis* erant-illaturi.

Προαναθρόσκειν. Prosilire. Ante-alios-in-altum-salire. Præsilire. In-certamen-descendere.

Προαναλῶθη. Priùs-absumptus-est *ad tria genera referri potest.*

Προαναρπάζω. Genitiuo. Præripio. Ante-alios-rapio.

Προανάσχοι. Priùs-exoriatur. Antè-oriatur.

Προαναπάξομαι. Dauid. Nisi priùs-in-ordinem-redigam Hierusalem, vt in meæ lætitiæ principio *erat.*

Προανεκρούετο. Cantus-erat-dux. i. præcentor. Vt, Moses ille, qui Deum impunè vidit, Israeli præcentor erat. Cantus initium faciebat.

Προαποθνήσκω. Genitiuo. Ante-morior. Vel, Pro-aliquo-morior.

Προασπίζομαι. Genitiuo. Propugno. Pro-aliquo-clypeum-gestans-pugno. Defendo. Protego.

Προάστιον.ν.τὸ.Suburbium.ij.Sophocles verò *in Electra.pag.*141.M.*scribit* προάστιον *per* ι.

--Videtísne alicubi
Hominem ad vos accedentem? *Hic ex ſuburbio*
Venit gaudens,& exultans.

Προαύλιον.Spacium,quod eſt ante aulam.Veſtibulum-aulæ. *Alias.Proœmium-ſonandi.Preludium-in-tibiarum-cantu.*

Προβάλλεσθαι.Proiici.Pro,Obiici.Protendi.Prætendi.*Obiicere.Protendere. Prætendere, vt Attice ponatur paſſivum pro actiuo.* Thucydides. Medica verò,& ea,quorum vos ipſi conſcij eſtis, & quæ magis moleſta erunt ſemper obiicientibus,*eorúmque mentionem facientibus.Imò potiùs dicendum videtur,Et quæ maiorem moleſtiã afferent auditoribus,qui ſemper eorum mentionem ſuis auribus obiectam audient.* Et orator *dicit*, *Illos* video perpetuam dictionem προβαλλομένους.i.obiicientes,quod idem *eſt* ac τὸ προτεινομένους.i.protendentes, vel prætendentes.

Προβάλλω. Nomen proprium.

Προβαλλομένους. Pro,ὑποτιθεμένους. Proiicientes,pro, proponentes. Suggerentes. Quaſi *diceres* ante ipſam actionem *res aliquas* in mentem iniicientes. *Rem aliquam antequàm geratur,menti mandantes.* Demoſthenes in *oratione* pro Ctesiphonte,& contra Aeſchinem dicit,Propolitam Reipub. Sectam,& incredibilem dicto,Pro,leuiter habentem.*i.leuem.*N.L.*Harpocrat longè aliter habet.Vide.*Et in *oratione* contra Mediam.Et προβαλόμενος &c.i.Hunc(inquit) die feſto iniuſſè-feciſſe, actione- de mea-demonſtraui. Pro,Et vſus-ſum actione iudicij conſueta, & recepta aduerſus eos, qui diebus feſtis aliquem affeceruut iniuria. *Nam* προβολὴ *ſignificat iudicium, quod Athenis fiebat, quum quis aliquem die feſto laſiſſet aliqua iniuria.* In Philippicis verò dicit *Philipp.1.pag.*42.προβάλλεσθαι ἢ τὰς χεῖρας, ἢ βλέπειν &c.i.Prętendere verò *manus*,aut aduerſum intueri *aduerſarium,& plagas,quum inſliguntur, proſpicere,ac vitare,* neque nouit, neque vult. Pro,Manus vt ad pugnam *cum aduerſario committendam* prætendam.

Προβαλόντες.Qui canibus agnos obiecerunt.In eos, qui quietos *homines* ſycophantis obiiciunt.*Er.ad.Chil.*2.*Cent.*9.*col.*590.*ad.*73.*Obiicere canibus agnos.*

Πρόβατα. Pecudum,*ouium proprie prouentus,* & poſſeſſio.Homerus.Et pretioſa-dona,& ouium poſſeſſionem.Et prouerbium. Ouium nulla *percipitur* vtilitas,ſi abſit opilio. De *rebus* neceſſariis. *Er.ad.Chil.*2.*Cent.*7.*col.*537.*ad.*26.*Ouium nullus vſus,ſi paſtor abſit.*

Πρόβατα Omnes quadrupes *ita vocantur.*

Προβατικὸ. Ouium, aliarúmque pecudum paſtor. Et προβατίων *in genitiuo plur.paſtorum,ac* ruſticorum hominum,*qui pecudes paſcunt.*

Προβατίου β.ζ.*Ariſtoph.Pluto.p.*45.*v.*11.*Schol.annot.*3.Ouiculę vitam degere.In ſtolidos,& amentes.Oues enim nihil faciunt,& viuunt. Vel ob inertiam *hoc dicitur.*

Προβατοπώλης.Ouium-venditor *dicebatur* Callias,& Reſpub.quę eius tempore *erat.* Vel Lyſicles, filius Aſpaſiæ.*Lyſicles Aſpaſiæ. Ariſtoph in Equitibus.p.*197.*v.*27.*Schol.annot.*18.*vnde Suid.& pag.*198.*Item pag.*198.*v.*2.6.8. συπαποπώλης verò *dicebatur* Eucrates.i. ſtupparum-venditor,qui etiam *ideo* σύπαξ vocabatur *quaſi diceres,ſtuppeus.* βυρσοπώλος verò,Cleon, coriorum-venditor.Et, non quòd coria venderet,*hoc nomen* aſſumptũ-eſt:ſed quòd res ciuitatis,*ac ipſam remp.* venderet.

Πρόεσαι. Procede. Progredere. Hoc *dicitur* vt de turba *hominum* aliquem honoris-cauſa-proſequentium,*ac aliquò cum pompa deducentium.*

Προεσία.Progreſſus.*Vt*,Amor-Dei,*pietas erga Deũ, Deique colendi ſtudium* conuenit *hominibus* iam pro-

Πρόβαστον.ὄνομα τόπου.ὁ δὲ σοφοκλῆς προάστιον δηλοῖ τοῦτο. A

-Εἰσορᾷς τινα.
Τὸν ἄνδρ' ἐφ' ἡμῖν οὐ πόρρω βοῦντος ἐκ προαστίου.

Χωρεῖ γεγηθώς.

Προαύλιον.τὸ ἐμπροσθεν τῆς αὐλῆς.

Προβάλλεσθαι.αἰτιᾶσθαι.προτείνεσθαι.δουκυδίδης.τὰ μὲν ὑπεναντία,καὶ ὅσα αὐτοὶ ξυίσασι,καὶ δι' ὄχλου μᾶλλον ἴσασι ἀεὶ προβαλλομένοις.καὶ ὁ ῥήτωρ,τὴν ἀσέλγειαν ὁρῶ προβαλλομένους. ὅπερ ταυτὸν τῷ προτεινομένους. B

Προβάλλω.ὄνομα κύριον.

Προβαλλομένους.αἰτιᾶσθαι.ὑποτιθεμένους.οἷον πρὸ τῆς πράξεως εἰς τὸν νοῦν ἐμβαλλομένους. δημοσθένης δὲ τὴν ὑπὲρ κτησιφῶντος, καὶ ἐν τῷ κατ' αἰσχίνου. τὴν προαίρεσιν φησὶ τῆς πολιτείας C προβεβλημένην,καὶ ἄπιστον εἰπεῖν.αἰτιᾶσθαι δὲ λαφύξειν ἔχουσαν.καὶ ἐν τῇ κῆ μισθώσει. καὶ προβάλλομαι φησὶ τὸν ἀδικεῖν δεῖ τὴν ἑορτήν. αἰτιᾶσθαι δὲ τὴν προβολὴν ἐχρησάμην τῇ συνηθείᾳ,καὶ νομιζομένῃ κῆ δεῖ τὴν ἑορτὴν ἀδικούντων. ἐν δὲ τοῖς φιλιππικοῖς φησί. προβάλλεσθαι δὴ, καὶ βλέπειν ἐναντίον, οὔτε οἶδεν,οὔτε ἐθέλει. αἰτεῖ τὸ προτείναι τὰς χεῖρας ὡς εἰς μάχην. D

Προβαλόντες κυσὶν ἀρνας. δεῖ τῷ τοὺς ἀθεμίτους τοῖς συκοφάνταις ὡδαδιδόντων.

Πρόβασις.ἡ τῶν βοσκημάτων κτῆσις.ὅμηρος. κειμήλιά τε, πρόβασίν τε. καὶ παροιμία. προβάτων οὐδὲν ὄφελος εἰ μὴ ὁ ποιμὴν αὐτῇ.δεῖ τὸ ἀναγκαίων.

Πρόβατα.πάντα τὰ τετράποδα.

Προβατικὸς. ὁ τῶν προβάτων ποιμήν. καὶ προβατίων,χωρικῶν ἀνθρώπων. E

Προβατίου βίον ζῆν. δεῖ τὴν μωρῶν, καὶ ἀνοήτων. τὰ γὰρ πρόβατα οὐδὲν ἐργάζεται, καὶ ζῇ.ἢ δεῖ τὸ ἀδρανές.

Προβατοπώλης. ὁ καλλίας. καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ πολιτεία.ἢ λυσικλῆς ἢ ἀσπασία.συπαποπώλης ἦ,ὁ δύκρατης. ὃς καὶ σύπαξ ἐκαλεῖτο. βυρσοπώλης ἦ,ὁ κλέων. καὶ οὐκ δεῖ τὸ πωλεῖν τὰς βύρσας παρεῖληπται.ἀλλ' δεῖ τὸ δι' πόλεως ἀποδίδοσθαι τὰ σφάγματα. F

Πρόεσαι.τοῦτο ὡς δεῖ ὄχλου τῶν προπεμπόντων τινά.

Προβεβηκὸς.παλαιότερος.προσήκων τὸ φι-

A λόθεν τῆς ἤδη προβιβηκόσι, καὶ πόρρω ἐλαύνουσι, τοῦτο μὲν ἡλικίας, τοῦτο δὲ φιλοσοφίας.

greſſis,& longè prouectis,partim quidem,in ætate, partim verò,in philoſophia. *Vel,iis conuenit,qui ætate, & philoſophia iam longè ſunt progreſſi.*

Προβίβουλα. προῄρηνα.

Προβήμασιν. ἀντὶ τοῦ προβήμασι. καὶ ζήτει ὑπὸ τὴν ἰμβαί.

Προβιβάζεις. ὠθεῖς. πείθεις. εὖ προβιβάζεις.

Προβιβάσαντες. προάξαντες.

Πρόβλημα. θεώρημα. σωτεῖνον πρὸς θεωρίαν, καὶ γνῶσιν. φθέγξομαι προβλήματα ἀπαρχῆς.

Πρόπλημα. Præpoſui. Antepoſui. Malui. *Hom. Iliad. A. pag. 23. v. 13.*

Προβήμασιν. Progreſſibus. Pro,ſaltibus Quęre in voce Ἐμβαί.

Προβιβάζεις. Promoues. Suades. Perſuades. Mones. Vt,εὖ πρ. Rectè mones.

Προβιβάσαντες. Qui-produxerũt. Qui-promouerũt.

Πρόβλημα. Problema. Theorema. Id,quod proponitur diſceptandum. *Quæſtio* ad contemplationem,& cognitionem ſpectans, *ac faciens.* Vt, Quęſtiones ab initio loquar.

B

Πρόβλημα. Problema. *Sic vocatur* & prouerbialis ſermo

Πρόβλημα. In omnibus rebus quatuor ſunt *obſeruanda, qua quari ſolent.* An ſit. Quid ſit. Quale ſit. Cur ſit. Quòd autem ſint hęc accidentia, ſumimus ex actione,& quid ſit illud,quod eſt definitionis, *vel, Et ipſam definicionem quæſtionis, Quid ſit,* exipſis coniicimus. Ex definitione verò non cognoſcimus eſſe accidentia. Per definitionis verò quæſtionem, *qua quæritur de re aliqua* problemata *cognoſcimus.*

Πρόβλημα. Problema. Sic vocatur & prouerbialis ſermo

Πρόβλημα. In omnibus rebus quatuor ſunt *obſeruanda, qua quari ſolent.* An ſit. Quid ſit. Quale ſit. Cur ſit. Quòd autem ſint hęc accidentia, ſumimus exactione,& quid ſit illud,quod eſt definitionis, *vel, Et ipſam definicionem quæſtionis, Quid ſit,* exipſis coniicimus. Ex definitione verò non cognoſcimus eſſe accidentia. Per definitionis verò quæſtionem, *qua quæritur de re aliqua* problemata *cognoſcimus.*

C

Προβλῆτας. ἔξω προβεβλημένους ὑπὲρ ἀσφαλείας. οἱ δὲ, τὰς πρὸ τῆς προβεβλημένας. ὃ καὶ μᾶλλον. πρόβλημα δὲ καὶ ἡ ἀσφάλεια. πρόβλημα δὲ οὐδὲν ἰδὼν ὃ τραγῳδία. καὶ ἔτι πρόβλημα, ὃ προβάλλεταί τις ὥσπερ ἐνδυόμενος αὐτό, καὶ τὸ προτεινόμενον εἰς ὑποψίαν.

Προβλῆτας. Extra proiectas ſecuritatis cauſa, *munitionis,& incolumitatis gratia prominentes, puta ſaxorum aliquas moles in portu fluctibus obiectas, ne portum ladant, ac ædificiis noceant.* Alij verò *nomen hoc interpretantur,* primas proiectas, quod etiam magis *probabile videtur.* πρόβλημα verò *dicitur* etiam ipſa incolumitas, *quidquid incolumitatis, præſidiique cauſa eſt obiectum, obex, vallum, propugnaculum, omne munimentum. Vt,* Nullum verò vallum *aut propugnaculum,omne munimentum. Vt,* Nullũ verò vallum, *aut propugnaculum* caſtrorum erat. πρόβλημα etiam *dicitur,* quod quis quodammodo induens *vt armaturam,& corporis munimentum, hoſtibus* obiicit, & quidquid protenditur, *ac prætenditur* ad *vitandam periculorum aliquam* difficultatem.

D

Προβλῆτες. Scopuli, vel, ſaxorum-moles-prominentes. Philoctetes *apud Sophoclem pag. 416. F.* dicit,

Προβλῆτες. φιλοκτήτης φησὶν,

Ὦ λιμένες, ὦ προβλῆτες

Ὦ ξυνουσία

O portus, ô ſaxorũ moles prominentes, ô conſuetæ Ferarum montanarum, ô ferę montanæ, quarum conſuetudine vtor,& cum quibus verſari conſueui, *ô præruptæ petræ.*

Θηρῶν ὀρείων.

Ὦ καταῤῥῶγες πέτραι.

Vobis hæc dico *nullũ.n.aliũ noui, cui* hæc *dicã.* *Defleo* meas miſerias, vel, frequenter-fleo *præſentibus conſuetis.* i. vobis meis familiaribus, quibuſcum ſoleo verſari, vobis (inquam) hæc dico, vt ſciatis,

Οἷ' ἔργ' ἃ παῖς μ' ἔδρασε.

Qualia facinora mihi fecerit ille ex Achille pro-

E creatus *filius.* i. Quid mihi fecerit Neoptolemus ille Achillis filius. Vide locum integrum. L. ξυνουσίαι.

Προβολάς. ἀντὶ τοῦ ἀσφαλείας ἢ πόλεων, ἢ τειχῶν, ἢ ἄλλων δυνάμεως; ὅθεν σωτηρία, καὶ χρήσει γιγνόμενον. οὕτω δημοσθένης. ἀλλ' ἡ αἰσχίνη, ἡ προβολὴ τὸ ὄνομα γέγονεν ἀπὸ τοῦ προβάλλεσθαί τινα ἀδικεῖν.

Προβολαί. Propugnacula. Pro, Tuta-munimenta ex vrbibus, vel muris, vel *rerum* aliarum robore *confecta* quæ ſaluti,& potentiæ cauſa parantur. Propugnacula. Præſidia. Tutelas. Ita Demoſthenes. Sed apud Aeſchinem προβολὴ, Probole, nomen eſt *actionis, quæ datur aduerſus eos qui diebus feſtis aliquem iniuria affecerunt. Dicta* à verbo προβάλλειν, quòd alicui obiiciatur crimen iniuriæ factę, *ſiue, quòd quis accuſetur iniuriatum alicui, die feſto, factarum.*

Προβολή. χαρὰ καὶ τὸ συκοφαντούντων. φέρε νυὶ ὁρισώμεθα τὴν προβολὴν αὐτὴ αἱρέσεως, ἐφ' ἣ τὸν παρόντα τὸν ἐποιήσατο βίον.

Προβολή. Probole. Accuſatio, *quæ fit, vel, actio, quæ datur* contra ſycophãtas. Vt, Eia nunc definiamus probolem ipſius ſectę propter quam hanc vitam inſtituit. *Vel. Eia nunc declaremus propoſitum eius ſtudij, propter quod hanc vitam inſtituit, ac ita tranſegit.*

Προβόλιον. εἶδός τι δόρατος, ᾧ χρῶνται οἱ κυνηγέται πρός τινα τῶν σφῶν θήραν.

Προβόλιον. Genus quoddã haſtę, qua venatores ad aprorũ venationẽ vtuntur. Venabulũ. *Pro eodem dicitur* & πρόϐολος. *v. i. Telum prælonga cuſpide munitum, ad apros, aliaſque feras conficiendas paratũ. Herod. lib. 7. p. 259. l. 20.*

Πρόβολον. πρόμολον. προὔχον. καὶ πρόβο-

Πρόβολος. Propugnatorẽ. Defenſorem, qui alicuius

tuendi causa se alicui obiicit. Et προβλής μός. Id est ille, qui mei consetuandi gratia se *meis aduersariis* obiicit. Meus propugnator. Meus defensor. Meum propugnaculum. Meum munimentum. Meum præsidium, & tutela. Aristophanes Nubibus. p 116. v. 7. 8.

Propugnator meus,
Familiæ meæ *seruator.*

λος. ἐμός. ἢ γοῦν προβαλλόμενος, προστάτης. τεῖχος. ἀσφάλεια. ἀρισοφάνης νεφέλαις. A

Πρόβολος ἐμός.
Σωτὴρ δόμοις.

Προβούλευμα. Q. d. Præconsultum. Præludium-decreti. Quod à Senatu decretum est, antequàm ad Populum referatur. *Senatusconsultum, vel Senatus decretum, quod ad plebis concionem refertur, & ibi promulgatur, vt eius suffragio confirmetur.* Demosthenes in *oratione* contra Æschinem.

Προβούλευμα. τὸ ὑπὸ τῆ βουλῆς ψηφισθὲν, πρὶν εἰς τὸν δῆμον εἰσενεχθῆναι. δημοσθένης ἐν τῆ κατ' αἰσχίνε.

Πρόβολος. L. πρόβολος. *Vide suo loco. Dicitur in auibus, primum* ciborum receptaculum. *Ingluuies. Sinus in auium gutture prominens, in quem aues recentem cibum immittunt indigestum. Italicè, Gosso, Gallicè, Falle. Vel, Iabot.* B

Πρόβολος. L. πρόβουλος. *vt passim apud Demosth. & Halicarnassæum. Q. d. Præconsultor. Primarius in vrbe consultor.* Princeps Curiæ. *Senatus princeps. Consilij princeps. Sequens exemplum refertur ad* πρόβολος. *quod propugnatorem significat.* Eunapius. Rex autem, cùm hos excepisset ipsis & possessiones, & agrum distribuit, & existimabat se propugnatores generosos, & adamantinos habere, aduersus Hunnorum irruptiones illic *fieri solitas.*

Πρόβολος. ἔξαρχος ἢ βουλευτηρίου. δυνάτος. ὁ ἢ βασιλεὺς τούτους δεξάμενος, κτήματά τε αὐτοῖς, καὶ χώραν ἀπένειμε. καὶ προβόλους τε ὑπελάμβανε θρασείους, καὶ ἀδαμαντίνους ἔχειν, πρὸς τὰς ἐκείνη τῆ ἄνω ἐμβολάς.

Προβόλῳ. Scopulo-marino-prominente. Saxo in mare prominente. Et πρόβολοι. Rupes, vel scopuli in mare prominentes, & quasi littora quædam. Demosthen. in Philippicis. C

Προβόλῳ. προβεβλημένῃ εἰς θάλασσαν πέτρᾳ. ἢ πρόβολοι, αἱ εἰς θάλασσαν προκείμεναι πέτραι. ἢ οἷον ἀκταί τινες. δημοσθένης ἐν φιλιππικοῖς.

Πρόβος. Probus. Nomen proprium.

Πρόβος. ὄνομα κύριον.

Πρόβουλοι. Q. d. Præconsultores. Consilij-principes. Consules. Post cladem in Sicilia *acceptam*, præter illos, qui iam erant, alij 10. delecti, *creatique* sunt, qui decernerent *ea*, quæ Reipub. *conducere* viderentur. *Vel vt Reipub. consilia darent, qua ipsi conducere viderentur. L.* ἰδίωται.

Πρόβουλοι. πρὸς τοῖς ὅσοι διῃρέθησαν ἄλλοι ρ'. εἰσηγησόμενοι τὰ δοκοῦντα τῆ πολιτείᾳ, μὴ ἢ ἐν σικελίᾳ συμφορᾷ.

Προβοσκίς. Proboscis. Elephantis manus, qua cibum ad os admouet.

Προβοσκίς. ἡ τῦ ἐλέφαντος χειρομαία.

Προβραχέως. Paulo ante.

Πρὸ βραχέος. πρὸ ὀλίγου.

Πρὸ γῆς. *Lambici versus videntur, quorum primus mendo caret, sequentium quantitas non satis apparet, si modò sunt versus.* D

Πρὸ γῆς.

Ego verò fugio in aliam *regionem ex regione, metuens*
Senum dominum, qui magis equos, quàm homines curat. L. μέλει. *Et*
Ille verò non siuit, non passus est ab illis *ipsum verberibus dilacerari:*
Sed siuit ipsum in *regionem ex regione dimitti,* vel, ἀπάγειν, abire, *ne (inquit) hic remanens, similia* superiorib. facinora *rursus audeat.* N. L.

Ἐγὼ ἢ φεύγω γῆν πρὸ γῆς φοβέμενος.
Τὸν ἄγριον δεσπότην. ᾧ μᾶλλον ἵππων, ἢ ἀνθρώπων μέλλει.
Ὁ ἢ, μὴ ἀφεῖναι αὐτὸν δρᾶξαί τι.
Ἀλλ' εἴασε γοῦν πρὸ γῆς ἀφιέναι. ἵνα μὴ φησὶν ὧν ἐνθάδε, τολμήσῃ ταῦτα πάλιν. E

Προγινώσκειν. Accusatiuo. Præcognosco. Præsnosco, Præscio. Vel, antè-cognosco, decerno, statuo.

Προγινώσκω. αἰτιατικῇ.

Προγράμματα. Programmata. Scriptum pro foribus, vel publicè positum, quod rerum aliquarum venalium, aut etiam aliarum declarationem continet. Sic & Principum edicta, præscripta, vel rescripta dicuntur, quòd publicè cuiuis legenda proponantur. Vt, Quibus etiam dona, & programmata. *i. dona programmata*, ex-pacto-promisit, per quæ *eos* hortabatur, vt copias pararent.

Προγράμματα. οἷς καὶ δῶρα συνέθηκε, καὶ προγράμματα. δι' ὧν παρεκάλει ἑτοιμάζειν τὰς δυνάμεις.

Προγραφαί. Proscriptiones. *Apud Romanos proscriptio, genus damnationis, ac publicationis significabat.* Vt, Illæ proscriptiones per-præconis-vocem promulgatæ, Antonij voluntate, *iussuque* factę dicuntur. Et Aelianus. Reuersi igitur, proscriptiones & illorum, qui erant ex Senatorio, & equestri ordine, fecerunt, his interfectis. προγραφαί. *i.* accusationes.

Προγραφαί. αἱ προγραφαὶ εἶναι αἱ κεκηρυγμέναι λόγοντας βουλῆσι ἀντωνίου γνώμῃ. καὶ αἰλιανὸς λέγει. ἐπανελθόντες οὖν προγραφὰς καὶ τῶν ἐκ βουλῆς, καὶ τῶν εἰς ἱππάδα τελούντων, εἰργάσαντο, τούτους δοκτείνυσιτες. ἀντὶ τοῦ κατηγορίας. F

Προδείκτοις. Prodictis, Q. d. Publicis-ostentatoribus, qui res aliquas populo cum admiratione qua-

Προδείκτας. ἔχαιρε δὲ μίμοις, καὶ προδείκταις,

dam

A Ἐ καθήλω πᾶσι τοῖς θαυματοποιοῖς.

dam ostentant. Vt, Delectabatur autem mimis, histrionibus, & prodictis, & in-vniuersum omnibus præstigiatoribus, & circulatoribus, qui res admirandas faciebant.

Προδήλως. φρονίμως. ἀνδρείως. σοφοκλῆς.

Προδήλως. Perspicuè. Manifestè. Prudenter. Viriliter. Fortiter. Sophocles.

Καλόν μοι τ' ὀλ' ὑπὲρ πονουμένῳ θανεῖν.
Προδήλως μᾶλλον.

Præclarum est *mihi huius causa laboranti, mori Fortiter, potiùs*, quàm eum turpiter deserere, turpémque vitam eo deserto viuere.

Προδικασία. οἱ τὰς δεηφόρῳ δίκας ἐγκαλούμενοι, ἐν πρυτανείῳ πρὸ τῆς δίκης διέτριβον ὅτι ἓξ μῆνας. ἐν οἷς ἐξ ἑκατέρῳ μέρους λόγοι
B προάγοντο. καὶ τοῦτο ἔλεγον προδικασίαν.

Προδικασία. Præiudicium. Qui cędis accusabantur, reique fiebant, in Prytaneo, per tres menses ante iudicium, degebant, per quos, *siue, quibus durantibus*, ab vtraque parte rationes *in medium* proferebantur. Hoc autem προδικασίαν, i. Præiudicium, vocabant.

Πρόδικος. κεῖος. ὁ ἀπὸ κέω τῆς νήσου. πόλεως ἢ ἰουλίδος. φιλόσοφος. φυσικός. καὶ σοφιστής. σύγχρονος δημοκρίτου τοῦ ἀβδηρίτου. καὶ γοργίου. μαθητὴς πρωταγόρου τοῦ ἀβδηρίτου. ἐν ἀθήναις κώνειον πιὼν, ἀπέθανεν ὡς διαφθείροντος τοὺς νέους.

Πρόδικος. Prodicus, Ceius ex insula Ceo, & vrbe Iulide, Philosophus, Physicus, & Sophista, æqualis Democriti Abderitę, & Gorgiæ, discipulus Protagoræ Abderitæ, Athenis hausta cicuta mortuus est, quasi iuuenes corrumperet.

Πρόδικος. δικαζῶν ὅτι φίλων, ἢ διαιτητῶν. ἀριστοφάνης κενταύρῳ.

Πρόδικον. Prodicum, amicorum iudicem, & Arbitrum. Aristophanes Centauro.

C Ἐγὼ γὰρ εἴτις ἠδίκηκε, θέλω δίκην.

Ego enim, si quis iniuriam fecit, eum *volo* pœnas

Δοῦναι προδίκου τινὶ τῶν φίλων τῶν σῶν.

Dare Prodico, vni amicorum tuorum.

Καὶ παροιμία. προδίκου σοφώτερος. ἀριστοφάνης νεφέλαις.

L. Προδίκου. Er. ad. Chil. 4. Cent. 2. col. 869. ad. 50. *Prodico doctior. vulgatam lectionem retinens, hæc ita interpretatur, Ego namque, si quis præter æquum fecerit, Prodicum volo negocium cognoscere. Sed δίκην δοῦναι, videtur accipiendum, vt Latinè verti Prodicus tamen, si vocem spectes, sonat, Præiudicater, qui de lite pronunciat, antè quàm ad Iudices sit delata.* Et prouerbium. Prodico sapientior. Aristophanes Nubibus pag. 81. v. 14. & 15.

Οὐ γὰρ ἄλλῳ γ' ὑπακούσομαι τῶν νυνὶ μετεωροσοφιστῶν.

Haud enim alteri profectò parebimus nostri seculi Metheorosophistarum,

D Πλὴν ἢ προδίκου. τοῦ μὲν, σοφίας, καὶ γνώμης ἕνεκα. σοιδ.

Nisi prodico, huic quidem, sapientiæ, & ingenij causa, sibi verò, &c. Consule Scholia.

Σοφιστὴς δὲ ἦν ὁ πρόδικος. κεῖος τὸ γένος. ἤκμασε δὲ κατὰ τοὺς χρόνους σωκράτους. σοφὸς δ' ἦν ὁ ἀνὴρ, τὴν πεντηκοντάδραχμον δεικνύειν ἐποιήσατο. μνημονεύει δ' καὶ πλάτων ἐν τῷ ἐπὶ πρωταγόρᾳ. καὶ ξενοφῶν ἐν τοῖς ἀπομνημονεύμασιν. οὐ μὴν ἀλλὰ Ἐ ἀριστοφάνης ἐν ταγηνισταῖς.

Prodicus autem Sophista fuit, genere Ceius. Floruit autem Socratis temporibus. Hic autem primus demonstrationem fecit quinquaginta-drachmarum—pretio-æstimatam. *Vel, vt alij, quinquaginta drachmis declamitauit.* Eius etiam meminit Plato in Protagora, & *in Cratylo p. 48. l. 3.* Et Xenophon in Apomnemoneumatis. Quinetiam Aristophanes in Tageniſtis, sic. *i. his verbis,*

Οὔτοι, τὸν ἄνδρα τοῦτον ἢ βιβλίον διέφθειρεν.

Virum istum aut liber corrupit,

E Ἢ προδίκος. ἢ τῶν ἀδολέσχων εἷς γέτης.
Διαβάλλει ἢ αὐτὸν καὶ ἐνθρῖσι.

Aut Prodicus, aut nugatorum profectò quispiam. Metri causa præstaret διαβάρις. Perstringit autem ipsum etiam in Auibus *pag. 195. v. 13.*

Προδίκῳ παρ' ἐμοῦ κλαῦσαι ἅπαντα τὰλοιπόν.

Prodicum meo nomine flere iubeatis in-posterum.

Διδάσκαλος ἦν οὗτος καὶ θηραμένους τοῦ δεκαλουμένου κοθόρνου. ὃς δὲ τῶν λ' τυραννίδος μετέσχε. κόθορνος ἢ ἐκαλεῖτο, ἐπεὶ καὶ τοῖς λ' συνεσπούδαζε, καὶ τῷ πλήθει φέρεται ἢ καὶ βιβλίον προδίκου διηγορεύμενον ὥραι. ἐν ᾧ ποιοῦνται τὸν ἡρακλέα τῇ ἀρετῇ, καὶ τῇ κακίᾳ συντυγχάνοντα. καὶ καλούσας ἑκατέρας δὲ τὸ ἦθος αὐτῷ, καὶ προσκλῖναι τῇ ἀρετῇ τὸν ἡρακλέα, καὶ τοὺς ἐκείνης ἱδρῶτας προκρῖναι τῶν προσκαίρων τῆς κακίας ἡδονῶν.

Hic autem fuit etiam magister Theramenis cognomento Cothurni, qui triginta *Tyrannorum* tyrannidis particeps fuit. Cothurnus autem vocabatur, quia triginta *tyrannis*, & populo simul studebat, ac vtrique parti fauebat. *Aristoph. Ranis pag. 132. v. 1. Schol. annot. 1. & ead. fab. pag. 152. v. 9. Schol. annot. 3. Xenophon. historia Græce lib. pag. 465. D. Er. ad. Chil. 1. Cent. 1. col. 55. ad. 94. Cothurno versatilior.* Extat & liber Prodici inscriptus Horę, in quo facit Herculem cum Virtute, & Vitiositate colloquentem. Cùm autem *eum* ad suas sedes, *ac mores* vtraque vocans alliceret, *ait* Herculem ad Virtutem accessisse, *eique adhæsisse*, & illius sudores antepoſuisse vitiositatis voluptatibus *non diuturnis: at* ad-tempus-aliquod-durantibus.

Πρόδομος. *Vestibulum-domus.* Festula. *Virga.* Erat enim in templi vestibulo. N.L.

Προδόμιον. *In* thalamo ante domum *sito.*

Προδόται. Proditores. Polybius. Hic locus iudicatu-difficilis est, & difficilis-explicatu. Quem enim reuera proditorem oporteat existimare, non facilè est declarare. Constat enim neceos, quirebus integris, autores sunt rerum societatis cum Regibus, aut Principibus coeundę, statim proditores existimandos *esse*, nec eos, qui propter necessitatem, *& calamitatem aliquam*, suas patrias ab aliquibus *amicitiis, & societatibus iam* constantibus, ad alias amicitias, & societates traducunt, ne hos quidem *inquam, proditores appellandos esse constat.* Multum certè abest. Si quidem sępe tales *homines* maximorum bonorum suę patriæ fuerunt autores. Sed quotquot difficillimis Reipub. temporibus, vel propter priuatam incolumitatem, *securitatem*, & vtilitatem, vel propter dissidium, quod inter ipsos, & eos, qui in Reipub. administratione ipsis aduersantur, intercedit, vrbes hostibus tradunt. Vel quotquot, *in vrbes* prędidia recipientes, & externis auxiliis simul vtentes, *ac abutentes*, propter suas appetitiones, & proposita, *vel, ob suas affectiones, animorúmque perturbationes, & ad consilia, conatusque suos ad exitum producendos*, plurium potentiorum imperio patriam subiiciunt. Omnes tales sub proditionis, *ac proditorum* nomine *non-iniuria: sed* iurè collocare-potes, quos vtilitas quidem nulla verè, vel vllum malum vnquam est consecutum, neque contraria omnibus confitentes. N.L.

Προδότις. Proditor. Fœmineum verò, per *i* scribitur, προδίτις. προδότης. ὁ. Proditrix. *Vt in quodam senario legitur.* O proditrix, & seductrix & muræna tu.

Προδοσικόμπος. Qui facilè pollicetur: sed sua promissa nihili facit: at *ea* prodit. *Qui. Proditor-iactantia. Qui cum iactatione res promissas prodit.*

Πρόδρομος. Præcursor.

Πρὸ δουλείας. Ille verò se præcipitem-dedit, mortem potiùs, quàm seruitutem fortiter-ferens. *Vel, seruituti mortem fortiter anteponens.*

Προαιρεῖσθαι. Accusatiuo. Malle. Anteponere. Animo-constituere. Statuere. Consultò-facere.

Προαιρέσιος. Proæresius, Pancratij F. Cappadox, Cæsariensis, Sophista, qui Antiochię apud Vlpianum disciplinis-operam-dedit, *eiúsque discipulus fuit.* Athenis verò docuit paulo ante Libanium *Sophistam*, & maximis honoribus à Constantino decoratus-est. *Scripsit* declamationes rhetoricas. Hic Iuliani tempore floruit, æqualis Libanij Sophistę, & vt istum Iulianus vexaret, Libanium vehementer admirabatur.

Προαίρεσις. Optio. Delectus. Aristoteles in Locis dicit, Si velimus demonstrare non esse in bruto delectum, sumemus definitionem delectus. Hęc autem est *talis.* Præ altero electio, *qua fit, vt alterum alteri anteponamus, & hoc, quàm illud, malimus.* Aliud verò præ alio deligere, *eique anteponere, & hoc malle, quàm illud,* in illis est *animalibus,* in quibus *est* & ipsum deliberare. Nam aliud alij præferre, cum ratione fit, *& illa sola animalia, quæ ratione sunt prædita, res alias aliis anteponunt, & adhibito delectu has malunt, quàm illas.* Nullum verò brutum deliberat. Quare neq; vllo delectu vtitur.

Πρόδομος. ὁ παρὰθηξ. ἐπύγχανε δὲ ἐν τῷ πρόδόμῳ τῷ ἱερῷ. A

Προδόμῳ. τῇ πρὸ τῆ οἴκου παστάδι.

Προδοῦς. πολύβιος. δυσθεώρητόν τι ὁ πάσος ἔχει, καὶ δυσπαράγραφον. πίνα γὰρ ὡς ἀληθῶς χρὴ προδότην νομίζειν, οὐ ῥᾴδιον ἀποφῆναθαι. ἄλλον γὰρ ὡς οὔτε τοὺς ἐξ ἀκεραίου συμπιθομένους τῷ ἀνδρῶν πρός τινας βασιλεῖς, ἢ δυνάστας κοινωνεῖν πραγμάτων, δικαίως προδότας νομιστέον. οὔτε τοὺς κτησίσιν μεταπιθέντας τὰς αὐτῶν παρρησίας ἀπό τινων ὑποκειμένων B πρὸς ἑτέρας φιλίας, καὶ συμμαχίας, οὐδὲ τούτους. πολλοῦ γε δεῖ. ἐπεὶ τοιγε πολλάκις οἱ τοιοῦτοι, τῇ μεγίστων ἀγαθῶν γενέσθαι αἴτιοι τοῖς πατρίσιν. ἀλλ' ὅσοι τῇ αὐθρῶν κτῆ τὰς ἀνεκτὰς ἀφιεισάσης, ἢ τ' ἰδίας ἀσφαλείας, καὶ λυσιπλείας χάριν, ἢ τῆς πρὸς τοὺς αὐτιπολιτευομένους διαφορᾶς, ἐγχειρίζουσι τοῖς ἐχθροῖς τὰς πόλεις. ἢ ὅσοι φρουρὰς εἰσδεχόμενοι, & συγχεόμενοι τοῖς ἔξωθεν ὀλιγουρίας πρὸς τὰς ἰδίας ὁρμὰς, κτ προθυσίς, ὑποβάλλουσι τὰς παρ- C ρίδας ὑπὸ τῷ τῆς πλειόνων δυνατῆ ἐξουσίαν. τοὺς τοιούτους ὑπὸ τὸ τῆς προδοσίας ὄνομα μετρίως ἄν τις ὑποτάττοι πάντας, οἷς λυσιτελὲς μὴ ἀληθῶς, ἢ κακὸν οὐδὲν οὐδὲ σπουδὴ ξυνακολούθησεν. οὐδὲ ἀναστία πᾶσιν ὁμολογουμένους.

Προδότης. τὸ θηλυκὸν ἢ διὰ τῆ ι. ὦ προδότι, κτ ᾠδάγωγε, κτ μύραινα σύ.

Προδοσίκομπος. ὁ ὑποχητικός. ὁ ταῖς ἑαυτῆ D ὑποχήσεις ἐν οὐδενὶ τιθέμενος, ἀλλὰ προδιδούς.

Πρόδρομος. ὁ προτρέχων.

Πρὸ δουλείας. ὁ δὲ καταπρόμισον ἑαυτὸν, θάνατον πρὸ δουλείας ὑπομένων.

Προαιρεῖσθαι. αἰτιατικῇ.

Προαιρέσιος. παγκρατίου καταδύτης, ἀπὸ καισαρείας. σοφιστὴς. μαθητεύσας ἐν αἰτιοχίᾳ τῷ συλλιανῷ. γέγονε δὲ μικρὸν πρὸ λιβανίου E κτ τὰς ἀθήνας σοφιεύων. κτ τιμῶν ἔτυχε τῇ μεγίστων τῆ αὐτοκράτορος κωνσταντίνου. μελέτας ῥητορικάς. οὗτος δὴ ἰουλιανοῦ ἤκμαζε. σύγχρονος λιβανίῳ τῷ σοφιστῇ καὶ ὅπως λυποίη τοῦτον ἰουλιανὸς, τὸν λιβάνιον μεγάλως ἐθαύμαζε.

Προαίρεσις. ἀριστοτέλης ἐν τοῖς τόποις λέγ. δεῖξαι θέλοντις ὅτι μὴ ἔστιν ἐν ἀλόγῳ προαίρεσις, ληψόμεθα τὸν λόγον τῆς προαιρέσεως. ἔστι δ' F οὗτος πρὸ ἑτέρου αἵρεσις. ἀλλαμὲν τὸ ἄλλο πρὸ ἄλλου αἱρεῖσθαι ἐν τούτοις ὄντι, ἐν οἷς κτ τὸ βουλεύεσθαι. τὸ γὰρ ἄλλο ἄλλου προκρῖναι, μὴ λόγου γίνεται. οὐδὲν δὲ τῷ ἀλόγων βουλεύεται. ὥστε οὐδὲ προαιρεῖται.

A Προαίρεσίς ἐστιν ὄρεξις βουλευτικὴ τῶν ἐφ' ἡμῖν. ἡ βούλευσις ὀρεκτικὴ τῶν ἐφ' ἡμῖν. τοῦ γὰρ προκριθέντος ἐκ τῆς βουλεύσεως, ἐφιέμενος προαιρεῖται. βουλὴ δέ ἐστιν, ὄρεξις ζητητικὴ, ὧν ἐπὶ ἐφ' ἡμῖν πρακτῶν γινομένη. βουλεύεται γάρ τις εἰ ὤφελε μετελθεῖν τὸ πρᾶγμα, ἢ οὔ. εἶτα κρίνει τὸ κρεῖττον, καὶ γίνεται κρίσις. εἶτα διατίθεται, καὶ ἀγαπᾷ τὸ ἐκ τῆς βουλῆς κριθέν, καὶ λέγεται γνώμη. ἐὰν δὲ κρίνῃ, καὶ μὴ διατεθῇ πρὸς τὸ κριθὲν, ἢ ἀγαπήσῃ αὐτό, οὐ λέγεται γνώμη.

B εἶτα μετὰ τὴν διάθεσιν γίνεται προαίρεσις. ἤγουν ἐπιλογή. προαίρεσις γὰρ ἐστι, δύο προκειμένων, τὸ ἐκλέγεσθαι, καὶ αἱρεῖσθαι τοῦτο πρὸ τοῦ ἑτέρου. καὶ τοῦτο φανερὸν ὅτι βουλὴ ἐστὶ μετὰ διακρίσεως ἡ προαίρεσις, καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς ἐτυμολογίας. προαιρετὸν γάρ ἐστι τὸ ἕτερον πρὸ τοῦ ἑτέρου αἱρετόν. οὐδεὶς δὲ προκρίνει τι μὴ βουλευσάμενος. οὐδὲ προαιρεῖται μὴ προκρίνας.

C Προεγκεῖσθαι. διακεῖσθαι.
Πρόϊγμα. σπούδασμα.

Προεδρία ἀπὸ τοῦ ἀλλοις εἶναι σπουδάσαν ἡ προεδρια. προεδρία δὲ ἀπὸ διφθόγγου, ἀπὸ τοῦ προεδρεύω.

Προεδρία. τιμῆς οὗτος ὁ τρόπος. ἐξῆν δὲ τῆς τιμῆς ταύτης τυγχάνουσι, καὶ ἐν βουλευτηρίῳ, καὶ ἐν D ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐν παντὶ ἄλλῳ συλλόγῳ τοὺς προλαμβάνοντας, μεταδιδάξ. ἢ ἐξεγείραντας αὐτοὺς εἰς τὸν ἑαυτῶν καθίσαι τόπον ποιοῦσι. διὰ δὲ τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ τιμᾶν προέδρους αὐτοὺς ἔδοσαν ἔχειν. ἀριστοφάνης. καὶ δ' ἂν μὴ προεδρίαν φέρωσι, καὶ τὰ σίτια ἀποφέρωσι, ἀντὶ τοῦ λάβωσι. σιτία δὲ, ἀντὶ τοῦ τὸ ἐν πρυτανείῳ σίτησιν.

Πρόεδρος. ὁ τῆς πολιτείας ἀρχηγὸς, καὶ ἡγεμών. E

Πρόεδροι ἐκλήθησαν τιμῆ τῶν πρυτανέων καθ' ἑκάστην πρυτανείαν, εἷς ἐξ ἑκάστης φυλῆς, κληρωθεὶς τῶν πρυτανευόντων. οἵτινες τὰ περὶ τῆς ἐκκλησίας διῴκουν. ἐκαλοῦντο δὲ πρόεδροι, ἐπειδὴ πρὸ προέδρου τῶν ἄλλων ἁπάντων ὅτι δὲ ὁ καλούμενος ἐπιστάτης κληρωθεὶς αὐτοὺς, εἴρηκεν ἀριστοτέλης ἐν ἀθηναίων πολιτείᾳ.

Προαίρεσις. Optio. Delectus. προαίρεσις est appetitio deliberatiua, vel deliberatio appetitiua rerum in nostra potestate sitarum. Qui enim per deliberationem appetit *rem aliquam alteri* prælatam, *is eam adhibito iudicio* deligit. Consilium verò, est appetitio inquisitiua, quæ suscipitur de rebus illis, quæ possunt à nobis agi. Deliberat enim aliquis vtrum debeat aggredi rem aliquam, an non. Deinde iudicat vtra sit melior, & *ita* fit *de vtraque* iudicium. Deinde afficitur, & amat id, quod est consilio iudicatum, & *hoc* vocatur sententia. Si verò iudicarit, nec afficiatur re iudicata, nec amarit ipsam, non dicitur sententia. Postremò, post affectionem fit proæresis, id est delectus. Proæresis enim, *siue delectus*, est, duobus propositis, eligere, & capere hoc præ altero. *i. alterum alteri anteponere, & id capere, quod alteri anteposuerit.* Hoc autem vel ex ipsa *vocis* etymologia perspicuum *est*, & *constat* delectum, esse consilium adhibito iudicio. προαιρετὸν enim, est alterum præ altero delectum. *i.* προαιρετὸν *dicitur, quum alterum alteri anteponitur, & hoc potiùs, quàm illud à nobis eligitur, & capitur.* Nullus enim quidquam sine præcedente deliberatione iudicans anteponit *alteri*, neque deligit, nisi *de eo* priùs iudicarit.

Προεγκεῖσθαι. Priùs incumbere. Incumbere.

Πρόϊγμα. Firmum-propositum. Firmamentum. Stabilimentum.

Προεδρία. Per *i.* Q.d. Præsidentia. *Gallicè, Preseance.* Prima-sedes. Prima-subsellia. Princeps-in-sedendo-locus. Vt Aliis est studio princeps in sedendo locus *Pro, Alij principem in sedendo locum plurimi faciunt, & honoris huius maximè sunt studiosi.* προεδρία verò, per diphthongum ει assiduitas, perseuerantia, diuturna obsidio *deducitur à* προεδρεύω. assideo, sedulò incumbo, sum sedulus obsideo, insidior.

Προεδρία. Honoris *autem huius fuit* hæc ratio. Hunc enim honorem adeptis licebat & in Curia, & in cõcione, & in quouis alio conuentu, eos, qui *sedes* anticiparant, *alio* traducere, *vel transferre*, vel illos *ex suis sedibus* excitare, & in illorum loco sedere. Nomen autem hoc dictũ est, quòd illi προέδροι *i. Reipub. Principes*, primam sedem tenerent Aristophanes *in Equitibus pag.* 222. *v.* 6. *Schol. annot.* 7. & 8. *vnde Suidas.* Nunc verò nisi *duces isti* principem in sedendo-locum, *honoris causa sibi delatum* accipiant, & cibos. *se pro patria salute pugnaturos negant.* φέρωσι positum *hic*, *pro* ἀποφέρωσι, *hoc verò*, pro, λάβωσι ferant, pro, auferant. *i.* accipiant. σιτία verò, Pro, In Prytaneo victum, *vel alimentum quotidianum, & epulandi ius, quod viris de Repub. optimè meritis dari solebat.*

Πρόεδρος. Reipub. princeps, & dux, *qui principem in sedendo locum, honoris causa, tenet.*

Πρόεδροι. Proedri, in vna quaque Prytanum Prytania, *quotiescunque Prytanes creabantur*, & *suum magistratum suscipiebant, qui ab ipsis Prytanis nomen accepit*, è singulis Tribubus (excepta ea, quæ Rempub. administrabat) sorte legebantur, qui res ad concionem pertinentes curabant. Proedri verò, *q.d. Præsessores, vel, Præsides*, vocabantur. quòd cæteris omnibus præsiderent, & *in quouis loco anteeos sederent.* Quòd autem ille, qui vocatur Epistates. *i. Præses*, ipsos sorti tò crearet, Aristoteles in Athenientium Repub. dixit.

F NOTAE.

Ἐκλήρουν τὸν.] Harpocrat. vnde Suidas, sic habet, Πρόεδροι ἐκληροῦτο τῶν Πρυτάνεων. & cæt. Item, τὸ περὶ τὴν ἐκκλησίαν. Sic etiam videtur hic legendum.

Προέπεμπε προσέπαιζε.

Προεκαλινδοῦντο τῷ καίσαρι, καὶ ἐκύπτουν. Προέπεμψε. Præmisit, *Homerus Iliad.* Σ. *pag.* 679. *v.* 10.

Προεκαλινδοῦντο. Ante Cæsarem prouoluebantur, &

ipsum supplicitèr orabant. Sed melius est, περικυλινδοῦντο. Pro, ante pedes voluebantur. Et περικυλινδεῖτο. Ante pedes alicuius voluebatur, *se prosternens humi voluebat, ac volutabat.*

Προίμβολα. Proembola. Ligna, quæ ad nauis prorã prominent, quibus rostrum affigitur, ad impetum faciendum in hostiles naues. *Hæc autem sunt* vt ἀκρόσομα. q.d. summa-nauium-ora. Vt, Et proembola imitati.

Προίμλω. *Proiicere.* Mittere.

Προίμλωϑ-. Qui-proiecit. Qui-dedidit. Qui prodidit. Qui neglexit. Qui-antè-dimisit. Vt, Ille verò consiliis amicorum vtebatur, suis neglectis. Nulli enim virtuti, quæ multæ sunt, æquè studebat, atque matri earum (vt cum Pythagora loquamur) ipsi amicitiæ.

Προεμπίπλειν. Incidere. Vt, Omnibus Regem colentibus, ipse quiescebat, in *eius* noticiam incidere. *i.* venire nolens.

Προέντες. Qui-prodiderunt.

Προεξειρεσία. Proexiresia. Nauis locus, in quo *remiges* remigant. Vt, In vtroque verò latere κωπωτῆρας. *i. remorum-scalmos: at κωπωτήρια, loca iuxta remos, vbi remi asseruantur. Iul. Pollux lib. 1. cap. 9. col. 28. l. 20.* & quasi proexiresias quasdam fabricarunt.

Προ ἔργου ἐτίθετο. Studiosè dabat operam. Multi faciebat. Vt, Simul autem operam studiosè dabat, vt omnia sibi, & exercitui, à tergo relinqueret amica. Et rursus. Dicebat operæ precium esse, Sporaci regionem armis occupare. *Vel, Dicebat, operam sedulò dandam, vt Sporaci regionem armis occuparet.*

Προειρῆϑαι. Prædictum-est. Antè-dictum-est.

Πρόες. *Proiice.* Præmitte. *Comitare. Prosequere. Deduc.*

Προίδαι. Prodere. Deferre. Vt, Marcus autem Porcius arrepto gladio, & ab hostibus occupatus, cædebatur, statuens animam potiùs, quàm gladium prodere. *i. deserere, ac amittere,* multisque vulneribus acceptis, præter-expectationem saluus-euasit.

Προίδῃ. Accusatiuo. *Proiicere. Prodere. Negligere.* Pluris-facere. L. σεῦ ἐμοῦ, & σεῦ ἄλλου. *Sic & Vulfius.* Nec enim meum, nec vllius viri boni est, quidquam negligere eorum, quæ ad Reipub. vtilitatem faciunt.

Προισέμιδ. Ad-pectus-admoui. Amplexus-sum. Et περισεμισάμϐωϑ-. Qui-rem-aliquam-ad-pectus-admouit. Amplexus.

Προισκός. Profusus-homo. Qui patrimonium, pecuniámque suam profundit, & cuiuis temere largitur.

Προίσται. *Proiiciat. Profundat. Prodat.* Prosequatur. Deducat.

Προισφήτευσεν. Prædixit. Vaticinatus-est.

Προισχειρίζατο. Accusatiuo. Ante-manus-habuit. Inmanibus-habuit. Protulit. Produxit, Citauit. Allegauit. Deprompsit. Expediuit. Parauit.

Προίχω. Genitiuo. Præsum. Præcello. Præsto. Supero. Prætendo.

Προιχώμεϑα. Subiiciamus. Vel obiiciamus, *ac prætendamus.*

Προειδόμϐροι. Præscientes. Præscij. Præcognitores, & præcognoscentes, *præuidentes, prospicientes.*

Προειδῶ. Genitiuo. Prouideam. Præuideam. Prospiciam.

περικυλινδοῦτο δὲ χαμᾶϑεν. αὐτὰ τὰ ἔμπροσϑεν τῶν ποδῶν ἐκυλίνδετο, καὶ περικυλινδεῖτο. A

Περίμβολα. τὰ περὶ τὴν πρῷραν τῆς νεὼς ὥσπερ ἀκρόσομα. καὶ προίμβολα ἐκμιμησάμενοι.

Περίμλω. πίπτειν.

Περίμλωσις. ἐκδιδούς. προδούς. ἀφιέμενος. προαφείς. ὁ δὲ, τῶν φίλων ἐχρῆτο τοῖς βουλεύμασι, τὰ οἰκεῖα προίμλωσι. ἀφιεὶς δὲ οὐδὲν ἧσσον τῶν πολλῶν ἀρετῶν οὕτως ἔσπευδεν, ὡς ἀφιεὶ τιὼ μητέρα αὐτῶν καὶ τὸν πυθαγόραν οἴκοι, αὐτὸν ἀφιεὶς φιλίαν. B

Περιμπίπλειν. τὸν βασιλέα πάντων θεραπευόντων, αὐτὸς ἡσύχαζε, μὴ βουλόμενος προεμπίπλειν εἰς γνῶσιν.

Περέντες. προδόντες.

Περιξειρισία. τὰ πλοῖα τόπος, ἐν ᾧ ἐριττουσι. κωπωτῆρας δὲ ἐφ' ἑκατέρας ταῖς πλευραῖς, καὶ οἷον προξειρεσίας τινὰς ἐμηχανήσαντο. C

Πρὸ ἔργου ἐτίθετο. προεμέτρουν ἐτίθει. καὶ ἅμα φίλια τὰ κατ' οἶκον ἑαυτῷ τε, καὶ τῇ στρατιᾷ καταλιπεῖν, πρὸ ἔργου ἐτίθετο. καὶ αὐθις. τιὼ στρατόπεδον χώραν καταλαβεῖν τοῖς ὅπλοις πρὸ ἔργου εἶναι ἔλεγε.

Προερρήϑη. προελαλήϑη.

Πρόες. πρόπεμψον.

Προίδαι. προδοῦναι. λαβὼν δὲ τὸ ξίφος D πόρκιος μόρκος. καὶ καταληφθεὶς ὑπὸ τῶν πολεμίων, ἐφονεύϑη, κρείσσων τιὼ ψυχὴν προέσθαι μᾶλλον, ἢ τὸ μάχαιραν, καὶ πολλὰ λαβὼν τραύματα, ὧν ἀριστερᾶς ἰσχίϑη.

Προίδαι. προτιμήσασθαι, ἀπατικῆ. οὔτε γὰρ πρὸ ἐμοῦ, οὔτε πρὸ ἄλλου ἀνδρὸς ἀγαθοῦ, οὐδὲν ἐᾶν προίδαι τὰ τῶν κοινῶν συμφέροντα.

Προεσέρπισα. φιλοστυξάμην. καὶ προσερπισάμενος. E

Προεπικός. χαρισικός.

Προίπα. προπεμψάτω.

Προιφήτευσεν.

Προιχειρίσατο. ἀπατικῆ.

Προίχω. γενικῆ. F

Προεχώμεϑα. ὑποβαλλώμεθα. ἢ προβαλλώμεθα.

Προειδόμενοι. προγνῶται. καὶ προγινώσκοντας.

Προειδῶ. γενικῆ.

A Πρόεισι. προπέμπουσι.

Προείλοντο. ἠθέλησαν. προῃρήκασιν. Ἢ προειλόμεθα. προῃρήμεθα. προεπεμψάμεθ.

Προείμεθα. προδεδώκαμεν.

Πρόεισι. προπέμπουσι.

Προΐεται. λαβὼν εἰς τὰς χεῖρας προεῖται αὐτὸν, τουτέστιν ἀφήσει. καταλείψει.

B

Προαγγελλόντων. προμεμηνυκέναι.

Προγογγρεῶνας. τοὺς βρόγχους τῶν ὀρνίθων. κυρίως, τοὺς λεγομένους προλόβους, ὅπου συλλέγεται ἐν αὐτοῖς τὰ σιτία. λέγεται δὲ καὶ ὅλη αἰθερώδων ὁ προγογγρεὼν παλιν ὁ βρόγχος. ἑκάτερον δὲ λατὸν τὸ ἀθροίζεσθαι ἐκεῖ τῷ ξοφῷ ἢ φάρυγγας ὀρνέων.

Προγογγρεών. ὁ λιγδαίνος χαρυγαρεών. ὁ λαιμός. προγογγρεὼν δὲ κυρίως, ὁ ἔχων τῶν ὀρνίθων ὅπου προαγείρεται ἡ ξοφή.

Προηγόρει. προηγόρευε. προέλεγε. Ξενοφῶν. ἦκον πρεσβεῖς ἐκ σινώπης, ἣ δὴ τοὺς κοτυωρείτας, εἰς τοὺς ἕλληνας. προηγόρει δὲ ἑκατόνυμος, δυνὸς νομίζομενος εἶναι λέγειν.

Προηρύμαι. αἰτιατικῇ. τῇ τιμῇ ἀλλήλους προηρυμένοι.

Προΐει. προῄρχετο.

Προήκαντο. προδέδωκε. καὶ προήκουσιν, αὐτὶ τοῦ αὐξηθῆσι. προελθοῦσιν. αἰλιανὸς, καὶ πᾶσι τυράννοις, καὶ τοῖς δὴ μέγα πλούτου προήκασιν αὐτὶ τοῦ πλουσίοις οὖσι καὶ προήκων. προελθών.

Προΐκτης. ὁ πένης, καὶ μεταίτης, καὶ οἰκουρὸς, οἱ αὐτοφύλακες.

E

Προπρόσια. ὄνομα θυσίας.

Προπροσίαι. πρὸ τῆς ἀρότρου γινόμενα θυσίαι τῷ Διὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι καρπῶν, ὥστε τελεσφορεῖσθαι ἐγίνετο δὲ ὑπὸ ἀθηναίων ὑπὲρ πάντων ἑλλήνων ὁ ὀλυμπιόνικος. λυκοῦργος φησὶν ἐν τῷ κατ' αἰσχίνου. καὶ γὰρ νυνὶ πολλὰς, καὶ μεγάλας ὑμῖν τιμὰς ὀφείλω καὶ ζητῶ παρὰ πᾶσιν ἕλλησι μαντευομένοις τὸν Διὰ, προπροσίαν ποιήσασθαι.

F

Πρόηθε. πίμψαντι.

Προήσομαι. προπέμψω. προδώσω.

Προΐεται. Prò, πρόσθεν. proicit, præmittit, prosequitur. comitatur, deducit.

Προείλοντο. Maluerunt. Voluerunt. Elegerunt. Et προειλόμεθα. proiecimus, præmisimus, maluimus, elegimus.

Προείμεθα. Proiecimus. Prodidimus. Profudimus. Negleximus.

Πρόεισι. pro, πρόσθεν. proicit, præmittit, prosequitur, comitatur, deducit. Iam supra dictum. Quare videtur hic superfluum.

Προΐεται. Proiecit. Prodidit. Proiicit. Prodet. Deseret. Vt, Ipsum in manus assumptum proiiciet. Hoc est, dimittet, derelinquet, negliget, deseret.

Προαγγελλόντων. Antè nunciasse. Denunciasse. Antè significasse.

Προγογγρεῶνας. Auium fauces. *sine gutture.* Propriè *sic appellantur* eos, qui prolobi dicuntur, quos in ipsis cibi colligantur, *antequam in inferiores stomachi partes descendant, vt ibi concoquantur.* Rursus alijs hominibus est iam guttur, *vel gutturis nodus,* dicitur προγογγρεών. *Vide Aristop. in Equitibus pag.* 210. *v.* 3. *Schol. annot.* 2. *Item in Auibus pag.* 411. *v.* 22. *Schol. annot.* 13. *vnde Suidas.* Vtrumque verò dictum est quod illic, *scilicet* in auium faucibus, *vel gutturibus, vel in ingluuiebus* cibus congregetur. L. εἰς φάρυγγας. *Item vide supra* Προγορεων.

C

Προηγορεών. Est ille, qui dicitur χαρυγαρεών. i. Guttur. προγορεὼν verò, proprie *vocatur* illud auium *in gutture* receptaculum, vbi cibus antè colligitur *indigestus, deinde verò descendit in inferiorem stomachi partem, vbi concoquitur.*

Προηγόρει. Prædicebat. Præmonebat. Xenophon. Venerunt Legati ex *vrbe* Sinope, & per Cotyoritas. i. *per Cotyoritarum agrum transierunt* ad Græcos. Prædixit autem *hoc* Hecatonymus, qui putabatur dicendi peritus.

Προηρύμαι. Accusatiuo. Præcedo. Antecedo. Anteuerto. Vt, τ. τ. ἀλ. πρ. i. Alij alios honore anteuertentes.

D

Προΐει. Prodierat, Prodibat. Præcesserat. Præcedebat.

Προήκαντο. Proiecit. Prodidit. Et προήκουσιν. progredientibus, procedentibus. Pro, crescentibus, auctis. Aelianus. Et omnibus tyrannis, & hominibus ad magnas diuitias progressis, pro, valde diuitibus. Et προήκων procedens, progrediens.

Προΐκτης. Pauper, & mendicus, & οἰκουρός. i. domus-custos, *qui propter paupertatem, domum custodire, domi manere cogitur, quòd foras, ac longè proficisci non possit. Paupertes autem, mendici, & domus-custodes, nomine quidem sunt diuersi: sed re ipsa sunt iidem.*

E

Προπρόσια. Proerosia. Nomen sacrificij. *Vide sequentia.*

Προπροσίαι. Proerosiæ. Sacrificia, quæ fiebant ante arationem. L. ἀρότου. pro futuris frugibus, vt ad iustæ maturitatis finem perducerentur. Hæc autem ab Atheniensibus facta sunt Olympiade quinta pro Græcis vniuersis. Lycurgus in *oratione* contra Menesæchmum, *ita* scribit. Nunc enim multos, & magnos honores vobis debeo, & cupio apud omnes Græcos Iouem. i *Iouis oraculum* consulentes, sacrificium-ante-arationem facere. N. L. *fortasse dicendum. Et cupio pro omnibus Græcis, qui Iouis oraculum consulunt, pro felici frugum prouentu sacrificium ante arationem facere.*

F

Πρόηθε. Proiiciatis. Prodatis. Negligatis. Deseratis. Præmittatis. Mittatis.

Προήσομαι. Proiiciam. Prosequar. Prodam.

Προέχθη. *Productus est. In-medium-est-productus.* Inductus-est. Impulsus-est. *Alicuius-adhortatione-inductus-est.* Vt etiam *decimus, ἐξεχύθη*, effusus-fuit. Et *ἐξηρέατο*. Auersus-fuit. A recta via seductus, vel abductus-fuit.

Προέηκε. *Hom. Iliados* Α. *v.* 3. Præmisit. Prosequutus-est. *Demisit. Cum damno-proiecit. Cum-pernicie-demisit. Vel, ante iustum mortis tempus cum pernicie demisit. Vide Eustathium.*

Προϊέηκε. προέπεμψε.

Προϊάτατος. Q. d. Præcocissimus. Maximè-præcox. *προϊάτατος. maturrimus, maximè maturus. maximè tempestiuus. Epithetum videtur iam fructus, qui multo ante solitum, iustúmque maturitatis tempus, est maturus, quique ceteros fructus tempore maturitatis longè antecedit.*

Προϊάτατος. πάνυ πρότιμος.

Προϊέμενος. *Proiiciens. Deserens.* Prodens. Et *προΐεται.* Proiiciunt, pro, abiiciunt, *aliquos rerum aliquarum* participes faciunt. *impartiunt, impertiunt, impertiuntur, largiuntur, profundunt, effundunt. Vt,* Quæcunque militaris turba in profectionibus proiiciunt. *i. proiicit, abiicit, effundit, profundit.*

Προϊέμενος. προδιδούς. καὶ προϊέντας, ἀντὶ τοῦ διανέμοντας, μεταδιδόντα. ὅσα ὁ στρατιώτης ὅμιλος ἐν ταῖς πομπείαις προΐεται.

Προϊέναι. Proiicere. Perdere. Aristophanes. *Nubibus. pag.* 118. *v.* 9. *Schol. annot.* 2. *vnde Suidas.* Deinde vtrum de suis *pecuniis* aliquid oportet proiicere *i. profundere, perdere, amittere.* Non enim dixit in manus-tradere, vel fœnerari: sed proiicere, Fœnerator *autem* indignatur, quòd non receperit pecunias, quas fœneratus fuerat. Dicit igitur, non oportet aliis facilè suas pecunias proiicere. *i largiri.*

Προϊέναι. ῥίψαι. ἀπολέσαι. ἀριστοφάνης. εἰ τ' ἀνδρα χρὴ αὐτοῦ τι χρὴ προϊέναι. οὐδὲ γὰρ χρείσασθαι ἔφη, ἢ δανεῖσαι, ἀλλὰ φησὶ προϊέναι. ἀχιλλεὺς δὲ δανεισὰς, ὅτι τῷ μὴ νομιζομένῳ, ἅπερ ἐδάνεισε χρήματα φησὶν οὖν ὅτι οὐ χρὴ ῥᾳδίως ἄλλοις προΐεσθαι τὰ ἑαυτοῦ χρήματα.

Προΐεσθαι. *Proiicere.* Prodere. Vt, Rex autem dona à ciui atibus *missa* prodere *negligere, spernere* nolebat.

Προΐεσθαι. προδιδόναι. ὁ δὲ βασιλεὺς οὐκ προΐετο ἥξιον τὰ ἐξ ἀρχῆς πόλεων δῶρα.

Προΐει. Pro, *προΐσσετο.* Præmittebat. *Vel, prosequebatur.*

Προΐει. ἀντὶ τοῦ προΐσσετο.

Προΐζα. Nuper. Quære in *Προΐζα* scripto per *ω* magnum.

Προΐζα. ζήτει ἐν τῷ προῶ μεγάλῳ.

Προΐξω. Condemnabo. *Vide Lex in Καταψεύζεσθαι.*

Προΐξω. τὸ κατακρίσομαι.

Προΐκτης. Mendicus. *Qui gratiù aliquid sibi dari petit.* *ψεύκτας* etiam vocant incantatores, *præstigiatores*, & scurras.

Προΐκτας. ὁ ἐπαίτης. προΐκτας, καὶ ἐπήτας, ἢ βωμολόχους ἔστι καλοῦσι.

Προΐστασθαι. Genitiuo. Præsum. Patrocinor. Tueor. Defendo. Q. d. Ante-sto.

Προΐστασθαι. ἡγεμονῆ. D

Προΐστορες. Testes. Q. d. Præscij. Qui rem antè norunt. de qua postea testimonium dicunt.

Προΐστορες. οἱ μάρτυρούντες.

Προΐσχεται. Prætendit. Obiicit. Q. d. ante-tenet.

Προΐσχεται. προβάλλεται.

Προϊσχόμενος. Illius, qui prædixit. *f.* *ψευδόμενος. Prætendentis. Obicientis.*

Προϊσχόμενος. προφασιζόμενος.

Προθανόντα. Hic præpositio *πρὸ*, ponitur pro *ὑπέρ. Quidam in quodam hexametro dicit,* Pro Abderis mortuum illum laudata fortitudine-præditum Agathonem.

Προθανόντα. ἢ πρὸ ἀντὶ τοῦ ὑπέρ. ἀβδήρων προθανόντα τὸν αἰνόβιν ἀγάθωνα.

Προθέλυμνα. Contigua. Frequentia. Alia super alia. à nomine *τέλος* i. finis, deducitur *τέλυμνος*, *q. d. finitus, ad finem perductus, vnde verso τ in δ, & addita præpos. πρὸ, factum προθέλυμνος. frequens. Vide Eustath. & Aristoph. in Pace pag.* 479. *v.* 31. *Schol. annot.* 15. *& Homerum Iliad.* Ι. *p.* 333. *v.* 14. *&* 15. Et *θάλυμνος. Vel, θάλυνος. epithetum arboris, quæ radicitùs i. à radicibus, & cum ipsis radicibus ex terra euellitur vt loquitur Homerus in versibus antè citatis.* Radicitùs euulsus.

Προθέλυμνα. ἐπαλλήλους κλάδους ἔχοντα δένδρα. ἀπὸ τοῦ θηλυμανεῖν.

Προθέλυμνος. *Radicitùs euulsus. Frequentes.* Alias super alias.

Προθέλυμνος. ἄλλας ἐπ' ἄλλαις.

Προθέλυμνα δένδρα. Arbores, quæ ramos habent *frequentes &* alios super alios *Dicta vox* à verbo *θηλυμανῶ*. i. insano-fœminarum-amore flagrare. *Vide præcedentia, & Magnum Etymol. col.* 688. *l.* 45.

Προθέματα. Q. d. Proposita. *Scripta publicè cuiuis legenda, proposita.* Proscriptiones. *i. Tabulas publicè propositas, quæ res aliquas scriptis comprehensas, cuiuis legendas proponunt. Edicta. Vt,* Valentinianus autem Imperator edicta proposuit, vt, si quis à Salustio Prætorij-præfecto iniuriâ-fuisset-affectus, *is* ad Imperatorem accederet. Idem Imperator & Chrysaphium Præpositum cremauit.

Προθέματα. προγραφάς. καὶ ἐπὶ μὲν οὐαλεντινιανὸς ὁ βασιλεὺς προθέματα, ἵνα εἴ τις ἠδίκηται ὑπὸ σαλουσίου τοῦ ἐπάρχου, προσέλθοι τῷ βασιλεῖ. ὅθεν ὁ βασιλεὺς καὶ τὸν πραιπόσιτον ἔκαυσε χρυσάφιον.

Πρόσ-

A Πρόθεσις. προαίρεσις. ἀλλ' οὐδ' ἠδίκησε τινὰ τὴν πρόθεσιν, οὐδὲ προσποιηθείς, οὐδὲ πολυπραγμονήσας ἁπλῶς οὐδὲν τῶν γεγονότων.

Πρόθεσις. Propositum. Quod quis faciendum sibi proponit, & de industria facit. Vt, Nec vllum de industria læsit, neque quidquam sibi vendicauit, *vel, vt rem propriam ad se pertinere dixit*, neque prorsus inquisitiui-curiosè quidquam eorum quæ facta-fuerant.

Πρόθεσις. βουλή, γνώμη. πολύβιος. οὐδὲ τοῖς ῥωμαίοις προθέσεις ναυμαχεῖν. σημαίνει δὲ καὶ χρόνον.

Πρόθεσις. Propositum. Res-alicui-proposita. Consilium. Mens. *Intentio, quemadmodum vulgò dicitur.* Sententia. *Quod quis facere sibi proposuit, ac decreuit. Vt*, Romanis verò propositum non *erat. i. Romani non statuerant* nauale-prælium-committere. Significat autem *hæc vox* & προθεσμίαν. i. diem præscriptam, *præscriptum, ac præfinitum tempus.* Quære in voce Προθεσμία.

N O T Æ.

B Ναυμαχεῖν. σημαίνει δὲ καὶ χρόνον.] Sic legendum videtur. *ναυμαχεῖσαι. σημαίνει δὲ καὶ προθεσμίαν. καὶ χρόνον ὁπὸ τῶν Προθεσμία.*

Προθεσμία. ὑπὸ τοῦ προτίθεσθαι τινὶ ἡμέραν, ἐν ᾗ τόδε γενέσθαι δεῖ, τυχὸν ὑπὸ τοῦ προδιατίζειν. ἐὰν ἡμεῖς προτιθῶμεν προθεσμίαν τινά. εἰδὲ ὁ θεὸς ὁ προτιθείς, ὑπὸ τοῦ προδιατίζειν εἴρηται τὸ ὄνομα. προδιατίζοντος τοῦ θεοῦ, καὶ προαγορεύοντος, καὶ προνομοθετοῦντος τοῖς ἡμέραις, ἐν ᾗ τυχὸν τόνδε δεῖ τῆς ζωῆς ταύτης C ὑπεξελθεῖν, ἢ τόνδε καταλυθῆναι τὸν σύμπαντα κόσμον. καὶ θεατίζειν μὲν ὅτι θεοῦ ἐγείρει. καταχρηστικῶς δέ, καὶ ὅτι βασιλέως.

Προθεσμία. Præscripta-dies. Præscriptum, ac definitum tempus. *Hoc nomen dictum* ab eo, quòd dies proponatur, quâ hoc, *vel illud* fieri oporteat, non autem à verbo προδιατίζειν. i. prædiuinare, vaticinari, prædicere, *edicere, edicta proponere.* Si enim nos *aliquid* proponamus *præscripto, statuto, certóque tempore faciendum, hoc non* προθεσπίσμα. i. *vaticinium, vel oraculum vocamus:* sed προθεσμίαν τινά. i. *quandam præscriptam, præfinitam, & statutam diem, qua res aliquas perági volumus.* Si verò Deus *sit* ille, qui proposuerit *aliquid faciendum, tunc* hoc nomen ἡ προθεσμία deductum--erit à verbo προδιατίζειν, *de quo antè. Et* προθεσμία dicatur, *quasi* προθεσπισία. Deo *enim* præfiniente, & agente, & leges-antè ferente *de rebus aliquibus, dicitur* προθέσπισμα. i. *oraculum. Vt, quum Deus aliquid statuit, ac præfixit* de die, qua fortasse hunc, *vel illum* ex hac vita-m gratè oportet, vel hunc vniuersum mundum dissolui, *ac destrui* Et θεσπίζειν quidem. i. *vaticinari, prædicere, vel oraculum edere,* de Deo propriè *dicitur.* Abusiuè verò *ac impropriè dicitur* & de Imperatore, *qui sua proponit edicta.*

Προθεσμίας νόμος. Δημοσθένης ὑπὲρ Φορμίωνος. τοῦ μὲν πέντε ἐτῶν αὐτὸν λέγοι προθεσμίαν.

Προθεσμίας νόμος. Temporis-præscripti Lex. Demosthenes pro Phormione, dicit annorum quinque προθεσμίαν. i. tempus-præscriptum, siue præfinitum.

D Προθεῖναι. περιεργάσασθαι. δηλονότι τὸ προθεῖναι καὶ ἄλλους τοῦ ἑρμωνίαν ἢ ψαλμῶν.

Προθεῖναι. Propositum esse. Antè-fecisse. In-lucem-antè-edidisse. Vt, δηλονότι τὸ &c. i. Quòd etiam alij psalmorum interpretationem antè-fecissent, *vel, in lucem antè edidissent.*

Προθοῦρος. ὄνομα κύριον, καὶ συστέλλει.

Προθοῦρος. Prothoenor Nomen proprium, & corripit *in genitiuo singulari, cæterisque casibus, penultimam.* *Dicimus enim* Προθοῦρος. Προθοῦρου. *&c. In plurali verò datiuo dicitur* Προθοῦροφι. *Quamobrem hic penultima non corripitur, quæ propter insertum* ρ *producitur.*

Προθύματα αἱ ἀλῦραι. ὅθεν τὸ προθύεσθαι τῶν ἱερείων. ἢ αἱ κριθαὶ ἢ ὁ λιβανωτός.

Πρόθυματα. Res, quæ ante sacrificium offeruntur. Quòd ante victimas *Dijs* offerrentur, προθύματα *sunt dicta.* Sacrificij-primitiæ, *vt* olyræ. i. *spelta, vel far, vel si-*
E *ligo, vel auena. variis enim modis hoc nomen interpretes interpretantur.* vel hordeum, vel thus. *Aristoph. Pluto. pag. 15. v. 20. Vide Schol.*

Πρόθυμος. ὁπηθυμῶν. ὀριγόμενος. παρόντι λῦσαι τὸν πρόθυμος ἦθ' ἀεί.

Πρόθυμος. Promptus. Cupidus. Cupiens. Optans. *Sophocles in Electra prologo. pag. 79. v. 2. & 3. Agamemnonis filij, nunc illa licet tibi* Præsenti videre, quorum cupidus fuisti semper.

Προθυμοῦμαι. αἰτιατικῇ.

Προθυμοῦμαι. Accusatiuo. Aliquid magno studio suscipio, vel instituo. *Vide Græcolat. Lexica.*

Προθύεται. Genitiuo. *Vt*, προθύομαι τοῦ λαοῦ. *pro populo sacrificio.*

Πρόκα. αὐτόθι. ὑπεξαρπῶν ἠρόδοτος. καὶ προκατὰ φέρεις αὐτὸν ἐπὶ θοῦσιν, ὀπίσω δ' αὖτις ὁδὸν ἔβαν. πρόκας. ἢ αἶγας κεραούς, ἢ πρόκας. πρὸξ δὲ ἔστι ζῶον μικρὸν ἐλάφου ὅμοιον.

Πρόκα. Statim. Extemplò. Ex-improuiso Repentè. Subijcit Herodotus *lib. 8. p. 109. l. 2.* ἡ φήμη τις φοιτᾷ ἀκούειν. *v. i. Et aiunt illum repentè vocem audiuisse. &c. Et alius quidam dicit,* Et subito, cùm horror *quidam, grauisque* metus ipsam subiisset, *aiunt eum* retrò-eandem viam iuisse. *Nec, eandem viam redisse, vt loquitur Virgil. Æn. lib. 6. p. 247. v. 22.* Πρόκας. *Accusatiuus pluralis, à singulari* πρόξ, προκός. πρὸξ *autem est animal paruum ceruo simile. Dama. Gallicè vn Daim. Syluestris capræ genus. Sic & recens cervæ partus, ac hinnulus vocatur. Homerus Odyss. p. 1820. v. 6. cum Græcis Eustatij commentarijs. Et alibi dicit,* Vel capras cornutas, vel damas.

Προκαθίζομαι. Genitiuo. Præsideo.

Προκαθὼς. Qui præmisit. Vt, Cùm autem quosdam milites præmisisset, eos in fœderum spem adduxit.

Προκάθημαι. Genitiuo. Præsideo. *Ante-sedeo. Obsideo. Tueor.*

Προκαθήμενον. Præsidentem, Præsidem. Custodem. Vt, Meneclem, qui locis illis præsidebat, id est, qui illa loca custodiebat, *auunt harum rerum* initium-fecisse, *vel, autorem fuisse.*

Προκαλεῖσθ. Prouocare. Non ad certamen, & pugnam: sed ad compositionem, & pacem *prouocare, sæpe significat.* Thucydides *hoc verbū ita non raro sumit.* Caudici verò, *iurisque periti verbum hoc ponunt* pro omni prouocatione. Vt, Archelaus hortabatur Syllam, vt cum Mithridate rediret-in-concordiæ gratiam. Cū autem hic illam prouocationem, *& adhortationem ad reconciliationem, comprobans* accepisset, pax facta-est.

Προκαλινδοῦμαι. Genitiuo. Prouoluor. Ante aliquid voluor. Ante alicuius pedes me prosterno, ac voluto.

Προκαλίζετο. Prouocabat. *Hom. Iliad. E. p. 205. v. 26.*

Προκάρηνος. Præceps. In-caput-propendens. Capite-deorsum-vergens. In fabulis. *Est hexametrum.* Resonans extendit percutiens prono-capite-ruentem ventus.

Προκαταβολή. Quum vectigalia *Athenis* vendebantur duo tempora-certis-terminis-præfinita dabantur emptoribus. i. *Publicanis*, intra pecuniam *ab illis debitam, persolui, & in erarium* inferri oportebat. Pecuniarum igitur pars, quam *emptores vectigalium* in æra-rium inferebant, antequàm operis initium-facerēt. i. *quam ante diem dictam, & antequàm ipsi vectigalium exigendorum initium facerent, erario persoluebant, ac repræsentabant*, hæc vocabatur προκαταβολή. i. pecuniæ-repræsentatio. Quod verò altera die-præscripta dabatur i. *Pecunia verò, quæ altero præfinito termino persoluebatur, vocabatur* πρόσκαταβολὴ *siue* προσκατάβλημα. q. d. *Ad-pecuniæ-repræsentationem-additamentum, vel, additio.*

Προκατεύχομαί σου. Pro te precor.

Πρόκλυσον. Præocculta. Priùs-occulta *Imperat. aor.* 1. *act. à* προκεύθω. *fut.* προκεύσω.

Προκέφαλος. Acuto-capite-præditus. Vt, Philocles erat acuto-capite-præditus, vt vpupa. Erat autem Comicus Poeta. Dicitur *hoc* de acuto-capite-præditis.

Προκεχωρηκότος. Illius, qui progressus est. Thucyd.

Προκείμενον. Propositum. Institutum. Vt. Ille verò talibus vtens ratiocinationibus, *vel, rationibus.* Tiberium orabat, vt in proposito, *semelque suscepto consilio, vel in instituto suo constanter* maneret. Et rursus. Quod verò mihi propositum erat, id confectum-est.

Προκινδυνεύω. Genitiuo. Pro-aliquo-periclitor.

Προκλησὶ. Prouocatorie. Per-prouocationem.

Πρόκλησις. Prouocatio. Postulatio. Solebant, quum aliquis in-iudicio litigabant, postulare interdum ancillas, aut seruos ad quæstionem, aut ad rei testimonium. Et hoc vocabatur προκαλεῖσθ. i. prouocare, vel postulare. Tabella verò hac de re scripta, vocabatur πρόκλησις. i prouocatio, siue postulatio.

Πρόκλ. L. Μαλλώτης. *Vide Stephanum in voce* Μαλλός. Proclus Mallotes Cilix, Philosophus Stoicus, scripsit commentarium Diogenis sophismatum, & aduersus Epicurum.

Προκαθίζομαι. ῥητικῆ. A

Προκαθεὶς. τροπάιωσας. τροκαθεὶς δέ τινας τῶν στρατιωτῶν, εἰς ἐλπίδας τῶν σπονδῶν ὑπηγάγετο.

Προκάθημαι. ῥητικῆ.

Προκαθήμενον. ἔξαρχον τὰ μενεκλέα, τὸν προκαθήμενον τῶν τόπων. τουτέστι τὸν φυλάττοντα τοὺς τόπους.

Προκαλεῖσθ. οὐ τὸ εἰς ἀγῶνα, καὶ μάχην. ἀλλὰ τὸ εἰς συμβάσεις, καὶ σπονδὰς Θουκυδίδης. B
οἱ δὲ δικανικοὶ ὅτι πᾶσης προκλήσεως. ἀρχέλαος παρεκάλει τὸν σύλλαν διαλλαγῆναι πρὸς τὸν μιθριδάτην. δι' αὐτοῦ τοῦτο τοῦ τρόπου τῇ προκλήσει, ἐχρήσατο σπονδαῖς.

Προκαλινδοῦμαι. ῥητικῆ.

Προκαλίζετο. τροεκαλεῖτο.

Προκάρηνος. ὅτι κεφαλή, ἐν μύθοις. ἡμεῖς C
ἐπάνυστε βαλὼν τροκεφάλιον αὐτῆς.

Προκαταβολή. καὶ τροσκατάβλημα, τῶν τελῶν πιπρασκομένων δύο προθέσμους ἐδίδοντο τοῖς ὠνουμένοις. ἐν αἷς ἐχρῆν εἰσενεχθῆναι τὸ ἀργύριον. ὅπερ οὖν μέρος χρημάτων τῶν ἀργυρίων ἔδει τοῦ ἔργου εἰσφέρουσιν εἰς τὸ δημόσιον, τοῦτο τροκαταβολὴ καλεῖται. τὸ δὲ τῇ δευτέρᾳ προθεσμίᾳ διδόμενον, τροσκατάβλημα. D

Προκατεύχομαί σου.

Πρόκλυσον.

Προκέφαλος. τροκέφαλος ἰωὼ φιλοκλῆς ὡς ἔπος ἰωὼ δὲ κωμῳδίας ποιητής. εἴρηται ὅτι τῶν ὀξυκεφάλων.

Προκεχωρηκότος. τροεληλυθότος. Θουκυδίδης. E

Προκείμενον. τὸ ἐνεστηκός. ὁ δὲ τοιούτοις χρώμενος λογισμοῖς, μένειν ἀξίου τὸν τιβέριον ὅτι τῶν τροκειμένων. καὶ αὖθις. ἐμοὶ δὲ τὸ τροκείμενον ἤνυσο.

Προκινδυνεύω. ῥητικῆ.

Προκλησὶ.

Πρόκλησις. εἰώθεσαν ἐπότε δικάζοντό τινες, ἀξαιτεῖν, ἐνίοτε θεραπαίνας, ἢ θεράποντας εἰς βάσανον, ἢ εἰς μαρτυρίαν τοῦ πράγματος. καὶ τοῦτο ἐκαλεῖτο τροκαλεῖσθ. τὸ δὲ γραμματεῖον τὸ ἐπὶ τούτων γραφόμενον, ὠνομάζετο τρόκλησις. F

Πρόκλος. μαλλώτης. ἐκ κιλικίας. φιλόσοφος στωϊκός. ἔγραψεν ὑπόμνημα τῶν διογένους σοφισμάτων. καὶ πρὸς ἐπίκουρον.

A Πρόκλος. ὁ δ' ἕτερος μαλλώτης. φιλόσοφος καὶ αὐτὸς στωϊκός.

Πρόκλος. ὁ πρωκλήιος χρηματίσας θεμιστίωνος λαοδικείας τῆς συρίας ἱεροφάντης, ἔγραψε θεολογίαν, εἰς τὸν παρ' ἡσιόδῳ τῆς πανδώρας μῦθον. εἰς τὰ χρυσᾶ ἔπη. εἰς τὴν νικομάχου εἰσαγωγὴν τῆς ἀριθμητικῆς. καὶ ἄλλα τινὰ γεωμετρικά.

Πρόκλος ὁ λύκιος. μαθητὴς συριανοῦ. ἀκουστὴς δὲ καὶ πλουτάρχου τοῦ νεστορίου τοῦ φιλοσόφου. καὶ αὐτὸς φιλόσοφος πλατωνικός. οὗτος προέστη δὲ καὶ ἀθήνησι φιλοσόφου σχολῆς. ὢν αὐτὸ μαθητὴς, καὶ διάδοχος χρηματίζει μαρῖνος ὁ νεαπολίτης. ἔγραψε πάνυ πολλὰ φιλόσοφά τε καὶ γραμματικὰ ὑπομνήματα εἰς ὅλον τὸν ὅμηρον. ὑπόμνημα. εἰς τὰ ἡσιόδου ἔργα, καὶ ἡμέρας. ἔστι χρησομαθίας βιβλία γ'. ἔστι ἀγωγῆς β'. εἰς τὴν πολιτείαν πλάτωνος βιβλία δ'. εἰς τὴν ὀρφέως θεολογίαν. συμφωνίαν ὀρφέως, πυθαγόρου, καὶ πλάτωνος ἔστι τὰ λόγια. βιβλία ι'. ἔστι τῆς παρ' ὁμήρῳ θεῶν διαφορᾶς καὶ χριστιανῶν ιε'. ὅτος δὲ πρόκλος, ὁ δύσερως μὲν πορφύριον καὶ χριστιανῶν τὸν μαρῖνον. καὶ ἐφύβρισον αὐτὸ γλῶσσαν κινήσας. πρὸς ὃν ἔγραψεν ἰωάννης ὁ διαληθεὶς φιλόπονος, πάνυ θαυμασίως ὑπανίστασ, καὶ τῆς ιη'. διαφορᾶς αὐτῆς. καὶ δείξας αὐτὸν καὶ τοῖς ἑλληνικοῖς, ἐφ' οἷς μέγα ἐφρόνει, ἀμαθῆ, καὶ αἰόπτον ἔγραψε πρόκλος, μικρὸν ἀνέλιξε βίβλον. λῦσ εἴ τις μὲν χείρας λάβοι, ὄφελ' ὡς ἂν αὖθις θύρας κατακοσμῆς τῷ ἔστι τὸν θεὸν θεολογίαν ἐξέφηνε ἅπασαν. ὥστε μηκέτι θρέττεσθαι τῷ ἀκολουθ' ὃν τῇ ἀπαμφιανόντων θρήνων.

Πρόκλος. τῷ βασιλέως ἰουστίνου καισάρων. ἀνὴρ δίκαιος. καὶ χρημάτων διαφανῶς ἀδωρότατος. διὸ δὴ, οὔτε νόμον τινὰ δι' αὐτοῦ ἔγραψεν, οὐδέ τι τῶν πρὸ αὐτοῦ κεῖσε ἤθελε.

Πρόκνη. ὄνομα κύριον.

Προκόλπιον. πρὸ τοῦ κόλπου. λαμβάνεται καὶ ἐπὶ δωροδόκου.

Προκόμιον. κόμιον.

E

Προκόνησος. ὄνομα νήσου.

Προκόπιος. ἰλλύριος, καισαρεὺς ἐκ παλαιστίνης. ῥήτωρ καὶ σοφιστὴς ἔγραψεν ἱστορίαν ῥωμαϊκὴν, ἤτοι περὶ τοὺς πολέμους βελισαρίου. τὰ καὶ ῥωμαίου, καὶ λιβύου πραχθέντα. γέγονεν ἐπὶ τῆς χρόνων ἰουστινιανοῦ τοῦ βασιλέως ὑπογραφεὺς χρηματίσας βελισαρίου. καὶ ἀκόλουθος καὶ πάντας τοὺς συμβάντας πολέμους τε, καὶ πραξεις τὰς ὑπ' αὐτοῦ συγγραφείσας. ἔγραψε καὶ ἕτερον βιβλίον, τὰ καλούμενα ἀνέκδοτα τῆς αὐτοῦ πραξεων. ὡς ἐπ' ἀμφότερα τὰ βιβλία θ'. τὸ βιβλίον προκοπίου τὸ καλούμενον ἀνέκδοτα φησὶν, ἐν κωμῳδίας ἰουστινιανοῦ τοῦ βασιλέως ἐπεισελθεῖν. ἐν τῆς αὐτοῦ γυναικὸς θεοδώρας. ἀλλαμοῦ ἐν αὐτῷ βελισαρίου, καὶ τῶν γαιτῶν αὐτοῦ.

Προκόπιος. ὅτι ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος πρωκοπίου ἐν τῇ χαλκῇ, ἵστα δινέχουσαν σηλῆς ἐν τῷ στήθει ἔγραψεν. ὁ μέγα-

Πρόκλος. Proclus alter Mallotes, Philosophus & ipse Stoicus.

Πρόκλος. Proclus, Proculeius dictus, Themistionis F. Laodiceæ Syriæ sacerdos. Scripsit Theologiam. In Pandoræ fabulam, quæ *legitur* apud Hesiodum. In Aurea *Pythagoræ* carmina. In Nicomachi Isagogen Arithmeticę, & alia quædam Geometrica.

Πρόκλος. Proclus Lycius, discipulus Syriani, auditor verò etiam Plutarchi Philosophi, Nestorij filij, Platonicus & ipse Philosophus. Hic Philosophicæ Scholę Athenis præfuit. Ipsius verò discipulus, & successor *fuisse* dicitur Marinus Neapolitanus. Permulta scripsit & Philosophica, & Grammatica. Cōmentarium in totum Homerum. Commentarium in Hesiodi opera, & dies. De Chrestomathia. *i. Bona disciplina*, lib. 3. De educatione. lib. 2. In Platonis Rēpub. lib. 4. In Orphei theologiam. Orphei, Pythagoræ, & Platonis consensum in oraculis, lib. 10. De Diis, qui apud Homerum *leguntur*. Argumenta 18. contra Christianos. Hic est Proclus ille, qui secūdus à Porphyrio, suam impuram, & contumeliosam linguam contra Christianos exacuit. Aduersus quem Ioannes, cognomento Philoponus, scripsit, 18. eius argumentis, cum maxima *lectorum omnium* admiratione occurrens, *eáque præclarissimè refutans*, cúmque vel in ipsis Græcis *disciplinis*, propter quas magnificè *de sè* sentiebat *ac efferebatur*, indoctum, ac amentem esse demonstrans. Scripsit Proclus Metroacum librum. *i. de Magna Deorum Matre*, quem si quis in manus sumpserit, videbit quomodo non sine diuino afflatu totam de illa Dea theologiam in lucem protulerit, *atque patefecerit* ne *mortalium* aures amplius turbentur ob fletus, *& lamentationes in illius Deæ sacris* apparentes. *L. τῷ θεὸν, pro, τῷ θεᾷ.*

Πρόκλος. Proclus, Imperatoris Iustini Quæstor, vir iustus. *i. bonus*, & manifestè à pecuniarum donis abstinentissimus. *i. integerrimus, adeò vt nullis muneribus sè corrumpi pateretur* Quamobrem etiam nec vllam legem temere scripsit, nec vllum de veteribus institutis mutare voluit.

Πρόκνη. Procne. Nomen proprium.

Προκόλπιον. Id, quod est ante sinum. Sumitur autem προκόλπιος etiam pro δωροδόκος. i. qui muneribus aliquem corrumpit, aut ipse corrumpitur.

Προκόμιον. κόμη. Coma. *Appositicia coma. Vel antiæ. Vel anteriores capilli, qui in frontem sunt demissi.*

Προκόνησος. Proconesus. Insulę nomen.

Προκόπιος. Procopius, Illustrius, Cęsariensis, Palestinus, orator, & sophista. Scripsit historiam Romanam, hoc est Bellisarij bella. Res Romę, & in Africa gestas. Fuit temporibus Iustiniani Imperatoris dictus Bellisarij subscriptor. *i. amanuensis, & librarius, vel scriba*, & comes in omnibus bellis gestis, & rebus à se conscriptis, *& descriptis*. Scripsit & alterum librū, qui vocatur Anecdota, *quòd in lucem non editus fuerit*, de suis actis, vt eius libri ambo sint nouē. Ille Procopij liber, qui vocatur Anecdota, vituperationes, & comicas-insectationes Iustiniani Imperatoris, & Theodorę eius vxoris, continet. Quinetiam ipsius Bellisarij, & eius vxoris.

Προκόπιος. Procopius. In æde Sancti Procopij magni-ma tyris, in testudine, cuiusdam eunuchi statua stat, in cuius pectore scripsit, *scriptum est*,

Qui transtulerit, *suóque loco mouerit hac* thematia *i. res hic sitas*, laqueo tradatur, *ac stranguletur*. Hæc autem statua fuit Platonis cubicularij, qui temporibus Basilisci crematus fuit. Cùm autem eius parentes postulassent ab Imperatore, vt monumenti causa, aduersus eos, qui Imperatori aduersabantur, eunuchus ille Plato statua donaretur, *quæ supra columnam collocaretur, Imperator hoc* non impediuit: *sed ipsis concessit*. Cùm verò magni-martyris ædes renouaretur, *hæc statua* in circum-equestrem translata est. Eunuchi verò ædes in testudine seruantur, *& nunc etiam extant*.

θεὸς θεμάτια τῷ βρόχῳ ἀπαγχθήτω. ὡς καὶ τὴν πλάτωνος κουβικουλαρίου. ὃς ἐπὶ τοῖς τοῦ βασιλίσκου πυρίκαυστος γέγονε. τῶν δὲ γονέων αὐτοῦ αἰτησάντων τὸν βασιλέα εἰς μνημόσυνον τοῖς ἀνταίρουσι βασιλεῖ στηλωθῆναι τὸν εὐνοῦχον πλάτωνα, οὐκ ἐκώλυσεν. ἐπὶ δὲ τοῦ ἀναχωνίζεσθαι τὸν μεγαλομάρτυρος ναὸν, μετετέθη εἰς τὸ ἱπποδρόμιον. οἱ δὲ οἶκοι τῶν εὐνούχων σώζονται ἐν τῇ χελώνῃ. A

Προκόπτοντα. Transeuntem. Vehiculo-vtentem. *Progredientem. Vt*, Cùm autem per publicam *viam* progrederetur, *vel, transiret*, septimum deprehendit, *vel, assequitur*.

Προκόπτοντα. διερχόμενον. ὀχήματι κεχρημένον. ἢ ὁδὸν τὴν λεωφόρον προκόπτοντα, καταλαμβάνει τὸν ἕβδομον. B

Προκόνια. Lycurgus contra Menesæchmum. Didymus verò *non per* ι: *sed per* η *vocem hanc scribit, & προκήνεια* dicit esse frumentum melle vnctum. Aristophanes verò Grammaticus, & Crates aiunt ita vocari *placentas confectas* ex hordeo non-tosto. Videntur tamen & ex frumento, & ex hordeo fieri. Demon verò dicit in *libro* de sacrificiis, Et procenia sunt hordeum contusum cum aromatibus.

Προκόνια. λυκοῦργος κατὰ μενεσαίχμου. δίδυμος δὲ προκήνεια φησὶ, πυροὺς μέλιτι κεχρισμένους. ἀριστοφάνης δὲ ὁ γραμματικὸς, καὶ κράτης, τὰς ἐξ ἀφύκτων κριθῶν οὕτω φασὶν ὀνομάζεσθαι. ἔοικε δὲ καὶ πυρῶν, καὶ κριθῶν γίνεσθαι. δήμων δέ φησιν ἐπὶ τοῦ περὶ θυσιῶν, καὶ προκόνια δεῖ κέγχρους κατηριγμένα μετὰ ἀρωμάτων. C

NOTAE.

Κέγχρους κατηριγμένα.] Legendum, vt apud Harpocrationem, κέγχρου κατηριγμένου. Vide Lexica in κατρίνω. Simplex ἠρίνω, vel ἐρίνω. frango, comminuo, contundo. fut. ἠρίσω, vel ἐρίξω. & cæt. κέγχρος verò, vel potiùs κέγχρου. hordeum, & hordei farina. Vide Aristoph. In Nubibus. pag. 113. v. 12. Schol. annot. 6. & in Equitibus. pag. 203. v. 1. Schol. annot. 1.

Π. ὁκωπν. σὺ κωπς, ὁ σὺ τ κωπς τῦ ξίφους ἔχων τὸν χεῖρα. *Qui manum ante mannbrium, siue ante capulum ensis habet, qui manu ad ensis capulum admota, paratus est ad eum stringendum, & nudandum, & πρόκωπον ξίφος dicitur ensis, ad cuius capulum aliquis manum admotam tenet, paratus &c. Vt*, Ille verò contra Regem iratus, *iratus Regi*, ensem per-capulum tenens. *vel, ensem tenens admota manu ad eius capulum*. Pro, nudum. Et rursus. Ille verò generosum tuens *i. generoso vultu, vel, oculis generosis aduersarium intuens. L.* ἡρωϊκῶν ὀφθ. ensem tenebat manu ad eius capulum admota.

Πρόκωπον. ὁ ἢ, ὁρμωδὴς καὶ τῦ βασιλίως, πρόκωπον ἐχων τὸ ξίφος. ἀντὶ τοῦ γυμνόν. καὶ αὖθις. ἀλλὰ γυμνὸν ὀρῶν, πρόκωπον εἶχε ξίφος. D

Πρόκελσ ἄκοντα. Procridis iaculum. De iis, qui *votorum* omnium fiunt compotes, Procris enim huiusmodi *iaculum, siue telum* habens, omnes *feras* venabatur, *& assequebatur*. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 7. col. 550. ad. 87. Procridis telum.*

Πρόκριδος ἄκοντα. ὅθεν ἅπαντων τυγχανόντων. τοιοῦτον γὰρ ἐχευσα ἡ πρόκρις, πάντα ἐθήρα.

Πρόκριμα q.d. Præiudicium, quo rem aliquam antepontmus aliis. Prælatio. Aestimatio, qua rem aliquam pluris æstimamus, quàm aliam. Vt, Macedonius autem ne aliorum quidem mentionem fecit, accuratè cauens ne Carthaginensi synodo præiudicium vllo-modo fieret, vt & Ephesinæ *synodi præiudicium fuerat factum* cum ipsa *Carthaginensi synodo*, silentio-præteritæ *N. L.* πρόκριμα. Præiudicium, Vt, Ne præiudicium esset aduersus ipsum, & dedecus inferri prohibuerunt. *N. L.*

Πρόκριμα. ἡ προτίμησις. ὁ ἢ μακεδόνιος, οὐδὲ ἕτερον μνήμην ἐποίησε. λογισάμενος μὴ δεμῶς πρόκριμα γένοιτο τῇ ἐν τῇ καρχηδόνι συνόδῳ, ὡς μὴ τὸ ἐν ἐφέσῳ συνὼ αὐτῇ ἀβασιωπητείσης. πρόκριμα. ὡς μὴ πρόκριμα ἂν κατ' αὐτοῦ, μὴ αἰσχύνην ἐκώλυσαν ἡμῖν. E

Προκρίναι. *Imp. aor. 1. med.* Præiudica. Præfer. Antepone.

Πρόκρις. Procris. Nomen propriũ, fœminei generis.

Πρόκριναι.

Πρόκρις. ὄνομα κύριον, θηλυκῆ ἡλίκης.

Πρόκριτον. Electum. Delectum. *Prælatum. Antepositum. Præcipuum. Eximium.* Vel malum, *& aliorum præiudicio iam damnatum*.

Πρόκριτον. ἐκλεκτόν. ἢ πονηρόν.

Πρόκροσσαι. Aliæ post alias. *Epitherum nauium, quæ scalarum instar inter se sunt iunctæ, ita vt deinceps alias alia sequantur. Vel prone, declines in caput.* Herodotus *lib. 7. pag. 28. lin. 2.* Primę igitur naues stationem habebant ad ipsum terram, aliæ verò, post illas, in ancoris *stabant, pro, in profundiore mari stabant, ancoris firmata*. Cùm enim illud littus non esset magnum, naues inter se iunctæ scalarum instar aliæ post alias in mari stationem habebant, & *adiecto* naues *erant ordine collocatæ. dicta autem* πρόκροσσαι, quòd sint quasi quædam προκάθοδοι, *quod nomen deductum à præpositione* προ, & à nomine κάρα, i. caput. *Sic autem vocantur naues* in caput compositę. *i. ita dispositæ, & ordinatæ, vt longa serie singulæ unis capita promineant altum versus, & singulæ singulas ordine sequantur.*

Πρόκροσσαι. ἄλλη ἐπ' ἄλλῃ ἡσσόμενος. αἱ δὲ νῆες πρόκροσσαι ὁρμαίνοντο ἐς πόντον, δεῖ πανταχόσε ἐς ἀκτάς. οἱονεὶ προκάθοδοί τινες ἦσαν, πρὸς τὸ κάρα, αἱ καὶ κεφαλὰς συντιθέμεναι. F

A NOTÆ.

Πρόκειται ἐρωῶντο. Herodotus lib. 7. pag. 283. l. 1. 2. 3. αἱ μὲν δὴ πρῶτοι τῶν τεῦν ἔρμασι πρὸς τῇ γῇ, ἄλλοι δ' ἐπ' ἐκείνοισι ἐπ' ἀσπιδίων. ἄπο γὰρ τῶν αἰγιαλῶν ἵστατο οὐ μεγάλου, προέκειντο ἐρμίσαντο ἐς Πόντον, καὶ δὴ ἐκατὸν νέες. &c.

Πρόκοιτος ἡ, ὁ προφυλακὴ, καὶ ὁ προφύλαξ. ἢ πρόκοιτος, ὁ ἔμπροσθεν κοιμώμενος τινος.

Πρόκοιτος. Idem ac προφύλαξ. i. Excubitor, qui pro aliquo vigilat, ac excubat. Procubitor. *Sic enim Festus eum vocat.* Procustos, *vt ita loqui liceat. i. qui pro aliquo vigilat, eius tuendi causa.* Vel πρόκοιτος. Ille, qui ante alium dormit. Et πρόκοιτία. q. d. Procubium. Excubiæ.

Προκυλινδεῖσθαι. *Prouolui. Ad alicuius pedes deuolui supplicem.* In genua prolapsum, adorare Regem. Illud enim Regi *Persarum erat* peculiare, vt ab hominibus in-genua-prolapsis adoraretur. Et πρόκ. τ. ἰατ. Miluos in-genua-prolapsum, *vel, flexu-genibus* adorare. *Aristoph. in Auibus. pag. 388. v. 9. Schol. annot. 5.* Vere milui apparebant. Quare *rustici, vel etiam alij, qui miluos veris aduentum nunciantes videbant,* læti volutabantur vt in genua procidentes *flexisque genibus, miluos, temporis iucundissimi nuncios, adorabant.*

B Πρόκοιτος ἡ, ὁ προφυλακὴ, καὶ ὁ προφύλαξ. ἢ πρόκοιτος, ὁ ἔμπροσθεν κοιμώμενος τινος. Πρεσκυλινδεῖσθαι, τὸ ἔστι γόνυ πεσόντα προσκυνεῖν τὸν βασιλέα. ἴδιον γὰρ τῦ βασιλέως τὸ γονυπετεῖσθαι ἐξ ἀνθρώπων. καὶ, προκυλινδεῖσθαι ἰκτίνοις. ἔαρος ἰκτῖνοι ἐφαίνοντο. ἐφ' ᾧ οἱ ἀδόμενοι ἐκυλινδοῦντο οἷς δὴ γόνυ πίπτοντες. Προλάλος ὁ προπολὺς ἐν τῷ λέγειν καὶ τοῦτον κατεσίγασαν τὸν ἄλλως προπολὺν τε, καὶ ἰταμὸν ὄντα.

Προλάλος. In-dicendo-præceps. *Garrulus. Qui priùs loquitur, quam perpenderit id, quod est dicendum.* Vt, Et illum compescuerunt, *& hominem tacere coegerunt* temere garrulum, & impudentem. *asperulantem.*

C Πρόληψις. γνῶσις. ἀχανὴς ἔμφασις τῆς προλήψεως ἐγκειμένης τοῦ μέλλοντος λέγεσθαι. διάφορά ἐστιν ἀληθείας, καὶ συνηθείας. ἢ μὲν γὰρ ἀλήθεια γνησίως ζητουμένη, πάντως εὑρίσκεται. τὸ δὲ ἔθος ὁποῖόν ἂν προληφθείη, εἴτε ἀληθὲς, εἴτε ψευδὲς, ἀκρίτως ὑφ' ἑαυτῆς κρατεῖται. Εἴτε ἀληθεῖ ὄντι αὐτῷ ἥδεται ἢ προσβλαβὲν, εἴτε ψευδεῖ ἀχθεται. ὃ γὰρ κρίσις, ἀλλὰ πρόληψις ὁ τοιοῦτος πεπίσθηκε, γνώμη τις προ αὐτὸ ἐπ' ἀδήλῳ τύχῃ, τοῖς ἰδίαις δόξαις ἐκπίδα. καὶ οὐκ ἔστι ῥᾴδιος λῦσαι τὴν πάροδον πεφυβολὴν, οὐδ' αὖ πάλιν αὐτῷ δίκαιον λυπεῖ, καὶ καταγέλαστος ἔσα. ὁ δὲ χρύσιππος ἐν τῷ β. περὶ φυσικῶν λέγων ἔφη τοῦ κριτήρια αἰσθησιν. γνῶσιν. καὶ πρόληψιν. ἔστι δὲ πρόληψις, ἔννοια φυσικὴ τῶν καθόλου. δηλοῖ δὲ ὁ φιλόσοφος λέγων πρόληψιν, οἱονεὶ κατάληψιν, ἢ δόξαν ὀρθὴν. ἢ ἔννοιαν, ἢ καθολικὴν νόησιν ἐναπκειμένην. τυτέστι μνήμην τῶν πολλάκις ἔξωθεν φανέντος. οἷον τὸ ποιὸν ἄνθρωπος ἐστιν. ἅμα γὰρ τῇ ῥηθείσῃ ἀνθρώπος, εὐθὺς καὶ πρόληψις καὶ ὁ τύπος αὐτοῦ νοεῖται, πρεσπορευομένων τῇ αἰσθήσεων. παντὶ οὖν ὀνόματι τὸ πρῶτον δηλούμενον ἐναργές ἐστι. καὶ οὐκ ἂν ζητήσαιμι τὸ ζητούμενον, εἰ μὴ προτερον ἐγνώκειμεν αὐτό. οἷον τὸ πόρρω ἑστὼς, βοῦς ἐστιν, ἢ ἵππος; δεῖ γὰρ καὶ πρόληψιν ἐγνωκέναι ποτὲ ἵππου, καὶ βοὸς μορφήν. οὐδ' ἂν ὠνομάσαμέν τι, μὴ προτερον αὐτοῦ καὶ προλήψιν τὸν τύπον μαθόντες. ἐναργεῖς οὖν εἰσιν αἱ προλήψεις. καὶ τὸ δοξαστὸν ἐπὶ προτέρου τινὸς ἐναργοῦς εἴρηται. ἐφ' ὃ ἀναφέροντες λέγομεν. οἷον ὅθεν ἴσμεν. εἰ τῷ ὄντι ἀνθρωπος. τὸν δόξαν, καὶ ὑπόληψιν λέγουσι.

Πρόληψις. Prolepsis. Præceptio. Anticipatio. Anticipata-opinio. Cogitatio, quæ iam animum occupauit. Cognitio. Vt, Muti, *ac rehementer hiante ore* manserunt, quòd rerum dicendarum *malam* opinionem animo iam præceptam haberent. Discrimen *autem* est veritatis, & consuetudinis. Nam veritas quidem, ritè quæsita, prorsus inuenitur. Consuetudo verò, qualiscunque fuerit susceptа, seu vera, seu falsa, *siue bona siue mala*, sine iudicio, *& temere* à semet ipsa confirmatur. Et qui eam assumpsit, nec illa delectatur, si vera *bonaque* sit, nec *ea* falsa dolet. Non enim iudicio sed *præiudicio, &* anticipata-opinione talis *homo rem vel bonam, vel malam* credit, suam spem collocans in suorum maiorum prudentia, interim *rerum* euentu. Neque facile est patriam exuere vestem, quamuis ipsi *credenti, qui talem opinionem animo iam præcepit, ac suscepit*, accuratè demonstretur *talem vestem, & talem opinionem, absurdam*, molestam, & ridiculam esse. Chrysippus verò Naturalium quæstionum libro 12. tria dicit esse criteria. *i. iudicandi-instrumenta*, sensum, cognitionem, & anticipationem, *vel, anticipatam-opinionem.* Est autem anticipatio, rerum vniuersalium notio naturalis. Epicurus verò Philosophus dicit prolepsin *esse quandam rerum* quasi catalepsin. i. comprehensionem, aut opinionem rectam, aut sententiam, aut vniuersalem intellectionem *in hominum animo* repositam, *ac insitam*, hoc est, memoriam eius, quod extrinsecus sæpius apparuit. Vt, Talis *res, hæc res*, est homo. Nam simul ac dictum est HOMO, statim per anticipationem & ipsius typus *ac forma* intelligitur, ipsis sensibus præcedentibus, *& ad hominis cognitionem nos deducentibus.* Quouis igitur nomine id, quod primùm *nobis* occurrit, *ac oblatum est*, euidens est. Neque quæreremus id, quod quæritur, nisi priùs id nouissemus. Vt, Id, quod eminus stat, vt rumbos est, an equus? Oportet enim per anticipationem aliquando *nos* nouisse equi, & bouis formam. Neque nominaremus aliquid, nisi priùs per anticipationem eius formam cognouissemus. Euidentes igitur sunt ipsæ *rerum* anticipationes, *atque prænotiones.* Et opinabile à priore quodam euidenti dictum est, ad quod *animum nostrum* referentes dicimus, veluti, vnde sciamus an hoc sit homo. Opinionem verò vocant etiam ὑπόληψιν. i. existimationem.

D

Πρὸ λιμοῦ καὶ δίψης, τὸν ἐν τῷ πολέμῳ θάνατον ἡροῦντο οἱ Ἰουδαῖοι.

Πρὸ λιμοῦ. Iudæi mortem in bello *obire*, quàm famem & sitim *pati* maluerunt. *Vel, Bello, quàm fame, & siti perire maluerunt.*

E

F

Πρόλοβος. In volucribus auibus πρόλοβος dicitur illeneruosus sinus, corio, *pellique* similis, post stomachum *situs*, in quo cibus inconfectus, *indigestus, & non-concoctus* manet. Quod *ciborum indigestorum receptaculum* omnibus gallis-gallinaceis inest. Quod etiam à nonnullis vocatur φύσα. i. follis, *quia follis quandam speciem habet.*

Προλογίζω Proloquor. Præloquor. Prior, vel primus loquor.

προλοχίζω verò, Prior-insidior. Priùs-insidior.

Προμάχιζε *Propugnabat. Propugnator-erat.* In-prima-acie-pugnator erat. In-prima-acie-pugnabat.

Προμαχομαι. Genitiuo. Propugno. Pro-aliquo-pugnans defendo.

Προμαχών. i. & προμαχίων. *Idem. Propugnaculum. Murus. Penna. Murorum pinna.* προμαχῶνος & προμαχίων. Propugnaculi. Muri. pinnarum. Vel, Pinnarum in muro sitarum. *Vide Lex. Ion.*

Προμέρου κυνὸς Promeri canes. Hunc aiunt fuisse regium seruum, qui supra modum oderat Euripidem, adeò vt & agrestes *ac efferatos* canes in eum immiserit, qui ipsum deuorarunt. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 7. col. 550. ad. 88. Prom. can.*

Προμετωπίδιον. Quod-est ante-frontem. *Frontale. Sed Herodotus lib. 7. p. 258. lin. 35. ἵππων προμετωπίδια vocat equinarum frontium pelles. Consule Lex. Ion.*

Προμέτρης. *Quasi Promensor, aut promensurator. i. qui fruges pro venditoribus metitur, & hoc metiendi munus accepta mercede exercet.* Qui frumenta, quę venduntur in foro, & quęlibet alia semica. *frugesque* metitur, *siue mensurat.* Qui autem huius muneris *exercendi* mercedē accipiebat, προμετρητής. i. promensurator, vocabatur. Dinarchus. Ille illius Scythę promensuratoris filius, inter populares fuit, *vel, in ciuium numero fuit,* & idem in foro *frumenta* perpetuò prometiens vendit, & vos frumenta ab ipso perpetuò accipitis.

Προμηθέομαι. Genitiuo. Prouideo. Prospicio. Consulo. Rationem habeo.

Προμηθεύς. Prometheus. Iudicum Hebrçorum temporibus, apud Græcos celebris, *& nomine clarus* erat Prometheus, qui primus inuenit Philosophiam grāmaticam. *i. Sapientiam literatam, siue literis mandatam, & literis explicatam.* Hic homines fuxisse, *formasseque* dicitur, quòd effecerit, vt illi, qui rudes *ac indocti* quidá erant, sapientiam cognoscerent. Et Epimetheus *postea fuisse fertur* qui Musicam inuenit. Et Atlas, qui *declarauit, ac* interpretatus-est Astronomiam. Quare cœlum gestare dicitur. Et ille multis-oculis prędi tus Argus, quòd conspicuus esset, quia scientiam artificiosam ipse primus excogitauit. Tunc autem fuit etiá fatidica Sibylla, regnante apud Aegyptios Pharaone, qui & Taracho *dicebatur* Apud Græcos verò, Athenis *regnante* Cecrope, qui biformis, *& bicorpor* dictus-est, ob corporis magnitudinem, vel quòd legem tulisset, vt fœminę, quę virgines adhuc essent, vni viro elocarentur, *vnique marito nuberent.* quas *iam desponsatas, ac recens nuptas* vocant Nymphas. Antè enim illius regionis mulieres ferina mixtione miscebantur. *ferino coitu. & more pecudum coibant.* Nullius enim *certi viri vlla certa* vxor erat: sed *vna quaque mulier* cuius ad scortationem se prostituebat, *& pro scorto cuiusi sui corporis copiam faciebat.* Nullus etiam sciebat cuiusnam esset filius, aut filia generatus *ac in lucem editus* infans: Sed prout ipsi matri placuisset, *ita natus infans* dicebat. Nam *mater* partum *suum* dabat viro, cui volebat. Cecrops autē hoc instituit, vt ex Ægypto

Πρόλοβος. διὰ τῆν πτηνῶν ὀρνέων λέγεται A
πρόλοβος ὁ μὴ τὸν στόμαχον κάλπος νεῦρώδης,
ὅμοιος σκύτει. εἰς ὃν ἡ τροφὴ καταργασος μένει. ὃ
καὶ ζεῖς ἀλεκτρύοσι πᾶσιν ἔνεστιν. ὃ καὶ ὑπό τινων ἐπίων
καλεῖται φύσα.

Προλογίζω. ταὐτόν τῳ λέγω.

Προλοχίζω ἤ, τὸ ἐνεδρεύω.
Προμάχιζε. ταὐτὸν τῳ ἠγωνίζετο ἐπί.

Προμάχομαι ῥητική. B

Προμαχῶνος, καὶ προμαχεῶνος, τὸ τείχους ἢ
πόλεως.

Προμέρου κυνός. τὸν φασὶ βασιλικὸν δοῦ-
λον ὄντα, μισῆσαι Εὐριπίδην καθ' ὑπερβολήν.
ὥστε καὶ κυσὶν ἀγρίοις ἐπαφεῖναι αὐτῷ, οἵτινες
αὐτὸν κατεδαπάνησαν.

Προμετωπίδιον. τὸ ὑπερῳδὸν τῷ μετώπῳ. C

Προμετρητής. ὁ περὶ πωλουμένους πυροὺς
ἐν τῇ ἀγορᾷ, καὶ τῷ ἄλλων ἀπερμάτων ἔχοντι
δημοσίων. καὶ ὁ τούτου τοῦ ἔργου μισθὸν λαμ-
βάνων προμετρητὴς ἐκαλεῖτο. Δίναρχος ὁ σκύ-
θου τοῦ προμετρητοῦ υἱός, ἐν δημόταις ἦν. καὶ ὁ
αὐτὸς ἐν τῇ ἀγορᾷ προμετρῶν διατελεῖ, καὶ
ὑμεῖς ἐκλαμβάνομεν παρ' αὐτοῦ, τοὺς πυροὺς διατελεῖτε.

Προμηθέομαι. τὸ προνοοῦμαι. ῥητική. D

Προμηθεύς. ὃν δὴ τῶν κρειττόνων τῷ ἰουδαίων,
παρ' ἕλλησιν ἐγνωρίζετο προμηθεὺς, ὃς εὗρε
πρῶτος τὴν γραμματικὴν φιλοσοφίαν. ἤτοι οὖν
λέγουσιν ὅτι αὐτόχθονους ἔπλασε. καθότι πάσας
ἰδιώτας ὄντας ἐποίησεν ὀλιγωρῶσκειν σοφίας. ἢ
ἐπιμηθεύς, ὃς ἐξεῦρε τὴν μουσικήν. καὶ Ἄτλας,
ὃς τὴν ἀστρονομίαν ἡρμήνευσε. διὸ λέγουσιν ὅτι
τὸν οὐρανὸν βαστάζει. καὶ ὁ πολυόμματος Ἄρ- E
γος, διὰ πολύβλεπτος ἦν. καθότι τὴν τεχνικὴν
ἐπιστήμην αὐτὸς ἐπενόησε πρῶτος. ἦν δέ ποτε καὶ
μάντις σιβύλλα βασιλεύοντος παρ' αἰγυπτίοις
φαραὼ τοῦ καὶ ταρακώ. παρ' ἕλλησι δὲ ἐν Ἀθή-
ναις, κέκροπος. ὃς ἐκλήθη διφυὴς, διὰ τὸ τοῦ σώ-
ματος μέγεθος. ἢ ὅτι νόμον ἐξέθετο ὥστε τὰς
γυναῖκας παρθένους ἔτι οὔσας, εἰ ἐκδίδοιτο
ἀνδρὶ, καλέσας αὐτὰς γάμους. πρότερον γὰρ αἱ τῆς
χώρας ἐκείνης γυναῖκες, ἀπεριῴδην εἰς ἐμί- F
γνυντο. οὐδενὸς γὰρ ἦν γνωτὸν, ἀλλὰ ἐδίδου ἑαυτὴν
εἰς πορνείαν ἑκάστῳ. οὐδεὶς ἦν ἡδὺ τίνος ἦν υἱός, ἢ
θυγάτηρ τοῦ γεννήσαντος. ἀλλ' ὡς ἂν ἔδοξε τῇ μητρὶ
ἔλεγε. τῷ ἐδίδου τὸ τεχθὲν ᾧ ἐβούλετο πατρί. τοῦ-
το ἐποίησεν ὁ κέκροψ, ὡς ἐξ αἰγύπτου κα-

A Ἀθάμβος καὶ τὴν νομοθεσίαν ἀφῄρητο τῷ βασιλεύσαντος ἐκεῖ οὐκ ἀγνοήσας. ἔλεγε γὰρ ὅτι δι' ἀκρασίαν τοιαύτην ἡ ἀσελγείας συνήθειαν, ἡ ἀττικὴ κατακλύθη. διὸ τότε οὖν ἐσωφρόνησαν οἱ κατοικοῦντες τὴν τῶν ἑλλήνων χώραν. ἐβασίλευσε δὲ κέκροψ ἔτη ν'. ἐλέγετο δὲ δίφυὴς, καὶ διὰ τὸ διὸ καὶ αὐτοῦ γηγενὴς, καὶ εἰς ἑλλάδα ἐλθεῖν, καὶ βασιλεῦσαι.

pto oriundus, nec ignarus Legum, quas Vulcanus tulerat, qui in eo loco regnarat. Dicebat enim Atticam ob talem impuritatis, *i. impuri congressus* consuetudinem vndis obrutam fuisse. Ab illo igitur tempore illi, qui Græcorum regionem incolebant, modestè se gesserunt. Cecrops autem annos 50. regnauit. Dicebatur autem biformis, *vel, duplici natura praditus*, quòd & ex Ægypto oriundus esset, & in Græciam venisset, ac *ibi* regnasset.

Προμηθήσασθαι. προνοήσασθαι.

Προμήθεια. πρόνοια.

B Προμηθεῖσθαι. προβουλεύσασθαι. προνοεῖσθαι.

Προμηθεύσασθαι. Prouidisse. Prospexisse.

Προμήθεια. Prouidentia.

Προμηθεῖσθαι. Prouidere. Prospicere. Consulere. Consiliis, malis imminentibus occurrere.

Πρὸ μικροῦ, πρὸ ὀλίγου.

Προμηκῦναι. κῶλον ἐφεξῆς.

Πρὸ μικροῦ. Paulo antè.

Προμηκῦναι. Alij post alios. Ordine deinceps euntes. *Hom. Odyss. λ. p. 322. f.*

Προμήστρια. ἡ προνοήσασα γάμου, ἣν νυμφοπρόξενήτριαν φασί.

Προμνήστρια. Pronuba. Quæ nuptias *inter aliquos* procurat, quam nunc προξενήτριαν vocant. i. Conciliatricem. *Sic enim eam Festus appellat. Vel, nuptiarum conciliatricem.*

Προμνῶμαι. προξενῶ. προμηστεύομαι.

C Pronubam ago. Pronubę officio fungor. Conciliatricis officium facio. Nuptias inter aliquos celebrandas procuro. Nuptias alicui concilio.

Προμολεῖν. πρόελθε.

Προμολῆσιν. ἀκροφορείας. ἐξοχαῖς.

Πρόμολε. Progredere. Procede.

Προμολῆσιν. Summis montium verticibus Eminentiis. *i. Locis excelsis, ac eminentibus. Vt in Epigr. lib. 3 p. 269. epigr. 43 c.*

Ὀρφέα θρῄκιόν ποθ' ὑπὸ προμολῆσιν ὀλύμπου.

Τύμβος ἔχει, μούσης υἱέα καλλιόπης.

Orpheum Threicios iuxta summos-vertices Olympi

Tumulus habet, Musæ filium Calliopes.

Πρόμαχος. Primus in acie. Propugnator.

Προμολεῖν. πρόμαχος.

Προμώτης. πρεσβύτατον παρὰ ῥωμαίοις.

Προμώτης. L. προμῶνες. Promotus. Apud Romanos *id est, quod græcè diceretur* πρεσβύτατον. i. proficiès, progrediens, promouens, qui promouetur. *Vide M. Etymol. col. 689. l. 47.*

D

Προμοίρους. πρὸ τῆς μοίρας. ἀώρους προμοίρους ὑπὸ θανάτοις ἐφθείρετο ἡ νεολαία.

Προμοίρους. Ante fatum, *ante fatale mortis tempus decedentibus* Intempestiuis. *Immaturis. Immatura morte morientibus. Vt,* προμοίρους &c. i. Immatura verò morte peribat iuuentus.

Προμύλια. θεὸς προμύλιος, ἣν ἀφιδρύοντο ἐν τοῖς μυλῶσιν ὡς ἔυνοσον.

Προμύλια. Sacra, quę pro molis fiebant, vt fruges feliciter molerent. Θεὸς προμύλιος, *vel, vt Hesych.* Προμυλέα θεὰ, &c. Dea promylea, *vel, Promylea. Dea*, quam in pistrinis collocabant vt felicis reditus autorem. *N. L. Quam, vt molarum præsidem, in pistrinis consecratam collocabant, vt eius fauore fruges feliciter molerentur, & bonam, atque copiosam farinam suis dominis proferrent.*

Προκομισσάριος. ὁ ὑπὸ συναλλαγέντος δύο μερῶν μεταξὺ λαφθεὶς διαιτητής.

Προκομισσάριος. Procomissarius. Arbiter de communi consensu sumptus inter duas partes.

E

Προνομαία. καὶ προβοσκὶς, ἡ τὸ ἐλέφαντος ῥίς.

Προνομαία. & προβοσκὶς. Idem. Proboscis elephanti. Elephanti naris, *nasus, quo tanquam manu quadam vtitur, vt cibum ad os admoueat, & propter hunc vsum, proboscis etiam manus vocatur.*

Προνομεύω. τὸ λῃΐζω, καὶ αἰχμαλωτίζω. καὶ προνομεία, ἡ σκύλευσις. προνομία δὲ, τιμῆς πλείονος.

Προνομεύω. Pabulor. Prædor. Diripio. Vasto. Et inseruitutem abstraho. Et προνομία. Pabulatio. Prędatio. Direptio. Vastatio. προνομία verò *dicitur de rebus, quæ sunt* æstimationis, *precisque* maioris, *& quæ propterea pluris æstimantur, & pluris fiunt. Pluris æstimatis.*

Προνομὴ. διαρπαγή.

Προνομὴ. Pabulatio. Prędatio. Direptio.

Προνομίων. προληψιμαίων. πεσόντως σαυτῷ

F τὰ προνόμια τῶν ἀλλοτρίων ἐπαρχιῶν διεκδικῶν.

Προνομίων. Antè captarum rerum. *Priuilegiorum. Vt,* Aliarum prouinciarum, *& præfecturarum* priuilegia tibi temere, *vel, insolenter* vendicans.

Προόνομος. ὄνομα κύριον, αὐλητὴς, ὃς μέγαν πώγωνα εἶχεν. ἔνθεν καὶ τὸ ἀσύριος προνόμου πώγωνα ἔχων ἐλάνθανε.

Προόνομος. Pronomus. Nomen proprium viri, *qui fuit* tibicen, qui magnam barbam habebat. Hinc etiam illud *manauit, quod legitur apud Aristophanem in Ecclesiazusis p. 487. v. 36. & 37.* Agyrrhius tamen Pronomi barbam habens Latuit, & tamen antè fuit iste mulier.

NOTAE.

A

Τὸ Ἀκριβὲς Πρυτάνεων. Sic apud Aristophanem in Ecclesiazusis pag. 487. v. 35. 36. 37 legitur,

Τίς οὖν ἡμᾶς ἀνδρικώτερ' ἀγωνιεῖ' ἔτι;
Ἀγχίνοιά γ' ἐστὶ τῶν Πρυτάνεων τοιαυτί' ἔχειν
Διανοεῖσθαι, καὶ τοῦ σοφίσασθαι τοὺς γείτονας.

Vide Schol. annot. 13.

Πρυτάνεων. Statutorum. Legum. Iurium. i. Eorum, quę pro nostro iure tuendo proferimus in medium. Vt, Quid verò naturam, & leges ego curo?

Προνοῶμαι. Genitiuo. Præuideo. Prouideo. Prospicio. Aliquid animo præcipio, & priùs video, quàm accidat. Rationem habeo alicuius. Alicuius commodis prospicio. Et προνοῶν, & προνοούμενος. prouidens, prouidens, prospiciens, rationem habens.

Προνοούστερος. Prouidentior. Prudentior. Sophocles in Aiace flagellifero pag. 8. v. 3. 4. 5.

Vides Vlysses Deorum potentiam quanta sit?
Hoc quisnam tibi, viro erat prudentior?
Aut quis *ad agendum melior*, ac aptior *inuentus est*, res *opportunas?*

Τεύκρος. Hoc est, Aiace.

Προνώπιον. Quidquid est ante nostros oculos. Quidquid ad fores nobis occurrit primum. Vestibulum.

Προντύλων. N.L. *Vide Aristoph. Pluto p. 47. v. 27. 28. 29. 30. Schol. annot. 4. 5. & 6.* Prontulorum. Non solùm quia non accepit dona *à me missa*, sed etiam domo placentulam aliam prontulorum mihi misit. Quod idem est, ac si dixisset, ne ego amplius illuc irem, *L. οὐκαὶ λίγω.*

Προνόων. Θεσμῶν. διηγημάτων. τί δ' ἐμοὶ φύσως μέλει, καὶ προνόμων;

Προνοῦμαι. ῥητικὴ ἔστι καὶ προτρέπει, καὶ προνοούμενος. B

Προνούστερος. προμηθέστερος. προνοητικώτερος. σοφοκλῆς.

Ὁρᾷς ὀδυσσεῦ τὴν θεῶν ἰσχὺν ὅση;
Τούτου τίς ἂν σοι τἀνδρὸς ἦν προνούστερος;
Ἢ δρᾷ, ἀμείνων εὑρέθη τὰ καίρια;

Τευκρίδι, τῷ αἴαντος.

Προνώπιον. προεκκείμενον. πρόθυρον. C

Προντύλων. οὐ μόνον ὅτι οὐκ ἐδέξατο τὰ δῶρα, ἀλλὰ καὶ οἴκοθεν ἐπεμψέ μοι ἄλλο πλακουΐτιον προντύλων. ὡσὰν λέγων μηκέτι πέμπειν ἐκεῖ με.

NOTAE.

Περιτύλων.] Quid hoc sibi velit, vt ingenuè fatear, non satis assequor. Si textus mendo caret, vocem hanc barbaram esse dices. Hæc tamen ex Aristophanis Pluto videntur sumpta. Sic enim pag. 47. v. 27. 28. 29. 30. quædam anus de quodam adolescente grauiter conqueritur.

Ἅμυτά τε περιτετμῆσθαι ἡμῖν τουτονί,
Ἐφ' ὅτ' ἐκεῖσε μᾶλλον οὐ μ' ἐλθεῖν ἔτι. D
Καὶ φησὶ δεῖ τούτους, ὅπερ ἀπωτέμπομεν, ὅτι
Πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.

Schol. consule annot. 4. 5. & 6. vnde Suidas. Illic tamen hæc vox περιτύλων non extat.

Πρόγνωσις. Præpotio. Præscientia. Prouidentia. Prudentia *in Electra pag. 125. M.*

Pace: prudentia nullum hominibus datum *est*
Quæstum accipere meliorem, neque mente sapiente quidquam præstantius. Pro, Nihil hominibus dari potest & melius, & lucrosius, quàm animus prudens, & sapiens.

Πρόγνωσις. σοφοκλῆς.

Πείθου. προνοίας οὐδὲν ἧσσον βροτοῖς.
Κέρδος λαβεῖν ἄμεινον. οὐδὲν νοῦ σοφοῦ.

NOTAE.

E

Πρόγνωσιν.] Ita scribendum, Πρόνοια. πρόγνωσις. Σοφ. In Electra pag. 125. M.
Πείθου. προνοίας οὐδὲν ἧσσον ἔφυ. &c.

Πρόνοια. Proncea. Delphis quædam Minerua Proncea vocabatur, q.d. Protemplaris, quòd ante templum esset collocata. Hanc autem Herodotus lib. 8. p. 300. l. 18. vocat προνοίτιν Ἀθηναίην. Prouidam. Mineruam. *Vide Lex. Ion. in* Προνοίη Ἀθηναίη. *Vnolfius aut vel* φρόνια, *vel* φρόνιν *dicendum, vt hæc vox respondeat illi interpretationi* ἀπὸ τοῦ πρὸ τοῦ ναοῦ ἱδρύσθαι. *Quod mihi quoque placet, si Suidam sequi velimus. Mag. Etym. 699. 37.* προνάια *dicit.*

Πρόνοια. Proncea. q.d. Protemplaris, Minerua *sic appellata.* Ac alij quidem aiunt *eam isto cognomento vocatam*, quòd pro templo, *siue ante templum*, Delphis staret. Alij verò, quòd prouidè curasset, vt Latona pareret. Dei prouidentia tribus modis obseruatur, per dispensationem, per bene placitum, per concessionem.

Πρόνοια. ἀνομάζετό τις ἐν Δελφοῖς Ἀθηνᾶ πρόνοια, διὰ τὸ πρὸ τοῦ ναοῦ ἱδρύσθαι. ταύτην δὲ Ἡρόδοτος ἐν τῇ η' προνοίην ὀνομάζει.

Πρόνοια. Proncea. q.d. Protemplaris, Minerua *sic appellata.* Ac alij quidem aiunt *eam isto cognomento vocatam*, quòd pro templo, *siue ante templum*, Delphis staret. Alij verò, quòd prouidè curasset, vt Latona pareret. Dei prouidentia tribus modis obseruatur, per dispensationem, per bene placitum, per concessionem. F

Πρόνοια. Ἀθηνᾶ. οἱ μὲν διὰ τὸ πρὸ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν Δελφοῖς ἱσταῖναι αὐτήν. οἱ δέ, ὅτι προεμήνυσεν ὅπως τέκοι ἡ Λητὼ τὸν Διός. ἢ τροπὴν τοῦ Διὸς προνοίαν, καὶ δόσεις τρόπους γάρ. κατ' οἰκονομίαν. κατ' εὐδοκίαν. καὶ συγχώρησιν.

A Πρόξ. ἀλάφου γάλακτος.

Προξένει. λέγει. ὦ φίλτατε ὡς νυῦ πᾶς τις οὖν προξένει. ἢ ὅπως ὡς φίλος προξένει μοι, καὶ πάρεχε τὰ χρήσιμα.

Προξενία. ἡ τῶν ξένων ὑποδοχή. καὶ αὐτῷ προξενίαν ἔδοσαν οἱ λακεδαιμόνιοι.

Πρόξενος. ὁ νέος τις πόλεως ξένος. ὁ δέ, δύθυκράτη ἀτιμωρηθέντα πρὶν ἀθλοφόροις ἐψηφίσατο δεῖπνον εἶναι, καὶ προξένον ἀθλοφόρων.

B pronuntiandum suo-decreto-curauit. *L.* ἀτιμωθέντα. *quod ab* ἀτιμόω. ῶ.

Πρόξενος. ὁ προστάτης. καὶ συνέξωρ αὐτὸν ὡς αὖ τ' χάριν αὐτόν τε, καὶ κεῖνον ἔχῃς ὦ προξένε. ℭ πρόξενοι, οἱ προστάται τῆς πόλεως, καὶ φροντισταὶ, καὶ ξενίαις ὑποδεχόμενοι.

Προξένους καλοῦσι, τοὺς τεταγμένους εἰς τὸ ὑποδέχεσθαι τοὺς ξένους τοὺς ἐξ ἄλλων πόλεων ἥκοντας.

Προξενῶ σ' ὑμᾶς ἀεί. αὐτὶ τοῦ προΐσταμαι.
C ἀριστοφάνης.

Προξενῶ. αὐτὶ τοῦ προστάττω. γραικῆ.
Προοδοποιῶ. γραικῆ.

Πρόδηλος. φανερός. πρόδηλος. ἡρόδοτος· ἡμᾶς οὗτοι οἱ ἄνθρωποι προδήλῳ θανάτῳ μέλλουσι προδώσειν.

Προορῶ. αἰτιατικῆ.
Προώλης. ὁ παντάπασιν ὀλέθριος.
D

Πρόωμαι. ἀντὶ τοῦ χωρήσω.
Πρώνες. οἱ προεξοχὰς τόποι τῶν ὀρῶν.

Πρώων). αὐθυπότακτον. προσδώσουσιν, ἀμελήσουσιν ὁ δέ, τοὺς πλησίον παρεκάλει λέγων, ἐκεῖνον πρώων), ℭ αὐτοὶ κινδυνεύσουσι.

Πρώϊος. πρὸ τοῦ ὥρας.

Πρόωσις ὦθησις.
E Προπαρεγγυηθέν. προπαραγγελθέν. προπαρεγγυηθέντες οἱ τῶν τοῦ βασιλέως.

Προπάροιθεν. ἔμπροσθεν.

Πρόπας στόλος. πᾶσα ἡ δυνάμις. νοσεῖ δέ μοι πρόπας στόλος.

Προπαιδεύματα. ὁ δὲ ὠριγένης οὐκ ἐπαύετο τοῦτο διδοὺς γεωμετρίαν, καὶ ἀριθμητικὴν, καὶ τἆλλα προπαιδεύματα.

cipiendum atque discendum præparentur. Vt, Origenes autem geometriam, & arithmeticam, & alias
F disciplinas ad ingenia præparandum antè doceri solitas, tradere non desistebat.

Προπαίδια. τὰ προῦτα μαθήματα.

Πρόπτωτα. δίδυμος φησὶ μή ποτε ἄλλα τινά εἰσιν δεπτίμια τοῦ πρὸ τ' καταβολῆς. εἰσὶ γὰρ οἱ τὰ πίπτοντα τῶν τιμημάτων τοῦτο καταβάλ-

Πρέξ. Ceruę progenies, siue fœtus.

Πρεξίνω. Dic. *Vt in quodam senario.* O charissime (quia nunc quilibet *adest, opus* perficienti dic. *N. L.* Vel quia, quemadmodum ais, *omnia iam parata sunt, nunc igitur ea* concilia mihi, & præbe *res* vtiles.

Πρεξία. Hospitum susceptio. Hospitalitas. Ius-hospitij. Vt, Lacedęmonij autem hospitij-ius ipsi dederunt.

Πρόξενος. Publicus hospes, qui-recens-aduenit. Vt, Ille verò Euthycratem apud Athenienses ignominia-notatum, in-pristinum-honotis gradum restituendum & publicum--hospitem Athenensium

Πρόξενος. Patronus. Protector. Defensor. Vt. Et simul-inuenias ipsum, ô patrone, vt hoc, & illud beneficium habeas. Et πρόξενοι, ciuitatum patroni. & curatores, & qui *publicos hospites* hospitiis excipiunt.

Προξένους. Proxenos vocabant, illos, qui constituti erant, *& quibus à Repub. mandatum erat*, vt hospites ex aliis ciuitatibus venientes susciperent. *Aristoph. in Auibus. p.* 408. *v.* 24 *Schol. annot.* 12. *vnde Suidas.*

Προξενῶ. προΐσταμαι. Patrocinor. Patronus-fum. Protego. Defendo. Aristophanes. Protegoque vos semper.

Προξενῶ. Pro διατάττω. Impero. Mando. Genitiuo.

Προοδοποιῶ. Genitiuo. Q. d. Ante aliquem viam facio. Viam alicui patefacio. Rerum aliquarum alicui sum autor.

Πρόδηλος. Euidens. Manifestus. Perspicuus. Conspicuus. Herodotus *lib.* 9. 328. *l.* 6. *habet δῆλον. & in margine,* προδήλους. Nos homines isti manifestæ morti sunt traditurii. *i. in* euidens exitium nos coniicient.

Προορῶ. Accusatiuo. Præuideo. Prouideo. Prospicio.

Προώλης. *Qui-ante-tempus-perit. Item* Qui-penitus-perit.

Πρόωμαι. *Prouiciam. Cedam.* Concedam.

Πρώνες. Promontoria, Prominentia montium loca.

Πρώνται. Proiicient. Prodent. Negligent. Per-se-subiunctiuum. Vt, Ille verò finitimos orabat, *vt opem sibi ferrent*, dicens, si se desererent, ipsos quoque periclitaturos.

Πρώϊος. Ante-iustum-tempus vel nascens, vel moriens Immaturus. Præcox. Intempestiuus.

Πρόωσις Propulsio. Propulsatio. Pulsio.

Προπαρεγγυηθέν. Antè-denunciatum. Vt, πρπτ. Qui à Rege hoc antè-denunciatum *sciebant.*

Προπάροιθεν. Ante.

Πρόπας στόλος. Vniuersa classis. Omnes copiæ. Vt, Laborat verò mihi vniuersa classis.

Προπαιδεύματα. q. d. Prædocumenta. Sic autem vocantur omnes liberales artes, ac disciplinæ, quæ ante Theologiam, & seueriorem Philosophiam doceri solent, vt hominum ingenia meliùs ad maiora per-

Προπαίδια. Idem ac προπαιδεύματα. Primæ-disciplinæ. *Vide* προπαιδεύματα.

Πρόπτωτα. Didymus dicit *videndum esse* ne fortè sint aliæ aliquæ mulctæ, quę ante *pecuniæ* persolutionem *ita vocentur.* Sunt enim, qui dicunt quintam æstimationem. *i. litium æstimatarum quintam partem. pœnæ nomine, temere litigantium causa, apud acta* deponi, *quæ victori datur. Vide Iul. Pollucem. lib.* 8. *col.* 430. *a. in* Παρα-

προπολεῖται vulg. Gracolat. Lex. in προπολοῦσι, *&* προπεπολίλεται. Nisi fortè προπίματα *sumi dicas, vt Demosthenes sumpsit, pro,* πρὸς πέντε ἡμέρας πίνειν. i. ad quinque dies. Nam in magnis cautis, *magnique momenti litibus*, vnicus dies ad iudicium *de re tota faciendum* non sufficiebat.

λιθαι φασὶν. εἰ μὴ ἀρα πρόπιμματα, ὡς Δημοσθένης, πρὸς ἡμέρας ε. ταῖς γὰρ μεγάλαις δίκαις οὐκ ἤρκει μία ἡμέρα πρὸς τὴν κρίσιν. A

Προπεπωκότες. Qui-propinarunt. Pro, Qui tradiderunt. Per translationem verò *ductam ab illis, qui in conuiuio viuum alicui propinant, hoc* dicitur. Vt, In ipso verò congressu *virum* antè-dictum, multa quidem argentea-vasa, multa etiam aurea-vasa Prusiæ propinasse, *i. tradidisse ferunt.*

Προπεπωκότες. αἀπὸ τῶν προπιόντων. ἐπὶ μεταφορᾶς ἡ λέγεται. προπεπωκέναι ἡ προῖκα τὴν συνουσίαν, πολλὰ μὲν ἀργυρώματα τὸν προεσρημένον, πολλὰ δὲ χρυσώματα τὴν γυναῖκα.

Προπέρυσι. & πέρυσι. L. Προπέρυσι. ἢ πέρυσι. προπέρυσι. Tertio anno ante præsentem. Anno ab hoc tertio. πέρυσι. Superiore anno.

Προπέρυσι. ἢ πρὸ τριῶν ἐτῶν. B

Προπέτεια. Infrænata lingua. Petulantia. Licentia. Ad dicendum, aut faciendum procliuitas.

Προπέτεια. ἡ ἀχαλίνωτος γλῶσσα.

Προπετὴς. In anteriorem partem propendens. Pronus. Procliuis. Procumbens. Vt, προπετὴς τοῦ ἀνδρὸς. i. Onere procumbens cadit. προπετὴς etiam, præceps-linguâ. Præcipiti-lingua-præditus. In-loquendo-temerarius. Ad-loquendum-procliuis.

Προπετὴς. ἐπὶ τὸ πρόσω νενευκώς. προπετὴς τῷ βάρει γινόμενος πίπτει. προπετὴς δὲ, & ὁ προγλωσσος.

Προπηλακίζων. Iniuria-afficiens. Contumeliosè-tractans. Eleuans. Deridens. Contemnens. Nihili-faciens Et προπηλακισμὸς. Contemnens. Nihili-faciens. Et προπηλακισμὸς. Contemptio, contumelia, iniuria. Dictum autem est, quòd *olim* facies illorum, qui turpi iudicio damnati fuerant, vt ignominiâ, & contumelia afficerentur, luto perungerentur. Quos nunc fuligine perungunt.

Προπηλακίζων. ἀδικῶν. ὑβρίζων. ἀτιμάζων. ἐξουθενῶν. & προπηλακισμὸς. ὕβρις. ἐοίκασι δὲ ἀπὸ τοῦ πηλὸν ἐπιχρίεσθαι τὰ πρόσωπα τῇ ἀτιμίᾳ, καὶ ὑβρίζειν καταψηφιζομένων. οὓς ἀρτίως ἀσβόλῳ χρίουσι. C

Προπίνει. Propinat. Per vinum honorat, & prodit. Et Demosthenes eos, qui patriam hostibus prodebant, hostibus *eas* prodere dicebat. Et Aristophanes *in Thesmophoriazusis p.* 526. *v.* 24. *&* 25.

Προπίνει, ἀντὶ τοῦ οἴνου τιμᾷ, καὶ προδίδωσι. καὶ Δημοσθένης δὲ τοὺς προδότας τὰς πατρίδας τοῖς ἐχθροῖς, προπίνειν ἔφη τοῖς ἐχθροῖς. καὶ Ἀριστοφάνης.

Φέρ' ἴδω. τί μοὶ τοῖσι λοιποῖσι πίνομεν.

Mn. Eia videam, quidnam primum erat? Mne. Bibimus.

Mn. Quid verò post hoc, secundum? Mn. Propinauimus.

Τί δὴ μετὰ τοῦτο δίνυπρον; προὐπίομεν. D

Pro, Nos mutuò excepimus-amicè. Et rursus. Filiabus venenum præbuit, & ipse hausit, particeps-factus infelicis propinationis, & amatorij poculi. *Aristoph. Lysistrata, pag.* 549. *v.* 203. κύλικα φιλησίου δέκα.

Ἀντὶ τοῦ ἀλλήλους ἐδεξιούμεθα. καὶ αὖθις. ταῖς θυγατράσι φάρμακον ὤρεξε, καὶ αὐτὸς ἔπιε, δυσμενοῦς κοινωνήσας προπόσεως, καὶ φιλοτησίας.

NOTAE.

Φέρ' ἴδω.] Sic apud Aristoph. in Thesmophor. pag. 526. v. 24. legitur.

Τυ. φέρ' ἴδω, τί πρῶτον ἦν; Μν. ὀπίσω. &c.

Sed Suidæ lectio melior. Personas tantum versibus præpone.

Προπίνειν. Antiqui Reges, publicum festum celebrantes, *&* epulum *publicè præbentes*, in aureis, aut argēteis phialis *vinum* temperantes, *vinum temperatum*, à pincerna quidem accipiebant ipsi, exiguam verò poculi *partem* delibabant, quòd hoc amoris magni signum esset. Tunc etiam ipsum calicem præbebant, *&* dono *dabant*, cui volebant. Et *hoc*, propinare dicebatur. Ipse verò dies, *quo talis propinatio fiebat*, vocabatur Philotesia, *quòd amoris, & amicitiæ causa hoc fieret.*

Προπίνειν. οἱ ἀρχαῖοι βασιλεῖς ἐπιτελοῦντες ἑορτὴν πανδήμιον, ἐν φιάλαις χρυσαῖς, ἢ ἀργυραῖς κιρνῶντες, ἐδέχοντο μὲν αὐτὸ τοῦ οἰνοχόου αὐτοὶ, ἀπέπινον δὲ μικρὸν τὴν κύλικος, ὡς συμβόλου ὄντος τούτου φιλίας πολλῆς. καὶ τότε παρείχοντο ᾧ ἂν ἐβούλοντο καὶ τὴν κύλικα. καὶ ἐκαλεῖτο προπίνειν. ἡ δὲ ἡμέρα, φιλοτησία. E

Πρόπιον. N. L Oraculum. Vaticinium. Et θεοπρόπιον. Diuinum-oraculum.

Πρόπιον. μάντευμα. καὶ θεοπρόπιον, τὸ ἐκ θεῶν μάντευμα. F

Πρόποδες. Qui *prominentes*, & magnos pedes habent.

Πρὸ ποδῶν. Ante pedes. Quidquid se nobis offert primum. Obuium quodque, qualecunque id fuerit.

Πρὸ ποδῶν. Ante pedes.

Προπολεμῶ. Genitiuo. Propugno. Pro-aliquo-bellum-gero.

Πρόποδες. μεγάλους πόδας ἔχοντες.

Πρὸ ποδῶν. τὸ συμβαῖνον οἱονδήποτε.

Πρὸ ποδῶν. ἐμπροσθεν τῶν ποδῶν.

Προπολεμῶ. χθμκη.

A Περιπόλιος. τὸν προπόλιον κόσμον τοῦ ἄστεος προκείραντες.

Προπόλος. δούλη. προπολεύουσα. ἢ θεράπαινα, ἢ θεραπαινα. πρόσφυξ. ἀριστοφάνης νεφέλαις.

Ἀλλὰ σεαυτὸν ἐμπίστευε θαρρῶν τοῖς ἡμετέροις προπόλοισι.

Παρὰ δὲ ἡροδότῳ πρόπολος, ὁ νεωκόρος.

B Πρὸ πολλοῦ.

Προπόλῳ. καὶ προσπόλῳ θεράποντι.

Προπόλων. θείων ἑρμηνέων.

Πρόπολοί τε, καὶ θεραπευταί. μέλλων εὐρυμέδων ποτ' ἀρισοτέλει γράψαι δηοῦς μύστιδος ὢν πρόπολος.

Πρόπολος. Suburbanus. Vt, πάνσεμν. Suburbanum ciuitatis ornamentum ante-vallantes.

Πρόπολος. Serua. Ancilla. Quæ-versatur *circa dominos suos, vt illis seruiat.* Vel famulus, & famula. Profugus *profuga. Qui, quæve confugit ad aliquem.* Aristophanes Nubibus *pag* 85. *v.* 14.

Sed te-ipsum trade confidens. i. bonum habens animum, animo fidenti, *nostris famulis, vel, ministris.*

Apud Herodotum verò πρόπολος vocatur ædituus.

Πρὸ πολλοῦ. Multo antè. *q.d. Ante multum, sub tempus.*

Προπόλῳ, & προσπόλῳ. Famulo. Ministro.

Προπόλων, *Famulorum. Ministrorum.* Diuinorum Interpretum *i. Eorum, qui res diuinas interpretantur.*

Πρόπολοί τε, καὶ θερ. Idem. Famul.. Minist. Vt, Cùm-esset Eurymedon olim *nescio quid* A.. ore.. pericripturus Ille Latonæ mysticæ, *vel, mysteriorum-peritæ* existens minister. *N. L.*

N O T Æ.

Μέλλων Εὐρυμέδων.] Videtur distichum, quod ita non ineptè posset impleri.

Μέλλων Εὐρυμέδων ποτ' Ἀριστοτέλει πρὸ γράψαι
Κῶνας ὁ τῆς Δηοῦς μύστιδος ὢν πρόπολος.

C

Πρόποσια. ἀπὸ τοῦ προπίνω.

Πρόποσια. Propoma. q.d. Proporus, vel propotio. Vel, Quod-propinatur, aut ante cibos, aliósque potus hauritur. Item potus genus ex vino, & melle despumato, de quo consule vulgata Græcolat. Lex. *deducitur autem* à προπίνω, propino, præbibo.

Προπομπεία ἐν συνθέσει διὰ τοῦ ι. προμπεία δὲ ἁπλοῦν, διὰ διφθόγγου.

Προπομπεία. In compositione per ι tantùm scribitur. πομπεία verò, simplex, per οι diphthongum scribitur. *Ac* προπομπεία *quidem, idem est, ac* προπομπὴ, *q.d. præmissio. In solemnibus verò pompis ita vocabatur comitatus præcedens, & præuia turba, vt loquitur Ouid.* πομπεία *verò, conuicium, scommia, maledictum. Quod sumptum à Bacchi pompis, quæ fiebant in curru cum mutuis conuiciis, maledictis, & probris.*

D Προποντὶς, ἡ πρὸ τοῦ πόντου θάλασσα ἐν τῷ βυζαντίῳ ὑπειληφυῖα.

Πρόπτωσις ἔστι, ὅταν ὀφθαλμὸς κινηθεὶς προπέσῃ.

Προποντὶς. Propontis. Mare ante Pontum, Byzantio vicinum.

Πρόπτωσις. Prolapsio. Procidentia. Πρόπτωσις *autem est, quum oculus motus prolabitur, & procidit. Plin. lib.* 4. *cap.* 18. *pag.* 307. *P. oculorum prouidentiam vocat, quam Græci* τὴν τῶν ὀφθαλμῶν πρόπτωσιν. *Consule vulg. Græcolat. Lex. in* Πρόπτωσις.

Προπύλαια ταῦτα. Δημοσθένης φιλιππικοῖς. δεινά γε καὶ λίαν δικαίως λέγεσθαι. ἃ τὰ μὲν προπύλαια τῆς ἀκροπόλεως ἐστὶ τὰ νῦν. βέλτιον δ' ἀκριβεστέρως ἀκοῦσαι. ὅτι γὰρ πᾶσι γνωρίμων οὕτω λέγειν εἰώθασι τὰ γὰρ κατ' αἰσχίνου αὐτὸς Δημοσθένης φησὶν ἤρξατο σατύρου τινὸς τὸν κωμικὸν ὑποκριτὴν ἡλιόδωρος ὁ θεὶς τῆς Ἀθηναίων ἀκροπόλεως φησὶν, ἑπτακισμύριαι πάντα παντελῶς ἐξεπονήθη. τάλαντα δ' ἀπηλώθη βὶς β'. ἐν δὲ πύλας ἐποίησαν, δι' ὧν εἰς τὴν ἀκρόπολιν εἰσίασι.

E

Προπύλαια ταῦτα. Vestibula ista. Porticus istæ. Demolithenes in Philippicis. Potest quidem *hoc, quod à Demosthene dictum est,* demóstratiuè dici, quippe quòd porticus istæ ex Pnyce cernerentur. Præstat tamen relatiuè *rem* audire, *ac intelligere.* De rebus enim valde notis ita loqui solent. Nam in *oratione* contra Æschinem ipse Demosthenes dixit. Satyrum istum comicum histrionem interrogauit. *N. L.* Heliodorus verò de Atheniensi arce dicit, Annis quidem quinq. prorsus *hæc arx* exædificata fuit. Talenta verò bis mille, & duodecim *in eius fabricam* impensa fuerunt. Quinque verò portas fecerunt, per quas in arcem ingrediuntur.

Πρόῤῥιζον ἐξ αὐτῆς τῆς ῥιζῶν. καὶ περῤῥιζος αὐτὴ ἡ πατάπαν. σοφοκλῆς. μυρτίλος περῤῥιζος ἐκπεφεύγει. περὶ ῥιζῶν δὲ, ἐξ ὧν ἡ ῥίζης.

F

Πρόῤῥιζον. Radicitùs euulsum. Cùm ipsis radicibus euulsum. Ab ipsis radicibus euulsum. Et περῤῥιζῶ-ducitur de re aliqua, quæ radicitùs euellitur, & funditus tollitur, & interdum aduerbialiter accipitur pro παντάπασι. prorsus, omnino. Sophocles. Myrtilus prorsus ejectus *N. L.* περὶ ῥιζῶν vero, ab ipsa radice, *radicitùs. Sophocles in Electra. p.* 115. *m. dicit,* περίῤῥιζον γένος ἐ δαρεῖον *cum ipsis radicibus euulsum. i. omnino, periit genus.*

Πρός. εἰς μῆκος δὲ, ὅσον πόδας ξ'. καὶ περὸς. αὐτὴ τὸ πλεῖον, ἀθλιαίτερον. καὶ ὁ θεολόγος, καὶ μικρόν περὸς.

Πρός. εἰς μῆκος. Prorsus. Plus. Amplius. Vt. In longitudinem vero *extendebatur* ad 60 pedes, & plus, prorsus, amplius, & prolixius. *longius.* Et Theologus *quodam in loco dixit,* καὶ μικρὸν περὸς. i. Et exiguum quiddam præterea.

Προσαγγελία. πολύβιος. ἦκεν ὑπὸ νύκτα

Προσαγγελία. q.d. Annunciatio. Nunciatio. Nun-

cius. Polybius, Venerunt sub noctem ad Philippum *quidam* dicentes quosdam secum ad-eundem-portũ appulisse, *& in-eadem-statione-secum-esse*. Hos verò nũciare, quinqueremes Romanas à se Rhegij relictas. Ille verò, hoc nuncio perturbatus, aufugit. Et rursus. Cùm autem Ptolemæo nuncius allatus fuisset, Archiam adesse, *valde turbatus est*.

Προσαγγέλλει. Denunciat. Indicat. Declarat. Vt, ὁ δὲ &c. i. Ille verò, se morte dignum *esse* denunciat, Pro, declarat, indicat, pronunciat.

Προσάγειν, & παράγειν. i. Adducere, & præterducere, differunt. Omnes enim sic instructas copias adducunt, prout se fortissimè pugnaturos putarint. At *viri* sapientes, *suas copias ita præterducunt*, & abducunt, vt quàm tutissimè, non quàm celerrimè abscedãt. Præterire verò necesse est, plaustris quidem exporrectis, cæteris verò impedimentis multum laxatis. Ita Xenophon *De Institutione Cyri lib.* 5. p. 140. C. προσάγειν etiã *accipitur* pro, sibi-conciliare sibi-adiungere, suum-facere, sibi-vendicare. Vt, Ille verò per Legatos significauit, se pecuniis, & muneribus gentes sibi-conciliare *& adiungere* & denunciare *ipsis*, quæstus ex bello *faciendos fore* communes.

πρὸς τὸν Φιλίππον, φάσκοντες συνωρμικέναι τινὰς αὐτοῖς. τοὺς μὲν ἀπαγγέλλειν, ὅτι καταλίποιεν ἐν Ῥηγίῳ πεντήρεις Ῥωμαϊκάς. ὁ δὲ, διαταραχθεὶς ἐκ τῆς παραγγελίας ἔφυγε. καὶ αὖθις. τοῦ δὲ Πτολεμαίῳ ἠγγελμένης παρεῖναι τὴν ἀρχίαν. A

Προσαγγέλλει ὁ δὲ, ἑαυτὸν προσαγγέλλει, αὐτὸ τοῦτο μηνύει ἑαυτὸν ἄξιον θανάτου.

Προσάγειν. καὶ παράγειν, διαφέρει. προσάγουσι μὲν γὰρ πάντες οἱ παρατασσόμενοι, ἢ αὐτοὺς ἀρίστους εἶναι μάχεσθαι. παράγουσι δὲ, οἱ σώφρονες. οὐχ ἧττον αὐτὰ τάχιστα ἀπελθοῦσιν παρεῖναι. ἀναγκη δὲ ἐκπεπταμένας μὲν ταῖς ἁμάξαις, ἀνειρομένοις δὲ τοῖς ἄλλοις σκευοφόροις ἐκπεπλύ. οὕτω φησὶ Ξενοφῶν. καὶ προσάγειν, αὐτὸ τοῦτο σημαίνει ἐφ' ἑαυτοῦ ἰδιοποιεῖσθαι. ὁ δὲ, ἐμέμυκε δηλοῖ τὴν πρίσβεων, ὡς προσάγοιτο μὲν τὰ ἔθνη χρήμασι, καὶ δώροις. καταγέλλοι δὲ κοινὰ τὰ κερδαλέα τὰ ἀπὸ τοῦ πολέμου. B

N O T Æ.

Προσάγεσθαι, καὶ παράγειν.] Xenophon de Institutione Cyri. lib. 5. pag. 140. C. sic habet scriptum. Οὐ γὰρ τὸ αὐτὸ δύναται προσάγειν τε, καὶ παράγειν. προσάγουσι μὲν γὰρ, ἅπαντες, οὕτω τεταγμένοι, ὡς ἂν εἶναι τὰ ἄριστα μάχεσθαι. ἀπάγουσι μέντοι οἱ σώφρονες ἢ ὡς ἀσφαλέστατα, οὐχ ἧττον ἂν τάχιστα ἀπέλθοιεν. παρεῖναι δ' ἀνάγκη ὀλίγα ἐκπεταμένας μὲν ταῖς ἁμάξαις, ἀνειρομένας δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις σκευοφόροις ἐκπεπλύ. C

Ad marginem legitur, ὡς ἂν ἄριστοι εἶεν μάχεσθαι. Item, ἀνειμένας, pro, ἀνειρομένας.

Προσάγομαι Datiuo. Concilior. Adiungor. Admoueor.

Προσαγορεύω. Accusatiuo. Alloquor. Appello. Saluto.

Προσαγώγιον. Prosagogium. Instrumentum fabrorum, quod attrahentes, curua ligna dirigunt.

Προσάδω. Datiuo. Accino.

Πρὸς ἀκτῖνα. *Solis* ad radium. Id est, ad orientem. *Ad orientis Solis radios. L.* πρὲς ἀνατολὴν.

Προσαλισκόμεθα. Præterea-capimur. Pro, Præterea condemnamur, & mulctamur. *Aristoph. in Acharnensibus. p.* 289. *v.* 19. Præterea-capimur. *Vide Schol. annot.* 13. *vnde Suidas.*

Προσαμφιῶ. Præterea-induam, Præter *illas vestes*, quas habes *alias etiam* induam.

Προσανανεούμενος. Qui-renouauit. Qui-rursus-excitauit, *ac instauranit*. Vt, Marcus autem renouata murorum humilitate *& muris altiùs erectis*, *spei rerum sperarum* periculum facere cœpit.

Προσαναπείς. *Præterea-addens.* Iratus. Elatus. Vt, Ille verò pauca præterea-addens, se facturum annuit *id, quod ab eo petebatur.* Pro, aduersus-illos-insurgens. *i. illorum postulata iniquo animo ferens, & ideo grauiter indignatus, ac iratus.*

Προσαπειλούμενος. Minas-intentans. Minans. Vt, Partim quidem, rogans, partim verò, minans.

Προσαπαφωνῶ. Datiuo. Alloquor. Compello.

Προσανέχων. Adhærens. Conglutinatus. Polybius. Ille verò quiduis sustinere, *patique* decreuerat, Aegyptiorum præfecturis adhærens. Et rursus. Demetrius autem adhærens præsentiæ illius, qui ad ipsum missus fuerat. Et προσανέχοντι. Eminenti. Excellenti.

συλλαμβάνου πρὸς αὐτὸν. καὶ προσανέχοντι. ὑπερέχοντι.

Προσάγομαι. δοτικῇ.

Προσαγορεύω. αἰτιατικῇ.

Προσαγώγιον. τὸ τῶν τεκτόνων ὄργανον, ὅ προσάγοντες εὐθυνοῦσι τὰ στρεβλὰ ξύλα. D

Προσάδω. δοτικῇ.

Πρὸς ἀκτῖνα, ἀνατολήν.

Προσαλισκόμεθα. ἀντὶ τοῦ πρὸς τούτοις καταδικαζόμεθα. καὶ ζημιούμεθα. καὶ τὰ προσαλισκόμενα.

Προσαμφιῶ. πρὸς οἷς ἔχεις ἐνδύσω.

Προσανανεωσάμενος. ἀνακαινίσας, καὶ ἀνεγείρας. ὁ δὲ μῦθος προσανανεωσάμενος ἦν τὸ τεῖχος ταπεινότητα, ἐπιβάλλειτο καταπαύειν ἐλπίδος. E

Προσανατιθεὶς ὀργιθείς. ἐπαρθείς. ὁ δὲ, βραχέα προσανατιθεὶς, κατένευσε πιθήν. ἀντὶ τοῦ καταπαρθείς.

Προσανατείνόμενος. ἀπειλῶν. τὰ μὲν, παρακαλῶν. τὰ δὲ, προσανατεινόμενος.

Προσαπαφωνῶ. δοτικῇ. F

Προσανέχων. προσέχων. προσηκολλημένος. πολύβιος. ὁ δὲ, πᾶν ὑπομένειν ἐδόκει, προσανέχων τοῖς τῆς Αἰγύπτου ἐπαρχίαις. καὶ αὖθις. ὁ δὲ Δημήτριος προσανέχων τῇ παρουσίᾳ τοῦ ἐξαποσταλέντος πρὸς

A Πρὸς ἀνίσχοντα ἥλιον, ἀνατέλλοντα.

Πρόσαντες. δυσχερές, καὶ ἐναντίον. καὶ ζήτει, ἐν τῇ ἄναντες.

Προσάντης, καὶ ἡ δοτικὴ προσάντει.

Προσάντως δυσπρόσμαχόν τι ἀκούομεν τὸ προσκαλεῖν, μήτε προσάντως.

Πρὸς ἐπαλξησιν. πρὸς βοήθειαν.

B Προσάπτομαι. γενικῇ. προσάπτω δὲ, δοτικῇ.

Προσαράσσομαι. προσρηγνύμενα. προσκρουόμενα.

Προσαστειάζομαι. ἀστεῖόν τι προσλέγων. ὁ δὲ, προσκαλέσας αὐτὸν, καί τι προσαστειάζομαι τοιοῦτον. αἰεὶ δ' ἀπλοϊκῶν ἀνδρῶν φρένες πεπύσονται.

Προσαυδᾶν. δοτικῇ.

C Πρὸς αὐτόν. ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ αὐτοῦ. ὁ δὲ, οὐ κατ' αὐτοῦ, ἀλλὰ πρὸς αὐτὸν εἶπε νομίσας τὰ συμβαίνοντα τοῖς ἐναντίοις. ἐζήλου τοῖς τὸν μάρκον, ἀπευθύζων τὴν τόλμαν ἀφελέσθαι, καὶ προκαταλαβεῖν αὐτοῦ τὴν ὁρμήν.

Προσβάλλω. δοτικῇ. προσέρχομαι.

Προσέβαλε δὲ τὰς ἀκοὰς αὐτῶν ἦχος ἐμμελὴς θείων ὕμνων. δι' ἑνὸς λ'. β'. ἀορίστου. προσέβαλλε δὲ ἀεὶ δύο λλ' ὑπερτατικός.

D Προσβαίνω. δοτικῇ.

Πρὸς βίαν. βιαίως. ἀναγκαστικῶς. ὁ δὲ, οὐκ ἐφείσατο αὐτῆς ὁ ἔρως ὁ ἀναγκάσας. ἀλλ' ἐξαναγκάσας αὐτὴν τοῦ νεὼ πρὸς βίαν διέφθειρε μάλα ἀνοίκτως.

Προσβλέπω. δοτικῇ. οὐδὲ προσβλέπειν ἔτι δυνάμενον αὐτῇ.

Προσβολή. ζημία. δαίμονος ὀργή, ὡς δὲ ἀριστοφάνης. ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰπεῖν ζῶον, ζημίαν εἶπε καταρώμενος αὐτῷ.

E Χ' ὥτευ ποτ' ὅστις δαιμόνων ἡ προσβολή,
Οὐκ οἶδα. φησὶ τοῦ καλλιφάρου.

Προσεπιγόνει συμμείχθη. συμπεπλέχθη. ὁ δὲ τοῦ βασιλέως ἀρμενίας παῖς, προσεπιγόνει αὐτῷ ξὺν δυνάμει ἱππικῇ οὐκ ὀλίγῃ.

Πρόσγειον. τὸ πρὸς γῆν.

Προσγράφει. προσκρίνει.

Προσδέδεμαι. δοτικῇ.

F Προσδέχεσθαι. προσδέχεσθαι δὲ τὸ δὴ λεγόμενον πρὸς τὰς πλευρὰς τοὺς πολεμίους. ἀντὶ τοῦ συνεγγυς.

Προσδέχομαι αἰτιατικῇ. καὶ προσδεχόμενοι ὁμοίως, προσδοκῶντες.

Προσδῦναι. καὶ ἐνδῦναι. διαφέρει. τὸ μὲν

Πρὸς ἀνίσχοντα ἥλιον. πρὸς ἥλιον ἀνατέλλοντα. Ad Solem orientem.

Πρόσαντες. Accliue. Arduum. Difficile. Molestum. Aduersum. Contrarium. Quære in voce Ἄναντες.

Προσαντῶς. Accliuis. Arduus. Difficilis. Molestus Aduersus. Contrarius. Et datiuus προσαντῶ. Acclinui &c.

Προσαντῶς. Aduerbium. q.d. Accliuiter. Arduè. Difficulter. Molestè. Hostiliter. Ininicè. Odiosè. Vt, Nec intempestiuè, nec odiosè rogare.

Πρὸς ἐπαλξιν. Latinè ἐπαλξησιν. Ad auxilium *ferendum. ab* ἐπαλξία. ῶ. *auxilium-fero. Adiuuo.*

Προσάπτομαι. Genitiuo. Attingo. προσάπτω vero, datiuo. Applico. Adiungo. Appono. Appendo. Affigo. Attribuo. Assigno.

Προσαρασσόμενα. Quæ-inter-se-franguntur. Vel, Quę-ad-aliquid-franguntur. Allisa. Collisa.

Προσαστειαζόμενος. Prętereà-vrbanè-iocatus. Vrbanum quiddam addens. Vt, Ille verò adhortatus ipsum, & quòddam huiusmodi *dictum* prętereà-vrbanè-addens, *et dixit*, Semper autem inniorum virorum mentes *incerta* pendent.

Προσαυδᾶν. Datiuo. Alloquor. Saluto. Compello. *Sed accusatiuo potius gaudet.*

Πρὸς αὐτόν. Pro, ὑπὲρ αὐτοῦ. Pro ipso. Pro se. Vt, Ille verò non contra se: sed pro se facere ratus. ea, quę apud aduersarios contingebant *i. fiebant*, Marcum adiit, eius audaciam infringere, & impetum antevertere studens.

Προσβάλλει. Datiuo. Accedit. Vt, προσβάλλει. &c. Suauis autem diuinorum hymnorum sonus ad aures ipsorum accessit, *eásque ferit*. Per vnicum λ aoristus secundus *scribitur*: sed prętéritum-imperfectum per duplex λλ semper *scribitur*.

Προσβαίνω. Datiuo. Accedo.

Πρὸς βίαν. Per vim. Violenter. Per-necessitatem. Cogendo. Ille verò sceleratus amator ei non pepercit: sed ex templo eductam per vim stupravit valdè crudeliter.

Προσβλέπω. Datiuo. Aspicio. Intueor. Vt, οὐδὲ &c. Nec amplius eam intueri possem.

Προσβολή. *Ictus. Plaga. Vulnus.* Mulcta. Damnum. Dei ira, apud Aristophanem *in Pace p.* 435. *v* 27. *&* 28. Cùm enim dicendum esset ζῶον. i. animal, dixit ζημίαν. i. mulctam, imprecans ipsi.

Et cuiúsnam sit Deorum hæc ira, malúmque,
Nescio. De scarabeo verba fiunt.

Προσεπιγόνει. Accessit. Commixtus-est. Connumeratus-est. Se-coniunxit. Vt, Filius autem Regis Armeniæ cum non exiguis equestribus copiis ad eam accessit *eique se adiunxit.*

Πρόσγειον. Proximum-terræ. Terræ-contiguum. Humile.

Προσγράφει. Adscribit. Adiudicat.

Προσδέδεμαι. Datiuo. Sum-alligatus.

Προσδέχεσθαι. Admittere. Recipere. Vt, Admittere verò (id, quod vulgò dicitur) hostes ad latera. Pro, prope.

Προσδέχομαι. Accusatiuo. Expecto. Et προσδεχόμενοι *sumitur* eodem-modo *pro*, προσδοκῶντες. id est, expectantes.

προσδῦναι, & ἐνδῦναι, differunt. i. Prætereà-indige-

re. Et indigere. Nam alterum quidem, τὸ προσδεῖσθαι *scil.* paucarum quarundam *rerum* possessionem significat *qua fit, vt aliarum præterea rerum indigeamus.* Alterum verò, *scil.* τὸ παντελῶς, integram vniuersarum-rerum inopiam significat.

Προσδιαλέγομαι. Datiuo. Colloquor. Alloquor.

Προσδοκία. Accusatiuo. Addo. Communico. Expectatio differt à spe. Nam spes quidem, est bonorũ expectatio. Et ille, qui metuit, expectat: sed non expectat bona. Metus enim, est malorum expectatio. Spes verò, bonorum. Quoniam igitur impij res non subsistentes, *nec permanentes, ac diuturnas* expectant, ipsorum spes perit, vt *non* permanentibus voluptatibus fruantur. N. L.

Πρὸς δύο. Aduersus duos ne Hercules quidem *sufficit. Fr. ad. Chil. 1. Cent. 5. col. 169. ad. 19. Ne Herc. q. ad. d.* Prouerbium. Quære in vocibus, Οὐδ' Ἡρακλῆς πρὸς δύο.

Πρὸς αἷματος. Coniunctissimos. Cognatos. Sophocles *in Aiace flagellifero p. 71. v. 1313. & 1314.*

Ergo ego *adeò præstans ex præstantissimis duobus*

Natus, decorabo meos *consanguineos?*

Πρόσαιμα. Mendicus. προσαῖμα verò fœmineum, per ι scribitur. mendica.

Προσαιτῶν. Mendicans. Multa petens.

Προσεδρεία. per ει diphthongum. Assiduitas. Perseuerantia. Diuturna-obsidio. Προεδρεία verò, per ι simplex. q. d. præsidentia. Gallicè, Preseance. Primus-in-sedendo locus.

Προσεδρεύω σοι.

Πρόσεδρος. Assidens. Assiduus. Circunfusus. *Sophocles in Trachinio p. 359. v. 1. & 12.*

Tunc ex circunfusa caligine strabum, ac inuersum

Oculum attollens, vidit me in multo exercitu.

Προσέκειτο. Pro, προσῆγε. Incumbebat. Pro, Attendebat. Thucyd. lib. 1.

Προσέκοψεν. Pro, προσέπαισεν. Offendit. Impegit in. Alexis.

Προσέκοψε τοῦ ἀνθρώπου. Offendit hominem. Pro, Alienatus-est-ab-eo. Vel. eum-à-se-alienauit. Ita Posidippus.

Προσεκπεπόνται. Attentissimè. Vt, Videbatur enim Romanorum *omnium* attentissimè, & accuratissimè, secundùm patrias leges, *patriósque ritus*, facere sacrificia. Pro, sumptuosè, & prudenter.

Προσέλληνες. Antelunares. Herodotus ita vocat Arcadas, hoc est, antiquos, & *natos* ante lunam. *Vide Aristoph. in Nubibus. p. 84. v. 11. in* Βραχυλλιον. *Consule Schol.*

Προσελαύνω. Pro, προσπαλαίζομεν. ἐκβάλλομεν. *Sic enim legitur apud Aristophanem. in Ranis. pag. 159. v. 11. Schol. annot 6.* Contemnimus, abigimus, eiicimus. ἀπὸ σκελίου. *scil. de quo Lexica.*

Προσέμαξε. Addidit. Adiunxit. Cum re aliqua conglutinauit. & coniunxit. Μάττειν enim dicitur pro, commiscere. & subigere. *pinsere, macerare*, & in vnum *corpus, in vnam massam* contrahere farinã. Aristophanes *in Equitibus. p. 236. v. 1. Scol. annot. 1. 2. 3.* Et præterea prandenti Ciuitati Piræum addidit, *& tanquam farinæ massam egregiè subactam apposuit.*

Πρός ἐμοῦ εἶ. Ad me pertines. Es mihi familiaris. Es prope me. Es meus amicus. Es apud me.

Προσένεγκε. *Imperat. aor. 1. act. per ε in fine scribitur.* Affer. Admoue. Offer. προσένεγκον verò *per ο diphthongum, & est imperat. aor. 1. med. idem significans, quod præcedens* προσένεγκε.

προσδέ, ἁπλοῦ ὀλίγων τινῶν κτῆσιν. τὸ δέ, παντελῆ ἔνδειαν τῶν ὅλων ἁπλοῦν. A

Προσδιαλέγομαι. δοτικῇ.

Προσδίδωμι. αἰτιατικῇ. διαφέρει προσδοκία ἐλπίδος. ἐλπὶς μὲν γάρ ἐστι, προσδοκία ἀγαθῶν. καὶ ὁ φοβούμενος προσδοκᾷ, ἀλλ' οὐ προσδοκᾷ ἀγαθά. κακῶν γὰρ προσδοκία ἐστὶν ὁ φόβος. ἀγαθῶν ἦν, ἡ ἐλπίς. ἐπεὶ οὖν οὐχ ὑφιστῶτων πραγμάτων οἱ ἀσεβεῖς προσδοκῶσιν, ἀπόλλυται αὐτῶν ἡ ἐλπίς, ὡς μὴ οὖσι τοῖς ἡδίοσι χρῶνται. B

Πρὸς δύο δ' οὐδ' Ἡρακλῆς. παροιμιάζεται ἐπὶ τῶν οὐδ' Ἡρακλῆς πρὸς δύο.

Πρὸς αἵματος. τοὺς συγγενεῖς. σοφοκλῆς.

Ἆρ' ἂν δ' ἀρίστοις ἐξαριστεύοιν δυοῖν.

Βλαστὼν αὖ ἀρχαίοιμι τοὺς πρὸς αἵματος, C

Προσαίτης. ὁ ἐπαίτης. προσαίτης ἡ θηλυκόν, διὰ τοῦ ι.

Προσαιτῶν. πολλὰ αἰτῶν.

Προσεδρεία. προεδρεία ἡ.

Προσεδρεύω σοι.

Πρόσεδρος.

Τότ' ἐκ προσέδρου λιγνύος ἐξέφορον

Ὀφθαλμὸν αἴρας, εἶδέ μ' ἐν πολλῷ στρατῷ. D

Προσέκειτο. αἰτὶ τοῦ προσῆγε. Θουκυδίδης ἐν.

Προσέκοψεν. αἰτὶ τοῦ προσέπαισεν. ἀλεξις.

Προσέκοψε τῷ ἀνθρώπῳ. αἰτὶ τοῦ ἀλλοτριώσατο. οὕτω ποσιδίππος.

Προσεκπεπόνται. ἐδόκει γὰρ ῥωμαίων προσεκπονεῖσθαι, καὶ δαπανᾶσθαι, κατὰ τοὺς πατρίους θεσμοὺς θύεσθαι τὰς θυσίας. αἰτὶ τοῦ πολυτελῶς. συνεχῶς. E

Προσέλληνες. ἡρόδοτος τοὺς ἀρκάδας οὕτω λέγει. τουτέστι ἀρχαίους, πρὸ τῆς σελήνης.

Προσελοῦμεν. αἰντὶ τοῦ προσπαλαίζομεν.

Προσελαύνομεν. εἰσβάλλομεν.

Προσέμαξε. προσταρίθηκε. προσκόλλησε. μάττειν γὰρ λέγουσι. τὸ ἀναμιγνύειν, καὶ φυρᾶν, καὶ εἰς ἓν συνάγειν τὰ ἄλφιτα. ἀριστοφάνης. πίνπλησι ῥαιᾶ προσέμαξε. F

Πρὸς ἐμοῦ εἶ. οἰκεῖός μοι. ἐγγύς μου. φίλος μου. παρ' ἐμοί.

Προσένεγκε. προσένεγκον δέ.

A Προσέπαισε. προσέπαιξε. πλάττων τὰ σ', ἀντὶ τοῦ ξ' κέχρηται.

Προσέξουζαι. ἀντὶ τοῦ προσκολλῶνται. προσέξονται ταῖς κοτύλαις αἱ πίσαι.

Προσεπιμεξῶν. πλείω τοῦ μεμεξημένου δίδοὺς, προσεπιμεξῶν ἀεὶ τοῦ δεομένῳ. πρὸς τὸ εὐδηλὸν πάντων ὁμολογουμένως γινόμενος τῷ δεῖν τοῖς χάριν.

B *suámque liberalitatem, sine controuersia ab omnibus sibi gratia haberetur.*

Προσεπιμαγῳδήσουσι. δεινολογήσουσι, δεδιὼς μὴ πολλαπλασιάσαντες τὸ πρόπρημα, καὶ προσεπιμαγῳδήσαντες, καταπλήξωσι τοὺς δεῖνας τοὺς τυράννους.

Προσεπιμαγῳδήσουσι. Cum querimonia verbis amplificabunt. Verbis exaggerabunt Tragicorum more. Vt, Veritus ne successum illum pluribus exaggerantes, & verbis magnificis amplificantes, atque iactitantes, perterrefacerent illos, qui in Tyrannorum potestate erant.

Προσεπεποίηκε. ὁ δὲ, ὠργίζετο ἀδηκοῦς, οὐ μὴν προσεπεποίηκε τὸ παρὸν, ἀντὶ τοῦ ἐφανέρωσεν. ἐτεθύμιζε δαμάσκιος. ἰῶδες μὲν οὖν ταύτῃ πως ἐλαχεμμένων, οὐ μὴν τοι προσεπεποίηκε τὸν νοῦν προσέχειν. καὶ αὖθις. ὁ δ', καὶ πολλάκις ἀκούων, οὐ προσεπεποίητο.

C animum aduertere *pro, dissimulauit tamen hoc à se curari.* Et rursus, Ille verò, quamuis *hæc* sæpius audiret, tamen dissimulabat.

Προσεπεποίηντο. ἰσεῖος, ἀντὶ τοῦ ἀντεποιήσαντο.

Προσεπεποίσω. προσεπάξω.

Προσερήσομαι ἐγκρούσω.

Πρὸς ἐρρωγὸς ἄδυς. ὅτι τὸ μάτην πονοῦντος.

D

Προσερρύη. προσεφοίτησε. προσῆλθε. προσέρρυσεν.

Προσέδου. ἀριστοφάνης. ἀλλ' ὅτι σιγᾷ, κοὐδὲν ληρεῖ, τοῦτ' οὐ δι' ὠὰ προσέδου ἐγκεκυφυῖα; ἐπεὶ καὶ ἀλιανὸς. ἡ δ', οὐ προσεῖτο· ἢ δῶρ', ἔφη, ἐμαυτὴν παραβάλλειν ἀνδρὶ ἀγνῶτι, καὶ ὠνεῖσθαι τὸ κάλλος δοῦσ' ἔδει. καὶ αὖθις. ὥστε μηκέτι αὐτὸν προσεῖσθαι εἰς ὁμιλίαν.

Προσεπεποίηκε. Admisisse. Admittere. Attrahere. Allicere. Aristophanes. Sed quia tacet, nec quidquam grunnit. & ne gry quidem dicit, hoc non potest me allicere. Et Aelianus. Illa verò, non admisit, nec accepit eius donum, dicens, meretriciam esse mercedem, se ignoto viro obiicere, *suique corporis copiam ei facere*, & quasi venalem formam vendere. Et rursus. Itaque ipsum ad colloquium non amplius admisit. *Vel, In suam familiaritatem non amplius admisit.*

E Προσέχει. ἐξεώκοιλε. σοφοκλῆς.

Τίς σ' ὦ πάτερ προσέχεις προσήγαγε.

Χρείαις ὁρμήσας ἢ ἀνέμων ὁ φίλτατος,

Καὶ αὖθις.

--Τίνι

Στόλῳ προσέχεις τήνδε γῆν; πόθεν πλέων;

Λέγει, καὶ κατέχει. ὁ αὐτὸς σοφοκλῆς.

Προσέχει. appulit. Sophocles *In Philoctete. p. 385. F.*

Quis te, ô fili, huc *appulit? quænam adduxit*

Necessitatis-causa? quis impetus? quis verò ventorum amicissimus.

Et rursus *eadem pag. v. penult. & vlt.*

-- Quâ

Classe appulisti ad *istam terram? nauigans unde?*

F --Ηνίκ' ἐκ τῆς πρωτέας

Χρύσης κατέχον δεῦρο ναυβάτην στόλον.

Dicitur & κατέχει *pro eodem.* Idem Sophocles *in eadem fab. pag 387. F.*

-- Quum ex marina

Chryse appuli huc nautico exercitu.

Προσέχει κατῆκεν. ἐπλησίασεν. αἰλιανός. εἶτα δ' ὑστεραίας προσέχει τῇ χίῳ. κ. ἀποβάντι, ἐντυγχάνουσι τῇ κόρῃ πιπρασκομένῃ.

Προσεπεποίηκε. Appulit. Accessit. Aelianus. Deinde postridie ad Chium appulit, & cùm *de naui in terram* descendisset, inciderunt in puellam, quæ vendebatur.

Προσεταιρισάμενος. ἑταίρους προσλαβόμενος.

Προσεταιρισάμενος. Socios-assumens. Qui sibi socios adiunxit.

Προσεπαίσε. Idem, ac προσεπαίξε. Alluſit. Plato vſus est litera σ, pro ξ à προσπαίζω. cuius fut. & in σω, & in ξω desinit.

Προσέξουζαι. Pro, προσκολλῶνται. L. προσκολλᾶσθαι. Adhærebunt. Conglutinabuntur. Coniungentur cum. Vt, Saxa cotylis adhærebunt. *N. L.*

Προσεπιμεξῶν. Aliquid ad iustam mensuram addēs. Plus dans, quàm iusta mensura ferat. Aliquid ad mēsuræ cumulum addens. q. d. Aliquid præterea admetiens. Vt, Indigenti, semper plus addens, *ac largiens, quàm eius indigentia requireret*, vt propter hæc *sua dona*, *suámque liberalitatem*, sine controuersia ab omnibus *sibi* gratia haberetur.

Προσεπιμαγῳδήσουσι. Cum querimonia verbis amplificabunt. Verbis exaggerabunt Tragicorum more. Vt, Veritus ne successum illum pluribus exaggerantes, & verbis magnificis amplificantes, *atque iactitantes*, perterrefacerent illos, qui in Tyrannorum potestate erant.

Προσεπεποίηκε. Simulauit. *Gallicè, Il fit semblant.* Vt, Ille verò, contemptus irascebatur, in præsentia tamen simulauit *se talem sui contemptionem* non *obseruasse. Vel, non simulauit tamen se hoc animaduertisse.* Pro, *non* declarauit *non* demonstrauit *se rem animaduertisse. Rem dissimulauit.* Damascius. Animaduertebat quidem eos quodammodo sic affectos *esse*. non tamen simulauit, *se ad hoc* animum aduertere *pro, dissimulauit tamen hoc à se curari.* Et rursus, Ille verò, quamuis *hæc* sæpius audiret, tamen dissimulabat.

Προσεπεποίησαντο. Pro, ἀντεποιήσαντο. Sibi-vendicarunt. Isæus.

Προσεπείσω. Præterea-inferam. Admouebo. Adferam. Inferam.

Προσερήσομαι. Præterea-interrogabo. Interrogabo.

Πρὸς ἐρρωγὸς ἄδυς. Ad ruptam canis *petram. ad ruptam canis.* De frustrà laborante, *Er. ad. Chil. 1. Cent. 4. col. 15. ad. 88. Frustra canis.*

Προσερρύη. Accessit. Aduenit. Affluxit.

Προσέδου. Admisisse. Admittere. Attrahere. Allicere. Aristophanes. Sed quia tacet, nec quidquam grunnit. & ne gry quidem dicit, hoc non potest me allicere. Et Aelianus. Illa verò, non admisit, *nec accepit eius* donum, dicens, meretriciam esse mercedem, se ignoto viro obiicere, *suique corporis copiam ei facere*, & quasi venalem formam vendere. Et rursus. Itaque ipsum ad colloquium non amplius admisit. *Vel, In suam familiaritatem non amplius admisit.*

Προσέχει. Appulit. Sophocles *In Philoctete. p. 385. F.*

Quis te, ô fili, huc *appulit? quænam adduxit*

Necessitatis-causa? quis impetus? quis verò ventorum amicissimus.

Et rursus *eadem pag. v. penult. & vlt.*

-- Quâ

Classe appulisti ad *istam terram? nauigans unde?*

Dicitur & κατέχει *pro eodem.* Idem Sophocles *in eadem fab. pag 387. F.*

-- Quum ex marina

Chryse appuli huc nautico exercitu.

Προσέχει κατῆκεν. Appulit. Accessit. Aelianus. Deinde postridie ad Chium appulit, & cùm *de naui in terram* descendisset, inciderunt in puellam, quæ vendebatur.

Προσεταιρισάμενος. Socios-assumens. Qui sibi socios adiunxit.

Περσὶν. Aduerbium. Præterea.

Περσπέφυκεν. Impressit. Iniecit. Affudit. Aspersit. Vt, τῷ βίῳ, &c. Humanæ vitæ maculam aspersit.

Περσύρῃ τὸν θεόν. Orabis Deum. Sic Aristoph. in Pluto.

Περσευχή. Precatio. Verborum-congressus. Oratio, qua cum aliquo familiariter agimus. Et initio Dei, & hominum. Vel petitio bonorum, quæ Deo supplicatione offertur. Vel petitio participationis rerū bonarum, quę *sic* appellantur, *& quæ ab eo petuntur*, qui seruat *eas, & petenti largitur*. N. L. Vel, virtutis præmiū, quo Deus maxime lætatur, & quo *pios* remuneratur. Vel status ille mentis, qui omnem terrenam cogitationem perdit, *profligat, destruit* Vel boni petitio, quæ fit à piis ad Deum. Vel petitio eorum, quæ Deus hominibus ad salutem donare solet. Precatio. Quum considerata Dei Maiestate, aliquid à Deo peto, tunc precor, *tunc Deum adoro.*

Περσδιαχολεῖν. Accuratè-contemplari. Vt, Missum facere id, cui studemus, & ipsius contemplationem accuratè-contemplari. N. L.

Προστρδίξαπ. Accusatiuo Datiuo etiam: sed rarò. Alloquutus est.

Προσεχές. Propinquum. Vicinum. Proximum. Vt, Ad illas vrbis *partes* appellere, *& stationem habere* non poterat, quòd littora Eretiis essent vicina. Illud enim littus, quod illic *est*, est importuosum, & vicinum. N. L.

Προσέχεια. Attentio.

Προσέχουν. Attendant. Accuratè seruent, *ac obseruent*. Vt hostes huc mentem aduertant. *i. hoc attentè perpendant.* Ferrarius. Ad libros profectò non admodum attendebat. *Libros non admodum curabat: sed eos omnino negligebat.*

Πρὸς ζόφον. *Ad caliginem, vel, ad tenebras. Pro*, ac occasum. *Solis ad occidentem.*

Πρόσει. Accedis. Aduenis.

Προσενλήφεσαν. Opinati-sunt. Suspicati-sunt. Animaduerterunt. Cognouerunt. Iosephus. Cognouerunt enim ex illo habitu, *corporis cultu, vultúsque gestu*, ipsos nihil eorum, quę suspicati fuerant, negasse: sed ad parandam, *ac impetrandam* veniam omnia fecisse. *L. μὴ δὲ αὐτοί.*

Πρόπυλος. Apricus. Ad Solis calorem expositus.

Προσέλαβε. Accepisti. Assumpsisti. Connumerasti. Aelianus. Deinde impurissime *homo, tibi* tot hostes non sufficerunt, *tot hostibus contentus non fuisti*: sed me quoque in *eorum* inimicorum ordinem assumpsisti? *i. in eorum inimicorum numerum retulisti.*

Προσεπών. Alloquutus. Vt, καὶ πρὸ. &c. i. Et fratres postremùm alloquutus. Et, προσεπὼν οὖν. i. Danielem igitur alloquutus.

Προσὼν. Aduectens. Adiiciens. Addens.

Πρόσθεσι. Datiuo. Accedit. Aduenit.

Προσῖχε. *Mentem aduertebat.* Attendebat.

Προσηγάγου. *Ad te* admouisti. Pro, amplexus-est. Ad te assumpsisti. Aristophanes Auibus. *p.* 573. *v.* 20. *Schol. annot.* 11. *vnde Suidas.* Non osculatus-es, non allocutus-es, non amplexus-es. Pro, Non ad te adduxisti ad congressum. *i. vt cum eo congredederis.*

Προσηγάσθησαν. Supra-modum-admirati-sunt. Vehementer-admirati-sunt. *Vt in illis verbis, quæ versibus*

Προσέτι. Διπέρπημα. A

Προσετρίψατ. ἐπιβαλε. κατέχε. τῷ βίῳ τὸ ἀνθρώπων κηλίδα προσετρίψαϛ.

Προσεύξη τὸν θεὸν, οὕτως ἀριστοφάνης ὁ πλούτῳ.

Προσδοχή. σωνουσία. καὶ ἕνωσις θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων. ἢ αἴτησις ἀγαθῶν μετ' ἱκετηρίας προσαγομένη τῷ θεῷ. ἢ δ' πρὸς τὰ ῥηθέντα καλὰ τῶν τετηκότος μετὰ ποιήσεως αἴτησις. ἢ ἀρετὴς ἔπαθλον. ὃ μάλιστα χαίρων θεὸς ἀντιδίδωσιν. ἢ προσδοχή ἐστιν ὁμιλία τοῦ πρὸς θεόν. ἢ κατάστασις νοῦ φθαρτικὴ πάντος ὀδηγείου νοήματος. ἢ αἴτησις ἀγαθοῦ φῶς τῇ δυσεβῶν εἰς θεὸν γνωμένη. ἢ αἴτησις ὧν πέφυκεν θεὸς ἀνθρώποις δωρεῖσθαι πρὸς σωτηρίαν. προσευχή. ὅτε τὸ ἀξίωμα τοῦ θεοῦ νοήσας, αἰτοῦμαι τοῦ θεοῦ, τότε προσεύχομαι. B

Προσεωχολεῖν. ὀθνειωλῶς βλέπειν. ἀφίεται ἢ τὸ σπουδάζόμενον, ἢ τῇ θεωρίᾳ προσδυχολεῖν αὐτῇ.

Προσιφθέγξατ. αἰτιατικῇ. ℭ δοτικῇ ἢ απανίως. C

Προσεχές. ἐγγὺς, δηλ τάδε τῆς πόλεως ὁρμεῖν οὐκ ἐδύναϛο, δηλ τὸ προσεχεῖς εἶ) ἀκταῖς τοῖς ἰτωσίας. ἀλίμενος γάρ ἐστι, ἢ προσεχὴς ὁ τῆδε αἰγιαλός.

Προσέχεια. ἢ προσοχή.

Προσέχειν. δθνειωλῶς τηρεῖν. ὅπως οἱ πολέμιοι ταῦτα προσέχουν τὸν νοῦν. ἢ ἄυδις. οὐδ' πάνυ τοι προσεῖχε τοῖς βιβλίοις.

D

Πρὸς ζόφον. πρὸς δυσμάς.

Πρόσφ. προσέσχη.

Προσενλήφεσαν. ὑπέλαβον, ἐνόησαν. ἰώσηπος. προσενλήφεσαν δὲ ἐκ τῦ χήματος μηδὲν αὐτῷ ἀρνήσασθαι τ ὑπονενθότων, ἀλλ' δτι συγγνώμης προεμοῦ πάντα πεποιηκέναι.

Πρόσελος. πρὸς τ εἴλλω, ἤτοι τ θερμασίαν. E

Προσέιλω. προσελάβω. συμπρίθμησας. αἰλιανός. εἶτα ἀσελγέστατε τοσοῦτοι ἐχθροὶ ὄντες οὐκ ἤρκεσας, ἀλλ' ἄρα καὶ ἐμὲ εἰς τὸν τῶν ἐχθρῶν προσέιλω τάξιν;

Προσφπών. ἢ τοὺς ἀδελφοὺς τὰ ἔσχατα προσφπών. ἢ, προσφπὼν οὖν τὸν δανιήλ.

Προσέιρχον. προσάπλων.

Πρόσθεσι. δοτικῇ.

Προσεῖχε. F

Προσηγάγου. ἀντὶ τοῦ προσπλέξω. οὐδὲ σαυτὸν ἔλαβες. ἀριστοφάνης ὄρνισιν. οὐκ ἔκυσας. οὐ προσεῖπας. οὐ προσηγάγου. ἀντὶ τ πρὸς ἑαυτὸν ἔλαβες εἰς συνουσίαν.

Προσηγάσθησαν. ὑπερθαύμασαν. τοῦτον ἀπ-

iambicis,

A δέξαντο τὸν λόγον τοῦ νεανίσκου. καὶ προσηγάσθησαν πῶς οἴει σφόδρα ὁ Πρόκλος.

sunt (quomodo putas:) vehementer *inquam, sunt admirati* Proclum.

Προσηγγελμένοις. τοῖς ἤδη ἀγγελθεῖσι. τοῖς προσηγγελμένοις ὑπαρκέσαντες, οὐδὲν προυργιαίτερον ποιήσετε μὴ ταῦτα τοῦ βοηθεῖν σφίσι κατὰ δύναμιν.

Προσηγγελμένοις. Rebus iam nunciatis. Vt, Cùm res iam nunciatas satis-defenderitis, posteà nihil potius facietis, quàm vt pro viribus opem illis feratis.

Προσηγλαΐζετο. ἐλαμπρύνετο.

Προσηγλαΐζετο. Ornatu-efferebatur. Splendidus, ac ornatus erat. Præterea-splendebat. Præterea-splendore-decorus-erat.

B Προσηγορία. προσφώνησις.

Προσηγορία. Appellatio. Compellatio. Alloquutio. Salutatio.

Προσήγορος.

Προσήγορος. q.d. Allocutor. Appellator. Compellator. Salutator. *Sophocles in Oedipo Tyranno p.* 207. *v.* 8. 9.

--Ὅπου.

Θνητοῖσι φανοῦμαι μηδενὸς προσήγορος.

--Vbi

Mortalium appaream nullius allocutor. i. vbi nullum de mortalibus alloquar. Vel, me nullus mortalium alloquatur. Idem vocabulum extat in Antigona. pag. 262. F. & in Philoctete. pag. 429. 6.

Προσήκαντο αἰτιατικῇ. καὶ δέξαντο. ἠθέλησαν. οἱ πλεῖστοι μὲν οὖν προσήκαντο τὴν πρεσβείαν. ὀλίγοι δέ τινες διεχρήσαντο τοὺς ἐθέλοντας καὶ αὐθις. μωϋσῆς μὲν προσήκατο τὴν συμβουλίαν.

C

Προσήκει. πρέπει. προσήκει γοῦν ῥωμαίοις μὴ ἀσφαλείας τὸ νικᾶν, ὡς ἂν οὐκ ἐξ ἀνάγκης πολεμοῦντι, ἀλλὰ προσπτωμένοις.

Προσήκαντο. Accusatiuo. Receperunt. Admiserunt. Probarunt. Voluerunt. Vt, Ergo plerique quidem illam Legationem admiserunt. Pauci verò quidam illos interfecerunt, qui *Legationem illam* voluerunt, *ac probarunt.* Et rursus. Moses quidem illud consilium admisit.

Προσήκει. Decet. Conuenit. Vt, Decet autem Romanos cum vacuitate periculi, *sine periculo, tutóque* vincere, vt eos, qui non per necessitatem bellum-gerunt: sed *semper aliquid* acquirunt, *vt suas opes, & imperium augeant.*

Προσήκων δοτικῇ καὶ γένος ἀγχιστεύων. ὧν ἦν ὁ παῖς προσήκων καὶ γένος. καὶ αὐθις. ἦν οἱ τούτοις προσήκοντες τοῖς οἰκοῦσι τὴν νησαίμβροι φαρμακεῖς, ἀπέκτειναν.

Προσήκων. Datiuo. Generis affinitate ad aliquē pertinens, eique coniunctus. Vel, affinitatis vinculo cū aliquo coniunctus. Vt, Ille verò puer affinitatis vinculo *cum eo* coniunctus erat. Erat eius affinis. Et rursus. Et horum affines, huius pincernas interfecerunt, venefícos *esse* rati.

D

Προσήλιος.

Προσηλῶ, αἰτιατικῇ.

Προσήλυτον. οἱ ἐξ ἐθνῶν προσελθόντες, καὶ τοῖς θείοις πολιτευόμενοι νόμοις. δαβίδ. καὶ προσήλυτον ἐφόνευσαν.

Προσήλιος. Exposítus-Soli. Solis-calorem-sentiens. Apricus.

Προσηλῶ. Accusatiuo. Clauis-affigo. Affigo.

Προσήλυτον. Proselytum. q.d. Aduenam, & peregrinam. qui ad aliquos accedit. Qui ex gentibus *ad populum Israeliticum* aduenerat, & secundùm diuinas leges in *Iudæorum* Reipub. viuebant, *hi vocabantur Proselyti. i. Aduenæ.* Dauid. Et proselytum interfecerunt.

Πρὸς σῆμα μοῦσας κλάεις. δηλονότι τὸ ἀφρονοῦντα, ἢ προσποιούμενον. δηλονότι τὸ ἀδυνάτων.

Πρὸς σῆμα. Ad nouercæ sepulcrum ploras. De inconsiderato, vel simulante. *Item* de rebus, quæ fieri nequeunt.

E

Προσημπόλησα. προσέλαβον.

Προσημπόλησα, Præterea accepi. *Præterea-vendidi. Præterea-lucratus-sum.*

Πρὸς ἠῶ. Πρὸς ἠῶ. πρὸς αὐγὰς ἡλίου.

Πρὸς ἠῶ. Ad auroram. Ad orientem.

Προσηρεικότος. προσαρμόσαντος. ὁ δὲ κατεσκεύασε σοφῶς, καὶ δι' ἃ τούτων προσηρεικότος τὸν πύργον τὰς χελοφόρους μηχανάς.

Προσηρεικότος. Illius qui applicauit, ac adaptauit, & *accommodauit aliquid alicui rei. Vt,* Ille verò porticus fabricauit, & machinas arietiferas per has ad murum *admouit, ac* adaptauit.

Προσηρτημένος. προσκεκολλημένος.

Προσηρτῆσθαι. ἀπηωρεῖσθαι.

Προσηρτῆσθαι. Προσηρτῶ. Appensus. Adglutinatus.

Προσηρτῆσθαι. ἀριθμῶ. δίκαιος. ἀπαιτεῖσθαι. οἱ ὕπατοι τὸ ὅρκια προσῆψαν. καὶ εἰς πάντας ἔφασαν εὐδώσειν μᾶλλον, ἢ ταρκύνιον προσήψασθαι.

Προσηρτῆσθαι. Appensum esse. Adglutinatū-pendere. Προσήψω. Admissuros-esse. Contentos-fore. Appianus. Consules fœdera protulerunt, & coràm omnibus dixerunt, se potiùs cessuros, quàm Tarquinium admissuros, *aut in vrbem receptures.*

F

Προσήψατο. αἰτιατικῇ.

Προσήψατο. Accusatiuo. Recipiet. Suscipiet. Admittet

Προσηρίσατο. φιλικὰ ἐποίησεν. οὐκ ὀλίγους τε δὴ τῶν προσηρίσατο.

Προσηρίσατο. *Vel,* προσηλαύνετο, *non à* προσηλαύνω. *Sed à* προσηλαύζω. *associo, consocio, socium-assumo, in societatem ascisco.* Amica fecit. *Amicos fecit. Sibi-conciliauit, & socios-adiunxit. Vt,* Non paucos ex his sibi-conciliauit, & *socios-adiunxit.*

Περσῆχεν. Perfectum act. à περσάγω. adduco. Pro, περσῆγε aor. act. adduxit.

Προσίασι Dictum Ion. pro comm. προσιᾶσι, vel προσῖσι, simplex ἴσι. Vide Grammat. in ἴω, τὸ πρεσβεύω. Accedunt.

Περσαγόνται. Adducuntur.

Περσήλαι. Accusatiuo. Placet. Admittitur. Gratum-est. Aristophanes in Equitibus p. 209. v. 3. 4. Cęteras quidem *res* mihi placuisti dicens, vna verò non placet mihi Rerum *illarum, quas dixisti*, quòd solus *totum* ius exorbebis, *exhauries*. Pro, Illud verò mihi non placet, quòd solus ius exhauries.

Περσῆχεν. αὐτὶ τ προσῆγε. A

Περσίασι. προσέρχονται.

Περσίασι. προσέρχονται.

Περσίασι. αἰ παπαὶ. ἀρίστει. προσδέχεται. ἀριστοφάνης. τὰ μὲν ἄλλα μ' ἤρεσε τῶν πραγμάτων, ἕνεκ' οὐ προσίεταί μοι. αὐτὶ τὸ οὐ πείθει μοι. ὅτι ὡς μόνος τ ζωμὸν ἐκπροΐσεις.

N O T Æ. B

Τὰ μὲν ἄλλα.] Sic apud Aristophanem in Equitibus pag. 209. v. 3. & 4. legitur, vt legendum apud Suidam.

Τὰ μὲν ἄλλα μ' ἤρεσας λέγων. ἓν δ' οὐ προσίεταί μοι
Τῶν πραγμάτων, ὅτι μόνος τὸν ζωμὸν ἐκπροΐσεις. αὐτὶ τοῦ, ἡ πείθει μοι, ὅτι μόνος & cæt.

Περσιζήσαντες. Assidentes.

Προσίημι. Datiuo. Admitto. Admoueo.

Περσίμεν. Accedimus.

Προσιών. Accedens.

Περσίσατο. Aduersabatur. Impediebat.

Πρόσιχε. Adhære, Accede. Appelle ad. Cratinus. Ne appelle ad barbaros bubulcos. Et Eupolis. Aduerte mentem huc, *attende diligenter*. Et Thucyd. lib. 3. p. 185. D. ἐφοβοῦντο ἢ οἱ ἐν τ πόλεως Πλαταιῆς καὶ τὰ τείχους φρουροὶ, &c. i. Platæenses verò, qui in vrbe erant, & ipsi ex suo muro faces sustulerunt. &c. Sic etiam ὑπίχομαι, polliceor, & Tragici, & Comici dixerunt, vt Aristophanes. Rem istam *me* comprehensurum-esse, *vel, me* susceptur*um esse* polliceor.

Προσιών. Admittens. Recipiens. *Quod admittit, ac recipit aliquid. Vel potiùs (vt ita loqui liceat) accessibile. Epirhetum laudi, ad quem patet aditus, & accessus, ad quem accedi potest.*

Πρόσθημα. Additamentum. Additio. Appendix.

Προσθέσθαι. Addi. Adiungi. Coniungi. In-bello-iuuare. Vt, Pompeio Magno adiungi, non propter metum Romanorum, *quasi Romanos meueret*: sed propter beneuolentiam, qua Regem, *vel, Imperatorem*, & ipsos Romanos prosequebatur.

Προσθῆναι τὰς θύρας. Apponere fores, pro, claudere. Herodotus lib. 3.

Προσθήσω. Datiuo. Addam. Adiungam.

Πρὸς θυμοῦ. Animo gratum. Quod alicui curæ est. Quod alicui est maiori curæ. Vt, Romanis autem ab antiquo, *vel, antiquitùs* patrium *hoc* esse *dicebãt*, præcipuè verò gratum Antonio. Pro, *Hoc verò præcipuè ab Antonio* diligebatur. *hoc si charum erat, vel, erat maxima cura. L.* Ῥωμαίοις. E

Πρὸς θυμοῦ. Pro, *Hoc* ipsis placebat, & gratum erat. Et rursus, Animis verò, bellum non placebat.

Προσκαθεδοῦμαι. Datiuo. Assidebo. Constanter-obsidebo.

Προσκαθῆσθαι. Assidere. In esse. Vt, Quòd enim nulla *rerum* futurarum intelligentia, *vel, cognitio* cuiquam inesset; *hoc* omnes Pœnos in animi-consternationem adduxit.

Προσκαθίστη. Addebat. Præterea-constituebat. Militum numerum augebat, quos in acie collocabat. Aciem-densabat. Vt, Qua parte hostes irrupturos suspicabatur, *illic* aciem-densabat. Pro, *Milites* multiplicabat.

Προσκακοπαθῶ. Datiuo. In-malis-perferendis-perseuero. Vel, Condoleſco-propter-mala-quibus-aliquis-afficitur.

Περσιζήσαντες. προσκαθίσαντες.

Περσίημι. δοτικῇ.

Περσίμεν. προσιχόμεθα.

Περσιών. προσερχόμενος.

Περσίσατο. ἐνεπόδιζε.

Πρόσιχε. τὸ πρόσεχε. περσπῶνος. καὶ μὴ προσίσχε βαρβάροισι βουκόλοις. καὶ Εὔπολις. προσίσχε τ νοῦν τῇδε. καὶ Θουκυδίδης γ'. ἐφοβήσθησαν ἢ καὶ οἱ ἐν τ πόλεως. αὕτω ἢ καὶ ὑπίχομαι, τὸ ὑποσχνοῦμαι. οἵτε ζαγκλαῖ, καὶ ἀριστοφάνης. τὸ πρᾶγμα τοῦτο συλλαβεῖν ὑπίχομαι. C

Προσιών. προσδεχόμενον.

Πρόσθημα. ἡ προσθήκη.

Προσθέσθαι. συμπολεμῆσαι. ἐπεμπόμην τῷ μεγάλῳ προσθέσθαι. οὐ κῦρ δίος τῷ ῥωμαίων, ἀλλὰ κατ' εὐνοίαν τ εἰς βασιλέα τε, καὶ αὐτοὺς ῥωμαίους. D

Προσθῆναι τὰς θύρας, αὐτὶ τ ἀποκλεῖσαι. ἡρόδοτος γ'.

Προσθήσω. δοτικῇ.

Πρὸς θυμοῦ. ἐπιμελέστερον. εἰ ἢ ῥωμαίους ἐκ παλαιοῦ πάνυ, καὶ μάλιστα δὴ πρὸς θυμὸν αὐτωνίῳ, αὐτὶ τοῦ ἠγαπᾶτο.

Πρὸς θυμοῦ αὐτοῖς ἐγένετο, αὐτὶ τοῦ ἀρέστον, καὶ θυμῆρες καὶ αὐθις. τοῖς ἢ, οὐ πρὸς θυμὸν ὁ πόλεμος ἐλήγετο. E

Προσκαθεδοῦμαι. δοτικῇ.

Προσκαθῆσθαι. ἐνυπάρχειν. τοῦ γὰρ μηδεμίαν ἔννοιαν μηδενὶ προσκαθῆσθαι τ μέλλοντος, πάντας εἰς ἔκπληξιν ἤγαγε τοὺς φοινικούς.

Προσκαθίστη. ὅπη ὑποπτοι ἦσαν ἐπιβοήσεσθαι οἱ πολέμιοι, προσκαθίστη. αὐτὶ τοῦ ἐπολυπλασίαζε. F

Προσκακοπαθῶ. δοτικῇ.

A Προσκαλίσαδζ.
Προσκαλοῦμαι αἰτιατικῇ.

Πρὸς καλοῦ ἐγίνετο αὐτῷ.
Πρὸς κάρα καρίζῃς. δηλονότι ὁμοίως καὶ τὸ πρὸς χρῆτα χρητίζεις.

Προσκαρτερῶ. δοτικῇ.

Προσκαταθήσω. ἀντὶ τοῦ ζημιωθείσω. ἀριστο-
B φάνης. κἂν προσκαταθείω γ' ὡς τριώβολον τουτέστι, ζημιωθείω ἂν ἓξ ὀβολούς, ἵνα δῶτρίψῃς μοι ὀμόσαι τοὺς θεούς. οὕτω καταφρονῶ τὴν ὄρκωσιν.

Προσκαύσασα, δηλονότι τὴν χύτραν. προσκαύσασα ἡ θεράπαινα πρόσθου τὴν χύτραν.
Πρὸς καιρὸν ποιῶ. ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς οἱ μὴ δοκοῦντες ἀργύριον, ἀριστοφάνης φέλαγας.

C Προσκεκρικώς. ἐχθρὸς γεγονώς. ὁ γὰρ σεβαστιανὸς προσκεκρικὼς ἤτοι διαγνώμης ὀρθότητα τοῖς κατακοιμισταῖς εὐνούχοις τοῦ βασιλέως, εὐκόλως ὢν δι' εὐπορίαν, καὶ κοῦφος εἰς μετανάστασιν, διεδέχθη τὴν στρατηγίαν.

Πρὸς κενὸν ἀδεῖς. πρὸς ἐρρωγυῖαν ἀδεῖς. δηλονότι πέτραν πρὸς οὖσαν.

Πρὸς κέντρα λακτίζεις. πρὸς κεφάλαιον. οὕτω φησὶν ἀριστοφάνης.
D

Προσκέχυμαι. δοτικῇ.
Προσκέψομαι. σκοπήσω. διεργάσομαι. εἰσελθὼν, καὶ κατανοήσας.

Προσκείμενοι. οἷον. κολλώμενοι. προσηγχόντες. καὶ προσκειμένων τοῖς θυρῶν. στέρεσι, σφαλισμένων. ὁ δὲ, ἐντυχὼν προσκειμένας τὰς θύρας ἀντὶ τοῦ κεκλεισμένας, καὶ τὸν δεσπότην ἐρῶν λαβόμενος ἀπεῖχε, εἶχετο καρτερικῶς, καὶ
E μόλα ἐγκρατῶς. ἐπεὶ δὲ ὑποπιόντων βίᾳ ἀπέκοψαν τὸ σῶν σῶμα τοῦ χειρῶν.

Προσκύνιον. τὸ πρὸ τῆς σκηνῆς θέρμαστρον. ἢ δὲ τύχη παρελκομένη τῇ προφάσει καθάπερ δηλονότι προσκύνιον, παρηγόμενος τὰς ἀληθεῖς διανοίας.

Προσκληδονίζόμενος. ἐπ' ἀγαθῷ ὀπτάζόμενος. ἰώσηπος. ταῦτα τε δὴ προσκληδονίζόμενος, καὶ σαθρὰν μετ' ἐμπειρίας τὴν ἡλικίαν
F ὁρῶν.

Προσκλήσεις. πρὸ ἂς καλεῖτις εἰς δικαστήριον, ἢ βουλὴν κλητῆραι ἔχον. πρόκλησις δὲ χωρὶς τοῦ σ', καὶ προκαλεῖσθαι δηλονότι διαιτητὴν. καὶ οἷον δηλονότι

Προσκαλίσασθαι. Aduocasse. Accersiuisse.

Προσκαλοῦμαι. Accusatiuo. Aduoco. Accerso. Ad me voco.

Πρὸς καλοῦ. Res ipsis præclarè cessit.

Πρὸς Κάρα καρίζεις. Cum Care carizas. De similibus *dicitur hoc prouerbium. Er. ad. Chil. 1. Cent. 2. col. 71. ad. 30.* Vt & illud, Cum Cretensi cretizas. *Eras. ad. Chil. 1. Cent. 2. col. 71. ad. 29.*

Προσκαρτερῶ. Datiuo. Toleranter, ac patienter alicui rei insisto. Persto. Persecuero.

Προσκαταθήσω. Præterea deponam, vel addam. Aristophanes *in Nubibus. p. 119. v. 1.* Vel triobolum præterea deponam, vt iurem. Hoc est, tribus obolis mulctabor, vt mihi permittas iurare Deos, adeò contẽno iusiurandum. *Ita loquitur Strepsiades, qui debitam pecuniam fœneratori denegabat, & iureiurando rem negare paratus erat.*

Προσκαύσασα. De olla *dictum. Vt*, Thracia *serua*, quæ nuper ollam præterea cremauit.

Πρὸς καιρὸν ποιῶ. Opportunè facio. Pro, Verè *faciam quod minor*, nisi restituas *mihi debitam* pecuniam. Aristoph Nubibus. *p. 120. v. 20. 21. 22. Schol. annot. 7.*

Προσκεκρικώς. Inimicus *alicui* factus. Qui læsit, ac offendit aliquem, ac ideo in eius odium incurrit. Vt, Sebastianus autem propter sententiæ, *vel, animi* rectitudinem, factus inimicus cubicularijs eunuchis Imperatoris, cùm facilis esset ob paupertatem, & leuis ad migrationem, illam præturam alteri prætori succedens suscepit. *N. L fortasse. διεδέχθη τὴν στρατηγίαν.*

Πρὸς κενὸν ἀδεῖς. Ad inanem. *i. frustrà* canis. Ad ruptã *petram. i. ad rupem surdam* canis. De frustrà laborante *dicuntur. Er. ad. Chil. 1. Cent. 4. col. 153. ad. 88.*

Πρὸς κέντρα λακτίζεις. Aduersus stimulos calcitras. Aduersus caput *calcitras. N. L.* Sic loquitur Aristophanes. *Eras. ad. Chil. 1. Cent. 3. col. 114. ad. 46. Contra stimulum calces.*

Προσκέχυμαι. Datiuo. Inhiaui,

Προσκέψομαι. Prospiciam. Contemplabor. Considerabo. Accuratè perpendam. Vt, Ingressus, & contemplatus *omnia, diligenter ea considerabo.*

Προσκείμενοι. *Incumbentes. Adhærentes.* Quasi dicas collati, *conglutinati.* Accedentes. Et προσκειμένων τοῖς θυρῶν. *Admotis, &* incumbentibus foribus. hoc est, *clausis & bene* firmatis. Vt, Ille verò nactus fores incumbentes, *vel, impositas*, pro, clausas, & correptis *earum* cardinibus tenaciter, *illis* adhærebat constanter, & valde fortiter. Sed cùm *eum quidam* per vim auellentes, totum corpus à manibus resecuissent, *ille sic humi concidit.*

Προσκινήσομαι. Admouebor. Accedam ad. Aristoph. *in Lysistrata. p. 546. v. 15. Mulier de viro dicit.* Malignè, *parceque meum corpus illi* præbebo, nec ad ipsum accedam. Vt scilicet cum eo congrediar.

Προσκληδονιζόμενος. In bonum ominans. Iosephus. Hæc igitur in bonum *cessura* ominans, & ætatem firmam, & cum *rerum* peritia *coniunctam* videns.

Προσκλήσεις. Vocationes, ad quas aliquis *aliquem* in Iudicium vocat, vel *ad* Senatum, habens viatores, *apparitores, vel stratores, qui reos in Ius vocent.* πρόκλησις verò, *sine σ in prima syllaba, significat prouocationem, ac appellationem ab aliquo vel arbitro, vel iudice ad alium.* Et προκαλεῖσθαι, *significat* prouocare, *vel appellare ab aliquo iudice, vel arbitro, ad alium iudicem, vel alium* ad arbitrum. Et

exempli gratia, ad alicuius mancipij, *seruíque quæstionem habendam vocare*, vel *ad testimonium* alicuius *rei dicendum* addu.cre *in iudicium*.

Προκλησις. *Legendum, vt & in Aldi.cod.* Πρόκλησις. In-ius-vocatio. Et προκαλέσαι. Denunciare *alicui, vt ad certam diem veniat* in iudicium. In-ius-vocare. Demosthen.in *oratione* de Agnis hæreditate.

Πρόκλισις. In-alteram-partem-inclinatio. Animi-in-alteram-partem-propensio. Vt nihil peragere per odium, aut per *beneuolentiam*, & animi-propensionem-in-alteram-partem.

Προκλιτὴν F. προσκλιντρον. Fulcrum, in quo accumbimus, *cui innitimur. In quod nos inclinamus, vt eo nixi, commodius quiescamus.*

Πρόκομμα. Mulcta. Damnum. Scandalum, *Offendiculum. Offensio.*

Προκομιστέον. Afferendum. Aduehendum. Adducendum.

Προκοπήν. Offensionem. Vt, Ille verò Regis amicorum in tantum dissidium, & offensionem venit, vt illi ipsum in aliquod insanabile malum coniicere studerent.

Προκοπὴ δ. Datiuo. Prospicio.

Προκόπων q. d. Præspeculatorum. Speculatorum. Exploratorum. Vt, Traianus autem quosdam falsos nuncios semper per speculatores clàm-spargens *suos militres* assuefaciebat, simul quidem, vt ordine incederent, simul etiam, ne propter formidabiles *nuncios* perturbarentur.

Πρὸς κόρικαν γ. L. κώρυκον, Aduersus saccum exerceri, *se exercere.* De frustrà laborantibus.

Προσκόψῃς. Tuum pedem ad lapidem offendas. Prolædas, *in lapidem impingens.* Minimum autem quiddam significauit per hæc verba, ad lapidem offendas.

Προκώπους. Nautas-remis-vicinos. Remiges, *qui manum ad remos admotas habent, vt remigent.*

Πρὸς Κρῆτα κρητίζων. Aduersus Cretensem cretizans. Prouerbium de frustrà laborantibus. Polybius. Ille verò ignorabat id, quod vulgò dicitur, Aduersus Cretensem cretizans. *Er. ad Chil. 1. Cent. 2. col. 71. ad. 29. Cretiza cum Cretensi.*

Προκρίνειν. Datiuo. Aduersari. Machinationes-aliquas-aduersus-aliquem-excogitare. Resistere. Vt, Siceliotæ, *vel, Siculi*, conspecta *hostium* classe, in munimentis, *vtrimque propugnaculis* se non concluserunt: *sed & ipsi classem instruxerunt, & hostibus obuiam iuerunt, quia* nihil aliud aduersartis aduersari, *resistereque posse* cognouerunt.

Προσκυνεῖ. Propinqdat. *Accedit. Adorat.*

Προσκυνῶ. Adorat. Datiuo *plerunque gaudet.* Sed etiam accusatiue. Vt, Et te adorare Solem Iusticiæ.

Πρόσκυσον. *Imperat. aor. 1 act. à* προσκύω, *grauitono. Osculor. Adoro. pro quo frequentius est* τὸ προσκυνῶ. ῶ. *vnde imperat. aor. 1. act.* προσκύνησον. Adora. *Et per syncopen*, πρόσκυσον.

Προσλαλῶ. Datiuo. Colloquor. Alloquor.

Πρὸς λέοντα. Cum leone damæ committunt pugnã. De illis, qui cum potentioribus certant, & *contendunt. Integrum senarium legas apud Eras. ad. Chil. 2. Cent. 4. col. 472. ad. 74. Ne capreæ contra leonem.*

Πρὸς λύραν ᾄδειν. Ad lyram canere, quemadmodũ socius noster ait. Vt, Moderatè gesta-res est, & ita, vt nec Dei, nec hominum indignatio fuerit-commota. Hæc autem manifestè est illa, de qua ad lyram canimus.

βάσανον τινος ἀνδραπόδου, ἢ μαρτυρίαν ἢ δί τινος βαλεῖν. A

Πρόσκλησις. ἡ εἰς δικαστήριον κλῆσις, καὶ προσκαλέσαι, τὸ ἐξαγγέλλειν εἰς δίκην. δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ ἀγνίου κλήρου.

Πρόσκλισις. ἑτερομέρεια. μὲν δίκαιον εἶναί τι κατ' ἔχθραν, ἢ κατὰ προσκλισιν.

Προσκλιτὸν. ἐν ᾧ ἀκουμβίζομεν. B

Πρόσκομμα. ζημία. βλάβη. σκάνδαλον.

Προσκομιστέον προσενεκτέον.

Προσκοπὴν. πρόσκρουσιν. ὁ δὲ, τὴν τοῦ βασιλέως φίλων δὴ τοσοῦτον εἰς διαφορὰν ἦλθε, καὶ προσκοπὴν, ὥστε καὶ δόξαι αὐτοὺς βεβαλεῖν αὐτὸν ἀνηκέστου τινὸς κακοῦ.

Προσκοπῶν δοτικὴ.

Προσκόπων. προφυλάκων. ὁ δὲ τραϊανὸς τινας ἀγγελίας ψευδεῖς διὰ τῶν προσκόπων ἀεὶ κεδαννὺς, εἴθιζεν ἅμα μὲν εὐκόσμως πορεύεσθαι, ἅμα δὲ πρὸς τὰ φοβερὰ μὴ ταράττεσθαι. C

Πρὸς κόρικον γυμνάζεσθαι δὴ τῶν διακενῶς μοχθούντων.

Προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. αὐτὶ τοῦ προσπταίσῃς. τὸ σμικρότατον δὲ τῶν προσκόψαι τῷ λίθῳ δηλοῖ.

Προσκώπους. τοὺς πρὸς ταῖς κώπαις ναύτας. τοὺς κωπηλάτας. D

Πρὸς κρῆτα κρητίζων. παροιμία δὴ τῶν μάτην πονούντων. πολύβιος. ὁ δὲ ἠγνόει τὸ δὴ λεγόμενον πρὸς κρῆτα κρητίζων.

Προσκρούειν. δοτικὴ. ἐναντιοῦσθαι. ἐπιχειρεῖσθαι. οἱ σικελιῶται τὸν τόλον ἰδόντες, οὐκ ἐν τοῖς ὀχυρώμασι καθεῖρξαν αὐτοὺς. οὐκ ἄλλο προσκρούειν ἔδοξαν τοῖς ἐναντίοις οὐδὲν ἔγνωσαν. E

Προσκωεῖ. προσεγγίζει.

Προσκωεῖ. δοτικὴ, καὶ αἰτιατικὴ ἦν, καὶ τὸ προσκωεῖν τὸν ἥλιον δικαιοσύνη.

Πρόσκυσον. προσκύνησον.

Προσλαλῶ. δοτικὴ.

Πρὸς λέοντα. δορκάδες ἀπλοῦσι μάχιμον. δηλοῖ τοὺς κρείττονας ἐριζόντων. F

Πρὸς λύραν ᾄδειν. τὸν ἐπαίνων ἡρμόσ. μετρίως ἐπαινεθη, καὶ οὐχ ὡς ἂν κινῆσαι θεοῦ τι, ἢ ἀνθρώπων νέμεσιν. αὐτὴ μὲν τοι σαφῶς δῆλη, ἣν πρὸς λύραν ᾄδομεν.

Προσμαρ

A Προσμάρτυρῶ. αἰτιατικὴ, καὶ δοτικῆς. προσμάρτυρῶσι τόδε. καὶ προσμάρτυρῶσι τόδε.

Προσμαρτύρω. Accusatiuo, & datiuo. Vt, προσμ. &c. i. Attestor hoc tibi. Vel, Hac de re tibi testimonium dico. Et προσμαρτύρω σι τόδε. Idem. q. d. Hoc apud te testor.

Προσμειδῶ. δοτικὴ.

Προσμειδῶ. Datiuo. Arrideo.

Πρός νυῶ σε μίξος.

Πρὸς νυῶ. Iambici versus, qui leguntur apud Sophoclem in Philoctete. pag. 402. f.

Πρός τε πατρὸς, ὦ τέκνον,
Πρός τ', εἴτι σοι κατ' εἶκὸν ὄζει προσφιλές,

Ergo te per patrem, pérque matrem, ô fili,
Pérque id omne, Si quid tibi in ædibus est charum,

B Ἱκέτης ἱκνοῦμαι. μὴ λίπῃς μ' οὕτω μόνον.
Ἔρημον ἐν κακοῖσι τοῖσδε γ' οἷς ὁρᾷς,
Ὅσοις τ' ἐξήκουσας ἐναίοντά με.

Supplex oro, ne relinquas me sic solum,
Desertum in malis istis, quæ vides,
Et in quibus audiuisti me inhabitare. i. quibus me perpetuò vexari audiuisti.

NOTAE.

Πρὸς νυῶ σε μητρός.] Apud Sophoclem in Philoctete. pag. 402. legitur, vt hîc legendum.

Πρὸς νυῶ σε πατρός, πρός τε μητρὸς, ὦ τέκνον. Et,
--Τεῖσδ', εἴτι ἐρᾷ. pro, οἶσι. Et,
Ὅσοισί τ' ἐξήκουσας.--

Similem obtestationem habemus & apud Virgil. Aen. 4. pag. 299. vbi Dido sic Æneam alloquitur.]

Mène fugis? Per ego has lachrymas, dextrámque tuam te,
C *Quando aliud mihi iam miseræ nihil ipsa reliqui:*
Per connubia nostra, per incœptos hymenæos,
Si bene quid de te merui, fuit aut tibi quicquam
Dulce meum; miserere domus labentis, & istam,
Oro (si quis adhuc precibus locus) exue mentem.

Sic & Palinurus Aen. li. 6. pag. 255. Æneæ dicit.

Quod te per cœlos iucundum lumen, & auras,
Per genitorem oro, per spem surgentis Iuli,
Eripe me his inuicte malis. --Erat.

Προσόδια. δοτ. τὰ ἢ προσόδων. οὕτω ἡ ἐλεγον τὰς προσταγμάτας ζῴοις θυσίας πομπάς. καὶ προσόδια, τὰ εἰς πανηγύρεις θεῶν πεμπόμενα, ἢ ἐφ' ἡμῖν λυομένων λεγόμενα. προσόδια. ὑμνοι. ἀφ' ἧς προσῳδοῦ.

D Προσόδια. Supplicationes. & ad altaria, pulmentaria. Deorum obsecrationes. Dicta sunt autem παρὰ τὴν προσόδων. i. ab accessu ad Deorum templa. Sic autem vocabant pompas in Deorum honorem agi solitas. Apud Aristoph. in Auibus pag. 401. v. 18. Schol. annot. 11. vnde Suidas, legitur pro, τομπὰς, θυσίας. i. sacrificia, quæ Diis fiebant. Vel, vultimas, quæ Diis adductæ mactabantur, ac offerebantur. Item προσόδια vocantur poemata, quæ in Deorum solennibus conuentibus, & supplicationibus, ac obsecrationibus canebantur, quæ à Lyricis dicuntur, Prosodia, Hymni. Principium prosodii præclarum extat apud Aristoph. in Equitibus. p. 253. v. 28. & 29. Schol. annot. 9. legunt ἀρχὴ προσῳδίας, & Pindari versus esse tradunt. Vide locum. L θεᾶς ἵππον.

Τί κάλλιον ἀρχομένοισιν, ἢ καταπαυομένοισιν,
Ἢ θεῶν ἵππων ἐλατῆρας ἀείδειν;

Quid pulchrius incipientibus, aut desinentibus,
Quàm velocium equorum agitatores celebrare?

E Πρόσοδος. εἴσοδος. ἡ παρουσία ὡς Θουκυδίδῃ, καὶ ἕτεροι. ὁ δὲ καισαρ ἐπὶ τῇ προσόδου μόνης τούτους κατέπληξε. τυτῃσι, παρουσίᾳ.

Πρόσοδος. Accessus. Aditus. Reditus. Prouentus. Collatio. Tributum. Vectigal. Præsentia, vt Thucydides, & alij. Vt, Cæsar autem accessu solo, id est sua præsentia, hos perterrefecit.

Προσοδώδησαν. προσώζησαν. ζυτὸν.

Προσοδώδησαν. 3. pers. pluſq. perf. med. plur. per systolem formata ex προσοδώδησαν. quod à προσόζω. fut. προσόσω. med. comm. προόδω, vel προεῶδω, & Attice, προσόδωδα pluſq. perf. προσοδώδεα. vel. 3. plur. προσοδώδησαν, & προσοδώδησαν. & προσώζησαν. Idem. Sed hoc à circunflexo προσοζέω. ῶ. fut. προσοζήσω, & προζέσω. aor. 1. act. προσώζησα. & προσώζεσα. vnde 3. plur. προσώζεσαν. Tetrum-odorem-emiserunt. Oluerunt. Computruerunt.

F Προσακτίλλω. τὸ αἰγιαλῷ προσαγγίζω. καὶ προσακτίλαντες. προσορμίσαντες.

Προσακτίλλω. Ad-littus accedo. Ad-littus appello. Et προσακτίλαντες. Ad-littus appulsi.

Προσομιλῶ. δοτικὴ.

Προσομιλῶ. Datiuo. Colloquor. Cum-aliquo-uersor.

Πρὸς ὄνομα, καὶ ὄνομα δηλονότι.

Πρὸς ὄνομα. Ad nomen. Ad verbum. Secundùm nomen scilicet.

Προσουδίζει. τὰ ἐδάφει προσκρούει. ἐκ τοῦ ἵππου ῥίψας, προσουδίζει χαμαί.

Προσουδίζω. Solo, vel pauimento allidit. Humi prosternit. Vt, Eum de equo deiectum, humi prosternit.

Προσουδίζει. In pauimentum proiicit. Humi prosternit. Vt, Ille verò illum sustulit sublimem, & humi prostratum interfecit.

Προσουείς. Idonei. Apti. *q.d. Illius, qui secundo vento fertur, ac ideo feliciter rem gerit.*

Προσοχή. *Attentio. Consideratio.* Accurata victus ratio. Sui corporis oportet moderatam gerere curam. *Vel, suum corpus moderatè curandum est,* nec vt vitæ-studiosus *faceret*, nec elegantiæ causa, neque tamen *est* negligendum, sed ita curandum, vt per tuam accuratá victus rationem, ad pe. pauca indigeas medicina. *i. medicorum opera*, & pharmacis, & epithematibus, intus, & extra. *i. medicamentis, quæ deglutias, & in corpus demittas, & emplastris, quæ foris ad corpus admoueas.*

Προσοχείσα. Datiuo. N. L. *fortasse*, Προσοχ. σω. *Ad-littus-appellam. à* προσοχίζω. *i. ad-littus-appello. Item, Odi, abominor, Offendo. Offendor.*

Προσοχίσματα. Scriptura, sic vocat Idola. Et ἀπροσόχθισα. Mihi displicuit aliquid. Odi. Abominatus sum. *Epistol. ad Hebræos. cap. 3. v. 10. & v. 17. Sic verbum hoc accipitur.*

Πρὸς ὄψιν. In conspectum. Ad contemplationem. Sophocles *in Oedipo Colonæo. p. 323. v. 7. 8. 9.* Hæ verò *duæ sorores*, Euchlox Cereris, *q.d. bene-virentis, in excelsum, ac prorsùm* conspicuum Pagum profectæ, hæc mandata patri. *i. aquam, quam vt asserret, mandarat*, Veloci attulerunt cum tempore. *i. celeriter.*

Προσουδίζει. πρὸς τὸ ἔδαφος ῥιπτεῖ. ὁ ἢ, αἴρας μετέωρον, προσουδίζει τ. κ᾽ ἀποκτείνει. A

Προσουείς. ἐπιτηδείους.

Προσοχή. ἀκριβὴς ἐπιμέλεια διαίτης. τῆ ἰδίᾳ σώματος ἐπιμελητικῶς δεῖ ἔχειν ἐμμέτρως. ἔστι ὡς ἄν τις φιλόζωος, οὔτε πρὸς καλλωπισμόν. οὔτε μὴν ὀλιγώρως, ἀλλ᾽ ὥστε δεῖ τὴν ἰδίαν προσοχὴν εἰς ὀλίγα πάνυ ἰατρικῆς χρήζειν, φαρμάκων, καὶ ἐπιθεμάτων ἐντὸς, κ᾽ ἐκτός. B

Προσοχείσω. δοτικὴ.

Προσοχθίσματα. ἡ γραφὴ καλεῖ, τὰ εἴδωλα, κ᾽ προσώχθισα. δυσηρεστήθην. ἐβδελυξάμην.

Πρὸς ὄψιν. πρὸς θεωρίαν. σοφοκλῆς. τὼ δ᾽ ἐξ Εὐχλόου δύ᾽ ἀμφιπτερε εἰς πλησίον πάγον μολοῦσα, τὰς δ᾽ ὑπὲρ λόγου πατρὶ ζεφυρώδεσιν ζωὴ χρόνῳ. C

NOTAE.

Τὰς δ᾽ ἐξ Εὐχλόου.] Sic apud Sophoclem in Oedipode Colonæo. pag. 323. legitur,

Τὼ δ᾽ Εὐχλόου δύ᾽ ἀμφίπτερε εἰς ἑσπέρας
Πάγον μελαίνης, τὰς δ᾽ ὑπὲρ λόγου πατρὶ
Ταχεῖ πέρασαν ξὺν χρόνῳ. —Vide Schol.

Πρόσω. Ante. *Vltra. Procul.* Vt, Iotomæ autem, quamuis à morte non procul abesset, caput amputari iussit, ne maleficorum mortem effugeret.

Πρόσω. Pro, ἀπωτέρω. Longiùs. Procul. Rectam *viam. i. rectè* videbatur ire, vt Seleuciam. Non procul enim ab ipsis Seleuciam esse *dicebant*: quippe quòd 20. dierum iter, ad summum abesset. L. τὸ πλεῖον Et rursus. Habebat autem pedites non procul à 20. millibus. Pro, non plures 20. M. *Vel potiùs, non pauciores* 20. M. *Vel, pedites circiter* 20. M.

Προσῳδία. Prosodia, & Prosodium. Hymnus. *q.d. Accentus.*

Προσώκειλαν. Ad-littus-appulerunt.

Προσωπεῖον. Vultus. Persona. Larua. Speciosa-causa. Prætextus, siue prætextum. Color. Simulata-causa.

Πρόσωπον. Vultus. Facies. De Deo *dictum.* Ipsius apparitio. *manifestaque Dei præsentia, qua se spectandum aliquibus præbet, ita vocatur.* Dauid. Christi vero vultus est contra eos, qui mala faciunt. Item *Dei vultus appellatur* ipsa malorum depulsio, & bonorum suppeditatio.

Πρωτέρω. Viteriùs. Longiùs.

Προσόχθικε. Offendit. Vel, Offensus est. Allisit, vel allisus est. Inde dictum, quòd ea, quæ natant in mari, ad littora allidantur.

Προσόχθισα. Detestatus sum. Abominatus sum. Aliquid mihi displicuit. *Epist. ad Hebræos. c. 3. v. 10. & 17.* Et Pisides Si verò rursus ociatur, & appellit-ad ebrietatem. *i. & indulget ebrietati. Sic enim iam* τὸ προσοχθὲν. *videtur accipiendum per translationem ductam ab illu, qui ad littus appellunt.*

Προσπαλαίω. Datiuo. Colluctor. Obluctor.

Πρόσω. ἴμερον δὲν. ἰωτόμιον ἢ καὶ πρὸ οὐ πρόσω τοῦ τεθνάναι ὄντα ἀποτμηθῆναι τὴν κεφαλὴν κελεύει, ὡς μὴ ἐκφύγῃ τὸν τῆ κακούργων θάνατον. D

Πρόσω. ἀντὶ τοῦ ἀπωτέρω. δ᾽ Θᾶσαν ἰέναι ἐλαύνειν ὡς δὴ στελέχειαν. ἦν γὰρ οὐ πρόσω σφῶν τὴν στελέχειαν. ἅτε εἴκοσιν ἡμερῶν ὁδὸν τῆ πλείστων. ἀπέχουσαν. καὶ αὖθις. ἔχει ἢ καὶ πεζοὺς οὐ πρόσω τῆ δισμυρίων. ἀντὶ τοῦ οὐ πλείους.

Προσῳδία. καὶ προσῴδιον, ὁ ὕμνος.

Προσώκειλαν. προσώρμισαν. E

Προσωπεῖον. πρόχημα.

Πρόσωπον δὴ θεοῦ, ἡ δηλοφάνεια αὐτοῦ. δηλοῖ. πρόσωπον ἢ χριστοῦ δὴ ποιοῦντας κακά. κ᾽ ἡ λύσις τῆ πονηρῶν, καὶ τῆ ἀγαθῶν ἡ χορηγία.

Προσωτέρω. περαιτέρω.

Προσόχθικε. προσκέκρουκε. προσκέκρουκεν. ὅσα τὰ ὀλιγοχρόνια ταῖς ὄχθαις προσκρούει. F

Προσώχθισα. ἐβδελυξάμην. δυσηρεστήθην. κ᾽ πεπίθησι. εἰ δ᾽ αὖ χολοῖ, κ᾽ προσοχθεῖ τῇ μέθῃ.

Προσπαλαίω. δοτικὴ.

Προσ-

A Προσπελάζει. προσεγγίζει.
Προσπαθῶσι. αἰτιατικῇ.

Προσπάλτιος.
Πρόσπαλτα. δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος. ζήτει ἐν τῇ Δραχμιδῇ.

Προσπαταλδύσω. προσπήξω. ἀριστοφάνης πλούτῳ. ὥσπερ καὶ ὠφροσπαταλδύσω τουτωὶ εἰώθασι γὰρ κατίνῳ, καὶ ἄλλοις δένδροις προσπατταλδεῖν ἀναθήματα, καὶ κωλάς, Β καὶ κεφαλία, πρὸς ὃ καὶ προσπαλῶ βασκανίας οἱ γεωργοὶ, πρὸς τὸ μὴ ξηραίνεσθαι τὰ αὐτῶν γεωργήματα.

Προσπαίζω. δοτικῇ.

Προσπαίω. δοτικῇ.
Προσπελάζει. προσεγγίζει.
Προσπίπτῃ. συμβῇ. αἰσθητὸν τάχος.

Προσπιόντων. ἀγγελθέντων. πολύβιος. C προσπιόντων δὲ τούτων εἰς τάραντα, καὶ τοὺς θουρίους, ἠγανάκτει τὰ πλήθη.

Προσπηδῶ. δοτικῇ.
Προσπίπτουσαι. συναντῶσαι.

Αἱ δι' γυναῖκες κατὰ τὰς ὁδούς.
Προσπίπτουσαι τοῖς ἀπὸ δείπνου.

Προσπιπτούσης. ἀντὶ τῆς ἀγγελλομένης. D

Προσπίπτω. δοτικῇ.

Προσπεφυκότος. ἀπρίξ οὖν, ὅλῃ δυνάμει ἰσχυρῶς ἀσφαλῶς. καὶ ἀπρίξ προσπεφυκότος. ὃ οὐκ οἷόν τε ἀπρίξασθαι διὰ τοῦ σύγχυσιν.

Προσπορδομένων. προσερρυμένων μεθ' ἱκετηρίας. προσπορδομένων δὲ αὐτῷ τῶν ἠδικημένων, τοὺς μὲν, διέσυρε χλευάζων. τῷ δὲ, κατεσείετο. τοὺς δὲ, ἐξεπλήττετο λοιδορῶν. E

Προσπορισθέν. δαπανηθέν. προσδιατεθέν.

Προσπταίω. δοτικῇ.

Προσπτύξομαι. προσκυνήσω μου. ἐμπλακήσομαι.

Προσπτύσω. δοτικῇ. F

Προσποιεῖσθαι. αἰτιατικῇ. οἰκειοποιεῖσθαι ἢ πλάττεσθαι, καὶ ὑποκρίνεσθαι γνώσεις οἱ φεύγοντες ὡς βέλτιστος δύνασθαι, καὶ προσποιεῖσθαι τὴν Ἰταλίαν ἐθέλοντες, ἐκ συμμαχίας βουλεύεσθαι. καὶ προσποιούμενος. καὶ οὐ δοκοῦν εἰ ἐκείνῳ ἔχειν προσ-

Προσπελάζω. Accedit. Appropinquat.

Προσπαθῶσι. Accusatiuo. Te dilapido. Tuas facultates prodigo, minuo, dissipo, consumo. *Vide Lex. Graecolat. in* Σπαθᾶν, *& in* Σπαθίσω.

Προσπάλτιος. Prosspaltius.

Πρόσπαλτα. Prospalta, municipium Acamantiæ Tribus. Quære in voce Δραχμιδῆ.

Προσπαταλδύσω. Ligneis-clauis-affigam. Affigam. Aristoph. Pluto. *pag.* 46. *v.* 1. Vt oleastro *res istas* affigã itti. Solent enim agricolæ oleastro, & aliis arboribus affigere donaria, & armos, & caluas, ad fascini propulsationem, *vel, ad auertendum fascinum*, ne sua rustica-opera arescant. *Lxõλα. victimarum membra.*

Προσπαίζω. Datiuo. Colludo. Alludo. Cum-aliquo-iocor.

Προσπαίω. Datiuo. Plagam, siue vulnus infligo.

Προσπελάζει. Accedit. Appropinquat.

Προσπίπτῃ. Per-se-subiunctiuum. Acciderit. Contigerit.

Προσπιόντων. Nuntiatis. *Repentè-delatis. Irruentibus. Irrumpentibus.* Polybius. His verò Tarentum, & ad Thurios repentè-delatis *atque nuntiatis, ob istum rerum insperatarum nuntium* indignabantur populi.

Προσπηδῶ. Datiuo. Insilio. Aggredior.

Προσπίπτουσαι. Simul-occurrentes. Obuiam-euntes. Occurrentes. *Aristophan. in Ecclesiazusis. pag.* 300. *ver.* 39. 40.

Ipsæ verò mulieres in biuiis
Occurrentes viris *à cœna* redeuntibus, hæc dicent, huc ad nos venite.

Προσπιπτούσης. Illius, quæ nuntiatur. Nuntiatæ. Nuntiatâ.

Προσπίπτω. Datiuo. Incido. Ittuo. Impetum facio. Occurro.

Προσπεφυκότος. Adnati. Cohærentis. *Et aduerbiũ* προσπεφυκότως. *q.d. Adhærenter. Adhærendo. Cohærendo, Strictè.* Tenaciter. Totis-viribus. Fortiter. Non-lubrice *sed firmiter, & ita vt non labatur.* Et ἀπρὶξ προσπεφυκότος dicitur dere, quæ firmiter adhæret, *& cum aliqua re adeò cohæret, vt ab ea non facilè possit auelli*, quam secare, *& ab ea separare* nullus potest, ob *vtriusque rei* confusionem. *i. coniunctionem, quòd ita coaluerint, & concreuerint, vt altera ab altera separari facile nequeat.*

Προσπορδομένων. Accedentium cum supplicibus oleæ ramis lana obnolutis. Vt, Cùm autem illi, qui læsi fuerant, *vel, qui fuerant iniurijs affecti*, ad ipsum supplices accederent, *ille* alios quidem deridebat, cauillis infectans, in alios verò insurgebat, *& manibus minas ipsis intentabat*, alios verò, conuicians. *i. conuiciis* perterre faciebat.

Προσπορισθέν. Excogitatum. Præparatum. *Præterea-paratum. Insuper-suppeditatum. Id, ad quod via est præparata. vt* προσδιδόν legatur.

Προσπταίω. Datiuo. Offendo-ad. Impingo-in.

Προσπτύξομαι. *Complectar.* Adorabo. Circumplicabor. *Amplector.*

Προσπτύσω. Datiuo. Circumplico. Amplector. Adoro. Saluto. Amicè-excipio.

Προσποιεῖσθαι. Accusatiuo. Sibi-vendicat. Suum-facit, vel, fingit, & simulat. Vt, Franci, cùm Bellisariũ rem-feliciter-gerere cognouissent, & Italiam sibi vendicare cuperent, de belli-societate *cum eo* ineunda deliberarunt. Et προσποιούμενος. Simulans. Vt καὶ οὐδὲν τοιοῦτον. &c. i. Et nihil prorsus in se, *vel, in sua potestate, si*

habere simulans. Et, Illi verò non sibi vendicant, *non adiimuant: sed negligunt, & deserunt* Romanos afflictos, quamuis ab antiquo summi ipsorum amici essent.

Προσρῆξαι. Irrumpens. Irruens. Quod-irrupit. Quod-irruit.

Προσρήσεσι. Allocutionibus. Appellationibus. Salutationibus. Et προσρησις. Allocutio. Appellatio. Compellatio. Oratio per denuntiationem dicta, *vel habita. i. Oratio, qua quis aliquid alicui denuntiat, promittit, ac pacisciturPactum certa verbis comprehensum, ac expressum. Pactio certa verbis facta. Vt,* Sadibulus Turcorum dux significauit, Romanorum amicum, sibi quoque non minùs amicum, & inimicum pariter *esse, & in eodem haberi numero*, quia Romani tunc Persis bellum-faciebant pactione-certis-verbis-facta, *quam non seruarant, vt promiserant*, cùm tamen oportuisset hoc esse, *fierique communi consensu*, in tempore *statuto*, vt & ipse Persas aggrederetur *eodem tempore*.

Προσριζα. προρριζα. Cum-ipsis-radicibus, *vel, radicitùs, euulsa, secta, cæsa.* Appianus. Arbores cum-ipsis-radicibus cædebat, ne rursus nascerentur, *ac germinarent.*

Προσαξις. Prostàxis, q.d. Adordinatio, est, quum ab vtraque parte acici, vel ab altera *tantum*, in ipso cornu, agmen aliquod additur vniuersæ phalangi, recta versus frontem aciei.

Προσασία Patrocinium. Patronatus. Auxiliũ. Propũgnatio Defensio. Vt, Ille verò Publium emisit cũ magno patrocinio, *quod idem valet, ac si diceret, cum magnis* copiis, *& cum magna* potestate, *vel, autoritate.* Et rursus. Et suam familiam corruisse *dicebat*, propter studium, & patrocinium, *quo propensus erat* in hanc partem.

Προσασία. Patrocinium. Patronatus. Auxilium. Defensio. Propugnatio. Demosthenes in *oratione* contra Oneratorem. Hæc nónne *sunt* certissimum, *minimeque dubium* patrocinium? Pro, auxilium? Quum aliquis patrocinatur *alicui*, & auxiliatur illi, cui fit-iniuria? Aeschines in *oratione* de falsa-legatione *sive, de legatione-perperam-gesta. I.* τῆς παραπρεσβείας. Et, ἡ Καδμεία. *Sic Harpocrat. vnde Suidas*, Athenienssium *i. Athenarum* arcis vestibula *dicebant* esse transferenda in Cadmeę patrocinium, *& defensionem.* Didymus ait τὴν προσασίαν positam esse pro voce ἡ προσάσους, quasi dicas, Prostitutionis, hoc est pro illa *muliere*, quæ à quibusdam vocatur προσαί. ὁ προσάδης. *i.* Prostibulum, *scortum, quod prostat, meretrix, quæ pudicitiam suam prostituit, suique corporis copiam pecunia cuiuis facit.*

Προσάσω. Datiuo. Impero.

Προσατεύω. Genitiuo. Præsideo. Præsum. Patrocinor.

Προσατῆ. Accusatiuo. Præsidet. Præest. Patrocinatur Præfectus est. Iuxta-sequitur. Latus-cingit.

Προστασία. Patrocinium. Defensio. Præfectura. *Per τὰ scribitur.* προσασία *verò, quod idem significat, per α scribitur.*

Προσάτης *f.* προστάτης. Supplex. Ille, qui stat ante aras. *Vel. Ad aram adstans. Sophocles in Oedipo Colonæo pag.* 30.. *introducit Oedipum hæc Theseo dicentem*, Noui, audiens ex istis *meis filiabus*, quisnam sit ille supplex, *de quo verba mihi facis.*

προσύμβιος. οἱ ἢ, οὐ προσποιοῦνται κακουμένους Ῥωμαίους, καὶ περ αὐτῶν φίλοι ὄντες παλαιοῦ εἰς τὰ μάλιστα ὄντες. A

Προσρῆξαι. προσρήξαι.

Προσρήσεσι. προσαγορεύσεις καὶ προσφωνήσεις. προσαγόρευσις λόγος, κατ' ἐπαγγελίαν λεγόμενος. ἐσήμηνε σιλιβούλης ὁ τῶν Τούρκων ἡγεμών, ὡς ὁ Ῥωμαίων φίλος, οὐχ ἧττον καὶ αὐτῷ ὀθωμανίδι εἶη, καὶ ὁ αὐτὸς ἐχθρὸς ὁμοίως, ἐπειδὴ πιστεύεται Ῥωμαίοις πέρσας ἐπολέμουν ὅτε τῇ προσρήσει, δέοι B ἅμα ἐν καιρῷ, καὶ ὡς τὸν ὁμόσαι πέρσας.

Περίζα σὺν τοῖς ῥίζαις. ἀππιανός. τὰ δένδρα ἔκοπτον περίζα, τὸ μὴ πάλιν φῦναι.

Πρόσαξις. προσαξίς ἐστιν, ὅταν ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν τῆς τάξεως, ἢ ἐκ θατέρου κέρως αὐτῆς, προστεθῇ τι σῖφος τῇ πάσῃ φάλαγγι κατευθὺ τοῦ μετώπου τῆς τάξεως. C

Προσασία. βοήθεια. ὁ ἢ, ἐξέπεμπε τὸν πόπλιον, μετὰ μεγάλης προσασίας. δυνάμεως. ἐξουσίας. καὶ αὖθις καὶ τὸν ἴδιον οἶκον ἐσφαλκέναι, δι' ἃ τὴν προσασίαν. τοῦτο τὸ μέρος ὁρμῶν.

Προσασία. δημοσθένης ἐν τῷ κῆ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. ταῦτα οὐχ ὁμολογουμένη προσασία, αὐτὴ ἡ βεβαία. προῖσαμένου τινός, καὶ βοηθοῦντες τῷ ἀδικουμένῳ. εἰσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας. εἰς δὲ τὰ τῆς τῶν Ἀθηναίων ἀκροπόλεως προπύλαια μετενεγκεῖν εἰς τὴν προσασίαν τῆς Καδμείας. δίδυμος τὴν προσασίαν φησὶ κεῖσθαι, αὐτὴ τὴν προστάσεως. τουτέστι, τὴν οἷον ἐκείνην προστάδος καλουμένης. D

Προσάσω. δοτικῆ.

Προσατεύω. γενικῆ.

Προσατῆ. αἰτιατικῆ. προηγεῖται. προέστηκε. παρακολουθεῖ. E

Προσατεία προσασία ἡ.

Προσάτης. ἱκέτης. ὁ προεστηκὼς τῶν βωμῶν. ἔξωθεν ἀκούων τῶνδε, ὅς ἐστ' ὁ προσάτης βούλομαι. F

NOTAE.

Προσάτης.] Fortasse melius, si legas προσσάτης. Nam in Græcis Scholiis apud Sophoclem in Oedipo Coloneæ pag. 309. scribitur, προσάτης. ὁ ἱκέτης. ὁ προεστηκὼς τῷ βωμῷ. i. supplex adstans ad aram. Et apud Suidam ita scribendum videtur. Hinc enim ille sua deprompsit. At ὁ προεστηκὼς τῶν βωμῶν. Ille, qui stat ante aras. ὁ παρὰ τοὺς βωμοὺς ἱκέτης. pag. 313. v. 4. τὸν θεὸν προσάτην vocat, Dei supplicem. Sed & ibi suspicor προσσάτην scribendum. In textu Suidæ, verbum βούλομαι redundat, nec illic extat apud Sophoclem. Quare expungendum. Præcedentia Poetæ verba nostram coniecturam confirmant.

A

Προστάτης. οἱ τῶν μετοίκων ἀθλοῦντι προϊστηκότες, προστατοῦντες. ἐναγκαῖον γὰρ ἦν ἑκάστῳ τῶν μετοίκων, πολίτην τινὰ ἀθλοφόρον ἑαυτῷ προστάτην.

Ἐμοὶ δ' ἴσον μὲν τῆς δι' χώρας μέλει.
Ὅσον περ ὑμῖν. ἄχθομαι δὲ, καὶ φέρω.
Βαρέως, τοὶ τ' πόλεως τοιαῦτα πράγματα.
Ὁρῶ γὰρ αὐτὴν προστάτην χρωμένην.

B Ἀεὶ πονηροῖς. κἂν τις ἡμέραν μίαν
Χρηστὸς γένηται, δέκα ποιητὸς γίγνεται.

Προστάτις δὲ θηλυκῶς, ἧς τὸ ι. προστάτιδος, ἡ γλωσσή.

Προσαπτῷ. ὁ ἐπιτρέχων. σοφοκλῆς.

- Ἀλλ' ὁ προσαπτῷ.
Χρόνος δίκην μ' αἰὲν ὡς θανουμένῳ.

mortem mihi semper proposuit, ac intentauit.

Νῦν δ' ἡμέρᾳ γὰρ τῇδ' ἀπηλλάγην φόβων.

C Προστεθέντος. συνελθόντος. τοῦ δὲ ὠφελίμου προστεθέντος τῷ αὐδρὶ, καὶ διακόνου αὐτῷ τοῦ τῶν ὑπηρετῶν ὑπουργίαν.

Προστέτηκεν. προσκεχόλληται.

Προσηθιδίων. ἐξελθόντες μεγάλοι δύο μὲν τύποι, καὶ προσηθιδίων, εἰδίοντο μηδὲν ἀνήκεστον βουλεύεσθαι περὶ τοῦ πόλεως. τυπῶν, εἰκόνες μέχρι στήθους.

D

Πρόσηθί μοι. προσίθεμαι δὲ, δοτικῇ. Genitiuo. προσίθεμαι verò, dativo. Adiungor. Me adiungo.

Πρὸς τῇ πύλῃ Ἑρμοῦ. δημοσίᾳ ἐν τοῖ καλοῦ ἐνέργου. φιλόχορος φησὶ κεῖσθαι τοῦ πρὸς τῇ πυλίδι Ἑρμοῦ. ὡς ἀρξάμενοι τειχίζειν τὸν πειραιᾶ οἱ ἐννέα ἄρχοντες, τοῦτον ἀναθέντες, ὑπέγραψαν οὕτω.

Ἀρξάμενοι πρῶτοι τειχίζειν οἵδ' ἀνέθηκαν.

E Βουλῆς καὶ δήμου δόγμασι πιθόμενοι.

Προσήσας. προσαγαγών.

Πρόσηκ' ἀναγκαίας τυχης. ἐπίκουροι γένεσθε κατεπειγούσης συντυχίας.

Προσιβάδιος. ὁ δὲ, κατώκει ἐν σπηλαίῳ προσιβάδας ἐστετυπωμένας ἔχοντι κατὰ τὴν πέτραν.

Πρὸς τιμῆς. ἦν δὲ, ὁ φιλόσοφος πρὸς τιμῆς παρὰ βασιλεῖ.

Πρόσιμα. ἐπίχειρα. τισὶ δὲ μὲν τοῖς κακοῖς F βουλευομένοις δίδωσι τὰ πρόσιμα ἢ δίκη. καὶ πρόστιμον. ζημία ἐπίτιμον. ἐν ἀναγραφῇ. πολύβιος. ἐν δὲ ῥωμαίοις θάνατος ἦν πρόσιμον τῆς ἐφεδρείας λιπόντι τὴν τάξιν. καὶ αὖθις. οἱ δὲ, ἐδίκασαν τοῦ βασιλεῖ πεντήκοντα τάλαντα πρόσιμον τῆς ἁμαρτίας.

Προστάτης. Patronus. Inquilinorum Athenis *degentium* patroni, Prostatæ vocabantur. Necesse enim erat singulos inquilinos, aliquem ciuem Atheniensem assumere patronum. *Menander in Perinthia principio sic loquitur.*

Ad me enim æquè hæc regio pertinet,
Atque ad vos. Doleo tamen, & fero
Grauiter Reipub. tales *res* i. talem statum.
Video enim ipsam patronis vtentem, vti
Semper improbis. Et si quis eorum *diem vnum*
Bonus fueris, decem improbus est.

Προστάτης verò, fœminino-genere. per ι. scribitur. patrona. genitiuus, προστάτιδος. patronæ.

Προσαπτῷ. *Ante stans.* Accedens. Imminens. Sophocles *in Electra pag.* 116. *v.* 2. 3. 4.

-- *Sed imminens*
Tempus traduxit me semper vt morituram. i. mortem mihi semper proposuit, ac intentauit.
Nunc verò, die enim ista liberata sum metu. L. φέβῳ.

Προστεθέντος. Illius, qui se adiunxit *alicui. Pro*, Illius, qui comprobauit *aliquid. Vel, Illum, qui alicui assensus est, vel annuit, vel fauit.* Vt. Cùm autem Euphemius illi viro se adiunxisset, *eiúsque postulatis annuisset*, eique ministrorum ministerium dedisset. &c.

Πρόσκειται. Conglutinatus est. *q. d. Cum eo liquefactus est, & ita commixtus, vt conglutinatus videatur.*

Προσηθιδίων. Imaginum non perfectarum: sed ad pectus tantùm deductarum. Vt, Duo verò magni *viri* cum typis. *figuris*, & imaginibus-ad-pectus-vsque-deductis, egressi, orabant *eum*, vt nullum incurabile *malum, ne quid grauius* de ciuitate statueret. προσηθιδίων, hoc est, Imagines ad pectus vsque *pictæ, non integræ.*

Πρόσηθί μοι. Ante me sta. Protege me. Defende me.

Πρὸς τῇ πυλίδι Ἑρμοῦ. Mercurius ad portulam. i. *ad paruam portam.* Demosth. in *oratione* contra Euergum. Philochorus dicit de Mercurio ad portulam *collocato*, nouem Archontes, qui Piræum munire cœperant, hunc dedicantes, sic *Mercurij statuæ* subscripsisse,

Qui cœperunt primi Piræum *munire*, eundem *illi dedicarunt,*
Senatus & Populi decretis obtemperantes.

Προσήσας. Qui produxit *aliquid, & ante alios statuit.*

Πρόσηκ' ἀναγκ. *Sophocles in Aiace. p.* 48. *v.* 810. Adiutores estote necessariæ Fortunæ. Id est, vrgentis negocij, vel calamitatis vrgentis auxiliatores mihi sitis.

Προσιβάδιος. Cubilia. Vt, Ille verò habitabat in spelunca, quæ cubilia habebat incisa in saxo.

Πρὸς τιμῆς εἶναι. *Esse* in honore. Honoratum-esse. Honorari. Vt, Ille verò Philosophus apud Regem erat in honore, *honorabatur.*

Πρόσιμα. Præmia. Pœnæ. Vt, Talia præmia malè consulentibus dat Iustitia. *L.* κακοῖς. Et πρόσιμον. mulcta, pœna, præscriptio. Polybius. Apud Romanos capitale-supplicium erat pœna *proposita* illi, qui in obsidione aciem deseruisset Etruscus. Illi verò dederunt Regi 50. talenta, peccati mulctam.

Προστιμήματα Mulctæ. Pœnæ. Sunt quidem mulctæ quædam legibus constitutæ in eos, qui iniuriam alicui faciunt, ut est Epobelia. i. Litis æstimatæ sexta pars, quã calumniator illi persoluebat, quem accusarat, nec reum peregerat, ita vt à Iudicibus damnaretur. Sunt etiam alię, quas Dicasterium. i. Iudicum cœtus, arbitratu suo, victis irrogat, vt demonstrat Demosth. in oratione contra Timocratem.

Προστιμήματα. Ἔστι μέν τινα ἐν τοῖς νόμοις ὡρισμένα καθ' ἃ δικάζουσιν ὥσπερ ἡ ἐπωβελία. ἔστι δὲ καὶ ἄλλα, ἃ προσιμᾶται τὸ δικαστήριον, ὡς δικάζουσι δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ τιμοκράτους. A

Πρὸς τὸν σωρὸν ἀμᾶσθαι. Πρὸς τοὺς μεγάλοις ἔργοις ἐπιτιθεμένους. ἢ ὅπερ τὸ παροξύνοντας.

Πρὸς τὸν σωρὸν ἀμᾶσθαι. Ad aceruum metere. In eos, qui res magnas aggrediuntur. Vel de iis, qui ad res magnas aliquem adhortantur.

Πρόσωον. Quod est ante-porticum. Locus ante porticum. Vestibulum.

Πρόσωον. Πρόθυρον. Αὐλή.

Προστρέπεσθαι. Auerti. Amandari. A se ipso verti, vel, auerti. N. L.

Προστρέπεσθαι. Δυσωπεῖσθαι. τρέπεσθαι ἀφ' ἑαυτοῦ. B

Προστρέπω. Apud Sophoclem in Oedipo Colonæo. pag. 272. v 1. & 14. pro ἱκετεύω. Suppliciter oro.

Προστρέπω δὲ σοφοκλεῖ.

--Ne me cum ignominia amandes expertem
Talem erronem, corum, *quæ te suppliciter oro, vt dicas.*

Ἀπὸ τοῦ ἱκετεύω. μή μ' ἀτιμάσῃς.
Τοιόνδ' ἀλήτην, ὧν σε προσρέπω φράσαι.

Προστρέχω. Datiuo. Accurro.

Προστρέχω. δοτικῇ.

Προσλείβεται. Aristophanes in Equitum Prologo. v. 5. de Cleone dicit, Plagas semper infligit famulis, vel, seruis. Hoc est, contumelias, & malas res, grauesque molestias fabricatur & molitur, & conciliat.

Προστρίβεται. ἀριστοφάνης. πληγὰς ἀεὶ προστρίβεται τοῖς οἰκέταις. τουτέστι, ὕβρεις, καὶ κακὰ σκεύη κατασκευάζει, καὶ μηχανᾶται. ἀδικεῖται. C

Προστάτου. Pro, ἱκανόν. Supplicem. Vt, Illa verò vitam supplicem mulieri viuebat.

Προστάτου βίον τὸν προστάτου γυναικὶ, ἀντὶ τοῦ ἱκετικόν.

Προστρόπαιον ἄγος. Impurum piaculum; cuius causa Deus suppliciter est orandus, vt id condonet. Piaculum. Sic Aeschines. *Sed legendum separatim* Προστρόπαιον. *Deinde subiiciendum*, ἄγος, μίασμα. *Sunt enim illius vocis interpretatio. Harpocrat.* προστρόπαιος etiam dicitur *pro eodem.* Orator autem in *oratione* contra Ctesiphontem hæc *duo* nomina synonymè ponit. *pag.* 85. *Alias tamen* προστροπὴ *significat supplicationem, vt apud Sophoclem in Oedipo Colonæo. pag.* 190. M.

Προστρόπαιος. Προσπεφαμμένος. ἱκέτης. παρακαλῶν. σοφοκλῆς. D

Προστρόπαιος. Ad aliquem conuersus, eius suppliciter orandi causa. Supplex. Orans. Sophocles in *Aiace. p.* 1184. l 85. 1186.

Θάκει δ' προστρόπαιος, ἐν χερσὶν ἔχων,
Κόμας ἐμὰς, καὶ τῆς δὲ, καὶ σαυτῆ τρίτου,

Sede verò supplex, in manibus tenens
Comas meas, & huius mulieris, *& tui ipsius tertij*

Ἱκτήριον θησαυρόν.
Ἤ δι ἱκέσιον κτῆμα. ὅδε τὰς τρίχας. καὶ αὖθις.

Supplicem thesaurum.
Hoc est supplicem possessionem, *rem supplicem, quam possidemus. Rem, quam nos supplices possidemus*, id est, capillos. Et rursus.

Καὶ προστροπαίους ἦλθ' δὲ ἐκείνου ἠτυχηκότων. E

Et supplices illorum, qui propter illum cladem acceperunt, vel, in calamitatem inciderunt.

Πρὸς τρόπων αὐτοῦ. πολύβιος. ὁ δ' ἀντίοχος πρὸς τρόπων αὐτοῦ, καὶ προσδόξαν ἡμερούμενος τῆς ἐπαγγελίας, ἱλαρὸς ἦν, πάντ' ὑπισχνεῖτο.

Πρὸς τρόπων αὐτοῦ. Rerum eius moribus, & ingenio conuenientium, & accommodatarum. Vel, Rerum secundum eius mores, & ingenium. Polybius. Antiochus autem promissione, quę secundùm eius mores, *ac secundum eius ingenium* erat, & insperata, *& valde grata*, supra-modum lætus, omnia pollicebatur.

Προστροπαίους. Προστροπὴ ποιούμενος. προσπεφωνότες. προσπεφαμμένοι. σοφοκλῆς.

Ἱκετεύομέν σε πάντες οἵδε προστροπαίους,
Ἀλκὴν πιν' εὑρεῖν ἡμῖν, εἴτε τι θεῶν. F

Προσπεσὼν. ὁ καὶ τύχῃ ἐντυχών.

Προσπεσὼν. Qui casu incidit in aliquem.

Πρόσοικος. οἰκειότερον μᾶλλον τὸ ὅμορος. δεῖ δὲ δεῦρο τοῦτο λαμβάνεται.

Πρόσοικος. Accola. Vicinus. Propinquus. Qui-prope-domum-alicuius-habitat. Finitimus. *Sed hoc significatu* magis proprium *est* nomen ὅμορος. Hoc enim de finibus dicitur, *prope quos aliquis habitat.*

Πρὸς οἰωνῶν. Πρὸς οἰωνῶν δεξιοῦ πεθέμενος. ἐν πολεμίῳ χάρακι καθεσθῆναι.

Πρὸς οἰωνῶν. Bonum augurium *esse* ratus, in hostili vallo statiua habere.

Πρίσπο-

A Πρόσοιτο. προσδέξαιτο. δέξαιτο, ἀποδέξαιτο. οὐ γὰρ προσοίσω ἀναβάτην ἢ κάμηλος οὐδένα ὑπ' αὐθαδείας, καὶ ἀτιμηθείας. ἢ αὖθις δαμάσιος. ἰδεῖν ἱκανὸς ἦν, ὅπη σαθρὸν φθέγγηται ὁ λόγος, καὶ ὅπη ὑγιές. ἵνα τὸ μὲν, προσοίσω. τὸ δὲ, ἐξελέγξει. καὶ αὖθις. εἰ μετάνοιαν ἁμαρτωλοῦ προσοιτο.

Πρόσοιτο. Dictum pro magis recepto, προσῖτο, vel προσοῖτο. Quod est optat. med. aor. 2. προσίμαι. ut εἶδ. ἀφεσιμαι. Vide Grammat. Nam προσοίμαι non est in vsu, quamuis optatiuus hinc videatur legitime formatus, προσίμαι. πρόσοιτο. πρόσοιτο. Admiserit. Receperit. Attraxerit. Vt, Camelus enim, propter contumaciam & insolentiam, nullum ascensorem, i. equitem, vel etiam, equum admissarium admiserit. Et rursus Damascius. Erat autem aptus ad videndum. facilè videre norat, & vbinam oratio putridum aliquid loqueretur, & vbi sanum. i. & quid boni, & quid mali diceretur, vt alterum quidem admitteret, alterum verò redargueret, ac repudiaret. Et rursus. Si pœnitentiam peccatoris admiserit.

B Προσύμβολα. ἀλλὰ ταῦτα μὲν εἰρήσθω προσύμβολα ὡς φασι.

Προσύμβολα. Prosymbola q.d. Præsigna. Præcedentia-signa. Signa, quæ res aliquas præcedunt, vnde coniicitur aliquid. Vt, Sed hæc quidem prosymbola, vt aiunt, dicta sint.

Πρόσφατος. κυρίως ὅπ τοῦ νεωστὶ προσδυμένου, ἀπὸ τοῦ φῶ, τὸ φονεύω. ἐξ οὗ τὸ πίραται δ' ἄριστος Ἀχαιῶν. ἢ ἀφίσφατος. commens. pag. 1120, M. Cæsus enim est fortissimus Achæorum. Et ἀφίσφατος. A-Marte-cæsus. In-bello-cæsus. Armis interfectus.

Πρόσφατον. τὸ ἀρτίως γινόμενον. καὶ προσφάτους, ἀντὶ τῶν νεωστί.

Πρόσφατον. Recenter-factum. Et προσφάτους. Recens. Recenter. Nuperrimè. Nouissimè.

C Προσφερεῖς. ὁμοίας. ὁ δὲ ἀπαντήσας τοῖς βαρβάροις πυρὶ προσφερὴς, ἔργα ἐπεδείκνυτο, χεῖρας τε ἀνθρώπου, καὶ τόλμαν ὑπερτρέχοντα.

Προσφερεῖς. Similes. Vt, Ille verò Barbaris occurrens igni similis, ea facinora edidit, quæ manus hominis, & audaciam superarunt.

Προσφέρεται. ἀδιπτικῇ.

Προσφέρονται. Adferuntur. Admouentur. Pro, Apponuntur. Adduntur. προσδίδονται fortasse legendum, vel ante, προσφέρονται scribendum.

Προσφέρω. Dativo. Offero. Affero. Admoueo.

Προσφεύγω. δοτικῇ.

Προσφεύγω. Dativo. Confugio, Profugio.

Προσφέρομαι. αἰτιατικῇ.

Προσφέρομαι. Accusativo. Alloquor.

Προσφορά. προσθηκὴ. προῖσδος. πῖσις. ὃ δὴ D σὺ προσφορὰ δηλώσεις.

Προσφορά. Additamentum. Additio. Oblatio. Quod offertur vt donarium. Sophocles in Oedipo Tyranno p. 215. v. 9. Quondam verò modo nobis hæc tua oblatio declarabitur? Quomodo tuum hoc donum, quod nobis offers, eris manifestum?

Προσφορά. προῖσδος. αἰτησις.

Προσφορά. Prouentus. Antiphon.

Προσφορά. χρήσιμα. δράσω καὶ πάθι, καὶ πάθ' ὅσα προῖσφέρ' ἡμῖν πρὸς χάριν.

Πρόσφορα. Commoda. Vtilia. Sophocles in Oedipo Coloneo p. 328 in fine fabulæ. Theseum ita loquentem introducit, Facian & illa, quæ petis, & omnia, quæcunque Debeo facere sum facturus, vtiliáque vobis, Et illi vestro patri, qui nunc est sub terra, qui recens periit, Ad gratiam. i. grata, iucunda. Non enim oportet me bene facientem defatigari.

N O T AE.

E Δράσω καὶ πάθι.] Sophocles in fine fabulæ, quæ inscribitur Οἰδίπους ἐπὶ Κολωνῷ. pag. 328. sic habet. Theseus autem ibi loquitur.

Δράσω καὶ πάθι, καὶ πάντα ὅσα δὴ
Μέλλω πρόσαντ' εἰσοίσειν ὑμῖν,
Καὶ τῷ κατ' ἐμοῦ, τῷ νῦν ἔρρει,
Πρὸς χάριν. οὐ γὰρ δεῖ μ' ἐπαχθέσθαι.

Προσφορον. οἰκεῖον. ἁρμόδιον. ἐπιτήδειον. οὐ γὰρ διὰ τὴν τύχην τῶν συμβεβηκότων ἀπρέπειάς, ἢ ἀξίας, ἢ προσηγορίας τὸ προσφορον χρεὼν φησὶ ποιεῖν μανείκιον.

Πρόσφορον. Aptum. Commodum. Idoneum. Conueniens. Conuenientia. Commoditas. Vtilitas. Vt, Haud enim propter fortunam. i. ob fortuitum casum eorum, quæ nobis acciderunt, ipsam dignitatis, aut appellationis vtilitatem irritam-facies, contemnes, nihili facies. Ita Chosroes Mauricium alloquitur.

F Προσφυές. προσοικειῶδον.

Προσφυές. Adnatum. Adhærens. Cohærens. Aptum. Commodum.

Προσφυῶς. οἰκείως. ἀκολούθως.

Προσφυῶς. q.d. Adnatè. vel adhærenter, cohærenter. Domesticè. Familiariter. Consequenter. Conuenienter. Aptè.

Πρόσφυξ. ὁ αὐτόμολος, ὁ προσφεύγων εἰς ἐκκλησίας.

Πρόσφυξ. Transfuga. Profugus, qui ad Ecclesias cõfugit. Qui suâ sponte vel ad Ecclesiarum aras confugit, vt ibi tutò sit. Vel, qui ad aliquem de potentioribus, suâ sponte con-

Προσφύ. Agnatus. Accretus. Concretus. Complexus. Et προσφύαι, agnatum, accretum, concretum esse. Et προσφυῶτος *in genitiuo singulari, cuius nominatiuus est* προσφύ. *Hoc verò participium est à verbo* προσφύω.

Προσφύης. προσπλακείς. Ἢ προσφυάει, καὶ προσφυῶτος. A

Προσχαιρητήρια. Proscheretaria. Festum Athenis agitari solitum, quum Proserpina videtur abire. *Quòd ei tunc dicatur vale. Pro,* προσφωνῶν, *fortasse scribendum* ἀποφθίνει, *vt alibi passim legas,* ἐφθί ἀποφθίνει.

Προσχαιρητήρια. ἑορτὴ παρ' Ἀθηναίοις ἀγομένη. ὅτι δοκεῖ ἀπιέναι ἡ κόρη.

Πρόσχημα. Velamẽ ingenij. Vel speciosa causa. Prætextum. Color. Simulata causa. Simulatio. *Sophocles in Electra p.* 106. M. *Clytamnestram hac Electra dicentem introducit,*

Πρόσχημα. Ψεῦδος, κάλυμμα. Ἢ πόους, ἢ πρόφασις.

Pater enim tuus, (*nullum* enim *aliud tibi prætextum* maledicendi *semper* est

Quòd à me cæsus obierit, perpetuò dicis. B

Πατὴρ γὰρ, οὐδὲν ἄλλο σου πρόσχημ' ἀεὶ,

Ὡς ἐξ ἐμοῦ τέθνηκεν.

Et alius dicit, Iptum enim per speciosam causam egressum, neque cum Hunnis, neque cum illorum sociis ad manus venisse *manus conseruisse.*

Αὐτὴν γὰρ ἐν προσχήματι μοίρα ἐξιόντα, μήτε σὺν Οὔννοις, μήτε τοῖς ἐκείνων συμμάχοις ἐς χεῖρας ἰέναι.

Πρόσχημα. Prætextum. Species. Speciosa causa. Pulchrum ornamentum. Præclarum decus. Sophocles *in Electra p.* 112. v. 5. Πρόσχημα. ὡραῖον κάλυμμα. σοφοκλῆς.

Præclarum decus certaminis, Delphicorum præmiorum gratia. Vide Triclinij Scholia. Hoc autem Poeta dicit, *quia Gymnicum certamen nondum erat* institutum. C

Πρόσχημ' ἀγῶνος, Δελφικῶν ἄθλων χάριν.

Et, Per speciem œconomiæ, *per speciosam rei familiaris rectè administrandæ, conseruandæque causam*, barbaricæ tenaciati studeant.

Ὡς ὕπαιθρος τῆς γυμνικῆς ἀγῶνος προσχήματι οἰκονομίας, βαρβαρικῆς ἐχόμενοι σμικρολογίας.

Πρόσχορδα. Consona. Chordarum sonos concordes habentia. Consentientia.

Πρόσχορδα. σύμφωνα.

Προσχών. Appulsus. Appellens. L. Προσχὼν *per duplex* σ. *ab aor.* 2. *alt.* προσίσχω. *Appuli. Mag. Etym. col.* 700. 16.

Προσχών.

Προσχωρῶ. Dativo. Accedo.

Προσχωρῶ. δοτικῇ.

Πρόσχωροι. Vicini. Accolæ. Finitimi.

Πρόσχωροι. πλησίοικοι.

Προσφαύσας. Cùm illius martyris carnes igne adussisset. Προσφαύσας. σαρκὰς τοῦ μάρτυρος τῷ πυρί. D

NOTÆ.

Προσφαύσας. σαρκὰς.] Fortasse legendum, προσφαύσας σάρκας. Cùm martyris carnes igne attigisset, i. leuiter vssisset, vel, adussisset. Vel potiùs, Προσκαύσας σάρκας. i. Adustis igne carnibus martyris. Hoc, à προσκάω. προσκαῶ. Illud, à προσφαύω. προσφαύσω.

Παθαλαιπωρῶ. Gepitiuo. Pro aliquo miserias tolero

Παθαμών. Qui præcidit. Qui præscidit. Qui proscidit. Qui secuit.

Πρόταξις. q Præordinatio. Velitum *ante cæteros milites collocatio, quæ fit*, quum isti *velites* in bello ante alios collocantur. Subordinatio verò, quum *alijs* subiunguntur, *& post eos in acie collocantur.* Insertio verò *dicitur*, quum implicati phalangi, viritim collocantur, ita vt singuli *velites* singulis viris adiungantur. Hoc autem dicitur etiam παράταξις. i. In-aciem-insertio.

Πρόταξις. ὅπερ προτάσις ὅτι λόγος, ἐξ οὗ ἕτερον δύο. ταῦτα σημαινομένων τι περίπτωσις ἀλλῶν, ἢ ὡς ὑπάρχον, ἢ ὡς οὐχ ὑπάρχον. τρόπος γὰρ ἁπλῶς δύο προτάσεων ἁπλῶν κοινωνία τρεῖς ὅρους ἐχουσῶν, ἐξ ὧν αἰ ἀνάγκη τὸν ἕνα δὶς τε εἰλῆφθαι, καὶ ἐν ἀμφοτέραις ὑπάρχειν. σχῆμα γὰρ, τρόπος οὗ τὸ μέσον. E

Πρόταξις. Propositio, est oratio ex duobus terminis constans, significatione *sua* aliquid de aliquo declarans, siue quòd sit, siue quòd nõ sit. Modus verò, simpliciter *est* duarum propositionum simplicium communio, tres terminos habentium, ex quibus necesse *est* & vnum bis sumi, & in vtraque inesse. Figura verò, *est* modus sic medium habens. i *Modus, quo medium certa ratione collocatur in syllogismo.*

Πρόταξις. Propositio. Proposita quæstio. Problema, proposita interrogatio. Differũt autem *hæc duo*, modo tantùm. Constant autem etiam ex contradictionibus. Problema, & protasis, eorundem sunt significantia, & in iisdem *considerantur*. In modo verò enũtiationis in dictione *posita*, tantùm ipsorum discrimẽ *versatur*. Eadẽ enim quæstio, si proferatur cũ aduerbio πότερον. i Vtrũ, est problema. Si verò efferatur cũ his particulis, ἆρα γε. i. An, *tunc est* protasis. Eáq; sũt dialectica

Πρόταξις. φιλῶν. ὅταν τῶν ἄλλων ἐν πολέμῳ οὔτι προτάττωνται. ὑπόταξις δ', ὅταν ὑποτάττωνται δ'. πρόσταξις δ', ὅτε κ' ἐμπλεκόμενοι τῇ φάλαγγι παρ' ἄνδρα τάττονται. λέγεται δ' καὶ παράταξις τοῦτο. F

Πρόταξις. Propositio, est oratio ex duobus terminis constans, significatione *sua* aliquid de aliquo declarans, siue quòd sit, siue quòd nõ sit. Modus verò, simpliciter *est* duarum propositionum simplicium communio, tres terminos habentium, ex quibus necesse *est* & vnum bis sumi, & in vtraque inesse. Figura verò, *est* modus sic medium habens. i *Modus, quo medium certa ratione collocatur in syllogismo.*

Πρόταξις. Propositio. Proposita quæstio. Problema, proposita interrogatio. Differũt autem *hæc duo*, modo tantùm. Constant autem etiam ex contradictionibus. Problema, & protasis, eorundem sunt significantia, & in iisdem *considerantur*. In modo verò enũtiationis in dictione *posita*, tantùm ipsorum discrimẽ *versatur*. Eadẽ enim quæstio, si proferatur cũ aduerbio πότερον. i Vtrũ, est problema. Si verò efferatur cũ his particulis, ἆρα γε. i. An, *tunc est* protasis. Eáq; sũt dialectica

A πρὸ προβλήματα. καὶ διαλεκτικαὶ προτάσεις. πρόβλημα μέν, οἷον πότερον ὁ κόσμος σφαιροειδὴς ἢ οὔ; πρότασις δέ, οἷον ὁ κόσμος σφαιροειδής ἐστι ἢ οὔ, ἢ προστιθεμένη.

ctica problemata, & dialecticæ propositiones. Ac problema quidem est, vt, si quaras, Vtrum mundus rotundus est. an non? Protatis verò, si quaras, An mundus rotundus est? *Vel, Est ne mundus rotundus?* Particulis, An non, non additis: *et prætermissis*

Προτίγλον.

Προτίγλον. Quod in-tecto-prominet-ad-arcendũ-imbrem. q.d. Protectum, vel Protegmen. Compositum ex præpos. πρὸ, & nomine τὸ τίγλος seu τέγος, tectum, vnde τιγλο-. α. ν. & inserto ι, τιγλο-. ια. ον. ad tectum pertinens. Idem videtur, ac τὸ στέγασμα. de quo Pollux lib. 1. cap 8. col 24. 39.

Προτέλεια. ἡμέραν οὕτως ὀνομάζουσι, ἐν ᾗ εἰς τὴν ἀκρόπολιν, τῇ γαμηλίῳ παρθένον, ἄγουσιν οἱ γονεῖς εἰς τὸν θεὸν, καὶ θυσίας ἐπιτελοῦσι.

B

Προτέλεια. Protelia. Diem ita vocant, qua parentes nuptarum virginem in arcem ducunt ad Deam, & sacrificia faciunt *ante nuptias celebratas, quas Græci vocant* τέλη, & γαμήλια τέλη, *Æschyl. in Eumenidibus. p.* 301. 2. 3. *vnde, qui duxerunt vxores,* τέλειοι *vocantur. q.d. perfecti. Sophocles in Antigone. pag.* 264. *f. in* νυμφικὰ τέλη. *Vide Schol Homerus Odyss. γ. p.* 98. τέλη γάμου, *vocat ipsas nuptias, q.d. nuptiarum finem, vel, nuptias ad finem perductas. Item Pind. Nem. Ode x. p.* 118. *in* Ἥρα τελεία.

Προτέλεια. λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας, τὰ πρὸ τοῦ τελεσθῆναί τι τῶν εἰς τὸ θεῖον ἀναφερομένων γινόμενα, ἢ διδόμενα.

Προτέλεια. Protelia. Lycurgus in *oratione* de sacerdote, *vel, sacerdotio, sic appellari tradit ea,* qua fiunt, aut dantur, antè quàm perficiatur aliquid eorum, quæ ad numen-diuinum, *eiúsque cultum* pertinent.

Προτέλειον. ἢ προπαίδευμα καὶ ὃς τις ἂν προτέλειον ἡγεῖται τὰς μούσας, ἀλλὰ τὸ κράτος αὐτὸ τῆς σοφίας ἐν ταύταις ἔχει, καὶ ὑφ' εἵτι πειττὸν αἰνίττονται ποτε, συφινα βάλεται, καὶ ὑπὸ τούτῳ κατίχεται, πολλὰ καὶ ἀγαθὰ αὐτῷ γίνεται τέλος λέγεται καὶ ὁ γάμος. καὶ προτέλεια, τὰ ὑπὲρ τοῦ γάμου θυόμενα. ἀλλὰ καὶ τῇ Διωνίδος γάμων προθυσάσθω. καὶ προτέλεια ἡ μοιχὸς, ὁ αὐτῆς γενέσθω.

C

Προτέλειον. Protelium. Præparatio-ad-disciplinas. Prima-disciplinarum-elementa. Vt, Quisquis autem Musas non putat *esse* præparationem-ad-disciplinas *seueriores melius percipiendum*: sed ipsum sapientiæ robur in ipsis collocat, *Lython*, neque, si quid eximium aliquando per-ambages-innuunt, intelligere vult, & ab hoc *errore* detinetur *ac in eo versatur*, multa, bonáque ipsi contingant *i. Longum valeat.* τέλη etiam vocantur ipsæ nuptiæ. Et θεῖα τέλεια. victimæ pro nuptiis, *& ante nuptias Dijs mactari solita.* τὰ θεῖα τῶν τέλεων, ἔτι καὶ νῦν θύεσθαι. Vt, Sed etiam pro Dionidis nuptiis sacrificium fiat, & ipse maritus sit adulteri protelia *i. victima, quæ pro nuptiis ab eo mactetur, & Dijs offeratur, pro felici nuptiarum successu. Vel, sacra fiant etiam ante Dionidis nuptias, & adulteri prima-victima sit ipse maritus.*

Προτεμένισματα. προπύλαια. ἢ προαύλια.

D

Προτεμένισματα. Templorum-vestibula. Vel suburbia.

Προτίνθαι. οἱ πρὸ καιροῦ τῆς, προσφαγίων ὀψωνούμενοι. οἱ προαρπάζοντες, καὶ μεταπωλοῦντες πλείονος. οἱ νῦν μιτάβολοι καλούμενοι. οἱ προλαμβάνοντες τὰ ὄψα, πρὶν εἰς τὴν ἀγορὰν κομισθῆναι.

Προτίνθαι. Qui ante tempus pulmentaria, *vel opsonia, & quidquid ad panem additur, vt suauiùs edatur,* degustant. *Opsoniorum prægustatores,* qui præ ipsis *alios opsonia*, & postea-vendunt plurimis, *quàm cinerini,* qui nunc μιτάβολοι vocantur. *i. propolæ negociatores, qui merces mercibus commutant, vnde nomen acceperunt. Gallicè,* changeurs, reuendeurs. qui opsonia priùs-capiunt, quàm in forum afferantur *Præguſtatores. Voraces.*

Προπίνθησαν. προελιχνεύσαντο. προέλαβον ἢ προθεσμίαν ὑπὸ τῆς ὀπθυμητικῶς ἔχειν, ἢ ὑπὸ τῆς κερδαίνειν ἠττώμενοι.

E

Προπίνθησαν. *Aristoph. in Nubibus. p.* 117. *v.* 15. *Schol annot.* 9. *&* 11. Præliguriuerunt. Antè-deuorarunt. Antè-ceperunt, præoccuparunt prothesmiam, vno die tẽpus præscriptum anteuerterunt, quòd cupiditate deuorandi flagrarent. vel quæ sus cupiditate victi. *In Schol. annot.* 9. *legitur etiam,* ἐπθυμητικῶς ἔχειν τῇ χοίρου, *i. cupiditate quæstus In iisdem annot.* 11. *scribitur vt hic Sed ibi plurá.*

Προτίνθης ὁ λίχνος. ἁλιτικός. προτίνθης, ὁ ὀψοφάγος.

Προτίνθης. *Aristoph. Nub. p.* 117. *v.* 13. *Schol. annot.* 9. *&* 11. *vnde Suidas.* Gulosus. Lurco. Vorax. Helluo. Comedo. Comedonis. Aelianus. ὀψοπίντης, &c. Præguſtator, *helluo, vorax,* & opsoniorum-deuorator.

Πρό τε παίδων, καὶ πρὸ γυναικῶν. αἱ δὲ ὑπὲρ παίδων, καὶ ὑπὲρ γυναικῶν.

Πρό τε παίδων. Pro liberis, & pro coniugibus. Hic, præpos. πρὸ, ponitur pro altera præpos. ὑπὲρ.

Προτεραίου. ἢ χθιζὰ. καὶ προτεραῖος.

Προτεραία. Prior-dies. Antecedens-dies. Pridie. προτεραία, *sub* ἡμέρα. *Vel substantivè sumitur, & idem significat. Sic* ὑστεραία *posterior-dies. posthridie.* Et προπρῶ-, qui priore die, siue pridie alicuius diei aliquid facit.

F

Προτεραίτερος, ἀντὶ τοῦ πρότερος.

Προτεραίτερος. Προτερον. *quod ponitur* pro, πρότερον. Prior.

Προτερήσαντες. ἀντὶ τοῦ πρότεροι γεγονότες. οἱ δὲ ῥωμαῖοι προτερήσαντες τὸν δυοῖν σταλμοῖν, κοντοὺς ἔπηξαν ὑποβρυχίους. καὶ αὖθις. παρὸν

Προτερήσαντες. Qui-priores-fuerunt. *Qui-præuenerũt, antecesserunt, anteuerterunt, anticiparunt, præoccuparunt. Vt.* Cùm autẽ Romani flumen vtrunq; præoccupassent, *in iis* contos defixerũt sub-aquis-latẽtes. Et rursus. Cũ

liceat nobis vel funditùs perire, vel *hostem* anteuertentibus, quandam quidam temeritatis opinionem *ex hoc audaci facinore* reportare, sed tamen in posterum etiam arbitratu nostro viuere.

Πρότερον χελώνη. Priùs testudo cursu-præteribit leporem. De rebus, quæ fieri nequeunt. *Erasm. ad. Chil. 8. Cent. 8. col. 283. ad. 84. Priùs testudo leporem præuerterit.* Et prius sanguis, *vel, sanguine* pluet. *Eodem sensu dicitur, quo precedens adagium.*

Πρότερον. Longiùs. Vlteriùs.

Προτέτυγμαι. Genitiuo. Ante aliquem in acie sum collocatus. Vel, Pro aliquo in acie sum collocatus.

Προτίνειν. Offerre. Donare. Largiri. Vt, Offerre illi 500. talenta, si Cypro cesserit, & alia emolumenta consecutura *ipsum*, & simul demonstrare honores, *quos esset adepturus* apud ipsum, si ministerium hoc ipsi præstitisset, *vel, hanc operam ipsi nauasset, & hac in re mouisset ipsi gebissetque.*

Πρὸ δίκης. Apud Iusticiam *aliquid ponentes. Pro, Aliquid* anteponentes Iusticiæ. *Aliquid pluris facientes, quàm Iusticiam. Vt,* Sacrilegi *meritò* puniuntur, quæstum ante Iusticiam ponentes. *id est, anteponentes quæstum ipsi Iusticiæ.*

Πρὸ τ' νίκης. Ante victoriam encomium canis. De iis, qui res anteuertunt. *Erasm. ad. Chil. 1. Cent. 7. col. 244. ad. 55.*

Πρὸ τῆς πόλεως. Ante vrbem. Vt, Barbari verò suam aciem instruxerunt non ante vrbem: sed iuxta vrbẽ, vnica recta *serie*, spectantes quidem ad orientem, & *ad* nostram præsentiam, *ad nos præsentes*, habentes verò, dextrum quidem cornu, iuxta vrbem, prope ipsum murum. Læuum verò, ascendens Septentriones versus.

Προπάττω. *Dor. pro comm.* προσάττω. Annecto. Agglutino. Affligo. Attribuo.

Προπελεῖν. *Dor. pro com.* προσειλεῖν. Conuoluere. Contorquere.

Προτίκτωρ. Protector. Dignitatis Romanæ genus. Et *Latina lingua nunc etiam istam vocem, & dignitatem* seruat.

Προτιμᾶν. Curare. Et Demost. in Philipp. Et Aristoph. *in Pluto p. 43. v. 25. & 26. Schol. annot. 8. & 9.*

Nihil curo te. Fero enim emptum
Annulum illum ab Eudamo, drachma.

Προτιμᾶ. Genitiuo. Pluris-æstimo. Pluris facio. Antepono. Vt, Qui-scripsit impudenter si *quid* ab aliquo pluris-factum fuit, quàm vinculum *Vel. si quis aliquid vinculis antepositurit. N. L.* Et, Tarentini quidem, illi nihil antepoluerunt. Accusatiuo etiam. Vt, Si Dei, & hominum contentio fiat, res humanas antepones Deo.

Προπέσομαι. *Dor. pro comm. poet.* προσέσομαι. Aspicio. Prospicio. Præuideo. Præsagio. Ἀπὸ τῆς ὄψεως. i. ab oculis *est ducta* translatio. *Hom. Odyss. Ψ. p. 694. f.*

Πρότμησις. q. d. Præsectio. *Sic appellatur* vmbilicus, quod apud nos ὄμφαλος *vocatur. de quo consule Eustath.* quòd in infantibus primùm secetur.

Προτολμίζεσθαι. Prætentare. Præire. Progredi-confidenter.

Προτομαὶ βασιλικαί. Imagines regiæ *ad vmbilicum vsque pictæ.* Et leonum, & aliorum animalium imagines *ad vmbilicum vsque pictæ*, προτομαὶ pariter *appellantur.* Pro-

ἀμῦναι, ἢ ἀφθόνως ἀπολωλέναι, ἢ προτερῆσαι, δόξαν μέν τινα προπετείας ἀπενέγκασθαι, βιοτεύειν δ' ὅμως ἔτι κατ' ἐξουσίαν. A

Πρότερον χελώνη ἂν δραμεῖται τὸν δασύποδα. ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. καὶ πρότερον αἷμα ῥεύσῃ.

Προτέρω. μακροτέρω.
Προτέταγμαι. γενικῇ.

Προτείνειν. δωρεῖσθαι, χαρίζεσθαι. προτείνει αὐτῷ φ'. τάλαντα ἐὰν χωρήσαντι τὴν κύπρον. καὶ τ' ἄλλα συναγωνιουμένου λυσιτελῆ, καὶ τίμια παρ' αὐτῷ συμπροδειχύειν, προσυπηγμένῳ τὴν χρείαν ταύτην. B

Πρὸ τῆς δίκης. προτιμότεροι τῆς δίκης. οἱ θυσίαις κολάζονται, τὸ κέρδος πρὸ τῆς δίκης τιθέμενοι.

Πρὸ τ' νίκης τὸ ἐγκώμιον ἄδεις. ἐπὶ τῶν τὰ C
πράγματα προλαμβανόντων.

Πρὸ τῆς πόλεως. ἐμπροσθεν τῆς πόλεως. οἱ δὲ βάρβαροι παρετάξαντο οὐ πρὸ τῆς πόλεως. ἀλλὰ σχεδὸν τὴν πόλιν, ἐπὶ μίαν εὐθεῖαν. βλέποντες μὲν πρὸς ἀνατολὰς, καὶ τὴν ἡμετέραν παρουσίαν. ἔχοντες δὲ τὸ μὲν δεξιὸν κέρας σχεδὸν τὴν πόλιν, πρὸς αὐτῷ τῷ τείχει. τὸ δὲ λαιὸν ἀνῆκον πρὸς τὰς ἄρκτους.

Προτιάπτω. προσάπτω. D

Προτιελεῖν. συστρέφειν.

Προτίκτωρ. εἶδος ἀξιώματος ῥωμαϊκοῦ, καὶ φυλάττει.

Προτιμᾶν. τὸ φροντίζειν. καὶ δημοσθένης ἐν φιλιππικοῖς. καὶ ἀριστοφάνης.

Οὐδὲν προτιμῶ σου. φορῶ γὰρ τριάμματος
Τὸν δακτύλιον τὸν δὶ παρ' Εὐδάμου, δραχμῆς. E

Περιμῶ. γενικῇ. χρήσας αἰσχρῶς ἔστι τις προτίμησαι ἀπὸ μοῦ. καὶ ταραντῖνοι μὲν ὑμῶν ἐκείνου περιτιμήσαντες. αἰτιατικῇ δ', διότι τις, καὶ ἀνθρώπων ἐξεταζομένων, προτιμήσῃς τὰς τ' ἀνθρώπων τοῦ θεοῦ.

Περιτέσομαι. βλέπω. ἀπὸ τῆς ὄψεως ἡ μεταφορά.

Πρότμησις. ὀμφαλός. τὸ παρ' ἡμῖν ὄζον. ὃ δὴ τ' πρῶτον τίμιος ἐν τοῖς βρέφεσι. F

Προτολμίζεσθαι. προερχεσθαι.

Προτομαὶ βασιλικαὶ. εἰκόνες βασιλικαὶ. καὶ προτομαὶ λεόντων, καὶ ὁμοίως ἐπὶ τῆς ἄλλων

priè

A ζῴων. κυρίως ὁ ὑπὸ τῆν ἀλόγων ζῴων ἡ προτομὴ λέγεται. ἐπὶ δὲ τῶν πλοίων ἄκροις τοῖς ἀπόδυσιν προτομαῖς ὅπου τὰ πόδας, καλοῦσι ἐμβόλια ἀπὸ τοῦ ἔμπροσθεν βάλλειν ἢ ἀπὸ τοῦ ἐμβολον χρῆσθαι.

ere circum.ledit, propter rostrorum vsum ἐμβάλλειν. ἀπὸ τοῦ ἐμβάλλειν circumdo.

Προτομή. ὑπὸ ζῴων ἀλόγων οὕτω λέγεται, ὡς ὑπὸ ἀνθρώπων, πρόσωπον. καὶ ὑπὸ κριοῦ μηχανικοῦ προτομὴ λέγεται τὸ ἔμπροσθεν μέρος. ἔστι δὲ τοῦ κριοῦ ἡ κατασκευὴ τοιάδε. δοκὸς ὑφειμένης, ἰσχνὸς πλησίον, ἐστήρικται σιδήρῳ ἰσχυρῷ κατ' ἄκρον, εἰς κριοῦ προτομήν. ἀφ' οὗ καὶ καλεῖται τοῦτο πρωμήν. κατασκευάζεται δὲ κάλοις μέσον ὥσπερ ὑπὸ πλάστιγγος ἑτέρας δοκοῦ, σταυροῖς ἐκατέρωθεν ἑδραίοις ἐσπεζυγμένης, ἀνωθούμενος ὑπὸ πλήθους ἀνθρώπων εἰς τὸ κατέμπροσθεν. τῇ δὲ τῇ πόλιν ἀθρόως εἰς τοὔμπροσθεν ὑπιβρισάντων, τύπτει τὰ τείχη τῇ προσανέχοντι σιδήρῳ, καὶ οὐδὲν οὕτω κάρτερος πύργος, ἢ πρόβολος πλατύς, ὃς ἂν τὰς ἐφόδους πληγὰς ἐπιγενεῖ κατισχύσῃ. τῆς γὰρ ὑπομονῆς κρατούσης, καθαιρεῖ τὰ τείχη.

B

C

Προτόνιον. ἱματίδιον, ὃ ἱέρεια ἀμφιέννυται. ὑπατίθεται δὲ ὑπὸ τῆς ἱερείας τῷ σφάττοντι. προτόνιον δὲ ἐκλήθη, ὅτι πρώτη πανδώρα μετὰ τῶν ἀδελφῶν κατεσκεύασε τοῖς ἀνθρώποις τὴν ἐκ τῶν ἐρίων ἐσθῆτα.

Πρότονος. ὁ πρωτεταμένος κάλως.

Πρὸ τῆς ὅλων. πρότερος τῶν ὅλων. καὶ πάντα πρώτων ἀντὶ ὅλων πρὸ τῶν ὅλων.

D

Προΐεμαι εὐκτικῶς. ἀντὶ καλῶ, προτρέπομαι γάρ οἱ οἰκέται. σοφοκλῆς.

Τοσαῦτα σ' ὦ Ζεῦ προΐεμαι. καλῶ δέ μου

Πομπαῖον ἑρμῆν.

Καὶ προτρέπομαί σε, αἰτιατικῇ.

prius verò de brutis animalibus ἡ προτομὴ dicitur *Improprie verò, dicitur & de summis, & anterioribus nauium partibus, hoc est, de proris, earúmque capitibus. Vt*, In summis verò nauium *partibus*, quadrupedum protomas. *i. imagines ad vmbilicum vsque pictas* effinxit, *ac formauit*, quas

Προτομή. In brutis animalibus ita vocatur *anterior pars*, vt in hominibus fac es, *siue vultus*. Item in ariete mechanico. *i. in ariete, machina bellica*, προτομὴ vocatur anterior pars, *ipsumque caput arietis*. Arietis verò fabrica talis *est*. Trabs ingens, nauis malo similis, aspero, *duróque* ferro in-acumen-desinente-munita-est in summa *parte*, ad arietini capitis similitudinem. Vnde etiam formata, nominatur *Aries*. Suspenditur autem funibus *in machina parte* media, tanquam à libra alterius trabis, crucibus, *palisque* firmis vtrinque fulsere, & à magno virorum numero retrorsum agitur, & ab iisdem in anteriorem *partem* impellitur impetuosè, & prominente *capitis* ferro mœnia ferit, nec vlla turris adeò robusta, vel murus *adeò* latus *est*, qui primos *eius* ictus ferre *sine graui concussione* possit. Perseuerantia enim vincente, *tandem hæc machina* muros demolitur. *Quamuis enim muri primos huius machinæ graues ictus ferant, tandem tamen ictuum assiduitate quassati concidunt, ac euertuntur.*

Προτόνιον. Protonium, Palliolum, quo sacerdos induebatur. Hoc autem ab ipsa sacerdote imponebatur illi, qui *victimas ad sacrificium faciendum* mactabat. Protonium verò vocatum est, quòd prima Pandora cum sororibus laneam vestem hominibus confecerit.

Πρότονος. Funis protentus. *Rudens, nauticus funis, qui malum nauis ad proram, aut ad puppim protendit.*

Πρὸ τῆς ὅλων. Ante vniuersa. Prior vniuersis.

Προΐεμαι. Suppliciter oro. προΐεμαι enim *vocantur* supplices. Sophocles *in Aiace. p. 50. v. 2. & 3.*

Hæc tantùm à te, ô Iupiter, suppliciter peto. Inuoco verò simul

Pompæum Mercurium, qui mortalium animas ad Inferos deducit.

Καὶ προτρέπομαί σε. Accusatiuo. Adhortor, vel impello te.

N O T Æ.

E Προΐεμαι.] Sophoclis Scholiastes in Aiace. pag. 50. P. sic habet, Προΐεμαι. κατευκτικῶς λέγει. προστρέπομαι γὰρ οἱ οἰκέται. Quare scribendum videretur Προστρέπομαι. Hinc enim & προστρόπαιος, & πρόσοπος, i. supplex, deducitur.

Προθεσπάτη, ἕνη ἐπάνω ἡμέρα. θουκυδίδης ἐν β'. πρὸ τῆς ἐκφορᾶς.

Προτεθπάτη. L. προτέτη. Thucyd. lib. 2. pag. 120. B. Tertio die ante *funeris* elationem. Triduo antè quàm funus efferatur.

N O T AE.

Προτεθπάτη.] Thucyd. lib. 2. pag. 120. B. Πρότριτα σκηνὴν πεπηγότες. i. Triduo antequàm funus efferatur, tabernaculo facto. Schol. annot. 8. Πρότριτα. πρὸ τρίτης ἡμέρας τῆς ἐκκομιδῆς. ἢ δὲ ἡμέρας τρεῖς. ἄμεινον δὲ τὸ πρῶτες.

F Προσοπάδην. προθύμως. ἀμεταστρεπτί. ἢ εἰς τοὔμπροσθεν. ἀγαθίας. ἀναδύντες δὲ τὰ νῶτα τοῖς πολεμίοις, ἔφευγον προτροπάδην, ἀλκῆς ἀπάσης ἐπιλελησμένοι.

Προτροπάδην. Alacriter. Non-conuersa-facie. *Sic, vt nullo modo te conuertas, ad aliquem aspiciendum.* Vel vlterius, *ac in anteriorem partem. Hoc dicitur de militibus, qui fugantur ab hostibus ita, vt concitato cursu, vel effusa, præcipitique fuga fugiant, neque se conuertant, vt hostes insequentes aspiciant. Consule nostrum Pindaricum Lexicon in* Προτροπάδην. Agathias. Cùm autem tergum hostibus obuertissent, effusa-fuga fugiebant, fortitudinis omnis obliti.

Προτρυγαῖος. Protrygæus. *Idem ac* Προλυνάτης, *&* Προτρυγητής. *Stella quædam, quæ paulò ante vindemiæ tempus exoritur, vnde nomen accepit. Proclus de Sphæra.* Προλυγία verò, *vel potiùs,* Προλυσία, *Bacchi, Neptunique festum, vt ait Hesychius, quòd fortassè paulò ante vindemiam celebrarentur.* A

Προσίμιον. Προοίμιον. Prooemium. Prologus. Orationis exordium.

Προσίμιον. πρόλογος.

Προγράφει. Προγράφη. Proscribebat. Proscripsit. Et προγράφη. Proscriptus est. Vt, Marcus, vnus de viris bene natis *i. vnus de nobilibus, vir nobilis*, dignitate Aedilis, proscriptus est. Postea tamē latere cupiens, caput, mentúmque radit, assumpta Aegyptia veste.

Προγράφει. καὶ προγράφη κατηγορήθη. μάρκος τῶν εὖ γεγονότων, τιμὴ ἀξίωσιν, ἀγορανόμος, προγράφη. εἶτα μὴ τι λαθεῖν βουλόμενος, ξυρεῖσθαι τὴν κεφαλὴν, καὶ τὸ ἱμάτιον, σολὴν αἰγυπτίαν ἀναλαβών.

Προκινδυνεύειν. Pro *aliquo* periclitabatur. Pro *aliquo* moriebatur. *Vt*, Ille verò, non imperatorio: sed militari more, pro, vilifer. *i. hominum vilium instar, & gregariorum militum more*, pro populo periclitabatur, *in prima acie pro eo dimicans, & manifestu periculis caput obiciens.* B

Προκινδυνεύειν. ὑπὲρ ἀποθνήσκειν. ὁ ἦ, προκινδυνεύειν τὸ πλῆθος ὡς στρατηγικῶς, ἀλλὰ στρατιωτικῶς. ἀντὶ τοῦ ἀνδρικῶς.

Πρόκειτο. Προύθεντο. Propositus erat. In-omnium-conspectu-iacebat. Et πρόθεντο. Propositi fuerant. In-omnium-conspectu-iacebant. Oratores his vocibus vtuntur, quum de mortuis verba faciunt, qui, antequā sepeliantur, domi iacent, præsentibus domesticis *ita vt quiuis eorum, defuncti cadauer spectare posit. Vide Thucyd. lib. 2. p. 120. B. C. D. vbi de militibus in bello pro patria cæsis, & publico funere honestatis agit.* Lysias in *oratione* aduersus Glauconem. Quietiam ne hoc quidem dicere posset Glaucon, vel aliquis alius de Dicæogenis cognatis. quòd quum *defuncti* quidem *cadauer* propositum erat *& in omnium domesticorum, & cognatorum, ac amicorum conspectu domi, vel publice iacebat, illi* per pigritiam, & per pudorem de ipso verba facere noluerint. Elato verò *defuncti cadauere*, vel de pecuniis aliquam mentionem faciatis, vel *defuncti* filias tanquam arbitri-regere. *vel, arbitratu-vestro-gubernare* velitis. C

Προκείτο. προύθετο. ὅθι τῷ τετελευτηκότων χρῶνται τῇ λέξει οἱ ῥήτορες, τῷ πρὸ τοῦ τεθάφθαι κειμένων ὅθι τῆς οἰκίας, παρόντων τῶν οἰκείων. λυσίας δὲ τῷ πρὸς γλαύκωνα. καὶ μὴν οὐδὲ τοῦτο ἂν ἔχοι γλαύκων εἰπεῖν, ἢ ἄλλός τις τῶν δικαιογόνων συγγενῶν, ὡς ὅτε μὲν προκείτο οἴκοι, καὶ ἡσυχίαν ἦν λόγους ποιεῖσθαι. ἐξενεχθέντος δ', ἢ περὶ τῶν χρημάτων τινὰ μνείαν ἔχετε, ἢ τὰς θυγατέρας ἀξιοῦτε διαιτᾶσθαι.

Προμάχουμαι. Genitiuo. Pro aliquo-pugnabam. Pro-pugnabam-pro-aliquo.

Προμάχουμαι. γενικῆ.

Πρόνικος. *q. d. Anticipans-victoriam. Victoriam aliis suæ celeritate præripiens.* Cursorius. Cursu-citus. Velox. Celer. Vt, Aiunt autem Xenocratem, si quando in ciuitatem abiturus esset, omnes turbas, & *repentinos, ac* celeres *tumultus*, aduentu suo compescere *consueuisse.* D

Πρόνικος. δρομαῖος. γοργός. φασὶ δὲ ξενοκράτη εἴποτε μέλλοι ἐς ἄστυ ἀπιέναι, τοὺς θορύβους πάντας, καὶ προνίκους ὑποστέλλειν αὐτοῦ τῇ παρόδῳ.

NOTÆ.

Προῦνικος.] Magnum Etymol. Col. 691. 19. προυνίκους ait significare conuiciatores, mercenarios, & baiulos qui mercedis causa res venales, & sarcinas ex foro ferunt. Etymologicis ibi vide vt scripturæ varietatem, causásque discas. Sed apud Diogenem Laertium, in Xenocratis vita, pag. 141. M. vnde Suidas locum sumpsisse videtur, qui per librariorum incuriam, ac imperitiam est corruptus, ita scriptum legitur, καὶ εἴ ποτε μέλλοι ἐς ἄστυ ἀπιέναι, φασὶ τοὺς θορυβώδεις πάντας, καὶ περικοὺς ὑποστέλλειν, αὐτοῦ τῇ παρόδῳ. Id est, si quando verò in vrbem iturus esset, aiunt *ipsum* aduentu suo tumultuosos, *turbulentos, ac seditiosos* omnes, & meretricios *homines, scortatores, & meretricibus addictos, ac impudicos* cohibere, *reprimeréque solitum fuisse.* E

Προνοήτερος. Prouidentior. Prudentior. *Sophocles in Aiace. p. 8. v. 4. Vide Schol.*

Προνοήτερος. αὐτὶ τοῦ προνοητικώτερος.

Προπίνω. Datiuo. Propino. Vt, Propinabat ipsi Ipse verò tursus leuabatur *onere potandi*, & Danam laudabat, & propinabat ipsi, & amatoriæ spei plenus erat.

Προπίνω. δοτικῇ, προὔπινεν αὐτῷ, αὐτὸς δὲ πάλιν ἐκουφίζετο. καὶ τὸν δᾶμιν ἐπῄνει. καὶ προὔπινεν αὐτῷ. καὶ μετὰ ὧν ἐλπίδων ἐρωτικῶν.

Πρόσσω. Manifestum. Quod est ante nostros oculos. *Sophocles in Oedipo Colonæo. pag. 317. f. 3.*

Πρόσσω. προὐργιαίτερον. Melius. Vtilius. Antiquius. Præstantius. Honoratius. Magis-necessarium. Et προὐργιαίτατον. Optimum. Vtilissimum. Honoratissimum. Maximè-necessarium. Vt, Salutem, eorum opera parare, *dixit* magis-necessarium esse, quàm bellum contra Romanos *suscipere gerendum.* Et, Recesserunt, *seque domum receperunt*, quod sequitur naturam hominum in extremis periculis *versantium*, qui suas *res alienis rebus* antiquiores ducunt, *& suæ potiùs, quàm aliorum saluti, commodisque consulendum censent.* F

Προὐργιαίτερον. ἢ προὐργιαίτατον. ἀναγκαιότατον. προτιμότατον. ἔθεσαν προὐργιαίτερον τὸ πρὸς ῥωμαίους πολέμειν, τιμὴ ἐξ αὐτῶν παλαμήσασθαι σωτηρίαν. ὅπερ ὑπολαβοῦσι φύσει ἀνθρώπων ἐν τοῖς τελευταίοις κινδύνοις, τὰ σφέτερα τιθεμένων προὐργιαίτερα, ἀνεχώρησαν.

Πρύ-

A Προύργιαίτατον. πρὸ παντὸς ἄλλου ἔργου ποιούμενον.

Προύργιαίτερον. ἀναγκαιότερον. τὸ γὰρ πρὸ ἔργου αἱρετώτερον, ἐστὶ τὸ προύργιαίτερον. ἐπεὶ τὸ προῦργου, ἔξεν οἷον πρόεργου. πολύβιος. οὐδὲν προύργιαίτερον ποιεῖσθαι τοῦ βίον τὰ κυνηγετεῖν. λέγεται δὲ καὶ πρὸ ἑνὸς ἔργου. ἀρριανός. μάλιστα δὲ φίλια τὰ τοῦ ἑαυτοῦ, καὶ τὴν στρατιὰν καταλιπεῖν, πρὸ ἑνὸς ἔργου ἐτίθετο ὁ στρατηγός. ὁ δὲ, αὐτοκέλευστος ἐπόλμα εἶναι, τῷ πρὸς αὐτοκράτορος ἐπηγγελμένων, προύργιαίτατα τῶν ὑπὸ
B τύχης εὐτυχείαν πεποιημένος.

Προύργου. πρὸ ἔργου συμφέρον. πλέον. ἰσοκράτης φησὶν. ἵνα προύργου τι γένηται, ἀντὶ τοῦ πλέον. προύργου γενόμενα καὶ τούτων, καὶ ἐκείνων τὴν ἀμετρίαν φυγεῖν, ὅσα προσῆκε ταῖς παλαιαῖς ἱστορίαις ταῦτα προσαρμόσαι.

Προυσίας ὁ βασιλεὺς αἰσχρὸς ὢν τὴν ἔμφασιν, καὶ πολὺ ἐν συλλογισμοῦ βελτίων ὑπάρχων,
C ἥμισυς ἀνὴρ τὴν ὄψιν ἀφανείαν, καὶ πρὸς τὰς πολεμικὰς χρείας ἀγύμνης, καὶ γυναικώδης. οὐ γὰρ μόνον δειλὸς ἦν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰς κακοπαθείας ἀλλότριος, καὶ συλλήβδην ἐκλελυθυμωμένος καὶ τὴν ψυχὴν, καὶ τὰ σώματα παρ' ὅλον τὸν βίον. ὅσπερ ἥκιστα βουλόμενος τοῖς Βιθυνοῖς βασιλεῦσι ὑπάρχειν. ἁπάντων μὲν γὰρ, μάλιστα δὲ τὸ τῆς βιθυνῶν γένους.
D πολλὴ δέ τις ἀσέλγεια, καὶ περὶ τὰς σωματικὰς ἡδυπαθείας αὐτοῖς συνεξηκολούθει. παιδείας δὲ, καὶ φιλοσοφίας, καὶ τῶν ἐν τούτοις θεωρημάτων ἄπειρος εἰς τέλος ἦν. καὶ τοῦ καλοῦ, ὅτί ποτε ἔστιν, οὐδ' ἔννοιαν εἶχε σαρδανάπαλου δὲ βάρβαρον βίον ἔζη, καὶ μεθ' ἡμέραν, καὶ νύκτωρ. ὧν γὰρ οὖν ἅπαντες βραχείας ἐλπίδος τὸ τῆς βασιλευομένων πλῆθος λαβέσθαι, ἀμέλει ἄλλητον ὁρμὴν ἔχειν εἰς τὸ μὴ μόνον ἀλλοῖα φρονεῖν τοῦ βασιλέως, ἀλλὰ καὶ τιμωρίαν βούλεσθαι παρ' αὐτοῦ λαμβάνειν.

Προυσίας βασιλεύς. οὗτος μετὰ τὸ νικῆσαι τὸν
E κῆσαι τὸν Ἄτταλον, καὶ παρελθὼν πρὸς τὸ Πέργαμον, ἐξαγνευσάμενος θυσίαν πολυτελῆ, προσήγαγε πρὸς τὸ τέμενος τοῦ Ἀσκληπιοῦ. καὶ βουθυτήσας, καὶ καλλιερήσας, τότε μόλις ἐπανῆλθεν εἰς τὴν παρεμβολήν. τῇ δὲ ὑστεραίᾳ ὁδοιπορήσας ἐπὶ δυώδεκα σταθμοὺς ἐπὶ τὴν νικηφόριον, τοὺς τε ναοὺς ἅπαντας διέφθειρε, καὶ τὰ πολλὰ τῶν θεῶν ἐσύλησε, καὶ τοὺς ἀνδριάντας, καὶ τὰ λίθινα τῶν ἀγαλμάτων. τὸ δὲ πολυτελέστατον τοῦ τε Ἀσκληπιοῦ βασιλέως ἄγαλμα, ἐξελὼν τῶν φιλονείκων κατα-
F σκευασμάτων, ἀπήνεγκεν εἰς αὐτὸν, ᾧ τῇ ὑστεραίᾳ ἡμέρᾳ ἐβεβούτο καὶ ἀπέδωκε, καὶ κατύχετο, δεόμενος, ὅπερ εἰκὸς ἦν αὐτῷ γενέσθαι, καὶ δώσειν καὶ πάντα τοῦτον. αἱ δὲ τοιαῦται ἐξαθεσίαι, μανικαὶ τὸ δὲ ἅμα μὲν θύειν, καὶ ἐξιλάσκεσθαι τὸ θεῖον, προσκυνοῦντα, καὶ λιπαροῦντα τοὺς βωμοὺς ἐξαλλόμενος, ὅπερ εἰώθει προσκυνεῖν, γουπετῶν, καὶ γυναικίζόμενος, ἅμα δὲ ταῦτα καὶ λυμαινό-

Πρόεργιαίτατον. Quod ante omne aliud opus sit, *vt id, quod maxime necessarium est.*

Πρόεργιαίτερον. Magis-necessarium. Quod enim ante rem *omnem, & ante omne aliud opus, est* optabilius, id πρόεργιαίτερον est, *& magis necessarium.* Nam τὸ πρόεργον est *dictum* quasi πρὸ ἔργου, *vel,* πρὸ ἑνὸς, *vnde per Atticam contractionem* πρόεργον *formatum, duabus vocibus in vnam contractis, & coalescentibus.* Polybius In vita nihil antiquius venatione duxit. *Vel, Nihil in vita pluris fecit, quàm venationem.* Dicitur autem & πρὸ ἑνὸς *separatim.* Arrhianus. Dux autem ille operæ-precium esse ducebat, *plurimique faciebat,* à suo, & exercitus *sui* tergo *omnia* relinquere amica. Et, Ille verò sponte-sua *ad illam expeditionem* audebat ire, difficultates à Fortuna *obiectas* pluris faciens, quàm Imperatoris edicta.

Προύργου. Operæ precium. Vtile. Maius. *Commodius. Antiquius. Magis-necessarium.* Isocrates dicit. Vt aliquid fiat vtilius, pro, maius, *& magis necessarium.* Et, Operæ-precium *esse* duxi, si, & horum, & illorum nimia prolixitate vitata, quæcunque antiquis historiis conuenirent, hæc *meis scriptis* accommodarem.

Προυσίας. Prusias Rex, deformis supra modum erat, quamuis ex ratiocinatione melior esset, dimidius vir externa specie, & ad res bellicas ignauus, & inmulicbris. Non solùm enim timidus erat, sed etiam ab æruminis tolerandis alienus, & (vt paucis omnia cõplectar) & animo & corpore per totam vitam effœminatus. Quod *vitiorum genus homines* in Regibus, esse nimimè volunt. Nam omnes quidem *hæc vitia dãnant in Regibus:* præcipuè verò Bithynorum gens. Ipsum etiam multa quædam libido, *vel, petulantia* circa corporeas cupiditates comitabatur. Doctrinæ verò, & Philosophiæ, & præceptorum in his *comprehensorum* prorsus erat imperitus. Et honestatis *vt* sciret quidnam illa esset, ne sensum quidem habebat. *Vel, Et quid honestum esset ne cogitarat quidem vnquam.* Sed & interdiu, & noctu barbaram Sardanapali vitam viuebat. Quamobrem etiam multitudo *populorum* illorum, qui eius imperio parebant, cùm exiguam *de suo Rege* spem, concepissent, irreuocabilem impetum habebat, *totoque impetu ferebatur, à quo reuocari, nec auerti poterat,* non tolum ad *res* alienas à Rege sentiendum, *& ad defectionem ab eo faciendam:* sed etiam ad pœnas de eo cupidè sumendas.

Προυσίας. Prusias Rex. Hic post victum Attalum, cũ Pergamum ingressus fuisset, sumptuosum sacrificiũ à se paratum, ad Aesculapij templum adduxit, *eique obsulit.* Cùm autem boues mactasset, & læta facta fecisset, *ac litasset,* tunc quidem in castra rediit. Postridie verò, copijs ad Nicephorium adductis, & omnia templa vastauit, & Deorum delubra, *fanaque* spoliauit, & statuas, & lapidea simulacra. Tandem verò & ipsum Aesculapij simulacrum gestans, excellenter, *ac insigni artificio* à Philomacho fabricatum, ad se transtulit, cui priore die, *i. pridie* boues immolarat, *& sacrificium fecerat,* & libarat. & cui vota fecerat, *ipsum* orans, quod verisimile *videtur, vel, vt consentaneum erat,* vt sibi propicius esset, omnique modo benevolus. Huiusmodi verò *mortalium* affectiones, insaniæ sunt. Nam simul immolare, & placare diuinum numen, adorantem, & suppliciter orantem ipsas aras præter-receptum morem. quod Prusias facere solebat genua flectens, & mulieres imitans. simul verò

hæc ipſa labefactare *corrumpere, & perdere*, & per horũ demolitionem, *ac euerſionem*, *ſuam* in diuinum numen contumeliam *à mala animi affectione manante* patefacere. quis negarit *hæc eſſe* animi rabie perciti, & animi à ratione alieni, *& hominis de ſano mentis ſtatu deturbati* facinora?

Προύτυφαν. Priores-cœperunt. *Priores-verberarunt, Priores percuſſerunt. Homerus Iliad. N. cum Euſtath. comm. pag. 923. M.*

Πρόυχειν. *Contractum ex* προέχειν. Eminere. Excellere. Præſtare, Superare. Vt, Quid dicere, vel quid facere oporteat, dic mihi. Ars enim artem alteram ſuperat.

Προύχοντο. Prætendebant. Protendebant. Sic & Thucyd. lib. 1. *ſuæ* hiſtoriæ vſus eſt *hoc verbo*, dicens, Niſi Megarenſium decretum ſuſtulerint, quod *illi* maxime προύχονται, pro, obiiciunt, protendunt.

Προφέρειν. Profer. Obiice. Exprobra. Commemora. *Hom. Iliad. Γ. p. 101. v. 32. Paris Hectori dicit*, Ne mihi dona amabilia obiice aureæ Veneris. Et Ælianus. Et illud delictum in virginem *turpiſſimè perpetratum* obiicit ipſis. Et Heſiodus *lib. 2. Περὶ ἔργων, καὶ ἡμερῶν. p. 33. M.* Aurora tibi promouet quidem viam, promouet verò & opus. προφέρει *poſitum hic*, pro, vlteriùs agit. i. promouet. *L. H. ὡς τοι.*

Προφερέστατον. Optimum. προφερέστερον. Melius.

Προφερεῖς. Qui iuuenes quidem ſunt: ſed ſeniores videntur. Aeſchines in *oratione* contra Timarchum. *Vide* Προφερὴς *in Gracolat. Lex. Item Eraſ. ad Chil. 4. Cent. 9. col. 1000. ad. 41. Coſſi.*

Προφητεία. Prophetia. Alia quidem eſt ſpiritualis, alia verò, diabolica. Eodem enim nomine apud illos quoque *diabolos* prophetiæ dicuntur. Harũ verò media, *& inter has duas ſpecies interiecta eſt* quædam naturalis, vel artificioſa, alia verò communis, & popularis. Ac ſpiritualis quidem *prophetiæ* ſancti præcipuè ſunt participes. Per diſpensationem verò, *perque Dei permiſſionem, & gratiam, huius participes ſunt* & illi, qui non *ſunt* tales *ſancti ſed impij. at profani.* Vt Pharao, & Balaam, & Caiaphas. Diabolicæ verò *prophetiæ participes ſunt* tantùm horum *diabolorum* cultores. *L. μόνον aduerbialiter. Alioqui οὐκ ὄντας eſſes dicendum. i. ſolùm cultores.* Ipſius enim *diabolis cultores ſunt* qui ex farina, & hordeo diuinant, & illa Pythia, *quæ diuinat* per quercũ, & Dodonæa ſacrificula, *Ad hoc diabolicæ prophetiæ genus pertinet* & illa *diuinatio, quæ fit* per *victimarum* viſcera *vel per exta, quibus conſultis, inſpectis, & obſeruatis auſpicijs futura prædicunt*, & illa, *quæ fit per auium* volatus, *quibus obſeruatis auſpices vaticinantur*, & illa, *quæ fit per* clangores *auium, quos obſeruant augures, vt aliquid futurum ſignificet. Item illa, quæ fit per obſeruationes variorum* lignorum, & ſternutationum, & omnium, & tonitruum, & *fulgurum. & fulminum.* & murium, & muſtelæ, & ſtridoris lignorum, & auium ſonorum, & palpitationũ corporis. Item *illa diuinatio, quæ ſit* per nomina, & mortuos, & aſtra, & aquas, & alia infinita. Nam illa *diuinatio, quæ fit* per ſomnia, apud nos quidem *eſt* & iſta: ſed per attillatum-diuinum *fit*. Illorũ verò prædictio, non per virtutem, vt à nobis *fit*: ſed per quandam malam artem *exercetur. Vel, non virtute, vt noſtra: ſed quibuſdam malis artibus conſtat.* Ac Deus quidem *aliquid* prædicens, explicationem etiam *eius* adiungit. & finis *rerum à Deo prædictarum*, cum omni accuratione fit. *& res, quas ille prædixit, ad finem perducuntur accuratiſſimè.* Illi verò per accidens, *& caſu quodam* in quibuſdã verum-dicunt, cùm in plurimis *aberrent a veritatis ſcopo.* Naturalis verò *diuinatio eſt animalium* brutorum. Hirundines enim, & grues, & formicæ hyemem aduentantem ſentiunt. Echini etiam. *i Erinacei*, & alcyones hoc *diuinationis donum habent* natura partum. Artificioſa verò prophetia, *ſiue prædictio, eſt* apud medicos,

διαι, καὶ ἀφ' ἧς τοῦτων καταφορᾶς ἦ εἰς τὸ θεῖον A
ὕβριν ἀφαπτάσαι, πῶς οὐκ ἄν, εἴποι τις θυμοῦ
λυττῶντος ἔργα, καὶ ψυχῆς ἐξεστηκυίας καὶ λογι-
σμῶν;

Προύτυφαν. προύρξαντο.

Προύχεν. προέχειν. τί λέγειν, ἢ πρᾶττειν
χρὴ, φράζε μοι τέχνα γὰρ τέχνας ἐπέρχεις προύχει.

Προύχοντο. προέβαλον. οὕτω δὲ θουκυδίδης B
ἐχρήσατο ὁ περὶ τῆς ἱστορίας, λέγων. εἰ τὸ μεγα-
ρέων ψήφισμα μὴ καθέλοιεν, ὅπερ μάλιστα πρού-
χοντ' αὐτὸ προβάλλονται. προτείνουσι.

Πρόφερε. ὠνείδιζε. ὅμηρος τὐτομίμησε. κεἰ
μοι δῶρ' ἐρατὰ πρότερε χρυσῆς ἀφροδίτης. καὶ
ἀλκιμέδων. καὶ τὸ ἐλλειφθὲν χρὴ δ' παρθένου. προ-
φέρει αὐτοῖς. καὶ ἡσίοδος. ἠὼς, ἣ προφέρει μὲν ὁ-
δοῦ, προφέρει δὲ καὶ ἔργου αὐτὸ τὸ εἰς τὸ πρόσω
ἄγει.

Προφερέστατον. βέλτιστον. C

Προφερεῖς. οἱ νέοι μὲν ὄντες, πρεσβύτεροι δὲ
φαινόμενοι. αἰσχίνης ὁ τοῦ κτ' τιμάρχου.

Προφητεία. ἡ μὲν ὅτι πνευματικὴ. ἡ δὲ διαβολικὴ. λέγονται γὰρ παρ' ἐκείνοις ὁμωνύμως. αἱ
προφητεῖαι. ἡ δὲ μέση τούτων, φυσικὴ τις, ἢ τε-
χνικὴ. ἡ δὲ, κοινὴ, καὶ δημώδης. τῆς μὲν οὖν πνευ-
ματικῆς, προηγουμένως μὲν τοῖς ἁγίοις μέτεσι. D
δι' οἰκονομίαν δὲ, καὶ τοῖς μὴ τοιούτοις. ὡς τῷ
φαραὼ, καὶ τῷ βαλαὰμ, καὶ τῷ καϊάφᾳ. ἡ δὲ διαβολικῆς, τοῖς τούτων μόνον θεραπευτῆς. ἀπὸ
γὰρ οἱ ἀλεκτρομάντεις, καὶ πεισθμάντες, καὶ ἡ διὰ
δρυὸς πυθία, καὶ δωδώνης ἱέρεια, καὶ ἡ διὰ ἀσκάγχων, καὶ πήσεων, καὶ κλαγγῶν ὀρνέων, συμβό-
λων τε, καὶ παρυφῶν, καὶ κληδόνων, καὶ βροντῆς, μυῶν
τε, καὶ γαλῆς. καὶ ἐσμῶν ξύλων τε, καὶ ὠτῶν πάχος.
καὶ παλμῶν σώματος. καὶ δι' ὀνομάτων, νεκρῶν τε, καὶ
ἄστρων, καὶ ὑδάτων, καὶ ἄλλων μυρίων. ἡ γὰρ δι' ὀνεί-
ρων καὶ παρ' ἡμῖν μὲν διὰ καὶ τέχνης καὶ αὐτη. ἡ δὲ E
προγνωσις αὐτοῖς, οὐ δι' ἀρετῆς ὡς ἡμῖν, ἀλλὰ
διά τινος κακοτεχνίας. καὶ ὁ μὲν θεὸς προλέγων, καὶ
τὴν λύσιν ἐποιήθη, καὶ τὸ πέρας μετὰ σώσης ἀκρι-
βείας γίνηται. ἐκεῖνοι δὲ καὶ συμβεβηκὸς ἔντεχνα ἀ-
ληθεύσουσιν, ὡς τοῖς πλείοσι διαμαρτάνοντες. φυσι-
κὴ δὲ ἡ τῶν ἀλόγων. χελιδόνες γὰρ, καὶ γέρανοι, καὶ
μύρμηκες, δρυὸς χειμῶνος αἰσθάνονται. ἐχῖνοί τε,
καὶ ἀλκυόνες φύσει τὸ κτησάμενοι. ἡ δὲ τεχνικὴ F
προφητεία ἐστὶ ἰατροῖς, καὶ συμβούλοις, καὶ κυ-

dicos,

A βερνήταις. οἱ μὲν γὰρ ἀῤῥωστίας, καὶ τὰς λύσεις τούτων προλέγουσιν. οἱ δὲ, πνευμάτων μεταβολάς. οἱ δὲ, τὰ μέλλοντος σωτῆρος καταστήσεσθαι. ἡ δὲ κοινὴ, καὶ δημώδης τῶν μελλόντων γνῶσις. οἷον ὅτι μετὰ μῆνας τρεῖς ὁ χειμὼν γίνεται. πάντες γὰρ ἔχουσι τὰς ὑπὸ περιόδων προῤῥήσεις. οὐδὲν οὖν μέγα καὶ δαίμονας προγνῶναι τὰ μέλλοντος καταστήσεσθαι εἰσιν. ἀλλ' οὐχ ὡς ὁ διάβολος προεφήτευσε τὸ γινώσκειν καλὸν, καὶ πονηρὸν, καὶ ἐβούλετο. καὶ ὁ Βαλαὰμ προεῖπεν, ὅτι πόρναι εἶσιν, καὶ διὰ αὐτὰς προδοθήσεται ὁ Ἰσραὴλ, καὶ ἐβούλετο οὗτος. ὁ περισσασμός ὅτι μᾶλλον ἢ πρόῤῥησις. οὐδὲν γὰρ ἀνθρώπινον αἰσθάνεται προφητείαν ἰσχύσει. προφητείας δὲ ἴδιον, τὸ τὴν γλῶτταν παρέχειν ὑπουργὸν τῇ τοῦ πνεύματος χάριτι.

dicos, & consiliarios, & *nauium* gubernatores. Nam illi quidem, *medici scil.* morbos, eorúmque curationes prædicunt. Hi verò, *nauium gubernatores, prædicunt* ventorum mutationes. Hi vero, *consiliarij*, prudentia *suæ res* futuras conijciunt, *vel, deprehendunt per coniecturas, quas ingenij sagacitate quadam sequuntur.* Communis vero, & popularis cognitio futurorum *est*, veluti, Post tres menses erit hyems. Omnes enim tenent prædictiones periodorum *annuarum, & quatuor anni tempora, eorúmque vices norunt.* Haud igitur magnum *est, si dicas* & dæmones præscientiam *rerum futurarum* habere, cùm & formicæ, & acuti homines futurorum sint coniectores. *i. futura coniecturis assequantur, & cognoscãt.* Non autem vt diabolus prædixit *hominem* cognitarum esse bonum, & malum, & factum est *τὸ γινώσκειν.* Et Balaam prædixit, Meretrices prostitutæ, & per eas prodetur Israel, & ita factum est. Quod, coniectura potiùs est, quàm prædictio. Nam huiusmodi prædictiones nihil admirabile continent. Prophetiæ verò proprium *est*, linguam præbere ministram spiritus gratiæ.

B

Προφθάνω. αἰτιατικῇ.

Προφθάνω. Accusatiuo. Præuerto. Anteuerto. Anticipo.

Προφορυμένω. δύο, καὶ εἰσὶ πορευόμενοι εἰς τἀναντία. προφορᾶσθαι γὰρ λέγεται, τὸ ὠθεῖσθαι φέρειν δύο, καὶ εἴσω τὸ σήμαινα τοῖς διαζομένοις. ἀριστοφάνης ὄρνισι.

Προφορυμένω. *Dualis est à προτερέομαι εἶμι.* Huc, & illuc euntes in contrias *partes. Vltro, citróque cursitantes.* προφορᾶσθαι enim *est textrina vocabulum, & ita* dicitur, huc, & illuc producere stamen, quum *textores* stamina, filúmque ducunt, & reducunt, *vt telam texant.* Aristophanes Auibus *pag. 368. v. 4. Schol. annot. j. Iul. Pollux lib. 7. cap. 10. col. 372. lin. 33. & deinceps.*

Πρόφρων. πρόθυμος. φρόνιμος.

Πρόφρων. Promptus. Prudens.

Προφυλακή. τῶν κυείων. εἰς τέσσαρας φυλακὰς διαιρεῖται ἡ νύξ. ἑκάστη δὲ ἔχει ὥρας τρεῖς.

Προφυλακή. τῶν κυείων. *N. L. fortasse positum, pro, κυείους i. proprie q. d. Procustodia. Pruinglia. Procubia. Excubiæ. Vigiliæ,* Nox in quatuor vigilias diuiditur. Singulæ verò, ternas horas continent.

Προχαρισήρια. ἡμέρα ἐν ᾗ οἱ ἐν τῇ ἀρχῇ πάντες ἀρχόμενοι καρπῶν φύεσθαι, λήγοντος ἤδη τοῦ χειμῶνος, ἔθυον τῇ Ἀθηνᾷ. τῇ δὲ θυσίᾳ ὄνομα προχαρισήρια. λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερωσύνης. τὴν τοίνυν ἀρχαιοτάτην θυσίαν διὰ τὴν ἄνοδον τῆς θεοῦ, ὀνομασθῆναι δὲ προχαρισήρια, διὰ τὴν βλάστησιν τῶν καρπῶν τῶν φυομένων.

Προχαρισήρια. Procharisteria. Dies, quâ Magistratus omnes, frugibus incipientibus nasci, hyeme iam desinente, *sub hyemis finem*, Mineruæ sacrificabãt. Huic verò sacrificio nomen *erat* Procharisteria. Lycurgus in *libro* de Sacerdotio. Antiquissimum igitur sacrificium propter Deæ *Cereris à quærenda Proserpina redeũtis* reditum, *hoc fuisse tradunt*, dictúmque Procharisteria, propter frugum nascentium germinationem. *Sic autem videtur appellatum, quòd agricolæ gratias agerent non ipsi Minervæ, bellorum, & scientiarum præsidi: sed Cereri, frugum matri, pro felici frugum iam collectarum, & in posterum colligendarum prouentu.*

Προχειρίζω. πᾶσι γνώριμον ποιῶ.

Προχειρίζω. *q. d. Profero-manu. De manu in manum trado, & per translationem,* omnibus notum facio.

Πρόχειρον. τὸ κατημαξευμένον. τὸ πᾶσι γνώριμον. αἰνίττεται καὶ τὸ πρόχειρον.

Πρόχειρον. *Promptum. Quod est ad manum, ac in promptu. Paratum. Paratu-facile. Facile. Expeditum.* Tritum. Vulgatum. Omnibus notum. Vt, Res obscuras dicit, *quas declarat* facilè. *N. L.*

Πρόχειρος. ἀκρατής. ἢ δὲ, πρόχειρος ὢν τῇ γνώμῃ διὰ τὴν ἐμπειρίαν, οὐ μέλλειν ἔφη δεῖν. ἀλλ' ἀπαντᾶν, καὶ ναυμαχεῖν τοῖς πολεμίοις. καὶ ὁ ἕτοιμος λέγεται πρόχειρος.

Πρόχειρος. *Incontinens. Morarum impatiens. Promptus. Expeditus. Vt,* Ille verò, cùm esset expedito ingenio, propter *rerum* peritiam, dicebat non esse cunctandum, sed hostibus occurrendum, & nauale prælium committendum. Paratus etiam *ad aliquid faciendum,* dicitur πρόχειρος.

Πρόχειρος. ὁ ἁπλοῦς, καὶ ἀφύλακτος. πολύβιος. ἀλλ' ἵνα μὴ τοῦτον ἔχῃς πρόχειρον ὑπάρχειν τὸ παρὰ δύναμιν καλῶς εἰρημένον νῆφε, καὶ μέμνησο ἀπιστεῖν. ἄρα γε ταῦτα φρενῶν.

Πρόχειρος. *Simplex, & incautus.* Polybius Sed ne sis incautus, *neve opprimaris incautus,* in causa est id, quod apud Epicharmum est dictum præclare. Sobrius sis, & ne minueris diffidere. Nerui isti enim mentis sunt. *Hi enim sunt sapientiæ nerui, si semper sobrius sis, neque cuiuis facilè credas: ac perpetuò diffidas, nisi rem optimè perfectam habeas, vt de ea dubitare nequeas.*

NOTAE.

Νῆφε.] Sunt versus trochaici, dimetri, qui sic non ineptè videntur scribendi, vt metri lex seruetur.

Νῆφε καὶ μέμνησ' ἀπιστῶν.
Ἄρθρα ταῦτα τῶν φρενῶν σῦ. προσθῆ. Vel,
Τῶν φρενῶν τὰ ἄρθρα ταῦτα. A

Πρόχειροτονία. Prochirotonia. q.d. Prædeliberatio. Præludium decreti. Senatusconsultum populo nondum propositum, vt eius suffragio confirmetur. Hic mos Athenis videtur fuisse. Quum Senatusconsultum ad populum referebatur, in concione priùs fiebat *populi* decretum, *quo quærebatur* vtrum videretur populo de Senatusconsulto consultandum, an verò sufficeret illud Senatusconsultum. L. βουλῆς προβουλεύσασα, vt apud Harpocrat. Vel, vtrum placeret, vt populus de S.C. consuleretur, an &c. B

Πρόχειροτονία ἔοικεν ἀθλώσει τοιοῦτόν τι γίνεσθαι. ὁπόταν τῆς βουλῆς βουλευσάσης, εἰς φέρηται εἰς τὸν δῆμον ἡ γνώμη, πρότερον γίγνεται χειροτονία ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, πότερον δοκεῖ τῷ προβουλευθέντι σκέψασθαι ὁ δῆμος, ἢ ἀρκεῖ τὸ προβούλευμα.

Πρόχυν. q.d. Geniculatim. In genu prorsus cadere. *Pronum in genua cadere. Flexis genibus humi procidere, vel se prosternere, quod supplices faciunt*, quasi dicas πρὸς γόνυ, vel potiùs vnica voce, προχυν, & per syncopen προγυ, & προχυ, verso γ in χ.

Πρόχυν. τὸ δὴ γόνυ παντελῶς ὀκλάσαι. οἷον εἰ, πρὸς γόνυ, καὶ συγκοπῇ, πρόγυ, καὶ πρόχυ.

Προχοαί. Fluuiorum ostia, per quæ aquæ egrediuntur, ac emittuntur, & *ingrediuntur* in mare. Et omnis aquæ effluxio *vocatur* προχοή.

Προχοαί. αἱ τῶν ποταμῶν ἐξοδευτικαὶ ἀφέσεις εἰς τὸν θάλασσαν. καὶ παντὸς ὕδατος ἔκρυσις.

Προχόη. Profusione. Vel, Infusione. Vel, Affusione. Et vase quodam ad hoc *præstandum* apto, quod cothonis speciem habet. κάθων verò, fictile poculum. Item Laconicum, & militare poculum, quod in pera gestari poterat. vnde & καθωνίζειν, & καθωνίζεσθαι. Cothonizare, poculis indulgere de quibus Lexica. Πρόχοον, alij putant aqualim esse, siue vas aquarium, à profundenda aqua sic dictum. Alij, gutturnium sic appellari tradunt, vt idem sit ac προχοεύς. In epigrammate 68. lib. 6. Epigr. p. 425. προχὼ videtur sumi pro aquali. Sic enim ibi, Priapo Pellæum-ceruinam, & auream hanc dedicauit prochoen. i. aqualim, aquarium hoc vas, quod Gallicè vocatur Eguiere, voce corrupta ab aqua gerenda. C

Προχόη. τῇ δηλυκῷ. καὶ ἀγγείῳ τινὶ εἰς τοῦτο δηλητηρίῳ καθηκοντι. ἐν δηλήματι. ἁρμάτων νηρείδα καὶ χρυσῆν τήνδ' ἔθετο προχόην.

NOTAE.

Πρώτῳ νηρείδα. Sic Epigr. lib. 6. pag. 425. ep. 68.
Τοῦτο ῥητῷ κείνατο τὰ καλλίστεια Πρώτῳ
Νηρείδα, χρυσῆν τήνδ' ἔθετο προχόην. D

Πρόχους. contractum ex προχοΓος. i. vt apud Hom. Odyss. Σ. pag. 554. M. Sextarius, siue sextarium, mentura *quædam sic appellata*. Vel, vrceus aquarius. Vel, vrna. Vt, Ossa in vrnam argenteam conjecta misit filio, vt patris pretiosum monumentum haberet.

Πρόχους. ξέστης, τὸ μέτρον. καὶ ἐμβαλὼν εἰς πρόχουν ἀργυρᾶν τὰ ὀστᾶ, ἐξέπεμψε τῷ παιδὶ τὸ πατρὸς κειμήλιον ἔχειν.

Πρόχυσιν πιεῖν. Apud Herodotum. *lib.* 1. p. 41. l. 41. *Consule nostrum Ion Lex. in voce* Πρόχυσις. *Profusionem facere Profundere. Pro*, Libare.

Πρόχυσιν. ὡς δὲ Ἡρόδοτος, τὸ δοῦναι ἅπαξ.

Πρώ. Sic per vnicam syllabam *scribitur*. Adhuc profundo diluculo. Idem *est ac si diceres* ἐν ὥρᾳ. Manè. *Diluculo. Intempestiuè. Præmaturè. Ante tempus constitutū. Sub ipsum diluculum.* Hoc autem πρώ est apocope vocis πρωΐ, vel πρωΐ, legendum enim ἔπεκτεῖ ἔᾳ. Quamobrem acuitur, & sine ι subscripto scribitur vt νώ, ex νωΐ, & σεώ ex σεωΐ. Πρῷ verò, *sic enim Atticè scribendum* circunflectitur, *propter contractionem ex* πρωΐ *factam*, & ι subscribitur, vt ἐν νῷ, σῷ, & νῷν, σῷν, ex νωΐ, σωΐ, & νῶϊν, σῶϊν contracti. Hoc tamen ι alias Ionicè, Doricè, & Aeolicè negligitur. Vt, Οὐ πρῶ μὰ &c. L. μᾶ.

Πρωΐ per vnicam syllabam *scribitur*, & *acuitur*. significat autem ante tempus, & mane. Aristoph. *in Auibus. p.* 373. *v.* 11. Loti manè. Debeo enim conuiuio iacto celebrare nuptias. *Vel, Sum enim celebraturus nuptias. Item idem Aristoph. in Ecclesiaz. p.* 491. *v.* 42. & 43. Eamus in concionem ô viri. Minatus est enim Legislator, qui non mane valde ante crepusculum. *i. qui non summo mane venerit ad concionem, se triobolum ei non daturum.* Et *ab hoc aduerbio* πρωΐ, *deducitur nomen adiectiuum* πρωΐος, & *per contractionem* πρῷος, *idem ac* πρώϊος. *maturinus, celeriter-matureſcens, præcox, citò, vel ante iustum tempus maturus. Hinc genitiuus pluralis* πρώων. precocium. maturorum ante-tempus. primorum. Aristophanes *in Pace. p.* 472. *v.* 26. *Schol. annot.* 8. Cucumerum præcociū. *vel, primorum. i. bonorum, vel optimorum.* Nam primi cucumeres *sunt* boni, & innoxij. Quòd autem primi cucumeres

Non manè quidem nos ille Tragœdus excitauit Callimachus.

Οὐ πρῷ μὲν ἡμῶν ὁ τραγῳδὸς ἤγειρε. Καλλίμαχος.

Πρώ. μονοσυλλάβως. σημαίνει δὲ τὸ πρὸ χαμοῦ. καὶ τὸ ἑωθινόν. ἀριστοφάνης. λουσάμενος πρῴ. μέλλω δὲ ἑστιᾶν γάμους. οὓς αὐ μὴ πρῴ. καὶ πρῴων ἀριστοφάνης. σπύων πρῴων. οἱ δὲ πρῷμοι, σπύοι, καλοί, καὶ ἀβλαβεῖς. ὅτι δὲ καλοὶ οἱ πρῷμοι σπύοι, E F

A κυνοὶ, σιλοῖ ἐν ἡ πρωϊμία. ἀρχομένων σικύων, & ληγουσῶν κολοκυνθῶν.

cumeres *sunt* boni, & innoxij. Quòd autem primi cucumeres *sint* boni, declarat & illud prouerbium. Incipientibus cucumeribus, & desinentibus cucurbitis *i. Primi cucumeres sunt optimi, cucurbitæ verò postremæ.*

NOTAE.

Λευκοφαίης.] In Auibus. pag. 373. v. 11.

Λευκόμενα πρὸ. μέλλων τὸ ἱστᾶν χάμους.

Consule Schol. annot. 6. & 7. & Eustath. in Πρῶ. Illud verò participium λευκόμενα refertur ad præcedentis versus vocem παιδία, i. pueri. Vide & in Vespis. pag. 314. v. 6. Schol. annot. 8. Idem Aristophan. in Ecclesiazusis. pag. 491. ver. 42. 43.

Χωρῶμεν εἰς ἐκκλησίαν ὡς τάχιστ. ἀκούσομαι γὰρ
B Ὁ Θεσμοθέτας ὡς αὖ μὰ πάνυ τῇ χυτρίνῃ: &c.

Vide Schol. annot. 18.

Πρωθήβας ἀπαιωσε. ὁ ἢ φειδὶ τῷ ἀνδρῶν τῷ ἐν τῷ πολέμου ἐληλυθότων κατέλιπε πρωθήβας, οὐ πρὶν πολέμου πεπειραμένους εἰς δύο τέλη.

Πρωθήβας. Primæuos. Illos, qui primos pubertatis annos sunt ingressi. Primùm pubescentes. Existentes in prima pubertate. Appianus. Ille verò parsimonia virorum ex bello reuersorum. *i. vt virum ex bello reuersis parceret, vel, ob virorum ex bello reuersorum penuriam,* deligebat primæuos, qui bellum antè non erant experti, *vel, priùs bellorum inexpertos,* ad duos ordines *ad duas legiones.*

D Πρωθήβης. ἀρτιπαρθένος.
C

Πρωθήβης. Primæuus. *Primos pubertatis annos ingressus. Primùm pubescens. Existens in prima pubertate.* Recens *pubescens, & vigens, ac ætate florens* iuuenis.

Πρωΐ. Πρωΐ. Mane. In sacra Scriptura *sic appellantur* calamitatum mutationes. Dauid. Manè repleti sumus, Domine, tua misericordia. Πρωΐ verò. i. manè, est totum illud *temporis* interuallum, *quod est* post gallicinium. Quum verò dicit *Euangelista,* manè surgens, ne *inter se pugnantia, &* contraria dicere videatur, quòd illa resurrectio sit incerta & ignota, distinguendum *est post* ἀνασὰς, & ita subiungendum, πρωΐ, πρωΐ τῇ Σαβ. i. Manè, prima Sabbatorum *die,* apparuit Maria. *N. L.*

Πρωΐ, πρωΐ. Mane, mane. Sic Dauid celeriter, & citò *significat.* Vt, Mane allocutus est, *& dixit,* Opemferet ipsi Deus mane, mane. *i. citò, citò.*

Πρωΐ. ὀὖτω Δαβίδ τὸ Ταχύ, καὶ ὀξύ, πρωΐ πρωσηγόρευσε. βοηθήσει αὐτῇ ὁ θεὸς πρωΐ, πρωΐ.

Τὸ πρωΐ.] Hæc videntur superflua. Satis enim est dixisse, βοηθήσει αὐτῇ ὁ θεὸς πρωΐ. πρωΐ. Si nihil tollendum, hæc ipsam temporis circunstantiam (vt vulgò vocatur) significabunt. Quod iam parum commodum erit.

Πρωΐα. ἡ πρωϊνὴ κατάστασις.

Πρωΐα. Matutina *temporis* constitutio. Matutinum tempus. Hora matutina.

Πρωϊαίτερον. Θᾶττον. ἢ αὐτὴ ἡ πρὸ τῆ ἀνατέλλει ὁ ἥλιος.
E

Πρωϊαίτερον. Citiùs, maturiùs. Vel *sumendum* pro, antequàm Sol sit ortus. Ante Solis ortum.

Πρωΐζον. πρὸ ὀλίγου.

Πρωΐζον. Paulo antè. Hesternum. *Vide nostrum Lex. Dor. in* πρωΐζα.

Πρωΐμος. πρωϊνὸν, καὶ πρωϊνῶς. καὶ πρωΐον adverbialiter accipiuntur. Matutino tempore. Propere. Præmature. Mature. Citò. Celeriter. *Aristop. Vespis. pag.* 120. v.

Πρωΐμος. Matutinus. Properus. Citò maturescēs. Præmaturus. Precox. Maturus. πρωϊνὸν, & πρωϊνῶς, & πρωΐον

Πρωκτὸς ὁ κῶλος. ὅθεν τὸ πρωκτῶν τὸ γαστρός. & παροιμία. εἰς πρωκτὸν κυνὸς βλέπε. τοῦτο ἐπὶ λέγουν τῶν ὀφθαλμιώντων. ἀριστοφάνης ἀχαρνεῦσι.

Πρωκτὸς. Podex. Anus. Culus. *Sic dictus,* quòd *onera, vel excrementa* ventris propellat. Et prouerbium. In canis podicem inspice. Hoc dicebant in eos, qui oculorum morbo laborabant, *& qui lippi erant, atque cæcutiebant. Er. ad. Chil. 1. Cent. 2. col. 395. ad. 16. Aristophanes*
F *in Ecclesiaz. p. 491. v. 8. Schol annot. 5. Et rursus idem* Aristophanes Acharnensibus. *p. 295. v. 17. Schol. annot. 12. Sed ibi legitur* ευσὰν *Dor. pro comm.* φυσᾶν.

Τοῖς ὀστοῖς φυσᾶντ ἐν τῷ πρωκτῷ κυνός.

Καὶ αὖθις ἀριστοφάνης.

Ossèis tibiis *inflate podicem canis.*

Et rursus Aristoph. *in Ecclesiaz. p.* 493. v. 3. 32. 33. 34. 35.

Ἀνταθήνη τὸν καλέσατε πάσῃ τέχνῃ.

Antisthenem aliquis accersat quauis arte, quouis modo.

Hic enim vir propter ſaltem gemitus,
Nouit quid podex velit cacaturiens.
O veneranda Lucina, ne me negligas.

Οὗτος γὰρ ἀνὴρ ἕνεκά γε τοῦ στεναγμάτων, A
Οἶδεν τί πρωκτὸς βούλεται χρῄζειν ποιῶν.
Ὦ πότνι' εἰλείθυια, μή με παρίδῃς
Διαῤῥαγήσεται, μὴ ᾖ βεβαλανωμένον.

Diruptum, nec tanquam-peſſulo-in ſeram-iniecto-clauſum. i. conſtipatum.

Pro, ab excremento detentum, *quod ex oſtio ventris exire non poteſt.* Antiſthenes autem erat medicus effœminatus. De Cleone dicit Ariſtophanes *in Veſpis. pag.* 348. *v.* 15. *vbi legitur,* πρωκτὸν ἢ καμήλου. *Vide Schol. annot.* 3. Culum verò cameli *habebat.* πρωκτὸς *verò dicitur* culus, *quaſi* πρωκτός τις ἂν. *i. producens quidam exiſtens, quòd ventris excrementa foras producat, &* quòd *ea* proiiciat. *vel,* B *quòd per eum excrementa foras producantur, & prodeant.*

Ἀντὶ τῆς κατεχόμενον ὑπὸ τῆς κόπρου. ὁ δὲ ἀντιφάνης, ἰατρὸς ὢν θηλυδρίας. φησὶ κλέωνός φησιν ἀριστοφάνης πρωκτὸν δ' εἶχε καμήλου. ὁ κῶλος παρὰ τὸ προΐέναι.

Πρωκτὸς λουτροῦ φέρτερον. *Ariſtop. in Veſpis. p.* 332. *v.* 1. *Schol. annot.* 1. *vbi ſcribitur, vt hic. In textu vero legitur* πρ. λ φερτέρφ. *Et. ad. Chil.* 1. *Cent.* 10. *col.* 340. *ad.* 90. Podex lotionem vincit. Podex lotionem vincis. Prouerbium. Quũ quis non poteſt ablui, *ſordibúſque purgari,* ſed venter perpetuo-profluuio-fœdatur. Hoc igitur de *rebus* inutilibus, & quæ fruſtra fiunt, dicebatur. Et Ariſtophanes *in Equitibus. p.* 229. *v.* 21. 22. 23. *Cleonem, & Allantopolam* ita *colloquentes introducit.* Cl. Et per Iouem propter dexteritatem meam *ob ingenij mei dexteritatem,* Poſſum facere populum amplum, & anguſtum. Al. Et podex meus hoc ſolerter-facit. *Nam modò ſe dilatat, modò ſe coarctat egregia cum ſolertia.*

Πρωκτὸς λουτροῦ φέρτερον. παροιμία. ὅταν τις μὴ δυνηθῇ καθ' ὑπόνοιαν. ἀλλὰ ἡ κοιλία διαφέρηται. δηλοῖ τὴν ἀνωφελῶν ὄν, καὶ εἰκῇ σεσοβημένον ἐλέγετο. καὶ ἀριστοφάνης. δύναμαι ποιεῖν τὸ δῆμον εὐρύν, καὶ στενὸν ὑπὸ λεξιότητος τῆς ἐμῆς. χ' ὡ πρωκτὸς ὁ ὑμὸς τουτὶ σοφίζεται. C

NOTÆ.

Λύναμαι.] Apud Ariſtoph. in Equit. pag. 229. v. 21. 22. 23. ſic legitur,

Κλ. Καὶ νὴ Δι' ὑπὸ γε δεξιότητος τῆς ἐμῆς.
Δύναμαι ποιεῖν τὸν δῆμον εὐρύν, καὶ στενόν.
Λλ. Χὠ πρωκτὸς οὑμὸς τουτὶ σοφίζεται. pro, καὶ ὁ πρωκτὸς ὁ ἐμός.

Πρωκτηρῶν. *Adulterorum obſeruare-nates, dum depilantur. Sic enim adulteri publicè plectebantur. Vel* Podices-obſeruare ſe[illegible] *tantium & eorum, qui pudicitiam proſtituerunt. Ariſtoph. in Equitibus. p.* 239. *v.* 15. *Schol. annot.* 5. *&* 6. Talibus enim *hominibus* interdictum-erat, ne concionarentur, *vel, concionari non licebat.* D

Πρωκτηρῶν. Τοῖς πρωκτοῖς τὴν περιδύοντων τηρῶν, ἀπείρητο ἦ τοῖς τοιούτοις δημηγορεῖν.

NOTÆ.

Τῶν περιτιλλόντων τηρῶν.] Apud Ariſtoph. in Equitibus. pag. 239. in ver. 15. Schol. annot. 5. legitur διατηρῶν τῶν περιτιλλόντων.

Πρωλαίτης. Prolætes. N. L. *Niſi fortè Proletarius intelligatur. At* πρωϋδίας. *Diſſolutus, reſolutus, remiſſus, pronus.*

Πρωλαίτης.

Πρῶνες. *Promontoria. Prominentes-montium vertices.* Montium eminentiæ. Colles. In epigrammate.

-- Qui & Oeten montem,
Et profundum. i. altum *arboribus-abundantis promontorium calcas Pholoes.*

Πρῶνες. ὄρεων ὀξυκαὶ. βουνοί. τὸ ὀπτεράμματι·

-Ὅστε καὶ οἴτῳ,
Καὶ βαθυδένδρῳ πρῶνα πατεῖς Φολόης. E

Et rurſus.

Hirſutum, arboribúſque denſum *iuxta promontorium Charicles*
Dedicauit hunc *hircum.*

Καὶ αὖθις,
Λάϊον ἄμφὶ πρῶνα χαρικλῆς.

Ἄνθετο τόνδε τράγον.

Et rurſus *in quodam pentametro.*

Montis *arboribus-- abundantis promontoria perambulabat-vt-colles.*

Καὶ αὖθις,
Εὐδένδρου πρῶνας ἐβουτοβάτει.

Dicitur autem & πρεών, πρεώνος. Vt,

-- Quæ tantam aquam
Funditus obliquo iſto de promontorio.

Λέγεται δὲ καὶ πρεών, πρεώνος,
Αἱ τόσον ὕδωρ F
Εἴβουσαι σκολιοῦ τοῦδε κὐ πρεώνος.

Πρῶρα. Prora. Anterior nauis pars. Et πρῷραθεν. Exprora. Vel, à prora. Et πρῳρήτης. *Communiter, Dor.* πρωρήτης. Proreta. Proræ-gubernator. Nauis in prora-rector, qui & Πρωρεὺς dicitur. Hinc verbum πρωραΐζειν. *Proretam eſſe. Proræ-gubernatorem-eſſe. Ariſtoph. Equitibus. pag.* 220. *v.* 8.

Πρῶρα. Πρῷραθεν ἐξ ἀρχῆς. βουνοί. ἐκ τῆς ἐμπρόσθεν μερίδος. καὶ πρωρεύειν. καὶ πρωραΐζειν τὸ πρωρεύειν.

Πρωταγόρας. Protagoras, Abderites, filius Artemo-

Πρωταγόρας. ἀβδηρίτης, υἱὸς ἀρτέμωνος. ἦ

nis, vel

A καὶ μανικοῦ. πρὸς δὲ αὐτὸν καὶ τύλον ἔγραψαν. οὗτος πρότερον ἦν φορτοβαστάκτης. ἐντυχὼν δὲ Δημοκρίτῳ, ἡράσθη λόγων. καὶ φιλοσοφήσας, ὅτι ῥητορείαν ἐτράπη. καὶ ἐπικληθη πρῶτος οὗτος σοφιστής. πρῶτος δὲ οὗτος τοὺς ἐριστικοὺς λόγους εὗρε. καὶ ἀγῶνα λόγων ἐποιήσατο. ἧς μισθὸν ἔπραττε τοὺς μαθητὰς, μνᾶς ἑκατόν. διὸ καὶ ἐπικληθη λόγος ἔμμισθος. διδάσκαλος δὲ γέγονε τῆς ῥητορικῆς σοφιστής. διείλε τε πρῶτος οὗτος πάντα λόγον εἰς δ'. εὐχωλήν. ἐρώτησιν. ἀπόκρισιν. ἐντολήν. μεθ' ὃ τοῦτο, ἕτερος εἰς ἐπτὰ διεῖλε τοῦτο. διήγησιν. ἐρώτησιν. ἀπόκρισιν. ἐντολήν. εἰσαγγελίαν. εὐχωλήν. κλῆσιν. ἀλκιδάμας δὲ, τέσσαρας εἶναί φησιν ἰδέας λόγων. φάσιν. ἀπόφασιν. ἐρώτησιν. προσταγόρευσιν. Τοῦ δὲ Πρωταγόρου τὰ βιβλία, ὑπὸ Ἀθηναίων ἐκαύθη. διότι λόγον τι εἶπεν οὗτος ἀρξάμενος. περὶ θεῶν, οὐκ ἔχω εἰδέναι, οὔτε ὡς εἰσὶν, οὔτε ὡς οὐκ εἰσίν. πολὺ προτέρους ἐστὶ πλάτωνος ἢ φιλοσόφου. διδάσκαλος δὲ Πρωδίκου ἦν καὶ ἄλλων πολλῶν.

B

C

Πρωταγωνιστεῖν. πρῶτον ἀγωνίζεσθαι.

Πρωταγωνιστῶ γθονὶ.

Πρῶτα στοιχεῖα, ὁ ἀλφάβητος. καὶ ταῦτα μέν τοι κακὰ κακῶς. περὶ γραμμάτων φησὶ ὅτι οὐδὲ αὐτὰ καλῶς οἶδε δυσγνώμων.

nis, vel etiam Mxandri. Quidam verò scripserunt etiam ipsum *fuisse* Teium. Hic primùm fuit onerum-gestator. *i. baiulus, qui sarcinas, & onera ferebat.* Sed collocutus cum Democrito, eruditionis amore-captus-est, & philosophatus, ad eloquentiam se-conuertit, *se contulit.* Et iste primus cognomento-vocatus-est Sophista. Primus autem iste contentiosas dicendi-rationes inuenit, & verborum certamen instituit, & centum minas à discipulis exegit pro *suæ doctrinæ* mercede. Quamobrem etiam *eius* sermo cognominatus est mercenarius. Fuit autem & Isocratis oratoris magister. Hic etiam primus omnem orationem in quatuor *partes* diuisit, *in* optationem, interrogationem, responsionem, iussionem, *siue mandatum.* Post hunc verò alius hæc in septem distribuit, *in* narrationem, interrogationem, responsionem, mandatûs annunciationem, optationem, *siue votum*, vocationem. Alcidamas verò, quatuor esse dicit orationis formas, Declarationem, negationem, interrogationem, appellationem, *vel salutationem.* Protagoræ verò libri ab Athenien sibus cremati-sunt, quòd aliquando sic-orationem exorsus-fuisset, De diis scire non possum vtrum sint, an verò non sint. Est autem Platone Philosopho antiquior. Magister verò *fuit* Prodici Ceij, & aliorum multorum.

Πρωταγωνιστεῖν Primum-certare. *Primas-actionis-partes-obire. Primo loco-certare.*

Πρωταγωνιστῶ. Genitiuo. Primus-certo. Primas-actionis-partes-obeo. Primo-loco-certo.

Πρῶτα στοιχεῖα. Prima elementa. Alphabetum, *vel vulgò vocatur. Aristoph. in Equitibus. pag.* 200. *v.* 2. *& 3. Vide Schol. annot.* 2. 3. 4. Al. At ô bone *vir*, ne musicam quidẽ scio, Præter literas, eásque profectò malas malè. De literis *hoc* dicit *Allantopola*, se propter generis-obscuritatem ne bene quidem has *scire.*

D

NOTAE.

Πρῶτα στοιχεῖα.] Sic Aristoph. in Equitib. pag. 200. v. 2. & 3.

Ἀλλ. Ἀλλ' ὦ γάθ', οὐδὲ μουσικὴν ἐπίσταμαι,
Πλὴν γραμμάτων, κἀ τοῦτα μέν τοι κακῶς κακῶς.

Consule Schol. annot. 2. 3. 4. Et Eras. ad. Chil. 2. Cent. 2. Col. 392. & 393. ad. 23. Pedibus ingredior. Natare enim non didici. Vide & Aristoph. in Auibus. pag. 422. v. 16. Item in Vespis. pag. 345. v. 11.

Πρῶτα φύσ. αἱ ἀρχαί. ἔσχατα δὲ φύσ. τὰ πολὺ τῆ ἀρχῆ ἀφεστῶτα. ἔστι δὲ τοῦτα προβλήματα τοῖς μὲν ἀπορουσι χαλεπὰ διιχθῆναι. τοῖς δὲ ἀποκρινομένοις, ῥάδια. τὰ μὲν γὰρ πρῶτα τὸ χαλεπὸν ἔχει, ὅτι μὴ εἴδότι τι αὐτὰ δι' ἄλλων δικνύναι, τῆ τὰ μὲν δικνύμενα δίκνυσθαι δεῖ πρώτων, τῆ δὲ πρώτων, μὴ εἶναί τι πρῶτον. γίνεται γὰρ ἡ τῆ ἀρχῶν γνῶσις, οὐ δι' ἀποδείξεως, ἀλλὰ δι' ὁρισμοῦ. οὐείδαι γὰρ δεῖ πρῶτον τὸν ἀρχὸν τί ἐστὶ ὅτι. καὶ τοῦτο αὐτῆ ὑποθέμενος ἦ, χρῆσθαι αὐτῆ εἰς τὸν διιξιν ἢ μετ' αὐτ. ἔχοντο δυσεπιχείρητοι αἱ ἀρχαί, κοὐ ῥάδιαι διιχθῆναι. τὰ δὲ ἔσχατα, ὅτι δεῖ πολλῶν μέσων δίκνυ). πρῶτον δὲ λέγεται χρῆμα ἐπὶ τῆ συλλογισμῶν οὐχ ὡς αἴτιον, οὐδὲ ὡς γονικὸν ἐκείνων, ἀλλὰ τῆ τάξει, καὶ τελειότερον ὄν, οὐ τῆ γονεῖν ἐκεῖνα, καὶ ὠφελεῖν, ἀλλὰ τῆ πλέον δύνασθαι, καὶ ταῖς ἀποδεικτικαῖς οἰκειότατον εἶδος εἶ).

Πρῶτα φύσ. Prima natura *sunt* ipsa principia. Postrema verò natura *sunt ea*, quæ longè remota *sunt* à principiis. Sunt autem hæc problemata argumentãtibus quidem, ostensu, *vel, demonstratu* difficilia. Respondentibus verò, facilia. Nam prima quidem habent difficultatem, quia per alia non possunt ostendi, *vel, demonstrari*, quia quæ quidem demonstrantur, per prima demonstrãtur, primis verò nihil est prius. Fit enim principiorum cognitio non per demõstrationem: sed per definitionem. Primùm enim oportet *iam* definitum esse, quid sit principium. Et cùm posueris, *atque statueris*, ipsum *principium*, hoc, *vel, illud* esse, *tunc oportet* vti ipso *principio* ad demonstrationem quæ post ipsum *est. i. ad demonstrandum id, quod sequitur ipsum principium.* Propterea difficilia. Postrema verò, quia per multa media demonstrantur, *ideo sunt facilia.* Prima verò figura dicitur in syllogismis non vt *eorum* causa, nec vt illorum genitrix: sed ordine, & quòd sit *cæteris figuris* perfectior, non quòd illa *principia, vel potiùs, illos syllogismos* gignat, & producat: sed quòd plus possit, *quàm cætera syllogismorum figura*, & demonstratiuis argumentationibus, *& tractationibus* aptissima sit.

Πρωτεσίλαος.comm.& Πρωτεσίλεως,*Attic.* Nomen proprium.Protesilaus.

Πρωτεῖον.Primarum-partium.τὰ πρῶτα.*Primæ partes. Prima. Primatus. Principatus. Primus honor. Primus locus.*

Πρωτογένης.Protogenes, pictor Xanthius, Lycius, graphica scientia celebris, *& arte pingendi clarus,*qui Rhodium illum Bacchum, historias-sequutus-pinxit,illud prodigiosum, & admirabile opus, quod & Demetrius Poliorcetes.*urbium-obsessor*, vehementer est-admiratus,quum Rhodum obtedit per duos integros annos,mille nauibus adductis,& militum armatorum vltra quinquaginta & quinque millia.De graphica.*i.de arte pictoria*,& figuris lib.1.*scripsit.*

Πρωτοκλισία.Prima-sedes.*Primum-subsellium.Primus-in-sedendo-locus.*

Πρωτόλεια. Prima-præda. Prima-spolia. Eximia-præda-pars.Prædæ-primitiæ.

Πρωτόλιον.Primitiæ *spoliorum,aut frugum.*

Πρωτολογία.Prima-dicendi-pars.Prima-actio.Primæ dicendi-partes. Vt, Totius accusationis ipsius demonstrat primas-in-dicendo-partes,*vel simpliciter, primas-partes.*

Πρωτον Ἀποστόλους.Primùm Apostolos,deinde Prophetas.Quæstio. Quomodo Paulus *priore ad Cor.c.12. v.28.*ponit Apostolos *in Ecclesia* primos? Primos *dicit*, Pro proportionem certaminum, & *secundùm* a Deo *datam* gloriam.Postremi verò *vocantur iidem*, quòd in ipsa seculorum fines inciderint, ita vt iidem & primi, & postremi *diuersa tamen ratione* sint, vt & in hoc Magistrum imitentur dicentem, Ego sum primus, & postremus.

Πρωτονῶ. *Pro*, πρωτόνω. Primus-iuuenis. *Sed per syncopen est dictum consultò, ne concurrat cum voce* πρωτόνεως.*i.qui primùm nauigans,aut qui primùm in aliquem locum naui venit.*

Πρωτόνεω.*Atticè,pro comm.poet.* πρωτόνεον.Primùm nauigantes. Vel,Qui primùm in aliquem locum nauigarunt.*ac naui delati sunt.*

Πρωτόνεως Protoneos, *iam dictum*, & Archeneos, *Præfectus-nauis.Vel Classis-Prætor*, & alia multa similiter *formata Atticè leguntur.Sic* & Perineos,*vector,qui nauis vehitur.* Thucydides lib.1.

Πρωτοπαγῆ.Primùm-compacta. Primò-fabricata. Recens-facta.

Πρωτοπειρῶν.Qui rerum aliquarum primùm periculum fecit. Primùm-experiens. Vt,Ille verò,cùm esset admodum iuuenis,& rerum bellicarum primũ periculum fecisset,& nuper gustasset altiorem dignitatis gradum,ambitiosus,& contentiosus,& principatus-cupidus erat.

Πρωτοπείρου.*Genitiuus à recto* πρωτοπίρων.*i.quod idem est,ac præcedens* πρωτόπειρον.*i.* πρῶτον πεῖραν λαβὼν τῶν πραγμάτων *Qui primùm fecit periculum rerũ.*

Πρωτοπειρία.Prima-experientia *rerum aliquarum.*

Πρωτοπραξία. Quod-primùm-reperitur.Quod-primùm-exigitur.Prima exactio.

Πρώτους.Primos. Vigentes. Ætate florentes. Adolescentes.Iuuenes.

Πρώτῳ ποδί.Primo pede,vt augures dicere solent, *fortasse scribendum* ὥσπερ,*vt quemadmodum Vel,*ὅ,*quod.*

Πρωτότοκος. *Properoxytonè.*Primus-natus.πρωτότοκος verò,*paroxytonè*, *dicitur Beata Virgo Maria,quæ, quia nostrum Seruatorem,illum* θεάνθρωπον,*verum Deum,& verum hominem peperit,ideo vocatur* Θεοτόκος.*i.* Deipara.

Πρεῖκα.

Πρωτεσίλαος ὄνομα κύριον. καὶ Πρωτεσίλεως. A

Πρωτεῖον.

Πρωτογένης.ζωγράφος.ξάνθιος ἐκ λυκίας. ὁ κὴ τὴν γραφικὴν ἐξαβόητος δεδημίευκε.ὁ τὸ ἐν ῥόδῳ διονύσιον ἱστορήσας,τὸ ξένον,καὶ θαυμαστὸν ἔργον.ὃ καὶ δημήτριος ὁ πολιορκητὴς, μεγάλως ἐθαύμασεν, ὅτι τὴν ῥόδον ἐπολιόρκησεν, ὅλοις ἐνιαυτοῖς ἕξι,χιλίας ναῦς ἐπαγόμενος.κὴ B σὺν αὐτῷ ὁπλίτην μυριάδας ἑπτὰ σὺν τοῖς,καὶ πεντακισχιλίους. ἔσχε γραφικῆς, καὶ σχημάτων βιβλία β'.

Πρωτοκλισία.ἡ πρώτη καθέδρα.

Πρωτόλεια.ἡ πρώτη λεία.Τὰ πρὸ τῶν λείων ἐξαίρετα.

Πρωτόλιον ἀπαρχή.

Πρωτολογία πᾶσης κατηγορίας αὐτὸ δηλοῖ πρωτολογίαν. C

Πρῶτοι δὲ τοὺς ἀποστόλους. δεύτερον προφήτας. ἐρώτησις πῶς τίθησι πρώτους ἀποστόλους ὁ παῦλος πρώτους κὴ ἀναλογίαν τῆς ἀγώνων,καὶ τὴν παρ' αὐτοῦ θεοῦ δόξαν. ἴσασι δὲ, ὡς ἐπὶ τὸ εἰς τὰ τέλη τῆς ἀγώνων καταντῆσαι αὐτοὺς τε εἰς αὐτοὺς,καὶ πρώτους,καὶ ἐσχάτους. ἵνα καὶ ἐν τούτῳ τὸν διδάσκαλον μιμήσωνται λέγοντα, ἐγὼ εἰμὶ ὁ πρῶτος,καὶ ὁ ἔσχατος.

Πρώτονος.πρῶτος νέος. D

Πρωτόνεω. οἱ πρῶτον πλέοντες. ἢ πρῶτον εἴς τινα τόπον καταπλεύσαντες.

Πρωτόνεως,καὶ ἀρχένεως.Ἔ ἄλλα πολλὰ ὁμοίως.Ἔ περίνεως.Θουκυδίδης ά.

Πρωτοπαγῆ.πρώτως πεπηγότα.

Πρωτοπειρος.ὁ ἢ,νέος ὢν κομιδῇ,καὶ πρωτόπειρος τοῦ κὴ πόλεμον ἴσχων,καὶ νεωστὶ γευόμενος τῆς ὅλης πολιτικῆς πραγματείας, φιλότιμος, κὴ φιλότεικος,καὶ φιλόπρωτος ἰδών. E

Πρωτοπείρους.

Πρωτοπορεία.

Πρωτοπραξία.τὸ πρῶτον ἀπαιτούμενον.τὸ πρῶτον εἰσπρατόμενον. F

Πρώτους.ἀκμάζοντας.νέους.

Πρώτῳ ποδί.ᾧ οἰωνίζόμενοι λέγειν εἰώθασι.

Πρωτότοκος.ὁ πρῶτος τεχθείς.πρωτοτόκος ἢ ἡ θυτόκος.

A Περίκα δωρεάν, αἰδῶ μισθοῦ. καὶ ζημιὰν ὑπάρχημα. οὐκ ἐκ τοῦ ἔσπου. τὸ δὲ καὶ προίκα πολλαχοῦ τοῖς ἑαυτοῦ τέλεσι παρασκευασμένα. φησὶ τὸ αἰδῶ τοῦ.

Περίκα. Dono. Gratis. Sine mercede. Gratuitò. Et aduerbium locale, *quod locum significat. N. L.* pro, ὅπου. vbi. Vt, Partim verò, vel gratis *multa* multis in locis *à se*, suis magistratibus parata, *traditáque dicebat. N. L.* Pro, ἄτευ κάμου. i. sine labore. *sine defatigatione. N. L. fortassè legendum* ἄτευ τόκου. *i. sine vsura, sine fœnore, ac proinde gratis.*

Προικίας. ὄνομα κύριον.

Προικίας. Prœcias. Nomen *viri* proprium.

Προίκιος ἀνδρὸς μισθοῦ. προίκιος ἀνθρώποισι καλὸν θάτηπιν ἀοιδός. ἑ τέττιξ φησὶν ἐν ἐπιγράμματι.

Περίκιος. Gratuitus. Gratuita. *Qui, quæve gratis aliquid facit, & sine mercede.* Gratuita hominibus viatoribus cantatrix. Cicada *sic de se* dicit in epigrammate.

Προικόνησος.

Προικόνησος. Prœconesus. *Insula, de qua Geographi.*

B Προικὸς δόσεως. ἀντὶ τοῦ δωρεᾶς. πᾶν γὰρ δῶρον ἔτω καλεῖ ὁ ποιητής. ἡ δόθεια προίξ.

Προικὸς. Dotis. Donationis. Pro, Doni. Sic enim Poeta vocat omne donum. Rectus *casus est* προῖξ, dos, donatio, donum.

Πρύλις. ὁ πεζὸς ὁπλίτης. ὡς δαμῶ, δαμῆσαι, δάμαλις, ἔτι παρὰ, παρῶ, πάρυλις καὶ συγκοπῇ, πρύλις.

Πρύλις. Pedes. Qui pedibus militat. Grauis-armaturæ miles. Vt à δαμῶ, domo, fut. δαμῶ, domabo, *deducitur* ἡ δάμαλις, vitula, iuuenca, *quæ nondum est domita: sed est domanda, sic* à παρῶ, traiicio. *ad militiam eo, derivatur* πάρυ: πρύλις, & per syncopen φύλις, *qui pedibus varia loca traiicit, quum ad militiam proficiscitur.*

Πρύμναι ἐπρούντο. πρύμναι ἀνακρούεσθαι ὀξύ, τὸ κατ' ὀλίγον ὑπαναχωρεῖν μὴ στρέψαντας C τὸ πλοῖον. ὁ γὰρ οὕτως ἀναχωρῶν ὅλῃ τῇ πρύμναι κεκλασται. τοῦτο δὲ ποιοῦσιν, ἵνα δόξωσι μὴ φανερῶς φεύγειν, κατολίγον ὑπαπόντες, ἵνα μὴ τὰ νῶτα τοῖς πολεμίοις δόντες, τιτρώσκωνται.

Πρύμναι ἐπρούντο. *Sic Thucyd. lib. 1. p. 35. A. Consule Scholia. annot. 7. vnde Suid. Illic legitur* πρύμναι κρούεσθαι, ὅτε τὸ κατ' ὀλίγον ἀναχωρεῖν, μὴ στρέψαντα τὸ πλοῖον. *Et* ἵνα μὴ δόξωσι. *&* ὅτε καὶ κατ' ὀλίγον. *& ῥᾷον* πρύμνα κανλᾶν. *Sed lib. 7. pag. 518. A. dicitur pro eodem,* ἀνακρούεσθαι. *Herodot. lib. 8. pag. 309. l. 21. & 28. dicit* ὅτι πρύμνῃσι ἀνακρούοιτο. Puppim *remis* terebant. In puppim remigabant. πρύμναι κρούεσθαι, ferire *remis* puppim, in puppim remigare, est paulatim se-subducere, *recedere, se recipere,* non conuersa naui. Qui enim sic recedit *ac se recipit, ille* puppim remis-ferit, *ac retrò pellit.* Hoc autem *nautæ* faciunt, ne manifestè fugere videantur, sic paulatim se-subducentes, ne terga dantes hostibus, facilius *ab iis* vulnerentur.

Πρύμνηθεν. κάτωθεν ἐκ ριζῶν.

Πρύμνηθεν. *Aduerbialiter interdum sumitur, vel* κάτωθεν *subauditur,* Ab-ipsa-puppi. Inferuè. Infrà. A-radicibus. Radicitùs.

D Πρυμνήσιον. τὸ ὑπόγλυον σχοινίον.

Πρυμνήσιον. Nauticus funis, quo nauis ad terram à puppi religatur. Rudens Rudentis.

Πρυμνήτης κάλως.

Πρυμνήτης κάλως. Funis, qui est in puppi. Rudens, quo nauis ad terram à puppi religatur. *Euripides in Medea. pag. ex Commelini typis. 303. v. 770.*

Πρυμνὸν. τὸ ἔσχατον.

Πρυμνόν. Vltimum. Extremum. Postremum.

Πρυμνώρεια. τὸ κάτω μέρος ὄρους.

Πρυμνώρεια. Montis-infima-pars.

Πρυτανεύει. διοικεῖται. τῇ τοῦ θεοῦ ῥοπῇ πρυτανεύεται τὰ ἀνθρώπινα.

Πρυτανεύει. Regitur, Gubernatur. Administratur. Vt, τῇ τοῦ θεοῦ. &c. Dei nutu *res* humanæ, *res hominum* administrantur.

Πρυτανεύοντα. κυρίως μὲν, ἀντὶ τοῦ πρύτανιν E ὄντα. ἀντὶ δὲ τοῦ διοικοῦντα, δημοσθένης ἐν φιλιππικοῖς.

Πρυτανεύοντα. Proprièquidem *hoc ponitur* pro, Prytanin existentem, *& illum significat, qui Prytanis est. i. Dispensator, gubernator, frumentorum-præfectus, & distributor, quasi* πυτάμις. *Reipub. princeps, & rector, cuius magistratus vocatur* πρυτανεία, *Prytaneia. Sic tamen & ipsum tempus indicatur, quo Prytanis hoc munere fungitur.* Demosthenes verò in Philippicis *sumit hoc* πρυτανεύοντα, pro διοικοῦντα. i. administrantem.

Πρυτανεύουσης. τῆς τοῦ χωρίου φύσεως οὐκ ἐφιείσης σφίσι πορρωτέρω ἰέναι, ἀλλὰ τὸ τῆς διώρυχος μῆκος συμμετρούσης αὐτοῖς, καὶ πρυτανεύσης εἰκότως. καὶ αὖθις. οἱ δὲ ὁρίσθης ἦκον τοῦ πρυτανεύσειν πάρθοις τε, καὶ ῥωμαίοις τὰς διαλλαγάς.

Πρυτανεύουσα. *Ipsa natura loci non patiebatur eos longiùs ire, vel, vlteriùs progredi: sed fossæ longitudinem ipsis commetiebatur. & tantum spatij dabat, quantum ipsa necessitas permittebat,* & modum meritò statuebat. Et rursus. Venerunt autem Legati, vt reconciliationis inter Parthos, & Romanos essent arbitri, *vel, dispensatores, id est, vt eos inter se reconciliarent.*

F

Πρυτανεύσητε. σκέψησθε. πράξητε. χρηματίσητε. πάντα γὰρ ὑπὸ τῶν πρυτάνεων διαπράττεται. ἐχρήσατο δὲ τῇ λέξει καὶ δημοσθένης.

Πρυτανεύσητε. Spectetis. Agatis. Administretis. A Prytanibus enim omnia peragebantur, *ac administrabantur.* Demosthenes etiam vsus est hoc vocabulo.

Πρυτανεῖα. ἐκτεταμένως μὲν, καὶ θηλυκῶς,

Πρυτανεῖα. Producta quidem *vltima syllaba,* & fœmineo-genere *scriptum sic,* πρυτανεία, *est* quidam die-

rum numerus. Quid verò genere neutro, τὰ πρυτανεῖα significet, apertè quidem nemo dixit. Nonnulli verò dixerunt esse pecuniam, quam litigantes, *apud Iudices* deponebant, *quam Latini Sportulas appellant.* Vnde Iudiciale *stipendium* dabatur lex *Iudicibus.* Prytaneiæ verò (scil. ipse dierum numerus) erant quotannis decem, quia decem etiam *erant* Tribus. Athenienses autem annum lunarem agebant, *anno lunari vtebantur.* Vna verò quæque de decem Tribubus *ad annum conficiendum* conferebat 35. dies, *quibus durantibus Rempub. administrabat.* Quatuor autem dies supererant ex anno lunari, quos distributos attribuebant quatuor primis Tribubus, quibus sorte obtigisset, vt Rempub. administrarent. Et quatuor quidem primarum *Tribuum* vna-quæque Prytaneiam habebat absolutam 36. diebus, *i. Magistratum, qui Prytaneia vocabatur, gerebat per 36. dies integros, quibus absolutis, alteri Tribui succedenti cedebat.* Reliquæ verò sex *Tribus, Rempub. administrabant* per 35. *dies.* Prytaneia igitur *genere fœmineo* est numerus dierum vel 36. vel 35. Et vna-quæque Tribus Prytaneiam gerit, & *Rempub. ordine gubernat.* Apud alios verò Atticos, πρυτανεῖα *genere neutro, in plurali numero*, est pecunia, quam ambo litigatores, & reus, & actor, *in Iudicio* deponebant.

ἀριθμὸς τῆς ἡμερῶν. οὐδετέρως δὲ, σαφῶς μὲν οὐδεὶς εἶπε τί δηλοῖ. τινὲς δὲ ἀργύριόν τι ἔφασαν εἶναι. ὃ κατετίθεσαν οἱ δικαζόμενοι. ἐξ ὧν τὸ δικαστικὸν ἐδίδοτο τοῖς ϛ'. πρυτανεῖαι δὲ ὁ τῶν ἡμερῶν ἀριθμὸς. δέκα ἐγίνοντο κατ' ἐνιαυτόν. ὅτι καὶ δέκα αἱ φυλαί. ἐνιαυτὸν δὲ οἱ Ἀθηναῖοι τὸν σεληνιακὸν ἦγον. ἐπίβαλλε δὲ ἑκάστῃ φυλῇ τριὰ. λὶ ἡμέρας. καὶ ἐπεριττεύοντος τοῦ σεληνιακοῦ ἐνιαυτοῦ ἡμέραι τέσσαρες. ἃς ἐπημέριζον ταῖς πρώταις λαχούσαις πρυτανεύειν τέσσαρσι φυλαῖς. καὶ τῇ μὲν τεσσάρων πρώτων ἑκάστῃ ἐνῆν τὴν πρυτανείαν, ἀπαρτιζομένου εἰς λϛ' ἡμέρας. αἱ δ' λοιπαὶ ϛ' ἀνὰ λέ. πρυτανεύει οὖν ἑξὸν ἀριθμὸς ἡμερῶν, ἤτοι λϛ', ἢ λέ. καὶ ἑκάστη φυλὴ πρυτανεύει. ἔδοξε δὲ τοῖς ἄλλοις ἀτελεῖς πρυτανεῖα εἶναι ἀργύριον, ὅπερ κατετίθεσαν οἱ δικαζόμενοι ἀμφότεροι. καὶ ὁ φεύγων, καὶ ὁ διώκων.

Πρυτανεῖα. τὰ δεδόμενα ὑπὸ τῶν δικαζομένων εἰς τὸ δημόσιον ἀργύρια.

Πρυτανεῖα. τά. Prytaneia *genere neutro vocantur* pecuniæ, quæ à litigatoribus Reipub. dabantur, *& in ærarium referebantur. Sportulæ. Aristoph. in Nubibus. pag.* 115. *v.* 3. *Schol. annot.* 2. *vnde Suidas: at ibi plura. Idem Aristophanes in Vespis. pag.* 334. *v.* 4. *dicit,*

Πρυτανεῖα. αἱ ταλλ. ἀγορὰς, λιμένας, μισθώσεις, καὶ δημοσιώσεις,

Prytaneia, sportulas, *metalla, fora, portus, mercedes*, & res *publicè venditas*. i. damnatorum bona publicata,

Τούτων πλήρωμα, τάλαντ' ἐγγὺς δισχίλια, γίνεται ἡμῶν.

Horum ante dictorum *complementũ*, & summa *est fere*, vel, simul, omnibus connumeratis, *bis-mille talenta, quæ* quotannis *ad nos redeunt*, vnde stipendium Iudicibus est dandum.

Πρυτανεία. πρόσοδος εἰς τὰ δημόσια καταβαλλομένη ὑπὸ τῶν δικαζομένων, καὶ ἡττηθέντες κατέβαλλον, ὡς ἐπὶ μνᾶν ζημίαν καταβάντες ἕκαστος.

Πρυτανεία. πρόσοδος, vel πρυτανεῖα. τά. Prouentus. Reditus. Vectigal. Pecunia, quæ in ærarium referebatur, quam illi, qui cum aliquibus in iudicio litigarant, & victi fuerant, *multæ nomine in ærarium* conferebant, singuli definitam *certámque* mulctam *in iudicio* deponentes.

Πρυτανεῖον. θεσμοθέτιον. θόλος. ἔνθα ἦν τοῖς ἀθλοφόροις οἰκίσκος δημόσιος, ἔνθα εἰστιῶντο δημοσίᾳ, τῆς τοιαύτης τιμῆς παρ' ὑπάτης τυχόντες. ὡς ἐπὶ πᾶσιν ἦν τοῖς τοιαύτης δωρεᾶς τυχεῖν. ὅτι γὰρ μεγάλοις κατορθώμασι, τοιαύτην ἀπεδίδοντο χάριν. ἦν δὲ καὶ πυρὸς ταμιεῖον, ἔνθα ἦν ἄσβεστον πῦρ. καὶ ἤνυστα. ἀφύλακτος νεφέλαις.

Πρυτανεῖον. Prytaneum. Thesmothetium. Tholus. *Curia.* Sed apud Athenienses *ita vocabatur* publica domus, vbi publicè alebantur, qui talem honorem apud ipsos adepti fuerant. *L.* παρ' αὐτῆς. Plurimi verò fiebat, tale donum consequi. Nam propter magnos rerum-feliciter-gestarum-successus, *Athenienses* tale beneficium retribuebant. Vel πρυτανεῖον *dictum est quasi* πυρὸς ταμεῖον, i. Ignis promptuarium, vbi seruabatur inextinctus *ac æternus* ignis, & *vbi cives* precabantur, *ac adorabant suos Deos. L.* ἤνυστα. *quod ab* εὔχομαι. *Vel dictum quasi* πυρὸς ταμεῖον. *i. frumenti promptuarium. Horreum publicum. Aristophanes Nubibus. pag.* 115. *v.* 2. *&* 3. *Schol. annot.* 2.

Πᾶς γάρ τις ὄμνυσ' οἷς ὀφείλων τυγχάνω,

Quilibet enim iurat, quilibet eorum, *quibus debens existo*, debitor sum, debeo,

Θεὶς μοι πρυτανεῖ' ὀπολεῖν μέφθαι, κἀξολεῖν.

Depositis contra-me prytaneis. i. pecunia, Iudicij causa, Prytanibus dari solita, fore, vt in Ius me trahat, & *dicit fore, vt me perdat, & omnino-perdat.*

Τὰ δεδὲ ῥωμαίοις καλούμενα σπόρτυλα.

A Romanis vocatum Sportula.

Ταὶ γὰρ δικάτας τὰ χρέως καταβάλλοντες τοῖς πρυτάνεσιν, εἰσῆγον τοῖς χρεώστας.

Decimas enim debiti deponentes apud Prytanes, *creditores in Iudicium* adducebant debitores.

Πρυτάνεις. τὸ δίκατον μέρος τῆς βουλῆς τῆς πεντακοσίων. πεντήκοντα ἄνδρες ἀπὸ μιᾶς φυλῆς, οἱ διοικοῦντες ἅπαντα τὰ ὑπὸ τῆς βουλῆς πραττόμενα. ἐπρυτάνευον δὲ ἐν ὁμαδοχῇ ἀλλήλαις

Πρυτάνεις Decima pars Senatus Quingentorum, Prytanes *dicebantur. Erant autem* quinquaginta viri de singulis Tribubus, qui omnia Senatus munera obibant. Decem autem Tribus per Successionem, aliis-

alias

A ἄλλοις αἱ δέκα φυλαί, κλήρῳ λαχοῦσαι. ὡς αἰσχίνης ἐν τῇ κατὰ κτησιφῶντος. ἀπιστούντες ἤδη οἱ πρυτάνεις τῷ φιλίππῳ, διὰ τὴν ἐν τοῖς κρίσεσι κακοτροπίαν μοσιώνη, καὶ τὸν ἡρακλείδην ὑπόπτως ἐχρῶντο αὐτῷ.

Πρύτανις διοικητὴς, προστάτης. φύλαξ. βασιλεὺς. ἄρχων. ταμίας. ἔξαρχος.

alij succedentes, sortitò Rempub. administrabant, vt Aeschines in oratione contra Ctesiphontem ait. Prytanes autem Philippo iam diffidentes, propter improbitatem, quæ in iudiciis exercebatur, ipsum etiam Heraclidem suspicabantur insidiatorem esse.

Πρύτανις. Prytanis. Dispensator. Administrator. Gubernator, Præfectus. Præses. Custos. Rex. Archon. *siue Prætor, aut Princeps.* Quæstor. Dux.

ΤΟ Π ΜΕΤΑ ΤΟΥ Τ.

Π. CVM Τ.

B Πταίδρος. δίνδων.
Πταρμός. ἀρίσταφάνης.

Κατὰ πῶς οὐκ ἔπαρος;
Ἀντὶ τοῦ οὐκ ἠθόμλω. ὁ πταρμὸς γὰρ κεφαλῆς αἴσθησις. ἐπεὶ οἱ θίγοντες τῷ μυκτῆρος λευκῷ καρφεῖ πταίρνυνται, ἢ ὅσ φασίνονται προσενεγκόντες. οὕτω φυσὶν ἔφατό μου πληγὴ, ἣν ἔχ' ὅπ' ἀπέταν καρφος μυκτήρων.

Πταίειν. δοτικῇ. προσκρούειν. καὶ παροιμία, μὴ πολλάκις πρὸς αὐτὸν λίθον πταίειν. ἴχνος τα κρεῖν ὁμολογούμενον.

Πταίω. Qui-volauit. Qui-transiit.
Πταρμός. Sternutatio. Sternutamentum. Aristophanes *in Nubibus pag.* 156. *v.* 5. *Schol. annot.* 4.

Di. Deinde quomodo non sternutauit?
Pro, non sensit. Sternutatio enim *est* capitis sensus. Quia qui nares tenui festuca tangunt, sternutant, λεπτῷ καρφεῖ. vel, *quum festucam naribus* admouentes olfaciunt. Sic inquit *Bacchus* ista plaga me tetigit, vt festuca nares tangit.

Πταίειν. Datiuo. Offendere ad, vel in. Impingere ad, vel in Et Prouerbium. Ne sæpius ad eundem lapidem offendas. cùm exploratam, *minimeque dubiam* occasionem habeas. *Fr. ad. Chil. 1. Cent. 5. col. 159. ad. 8. 1.* terum *ad eundem lapidem offendere.*

C

Πτελέα. εἶδος δένδρου.

Πτερίνης. καὶ πτερίναι. ῥιπίδια πρὸς τὸ λαθεῖν, καὶ μηδὲν παθεῖν τοὺς ἐνεδρεύσαντας, δύφυ ἔστιν συγχάνουσιν ὄντες, ὑλῆλοι, καὶ δίπεδοι τὸ πᾶν τῇ ὑλωδῶν. δεῖ δ' αὐτὰ εἶναι πολλοῦ προορᾶν πάντας τοὺς ἐνεδρεύοντας. δεῖ δ' εὐπροσθήκης εἶναι ἐν τοῖς πλείστοις τόποις. τὸ γὰρ τυχὸν ῥεῖθρον μὴ βραχείας ὄφρυος. ποτὲ γὰρ κάλαμοι, καὶ πίτυες, καὶ τὸ γλῶς ἀναθῶν, οὐ μόνον πεζοὺς ἀλλὰ καὶ ἱππεῖς δύασθαι κρύπτειν, ἐὰν βραχέα τις προϊδεῖν, τὰ τὰ μὲν θέσιμα τῶν ὅπλων, ὕπτια τιθέναι πρὸς τὴ γῆν. τὰς δὲ φαλαίας, ὑποτιθέναι τοῖς ὅπλοις.

D

Πτελέα. Genus arboris. Vlmus.

Πτερίνης. Alatæ. *Vel, ex-filice-factæ.* Filix autem *est* herba, *quæ Italicè vocatur filice, & felce. Gallicè, Fougere. græcè* πτερίς. πτερίδος. ὁ. & πτέρις πτέριδ-ος. ὁ. *Vel, ex pennis-facta.* πτερὶς enim, *penna.* Et πτερίναι. *Dor. pro comm.* πτερίνη. *Alatam. vel, ex-filice-factam. Vel, ex-pennis-factam. vt,* πτερίνη ῥιπίδι. Flabellum ex filice-factum. *Vel, ex-pennis-factum. ad carbones excitandum, & ad ignem accendendum. Exemplum sequens videtur allatum illius vocis sequentis causa. scil.* πτέρις. *filices.* Vt insidiatores lateant, neque quidquam *mali* pariantur *ab aduersarijs*, loca edita. & plana sunt. Syluosa aptiora, quia ex remoto *loco, & eminus* omnes insidiatores prospicere potes, & in plurimis locis multa sunt obiecta visus impedimenta, *quæ suo obtentu visum impediunt, & prospectum in remotiora loca præripiunt.* Nam fortasse vel amnis cum exiguo colle, interdum etiam calami, & filices, & *varium* spinatum genus, non solùm pedites: sed etiam equites occultare possunt, si quis mediocrem prudentiam adhibeat. vt arma quidem insignia, supina collocet in terra, galeas verò supponat armis.

Πτέρις. βοτάνη, ξηραντικῆς δυνάμεως. ὅθεν ἐμβρυά τε φθείρει, καὶ ἐκβάλλει, καὶ πλατείας ἕλμινθας ἀναιρεῖ.

E

Πτερίνω. πτέρωτ. πολύβιος. διακοσμοῦνται οἱ ῥωμαῖοι πτερίνῳ στεφάνῳ, πτεροῖς φοινικίοις, ἢ μελανόρθοις ξισὶν, ὡς πηχαίοις τὸ μέγεθος. ὧν προστιθέντων καταφορυφοῖ ἅμα τοῖς ἄλλοις ὅπλοις, ὁ μὲν ἀνὴρ φαίνεται δισπλάσιος ἑαυτοῦ κατὰ τὸ μέγεθος. ἡ δ' ὄψις καλὴ, καὶ πληκτικὴ τοῖς ἐναντίοις.

Πτέρις. *Vide* Πτερίνη. Filix. Herba siccandi facultatem habens. Vnde & embryones. *i. immaturos fœtus in vtero materno latentes* corrumpit, & eiicit, & latos lumbricos interficit.

Πτερίνω. Alato. Plumeo. Polybius. Romani exornantur plumea corona. *i. crista galeam cingente,* pennis puniceis, *rubris* aut pullis-erectis tribus, magnitudine cubitalibus. *i. cubiti magnitudinem habentibus,* quibus in vertice *positis, & ad galeæ verticem* additis, vna cum aliis armis, vir quidem duplo maior apparet, quàm reuera sit, ipse verò aspectus *est* pulcher, & formidabilis hostibus.

NOTAE.

F Ὡς πηχαίοις.] πηχαίως legendum, quod à πῆχυς. ὁ.
Πληκτικὴ. Vel ἐκπληκτικὴ, vel κατεπληκτικὴ legendum videtur. Vel est simplex pro composito.

Πτέρνα. ὁ δόλος, καὶ ἡ ὀπισθοβουλή. καὶ πτερνίζω, τὸ καταβάλλω, ἐκ μεταφορᾶς τῆς περὶ τὰ-

Πτέρνα. *Calcaneum. Posterior pedis pars. Calx. Calcis dictum* ἀπὸ τοῦ πατεῖν τῷ ἴχνει *i. calcare vestigium. Per translationem sic vocantur* dolus, & insidiæ. Et πτερνίζω. *Calcibus-peto. Calcitro. Fallo. Decipio. Supplanto.* Deiicio. *Prosterno. Dictum* per translationem *ductam* ab illis, qui de

celeritate *contendunt, & inter se certant*, & qui calce, *calcibus, supplantatione, dolóque* onantur efficere, vt illi, qui *cum ipsis* concurrunt, *cursúsque celeritate contendũt, ad aliquem lapidem* offendant imul, & cadant. *Hinc deductum verbum* πτιν.ζω. *Calcitro. Calcibus peto. Supplanto. Decipio. Fallo. Vt*, Nunc enim me iam tertiùm supplantauit, *ac decepit.*

χους ἀγωνιζομένων. & πτίρνη τοὺς συνθέντας A
φροσπαίειν ὁμῶ, καὶ πάντων μηχανωμένους.
ἐπτέρνικε γάρ με ἤδη ξύντονθ' τὸ.

Πτερνίζειν. Decipit. Vel calcitrat. *Calcibus-petit. Supplantat. Humi-prosternit.*

Πτερνίζει. ἀπατᾷ. ἢ λακτίζει.

Πτεροδόητος. Alis-percussus Pennis-verberatus. *Aristoph. in Auibus p. 421. v. 15 Schol. annot. 9. vnde Suidas. Et eadem p. 421. v. 18.* πτεροδόητος *pennis-verberata. Alis-percussa. Cita. Velocia. Quæ alis agitatiũ citò feruntur.*

Πτεροδόητος. πτεροῖς πληχθείς.

Πτερόεντα. *Passim apud Poetas verba sic & dictos appellantur.* Alata. Velocia. Cita. Leuia. *Et ad. Chil. 3. Cent. 1. col. 627. ad. 18. Leuissimaros oratio.*

Πτερόεντα. ταχέα, κοῦφα. B

Πτερόεντα. *Alato. Volucri Celeri.* Veloci. Venti vorticibus *procellis, ac turbinibus* simili. Tota verò constitutio, *totúsque huius loci status est iste*, quòd ex Cupidinis ala *nata* sint Aues. Absurda verò & incredibilis, *ac inepta est hæc Auium* genealogia, *generisque descriptio.* Aristophanes Auibus *p. 395. v. 18. 19. 20. Vide Schol. annot. 13.* Et πτερόεις. Alatus.

Πτερόεντα. ταχεῖ. ταῖς τ' ἀνίμοις ὠκείαις συμφοραῖς ἐοικότα. ἢ ὅλη σύγκειται, ὅτι ἐκ τ' πτερωτοῦ τ' ἔρωτος τὰ ὄρνια ὄζυν. ἄδηλος δ', καὶ ἀπίθανος ἡ γενεαλογία. ἀριστοφάνης ὄρνισι. καὶ πτερόεις, ὁ ἐπτερωμένος.

N O T Æ.

Πτερόεντα.] Aristoph. in Auibus. pag. 395. v. 19. 20. C.

Οὗτος δὲ χαὶ πτερόεντα μυρίοις νεφέλη, κατὰ τέρατα εὐθύν,
Ἐπιόντεσσι γένος ἡμῖτες νῷ φράσιν ἀνήκαστον ἐς φῶς.

Vide Schol. annot. 13. in Εἰκὼς αἰμώδεσι δίναις.] τεῖς τὸ ἀνίμου ὠκείαις συμφοραῖς ἐοικὸς, οἷον ταχύ. ἢ δὲ ὅλη σύγκρισις, ὅτι ἐκ τὸ πτεροῦ τὸ ἔρωτος τὰ ὄρνια ὄζυν. ἄδηλος δὲ, καὶ ἀπίθανος τῆ γενεαλογία κέχρηται. Suidas hinc sua deprompsit.

Πτερόεντα. q. d. Aliuagus, Alis-vagans. *Qui-per-aerem alis-vagatur. Id est celer, citus, velox vt legatur,* ἡ πτερόεν ἔχων. *i. celeritatem habens. Sequitur huius vocis exemplũ versibus iambicis scriptum, quorũ quantitas, excepto vltimo versu, non satis apparet, imò ne constructio quidem mendo carere videtur fortassè dicendum* ἰέναι φῶς. Quis enim aliuagi *Principis* prorsus, *ac impudenter* in supra-cœlestem Proficiscatur locum, *& in regionem audet ingredi*, Vbi alatorum *animalium* legit genus? *i. vbi aues habent suas sedes?*

Πτερόεντα. τάχους ἔχειν. τίς γὰρ πτεροφοίτερος ἀτεχνῶς εἰς τὸν ὑπερουράνιον ἵππον τόπον, ὅπου τὸ τῆς ἐπτερωμένων γένος;

Πτεροῖσι ζῶα. Alata animalia. Aquila. Gallus-gallinaceus. Et alia omnibus nota. D

Πτερωτὰ ζῶα. αἰετὸς, ἀλεκτρυών. καὶ τὰ ἄλλα τὰ γνωσκόμενα πᾶσι.

Πτέρυγες φειδιτιαί. Alæ columbæ, dona Sancti Spiritus. Huius autem *columbæ dicunt* alas quidem argẽto-inductas-esse, dorsum verò, auro ornatum-esse. Nam simpliciora quidem, & candidiora, simplicioribus, altiora verò, perfectioribus *conueniunt.* Nam mea mysteria *sint* mea, & meorum.

Πτέρυγες φειδιτιαί. αἱ δωρεαὶ τ' ἁγίου πνεύματος. ταύτης δὲ τὰς μὲν πτέρυγας φειδιτιανεσθαι. τὰ δὲ μετάφρενα, κεκοσμῆσθαι χρυσίῳ. τὰ μὲν γὰρ ἁπλούστερα, καὶ λευκότερα, εἶτε ἁπλουστέροις. τὰ δὲ βαθύτερα τοῖς ὑπερτελεστέροις. τὰ γὰρ μυστήρια μου ἐμοὶ, καὶ τοῖς ἐμοῖς.

Πτερυγίζειν. Alas-iactare, *nec tamen volare.* Pro, nihil proficere. *Translatio ducta est* ab auium pullis volare incipientibus, *& conantibus.* Aristophanes Plut. *pag.* 30. *v.* 11. *Schol annot.* 7. Ar nugaris, & alas-iactas. P..., tumultuaris *ingentem strepitum edis.* Ala enim, *quum ab auibus volantibus, aut volatoris agitatur*, magnum strepitum, ac tumultum edit. Vel leuia dicis. Vel frustra laboras. Per translationem ab auibus ductam, quæ propter ætatis breuitatem, *ac virium imbecillitatem*, volare nequeunt. Vel vana differis. *Res vanas, ac inanes dicis per translationem ductam* ab auium pullis, qui tẽtant quidem alas, *earúmque periculum faciunt, vt videant an volare possint:* sed volare nequeunt. Sic etiam tu *facis.* Vis enim contradicere, & conaris *meas rationes refutare:* sed nihil proficis.

Πτερυγίζειν. πτοεῖται μάτην. ἀριστοφάνης Πλούτῳ. ἀλλὰ φλυαρεῖς, καὶ πτερυγίζεις. ἀντὶ τοῦ θορυβεῖ· ἢ γὰρ πτερὸν ἐκτίθησι, καὶ θορυβητικόν. ἢ κοῦφα λαλεῖς. ἢ ματαιοπονεῖς. ἀπὸ μεταφορᾶς τ' νεοσσῶν τῶν μὴ δυναμένων πέτεσθαι, ἀλλὰ τὸ βραχὺ σ' ἡλικίαι. ἢ μάταια ἀλαλάζῃ. ἀπὸ τῶν νεοττῶν, οἳ πειράζουσι μὲν τὰς πτέρυγας ἵπτασθαι δι' οὐ δύνανται. οὕτω καὶ σὺ θέλεις μὲν ἀντειπεῖν, καὶ πειράζεις· ἀλλ' οὐ δύνῃ. E

Πτερυγίζων. Alas-iactans. Alis-instructus. Aristoph. *in Equitibus p. 238. v. 16. & 17* φάλλων, ἢ πτερυγίζων, καὶ λυδίζων, ἢ φυσίζων. *&c. Vide Schol. annot. 14. hæc* de Magnete dicit, quia fecit fabulam *Barbaristas. Barbitos* verò *genus est instrumenti musici, quo luditur, & simul canitur. Item fabulam* Aues, & Culices-ficarios, *vermes quosdam in grossis, ac immaturis ficubus nasci solitos, qui græcè* φῶνες *vocantur, à recto singulari* φώ, ὸ. *Et fabulam* Lydos. Λυδούς.

Πτερυ-

A Πτερύγιον. ἀκρωτήριον.

Πτερυλλίδων. τῶν ἀκρίδων. ἔχουσι δὲ τὸ τέταρα ἔχειν πτερά. ὀρταλίχων δέ τινες τῶν ἀλεκτρυόνων, κατὰ τὴν Βοιωτῶν διάλεκτον.

Πτερύλλιον. Parua ala. Pinnula. Pinnaculum. Promontorium. alarum expansarum speciem habens.

Πτερυλλίων. L. πτέρυγα πτερυλλίων. Aristoph. in Acharnensibus. p. 296. v. 1. Schol. annot. 2. Cicadarum. Locustarum. Sic autem dicta, quòd quatuor alas habeant. Ὀρταλίχων verò quidam aiunt Bœotorum dialecto significare, gallorum-gallinaceorum. ὀρτάλιχος. v. ὁ. alias non gallum-gallinaceum: sed implumem, ac tenerum auium pullum significat.

NOTAE.

Πτερυλλίδων.] Aristoph. in Acharnensibus. pag. 296. v. 3. Schol. annot. 2.
B Τῶν ὀρταλίχων, ἢ τῶν τετραπτερυλλίδων.

Πτείρω.

Πτῆμα. πτῆσις οἰωνῶν. διαφερὶς δὲ λέγουσι πτῆμα τῶν οἰωνῶν.

Πτηνόν. τὸ ὄρνεον.

Πτήσσει. φοβεῖται. καὶ πτήξομαι. κρυβῶ ὀλίγον. κυρίως δὲ πτήσσειν ὅτι, τὸ φεύγειν, καὶ φοβεῖσθαι. ἀλλ' ἐκποδὼν πτήξομαι. πτίσσω δὲ, τὸ τύπτω.

C Procul ab horum præsentia, conspectúque fugimus. πτίσσω verò, tundo verbero.

Πτῆσις. τῶν ὀρνίθων.

Πτῆται. πέτονται, καὶ πτητικὰ ζῶα, τὰ πετόμενα.

Πτίλον. πτερὸν ἁπαλώτερον. καὶ ἄπτιλα, τὰ ἀπτέρωτα εἰώθασι ἢ οἱ δυσκόλως πτεροῦν χεῖδαι πρὸς τὸ ἐξεμεῖσαι. τῶν πτερῶν τὰ μὲν καλεῖται πτίλα. τὰ δὲ, ὠκύπτερα. ἀριστοφάνης ὄρνισιν.

Πτῆμα. Volo. Volas. M. Etymol. col. 694. l. 1. πέτω. τῶν πτέρω. Iam autem πέτω significat τὸ πετόμαι, quod vsitatius.

Πτῆμαι. Volatus. Vt, Alitum ve ò volatus erat orbicularis 1. Alites autem in orbem volabant.

Πτηνόν. Volucre. Auis.

Πτήσσει. Metuit. Metu-trepidat. Præ-metu-se-contrahit. Percellitur. Consternatur E πτήξομαι. Occultor. Præ metu-nos-occultemus. πτήσσειν verò, proprie significat fugere, & metuere, præmetu fugere Vt, ἀλλ' ἐκποδὼν πτήξομαι, vel potiùs, πτήξομαι. i. At hinc-procul fugiamus.

Πτῆσις. Auium-volatus.

Πτῆται. Volat. Et πτητικὰ ζῶα. Volucria animalia. Quæ volandi facultatem habent. Quæ volant.

Πτίλον. Mollior-penna. Pluma. Et ἄπτιλα. Implumia. Quæ-nullas plumas-habent. Qui difficulter-vomunt, pluma in os, & guttur iniecta solent vti, quo facilius euomant. Pennarum autem aliæ quidé vocantur πτίλα. i. molliores-pennæ, siue plumæ, aliæ verò ὠκύπτερα. i. pennæ duriores & velociores. Veloces-pennæ, quibus vtuntur aues ad volatum Vide Schol. in Auibus. p. 399. annot. 12. vbi secunda τῶν πτηνῶν species vocatur πτερὰ, q. d. penna, vel ala. Aristophanes Auibus. p. 399. v. 21. 22. 23. 24. 25.

D Πει. ἐγὼ μὲν οὐδέπω πω.
Γελοιότερον οὐκ εἶδον οὐδὲ πώποτε.
Εὔ. διὰ τί δῆτα γελᾷς, Πει. διὰ τοῦσι σοῖς ὠκυπτέροις.

Pi. Ego quidem rem adhuc
Magis-ridiculam non vidi vnquam.
Eu. Ob quid, qua de causa, cur rides? Pi. Ob tuas veloces-pennas, vel, ob tuas illas veloces-alas.

Οἷόθ' ὡμείλις' ἴοικας ἐστιρομένοις;
Εἰς ἀτέλειαν χλιαρῶς συγγεγραμμένῳ.
Ἀντὶ τοῦ ἀτελῶς γεγραμμένῳ χλιαρῶς.

Scisne cui maximè similis-sis, sic alatus?
Ad vilitatem anseri conscripto.
Pro, Anseri viliter picto. i. anseris vili picturæ.

Πτίλος. ὁ μαδαρὸς τοῖς βλεφάροις.

E Πτίλος. L. πτίλος. Mag. Etym. col. 694. l. 34. Glaber palpebris. Qui supercilijs est depilatus. Depilis. Calvus. Cui detracti sunt pili. Nam à πτίλος, vello, vellico, auuello, deductum πτίλος, & πτίλος, præfixóque α. πτίλος, vel πτίλος.

Πτισάνη. ἡ κεκομμένη κριθή. ἀριστοφάνης. ἴσχνατα ἐπυλλίοις οὐκ ἀπὸ πτισάνης, ἀλλ' ἀπὸ πηθῶν ἀνθρῶν, καὶ βιβλίων.

Πτισάνη. Ptisana. Contusum hordeum. Hordeum decorticatum, purgatum, & contusum. Vide Aristoph. in Acharnens. p. 282. v. 13. Schol. annot. 7. Aristoph. in Ranis. pag. 167. Euripidem ita loquentem introducit, Sed vt accepi poeticam artem à te primùm quidem statim Tumentem ob iactantias, ac ostentationes, & verba grauia, nimiúmque molesta, Extenuaui quidem primùm ipsam, & onus-grane detraxi, Versiculis, & deambulationibus, & betulis paruis, Succumesi dans nugarum garrulitatum, & facetiarum, eas ex libris varijs collectas percolans.

NOTAE.

Πτισάνη.] Aristoph. in Acharnensibus. pag. 282. v. 13.
F Ἀλλ' ἐγὼ μὲν αὐτὸς γοῦν γε πεπτισμένην.

Schol. annot. 7. Πεπτισμένην.] ἢ ἐν ξένοις ἀπολαύσει μένει. καὶ καθαρεῖ ἀπὸ κυάμου πτίσσειν δεῖ, τὸ κεντεῖν, ἢ ἄλλο τι πλὴν ξύειν, καὶ καθαίρειν. ὅθεν καὶ πτισάνη. Magn. Etym. Col. 694. lin. 36. πτισάνη. ἡ λελυπισμένη κριθή, ἀπὸ τοῦ πτίσσω, τὸ καθαίρω. καὶ ἐπτισμένην τὸ κεκαθαρμένον.

Ἴσχνατα ἐπυλλίοις. Aristoph. in Ranis. pag. 167. Euripidem sic loquentem introducit,

Ἀλλ' ὡς παρέλαβον τὴν τέχνην πρῶτα σοῦ τοπρῶτον μὲν ὄγκους
Οἰδοῦσαν, καὶ κομπασμάτων, καὶ ῥημάτων ἐπαχθῶν,
Ἴσχνασα μικρὰ πρῶτιστα αὐτὴν, καὶ τὸ βάρος ἀφεῖλον,

Ἐπαλλάξεις, καὶ περιπέτειαι, καὶ πτῶλοι μίκροι,
Χυλοὶ διδοὺς συμπλοκάτων, ἀπὸ βιβλίων ἀτ' ἀθῶν. A

Consule Schol. annot. 7.8.9. Legendum ἀπ' ἀθῶν. Consule Eustath. in Ἀνθών, καὶ ἀτηθεῖν. Illic horum fit mentio.

Πήσασθαι. Prisanæ instar verberari, *tunde, contundi.* Et πήσσω. verbero, *tundo, contundo.*

Πτολεμαϊκὴ δίκη. Ptolemaica lis. Ptolemais fuit antiqua *quædam* anus, quæ ad mortem vsque *lites agitauit*, & causas dixit, quòd semper *suam actionem* differret, *& dilationibus vteretur*, nec à iudiciis, *& causis agendis* vnquam recedere vellet *adeò fori, causarum, & litium erat auida. Er ad. Chil. 3. Cent. 6. col. 737. ad. 7.*

Πτολεμαῖος. Ptolemæus, Cytherius versificator. Iste scripsit de Psalacantha. In hoc autem *suo libro Psalacantham* dicit herbam esse, quæ miram quandam vim habet.

Πτολεμαῖος. Ptolemæus, Claudius dictus, *pro, Claudius Ptolemæus*, Alexandrinus Philosophus, qui fuit temporibus Marci Imperatoris. Hic scripsit tres libros mechanicos. De ortu, & significationibus stellarum inerrantium Explicationem *vel extensionem* superficiei Sphæræ. Canonem expeditum. Magnum opus astronomicum, seu syntaxin. *i. compositionem*, & alia.

Πτολεμαῖος. Ptolemæus Alexandrinus, Grammaticus, qui cognomento vocabatur Pindarion. Filius verò fuit Oroandri, Aristarchi discipulus. Scripsit Homericorum exemplorum libros 90 N.L. De Homerico charactere. *i. dicendi genere.* Ad Neoptolidem de dictione. De Vtid: Homerico. *i. de Vlysse, qui Polyphemo dixit se vocari οὖτιν, vel οὔτιδα, vel οὖτιν. i. Neminem, siue Nullum.* De Asteropæo, cuius apud Homerum fit mentio. Et alia.

Πτολεμαῖος. Ptolemæus. Grammaticus, Epitheres dictus, quòd sequeretur Aristarchum. Constanter autem audiit Hellanicum Grammaticum, vel Agathoclem, vel Zenodotum Ephesium, vt alij tradunt. Scripsit de plagis Homericis commentarium in Odysseam.

Πτολεμαῖος. Ptolemæus, Aristonici Grammatici pater, & ipse Grammaticus. Ambo Romæ se ostentarunt. *Scripsit* Quæ similiter dicta sint à Tragicis. In Homerum libros 50. *Nam Ald. codex habet βιβλία ν'.* Quæ à Poetis peregrinè sint dicta. De Musis, & Nereidibus.

Πτολεμαῖος. Ptolemæus, Alexandrinus Grammaticus, Hephæstionis F. qui fuit sub Traiano, & Adriano Imperatoribus. Appellatus verò Chennus. *Scripsit* De Admirabili historia. Sphingem. Est autem historica fabula. Anthomerum. Est autem poesis 24. librorum. Et alia quædam.

Πτολεμαῖος. Ptolemæus Ascalonites, Grammaticus, qui Romæ docuit. Scripsit Homericum Prosodiam. De Hellenismo, siue Recta-loquendi-ratione lib. 15. De metris. De Aristarchea Odysseæ correctione. De differentia vocabulorum. Et alia grammatica.

Πτολεμαῖος. Ptolemæus Philopater. *i. Patris amans.* Hic res omnes negligenter tractans, propter indecoros, *& turpes* amores, & assiduam ebrietatem, meritò breui temporis spatio & regni, simul & vitæ in-

Πτίσασθαι. τὸ δίκην πτίσσεσθαι τύπτεσθαι, καὶ κατάγειν, τὸ τύπτειν.

Πτολεμαϊκὴ δίκη. προσβύτις ἡ πτολεμαϊκὴ ἀρχαία, ἄγρις οὗ ἐτεθνάνοι δίκης λήγουσα. ἀφ' ἧς τὸ ἀεὶ ἐπιφέρεσθαι, καὶ μή ποτε βούλεσθαι ἀπαλλαγῆναι τῆς δικάζεσθαι. B

Πτολεμαῖος. κυθήριος ἐποποιός. οὗτος ἔγραψε περὶ ψαλακάνθης. ἐν τούτῳ δέ φησιν ὅτι βοτάνη ἐστὶ θαυμαστήν τινα δύναμιν ἔχουσα.

Πτολεμαῖος ὁ κλαύδιος χρηματίσας ἀλεξανδρεὺς φιλόσοφος. γέγονε δὲ ἐπὶ χρόνων μάρκου τοῦ βασιλέως. οὗτος ἔγραψε μηχανικὰ βιβλία γ'. περὶ φάσεως, καὶ ἐπισημασιῶν ἀστέρων ἀπλανῶν, βιβλία β'. ἅπλωσιν ἐπιφανείας σφαίρας. κανόνα ἐφόδιον. τὴν μεγάλην ἀναγόμενον, ἤτοι σύνταξιν, καὶ ἄλλα. C

Πτολεμαῖος ἀλεξανδρεὺς, γραμματικὸς, ὁ ἐπικαλούμενος πινδάριων ἦν δὲ υἱὸς ὀροάνδρου, μαθητὴς ἀριστάρχου. ἔγραψεν ὁμηρικῶν ὑπομνημάτων, βιβλία ς'. περὶ ὁμηρικοῦ χαρακτῆρος. πρὸς νεοπτόλεμον περὶ λέξεως περὶ τῆς παρ' ὁμήρῳ ὕπνου. περὶ ἀστεροπαίου τοῦ παρ' ὁμήρῳ μνημονευομένου. καὶ ἕτερα.

Πτολεμαῖος γραμματικὸς. ὁ ἐπιθέτης κληθείς, διότι εἴπετο τῷ ἀριστάρχῳ. δικαίως δὲ ἕλλανίκου τοῦ γραμματικοῦ. ὁ δὲ, ἀγαθοκλέους. ὁ δὲ, ζηνοδότου τοῦ ἐφεσίου. ἔγραψε περὶ τῆς παρ' ὁμήρῳ πλανῆς. ὑπόμνημα. ἐστὶ δὲ ὀδύσσεια. D

Πτολεμαῖος. ἀριστονίκου τοῦ γραμματικοῦ πατήρ. καὶ αὐτὸς γραμματικός. ἄμφω ἐπιδεδείκασιν ἐν ῥώμῃ τὰ ὁμοίως εἰρημένα τοῖς τραγικοῖς εἰς ὁμήρου βιβλία, τὰ δὲ τοῦ πατρὸς ξένως ἱστορημένα. τὰ περὶ μουσῶν, καὶ νηρηίδων.

Πτολεμαῖος. ἀλεξανδρεὺς γραμματικός. ὁ τοῦ ἡφαιστίωνος. γέγονε δὲ ἐπὶ τραϊανοῦ, καὶ ἀδριανοῦ τῶν αὐτοκρατόρων. προσηγορεύθη δὲ χέννος. περὶ δὲ ἀδηλότητος ἱστορίας. σφίγγα δράμα ἤ ὅ ἐστιν ἱστορικόν. ἀνθόμηρον ὅ ἐστι ποίησις ραψῳδιῶν κδ'. καὶ ἄλλα τινά. E

Πτολεμαῖος. ὁ ἀσκαλωνίτης γραμματικός. ὃς ἐπαίδευσεν ἐν ῥώμῃ ἐγγράψας προσῳδίαν ὁμηρικήν. περὶ ἑλληνισμοῦ, ἤτοι ὀρθοεπείας βιβλία ιε'. περὶ μέτρων. περὶ τῆς ἐν ὀδυσσείᾳ ἀρισταρχείου διορθώσεως. περὶ διαφορᾶς λέξεων. καὶ ἕτερα γραμματικά. F

Πτολεμαῖος ὁ φιλοπάτωρ. οὗτος ἅπασι τοῖς πραγμάτων ὀλιγώρως χρώμενος, διὰ τοὺς ἀσελγεῖς ἔρωτας, καὶ τὰς ἀλόγους, καὶ συνεχεῖς μέθας, εἰκότως ἐν πάνυ βραχεῖ χρόνῳ καὶ τῆς ἀρχῆς ἅμα, καὶ τῆς ψυχῆς ἐπιβούλους εὗρε, καὶ πλεῖ-

fidiatores,

A ους. ὧν ἐχθέτο κλεομβρότος, & Θεόδοτος. καὶ ἄλλοι πολλοί.

Πτολεμαῖος. ὁ βασιλεὺς αἰγύπτου. ὅτι ὑρκανοῦ συνδειπνοῦντος πτολεμαίῳ τῷ βασιλεῖ, καὶ πάντων τῶν συνανακειμένων τὰ κρέα ἐσθιόντων, καὶ τὰ ὀστᾶ ἔμπροσθεν τοῦ ὑρκανοῦ συμβαλόντων. ξύφων ὁ γελωτοποιὸς τοῦ βασιλέως, ὁρᾷς ἔφη σύ δέσποτα πάντα ταῦτα ὑρκανῷ ὀστᾶ κεῖμενα; ἐκ τούτου σύχαται ὅτι καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ τὴν συνείαν ἅπασαν ἐξεδύσατο, ὡς οὗτος ταῦτα σαρκῶν ἐγύμνωσε. γελάσαντος δὲ πρὸς τὸν τοῦ ξύφωνος λόγον τοῦ βασιλέως, καὶ ἐρομένου τὸν ὑρκανὸν, πῶς γένοιτο ταῦτα αὐτῷ ἔμπροσθεν; ὀστᾶ. εἰπόντος εἶπεν ὦ δέσποτα. τοὺς μὲν γὰρ κύνας τὰ ὀστᾶ σὺν τοῖς κρέασι κατεσθίειν ὥσπερ ἔοικε. πρὸς τοὺς συνανακειμένους, εἰ πρὸ ὀλίγου μηδὲν ἔμπροσθεν αὐτῷ ἔκειτο. οἱ δὲ ἄνθρωποι τὰ κρέα ἐσθίουσι. τὰ δὲ ὀστᾶ ἀπτοῦσιν. ὥσπερ ἄνθρωπος ὢν καὶ ἐγὼ πεποίηκα. θαυμάζει τὴν ὑπόκρισιν αὐτοῦ σοφὴν οὖσαν ὁ βασιλεὺς. καὶ πάντας ἐκέλευσεν ἀναχροτῆσαι τὴν ἀστραπηλίαν τοῦ γελοιάστου αὐτοῦ.

Sidiatores, eósque multos inuenit. Inter quos fuit & Cleomenes, & Theodotus, & alij multi.

Πτολεμαῖος. Ptolemæus Rex Ægypti. Cùm Hyrcanus cum Ptolemæo Rege cœnaret, & omnes, qui simul accumbebant, carnes comederent, & ossa ante Hyrcanum coaceruarent, Tryphon Regis scurra dixit, Vidésne (ô Domine) ossa Hyrcano apposita, *ac ante ipsum iacentia?* Hinc coniice, patrem etiam ipsius totam Syriam nudasse, vt iste hæc ossa carnibus nudauit. Cùm autem Rex ob istum Tryphonis sermonem risisset, & Hyrcanum interrogasset, quomodo tot ossa ei apposita essent, *& ante ipsum iacerent.* Iurè (inquit) ô Domine *hoc fit.* Nam canes quidem, ossa cum ipsis carnibus, vt isti, deuorant. Quod in *conuiuas* simul-accumbentes dixit, quia nihil ante ipsos iacebat, *ante positum erat.* Homines enim, carnes *quidè* edunt, ossa verò proiiciunt. Quemadmodum & ego feci, qui sum homo. Eius adeò sapiens responsum Rex admiratus est, ciúsque vrbanitatem approbans, omnes applaudere iussit.

B

C Πτολεμαῖος. στρατηγὸς κύπρου. ὃς οὐδαμῶς αἰγυπτιακὸς ἐγένετο, ἀλλὰ γουητικὸς, καὶ πρακτικός. παραλαβὼν γὰρ τὴν νῆσον ἔτι νήπιος τῆς βασιλέως ἡλικίας, ἐχθέτο μὲν ἀκριβὴς πρὸς συναγωγὴν χρημάτων. ἐδίδου δὲ ἁπλῶς οὐδὲν οὐδενί. καὶ πρὸς αὐτοῦ μὲν πολλάκις ὑπὸ τῶν βασιλικῶν διοικητῶν. καὶ καταλαλούμενος πρὸς ἐκείνων ἐν τῷ μηδὲν προΐεσθαι. τῷ δὲ βασιλέως εἰς ἡλικίαν παραγενομένῳ, συνθὺς πλῆθος ἱκανὸν χρημάτων ἐξαπέστειλεν. ὥστε καὶ τὸν πτολεμαῖον καὶ τοὺς ὅτι τῇ πρόσθεν αὐτοῦ συνολῇ ἐξελοιδορημένους ὕστερον αὐτὸν ἐπαινεῖν.

Πτολίπορθος. αἰδρεῖος. πόλεις πορθῶν.

Πτολεμαῖος. Ptolemæus Cypri dux, qui nullo-modo fuit Ægyptiacus: sed prudens, & strenuus, *& ad resgerendas aptus.* Cùm enim insulam *gubernandam* accepisset, Rege adhuc infante, accuratus quidem fuit in pecuniarum collectione: sed nemini quidquam prorsus dabat, quamuis à regijs quæstoribus sæpe flagitaretur, & acerbis conuiciis proscinderetur, quòd nihil profunderet, *neque quidquam largiretur.* Cùm autem Rex ad *iustam iuuentutis* ætatem peruenisset, magnam pecuniæ copiam à se collectam ei misit, ita vt & Ptolemæus, & illi, qui propter superiorem ipsius contractionem, *i. ob eius in pecunias dandis parsimoniam, qua prius vtebatur*, ipsum conuiciis infectabantur, postea ipsum laudarent.

Πτολίπορθος. Fortis. Vrbium-expugnator, *direptor, ac vastator.*

Πτόλισμα. πόλις.

Πτόλισμα. Vrbs.

Πτύθος. & κλῶνας. τοὺς ἐκφύσεις τῶν δένδρων. οἱ δὲ ἀττικοὶ φρύαγα, καὶ κλάδους καλοῦσι.

Πτύθος Ramos, *quos & κλῶνας alio nomine vocant. Ita verò nominant* arborum enascentes ramos. Attici verò, φρύαγα vocant *ipsos arborum truncos*, & ramos *inde natos, & prominentes, appellant* κλάδους. *Harum vocum discrimina vide in Lexicis.*

D

Πτῶκα δειλὸν, καὶ πτωκᾶς. δορκάδας. ἢ ἐλάφου νεβρούς. ἢ λαγωούς.

Πτῶκα. Timidum. *à recto* πτῶξ. *quod à* πτήσσω *timeo, formido. Hom. Odyss. x. pag. 600. f.* Et πτῶκες. Damas, vel cerui *fœtus tenellos scil.* hinnulos. Vel lepores.

E

Πτῶμα. σῶμα ἄνευ τῆς κεφαλῆς.

Πτῶμα. Cadauer. Corpus sine capite.

Πτώματα ἐλαιῶν. λυσίας ἐν τῷ κατὰ νικίου λέγει αὐτὸ, ἤτοι τὸν καρπὸν τὸν δεσποτικώτατα τῆς φορᾶς, ἢ αὐτὰ τὰ δένδρα κατά τινα τύχην πεπτωκότα.

Πτώματα ἐλαιῶν. q. d. Casus olearum. Lysias in *oratione* contra Niciam *sic* appellat ipsum fructum, qui decidit de plantis *olearum*, vel ipsas arbores, quæ casu quodam ceciderunt.

Πτώξ. λαγωός. ἐν ἐπιγράμματι.

Εἶδον ἐγὼ τ' πτῶκα καθήμενον ἐγγὺς ὀπώρης.

Βακχιάδος, πουλὺν βότρυν ἀμαλγόμενον.

Πτώξ. Lepus. In epigrammate 42. *lib. 6. Epigr. p. 419.*

Vidi ego leporem sedentem prope fructum

Bacchicum, multum racemum colligentem.

F Πτῶσις. ἅπερ λέγουσιν οἱ φιλόσοφοι κοινότερον, καὶ τὰς ὀνομασίας ἐγκλίσεις, καὶ ἐπιφοράς. οὐ μὴν καὶ νικᾶ οὕτως ἀλλ' ἔστι σύνταγμα, καὶ πτῶσις, καὶ παρώνυμα. ἔμπροσθεν μὲν ἀλλήλοις ὁμοίως ἔοικε διαφέρειν τι. καὶ πτώσεις λέγουσι τὰ ἰδίως

Πτῶσις. Casus. Philosophi communiter *i. generaliter, & communi nomine* sic vocant qualescunque *nominum, ac vocabulorum* inflexiones, & enuntiationes *ab aliis deriuatas.* Quinetiam nunc ita *res accipitur* & eiusdem ordinis sunt, *ac eandem seriem efficiunt illa, quæ græcè vocantur* σύζυγα, *quæ Cicero vocat impropriè Coniugata*, & casus, & paronyma. *i. denominativa.* Quæ videntur quidem inter-se finitima: sed tamen differunt. Et

casus vocant ea, quæ specialiter ab aliquibus sunt formata, *ac deriuata*. Vt grammaticè. Hoc enim *aduerbium, est* casus illius *nominis* Grammaticus. *Nam à grammatico deriuatum est aduerbium grammaticè. Dicitur autem hoc* eodem modo, quo iustè, & musicè, & prudenter, & fortiter. Hæc enim *aduerbia, sunt* casus horum nominum, iustus, & musicus, & prudens, & fortis. *Ab his enim nominibus aduerbia præcedentia deriuantur.* Locus autem qui nunc *de casibus à me* traditur, est talis. Si casus alicuius *vocis* quomodocunque multis-modis dicatur, & illa ipsa *vox dicetur* multis-modis. Et si illa ipsa *vox multis-modis dicatur*, & ipse casus *eius multis-modis dicetur*, Vt, Quia Iusti casus *est aduerbium* iustè, iustè verò multis-modis *dicitur*, multis-modis etiam Iustum *dicetur* Et vicissim, *vel, & contrà*. Dicitur autem iustè multis-modis. Nam & ille, qui pro suo iudicio iudicauit, & id pronunciauit, quod ipsi visum est esse iustum, iustè iudicasse dicitur, quamuis id non adeò sit iustum. Dicitur autem & ille iustè iudicasse, qui iudicauit, vt decet. Quinetiam qui legi paruit, *eámque secutus est*, quamuis id, quod reuera iustum *est*, non ita: *sed aliter* habeat. Iustum igitur est de numero eorum, quæ pluribus-modis dicuntur, & tot-modis, *quot-modis ipsum iustè*. Singulis enim, *omnibúsque modis dicitur iustum, quibus modis dicitur &* iustè. Nam & id, quod *aliquis* pro suo iudicio *iustum esse iudicat, est iustum*, & quod *iudicat*, vt oportet, *est* iustum, tale, *Iustum scilicet, est* & ipsum legitimum. Ac modum iustum, *& locum, vt legatur πῶς, vt antè*, conuerti cõstat. Nam vicissim, si ipsum iustum pluribus-modis dicitur, & ipse casus ab ipso *deriuatus, scilicet* iustè, pluribus-modis *dicetur*. Secundùm verò Grammaticos, casus est nominis, vel alicuius nominatiuæ *vocis, quæ per aliquod nomen exprimitur*, in fine facta motio, *atque mutatio.*

ἔστι δὲ τὸ πτῶσις ἐν τοῖς ὀνόμασιν ἢ ἐν τοῖς ῥήμασιν. ἐν μὲν τοῖς ὀνόμασιν ἡ τοῦ ὀνόματος μεταβολὴ εἰς τὸ θηλυκὸν ἢ εἰς τὸ οὐδέτερον ἢ εἰς τὸ ἀρσενικὸν ἢ εἰς τὸ ἀμφίβολον ἢ εἰς τὸ κοινὸν ἢ εἰς τὸ ὑποκοριστικόν. ἐν δὲ τοῖς ῥήμασιν ἡ τοῦ ῥήματος μεταβολὴ εἰς τὸ ἐνεργητικὸν ἢ εἰς τὸ παθητικὸν ἢ εἰς τὸ μέσον ἢ εἰς τὸ οὐδέτερον ἢ εἰς τὸ ἀμφίβολον ἢ εἰς τὸ κοινὸν ἢ εἰς τὸ ὑποκοριστικόν. ἔτι δὲ καὶ ἡ τοῦ ῥήματος μεταβολὴ εἰς τὸ ἐνεστὼς ἢ εἰς τὸ παρῳχημένον ἢ εἰς τὸ μέλλον. ἔτι δὲ καὶ ἡ τοῦ ῥήματος μεταβολὴ εἰς τὸ ὁριστικὸν ἢ εἰς τὸ προστακτικὸν ἢ εἰς τὸ εὐκτικὸν ἢ εἰς τὸ ὑποτακτικὸν ἢ εἰς τὸ ἀπαρέμφατον. ἔτι δὲ καὶ ἡ τοῦ ῥήματος μεταβολὴ εἰς τὸ ἀόριστον ἢ εἰς τὸ παρατατικὸν ἢ εἰς τὸν τέλειον ἢ εἰς τὸν ὑπερσυντέλικον. ἔτι δὲ καὶ ἡ τοῦ ῥήματος μεταβολὴ εἰς τὸ ἑνικὸν ἢ εἰς τὸ δυϊκὸν ἢ εἰς τὸ πληθυντικόν. ἔτι δὲ καὶ ἡ τοῦ ῥήματος μεταβολὴ εἰς τὸ πρῶτον ἢ εἰς τὸ δεύτερον ἢ εἰς τὸ τρίτον. ἔτι δὲ καὶ ἡ τοῦ ῥήματος μεταβολὴ εἰς τὸ ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος ἢ εἰς τὸ ἀπὸ τοῦ παρῳχημένου ἢ εἰς τὸ ἀπὸ τοῦ μέλλοντος. ἔτι δὲ καὶ ἡ τοῦ ῥήματος μεταβολὴ εἰς τὸ ἀπὸ τοῦ ἀορίστου ἢ εἰς τὸ ἀπὸ τοῦ παρατατικοῦ ἢ εἰς τὸ ἀπὸ τοῦ τελείου ἢ εἰς τὸ ἀπὸ τοῦ ὑπερσυντελίκου. ἔτι δὲ καὶ ἡ τοῦ ῥήματος μεταβολὴ εἰς τὸ ἀπὸ τοῦ ἑνικοῦ ἢ εἰς τὸ ἀπὸ τοῦ δυϊκοῦ ἢ εἰς τὸ ἀπὸ τοῦ πληθυντικοῦ. ἔτι δὲ καὶ ἡ τοῦ ῥήματος μεταβολὴ εἰς τὸ ἀπὸ τοῦ πρώτου ἢ εἰς τὸ ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἢ εἰς τὸ ἀπὸ τοῦ τρίτου

A Ὁ μὲν γὰρ τύραννος ὁ δὲ, τυραννοκτόνος.

Nam alter quidem, erat tyrannus, alter verò, tyrannicida.

Πτωχίστερος. ὡς λαλίστερος.

Πτωχίστερος. Mendicior. *Aristoph. in Acharnensibus pag. 279. v. 26. Schol. annot. 15. Ita verò formatum est hoc nomen, vt* λαλίστερος. Loquacior. *Aristophanes in Ranis p. 134. v. 5.*

Πτωχός. ὁ ὑπὸπτίαν τὴν ἕξιν. ἐπαίτης. ὠνομὸ τὸ πτοεῖσθαι πάντας, ὅ ἐστι ταπεινοῦν.

Πτωχός. Mendicus. Qui ex bonorum possessione excidit. Ita dictus, quòd omnes formidet, hoc est, humilem animum gerat, *& suppliciter omnes oret, vt ab ipsis aliquam eleemosynam accipiat.*

Πτωχοτροφεῖον.

Πτωχοτροφεῖον. Ptochotrophium. Locus, vbi mendici aluntur.

B Πτωχοῦ πήρα ἐμπλαῆναι. ἐπὶ τῶν ἀπλήστων εἰρηται. καὶ πτωχὸν ἀλτὶ ἀεὶ κενόν. καὶ πτωχοτρόπειος λεβηρίδος, καὶ κιγκάλου.

Πτωχοῦ πήρα. Mendicipera non repletur. Dictum est de inexplebilibus *hominibus, qui nunquam expleri, satiarique possunt. Er. ad. Chil. 2. Cent. 5. col. 806. ad. 24.* Et, mẽdicorum cicatrices, *sacculi, sunt* semper inanes. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 10. col. 598. ad. 11. Mendicorum loculi semper inanes. Illic docetur* πήρας ἀλὰς *pro peru non inuenti: sed* πήρας ἁλός *pro vasis farinariis positas reperiri.* Et mendicior Leberide, & cincalo. *Er. ad. Chil. 1. Cent. 1. col. 31. ad. 26. Nudior leberide. Leberis verò, serpentis est exuuium, quo nihil inanius. Idem Eras. in ad. Chil. 2. Cent. 1. col. 409. ad. 78. Cinclus. Illic Menandri versus affertur,* Πτωχότερος εἶ λεβηρίδ' ἢ κιγκάλου. *Mendicior es leberide, & cincalo. Vide locum.*

Πτοία. πτόησις. φόβος. οἱ γὰρ Σκύθαι εἰς τοσοῦτον δέους, καὶ πτοίας ἅπαντα ἐδεδίεσαν, ὥστε εἰς ἓν μυρίους ἐλθόντας εἰ μὴ ὅτι ἄνοπλος ὅπλα ἐχόντας, καὶ χεῖρας οὐκ αἴροντας μόνους.

Πτοία. Animi-cõsternatio. Trepidatio. Metus. Formido. Vt, Scythæ autem omnia tanta formidine, & pauore repleuerant, vt vel vnus quamuis esset inermis, armatos decies-mille, nec manus contra *persequentem* attollere audentes persequeretur.

C Πτοίαν. πτόησιν. θόρυβον. ταραχὴν. συναθροισμὸν. θυρμὸν. καὶ πτοία μὴ τις ἄλλη τὸ ἀδόκητον ἐπέχει τὸ στρατόπεδον, οἷα μὴ συντεταγμένους.

Πτοίαν. Animi-consternationem. Pauorem. Tumultum. Congregationem *hominum pra metu in aliquem locum conuenientium.* Grauem-metum. Vt, Et pauor quidam propter inopinatum *casum*, inhibuit copias, vt potè quòd acie instructa non incederent.

Πτοιόδωρος. ὄνομα κύριον.

Πτοιόδωρος. Ptœodorus. Nomen proprium.

Πτύγμα. δίπλωμα. ἢ ὑπογράμματι.

Πτύγμα. Plica. Duplicatum-vestimentum, vel linteum. In epigrammate.

Καὶ πέπλων ὀλίγων πτύγμα Θεμιστοδίκη. *Et peplorum exiguorum plicam.* i. peplos exiguos, eósque complicatos dedicauit *Themistodice.*

D Πτυκτίον. βιβλίον.

Πτυκτίον. Libellus. *Ita propriè vocatur libellus pliccatus, & obsignatus.*

Πτυκτὸ. πτυχωτὸν. πεπτυγμένον.

Πτυκτό. Plicato. Complicato. Conuoluto.

Πτύξωμαι. ἀρίσταφάνης νεφέλαις. πρὶν ἂν τοι πτύξωμαι μὴ καταβραχῶ. ἀντὶ τοῦ καλύψωμαι. σκεπάσωμαι. Σοφοκλῆς.

Πτύξωμαι. Duplicari. Conduplicari. Aristop. Nub. p. 74. v. 9. *vbi legitur.* Str. Nondum, nondum *pluuio Nubes,* priùs-quã hoc *pallium* plicauerim *conduplicauerim,* ne *vestris aquis* irriger. πτύξωμαι *positum hic,* pro, *hoc pallio* me-texerim, velauerim. Et Sophocles *in Oedipo Coloneo p. 323. M.*

Ὁ δ', ὡς ἀκούει φθόγγον ἐξαίφνης πικρὸν,

Πτύξας ἐπ' αὐταῖς χεῖρας, εἶπεν ὦ τέκνα.

Ille verò, postquàm audiuit vocem repentè tristem, *& amaram,*

Plicatis supra ipsas manibus. i. eas manibus amplexus, *dixit, ô filiæ, &c.*

E

Πτυόδωρος. ὄνομα κύριον.

Πτυόδωρος. Ptyodorus. Nomen proprium.

Πτύον. πτυάριον.

Πτύον. Ventilabrũ. Cribrum *Horum discrimen Lexica docent Hinc diminutiuum deducitur* πτυάριον. Paruum-ventilabrum. Paruum-cribrum.

Πτύσσω. τὸ ἀσφαλίζω.

Πτύσσω. Plico. *In-rugas-contrabo. In-sinus-colligo. Tutum reddo.* Munio. Firmo.

Πτυχαὶ αἱ τῶν ὀρῶν ἀποκλείσεις. καὶ τὰ διάφορα τῶν ἀσπίδος ἐπ' ἀλλήλοις ἐλάσματα.

Πτυχαί. Plicæ. Montium concauitates. Conualles. Valles, q. d. Montium intercluſiones. *Valles enim montibus vndique, vel saltem vtrinque, vel ab vna parte claduntur.* Item *ita vocantur* variæ clypei lamĩnæ, quarum aliæ supra alias sunt positæ, *ita vt plicas quasdam, & sinus quosdam efficiant.* Et *in quibusdam senariis plica poli tribuuntur, propter cœlorum conuexitatem.*

F Καὶ ἀνειμένων πόλοιο παμφαῶν πτυχῶν,

Μύστης ὁρᾷ.

Laxatis poli splendidissimis plicis, & apertis cœlorum portis, quæ fiebant ibi,

Mystes vidit.

Ποῖ ποτε; Vbinam? Aristoph. Vbinam enim oportebat *eum* expectare? Et apud Sophoclem *in Electra pag.*123.*v.*6. *sumitur* pro, ad quod vsque tempus? Quò vsque?

Quò-vsque enim manebis socors? in quam spem Intuens adhuc rectam? Quid bonæ spei adhuc habes?

Ποῖ. Pro, ποσό. Quo? Sophocles *in Aiace pag.*58.*v.*3.4.5.6.7.8.

Quò enim proficisci me possibile erit? quónam ire potero? *ad quos mortales?*

Tuis in laboribus quia nullum auxilium tibi *tuli.*

An verò Telamon ille tuus pater, meúsq. simul Excipiet me *lætum-vultum-habens, propicúsque fortasse*

Venientem sine te? quomodo enim? nónne cui licet

Ne feliciter quidem rem gerenti, nihil suauius ridere. i. nónne ille, qui ne tunc quidem, quum rem feliciter gerit, suauiter ridere potest, me sine te redeuntem domum, maledictis omnibus excipiet, ac insectabitur?

Ποῖ ποτε. ἀριστοφάνης. ποῖ γὰρ ἦ χρῆν αὐτὸν μεῖναι; ὥδε σοφοκλεῖ. ἀντὶ τοῦ εἰς τίνα χρόνον. A

Ποῖ γὰρ ὠφελεῖς ῥᾳθυμος. εἰς τίν' ἐλπίδων
Βλέψας ἔτ' ὀρθήν.

Ποῖ. ἀντὶ τοῦ ποῦ. σοφοκλῆς. πῦκρος ἐφ' ἡμῖν πρὸς τὸν γεγονότα αἰῶνα.

Ποῖ γὰρ μολοῦσά σε δυνατόν, εἰς πίνας βροτῶν B
Τοῖς σοῖς ἀρήξαι' ἐν πόνοισιν μηδαμοῦ.

Ἦπου τε λαβὼν ἁμὸς πατὴρ, ἐμός τ' ἴσος
Δέξαιτ' ἂν ἐν προσώποις, ἵλεως τ' ἴσος
Χωροῦντ' ἄνδρ' οὗ. πῶς γάρ, οὐχ οὕτω πάρα
Μὴ δ' εὐτυχοῦντι μηδὲν ἥδιον γελᾶν. C

NOTÆ.

Ἦπου τε λαβών. Apud Sophoclem in Aiace pag.58.v.5. scribitur,
Ἦπου Τελαμὼν ὁ σὸς πατὴρ, ἐμὸς δ' ἄναξ. Et v.7.
—Οὐχ ὕστερ πάρα. pro, ὥσπερ πάρεστι.

Ποῖ γῆς ἀπεδήμεις; Quónam terrarum abieras peregre? Hercules *hoc Bacchum* dicit. Ille verò dicit, Conscendebam Clisthenem *tanquam nauem, qua vehebar. Id est, Clisthenem ineram. Aristoph. Ranis.p.*132.*v.*2. *Schol. annot.*2. Verbum enim ἐμβαίνειν dicitur etiam de naui, quam quis conscendit, vt ea vehatur. & de veneréo cõgressu, per translationem à brutis animalibus *ductã*, quæ *fœminas* ineuntia, *& superuenientia* coeunt. Clisthenes autem ob *detestandæ libidinis* turpitudinem à Comicis carpebatur. Erat autem mento lævis, *malas habebat læues, politas, & nullis pilis tectas.* Quamobrem *Aristophanes* eum assimilat *& comparat* eunucho. Clisthenem verò, quòd muliebria pateretur, etiam tomicè carpit. Illud igitur indicat *Bacchus*, quamuis ob militiam peregrè profectus fuerim, Clistheni tamen militaui, *& in hac militia meam operam ei nauaui.*

Ποῖ γῆς ἀπεδήμεις; ὁ Διόνυσος λέγει. ποῖ γῆς ὁ δέ φησιν, ἐνεβάνουν κλεισθένει. τὸ ἐνεβατευόμην δὲ σημαίνει. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ζώων, ἃ ὀχεύεται σημαίνει δὲ τοῦτο. ὁ δὲ κλεισθένης ἦν αἰσχρότητι ἐκωμῳδεῖτο. ὁ δὲ λεῖος τὸ γένειον. ἐ δύνιχος εἰκάζει αὐτόν. τὸν δὲ κλεισθένη ᾗ ὅτι τῇ παχυτῆτι κωμῳδεῖ. ἐμφαίνει οὖν ὅτι εἰ καὶ κατὰ στρατείαν ἀπεδήμουν, κλεισθένει αὖ ἐστρατευόμην. D

NOTAE.

Ὁ Διόνυσος λέγει.] Scribendum vt apud Aristophanem scribitur in Ranis. pag.132.v.2.
Ηρ. Ποῖ γῆς ἀπεδήμεις. Διο. ἐμβάτην Κλεισθένει.
Deinde, Ὁ Ἡρακλῆς λέγει, ποῖ γῆς; ὁ δὲ φησιν &c. Consule Schol. annot.2. vnde Suidæ correctio petenda. E

Ποία. *Qualitatem-aliquam-habens. Quædam.* Vox facta, siue factitia.

Ποιάεντον πεδίον. Pœantius campus.

Ποιοῦμεν Ion. *& Dor. pro comm.* ποιοῦμεν Facimus.

Ποίη. *Sic figuratè vocatur* annus apud Callimachũ, quòd semel, & tantùm in anno nascatur herba. *Epigr. lib.*1.*p.*28.*ep.*153. *sequens carmen Antiphilo tribuitur.* Malum ego strutheum, *siue cotoneum* à priore *sum* adhuc herba. *Sum adhuc anni superioris malum.*

Ποιά. ἡ πεποιημένη φωνή.

Ποιάεντον. πεδίον.

Ποιοῦμεν. ποιοῦμεν.

Ποίη. ὁ ἐνιαυτὸς ὧδε καλλιμάχῳ. ὧδε τὸ ἅπαξ καὶ μόνον ἐν τοῖς ἐνιαυτοῖς τῶν βοτανῶν φύεσθαι. μῆλον ἐγὼ στρουθίον ὅπερ ἐστὶν ἔτι ποίης. F

NOTÆ.

Μῆλον ἐγώ.] Sic epigrammatum lib.1.pag.28.epigr.153.
Μῆλον ἐγὼ στρούθιον ἀφ' ὁλοστέρης ἔτι ποίης.
Malum ego strutheum, siue cotoneum *à iniore sum adhuc herba.*

Ποιήσαν. Frugiferam. Herbosam.

Ποιήσαν. σιτοφόρον. βοτανώδη.

Πάλιν,

A Ποίμ.πόαν, βοτάνην, ἢ ποιμφάγον τὴν ταφυλοθόγον. ἢ τὴν τὰς ἀσταχύας ὀπίσω τῆ θερίζοντων συμμύστριαν.

Ποιμένιον. Faciendum est. Pro, facere oportet.

Ποιμτικὴ. Effectrix. Efficiendi-vim-habens. Quære in voce Ἀρετή.

Ποίθοι. τέσσαρες ἄνδρες ἄριστοι ὧδε λέγουσι, δύο καθ' ἕκαστον βασιλέα συνεστῶτες.

Ποικίλη στοὰ ἐν Ἀθήναις. ἔνθα ἐγράφησαν οἱ B ἐν μαραθῶνι πολεμήσαντες. ἧς οὗς ἐστιν ἐπίγραμμα τόδε.

Ἑλλήνων προμαχοῦντες Ἀθηναῖοι μαραθῶνι.

Ἔκτειναν μήδων εἴκοσι μυριάδας.

Ποικιλία.

Ποικιλομήτης. ποικιλόβουλος. ποικιλόφρων τις δι.

Ποικίλος. ὁ πολυποίκιλώτατος.

C

Ποικιλῳδὸς.

Ἡ σφὶγξ, τὸ πρὸς ποσὶ σκοπεῖν.

Μεθέντας ἡμᾶς τἀφανῆ προσήγετο.

Ποίθοι. Ion pro comm. πάντες, & βοτάνην, Herbam Et ποιμφάγον. herbiuorum, aut herbiuoram. Illum, illamve, qui, quæue herbis vescitur, & victitat. Interdum significat & mulierem racemilegam, vel illam, quæ spicas à tergo metentium coaceruat.

Ποικίλη. Poecile, porticus Athenis à picturarum varietate sic dicta, Varia. Hic erant picti, qui in Marathone. i. in campo Marathonio pugnarent, In quos scriptum est hoc epigramma,

Pro Græcis pugnantes Athenienses in *Marathone*,

Interfecerunt Medorum viginti myriadas.

Ποικιλία. Varietas.

Ποικιλομήτης, ὁ. Variis-consiliis-instructus. Versipellis. Versutus. Hom. passim hoc vsurpat. ποικιλόμητις verò fœmineum est.

Ποικίλος. Varius. Variis-coloribus-pictus. Diuersus & ποικιλώτατος in superlatiuo gradu. Maximè varius.

Ποικιλῳδὸς. Sophocles in Oedipo Tyranno pag. 155. M.

Illa variis-cantibus-vtens, & intricatis-ambagibus canens *Sphinx* res *ante pedes* nostros positas *spectare*

Coegit nos, omissis obscuris, ac incertis rebus.

N O T Æ.

Ποικιλῳδὸς ἡ σφὶγξ.] Apud Sophoclem in Oedipo Tyranno. pag. 155. M. ita scribitur,

Η ποικιλῳδὸς Σφὶγξ τὰ πρὸς ποσὶ σκοπεῖν,
Μεθέντας ἡμᾶς τἀφανῆ, προσήγετο.

D Ποικιλώτερος ὕδρας, ὅπ' τὴν δολερὸς θαυμαζομένων.

Ποικιλτικὸν. πολυμηχανικόν.

Πυκνὸς λόγος, ὁ πυκνός.

Ποιμαίνειν. αἰτιατικῇ.

Ποιμένων. κηδομένων. ἐπεὶ ὁ ποιμαίνειν, τὸ φροντίζειν.

Ποιμνήϊον.

E Ποιμνίωνος.

Ποιναὶ. τιμωροὶ τοῖς κακῶς ποιοῦσιν ἀκολουθοῦσιν οὐχ ὡς σκιαὶ σώμασι πλησίον, ἀλλὰ ὁ ὀφθῆ τῆ χερσίν.

Ποινή. ποινὴ λέγεται ὅλη μόνης καταβολῆς χρημάτων.

F Ποινὰ, ἢ ὃν παιδὸς ἐδέξατο τεθνειῶτος.

Καὶ ἀθῶις.

Ἀλλ' ὁ μὲν ὃ δήμῳ μένει αὐτοῦ πολλ' ἀποτίσας.

Τοῦ δ' ἰρπύεται καρδίη, ὁ θυμὸς ἀγήνωρ.

Ποικιλώτερος ὕδρας Magis-varius quàm hydra. In eos, qui propter suos dolos, & callidit atem, apud homines sunt in admiratione. Er ad. Chil 1. Cent. 1. col. 5. ad. 95.

Ποικιλτικὸν. Artem-variandi. Artem-Phrygionicam.

Πυκνὸς λόγος. F. πυκνὸς vnde per syncopen πυκνὸς. Frequens sermo. Densus, & prudens sermo. Prudens oratio.

Ποιμαίνειν. Accusatiuo. Pascere.

Ποιμένων. Pastorum. Curatorum. Nam & ποιμαίνειν curare significat.

Ποιμνήϊον. Pastorale. Vel ouium-grex. Eustath. pro πώμνιον, inserto ν. Sic & caprarum, aliarúmque pecudum grex generaliter vocatur.

Ποιμνίωνος. N. L. Pœmnionis. Fortasse nomen est viri proprium, à recto Ποιμνίων, ὁ. Vel idem est, ac ποιμαίνων, & ποιμένος. i. Pastoris, & curatoris. à recto ποιμαίνω, & ποιμήν. Pastor. Curator.

Ποιναὶ. Pœnæ vltrices maleficos sequuntur non prope. vt corpus vmbræ: sed etiam longo tempore post. *Vt ille canit, Sera tamen tacitis pœna venit pedibus.*

Ποινή. Pœna dicitur de sola pecuniarum depositione, persolutione, de pecuniaria mulcta, & de pecunia, qua propter eadem patratam alicui datur, ne defuncti eadem ille persequatur, vt apud Homerum Iliad. I. pag. 339. v. 8.

Pœnam, vel ob *suum filium accepit* occisum, & *mortuum*.

Et rursus Hom. Iliad. I pag. 339. v. 9. 10. 11.

Et ille quidem in populo, vel, in ciuitate *manet illic, multis* pecuniis cædis causa *persolutis.*

Huius verò coercetur, & placatur *cor*, & *animus superbus*

Pœnam accipientis. i. postquàm accepit pecuniam pro cæde facta numeratam, ac persolutam. Vel, Pœnis sumptis.

Dicitur autem & *pœna*, ipsa retributio, *talio, vindicta*, & vltio. *Ab hoc verò ποινὴ deducitur adiectiuum ποινᾶ-. vindex, vltor.* Sophocles *in Electra p.* 91. *M.*

Quibus ille magnus Deus cœlestis
Vltricia mala pati det. i. efficiat vt clades vltrices eos persequantur.

Et *δίκη μιαιφόνῳ-*. Vltio pœnam-secum-ferens *Vel, Iustitia maleficos* persequens pœnis. In Epigrammate.

Ne quæso, Domina, tales ne sumito pœnas.

Et Ælianus. Apollo respondet Locris. Illud ipsorum malum non cessaturum, nisi quotannis binas virgines Ilium mittant, Mineruæ pœnam. *i. mulctam* pro Cassandra, donec illam Deam placarint. Et *ποιναὶ Ἐρινύες.* Vltrices Furiæ. Pœnarum-exactrices F. Sophocles *in Aiace p.* 5 . *v. vlt. & 51. v. i.*

Ite ô celeres, & pœnarum-exactrices Erinnyes. i. Furiæ scelerum vltrices,

Gustate, delibate, *ne parcite, vniuersum exercitum.*

Et rursus Omnium impiorum, & iniquorum facinorum, quæ perpetrarat, obiecerunt ipsi quasdam Furias, & pœnas. *i. Furias scelerum vltrices, & pœnarum exactrices*, & piacula illorum, qui propter ipsum cladibus afflicti fuerant. *N. L. fortasse legendum ἐρμάτ. & περιῶπαι, & δι' ἐκεῖνον.*

Ποινάλατον. Pœnis-agitatum. A-Furiis-agitatum. Vt, Philosophus illum vt à-Furiis-agitatum declinauit.

Ποινὰ. Pœnam. Retributionem. Talionem. Vltionem. Mulctam.

Ποινὰ. Quos cepisset captiuos, *eos* palis transfixos-in-crucem-tollebat, & fœdè-cruciabat. Et rursus. Pro patris cæde pœnas exigere voleys. *Lycon.*

Ποινηλατούμενος. Pœnis-agitatus. A-Furiis-agitatus.

Ποιησάτων. *Atticè dictum*, pro *ποιήσωσιν.* Faciant. Quære in voce *Δράτων.*

Ποιοῦμαι. Operor. Ministerium-obeo. Ministro. In re aliqua occupor. Homerus *Iliados A. p.* 40. *v.* 3.

Ποῖ π. γ. Quò vadis lingua? Quære in vocibus, Γλῶσσα π. τ.

Ποιοῖ. *Atticus* optatiuus, *pro comm. ποιεῖ.* faciat.

Ποιφύγμα. Vehemens-spiritus-emissio.

Ποιφύσω. Vehementer, & cum sono spiritum emitto. vt,

Neque prope saltationes nauis pulcherrimæ labra.

Spiritum-vehementem-emittens-instar mea, delectatus mea *imagine-ad-vmbilicum-vsque-picta.* N. L. Adelphis dicit. N. L. Et *ποιφύξαι.* fugere.

Ποινὰ δίξαμένου. A

Λέγεται δὲ, ἡ ἀντίκτισις, καὶ τιμωρία. σοφοκλῆς.

Οἷς ὁ μέγας θεὸς ὄλυμπος
Ποίνιμα πάθεα πασῖν πόροι.

Καὶ δίκη μιαιφόνιος. ἐν ἐπιγράμματι.

Μὴ λίτομαι δίαιονα τοῖον μὴ λάμβανε ποινήν. B

Καὶ αἰλιανὸς. ὁ Ἀπόλλων φησὶ τοῖς λοκροῖς, μὴ ἐκ αὐτοῖς τὸ δεινὸν λωφήσειν, μὴ πέμπουσιν ἀνὰ πᾶν ἔτος δύο παρθένους εἰς Ἴλιον τῇ ἀθηνᾷ κασάνδρας ποινὰν, ἕως ἂν ἱλεάσηται τὴν θεόν. καὶ ποίνιμοι, αἱ τιμωρητικαὶ ἐρινύες. σοφοκλῆς.

Γᾶ τ' ἀταχεῖαι, ποίνιμοί τ' ἐρινύες,

Γεύεσθε, μὴ φείδεσθε παρδάλεως σφαγῆς.

Καὶ αὖθις. πάντων τῶν ἀτεβημάτων, καὶ ἐξεργασμάτων, ὧν ἐδράσαντο, παρέσχησαν αὐτοῖς ἐρινῦς, καὶ ποινὰς, καὶ περιστροπὰς τῶν δι' ἐκείνων ἀτυχημάτων. C

Ποινάλατον. Τοῦτον ὡς ποινάλατον ὁ φιλόσοφος ἐξεῖδε πάντα.

Ποινὴν. τιμωρίαν. ἀντίκτισιν. περίστασιν.

Ποινὴν. ἃς λάβοιεν αἰχμαλώτους αἰσχρολόπιζε. καὶ ὑπερίζεβε. καὶ αὖθις. ποιναὶ τὰ παῖδες φόβῳ περάσαι θέλων. D

Ποινηλατούμενος.

Ποινῶσιν. ἀντὶ τοῦ ποιήσουσιν. καὶ ζήτει ἐν τῷ δράσιν.

Ποιοῦμαι. τὸ ἐνεργῶ, ὑπηρετῶ.

Ποῖ πορεύῃ γλῶσσα. ζήτει ἐν τῷ γλῶσσα ποῖ πορεύῃ

Ποιοῖ. δεκτικὸν ποιεῖ. E

Ποίφυγμα.

Ποιφύσω. σφοδρῶς, καὶ μὴ ἤκιστα ἢ κατὰ τὸν ὀμφαλὸν ἐκπίπτω.

Οὐδὲ ἐγγὺς σκαρθμοῖσι νεὼς ἐρικαλλέα χείλη.

Ποιφύσω τὰμὰ. περιπέμπω ἐρετμά. N. L.

Ὁ ἀδελφὸς φησὶ καὶ ποιφύξαι. φυγεῖν. F

NOTAE.

Τὰμὰ. περιπέμπω.] Sic fortasse legendum, Ποιφύσω, τὰμὰ περιπέμπω ἐρετμά. pro, τῇ ἐμῇ: Sed Doricè dictum τᾶ ἐμᾶ, vnde per contractionem τὰμᾶ, neglecto priore, subscripto. Si nihil mutandum, τὰμὰ ponetur pro τὰ ἐμὰ, vnde factam contractionem dices. Hic autem posterius α per penthemimesin producetur.

A

ΤΟ Π ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

Πυανεψιών ὄνομα μηνός, ἡ πυανεψία λυκοῦργος ἐν τῷ κῆ κατὰ χειρ. καὶ ἡμεῖς πυανεψίαν ταύτην τὴν ἑορτὴν καλοῦμεν. οἱ δὲ ἄλλοι ἕλληνες πανοψίαν, ὅτι πάντας εἶδον τὰς καρποὺς τῇ ὄψει. πυανεψιῶνος δὲ ἑβδόμῃ, τὰ πυανέψια τῷ ἀπόλλωνι ἄγουσι. διὸ καὶ φασὶ λέγειν πυανέψια. καὶ τὸν μῆνα πυανεψιῶνα. πύανα γὰρ ἕψουσιν ἐν αὐτοῖς. καὶ ἡ ἑορτὴ πλέκεται.

Π. CVM Υ.

Πυανεψιών. Pyanepsion. Nomen mensis *apud Athenienses*. Et Πυανεψία Pyanopsia. Lycurgus in *oratione* contra Menesæchmum. Et nos hoc festum vocamus Pyanopsiam. Alij verò Græci *vocant* Panopsiam, quòd *in hoc festo* omnes fruges oculis viderit. Pyanepsionis verò septimo *die* Pyanepsia, *festum sacrum* Apollini celebrari tradunt. Aiunt autem dicendum esse Pyanepsia, & ipsum mensem *hinc denominatum, vocari* Pyanepsionem. Fabas enim, *vel etiam quæuis legumina* elixant in his *i. hoc die festo*, & Ereſione nectitur.

B

NOTÆ.

Πυανεψία.] Harpocrationem consule, vnde Suidas. At fortasse legendum πυανεψία. quod & genere neutro per pluralem efferitur πυανέψια, vt paulo pòst sequitur. Eustathius, & Pollux aiunt à priscis fabas vocatas fuisse πυάνους, & πύανα, vt apud Suidam videmus, quas à recentioribus κυάμους appellari constat. Consule & Aristophanem in Equitibus. pag. 230. v. 7.

Τὴν ἑρεσιώνην μου κατεσκεύασα.

Vide Schol. annot. 4. Et, Μυστοκόμου. Et, ἕψουσιν ἐν αὐτῇ, vt ad præcedens ἑορτὴν referatur, vel ad neutrum πυανέψια referendum, si ἐν αὐτοῖς retineas.

C

Πύανθρωπος. ὄνομα κύριον.

Πυγαργος. εἶδος ἀετοῦ, ὃ ἔχει τὸ πυγίον ἄσπιλον, ἢ λευκήν.

Πύγελλα. τόπος, ὁ παρ' ἡμῖν λεγόμενος φύγελλα, ὅθεν ἐστὶ περαιοῦσθαι τὸν πορθμὸν πρὸς κρήτην κατάγοντα πορθμόν.

Πυγαῖα. τὰς ἀποφύσεις τῶν κιόνων, καὶ τὰ σώματος ἡμῶν τὰ κατὰ τὸ ἱερὸν ὀστοῦν. καὶ πυγαῖος, ὁ ἀκόλαστος.

D

Πύγελα. πόλις ἐν τῇ ἰωνίᾳ τὰ πύγελα. λαβεῖν δὲ τὸ ὄνομα, ἐπεὶ τῶν μετ' ἀγαμέμνονος τινὲς νοσήσαντες τὰς πυγὰς ἐν ζαύτοις κατέμειναν.

Πυγή. τὸ ἀφ' ὧν τὸν περόνην κεῖται. ἀριστοφάνης. γυμνάζομαί γε, καὶ ποτὶ πυγίον ἅλλομαι. ἐν γὰρ τοῖς γυμνασίοις πηδᾶν εἰώθασι, καὶ οἱ πόδες τὰ πήδοντος, ἅπτεσθαι τῶν πυγῶν. καὶ παροιμία ἐπὶ κυνὸς πυγὴν ὁρᾷ. ὅτι τοῖς λημιῶντων τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἢ τοὺς ὀφθαλμιώντων ἐπίλεγον. ἐπὶ κυνὸς πυγὴν ὁρᾷν, καὶ ῥιῶν ἀλωπέκων.

E

Πυγαῖα. Partes posteriores spiræ columnarum N. L. & nostri corporis illa pars, quæ est ad sacrum os. *Postica. Partes extremæ natium.* Et πυγαῖος *Salax, libidinosus, præpostera veneri deditus*, intemperans. *Aristoph. Equit. p. 2. 3. v. annot. 2.*

Πύγελα. Pygela. Vrbs in Ionia. Nomen autem *inde videtur* accepisse, quòd quidam Agamemnonis socij, natium morbo laborantes, illic remansissent.

Πυγή. Pars circa podicem *sita. Nates* Aristophanes *Lysistrata p. 543. v. 5. vbi Doricè scribitur totus hic versus, de quo vide nostros Græcos comment.* Exerceor profectò, & in nates salto. *Rectè dictum est.* Dum enim *homines in saltationibus* exercentur, saltare solent, & pedes saltantis, nates attingere *consueuerunt.* Et prouerbium. In canis podicem inspicit. In eos, qui lippitudine oculorum laborant, id est in lippos, & oculorum morbo laborantes, *& cacutientes, hoc* dicebant, *vt & sequens carmen trochaicum, de quo Er. ad. Chil. 1. Cent. 2. col. 395. ad. 36. In canis podicem inspicere.* In canis podicem intueri, & trium vulpium.

Πυγιδίων. ὀνύχων. ἀριστοφάνης. εἰ γάρ τις οἴκοι οἰσεφάνης, ἅδους ἐπ' ἄκρων πυγιδίων κάθησθε. ἀντὶ τοῦ ἐπ' ἄκρων τῶν ὀνύχων. οἱ γὰρ ἡδέως τι ἀκούοντες, δοκοῦσιν ἐπάνω τῶν πυγῶν καθέζεσθαι.

Πυγιδίων. Paruarum-natium. q. d. Naticularum. *Diminutiuum à πυγή. Figuratè verò sumitur pro summis partibus* vnguium. Aristophanes *in Acharnensibus p. 287. v. 5. & 6.* Primùm quidem *Athenas* violarum-coronis-redimitas, *ac ideo pulchras, & amœnas* vocabant. & postquàm hoc aliquis dixisset, Statim propter illas coronas *quibus assentatores per assentationem Athenas his epithetis ornarant, vos* in summis naticulis sedebatis, *natibus insidebatis.* Pro in summis vnguibus, *in summis pedum articulis, & vnguibus insistebatis.* Qui enim suauiter, & *lubenter* aliquid audiunt, in summis natibus sedere videntur.

F

NOTÆ.

Εἰ γάρ τις ἴοιτο.] Aristoph. in Acharnensibus. pag. 287. v. 5. & 6. Schol. annot. 5.

Πρῶτον μὲν ἱστεφάνους ἐκέλευον, καὶ τοῦτο πῶς εἶπεν,
Εὐδοὺς διὰ τοὺς στεφάνους, ἐπ' ἄκρων τῶν πυγιδίων καθῆσθαι.

Πυγμαλίων. Pygmalinus. Nomen proprium. Et Πυγμαλίωνος *Genitiuus à recto* Πυγμαλίων. *Pygmalion. Nomen viri proprium, de quo Virgil. Aen. lib. 1. pag. 122. v. 23. & p. 125. v. 10.*

Πυγμή. Lucta. Digitorum complicatio. Pugnus. *Cæstus. Fugilatus. Certaminis genus, quod cæstibus, & pugnis exercebatur.*

Πυγών. Pro πήχεως. Cubiti. Ælianus. Ambo verò *fuerunt* quadranguli, cubitique longitudine.

Πυγοστόλος. Productrix. Lena. Prostitutrix. Meretrix, quæ nates, totúmque corpus variis ornamentis exornare solet, vt spectatorum oculos in se conuertat, & in suum amorem attrahat Hesiodus. Neque te mulier nates ornans. *i. lena, vel meretrix* decipiat.

Πυγούσιον. Cubitus inflexis. *compressisque* digitis. *Vel, vt Eustath. Illud spacium, quod est à cubito vsque ad paruum digitum. Alias, cubitale significat. i. id, quod vnius cubiti longitudinem habet.*

Πυδαλίζω. Salto.

Πυγμαλίνος. ὄνομα κύριον. καὶ πυγμαλίωνος. A

Πυγμή. πάλη. σύγκλεισις δακτύλων. γρῦπος.

Πυγών. ἀντὶ τοῦ πήχεως. αἰλιανός. τετράγωνοι ἦ ἄμφω, πυγόνες τε μῆκος.

Πυγοστόλος. πορναγὸς, μαυλιστρία. ἡσίοδος, μὴ ἧ γυνὴ πυγοστόλος ἐξαπατάτω. B

Πυγούσιον. ὁ πῆχυς κεκαμμένων τῶν δακτύλων.

Πυδαλίζω πηδῶ.

NOTAE.

Πυδαλίζω.] Aristoph. in Equitibus. pag. 228. v. 18.

Λακτυδάρισα.

Schol. annot. ϑ. πυδαλείζειν, ὅτι τὸ ἄλλο ἅπαν. ὅτου πυδαλίζειν καὶ πυδαλίζειν. ὡς ὄγμα, καὶ ὄγυια αἰολικῶς. ἢ συγαλίζειν, ἢ τὸν πυγμὴν. καὶ ἔστιν τὸ γ εἰς δ. πυδαλίζειν, ὡς γνόφος, καὶ δνόφος. Quare fortasse scribendum apud Suidam Πυδαλίζω. vel ρ in cognatum λ mutatum dices. C

Πύδνα. Pydna. Nomen vrbis. Eius ciuis, Pydnæus.

Πυελίδα. *Significat id, quod à nobis vocatur* sphragidophylacium. *i. annuli custodia. Sic autem vocatur annuli pars, in qua sedet, & custoditur gemma. Quæ pars dicitur* σφενδόνη, τὸ. *&* πύελος. *ut &* πυελίς. ἴδος. ἡ. *&* σφενδόνη. *fanda, annuli pala. De quibus suo loco. Si. Lysias, & Aristophanes hanc vocem accepit.*

Πύελος. Fossa Solium. *Vas concauum, vel locus in balneo concauus*, vbi lauantur *homines Pollux lib. . col. . 58. lin. 8. 39. Aristoph. in Equitibus. pag. 246. v. 1 . & is dicit* τὰς πυέλους, *& balneatoria vasa sic appellat. Et in Vespis p. 115 v. 13. & in Thesmophor. p. 524. v. 43.*

Πύελος. ὄρυγμα. ἰμβατὴ, ἔνθα λούονται. D

Θήκη. Theca. Vt, Epistolam mittit Byzantium cum theca, *vel arca* sacrarum reliquiarum, Petri, Apostolorum coryphæi, *qui principem locum, ac dignitatẽ inter Apostolos obtinebat*, cui *theca, vel arca* talem chartam imp. fuerat, *qualem describit ille, cuius locus hic integer nõ videtur.* Cùm autem hoc *arca tegmen vel operculum* manibus illius, qui missus fuerat, tolli iussisset, Calidũ in solium intrauit, & merum vinum Attractum hausit. Deinde mortem frigidam attraxit.

Πύελος. θήκη. ἔλεγόν τινα πέμπει ἐν βυζαντίῳ τῇ πυέλῳ τῷ ἱερῶν λειψάνων, ἤ καρυφαίου τῶν ἀποστόλων πάτου, τὸν τοιοῦτον χάρτην ἐπτυγμένος, καὶ εἰς ἓν τοῦτο ταῖς χερσὶ τοῦ ἀποστολέντος ἀρθεὶς ἀποῦσας, θερμὸν εἰς πύελον εἰσῆλθε. καὶ ἄκρατον ἔπασεν. εἶτ' ἀλόλιω ψυχρὸν ἐπαπάσατο.

NOTAE.

Θερμὸν εἰς πύελον.] Videntur esse versus duo, quos ita lego, E

Θερμὸν εἰς πύελον, εἰσῆλθε, καὶ ἄκρατον οἶνον.
Ἔσπασεν, εἶτ' αὐτὸν ψυχρὸν ἐπαπάσατο.

Κἄκρατος, pro κἀκρατον, non temperatum, non dilutum: at merum.

Πυθαγόρας. Pythagoras. Samius. Natura verò Tyrrhenus, Mnesarchi, sculptoris annulorum, F. Cum enim esset iuuenis, ex Tyrrhenia cum patre Samum migrauit. Hic Pherecydem Syrium Sami primùm audiuit. Deinde Hermodamãtem in eadem *vrbe* Samo, qui fuit Creophili nepos Postea, Abaridem Hyperboreum, & Zaretem magum. Apud Aegyptios etiam, & Chaldæos eruditus, rediit Samum. Quam cùm à Polycrate tyrannide pressam inuenisset, in Italiæ *vrbem* Crotoniem abiit. Et constituta, *apertáque* Schola, plures, quàm quingentos habuit discipulos. Fuerunt autem ipsi & fratres duo. Natu quidẽ maior, Eunomus. Medius verò, Tyrrhenus. Seruus etiã

Πυθαγόρης. σάμιος. φύσῃ δὲ τυρρηνὸς, μνησάρχου υἱὸς, δακτυλιογλύφου. νέος δὲ ὢν, σὺν τῷ πατρὶ ἀπὸ τυρρηνίας ὤκησεν εἰς σάμον. οὗτος ἤκουσε φερεκύδου τοῦ συρίου ἐν σάμῳ, εἶτα ἑρμοδάμαντος ἐν τῇ αὐτῇ σάμῳ, ὃς ἦν ἀπόγονος κρεωφίλου. εἶτα ἀβαρίδος τοῦ ὑπερβορέου, καὶ ζάρητος τοῦ μάγου. παρ' οὗς ἐκ δὲ καὶ παρ' F αἰγυπτίοις, καὶ χαλδαίοις, ἦλθεν εἰς σάμον. καὶ εὑρὼν αὐτὴν τυραννουμένην ὑπὸ πολυκράτους, ἀπῆρεν εἰς κρότωνα τῆς ἰταλίας. καὶ σχολὴν συνεστήσατο, πλείους ἢ πεντακοσίους ἔχουσαν μαθητάς. ἦσαν δὲ αὐτῷ καὶ ἀδελφοὶ δύο. πρεσβύτερος μὲν, εὔνομος. μέσος δὲ, τυρρηνός, δοῦλος

ipsi

Α δι' ἣν αὐτῇ ζήλωσιν ἔχεται ὡς κρόνῳ θύεται. γαμεῖ δὲ Θεανὼ τὴν βροντίνου τοῦ κροτωνιάτου θυγατέρα ἐξ ἧς καὶ παῖδας αὐτῷ ἐγέννησε δύο. τηλαύγην, καὶ δάμωνα. ἢ ὥς τινες μῦσαρχον. καὶ δί τινας καὶ θυγατέρα μυίαν ὄνομα. καὶ δὲ ἄλλους, καὶ ἀρίγνωτον. συνέγραψε δὲ ὁ πυθαγόρας μόνα τρία βιβλία. παιδευτικὸν, πολιτικόν. τὸ δὲ φερόμενον τρίτον ὡς πυθαγόρου, λύσιδος ἐστὶ τοῦ ταραντίνου, μαθητοῦ αὐτοῦ γεγονότος, καὶ φυγόντος εἰς θήβας, καὶ κα-

Β θηγησαμένου ἐπαμεινώνδα. τινὲς δὲ ἀνατιθέασιν αὐτῷ καὶ τὰ χρυσᾶ ἔπη. θεσπέσιος δὲ ὁ πυθαγόρας ἐμψύχων ἀπέχεσθαι τροφῆς παρέδωκε, καὶ κυάμων. ἐπιβουλὴν δὲ ὁ πυθαγόρας τοῦτον τὸν τρόπον συνεδρεύοντος μὲν τοῦ συνεδρίου ἐν τῇ μήλωνος οἰκίᾳ, τίνα ὑπό τινος τῶν μὲν δοκούντων ἀξιωθέντων λόγου φθόνῳ ὑποπεσεῖν τὴν οἰκίαν συμπεσεῖν. τινὲς δὲ αὐτοὺς τοὺς κροτωνιάτας τοῦτο πεποιηκέναι, τυραννίδος δεδιότας ἐυλαβουμένους. τὸν δὲ πυθαγόραν καταληφθῆναι διε-

C ξιόντα. καὶ πρός τινι χωρίῳ γεμόμενον πλήρεις κυάμων, ἵνα διέρχοιτο, αὐτόθι εἰπεῖν. ἐπὰν ἀλῶναι μᾶλλον, ἢ πατεῖσαι ἀναιρεθῆναι δὲ κρεῖττον, ἢ λακτίσαι. καὶ οὕτω δὴ πρὸς τῷ διωκόντων δόσει σωθῆναι. καὶ οὕτω δὴ καὶ τοὺς πλείους τῶν ἑταίρων αὐτοῦ διαφθαρῆναι, ὄντας περὶ τοὺς τεσσαράκοντα.

ipsi fuit, cui Getæ, vt Saturno immolant. Vxorẽ autem duxit Theanonem, Brontini Crotoniatæ filiam. Ex qua filios etiam duos suscepit, Telaugem, & Damonem, vel (vt quidam *aiunt*) Mnesarchum. Et secũdùm quosdam, *habuit* & filiã nomine Myam. i. Muscam. Et secundùm alios, etiam Arignotem. Conscripsit autem Pythagoras tres solos libros. *i. tantùm* 3. *lib.* Prædeuticum. i. Institutiones. Politicum. i. De administratione Reipub. Tertius verò, qui nomine Pythagoræ circunfertur, Lysidis est Tarentini, qui fuit eius discipulus, & qui Thebas fugit, & Epaminondam instituit. Quidam autem attribuũt ipsi etiam aurea carmina. Primus autem Pythagoras autor fuit, vt *homines* ab animatorum *esu, ac* alimento, & à fabis *edendis* abstinerent. Pythagoras autem obiit hoc modo. Cùm in ædibus Milonis, cum suis familiaribus sederet, accidit, vt domus per huius inuidiam. *i. per inuidiam, qua huic Pythagoræ inuidebatur*, succideretur à quodam *de numero* eorum, qui receptione non fuerant digni iudicati *i. qui in illum cœtum, vt homines eo indigni, non fuerant recepti.* Quidam verò *dicunt* ipsos Crotoniatas hoc fecisse, quòd tyrannidis aggressionem metuerent, *eúmque tyrannidem affectare crederent.* Pythagoram igitur *illinc exeuntem, & incendy vitandi causa* transeuntem, captum fuisse *tradũt* Cùm autem accessisset ad quendam agrum plenum fabarum, vbi transibat, illic *eum* stetisse, & dixisse *ferunt*, satius esse capi, quàm *fabas* calcare, & interfici præstare, quàm loqui, & hæc à persequentibus iugulatum fuisse. Sic etiam plerosque socios ipsius periisse, qui erant ad 40.

N O T A E.

Αὐτόθι ἔφη. εἰ πάν.] Ob præcedentia, & sequentia, legendum videtur, φῦναι, εἰ πάντα, δεῖν ἀλῶναι. &c.

D

Πυθαγόρας. περὶ τούτου φησὶ φιλόστρατος. οἱ τὸν σάμιον πυθαγόραν ἐπαινοῦντες, τάδε λέγουσιν αὐτῷ φασὶ, ὡς ἴων μὲν οὔπω εἴη. ἡβύσας τε ἐς ἕξ. ἔτη που, δύσας βίος. ἀποθανόντα δὲ θαυμάσιον. ἀποθανόντι δὲ ὡς ᾠδαὶ ὁμήρου, εἴθη τὰ τε τῶν ἀπηνθρώπων ἔθη σφίσιν ἐπίσκοπα εἶναι δίκαια, καὶ καθαρὰ βρώσεως, ὁπόση ἔμψυχον, καὶ τὰ θύματα. μὴ γὰρ αἱμάττειν τοὺς βωμοὺς, ἀλλ' ἢ μελιττοῦτα, καμὸ λιβανωτὸς, καὶ τὰ ἐυμνήσαι, φοιτᾶν ταῦτα πρὸς θεοὺς ὧδε τὸν ἀνδρὸς τοῦτον. γινώσκοι δ' ὡς ἀσπάζοιντο τὰ τοιαῦτα οἱ θεοὶ μᾶλλον, ἢ τὰς ἑκατόμβας, καὶ τὴν μάχαιραν δὴ τὸν κανοῦν. ξυνεῖναι γὰρ δὴ τοῖς θεοῖς. καὶ μανθάνειν παρ' αὐτῶν ὅπη τοῖς εὐσεβέστοις χαίρουσι, καὶ ὅπη συναχθοῦνται. περὶ τε φύσεως ἐκεῖθεν λέγειν. τοὺς μὲν γὰρ ἄλλους, τεκμαίρεσθαι τὰ θεῖα. καὶ δόξας ἀπομισεῖν ἀλλήλας περὶ αὐτῶν δοξάζειν ἑαυτῷ δ', πάντα δὴ πολλῶν ἥκειν ὁμολογοῦντα ὡς αὐτὸς εἴη. ξυνεῖναι δὲ αὖ καὶ μὴ ὁμολογοῦντας τε ἀθλιωτάτους, καὶ τοὺς μύσας, καὶ θεοὺς ἑτέρους. ὧν τὰ εἴδη, καὶ τὰ ὀνόματα οὔπω τοὺς πολλοὺς γινώσκειν. καὶ ὅ, τι δοκοφύλαττον πυθαγόρας. τοῦτο τοῦτο οἱ ὁμιληταὶ ἦγον καὶ ἐτίμων αὐτὸν ὡς ἐκ θεοῦ ἥκοντα. καὶ ἡ σιωπὴ ἡ ἐπὶ τοῖς θείοις σφίσιν ἐπήσκητο. πολλὰ γὰρ θεῖα τε, καὶ ἀπόρρητα ἦκεν. ὧν κρατεῖν χαλεπὸν ἦν μὴ σεσιγηκότα μαθοῦσιν ὅπη καὶ τὸ σιω-

πυθαγόρας. Pythagoras. De hoc dicit Philostratus. Qui Samium illum Pythagoram laudant, hæc de eo tradunt, Eum non Ionem fuisse, & mortuum reuixisse. Si autem obiisse, vt Homeri carmina *ferunt*. Et vestitum de morticinis recusasse, & pullum fuisse esus *rerum* animatarum. *i. animalium*, & immolationis *eorum*. Haud enim *eum* aras cruentasse, sed mellitam placentam, & thus, & hymnos, hæc *inquam aiunt* ad Deos ab hoc viro *oblata* frequenter-iuisse. *i. Diis oblata fuisse*. Cognouisse enim hæc Diis esse gratiora, quã hecatombas, & gladium in canistro *repositum*. Deorũ enim consuetudine vsum fuisse, vt ab illis didicisse quatenus hominibus delectentur, & quatenus *eos* auersentur. Et ideo de natura differuisse. Nam alios quidem *dicebat* de numine, diuino per-coniecturas loqui, & opiniones inter-se dissimiles, *ac repugnantes de Diis* opinari, *vel, habere*. Ad ipsum verò *dicebant* Apollinem accedere-conueniisse, fatentem se illum ipsum esse, *suúmque nomen aperte profitentem*. Cum ipso etiam versatos fuisse Mineruam, & Musas, & alios Deos, suum nomen non profitentes. Quorum formas, & nomina nondum cognoscunt homines. Et quicquid Pythagoras dixisset, id eius familiares legem iudicabant. Et ipsum vt à Ioue profectum honorabant. Et silentium, religionis causa, ab ipsis exercebatur, *& accuratè seruabatur*. Multa enim diuina, & arcana audiebant, quæ *silentio pressa* tenere, *ac tacere* difficile fuisset, nisi priùs didicissent, ipsum quo-

que silentium esse sermonem. Quinetiam illum Agrigentinum Empedoclem *in* hanc sapientiam iuisse, *& amplexum fuisse* dicunt, Illud enim, Valete; Ego enim sum Deus immortalis, non amplius mortalis. Et *illud*, Iam enim olim, ego fui puellaque, puerque. Et, Olympiæ 60ς. *fui*, quem aiunt vt placentam factam, *& Diis* immolatam fuisse. *N.L. Hæc profectò sunt homines* Pythagoream disciplinam laudantis. Alia etiam plura essent, *quæ dici possent* de Pythagoræ moribus, si ad hanc narrationem venire studeremus.

τῶν λόγος. καὶ μὴν τὸν ἀκραγαντῖνον ἐμπεδοκλέα, βασίσαι φασὶ τὴν σοφίαν ταύτην. τὸ γὰρ, χαῖρε· ἐγὼ δ' ὑμὶ θεὸς ἄμβροτος, οὐκέτι θνητός. καὶ, ἤδη γάρ ποτ' ἐγὼ γουνὸς κοῦρος ἔην καὶ κοῦρη ὀλυμπιὰς ἤδη βοῦς. δι λέγεται πέμμα θεοῖς θύσαι, τὰ πυθαγόρου ἐπαινοῦντος. εἰ δὲ καὶ πλείω ἦσαν ἃ περὶ τὸν πυθαγόραν ἔφασαν, ἀποδοῦναι δεῖ τὸν λόγον.

A

NOTAE.

B

Χαῖρε' ἐγὼ δ' εἰμι.] Metri causa videtur legendum, Χαῖρε· ἐγὼ γὰρ ἐν θεὸς ἄμβροτος, οὐκέτι θνητός.

Πυθαγόρας. Pythagoras Ephesius, euersо per insidias, illorum, qui Basilidæ vocabantur, principatu. *E. τῶν βασιλιδῶν καλουμένων. vt sit genitiuus à recto βασιλίδαι. οἱ βασιλίδαι* verò, *ai. Regina. Et calceamenti genus ita dictum. Et ficuum regiarum nomen. Eustath.* Extititque tyrannus acerbissimus. Ac populo quidem, & multitudini & erat, & videbatur gratiosus, simul quidem ipsos pollicitationibus *lactans, &* in-bonam-spem-adducens, simul etiam exigua lucella ipsis astutè-distribuens. Dignitate verò, & potentia præditos spolians, & publicans, nullo-modo prorsus erat tolerabilis. Quinetiam *homines* innocentissimos acerbissimè punire, & crudelissimè interficere non dubitabat, nulli parcēs. Ad hæc enim rabie percitus-ferebatur. Et immensa pecuniarum *parandarum* cupiditas *ad hæc inopia facinorosa ipsum impellebat.* Et calumniis aduersus proximos facillimè incendebatur. Hæc igitur satis fuissent, vt ille pessimè mortalium omniū periret. Sed & ipsum diuinum-numen contemnebat. Antè dictorum igitur *virorum*, quos aggrediebatur, complures in ipsis templis interfecit. Cuiusdam verò filias, quæ in tēplum confugerant, per vim quidem *illinc* excitatas mouere non est-ausus: sed perpetua custodia adhibita, *eas* adeò attriuit, *ac afflixit*, vt illæ puellæ famem laqueo vitarent. Quamobrem etiam publicus *pestilentia* morbus, & alimentorum inopia consecuta est. Fluctuans autem Pythagoras, *& vehementer solicitus* de se ipso, Delphos misit, & malorum remedium petebat. Pythia verò iussit *ipsum* ædificare templum, & curare mortuos, *mortuis debitos funeris honores tribuere, manesque placare.* Fuit autem *iste Pythagoras* ante Cyrum Persam, vt ait Baton.

Πυθαγόρας ὁ σάμιος φιλόσοφος, τὴν ἀλήθειαν μᾶλλον ἐτίμησεν ἢ τὸν πύθιον. ὃς παρήνει τοῖς μαθηταῖς ἑκάστοτε ταῦτα λέγειν εἰς τὸν οἶκον εἰσιοῦσι. τί παρέβην. τί δ' ἔρεξα. τί μοι δέον οὐκ ἐτελέσθη.

Πυθαγόρας. ὄνομα κύριον. πυθαγόρειος λόγος. καὶ πυθαγόρειοι ἄνδρες.

Πυθαγόρου τὰ σύμβολα. Pythagoræ symbola fuerunt hæc. *De quibus Er. ad. Chil. 1. Cent. 1. col. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22.* 1. Ignem gladio ne fodito. 2. Stateram ne transgrediaris. 3. Chœnici no insideas. 4. Cor ne edito. 5. In onere nec deponendo, nec imponendo quenquam adiuua. 6. Stragula semper colligata habeto. 7. In annulo Dei effigiem ne circunferto. 8. Ollæ vestigium in cinere turbato. 9. Oleo sellam ne abstergito. 10. Ad solem conuersus ne meito. 11. Extra

Πυθαγόρας. ἐφέσιος. καταλύσας δὲ δολίᾳ βουλῇ τὴν τῶν βασιλίδων καλουμένην ἀρχήν. αἱρεθεὶς τε τύραννος πικρότατος. καὶ τῷ μὲν δήμῳ, καὶ τῷ πλήθει ἦν τε, καὶ ἐδόκει κεχαρισμένος, ἅμα τε μὲν αὐτοὺς ἐπὶ πίζων ὑποσχέσεσιν, τά τ' ὑποπαυόμενον αὐτοῖς ὀλίγα κερδη. τοὺς γε μὴν ἐν ἀξιώσει τε, καὶ δυνάμει ἐξεσυλῶν, καὶ δημοσίων φορητὸς οὐδαμῶ οὐδαμῆ ἦν. καὶ κολάσεως μὲν πικροτάτας οὐκ αἰ ἄπειροι. καὶ ἀφειδέστατα ἀποκτείνας οὐδὲν ἀδικοῦντας. ἐξελίττεσθαι γὰρ εἰς ταὐτὰ ἱερός τις χρημάτων ἄμετρος. καὶ διαβολαῖς ταῖς εἰς τοὺς πλησίους ἐπιτηδειότατος ἦν. ἀπέχρησε μὲν οὖν καὶ ταῦτα ἂν κάκιστα ἀνθρώπων ἀπολέσαι αὐτόν. ἤδη δὲ καὶ τὰ θείου κατεφρόνει. τὴν γοῦν παρεστηκυῖαν εἰς ἐπίθετο, παμπόλλους ἐν τοῖς ναοῖς ἀπέκτεινε. τινὸς δὲ τὰς θυγατέρας καταφυγούσας εἰς τὸ ἱερὸν ἁπάσης μὲν βιαίως οὐκ ἐτόλμησε. σωφρὴ δὲ φυλακὴ δοκήσας, ἐξετρύχωσεν ἀρα εἰς τοσοῦτον, ὡς βρόχῳ τὰς κόρας τὸν λιμὸν ἀποδράσαι. οὐκοῦν ἠκολούθησε δημοσίᾳ νόσος, καὶ τροφῶν ἀπορία καὶ σαλεύων ὑφ' ἑαυτῷ ὁ πυθαγόρας εἰς δελφοὺς ἀπέστειλε. καὶ ἤτει λύσιν τῶν κακῶν. ἡ δὲ πυθὰς ἔφη. νεὼ ἀνασῆσαι, καὶ κηδεῦσαι τοὺς νεκρούς. ἵλεω δὲ ἀρὸ κύρου ἔπεσθαι, ὥς φησι βάτων.

C

D

E

Πυθαγόρου τὰ σύμβολα ἐστὶ ταῦτα. πῦρ μαχαίρᾳ μὴ σκαλεύειν. ζυγὸν μὴ ὑπερβαίνειν. δεῖ χοίνικος μὴ καθίζειν. καρδίαν μὴ ἐσθίειν. φορτίον μὴ συγκαθαιρεῖν, μὴ δ' συνεπιτιθέναι. τὰ στρώματ' ἀεὶ συνδεδεμένα ἔχειν. ἐν δακτυλίῳ θεοῦ εἰκόνα μὴ φορεῖν. χύτραν ἔχοντα συγκαίειν ἐν τῇ τέφρᾳ. ἐπὶ δίφρου εἰς θᾶκον μὴ ὀμόργνυσθαι. πρὸς ἥλιον τεταμμένον μὴ ὀμίχειν. ἐκτὸς λεωφόρου

F

publi-

A μὴ βαδίζειν· μὴ ῥᾳδίως δέξασθαι ἐμβάλλειν. ἐμπεφυῶς χελιδόνας μὴ ἔχειν. γαμψώνυχα μὴ τρέφειν. ὄνυχίσμασι, καὶ χαίταις μὴ ἐπαίρειν, μὴ ἢ ἐφίστασθαι. ὁρεῖαν μάχαιραν ἀποστρέφειν. ἀποδημοῦντα τοῖς ὀπίσω ἀνεπιστρεπτὶ ἥκειν. τὸ αὐτὸ πῦρ μαχαίρᾳ μὴ σκαλεύειν, ὃ ἐστι θυμῷ ὀργὴν, καὶ οἰδοῦντα θυμὸν μὴ κινεῖν. τὸ ἧς ζυγὸν, μὴ ὑπερβαίνειν. τουτέστι, τὸ ἴσον καὶ δίκαιον μὴ ὑπερβαίνειν. ὅπως τι χοινικὸς μὴ καθίζειν, εἰ ἴσως τοῖς φερομένοις πιστεύοις καὶ τὸ μέλλοντος. ὁ γὰρ χοί-

B νιξ ἡμερήσιος ἔοφι. δέχεσθαι τὸ καρδίαν μὴ ἐφίδρυν, ἐδωλον μὴ τὴν ψυχὴν αἰτίας, καὶ λύπας κατατήκειν. δέχεσθαι δὲ τὸ εἰς ἀποδημίαν βαδίζοντα μὴ ἀποτρέπεσθαι, παρίνει τὸ ἀπαλλαττομένους τοῦ βίου, μὴ ἀποθυμητικῶς ἔχειν τοῦ ζῆν, μὴ δι' ὑπὸ τῷ ἐνθάδε ἡδονῶν ὑπάγεσθαι. καὶ τἄλλα φορὰς ταῦτα λοιπὸν ὄζειν ἐπιλαμβάνειν, ἵνα μὴ παρίλκωμεν. πάντας δὲ μᾶλλον ἀπηγόρευε, μήτε ἱρυσσῖνον ἐδίειν, μήτε μελάνουρον, καρδίας τε ἀπέχεσθαι, καὶ κυάμων, καὶ μήτρας, καὶ τευθίδος. ἐ-

C ίοτε δὲ αὐτὸν ἀφεῖσθαι μέλιτι μόνῳ, ἢ κηρῷ, ἢ ἄρτῳ. οἴνου δὲ μηδ' ἡμέραν μὴ γεύεσθαι. ὄψωτε τἄλλα λαχάνοις ἑφθοῖς, καὶ ὠμοῖς. τῶν δὲ θαλαττίων ἀπαίνως. σολὴν δὲ αὐτῷ λευκὴν, καὶ καθαρὰ. ἐσθῆτα λευκὴ ἐξ ἐρίων. τὰ γὰρ λινᾶ, οὔπω εἰς ἐκείνους ἀφίκετο τοὺς τόπους. οὐδὲ πώποτε δέ τις αὐτὸν οὔτε ἔσχωψεν, οὔτε ἀφροδισιάζοντα, οὔτε μεθυσθέντα. ἀπεῖχε δὲ καταγέλωτος, καὶ πάσης ἀρεσκείας, οἷα σκωμμάτων, καὶ

D διηγημάτων φορτικῶν ὀργιζόμενός τε οὔτε οἰκέτην ἐκόλαζεν, οὔτε ἐλαύνειν ἐκέλευε. τὸ δὲ νουθετεῖν παραργᾶν. μαντικῇ δὲ ἐχρῆτο, τῇ δι' ἐμπύρων. ἔξω τε δι' λιβάνου. θυσίας τε ἔσχε τὰ ἄψυχα. αἱ δὲ, ἀλεκτορίσι μόνον, καὶ ἐρίφοις, καὶ γαλαθηνοῖς. φασὶ δὲ αὐτὸν συγχωρεῖν πάντα τὰ ἔμψυχα ἐδίειν. μόνον δ' ἀπέχεσθαι βοὸς ἀροτῆρος, καὶ κριοῦ. τὰ δὲ δόγματα ἔλαβε παρὰ τῆς ἀδελφῆς Θεοκλείας. φασὶ δ' αὐτὸν κατελθόντα εἰς ᾅδου, τὴν μὲν ἡσιόδου ψυχὴν ἰδεῖν

E ἔρως χίονι χαλκῇ δεδεμένην, καὶ τρύζουσαν. τὴν δὲ ὁμήρου, κρεμαμένην ἀπὸ δένδρου, καὶ ὄφεις περὶ αὐτὴν, ἀνθ' ὧν εἶπεν περὶ θεῶν. κολαζομένους δὲ καὶ τοὺς μὴ θέλοντας συνοικεῖν ταῖς ἑαυτῶν γυναιξί. σφάγια δὲ θεοῖς προσφέρειν ἐκέλευε. βωμὸν δὲ προσκυνεῖν τὸν ἀναίμακτον. μὴ δὲ ὀμνύειν θεούς. ἀσκεῖν δὲ ἑαυτὸν δεῖνα ἀξιόπιστον παρέχειν. τοῖς πρεσβυτέροις τιμὴν δεῖν. τὸ προηγούμενον τῆς χρείας τιμιώτερον ἡγουμένους.

publicam-viam ne ambulato. 12. Ne facilè *cuiuis* dextram initicias. *i. porrigas.* 13. Sub-eodem-tecto-degentes hirundines ne habeas. 14. Vncis-vnguibus-prædita *animalia* ne alas. 15. Vnguium-segmentis, *vel, vnguium-præsegminibus*, & capillis-resectis ne immingito, nec inuitito. 16. Acutum ensem auertas. 17. Peregrè proficiscens, ad fines, *vnde proficisceris*, ne-te-cõuertas, *nec eos respicias. q. d. alioqui non proficies in itinere suscepto.* Quum autem Pythagoras dicebat, Ignem gladio ne fodito, significare volebat, Potentum irã, & iratorum animos non esse commouendos. Stateram verò non transgredi significat, æquum, & ius nõ esse violandum. Chœnici insidere, idem valet, ac futura curare. Chœnix enim, *siue modius, est* quotidianus victus, *qui figuratè & obscurè sic intelligitur.* Per illa verò verba, Cor ne edas, significabat, Animum curis, & molestiis non esse conficiendum. Quum verò dicebat, In peregrinationem vadens. *i. peregrè proficiscens*, ne te-conuertas, *vel, ne reuertaris*, monebat eos, qui ex hac vita migrant, ne viuendi cupiditate flagrarent, néve terrenis voluptatibus abducerentur. Cætera quoque, ne prolixiores simus, eodem modo sunt accipienda, *& consimili ratione sunt intelligenda.* In primis verò prohibebat, *ac interdicebat*, ne quis erythinum, *vel potiùs ἐρυθῖνον, vel (vt alij scribunt) ἐρυθρῖνον, erythrinum piscem, quem Gaza vocat Rubellionem*, comederet, neque melanurum, & à corde, & à fabis, & à matrice, & à trigla *iubebat homines* abstinere. Interdum autem ipsum solo melle, vel fauo, vel pane contentum-fuisse *tradunt.* Interdiu verò vinum non gustasse. Opsoniũ verò eius plerũque *fuisse* elixas, & crudas herbas. Marinis verò *tradunt eum* rarò *vsum esse* Vestis autem ipsi *fuit* alba, & pura, & candida strata ex lanis *confecta.* Linea enim in illa loca nondum peruenerant. Nunquam verò quisquam eum vidit, aut dum naturæ necessitati morem gerens, aluum exoneraret, & excrementis leuaret, aut dum Veneri daret operam, aut cùm esset ebrius. *Vel, Nunquam verò cognitum est, eũ vel exoneraſſe aluum, vel rei Veneræ operam dediſſe, vel ebriũ fuiſſe.* Abstinuit autem ab omni derisione, & facetiis, & gratiæ-captatione, *& ab omni alijs placendi cura*, vt salibus, *dictisque salsis, & acutis*, & grauibus, *molestisque* narrationibus. Iratus verò nec vllum seruum, nec vllum ingenuum castigabat. Ipsum verò monere, *vel, Ipsam admonitionem* vocabat παραργᾶν. *Quod à iconiis, quæ παραργοὶ vocantur, est deriuatum, vt summum amorem indicaret, quo monitores vti debent, quum aliquos officij monent, vt iconiarum amorem imitentur, quo suos fœtus prosequuntur, & quo vicißim ipsi pulli suos parentes iam senio confectos curant.* Vtebatur autem diuinatione ea, quæ per omina & alites. *& auguria* fiebat, ea verò, quæ per victimas, *aut alias res* in ignem coniectas. *i. quæ per ignis-picium* fiebat, rarò *vtebatur.* excepta illa, quæ per thus *fiebat.* Inanimis verò sacrificiis. *i. rerum inanimatarum sacrificiis* vtebatur. Alij verò *dicunt ipsum vti consueuisse* gallinis tantùm, & hœdis, & lactentibus, *ac subrumis, & lac sugentibus animalibus.* Aiunt etiam ipsum conceſſiſſe, vt omnia animata comederentur: sed *suasisse*, vt à solo boue aratore, & ariete, *ac ab eorum esu* abstineretur. Dogmata verò *sua* accepit à sorore Theoclia. Aiunt autem ipsum, cùm ad Inferos descendisset, Hesiodi quidem animam vidisse Aeneæ columnæ alligatam, & stridentem. Homeri verò *animam vidisse* de arbore pendentem, & serpentibus circundatam, propter ea, quæ de Diis dixissent. Illos etiã puniri, qui cum suis vxoribus rem habere nolint, *vt ipsis debitam maritorum operam nauent.* Pecudes verò mactatas Diis offerri vetabat. Aram verò non-cruentam adorari *iubebat.* Nec Deos iurandos esse, *nec per Deos iurandum esse dicebat*: sed vnum quenque *dicebat oportere* operam dare, vt se-fide-dignum præstaret. Natu-maiores colendos esse *dicebat*, ita vt id, quod tempore antecedit, *antiquius, ac* honoratius existimę-

mus,vt in mundo *censemus* ortum occasu *honoratiorem*, in vita.*i.in vita humana actionibus*. principium fine *ducimus honoratius*, in vita, ortum interitu *præstantiorem existimamus*. Et Deum quidem dæmonibus anteponendum-esse *docebat*.Heroas verò,hominibus. Ex hominibus verò, præcipuè parentes *colendos esse docebat*. Item ea ratione in vitæ consuetudine censebat vtendum, vt amicos quidem non faciamus inimicos verò faciamus amicos.Item vt nihil priuatũ, *propriúmque* ducamus. Vt legi opem-ferramus Iniquitati bellum-faciamus. Plantam manufactam neque corrumpamus,neque lædamus. Ac ne animal quidem quod hominem non lædit. *Idem etiam docebat oportere* pudoris,& cautionis,*verecundiæ,& obseruantiæ* rationem habere,neque derisu teneri, *neque dissoluto risui indulgere*, neque tetrico-vultu-esse, item carnium abundantiam *i.carnositatem* fugere. profectionis remissionem, & intentionem facere.*i.in itinere faciendo remissionem, & contentiónem adhibere*, memoriam exercere, in ira, *dum summi irati,vel per iram* neque dicere,neque facere *quidquam*, omnem diuinationem honorare, carminibus ad lyram vti, hymnóque Diis, & viris bonis gratiam habere rationi-contentaneam, *& eam referre,quæ deceat*. A fabis autem abstinendum esse *censebat*, quòd flatuosæ sint, & animalis facultatis maximè participes,& alioqui,non assumptas, vētres modestiores efficere *docebat*. Et propterea somniorum quoque visa lenia,& placida reddere In commentariis verò Pythagoricis hæc etiam inuenta-sunt. Principium quidem *rerum* omnium *esse* monadem. Ex monade verò dyadem infinitam, vt materiã monadi causæ existenti subiectam-esse. Ex monade verò,& infinita dyade numeros,ex numeris puncta,ex istis lineas, ex quibus planas figuras, ex planis verò *figuris*,solidas figuras, ex his sensilia corpora, quorũ elementa quatuor esse *docebat*; Ignem, aquam, terrã, aerem,quæ mutari *docebat* in omnibus-rebus, & ex his fieri mundum animatum, intelligentem,globosum,qui terram continet mediam *i.in medio sitam ambit*,rotundam & ipsam,& habitatam.Esse etiam Antipodas,& quæ nobis infra *sunt*, illis *esse* supra. Item in mundo æqualibus-partibus-prædita esse lucem, & tenebras,calidum,& frigidum, siccum, & humidum,pro quorum dominatu, *& redundantia, dicebat existere quatuor anni tempora*. *Nam per* calidi quidem *dominatum*,æstatem fieri, *per* frigidi verò *dominatum*, hyemem. Si verò *qualitates istæ* partes-æquales-habeant,pulcherrima anni *tempora* esse. Cuius *anni tempus* illud quidem florens,Vere salubre *facit*. Autumnum verò,morbidum. Quinetiam ipsius diei florere quidem auroram,vesperam verò deficere.Quamobrem etiam morbidiorem esse. Et aerem, qui terram ambit,& inconcussum.*i.stabilem esse*.& *ideo* morbidũ, & omnia,quæ *sunt* in eo,mortalia *esse dicebat*. Summũ verò *aerem* perpetuò mobilem esse *perpetuò moueri*,& purum, & salubrem *esse*, & omnia, quæ *sunt* in eo, immortalia *esse*,& propterea diuina.In his enim vincit calor,qui est vitæ causa. Lunam autem à Sole illustrari. Et hominum cum Diis cognationem esse, quòd homo caloris sit-particeps. Et fatum,causam esse gubernationis & vniuersarum,& singularũ *rerũ*. Et à Sole radium pertingere per ætherem, & frigidum,& crassum.Hunc verò radium etiam profunda penetrare, & ideo omnia viuificare.*i.omnibus vitam impertiri*.Reliqua prætermisimus,ne prolixiores essemus.Quæ de mensa decidérent,tolli vetuit Pythagoras,

ὡς ἐν κόσμῳ ἀνατολὴν δύσεως. ἐν βίῳ τὴν ἀρχὴν A
πλούτου. εἰ ζωῇ ἡδονὴν φθορᾶς. καὶ θεὸν μὲν
δαιμόνων προτιμᾶν ἔφασκε δεῖν, ἀνθρώπων.
ἀνδρῶν δ᾽, μάλιστα γονέας. ἀλλήλοις τε ὁμιλεῖν. ὡς
τοὺς μὲν φίλους εὐεργετοῦντας μὴ πιπράσκειν τοὺς δ᾽ ἐχθροὺς
φίλους ἐργάζεσθαι. ἰδιώτου μηδενὸς ἡττᾶσθαι. τῷ μὲν
βοηθεῖν. αἰσχρὰ πολεμεῖν. φυτὸν ἥμερον, μή τε
φθίνειν, μή τε σίνεσθαι. ἀλλὰ μηδὲ ζῷον, ὃ μὴ
βλάπτει ἀνθρώπους. αἰδῶ, καὶ εὐλάβειαν εἶναι. μήτε
κατ᾽ ὀργὴν κατέχεσθαι. μήτε σκυθρωπάζειν.
φεύγειν σαρκῶν πλησμονάς. εἶναι περίεργα ἀνθρώπου, B
καὶ δεῖσθαι πεινᾶν. μὴ μέλειν αἰσχρόν. εἰς ὀργὴν
μήτε πλέγειν, μήτε φέρεσθαι. μανθάνειν πᾶσαν
τιμὴν ὡδαῖς, χρῆσθαι πρὸς λύραν. ὑμνεῖν τοὺς θεούς,
καὶ ἀνδρῶν ἀγαθῶν εὐφροσύνην ἔχειν χάριν. τὴν δὲ
κυάμων ἀπέχεσθαι, ὡς τὸ πνεῦμα τοῦ βίου ὄντας,
μάλιστα μετέχειν τοῦ ψυχικοῦ. καὶ ἄλλως κοσμιωτέρας ἀπεργάζεσθαι μὴ ἀφαλπιζούσας
τὰς γαστέρας. ἤ ἔφασκε καὶ τὰς καθ᾽ ὕπνους φαντασίας, λείας τε, καὶ ἀταράχους ἀποτελεῖν. εἰ
ὑπομνήμασι δ᾽ αὐτοῖς ἐχρῶντο καὶ ταῦτα εὑρῆ- C
σθαι. ἀρχὴν μὲν τὴν ἀπάντων μονάδα. ἐκ δὲ μονάδος ἀόριστον δυάδα. ὡς ἂν ὕλην τῇ μονάδι αἰτίᾳ
ὄντι ὑποκεῖσθαι. ἐκ δὲ μονάδος καὶ τῆς ἀορίστου
δυάδος τοὺς ἀριθμούς. ἐκ δὲ τῶν ἀριθμῶν τὰ σημεῖα. ἐκ δὲ τούτων τὰς γραμμάς. ἐξ ὧν τὰ ἐπίπεδα σχήματα. ἐκ δὲ τούτων τὰ στερεὰ σχήματα. ἐκ δὲ τούτων τὰ αἰσθητὰ σώματα. ὧν καὶ
τὰ στοιχεῖα εἶναι τέτταρα πῦρ. ὕδωρ. γῆν. ἀέρα. ἃ
μεταβάλλειν, καὶ ἐκπεδᾶν ὅλων. καὶ γίνεσθαι ἐξ D
αὐτῶν κόσμον ἔμψυχον. νοερὸν, σφαιροειδῆ, μέσην ἐφεστῶτα τὴν γῆν, καὶ αὐτὸν σφαιροειδῆ, καὶ
οἰκουμένην. εἶναί τε καὶ ἀντίποδας. καὶ τὰ ἡμῖν κάτω, ἐκείνοις ἄνω. ἰσόμοιρά τε εἶναι τοῦ κόσμου
φῶς καὶ σκότος, θερμόν τε καὶ ψυχρόν. ξηρόν τε καὶ ὑγρόν, ὧν κατ᾽ ἐπικράτειαν θερμοῦ μὲν θέρος γίνεσθαι. ψυχροῦ δὲ, χειμῶνα. ἐὰν δὲ ἰσομοιρῇ, τὰ
κάλλιστα εἶναι τῶν ἐτῶν. οὗ τὸ μὲν ἔαρ ὑγιεινὸν. τὸ δὲ θέρος πονηρὸν, ὀστρεῖον, ἀλλὰ καὶ τὰς ἡμέρας, θάλλειν μὲν τοῦ ἕω, φθίνειν δὲ, τοῦ ἑσπέρας.
ὅθεν καὶ νοσερωτέρας εἶναι. τὸν τε ὑπὸ τὴν γῆν E
ἀέρα, καὶ ἀσηστὸν, καὶ νοσερὸν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ θνητά. τὸν δ᾽ αἰωρούμενον, ἀεικίνητόν τε εἶναι καὶ καθαρὸν. καὶ ὑγιᾶ. καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ ἀθάνατα.
καὶ διὰ τοῦτο θεῖα. ὑπικρατεῖν δὲ τὸ θερμὸν ἐν
αὐτοῖς. ὅπερ ὅτι ζωῆς αἴτιον. τὸν τε σελήνην λάμπεσθαι ὑφ᾽ ἡλίου. καὶ ἀιθέρα εἶναι πρὸς θεοὺς
συγγένειαν δὲ τὸ μετέχειν ἀιθέρος τοῦ θερμοῦ.
εἰμαρμένην τε τὴν ὅλων, καὶ κατ᾽ μέρος, αἰτίαν εἶναι
τῆς διοικήσεως. διήκειν τε ἀπὸ τοῦ ἡλίου ἀκτῖνα διὰ F
τοῦ ἀιθέρος, τό τε ψυχρὸν, καὶ παχὺ τοῦτον ἐπὶ τὴν
ἀκτῖνα καὶ εἰς τὰ βάθη δύεσθαι. καὶ διὰ τοῦτο ζωοποιεῖν πάντα. τὰ λοιπὰ παρήκαμεν, ἵνα μὴ
παρέλκωμεν τὰ πάντοτε ὑπὸ τῆς ἐφημέρου, μὴ
ἀναιρεῖσθαι παρεκελεύετο Πυθαγόρας. ἢ διὰ τὸ μὴ

goras,

A ἐσθίειν ἀκολάστως ἐσθίειν. ἢ ὅτι δεῖ πλεκτῇ πνέος. ἀριστοφάνης γὰρ τῷ ἥρωϊ φησὶ τὰ πίπτοντα μὴ τὰ ἐκ τῆς τραπέζης πίπτοντα αἴρεσθαι, μήτε λάχανα ἀλεκτρύωνα ἐσθίειν ὡς ἱερὸν ἥλιου, καὶ τὰς ὥρας μιμοῦνται τοὺς κυάμους γὰρ ὁποῖ πάσχει, ὅταν αἱ ὗες ἀλλήλαις ὁμοιοπαθεῖς πρὸς ὑπόμνησιν τοῦ δικαίου. οἱ γὰρ ἅλες πάντα σώζουσιν, ὅτι καὶ ὁμογλώσσους ποιοῦσιν ἐν τῷ καθαρῷ ὑδάτων, καὶ θαλάττης. ἄρτον δὲ μὴ καταγύειν. ὅτι δεῖ ἅπαντας εἰς παλαιοὺς ἐρρίπτων. καὶ μὴ διαιρεῖν, ὡς συνάγειν ἐπ' ἴσης, ἢ ὅτι εἰς πόλεμον δειλίαν ἐμποιεῖ. ἀριστοφάνης λέγει περὶ τῶν πυθαγορείων.

goras, vel ne *homines* intemperanter, *ac auidè* comedere assuescerent, vel quòd *hæc pertinerent* ad initiationem alicuius. Aristophanes enim Heroum esse dicit ea, quæ decidunt *de mensa*. Ne illa quidè, quæ in mensam deciebant, tollenda esse *dicebat*. Nec album gallum edendum esse. *L. ἀλεκτρύονα*, quòd Soli sit sacer, & horas indicet. Fabas, autem *aiunt eum* auersatum esse, quòd *virilibus* pudendis sint similes. Et sal apponendum esse *dicebat*, ad Iusticiæ commonefactionem *ut nos iusticiæ commonefaciat*. Sal enim quicquid apprehenderit, id etiam conseruat. Fit *enim* ex puris aquis & mari. Panem verò frangi *vetabat*, quòd in vnum illi veteres conuenirent, & *multa frumenti grana in vnum cocant, ad panem faciendum*. Nec diuidendum esse *dicebat, eum*, qui in se-ipso colligit *multa*. Vel quòd ignauiam in bello efficiat, & *homines ad bellum ignauos, timidósque reddat*. Aristophanes dicit de Pythagoristis. *Apud Diogenem Laertium in Pythagoræ vita p. 321. & 322. vnde Suidas, dicit, Aristophon. in Pythagorista dicit,*

B

Καταβὰς εἰς ᾅδου τὰν αὐτῷ κάτω
Ἰδεῖν ἑκάστους, διαφέρειν δὲ πάμπολυ
Τοὺς πυθαγορείους τῶν νεκρῶν. μόνοισι γὰρ
Τούτοισι τὸν πλοῦτωνα συνεστιᾶν ἔφη
Διὰ δόσέβειαν. ἐὐχερῆ θεὸν λέγων,
Εἰ τοῖς ῥύπου μεστοῖσιν ἥδιον ξυνών.

Dixitque se descendisse ad sedes Inferorum, & ibi
Vidisse singulos homines. *præstare verò multùm*. i. longè præstantiores esse
Pythagoristas cæteris *mortuis, cum solis enim*
Istis Plutonem epulari dixit.
Propter pietatem ipsorum. Profectò *facilem Deum dicis*,
Si cum hominibus *sordium plenis delectatur versari*. Vel, si sordidissimorum hominum consuetudine delectatur.

C

Λάχανά τε γὰρ κατέδον). καὶ πίνουσιν
Ἐπὶ τούτοις ὕδωρ. φθεῖρας δὲ καὶ τρίβωνας
Τήν τ' ἀλυσίαν, ἣν οὐδεὶς ἂν ὑπομείνειεν
Τῶν νεωτέρων.

Comedunt enim olera, & bibunt
Postea aquam, pediculos verò, & lacernas, vel, attritas, laceráque vestes,
Et sordes eorum, qui nunquam se lauant, q.d. illorionem *nullus tolerauerit*
Iuniorum, vel, recentiorum.

D

Καὶ παροιμία. σιωπηλότερος ἔσομαι καὶ τῶν πυθαγόρα τελεσθέντων. πενταετῆ γὰρ χρόνον ἤσκουν σιωπὴν. τῶν δὲ πυθαγορείων, οἱ μὲν θεωρίαν καταζηλοῦντες, ἐκαλοῦντο σεβαστικοί. οἱ δὲ περὶ τὰ μαθήματα, γεωμετρικοὶ, καὶ μαθηματικοί. καὶ οἱ μὲν τὰ πυθαγόρα συγγινόμενοι, ἐκαλοῦντο πυθαγορικοί. οἱ δὲ τούτων μαθηταὶ, πυθαγόρειοι. οἱ δὲ ἄλλως ἔξωθεν ζηλωταὶ, πυθαγορισταὶ ἐμψύχων δὲ ἀπείχοντο. ὅπου τῶν αἰγυπτίων ὁ πυθαγόρας ἐξήνεγκε τὰ δόγματα εἰς ἕλληνας.

Et prouerbium. Taciturnior ero vel iis, qui Pythagoræ sacris initiati fuerunt. *Er ad. Chil 4. Cent. 3. col. 885. ad. 72. Taciturnior Pythagoreis*. Nam per annos quinque silentium exercebant. Pythagoreorum verò illi quidem, qui contemplationi *rerum* operam dabant, vocabantur Sebastici. *i numinis diuini cultores*, qui verò mathematicis, Geometrici, & Mathematici, *Ἀριθμητικοὶ, Arithmetici*. Et illi quidem, qui cum ipso Pythagora versabantur, & *qui eius consuetudine vtebantur*, vocabantur Pythagorici. Horum verò discipuli, Pythagorei. Cæteri verò *horum æmuli, vel studiosi, vel imitatores, vel admiratores* extra *familiaritatem, & consuetudinem eorum viuentes, dicebantur* Pythagoristæ. Abstinebant autem ab animatis *edendis*. Ab Aegyptiis autem Pythagoras suam opinionem ad Græcos attulit, *in Græciam transtulit*.

E

NOTAE.

Ἀριστοφάνης λέγει περὶ τῶν Πυθαγορείων.] Apud Diogenem Laertium (vnde Suidas hæc desumpsit) in Pythagoræ vita. pag. 321, & 322. legitur, Ἀντὶ τῶν Πυθαγορείων. Deinde versus ita scribuntur,

Ἔφη τε καταβὰς εἰς ᾅδαν τῶν κάτω,
Ἰδεῖν ἑκάστους. διαφέρειν δὲ πάμπολυ. &c. et,
Ἐδαίνυσθαί τε λάχανα, καὶ πίνουσιν.

F Et, τρίβωνα. Sunt & in aliis quibusdam locis quædam lectionis varietates, quas ὁ φιλομαθὴς lector per otium consulet. De Pythagoræ vita, & decretis Ouid. Metamorph. lib. xv. plura. Vide & Erasmi adagia.

Πυθέας ἀθηναῖος ῥήτωρ. υἱὸς δὲ ἦν μυλαθροῦ, καὶ θρασὺς σφόδρα. φυγών τι ἀδίκημα ἐκ τοῦ δημοσίου δεσμωτηρίου, εἰς μακεδονίαν

Πυθέας. Pytheas. Athenienſis orator, Mylothri, *vel, molitoris* F. & audacissimus *homo*. Cũ Athenis propter suum æs alienum ex carcere fugisset, in Macedoniã

iuit. Deinde rediit *in patriam*. Scripsit concionés, & orationes forenses, & alia quædam. Sed cæteris oratoribus adnumeratus non est, *vel, sed in aliorum oratorum numero positus non est*, vt audax, & *à cæteris* distractus, *ac dimulsus homo. N.L. fortasse, quòd nimiùm audax, & nimiùm dissolutus esset, ideo separatus à cæteris.* Μύλλει δὲ verò dicitur ille, qui pistrinum possidet, ac operatur *i. qui molit fruges. Molitor.* Hinc verò verbum μυλῶ *pro deductum.* Molo. Imperiti verò *dicunt* μυλωτὰν. molere. *Quod derivatum à nomine* μύλων μύλωνος. *i. vel (vt alij)* μυλεών. ῶνος. *i. Pistrinum. Vulgò, molendinum, à molendo dictum.*

A

Πυθέσθαι. ἐρωτῆσαι. μέσος ἀόριστος. ἀπὸ τοῦ πύθω. πυθοῦ δὲ καὶ τὸ ἀκοῦσαι. ἀπὸ τοῦ πύθω.

B

Πυθέσθαι. Interrogasse. Medius aoristus *secundus, infinitiui modi. à* πύθω, *sciscitor, interrogo, quæro.* πυθέσθαι verò *significat* etiam audire, *à* πύθω, *vnde inserto υ. formatum* πεύθω.

Πυθία. Pythia vates.

Πυθία ἡ μάντις.

Πύθιον. Pytheum. Oraculum *Pythium.* Pythia verò *genere neutro, in plurali*, locus, & festum, *& ludi pythij.*

Πυθῖον. τὸ μαντεῖον. πύθια δὲ, τόπος, καὶ ἑορτή.

Πύθια, καὶ Δήλια. Pythia, & Delia. Aiunt Polycratē Sami Tyrannum, cùm Pythia, & Delia simul fecisset, misisse Delum, vt percontaretur an præfinito tempore sacrificium offerret. Pythiam verò *ferunt* ei respondisse. Hæc tibi Delia *sunt*, & Pythia. Quia volebat significare *hæc esse* vltima. Paulo pòst enim accidit, vt ille periret. Epicurus autem in quadam epistola ad Idomeneum hæc *scripsit*. Dicitur autem & *aduerbialiter* πυθοῖ, hoc est in Pythiis Aristophanes Olympiæ ad portas dicit πυθο. *N.L.*

Πύθια, καὶ Δήλια. φασὶ πολυκράτην τὸν Σάμιον τύραννον, πύθια, καὶ Δήλια ποιήσαντα ἅμα, εἰς Δῆλον πέμψαι, χρησόμενον εἰ τὰ ὑπ' θυσίας ἀναλ κῷ τὸ ὡρισμένον. τὴν δὲ πυθίαν σημαίνειν, ταῦτά σοι καὶ Δήλια, καὶ πύθια. δηλοῦν βουλόμενον ὅτι ἐγγὺς μετ' ὀλίγον χρόνον συμβαίνειν τὸν θάνατον. διήκουσε δ' ἐν τῇ πρὸς Ἰδομενέα ἐπιστολῇ ταῦτα. λέγεται δὲ καὶ πυθοῖ. τουτέστιν, ἐν ταῖς πυθίοις. ἀριστοφάνης ὀλυμπιάσιν ἐπὶ πύλας φησὶ πυθοῖ.

C

Πυθίας βοή. *L.* πυθιὰς βοή. Pythia vox. Vox cum tibiæ cantu edita. Pythium carmen. *Aristoph. in Auibus p. 401. p. 22. Schol. annot. 2. vnde Suidas.* Hinc & πυθαύλης dicitur, *vel, vt in Schol.* πυθαυλῆς. Sic autem pæanem vocabant.

Πυθαὶς βοή. ἡ μετ' αὐλῶν γινομένη βοὴ τὸ πύθιον μέλος ἔνθεν καὶ πυθαύλης λέγεται. ὅτε δὲ ἐλέγετο τὸν παιᾶνα.

Πύθιον. Pythium. Templum Apollinis Athenis à Pisistrato conditum, in quo tripodas dedicatos ponebant, qui cyclio coro Thargelia vicerant. Et Pythius, Apollo.

Πύθιον. ἱερὸν Ἀπόλλωνος ἀθήνησιν ὑπὸ πεισιστράτου γενόμενον, εἰς ὃ τοὺς ἐξ κύκλιον χορῶν νικήσαντες τὰ Θαργήλια. & πύθιος, ὁ Ἀπόλλων.

D

Πυθιονίκης. Pythionices. Nomen proprium. *Alias ita vocatur ille, qui Pythia vicit. Pythiorum victor. In Pythius victor.*

Πυθιονίκης. ὄνομα κύριον.

Πυθμήν. Extrema, & vltima pars cuiusuis vasis in profundo. Pars ima. Fundum. Et πυθμενόθεν λέγειν, Protagoras Philosophus vocabat orationis diuisiones, quasi fundum verborum. Hic enim orationem, interrogationem, responsionem, & mandatum. Alij verò *diuidunt eam* in septem *partes*, in narrationem, interrogationem, responsionem, mandatum, annuntiationem, *vel, denuntiationem*, optationem, vocationem. Alcidamas verò dicit quatuor *esse* formas orationis. Enuntiationem, *vel, Affirmationem*, negationem, interrogationem, appellationem.

Πυθμήν. τὸ ἔσχατον μέρος, καὶ πλησιέστατον πάντος οὑτινοσοῦν σκεύους καὶ βάθος. καὶ πυθμένας λόγων ἐκάλει πρωταγόρας ὁ φιλόσοφος, τὰς τῶν λόγων διαιρέσεις. οὗτος γὰρ διῄρει τὸν λόγον εἰς τέσσαρα. ἐρώτησιν. ἀπόκρισιν. ἐντολήν. ἀλλοι δ', εἰς ζ'. διήγησιν ἐρώτησιν ἀπόκρισιν. ἐντολήν. ἀπαγγελίαν. ἐπιχείρησιν. κλῆσιν. ἀλκιδάμας δὲ τέσσαρας λόγους φησὶ. φάσιν. ἀπόφασιν. ἐρώτησιν. προσαγόρευσιν.

E

Πυθόληπτος. ὁ ὑπὸ τοῦ πυθίου ληφθείς.

Πυθόμενος. ἐρωτήσας.

Πύθονται. ἐρωτήσουσιν. ἀκούσουσι.

Πυθόμενος. Sciscitatus. Percontatus. Qui-quęsiuit, vel, interrogauit.

Πύθονται. *L.* πύθωνται. *sub. αἱ. Pro,* πύθονται. Sciscitabuntur. Interrogabunt. Audient.

Πύθου χελιδόνα. παροιμία ἀπό τινος χελιδόνος θεολόγου, καὶ παραπόπου. καὶ ἐπὶ πολλῶν διήγημα. ὡς μνασέας ὁ παταρεὺς ἐν τῇ περίπλῳ. οἱ δή, ἐστι τὸ ἔαρ σημαίνει.

F

Πύθου χελιδόνα. Percontare Chelidonem. Prouerbium à quodam Chelidone Theologo, & ariolo, qui de *festis, & Deorum sacris, ac* initiis disseruit, vt Mnaseas Patarensis in Periplo, *q.d. Circumnauigatione. i. Orbis descriptione tradit.* Alij verò *dicunt sic accipiendum, Percontare hirundinem.* Quia *hirundo veris esset nuntia, eiúsque aduentus*, Ver significat.

Πυθώ. Pytho. Phocis est Græciæ regio, in qua *est* vrbs, quæ vocatur Delphi. In qua vrbe erat Apolli-

Πυθώ. φωκὶς χώρα ἔστι δ' ἐλλάδος, ἐν ᾗ ἐστὶ πόλις ἡ καλουμένη δελφοί. ἐν ᾗ ἐστὶ πόλει τὸ ἱε-

nis tem-

λ ἐν ᾧ ἱδρυτο τῷ Ἀπόλλωνος, ὃ ἐκαλεῖτο Πυθώ. ἐν ᾧ χαλκοῦς ἦν τρίπους ἵδρυτο. καὶ ὑπερθεν φιάλη, ἐν ᾗ τοὺς μαντικοὺς εἶχε ψήφους. αἷς τινες ἐρωτῶντες τὸν μαντευομένων ἤλλοντο. καὶ ἡ Πυθία ἐμφορουμένη, ἤτοι ἐνθουσιῶσα, ἔλεγε ἃ ἐξέφερεν ὁ Ἀπόλλων. ἐκλήθη δὲ Δελφοὶ τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος, διὰ τὸ τὸν Δελφίνιον δράκοντα ἐκεῖ εὑρεθῆναι, ὑφ' οὗ ἀπέκτεινεν ὁ Ἀπόλλων. Πυθοῖ δὲ, διὰ τὸ ἐκεῖ σαπῆναι, ἢ διὰ τὸ ἐρωτᾶν.

nis templum, quod vocabatur Pytho. In quo tripos æneus erat-collocatus, & supra *tripodem erat* phiala, quæ fatidicos calculos habebat, qui consultoribus *Deum consulentibus* & interrogantibus saliebant, & Pythia Deo-plena, vel afflatu-diuino-correpta, & *furens*, ea dicebat, quæ suggerebat Apollo. Templum autem Apollinis vocatum-est Delphi, quòd ibi Delphines draco fuerit-inuentus, quem interfecit Apollo. Pytho verò, quòd illic *ille draco* computruerit. Vel quòd *illic oraculum* consuleretur, & *Deus interrogaretur*. πυθέσθαι enim *significat interrogare*.

Πύθω. σήπω. καὶ τὸ πυθόμενος, σηπόμενος. ἔνθεν καὶ ἡ Πυθία, διὰ τὸ ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ σαπῆναι τὸ τοῦ δράκοντος σῶμα λύκος δὲ ὁ Νεαπολίτης, ἀπὸ τοῦ πύθεσθαι ἐντεῦθεν ὀνομασθῆναί φησιν. ἔστι γὰρ σηπεδὼν αἷμα.

B Πύθω. Putrefacio Et πυθόμενος. Putrescens, Putrefactus. Hinc etiam *dicta* Pythia, quòd in illo loco draconis corpus computruerit. Lycus verò Neapolitanus & Pythium hinc denominatum-fuisse dicit. Est enim putridus sanguis.

Πύθων. βυζάντιος ῥήτωρ, ὃς φυγὼν ἐν μακεδονίᾳ διέτριβε. καὶ πολλοὺς προδότας ἐπισυνῆψε καὶ συνεργοὺς πρὸς πάντα. ἀπὸ πρὸς τοὺς ἀμφοτέρους τῷ πολεμίων ἐχθρῷ.

Πύθων. Python, Byzantius orator, qui-pulsus in-exilium, in Macedonia degebat, & multos ad proditionem impulit, & administros ad omnia *Philippo conciliauit*, quibus *Philippus* ad hostes perdendos vtebatur.

Πύθωνος. δαιμονίου μαντικοῦ. ταύς τε γυνὰς μάτι πύθωνος ἐνθουσιώσας, καὶ φαντασίαν μανίσεως παρεχομένας τῆς δαιμονίου φορᾶς, ἀξίου τὸ ἐσόμενον προαγορεύσαι. οἱ δὲ τῷ δαιμόνων κάτοχοι ἔφασκον τῷ νίκῃ μήδοις παρέσεσθαι.

C Πυθόνος. Pythonis. Dæmonij fatidici. Vt, Petebat autem vt *mulieres* Pythonis spiritu afflatæ, quæ propter dæmonij agitationem, initiationis speciem præ se ferebant, *& eas spectantibus præbebant*, prædicerent id, quòd futurum esset. Qui verò à dæmoniis possidebantur, dicebant penes Medes fore victoriam.

Πυθοίατο. μάθοιεν.

Πυθοίατο. *Ion. pro. com.* πύθοιντο. Discerent. Cognoscerent. Intelligerent. Vel, Didicerint. Cognouerint. Intellexerint.

Πύκα. συχνῶς. ἐπιμελῶς.

Πύκα. Densè. Frequenter. Accuratè.

Πύκαζε. σοφοκλῆς.

Πύκαζε. Tege. Occulta. Absconde. Sophocles *in Aiace. pag.* 55. *v.* 5.6.

D Πύκαζε θᾶσσον· οὐ πρὸς ἰατρῦ σοφῦ.

Absconde te *celeriter. Non* est *officium medici sapientis*

Θρηκῖν' ἀκωφὰς πρὸς τομῶντι πήματι.

Accinere lugubria-carmina ferrum, sectionémque *poscenti malo*.

Πυκάζ(ε)ται. σκεπάζ(ε)ται. κοσμεῖ(ται).

Πυκάζει. καλύπτει. σκεπάζει. καὶ πυκάζουσι. σκεπάζουσι. φραττῆσι. καὶ ἐν ἐπιγράμματι λουσάμενοι προσδόκιμ πυκασόμεθα. τὸν ἄκρατον ἕλκωμεν.

Πυκάζ(ε)ται. Tegitur. Ornatur.

Πυκάζει. Tegit. Occultat. Et πυκάζουσι. *tegunt, occultant*. obumbrant, coronãt. In epigrammate. Loti, in-insidiis occultemur, & merum vinum Trahamus *hauriamus*.

N O T Æ.

E Λουσάμενοι.] Sic versus isti possunt non incommodè legi.

Λουσάμενοι προσδόκιμ πυκασόμεθα, κἄκρατον εἵλκωμεν.

Κἄκρατον, pro, καὶ ἄκρατον. προσδόκιμ verò, locus insidiarum. Locus insidijs aptus, & vbi feras expectant venatores. Subsessa vocat seruius.

Πυκάζουσι, τουτέστιν πεπυκνωμένοις. συνοχωρημένοις. δαβὶδ. ἐν τοῖς πυκάζουσιν ἕως τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου.

Πυκάζουσι. Densatis. Hoc est in-angustum redactis. In angustias-compulsis. Dauid. Inter illos, qui redacti-sunt-in-angustias vsque ad ipsa altaris cornua. *Legendum enim non* κεράτων: *sed* κεράτων. *Hoc*, ἀπὸ κέρας. τὸ. *cornu. Illud*, ἀπὸ κρέας. τὸ *caro. Vnolsius.*

F Πύκασεν ἐκόσμησε.

Πύκασεν. Ornauit.

Πυκασμός. δασύτης.

Πυκασμός. Densitas.

Πυκνή. πυκνή. λαμβάν(ε)ται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ δυνατή. ταῖς διαπῆσαι πυκνή.

Πυκνή. Et per *syncopen* πυκνή. Densa. Sumitur verò pro δυνατή, potens. Quæ potest. Vt, τ. δ. π. ἰ. Quæ potest hæc administrare.

Πυκάζεις. συχνάζεις.

Πυκάζεις. Densas à πυκάζω. *denso.*

Πύκνα. τῇ ἀθηναίων ἐκκλησία οὕτως ἐκα-

Πύκνα. Pycne. Athenienſium concio ſic vocabatur.

Clidimus verò dicit Pycnam vocatam fuisse *concionem*, ob populi congregati densationem, *quòd populi in concionem conuenientis multitudo densaretur, & frequens esset.*

Πυκνί. Pycni. *Vel Pnyci, per literarum transpositionem.* Vt apud Aristophanem *in Equitibus. pag.231. v.7.* Præter quàm in Pnyce Et Pnycites populus, idem est, qui & Pycnites.

λεῖτο. κλείδημος δέ φησι πύκναν ὀνομασθῆναι, A
διὰ τὸ τὴν συνοίκησιν πυκνουμένην εἶναι.

Πυκνί. ὡς ἐν τῷ ἀριστοφάνης. πάλαι μὲν ἐν τῇ πυκνί. ἡ πυκνίτης δῆμος, πυκνίτης.

NOTAE.

Πυκνί.] Sic ista lego. Πυκνὶ, καὶ Πυκνὶ, στοιχείων μεταθέσει. Πνύξ. ἡ τῶν Ἀθηναίων ἐκκλησία. &cæt. deinde Πύκνα ἐπαγαγεῖν. &cæt. Et, Πυκνί. ὡς ἐν τῷ Ἀριστοφάνει. In Equitibus scil. pag.231. v.9.

Ναὶ, ναὶ δ' ἐάκεσεν δῆτα, πολὺ μὲν ἐν τῇ Πυκνί. & v.9. B

Ἀλλ' εἰς τὸ σῶσθαι χρὴ παρεῖν εἰς τὴν Πύκνα.

Καὶ Πυκνίτης δῆμος, ὁ Πυκνίτης. Aristophanes in Equitibus. pag.193. v.14.

Δῆμος Πυκνίτης, δύσκολον χάριτιον.

Scholia. Τὸν δῆμον δὲ Πυκνίτην, ὥσπερ πολίτην τῆς Πυκνὸς, εἴτε Πυκνὸς εἶπε. Πνὺξ δὲ, τόπος. & cæt.

Πνύξ. Pnyx. Locus Athenis, vbi Athenienses concionantur. Dixit autem *Aristophanes in Equitibus p. 93. v.14.* Pycnites, quasi Pycnis *oppidi* ciuis *esset.* pnyx verò dicitur, quòd *in ea populus* densetur. Athenis etiam Dicasterium, *siue Prætorium, vbi ius dicebatur,* Pnyx vocabatur.

Πυκνός. Potens. πυκνότης. Intelligentia. Prudentia. Vt,

Et ita quidem rectè facies, si tibi prudentia
Ineſt.

Πύκνωσις. Densatio *vocatur ea, quæ fit* per Prostatam, *qui stat ante milites alios, q.d. antistitem,* & epistatam, *q.d. astitem, vel eum, qui post alios in acie stat.* Hoc est, Densatio *aciei fieri solet* in longitudinem, & profunditatē. Densatas autem vir obtinet cubitos duos, simpliciter verò collocatos *in acie* quatuor cubitos tenet.

Πυκτεύειν. *Pugilari. Pugilem esse. Pugilatu decertare. Pugnare.* Genus erat exercitationis, & palæstræ.

Πύκτης. Pugil. Pancratiastes. Certator. Pugnator. Et πυκτεῖον. pycteum, *locus,* in quo pugiles certant.

Πυκτίον. Libellus. Liber. à verbo πυκτίζω, quod significat rutum reddere, *munire, firmare, plicare,* & claudere. πυκτῶν verò, *locus* in quo sunt τὰ πυκτία. *i. in quo libri complicati, clausique seruantur, scribitur* per ει diphthongum. *Significat etiam locum,* in quo pugiles certant. πυκτίον verò *per ι simplex, significat libellum, pugilares,* & tabellam. Et, πυκτίζω. *pugilor, pugilatu decerno. pugno. Vel, munio, firmo, plico. claudo.*

Πυλαγόραι. Pylagoræ mittebantur ad concilium Amphictyonum, ad Pylæam. Vocati sunt autem Pylagoræ, quòd ad Pylæam congregarentur. Athenienses verò ex singulis vrbibus mittebant, qui sacrificarent, & *illius publici conuentus* assessores essent, *& cum ceteris aliarum ciuitatum legatis sederent.* Quiautem mittebantur, iidem erant & Pylagoræ, & Hieromnemones. Dicuntautem Pyladem, ob Clytæmnestræ cædem, primùm *ibi* iudicium subiisse, *causámque dixisse,* & Pylæam ab eo nomen accepisse. Pylæa verò ἕδρα Ἀμφ. apud Amphictyonas *dicebatur* locus, in quo sedebant, qui illuc mittebantur, & ipsa congregatio, *Vel, & ipsum concilium.* Iidem etiam Delphos abibant Inspectores *futuri* sumptuum, qui fiebant in sacrificia.

Πυλάδης. Pylades. Cilix. à coma mercenarius. *N.L. fortasse legendum* κατὰ κώμας, *ex pago, pagatim mercenarius. Sic & Vnolfius.* Scripsit de saltatione Italica; quæ ab ipso inuenta est. De saltatione Comica, quæ vocabatur

Πνύξ. τόπος ἀθήνησιν, ἔνθα ἐκκλησιάζον) οἱ ἀθηναῖοι. ὥσπερ δὲ πολίτης τῆς πυκνὸς, πυκνίτης εἶπε. πνὺξ δὲ λέγε), ὥσπερ τὸ πυκνὸν ἄς. ἐν ἀθήναις δὲ καὶ δικαστήριον πνὺξ ἐκαλεῖτο. C

Πυκνός. ὁ δυνατός. πυκνότης. σοφίσεις. φρένησις.

Χ' οὕτω μὲν ἂν σὺ ποιοῖς, εἶσοι πυκνός.

Ἔνεστι.

Πύκνωσις. κῆ πεσσαρίων, καὶ διπηχαίων. τυτθίσι, πύκνωσις, κῆ μῆκος, κῆ κῆ βάθος. κατέχει δὲ ὁ πεπυκνωμένος ἀνὴρ πήχεις δύο. ὁ δὲ ἁπλῶς ἐν τάξει πήχεις τέσσαρας.

Πυκτεύειν. εἶδος γυμνασίου ἦν, κῆ παλαίστρας. D

Πύκτης. παγκρατιαστής. ἀθλητής. κῆ πυκτεῖον. ἐν ᾧ πύκ) ἀγωνίζον).

Πυκτίον. το βιβλίον. ἀπὸ τ πυκτίζω. ὅ ἐστιν ἀσφαλίζεσθαι. καὶ συγκλείειν. πυκτεῖον δέ, ἐν ᾧ εἰσι τὰ πυκτία, δίφθογγον. ἐν ᾧ πύκ) ἀγωνίζονται. πυκτίον δὲ, τὸ πινακίδιον. καὶ πυκτίζω.

Πυλαγόραι. οἱ πυλαγόραι ἐπέμποντο εἰς τ E
συνόδον τῶ ἀμφικτυόνων ὅθι τὴν πυλαίαν. ἐκλήθησαν δὲ πυλαγόραι, διὰ τὸ εἰς τὴν πυλαίαν ἀγείρεσθαι. κῆ πάλιν δὲ ἐπεμπον ἀθηναῖοι τοὺς θύσοντας, κῆ συνεδρεύοντας. ἦσαν δὲ οἱ πεμπόμενοι πυλαγόραι, καὶ ἱερομνήμονες. λέγουσι δὲ ὅτι πυλάδης φεύγων ἐκεῖθι διὰ τῆ κλυταιμνήστρας φόνω. ἐκαὶ ὃς αὐτῆ τὸ ὄνομα, σχεῖν τὴν πυλαίαν. πυλαία δὲ ἔδρα ἀμφικτύονσιν, ὁ τόπος, ἐν ᾧ ἐκαθέζοντο οἱ ἐκεῖσε πεμπόμενοι. καὶ αὐτὴ ἡ συνάθροισις. ἀπῆισαν δὲ F
καὶ εἰς δελφοὺς διὰ σκοπῶν τῆ ἀναλισκομένων ἐν ταῖς θυσίαις.

Πυλάδης. κίλιξ. ἀπὸ κώμης μισθαρνῶν. ἔγραψε δὲ ὀρχήσεως τῆς ἰταλικῆς. ἥ τις ὑπ' αὐτῆ εὑρέθη. ἔδει τ κωμικῆς καλουμένης ὀρχήσεως.

Cordax.

A ἢ τις ἐκαλεῖτο κόρδαξ. καὶ ὁ τραγικὸς, ἢ ἐκαλεῖτο σίκιννις, καὶ ὁ σατυρικὸς, ἢ τις ἐμμέλεια.

Πυλαίτας. ἢ τὰς πύλας ἰσχυρῶς ἑστηκότας. ἢ πυλαίτας, ὁμοίως.

Cordax. Et de Tragica, quæ Sicinnis. Et de Satyrica, quæ *dicebatur* Emmelia.

Πυλαίτας. *Plutonis* portas fortiter *Inferis* impendentes-habentis, *vel adaptantis. Vel, Portas validas, & bene cõpactas habentis. Vide Eustath.* Et πυλαίτης *sumitur* eodem modo, *& idem significat: sed est genitivus Aeolicè, & Bœotisè formatus à comm. desinente in ου, Dor. α. Aeol. & Bœot. αο.*

Πύλαι. καὶ πυλαία, καὶ πυλαγόραι. πύλαι μὲν καλοῦνται αἱ θερμοπύλαι. ἐκλήθησαν δὲ οὕτω, διὰ τὸ στενὴν εἶναι ταύτην τὴν ἔσοδον ἀπὸ Θετταλίας εἰς τὴν Φωκίδα πορευομένοις. πυλαία δὲ, ἐκαλεῖτο, ἢ εἰς τὰς πύλας σύνοδος τῶν ἀμφικτυόνων. ἐπέμποντο δὲ ἐκ τῶν πόλεων τῶν μετεχουσῶν τῆς ἀμφικτυονίας τινὲς, οἵπερ ἐκαλοῦντο πυλαγόραι.

Πύλαι. *&c.* Pulæ quidem vocantur ipsæ Thermopylæ. Sic autem vocatæ sunt, quòd *portarum instar* hic ingressus ex Thessalia in Phocidem euntibus sit angustus. Pylæa verò vocabatur Amphictyonum conventus. *sive concilium* ad Pylas. Quidam autem ex *singulis* ciuitatibus, quæ *conuentui* Amphictyonici participes erant, mittebantur, qui Pylagoræ vocabantur.

B

Πύλαι δικαιοσύνης. αἱ διάφοροι τῆς ἀρετῆς ἰδέαι. δι' ἐκείνων γὰρ δυνατὸν ἀξίως ὑμνῆσαι τὸν τῶν ὅλων θεόν. καὶ Δαβίδ. ἀνοίξατέ μοι πύλας δικαιοσύνης.

Πύλαι δικαιοσύνης. Portæ iusticiæ *vocantur* diuersa virtutum genera. Per illas enim Deus, vniuersitatis autor, pro-dignitate, *pro-meritis, & ritè* celebrari potest. Et Dauid. Aperite mihi portas iusticiæ.

Πυλαῖος. ὄνομα κύριον.

Πυλαῖος. Pylæus. Nomen proprium.

Πυλαιμένης. ὄνομα κύριον.

Πυλαιμένης. Pylæmenes. Nomen proprium.

Πυλαισάτους. τοὺς μηδὲν ὑγιὲς μήτε λέγοντας, μήτε πράσσοντας, διὰ τὸ ἐκ τῶν προγεγραμμένων τόπων. C

Πυλαισάτους. Pylæstatos. *q. d. Pylarum-stratores. Qui-ad-Pylas stabant. Sic autem vocabant homines*, qui nihil sani neque dicebant, neque faciebant, quòd tales quidam homines in illum antè-dictum *Pylæ* locum conuenirent.

Πυλεῶν ὁ. ἢ πυλῶνος.

Πυλεῶν ὁ. *Poet. pro com.* πυλῶν ὁ. Vestibuli.

Πύλιον. ἐκ πύλου.

Πύλιον Pylium. *Adiectiuum deriuatum* à Pylo *vrbe.*

Πύλη. ὅθι τις ἔρχους, ἔνθα θυρωρὶς ἡ θύρα ἦ, ὅθι οἶκος.

Πύλη. Porta. De murorum *porta publica dicitur* apud Thucydidem. θύρα verò, ianua, vel ostium, de *priuata* domo.

Πύλη ἱππάλεκτος. διὰ ἧς εἰσελαύνουσιν.

Πύλη ἱππάλεκτος. Porta, per quam aguntur equi. *Vel, per quam equites equis vecti, ingrediuntur.*

D

Πύλας οὐρανοῦ. Οὐρανοὺς τοὺς νέφη λέγει.

Πύλας οὐρανοῦ. Cœli portas Homerus vocat ipsas nubes. *Iliados E. pag.* 103. *v.* 4.

Πύλῳ. παρ' Ὁμήρῳ. αὐτὴ τῇ πύλῃ ἐν νεκύεσσιν. ὡς δείλεον, τῷ δείλῃ. καὶ ἑσπερον, τῷ ἑσπέρᾳ.

Πύλῳ. Apud Homerum *ponitur* pro πύλῃ. Porta. *Quum dicit Iliad. E. p.* 183. *v.* 11. Ἐν πύλῃ, ἐν νεκύεσσι. In porta, inter mortuos. Vt δείλεον *vocat*, τῷ δείλῃ. i. crepusculum-vespertinum. Vel, tempus-pomeridianum. Et ἑσπερον, vesperum, *vocat, quam nos* ἑσπέρα *dicimus. i. vesperam.*

Πυλωρεῖ. φυλάσσει. πυλωρὸς γὰρ, ὁ φύλαξ.

Πυλωρεῖ. Portas custodit. Portarum-est-custos. Custodit. πυλωρὸς enim, portarum-custos. Custos.

Πύματος. ἔσχατος.

Πύματος. Extremus. Postremus. Vltimus.

Πώδαξ. ὁ σφυρὸν ὅθεν καὶ τοῖς μεθ' Ὁμηρον. E ὅθεν παροιμία τὸ, ἀπώδακτος οὐ ξαπίζεται κύλιξ. ἤγουν ἀσυνθέτοις. σοφοκλῆς δὲ καὶ τὸν λαβὼν τὸ ξίφους πώδακα εἶρηκεν. ὡς φησι Παυσανίας.

Πώδαξ. Apud eos, qui Homerum sunt secuti πώδαξ *vocatur* fundum. Vnde prouerbium. Carens-fundo non collocatur-in-mensa calix. i. Qui nullũ habet fundum. *Hoc autem videtur significare, futiles homines arcanis consiliis non adhibendos, quòd ea continere, silentióque premere non possint: sed ea effutiant, quemadmodum calix, qui nullum habet fundum: at perforatum est, vinum continere nequit.* Sophocles verò (vt ait Pausanias) manubrium etiam gladij πώδακα vocauit.

Πωυθάνεσθαι. ἀκούειν. μανθάνειν. διδάσκεσθαι. ἱστορῶν. ἢ ἐρωτᾶν. ἢ ἕτερόν τι σημαίνειν. ὁμοιότατον μὲν τῷ ἐρωτᾶν. οὐ μὴν, αὐτὸ τὸ ἐρωτᾶν. ἔστι γάρ τις ὡς δῆλον διαφορὰ μάλιστα ἐν F τοῖς διαλεκτικοῖς, μεταξὺ πύσματος, καὶ ἐρωτήματος. τὸ πωυθάνεσθαι ἐν τοῖς ῥήτορσι, καὶ παρ' Ὁμήρῳ, δηλοῖ τὸ ἀκούειν, καὶ μανθάνειν. πωυθανόμην ἰθάκης γε. καὶ πάλιν. αἰσχρὸν γὲ τόδε γ' ἔπος καὶ ἐσομένοισι πυθέσθαι. καὶ, πεύθετο γὰρ κύπρον ἐς μεγακλέα. Ε, πεύθετο δὲ θρόμβος ἦκε ἕκαστος

Πωυθάνεσθαι. Audire. Discere. Doceri. Scisciari. Vel interrogare, vel aliquid aliud significare. Simile quidem *videtur esse* verbo ἐρωτᾶν. i. Interrogare, non tamẽ *est* idem, ac ipsum ἐρωτᾶν. *L.* τὸ αὐτὸ τῷ ἐρωτᾶν. Est enim quædam (vt manifestum *est*) differentia, præcipuè apud Dialecticos, inter πύσμα. i. Scisciationem, & ἐρώτημα. i. interrogationem. πωυθάνεσθαι apud oratores, & apud Homerum *sumitur* pro audire, & discere, *atque cognoscere. Vt*, πωυθανόμην γ' ἰθάκης γε. Audiebam *de* Ithaca profectò. Et rursus. Αἰσχρὸν γάρ. &c. Turpe enim hoc profectò est vel posteris audire. Et, Πεύθετο γάρ. &c. Audiebat enim in Cypro de Megacle. Et, πεύθε-

μὴ Θ-,&c. Audiens vbi quisque periisset. Et, Κείνου, &c. Illius verò etiam perniciem inauditam fecit Saturnius. *i. Iupiter Saturni filius mortem illius obscuram, & ingloriam reddidit, ita vt nullus audierit quo mortis genere perierit.* In his enim omnibus *exemplis* verbum πυθάνεσθαι ponitur pro audire. Æschines etiam in *oratione* de falsa legatione *siue de legatione perperam gesta sic verbum hoc accepit, quum dixit,* τ.ε.κ.τ.λ. Audiens *enim* hanc rē hoc *modo* coniecisse, *vel, per coniecturas assequutum fuisse.* Et Dinarchus in *oratione* contra Philoclem. Felices estis, quòd eius turpem-quæstum difficilioribus tēporibus non audieritis. Et Demosth. in *oratione* de legatione-perperam gesta. Hic falsa renuntiauit. Vos credidistis. Phocenses audiuerunt.

Πυνθάνομαι. Genitiuo. Scisciter. Interrogo. Et πυνθανόμενος. Accusatiuo. pro ἀκούων. audiens.

Πυνθάνομαι. Sciscitor. Interrogo. Disco. Cognosco. Genitiuo. Vt, ἥδιστος, &c. Libenter autem sic affectos interrogatorem. πυνθάνομαι etiam accusatiuo *gaudet, quum significat* interrogo.

Πύξ. Pugnis Digitis-complicatis. Pugilatu. *vt apud Homerum Odyss. Θ. pag. 212. & 214. & 218. M. Et apud alium dicitur,* Ille verò pugnis ipsum in facie ferit. Et, Franci verò, vbi tentoria fixerant, cùm longè, latéque fossas pugnis fodissent, ibi tutissimè manebant.

ἀπόλετο. καὶ, κείνου δ' αὖ καὶ ὄλεθρον ἀπ' A
ἀθέα θῆκε κρονίων. ἐν γὰρ τούτοις ἅπασιν δεῖ τῷ
ἀκούειν κεῖται τὸ πυνθάνεσθαι. καὶ αἰσχίνης ὁ ἐν
τῇ περὶ παραπρεσβείας. τούτῳ συμβαλεῖν πυ-
θόμενος. καὶ δείναρχος ἐν τῷ κατὰ φιλοκλέους. δυ-
τυχεῖτε ὅτι οὐκ ἐν μείζονι καιρῷ ἐπύθεσθε τὴν
αὐτὸ αἰσχρὸν εἶναι. καὶ δημοσθένης, ἐν τῇ περὶ
τῆς παραπρεσβείας. οὗτος ἀπήγγειλε τὰ ψευδῆ.
ὑμεῖς ὅπως δύσεσθε φωκεῖς ἐπύθεσθε.

Πυνθάνομαι. Genitiuo. Scisciter. Interrogo. Et πυνθανόμενος. Accusatiuo. pro ἀκούων. audiens. B

Πυνθάνομαι. Sciscitor. Interrogo. Disco. Cognosco. Genitiuo. Vt, ἥδιστος, &c. Libenter autem sic affectos interrogatorem. πυνθάνομαι etiam accusatiuo *gaudet, quum significat* interrogo.

Πυνθάνομαι. ἠρώτησα. καὶ πυνθάνομαι, τὸ
μανθάνω. ἡμικῶς. ἰδίως δὲ αὖ πυθοίμεν ἂν
οὕτω δέχεσθαι χρή. πυνθάνομαι δέ, ἀντὶ τοῦ ἐρω-
τῶ, καὶ αἰτιατικῇ.

Πύξ. Pugnis Digitis-complicatis. Pugilatu. *vt apud Homerum Odyss. Θ. pag. 212. & 214. & 218. M. Et apud alium dicitur,* Ille verò pugnis ipsum in facie ferit. Et, Franci verò, vbi tentoria fixerant, cùm longè, latéque fossas pugnis fodissent, ibi tutissimè manebant.

Πύξ. πυγμὴ. χρόνος. ὁ ἢ πύξ παίει αὐτὸν
καὶ ἢ πρόσωπον. οἱ δὲ φράγγοι, ἵνα ἐσκηνημένοι
ἐτύγχανον, πύξ τε καὶ δακτύλου βάθρας ὀρύξαν-
τες, ταύτῃ ἀσφαλέστατα ἐνέμοντο. C

N O T Æ.

Πύξ. πυγμὴ. χρόνος. Ita legendum videtur, πυγμῇ. χρόνῳ. Nam est aduerbium, quod per hæc nomina explicatur, quæ datiui casus esse debent.

Πυξὶς. Pyxis. Tabellia. *Pugillares. Libellus complicatus. q.d.* πλυξὶς, ἀπὸ τοῦ πλύνω. ξω. *Plico. Complico.*

Πύον. Pus. Puris. Hulcus.

Πυὸς. Colostrum, vel colostra. æ. lac primum *ex vberibus* expressum, quod in sanguinem est mutatum. Ipsum lac. Lacteus humor. Quidam *interpretantur* lac recens cum hesterno lacte coctum. Aristophanes *in Vespis. p.* 336. *v.* 9. ἢ πυὸς, ἢ πυφίτης. *Schol. annot.* 7. *Consule & nostros comment. Græcos, & Eustath. Et Aristophanem in Pace. p.* 478. *v.* 1. *vnde Suidas. Schol. annot.* 1. *Sed ibi legitur,* ἦν ἢ ἢ πυὸς πε. Erat autem & colostra quædam intus, & leporina quatuor *frusta.*

Πῦρ. Ignem vt Deum adorant Persæ. Quære in voce Κάτω πυρ.

Πῦρ. Quæ natura crescunt, & propterea aluntur, incrementi terminum habent, & ipsorum incremētum ad *certam quandam* mensuram, *& ad certum vsque modum* est definitum, *& circunscriptum.* Ignis verò nec alimentum, nec incrementum est definitum. Ignis igitur non eodem-modo, quo animata, *vel, animalia,* alitur, & crescit. Si verò non eodem-modo *alitur, & crescit*, haud igitur animatis erit causa vel alimenti, vel incrementi. Talis igitur motus ignis, generatio potiùs erit, quàm incremētum, aut alimentum. Creditur tamen hoc solum elementum & ali, & augeri, quòd in aliis quidem *elementis* redundantia sit euidenter appositio, *vel additio.* Nam si aqua aquæ, & terra terræ apponatur, *ac addatur,* ita fit redundantia. Ignis verò maiór-fit, non addito igne: sed dissimilegenus-habente materia, veluti lignis, aut similibus. His autem in eandem naturam ignis vi mutatis, sic ignis redundantia fit, *vel, sic ignis copia nascitur. Sic ignis crescit, ac augetur.*

Πυρά. Ignes. Ardores.

Πυξὶς. τὸ πινακίδιον.

Πύον. τὸ ἕλκος.

Πυὸς. τὸ περὶ τὴ γάλακτος ἀμελχθὲν, τὸ με-
ταβεβλημένος εἰς αἷμα. αὐτὸ τὸ γάλακτος διὰς ὑ- D
γρόν. γάλα νέον, μὴ χθεσινῆς γάλακτος ἑφθὸν ἔνιοι.
ἀριστοφάνης ἔστι δὲ καὶ πυός τις ἔνδον, καὶ λαγῶα
τέτταρα.

Πῦρ. ὅτι οἱ πέρσαι τὸ πῦρ ὡς θεὸν ἐσέβοντο.
καὶ ζήτει ἐν τῇ κάτω πυρ.

Πῦρ. ὅτι τὰ φύσει αὐξανόμενα, καὶ ἕκαστον τούτου
τρεφόμενον, ὅρον ἔχει τῆς αὐξήσεως, καὶ ὥρισται ἢ
αὐτῇ ἢ δεῖ τὸ μέτρον αὐξήσεως. τοῦ δὲ πυρὸς E
οὐχ ὥρισται οὔτε ἡ τροφὴ, οὔτε ἡ αὐξησις. οὐκ ἄρα
τὸ πῦρ ὁμοίως τοῖς ἐμψύχοις τρέφεται. καὶ αὔ-
ξεται. εἰ δὲ μὴ ὁμοίως, οὐκ ἄρα τοῖς ἐμψύχοις
οὐδὲ αἴτιον ἐστὶ τῆς τροφῆς, ἢ τῆς αὐξήσεως. ἢ δὲ
τοιαύτη τοῦ πυρὸς κίνησις, γένεσις ἂν μᾶλλον εἴη,
ἢ αὔξησις, ἢ τροφή. ὑπονοήσει δὲ τοῦτο μόνον τῶν
στοιχείων τρέφεσθαί τι, καὶ αὔξεσθαι, διότι δεῖ
μὲν τῶν ἄλλων, ἐναργῶς ὁ πλεονασμὸς προσθή-
σεις ὄντι. προστιθεμένου γὰρ ὕδατος ὕδατι, καὶ γῆς
γῇ, ἔστω γίνεται ὁ πλεονασμός. τὸ δὲ πῦρ πλεο- F
νάζει, οὐ πυρὸς προστιθεμένου, ἀλλ' ἀνομοιο-
ειδοῦς ὕλης. οἷον ξύλων, ἢ τῷ τοιούτων. καὶ τού-
των ὑπὸ ἢ τοῦ πυρὸς δυνάμεως μεταβληθέν-
των εἰς τὴν αὐτὴν οὐσίαν, οὕτως ὁ πλεονασμὸς τοῦ
πυρὸς γίνεται.

Πυρά. καύματα.

A Πύῤῥα μία πόλις τῆς ἐν λέσβῳ.

Πυῤῥα. Pyrrha. Lesbi quædam vrbs.

Πυρέαγρα ζήτει ἐν τῷ πρείαγρα σαφέστερον.

Πυρέαγρα. Forceps. *Quòd ignem venetur, & capiat, ita dicta.* Quære dilucidiùs in voce Πρείαγρα.

Πυρέαγρας. καρκίνου. πάγουρου. ὥς δέ τὸ ἐκπυρὸς ἁλῶναι, ἢ ἀγρεῦσαι, ὅ ἐστι λαμβάνειν.

Πυρέαγρας. Forcipem. *Sic dicta,* quòd *materiam coniectam in ignem* ex igne educat, & venetur, hoc est capiat. *Idem instrumentum vocant &* carcinum. *i cancrum,* & pagurum. *i. cancrigenus, quod ita vocatum, quod in altioribus fluminum locis, præruptisque ripis custodiatur, ac versetur. Quibus nominibus forcipem appellant poetæ propter similitudinem, & speciem quandam brachiorum cancri. Consule Brodæum. pag. 580. in lib. 6. epigram. epigr. 176. v. pag. 447.*

Πυῤῥάζει ὁ οὐρανός.

Πυῤῥάζει ὁ οὐρανός. Rubet cœlum. Rutilum est cœlum.

Πυῤῥάκης. ξανθός. καὶ πυρακῶς, ὁμοίως.

B

Πυῤῥάκης. Flauus. Rutilus. Rufus. Et πυῤῥακὸς. *sic enim legendum videtur, accipitur* eodem-modo, *& idem significat.*

Πυρακτῶν. ἐμπυρσεύων. σφοδρῶς καίων.

Πυρακτῶν. Incendens. Vehementer-vrens.

Πυραμειδὴς. πυροειδὴς.

Πυραμειδὴς. Ignis-speciem-habens.

Πυραμὶς. οἰκία τίς. τὴν πυρέμιλλαν, ἅμην λέγομεν ἡμεῖς οὐκ ὀρθῶς.

Πυραμὶς. Pyramis. Domus quædam *quæ flammam ignis sua figura refert, à lato tendens in acutum.* Πυραμίδα nos *Græci recentiores* non rectè vocamus *eam, quam prisci vocabant* ἅμιλλαν. i. falcem-messoriam. *Vide supra p. 42. col. 1. in* ἅμη. *Et Er. ad. Chil. 2. Cent. 1. col. 599. ad. 49. Falces postulabam.*

Πύραμος. ὄνομα τόπου, ἢ ποταμὸς κιλικίας, οὗ τὸ εὖρος σταδίου.

C

Πυραμοῦς. εἶδος πλακοῦντος ἐκ μέλιτος ἑφθῆς, καὶ πυροῦ πεφρυγμένου. ὡς σησαμοῦς, ὁ δῆθεν σησάμου. ζῶντα δ' ἐτίθεσαν ἆθλα τοῖς διαγρυπνηταῖς ἐν τοῖς συμποσίοις. καὶ ὁ διαγρυπνήσας μέχρι τῆς ἑῴας ταῦτα ἐλάμβανεν ἔπαθλον. ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς.

Πυραμοῦς. Pyramus. Placentæ genus ex melle cocto, & frumento tosto *factum.* Vt sesamus, ex sesamo *placenta confecta.* Hæc autem proponebant præmia perui gilatoribus. *i iis, qui constanter à principio ad finem vsque peruigilassent* in conuiuiis. Qui enim ad auroram vsque peruigilasset, hoc præmium accipiebat. *Aristoph. in Thesmophor. p. 514. v. 20. & in Equitib. p. 204. v. 13. dicit* Noster *est* Pyramus.

Πυράνδρου μηχανήματα. οὗτος ἐγένετο πονηρὸς, καὶ συκοφάντης.

Πυράνδρου. Pyrandri machinamenta. Hic fuit improbus, & sycophanta.

D Πυράουστου μόρον. πῦ νῦν ἐστι ζωύφιον. ὃ προσιζάνουσι τοῖς λύχνοις καίεται. καὶ αἰσχύλος. δέδοικα κάρτα πυραύστου μόρον. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς ὀλιγοχρονίου.

Πυραύστου. Pyraustæ mortem. Pyraustes est animalculum volucre, quod aduolans ad lucernas vritur. Et Aeschylus. Metuo vehementer pyraustæ mortem. Dictum est in *homines* breuis-ævi. *Eras. ad. Chil. 3. Cent. 3. col. 680. ad. 8, Pyraustæ gaudes gaudium. Pro participio σεσηπὼς ἁμῶν, mallem σεσηπὼς ἁμῶν, vt & Vualsius.*

Πυράφλεκτος. ὅτε δηλοῖ τὸ θεῖον τὴν θεοτόκον θαῦμα, λέγεται πυράφλεκτος, ὡς ἐν τῷ βάτος ἐν ὄρει πυράφλεκτος. ὅτε δὲ τὴν ἐξαφθεῖσαν χαλδαϊκὴν κάμινον, λέγεται πυρίφλεκτος. ὡς ἐν τῷ, κάμινον παῖδες πυρίφλεκτον πάλαι δροσοβολοῦσαν ἀπέδειξαν.

Πυράφλεκτος. Igne-non-vstus. Quum significat illud miraculum, quod circa Deiparam *virginem* accidit, *tùm* dicitur πυράφλεκτος, vt vbi dicitur *in sacris scripturis* Βάτος ἐν ὄρει πυράφλεκτος. i. Rubus in monte igne-non-vstus. *i. ardens quidem sed non combustus tamen. Vide Act. Apost. cap. 7. v. 30. & 31. Et Exodi cap. 3 v. 2. & deinceps.* Quum verò significat accensam Chaldaicam fornacem, *tunc*

E dicitur πυρίφλεκτος. i. igne-accensa. igne-accenso-ardens. Vt in illo *exemplo*, Olim pueri fornacem igne-ardentem, *ac inflammatam*, rorem-stillanti-similem effecerunt.

Πυργαῖος.

Πυργαῖος. Turritus. Ad-turrim-pertinens. q. d. turreus, Instar-turris-factus.

Πυργηδὸν. τοιχηδὸν. καὶ τάξιν.

Πυργηδὸν. Turris-instar. Cateruatim. Ordine.

Πυργηπρούμβοι. τὰ τείχη φυλάττοντες.

Πυργοπρόμβοι. Mœnia-custodientes. *Qui continent se intra turres, easque custodiunt.*

Πυργιώτης. ἀπὸ τόπου.

Πυργιώτης. Pyrgiotes. A loco *ductum nomen.*

Πυργίσκοι, ἢ θησαυροφυλάκια. σκεύη κατ' οἶκον. καὶ ἀποπυργίζω. διαῤῥήδας ἔγραψε τοὺς ἀποπυργίζοντας λόγους, ἀναχώρησιν αὐτοῦ, καὶ ἔκπτωσιν ἔχοντας τῆς εἰς τὸ θεῖον δόξης. ἄθεος γὰρ ἦν τὸ πρότερον.

Πυργίσκοι. Turriculæ, & thesaurophylacia *sunt* vasa domi *reposita. Domestica vasa.* Et ἀποπυργίζω. turris-instar-magnum-facio. Amplifico. Exaggero. Extollo. Verbis-inflatis-extollo. Verbis-superbis-describo. Diagoras scripsit orationes, quæ verbis-inflatis, *ac superbis* describebant ipsius à diuini-numinis opinione, *cultúque* cessum. & defectionem. Atheus enim antè fuit, *nec vllum Deum coluit.*

Πυργοβάρεις. προμαχῶνες. οἱ ὀχυρώτατοι τῷ πύργῳ, ἢ τείχει ἰσχυρά.

Πυργοβάρεις. Propugnacula. Turres-munitissimæ. Mœnia-munita.

Πυργοῦται. ὑψοῦται. δαμάσκιος. τοῖς δὴ

Πυργοῦται. Turris-instar-extollitur. In-altum-tol-

litur. Attollitur. Exaggeratur. Damascius. Philosophiam latissimè propagarunt, & exaggerarunt, ex antiquis quidem, Pythagoras, & Plato, ex recentioribus verò, Porphyrius, Iamblichus, Syrianus.

μήκιστον τοῦ μάλα πυργώσαι τὴν φιλοσοφίαν. A
Θεῖς μὲν Πυθαγόρας, πλάτων τε, τοῖς δ' ὑστέροις πορφυρίῳ. ἰαμβλίχῳ. συριανῷ.

Πυργοφόρῳ. Turrifera. Turrigera. Rhea. In epigrámate. Rhex turrigeræ simulachrum intuens. *Rursus Epigram. lib. 3. p. 273.* in epigramm. 449. *Legitur participium* πυργώσας *à verbo* πυργόω. *ũ. derivatum, & pro* φθέγμα, *quod versus quantitati repugnat, scribitur* επος.

Πυργοφόρος, ἡ ῥέα. ἐν ἐπιγράμματι. ῥείης πυργοφόρε σὺ κάλλος εἰσορῶν. ἐν ἐπιγράμματι.

O qui tragicam vocem, & superciliosum, excelsúmque *carmen*

Exaggerasti, vel, extulisti, sublimémque fecisti *valida primus eloquentia.*

Aeschylus *est, de quo verba fiunt.*

Ὦ τραγικὸν φθέγμα, καὶ ὀφρυοστᾶσαν ἀοιδὴν.

Πυργώσας σιβαρῇ πρῶτος ἐν εὐπίῃ. B

Αἰσχύλος.

NOTÆ.

Πυργώσας. Aristoph. in Ranis. pag. 169. v. 16. & 17. de Æschylo Chorus hæc dicit,

Ἀλλ' ὃς πρῶτος τῶν Ἑλλήνων πυργώσας ῥήματα σεμνά,
Καὶ κοσμήσας τραγικὸν λῆρον, Θαρρῶν τὸν κεῖνον ἀφῆκ.

Consule Schol. annot. 7. & 8.

Πυργώσας. Qui turris--instar fecit alta. Qui extulit. Qui sublimia fecit. Qui auxit. Qui magna fecit, *amplificauit, exaggerauit.* Qui poemata in augustiorem *dignitatem* adduxit. *i. augustiora fecit. Aristoph. de Aeschylo dicit in Ranis p. 169. v. 16. 27. Schol. annot. 7. & 8.*

Πυργώσας. ὑψώσας. αὐξήσας. μεγαλωσάσθαι τὸ σεμνότερον ἀγαγὼν τὰ ποιήματα. C

Πυργώτης. Pyrgotes. Nomen proprium.

Πυργώτης. ὄνομα κύριον.

Πύργοι. Turres. Ordines *militares, qui sua figura turris figuram referunt. Acies ita instructa, vt longitudo latitudinem longè superet.*

Πύργοι. τὰ ξύλα.

Πύργοι. Turres. Quære in voce Βυζάντιον.

Πύργοι. ζήτει ἐν τῷ βυζάντιον.

Πυραί. Pyræ. Lignorum strues ad cadauer vrendum paratæ. Rogi.

Πυραὶ πυρκαϊαί.

Πυῤῥᾶς γένυσι. Rufis maxillis-Flauis capillis.

Πυῤῥᾶς γένυσι ξανθαῖς θριξί.

Πυραίχμης. Pyræchmes. Nomen proprium viri, de quo Eustath.

Πυραίχμης.

Πῦρ ἐπὶ πυρί. Ignis additus igni. Prouerbium, cuius meminit & Plato. *Idem valet, ac,* Malum additum malo. *Er. ad. Chil. 1. Cent. 2. col. 62. ad. 8. Ignem igni ne addas.* D

Πῦρ ἐπὶ πυρὶ παροιμία, ἧς μέμνηται καὶ πλάτων. κακὸν ἐπὶ κακῷ.

Πύρεθρον εἶδος βοτάνης. ἧς ἡ ῥίζα καυστικὴν ἔχει δύναμιν. καὶ ὀδόντων ἐψυγμένων ὀδύνας παύει καὶ πρὸς τὴν φλεγμονὴν ῥιγῶν ἐπαρίβεται μετ' ἐλαίου. καὶ τοῖς παρακόπους τε, καὶ παρειμένους ὠφελεῖ.

NOTÆ. E

Καὶ πρὸς τὴν περιοδον ῥιγῶν. VVolfius. πρὸς τὰ τῶν περιοδικῶν ῥιγῶν. vel. πρὸς τὰ τῶν κατὰ περίοδον ῥιγῶν. Rectè.

Πυρεῶν. Thuribulum. *Ignis-receptaculum. Accerra. Vel ignigiarium. Gallicè, Fusil. Consule nostrum Dor. Lex. in voce* Πυρεῶν. Vt, Græci autem reliquerunt thuribula, & facem dederunt Sinoni, qui explorator erat futurus. Ille verò & thuribula, & facem-accensam sustulit hostibus, *vt illis significaret, in vrbem esse veniendum.* Et, Heraclius verò demoliebatur vrbes. & thurribula, *faces*, igneſque Persarum dissipabat. Et Sophocles *in Philoctete. p. 379. M.* Ne. Et igniaria simul ista. *Gallicè, ces fusils.* Vt. Illius thesaurum significas istum. Dactylica per *i* scribuntur. N. L. *Vide* Πυείον per *i* apud Hesychium.

Πυρεῶν. θυτικὰ τέρια. οἱ δ' ἕλληνες κατέλιπον πυρεῖα, καὶ δᾷδα δόντες σίνωνι σκοπὸν ἐσόμενον. ὁ δὲ τὰ πυρεῖα, καὶ τὸν πυρσὸν αἴρει τοῖς πολεμίοις. ὁ δ' ἡράκλειος τὰς τε πόλεις καθῄρει, καὶ τὰ πυρεῖα διέσπερε τῷ πυρσῷ. καὶ σοφοκλῆς. πυρεῖα δ' ὧν τὰ δι' κείνη τε θησαύρισμα σημαίνει τόδε. τὰ δαχτυλικὰ δὲ βί. F

NOTÆ.

Καὶ δᾷδα δόντες Σίνωνι σκοπὸν ἐσόμενον.] Legendum potiùs videtur, καὶ δᾷδα ἕδοσαν Σίνωνι σκοπὸν ἐσομένῳ. Iam autem σκοπὸν vocat τὸν κατάσκοπον, speculatorem, exploratorem. Sequentes Sophoclis versus, qui leguntur in Philoctete. pag. 379. M. sic habent,

Νε. Αὐτόξυλόν γ' ἔκπωμα, φιλοῦργον πρὸς

A ὁδ' Τεχνήματ' ἀνδρες, καὶ πυρὶ δαμῶ πάλη.
Κἀνευ τῶ θανάτου σωμάτων τηκεδόνες πόλ.

Πυρήνη. ὄρος παρῆπον ἑσπερίαν, καὶ ἰβηρίαν. ὅπερ ἔζην ἀσφάλεια τοῦ τόπου. καὶ πυρηναῖα ὄρη.

Πυριφόρον. καὶ πυρφόρον.

Πυρρίας. πυρρίαις. δούλοις. ὄνομα γὰρ δούλου, ὁ πυρρίας.

B Πυρίβια. τὰ εἰς τὸ πῦρ πίπτοντα ζωύφια. ἤτοι γὰρ ζώων, τὰ μὴ χωρὶς μίξεως γίνονται. ὡς τὰ πυρίβια. καὶ ὁ φοίνιξ τὸ ὄρνεον, καὶ αἱ ἀλαί.

Πυρίτης λίθος.

Πυριλαμπής. πλωόντι μικρόν. ὃ ἐν τῇ σκότῃ λάμπει. καλεῖται ὑπ' ἐνίων λαμπυρίς.

Πυριλάμπης. ὄνομα κύριον.

Πύρινος. πόλεμος. ὁ ῥωμαίων πρὸς κελτίβηρας συστὰς. θαυμασιὸν γὰρ ἔσχε τινὰ ἰδιότητα. τήν τε συνέχειαν τῆς ἀγώνων. τοὺς γὰρ κατὰ τινὰ ἑλλάδα πολέμους, καὶ τοὺς κατὰ τινὰ ἀσίαν, ὡς ὀλίγαν μάχη κρίνει. σπανίως ἡ δευτέρα. καὶ ταὶς μάχας αὐταὶς εἰς ἡμέρας ὁ κατὰ τινὰ περάτιν ἔρρδον, καὶ συμπίπτουσαι τῆς δυνάμεως. κατὰ δὲ τοῦτον τὸν πόλεμον τἀναντία συμβαίνει τοῖς προειρημένοις. τοὺς μὲν γὰρ κινδύνους ὡς ὀλίγαν ἡ νὺξ διέλυε, τῆς ἀνδρῶν οὔτ' εἶκειν τῇ ψυχῇ, οὔτε ἥδη καμνούσαις τοῖς σώμασι βουλομένων δοῦναι τὸν κόπον, ἀλλ' ἐξ ὑποτροφῆς, καὶ μεταμελείας αὖθις ἄλλας ἀρχὰς ποιουμένων. τὸν γε μὴν ὅλον πόλεμον, καὶ τινὰ συνέχειαν τῆς ἐκατάξεως διακρίσεων ὁ χειμὼν ὀλίγας διέῤῥηξε. καθόλου γὰρ εἴ τις διανοηθείη πύρινον πόλεμον, οὐκ ἂν ἕτερον, ἢ τοῦτον νοήσει.

Πυρίνῳ σίτῳ. γέρανοι γεωργοῦ κατανέμοντο χώρεον ἐσπαρμένῳ νεωστὶ πυρίνῳ σίτῳ. πυρὸς γὰρ ὁ σῖτος. ὅμηρος.

Πυροί τε, ζειαί τε, ἰδ' ὄλυραι κριθαί
Λευκαί.

Ἔζων ἐν πᾶσι λαγῴοις

Καὶ πυρᾷ, καὶ πυριάτῃ.

Ἄξια τῆς γῆς ἀπολαύοντες, ἐπὶ τῶν μαραθῶνι τροπαίου.

Πυρίνη. Pyrene. Mons ad Hesperiam, & Iberiam pertinens. Quod est illius loci præsidium, *& tutela. Dicitur* & Pyrenæi montes *in plurali, neutro genere.*

Πυριφόρον. *Et per syncopen* πυρφόρον. *Vel alterum à dativo* πυρί, *alterum, ab accusativo* πῦρ *formatum.* Igniferum.

Πυρρίας. Byrria. Πυρρίαις. Byrriis. Seruis. Byrria enim *est* serui nomen.

Πυρίβια. Pyribia. Animalia-parua in ignem incidentia. Quædam enim animalia sine coitu nascuntur, vt Pyribia, & Phœnix auis, & lumbrici.

Πυρίτης. Pyrietes lapis.

Πυριλαμπής. Cicindela. Noctiluca. Paruum quoddam *animal* volucre, quod in tenebris lucet. A nonnullis verò vocatur Lampuris, *quòd splendentem caudam habeat.*

Πυριλάμπης. Pyrilampes. Nomen proprium.

Πύρινος πόλεμος. Pyrinum bellum *q. d. Igneum bellum, quod ignis instar multos absumpserit mortales. Sic autem vocatur* illud *bellum,* quod à Romanis cum Celtiberis gestum est. Mirabilem enim *quandam rerum* proprietatem, & certaminum assiduitatem habuit. Nam Græcanica, & Asiana bella plerunque vnum tantùm prælium finit, rarò verò secundum. Et ipsa prælia vnicum tempus, primo impetu, & copiarum concursu *primo finit.* In hoc verò bello contraria *rebus* antè dictis acciderunt. Pericula enim *prœliorum, & dimicationes periculosas* plerunque nox *interuentu suo* dirimebat, viris neque animis cedere, neque corporũ contentionem remittere volentibus, propter defatigationem: sed per reuersionem, & pœnitentiam rursus alia initia facientibus, *& quasi rerum non fortiter gestarum eos pœniteret, ad noua prœlia redeuntibus, & pugnam redintegrantibus.* Totum verò bellum, & prœliorum acie instructa commissorum assiduitatem, *& continentes dimicationes* hyems vix dirimebat. Omnino enim si quis igneum bellum cogitarit, non aliud nisi hoc *ipsum* cogitabit, *ac inueniet.*

Πυρίνῳ σίτῳ. *Frumentaceo, siue triticeo pane. Vel,* Frumentaceo tritico, i. Frumento. Vt, Grues agricolæ agrum frumentaceo tritico recens satum depascebantur. Pro, *frumento.* πυρὸς enim *est* ipsum frumentum. Homerus.

Frumentáque, zeaque, & latè-nascens hordeũ
Album. Et Aristoph. in Vespis. pag. 336. v. 8. 9. 10.

Duæ myriades popularium viuebant in omnibus leporinis carnibus. i. in omnibus deliciis,
Et coronis omnigenis, & in lactis-pinguedine, & triticeo-pane. Se
Dignos telluris fructus-percipientes, & prœmia digna *illo in Marathone trophæo* excitato.

NOTAE.

Ἔζων ἐν πᾶσι λαγῴοις. Aristophanes in Vespis. pag. 336. v. 8. 9. 10.
Δύο μυριάδες τῶν δημοτικῶν ἔζων ἐν πᾶσι λαγῴοις,
Καὶ στεφάνοισι παντοδαποῖσι, καὶ πυρῷ, καὶ πυριάτῃ.
Ἄξια. &c. et. Consule Schol. annot. 5. 6. 7. & 8. Versum in Scholijs ita scribe,
Πῦρον δ' ἀπύμνοις, κ' ἐμπεδάμοις πυριάτην.
Vide & Aristoph. Pacem. pag. 478. ver. 1.
Ἦν δὲ καὶ πυός τις ἔνδον, καὶ λαγῶα τέτταρα.

Vide Eustath. in Πυίς. Sed apud Aristophanem pro πύη, καὶ πυρίτη, fortasse scribendum πύη, καὶ πυρίτη. Error per literarum transpositionem natus. A datiuo πύαι (πύαρ autem idem significat ac πύος, vel πυός) deducitur πυραίτης, vt ἀπὸ τοῦ κριβάνη κριβανίτης, panis ita vocatus, clibanarius panis, in clibano coctus. Vide Κρίβανος, & κλ. πυραίτης. πυραίτης verò panem triticeum iam significabit. Nam Mag. Etym. Col. 344. l. 16. docet τὸν πυὸν sine ρ scriptum, idem esse, ac τὸν πυρὸν, i. triticum, frumentum, quod inserto ρ formatum à πυός. Aliàs alia. De quibus lexita. Si nihil mutandum, πυρίτης ἄρτος, idem erit, ac πυραίτης, de quo statim agitur in sequentibus. Dices autem poeticè insertum α. vt in Πηλιάδης, pro Πηλείδης. Sic Ἀμφιτρυωνιάδης, pro Ἀμφιτρυωνίδης. & cæt. A

Πυρίτης ἄρτος, ὁ τῆ σίτου. καὶ θηλυκῶς πυρίτις λίθος, τὸ ἐκ πυρίτου λίθου φῶς ἄφαυτον λέγω. καὶ ζήτει ἐν τῷ ἄφαυτον φῶς.

Πυρίτης ἄρτος. Triticeus panis. *Panis ex tritico, vel frumento confectus*, at genere fœmineo πυρίτις λίθος. i. lapis pyrites, *qui non à πυρός. i. frumentum: at à πῦρ. i. ignis, nomen accepit.* Pyritæ lapidis lumen ἄφαυτον dicitur. i. *non apparnes. Nam in ipsis lapidis venis delitescit, nec priùs apparet, quàm excutiatur vel alterius lapidis, vel ferri collisione. Vide* Πυρῖτον *in Dor. Lex.* Quære in vocibus Ἄφαυτον φῶς. B

Πυρίφλεκτος, ὡς ἐν τῷ κάμινον παῖδες πυρίφλεκτον πάλαι. πυράφλεκτος ἦ, ὡς ἐν τῷ βάτος ἐν ὄρει πυράφλεκτος. ἐφλέγετο γὰρ, ἀ κατεφλέγετο δὲ.

Πυρίφλεκτος. Igne-ardens. Vt in illo *exemplo.* Pueri olim fornacem igne-ardentem, *ac inflammatam, reddiderunt similem fornaci, vel potiùs fonti rorem stillanti. Vide supra* Πυράφλεκτος. πυράφλεκτος verò *dicitur, Igne-non-combustus.* Vt in illo *exemplo,* Rubus in monte igne-non-combustus. Vrebatur enim: sed non comburebatur. i. *Nam ardebat quidem: at non comburebatur, nec flamma consumebatur.*

Πυρρίχαις. Pyrrhichis. Armatis saltationibus. Et Pyrrhiche, genus saltationis. Tria verò sunt saltationis genera, Pyrrhiche, Sicinnis, & Cordacismus. Babrius. *Duo sunt iambici versus, quorum quantitas videtur legi metrorum non satis respondere.*

Πυρρίχαις. ταῖς ἐνοπλίαις ὀρχήσεσι καὶ πυρρίχη, εἴδος ὀρχήσεως. ἔστι δὲ εἶσιν εἶδη ὀρχήσεως. πυρρίχη. σίκιννις. καὶ κορδακισμός. βάβριος. C

Ἐμοὶ γένοιτο κἂν ἐν τῷ βαίνειν
Μὴ καταγέλαστον. μήτε πυρρίχην παίζειν.

Mihi contingat vel per viam ire
Non ridiculo, neque pyrrhichen ludere. i. ita foras prodire detur, vt incessu meo nulli me ridiculum præbeam, néve pyrrhichen saltem, risúmque spectatoribus moueam.

Κάμηλος πυρρίχην ἐμαθε τὴ κινησίᾳ. Οὗτος ὁ κινησίας διθυραμβοποιὸς ἦν, ἐποίησε δὲ πυρρίχην. ἢ ὅτι ἐν τοῖς χοροῖς πολλῆ κινήσει ἐχρῆτο. καὶ ἐσκευωρεῖτο πρὸς τὴν κωμῳδίαν, ὡς εἶεν ἀχορήγητοι. ἦν δὲ τὸ σῶμα ὀκνηρὸς, καὶ κατασκελετευκὼς. δοκεῖ δὲ καὶ καταχρηματικέναι τὸ τῆς ἑκάστης ἀγάλματος. ἦσαν καταπλήσαι ἦν δὲ θηβαῖος ἀγαθίας. ὁ δὲ ἱαρσὸς, σωματρόφους τὰς δυνάμεις, καὶ ἐπῤῥώνυε τὸν θυμὸν, τοῖς καθημέραν μελέταις, ἐρεθίζειν αἰσχρευάζων. καὶ ὑπὸ τῷ ὑπάτων ἐν κόσμῳ αἰκαταλλήλως. ἔστι πυρρίχην τινὰ ἐνόπλιον ἐξελίττεσθαι. καὶ θαμὰ τῇ σάλπιγγι καταβομβεῖσθαι τὸ ἐνυάλιον ἠχοῦσι. καὶ πυρρίχιζειν, μὴ ὅπλων ὀρχεῖσθαι. ὁ πυρρίχιος, ὄρχησις. D E

Camelus pyrrhichen didicit Cinesiæ.
Apud Aristoph. in Ranis p. 136. v. 16. legitur, τῷ πυρρίχην τιν' ἔμαθε τῷ Κινησίου. *Pyrrhichen aliquis didicit Cinesiæ. Consule Schol. annot. 7. Et Er. ad. Chil. 1. Cent. 7. col. 546. ad 66. Camelus saltat.* Iste Cinesias fuit Dithyrambopœus. Fecit autem pyrrhichen. Vel *hoc ei tributum est,* quòd in choris multa *saltatione,* & motione vteretur, & cõtra Comicos moliretur, vt essent sine-sumptibus-suppeditatis. i. *& operam daret, vt nulli sumptus Comicis suppeditarentur.* Erat autem etiam corpore pigro, & extenuato. *L.* κατεσκελετευκὼς. ἀπὸ τοῦ κατασκελετεύω. Videtur etiam turpiter-se-gessisse-aduersus Hecates simulachrum, hoc est, *id suis excrementis putatur fœdasse & contaminasse.* Erat autem *genere* Thebanus. Agathias. Narses autem copias contrahebat, & confirmabat animam quotidianis exercitationibus, efficiens vt currerent, & in equos venustè insilirent, & pyrrhiche *saltatione* quadam armata in-orbem-sese-conuerterent, & frequenter bellico tubæ clangore ipsorum aures personarent. Et Pyrrhichia saltatio *nomen hinc accepit.*

Πυρκαϊά. ἡ φλόξ.

Πυρκαϊά. Flamma-accensa.

Πύρνος. τὸ ἀπόκλασμα τ' ἄρτου.

Πύρν@. Frustum-panis. *Homerus Odyss. o. p. 451. v. 3. & 496. M. Dicitur pro eodem & genere neutro* πύρνον. *Hom. Odyss. v. pag. 316. M.*

Πυρόεσσαν. ὀλίγουν. ἤγουν πῦρ τινουσαν.

Πυρόεσσαν. *Legendum videtur* πύρνουσαν. *pro* ὀλίγουσαν. *quod formatum ex* πύρνος *per contractionem. Sequitur explicatio,* ἤγουν πῦρ πνέουσαν. Igneam. Ignitam. Ignem-spirantem. F

Πυρόεις. ὁ πυρός.

Πυρόεις. Igneus. Ignitus. Flammeus. Rutilus. Rufus. *f.* ὁ πυῤῥός.

Πυρρόπιπας. ὁ κλέων. διεβάλλετο γὰρ ὡς παιδερασής. ἢ δηλονότι ἐν τῷ πρυτανείῳ σίτησιν. συὸς γὰρ ὄσπος.

Πυρρόπιπας. Πυῤῥοπίπης. ὁ. *Aristoph. in Equitibus p. 212. v. 2. Schol. annot. 2. Varias lectiones, earúmque causas illic vide.* Cleon *ita vocabatur.* Malè enim audiebat, *& iure carpebatur* vt puerorum-amator. Vel *hoc dictum,* propter victum, *quem ille per suas artes impetrarat* in Prytaneo. πυρὸς enim *est* ipsum frumentum, *& panis inde factus, & ipse victus, figuratè sic vocatur.*

Πυρ-

A Πυροῤῥαγὴς. σαθρός. ἄχρηστος. ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς καμίνοις διαῤῥηγνυμένων κεράμων. πυροῤῥαγῆ κεράμια καλεῖ, ὅσα ἐν τῷ πυρὶ ῥήγνυται ἐν τῷ ὀπτᾶσθαι. κρατῖνος ἐν ὥραις. ἴσως πυροῤῥαγὴς καὶ κακῶς ὀπτημένον. ὁ δὲ κέραμος πυροῤῥαγὴς ῥηγμένος, σαθρὸν ἠχεῖ.

Πύῤῥος. οὗτος διέβη τὸ δεύτερον εἰς ἰταλίαν, οὐ χορηγούντων αὐτῷ τῶν ἐν σικελίᾳ πραγμάτων καὶ νοῦν, διὰ τὸ μὴ βασιλικὴν φαίνεται τὴν ἡγεμονίαν, ἀλλὰ δεσποτικὴν ταῖς πόλεσιν. ἐπαχθὴς γὰρ εἰς συρακούσας ὑπὸ σωσιστράτου κρατοῦντος τῆς πόλεως τότε, καὶ θώνωνος τὸ φρουραρχεῖν, ἀφῃρέθη παρ' ἐκείνων χρήματα, καὶ ναῦς χαλκεμβόλους ὁμοῦ διακοσίας, καὶ πᾶσαν ὑφ' ἑαυτῷ ποιησάμενος σικελίαν, πλὴν λιλυβαίου πόλεως, καὶ ἔτι μόνην καρχηδόνιοι κατεῖχον, εἰς αὐθάδειαν τυραννικὴν ἐτράπετο. ἀμηχανοῦντα δ' αὐτὸν, καὶ πόρους παντοδαπους ζητοῦντα, ὁρῶντες αὐτὸν οἱ κάκιστοι, καὶ ἀσωτατοι τῶν φίλων, δύωρος ἐκ θεοδώρου, καὶ βάλακρος νικάνδρου, καὶ δεινάρχος νικίου τοῦ ἀθηναίου, καὶ δογμάτων ζηλωταὶ, πόρον ἀποδεῖξαι τῶν χρημάτων αὐσίαν, τοὺς ἱερεῖς αἰδέσασθαι τῆς φερσεφόνης θησαυρούς. καὶ δὴ ἱερὸν ἀπολύχνιον ὂν παντὸς τοῦ χρόνου πεφυλαγμένον ἀθίκτον. ἐν ᾧ χρυσοῦν τις ἄβυσσος ἀόρατος τοῖς πολλοῖς καὶ γῆς κείμενος ὑπὸ τούτων ἐξαπατηθεὶς τῶν κολάκων, καὶ δεηθεὶς τοῦ αἰτήσαντος χρείττονα παντὸς ἡγησαμένων τοῦ γεωμέτρου, ἀνδράσι δεκόνοις τῆς ἱεροσυλίας ἐχρήσατο. καὶ ἡ χρυσῆ ναῦς ἐνθέμενος, ἀπέστειλεν εἰς τάραντα. ἡ δὲ δικαία πρόνοια, τοῦ αὐτῆς δυνάμει ἐπεδείξατο. ἐναυάγησαν γὰρ αἱ νῆες, καὶ ὁ χρυσὸς ἀπεδόθη εἰς τὸ ἱερόν.

Πυρός. ὁ σῖτος ὅμηρος. πυροί τε ζειαί τε. οἱ δὲ ἐφθοὶ πυροὶ, πρὸς συνουσίαν εἰσὶν ἐφεκτικοί.

Πύῤῥος ὄνομα κύριον.

Πυρὸς μένος. σὺν φθείφρασικῶς.

Πυῤῥός. ὁ ξανθός. καὶ παροιμία ἀπαξ πυῤῥὸς, καὶ μὲν δέκατον χλωρός. ὅτι τοῖς δανείζουσι.

Πυροφόρων. σιτοφόρων.

Πύῤῥων πλειστάρχου, ἠλεῖος φιλόσοφος. ὃς καὶ ὅτι φιλίππου τοῦ μακεδόνος καὶ τὸν ἑκατοστὸν μετὰ τὴν ὀλυμπιάδα, καὶ ἐπίκεια. καὶ πρότερον μὲν ἦν ζωγράφος. ὕστερον δὲ ὠφέλιμον ὅτι φιλοσοφίας, καὶ διήκουσε βρύσωνος τοῦ κλεινομάχου μαθητοῦ. εἶτα ἀλεξάνδρου τοῦ μητροδώρου μαθητοῦ τοῦ χίου οὗ διδάσκαλος ἦν μητρόδωρος ὁ ἀβδηρίτης. ἐδόξασε δὲ μηδὲν φύσει αἰσχρὸν, ἢ καλὸν, ἀλλὰ νόμῳ καὶ νόμῳ.

Πύῤῥων. φλιάσιος. τιμάρχου παῖς, μαθητὴς πυῤῥάνου. Igne-fractus. Putridus. Inutilis. *Per translationem ductum à tegulis, quæ diffringuntur, ac dirrumpuntur in fornacibus.* πυῤῥαγῆ κεράμια vocãtur *omnia vasa, ac opera* fictilia, quæ in igne rumpuntur, dum coquuntur. Cratinus in Horis. Ὡς πυῤῥαγὲς, κακῶς τ' ἀπτημένον. *Sic enim L.* Fortalle igne-diruptum *est hoc fictile vas*, malèque coctum. Fictile-vas igne-diruptum si fuerit, putridum, *malúmque* sonum edit.

Πύῤῥος. Pyrrhus. Hic in Italiam secundùm traiecit, cùm res Siculæ ipsi ex animi sententia non succederent, quòd *eius* principatus non regius: at dominicus, *herilis*, *& tyrannicus* illis ciuitatibus videretur. Introductus enim Syracusas à Sosistrato, qui tunc vrbe potiebatur, & à Thonone præfecti-præfecto, accepta ab illis pecunia & classi, *in summa* ducentis nauibus rostratis, *quæ rostris aereis erant instructæ*, totáq. Sicilia in suam potestatem redacta, excepta Lilybæo vrbe, quam Carthaginenses adhuc tenebant, ad insolentiam tyrannicam se conuertit. Cùm autem ipsum consilij inopem, & parandæ pecuniæ rationes accuratè quærentem viderent pessimi, & sceleratissimi *eius* amici, Euegorus Theodori, & Balacrus Nicandri, & Dinarchus Niciæ F. F. F. impiorum, & nefariorum dogmatum sectatores, impiam parandæ pecuniæ rationem *ipsi* suggerunt, *suadentes*, vt sacros Proserpinæ thesauros aperiat. Erat enim templum multo-refertum-auro, ab omni tempore conseruatum intactum, *ac inuiolatum*. In quo quædam *erat* auri vis immensa, vulgo non-visa, *neque conspecta, quæ seruabatur* in terra condita. Ab his adulatoribus seductus, & propter vrgentem necessitatem, id consilium omnium optimum ratus, Διὸς κόλπῳ, illis viris sacrilegij ministris est vsus, & aurum nauibus impositum misit Tarentum. At iusta *Dei* prouidentia vim suam declarauit. Naues enim illæ naufragium-sunt-passæ, & illud aurum restitutum-est in templum.

Πυρός. Frumentum. Homerus. Frumentáque, exque. Frumentum autem elixum, ad Venerem incitandi vim habet, *ad Venerem incitat.*

Πύῤῥος. Pyrrhus. Nomen proprium.

Πυρὸς μένος. Ignis robur. *Ita vocatur* ignis periphrasticè. *Valentus ignis.*

Πυῤῥός. Rufus. Flauus. Rubidus. Et prouerbium. Semel rubidus, ac decies pallidus. *Apud Eras. enim ad Chil. 3. Cent. 5. col. 744. ad. 90. non extat aduerbium hoc, nec supra p. 76. col. 2. in* Ἅπαξ πυῤῥός, *quod & ipse sensus videtur reputare. Dicitur autem hoc* de illis, qui pecuniam à fœneratoribus, *vel ab aliis* mutuam accipiunt. *Causas & ruboris, & palloris huius apud Erasmum rectè declaratas vide.*

Πυροφόρων. Frumentiferorum. Frugiferorum. *Epithetum agrorum feracium, quis frumentum, triticúmque ferunt.*

Πύῤῥων. Pyrrhon. Plistarchi F. Eleus Philosophus, qui fuit temporibus Philippi Macedonis Olympiade 101. & vltra. Ac primùm quidem pictor fuit. Postea verò se contulit ad philosophiam, assiduéque Brysonem audiuit, Clinomachi discipulum. Deinde Alexandrum Metrodori Chij discipulum, cuius magister fuit Metrodorus Abderites. Sensit autem nihil honestum, aut turpe *esse* natura: sed consuetudine, & lege.

Πύῤῥων. Pyrrhon Phliasius, Timarchi F. discipu-

ius Timonis Philosophi.

Πυρῶν. Ardens, vel vrens. *Incendens. Inflammans.*

Πυῤῥώνειοι. Pyrrhonij *vocabantur* hæretici, qui Pyrrhonis opiniones, & *dogmata* sequebantur, & *idem, quod ille, sentiebant.* Ita vocabantur à magistro *suo nomen adepti. Idem dicebantur* Aporetici & Sceptici, & Ephectici, & Ephectici, & Zetetici. Ac Zetetici quidem, quòd perpetuò veritatem quærerent. Sceptici verò, quòd perpetuò *res* specularentur, *contempearentur, & considerarent*, nec quidquam vnquam inuenirent. Ephectici verò, ab eo, quod ipsis post inquisitionem accidebat, intelligo autem ipsam assensus-suspensionem, *quòd assensionem sustinerent, nec quidquam affirmare, vel negare auderent.* Aporetici verò, quòd & ipsi dogmatici *de rebus* dubitarent. Theodosius verò in Sceptics negat Pyrrhonium vocari Scepticum. Si enim id, quod secundùm alium motum animi *fit*, incomprehensibile est, *comprehendi non potest*, nescimus Pyrrhonis affectionem, si verò nesciamus *illius affectionē*, Pyrrhonij non vocabimur. Præterea verò *dicunt* ne primum quidem Pyrrhonem inuenisse Sceptică. *i. contemplationem, vel contemplandi rationem, rerum contemplandarum rationem.* nec vllum dogma, *certúmque decretum* habere. Dicetur igitur Pyrrhonius ille, qui consimilis est huic sectæ. Homerus enim primus Scepticam est auspicatus, *eiúsque primus autor fuit.* Haud enim definitè sententiam pronunciat de *rerum aliquarum* enunciatione. Sed septem illi Sapientes, sunt Sceptici. Cuiusmodi *est illud dictum*, Ne quid nimis, & reliqua. Sed & Archilochus, & Euripides. Ac Archilochus quidem in iis, quæ dicit, Hominibus mens inest mortalibus *ea*, Quam communi Iupiter *in* die *ad ipsos* ducit, *ac ipsis inserit.* N. L. Euripides verò *dicit*, Quid ergo mortales miseros sapere Dicunt? à te enim, *o Iupiter*, omnes pendemus, Facimúsque ea, quæ profectò tu vis. Pyrrhonius verò *per i simplex, est* viri nomen proprium.

μενος φιλοσόφου.

Πυρῶν. φλέγων, ἢ καίων.

Πυῤῥώνειοι. οἱ τὰ τῦ πύῤῥωνος φερομένοις αἱρετικοί. οὗτοι ἐκαλοῦντο ἀπὸ τῦ διδασκάλου. ἀπορητικοί τε, καὶ σκεπτικοί. ἐφεκτικοί τε, καὶ ζητητικοί. ζητητικοὶ μέν, ἀπὸ τῦ πάντοτε ζητεῖν τὴν ἀλήθειαν. σκεπτικοὶ δὲ, ἀπὸ τῦ σκέπτεσθαι ἀεὶ, καὶ μηδέν τι πω εὑρίσκειν. ἐφεκτικοὶ δὲ, ἀπὸ τῦ μὴ ἐπὶ ζήτησιν πάθους. λέγω δὲ τὴν ἐποχήν. ἀπορητικοὶ δὲ, ἀπὸ τῶν δογματικοὺς ἀπορεῖν, καὶ αὐτούς. Θεοδόσιος δὲ ἐν τοῖς σκεπτικοῖς οὐ φησι πυῤῥώνειον καλεῖσθαι τὸν σκεπτικόν. εἰ γὰρ τὸ καθ' ἕτερον κίνημα ἡ διανοίας ἀκατάληπτόν ἐστιν, οὐκ εἰσόμεθα τὴν πύῤῥωνος διάθεσιν, μὴ εἰδότες δέ, οὐ πυῤῥώνειοι καλοίμεθ' ἄν. ἔτι τὸ μὲν δὴ πρῶτον εὑρηκέναι τὴν σκεπτικὴν πύῤῥωνα, μὴ δ' ἴσχειν τὸ δόγμα. λέγοιτο δ' ἂν πυῤῥώνειος ὁμοίως καὶ ταύτης τῆς αἱρέσεως. κατῆρξε μὲν οὖν πρῶτος τῆς σκεπτικῆς ὁμηρος. οὐ γὰρ ὁριστικῶς δογματίζει περὶ τῦ ἀποφαίνειν. οἱ δὲ ἑπτὰ σοφοὶ, σκεπτικοί εἰσιν. οἷον τὸ μηδὲν ἄγαν, καὶ τὰ λοιπά. ἀλλὰ καὶ ἀρχίλοχος, καὶ εὐριπίδης. ἐν οἷς ἀρχίλοχός φησι. τοῖς ἀνθρώποις νοῦς γίνεται θνητοῖς. ὃ κατέχει Ζεὺς ἐπ' ἦμαρ ἄγῃ. καὶ εὐριπίδης, τί δῆτα τοὺς θαλασσίους βροτοὺς φρονεῖν λέγουσι. σοῦ γὰρ ἐξηρτήμεθα θρώσκω τε τοιῶδ', ἃ δὴ τυγχάνεις θέλων. πυῤῥώνιος δὲ, ὄνομα κύριον.

A

B

C

D

NOTAE.

Τί δῆτα.] Sic istos versus lego,

Τί δῆτα τοὺς βροτοὺς θαλασσίους φρονεῖν
Λέγουσι; σοῦ γὰρ πάντες ἐξηρτήμεθα,
Δρῶμέν τε τοιῶδ' ἃ δὴ τυγχάνεις θέλων.

Πύρωσον. Renes meos incende. Pro, inflamma, vel vre.

Πύῤῥωνος. *Genitiuus à recto* Πύῤῥων. *Pyrrhon.* Nomen proprium.

Πῦρ παλάμῃ. Ignem palma *fensit.* Qui celeriter aliquid animaduertit, *ac intelligit*, & qui palma-molitur igni pares *res. Vel, qui res aliquas vt ignis tractat. Erasm ad. Chil. 2. Cent. 10. col. 612. ad. 82.*

Πυρπολεῖται. Incenditur. Inflammatur. Igne-comburitur.

Πυρσεύω. Ignem-accendit. *Igne sublato signum dat à specula. Prælucet. Facem-præfert.* Et πυρσεύω σοι τ. σ. Tanquã accensa face tibi salutem ostendo, & *facem* accendo, *qua tibi salutem demonstro*, & de-superiore-loco quod pulcherrimum *est* ostendo. *Hoc autem est* quasi quædã fax-accensa, & per-faces-accensas-significatio de-superiore-loco demonstrans salutem, *vel, salutis parandæ rationem*, ad portum, & stationem propere antibus. Et φρυκτωρία quidem, est ipse *per faces accensas, ac in altum sublatas*, demonstrandi actus. πυρσὸς verò, & φρυκτὸς, *est ipsa fax accensa, qua rem aliquam eminus alicui noctu præcipuè monstramus, & significamus.* Et φρυκτωρύμενον. Et illud ipsum, quod facibus accensis, & in altum sublatis ostenditur. Qui verò *sic aliquid aliquibus* ostendit, & operatur, *& in hac actione versatur, & occupatur*, φρυκτωρὸς appellatur, *quòd faces custodiat, accendat, & in altum significationis dandæ causa tollat. Mag. Etymol col.* 801. l. 23.

Πύρωσον τοὺς νεφρούς μου, αἰτητ. τοῦ φλέξον, ἢ καῦσον.

Πύῤῥωνος. ὄνομα κύριον.

Πῦρ παλάμη. ὁ ταχέως τι διανοούμενος. καὶ παλαμῶμενος ἴσα πυρί.

Πυρπολεῖται. καίεται. ἐμπυρεύεται.

Πυρσεύει. πῦρ ἐξάπτει, καὶ πυρσεύω σοι ἢ σωτηρίαν, αἰτητ. ἢ σκαίνω, καὶ ἀνάγω, ἢ ἄνωθεν δείκνυμι τὸ κάλλιστον. οἷά τις πυρσὸς, καὶ φρυκτωρία ἄνωθεν δεῖ δείκνυσα τὸ σῶσον τοῖς εἰς λιμένα, ἢ ὅρμον ἐπειγομένοις. καὶ φρυκτωρία μέν ἐστιν, αὐτὸ ἡ τῦ δείκνυσθαι ἐνέργεια. πυρσὸς δὲ, καὶ φρυκτὸς, ἢ φρυκτωρούμενον, αὐτὸ τὸ δεικνύμενον. ὁ δὲ δεικνύς, καὶ ἐνεργῶν, φρυκτωρός. τὸ δὲ

E

F

Α ῥῆμα, φρυκτωρεῖ. ἀφ' οὗ ἡ μετοχὴ φρυκτωρέων.

care. Hinc participium φρυκτωρῶν facibus-accensis-aliquid-significans. *Quibus de rebus consule nostrum Graecolatinum Thucyd. Indicem in* φρυκτοί, *&* φρυκτωρῶν.

Πυρσεύσασαν. φλέξασαν.

Πυρσεύσουσαν Illam, quæ facibus accensis vsſit. Illam, quæ combuſſit.

Πυρσοί λαμπάδες. πυρκαϊαί, λαμπτῆρες. φρυκτωρίαι.

Πυρσοί Lampades. Pyræ. Lignorum-ſtrues-accenſæ. Faces-accenſæ-ac-lucentes. Significationes rerum aliquarum, quæ facibus accenſis, & in altum ſublatis ſignificantur.

Πυρσουρίδας. ὅτι πυρσεὺς ὁ μακεδών, κατὰ
Β πᾶσαν τὴν μακεδονίαν κατασκευάσιμος πυρσουρίδας, ἀφ' τούτων ὀξέως ἐμάνθανε τὰ πανταχῆ γινόμενα. οὕτως οἱ νῦν φασὶ οἱ τὴν βαρβάρων ἔφοδον προσημαίνοντες.

Πυρσουρίδας. Faces-accenſas. Pyras. Perſeus Macedo per totam Macedoniam paratis facibus-accenſis, *vel*, *pyris*, per has celeriter cognoſcebat, ea, quæ vbique gerebantur. Sic *autem vocantur* nunc illæ faces accenſæ, ac lucentes, *vel*, *laternæ*, *quæ candelas*, *aut faces accenſas*, *ac lucentes habent*, quæ Barbarorum inteſtum-aduentum præ-ſignificant, *ac eminus indicant*.

Πυρφόρος. πῦρ φέρων. πυρφόρους δὲ ἔλεγον, τοὺς ἱερέας. τοὺς δηβαΐους πῦρ ἀνάπτοντας. ἐν τοῖς οὖν πολεμίοις, εἰώθασι τῶν ἱερέων οἱ νενικηκότες φείδεσθαι. ἐπὶ δὲ τῶν παντελῶς ἡττημένων, καὶ συμπεπτωκότων ἐν τῇ πολέμῳ
C εἰώθασιν ὑπερβολὴ χρῆσθαι οὕτω λέγοντες, ὅτι οὕτως ἀπώλοντο, ὥστε οὐδὲ πυρφόρος. ταυτὸν δὲ εἰπεῖν, οὐδὲ ἱερεὺς ὑπελείφθη τῷ στρατῷ.

Πυρφόρος Ignifer. Ignem-ferens. Igniferos autem vocabant ipſos ſacerdotes, qui ignem in aris accendebant. In bellis verò victores ſacerdotibus parcere ſolent. De illis verò, qui in bello prorſus victi, ac obtriti ſunt, ſuperlatione vtentes *i. per amplificationem* ita loqui ſolent, eos ita internectione perijſſe, vt ne ignifer quidem relictus-fuerit, *qui ſuperfuerit*, *ac euaſerit*. Idem autem eſt, ac ſi diceres, ne ſacerdotem quidem exercitui reliquum-eſſe-factum.

NOTAE.

Πολεμίοις.] Lego πολίοις. Et pro ἐπεὶ δὲ τῶν, lego ἐπὶ δὲ τῶν. Et, οὐδὲ πυρφόρος ὑπελείφθη. Eraſm. ad. Chi. 1. Cent. 10. col. 333. ad. 26. Ne ignifer quidem reliquus eſt factus.

Πυρφόρος. ᾧ ἐχρήσατο πεισίστρατος ὁ τῶν ῥοδίων ναύαρχος. καὶ δὲ κημός. ἐξ ἑκατέρου δὲ τοῦ μέρους τῆς πρῴρας, ἄγκυραι δύο παρέκειντο
D πρὸς τὸ ὑπὸ τοὺς ὑπερεῖσαι τῷ τοίχῳ. εἰς ἃς ἐνηρμόζοντο κοντοὶ προτείναντες τοῖς κύμασιν εἰς θάλασσαν. ὑπὲρ δὲ τοῦτων ἄκρον ὁ κημὸς ἀλύσῳ σιδηρᾷ πρόσαρτητο πλήρης πυρός. ὥστε κατὰ τὰς ἐμβολὰς, καὶ παρεμβολὰς εἰς μὲν τὸ πολεμίαν ναῦν ἐπαράττεσθαι πῦρ. ὑπὸ δὲ τῆς οἰκείας πολὺ ἀφεστάναι τόπον, διὰ τὸ ἔγκλισιν.

Πυρφόρος κημός. Ignifer cadus, quo Piſiſtratus Rhodiorum Nauarchus eſt vſus. Ab vtraque verò proræ parte ancoræ binæ iuxta interiorem parietum ſuperficiem erant collocatæ, quibus inſerebantur conti protenti in fluctus maris. In horum verò faſtigio cadus ferrea catena ſuſpenſus erat, plenus ignis, vt in impreſſionibus, & aggreſſionibus in hoſtilem quidem nauem ignis excuteretur, *ac immitteretur*. à ſua verò, longo diſtaret interuallo, propter inclinationem.

Πύσει ἥμερος.

—Σοὶ δὲ ὀστέα πύσει ἄρουρα.

Κειμένῳ ἐν ἀρόῃ.

Πύσει. Putrefaciet. *à* πύθω. Homerus.

—*Tua verò oſſa putrefaciet terra*
In agro Troiano.

E Σημειωτέον ὅτι τὴν ὑπὸ ξένης πολιτῶν, ἀπεκομίζετο τὰ ὀστᾶ εἰς τὰς πατρίδας.

Notandum, eorum, qui in peregrino *ſolo* moriebantur, oſſa in patriam reportari ſolita.

Πύσμα ἐρώτημα. διαφέρει δὲ πύσμα. ἐρώτημα. καὶ ἀξίωμα. ζήτει ἐν τῷ ἀξίωμα.

Πύσμα Interrogatio. Differunt tamen πύσμα, ἐρώτημα, & ἀξίωμα. Quære in voce ἀξίωμα.

Πύσματα. ὅτι τὰς ἐρωτήσεις, ταῖς τί ὅτι προκείμενον ἐξετάζουσας, πύσματα ἔθος λέγειν τοῖς νεωτέροις. οἷον τί ὅτιν ἄνθρωπος. διαλεκτικὴ δὲ πρότασις ὅτι, ᾗ πρὸς ἣν ὁ ἐρωτώμενος δύναται κατακρίνασθαι ναὶ, ἢ οὔ.

Illas interrogationes, quæ inquirunt quidnam ſit illud, quod eſt propoſitum, recentiores pyſmata vocare ſolent. Vt, Quid eſt homo? Dialectica verò propoſitio eſt, ad quam ille, qui interrogaretur, reſpondere poteſt, Sic, vel Non.

Πύσεις. ἐρωτήσεις. πάσης ἐρωτύσεως, ἢ πύσεως, ὁ χρησμὸς ἀπέτρεπε αὐτούς. πύσις καὶ φήμη.

Πύσεις. Interrogationes. Vt, Ab omni interrogatione, & percontatione, *vel*, *fiſcitatione* oraculum ipſos deterrebat. πύσις etiam *dicitur* ipſa fama, *vel*, *rumor de re aliqua ſparſus. Vt in illis duobus ſenariis*,

Πύσιν κατ' ἐθλὴν ὕδατος παιωνίου,

Famam propter bonam aquæ paeoniæ, vim medicam habentis, anus quædam

Ἦλθεν πόθ' ἑρπύζουσα σὺν δρυὸς ξύλῳ.

Venit olim ſerpens cum quercus ligno. i. querno baculo greſſum firmans. *Et*

Cùm cognouisset suum fratrem aduentare, per famam eius infectæ expeditionis *aduersus se suscepta. Et* κατὰ πύσιν. Per famam *ac rumorem aliqua de re sparsum, aut per* Interrogationem. Μαθὼν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ τὴν τῆς ἐξηρτείας αὐτοῦ πύσιν προσιόντα, καὶ φήμην, ἢ ἐρώτησιν. A

Πυταχίδη. Pytacide. N.L. *Videtur vocatium à* Πυθαχίδης. *Pytacides. Patronymici speciem habet, vt à* Πυθοκὶς *deriuatum dicas.* Πυταχίδη.

Πυτίζω. *Sputo-rigo. Conspuo. Spuo. Vel* Offendo. N.L. Πυτίζω. πταίω.

Πυτιναῖα. *Ex viminibus, quibus vasa vinaria religantur, confecta.* πύλινα *enim vas vinarium, vnde* πυτινοπόλος, *qui vitilibus, siue viminibus dolia religat, quem vitlorem Budæus vocat. Gallicè, Relieur de tonneaux. Tonnelier. Iam verò* πυτιναῖα *videtur accipiendum pro, ex-viminibus confecta. Aristophanes in Auibus. p. 399. v. 10. & 19. Schol. anuot. 8.* B

Quia Dijtrephes profectò ex-viminibus-confectas solùm habens alas, Ὡς διίτρεφὴς γε πυτιναῖα μόνον ἔχων πτερά,

Electus-est Phylarchus, & creatus Tribus-præfectus. vel, Tribunus. Ἡρέθη φύλαρχος.

Et rursus. *Aristoph. in iisdem Auibus pag. 422. v. 26. & 27.* Καὶ αὖθις. διίτρεφὴς ἀνεπτέρωκεν. δεῖ γὰρ ἀναπεπειθόντων ἐπί τι πρᾶγμα.

Dijtrephes alis-instruxit. *Alis-volare fecit. Hoc autem dicitur* de illis, qui *aliquem* ad rem aliquam *faciendam*, verbis-impellan, *& animum ei addunt, ac in bonam spem erigunt, vt eum quodammodo iam alis instructum volare faciant. Sic enim ibi,*

Vehementérque meum filium *adolescentulum Diitrephes* Δεινῶς γέ δή τι τὸ μειρακίων ὁ διίτρεφής. C

Dicendo, verbis *impulit* ad artis equestris studium ita, *vt equos-agitet.* i. rei equestri det operam. Μου λέγων ἀνεπτέρωκεν, ὥσθ' ἱππηλατεῖν.

Diitrephes iste dives erat, & qui poterat equos-alere. Cum *autem* antè victor-esset, *qui dolia vitilibus religabat, postea* factus-est Tribunus, qui cùm feliciter-tẽgessisset, *& Hipparchus. i. Equitum-præfectus, vel, Equitum-magister creatus fuisset*, aliis etiã suasit, *vt rei equestri darent operã, & ad equitũ magisterii adspirarent*, & Hipparchi essent. *i. equitum-præfecti, vel, Equitũ-magistri fierent.* Ὁ διίτρεφὴς οὗτος πλούσιος ἦν, καὶ δυνάμενος ἱπποτροφεῖν. θεάτερον πυτινοπλοκῶν, γέγονε φύλαρχος. ὃς δυτυχήσας, συνεβούλευσε τ ἄλλοις ἱππαρχεῖν.

Πύλινον. Textum ex viminibus *confectum*, quæ Diotrephes ille recens-dictus texebat. Et alibi dixit Diitrephes ex-viminibus-contextas habens alas. *Vide præcedentia.* πύλινον igitur *est id*, quod apud nos *recentiores Græcos* vocatur ἐλάσκιον. *Italicè, fiasco. Gallicè, fiascon, vel bouteille. Latinè, lagena. alias verò significat dolium, siue vas vinarium.* Πύλινον. πλῆγμα ἀπὸ θαλῶν, ἅπερ διίτρεφὴς ὁ νεόπλουτος ἔπλεκε. τ ἀλλαχοῦ φησὶ διίτρεφὴς πυτιναῖα ἔχων πτερά. πυτίνη δέ, ὅπερ παρ ἡμῖν λέγεται φλασκίον. D

PRINCIPIVM LITERAE P.

P. CVM A.

Π Α. Pro δή. Ita Plato. *Vtique. Enclitica particula, & adiectiua syllabica.*

Ῥαβδίζω. Accusatiuo. Virgis-cædo. *Paulus ad Corinth epist. 2. cap. 11. v. 25.* Ῥάβδος. *Virga. Baculus. Vnde senarius ad somniorum coniecturas, ac interpretationem pertinens.*

Confractus baculus non bonum affert finem. i. Si quis somniet, baculum, quem gestabat, & quo nitebatur, esse fractum, hoc infelicem rerum euentum ei portendit. Κλασθῆσα ῥάβδος, οὐ καλὸν φέρει πέρας. F

Ῥαβδοῦχοι. Baculigeri. Virgiferi. Lictores. In Thymele quidam virgiferi *vel, Lictores* erant ad spectatorum modestiam *curandam, & conseruandam.* Vel, Baculigeri *vocabantur* certaminis Iudices, quos Aesymnetas dicunt. Aristophanes *in Pace. p. 461. v. 12. & p. 462. v. 1.* Oportebat profectò lictores *illum* verberare, si quis comicus-poeta Se-ipsum laudaret apud

theatrum

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ρ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ Ρ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α. E

Ρ Α. ἀντὶ τ δή. οὕτω πλάτων.

Ῥαβδίζω. αἰτιατικῇ.

Κλασθῆσα ῥάβδος, οὐ καλὸν φέρει πέρας.

Ῥαβδοῦχοι. ἦσαν δέ τινες τῆς θυμέλης ῥαβδοφόροι τινές, πρὸς δυταξίαν τῆς θεατῆς, ἢ ῥαβδοῦχοι, οἱ κριταὶ τ ἀγῶνος. οὓς αἰσυμνήτας λέγουσιν. ἀριστοφάνης. ἐχρῆν μὲν δέ τι τοιοῦτον τι ῥαβδοῦχους, εἴ τις κωμῳδοποιητὴς αὐτὸν ἐπαινεῖ πρὸς

A διὰ ξοί· ὧδε βάς. πολύβιος. παρὼν ῥάβδουχος ὧδε ἀπὸ τοῦ στρατηγοῦ καλῶν τὸν βασιλέα.

theatrum progressus cum anapæstis. Polybius. Aderat lictor ab Imperatore *missus*, qui Regem vocabat.

NOTÆ

Ἐχῶν μόνῃ.] Sic apud Aristophan. in Pace. pag. 461. ver. 22. & pag. 462. v. 1. Schol. annot. 14. & seq. pag. annot. 1.

Χρὴν μὲν πάντ' τοὺς ῥαβδούχους, εἴπερ κωμῳδοποιός.
Αὐτὸν ἐπάγειν ἀρὸς τὸ θέατρον πομπὰς ἐν τοῖς ἀναπαίστοις.

Ῥάβεννα. ὄνομα πόλεως.

Ῥάβεννα. Rauenna. Nomen vrbis.

B Ῥαβί. ὄνομα ἑβραϊκὸν, καὶ ῥαβεὶ, ὁμοίως.

Ῥαβί. L. Ῥαββί. vt apud Matt. cap. 23. v. 7. & 8. Rabbi. i. Magister. Nomen Hebraicum. Et ῥαββεῖ, eodem modo sumitur, pro magistro, præceptore, doctore. Sic apud Ioannem cap. 20. v. 16.

Ῥαβάσας. διπλάσιας.

Ῥαβάσας. L. ῥαβάσας, pro ῥαβάσας. Qui-flexit. Qui-inflexit. Qui-incuruauit. *Vide* Ῥαβὰς *in Lex. vnde* ῥαβδίον. ὃ *fit* ῥαβδάσιον.

Ῥαγδαῖος. ταχὺς, ἢ σφοδρός.

Ῥαγδαῖος. Celer. Velox. Vel vehemens, *ac impetuosus. Aristot. Meteor. lib. 1. p. 248. K. per syncopen formatum* ex ῥαγαδαῖος, *quod à* ῥαγὰς, ῥαγάδος. i. *fissura, ruptura, quod à* ῥήγνυμι. *rumpo, frango, findo. cuius aor. 2. act.* ἔρρωγον. &c.

Ῥαγδαίους. κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῶν ὄμβρων. τοὺς κεκινημένους, καὶ σφοδροὺς, καὶ βιαίους. αἰτιᾶται Φάνης ἀγρίοις.

Ῥαγδαίους. Per translationem *ductam* ab imbribus, *significat* concitatos, & vehementes, & violentos, *ac impetuosos*. Antiphanes *in* Agrestibus.

C Ῥαγδαῖος, ἄμαχος, πρᾶγμα μεῖζον, ἢ δικαίως. διφίλος πολυπραγμονι.

Impetuosus, inuictus, res maior, quàm putas. Diphilus Polypragmone.

Τί ποτ' ἐστὶν, ὡς ῥαγδαῖος ἐξελήλυθεν.

Quidnam est? quàm impetuosus exiit

Ἔστι καὶ ἐν πρυτάνεσι τηλεκλείδου τὸ ὄνομα καὶ ἐν Δαιταλεῦσιν ἀριστοφάνης.

Est & in Prytanibus Telecliдæ hoc nomen. N. L. & in Dætalensibus Aristophanis.

Ῥαγὴς, κοπτὸς. ῥαγῆτος ἡ τῆ κάλῳ, ἔμφυτο τὸ λεῖφανον ἐνεῖσαι τὸ τῆς δίρκης.

Ῥαγὴς. Rupto. Fracto. Secto. Vt, Fune autem rupto illæ Dirces reliquiæ illic manserunt.

Ῥαγολόγος. ὁ ἐχῖνος. ἐν δὲ τῷ ἀμμᾶτι. ῥαγολόγον, γλυκερῶν σίνεσθαι θυλοπίδων.

Ῥαγολόγος. Vuilegus. Vuas-legens. Vuarum-collector. *Epigr. lib. 6. p. 418. epigr. 39. v. 2.* Echinus. Erinaceus. Vuilegum, dulcium vastatorem arcarum-in-quibus-insolantur-vuæ. *Vide & epigr. 40. v. 1. & 2. vbi præcedentis est interpretatio. Alij* θυλόπιδον *per ι. scribunt.*

D Ῥαγῶσαι. τμηθῆναι. καὶ ῥαγήσεται φανήσεται τὸ φῶς σου, ἀντὶ τοῦ τμηθήσεται.

Ῥαγῶσαι. Rumpere. Frangere. Secare. Et ῥαγήσεται, &c. Tua matutina lux rumpetur. Pro, Secabitur, *abrumpetur, à te resecabitur.*

Ῥαδαμάνθυος κρίσις. δίκη ἢ δι' ὅρκου μάρτυς συμφόρων.

Ῥαδαμάνθυος. κρίσις. Rhadamanti iudicium. De iis, quibus ob iusticiam testimonium-dicitur. *Vel, quorum testata est iusticia. Er. ad. Chil. 1. Cent. 9. col. 582. ad. 30. Rhadamantheum iudicium.*

Ῥαδαμάνθυος ὅρκος. ὁ κατὰ χιλιὰς, ἢ κυνὸς, ἢ πλατάνου, ἢ κριοῦ, ἢ πινὸς ἄλλου τοιούτου.

Ῥαδαμάνθυος. ὅρκος. *Er. ad. Chil. 1. Cent. 9. col. 582. ad. 31.* Rhadamanthi iusiurandum. *Hoc autem fiebat* per anserem, vel canem, vel platanum, vel arietem, vel *per a-*

E liquid aliud huiusmodi. *De quibusdam, qui huiusmodi iureiurando vtebantur, dictum est in his senariis,*

Οἷς ἰῶ μέγιστος ὅρκος ἅπασιν λόγῳ κύων.

Quibus erat maximum iusiurandum in *omni oratione, canis.*

Ἔπειτα χηνὸς θεοὺς ἢ σιγᾶν.

Deinde anser. Deos enim, Deorúmque nomen in suis negotiis humanis *tacere* volebant, ne Deorum nomen temere viderentur vsurpare.

Κρατῖνος χείρωσι. ἔστι δὲ καὶ οἱ σωκράτους ὅρκοι. σημεῖον τοῦτο τοῦ ὅρκου, ὃ καὶ νυὸ διαχωλεύζει. πολλοὶ γὰρ θεοὺς λάχανα ὀμνύουσι, δι' ὀρχίαν δεισιδαιμονίαν.

Cratinus Chironibus. Huiusmodi autem *erat* & Socratis iusiurandum. Hoc *autem erat hominis* εὐόρκου. i. religiosi, *quique* signum, quod nunc etiam apud-nos-est-familiare. Multi enim per olera iurant, *suam* iusiurandi-religionem, *ac pietatem* demonstrantes.

F NOTÆ

Πρὸς λάχανα.] Mallem, πρὸς λαχαίνων. vel κατὰ λαχ.

Ῥάδαμνος. βλαστὸς ξυφεὼς, ἢ πλάδος. ῥάδαμνός ἐστιν, ὁ τοῖς φύλλοις κομῶν ἀκρέμων τοῦ δένδρου. καὶ σκιὰ ἐκπλῶν. ὧδε τὸ ῥαδίως δα-

Ῥάδαμνος. Germen delicatum. Vel ramus. ῥάδαμνος, est arboris ramus foliis cõmans, & vmbram faciens. *Sic autem dictus*, quòd facilè dometur ab æstu,

vel alia causa, vt potè tener, & prominens.

Ῥᾶδλιώς. Rhadenus. A quodam loco *sic dictus, aliquis.*

Ῥᾳδίστερον. Facilius. Et ῥᾳδιστέρα *g. f. facilior em.* Polybius. Sed accidit, vt Asdrubæ in Italiam aduentus longè facilior, & compendiosior esset.

Ῥᾰδινή. Facilis. Infirma. Tenuis. Vt, Hominis caput insolatum, & *soli ardore duratum, est* robustum, infirmum verò, quod in vmbra nutritum est. Et in epigrammate.

O pedem, ô tibiam, ô infirmam ceruicem!

Et rursus.

Infirma Melite longæ in senectutis limine
Illam à iuuentute datam *non deposuit gratiam.*

Et rursus Epigr. lib. 2. p. 16. epigr. 406. cicada de se dicit,

Non amplius igitur latis foliis prædita sub platanicie rami tecta, ac *inuoluta*
Delectabor, ex infirmis vocem emittens alis.

Ῥᾴδιον. Facile. Et ῥᾳδίως. facilè. celeriter. Vt,

Non enim facilè ad *illam mulierem attendebam,* mentem aduertebam.

Ῥᾳδιουργεῖν. Seducere. Decipere. Fallere.

Ῥᾳδιουργός. Falsa scribens. Et simpliciter, maleficus *ita vocatur, & qui facilis est ad quoduis facinus audendum.* Et ῥᾳδιουργία, L *à* εὐεπιτηδειότης, in omni *re* contemptio, *& negligentia,* & opportunitas, *qua arrepta, rem facilè facimus,* & audacia, *qua quis facilè fertur ad quoduis facinus faciendum.* Xenophon verò vius est hac voce etiam pro facilitate. Polybius verò de verna proditore dicit. Quid causæ tandem est, quòd iisdem *modis,* & ab iisdem *hominibus* omnes decepti, amentiæ finem facere, *& ab ea recedere* non possumus? Hoc enim improbitatis genus à multis sæpe iam est vsurpatum. Et hoc quidem apud alios vigere, fortasse non *est* mirandum. Apud illos verò, apud quos talis improbitatis fons existit, *hoc verò vehementer est* mirandum. Et rursus. Iniuria priuata nihil differt à publicis, nisi numero, & magnitudine rerum, quæ *mortalibus* accidunt. Nam priuatim quoque nebulonum, & furum natio, hac ratione præcipuè labitur, quòd alij aliis non præstent ea, quæ iusta sunt, & denique, *vt omnia paucis complectar, homines tales grauissimè peccant,* propter mutuam in pactis, & conuentis non seruatis leuitatem, & inconstantiam, qua se mutuò lædunt.

Ῥᾴδιον. ὀλιγανδρές. καὶ ῥᾳδίως, ὀλιγανδρῶς. ταχέως.
Οὐ γὰρ ῥᾳδίως τὴν γυναικὶ προσεῖχον.

Ῥᾳδιουργεῖν. ἀπατᾶν.

Ῥᾳδιουργός. πλαστογράφος. καὶ ὁ κακοῦργος ἁπλῶς. καὶ ῥᾳδιουργία, ἡ εὐέτεια ὀλιγωρία. καὶ εὐχέρεια, θρασύτης. Ξενοφῶν δὲ καὶ ἐπὶ ἀκολασίας ἐχρήσατο τῇ λέξει. πολύβιος δέ φησι δεῖ εἰκοσμεῖσθαι προσδόκιμον. τί δὲ ποτ' ὄφελον, ὅτι τοῖς αὐτοῖς, καὶ δι' ἃ τὴν αὐτὴν ἀπατώμενοι πάντες, οὐ δυνάμεθα λῆξαι ἀνοίας; τοῦτο γὰρ τὸ ἦθος τῆς ῥᾳδιουργίας, πολλάκις ὑπὸ πολλῶν ἤδη γέγονε. καὶ τὸ μὲν ὡδὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις διαχωρεῖν, ἴσως οὐ θαυμάσιον. τὸ δὲ παρ' οἷς ἡ πηγὴ τῆς τοιαύτης ὑπάρχει κακοηθείας γνωσθῆναι, θαυμαστόν καὶ οὐδὲν. εὐδὲν διαφέρει τὸ κατ' ἰδίαν ἀδίκημα τῆς κοινῶν, ἢ πλήθει, καὶ μεγέθει τῶν συμβαινόντων. καὶ γὰρ κατ' ἰδίαν τὸ τῶν ῥᾳδιουργῶν, καὶ κλεπτῶν φῦλον, τούτῳ μάλιστα τῷ ζῆσαι σφάλλεται, τῷ μὴ φυλάττειν ἀλλήλοις τὰ δίκαια, καὶ συλλήβδην τὰς εἰς αὐτοὺς ἀθεσίας.

Ῥαζεῖν, & ῥυζεῖν. Latrare. Hermippus Europa. Latrans omnes abrodam, *corrodam, ac deuorabo* digitos. Hinc verò *verbum hoc* translatum est etiam ad eos, qui exacerbantur, & sinistrè loquuntur. Cratinus Deliadibus.

Vt cum *silentio artis latrent*

Ῥαζεῖν. καὶ ῥυζεῖν, τὸ ὑλακτεῖν. ἕρμιππος δὲ ἐν τῇ ῥυζῶν ἅπαντας ἀποδόμαι τοὺς δακτύλους. ἀπὸ τούτου δ' ἐπὶ τοὺς πικραινομένους, καὶ σκολοχρουμένους μετῆλθε. κρατῖνος δηλιάσιν.

Ἵνα σιωπῇ τῆς τέχνης ῥαζῶσι τὸ.

Reliquum

NOTAE.

Οὐκ ἔτι δέ.] Sic epigram. lib. 3. pag. 265. epigr. 406. scribitur,
Οὐκ ἔτι δὲ ταυύφυλλον ὑπὸ πλάτης κλονιὸς ἐλιχθεὶς
Τέρψομι, τὸν ῥαδινῶν φθόγγον ἰεὶς στομάτων.

Ταῖς εἰς αὐτοὺς ἀθεσίαις.] Lego διὰ τὰς. Vossius verò, τὰς εἰς αὐτοὺς ἀθεσίας.

A Λοιπὸν χρόνον. *Reliquum tempus, &c.*

Καὶ ἐξῆς. ἤρατο πρὸς τὸν γλῶ. ὁ δὲ, σκιρτᾷ- *Et, Latrabat ad terram. Ille verò saltabat, &*
ζει, καὶ *pedebat.*

Πέπορδε.

ἤρατο verò est aor. 2. act. ab ἤρημαι. ις. ε. quod à ῥάζω. ὦ. de quo ante. vel est imperfecti à grauisono ῥάζω, vnde circunflexum ῥᾶζον. ω. Metri verò causa legendum videtur σκιρτίζει, καὶ pro, σκιρτίζει, quod à σκιρτίζω.

Ῥαθάμιγγες. ῥανίδες. ἢ ὁ ἀπὸ τῆς ἵππων κο- P'αθάμιγγες. Guttæ. Vel ex equis *agitatis excitatus*
νιορτός. οἱ δὲ, σταγόνας. *puluis.* Alij verò *dicunt sic appellari* guttas.

Ῥᾳθυμεῖν. οὐκ ὡς ἡμεῖς φαμὲν τὸ τοῖς ἀφρο- P'αθυμεῖν. Non *significat*, vt nos dicimus rebus-venereis operam-dare: sed simpliciter, ociari, & deli-
δισίοις σχολάζειν, ἀλλὰ ἁπλῶς τὸ ἀργεῖν, καὶ ciari, *deliciis indulgere.* Quòd facillima *quæque* animo
B τρυφᾶν. ὃ δὴ μάλιστα τῷ θυμῷ διδόναι. πο- demus. Polybius. Cùm omnes Publiũ beatum prædicarent, & hortarentur, vt quiesceret, quandoquidem bello finem imposuisset, respondit se ipsos beatos iudicare, quòd tales opiniones haberent.
λύβιος. πάντων δὲ αἰμονίζόντων πάλιον, ἢ
ὃ δὴ καλοιήτων ἀναπαύεσθαι, & ῥᾳθυμεῖν, ἐπεὶ
πάρας ὅπλα τέλος τῷ πολέμῳ, μακαρίζειν αὐ-
τοὺς ἔφη ὅτι τοιαύτας ἔχουσι τὰς διαλήψεις.

Ῥᾳθυμία. ἀμέλεια. P'αθυμία. Negligentia.

Ῥαιθώ. ὄνομα τόπου, ἢ ὄρους. ἐν Σινᾷ, καὶ ῥά- P'αιθώ. Rhaetho. Nomen loci, vel montis. Vt, In
ιθῷ. Sina, & Rhaetho.

Ῥαῖνός. ὁ ὁρμαίμβρος. P'αῖνός. Ruens. Qui. ruit. Qui fertur impetu.

Ῥαΐστας. ὑγιάστας. ῥᾴων ἔχων ἐκ τῆς νόσου. ῥαΐ- P'αΐστας. Qui conualuit. Qui ex morbo *se recepit, &*
C ζων δὲ τὸ κατάπαυσον. *melius habet. q. d. Qui facilius rem gerit.* ῥᾴζω enim *significat* compesco, sedo. *q. d. facilius reddo.*

Ῥακοσυρράπτα δή. τὰ ῥάκη συλλέγων. ῥάκια P'ακοσυρράπτα δή. *Vocatiuus est à recto in δή definente.* Lacerasvestes-consuens. Lacera vestimenta colligens. ῥάκια enim *sunt* dirupta, *laceráque* vestimenta. *Aristoph. in Ranis p. 164. v. 1. Schol. annot. 1.*
δὲ, τὰ διερρωγότα ἱμάτια.

Ῥάκος. τὸ τριβώνιον, & τὸ φορεσιπλοῦν. ὅτι P'ακος. Vestis detrita, vilis, pannosa, lacera. Et laruæ, quia ex pannosis, lacerisque vestibus componebatur. Aristophanes *in Ranis p. 146. v. 30. Scholi. anno. 8. &* 9. Tu enim excogitasti, *ac inuenisti* laruam ex pannosis, vilibus, lacerisque vestibus parari solitam. Datiuus *singularis*, τῷ ῥάκει. Pluraliter τοῖς ῥάκεσι.
ῥάκεσι κατεκολλᾶτο. ἀριστοφάνης. σὺ γὰρ τὸ ῥάκος
ἐξηῦρες. καὶ ἡ δοτικὴ, τῷ ῥάκει. καὶ πληθυντι-
κῶς, τοῖς ῥάκεσι.

D Ῥακόκης. ὄνομα κύριον. P'ακόκης. Rhacoces. Nomen proprium.

Ῥάμνος. ἀκανθώδες φυτὸν μέγιστον. πᾶσαν γὰρ P'άμνος. Rhamnus. Spinosa planta maxima. Scriptura verò peccatum omne vocat spinam, *quòd homines spinarum instar pungat, fauciet, cruentet.*
ἁμαρτίαν, ἄκανθαν καλεῖ ἡ γραφή.

Ῥάμνος. ὄνομα τῶν σοφῶν, καὶ ἐλλογίμων. ῥάμνος P'άμνος. Rhamnus. De sapientibus, clarisque *viris*
γὰρ δῆμος ἀττικῆς, ἐν ᾧ καὶ ἀντιφῶν ἤκμασε καὶ *hoc dicitur.* Rhamnus enim *erat* Atticæ municipium, in quo etiam Antiphon arte dicendi floruit. Quem multi volentes imitari, prouerbium vitæ reliquerunt, vt pulchri, *honesti, doctique viri* vocentur Rhamni. *Er. ad. Chil. 3. Cent. 5. col. 717. ad. 50. Rhamnusius.*
ῥητορικὸν. οἱ πολλοὶ μιμούμενοι θέλοντες πα-
ρομίαν ἔλιπον τῷ βίῳ, ὥστε τοὺς καλοὺς ῥάμ-
νους καλεῖν.

Ῥαμνουσία νέμεσις. αὕτη πρῶτον ἀφίδρυτο P'αμνουσία Νέμεσις. Rhamnusia Nemesis. Hæc primùm dedicata fuit Veneris specie *cultúq; facta* Quãobrem etiam mali ramum gestabat. Eam verò dedicauit Erechtheus, quòd esset ipsius mater, & vocaretur Nemesis, & in illo loco regnasset. Statuam verò Phidias fecit. Cuius inscriptionem concessit Agoracrito Pario, *Argiuo suo* amasio. Qui & Olympiæ, digito Iouis inscripsit, *Αὐτάρκης. i sua sorte contentus, nec alienis opibus indigens. Vel, Absolutus.* Hic autem Argiuus eius amasius erat formosus. Dicitur autem prouerbium Rhamnusius. de sapientibus, clarique *viris. Er. ad. Chil. 2. Cent. 6. col. 516. ad. 38. Adrastia Nemesis, & Rhamnusia Nemesis.*
E ἐν ἀφροδίτης χήματι. διὸ & κλάδον ἔχει μη-
λέας. ἱδρύσατο δὲ αὐτὴν ἐρεχθεὺς μήτηρ ἑαυτῆ
οὖσαν, ὀνομαζομένην Νέμεσιν, & βασιλεύσα-
σαν ἐν τῷ τόπῳ. τὸ δὲ ἄγαλμα φειδίας ἐποίη-
σεν. οὗ τὴν ἐπιγραφὴν ἐχαρίσατο ἀγοράκριτος
τῷ πατρίῳ ἐρωμένῳ. ὃς & ὀλυμπίασι δακτύλῳ
τὸν Διὸς ἐπέγραψεν, αὐτάρκης. καλὸς δὲ ἦν οὗ-
τος ἀργεῖος ἐρώμενος ὑπὸ λίγνων δὲ καὶ πα-
ροιμία ῥαμνούσιος, ὅτι τῶν σοφῶν, καὶ ἐλλογί-
μων.

F Ῥάμφος. ῥύγχος ὀρνίθων πρόσωπον. ῥάμφος, P'άμφος. Rostrum. Faciesauium. ῥάμφος, de auibus *propriè dicitur.* ῥύγχος, de porco, *siue de sue. Latini communi vocabulo vocant vtrumque* Rostrum.
ὅτι ὀρνέων. ῥύγχος, ὅτι χοίρου.

Ῥανίσιν. ἢ διὰ θείας ἡ ῥανίς. τῆ ῥανίδος. P'ανίσιν. Guttis. Rectus *casus singularis est* ῥανίς. ἡ. Gutta. *Aristoph. Acharnensibus. p. 168 v. 19* ῥανὶς βέβληκέ μ. *gutta percussit me.* Genitiuus, τῆς ῥανίδος. guttæ.

Ῥαντίζω. αἰτιατικῇ. ῥάνω. P'αντίζω. Accusatiuo. Aspergo.

Ῥαντόν. ποικίλον. P'αντόν. Aspersum. Variegatum.

Ῥᾶξ, ῥᾶγὸς, ὁ. Acinus. Acini. de vua *dicitur, & vuæ granum significat, in quo vinacea latent.* ῥᾶξ verò, ῥωγὸς *dicitur* de phalangio. *Mag. Etym. col. 705. l. 52.* Ῥᾶξ, *parvum est animal, vuæ grano simile. Est & scorpij genus, à* ῥήσσω, ῥήξω, ῥῆξ, *&* ῥᾶξ. *Consule & Eustath.* Et Ῥαγολόγος. vuilegus. vuarum grana legens, *& colligens;* ἐπιθετικῶς *epigram. lib. 6. pag. 418. epigr. 35. vocatur* echinus. *i. erinaceus terrestris. Vide totum locum, & eius interpretationem in epigr sequenti.* A

Ῥᾶξαι. Pro καταβαλεῖν. Deiicere. Prosternere. Sic Apollodorus.

Ῥᾶξαι. ἀντὶ τῦ καταβαλεῖν. οὕτως Ἀπολλόδωρος.

Ῥᾷον. Facilius. Facile. Et prouerbium. Faciliùs quàm fines superarunt Bœoti. De iis, qui fines & mensurâ transgrediuntur. Ὅεων enim, est ὅρος. i. finis, ad quem Bœotorum fines finiebantur. *N. L. fortasse,* ὄρειον γὰρ ἦν ὄρος, ᾗ ὅριον *i. quo monte fines Bœotorum continebantur, & terminabantur,* ὅρια *tamen pro* ὅριον. *i. fines, legitur & apud Xenoph. De Instit. Cyri. lib. 2. pag. 60. A. & 61. D. & apud Mat. cap. 19. v. 1.* περὶ τὰ ὅρια τῆς Ἰουδαίας. *ad Indææ fines, vel confinia.* Ῥᾷον. ἁπλοῦ. B

Ῥᾴων. Facilioris. Facilis.

Ῥᾴονος. εὐκόλου.

Ῥᾴων. Faciliùs. Facile. Et ῥᾴως, *eodem modo sumendum.*

Ῥᾴνες. εὐκόλως. Ἢ ῥᾴως, ὁμοίως.

Ῥᾴων τις τοὺς ὀδόντας ἀριθμήσει, ἢ τοὺς δακτύλους. ὅτι γερόντων.

Ῥᾴων. Facilis. Qui neminem lædit.

Ῥᾴων. εὐθυμότερος. Ἢ ἀπήμων.

Ῥαπίσαι. Maxillam explicata manu percutere. Alapas impingere. quod dicunt etiam ἐπὶ κόρρης παίειν, & καλὰ κόρρης παίειν. *Sic & Galli, Donner sur la ioue, frapper sur la ioue, soufflefer donner vn soufflet,* ῥαπίζειν *alias virgis, vel bacillis cædere. Mat. cap. 5. v. 39. & cap. 26. v. 67. & Marc. 14. v. 65. vnde verbale* τὸ ῥάπισμα. *virgæ-ictus. Ioan cap. 19. v. 3.* C

Ῥαπίσας τὴν γνάθον ἀπολῇ τῇ χειρὶ. ὅ λέγουσι καὶ ὅτι κόρρης.

Ῥαπὶς. Virga. Bacillus.

Ῥαπὶς. ῥάβδος.

Ῥάπτω. Accusatiuo. Suo.

Ῥάπτω. αἰτιατικῇ.

Ῥαρίας. Rharias. Ceres *ita vocatur.* Rharus enim habuit filium Celeum. Celeus verò, Triptolemum. Rharus autem Cererem errantem, & Proserpinam quærentem hospitio excepit. Pro tali autem beneficio Ceres nepotem Rhari, Triptolemum, docuit frumenti culturam. *L.* Δήμητρα. D

Ῥαρίας. ἡ δημήτηρ. ῥάρος γὰρ ἔσχεν υἱὸν κελεόν. κελεὸς δὲ, τριπτόλεμον. ὁ δὲ ῥάρος, πλανωμένην τὴν δήμητραν, καὶ ζητοῦσαν τὴν κόρην, ὑπεδέξατο ἐν τῷ οἴκῳ. ὑφ' ἧ τοιαύτης ἦν χάριτος ἡ δημήτηρ τὸ ἔκγονον ῥάρου τριπτόλεμον, ἐδίδαξε τὴν τῦ σίτου γεωργίαν.

Ῥάϊον. Infans.

Ῥάϊον. τὸ βρέφος.

Ῥαϊὸν. Robustum.

Ῥαϊὸν. ἰσχυρόν.

Ῥάϊον. Venter. Vnde ῥάϊον, infans *è ventre in lucem egressus.*

Ῥᾶϊον. ἡ γαστήρ. ἐξ ἧ ῥᾴδιον τὸ βρέφος.

Ῥᾷσα. Facillimè. Facilè. Vt, Polynicem *iussit* insepultum sini *relinqui*, quòd cùm facilè esset. *i. rem commodè gereret*, patriæ bellum intulisset.

Ῥᾷσα. ῥᾳδίως. εὐχερῶς. πολιωνίκην ἐᾶν ἀταφον, ὅτι ῥᾷσα ὢν, ὅλην τὴν πατρίδα ἐστράτωσε.

Ῥᾳστώνη. Facilitas. Quies. Ocium. Voluptas. Vt, Ille verò templi fabricationem suo ipsius ocio, & *voluptate* duxit antiquiorem, ideóque Senatus lauream coronam ipsi decreuit. E

Ῥᾳστώνησις. ὁ δὴ, τὴν κατασκευὴν τῦ νεὼ, πρεσβυτέραν τῆς ἑαυτῦ ῥᾳστωνήσεως ποιησάμενος, στέφανον ἐψηφίσατο ἡ βουλὴ δάφνης αὐτῷ.

N O T AE.

Ὁ δὴ, τὴν κατασκευὴν.] Est ἀναπόδοτον. Dicendum enim, τῷ δὴ τὴν κατασκευὴν τῦ νεὼ πρεσβυτέραν τῆς ἑαυτῦ ῥᾳστωνήσεως ποιησαμένῳ, στέφανον δάφνης ἡ βουλὴ ἐψηφίσατο.

Ῥᾳστώνη. Quies. Delectatio. Deliciæ. Facilitas. Animi-tranquillitas. Voluptas. Relaxatio. Ocium. Et ῥᾳστωνεῖν *hinc deductum. i. ocio, vel voluptatibus, & deliciis indulgere.* ῥᾳστώνη *verò, pro delicato vitæ genere sumitur, & pro ocio dictum est apud Dionem, Romanæ historiæ lib. 38. vbi sic loquitur,* ῥᾳστώνη, *&c. i. In ocio viuentes, & ab omnibus curis solutam, & delicatam vitam amplectentes, ac voluptatibus indulgentes.* F

Ῥαστώνη. ἀνάπαυσις. τέρψις. τρυφή. εὐκολία. ἁθυμία ἡδυπάθεια. χαυνότης. ἀργία. εἰρηται δὲ τὸ ῥᾳστωνεύειν ἐν τῇ λυδίωνος ῥωμαϊκῶν. ῥᾳστώνη ζῶνται, καὶ ἀνεμέμφον βίον ἀσπαζόμενοι.

Ῥαφανὶς. Radix. Rhaphanus. Ῥαφανίδα vocant Attici, quam nos rhaphanum vocamus. Contrà verò *dicunt* rhaphanum, quam nos cramben *appellamus.* Dicta verò est ῥαφανὶς ἀπὸ τῦ ῥ. φ. id est, facile ap-

Ῥαφανὶς. ῥαφανίδα, φασὶν Ἀττικοὶ, ἣν ἡμεῖς ῥάφανον καλοῦμεν. πάλιν δὲ ῥάφανον, ἣν ἡμεῖς κράμβην. εἰρηται δὲ ῥαφανὶς, ἀπὸ τὸ ῥᾳδίως

parere.

A φαίνιδας, λόγος γὰρ ὡς σπειρόμενοι, θᾶττον ἀνίασι. καὶ ραφανιδωθῆναι, καὶ πύρρα τιλθῆναι φησὶν ἀριστοφάνης ὅτι τῷ ἀσελγῶν. οὕτω γὰρ τοὺς ἁλόντας μοιχοὺς ἠκίζοντο. ραφανίδας λαμβάνοντες, καθίεσαν ὅπη τοὺς πρωκτοὺς τούτων. ἐ ωὸ πυρρὰ τίλλοντες αὐτοὺς, θερμὴν πύρραν ἐπέπαττον, βασάνους ἰσχνὰς ἐργαζόμενοι. καὶ ἄνθης.

parere. Opinio enim est, *rhaphanos*, quum seruntur, & eorum semen terræ mandatur, celeriter in altum surgere. *i. crescere. Aristoph. Pluto. p. 28. v. 14. Schol. annot. 8. vbi legitur* σπειρόμενοι θᾶττον ἀίουσιν. Et ῥαφανιδωθῆναι. i. rhaphanis in podicē iniectis puniri, & πύρρα πλθῆναι. i. euulsis pilis podicis, cinere *calido* aspergi, apud Aristophanem *in Nubibus p. 113. v. 10. Schol. annot. 2. vnde Suidas.* De impudicis *dicitur*. Sic enim mœchos *in adulterio* deprehensos fœdè tractabant. Rhaphanos capiebant, quos in eorum podices immittebant, & eos pilis euulsis nudabant, & calidos cineres aspergebant, eos abundè sic excruciantes. Et rursus *Aristoph in Nubibus pag.* 08. & 109. *Schol. annot.* 15. & *p.* 109. *Schol. annot.* 1.

B Οὐδὲ ἀνέλεσθαι δ' ἐσιτοῦντ' ἐξῆν κεφάλαιον τῆς ῥαφανίδος.

Οὐδ' ἂν ἄνηθον τῶν πρεσβυτέρων ἁδὺ σίλινον ἁρπάζειν,

Οὐδ' ὀψοφαγεῖν. οὐδὲ κιχλίζειν. οὐδ' ἔχειν τὼ πόδ' ἑναλλάξ.

Neque licebat adolescentibus *cœnantibus caput rhaphani,*

Nec anethum seniorum rapere, nec apium,

Nec opsonia vorare, nec turdos edere, nec tenere pedes impositos alterum alteri.

Κεφάλαιον ἡ ῥαφανίδος, τὸ πρὸς τὰ φύλλα ὅμοιόν πως καυλῶδες. οὐκ ἔτεμνον ἢ κατὰ κύκλον τὸ ῥαφανίδα. κιχλίζειν ἢ τὸ, κίχλας ἐσθίειν. οἱ δὲ, τὸ ἀτάκτως γελᾶν.

Vocat autem κεφάλαιον ῥαφανίδος, ipsum rhaphanī caput, illam scilicet partem foliis vicinam, quæ caulis speciem habet. Rhaphanum autem non in orbē, *non in orbes, aut in trochiscos, siue rotulas* secabant: *sed in longitudinem. In Scholiis contra, Non in longitudinem* secabant. *vt nunc fit: sed in orbem:* κιχλίζειν verò, significat κίχλας ἐσθίειν. i. turdos edere. Alij verò *dicunt hoc significare, cachinnari, & dissolutè, ac* immodestè ridere.

C

Ῥάφεια. ὄνομα πόλεως.

Ῥαφὶς. ἡ βελόνη, καὶ εἶδος ἰχθύος.

Ῥάφεια. Rhaphea. Nomen vrbis.

Ῥαφὶς. Acus. Acicula. Et piscis genus. Acus. *Athenæus lib. 7. p. 159. l. 31. & 32. & lib. 8. p. 177. l. 26. Eadem & Calín græcè vocatur in locis antè scriptis.*

Ῥαχθέντος. ῥαγέντος.

Ῥαχίαν. οἱ ἀττικοὶ, τὴν ἀκτὴν, καὶ τὸν τόπον αὐτὸν, ᾧ προσαράττει τὸ κῦμα. Θουκυδίδης οὕτως. οἱ δὲ ἴωνες, τὴν ἄμπωτιν, καὶ τὴν ἀναχώρησιν τῆς θαλάττης.

Ῥαχίας λαλίστερος. ὅτι παρὰ ὅσον τῇ ῥαχίᾳ συνεχῶς ὑπιβάλλονται τὰ κύματα, καὶ ψόφον ἀποτελεῖ.

Ῥαχίζειν τὸ διαιρεῖν τὰ νῶτα, καὶ μέρη τῆς ῥάχεως. ἤτοι δρακόπτειν, ὡς φησιν Εὐριπίδης.

Ῥαχίζειν. τὸ ἀλαζονεύεσθαι. καὶ ῥαχισὴς, ὁ ἀλαζών. Θεόπομπος Παμφίλῃ. Τούτων ἁπάντων ὁ ῥαχισὴς δημοφῶν.

D

E

Ῥαχίζων. σφάζων. δρακόπτων. σοφοκλῆς. κύκλῳ ῥαχίζων. ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸν τόπον τῆς ὑπαύλεως σφάζων. δηλοῖ τὸ τὴν μεσότητα, καὶ μεγάλην δρακοπὴν καὶ τὴν ῥάχιν γίνεσθαι. ἐκ μεταφορᾶς δὲ καὶ τοὺς μεγάλα κατορθοῦντας, ῥαχισὰς φαμέν.

Ῥαχίζων. Cædens. Dissecans. Sophocles *in Aiace. p.* 4. *v.* 56. In orbem, *circum-circa* iugulans, *cædens*. Pro, in omni stabuli loco *pecudes* cædens. *Sic autem est loquutus Poeta*, quia prima, magnáque *pecudum* dissectio per dorsi spinam fit. Per translationem verò, ῥαχισὰς etiam vocamus *homines* valde maleficos, *& perditissimos nebulones.*

NOTÆ.

Κατὰ τόπου.] Apud Soph. in Aiace. pag. 4. v. 56. in Schol. legitur, κατὰ πάντα τόπον. Et, τοὺς μεγάλα κατορθοῦντας, ῥαχισὰς φαμέν. Sed ῥαχισὴς, à ῥαχίζω, ῥαχιστὴς, à ῥάχις deducetur.

F

Ῥάχιαι. φραγμοί. ἢ δόμοι τῶν φραγμάτων. ἡρόδοτος.

Ῥάχιν. ὄφρυν. ἢ τὸ νοτιαῖον μέρος. ὁ καθὸς τὸ νῶτον. ἢ εὐθεῖα, ἢ ῥάχις, ῥαχέως, ῥάχει. ῥάχεα, ἄχρηστον. ῥάχῃ δὲ, ἐν χρήσει.

Ῥάχιαι Septa. Vel indigeo septis. Herodotus. *N. L. Vide Lex. in* Ῥαχία.

Ῥάχιν Lumbum. Vel dorsalem partem, dorsi canthum, *dorsi spinam*. Rectus *casus est* ὁ ῥάχις, *genitiuus*, τοῦ ῥάχεως, *datiuus*, τῷ ῥάχει, *& per contractionem*, ῥάχι. *Accusatiuus*, τὸν ῥάχεα, *sed hoc est* inusitatum, ῥάχιν verò, *est* in vsu.

NOTAE. A

Ὀφρῦν.] Legendum, ὀσφύν. ab ὀσφὺς, de quo Lexica. Et, τὴν καλὴν τῆ νώτου, vel fortasse, τὴν ἀκανθαν τῆ νώτου, spinam dorsi. Et, ῥάχιν δέ. Apud Aristophanem tamen in Lysistrata. pag. 548. v. 18. reperitur τὴν ῥάχιν, vt à recto ῥάχη. Sic enim vbi,

Ταυτὶ μὲν ἤδη τὴν ῥάχιν θλίβοντά μου πέπαυται.

Quare legeres apud Suidam, ῥάχιν.

Ῥ'άφαι. Suere. Consuere. Componere.

Ῥ'αψώδημα. q.d. Consutum-carmen. Mendacium.

Ῥ'αψῳδεῖν. Canere. Versibus-celebrare. Aristophanes.

Versibus-celebrare licebit pueris viros *fortes in bello.*

Et si quis ignauus fuerit, illis dicent, *vt minimè cœnent,* ob suam ignauiam *erubescentes,* vel, à cœna abstineant præ pudore.

Ῥ'αψῳδία. Nuga. Garrulitas. Verborum *multorum* coniunctio, *compositio, concinnatio.* Loquacitas. *Verborũ ad satietatem vsque q.d. profusio, vel effusio.* Et ῥαψῳδός. Sphinx consuens-carmina. *Carmina-componens, vel contexens.* Hoc autem verbum ῥαψῳδεῖν erat Homeri temporibus, vel post Homerum. *Tolle particulam αὖ post verbum ὦ.* In Schol. enim non extat, nec opus est ea. Sophocles *in Oedipo Tyranno. p.* 168. F.

Quomodo non, quum illa consutrix-carminum hîc erat canis,

Dicebas aliquod his ciuibus malorum *remedium?*

De Sphinge loquitur, *qua* ῥαψῳδὸς *vocatur, propter enigma carmine conscriptum ab ipsa, quod & apud Sophoclem in Oedipo Tyr. pag.* 146. *& apud Euripidem in Phœnissarum argumento legitur, cuius initium hoc est,* ἔστι δήπου ἀνὴρ ξένος, &c.

Ῥ'αψῳδοί. Rhapsodi *q.d. Cantores-carminum. Concinnatores-carminum. Item, Recitatores-carminum. Sic autem vocabantur illi, qui Homeri carmina in theatris recitabant.* Qui sic dicti sunt, quòd *lauri* ramos tenerent, *hæc Homeri carmina* recitantes. *L.* ῥάβδους. Ῥ'αψῳδῆται verò, est nugari, *garrire.* Vel simpliciter *munus aliquod* accipere, & sine vllo opere *aliquid passim* nuntiare, *& prædicare. N.L. fortasse pro* λαβῶν, *legendum* λαλῶν. *i. loqui. Sensus ergo, loqui, & versus ab aliquo compositos recitare, & nihil præterea præstare,*

Ῥάψαι. συνθεῖναι.

Ῥαψῴδημα. ψεῦσμα.

Ῥαψῳδεῖν. ᾄδειν. ἀφισοφαίης.

Ῥαψῳδεῖν ἔστι τοῖς παισὶν ἀνδρείοις τὰς ἀνδρείας B
ἐν τῷ πολέμῳ.

Κεῖτις δειλὸς γεγένηται, ἵνα μὴ δειπνῶσ' αἰσχυνόμενοι.

Ῥαψῳδία. φλυαρία. λόγων συναφή. ἀδολεσχία. ἡ ῥαψῳδὸς. ἡ σφίγξ. ἢ ῥάπτουσα τὰς ᾠδάς. τὸ ὄνομα τοῦ ῥαψῳδεῖν καθ' ὅμηρον, ἢ μεθ' ὅμηρον, ἢν αὐ. σοφοκλῆς.

Πῶς γὰρ οὔθ' ἡ ῥαψῳδὸς ἐνθάδ' ἦν κύων, C

Ἤιδας τί τοῖς δ' ἀστοῖσιν ἐκλυτήριον.

Περὶ τῆς σφιγγὸς φησί.

Ῥαψῳδοί. οἱ τὰ ὁμήρου ἔπη ἐν τοῖς θεάτροις ἀναγγέλλοντες. οἱ ἐκαλοῦντο οὕτως, ἐπεὶ ῥάδουχους ἔχοντες ἀπήγγελλον. ῥαψῳδῆσαι δέ D
ὅτι, τὸ φλυαρῆσαι, ἢ τὸ ἁπλῶς λαβεῖν, καὶ ἀναγγεῖλαι χωρὶς ἔργου τινός.

P. CVM AI. ΤΟ Ρ ΜΕΤΑ ΤΟΥ̃ ΑΙ.

Ῥ'αιβός. Distortus. *Obliquus. Peruersus. Qui pedibus est incuruis, & in se contractis. Cui crura sunt introrsum obtorta.* Et ῥαιβόκραν & κορωνη. *Epigr. lib. 6. p.* 441. in epigrãmate 141. *Ibi tamen legitur* ῥαιβόκρανον. Et incuruo-capite-præditam, *& ex-robusto-stipite-factam, vel, firmo-spiculo-munitam* clauam. Et ῥαιβοσκελὴς, pagurus *ita vocatur, quòd sit* obliquis, *incuruis, ac tortuosis* cruribus-præditus. *Pagurus verò genus est cancrorum.* Differunt autem βλαισὸς, & ῥαιβός. *Nam* hic quidem, ab ipsis genibus pedes *habet* peruersos. Ille verò, ipsa crura *peruersa.*

Ῥ'αιβός. διεστραμμένος. καὶ ῥαιβόκρανος κορύνη. ἐν ἐπιγράμματι. καὶ τὴν ῥαιβόκρανον ἐυσθενῆ ξυγὸν κορυναν. καὶ ῥαιβοσκελὴς, ὁ πάχουρος. διαφέρει δὲ βλαισὸς, καὶ ῥαιβός. ὁ μὲν, ἀπὸ τῶν γονάτων διεστραμμένος τοὺς πόδας. ὁ δὲ, αὐτὰς τὰς κνήμας. E

Ῥαιδιεύς. Rhædestus. Vrbs.

Ῥαιδιεύς. πόλις.

Ῥ'αίδιον. Rheda. Vehiculum. Vel currus. *F.* Ῥ'άδιον.

Ῥαίδιον. τὸ φορεῖον, ἢ τὸ ἅρμα.

Ῥ'αιδίων. Redarum. Vehiculorum. Curruum. *F.* Ῥ'αδίων.

Ῥαιδίων. ἁρμάτων.

Ῥ'αῖδος. Rhædus. Feræ nomen.

Ῥ'αῖδος. ὄνομα θηρίου.

Ῥ'αικάν. Flagellum. Scutica.

Ῥαικάν. ἡ μάστιξ. F

Ῥ'αῖκος. Rhæcus. Romanus. ῥάκος verò per ε simplex, zonam significat.

Ῥαῖκος. ὁ ἐσθιμὸς. ῥάκος δὲ, διὰ τοῦ ε ψιλοῦ, σημαίνει τὴν ζώνην.

Ῥ'αίκτωρ. Ῥαίκτορες. L. Ῥ'άκτωρ. Ῥ'άκτορος. Rector. Rectoris. Genus dignitatis.

Ῥαίκτωρ, ῥαίκτωρος, εἶδος ἀξιώματος.

Ῥ'αίνω. ὀ ανω. Accusatiuo. Rigo. Aspergo. Respergo.

Ῥαίνω. ῥαινῶ, αἰτιατικῇ.

Ῥ'αίν. Corrumpo.

Ῥαίω. φθείρω.

Ῥ'αι-

A Ῥαίωνος. ὄνομα κύριον.

Ῥαιστήρ. ἡ σφῦρα. ἀπὸ τοῦ ῥῶ, τὸ φθείρω, ἢ φθείρουσα τὰ ἐπιτιθέμενα. ἐκ διπλοῦ ι γράφεται.

Ἐκ πυρὸς ὁ ῥαιστήρ, καὶ ὁ καρκίνος ἦν πυράγρη.

Ἄγκεθ' ἡφαίστῳ δῶρα πολυκρήτιος.

Ῥαιστήρ. Rhæonis. Nomen proprium *genitiui casus, à recto* Ῥάιων. *Rhæon.*

Ῥαιστήρ. Malleus à ῥάω, *vnde* ῥάιω. corrumpo. Qui corrumpit imposita, *qui res sibi suppositas, ictibus tundens, corrumpit.* L. τὰ ἐπιτιθέμενα. In epigrammate 27. *lib.* 2. *Epig. pag.* 447.

Ex igne sublatus, ferreus *malleus, & carcinus, & forceps*, pro, forceps cancri speciem habens,

Dicata sunt Vulcano dona Polycratis.

Vide præcedens epigramma 170. v 4. *vbi forcipem vocat* δίχηλον καρκίνον πῦρος ἑτῶν. *bisulcum cancrum ignis venatorem quod res in ignem coniectas capiat, ac illinc extrahat. Ob ipsam verò brachiorum cancrinorum similitudinem forceps cancer vocatur.*

B Καὶ αὖθις.

Οὐδ' εἰ μὲ χρύσεον ἀπὸ ῥαιστῆρος ὄμηρον.

Σήσιν) φλογίαις ἐν διὸς ἀστροπαῖς.

Ῥαιφενδάριος. ἀξίωμα ῥωμαϊκὸν, ἤγουν ὁ ἀναφορεύς.

Et rursus.

Neque si me aureum à malleo fabrili sublatum *Homerus.*

Collocaret flammeis in Iouis fulguribus. L. Σῆσιν.

Ῥαιφενδάριος. L. Ῥαιφενδάριος. Referendarius. Dignitas Romana *Quinam autem dicerentur Referendarij, nominis causam, & eorum officium docet Hottomanus in suo Iuris Lexico.*

C ΤΟ Ρ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε, ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΙ. Ρ. CVM E. ET. EI.

Ῥέα ὄνομα θεᾶς.

Ῥεβέκκα. ὄνομα κύριον. ἡ μήτηρ Ἰακώβ.

Ῥεγιοναρχέω. ζήτει ἐν τῷ αὐγουστεῖον.

Ῥεγεῶνος.

D Ῥέγχουσι τοῦτο ποιοῦσιν οἱ βαθέως καθεύδοντες. οἱ δὲ, μὴ φροντίζοντες, κοιμῶνται.

Ῥέεθρον. ῥεῖθρον.

Ῥέζεσκον. ἔθυον τὸν.

Ῥέζειν θυσιάζειν. ποιεῖν. ἱερατεύειν. σκευάζειν.

Ῥέθος. σῶμα τὸ ἐρύθημα. μέλος, ἀπλάγχνον.

E Ἐν θαλάττῃς ξυφεῆς μαλακὸν ῥέθος, ἐν θαλάσσῃ κεῖται.

Τρίγληνον.

Ὤμπος. ψυχὴ δὲ ἐκ ῥεθέων πταμένη. Ἄϊδος δὲ βεβήκει.

Καὶ ῥεθομαλίδας. οἱ ξυφεροὶ τὴν σάρκα. λέγεται δὲ καὶ ὅλον τὸ σῶμα ῥέθος. καὶ πληθυντικῶς. τὰ ῥέθη.

F Ῥέκαυρον. παρὰ ῥωμαίοις, ἀποχῆς εἶδος.

Ῥέκος. ζώνη ζωστήρ.

Ῥέκτη ἀνδρὶ, τῷ ἀρίστῳ.

Ῥεκτόλια ἀναφορά.

Ῥέα. Rhea. Nomen Deæ.

Ῥεβέκκα. Rhebecca. Nomen proprium. Mater Iacobi.

Ῥεγιοναρχέω. Regionis-præfectum. Quære in voce Αὐγουστεῖον.

Ῥεγεῶν. Regionis. *Vocabulum Latinum, vt & præcedens, quod apud recentiores Græcos Latinæ vocis origine leuissime mutata seruatum est.*

Ῥέγχουσι Stertunt Hoc faciunt, qui profundè *somno profundo sopiti*, dormiunt. Qui verò non sunt solicitι, *nec vllis curarum fluctibus agitantur, illi* κοιμῶνται. i. dormiunt *nec ita stertunt. Sed hoc non semper verum.*

Ῥέεθρον. *Poet vnde per contract.* ῥεῖθρον. Fluentum. *Apud poetas passim legas.*

Ῥέζεσκον. *Poet. pro* ἔρρεζον, ἔρεζον. Faciebant.

Ῥέζειν. Sacrificare. *Rem sacram facere*, Facere. Sacerdotio fungi. Præparare. Parare.

Ῥέθος. Vultus. Rubor Membrum. *Qualilet corporis pars. Sed per quandam excellentiam ita vocatur ipsa facies* Viscera. *In epigrammate* 200. *lib.* 2. *Epigram. p.* 226.

Hic illius delicata molle membrum, hîc iacet

Trigonium, Dionysiacarum donarium Salmacidum.

Et Homerus *Iliados X. p.* 811. *v.* 6.

Anima verò ex membris volans, Plutonis in domos infernas *iuit.*

Et ῥεθομαλίδας. Delicatam carnem habentes. *Delicata cute praditi.* Dicitur enim & totum corpus ῥέθος, & pluraliter τὰ ῥέθη. membra.

Ῥέκαυρον. L. Ῥέκαυσον, *vel* Ῥέκαυσιν. Apud Romanos *est apochæ genus.* Recautum. Recautio, *qua fit, quum quis alteri vicissim cautionem dat de indemnitate, & cauet ne damnum accipiat. Apocha verò, est ea, qua vulgò Quittantia vocatur. q. d. Quiecantia, Gallicè Quittance, qua quis accepta pecunia, quæ ipsi debebatur, debitorem debito liberat, eúmque facit quietum, quòd nullam molestiam amplius ei facessat, quia debitam pecuniam ille persoluit.*

Ῥέκος. Zona. Cingulum.

Ῥέκτη ἀνδρὶ. Factori viro. Viro strenuo.

Ῥεκτόλια. Relatio. *N. L. At* Ῥεκτώρια. *Lat. vocabulum. Refloratus.*

Ῥεμβώδεως. Negligentis. Remissæ. Vt, ἀῤῥ, &c. Cũ enim obsidio esset remissa, Scopas quidem malè audiebat & valde carpebatur, *atque propter suam negligentiam, & socordiam vituperabatur.* Et rursus. Cùm autem ipsos inuenisset per lucum dissectos, *dispersos*, ἠ ῥεμβώδεις. *negligentes, remissos, remissas excubias agentes*, & inermes, eos interfecit.

Ῥεμβώδεως. Ἠμελημένης. τῆς γὰρ πολιορκίας ῥεμβώδεως ἠγωνιζήσης, ὁ μὲν σκόπας, ἠδόξει, καὶ διεβέβλητο τεατικῶς. Ϲ αὖθις. εὑρὼν δὲ αὐτοὺς διαβεβλημένους καῖ τὸ τέμενος, ἀόπλους, τούτους ἀπέκτεινε.

Ῥέμει. Tentat. Dolore-afficit. Putrefacit.

Ῥέμει. πειρᾷ. ἀδυνᾷ. σήπει.

Ῥέμος. Remus. Nomen proprium. *Romuli frater.*

Ῥέμος. ὄνομα κύριον.

Ῥέμφις. Rhemphis. Nomen proprium.

Ῥέμφις. ὄνομα κύριον.

Ῥέξαι. Fecisse. Egisse. Athenienses verò *sumunt hoc pro* θῦσαι. *sacrificasse.* Apud Epicharmum *significat* lædisse.

Ῥέξαι. ποιῆσαι. πρᾶξαι. Ἀθηναῖοι ἢ θῦσαι. ὡδὶ δ' ἐπιχάρμῳ, τὸ βλάψαι.

Ῥέπει. Repit. Vergit. Inclinat. Propendet. Propensus est.

Ῥέπει. κλίνει.

Ῥεῠθμωδῆσαι. Figuratum esse. Concretum esse. *Compositum, aptatum, aptum, concinnatum, concinnum, accommodatum esse.* ἀ Ῥυθμίω. ῶ *pro* Ῥυθμίζω, *quod* ἀ Ῥυθμίς, *ος.* ὁ. *de quo Lexica Diceretur alias.* ἐῤῥυθμῶδει.

Ῥεῠθμωδῆς. ποιητικῶς κεῖ).

Ῥεῠπωμένους. Poeticè positum est *pro* comm. ἐῤῥυπωμένους. Sordidatos. Sordidos. *Sic apud Homerum* ῥεῠπωμένα, *pro* ἐῤῥυπωμένα. Odyss Ζ. *p.* 68. Μ. *Vide Eustath. in* Ῥεῠπῶσι. *Sic apud Onosandrum, p.* 19. 2. ῥεῠθμισμένη, *pro* ἐῤῥυθμισμένη. *Sic in Hortis Adonidis, p.* 152. Α. 5. ῥέρεκα, *&* ῥέρημαι. *pro*, ἔῤῥεκα, & ἔῤῥημαι. ἀ ῥῶ. ῥέσω. *dico. dicam. dixi. dictus sum. Sic in iisdem Hortis, p.* 55. *in* ἔοργα *legitur* ῥέρεχα. *pro* ἐῤῥεχα, *quod* ἀ ῥέζω, ῥέξω. *Quidam putant hic esse litterarum transpositionem.*

Ῥεῦμον. Infans recens-natus.

Ῥεῦμον. βρέφος νεογνόν.

Ῥευζωρία. L. Ῥευξορία. *Vocabulum corruptum, quod à recentioribus Græcis vsurpatur, à latino deductum.* Res-vxoria. Apud Romanos *ita vocatur* cum viro, & vxore mutua-hæreditas *i. contractus inter virum, & vxorem factus de mutua hæreditate, quod sit, quum maritus, & vxor inter se contractum fecit, per quem declaratur fore, vt alter alterius sit hæres, & superstes defuncti bona possideat.*

Ῥεῦζωρία. Ϲ Ῥεῦξορία. ὡδὶ δ' ἑλληνιστί, ὅ μὲν ἀνδρὸς, καὶ γυναικὸς ἀλληλοκληρονομία.

Ῥεχθὲν. &c. Factum verò stultus cognoscit. Dictum est apud Homerum. Quia stultus, postquàm res est facta, *tandem eam* agnoscit. *Er. ad. Chil. 1. Cent. 1. col. 32. ad. 30. & col. 33. ad. 51. Malo accepto stultus sapit.*

Ῥεχθὲν δὲ τε νήπιος ἔγνω. εἰρη) παρ' ὁμήρῳ. ὅτι ὁ μωρὸς μὴ τὸ γλυκὺ τὸ πεῦγμα ὑπογνώσει.

Ῥεῖ. Contractum ex ῥέω. Fluit.

Ῥεῖ. ῥέει.

Ῥεῖα. Facilè. Sine-difficultate. Vehementer. Aequaliter. Hom. Ῥεῖ' ἔγνων ἀπόντος. Facile agnoui discedentem. Et ῥῖον. Facilius. Facile.

Ῥεῖα. ῥᾳδίως. ἀκόλως. ἀμῤῥῶς, ἰσχυρῶς. ὁμαλῶς. ὁμπρος. ῥεῖ ἔγνων ἀπόντος. καὶ ῥῖον. ἀχρὶς. εὐκόλον.

Ῥεῖα ζώοντες. Facile, commode viuentes, sine-labore, sine-molestiis.

Ῥεῖα ζώοντες, ἀπόνως, καὶ ἀμόχθως.

Ῥειαμιῆ. In humido loco.

Ῥειαμιῆ. ἐν ὑγρῷ τόπῳ.

Ῥεῖθρον. Fluentem. Fluxus. Fluctus.

Ῥεῖθρον. τὸ κῦμα.

Ῥειόνιω. Rheonem. Iunonem.

Ῥειόνιω. τὴν Ἥραν.

Ῥεῖτης. Fluens. Qui-fluit. Fluidus.

Ῥεῖτης. ὁ ῥέων.

Ῥετὸς. Rhetus. Nomen loci. Et gentile nomen.

Ῥετὸς. ὄνομα τόπου. καὶ ὀνόματος ἐθνικοῦ.

Ῥ. CVM H.

ΤΟ Ῥ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η.

Ῥῆβας. Rhebas. Nomen fluuij.

Ῥῆβας. ὄνομα ποταμοῦ.

Ῥηβῆς. Tinctores. *à recto singul.* ῥηβεύς. *tinctor.* Et ῥῆγος. tinctum pallium, *pannus tinctus.*

Ῥηγῆς. οἱ βαφεῖς. καὶ ῥῆγος, τὸ βαπτὸν ἱμάτιον.

Ῥηγίλαος. Rhegilaus. Nomen proprium.

Ῥηγίλαος. ὄνομα κύριον.

Ῥηγῖνος. Rheginus. Grammaticus. Scripsit illum *librum*, qui vocatur Polymnenon, *à multa memoria.*

Ῥηγῖνος. γραμματικός. ἐγραψε τὸν λεγόμενον πολυμνήμονα.

Ῥηγῖνος. Rheginus. Ab vrbe *Rhegio sic appellatus.*

Ῥηγῖνος. ὁ ἀπὸ Ῥηγίου.

Ῥήγινοι. Rheginos. *Ita vocant homines ignauos, & timidos.* Xenarchus enim filius Sophronis illius, qui de-mensibus-scripsit, *Vel, τῶ μιμοῤῥάφου. i. Mimographi, poetæ, qui mimos scripsit. Ita Vuolfius.* Rheginos vt timidos, *& in rebus bellicis ignauos* in-suis-comœdiis-perstrinxit, *ad hoc faciendum*, à Dionysio tyranno impulsus. Et prouerbium *hinc manauit*, Rhegino timidior. De iis, qui per superlationem sunt timidi. *Erasm. ad. Chil. 2. Cent. 9. col. 581. ad. 27.* Et timidior prospiciente *Prouerbium alterum superiori simile, de quo Erasm. ad. Chil. 1. Cent. 9.*

Ῥήγινοι. Ῥηγίνους. ξένιαρχος γὰρ ὁ σώφρονος Ῥ μιμογράφου υἱός, συνεμφέρει τοὺς ῥήγινας ὡς δειλούς, ἀπὸ διονυσίου τῦ τυράννου πεισθείς. Ϲ παροιμία. ῥήγινα δειλότερος. ὅτι τῆς καθ' ὑπερβολὴν δειλῶν. καὶ δειλότερος Ῥ φοβερώτερος.

A *Cent.9.col.288.& 289.ad.2. Cui tertium addatur. Timidior Pisandro. Aristoph. in Auibus p.426.v.12. Schol.annot.8. Ex ad Chil.1.Cent.9.col.289.ad.3.*

Ῥῆγιον.τὸ πος.

Ῥηγῖνι.αἰγια ἐφ.

Ῥήγνυται.διαιρεῖται.μ. καὶ διακόπτεται. καὶ ῥήγνυσιν, ὑπὸ τὸ πρόσωπον, ἐκπέμπει. αἰλιανός. καὶ ῥήγνυσι φωνὴν ἱκέτην ἐξ αὐτῆς ἐκ βαθείας τῆς ὀδύνης. καὶ ῥηγνύμενον. διαῤῥηκτόμενον. καὶ ῥῆγνυσι.διῤῥαγη.

B Ῥῆγος.τὸ βεβαμμένον ἱμάτιον.

Ῥήγουλος.ὄνομα κύριον. ὅτι οἱ καρχηδόνιοι πολλοῖς ἀτυχήμασι δουλωθέντες τὸ φρόνημα, ῥήγουλον τὸ στρατηγὸν ῥωμαίων, ὃν μικρῷ, πρόσθεν ὑπὸ χεῖρα πεσόντα σφίσι, πικρῶς τε καὶ βαρβαρικῶς ἐκόλαζον, τότε μὲν δεσμῶν λύσαντες, τά τε ἄλλα θεραπεύσαντες, πρὸς τοὺς οἰκείους ἐξέπεμψαν, ὕφασθαί τινα μετρίαν τῷ πολέμου καταστάσεως, καὶ μὲν αἰχμαλώτων ἀπόδοσιν, τῇ συντάξει τῶν ἀνδρῶν ἐοίκοντα. ὁ δὲ, πρὸς τοὺς ῥωμαίων ἅμα φρυαγμοῦ καὶ χηδονίων ἀφικόμενος, ἐς τε τὸ συνέδριον παρελθὼν, ταῖς μὲν συνήθεσι τοῖς ὑπατικοῖς τιμᾶς διωθεῖτο. οὐ μετεῖναι τῆς πολιτείας αὐτῷ λέγων, ἀφ' οὗπερ ἡ τύχη διαφόρους αὐτῷ καρχηδονίους ἐπέστησε. παρῆνει γε μὴν τοῖς ἐπὶ τέλει τῆς βουλῆς, ἀπιέναι πάντα λῶς ταῖς διαλλαγαῖς, καὶ μὴ ἀπόνως τοὺς ἐναντίους ἐς τὸ ἀνέλπιστον ἤδη ἀφιγμένους. οὐ γὰρ εἶναί πως ἄξιον ἀνδρὸς ἑνὸς μόνου, καὶ ἤδη γηραιοῦ, ὀλίγων τε ἄλλων τῷ ὑποληλειμμένων ἐς τοὺς καρχηδονίαν, πολλὰς χιλιάδας ἀλλαξαμένους, αὐξῆσαι τοὺς τῷ ἐναντίων δυναμένους, οἷς ἀγαθέντες αὐτὸν οἱ ῥωμαῖοι, τὴν μὲν φρυαγμὸν ἀπεσκέδασαν τῷ καρχηδονίων πέμπουσιν. αὐτὸν δὲ πρὸς βίαν ἀφαιρεῖσθαι τῷ ἀγόντων ἐπιχείρουσι. ὁ δὲ, ἐμμένειν αὐτῷ φήσας ἐν πόλει, ἐν ᾗ τῆς ἴσης οὐ μεθέξει τοῖς πατρίοις θεσμοῖς πολιτείας, πολέμου νόμῳ δουλεύειν ἑτέροις ἀναγκαζόμενος, εἰ πρὸς τῆς καρχηδονίοις ἐκούσιος, τάτε δάκρυα τῷ οἰκείων, καὶ τοὺς ὀλοφυρμοὺς ἀμελῶς διωθούμενος. ἐπανελθὼν δὴ οὖν ἐς τοὺς καρχηδόνα, πάντα κολάσεων εἶδε καταλείπεται. πρὸς γὰρ δὴ τοῖς πολλοῖς αἰκισμοῖς, οἶκου φασὶ σφίγξαι σῶμα, καὶ ἰσομετρήσαντα τῷ σώματι, αἰχμαῖς σιδηραῖς καὶ τὸ ἐντὸς πεπυκνωμένου, διαφθαρῆναι αὐτὸν, ἀπαγορεύοντα μὲν πρὸς τοὺς ἀκλινῆ κεῖσθαι, ἀναπαυόμενον δὲ ταῖς αἰχμαῖς, ἔνθα τοῖς τῷ τοίχων αἱ ἀπαύστοι, καὶ ὅλως ἐν ταῖς διαλλαγαῖς τῷ χήματος. καὶ ὁ μὲν, οὕτως ἐπαφεῖλε.

F Ῥᾴδιον.εὔκολον.ἢ ῥᾳδίως.

Ῥᾳνός.ὁ αὐσταρός.

Ῥᾴσιν.ἀρέσει.

Ῥᾶλαιμος.ὄνομα τόπου.

Ῥῆμα.ῥῆμα λέγει) ἡ ἁπλῶς ῥηματικὴ φωνή. οἷον τὸ πλῶ.γράφω.ἁπλῶς μόνον λεγόμενον. τὸ δὲ

Ῥήγιον.Rhegium.Locus.*Vrbs,de qua Geographi.*

Ῥηγμῖνι.*Poet.pro quo dicitur* & αἰγιαλοῖ. Littori. Vel littore.

Ῥήγνυται.Rumpitur.Diuiditur & dissecatur.Et ῥήξυσιν. Rumpit. Pro,proicit,emittit. Ælianus. Et rumpit vocem supplicem ab ipso dolore coactus. *Sic & Virgil. Aen.lib.2.p.141.v.5. Compositè rumpit vocem. & lib. 11.p.599.v.10. Dat gemitum, rumpitque has imo pectore voces.* Et ῥηγνύμενον. Quod rumpitur,ac diruimpitur. Et ῥήγνυσκε.rumpebat.

Ῥῆγος.Pannus tinctus,Vestis tincta.

Ῥήγουλος. Nomen proprium. Regulus. Carthaginenses multis aduersis rebus, & *cladibus* tracti, & spiritus illos elatos demittere seruorum instar coacti,Regulum ducem Romanorum,quem paulo antè in suam potestatem redactum,acerbè & barbaricè cruciarant,tunc vinculis solutum, cæteríque rebus instructum,& *humanius tractatum*, ad vos emiserunt,*ablegarunt*,se moderatam,*ac aquum* aliquâ belli depositionem,& *pacificationem*, & captiuorum commutationem,per illius vim compositionem,*ac deprecationem* impetraturos arbitrati. Ille verò cum Carthaginensium Legatis Romam profectus, & in Senatum ingressus,honores quidem Consularibus *deferri* solitos repudiauit,negás se ciuitatis *Romanæ* participem esse,*vel,negans se Romanum esse ciuem, ab eo tempore*, ex quo Fortuna Carthaginenses sibi dominos imposuisset. Toti verò Senatui suasit,vt reconciliationem,*pacemque* prorsus repudiaret, nec hostes ad desperationem iam redactos quiescere-fineret, *missósque faceret*. Haud enim vllo modo *Repub. Romana* satius esse dignum, cum vno solo viro, cóque iam sene & cum paucis aliis, qui relicti erant in *agro* Carthaginensi,multa millia commutare,& hostium vires *sic augere*. Quamobrem Romani cum mirati,Legationem quidem Carthaginensium re-infecta dimiserunt, ipsum verò per vim iis, qui ipsum ducebant,eripere *voluerunt* & conabuntur. Ille verò dicès non manendum sibi in vrbe, cuius ciuis patriis institutis non esset,lege belli aliis coactus seruire, Carthaginenses vltro sequebatur,& lachrymis,& lamentationibus suorum inuicto animo reiectis,*atque neglectis*. Itaque Carthaginem reuersus, omni supplicii genere conficitur. Nam præter multos *alios* cruciatus,aiunt ipsum in domuncula angusta,& quę eius corporis magnitudini responderet, inclusum, crebris ferreis cuspidibus intus transfixum periisse, quòd nó posset immotus stare, ita vt in nullam partem corpus inclinaret, quia in illas cuspides incidebat, quum ad parietes inclinatus quiescere volebat, denique quum corporis statum immutabat. Ac ille quidem ita rem gessit.

Ῥᾴδιον Facilè *Ion.& poet.à comm.* ῥᾴδιν *deductum*. Et ῥᾳδίως *Ion.& poet.pro comm.* ἐραδίως. Facile,

Ῥᾳνός. Sordidus. Horridus. Squalidus.

Ῥᾴσιν. Facilis. Grata. Quæ placet.

Ῥᾶλαιμος. Rhelæmus. Nomen loci.

Ῥῆμα. Verbum. Verbum *autem* vocatur verbalis vox simpliciter *enunciata*. Vt, τύπτω, verbero. γράφω,

scribo. Quod simpliciter dicitur. Quod verò per verbalem vocem simpliciter significatur, id categoria vocatur.

'Ρήματα αὐτ' ἀλφίτων. Verba pro farinis. In eos hoc dicitur, qui non dant ea, quæ quis petit, & quibus indiget: sed verba tantùm abunde dant. Er. ad. Chil. 2. Cent. 6. col. 509. ad. 16. Ne verba pro farina. Et Chil. 1. Cent. 5. col. 173. ad. 49. Dare verba.

'Ρῆμος, καὶ ἐρῆμυλος, ἀδελφοὶ ἐρήμαιοι. ἐκ παρθενίας ἠβώωθροι, καὶ ῥιφέντες. καὶ ὑπὸ γυναικὸς ἀναστραφέντες, καὶ ζητεῖ ἐκ τοῦ βρεμμάλια.

'Ρῆμος. Remus, & Romulus, fratres Romani, ex scortatione nati, & abiecti, & à muliere quadam educati. Quære in voce Βρεμμάλια.

'Ρῆνεια. νῆσος πλησίον Δήλου. καὶ ῥηνία.

'Ρηνία. Rhenæa, & Rhenia, insula quædam prope Delum.

'Ρῆνες. τρόβατα. ἡ δὲ θῆλυς, ὁ ῥηύ. B

'Ρῆνες. Oues. Rectus casus singularis est ὁ ῥηύ. Ouis.

'Ρήξ, ῥηγὸς ὁ τοῦ φαίγειν αἰτιατικός.

'Ρήξ 'Ρηγός. Rex. Regis. Francorum Rex, vel Princeps. Vocabulum est Latinum, quod de quouis Rege dicitur.

'Ρῆξας. κόψας. ὁ ἢ, ῥῆξας τὰ κλήματα, ἐβοήθει. καὶ ῥῆξαι ὁμοίως.

'Ρήξας. Qui rupit. Qui fregit. Qui secuit. Vt, Ille verò palmitibus sectis, opem ferebat. Et 'ῥῆξαι sumitur eodem modo pro rumpere, frangere, secare.

'Ρηξιλώριες. ἀνδρεῖοι.

'Ρηξιλώριες. Fortes. Qui militares virorum acies rumpunt. Bellicosi. Epigr. lib. 3 pag. 237. epigr. 256.

Τόμβος Ἀχιλλῆος ῥηξιλώριος. ὃν ποτ' Ἀχαιοὶ. C

Sepulchrum Achillis fortis, quod olim Achiui

Δώμησαν, τρώων δῆμα, καὶ ἰοστομίων.

Condiderunt, Troianorum terrorem, & posterorum.

'Ρηξίφλοια. 'ῥῆξαντα τὸν φλοιόν. Quæ rumpunt corticem, quum sunt matura, vt nuces.

Ῥηξίφλοια. ῥῆξαντα τὸν φλοιώδη κάρυα.

'Ρῆξιν φωνῆ. Rumpe vocem. Penetrantem aures, & robustam vocem ede. Aristophanes in Nubibus. pag. 107. v. 31. & 32.

Ῥῆξιν φωνῆ. διάτορον, καὶ ἰσχυρὰν εἰπέ.

Ἀλλ' ὦ πολλοῖς τοὺς πρεσβυτέρους ἤθεσι ζηνοῖς στεφανώσας,

At ô qui multis seniores institutis bonis coronasti,

Ῥῆξον φωνῆ, ἥτις χαίρεις, καὶ τὴν σαυτῆ φύσιν εἰπέ.

Rumpe vocem, qua gaudes, & tuam naturam dic.

'Ρησίδιον. Dictiuncula. Vel, Oratiuncula. D

'Ρησίδιον. λεξίδιον.

'Ρήσεις. Dictiones. Orationes.

'Ρήσεις. λόγοι.

'Ρησιάρχου. q. d. Dictionis-autor. Vates, qui dicit oracula. Apud Epicharmum legitur hac vox. Dicta-est autem à nomine ῥῆσις. i. oratio, dictio, & à nomine ἀρχὸς princeps, autor, vel qui facit initium alicuius rei. Vel (vt Asclepiades rerum tragicarum lib. 6. scribit) præstantissimum virũ ipsum fuisse tradunt, qui solebat veritatem dicere, verique dicendi studiosissimus erat. Fuit autem & alter, qui & ipse Rhesiarchus vocabatur.

'Ρησιάρχου. Ῥησίαρχος. ὃς ἐρίει τὰ θεσπέσια. παρ' Ἐπιχάρμου τοῖς ὕστερον τὴν ῥῆσιν εἰρηκεν. ἢ, ὡς Ἀσκληπιάδης ἐν ς' ἐναγωδουμένων, ἄριστον αὐτὸν γενέσθαι, ἀλήθειαν εἰπεῖν. ἐζήλου δὲ ἕτερος.

Ῥησιάρχου. Ῥησίαρχος. ὃς ἐρίει τὰ θεσπέσια. παρ' Ἐπιχάρμῳ τοῖς ὕστερον τὴν ῥῆσιν εἰρηκεν. ἢ, ὡς Ἀσκληπιάδης ἐν ς' ἐναγωδουμένων, ἄριστον αὐτὸν γενέσθαι, ἀλήθειαν εἰπεῖν. ἐζήλου δὲ ἕτερος.

NOTAE.

Παρ' Ἐπιχάρμῳ τοῖς.] Lego, παρ' Ἐπιχάρμου. τοῖς τὴν ῥῆσιν εἰρηται. E

'Ρησκοπεῖν. Apud populum concionari.

'Ρησκοπεῖν. δημηγορεῖν.

'Ρῆσις μακρά. Dictio longa. Prolixa oratio.

Ῥῆσις μακρὰ. δεξιοδικὸς λόγος, καὶ μακρός.

'Ρῆσος. Rhesus. Nomen proprium. Dux Byzantiorum, qui domicilium habebat ante vrbem, in loco, qui Rhesium dicebatur, vbi nunc Magni Theodori domus cernitur, qui ad auxilium Troianis ferendũ iuit, cúmque castra posuisset in campo ante Troiam vrbem sito, ex vita migrauit infeliciter. Diomedes enim, & Vlysses hunc noctu iugularunt. Vide Rhesum Euripidis. Item Homeri Iliadem ἐν τῷ Κ.

Ῥῆσος. ὄνομα κύριον. στρατηγὸς τῶν Βυζαντίων τὰς οἰκήσεις ἔχων πρὸ τῆς πόλεως, ἐν τόπῳ λεγομένῳ Ῥησίῳ, ἔνθα νυν οἶκος τοῦ μεγάλου Θεοδώρου γινώσκεται. ὃς ἦλθεν εἰς συμμαχίαν τοῖς Τρωσὶ, καὶ καταλύσας ἐν τῷ πεδίῳ τῷ πρὸ τῆς πόλεως κειμένῳ ἀτυχῶς ἀπήλλαξε. δι' ἣν νύκτα ὑπὸ Διομήδους, καὶ Ὀδυσσέως τέθνηκε καθοσφάζουσι. F

'Ρήσσω. Accusatiuo. Rumpo. Frango. Seco.

Ῥήσσω. αἰτιατικῇ.

'Ρητίνη. Resina. Humor ex picea manans.

Ῥητίνη. τὸ ἐκ τῆς πεύκης ὑγρόν.

'Ρητόν. Dictum, Definitum. Manifestum. Certum. Thucydides. Cum Athenienſibus compositionem fecerunt ea conditione, vt vnus-quisque certa pecunia persoluta

Ῥητόν. ὡρισμένον, φανερόν. Θουκυδίδης. συνέβησαν τοῖς Ἀθηναίοις, ῥητὰ μὲν ἕκαστον ἀργυρίου ἀπολυθῆναι, ὅπλα δὲ μὴ διδόντας. καὶ ἄνθρ.

A ἐν οὐδενὶ πώποτε χρόνῳ ῥητόν τι χρυσίον ἐκομίσαντο ἐκ ῥωμαίων οἱ καθ' ἡμᾶς σαρακηνοί.

nia *persoluta*. dimitteretur, armis traditis. Et rursus. Nullo vnquam tempore Saraceni, qui nostro seculo viuunt, vllum certum aurum, *vllam certam pecuniæ summam* à Romanis acceperunt.

Ῥητορεύω. ῥητορεία.

Ῥητορεύω. Rhetor-sum. Rhetoricam-exerceo. Oro. Dico. Declamo. Ῥητορική. Rhetorica. Dicendi-ratio. Orandi-ars. Oratio.

Ῥητορικὴ γραφή, ἣν ἠγωνίζοντο οἱ ῥήτορες. οὐ γὰρ πάσας ἠγωνίζοντο τὰς δίκας τῶν παλαιῶν οἱ ῥήτορες, ἀλλ' ἰδίας. ἄλλοι δὲ ῥητορικὴν γραφὴν λέγουσι, τὴν κατὰ ῥήτορος γινομένην, γράψαντός τι, ἢ εἰπόντος, ἢ πραξάντος παράνομον. ἴσως δὲ καὶ τὰς ῥητορικὰς ταύτας γραφὰς καλοῦσι, ὅτι κατὰ διαφόρους νόμους αἱ τῶν ῥητόρων γραφαὶ εἰσήγοντο, ὡς περ λέγεται φρυτανικὴ γραφή, ἢ κατὰ φρυτάνεως. καὶ βουλευτική, ἢ κατὰ βουλευτοῦ. ῥητορικὴ δέ ἐστι, βουλήματι δικαίων. ἰδίαν δὲ ῥητορικῆς τόλμης, τὸ μὴ ἀρνεῖσθαι μὲν, πιθανὴν δὲ τὴν πρὸς πράγματα διαφέρειν αἰτίαν. δαμάσκιος φησὶ πρὸς ἰσοδόρου, οὐδὲ τῇ ῥητορικῇ πρόσεστι τὸν νοῦν, ὅ, τι ἐν λόγοις ἄξιον, τὸ σοβαρὸν αὐτῆς, καὶ τὸ ἀλαζονικὸν ὑλακτοῦντες, καὶ μισήσας. ῥητορικὴ γραφὴ ἔοικε καλεῖσθαι, ἢ κατὰ ῥήτορος γράψαντος, ἢ εἰπόντος. ἐξῆς ὡς αὐτίκα ἐγράφη. διαφέρει δὲ διαλεκτικὴ τῆς ῥητορικῆς. καὶ ζήτει ἐν τῷ δ κεφαλαίῳ.

Ῥητορικὴ γραφή. Oratoria causa, qua certabant oratores. *i. quam in iudicio agebant*. Olim enim oratores nõ omnes causas agebant. sed quasdam. Alij verò oratoriam causam vocant, quæ contra oratorem agitur, *& quà orator accusatur*, quod aliquid scripserit, aut dixerit, aut fecerit contra leges. Fortasse verò quędam oratoriæ causæ, *vel, actiones* vocantur, quòd ex diuersis legibus oratorum causæ *in Iudicium* introducantur, *vel, quòd ex diuersis legibus actio detur contra Oratores, vt legatur, καὶ κατὰ διαφόρους νόμους καὶ κατὰ τῶν ῥητόρων. Sic & Vuolfius.* Vt dicitur φρυτανικὴ γραφὴ, &c. i. Prytanica actio, *vel, senatoria actio*, quæ datur contra Prytanin, *vel, q. d. præfecticia, quæ datur contra præfectum. Vel, Curatoria, quæ contra Curatorem.* Rhetorica verò, est scientia iustorũ. Proprium autem *est* oratoriæ audaciæ, non quidem negare *crimen*: sed probabilem rerum afferre causam. Damascius de Isidoro dicit, Nec Eloquentiæ dedit operam, *nec vllum eloquẽtiæ specimen edidit*, quod sit memoratu dignum, eius insolentiam, & arrogantiam cauens, & odio-prosequens. Oratoria actio videtur vocari quæ *datur* contra oratorem, qui dixit, &c. vt supra scriptum-est. Differt *autem* Dialectica à Rhetorica. Quære in voce διαλεκτική. *Sit enim scribendum, vt pag. 185. col. 2.*

Ῥήτωρ. ῥήτωρ τοπαλαιὸν ἐκαλεῖτο, ὁ δήμῳ συμβουλεύων, καὶ ὁ ἐν δήμῳ ἀγορεύων, εἴτε ἱκανὸς εἴη λέγειν, εἴτε καὶ ἀδύνατος. εἴτε καὶ ὅπως τὸ βέλτιστον, καὶ δικαιότατα συμβουλεύων. εἴτ' ἐπ' οἰκείοις λήμμασι. καὶ ὁ δημοσθένης τοῦτον καλεῖ ῥήτορα, ὅταν δὴ λέγῃ, ῥήτωρ, ἢ γεωμὼν, καὶ στρατηγὸς ὑπὸ τούτων. καὶ ἐπιφέρει. ἐγὼ δ' εἰ μὲν ὁ συμβουλεύων ὑμῖν ὅ, τι αὐ συμφέρειν ἡγεῖται, ῥήτωρ ἔστω, οὔτ' ἀρνοῦμαι, οὔτε φεύξομαι αὐτοῦ τοῦνομα τοῦτο. εἰ δ' οἵους ἐγὼ, καὶ ὑμεῖς ἢ ὁρᾶτε, ἀπαιδεύτους καὶ ἀφ' ὑμῶν πεπλουτικότας, οὐκ αὐτὸς οὕτος ἐγώ. καὶ πολλοῖς ψηφίσμασι γέγραπται ῥητορικὰ ἐν βουλῇ εἰ φέρῃ τις γνώμην, ἀλλ' οὐκ αὐτὸς ἰδίαν γνώμην ἠγουμένους.

Ῥήτωρ. Orator olim dicebatur, qui populo *aliquid* suadebat, & qui apud populum concionabatur, siue dicẽdi peritus esset, siue dicendi facultate careret, siue optimo, & sinceriſſimo *animo rem aliquam populo* suaderet, siue proprij quęstus, *priuatique commodi* causa *hoc faceret*. Et Demosthenes hunc vocat Oratorem, quum dicit, Orator, Dux, Imperator sub his *est*. Et alibi. Ego verò, si quidem ille, qui vobis suadet id, quod conducere putat, est orator, neque negabo, neque recusabo nomen hoc. Si verò *talis est orator*, quales & ego, & vos ipsi videtis, indoctos, & vestris opibus locupletatos. is ego non sum. Et multis decretis adscripta-est. Oratoria *sententia*, si quis ex Senatu sententiam ferat, *& S. C. ferat*, non autem ipse suam sententiam proponat. *N. L. Vuolfius, ῥητορικὸν ἐν βουλῇ. Et, εἰσηγούμενος &c.*

Ῥήτωρ. συνήγορος. δικολόγος. καὶ ὁ τελῶν ἰδίαν δοκοῦσαν γνώμην, κριτὴς ἐν δράμασι σοφοκλεῖ.

Ῥήτωρ. Orator. Causarum-patronus. Causidicus. Et qui suam sententiam dicit. Iudex apud Sophoclem.

Ῥήτρα. συνθῆκαι λόγοι. ὁμολογίαι. ταραντῖνοι δὲ, νόμους, καὶ οἷον ψηφίσματα οὕτω λακεδαιμονίοις, ῥήτρα λυκούργου νόμος, ὡς ἐκ χρησμοῦ πυθίου. οἱ δὲ, ῥήτρας, ὁμολογίας. οἱ δὲ, συγγράμματα. καὶ ῥητροφύλακας τοὺς συγγραμματοφύλακας. οἱ δὲ, στρατιῶται, διὰ οὓς προῆκτο ἡ ῥῆτρα, ὅς τις αὐτῶν τὰ νῶτα φοβηθεὶς δείη τὸ στρατόπεδον ἴοι, ὡς πολέμιος βαλλόμενος ὑπὸ τῶν φίλων, ἀληθῶς δοκοῦντων. ὁ ἰχνηλάτης λέγει. ῥῆτραν σαφῆ τε, καὶ ἐναργῆ χρησμὸν.

Ῥήτρα. Rhetræ. Pacta-conuenta. Sermones. Orationes. Conditiones-certis-verbis-expressæ. Tarentini verò *sic appellant* leges, & quasi decreta. Apud Lacedæmonios, Rhetra, Lycurgi Lex *est*, vt oraculo sancita. Alij verò *vocant* Rhetras, Pactiones. Conuẽtiones. Aliis, scripta. Et *ῥητροφύλακας appellant* ipsos publicorum-scriptorum-custodes, *& publicorum-monumentorum-conseruatores*. Alij verò *dicunt ῥῆτραν esse principis, aut Imperatoris edictum, quod aliquid iubet, aut vetat. Vt*, Milites, propter quos illud edictum propositum fuerat, vt, quisquis eorum verso tergo in castra reuerteretur, ab amicis, vt hostis, telis petitus, acerbè morereture, tunc *istud edictum non seruarunt*: sed verso tergo, *effusa fuga*, *castra petierunt*. Oraculum verò dicit, Rhetram manifestã & euidentis oraculi. *N. L.*

Ῥηχιάδαι. ἢ ῥηχάδαι, οἱ τοὺς καταδίκους εἰς τὰς ῥαχίας βάλλοντες.

Ῥηχιάδαι, vel *ῥηχάδαι dicebantur illi*, qui damnatos in saxa præcipita coniiciebant. Rhechiadæ, vel Rhechadæ.

Ῥῆχος. Sepes, *Septum. Vallum.* Herodotus *lib. 7. pag. 271. l. 38. sed ibi* ῥηχὸς *scribitur oxytonè.*

Ῥῆχος. φραγμός. Ἡρόδοτος. A

P. CVM I.

ΤΟ῾ Ρ ΜΕΤᾺ ΤΟΥ̓ Ι.

Ῥία. Promontoria. Montis ardua *loca, summa montis partes. Montium iuga, vertices, acumina*, & in mare incumbentia *loca*. à verbo ῥαίζειν, quod est in acutum desinere. Thucydides. Qui extra promontoria in amplum-*maris*-spatium enauigare non formidabant.

Ῥία. ἀκρωτήρια ὄρους ὄρθια. καὶ τὰ εἰς θάλασσαν ἐγκείμενα. ἀπὸ τοῦ ῥαίζειν. ὅ ἐστιν εἰς τὸ ὀξὺ λήγειν. καὶ Θουκυδίδης. οἱ μὴ μὲν ἐκπλεῖν ἔξω τῶν ῥίων εἰς τὸν ἀνοικειαν φοβούμενοι.

Ῥιανός. Rhianus, qui Cretensis, & Benęus erat. Bene enim *est* vrbs Cretæ. Quidam verò Ceræten *hanc vocant*. Alij verò, ex Ithaca Messenes ipsum *fuisse* tradunt. Hic autem primùm fuit palęstrę custos, & seruus. Postea verò, eruditus Grammaticus euasit, æqualis Eratosthenis. Scripsit poemata versibus-comprehensa, Heracliadem. *i Herculidem*, libris 4. B

Ῥιανός. ὁ καὶ κρὴς ὠὶ βλωσός. βύνη δὲ πόλις κρήτης. τινὲς δὲ κεραΐ; λω. ἄλλοι δὲ, ἰθάκης τῆς μεσογείης αὐτὸν ἰσόρησαν. οὗτος δὲ λὼ τῆς παλαίστρας πρῶτος ἦν φύλαξ. καὶ δοῦλος. ὕστερον δὲ παιδευτὴς ἐχθεὶς γραμματικὸς σύγχρονος ἐρατοσθένους. ἔγραψε ἓν ἔμμετρα ποιήματα ἡρακλειάδα ἐν βιβλίοις τέσσαρσι.

Ῥιγηδανός. Terribilis. Horribilis. Horrendus. Horrens.

Ῥιγηδανός. ὁ φρικώδης.

Ῥιγηλή. Quę rigore-celeriter-corripitur. Frigoris-metuens. Vt, non enim ego *sum* adeò frigoris-metuens, *nèque tam citò frigoris rigore corripior.*

Ῥιγηλή. ἡ ταχέως ῥιγοῦσα. οὐ γὰρ ἐγωγε ὧδε ῥιγηλή.

Ῥιγόν. F. Ῥίγιον. Morbus. *Horror morbi corripiens aliquem.* Et ῥῖγος, *frigus, horror*, morbus, & metus & ῥιγέων, optatiuus à ῥιγάω ῥιγῶ. *quod legitur apud Hippocratem.* 175. l. *pro* ῥιγάω ῥιγῶ. *vel à* ῥιγέω. ης. η. *Attico, pro com.* ῥιγῶ-μι. οῖς. οῖ. *vel* οῖς. οῦ. ὦ. *versa diphthongo* οι in ω, *factum* ῥιγῶω. ας. α. vt δηλῶω. ας. α. *à* δηλόω. ας. ω. Rigeas. Præ timore-frigeas. Horreas. Metuas. Formides. Et ῥῖγος. *frigus*, & ipsa frigefactio. Quære in vocibus, Ἀνίλιος & αὐτόμολος. Κίλιξ. C

Ῥιγόν. νόσος. καὶ ῥῖγος, ἡ νόσος. καὶ ὁ φόβος. καὶ ῥιγώσης, ἰατικόν. καὶ ῥῖγος, ἡ ψύξις. καὶ ζητεῖ ἐν τῷ αἰτίοχος αὐτόμολος κίλιξ.

Ῥιγεῖ. Riget. Friget. A frigore correptus detinetur. *Est autem* tertiæ coniugationis circunflexorum. Vt, Prout sus vērò mihi frigere videris. Ῥιγῶν, *dictum est* Doricè, pro *communi* ῥιγοῦν, *versa diphthongo* ου in ω. Aristophanes Auibus *pag.* 463. *v.* 14. *Schol. amot.* 7.

Ῥιγοῖ. ψύχει. συνίσταται ὑπὸ κρύους. γ'. συζυγίας ἀφ' ὧδε ἀπὸ ῥίγους. πάντως δὲ μοι ῥιγῶν δοκεῖς. αὐτὶ τοῦ ῥίγοῦν δωρικῶς. ἀριστοφάνης ὄρνισι. D

Ῥίζα. Et ῥ ζωμα. Radix. Et id, quod-radices-agit. q. d. Radicorum.

Ῥίζα. καὶ ῥίζωμα.

Ῥίζωνος. Rhizonis. N. L. *Genitiuus à recto* Ῥίζων. ὁ. *Fortasse nomen est viri proprium, vt infra* Ῥίνων.

Ῥίζωνος.

Ῥικνὰ. ῥυτιδωμένα. ἀθωπῆ. συνειλήματα πάσης δὲ ἐδωδῆς ἠπορημένοι, ῥικνοί, καὶ κατεσκελετευμένοι ἔκειντο.

Ῥικνὰ. Rugosa. Intima. Contracta. Vt, Omnis verò cibi inopia-laborantes, rugosi, *squalidi*, & macie-confecti iacebant.

Ῥικνοῦσθαι. τὸ διίλκεσθαι, καὶ παντοδαπὰς σχηματοφορίας κατ' εἶδος. λέγεται δὲ καὶ ῥικνοῦσθαι, τὸ καμπύλον γίνεσθαι ἀχημόνως, καὶ κατ' συνουσίαν, καὶ ὄρχησιν κάμπτοντα τὸν ὀσφυν. σοφοκλῆς ἰχνευτάς. E

Ῥικνοῦσθαι. Distrahi, & varijs modis distorqueri ipsa *corporis, vultúsque* specie. Dicitur & ῥικνοῦσθαι, indecorè curuum fieri, *turpiter incuruari*, & in congressu, & in saltatione lumbos *indecorè* flectere, & *scelum instar* contrahi, *corrugari, crispare*. Sophocles Ichneutis.

Ῥίμφα. ῥᾳδίως.

Ῥίμφα. Facilè. *Vt in quodam Epigrammate.*

Εὐχερῶς, ἢ λάθ σ' ὑπνώοντα σὺς λαθρηδὸν ἐπελθών.

Profectò enim te dormientem latro clàm aggressus

Interfecit, in *guttur* facilè demisso vngue.

Ἔκτεινε, λαιμῷ ῥίμφα καθεὶς ὄνυχα.

Ῥίν, ῥινὸς, καὶ ἶνες. οἱ μυκτῆρες. καὶ ἐκ ἀπὸ, ῥινλατούμενος. ἐλαυνόμενος. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἰχνευόντων κυνῶν. F

Ῥῖνες. Nares. *Hinc deducitur verbum* ῥινλατέω. ῶ. q. d. *Naribus-persequor. sagaciter-persequor, & indago Canis instar sagaciter odoror, & odoratu, olfactúque aliquid deprehendo.* Et hinc *derivatur participium passiuum* ῥινλατούμενος. pro ἐλαυνόμενος. Qui agitatur *ab aliquo, qui canis instar eius vestigia persequitur, naribus ea sagaciter olfaciens. Hoc enim ductum est* à translatione canum venaticorum.

Ῥίνη. τὸ χευσοχόικον ἐγχαλκεῖον. ἐν ὅπερ γράμματι. ῥίνλω τιχνησίχρυσον ὠκυδίκτορα. καὶ αὖθις. αἵτε χαρακταὶ ῥίναι. καὶ ῥίνημα. ῥίνη δὲ, καὶ ὄνομα ἰχθύος.

Ῥίνη. Lima. Instrumentum auro-liquefaciendo-seruiens *instrumentum fabrile*. In epigrammate 170. *v.* 2. *Epigr. lib.* 6. *pag.* 447. Limámque radentem-aurum, citò-mordentem. Et rursus. *αἵ τε χαρακταὶ ῥίναι. vel potiùs* ῥῖναι. i. Et *deutibus* notatæ limæ. Et ῥίνημα. q. d. Limatura. Ramentum Opus-limatum. Opus-lima-politum. Ῥίνη etiam *est* nomen piscis. Rhina, squatina, vt interpretatur Gaza.

τὸ χρυ-

A

NOTAE.

Τὸ χρυσοχοϊκὸν ἐρμαλίον.] Mallem, τὸ πικτωνικὸν ἐρμαλίον. Nam Lima, est instrumentum fabrile, quod non solùm aurifabris aurum liquefacientibus, & fundentibus: sed & aliis fabris ad opus limandum, & expoliendum inseruit. Ῥάσσω verò τεχνασσύσσω (si codex sanus) vocat limam, quæ limans, radens, poliens fabricat, & conficit aureum opus. Compositum ex verbo τεχνάω. ᾶ. fut. τεχνήσω. vnde τεχνάζω, pro quibus magis vsitata sunt τὸ τεχνάομαι. ῶμαι. τεχνήσομαι. fabrico, molior, conficio. & ex nomine χρυσός. οῦ. ὁ. aurum. Brodæus in suis commentariis. pag. 580. Legit πολυχύσσει, à πίσσα: sed suæ lectionis multas affert rationes. Sed (si coniecturis locus est dandus) fortasse scribendum πολυχύσσει, ἅτε τὸ πίσσαν, τὸ ῥητίνην, καὶ φθείρουσα, ἢ δαπανῶν. Lima enim metallum limando consumit, & perdit, & quodammodo liquefaciens absumit. Vel certè (quod ad vulgatam lectionem accedit proximè) dicendum, Ῥάσσει τι κατεργάσασι. Hanc lectionem sequor. Deducetur autem à τρώω. ῶ. τρῶσω. vnde τρῶσις. vel à τρίβω. τρίψω. Rado, & radendo consumo. Hic vnius tantùm literæ mutationem habes, τῦ χ in κ. Facilis lapsus, propter vtriusque literæ cognationem, & similitudinem quandam.

B

Ῥινλατῶ.

Ῥίνθων. ταραντῖνος κωμικός. ἀρχηγὸς τῆς καλουμένης ἱλαροτραγῳδίας, ὅ ἐστι φυλακογραφία. οὗτος ἦν Ἰγὺλου κεραμέως. καὶ γέγονεν ὅλη τῦ ἀφηγοῦ πτολεμαίου, δράματα δὲ αὐτῦ τραγικὰ, καὶ κωμικὰ λή.

Ῥινοκοπῶ. αἰτιατικῇ.

C

Ῥινολαβίς. ἡ ῥινλασία. ἡ ὄσφρησις. ἢ πρὸ συνουσίας. τιμωρία. ἢ ὄργανον, ᾧ τὶς ῥίνα διάστρεφον.

Ῥινόν. βύρσαν. δέρμα.

Ῥινᾶ χαρμανῆσιν ἰῦτροφα κῶλα τιτάινων.

Ἀλκιμένης πτανῶν εἶργον ἀπωθούμενος.

Καὶ ῥινοτόμος. ὁ τὰ δέρματα τέμνων. ῥινὸς γὰρ τὸ

D δέρμα.

Ῥινῶ. ῥινήσω. καὶ ῥινόμβος, μυκτηριζόμβος.

Ῥίνων ὄνομα κύριον.

Ῥίον. τὸ ἀκρωτήριον.

Ῥιπάς. καὶ ῥιπή. αὐτέμων συστροφή. ἢ δὲ ἀγαμέμνονος φησὶν ἡ Ἠλέκτρα.

Ἀλλ' οὐ μὰν δὴ λήξω θρήνων
Σὺν ἀρτᾶν τε γόων. ἐς ὃ
E Λεύσσω παμφεγγεῖς ἄστρων
Ῥιπὰς. λεύσσω δὲ τόδ' ἦμαρ, μὴ
Οὐ πικρολύτειρ' ὥς τις ἀηδὼν
Ἐπὶ κωκυτῷ τῷδε πατρῴων.
Πρὸ θυράων ἠχὼ πᾶσι προφωνῶν.

Ὅ δὲ νύξ. ἀλλ' οὐ λήξω θρήνων οὔτε ἡμέρας, οὔτε νυκτὸς ὀδυρόμενος. ἕως ἂν νύκτα, καὶ φῶς προβλέπω, ὥστε μὴ ἀηδόνος δίκην, ἠχώ τινα πρὸ πύλης θρήνων πρὸ τῶν πατρῴων θυρῶν.

Ῥινλατῶ. Naribus-persequor, *sagaciter odorans, & indagans. Vide supra* Ῥίν, ῥινός.

Ῥίνθων. Rhinthon. Tarentinus Comicus, autor illius, quæ vocatur Hilarotragœdia, quod est Phylacographia. *Quorum nominum alterum quidem, ab hilaritate tragœdiæ, alterum verò, ab excubiarum descriptione dictum est.* Fuit autem figuli filius, idque sub primo Ptolemæo. Eius verò fabulæ tragicæ, & comicæ *sunt* 38.

Ῥινοκοπῶ. Accusatiuo. Nares-seco. Nares-amputo. Deinde *dicit Plautus.*

Ῥινολαβίς. *Instrumentum, quo nasus corripiebatur, & distorquebatur, eius cruciandi causa cui hoc fiebat.* Narium-agitatio. Ipse olfactus. Ipse odoratus. Apud Synesium *ita vocatur quoddam* supplicium, vel instrumentum, quo nasum distorquebant.

Ῥινόν. Bursam. Tergus. Pellem. *Item, fundam ex corio factum significat. Epigr. lib. 1. pag. 240. epigr 277.*

Fundæ-ex-corio factæ, saxorum-iaculatricis
bene-torta brachia, vel, habenas, quæ facilè-flectuntur, *intendens* ego
Alcimenes volucrum arcebam longè nubem.

Et ῥινοτόμος. Pellifecus. Qui-pelles-secat. ῥινὸς enim pellis *est.*

Ῥινῶ ῥινήσω. Limo. Limabo. Lima-polio. Lima-poliam. Et ῥινόμβω, *aut* ῥινύμβω. Qui-deridetur. Qui-naso-suspenso-deridetur.

Ῥίνων. Rhinon. Nomen proprium.

Ῥίον. Promontorium.

Ῥιπαί ῥιπίδος. & ῥιπὴ ἅπ. Venti conuersio. *conuolutio contorsio, turbo, procella. Item coruscatio, micatio.* De Agamemnone dicit Electra *apud Sophoclem in Electra. pag.* 85. M.

Sed nequaquam profectò finem faciam luctuum,
Et tristium lamentationum donec
Aspiciam splendidissimas astrorum
Coruscationes, aspiciámque istum diem, quin
Liberorum-perditrix. i. quæ suos pullos amisit, *vt quædam luscinia*
Cum luctu istas paternas
Ante fores vocem omnibus proloquar. i. profundam.

Sensus verò *huius loci, hic est,* Nec interdiu, nec noctis finem faciam luctuum, lugens *perpetuò*, donec noctem, & lucem prospiciam, quin Lusciniæ more vocem aliquam luctuum emittam ante paternas fores.

NOTAE.

Τικολήτειρα.] Virgil. Georg. lib. 4. pag. 104. locum istum elegantissimis carminibus illustrat.

Qualis populea mœrens philomela sub umbra
Amissos queritur fœtus, quos durus arator
Observans nido implumes detraxit: at illa

Flet noctem, iambóque sedens miserabile carmen A
Integrat, & mœstis late loca questibus implet.

Vide Sophoclis Electram. pag. 85. & 87. Si ὀφθόριον retineas, vt apud Suidam, vertes, ante hæc paterna vestibula domus.

Ῥίπαια. Rhiphæi montes.

Ῥιπὴ. Impetus. Lationis, *vt ita loqui liceat, qua quis impetu fertur aliquò*, consilij. *L.* βολὴ. Iactus, *vt telis emissi, velut fulminis. Est autem genitiuus à recto* ῥιπή, ῥιπῆς verò, vas-ex-viminibus contextum, apud Herodotum. *Sed apud Herod. lib. 2. pag. 78. l. 27. dicitur non* ῥιπὶς. ῥιπίδος & ἡ ῥῖπις. ιος. ιν. *vide Lex. Ion.* In epigrammate verò, ῥιπὶς sumitur *pro flabello, quo carbones excitantur, & accenduntur.* Flabellum lenibus semper nuansuetum flatibus. B

Ῥιπίζεται. Afflatur. Ignem enim homines flabellis, *ac follibus* excitabant, *ac accendebant, vt carnes, vel pisces assarent.* Aristophanes *in* Ἐκκλησιαζούσαις. *p.* 504. *v.* 7. *Schol. annot.* 2. *vnde Suidas, Carnis vel piscium* frusta *iam* assantur. Et ἐνερεθίσας. Pro, accensi, *vel inflammati. Vel inincensi. Vt,* Illi verò cum ipsis afflatu-quodam diuino correpti, *& furore quodam percitis*, hac insana ambitione, *honorisque cupiditate flagrantes, ac* incensi perierunt. Ita loquitur Aelianus. Et in Epigrammate. Ignem alentesque folles, ignem-vento-nutrientes *folles.*

Ῥιπὶς. ῥιπίδος, & ῥιπίδιον. Idem. Flabellum, *quo carbones excitantur, & accenduntur.* Follis. *Aristoph. in Acharnensibus pag.* 288. *v.* 13. *Schol. annot.* 8. *vnde Suidas.* C

Ῥιπίζω. Accusatiuo. Sufflo. Ignem-flatu-excito. Flabelli, vel follis flatu ignem accendo. Follibus-agitò. Sollicito. Ventilo. Asso.

Ῥιπὸς. Cremij. Storeæ. Viminis flexilis. Rami-saligni. *Aristoph. in Pace. p.* 460. *v.* 9. *Et ad. Chil. 2. Cent. 1. col.* 376. *ad.* 56. *Virgultea Scaphula Aegeum transmittere.* Quæstus enim causa vel in vimine nauigaret. Dicetur autem *hoc* & in *hominem* cupidum-quæstus, *ac auarum.* Dicitur autem & aliter *hoc prouerbium.* Μετὰ τοῦ θεοῦ πλέων. &c. vel potiùs, ὁ σὺν θεῷ πλέων, &c. i. Qui cum Deo *propitio* nauigat, vel in vimine nauigat. Et ῥίπινα. Viminibus. Salicis-ramis. Ramis-salignis. D

Ῥίπτω. Accusatiuo. Iacio.

Ῥὶς. Naris. Nasus. Nasus non est *instrumentum-sensus, quod vulgò vocatur* sensorium, *quo percipitur odor rerum, vt sic loquamur,* odorabilium, *quæ sentiuntur olfactu:* sed apotheris cerebri mastoides. *i. q. cerebri appositio, siue repositorium mammæ-simile,* apud Theophratum. Quare in voce Δίοσμον. Et pluralis *accusatiuus,* ῥῖνας. Nares. Nasos.

Ῥισμὸς. Rhismus. Nomen proprium.

Ῥιψαδαγείρων. Rhipsadageiron. N. L.

Ῥιψάσπις. Proiector-clypei. Timidus. Ignauus. Et ῥιψάσπις. Scutifer. Bellicosus. *Quære in* Κλεόνυμον. *Aristophanes in Nubibus pag.* 81. *v.* 7. *Schol.* ἀμήχ. 3. E

Ῥιψοκινδυνεύω. Temerarius qui vltrò periculum adit. Vt, Ille verò animo-obfirmato-decreuerat opem ferre perielitantibus, & aliquo auxilio temerario indigentibus. Tempus enim huiusmodi, sibi proprium putabat *esse.*

Ῥιπὴς. ὁρμῆς. φορᾶς. βολῆς. ῥιπὶς δὲ, πλέγμα παρ' ἡροδότῳ. ἐν ὑπηρεσίαις ῥιπίδα τὴν μαλακοῖσιν ἀεὶ φορήσαι ἀΐτας.

Ῥιπίζεται. ὁ πνέεται. τὸ γὰρ πῦρ οἱ ἄνθρωποι ταῖς ῥιπίσιν ἐρρίπιζον. ἀριστοφάνης. τὰ τεμάχη ῥιπίζεται. καὶ ἐκκριπιδθέντες, ἀντὶ τοῦ ἐξαφθέντες. οἱ δὲ, σεσιτευσιωῶντες αὐτοῖς τῇ ἐνθαφόρῳ τῆδε φιλοτιμίᾳ ἐκκριπιδθέντες ἀπολώλασιν. οὕτω φησὶν αἰλιανός. ἢ ἐν ὑπηρεσίαις. πυρτρόφους τε ῥιπίδας, πυρφυσίμους.

Ῥιπὶς. ῥιπίδος, & ῥιπίδιον.

Ῥιπίζω. αἰτιατικῇ.

Ῥιπὸς. φρυγάνου. ἢ διὰ θυΐου. κάρδους δὲ ἔκαστοι, κἂν ὕλη ῥιπὸς πλέοι. λέγοιτο δὲ ἂν καὶ ὑπὸ φιλοχρημάτου λέγοι δὲ ἂν καὶ ἄλλως. θεοῦ πλέων, ἢ μᾶλλον, σὺν θεῷ πλέων, κἂν ὕλη ῥιπὸς πλέοι. καὶ ῥίπινοι, τοῖς ἐξ ἰτέας πλεκτοῖς.

Ῥίπτω. αἰτιατικῇ.

Ῥὶς ὅτι οὐκ ἔστιν ἡ ῥὶς τὸ αἰσθητήριον τῆς ὀσφρήσεως, ἀλλ' ἡ μαστοειδὴς τῆς ἐγκεφάλου ἀπόθεσις φησὶ θεόφραστος. καὶ ζήτει ἐν τῷ δίοσμον. καὶ τὸ πληθυντικὸν, ῥῖνας.

Ῥισμὸς. ὄνομα κύριον.

Ῥιψαδαγείρων.

Ῥιψάσπις. ὁ δειλός. καὶ φίλοπλος, ὁ πολεμικός.

Ῥιψοκινδυνεύω, ἀκαιρίως ἐπὶ κίνδυνον ἐρχομαι. ὁ δὲ, ἐρρωτο βοηθῶν, τοῖς κινδυνεύουσι, καὶ χρῄζουσι συμμαχίας ῥιψοκινδυνεύοντος. ἐαυτῷ τὸ ἴδιον ἐνόμιζε τὸν τοιοῦτον καιρόν.

P. CVM O.

Ῥοὴ. Fluxus. Fluenta. Et ῥοά. Rhoa. Genus arboris. Punica malus, quæ mala punica, siue granata fert.

Ῥοβοὰμ. Rhoboam. Nomen proprium.

Ῥῆγα. Regum pietas, & ambitio. N. L.

Ῥοδακινέα. Rhodacinea. Arbor Persica.

Ῥοδανός. Rhodanus. Fluuius.

TὸP METÀ TOῦ O:

Ῥοὰς. ῥεύματα. καὶ ῥοά, εἶδος δένδρου. F

Ῥοβοὰμ. ὄνομα κύριον.

Ῥῆγα. ἡ τῶν βασιλέων εὐσέβεια, καὶ ἡ φιλοτιμία.

Ῥοδακινέα. τὸ δένδρον.

Ῥοδανός. ποταμός.

A Ῥόδινα μύρα. ἢ ῥόδος, ἡ νῆσος. καὶ ῥόδιος, ὁ ἀπὸ τῆς ῥόδου. καὶ ῥόδιον, φυτὸν. ῥόδινος δὲ, στέφανος.

Ῥόδιον. ἢ ῥόδιος. ος, ὄνομα κύριον.

Ῥόδιων χρησμός. ῥόδιοι τῇ Λινδίᾳ Ἀθηνᾷ θύοντες καθ' ἑκάστην ἡμέραν δεῖπνον παρ' ἑαυτοῖς εὐωχούμενοι. οὐκ ἦν δὲ αὐτοῖς ἔθος ἀμίδα εἰσφέρειν. συγκατανίσαντος τοῦ χρησμοῦ, πάλιν ἀπεπειρῶντο χαλκῆν ἢ ὀστρακίνην. ὁ δὲ, ὀργισθεὶς, ἀπεφήνατο μὴ δὶ' ἑτέραν. διὸ τὴν παροιμίαν τάττεσθαι ἐπὶ τῶν εἰς τὸ πρότερον σωφρονούντων.

B Ῥοδογούνη. γυνὴ μὲν Ὑστάσπου, Ξέρξου δὲ, ἢ Δαρείου μήτηρ.

Ῥοδοδάκτυλος. ῥοδόχρους.

Ῥοδοειδής. ὁ χαροπωδης.

C Ῥόδον ἀνεμώνῃ συγκρίνεις. ὅτι τῇ ἀνόμοια συμβαλλόντων. καὶ ἑτέρα παροιμία. ῥόδα μοι εἰρήνης. αἰτεῖ δ' ἐμοὶ τὰ ῥόδα σὺ εἰρηνίνα ῥόδα ὄζει. ἀρίστου δαίνυς. ἢ ἑτέρα παροιμία, ῥόδον παρελθὼν μηκέτι ζήτει πάλιν. ὅτι τῇ κυδαπόντων τινάς.

Quod hoc senario continetur, de quo Er. ad. Chil. 2. Cent. 8. col. 817. ad. 20. Rosam, quæ præterieris, ne quæras iterum. Rosam, quam præterieris, ne amplius quære denuò. De iis *dicitur*, qui celebrant aliquos.

Ῥόδη. ὄνομα κύριον, καὶ ὄνομα ὄρους ὃ θέαται. ὃ ἔστιν ἔχει τὰ ῥεύματα εἴβροος ποταμὸς Θρᾴκης.

D Ῥόδος, ἡ νῆσος, ἥτις καὶ Λίνδος καλεῖται. ἢ κολασασεῖς οἱ οἰκήτορες. ὅθεν ἡ κολασσός.

Ῥοδοχάρις. ὄνομα κύριον. ἢ κλίνεται ῥοδοχάρους.

Ῥοδωνιά. ἡ τῶν ῥόδων φυτεία. ὡς παρ' Ἰωνιᾷ, ἡ τῶν ἰῶν.

Ῥοδωνιά. ἔστι μὲν ὁ τῶν ῥόδων λειμών. ἄλλοι δὲ

E καὶ τὴν ῥοδοδάφνην οὕτω φασὶ καλεῖσθαι. ἕτεροι δὲ, εἶδος ἀμπέλου φυομένης σταφυλὴν ἐρυθρὰν πλησίαν τοῦ ῥόδου καὶ τὸ χρῶμα.

11. Nerium vocat. Alij verò *tradunt* esse genus vitis ferentis vuam, quæ colorem rosæ imitetur habet.

Ῥόδωνος. ὄνομα κύριον.

Ῥοδῶπις. ὄνομα κύριον. ἢ ῥοδώπιος τάφος. ῥοδόπη δὲ, ὄνομα κύριον, καὶ Θρᾳκικὸν ὄρος. καὶ παροιμία ἅπαντ' ὅμοια, καὶ ῥοδῶπις ἡ καλή. σημαίνει δὲ καὶ ταῖς τύχαις ὁμοίως ὑποπίπτουσιν

F καὶ οἱ θνητοί.

Ῥοδώπιδος ἀνάθημα ὀβελίσκοι ἐν Δελφοῖς πολλοί. Ἀπελλᾶς δὲ ὁ Ποντικὸς ὅτι καὶ οἱ Αἰγύπτιοι πυραμίδα, ἣν ὁ Ἡρόδοτος ἐλέγχοντος τὴν δόξαν. ἦν δὲ θεασάμενος τὸ ἦθος ἐδούλευσε δὲ σὺν Αἰσώπῳ, ᾧ μῶνι Μιτυληναίῳ. ἐλυτρώσατο δὲ αὐτὴν

Ῥόδινα μύρα. Rosacea vnguenta. Et Ῥόδος. Rhodus insula. Et Rhodius, qui est ex Rhodo insula. Et ῥόδον, planta *rosarum*. & ῥόδινος στέφανος. Ex rosis-confecta corona.

Ῥόδιον. Ῥοδίωνος. ὁ Rhodion. Rhodionis. Nomen proprium.

Ῥόδιων χρησμός. Rhodiorum oraculum. Rhodij Lindiæ Mineruæ sacrificantes, quotidie in templo conuiuia agitabant. Mos autem ipsis non erat, vt matulam inferrent. Cùm *autem* oraculum *ipsis hoc facere* petmisisset, rursus scisciati-sunt, *vtrum esset eò laturi matulam* æream, an fictilem. Ille verò *Deus* iratus, respondit, Neutram. Quamobrem *aiunt* hoc prouerbium in eos dici, qui curiosiùs *aliquid* sciscitantur. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 6. col. 518. ad. 44. Rhod. or.*

Ῥοδογούνη. Rhodogune. Vxor quidem Hystaspis, Xerxis verò, & Darij mater.

Ῥοδοδάκτυλος. Roseos-digitos-habens. Roseo-colore-prædita. Rosea.

Ῥοδοειδής. Rosæ-speciem-habens. Roseo-colore-præditus, Lætificus. Lætificans. *Sui rosei coloris elegantia lætitiam afferens.*

Ῥόδον, &c. Rosam anemonæ comparas. *Vel, vt Er. ad. Chil. 2. Cent. 6. col. 518. ad. 41. Rosam cum an. confers.* In eos, qui dissimilia *inter se* conferunt. Et alterum prouerbium, Rosas mihi dixisti. Pro, Quæ à te dicta, sunt, mihi sunt rosæ *tua verba*, *quibus me sic appellasti*, *sunt mihi rosarum instar gratissimæ*: Aristophanes *in Nubibus. pag. 166 v. 7. Schol. annot. 3.* Et aliud prouerbium,

Ῥόδη. Rhodope. Nomen proprium, & nomen montis in Thracia. Vide Hebrus Thraciæ fluuius habet sua fluenta. *1. suum ortum.*

Ῥόδος. Rhodus insula, quæ & Lindus vocatur. Et Colossenses *eius* incolæ, propter Colossum, *ita dicti sunt. Dionys. de situ orbis. pag. 72. 3. L.* Κολασσεῖς.

Ῥοδοχάρις. Rhodochares. Nomen proprium, & declinatur *in genitiuo singulari*, Ῥοδοχάρους, *& per contrarium*, Ῥοδοχάριος.

Ῥοδωνιά. Rosarium. Rosetum. Rosarum plantarium. *Locus vbi rosaria plantata sunt, & vbi rosæ nascuntur, & crescunt.* Vt ἰωνιὰ. *Violarium: Locus violis consitus. Aristophanes in Pace pag 435. v. 5. Schol. annot. 2.*

Ῥοδωνιά. Rhodonia, est quidem ipsum rosarũ pratum. *locus, in quo rosarum plantæ sunt, & vbi rosæ nascuntur, & crescunt. Rosarium. Rosetum.* Alij verò dicunt hic etiam vocari τὴν ῥοδοδάφνην. *i. Rhododaphnen, quam Dioscorides lib. 4. cap. 82. & Plinius lib. 16. cap. 20. & lib. 24. cap.*

Ῥόδωνος. Rhodopsis. *Genitiuum à recto* ὁ Ῥόδων. *i. Rhodon.* Nomen proprium.

Ῥοδῶπις. Rhodopis. Nomen proprium. Et ῥοδώπειον σῆμα. Rhodopeum sepulchrum. Rhodope verò, nomen proprium, & Thracicus mons. Et prouerbium *senario comprehensum, de quo Er. ad. Chil. 1. Cent. 9. col. 587. & 588 ad. 58. Omnia similia.* Omnia similia, & Rhodopis illa formosa. Significat mortales fortuitis-casibus. *vel, rebus aduersis* obnoxios-esse.

Ῥοδώπιδος ἀνάθημα. Rhodopidis donarium. *Sunt* multi Delphis obelisci. Apellas verò Ponticus putat Ægypto pyramidem *esse*: sed Herodotus hanc opinionem arguit, *ac refellit.* Fuit autem genere Thracia, & cum Æsopo seruit Idmoni Mitylenæo. Illam

verò Charaxus, Sapphonis frater *à seruitute* liberauit, *ac redemit*. Sappho verò vocat eam Doricham.

'Ρέζειν. Startere. Latrare. Propriè quidem, de canibus, translatiuè verò, *ac impropriè, dicitur etiam* de hominibus.

'Ρεῦ. Fluxus. Interitus.

'Ρείκεα. F. κόμμβοι. Corymbi auro-texti, malis-punicis similes, ad stolæ sacerdotalis ornamentum.

'Ροθεῖ. Ruit. Impetu-fertur.

'Ροθιάζουσιν. Confertim, *agmine-conferto*, & cum vocis strepitu ruunt. Et comedunt, *vorant*. Aristophanes *in Acharnensibus pag.* 293. *v.* 21. *&* 22. *Schol. annot.* 14. *&* 15. *vnde correctio Suidæ petenda*. Quomodo comedunt, ô honoratissime Hercules! Cuiates *sunt* isti porcelli? Quàm Tragasæi videntur! Iocatus-est *Poeta nomen hoc deriuans* à verbo τρώγειν *i. edere, cuius aor.* 1. *act. est* ἔτραξον. *sc.* 1. Simul etiam vt ab vrbe *quadam formatum dixit*, *Idem igitur est ac si dixisset, quàm voraces sunt!* ῥοθιάζειν verò *significat* impetuosè, *magnáque corporis contentione* remigare. Aristophanes Babyioniis dicit, *Ad littus* Appelle impetuosè remigans. Et rursus. Nauis quum remorum-agitatorum-strepitu ruit-impetuosè, modesto *tamen* ordine.

Χάραξος ὁ σαπφοῦς ἀδελφός. ἢ δὶ σαπφὼ δωείχατο αὐτὸν καλεῖ. A

Ῥέζειν. ῥέγχειν. ὑλακτῶν. κυρίως μὲν, ἐπὶ τῶν κυνῶν. μεταφορικῶς δ', ἐπὶ ἀνθρώπων.

Ῥοή. φθορά. ῥεῦσις.

Ῥόδοισι. κύμβοι χρυσοῦφαντοι, ὅμοιοι ῥοιαῖς, εἰς κόσμον δὶ ὅπερ τῆς ἱερείας στολῆς.

Ῥόθου. ὁρμᾶς.

Ῥοθιάζουσιν. ἀθρόως, & μετὰ κτύπου φωνῆς ὁρμῶσι. καὶ ἐσθίουσιν. ἀριστοφάνης. οἷον ῥοθιάζουσιν, ὦ πολυτίμητε ἡράκλεις ὡς ἁγασίας τὰ χοίρια. ἀπὸ τῆς τραγῳδίας. ἢ ἀπὸ πόλεως. ῥοθιάζειν δὶ, τὸ ἱέναι σφοδρῶς. ἀριστοφάνης βαβυλωνίοις, κατάγει ῥοθιάζων φησί. καὶ πόλις ναῦς ὅταν ἐκ πτύλων ῥοθιάζει σώφρονι κόσμῳ. B

N O T Æ.

Ὡς τραγασῖα.] Aristoph. in Acharnensibus. pag. 293. v. 22.
Πῶς μὰ τὸ χαρὶς ὡς τραγασῖα φαίνεται.

C

'Ρόθιον. Cum-strepitu-fluctus, vel fluxus. *dictum* παρὰ τὸ ῥεῖν, καὶ τὸ θεῖν, *i fluere, & currere* pro, celeriter fluere. *Aristoph. in Equitibus pag.* 220. *v.* 11. *Schol annot.* 7. Significat & ipsam remigationem. Et ῥοθιάζειν. Magna-contentione, *vel, impetuosè* nauigare. Vt, Illi verò in mare irruentes, impetuosa-remigatione replebantur, *& satiabantur*. Et rursus *idem Aristoph. in loco iam supra notato dicit*, Tollite, *ac in altum erigite* ipsi multum fluctum-cum-strepitu-coniunctum. Hyperides vtitur hac voce ῥοθίῳ, pro remigatione impetuosissima, *quæ sit maxima corporis contentione*. Dicit enim, Remigantium enim multitudinem, & impetuosæ-nauigationis strepitum, & nauis magnitudinem cum stupore quodam vehementer admirabantur. Et Arrhianus dicit, Et impetuosæ-nauigationis strepitus, & equorum hinnitus inter-se contrariis-sonis-resonans-exaudiebatur. Et rursus idem. Agmen vnum grauis-armaturæ-militum scuta prætendentium, *ac hostibus obicientium*, magna impetuosæ-nauigationis-vi, & *strepitu* simul comitante in omni tempore pontis semper in *illo loco* facti, præternauigant. N. L. *fortasse scribendum* ἐν χείνῳ, *pro* ἐν χροΐ, *quod significat in cute, vel in corporis superficie. Sic autem corpusculum*, χρωτὶ, χροΐ, χροΐ. Et rursus. τὸ ἐμπ. Remigationis concitatus impetus.

Ῥόθιον. τὸ μὲν ὕφορμα κῦμα, ἢ ῥεῦμα. ἀπὸ τοῦ τὸ ταχὺ ῥεῖν. σημαίνει καὶ τὴν εἰρεσίαν καὶ ῥοθιάζειν. τὸ ἐρέσσειν δύτικως. οἱ δὶ, εἰς τὴν θάλατταν ἐμπίπτοντες τὸ ῥόθιον ἐπεφοροῦντο. καὶ αὖθις. αἴσιοι αὐτοῖς πολὺ τὸ ῥόθιον. ὑφορίδης τοῦ ῥόθιου ὅτι τῆς εἰρεσίας χρῆται τῆς σωτικωτάτης. φησὶν οὖν. τὸ μὲν οὖν τῆς ἐλαυνόντων πλῆθος, καὶ τὸ τοῦ ῥόθιου φόρον, καὶ τὸ μέγεθος τῆς σκάφους, ἐκπεπληγμένοι διετέλουν. κύτος τε ῥόθιου, καὶ χρεμετισμὸς ἵππων, ἀλλήλοις αὐτὰ παταγῇ. φησὶν ἀρριανός. καὶ αὖθις ὁ αὐτός. στῖχον εἶναι ἐπὶ τοῦ ἐμβαλλομένων τὰς ἀσπίδας, πολλῇ τῇ ῥοθίῳ, καὶ ἅμα ξυμπορευομένῳ, παντοίῳ τε χρῷ τῆς ἀεὶ ἐμπιπτομένης ζεύγματος ἐπιπλέοντι. καὶ αὖθις. τὴν εἰρεσίαν τὸ ῥόθιον. D

'Ρόθιον. *Impetuosus fluctus. Item id, quod fit* cum impetu aliquo. *Interdum videtur aduerbialiter sumi. pro impetuosè. q. d.* ῥοθιος, *quod inusitatum, vel sub.* κεῖ. Vt, Impetuosè *ruens, &* ex obliquo, *vel, obliquè, vel, in latus*, vlteriùs-impellens equum, quendam hostem fugientem corripit. Et rursus. Confertum equitatum in ipsos immittit. Illi verò perturbati, *dissipatique* fuerunt ab ipso, quòd *eius* impetum non tulissent, hoc est, *quòd fere non potuissent eius* impetuosam-impressionem, & celerem-incursionem cum strepitu *non consueto coniunctam*. ῥόθιον dictum-est à nomine ῥόθος, quod significat illum strepitum, qui ex remis exauditur, quum *à remigibus* vehementer agitantur. E

Ῥόθιον. σὺν ῥύμῃ πνί. ἰώσηπος. ῥόθιον ἐκ πλαγίου παρελαύνων ἵππον, ἁρπάζῃ πρὸ φόβου τὰ πολέμια. καὶ αὖθις. εἰ στίξει αὐτῆς τὸν ἵππον ἀθρόαι. οἱ δὶ διεσυβήθησαν ὑπ' αὐτῆς, ὡς ἐνεγκόντος τὸ ῥόθιον, τουτέστι, τὸ ὁρμητικὸν, & οὐ ῥᾳδίως ἐνεγκεῖν μὴ ἤθου. ῥόθιον καλεῖται, οὐδὲ τὸν ῥόθιον τὸν ἐν τῇ καπῶν ἀκουόμενον, ὅταν σφοδρῶς ἐλαύνωσι. F

N O T Æ.

Ῥόθιον ἐκ πλαγίου.] Codex Ald ἐκ πλαγίου. Sed nihil mutandum.

'Ροθοπυγίζων. Nates extensa manu clàm verberans, vel ex-

Ῥόθοπυγίζων. λάθρα τύπτων κατὰ πυγῆς

A πλατεῖα τῇ χειρὶ ἢ πλατεῖ τῷ ποδὶ, ῥόθιον ποιοῦν.

vel extenso pede, vel, extensa pedis planta, plana, lata, aqua manus, aut pedis parte nates verberans, & ictrepitum edés. Apud Aristoph. in Equitibus pag. 134. v. 11. vbi pro ῥαθαγυλίζων, videtur scribendum vt hic, ῥαθιγυλίζων, ob etymologiæ rationem.

Ῥόθῳ ὁρμῇ.

Ῥόθιον. Impetu.

Ῥόμβειν. σφενδονᾶν. ἢ ῥόμβος, ἢ κίνησις. πολύξος ῥόμβῳ τῷ δόρατος οὐριάχῃ.

Ῥόμβειν. In rhombi-morem-iaculari. Instar rhombi-vibrare. Rotare. Et ῥόμβος. Rhombus. Turbo. Et ipse in rhombi morem motus. Rotatio. Et ῥομβωτὸς, in rhombi morem volutus, contortus, vibratus. Rotatus. Epigram. lib. 6. pag. 426. epigr. 6. v. 2. Et eodem libro pag. 434. epigr. 111. v. 4. Sed ῥομβωτὸς, à ῥομβόω. id. tertia coniugationis circunflexorum verbo, significat turbinatum, qui turbinis, vel rhombi figuram habet, quæ desinit in acumen. Vt Epigr. lib. 6. pag. 435 epigr. 114. v. 4. Πλαξὰς ῥομβωτὰς. &c. Sic enim scribendum. Percu-

B ciens turbinata hastæ postrema-cuspide.

Ῥόμβον. κίνησιν. ἢ κύλινδρος, ὑπὸ δακτύλων.

Ῥόμβον. Rhombum. Turbinem. Motum. Vel Cylindrum. N. L. In epigrammate 16. pag. 414. lib. 6. Epigr.

Θύννων δικλόσειο λίνου βυσσώμασι ῥόμβον. Φερξάντες, γλαυκῇς ἐν παφόδοις πελάγους. Καὶ ῥομβωδὴς ὠδὶς ἔξις λέγει. καὶ τῆς νηὸς τὸ πολεμικὸν σιδήριον.

Thynnorum, bene-contorti lini profunditatibus. i. retibus ex lino bene-cõtorto-factis, & in profundas maris partes demissis, *rhõbum Sepientes cæruleis in transitibus pelagi.* Et ῥομβώδης ὠδὶς ἔξις dicitur acies instructa rhombi figura. Et hostile nauis ferreum-instrumentum, *quod in prora prominet, vocatur* ῥόμβος, *Latinè, Rostrum, quo naues hostium petuntur, & feriuntur.*

N O T A E.

C Ῥόμβον. κίνησιν. ἢ κύλινδρος.] Legendum videtur ἢ κύλινδρον. Et, Θύννων, δικλόσειο. &c. Sic autem δίκτυα, retia vocantur confecta ex lino bene contorto, quod aliquis, vel aliqua neuit. Integrum locum vide Epigram. lib. 6. pag. 414. δίκλωστος Galli. è felicius dicitur, Bien-filé. Nam bene-filatus, non latinè. Sed epigr. 16. barbarè dicitur. Quod Latini dicunt Nere, id Itali, Filare, Galli, Filer, vtrunque deriuatum à filo, quod fuso, digitisque deducitur. & conuoluitur, quum quis net. Ipsúmque verbum Neo deductum est à Græco νέω, vnde νῆμα. & verbale νημα. τος. τό. Filum. Germanicè netz, seruata græcæ vocis origine.

Ῥόμβος.

Ῥόμβος. Rhombus. Turbo. *Vt in quodam versu.*

Στρεπτὸν βασσαρικοῦ ῥόμβον διάσειομύωπα.

Contortum Bassarici, Dionysiaci *rhombum fodalitij,* scil *flagellum.*

Κύλινδρον. Cylindrum. N. L.

D Ῥόμβοστωμυλήθρα. εὐβουλίδης φησὶν, ἐριστικὸς καρατίνας ἐρωτῶν, καὶ ψευδαλαζόσι λόγοις τοὺς πόρους κυλίων, ἀπῆλθ' ἔχων δημοσθένους τὸ ῥόμβοστωμυλήθραν.

Ῥόμβοστωμυλήθρα. Turbinata-garru'itas. Volubilitas-linguæ. q. d. Volubilinguitas. Vt, Eubulides (inquit) contentiosus cerátinas *argumentationes, quæstiones cornutas* interrogans & falsa rogantibus verbis oratores volutans, *& exagitans,* abiit, habens Demosthenis Rhombostomyleithram.

Ῥόμειλιος. ὄνομα κύριον.

Ῥόμειλιος. Rhomelius. Nomen proprium.

Ῥόμβαια. τὸ μακρὸν ἀκόντιον. ἢ μαχαίρα.

Ῥόμβαια. *Videtur idem ac* ῥομφαία. Rhomphæa. Longum iaculum. vel gladius. *Framea. Gellius lib. 10. cap. 25.*

Ῥοώδης. ῥεύματα ἔχων.

Ῥοώδης. Fluxus, fluidus, fluens. Fluxus habens.

Ῥόπαλα. τὰ ξύλα ὧδα τὰ ῥαπίζειν. ἢ τῇ ῥόπῃ ἀλοιᾶν. τίς νῦς κόθορνος καὶ ὁ ῥόπαλον βύτης, εἰς ταυτὸ ξυνῆλθον. ὅτι ἦλθ' ἀσυμφώνως πραγμάτων. τοῦτο δέ φησιν ἡρακλῆς πρὸς τὸν διόνυσον ὁ δὲ κόθορνος γυναικεῖον ἀρμόζει.

Ῥόπαλα. Ligna. *Baculi. Fustes. Clauæ. Dicta quasi* ῥάπαλα, *à verbo* ῥαπίζειν i. baculis, siue bacillis cædere. Vel ὧδα τὰ τὸ ῥοπὴν ἔχειν, quòd *corpus sua* inclinatione tũdant, *quum in id torquentur, & infliguntur, Aristophanes in Ranis. pag. 132. v. 1.* Quænam *est tua* hæc mens? *ad* quid cothurnus, & clava conuenerunt? *Cur hæc à te coniuncta sunt Hoc dicitur* De rebus dissentientibus. Hoc autem Hercules Baccho dicit. Cothurnus enim *non viris fortibus: at* mulieribus conuenit.

N O T A E.

Τίς νῦς, κόθορνος. Aristoph. pag. 132. v. 1. Schol. annot. 1.

Τίς ὁ νοῦς ἢ κόθορνος, καὶ ῥόπαλον ξυνῆλθετην;

E Ῥοπαλίζει. κινεῖ. ἢ σρίφος ὡς ῥόπαλον. καὶ ῥοπαλισμὸς, ἢ τάσις τοῦ αἰδοίου. ὁ τέτανος.

Ῥοπαλίζει. Mouet, & tanquam clauam vertit, *& rotat. Claua-cedit. Claua-sundit.* Et ῥοπαλισμός. Tentigo. Pudendi intensio.

Ῥοπὴ. ψυχῆς μὲν οὖν ἴδιον ὁρμὴ, σώματος δὲ ῥοπὴ. εἰ δὲ ἄν τις οὖν ὁρμὴν ῥοπῆς βέλτιον εἶναι, καὶ ψυχῆς σώματος. τὸ μὲν βέλτιον, καὶ κρεῖττον συγκρινόμενα, καὶ τὰ ἴδια αὐτῶν ἔχει τινὰ διαφορὰν καὶ καὶ τοῦτο τὸ βέλτιον ἐμφέρει τὸ χείρονος. οἷον εἰ

Ῥοπὴ. Animi quidem propria *est appetitio, quæ Græcè vocatur* ὁρμή. Corporis verò *propriũ est momentum, vel inclinatio, vel propensio, quæ Græcè dicitur* ῥοπή. Hormæ igitur erit præstantior ipsa rhope. Nam & animus corpore *præstantior est.* Melius enim, & potius, quũ inter se conferũtur, in tuis proprietatib. habẽt discrimen. Et ideo

melius,præstantius-est peiore. Veluti Si Deus,& homo, & equus, animalia *sunt*, generis quidem communis ratione nihil inter se differũt. Sed quia Deus quidem,melior *est* homine,& homo, *melior est* equo, restat,vt eorum discrimen sit in ipsis proprietatibus. L. αὐτῷ Si igitur Dei quidem, proprium *est* immortalitas,hominis verò,scientiæ capacem-esse,& equi, facultas-hinniendi,immortalitas *est* præstantior *animali* eo,quod est scientiæ capax,& quod est scientię capax, *præstantius est* eo, quod hinniendi-facultate præditu n-est. Sic etiam & in. linatio,& appetitio *se habet*. Melius autem,& peius videntur versari in rebus-eiusdem generis. Nam & comparatio *spectatur* in iis,quæ communionem habent inter-se. *Sequitur* τὴ ῥοπῆ *exemplum*. Et sub momentum,*vel*,*Eodem momento & Imperatoris voluntas, & ipsa præscripta-ratio legionibus denunciabant, vt ad prælium cum hoste committendum essent parata.*

Ῥοπή. Momentum. Inclinatio *lancis ad imum vergentis. Et per translationem, accipitur pro summo discrimine, siue periculo. Vt*, Ille verò, patriæ principatum in summo discrimine versari ratus,facinus *præclarum*,& memoria dignum fecit.

Ῥόπλον. Claua,vel laqueus,vel supplicium. *Alias alia. Vide Lex.* In epigrammate 32. *lib.6. epigr pag.417.*

Dedicaui verò tibi istas clauas,abiecta verò hedera,

Manum circunstringam auro ligatis deliciis. i. aureis,iisque delicatis armillis.

Ῥόπτρον. Lysias *in oratione* contra Andocidem de Impietate. Equum ad templi annulum alligauit. Nunc ipsum ianuæ annulum *ita* vocat.

Ῥόχθω. Ῥόχθει *lego Sic apud Hom. Odyss. E. pag.158.* Ῥόχθεε μέγα κῦμα, *&c. pro*, ἔρρηξε. *Stridebat. Strepebat. Strepebat enim magnus fluctus.* Et ῥοχθεον. Gemebant. *Strepebant. Stridebant.*

Ῥόχθει. *Strepitum-edebat. Strepebat. Stridebat. pro* ἔρρηξε *vt supra.* & ῥοχθεῖ. Strepitum-edit. Strepit. Strider.

Ῥυβαδιεύω. Συβαδιεύω. *Subadiuuo. Subadiutor.* Apud Romanos *ita vocatur* auxiliatoris auxiliator.

Ῥοβίν. Rhubin. *vel Ruben*, Nomen proprium.

Ῥιτίλιος. Rutilius Rufus. Tempore Scipionis fuit, qui cum ipso militauit. Conscripsit res tunc gestas. Et tunc fuit Tribunus-militum, vt ait Appianus in historia Romana.

Ῥοῦφινος. Rufinus. Hic sub Theodosio fuit. Homo profundo consilio-præditus, & occultator-animi, *vel, qui suum animum, mentem,& consilium occultabat.* Hic autem, & Stilico, Σπλίκων. erant tutores filiorum Theodosij. Ambo omnia rapiebant,in diuitiis imperium ponentes *suámque potentiam in opibus collocantes.* Nec quisquam quidquam habebat proprium,nisi his placuisset. Omnésque causæ apud hos iudicabantur, *& de controuersiis omnibus apud hos Iudices disceptabatur* Magnáque multitudo circuncursantium erat, si fortè alicui prædium *aliquod* fuisset locuples, & fertile. Nam *eius* dominus confestim corripiebatur, accusatione speciosa *& probabili aduersus ipsum* conficta, per quorundam *emissariorum* subornatorũ insidias. Et ille, cui fiebat iniuria, iniuriam-patiebatur,*& iniustè-condemnabatur*, ipso iniuriæ-autore iudicante,*& sententiam pronuntiante.* Rufinus autem eò immensæ,ac improbæ auaritiæ processit, vt vel ipsa publica manc ipia venderet,& quotquot publica Dicasteria; *siue prætoria essent, in quibus ius diceretur, in his, omnibus*

ζῶα,ὁ θεὸς,καὶ ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἵππος. κ) μὲν τὸ ζῷόν τὸ κοινὸν,οὐδὲν ἀλλήλων διαφέρει. ἀποροῖ βελτίων μὲν ὁ θεὸς τ ἀνθρώπου. ὁ δὲ ἄνθρωπος, τ ἵππου, λείπει) τ διαφορὰν αὐτὰ δ) κ) τὰ ἴδια. εἰ οὖν θεῦ μὲν ἴδιον ἀθανασία, ἀνθρώπου δὲ, διανοητικὸν, ἵππου δὲ, τὸ χρεμετιστικὸν. ἡ ἀθανασία, βελτίων τ διανοητικοῦ. τὸ δὲ διανοητικὸν, τ χρεμετικοῦ. οὕτω καὶ ἡ ῥοπὴ, καὶ ἡ ὁρμή. δοκεῖ δὲ τὸ βέλτιον, καὶ τὸ χεῖρον ἐν τοῖς ὁμογενέσιν εἶ). ἐπεὶ δὴ καὶ ἡ σύγκρισις ἐν τοῖς κοινωνίαν ἔχουσι πρὸς ἄλληλα. καὶ ὑπὸ μίαν ῥοπὴν ἦν διάνοια τ στρατηγοῦ, καὶ τὰ διατεταγμένα προηγόρευον ταῖς τάξεσι.

Ῥοπὴ κλίσις. ὁ δὲ νομίσας ὅτι ῥοπῆς εἰδέαν τιὼ τ παρεισδεδεγμένον, ἐπετελέσατο πρᾶξιν μνήμης ἀξίαν.

Ῥόπτρον. ῥόπαλον, ἢ παγὶς, ἢ τιμωρία. ἐν ὅπλῳ μάτι.

Δῶκα δέ σοι τάδε ῥόπτρα, πεδαρρίψασα δ' ὑμενὸν,

Χεῖρα περισφίγξω χρυσοδέτῳ σπατάλῃ.

Ῥόπτρον. λυσίας κ) ἀνδοκίδου ἀσεβείας, ἔφησε τ ἵππον εἰς τ ῥόπτρου τ ἱεροῦ. νυνὶ δὲ τὰς θύρας κρίκον λέγ.

Ῥόχθω. καὶ ῥόχθεον, ἐστέναζον.

Ῥύχθει. ἦχον ἀποτελεῖ.

Ῥουβαίουσος. πεδαὶ ἐφιππίοις, ὁ τ βανδήλων βανδής.

Ῥουβίμ. ὄνομα κύριον.

Ῥουτίλιος ῥοῦφος. ὅτι συναπώλετο. ὃς αὐτῷ συνεστράτευσεν. συγγράψας τὰ τότε φθάσαντα γενέσθαι. ὃς τινι καὶ τὰ χιλίαρχος ἐπιγέγρ. ὡς φησιν ἀππιανὸς ἐν τῇ ῥωμαϊκῇ ἱστορίᾳ.

Ῥοῦφινος. οὗτος ὅτι θεοδοσίου ἐπ. βασιλέων ἄνθρωπος, καὶ κρυφίνους. ἦσαν δὲ οὗτος τ, καὶ στελίχων, ἐπίτροποι τῶν θεοδοσίου παίδων. ἅπαντα τὰ πάντα συνήρπαζον, ἐν τῷ πλούτῳ τὸ κράτος τιθέμενοι, καὶ οὐδεὶς ἔχων ἴδιον οὐδὲν ἐμὴ τούτοις ἐδόκει. δίκας τε ἅπασαν πρὸς τούτους ἐδικάζοντο. καὶ πολὺς ἐπ' ὄχλος τῶν περιθεόντων εἴπου τινὶ χωρίον ὑπάρχοι παντοιμελές τε, καὶ εὔκαρπον. καὶ ὁ διαπέτης εὐθὺς συνάρπασε καταγορίας πανλασμένης εὐλόγου, δόλῳ τινὰ ὑπειμένων ἐπηρεαζομένης. καὶ ὁ ἀδικούμενος ἠδικεῖτο, τῶ ἀδικοῦντος κρίνοντος. ἐς τοῦτο δὴ ὁ ῥοῦφινος ἐχώρησεν ἀμοχθὶ καὶ πλεονεξίας, ὥστε καὶ αὐδρά ποδα δημόσια ἀπωλέσει. καὶ ὅσα δημόσια δικαστήρια, ῥουφίνῳ πάντες ἐδί-

A καζον. ὁ τῷ κολάκων φῦλον αὐτὸν ὄχλος ἰῶ πολύς. οἱ γὰρ κόλακες, ἔθος ὧν, καὶ τοῦτο ἐδραπέτους καὶ πλείω, καὶ τὸ τὰ βάθρα καλύειν, καὶ τοὐδάφος κορεῖν. ἀρτὶ γὰρ χλαμύδας τὰς τὸ δὶ παρύφους ἐσθῆτας, καὶ δυκόπτας, καὶ πεζὰς χρυσαῖς ἀγκυλωταῖς ἐμπεπηγυιδρόι, καὶ σφραγῖσι χρυσοδέτοις διεσφιγμένοι. τὰ γὰρ πολλὰ κατ' ῥουφῖνον εὐθὺς ἐν τῇ τοῦ σαρδηνοῦ δυνατὴ χρονογραφία, ὅτι ἀρχαδίου, καὶ ὁνωρίου. τρύτων ἄρχει ὀνομάτων ἐφ' ὅτων τὸ κράτος, ἢ πᾶσα ἀρχή, καὶ δυοῖν ἰῶ κατ' μὲν
B τῶν ἑῴων, ὧν ῥουφῖνος. κατ' ἐν τῶν ἑσπερίων, ὅτι σελίχνος γνώμη. δίκην τε πᾶσαν παρ' αὐτοῖς κατ' ἐξουσίαν ἐκεῖνος. καὶ αἰτήσεις κεκρατηκὼς, ὁ χρημάτων τῶν ῥουφῖνον ὠνούμενος πολλῶν, οἰκειότητα τῶν δικάζοντος ὅπως ὠνοῖτο ἔνοσιαν. κτήματα γὰρ, ὅσα τοῖς κυρίοις ἐν τοῖς ἀπάντων ἐποίει σώμασιν δουλάμενος ὀνομάζεσθαι, μετῆει πρὸς τούτους. τῷ μὲν δωρεᾶς ἐπαγγελόμενος, καὶ τούτων τὸ συκοφαντεῖσθαι δίκαζόντων. ἑτέροις δὲ τὰ οἰκεῖα προϊέμενος ὡς τὴν
C τυχοῦσαν ἀρχὴν, ἢ ἄλλο τι φιλίας τῷ πόλεων ὅλεθρον. πάντας δὲ εἴδους πονηρίας ταῖς πόλεσιν ἐπισπολάζοντος, ὁ μὲν ἀπανταχόθεν πλοῦτος, εἰς τὸν ῥουφῖνον, καὶ σελίχνος οἰκίαν εἰσέῤῥει. ἡ δὲ πενία, καὶ πάντα τόπον ἐτίμητο τὰς τῷ πάλαι πλουτούντων οἰκίας. ἠθαίοντο δὲ τῷ γραμμένων οἱ βασιλεῖς ἢ δίνος. ἀλλ' ἔγραφον μόνον ὅσα ῥαφῖνος ἐπέτατε, καὶ σελίχνος. ἐπεὶ δὲ ἄπειρος ἰῶ αὐτοῖς πλοῦτος συνειλεγμένος, ἤδη καὶ τὴν βασιλείαν ἑαυτῷ μνᾶσθαι ὁ ῥουφῖνος
D ὠνειρεύετο.

Ῥοῦφος. ἐφέσιος ἰατρὸς γεγονὼς ὅτε ζαϊανοῦ σὺν κρίτωνι. φέρεται αὐτοῦ βιβλία πλεῖστα. ἐξ ὧν καὶ ταῦτα. περὶ διαίτης ε. περὶ διαίτης πλοΐων α. περὶ τραυματικῶν φαρμάκων α. περὶ θραυματισμοῦ ἀρθρων α. περὶ σύκων. α. περὶ ἀρχαίας ἰατρικῆς βιβλίον α. περὶ γαλακτος βιβλίον α. περὶ οἴνου βιβλίον α. περὶ μέλιτος.

Ῥωγαλέον. διερρωγός. διεφισμένον. καὶ ἐσχάς, ἢ διῤῥωγυῖα.

E Ἐν τῇ δ' ἦκειτο ἐσχάς αἰπόλων πήρα.

Ἄρτων ἰούλων πᾶσα, καὶ κρεῶν πλήρης.

Κανών. τὰ δίδαλος, ἀπὸ τεμῶν παράγονται μερῶν. ἀπὸ ὀνόματος, ὡς δεῖμα, δαιδαλέος. ἀπὸ ῥήματος, οἰδῶ, οἰδαλέος. ἀπὸ ὑπερῥήματος, ῥίμφα, ῥιμφαλέος. ἢ παρεξαίονται. σεσημείωται τὸ δαιδάλεος, ὁ ποικίλος, καὶ ποικιλοδάλεος.

non sequuntur: at excipiuntur. Hæc scil. δαιδάλεος, *dædaleus, varius. Et* κονιοδάλεος, *puluerulentus.*

F Ῥωγμὸς. ῥῆξις γῆς.

Ῥώθωνος.

Ῥωμαλέος. ἰσχυρὸς, καὶ ἐῤῥωμαλέως, ἰσχυρῶς, ὑπερῥηματικῶς.

Ῥωμαίων ἀρχὴ, αὕτη τῆς ἀσσυρίων. καὶ περσῶν, καὶ μακεδόνων τῷ πρὶν, μακρῷ ὑπερῆρεν.

omnibus Iudices omnes Rufino iudicarent, *& in eius gratiam de controuersiis sententiam pronuntiarent, eius libidini fœdè seruientes.* Ac Adulatorum turba circa eum magna fuit. Adulatores verò, heri quidem, & nudiustertius, *i. nuper. nec ita dudum* cauponis inseruierãt, vt & subtellia purgarent, & pauimenta verrerent. Iã verò chlamydes egregiè-prætextatas gestabant, & aureis fibulis ve tes constrictas ferebant, & sigillis auto inclusis digitos ornabant. Pleraque verò contra Rufinum *crimina* reperias in Eunapij Sardiani Chronographiâ, sub Arcadio, & Honorio. Cùm *autem* illi verbo tenus imperium haberent, *re tamen ipsa* totus principatus & potestas, in Oriente quidem, penes Rufinum, in Occidente verò, penes Stiliconẽ erat *L. Σπλίχνος. Et ex istorum arbitrio totum imperium pendebat.* Et omnes causæ apud ipsos pro *ipsorum* potestate, *ac imperio* disceptabantur. Et ille victor abibat, qui magna pecunia sententiam *secundùm se* redemerat, *vel* familiaritate Prætoris beneuolentiam sibi conciliarat. Possessiones verò, quarum domini vno omnium ore felices prædicabantur, ad hos transibant. Nam alij quidem *eos* muneribus placabant, & horum calumnias *hoc modo* fugiebant. Alij verò, sua *ipsis* donabant, vt magistratu potirẽtur, aut aliquam aliam ciuitatum pestem *his donis* redimerent. Cùm autem omne *calamitatis, ac insignis* improbitatis genus in vrbibus vigeret, opulentia quidem, in Rufini, & Stiliconis domum vndique confluebat. *L. Σπλίχνος*. Paupertas verò, locis in omnibus, *hominum* olim opulentorum domos peragrabat, *& in eis habitabat.* Imperatores verò nihil sentiebant eorum, quæ fiebant: sed ea tantùm scribebant, quæ Rufinus, & Stilico, iussissent. Cùm autem immensas opes isti iã congessissent, Rufinus iam Imperium quoque sibi ambire, *& affectare cœpit, & hoc* in somnis agitabat.

Ῥοῦφος. Rufus Ephesius medicus, qui cum Critone sub Traiano fuit. Feruntur eius libri plurimi. Quorum & hi *sunt.* De ratione victus, quinque. De victu nauigantium. 1. De vulnereis medicamentis. 1. *De vulnerum medicamentis.* 1. De confractione articulorum. 1. De ficubus. 1. De vetere medicina, lib. 1. De lacte, lib. 1. De vino, lib. 1. De melle.

Ῥωγαλέον. Diruptum. Diffissum. *Fractum. Lacerum.* Et ῥωγὰς Dirupta. Fracta. Lacera. *Vt in hu senariis.*

In hac arca *incebat* ; erat reposita *capratiorum pera,*

Panis vetusti tota, & carnium plena.

Regula. *Nomina,* quæ per *terminationem* δαλέος *formantur,* à tribus *orationis* partibus deducuntur, à nomine, vt, δεῖμα, pauor, metus, δειμαλέος. timidus, vel timorem incutiens. à verbo, vt οἰδῶ, tumeo, οἰδαλέος, tumidus, ab aduerbio, vt, ῥίμφα, facilè, leuiter, celeriter, ῥιμφαλέος, facilis leuis, celer. Et acuto ultimo tantùm in penultima syllaba. Notata sunt *duo, quæ regulam istam*

Ῥῶμαι. Terræ ruptura. Hiatus terræ.

Ῥῶθων. Gutturis. Ῥῶθωνος. *Gutturis pars. Guttur.* Et ῥῶθωνες. *Nares. Vide Lex.*

Ῥωμαλέος. Robustus. & ῥωμαλέως. Robustè. *Positum enim est* aduerbialiter.

Ῥωμαίων ἀρχή. Romanorum imperium. Hoc Assyriorum, & Persarum, & Macedonum veterum regnã

longo interuallo superauit. Nam suos terminos cõstituit, Orientem quidem versus, Indos, & rubrum mare, & Nilum, & catarractas, & paludem Mæotidem. Ad Occidentem verò, ipsum Oceanum, quod fabulam esse rebus ipsis est declaratum, neque aliade-causa, nisi ad animorum-delectationem, hoc ipsius nomen à Poetis decantari, si quidem & Britannorum regio, quam *Oceanus* circunfluens, insulam efficit, nunc inuenta, in imperij Romani finibus numeratur. Dicat igitur, cuicunque visum fuerit, *hoc* per-coniecturas-cognoscens, res veterum ab hoc *imperio Romano* citra-contrqersiam longè superati, tum longitudine temporis præteriti, tum vtrorumque audacia, & militari-disciplina, *& exercituum ducũ andorum peritia*, & machinatiõ excogitatione, & aduersariorum virtute. Dexippus verò *dixit* causam, ob quam Romanum imperium *adeò* fuerit-auctũ, *fuisse* bellicum-studium gentium, & egregiam-disciplinã copiarum. Omnes enim occidentales sunt animosiores iis, qui ex altera parte habitant. Sed Romani & ordine, & arte in bellis excellunt. Qua etiam Gallos vicerunt. Et in bellis contra finitimos *gerendis* exercitatissimi *sunt*. Quare Barbaros quidem, solertia, Græcos verò, natura, & fortitudine superarunt.

ἀφ' ἑσπέρας μέχρι πέρατα ἑαυτῆς πρὸς μὲν ἕω, ἰνδούς, καὶ ἐρυθρὰν θάλασσαν, καὶ νεῖλον. καὶ καταῤῥάκτας, καὶ λίμνην μαιῶτιν. ὅτα δὲ πρὸς δυσμὰς, ὠκιανὸν αὐτὸν, ὃν δὴ μῦθον εἶ τοῖς ἔργοις ἐδηλώθη, μὴ δι' ἄλλως ἢ πρὸς ψυχαγωγίαν τοῦτο μόνα αὐτὸ ποιητῶν ᾄδεσθαι, εἴγε καὶ Βρεττανῶν χώρα, ἣν περιρρέων νῆσον ἐργάζεται, καὶ εὑρεθεῖσα ἐπὶ πέρασι τῆς ῥωμαίων ἀρχῆς ἀριθμεῖται. λεγέτω μὲν οὖν ὅτῳ δοκεῖ ὡς ἀναμφίλογος τῷδε πρὸς τὰ παλαιὰ ὑπερβολὴ, πλήθυτε χρόνου τῷ ἐπελθόντων εἰκάζοντι, καὶ τόλμαι κατέργων, καὶ στρατηγήσεσι, καὶ μηχανήσεων δόλιοις, καὶ τῷ αἰτιπολεμησάντων ἀρετῇ. δέξιππος δὲ, ὅτι τὰ ῥωμαίων ἀρχεῖα αἴτιον ἀυξηθῆναι, τὸ φιλόμαχον ἐθνῶν, καὶ τὸ δυσπαίκτους τῆς δυνάμεως. πάντες γὲ οἱ πρὸς ἑσπέρας, θυμικώτεροι εἰσὶ τῶν ὄπη θάτερα κατοικούντων. πρεπόδιον δὲ ῥωμαίοις τὸ τεταγμένον ἐν τοῖ ἔργῳ τεχνικὸν. ᾧ καὶ γαλατῶν ἐκράτουν. καὶ ἐν τοῖς πρὸς τοὺς ὁμόρους πολέμοις τρίβοντες, καὶ θεμένοις τῶν βαρβάρων τῇ συντάξει, τῶν ἑλλήνων φύσῃ καὶ ἀνδρία.

Ῥωμαίων πόλις. ὅτι ἡ ῥωμαίων πόλις ἀπείρατος ὑπερορίων ἐκστρατειῶν τυγχάνουσα, ἐξέτασιν τῶν πολιτῶν ποιησαμένη, κατέμαθε τὸν ἀριθμὸν τῶν πολιτῶν, ὃ πολὺ τριάκοντα μυριάδων ὑπολειπόμενον. καὶ ταῦτα συνεχῶς πολέμοις τριβομένη, καὶ πάποτ' ἀ μαχαῖς, καὶ βεβαίας εἰρήνης ὑπολελαυκυῖα.

Ῥῶμη. Vis. Robur, & vrbs Roma. Hæc à prima origine per 377. annos nullum externum bellum est-experta. Cùm verò bellum aduersus Carthaginenses iam iam imminere putaret, populi multitudinem lustrauit, *& censum egit*, & ciuium numerum inuenit non multo minorem CCC. M. Romam compendium orbis terrarum dixit Athenæus. Quære in voce χιλίαρχος.

Ῥώμη. ἰσχύς. καὶ ῥῶμη, ἡ πόλις. ἥτις ὑπὸ τὸ πρῶτον συνοικισμὸν, ἑξακοσιοστὸν καὶ ἑβδομηκοστὸν, καὶ τριακοσιοστὸν ἔτος, ἀπείρατοι ἦσαν ὑπερορίων πολέμων. τὸ δὲ πρῶτος καχηδονίους ὅσον οὔπω παρίστασθαι πόλεμον πρεσβεύοντας, ἐξήτασιν ἐποιεῖτο τῶν πολιτῶν. καὶ εὗρεν ἀριθμὸν τῶν πολιτῶν, ἃ πολὺ ὑπολειπόμενον τῶν λ' μυριάδων.

ἐφόμιλον ὁπλομαχῶν τῆς οἰκουμένης εἶναι ἀθλιώτατος. καὶ ζήτει ἐν τῷ χιλίαρχος.

Ῥῶμις. Rhomis. Nomen proprium.

Ῥῶμις. ὄνομα κύριον.

Ῥῶμος. Remus, & Romulus. Nomina propria. Quære in voce Βρεμάλια.

Ῥῶμος, καὶ ῥωμύλος, ὀνόματα κύρια. ζήτει ἐν τῷ βρεμάλια.

Ῥωμύλος. Romulus. τερτύλος, &c. *scribuntur περισπώμενα. Sic enim legendum. i. acuto-notantur-in-penultima.*

Ῥωμύλος. τερτύλος. αἰμύλος, αἰχύλος. περισπερξυτόνως.

Ῥωννύω. Corroboro. Vires-præbeo. Firmo. Confirmo.

Ῥωννύω. δυνάμιν παρέχω.

Ῥῶξ. ῥωγός, ὁ. Rhox. Rhogis. Genus phalangij.

Ῥῶξ. εἶδος φαλαγγίου.

Ῥῶξ. Vuæ-granum. Acinus-vuæ. Et petræ genus. Rupes.

Ῥῶξ. κόκκος. καὶ εἶδος πέτρας.

Ῥωξάνη. Rhoxane. Nomen proprium. De hac quære in vocibus Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδών.

Ῥωξάνη. ὄνομα κύριον. καὶ ζήτει περὶ αὐτῆς, ἐν τῷ ἀλέξανδρος ὁ μακεδών.

Ῥῶπαξ. κος. ὁ. Virgultum. Frutex. Dumus. Ea, quæ apud nos ῥωπάκια vocantur. Virgulta. Syluosæ plantę. Loca syluosa, & virgultis referta.

Ῥῶπαξ. ῥῶπακος. τὰ ἐρπάκια παρ' ἡμῖν.

Ῥῶπες. Densa sylua. Vel locus frondosus, & plantis-consitus. Et ῥωπεύειν. Lignari. Ligna-colligere. Vt, Hoc tibi lignatis exiguum-lignum.

Ῥῶπες. δασεῖα ὕλη. ἢ κατάκομος, καὶ σύμφυτος πᾶσις. καὶ ἐρπαδίειν, ξυλοδίεσθαι. τοῦτό τοι ἐρπαδίεις ὀλιγόξυλον.

Ῥώπια. Loca arboribus consita. Virgulta. Frutices.

Ῥώπια. τοὺς συνδένδρους τόπους.

Ῥώπικά. Iam videtur idem, ac ῥῶπες, vnde ῥωπικάφοι, qui aliquid in virgultis scribunt. Vide Lex. Sequens distichum istam coniecturam videtur confirmare.

Ῥωπικά.

Mater

A Ἀ μήτηρ ζωὸν ἢ μίκυθον, οἷα πωιχρά.

Βάκχῳ δωρεῖ) εφτικῷ γραφαμψία.

Ῥωπικός. τὸν δὲ θεαικὸν τρόπον ὑπέφηνε τέλειον. ἀφ' ἧς ἤφλαδιπήχεφος. καὶ ῥωπικὸς. αὐτὴ ἡ μιχρεσμψος. καὶ εφτικοὶ ὦνιαι, τὸ δὲ τελὶς, μὲν, πολλοῦ δὲ πωρασκόμψον. ῥῶπος γὰρ, ὁ δὲ τελὶς καὶ παιδαπὸς φόρτος.

Ῥῶπος. μίγμα χρωμάτων, ὁποῖα βαφεῦσι, ζωγράφοις μυρεψοῖς χρησιμεύει. ὅθεν καὶ εφωποπώλης. τινὲς δὲ καὶ τὸν παιδαπὸν φόρτον, ῥῶπον εἰρήκασι.

Ῥωσάκης. ὄνομα κύριον.

Ῥῶσαντες. δυναμώσαντες. οἱ δὲ βάρβαροι ῥῶσαντες ἑαυτοὺς ὅτι τὸ στρατεύεσθαι, ὡς οὐκέτι ῥωμαϊκοῖς, καὶ διαπλασμέναις ὑποτισούμψοι στρατηγήμασι.

Ῥώταφῶν. φρούριόν τι.

Ῥῶτζ. αὐουδάζειν.

Ῥωθείς. δυναμωθείς.

Ῥῶπες. ὑγιεία.

Ῥωπήριον. παραρμητήριον.

Ῥωζακίζει. τὰ ρ' στοιχεῖα, συνεχῶς χρῶτζ.

Ῥωχμός ῥῆγμα γῆς. θεωκόπιος. ἀβίγας δὲ ὁ ποταμὸς ἐν τῇ αὐθεσίᾳ κατιὼν ἐν τῷ πεδίῳ, ἐν ᾧ δὲ πορρώμας συχνὰ τυγχάνουσιν οὖσαι, εἰς ἃς δὴ ὁ ἀβίγας χιζόμψος ἐπὶ γλῶ φαίνεται τὸ δὲ πλεῖστον τῶν πεδίου συμβαῖνον, ἐν ἐξουσίᾳ τοῖς ταύτῃ οἰκημψοις τίθεται εἰς ὀρυβύσσειν καὶ χώματι τοὺς ῥωγμοὺς, ἢ αὖθις αὐτοὺς ἀνοικαλύψασι τοῖς ὕδασι τὸν ποταμοῦ τοῦδε ὅ, τι βούλοιντο χρῆσθαι.

Ῥώφ. τὸ φυτὸν, καὶ ῥῶφα, βοτάνη ἁπαλή.

Mater viuum parunlum leporem, *vt potè* mulier *pauper*,

Baccho donat, donarium hoc in *virgultis post-quàm-scripsit*. N.L.

Ῥωπικὸς. Practicum verò modum, *qui in actione, & rebus gerendis versatur*, perfectum *esse* subindicauit. Erat verò falsò-inscriptus. Et ῥωπικὸν *sumitur* pro, coloratus. Et ῥωπικὸν, *res* venalis, *merx*, vilis illa quidem: sed quæ magno *precio* venditur. ῥῶπος enim *vocatur* vilis, & varia merx. *vel, vile, & omnigenum onus*.

Ῥῶπες. Mixtura colorum, quotquot tinctoribus, pictoribus, & vnguentariis conducunt, *& vtiles-sunt*. Vnde & ῥωποπώλης. i. scrutarius, & rerum minutarū, ac vilium venditor. Item pigmentarius. Quidam autem omnigenum onus, *& omnis generis merces*, ῥῶπον dixerunt.

Ῥωσάκης. Rosaces. Nomen proprium.

Ῥῶσαντες. Qui-corroborarunt. Qui-confirmarunt. Vt, Barbari autem se confirmarunt, acie-densata, vt tutiores essent, nec ampliùs Romanis commentis, & imperatoriis-artibus circumuenirentur.

Ῥώταφῶν. Rhosaphon. Castellum quoddam.

Ῥῶσαι. Valere. Posse. Studere. *Contendere-magna-vi aliquid facere. Per syncopen formatum est ἐκ τοῦ ῥώσθαι. Vel per aphæresin ἐκ τοῦ ἐρρῶσθαι.*

Ῥωθείς, Confirmatus. Corroboratus. Valens. Robustus.

Ῥῶπες. Sanitas. Robur. Vires. Firmitas.

Ῥωπήριον. Vehemens impetus. Vehemens-incitatio.

Ῥωτακίζειν. Rhotacizare. Litera ρ frequenter vti.

Ῥωχμός. Ruptura terræ. Terræ hiatus. Cauerna. Procopius, Abigas fluuius ex Auraſio descendens in campum, in quo sunt multæ rupes abruptæ, in quas Abigas diuisus, supra terram apparet. Quòd cùm in largissimo campi spacio contingat, facultatem accolis præbet aggere cauernas implendi, & rursus iisdem apertis, aquis huius fluūij, arbitratu suo vtendi.

Ῥῶφ. Planta. Frutex. Virgultum. & ῥῶφα. Herba tenera.

ΤΟ Ρ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΟΙ. P. CVM. OI.

Ῥοιά. τὸ ῥοίδιον λέγεται. καὶ ῥόα.

Ῥοιάκες. δίδωμι δὲ τῷ καλλινίκῳ παιδίῳ ῥοιάκων ζεῦγος. φιλοτάπιδα ἀμφίτατον. πορίσωμα. θεσκιφάλαια δὲ δύο τῷ καλλίστων.

Ῥοιβδεῖν. ἀναρῴφειν. λέγεται καὶ ῥοιβδος ὥσπερ ἀρίσφαιρα ἐν νιφέλαις.

Ῥοίζηδον. σφοδρῶς μετ' ἤχου. ἀπειλητικῶς.

Ῥοῖζος. ῥόμπος ἤχος. ἰώσπερος. οὕτω δὲ ῥοίζῳ τοῖς ῥωμαίοις ἐνέπεσον, καὶ βίᾳ, ὡς διαρρῆξαι αὐ

P'oιά. Punica malus. Arbor punica. Eadem & ῥοία, & ῥοίδιον dicitur, *per contractionem ex ῥοΐδιον. Sic & ipsam malum punicum, siue malum granatum vocatur. Vide Eustath.*

Ῥοίακες. Rhœaces. N.L. Vt, Do autem Callinico puero rhœacum par, villis-carentem-tapetem *vnum, & alterum*, ab-vtraque parte villosum-tapetem. *Vnum* aulæum. Coruicalia verò, *siue puluinaria* de pulcherrimis bina. *Vel, duos verò puluinos omnium pulcherrimos.*

Ῥοιβδεῖν. Absorbere. *Item stridere. Strepitum-edere. Vide Eustath.* Dicitur & ῥοίβδος apud Aristophanem in Nubibus. *pag. 84. v. 7. & pro stridore sumitur. Alias alia. Vide Lex.*

Ῥοίζηδὸν. Vehementer cum sono. Minaciter. *Cum vehementi-sono, vel strepitu. Cum-minis.*

Ῥοῖζος. Impetus. Sonus. *Stridor. Strepitus.* Iosepus. Tanto autem cum impetu, tantáque cum vi in Romanos irruerunt, vt *eorum* ordines perrumperent, ac

rumperent, & dissiparent. Et ῥόιζημα. Sonus. Stridor. Strepitus. Et ῥοίζησεν. Vocem edidit. Resonuit. Sonum, strepitum, stridorem edidit.

Ῥαιτικός. Rhœticus, vel Rhœtiensis. *Nomen deductum* à loco. Et ῥαίτειον. Rhœteum. Promontorium.

Ῥαίτης. Rhœtes. Nomen proprium.

P. CVM Υ.

Ῥυάδες. Rhyades. Vites, quæ psinades vocantur, hoc est, quæ defluunt, & infirmæ sunt, *adeò vt earum tenellus racemus defluat, ac pereat, antequàm ad iustam maturitatem perueniat. q.d. Fluxæ, vel fluentes vites.*

Ῥύδδην. Fluxè. Fluendo. Vt de fluxa *dicitur* Vehementer. Terribiliter. *Terribilem in modum.* Abundè. Copiosè.

Ῥύγχος. Rostrum. Aristophanes *in Auibus pag.* 382. *v.* 25. Elelεῦ. Veni. Demitte rostrum *in hostis corpus.* non cunctari decet, *non oportet cunctari.* Τὸ ῥύγχος. Facies. *Vultus. Interdum impropriè de homine dicitur.* Et Cratinus, & alij τὸ ῥύγχος sumunt pro τὸ ῥάμφος. ῥάμφος enim de auibus, ῥύγχος verò, de porcis dicitur. Quære in voce Γαμψώνυχος.

NOTAE.

Τὸ ῥύγχος οὐ μέλλει.] Apud Aristoph. in Auibus. pag. 382. v. 25. scribitur τὸ ῥύγχος οὐ μέλλεις ἰχνῶν. Deinde subiiciendum. τὸ ῥύγχος, τὸ πρόσωπον. ᾗ Κρατῖνος, ᾗ ἕτεροι τὸ ῥύγχος λαμβάνουσιν ἀντὶ τοῦ ῥάμφους. ῥάμφος γὰρ, ὅτι τῶν ὀρνέων, ῥύγχος δὲ, ὅτι τῶν χοίρων λέγεται. ζήτει ἐν τῷ Γαμψώνυχος. Vide & eadem pag. v. 9.

Καὶ δ' οὖσαι ῥύγχει φορβάν.

Ῥύβδην. Vehementer, & confertim, *cum impetu, vel impetuosè.* Ita Cratinus. Dicitur & ῥύδην. q.d. Fluxè. Fluendo. Abundè. Copiosè. Vt, ῥύδην, &c. Copiosè dicescunt. Vel fusè, pro, valdè.

Ῥῖζος. *Idem videtur, ac* ῥόιζος. *Sibilus. Stridor. Impetus. Sibili stridor. Impetus cum stridore. Vehemens impetus.*

Ῥύηται. Fluat. Pereat.

Ῥυπτικός. Opulentus. Dives. Affluens opibus.

Ῥυθμίζει. Accusatiuo. *Sophocles in Antigone. pag.* 127. *v.* 10. *Vide Schol.* Figurat-concinnè. Regula-dirigit. Aptat. Concinnat. Accommodat. Damascius. Sed quæcunque scripsit, habebant quidem celsitudinem animi, & operis-efficiendi vim, ipsis verò verbis non admodum erant concinna: sed horum quæcunque metro-carebant, *& quæ oratione soluta scripta erant, satis feliciter* eueniebant, *eique ex animi sententia succedebant:* Nam alioqui non secundùm decorum rhythmum mihi permisit *illa scripta* corrigere. N. L.

Ῥυθμός. Rhythmus *est* consequentis harmoniæ concinnus ordo. Consonum carmen. Suauè-carmè, & concinnum. *Concinnorum, & suauium verborum concinna* commixtio. *Aristoph. in Nub. pag.* . *Schol. annot.* 10. *lin. vlt.* Rhythmus *est* metri pater. Est autem antiqua metrorum, & rhythmorum doctrina. *Quidam ita scribit.* Ille verò tibicinas aliquem barbaricum rhythmũ sibi canere, iubet. Differt *autem* rhythmus à metro. Quòd ille quidem generalius sit, *latiúsque pateat.* Metrũ verò, sit rhythmi species. Rhythmus enim spectatur & in illis, qui manibus, & pedibus plaudũt. Quũ enim cita, & tarda pedum sublatio, & positio proportionem, *iustámque rationem* inter sese habent, rhythmus existit. Hinc autem per translationem ab his *ductam*, certa syllabarum complexio, quam ad versuum generationem. *i. compositionem,* assumimus, pedes vocati-sunt. Et de tibiis, & aliis huiusmodi *musicis instrumentis, & suauibus, concinnísque sonis* rhythmus dicitur,

Ῥύβδην. σφοδρῶς. καὶ ἀθρόως. οὕτω κρατῖνος. λέγεται καὶ ῥύδην. ῥύδην ἀφτείονται, ἀπὸ τοῦ ῥύδην, καὶ ῥύσιν καὶ ἅλυσιν. ἢ κεχυμένως ἀπὸ τοῦ πάνυ.

Ῥύζος.

Ῥυήτω. φθαρήτω.

Ῥυπτικός. ὁ πλούσιος.

Ῥυθμίζει. αἰτιατικῇ, διατυποῖ, κατασκευάζει, εὐθύνει. δαμάσιος. ἀλλ' ὅσα ἐγράψε, τὸ μὲν ὑφηλόνουν, καὶ τελεσιουργὸν εἶχον. τοῖς δὲ ἔπεσιν οὐ πάνυ λίαν συνηρμοσμένα. ἀλλὰ τούτων ὅσα ἄμετρον, ἀπέβαινε. ἐπεὶ ἄλλως ἐξῆν τὰ ποιητὰ ῥυθμὸν ἐμοὶ ἐπιτρέπειν.

Ῥυθμός. τάξις ἔμμελος ἀκολουθία ἁρμονίας. μέλος εὐφώνου. σύγκρισις. ὥσπερ μέτρου ῥυθμός, καὶ ὅτι ἀρχαία ἡ τοῦ μέτρου, καὶ ῥυθμῶν διδασκαλία. ὁ δὲ τὰς αὐλητρίδας, κελεύει ῥυθμόν τινα βαρβαρικὸν ἐπαυλεῖσθαι οἱ. διαφέρει ῥυθμὸς, μέτρου. τῷ τὸ μὲν, ἡγεμονικώτερον εἶναι. τὸ δὲ μέτρον, ὑπάρχειν εἶδος τοῦ ῥυθμοῦ. θεωρεῖται γὰρ ὁ ῥυθμὸς, ἐπὶ τοῦ κροτούντων ταῖς χερσὶ καὶ τοῖς ποσὶν. ὅταν γὰρ ἡ ταχεῖα καὶ βραδεῖα τοῦ ποδῶν αἴρεσις καὶ θέσις, λόγον ἔχωσι πρὸς ἄλληλα, ῥυθμὸς γίνεται. καὶ ἐντεῦθεν ἀπὸ μεταφορᾶς τούτων, ἡ τοιάδε τοῦ συλλαβῶν συμπλοκὴ, λαμβάνομεν πρὸς τὸν τοῦ μέτρου ἡγεμόνα, πόδες κεκλήθησαν. καὶ ἐπὶ αὐλῶν καὶ τῶν ἄλλων τοιοῦτον ὁ ῥυθμὸς λέγεται, συμ-

P Y.

A μετρία ἀν τοῦ χρόνου, ἐν ᾧ ἡ κίνησις γίνε). καὶ δὲ τῶ τρημάτων τῶ αὐλῶν, τὰ μὲν δὴ πλείονα χάσμον τοῖς δακτύλοις ἀποφραττουσι. τὰ δὲ, ἐλάττονα. καὶ οὕτω τῶν ἀπηχήσεων, τὴν μὲν, μακροτέρας ποιοῦσι. τῶν δὲ, βραχυτέρας. καὶ ἔτι τῶν τρημάτων, τὰ μὲν, μείζονα εἰσί. τὰ δὲ, ἐλάττονα. καὶ τὰ μὲν ἐγγυτέρω τ' ἐπιγλωττίδος. τὰ δὲ, πορρωτέρω. καὶ τὰ μὲν στενότερα ὀξύτερα ὄντα τῶν εὐρυτέρων. διὸ καὶ αἱ τῶν παίδων φωναὶ, καὶ αἱ τῶν γυναικῶν ὀξύτεραι. τὰ δὲ

B εὐρύτερα, βαθύτερα. ὁμοίως καὶ τὰ ἐγγυτέρω τῶν πορρωτέρω, ὀξύτερα. ἐν τῇ συμμετρίᾳ, ἁρμονία τὸ μέλος γίνε). ῥυθμὸς δὲ, τῇ τοῦ ταχέος, καὶ βραδέος. ὁ μὲν οὖν ὅλως τῶν ἄλλων ῥυθμὸς, καὶ τὸ βραχὺ, καὶ βραδὺ χαρακτηρίζε). ὁ δὲ ἐπὶ τῆ περφορικῆ λόγου, καὶ τὸ μακρὸν, καὶ βραχύ. ὅσπερ μόνος καὶ μέτρον λέγε). οὐκ ἐπὶ τῶν ποιητικῶν δὲ ταῦτα μόνον θεωρῶ), ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶ ῥητορικῶν.

Ρυχάνα. τεκτονικὸν ἐργαλεῖον.

C

Καὶ πέλεκυν ῥυχάνας τ' ἀμαλάς, καὶ ῥοιζδόνας.

Τρύπανον.

Θηλυκῶς ἡ ῥυχάνα.

Ῥύκου κριθοπομπία. ἐρατοσθένης ἐν τῷ θ' φησὶ, βασιλέα τῶν ἀχμαλώτων ἡγούμενον, εἶτα ὑποστρέψαντα εἰς ἑαυτὸν, τῇ πόλει ἀθηναίων κριθὴν ἀποπέμψαι.

Ῥῦμα φυλακή. χαλεπὸν πύργου ῥῦμα πέλεται. ἀπὸ τῶ εὐπαλοῦς πόλεως φυλακή. ἐς τόξα ῥῦμα ῥᾴδιον τοῖς ῥωμαίοις οἱ βάρβαροι, πολλὰ ἅμα βέλη ἀφιέντες. δύναμις. πέτρα δέ τις ἀπέναντι ἀσφαλὴς ἐς τόξου ῥῦμα τετύφθαι, ἕλκυσμα. καὶ αὖθις. κομιδῇ γὰρ τοῦτον ἀνῆπτον τὰ ῥύματα λαμβάνοντες ἐκ τῆ κατ' ἄλληλα πλοίων. καὶ κατέσχετο τὸ ζεῦγμα τοῖς ῥύμασι. καὶ αὖθις, ῥύματα ἢ καὶ πλέω ταῖς χεδίαις αἰῆναι, οἷς ἔμελλον οἱ λέμβοι ῥυμουλκοῦντες ὠκὺ ἰάσθαι φέρεσθαι καὶ τῶ ποταμῶ. βίᾳ ἢ φορὰς τὸν ῥοῦν κατέχοντες, ὥζεσθαι τὸ ὅλον ἔργον καὶ τῶ ποταμοῦ. καὶ αὖθις πολύβιος. ὅτι τοῦτοις ἐπῆσαν τὰς ἱππαγοὺς, ῥύματα δέντες ἐξ αὐτῆ ταῖς τῶ τρίτου στόλου ναυσὶν, ἐρυμούλκουν τὰς ἱππαγοὺς ναῦς.

dicitur, qui est certa, *iusta*, & *concinna* mensura temporis, in quo fit motus. Etenim *tibicines* ipsa tibiarum foramina, partim quidem, digitis diutiùs claudunt, & *tegunt*, partim verò, breuiùs. Sic autem sonos-inde-manantes, modò quidem, longiores, modò verò, breuiores efficiunt. Præterea verò, foraminum alia quidem, maiora sunt, alia verò, minora. Et alia quidem, linguæ viciniora, alia verò, *ab ea sunt* remotiora. Et angustiora quidem, sunt acutiora latioribus. Quamobrem etiam puerorum, & mulierum voces *sunt* acutiores. Latiora verò, *sunt* profundiora, & *grauiora*. Similiter etiam viciniora, *sunt* remotioribus acutiora, per quorum symmetriam, *i. concinnam, iustámque sonorum mensuram*, carmen fit harmonia, *suauisque concentus*. Rhythmus verò, per celeris, & tardi *iustam, concinnámque mensuram* fit. In aliis igitur *rebus* rhythmus, per *earum* celeritatem, & tarditatem notatur, *atque distinguitur*. Orationis verò, quæ profertur ore, *rhythmus fit syllabarum* longitudine, & breuitate. Qui solus etiam dicitur metrum, *i. carmen, siue versus*. Hæc autem non solùm in poeticis: sed etiam in oratoriis *dictionibus considerantur*, & spectantur.

Ῥυχάνα. Instrumentum fabrile, *quo materia leuigatur, & politur. Runcina. Epigram. lib. 3. pag. 147. epigr. vlt.*

Et securim, runcinámque facilem actu, & circumagi solitum

Terebrum.

Fœmineo-genere *dicitur communiter* ἡ ῥυχάνη, *Doricè* τὸ, ἡ ῥυχάνα.

Ῥύκου κριθοπομπία. Rhyci hordei-missio. Eratosthenes lib. 9. scribit, hunc Regem, cùm captus fuisset, & postea in suum regnum rediisset, hordeum Athenienſium ciuitati misisse.

Ῥῦμα. Custodia. *Præsidium. Propugnaculum. Munitio. Defensio.* Difficilis est custodia turris. *Vel, Molesta est* t. c. Pro, Vilis *est* vrbis custodia. *Vide notas* ῥύμα *etiam idem est, ac* ῥῦμα. *Impetus. Vis. Violentia. Impulsio, q. d. tractio. Item iactus. Vt*, Barbari Romanos ad sagittæ iactum, nauigando-circumibant, *in eos* multa tela simul coniiciẽtes. Eunapius. Rupes verò quædam ad sagittæ iactũ *erat* aliquantùm, ῥῦμα, hoc est ἕλκυσμα, tractus, iactus. *quàm longè quis sagittam, vel telum iaculari potest tam longè rupes illa aberat. Item* ῥύματα. *funes-tractorij, quibus naues trahũtur. Vt*, Fortiter autem ex his funes-tractorios religabant. *vel potiùs, ad hæc funes-tractorios alligabant*, quos capiebant ex nauibus, quæ inter se, aliæ-aliis vicinæ erant, & *longa serie collocatæ*. Et, Pons tractoriis funibus retinebatur. Et alibi. Plures autem etiam tractorios-funes alligarunt ratibus, quibus lembi remulcantes. *i. remulco-trahentes maiores naues*, non erant situri *eas* per flumen, *vel, secundo flumine* ferri: sed per vim contra fluminis-cursum *eas* retinentes, rem totam, *omnemque materiam. & omnes commeatus in castra* per flumen deducturi. *N. L.* Et rursus Polybius. In his *locis naues* hippagines, *vel, hippagogas naues, equis vehendis, ac transportandis destinatas*, collocarunt, cùm tertiæ classis nauibus tractorios-funes ex ipsis *suspensos, ac pendentes, vel, ad ipsas alligatos* dedissent, & *ita* naues hippagogas remulco-trahebant.

NOTÆ.

Χαλεπὸν πύργου ῥῦμα πέλεται.] Sic apud Sophoclem in Aiace pag. 10. v. 158. & 159. scribitur,

Καὶ τω σμικρὸν μεγάλων χωρὶς,
Σθαλερὸν πύργου ῥῦμα πέλεται.
Quamquam parui sine magnis, i. infirmi sine potentibus,
Lubricum, infirmum, dubiúmq; *turris præsidium sunt.*

Schol. σθαλερὸν ῥῦμα. ἀσθενὴς φυλακή. Infirma custodia.

Ρύμματα. Res tritæ. Smegmata. *Strigmenta.* Purgamenta. *Aristoph. in Lysistrata. pag. 549. v. 379. pro sordibus sumit, quæ purgationis indigent.*

Ρύμβω. *Idem significat, ac* ῥομβέω Motum. *Hoc autem deductum* à rhombi motu. *Quare motum, rhombi motui similem significat.* Ælianus. Et pretiosissima *quæque* in luxum, *&* prodigalitatem omni-parsimonia-carentem profundebant. *Quod* ἐρύμβουν *deductum est* à verbo ῥομβῶ. *i.* rhombi instar-moueo, volue, voluto, verso. *profundo.*

ῥομβοῦσιν Hesych. Διασπορίζειν. *Dispergere. Dissipare.*

Ρύμη. Violentus-impetus. Aristophan. *in Ecclesiaz. prologo. p. 485. v. 4.* Ab impetu figulino. *Idem in Auibus p. 413. v. 32.* Et rursus Ennapius. Tantus autem erat impetus, & vehementia, qua ad lasciuiam, & luxuriam ferebantur, vt Magistratus essent magis infesti, quàm ipsi hostes.

Ρύμη. ὁρμὴ βιαία. ἀρίστοφάνης κεραμικῆς ῥύμης ἀπὸ τῆς αὐτῆς δυνάμεως. τοσαύτη τὶς ἦν πρὸ τοῦ ἀπολήγειν ῥύμη τε, καὶ φορὰ, ὥστε οἱ ἄρχοντες τὴν πολιτείαν οὖσαν πολεμιώτερον.

Ρύμη τῦ ἅρματος. Temo currus, *vel plaustri, quo currus, aut plaustrum trahitur. Est autem* lignum extensum circa equos ad ipsum vsque iugum. Et apud Rhodios *significat* pondus quoddam. *Vel, quoddam ponderis genus.* Et tres illæ stellæ, quæ *sunt* in Vrsæ cauda, *sic vocantur* ab Heraclito.

Ρύμη τῦ ἅρματος, ἢ ὅλον τὸ ξύλον ὃ δὴ πρὸ ἵππους ἴσως τῦ ζυγοῦ. καὶ σάθμόν τινα οὕτω ῥόδιοι, καὶ τὸ ἅρματος οἱ κατὰ τὴν οὐρὰν ἕξ ἀστέρες ὑπὸ Ἡρακλείτου.

NOTÆ.

Σπάθμῶν τινα. Melius Ald. cod. σαθμίον τι. sed fortasse σαθμίον τι commodius. Vide Lexica.

Ρύμοτομῶσι. In rectum *i. linea recta per longitudinem temonis ligno similem* dissecatur.

Ρύμοτομίας. Sectionibus in longitudinem recta linea factis.

Ρύμουλκοῦ. Verbum, Remulco. as. are. *Remulco* naues traho. *L.* ἑλκύω.

Ρύομαι. Accusatiuo. Libero, tueor, defendo, protego, seruo.

Ρύπαπαῖ. Ρυπαπαῖ Rhyppapæ. Acclamatio nauticaad remigationem adhortans. Aristoph. *in Ranis p. 172. v. 16.* Non sciebant nisi mazam, *i. placentam* vocare, & rhyppapæ dicere. *Sequentia pertinent ad vocem* Τλοιὸς. *Aristoph in Nubibus. p. 86. v 1. Schol. annot. 3.* Τλοιὸς. δὲ τῦ ῥυπαροῦ, ἢ μικροῦ, ἢ μικροπρεποῦς. ἐξῆλαμβάνεται. ἢ γὰρ ὁ ῥυπαρὸς. *&c. i.* Τλοιὸν *pro sordido, parco, restricto, nimium parco ac illiberali sumitur.* Sordidus enim propter exercitationem, *&* ob inculcum, *&* nimis horridum vitæ genus, tenaci parco, *&* illiberali quodammodo vicinus est. Quæ re in voce Τλοιὸς. *Hæc enim ibi sunt ponenda, quæ nihil ad* Ρύπαπαῖ *faciunt.*

Ρύπαινω. *Sordido. Fœdo. Maculo. Deturpo. Et per translationem sumitur pro, maledictis infector, & conuiciis latero. Item pro,* Iniuria, vel contumelia afficio. Pherecrates.

Ρύπλει. Purgat. Abluit. Abstergit. Et ῥύπτομαι. pro σμήχομαι Purgor. Abluor. Abstergor. Aristoph. *in Acharnensibus pag. 261. v. 11. 12. 13.*

Sed nunquam ex quo ego purgor,
Adeò morsus-sum à calce saltem in *supercilijs,*
Vt nunc.

Vide Schol. annot. 11. & 12. vnde Suid. ῥύπτομαι. pro, purgor. Hoc est, viuo. Per translationem *autem, & per metonymiam hoc à Poeta dictum.* Viuentem enim sequitur, vt purgetur, hoc est, vt abstergatur, *sordes abstersæ, corpúsque purget.* ῥύμματα enim, *sunt* smegmata. *Strigmenta, purgamenta.* Vel ita. ῥύπτεσθαι. abstergi, purgari. *Verbum autem hoc formatum est* inserto τ. *Significat enim* τὸ τὸν ῥύπον ἀφαιρεῖσθαι. Sordes auferre. ῥύπος verò *dictus* per aphæresin literæ χ. *Nam derivata vox à nomine* χρῶς. *vnde* ῥύπος. ῥύπος enim sunt sordes in corpore existentes, *&* propriè sordes illæ, *quæ sub summis vnguium partibus latent, & in summis manuum vnguibus colliguntur,* ῥύπος *vocantur. Sic tamen & quauis alia sordes dicuntur. quæ sunt in reliquis corporis partibus, aut alibi.* A calce verò supercilia *morsa dixit* præter expectationem. Cùm enim dicendum esset, cor à dolore *morsum*, à calce dixit, quia, qui calcem olfaciunt, eorum supercilia mordentur.

Ρυμοτομεῖν. εἰς ὀρθὸν διαπρίειν.

Ρυμοτομίαις, διαθήκαις.

Ρυμουλκῶ. ῥῆμα. τὸ τὰς ναῦς ἑλκύειν.

Ρύομαι. αἰτατικὴ,

Ρυπαπαῖ. διάφθεγμα ναυτικὸν, ἐπὶ κελευσικὸν κοπιαλοίας. ἀρίστοφάνης. οὐκ ἠπίσαντ' εἰμὴ μᾶζαν καλέσαι, ἢ ῥυπαπαῖ εἰπεῖν. ὁ ῥυπαρὸς. διὰ τὴν ἄσκησιν, σωμάγγως πως ὢν τὴν γλοιῶδη ζήτει, ἐν τῇ γλοιός.

Ρυπαίνω. αἰτὶ τῦ ὑβρίζω. φερεκράτης.

Ρύπλει. διακαλύζει. σμήχει. καὶ ῥύπλομαι, αἰτὶ τῦ σμήχομαι. ἀρίστοφάνης.

Ἀλλ' οὐδέπω πώποτ' ἐξότου 'γὼ ῥύπλομαι
Οὕτως ἐδήχθην ὑπὸ κονίας γε, ταὶς ὀφρῦς,
Ὡς νῦν.

ῥύπλομαι. αἰτὶ τῦ σμήχομαι. τυπίσι, ζῶ, μεταφορικῶς. τῇ γὰρ ζώντι, ἕπεται τὸ ῥύπλεσθαι. ὅθεν σμήχεσθαι. ῥύμματα γὰρ, τὰ σμήγματα. ἢ ὅτω. ῥύπλεσθαι τὸ σμᾶσθαι. παραπλησίως τοῦ τ'. τὸ τὸν ῥῦπον ἀφαιρεῖσθαι. ὁ δὲ ῥῦπος, κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ χ. χρῦπος. ὁ τῇ χερσὶ ῥυπῶν αὐτὸς. ὑπὸ κονίας δὲ ταὶς ὀφρῦς, παρ' ὑπόνοιαν. δίον γὰρ εἰπεῖν ὑπὸ λύπης τὴν καρδίαν, ὑπὸ κονίας δὲ ὦπα, διότι οἱ κόνιν ὀσμώμενοι, δάκνον ταὶς ὀφρῦς.

Χρῦπος.

NOTÆ.

Χῦπος.ὁ.]Apud Aristoph.in Acharn.pag.161.v.11.Schol.annot.11.ῥῦπος ἐστὶ ὁ τῷ χρωτὶ ὑπὸν σπίλος.&c.

Ῥυπόωντας.καὶ ῥύπας.

Ῥυπόω.Poetice formatum ex ῥυπόωντες,inserto o quod à ῥυπέω,ῥυπῶ.pro quo & ῥυπίω.ῶ.& ῥυπάω.ῶ. Sordeo. Squaleo. Sordentes. Squalentes. Sordidos. Squalidos.Et ῥύπας.F.ῥύπασμα.vel ῥύπους.vel vt à ῥύψ,ῥυπὸς,ὁ,pro,ῥύψις.vel vt à ῥύπω.ις.ὁ.quæ parum probabilia.Sordes.Strigmenta.

Ῥυσὰ ἡ μύρανσις.ἡ γήρασις. λέγεται καὶ ῥυσή.

Ῥυσά Rugosa.Rugositas.q.d.flaccidiras.Marcor.Tabes.Defectio.Senium.Dicitur & ῥυσή. Sed hæc adiectiua potius,quàm substantiua videntur.

Ῥυσαὶ ῥυτίδας ἔχουσαι.

Ῥυσαί.Rugosæ.Quæ rugas habent.

Ῥῦσαι. λυξῶσαι.

Ῥῦσαι.Redimere.Liberare.

Ῥυσήματα. τὰ ὅτι τῆς ὄψεων τῆς γηραιῶν ἀπολώματα.

Ῥυσήματα. Rugæ, & Sordes, quæ sunt in seniorum facie.

Ῥῦσια.ἐνέχυρα,καὶ ῥυσιάζω φασὶ τὸν νεανίσκον ἀπελθεῖν,καὶ τελευτῶντα ῥυσιάζειν. ἀντὶ τοῦ ἐνέχυρα λαμβάνειν. ἰώσηπος. ἔφθασεν μὲν οὖν τὸν ῥύσιον τῆς πολεμίων ἄγων, καὶ πολὺ συγκροτήσας ἱππικὸν,ἐπαφίησιν αὐτὸς ἐπὶ διόσπολιν. ὅπως ἔχῃ τὸ ξόανον ῥύσιον ἐν ἰθάκῃ ὁ ὀδυσσεύς. ἢ ἡ ξαγωγὴ ἀγωγὴ. φόνῳ γὰρ ῥύσιον τίς ᾧ τάλας;

Ῥῦσια.Pignora.Et ῥυσιάζω.Capio-pignus.Vt,Aiunt autem illum adolescentem *ab illo* cæsum-fuisse,& ciuitatem piguora cepisse *pro eius cæde*. *Nam* τὸ ῥυσιάζειν *hic ponitur* pro,pignora capere,Iosephus.Nam primũ quidem hostium pignus adducens, & collecto magno equitatu, ipse circa Diospolin *in hostes eum* immittit.*Et*,Vt Vlysses *Minerua* simulachrum in Ithaca, *suæ virtutis,& fortitudinis certum* pignus haberet.Et tragœdia.Cædis verò pignus quis *erit* ô miser?

Ῥύσιον.λυτήριον.ῥυστήριον.καθαρτήριον.

Ῥῦσις.Liberatio.Solutio. *Pretium,quod alicui datur, vt aliquem soluat,ac dimittat* Purgamentum.Purgatio.

Ῥῦσις ὕδατος.ῥεῦσις. ἐδεδίεσαν τὴν τοῦ ὕδατος ἀπάνην δηλ. τὸ μηδαμοῦ φαίνεσθαι ὕδατος ῥῦσιν ἁπλῶς.

Ῥῦσις ὕδατος.Aquæ fluxus. Vt,Inopiam aquæ metuebant, quòd nullus prorsus aquæ fluxus vsquam appareret.

Ῥυσθήσομαι.λυτρωθήσομαι.

Ῥυσθήσομαι.Liberabor.Redimar.

Ῥυσμός.Rhysmus. Abderitica dialecto significat figuram, *speciem, imaginem*. Aliis etiam vocibus non græcanis Democritus Abderites, *eiusque sectatores* vtuntur.Dicunt enim & tropen,& diathegen,& tropen quidem,apud eos significat *positionem*,diathege verò,*ordinem,vel collocutionem*.

Ῥυσμός.ἡ ἀβδηριτικὴ διάλεκτον, σημαίνει τὸ σχῆμα.καὶ ἑτέρας δὲ λέξεσιν οὐχ ἑλληνικῆς εἰσὶ δὲ τὰ ἀβδηρίτων δημόκριτον χρῶνται. φασὶ γὰρ τροπὴν, καὶ διαθηγὴν, καὶ σημαίνει τούτοις ἡμῶν τροπὴ,τὴν θέσιν.ἡ δὲ διαθηγὴ,τὴν τάξιν.

Ῥύσιος.Rhysius.

Ῥυσιάζειν.ἕλκειν.

Ῥυσιάζειν.Trahere.

Ῥυτὰ.σημαίνει ἀλλήλως,εἶδος ὄξους ποτηρίου.δημοσθένης κατὰ μειδίου.ἐπιτιμήσως,παρ' ἥβην λεγόμενα.

Ῥυτά.Rhyta Genus est populi, *de quo* Demosthenes contra Midiam.*Et Athenæus lib.1.p.214.l.38.& pag.* 244.*l.*50 *vbi Demosthenis sit mentio. Vocabulum autem hoc sic accipitur*,quum-corripitur *prior syllaba, quemadmodũ & Athenæus dicit lib.1.p.*244.*l.*50.ῥυτὸν ἔχειν τὸ υ βραχύ, ἢ ὀξωδέστερα.*Rhytum habet* υ *breue, & acutum. pluribus exemplis res illic illustratur. Vide Lex.Græcolat.*Producta priore-syllaba ῥυτὰ *dicuntur quasi* ῥᾳτὰ.*i. fluxa*, quæ præter iuuentutem *i.prater iuuenilem ætatem* dicuntur. *Apud Harpocrat.legitur* πρὸ ἡμῶν λεγόμενα.*i quæ apud nos dicuntur priore syllaba producta, sic* ῥῶτα. *Apud Sophoclem in Aiace p.*52.*v.*888.ῥυτῶν ποταμῶν.*fluentium fluuiorum. Et in Oedipo Colonæo.pag.*324.*r.*5.ῥυτῶν ὑδάτων.*fluentium aquarum. Hic enim* ῥυτῶν.*ponitur pro,*ῥοϊτῶν.

Ῥῦτειρα.ἡ σώζουσα.

Ῥῦτειρα.Liberatrix.Seruatrix. Conseruatrix.

Ῥυτῆρα.ἑλκτικὸν, ὅθεν καὶ τὸ ἐρύειν σημαίνει καὶ φύλακα,καὶ πλείους ἵππους ὅταν ἐλαύνῃ ὁ ἡνίοχος. ῥυτῆρα. παντὶ ὡραίῳ ῥυτῆρι βουκολίων. καὶ αὖθις. τὸ εἶδος ὠδίνων ῥῦσια δίξαιμφι.

Ῥυτὴρ.q.d.Tractorem.Eum qui trahendi vim habet.Tractorium.Attractorium.Attrahentem.Abiρύειν,ἀ ῥῦσιν,*quod significat* ἕλκειν,*trahere,attrahere*.Significat etiam custodem;*Sed tunc deducitur à verbo* ῥύεσθαι, *tueor,protego,defendo,custodio*. ῥυτὴρ *etiam frænum, & habenas significat. Vt*, Cùm autem plures equos assumpsisset, qui trahebantur habenis *sic* iter faciebat.*Ab eodem verbo* ῥύομαι,*tueor,custodio,libero,seruo*,dicitur & ῥύτωρ.ὁ.Liberator,seruator,custos. *Vt in illo pentametro*, Pani pulchrorum custodi armentorum.Et rursus.*Sed N.L.*Pulchris par tuum pignoribus acceptis.

NOTÆ.

Τὸ εἶδος ὠδίνων.]Versus est corruptus.fortasse verò locus intelligitur, qui sic Epigr. lib.1.pag.6.ep.26.legitur,

Μήτηρ ἓξ ἐπόντα μάχῃ μετὰ πότμον ἑταίρων.
Ἕκτανον,ὠδίνων μοῦνον ἀπαμύνῃ.

Ῥυτῆρες.χαλινοί.ἰμάντες.ἡνίαι.ἐν ἐπιγράμματι.χρυσοῦς ὅλος ῥυτῆρας ὅλας κλεῖδας, ἐλέγχει.

Ῥυτῆρες.Frænа.Lora,*quibus equi trahuntur*. Habenæ. In epigrammate. Aurum totum frœni totas claues arguit.*N.L.*ῥυτῆρες *L.*

Ῥύτις. ἡ. Ruga. Infirmitas. Senectus. In epigrammate 91. *lib. 1. Epigr. p. 430. Sed lege* ὀδὼν. Et rugoso-corticem dicit amicum vmbilicatum. *i. qua parte imam vmbilico similem habet.*

Ῥῦτρα. Custodem. In epigrammate.

Purpureum comæ custodem capitis reticulum.

Et rursus. *Epigram. lib. 1. pag. 231. epigram. 231.*

Archeanassam habeo Colophoniam amicam,
Cuius & in rugis dulcis sedet amor.

Ῥύτις. *Tractus. Extractus. Tractorius.* Trahendi-vim-habens. Et ῥυτῆρσι. Frænis. Loris, *quibus equi trahuntur.* Habenis. *Sed hoc ad ῥυτῆρις præcedens pertinet.*

Ῥύτιον. Rhyteum. Vrbs.

Ῥύφαι. Accusatiuo. *Sorbeo. Doricè dictum, pro communi* ῥοφῶ. *Mag. Etymol. col. 705. lin. 18.*

Ῥύχαχεν. Tumultum. Turbam. Colluuiem. Aristophanes *in Lysistrata pag. 545. v. 3. & 4.*

Illam Atheniensium profectò garrulam turbam
Quomodo, & quisnam verbis adducet rursus ad
non fallendum eos, quibus aliquid promiserit?

Ῥύπις. ἀ δύνεια. γῆρας. ἐν ἐπιγράμματι. καὶ ῥυπόδερμον σῆκον ἐπομφάλιον. A

Ῥῦτορα. φύλακα. ἐν ἐπιγράμμασι.
Πορφύρεον χαίτας ῥῦτορα κεκρύφαλον.
Καὶ αὖθις.
Ἀρχεάνασσαν ἔχω τ' ἐκ Κολοφῶνος ἑταίρην.
Ἃς καὶ ἐπὶ ῥυτίδων ὁ γλυκὺς ἵζετ' ἔρως.
Ῥυτός. ἑλκυστικὸς, καὶ ῥυτῆρσι.

B

Ῥῦτειον. ὄνομα πόλεως.
Ῥύφω. ἀντὶ τοῦ πατάσσω.

Ῥύχαχεν. θόρυβον. συρφετόν. ἀριστοφάνης.

Τὸν τῶν Ἀθηναίων γε μὲν ῥύχαχεν,
Τίς ἂν πείσας μὴ πάλαι δίκην;

NOTAE.

Τὸν τῶν Ἀθηναίων.] Apud Aristophanem in Lysistrata. pag. 545. v. 3. & 4. sic legitur, quod Doricè dictum. C

Τὸν τῶν Ἀθηναίων γὰ μὲν ῥυχάχεν.
Πᾶς, ἢ τίς αὖ πείσειν αὖ μὲ πάλαι δίκης;

Consule nostros Græcos commentarios in hos versus, vbi res fusiùs explicatur.

Ῥῦψαι Detergere. Purgare.

Ῥῦψαι. σμῆξαι.

PRINCIPIVM LITERAE Σ.

Σ CVM A.

Σ. Salua. Per-vnicam-syllabam dicunt σᾶ, pro σῶα, contrahentes *hanc vocem à* σῶα *deductam.* Et τὸ σῶον. i. saluum, dicunt σᾶν. Et σῶσι, salui. σᾶι. Sed apud Thucydidem perduas-syllabas *dicitur* σῶσι.

Σαβά. Saba. Locus *ita dictus. Vt,* Ex Saba veniet.

Σαβάζιος. *Aristoph. Auibus pag. 402. v. 13. Schol. annot. 8. vnde Suidas et ibi plura.* Sabazius Idem est cum Dionyso, *siue Baccho.* Hanc autem appellationem *Bacchus* adeptus est à cultu quo cultores ipsius, afflatu diuino correpti *& furore quodam percitis* ipsum colunt. Barbari enim τὸ εὐάζειν. *i. Euare, bacchari, vel orgia Bacchi celebrare, & euoe vociferari,* σαβάζειν dicunt. Quamobrem etiam Græci quidam *illorum loquendi rationem* sequêtes, Euasmum, dicunt Sabasmum. i. euationem, bacchationem. Hinc *igitur* Bacchus *dictus est* Sabazius. Sabos etiam vocabant loca ipsi consecrata, & ipsius bacchos *i. Et Bacchi cultores.*

Σαβαχῶν. Sabacatum. Dionysiacarum. Bacchicarum.

Trygonium, Dionysiacarum donarium Salmacidum, hoc est, meretricum. Epigr. lib. 3. pag. 216. epigr. 100. v. 2.

Σάββατον. Sabbatum. Erat septimus dies circularis interualli septimanæ. *I. τῆ ἑβδομάδι*, quòd Romanus *populus septimum* illum diem honoraret, *coleret, vt potè*

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Σ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ. D

ΤΟ Σ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Σ. Α. τὰ σῶα λέγουσιν μετασυλλάβως. ἀπὸ τοῦ σῶα σωαμβυνῆς, καὶ τὸ σῶον. σῶν, ἐ σῶσι, σῖ. ὧδε δὲ θουκυδ. δὴ διασυλλάβως σῶσι.

Σαβά. τόπος. ἐκ σαβὰ ἥξει.

Σαβάζιος. ὁ αὐτὸς ὅτι τῷ διονύσῳ. ἐτύγχανε δὲ E ἐν θρησκείαις ταύτης, ὧδε καὶ νόμιμον ἦν αὐτὸν θιασμόν. τὸ γὰρ εὐάζειν οἱ βάρβαροι, σαβάζειν φασὶν, ὅθεν καὶ τῷ ἑλλήνων τοὺς ἀκολουθοῦντας τῷ θιασμῷ, σαβασμὸν λέγουσιν. ἔνθεν σαβάζιος ὁ διόνυσος. σάβους ἔλεγον καὶ τοὺς ἀφιερωμένους αὐτῷ τόπους. καὶ τοὺς βάκχους αὐτῷ.

Σαβακῶν διονυσιακῶν.

F

Τρυγόνιον, σαβακῶν ἄθλημα σαλμακίδων, τουτέστιν, ἑταιρῶν.

Σάββατον. ἑβδόμη ἡμέρα. ἐτύγχανε τῷ κυκλικῷ. σχήματος τῆς ἑβδόμης τῷ ἑορταίῳ τοῦ

labo-

A ἡμέραν γεραίροντας, πόνων ἀναπαυλαν, ἀφ' ὧν τὰ σαββάτ ματος. αὐτὴ ἡ ἑβδομαϊκοῦ, ἰουδαϊκοῦ γεραίρον. ἀργίαν ἡ ἐκ τὸ σάββατον. ἀλλὰ τὴν πνευματικὴν ἐργασίαν, πολλαπλασίονα ἐπιτέλουν.

Σάββατον ἀργία καταπαυσις. σάββατον ἡ δευτερόπρωτον, ἐπειδὴ δεύτερον μὲν ἦν τῶν πάσχα. πρῶτον ἡ τῶν ἀζύμων. εἰ οὖν σάββατον εἴρηται, μὴ θαυμάσῃς. σάββατον γὰρ πᾶσαν ἑορτὴν

B καλοῦσι. καὶ διατὶ τὸ εἴρηται σάββατον σαββάτων. ὀψὲ ἡ σαββάτων, καὶ οὐ σαββάτου λέγει ὁ εὐαγγελιστής. διότι σάββατα, πᾶσαν τὴν ἑβδομάδα ἔλεγον, ἵνα τὴν ἐπιέρχουσαν τὴν ἡμέραν ἐκείνης δηλώσῃ. καὶ γὰρ ἔθος ἐστὶν ἡμῖν λέγειν ὀψὲ τῆς ὥρας ἦλθες. ὀψὲ τῆς καιροῦ, ἐκ τούτου δηλοῦται τὸ πόρρω, καὶ βραδὺ τῆς παρωχημένης ἑβδομάδος. πληρουμένη ἡ ἑβδομὰς ἐκάση, ταῖς μὲν τὸ σάββατον τῆς ἡλίου δύσεως.

Σαββάτου ἔχων ὁδὸν, δισχιλίων πήχεων μὲν τοσούτων γὰρ ἡ κιβωτὸς διάστημα προελαμβανε τῆς παρεμβολῆς. καὶ διὰ τοσούτου διαστήματος ἐκείνοις οἷς ἀξιῶν προσκυνεῖν τὸν σκηνὸν ἐν σαββάτῳ βαδίζειν.

Σαβὲκ. ἄφεσις, ἀπὸ τῆς σύρας.

Σαβίλλιος. ὄνομα κύριον. ὁ αἱρεσιάρχης.

Σάβειροι. ὄνομα ἔθνους. νεμεσᾷ τι, καὶ ἀγανακτεῖ ὁ καῖσαρ, ὅτι μὴ αὐτίκα πάντας ἁπαξάπαντας

D σαβείρους τε, καὶ ἀλβανούς.

Σαβῖνος. σοφιστὴς γεγονὼς ἐπὶ ἀδριανοῦ καίσαρος. ἔγραψεν εἰσαγωγικὸν, καὶ ὑπόθεσιν μελετικῆς ὕλης, εἰς βιβλία δ', εἰς θουκυδίδην, καὶ ἀκυσίλαον, καὶ ἄλλους ὑπομνήματα. καὶ ἕτερά τινα ἐξηγητικά.

Σάβοι. δημοσθένης δὲ τοὺς ὑπὲρ κτησιφῶντος. οἱ μὲν σάβους λέγεσθαι, τοὺς τελουμένους τῷ σαβαζίῳ. τουτέστι, τῷ διονύσῳ. καθάπερ δὲ τοὺς τῷ βάκχῳ βάκχους. τὸν αὐτὸν ἡ εἶναι σαβάζιον, καὶ διόνυσον

E φασίν. ὅπερ ἡ φησὶ καὶ τοὺς ἑλλήνων παῖδας τοὺς βάκχους σάβους καλεῖν μνασέας ἡ ὁ παταρεύς, ὑὸν εἶναι φησὶ τὸ διονύσου σαβάζιον.

Mnaſeas verò Patarenſis ait Sabazium eſſe Dionyſi filium.

Σαγαλλησσός. πόλις πισιδίας.

Σαγαπηνόν. ὀπός ὄζει. οἷον ναρθηκος. θερμός, καὶ λεπτομερής. ἴσχει δέ τι καὶ ῥυπτικόν. ὡς ἡ ταῖς τὰ ὀφθαλμοῖς οὐλαῖς τε, καὶ ὑπογύοσιν ἁρμόττει.

F Σαγγάριος. ποταμὸς λυδίας, καὶ φρυγίας. γάϊος ὕπατος ῥωμαίων διεχράσθη, ἐγεφύρωσε τὸ σαγγάριον ποταμὸν πλέον, καίπερ ὄντα, ἡ δύσβατον. ἡ παρ' αὐτὸν τὸν ποταμὸν ἐστρατοπεδεύσατο.

Σάγαρις. κοπὶς, ὑ πέλεκυς. λέγεται καὶ σάγαρι

laborum quietem, propter reuerentiam diuini-cultus. Sed pro ῥωμαϊκοῦ, ſcribendum, Ἰουδαϊκοῦ. *Nam Iudaicus populus ſeptimum diem, Dei iuſſu, diligenter obſeruabat.* Sabbatum autem habebat ocium: at *illo die Iudai* ſpiritualem occupationem multiplicem habebant, *rebus diuinis, & ſacris operam dantes multo maiorem, quàm cæteris diebus.*

Σάββατον, Ocium. Quies. Requies. Sabbatum verò ſecundo primum *dicebatur*, quia erat ſecundus quidē *dies* Paſchatis, primus verò Azymorum. Quòd igitur Sabbatum dicatur, ne mireris. Sabbetum enim, omne feſtum vocabant. Et ideo dictum eſt Sabbatum Sabbatorum. Euangeliſta verò dicit ſerò Sabbatorum, non autem Sabbati. Quia Sabbata vocabant totam ſeptimanam, vt illius diei veſperam indicaret. Etenim mos eſt nobis *i. ſolemus* dicere ὀψὲ ἡ ὥρας ἦλθες. i. ſerò horæ, ſerò, veniſti. *Et* ὀψὲ καιροῦ, ſerò temporis, pro, ſerò. Hinc *autem* ſignificatur ſeptimanæ *iam* præteritæ *vel, finita tempus*, quod *eſt progreſſum* longè, & tardè. Quælibet autem ſeptimana expletur ſolis poſt Sabbatum occaſu.

Σαββάτου ἔχων ὁδόν. Sabbati viam habens. *Hoc iter* erat 2000. cubitorum. Tantum enim ſpacium Arca præoccupabat *ante* caſtra, *pro, tanto ſpacio antecedebat caſtra*, & tanto interuallo *arcam* mouebant *illi*, quibus licebat ire ad tabernaculum in Sabbato adorandum.

Σαβὲκ. Sabec. Dimiſſionem. Ex Syra *lingua ſumptum.*

Σαβίλλιος. Sabellius. Nomen proprium *cuiuſdam, qui fuit* hæreſiarcha.

Σάβειροι. Sabiri. Nomen gentis. Succenſet, & indignatur Cæſar, quòd omnes Sabiros & Albanos non profligaſſent, *& ex ſuis ſedibus non expulliſſent.*

Σαβῖνος. Sabinus. Sophiſta, qui fuit ſub Adriano Cæſare. Scripſit Iſagogen & argumentum declamatoriæ materiæ, *vel, & declamationum argumenta* lib. 4. Commentarios in Thucydidem, & Acuſilaum, & alios. Et alia quædam enarratoria *ſcripta, quæ variis variarum rerum enarrationes continebant.*

Σάβοι. Sabi. Demoſthenes in *oratione* pro Cteſiphonte. Alij quidem *aiunt* Sabos vocari eos, qui Sabazio initiabantur, hoc eſt Dionyſo, quemadmodum & Bacchos *dici tradunt eos*, qui Baccho *initiabantur.* Sabazium autem, & Dionyſum, *& Bacchum, Deum* eundem eſſe dicunt. Sic igitur *Demoſthenes* ait quoſdam Græcos, Bacchos vocare Sabos. *At apud Demoſth. p. 88. 4. legitur aduerbialiter,* οἱ σαβοῖ. *quæ ſunt bacchantium voces, de quibus conſule Virgilianum Erythræi Iudicem in Euoe.*

Σαγαλλησσός. Sagalleſus. Vrbs Piſidiæ.

Σαγαπηνόν. Sagapenum, ſuccus eſt veluti ferulæ, calidus, & tenuium-partium. Habet etiam aliquam purgandi vim. Quamobrem etiam oculorum cicatricibus, & ſuffuſionibus, *ac lippitudini* conducit.

Σαγγάριος. Sangarius, Lydiæ, & Phrygiæ fluuius. Caius, Conſul Romanus *illac* tranſiens, Sangarium fluuium, quamuis eſſet profundus, & traiectu difficilis, omnino *tamen* ponte conſtruxit, & iuxta ipſum fluuium caſtra metatus eſt.

Σάγαρις. Sagaris. Securis. Vel bipennis. *Vel gladius Perſicus. Vide Lex. Ion.* Dicitur & σάγαρι ſine ε *in accuſa-*

tiuo singulari. Sed fortasse σάγαεν scribendum, vt apud Herodotum aliquot in locis, & hic paulo post. Xenophon. Ille verò venit adducens virum à se correptum, qui Persicum arcum, & pharetram, & σάγαεν, vel potiùs, σάγαεν habebat, qualem Amazones gestant. σάγαεν. Sagaris, gladiolus, quo venæ secantur, qui vulgò lanceola vocatur. Vt, Λυσφλιβῆτι σάγαεν. Phlebotomúmque sagarin. Vel, Sectori emque venarum sagarin. Vel arma, quibus comminus pugnatur, hoc nomine significantur.

χωρὶς τῆ σ'. Ξενοφῶν. ὁ ἦ, αἴρα συλλαβὼν, ἦκεν ἄγων ἔχοντα τόξον περσικὸν, καὶ φαρέτρην, καὶ σάγαρι. οἷόν περ αἱ ἀμαζόνες ἔχουσι. σάγαρις. λυσφλιβῆτι σάγαρι. ἢ τὰ ἐν χερσὶ ὅπλα. A

Σάγη. Onus quod asino imponitur. Item clitella. Vel stratum. Vt, Onus in ipsum imposuit, & iumenti stratum, vel clitellas. Iosephus, Rhachila verò deponit typos in clitellis ipsam ferentis cameli.

Σάγη. τὸ τῆ ὄνῳ ἐπιτιθέμενα. ἐπ' αὐτὸν ἐπίθη τὸν χόμον, τὴν σάγην τῆ κτήνους. ἰώσηπος. ῥαχήλα ἦ κατατίθησι τοὺς τύπους εἰς τὴν σάγην τὰ φερούσης αὐτῆ καμήλου.

Σαγιωνῶν. Hominum piscatorum. Genit. plur. à recto singul. σαγιωνεύς. piscator, verriculator. Epigr. lib. 3. pag. 247. ep. 315. v. 3.

Σαγιωνῶν. ἀνθρώπων. B

Σαγιωνῶν. Accusatiuo. Piscor. Sagena-piscor. Sagena-capio. *Vide Lex.*

Σαγιωνῶν. αἰτιατικῆ.

Σαγιωνεύς. Sageneus. Nomen proprium.

Σαγιωνεύς. ὄνομα κύριον.

Σαγιωνία. Piscatio, quæ fit sagena. i. verriculo, vel euerriculo, reti piscatorio. Et σαγιωνήρ. piscator. Epigr. lib. 6. pag. 414. epigr. 16.

Σαγιωνία. ἡ ἁλιεία, καὶ σαγιωνητὴρ, ὁ ἁλιεύς.

Littoralis Priape, piscatores dicarunt
Dona littorali, tibi hæc ex præda piscium.

Αἰγιαλῖται φρίκτα σαγιωνῆτῆρες ἔθηκαν.
Δῶρα Ποσειδάωνι τὰδ' ἀπὸ ἰφθύος.

Et, Dona Regi Numidarum *miserunt* sagorum purpureorum magnam copiam, & aureas fibulas. *Sed hoc* σάγαν, *ad* σάγη *facere non videtur, licet vtriusque vocis eadem sit origo. Nam à* σάγη. *deducta de quo Lex.* C

Καὶ δῶρα βασιλεῖ νομάδων, σάγων πορφυρῶν πλῆθος, καὶ πόρπας χρυσέας.

Σάγμα. Scuti theca, σάγη verò, ipsum scutum. Et πανσαγία. Integra armatura. *Vniuersitas armorum. Omnia arma, quibus miles indiget, & armatur ad pugnam committendam.* Aristophanes *in Acharnensibus. p.* 284. *v.* 19. *Schol. annot.* 19. *Suid. at ibi legitur* ἐπὶ λύκωνος ἀσπίδι. Quis Gorgonem excitauit ex theca *scuti*? In scuto enim Gorgon erat-sculpta. Dicit igitur, Quis ex theca scutum eduxit? Et Sophocles. Pulcherrima verò arma in pulchris thecis.

Σάγμα. ἡ θήκη τῆ ὅπλου. σάγη ἦ, τὸ ὅπλον. Ἡ πανσαγία, ἡ πανοπλία. ἀριστοφάνης ἀχαρνεῦσι. τίς γοργόν' ἐξήγαγεν ἐκ τῆ σάγματος; ἐν γὰρ τῆ ἀσπίδι ἐτετύπωτο ἡ γοργώ. λέγει οὖν τίς ἐξήγαγε τὸν γοργόνα ἐκ τῆς θήκης τὸ ὅπλου; ὁ σοφοκλῆς. κάλλιστα τεύχη δ' ἐν καλοῖσι σάγμασι.

Σαγμάρια. Sagmaria. (Quod apud nos Tuldum vocatur) Iumenta, quæ sarcinas, & impedimenta gestant, & res necessarias ferunt.

Σαγμάρια. τὸ παρ' ἡμῶν λεγόμενον τόλδον, τὰ βαστάζοντα τὴν ἀποσκευὴν, καὶ τὴν μετακομιδὴν τῆ ἐπιτηδείων. D

Σαγχωνιάθων. Sanchoniathon. Tyrius Philosophus, qui belli Troiani tempore fuit. *Scripsit* de Mercurij Physiologia, quæ in aliam linguam est-translata. Patria Tyriorum *instituta, quæ scripta sunt* Phænicum dialecto. Theologiam Ægyptiacam. Et alia quædam.

Σαγχωνιάθων. τύριος φιλόσοφος. ὃς γέγονε κῆ τὰ ἑῴκιά. ἔφρασε δ' ἱστορίαν φυσιολογίας. ἥτις μετεφράσθη πάτρια τυρίων τῆ φοινίκων διαλέκτῳ. αἰγυπτιακὴν θεολογίαν. καὶ ἄλλα τινά.

Σαδὸκ. Sadoc. Nomen proprium.

Σαδὸκ. ὄνομα κύριον.

Σαδδουκαῖος. Sadducæus. *Nomen deductum* à loco.

Σαδδουκαῖος. Σαδδουκαῖος. ὁ ἀπὸ τόπου.

Σαδυάττης. Sadyattes. Ardyos F.

Σαδυάττης. ὁ ἄρδυος.

Σαθρὸς. Debilis. Imbecillus. Marcidus. Flaccidus. Carios us. Putridus. Putris. *Dictum* ἀπὸ τῆ σείεσθαι ῥᾳδίως, quòd facilè quatiatur, *& corruat.* Vel, quòd facilè *eius* articuli. *membráque* quatiantur. E

Σαθρὸς. ἀπὸ τῆ σείεσθαι ῥᾳδίως, ἢ ἀπὸ τῆ σείεσθαι τὰ ἄρθρα.

Σαθροθλῶσαι. Quassatum-esse. *Vt*, Propugnacula quidem ictibus concussa, turrisque murum *ictuum* violentia quassatum-fuisse *tradunt*. *Sic* Menander dicit.

Σαθροθλῶσαι. σαλευθῆναι. τὰς μὲν ἐπάλξεις καταῤῥαχθῆναι τοῖς βολαῖς, καὶ τὸν τοῖχον ὅλον τοῦ πύργου σαθροθῆναι τῆ βίᾳ μβράνδρος φησί.

Σαθροί. Putridi. Putres. Antiqui. Corrupti.

Σαθροί. σαλευοί, φθαρέντες.

Σάκανδρος. Mulicbre-pudendum. *Aristophan. in Lysistrata. p.* 559. *v.* 827.

Σάκανδρος. τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. F

Σάκας. Sacas. Nomen proprium. Poeta Tragicus. Et Sacæ. Thracica gens. Aristophanes *in Auibus. p.* 369. *&* 370.

Σάκας. ὄνομα κύριον. τραγῳδίας ποιητής. καὶ σάκαι, ἔθνος θρακικόν. ἀριστοφάνης.

Morbo laboramus, qui contrarius est Sacæ.
Nam hic quidem, cum non sit ciuis, in ciuium numerum *irrumpit*, & se per vim intrudit.

Νόσον νοσοῦμεν τὴν ἐναντίαν Σάκα.
Ὁ μὲν γὰρ οὐκ ὢν οὐκ ἀστὸς, οἷς βιάζεται,

Nos

A Ἡμεῖς ἢ φυλῇ, καὶ γένει τιμώμενοι,
Κυσὶ μετ' ἀστῶν, καὶ σοβοῦντος οὐδενὸς
Ἀνεπτόμεθ' ἐκ τῆς πατρίδος.

Nos verò & tribu, & genere honorati,
Cines cum ciuibus, non abigente nos vllo,
Auolauimus ex patria ambobus pedibus.

Ἀμμώνιος ὁ φιλόσοφος ἀλεξανδρεὺς ὁ ἐπικληθεὶς σάκας, ἀπὸ χριστιανῶν γέγονεν Ἕλλην, ὡς φησὶ πορφύριος.

Ammonius, Philosophus Alexandrinus, cognomento Sacas, à Christianis factus-est Græcus, vt ait Porphyrius.

Σακκίλλιον. βαλάντιον, μάρσιππον. ἀφ' οὗ καὶ σακελλάριος.

Σακκίλλιον. Sacculus. Crumena. Marsupium. Vnde & Sacellarius. Saccularius. Qui-sacculis præest. Aut qui-sacculos-gestat.

Σακιπαλος. ὁ πολεμικός.

Σακεσφόροι. ὁπλοφόροι. ἀσπιδοφόροι.

B Σακεσφόροι. Scuti-vibrator. Bellicosus.

Σακεσφόροι. Scutiferi. Armiferi.

Σακκύουσι. τὸ ὑλίζουσι παρ' ἡροδότῳ.

Σακκύουσι. Per-saccos-transmittunt. Saccelant. Percolant. *Sed* apud Herodotum *legitur in Melpomene. pag. 145. l. 6.* σακκέουσι. *Vide Lex. Ion in* Σακκίεσθαι.

Σάκκος. καὶ σακκίον. ὁ ἢ ἰακὼβ σακκίον ἐξαψάμενος, καὶ τῇ λύσῃ βαρὺς ἐκαθέζετο.

Σάκκος. Saccus. Et σακκίον. Sacculus. Vt, Iacob autẽ, cùm saccum *de capite* suspendisset, eóque se cinxisset, graui dolore *correptus* sedit.

Σάκος. ὅπλον. ἀσπίδα καὶ, σάκος ἀρσενικῶς, δι' ἑνὸς κ'. σάκους ἴχνη καὶ κορύκους. ἀντὶ τοῦ θυλάκους. κόρυκος δὲ, πλέγμα δικτυκὸν ἄρτων.

Σάκος. Armaturam. Clypeum. Scutum. Et σάκος genere-masculeo, per vnicum κ. *pro* σάκκος, *per duplex* κκ. *Legitur. Saccus. Vt apud Aristophanem in Lysistrata. pag. 568. v. 34.* Saccos habens, & corycos. σάκους *dixit, pro* θυλάκους. i. sacculos, saccos. *Vasa ad panes ferendum facta. Panaria. Panis-reticula.* κόρυκος verò, *vel* κώρυκος. Vas ex
C viminibus contextum, ad panes recipiendos aptum. *Viminea sporta. Gallice, panier, vel corbeille. Italice, sporta.*

N O T Æ.

Σάκους ἴχνη.] Aristoph. in Lysistrata. pag. 568. v. 31. 33. 34. 35.

Ὅστις οὖν βούλεται.
Τῶν πενήτων ἴτω
Εἰς ἐμοῦ, σάκους ἔχων, καὶ κορύκους, ὡς
Λήψεται πυρούς. —Id est,
Quisquis igitur vult
Pauperum, veniat
In meas ædes, saccos habens, & vimineas sportas, vt
Accipiat frumentum.

D

Σάλα. ἡ φροντίς.

Σάλα. Cura. Solicitudo *Infra*, Σάλος.

Σαλάγγων. Salangonis. N. L. *At* σαλάγη. ης. ἡ. *Clamor. Vociferatio. Lamentatio. Luctus. Et* σαλαγέω. ῶ. *Turbo. Stupro. Hesych.*

Σαλάγγων. Salangonis. N. L. *At* σαλάγη. ης. ἡ. *Clamor. Vociferatio. Lamentatio. Luctus. Et* σαλαγέω. ῶ. *Turbo. Stupro. Hesych.*

Σαλαΐζειν. θρηνεῖν.

Σαλαΐζειν. Lugere. Lamentari.

Σαλάκων. φρεναπατεὼν πλούσιος εἶναι πένης ὤν. καὶ σαλακονία, ἀλαζονία ὑπὲρ τὸ δέον. καὶ σαλακονίσαι, ἀλαζονεύεσθαι. ἀλαζόνας δὲ ἔλεγον, τοὺς ψεύστας. καὶ μεγαλαύχους.

Σαλάκων. Salacon. Qui simulat se diuitem esse, cùm sit pauper. Et σαλακονία. Nimia, præterque modum arrogantia. Et σαλακονίσαι. arrogantem-esse. Arrogantes verò vocabant, mendaces, & magna-iactantes.

E Σαλαμάνδρα. ζῶον ὡς σαύρα τὸ μέγεθος. ψυχρότατον τὴν φύσιν, ὡς καὶ τὸ πῦρ εἰσδυόμενον τινὶ φλόγα σβεννύειν, καὶ αὐτὸ μὴ πίμπρασθαι.

Σαλαμάνδρα. Salamandra. Animal magnitudine lacertæ, natura frigidissimum, vt vel ignem ingrediens, flammam extinguat, nec ipsum *ab ipsa* cremetur.

Σαλαμινία ναῦς. δύο ἦσαν νῆες παρ' ἀθηναίοις ὑπηρέτιδες ταχύδρομαι. ἡ πάραλος, καὶ ἡ σαλαμινία. ὧν ἡ μὲν σαλαμινία, τοὺς καλουμένους εἰς χείρας ἤγαγε, λάθρᾳ καὶ δι' ἀλκιβιάδου φησὶ πυθέσθαι θουκυδίδης. ἡ δὲ πάραλος. τὰς θεωρίας ἀπήγαγε. ταυτίσα, τὰ εἰς θυσίαν πεμπόμενα.

Σαλαμινία ναῦς. Salaminia nauis. Apud Athenienses duæ naues erant *publicis ministeriis inseruientes, & ministræ celeritate-cursus-præstantes.* L. ταχύδρομοι. *vel* ταχυδρομοῦσαι. Paralos, & Salaminia. Quarum altera quidem, Salaminia *scilicet* eos ducebat, qui vocabantur in Ius, quam & ad Alcibiadem Thucydides missam-fuisse dicit. Paralos verò, theorias, hoc est,
F res ad sacrificium mitti-solitas abducebat, *ac absportabat.*

Σαλαμίνιος. ὡς ναυτικῶν ὄντων τῶν σαλαμινίων, καὶ καταφερῶν. δύναται δὲ καὶ ἀπὸ τῆς σαλαμινίας πῶς νοεῖσθαι τὸ σαλαμίνιος. ὡς ἀπὸ τῆς ᾠδῆς ᾠδός.

Σαλαμίνιος. Salaminius. *q. d. ad res nauticas acer.* Quia Salaminij sunt nautici, *rebúsque nauticis addicti, & in rerum nauticarum, aut etiam venerearum studium* propensi. Potest autem & à naue Salaminia Salaminius intelligi, vt à Paralo Paralius.

NOTÆ. A

Σαλαμίνι Θ'. Aristoph. in Ecclesiazusis. pag. 486. v. 17. 18. quandam mulierem de suo marito verba facientem sic introducit.

Σαλαμίνι Θ' γάρ ἐστιν, ᾧ ξυνειμ' ἐγώ,
Τὴν νύχθ' ὅλην ἤλαυνέ μ' ἐν τοῖς στρώμασιν. Id est,
Salaminius enim est vir, cui coniuncta sum ego,
Nocte ideo *totam agitauit me in stratis.*

Vide Schol. annot. 6. vnde Suidas.]

Σαλαμῖν Θ'. Post Marathonem, mentionem facit Salaminis, vbi Persarum nauale prælium commissum est. In Marathone verò, pedestre prælium. Salamis autem est sita non procul ab Eleusine vrbe, quæ Cereri, & Proserpinæ sacra est, plena monumentorum rerum à Græcis præclarè gestarum. In hac enim. *i. ad hanc enim insulam* Athenienses exiguo *militum* numero, duce Themistocle, multas Persarum triremes prælio nauali deuicerunt. Illic est & rupes Iresia, quæ sic vocatur. *i. Remigatio*, velut ipso nomine trophæum significans. Est & rupes Agelastos. *i. risus expers*, apud Athenienses *sic* appellata, vbi Theseum sedisse ferunt, ad Inferos descensurum. Vnde etiam nomen *accepit.* Vel quòd ibi sederit Ceres plorans, dum Proserpinam quæreret. *L. ἡ Δημήτηρ.* Aristophanes *in Equitibus. pag. 233. v. 12. 13. 14.*

In saxis non curat duriter te sedentem ita

Non vt ego consutum tibi puluinum *istum fero. Quare surge.*

Deinde verò sede molliter, ne tuas nates *atteras ad Salaminem* in nauali prælio iam grauiter defatigatas.

Σαλαμῖνος. μᾶλ' μβραθῶνα σαλαμῖνος μέμνηται, ὅπου ναυμαχία περσῶν ἐγένετο. ἐν μαραθῶνι δὲ πεζομαχία. κεῖται δὲ ἡ σαλαμὶς, ὀλίγον ἀπὸ τῆς ἐλευσῖνος πόλεως, ἱερὰ δήμητρος, καὶ κόρης, πολίχνης κατορθωμάτων ἑλληνικῶν. καὶ γὰρ ἐν ταύτῃ πολλαὶ τῶν περσῶν κατεναυμάχησαν ἀθηναῖοι τριήρεις, ὀλίγῳ ἀριθμῷ, θεμιστοκλέους στρατηγοῦντος. ἔνθα καὶ πέτρα ἔστιν εἰρεσία οὕτω καλουμένη, ὡς περ δηλοῖ τὸ ὀνόματος ἐπιφερομένη. ἔστι δὲ καὶ ἀγέλαστος πέτρα καλουμένη πρὸς τοῖς ἀθηναίοις, ὅπου καθίσαι φασὶ θησέα μέλλοντα καταβαίνειν εἰς ἅιδου. ὅθεν καὶ τοὔνομα. ἢ ὅτι ἐκεῖ ἐκαθέσθη ἡ δήμητρα κλαίουσα ὅτε ἐζήτει τὴν κόρην. ἀριστοφάνης.

Ἐπὶ ταῖς πέτραις οὐ φρονεῖς σκληραῖς καθήμενος.
Οὐχ ὥσπερ ἐγὼ ῥαψάμενός σοι τῦτο φίσω.
ἀλλ' ἵπατέρου.
Καὶ σὺ καθίζου μαλακῶς. ἵνα μὴ τρίβῃς. τὴν ἐν σαλαμῖνι.

NOTÆ. D

Λειστράσι.] In Equitibus. pag. 233. sic isti versus scribuntur, vt apud Suidam scribendi.

Σὲ γὰρ, ὃς Μήδοισι διέξιφίσω πρὸ τῆς χώρας ἐν Μαραθῶνι,
Καὶ τυκίσας, ἡμῖν μεγάλως ἐγγλωττοτακεῖν παρέδωκας,
Ἐπὶ ταῖς πέτραις οὐ φρονεῖς σκληραῖς σὺ καθήμενος οὕτως.
Οὐχ ὥσπερ ἐγὼ ῥαψάμενός σοι τοῦτὶ φίσω. ἀλλ' ἵπατέρου.
Κἄτα καθίζου μαλακῶς, ἵνα μὴ τρίβῃς τὴν ἐν Σαλαμῖνι.

Consule Scholia, vnde Suidæ correctio petenda. Pro, μετὰ Μαραθῶνα, legitur, αἱ αἱ ὁ Μαραθῶν Θ', Σαλαμῖνος μέμνηται. &c. et.

Σαλαμωνεύ. Salamoneus. F. Σαλμωνεύ. *Salmoneus. Vide infra.*

Σαλαμωνίων Θ'. Salamonionis. *à recto* Σαλαμωνίων. ὁ. *Sed fortasse scribendum.* Σαλμωνίων. ωνος. ὁ. *Nomen proprium.*

Σαλεύει. *Quatit. Agitat. Concutit. Sæpe sumitur Attice pro* σαλεύεται ἀναβαίνω, *quatitur, agitatur, iactatur, salit, regitur, gubernatur.* Viuit. Degit. Vt, Orbis terrarum Dominum, in quo iactantur omnia, *per quem omnia mouentur, & à quo pendent, & reguntur omnia.* Et rursus. Quasi non pro summis agitetur, *& fluctuet, vel, quasi non de summa rerum periclitetur, & in extremum adducta sit periculum:* Sed ipsi permittatur facere quidquid voluerit. Et rursus. Multis tenui spe sustentatis, *& fluctuantibus, agitatis. Vel, cùm multi spe tenui sustententur, alantur, & fluctuent.*

Σαλεύσας. Qui-consultauit. Qui-consiliis-incertis-fluctuauit. Qui-iactatus-est-quasi-fluctibus-marinis. Vt, Cùm igitur multa consilia secum ipse agitasset *animóque versasset, & iactasset*, tandem pro præsenti rerum statu felicem aleam iecit. Et alibi. Cùm autem alios in sero vigore iactasset, accidit tamen, vt & ipse simul periret. N. L. *locus videtur corruptus, & mutilus. F.* ἐπ' ἀλλ' ἀκμῆς. Et alibi. Cùm omnem eius fortunam videret

Σαλαμωνιάς.

Σαλαμωνίωνος.

Σαλεύει. ζῇ. διάγει. ἢ τῆς οἰκουμένης διατάττει, ἐν ᾧ σαλεύει τὰ πάντα. καὶ αὖθις. ὥσπερ ἂν οὐκ ἐᾶν τὴν ἐκάστην σαλεύουσα, ἀλλ' ἐφειμένην φρᾶν ὅ, τι καὶ θέλει καὶ αὖθις. σαλευόντων δὴ λεπτοῖς τοῖς ἐλπίσι πολλῶν.

Σαλεύσας. βουλευσάμενος. πολλὰ δὲ καθ' ἑαυτὸν σαλεύσας, ἀπάρτι ὡς εἶχε παρέντα ἐτύχη κύβον. καὶ αὖθις. τοὺς δ' ἄλλους ἐπευφίσας ἐν ἀκμῆς σαλεύσας. καὶ μέλλοντι παραπολέσθαι ὁμοῦ ἔθη. καὶ αὖθις. νίκα ἰῶρα σαλεύσασα κατ' ἐν

A ἢ τύχῃ πᾶσαν αὐτὴ ἢ μεταπίπτουσαν.

Σαλεύ. ὄνομα πόλεως. ἡ ἱερουσαλήμ.

Σάληξ. ὄνομα ποταμοῦ.

Σαλμωνεύς. οὗτος μὲν ὁ αὐτὸς μὲν υἱός. βασιλεὺς δὲ θετταλῶν. ὃς ἀσεβὴς γεγονὼς, δῆθεν μηχανῆς ἤστραπτεν. ἐβρόντα. συνεκύκα ταῖς τῶν ὑπηκόων ψυχαῖς. ὅθεν καὶ δίκην ἔδωκε τῆς ἀσεβείας, θεόθεν κεραυνόβλητος γεγονώς.

B Σαλομών. ἀπὸ τοῦ σαλήμ. ὅ ἐστιν εἰρήνη. ἐν γὰρ τοῖς ἐκείνου χρόνοις εἰρήνη ἦν.

Σάλος. σαλεμός, ταραχος. καὶ ἡ φορτὶς. κατάβαθρον πολισμάτιον, ἀλίμενον μὲν, σάλῳ δὲ ἔχον, καὶ φερομβολὰς προκλειούσας ἐκ τῆς γῆς ὑφυεῖς. καὶ αὐθις. ἐν τῷ σάλῳ συνίζανον. ἐμοίουν αὐτῷ περιφώτερον.

Σαλόω. Salum. Marinorum-fluctuum-agitatio. Turbatio. Tumultus. Et cura *qua quis vt fluctibus agitatur.* Vt, Occuparunt oppidulu, importuosum quidem: Sed fluctuum-agitationes habens, & à terra natura-commodas appulsiones, quę *ipsum oppidulum* circuncludebant. *i quod portu quidem carebat sed tamen circum-circa, littus habebat datura sic situm, vt ad id naues commodè possent appellere, quamuis varijs fluctibus infestaretur.* Et rursus. In salo, *fluctuúmque marinorum agitatione* considebant: *sed ancoris in mare iactis, nauem* ipli firmiorem, *atque stabiliorem* reddidérunt. N. L.

C Σαλίυσυσα. φερομένη ζουσα. σάλα γὰρ, ἡ φορτίς.

Σαλεύσα. Fluctuans. *Curarum fluctibus agitata.* Solicita. σάλα enim, *vel potiùs*, σάλῳ, *vt antè, dicitur* ipsa solicitudo. Cura.

Σαλούστιος. σοφιστὴς. ἔγραψεν εἰς δημοσθένην, καὶ ἡρόδοτον ὑπόμνημα. καὶ ἄλλα.

Σαλούστιος. μοψεάτης ἰατρός. ὃστις ἐπὶ τιβερίου καίσαρος ἔγραψεν ἰατρικά. σαλούστιος. οὗτος εἰς ἀλεξάνδρειαν ἦκεν ἀθήνηθεν σὺν ἰσιδώρῳ τῷ φιλοσόφῳ. ἐπιφανὴς δὲ ὁ τρόπος σαλουστίου παρὰ μὲν ἀνθρώποις. τὰ μὲν, φιλοσοφοῦντος ὅλως τὸ χαρτερώτατον. τὰ δὲ, παίζοντος ὅλως τὸ γελοιότερον. ἐκάτερον οἶμαι πέρα τοῦ μετρίου. καὶ δὲ ἐν κρίσεως εἴπερ τινὶ ἄλλῳ τῷ δὲ τῷ βίῳ, καὶ δὴ σαλούστιος, τὰ μὲν πατρόθεν ὥρμητο ἀπὸ συρίας. τὰ δὲ ἐκ μητρὸς, ἐμεσηνὸς ἐγεγόει. ὁ πατὴρ δὲ αὐτῷ, βασιλίδης ὠνομάζετο. θεόκλεια δὲ ἡ μήτηρ. εὐφυὴς δὲ ὅλως πολλὰ γεγονὼς, καὶ τὸ ἦθος αὐχμηρὸς, καὶ φιλότιμος, τὰ μὲν πρῶτα ἀπέβλεπεν εἰς τὴν πολυφάτου δικανικήν. καὶ ἐπαγόμενος λόγοις ῥητορικοῖς ὑπὸ εὐνοΐᾳ σοφιστῇ, τότε ὄντι καὶ ἐμεσαν. ὕστερον δὲ οὐκέτι δικανικῇ, ἀλλ' ἤδη τῇ σοφιστικῇ βίῳ προσέσχε τὸν νοῦν. καὶ ὅλῃ τούτῳ διημελέτα τοὺς λόγους, οὐδὲν ἧττον τῆς φύσεως ὅλῃ τοῖς πόνοις θαυμαζόμενος. τοὺς μὲν δημοσίους τῶν δημοσθένους λόγους, ὁμοῦ πάντας ἐξέμαθεν. ἀλλὰ πρὸς τούτῳ ἐλέγετο ἰκανός. οὐ τοὺς νεωτέρους ἐπιμελούμενος σοφιστάς. ἀλλὰ πρὸς τὸν ἀρχαῖον τῶνον τῆς λογογραφίας ἀμιλλώμενος. ἀμέλει καὶ ἔγραψε τοὺς λόγους, οὐ πολύτι ἐκείνων ἐλλειπομένους. τὸν δὲ ἡμέτερον πολίτην μύρκελλον, ἑταῖρον τοῦ εὐνοΐου, τοῦτον ἐμεμαθήκει μὲν, ἀπεμνημόνευε τὰ ἐκτὸς βιβλία τῶν θουκυδίδου ἱστορίας. οὐ μήν τι καὶ λέγοντα ἄξιον ἀκοῆς. καὶ νόνου δὲ φασιν ἐμεμαθηκέναι ἑξάκις ὅλον τὸν δημοσθένην, μὴ δὲ διαρραῖ τὸ στόμα δύνασθαι πρὸς τὰ λόγων ὑπηκόων συνήθειαν. οὐ γὰρ ὅτι ταυτὸν ἐς πλῆθος ὑποκρίζειν, καὶ γράφειν ἐς κάλλος. ὁ δὲ σαλούστιος, ἀνὴρ

videret fluctuantem, pro, recidentem in contrarium statum.

Σαλήμ. Salem. Quæ *postea dicta fuit* Hierusalem.

Σάληξ. Salex. Nomen fluuij.

Σαλμωνεύς. Salmoneus. Hic Æoli quidem filius *fuit*: sed Rex Thessalorum, qui fuit impius, & machina *quadam* fulgurabat, tonabat, & *populorum imperio suo* subiectorum animos conturbabat. Quamobrem etiam impietatis pœnas dedit, diuinitùs fulmine ictus. *Rem fusiùs persequitur Virgil. Aen. lib. 6. pag. 263. Vidi & crudeles dantem Salmonea pœnas, &c.*

Σαλομών. Salomon. *Dictus* à voce σαλήμ, quod pacem significat. Eius enim temporibus pax *in Iudea* fuit. *q. d. Pacetus-Rex.*

Σάλος. Salum. Marinorum-fluctuum-agitatio. Turbatio. Tumultus. Et cura *qua quis vt fluctibus agitatur.* Vt, Occuparunt oppidulu, importuosum quidem: Sed fluctuum-agitationes habens, & à terra natura-commodas appulsiones, quę *ipsum oppidulum* circuncludebant. *i quod portu quidem carebat sed tamen circum-circa, littus habebat datura sic situm, vt ad id naues commodè possent appellere, quamuis varijs fluctibus infestaretur.* Et rursus. In salo, *fluctuúmque marinorum agitatione* considebant: *sed ancoris in mare iactis, nauem* ipli firmiorem, *atque stabiliorem* reddidérunt. N. L.

Σαλεύουσα. Fluctuans. *Curarum fluctibus agitata.* Solicita. σάλα enim, *vel potiùs*, σάλῳ, *vt antè, dicitur* ipsa solicitudo. Cura.

Σαλούστιος. Salustius. Sophista. Scripsit commentarium in Demosthenem, & Herodotum, & alia.

Σαλούστιος. Salustius. Mopseates medicus. Sub Tiberio Cæsare medica scripsit. Salustius. Hic Athenis Alexandriam cum Isidoro philosopho venit. Salustij verò mores omnibus hominibus admirabiles *fuerunt, ac ingenium eius ab omnium mortalium opinione remotum.* Quia partim quidem, constantissimè philosophabatur, partim verò, perridiculè iocabatur, vtrunque (opinor) vltra modum. Hæc enim vita, si qua alia, iudicium requirit. Salustius igitur, paternú quidem genus à Syria ducebat, maternum verò, ab vrbe Emesena. Eius verò pater, Basilides vocabatur, & mater, Theoclea. Fuit autem ingeniosus ad multa, & moribus austeris, & ambitiosis. Ac initiò quidem vehementer-expetitam Iurisprudentiam spectabat, & eloquentiæ præceptis ab Eunoio Sophista, qui tunc Emesæ degebat, erudiebatur. Postea verò non ampliùs ad forensem-iat iam ad sophisticam vitam animum appulit, & ad hanc sua studia referebat, cum non minore industriæ, quàm ingenii admiratione. Publicas enim Demosthenis orationes simul omnes edidicit. Sed præterea satis erat disertus, non recentiores sophistas imitans: sed cum illo antiquo scribendi-genere squalido, *ac omnis ornatus experte* certãs. Et tamen orationes scripsit non multo inferiores illis. Nostrum quoque ciuem Marcellum, Eunoij sodalem, octo libros historiæ Thucydidis edidicisse quidem dicebat: nihil tamen etiam auditu dignum, *ipsum* dixisse *contendebat*. Nonum etiam aiunt, sexies totum Demosthenem edidicisse, sed tamen ne os quidem aperire potuisse ad commodarum orationũ compositionem, *vt aliquam orationem commodam haberet.* Haud enim idem est ad populum conciones habere, quas expectores. *i. expectore depromas, & memoriter pronuncies,* & eleganter scribere. Salustius autem

huic arti sedulam operam iam nauans, cùm Eunoiũ existimaret sibi melius instituendo imparem esse, Alexandriam abiit, & eloquentiæ magistros tentauit, *eorúmque peritia periculum fecit.*

τερον ἤδη ἀποτόμως τῆς τέχνης, ἐλάττω ἢ καθ' ἑαυτὸν ὑπολαβὼν τὸ ἐννοῖον, ἀπῆρεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν, καὶ ἀπεπειρᾶτο τῶν ῥητορικῶν διδασκάλων. A

NOTAE.

Ἀποπτύζειν.] VVolfius, ἀποστοματίζειν. Rectè quidem aliàs: at nunc nihil mutandum. Vtrumque legitur in Lexicis. Et Eustath. in Iliad. Ξ. pag. 974. 7. & 9. agnoscit τὸ ἀποπτύζειν, & ἐκπτύζειν. Et interpretatur ἀπὸ στόματος λέγειν. Expectorare dicunt & Latini. Festus. Expectorat. Et pectore eiicit. Opponit huic verbo τὸ ἀπὸ βιβλίου λέγειν. i. ex libro, ex scriptis, non memoriter aliquid dicere. Sic & apud Ciceronem memoriter dicere, pronunciare, recitare. (De scripto dicere.

B

Σαλούστιος. Salustius. Philosophus, qui dicebat, Philosophari hominibus non esse facile: sed potius impossibile. Quo egò audito, sermonem hunc sum aversatus, vt neque verum, neque dictu dignum. Cæterùm Salustius norat meum dicere *N.L.* Nec enim Philosophis prorsus infestus erat: sed erat natura inimicus improborum, *quos odio prosequebatur.* Secundũ Heraclitum *i. & Heraclitii more, erat* turbæ conuiciator, *ac insectator*, & omnes peccantes aggrediebatur, *& increpabat*, & quouis modo, quauis occasione quoslibet arguebat, & comicè perstringebat, interdum quidem, seriò rem gerens, plerunque verò, ridiculis, & dicteriorum amantibus moribus gaudẽs. Etenim Salustius admodum facetus, *ac vrbanus* erat, & ad deridendum etiam ingeniosissimus, atque prõptissimus. Huiusmodi verò gratias, *lepores, sales, & facetias* eximiè quidem ipse *moribus suis, insitas* habebat: à genere tamen, *& à sua familia acceptas.* Qui enim quintam virtutem nominarit, opinionem de Diis veram, quæ interdum improbissimis inesse videatur, est Salustius. Præterea verò quibusdam peregrinis, qui cætera quidem eius *dicta, factáque* laudabant, vnum verò ei deesse dicebant, Quòd nõ ita de Diis, vt vulgus sentiret, respondit, Hoc saltem propter Nemesin ad-esse mihi finite. Cùm autem Pamprepium maxima potentia iam præditum adiisset, & ille, qui elegans videri volebat, ei dixisset, Quid Dij ad homines *accedunt?* Quis verò, inquit, ignorat, neque me vnquam Deum, neque te hominem fuisse? Hæc de Salustio. Philosophabatur autem Cynico fere more.

Σαλούστιος φιλόσοφος. ὃς ἔφη ἀνθρώποις οὐ ῥᾴδιον εἶναι φιλοσοφεῖν, ἀλλὰ καὶ ἀδύνατον. τοῦτον ἀκούσας, ἀπέστρεφα διὰ τοῦτον τὸν λόγον. ὡς οὔτε ἀληθῆ λεγόμενον, οὔτε λόγου ἄξιον. ἀλλὰ γὰρ ὁ σαλούστιος, ἤδει τὰ ἐμὰ εὐσεβῆ· οὐ γὰρ διέβλητο πρὸς φιλοσόφους ἁπλῶς. ἀλλὰ φύσει μισοπόνηρος ὢν. καὶ τὸν Ἡράκλειτον, ὀχλολοίδορος. καὶ πάντα ἐπιτιθέμενος τοῖς ἀδοκίμοις, καὶ ὁπωσοῦν, ἐν παντὶ τρόπῳ ἐλέγχων ἑκάστους καὶ διακωμῳδῶν. σπουδῇ μὲν σπουδάζων. τὰ δὲ πολλὰ παίζων ἥδετο, καὶ φιλοσκώμμοσι καὶ γὰρ ἦν ὁ σαλούστιος εὐτράπελος ἱκανῶς καὶ σκώπτειν εὐφυέστατος. καὶ πρόχειρόταλος ἁρμόττειν ἐμοὶ ἔχω αὐτούς, ἀλλ' ἄλλους δὲ ὅμως τοιούτους χαίροντας ὁ γάρ τοι πίστιν αἰτήσας ἐνεμάσας, τὴν περὶ θεῶν δόξαν ἀληθῆ δοκοῦσαν εἶναί ποτε τοῖς φορτικοτάτοις, σαλούστιος ὅσιν ἔτι δὲ πρὸς ἑνίους τῶν ἀλλοφύλων, τὰ μὲν ἄλλα αὐτῷ ἐπαινοῦντας. ἓν δὲ αὐτῷ λείπειν εἰρηκότας, μὴ δοξάζειν δὲ θεῶν τὰ αὐτὰ τοῖς πολλοῖς ἔστε ἔφη τὰ γοῦν δῆλα τῷ νέμεσιν παρεστῶσαν μοι. τῷ δὲ παμπρεπίῳ μέγιστον ἤδη δυναμένῳ σὺν τύχῃ, ἐπειδή ποτε ὁ αὐτὸς αὐλητὴς ὁμῶς, τί θεοὶ πρὸς ἀνθρώπους ἔφη τις δή, ἔφη, οὐκ οἶδα ὡς οὐκ ἐγὼ πώποτε θεὸς ἐγενόμην, οὔτε σὺ ἄνθρωπος. ταῦτα μὲν σαλουστίου. χωρικώτερον δὲ ὁ φιλοσόφει.

C

D

Σαλούστιος. Salustius. Aulæ præfectus sub Iuliano. Vir fuit insigni, & eximia humanitate præditus, qui adeò mansuetus, & benignus erga omnes fuit, vt Marcellum illum, qui (quo tempore Cæsar ipsum contumeliosè tractarat) perterritus erat, ob res antè gestas, quamuis puer conuictus fuisset seditionis, ob amicitiam, qua Constantium prosequebatur, *humaniter exceperit*, & illi *quidem* adolescentulo pœnas inflixerit, ipsum verò Marcellum insigni honore affecerit. *N.L. Videtur locus mutilus.*

Σαλούστιος. ὁ τῆς αὐλῆς ἔπαρχος ὅτε ἰουλιανοῦ, ἀνὴρ ἦν διαφέροντως ἀφειτὸς εἰς φιλανθρωπίαν. ὥ γε τοσοῦτον ἡμερότητος, καὶ πραότητος ὑπῆρχεν εἰς ἅπαντας. ὥστε τὸν μέλλοντα ἐκεῖνον, ἤ, νίκα ἦν, καίσαρ ὑβριστικῶς αὐτῷ χρησάμενον, πάνυ πρᾴως ἀνέχεσθαι, διὰ τὰ προγεγενημένα, καί τοι τῆς παιδὸς ἐλεγχέτος ἐπανίστασθαι διὰ τὴν πρὸς κωνσάντιον φιλίαν, τῷ παιδὶ τὴν δίκην ἐπίθηκε. τὸ δὲ μέγιστον, καὶ διαφερόντως ἐτίμησε. E

Σαλούστιος. ἔπαρχος πραιτωρίων. ὃς προβάλλεται βασιλέα βαλεντινιανόν, ὁ δὲ, βασιλεύσας, διεδέξατο αὐτὴν. καὶ ἔθηκε πρόσταγματα. ἵνα εἴ τις τι ἠδίκηται παρ' αὐτοῦ, προσέλθοι τῷ βασιλεῖ. οὐδεὶς δὲ προσῆλθεν. ἦν γὰρ ἀγνότατος ὁ σαλούστιος. οὗτος δὲ ὁ βαλεντινιανὸς, τὸ προπόσιτον ῥόδανον, ἀδικήσαντα βερενίκλειαν χήραν, ἣς προσελθούσης τῷ βασιλεῖ, ἐ- F

perator

A δίκας δικασὴν σαλούστιον. ὁ δὲ κατιδίκασε τὸν προπόσιτον. καὶ τούτου καταφρονήσαντος. τὸν προπόσιτον ἐν τῷ ἱππικῷ, πυρὶ παραδίδωσι. καὶ τὴν κτῆσιν τοῦ ἀρχιδουλούχου τῇ γήρᾳ δίδωσι. καὶ φοβηθέντες, πάσης ἀδικίας ἀπέσχοντο.

praeter dedit Saluſtium iudicem. Ille verò propoſitũ condemnauit. Cùm autem *praepoſitum* hunc *Saluſtium, eiuſque iuſtum iudicium* contemptiſſet, *Imperator* præpoſitum in Hippico, tradidit igni, *cremandumque curauit*, & omnia illius archieunuchi bona illi viduæ aſſignauit. Quare *cæteri mortales hoc exemplo* territi, ab omni iniuria abſtinuerunt.

Σαλώμη ὄνομα κύριον.

Σαλώμη. Salome. Nomen *fœminæ* proprium.

Σάλπιγξ ἱερατικὸν τοῦτο ὄργανον. ἱερεῖς γὰρ ἐχρῶντο τῇ σάλπιγγι.

Σάλπιγξ. Tuba. Hoc inſtrumentum *eſt* ſacerdotale. Sacerdotes enim vtebantur tuba.

Σαλπιγγολοχυτωιάδαι σάλπιγγα, καὶ λόγχας, καὶ ὑπήνας ἔχοντες. τοῦτο δὲ εἰς τὸν φορμίωνα ἀναπέμπει ὡς μέγαν ἔχοντα πώγωνα. εἴπε δὲ σωιωθέντες. τὸ μὲν, ἀπὸ τοῦ πολέμου. τὸ δὲ, ἀπὸ τοῦ πώγωνος. ἀριστοφάνης.

B

Σαλπιγγολοχυτωιάδαι. Tubha ſi barbatij. Tubam, & haſtas, & barbas habentes. Hoc autem dirigitur in Phormionem, vt eum, qui magnam barbam habebat. Dixit autem *hoc*, voce compoſita, partim quidem, à bello. *quod per tubam, & haſtam ſignificatur*, partim verò, à barba *quæ πώγων, & ὑπὴν ſonat*, *vocatur*. Ariſtophanes *in Ranis. pag.* 168. *v.* 1. *Schol. annot.* 8.

Σάλπιγξ. σάλπιγξιν ἐνδοὶ οὐ χρῶνται. ἀλλ' αἱ τὴ σάλπιγγος αὐτοῖς εἰσὶν αἱ μάστιγες. ἃς δὲ τοκτυποῦσιν εἰς τὸν ἀέρα. καὶ τύμπανα φερωνύμη τινὰ βόμβον ἐξ ὧν ἔχουσι.

Σάλπιγξ. Tubis Indi non vtuntur: ſed tubæ loco ſunt ipſis flagella, quæ in aerem cum ſtrepitu tollunt, *& aerem his verberantes, ingentem edunt ſtrepitum, ſunt ipſis* & tympana, quæ *baculis pulſata* terribilem quendam bombum emittunt.

Σαμαρεύς. Σαμαρεὺς Ἑτ Σαμαρίτης. *Samarites. Samaritanus, vrbis Samariæ* ciuis. Hinc autem *a huius vrbis ciues, qui vocantur* Samaritæ à Iudæis ſeparati ſunt. Multis verò caſibus vſa eſt Samaria, *varios caſus eſt experta.*

Σαμαρεὺς ὁ πολίτης. ἀπὸ τοῦ ἔθνη ἐχωρίσθησαν C ὑπὸ τῶν ἰουδαίων οἱ σαμαρεῖται. πολλαῖς δὲ ἐχρήσατο τυχαις ἡ σαμάρεια.

Σαμαρίτης ἀρσενικῶς. σαμαρίτις, ἡ γυναικεῖον δὲ λέγεται. Σαμαρῖτις verò, mulier Samaritis. i. Samaritana.

Σαμαρίτης. Samarites. Samaritanus. Genere maſculino *dicitur*. Σαμαρῖτις verò, mulier Samaritis. i. Samaritana.

Σάμβαλα. ὑποδήματα.

Σάμβαλα. Sambala. Calceamenta. *Fortaſſe σάνδαλα intelliguntur, quæ ſandala dicuntur.*

Σαμβαῖς ὄνομα κύριον.

Σαμβαῖς. Sambares. Nomen proprium.

Σαμβύκαι ὄργανα μουσικὰ τρίγωνα. ἐν οἷς τοὺς ἰάμβους ᾖδον. οἱ δὲ, ἰαμβύκην. ταύτην τὴν ἰαμβύκην, εὑρεῖν φασὶν ἴβυκον ἐν Ῥηγίῳ. ἔστι δὲ εἶδος κιθάρας τριγώνου. οἱ δὲ, ἐφευρεθῆναι δέκα τὸ πλῆθος τῶν ἀφεστώτων ἀπὸ τοῦ λιμένος, ἀπὸ τῶν ἐπιφερομένων δέκα τὸ τεῖχος τοῖς σαμβύκαις.

D

Σαμβύκαι. Sambucæ. Muſica inſtrumenta triangula, quibus iambos canebant. Alij verò *ſcribunt* Σαμβύκην. Iambycæ. Hanc iambycen primus Ibycus inuenit. Eſt autem triangulæ citharæ genus. *Item* σαμβύκαι, *vel* σάμβυκες. *Sambucæ, vel Sambuces, bellicæ machinæ genus ad muros oppugnandos aptum.* Vt, Alij verò ad-opé, ferendum accurrebant ad interiectam munitionem & ad eos, qui *veniebant* à portu, ab illis, qui Sambucas ſupra murum *iam* collocabant, *vt eum quaſſarent, ac demolirentur. L.* τοὺ σαμβύκης *vel*, τὰς σαμβύκας.

Σάμβυκες. εἶδος μηχανήματος πολιορκητικοῦ. ὡς φησι πολύβιος. περὶ δὲ τῆς κατασκευῆς αὐτοῦ, γεγραπται ἐν τῷ περὶ τοιούτων.

Σάμβυκες. Sambyces. *Vel Sambuces, vel potiùs Sambuca.* Genus machinæ vrbibus oppugnandis aptæ, vt ait Polybius. De eius verò fabricatione ſcriptum eſt in *libro* de *bellicarum machinarum* explicatione.

Σάμη. εἶδος παθους σαμιακῆ. ὃ εἰσέξαν γὰρ οἱ ἀθηναῖοι τοὺς ἁλόντας σαμίων. μὴ δὲ ταῦτα οἱ σάμιοι τοὺς ἀθηναίους.

E

Σάμη. Same. Calamitatis Samiæ genus. *Nota, quæ Athenienſes captiuis Samiis, & vicißim Samij captuis Athenienſibus inurebant. Vel, Nota qua Athenienſes compungebant, ac notabant Samios à ſe captos. & contra. Er. ad. Chil. 4. Cent. col.* 818 *ad.* 89. *Samiorum mala metuis.* Athenienſes enim Samiis captis notas inuſſerant, poſteà verò Samij *vicißim* idem fecerunt *Athenienſibus, quos ceperunt.*

Σαμίων ἄθη. δηλοῖ τὴν ἰσάτους ἡδοναῖς χεομένων.

Σαμίων ἄθη. Samiorum flores. De iis qui poſtremis voluptatibus vtuntur. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 9. col.* 581. *ad* 23.

Σαμίων ὁ δῆμος. ἀριστοφάνης βαβυλωνίοις ὀνειδίζων τοὺς ὀστιγμώσους. οἱ γὰρ σάμιοι καταπονηθέντες ὑπὸ τῶν τυράννων, ἀπαίσι τῶν πελτευομένων, ἐπήγαγον τοῖς δούλοις ἐπὶ τέτταρσι τὴν ἰσοπολιτείαν. ὡς ἀριστοτέλης ἐν τῇ σαμίων πολιτείᾳ. ἐν ᾗ φησὶ σαμίοις εὑρεθῆναι πρώτοις τὰ κδ γράμματα, ὑπὸ καλλιστράτου. ὡς ἀνδρων ἐν τοιούτοις. τοὺς δὲ ἀθηναίους ἔτεσι χρῆσθαι τοῖς ἰώνων γράμμασιν ἄρχοντος ἀθηναίοις εὐκλείδου, πεῖσαι τοὺς ἀθηναίους

F

Σαμίων ὁ δῆμος. Samiorum populus Ariſtophanes Babylonijs deridens notis compunctos *vocat eos Samiorum populum.* Samij enim à tyrannis exhauſti, propter ciuium inopiam, ius ciuitatis pro quinque ſtateribus, ſeruis conceſſerunt, *& in ciuium album eos qui nis ſtateribus retulerunt*, vt Ariſtoteles in Samiorũ Repub. *ſcribit.* Vnà quod apud Samios primos inuenta fuerint 24. literæ à Calliſtrato. vt Andron in Tripode *tradit.* Archinus verò Athenæi F. *Athenis* Archonte Euclide, perſuaſit Athenienſibus, vt Ionum literis

Ρύμματα. Res tritæ. Smegmata. *Strigmenta.* Purgamenta. *Aristoph. in Lysistrata. pag. 549. v. 379. pro sordibus sumit, quæ purgationis indigent.*

Ρύμβω. *Idem significat, ac* ῥομβέω Motum. *Hoc autem deductum* à rhombi motu. *Quare motum, rhombi motui similem significat.* Ælianus. Et pretiosissima *quæque* in luxum, *& prodigalitatem* omni-parsimonia-carentem profundebant. *Quod* ἐρύμβουν *deductum est* à verbo ῥομβῶ. *i. rhombi instar moneo, volvo, voluto, verso, profundo.* ῥομβοῦν *Hesych.* διασκορπίζειν. *Dispergere. Dissipare.*

Ρύμη. Violentus-impetus. Aristophan. *in Ecclesiaz. prologo. p. 485. v. 4.* Ab impetu figulino. *Idem in Avibus. p. 413. v. 32.* Et rursus Eunapius. Tantus autem erat impetus, & vehementia, qua ad lasciuiam, & luxuriam ferebantur, vt Magistratus essent magis infesti, quàm ipsi hostes.

Ρύμος τῆς ἅρματος. Temo currus, *vel plaustri, quo currus, aut plaustrum trahitur. Est autem* lignum extensum circa equos ad ipsum vsque iugum. Et apud Rhodios *significat* pondus quoddam. *Vel, quoddam ponderis genus.* Et tres illæ stellæ, quæ *sunt* in Vrsæ cauda, *sic vocantur* ab Heraclito.

Ρύματα. τέμματα. σμήγματα. καθάρματα. A

Ρυμβέω. ῥομβέω. τοῦτο δὲ ἀπὸ τῆς κινήσεως τοῦ ῥόμβου. αἰλιανός. καὶ ἐρύμβουν τὰ τιμιώτατα, εἰς ἀσωτίαν ἀφειδεστάτην. ἀπὸ τοῦ ῥόμβῳ ῥέοντος.

Ρύμη. ὁρμὴ βιαία. ἀριστοφάνης κεραμικῆς ξύμμης ἄπο. καὶ αὖθις ἀπάτης. τοσαύτη τὶς ἦν ἄρα τὸ ἀπολήγειν ῥύμη τε, καὶ φορὰ, ὥστε οἱ ἄρχοντες ἦν πολεμιώτεροι, B

Ρυμὸς τοῦ ἅρματος, τὸ ἐκ τοῦ μέσου ξύλον ἕως τοῦ ζυγοῦ. καὶ στάθμιόν τινα ὁμοίως ῥοδίοις, καὶ τοὺς ἀστέρας οἱ κῶες ἢ οὐρᾶν ξένης αἴγας ὑπὸ Ἡρακλείτου.

NOTÆ.

Στάθμιόν τινα. Melius Ald. cod. σάθμιόν τι. sed fortasse σαθμίον τι commodius. Vide Lexica.

C

Ρυμοτομῶται. In rectum *i linea recta per longitudinem temonis ligno similem* dissecatur.

Ρυμοτομίαις. Sectionibus in longitudinem recta linea factis.

Ρυμουλκῶ. Verbum. Remulco. as. are. *Remulco* naues traho. *L.* ἑλκύω.

Ρύομαι. Accusatiuo. Libero, tueor, defendo, protego, seruo.

Ρύπαται. ῥύπαπαί. Rhyppapæ. Acclamatio nautica ad remigationem adhortans. Aristoph. *in Ranis p. 172. v. 16.* Non sciebant nisi mazam, *i. placentam* vocare, & rhyppapæ dicere. *Sequentia pertinent ad vocem* Γλοιός. *Aristoph in Nubibus. p. 86. v 1. Schol. annot. 3.* Γλοιός. διὰ τῦ ῥύπαπαῖ, ἢ μικρὸν, ἢ μικροῦ καὶ ἀγροικοπρεπῆ. ἢ γὰρ ὁ ῥύπαπος. &c. i. Γλοιὸν pro sordido, paruo, restricto, nimium parco ac illiberali sumitur. Sordidus enim propter exercitationem, & ob inscitiam, & nimis horridum vitæ genus, tenaci parco, & illiberali quodammodo vicinus est. Quære in voce Γλοιός. *Hæc enim ibi sunt ponenda, quæ nihil ad* ῥύπαπαῖ *faciunt.* D

Ρυπαπαῖ. ὀλίφθεγμα ναυτικὸν, ἐπὶ ἐγκελευστικὸν κωπηλασίας. ἀριστοφάνης. οὐκ ἠπίσταντ' εἰπεῖν μὴ μάζαν καλέσαι, ἢ ῥυπαπαῖ εἰπεῖν. ὁ ῥυπαρὸς. ἀπὸ τοῦ ἀσκήσαι, συνεγγύς πως ὄντι τῷ γλοιῷ· ζήτει, ἐν τῷ γλοιός.

Ρυπαίνω. αἰτιᾶ ἢ ὑβρίζω. φερεκράτης.

Ρύπτει. ἀποκλύζει. σμήχει. καὶ ῥύπτομαι, αἰτιᾶ σμήχομαι. ἀριστοφάνης. E

Ἀλλ' οὐδέπω πώ' ἐξότου 'γὼ ῥύπτομαι
Οὕτως ἐδήχθην ὑπὸ κονίας γ', ταὶ ὀφρῦς,
Ὡς νυῦ.

ῥύπτομαι. αἰτιᾶ τῷ σμήχομαι. τιτάσι, ζῶ, μεταφορικῶς. τῷ γὰρ ζῶντι, εἴπε τὸ ῥύπτεσθαι. ὅ ἐστι σμήχεσθαι. ῥύμματα γὰρ, τὰ σμήγματα. ἢ ὕστω. ῥύπτεσθαι τὸ σμᾶσθαι. παραπεπτώκασι τοῦ τ. τὸ τὴν ῥῦπον ἀφαιρεῖσθαι. ὁ ἢ ῥῦπος, καὶ ἀφαίρεσιν τοῦ χ. χρῦπος. ὁ τοῦ χεσοὶ ῥυπῶν αὐτίλος. ὑπὸ κονίας ἢ ταὶ ὀφρῦς, παρ' ὑπόνοιαν. οἷον γὰρ εἰπεῖν ὑπὸ λύπης τοῦ καρδίας, ὑπὸ κονίας ἢ ὅτι, διότι οἱ κόνιν ὀσμώμενοι, δάκνουσι ταὶ ὀφρῦς. F

Χρῦπες.

A

NOTÆ.

Χῦπος.ὁ.] Apud Aristoph.in Acharn.pag.161.v.11.Schol.annot.11.ῥῦπος ἢ ὁ τῷ χρωτὶ ὑπὸν σπίλος.&c.

Ῥυπόωντας.καὶ ῥύπας.

Ῥυπόωντας. *Poetice formatum ex* ῥυπᾶν*τας, inserto* ο *quod à* ῥυπάω,ῥυπῶ.*pro quo &* ῥυπόω.ῶ. *&* ῥυπόω.ῶ. *Sordeo. Squaleo.* Sordentes. Squalentes. Sordidos. Squalidos.Et ῥύπας.*F.* ῥύπασμα.*vel* ῥύπους.*vel vt à* ῥύψ,ῥυπὸς,ὁ,*pro* ῥύψις.*vel vt à* ῥύπτω.ττ.ὁ.*quæ parum probabilia.*Sordes.Strigmenta.

Ῥυσὰ ἡ μέρυσις.ἡ γήρασις. λέγεται καὶ ῥυσή.

Ῥυσὰ *Rugosa.*Rugositas.q.d.flaccidiras.Marcor.Tabes.Defectio.Senium.Dicitur & ῥυσή. *Sed hæc adiectiua potiùs,quàm substantiua videntur.*

Ῥυσαί.Rugosæ.Quæ rugas habent.

Ῥυσαί ῥυτίδας ἔχουσαι.

B Ῥῦσαι. λυτρῶσαι.

Ῥῦσαι.Redimere.Liberare.

Ῥυσήματα. τὰ ὀπὸ τῆς ὄψεως τῆς γεγηρακότων ἀπολώματα.

Ῥυσήματα. *Rugæ, &* Sordes, *quæ sunt in seniorum facie.*

Ῥῦσα.ἐνέχυρα,καὶ ῥυσιάζω φασὶ τὸν νεανίσκον ἀνελεῖν,καὶ τὴν πόλιν ῥυσιάζειν. ἀντὶ τοῦ ἐνέχυρα λαμβάνειν. ἰώσηπος. φέρων μὲν γὰρ ῥύσιον τῆς πολεμίων ἄγων, καὶ πολὺ συγκεράσας ἱππικὸν,ἐπαφίησιν αὐτὸς φέρει διάπολιν. ὅπως ἔχῃ τὸ ξόανον ῥύσιον ἐν Ἰθάκῃ ὁ ὀδυσσεύς. ἢ ἡ ξαγῳδία.φόνῳ γὰρ ῥύσιον τίς φῶτ' ἁλῷς;

Ῥῦσα.Pignora.Et ῥυσιάζω.Capio-pignus.Vt,Aiunt autem illum adolescentem *ab illo* cæsum-fuisse,& ciuitatem pignora cepisse *pro eius cæde. Nam* τὸ ῥυσιάζειν *hic ponitur* pro,pignora capere.Iosephus.Nam primũ quidem hostium pignus adducens, & collecto magno equitatu, ipse circa Diospolin *in hostes eum* immittit.*Et*;Vt Vlysses *Mineruæ* simulachrum in Ithaca, *suæ virtutis,& fortitudinis certum* pignus haberet.Et tragœdia.Cædis verò pignus quis *erit* ô miser?

C

Ῥύσιον.λυτήριον.ῥυστήριον.καθαρτήριον.

Ῥῦσις.Liberatio.Solutio.*Pretium,quod alicui datur, vt aliquem soluat,ac dimittat.* Purgamentum.Purgatio.

Ῥῦσις ὕδατος.ῥεῦσις. ἐδίδοσαν τὴν τοῦ ὕδατος ἀπάνην ὅτε τὸ μηδαμῆ φαίνεσθαι ὕδατος ῥῦσιν ἁπλῶς.

Ῥύσις ὕδατος. Aquæ fluxus. Vt,Inopiam aquæ metuebant, quòd nullus prorsus aquæ fluxus vsquam appareret.

Ῥυσθήσομαι.λυτρωθήσομαι.

Ῥυσθήσομαι.Liberabor.Redimar.

Ῥυσμὸς.Rhysmus. Abderitica dialecto significat figuram, *speciem, imaginem.* Aliis etiam vocibus non græcanis Democritus Abderites, *eúmque fectatores* vtuntur.Dicunt enim & tropen, & diathegen,& tropequidem,apud eos significare thetin.*i.positionem,*diathege verò,ordinem,*vel collocutionem.*

Ῥυσμός.

Ῥυσάζειν.Trahere.

Ῥυτὰ.σωρηδὸν,οἷδος ὅτι ποτηρίου. Δημοσθένης κατὰ μειδίου. ἐπὶ τὰ μῆκος,παρὰ τὴν λεγόμενα.

Ῥυτά.Rhyta Genus est poculi, *de quo* Demosthenes contra Mediam.*Et Athenæus lib.*11.*p.*214.*l.*38.*& pag.* 244.*l.*50 *vbi Demosthenis fit mentio. Vocabulum autem hoc sic accipitur.*quum-corripitur *prior syllaba, quemadmodũ & Athenæus dicit lib.*11.*p.*244.*l.*50.ῥυτὸν ἔχειν τὸ υ βραχύ,καὶ ὀξύνεσθαι.*Rhytum habet* υ *breue, & acuitur. pluribus exemplis res illic illustratur.Vide Lex.Græcol.st.*Producta-priore-syllaba ῥυτὰ *dicuntur quasi* ῥέοντα.*i.fluxa,* quæ præter iuuentutem *i.prater iuuenilem ætatem* dicuntur. *Apud Harpocrat.legitur* παρ' ἡμῖν λεγόμενα *quæ apud nos dicuntur priore syllaba producta, sic* ῥῦτα. *Apud Sophoclem in Aiace p.*52.*v.*888.ῥυτοῖς ποταμῶν.*fluentium fluuiorum. Et in Oedipo* D *Coloneo.pag.*323.*v.*5.ῥυτοῖς ὑδάτων.*fluentium aquarum.Hic enim* ῥυτοῖς *ponitur pro,*ῥέουσιν.

Ῥῦτειρα.σῴζουσα.

Ῥῦτειρα.Liberatrix.Seruatrix. Conseruatrix.

Ῥυτὴρα.ἑλκτικόν, ὥσπερ τὸ ἑρύειν σημαίνει καὶ φύλακα,καὶ πλείους ἵππους ὥσπερ λαβὼν ὑπὸ ῥυτῆρα.παντὶ ὡραίῳ ῥυτῆρι βουκολίων. καὶ αὖθις. τὸ εἶδος ὡδίνων ῥῦτειρα δέξαιμ' ἂν.

Ῥυτὴρα.q.d.Tractorem.Eum qui trahendi vim habet.Tractorium. Attractorium. Attrahentem.Abiρύειν,ἀ ῥύων,*quod significat* ἕλκειν,*trahere,attrahere.* Significat etiam custodem;*Sed tunc deducitur à verbo* ῥύομαι, *tueor,protego,defendo,custodio.* ῥυτὴρ *etiam frænum, & habenas significat. Vt,* Cùm autem plures equos assumpsisset, qui trahebantur habenis *sic* iter faciebat.*Ab eadem verbo* ῥύομαι,*tueor,custodio,libero,seruo,*dicitur & ῥῦτωρ.ὁ.Liberator,seruator,custos. *Vt in illo pentametro,* Pani pulchrorum custodi armentorum.Et rursus.*Sed* N.L.Pulchris par tuum pignoribus acceptis.

NOTÆ.

F Τὸ εἶδος ὡδίνων.] Versus est corruptus. fortasse verò locus intelligitur, qui sic Epigr. lib.1.pag.6.ep.26.legitur,

Μήτηρ ἣν λιπόντα μάχην μετὰ πότμον ἑταίρων.
Ἔκτανεν,ὠδίνων μοῦνον ἀνηκμάβιον.

Ῥυτῆρες.χαλινοί.ἱμάντος ἡνίαι.ἐν ὀπτιγράμματι.χρυσοῦς ὅλος ῥυτῆρας ὅλας κλῆδας,ἐλέγχει.

Ῥυτῆρες.Frænæ.Lorę,*quibus equi trahuntur.* Habenæ. In epigrammate. Aurum totum frœni totas claues arguit.N.L.ῥυτῆρες L.

Ρύτις.i.Ruga.Infirmitas.Senectus. In epigrammate 91.lib.1.*Epigr.p.*430.*Sed lege* ὀθόνιον.Et rugoſo-corrice-pr ditam ficum vmbilicatam.i.*quæ partem imam vmbilico ſimilem habet.*

Ρύτις.ἀ θόνια.γῆρας.ἐν ἐπιγράμματι. καὶ ῥυπόδφλοιον σῦκον ἐ πομφάλιον. A

Ρῦτρα.Cuſtodem.In epigrammate.

Purpureum comæ cuſtodem capitis reticulum.

Ρῦτρα.φύλακα ἐν ἐπιγράμματι.

Πορφύρεον χαίτας ῥῦτρα κεκρύφαλον.

Et rurſus.*Epigram.lib.*1.*pag.*231.*epigram.*232.

Archeanaſſam habeo Colophonium amicam,
Cuius & in rugis dulcis ſedet amor.

Καὶ αὖθις.

Ἀρχεάναασαν ἔχω ἐκ κολοφῶνος ἑταίρην.
Ἃς καὶ ἐπὶ ῥυτίδων γλυκὺς ἵζεται ἔρως.

Ρύτις.*Tractus. Extractus. Tractorius.* Trahendi-vim habens.Et ῥυτῆρα.Frænis.Loris, *quibus equi trahuntur.* Habenis.*Sed hoc ad* ῥυτῆρες *præcedens pertinet.*

Ρύτις.ἑλκυστικὸς,καὶ ῥυτῆρσι.

B

Ρῦτειον.Rhyteum.Vrbs.

Ρῦτειον.ὄνομα πόλεως.

Ρύφω.Accuſatiuo,*Sorbeo.Doricè dictum, pro communi* ῥοφῶ.*Mag.Etymol.col.*705.*lin.*28.

Ρύφω.αἰ πατικῶ.

Ρύχαχτον.Tumultum.Turbam.Colluuiem.Ariſtophanes *in Lyſiſtrata.pag.*545.*v.*4.*&* 4.

Illam Athenienſium profectò garrulam-turbam
Quomodo,& quiſnam verbis-adducet rurſus ad
non fallendum eos,quibus aliquid promiſerit?

Ρύχαχτον.θόρυβον.συρφετόν.αἰσχροφάνης.

Τὸν τῶν Ἀθηναίων γε μὴν ῥύχαχτον,
Τίς ἂν πείσειε μὴ πολλὰ δικῶν;

NOTAE.

Τὸν τῶν Ἀθηναίων.]Apud Ariſtophanem in Lyſiſtrata.pag.545.v.3.& 4.ſic legitur,quod Doricè dictum. C

Τὸν τῶν Ἀθηναίων γὰ μὴν ῥυχάχατον.
Πᾶ,ἢ τίς αὖ πείσειεν αὖ μὴ πολλὰ δικᾶν;

Conſule noſtros Græcos commentarios in hos verſus,vbi res fuſiùs explicatur.

Ρύφω Detergere.Purgare.

Ρύφω.σμήχω.

PRINCIPIVM LITERAE Σ.

Σ CVM A.

Σ. Salua. Per-vnicam-ſyllabam dicunt σᾶ,pro σῶα,contrahentes *hanc vocem à* σῶα *deductam.*Et τὸ σῶον.i.ſaluum,dicunt σᾶν. Et σᾶοι,ſalui.σῶι.Sed apud Thucydidem per-duas-ſyllabas *dicitur* σῶοι.

Σ. Ἀ.τὰ σᾶ λέγουσιν μονοσυλλάβως.ἀπὸ τῶ σῶα σωζομένης, καὶ τὸ σῶον.σᾶν,& σῶοι, σοῖ. ὧδε δὲ Θουκυδίδη δισυλλάβως σῶοι.

Σαβά.Saba.Locus *ita dictus.Vt,*Ex Saba veniet.

Σαβά.τόπος.ἀπ σαβὰ ἥξει.

Σαβάζιος.*Ariſtoph.Auibus.pag.*402.*v.*13.*Schol.annot.*8. *vnde Suid.at ibi plura.*Sabazius Idem eſt cum Dionyſo,*ſiue Baccho.*Hanc autem appellationem *Bacchus* adeptus eſt à cultu quo cultores ipſius,afflatu diuino correpti *& furore quodam* perciti ipſum colunt. Barbari enim τὸ εὐάζειν.i.*Euare, bacchari, vel orgia Bacchi celebrare,& euoe vociferari,* σαβάζειν dicunt. Quamobrem etiam Græci quidam *illorum loquendi rationem* ſequẽtes,Euaſmum,dicunt Sabaſmum.i.euationem,bacchationem.Hinc *igitur* Bacchus *dictus eſt* Sabazius. Sabos etiam vocabant loca ipſi conſecrata, & ipſius bacchos *i.Et Bacchi cultores.*

Σαβάζιος.ὁ αὐτὸς ὅτι τῷ διονύσῳ. ἔτυχε δὲ ἐ θεοσηπείας ταύτης, ὧδε ἐ γινόμενον ὡς αὐτὸν θυασμόν.τὸ γὰρ εὐάζειν οἱ βάρβαροι, σαβάζειν φασὶν,ὅθεν καὶ τῷ ἑλλήνων τινὲς ἀκολουθοῦντες ἐ βασμὸν, σαβασμὸν λέγουσιν. ἔνθεν σαβάζιος ὁ διονυσος. σάβους ἔλεγον καὶ τοὺς ἀφιερωμένους αὐτῷ τόπους.καὶ τοὺς βάκχους αὐτῷ. E

Σαβακῶν.Sabacatum. Dionyſiacarum. Bacchicarum.

Σαβακῶν διονυσιακῶν.

F

*Trygonium,Dionyſiacarum donarium Salmacidum,hoc eſt,meretricum.*Epigr.lib.3.pag.226.epigr.100.v.2.

Τρυγόνιον, σαβακῶν ἀθύρμα σαλμακίδων, τετίκται,ἑταιρῶν.

Σάββατον.Sabbatum. Erat ſeptimus dies circularis interualli ſeptimanæ.*L.*ἑβδομάδος,quòd Romanus *populus ſeptimum* illum diem honoraret,*coleret, vt potè*

Σάββατον.ἑβδόμη ἡμέρα ἐτύγχανε τῷ κυκλικῷ.διαστήματος τῆς ἑβδόμης τῷ ῥωμαϊκοῦ ἐ

labo-

A ἡμέραν ἀργίας ἔσεσθαι, πόσην ἀπαιτοῦσαν, οὐδὲ τὴν σαββατισμὸν. αὐτὴ γὰρ ἑορταϊκοῦ, ἰουδαϊκοῦ μᾶλλον. ἀργίαν γὰρ εἶχε τὸ σάββατον. ἀλλὰ τὴν πνευματικὴν ἐργασίαν, πολλαπλασίονα ἐπετέλουν.

laborum quietem, propter reuerentiam diuini-cultus. Sed pro ῥωμαϊκοῦ, scribendum, Ἰουδαϊκοῦ. *Nam Iudaicus populus septimum diem, Dei iussu, diligenter obseruabat.* Sabbatum autem habebat ocium: at *illo die Iudaei* spiritualem occupationem multiplicem habebant, *rebus diuinis, & sacris operam dantes multo maiorem, quàm caeteris diebus.*

Σάββατον ἀργία καταπαυσις. σάββατον ἡ δευτερόπρωτον, ἐπειδὴ δεύτερον μὲν ἦν τὸ πάσχα. πρῶτον δὲ τῶν ἀζύμων. εἰ οὖν σάββατον εἴρηται, μὴ θαυμάσῃς. σάββατον γὰρ πᾶσαν ἑορτὴν καλοῦσι. καὶ διὰ τοῦτο εἴρηται σάββατα σαββάτων. ὀψὲ δὲ σαββάτων, καὶ οὐ σαββάτου λέγει ὁ εὐαγγελιστής. διότι σάββατα, πᾶσαν τὴν ἑβδομάδα ἔλεγον, ἵνα τὴν ἐπιοῦσαν δηλώσῃ. καὶ γὰρ ἔθος ὅτιν ἡμῖν λέγειν ὀψὲ ἦλθες. ὀψὲ τοῦ καιροῦ, ἀντὶ τούτου δηλοῦται τὸ πόρρω, καὶ βεβαίως ἡ παρωθεῖσης ἑβδομάδος. πληρεῖ δὲ ἡ ἑβδομὰς ἐκείνη, ταῖς μὲν τὸ σάββατον ἡ ἡλίου δυσμαῖς.

Σαββάτου ἔχων ὁδὸν, δισχιλίων πήχεων ἦν. τοσοῦτον γὰρ ἀνέβαινε διάστημα φερόμενα ἡ παρεμβολή. καὶ ἀπὸ τοσούτου διαστήματος ἐπέτρεπον εἰς ἀξίαν φέρεσκηνεῖν τὴν σκηνὴν ἐν σαββάτῳ βαδίζειν.

Σαβέκ. ἄφεσιν, ἀπὸ τῆς σύρας.

Σαβέλλιος. ὄνομα κύριον. ὁ αἱρεσιάρχης.

Σάβειροι. ὄνομα ἐθνους. νεμεταῖ τε, καὶ ἀγανακτεῖ ὁ καῖσαρ, ὅτι μὴ ἀνῆκαν ἅπαξ ἅπαντας σαβείρους τε, καὶ ἀλβανούς.

Σαβῖνος. σοφιστὴς γεγονὼς ἐπὶ ἀδριανοῦ καίσαρος. ἔγραψεν εἰσαγωγὴν, καὶ ὑποθέσεων μελετηκῆς ὕλης, εἰς βιβλία δ', εἰς θουκυδίδην, καὶ ἀκυσίλαον, καὶ ἄλλας ὑπομνήματα. καὶ ἕτερά τινα ἐξηγητικά.

Σάβοι. δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ κτησιφῶντος. οἱ μὲν σάβους λέγεσθαι, τοὺς τελουμένους τῷ σαβαζίῳ. τουτέστι, τῷ διονύσῳ. καθάπερ τοὺς τῷ βάκχῳ βάκχους. τὸν αὐτὸν δὲ εἶναι σαβάζιον, καὶ διόνυσον φασίν. εἶπε δὲ φησὶ καὶ τοὺς ἑλλήνων τινὰς τοὺς βάκχους σάβους καλεῖν μνασέας δὲ ὁ παταρεύς, υἱὸν εἶναι φησὶ τὸν διονύσου σαβάζιον.

Σάββατον ἔχων ὁδὸν. *Sabbati viam habens. Hoc iter* erat 2000. cubitorum. Tantum enim spacium Arca praeoccupabat *ante* castra, *pro, tanto spatio antecedebat castra,* & tanto interuallo *arcam* mouebant *illi,* quibus licebat ire ad tabernaculum in Sabbato adorandum.

Σαβέκ. Sabec. Dimissionem. Ex Syra *lingua sumptum.*

Σαβέλλιος. Sabellius. Nomen proprium *cuiusdam, qui fuit* haeresiarcha.

Σάβειροι. Sabiri. Nomen gentis. Succenset, & indignatur Caesar, quòd omnes Sabiros & Albanos non profligassent, *& ex suis sedibus non expulissent.*

Σαβῖνος. Sabinus. Sophista, qui fuit sub Adriano Caesare. Scripsit Isagogen & argumentum declamatoriae materiae, *vel, & declamationum argumenta* lib. 4. Commentarios in Thucydidem, & Acusilaum, & alios. Et alia quaedam enarratoria *scripta, quae varias rerum enarrationes continebant.*

Σάβοι. Sabi. Demosthenes in *oratione* pro Ctesiphonte. Alij quidem *aiunt* Sabos vocari eos, qui Sabazio initiabantur, hoc est Dionyso, quemadmodum & Bacchos *dici tradunt eos,* qui Baccho *initiabantur.* Sabazium autem, & Dionysum, *& Bacchum, Deum* eundem esse dicunt. Sic igitur *Demosthenes* ait quosdam Graecos, Bacchos vocare Sabos. *At apud Demosth. p. 88. 4. legitur aduerbialiter, σαβοῖ, quae sunt bacchantium voces, de quibus consule Virgilianum Erythraei Iudicem in Euoe.*

Mnaseas verò Patarensis ait Sabazium esse Dionysi filium.

Σαγαλλησσὸς. πόλις πισιδίας.

Σαγαπηνόν. ὀπός ἐστιν. οἷον ναρθηκος. θερμὸς, καὶ λεπτομερής. ἔχει δέ τι καὶ ῥυπτικόν. ὡς καὶ ταῖς τὸ ὀφθαλμοῖς οὐλαῖς τε, καὶ ὑπηχύσεσιν ἁρμόττει.

Σαγγάριος. ποταμὸς λυδίας, καὶ φρυγίας. γάϊος δ' ὕπατος ῥωμαίων διαβρύμος, ἐπιφέρεται τὸ σαγγάριον ποταμὸν τελέως, καίτοι ὄντα, καὶ δύσβατον. καὶ παρ' αὐτὸν τὸν ποταμὸν ἐστρατοπεδεύσατο.

Σάγαρις. κοπὶς, ἢ πέλεκυς. λέγεται καὶ σάγαρι

Σαγαλλησσός. Sagallesus. Vrbs Pisidiae.

Σαγαπηνόν. Sagapenum, succus est veluti ferulae, calidus, & tenuium partium. Habet etiam aliquam purgandi vim. Quamobrem etiam oculorum cicatricibus, & suffusionibus *ac lippitudini* conducit.

Σαγγάριος. Sangarius, Lydiae, & Phrygiae fluuius. Caius, Consul Romanus *illac* transiens, Sangarium fluuium, quamuis esset profundus, & traiectu difficilis, omnino *tamen* ponte constrauit, & iuxta ipsum fluuium castra metatus est.

Σάγαρις. Sagaris. Securis. Vel bipennis. *Vel gladius Persicus. Vide Lex. Ion.* Dicitur & σάγαρι sine ε *in accusa-*

tiuo ſingulari. Sed fortaſſe σάγαεν ſcribendum, vt apud Herodotum aliquot in locis, & hic paulo poſt. Xenophon. Ille verò venit adducens virum à ſe correptum, qui Perſicum arcum, & pharetram, & σάγαεν, *vel potiùs,* σάγαεν habebat, qualem Amazones geſtant. σάγαεν. Sagaris, gladiolus, quo venæ ſecantur, *qui vulgò lanceola vocatur. Vt,* λυσφλιξῆτι σάγαεν. Phlebotomúmque ſagarin. Vel, Sectorémque venarum ſagarin. Vel arma, quibus comminus *pugnatur, hoc nomine ſignificantur.*

Σάγη. Onus, quod aſino imponitur. *Item clitellæ. Vel ſtratum. Vt,* Onus in ipſum impoſuit, & iumenti ſtratum, *vel clitellas.* Ioſephus, Rhachila verò deponit typos in clitellis ipſam ferentis cameli.

Σαγηνίων. Hominum piſcatorum. *Genit. plur. à recto ſingul.* σαγηνεύς. *piſcator, verriculator. Epigr. lib. 3. pag.* 247. *ep.* 315. *v.* 3.

Σαγηνεύω. Accuſatiuo, Piſcor. Sagena-piſcor, Sagena-capio *Vide Lex.*

Σαγηνεύς. Sageneus. Nomen proprium.

Σαγήνη. Piſcatio, quæ fit ſagena. *i. verriculo, vel euerriculo, rete piſcatorio.* Et σαγηνητήρ. piſcator. *Epigr. lib. 6. pag.* 414. *epigr.* 16.

Littoralis Priape, piſcatores dicarunt
Dona littorali, tibi hæc ex præda piſcium.

Et, Dona Regi Numidarum *miſerunt* ſagorum purpureorum magnam-copiam, & aureas fibulas. *Sed hoc* πάγαν, *ad* σάγη *facere non videtur, licet vtriuſque vocis eadem ſit origo. Nam à* σά. πω. ξω. *deducta. de quo Lex.*

Σάγμα. Scuti theca, σάγη verò, ipſum ſcutum. Et παναγία. Integra armatura. *Vniuerſitas armorum. Omnia arma, quibus miles indiget, & armatur ad pugnam committendam.* Ariſtophanes *in Acharnenſibus. p.* 284. *v.* 19. *Schol. annot.* 19. *Suid. at ibi legitur* ἐπλυνατο ἡ γοργών. Quis Gorgonem excitauit ex theca *ſcuti?* In ſcuto enim Gorgon erat-ſculpta. Dicit igitur, Quis ex theca ſcutum eduxit? Et Sophocles. Pulcherrima verò arma in pulchris thecis.

Σαγμάρια. Sagmaria. (Quod apud nos Tuldum vocatur) Iumenta, quæ ſarcinas, & impedimenta geſtant, & res neceſſarias ferunt.

Σαγχωνιάθων. Sanchoniathon. Tyrius Philoſophus, qui belli Troiani tempore fuit. *Scripſit* de Mercurij Phyſiologia, quæ in aliam linguam eſt-tranſlata. Patria Tyriorum *inſtituta, quæ ſcripta ſunt* Phœnicum dialecto. Theologiam Ægyptiacam. Et alia quædam.

Σαδώκ. Sadoc. Nomen proprium.

Σαδδουκαῖος. Sadducæus. *Nomen deductum* à loco.

Σαδυάττης. Sadyattes. Ardyos F.

Σαθρός. Debilis. Imbecillus. Marcidus. Flaccidus. Carioſus. Putridus. Putris. *Dictum* ἀπὸ σείεσθαι ῥᾳδίως, quòd facilè quatiatur, *& cornat.* Vel, quòd facilè *eius* articuli. *membráque* quatiantur.

Σαθρωθῆναι. Quaſſatum-eſſe. *Vt,* Propugnacula quidem ictibus concuſſa, turríſque murum *ictuum* violentia quaſſatum-fuiſſe *tradunt. Sic* Menander dicit.

Σαθροί. Putridi. Putres. Antiqui. Corruptí.

Σάκασδος. Muliebre-pudendum. *Ariſtophan. in Lyſiſtrata. p.* 559. *v.* 827.

Σάκας. Sacas. Nomen proprium. Poeta Tragicus. Et Sacæ. Thracica gens. Ariſtophanes *in Auibus. p.* 369. *&* 370.

Morbo laboramus, qui contrarius eſt Sacæ.
Nam hic quidem, cùm non ſit ciuis, in ciuium numerum *irrumpit*, & ſe per vim intrudit.

χωρὶς Ϝ σ'. ξινοφῶν. ὁ ἄγων, ἄνδρα συλλαβὼν, ἦκεν ἄγων ἐχοντα τόξον περσικὸν, καὶ φαρέτραν, καὶ σάγαρι. οἷόν περ αἱ ἀμαζόνες ἔχουσι. σάγαρις. λυσφλιβῆτε σάγαριν. ἢ τὰ ἐν χερσὶ ὅπλα. A

Σάγη. τὸ Ϝ ὀνοβάτιθμα. ἐπ' αὐτὸν ἐτίθη τὸν γόμον, τλῶ σάγλω τ' Ϝ κτήνους. ἰάσπις. ῥαχέλα δ' κατατίθησι τοῖς τύποις εἰς Ϝ σάγην ἡ φερούσης αὐτ' καμήλου.

Σαγιωέων. ἀνθρώπων. B

Σαγλωδέω. αἰτιατ. ῆ.

Σαγλωδής. ὄνομα κύριον.

Σαγλωσία. ἡ ἁλιεία, καὶ σαγλωδεῖν, ἁλιδής.

Ἀϊγιαλῖται φρίπποι σαγλωδεῖρες ἴθηκαν.
Δῶρα φιλοξεναίης σοὶ τάδ' ἀπ' ὠφελίης. C
Καὶ δῶρα βασιλεῖ νομάδων, σάγων πορφυρῶν πλῆθος, καὶ πόρπας χρυσέας.

Σάγμα. ἡ θήκη Ϝ ὅπλου. σάγη δ', τὸ ὅπλον. Ϙ παγσαγία, ἡ πανοπλία. ἀριστοφάνης ἀχαρνεῦσι. τίς γοργόν' ἐξέγειρεν ἐκ Ϝ σάγματος; ἐν δὲ τῇ ἀσπίδι εἰστετύπωτο ἡ γοργώ. λίγει οὖν τίς ἐξήγαγεν ἐκ τῆς θήκης τὸ ὅπλον; ϗ σοφοκλῆς. κάλλιστα τεύχη δ' ἐν καλοῖσι σάγμασι.

Σαγμάρια. τὸ παρ' ἡμῖν λεγόμενον Ϝ λδον, τὰ βαστάζοντα τλῶ ἀποσκευλῶ, καὶ τλῶ μετακομιδλῶ τῆν ἐπιτηδείων. D

Σαγχωνιάθων. τύριος φιλόσοφος. ὃς γέγονε κ' τὰ ξωϊκά. ὡς δ' ἑρμοῦ φυσιολογίας. ἥτις μετεφράσθη πάτρια τυρίων τῇ φοινίκων διαλέκτῳ. αἰγυπτιακὴν θεολογίαν. καὶ ἄλλα τινά.

Σαδὼκ. ὄνομα κύριον.

Σαδδουκαῖος. ἀπὸ τόπου.

Σαδυάττης. ὁ ἀρδυος. E

Σαθρός. ἀπὸ Ϝ σείεσθαι ῥᾳδίως, ἢ ἀπὸ Ϝ σείεσθαι τὰ ἄρθρα.

Σαθρωθῆναι, σαλδθῆναι. τὰς μὲν ἐπάλξεις καταῤῥαχθῆναι ταῖς βολαῖς, καὶ τὸν τοῖχον ἅπαντα τοῦ πύργου σαθρωθῆναι τῇ βίᾳ μόλις φησί.

Σαθροί. παλαιοί, φθαρέντες.

Σάπανδρος. τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. F

Σάκας. ὄνομα κύριον. ξαγωδίας ποιητής. καὶ σάκαι, ἔθνος θρᾳκικόν. ἀριστοφάνης.

Νόσον νοσοῦμεν τὴν ἐναντίαν Σάκᾳ.
Ὁ μὲν γὰρ οὐκ ἀὼν οὐκ ἀὼν εἰσβιάζεται.

A Ἡμεῖς ἢ φυλῇ, καὶ γένει τιμώμενοι,
Αἰσὶ μετ' ἀστῶν, ἠ σοβοῦντος οὐδενὸς
Ἀνεστόμεθ' οὐκ ἂν παξίδος.

Nos verò & tribu, & genere honorati,
Cives cum civibus, non abigente nos *ullo,*
Auolauimus ex patria ambobus pedibus.

Ἀμμώνιος ὁ φιλόσοφος ἀλεξανδρεὺς ὁ ἐπικληθεὶς σάκας, ἀπὸ χριστιανῶν γέγονεν Ἕλλην, ὡς φησι πορφύριος.

Ammonius, Philosophus Alexandrinus, cognomento Sacas, à Christianis factus-est Græcus, vt ait Porphyrius.

Σακέλλιον. βαλάντιον, μάρσιππον. ἀφ' οὗ καὶ σακελλάριος.

Σακίλλium. Sacculus. Crumena. Marsupium. Vnde & Sacellarius. Saccularius. Qui-sacculis præest. Aut qui-sacculos-gestat.

Σακίπαλος. ὁ πολεμικός.

Σακίπαλος. Scuti-vibrator. Bellicosus.

B Σακεσφόροι. ὁ πλοφόροι. ἀσπιδοφόροι.

Σακεσφόροι. Scutiferi. Armiferi.

Σακκοῦσι. τὸ ὑλίζουσι παρ' ἡροδότῳ.

Σακκοῦσι. Per-saccos-transmittunt. Saccelant. Percolant. *Sed* apud Herodotum *legitur in Melpomene pag. 145. l. 6.* σακκέουσι. *Vide Lex. Ion in* Σακκέων. ῶν.

Σάκκος. καὶ σακκίον. ὁ ἢ ἰακὸβ σακκίον ἐξαψάμενος, καὶ τῇ λύπῃ βαρὺς ἐκαθέζετο.

Σάκκος. Saccus. Et σακκίον. Sacculus. Vt, Iacob autẽ, cùm saccum *de capite* suspendisset, *eóque se* cinxisset, graui dolore *correptus* sedit.

Σάκος. ὅπλον. ἀσπίδα καὶ, σάκος ἀρσενικῶς, δι' ἑνὸς κ. σάκους ἔχων καὶ κορύκους. ἀντὶ τοῦ θυλάκους. κόρυκος δὲ, πλέγμα δικτυκὸν ἄρτειν.

Σάκος. Armaturam. Clypeum. Scutum. Et σάκος. genere-masculeo, per vnicum κ. *pro* σάκκος, *per duplex* κκ. *Legitur. Saccus. Vt apud Aristophanem in Lysistrata. pag.* 568. *v.* 34. Saccos habens, & corycos. σάκους *dixit, pro* θυλάκους. i. sacculos, saccos. *Vasa ad panes ferendum facta. Panaria. Panis-reticula.* κόρυκος verò, *vel* κώρυκος. Vas ex
C viminibus contextum, ad panes recipiendos aptum. *Viminea sporta. Gallicè, panier, vel corbeille. Italice, sporta.*

N O T Æ.

Σάκους ἔχων.] Aristoph. in Lysistrata. pag. 568. v. 31. 33. 34. 35.

Ὅστις οὖν βούλεται.
Τῶν πενήτων ἴτω
Εἰς ἐμοῦ, σάκους ἔχων, καὶ κορύκους, οὓς
Λήψεται σιτεῖσθαι. —Id est,
Quisquis igitur vult
Pauperum, veniat
In meas ædes, saccos habens, & vimineas portas, vt
Accipiat frumentum.

D

Σάλα. ἡ φροντίς.

Σάλα. Cura. Solicitudo *Infra*, Σάλος.

Σαλαγγώνος.

Σαλαγγωνός. Salangonis. N. L. *At* σαλάγη. ης. ἡ. *Clamor. Vociferatio. Lamentatio. Luctus. Et* Σαλαγέω. ῶ. *Turbo. Stupro. Hesych.*

Σαλαΐζειν. θρηνεῖν.

Σαλαΐζω. v. Lugere. Lamentari.

Σαλάκων. ὑποκριτὴς πλούσιος ὢν πένης ὤν. καὶ σαλακεία, ἀλαζονία ὑφ' ὃ τὸ ὄνομ. καὶ σαλακονίσαι, ἀλαζονεύεσθαι. ἀλαζόνας δὲ ἔλεγον, τοὺς ψεύστας. καὶ μεγαλαύχους.

Σαλάκων. Salacon. Qui simulat se diuitem esse, cùm sit pauper. Et σαλακονία. Nimia, præterque modum arrogantia. Et Σαλακονίσαι. arrogantem-esse. Arrogantes verò vocabant, mendaces, & magna-iactantes.

E Σαλαμάνδρα. ζῶον ὡς σαύρα τὸ μέγεθος. ψυχρότατον τὴν φύσιν, ὡς καὶ τὸ πῦρ εἰσδυόμενον τὴν φλόγα σβεννύειν, καὶ αὐτὸ μὴ πίμπρασθαι.

Σαλαμάνδρα. Salamandra. Animal magnitudine lacertæ, natura frigidissimum, vt vel ignem ingrediens, flammam extinguat, nec ipsum *ab ipsa* cremetur.

Σαλαμινία ναῦς. δύο ἦσαν ταῖς παρ' ἀθηναίοις ὑπηρέτισι ταχύδρομαι. ἡ πάραλος, καὶ ἡ σαλαμινία. ὧν ἡ μὲν σαλαμινία, τοὺς καλουμένους ἐς χείρας ἤγε, ὧν καὶ ὅτι ἀλκιβιάδου φησὶ πομφθῆναι θουκυδίδης. ἡ δὲ πάραλος. τὰς θεωρίας ἀπῆγε. ταύτην, τὰ εἰς θυσίαν πεμπόμενα.

Σαλαμινία ναῦς. Salaminia nauis. Apud Athenienses duæ naues erant *publicis ministeriis inseruientes, &* ministræ celeritate-cursus-præstantes. *L.* ταχύδρομοι, *vel* ταχυδρομοῦσαι. Paralos, & Salaminia. Quarum altera quidem, Salaminia *scilicet* eos ducebat, qui vocabantur in Ius, quam & ad Alcibiadem Thucydides missam-fuisse dicit. Paralos verò, theorias, hoc est,
F res ad sacrificium mitti-solitas abducebat, *ac absportabat.*

Σαλαμίνιος. ὡς ναυτικῶν ὄντων τῶν σαλαμινίων, καὶ κατοφερῶν. δύναται δὲ καὶ ἀπὸ τῆς σαλαμινίας νεὼς νοεῖσθαι τὸ σαλαμίνιος. ὡς ἀπὸ τῆς ἄβυδου, ἄβυδος.

Σαλαμίνιος. Salaminius. *q. d. ad res nauticas acer.* Quia Salaminij sunt nautici, *rebúsque nauticis addicti, & in rerum nauticarum, aut etiam venerearum studium* propensi. Potest autem & à naue Salaminia Salaminius intelligi, vt à Paralo Paralius.

NOTÆ. A

Σαλαμίνιος. Aristoph. in Ecclesiazusis. pag. 486. v. 17. 18. quandam mulierem de suo marito verba facientem sic introducit.

Σαλαμίνιος γάρ ἐστιν, ᾧ ξυνεύνασ' ἐγώ,
Τὴν νύχθ' ὅλην ἔλαυνέ μ' ἐν τοῖς στρώμασιν. Id est,
Salaminius enim est vir, cui coniuncta sum ego,
Noctem ideo totam agitauit me in stratis.

Vide Schol. annot. 6. vnde Suidas.]

Σαλαμίνος. Post Marathonem, mentionem facit Salaminis, vbi Persarum nauale prælium commissum est. In Marathone verò, pedestre prælium. Salamis autem est sita non procul ab Eleusine vrbe, quæ Cereri, & Proserpinæ sacra est, plena monumentorum rerum à Græcis præclarè gestarum. In hac enim *i. ad hanc enim insulam* Athenienses exiguo *militum* numero, duce Themistocle, multas Persarũ triremes prælio nauali deiecerunt. Illic est & rupes Iresia, quæ sic vocatur *i. Remigatio*, velut ipso nomine trophæum significans. Est & rupes Agelastos *i. risus expers*, apud Athenienses *sic* appellata, vbi Theseum sedisse ferunt, ad Inferos descensurum. Vnde etiam nomen *accepit*. Vel quòd ibi sederit Ceres plorans, dum Proserpinam quæreret. *L. ii* Δημήτηρ. Aristophanes *in Equitibus, pag. 233. v. 12. 13. 14.*

In saxis non curat duriter te sedentem ita

Non vt ego consutum tibi puluinum *istum fero. Quare surge.*

Deinde verò sede molliter, ne tuas nates *atteras ad Salaminem* in nauali prælio iam grauiter defatigatas.

Σαλαμῖνος. μὴ μάραθῶνα σαλαμῖνος μέμνηται, ὅπου ναυμαχία περσῶν ἐγένετο. ἐν μαραθῶνι δὲ πεζομαχία κεῖται δὲ ἡ σαλαμὶς, ὀλίγον ἀπὸ τῆς ἐλευσῖνος πόλεως, ἱερᾶς δήμητρος, καὶ κόρης, πλήρης κατορθωμάτων ἑλληνικῶν. καὶ γὰρ ἐν ταύτῃ πολλαὶ τῶν περσῶν κατεναυμάχησαν ἀθηναῖοι τριήρεις, ὀλίγῳ ἀριθμῷ, θεμιστοκλέους στρατηγοῦντος. ἔνθα καὶ πέτρα ἐστὶν εἰρεσία οὕτω καλουμένη, ὡς παρ' ὅσῃ τὸ ὀνόματος ἐθος παρηκολούθησεν. ἔστι δὲ καὶ ἀγέλαστος πέτρα καλουμένη ὑπὸ τῶν ἀθηναίων, ὅπου καθίσαι φασὶ θησέα μέλλοντα καταβαίνειν εἰς ἅιδου. ὅθεν καὶ τοὔνομα. ἢ ὅτι ἐκεῖ ἐκαθέζετο ἡ δήμητρα κλαίουσα ὅτε ἐζήτει τὴν κόρην. ἀριστοφάνης.

Ἐπὶ ταῖς πέτραις οὐ φερεπίζῃ σκληρῶς καθήμενος.

Οὐχ ὥσπερ ἐγώ σοι ῥαψάμενός σοι τοῦτο φέρω. ἀλλ' ἐπὶ τέρου.

Καὶ σὺ καθίζου μαλακῶς, ἵνα μὴ τρίβῃς τὴν ἐν σαλαμῖνι.

NOTÆ. D

Ἀριστοφάνης.] In Equitibus, pag. 233, sic isti versus scribuntur, vt apud Suidam scribendi.

Σὲ δ' ὃς Μήδοισι διεξιὼν περὶ τῆς χώρας ἐν Μαραθῶνι,
Καὶ νικήσας, ἡμῖν μεγάλως ἐγγλωττυτέρα παρέδωκας,
Ἐπὶ ταῖς πέτραις οὐ φερεπίζει σκληρῶς οὐ καθήμενον οὕτως.
Οὐχ ὥσπερ ἐγὼ ῥαψάμενός σοι τουτὶ φέρω. ἀλλ' ἐπαναίρου.
Κἄστα καθίζου μαλακῶς, ἵνα μὴ τρίβῃς τὴν ἐν Σαλαμῖνι.

Consule Scholia, vnde Suidæ correctio petenda. Pro, μετὰ Μαραθῶνα, legitur, αἱαὶ ἡ Μαραθῶνι, Σαλαμῖνα μέμνηται. &c. ἀκτ.

Σαλαμωνιά. Salamoneus. F. Σαλμωνιά. *Salmoneus. Vide infra.*

Σαλαμωνίων. Salamonionis. *à recto* Σαλαμωνίων. ὁ. *Sed fortasse scribendum* Σαλμωνίων. ωνος. ὁ. *Nomen proprium.*

Σαλεύει. *Quatit. Agitat. Concutit. Sæpe sumitur Attice pro* σαλεύω παράβασιν, *quatitur, agitatur, iactatur, salit, regitur, gubernatur.* Viuit. Degit. Vt, Orbis terrarum Dominum, in quo iactantur omnia, *per quem omnia mouentur, & à quo pendent, & reguntur omnia.* Et rursus. Quasi non pro summis agitetur, *& fluctuet, vel, quasi non de summa rerum periclitetur, & in extremum adducta sit periculum:* Sed ipsi permittatur facere quidquid voluerit. Et rursus. Multis tenui spe sustentatis, *& fluctuantibus, agitatis. Vel, cùm multi spe tenui sustententur, alantur, & fluctuent.*

Σαλεύσας. Qui-consultauit. Qui-consiliis-incertis-fluctuauit. Qui-iactatus-est-quasi-fluctibus-marinis. Vt, Cùm igitur multa consilia secum ipse agitasset *animóque versasset, & iactasset, tandem* pro præsenti rerum statu felicem aleam iecit. Et alibi. Cùm autem alios in sero vigore iactasset, accidit tamen, vt & ipse simul periret. N. L. *locus videtur corruptus, & mutilus. F.* ἐπ' ἰδίας ἀκμῆς. Et alibi. Cùm omnem eius fortunam videret

Σαλαμωνιώνος.

Σαλεύει. ζῇ. δίαγει. ἢ τῆς οἰκουμένης διαπόντου, ἐν ᾧ σαλεύει τὰ πάντα. καὶ αὖθις. ὥσπερ οὖν οὐκ ἔστιν ὅπῃ ἐχόντων σαλεύουσα, ἀλλ' ἐφειμένη δρᾶν ὅ, τι καὶ θέλει. καὶ αὖθις. σαλευόντων δὴ λεπτοῖς ταῖς ἐλπίσι πολλῶν.

Σαλεύσας. βιωλυσάμενος. πολλὰ δὴ καθ' ἑαυτὸν σαλεύσας, ἀπέρριψεν ὅμως τῷ παρόντι δυνατὸν κύβον. καὶ αὖθις. τοὺς δ' ἄλλους ἐπισφίσας ἀκμῆς σαλεύσας. καὶ μὴν τοῖς περὶ δολοπίδαν ἐμπεσὼν. καὶ αὖθις. νῦν γὰρ σαλεύσας αὐτῆς

A ἢ τύχῃ πᾶσαι. αὐτὴ ἢ μεταπίπτουσαι.

Σαλιοὺ. ὄνομα πόλεως. ἡ Ἱερουσαλήμ.

Σάλιξ. ὄνομα ποταμοῦ.

Σαλμωνεύς. οὗτος μὲν ὁ υἱὸς. βασιλεὺς δὲ Θετταλῶν. ὃς ἀσεβὴς γενόμενος, δῆθεν μηχανῆς ἅρματι ἐπῆν. ἐβρόντα. σεισμοὺς καὶ ταῖς τῶν ὑπηκόων ψυχαῖς. ὅθεν καὶ δίκην ἔδωκε τῆς ἀσεβείας, θεόθεν κεραυνόβλητος γενόμενος.

B Σαλομών. ἀπὸ τοῦ σαλὴμ. ὅ ἐστιν εἰρήνη. ἐν δὲ τοῖς ἐκείνου χρόνοις εἰρήνη ἦν.

Σάλος. σαλεύμός. ταραχὴ. καὶ ἡ φορτὶς. καταλαβὸν πολισμάτιον, ἀλίμενον μὲν, σάλους δὲ ἔχον, καὶ προσβολὰς προσκλειούσας ἐκ τῆς γῆς εὐφυεῖς. καὶ αὖθις. ἐν τῷ σάλῳ σωϊζανον. ἐμοίσαν αὐτῷ στεριφώτερον.

circum-circa, littus habebat datura sic situm, vt ad id naues commodè possent appellere, quamuis variis fluctibus infestaretur. Et rursus. In salo, fluctuúmque marinorum agitatione consedebant: sed ancoris in mare iactis, nauem ipsi fe-

C miorem, atque stabiliorem reddidêrunt. N. I.

Σαλεύουσα. φορτίζουσα. σάλα γὰρ, ἡ φορτίς.

Σαλούστιος. σοφιστὴς. ἔγραψεν εἰς δημοσθένην, καὶ ἡρόδοτον ὑπόμνημα. καὶ ἄλλα.

Σαλούστιος. μυλεάτης ἰατρός. ὅστις ἐπὶ Τιβερίου καίσαρος ἔγραψεν ἰατρικά. σαλούστιος. οὗτος εἰς ἀλεξάνδρειαν ἦκεν ἀθήνηθεν σὺν ἰσιδώρῳ τῷ φιλοσόφῳ. εὐδόξους δὲ ὁ τρόπος σαλουστίου πᾶσιν ἀνθρώποις. τὰ μὲν, φιλοσοφοῦντος ὅστις τὸ χαρτερώτατον. τὰ δὲ, παίζοντος ὅστις τὸ γελοιότερον. ἰκάτερον οἶμαι πάρα τὸ μετρίως. καὶ δὲ κρίσεως εἴπερ τινὶ ἄλλῳ τῷδε τῷ βίῳ, καὶ δὴ σαλούστιος, τὰ μὲν πατρόθεν ὥρμητο ἀπὸ συρίας. τὰ δὲ πρὸς μητρὸς, ἐμεσηνός. ἦν γὰρ ὁ πατὴρ δὲ αὐτῷ, βασιλίδης ὠνομάζετο. θεόκλεια δὲ ἡ μήτηρ. εὐφυὴς δὲ ὅστις πολλὰ γενόμενος, καὶ τὸ ἦθος αὐστηρὸς, καὶ φιλότιμος, τὰ μὲν πρῶτα ἀπέβλεπεν εἰς τὴν πολυάρατον δικανικήν. καὶ ἐπαγόμενος λόγοις ῥητορικοῖς ὑπὸ εὐνοΐῳ σοφιστῇ,

E τότε ὄντι κατ' ἔμεσαν. ὕστερον δὲ οὐκέτι δικανικῇ, ἀλλ' ἤδη τῷ σοφιστικῷ βίῳ προσεῖχε τὸν νοῦν. καὶ ὅστις τούτῳ διημελέτα τοὺς λόγους, οὐδὲν ἧττον τῆς φύσεως ὅστις τοῖς πόνοις θαυμαζόμενος. τοὺς μὲν δημοσίους τοὺς δημοσθένους λόγους, ὁμοῦ πάντας ἐξέμαθεν. ἀλλὰ πρὸς τούτῳ οὐ λέγειν ἱκανός. οὐ τοὺς νεωτέρους ἐκμιμούμενος σοφιστάς. ἀλλὰ πρὸς τὸν ἀρχαῖον τῶνον τῆς λογογραφίας ἀμιλλώμενος. ἀμέλει καὶ ἔγραψε τοὺς λόγους, οὐ πολύτι ἐκείνων ἐκλειπομένους. τὸν

F δὲ ἡμέτερον πολίτην μόνκελλον, ἑταῖρον τοῦ εὐνοΐου, τοῦτον ἐκμαθόντα μόνον, ἀπομνημόνευσε τὰ ὀκτὼ βιβλία τῶν θουκυδίδου ἱστορίας. οὐ μήν τι καὶ λέγοντα ἄξιον ἀκοῆς. καὶ τόνον δὲ φασὶν ἐκμαθόντα ἅπαξ ὅλον τὸν δημοσθένην, μὴ δὲ διαρᾶσαι τὸ στόμα δύνασθαι πρὸς τὰ λόγων δεινικῶν συνήθειαν. οὐ γὰρ ὅστι ταυτὸν εἰς πλῆθος ὑποκρίνεσθαι, καὶ γράφειν εἰς κάλλος. ὁ δὲ σαλούστιος, ἀφρά-

videret fluctuantem, pro, recidentem in contrarium statum.

Σαλὴμ. Salem. Quæ *postea dicta fuit* Hierusalem.

Σάλιξ. Salix. Nomen fluuij.

Σαλμωνεύς. Salmoneus. Hic Æoli quidem filius *fuit*: sed Rex Thessalorum, qui fuit impius, & machina *quadam* fulgurabat, tonabat, & *populorum imperio suo* subiectorum animos conturbabat. Quamobrem etiam impietatis pœnas dedit, diuinitùs fulmine ictus. *Rem fusiùs persequitur Virgil. Aen. lib. 6. pag. 263. Vidi & crudeles dantem Salmonea pœnas, &c.*

Σαλωμών. Salomon. *Dictus* à voce σαλὴμ, quod pacem significat. Eius enim temporibus pax *in Iudæa* fuit. *q.d. Pacetus-Rex.*

Σάλος. Salum. Marinorum-fluctuum-agitatio. Turbatio. Tumultus. Et cura *qua quis vt fluctibus agitatur.* Vt, Occuparunt oppidulu, importuosum quidem: Sed fluctuum-agitationes habens, & à terra natura-commodas appulsiones, quę *ipsum oppidulum* circuncludebant. *i. quod portu quidem carebat sed tamen circ-*

Σαλεύουσα. Fluctuans. *Curarum fluctibus agitata.* Solicita. σάλα enim, *vel potiùs*, σάλος, *vt antè*, *ducitur* ipsa solicitudo. Cura.

Σαλούστιος. Salustius. Sophista. Scripsit commentarium in Demosthenem, & Herodotum, & alia.

Σαλούστιος. Salustius. Mopseates medicus. Sub Tiberio Cæsare medica scripsit. Salustius. Hic Athenis Alexandriam cum Isidoro philosopho venit. Salustij verò mores omnibus hominibus admirabiles *fuerunt*, *ac ingenium eius ab omnium mortalium opinione remotum.* Quia partim quidem, constantissimè philosophabatur, partim verò, perridiculè iocabatur, vtrunque (opinor) vltra modum. Hæc enim vita, si qua alia, iudicium requirit. Salustius igitur, paternũ quidem genus à Syria ducebat, maternum verò, ab vrbe Emesena. Eius verò pater, Basilides vocabatur, & mater, Theoclea. Fuit autem ingeniosus ad multa, & moribus austeris, & ambitiosis. Ac initiò quidem vehementer expetitam Iurisprudentiam spectabat, & eloquentiæ præceptis ab Eunoio Sophista, qui tunc Emesæ degebat, erudiebatur. Postea verò non ampliùs ad forensem: at iam ad sophisticam vitam animum appulit, & ad hanc sua studia referebat, cum non minore industriæ, quàm ingenii admiratione. Publicas enim Demosthenis orationes simul omnes edidicit. Sed præterea satis erat disertus, non recentiores sophistas imitans: sed cum illo antiquo scribendi-genere squalido, *ac omnis ornatus experte* certãs. Et tamen orationes scripsit non multo inferiores illis. Nostrum quoque ciuem Marcellum, Eunoij sodalem, octo libros historiæ Thucydidis edidicisse quidem dicebat: nihil tamen etiam auditu dignum, *ipsum* dixisse *contendebat*. Nonum etiam aiunt, sexies totum Demosthenem edidicisse, sed tamen ne os quidem aperire potuisse ad commodarum orationũ compositionem, *vt aliquam orationem commodam haberet.* Haud enim idem est ad populum conciones habere, quas expectores. *i. ex pectore depromas, & memoriter pronuncies*, & eleganter scribere. Salustius autem

A δοὺς δικαστὴν σαλούστιον. ὁ δὲ κατεδίκασε τὸν στρατόστιτον. Ἐ τούτου καταφρονήσαντος. τὸν στρατόστιτον ἐν τῷ ἱππικῷ, πυρὶ παραδόσθαι. καὶ τὰ ἐκείνου τῷ ἀρχιευνούχῳ τῇ χήρᾳ δίδωσι. καὶ φοβηθέντες, πάσης ἀδικίας ἀπέσχοντο.

Σαλώμη ὄνομα κύριον.

Σάλπιγξ ἱερατικὸν τοῦτο ὄργανον. ἱερεῖς γὰρ ἐχρῶντο τῇ σάλπιγγι.

Σαλπιγγολογχωτὸς ἀδάν σάλπιγγα, καὶ λόγχας, καὶ ὑπήνας ἔχοντες. τοῦτο ἢ εἰς τὸν Φορμίωνα εἰσάγει ὡς μέγαν ἔχοντα πώγωνα. εἴρηται δὲ συνῳδότως. τὸ μὲν, ἀπὸ τοῦ πολέμου. τὸ δὲ, ἀπὸ τοῦ πώγωνος. ἀριστοφάνης.

Σάλπιγξ. σάλπιγξιν ἐνδοὶ οὐ χρῶνται. ἀλλ' αἰτὶ σάλπιγγος αὐτοῖς εἰσὶ αἱ μάστιγες. ἃς ἀποκτυποῦσις εἰς τὸν ἀέρα. καὶ τύμπανα φερικάδη τινὰ βόμβον ἐξ ὧν ἦχοι τινὲς.

Σαμαρὰς ὁ πολίτης. ἐντεῦθεν ἐχωρίσθησαν C ἀπὸ τῶν ἰουδαίων οἱ σαμαρεῖται. πολλαῖς δὲ ἐχρήσατο τύχαις ἡ σαμάρεια.

Σαμαρείτης ἀρσενικῶς. σαμαρίτις, ἡ ἡ γυνή. cul. dicitur. Σαμαρὶς verò, mulier Samaritis. i. Samaritana.

Σάμβαλα. ὑποδήματα.

Σαμβάκης ὄνομα κύριον.

Σαμβύκαι ὄργανα μουσικὰ ζίγεια. ἐν οἷς ἔνιοι ἰάμβους ᾖδον. οἱ δὲ, ἰαμβύκην. ταύτην πρῶτος D ἰαμβύκην, εὗρε Ἴβυκος ἐφεύρετο δὲ ἡ εἶδος κιθάρας ζιγώνου. οἱ δὲ, σφενδόνην δέ τινα τὸ ἀρχαιότυπον, καὶ φερὸς ἔνιοι ἀπὸ τοῦ λιμένος, ἀπὸ τῶν ἐπιφερόντων ἐπὶ τὸ τεῖχος τοῖς σαμβύκαις.

fupra murum iam collocabant, vt eum quaſſarent, ac demolirentur. L. τὰς σαμβύκας vel, τὰς σαμβύκας.

Σάμβυκες. εἶδος μηχανήματος πολιορκητικοῦ. ὡς φησι πολύβιος. περὶ δὲ τῆς κατασκευῆς αὐτῆς, γέγραπται ἐν τῇ περὶ ἐκφράσεως.

Σάμη. εἶδος τάφους σαμιακοῦ. φερέσθαι γὰρ οἱ E ἀθηναῖοι τοὺς ἁλόντας σαμίων. μεθ' ἃ δὲ ταῦτα οἱ σάμιοι τοὺς ἀθηναίους.

Σάμβυκες. Sambyces. *Vel Sambuces, vel potiùs Sambuca.* Genus machinæ vrbibus-oppugnandis-aptæ, vt ait Polybius. De eius verò fabricatione ſcriptum-eſt in *libro* de *bellicarum machinarum* explicatione.

Σάμη. Same. Calamitatis Samiæ genus. *Nota, quòd Athenienſes captiuis Samiis, & vicißim Samij captiuis Athenienſibus inurebant. Vel, Nota qua Athenienſes compungebant, ac notabant Samios à ſe captos, & contra. Er ad. Chil. 4. Cent. col. 918. ad 89. Samiorum mala meruis.* Athenienſes enim Samiis captis notas-inuſſerant, poſteà verò Samij *vicißim idem fecerunt Athenienſibus, quos ceperunt.*

Σαμίων ἄνθη. ὅτι τῇ ὑστάταις ἡδοναῖς χρωμένων.

Σαμίων ἄνθη. Samiorum flores. De iis, qui poſtremis voluptatibus vtuntur. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 9. col. 581. ad 23.*

Σαμίων ὁ δῆμος. ἀριστοφάνης βαβυλωνίοις ὀνειδίζων τοὺς δεδημευμένους. οἱ γὰρ σάμιοι καταπονηθέντες ὑπὸ τῶν τυράννων, καὶ ἐκ τῆς πολιτευομένων, ἐπήρκεσαν τοῖς δούλοις ἐπὶ ἐλευθέρων τὴν ἰσοπολιτείαν. ὡς ἀριστοτέλης ἐν τῇ σαμίων πολιτείᾳ. ἐν ᾗ φησὶ σαμίοις εὑρεθῆναι πρώτοις τὰ δ' γράμματα, ὑπὸ καλλιστράτου. εἰς ἀνδρων ἐν τοιποδι. τοὺς δὲ ἀθηναίους ὕστερον χρῆσθαι τῇ ἰάνων γράμμασιν ἀρχίνεος ὁ ἀθη-

Σαμίων ὁ δῆμος. Samiorum populus Ariſtophanes Babylonijs derides notis-compuctos *vocat eos Samiorum populum.* Samij enim à tyrannis exhauſti, propter ciuium inopiam, ius-ciuitatis pro quinque ſtateribus, ſeruis conceſſerunt, *& in ciuium album eos quinis ſtateribus retulerunt*, vt Ariſtoteles in Samiorũ Rep. *ſcribit.* Vel quod apud Samios primos inuentæ fuerint 24. literæ à Calliſtrato. vt Andron in Tripode *tradit.* Archinus verò Athenæi F. *Athenis* Archonte Euclide, perſuaſit Athenienſibus, vt Ionum literis

vterentur. Babylonios verò *fabulam* Aristophanes per Callistratum docuit. *egit, ac edidit* annis 21. ante Euclidem, Eucle *Archonte*. De eo verò, qui *hoc Athenienſibus* perſuaſit, Theopompus narrat. Alij verò *prouerbium hoc inde manaſſe tradunt*, quòd Athenienſes quidem Samios in bello captos, noctua compungerent. *i. noctua ſigno, notáque notarent*, Samij verò *captos Athenienſes* ſamæna *compungerent, ac notarent*.

Σαμαίνα. Samæna. Eſt bireme nauigium, primùm *inuentum*, & paratum à Polycrate Samiorum tyranno, vt *ait* Lyſimachus in ſecundo *libro* de Reuerſionibus. Fabricatio verò *eius eſt* Duridis. *i. Id verò Duris fabricauit*. Alij verò Samænam *dicunt* eſſe nomiſma, *numi genus*. Dicitur autem *hoc* de iis, qui *grauiſſimas*, & inſanabiles aliquas malorum calamitates metuunt, quòd Athenienſes *olim à ſe captos in bello* Samios notis compunxiſſent.

Σαμνίται. Samnitæ. Nomen gentis.

Σαμοθρᾴκη. Samothracia. Inſula. Sita verò eſt è regione Thraciæ. Aiunt autem Samios, qui coloniseò miſſis eam occuparant, hocnomen *ei* impoſuiſſe. Hoc autem eſt apud Antiphontem in oratione Samothracica ſic appellata. Qui enim initiò hanc inſulam incoluerunt. *i. huius inſulæ primi incolæ*, Samij fuerunt, ex quibus nos nati ſumus. Neceſſitate verò *coacti*, nõ illius inſulæ cupiditate *flagrantes*, eò ſuas ſedes tranſtulerunt, *ibique collocarunt*. Nam à tyrannis Samo pulſi fuerunt, hácque fortuna ſunt vſi. Cùm prędam ex Thracia cepiſſent, in illam inſulam peruenerunt. *Ariſtophanes in Pace pag. 443. v. 10. 11. 12.*

Sed ſi quis veſtrum in Samothracia eſt
Initiatus, nunc eſt precandi tempus *opportunum*,
Vt diſtorqueantur, ac diſtringantur hominis nos *perſequentis ambo pedes*.

In Samothracia erant quædam ſacra, quibus initiari videbantur, *ac putabantur, homines*, vt *hæc eorum initia* eſſent præſentiſſima remedia aduerſus quædam pericula. Illic autem erant & Corybantum myſteria, & Hecates, & Zerinthum antrum, vbi canes immolabant. In periculis igitur verſantes, inuocabant hos dæmones, vt *ſibi propitij* apparerent, & *imminentia pericula* propulſarent. Qui verò *ſacris* iſtis initiati fuerant, ex periculis, & tempeſtatibus eripi, & ſeruari putabantur. Ὑποσραφῆναι verò *dictum eſt*, pro διαστραφῆναι, & ci. diffringi *pedes* illius, qui mortarium perſequitur. *N. L. Vide v. 13. & 21. & Schol. anno. 7. 8. 9. 10.* Vel *optandum eſt*, vt ipſi ſecundum iter ſit contrarium, ne ampliùs *huc, nos infeſtaturus* reuertatur.

Σαμόσατα. Samoſata. Vrbs. Et Samoſatenſis, *eſt* huius ciuis.

Σαμουήλ. Samuel. Propheta. Hunc Anna votis Chriſto factis peperit, quem vocauit Samuelem, quaſi diceres à Deo petitum, *ac impetratum*. Mater autem eius recordata voti, quod fecerat apud HElim Pontificem Max. eum Heli tradidit, & *Deo* conſecrauit, futurum Dei Prophetam. Comam igitur promiſſam alebat, & eius potus erat aqua. *i. & aquam potabat*, & in templo degebat, ac educabatur. Helcannæ autem ex Anna tres filij naſcuntur, & *vna* filia. Samuel verò, cùm duodecimum *ætatis* annum impleuiſſet, prophetare cœpit. Et eum aliquando dormientẽ Deus nominatim vocauit. Ille verò, exiſtimans ſe à Pont. Max.

ναίου δὴ ἀφ' ἑκάστου δύκλειδου. τοὺς δὲ βαθυλωνίους ἐδίδαξε δηὼ καλλιστράτου ἀριστοφάνης ἔτεσι σεὺ Ϝ δύκλειδου καὶ δὴ δύκλεους. ὡδὲ δὲ Ϝ πείσαντος, ἰσορρῶπει θεόπομπος. οἱ δὲ, ὅτι ἀθηναῖοι μὲν τοὺς ληφθέντας ἐν πολέμῳ σαμίους ἐστιζον γλαυκὶ σάμοι δὲ ἀθηναίους σαμαίνῃ. A

Σαμαίνη. ἐν πλοῖον δίκροτον, ὑπὸ πολυκράτους πρῶτον κατασκευασθὲν Ϝ σαμίων τυράννου. ὡς λυσίμαχος ἐν δωτίρῳ νόστων. τὸ δὲ πλάσμα, δούριδος. οἱ δὲ, τὸ σάμιον νόμισμα εἶδ. τάττεται δὲ ὅτι τῇ διὰ ἰδιότων τινὰς ἀπείρους κακῶν συμφορὰς, μᾶλλον ἀθηναίοις τοὺς σαμίους ἔστιξαν. B

Σαμῖται. ὄνομα ἔθνους.

Σαμοθράκη. νῆσος. κεῖται δὲ κατάντικρυ Ϝ θράκης. φασὶ δὲ σαμίους οἰκίσαντας αὐτὴν, τὸ ὄνομα θεῖναι τοῦτο. ἔστι δὲ καὶ ἀντιφῶντι ἐν τῷ σαμοθρακικῷ λόγῳ οὕτως εἰρημένῳ. καὶ γὰρ οἱ τὴν ἀρχὴν οἰκήσαντες τὴν νῆσον, ἦσαν σάμιοι, ἐξ ὧν ἡμεῖς ἐγενόμεθα. κατῳκίσθησαν δὲ ἀνάγκη, οὐκ ἐπιθυμίᾳ τῆς νήσου. ἐξέπεσον γὰρ ὑπὸ τυράννων ἐκ σάμου. καὶ τύχῃ ἐχρήσαντο ταύτῃ. λείαν λαβόντες ὑπὸ τῆς θράκης, ἀφικνοῦνται εἰς τὴν νῆσον. C

Ἀλλ' εἴ τις ὑμῶν ἐν σαμοθράκῃ τυγχάνει
Μεμυημένος, νῦν ἔξεστιν εὐξασθαι καλόν

Ὑποσραφῆναι Ϝ μετιόντος τὸν πόδα. D

Ἐν σαμοθράκῃ ὧσαν τελεταί τινες, ἃς ἐδόκουν τελοῦσθαι πρὸς ἀλεξιφάρμακα κινδύνων τινῶν. ἦν δὲ ἐκεῖσε καὶ τὰ τῆς κορυβάντων μυστήρια. καὶ τὰ τῆς ἑκάτης, καὶ τὸ ζήρινθον ἄντρον, ἢ κύνας ἔθυον. ἐν κινδύνοις οὖν γενόμενοι, ἐπεκαλοῦντο τούτους τοὺς δαίμονας ὑποφαίνειν, καὶ ἀλεξῆσαι. ἐδόκει δὲ οἱ μεμυημένοι ταῦτα, ἐκ τῶν δεινῶν σώζεσθαι, καὶ ἐκ χειμώνων. ὑποσραφῆναι δὲ, ἀντὶ τοῦ διαστραφῆναι Ϝ μετιόντος Ϝ δούλυκα. ἢ ἐναντίαν αὐτῷ τὴν εἰς τὸ δύπτερον ἰχνηλατεῖν ὁδὸν, ὥστε μηκέτι αὐτὸν ὑποστρέφειν. E

Σαμόσατα. πόλις. καὶ σαμοσατεὺς, ὁ ἐκ τούτων.

Σαμουὴλ. ὁ προφήτης. τοῦτον ἐγέννησεν ἄννα εὐξαμένη θεῷ χριστῷ. ὃν σαμουὴλ ἐκάλεσε, θεαίτητον ὡς ἄν τις εἴποι. καὶ ἀναμνησθεῖσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ τῆς εὐχῆς, ᾗ ηὔξατο πρὸς ἠλεὶ τὸν ἀρχιερέα, παρεδίδου ἠλεὶ ἀνατιθεῖσα, προφήτην τῷ θεῷ ἡμισόμενον. κόμην τε οὖν αὐτοῦ ἀπεῖτο. καὶ ποτὸν ὕδωρ ἦν, καὶ διῆγεν ἐν τῷ ἱερῷ τρεφόμενος. ἐλκάνᾳ δ' ἐκ τῆς ἄννης υἱοὶ γίνονται τρεῖς, καὶ θυγάτηρ. σαμουὴλ δὲ παιδὸς ἔτος δωδέκατον, προεφήτευσε. καί ποτε κοιμώμενον, ὀνομαστὶ καλέσαι ὁ θεός. ὁ δὲ, νομίσας ὑπὸ τοῦ ἀρχι- F

A ρίως πιφωνῆσθ, παρεγένετο πρὸς αὐτόν. οὐ φαμένου δὲ κληθῆναι τοῦ ἀρχιερέως, ὁ θεὸς εἰς τρὶς τοῦτο ποιεῖ. καὶ ἦλθε ἀναστὰς φησὶ πρὸς αὐτόν. ἀλλ' ἐγώ μου ὦ σαμουὴλ σημεῖον ὡς καὶ τοπρὶν ἤρου. θεὸς δὲ ἐστὶν ὁ καλῶν. ἀλλὰ σήμαινε πρὸς αὐτὸν ὅτι ὠφελητυγχάνω. καὶ τῷ θεῷ φθεγξαμένῳ πάλιν ἀκῦσαι, ἕτοιμον λαλεῖν δὴ τοῖς ἀκουομένοις. ἀλλὰ ὑστερόσοφι αὐτῷ ἐφ' αἷς ἀνθελήσῃ διακονίαις. καὶ ὁ θεὸς ἐπεὶ ὠφελητυγχάνεις, μόνθανε συμφορὰν ἰσραηλίταις ἐσομένην. καὶ τῇ ἡ-

B λικὶ παῖδας μιᾷ ἡμέρᾳ τεθνηξομένους.

Σάμιον ὑλαῖσμα. οὐδέποτε καὶ τὸν σαμοθρᾴκιον λέγομεν σαμοθρᾴκιον. ἀλλὰ διαλελυμένως. ὥσπερ ἐν πόλει ἄκρη, τῇ ἀκροπόλει.

Thraciam. Eustath. Quemadmodum dicimus separatis vocibus, ἐν πόλει ἄκρῃ, quod ab aliis dicitur vocibus coniunctis, τῇ ἀκροπόλει. In vrbe summa, pro, In arce. vrbis. In vrbis arce. In arce.

Σαμωνᾶς. ὄνομα κύριον.

Σαμωνᾶς. Samonas. Nomen proprium.

Σαμύθας.

Σαμύθας, Samythæ Nomen mulieris, quæ Samytha vocabatur.

Κεκρύφαλον τόνδε λαβεῖν σαμύθας.

Capitis reticulum hoc accepisse Samythæ

C Δαμοδέλιος ἡ γὰρ ὀζὴ, καὶ ἀδύ τι νέκταρος ὀζῇ. ἐν ἐπιγράμματι.

Nam est & egregiè factum, & suauem quendam nectaris odorem spirat. In epigrammate.

Σαμφόρας. ὄνομα ἵππου, ἐγκεχαραγμένην τὸ σ'. σημεῖον. οἱ δὲ δωριεῖς τὸ σ', σὰν λέγουσι.

Σαμφόρας. Samphoras. Nomen equi, qui literæ Σ notam impressam habet. Dorienses enim sigma dicunt San. *Aristoph. Nubibus pag. 59. v. 15. Schol. annot. 12. vnde Suid. at ibi plura.*

Σαμψῆραι. αἱ σπάθαι βαρβαρικαὶ. δῶρα φέρει τραϊανῷ ὑφάσματα σηρικὰ, καὶ σαμψήρας. αἱ δὲ, εἰσὶ σπάθαι βαρβαρικαί.

Σαμψήραι. Sampseræ. Spathæ barbaricæ. *gladij barbarici.* Vt, Dona fert Traiano, telas sericas, & sampseras. Hæ verò sunt gladij barbarici.

Σαμψών. παῖς μανωὲ. κριτὴς ἑβραίων, ἀνὴρ ἰσχυρὸς, ἄρχει μὲν οὖν ἕως ἐκράτει τῆς τε σώματος ἡδονῶν, τῆς τε πολεμίων καταδυνάστευσεν. ἐπειδὴ δὲ ὑπὸ δαλίδας τῆς πόρνης ὑπεκλάπη τὸν νοῦν, ἅμα καὶ τῆς σωφροσύνης, καὶ τὴν ἰσχὺν ἐξέπεσεν, ὑπό τε τῶν ἐναντίων ἁλοὺς δέσμιος εἰς γάζαν ἀπήχθη καὶ τῶν ὄψεων στερηθεὶς, ἐδίδη ἀλήθειν ἐν μύλωνι. διὸ δὴ καὶ συμπεσὼν τοῖς τὸ ἱερὸν κίοσι, συναπόλετο τοῖς ἐναντίοις, εἰπὼν, ἀπολέτω δὴ σαμψὼν μὲν τῶν ἀλλοφύλων. καὶ ὁ μὲν οὕτω διεφθάρη, κρίνας τὸν λαὸν ἔτη κ'.

D Σαμψών. Sampson. Filius Manoc. Iudex Hebræorum, vir robustus. Hic autem, quandiu quidem corporis voluptatibus imperauit, *tandiu* superauit hostes, *& imperium in eos exercuit* Sed postquàm à Dalila meretrice, *sana* mente per fraudem priuatus est, simul & temperantiam, & robur amisit, & ab aduersariis captus, vinctus, Gazam abductus est, & oculis priuatus, *ac excæcatus*, in pistrinum detrusus est, vt *fruges* moleret. Quamobrem etiam vna cum ipsis tẽpli columnis concidens, *& corruens*, cum aduersarijs perijt, *hæc tantùm* dicens, Abeat igitur Sampson cum alienigenis. Hic igitur ita periit, cùm populum annos 20. iudicasset. *Consule Iudices. cap. 16. v. 4. & deinceps.*

E Σαμψών. ὅτι δέ τι σαμψὼν ἀνήρ τις πορευόμενος ἐν πόλει φυλῆς βενιαμὶν, ὑπὸ τῶν ἐμφυλίων ἁρπαγεῖσαν τὴν ἑαυτοῦ γαμετὴν ἐθεάσατο, καὶ καταισχυνθεῖσαν ὑπὸ πλήθους ἀπόλαβε νεκράν. αὐτὸς δὲ κατατεμὼν αὐτὴν, δέδωκε τοῖς ιβ' ἐξαπόστολε φυλάς, εἰς μαρτύριον τῆς ἀνομίας βενιαμὶν καὶ οἱ μὲν, ὡς δραχμὴν λαβόντες αὐτὴν, ἀναβάντες δὴ τὰς πόλεις, ἐξέλιπον τὴν φυλὴν βενιαμὶν, ὀγδοήκοντα, καὶ ἑπτὰ καταναλώσαντες

F χιλιάδας.

Σανατρούκης. ἀριθμίων βασιλεύς. ὃς τὸ μὲν σῶμα ξύμμετρον εἶχε. τὴν γνώμην δὲ μέγας ἐπὶ πάντα εἰς ἅπαντα. οὐκ ἦκεν δὲ εἰς τὰ ἔργα τὰ πολεμικὰ ἐδόκει δὲ καὶ τὸ δικαίου φύλαξ ἀκριβὴς γενέσθαι. καὶ τὰ εἰς τὴν δίαιταν ἴσα καὶ τοῖς

Σανατρούκης. Sanatruces. Armeniorum Rex, qui corpus quidem habebat mediocre: sed animo erat ad omnia magno, præcipuè verò ad res bellicas. Visus autem est & accuratus Iusticiæ custos fuisse, & in ipsa victus ratione æquè castigatus, *& frugalis*, atque

vel præstantissimi quique Græcorum, & Romanorum.

Σάνδων. Sandon. Hellanici F. Philosophus. Argumenta scripsit in Orpheum. lib. vnum.

Σάνδυξ. Sandyx. Color coccinus.

Σανις. σανίδ-ος. Asser. Tabula. Stipes.

Σαννυρίων. Sannyrion. Athinienſis Comicus. Eius fabulæ sunt hæ, Risus. Danae. Io. Psycastæ, vt tradit Atheneus in Dipnosophistis.

Σάος. Saus, & Draus, fluuij, qui secundam Pæoniam, *Pannoniam*, complectentes, in fluuium Istrum deferuntur.

Σάω. Serua. Conserua. Custodi. In epigrammate,

--Diana tuo
Arcu quidem fures feri, conserua verò amicos.

Et rursus.

Hunc quidem, vt animam. Illum verò, vt corpus serues.

Σαὴλ. Saul. Iudæorum Rex, qui à dæmone possidebatur, neque dormiebat, neque quiescebat, quem Dauid suauibus cantionibus demulcebat.

Σαὴλ ὁ προφήτης. Saul Propheta. Hic à Samuele vnctus est, vt Rex esset, & Propheta. Cùm autem quidam eum vidisset, dixit, Et Saul inter Prophetas? Et iste sermo in prouerbium abiit. Asinas enim amissas quærens, regnum inuenit.

Σαὴλ ῷ. Saulo Iudæorum Regi, vt ab omnibus honorem consequeretur, *vt ab omnibus honoraretur*, prima causa fuit *bellum, quod gessit* cum Naasse, Amanitarum Rege. Hic enim multis cladibus Iudæos afficiebat, & præter cætera mala *quibus eos affligebat, illud etiam erat. Nam* quotquot iure belli capiebat, *illis* dexteros oculos eruebat, vt sinistro eorum oculo à scutis tecto prorsus inutiles essent. Hunc igitur Saulus debellauit.

Σαίτησε. Saluus. Sanus. *Hom. Iliad. Α pag. 19. v. 6.*

Σάπηρ. Saper. In obsidione vbi de Persarum Beiudaes, quam obsidebat Heraclius, Heraclij Imperatoris pater, Saper vir quidam fuit, corpore quidem, quali Tydeus ille, qui apud Homerum celebratur, animo verò, vel Tydeo superior. Hercules enim erat animo, & si quis illo fuit vnquam fortior. Neque dubito Herculem virtutis magnitudine inter secundos ponere, *eúmque illo inferiorem facere*, quamuis in collatione posteriores simus. *Nam Saper* palos acutos afferens, insilit in munitionem, & in altum tollit *ac labefactat eam*, vno quidem palo in turre defixo, in ædificij compagibus (Illud enim castellum è lapide duro constructum erat) pede insistit palo. Deinde rursus altero palo *in ædificij commissuras* inserto, alterũ pedem suffulcit. Cùm autem eminentes lapides prehendisset, *eos* manibus fortiter tenebat. Sic ascensum *in illam turrim* sagaciter excogitauit. Quum verò illi, qui obsidebantur, telorum spectaculum sustinere non possent, vir ille Saper propugnaculum firmiter tenebat. Et illa prima aggressione, *primóque impetu* χερσὶν. οὗτος τὴν ἀσφάλειαν ἐσφίξατο. τῷ δὲ πολιορκουμένων, τὸ δέος τῶν βελῶν μὴ ὑποφέρειν οἷόν τε ὄντων, ἰσχυρῶς εἶχετο τῆς ἐπάλξεως ὅσπερ σκοπὸς ἀνήρ. καὶ οὐ πάλαι τὸ πρῶτον

κρατήσας Ἑλλήνων τε καὶ ῥωμαίων κινδυνεύμενος. A

Σάνδων ἑλλανίκου, φιλόσοφος, ἔγραψεν ὑποθέσεις εἰς ὀρφέα, βιβλίον α.

Σάνδυξ, χρῶμα κόκκινον.

Σανὶς, σανίδος.

Σαννυρίων. ἀθηναῖος κωμικός, δράματα αὐτοῦ ἐστι ταῦτα. ἡλως. δανάη. ἰώ. ψυχασταί. ὡς ἀθήναιος ἐν δειπνοσοφισταῖς.

Σάος, καὶ δράος, ποταμοὶ ἐκβάλλοντες B τὴν διὰ πάννονίας, εἰς τὸν ποταμὸν ἴστρον καταφέρονται.

Σάω. σῴζω. φυλάττω. ἐν ἐπιγράμματι.

Ἄρτεμι
Τόξῳ μὲν κλῶπας βάλλε, σάω δ' φίλους.

Καὶ αὖθις.

Τὸν μὲν, ἵνα ψυχήν. τὸ δ', ἵνα σῶμα σάοι.

Σαὴλ. βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων, ὃς ὑπὸ δαίμονος κατεῖχετο. καὶ οὔτε ἐκάθευδεν, οὔτε ἐκοιμᾶτο. ὅν τινα ὁ δαβὶδ τοῖς μελῳδίαις κατέθελγε. C

Σαοὺλ ὁ προφήτης. οὗτος ἐχρίσθη ὑπὸ σαμουὴλ εἰς βασιλέα, καὶ προφήτην. καὶ ἰδὼν αὐτὸν τις ἔφη. καὶ σαοὺλ ἐν προφήταις; καὶ ἐξῆλθεν ὁ λόγος οὗτος εἰς παροιμίαν. τὰς γὰρ ὄνους τὰς ἀπολωλυίας ζητῶν, βασιλείαν εὗρε.

Σαοὺλος. ὅτι σαούλῳ τῷ ἰουδαίων βασιλεῖ, ἀρχὴ τοῦ παθεῖν πάντων τιμῆς προσγενομένην τὴν ἀμανιτῶν βασιλέα λίσταν. οὗτος γὰρ πολλὰ καὶ D κακὰ τοὺς ἰουδαίους ἐξεπίθησι. καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς, ὅσους ἐχειροῦτο πολέμου νόμῳ, τοὺς δεξιοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξέκοπεν ὅπως τὰ ἀριστερὰς αὐτῶν ὄψεως ὑπὸ τῶν θυρεῶν σκεπομένης, ἄχρηστοι παντελῶς εἶεν. τοῦτον οὖν ὁ σαοὺλος κατεπολέμησε.

Σαώτερος. σῶος.

Σάπηρ ἐπὶ τῆς πολιορκίας τῆς πόλεως τῶν περσῶν βεηδαὶς, ἣν ἐπολιόρκει ἡράκλειος ὁ ἡρακλείου τοῦ βασιλέως πατὴρ, σάπηρ ἦν τις E ἀνὴρ. τὸ μὲν σῶμα, οἷος ὁ παρ' ὁμήρῳ τυδεὺς ἀνομοιόμορος. τὸν δὲ γνώμην, ἢ στρατιώτου τυδέως. ἡράκλῆς γὰρ ἦν τὴν ψυχὴν, καὶ εἴτις τούτῳ ἐγγένοιτο τοτὲ ἀλκιμώτερος. οὐ γὰρ ἀποκινδυνεύω τοῦ μεγέθει τῆς ἀρετῆς τὸν ἡράκλεα ἐν δευτέροις τιθεὶς. εἰ καὶ ἐν τοῦ σθένους ἐλλείπεσθαι σόλοπας ὀξεῖς ἐνηφιεμένους, ἐπάλξεσι τοῦ ὀχυρώματος, καὶ μετεωροποιεῖ. τὸν μὲν ἕνα σόλοπα, ἐνείρας τοῦ πύργου, αἰὰ τὰς ἁρμογὰς τῆ οἰκοδομήματος. ᾧ γὰρ λίθῳ σπληρῷ ἐκκεκοπασμένον F τὸ φρούριον, ἐπιβαίνει ἑνὶ τῶ σόλοπος τοῦ ποδὶ. εἶτα τὸν ἕτερον αὖθις ἐγκεντρίσας σκέλος, τὸν λειπόμενον τοῖν ποδοῖν ἐπερείδει. καὶ τ' ὀξυπεπτωμένων λίθων ἐπιλαμβάνεται, ἀφ' οὗ ἔλαβε τοὺς

A ἐκείνῳ ὑπιβολλὼ τὸ ὀχύωμα, εἰμή τις τῷ τῆς περσικῆς συμμορίας ἀγαθὸν ὑπιφανεὶς, ἵνὶ τῷ θυρεῶν τῷ προβεβλημένων τὸ ὀχυρώματος, ἐκεῖνον αὐτὸν τὸν ἀρίστεα ἐξώθησιν. ὁ δ', καταλισθήσας, εἰς τὸ κάτω ἐφέρετο μὴ τὸ θυρεοῦ κύμβαχος ἐν κονίῃσιν ὑπὶ βριχμόν τε, καὶ ὦμος, ὁμοίως τῷ συμπλώματι. ὅμως οὐ διόλωλεν. ὑπεδέχοντο γὰρ αὐτὸν ταῖς ἀσπίσιν οἱ συμπροσοῦντες, καὶ τραυματίαις δησαίζοντο. προσνύτουσι γὰρ αὐτὸν τὰ τῷ ἀκοντίων σιδήρια μικρὸν κοιμδὲ. ὁ B δὲ καρτερικὸς, ὡδὶς ἐπ' ἐκεῖνο τὸ ἔργον ἐχώρησε, καὶ αὖ πάλιν ἀνίθορε τῇ ἐπάλξει τὰς χεῖρας ὑπιβαλών, οἷα πολύπους ἀφύκτους πλεκτάνας πνάς. καὶ εἵχετο καρτερᾷ τινὶ λαβῇ τῆ ἐπάλξεως. ὁ δ' ἀντίπαλος πίρσης, ἀδελφὸν τῆς ἑτέρας ὑπιβουλῆς ἐξειργάσατο. καὶ σαθρὸν θεὶς ἐναγχος τῆς ἐπάλξεως ταῖς ῥωμαϊκαῖς προσβολαῖς, μετ' ἐκείνης τὸν ἀρίστεα ἀνατρέψας, παρὰ εἰς τὸ κάτω χωρεῖν. καὶ τοῦτο κατήνεγκε ὁ τρατιώτης ὁ φιλοκίνδυνος μὴ τῆς εἰρημένης ἐπάλ- C ξεως. τὸ δὲ συμμαχικὸν, τῷ προτέραν σωτηρίαν ὀρέγουσι μὴ φοβερᾷ τῷ θεάματος τῷ πάντα τολμηρᾷ. ἀταρ ἐξάντης τὸ πτέματος ὁ τραυματίας γλυκύμος, καὶ τεῖον ἄγαν ἀγωνίζεται. ὡς παρ' ἀμάχου τινὸς, καὶ θείας δυνάμεως εἰς τὸν πόνον παρατρυνύσης αὐτόν. ἐπεὶ δ' ἀνέρπυσε τῆς κεφάλης τῷ ἵππους λοιπὸν ὑπιβάς, τὸν ἀκινάκεω ἀπασάμενος, τὸν κηφλῆα τῆς ἑαυτῦ ἀρετῆς ἐκείνον αὐτὸν τῷ πέρσεω ἀπέκτεινε. καὶ οὖν τὴν κεφαλὴν ἀπὸ τῆς δέρης ἀφιλό- D μενος, τοῖς πολιορκοῦσιν ἀπέπεμπεν. οἱ δὲ ῥωμαῖοι τὸ γεγονὸς θεασάμενοι, ἀνεθάρρησαν, τῷ κινδύνων ὠρέγοντο. ἀδελφὸς δέ τις τῦ σάωσεν ἐκείνου, πρεσβύτης ἦν δ' οὗτος τὴν ἡλικίαν, ἐπεὶ μέγεθος τῆς ἀρετῆς θυητὸς, καὶ ζηλωτὴς ὠφελιμώτατος τοῦ ἐγχειρήματος γίνεται. καὶ ἀνίστησι καὶ αὐτός, ἀδελφὰ τῷ ἀδελφῷ μηχανώμενος. εἶτα μετ' ἐκεῖνον ἕτερος. καὶ μὴ τέτον πολλοί. κάλοις δὲ λοιπὸν ἀνεδύοντο οἱ προκατειληφότες τὸ ὀχύωμα. καὶ ταῖς πύλαις ἀράττουσι, τῷ εἰσαγώ- E γιον λοιπὸν ἦν τὸ τῷ ῥωμαίων στρατόπεδον, καὶ οὕτω κρείττους τῷ πολεμίων γλυκύμοι, τὸ φρέριον παρεσήσαντο.

captâ fuisset illa munitio, nisi quidam Persicæ cohortis *miles* subitò apparens, vno ex clypeis, qui munitionem protegebant, fortem illum virum deturbasset. Ille verò, delapsus, cum clypeo deorsum ferebatur, In caput cadens, in puluerem, in synciput, & humeros, Homerico casu. *Eustath. Iliad. ε. pag. 84. v. 6.* Non tamen perijt. Commilitones enim ipsum clypeis susceperunt, & vulneratum conseruarunt. Iaculorum enim cuspides parum admodũ ipsum cõpunxerant. Ille verò fortis, *& inuicti vix animi*, rursus ad idem opus iuit, & denuò ad illud propugnaculum assiluit, manibus *in ipsum* iectis, sicut polypus *sua* quædam acetabula ineuitabilia *defigens in illa munitione*. Quare firma quadam ansa propugnaculum illud tenebat *arreptum*. Persa verò aduersarius, facinus priori simile fecit, & propugnaculum Romanis oppugnationibus recens quassatum, *& labefactatum*, vna cum illo viro forti euertit, & deorsum ferri fecit, *ac vtrunque precipitauit*. Ille tamen miles, ille periculorum amans, *& in periculis adeundis inuictum animum gerens*, *tunc* cum ipso propugnaculo iam-dicto præceps ferebatur. Illius verò commilitones priorem salutem. *i. Salutem priori similem* illi *viro* omnibus *in rebus* audaci porrigunt, *eúmque tunc etiam, vt antè, seruant, & ex imminenti periculo fortiter eripiunt*, cum formidando spectaculo. At ille *Saper*, qui vulneratus fuerat, indemnis, *expers damni nullúmque damnum sentiens* illius casus, tertium etiam certamen amplectitur. *i. adit, subit, suscipit*, quasi quadam inuicta, & diuina vi ipsum ad hoc *arduum* facinus impellente. Cùm autem *Saper* in altum serpsisset, & in reliquam illius propugnaculi coronam ascendisset, acinace stricto, illum ipsum suæ virtutis æmulum, *ac spectatorem*, Persam, interfecit. Illius verò caput à cervice ablatum, ad oppugnatores amandauit. *i. deiecit*. Romani verò facinus id conspicati, receperunt animos, & pericula expetiuerunt. Illius verò Saperis frater quidam (Hic autem ætate senex erat) cùm *fraterna* virtutis spectator fuisset, confestim & illius *præclari, fortisque* facinoris æmulator fuit. Quamobrem & ipse *propugnaculum* ascendit, *fraternum exemplum sequutus*, & facinus fraterno simile audens. Deinde post illum alius, & post hunc multi *munitionem illam ascenderunt*. Qui enim illam munitionem præoccuparant, reliquam *suorum commilitonum multitudinem* funibus in altum traxerunt, *& ad se attraxerunt*, & portas fregerunt, & reliquus Romanorum exercitus introductus est. Sic autem hostibus superatis, illud castellum in suam potestatem *Romani* redegerunt.

NOTAE.

Ἀποκαίω.] Scribendum ἀποκνίω. vel potius ἀποκῶ. Dubito. Alterum verò, significat, abrado, moerore afficio, crucio. Sed adrem præsentem ista non faciunt.

Ὅπερ περ ἐκεῖνος.] Legendum, ὁ Σάπερ ἐκεῖνος.

Ἀνεδύοντο.] Fortasse iam præstaret legere ἀνεδίοντο, pro ἀνέδυν, Atticè passiuum pro actiuo. Nunc autem τὸ ἀναδέω significabit, adligatum, vel appensum traho. Videtur etiam dicendum, καὶ τὰς πύλας ἀράττουσι, quod γλίτατον.

Σάπων, σάπωνος, ὄνομα κύριον.

Σάπωρις. ὁ τῷ περσῶν βασιλεύς.

Σαθραῖς. παλαιαῖς. ἀριστοφάνης εἰρήνῃ σαθραῖς ἢ ἀρχαίαις.

Σάπων. ωνος. i. Sapon. Saponis. Nomen proprium.

Σάπορες. Saporis. Rex Persarum.

Σαθραῖς. Putrida. Putris. Antiquæ. Aristophanes in *Pace pag.* 454. v. 5. Quia omnia iam sunt plena hic pacis antiquæ. *Schol.* σαθραῖς παλαιαῖς, ἢ ἀρχαίαις. Putris, pro, vetustæ, & antiquæ. *Videat.*

Σαπρόν. Putre. Non improbum, & malum: sed antiquum, ac vetustum, ita vocat Eupolis.

Σαπρός Putris. Putridus. Et pro vetusto sumitur. *Aristoph. in Pace. pag. 460. v. 8. & 9. Mercurium, & Trygæum colloquentes introducis.*

Simonides? Quomodo? Tr. Quia senex existens, & putridus. i. antiquus, ac vetustus, tamen *Quæstus causa vel in vimine nauigaret.* Et *ad. Chil. 2. Cent 1. col. 70. ad. 56. Virgultea Scaphula AEgæum transmittere.* ῥαπὶς. hoc est, cremio, *virgulto, vimine saligno, vimine.*

Σάπφιρα. Sapphira. Nomen proprium *mulieris, quæ erat Ananiæ uxor. Act. Apost. cap. 5. v. 1.* Et sapphirus, genus pretiosi lapilli.

Σαπφώ. Sappho. Simonis filia. Alij verò *dicunt eam fuisse filiam* Eunomini. Alij, Eurygij, Alij, Ecryti. Alij, Semi. Alij, Camonis. Alij, Etarchi. Alij, Scamandronymi. Matris verò Clidis *filia fuit, genere* Lesbia, ex Ereso *urbe. i. Eresia,* Lyrica. Fuit autem Olympiade 42. quum & Alcæus, & Stesichorus, & Pittacus fuit. Fuerunt autem ipsius etiam tres fratres, Larychus, Charaxus, Eurygius. Nupsit verò *cuidam* Cercolæ, viro ditissimo, profecto ex Andro. *i. Andrio,* & ex eo suscepit filiam, quæ Clis vocata fuit. Eius verò sodales, & amicæ fuerunt tres, Atthis, Telesippa, Megara. Propter quas etiam amoris fœdi, *consuetudinisque fade suspicionem atque* criminationem sustinuit, *eóque nomine malè audiuit.* Eius verò discipula *fuit* Anagora Milesia, Gongyla Colophonia, Eunica Salaminia. Scripsit autem carminum Lyricorum lib. 9. Et prima plectrum inuenit. Scripsit autem & epigrammata, & Elegias, & iambos, & monodias.

Σαπφώ. Sappho Lesbia, Mitylenæa, saltria. Hæc propter amorem Phaonis Mitylenæi, de Leucate se in mare deiecit. Quidam huius etiam Lyricam poesin esse tradiderunt.

Σαράβαρα. Sarabara. Vestis Persica. Alij verò *sic vocari* dicunt laceras vestes, *vel, paruas bracchas. Italicè, Braghe. vnde diminutiuum Braghetta. Gallicè, Brayes. Brayette. Hæc tamen diminutiua apud Italos, & Gallos, anteriorem virilium caligarum partem significant virilibus pudendis velandis destinatam, quam Aristophanes comicè παιδικῶς dicere non dubitaret.*

Σάραβον. Sarabum. Comici muliebre pudendum *sic* vocant, & factan, & sambytum, & selenum, & taurũ, & aliis multis *nominibus idem appellant. Tacitè tamen est ipsum viri pudendum, vt infra suo loco rectè docetur. Vnde* παρθένος ἀταυρώτου, *vocatur virgo nullum passa virum, nec subacta. Aristoph. Lysistrata. pag. 546. v. 5.*

Σαραγούροι. Saraguri. Nomen gentis. Vt, Quemadmodum & Saraguri *suis sedibus* pulsi, propter quæsitionem *terræ. i. nouarum sedium quærendarum causa, vel, vt nouas sedes quærerent,* ad Acatiros Hunnos iuerunt.

Σαρακηνός. Saracenus. Gentile *nomen.*

Σάραμβος. Sarambus. Athenienses ita vocabant quendam cauponem.

Σαραωνίς. Saraonis. Petræ nomen.

Σαραπίων. Serapion, Ælius vocatus, Orator Alexandrinus. Scripsit de Declamationum erraris. Auscultationum lib. 7. Panegyricum in Adrianum Imperatorem. Consultationes ad Alexandrinos. Rectè ne Plato Homerum ex sua Repub. ablegarit. Et alia multa. Et artem oratoriam.

Σαπρόν. οὐ τὸ μοχθηρὸν, καὶ φαῦλον, ἀλλὰ τὸ παλαιὸν δὲ πολις. A

Σαπρὸς. ἡ ὁπὸ τ παλαιοῦ.

Σιμωνίδης; πῶς; Τρ. ὅτι γέρων ὤν, ἡ σαπρὸς

Κέρδους ἕνεκα; κἂν ὁπὸ ῥαπὸς πλέοι.
Τουτέστι φρυγάνου.

Σάπφειρα ὄνομα κύριον. καὶ σάπφειρος, εἶδος λίθου πολυτίμου. B

Σαπφώ. σίμωνος. οἱ δὲ, εὐνομίνου. οἱ δὲ, εὐρυγίου. οἱ δὲ, ἐκρύτου. οἱ δὲ, κάμωνος. οἱ δὲ, ἐτάρχου. οἱ δὲ, σκαμανδρωνύμου. μητρὸς κλειδὸς, λεσβία, ἐξ ἐρισσοῦ λυρικὴ. γεγονυῖα κ τὴν μβ. ὀλυμπάδα. ὅτε κ ἀλκαῖος ἦν, ἡ στησίχορος, ἡ πιττακός. ἦσαν δὲ αὐτῆς C ἀδελφοὶ τρεῖς. λάρυχος χάραξος. εὐρύγιος. ἐγαμήθη δὲ ἀνδρὶ περκώλα, πλουσιωτάτῳ. ὁρμωμένῳ ἀπὸ ἀνδρου, ἡ θυγατέρα ἐποιήσατο ἐξ αὐτῆ, ἣ κλεὶς ὠνομάσθη. ἑταῖραι δὲ αὐτῆς ἡ φίλαι γεγόνασι τρεῖς. ἀτθὶς τελεσίππα. μεγάρα. ἃς καὶ ἡ δίμβολον ἔσχεν αἰσχρᾶς φιλίας. μαθήτρια δὲ αὐτῆς, ἀναγόρα μιλησία. γογγύλα κολοφωνία. εὐνίκη σαλαμινία. ἔγραψε δὲ μελῶν λυρικῶν βιβλία θ. ἡ πρώτη πλῆκτρον εὗρεν. ἔγραψε δὲ καὶ ἐπιγράμματα καὶ ἐλεγεῖα καὶ ἰάμβους. καὶ μονῳδίας.

Σαπφώ. λεσβία. ἐκ μυτυλήνης. ψάλτρια. D αὕτη δὲ ἐρῶσα φάωνος τοῦ μυτυληναίου, ἐκ τοῦ λευκάτου καταπόντισεν ἑαυτ. τινὲς δὲ καὶ ταύτης φασὶ λυρικὴν ἀναγράψαι ποίησιν.

Σαράβαρα. ἐσθὴς περσική. ἔνιοι δὲ λέγουσι βρακία.

Σάραβον. τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον οἱ κωμικοὶ λέγουσι, καὶ σάκαι. καὶ σάμβυτον, ἐ σήλινον. καὶ E ταῦρον. ἕτερα πολλά.

Σαράγουροι. ὄνομα ἔθνους. ὥσπερ καὶ οἱ σαράγυροι ἐλαθέντες καὶ ζήτησιν πρὸς τοὺς ἀκατίους ἔννους ἐγένοντο.

Σαρακηνούς. ἐθνικόν.

Σάραμβος. οὕτως ἐκάλουν οἱ ἀθηναῖοι κάπηλον τινά.

Σαραωνίς. πέτρας ὄνομα.

Σαραπίων. ὁ αἴλιος χρηματίσας, ῥήτωρ ἀλεξανδρεύς. ἔγραψε περὶ τῶν ἐν ταῖς μιλήταις ἀμφισβητουμένων. ὑπομνήσεων βιβλία ζ. πατηγυρικὸν εἰς ἀδριανὸν τὸν βασιλέα. βουλευτικὰ ἀλεξανδρεῦσιν. εἰ δικαίως πλάτων ὅμηρον ἀπὸ τῆς πολιτείας. καὶ ἄλλα συχνά. καὶ τέχνην ῥητορικήν.

Σαπίνη

A Σαραπίων. τοῦτον ἐποιήσατο φίλον ὁ ἰσιδώρος, ἅ λαθόντα πάντας ἀνθρώπους δὴ δύσβιός τ', & ὅλη βίου φιλοσοφία, πλὴν αὐτοῦ τοῦ ἰσιδώρου. τοσοῦτον δὲ τῷ ἀνδρὶ θεῶν τὸ ἀληθοῦς τρόπου τε, & λόγου, τοῦτε ἐν παρρησίᾳ λέγεσθαι ἰδιωθοτος, ἔργῳ δὲ βεβαιωθέντος ὑπ' ἐκείνου, τοῦ λαθὼν βιώτας, ὥς τε οὐδένα τῶν τότε ζώντων ἀνθρώπων οὔτε τῶν ἐωτίεσθαι, οὔτε τῶν πρεσβυτέρων ἐλπίσαι μὲν ἂν εἰδέναι οἷον λέγω, οὐδὲ ἐγνω τὶς ἄλλος οἷος ἦν ὁ σαραπίων ἐκεῖνος. οὐδὲ

F ἂν ἔγωγε νῦν ἐπισάμην, εἰμή μοι αὐτὸς φιλόσοφος ὑπέδειξε τὸν σαραπίωνα τῷ λόγῳ. οὐ γὰρ ἔργῳ ποτὲ ἔφη πεισθῆς αὐτὸν ἐντυχεῖν τέρᾳ ἀνδρί. ἄλλως τε &, ὅτε ἐγήρα, μηκέτι καταβαίνειν θαμὰ ἀπὸ τῆς ὑπερώας οἰκίας. οἰκεῖν δὲ μόνον ἐν οἰκίσκῳ μικρῷ τῷ ὁπὶ μονάδι βίον ἀσιδεσγωμένον. πρὸς μὲν τὰ ἀναγκαιότατα χρώμενον τῷ γειτόνων ἐνίοις. δύκτικὸν μὲν οὖν εἶ τὸν σαραπίωνα διαρρηθῆναι ἔλεγε. τὴν δὲ ἰδιώτου σχήματι πανταχοῦ ὡς ἥκιστα τὴν ἱερῶν χορῶν ὅπως

C ἕωθεν ὁ τῆς ἑορτῆς νόμος. τὰ πολλὰ δὲ ἐν οἴκου διημερεύοντα ζῶν, οὔτε ἀνθρωπίνως ζωὴν, ἀλλ' ἀτεχνῶς θείαν εἶναι ἔφη. δίκαιός τε ἀεὶ, καὶ ἀρετὰς πρὸς ἑαυτὸν, ἢ πρὸς τὸ θεῖον φθεγγόμενον, μᾶλλον ἢ στηλῆ διαφέρων. ζητητικὸς δὲ ὧν τῆς ἀληθείας, καὶ φύσεως θεωρητικὸς, οὐ μόνον τὰ τεχνικώτερα τῆς φιλοσοφίας ἤξιε διαβιβάζειν. ἀλλὰ τοῖς ἀρχαιοτέροις, καὶ ἐνθουσιαστικωτέροις νοήμασιν ἐνεφύετο. διὸ μόνον σχεδὸν τὸν ὀρφέα ἐνέκειτο, καὶ ἀνεγίνωσκεν. ἐρωτῶν ἐφ' ἑκάστοις ἀεὶ τοῖς φιλοσοφοῦσι ζητήμασι τὸν ἰσιδωρον, ἄκρως ὡς εἰπεῖν

D ἔστησέ μιν ἐν θεολογίᾳ πρωτεύοντα. ἐν μέτρως οἰκεῖον ἐγνωκέναι ὄντα, καὶ προσεδέχετο. κῆ δὲ ἐν αὐτῷ θεάσασθαι ἐδόκει τὸν μυθολόγημον κρόνιον βίον. οὐδὲν γὰρ ἄλλο τι προΐεσθαι, καὶ λέγων ἐκεῖνος, ἢ σωιζόμενον ἑαυτὸν ἀεὶ, καὶ σωιζομένων ὡς οἷόν τε πρὸς τὸ εἴσω, καὶ τὸ ἀμερίστερον. ὃς οὕτω καταφρονεῖ χρημάτων, ὡς τε κατῆδες μηδὲν, ἢ μόνα δύο, ἢ τρία βιβλία. ὧν καὶ ὁ ὀρφέως ποιητὴς. οὕτω δὲ ἡ ἡδονῶν τῆς πρὸς τὸ σῶμα, ὡς τε

E ἐξαρκῆς τὰ ἀναγκαῖα δοῦναι, καὶ μόνα προσφέρειν τῷ σώματι ἀφροδισίων ἢ ἄχρατος εἶ διὰ παντὸς τοῦ βίου. οὕτω δὲ ἡμέλει τιμῆς τῆς παρ' ἀνθρώπων, ὥς τε οὐδὲ ὄνομα αὐτὸ ἐν τῇ πόλει. οὐδὲ αὐ ἐγνώσθη μὴ ταύτῃ, εἰμὴ θεῶν τις ἠβουλήθη παράδειγμα τοῖς ἀνθρώποις χαρίσασθαι τοῦ κρονίου βίου, ἵνα μὴ δοκῇ μῦθος εἶ ὁ λόγος, μὴ ἐχων ἐπιμαρτυροῦσαν ἱστορίαν. ὁ μὲν γὰρ χείρων λεγόμενος, εἰ μεθορίοις μᾶλλον εἰσήκει ἢ κρόνου, & διὸς ἀρχῆς. οὕτω δίφυής. σαραπίων δὲ

F οὗτος ὑπὸ τοῦ φιλοσόφου γνωσθεὶς, αἱρεθεὶς ἔφθη τοιοῦτος. ὃς κληρονόμων τῷ ἰσιδώρῳ ἐγένετο, μηδένα πρὸς γένους ἔχων, μηδὲ ἄξιον ἄλλον ὑπολαμβάνων εἶ τῆς ἑαυτοῦ οὐσίας, δυοῖν λόγοις ἢ ἕξιον βιβλίοιν. εἰ δὲ τούτῳ τῷ χρόνῳ ἕτερος ἀνὴρ ἀφίκετο εἰς ἀλεξάνδρειαν, καὶ διάμετρον ἔλεγε τοῦ σαραπίωνος ἀφιστὰς, μᾶλλον ἢ ἐκ & ἐκ δια-

Σαραπίων. Serapion. Hunc Isidorus amicum *sibi* fecit, *& in suam amicitiam recepit*, cuius pietatem, & totam vitæ philosophiam latentem nullus mortalium norat, excepto ipso Isidoro. In eo autem viro tantum erat veritatis studium, & rectæ rationis, ac orationis *tanta vis*, vt id (quod prouerbio dici consueuit, Late viuens, pro, viue latens) ab illo re-ipsa fuerit confirmatum. *Sic enim perpetuò vixit*, vt nullus illius ætatis hominum vel iuniorum, vel seniorum *eum vixisse sciret*, aut se sciturum speraret id, quod ego dico. Nec vllus alius nouit qualis fuerit ille Serapion, nec ego nunc illum cognoscerem, nisi ille ipse Philosophus mihi verbis Serapionem demonstrasset. Dicebat enim ipsum re-ipsa nunquam adduci-potuisse, vt alium virum conueniret. N. L. Præcipuè verò, cùm iam senuisset, non amplius ex sua domo frequenter *aliò* descendisse. Habitasse verò solum in exigua domuncula, reuera solitariam vitam amplexum, ad *res* maximè-necessarias duntaxat vtentem vicinorum quorundam operâ. Dicebat igitur illum Serapionem precibus-addictum insigniter fuisse, & idiotæ habitu omnia templa frequentasse. & loca sacra, prout ipsa festiuitatis ratio ferebat, *& prout ipsa festiorum dierum consuetudo requirebat*. Plerunque verò domi per totum-diem-degentem vixisse non aliquam humanam vitam: sed prorsus (vt ita dicam) diuinâ, & semper preces, ac virtutes vel apud se, vel apud Deũ recitasse, vel potiùs tacitè cogitasse. Cùm autem esset veritatis indagandæ cupidus, & natura contemplationi deditus, non in artificiosioribus, *& subtilioribus* Philosophiæ *quæstionibus* versari volebat: sed grandioribus, & diuinioribus cogitationibus addictus erat, *& in has intentus*. Quamobrem solum fere Orpheum habebat, & legebat, subinde Isidorum de singulis quæstionibus occurrentibus interrogans, virum (vt ita loquar) summa Theologiæ scientia instructum. Quem solum familiarem norat, & admittebat. Etenim putabat se in eo perspexisse vitam illam Saturniam *Poetarum* fabulis-celebratã. Nihil enim aliud ille vel faciens, vel dicens *conspiciebatur*, nisi sese subinde colligens, & contrahens, quantum fieri poterat, in interiores-suæ-domunculæ-partes, & in-arctiores angustias. Qui pecuniam adeò contemnebat, vt nihil possideret præter duos tantùm, aut tres libellos, inter quos erat & Orphei poesis. Sic autem corporis voluptates *curabat*, vt à-prima-ætate statim tantùm *ad vitam sustentandam res* necessarias ad corpus admoueret, *ac iis vteretur*, à rebus verò venereis per totam vitam purus permaneret. Honorem verò ab hominibus *tribui solitum* adeò contemnebat, vt ne nomen quidem eius in vrbe *notum* esset. Neque postea cognitum fuisset, nisi Deorum quispiam vitæ Saturniæ *manifestum* exemplum hominibus largiri voluisset, ne illa narratio videretur esse fabula, quæ testem historiam non haberet. Nam ille quidem *Poetarum scriptis* celebratus Chiron in Saturnij, & Iouij regni confinio potiùs constitit, vnde biformis *fuisse traditur*. Iste verò Serapion à Philosopho cognitus, talis sit-descriptus, qui Isidoro hærede vsus-est, quòd nullum cognatum haberet, nec vllum alium suarum facultatum, duorum inquam, aut trium libellorum hæredem dignum esse iudicaret. Hoc autem tempore vir alius Alexandriam venit, ex tota diametro, & magis etiam, quàm ex diametro, si fieri potest, vt ita

loquamur, à Serapione distans, *eique prorsus contrarius.* Nam hic quidem, Saturnius quidam, aut Iouis fuit. Ille verò, Typhonius, & Typhone bellua multo versutior, atq; furiosior. Nullus enim eorum, qui nunc viuunt, hominum, ignorat, quo animo, & qua fortuna fuerit Pamprepius.

Σάραπις. Serapis. Huius statuam Theophilus Archiepiscopus, Alexandriæ euertit, sub Theodosio Magno. Hunc autem alij quidem, Iouem esse dicebant. Alij verò, Nilum, quòd medium, & cubitum in capite gestaret, aquæ mensuram scilicet. Alij verò, Iosephum. Alij, Apidem, quendam hominem opulentum, & Regem Memphidis vrbis Aegypti fuisse *dicunt.* Cùm autem fames apud Alexandrinos fuisset, *illis* de suis *facultatibus* victum *iste* præbuit. Illi verò mortuo templum erexerunt, *atque consecrarunt*, in quo bos alebatur, symbolum agricolæ, *vel potius agriculturæ*, ferens, & quasdam in colore notas habens. L. Θέσπιμα. Quisnam *autem fuerit iste bos, apparet*, ex ipsius appellatione. *Nam* & ipse vocabatur Apis. Huius autem Apidis loculum, in quo iacebat ipsius corpus, Alexandriam transtulerunt. Et ex nominibus σορὸς, & Ἆπις, compositum nomen fecerunt, & Σάραπιν, Sorapin ipsum vocarunt. Qui verò postea *sunt sequuti, eum vocarunt* Sarapin. Huius templum ab Alexandro conditum est maximum, & splendidissimum.

Σαράπους. Sarapus. Alcæus Pittacum Philosophum ita vocabat, quòd latipes esset, & pedes traheret. Chiropoden verò, propter fissuras, *quas habebat* in pedibus, quas *alij* vocant chœradas. Item Gaurica, quòd temere gloriaretur. Physconem verò, & Gastronē, quòd pinguis, *& crassus* esset. Quinetiam Zophodorpida, vt expertem lucernæ, *qui nullam haberet lucernam: sed in tenebris cænaret.* Et Agasyrastum, vt contractum, *impurum*, & sordidum.

Σάργανα. Sargana. Alij quidem, funem quendam *ita* vocant. Alij verò, textum quoddam ex funibus *confectum.*

Σαρδάζων. Cum amaritudine ridens. *Sardonium risum ridens.*

Σαρδανάπαλος. Sardanapalus, Assyriorum Rex, à Nino, & Semiramide *oriundus.* Nili domicilium habens. In regia perpetuò se continuit, arma quidem non tractans, nec ad venationem exiens, vt prisci Reges *facere solebant*: sed faciem vngens, *fucans*, & oculos pigmentis pingens, & cum concubinis de pulchritudine, & capillorum cincinnis certans, & omnino muliebribus moribus vtens, *ac muliebrem vitam agens.* Secundùm verò prisca instituta, ad *Regiæ* fores aderant ipsi & aliarum gentium Satrapæ, qui copias adducebant. Hic à Perseo iugulatus est. Adulatores verò, & imitatores illius libidinis carnalis, & helluationis, & furoris, vt illius nomine, scilicet, inscripserunt eius sepulchro, illud carmen, Hæc tantùm habeo, &c. *Epigr. lib. 3. pag. 217. ep. 152.* Non enim defunctus habet quæ voravit, & exhausit: sed in fœtidum interitum illa omnia abierunt. Habet verò solum iniquæ vitæ fœtorem, qui continenter miseram illius animam affligit, & excruciat, pessimorum *fugi-*

μέτρου μειζόνως εἰ οἷόν τε φαίη. ὁ μὲν γὰρ Ἰωσὴφ ζωλεὼ χρόνός τις, ἢ Δῖος. ὁ δ᾽, τυφάνιος, καὶ τυφῶνος ἔτι πολυπλοκώτερον θηρίον, καὶ μᾶλλον ὀλετηθυμόφον. οὔ γάρ τις ἀγνοεῖ τῶν νῦν ζώντων ἀνθρώπων οἷος ὁ παμπρέπιος ἐγεγόνει ψυχήν τε, καὶ τὴν τύχην.

Σάραπις. τοῦτον δὲ ἀλεξάνδρεια, καθεῖλε Θεόφιλος ὁ ἀρχιεπίσκοπος τὸ ξόανον, ὅτε Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου. τοῦτον δ᾽, οἱ μὲν Δία ἔφασαν εἶναι, οἱ δ᾽, τὸν Νεῖλον, ὃς τὸ μέσον ἔχων ἐν τῇ κεφαλῇ, καὶ τὸν πῆχυν. ὄγδοον τὸ τοῦ ὕδατος μέτρον. ἄλλοι δ᾽, τὸν Ἰωσήφ. ἕτεροι δ᾽, ἄνδρα τινὰ γεγενῆναι ἄνθρωπον ἄπορον, καὶ βασιλέα ἐν μέμφει πόλει τῆς αἰγύπτου. λιμοῦ δ᾽ ἡμωμένου τοῖς ἀλεξανδρεῦσιν, ἐκ τῆς ἰδίων χορηγῶν παρέσχε. τετελευτηκότι δὲ αὐτῷ ναὸν ἀνέστησαν. ἐν ᾧ βοῦς ἐτρέφετο, σύμβολον φέρων τοῦ γεωργοῦ, καί τινα δὲ ἴχνη ἐν τῇ χροιᾷ ὄντα, ὅς τις ἐκ τῆς τοιαύτης σημηρείας αὐτῷ, καὶ αὐτὸς ἄπις ἐκαλεῖτο. τελευτῶν δὲ σορὸν τούτου ἄπιδος, ἐν ᾗ τὸ σῶμα ἔκειτο αὐτοῦ, ἐν ἀλεξανδρείᾳ μετήνεγκαν. καὶ ἀπὸ τῆς σορῆς, καὶ τῆς ἄπιδος, συνθετον ὄνομα πεποιηκότες, ἐκάλουν αὐτὸν σάραπιν. οἱ δὲ μετ᾽ αὐτὸν, σάραπιν. τούτου ναὸς ὑπὸ ἀλεξάνδρου ἐκτίσθη παμμεγέθης, καὶ πάνυ λαμπρός.

Σαράπους. οὕτως ἐκάλει ἀλκαῖος πιττακὸν τὸν φιλόσοφον, ὅτι τὸ πλατύποδα εἶχεν, καὶ σύρειν τοὺς πόδας. χειροπόδην δὲ, ὅτι τὰς ἐν ταῖς ποσὶ ῥαγάδας, ὡς χειράδας ἐκάλουν γαυρικά τε, ὡς εἰκὸς γαυριῶντα. φύσκωνα δὲ, καὶ γάστρωνα, διότι παχὺς ἦν, ἀλλὰ μὴν καὶ ζοφοδόρπιδα, ὡς ἄλυχνον. ἀγασύραστον δὲ, ὡς ὀλιστουρημόν, καὶ ῥυπαρόν.

Σαργάνη. οἱ μὲν, χοινίαν τί φασιν. οἱ δὲ, πλέγμα τὶ ἐκ χοινίου.

Σαρδάζων μετὰ πικρίας γελῶν.

Σαρδανάπαλος. ἀσσυρίων βασιλεὺς ἀπὸ νίνου, καὶ σεμιράμιδος. οἴκησιν ἔχων ἐν νίνῳ. εἶδον τὸ σύνταγμα ἐν τοῖς βασιλείοις διαβίβων. ὅπλων μὲν οὐκ ἀπτόμενος, οὐδὲ ὅπη θήραν ὄψιν, ὡς περ οἱ παλαιοὶ βασιλεῖς. ἐγχειρίζων δὲ τὸ πρόσωπον, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπογραφόμενος φαρμάκοις τὰς παλλακίδας ἀμιλλώμενος φθείρειν καλλους, καὶ ἐμπλοκῆς. τό, τε σύνταγμα γυναικείῳ ἤθει χαίρων. καὶ δὴ τὰ πρότερα συντεταγμένα, ὅπη τὰς θύρας αὐτοῦ παρῆσαν οἵτε τῶν ἄλλων ἐθνῶν σατράπαι ἄγοντες τὰς δυνάμεις. οὗτος ἰσφάγη ὑπὸ περσέως, οἱ δὲ κόλακες, καὶ μιμηταὶ τῆς ἐκείνου φιλοσαρκίας, καὶ γαστριμαργίας, καὶ οἰσπλασίας, ἐπήραψαι ὡς ὅς αὐτοῦ δῆτα ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ, τόδ᾽ ἔχω. καὶ τὰ ἑξῆς. ᾠδῶς ταῦτα δηγεάψαντες. οὐ γὰρ ἔχει ὁ τελευτήσας ὅπερ ἔφαγε, καὶ ἔπιε. ἀλλ᾽ εἰς τὴν δυσώδη φθορὰν ἐκεῖνα πάντα κεχώρηκεν. ἔχει δὲ μόνην τὴν

† ἀθεμίτου βίου δυσωδίαν, ἥτις ἀδικίας † ἀθλίαν ἀνθ᾽ ψυχὴν ἀλγύνει. καὶ ἀνιᾷ, συνεσ-

tiorum

A δῆλον ἑαυτῇ τὰ κάκιστα, καὶ μεταμέλειν ὧν παρανόμως, καὶ ἀκολάστως ὁ πάλας εἰργάσατο.

Σαρδανάπαλους ἐν β' περσικῶν, δύο φησὶ γεγονέναι καλλισθένης. ἕνα μὲν ἀφαυρὸν, καὶ γλυκαῖον. ἄλλον δὲ, μαλακόν. ἐν νίνῳ δὲ ὅτι τοῦ μνήματος αὐτοῦ, τοῦτ' ἐπιγέγραπται. σαρδανάπαλος ὁ ἀνακυνδαράξου πᾶς, ἀγχίαλον, καὶ ταρσὸν ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ ἐδείματο. σὺ δὲ ὦ ξένε, ἔσθιε, καὶ πῖε, καὶ παῖζε· ὡς τἄλλα τὰ ἀνθρώπινα, οὐκ ὄντα τούτου ἄξια, τουτέστι, τοῦ τῷ

B δακτύλων ἐπικροτήματος. τὸ γὰρ ἐφέσεως τοῦ μνήματι ἄγαλμα ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ἔχον τὰς χεῖρας πεποιηται, ὡς ἀπολλικοῦν τοῖς δακτύλοις. ταυτὸ καὶ ἐν ἀγχιάλῳ τῇ πρὸς ταρσῷ ἐπιγέγραπται, ἥτις νῦν καλεῖται ζεφύριον. καὶ σαρδανία. καταγηράσας τιθωνοῦ βαθύτερον, κινύρου πλουσιώτερος, καὶ σαρδανάπαλου τρυφηλότερον, ὅπερ τὸ τῆς σαρδανίας ὅτι σοὶ πληρωθῇ, δὶς παῖδες οἱ γέροντες. ὅτι τῷ ἐπορχήσασθαι. ὁ γὰρ τιθωνὸς κατ' ὄψιν τὸ γῆρας ἀποθέμενος,

C εἰς τέττιγα μετέβαλε. κινύρας δὲ ὁ κατὰ γονὰς φαρνάκου βασιλέως κυπρίων πλούτῳ διαφέρων. σαρδανάπαλος δὲ ἀσσυρίων βασιλεύς. ὃς ἐπ' ἀκολασίᾳ καὶ τρυφῇ διαβιούς, κατέλυσε τὴν ἰδίαν ἀρχήν. ἦν δὲ ὑπὸ ἀνακυνδαράξου βασιλέως νίνου περσικῆς χώρας. ὃς ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἀγχίαλον, καὶ ταρσὸν ἔκτισε. φασὶ δὲ αὐτὸν αἰσχρῶς καλλωπίζεσθαι. τοῖς τε οἰκείοις μὴ ὁρᾶσθαι, εἰμὴ εὐνούχοις καὶ κόραις. πεπυπολημένου δὲ τοῦ οἴκου, ἔνδον εὑρεθεὶς, ἀπέθανεν. ἐπέγραψαν

D δὲ ἐν τῷ τάφῳ αὐτῷ ἀσσυριακοῖς γράμμασι. τὸ σαρδανάπαλος ἀνακυνδαράξου καὶ τὰ ἑξῆς.

tiorum sibi conſciam, & memorem eorum, quæ miſer ille iniquè, & intemperanter commiſit.

Σαρδανάπαλους. Calliſthenes libro Perſicarum rerum ſecundo, duos fuiſſe tradit. Vnum quidem, ſtrenuum, & fortem. Alterum verò, mollem, & effœminatum. Nini verò, in eius monumento hoc inſcriptum eſt. Sardanapalus, Anacyndaraxi F. Anchialum, & Tarſum, vno die condidit. Tu verò, ô hoſpes, Ede, & bibe, & lude. Quia cætera humano ne tanti quidem ſunt facienda, hoc eſt, nec iſto digitorum crepitu *ſunt digna*. Simulachrum enim monumento impoſitum factum eſt ita, vt manus ſupra caput habeat *elatas*, & digitis crepitum edat. Idem etiam Anchiali prope Tarſum eſt inſcriptum, quæ nunc vocatur Zephyrium. *Alij, Epizephyrium*. Et prouerbium, Conſeneſcas Tithono profundius. *Er. ad. Cæl. 1. Cent. 6. col. 2. 4 ad. 65. Tithoni ſenecta*. Et, Cynira ditior. *Er. ad. Chil. 3. Cent. . col. 63. ad. 75. Cinyræ opes*. Et, Sardanapalo deliciosior. *i. delicijs, & voluptatibus magis addictus, quàm Sardanapalus. L.* τρυφηλότερος. *Vel*, τρυφηλότερον, *deliciosius, &* πλουσιώτερος, *ditius, vt apud Eraſm. Cinyræ opes. Er. ad. Chil. 3. Cent. 7. col. 770. ad. 27. Sardanapalus*. Vt illud prouerbium in te compleatur, Bis pueri ſenes. *Er. in Cinyræ opes*. De ſupra-modum-ſenibus *hoc dicitur*. Tithonus enim ſenectute ex voto depoſita, in cicadam eſt mutatus. Cinyras verò, Pharnaci Cypriorum Regis nepos, opibus fuit inſignis. Sardanapalus verò, *fuit* Aſſyriorum Rex qui propter intemperantiam, & *nimias* delicias, in quibus vitam tranſegit, ſuum regnum euertit. Fuit autem filius Anacyndaraxi, Regis Nini, *quæ eſt vrbs* Perſicæ regionis, *& ditionis*, qui vnico die Anchialum, & Tarſum condidit. Aiunt autem eum turpiter faciem fucaſſe, & à nullo de ſuis domeſticis, niſi ab eunuchis, & puellis conſpectum fuiſſe. Incenſa verò domo, intus inuentus, obiit. Eius verò ſepulchro literis Aſſyriacis inſcripſerunt hæc, Sardanapalus Anacyndaraxi F. &c.

NOTÆ.

ὡς ἀπολλικοῦν.] Suid. ſupra pag. 54. Ἀπολλικοῦν. τὸ ἴδιόν τι κρεττόνων τοῖς δακτύλοις, ἀνακρούσασθαι. ὡς· ἀπολλικοῦν τοῖς δακτύλοις. καὶ ἔστιν ἐν τῷ Σαρδανάπαλῳ. Quidam verò legunt ἀναπολαχθῶν, τουτέστι πολὺν χρόνον ἐπιπλοῦν Sed λακάζω, & λακῶ reperiuntur pro clamare, vociferari, percutere, ſtrepere, latrare. Vide Ἐπλακίαν. ὦ. in Lexicis.

Σαρδώνιος γέλως. ὁ παρεσκοπτος καλεῖσθαι δὲ αὐτὸν φασιν ἀπὸ Σαρδόνος τοῖς ὀδοῦσι.

E καὶ σαρδώνιος γέλως. παροιμία. ὅτι τῷ ἐπ' ὀλέθρῳ τοῦ σφῶν αὐτῷ γελώντων. ἦν δήπουθεν μὴ δεδοθῆναι. ὅπου οἱ σαρδόνα κατοικοῦντες, αἰχμαλώτων τοὺς καλλίστους τε, καὶ πρωτοβυτίστους ὑπὲρ ὁπτῆς τοῦ κρόνου ἕνεκα τοῦ, τὸ ἄνδρειον ἐμφῦσαι. τουτέστιν, ἀνδρεῖον. τίμαιος δὲ τοὺς ἐκ τῆς βιβιακοῦς χρόνον ἐν σαρδοῖ συνοθουμένους χίζας ὑπὸ τῶν ἑαυτῶν εἰς ὃν ἔμελλον θάπτεσθαι βόθρον, γελᾶν. οἱ δὲ, ὅτι τὸ σπαρῆναι μὴ αὐτοῖς. καί φασιν ἄλλοι τε καὶ κλείταρχος, ἐν ταῖς μεγάλαις θυσίαις, παῖδας ταῖς χερσὶ τοῦ κρόνου ἐπιτιθέντας. ἱδρῦσθαι δὲ χαλκοῦς προβεβλημένας ἔχοντας τὰς χεῖρας, ὑφ' ἃς κρίβανος, ἔπειτα ὑποκαίειν. τὸν δὲ, συνελκόμενον ὑπὸ τοῦ πυρὸς, ὀκνεῖν γελᾶν. σιμωνίδης δὲ

Σαρδώνιος γέλως. Sardonius riſus, *id eſt*, ſimulatus. *Er. ad. Chil. 3. Cent. 5. col. 7 3. ad. . Riſus Sardonius*. Dicunt autem ipſum *ita* vocatum eſſe à nudatis dentibus, *vt canes irati facere ſolent*. Et Sardonius riſus, prouerbium de iis, qui propter ſuum interitum rident. Quod Demon quidem *inde natum dicit*, & diuulgatum eſſe *tradit*, quia qui Sardiniam *inſulam* incolunt, captiuorum pulcherrimos, & ſeptuagenarijs maiores Saturno immolabant, qui, vt ſuam fortitudinem indicarent, ridebant. τὸ εὐανδρεῖν enim, ſignificat τὸ ἀνδρεῖον, ὅτι πολὺ ἀνδρεῖον. *i. fortitudinem*. Timæus verò *dicit* eos, qui iuſtum vitæ tempus in Sardinia vixiſſent, dum funſtibus à filiis in foſſam compellerentur, in qua ſepeliendi eſſent, ridere ſolitos fuiſſe. Alij verò *tradunt hoc dictum* à dentibus cum amentia nudatis. Et Clitarchus, & alij dicunt, Carthaginè in ſolennibus ſupplicationibus *ciues* puerum Saturni manibus imponere conſueuiſſe, (Eius autem ænea ſtatua collocata erat manus protenſas habēs, ſub qua cliba nus erat) deinde incendere ſolitos fuiſſe. Illum verò ab igne correptum, *flammiſque* contractum, ridentis ſpeciem præbuiſſe. Simonides verò *ſcribit*, Talum à-

Vulcano-fabricatum, Sardonios, qui ad Minoem ea traiicere nolebant, desilientem in ignem, quippe quòd pectus æneum haberet, ore-hiantes sustuliſſe. Idem Simonides lib. 2. rerum Syracusanarum, herbá apud Sardonios esse *tradit*, dulcem, apio similē, quam qui gustarint, maxillas, & carnes suas præmordere. A ij verò *tradunt*, eos, qui propter pulchram *aliquam rem suauitgr* rident, *dici risum Sardonium ridere*. Vt & de Vlysse dicit Homerus.

Riſit autem dius Vlysſes riſum
Sardonium. Et alibi.
Labris dulce riſit,
Et frons in ſupercilijs caruleis lætata eſt, vel, exhilarata-eſt.

τάλωντὸν ἡφαιστότευκτον, σαρδονίους οὐ βουλομένους περαιῶσαι ἐπὶ μίνῳα, εἰς πῦρ καθαλόμενον, ὡς αὐ χαλκοῦν ἐφεστηκὸς ὀμφυσῶν, αὐτὸν ἀπολέσαι. σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἐπὶ δριμύτερον γέλωτα ἐκφέρεσθαι συρακούσιος, λέγεται δὲ καὶ σαρδονίοις ἅδυ, σελίνῳ ὁμοῖον. οὗ τοὺς γευσαμένους, τάς τε σιαγόνας, καὶ τὰς σάρκας ἀπὸ τῶν ὀστέων ἕλκειν. ἔνιοι δὲ τοιοῦτόν τινα γέλωτα. ὡς καὶ ὁ Ὁδυσσεύς φησιν. Ὄμηρος. A

Μείδησεν δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς
Σαρδάνιον. καὶ ἐν ἄλλοις. B
Ἡδὺ γέλασσε χείλεσσιν,
Ἡδὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι κυανέῃσιν ἰάνθη.

NOTAE.

Ὡς καὶ Ὀδυσσεὺς φησιν Ὅμηρος.] Lego, ὡς καὶ ἐφ' Ὀδυσσέως φησὶν Ὅμηρος.
—Μείδησεν δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς
Σαρδάνιον. Vide Eustath. Et,
—Χείλεσσιν ἡδὺ γέλασσεν,
Ἡδὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι κυανέῃσιν ἰάνθη.

Σαρδιᾶθεν. Sardæus. Ex vrbe Sardibus. Et Sardes. vrbs.

Σαρδιανός. Sardianus. A loco *deductum nomen*.

Σαρδίου λίθου. Sardij Lapilli, manifestè perspicui, qui sunt albi in profunditate, & vsque ad fundum eodē colore colorati esse videntur, quia visus ipsam profunditatem perspicere non potest.

Σαρδόθεν. Ab vrbe Sardibus.

Σαρδόνιον πέλαγος. Sardonium pelagus. Et Sardonicum eodem modo *ponitur*. Saronicum verò *mare, dictum à quodam Sarone in illud præcipitato. Mag. Etymol. col.* 808. *lin.* 31. Σαρωνὶς θάλασσα. Et Σαρωνικὸν πέλαγος.

Σαρδώ. Sardinia, est insula maxima iuxta Italiam, in qua nascuntur insignes, & acutissimæ purpuræ Et prouerbium. Tinctura Sardonica, pro, rubra, & purpurea. *Quære suprà in vocibus* Βάμμα Σαρδόνιον. *Aristoph. in Acharnensibus. pag.* 266. *v.* 5. *& in Pace. pag.* 478. *v.* 25. *Er. ad. Chil. Cent.* 8. *col.* 586. *ad.* 99. *Tinct. Sard.*

Σαρδῶον. Sardonum. *Virgil. Ecloga.* 7. *pag.* 10. *v.* 15. *Imò ego Sardois videar tibi amarior herbis.*

Σάρισσα. Sarissa. Genus Græcanici iaculi. Hasta longa apud Macedones.

Σαρκάζων. Cum amaritudine, & ira rideus. Et σαρκάζοντες. Rictum-diducentes, & os aperientes vt catelli, quum aliquibus *ossibus* adhærent, & *inde carnes* dentibus detrahunt. Vel ἁρκάζοντες. Extenuati. & debilitati & propter famen ægrè, *vixque funem* trahentes. Vel traheates more catellorum, qui ossa circumrodunt, & cùm ipsis repleri, *satiarique* nequeant opinione *tamen, ea* vorant. *vel ea vorantium opinionem, speciemque spectatori prabent.* σαρκάζειν verò propriè dicitur, quum canis fame-laborans, *& fame-pressus* tenues carnes ab osse *dentibus* abradit, *ac abstrahit. Aristoph. in Pace. pag.* 451. *v.* 5 *Schol annot.* 5.

Σάρκας. Tres senarij, *qui somniorum explicationem continent.*

Carnes denigrare, carnes nigras in somnis videre, *non bonum* est *omnibus hoc*, nemini bonum significat.

Albas videre carnes, commodum est *valde*, bonúmque magnum eas videnti portendit.

Σαρδαῖος. ὁ ἀπὸ πόλεως σάρδεων. ἡ σάρδις, πόλις. C

Σαρδιανός. ἀπὸ τόπου.

Σαρδίου λίθου, ἀναρχῶς δηλαδὴ λίθοι. λευκοὶ ὄντες κατὰ τὸ βάθος. εἰσί τινες λίθοι μέχρι βάθους τῷ αὐτῷ χρώματι κεχρωσμένοι. ἀφ' ὧν οὐ πλαμβανομένης τῆς ὄψεως τὸ βάθος.

Σαρδόθεν. ἀπὸ τῆς σάρδεων πόλεως.

Σαρδόνιον πέλαγος. καὶ σαρδονικὸν ὁμοίως. σαρωνικὸν δέ. D

Σαρδὼ νῆσός ἐστι μεγίστη ἡ σαρδὼ πρὸς τῇ ἰταλίᾳ. ἐν ᾗ γίνονται πορφύραι δίφοροι, καὶ ὀξύβαφοι. καὶ παροιμία. βάμμα σαρδονικόν. αἰτὶ τοῦ ἐρυθρόν. φοινικοῦν.

Σαρδῶον.

Σάρισσα. εἶδος ἀκοντίου ἰλλυρικοῦ ὅπλου μακρὸν παρὰ μακεδόσι.

Σαρκάζων. μετὰ παιδιᾶς, καὶ θυμοῦ γελῶν. καὶ σαρκάζοντες. ὑποσιωπῶντες, καὶ αἰσίγοντες τὸ σῶμα ὡς, ὅταν περισλιπαρῆ τινα, καὶ, ἀφίλκειν τοῖς ὀδοῦσιν ἢ σαρκάζοντες, αἰτὶ τοῦ ἐξιχνεύοντες, καὶ ἡδυπότας, καὶ ὅλως τὸν λεπτὸν ἕλκοντες μόλις. ἢ ἕλκοντες κατὰ τὸν τῶν κυνιδίων τρόπον οἳ τὰ ὀστᾶ περιτρώγουσι, καὶ οὐκ ἔχοντες ἐμφορηθῆναι ὑπ' αὐτῶν τῶν δοκῶν ἐθίουσι. σαρκάζει δὲ κυρίως, τὸ τοὺς κυνᾶς πεινῶντας, τὰ λιπαρὰ τῶν σαρκῶν τοῦ ὀστέου ἀπογλύφειν. E

Σάρκας.

Μελαίνειν, οὐ καλὸν πᾶσιν τόδε.

Λευκὰς ὁρᾶν τὰς σάρκας, δίχα τὸν ἰδεῖν. F

A Ὅλον καθαίρει. φθορὰν δηλοῖ λύσιν.

Totum corpus purgare, curarum significat solutionem.

Σαρκασμός. εἶδος εἰρωνείας.

Σαρκασμός. Sarcasmus. Ironiæ genus. Concinna dicacitas. locus amarulentus.

Σαρκασμοπιτυοκάμπαι. ἀριστοφάνης φησὶν ἐν μεγάλοις. ὡς ἁρπάζοντες, καὶ σεσαπροιούμενοι τὰ πλεονεκτήματα, οὐκ ἀληθῶς ὄντες τοιοῦτοι. ἰσχύος γὰρ δοκιμεύονται. διὸ καὶ τὸν μεγαίνετον μάνην εἴπεν, οὐ πάντως βάρβαρον ἀλλ' ἀναίσθητον. δοκιμῶς δὲ ἐχρήσατο πρὸς σωθήτους. δηλῶν τὸ ἀμοχλεύτου ἦθος.

Sarcasmopityocamptæ. Sic enim in Ranis pag. 168. v. 1. Schol annot. 9. Lege, ὡς σαρκάζοντες &c. Aristophanes dicit. Sarcasmopityocamptæ. Pro, Magni, qui sarcasmo quidem vtuntur, & *res* bellicas sibi vendicant: sed reuera non *sunt* tales. Roboris verò curam-gerunt, *& de eo parando, conseruandóque sunt soliciti.* Quamobrem etiam Megænetum vocauit Manen. *seruili nomine, quod à furore deriuatum. Sic autem hominem volunt significare* non omnino barbarum: sed stupidum, *& furiosum.* De industria verò, compositis *nominibus* est-vsus, propter Æschyli morem, *quem deridet, quòd huiusmodi sesquipedalibus vocabulis compositis nimiùm frequenter vtatur.*

Σαρκίδης. ὄνομα κύριον.

Σαρκίδης Sarcides. Nomen proprium.

Σαρκικὸς ἄνθρωπος. ζήτει ἐν τῷ ψυχικός.

Σαρκικὸς ἄνθρωπος, Carnalis homo. Quære in voce ψυχικός.

Σαρκίον. ἡ σάρξ.

Σαρκίον. Caruncula. Caro.

Σάρκινος. προπαροξυτόνως. ὡς κρίθινος. ἀπὸ τῶν πλωῶν ἡ νυκτερὶς μόνη σαρκοπίκτει, τὰ δὲ λοιπὰ ὠοτοκοῦντα. ὥσπερ καὶ ἡ χελώνη μόνη ὠοτοκεῖ.

Σάρκινος. Proparoxytonè. Carneus. Vt κρίθινος, hordeaceus. Ex volucribus solus vespertilio carnem-gignit, cùm reliquæ *volucres* oua-pariant. Vt contra etiam inter quadrupedes sola testudo oua-parit.

Σαρκοφαγία. ἡ κρεωφαγία. ἐδεῖτο μὲν γὰρ οἱ τὸ σῶμα σαρκοφαγίας αὐτοῦ ἢ οὐκ ἠνέχθη μεταλαβεῖν. τὸ παλαιὸν ἔθος ἔθεσμα, ἀποσφάγιον ἀπέχεσθαι, τοῦτο σημαίνειν ὑπολαμβάνων.

Σαρκοφαγία. Carnium-esus. Vt, Eius enim corpus indigebat quidem carnium-esu: sed eo, quod immolatarum non fuisset, vesci non audebat, antiquum illud exemplum à morticinis abstinendi, hoc significare existimans.

Σαρμυδησσός. τόπος Θρᾴκης.

Σαρμυδησσός. Sarmydessus. Locus Thraciæ.

Σάρξ. ὅτι ἀριστοτέλης αἰσθητήριον λέγει τὴν σάρκα. καὶ λέγει ὅτι ἡ ἁπτικὴ αἴσθησις μία, καὶ μεταξύ.

Σάρξ. Caro. Aristoteles vocat sensorium. *i. Sensus instrumentum,* & ipsum tangendi sensum vnum, & interiectum *seu medium, esse* dicit.

Σάρος. ποταμός.

Σάρος. Sarus. Fluuius.

Σαρώματα. φιλοκαλήματα. καὶ σάρωσις, ὁμοίως.

Σαρώματα. *Purgamenta-scoparum. Purgamenta quæ scopis sunt facta. Gallicè, les ballieures, & ordures, qu'on amasse auec les ballais. Scopæ, ballais. Interdum per translationem* fit etiam vocantur ipsa corporis ornamenta *& elegantiæ-studia.* Et σάρωσις eodem-modo *sumitur. Sed illud est plurale, hoc, singulare. Vtrunque tamen est verbale nomen deductum à verbo σαίρω. pol. scopis purgo, verro, mundo, orno. Luc. cap. 11. v. 25. & Mat. cap. 12. v. 44.*

Σαρῶν. κορῶν. καὶ σαρῶν, κοσμῶν, αἰνῶν.

Σαρῶν. Verrens. *Scopis-purgans. Scopis-mundans.* Et σαρῶν. Ornans. Accusativo *gaudet.*

Σαρπηδονία ἀκτή. ἄκρα τῆς Θρᾴκης. κρήτης. ἢ μεγαλίλιν. καὶ νῆσον φησὶ τὴν ὠκεανοῦ, ἐν ᾗ αἱ γοργόνες.

Σαρπηδονία ἀκτή. Sarpedonia Actè. Thraciæ promõtorium. Crates *dicit*, Illam magnam *Atlen Sarpedoniam. N. L.* Et insulam *significat* iuxta Oceanum, in qua Gorgones *habitant.*

Σαρπηδών, σαρπηδόνος. ὄνομα κύριον. ἡ κλητικὴ ὦ σαρπηδών. ἡ ὦ σαρπηδόν. ὡς ἀπὸ τοῦ σαρπηδόντος.

Σαρπηδών. Sarpedon. Sarpedonis. Nomen proprium. Vocatiuus ὦ Σαρπηδών. ô Sarpedon Et ὦ Σαρπηδόν. vt à *genitiuo* Σαρπηδόντος *per apocopen formatur.*

Σαρπήδων. Sarpedon.

Σαροι. μέτρον, καὶ ἀριθμὸς παρὰ χαλδαίοις. οἱ γὰρ σάροι, πιοῦσιν ἐνιαυτούς, βοκβ. οἱ γίνονται ἐνιαυτοὶ, καὶ μῆνες ἓξ.

Σάρος. Sari Apud Chaldæos *est* mensura, & numerus. Nam 120. sari, faciunt annos 2222. qui sunt anni 18. & sex menses. *N. L.*

Σάτα. μέτρον ἑβραϊκόν. δηλοῖ δὲ μόδιον ὑφαπαιρομένων. ὡς ἔστι μόδιον ἀσθεῖν. ὑγρῶν δὲ ξεστῶν ιε', ἤτοι λιτρῶν κε'.

Σάτα. Sata. Mensura Hebraica. Significat autem modium ad-summum-vsque-repletum, vt sit modius Asthein. *N. L.* liquidorum verò, sextariorum 15. hoc est librarum 25.

Σατάν. ὁ διάβολος.

Σατάν. Satan. Diabolus.

Σατανᾶς. ὅτι σατανᾶ κατὰ τὴν ἑβραίων γλῶτταν, ὁ ἀποστάτης λέγεται. ὁ αὐτὸς καὶ διάβολος. ὡς τὸν θεὸν πρὸς τοὺς ἀνθρώπους συκοφαντῶν. καὶ αὐτοῖς γε τοῖς ἀνθρώποις ἐν ὀργῇ

Σατανᾶς. Satanas Hebræorum lingua, dicitur apostata, *Dei-desertor, qui à Deo defecit.* Idem & diabolus. *calumniator,* quia Deum apud homines calumniatur, & inter ipsos homines contentionem, & pugnam ex-

citat. Dæmones autem ab initio ab vniuersitatis autore Deo non sunt conditi mali: sed animi peruersitate à melioribus ad peiora deciderunt libere,& vltrò,& rebus à Deo datis non contenti: sed maiora appetentes, superbiæ perturbationem admiserunt, *& in animum receperunt*, & honore, qui ab initio datus fuerat, exciderunt, & bellum aduersus homines susceperunt,& aduersus ipsos vt diuina imagine honoratos rabiem suam exeruerunt, *& in eos suum furorem exercuerunt.* Sed Angelorum præfectura custodiuntur. Certatoriam verò pugnam *i. certamen verò, pugnámque* Deus non prohibuit, vt ipsa lucta fortissimos, *ac optimos* demonstraret.

ἀλλήλοις ἐμβάλλων, καὶ μάχιμον. οὐ πονηροὶ ἦ A
ἀπ' ἀρχῆς οἱ δαίμονες ὑφ' ἑαυτῶν τὸ θεοῦ τ' ὅλον ἐ-
δημιουργήθησαν. ἀλλὰ τῇ ὑφ' ἑαυτῶν τροπῇ τ' γνώ-
μης ὑπὸ τ' ἀμεινόνων ὅτι τὰ χείρω ἕπεσον αὐτ-
ξουσίως, καὶ αὐθαιρέτως. καὶ τοῖς ὑφ' θεοῦ
ὑφαρχθεῖσιν οὐκ ἀρκεθέντες, ἀλλὰ μείζονων
ὀρεχθέντες εἰς δίξαν ἦ τύφου τὸ πάθος, ἐκπε-
σεῖν τῆς ἀρχῆθεν δοθείσης τιμῆς. ἔ τὸν πρ τῶν
ἀνθρώπων ἀναδίξασθαι πόλεμον. καὶ κατ' αὐτῶν
ὡς εἰκόνι θείᾳ τεπμηριῶν λυτλῆσαι. ὅθεν θε-
σία δὶ τῶν ἀγγέλων φρουρεῖσθαι. ἦ δι' ἀγωνισ- B
κλὼ ὁ θεὸς οὐκ ἐκώλυσε διαμαχεῖν, ἵνα δίξῃ
τοὺς ἀρίστους ἡ πάλη.

Σάτωρ Sator. Satoris. *Videtur Latinũ. Virgil. Aen. lib. 1. pag. 119. v. 20. Olli subridens hominum sator, atque Deorum.*

Σατραπία Satrapia. Præfectura. Prouincia. Principatus. Satrapæ, dignitatis genus. *Persicum vocabulum. Sic autem vocatur prouinciæ præfectus, vel præses.*

Σάτυρος Satyrus. Saltator.

Σαυλοτροκτᾶν. *Aristoph. in Vespis pag. 154. v. 1.* Atqui vehementer cupio quassare nates. *Vide Schol. Annot. 1.*

Σαυρίον. *Videtur genitiuus pluralis à singulari σαύριον. τό.* Signi, vel flammuli genus. N. L.

Σαῦρα. Lacertâ. Et σαῦρος. Lacertus. Animal serpens, *vel reptile. Quod apparet ex sequentibus senariis.*

Lacerto verò postea similis euasit.
Reptile verò hoc animalium genus
Existens si secet quis, & diuellat medium,
Trahit quidem sua cum strepitu segmenta.
Coeunt verò tamen iterum eius *reliquiæ.*

Est & piscis lacertus. L. πίθηκος ἰχθύς.

Σαυρομάται. Sauromatæ. Nomen gentis.

Σαυροτῆρσι. Posterioribus hastæ cuspidibus. *Epigr. lib. 6. pag. 434 & 435. epigr. 113. v. 2. & 3.* Interfecit Męandri iuxta ter-volutam. *i. sinuosam* aquam Acuta posteriore hastæ cuspidẽ. Et, Celeriter circumagens, *& circumuertens* equum irruentem, *aduersarium* posteriore hastæ cuspide ferit in ceruice. Vel σαυροτὴρ dicitur iaculum, hasta. Vel teli posterior cuspis, quam quidam vocant ἐλάχιον. q. d. caudam ex hasta prominentem.

Σαυρωτῆρσι. τοῖ, σύραξι, τῆς ὄπισθεν τῶν δο-
ράτων. ἔκταται θηκτῷ σαυροτῆρι. καὶ ταχὺ σφε-
νδόνας τὸν ἵππον εἰς πεύσοντα, παίει τῷ σαυρο-
τῆρι ἀγὼ ἦ τραχήλου. ἢ ξυσὸν, δόρυ. ἢ σύραξ. ὃν
ἵππoι καλοῦσιν ὑρίαχον.

Σαυτιῶ ἐπαινῶ. *Senarius, de quo Eras ad. Chil. 2. Cent. 7. col. 544. ad. 59.* Te ipsam laudas, vt Astydamas olim Astydamæ, *vel, Astydamantis* Morsimi filio, propter actæ tragœdiæ felicem successum *aiunt* Parthenopæi statuæ dedicationem in theatro ab Athenienſibus concessam fuisse. *Vel potiùs, Astydamas histrio quidam fuit, Morsymi filius, cui, quòd in agendo Parthenæo sese præclarè gessisset, Athenienses concesserunt, vt suam statuam in theatro ponerent. Sic & Eras.* Hunc verò *ferunt* hoc arrogans epigramma in se ipsum fecisse,

Σαυτιῶ ἐπαινεῖς, ὥσπερ ἀσυδάμας ποτέ. ἀ-
συδάμα τῷ μορσίμου δὶ νικησάντι ὅτι τραγω-
δίας διδασκαλίᾳ, παρθενοπαίῳ δοθεῖσαν ὑπ' E
ἀθηναίων εἰκόνος ἀνάθεσιν ἐν θεάτρῳ. ἦ δι', εἰς
αὐτ' ὅτι ἐπίγραμμα ποιῆσαι ἀλαζονικὸν τ' το.

Vtinam ego inter illos fuissem, aut illi nobiscum fuissent,

Qui linguæ suauis prima præmia *videntur ferre.*

Nam reuera indicatus fuissem, in certamen *missus*, illis *propemodum par.*

Nunc verò Iudices viris non doctrina præstantioribus: sed solo *tempore* nos antecedentibus, præmia *præbent, quos* iam defunctos *inuidia non comitatur.*

Εἴθ' ἐγὼ ἐν κείνοις ἡμόφιλων. ἦ κεῖνοι ἅμ' ἡμῖν.

Οἵ γλώσσης ἑρπτῆς πρῶτα δικαῦσι φέρειν.

Ὡς ἐπ' ἀληθείης ἐκρίθην ἀφθόνως ἂν ὁμί-
λως. F

Νῦν δ' χρόνῳ παρέχουσ' οἷς φθόνος οὐχ ἕπεται.

Ob hanc igitur *insignem*, *ac* nimiam arrogantiam, *aiunt, Athenienses* hanc inscriptionẽ reiecisse. Quamobrem apud Comicos res abiit in prouerbium, *comi-*

διὸ οὖν λιὼ ὑπερβάλλεσαν ἀλαζονείαν, ὥσαι-
τήσαντ' ἦ δπιγραφὴν. ἧ παροιμία ὑφ' τῆς
κωμικοῖς ἐχρήσατο. ὡς ὑφ' φιλήμονι. λέγω δ' ἢ

cisque

A κῇ· ἀποκοπὴ τὸ, σαυτῷ ἐπαινεῖς.

per apocopen hemistichij, non integro versu scriptum. Sic, Σαυτῷ ἐπαινεῖς. Te ipsam laudas.

Σάφα. σαφῶς. φανερῶς. καὶ Ὅμηρος. μὴ ψεύδεα σάφα εἰδώς.

Σάφα. Perspicuè. Manifestè. Et Homerus. Ne mentiaris, cùm scias manifestè, verèque loqui. ψεύδεα. pro ψεύδη, quod Ionicè formatum ab imperatiuo communi ψεῦδου, dissoluta diphthongo ευ in ε ε.

Σαφέστερον εἰπέ, καὶ μανθάνω. εἰπὲ γὰρ ὅταν τὰ νυῦ ἄπιστα πιστὰ ἡγώμεθα. τὰ δ' ὄντα πίστ' ἄπιστα. πῶς οὐ μανθάνω. ἀμαθέστερόν πως εἰπέ, καὶ σαφέστερον. ὧδε γὰρ τὸν παροιμίαν. σαφέστερόν μοι. καὶ μαθέστερον φέρων. ὁ Ἰ, ὅ τιν. εἰ τῇσι πολίτῃσιν οἷσι νυῦ πιστεύομεν, τούτοις ἀπιστήσαιμεν. οἷς δ' οὐ χρώμεθα τούτοις χρησαίμεθα, σωθείημεν αἴ. εἰ νυῦ γε δυσχεροῦμεν ἐν τούτοισι, πῶς ταναντία πράξαντες οὐ σωζοίμεθ' ἄν;

B

Σαφέστερον εἰπέ.] Sic apud Aristophanem in Ranis. pag. 185. & 186. versus isti scribuntur.

Εὐ. Ὅταν τὰ νυῦν ἄπιστα πιστὰ ἡγώμεθα,
Τὰ δ' ὄντ' ἄπιστα πρᾳά. Δι. πῶς οὐ μανθάνω.
Ἀμαθέστερον πως εἰπέ, καὶ σαφέστερον.
Εὐ. Εἰ τῶν πολιτῶν οἷσι νυῦν πιστεύομεν,
Τούτοις ἀπιστοῖμεν· οἷς δ' οὐ χρώμεθα,
Τούτοισι χρησαίμεθ', ἴσως σωθεῖμεν ἄν.
Εἰ νυῦν γε δυσχεροῦμεν ἐν τούτοισι, πῶς
Ταναντία πράξαντες οὐ σωζοίμεθ' ἄν;

Etcæt. Eras. ad Chil. 1. Cent. 1. Col. 36. ad 39. Rudiùs, ac planiùs. Vide & ad 37. Crassa, vel pingui Minerua. Et ad 38. Crassiore Musa. Meliùs autem apud Suidam secundus versus habet,

Τὰ δ' ἔντα πίστ' ἄπιστα. &cæt. hanc lectionem sequor.

Εὖ γ' ὦ παλάμηδες. ὦ σοφωτάτη φύσις.

Ταυτὶ πότερ' αὐτὸς εὗρες, ἢ Κηφισοφῶν;

Di. Euge, ô Palamedes, ô sapientissimum ingenium!

Hæc vtrum ipse inuenisti, an Cephisophon?

NOTAE.

C

D

Σαφήνεια. καὶ σαφηνίζω. ἑρμηνεύω. σαφῶ δή, σαφήσω.

Σαφής. ἀληθής. καὶ Ὅμηρος. ὄφρα σάφα εἰδὼς σάφα εἰπεῖν, αἰτὶ δ' ἀληθῶς. καὶ Σοφοκλῆς.

Εἰ ζεὺς ἔτι ζεὺς κἀπόλλων φοῖβος σαφής.

Σαφηνεία. Perspicuitas. Declaratio. Et σαφηνίζω. Perspicuum facio. Declaro. Interpretor. Ὀψὲ verò, deducitur à ὀψοῖ. cuius futurum est ὀψήσω. Idem.

Σαφὴς. Perspicuus. Certus. Manifestus. Verus Et Homerus. ὄφρα ἄμμι σάφα εἰδὼς εἰπεῖν pro, ἀφῶς, καὶ σαφῶς. Sciens verè loqui. σάφα dixit, pro ἀληθῶς. verè. Et Sophocles *in Oedipo Coloneo pag. 292. v. 16.*

Si Iupiter adhuc est *Iupiter*, *& ille Iouis* filius *Phœbus* est *verax.*

Σαχονίθων.

Σάχων.

Σαχονίθων. Sachonisthon. N. L.

Σάχων. Sachonis. Nomen proprium *viri, qui Sachon vocabatur.*

E

ΤΟ Σ ΜΕΤΑ ΤΟΥ̃ Β. ΚΑΙ ΤΗ̃Σ ΑΙ ΚΑΙ ΤΟΥ̃ Ε.

Σ. CVM Β. & ΑΙ. & Ε.

Σβεννύντος. καὶ σβεννύω, αἰτιατικῇ. καὶ σβεννῦσα.

Σβέσαι. σβῦσαι.

Σαίνεσθαι. κολακεύειν. τὸ ῥῆμα σαίνω. ἀλλὰ κύον σαίνοις κίρβερε τόν με κυνόα. καὶ αὖθις. σαίνεις δάκνουσα, καὶ κύων λάθαργος εἶ. ὅτι τῷ ὑποκρινομένῳ δόλῳ εὐνοεῖν. βουλευόντων δὲ λάθρα. καὶ σαίνω, αἰτιατικῇ.

F

Σβεννύντος. Extinguentis. Et σβεννύω. Extinguo. Accusatiuo. Et σβεννῦσα. Mulier extinguens.

Σβέσαι. Extinxisse. Sedasse. Compescuisse.

Σαίνεσθαι. Adulatione delinuri. Assentatione flecti. Demulceri. Dicitur de eo, cui quis blanditur ac assentatur, vt aliquid ab eo impetret. Interdum & Atticè ponitur passiuum pro actiuo, adulari, assentari, blandiri, demulcere. Ipsum verbum actiuum est σαίνω. Vide Lexica. In epigr. lib. 6. pag. 284. ep. 40. v. 2. At ô canis assenteris Cerbere mihi cani *Diogeni.* Et rursus. Demulces, me, me tamen mordens, & canis latenter-mordens ac subdolus es. De iis dicitur, qui sibi benevolos esse simulant, & clàm insidiantur. Et σαίνω gaudeo accusatiuo.

Σαίνοντες. ταῖς οὐραῖς σείοντες.

Σαίνοντες. Sic equi, vel canes epithetice vocantur, qui quatiunt caudâ. q. d. quassatores, vel agitatores caudarũ.

Σαίρει. Verrit. Scopis purgat. Mundat. Ornat. vel gaudet. Pra gaudio labia diduxit, ac hiat.

Σεβάζω. Accusatiuo. Et σέβω, eodem-modo sumitur pro Colo. Veneror. Religiosè-admiror. Obstupesco.

Σέβας. Cultus. Adoratio. Reuerentia. Veneratio. Honor. Stupor ob-admirationem. Apud Callimachum verò significat admirationem. Vt, quum dicit, τόθ' ἔχω σέβας. Hanc admirationem habeo. i. Hoc admiror.

Σεβάστια. Sebastia. Vrbs. Et Sebastianus, eius ciuis.

Σιβαστιανός. Sebastianus. Hic tempore Valentis fuit. Sub hoc autem vixorum bellicosorum delectus est-habitus. Hic autem vir omni spe melior, ac superior est-inuentus, nullius virtutis expers. Nullus enim erat non solùm illius ætatis hominum: sed ne priscorum quidem, & eorum, qui apud omnes valde celebrantur, cum quo non posset iurè comparari. Qui, cùm bellorum-amans esset, minimè tamen periculorum-amans erat, non propter se-sed propter eos, quibus imperabat. Pecuniæ verò copiam curabat, tantùm vt corpus armis ornaret. Victu verò volens-vtebatur duro, & aspero, & eo, qui ipsi defatigato sufficiebat, & qui ad laborem eunti non erat impedimento. Cùm autem insigniter militum-amans esset, militibus tamen non gratificabatur, nec eorum vitijs indulgebat: sed omnem pluris-habendi-cupiditatem à suis auferebat, ac omnem auariciam ab ijs auertebat, & eorum rapacitatem in hostes conuertebat. Illos verò, qui hæc sua mandata violassent, grauiter puniebat. Obtemperantibus verò, & imperata facientibus, pro viribus erat-adiumento, eósque adiuuabat in parandis rebus necessarijs. Denique (vt ita loquar) seipsum virtutis exemplum, & formam omnibus præbebat. In magnis autem, & splendidis præturis ac imperijs versatus, vt Rhodiorum Colossus ob suam magnitudinem formidabilis est, non autem amabilis, sic & ille propter virtutem-ab auaricia-prorsus-alienam, admirabilis quidem erat: sed nullam habebat gratiam. Cùm autem propter mentis rectitudinem offendisset eunuchos, Regum consopitores, vel Imperatorum cubicularios, ipse, qui propter paupertatem expeditus, & ad loci mutationem, ad locum mutandum facilis erat, præturæ, vel imperij successorem-habuit.

Σεβαστός. Venerandus. Adoratione-dignus. Venerabilis. Et σεβίζει. Colit. Veneratur. Adorat. Et σεβίσαι. pro εὐλογῆσαι. Benedicere. laudibus-celebrare. Aristophanes. Fideliter meum cor, mens animus Deos potest laudibus-celebrare. Pro, Fideliter me gero erga Deum hymnis canendum, & laudibus-celebrandum Sum fidelis in Deo laudibus, ac hymnis celebrando.

Σεβασοφάρει. l. σεβασοφόρει. Quære in voce Αὔγουστων Imò in Λύγως & ὁ Καῖσαρ.

Σεβηριανός. Seuerianus, Damascenus, vnus ex primarij generis virs, Auxentij Callinici F. sui generis ortum ad Romanos maiores referens, qui patriam Alexandriam incoluerunt, præter ingenij celeritatem, poetica quoque, & oratoria doctrina eruditus. Præterea verò etiam Iuris ciuilis Romanorum peritia inter suos æquales excellere visus est. Cùm autem esset animo firmo, & quæ secum-ipse cogitasset, ea peragere studeret, agendi-celeritate consilium anteuertebat. Quamobrem etiam eius vita sæpius est lapsa. Nam ab initio quidem ad Philosopiam se-conuertere, & animum ad eam appellere vehementer-cupiebat. & Proclo se instituendum tradere

Σαίρει. κοσμεῖ. ἢ χαίρει. A

Σεβάζω. αἰτιατικῇ. καὶ σέβω. ὁμοίως

Σέβας. τιμή. ἔκπληξις. ὥθεν δὲ καὶ λιμάχῳ τὸ θαῦμα. τόθ' ἔχω σέβας. καὶ σεβίσαι, ἀντὶ τῦ εὐλογῆσαι.

Σεβάσια. πόλις. καὶ σεβασιανὸς, ὁ πολίτης.

Σιβασιανός. οὗτος ὅτι οὐάλεντος ἐπὶ τοῦ ἐγένετο ἢ ὅτι τούτου αἱρεῶν πολεμικῶν ζήτησις. εὑρέθη ἢ οὗτος ὁ ἀνὴρ πάσης ἐλπίδος κρείττων. ἡδυμιαῖς B ἀρετῆς ὑπερδέων. ἡδυνὸς γὰρ μὴ ὢν τῷ καθ' αὑτὸν ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ τοῖς παλαιοῖς ἴσχυρος ἐπὶ θαῤῥαλέοις τε καὶ τούτων τοῖς ἀγαν δυσκινήτοις εἰς ἅπαντας. ὃς γε φιλοπόλεμος μὲν ὢν, ἧκιστα φιλοκίνδυνος ἐπὶ ἑαυτῷ, τῷ ἀγομένων ἢ ἕνεκεν χρημάτων ἢ σώματος πλήθους ἐμέλλεν, ὅσα τὸ σῶμα δεῖ τῷ ὅπλων κοσμεῖσθαι ἔμελλε. τροφῆς ἢ ἐπιτηδείου σκληρᾶς, καὶ ἔργων, καὶ ὅτῳ καμάτῳ ἥρκει, καὶ ὁρμωμένῳ πρὸς κάματον, οὐκ ἐπὶ κώλυμα φιλοστρατίας δι' ὧν διαφερόντως, C στρατιώτας οὐκ ἐχαρίζετο. ἀλλὰ πᾶσαν τε ἀφῃρεῖτο πλεονεξίαν τῶν ὑπὸ τῷ οἰκείων, καὶ τὸ ἁρπακτικὸν ὅπῃ τοὺς πολεμίους ἔτρεπεν. ἐκόλαζε δὲ ἱερεῖς τοὺς παραβαίνοντας ταῦτα. καὶ τοῖς πειθομένοις εἰς τὸ εὖ συμπαρῄνει ἕκαστα. ἀπλῶς δὲ εἰπεῖν ὑπόδειγμα, καὶ χαρακτῆρα παρεῖχεν ἑαυτὸν ἀρετῆς. ἡγεμονικὸς ἢ ὅτι μεγάλας, καὶ λαμπρὰς στρατηγίας, ὥσπερ ὁ ῥόδιων κολοσσὸς διὰ μέγεθος καταπληκτικὸς ὤν, οὐκ ἔστιν ἐράσμιος. καὶ κεῖνος διὰ τὸ ἀφιλοχρήματον θαυμαστὸς ὢν, οὐκ D ἔχει χάριν. προσκρούσας ἢ δι' ἡ γνώμης ὀρθότητα τοῖς καταπλοκοποιοῖς δυσὶ τῷ βασιλέων, δύσκολος ὢν δι' ἡ πενίαν, καὶ κοῦφος εἰς μεταστάσιν, διεδέχθη τ' στρατηγίας.

Σεβασός. προσκυνητός. καὶ σεβίζῃ σέβεται. καὶ σεβίσαι. ἀπὸ τῦ εὐλογῆσαι. ἀριστοφάνης. εὐπίστως τοὐμὸν δαίμονας ἔχει σεβίσαι. τουτέστιν, εὐπίστως ἔχω πρὸς τὸ τὸν θεὸν ὑμνῆσαι, καὶ εὐλογῆσαι. E

Σεβασοφόρει. ζήτει ἐν τῷ αὐγουστῖν.

Σεβηριανός. ἀπὸ δαμασκοῦ. τῷ εἰς τὰ πρῶτα γένους ἀνηκόντων. αὐξεντίῳ τῷ καλλινίκου υἱός. εἰς ῥωμαίους ἀναγόμενος πρόγονος, παιδείᾳ τε ἀλεξανδρέων ἐπιφανεστάτῃ. παιδείας τε τυχὼν πρὸς τῇ τῆς φύσεως ὀξύτητι, ποιητικῆς τε καὶ ῥητορικῆς. ἐπὶ ἢ καὶ τῆς ἐθνόμους τοὺς ῥωμαίων F διαξιβούσης διαφόρων ἔδοξεν εἶ τῷ ἡλικιωτῶν. τερπρὸς ἢ τὸ ἦθος ὤν, καὶ ἅπερ ἂν διανοηθείη, ταῦτα πρᾶττειν ἐπισπουδαιοτέρως, ἔφθανε τῷ πρακτικῷ τὸ βουλευτικόν. καὶ διατῦτο ὁ βίος αὐτῷ, πολλαχῇ δυσφάλη. προῤῥυθμίσθη μὲν γὰρ ἐξ ἀρχῆς ὅτι φιλοσοφίαν ἔμπλεως. καὶ τῷ πρόκλῳ φέρων ἑαυτὸν ὅτι δουῶναι. ἠκμαζε γὰρ τότε, καὶ

studebat.

A ἤνθει ὁ Πρόκλος ἀθήνησιν. ἐνῆν δέ αὐτῷ ὁ πατὴρ ἐμποδών. ἠβάλετο γὰρ αὐτὸν δικῶν λέγειν, καὶ χρηματίζεσθαι τὸν δημόσιον τέλεον χρηματιστήν. ὁ μὲν δὴ πατὴρ αὐτῷ ὡς τάχιστα τελευτᾷ τὸν βίον, αὐτὸς δὲ δὴ τὰς Ἀθήνας ὁρμίσας, ὄνειρον ἐθεάσατο τοιόνδε. ἐδόκει δὴ ῥαχὶ τινος ὄρους δηλαδὴ ὥσπερ ὀχήματι καὶ οἷον ἐλαύνειν τὸ ἄρμα. ἐξηγεῖτο δὲ αὐτὸν ἀρχή τις μυθώδης, καὶ τὸ χρεών. ἔστι δὲ τὸ αἰθαίρετον, ὅτι ἐστὶ κακὸν, εἰς βίον ἄλλον ὑψηλὸν μὲν δοκοῦντα, καὶ μεγαλοφυῆ ἐξαρκοῦν δέ τινα, καὶ ἀνήνυτον ὅ καὶ αὐτὸς ἐπέκρινε, καὶ πᾶσα ἡ ἐκβάσεως ἀπόδειξις. ἅτε γὰρ φιλοσοφίας, καὶ ἀφεσαγμένης εὐδαίμονος, εἰς τὴν πολιτείαν ἑαυτὸν, καὶ εἰς ἀρχὰς ἐξέωσε φέρων. φύσει δὲ ὢν φιλόνεικος, καὶ ἀπτῆτος ἐφ' ὅτι ἂν ὁρμήσῃ, καὶ φιλόδοξος, ὡς οὐκ εἰδεῖ εἴ τις ἕτερος, ἀλλ' ἔντιμοις ἔργοις τε, καὶ λόγοις, καὶ τῇ ἀρετῇ εἰς τὸ ἔξω προάγουσι τὴν ψυχὴν, περὶ μὲν χρηματισμὸν, οὐ διέτριβεν οὐδὲ ὑπεστιοῦν, διὰ πρὸς ἀδικίαν αὐτόθεν, καὶ πλεονεξίαν ἔκφορος ἦν. προσκρουστικὸς δὲ, καὶ ἀμιλλητικὸς ἀεὶ πρὸς τοὺς ὑπερέχοντας, καὶ οὐδενὶ τῶν μειζόνων ἀρίστων ἀξιῶν ἔδωκε τὰ νομιζόμενα δίκαια εἶναι ἐξισάζειν. δικάζων δὲ πικρότατος ἦν. καὶ δηλαδὴ ὀξυνόμενος ὑπὸ θυμοῦ, καὶ τὸ ἀκαταφόρητος εἶναι πρὸς ὀργὴν, φόνους τε εἰργάσατό τινας οὐκ ἐναγεῖς, οὐδὲ ἐυτυχεῖς. καὶ ἐς τούτοις ἀνέφερε τὴν αἰτίαν ὕστερον δηχθυμούμενος αὐτῷ τῷ βίῳ κακοφορήσας. ἐπὶ δὲ καὶ ἀφδαβηλίῳ προσκρούσαι, ὅτι μὲν ἦν τὰ πάνυ ἀπαίδευτος, βαρβάρου μὲν ἀνθρώπου, τὰ μέγιστα δὲ παρὰ βασιλεῖ δυναμένου, στρατηγοῦντι δὲ τῶν ἑῴων τάγμάτων, πολλὰ μὲν ἐκείνῳ παρέχειτο φέρηματα, καὶ πατρὶ τῷ ἐκείνου. πλεῖον δὲ καὶ ἀτοπώτερα πεπονθὼς, καὶ ὑβριστὴς, οὐδὲν ἀπήνατο πολλῆς ταύτης εἰρκτῆς. ἱεροφάντης δὲ ἦν εἰς ὑπερβολὴν, καὶ ἔλλιπε. καὶ πολλῶν μὲν ἀπειλῶν, καὶ φόβων οὐκ ἐλάθανεν ὁ ἀλιτήριος. ἐμοὶ δὲ καὶ ἐξηγεῖτο λόγους ἰσοκρατείους τοὺς μείζους, καὶ πολιτικωτέρους, οὐ τεχνικόν τε, καὶ σοφιστικὸν, ἀλλὰ τὸ ἔμφρονα, καὶ φιλόσοφον τρόπον, ὅτε καὶ εἶδον αὐθρώπων, εὕρουν τε ἅμα, καὶ ἀμφιλαφῆ τὴν διάνοιαν πρὸς τὰς πολιτικὰς ἐξηγήσεις. ἔτι δὲ καὶ κριτικὸν ὄντα τῶν λεγομένων. τὸ δὲ ἐμὸν νεώτερον ἀδελφὸν Ἰουλιανὸν, οὕτω παρώξυνεν εἰς φιλολογίαν, ὥστε καὶ ἐκμαθόντος ἠνείχετο τὰ τε ποιητικὰ, καὶ τὰ ῥητορικὰ τοὺς εὐδοκιμοῦντας. μισθόν τε ἐδίδου τῇ πρὸς θυμίας φιλοτιμίαν προσήκουσαν ἑτέρῳ ἑκάστῳ. τὰ μὲν οὖν τῶν ἄλλων ποιητῶν, ἀπεδέχετο μετρίως. τὸν δὲ καλλίμαχον, εἰς χεῖρας λαβὼν, οὐκ ἔστιν ὅτε οὐ κατέσκωπτε τὸν λίβυα ποιητήν. ἀνώνυμος δὲ ἐστὶ μᾶλλον, ἢ δι' πολλαχοῦ καὶ τῷ βιβλίῳ προσέστυε. τοῦτο κατεπηγγείλατο ζήνων βασιλεὺς εἰ γένοιτο τῶν κρατούντων, τὴν μὲν βασιλέα μείζω ἀρχήν. ἀλλ' οὐδὲ ὡς ἔπεισεν, οὐδὲ

studebat. Tum enim Proclus Athenis vigebat, & florebat. Sed pater ipsi fuit impedimento. Volebat enim ipsum causas *forenses* dicere, *causidicum esse, causarũ patronum esse*, & hac mercenaria paranda-pecuniæ-ratione locupletari. Huius tamen pater quàm celerrimè vitam finit, *non multo pòst obit.* Ipse verò profectus Athenas, huiusmodi somnium vidit. Videbatur sibi montis cacumini tanquam vehiculo *cuidam* insidere, & quodammodo mõtem ipsum agitare. Fatum autem, & decretum-diuinum, præterea verò etiam ipsa voluntas, quæ mala erat, ipsum traduxit ad aliam vitam, quæ excelsa quidem, & magnifica videbatur esse: sed tamen erat aspera, & inanis. Quod & ipse suo iudicio confirmauit, & ipsa euentus experiẽtia demonstrauit. Nam Philosophię, beatiq; e otij loco, ad Rempub. gerendam, & ad magistratus adipiscendos se magno studio contulit. Cùm autem naturâ contentiosus esset, & inuictus, *& adeò pertinax, vt à nullo se vinci pateretur, in omnire*, in quamcunque propensus fuisset, *& ad quam gerendam se contulisset*, & gloriæ cupidus, vt haud sciam an aliquis altus *eo fuerit ambitiosior*: sed honorificis & factis, & dictis, quæ virtutem animi foras *& in lucem* producunt, *intentus*, in pecunia quidem paranda ne vel minimum quidem occupebatur; neque ad iniuriam illinc *manantem*, nec ad alios deffendendũ promptus, & semper paratus ad contendendum cum eminentioribus, nec vlli maiorum magistratuum quidquam præter id, quod iustum, & æquum esse putabatur, concedere volebat, & in iure dicendo acerbissimus erat. Quinetiam interdum ab ira abreptus, & studens efficere ne ab vllo contemneretur, quasdam cædes nec pias, nec felices fecit. Et calamitatis postea suam vitam sequutæ causam in has contulit. Cùm autem etiam in odium incidisset Ardaburij, qui filius quidem erat illius magni Aspers, hominis quidem Barbari: sed maximæ apud Regem autoritatis, & Orientalium legionum ducis, multas quidem molestias illi, illiúsque patri exhibuit: sed pluribus, & grauioribus iniuriis, & contumeliis affectus, nullum istius *suæ* pertinaciæ fructum percepit. Sanctissimus autem fuit, & supra modum religionis Græcæ cultor. Quamuis autem & multæ minæ, & terrores *ipsi intentarentur*, non cessit *tamen, nec de suâ impietate quidquam remisit* ille sceleratus. Hocrateas etiam orationes maiores, & de Repub. agentes mihi enarrauit, non artificioso, & sophistico: sed prudenti, & philosophico more, quo tempore etiam perspexi hominem simul felici dicendi copia præditum, & in ciuilibus enarrationibus amplissimum *eius* ingenium. Præterea verò rerum etiam, quæ dicuntur iudicem optimum esse *eum cognoui*. Iulianum etiam, meum, natu minorem fratem sic ad eloquentiæ studium inflammauit, vt eum & poetas, & celebres oratores ediscere, *memoriaque mandare* pateretur, & huius alacritatis *causa* mercedem *ei* daret, *singulis* honorẽ alteri conuenientem, conuiuium. Ac aliorum quidem Poetarum *scripta*, mediocriter admittebat *& modicè probabat*. Cùm verò Callimachum in manus sumpsisset, illum Afrum Poetam nunquam non derisit. Quin etiam *eius lectionem* iniquiore ferens animo, iá sæpe librum *illius* cõsputauit. Huic Zeno Imperator pollicitus est, Si rerum-dominis obtemperaret, *& ex eorum arbitrio penderet*, maximum ab Imperatore magistratum. sed ne sic quidem *ipsi rem* persuasit, nec

perſuaſurus vnquam fuit. Nobis autem illam epiſtolam, quæ *tales honores ipſi* pollicebatur, *ſed quæ rem ei* non perſuadebat, legit, *ac recitauit*. Arcadium etiam Lariſſæum per epiſtolam obiurgauit. Nam Seuerianus in epiſtolis ſcribendis acer, & cordatus erat, vt perſpicere licet ex illius viri epiſtolis, ſi eas legas.

Σεβῆρος. Seuerus, Romanorum Imperator, *milites* miſit, qui Byzantium obſiderent. Illic enim adhuc erant Nigri duces, qui *eò* confugerant. Quod poſtea fame captum eſt, & tota vrbs euerſa eſt, & Byzantium theatris, & balneis, omnique ornatu, & honore priuatum, in pagum eſt redactum, & Perinthiis dono datum eſt, vt iis ſeruiret, vt & Antiochia Laodicenſibus. Militibus inter dictum fuerat, ne mulieribus miſcerentur, *neve rem cum iis haberent*. Seuerus verò *militibus* hoc permiſit, eoſque aureis annulis honorificè donauit. Seuerus Byzantium iuit. Cùm autem vidiſſet ciues cum oleaginis ramis *Imperator* fauſtis acclamationibus celebrantes, & ſalutem petentes, & excuſationes afferentes, à cædibus quidem *eorum* abſtinuit, ſed Perinthiis *eos* iterum ſubiecit, & theatri, venationumque porticus ipſis præbuit, & circum equeſtrem ædificauit, & tabulatis, & *nauium hoſtilium* roſtris exornauit, templis, ædibus, & hortis quorundam pupillorũ fratrum, & arboribus reſectis, quæ circum illum equeſtrem circum erant, eâ figurâ, quæ nũc cernitur, exornauit, adiunctis etiam ei balneis in Iouis templo, quod Zeuxippum vocabatur. Renouauit etiam id, quod Strategium. *i. Prætorium* vocatur. Sed hæc quidem omnia Seuerus eſt auſpicatus, eius verò filius Antoninus perfecit. Seuerus Alexandriam profectus, inuenit inſcriptionem in prima *vrbis inſcriptione, in quam primam incidit, qua talis erat*, Domini Nigri *eſt* hæc vrbs. Cùm autem ille propter hoc *inſcriptionis genus* indignaretur, Alexandrinus populus obuiam *illi* proceſſit, vociferans, ſcimus nos dixiſſe, Hanc vrbem eſſe Domini Nigri. *Quod conſultò diximus*. Tu enim es Nigri dominus. Cum autem *Imperator* probaſſet illam expeditam defenſionem, *illam inſcriptionem* ipſis conceſſit, *& veniam ipſis dedit*. L. τῦ κυείου, & ὁ κάει Θ.

Σεβῆρ Θ. Seuerus, ſophiſta Romanus. Hic in Arabiam ex Syria, & in Palæſtinam venit, & in ſuperiorem Ægyptum per Nilum nauigio aſcendit, eámque totam, paucis exceptis, perluſtrauit. Nam in Æthiopiæ confinia propter peſtilentiam ingredi non potuit, & omnia, vel occultiſſima perſcrutatus eſt. Is enim erat, qui nec humanarum, nec diuinarum rerum quidquam imperueſtigatum relinquere poterat. Et ideo libros omnes, qui aliquid arcani habebant, & quoſcunque reperire potuit, ex omnibus adytis ſuſtulit, & in Alexandri monumento concluſit, vt nec illius corpus quiſquam amplius cerneret, nec *res* in illis *libris* ſcriptas legeret. Hic *Seuerus* erat Afer natione, in rerum adminiſtratione ſtrenuus, ſimul & iracundus, & durus, & aſperæ vitæ aſſuetus, & labores facillimè tolerans, & ad cogitandum celer, *ſtatimque perſpiciebat quid opus eſſet facto*, & ad peragendum, quo cogitaſſet, velox, *& quod decreuiſſet, id ſine mora exequebatur*. Hic Palatium ingreſſus, Albini amicos apud Senatum accuſauit, eorumque literas, & probationes, quibus conuincerentur, protulit, & a-

ἐμέλλησε πείσειν. καὶ ἡμῖν δὲ ὑπανίγνωτλωὶ ἐ- A
παγγελλομένῳ ἐπιστολὴ, καὶ μὴ πειθουσαν.
καὶ Ἀρκαδίῳ δὲ τῷ ἀπὸ Λαρίσσης, δι' ἐπιστολῆς
ἐνεπίμπρασε. καὶ γὰρ ἐπιστέλλειν δυνὸς ἦν ὁ σεβη-
ρανὸς, καὶ ἔμφρων, ὡς ἔστι μαθεῖν ἐκ τυχόντα ταῖς
τοῦ ἀνδρὸς ἐπιστολαῖς.

Σεβῆρος. ὁ πρὸς σεβῆρος ὁ τῶν ῥωμαίων βασι-
λεὺς, ἔπεμψε τοῖς πολιορκήσοντας τὸ βυζάντιον.
ἦσαν γὰρ ἔτι ἐκεῖ οἱ στρατηγοὶ τοῦ νίγρου καταφυγόν-
τες, ὅπερ ἐάλω ὕστερον λιμῷ. πᾶσα τε ἡ πόλις κα- B
τησκάφη. καὶ θεάτρων τε, καὶ λουτρῶν, παντὸς τε
κόσμου, καὶ τιμῆς ἀφαιρεθὲν τὸ βυζάντιον, κώ-
μη δουλεύειν ἐθνικοῖς δόξαν ἐδόθη. ὥςπερ καὶ
ἡ ἀντόχεια λαοδικεῦσιν. ὅτι ἀπείρητο τοῖς στρατιώ-
ταις γυναιξὶ μίγνυσθαι. σεβῆρος δὲ τοῦτο ἐπέτρε-
ψε. καὶ χρυσοῖς δακτυλίοις αὐτοὺς ἐφιλοτιμήσα-
το. ὅτι σεβῆρος ἦκεν εἰς τὸ βυζάντιον. ὡς δὲ καὶ
τοὺς πολίτας μὴ ἐλαφυραγωγῆσαι ἐφημισεῦτας, καὶ
δισμυρίους σωτηρίας, καὶ ἀπολογίας ἐνεγκόντας,
ἐπείσατο μὴ τὸ φονεύειν. ἐθνικοῖς δὲ αὖθις C
ὑπέταξε. καὶ παρέσχεν αὐτοῖς θεάτρου, καὶ κυνηγέσι-
ον, καὶ ἱπποδρόμιον ᾠκοδόμησεν ἐκρίσιν, καὶ ἐμ-
βόλοις διακοσμήσας. ἀγορήσας οἰκήματα, καὶ
κόπτει ἀπὸ τινων ἀδελφῶν ὀρφανῶν, καὶ τὰ πε-
ριεκείμενα τοῦ ἱπποδρομίου διακόψας δίοδρα, εἰς
τὸ νῦν ὀφθὲν διεκόσμησε σχῆμα, συζεύξας
αὐτὸν καὶ λουτρὸν ἐν τῷ ἱερῷ τῷ διὸς, ὅπερ ἐκα-
λεῖτο ζεύξ. πᾶσιν. αἰνέσασι δὲ καὶ τὸ καλούμενον
στρατήγιον. ἀλλὰ τούτων μὲν ἁπάντων σεβῆρος
προκατήρξατο. ὁ δὲ τούτου υἱὸς ἀντωνῖνος, ἐτελε- D
σούργησεν. ὅτι σεβῆρος ἐλθὼν ὅθι τ' ἀλεξάν-
δρειαν, εὗρεν ὀθνεγραφὴν ἐν τῇ θυρέτῃ τ' κύρου
νίγρου ἡ πόλις. καὶ ἀγανακτῆντος αὐτ' πρὸς τ' το,
ὑπήντησεν ὁ τ' ἀλεξανδρέων δῆμος κεάζων. οἶ-
δαμεν, εἰρήκαμεν τ' κύριε νίγρε ἡ πόλις. σὺ γὰρ εἶ ὁ
κύριος τ' νίγρε, καὶ δεξάμενος τὸ ἐπιτιμον τ' ἀπολο-
γίας, συνεχώρησεν αὐτοῖς.

Σεβῆρος. σοφιστὴς ῥωμαῖος. οὗτος εἰς ἀραβίαν
ἐκ τ' συρίας, καὶ εἰς τὴν παλαιστίνην ἦλθε. καὶ εἰς
τὴν αἰγυπτον τ' ἄνω δι' τὸ νείλε ἀνέπλευσε, καὶ E
εἶδε πᾶσαν αὐτὴν πλὴν βραχέων. οὐ γὰρ ἠδυνή-
θη πρὸς τὰ τ' αἰθιοπίας μεθόρια δι' λοιμώ-
δη νόσον ἐσβαλεῖν. καὶ ἐπολυπραγμόνησε πάν-
τα, καὶ τὰ φανερὰ κεκρυμμένα. ἦν γὰρ οἷος, μηδὲν
μήτ' ἀνθρώπειον, μήτε θεῖον ἀδιερεύνητον ἐᾶν.
καὶ τοιαῦτα τάτε βιβλία φασὶν τὰ ἀπόῤῥητόν τι
ἔχοντα, ὅσα γε καὶ εὑρεῖν ἠδυνάθη, ἐκ πάντων τῶν
ἀδύτων ἀνεῖλε, καὶ τοῦ τε ἀλεξάνδρου μνημείῳ
συνέκλεισεν. ἵνα μηδεὶς ἔτι μήτε τὸ τούτου σῶ-
μα ἴδῃ, μήτε τὰ ἐν ἐκείνοις γεγραμμένα ἀναλέ- F
ξηται. οὗτος τὸ γῆρας ἦν λίβυς, εἰς θεαμάτων
δυσκοσιν ὀργὴν ἅμα καὶ θυμοειδὴς. σκληρός τε
καὶ τραχὺ βίῳ ἐκεῖθεν ὁρμώμενος, πόνος τε ἀνέχων
ῥᾷστα. νοῆσαι τε ταχὺς, ἔ τὸ κριθὲν, διοτελέσαι
ὀξύς. οὗτος μὲν τὸ εἰσελθεῖν εἰς τὰ βασίλεια, τῷ
ἀλβίνῳ φίλῳ ὄθι τ' συγκλήτῳ κατηγόρ. γράμ-

aliis

A ματά τι αὐτῷ, καὶ ἐλέγχους προσέφερεν. ἄλλας τε ἄλλοις ἐπιφέρων αἰτίας, πάντας τοὺς ἐξέχοντας πότε τὸ συγκλήτου, καὶ τῷ ἔθνει πλούτῳ τε καὶ ἀξίωσι ὑπερέχοντας, διέφθειρε. πάνυ δὲ αὐτῷ καὶ τὸ φιλόχρυσον, ὡς ὑπερβάλλειν τὰ πλεονεκτήματα τῆς ἀνδρίας. ὁ σεβαστὸς οὗτος ὅτι ἀνθεμίου βασιλεύοντος ἔλυ. ἐν ἀλεξανδρείᾳ δὲ ἀφικόμενος, τὸν ἀπραγμονα βίον ἔζησε φιλοσοφῶν, ἐν βιβλίοις ἀφθόνοις οὖσιν αὐτῷ, καὶ παντοδαποῖς. ἦν δὲ τις ἕτερος ἰκανὸς ἔλυ

B ἐπαγγέλθαι τοὺς ὅλη παιδιᾷ διανηκόντας ὡς αὐτὸ εἶναι πολλάκις διανοίας ἀλείπειν.

liis alia crimina obiiciens omnes, qui tunc erant Senatus principes, & singularum prouinciarum nobilissimos, & ditissimos quosque perdidit. Erat etiam auri cupidissimus, vt fortitudinem auaritia superaret. *L. πλὴν ἀνδρίας.* Hic Seuerus sub Anthemio Imperatore fuit. Alexandriam verò profectus, ociosam vitam philosophans vixit. *i. in ocio philosophico vitam transegit,* in maxima librorum copia, & vetustate. Viros autem doctrina præstantes, si quisquam alius, ad se facilè pertrahere norat, & modestus erat. Cætera desiderantur.

Σεβίσαι ἀντὶ τοῦ εὐλογῆσαι. ἀριστοφάνης. εὐσεβίσας δὲ τιμὼν δαίμονας ἔχει σεβίσαι. Ε ἑξῆς, ὡς πρὸ ὀλίγων ἐγράφη.

Σεβίσαι. Colere. Venerari. Benedicere. Laudibus celebrare. *Vide suprà in* Σεβασίς. &c. vt paulo antè scriptum est.

Σέδας. καθέδρας.

Σέδας. F. *Sedes vt sit Latina vox, cuius interpretatio sequitur,* cathedras.

Σεδεκίας. ὅτι σεδεκίας ἀσεβῶν κὴ πάντα, κὴ Φ Βασιλίως ἀπέστη τοῦ βουχοδονόσορ, τὸν ὅρκον παραβαὶ, ὃν ὤμοσε κὴ τὸ θεῦ μὴ ἀποστήσεσθαι. ὁ ἦ, ἐπολιόρκει τὴν ἱερουσαλὴμ ἔτη β'.

Σεδεκίας. Sedecias. Hic per omnia impius, defecit à Nabuchodonosore Rege, violato iureiurãdo, quod per Deum iurarat, se non defecturum *à Rege.* Hic verò contra *Sedeciam* profectus, Hierosolyma per biennium obsedit.

C Σὶ δὲ ταῦτ' ἀρέσκει. μᾶλλον πλεῖ ἢ μαίνομαι. πλέον ἢ μάχομαι ἐπ' αὐτοῦ. τουτέστιν, ὑπερβαλλόντως μοι ἀρέσκει. ἀττικῶς μᾶλλον ἢ μαίνομαι.

Σὶ δὲ ταῦτ'. &c. A. Tibi verò hæc placent. B. Magis, nisi quòd insanio. Pro, maximè placent, adeò vt pro his acriùs pugnem. Hoc est, supra modum hæc mihi placent. Hoc autem *μᾶλλον ἢ μαίνομαι,* dicta sunt Atticè. *N. L.*

Σίδητον. τὸ φωσφόρον.

Σίδητον. Sedetum. Fossatum. *N. L. Fossa.*

Σεκοῦνδος. ἀθηναῖος σοφιστής. ὃς ἐχρημάτισε πλούσιος ἐπονομάζετο δὲ ἐπίκουρος ὡς υἱὸς τέκτονος. καθηγητὴς δὲ γέγονε καὶ ἡρῳδότου τοῦ σοφιστοῦ. ἔγραψε μελέτας ῥητορικάς.

Σεκοῦνδος. Secundus. Athenienſis ſophiſta, qui vocatus eſt Plinius *L.* Πλίνιος. Cognomento verò dicebatur Epiurus, vt fabri filius. Fuit autem Herodoti Sophiſtæ magiſter. Scripſit declamationes oratorias.

D Σέκρετον.

Σέκρετον. *Latinum vocabulum.* Secretum.

Σελαγεῖ). ἀντὶ τοῦ λάμπει); ἐκπυροῦται, φλέγα τὸ σέλας.

Σελαγεῖ). Lucet. Elucet. Splendet. Inflammatur. Incenditur. Ardet. à nomine τὸ σέλας. Iubar. Lumen. Fulgor. Splendor.

Σελαγίζω. λάμπω.

Σελαγίζω. Luceo. fulgeo, ſplendeo, ardeo.

Σέλας. πῦρ. ἢ τὸν κεραυνὸν, καὶ τὸ φῶς τῆς σελήνης. ἢ λαμπηδὼν. καὶ σελαγεῖται. λάμπεται.

Σέλας Ignis. Vel fulmen, & Lunæ lumen *ſignificat.* Vel *ita vocatur* ſplendor. Et σελαγεῖται, ſplendet.

Σελάχιον ἰχθύδιον, ὃ μόνον ζωοτοκεῖ σπέρμα ὠοτοκήσαν ἐν αὐτῷ, πλεῖ βάσκει. εἴρηται ἢ ὅτι τὸ ἔσω λεχάζειν. καλλίστρατος ἢ τὸ Φ ἰχθύος

E κόπαιον. λέγεται ἢ καὶ μάλακιον.

Σελάχιον. Selachium. Piſciculus, qui ſolus viuum fœtum parit primùm. Poſtquàm verò oua peperit, in ipſo præter ranam *N. L.* Dictus eſt autem ὅτι τὸ ἔσω λεχάζειν. *N. L. q. d. quòd intus lectum habeat, iaceat, cubet.* Calliſtratus verò *ſic vocat* ipſum piſcis copæum. *N. L.* Dicitur & Malachium.

Σελάχια. Selachia *vocantur piſcium genera,* quæ nullum corticem, *nullas ſquamas, nullum durius tegmen* habent, vt muræna, bos, torpedo, paſtinaca *marina.* Nec oua pariunt.

Σελάχια. Selachia *vocantur piſcium genera,* quæ nullum corticem, *nullas ſquamas, nullum durius tegmen* habent, vt muræna, bos, torpedo, paſtinaca *marina.* Nec oua pariunt.

Σέλλαι. σελλάρια. σωτήρια. ἕδραι.

Σέλλαι. Sellæ. σελλάρια. Paruæ ſellæ. Seruatoria. *N. L.* Sedes.

Σίλγη. πόλεως πισιδίας. ὅτι κακῶς ἔζων οἱ ἄνθρωποι, καὶ ἀλλήλοις ἐκοινώνουν. ὅθεν καὶ τὸ ἀσέλγημα κατ' ὑπέρθεσιν, Ε τὸ ἀσελγαίνειν.

Σίλγη. Selge. Vrbs Piſidiæ. *L.* πόλις. Vbi homines malè viuebant, & inter-ſe *Veneris nefandæ* communionem habebant. Vnde etiam *dicta* ἀσέλγημα, per intenſionem *ſceleris, addito* σ. *Sic autem vocatur* intemperantia, flagitium, inſolentia, improbitas, libido, laſciuia, & ἀσελγαίνειν. Intemperanter, inſolenter, petulanter libidinosè, flagitiosè viuere.

F

Σελεύκεια. ὄνομα πόλεως. καὶ σελευκεῖς, οἱ ἴσαυροι. σελευκία δὲ, ὄνομα κύριον.

Σελεύκεια. Nomen vrbis *Iſauriæ* Seleucia. Et Seleucenſes. Iſauri. Seleucia etiam *eſt mulieris cuiuſdam* nomen proprium.

Σελευκίς. ὄρνεόν ἐστιν ἁρπακτικὸν, καὶ διόρε-

Σελευκίς. Seleucis. Auis, quæ cibos facilè conco-

quit, & insatiabilis, & astuta, & locustas auidè deuorans.

Σέλευκος. Seleucus. Alexandrinus Grammaticus, qui cognomento-vocatus-est Homericus. Romæ docuit. Commentarios scripsit in omnes penè Poetas. De Synonymorum differentia. De falsò creditis rebus. De prouerbiis apud Alexandrinos vsitatis. De Diis lib.100. Et alia miscellanea.

μιῶν. φέρεται θεῶν βιβλία ρ'. καὶ ἄλλα σύμικτα.

Σέλευκος. Seleucus, Emesenus Grammaticus, Piscatoria scripsit versibus, lib.4. Commentarium in Lyricos. Parthicorum lib.2. Vidi & alium Seleucum insertum. Sed libros non habebat *à se compositos.*

Σέλευκος. Seleucus. Hic cognomento-vocatus-est Nicanor, qui suam vxorem Stratonicen Antiocho suo filio dedit, eius amore-capto, & propter eius amorem ægrotanti, & *morbum* dissimulanti, quem Erasistratus medicus cognouit. Aiunt autem Seleucum, dum esset cum Alexandro Macedone, qui taurum immolabat, taurum, qui aufugerat, solum superasse, prehensis eius cornibus, & propterea eius statuæ capiti cornua addunt.

ἀγάλματι αὐτοῦ, ἐν τῇ κεφαλῇ φερομένοις κέρατα.

Σελλήις Selleis. Fluuius.

Σελλοῦαι. Luna. *Placentæ luna figuram habentes, Lunatas-placentæ.* Placentæ *latæ,* & planæ, rotundæ. Et in Erechtheo istas placentas vocauit pelanos.

Etenim mihi multum pelanum. i. magnam lunatarum placentarum copiam *emittit* ex *ædibus.*

Voca Lunas istas, istas lunatas-placentas *igne meo* coactas, & confectas ex frumento Cereris cognomento *Chloes.* N.L.

Σελλοῦς, Luna. Astrum. Aiunt Lunam non solùm humidam esse: sed etiam calefacere corpora æquè, ac ipsum Solem. Dauid *Psalmo* 120. *secundùm Græcum psalterium. pag.*309. Interdiu Sol non adurete, neque Luna noctu. *Sed hic diuersum verbum subauditur, puta* βλάψει. *Sensus,* nec Luna noctu te ladet *suo* humore frigido. Et σελλωαία poeticè per vocis productionem vocatur ipsa Luna. Et σελλωαῖος. Lunaris. Ad lunam pertinens. *Sequens senarius somnij explicationem habet. In somnis, Solis, & Lunæ lucentia.* Luminaria videre, actionum significat lumen.

Σελλοῦς, Selenites. *Ita vocatur quidã lapis, dictus Lunaris, quia noctu plenus crescẽte Luna reperitur, Selenita etiã, gens Arcadiæ, Lunares. Aristop. Nubib. p.*83 *v.*12. *Schol. annot.*5.

Σελλήεντα. Selleentem. *Fluuium. Vide* Σελλήις.

Σελλίδιον L. σελίδιον. *Nam est diminutiuum à* σελίς. σελίδιον. i. Pagella. Paginula. Pagina *Sic vocatur in libris id, quod scriptum est in foly partibus, quæ pagina dicuntur. Pagina verò dicitur,* Id, quod à superioribus *pagina partibus* ad inferiores *vsque partes* legitur.

Σελλίζειν. Sellizare. Arrogantem-esse. *Ductum est hoc prouerbium* à quodam Sello paupere, qui se diuitem-esse simulabat. *Eras. ad Chil.*2. *Cent.*9. *col.*578. *ad.*6. *Theagenis pecunia. & Chil.*4. *Cent.*4. *col.*894. *ad.*28. *Sellissare. Et Aristop. in Auib. p.*400. *v.*14. *&* 15. *Schol. annot.*6. *&* 7.

Σέλινον. Selinum. Apium. Oleris genus.

Σελίνῳ. Aegrotans indiget selino. *Dictum ideo,* Quia, cùm *homines* erant in extremo spiritu, *& animam agebant, acesflabant,* sepulchra, vbi mortuos ponere debebãt, *in quibus defunctorum cadauera conditurí erant,* Selino sternebant, *vel, spargebant. L.* δι' ἴμελλον. *Er. ad. Chil.*2. *Cent.*10. *col.*612. *ad.*85. *Apio opus est.*

Σελίνεος. Apij corona. i. Lugubris. Apiũ enim luctibus cõuenit, vt dixit & Duris in *opere* de certaminib.

Σέλευκος Ἐμισηνός. γραμματικός. ἀπὸ ἁλιευτικὰ δι' ἐπῶν βιβλία δ'. εἰς τοὺς λυρικοὺς ὑπόμνημα. παρθικὰ δύο. καὶ ἄλλον δέ τινα Σέλευκον εἶδον ἱμονῴδὸν ἕτερον. βιβλία δὲ οὐκ εἶχε.

Σέλευκος οὗτος ἐπικέκληται νικάνωρ. ὃς τῷ ἰδίῳ υἱῷ Ἀντιόχῳ δίδωσι τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα Στρατονίκην ἐρασθέντι αὐτῆς, καὶ δι' ἣν πρὸς αὐτὴν ἔρωτα ἀσθενήσαντι, καὶ δι' ὑπερβολὴν φιλοστοργίας ὑπὸ ἐρασιτράτου τοῦ ἰατροῦ. φασὶ δὲ Σέλευκον συνοῦσα Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μακεδόνι, ταῦρον θυομένῳ δοκοῦντα, μόνον Σέλευκον φεύγειν αὐτὸν, τῇ χειρὶ τὸν κέρατα κρατήσαντα. καὶ διὰ τοῦτο τῷ

Σελλήεις. ποταμός.

Σελλοῦαι. πέμματα πλατέα κυκλοτερῆ. καὶ ἐν ἐρεχθεῖ τὰς σελλοὺας πελανοὺς εἴρηκεν Εὐριπίδης.

Καί μοι πολὺν δὴ πέλανον ἐκπέμπουσι δόμων.

Φέρουσι σελλοὺας τάσδε πυρὶ μυχλόης.

ἐπὶ δὲ ἓξ σελλοὺαις, βοῦν ἑβδομον ἕπεσθαι κέρατα ἔχοντα κατὰ μίμησιν τῆς φυομένης σελήνης.

Σελλοῦς. τὸ ἄστρον. φασὶ τὴν σελήνην μὴ μόνον ὑγρὰν εἶναι, ἀλλὰ καὶ θερμαίνειν ὁμοίως τοῖς ἡλίῳ τὰ σώματα. διαβιβάζει γὰρ ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσας, οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα. καὶ σεληναία. καὶ σελλωαῖος. ὁ δὲ σελήνης. φωσφόρας ἰδεῖν, φαεσιμάταν δηλοῖ φάος.

Σελλοῦς. Σελλοῦς.

Σελλίδιον. τὸ ἀπὸ τοῦ αὔξεσθαι αὐξησωσκόμενον δηλοῖ τὰ κάτω.

Σελλίζειν. τὸ ἀλαζονεύεσθαι. ἀπὸ σέλλου τινὸς πένητος, καὶ φεναποιουμένου τὸ πλουτεῖν.

Σέλινον. εἶδος λαχάνου.

Σελίνου δεῖται ὁ νοσῶν. ἐπὶ τῶν ἐσχάτως νοσούντων ὄντων τοῖς τάφοις ὅτε ἔμελλον τοὺς νεκροὺς θάπτειν, σελίνοις ἐστρώννυον.

Σελίνου στέφανος. πάνδημος. τὸ γὰρ σέλινον πένθεσι προσήκει. ὡς ἔφη καὶ Δοῦρις ἐν τῷ περὶ ἀγώνων.

Σελλιω.

A Σίλλιος. ἢ σίλλιος, ὁ καὶ Ὅμηρος. γραμματικὸς πρὸ Μενάνδρου.

Σίλλις. τὸ μέσον τῆς δύο καταβαφῆς ἄγραφον συγγράμμα. καὶ τὸ βιβλίον. ἐν ὀπιγράμματι.

Καὶ σελίδων κατόπισμα φιλόρθιον.

Σελμῶν. σανίδων. καὶ ὄνομα τόπου. σημαίνει δὲ καὶ ἀνταπόδοσιν.

Σελλοί. ἐθνικόν.

B Σεμεῖ. ὄνομα κύριον.

Σεμίδαλις. σεμιδάλεως, καὶ σεμιδαλίτης ἄρτος, ὁ καθαρός. τὰ τρία μέτρα τῆς σεμιδάλεως, ἐξ ὧν ὁ ἐγκρυφίας ἐγίνετο, τὴν τριμοιρον τοῦ ἄρτου τῆς ζωῆς ταφὴν ὑπαινίττει).

ticius, occultatus, tectus, illâ tri Juanâ panis vitæ, *Christi scilicet, nostri Seruatoris* sepulturâ subobscurè significat.

Σεμιράμεα τείχη ἱερικοῦντια δέ.

per ει diphthongum in penultima scribitur ἱερεχοῦντα verò, *per ι simplex.* Hiericuntia.

Σεμίραμις. αὕτη βασιλεύσασα τῆς Ἀσσυρίων ἀρχῆς, καὶ καταδουλωσαμένη, C πολλοὺς ἀνθρώπους ἀνελοῦσα πρῶτον μὲν ἐξεῦρε τὰ μέταλλα. τοῖς δὲ αἰχμαλώτοις, τὰ τούτων ἐργασίαν ἐπέτρεψε. πρώτη δὲ καὶ τείχη περέθετο τῇ πόλει, μετονομάσασα ταύτην Βαβυλῶνα. καὶ τοῖς ποταμοῖς περιέβαλε χώμα. καὶ τοὺς πυραμίδας ἀνήγαγε. καὶ πρὸς τὸν ὠκεανὸν διαπλεύσασα, ἴδε πρὸς αὐτὸν οἰκοῦντας ἱστόρησεν. εἰσὶ δὲ οἱ Αἰθίοπες. φησὶ δὲ καὶ Ὅμηρος.

Ζεὺς γὰρ ἐς ὠκεανὸν μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας.
Χθιζὸς ἔβη.--

D Καὶ τοὺς μὲν, εἶπεν ἀτριχας εἶναι ὑπὸ τῆς τοῦ ἡλίου θέρμης κεκαυμένους, ἀλογώδη βοσκομένους δίαιταν. τοὺς δὲ, τὴν ἀσφαλίαν οἰκοῦντας, ἀγνοεῖν καὶ τὰς ἐν γῇ φυομένας βοτάνας, ἰχθύων ἀρκεῖσθαι βρώσει. ἐκεῖ δὲ εἶναι καὶ τὸν παράδεισον. πάντα γὰρ ὅσα εὐώδη, καὶ ἀναγκαῖα, ἐν τοῖς τόποις ἐκείνοις εὑρίσκεται. τὴν δὲ σεμίραμιν, καὶ Ῥέαν καλεῖ. σεμίραμις λέγε, δέρκεταί τε. ἄπιθι, καὶ διευτρέπιζε τρίτον ἔτος στρατιὰν, ἀρξαμένους ἔκτι ἑλλησπόντου, ἐς Λιβύης ἄχρι Βάκτρων, πε-

E ζῶν μὲν μυριάδας τ', ἱππικοῦ δὲ ἑκατόν. ἁρπαμαφόρων δὲ ἁρμάτων, μυριάδας δέκα. ἀνδρῶν δὲ καμήλων μαχομένων τὸ ἴσον πλῆθος. ἄλλων δὲ καμήλων ἐς ὅ,τι ἂν ἐγὼ δέομαι, μυριάδας εἴκοσι. βύρσας δὲ βοῶν ὠμοδέψητον εἰς λ' μυριάδας, ναῦς δὲ ἐν Βάκτροις ναυπηγεῖσθαι τριχιλίας μακρὰς χαλκεμβόλους. πληρώματα δὲ αὐταῖς ὁμοίως ἐκ Συρίας, καὶ Φοίνικης, καὶ Αἰγύπτου, καὶ Κύπρου, καὶ κιλικίας, ἕως τῶν ἐμπορίων μερῶν ἄχρι ἑλλησπόντου. ἡ αὐτὴ ὁρμῶσα ἐπὶ

F Ἰνδοὺς, εἴδωλα ἐλεφάντινα ξύλινα ξυμπήγνυ) εἰς μυριάδας κ'. ἃ ἔμελλον οἱ σφενδοβολισταὶ κάμηλοι, τὰ ἐντὸς πεπληρωμένα θρυαλίδων, καὶ φορυτοῦ, ὡς δι-βάσακτα εἶναι. τὰ δὲ ἔξωθεν αὐτῶν ἐξεισβύρσωσεν. ὑπεβάτας δὲ ἑφ' ἑκάστῃ κάμηλον δύο ἔταξεν αἰθίοπας τοξεύειν, καὶ ἀκοντίζειν. καὶ ἐπέρασε τὴν Ἰνδὸν ποταμὸν, ὅς τις ὄσσον ὑπὲρ ἑκατὸν

Σίλλιος. Sellius, siue Sillius, qui & Homerus, Grammaticus, ante Menandrum.

Σίλλις. Medium *spacium* inter duas lineas, quod est vacuum-scriptura, *vel, in quo nullum est scriptum.* Et ipse liber. *Et ipsa pagina.* In epigrammate.

Et paginam regularum amatricem-rectitudinis. i. rectarum linearum.

Σελμῶν. Tabulatorum. Transtrorum. Et nomen loci, Selmorum. Significat autem etiam retributionem. *N. L.*

Σελλοί. Selli. Gentile *nomen.*

Σεμεῖ. Semei. Nomen proprium.

Σεμίδαλις. εως. ἡ. Siligo. Simila. Similago. Et σεμιδαλίτης ἄρτος. Siligineus panis. *Panis ex siligine, vel similagine confectus.* purus *panis.* Tres mensuræ similaginis, vnde fiebat ille subcineritius *panis, qui, quòd sub cineribus occultatus coqueretur, à Græcis ἐγκρυφίας dictus, q. d. occulta-*

Σεμίραμις τείχη. Ι. σεμίραμα τ. Semiramea mœnia.

Σεμίραμις. Semiramis. Hæc Assyriorum prima Regina, & Princeps, multis hominibus interfectis, primùm quidem inuenit metalla, captiuis verò tractationem horum commisit. Prima quoque Niniuen mœnibus cinxit, quam mutato-nomine vocauit Babylonem, & fluuiis fræna circum-circa-imposuit, *eósque munit aggeribus, qui eos in suo alueo, tanquam equos in officio frænis continerent.* Et pyramides excitauit *accersit.* Cùm etiam ad Oceanum nauigasset, eius accolas *vidit, ac* interrogauit. Hi verò sunt Æthiopes. Dicit autem & Homerus *Iliados* A *pag.* 41. *v.* 1. & 2.

Iupiter enim ad Oceanum, ad inculpatos, bonósque viros *Aethiopes*
Heſternus iuit, pro, heri abiit.--

Et *horum* alios quidem, dixit expertes-pilorum esse, à Solis ardore vstos, qui brutorum instar viuerent, *& more pecudum herbu vescerentur.* Alios verò, qui maritimam *oram* incolebant, ignorare vel ipsas in terra nascentes herbas, ipsóque piscium esu contentos esse. Illic etiam paradisum esse. Omnia enim odorata, & necessaria, in illis locis reperiuntur. Semiramidem autem, etiam Rheam vocant. *L. κλοδο.* Semiramis dicit Dereetæo, Abi, & exercitum in tertiũ annum præpara, initium-faciens ab Hellesponto, & Libya, vsque ad Bactra, peditum quidem myriadas 300. Equitum verò, *myriadas* 100. Falcatorũ verò curruum myriadas 10. Virorum è camelis pugnantium parem numerum. Aliorũ verò camelorum ad quoscunque vsus, ad quos ego voluerim eos adhibere, myriadas 20. Pelles verò bubulas, eásque crudas, *nec à coriariis infectas, ac præparatas,* ad 30. myriadas. Naues verò longas, rostris-instructas, ad ter-mille Bactris ædificari *iussit.* Earum verò complementum, *& viros, qui naues illas complerent, iussit conscribi, & colligi* pariter, *& æquali numero* ex Syria, Phœnicia, Ægypto, Cypro, Cilicia, & maritimis orisad Hellespontum vsque. *Semiramis* eadem aduersus Indos proficiscens, elephãtorum lignea simulachra cõpegit ad 20. myriadas, quæ laturæ erãt cameli, intrinsecus impleta cremiis, *virgultis,* & congerie *leuis materiæ,* vt essent facilia-gestatu. *i. vt facilè ferri possent.* Exteriores verò *partes* vndique coriis-contexit, & in singulas camelos imposuit duos Aethiopes, qui sagittas, & iacula iacularentur *in hostes.* Et fluuium Indũ traiecit, qui latitudine 100,

ſtadia ſuperat, & iunxit pontem, qua videbatur angustissimus esse. Fuit autem longitudo quidem, 60. stadiorum. Latitudo verò, 300. *N. L.* Simulachrorum verò fuerunt 10. myriades. Eadem traiecto Indo flumine, & interioris cubilis conditis palatiis in altitudinibus enchoregis bituminatis, rursus in suum cubile, *vel, in suum lectum* discessit. *N. L.*

Σεμνά, Honorata, & veneranda. Vt, Ex quodam Pythio oraculo, *vel, secundùm quoddam Pythium oraculum* venit afferens Deorum sacra, ad migrationem veneranda viatica. Ælianus in *libro* de Prouidentia.

Σεμναὶ θεαί. Venerandæ Deæ. Sic Athenienses vocant ipsas Furias.

Σεμνεῖον. *Locus venerandus.* Monasterium, in quo soli asceteæ, venerandæ vitæ mysteria peragunt, & *in sanctæ vitæ exercitationibus se exercent. Huc tamen eorum* nullus quidquam affert, non potum, non cibum, nec quidquam aliarum *rerum*, quæ *sunt* ad corporis vsus necessariæ: sed leges, & oracula per Prophetas edita, & hymnos, & cætera, quibus scientia, & pietas erga Deum augetur, & perficitur. A matutino verò *tempore per diei* totum interuallum ad vesperam vsque *continenter* est ipsis exercitatio *in rebus sacris, & diuino cultu.* Cibum enim, aut potum nullus ipsorum *ad os* admouet ante Solis occasum.

Σεμνὺ, τυφόωσαν. *Est hemistichium.* Grauem, delicatam, *vel, delicias facientem. Sic autem Strepsiades suam vxorem vocat,* non castam, *non modestam.* Haud enim ipsam laudat: sed arrogantem, & superbam & de se magnificè sentientem *intelligit.* Aristophanes Nubibus. *pag. 61. v. 8. Schol. annot. 9. vnde Suidas ut ibi plura.*

Σεμνολογῶ. Accusatiuo. Magnifica oratione laudo. Magnificis verbis exorno.

Σεμνομυθοῦσιν. Grauibus verbis vtuntur. Verbis superbis vtuntur. Superbè loquuntur. *σεμνὸς enim sæpe sumitur pro graui, & superbo.* Vt, Ille verò superbus Hasdrubal Imperatori ad genua accidit, *suæ pristinæ* magniloquentiæ oblitus.

Σεμνόν. *Graue, venerandum. Hoc autem etiam* dicunt de *viro* dignitate, ac autoritate prædito. Interdum etiam pro superbo ponunt. Euripides Medea. *pag. nostræ editionis 175. v. 215. & 216.* Noui enim multos mortalium, Qui superbi fuerunt. Et in Hippolyto. *pag. 344. v. 93.* Odisse superbum, & id, quod non omnibus *est* gratum. Et *σεμνὸν, significat etiam* gloriosum, *& venerandum.* Euripides Hippolyto. *pag. 344. v. 99.* Cur igitur tu venerandam Deam non salutas? Et magnum *significat, & σεμνοὶ significat* pretiosos, *honoratos, venerandos.* Ipsis verò venerandis. Auibus. Aristoph. *in Auibus. pag. 392. v. 28. vbi legitur σεμνοῖς.* Et, Idem, quamuis esset grauissimus & seueriſsimus, *vel, maximè venerandus, & rerum feriarum studiosissimus*, iucundus tamen erat in congressibus, nec vlli cedebat eorum, qui comitatis laude florebant. Dexippus. Grauem enim, *& veneratione dignum* ipsum reddebant, cùm alia, tum etiam illud, quòd eius pater copias bene duxisset, *& in sua pratura præclarè se gessisset.*

σταδίους τὸ πλάτος. Ἦν ξεύγνυσι γέφυραν, ἡ στενότατος ἔδει εἶδέναι. ἦν δὲ μῆκος μὲν ξ' σταδίων. πλάτος δὲ, τριακοσίων. τὰ δὲ εἴδωλα ἦσαν εἴκοσι μυριάδες. ἡ αὐτὴ διανύσασα τὸν ποταμὸν τὸν ἰνδὸν, καὶ τῆς ἑαυτοῦ κοίτης κτίσασα παλάτια δὴ ὑψωμάτων ἐγχωρίων ἀσφαλτωμένων, αὖθις ἀπέλυσεν εἰς τὴν κοίτην. A

Σεμνὰ. τὰ τίμια, καὶ σεβάσμια. κατὰ τὸ πυθόχρηστον ἦκε θεῶν κομίζων ἱερὰ εἰς τὴν μετοίκησιν σεμνὰ ἐφύξια. αἰλιανὸς ἐν τῇ τοῦ προνοίας. B

Σεμναὶ θεαὶ, οὕτω καλοῦσιν οἱ ἀθηναῖοι τὰς ἐριννύας.

Σεμνεῖον. τὸ μοναστήριον. ἐν ᾧ μονούμενοι οἱ ἀσκηταὶ τὰ τῆ σεμνοῦ βίου μυστήρια τελοῦσι. μηδὲν μηδὲν κομίζοντες. μὴ ποτὸν, μὴ σιτίον, μήτι τὸ τῶν ἄλλων, ὅσα φορὰς τὰς τοῦ σώματος χρείας ἀναγκαῖα. ἀλλὰ νόμους, καὶ λόγια θεσπιφάτα ἀγίᾳ φερομένῃ, καὶ ὕμνους, καὶ τ' ἄλλα, οἷς ὀσιήκασι, καὶ θεοσέβεια συναύξονται ἕξ, καὶ τελειοῦνται. τὸ δ' ἐξ ἑωθινοῦ μέχρις ἑσπέρας ἀγάσσημα σύμπαν, ἐστὶν αὐτοῖς ἄσκησις. σιτίων γὰρ, ἢ ποτὸν, οὐδεὶς ἂν αὐτῶν προσενέγκοιτο πρὸ ἡλίου δύσεως. C

Σεμνὴν. τρυφῶσαν. οὐ τὴν σώφρονα. οὐ γὰρ ἐπαινεῖ αὐτὴν ἀλλὰ τὴν ἀλαζόνα, καὶ ὑπερόγκον. καὶ ἐφ' ἑαυτῇ μέγα φρονοῦσαν. ἀριστοφάνης νεφέλαις.

Σεμνολογῶ αἰτιατικῇ. D

Σεμνομυθοῦσιν. ὑπερηφανεύονται ἐν λόγοις. ὁ δὲ σεμνὸς ἀσφαλῶς σωφρονεῖ τῷ στρατηγῷ φορὰς τὰ γήρατα, ὑπελθὼν μῆνις τῆς μεγαλορρημοσύνης.

Σεμνὸν. ὅτι τῷ ἀξιωματικῷ λέγουσιν. ἐὰν ὅτι ᾖ, καὶ ὅτι τῷ ὑπερηφάνῳ πιθανόν. εὐριπίδης μηδείᾳ. οἶδα γὰρ πολλοὺς βροτῶν σεμνοὺς γεγῶτας. καὶ ἐν ἱππολύτῳ. μισεῖν τὸ σεμνὸν, ἐν τῷ μὴ πᾶσιν φίλον. ἐν ὑδὸν. εὐριπίδης ἱππολύτῳ. πῶς οὖν σὺ σεμνὸν δαίμονα οὐ προσανίπτεις. καὶ τὸ μέγα, καὶ τοὐναντίον μίσους. τῆς δ' αὖ σεμνοῖσι θηρὶ ὀρνίθων. ἀριστοφάνης, αἰτῶ τῷ τιμίοις. ὁ αὐτὸς σεμνότατος ὢν, καὶ σπουδαιότατος, ὅμως ὅτι χαρίεις ἐν ταῖς ὁμιλίαις, οὐδενὸς ἦττον ἦν ὅτι χάρισιν θαυμαζομένων. δίξιππος. σεμνὸν γὰρ αὐτὸν ἀπέφαινε, τάτε ἄλλα, καὶ ὅτι οἱ εὖ πατὴρ στρατηγήσας. E F

NOTÆ.

Οἶδα γὰρ.] Euripid. Medea. pag. 115. v. 215. & 216.

Μή μοι τὸ μέμφειν'. οἶδα γὰρ πολλοὺς βροτῶν
Σεμνοὺς γεγῶτας.

Σεμνοπρεσωπῆς. τουτέστι, σεμνὴν τὴν ὄψιν ἔχεις. εἰσὶ γὰρ τινες σεμνοὶ μὲν φαινόμενοι, οὐ μὴν τὴν διάνοιαν ἔχοντες καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα.

Σεμνυνόμενος. κομπάζων. σεμνυνόμενος ὁ Διονυσόδωρος ὅτι τὰ μὲν ἐν τῇ τριήρει τῇ κρουομένων αὐτῷ μήτ' ὅτι τριήρης, μήτ' ὅτι κρήνης ἀκηκόει, καθάπερ ἡ Ἰσμηνίου.

Σεμπρώνιος. ὄνομα κύριον, παρὰ τοῖς ῥωμαίοις.

Σενάτορες. ὁ Ῥωμύλος μετὰ τὴν τοῦ ἀδελφοῦ Ῥήμου ἀναίρεσιν, ἐκ τῆς ὁμορόκων πόλεων, ἀριθμὸν ἀνδρῶν ἐφελκύσατο, καὶ τούτων τοὺς ἐπισημοτάτους, καὶ ἐκ τούτων ἑκατὸν ἐπιλεξάμενος, πατρικίους τε, αὐτοὺς καὶ προέδρους τῆς κοινῶν ἀπορίαι προαγμάτων. συνάγοντες τε, καὶ βουλεύειν ἅμα τῇ τῶν ἡλικίαν τοὺς ἄνδρας ὀνομάσας. ἐκ δὲ τούτων δισχιλίους τοὺς ἀρίστους ἐπιλεξάμενος, πατρικίους τε αὐτοὺς ἐκ μεταφορᾶς πατέρων ἐκάλεσε. καὶ πρὸς τοῖς τριακοσίοις ἱππεῖς, καὶ τρισχιλίους πεζοὺς, πρὸς τῇ τῆς πόλεως φρουρᾷ ἀπεγράψατο στρατιώτας. εἰς φυλὰς δὲ τέσσαρας διελὼν τὸ τε δήμου πλῆθος. καὶ σένατον, τὸ βουλευτήριον ἐκάλεσε.

Σεναχηρείμ ὄνομα κύριον.

Σενύη. Βασίλεως αἰγύπτου.

Σεξτίλιος. ὄνομα μηνὸς παρὰ ῥωμαίοις.

Σέξτος. χαιρωνεύς. ἀδελφιδοῦς πλουτάρχου. ἀκροατὴς δὲ μᾶλλον αὐτωνίνου τοῦ καίσαρος φιλόσοφος. μαθητὴς ἡρώδου τοῦ φιλαδελφέως. ἐν δὲ τῆς πυῤῥωνείας ἀγωγῆς. καὶ τοσοῦτον παρὰ τιμῆς τοῦ βασιλέως ἦν, ὥστε καὶ φωνὴν ἀκούειν αὐτοῦ. ἔγραψεν ἠθικά. ἐπιστημονικὰ βιβλία δέκα. μετὰ θάνατον δὲ κομμόδου, ἐτόλμησέ τις εἰπεῖν φῆσαι. καὶ πρὸς ἀνάληψιν τῶν πλούτου, καὶ ἀξιώματος ὁρμῆσαι. καὶ πολλάκις ὑπὸ πολλῶν ἐπανηρώτητο, ὅπως ἔδοξε. ὡς μὲν τοι καὶ τὴν ἑλληνικῶν τι αὐτὸν ἐπαΐειν ἀξιῶν ἐκεῖνος διατρίβει, ἀγνόητο, πλείστων ἐσφάλη, μὴ δὲ συνεῖναι τὸ λεγόμενον δυνηθείς. οὕτω που τὸ μὲν εἶδος ἐκφύσεως, καὶ τἄλλα δὲ ἐπιτηδεύσεως αὐτῷ ἐφύκει. τῆς δὲ παιδείας αὐτῷ οὐ μετῆν.

Σέξτος. λίβυς φιλόσοφος. σκεπτικὰ ἐν βιβλίοις ἐπυῤῥώνεια.

Σιών. ὄνομα πόλεως.

Σεπφωραῖος ὄνομα κύριον.

Σεπφώρα. ἡ τοῦ μωσέως γυνή.

Σίπφωρις. σεπφώρεως, ὄνομα κύριον. θηλυκῶς δὲ σημαίνει πόλιν. καὶ σεπφωρία, καὶ σεπφωρεῖται, ἔθνος.

Σεραφὶν πληθυντικῶς δέ. τοῦ ι. ἑνικῶς δὲ σεραφεὶμ, διὰ διφθόγγου

Σεραφὶμ. ἐμφρυκτάς. ἔμπυρα σώματα. ἢ θερμαίνοντας. γνώσεως πληθυσμός. ἢ σοφίας χύσιν. ἢ ἐπιστήμης. ἢ ἀγγέλους. ἢ ἀστέρας. ἢ ἀρετὰς. ἢ ἀγγέλων τάξεις. ἢ ἀστέρων. ἢ ἀρετῶν. ἢ ἀγγέλων. ἢ ἀστέρων. ἢ ἀρετῶν. ἢ ἀγγέλων. ἢ ἀστέρων. ἢ ἀρετῶν.

Σεμνοπρεσωπῆς. Hoc est, Grauem aspectum habes. Vt, Sunt enim homines aspectu quidem graues, qui tamen non etiam habent studia secundum aspectū, *& quorum mores vultui non respondent.*

Σεμνυνόμενος. Glorians. Sese-iactans. Vt, Dionysodorus glorians *erat.i.gloriabatur*, quòd nullus vel in triremi, vel ad fontem, *suarum chordarum* pulsationes, *ac sonos* audiuisset vt Ismeniæ.

Σεμπρώνιος. Sempronius. Nomen proprium *viri qui fuit* primus Romanorum.

Σενάτορες. Senatores. Romulus post Remi fratris cædem, ex finitimis ciuitatibus *certum* virorum numerum attraxit, & ex istis delegit centum seniores, & prudentiores, & ipsos Reipub. consiliarios, & præsides delignauit. *& creauit, quibus Reipub. totius administrationem commisit. L.* βουλεύειν. Et Senatores, & consiliarios propter ætatem eos vocauit. Cùm autē decē ex his præstantissimos delegisset, eos per translationem à patribus *ductam, ob paternam erga ciues affectionem, & curam*, Patricios nominauit, & populi gubernationi præfecit. Trecentos etiam equites & ter mille milites pedites descripsit ad vrbis custodiam, & populi multitudinem in quatuor tribus diuisit & consilium. *i.eos, quorum consilio ciuitas regebatur, & Respub. administrabatur*, Senatum vocauit. L Σενάτον. *Est enim vox Latina.*

Σενναχηρείμ. Senacherim. Nomen proprium.

Σενύη. Senyæ. Regis Ægypti.

Σεξτίλιος. Sextilis. Apud Romanos *est* nomen mensis, *qui nunc Augustus vocatur.*

Σέξτος. Sextus, Chæronensis. Plutarchi ex fratre, vel sorore nepos philosophus, qui fuit M. Antonini Cæsaris temporibus, Herodoti Philadelphæi discipulus. Erat autem Pyrrhoniæ sectæ. Et in tanto honore apud Imperatorem erat. *& tanta gratia, ac auctoritate apud eum valebat*, vt vnà cum eo ius diceret. Scripsit Ethica, *siue Moralia, libros de moribus*, & Scepticos, lib. 10. L ὑποτυπώσεων. *De rerum contemplatione, & consideratione.* Post Commodi mortem quidam ausus est dicere se Sextum esse, & ad opum, & dignitatis assumptionem ire, *& defuncti successionem bonorum, & dignitatis petere*, & de multis à multis interrogatus, scitè respondit. Sed cùm Pertinax quandam de rebus Græcis ex eo quæreret, quarum ille rudis erat, grauissimè lapsus est, quia ne verba quidem, quæ dicebantur, intelligere potuit. Adeò vultu quidem natura, & cæteris *in rebus* studio similis illi erat, illius verò doctrinæ non erat particeps, *eadem doctrina non exultus.*

Σέξτος. Sextus. Afer Philosophus, sceptica, & Pyrrhonia lib. de. em *scripsit.*

Σιών. Sion. Nomen vrbis.

Σεπφωραῖος. Sepphoritus. Nomen proprium.

Σεπφώρα. Sepphora. Mosis vxor.

Σεπφωρις. εως. ὁ. Sepphoris. Nomen *viri* proprium. Sed fœmineo-genere significat vrbem. Et Sepphoria, *regio* & Sepphoritæ, *gens.*

Σεραφὶμ. Seraphim in-plurali-numero per ι *scribitur.* In singulari verò, σεραφεὶμ, per diphthongum ει.

Σεραφὶμ. Inflammatores. Ignea ora. Vel calefactores. Cognitionis multiplicatio. Vel sapientiæ flumē,

Σερβιλία. Seruilia. Nomen *fœmineum* proprium. Et Q. Seruilius, Romanorum Conſul.

Σέρβιος. Seruius. Nomen proprium. Quaſi *dicas*, Seruus.

Σερβωνίτης λίμνη. Serbonitis palus.

Σέργιος. Sergius Zeugmatenſis, Aphthonij filius, à Dicegoris Hipparchis oriundus, præfectus & ipſe Prætorij, & Conſularis, & Patricius. Epitaphium *ſcripſit* in Sophiſtam Sabinum, fratrem ſuum. Scripſit & alium librum pro cauſidicis, ad Ariſtidem.

Σερδική. Serdice. Vrbs Daciæ.

Σέρρης. Serres. Senus olcris, quod apud nos vocatur Serica. Ab aliis, picrides, *q.d. amara herba*. Vel potius; vt ad veritatem propius accedamus, *ſic vocantur olera, quæ nos dicimus Macedoneſia*.

Σερῆνος. Serenus, qui & Athenæus dicitur, dictus Ælius *pro*, Aelius Serenus, *qui & Ath.* Grammaticus, *ſcripſit* epitomen operis Philonis de vrbibus, & quinam in ſingulis clari *fuerint*, lib. 3. Epitomen commentariorum Philoxeni in Homerum, lib. 1.

Σέρριος. Serrius. Nomen proprium. Et Serrium caſtellum. Et Serrium. Nomina *quorundam* oppidorum, *aut caſtellorum, vel propugnaculorum*.

Σέριφος γραῦς. Seripus anus, quæ in virginitate cõſenuit. *Quod dictum eſt* per tranſlationem ab agreſti locuſta *ductam*, quam vocant Seriphamanum, & varem. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 8. col. 557. ad. 10. Anus eriphus.*

Σερουίλιος. Seruilius. Nomen proprium. Erat autem conſul *Romanus*. Quære in vocibus Ἀτίλιος Μαρκος.

Σερούχ. Seruch. Hic genus deducit à Tribu Iaphet. Et ab hoc originem duxit idololatria. Cenſuit enim imaginibus, & ſtatuis honorandos eſſe viros, qui olim virtute præſtantes fuerunt, & colendos vt beneficos, & *de hominibus bene meritos*. Hoc autem viguit vſque ap Tharram Abrahami patrem. Abrahamus verò, qui fuit vir iuſtus, & qui ad Dei cognitionem venerat, *verúmque Deum cognoſcebat*, conſideratis à patre ſuo homines decipi, qui efficeret, vt ſimulachra, & ſtatuas adorarent, & Deum, *rerum* omnium creatorem non agnoſcerent, contritis operibus patris, Carris ex Meſopotamia, *regione inter duos fluuios ſita*, & finibus Chaldæorum exceſſit, & habitauit in partibus illius *regionis*, quæ nunc Palæſtina vocatur, vltra Iordanem fluuium, & ipſe, & ipſius cognati, & Lot, fratris eius filius, ætatis ſuæ anno 75. Sunt igitur à diluuio vſque ad Abrahamum, anni 1403. Sed ab Adamo vſque ad Abrahamum anni 3745. Abrahamus autem fuit valde diues, & iumentis, & *pecore* adeò abundans, vt illa vicinia eos non caperet. Quare Loto dedit agros trans Iordanem, quo tempore perierunt duæ vrbes, Sodoma, & Gomorrha, igne diuino in eas impetuoſè delato, quòd hoſpites prætereuntes contumeliis afficerent.

Σερβιλία. καὶ σερβίλιος, ὄνομα κύριον. ὁ ὕπατος ρωμαίων κοίντος. A

Σέρβιος. ὄνομα κύριον. οἱονεὶ δοῦλος.

Σερβωνίτις. λίμνη.

Σέργιος. ζευγματεὺς, ἀφθονίου υἱός, ἀπὸ δικηγόρων τὴν ὑπάρχων, ⁊ αὐτὸς ὕπαρχος πραιτωρίων γεγονως, ⁊ ἀπὸ ὑπατων, καὶ πατρίκιος. ἐπιτάφιον εἰς τὸν σοφιστὴν, καὶ ἀδελφὸν αὐτοῦ σαβῖνον ἐγραψε καὶ ἑτεραν βίβλον ὑπὲρ τῆς δικολόγου πρὸς ἀριστείδην. B

Σερδική. πόλις δακίας.

Σέρρης. εἶδος λαχάνων, τὰ παρ' ἡμῖν σέρικα λεγόμενα· αἱ παρ' εἴδις παρ' ἄλλοις. ἢ μᾶλλον τὰ ληθάργυρον εἰ πῶν, μακεδονίσια.

Σερῆνος. ὁ καὶ ἀθηναῖος. ὁ ἄλιος γραμματίσας γραμματικός. ἔπιτομὴν τῆς φίλωνος πραγματείας, περὶ πόλεων, καὶ τίνες ἐφ' ἑκάστης ἐνδοξοι. βιβλία γ'. ἐπιτομὴν τῆς φιλοξένου εἰς ὁμηρα. C

Σέρριος. ὄνομα κύριον. καὶ σέρρειον τεῖχος. καὶ σέρρειον, ὀνόματα χωρίων.

Σέριφος γραῦς, ἡ ἐν παρθενία γεγηρακυῖα. ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ἀγρίας ἀκρίδος. ἣν καλοῦσι γραῦν σερίφιν, καὶ μάντιν.

Σερουίλιος ὄνομα κύριον, ἦν ὁ ὕπατος. ᾧ ζήτει ἐν τῷ ἀτίλιος μάρκος.

Σερούχ. οὗτος κατάγεται ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ ἰαφέθ. D ἐκ τούτου ἤρξατο ἡ εἰδωλολατρεία. ἐδογμάτισε γὰρ εἰκόσι, καὶ ἀνδριάσι τιμᾶσθαι τοὺς πάλαι ἀρίστους αντας. καὶ τιμῶσι ὡς εὐεργέτας, καὶ τοῦτο ἐφύλαξε μέχρι τοῦ χρόνου θάρρα τοῦ πατρὸς ἀβραάμ. ἀβραὰμ δὲ δίκαιος ἡμύθμος, ⁊ ἐς θεογνωσίαν ἐλθὼν, ⁊ λογισμένος ὅτι ὁ πατὴρ αὐτοῦ τοὺς ἀνθρώπους πλανᾷ, ἀδρασκευάζων αὐτοὺς εἰδώλοις, καὶ ἀγάλμασι προσκυνεῖν, καὶ τὸ ποιητὴν ἁπάντων μὴ γνωρίζειν θεὸν, πωτρίψας τὰ τοῦ πατρὸς ὄργα, ἀνεχώρησεν ἀπὸ καρρῶν ὄρων χαλδαίων τῆς μέσης τοῦ ποταμῶν χώρας. καὶ ᾤκησεν εἰς τὰ μέρη τῆς γῆς καλουμένης παλαιστίνης, πέραν τοῦ ἰορδάνου ποταμοῦ, αὐτὸς καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτοῦ, καὶ λὼτ ὁ υἱὸς τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἐ καὶ ὁ ἐστὶ τῆς ἰσυτᾶ ζωῆς. εἰσὶν οὖν ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἕως ἀβραὰμ, ἔτη αυγ. ἀπὸ δὲ τοῦ ἀδὰμ ἕως τοῦ ἀβραάμ, ἔτη γψμέ. ἐγένετο δὲ ἀβραὰμ πλούσιος σφόδρα, ἐν κτήνεσι πολλοῖς, καὶ οὐκ ἐχώρει αὐτοὺς ἡ αὐτοικία αὐτῶν. καὶ ἔδωκε λὼτ οἰκεῖν F τὰ πέραν τοῦ ἰορδάνου, κατ' ὃν δὴ χρόνον ἀπώλοντο δύο πόλεις σόδομά τε καὶ γόμορρα, θείου πυρὸς καταῤῥαγέντος ἐπ' αὐτάς. διότι τοὺς παριόντας ὑβρίζον ξένους.

Σερούχ. Seruch. Hic ex Iapheti Tribu oriundus, decretum tradidit, quo iuſſit honorari viros olim defunctos, & virtute præſtantes, *idque* vel per imagines, vel per ſtatuas, & hos vt adhuc viuentes, quotannis ado-

Σερούχ. οὗτος ἐκ τῆς τοῦ ἰάφεθ φυλῆς καταγόμενος, δόγμα παρέδωκε τιμᾶσθαι τοὺς πάλαι τελευτήσαντας, καὶ ἀρίστευσαντας ἄνδρας, ἢ δι' εἰκόνων, ἢ δι' ἀνδριάντων, ⁊ τὰ-

nis ado-

τους θεοσεβεῖσθαι κατ' ἐκεῖνος ὡς ἐπὶ ζῶντας. καὶ μνήμας αὐτῶν ἐπιτελεῖν, καὶ ἐν ταῖς ἱεραῖς γραφαῖς ἀναγράφεσθαι βίβλοις. καὶ θεοὺς αὐτοὺς νομίζειν ὡς ἀνδρίας. ἐντεῦθεν εἰσήχθη ἡ πολυθεία, καὶ ἡ εἰδωλολατρεία. τοῦτο δὲ μέχρι καὶ νῦν παρ' αὐτοῖς κεῖται τῆς Χαρραν θάρρα τοῦ πατρὸς Ἀβραάμ. ἦν γὰρ ἀγαλματοποιὸς, ὃστις ἐξ ὑλῶν εἰκόνας ἐργαζόμενος, καὶ λέγων τούτους εἶναι θεοὺς, καὶ ὀφείλειν προσκυνεῖσθαι ὡς αἰτίους τῶν ἀγαθῶν. ἐντεῦθεν διέδραμε καὶ τοιαύτη δόξα εἰς τὰ πλεῖστα τῆς ἐθνῶν γῆς. μάλιστα δὲ ἐν Ἑλλάδι. ἤδη γὰρ ὄντων ἐπὶ τοιούτου τοιαύτῃ πλάνῃ αἰσθομένων, καὶ τιμησάντων Ἑλλὴν τὸν γίγαντα τὸν ἀπὸ τῆς φυλῆς τοῦ Ἰαφὲθ καταγόμενον, καὶ τῆς πυργοποιΐας κοινωνὸν γενόμενον, διὰ τοῦτο μεμιῆσθαι καὶ γλῶσσαν τῆς αἰθερόπων, καὶ ἐκλήθησαν μέροπες.

Σερτώριος. ὄνομα κύριον. ὁ δὲ Σερτώριος ὁ τῶν ῥωμαίων στρατηγὸς, καίπερ θρασύτερος ἐπὶ τὰ πλείστα κατορθοῦν ἐχόντων, ὅμως ὑποκινδυνεῦσαί ποτε ἐτόλμησε.

Σίρφος. ζῶόν μυρμηκῶδες. σίρφον ἀπὸ ῥήματος σφαγιάζει. καὶ παρομία. ἔνεστι καὶν μύρμηκι, κἂν σίρφῳ χολή. ἀφυκτικῶς δὲ λέγεται ὁ σίρφος. ταῦτα δὲ νέμονται τὰ ὄρνεα. νικοφῶν δὲ ἀφροδίτης γοναῖς. ἅπερ ἐσθίει ταῦτα τὰ πτερά, ὀρνιθίους σίρφους. ἴσως σκώληκας. ἀκρίδας πάροντας.

Veneris natalibus. Quæ comedunt hæc mala animalcula, scilicet Serphos auiculis-similes. F. ἐνθάδιους. Fortasse verò sic vocat vermes, locustas, culices.

Σεσαγμένου. πεπληρωμένου. πεφορτωμένου. ἀγαθίας. μίαν δὲ τῶν ἀμαξῶν χόρτῳ σεσαγμένῃ ἀγρίῳ τινὶ, καὶ γεγηρακότι παρεισάγει τῷ πυρῷ ξυλίνῳ ὄντι. καὶ πῦρ ἐνέπρησε. καὶ ῥᾳδίως ἅπασα ἡ τύρσις ἐθύμωσεν. καὶ σεσαγμένοι, πεπληρωμένοι. οἱ δὲ καὶ ὡς σεσαγμένοι ἐπορεύοντο. αὐτὶ τοῦ πεπληρωμένοι. οἱ δὲ, καὶ ὡς σεσαγμένοι τῇ λείᾳ ἐκύλιον, καὶ ἀγέρωχον αἰεδήσαντο νίκην. καὶ αὖθις. ὅτε δὴ τῇ λείᾳ σεσαγμένοι ἐπορεύοντο. αὐτὶ τοῦ πεπληρωμένοι.

Σίσελις. εἶδος λαχάνου.

Σεσελλίζειν. μάτην ἐπ�ᾴρεσθαι. ἀπὸ αἰσχίνου τοῦ σέλλου, ὃς ἦν κομψευόμενος καὶ ἀλαζὼν ἐν τῇ δημηγορίᾳ, καὶ ἐν τῇ φρασεολογίᾳ πλουτῶν. λυκόφρων δέ φησιν ἀπὸ τοῦ σελλίζεσθαι, ἀντὶ τοῦ ψελλίζεσθαι. ὁ γὰρ αἰσχίνης πένης ὤν, ἐθρύπτετο ὅμως πλούτῳ, λέγων πλούσιος εἶναι. ἦν δὲ αἰσχίνης σέλλου. ἐκ μεταφορᾶς δὲ ἔλεγον τοὺς τοιούτους σέλλους. καὶ τὸ ἀλαζονεύεσθαι, σελλίζειν.

bos, & diuitiarum nomine se iactantes, vocabant Sellos, & arrogantèr loqui, vel arrogantèr se gerere, dicebant σελλίζειν.

Σίσυρνα. σίβαλον.

Σεσημασμένου. αὐτὶ τοῦ ἐσφραγισμένου, δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ ὀνόματος.

Σίσυρνα. κέχλωκε. δήνοτα.

nis adorari voluit, & ipsorum memoriam celebrari, & monumentis ornari. & in sacros commentarios referri, & eos iudicari Deos, vt de hominibus benemeritos & beneficos. Hinc in hominum societatem introducta est multitudo Deorum, & idololatria sine simulachrorum cultus, & veneratio. Hoc autem apud ipsos permanet vsque ad tempora Tharræ patris Abrahami. Is enim erat statuarius, qui ex varia materia faciebat imagines, & has dicebat esse Deos, & adorandos esse, vt bonorum autores. Hinc orta huiusmodi opinio pleraque nationes, præcipuè verò Græciá peruasit. Hi enim hunc errorem iam receperant, & Hellenem colebant, Gigantem, e tribu Iaphet oriundum, & illius turris-fabricationis socium, propter quam hominum linguæ diuisæ sunt, & homines ab hac linguarum, vocisque diuisione dicti sunt Meropes.

Σιρτώριος. Sertorius. Nomen proprium. Sertorius autem Romanorum dux, quamuis Hispani, propter multos felices rerum successus, audaces essent, nunquam tamen de summa rerum decernere, periclitari, bellique fortunam tentare ausus est.

Σίρφος. Serphus. Animal paruum, formicæ-simile. Aristoph. in Auibus pag. 391. v. 8. σίρφον ἔνοχλεῖν σφαγιάζων. Vide & v. 9. & Schol. annot. 6. Serphum testiculatum testiculis instructum iugulare Et prouerbium, de quo Er. ad. Chil. 2. Cent. 4. col. 487. ad. 31. Ineft & formicæ, & Serpho bilis. Dicitur autem genere-masculeo ὁ σίρφος. Aristoph. in Vespis. pag. 123. v. 3. Schol. annot. 1. & in Auibus pag. 57. v. 18. Schol. annot. 10. vnde Suidas Hæc autem animalcula depascuntur, hisque vescuntur aues. Nicophron in

Σεσαγμένου. Plenam. Onustam. Oneratam. Refertam. Agathias. Vnum de plaustris onustum fœno, ad agrestem, & vetustam turrim ligneam admouet, & ignem iniicit, & illa turris tota facilè conflagrauit incensa. Et σεσαγμένοι. Repleti. Referti. Onusti. Vt, Illi verò & sic iter faciebant onusti. Et, Illi verò, quamuis essent onusti præda, tamen gloriosam, & superbam victoriam coronati reportarunt. Et rursus. Sic igitur onusti præda proficiscebantur.

Σίσελις. Seselis. Oleris genus. Herba quadam, de qua Lexic.

Σεσελλίζειν. Vide supra Σελλίζειν. Temere elatum-esse. Frustrà se iactare Quod loquendi genus ductum est ab Aeschine Selli filio, qui erat iactator, & arrogans in colloquiis, & in diuitiarum simulatione. Lycophron verò interpretatus-est σεσελλίζεσθαι, pro ψελλίζεσθαι. balbutire, vel, nugari, garrire, ineptè, aut absurdè loqui. Aeschines enim, quamuis esset pauper, tamen delicias faciebat, & superbiebat ob diuitias, dicens, se diuitem esse Æschines verò erat Selli filius. Per translationem verò tales homines, pauperes scil. & tamen arrogantes, & superbos, & diuitiarum nomine se iactantes, vocabant Sellos, & arrogantèr loqui, vel arrogantèr se gerere, dicebant σελλίζειν.

Σίσυρνα. Concussi. Incussi. Inieci.

Σεσημασμένου. Signato. Pro, obsignato. Demosth. in oratione de nomine. est autem partic. prat. perf. & plusq. p. pass. ἀπὸ σημαίνω. Signo Sigillo-obsigno. perf. comm. pass. σεσήμασμαι, & Attice σεσήμασται, vt μεμάσησαι, pro μεμάσησαι.

Σίσυρνα. Hiat. Patet. Apertus est. Hoc dicitur de labris, qua longiùs dicuntur, & rictum, ac minacem oris habitum si-

guiscat, qualem in cane irato videmus, qui deducto victu, dentibúsque nudatis minitatur.

Σισπρῦα. Anus hians.

Σισπρός. Hians. *Vide* Σίσπρ.

Σισυβ δ'. Incompositus motu. *Qui motu fertur incomposito.* Perturbatus. Turbatus. Vt, Ille verò celeriùs, quàm pedetentim *progrediens*, & caput quassans, & quædam barbaricè proferens, & minitans, quantum & ex ipsa vocis contentione, & gressus incomposito motu conici poterat, *aliit.*

Σισώσης. Sesoôsis. Nomen proprium.

Σεσωρευμένων. Coacervatorum. Grauatorum. Onustorum.

Σέσωστρις. Sesostris. Ægypti Rex qui *mores*, & instituta Aegyptiorum mutauit, quòd eos deprimere vellet. Et virorum quidem opera, mulieribus *assignauit*, mulierum verò *officia* viris lege-lata-mandauit facienda *L. τὰ μὲν γυναικῶν, τοῖς ἀνδράσιν.*

Σέσωται. Servatus est Et σεσωσμένος. Seruatus. Antiqui verò sine σ *scribebant has voces, sic, σέωται, &* σεωμένος. Et Thucydides dicit διζωμένοι *pro* δεδεσμένοι *subligaculis cincti. Braccati.* Recentiores verò *voces istas scribunt* cum σ. In nonnullis verò, vt rem paucis expediam, *prætermittunt* σ vt κακεωμένων. Clausum, & πεπεισμένον. persuasum.

Σεύθης. Seu thes. Vnus ex Thraciæ Regibus.

Σεβῆρος. Seuerus. Hic apparuit. *& extitit L.* μετὰ τὸν δυσυχῆ post illum Dystychen, *i. post Eutychen, (vt statim subiicitur) qui nomine quidem Felix vocabatur à Latinis, à Græcis verò* εὐτυχὴς. *vel potius* δυτύχης, *at re ipsa, propter suam detestandam hæresin, erat Infelix*, qui rapto Antiochiæ throno, Manichæam, & Apollinariam, & Eutycheam hæresim vindicare rursus, *& instaurare* conabatur, totis viribus pacem Ecclesiæ turbans. Sed ex Ecclesia pulsus vt *homo* seditiosus, & turbulentus, in Alexandrinorum leuitatem, turbinis, & procellæ instar, irruit. Cùm autem hic etiam alia procella & ipsi, & populo reflasset, omnia confudit, & perturbauit. Quidam enim, qui vocabatur Iulianus Halicarnassensis, Asiæ Episcopus, eos dissipauit. Quære in vocibus Ἰουλιανὸς Ἁλικαρνασσεύς.

Σουητόνιος. *L.* Σουητόνιος ὁ Τραγκυλλος. *Vide* Τραγκυλλος. Suetonius dictus Tranquillus, Grammaticus Romanus.

Σεισπρᾶ. γραῦς κυλλιᾶ.

Σισπρός. κυλλιός.

Σισυβημένος. ἀτακτος τῇ κίνησιν, τινθορυβημένος. τεταραγμένος. ὁ ἢ, θᾶσσον ἢ βαδίζων, τὴν τε κεφαλὴν δονούμενον, καὶ βαρβαρικῶς τινὰ διαπρεπτιζόμενος, ὅσα τῆς τε φωνῆς ἐν τῷ ἐντόνῳ, καὶ τοῦ βαδίσματος τῷ στασυβημένῳ εἰκάσαι, ἐπαπειλῶν.

Σισώσης. ὄνομα κύριον.

Σεσωρευμένων. βεβαρημένων.

Σέσωστρις. βασιλεὺς Αἰγύπτου. ὃς τὰ τῆ Αἰγυπτίων ἔθη μετέβαλε. θέλων αὐτοὺς ταπεινῶσαι. καὶ τὰ μὲν τῆ ἀνδρῶν ἔργα, ταῖς γυναιξὶ, τὰ δὲ τῆ ἀνδρῶν ταῖς γυναιξὶν ἐνομοθέτησεν ἐργάζεσθαι.

Σέσωται. καὶ σεσωσμένος. οἱ παλαιοὶ ἢ ἄνευ τοῦ σ'. καὶ διζωμένοι φησὶ θουκυδίδης. οἱ ἢ νεώτεροι. μὴ τὸ σ'. ἵνα τὰ ἄλλα ἁπλῶς θεραπεύωσι τὸ σ'. ὡς κεκλεισμένον. πεπεισμένον.

Σεύθης. εἷς τῆ ἐν θρᾴκη βασιλέων.

Σεβῆρος. οὗτος ἐφάνη μὲν τῆ δυσυχῆ. ὃς ἁρπάσας τὸν θρόνον τῆ ἀντιοχείας, τῳ καὶ μανιῶδη αἵρεσιν, καὶ ἀπολιναριόν τε, καὶ εὐτυχέα, διεκδικεῖν αἵρεσιν ἐπειρᾶτο. κυκλῶν. ὅσπερ δυάμενος αὐτὸν τῳ τῆ ἐκκλησίας εἰρήνην. ἐξελαθεὶς, ὁ τῆ ἐκκλησίας ὡς ταραχώδης, καὶ ταραξίας, τὴ ἀλεξανδρέων κουφότητα λαίλαπος δίκην, ἐπιδυόμενος ἐνέσκηψεν. εἶτα καὶ ἑτέρας καταιγίδος ἀνεπωνυσασης αὐτὸν, καὶ τὸν λαὸν, συνέχεε πάντα, καὶ ἐθορύβησε. διεσκέδασε γὰρ αὐτοὺς, ἰουλιανός τις καλούμενος ἁλικαρνασσεὺς τῆ ἀσίας ἐπίσκοπος καὶ ζήτει ἐν τῆ ἰουλιανὸς ἁλικαρνασσεύς.

Σωητόνιος. ὁ γραμματικὸς ῥωμαῖος.

Σ. CVM EI.

Σειλωὲς Silenus. Dionysus, *siue Bacchus, ita dictus*, quòd in torculari quatiatur, *quum eius racemi prælo præmuntur, vt vinum eliciatur.* Σειληὲς verò, Silenus, Senex, per ει *scribitur in media voce, & ita dictus*, quòd quatiatur satis, *dum scilicet saltat.*

Σειρά. Catena. Vt, Rex autem dona misit Abaris, catenas auro variegatas, *& ornatas*, vestésque sericas.

Σειρά *Catena. Series rerum, &* ipsa genealogia *generisque descriptio perpetua serie facta.* Vt, Illa verò Philosophi vaticinia de sua genealogia sequens, *ita de se verba fecit. Et alibi*, Nescio quomodo ille orationis impetus vestigia sequens, & inquirens in ipsa genealogia ordinem ipsius animæ in choro non puro. *N. L.* Post hunc verò (vt demonstratum est) cùm res esset obscura, ad me missis *quendam*, cui mandauit, vt manifestissimas, *certasque res mihi* nuntiaret. *N. L.*

ΤΟ Σ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΕΙ.

Σειλωὸς. ὁ διόνυσος. παρὰ τὸ σείεσθαι ἐν τῳ ληνῳ. σηλὸς δὲ ὁ γέρων, διὰ τὸ, παρὰ τὸ σείεσθαι εἶναι.

Σειρά. ἡ ἅλυσις. ὁ ἢ βασιλεὺς, δῶρα ἔστειλε τοῖς ἀβάροις, σειρὰς χρυσῷ διαπεπικιλμένας. ἐσθῆτάς τε σηρικάς.

Σειρά. καὶ ἡ γενεαλογία. τοῖς γὰρ τὰ φιλοσόφων μαντεύμασι φέρει τὴν οἰκείαν σειρᾶν ἑπόμενος, οὐκ οἶδ' ὅπως ἡ τὸ λόγου ῥύμη κατ' ἴχνος διεξιοῦσα τῳ ἐν τῇ σειρᾷ τάξιν τὴν αὐτὴ ψυχῆς οὐκ ἐν τῷ ἀκράτῳ χορῷ. μὴ δὲ τοῦτον ὡς δέδεικται τεταγμένης ἀφανῶς, ἀπίστειλεν ὡς ἐμὲ τὰ σαφέστατα ἀπαγγελλοντας πρεσβέας.

Σειρᾶν.

A Σειραίνω. ξηραίνω. με θ' ὧν ἑτέροντο πρὸς γάμων ἡμέρας.

Σείρ. σειρός, ὁ ἥλιος. καὶ σείριος.

Σειραῖος ἵππος. ὁ ἔξω τοῦ ζυγοῦ. ὁ δεξιός. δεξιὸν δ' αἰεὶς ἀεὶ σφαῖον ἵππον εἶργε τὸν προσκείμενον. τουτέστι, τὸν καμπτῆρι, τὸν ἀριστερόν.

Σειραίνω. Exsicco. Cùm quibus coronabantur ad nuptiarum dies N.L.

Σείρ. σειρός. ί. Sol. Et σείριος. Sirius. Sol. Vel Sirius, stella canis, quæ canicula vulgò vocatur.

Σειραῖος ἵππος. Equus, qui *currum fune, vel catena trahit, collocatus* extra iugum, *q.d. funalis, vel catena trahens, equus* dexter. *Sophocles in Electra pag.* 113 *v. vlt. &* 114. *v.* 1. Admouebat semper *ad metæ flexus, ad ipsam metam, ad quam flectuntur currus*, fistulam, *rotæ foramen*, dextrúmque laxans, *ac dimittens*, Funalem equum, *qui currum fune, vel catena trahebat, extra iugum alligatus temoni*, coercebat incumbentem: Id est, sinistrum *equum, qui iam accedebat* ad metam, *ad se retrahebat.*

B

NOTÆ.

Δεξιὸν δ' ἀεὶς.] Sophocles in Electra. pag. 113. & 114.
Ἐχειμπτ' ἀεὶ σύεργα. δεξιὸν τ' ἀεὶς.
Σειραῖον ἵππον, εἶργε τὸν προσκείμενον.

Σειραῖς. πλεκτοῖς ἱμᾶσι. καὶ γένος πάρθων οἱ σειροφόροι καλούμενοι. μάχονται γὰρ ἀπὸ τῶν ἵππων σειρὰς ἱμάντων ἐλίσσοντες. πλάσαντες δὲ πῖς πολεμίοις, ἐφιᾶσι τοῖς ἀπὸ τῶν ἁμαξῶν βέλεσι. ἀποσπάσαντές τε τοὺς ἵππους ὀπίσω βιαίως ἑλαύνουσι. τοὺς δὲ ἁλόντας τοῖς βέλεσι τῇ ῥύμῃ τοῦ ἵππου, ἀποθανόντας, ἢ ζῶντας ἕλκουσι,

C

Σειρὴν μὲν φίλον ἀγγέλλει, ξεῖνον δὲ μέλισσα. σφῆκα, ζῶόν ἐστι κηροφαγικὸν μέλισσῃ ὁμοιότατον.

Σειρῆνας. γυναῖκας τινὰς δύφωνος γεγενημένας, μῦθος παρὰ ἕλλησικός. αἵτινες ἐν νησίῳ καθεζόμεναι, οὕτως ἕπειρων τοὺς παραπλέοντας διὰ τῆς δύφωνίας, ὥστε κατέχειν αὐτὰς μέχρι θανάτου. εἶχον δὲ ἀπὸ μὲν τοῦ θώρακος, καὶ ἄνω, παῖδες γυναικῶν τὰ δὲ κάτω, ὄρνεων. οἱ μυθολόγοι σειρῆνας φασί τινα θηλυ προέσωπα ὀρνίθια εἶναι. ἀπατᾶν τοὺς παραπλέοντας, ᾠδαῖς τισι ποιητικοῖς κηλοῦντα τὰς ἀκοὰς τῶν ἀκροωμένων. καὶ τέλος ἔχει τῆς ἡδονῆς ἡ ᾠδὴ ἄλλο μὲν οὐδὲν χρηστόν, θάνατον δὲ μόνον. ὁ δὲ ἀληθὴς λόγος τοῦτο βούλεται, τόπους εἶναι τινὰς θαλαττίους ὀρεσί τισιν ἐστενωμένους. ἐν οἷς θλιβόμενον τὸ ῥεῦμα, λιγυράν τινα φωνὴν ἀποδίδωσιν. ἧς ἐπακούοντες οἱ παραπλέοντες, ἐμπιστεύκασι τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς ῥεύματι, καὶ αὐταῖς σὺν ταῖς ναυσὶν ἀπόλλυνται. αἱ δὲ παραπλέουσαι εἰρηνέναι σειρῆνες, καὶ ὀνοκένταυροι, δαίμονές τινες εἰσὶν, οὕτω χρηματίζόμενοι ἐπὶ ἐρημίᾳ πόλεως, ἥτις χόλῳ θεοῦ γίνεται. οἱ δὲ σύροι τοὺς κύνας φασὶν εἶναι. καὶ γὰρ οὗτοι λουσάμενοι, καὶ ἀναστάντες ἀπὸ τοῦ ὕδατος, καὶ τοῦ ἀέρος ἡδύ τι μέλος ᾄδουσιν. ὁ οὖν ἰωβάλιος ἀδελφὸς γέγονα σειρήνων, ἑταῖρος δὲ ὀρνίθων. τουτέστιν, ᾄδω τὰς ἐμαυτοῦ συμφοράς, ὡς περ σειρῆνες θρηνοῦσι δὲ λέγεται, οὐ πόδες ἀλλὰ ὀνου κεκτημένον. καὶ ἐν ἐπιγράμματι. καὶ τὸ λάλημα κεῖνο τῶν σειρήνων γλυκύτερον.

D

E

Σειραῖς. *Funibus. Restibus. Catenis.* Plicatis. *contextisque* loris. *Hinc* etiam Parthorum *quoddam* genus *dictum, eorum scil.* qui Restiferi vocantur. Pugnant enim ex equis, plicantes lororum catenas, *ex loris plicatis, & contextis conficientes catenas, vel restes, & laqueos.* Cum autē acceſſerunt ad hoſtes, laqueos ex loris *implicitu, contextisque confectos, in illos* iniiciunt. & equos auertentes retro, *ac retrahentes*, per-vim impellunt, *ac abigunt.* Laqueis verò captos *hoſtes*, equorum impetu vel viuos, vel mortuos abſtrahunt.

Σειρὴν. *Hexametrum.* Siren quidem, amicum nunciat, hoſpitem verò, apis. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 8. col. 5, 6. ad.* 5. Siren *eſt* animal cerificum, api ſimile.

Σειρῆνας. Sirenas. Mulieres quaſdam Suaui-voce-præditas, *& canoras* fuiſſe, vetus Græca fabula *canit*, quæ in inſulula ſedentes, ſuauitate-vocis adeò delectebant *homines* præternauigantes, vt *eos* ad mortem vſque ibi detinerent. Habebant autē, à pectore quidem, & ſupernè, *ad ſummum vſque corporis verticem*, fœmineam formam. Infernè verò, paſſerum. Mythologi verò, *qui fabulas ſcribunt*, dicunt Sirenas, eſſe quaſdam auiculas fœminea-facie-præditas, quæ præternauigantes decipiunt, & canticis quibuſdam meretriciis audientium aures demulcent. Illius verò cantus voluptas, *& ſuauitas* nullum alium bonum finem habet, niſi ſolam mortem. At vera *rerum iſtarum* narratio hoc vult *ſignificare*, loca quædam eſſe marina montibus quibuſdam anguſtata, in quibus compreſſus *aquarum* fluxus ſtridulam quandam, *ac argutam* vocem edit. Qua audita præternauigantes, ſuas animas, *vitámque ſuam* illi fluxui concredunt, *atque committunt*, atque *ſic* ipſi-viri cum ipſis nauibus pereunt. Sirenes verò, quæ apud Eſaiam *ita* vocantur, & Onocentauri, *Onocrotali*, ſunt quidam dæmones, ea figura *mortalibus* apparentes in vrbis deſolatione, quę ira Dei contingit. Syri verò, dicunt eſſe cycnos. *i. olores.* Hi enim, poſtquàm corpus-lauerunt, ex aquis in acrem anolantes, ſuaue quoddam carmen canunt, *quale deſcribit Virgil. Aen. lib.* - *pag.* 197. *&* 198. Iobus verò dicit, Frater factus-ſum Sirenum, & ſodalis paſſerū. Hoc eſt, Meas calamitates cano, quemadmodum Sirenes. Paſſerem verò vocat, quem nos Struthiocamelum appellamus, qui auis quidem eſt: ſed pedes, & collum aſini habet. Et in epigrammate. Et cantus ille Sirenum cantu dulcior.

NOTAE. A

Τῆς ἰδιωτῆς ἡ φιλή.] VVolfius, τῆς φιλῆς ἰδιωτῆ. Rectè. Quam lectionem & ego sequor, vt vulgata commodiorem.

Σειρῆνες. Sirenes. Animi suaues, & musicæ facultales.

Σειρήνιον μέλος. Sirenium melos. Sirenum suaue carmen. *Vel dulcis cantilena, qualis est illa Sirenum.*

Σείριον. Sirium vocabant tenue vestimentum spatha *textorio instrumento, cuius pulsatione textores telam dẽsant*, non-densatum, vt theristrum *i. messorium vestimentum, quemadmodum dicunt historiarum scriptores, vel Glossographi, linguarum-scriptores, & vocabulorum obscuriorum interpretes. Sic enim Harpocration, vnde Suidas.* Et Sirẽ, tenuis, & pellucida tunica, com moda-ad-induendum tunc, quum Sirius est *i. quum est summus canicula, signi cælestis, æstus.* Est & Siris vrbs italica. Fortasse autem telas *ac vestes textas* hinc *allatas*, vel aliqua alia *telarum textarum, ac vestium ibi confectarum genera* Lycurgus Sirina vocauit in *oratione de administratione rerum.* In nonnullis tamen *codicibus* sine ι scribitur σίεινα.

Σειρῆνες. αἱ τῆς ψυχῆς ἁρμόαι, καὶ μουσικαὶ δυνάμεις.

Σειρήνιον μέλος.

Σείριον. σίριον. ἱκάλιον λεπτὸν ἱμάτιον ἀπ' ἀθηναίων. οἷον θέριστρον, καθάφασιν οἱ λογογράφοι. καὶ σφρὶν ἦ, ὁ λεπτός, καὶ σφαφανὴς χιτών, οὕτως πότε, ὅτι ἦν ὁ σίριος. ἔστι δὲ καὶ σεῖρις, πόλις ἰταλική. καὶ τάχα τὰ ἔνθεν ὑφάσματα, εἴ τινα ἄλλα λυκοῦργος σείρινα εἶπεν ἐν τῇ περὶ τῆς διοικήσεως. ἐν σίριος μὲν χωρὶς τοῦ ι. γράφεται δέ, καὶ σείρινα. B

N O T AE.

Ἐν σίριος μέν.] Harpocrat. ὅτι σίριος μόνως χωρὶς τοῦ ι γράφεται σίεινα. Sic & apud Suidam est scribendum.

Σείριος. Sirius. Canis astrum cœleste, quod & canicula vocatur. Aelianus. Pestilentiæ verò popularem-graſſationem. *i pestilentiam in populo graſſantem* iste vir restinxit, *atque prorsus sedauit.* Item, Et *illum magnum æstum* qui circa primum Sirij canis ortum, *exoritur, ac fenitur*, & igneum illius astri impetum manſuefacere *mitigare, lenire, minuere, ſedare.* Et Sir, Siris, vel (vt alij) Sirius. ipſe Sol.

Σείριον. Sirium, canem *cæleſtem.* Interdum verò & ipſum Solem *ſignificat.* Ibycus verò, omnia astra vocat Siria.

Σειρὸς ἀστρῶος κύων. αἰλιανός. λοιμῶν δὲ ὀπτηδημίαν ἔσβεσεν ὅδε ἀνήρ. καὶ τὸν ἀμφὶ τὸν κυνὸς σείριον ἀστροπῆλαι ὄπτιλαίῳ. καὶ τὸν ὁρμὸν τοῦ ἥλιου φέρουσαν ἡμερῶσαι τε ἀστρα. καὶ σείρ, σῆρις, ὁ ἥλιος. εἰ δὲ, καὶ σείριος. C

Σείριον. τὸ κυνὸς ὁ τὸ δὲ καὶ τὸ ἥλιον. ἴβυκος δὲ πάντα τὰ ἄστρα, σείρια λέγει.

Σειρομάστης. Sitomastes. Iaculi genus. Hasta. Lãcea.

Σειροφόρος. q.d. Funalis, *equus, qui fune, vel catena currũ trahit, & extra iugum est, & ἄζυξ ideo vocatur, quòd cum aliis equis ſub eodem iugo non ſit iunctus, est & ille*, qui dicitur κέλης ἵππος, equus celes, *qui ſolus est, & ab vno ſeſſore regitur, & agitatur. Ariſtoph. in Nubibus pag. 121. v. 13. Conſule Scholia. ibi tamen legitur* σειροφόρος.

Σειροφόρος, καὶ ἄζυξ, ὁ λεγόμενος κέλης ἵππος. D

Σιροί. Siri. Stabula. *Horrea. Granaria.* Vel foſſæ ad frumenti repoſitionem, *i. ad frumentum reponendum, recondendum, & ſeruandum.*

Σειροί. αἱ ἐπαύλεις. ἢ ὀρύγματα εἰς ἀποθησιν σίτου.

Σεισάχθεια. Excuſſio-oneris. Publicorum & priuatorum debitorum-reſectio, *vt ita loqui licebat, quam Latini vocant Nouas tabulas.* Quam introduxit Solon *omni pauperum ære alieno publicè, priuatimque ſublato.* Dicta-est autem σεισάχθεια, quia mos erat Athenis, vt pauperes debitores *ſuis* creditoribus operam nauarent *ſuo* corpore. Poſtquàm verò *debitam pecuniam ipſis* reſtituerant, *& omni alieno ære liberati erant*, quodammodo onus excutiebant, *quo grauantur, ac premebantur* antè. Vt, Philochoro verò videtur, *ſic eſt appellata*, quòd illud *debita pecunia* onus publico-decreto-ſublatum-fuiſſet.

Σεισάχθεια. χρεωκοπία δημοσίων, καὶ ἰδιωτικῶν. ἣν εἰσηγήσατο σόλων. εἴρηται δὲ, παρ' ὅσον ἔδοξε τοῖς ἀθήνησι τοὺς ὀφείλοντας τῷ πλήθει σωματι ἐργάζεσθαι τοῖς χρήσασι. δουλεύοντες δὲ, οἱονεὶ τὸ ἄχθος ἀποσείσασθαι. ὡς φιλοχόρῳ δοκεῖ, ἀποφορτίσαι τὸ ἄχθος. E

Σεῖσαι. *Quatere. Concutere.* Calumniari. *Falſis-criminibus-inſectari. Per translationem ductam* ab illis, qui fructus arboreos, *vt poma, nuceſque* quatiunt, *vel, qui quatiunt arbores, vt earum fructus excutiant, & colligant.* Teleclides Amphictyonibus. Aliter omnium autem erãt peritiſſimi calumniatores, ſed *qui calumnias, & calumniatores oderant, eos* aduocabant, *& hortabantur*, vt finem facerent litium mutuò-ſeſe-vorantium, *quia qui litigant, illi ſeſe mutuò vorant, & conſumunt.* N L. Ariſtophanes Daɪalenſibus.

Calumniabantur, petebant pecunias, minabãtur,
Calumniabantur iterum.

Σεισμός. *Quaſſatio. Concuſſio.* Terræmotus. *Hic autem fit*, flatu in terræ cauernis incluſo, *& per vim erumpen-*

Σεῖσαι, τὸ συκοφαντῆσαι. ἀπὸ τῆς τὰ ἀκρόδρυα σείοντων. τηλικλείδης ἀμφικτυόσιν. ἄλλως. πάντων δὲ τῆς λῴστοι σεῖσαι, καὶ προσκαλέσαντας παύσασθαι δικῶν ἀλληλοφάγων. ἀριστοφάνης δαιταλεῦσιν. F

Ἔσεισον. ἤτουν χρήματ' ἐπάλλων.

Ἐσυκοφάντουν πάλιν.

Σεισμός. πνεύματος εἰς τὰ κοιλώματα τῆς

Α γῆς ἐγκατειρχθέντος. ἕτ. δὲ αὖ τοὺς μὲν, χασματίας. τοὺς δὲ, βρασματίας. αἰλιανὸς. σείσμοί τε ἐπολήσαν, καὶ πολλὰ ἀνέῤῥηξαν. ἀριστοφάνης. γηγενὲς φυσήματι. αἰὴ τὸ μεγάλον, ὥστε σείσμους ποιεῖν. ἀρχαία γὰρ ὑπόνοια, τὸ πνεύματων κατειλουμένων σείεσθαι τὴν γῆν. σισμὸς ὁ, ὁ ποιὸς ῆχος σιδήρου πυρακτουμένου εἰς ὕδωρ βληθέντος, ἀπὸ τοῦ σίζω, τὸ ποιεῖν ἦχον δύσφωνον.

gniti, in aquam coniecti à verbo σίζω, quendam sonum edo *sibilo, stridco.*

Β Σείω. ῥῆμα, τὸ ταράσσω. σεῖο δὲ, αὐτοῦ τοῦ σοῦ.

Σείσγρον. ὁ δὲ ξυρεῖ τὴν κεφαλὴν, καὶ τὸ γένειον, λαθεῖν θέλων, καὶ σκάλλει αἰγυπτίαν ἀναλαβὼν, ἵν' ὅτι μάλιστα οἱ τῆς Ἴσιδος θεραπευτῆρες ἡδέως ἴδωσιν, καὶ σείσγρου δόσεως, ἀπέρχεται.

Σείω. Verbum. Quatio. Concutio. Agito. Turbo. σεῖο verò, pro σοῦ. Tui. *Genitiuus pronominis σύ. tu.*

Σείσγρον. Sistrum. *Aereum crepitaculum in sacris Isidis solenne.* Vt, Ille verò caput, & mentum radit, quia latere volebat, & vestem Aegyptiacam assumit. quam Isidis cultores indutam gestant, & sistrum quatiens, & *pulsans*, vagabatur.

ΤΟ Σ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η.

C Σηγώρ. ὄνομα πόλεως. ἐν ᾗ διεσώθη λὼτ φεύγων τὴν τῶν σοδομιτῶν ἐμφρησμόν.

Σήθ. υἱὸς ἀδάμ. ὧδε τοῦτο εἴρηται, καὶ εἰσῆλθον οἱ υἱοὶ τῆ θεῦ πρὸς τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων, ἤτοι τὰς ἀπὸ τὲ κάϊν. ἴσον γὰρ τὸν σὴθ οἱ τότε ἄνθρωποι θεὸν σημήνειν. δῆλα τὲ ἐξευρηκέναι τότε ἑβραϊκὰ γράμματα, τάς τε τῶν ἀστέρων ὀνομασίας. καὶ πρὸς τύχης, πολλῷ δυσέβειαν αὐτῶ θαυμάσαντας. ὅς γε καὶ πρῶτος ὅτι καλεῖται θεὸς, καὶ ὀνομάζεται. καθὰ καὶ τῶ μωϋσῆ λέγει κύριος. ἴσον δέδωκά σε τῶ φαραὼ. καὶ ὧδε τῶν ἀρίστων, καὶ πονηρευμάτων καὶ τῶν κρειττόνων ἔφη. θεοὺς οὐκ ἀλεγήσεις, καὶ ἀρχοντα τὲ λαὲ σου οὐκ ἐρεῖς κακῶς. εἰκότως οὖν οἱ τῆ σὴθ καὶ ἐνὼς, καὶ ἐνὼχ παῖδες, υἱοὶ θεοῦ, καὶ υἱοὶ τῶν θεῶν, καὶ σύμμαχοι νοεῖσθωσαν. οἵτινες ἀλόντες ἀκολασίᾳ πρὸς τὰς θυγατέρας κάϊν εἰσῆλθον. ἐξ ὧν οἱ τὰ καταλλήλως μυθολογίας γίνονται γίγαντες. δῆλα μὲν τὸν δίκαιον ἰσχύοι, καὶ μέγεθος δῆλα τὸ ἄδικον, καὶ βέβηλον, πονηρὸν, καὶ κάκιστον.

D Σήθων. ὄνομα κύριον. σήθοντες δὲ, κοσκινίζοντες.

Σήθ. Sethus. Nomen vrbis, in quam saluus-peruenit Lot, Sodomitarum incendium fugiens.

Σήθ Seth. Filius Adami. De hoc dictum est, & filij Dei ingressi sunt ad filias hominum, videlicet ad filias Caini. Illius enim seculi-homines Sethum vocabant Deum, quòd inuenisset & Hebraicas literas, & stellarum appellationes, præterea verò, quòd magnam huius pietatem admirarentur. Adeò vt etiam primus & cognomento, & nomine Deus vocatus-fuerit. *L.* ὅτι καὶ. Quemadmodum & Moysi dicit Dominus, Te Pharaoni Deum dedi. Et de virtute-præditis, & spiritualib. *viris*, & de Iudicibus dixit, Deos non contemnes, & tui populi principibus non maledices. Iurè igitur filij Sethi, & Henos, & Enochi. filij Dei & filij Deorum, secundùm symmachum intelligantur, qui intemperantia capti ad Caini filias ingressi sunt. Ex quorum mutuis polluis-nuptiis nati sunt Gigantes, propter iustitiam quidem, robusti, & maximi, propter iniustitiam verò, & profanum-ingenium, improbi, & pessimi.

Σήθων. Sethion. Nomen proprium. σήθοντες verò, cribrantes. cribro purgantes.

Ε Σήκαθεν. εἰς σηκὸν κατεκλείσθησαν. τουτέστι, μάνδραν. καὶ σηκαθέντας. ὡς εἰς σηκὸν ὠθισθέντας. καὶ γὰρ ἐν κύκλῳ ἐφοβοῦντο, ὥσπερ σηκαθέντας ἐλαφείους, μὴ δέᾳ πλήθος βιάσαιντο σφᾶς, εἰς ἓν τὸ ἀδυνάτατον τῆ κυκλώσεως ἀναγκάζοντες. καὶ πάλιν, ἐκπατεῖ τις φρικτῶ θεᾶς σεσοβημένος οἴστρω. *facere videtur.* Olim quidam horrendæ Deæ agitatus œstro.

Σήκαθεν. *Pro*, ἐσηκάθησαν. *Baoticè dictum.* In caula, hoc est, in stabulo concluſi-fuerunt. Et σηκαθέντας. Vt in stabulo concluſos. Vt, Etenim circum circa quidé, vt in stabulo concluſos formidabat, ne propter *multitudinem* multitudinem sibi vim-afferrent, ad vnam infirmissimam circumuentionis *rationem* se compellentes. *N. L.* Et rursus. *Sed hoc exemplum ad rem parum*

Σηκίδες. τὰ οἰκογενῆ παιδισκάρια. κυρίως ἡ σηκύλη, καὶ σηκὶς, ἡ ἐν ἀγρῷ ταμιεῖον φυλάττουσα. F

Σηκικόρος. ὁ τῆ σηκῶ ὑπηρετούμενος.

Σηκὸς ὁ ἐνδότερος οἶκος τῶ ἱεροῦ ναοῦ. οἶκος. τάφος. ὠθισμὸς ἦν εἰς τὸν σηκὸν τῶν αἰχμαλώτων, κήρυξιν, ἀνεῖναι τὲ εἰς τὸν σῖκον. τοῦτο τὸ ὄνομα δηλοῖ ἐλαίαν. λέγει γὰρ Λυσίας, ὃς δύο ἔτη ἐμισώρησεν. οὔτε ἰδίαν ἐλαίαν,

Σηκίδες. Ancillæ domi-natæ. Propriè verò secyle, & secis *vocatur mulier proma-conda*, quæ ruri penum seruat.

Σηκικόρος. Aedituus. Qui templi curam gerit.

Σηκὸς. Interior sacri templi domus. Domus. Sepulchrum. Vt, Cùm autem venisset in captiuorum σηκὸν, id est. domum, per-præconis-vocem-edici iussit, *se libertatem omnibus largiri.* Hoc nomen ponunt *etiam* pro olea. Dicit enim Lysias. Qui per duos annos non coluit vel suam oleam, vel moriam,

vel secon. Videndum autem, ne fortè priuatas quidem oleas, vocent ἐλαίας. Publicas verò, μορίας. σηκὸν verò (vt *verisimile* videtur) & μορίαν, pro eodem ponunt, & vtramque eodem nomine vocant.

οὔτε μορίας, οὔτε σηκόν. μή ποτε οὖν τὰς μὲν ἰδιωτικὰς, ἐλαίας καλοῦσι. τὰς δὲ δημοσίας, μορίας. σηκὸν δὲ, ὡς ἔοικε, καὶ μορίαν ὀνομάζουσι καὶ αὐτόν. A

Σηκοί. Pecudum stabula. *Dicta* ἀπὸ τοῦ σώζειν, quòd seruent *pecudes in ipsis conclusas*. Vel, quòd sint quasi στηκοὶ quidam. i. stationes quædam, quòd illic stent. i. *maneant*.

Σηκοί. αἱ τῶν βοσκημάτων ἐπαύλεις. ἀπὸ τοῦ σώζειν. ἢ σηκοί τινες ὄντες. ἀπὸ τοῦ ἐκεῖσε σήκειν.

Σήκρητον. Secretum. *Lat. vox*. & πρωτοσηκρήτης. Primo-secretes. i. Primus-secretarius.

Σήκρητον. καὶ πρωτοσηκρήτης.

Σήλικτος. Selectus *Lat. vox* Humi-iudex. *Iudex Pedaneus. Vide Fr. Hottom. in Pedanei Iudices.* B

Σήλικτος. χαμαιδικαστής.

Σηλώμ. Selom. Nomen vrbis.

Σηλώμ. ὄνομα πόλεως.

Σηλυβρία. Selybria. Vrbs Thracica.

Σηλυβρία. πόλις Θρακική.

Σῆμα. Monumentum. Sepulchrum.

Σῆμα. ὁ τάφος.

Σημάντορες. Imperatores. Duces.

Σημάντορες. ὕπατοι, ἡγεμόνες.

Σήμαντρα. Signacula. Sigilla, quibus obsignantur literæ.

Σήμαντρα. σφραγίδες.

Σημασία. Significatio per tubam. Signum, quod tuba datur.

Σημασία. φανέρωσις διὰ σάλπιγγος.

Σημῖα. Signa. Portenta. Prodigia. Attici verò & monumenta, *sepulchraque sic appellant*.

Σήματα. σημῖα. τέρατα. ἀττικοὶ δὲ καὶ τὰ μνήματα. C

Σημαία. σπεῖρα. τάγμα. Idem est. Signum. vexillum. spira. cohors. Agmen. Horum verò duces, *vocantur* κενδυωνῖται, Centutiones, & Taxiarchi, *i. ordinum-præfecti*. & σημαιοφόρος. Signifer. Vexillifer. Dux.

Σημαία. σπεῖρα, τάγμα. ταυτὸν ὄξιν. οἱ δὲ ἡγεμόνες τούτων, κεντυρίωνες, καὶ ταξίαρχοι. καὶ σημαιοφόρος. ὁ ἡγεμών.

Σημάσ. *Signum. Vexillum. Cohors.* Acies bellica, quâ Heraclium captum est peculiari quadam capiendi ratione, cùm *enim* illa vrbs, in quadam parte, ad exiguum loci-spatium, humilem murum haberet, Romani tres cohortes delegerunt. Ac primam quidem muniuerunt scutis supra caput positis, vt armorum caput tegentium densitate tota cohors, tegulæ irriguæ similis esset, *i. tectorum tegulis quæ planiùs rigantur*. Deinceps verò reliquæ duæ *collocatæ fuerunt*.

Σημάσ. πόλις ἑλληνική, διὸ ἧς τὸ ἡράκλειον ἄλωσιν ἴδιαν παὰ ἅλωσιν. ἐχούσης τῆς πόλεως ἐφ' ἑνὸς μέρους ἐπ' ὀλίγον τὸ πὰν τὰπεινὸν τεῖχος, οἱ ῥωμαῖοι τρεῖς σημάσας ἀπεχειρίσαντο. καὶ τὴν μὲν πρώτην, τοῖς θυρεοῖς ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ποιήσαντες σκιάζεσθαι, ὥστε τῇ τῶν ὅπλων πυκνότητι κεράμου τῇ καθαρρύτῳ γίνεσθαι ἄβατον. ἐφεξῆς δ' ἕτεραι δύο. D

Σημᾶαι. Signa. Principum imagines ad vmbilicum vsque pictæ. Imagines. Effigies. Simulachra. Vt, Pilatus autem Tiberij imagines, quæ σημᾶαι vocantur, tectas in Iudæam importauit. Illi verò *Iudæi* obstupuerunt, vt potè suis legibus, *ac statutis, à Pilato per contemptionem* conculcatis. Nullum enim simulachrum in *suam* vrbem ingredi volebant.

Σημᾶαι. σήματα. εἰσιόμενοι. πλάτες εἰς τὸν ἰουδαίαν τὰς τιβερίου εἰκόνας, αἱ σημᾶαι καλοῦνται, κεκαλυμμένας εἰσήνεγκεν. οἱ δ', ἐξεπλάγησαν ὡς πατρίοις νόμοις ἀπειθεῖς τὸν νομίμων. οὐδὲν γὰρ ἧσσον ἐβούλοντο εἰς τὴν πόλιν εἰσιέναι.

Σημᾶαι. *Sic appellantur ea*, quæ apud Romanos signa vocantur. Vt, Cùm autem omnes Romani in *bellicis vexillis* signis idola, *Deorúmque variorum varia simulachra* ferrent, *in iis* Constantinus crucis figuram ferebat. Et, Romanorum verò signa, *cohortesque cum suis quæque signis* in collem confugerant. Cum autem omnes sententiam dixissent, *quæ censebant impressionem in hostes faciendam*, Scipio dixit *ita faciendum esse*, quum rebus integris, *illæsis, ac intactis, in loco tuto de rebus* deliberarent, & se potiùs prouidè cauere ne quid *mali suæ copiæ* paterentur, quàm vt hostes maleficiis, *& cladibus* afficeret.

Σημᾶαι. τὰ παὰ ῥωμαίοις λεγόμενα σήματα. πάντων γε μὲν τῶν ῥωμαίων ὅτι τῶν σημαιῶν εἴδωλα φερόντων, ὁ κωνσταντῖνος σταυροῦ τύπον ἐφέρετο. αἱ δὲ σημᾶαι τῶν ῥωμαίων, συνεπεφέροντο εἰς μέσον. καὶ πάντων δόντων γνώμας, ὁ σκιπίων ἔφη, ὅταν ἐξ ἀπράκτων βουλεύωνται. καὶ πλέον τοιοῦτος θορύβου ἢ μηδὲν παθεῖν, ἢ δράσαι κακῶς τοὺς ἐχθρούς. E

Σημάνει. Incognitionem attrahit. *Significat. Sophocles in Oedipo Colonæo pag. 182. M.* Significat verò quòd Solius hoc est manifestum Ismenes caput. σημαίνει. Imperat.

Σημαίνει. εἰς γνῶσιν ἑλκύει. σημαίνει δὲ ὅπου μόνης. τὸ δὲ ὄξιν ἰσμηνίας φίλον κάρα. σημαίνει. βάλλεται. F

NOTÆ.

Εἰς γνῶσιν ἑλκύσει.] Sophocles in Oedipo Colonæo. pag. 282. M.

—Σημαίνει δ' ὅτου
Μόνης τόδ' ἔστι δῆλον Ἰσμήνης κάρα.

Schol. σημαίνει.] εἰς γνῶσίν με ἑλκύσει. i. Me in cognitionem, in noticiam attrahit, mihi significat.

Σημαί-

A Σημαίνομαι. σημαίζομαι. δῆλ σημείων γινόμαι. σοφοκλῆς.

quor, Noto. Obſeruo. Sophocles *in Aiace flagelli fero. pag. 3. v. 32. & 33.*

--Καὶ τὰ μὲν σημαίνομαι.

Τὰ δ' ἐκπέπλημμαι, κοὐκ ἔχω μαθεῖν ὅτῳ. ἢ σημαίνομαι, αἱ τῆ σημεῖα τινα ἐμαυτῷ συνίθημι ἀπὸ τῶ ἴχνους. τὸ δ' ὕστερον, ἐπεὶ τοιοῦτόν συμβαίνει ἐπὶ τοῖς ἰχνεύτας, ὅπι πατουμένων τῶν ἰχνῶν. δῆλ δ' τὸν μανίαν δυσίχνευτος, καὶ ὅπι-
B ταραγμένη ἡ βάπις χάρις τῶ ἄρτος.

Σημεῖα. κειμήλια.

Σημεῖα. οὕτω λέγουσι τὰς σφραγίδας δημοσθένης, καὶ ἄλλοι.

Σημεῖα σκυθικὰ, ἃ φέρουσιν ἐν τῷ πολέμῳ, ὑφάσματά εἰσι βαφῇ ποικιλμένα. ἃ εἰς ἰδέαν μάλιστα ὄφεων εἴκασται, ὑπ' ἀνέμου πνεόντων συνιέντων. τὰ δὲ σοφίσματα ταῦτα θυόντων, ἢ ὑπὸ ἵππους ὑποβεβλημένων τῷ φερομένῳ
C αὐτὰ, ἐξογκοῦται, ὡς μάλιστα δοκεῖν τοῖς θηρίοις ὁμοιοῦσθαι. καί τινα καὶ ἦχεῖ ἀφ' ὧν τῷ συγκίνησιν ὑπὸ τῆ πνοῆ διερχομένη βία.

Σημεῖα. ἀφῃρημένα ἑκατέρως ἀμφὶ θουκυδίδη. σύμβολα ἦν, ἃ ἔχοντες τὸν καιρὸν τῆς μάχης ἐδίδοσαν. καὶ ὅτε μὲν ἀνατείνειτο τῆς μάχης τὰ σύμβολα, ἤρχοντο τῆς μάχης. ὅτε δὲ καταπαύοιτο, ἐπαύοντο.

Σημεῖα. ζήτει ἐν τῷ σύμβολα.

D Σημεῖον. δι οὗ τὰ ἄδηλα καταλαμβάνεται ἀμφὶ τοῖς σκεπτικοῖς ὁ αἱρετικὸς ἀφὶ συλλογισμῶν. καὶ ὅτε δὲ ἐμελλησίνιδε ἐκκλησία, σημεῖον ἐτίθετο. οὕτως οὖν καὶ τῷ γεωμετρικῶν μέλλουσιν ἐν τοῖς θεσμοφορίοις ἐκκλησιάζειν, σημεῖον ἐτίθη. ἀριστοφάνης.

Ὡς τὸ τῆς ἐκκλησίας
Σημεῖον ἐν τῷ θεσμοφόρῳ φαίνεται.

Σημειώσας καὶ σημήνας, τὸ αὐτὸ, δηλώσας.
E *Illud verò, Atticum, verſo a in η. Idem valet, ac* δηλώσας. Qui-declarauit. Qui ſignificauit.

Σημὸς. ἠλεῖος γραμματικός. ἔγραψε δηλιακὰ βιβλία η'. φεῖδόδους β'. φεῖ τῶ ἁρμά. φεῖ περγάμου α'. φεῖ παιάνων. ἐν τούτῳ δὲ μνημονεύει μουσικῶν τινῶν ἰδεῶν τούτων, αὐτοκαβάλων. ἰθυφάλλων. φαλλοφόρων. καὶ οἱ μὲν, φασὶ κιττοῦ στέφανον ἐφόρουν. ὠνομάσθησαν δὲ ὕστερον ἴαμβοι. οἱ δὲ ἰθύφαλλοι, ὡς ἔστι πῖα μεθυόντων εἶχον, καὶ χειρίδας αἰθούσας. ἐ χιτῶνα μέχρι τῶ σφυρῶν. οἱ δὲ φαλλοφόροι, οὐ χωρὶς ἑρπύλλου, ἢ
F παιδέρωτος ἐστεπτοῦ ταῖς ὄψεις, κιττῷ, καὶ ἴοις στεφανούμενοι.

Σιδώνες. οἱ κελτοὶ, οἱ λεγόμενοι γερμανοί.

Σηών. ὁ βασιλεὺς τῶν ἀμορραίων.

Σηπεδόνες.

Σῆπες. οἱ σκώληκες.

Σημαίνομαι. *Signo. Obſigno.* Signis-colligo. Per ſigna cognoſco. Coniucio. Coniecto. Coniecturis-aſſequor, Noto. Obſeruo. Sophocles *in Aiace flagelli fero. pag. 3. v. 32. & 33.*

--*Et alia quidem* veſtigia *noto*, vel, per-coniecturas-cognoſco,

Aliis verò perturbor, nec poſſũ ſcire cuiuſmodi ea ſint Vel σημαίνομαι. ſigna quædam mihi compono ex iſto veſtigio, *vnde colligo quiſnam id impreſſerit humi.* partim verò dubito, quia tale quid accidit *venatoribus, & ferarum* inueſtigatoribus, quum *ferarum* veſtigia ſunt-conculcata. Aiacis verò greſſus, propter inſaniam difficilis inueſtigatu, & perturbatus erat.

Σημεῖα. Signa. Res precioſæ, quæ ſunt reconditæ. Monilia recondita.

Σημεῖα. Signa. Sic Demoſthenes, & alij ſigilla vocant, *quibus vel epiſtolã, vel aliquid aliud obſignatur.*

Σημεῖα Σκυθικά. Signa Scythica, quæ *Scythæ* ferunt in bello, ſunt telæ tinctura variegatæ, *& picta*, quæ ſerpentum ſpeciem maximè referunt, & de modicis contis dependent. Hæc autem egregia commenta currentium *militum*, aut etiam equis inſidentium, *ac* ea ferentium *ſpirante vento ſic* inflantur, vt feris ſimillima videantur eſſe. Quinetiam quendam ſonum edunt, ob ipſum *venti* flatum, qui per-vim *ea* pertranſit.

Σημεῖα ἀφῃρημένα. Signa vtriſque ſublata *datáque legitur* apud Thucydidem. Signa quædam habebant, quæ pugnæ *committendæ* tempore *militibus* oſtendebantur. Et quoties quidem pugnæ ſigna *proferebantur*, *ac* in-altum-tollebantur, *milites* faciebant-initium pugnæ. Quoties verò conuellebantur, *ac retrahebantur*, ceſſabant, *pugnæque finem faciebant.*

Σημεῖα. Signa. Quære in voce Σύμβολα.

Σημεῖον. Signum per quod apud Scepticos, *rerúmque contemplationi, conſiderationique deditos homines*, incerta, *ac obſcura* deprehenduntur. Quod per ſyllogiſmos tollunt. Quoties autem etiam concio habenda erat, ſignum proponebatur. Sic igitur etiam cùm mulieres in Theſmophoriis eſſent concionaturæ, ſignũ propoſitũ fuit. Ariſtophanes *in Theſmophor. pag. 518. v. 25. & 26.*

Propterea celeriter, quia concionis
Signum in Theſmophorio propoſitum iam *apparet.* Ι. Θεσμοφορείῳ.

Σημήνας & σημάνας. Idem. *Sed hoc quidem, commune.*

Σημὸς Semus. Eleus Grammaticus. Scripſit Deliacos libros 8. Periodorũ lib. 2. De Paro. lib. 1. De Pergamo, lib. 1. De Pæanibus. In hoc autem mentionẽ facit muſicarum quarundam idearum, harum *ſcilicet*, Autocabalorum, Ithyphallorum, Phallophororũ. Et, vt quidam *aiunt*, hederę coronam ferebant. Poſtea verò vocati-ſunt Iambi. Ithyphalli verò, laruas ebriorum habebant, & manicas floridas, *l.* αἰθούσας, *vel* αἰθύσας, & tunicam ad talos vſque, *talarem.* Phallophori verò, non ſine ſerpyllo, & pæderõte. *i. herba topiaria, vel achanto*, faciem tegebant, hedera, & violis coronati.

Σιδώνες. Senõnes. Celtæ, qui vocantur Germani.

Σηών. Seon. Rex Amorrhæorum.

Σηπεδόνες Putredines. Putredinis-vitia. Vel lacertę quædam, quæ Sepedones apud quoſdam vocantur.

Σῆπες. Vermes *ex putrefactione nati, & putrefactionem gignentes. à σήπω. putrefacio, vitio, corrumpo. fut. σήψω.*

Σηπία. Sepia. Piſcis. Ariſtophanes. Sede igitur ſepias mandens. Quaſi diceret, delicias-faciens, propter poteſtatem, *quam habes.*

Σήραγγες. Cauernæ. Sub terra longæ rupturæ, quæ ſunt quaſi quædam terræ venæ, ſub quibus aqua currens, tranſitum quærit. Hinc etiam dictus eſt locus σηραγγώδης. *i. cauernoſus, multas habens cauernas, & perforatus.*

Σηράγιον Serangium. Piræi locus *quidam, à cauernis fortaſſe dictus.*

Σήραγξ. Hiatus. Cauerna. Concauitas. Et ſaxum ſub marinis-aquis-latens, quod rupturas, *vel fiſſuras, & rimas* habet.

Σῆρες. Seres. Gens, vbi naſcitur *ſericum, quod à quibuſdam vocatur* metaxa. Vnde etiam ſerica dicuntur, *veſtimenta* texta ex metaxa. *i. ex ſerico.* Et ſer, ſeris, ipſe vermis, *qui ſericum net.*

Σηρική. Serica. Metaxa eſt illa, ex qua veſtem conficere ſolebant, quam olim quidem Græci Medicam vocabant. Nunc verò ſericam nominant. Iuſtiniani verò tempore Romani legatos mittunt ad Aethiopes, vt Æthiopes ementes metaxam ab Indis, eámque vendentes apud Romanos, ipſi quidem magnarum pecuniarum domini fierent, hunc verò ſolum quæſtum Romanis afferrent, ne amplius ſuas pecunias ad hoſtes transferre cogerentur.

ὅτι δὴ οὐκέτι ἀναγκαζόντων τὰ σφέτερα αὐτῶν χρήματα εἰς τοὺς πολεμίους μετενεγκεῖν. Ἔστι δὲ σηρικὸν νῆμα, καὶ σηρικὰ ἱμάτια.

Σής. σητὸς. ὁ. Vermis. *veſtibus noxius. Tinea.*

Σήσαμα. Seſama, & papauer, & ſiſymbria, folia *ſunt*, quibus ſponſi córonantur. *Imò, Seſami, papaueris, & ſiſymbrij folia ſunt ea, quibus &c. De ſingulis vide Lexica.*

Σήσαμος. Seſamus. Et σησαμοῦντα πόπανα. Placentæ ex-ſeſamo-confectæ.

Σησαμεῖς, & σησαμὶς, differunt. Nam σησαμοῖς quidem, *eſt* placentæ genus *ex ſeſamo, & melle confectum.* σησαμὶς verò, *eſt ea*, quam nos vocamus Ieſamidem. *i. rotundam placentam ex ſeſamo toſto, melle, & oleo confectam.* Et σησάμινον ἔλαιον. Seſaminum oleum, *quod vocatur* & ſyéum, *q. d. ſuillum*, quo Cyri commilitones perungebantur.

Σησαμοῦν. Placentis-ex-ſeſamo-confectis.

Σησάν. Seſan. Loci nomen.

Σῆσις. Cribri-quaſſatio, *vel agitatio, qua fruges cribro cribrantur, ac purgantur.*

Σηστός. Seſtus vrbs oppoſita Abydo. *I.* αἰπεινὴ Ἄβυδος. *Vide Dionyſ. de ſitu orbis. pag.* 73. *v.* 516. *Conſule Scholia.*

Σητάνεος & ἄρτος. Panis ex farina cribro purgata factus. à verbo σήθω. i. cribro. cribras. cribro-purgo.

Σηλαῖον. Setæum. Nomen loci.

Σητόβρωτος. A-vermibus-voratus. A-tineis-depaſtus.

Σητοῦμαι. Quæ-vorantur. *Quæ à tineis roduntur, & abſumuntur.*

Σητόω. ῶ. Verbum. *à nomine* σής, σητὸς. ὁ. *vermis, tinea.* Rodo, corrodo, voro, conſumo.

Σῆψαι. Putrefeciſſe. Corrupiſſe. à verbo σήπω, putrefacio, corrumpo.

Σ CVM I.

Σιαγών. όνος. ἡ. Maxilla. Gena.

Σιαλος. Bene-nutritus, *& pinguis* porcus. *Sic autem dictus* ἀπὸ τῆ ἅλις σιτεῖσθαι, quòd ſatis ſit ſaginatus, *& pingue factus.* σιελὸς verò oxytonè, *vel* σίελος, *proparoxytonè, ſaliua, qua ſignificat* excrementũ, quod præter-volũtatẽ *alicuius* ex ore offertur, *exit. Vt*, Cochlea ſpõte ſua vadẽs ipſius pompã præcedebat, ſaliuã exſpuens.

Σηπία. ὁ ἰχθύς. ἀριστοφάνης. καθησο ζῶτων σηπίας μασσώμενος. οἱονεὶ, τρυφῶν ἀπὸ τῆς οὐσίας. A

Σήραγγες. αἱ ὑπὸ γῆν ὀπαὶ μεγάλαι ἐκρήξεις. οἱονεὶ, φλέβες τινὲς οὖσαι τῆς γῆς, ἃς ὑποτρέχον τὸ ὕδωρ, ζητεῖ διέξοδον. ἐντεῦθεν καὶ σηράγγωδης τόπος εἴρηται, ὁ ἐξατιξημένος.

Σηράγγιον. χωρίον Περιραιῶς.

Σήραγξ. χάσμα. κοιλάς. καὶ ὕφαλος πέτρας, ῥήγματα ἔχουσα. B

Σῆρες. ἔθνος. ἔνθα ἡ μέταξα γίνεται. ἐξ οὗ καὶ σηρικὰ τὰ ἐκ μετάξης ὑφασμένα λέγεται. καὶ σὴρ, σηρὸς, ὁ σκώληξ.

Σηρική. ὅτι ἡ μέταξα ὄζει, ἐξ ἧς ὑφαίνεται τὰ ἰδητὰ ἐργάζεται, λῦ πάλαι μὲν ἔλλιπες μηδικὸν ἐκάλουν. τὰ δὲ νῦν σηρικὰ ὀνομάζουσιν. δοθὲν δὲ Ἰουστινιανοῦ πρὸς αἰθίοπας πρεσβεύσαντες ῥωμαῖοι, ὅπως οἱ αἰθίοπες ὠνούμενοι τὴν μέταξαν ἐξ ἰνδῶν, δεσπόζωσι δὲ αὐτῆς εἰς ῥωμαίους, αὐτοὶ μὲν κύριοι γένωνται μεγάλων χρημάτων, ῥωμαίους δὲ τοῦτο ποιήσωσι κερδαίνειν μόνον, C

Σής. σητὸς, ὁ σκώληξ.

Σήσαμα. καὶ μήκωνα. καὶ σισύμβρια, φύλλα, οἷς στεφανοῦνται οἱ νυμφίοι.

Σήσαμος. καὶ σησαμοῦντα πόπανα.

Σησαμοῦς, καὶ σησαμὶς, διαφέρει. σησαμοῦς μὲν γὰρ, εἶδός τι πλακοῦντος σησαμὶς δὲ, ὃν ἡμεῖς φαμὲν σησαμίδα, καὶ σησάμινον ἔλαιον. καὶ σύφνον. ᾧ ἐχρίοντο οἱ σὺν Κύρῳ στρατευόμενοι. D

Σησαμοῦσι. πλακοῦσι.

Σησάν. ὄνομα τόπου.

Σῆσις. ἡ τῆ κοσκίνου.

Σηστός. πόλις ἐν Ἀβύδῳ. E

Σητάνειος ἄρτος, ἀπὸ τῆ σήθω τὸ κοσκινίζω.

Σηταῖον. ὄνομα χωρίου.

Σητόβρωτος. σκωληκόβρωτος.

Σητοῦμενα. βιβρωσκόμενα.

Σητόω. σητὸς. ῥῆμα.

Σῆψαι. ἀπὸ τῆ σήπω. F

ΤΟ Σ ΜΕΤΑ ΤΟΥ͂ I.

Σιαγών. σιαγόνος. ἡ. παρειά.

Σίαλος. ὁ. ὀξυβαρὴς χοῖρος. ἀπὸ τῆ ἅλις σεσιτεῦσθαι. σιελὸς δὲ ὀξυτόνως, τὸ ἀκουσίως ἐκφερόμενον περίττωμα ἀπὸ τῆ στόματος. κοχλίας αὐτομάτως βαδίζων, προηγεῖτο τῆς πομπῆς αὐτῷ σιελὸν ἀποπτύων.

A Σιδήρωμα. σιδηρᾶ περιφέρεια τοῦ ῥωμαϊκοῦ θυρεοῦ.

Σίβυλλα. Δηλικὶς, ἣν καὶ Δήμητρα προσηγόρευσαν. γένος ἦ αὕτη πρὸ τῆς ξωϊκῆς. καὶ ἔγραψε χρησμοὺς δι' ἐπῶν. ὁ πατὴρ σιβύλλης τ' χαλδαίας Βηρωσσὸς ὀνομάζεται. ἡ ἦ μήτηρ αὐτῆς ἐρυμάνθη.

Σίβυλλα. Ἀπόλλωνος, καὶ λαμείας τῆς δι' πνας ἀριστοκράτας, καὶ ὑδόλης. ὡς ἦ ἄλλοι, περναζόρου. ὡς ἦ ἕρμιππος, θεοδώρου. ἐρυθραία. ταύτῃ τὴν πόλιν ἐν χερσὶν τ' ἐρυθρῶν, ὃ προσ-
B ηγορεύετο βάτται. νῦν ἦ αὐτὸ τὸ χωρίον πολιοῦν προσαγορεύεται ἐρυθραί. τινὲς ἦ αὐτὴν σικελὴν. ἄλλοι, σαρδόνιον. ἄλλοι. γεργηθίαν. ἄλλοι ἦ, ῥόδιαν. ἄλλοι ἦ λίβυσσαν. ἄλλοι, λευκανίαν. ἄλλοι, σαμίαν ἐδόξασαν. γένος δὲ τῆς χρόνοις τ' ξωϊκῆς ἁλώσεως μ' υσγ' ἐτη. ἃ συνετάξατο βιβλία ταῦτα, ὡς δὲ παλμῶν. μέλη. χρησμούς. λέγεται ἦ καὶ ξέ γωνα εἴδους λύρας αὐτὴ πρῶτον εὑρεῖν.

Σίβυλλα. Ἑλισσα. ἔγραψε μαντείας, καὶ χρησμὸς δι' ἐπῶν.

C Σίβυλλα κολοφωνία. ἣν ἐκάλεσθη λάμπουσα. Ἀπόλλωνος καὶ λαντος. ἃ αὐτὴ μαντείας, ἃ χρησμὸς δι' ἐπῶν, ἃ ἄλλα.

Σίβυλλα θετταλή. ἡ καλουμένη ἃ μαντώ, ἀπόλλωνος τειρεσίας.

Σίβυλλα ἡ καλουμένη ὑπό τινων, σάρβις. ὑπὸ δέ τινων κασσάνδρα. ἄλλων δὲ ταραξάνδρα. καὶ αὐτὸ χρησμούς.

Σίβυλλα κυμαία. ἃ σίβυλλα, θεσπρωτὶς. ὁμοίως χρησμούς.

D Σίβυλλα χαλδαία. ἡ καὶ περσὶς τινων ἑβραία ὀνομάζουσιν. ἡ ἃ περσὶς, ἡ κυρίῳ ὀνόματι καλουμένη σαμβήθη, ἐκ τοῦ μακεδονιστὶ νῦν, ἡ ὡδὴ τὴν ἃ ἀλέξανδρον τὸν μακεδόνα λεγομένων προφητικῶν ὧν μνημονεύει νικάνωρ ὁ τ' ἀλεξάνδρου βίου ἱστορήσας. ἡ ὡδὴ τὰ διαφόρα χρησμῶν εἰδέα προθεσπίσασα, ἃ τ' ἰδίᾳ παρρησίας. ἀλλὰ ἃ αἱ λοιπαὶ συναάδουσιν αὐτῇ, πλὴν ὅτι τούτης εἰσὶ βιβλία κδ', ὡδὴ πάντες ἴσμεν, καὶ χώρας ὡδὶ χρῆσθαι. ὅτι δὲ εἰσὶ τῶν αὐτῶν, καὶ ἀ-
E μέτροι εὑρίσκονται, ἡ τ' προφήτιδος ἔφην ἡ αὐτὰ, ἀλλὰ τῆς ἐγχωριαφῶν, οὐ συμβαδάντων τῇ ῥύμῃ τ' λόγου, ἡ ἃ ἀπαδόντων ἡθῶν, καὶ ἀστέρων γραμματικῆς. ἅμα δὲ τῇ ἀδιαστολίᾳ ἐπέπαυτο ἡ τῶν λεχθέντων μνήμη. ἃ δέσποτον εὑρίσκονται οἱ στίχοι ἀτελεῖς, ἃ διάνοια σκάζουσα. ἔστι κατ' οἰκονομίαν θεῖ τοῦ γένονεν, ὡς μὴ γινώσκοιντο ὑπὸ πολλῶν, ἃ αἰσχίων οἱ χρησμοὶ αὐτῆς. εἴτε δὴ καὶ ὁ μακρὸς χρόνος, ὡς καὶ ἄλλων πολλῶν αἴτιος τῆτε ὑπῆρξεν. ἡ μᾶλλον ἀλλὰ καὶ ἡ ἀσάφεια τ' ὑπὸ τ' προφήτιδος εἰρημένων, ἃ τὸ πλεῖστον
F μὲρος ἴσως αὐτὶ γραφῆναι τὰ βιβλία. κδ' ἐν θαυμασὸν, εἰ σύγχυσιν τ' τε διανοίας, ἃ τ' μέτρων ἐμπεποίηκεσαν.

Σίβυλλαι γεγόνασιν ἐν διαφόροις τόποις, ἃ χρόνοις, τ' ἀριθμὸν δέκα. πρώτη μὲν ἡ χαλδαία, ἡ ξ περσὶς, ἡ κυρίῳ ὀνόματι καλουμένη σαμβήθη. δευτέρα, ἡ λίβυσσα. τρίτη ἡ δελφὶς, ἡ ἐν δελφοῖς τεθεῖσα τετάρτη, ἡ ἰταλική, ἡ ἐν κιμμερίᾳ τῆς ἰταλίας. πέμπτη, ἡ ἐρυθραία, ἡ περὶ τῆς ἰδίας.

Σίβυλλα. Ferrea circunferentia *ferreus circulus* Romani scuti.

Σίβυλλα. Sibylla. Delphica, quam etiam Dianam appellarunt. Hæc autem fuit ante bellum Troianũ, & scripsit oracula versibus. Sibyllæ Chaldææ pater vocabatur Berosus. Ipsius verò mater, Erymanthie.

Σίβυλλα. Sibylla, Apollinis, & Lamię *filia* Secundũ verò quosdã Aristocratis & Hydôles. Vt alij, Crinagorę vt Hermippus, Theodori, Erythręa, quòd nata sit in Erythrarũ loco, qui vocabatur Batti. Nũc verò locus ille vrbe-condita munitus vocatur Erythrę. Quidã verò *tradunt* ipsam *fuisse* Siculã Alij, Sardoniã. Alij, Gergethiã. Alij, Rhodiã. Alij, Libyssam. Alij, Lucanã. Alij, Samiam *fuisse* putarunt. Fuit autẽ post excidiũ Troianũ *i. post captam vrbẽ Troiam*, annis 485. Et compsuit libros illos, De palpitationibus. Carmina. Oracula. Eadem etiam prima Trigonon, Lyræ genus, inuenisse fertur.

Σίβυλλα. Sibylla. Helissa. Scripsit versibus vaticinia, & oracula.

Σίβυλλα. Sibylla Colophonia. Quæ vocata fuit Lãpusa. *i. splendens*. A Calchante oriunda. Ipsa quoq. *scripsit* vaticinia, & oracula versibus, & alia.

Σίβυλλα. Sibylla Thessala, quæ vocata fuit & Manto *i. Vates*, oriunda à Tiresia *vate*.

Σίβυλλα. Sibylla, à quibusdam vocata Sarbis, ab aliis verò Cassandra, ab aliis, Taraxandra, & ipsa *scripsit* oracula.

Σίβυλλα. Sibylla Cumana, & Sibylla Thesprotica, pariter oracula *scripsit*.

Σίβυλλα. Sibylla Chaldęa, quæ etiã à quibusdã Hebręa nominatur, quę & Persica, quę proprio nomine vocabatur Sãbethe, ex beatissimo Noe *genus ducẽs*, quę prędixit ea, quę dicũtur de Alexãdro Macędone, cujus meminit Nicanor ille, qui vitã Alexãdri scripsit, quę de DOMINO CHRISTO, & de eius aducẽtu sexcẽta oracula *edidit*. Quinetiã cęterę *Sibyllæ* cũ ipsa cõsentiunt, nisi quòd huius sunt 24. libri, qui de omni gẽte, & regione *descriptionẽ* cõtinẽt. Quòd autẽ eius versus imperfecti, metróq; carẽtes inueniãtur, nõ est illius prophetidis. *fuę prophetissæ* culpa: sed scribarũ, qui orationis impetũ, *quo Sibylla ad versus fundẽdos ferebatur*, scribẽdo sat citò nõ potuerũt assequi, vel etiã qui indocti fuerũt, & grãmatices imperiti. Vna.n.cũ ipso *versuũ* sensu ipsa quoq. *rerũ* dictarũ memoria sedata, *finita, ac sepulta* est, & propterea versus imperfecti reperiũtur, & sententia claudicãs. Siue per Dei prouidẽtiã hoc factũ fuerit, ne à multis, & indignis *hominibus* eius oracula cognoscerẽtur, siue etiã ipsũ lõgũ tẽpus, vt & aliarũ multarũ *calamitatũ* etiã huius autor fuerit. Quinetiã ipsa rerũ ab ista vate dictarũ obscuritas, & fortasse quòd *eius* libri fuerint sępius descripti, nihil micũ si sensus, & metrorũ confusionẽ pepererint.

Σίβυλλαι. Sibyllæ in variis locis, & *variis* temporibus fuerunt, numero decem. Prima igitur *fuit* illa Chaldæa, quæ & Persica, quæ proprio nomine vocabatur Sambethe. Secũda, Libyssa. Tertia, Delphica, Delphis nata. Quarta, Italica, quę in Cimmeria Italię *vrbe, nata est*. Quinta, Erythrea, quę ante bellũ Troia-

guiscat, qualem in cane irato videmus, qui deducto rictu, dentibúsque nudatis minitatur.

Σισπρῖᾶ. Anus hians.

Σισπρός. Hians. *Vide* Σίσπρ.

Σισυβ ἀ Ͼ. Incompositus motu. *Qui motu fertur incomposito.* Perturbatus. Turbatus. Vt, Ille verò celeriùs, quàm pedetentim *progrediens*, & caput quassans, & quædam barbaricè proferens, & minitans, quantum & ex ipsa vocis contentione, & gressus incomposito motu conici poterat, *abiit.*

Σισώσις. Sesoôsis. Nomen proprium.

Σισωρευμένων. Coacervatorum. Grauatorum. Onustorum.

Σίσωστρις. Sesostris. Ægypti Rex, qui *mores*, & instituta Aegyptiorum mutauit, quòd eos deprimere vellet. Et virorum quidem opera, mulieribus *assignauit*, mulierum verò *officia* viris lege-lata-mandauit facienda. *L.* τὰ μὲν γυναικῶν, τοῖς ἀνδράσιν.

Σίσωται. Servatus est. Et σισωσμένος. Seruatus. Antiqui verò sine σ *scribebant has voces, sic,* σίωται, & σισωμένος. Et Thucydides dicit διζωμένους *pro* διζωσμένους. *subligaculis cinctis. Braccati.* Recentiores verò *voces istas scribunt* cum σ. In nonnullis verò, vt rem paucis expediam, *prætermittunt* σ. vt κακωμένων. Clausum, & πεπεισμένον. persuasum.

Σεύθης. Seuthes. Vnus ex Thraciæ Regibus.

Σεβῆρος. Senerus. Hic apparuit. & *extitit L.* μετὰ τὸν Δυσυχῆ. *post illum Dystychen, i. post Eutychen, (vt statim subiicitur) qui nomine quidem Felix vocabatur à Latinis, à Græcis verò* εὐτυχὴς, *vel potius* ὁ εὐτύχης, *at re ipsa, propter suam detestandam hæresin, erat Infelix*, qui rapto Antiochiæ throno, Manichæam, & Apollinariam, & Eutycheam hæresim vindicare rursus, & *instaurare* conabatur, totis viribus pacem Ecclesiæ turbans. Sed ex Ecclesia pulsus vt *homo* seditiosus, & turbulentus, in Alexandrinorum leuitatem, turbinis, & procellæ instar, irruit. Cùm autem hic etiam alia procella & ipsi, & populo restitisset, omnia confudit, & perturbauit. Quidam enim, qui vocabatur Iulianus Halicarnassensis, Asiæ Episcopus, eos dissipauit. Quære in vocibus Ἰουλιανὸς Ἁλικαρνασσεύς.

Σουητόνιος. *L.* Σουητόνιος ὁ Τράγκυλλος. *Vide* Τράγκυλλος. Suetonius dictus Tranquillus, Grammaticus Romanus.

Σ. CVM Et.

Σειληνός Silenus. Dionysus, *siue Bacchus, ita dictus,* quòd in torculari quatiatur, *quum eius racemi prælo premuntur, vt vinum eliciatur.* Σειληνὸς verò, Silenus, Senex, per ι *scribitur in media voce, & ita dictus,* quòd quatiatur satis, *dum scilicet saltat.*

Σειρά. Catena. Vt, Rex autem dona misit Abaris, catenas auro variegatas, *& ornatas*, vestésque sericas.

Σειρά *Catena. Series rerum, &* ipsa genealogia *generisque descriptio perpetua serie facta.* Vt, Illa verò Philosophi vaticinia de sua genealogia sequens, *ita de se verba fecit. Et alibi,* Nescio quomodo ille orationis impetus vestigia sequens, & inquirens in ipsa genealogia ordinem ipsius animæ in choro non puro. *N. L.* Post hunc verò (vt demonstratum est) cùm res esset obscura, ad me missis *quendam*, cui mandauit, vt manifestissimas, *certasque rei mihi* nuntiaret. *N. L.*

Σισπρῖᾶ. γραῦς κεχλωυῖα.

Σισπρός. κεχλωυός.

Σεσυβημμένος. ἀτακτος ἢ κίνησιν, τεθορυβημμένος. τεταραγμένος. ὁ ἢ, θᾶσσον ἢ βαδὴν, τήν τε κεφαλὴν σείοντα, καὶ βαρβαρικῶς τινὰ ἀποφθεγγόμενος, ὅσα τῆς τε φωνῆς ἐν τῷ ἐντόνῳ, καὶ τῆ βαδίσματος τῷ στεσυβημμένῳ εἰκάσαι, ἐπαπειλῶν.

Σεσόωσις ὄνειρα κύριον.

Σισωρευμένων. βεβαρημένων.

Σέσωστρις. βασιλεὺς Αἰγύπτιος. ὃς τὰ τῶν Αἰγυπτίων ἔθη μετέβαλε. θέλων αὐτοὺς ταπεινῶσαι. καὶ τὰ μὲν τῶν ἀνδρῶν ἔργα, ταῖς γυναιξὶ, τὰ δὲ τῶν ἀνδρῶν ταῖς γυναιξὶν ἐνομοθέτησεν ἐργάζεσθαι.

Σεσῶσται. καὶ σεσωσμένος. οἱ παλαιοὶ ἄνευ τοῦ σ'. καὶ διζωμένοι φησὶ Θουκυδίδης. οἱ γὰρ περὶ μὲν τὸ σ'. ἵνα εἰδῶσιν ὅλ' ἁπλῶς παραλείπουσι τὸ σ'. ὡς κεκλειμένον. πεπειμένον.

Σεύθης. εἷς τῶν ἐν Θρᾴκῃ βασιλέων.

Σεβῆρος. οὗτος ἐφάνη μὲν τῶν δυσυχῶν. ὃς ἁρπάσας, τὸν θρόνον τῆς ἀντιοχείας, τῷ κακῷ μάνεντα αὐθις, Ἀπολλιναρίῳ τε, καὶ Εὐτυχίᾳ, διεκδικεῖν αἱρεσιν ἐπειρᾶτο κυκῶν. ὅθεν δὴ μέγαμις αὐτῷ τῶν ἐκκλησίας ἐρήνευε. ἐξελαθεὶς, ἢ τῆς ἐκκλησίας ὡς ταραχώδης, καὶ ταραξίας, τῇ ἀληθείᾳ ἀρίστου κουφότητι λαίλαπος δίκην, ἐπὶ θυέλλης ἐνέπεσεν. ἔνθα καὶ ἑτέρας καταιγίδος ἀνέπαυσαν αὐτῷ τε, καὶ τῷ λαῷ, συνέχει πάντα, καὶ ἐθορύβησε. διεσκέδασε γὰρ αὐτοὺς, Ἰουλιανός τις καλούμενος ἁλικαρνασσεὺς ἐπίσκοπος. καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἰουλιανὸς ἁλικαρνασσεύς.

Σουητόνιος. ὁ τράγυλος ἐπικληθείς, γραμματικὸς ῥωμαῖος.

ΤΟ Σ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΕΙ.

Σειληνός. ὁ Διόνυσος. παρὰ τὸ σείεσθαι ἐν τῷ ληνῷ. σληνὸς δὲ ὁ γέρων, διὸ καὶ ὁ, παρὰ τὸ σείεσθαι ἅλις.

Σειρά. ἡ ἅλυσις. ὁ δὲ βασιλεὺς, δῶρα ἔστειλε τοῖς βαρβάροις, σειρὰς χρυσῷ διαπεποικιλμένας. εἰθισταί τι σημαίνειν.

Σειρὰ. καὶ ἡ γενεαλογία. τοῖς γὰρ τῶν φιλοσόφων μαντεύμασι σειρὰ οἰκείας ἐπόμενος, οὐκ οἶδ' ὅπως ἡ τοῦ λόγου ῥύμη κατ' ἴχνος διεξῆλθε τὴν ἐν τῇ σειρᾷ τάξιν τῆς αὐτῆ ψυχῆς οὐκ ἐν τῷ ἀκράτῳ χορῷ. μοι δὲ τοῦτον ὡς διδυκται τεταγμένης ἀρχῆς, ἀπέκλιν ὡς ἐμοὶ τὰ σαφέστατα ἀπαγγεῖλαι πρεσβείας.

Σειρᾶνες.

A Σειραίνω. ξηραίνω. με Ἐ ὧν ἐστέφοντο πρὸς γάμων ἡμέρας.

Σείρ. σειρὸς, ὁ ἥλιος. καὶ σείριος.

Σειραῖος ἵππος. ὁ ἔξω τοῦ ζυγοῦ. ὁ δεξιός. δεξιὸν δ' αἰεὶ ἄρσις ἀεὶ σφραῖον ἵππον εἶργε τὸν προσκείμενον. τουτέστι, τῷ καμπτῆρι, τὸ ἀριστερόν.

Σειραί. Exsicco. Cum quibus coronabantur ad nuptiarum dies N.L.

Σείρ. σειρὸς. ὁ. Sol. Et σείριος. Sirius. Sol. Vel Sirius, stella canis, quæ canicula vulgò vocatur.

Σειραῖος ἵππος. Equus, qui *currum fune, vel catena trahit, collocatus* extra iugum, *q.d. funalis, vel catena trahens, equus* dexter. *Sophocles in Electra pag.* 113 *v. vlt. &* 114. *v.* 1. Admouebat semper *ad meta flexum, ad ipsam metam, ad quam flectuntur currus*, fistulam, *rota foramen*, dextrúmque laxans, *ac dimittens*, Funalem equum, *qui currum fune, vel catena trahebat, extra iugum alligatus temoni*, coercebat incumbentem: Id est, sinistrum *equum, qui iam accedebat* ad metam, *ad se retrahebat.*

B

NOTÆ.

Δεξιὸν δ' ἀεὶ.] Sophocles in Electra. pag. 113. & 114.
Ἐχειμπτ' ἀεὶ σύεργα. δεξιόν τ' ἀεὶς.
Σειραῖον ἵππον, εἶργε τὸν προσκείμενον.

Σειραῖς. πλεκτοῖς ἱμᾶσι. καὶ ἦθος πάρθων οἱ σφετέροι καλούμενοι. μάχονται ἢ ἀπὸ τῶν ἵππων σφᾶς ἱμάντων ἐλίσσοντες. πλάσαντες ἢ πῖς πολεμίοις, ἐφιᾶσι τοὺς ἀπὸ τῶν ἱμάντων βρόχους. C ἀποσφάλαντές τε τοὺς ἵππους ὀπίσω βιαίως ἐλαύνουσι. τοὺς ἢ ἁλόντας τοῖς βρόχοις τῇ ῥύμῃ τοῦ ἵππου, ἀποθανόντας, ἢ ζῶντας ἕλκουσι,

Σειρὴν μὲν φίλον ἀγγέλλ' ξεῖνον δὲ μέλισσα. σφῆκα, ζῶόν ἐστι κεντρικὸν μελίσσῃ ἐοικὸς πλήσιον.

Σειρῆνας. γυναῖκας τινὰς δύφωνους ἠσκημένας, μῦθος παρὰ ἕλλησικός. αἵτινες ἐν νησίῳ καθεζόμεναι, οὕτως ἕτερπον τοὺς παραπλέοντας D διὰ τῆς δύφωνίας, ὥστε κατέχειν αὐτοὺς μέχρι θανάτου. εἶχον ἢ ἀπὸ μὲν τοῦ θώρακος, καὶ ἄνω, εἶδος γυναικῶν. τὰ ἢ κάτω, ὄρνεων. οἱ μυθολόγοι, σφῆκάς φασί τινα θηλυ πρόσωπα ὀρνίθια ἔχειν. ἃ παρῆν τοὺς παραπλέοντας, ἅτμασί τισι πορνικοῖς κηλοῦντα τὰς ἀκοὰς τῶν ἀκουομένων. καὶ τέλος ἔχει τῆς ἡδονῆς ἡ ᾠδὴ ἄλλο μὲν οὐδὲν χρηστόν, θανάτον δὲ μόνον. ὁ δὲ ἀληθὴς λόγος τοῦτο βούλεται, τόπους τινὰς θαλαττίους ὀρεσί τισιν ἐξενωμένους. εἰ οἷς θλιβόμενον τὸ ῥεῦθρον, λιγυράν τινα φωνὴν ἀποδίδωσιν. ἧς ἐπακούοντες οἱ παραπλέοντες, ἐμπίπτουσι τοῖς ἑαυτῶν ψυχὰς ῥεύματι, καὶ αὐτανδροι σὺν ταῖς ναυσὶν ἀπόλλυνται αἱ δὲ παῖσαι ἐρημίαι σφῆτες, καὶ ὀνοκένταυροι, δαιμόνιές τινες εἰσὶν, οὕτω σχηματιζόμενοι ἐπ' ἐρημίᾳ πόλεως, ἥτις χόλῳ θεοῦ γίνεται. οἱ δὲ σύροι τοὺς κύκνους φασὶν εἶναι. καὶ γὰρ οὗτοι λουσάμενοι, καὶ ἀναπτάντες εἰς τοῦ ὕδατος, καὶ τοῦ ἀέρος ἠδύ τι μέλος ἀφιᾶσιν. ὁ οὖν ἰὼβ λέγει ἀδελφὸς γέγονα σφήνων, ἑταῖρος ἢ στρουθῶν. τουτέστιν, ἄδω τὰς ἐμαυτοῦ συμφοράς, ὡς περ σφῆκες στρουθοὺς δὲ λέγει, οὓς ἡμεῖς στρουθοκαμήλους λέγομεν. ὄρνεον μέν ἐστι, πόδας δὲ, καὶ τράχηλον ὄνου κεκτημένον. καὶ ἐν ἐπιγράμματι. καὶ τὸ λάλημα κεῖνο τῶν σφήνων γλυκύτερον.

Σειραῖς. Funibus. Restibus. Catenis. Plicatis. *contextisque* loris. *Hinc* etiam Parthorum *quoddam* genus *dictum*, *eorum scil.* qui Restiferi vocantur. Pugnant enim ex equis, plicantes lororum catenas, *ex loris plicatis, & contextis conficientes catenas, vel restes, & laqueos.* Cum autē accesserunt ad hostes, laqueos ex loris *implicitu, contextisque confectos, in illos* iniiciunt, & equos auertentes retro, *ac retrahentes*, per-vim impellunt, *ac abigunt.* Laqueis verò captos *hostes*, equorum impetu vel viuos, vel mortuos abstrahunt.

Σειρὴν. Hexametrum. Siren quidem, amicum nunciat, hospitem verò, apis. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 8. col. 536. ad.* 5. Siren *est* animal cerificum, api simile.

Σειρῆνας. Sirenas. Mulieres quasdam Suaui-voce-præditas, *& canoras* fuisse, vetus Græca fabula *canit*, quæ in insulula sedentes, suauitate-vocis adeò delectebant *homines* præternauigantes, vt *eos* ad mortem vsque ibi detinerent. Habebant autē, à pectore quidem, & supernè, *ad summum vsque corporis verticem*, fœminæ formam. Infernè verò, passerum. Mythologi verò, *qui fabulas scribunt*, dicunt Sirenas, esse quasdam auiculas fœminea-facie-præditas, quæ præternauigantes decipiunt, & canticis quibusdam meretriciis audientium aures demulcent. Illius verò cantus voluptas, *& suauitas* nullum alium bonum finem habet, nisi solam mortem. At vera *rerum istarum* narratio hoc vult *significare*, loca quædam esse marina montibus quibusdam angustata, in quibus compressus *aquarum* fluxus stridulam quandam, *ac argutam* vocem edit. Qua audita præternauigantes, suas animas, *vitámque suam* illi fluxui concredunt, *atque committunt*, atque *sic* ipsi-viri cum ipsis nauibus pereunt. Sirenes verò, quæ apud Esaiam *ita* vocantur, & Onocentauri, *Onocrotali*, sunt quidam dæmones, ea figura *mortalibus* apparentes in vrbis desolatione, quę ira Dei contingit Syri verò, dicunt esse cycnos. *i. olores.* Hi enim, postquàm corpus-lauerunt, ex aquis in aerem anolantes, suaue quoddam carmen canunt, *quale describit Virgil. Aen. lib.* 7. *pag.* 197. *&* 198. Iobus verò dicit, Frater factus-sum Sirenum, & sodalis passerū. Hoc est, Meas calamitates cano, quemadmodum Sirenes. Passerem verò vocat, quem nos Struthiocamelum appellamus, qui auis quidem est: sed pedes, & collum asini habet. Et in epigrammate. Et cantus ille Sirenum cantu dulcior.

NOTAE. A

Τῆς ἰδιώτης ἡ φλέ.] VVolfius, τῆς φλέβος ἰκανὴ. Rectè. Quam lectionem & ego sequor, vt vulgata commodiorem.

Σειρῆνες. Sirenes. Animi suaues, & musicæ facultales.

Σειρήνιον μέλος. Sirenium melos. Sirenum suaue carmen. *Vel dulcis cantilena, qualis est illa Sirenum.*

Σείριον. Sirium vocabant tenue vestimentum spatha *textorio instrumento, cuius pulsatione textores telam dẽsant*, non-densatum, vt theristrum *i. messorium vestimentum, quemadmodum dicunt historiarum scriptores, vel Glossographi, linguarum-scriptores, & vocabulorum obscuriorum interpretes. Sic enim Harpocration, vnde Suidas.* Et Sirẽ, tenuis, & pellucida tunica, commoda-ad-induendum tunc, quum Sirius est *i. quum est summus canicula, sigui cœlestis, æstus.* Est & Siris vrbs italica. Fortasse autem telas *ac vestes textas* hinc *allatas*, vel aliqua alia *telarum textarum, ac vestium ibi confectarum genera* Lycurgus Sirina vocauit in *oratione* de administratione *rerum*. In nonnullis tamen *codicibus* sine *i* scribitur *σίεινα*.

Σειρῆνες. αἱ τῆς ψυχῆς ἁρμόναι, καὶ μουσικαὶ δυνάμεις.

Σειρήνιον μέλος.

Σείριον. σίριον. ἱκρόλοφον λεπτὸν ἱμάτιον ἀραιόθριτον. οἷον θέριστρον, καθάφασιν οἱ λογογράφοι. καὶ σφρικὸν ἦ, ὁ λεπτὸς, καὶ διαφανὴς χιτών, B
οὕτως τότε, ὅτι ἴσον ὁ σείριος. ἴσα δὲ καὶ σείρις, πόλις Ἰταλική. καὶ τάχα τὰ ἐνθεν ὑφάσματα, εἴτινα ἄλλα λυκοῦργος σίρπα εἶπεν ἐν τῷ περὶ τῆς διοικήσεως. ἐν ἑνίοις μὴν χωρὶς τοῦ ι. γράφεται δὲ, καὶ σίρινα.

NOTAE. Γ

Ἐν ἑνίοις μή.] Harpocrat. ἐν ἑνίοις μήτε χωρὶς τοῦ ι γράφεται σίεινα. Sic & apud Suidam est scribendum.

Σείριος. Sirius. Canis astrum cœleste, quod & canicula vocatur. Aelianus. Pestilentiæ verò popularem-grassationem *i. pestilentiam in populo grassantem* iste vir restinxit, *atque prorsus sedauit.* Item, Et *illum magnum æstum* qui circa primum Sirij canis ortum, *exoriuntur, ac sentiuntur*, & igneum illius astri impetum manuefacere *mitigare, lenire, minuere, sedare.* Et Sir, Siris, vel (vt alij) Sirius, ipse Sol. G

Σείριον. Sirium, canem *cœlestem.* Interdum verò & ipsum Solem *significat.* Ibycus verò, omnia astra vocat Siria.

Σειρὸν. Sirum. Sirus. Stabula. *Horrea. Granaria.* Vel fossæ ad frumenti repositionem *i. ad frumentum reponendum, recondendum, & seruandum.*

Σείριος. ὁ ἀστρῶος κύων. αἰλιανός. λοιμῶν δὲ ὑπεδημίαν ἔσβεσεν ὅδε ἀνὴρ. καὶ τὸν ἀμφὶ τὸν κυνὸς σείριον ἀσφαλίζεται ὅλον. καὶ τὸν ὁρμὸν τοῦ ἡμιτρόπου ἡμερῶσαι τὸ ἀστρον. καὶ σείριος, ὁ ἥλιος. εἰ δὲ καὶ σείριος.

Σείριον. τὸ κυνὸς ὁ τὸ δὲ καὶ τὸ ἥλιον. ἴβυκος δὲ πάντα τὰ ἀστρα, σείρια λέγει.

Σειρὸν. τὸ ἀποθήκη. καὶ τὸ ἐν τῷ ἀγρῷ ὀρυκτὸν, εἰς ὃ ἀποτίθεται τὰ σπέρματα.

Σειρόν. αἱ ἐπαύλεις. ἢ ὀρύγματα εἰς ἀποθεσιν φυτῶν.

Σειρὸς. Siris. Stabula. *Horrea. Granaria.* Vel fossæ ad frumenti repositionem, *i. ad frumentum reponendum, recondendum, & seruandum.*

Σεισάχθεια. Excussio-oneris. Publicorum & priuatorum debitorum-resectio, *vt ita loqui liceat, quam Latini vocant Nouas tabulas.* Quam introduxit Solon *omni pauperum ære alieno publicè priuatimque sublato.* Dictaest autem σεισάχθεια, quia mos erat Athenis, vt pauperes debitores *suis* creditoribus operam nauarent *suo* corpore. Postquàm verò *debitam pecuniam ipsis* restituerant, *& omni alieno ære liberati erant*, quodammodo onus excutiebant, *quo grauantur, ac premebantur antè.* Vt, Philochoro verò videtur, *sic est appellata*, quòd illud *debita pecunia* onus publico-decreto-sublatum-fuisset.

Σεισάχθεια. χρεωκοπία δημοσίων, καὶ ἰδιωτικῶν. ἣν εἰσηγήσατο σόλων. εἴρηται δὲ, παρ' ὅσον ἔθος ἦν ἀθήνησι τοὺς ὀφείλοντας τῷ πένητα σώματι ἐργάζεσθαι τοῖς χρήσταις. ἀποδόντες δὲ, οἱονεὶ τὸ ἄχθος ἀποσείσασθαι. ὡς φιλοχόρῳ δοκεῖ, ἀποφηθῆναι τὸ ἄχθος. E

Σεῖσαι. *Quatere. Concutere.* Calumniari. *Falsis-criminibus-infectari. Per translationem ductam* ab illis, qui fructus arboreos, *vt poma, nucesque* quatiunt, *vel, qui quatiunt arbores, vt earum fructus excutiant, & colligant.* Teleclides Amphictyonibus. Aliter omnium autem erãt peritissimi calumniatores, sed *qui calumnias, & calumniatores oderant, eos* aduocabant, *& hortabantur*, vt finem-facerent litium mutuò-sese-vorantium, *quia qui litigant, illi sese mutuò vorant, & consumunt. N. L.* Aristophanes Dætalensibus.

Calumniabantur, petebant pecunias, minabãtur, Calumniabantur iterum.

Σεισμὸς. *Quassatio. Concussio.* Terræmotus. *Hic autem fit*, flatu in terræ cauernis incluso, *& per vim erumpen-*

Σῆσαι, τὸ συκοφαντῆσαι, ἀπὸ τῆς τὰ ἀκρόδρυα σήοντων. τηλικλείδης ἀμφικτυόσιν. ἄλλως. πάντων δὲ τῆς λῴστοι σῆσαι, καὶ προσκαλίσαντας παύσασθαι δικῶν ἀλληλοφάγων. ἀριστοφάνης δαιταλεῦσιν. F

Ἔσεσον. ἤτουν χρήματ' ἐπάλλειν.

Ἐσυκοφάντουν πάλιν.

Σεισμὸς. πανδήματος εἰς τὰ κοιλώματα τῆς

Α γῆς ἐγκατειρχθέντος. εἶδ δ' αὐτῶν τοὺς μὲν, χασματίας. τοὺς δὲ, βρασματίας. αἰλιανός. σφσμοῖ τι ἐπόλησαν, καὶ πολλὰ ἀνέῤῥηξεν. ἀριστοφάνης γηγενεῖ φυσήματι. αὐτὶ τοῦ μεγάλῳ, ὥστε σφσμοὺς εἶναι. ἀρχαία γὰρ ὑπόνοια, τὸ πολλὰ μέρη τῶν καταχωμάτων σείεσθαι ὑπὸ γῆς. σισμὸς ἦχος σιδήρου πυρακτωμένου εἰς ὕδωρ βληθέντος, ἀπὸ τοῦ σίζω, τὸ ποιῶν ἦχον ὁποτιλῶ.

gniti, in aquam coniecti à verbo σίζω, quendam sonum edo. *sibilo, stridco.*

Β Σείω. ῥῆμα, τὸ ταράσσω. σεῖο δὲ, ἀντὶ τοῦ σοῦ.

Σεῖστρον. ὁ δὲ ξυρεῖ τὴν κεφαλὴν, καὶ τὸ γένειον, λαθεῖν θέλων, καὶ σκάλλει αἰγυπτίαν ἀναλαβών, ἵνα οἱ τῆς Ἴσιδος θεραπευτῆρες πόθεν ᾖ, καὶ σείστρῳ ὁδοποιῶν, πλανᾶται.

Σείω. Verbum. Quatio. Concutio. Agito. Turbo. σεῖο verò, pro σοῦ. Tui. *Genitiuus pronominis σύ. tu.*

Σείστρον. Sistrum. *Aereum crepitaculum in sacris Isidis solenne.* Vt, Ille verò caput, & mentum radit, quia latere volebat, & vestem Aegyptiacam assumit, quam Isidis cultores indutam gestant, & sistrum quatiens, & pulsans, vagabatur.

ΤΟ Σ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η.

Σ CVM Η.

C Σηγώρ. ὄνομα πόλεως. εἰς ἣν διεσώθη λὼτ φεύγων τὴν τῶν σοδομιτῶν ἐμπρησμόν.

Σήθ. υἱὸς Ἀδὰμ. περὶ τούτου εἴρηται, καὶ εἰσῆλθον οἱ υἱοὶ τοῦ θεοῦ πρὸς τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων, ἤτοι ταῖς ἀπὸ τοῦ Καΐν. θεὸν γὰρ τὸν σὴθ οἱ τότε ἄνθρωποι προσηγόρευον. ὅτι τὸ ἐξευρηκέναι τότε ἑβραϊκὰ γράμματα, τάς τε τῶν ἀστέρων ὀνομασίας. καὶ πρὸς πύστις, πολλὴν εὐσέβειαν αὐτοῦ θαυμάσαντες. ὅτι γε καὶ πρότερος ἐπεκαλεῖτο θεὸς, καὶ ὀνομάζετο. καθὰ καὶ τῷ Μωϋσεῖ λέγει κύριος. θεὸν δέδωκά σε τῷ Φαραώ. καὶ περὶ τῶν ἀρίστων, καὶ νομικῶν καὶ D τῶν κρειττόνων εἶπε. θεοὺς οὐκ ἀλογήσεις, καὶ ἄρχοντα τοῦ λαοῦ σου οὐκ ἐρεῖς κακῶς. εἰκότως οὖν οἱ τοῦ σὴθ καὶ Ἐνὼς, καὶ ἐνὼχ παῖδες, υἱοὶ θεοῦ, καὶ υἱοὶ τῶν θεῶν, καὶ σύμμαχον νοήσαντες. οἱ τῆς ἀλόγιστος ἀκολασίας πρὸς τὰς θυγατέρας καΐν εἰσῆλθον. ἐξ ὧν οἱ τὰ καταλλήλως μιγάδες γίγαντες γίνονται γίγαντες. διὰ μὲν τὴν δικαιοσύνην ἰσχυροὶ, καὶ μέγιστοι. διὰ δὲ τὸ ἄδικον, καὶ βίαιον, πονηροὶ, καὶ κάκιστοι.

Σήθ. Segor. Nomen vrbis, in quam saluus pertinenit Lot, Sodomitarum incendium fugiens.

Σήθ Seth. Filius Adami. De hoc dictum est, & filij Dei ingressi sunt ad filias hominum, videlicet ad filias Caini. Illius enim seculi homines Sethum vocabant Deum, quòd inuenisset & Hebraicas literas, & stellarum appellationes, præterea verò, quòd magnam huius pietatem admirarentur. Adeò vt etiam primus & cognomento, & nomine Deus vocatus fuerit. Λέγει καὶ. Quemadmodum & Moysi dicit Dominus, Te Pharaoni Deum dedi. Et de virtute-præditis, & spiritualib. *viris*, & de Iudicibus dixit, Deos non contemnes, & tui populi principibus non maledices. Iurè igitur filij Sethi, & Henos, & Enochi filij Dei & filij Deorum, secundùm Symmachum intelligantur, qui intemperantia capti ad Caini filias ingressi sunt. Ex quorum mutuis polluteis-nuptiis nati sunt Gigantes, propter iustitiam quidem, robusti, & maximi, propter iniustitiam verò, & profanum-ingenium, improbi, & pessimi.

Σήθων. ὄνομα κύριον. σήθοντες δὲ, κοσκινίζοντες.

Σήθων. Sethion. Nomen proprium. σήθοντες verò, cribrantes. cribro purgantes.

Σῖνος. ὄνομα κύριον.

Σίνων. Scinus. Nomen proprium.

E Σήκαθεν. εἰς σηκὸν κατεκλείσθησαν. τουτέστι, μάνδραν. καὶ σηκαθέντας. ὡς εἰς σηκὸν κεκλεισθέντας. καὶ γὰρ εἰς κύκλῳ ἐῴκει, ὥσπερ σηκαθέντας ἰδιδίει, μὴ δείσῃ πλῆθος βιάσαιντο σφᾶς, εἰς ἓν τὸ ἀσθενέστατον τοῦ κυκλώσεως ἀναγκάσαντες. καὶ πάλιν, ἐκπατέ τις φρικτῷ θεᾶς σεσοβημένος οἴστρῳ. *facere videtur.* Olim quidam horrendæ Deæ agitatus œstro.

Σηκάθεν. *Pro*, ἐσηκάθησαν. *Bœoticè dictum.* In caula, hoc est, in stabulo conclusi fuerunt. Et σηκαθέντας. Vt in stabulo conclusos. Vt, Etenim circum circa quidé, vt in stabulo conclusos formidabat, ne propter *multitudinem* multitudinem sibi vim-afferrent, ad vnam infirmissimam circumuentionis *rationem* se compellentes *N.L.* Et rursus. *Sed hoc exemplum ad rem parum*

Σηκίδες. τὰ οἰκοῦρα παρὰ τοῖς κύριοι. κυρίως δὲ σηκύλη, καὶ σηκὶς, ἡ ἐν αὐλῇ ταμιεῖον φυλάττουσα. F

Σηκίδες. Ancillæ domi-natæ. Propriè verò secyle, & secis *vocatur mulier proma-conda*, quæ ruri penum seruat.

Σηκκόρος. ὁ τοῦ σηκοῦ ὑπηρέτης.

Σηκός. ὁ ἐνδότερος οἶκος τοῦ ἱεροῦ ναοῦ. οἶκος. τάφος. ὡς ἀγχιδώμου ἢ εἰς τὸν σηκὸν τῶν ἀχμαλώτων, κἀκέλευε κηρύττειν, ἀντὶ τοῦ εἰς τὸν οἶκον. τοῦτο τὸ ὄνομα ὑπὲρ ἐλαίας. λέγει γὰρ Λυσίας, ὃς δύο ἔτη ἐγεώρησεν. οὔτε ἰδίαν ἐλαίαν,

Σηκκόρος. Aedituus. Qui templi curam gerit.

Σηκός. Interior sacri templi domus. Domus. Sepulchrum. Vt, Cùm autem venisset in captiuorum σηκὸν, id est domum, per-præconis-vocem-edici iussit, *se libertatem omnibus largiri.* Hoc nomen ponunt *etiam* pro olea. Dicit enim Lysias. Qui per duos annos non coluit vel suam oleam, vel moriam,

A Σημαίνομαι. σηματίζομαι. ἀφ' σημείων γινώσκω. σοφοκλῆς.

quor, Noto. Obſeruo. Sophocles *in Aiace flagelli fero. pag. 3. v. 32. & 33.*

--Καὶ τὰ μὲν σημαίνομαι.

Τὰ δ' ἐκπέπληγμαι, κοὐκ ἔχω μαθεῖν ὅτῳ. ἢ σημαίνομαι, αὐτὴ δ' σημεῖα τινὰ ἐμαυτῇ σωπῶ θημι ἀπὸ τῦ ἴχνους. τὸ δ' ἀπόρῳ, ἐπεὶ τοιοῦδ' συμβαίνει ἄφ' ἡμῖν ἰχνεύτας, ὅπι πατουμβρίων τ' ἰχνῶν. ἀφ' ἧ τῶν μανίαν δυσίχνευτος, καὶ ὅπι-

B ταργμβρίη βάσις χάρις τῦ ἄγαστος.

Σημεῖα. κειμήλια.

Σημεῖα. οὕτω λέγουσι τὰς σφραγίδας δημοσθένης, καὶ ἄλλοι.

Σημεῖα σκυθικὰ, ἃ φέρουσιν ἐν τῷ πολέμῳ, ὑφάσματά εἰσι βαφῇ ποικιλμβρία. ἃ εἰς ἰδέαν μάλιστα ὄφεων εἰκασαι, καὶ ἀπηώρηται κονδύλῳ συμμίξεων. τὰ δὲ σοφίσματα ταῦτα θεόντων, ἢ καὶ ἵππεις ὑπιβαίνοντων τῷ φερομβρίων

C αὐτὰ, ἐξογκοῦται, ὡς μάλιστα δοκεῖν τοῖς θηρίοις ἐοικέναι. καί πη καὶ ἠχεῖ ἀφ' ὧν τῷ συγκίνησιν ὑπὸ τῆ πνοῆ διερχομένη βία.

Σημεῖα. ἀφθόνως ἑκατέρωις ἐφάνη θουκυδίδη. σύμβολα πάντα ἔχοντ', ἃ κατὰ τὸν καιρὸν τῆ μάχης ἐδείκνυτο. καὶ ὅτε μὲν αἰσθάνοιτο τῆς μάχης τὰ σύμβολα, ἤρχοντο τῆ μάχης. ὅτε δὲ καταπαύοντο, ἐπαύοντο.

Σημεῖα. ζήτει ἐν τῷ σύμβολα.

D Σημῶν. διὰ οὗ τὰ ἄδηλα καταλαμβάνεται ἐφ' τοῖς σκεπτικοῖς ὁ ἀναιρῶν ἐφ' συλλογισμῶν. καὶ ὅτε δὲ ἐμελλεκλήσιάζειν ἐκκλησία, σημεῖον ἐτίθετο. οὕτως οὖν καὶ τῷ γυναικῶν μελλουσῶν ἐν τοῖς θεσμοφορίοις ἐκκλησιάζειν, σημεῖον ἐτέθη. ἀριστοφάνης.

Ὡς τὸ τῆς ἐκκλησίας
Σημεῖον ἐν τῷ θεσμοφόρῳ φαίνεται.

Σημιώσας καὶ σημήνας, τὸ αὐτό, δηλώσας.

E *Illud verò, Atticum, verſo a in η. Idem valet, ac* δηλώσας. Qui-declarauit. Qui-ſignificauit.

Σημός. ἠλεῖος γραμματικός. ἔγραψε δηλιακὰ βιβλία ἡ. φδειόδους β. φδεῖ πάρεα ά. φδεῖ περγάμου ά. φδεῖ παιάνων. ἐν τούτῳ δὲ μνημονεύει μουσικῶν τινῶν ἰδεῶν τούτων, αὐτοκαβάλων. ἰθυφάλλων. φαλλοφόρων. καὶ οἱ μὲν, φασὶ κιττοῦ στέφανοι ἐφόρουν. ὠνομάζοντο δὲ ὕστερον ἴαμβοι. οἱ δὲ ἰθύφαλλοι, ὕστερον τῶν μεθυόντων εἶχον, καὶ χειρίδας ἀνθινας. ἐξ χιτῶνα μέχρι τῷ σφυρῶν. οἱ δὲ φαλλοφόροι, οὐ χωρὶς ἑρπύλλου, ἢ

F παιδέρωτος ἐστεπον τὰς ὄψεις, κιττῷ, καὶ ἴοις στεφανούμβροι.

Σιδώνιες. οἱ κελτοὶ, οἱ λεγόμβροι γερμανοί.

Σηών. ὁ βασιλεὺς τ' ἀμορραίων.

Σηπεδόνες.

Σῆπες. οἱ σκώληκες.

Σημάνομαι. *Signo. Obſigno.* Signis-colligo. Per ſigna cognoſco. Coniicio. Coniecto. Coniecturis-aſſequor, Noto. Obſeruo.

--*Et alia quidem* veſtigia *noto*, vel, per-coniecturas-cognoſco,

Aliis verò perturbor, nec poſſũ ſcire cuiuſnã ea ſint Vel σημαίνομαι. ſigna quædam mihi componoex iſto veſtigio, *vnde colligo quiſnam id impreſſerit humi.* partim verò dubito, quia tale quid accidit *venatoribus, & ferarum* inueſtigatoribus, quum *ferarum* veſtigia ſunt conculcata. Aiacis verò greſſus, propter inſaniam difficilis inueſtigatu, & perturbatus erat.

Σημεῖα. Signa. Res precioſæ, quæ ſunt reconditæ. Monilia recondita.

Σημεῖα. Signa. Sic Demoſthenes, & alij ſigilla vocant, *quibus vel epiſtolã, vel aliquid aliud obſignatur.*

Σημεῖα Σκυθικά. Signa Scythica, quæ *Scythæ* ferunt in bello, ſunt telæ tinctură variegatæ, *& picta*, quæ ſerpentum ſpeciem maximè referunt, & de modicis contis dependent. Hæc autem egregia commenta currentium *militum*, aut etiam equis inſidentium, *ac* ea ferentium *ſpirante vento ſic* inflantur, vt feris ſimillima videantur eſſe. Quinetiam quendam ſonum edunt, ob ipſum *venti* flatum, qui per-vim *ea* pertranſit.

Σημεῖα ἀφθ. Signa vtriſque ſublata *datáque legitur* apud Thucydidem. Signa quædam habebant, quę pugnæ *committendæ* tempore *militibus* oſtendebantur. Et quoties quidem pugnæ ſigna *proferebantur*, *ac* in-altum-tollebantur, *milites* faciebant-initium pugnæ. Quoties verò conuellebantur, *ac retrahebantur*, ceſſabant, *pugnaque finem faciebant.*

Σημεῖα, Signa. Quære in voce Σύμβολα.

Σημῶν. Signum per quod apud Scepticos, *rerúmque contemplationi, conſiderationique deditos homines*, incerta, *ac obſcura* deprehenduntur. Quod per ſyllogiſmos tollunt. Quoties autem etiam concio habenda erat, ſignum proponebatur. Sic igitur etiam cùm mulieres in Theſmophoriis eſſent concionaturę, ſignũ propoſitũ fuit. Ariſtophanes *in Theſmophor pag. 518. v. 25. & 26.*

Propterea celeriter, quia concionis

Signum in Theſmophorio propoſitum iam *apparet.* Ἐν τῷ θεσμοφορίῳ.

Σημήνας & σημάνας. Idem. *Sed hoc quidem, commune.*

Σημός Semus. Eleus Grammaticus. Scripſit Deliacos libros 8. Periodorũ lib. 2. De Paro. lib. 1. De Pergamo, lib. 1. De Pæanibus. In hoc autem mentionẽfacit muſicarum quarundam idearum, harum *ſcilicet*, Autocabalorum, Ithyphallorum, Phallophororũ. Et, vt quidam *aiunt*,) hederę coronam ferebant. Poſtea verò vocati-ſunt Iambi. Ithyphalli verò, laruas ebriorum habebant, & manicas floridas, *l.* ἀνθινάς, *vel* ἀθινάς, & tunicam ad talos vſque, *talarem.* Phallophori verò, non ſine ſerpyllo, & pæderôte. *i. herba topiaria, vel achanto*, faciem tegebant, hedera, & violis coronati.

Σιδώνιες. Senônes. Celtæ, qui vocantur Germani.

Σηών. Seon. Rex Amorrhæorum.

Σηπεδόνες Putredines. Putredinis-vitia. Vel lacertę quædam, quæ Sepedones apud quoſdam vocantur.

Σῆπες. Vermes *ex putrefactione nati, & putrefactionem gignentes. à* σήπω *putrefacio, vitio, corrumpo. fut.* σήψω.

A Σιδήλωμα. σιδηρᾶ φορὰ περιφέρεια τοῦ ῥωμαϊκοῦ θυρεοῦ.

Σίβυλλα. Δελφὶς, ἣν καὶ Δήμητρα προσηγόρευσαν. γέγονε δὲ αὕτη μετὰ τὴν ἐωϊκὴν. καὶ ἔγραψε χρησμοὺς δι' ἐπῶν. ὁ πατὴρ σιβύλλης τῆς χαλδαίας Βηρωσὸς ἐκαλεῖτο. ἡ δὲ μήτηρ αὐτῆς Ἐρυμάνθη.

Σίβυλλα. Ἀπόλλωνος, καὶ λαμείας. ἣν δέ τινας ἀρίστοκράτης, καὶ ὑδόλης. ὡς δὲ ἄλλοι, κελταγόρεω. ὡς δ' Ἕρμιππος, Θεοδώρου. ἐρυθραία. ὠνομάσθη δὲ τὴν πρώτην ἐν χωρίῳ τῆς ἐρυθρᾶς, ὃ προσηγορεύετο βάττοι. νυνὶ δὲ αὐτὸ τὸ χωρίον πολιὸν προσαγορεύεται ἐρυθραί. πρὸς δὲ αὐτὴν σικελὴν ἄλλοι, σαρδάνιαν ἄλλοι. γεργηθίαν. ἄλλοι δὲ, ῥοδίαν. ἄλλοι δὲ λίβυσσαν. ἄλλοι, λευκανίαν. ἄλλοι, σαμίαν ἐδόξασαν. γέγονε δὲ τοῖς χρόνοις τῆς ἐωϊκῆς ἁλώσεως μετ' ὀλίγον. ἣν καὶ συνετάξατο βιβλία τοῦτα, ὡσεὶ παλμῶν. μέλη. χρησμούς. λέγεται δὲ καὶ ξύλινον εἶδος λύρας αὐτὴν πρῶτον εὑρεῖν.

Σίβυλλα. Ἑλισσα. ἔγραψε προφητείας, καὶ χρησμοὺς δι' ἐπῶν.

C Σίβυλλα κολοφωνία. ἣν ἐκάλεσθη λάμπουσα. ἀπόλλωνος καὶ χαντος. ἣν αὐτὴν μαντείας, καὶ χρησμοὺς δι' ἐπῶν, καὶ ἄλλα.

Σίβυλλα θετταλή. ἡ καλεσθεῖσα καὶ μαντώ, ἀπόλλωνος τειρεσίου.

Σίβυλλα ἡ καλεσθεῖσα ὑπό τινων, σάρβις. ὑπὸ δέ τινων κασάνδρα. ἄλλων δὲ ταραξάνδρα. καὶ αὐτὴ χρησμούς.

Σίβυλλα κυμαία. καὶ σίβυλλα, θεσπρωτίς. ὁμοίως χρησμούς.

D Σίβυλλα χαλδαία. ἡ καὶ πρὸς τῶν ἑβραίων ὀνομαζομένη. ἡ καὶ περσὶς, ἡ κυρίῳ ὀνόματι καλουμένη σαμβήθη, ἐκ τοῦ μακεδονιστὶ νῦν, ἡ ὡσεὶ τὴν καὶ ἀλέξανδρον τὸν μακεδόνα λεγομένων προφητικῶς μνημονεύει νικάνωρ ὁ τὰ ἀλεξάνδρου βίου συγγράψας. ἡ ὡσεὶ τὰ διαφόρως χειρὶ μυρία προφητεύσασα, καὶ ἐν ἐπῇ παρσίᾳ. ἀλλὰ καὶ αἱ λοιπαὶ συναδουσιν αὐτῇ, πλὴν ὅτι τούτων εἰσὶ βιβλία κδ', ὡσεὶ πάντας ἔθνος, καὶ χώρας ὡσεὶ χρῆσαι. ὅτι δὲ εἰ τινες αὐτῆς ἀτελεῖς, καὶ ἀμέτροι εὑρίσκονται, ἡ ἐν προφητιδος εἶναι αἰτία,

E ἀλλὰ τὴν ζωγράφων, οὐ συνεθισάντων τῇ ῥύμῃ τοῦ λόγου, ἡ καὶ ἀπαγδιάσαντων ὑμνουμένων, καὶ ἀστόμου γραμματικῆς. ἅμα δὲ τῇ ὀκνηρίᾳ ἐπίπαυτο ἡ τὴν λεχθεῖσαν μνήμην καὶ δέξασθαι εὑρίσκονται αἱ τῶν ἀτελεῖς, καὶ διάνοια σκαζουσα. εἴτε κατ' οἰκονομίαν θεοῦ τοῦτο γέγονεν, ὡς μὴ γνώσκοιντο ὑπὸ πολλῶν, καὶ ἀναξίων οἱ χρησμοὶ αὐτῆς. εἴτε δὴ καὶ ὁ μακρὸς χρόνος, ὡς καὶ ἄλλων πολλῶν αἴτιος τοῦτο ὑπῆρξεν. ἡ μᾶλλον καὶ ἡ ἀσάφεια τοῦ ὑπὸ τῶν προφητίδος εἰρημένων, καὶ τὸ πλησιάσαι

F πως ἴσως αὐτὰ ἀσυγγράφητα τὰ βιβλία. μὴ δὲ θαυμασθῇ, εἰ σύγχυσιν τῆς τε διανοίας, καὶ τῆς μέτρων ὑπεποιήσαντο.

Σίβυλλαι γεγόνασιν ἐν διαφόροις τόποις, καὶ χρόνοις, τὰ ἀριθμὸν δέκα. πρώτη μὲν οὖν ἡ χαλδαία, ἡ καὶ περσὶς, ἡ κυρίῳ ὀνόματι καλουμένη σαμβήθη. δευτέρα, ἡ λίβυσσα. τρίτη ἡ δελφὶς, ἡ ἐν δελφοῖς τεχθεῖσα τυγχάνει, ἡ ἰταλική, ἡ ἐν κιμμερίᾳ τῆς ἰταλίας πόλει, ἡ ἐρυθραία, ἡ πρὸ τοῦ τρωϊ-

Σίβυλλα. Ferrea circunferentia *ferreus circulus* Romani scuti.

Σίβυλλα. Sibylla. Delphica, quam etiam Dianam appellarunt. Hæc autem fuit ante bellum Troianũ, & scripsit oracula versibus. Sibyllæ Chaldææ pater vocabatur Berosus. Ipsius verò mater, Erymanthe.

Σίβυλλα. Sibylla, Apollinis, & Lamię *filia* Secundũ verò quosdã. Aristocratis & Hydòles. Vt alij, Crinagorę vt Hermippus, Theodori, Erythręa, quòd nata sit in Erythrarũ loco, qui vocabatur Batti. Nũc verò locus ille vrbe-condita munitus vocatur Erythręe. Quidã verò *tradunt* ipsam *fuisse* Siculã Alij, Sardoniã. Alij, Gergethiã. Alij, Rhodiã. Alij, Libyssam. alij, Lucaná. Alij, Samiam *fuisse* putarunt. Fuit autẽ post excidiũ Troianũ. *i. post captam vrbẽ Troiam*, annis 485. Et compsuit libros illos, De palpitationibus. Carmina. Oracula. Eadem etiam prima Trigonon, Lyræ genus, inuenisse fertur.

Σίβυλλα. Sibylla. Helissa. Scripsit versibus vaticinia, & oracula.

Σίβυλλα. Sibylla Colophonia. Quæ vocata fuit Lãpusa. *i. splendens*. A Calchante oriunda. Ipsa quoq. *scripsit* vaticinia, & oracula versibus, & alia.

Σίβυλλα. Sibylla Thessala, quæ vocata fuit & Manto *i. Vates*, oriunda à Tiresia *vate*.

Σίβυλλα. Sibylla, à quibusdam vocata Sarbis, ab aliis verò Cassandra, ab aliis, Taraxandra, & ipsa *scripsit* oracula.

Σίβυλλα. Sibylla Cumana, & Sibylla Thesprotica, pariter oracula *scripsit*.

Σίβυλλα. Sibylla Chaldęa, quæ etiã à quibusdã Hebręa nominatur, quę & Persica, quę proprio nomine vocabatur Sãbethe, ex beatissimo Noe *genus ducẽs*, quę prędixit ea, quę dicũtur de Alexãdro Macędone, cuius meminit Nicanor ille, qui vitã Alexãdri scripsit, quę de DOMINO CHRISTO, & de eius aduẽtu sexcẽta oracula *cecidit*. Quinetiã cęterę *Sibyllæ* cũ ipsa cõsentiunt, nisi quòd huius sunt 24. libri, qui de omni gẽte, & regione *descriptionẽ* cõtinẽt. Quòd autẽ eius versus imperfecti, metróq; carẽtes inueniãtur, nõ est illius prophetidis. *siue prophetissæ* culpa: sed scribarũ, qui orationis impetũ, *quo Sibyllã ad versus fundẽdos ferebatur*, scribẽdo sat citò nõ potuerũt assequi, vel etiã qui indocti fuerũt, & grãmatices imperiti. Vna. n. cũ ipso *versuũ* sensu ipsa quoq. *rerũ* dictarũ memoria sedata, *finita, ac sepulta* est, & propterea versus imperfecti reperiũtur, & sentẽtia claudicãs. Siue per Dei prouidẽtiã hoc factũ fuerit, ne à multis, & indignis *hominibus* eius oracula cognoscerẽtur, siue etiã ipsũ lõgũ tẽpus, vt & aliarũ multarũ *calamitatũ* etiã huius autor fuerit. Quinetiã ipsa rerũ ab illa vate dictarũ obscuritas, & fortasse quòd *eius* libri fuerint sępius descripti, nihil mirũ si sensus, & metrorũ confusionẽ pepererint.

Σίβυλλαι. Sibyllæ in variis locis, & *variis* temporibus fuerunt, numero decem. Prima igitur *fuit* illa Chaldæa, quæ & Persica, quæ proprio nomine vocabatur Sambethe. Secũda, Libyssa. Tertia, Delphica, Delphis nata. Quarta, Italica, quę in Cimmeria Italię *vrbe, nata est*. Quinta, Erythrea, quę ante bellũ Troia-

nũ *multa* prædixit. Sexta, Samia, quę proprio nomine vocabatur Phytó, de qua scripsit Eratosthenes. Septima, Cumana, quæ & Amalthæa, & Hierophile *vocabatur*. Octaua, Helleſpontiaca, nata in pago Marmiſſo, prope oppidulum Gergithium, quæ *loca* Solonis, & Cyri temporibus olim erant in agri Troiani finibus. Nona, Phrygia. Decima, Tiburtia, nomine Albunæa. Aiunt autem illam Cumanam nouẽ ſuorum oraculorum libros attuliſſe ad Tarquinium Priſcum, tunc Romanorum Regem. Cùm autem ille *libros iſtos* non admiſiſſet, *nec tantum precium, quantum illa petebat, pro libris iſtis ei dare voluiſſet, aiunt eam* duos libros combuſſiſſe.

Σίβυλλα. Sibylla. Vox eſt Romana, quam ſi interpreteris, prophetidem, id eſt, vatem, ſignificat. Vnde vno nomine *omnes* fœminæ vates, vocatæ ſunt *Sibyllæ*. Sibyllæ igitur, vt multi ſcripſerunt, variis in locis, & temporibus, numero decem fuerunt. Σίβυλλα. *Doricum, & Aeolicum vocabulum, ἡ τῆς θεοῦ, βουλὴ αὐτὸ φάσκουσι ἑρμηνεύειν. Quæ Deorum conſilia mortalibus interpretatur.*

Σιβυλλιᾷ. Oracula amat, *appetit*, & affectat. Vel, delirat, & decipitur, & vaticinari cupit, *vel, ſe more vatum habet, ac gerit*. Oracula *animo verſat, ac* imaginatur, Sibylla enim erat fatidica, *vates, oraculorum interpres*. Vel, magnificè ſentit *de ſe*, & effertur, *ac ſuperbit*. Ariſtophanes *in Equitibus, pag.* 191. *v.* 1. *Schol. annot.* .*Sed legitur* ἐν ὀγδόῳ. *Ibi plura*. Canit autem oracula, deinde ſenex vaticinari cupit. Vel ita, oracula canit, inquit, quia *Cleon ſua* promiſſionis præſcriptum tempus nõ fefellit: quia intra viginti dies, intra quos promiſerat, Cleon ſcilicet, *ſe reperacturum, præſtitit id, quod in ſe receperat*, & Laced æmonios captiuos duxit *Athenas*, quam promiſſionem vaticinatus. *Thucyd. lib.* 4. *pag.* 271. C. & 279. D. Et σιβύλλειον λόγιον. Sibylleum oraculum, oraculum Sibyllæ.

Σιβύη. Sibyne. Iaculum Romanum. Haſtile R.

Σιβύντιος. Sibyntius, Theodectæ Phaſelitæ lector, & famulus, *vel, ſeruus*, qui ſeruorum primus declamauit, *orauit, vel Rhetoricam exercuit*. Artes rhetoricas ſcripſit.

Σιγαλόεν. Splendidum. Et σιγαλόεις. Splendidus, *varius, elegans, & adeò pulcher, vt admirationem afferat ſpectanti, & ſilentium inducat*.

Σίγγαρι. Singari. Gentile *nomẽ*. Et Σίγγαρις. Singaris.

Σίγειον. Sigeum. Vrbs Troadis. Huius ciuis, Sigieus, vel Sigienſis. Et Sigeum, promontorium.

Σιγηλός. Taciturnus. Mutus. Silentium autem erat omni ſolitudine profundius.

Σίγμα. Sigma. Litera Σ, *Alphabeti* elementum.

Σιγὼν Et σίγωνα. ὁ, & *accuſatiuus pluralis* τοὺς σιγῶνας. Haſtas apud Macedones. σίγωνα. ὁ *Iaculũ, haſtile totũ ferreũ, venabulũ. Haſta Dicitur & σιγώνιον.* τὸ. In Epigram.

Hæc apud Herculẽ poſuit me iaculũ, vel, haſtile
A multo anno. i. iam à multis annis. Iam pridem Herculi me dedicauit. *Et alibi*.

Canem, & peram, & incuruum haſtile, vel, venabulum.

Σιγῶ Sedo, & taceo Vt, Tacet quidem, odit verò, vult tamen habere. *Ariſtoph. Ranis. pag.* 185. *v.* 2. *Schol. annot.* 1. *vnde Suidas*.

Σίδιον καρπός. Arboris Punicæ fructus. Malum Punicum. Malum granatum.

Σίδη. Side. Vrbs Pamphyliæ. Hæc autem eſt metropolis, *& antiqua mater* vrbium in Pamphylia *ſitarum*, ita vocata à Side filia quidem Tauri, vxore verò Moli. Ciuis, Sidetes.

κοῦ προσηνηκῶς πολέμιον ἔστι, ταῦτα ὑ κυρίῳ ὀνόματι καλουμένῳ φυτοῦ, περὶ ἧς ἔγραψεν Ἐρατοσθένης. ἑβδόμη, Κυμαία. ἡ καὶ Ἀμαλθαία, καὶ Ἱεροφίλη. ὀγδόη, Ἑλλησποντία, τιβθῶσα δὲ κώμῃ Μερμησσῷ, περὶ τοῦ πολίχνιου γεγράπται. αὕτη τῆς ἐπορίας ποτὲ τροφὸς ἐτύγχανε οὖσα καιροῖς Σόλωνος, καὶ Κύρου. ἐνάτη, Φρυγία. δεκάτη, ἡ Τιβουρτία, ὀνόματι Ἀλβουναία. φασὶ δὲ ὡς ἡ Κυμαία, ἐνέγκα βιβλία χρησμῶν ἰδίων προσκόμισε Ταρκυνίῳ τῷ Πρίσκῳ, τῷ τότε καθ' Ῥωμαίων βασιλεύοντι· ἡ δὲ τούτου μὴ προσκαμφθείσης, ἔκαυσε βιβλία β'.

Σίβυλλα. ῥωμαϊκὴ λέξις ὄξυν. ἑρμηνευομένη προφῆτις. ἤγουν μάντις. ὅθεν ἐπὶ ὁμοίως αἱ Σίβυλλαι, μάντιδες ὠνομάσθησαν. σιβύλλαι τοίνυν ὡς πολλοὶ ἔγραψαν, γενόμεναι ἐν διαφόροις τόποις, καὶ χρόνοις, δέκα τὸν ἀριθμόν.

Σιβυλλιᾷ. αὐτὸ τὸ χρησμῶν ἐρᾷ, καὶ ὀρθυμεῖται καὶ ἀπατᾶται μὴ μαντικῶς ἔχει. χρησμοὺς φαντάζεται. χρησμολόγος γὰρ ἡ σίβυλλα. ἡ μέγα φρονεῖ, καὶ ἐπαίρεται. ἀριστοφάνης. φῆσι δὲ χρησμούς. ὁ δὲ γέρων σιβυλλιᾷ. ἢ οὕτω, χρησμῳδεῖ φησίν. ἐπειδὴ πρὸ τοῦ προθεσμίαν τῆς ἐπαγγελίας οὐκ ἐψεύσατο. ἀλλ' ἐν ταῖς εἴκοσιν ἡμέραις, ἃς ἐπηγγείλατο, τοὺς Λακεδαιμονίους αἰχμαλώτους ἤγαγεν, ὥσπερ μαντευσάμενος τὴν ὑπόσχεσιν, κλέων δηλαδή. καὶ σιβύλλειον λόγιον, τὸ τῆς σιβύλλης.

Σιβυνίον. ἀκόντιον ῥωμαϊκόν.

Σιβύντιος. θεοδέκτου τοῦ Φασηλίτου ἀναγνώστης, καὶ οἰκέτης, ὃς ἐρρητόρευσεν οἰκετῶν πρῶτος. ἔγραψε τέχνας ῥητορικάς.

Σιγαλόεν. τὸ λαμπρόν. καὶ σιγαλόεις.

Σίγγαρι. ἐθνικόν. καὶ τοῖς σιγγάροις.

Σίγειον. πόλις τῆς Τρῳάδος. ὁ ἀπὸ ταύτης σιγιεύς. καὶ σίγειον, ἀκρωτήριον.

Σιγηλός. ἄφωνος. σιγηρός. σιγὴ δὲ ἡ βαθυτέρα πάσης ἐρημίας.

Σίγμα. τὸ γράμμα στοιχεῖον.

Σιγὼν καὶ σιγώνιος, τὰ δόρατα οὕτω μακεδόνες. ἐπὶ δηλωτικῶν.

Τόνδε παρ' Ἡρακλεῖ θῆκέ με τὸν σιγυνίου
Ἐκ πολλοῦ πλόου. καὶ ἀλλαχοῦ.

Τὸν κυνᾶ, τὸν πήραν τε, καὶ ἀγκυλόεντα σίγυνον.

Σιγῶ. τὸ καταπαύω, καὶ σιωπῶ. σιγᾷ μοι, ἐκθαιρεῖ (βούλεται) αὐτὸ ἔχειν.

Σίδιος καρπός.

Σίδη. πόλις παμφυλίας. ἔστι δὲ αὕτη μητρόπολις τῆς καθ' ὅλης παμφυλίαν πόλεως, κληθεῖσα ἀπὸ σίδης θυγατρὸς μὲν Ταύρου, γυναικὸς δὲ Μώλου. ὁ πολίτης, σιδήτης.

Σίδηρος

A Σιδηραῖς πύλαις.

Σιδηρέαν ψυχὴν, τὴν ἀμείλικτον. καὶ σιδηρέους ἄτλαντος ὤμους. Γλαύκος τις Σάμιος σφῦρας σιδήρου κόλλησιν ἐξεῦρε, καὶ παροιμία. γλαύκου τέχνη. ὅθεν τὴν ῥᾳδίως κατεργαζομένων. οἱ μαλθακὸν εἰς βυλόμενοι τὸ σίδηρον, ἐλαίῳ βάπτουσιν. οἱ δὲ σκληρὸν, ὕδατι.

Qui ferrum molle esse volunt, id oleo tingunt, qui verò durum, aqua. *Sophocles in Ancæ pag. 39. v. 656.* Βαφῇ σίδηρος ὡς, ἐθελκώθη τ' ἐμοί. *Consule Schol.*

Σιδήρεος. ἴχνος. σιδήρειον ἦ, τὸ μικρὸν, ὑποκορισμικῶς δηλαδή. ι.

B

Σιδηρίτης. εἶδος βοτάνης. σιδηρῖτις δὲ, θηλυκῶς, λίθος λευκωλήν θαυμασίας τινὰς ἐχούσης δυνάμεις πρὸς τὸν μαγνῆτιν.

Σιδηροῦς αὐθέκαστος, καὶ πολλὰ ὑπομένων κακά.

Σιδίῳ. κόκκῳ ῥοᾶς.

Σίδια. τὰ λέπυρα τῆς ῥοιᾶς. τὰ παιδία ὅτε μὲν τῆς δερμάτων σφενδόνης τρέχοντες, καὶ ἀμάξας. ὅτε δὲ τῆς ῥοιᾶς, ὅταν καταφάγωσι τὰ ἔντος, ὅτε δὲ τῶν λεπύρων, βατράχια γλύφουσιν. ἢ σιδίων, τῆς ῥοιᾶς. ἀριστοφάνης.

C rum-punicorum, malorum granatorum, Aristophanes *in Nubibus pag. 105. v. 15.*

Καὶ τῆς σιδίων βατράχους ἐποίει,

πῶς δοκεῖς; λίγε· δι' ὃν τῆς βυλομένων δίκαι δίφυιαν ἔχειν.

D

Παιδάριον ὄν τοιοῦτον,

Ἔπλαττεν ἔνδον οἰκίας, ναῦς τ' ἐγλύφειν,
Ἀμαξίδας τε σκυτίνας εἰργάζετο.
Καὶ τῆς σιδίων βατράχους ἐποίει, πῶς δοκεῖς;

Σιδόνιαι στολαὶ, καὶ τάπητες. καὶ σιδόνιος, φοινίξ
Σιδὼν. σιδῶνος, ὄνομα πόλεως.
Σιαίνεται. αἰτιατικὴ.
E Σίελος. ὁ ἐκ τοῦ στόματος ἀφρός.
Σίζον. ποιὸν ἦχον ἀποτελοῦν. τάγλινον τευθίδων ἐφεστάναι σίζον.

Σιδηρᾶ πύλη. Ferrea porta.

Σιδήρεον ψυχὴν. Ferream animam. *Animum instar ferri durum.* Implacabilem. *Epigr. lib. 1. pag. 2. epigr. 5. v. 1. & 2. καὶ σιδήρεους,* Et ferreos Atlanti humeros. Glaucus quidam Samius ferri conglutinationem, *siue ferruminationem* primus inuenit. Et prouerbium Glauci ars. De iis, qui facilè *opus aliquod* conficiunt. *Vel, De rebus, quæ facilè conficiuntur. Er ad. Chil. 2. Cent. 8. col. 560. ad. 30.*

Σιδήρεος. Ferreus. *Instar ferri durus. Magnus, firmus, & diu durans. Vt,* σιδήρεος ἦχος. Ferreus sonus. *σιδήρεον* verò, paruum ferrum, paruum ferramentum. Ferreũ spiculum, diminutiuè *dictum, scribitur* per ι.

Σιδηρῖτις. Siderites. Genus herbæ. Sideritis verò genere fœmineo, lapis *est*, qui præter, *vel supra* Magnetem, admirandas quasdam vires habere dicitur.

Σιδηροῦς. Homo ferreus, & multa mala tolerans.

Σιδίῳ. Mali-punici grano. *Mali-punici cortice, siue putamine. i. malicorio, vt Plin.*

Σίδια. Malorum-punicorum putamina, *siue cortices, malicoria.* Pueri ex pellibus quidem rotas, & plaustra circuncidebant, *pro, ex pellibus circuncisis conficiebant*, ex malis verò punicis, posquàm interna *grana* comederant, ex putaminibus *inquam, malorum punicorum*, ranunculas. *i. paruas ranas* scalpebant. Vel *σιδίων*. malo-

Et ex ipsis malorum punicorum putaminibus ranas faciebat.

Dicitur autem *hoc* de illis, qui volunt demonstrare *aliquem* egregiis-ingenij-dotibus præditum esse, & *valde ingeniosum esse. Sic enim Aristoph. illis* Βυθιά γε τοι τὰ σὰ δέεια ὧν τυγχάνει. *&c.*

Confestim enim. id est, ne longiùs abeamus, meus iste filius, *puerulus existens tantillus,*

Formabat intus domos, naues que scalpebat,
Plaustella que coriacea conficiebat,
Et ex malorum punicorum putaminibus ranas faciebat, quomodo putas?

Σιδόνιαι. Sidoniæ stolæ, Sidoniæ vestes Et tapetes *Sidonij* Et Sidonius, Phœnix. *Phœnicius. Punicus.*

Σιδὼν. σιδῶνος. Sidon. Sidonis. Nomen vrbis.

Σιαίνεται. Accusatiuo. *N. L.*

Σίελος. Saliua. Ex ore *manans* spuma.

Σίζον. Quendam sonum edens. *Stridens. Bulliens. Aristoph. in Equitibus pag. 241. v. 9. & 10.* Ipsam quidem sartaginem teuthidum, *piscium delicatorum plenam tibi* Adstare stridentem, *vel, bullientem opto. &c.*

NOTAE.

F Τάγλινον] Aristoph. in Equitibus. pag. 241. v. 9. 10.

Τὸ μὲν τάγλινον τευθίδων
Ἐφεστάναι σίζον.—Idem in Acharnensibus. pag. 305. v. 26. 27. 28. 29. 30.

Οὔ γ' ἐμὲ γὼν τλήσομαι
Οὐ γ' ἔτ' ὀπτὸν ἀπολιπεῖν τευθίδος
Σίζουσα παράλου ὀπὴ τραπέζῃ κειμένην
Ἀντὶ λαβεῖν ἀπὸ κύνων
Ἁρπάσασα φόρτου.

Λύσασα χορτῶν, ἀπὸ λύχνου ἄλειπτον.
Δεδόκηται δ' ὀπτημάτων
Ὀπίλλου κάτα μίλ-

Consule schol. annot. 8.

Σίζουσα. αὐτὴ τὸ ζέουσα. ὡς ὅτε τῆς ταγλινιζομένης. οἷον ποιὸν ἦχον ἀποτελοῦσα. ὅμηρος. ὡς δ' ὅτε σίζ' ὀφθαλμὸς ἐλαΐνῳ ἐμπεδον μοχλῷ. ἀριστοφάνης. ἢ δ' ὀπτομένη σίζουσα πάραλος.

Σίζουσα. Pro, ζέουσα. Stridens. Pro, bulliens. *Hoc dicitur* vt de *pisce*, qui in sartagine frigitur. Quasi dicas, quædam sonum edens. Homerus. Sic illius stridebat oculus oleaginũ circa vectem. Aristophanes *in Acharnensibus. pag. 305. v. 29. & 30.* Illa verò *teuthis* assata, stridens, marina *in mensam appositam impingat.*

Σικάριοι. Sicarij. Latronum genus. Sicas enim Romani vocant incuruos gladios, quibus qui vtebantur, sicarij vocabantur. Hi, sub Claudio Imperatore obuios quosque *ficis* interficiebant, quos Ægyptius prædo in desertum deduxit, & Felix est-vltus. *L.* Φήλιξ.

Σικάριοι. Sicarij vocantur Pharisæi, vt zelotæ, *ac suæ religionis vehementer studiosi, qui propter eius studium interficiebant eos, qui religionem eandem non profitebantur.*

Σικελίζειν. Sicelizare. *Vel, vt Er. ad. Chil. 1. Cent. 3. col. 732. ad. 77. Siculissare*, apud Epicharmum *significat* austerũ, ac tetricum esse. Alij verò dicunt *hoc accipi pro* improbum-esse, & improbè-agere. *Ferunt autem* Archidamo Agesilai *filio* Pythium-oraculum datum-fuisse, vt Siciliam caueret. Illum verò, insulam quidem diligenter cauisse: sed in tribus-cruribus-prædito, *vel potiùs, in tricipiti, vel, tres-vertices-habente* colle in Attica *sito*, cui nomen hoc Siciliæ est-impositum, vitam finisse, *mortem obiisse*, pugnantem.

Σικελικὴ τράπεζα. Siculamensa. De valde sumptuosis & delicatis, *ac opiparis mensis, & epulis hoc dicitur. Er. ad. Chil 1. Cent. 2 col. 405. ad. 68. Syracusana mensa.*

Σικελιώτης. Siciliotes. τῆ Σικελοί, ἢ τῆ Σικελιώτου *discrimen vide in Græcis Thucyd. comment. Indicem nostrum consule.*

Σικελὸς ὀμφακίζειν. Siculus omphacizat. *Hoc dicitur* in eos, qui propter exiguos quæstus, quos à se factũ iri suspicantur, *i. putant*, magnis cladibus afficiuntur. Dici etiam potest in eos, qui pulcherrima quæque decerpunt. *Er. ad. Chil. Cent. 5. col. 483. ad. 13.*

Σικελὸς π. 3. Siculus mare. Quære in vocibus ὁ Σ. τ. Δ. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 3. col. 417. ad 2.*

Σίκερα. *Vel, vt alij*, σικέρα. Sicera. Parata potio. Et apud Hebræos *omnis acris potio, & ebrietatem inducens*, ita vocatur. Potus-inebrians. Vinum cum *aromatibus variisque* condimentis mixtum. Dictum à verbo συγκεραννύειν. i. commiscere.

Σίκημα. Sicema. Vbs, quæ Iosepho relicta-fuit à Iacobo.

Σίκιννις. Sicinnis. Nomen proprium. Et saltationis genus Et neutro-genere σίκιννον.

Σικίννιον, ἢ Βρούτον. Sicinnium, & Brutum. Quære in voce Δήμαρχοι.

Σίκκος. Siccus. Nomen proprium. Et τὸν Σίκκον. Siccum *in accusatiuo.*

Σίκλον. Siclus, *siue siclum. Apud Hebræos est numi ponderisque genus, de quo Budæus, & alij pluribus. Valebat autem* numulos-argenteos quinque, *quemadmodum* dicit Moses in Vetere *Testamento.*

Σίκυον. F. Σ. κυον. αἰπαπικὸν, ἀπὸ τῦ σίκυς, σίκυ-ος. ἀπὸ τ ἡμιτικῆς σίκυ-, πατρικῆς χαμαιζήλως σίκυ-ν-ιδ. Sicyon, cucumerem, accusatiuus, à nomine σίκυ-ν-ος. cucumer, siue cucumis, cucumeris, à genitiuo σίκυ-, formatur poeticè σίκυ-ν-ιδ. In epigrammate 93. *pag.* 430. *lib. 6. epigram. vbi legitur* χλοάοντα. *Virentem. Viridem.* Et cucumerem lanuginosum in foliis, in-solo-iacentem *vel, humi-cubantem.* Et σίκυ- masculeum. *Id est, non solùm neutro: sed & masculeo genere cucumer apud Græcos dicitur, scil. & σίκυ-ν-ιδ.* Aristoph. *In Acharnensibus pag.* 282. *v.* 16. *vbi legitur* ὄψιν. Et sicubi cucumerem vidisset, aut lepusculum. Et rursus. Cucumeres hic quibusdam-in-locis nascentes, nullo ordine *seruato, nec vlla modestia*, circumeuntes comedebant.

Σικύα. Sicya. Tetrancura. *N. L.* vel medicum instrumentum. Et σικυήλατον. Cucumerarium. Hortus *in quo cucumeres seruntur, vel plantantur, & crescunt.*

Σικυών. Sicyon. Ea, quę nunc Hellas vocatur. In qua

Σικάριοι. λῃστῶν γένος σικὰς δὲ, τὰ ἀγκυλωτὰ ξίφη ῥωμαῖοι καλοῦσιν. οἷς οἱ χρώμενοι ἐλέγοντο σικάριοι. οὗτοι τοὺς ἀδιαντιγράφους ἔκτεινον ἐπὶ κλαυδίου τῦ βασιλέως, οὓς αἰγύπτιος λῃστὴς ἐπὶ τὴν ἔρημον ἐξήγαγεν, ὃς ἐτιμωρήσατο φήλικα.

Σικάριοι λέγονται, οἱ φαρισαῖοι, ὡς ζηλωταί.

Σικελίζειν. τὸ αὐστηρὸν καὶ ἀγροικότροπον καὶ ἐπὶ κακίᾳ οἱ δὲ, πονηρεύεσθαί φασιν. ἀγησιλάου ἀρχομένου ἐμαντεύσατο πυθόχρηστον σικελίαν φυλάττεσθαι. καὶ τὴν μὲν νῆσον ἔσχεν διὰ δύλαβείας, εἰς δὲ τρικεφάλου λόφον καὶ τὴν ἀττικὴν, ᾧ κεῖται τὸ ὄνομα τοῦτο σικελία, καταλύσας τὸν βίον, μαχόμενον.

Σικελικὴ τράπεζα. διὰ τὴν πάνυ πολυτελῶν, καὶ τρυφηλῶν.

Σικελιώτης.

Σικελὸς ὀμφακίζειν. διὰ τὸ δοκεῖν μικρὰ ὑποπτευόμενα κέρδη, μεγάλως βλάπτεσθαι. δύναται δὲ καὶ διὰ τὴν τὰ ὡραιότερα ἐκλεγομένων τάσσεσθαι.

Σικελικὸς τὴν θάλασσαν. ζήτει ἐν τῷ ὁ σικελικὸς τὴν θάλασσαν.

Σίκερα. σκευασὸν πόμα καὶ παρ' ἑβραίοις οὕτω λεγόμενον. μέθυσμα. οἷος συμμιγὴς ὕδρομασιν. ἐκ τοῦ συγκεκρᾶσθαι.

Σίκιμα ἡ τοῦ ἰωσὴφ ὑπὸ τοῦ ἰακὼβ καταλειφθεῖσα πόλις.

Σίκιννις. ὄνομα κύριον. καὶ εἶδος ὀρχήσεως. καὶ οὐδετέρως, σίκιννον.

Σικίννιον, ἢ βροῦτον. ζήτει ἐν τῷ δήμαρχοι.

Σίκκος. ὄνομα κύριον, καὶ τὸ σίκκον.

Σίκλον ἀργύριον ἑβδομηκοστὸν φησὶν ἐν τῇ θαλασσῇ.

Σίκυον. ἀπὸ σίκυος. ὃ σημαίνει τὸ ὀδυνηρόν. καὶ σίκυον χροιὰν τὴν ἐν φύλλοις πεδοκατίλλου. καὶ σίκυος ἀρσενικὸν. ἀριστοφάνης κεῖνον σίκυον εἶδον, ἢ λαγῶδιον. καὶ αὖθις. σικύους ἐνταῦθα πολυφυομένους, οὐδενὶ κόσμῳ ἐμβιόντες κατέδιον.

Σίκυα. τὰ πρόκοπα. ἢ ἁπλῶς ἐργαλεῖον. καὶ σικυήλατον, ὁ κῆπος.

Σικυών. ἡ νῦν ἑλλὰς καλουμένη. ἧς ἔφορος

primus

A ἐβατίλευσεν αἰγιαλεύς. καὶ διήρκεσεν ἡ βασιλεία αὐτοῦ ἔτη ἐνακόσια.

Σικυώνιος. Ἐπὶ σικυώνιον πεδίον. ὅπου καλῶσι. καὶ παροιμία. σικυώνιος ἐπαπέδυ.

Σίκυφις δὲ ὁ πόρας.

Σικχαντόν. ἀηδές.

Σικχός. σκαπτικὸς ἢ ὁ αὐόρεκτος, καὶ ἀδηνής. πλούταρχος. τὰ ῥωμαλεώτερα τῶν ζώων τοὺς σομάχους, σκορπίους, Ἐχίδνας καταπίνεται καὶ ἀπύρετα.

B οἱ δὲ σικχοὶ, Ἐ νοσώδεις, ἄρτον, καὶ ὕδωρ προσφερόμενοι ναυτιῶσι.

Σικχός. ὁ μικρὸς σῖτος.

Σίλλας. ὄνομα κύριον. ὁ δικτάτωρ. καὶ σίλλα, θηλυκῶς.

Σιλβανός. φιλόσοφος. ὃς ἐπιεικὴς μὲν ἦν τὰ ἄλλα, καὶ ἱερός. ἁπλούστερος δὲ τὰ ἤθη, καὶ ἀπλάστερος.

C

Σιλλαίνει. μυλλαίνει. δηλονότι τῷ ὀφθαλμῶν σκάπτει. καὶ μυλλίζει. σίλλος γελοῖος. ἢ ὁ μῶμος, καὶ ἡ κακολογία, Ἐ ὁ χλευασμός. καὶ ὁ ταὐτὰ γράφων. σιλλογράφος. ὧν τίμων ὁ φλιάσιος φιλόσοφος, τῆς πύῤῥωνος αἱρέσεως.

Σιλλαίνω. τὸ τοὺς ἵππους κινῶ.

D Σιλλεύς. σιλλίως, ὄνομα κύριον.

Σιλξίβουλος. ὁ τῶν τούρκων ἡγεμών. ἐσήμηνε σιλξίβουλος ὁ τούρκων ἡγεμὼν, ὡς ὁ ῥωμαίων φίλος οὐχ ἧττον καὶ αὐτῷ ὁμότιμος, καὶ ὁ δυσμενὴς ὁμοίως. ἐπειδὴ τὰ μάλιστα ῥωμαίοις πόσας ἐπολέμουν, δεῖν τῇ προσφάτῳ δίκῃ ἐν τῷ αὐτῷ, καὶ αὐτὸν δηλῶσαι πέρσας.

Σιλλαίνω. Equos agito.

Σιλλεύς, έως. ὁ Silleus. Silli. Nomen proprium.

Σιλξίβουλος. Silxibulus. Turcorum Dux. Silxibulus Turcorum Dux significauit, Romanorum amicum non minus sibi quoque amicum esse, & inimicum pariter. *i. Romanorum amicos, & inimicos eodem in loco à se poni, & pro usdem haberi.* Quia tunc Romani Persis bellum faciebant, cùm tamen ob denunciationem disertissimis verbis factam, hoc statuto tempore faciendum esset, vt & ipse Persas aggrederetur *eodem tempore.*

Σιλλωνός. ὁ σιλλῶν, καὶ φλύαρος. ἐκ τοῦ σιλλαίνω, τὸ φλυαρῶ.

E Σίλλος. χλευασμός.

Σιλουανός. ὄνομα κύριον.

Σίλουρος. εἶδος ἰχθύος. καὶ ζήτει ἐν τῷ βλάκα. καὶ σιλουντία χώρα.

Σιλωάμ.

Σίλων. σίλωνος.

Σιλφᾶος. ἄρτος.

F Σίλφη. ὄνομα ζωυφίου. καὶ σίλφαι, λέγουσιν εἴδη ἀκατίων.

Σίλφιον. βοτάνη πολυτίμητος. ἡ ῥαφὶς αὐτῆ. βάττος ὁ καὶ ἀρίστοτέλης, πόλιν ἐν λιβύῃ λεγομένην κυρήνην ἔκτισεν. οἱ δὲ κυρηναῖοι βουλόμενοι αὐτὰ ἀποδοῦναι τὰ δικαιοσύνης χαρίσασθαι τῷ βασιλεῖ, ἐποίησαν δακτύλιον, ἐν ᾧ ἡ πόλις αὐτῶν προσ-

primus regnauit Ægialeus, & ipsius regnum duravit annos 900.

Σικυώνιος. Sicyonius. Et Sicyonius campus. Ita vocant. Et prouerbium. Sicyonius *rem* aggressus est, *& negotium suscepit conficiendum. N. L.*

Σίκυς. Genus fructus. Cucumer, siue cucumis.

Σικχαντόν. Iniucundum. Molestum.

Σικχός. Derisor. Cauillator Vel Qui-non-appetit-cibos. *Cibum-fastidiens. Cuius stomachus omnia fastidit.* & imbecillus. Plutarchus. Animalia, quæ stomachos robustiores habent, si scorpios, & serpentes deuorent, *eos* concoquunt. At *homines, qui stomacho sunt* imbecilli, & morbosi, panem, & aquam si *ad os* admoueant, *& in stomachum immittant, confestim* nauseant.

Σικχός. ὁ μικρολόγος. *Sic enim legendum.* Exiguo-cibo-vtens. *Parcus. Tenax. Et qui propter suam tenacitatem, ni-*

miámque parsimoniam, exiguo vtitur cibo. Gallicè, Siche, seruata Græcæ vocis origine.

Σίλλας. Silla. Nomen proprium. Dictator. Et Silla, genere-fœmineo. *Per vbique, vt & sequens vocabulum, alij scribunt.*

Σιλβανός. Siluanus. Philosophus. Qui cæteris in rebus modestus quidem, & sanctus erat: sed moribus simplicioribus-præditus, & superficiarius. *qui rerum superficiem tantùm tangebat, nec vlteriùs, ac profundius in earum inuestigationem, & considerationem penetrabat.*

Σιλλαίνει. *Torus oculis-mouetur.* Distortis labris-deridet. Oculis agitatis deridet. *σιλλαίνειν enim significat σείειν τοὺς ὄλλους, ἤγουν ὀφθαλμούς. quassare, vel agitare oculos.* Et *μυλλίζει, & μυλλαίνει, σημαίνουσι ponuntur. i. distortis-labris-deridet. μύλλα enim, labra dicuntur. Mag. Etymol. col. 268. lin. pen. σίλλος* enim, mimus, *histrio*, vel momus, *reprehensio*, & maledicentia, & derisio. Et qui *res* istas, *has derisiones, hæc maledicta, conuicia, falsósque iocos* scribit, σιλλογράφος, sillographus *vocatur.* Timon Phliasius Philosophus Pyrrhoniæ sectæ *Philosophus, talis* fuit.

Σιλλοῦς, οῦντος. ὁ Sillus. Silli. Nomen proprium.

Σιλξίβουλος. Silxibulus. Turcorum Dux. Silxibulus Turcorum Dux significauit, Romanorum amicum non minus sibi quoque amicum esse, & inimicum pariter. *i. Romanorum amicos, & inimicos eodem in loco à se poni, & pro usdem haberi.* Quia tunc Romani Persis bellum faciebant, cùm tamen ob denunciationem disertissimis verbis factam, hoc statuto tempore faciendum esset, vt & ipse Persas aggrederetur *eodem tempore.*

Σιλλωνός. Silenus. Garrulus, & nugax, *siue loquax. L.* ὁ λάλος. *A verbo σιλλάω.* Garrio. Nugor.

Σίλλος. Derisio. Cauillatio.

Σιλουανός. Συλουανός. Syluanus. Nomen proprium.

Σίλουρος. Silurus, Genus piscis: Quære in voce Βλάκα. *Er. ad. Chil. 4. Cent. 1. col. 855. ad. 72. Inutilior Blace.* Et Siluntia regio.

Σιλωάμ. Siloam. *Locus. Vnde turris in Siloam. Luc. cap. 13. v. 4.*

Σίλων. Silon. Silonis. *Fuisse viri nomen proprium. Vel. ita vocatur, qui supercilia prominentia habet, dictus à Sileno, quem supercilijs hirsutis fuisse tradunt.*

Σιλφαῖος ἄρτος. Silphæus panis.

Σίλφη. Silphe. Nomen animalculi. Silphas etiã vocant *quædam* naucularum genera. *Aristophanes in Acharnensibus pag. 297. v. 20. Schol. annot. 14.*

Σίλφιον. Silphium. Laser. Herba valde-preciosa. Hæc verò *fuit* causa. Battus, qui & Aristoteles, in Libya condidit vrbem, quæ Cyrene vocatur. Cyrenæi verò, cùm vellent *accepti* beneficij remunerationem *suo* Regi largiri, fecerunt annulum, in quo ipsorum

A ἀναβλῶσαι τὸ σιμὸν ἀεί.

Σιμός. ὁ ἐναντίος τῷ γρυπῷ. σιμὸς γὰρ ῥὶς. καὶ φιλόστρατος. ἀναπηδῶν τι τῷ ἵππῳ, φησὶ τὸ σιμὸν ἐφιέναι τῷ χαλινῷ.

cum properans. Et in Victoriis. Illum ascendere *locum* acclivem semper.

Σιμός. Simus. Nares depressas habens. Contrarius aduncо *qui nares recurvas, & aduncas habet.* σιμὸς γὰρ ῥὶς. Simum nasum *habens, nares depressas habens.* Et Philostratus. Assilienti equo, *vel, equo in altum saltanti, &* in accliuem *locum properanti, dicebat oportere* frænum immittere, *habenas laxare, non autem retrahere, vt fit, quum equus per declivia loca descendit. Quamuis autem* σιμὸς *plerunque significet naribus depressis praeditum, sæpe tamen etiam loco tribuitur cauo, depresso, humili. Interdum etiam* χωρία σιμὰ *vocantur* τὰ κατάντη. *loca acclivia, & ardua, vt docet Magnum Etymol. col.* 1251. l. 52. ἀπὸ τοῦ σιμοῦ. *Hoc autem per* ἀντίφρασιν *dictum videtur.*

B Σιμός. Δημοσθένης ὑπὲρ κτησιφῶντος. εἷς τῶν ἀλκμεωνιδῶν. οὗτος ὅτι τῷ δοκοῦντι συμφέρειν τῷ μακεδόνι.

Σιμός. *vel* Σίμος Simus. Demosthenes in *oratione* pro Ctesiphonte, *fuit* vnus ex Alcmeonidis. Hi. est vnus de illis, qui Macedoni faueret, *eúmque contra Græcos adiuuisse* videntur.

C Σιμωνίδης λεωπρεποῦς. ἰουλίτης τὸ γένος τῆς νήσου πόλεως. λυρικός. μὴ σπουδαῖος τοῖς χρόνοις, ὃς ἐπεκλήθη μελικέρτης διὰ τὸ ἡδύ. ἐφεῦρε δὲ τῶν μνημονικῶν ἢ πλείω εὗρεν οὗτος. προσεξεῦρε δὲ καὶ τὰ μακρὰ τοῦ στοιχείου, καὶ διπλᾶ, καὶ τῆς λύρας τὸν ζίτον φθόγγον. γέγονε δὲ ὀλυμπιὰς ἕκτης καὶ ὀλυμπιάδος. οἱ δὲ, ὀλυμπιάδος ἑξηκοστῆς ἕκτης τέσσαρας γεγενῆσθαι. ἐβίωσε δὲ παρὰτῆσι μέχρι τῆς ἑβδομηκοστῆς ὀγδόης, βιοὺς ἔτη πλείω ἢ ἐνενήκοντα. καὶ ἀφανίσαι αὐτοῦ δωρίδι διαλέκτῳ, ἢ καμβύσου, καὶ δαρείου βασιλεία, καὶ ξέρξου ναυμαχία, ἢ ἡ ἐπ' ἀρτεμισίῳ ναυμαχία, διὰ ἐλεγείας. ἢ δὲ ἐν σαλαμῖνι, μελικῶς. θρῆνοι. ἐγκώμια. διθυράμματα. παιᾶνες. καὶ τραγῳδίαι, καὶ ἄλλα. οὗτος ὁ σιμωνίδης, μνημονικός τις ἦν, εἴπερ τις ἄλλος. τούτῳ δὲ λέγεται ἐοικὼς ὁστολλώνιος ὁ τυανεύς. ὃς τὸ μὲν φωνῆεν σιωπῇ κατεῖχε πλεῖστα ἢ εἰς μνήμην ἀνελέγετο. τό, τε μνημονικὸν ἐκάστοτε τούτοις ᾠδύσατο, ἔρρητο γὰρ τὸν σιμωνίδην. καὶ ὕμνος αὐτοῦ τις εἰς μνημοσύνην ἦδετο. ἐν ᾧ πάντα μὲν ὑπὸ τοῦ χρόνου ἀφανίζεσθαι φησὶν, αὐτὸν γε μὴν τὸν χρόνον, ἀγήρω τε, καὶ ἀθάνατον εἶναι τῆς μνημοσύνης ἔφη.

D *Σιμωνίδης. Leoprepis F. Iulietes, ex vrbe,* quæ est in insula Ceo. Lyricus. Temporibus post Stesichorum, qui cognomento vocatus est Melicertes, propter suauitatem. Hic etiam autem memoriæ inuenit. Præterea verò inuenit etiam longas, & duplices literas, & Lyræ tertium sonum. Fuit autem Olympiade 56. Alij verò scripserunt *eum fuisse Olymp.* 62. Et ad 78. vsque durauit, vixitque annos 89. Dorica verò dialecto ab eo scriptum est Cambysis, & Darij regnum, & Xerxis nauale prælium *cum Græcis commissum.* Item nauale prælium ad Artemisium, versibus elegiacis. Et *nauale prælium commissum* ad Salaminem, melicè, *carminibus Lyricis. Item* Threni. Encomia. Epigrammata. Pæanes. Et Tragœdiæ, & alia. Iste Simonides, si quis alius, memoriæ firmitate valebat. Huic verò similis erat Apollonius ille Tyanensis, qui vocem quidem silentio continebat: sed plurima memoria volutabat, *ac in animo memoriter agitabat.* Cùm autem centenarius esset, & *vita centesimum annum ageret*, memoriæ firmitate Simonidem longè superabat. Idem etiam quendam hymnum in Mnemosynem, *i. Memoriam*, cecinit, in quo dicit omnia à tempore corrumpi *ac absumi*, ipsum verò tempus expers senij, & immortalem apud Mnemosynem esse. *Consule Aristoph. in Nubibus pag.* 112. *v.* 9. & 10. *Schol. annot.* 4. *Item in Vespis pag.* 162. *v.* 1. *Eras. ad Chil. 2. Cent. 9. col.* 579. *ad.* 12. *Simonidu cantilena.*

NOTAE.

Παρὰ τῆς μνημοσύνης. Ald. cod. παρὰ τῆσι. Sed ὑπὲρ τῆ μνημοσύνη legendum videtur.

E Σιμωνίδης. λυρικός. οὗτος πρῶτος δοκεῖ μικρολογίαν εἰσηνεγκεῖν εἰς τὸ ᾆσμα. καὶ γράψαι ᾆσμα. εἶχε δὲ δύο κιβώτια. τὸν μὲν, τῆς χαρίτων κενὸν. τὸν δ' ἑτέραν, πλέαν. ἀριστοφάνης. καὶ τὰ σιμωνίδου μέλη. ταυτὶ, κακότεχνα, καὶ ποικίλα. σιμωνίδης ὑὸς θεσσαλιστοῦς εἶσιν, αἰὰ γὰρ οὐδ' θεοὶ μάχονται.

Σιμωνίδης. Simonides Lyricus. Hic primus videtur tenuitatem, ac humilitatem orationis in carmen introduxisse, & scripsisse carmen, *quod nullam verborum, ac sententiarum grauitatem, dignitatem, autoritatem, ac elegantiam habebat.* Habebat verò *δύο κιβωτοὺς*, duas arcas. Alteram quidem, Gratiarum *scil.* vacuam. *Vel, Gratias vacuam.* Alteram verò, plenam. *Vide præcedentia, vbi Eras. adagia laudantur.* Aristophanes *in Nub. pag.* 113. *v.* 10. Ἆσαι Σιμωνίδου μέλος. Canere Simonidis melos. Hoc est, malo-artificio-compositum, & varium *carmen. i. varium quidem: at inelegans, ineptum, & ab artis poeticæ præceptis alienum.* Simonides *autem* Λεωπρεποῦς, *vt suprà.* Leoprepis filius dixit, Necessitati ne Dij quidem repugnant.

F Σιμωνίδης. ὅπως ἐτίμησάν τε, καὶ ἐφίλησαν οἱ διόσκουροι τὸν μελοποιὸν σιμωνίδην, καὶ πῶς ἐρρύσαντο καλέσαντες ἔξω τῶν αἰδρώνος, ἔνθα κατέπεσεν, ἐρῶ ἀλλαχόθι. ἄξιον δὲ μηδὲ ταῦτα καταλιπεῖν. ἀκραγαντῖνος γοῦν τις ἦν ὄνομα φοῖνιξ. συρακουσίοις ἐπολέμουν οὗτοι. οὐκοῦν ὁ φοῖνιξ θάπτει τὸν τάφον τοῦ σιμωνίδου

Σιμωνίδης. Simonides. Quomodo Dioscuri *Castor, & Pollux, Iouis filij* Simonidem melopœum. *i. Lyricum poetam* honorarint, & amarint, & quomodo seruarint *eum* euocatum extrà illud virorum cœnaculum, *& conclaue*, vbi *erat, & quod repentè* corruit, alibi dicã. Namoperæ pretium *est* ne hæc quidem *silentio præterita* relinquere. Dux *quidam* Agrigentinus fuit nomine Phœnix. Hi verò *Agrigentini* bellum Syracusanis faciebant. Ergo Phœnix iste Simonidis sepul-

chrum cum magna contemptione,& crudeliter diſſoluit, & ex lapidibus iſtis turrim excitauit. Et ab hac *murorum parte, vbi turris hæc erat*, vrbs capta eſt. Videtur autem & Callimachus hæc ſuo teſtimonio confirmare. Illud enim impium facinus miſeratur, *& deplorat*, & ille Cyrenæus *Callimachus* illum ipſum dulcem poetam facit dicentem *de Phœnicis impietate*, Nec reuerituſ eſt illud ſcriptum, quod dicit, Filium Leoprepis iacêre Ceium virum. Deinde quibuſdam dictis, addit Neque vos *ô Caſtor, & Pollux, impium illum Phœnix, vos inquam* formidauit, qui me, cùm domus eſſet caſura, foràs *euocaſtis* olim, vt ſolus procul à conuius eſſem, quum fato *ſic volente* magna domus Craniniorum in Scopadas corruit. Quòd igitur Dij *viros pios, & auxilio diuino* dignis *opem ferant, & iniuriarum ipſis factarum ſint* vindices, *ac vltores*, & quòd cœleſtes *Dij*, & illi, *qui ſunt* in tertio regno, *apud Inferos ſcilicet. i. Inferorum Dij, pios, & honore dignos viros* honorent, non videtur mihi nimis accuratè demonſtrandum. Sint igitur hæc quoque monitio, *quæ nos impellat ad ſtudiũ* rectè viuendi, vt illos *Deos* habeamus & hic, *apud ſuperos, vitæ noſtræ* curatores, & illic, *apud Inferos*, quum fatalem & neceſſariam viam ibimus.

Σιμωνίδης. Simonides. Ceius, illius prioris ex filian pos, qui cognomento vocatus eſt Melicertes. Fuit autem ante bellum Peloponneſiacum, & Genealogias ſcripſit libros tres. Inuentionum libros tres.

Σιμωνίδης. Simonides, Magneſius, Sipyli F. verſificator. Fuit temporibus filius Antiochi, qui Magnus vocabatur. Et Antiochi Magni res geſtas ſcripſit, & pugnam cum Galatis, *ab eo commiſſam*, quum eius equitatum cum elephantis profligarunt.

Σιμωνίδης. Simonides Caryſtius, vel Eretrienſis, verſificator. *Scripſit* Græcorum contentum in Aulide m. Trimetrorum lib. 2. De Iphigenia vnum.

Σιμωνίδης. Simonides, Hic Imperatoris Iouiani temporibus ob Philoſophiam erat *celeberrimus*, & maximè inſignis.

Σιμωνίδης. Simonides, Crinei F. Amorginus, Iamborum ſcriptor. Scripſit Elegiarum lib. 2. Iambos. Fuit autem & ipſe 406. annis poſt bellum Troianum. Secundũ quoſdam ipſe primus iambos ſcripſit.

Σίμων. Simon. Simonis. Nomen proprium. Et prouerbium. Simone rapacior. Ariſtophanes *in Nubibus. pag.* 81. *v.* 5. & 6. Strepſ. Quid verò ſi raptorem publicarum *pecuniarum* conſpexerint Simonem, quid facium? Demonſtrantes naturam ipſius, lupi repentè fiunt. Fuit autem Sophiſta, qui Reipub. depeculator erat. Simon, & Theorus, & Cleonymus, hi *omnes erant* periuri. Ariſtophanes *in Nubibus pag* 83. *v.* 14. & 15.

Soc. *Siquidem* Iupiter fulmine *ferit periuros, quomodo Simonem* eo *non incendit*, & cremauit?

Neque Cleonymum? neque Theorum? Et tamen valde profectò ſunt periuri.

Σιμπλίκιος. Simplicius. Nomen proprium *viri, qui fuit* Philoſophus.

Σιμυλος. Simulus. Nomen proprium. Demoſthenes in *oratione* pro Ctefiphonte dicit, ſed cùm ſe locaſſet grauiter gementibus, *& grauiter ſuſpirantibus* hiſtrionibus Simylo, & Socrati.

Σινά. Sina. Mons. vbi etiam Moſes conſpexit illud

μέλα ἀκηδῶς τε, καὶ ἀοίκτως, καὶ ἐκ τῆς λίθου τ A
τῆσδε αἰείσηπ πύργον. κ᾽ ἔτ᾽ τοῦτο ἐλλὼ ἡ πόλις.
ἔοικε δ᾽ ὁ Κ καλλίμαχος τοῦτοις ὁμολογεῖν. εἰκπί-
ζεται γοῦν τὸ ἄθεσμον ἔργον, κ᾽ λέγοντά γε αὐ-
τὸν, ὁ κυρλναῖος ποιητὴν γλυκὺ ποιητεύ-
σαι τὸ γεφμὶ ἡδίω τὸ λεχθὲν ὑὸν θεο-
φρήτους κείσθω κεῖνον ἄνδρα. καίτ᾽ εἰπὼν ἄτλα,
δπλέγλ, οὐδ᾽ ἡμῖν σολυδίυκες ὑπάτρισεν, οἶ-
μι μελαίθρευ μάλλονδος πάπλων ἐντὸς ἔσεσθαί
ποτε δαιτυμόνων ἀ᾽ τὸ μῆνον. ὅτι κρανωνίων αἰ-
σας ὠλίσθε μέγας εἶνος δπ᾽ σκοπάδας. πεμψεῖ B
μὲν δὴ θεοὶ πῖς ἀξίοις. καὶ τιμῶσι εἴτε ὀλύμ-
πιοι, εἴτε οἱ δπ᾽ τρίτης ἀρχῆς, οὗ μοι δοκεῖ σο-
λυπερᾳγμονεῖν. ἴσασιν δὴ καὶ ταῦτα ὑπόμνη-
σις ἐ βιῶν ὀρθῶς, ἵνα τε αὐτοὺς ἔχωμεν καὶ ἐνταῦ-
θα κηδεμόνας, κ᾽ ἐκεῖθι, ὅταν τ᾽ ἡμέρᾳ μόλω ἕκ᾽ κ᾽
ἀναγκαίαν πορείαν ἐλθωμεν.

Σιμωνίδης κεῖος, θυγατρίδοῦς κατά τινας ἐ C
θεσπέσιον, ὃς ἐπικλήθη μελικέρτης. γέγραπε δὲ
περὶ τῆ πελοποννησιακῶν. καὶ γέγραφε ἡμα-
λεζίαν ἐν βιβλίοις τριάν. εὑρήμασι δὲ βιβλίοις
τρισί.

Σιμωνίδης. μάγνης σιπύλου, ἐποποιός. γέ-
γονεν δπ᾽ αἰτόχου ἐ μεγάλου κληθέντος καὶ γέ-
γραφε τὰς ἀντ. ἐχου ἐ μεγάλου θεράξεις. κ᾽ τὸν
πρὸς γαλάτας μάχην, ὅτε μῆ τῆ ἐλεφάντων ἐ
ἵππω ἀυτὸ ἐρθειραν.

Σιμωνίδης. καρύστιος, ἢ ἰμεριδῦς. ἐποποιός. ἐ
ἐς αὐλίδα σιώδου τῆ ἀχαιῶν. τριμέτρων βι- D
βλία β. περὶ ἰφιγενείας ἓν.

Σιμωνίδης. οὗτος ἰωβ δπ᾽ ἰοβιανοῦ ἐ βασιλέως
δξὺ φιλοσοφίαν δπόσημότατος.

Σιμωνίδης. χρίνεω. ἀμοργῖνος. ἰαμβογράφος.
ἔγραψεν ἐλεγείαν ἐν βιβλίοις. β᾽. ἰάμβους γέγονε
δ᾽ καὶ αὐτὸς μῆ ὑ Ϛ᾽ ἔτη τῆ τροϊκῶν. ἔγραψεν
ἰάμβους πρῶτος αὐτὸς κατά τινας.

Σίμων σίμωνος. ὄνομα κύριον. καὶ παροιμία
σίμωνος ἁρπακτικώτερος. ἀϊσοφάνης. ὅταν ἰ-
δωσι σίμωνα ἅλωκοι ὀξέως τινὲς ἐγένοντο. σοφιστὴς E
ἦν. ὃς τῆ δημοσίων ἐνοσφίζετο. σίμων, ἐ θέω-
ρος, καὶ κλεώνυμος, οὗτοι δπίορκοι. ἀϊσοφά-
νης.

Εἶπερ βάλλει τοὰ δπόρκους [ὁ κρονίων,] πῶς
δή τ᾽ οὐ σίμων᾽ ἐνέφρησεν;

Οὐδὲ κλεώνυμον; οὐδὲ θέωρον; καί τοι σφό-
δρα γ᾽ εἰσ᾽ δπίορκοι.

Σιμπλίκιος. ὄνομα κύριον. ὁ φιλόσοφος. F

Σίμυλος. ὄνομα κύριον, δημοσθένης ἐν τῆ ὑ-
πὲρ κτησιφῶντός φησιν. ἀλλὰ μισθώσας ἑαυτὸν
τοῖς βαρυσόροις ὑποκρισταῖς σιμύλῳ, καὶ σω-
κράτει.

Σινά. ὄρος. ἔνθα καὶ τὸ ὠφθῆναι τὸν θεὸν τῆς βάτου

incredi-

A θαῦμα κατεῖδε μωσῆς λίχνος ἦ καὶ σίναφον, τὸ αὐτὸ ὄρος.

incredibile miraculum rubi, qui flammam quidem ardentem undique habebat: sed tamen ea non comburebatur. neque consumebatur. Idem autem mons dicitur etiam Sinæum.

Σινάμωρον. πορνικόν. καὶ σινάμωρος, ὁ κακόζηλος. ἡσύχιος ἔφη καὶ συναμωρούμενον χαίρει. συνιχῶς ἀνδρὶ συνουσιάζουσα φησὶ μίξιν. ἀντὶ τοῦ γαμουμένη.

Σινάμωρον. Meretricium. *Libidinosum. Pronum ad venerem congressum. Noxium.* Et σινάμωρ&. malo-ociodeditus. Herodotus etiam dixit συναμώσαν per υ, *non per ι. Consule nostrum Ion. Lex. in vocibus* Συνάμο, & συνάμωρ&. *Item in* Συναμώριον. Et Aristophanes *in Nubibus pag. 2. v. 16.* Mulier verò, quæ congreditur cum viro, gaudet. Id est, quæ cum viro congreditur assiduè, & quæ continenter cum eo miscetur, pro, quæ nubit *alicui, & nuptiarum fructu frequenter fruitur, vehementer gaudet. Consule Schol. annot. 4.*

B Σινάτωρ. σινάτορος. εἶδος ἀξιώματος.

Σινάτωρ. L. Σινάτωι. Σινάτωρ&. Genus dignitatis *apud Romanos. Senator. Senatorius. Consiliarius.*

Σινδαφονδύεσθαι. ἀπὸ τοῦ ἄνδρας σίνεσθαι. ὅ ἐστι βλάπτειν.

Σινδαφονδύεσθαι. Verbum dictum ἀπὸ τοῦ τ. ἄ. &c. quòd homines lædat, ac vexet.

Σινδών. σινδόνος.

Σινδών. ὀνο&. ῶ. Sindon. Sindonis. Amictus ex Ægyptiaco lino. *Vide Lex.*

Σίναιθος. ὄνομα κύριον.

Σίναιθος. Σινα&. Sinæthus. Nomen proprium.

Σίναιδ, βλάπτει, ἢ βλάπτεται. Ἐ σινοῦται, βλάπτεται.

Σίναιδ. Lædere, vel Lædi. Et σινάδται. Læditur.

Σίνηπι. ἢ σινήπεως, ἡ ὑμνική.

Σίνηπι. Sinapi. Et genitivus σινήπεως, sinapis, vel Sinapeos.

C

Σινιάσαι. σείσαι. κοσκινῆσαι, θορυβῆσαι, ταράξαι. πειράσαι. ὁ χριστὸς πρὸς τὸν πέτρον. ἰδοὺ ἐπῃτήσατό σε ὁ σατανᾶς τοῦ σινιάσαι σε ὡς τὸν σῖτον. ἐγὼ δὲ ἐδεήθην περὶ σοῦ, ἵνα μὴ ἐκλείπῃ ἡ πίστις σου. ἢ περὶ τοῦ πέτρου μόνου δεδέηται ὁ ἰησοῦς, ἀλλὰ περὶ πάντων τῶν τὴν πίστιν πέτρου ἐχόντων, οὐδὲν ἕτερον αἰνιττόμενος ὑλικὸν τὸ κοσκίνον. ἢ τὸν περίγειον κόσμιον πλάνων, καὶ ὀδυνῶν πεπληρωμένον. δι' ὧν ὡς διά τινων σαπίττουσιν οἱ χαίροντες εἰς τὸν τῆς τροφίμου σίτου θησαυρὸν ἄδην. ὡς διὰ τρυπημάτων διεχωρίζοντο, τὸ μὲν, διαῤῥεόντων, ὡς διὰ ὀπῆς τῆς γαστριμαργίας. ὧν ὁ θεὸς ἡ κοιλία. τὸ δὲ, διὰ φιληδονίας. περὶ ὧν ὁ ἁγιοπνεύστης φησί. πνεύματι πορνείας ἐπλανήθησαν τὸ δὲ, διὰ ὀργῆς. τὸ δὲ, διὰ ἄλλων παθῶν.

D

Σινιάσαι. σείσαι. κοσκινῆσαι, θορυβῆσαι, ταράξαι. πειράσαι. ὁ χριστὸς πρὸς τὸν πέτρον. ἰδοὺ ἐπῃτήσατό σε ὁ σατανᾶς τοῦ σινιάσαι σε ὡς τὸν σῖτον. ἐγὼ δὲ ἐδεήθην περὶ σοῦ, ἵνα μὴ ἐκλείπῃ ἡ πίστις σου. ἢ περὶ τοῦ πέτρου μόνου δεδέηται ὁ ἰησοῦς, ἀλλὰ περὶ πάντων τῶν τὴν πίστιν πέτρου ἐχόντων, οὐδὲν ἕτερον αἰνιττόμενος ὑλικὸν τὸ κοσκίνον. ἢ τὸν περίγειον κόσμιον πλάνων, καὶ ὀδυνῶν πεπληρωμένον. δι' ὧν ὡς διά τινων σαπίττουσιν οἱ χαίροντες εἰς τὸν τῆς τροφίμου σίτου θησαυρὸν ἄδην. ὡς διὰ τρυπημάτων διεχωρίζοντο, τὸ μὲν, διαῤῥεόντων, ὡς διὰ ὀπῆς τῆς γαστριμαργίας. ὧν ὁ θεὸς ἡ κοιλία. τὸ δὲ, διὰ φιληδονίας. περὶ ὧν ὁ ἁγιοπνεύστης φησί. πνεύματι πορνείας ἐπλανήθησαν τὸ δὲ, διὰ ὀργῆς. τὸ δὲ, διὰ ἄλλων παθῶν.

Σινιάσαι à σινιάζω. Quatere. Cribrare. Perturbare. Tarbare. Tentare. *Luc. cap. 22. v. 31.* Christus Petro *dixit*, Quæsiuit te Satanas, vt te tanquam frumentum cribraret. Ego verò *Patrem* orani pro te, ne tua fides deficeret. Iesus *autem* non pro solo Petro peccatus est: sed pro omnibus, qui Petro fidem habent. Illo cribro nihil aliud obscurè significante, quàm istum terrestrem mundum voluptatibus, & doloribus plenum, per quæ, tanquam per *quadam* cribri foramina homines terrestres excidunt ex illo frumento vim-alendi-habente in mortem. Quia per foramina secernuntur, & alij quidem, diffluunt, vt per foramen helluationis quorum Deus *est* ipse venter. Alij verò, per studium-voluptatum. De quibus Propheta dicit, spiritu fornicationis errarunt. Alij verò, per iram. Alij, per alias affectiones, animique perturbationes.

Σίνιζε. Cribro, vel Lædo.

Σίνις. Sinis. Nomen latronis noxij. *Fur. Latro. In Epigrammate.*

Ἦ γάρ σ' ὑπνώοντα σίνις λαθρηδὸν ἐπελθὼν

Profectò enim te dormientem latro clàm aggressus

E Ἔκτεινε, λαιμοῦ ῥίμφα καθεὶς ὄνυχα.

Interfecit, in gutture celeriter demisso vngue.

Σίνις. ἡ πόλις.

Σίνις. Sinis. Vrbs.

Σίνος. βλάβη. ἢ συμφορά, βλάπτει.

Σίνος. Damnum. Clades. Nocumentum. Et σινόεται. Lædi dicitur.

Σίννανος. ἢ σιννωνὶς, ὀνόματα κύρια. ἀντὶ δὲ ἀπηρχότος τοῦ σημεῖον ἡ σημειωτὶς εἰρῆσθαι.

Σίννανος. Sinnônis. *Genitivus à recto Σίννων. Sinnon.* Et Σιννωνὶς Synnonis. Nomina propria. Vt, Cùm autem Semich non-ita pridem discessisset, Sinnonis accessit.

Σινώπη. πόλις. ὁ ἀπὸ ταύτης σινωπεύς. ἐν δὲ καὶ ἑταίρα σινώπη. ἥτις καὶ ἄβυδος ἐκέκλητο. διὰ τὸ χρῶς εἶναι. καὶ παροιμία, σινωπίσαι. τὸ πορνεῦσαι ἢ διὰ τινὰ ἑταίραν σινώπην. ἐκωμῳδήθη δέ, ὅτι τὴν καταχυσθεῖσαν, καθάπερ ἄλεξις ἔφη. καὶ σινωπήτης.

Σινώπη. Sinopes. Vrbs. Qui ex hac *est. i. huius ciuis, vocatur* Sinopeus, *vel Sinopensis.* Fuit etiam meretrix Sinope. Quæ & Abydus dicebatur, quòd esset anus. Et prouerbium, Sinopissare *Eras. ad Chil. 3. Cent. 2. col. 668. ad. 99. Sinopissat.* Hoc *autem* dictum est à meretrice Sinope. A Comicis enim carpebatur, quòd turpiter, & impudicè se gereret, vt ait Alexis. Et Sinopenses idem, *est*, ac Sinopeus. Vtrumque deriuatum *ab vrbe Sinope.*

peres idem, *est*, ac Sinopeus. Vtrumque deriuatum *ab vrbe Sinope.*

Σίντης. ὁ βλαπτικός. καὶ σίντερς ὁμοίως τὸ ὄπτιχάμπτη.

Σίντης Noxius. Qui nocet. Et σίντερ. eodem-modo *sumitur pro noxio, & vastatore.* In epigrammate 39. *lib. 6. Epigr. pag. 418.*

Acutis hirsutum corpus aculeis echinum
Vilegum, dulcium vastatorem arcarum-vnis-insolandis-destinatarum.
Et rursus, l. λύκοις.
Sed lupis noxiis, & carniuoris me prædam aliquis obiiciat *in montibus, ne quis mea*
Caprarius nunciet senectutis imbecillitatem.

Σιντιάδα. Sintiada. *Lemniam mulierem. Sunties enim, Lemnij, à nocendo dicti. Nam σίνεσθαι, nocere, ladere.*

Σιών. Sion. Nomen vrbis.

Σιὼν ἐπουράνιος. Sion cœlestis, & Hierusalem choris sanctorum ornata, cuius portæ *sunt* Ecclesiæ inferiores, *i. in his terrestribus locis degentes.* Sion etiam *dicitur* pia Respub. Et Sionitæ, ciues Sionis.

Σιωπή. Silentium. σιωπηλός. *Taciturnus. Vnde* prouerbium. Taciturnior ero vel illis, qui Pythagoræ sunt initiati. De valde taciturnis dicitur, quia Pythagoræ discipuli præceptum *hoc à magistro traditum* habebãt, vt silentium per quinquennium exercerent. *Erasm. ad. Chil. 4. Cent. 3. col. 885. ad. 72. Taciturnior Pythogoreis.*

Σίμλος. Deformis. *Difficilis. Molestus Impurus.*

Σιτάνη. Arca-panaria. Quòd sit quasi σιτβύη, quòd cibi *ad vitam sustentandam necessarij* in eam coniiciantur. Aristophanes Plutò. *pag. 41. v. 4.* ἡ δ' σιτάνη, μεστὴ 'στὶ λεπτῶν ἀλφίτων. Ipsa quidem arca-panaria plena *iam* est albarum farinarum. Albæ verò farinæ præstant *aliis farinis. Hinc nomen compositum* εὐσίτου. *i. qui arcam farinariam, & panariam, farinis, & panibus abundantem habet. i. dives, & opulentus. Cuius contrarium est* ὀλιγοσίτου. *& poeticè,* ὀλιγοσίτου. *Qui arcam farinariam, & panariam paucis farinis, paucisque panibus instructam habet. Id est, pauper & inops. Vnde pentametrum illud,* θοίνας. *&c. Id est, Illos* Facias abundantes farinis, & panibus in arca farinaria, panariáque reconditis, ex *hominibus suas* arcas farinarias, & panarias paucis farinis, paucísque panibus instructas habentibus. *Id est, Eos ex pauperibus diuites facias.*

Σιτυλίνη. Sipyline. Vrbs. Et Sipylus, nomen loci, vel fluuij.

Σίραιον. Siræum. Dulce decoctum. *Defrutum. Sapa. Mustum, siue vinum nouum, & dulce, sed decoctum. Vide Defrutum in Lat. Lex.* Aristophanes *in Vespis. pag. 342. v. 15.* Pro defruto, mellis exiguam *partem* animulo. *i. paruæ* ire admiscens. *Vide Schol. annot. 6. Non defrutum, & vinum dulce coctum admiscens: at mel. i. solam dulcedinem, & suauitatem admiscens, non autem & dulce vinum, quod quum est bene coctum, aliquem amaritudinis saporem habet.*

Σιρίκιος. Siricius. Neapolitanus, Ex Palæstina. *Palestinus.* Sophista. Discipulus Andromachi. Qui per aliquod temporis spaciũ Athenis docuit. Progymnasmata, *præexercitamenta scripsit*, & declamationes.

Σίρις. Siris. Nomen fluuij.

Σίρ. Sir. Magna vrbs, & magnum-hominum-numerum-habens, & in Illyriorum gente principatum-obtinens.

Σιρμάστης. Siromastes. Vas quoddam ferreũ, quod manubrium ligneum habet apud publicanos, *& vectigalium exactores, quo* ad scrutationem *mercium* vtuntur. *Ferreum instrumentum oblongum, & ligneo manubrio munitum, quod veru refert, quo publicani, & qui vectigalibus exigendis præsunt, vti solent, vt merces explorent, quæ vehuntur. Huius enim cuspide merces traiiciunt, quas detectas non vident, vt sciant vtrum solidæ sint, an verò molles. Hinc enim coniecturam ducunt, vt vel minorem, vel maiorem pecuniæ summam ab earum dominis, aut vectoribus exigant.* Eunapius. Quare siromastes magis vigebat, *maiorem vsum habebat, atque celebrior erat*, quàm hasta.

Σιρρός. Fossa. Et σιρροῖς. fossis, in quibus semina deponuntur, *& frumenta reconduntur, & asseruantur.*

Σισάν. Sisan. Nomen vrbis.

Σισίννιος. Sisinnius. Nouatianorum, *Nouatianorum*, Episcopus. Vir clarus, & summus Philosophus. Dia-

Ὀξίσι λαχνήεντα δίμιτος κίνδρισιν ἐχῆνοι
Ῥαιολόγοι, γλυκερῶν σίνδρα σηλοπόδων. A
καὶ αὐθις.
Ἀλλὰ λύκοι σίνδησιν αὐοὺρια, μή τις ἰμοῖο.

Λιπόλος ἀγγείλῃ γήρεος ἀδρανίην.
Σιντιάδα.

Σιὼν. ὄνομα πόλεως.
Σιὼν ἐπουράνιος, καὶ ἱερουσαλὴμ χορεῖς ἁγίων πεποσμημένη. ἧς πύλαι αἱ κατὰ τὰς ἐκκλησίας. B
σιὼν, καὶ ἡ εὐσεβὴς πολιτεία. καὶ σιωνῖται, οἱ ἀπὸ τῆς σιὼν πόλεως.

Σιωπὴ παρεσιμία. καὶ σιωπηλότερος ἐσομαι καὶ τῶν πυθαγόρα τελειόντων. ὅπερ τῶν πάνυ σιγώντων. παροῦσι οἱ πυθαγόρειοι φθέγγεσθαι εἶχον σιγὴν ἀσκοῦντες πενταετῆ χρόνον.

Σίπαλος. ὁ ἄμορφος.
Σιπύη. ἡ ἀρτοθήκη. οἱονεὶ, σιτοβύη τις οὖσα. C
φθορὰ τὸ ὑ εἰς τὴν τὰ σῖτα ἐμβάλλειν. ἀριστοφάνης πλούτῳ. ἡ μὲν γὰρ σιπύη μεστὴ ὅτι λεπτῶν ἀλφίτων. σεσῦχε δὲ τὰ λεπτὰ τῶν ἀλφίτων. θεὶς δύσπτους, ὀλιγοσιπύους.

Σιπυλίνη. πόλις. καὶ σίπυλος, ὄνομα τόπου, ἢ ποταμοῦ. D

Σίραιον. τὸ γλυκὺ ἕψημα. ἀριστοφάνης. ἀντὶ σιραίου μέλιτος μικρὸν τῷ θυμιδίῳ φθαμίξας.

Σιρίκιος. νεαπολίτης ἐκ παλαιστίνης. σοφιστὴς. μαθητὴς ἀνδρομάχου. σοφιστεύσας χρόνον τινὰ κατὰ τὰς ἀθήνας. προγυμνάσματα, καὶ μελέτας. E

Σίρις. ὄνομα ποταμοῦ.
Σίρ. μεγάλη πόλις, καὶ πολυάνθρωπος, καὶ κρατοῦσα τῶν ἰλλυριῶν ἐθνους.

Σιρμάστης. σκεῦος τι σιδηροῦν, λαβὴν ξυλίνην ἔχον φθαρὲν εἰς τελώνας εἰς ἔρευναν. εὐνάπιος. ὥστε ὁ σιρμάστης μᾶλλον εὐδοκίμει τοῦ δόρατος.

F

Σιρρός. ὁ λάκκος. καὶ σιρροῖς. ὀρύγμασιν, ἐν οἷς κατατίθενται τὰ σπέρματα.

Σισάν. ὄνομα πόλεως.
Σισίννιος. ναβαταίων ἐπίσκοπος. ἀνὴρ ἐλλόγιμος, καὶ ἄκρος φιλόσοφος. διαλεκτικὸς ἢ σφόδρα

lectice

A ἐπιμελεῖτο. ὡς καὶ τὸν εὐτράπελον τῶν αἱρετικῶν, πολλάκις αὐτοῦ φυγεῖν τὸν ὁμιλίαν, τὸν δὲ διατεῖναι, οὐ λιτὸς ὢν, ἀλλ' ἐν ἄκρᾳ σωφροσύνῃ πολυτελῶς ζῶν τὴν ὁμιλίαν ἐποιεῖτο. ξυφῶν τε ἐν ἑβδόμῃ λουτρῷ. καὶ δὶς τὰς ἡμέρας ἐν λουτροῖς δημοσίοις λουόμενος διετέλει. καί ποτε ἐρομένου αὐτὸν τινος, τῷ χάριν ἐπίσκοπος ὤν, δὶς λούοιτο τῆς ἡμέρας, ἐπειδὴ τὸ τρίτον οὐ φθάνει ἀποκρίνατο. ἄλλοτε δὲ ἀρσάκιον τὸν ἐπίσκοπον κ) πολὺ ὀργὴν, ἠρωτήθη τινὸς τῷ θεῷ ἀρσάκιον. διατὶ B ἀνοίκειον δοκοῦντα ἐσθῆτα φορεῖν. καὶ πού γέγραπται, λευκὰ τὸν ἱερομένον ἀμφιέννυσθαι; ὁ δὲ, σὺ μὲν πρότερον, ἔφη, εἰπὲ πού γέγραπται, μέλαιναν ἐσθῆτα φορεῖν τὸν ἐπίσκοπον; τὸ δὲ ἐρωτήσαντος ἐν δεύτερῳ ἡγουμένου πρὸς τὸ ἐρώτησιν, ἐπήχθη ὁ σισίννιος. ἀλλὰ σὺ μὲν οὐκ ἂν ἔφη δυνήσῃ δεῖξαι, ὡς δεῖ τὸν ἱερομένον μέλαιναν ἀμφιέννυσθαι. ἐμοὶ δὲ, ὁ σολομὼν παρῄνεσε λέγων. ἔστωσάν σοι ἱμάτια λευκά. καὶ ὁ σωτὴρ ἐν C τοῖς εὐαγγελίοις φαίνεται, λευκὴ ἐσθῆτι χρησάμενος. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ μωσῆν, καὶ ἠλίαν λευκοφοροῦντας τοῖς ἀποστόλοις ἐνδεῖξαι ταῦτα, καὶ ἄλλα πολλὰ εἰπὼν, ἐθαυμάσθη. λεοντίου δὲ τοῦ αἰγύρας τῆς γαλατίας ἐπισκόπου, καβατιανῶν ἐκκλησίαν ἀφαιρουμένου, καὶ τὴν κωνσταντινουπόλῃ ἐπιδημοῦντος, ὁ σισίννιος ἐλθὼν παρ' αὐτὸν, παρεκάλει ἀποδοῦναι τὴν ἐκκλησίαν. ὁ δὲ, θερμῶς ἀπολύσασα, καὶ φησὶν ὑμεῖς οἱ καβατιανοὶ οὐκ ὀφείλετε ἔχειν ἐκκλησίαν, τὴν μετάνοιαν αἰρού- D ντες, καὶ τὴν φιλανθρωπίαν τοῦ θεοῦ ἀποκλείοντες. ὁ δὲ σισίννιος ἔφη, καὶ μὴν οὐδεὶς οὕτω μετανοεῖ ὡς ἐγώ. τὸ δὲ, πάλιν ἐπάγοντος, πῶς μετανοεῖς; ἔφησεν ὁ σισίννιος, ὅτε σε εἶδον. ἰωάννου δὲ τὸ δύο ἐπισκόπους λέγοντος, ὅτι οὐ δύναται πόλεις δύο ἐπισκόπους ἔχειν; ὁ σισίννιος ἔφη. οὐδὲ ἐγὼ ἔχω. τοῦ δὲ ἰωάννου γελάσαντος, καὶ φήσαντος, ὁρᾷς, ὅτι μόνος εἶ βούλει ἐπίσκοπος; καὶ ὁ σισίννιος, οὐ τοῦτο ἔφη λέγω, ἀλλ' ὅτι ἐγὼ ὥσθ' οὐ μόνῳ οὐκ εἰμὶ ἐπίσκοπος, ὡς τοῖς ἄλλοις εἰμί. ὁ δὲ E ἰωάννης, ἀλλ' ἐγώ σε ἔφη παύσω θεραπεύων. αἱρετικὰς γὰρ ὑπάρχεις. ὁ δὲ σισίννιος χαρίεντος. ἀλλ' ἐγὼ ἔφη καὶ μισθοὺς παρέξω, εἰ μὲ τηλικοῦτου καμάτου ἀπαλλάξεις. ὁ δὲ ἰωάννης ἡδέως ἀκούσας, ἀλλ' οὐκ αἴ σε ἔφη παύσω τοῦ θεραπεύειν ἐμὲ, εἰ μὲ ὅλως τὸ λίαν λυπεῖσε. οὕτως χαρίεις ὁ σισίννιος. πολλὰ δὲ αὐτῷ γέγραπται ἀλεξιθηρεῖ δὲ ἐν αὐτοῖς. λίαν δὲ μᾶλλον, ἢ ἀπαγωνιῶντος ἐθαυμάζετο. θεραπεύει γὰρ αὐτῷ χάρις, τοῦτο θεραπεύοντα, καὶ τῇ φωνῇ, καὶ τῷ F βλέμματι, καὶ τῇ ὅλῃ κινήσει τοῦ σώματος.

lecticæ verò valde studiosus erat, adeò vt vel Eunomius ille hæreticus sæpe *colloquium*, & disputationem eius fugerit. Sed victus-ratione, non frugalis erat: sed hac vtebatur sumptuosa, summa *tamen* cum modestia, & perpetuo delicias faciebat, indutus alba veste, & quotidie bis in publicis balneis se-lauans. Cũ autem aliquando quidam ipsum interrogasset, cur, cum esset Episcopus, quotidie bis se lauaret, respondit, quia ter non sat citò *me lauare possum*. Aliâs verò, Arsacium Episcopum honoris causa inuisens, à quodam Arsacij comite interrogatus est, cur non conuenientem Episcopo vestem ferret, *eique dictum est*, Vbi verò scriptum est, *Virum Deo* consecratum albis *vestibus* indui? Ille verò respondit, Tu verò priùs dic, vbinam scriptum est, Episcopum *debere* nigram vestẽ ferre? Cùm autem ille, qui *ipsum* interrogarat, *ob talem eius responsionem*, & propter istam interrogationẽ dubitaret, & *ad responsionis inopiam redactus esset*, Sisinnius addidit: At profectò tu quidem nunquam demonstrare poteris, *Virum Deo* consecratum, & *Episcopum, debere veste* nigra indui. Mihi verò vel ipse Solomon suadet *vt albam vestem gestarem*, quum dixit, Sint tibi vestes albæ. Et ipsum *humani generis* Seruatorem, alba veste vsum fuisse constat in Euangeliis. Quinetiam & Mosen, & Eliam albis vestibus indutos Apostolis ostendit. Cùm hæc, & alia multa dixisset, *apud omnes* in admiratione fuit. Cùm autem Leontius Ancyræ Galatiæ Episcopus, Ecclesiam Nouatianis, *Nouatianis* abstulisset, & Constantinopoli degeret, Sisinnius ad eum profectus *eum* rogabat, vt Ecclesiam *Nouatianis* restitueret. Ille verò feruenter occurrit, & *magno animi feruore feruens ei respondit*, & dixit, Vos Nouatiani, qui pœnitentiam *de medio* tollitis, & Dei *misericordiam*, & amorem erga homines excluditis, Ecclesiam habere non debetis. Sisinnius verò respondit: Et tamen nullus adeò pœnitentia ducitur, vt ego. Cùm autem ille rursus subiecisset, Quomodo pœnitentia duceris? Sisinnius respondit, Quia te vidi *ac inuisi*. Cùm Ioannes Episcopus diceret: Ciuitatem *vnam* duos Episcopos habere non posse, Sisinnius respondit, *Recte dixisti*. Non enim *duos Episcopos hæc ciuitas* habet. Cùm autem Ioannes indignatus fuisset, & dixisset, Vides, te solum velle Episcopum esse? Non hoc dico, respondit Sisinnius: sed quòd apud te solum ego non sim Episcopus, qui *tamen* apud alios sum *Episcopus*. Ioannes autem dixit: At ego tuum *ad me* accessum, *tuáque colloquia mecũ habenda* sedabo, & *prohibebo ne posthac ad me venias*, *néve mecum colloquaris*. Es enim hæreticus. Sisinnius verò facetè, *lepidéque* respondit, At ego mercedem etiam, *pramiúmque tibi magnum* præbebo, si modò tanto labore *me* liberaueris. Ioannes verò *verbis his* delinitus, Ego verò (inquit) non impediam, quominus accedas *ad me, mecúmque colloquaris*, si modò prorsus, & *reuera mea* oratione afficit-molestia. Adeò facetus, & *adeò lepidus* erat ille Sisinnius. Multa verò scripsit. In his verò dictiones venatur, & *verba captat*. Eius verò loquentis oratio maiorem admirationem *hominibus eã audientibus* offerebat, quàm eius scripta, quæ legebãtur. Eius enim facici, & voci, & aspectui, *vel, oculis*, & toti corporis motui, *totius corporis gestui quadam non* vulgari gratia aderat, *as inerat*.

Σισίννιος. οὗτος βλάσκοπος ἐγράφετο καβατιανῶν. ἀνὴρ ἐλλόγιμος ὅτι μάλιστα. καὶ φιλοσόφων δογμάτων, καὶ τῶν ἱερῶν βίβλων βλητήμων. καὶ πρὸς διαλέξεις ἕτοιμος. ὡς καὶ δύνο-

Σισίννιος. Sisinnius. Hic fuit Nouatianorum Episcopus. Vir longè clarissimus, & philosophicorũ decretorum, & sacrorum librorum peritus, & ad disputationes paratus, adeò vt vel Eunomius, qui hoc

nomine clarus erat, & qui huic studio dabat operã, sæpe colloquia cum ipso *habere, cum ipso colloqui* recusa it. Vitam verò modestam *ac temperantem* egit, vt *omni* criminatione superior esset, *nec de eo quisquam iurè conqueri posset.* Sed in ipsa victus ratione delicatus, & varius adeò vt illi, qui *hominem* non cognoscebãt, dubitarent an ille, qui tantis deliciis indulgeret, tẽperans esse posset. Moribus verò venustis, *& facetis praditus* erat, & in congressibus suauis. Et propterea Ecclesiæ catholicæ *vel, vniuersalis*, Episcopis, & ipsis Magistratibus, *& iis qui gerebant imperium*, vel oratione *sua valdè* gratus erat. Aptissimus verò, *& paratissimus* erat ad cauillandum cum gratia *cum venustate, facetè, lepidè*, & ad cauillationes *aliorum* ferendum, & line inimicitiis, *ac sine odio* tolerandum, & ad elegantẽr, *& scitè*, & celeriter *aliorum* interrogationibus occurrendum, *& prompte respondendum.* Quondam igitur interrogatus qua de causa, cùm esset Episcopus, *quotidie* bis se lauaret, respondit, quia non possum sat citò ter *me lauare.* Quia verò alba veste perpetuò vtebatur, quidam de vniuersali Ecclesia per-cauillationem dixit ei, *Vbinam legisti oportere Episcopum alba veste vti, & candidatum incedere:* Ille verò ei respondit, Ergo dic vbi dictum fuerit oportere *Episcopum* veste nigra indui, *atratum esse, pullámque togam gestare.* Cùm autem ille dubitaret *quidnam esset respondendum, tunc ipse* subiiciens dixit, Tu quidem hoc nunquam demonstrare poteris. Mihi verò vel illę sapientissimus Solomõ suasit, *vt candidatus incederem*, quum dixit, sint tibi vestes albæ, & ipse Christus *exemplo suo sic faciendum esse docuit*, quia Euangeliis apparuit candidatus, *& albis vestibus indutus*, & Mosem, & Eliam tales, *& ipsos candidatos* Apostolis ostendit. Quinetiam illud, quòd à Sisinnio dictum est, inter cæteta eius facета dicta ponendum esse arbitror, *& valde facetum, lepidúmque dictu.* Nam Leontius quidem Episcopus Ancyræ *vrbis* apud Galatas *sitæ*, Constantinopoli degebat. Cũ verò Nouatianorum illic *habitantium* Ecclesia sublata fuisset, *& Nouatianis ablata, Sisinnius* iuit ad ipsum *Leontium*, oraturus, vt hanc *illi* restitueret. Sed cùm *hæc ipsis* non restitueretur, & *Leontius* Nouatianos conuiciis infectaretur, dicens eos indignos esse, qui concionarentur, *& Ecclesiam haberent*, quòd pœnitẽtiam, & Dei clementiam erga homines tollerent, Sisinnius respondit, Et tamen nullũ adeò pœnitet, vt me. Quærente verò Leontio quónam modo *pœniteret eum*, respondit, quia te contemplatus sum *& inuisi.* Multa etiam alia eius acutè, *& argutè, ac scitè* dicta commemorant. Nec inelegantes, *nec inconcinnas* multas eius orationes circunferri tradunt. Laudabatur tamen magis eius loquentis oratio, quòd optimè personam ille sustineret, quam repræsentare voluisset, ité quòd & voce, & vultu, & venustissima facie auditorem capere facilè posset. Talem naturam, educationem, & vitam Sisinnius est sortitus.

μιον ὅτι ταύτας δύσοχημοσύνας, καὶ τοῦτο ἔργον πονούμενον, πολλάκις ὠδαιτόσαλος τοὺς πρὸς αὐτὸν διαλόγους. ἐχρῆτο δὲ σαφέσιν τὸν βίον, ὡς κρείττων εἰς διαβολῆς. ἐδὲ δὲ τὸν δίαιταν ἄβρος, καὶ ποικίλος. ὡς τοὺς ἀγνοοῦντας ἀπιστεῖν εἰ σωφρονεῖν δυνατός, τοσοῦτον ἐρυθρῶν. τὸ δὲ ἦθος λιὰν χαρίεις. καὶ ἡδὺς ἐν ταῖς συνουσίαις. καὶ διὰ ταῦτα τοῖς ὑπισχνουμένοις τοῖς καθόλου ἐκκλησίας, καὶ τοῖς ἐν ἀρχῇ, καὶ λόγῳ καταδήμοις λιὰν σκώπτειν δὲ συνεχέστι, καὶ σκωμμάτων ἀνέχεσθαι, καὶ ἀπιχρείας ἐπιτομέστερον, κομψῶς τι συνέπιπτε πρὸς τὰς ἐρωτήσεις ἀπαιτᾶν, εἰ μὴ λάθοι ὑπισχνούμενος ἐχειν. ἐρωτηθεὶς οὖν ποτε, ὅτι ἕνεκα διὰ τέλους λέοιτο ὑπίσκοπος ὤν, ὅτι μὴ ζῆτον ἴφη φθάνω. ἐπεὶ δὲ λαθυκῆ ἰσθῆτι διατέλει χρώμενος, ἐπέσκωψέ τις αὐτῷ τὸ ἀπὸ τῆς καθόλου ἐκκλησίας. ὁ δὲ πρὸς αὐτὸν, οὐκοῦν εἰπὲ σὺ εἰρῆ) ἐσθῆτα μέλαιναν χρῆσθαι ἀμφιέννυσθαι δὲ, ἀπορήσαντος, ὑπολαβὼν ἴφη. σὺ μὲν οὐκ ἂν ἔτο δείξαι δυνήσῃ. ἐμοὶ δὲ κὴ σολομῶν ὁ σοφώτατος, ἴσασί σοι ἱμάτια λαμπρὰ ὠδαινεῖ λέγων, καὶ αὐτὸς ἐχρῖσε λαμπρύνων ἐν τοῖς ἀγγελίοις φαινόμενος. μασθῶ τε καὶ ἡλίαν τοιούτους τοῖς ἀποστόλοις δείκνυς. οὐ μὴν ἀλλὰ κἀκεῖνο τῆς εἰρημένων σοφίας χάριν οἶμαι. ἐπεδήμει μὲν γὰρ τῇ κωνσταντινουπόλει λεόντιος, ὁ τῆς ὠδὲ γαλάτας ἀγκύρας δίκαιος. ἐκκλησίας δὲ ἐκεῖσε ναβατιανῶν ἀφῃρημένης. ἦκε πρὸς αὐτὸν, ἀπολαβὼν ταύτην δόμενος, ἵνα εἰ δὲ οὐκ ἀποδίδω, ἐλοιδορεῖτο δὲ τοῖς ναβατιανοῖς ὡς οὐκ ἀξίως ἐκκλησιάζειν, μετάνοιαν, καὶ τὴν ὠδὲ θεοῦ φιλανθρωπίαν ἀναιρεῖν αὐτοὺς λέγων, ἀλλαμὲν ἴφη σισίννιος, οὐδεὶς οὕτως ὡς ἐγὼ μετανοεῖ. ἐρομένου δὲ λεοντίου τίνα τρόπον, ὅτι σε πεποίημαι ἀπεκείνατο. καὶ ἕτερα δὲ αὐτῷ πολλὰ δεξόχως εἰρημένα ἀπομνημονεύεται. οὐκ ἀκόμψως τε πολλοὺς λόγους αὐτῷ φέρεσθαί φασιν. ἐπῃνεῖτο δὲ μᾶλλον λέγων ὡς ἄρισα ὑποκρινόμενος, φωνῇ τε, καὶ βλέμματι, καὶ χαριεστάτῳ προσώπῳ τὸν ἀκροατὴν ἐλεῖν ἱκανός. τοιαύτης ἔλαχε φύσεως, ἀγωγῆς τε, καὶ βίου σισίννιος.

Σισμός. Sibilus Stridor. Sonus quidam. à σίζω, sibilo, strideo, sonum, sibilum, stridorem edo. *Quod sumptum est* à ferro, quod ex igne *sublatum, & candens* in aquam coniicitur, & quendam sonum edit. *Virgil. Aen. lib. 8. pag. 317. v. 21. & 22. — Alij stridentia tingunt Aera lacu.—*

Σισμός. Σὺν τ σίζω τὸ ἦχον δοτικῶς. ἀπὸ τοῦ ἐν πυρὸς σιδήρου εἰς ὕδωρ βαπτισμός, καὶ ποιὸν ἦχον ἀποτελοῦντος.

Σισύρα. Sisyra. Vestis aspera, & crassa. Vestimentum rusticum, seruile, antiquum. Vel sagum pelli-

Σισύρα. Σισύρα ἱμάτιον τραχύ, καὶ παχύ. ἐκβόλαιον ἀγροικικὸν, δουλικὸν, παλαιόν. ἢ χιτὼν

ceum.

Σισύμβριος. Sisymbrius. Sisymbrium autem, syluestre serpyllum hortensi mentha simile.

Σισύμβριος. Σισύμβριον. *Sisymbrium.* Σίσυμβριον δὲ, ἄγριον ἡδύοσμον ὅμοιον.

Σισόη. Funiculus contextus. N. L. *Vuolfius, Caluicium.* Deus Mosi mandauit, vt vniuerso populo ediceret, ne menti barbam euellerent, ne sibi caluicium inducerent. Sisoes etiam, nomen proprium.

Σισόη. τὸ πλεξίδιον. ὁ θεὸς τῷ μωϋσεῖ ἐντείλατο λαλῆσαι παντὶ τῷ λαῷ, μὴ πλέκειν τὰς πώγωνας τῆς ἡλικιάδος, ὅπως μὴ ποιήσωσιν ἑαυτοῖς σισόην. καὶ σισόης, ὄνομα κύριον.

Σισύμβριος.

Σισύρα ἱμάτιον τραχύ, καὶ παχύ. ἐκβόλαιον ἀγροικικὸν, δουλικὸν, παλαιόν. ἢ χιτὼν

A διρμάτιος. βορέη λέγουσιν ἡλίῳ τε τοιαύτῃ ἔριν γενέσθαι, πότερος ἀνδρὸς ἀγροίκου ὁδοιποροῦντος τὴν σισύραν ἐκδύσῃ.

Σισύρα χλαίνης εἶδος εὐτελοῦς. οἷον ἐξωμίς. οἱ δέ, ἰς βυζάντιον εἶσαν σισύρας ὅπου ἐπὶ ὤμων αὐτοὶ φέροντες. ἐν οἷς δὲ ἄλλο οὐδέν, ἢ μὴ διπύρους ἄρτους οἴκοθεν ἐμβεβλημένοι ἀφίκοντο. καὶ ἀριστοφάνης.

Veum. Inter Boream, & Solem, talem contentionem fuisse *Boream cum Sole certasse* ferunt, vter eorum agricolæ iter-facienti sisyram exueret, *Aristoph. in Ranis pag.* 186. *v.* 15. *Schol. annot.* 6.

Σισύρα. Sisyra. Vilis lænæ, *siue, vestis vilis* genus, vt exomis *i. tunica breuis, & succincta, quæ ferebatur exertis humeris, vnde nomen accepit.* Vt, Illi verò Byzantium iueruut, ferentes in humeris sisyras, in quas nihil aliud, quàm biscoctos panes coniecerant, quos domo attulerant. Et Aristophanes *in Græc. Schol. annot.* 6. *suprà.*

Χειμῶνος ὄντος, ξεῖς σισύρας ἀφέλετο.

B *Hyeme existente, tres sisyras debeat.*

Nam apud Aristoph. in Concionantibus pag. 494. *v.* 41. *legitur non* ἀφέλατο: *sed* ἐφειλέτω. *debeat. i. mulctetur tribus sisyris.*

καὶ αὖθις ἀριστοφάνης.

Et rursus Aristophanes *in Ranis pag.* 186. *v.* 14. *&* 15. *Schol. annot.* 6.

Πῶς οὖν τις ἂν σώσῃ τοιαύτην πόλιν.
Ἧι μήτε χλαῖναν, μήτε σισύραν ξυμφέρῃ;

Quomodo igitur quis seruaret talem vrbem,
Cui neque læna, neque sisyra conducit?

τετέτιν ἢ μήτε χρηστὸς, μήτε ὀχληρὸς πολίτης συμφέρει; σισύρα. χλαίνης εἶδος εὐτελοῦς. οἷον ἐξωμίς. ἢ διπλοΐς. ἤτοι τοιοῦτο. ὁ γὰρ οὔτε, μήτε χρηστὸς, μήτε φαῦλος.

Hoc est, cui neque bonus, *neque malus*, neque turbulentus ciuis prodest? Sisyra. Lænæ vilis genus, vt exomis, vel diplois. *i. vestis ex duplici panno confecta. Duplex pannus. Vestis vilis, & crassa.* Vel aliquod *aliud* huiusmodi *vestimenti genus.* Sénsus autem *horum verborum hic est, cui nullus ciuis prodest*, neque bonus, neque malus.

C

Σισύφειον. τὸ τοῦ σισύφου. καὶ σισύφειος λίθος.

Σισύφειον. Sisyphéum. Quod ad Sisyphum pertinet. Et Sisyphcus lapis. *Saxum Sisyphi. De quo consule Hyginum fabula* 60. *in Sisyphus, & Salmoneus.*

Σίσυφος. ὄνομα κύριον. ἀριστοφάνης.

Σίσυφος. Sisyphus. Nomen proprium. Aristophanes *in Acharnensibus pag.* 278. *v.* 15. 16. 17. *Ibi legitur* ἀπ' ἴξαι. *&* ἐπ' ἰξάλου.

Ἀλλ' ἐξάνοιξε μηχανὰς τὰς σισύφου.
Ὡς σκήψιν ἂν ἀγῶνος οὗτος οὐ σχήσει δίκῃ.

Cho. *Deinde expedi machinas illas Sisyphi.*
Quia simulationem, ac excusationem *certamen hoc non admittet.*

Ὥρα 'στὶν ἤδη καρπερὸν ψυχὴν λαβεῖν.
δριμύ πα, καὶ πανοῦργον ἔδοξαν δι' ὧν ποιηταὶ σίσυφον, ἀφ' ὧν μιᾶς λέξεως παρ' ὁμήρῳ διδαχθέντες. εἶτα δὲ σίσυφος ἦν, ὁ κέρδιστος γέγονε ἀνθρώπων. καὶ σισυφίδῶν γένεαὶ τὶς ἦ ὀδυσσεύς. εἴρηται δ' ὅτι τῷ πανούργῳ, καὶ κακοήθει. ἐκ γὰρ σισύφου κατάγει τὸ γένος ὁ ὀδυσσεύς. ὁ δὲ σίσυφος κορίνθου βασιλεύς. πανοῦργος ἀνήρ. περὶ οὗ φησιν ὅμηρος. ὃ κέρδιστος γέγονε ἀνδρῶν. ὅς τις καὶ τοὺς ὄνυχας, καὶ τὰς ὁπλὰς τῷ ζώων ἑαυτῇ, μονογράμματα ἐγράψεν ὀνόματα. αὐτόλυκος δὲ κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν, ἐπὶ καλοκαγαθίᾳ θ', ὁρμᾶτο, καὶ τὰ κλεπτόμενα παρ' αὐτῷ τοῖς μορφοῖς ἤλλασσε. κλέψας οὖν ἐκ σισύφου θρέμματα, καὶ μορφὰς βαλών, ὅμως οὐκ ἔλαθε τὸν σίσυφον. ἐπέγνω γὰρ αὐτὸ διὰ τῶν μονογραμμάτων. ὅτι τούτοις δὲ ἐξομνύμενος ὅμως τὸν σίσυφον, ἐξέτισεν αὐτόν. καὶ τοῦ θυγατέρα αὐτοῦ ἀνάκλειαν, συγκατέκλινεν αὐτῷ. καὶ ἔγκυον ἐξ αὐτῆς γενομένην τὴν παῖδα, συνοῦσα λαέρτῃ, δὸ, σισυφίδης ὁ ὀδυσσεύς.

D E F

Tempus est iam fortem animum assumere.

Poetæ tradiderunt, Sisyphum acrem, & astutũ quẽdam *hominem fuisse*, vno verbo, *vno versu* ab Homero edocti. *Iliad. Z. pag.* 211. *v.* 18. Ibi verò Sisyphus erat, qui callidissimus fuit *omnium* hominum. Et Σισυφίδῶν γενεαὶ. Sisyphidarum generis. Id est, Vlyssis *qui genus à Sisypho ducebat.* Dictum autem est *hoc* de callidis, & malitiosis *hominibus, qui malus, callidisque sunt ingeniis.* Vlysses enim à Sisypho genus ducit. Sisyphus verò *fuit* Corinthi Rex, vir callidus. De quo dicit Homerus. Qui fuit callidissimus *omnium* mortaliũ, qui sub vnguibus, & vngulis suorum animalium nomina scribebat vnicam literam habentia. Autolycus verò tunc temporis ornatus erat arte furandi, & iureiurando. *i. tunc florebat Autolycus, homo callidissimè furandi peritissimus, qui sua furta periurio tegere solebat, &* eorum, quæ ab ipso surripiebantur, forma mutabatur. *Vel, & eorum, qua furabatur, formam mutabat.* Cùm igitur & Sisyphi pecora furatus fuisset, *& eorum figuram* mutasset, Sisyphum tamen non latuit. Agnouit enim ea per illa singulis literis expressa *nomina.* Quamobrẽ Sisiphum placare studens, ipsum hospitio excepit, suámque filiam Anticliam cum eo in eodem lecto collocauit, *eúmque copiam ipsi fecit.* Et filiam eius compressu grauidam factam Laerti dedit vxorem. Quamobrem Vlysses *vocatus est* Sisyphides.

NOTÆ.

Ἐνθάδε Σίσυφος. Apud Aristoph. in Acharnensibus. pag. 278. v. 15. Schol. annot. 8. Vide Sophoclem in Aiace. pag. 11. v. 190.

Ἤτοι ἀπὸ τοῦ Σισυφίδου γενεᾶς.

Consule Schol. Sed apud Hom. Iliad. Z. 221. v. 18. scribitur,
Ἔνθα δὲ Σίσυφος ἔσκεν, ὃ κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν. A

Σῖτα. Frumenta. Cibaria. Commeatus. Commeatus, qui pro uno, vel pluribus diebus assumuntur, ac feruntur. Vel prandia. Vel cœna. Vt, Philopœmen post alterum ab expeditione bellica iam susceptam diem, *suis militibus* denuntiabat, *ac imperabat*, vt ex duobus prandiis tria facerent, *quod ipsis imperabat*, quoties vnum diem assumere. *lucrarique* volebat. Quoties verò *volebat lucrari* dies duos, quatuor *dierum prandia iubebat eos facere, id est è duobus prandiis, quatuor ab his fieri iubebat.* N. L. fortasse σιτβαλῶν. & ὅτι δύ.

Σῖτα. ὅτι φιλοπείμην μὴ δυτέρας ἡμέρας ἀπὸ τῆς πρὸς πόλεμον ὁδοῦ, παρήγγειλε τὰ δύο σῖτα ξύα ποιεῖν. ὅτε βούλοιτο μίαν ἡμέραν προσλαμβεῖν. ποτὲ ἢ τὰ δύο, τέτταρα.

Σῖτα. Sita. Nomen proprium. B

Σίττα. Sitta. Nomen vrbis.

Σίτακος. & Σιτάλκης. Sitalcus, & Sitalces, Rex Thracum.

Σίτα. ὄνομα κύριον.

Σίττα. ὄνομα πόλεως.

Σίτακος. ὁ τῆς Θρᾳκῶν βασιλεύς. καὶ σιτάλκης.

Σιτηρέσιον. Quod aliquibus alimenti causa datur, Militare stipendium. *Frumenti distributio.* Et σιτεῖν. Ipsum frumentum, Ipsa frumentatio.

Σιτηρέσιον. τὸ διδόμενον τισὶν εἰς τροφήν. καὶ σιτηρὸν, ὁ σῖτος.

Σιτήσεων. Alimentorum. Sumptuum. *Commeatuum. Ciborum. Vide* Σίτησις *in vulgatis Lexicis.*

Σιτήσεων. τροφῶν. δαπανῶν.

Σιτίζω. Accustituo. Alo. Pasco. Nutrio.

Σιτίζω. αἰτιατικῇ.

Σιτοβολίοις. Horreis. Granariis. Repositoriis. *Locis, in quæ frumenta coniiciuntur, & in quibus recondita seruantur. Vt*, Domos vrbis intactas conseruauit. & muros, quia volebat *his* vti granariis, ad hyemationem, *vel, ad hybernationem, ad hyberna, ad loca, in quibus milites hyemarent.* Et σιτοβολῶνες. *Idem. Loca, in quæ coniiciuntur frumenta, quæ sunt seruanda. Horrea. Granaria.* C

Σιτοβολίοις. δοτοθήκαις τὰς οἰκίας τῆς πόλεως ἀκεραίους διεφύλαξε, καὶ τὰ τείχη, βουλόμενος σιτοβολίοις χρήσασθαι πρὸς ἐξηκοντασίαν. καὶ σιτοβολῶνες.

Σιτοδία. Rei-frumentariæ-penuria. Frumenti-inopia. Fames.

Σιτοδία. λιμός. ἔνδεια.

Σιτόλια. Sitolia. Nomen vrbis.

Σιτόλια. ὄνομα πόλεως.

Σιτομετρεῖν. Frumentum-metiri. Frumentū *per certas mensuras distributum* præbere Et σιτομέτριον. Frumenti-mensuratæ-distributio. Frumenti-distributio. Polybius. Philippus autem, cùm sparsisset *rumorem*, se frumentum *militibus* distributurum-esse, per-præconem-edixit, vt, quotquot vltra triginta dies frumentum non haberent, eorum nomina scriptis mandata ad se deferrentur. Et σιτοποιεῖσθαι apud Xenophontē, cibum-capere *Vt, quum dicit*, Et cibum-capere, & dormire necesse est. Et σιτοπομπεία. Frumenti-transmissio, *& deductio. Rei-frumentariæ procuratio.* D

Σιτομετρεῖν. τὸ σῖτον παρέχειν. καὶ σιτομέτριον, ἡ σιτοδοσία. πολύβιος. ὁ δὲ φίλιππος ἤκουσε ὅτι μέλλει σιτομετρεῖν, ἐκήρυξεν ὅσοι μὴ πλεῖον ἔχουσι τριάκοντα ἡμερῶν σῖτον, ἀπογράφεσθαι πρὸς αὐτόν. καὶ σιτοποιεῖσθαι φησὶ ξενοφῶν, τὸ τρέφειν λαμβάνειν. σιτοποιεῖσθαί τε ἀνάγκη, καὶ κοιμᾶσθαι. καὶ σιτοπομπεία.

Σῖτος. *Frumentum. Sic tamen vocatur* omnis frumentarius, *& frumento similis* fructus, nō solùm ipsum frumentum. Et ipsa cibaria, *vel alimenta ex frumento parata. vel etiam alia quæuis alimenta, sic appellat* Thucydides lib. 4. *quum dicit.* Cùm autē naues non haberent portum, *i. certam, tutámque stationem*, partim quidem, cibum in terra capiebant, partim verò, sublimes-in-alto stationem habebant, *ancoris in mare iactis, ne fluctibus nimiùm agitarentur.* σῖτος etiam vocatur *annua* pensio, quæ mulieribus *viduis, vel vxoribus repudiatis à viris*, alimenti causâ dabatur, vel pupillis, quemadmodū cognoscere licet & in ipsa Solonis *lege, quæ fuit scripta* primùm, *& olim* in tabula *publica, in qua erant & cætera Solonis leges. Vide Nubes Aristoph. pag. 85. v. 26. Schol. antep. 15. in* Κύβις. Item ex Aristotelis Athenienſium Repub. Timachidas verò putat σῖτον apud Atticos vocari, ipsum fœnus, *vel vsuram*: sed non rectè putat, *nec rectè sentit.* E

Σῖτος. πᾶς ὁ σιτικὸς καρπός. οὐχ ὁ πυρὸς μόνον. καὶ αὐτὰ τὰ σιτία θουκυδίδης δ'. καὶ τῶν νεῶν οὐκ ἐχουσῶν ὅρμον, αἱ μὲν σῖτον ἐν τῇ ἠρύετο. αἱ δ', μετέωροι ὥρμουν. σῖτος καλεῖται, ἢ ἡ διδομένη φορὰ δοῦλος εἰς τροφὴν ταῖς γυναιξὶν, ἢ τοῖς ὀρφανοῖς. ὡς ἔστι μαθεῖν καὶ ἐν τῷ τοῦ σόλωνος πρώτῳ ἢ ἄξονος, καὶ ἐν δ' ἀριστοτέλους ἀθηναίων πολιτείας. τιμαχίδας δὲ ἡγεῖται πρὸ τοῖς ἀττικοῖς σῖτον λέγεσθαι, τὸν τόκον. οὐκ ὀρθῶς ἡγούμενος.

NOTAE. F

Ἐν τῷ τοῦ Σόλωνος πρώτῳ.] Harpocrat. vnde Suidas, habet scriptum, ἐν τῷ ἐκ τοῦ Σόλωνος πρώτου. Si præpositionem ἐκ tollas, huic erit sensus, In *lege* Solonis primi *Legislatoris Athenienſium, quæ lex* in axone, *i. publica tabula, erat scripta.*

Σῖτος. Cibi. Alimenti. Et σίτου δίκη. Alimenti lis, vel actio. Quum vxor per Prætorem, *vel, à Prætore* coacta

Σίτου. τροφῆς. καὶ σίτου δίκη. ὅταν γυνὴ ἀποδικεῖν ποιησαμένη πρὸς τὸν ἄνδρα δίκην ἢ ἀφ' causam-

A χοντος, ἢ καὶ ὑπὸ τ ἀνδρὸς ἐκπεμφθεῖσα, μὴ δέκτο λαμβάνῃ τὴν προῖκα, καὶ διαλυθῇ γάμος, καὶ δίκαιον εἰσάγῃ πρὸς αὐτὸν, καὶ ἀπαιτῇ προῖκα, ἔτος φασί, ἀφ' ἧς ἀπηλλάγη ἡμέρας, αὕτη καλεῖται δίκη σίτου. καὶ σίτου ἐκβολὴν θουκυδίδης. ὅταν ὁ στάχυς τ κάλυκος ἐκφύηται, οὐχ ὅταν ἐκ τ γῆς ἀναδιδῷ τὰ σπέρματα.

Σῖτα. ἡ τροφή. σῖτα, καὶ ποτά. ξενοφῶν δὲ ὁπωσδήποτε καλεῖ.

B

Σιτούμενος. ἐσθίων.

Σιτοφύλακες. ἀρχή τις ἦν ἀθήνησιν. ἧς ἐπεμελεῖτο ὅπως ὁ σῖτος δικαίως πραθήσεται. καὶ τὰ ἄλφιτα, καὶ οἱ ἄρτοι. ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν ἐν μὲν τῷ ἄστει, ἓ δὲ ἐν πειραιεῖ. καὶ σιτοφυλακεῖον.

C Σιτώνης. ὁ πραγματευτὴς τὸ δημοσίου σίτου.

Σίφλος. μῶμος. ψόγος. μέμψις.
Σιφλώσῃ. μέμψεων. ἐκφαυλίσῃ.

Σιφνιάς. ὄνομα κύμου.

Σιφνιάζειν. ὅτι ἐπὶ τὰς χεῖρας πορευομένων τοῖς ἰσχίοις. ὥσπερ λεσβιάζειν, ὅτι ἐπὶ τὰ ὀπίσθια κινούντων ἐν τοῖς ἀφροδισίοις. σιφνιάζειν δ, καὶ λεσβιάζειν, ἀπὸ τ νήσου σίφνου, καὶ τ λέσβου, ὡς D καὶ τὸ κρητίζειν, ἀπὸ τ κρήτης. καὶ τὸ σίφνιος δὲ ἀράβων ὁμοίως. σιφνιάζειν γὰρ, τὸ ἄνωθεν τὰς πυγὰς δακτύλῳ. λεσβιάζειν δὲ, τὸ περὶ σώματι ὀπίσθιον.

Σίφνιοι. οὗτοι πλουσιώτατοι ἐγένοντο οὐ μόνον τῶν νησιωτῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἠπειρωτῶν οὐ μικρὰ συγκῶν. ἕως μὲν οὖν τ δεκάτην εἰς δελφοὺς ἀπέστελλον οἱ πάντες, καὶ ἐπείθοντο τῷ E χρησμῷ τῷ τὸ προστάξαντι, τὰ τε πλούτου αὐτοῖς ἐδίδοσαν ὑπερφανέντων ἀργυρείων μεταλλων. ἐπεὶ δὲ τ φορὰν τ τ ἀπαρχῆς ἐξέλιπον, θάλασσα ἐπερρύησεν, καὶ ἐπεκλύσασα, ἠφάνισεν αὐτοῖς τὴν τ πλούτου χορηγίαν. ἐξεπλήθησαν τ εἰς πενίαν νησιωτικὴν, καὶ δυσείαν δεινὴν, ἐκ τῆς ἴωνος φρουρᾶς. φησὶ δὲ καὶ κρισφάνης. τοῦτ' ἐκεῖνο φαίρει δὲ, βούλεται δὲ ἔχειν. τοῦτον, ὁ πόλις τῷ ἀθηναίων, τοῦτ' ἐστὶν ὡς δραστήριον τ ἀλκιβιάδην. μισεῖ δὲ, ὡς τυραννικόν. F ὑπαφέρει γὰρ,

Hoc est, Populus Athenienſis Alcibiadem quidem, vt ſtrenuum, deſiderat, odit verò, vt tyrannicum. Subiicit enim,

Μισῶ πολίτην, ὅς τις ὠφελῶν πάτραν

Βραδὺς φανεῖται. μεγάλα δὲ βλάπτειν ταχύς.

cauſam defendere contra maritum, vel etiam à marito *ex adibus* emiſſa, *& repudiata*, non recipit dotem, & tempus *aliquod* intercedit, & *vxor* litem ipſi *marito* intendit, & dotem repetit, & alimenta *ab illo* die, à quo diſceſſit *à marito, & cum quo diuortium fecit*, hæc vocatur *δίκη σίτου*, i. Alimenti lis, & actio. Et Thucydides *vocat σίτου ἐκβολὴν*, ipſam frumenti emiſſionem, quum *frumenti* ſpica ex *ſuo* folliculo, *& tegmine* naſcens prodit, non autem quum ipſa ſemina *primùm* ex terra prodeunt.

Σῖτα. Cibaria. Alimenta. Cibi. *σῖτα, ἢ ποτά*. Cibi, & potus. Xenophon verò, dicit, *ὁπωσδήποτε*. *Sic autem omnes res ad vitam ſuſtentandam aptas, commodas, & neceſſarias appellat.*

Σιτούμενος. Edens. Comedens. Qui veſcitur *re aliqua aliquibus.*

Σιτοφύλακες. Frumenti cuſtodes. Annonæ præfecti. Magiſtratus quidam Athenis erat, qui curabat, vt frumentum, farina, & panes iuſtè, *i. iuſto precio* venderentur. Erant autem *viri* numero 15. Decem quidem, in vrbe, quinque verò in Piræeo. Et *σιτοφυλακεῖον*. Granarium, ſiue horreum, in quo frumenta cuſtodiuntur, & recondita ſeruantur.

Σιτώνης. *Frumenti emptor. Frumentarius mercator. Frumenti negociator.* Præfectus publico frumento *coemendo. Publicus frumentator. Publicus rei frumentariæ procurator.*

Σίφλος. Momus. Vituperatio. Reprehenſio.

Σιφλώσῃ. Reprehenderit. Vituperarit. Per contemptionem extenuarit. *optat. Aeol. à σιφλόω, ῶ.*

Σιφνιάς. Siphneus. Nomen proprium.

Σιφνιάζειν. Siphniaſſare. *Er. ad. Chil. 3. Cent. 1. col. 733. ad.* 85. De iis *dicitur*, qui manus ad coxas, *& nates* admouent. Vt Lesbiaſſare, de iis, qui in rebus venereis impiè ſe gerunt. *σιφνιάζειν* verò, *& λεσβιάζειν verba ſunt deducta* ab inſula Siphno, & Lesbo, vt Cretiſſare, à Creta. Et Siphnius arrhabo *ſumitur* eodem modo. Nam ſiphniaſſare *ſignificat per neſariam libidinem* digito podicem tangere, *vel, attrectare nates.* Lesbiaſſare verò, ore legem violare *Veneris licita. Lesbiari. Os polluere, vel contaminare Venere deteſtanda, nec nominanda. Er. ad. Chil. 3. Cent. 1. col. 779. ad.* 70.

Σίφνιοι. Siphnij. Iſti non ſolùm inſularium: ſed etiam aliorum plurimorum continentis incolarum, *& in locis mediterraneis habitantium* ditiſſimi fuerunt. Quandiu igitur decimas Delphos ritè mittebant, & oraculo, quod hoc *ipſis* imperauerat, parebant, ipſorum opes incrementum habebant, *& creſcebant*, quòd argenti fodinæ *ipſis* apparuiſſent, *ex quibus inuentis maximam argenti vim effodiebant.* Cùm verò primitiarum lationem dereliquiſſent, *& primitias Delphos mittere, Deóque ferre, ac offerre deſiſſent*, mare influens, & inundans, *id eſt, maris æſtus* illam opum affluentiam ipſis deleuit, *ac ita demerſerit, vt nunquam poſtea amplius ab ipſis ea cernerentur.* Quamobrem ad inſularem paupertatem, & grauem *rerum omnium* inopiam redacti ſunt, *vt patet ex* Iônis opere de præſidiis. Dicit autem & Ariſtophanes *in Ranis pag. 185. v. 2. Schol. annot. 1. vnde Suidas* Deſiderat quidem, odit verò, vult tamen habere, cum. Subiicit enim,

Odi ciuem, qui in-iuuanda quidem *patria*

Tardus eſt, in ea verò grauiſſimè ledenda, maximiſque malis afficienda, celer.

Et qui sibi quidem variis modis prodesse nouit, ciuitati verò prorsus est *inutilis*, nec vllas rationes inuenire potest, aut vult, quibus eam iuuet, eiúsque commoda promoueat.

Καὶ πόριμον αὐτῷ τῇ πόλει οὐ φαίνεται. A

Hoc etiam de Alcibiade *Poeta dicit*, quòd tardè quidem, *& lentè* patriam iuuaret, celeriter verò læderet.

καὶ τοῦτο φησὶ περὶ Ἀλκιβιάδου. βραδέως μὲν ὠφελοῦντος τὴν πατρίδα, ταχέως δὲ βλάπτοντος.

Σιφωνίζειν. Siphonissare. Propriè quidem *hoc dicitur* de liquidis, *& significat* extrahere, *ducere, exhaurire*. Aristophanes verò *in Thesmophor. pag. 524. v. 30.* abusus est *hoc verbo*, quum dixit, σιφωνίζομεν τὸν σῖτον. Siphonissamus frumentum *i. frum. absumimus. Vel, cibos tanquam per siphonem, & fistulam, aut per canalem quendam attrahimus, ac in ventrem demittimus.*

Σιφωνίζειν. κυρίως ὅταν τὰ ὑγρὰ ἐκ τοῦ ἀποστᾶνος. Ἀριστοφάνης δὲ κατεχρήσατο εἰπὼν. σιφωνίζομεν τὸν σῖτον.

B

Σ CVM Θ & Κ.

ΤΟ Σ ΜΕΤΑ ΤΩΝ Θ ΚΑΙ Κ.

Σθεναρός. Robustus. Potens. Valens. Validus.

Σθένος. Verbum. Pro, δύναμαι. Potest. Valet. Σθένι verò, datiuus *est*, pro, ἰσχύι. Robori. Viribus. *I. δυνάμει. Quod à recto* σθένος. τὸ *Vis, Robur.*

Σθενάρος. ἰσχυρός.

Σθένει. ῥῆμα. ἀντὶ τοῦ δύναται. σθένει δὲ δοτικὴ. ἀντὶ τοῦ ἰσχύι.

Σθενέβοια. Sthenebœa. Prœti vxor. Hæc Bellerophontis amore-capta, nec amoris sui compos facta: *sed repulsam passa*, propter huius castitatem, contrà, falsò detulit ipsum ad Prœtum, quasi ille eam stuprare voluisset. Quamobrem Prœtus indignatus, eũ misit ad Iobaten Sthenebœæ patrem, vt ille ipsum interficeret. Prœtus enim eum interficere noluit, quòd eum filij loco educasset. Cùm autem Iobates cognouisset eius accusationem esse falsam. *i. eum falsò accusatum fuisse*, Bellerophonti pepercit. *Rem fusiùs persequitur Homerus. Iliad. Z. pag. 221. & deinceps.* Post Prœti verò regnum *i. post Prœtum*, Acrisius regnauit.

Σθενέβοια. φρόιτου γυνή. αὕτη ἐιλπύσασα τὸν Βελλεροφόντην, καὶ μὴ τυχοῦσα. οὐ λέγει δέ, διὰ τὸ τούτου σωφροσύνην, τἀναντίον διέβαλεν αὐτὸν τῷ φρόιτῳ, ὡς βιάσωμενον αὐτὴν μοιχεῦσαι. καὶ ἀγανακτήσας ὁ φρόιτος, ἔπεμψεν αὐτὸν τῷ Ἰοβάτῃ τῷ πατρὶ τῆς Σθενεβοίας, ἵνα ἐκεῖνος αὐτὸν φονεύσῃ. ὁ γὰρ φρόιτος ἀνεῖλεν αὐτὸν οὐκ ἠβουλήθη, ἅτε δὴ ἐν τάξει τέκνου αὐξήσας αὐτόν. αἰδούμενος δὲ ὁ Ἰοβάτης ὅτι ψευδὴς ἔστιν ἡ κατ' αὐτοῦ κατηγορία, ἐφείσατο τοῦ Βελλεροφόντου. μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν τὴν φροίτου, ἀκρίσιος ἐβασίλευσε. C

Σθένις. Robustus. Potens. Fortis. At Sthenis, Sthenidis, *est* nomen proprium.

Σθένις ἰσχυρός. κρατερός. σθένις ὁ, σθένιδος, ὄνομα κύριον.

Σθένος. Potentia. Robur. Et datiuus τοῦ σθένι. Potentiæ. Roboris. Viribus.

Σθένος. δύναμις καὶ ἰσχὺς, τοῦ σθένει. D

Σκάζει. Claudicat.

Σκάζει. χωλεύει.

Σκάλα. Scala. Vel Scalæ, arum, Romanè, *Romanorum linguâ* vocatur *id, quod Græcè dicitur* ἀναβολεύς. *Quod aliàs alia significat. Vide Lex.* ἀναβάθρα *frequentiùs pro scalis sumitur, ὅθεν τὸ* ἀναβαίνειν. *Per scalas enim, siue per scalarum gradus in editiora loca solemus ascendere.*

Σκάλα. ῥωμαϊστὶ ὁ ἀναβολεύς.

Σκαλαθύρας. Coitc. Aristoph. *in Concionantibus. pag. 499. v. 1. ἢν παῖραχ' ἰδὼν &c.* Si puellam conspicatus concupiuerit, & velit coire.

Σκαλαθύρας. συνουσιάσαι. ἀριστοφάνης. ἢν μείραξ ἰδὼν ἐπιθυμήσῃ, καὶ βούληται σκαλαθύρας.

Σκαλαθυρμάπια. Vmbras quasdam, & res effossas. Inest autem vox ἄθυρμα, quod idem valet, ac παίγνιον. i. Ludicrum, res ludicra, & nulla fide digna, *nullius momenti*. Hoc est, tenues prorsus, & paruas sententias, & disciplinas, *vocat* σκιαγραφήματα. *i. primas picturæ delineationes, siue prima picturæ lineamenta, primos picturæ ductus, & adumbrationes, & inanes picturæ species. Per translationem verò, Poeta sic vocat res leues, quæ nullius sunt momenti, res ludicras, & nulla fide dignas, atque propterea contemnendas. Aristophanes in Nubibus. pag. 5. v. 10. Schol. annot. 7.*

Σκαλαθυρμάπια. σκιαί τινας. καὶ σκαλδύματα. ἢ καὶται ἡ τὸ ἄθυρμα. οἷον παίγνιον. καὶ οὐδὲν ἀξιόπιστον. τοιαῦτα, λεπτὰ, καὶ παντοπασι μικρὰ τοιήματα. καὶ μαθήματα σκαριφήματα. E

Σκαλεύειν. Mouere. *Agitare. Fodicare. Scalpere. Rusparі. Carminare.* Dilacerare. Aristoph. in Pace *pag. 449. v. 3.* Cho. Per Iouem *hoc ne fiat*: sed in pace degere me vitam *opto vehementer*, Habentem amicam, & fodicantem carbones. Pro, carbones flabello excitantem, *& accendentem*, quasi diceret, in agro, *vel rure* degentem. Quia isti *rustici* glandes assant, & dum eas assant, carbones fodicant. Vel *iam obscurè* muliebre pudendum ἄνθρακας appellauit *i. carbonum instar nigrum.*

Σκαλεύειν. αἰσχυνῶν. σκαζαίνειν. ἀριστοφάνης ἐν εἰρήνῃ. σκάλλων ἔχων δ' ἑταίραν. καὶ σκαλεύειν τοὺς ἀνθρακας, ἀντὶ τοῦ ζωπυρῶν τοὺς ἀνθρακας, ἢ ἐνθάδε τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον ἀνθρακας εἶπεν. ἢ ἀντὶ τοῦ ἐν ἀγρῷ σκαζαίνειν. ἐπεὶ οὕτω ὀπτῶσι βαλάνους. καὶ σκαλεύουσι τοὺς ἄνθρακας ἐν τῷ ὀπτᾶν. F

Σκαληνὸς. Inæqualis. Et σκαληνὸν χῆμα. Scalenus, figura Geometrica, quę scalarum instar *est facta. Figura triangula, cuius latera sunt inter se prorsus inæqualia.*

Σκαληνὸς. ἄνισος. καὶ σκαληνὸν χῆμα γεωμετρικὸν. οἷον σκάλας.

Σκαλμίδα.

A Σκαλμίδα. ἀπαλάζομεν ἐρετμά, καὶ σκαλμίδα, φησὶν ὁ κωμικός.

Σκάλλοντες. σκάπτοντες.

Σκάλοπας. μῦας τινάς. οὓς φαμὲν ἀπὸ ἀλαπας.

Σκάμανδρος. ποταμός. καὶ σκαμανδριάους, ποταμιαίους. καὶ σκαμάνδριον ῥεῦμα.

Σκαμβή. διεστραμμένη.

B Σκαμβὸν ξύλον, οὐδέποτ' ὀρθὸν. ζήτει ἐν τῷ σκαμβόν.

Σκάμων. ὄνομα κύριον.

Σκαμωνία. εἶδος βοτάνης.

Σκαμωνίδαι. δῆμος τῆς λεοντίδος.

Σκανδάληθρα. τὰ ἐν ταῖς παγίαις διεστραμμένα ξύλα. ἀπὸ τοῦ σκάζοντα συμπίπτειν, καὶ πταίειν. τὰ ἐμπόδια. τὰ πέταυρα τῆς παγίδων. ἃ ἀρχίλοχος ῥάβδους ἐκάλεσεν ἀριστοφάνης. καθ' ἁνιλεύσας ἐρωτᾷ, σκανδάληθρ' ἵσας ἐπῶν. ἀντὶ τοῦ ἐρείσματα λόγων, καὶ βάρη.

C χος ῥάβδους ἐκάλεσεν ἀριστοφάνης. καθ' ἁνιλεύσας ἐρωτᾷ, σκανδάληθρ' ἵσας ἐπῶν. ἀντὶ τοῦ ἐρείσματα λόγων, καὶ βάρη.

verba nos interrogat, laqueos statuens verborum, *quibus nos irretiat, & capiat.* Pro, verborum fulcra, & onera *statuens, quibus suam orationem fulciat, & oneret, nósque sic vndique premat.*

Σκάνδεια. ὄνομα πόλεως ἐν κυθήροις.

Σκάνδιξ. θηλυκῶς, ἄγριον λάχανον. παρ' ὃ καὶ σκανδικοπώλιδα τὴν εὐριπίδου λέγουσιν. ἐπεὶ λαχανοπωλητρίας ἦν αὐτὸν εἶναί φασι. σκάνδικά μοι δός, μητρόθεν διδυμᾶος. καὶ μή μοι

D τὰ ἀπὸ σκανδικοπώλου ἁβατραγώδη. σημαίνει τὸ τῆς εἰρήνης ὕδωρ ἀποκαλοῦντος. σκάνδικα δέ, λάχανα, οὐ τὰ ἐν τοῖς κηπίοις, ἀλλὰ τὰ αὐτομάτως φυόμενα ἃς φησιν ἀνδοκίδης: μὴ γὰρ ἴδοιμί ποτε πάλιν ἐκ τῶν ὀρέων τοὺς ἀνθρακευτὰς ἥκοντας, καὶ πρόβατα, καὶ βῦς, καὶ τὰς ἁμάξας εἰς τὸ ἄστυ. καὶ γυῖνα, καὶ πρεσβυτέρους ἄνδρας, καὶ ἐργάτας ἐξοπλίζομένους. μηδ' ἄγρια λάχανα, καὶ σκάνδικας ἐπιφάγωμεν.

E niores viros, & opifices armatos, nec agrestia olera, & scandices iterum edamus.

Σκαπάνη. σκαφεῖον ὀρύγειον. δικέλλιον. ὁ παρ' ἡμῖν τζόκος λεγόμενος.

Σκαρδαμύττει. πυκνὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς μύει. κλείει, καὶ ἀνοίγει. ἀπὸ τοῦ σκαίρειν, καὶ μύειν τοὺς ὀφθαλμούς. καὶ πυκνῶς βλεφαρίζειν.

claudunturque & aperiuntur. Et πυκνῶς βλεφαρίζειν. i. frequenter palpebras agitare, frequenter oculos agitatis palpebris claudere, & aperire, *idem est, ac τὸ σκαρδαμύττειν.*

F Σκαριφισμοῖς. οἷον σκαρισμοῖς. καὶ λεπτολογίαις. εὐτελείαις. σκιαγραφίαις. σκαριφεύεται δέ, τὸ τοὺς ζωγράφους ὑποτυπώσασθαι πρῶτον τοὺς γραφομένους.

tur de pictoribus, qui eos, quos pingunt, primùm leuiter formant, *corúmque imaginem leuiter, & vmbris tantùm delineant.*

Σκάριφα. τὸ κάρφος, καὶ φρύγανον. Ἐ σκαρι-

Σκαλμίδα. Amplectimur, *& salutamus* remos, & scalmidem. *i. parvum scalmum,* ait Comicus.

Σκάλλοντες. Fodientes. *Sarrientes. Subigentes.*

Σκάλοπας. Scalopas. Mures quosdam, quos vocamus ἀπὸ ἀλαπας i. talpas. *Aristoph. in Acharnensibus. pag. 296. v. 11. Schol. annot. 6.*

Σκάμανδρος. Scamander. Fluuius Et Scamandriços, fluuiales, *in-Scamandro-fluuio-natos, vel captos, vt pisces.* Et scamandrium fluentum.

Σκαμβή. Distorta. Praua. Obliquè-ingrediens. Torta.

Σκαμβόν. Tortum lignum, nunquam rectum *erit. Er. ad. Chil. 2. Cent. 10. col. 603. ad. 41. lignum tortum.* Quære in voce Σκαμβόν. *Imò in* Εὐλεν ἀγκύλον.

Σκάμων. Scamon. Nomen proprium.

Σκαμωνία. Scamonia. Genus herbæ, *Scammonium, & Scamonea Plinio.*

Σκαμωνίδαι. Scamonidæ. Municipium Leontidæ. *Tribus.*

Σκαμβάλη θρα. *Sic vocantur* Incurua ligna, quę *sunt* in laqueis, *quibus capiuntur fera. Sic dicta* quòd *quodammodo* claudicantia concidant, & detineant *feram,* quæ incidit *in ea.* Laqueorum *obliqua, vel transuersa* ligna, quę Archilochus vocauit ῥάβδους, *q. d. clauas, vel fustes. Aristophanes in Acharnensibus. pag. 289. v. 5. Schol. annot. 5. vnde Suida correctio petenda.* Deinde verò retrahens *sua verba nos* interrogat, laqueos statuens verborum, *quibus nos irretiat, & capiat.* Pro, verborum fulcra, & oneta *statuens, quibus suam orationem fulciat, & oneret, nósque sic vndique premat.*

Σκάνδεια. Scandia. Nomen vrbis in Cytheris *insula.*

Σκάνδιξ. Scandix Fœmineo-genere *significat* olus syluestre, *quod scanariam herbam Latini vocant, & inter ineptissimas ac vilissimas herbas ponunt.* Quamobrem etiã Euripidem Scandicopolam vocant. i. herbæ-scanarię-venditorem, quia dicunt ipsum fuisse filium mulieris, quę olera vendebat. *Aristophanes in Acharnensibus pag. 181. v. 18. Schol. annot. 8.* Scandicem mihi da, quam à-matre accepisti. *Vide Schol. in Equitibus pag. 192. v. 9.* Et rursus alibi. Sed ne mihi illa Scandicopolæ *carmina* tragicis-modis-exaggeres, *tragicáque verborum amplificatione laudes.* Qui venerandam pacis aquam vocauit. Scandicem igitur *vocat* non olera, quę sunt in hortis: sed ea, quę sponte-sua *passim in agris, syluísque* nascuntur, vt ait Andocides. Ne enim videamus vnquam rursus ex montibus carbonarios venientes, & oues, & boues, & plaustra in vrbem, & mulierculas, & scandices iterum edamus.

Σκαπάνη. Fossorium instrumentum, *quo fossores terram prorumpunt, ac fodiunt, & eruunt.* Bidens. Ligo, quæ apud nos *recentiores Græcos* vocatur tzocus.

Σκαρδαμύττει. Frequenter oculis connuet. Hoc est, oculos frequenter claudit, & aperit. Dictum à verbo σκαίρειν. i. tripudiare, salire, frequenter mouere, & μύειν. i. claudere. *Quòd oculi frequenter moueantur, dum*

Σκαριφισμοῖς. Idem est, ac si diceres σκαρισμοῖς. *i. saltationibus, palpitationibus, rebus leuibus. & nihil firmi, ac solidi habentibus,* & tenuibus-lictionibus, & vilibus-orationibus. Adumbrationibus. *Primum picturæ delineationibus, quæ nullius sunt momenti.* σκαριφεύεται enim dicitur de pictoribus, qui eos, quos pingunt, primùm leuiter-formant, *corúmque imaginem leuiter, & vmbris tantùm delineant.*

Σκάριφα. Festuca. Sarmentum. *Stipula. Gremium.* Et σκαριφᾶσθαι, est, *q. d. attractim, &* perfunctoriè

aliquid facere, nec ſecundùm conuenientem accurationem. *Vide Ranas Ariſtoph. pag. 187. v. 10.* Καὶ σκαφεῖσι μῆλον. *Conſule Schol. vnde Suid. at ibi plura.*

Σκάρος. Scarus. Nomen piſcis. Aelianus. Solus marinus ſcarus cibum ruminat, vt & animalia, quæ balatum edunt, & *quæ mugiunt*, quæ profectò ruminant. ἀναπολεῖ igitur *ſignificat*, explicat *cibum implicitum*, & *conuolutum*, i. ruminat.

Σκαφεύς. Foſſio. Foſſura. Et σκαφεῖον. Ligarium. *N. L. fortaſſe paruum ligonem intelligit, ruſticum inſtrumentum, quo foſſores terram fodiunt. Aliàs, Scaphula.* Et σκαφεῖον eodem modo *dicitur, & ſumitur pro ligone.*

Σκάφη. πόλις. Scaphe Vrbs. σκάφη verò, τὸ. ſcaphæ. Navium concauitates, quas nos vocamus γάστρας *per ſyncopen*, pro, γαστέρας, i. ventres. *Alueos nauium.*

Σκαφηφόροι. Scaphipheri. Scapham-ferentes. Dinarchus in *oratione* contra Ageſiclem, dicit, Adoleſcentes, qui ſunt loco eorum, qui ſcaphas ferunt, in arcem aſcendent, non vobis gratiam habentes ob ciuitatis ius ſibi datum: ſed pecuniæ, *quam pro ciuitatis iure obtinendo vobis dederunt.* Hi enim *inquilini* ſcaphas ferebant Athenis. Demetrius enim in tertio de Legiſlatione dicit, Legem inquilinis imperaſſe, vt ipſi quidem in pompis ſcaphas ferrent, ipſorum verò filiæ *geſtarent* hydrias, & vmbellas.

Σκάφιον. Scaphium. Tonſuræ genus. Ariſtophanes in *Auibus. pag. 399. v. 26.* Σὺ κοψίχῳ γε σκάφιον ὑποπλυμένῳ. *Vide Schol. Item* Κόπτον. Tu copſicho profectò *videris ſimilis* ſcaphium detonſo, i. *videris ſimilis aui, quæ copſichus vocatur, cui omnes penna ad ipſam vſque cutem ſunt auulſa, & pluma raſa.*

Σκαιᾷ. Læuæ. Siniſtræ.

Σκαιμβατεῖν. Ineptè, & inconcinnè ſaltantem incedere. Quod in quotidiano ſermone dicitur κιναιμβατεῖν. q. d. Inaniter-incedere.

Σκαιός. Lęuus. Siniſter. Mutus. *Ineptus.* Indoctus. Malus. Ita vocabant imperitos, & qui difficulter aſſequi poterant ea, quę tradebantur, *ingenio-tardo-preditos*, & ſtultos. à ſiniſtra *manu, quæ ad res gerendas eſt minùs apta, quàm dextra, ducta tranſlatione.* Ariſtoph. Nubibus. *pag. 95. v. 8. & 9.*

Non vidi virum adeò agreſtem vllum,
Neque tam *conſilij-inopem, neque* tam *ineptum, neque* tam *obliuioſum.*

Et rurſus Ariſtoph. *in Pluto. pag. 48 v. 20. 21.*

Non erat ineptus homo: ſed ſciebat
Anus fœtentis viatica, victúmque *deuorare.*

Pro, *Norat* aſſentari, & comedere *bona illius anus fœtidæ. Iam autem ἐφόδια vocat* ipſos ſumptus, *quos anus illa faciebat in res ad victum, & veſtitum neceſſarias. Vide Schol. annot. 6.* Et rurſus *alius dicit.* Ille verò, in cõgreſſibus quidem ineptus, *& parum vrbanus* erat: in ipſis verò actionibus, *& rebus gerendis*, contrà, vel valde benignus, *& manſuetus, ac lenis* erat, & prudentiam ſatis magnam habebat, *ſatis prudens erat.* Et σκαίως aduerbium. Siniſtrè. Ineptè. Stultè. Dicitur & σκαιοσύνη apud Ariſtophanem i Inepta-ratio. q. d. Ineptitudo. Ruſticitas. Stultitia.

Σκαιότατον. Ineptiſſimum. Indoctiſſimum. Ariſtophanes Nubibus *pag 102. v. 3.* Ineptiſſimus ſenecio.

Σκαιότης. Stultitia. Inſcitia. Ruſticitas. Ineptia. Fraus. Deceptio.

Σκαιωρία. Malum-conſilium. *Malicia. Dolus. Fraus.*

Σκαίροντες. Saltantes. Tripudiantes. Salientes.

Σκεδάζει. Diſſipat. Diſpergit.

φήσαιθαι δεῖ, τὸ δὲ πεσυρμηδὸν τί ποιεῖν, καὶ μὴ καθ' ἕκαστον προσήκουσαν ἀκρίβειαν. A

Σκάρος. ὄνομα ἰχθύος. αἰλιανός. μόνος ὁ θαλάττιος σκάρος τὴν τροφὴν ἀναπολεῖ, ὥςπερ καὶ τὰ βληχητά, ἃ δὴ μηρυκᾶται. ἀναπολεῖ οὖν, ἀναπτύσσει. μηρυκίζεται.

Σκαφία. ἡ σκάφευσις. καὶ σκαφίδιον, τὸ λιγάριον. καὶ σκαφεῖον, ὁμοίως.

Σκάφη. πόλις. σκάφη ἡ τὰ κοιλώματα τῶν πλοίων. ἃ ἡμεῖς γάστρας καλοῦμεν. ἀντὶ τοῦ γαστέρας. B

Σκαφηφόροι. δίναρχος ἐν τῷ κατ' ἀγησικλέους φησὶν, οἱ ἀντὶ σκαφηφόρων ἐφηβοι εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἀναβήσονται. οὐχ ὑμῖν ἔχοντες χάριν τῆς πολιτείας, ἀλλὰ τὸ ἀργυρίου. οὗτοι γὰρ εἰσκαφηφόρουν ἀθήνησι. δημήτριος γοῦν ἐν γ' νομοθεσίας φησὶν, ὅτι προσέταξεν ὁ νόμος τοῖς μετοίκοις ἐν ταῖς πομπαῖς, αὐτοὺς μὲν σκάφας φέρειν, ταῖς δὲ θυγατράσιν αὐτῶν, ὑδρεῖα, καὶ σκάδια. C

Σκάφιον. εἶδος κουρᾶς. ἀριστοφάνης. σὺ δ' ἠκρίχῳ ἔοικας σκάφιον ὑποπεπλυμένῳ.

Σκαιᾷ. τῇ ἀριστερᾷ.

Σκαιμβατεῖν. τὸ σκαιῶς, καὶ ἀρρύθμως ἐμβαίνειν ὀρχούμενον. τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ κινεμβατεῖν.

Σκαιός. ἀριστερός. ἄφωνος. ἀπαίδευτος. κακός. οὕτως ἐκάλουν τοὺς ἀμαθεῖς. καὶ δυσκολουθήτους. καὶ τοὺς ἀωρεῖς. ἀπὸ τῆς σκαιᾶς. ἀριστοφάνης νεφέλαις. D

Οὐκ εἶδον οὕτως ἄνδρ' ἀγροικον οὐδένα,
Οὐδ' ἄπορον, οὐδὲ σκαιόν, οὐδ' ὀκνηρόμονα.

καὶ αὖθις ἀριστοφάνης.

Οὐ σκαιὸς ἦν ἄνθρωπος. ἀλλ' ἠπίστατο
Γραὸς καταφῶσαι τὰ φόβητρα κατιδίᾳ. E
ἀντὶ τοῦ κολακεύειν, καὶ ἐδώδιμα, τὰ ἀναλώματα. καὶ αὖθις. ὁ δὲ, ἐν μὲν ταῖς εὐτυξίαις σκαιὸς ἦν. ἐν δὲ ταῖς περιστάσεσι καὶ μάλα ἐς τοὐναντίον ἦπιος, καὶ τὸ ἀγχίνουν ἐπεχρῶντο. καὶ σκαιόθυμον, ὀκνηρὸν λέγεται. καὶ σκαιοσύνη παρὰ ἀριστοφάνει.

Σκαιότατον. ἀπαίδευτον. ἀριστοφάνης νεφέλαις. σκαιότατον γεγενῆσθαι. F

Σκαιότης. μωρία. ἀπαιδευσία. ἀγριότης. ἀπόνοια.

Σκαιωρία. ἡ κακὴ βουλή.

Σκαίροντες. χορεύοντες. σκαρίζοντες.

Σκεδάζει. σκορπίζει.

Σκελαί-

A Σκεδάννυμι. σκορπίζω.

Σκελετός. ὁ ξηρός.

Σκελλίου υἱός, ἀριστοκράτης. φησὶν οὖν ἀριστοφάνης, καὶ τὸν σκελλίου βδελύττομαι. ὄχθον τὸν ἀριστοκράτιον. δῆλον τὸν ἀριστοκράτιον ἢ οὕτω φησὶ, μισῶ τὴν ἀριστοκρατίαν, ὅτι καὶ τὸν ἀριστοκράτιον μισῶ. ὅτι κέκληνται τῷ ὀνόματι τούτῳ.

Σκεμμούς. βουλάς. σκέψεις. τοῦτο ἢ, τοὺς βασιλείους κατεμήνυον σκεμμούς.

B Σκέπανον. σκέπη.

Καὶ πῖλον κεφαλῆς οὐχ ὁσίας σκέπανον.

λέγεται καὶ σκέπας.

Καυσίη τὸ πάρσιθεν μακεδόσι εὔκολον ὅπλον,

Καὶ σκέπας ἐν νιφετῷ, καὶ κόρυς ἐν πολέμῳ.

Σκεπτικὸς τόπος.

Σκέπη ὡσαύτως ἡ περιδόρατον, θήκη, δέρμα.

Σκερβόλλει. λοιδορεῖ. μὴ σκερβόλλε ποτε. C τουτέστι, μὴ λοιδόρει ποτέ. μὴ πικίλλε. δηλοῖ ἢ λέξις, καὶ τὸ κερτομεῖν.

Σκευή. ὅπλισις, ἢ στολή. ὁ ἢ ἱερεὺς σκευὴν ἐσκευάζετο τὴν τοῦ δημίου, μεταλαβὼν αὐτοῦ τὴν σιμοτάτην τὰ οἰκτίστα. πολλὰ ἢ πολλῷ τῷ θηρίων εἰς βάθος ἐξάλμα τῆς θαλάσσης αὐτῆς εἰς τὰς σκευὰς ἐμπεσούσης, ἀπνευστήσαν. ὁ ἢ καρπερὸς τῇ D λαμπρότητι διαγέρων ἦν.

Σκεῦος. χωρητικόν τινος εἶδους ἀγγεῖον. πολύβιος. ἦν ἢ ὁ δαμοκλῆς σκεῦος δ' φύσει, πολλὰς ἔχων ἁρμοστὰς εἰς πραγμάτων οἰκονομίαν. καὶ σκευοποιούμενα τὸ πρᾶγμα. ὑπερίδης ἐν τῇ κατ' ἀντιθέτου, αὐτὶ τοῦ σκευωρουμένου, καὶ πλασσομένου, καὶ πλαττομένου.

Σκευοφορεῖον. καὶ σιτοφυλακεῖον. σκευοφυλάκιον ἢ, καὶ χαρτοφυλάκιον.

E Σκευωρία. κατασκευὴ ἔνεδρα. βλάβη.

Σκιρρώδεις ἧπατος, σκίρρωμα λέγ, πάθος ἀνίατον.

Σκίρον. διόμα λησῶν. καὶ σκιρωνίδης, ὄνομα πατρωνυμικόν. καὶ σκιρωνὶς πέτρα, ἢ τραχεῖα. F διαφορεῖται.

Σκηνή. σκιὰ ἔστιν ἡ μέση θύρα τοῦ θεάτρου. ἀπὸ σκήνια ἢ, τὰ ἔνθεν, καὶ ἔνθεν τῆς μέσης θύρας, ἵνα σαφέστερον εἴπω μέσην σκηνὴν δύο καὶ τὰ ἀπὸ σκήνια ἡ ὀρχήστρα. αὕτη ἢ ἔστι ὁ τόπος, ὃν ἐν σανίσιν ἔχων τὸ ἔδαφος. ἐφ' οὗ θεατρίζουσι οἱ μῖμοι. ἔστι μετὰ τὴν ὀρχήστραν βωμὸς τοῦ διονύσου, ὃς καλεῖται θυμέλη ἀπὸ τοῦ θύειν. μετὰ δὲ τὸν θυ-

Σκεδάννυσθαι. Dispergi. Dissipari.

Σκελετός. Sceletus. Siccus. *Aridus. Defunctus, qui iam exaruit, & exaruit, & exsiccatus est. Cadauer exsiccatum.*

Σκελλίου. Scelliæ filius. Aristocrates. Aristophanes igitur *in Auibus pag. 373. v. 5.* dicit. Et Scelliæ filium execror. Id est, Aristocratem. Propter Aristocratem verò sic loquitur, *& hoc intelligit,* odio prosequor Aristocratiam, quia & ipsum Aristocratem odi, qui hoc nomine vtitur, *& vocatur.*

Σκεμμούς. Speculationes. Contemplationes. Considerationes. Consilia. Vt, Partim verò, regia consilia indicabant.

Σκέπανον. Tegmen. Velamentum. Vt,

Et pileum capitis non pij tegmen.

Dicitur & σκέπας. σκέπαρνος. τὸ. *Vt in illo epigrammate.*

Cansia, illud antè Macedonibus commodum instrumentum,

Et tegmen capitis *in niue, & galea in bello.*

Σκεπτικὸς τόπος. Tectus locus.

Σκέπη. Tegmen. Apud Herodotum theca, pellis.

Σκερβόλλει. Conuicieris. Conuiciis-insectaris *Aristophanes in Equitibus pag. 236. v. 7. Schol. annot. 9.* Ne conuicieris mala. Hoc est, Ne malis, & amaris conuiciis insectaris. Ne varies *orationem tuam, ne variis verbis ornes.* Hoc autem verbum κερβόλλειν, *quod idem est, ac* κέαρ βάλλειν. *cor ferire,* significat etiam κερτομεῖν. i. τὸ κέαρ τέμνειν. cor secare *Maledictis acerbissimis aliquem ita persequi, vt eius cor, & animum tanquam acutissimis telis penetrare, & secare videaris.*

Σκευή. Armatura. Vel vestis. Vt, Sacerdos autem vestem carnificis assumpsit, honestissimo vestitu in miserrimum mutato. Pleræque verò feræ, quæ natarãt in profundum mare, cùm in ipsorum vestes incidissent *mare,* suffocatæ sunt. Ille verò fortis, erat insignis splendore. *N. L.*

Σκεῦος. Vas alicuius rei capax. *Vas, quod rem aliquam capere, & continere potest.* Polybius. Ille verò Damocles, erat vas aptum, *& valde commodum* quia multas ansas habebat ad rerum administrationem. *ad res gerendas.* Et σκευοποιούμενα τὸ πρᾶγμα. Hyperides in *oratione* contra Antithetum, *Mantitheum, vt Harpocrat. posuit,* pro eo, qui rem *aliquam* dolosè parat, & fabricat, & fingit, *atque comminiscitur.*

Σκευοφορεῖον. Lignum, quo sarcinæ feruntur. Et σιτοφυλακεῖον. Locus frumento seruando destinatus. Granarium. Horreum. *Hæc per ει circunflexam diphthongum scribuntur.* σκευοφυλάκιον verò, *per ι simplex, & proparoxytonè,* sarcinarum custodiendarum locus, & χαρτοφυλάκιον, chartophylacium, scrinium, in quo chartæ reponuntur, & seruantur.

Σκευωρία. Fabricatio *Machinatio.* Insidiæ. Damnum.

Σκιρρώδεις ἧπατος. Hepatis indurati. Sciroma verò, morbus est hepatis, insanabilis. *Immedicabile malum hepatis.*

Σκίρον. Sciron. Nomen latronis. Et Scironides, nomen patronymicum. Et Scironis petra, saxum asperum. Et duobus modis offertur *idem petræ nomen. Vel potiùs, & duplex est hoc saxum, vel duplex est hic scopulus. Consule Geographos.*

Σκηνή. Scena, est media Theatri ianua. Parascenia verò, *sunt partes,* mediæ ianuæ, hinc, & inde *sitæ,* vel (vt dilucidiùs loquar) post scenam statim *sunt* & ipsa parascenia *pro* προσκήνια, *mallem & hîc, & antè,* παρασκήνια, *proscenia.* Orchestra verò, *sequitur.* Hæc verò locus est, qui pauimẽtũ ex tabulis habet *confectũ,* vnde mimi, *vel histriones* exhibẽt spectacula. Post Orchestrã, est Dionysi, *siue Bacchi* ara, quę vocatur Thymele à verbo θύειν

immolare, sacrificare. Post Thymelen verò, Coniſtra, hoc eſt, infimum Theatri pauimentum. Et ſcenetes, qui eſt in ſcena. *l. σκηνίτης. vt Epigr. lib. 3. pag. 274. epigr. 461.*

Semper tibi pingui in ſepulchro, diuine Sophocles,

Contubernalis, & in eodem tabernaculo tecum habitans, circa *molles hedera ſaliat pedes.*

σκηνίτης *Harpocrat.* Σκηνίτην. Scenites. Isocrates in *oratione* trapezetica *dicit*, Pythodorum enim illum, Scenitem. Videtur autem eſſe cognomen. Sed *vide* ne fortè *ſit hoc abeo dictum* in hominem, qui forenſis vocatur. *i. quires in foro vendit.* Quia multæ res venales vēdebantur in tentoriis *quæ in foro erant erecta.* Et σκηνίτης βίος. Vita, quam quis in tabernaculis degit, quæmente-comprehendi-nequit. N. L. *fortaſſe vita genus intelligitur incertum, ac inſtabile, quale ſuit illud, quo Nomades in tabernaculis degentes, & modò huc, modò illuc vagantes vtebantur.* Et Σκηνὴ ἦ, ἣν ἔχων &c. Demoſthenes in *oratione* ad Spudiam. Scenam item, quam habēt Nam ne hanc quidem acceptam referunt. N. L. Videtur autem quoddam vas fuiſſe, quod nonnulli quidem, quoddam ornamentum muliebre fuiſſe dicunt. Alij verò, vmbellam. Et σκηνὴν ἔπηξαν. Tentorium fixit. Hoc eſt, vt quorundam lingua dicitur, tendam fixit, *Gallicè, il ficha, vel, planta, vel, tendit ſa tente. Aliàs, ſon pauillon.*

Σκηνημάτων. Tabernaculorum. Tentoriorum. Domiciliorum. Vt, Obſeruata procelloſa nocte, exiuerunt, qua nullus de Barbaris aſſuetis, ſine aliqua maxima neceſſitate extra tentoria manſiſſet. Et σκηνίτης. Qui eſt in tentorio, vel tabernaculo.

Σκηνορράφος. Tentoriorum ſutor *i. confector.* Qui pelles conſuit, *ex quibus conſutis tentoria conficiuntur.*

Σκηνὴ & σκήνωμα. Tentorium. Tabernaculum. Vt, σκήνωμα τοῦ Θεοῦ. Tabernaculum Dei. Templum Dei.

Σκηπτάριον. Scipio. Baculus. Sceptrum.

Σκήπτομαι. Qui prætexit aliquid, quò ſe excuſet. Qui prætextu, vel ſpecioſa cauſa vtitur.

Σκηπίων. Scipio. Romanorum Imperator cum Annibale Carthaginienſium duce compoſitionem faciebat, *de pace pactionem inire, pacémque certis conditionibus facere volebat.* Cùm autem iam eſſent congreſſi, vidiſſes Scipionem quidē, & corpore formoſo, & excelſo-animo-præditum, & natura venuſtum, *& aſpectu iucundum* potiùs, quàm formidabilem. Annibalis verò vultui truci, & contorto formidabile quiddam immixtum inerat. Cùm autem inter eos de conditionibus, quæ certis verbis expreſſæ fuerant, non cōueniret, quidam viri de Carthaginenſibus, qui ad hoſtium explorationem *i. ad ſpeculanda, & explorandа hoſtium caſtra*, ab Annibale miſſi ſuadebant, vt Carthaginenſes confeſtim in Romanos irruerent, in Romanos incidерūt. Quos Publius ad ſe deductos nullo quidem malo affecit: ſed caſtra circumire iuſſit, & ſumpta cœna recedere ſaluos, *& incolumes*, vt Annibali renunciarent qualia eſſent Romanorum caſtra.

Σκήπτον. Clava. Vnde etiam *deductum nomen* σκηπάνιον, fuſtis, baculus, ſcipio. Profectò ſapiens erat *ille*, qui dixit, priùs quàm vtriuſque partis orationem audieris, ne iudices, *nē ve ſententiam feras.* Tu verò iam *illum* longè ſuperaſti. Quare iam ira remiſſa, clauas abiicio.

Σκήπτεται. Cauſatur. Prætexit-ſpecioſam-cauſam. Tergiuerſatur.

Σκηπτόμενος. Innixus. Fultus. Qui-nititur. Qui-

μέλλων ἡ κονίστρα. τὸ πάτωμα τοῦ θεάτρου, τὸ κάτω ἔδαφος ἢ θυάδες, καὶ σκηνῆται ὁ δῆμος τῇ σκιᾷ. A

Ἀεί τοι λιπαρῷ δῆμε σήματι, δῖε σοφόκλεες,

Σκιὴν μαλακοὺς χιοσὸς ἅλοιτο πόδας.

σκιὴν. ἰσοκράτης τραπεζητικῷ. πυθόδωρον γάρ φησι σκιὴν καλούμενον. ἔοικε δὲ ἐπώνυμον εἶναι. μή ποτε δὲ εἰς ἀγοραῖον λεγόμενον. ἐπεὶ οὐ σκηναῖς ὅπλα περάσκετο πολλὰ τῇ οἰκίᾳ. ἢ σκηνῆτης βίος, ὁ ἀσφαλὴς τος. καὶ σκιὴ δὲ, ὡς ἔχουσιν. οὐδὲ γὰρ ταύτῃ λαβόντες ἀναφέρουσιν. δημοσθένης γὰρ τῇ πρὸς ταυδίαν. ἔοικε δὲ σκεῦός τι εἶναι, ὅπερ οἱ μὲν, κόσμιον τινὰ γυναικεῖον εἶναι φασιν. εἰ δὲ, σκιάδιον. ἢ σκηνὴν ἐπήξατο, τουτέστι, τὴν αὐλαν, καὶ γλῶσαν. B

Σκηνημάτων. τῶν οἰκήσεων. χειμέριον νύκτα πνεύσαντες ἐξῆλθον, ἐν ᾗ οὐδεὶς ἂν τις τῶν βαρβάρων τῶν ἐθάδων ἄνευ τινὸς ἐξαναγκασθεὶς ἀνάγκης ἔξω τῶν σκηνωμάτων ἐμένοι. ☾ σκηνήτης, ἢ ὁ ἐπὶ τῇ σκιᾷ.

Σκηνορράφος. ὁ διφθερᾶς συρράπτων.

Σκῆνος. σκήνωμα. σκήνωμα τοῦ θεοῦ, ὁ ναὸς τοῦ θεοῦ.

Σκηπτάριον. σκῆπτρον. D

Σκήπτος. ὁ σφαζόμενος.

Σκηπίων. ὅτι σκηπίων ὁ ῥωμαίων στρατηγὸς, πρὸς ἀννίβαν τὸν καρχηδονίων στρατηγὸν, ἐποιεῖτο συμβάσεις. ὡς δὲ δὴ συνῆλθόντων ἰδεῖν τὸ μὲν σκηπίωνα εὐφυᾶ τὸ σῶμα, ☾ ἰσχνόφρενα, καὶ πρὸς τὸ χαίρειν μᾶλλον, ἢ φοβερὸν πεφυκότα. ἀννίβαν δὲ καταπληκτικὸν ὡς, τραχὺ ἅμα ☾ συνεστραμμένῳ ☾ πρόσωπον μεμιγμένον. οὐ συμβαινόντων δὲ δὴ τοῖς εἰρημένοις, ἀλλὰ E τάχος συμπεσεῖν τοῖς ῥωμαίοις διεκελεύοντο ἄνδρες τινὲς τῶν καρχηδονίων, οἱ δὴ κατασκοπῆς τῶν ἐναντίων χάριν ὑπὸ ἀννίβου, τοῖς ῥωμαίοις ἐπεστάλουσιν. οὓς ἀχθέντας ὡς αὐτὸ ὁ πόπλιος, κακὸν μὲν οὐδὲν εἰργάσατο. ἀφεὶς δὲ καὶ ἐκέλευσε τὸ στρατόπεδον. καὶ δεῖπνον ἑλομένους, ὑποχωρεῖν σφῶν, ἀπαγγελοῦντας ἀννίβᾳ τὰ ἐν τῇ στρατιᾷ ὡς ἔχει ῥωμαίοις.

Σκήπτων. ῥόδιος ἦν. παρ' ὃ καὶ σκηπάνιον ἔπος σοφὸς ἦν, ὃς ἔφασκε πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσας, οὐκ ἂν δικάσας. σὺ δ' ἤδη πολλὰ νενίκηκας. ὥστ' ἤδη ἢ ὀργὴν χαλάσας, τὰς σκήπτους καταβάλλω. F

Σκήπτεται. σφαζόμενος.

Σκηπτόμενος. ὑπερεισόμενος. στηριζόμενος. ☾ fulcitur.

A σκηπτόμενος, ὁμοίως.

Σκηπτός. κεραυνός, οὕτω τὸν ὀξὺ πυρός. ὡς παρὰ τοῖς λοιποῖς ὀνομάζεται, ὁ μὲν γὰρ ἀπὸ τῆς αἰθερίου φορᾶς ἐπὶ τὴν γῆν καταφερόμενος, ἀστραπὴ καλεῖται· ὁ δὲ ἐκ τῶν νεφῶν ἐκπίπτων, βροντή· ὁ δὲ ἐκ τῶν νεφῶν ἐκπίπτων καὶ ἐπὶ τὴν γῆν φερόμενος, κεραυνός. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. Ἀστραπὴ δὲ καὶ βροντὴ καὶ κεραυνὸς ἅμα γίγνεται. Καὶ πάλιν

tot à corpore maiores habere. Quia verò non habent domos: sed æstu consumuntur, quadrupedum instar ingredientes, eos alterum pedem erigere *dicūt*, & reliquū corpus obumbrare. Hoc enim ipsis Natura donauit, quòd eorum terra sit æqualis, & aspera, nec vllas habeat latebras ad æstus vitationem, *ad æstum vitandum.*

Σκιάποδες. Sciapodes. Antiphon in *libro* de Concordia. Gens est Libyca. Ctesias in descriptione Asiæ, dicit. Supra verò istos, *sunt* Sciapodes, qui & pedes anserum instar valde latos habent, & quum æstus est, supini iacentes, sublatis cruribus, se pedibus obumbrant. *i. sepedum vmbra tegunt.*

Σκιαί. *Vmbraculum.* Locus arboribus vmbram facientibus consitus. *Locus arbustis, frondibúsque tectus.* Significat autem & illam, quæ Tholus apud Athenienses vocatur.

Σκιδνάμβρος. Dispersus. Dissipatus. Qui dispergitur. Qui dissipatur.

Σκιερά. Vmbrosa. Aristophanes. *Nos* admitte ô vmbrosa. N. L.

Σκίλλα. Scilla, *sine squilla*, genus herbæ amaræ, & letiferæ illis, qui *eam* edunt. *Medici tamen acetum Squillitum vt saluberrimum laudant.*

Σκιμαλίσω. *Aristoph. in Acharnensibus. pag. 280. v. 18. & in Pace. pag. 453. v. 24. Consule Schol. vnde Suidas.* In nullo precio habebo. *Nihili faciam. Prorsus contemnam.* De tidebo. Medio digito muliebres nates attrectabo. σκιμαλίζειν verò, propriè significat, medio digito prætentare gallinas, *vt cognoscas* an oua pariant. Et, Cùm in Ponto, *in potatione, in conuiuio*, Zenoni duo assiderent, & ille, qui infra ipsum sedebat, eum, qui infra se accumbebat, pede fodicaret, ipse ipsum genu *vicissim tetigit.* Cùm autem ille se conuertisset, *& hoc iniquo ferret animo, tunc ille dixit,* Quid igitur putas illum, qui infra te sedet, à te pati? *Quo animo putas eum ferre, quod ei feceris? Consule & vulg. Lex. in* Σκιμαλίζω.

Σκίπους Grabatus. Vel scamnum. Et σκίμπους *in genitiuo singul.* Aristophanes in Nubibus. *pag. 73. v. 7.* sacrum scimpoda vocat vel ipsam Philosophorum cathedram, *sacrámque sedem*, vel grabatum. Dicunt autem σκιμπόδιον. i. grabatulum, propriè dici τὸ χωλοκράβατον. i. grabatulum, propriè dici τὸ χωλοκράβατον. i. mutilum-grabatum, *humilem, exiguum, & quodammodo mutilum lectum. In Schol. anno. 5. legitur* τὸ χωλὸν κραβάτιον. Et, σκιμπάζειν. Et, ἐξ᾽ τὸ σκαμβοὺς ἔχειν τοὺς πόδας. σκιμπάζειν enim apud veteres claudicare significat, deductum ab iis, qui pedes prauos, *incuruos, & distortos* habent.

Σκιρὰ ἄλαμοι. Σκινδαλμοί. Calamorum ramenta. Vel paxilli. Expolitio *rerum* accuratarum. Hoc autem in recto quidem *casu* acuitur, *& dicitur* σκινδαλμός. in obliquis verò, penacuitur, *imò, in genitiuo, & datiuo circunflectitur*, σκινδαλμοῦ. σκινδαλμῷ. Sic in plurali, σκινδαλμῶν, *& σκινδαλμοῖς. at in nominatiuo, accusatiuo, & vocatiuo acuitur.* σκινδαλμοί. σκινδαλμὰ *&* σκινδαλμοί. σκινδαλμού. σκινδαλμοί. σκινδαλμούς igitur Aristophanes in Nubibus. *pag. 66. v. 8. Schol. annot. 6. vnde Suida correctio petenda.* vocat subtiles-dicendi-rationes. *Subtilitates. Sic enim ibi loquitur Strepsiades, Quomodo verò ego, qui senex sum, & obliuiosus, & tardus,* Verborum accuratorum subtilitates discam? Et σκινδαλμῶν ἀκριβείας dixit idem Aristoph. in

παντὸς σώματος μείζονα. ὅθεν ἢ τὸ μὴ ἔχειν οἴκους, ἀλλ᾽ ὑπὸ τῆς καύματος αἰθαλίσκεσθαι, τετραποδηδὸν βαδίζοντας, ἀνορθοῦν τ᾽ ἕτερον τῶν ποδῶν, & σκιάζειν τὸ λοιπὸν σῶμα. τοῦτο γὰρ αὐτοῖς ἐχαρίσατο ἡ φύσις, ἴσης οὔσης τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ ξηρείας, καὶ κατὰ δύσιν μὴ ἐχούσης εἰς ὑποφυγὴν τῆς καύματος. A

Σκιάποδες. ἀντιφῶν ἐν τῇ περὶ ὁμονοίας. ἔθνος ἐστὶ λιβυκόν. κτησίας ἐν τῇ περίπλῳ ἀσίας φησίν. ὑπὲρ δὲ τούτων σκιάποδες. οἱ τοὺς τε πόδας ὡς χῆνες ἔχουσι πλατεῖς. καὶ ὅταν θέρμη ᾖ, ὕπτιοι ἀναπεσόντες, αἴροντες τὰ σκέλη σκιάζονται τοῖς ποσί. B

Σκιάς. ἀναδενδράς. σημαίνει δὲ τὴν ὑπὸ δένδρῳ αἰθουσαίοις λεγομένην θόλον.

Σκιδνάμβρος. σκορπιζόμενος.

Σκιερά. ἀριστοφάνης. πάρες ὦ σκιερά.

Σκίλλα. εἶδος βοτάνης πικρᾶς, καὶ θανατηφόρου τοῖς ἐσθίουσι. C

Σκιμαλίσω. ἐξευδιώσω. χλευάσω. τῷ μικρῷ δακτύλῳ τὴν γυναικείων πυγῶν ἅψομαι. λέγεται δὲ καὶ σκιμαλίζειν κυρίως, τὸ τῷ μικρῷ δακτύλῳ δοκιμάζειν εἰ ὠοτοκοῦσιν αἱ ἀλεκτορίδες. δύο γάρ τινε ἀκμήνουν ἐν πόντῳ τὸ ζήνωνος, καὶ τὸν ὑπ᾽ αὐτὸν. ὃς ὑφ᾽ ἑαυτὸν σκιμαλίζοντος τῷ ποδὶ, αὐτὸς ἐκεῖνον τῷ γόνατι. ὀδυσσαφίντος ἦν, τί οὖν οἴει τὴν ὑποκεῖσθαι σε πάσχειν ὑπὸ σοῦ; D

NOTÆ.

Τῷ μικρῷ δακτύλῳ.] Scribendum, τῷ μέσῳ, vt apud Aristophanem in Pace. pag. 453. v. 24. Schol. annot. 17. vnde Suidas. Sic etiam paulo post pro ἐν Πόντῳ, legendum ἐν πόντῳ. Item, καὶ τὸν ὑπ᾽ αὐτὸν, τὸν ὑφ᾽ ἑαυτὸν σκιμαλίζοντος τῷ ποδὶ. Et, τί οὖν οἴει τὴν ὑποκεῖσθαι.

Σκιρὰ ἄλαμοι. Σκινδαλμοί. Calamorum ramenta. Vel paxilli. Expolitio *rerum* accuratarum. Hoc autem in recto quidem *casu* acuitur, *& dicitur* σκινδαλμός. in obliquis verò, penacuitur, *imò, in genitiuo, & datiuo circunflectitur*, σκινδαλμοῦ. σκινδαλμῷ. Sic in plurali, σκινδαλμῶν, *& σκινδαλμοῖς. at in nominatiuo, accusatiuo, & vocatiuo acuitur.* σκινδαλμοί. σκινδαλμὰ *&* σκινδαλμοί. σκινδαλμού. σκινδαλμοί. σκινδαλμούς igitur Aristophanes in Nubibus. *pag. 66. v. 8. Schol. annot. 6. vnde Suida correctio petenda.* vocat subtiles-dicendi-rationes. *Subtilitates. Sic enim ibi loquitur Strepsiades, Quomodo verò ego, qui senex sum, & obliuiosus, & tardus,* Verborum accuratorum subtilitates discam? Et σκινδαλμῶν ἀκριβείας dixit idem Aristoph. in

Σκίμπους. κράβατος. ἢ σκάμνος. καὶ σκίμποδος. ἱερὰν σκίμποδα φησὶν ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις. ἢ τὴν τῶν φιλοσόφων καθέδραν, ἢ κράβατον. φασὶ δὲ σκιμπόδιον ἰδίως λέγεσθαι, τὸ χωλοκράβατον. σκιμβάζειν δέ, τὸ χωλαίνειν ὥσπερ τοῖς παλαιοῖς. ἢ τὸν σκαμβὸν ἐρχησιν ποδός. E

Σκινδάλαμοι. τὰ τῶν καλάμων ὑποξύσματα. ἢ σκόλοπες. ἢ ἐπιχείρησία τῶν ἀκριβῶν. σκινδάλαμοι. τοῦτο δὲ δεῖ ὡς δύθιας, ὀξύνεται. δεῖ δὲ τῶν πλαγίων, παροξύνεται. σκινδαλάμους οὖν, λεπτολογίας ἀριστοφάνης νεφέλαις. λέγων ἀκριβῶν σκινδαλάμους μαθήσομαι; καὶ σκινδαλμῶν F

A σκληρόξυλα. σκυδαλμὸς ἢ κυρίως, τὸ περὶ τὸν φλοιὸν τὸ καλάμου ξύσμα. σκληρόξυλα ἢ, οἷον σκυδμωνώδη, καὶ σκόβολα, περὶ τὸν τροχὸν ἐλκόμενα.

Σκυδαψός. ὄργανον μουσικόν. περὶ Ζήνωνος Κιτιέως. ὁ δ' ἔρως γράφεται αὐτῷ μικρὸς ἰσόνειρον δ' εἶχεν ἐλάσσονα σκυδαψοῦ. σκυδαψός. ἀφάνα.

Σκυθίζει. λακτίζεται.

B Σκιάεις. σκιόεντος κλίνεται. καὶ σκιόεντα, σύσκια.

Σκιόθηρα. εἶδος πλοίου.

Σκιόνιον.

--Ἦ μοι κρεῖττον ἦν
Τηρεῖν σκιόνιον, ἀντὶ τούτου τὸν πατρός.

Σκιρρεῖται. λόχος ἀνδρῶν χ' ἀρκαδικός. ὁ ἀρχόμενός τι ἐν τοῖς πολιμίοις, καὶ πλευταῖος
C ἀναχωρῶν.

Σκιπίων. οὗτος στρατηγὸς γέγονε ῥωμαίων, ὃς χρησμὸν εἶπεν, ἢ λόγον. καὶ γὰρ μὴ τὴν τῶν καρχηδονίων καθαίρεσιν θαρσοῦντων ῥωμαίων ὡς ἐν εἰρήνῃ, καὶ ἡσυχίᾳ τὸ λοιπὸν διάξονται τὸν χρόνον, παρελθὼν εἰς μέσους, νῦν μέν τοι χρὴ τομίζειν, ἔφη, πολέμων ἀρχὰς τὰ παρόντα. σκυδμωνώδη γὰρ μήτε ὃν φοβήσομεν, μήτε ὃν φοβηθῶμεν ὑστολελοιπότες ἀλλὰ ῥωμαίοις μὲν, καὶ καρχηδονίων ἀνῃρημένων, ὑπολυθέντες, ὑτέροι πολεμεῖ,
D πρὸς τὸ σωφρονεῖν ἦρκεταν αὐτούς. τῷ γὰρ βασιλεῖ ἐς ἄδικον προσελθόντι, τὸ πρᾶον, τί ἂν βέλται, ἀνάλογοι τινες ἀρχαὶ παθῶν τὴν ψυχὴν ὑπολαβοῦσαι, πρὸς ὑπερβίην, ὅτι καὶ ἀπροπτώτους ὁρμὰς τε, καὶ ἐνεργείας, ὅλην βασιλείαν ἐξέωσαν.

Σκίρρα. γῆ λευκή, ὥσπερ γύψος.

Σκίπωνος. ἡ ῥάβδου. καὶ σκιπώνιος.

Σκιράδος. τῆς Ἀθηνᾶς.

E

Σκιραφεῖον. κυβεῖον. ἐπειδὴ δύο ἔξιβον ἐν σκίρῳ οἱ κυβεύοντες, ὡς φασὶ πικρός.

Σκίρρον.

Κωμῶν ἁπάντων ἄνδρα μετοφαγίσταν.

Ὃς πᾶς περιπλεύσας τὴν θυέλλαν ἐν κύκλῳ,

F Ἐκ τῆς πόλεως ἡ σκίρρον ἐξεδύσατο.
τυτίοι, τὸ ῥυπῶδες, τὸ δὴ τῆς τυρᾶς.

Σκιρρόν. τὸ ξηρόν.

Σκίρον. σκίρα, ἑορτὴ παρ' Ἀθηναίοις, ἀφ' ἧς καὶ ὁ μὴν σκιροφοριών. φασὶ δέ οἱ γραψαντες περὶ τῶν μηνῶν, καὶ ἑορτῶν Ἀθήνησιν, ὡς τὸ σκίρον σκιάδιον

floph. in Ranis pag. 162. v. 20. Schol. annot. 9. q. d. Subtilitates axibus rotarum curulium vicinæ. *σκυδαλμὸς* autem propriè *vocatur* cæmentum, *quod fit* circum ipsum calami corticem. *σκληρόξυλα* verò *dicit*, vt periculosa, & temeraria *periculis manifestis obiecta, qualia sunt ea*, quæ circa rotam trahuntur.

Σκυδαψός. Scindapsus. Musicum instrumentum. De Zenone Cittieo *dictum.* Illius verò paruus lectulus periit, in quo iacebat mente-captus. Mentem enim habebat minorem scindapso. *Vide γύρα &c. in vulg. Lex. σκυδαψός.* aphana. *N. L.*

Σκυθίζει. Calcitrat.

Σκιάεις. Declinatur *in genitiuo σκιάεντος.* Vmbrosus. Vmbrosi. Et *σκιάεντα.* vmbrosa.

Σκιόθηρα. Sciothera Nauigij genus. *Vide Lex.*

Σκιόνιον. Scionen. *Aristophanes in Vespis pag. 317. v. 18. & pag. 318. v.*

--*Profectò mihi satius esset.* i. præstaret me
Seruare Scionen, quàm ipsius Bdelycleonis *patrem.*

Σκιρρεῖται. Scioritæ. Cohors Arcadica 600. virorum, quæ in bellis & initium *pugnæ facit*, & postremo *ex prælio* recedit. *ἐκ τῶν πολίμων.*

Σκιπίων. Scipio. Hic fuit Romanorum dux, qui oracula potiùs edidit, quàm verba fecit. Etenim post Carthaginis euersionem, cùm Romani considerent, se in posterum tempus pacatè, & tranquillè vitam transacturos, in medium prægressus, Nunc (inquit) existimandum est, præsentem rerum statũ esse bellorum initium. Metuendum enim est, ne non reliquerimus neque quos terreamus, neque quos metuamus. *i. ne de medio sustulerimus, & eos, quos terrere posse mus, & eos, quos formidemus.* Sed vel ipsis Carthaginensibus sublatis, alia bella, quæ Romanos impetuosè sunt aggressa, satis vitium habuerunt ad eos castigandum. Cùm enim Rex liberam potestatem adeptus fuisset quibuis agendi arbitratu suo, mirabiles quidam, & *à ratione valde remoti* affectus in eius animo statim exorti sunt, qui ad externa bella, præterea verò & ad absurdiores appetitiones, & actiones totum regnum impulerunt.

Σκίρρα. Scirrha. Terra alba, vt gypsus.

Σκίπωνος. Et *σκίπωνος.* Scipionis. Baculi. Virgæ.

Σκιράδος. Sciradis. Mineruæ, *quæ cognomento Sciras vocabatur, & colebatur. In cuius honorem Scira, festum celebrabatur. Vide Σκίρα in Lex.*

Σκιραφεῖον. Sciraphium. Latrunculorum-abacus. Latrunculorum-tabella, *quæ Gallicè vocatur, le damier, sur lequel on ioue aux dames. Quidam vocant* Aleatorium, *quòd in eo luderetur alea. Ideo verò græcè dictum est σκιραφεῖον*, quòd (vt *ait* Theopompus) aleatores in Sciro degerent.

Σκίρρ. v. Aristoph. in Vespis pag. 343. v. 35. & pag. 344. v. 1. 2.
Canum omnium hominem solum veracissimũ.
Qui cùm circumnauigarit mortarium circum circa,
Ex vrbibus sordes sublatas deuorauit.

σκίρρον. Hoc est, casei sordes. *In Schol. annot. 3. l. τὸ ῥυπῶδες ὅπερ ἐστὶ τῶν τυρῶν.*

Σκιρόν. Aridum. Siccum.

Σκίρον. Scirum. Scira *gen. neutri in plurali*, festum apud Athenienses, à quo & mensis Scirophorion *est appellatus.* Dicunt autem illi, qui de mensibus, & festis Athenienſium scripserunt, scirum, vmbellam

esse, quam ferentes ex arce in quendam locum, qui dicitur Scirus, eunt & Minervæ sacrificula, & Nepruni, Solisque sacerdos. Hanc autem *umbellam* ferunt Eteobutadæ. Hoc autem est signum, *l.συμβολεν, vt Harpocrat.* oportere *tunc* ædificare, & tectum facere, *domósque tegere*, quòd hoc tempus ad ædificationé sit commodissimum. Quinetiam Athenienses colũt Mineruam *cognomento* Sciradem, quam Philochorus quidem lib. 2. rerum-Atticarum à Sciro quodam Eleusinio vate dictam-esse *tradit*. Praxion verò, lib. 2. rerum-Megaricarum, à Scirone *quodam ait appellatam*. *Aristoph. in Concionantibus pag.* 485. *v.* 18. Οὗτος Σκίρων ἐδίδαξε ταῦς ἐμοῦς φίλους. *Vide Schol. vnde Suidas.*

Σκίερ. F. Σκίερ, *vt antè*. Vmbraculum. Vmbella. Festum quoddam in-honorem-Minervæ celebrati-solitum *vocabatur Sciron, vel potiùs, Scira*, quum umbellarum curam-gerebant, *& de vmbra parandis erant soliciti* in ipso æstus vigore. *i. in summo æstu.* σκίρα etiam *dicũtur* vmbellæ. Alij verò non propterea *Mineruam Sciradem appellatam fuisse* tradunt: seu propter illam à Sciris *dictam* Mineruam, quam Theseus fecit, quum occiso Minotauro *domum* rediit. Scira verò *genere fœminæo*, est alba terra, vt gypsus. Alij verò dicunt cognomen hoc à Sciro *quodam* Eleusinio vate deductum. Alij verò, à Sciro, qui Salaminem condidit colonis eò deductis.

Σκίῤῥῳ. Gypsus.

Σκιροφοριών. Scirophorion. Mensis Athenienſium duodecimus. Vocatus-est autem à Minerua Scirade. Quære in Διὶς κώδιον.

Σκίρωμα. Sciroma. Durities. Morbus insanabilis in hepate. Vnde etiam hepar dicitur σκιρωθὲν, quod huius morbi dolore induratum est.

Σκιρτάλῳ. Scirtatus. Diogenes Sinopensis, cùm iam esset senex, à Scirtalo pirata captus-est.

Σκίταλοι. Scitali. Apud Aristophanem *ita vocantur homines* viles, & improbi. Fuit *enim* quidam Sciton fullo, & *homo* vilis, qui propter improbitatem à-Comicis-carpebatur. Aristophanes *in Equitibus, pag.* 225. *&* 226.

Agite igitur Scitalíque, & Phenaces, inquam ego,
Bereschethíque, & Cobali, & Mothones,
Forúmque, in quo puer existens, institutus-fui,
Nunc mihi audaciam, & linguam vberem date,
Vocémque impudentem.–

Nomina fecit, & confinxit dæmones quosdam impudentes, *& impudentia præsides, idque* per derisionem, eáque profert vt deorum *nomina*, *sic* quodammodo se-ipsum adhortans, animúmque confirmans ad audaciam, & impudentiam. Scitali igitur *dicuntur homines* viles, & improbi. Βερίχεθοι verò, amentes, *& stulti*. Hæc enim vox est-ficta. Κοάλεμοι verò, qui stultas *res* sentiunt, *& animo versant, ac ore proferunt*. Μίθων verò, vilis, *& abiecta sortis homo*. Lacones enim vocabant Mothones ingenuorum pedissequos. Est etiam genus saltationis *illiberalis, ac seruilis, quæ Mothon vocatur*. Hocautem λῶ ἐγὼ *positum est* pro, ἐφλῶ ἢ ἐγώ. Dixi verò ego, vt apud Platonem *passim occurrit*.

Σκίφη. Sciphe. Cuiusdam poetæ versus Crantor Philosophus dixit plenos esse sciphes. *i. gladiorum, vel pudendorum, vel culicum. Nam*

Σκίφος. Sciphus, est ille, qui apud nos dicitur scnipus. *i. auarus, sordidus*. Vel gladius. *Vel pudendum, vt Hesych.*

ὅτι μοῦ οὐ φεύξῃ ἐξ ἀκροπόλεως ἐς πιὰ τόπον καλούμενον σκίρον, πρόϊον ἢ πρὸς τῆς Ἀθηναῖς ἱέρεια, καὶ ὁ τῦ ποσιδῶνος ἱερεὺς, καὶ ὁ τῦ ἡλίου κομίζουσι ἢ τῦτο, ἵτις βουτάδαι. σύμβουλον ἢ τῦτο γένεσθαι τῦ δὴν οἰκοδομεῖν. καὶ σκέπας ἢ ποιεῖν, ὡς τούτου τῦ χρόνου ἄριστον ὄντος εἰς οἰκοδομίας. καὶ Ἀθηναῖ ἢ σκιράδα τιμῶσιν Ἀθηναῖοι, λεῖ φιλόχορος μὲν ἐν β' Ἀτθίδος, ἀπὸ σκίρου τινὸς Ἐλευσινίου μάντεως κεκλῆσθαι. Πραξίων ἢ ἐν β'. μεγαρικῶν, ἀπὸ σκίρωνος.

Σκίρος. σκιάδιον. ἑορτή τις ἀγομένη τῇ Ἀθηνᾷ. ὅτι σκιαδίων ἐφρόντιζον ἐν ἀκμῇ τῦ καύματος. σκίρα δέ, τὰ σκιάδια. οἱ δέ, οὐδὲ τῦτό φασιν, ἀλλὰ δι' ἃ τιμῶσι ἀπὸ σκίρου Ἀθηναῖ, λέγουσιν ἐποίησεν, ὅτε ἐπανῆει ἀποκτείνας ἢ μινώταυρον. ἢ σκίρα δέ ἐστι, γῆ λευκή, ὡς παρ' ἡμῖν γύψος. οἱ δὲ φασὶν ἀπὸ σκίρου ἢ Ἐλευσινίου μάντεως, ἡμεῖς δὲ ἢ ἐπωνυμίαν ταύτην. ἄλλοι δὲ ἀπὸ σκίρου τοῦ συνοικίσαντος Σαλαμῖνα.

Σκίῤῥος. ὁ γύψος.

Σκιροφοριών. μὴν Ἀθηναίων δωδέκατος. ὠνομάσθη δέ, ἀπὸ τῆς σκιράδος Ἀθηναῖ. ζήτει ἐν τῷ Διὸς κωδίῳ.

Σκίρωμα. πάθος περὶ τὸ ἧπαρ ἀίατον. ὅθεν καὶ ἧπαρ τὸ σκιρωθὲν τῇ πάθους ἀχθηδόνι.

Σκίρταλος. ὅτι διογένης ὁ σινωπεὺς γεραιὸς γεγονὼς ὑπὸ πειρατῦ σκιρτάλου ἐλήφθη.

Σκίταλοι. φησὶ ἀριστοφάνει, οἱ ἀτελεῖς, καὶ πονηροί. λέγουσι δὲ σκίτων κναφέως τινὰ, ἀτελῆ, ὅστις πονηρὰ κωμῳδούμενος. ἀριστοφάνης.

Ἄγε δὴ σκίταλοί τ', ἠδὲ φέναξις, λῆρ' ἐγώ,
Βερίχεθοί τε, καὶ κάβαλοι, καὶ μόθωνες,
Ἀγορά τ' ἐνὴ παῖς ὢν, ἐπαιδεύθην ἐγώ,

Νεῦ μοι θράσος, ἣ γλῶτταν οὖπερ δεῖ, φωνήν τ' ἀναιδῆ.–

ὠνόματοποίησεν ἀναπλάσας δαίμονας τινας ἀναιδεῖς δηλονότι χλεύης καὶ ἐφεδρείας, αὐτὰ ὡς θεῶν. οἷον προτρεπόμενος αὐτὸν, καὶ θαρσύνων, εἰς εὐτολμίαν, καὶ ἀναίδειαν. σκίταλοι μὲν οὖν, οἱ ἀτελεῖς, καὶ πονηροί. βερίχεθοι δέ, οἱ ἀνόητοι. πλάσαι γὰρ ἡ λέξις. κοάλεμοι δέ, οἱ ἀνόητα κοοῦντες, καὶ νοοῦντες. μόθων δέ, ὁ ἀτελὴς. μόθωνας γὰρ ἐκάλουν οἱ λάκωνες, τοὺς παρασπομένους τοῖς ἐλευθέροις. ἔστι καὶ γλῶττα ὀρχήσεως. τὸ δὲ λῶ ἐγὼ, ἀντὶ τοῦ ἔφλων δέ ἐγὼ, ὡς παρὰ πλάτωνι.

Σκίφη. καί τινος ποιητῦ τοὺς σίφους ἔφη κράνταρ ὁ φιλόσοφος σκίφης δίχ μισοῦς.

Σκίφος. ὁ παρ' ἡμῶν λεγόμενος σκιπός. ἢ τὸ ξίφος.

A Σκίψ. καὶ σκνίψ. εἴδη ζωυφίων. καὶ αἱ σκνῖπες.

Σκλαβηνόν. ἔθνος τὸ πέραθεν τοῦ Ἴστρου.

Σκληρὰ βροντή. Ἢ ἐν τούτῳ βροντάς τε σκληρὰς κτυπεῖν, καὶ ὕδωρ οὐρανοῦ ἐμπίπτον, χαλᾶσαι τοῖς βαρβάροις τὰς νευράς.

Σκληραῖς ἀοιδοῖς. τῆς Σφιγγός. τυπτήν, τὴν δυσκόλου δηλ. τὸ αἴνιγμα, ἢ τὴν φονικήν.

B mento Oedipodis Tyranni apud Sophoclem Vel sanguinariæ. *Soph. in Oed. Tyr. pag.* 150. *v.* 1. & 2.

Ὃς γ' ἐξέλυσας ἄστυ καδμείων μολών,

Qui liberasti ciuitatem Cadmeorum, ad eos *profectus*,

Σκληραῖς ἀοιδοῖν δασμόν, ὃν παρείχομεν.

Duræ vatis tributo, quod pendebamus ei.

Σκληραύχενας. ἀκαμπεῖς.

Σκληραύχενας. Duræ-ceruicis-homines. *Homines contumaces*, & qui-flecti-nequeunt.

Σκληροί τε, καὶ ἐχθροὶ ὁμοθυμαδὸν ἐπαύσαντο. τὸ δὲ κῦμα ἐσωρεύθη. καὶ παροιμία σκληρότερον ὑλακτεῖ ἢ πιερώτου κυνός, ὃν μεφορᾶς ἐπετρίβετο, καὶ ἐμαίνετο.

Σκληρόγραπτοι δέλτοι. Tabellæ, quæ propter cæræ duritiem difficulter quidem inscribuntur, diu verò seruant res inscriptas.

C Σκληρόκηροι δέλτοι, αἱ μόλις μὲν γράφονται, διατηροῦσι δὲ τὰ γραφέντα.

Σκληροὶ καὶ λιμνώδεις. οἱ ἄνεμοι οἱ σκληροί.

Σκληροί. Duri. Vehementes. Violenti. Ælianus. Venti duri, veh, & viol.

Σκληρός. ὁ σκληρὸς, καὶ παρθενικὸς, ὁ τὰ σκληρὰ φέρειν δυνάμενος. ἐπωμωδοῦντο οἱ ἀγαρηνοὶ ὡς ἄγριοι, καὶ σκληροί. καὶ ζῶντες ἐν τῇ Δραγαρηνῇ.

Σκληρός. Durus Qui-pubertatem-præteriit. Ætate-iam-prouectus. Qui *res* duras ferre potest. Acharnenses autem vt agrestes, & duri comicè-carpebantur. Quære in Δραγαρηνῇ.

Σκνίψ. ζῶον κωνωπῶδες. καὶ σκνῖπες, ἐν τοῖς οὐρίοις αὐτοῦ. καὶ παροιμία, σκνὶψ ἐκ χώρας. ἐπὶ τῶν ταχὺ μεταπινούντων ἡ παροιμία. ἔστι γὰρ ὁ σκνὶψ, ζῶον μικρὸν ξυλοφάγον.

D Σκνίψ. Scnips. Animal culici simile. Et Scnipes erant in eorum sinibus. ἐείσιν. *Ion. pro comm.* ἐείσιν, ἴεμαι, εἶσις. Et prouerbium, Scnips ex regione *discessit*. Hoc prouerbium *dicitur* de illis, qui celeriter, & *sæpe* locum-mutant. Scnips enim est animal paruum, lignarodens.

Σκοῖπας. ὄνομα κύριον, καὶ σκόπας.

Σκοῖπας. Scoipas, & Scopas, nomen proprium.

Σκολιὰ μελίτου καρικῶν ἀδημάτων. ὁ μέλητος οὗτος τραγικὸς ἦν ποιητὴς, ὁ σακεράτην γεγραφὼς, κωμῳδεῖται ἢ ὡς ψυχρὸς ἐν τῇ ποιήσει, καὶ ὡς ποιητὴς ἢ βόσπορ. τὰ δὲ καρικὰ αὐλήματα, μόλις ἁρμόδη δεῖ.

Σκολιὰ. *l.* Σκολιῶν Μελίτου. καὶ καρ. Scoliorum Meliti, & Caricarum cantionum, *Vel, Caricorum carminum, quæ fistula canuntur. Aristoph. in Ranis. pag.* 180. *v.* 19. *Schol. annot.* 11. & 12. *Er. ad Chil.* 1. *Cent.* 8. *col.* 281. *ad.* 79. *Carica Musa.* Melitus iste fuit Poeta Tragicus, qui Socratem accusauit. Perstringitur autem à Comicis vt in poesi frigidus, & moribus improbis. Carica verò carmina, erant lugubria carmina.

E Σκολιὸν. ὁ παρίνιος ᾠδὴ, ὡς μὲν δικαίαρχος ἐν τῷ περὶ μουσικῶν ἀγώνων, ὅτι ξία ἦν ἐν ᾠδῶν. τὸ μὲν, ὑπὸ πάντων ἀδόμενον καθ' ἕνα ἐξῆς. τὸ δὲ ὑπὸ τῶν συμποτικωτάτων ὡς ἔτυχε τῇ τάξει. ὃ δὴ καλεῖσθαι δηλοῖ τὴν τάξιν σκολιόν. ὡς δὲ ἀριστόξενος, καὶ φύλλις ὁ μουσικὸς, ὅτι ἐν τοῖς γάμοις περὶ μίαν τράπεζαν πολλὰς κλίνας τιθέντες, ᾖδόν μέρος ἑξῆς ἐν ἔχοντες ἦδον γνώμας. ἢ ἐρωτικὰ συνόντα. καὶ ἡ περίοδος, σκολιὰ ἐγίνετο διὰ τὴν θέσιν τῶν κλινῶν.

F *vel, amatoria carmina, quæ magna vocis contentione canebantur* Ille verò circuitus obliquus erat ob ipsum spondaicum *obliquum* ictum. *Tertium genus desideratur. l.* σκολιὸν εἶδος.

Σκολιὸν. ὑπόμνημα ἔγραψεν τυραννίων περὶ τοῦ σκολιοῦ μέτρου. ὃ προσετέθη αὐτῷ ὑπὸ γαΐου καίσαρος.

Σκολιὸν. Tyrannion scripsit commentarium de scolio metro. *i. de obliquo metro*, quod ei propositum fuit à C. Cæsare.

Σκολιὸν. τὸ ῥᾴδιον καὶ ἀπίθανον. μόλις τὸ ὀ-

Σκολιὸν. Scolion. Obliquũ Facilè per antiphrasin. Car-

men quoddam paucos versus continens *Aristophan. Ran. pag.* 180. *v.* 19. *Schol. annot.* 11. *vnde Suid.* Humanorum bonorum vnum quidem, *est* antiquius. Alterum verò, secundũ *siue secundarium*, vt & Plato dicit. Et, Scolion canit, quale *est illud*, Diuitiæ, & Sanitas.

Σκολιόν. Scolion. Timocreon Rhodius, heroicus poeta, scripsit tale scolion contra diuitias, cuius initium *est*, Ὦφιλες ὦ. *&c. Vt apud Aristoph. in Acharnen. pag.* 283. *v.* 8. *Schol. annot.* 6. *vnde Suid.* Vtinam ô cæcę diuitię nunquam apparuissetis, *neque conspecta fuissetis* neque in terra, neque in mari, neque in continente: sed & in Tartaro, & Acheronte habitaretis. Nam propter vos omnia mala *sunt* inter homines. His similia sunt ea, quæ à Pericle fuerunt decreta. Pericles enim tale decretum scripsit, *vt apud Aristoph. in Acharnensibus. pag.* 283. *v.* 9. & 10. Oportere Megarenses nec in terra, nec in foro, Nec in mari, nec in continente manere. *Vide locum, & carminum seriem, & veram lectionem. Sic autem Pericles loquutus est in suo decreto*, faciens scolia Timocreontis *scoliis* similia. Et rursus *idem Aristoph. in ead. fab. pag.* 283. *v.* 8. *Schol. annot.* 6. dicit, Ἐπθεν νόμος, *&c.* Ferebat leges vt scolia scriptas. *Hæc autem dicit* de Pericle, *qui scripserat decretum contra Megarenses simile scolio Timocreontis*, qui fuit Rhodius carminum scriptor. Et *σκολιός*. Callidus. Astutus. Fraudulentus.

Σκολόπενδρα. Scolopendra, Reptile. *Vide Lex.*

Σκόλοψ. Palus. Lignum acutum. *Palus præacutus. Stimulus. Aculeus. Spiculum. Crux.* Et palmarum *acuti rami. sic appellantur*, σκόλοπες. N. L.

Σκόλοπες. In plurali numero σκόλοπες. Pali præacuti. σκόλοψ & χοῖνος. Scolops, & Schœnus, plantæ genus in summo acutæ. σκόλοψ. *Palus. Stimulus. &c. Vt suprà. Vt*, σκόλοψ αὐτοῖς, καὶ χοῖνος αἰτεμπαγῶ. *vt paulo pòst, Ipsis vt palus-acutus, & stimulus-iuncem infigar.* Dicit igitur, Eos vulnerabo vt iuncus acutus, & dolorem inurés, quia solebant palos acutos, *&* stimulos, *vel aculeos* in vineis occultare, ne quis per incursionem *i. primo impetu*, & faci è *eas* vastaret.

Σκόλοψ. &c. Palus, & iuncus, *vel, & stimulus ex acuto iunco factus*, ipsis infigar, ne amplius meas vites bibãt, *vel potius*, πατῶσι, *conculcent, pedibúsque corrumpant. Sic & Vuolfius.* Et stipites, qui post syluæ succisionem, *post syluam succisam*, eminebant, præterca resecare, & solum complanare *consueuerant.*

Σκολύθεια. Scabella, quæ pedibus subiiciuntur.

Σκόλυθρον. Sordidum, & illiberale.

Σκομβείζει. Mussitat. Murmurat.

Σκομβείζου. Apud Iobam in secundo *libro* de varia dictione redditur, Lasciui ludi genus, *quod dicitur* de eo, qui planta pedis imum ventrem, *ipsamque pubem alicuius* pulsat, vt strepitum edat.

Σκόπας. Scapas. Ætolorum dux, qui, cùm excidisset magistratu, cuius causa leges scribere ausus fuerat, animo suspensus erat. Profectus enim Alexandriam, impulsus spe, quæ ipsi illinc affulserat, *qua lætatus sperabat*, se, quod victui deesset, expleturum. & crescentem animi cupiditatem *sedaturum, tamen* in præsenti rerum statu non acquieuit. Sed insatiabilis erat. Nam præter illa emolumenta, quorum ipse dominus erat, quòd summa rerum eius fidei commissa esset, in singulos etiam dies Rex ipsi largitus est stipendium decem minarum. Illis verò, qui postea in aliqua prætura collocati fuerunt, *& qui post eum aliquo magistratu fungebantur, Rex dabat stipendium* vnius minæ. Sed tamen his non erat contentus. *I ὸς τ' αεί-πλειν.* Quia semper vt antè, pluris habendi cupiditate flagrabat, *& ea flagrauit* vsque ad finẽ *suæ vitæ*, propter *pecuniarum* inexplebilem auiditatem. Quamobrem inuisus illis, qui *dona multa semper ei* largiebãtur, & ipsum

λιγόπωρον. τῷ ἀγαθῶν. τῷ αἰθερσπιῶν τὸ μὲν πρεσβύτερον. τὸ δὲ, δεύτερον. ὡς καὶ Πλάτων φησὶ, καὶ τὸ σκολιὸν ᾄδει. οἷον πλοῦτος, καὶ ὑγίεια. A

Σκολιόν. τιμορκέων, ὁ ῥόδιος ἐποποιός. τοιοῦτον ἔγραψε τὸ σκολιὸν κῆ τὸ πλοῦτον, οὔτ' ἀρχὴν ὄφελες ὦ τυφλὲ πλοῦτε μήτε ἐν γῇ, μήτε ἐν θαλάττῃ, μήτε ἐν ἠπείρῳ φανήμεναι. ἀλλὰ τάρταρόν τε ναίειν, καὶ ἐόντα. δι' σὲ γὰρ πάντ' ἐν ἀνθρώποις κακά. τοῦτοις ἔοικε τὰ ὑπὸ Περικλέους B ἀποψηφίσματα. ἔγραψε γὰρ Περικλῆς τοιοῦτον ὁ Περικλῆς. μεγαρέας μήτ' ἀγορᾶι, μήτε θαλάττῃ, μήτ' ἠπείρου μετέχειν. ὅμοια τούτοις σκόλια τοῖς τῶ ποιοκρίοντος. καὶ αὖθις. νόμος ἐπῆν ὥςπερ σκόλια γεγραμμένος. φέρε Περικλέης, ὃς ἦν ῥόδιος μελῶν ποιητής. ἢ σκολιὸς, ὁ παῦρος.

Σκολόπενδρα. ἑρπετόν.

Σκόλοψ. ξύλον ὀξύ. ἢ οἱ τῷ φοινίκων. C

Σκόλοπες πλεκτικοῖς. σκόλοψ αὐτοῖς, καὶ χοῖνος εἶδος φυτῶ, καὶ τὸ ἄκρον ὀξέος λέγει οὖν, ὅπ τρώσω αὐτοὺς ὡς χοῖνος ὀξύς, καὶ ὀδυνηρός. ἐπειδὴ εἰώθεσαν σκόλοπας ἐγκρύπτειν ἐν ταῖς ἀμπέλοις, ἵνα μηδεὶς ἐξ ὑποδρομῆς, καὶ ἀγρόθεν κακουργῇ.

Σκόλοψ αὐτοῖς, καὶ χοῖνος αὐτεμπαγῶ. ἵνα μηκέτι πατῶσι τὰς ἀμπέλους τὰς ἐμάς. ἢ ζεὶς σκόλοπας, οἱ μείζονες ὑπὸ τῆς ὑλοτομίας, περισκάπτειν, καὶ τὰ ἐδάφη ὁμαλίζειν. D

Σκολύθρια. ὑποπόδια.

Σκόλυθρον. σκυτικόν, καὶ ἀγεννές.

Σκομβείζει. γογγύζει.

Σκομβείσμα. ᾠδή ἰόβα ἐν δευτέρῳ φορᾶς λέξεως. παιδιᾶς ἀσελγοῦς εἶδος ὑποδείκνυσι, καὶ ἢ τὸ ἦζον πλατεῖ τῷ ποδὶ πλήσσοντας, ὡς ψόφον ἐργάσασθαι. E

Σκόπας. αἰτωλῶν στρατηγὸς, ὃς δυστυχὼν τῆς ἀρχῆς, ἣς χάριν τόλμα γράφειν τοῖς νόμους, μετέωρος ἦν. ἀφικόμενος γὰρ εἰς Ἀλεξάνδρειαν, ταῖς ἐκεῖθεν ἐλπίσι πεπεισμένος ἀπαλλαγήσεσθαι τὰ λείποντα τοῦ βίου, καὶ τὴν τῆς ψυχῆς πρὸς τὸ πλεῖον ὑπερθυμίαν, οὐκ ἔστεργε τοῖς παροῦσιν. ἀλλ' ἀκόρεστος ἦν. πρὸς γὰρ ταῖς ὠφελείαις, ὧν ἦν αὐτὸς κύριος, δι' ὃ τὸ πεδίον ἅπαν καὶ τὴν ὅλην, καὶ τῆς ἡμέρας ἑκάστης ὀψώνιον ἐξεδίδοτο ὁ βασιλεὺς αὐτῷ δεκαμναῖαι. ν. τοῖς δ' ἐπὶ πρὸς ἡγεμονίας μεταπεσοῦσι τεταγμένοις μναῖον. ἀλλ' ὅμως οὐκ ἠρκεῖτο τούτοις. οἷς τὸ πρότερον πρόσκαιρον τῇ πλείονι διετέλεσε μέχρι τέλους δι' τὸ ἀπλήστως. καὶ παρ' αὐτοῖς δι' ὅπου φθονηθείς, F

A Ἐ τὸ ἦθος παρεσίθησι τῷ χρυσίῳ.

Σκόπας. ὄνομα κύριον. ὁ ὠφὶ σκόπας ἠδόξει ἐν πολιορκίαις ῥεμβώδης ἡγεμὼν εἶναι. τουτέστιν, ἠμελημένος.

Σκοπελιανός. κλαζομένιος σοφιστής. γεγονὼς ἐπὶ νέρβα. σοφιστεύσας ἐν σμύρνῃ. ἀκροατὴς δὲ ἐγένετο νικήτου. συγχρόνων Ἀπολλωνίῳ τῷ τυανεῖ. πρὸς ὃν καὶ ἐπιστολὰς ἔγραψεν Ἀπολλώνιος.

Σκοπίλῳ. ὑψηλῷ τόπῳ.

B Σκοπιά. ὑψηλὸς τόπος. καὶ ἕτεροι τὰς ἐπιφανείας τῶν πεδίων καταλαμβάνουσι σκοπιάς. αἰλιανός. οὐκ ἐπαινῶ θεοὺς οὐδὲ τοὺς μέτρα πατοῦντας, γλιχομένους ὑψηλῶν τῶν ἐπιφανῶν ἑαυτοῖς τόπων, καὶ ὑψηλὰς σκοπιάς.

Σκοπάζων. σκοπῶν, ἐποπτεύων. καὶ σκοπαζόμενον.

Σκοπήτης. κατάσκοπος. ἐν ἐπιγράμματι.

Σοὶ τάδε πὰν σκοπῆτα, πανάγρια δῶρα συνάγμοι

C Τρίζυγες ἐκ τριστῆς θέντο λινοστασίης.

Hæc tibi, Pan speculator, varia dona consanguinei

Triplices ex triplici posuerũt laqueo-venatorio. Vel, dedicarunt sumpta ex triplici venatione, quæ lineis laqueis, aut retibus fieri solet.

Σκοπιμώτατον. ζήτει ἐν τῷ ἡγεμονικῷ.

Σκοπιωρούντα. φυλακτικῶς σκοπούντα ἀπὸ μετεώρου.

Σκοπόν. τύπον, ᾧ ἐνίσχυσι, Ἐ ἀκολουθοῦσι.

D *ma species, & forma, quam aliquis artifex sibi proponit imitandam, & quam accuratè sequitur, scopus interdum vocatur.*

Σκοπός. κατάσκοπός τις, ἢ ἔφορος ἀπὸ σκοπῆς τὰ πόρρω.

Σκοπῶν, αὐτὸ τὸ ἀκριβῶς, καὶ ὁλοσχερῶς κατὰ μέρος ζητῶν, ὥστε οὐ αὐτὸ τὸ σκέψιν ποιῆ. ἢ ἕκαστος, ᾧ μὴ ἔστι τύπος.

Σκοπῶν, Speculans, Spectans, Intuens. Et σκοπαζίζω. Speculari. Spectare.

Σκοπήτης. Speculator. In Epigram. 99. pag. 421. Epigr. lib. 6.

Σκοπός. Pro, κατάσκοπος. Speculator. Explorator. Custos. Sic autem dicitur Explorator quidam, & inspector, qui res remotas de sublimi loco spectat, atque contemplatur, vel prospectat.

Σκοπῶν. Speculans, spectans, contemplans. Pro, accuratè, & diligenter, & particulatim-examinans, perpendens, atque considerans id, de quo quis speculationem instituit, id est, id, de quo contemplationem, & considerationem sibi proposuit. Et ἄσκοπος. Ille, qui nullam figuram habet spectabilem. i. quæ spectari possit. Vt in illo e-

E pigrammate, *in quo legendum* εἰσπλάσπτ. *Sic & Vuolfius.*

Ἄσκοπον, ἀγγελίαρχον, ἀστόματον, εἰδεῖ μορφῆς.

Expertem figuræ-spectabilis, Angelorum principem, incorporeum, specie formæ, Deum æternum,

Ἅ μάλα πλημύρης χηρὸς ἀπεπλάσατο.

Hæ nimiùm audax cera finxit. & formauit.

Σκοπῶ. τὸ βλέπω, αἰσθητικῇ.

Σκοπῶ. Acculatiuo. Speculor. Aspicio. Contemplor. Specto.

Σκορακίζειν. οἷον εἰς κόρακας ἀποπέμπειν, ἀπὸ τούτου δὲ εἴρηται. ὡς καὶ τὸ οἰμώζειν, ἀπὸ τοῦ οἴμοι. καὶ σκορακισμός.

Σκορακίζειν. Idem est, ac si diceres, εἰς κόρακας ἀποπέμπειν. Ad coruos amandat. *In malam rem, in crucem mittere, profligare, damnare, vituperare, contemnere, odio prosequi.* Hinc enim *hoc loquendi genus* dictum est. Vt &

F οἰμώζειν, lugere, lamentari, *dictum est* ab οἴμοι. i. hei mihi, *quod ab illis proferri solent, qui propter aliquam graviorem calamitatem in hac dolentis, ac lugentis, & lamentantis voces prorumpunt.* Et σκορακισμός *Ad coruos-amandatio. In crucem-amandatio. Imprecatio, qua quis ad coruos, aut in malam rem, ac perniciem amandatur. Vituperatio. Condemnatio. Contemptio. Contumelia.*

Σκρεβινάζει. τὸ ὥσπερ φύσιν ἀποτείνειν τὰ μέλη μετὰ τοῦ κατεμφαίνεσθαι διεκλώμενον ἀρίστου μὴν

Σκρεβινάζειν. Præter naturam extendere membra cum ostentatione, ita vt quodammodo diffringi, *reflectique* videaris. *Festus, Pandiculari. Nam, vt ait ille, Pan-*

diculari dicuntur, qui toto corpore oscitantes extenduntur, eo quòd pandi fiunt. Aristophanes in Acharnensibus *pag. 262. v. 9. Schol. annot. 7. vnde Suidas, & quæ sequūtur in verbo* Σκορδινᾶμαι. Gemo, hio, pandiculor, pedo. Quidam verò *tradunt hoc dici* de iis, qui ex somno excitantur, & hiantes, *ac oscitantes membra totius corporis* extendunt. Quod accidit & iis, qui aliquo alio modo cruciantur, *torquentur*, & distorquentur membris.

Σκορδινᾶμαι. Pandiculor. Pro *Quodammodo* frangor. Conuulsione detineor. Qui enim propter alliorum plenitudinem *ac repletionem, id est allijs, quæ comederunt, repleti*, vomunt, ob acrimoniam *eorum* magis conuelluntur, *& contrahuntur*. Vomere verò, & quomodocunque vacuari, est *id, quod Græci dicunt* σκορδινᾶσθαι, *q. d.* πῆς σκορέδοις δινεῖσθαι. *allijs circumagi, conuolui, contorqueri, torqueri.* Alij verò dicunt, τὸ σκορδινᾶσθαι proprie *dici* de canibus, qui ex somno excitantur, quum membra, sequè totos extendunt. Σκορδινᾶσθαι igitur est cum oscitatione retringi *i corpus reflectere. Pandiculari.* Hoc autem per analogiam, *& certam proportionem, & per causam rationi consentaneam fit.*

Σκορδίοις. *Alliolis. Vel* Alliorum — Iris. Aristop. Pluto. *pag. 41. v. 15. Schol. annot. 9. Vel, alliorum-cauliculis.*

— Abstergimur verò non lapidibus amplius:
Sed alliorum foliis, præ luxu subinde, semper.

Hoc autem à Poeta dictum ridiculè, *risus mouendi causa*, pro, sabanis. *i. pannis asperioribus, qui corporibus à balneo* desiccandis, *ac detergendis sunt* destinati. *Vult ius, Sapone.* Quoniam autem subinde, *semper, vel quòtidie illi rustici* comedebant allia, *ideo Poeta* dicit hoc, eos, vt potè iam ditatos, antiquam viuendi-rationem contemnisse. σκόρδον verò, fortasse dictum est, *quasi* σκυῶδον πρόσωπον, quòd sit quædam sinistra rosa, quòd sinistrum *i. naribus ingratum, ac insuauem* odorem spiret. Quidam verò *vocem illam* σκορδίοις, *interpretantur*, ipsis alliorum caulibus, *vel, alliorum-cauliculis* Athenienses enim, cū infamem incidissent, *eáque grauiter premerentur, allijs* istis sunt vsi. Non simpliciter tamen hoc *Poeta dixit*: sed vt demonstraret *illos, qui iam ditati erant, ita de se loqui*, Tāta *rerum* mutatione *nunc* vtimur, vt quę priùs libenter edebamus, his nunc, quum ad-secessum-imus. *vt alium exonceremus*, abstergamur *i. nates tergamus, ac abstergamus.* Videndum igitur ne fortè *Poeta per* σκόρδιον intelligat ipsum allij caulem. Est enim asphodelo similis, vt & ille, *& ad hoc. i. ad nates abstergendas*, aptus. Si quam verò mordacem vim habet, fortasse præter expectationem *hoc Poeta* dixerit. Et rursus *idē Aristophanes in Acharnensibus. pag. 168. v. 11. & 12. Schol. annot. 6.* Hei mihi misero. Perij Ab Odomantibus, allis spoliatus. Ex agris venit *Dicæopolis* gestans alliorū fascem, cui insultatur à peregrinis fame-laborantibus, eáque diripientibus. *Hoc autem ideo dixit*, quia qui *diripiuntur, suisque rebus ab aliquo* spoliantur, *quodammodo* pereunt. His verò allis non immeritò delectantur Thraces. Sunt enim calida. Thraces verò frigidam regionem incolunt. Et prouerbium, Allium in retibus. Athenienses, quoties nauigaturi. & *ex suo agro in alium* exituri, *& expeditionem aliquam susceperi* erant, allia emebant, & in retia cōiiciebant. *Eras. ad. Chil. 4. Cent. 7. col. 955. ad. 9. All. in ret.*

ἀλφαρνοῦσι τίνω, κέχλωα, σκορδινῶμαι, πῆδημα. τινὲς δὲ φασὶ τοὺς ἐγχρονίζοντας ἐξ ὕπνου, ὅταν χασμῶνται ὄντες. ἐκτείνωσι τὰ μέλη. ὅπερ συμβαίνει καὶ ἐπὶ τοὺς ἄλλως πως βασανιζομένους, καὶ διαστρεφομένους τὰ μέλη. A

Σκορδινῶμαι. ἀντὶ τοῦ πλήσσομαι. ἀπασμῷ σπώμενοι οἱ διὰ πληθωρίας σκορόδων ἐμοιοῦντες, διὰ τὴν δριμύτητα μᾶλλον ἀποῤῥίπτουσι. τὸ δὲ ἐμεῖν, καὶ τὸ ὀπισθοῦν κενοῦσθαι, σκορδινᾶσθαι λέγουσί τινες, κυρίως τὸ σκορδινᾶσθαι φασὶν, ὅταν ἀπὸ τῶν κυνῶν τῶν ἐξ ὕπνου αἴρεσθαι μέλλων, καὶ ὅλους αὐτοὺς διατείνωσιν. ἔστιν οὖν σκορδινᾶσθαι, τὸ ἀνακλᾶσθαι μὲν χάσμης. γίνεται δὲ διὰ ἀναλογίας τοιοῦτο. B

Σκορδίοις. τοῖς τῶν σκορόδων φύλλοις. ἀφισοφαὴς πλύτω.

— Ἀποψώμεθα δ' ἢ λίθοις ἔτι,
Ἀλλὰ σκορδίοις ὑπὸ τρυφῆς ἑκάστοτε.

γελοίως, ἀντὶ τοῦ σαββάτοις. ἐπειδὴ δὲ πάθιον ἐκάστοτε σκόρδα, τοῦτό φησιν, ὅτι ὡς πλουτήσαντες κατεφρόνησαν τῆς παλαιᾶς διαίτης. ἤρηται δὲ σκόρδου ἴσως, σκαιόν τι ῥόδον ὄν. ὥστε τὸ σκαιὸν ὄζειν. τινὲς δὲ σκορδίοις, τοῖς τῶν σκορόδων καυλοῖς. λιμῷ δὲ πιεσθέντες οἱ Ἀθηναῖοι τοῦτοις ἐχρήσαντο. οὐκ ἁπλῶς δὲ τοῦτο. ἀλλ' ἵνα δείξῃ ὅτι τοσαύτῃ μεταβολῇ κεχρήμεθα, ὥστε ἃ πρότερον ἡδίοσμα ἀγαπητῶς, τούτοις νῦν ἀφοδυνόντες στοματιζόμεθα. μήποτε δὲ φησὶ τὸ σκορόδου τὸ καυλόν. ἐστι δὲ ἀσφοδίλῳ ὅμοιος, ὡς καὶ τῖνες, δριμὺ δὲ ὂν εἰς τοῦτο. εἰ δ' ἄρα δηκτικόν τι ἔχει, τάχα ἂν εἴη ὥσπερ τὸ τούτοις εἰρηκώς. ἢ αὐτὸς ἀπόλλυμαι τὰ σκόροδα πορθούμενος ἐν τῇ ἀγορᾷ ἄρχεται ἔχων φορτίον σκόροδα, καὶ ἐπιπηδᾶται ὑπὸ τῶν ξένων λιμωττόντων. καὶ διαρπαζόντων αὐτὰ, παρ' ὅσον οἱ πορθούμενοι ἀπόλλυσθαι. ἀρέσκονται δὲ τοῖς σκορόδοις οἱ Θρᾷκες οὐκ ἀπεικότως. θερμὰ γάρ ἐστιν. οἱ δὲ Θρᾷκες, ψυχρὰν χώραν νέμονται. καὶ παροιμία, σκόροδον ἐν δικτύοις. οἱ Ἀθηναῖοι μέλλοντες πλεῖν, καὶ ἐξιέναι, ταῦτα ὠνοῦντο, καὶ ἐν λίνοις ἔβαλλον. C D E

N O T Æ.

Ἀπόλλυμαι.] Aristoph. in Acharnensibus. pag. 168. v. 11. & 12.

—Οἴμοι τάλας. ἀπόλλυμαι
Ὑπὸ τῶν Ὀδομάντων, τὰ σκόροδα πορθούμενος.

Schol. annot. 6. Λίτρων ὅτι ἐν τῶν ἀγρῶν ἔρχεται ὁ Δικαιόπολις ἔχων φορτίον σκορόδων. &c. F

Σκορπίδια. *Scorpidia. Parui-scorpiones.* Mechanicū auxilium *Instrumenta bellica, quæ scorpiones appellantur, quòd quandam scorpiorum speciem habeant, ob caudæ spiculum, veluòd paruis, ac subtilibus spiculis mortem inferant, vt*

Σκορπίδια. μηχανικὸν ἁλίξημα. ὁ δὲ ἀρχιμή-

scorpij.

A δης πόλιν ἑτέραν ἢ τοιμήκη ἐπιβασιν λιθ, ἐρὸς τοὺς μαχομένους ἐκ τῶν πλοίων. ὃς ἀνδρομήκεις ὕψος κατεπίκωσε τρήμασι τὸ τεῖχος ὡς πα-λαισταῖς τὸ μέγεθος, καὶ ἔσωθεν ἐκφάνειαν, ὅσ τοξόται, καὶ σκορπίδια ἐπιβασήσας ἐντὸς τοῦ τείχους, ἅτε τέτραν ἀχρήστους ἐποίει τοὺς ἐκβάτας.

scorpij. Archimedes autem iterum aliud inſtrumentum parauit aduerſus eos, qui pugnabant è nauibus. Multis *enim* in locis mœnia perforauit, crebriſq; foraminibus ad altitudinem viri factis inſtruxit, quæ fere palmi magnitudinẽ habebant. in exteriore *murorum* ſuperficie, ad quæ *foramina* cùm ſagittarios, & ſcorpiones intra muros admouiſſet, & *eos in iis* collocaſſet, horum opera claſſiarios-milites *repellebat*, ac inutiles reddebat.

Σκορπιάσθαι. Δποθησιοῦσθαι. τραχυίσθαι. ἀπαυθαδίζεσθαι. ἐς μὲν τοι τὰς συνθεατρίας, B ἰώθασι σκορπιάζειν. βασκανίᾳ δὲ πολλῇ εἴχετο. θεοδώρα. ἰωὶ δὲ ἀρα ἡ θεοδώρα σκορπιώδης. τουτέστι, πληκτικὴ καὶ ὀργὴν σκοτεινή.

Σκορπιάσθαι. Scorpiorum inſtar efferari. Exaſperari. Inſolescere. Vt, Admonitus autem ſyntheatrias *i. mulieres, quæ ludos eosdem cum ea ſpectabant*, ſemper exaſperari ſolebat. Inuidia enim multa detinebatur. *& alias vehementer inuidebat.* Theodora enim profectò erat ſcorpio-ſimilis hoc eſt, ad-percutiendum-prona, & ad iram occultã dã *procliuis. Id eſt, inſtar-ſcorpij venenoſa, ac perniciosa, & ad iracundiam prona, quam in intimis animi receſſibus occultabat, donec aliquam vindictæ commod. am occaſionem nanciſceretur.*

Σκορπίζω. αἰτιατικῇ.

Σκορπίος.

Σκοτιαῖος ἦλθεν, ἀντὶ τοῦ ἔτι σκοτίας οὔσης. οἱ δὲ στρατιῶται ἐλθόντες σκοτιαῖοι, εἶδον τὰ σώ-C ματα. καὶ ἰδίως τὴν βαβυλωνίων ἐπῆρσαν αὐτοῖς. ὁ μὲν, κάνδυν. ὁ δὲ, χλαμύδα. ὁ δὲ, ψωμίς. ὁ δὲ, ἀκρόδρυα. καὶ μέγα κεφάλαιον ἠθροίσθη μικρῶν παρμιάτων. οἱ δὲ, ὕστεροι σκοτιαῖοι παρα-γενόμενοι ἠυλίζοντο.

Σκορπίζω. Accuſatiuo. Spargo. Diſpergo. Diſſipo. Diſſicio.

Σκορπίος. Scorpius. Siue Scorpio. *Animal vulgo notum.*

Σκοτιαῖος ἦλθεν. Tenebroſus venit. Pro, Venit cùm adhuc eſſent tenebræ. Vt, Milites autem, cùm veniſſent dum adhuc eſſent tenebræ, *vel, Milites verò noctu profecti, ſuorum* cadauera viderunt, & Babyloniorum more in ea coniecerunt, alius quidem, candyn, *Perſicum indumentum.* Alius verò, chlamydem. Alius, panis-buccellas, *panis frusta. Vel, panis-maſſam.* Alius, arboreos fructus. Et magna ſumma paruorum nummulorum conacta-fuit. Et, Qui verò poſtremi acceſſerunt, dum adhuc eſſent tenebræ, *quòd longiùs progredi non poſſent, ibi* ſtationem-habuerunt, *& pernoctarunt.*

Σκοτεινὸν. ἀφεγγές.

Σκοτίζω. αἰτιατικῇ.

D Σκότιος. ἰδίᾳ δὲ ἰουστιανὸς, δολερὸς, κατάπλαστος, σκότιος ὀργήν. ἢ σκύτιος. ὁ τοῦ σκότους.

Σκοτεινὸν. Tenebroſum Obſcurum. Luce-carens.

Σκοτίζω. Accuſatiuo. Tenebris-tego. Obſcuro.

Σκότιος. Tenebroſus. Obſcurus. Occultus. Qui ſua conſilia tegit. Doloſus. Fraudulentus. Vt, Iuſtinianus autem erat doloſus, ſimulatus, *ſimulator, ac diſſimulator*, obſcurus irâ, *qui ſuam iram non exerebat ſtatim: ſed eam occultabat in pectore.* Et σκότιος, qui pertinet ad tenebras, *aut qui tenebris delectatur, ac in tenebris plerunque degit.* Vt,

Φεύγετ' ὑπ' ἐκκαλύβης σκότιοι μύες. ἤ τι πενιχρὴ
Μῦς σπείρη βόσκειν οἶδε λεωνίδεω.

Fugite clàm ex tugurio tenebroſi mures. neque enim pauperula
Mures arcæ-farinariæ, vel, arcæ-panariæ *paſcere nouit Leonidæ.*

σκότιον δὲ ἐγείνατο μήτηρ, τουτέστιν,

Sed σκότιον δὲ ἑ γείνατο μήτηρ. *Hom. Iliad. Ζ. pag. cum Græcis Euſtath. comment. 622. 5.* ſignificat,

E ..Ἐκ λαθραίας μίξεως.

-Ex occulto verò congreſſu conceptum ipſum peperit mater.

σκότιος οὖν, ὅπερ ἔστι λαθραῖος. παρθένιος δὲ, ὁ ἀπὸ παρθένου δοκούσης γεγονώς.

σκότιος igitur *interdum eſt id*, quod λαθραῖος aliter dicitur. i. ex clandeſtino conu natus, *nec ex legitimis nuptiis procreatus.* Parthenius verò *dicitur*, qui natus eſt ex ea, quæ putabatur virgo, *quum marito nupſit.*

Σκοτοδινιᾷ. σκοτᾶται. μὴ σκότος ὀφθαλμῶν συγχέῃ. ὅ ἐστιν ἰλιγγιᾷ.

Σκοτοδινιᾷ. Caligat. Caligine oculorum contorquetur. Hoc eſt, vertiginem-patitur. Oculorum caligine tenatur, ac premitur.

Σκότωμα. σκότωσις. σκοτομήνη δὲ νὺξ ἀσέλληνος. καὶ σκοταῖος, ὁ ἔτι σκότους ὄντος παραγινόμενος.

F

Σκότος. ἀρσενικόν. πλατωνικός. καὶ ὅλα πόσης ἡμέρας σκότος ἦν βαθύτατος. καὶ τοι τὰ τῆς ὥρας οὐδαμῆ χειμέρια ἦν.

Σκότος. ζήτει ἐν τῷ ἀόρατον.

Σκοτόωμα. Caligo. Profunda-nox. σκοτώματα verò, tenebræ-lunares. Nox non-illuſtrata-lumine-lunæ. *Nox, qua nullum Luna lumen lucet, & quæ propterea eſt obſcura.* Et σκοταῖος. tenebroſus, nocturnus. Qui noctu venit, dum adhuc ſunt tenebræ.

Σκότος Caligo Tenebræ. Nox Obſcuritas. Maſculeum *eſt nomen.* Ælianus. Et per totum diem caligo fuit profundiſſima, *denſiſſimaque tenebræ.* Et tamen illud anni tempus nullomodo erat hybernum.

Σκότος. Quære in Ἀέρων.

Σκότος. Tenebræ. *Sic in sacris scriptis vocantur* afflictiones. Lux verò, *sive lumen*, ipsa ab his liberatio. Dauid. Meas tenebras illumina.

Σκότος. Tenebræ. Apud diuinam scripturam, modò quidem σκότος *est* ipsa ignorantia, modò verò, calamitates *ita vocantur*. Et eodem-modo, *contrà*, Lumen, ipsa cognitio, & à malis liberatio.

Σκώληξ. Animalculi genus. Vermis. Lumbricus.

Σκώλια, Festum Ascolia celebrabant Athenienses, in quo in honorem Bacchi per vtres *vnctos* saliebant. Quære in Ἀσκῷ μορμολύττεσθαι.

Σκότος. αἱ θλίψεις. φῶς δὲ, ἡ τούτων ἀπαλλαγή. δαβὶδ. φωτιεῖς τὸ σκότος μου. A

Σκότος ὥσπερ τῇ θείᾳ γραφῇ, ποτὲ μὲν, ἡ ἄγνοια. ποτὲ δὲ, αἱ συμφοραί. καὶ φῶς ὡσαύτως ἡ γνῶσις, καὶ ἡ τῶν κακῶν ἀπαλλαγή.

Σκώληξ. εἶδος ζωυφίου.

Σκώλια. τὰ σκόλια ἦγον ἑορτῇ τοῖ ἀθηναίοι. ἐν ᾗ ἤλλοντο τοῖς ἀσκοῖς εἰς τιμὴν τοῦ διονύσου. καὶ ζήτει ἐν τῷ ἀσκῷ μορμολύττεσθαι. B

NOTÆ.

Σκώλια. Legendum Ἀσκώλια. τὰ Ἀσκόλια. Aristoph. Pluto. pag. 52. v. 16.
Ἀσκωλιάζ' ἐντοῦθα περὶ τὴν αὐθείαν.
Schol. σκώλια ἔλεγον ἀσκωλιάζειν, τὸ ἐπὶ τῶν ἀσκῶν ἅλλεσθαι, ὅπερ ἐποίουν τοῖς γάλακτι πεπλη. &c.
Horat. *Mollibus in pratis vnctos saliêre per vtres.*

Σκόλοψ. Palus Spinæ genus. Spina. Vel scandalum, & *offendiculum*. Vt,

Huius quidem ego viuentis hominis *impudentis infigerem*

Spinas oculis, & si fas esset, eius carnes *crudas deuorarem.*

Et rursus.

Mihi spinam extrahe, quod mihi malum incidit in vnguem.

Asinus ad lupum *hoc* dicit.

Σκόλοψ. εἶδος ἀκάνθης. ἢ σκάνδαλον.

Τοῦ μὲν, ἐγὼ ζώοντος ἀναιδέστατος ἐμπήξαιμι C

Σκόλοπας ὀφθαλμοῖς. καὶ εἰ θέμις εἶμὶ φαγεῖν.

καὶ αὖθις.

Ἔκμοι σκόλοπα ἕρυσον. ὅμως κακὸν ἔμπεσεν ὀπλῇ.

ὁ ὄνος φησὶ πρὸς τὸν λύκον.

NOTÆ.

Ἀναιδέστατος. Legendum αἰσχιδέστατος. D

Σκωμμάτιον. Cauillulum. Paruum-cauillum. Paruũ-dicterium. Et σκώμματα. Cauilla Dicteria. Salsè, mordacitérque dicta. Facetiæ. Cauillationes. σκωμμάτιον. Aristophanes *in Vespis. pag.* 358. *v.* 9. 10. & 11.

Nulla igitur mei cura geritur. Illud verò tantum scio, mihi veniam esse *dandam*,

Cauillulum si quando aliquod in Cleonem, ab eo *pressus ejecero*, coniecero.

Ista conspicatus, fere quiddam pusillum. i. paululum, aliquomodo, nonnihil ei *sum assentatus*. Consule Schol. annot. 3. & 4.

Σκωμμάτιον. καὶ σκώμματα. σκωμμάτιον σκατὸν ἀφ' ὑσοφαίης.

Οὐδὲν ἄρ' ἐμοῦ μέλλον. οἷον δὲ μόνον εἰδέναι.

Σκωμμάτιόν τί ποτέ τι θλιβόμυος ἐμβαλῶ.

Ταυτὶ κατιδὼν ἑαυτοῦ τι μικρὸν ὑπεθήκατο. E

NOTÆ.

Σκατὸν.] Expungendum vt superfluum, & nihil ad rem faciens. Deinde sic legitur apud Aristoph. in Vespis. pag. 358. v. 9. 10. & 11.
Οὐδὲν ἄρ' ἐμοῦ μέλλον. ὅσον δὲ μόνον εἰδέναι. &c.
Pro sequenti ἐμβαλῶ, quod est futuri secundi act. legitur ἐμβάλλω, quod metro repugnat. Mallem ἐκβάλω, vt sit subiunctiuus aor. 2. act. Et, πεῦτα κατιδών.

Σκώπτης. Cauillator. Conuiciator. Derisor. Dicax. Et σκωπτόλης. Idem. Talis autem fuit Lysistratus. *Aristoph. in Vespis. pag.* 319. *v.* 7. & 8. *Schol. annot.* 3. Comœdia hominem dicacem, *mordacem, & ad cauillationes spargendas propensum, & cauillandi peritum*, vocat εὐτράπελον. i. *gratiosum, venustum, iucundum, facetum.* Quære in Ἀναστυρόμενον.

Σκωπτόλαι. Cauillationum-amantes. Derisores. Dicaces. Salsis-dictis-mordaces. Vt, Omnes Athenienses *sunt* derisores, & insolentes, & velo-nautico *rebúsque nauticis* magis, quàm sapientiæ *se totos* dederunt, *addixerunt.*

Σκώπτης. ὁ λοίδορος. καὶ σκωπτόλης, ὁ λυσίστρατος. ἢ κωμῳδίας. ἢ σκωπτικὸν, εὐτράπελον καλεῖ, καὶ ζήτει ἐν τῷ ἀναστυρομένῳ. F

Σκωπτόλαι. φιλοσκέμμονες. σκωπτόλαι τε, καὶ ὑβρισταὶ πάντες, καὶ διδόασι τῇ ὀθόνῃ μᾶλλον, ἢ σοφίᾳ ἀθηναῖοι.

A Σκῶρ. κόπρος. ἀπὸ πάτημα. καὶ κλίνεται σκῶρος.

Σκῶρ ἀεὶ νῶν. πάνυ φασὶ τὸ σκῶρ παρὰ τοῦ κατὰ Στράττιν ἐν Ἀταλάντῃ δράματι. ψεῦδος ἦν. πολλῷ γὰρ ὕστερον τῶν βατράχων. σκῶρ δὲ ἀεὶ νῶν, τὸ ἀεὶ ῥέον. νάον, νῶν. σκῶρ ἦν, ἀπὸ πάτημα, κόπρος. καὶ ἔστιν ἑτερόκλιτον. ἡ γὰρ γενικὴ σκατός. ἀριστοφάνης βατράχοις.

Σκῶρ. Merda. Stercus. Qietum. Excrementum. Et declinatur σκατὸς in genitiuo.

Σκῶρ ἀεὶ νῶν. Stercus semper natans, vel fluēs. Quidam aiunt primum Strattin in Atalantæ fabula vsum esse hac voce σκῶρ. Sed hoc est falsum. Nam Strattis multo post Ranas ab Aristophane scriptas, vsus est hac voce. σκῶρ autē ἀεὶ νῶν. Stercus semper natans, vel fluēs. νῶν enim contractum est ex νάον, quod à νάω. fluo, nato, & idem valet, ac ῥέον. fluens. σκῶρ verò, stercus, excrementum. Estque nomen heteroclitum, quod nominatiuum habet aliter formatum, in aliis verò casibus aliter declinatur. Genitiuus enim est σκατός, Aristophanes Ranis pag. 136. v. 8. & 9.

B -- Εἶτα βόρβορον πολύν
Καὶ σκῶρ ἀεὶ νῶν.--

--Deinde cœnum multum,
Et stercus semper fluens.--

καὶ σκωραμίς, ἀμίς μέν, ἐν ᾗ οὐροῦσι. σκωραμὶς δέ, ἐν ᾗ ἀποπατοῦσιν. ἵνα μὲν γὰρ οὐρῶμεν σκωραμὶς κωμῳδικῶς. καὶ σκωρομῶ ἀντὶ τοῦ ἀποπατῶ.

Et σκωραμίς. Lasanum. Vas, in quo ventris onus homines deponunt. Ἀμὶς quidem est matula, in qua homines mingunt. σκωραμὶς verò, lasanum vas, in quo ventrem exonerant. Apud Aristoph. in Concionantibus pag. 493. v. 6. Blepyrus dicit, Ne fiam lasanum Comicum. Hinc autem deductum est verbum σκωρομῶ. q.d stercus-facio. Ventrem-exonero.

Σκωρία. ὅτως ἡ ὠδή φησι.

Σκωρία. Sic traditio grammatica vocem istam scribit. Alij verò per ι scribunt σκωρία. Scoria. Fæces-metalli. Metallorum excrementum.

C Σκώψ. εἶδος ἀρτίως νυκτερινοῦ.

Σκώψ. Scops. Genus auis nocturnæ. Noctua.

Σκρίβας. σκρίβων καὶ λατῖνος ὁ τῆς σωματοφυλάκων ὑπάρχων ἡγεμών.

Σκρίβας. Scribas. Scribon secundùm Latinos vocatur satellitum regiorum præfectus. N. L.

Σκριναρίος ὁ χαρτοφύλαξ. τὸ ἐπάρχων. ὁ αἴρων τὸ σκρινίον. ἤτοι τὸ κιβώτιον.

Σκρινάριος. Sic enim legendum, vt & apud Hottomanū. Scriniarius. Præfecti chartularius, qui tollit, ac suscipit scrinium, suaque fidei cum chartis inclusis commissum seruat. Vide Hottom. in comment. verb. Iur. σκρίνιον autem, est id, quod Graci vocant κιβώτιον. i. arculam, arcam

Σκυβαλίζεται. ἀποδοκιμάζεται. ἀτιμάζεται ὡς σκύβαλον. κυρίως ἦν σκύβαλον, κυσίβαλόν τι ὄν, τὸ τοῖς κυσὶ βαλλόμενον. ἐν ἐπιγράμματι.

Σκυβαλίζεται. Reprobatur. Reiicitur. Contemnitur vt stercus, vt sordes. Propriè σκύβαλον vocatur id, quod canibus est proiectum, quasi κυσίβαλόν πού. Quisquiliæ. Sordes-abiectissimæ. In epigrammate.

D Οὐδ' ἀπὸ δείπνου γυμνὸν σκύβαλα,

Ne de cœnula quidem gustans relictas abiectissimas scordes,

Σπεύδων εἰς ἄλλους οἴκους ἴδῃ.

Properans in alias domos abi.--

Σκυδμαίνω. ὀργίζομαι.

Σκυδμαίνω. Tristor. Irascor.

Σκυζᾷν. ὅτε σημαίνει ἐφορμᾶν. ἡ κάμηλος κύει μόνας δέκα. τῷ δ' ἐνδεκάτῳ τίκτει. καὶ σκύλλονται σφόδρα ἐπιθυμοῦσαι σκυζᾶν.

Σκυζᾷν. In congressum ruere. Venerem-appetere. Propriè quidem videtur dici de canibus in Venerem ruentibus, & coitum appetentibus. Generaliter verò de quibuslibet alijs animalibus dicitur, quæ Venerem appetunt, & in eam prona feruntur. Vt, Camelus decem mensēs fœtum-in-vtero-gestat, vndecimo verò, parit, & anno intermisso, rursus prurit. & coitum appetit.

E Σκύζομαι. ὀργίζομαι.

Σκύθαινα. ἡ ὑπηρέτις. ἀριστοφάνης. τοῦ δ' ἡ σκύθαινα.

Σκύζομαι. Tristor. Irascor.

Σκύθαινα. Scythæna. Famula. Ancilla. Aristophanes. Τοῦ δ' ἡ σκύθαινα. Vbinam est ancilla?

Σκῦθαι. ὅτι ἐπὶ κλαυδίου βασιλέως ῥωμαίων, σκυθῶν οἱ λειφθέντες ὑπὸ τῶν προλαβουσῶν ἐπαρθέντες ἐφόδῳ ἐπὶ γαλιλαίους τὸ μικρούς, ἐρούλους, καὶ πευκίσας, καὶ γότθης παραλαβόντες. καὶ ἐπὶ τὸν τύραν ποταμὸν ἀθροισθέντες, ἐσέβαλον εἰς τὴν πόντου ναυπηγησάμενοι ἐν πλοῖα ἐννακόσια. καὶ τούτοις ἐμβιβάσαντες, δύο, καὶ τριάκοντα μυριάδας, τὰς ἀπὸ τοῦ πόντου, πόλει τόμι ἐπεσβαλόντες ἀπεκρούσθησαν. ὡσαύτως, καὶ μέχρι νῦν πόλει. ἐπεὶ δὲ τὰ στενὰ τῆς προποντίδος κατέλαβον, ἐπὶ τοῦ ῥεύματος τὰ πλοῖα ἀλλήλοις προσήρτων. καὶ ἐπιφερετο τὰ σκάφη σὺν οὐδενὶ κόσμῳ, τῶν κυβερνητῶν μεθιέντων τοῖς οἴακας. ὥστε τὰς μὲν καταδύεσθαι

Σκῦθαι. Scythæ. Sub Claudio Romanorum Imperatore, quotquot de Scythis relicti-fuerant, elati superioribus impressionibus in alienos agros factis sub Galieno iuniore, Erulis, & Peucellis, & Gothis assumptis, & circa fluuium Tyram congregati, in Pōtum irruperunt. Fabricatis verò nongentis nauibus, cùm in hastrecenta, & viginti millia militum imposuissent, per Pontum nauigantes, vrbem Tomen aggressi-sunt: sed ab eius incolis repulsi-fuerunt, eodemmodo Marcianopolin etiam aggressi quidem: at repulsi sunt. Cùm autem Propontidis angustias occupassent, naues ob eius impetuosum fluxum aliæ aliis allidebantur, & scaphæ nullo ordine, propter aquarum impetum abripiebantur, ac impetuosè ferebantur, gubernatoribus gubernacula remittentibus. Ἐμπείρων. Quamobrem nonnullæ quidem cum-ipsis-viris submersæ-sunt.

Nonnullæ verò, etiam viris vacuæ in rupes impegerunt, & plurimi perierunt. Reliqui verò, Cyzicum versus nauigarunt, & vsque ad Atho *montem* circumuecti, nauibúsque accuratè refectis, Cassandriam, & Thessalonicen obsederunt. Sed *hinc etiam* repulsi, cũ in mediterranea ascendissent, omnem regionem populabantur, *& diripiebant*, & variis in locis perierũt. Quotquot verò *tandem* euaserunt, Romanis annumerati sunt, & ad agriculturam se conuerterunt.

αὐτὰ ἁρπάζοντες. τινὲς δέ, καὶ αἰδρῶν ἕνεκεν ὑπέλαβον. οἱ δὲ πλεῖστοι ἀπόλοντο. οἱ δὲ περιλειφθέντες, τὴν ὀπὴν κύζικον ἔπλευσαν. καὶ ἄχρι τοῦ ἄθω περιελθόντες, καὶ τὰ πλοῖα ἐπιμέλειαν ποιησάμενοι, καὶ ἀνδράσι, καὶ σταλοιχείοις ἐπολιόρκουν. ἀποκρυσθέντες δέ, εἰς τὴν μεσόγαιαν ἀναβαίνοντες, πᾶσαν χώραν ἐλῄζοντο. καὶ τοὺς ἑτέρους χώρας διεφθείροντο. ὅσοι δὲ διεσώθησαν, ῥωμαίοις συνεπριθμήθησαν, καὶ πρὸς γεωργίαν ἐτράποντο. A

Σκύθης ὁρᾷ. Scytha videt. Et prouerbium. Scytha asinum. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 2. col. 416. ad. vlt. Scytha accissans asinum. Vide & ad. 99. Accissare.* Dicitur autem hoc de accissantibus, *&* verbis *quidem aliquid auersantibus*, re verò ipsa, *id* appetentibus. Quidam enim asinum mortuum conspicatus, dixit, Δεῖπνόν τοι ὦ Σκύθα. Cœna tibi *iam est parata*, ô Scytha. Ille verò, primùm quidem *hoc* abominatus est. Postea verò, cùm accuratè consideraſſet *rem sibi propositam*, in illo *asino pro cœna parando* occupabatur. Anacharsis Scytha fuit, matre verò Græca *natus*. Quamobrem etiam bilinguis fuit, *duasque linguas calluit*, & leges Scythis tulit. B

Σκυθικαί. Scythicæ. Sunt quoddam calceamenti genus, vt *ait* Alcæus 8 *libro*. Scythicis induti. *Vel cùm Scythicas induissent.* Σκυθικαί. εἶδός τι ὑποδήματός εἰσιν. ὡς Ἀλκαῖος ἐν ἡ. σκυθικὰς ὑποδυσάμενοι. C

Σκυθρωπάζω. Tristor. *Supercilia, frontémque prætristitia contraho.* Vocabulum hoc *est* metaphoricum, *& compositum* ex nomine Σκύθης, Scytha, & nomine ὤψ, ὠπὸς. ἡ. quod significat vultum, *& per ω magnum scribitur.* ὤψ enim. ι. vox, *pero paruum scribitur. In sequenti exemplo* ἴδθα, *tras. lego* οἶδα, *nosti.* Σκυθρωπάζω. τὸ συνάζω. μεταφορικὸν ἡ λέξις. ἀπὸ τοῦ σκύθης, καὶ τοῦ ὤψ, ὠπὸς, ὃ σημαίνει τὸ πρόσωπον. ὀψ γὰρ ἡ φωνὴ διὰ τοῦ ο μικροῦ.

--O Plato,
Vt nihil nosti nisi tristari solùm,
Tanquam cochlea grauiter attollens supercilia.

--Ὦ πλάτων,
Ὡς οὐδὲν ἴδθα πλὴν σκυθρωπάζειν μόνον,
Ὥσπερ κοχλίας σεμνῶς ἐπηρκὰς τὰς ὀφρῦς.

Σκύλα. *Spolia*, quæ detracta sunt hostibus *cæsis*, *&* mortuis. Mortuorum manubiæ. λάφυρα verò, *sunt spolia detracta* viuentibus. Et in epigrammate *nomen compositum*, *hinc deductum legitur* σκυλοφόρος. spolia ferens. Victor. Σκύλα τὰ ὑπὸ τῶν πολεμίων ἀνῃρημένα, τὰ ἐκ τῶν νεκρῶν. λάφυρα δέ, τὰ ἐκ τῶν ζώντων. καὶ ἐν ἐπιγράμματι. σκυλοφόρος. D

Hesperio Marcellus reuertens ex bello
Spolia ferens longæ fines ad Italiæ.

Ἑσπερίου μάρκελλος ἀνερχόμενος πολέμοιο
Σκυλοφόρος τανάῃς τέρμα παρ' ἰταλίης.

Et σκυλοδιφῶν. Coriariorum. Aristophanes *in Concionantibus pag. 494. v. 38. 39. 40. Vide locum integrum.* καὶ σκυλοδιφῶν. ἀριστοφάνης.

Quibuscunque verò lectus non est, neque strata,
Eant dormituri in coriariorum ædes.
Hoc dicitur de iis, qui latêre non possunt.

Ὅσοις δὲ κλίνη μηδ' ὀρὴ, μηδὲ στρώματα,
Ἰέναι καθευδήσοντας εἰς τῶν σκυλοδιφῶν.
ὅτι τῶν λαθεῖν μὴ δυναμένων.

NOTÆ. E

Ὅσοις δὲ κλίνη] Aristoph. in concionantibus. pag. 494. v. 38. 39. 40.
Ὅσοις δὲ κλίνη μήτι, μηδὲ στρώματα,
Ἴέναι καθευδήσοντας ὑπτιαμένους
Εἰς τῶν σκυτοδιφῶν.

Σκύλλα. Scylla. In Tyrrheno mari monstrum esse fabulosè ferebatur, quod ad oculos vsque formam pulchertimæ mulieris habebat, vtrinque verò, sena canum capita, reliquum verò corpus, serpentinum.

Σκύλλα. ἐν τῷ τυῤῥηνικῷ πελάγει, θηρίον ἐμυθεύετο εἶναι, μέχρι μὲν ὀφθαλμῶν γυναικὸς εἶδος κάλλιστον ἔχον. ἑκατέρωθεν δὲ, κυνῶν κεφαλὰς ἕξ. τὸ δὲ ἄλλο σῶμα ὀφιῶδες.

Σκύλαξ. Scylax, Caryandensis (Caryanda verò, est vrbs Cariæ prope Halicarnassum) Mathematicus, & Musicus, *Scripsit* nauigationem extra columnas Herculis. De Heraclide Mylassorum Rege. Terræ ambitum. Contrarium scriptum aduersus Polybij historiam. *i. Scriptum historiæ Polybij contrarium.*

Σκύλαξ. καρυανδρεὺς πόλις δέ ἐστι καρίας πλησίον ἁλικαρνασσοῦ τοῦ καρύανδα. μαθηματικὸς, καὶ μουσικός. ἔγραψε περίπλουν τῆς ἐκτὸς τῶν ἡρακλείων στηλῶν. τὰ κατὰ τὴν ἡρακλείδου τοῦ μυλασσέων βασιλέα. γῆς περίοδον. ἀντιγραφὴν πρὸς τὴν πολυβίου ἱστορίαν. F

Σκυλεύω. Accusatiuo. Spolio. Spolia detraho. Diripio. Prædor. Σκυλεύω. αἰτιατικῇ.

A Σκυμνία γονή, ἡ τῶν σκύμνων.

Σκύμνος, σκύλαξ λέοντος.

Οὐ χρὴ λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν.
Μάλιστα μὲν λέοντα μὴν πόλει τρέφειν.

Ἢν δ' ἐκτραφῇ τις, τοῖς τρόποις ὑπηρετεῖν.

B Αἰσχύλος λέγει περὶ Ἀλκιβιάδου. μὴ παιδεύειν φύσημον, ἐὰν δὲ ἀνατραφῇ, μὴ ὀργίζεσθαι, ἀλλὰ θεραπεύειν. Εὐριπίδης συμβουλεύει μὴ δέχεσθαι. ὁ δὲ Αἰσχύλος ἕτερόν τινα ἔφησε μὴ καταδέχεσθαι. ἢ καταδέχεσθαι μέν, τρόπων φορεῖν. καὶ ὁ μὲν Αἰσχύλος σοφῶς εἶπεν, ὁ δὲ Εὐριπίδης σαφῶς.

Σκυμνία γονή. Leonina progenies. Progenies leoninorum catulorum.

Σκύμνος. Catulus leonis. *Aristoph. in Ranis. pag.* 185. *v.* 8. 9. 10. *Er. ad. Chil.* 2. *Cent.* 3. *col.* 444. *ad.* 77. *Leonis catulum ne alas.*

Non oportet leonis catulum in ciuitate alere.

Maximè quidem non oportet *in ciuitate* leonis catulum *alere.*

Si verò in ea *educatus fuerit aliquis*, eius *moribus inseruire* oportet.

Æschylus *apud Aristophanem hæc* dicit de Alcibiade. Non educandum esse *virum* elatos-spiritus-gerentẽ, *ac superbum.* Si verò fuerit educatus, non irritandum: sed curandum. Et Euripides quidem suasit, *talem hominem in Rempub. omnino* non recipiendum. Æschylus verò, talem quandam sententiam *dixit*; aut non esse recipiendum, aut, si receperis *eum*, *eius* mores ferendos esse. Et Æschylus quidem, sapienter, Euripides verò, euidenter est loquutus. *Vide eadem pag. v.* 12.

NOTAE.

C Φρόνιμον] Apud Aristoph. in Ranis. pag. 185. in v. 8. 9. 10. Schol. annot. 4. legitur φρόνημα ἔχοντα, quem aliâs vnica voce φρονηματίαν Græci vocant. Et, δίκαιον [εἶναι,] μὴ καταδέχεσθαι.

Σκυρίαν δίκην· οἱ σκηπτόμενοι ἐν ταῖς δίκαις, ἔφασκον εἰς Σκύρον ἀποδημεῖν, Σκῦρος δέ, νῆσος ἐστί.

Σκυρίτω. κερατίζω. καὶ κυρίττω.

Σκυτάλαι. τροχοειδῆ, καὶ λεῖα ξύλα. ὧν καὶ δὲ ἡ ῥάβδος.

D Σκυτάλη. βακτηρία ἀκροπαχὴς, ἢ φραγγέλιον.

Σκυτάλη. ἐπιστολὴ λακωνική. δύο δ' ἦσαν σκυτάλαι ξύλον ἐξεστιλμένον ὁπαίμηκες. δύο δὲ ἐγένοντο λακεδαιμονίοις σκυτάλαι. καὶ τὴν μὲν μίαν κατεῖχον οἱ ἔφοροι τῶν λακεδαιμονίων. τὴν δὲ ἑτέραν, τῷ ἐκπεμπομένῳ παρ' αὐτῶν στρατηγῷ παρεῖχον. καὶ ὁπότε βούλοντό τι ἐπιστεῖλαι αὐτῷ, φέροντες ἱμάντα λευκὸν, περιείλουν τὴν σκυτάλην, καὶ τὸν ἱμάντα ἔγραφον. καὶ ἀνελίττοντες παρεῖχον τὸν ἱμάντα τῷ ἀποφέροντι. τοῦτο δὲ ἐποίουν ἵνα μὴ μανθάνωσιν οἱ ἀποφέροντες τὸ δηλούμενον ἐν αὐτῷ. ὁ δὲ στρατηγὸς δεχόμενος τὸν ἱμάντα, τῇ ἑαυτοῦ σκυτάλῃ περιείλιττε. καὶ ἐγίνωσκεν οὕτω τὰ γεγραμμένα. λέγεται οὖν καὶ ἡ ἐπιστολὴ, καὶ αὐτὸ τὸ ξύλον, ἐφ' ᾧ ἡ ἐπιστολή. Διοσκορίδης δ' ἐν τοῖς περὶ νομίμων, τοὺς δανείζοντας ἐν ἀρχῇ διαιρεῖν σκυτάλιον, δύο παρόντων μαρτύρων. καὶ γράφειν τὸ συμβόλαιον ἐν ἑκατέρῳ τμήματι. καὶ τὸ μὲν, ἑνὶ τῶν μαρτύρων διδόναι. τὸ δὲ, δι' ἑαυτοῦ ἔχειν. ἐχρῶντο δ' αὐτῷ καὶ ἄλλοις. ὡς ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἰθακησίων πολιτείᾳ φησί.

Σκυταλίδες. πυροβόλα ἐπιγάλεια. ἦσαν δὲ τοιαῦτα σκυτάλια ξύλινα. τὰ μὲν, ποδιαῖα. τὰ δὲ, πηχυαῖα. πάντα δὲ τὰς κατασκευὰς ἦσαν ἀκροδιγῆ. τοῦτα κέντρους σιδηροῦς διείλκυσμένους

Σκυτικὸν δίκημα. Scytium iudicium. Qui tergiuersabantur in iudiciis, dicebant se peregrè profectos esse in Scyrum. Scyrus autem est insula.

Σκυρίττω. & κερατίζω, & κυρίττω. Idem. Cornu-peto. Cornu-ferio.

Σκυτάλαι. Scytalæ. Rotunda, & polita ligna. Sed apud Herodotum *ita vocantur* virgæ: *Er. ad Chil.* 1. *Cent.* 2. *col.* 387. *ad.* 1. *Tristi scytale.*

Σκυτάλη. Scytale. Baculus summam-partem-crassam-habens. *Baculus caput-crassum-habens.* Vel flagellum *expelle factum. Scutica.*

Σκυτάλη. Scytale. Epistola Laconica. Scytale autem erat lignum politum oblongum. Duæ verò scytalæ *fuerunt* apud Lacedæmonios. Et alteram quidem ipsi Lacedæmoniorum Ephori retinebant, alteram verò tradebant duci, quem *ad bellum* emittebant. Et quotiesaliquid ei mandare volebant, afferebant album lorum, quo scytalem inuoluebant, & in eo loro scribebant, *quæ volebant.* Et lorum reuoluentes, *ac scytale remouentes, id* tabellario tradebant absportandũ. Hoc autem illi faciebant, ne tabellarij, qui scytalas ferebant, scirent quid in illo *loro sic antè, circa scytalem cõplicato* significaretur. Dux verò lorum illud accipiẽs, circa suam scytalen circũplicabat, & ita res *in eo* scriptas cognoscebat. Dicitur igitur *scytale*, & ipsa epistola, & ipsum lignum, in quo *scripta est* epistola. Dioscorides verò in *libris* de Institutis *dicit* fœneratores, *siue creditores* Spartæ diuidere scytalem duobus testibus præsentibus, & scribere contractũ *vtriusque partis*, in vtraque sectione. *i. in vtraque scytale sectæ, diuiseq. parte.* Et alteram quidem, vni ex testibus dare. Alterã verò, sibi reseruare *l. sibi ipsi.* Vtebantur autem illo *scytale loro* & alio modo, vt Aristoteles in Ithacensium Repub. lib. 42. *scribit.*

Σκυταλίδες. Scytalides, vel scytalia. Instrumenta ignem-iaculantia. Hæc verò scytalia erant lignea. Et alia quidem, vnius pedis-magnitudinem-habentia. Alia verò, vnius-cubiti. Omnia verò sic erant fa-

bricata, & adeò acutò, vt ea vix sũmo digitõ quis auderet attingere. Hæc ferreis stimulis in capitib. erãt distincta. In ipsis verò stimulis implicita erat stuppa, & faces, eadémque erãt perfusa pice. Et alij qui id *hoc* incendentes in altũ tollebant, *& alius porrigebant.* Alij verò, magna contentione *corporis, magna vi*, hæc in primas acies coniiciebant *in primas aedes iaculabantur.* Quibus per vim *in eas* irruentibus, cum stimuli tabulatis infigerentur, ignis perseuerabat, & celeriter *aedes* incendebat.

κεφαλάς. ὧν ἡ μὲν κώπη διεπεπλεκτο συπαινῶν, καὶ δᾳδες, καὶ ἡ αὐτὴ πίττα καθῆπτο. καὶ οἱ μὲν αἰρόμενοι ἐφέροσαν ἐπάνω. οἱ δ', ἐβαλλον ὅπῃ τύχοι ταῦτα πρὸς τὰς οἰκίας. ὧν προσπιπτόντων μετὰ βίας, καὶ τῶν κώπων ταῖς σανίσι πηγνυμένων, προσῄει τὸ πῦρ, καὶ ταχέως ἠθροίζετο. A

NOTÆ

Αἰχλαι] ἀιχλαι potiùs dicendum, quod spicula significat, cuspides, & acies. Sed codex Aldinus habet αἰκίαι ædes, domos. B

Σκυταλοφόρεσιν. *Sic enim apud Aristoph. in Auibus. pag. 416. v. 2. Consule Schol. vbi docetur quid esset* σκυτάλη, *& quid* τὸ σκυταλίζειν φορῶν. Scytalas ferebant. Pro, laconissabant.

Σκύταλον. Claua. *Aristoph. in Concionantibus. pag. 487. v. 10.* Ego quidem profectò clauam extuli. Herodotus. καὶ τῇσι σκυτάλῃσι, &c. Et scytalis feriebant Persas. Quod est, *clauis. Nam* σκύτα, *est* baculus caput crassum habens. Id est, claua. Aristoph. *in Conc. pag. 487. v. 10. in 2.* Mul. Ego quidem profectò clauam extuli Illius Lamiæ istam dormientis, clàm. Prax. Hæc est illa, *vna* de clauis, quarum *causa lamias ille* pedit. Erat autem pauper, qui ex lignorum portatione viuebat. Quamobrem etiam *mulier, quæ ibi loquitur*, dicit illum baculum, quem exulerat, ipsius *Lamiæ* esse. A Comicis verò carpitur vt carceris custos ἀνυπόλυτα. Pro, ἃς φέρει. quas fert. Vel fortasse propter *illarum clauarum* pondus, *quo premebatur, acriter* pedebat.

Σκύτινος. Coriaceus. σκύτος. pellis, corium. Aristophanes *in Nubibus. pag. 105. v. 14.* Plaustellâque coriacea conficiebat. Hoc est, plaustra coriacea faciebat. Et, In capite *ferebant* galeas coriaceas, cuiusmodi *sunt* Paphlagonicæ, quę cristam habent in medio proximè accedentem ad tiaræ speciem.

Σκυτίς. σκυτίδος. Pellicula. Parua Pellis. *Parum corium.*

Σκυτοδέψης. Qui subigit, tingítque pelles. Coriarius. *Hoc nomen est* Atticum. Βυρσοδέψης verò, *quod idem significat, est nomen* Asiaticum.

Σκυτοδέψης. Pellium subactor. Pellium tinctor. Coriorum infector. Coriarius. Et βυρσοδέψης, idem. *Sic autem ab Aristophane passim vocatur* Cleon Atheniensis, Cleæneti coriarij filius, dux *Atheniensium*, homo furiosus.

Σκύτος. Omnis pellis. Quoduis corium. Vnde etiã *deductum est nomen* σκυτικός, ὁ. Coriarius. Qui pelles, & coria tractat *Exemplum sequens ad rem facere non videtur. vel aliquid hic desideratur, puta* σκύτινον, *quod à* σκύτος. *Vt*, Ille verò hastam infert in galeam *coriaceam*, non tamen *eam* diuisit, quòd eius cuspis in gladium decidisset.

Σκυτοτόμος. Idem, ac σκυτεύς, & λωροτόμος. Coriarius. Coriorum sector. Lorifecus. Lororum sector. Cerdo. Aristophanes *in Concionantibus. pag. 494. v. 5. 6. 7.* Et profectò *sunt* omnes coriarij, *quod* coniicimus. Videtes ipsos. Etenim supra modum Vt albæ multitudinis plena est aspectu concio. De mulieribus *hoc* dicit, quia erant albæ. Quoniam illi cerdones in vmbra sedentes operantur *suo munere funguntur*, & in vmbra nutriti sunt, hoc dixit.

Σκύφος. Scyphus. Poculum. Vt, Cùm autem Hercules *ei magnum vini* poculum propinasset, quòd *illud* ille sine respiratione, *& vnico hausiu* bibisset, *ac exhausisset, se* malè habuit. σκυφίσαντος γε. Pro, σκυφισάντος. *Illius, qui pluris fecit. Cùm pluris fecisset. Cùm pluris æstimasset, Cùm alios antepossuisset. N. L.*

Σκυταλοφόρεσιν. αἱ τὸ λακωνίζον.

Σκύταλον. τὸ ῥόπαλον. ἔγωγέ τοι τὸ σκύταλον ἐξελυσκαμίλιν, ἐρέσθαι. καὶ τῆς σκυτάλῃσιν ἔπαιον τοὺς πέρσας, ὅ ἐστι βακτηρία ἀκροποδίης. ἀριστοφάνης. τὸ σκυτάλον ἐξελύσκαμεν τὸ τὸ λαμίου. ἐω δ' πίνης ὅσον ξυλοτομείας ζῶν. διὸ καὶ βακτηρίαν ἐξελύσκας αὐτὸ φησιν ἐξ. καὶ μετὰ δὲ ὡς δυσμορίλαξ. τουτέστι, ἐκείνου τὸ σκυταλῶν ὧν πορίζεται. αὐτὸ δ' ὧν φέρει. ἤτοι ὑπὸ τοῦ βάρους ἐπέρδετο. C

Σκύτινος. δερμάτινος, σκύτος, τὸ δέρμα. ἀριστοφάνης. ἀμφιξίδας τε σκυτίνας ἐπιζάζετο. ἔστι δερματίνας ἀμφίξαι ἐπίεσθαι τῇ κεφαλῇ κράνη σκύτινα, οἷα περ τὰ παφλαγονικὰ, κρόβυλον ἔχοντα καὶ μέσην ἐγγυτάτω παρῃωρημένα. D

Σκυτίς. σκυτίδος.

Σκυτοδέψης. ἀττικὸν. βυρσοδέψης δὲ, ἀσιανόν.

Σκυτοδέψης. δερματομαλάκτης, καὶ βυρσοδέψης, κλέων ὁ ἀθηναῖος, ὁ κλεαινέτου, στρατηγὸς, μαιωσόμενος ἀνὴρ, βυρσοδέψης πᾶς.

Σκύτος. πᾶν δέρμα. ἀφ' οὗ καὶ σκυτεύς. ὁ δὲ, εἰς τὸ κράνος φέρει τὸ δόρυ, οὐ μὴν τοι διεῖλέ γε, ὥστε λιθοῦσθαι οἱ τῆς αἰχμῆς ὅπῃ τὸ ξίφος. E

Σκυτοτόμος. σκυτεύς. λωροτόμος. ἀριστοφάνης. καὶ δῆτα πάντα σκυτοτόμοις εἰκάζομεν. ἀλλ' ὑπέρφυῶς ὡς λευκοπληθὴς ἐστὶν ἰδεῖν ἡ ἐκκλησία. φησὶ γὰρ γυναικῶν λίαν, ὅτι πᾶσαι λευκαί. ἐπειδὴ οἱ σκυτοτόμοι ἐν σκιᾷ καθεζόμενοι ἐργάζονται, καὶ εἰσὶν ἐσκιατροφημένοι, τοῦτο εἴρηκε. F

Σκύφος. ποτήριον. καὶ σκύφον ἡρακλέους φησὶ πόντος γε, ἀπαυδήσαντα πιὼν ἔχειν κακῶς. σκυφίσαντος γε, ἀντὶ τοῦ προτιμήσαντος.

A

ΤΟ Σ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Μ.

Σ CVM M.

Σμάραγδος. θηλυκῶς λέγ. ἔστι δὲ εἶδος λίθου πολυτίμου. ἔλεγχος δὲ βεβαιότητος τῆς θεοσεβείας πολυκράτους τὸ σαμίου ἡ τῆς σμάραγδου τῆς ἐμβληθείσης εἰς τὸ πέλαγος εὕρεσις, καὶ θηρευθεὶς ὁ ἰχθὺς ὁ ταύτην καταπών. καὶ σμάραγδον μέταλλον γῆς.

Σμαραγδίτης. Smaragdus Genere-fœmineo, *non solùm masculeo* dicit, *qui de Polycratis smaragdo verba facit.* Est autem genus lapilli precioſi. Argumentum autem conſtantiæ pietatis Polycratis Sami, *manifeſtiſſimum fuit* inuentio ſmaragdi in mare coniecti, & ipſe piſcis captus, qui eum deglutierat. Et ſmaragdium, terræ metallum

Σμικυθίων. Smecythion. Nomen proprium.

Σμικυθίων. ὄνομα κύριον. A

Σμίλαξ. Smilax. Herba. *Vide Lexica.*

Σμίλαξ. βοτάνη.

Σμιλεύματα. Quæ reiiciuntur à cælo, *ſcalpro, ſiue ſcapello. Raſura, quiſquilie, quæ coriarij ſcalpris ex corio reciſa abiiciunt.* Pro, Ramenta, irritamenta. *Ariſtoph. in Ranis pag.* 161. *v.* 21. *&* 22.

Σμιλεύματα. ἐκβαλλόμενα ὑπὸ σμίλης. ἀντὶ τ῀ ὀξεγλύμματα, ἰρεθίσματα.

Ramentáque factorum, vel, rerum
Viri propulſantis iniuriam, ſéque fortiter defendentis.

Σμιλευμάτα τ' ἔργων
Φωτὸς ἀμυνομένου.

Σμίλη. Inſtrumentum. *Fabrile, medicum, chirurgicum, & ſcholaſticum inſtrumentum ferreum, culter, ſiue cultellus, quo penna parantur, calum, ſcalprum, ſcalpellum. Epigram. lib.* 6. *pag.* 444. epigrammate 163. *v.* 2. Et cultrum calamorum acuta-cuſpide-præditorum politorem. τὸ ι longum *eſt in voce* σμίλη. Et σμίλης ὀλκαί. *Sic enim ſcribendum patet ex ſequentibus verſibus, qui ſunt in Ariſtoph. Theſmophor. pag.* 519. *v.* 38. *&* 39. pro, graphij, *ſtyli ſcriptorij, tractus, &* ſigna literarum. *tractus, qui literis ducitur, & ſcriptus apparent, ab ipſo ſtylo ſcriptorio facti.*

Σμίλη. ἐργαλεῖον. ἐν ὑπογράμματι. καὶ σμίλαι δοναάκων ἀκροβελῶν γλυφίδα. μακρὸν τὸ ι. ἐκ σμίλης ὁλκή. ἀντὶ τ῀ γραφείου τὰ σημεῖα τ῀ γραμμάτων. B

Agite igitur tabularum politarum libelli, paginæ, chartæ
Accipite ſtyli-ſcriptorij tractus.

Ἄγε δὴ πινάκων ξυστὸν δίλτου,
Δέξαθε σμίλης ὁλκούς.

Et σμιλίων. Scalpellorum. σμιλίων. τὸ. *diminutivum à* σμίλη.

καὶ σμιλίων.

Σμινύλω. Ligonem. Vel bidentem. Vel aſciam. *Dolabram. Vt*, Ille verò iuſſit *terram* fodi ligonibus *&* bidentibus, ſub clara Luna. Et rurſus. *Ariſtoph. in Nubibus pag.* 126. *v.* 33. σμινύη φέρων. *Ligonem ferens. & pag.* 127. *v.* 13. *&* 14.

Σμινύλω. σκαφεῖον, ἢ δίπελλαν, ἢ ἀξίνιον. ὁ δὲ, ὀρύττειν ἐκέλευε σμινύαις, δικέλλαις ὑπὸ λαμπρᾷ τῇ σελήνῃ. καὶ αὖθις. C

--Hoc ipſum enim etiam volo, ſcil. te, domúmque perdere,
Si ligo mihi non prodiderit ſpes. i. ſi meam ſpem non fefellerit. *Pro, niſi frangatur.*

--Τοῦτ' αὐτὸ γὰρ καὶ βέλομαι
Ἢν ἡ σμινύη μοι μὴ προδῷ τὰς ἐλπίδας;
ἀντὶ τ῀ εἰ μὴ κλαθῇ.

Σμώδιγες. Vibices. Et σμώδιξ. Vibex. Ex plagis tumor. *Ex percuſſione liuor.*

Σμώδιγες. μώλωπες. καὶ σμώδιξ, μώλωψ. τὸ ἐκ πληγῶν οἴδημα.

Σμώχετε. Pro, μασᾶσθε. Manducétis. Mandatis. Cõedatis. Ariſtoph. *in Pace. pag.* 483. *v.* 19. 20. 21. 22. 23. D

Σμώχετε. ἀντὶ τοῦ μασᾶσθε. ἀριστοφάνης.

Sed viriliter in cibos paratos *impreſſionem facite*, vel manus inuicite,
Et mandite ambabus maxillis.
Nullum enim, ô miſeri,
Candidorum dentium opus eſt, nec vllus eſt eorum vſus,
Niſi aliquid etiam mandant, & comedant.

Ἀνδρικῶς ἐμβάλλεσθε
Καὶ σμώχετ' ἀμφοῖν ταῖν γνάθοιν
Οὐδὲν γὰρ ὦ πόνηροι
Λευκῶν ὀδόντων ἔργον ὄζει,
Ἢν μή τι καὶ μασῶνται.

N O T Æ.

Ἀνδρικῶς.] Ariſtoph. in Pace. pag. 483. v. 19. 20. 21. 22. 23. E

Ἀλλ' ἀνδρικῶς ἐμβάλλεσθον. Æ. P. ἐμβάλλετε.
Καὶ σμώχετ' ἀμφοῖν ταῖν γνάθοιν.
Οὐδὲ γὰρ ὦ πόνηροι,
Λευκῶν ὀδόντων ἔργον ὄζει,
Ἢν μή τι καὶ μασῶνται.

Σμώχειν. Conuiciari. Conuiciis infectari. Dictum à perſtringendis rebus, quę percutiuntur, *raduntur, abſterguntur, & purgantur.*

Σμώχειν. τὸ λοιδορεῖν. δοτὸ τοῦ καθαίπτεσθαι τ῀ σμωμένων.

Σμοιός. Smœus. Nomen proprium *viri*, qui turpia facinora faciebat in mulieres. Vt,

Σμοιός. ὄνομα κύριον. αἰσχροποιὸς εἰς γυναῖκας. F

Smœus autem inter ipſas equeſtrem ſtolam habens,
Mulierum perpurgat patellas. Aliquid obſcœni ſubobſcurè ſignificatur.

Σμοιὸς δ' ἐν αὐταῖς ἱππικὴν στολὴν ἔχων,
Τὰ τ῀ γυναικῶν ἐξακαθαίρει τρυβλία.

Σμυγερόν. Laboriоſam. *Vel, ardentem, perditam. Nam* σμύχω, *comburo, corrumpo, perdo, abſumo.*

Σμυγερόν.

Σμύξαι.

A Σμύξαι. καῦσαι.

Σμύραινα. ὄνομα ἰχθύος.

Σμύρνα. ἡ ἐνταφιασις. ὁ τάφος τοῦ χριστοῦ ἐν πέτραις γὰρ αὐτὸν ἐθάφησαν. ἢ ἀπὸ τοῦ μύρα τὰ σώματα τῶν τελευτησάντων ἀλείφει

Σοβεῖν. Cum grauitate progredi. *Grauiter, ac insolenter, & superbè incedere.*

Σόβη. Nomen fœmineum. Galea ex equinis pilis, *sertisque facta. Vel, Equina cauda muscarium. Vel, instrumentum ex equinis pilis, sertisq. factum, ad abigendas muscas aptũ.*

Σόδομα. Sodoma, & Gomorrha. Nomina turpium, & profanarum vrbium. Et σοδομίτης, Sodomenus. Et σοδομίτης. *vel potiùs,* Σοδομίτης. Sodomita. ciuis *huius vrbis. Nam* pariter, *& eodem modo nomen vtrunque pro eodem ponitur.*

Σοημος. Soemus. Nomen proprium.

Σοκίλιος. Socellius. Nomen viri Romani.

Σολία. Nomen proprium *accusatiui casus. Solensem. cuius casus* rectus, *est* Σολεύς. Solensis.

Σολεμνε. Solenne donum, quod Ecclesiis ab Imperatore datur non-auferendum. *i. ea conditione, vt ea nunquam auferatur.*

Σωλήν. σωλῆνος. ὁ Canalis, fistula, tubus. τὸ σωληνάριον. Canaliculus. Tubulus. Σωλῖνος verò, nomen fluuij. Solinus.

Σολία. Solia. Nomen vrbis.

Σολίης. Solies. Fluuius.

Σολομών. Solomon, Rex Hierosolymorum, filius Dauidis ex Vriæ vxore Bersaba, qui contra Dei mãdatum vxores ex gentibus duxit. Illæ verò vniuersæ ipsius vxores vnà cum Israeliticis fuerunt 700. Concubinæ verò 300. Iam autem ætate prouectus, ab Ethnicis mulieribus animo deprauato deflexit ad idololatriam. Coluit enim Astarten, Sidoniorũ Deã, & Chamon, Deum Ammonitarum. Et ex mille vxoribus ipsi natus est solus mas filius Roboamus, & ipse ex alienigena Namaa Ammanitide, indignus regno. Nam vxorum multitudo parit inopiam liberorum. *Vel, facit ne quis liberos vllos habeat.*

Σολομών. Solomon, filius Dauidis, Rex Iudæorum, sapientia, & potentia, & opibus præstans, & illustris, & populum iudicans, *in iure dicendo* prudenter, & sapienter, ab æquitate nunquam recedebat, omnémque sapientiam diuinæ gratiæ plenam exercebat; & *sua* doctrinæ plurimos auditores habuit. Hæc, & id genus alia cùm perageret, naturæ, quæ facilè capitur, imbecillitate, ad corporis voluptates abductus, vxores quidem numero mille ducit, illarũ verò verbis adducitur, vt idololatra fiat. Quamobrem Deus imperauit, vt eius regnum diuideretur, non ipsius temporibus, ob memoriam Dauidis patris eius: sed post ipsius obitum, quia potentibus (vt ait Solomõ) potés imminet inquisitio. Hoc est, *Deus* à virtute perfectis *viris* accuratam vitæ rationem exigit. Ac aliis quidé hominibus grauiter delinquentibus perlongam animi patientiam parcit, sanctis verò veniam istam non impertit. Et rursus idem Solomon *dicit,* Minimus quidem, veniâ, & misericordiâ dignus est, Potentes verò, potenter examinabuntur, *& grauiter puuientur.* Declinatur verò Σολομών. Σολομῶνος. & Σολομῶν. Et apud nos *recentiores Græcos dicitur* properoxytonè Σολόμων. Vetus verò *Testamentum* Σολομῶντα vocat *ipsum,* vt ab vrbe Σαλήμ, quod est Pax. Eius enim temporibus pax fuit. σολομῶνος λόγος. Oratio Solomontea. i Solomonis,

Σοβεῖν. μὴ σεμνότητι προϊέναι. A

Σόβη. ὄνομα θηλυκόν. ἡ ἐξ ἱππείων τριχῶν περικεφαλαία.

Σόδομα, καὶ Γόμορρα, ὀνόματα πόλεων αἱρεθεισῶν, καὶ βιβλίων. καὶ σοδομιτὴς, ὁ πολίτης. καὶ σοδομίτης, ὁμοίως.

Σόεμος. ὄνομα κύριον. B

Σοκίλλιος. ὄνομα ἀνδρὸς ῥωμαίου.

Σολία. ὄνομα κύριον. ἡ Αἰθιοπία, ὁ σολδεύς.

Σολήμιος. ἡ φόρος βασιλέως ἀναφαίρετος δωρεὰ διδομένη ταῖς ἐκκλησίαις.

Σωλήν. σωλῆνος. τὸ σωληνάριον. σωλῖνος δὲ, ὄνομα ποταμοῦ.

Σολία. ὄνομα πόλεως.

Σολίης. ποταμός.

Σολομῶν. βασιλεὺς ἱερουσαλήμ. υἱὸς Δαβὶδ, ἐκ τῆς οὐρίου γυναικὸς Βηρσαβεέ. ὃς τὰς γυναῖκας ἐξ ἐθνῶν ἠγάγετο φόβῳ τῷ ἐντολεῖ τοῦ θεοῦ. αἱ δὲ, ἦσαν αὐτῷ αἱ σύμπασαι, γαμεταὶ μὲν ἑπτακόσιαι ταῖς ἰσραηλίτισιν ψ'. παλλακαὶ δὲ τριακόσιαι δὲ προβιβάσασαι τὴν ἡλικίαν, ὑπὸ τῶν ἐθνικῶν γυναικῶν διεφθείρετο τὸν νοῦν πρὸς εἰδωλολατρείαν. ἐλάτρευσε γὰρ τῇ Ἀστάρτῃ, θεᾷ Σιδονίᾳ. καὶ τῷ Χαμὼς θεῷ Ἀμμανιτῶν. καὶ τῶν χιλίων αὐτῷ γυναικῶν, μόνος ἀρσὴν ἐγένετο ῥοβοὰμ ὁ υἱὸς, ἐξ Ἀμανιτίδος, ἀνάξιος τῆς ἀρχῆς. ἡ γὰρ πολυγαμία τέλος ἀπεκτείναι ποιεῖ. C D

Σολομών. υἱὸς Δαβὶδ, βασιλεὺς Ἰουδαίων. φρονίσει, καὶ δικαιώσει, καὶ πλούτῳ δυνατὸς, καὶ περιφανὴς δικάζων τὸν λαὸν, ἐν φρονήσει, καὶ σοφίᾳ τῇ κρείττονος οὐ διέλιπεν. ἔσκεπτε πᾶσαν σοφίαν θείας χάριτος γέμουσαν. καὶ δὴ δι' ἀσκαλίας ἀκρατὰς πλείστοις ἐποιεῖτο. ταῦτά τε, ἐν τοιούτοις δίχα σεσιδύμος, περὶ δὲ φύσεως ἀλλοτρίῳ σώματος ἡδοναῖς ὑπαγόμενος, ἀγεῖ μὲν γυναῖκας χιλίας τὸν ἀριθμὸν, πείθει δὲ ἐπ' αὐτῷ εἰδωλολατρεῖν γένεσθαι. διὸ προστάξαντος θεοῦ μιφθῆναι τέλος αὐτῷ βασιλείαν, οὐκ ὄντι τῷ χρόνῳ αὐτῷ, ἀλλὰ μνήμῃ δαβὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. ἀλλὰ μὴν ἑαυτῷ τελευτῶν, ὅτι τοῖς κρατίστοις ὡς φησι σολομών, ἰσχυρὰ ἐφίσταται ἔρευνα. τούτοις, τοὺς δὲ ἀρετῇ τελείους, τὴν ἀκρίβειαν ἀπαιτεῖ. καὶ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις μεγάλα νομοθετεῖ μακροθυμῶν, τοῖς δὲ ἀξίοις ταύτης οὐ μεταδίδωσι τὴν γνώμης. ἡ αὐτὸς ὁ σολομών. ὁ μὲν γὰρ ἐλάχιστος, συγγνωστὸς ἔστιν ἐλέγχειν. δυνατοὶ δὲ δυνατῶς ἐτασθήσονται. κλίνει δὲ σολομών, σολομῶντος, ἡ σολομῶνος. ἐκ προπαροξυτόνως, σολομῶνος παρ' ἡμῖν. ἡ δὲ παλαιὰ, σολομῶντα καλεῖ. ὡς ἀπὸ σαλὴμ πόλεως, E F

ὅ ἐστιν εἰρήνη. ἐν γὰρ τοῖς χρόνοις αὐτοῦ εἰρήνη ἦν. σολομώντειος λόγος.

Σόλη. Discum. Et Σόλος. Nomen collis. Solus.

Σόλων. Solõ, Execestidæ filius, Atheniẽsis Philosoph⁹ Legisla-

Σόλων. δίσκον. ἡ, σόλος, ὄνομα βυτοῦ.

Σόλων ἐξηκεστίδης. ἀθηναῖος φιλόσοφος, νο-

Λυκόφρονος, ἢ δημαγωγός. γέγονε δὲ ὅτε μὲν ὀλυμπιάδος. οἱ δὲ, ις'. ὅτε βουλευθεὶς δι' ὑπὸ πυσιστράτου τ τυράννου, ἀπιδήμησεν ἐν κιλικίᾳ & ἔκτισε πόλιν, ᾗ σόλους ἐκάλεσεν ἐξ αὐτοῦ. οἱ δὲ, καὶ τοὺς ἐν κύπρῳ σόλους, ἐξ αὐτῆ φασί. καὶ τελευτῆσαι αὐτὸν ἐν κύπρῳ. ἐγραψε νόμους ἀθηναίοις, οἱ τῆς ἄξονες ὠνομάσθησαν, διὰ τὸ γραφῆναι αὐτοὺς ἐν ξυλίνοις ἄξοσιν ἀθύρησι. στοίχημα δὲ δι' ἐλεγείων, ὃ σαλαμὶς ὀνηγράφηται. ὑποθήκας δὲ ἐλεγείας. καὶ ἄλλα. ἴσι δὲ καὶ οὗτος ἐις τῶν ἑπτὰ ὀνομαζομένων σοφῶν. καὶ φέρεται αὐτοῦ ἀποφθεγμα τόδε. μηδὲν ἄγαν, ἢ τὸ γνῶθι σαυτόν.

Legislator, & Populi princeps. Fuit autem Olympiade 47. Alij verò *dicunt eum fuisse Olymp.* 56. Insidiis verò petitus à Pisistrato tyranno, in Ciliciam secessit. Et vrbem condidit, quam de suo nomine Solos vocauit. Alij verò dicunt Solos etiam, qui sunt in Cypro, nomen abeo accepisse, eúmq. in Cypro decessisse. Scripsit leges Athenienſibus, quas vocarunt axonas, quòd in ligneis tabulis essent scriptæ. *Extat* & ipsius elegiacum poema quod Salamis inscribitur. Ite præcepta-morum elegiaca, & alia. Est autem & ille vnus de illis, qui septem Sapientes dicuntur. E úsque scitè-dictum hoc fertur, Ne quid nimis. Vel, Nosce te-ipsum,

Σόλων. τοῦτον εἵλοντο οἱ κιρραῖοις πολεμεῖν ἡρημένοι σύμβουλον. χρωμένοις δὲ σφίσι περὶ νίκης, εἶπεν ἡ πυθώ.

Σόλων. Hunc illi, qui delecti fuerant ad bellum Cirrhæis faciendum, elegerunt consiliarium, *& in suum consilium adhibuerunt.* Illis verò de victoria consulentibus oraculum, Pythia respondit.

Οὐ πρὶν τόδε πόλις ἐρρίψετε πύργον ἑλόντες,
Πρίνκιν ἱμᾶς τιμάοις κυανώπιδος ἀμφιτρίτης

Non priùs huius vrbis deiicietis turrim captam,
Quàm meum lucum glaucos oculos habentis Amphitrites

Κῦμα πολυκλύζοι, κελαδεῖν ὅτι οἶνοπα πόντον.

Fluctus alluat, resonans in nigrum mare.

ἐποιήσατο οὖν ὁ σόλων καθιερῶσαι τῇ θεῷ τὴν κιρραίαν, ἵνα δὴ πρὸ τεμένει τοῦ ἀπόλλωνος ἡθμὸν γένηται τῶν θαλασσαίων. ὑρίθη δ' & ἕτερον τῷ σόλωνι σόφισμα, εἰς τοὺς κιρραίους. τὴν γὰρ παρὰ μὲν τὸ ὕδωρ ῥέον δι' ὀχετῶν εἰς τὴν πόλιν, ἀπέστρεψεν ἀλλαχόσε. καὶ οἱ μὲν, ἐκ τῶν πολιορκοῦντας ἔπι αἰσχρὸν ἔκτο φρεάτων, καὶ τὸ ὕδωρ τε ἐκ θεοῦ πίοντες. ὁ δὲ τῷ ἑλλεβόρῳ τὰς ῥίζας ἐμβαλὼν εἰς τὸν ποταμὸν, ἐπειδὴ ἱκανῶς τ φαρμάκου τὸ ὕδωρ ἠνθρ ἔχων, κατέστρεψεν αὖθις εἰς τὸν ὀχετόν. καὶ αἱ ὑδρίαι ἐπλήσθησαν ἀφθόνου τοῦ κιρραίου τ ὕδατος. καὶ οἱ μὲν ἀπὸ τ διαῤῥοίας ἐξέλιπον. οἱ δὲ, ὅτε τ τείχους τ φρουρῶν ἀμφικτύονες, εἷλον τὴν φρουρὰν, καὶ τὴν πόλιν.

Suasit igitur Solon, vt Deo Cirrhæam consecrarent, vt ita Apollinis luco mare vicinum esset. Solon aliud quoque commentum aduersus Cirrhæos excogitauit. Fluminis enim aquâ, quæ per canalem fluebat in vrbem, auertit aliò. Cirrhæi tamen obsidentibus adhuc resistebant, tum ex puteis, tum aquam à Deo *cœlitùs demissam, aquam pluuiam* bibentes. Ille verò *Solon* hellebori radicibus in flumen coniectis, postquàm animaduertit aquam illo veneno satis infectam, *ῥέον, flumen* conuertit rursus in canalem, *& in pristinum alueum reduxit. ἐνεστρεψεν, ab* ἐναστρέφω. *obmau.* Cirrhæi autem aqua illa copiosè repleti sunt. Quamobrem ipsi quidem, ventris-profluuio defecerunt, *ac perierunt.* Amphictyones verò, qui erant in illius castelli præsidio, castellum, & vrbem ceperunt.

NOTÆ.

Οὐ πρὶν τόδε πόλις] Legendum, vt & Vvolfius,

Οὐ πρὶν τόδε πόλιν & ἐρεῖψετε πύργον ἑλόντες.

ab ἐρείπω. ψω. demolior, destruo, deiicio, deturbo, prosterno. Pro *αἰεῖπεν*, si codex sanus, aliàs *αἰεῖλεν* diceretur, quod frequentius.

Σολος ὄνομα βουνοῦ.

Σόλων. ὅτι σόλων ὁ νομοθέτης ἀθηναίων, φίλων κἀτοίκων ὀφειλόντων, χρεῶν εἰσπράσσατο ἀποκοπάς.

Σολπίκιος. οὔτατος. ῥοῦφος ἐπίκλησιν. αὐτὸς ἐν τοῖς ἔντε ταῖς πολεμικαῖς πράξεσιν ἐπιφανὴς, & πολιτείας προῄρητο ἐζηλωκὼς τὴν μέσην.

Σόλοι. σικελίας πόλις. καὶ κύπρου ἀφ' ὧν ὁ σολοικισμός. βαρβαρίζοντων τῶν τὴν ἰδίαν γλῶσσαν. σόλων γὰρ ταύτην κτίζει. ἀφ' οὗ τὴν ἐπωνυμίαν ἔσχεν ὁ σολοικισμός, ὁ τ σόλοι λόγου αἰκισμός. σόλις γὰρ καὶ ὅλως τὸ μικρὸν. ἔνθεν καὶ λαοσόος, ἡ τὸν λαὸν σῴζουσα.

Σολοικισμός. ὅτι βαρβαρισμός ἐστιν ἐκ τῶν κακιῶν λέξις, ὥσπερ ἡ ἔθος τῶν δυσεμπορούντων ἑλλήνων. σολοικισμός, δέ ἐστι, λόγος ἀκαλλή-

Σόλος. Solus. Nomen collis.

Σόλων. Solon, ille Athenienſium Legislator, ab amicis ære-alieno-oppressis victus, debitorum refectiones introduxit, *id est, vt Latini loquuntur, nouas tabulas instituit.*

Σολπίκιος. Sulpicius, cognomento Rufus. Consul *Romanus*, vir fuit & rebus bellicis clarus, & qui mediam Reipub. sectam, *& viam* est sectatus.

Σόλοι. *Κιλικίας πόλις. Sic suprà. sic & Geographi.* Soli. Ciliciæ, & Cypri vrbs. Vnde solœcismus *nomen accepit*, quòd sua lingua *Soli* barbarè-loquerentur. Hanc autem *vrbem* condidit Solon, à quo nomen *impositũ* habuit. Vel *σολοικισμὸς dictus est ἀπὸ τῶν σόλων λόγου αἰκισμός.* i. Solœcismus, est *læsa* orationis fœdatio, *& legitima dictionis vitiatio, siue corruptio. σόλις* enim etiam per o parum *dicitur* Vnde etiam *Minerua dicta λαοσόος.* i. populi seruatrix, quæ populum seruat.

Σολοικισμός. Barbarismus *quidem*, ex vitiis dictionis, præter cõsuetudinẽ clarorũ *ac probatorũ* Græcorũ, est *cõflatus.* Solœcismus verò, est oratio incõgruè cõposita

quæ legitimam, & vſitatam dicendi rationem, conſecutionem & conſtructionem violat, vt hoc, Ego ambulans murus cecidit. *Pro, ἐμοῦ βαδιζοντοῦτος. Me ambulante.*

λως συμπτωματικός. οἷς τὸ ἐγὼ βαδίζοντι ἔπεσε τὸ τεῖχος ἔπεσε. A

NOTÆ.

Αἶξις] Legendum ſuſpicor, ἐκ τῆς κακῶν λέξεως. Καὶ τὸ ΒΘ- ἐκ τῆς ἐυδοκιμούσης. Vel, ἐκ τῆς κακῶν λέξις vocatur, ex vitiis conflata dictio, i. vitioſa dictio.

Σόλοικος. Nomen proprium.

Σολοικοφανής. Solœcophanes. Locus, qui ſolœciſmi quidem particeps-eſſe videtur, non tamen eſt particeps. *Solœcophanes, locus, qui ſolœciſmi quidem ſpeciem habet: ſed tamen non eſt verè ſolœciſmus.*

Σόλοικος. ὄνομα κύριον.

Σολοικοφανὲς χωρίον. τὸ δοκοῦν μὲν μετέχειν σολοικισμοῦ, μὲ μετέχον δέ. B

Σόλυμα. Solyma. Vrbs.

Σολυμᾶς. Solymâs. Nomen proprium.

Σόλυμοι. Solymi. Nomen gentis.

Σόλυμα. πόλις.

Σολυμᾶς. ὄνομα κύριον.

Σόλυμοι. ὄνομα ἐθνους.

Σομφῶδες. Laxum. *Molle. Fungoſum,* vt *ſpongia.*

Σομφῶδες. τὸ χαῦνον.

Σόραχος. Soræchus. *Nomen viri proprium. Sic etiam ſupra legendum in voce* Σίννων. *& per ſimplex v ſcribendũ* Σινων, *&* Σινικός. Vt, Cùm autem Soræchus recens abiiſſet, illa Sinonis ſtatim acceſſit.

Σόραχος. ἢ ἢ ἀπηρκότος τὸ σφαίχου, ἢ συνωνὶς ἐφίστα.

Σορός. Monumentum. Loculus. *Sepulchrum. Oſſium, & cadauerum acerus, & cumulus. Conditorium etiam à quibuſdam vocatur. Item ſandapila. Capulus, ſiue capulum. Ariſtophanes in Veſpis. pag.360. v.21. & 22. Schol. annot. 11. & 12.*

Σορός. μνῆμα. θήκη. C

Heus tu, faſtuoſe, vel, *fumoſe, & manus-attritas-habens,* ô capuli decus, ô capularis ſenex,

Ὦ ἄνθρωπε, τυφεδανέ, καὶ χειροθλιφ.

Deſideras, amaréque videris formoſam ſandapilam.

Ποθεῖς, ἐρᾷντ' ἐοικὰς ὡραίας σορᾶς.

Sed in textu legitur per οι χοιροθλιφ. *Schol. annot. 11. verrunt,* τὸ χειρωνακτὸν αἰδοῖον ἀποθλίβων. *i. ſi muliebris pudendi-comdreſſor. &c. Vide* χοιροθλιφ. *Et* σοροπηγός. capulorum-compactor. Qui loculos-mortuis-facit. Pollinctor. Veſpillo. Libitinarius. Ariſtoph. *in Nubibus. pag.* 104. *v.*9. *Schol. annot.* 4.

καὶ σοροπηγός. ἀριστοφάνης.

An pollinctoribus inſaniam eius dicam?

Ἢ τοῖς σοροπηγοῖς τὴν μανίαν αὐτὸν φράσω; D

σοροπηγοῖς. capulorum-compactoribus. Illis, qui mortuis-loculos-faciunt. Hæc eſt, aliud *inſaniæ ſanandæ remedium non habebit, niſi mortem.* Quamobrem oportet ipſi res ad ſepulturam neceſſarias parare.

τοῖς τὰς σορὰς ποιοῦσι τῶν ἀποθνησκόντων. τοῦτ' ἔστιν, ἄλλων ἴασιν οὐκ ἔχει, ἢ τὸν θάνατον. καὶ δέον αὐτὸν πρὸς τὴν ταφὴν τὰ ἐπιτήδεια παρασκευάζειν.

Σοσσιανός. Soſſianus, & Soſſius. Nomina propria.

Σοῦ. Surge. Rue. Abi. Curre. Ariſtophanes Veſpis. *pag.*317. *v.*17. *&* 18. *Schol. annot.* 12.

Σοσσιανὸς καὶ σώσιος, ὀνόματα κύρια.

Σοῦ. ἀριστοφάνης σφηξί.

Vbi, vbi eſt meum rete?

Ποῦ, ποῦ ἐστιν ἐμὸν τὸ δίκτυον;

Surge, ſurge, rurſus ſurge.--

Σοῦ, σοῦ. πάλιν σοῦ.--

Hoc dicitur de auibus, quas abigere ſolemus, dicentes σοῦ, σοῦ, σοῦ. *q.d. Surge, ſurge, ſurge, &c. vt in meis notis. Sequens exẽplum ad* σοῦ *non facit: ſed in voce* Σοφὸς *eſſet ponendum. Et* Ariſtoph. *rurſus in Theſmophor. pag.*:16. *v.*14. :15. 16. 17.

ὄρνιθον. καὶ αὖθις ἀριστοφάνης. E

Eu. *Agathon, ſapiens eſt ille vir, quicunque breui ſermone*

Multas præclarè poteſt, & compendioſè-proferreres.

Ἀγάθων, σοφοῦ μὲν ἀνδρὸς, ὅς τις ἐν βραχεῖ

Πολλὰς καλῶς οἷός τ' ἐστὶν ἐξενεγκεῖν λόγους.

Ego verò communi calamitate percuſſus,

Supplex acceſſi ad te.--

Ἐγὼ δ' κοινῇ ξυμφορᾷ πεπληγμένος,

Ἱκέτης ἀφῖγμαι πρὸς σέ.--

NOTAE.

Σοῦ. Vuolfius hunc locum ita reddidit. Vbi, vbi eſt meum rete? Tuum, tuum rurſus tuum ſupra aues eſt. Sed horum verborum vim non videtur ſatis intellexiſſe. σοῦ enim, σοῦ, ſunt voces, quibus aues abigere ſolemus (vt aliàs cs, cs, cs dicimus, vel potiùs x, x, x, literæ ξ ſonum aſperiorem pronuntiantes) & videtur idem valere, ac τὸ σεῦε (quod à σείομαι, quod à σέω, vnde σεύω, cieo, concito, commoueo) per contractionem σοῦ, ἄγου σεῦε, ſurge, rue, curre, celeriter abi. Et in plurali σοῦδε. ociùs ſurgite, currite, ruite. Æſchylus in ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις. pag. 69. f. F

Ὁρμᾶσθε πάντες, σοῦδε σὺν παντευχίᾳ.

Ruite omnes, impetuosè-ſurgite cum omni-armatura.

Idem

A Idem in Perſis.pag.116.v.7.σωῦται dixit,pro ἐρωῦν,vel ἐρωῦνται.Ruunt.Impetuosè feruntur. Idem in Chœforis.pag.252.f.σοῦται.pro ἐρωῦται.Sed hoc tanquam à σόμαι.σέω.σόεται. per contract.σοῦται. Nam à σέω, deductum σέω,verſo ε in ο.Idem in ſupplicibus.pag.335.verbum σοῦδι quater vſurpat. Quinetiam (quod obſeruaru dignum)ab hoc σέω,vnde σέω,deriuatum eſt nomen σόϑ-.σοῦς.ὁ.pro motu corporum,quæ ſurſum feruntur. Sic & Ariſtoteles de cœlo lib.4.cap.vlt.pag.224. I. φασὶ γὰρ οὐκ εἶναι ἐν ἑρωῦν τὸν σοῦν,λέγοντ σοῦν, τὸν κίνησιν τῆ ἄνω φερομένων σωμάτων. Hinc etiam Italicum,& Gallicum aduerbium Su,ſu.Vel,ſus,ſus. Quibus vocibus aliquos ad celeriter ſurgendum adhortamur,niſi fortè quis hæc ab aduerbio Latino ſurſum per apocopen deriuata contendat.Cuius contentioni vehementer non repugnabo.

Σουβαρμάχιος.οὗτος τῆ δορυφόρων ἦν ἡγεμών,πιότατος τῆ δίνου χῶ,δίξοπίω, εἰπέρ τις ἄλλος. ἔπινε γὰρ οἶνον πλείονα, ἢ ὅσον κοιλία χωρεῖν.ἀλλ' ὅμως τὰ μὲν ἄλλα ἀσκήσει τὴν σωμάϑειαν οὕτω καὶ γυμνασίαις ἰσχυρὰν, καὶ ναυτικὴν πάντα φέρειν ὅπη τὴν φυσικὴν τῆ ὑγρῶν ἔκκρισιν ἀεί γοῦν ἦν πεποκάς τε,καὶ οὐ πεπτικὰς μεϑύων.τὸν γὰ μέϑυ παρεκάλυπτε σφαλερὸν δίβαίνων τοῖς ποσί.ἢ πρὸς τ πίστιν πολεμῶν ὑφ' ἡλικίας δίχ νότητα,καὶ σωιρτὰ ιδμος.ἦν γὰ βασιλικοῦ μὲν γένους, κόλχος ἀκριβὴς τῆ ἱππ φάσιν, ἢ Θερμωδοντα.ξέστης αὖ.ος, εἰπέ μὴ καταπόξουσεν αὐτὸν τὸ ϑελητὸν τῆς ξυφῆς.

Σούκινοι.καὶ ἐλεφάντινοι,δάκτυλοι. ταῖς γυναιξὶν εἰσὶ σύμφοροι.

Σοῦ γ' ἕνεκα.τ τὸ λέγειν εἰώϑασιν οἱ ναῦ τῆ διαβάτη.ἀριστοφάνης βατράχοις.

Σωαμίτις γυνή.

Σούνιον. καὶ ἐν ὁδῷ τῇ ἐκ πειραιῶς εἰς σούνιον φυγούσῃ.

Σούπερβος. ὑπερήφανος ὁ παρ' ῥωμαίοις.οὕτως ἐκλήϑη ταρκυίνιος σούπερβος,ἕβδομος, ἔσχατος βασιλεὺς ῥωμαίων. ὃς πᾶσαν μετεκίνησε τὴν ἀρχὴν ὅτι τὸ αὐϑαδίστερον. καὶ βαρυτέραν τ πολιτείαν ἀπέφηνεν.εἶα δὴ ἐκ τοιούτων παρελϑὼ. ὅτι τ ἡγεμονίαν δραμάτων. τούς τε νόμους μεταϑεὶς,καὶ ἄρχοντας ὧδε τὸ σωήϑης πρεβαλλόμενος. ἢ δι' αὐτῆ τ δῆμον αἰκιζόμενος. δεσμά τε,καὶ μάστιγας,ξυλίνους κλοιοὺς,καὶ σιδηροῦς,πέδας,ἁλύσεις,μεταλλα,φυγὰς ἐπ' οὐσίας ἐφευρὼν.ὑπερόπτης τ,ἢ ἀλαζών. ὅϑεν καὶ τὴν ἐπωνυμίαν ἔσχε. λέγεται οὖν ὁ ἀλαζὼν ὡς σοῦπερ ἐγὼ τῆ ἄλλων ϑέλω.σοῦπερ γάρ, τὸ ὑπεράνω δηλοῖ.

Σωπριανός.σοφιστὴς.τὸ γένος ὑπαυερος.τ λαχάρους δίδασκαλος. ἐγένετο ὁ οὗτος ὁ σωπριανός, ὀψὲ μαθὴς μὲν ἱκανῶς, καὶ τὴν φύσιν ὑπονωθέστερος.οὕτω γὰ δύσκωφος,ἢ ἀπαίδευτος,ὡς τ πλεόνων ἤδη ἐτῶν ἀρξάμενον ἀναγινώσκειν τὰ τῆ ῥητόρων βιβλία.καὶ ἁπλῶς φάναι λόγοις ἐλευθερίοις προσέχειν τὸν διάνοιαν ἑαυτὸν ἁπαιτῶν πρὸς ἀνάγκης,οὐ γὰ δι' ἐπιμόνων,οὐ μετὰ πολλῶν φιλοπόνων ἐπιμανθάνειν ἐπὶ τῆ τηλικούτῳ τ ἡλικίᾳ.

Σκβαρμάχιος.Subarmachius.Hic fuit ſatellitũ dux, fidelisſimus eunucho Eutropio, ſi quis alius. Sed plus vini bibebat, quàm capere poterat. Sed tamen *eius* venter, propter conſuetudinem, & exercitationem adeò robuſtam,& iuuenilem, *ac ſtrenuam*, omnia ferebat ad naturalem humorum excretionem, *ac egeſtionem*.Semper igitur erat ebrius ſiue potaſſet, ſiue non potaſſet. Ebrietatem verò tegebat lubrico, *& incerto* pedum ingreſſu, *vel potiùs,ebrietatem verò velabat non lubrico,nec vacillante, nec fluctuante pedum inceſſu*,& propter iuuenilem ætatem caſui reſiſtens, & conſiſtens, *greſſúmque firmans,vel,gradum firmum figens.* Erat autem regij generis Colchus germanus,ex iis, qui ſupra,*vel,vltra*,Phaſidem,& Thermodontem habitant,optimus ſagittarius,niſi luxus immodicus ipſum *ſuis* ſagittis confeciſſet.

Σύκινοι. Annuli ſuccini. *i.ex ſuccino facti, quod vulgus vmbram vocat*,& eburnei mulieribus ſunt vtiles, *conducunt.*

Σοῦ γ' ἕνεκα. Tui profectò cauſa. *Tua cauſa.In tuam gratiam.* Ariſtoph.in Ranis.*pag.137.v.22.Schol.annot.12.* Hoc dicere ſolent nautæ vectori, *qui aliquò proficiſci, vehíque cupit.*

Σωναμῖτις γυνή. Sunamitis mulier. *Mulier Sunamitica.*

Σούνιον.Sunium *promontorium,de quo Dionyſ.de ſitu orbis.pag.72.* Vt, Et in via, quæ *ducit* ex Piræeo, in Sunium fugienti.

Σούπερβος. Apud Romanos vocatur ſuperbus,*qui Græcè dicitur* ὑπερήφανος. Sic vocatus eſt Tarquinius Superbus, ſeptimus, & vltimus Romanorum Rex, qui totum principatum in arrogantem,*ac tyrannicum dominatum* mutauit, & Rempub. grauiorem reddidit.*i.grauiter oppreſſit*,quippe quòd huiuſmodi facinoribus,*ac artibus* ad principatum proiectus fuiſſet *eóque potitus eſſet*, & leges mutans,*ac abrogans*, & Magiſtratus deiignans, *& creans* contra morem,& per eos, *ac per eorum facinora* populum fœdè tractans,*& exarnificans,atque diſcrucians.* Et vincula,& flagella,& lignea,& ferrea collaria,compedes,catenas,metalla,& exilia præterea excogitauit. *Fuit autem homo* ſuperbus,& arrogans,vnde etiam cognomen habuit. Superbus igitur,*qui Græcè vocatur* ὑπερήφανος,ὑπερόπτης,*&* ἀλαζών,*Latinè* dicitur,quòd ſuper alios eſſe velit.Super enim *apud Latinos* ſignificat ὑπὲρ *apud Græcos.*

Σωπριανὸς. Superianus, Sophiſta, genere Iſaurus, Lacharis ſectæ,*Lacharis diſcipulus.* Hic autem Superianus ſatis quidem ſerò ad diſcendum acceſſit, & ingenio tardiore fuit: ſed adeò laborioſus, & diligens, vt,cùm annos amplius triginta natus, Oratorum libros legere cœpiſſet,& (vt paucis rem expediam) cũ ad liberales diſciplinas animum aduertere, *uſque ſeriam operam dare cœpiſſet,hæc ipſa ſtudia* à ſe ipſo per vim exigeret,& nec obiurgationibus, nec flagris parcẽs,

cætate ediſceret, quæ ab aliis omnibus, dum adhuc ſunt pueri, pædagogi, & magiſtri exigunt. Quinetiã ipſe Superianus à ſe-ipſo flagris cæſus in balneis ſæpe conſpiciebatur. Quamobrem à ſpe non aberrauit. Sed paulo pòſt in illa ſplendida, & celebri Athenarum vrbe prædicabatur Sophiſta, Lachare, gloria non multo inferior. Scio enim eſt Lacharem factũ eſſe Sophiſtam, diligentia magis, quàm ingenio. Eius enim orationes legi, & mihi primùm ex ipſius dicendi-genere coniecturam-ducenti, valde quidem accuratus ſat ingenio tardiore viſus eſt. Illius etiam viri imaginem vidi manifeſtè denunciantem, qua natura fuerit Lacharis, quòd ſcilicet ad orationem quidem, *& eruditionem fuerit* tardior: ſed formoſo, & bono vultu ad virtutem *parandam praditus*, dignus, qui Philoſophus potiùs, quàm Sophiſta vocetur. Nam alioqui Lachares vir fuit Deo-charus, qui viſum amiſſum recepit.

κίας, ἅπερ οἱ ἄλλοι πάντες ἐν τῇ νεότητι ἀπαι- A
τῶνται, παῖδες ἔτι ὄντες ὑπὸ παιδαγωγῶντε, καὶ
διδασκάλων. ἀλλ' ὅμως συνῆρμανος αὐτὸς ὑφ'
ἑαυτῷ μαστιγωμένος ἑωρᾶτο πολλάκις ἐν τοῖς
βαλανείοις. οὐκουν οὐδὲ διημάρτην ἐλπίδος. ἀλ-
λὰ μικρὸν ὕστερον ἐν ταῖς λιθίναις, & ἀοιδίμοις
ἀθήναις, ἀντεφέρετο σοφιστὴς, ἢ φασὶν ἡ λαχά-
ρης δόξης ἀπολειπόμενος. οἶδα γὰρ καὶ λαχάρην
γεγονότα σοφιστὴν, οὐ δι' ἐπιμελείας τὸ πλέον, ἢ φύ-
σεως. εὐτύχουν γὰρ αὐτοῦ λόγοις. καί μοι ἰδίξεν
ὑπὸ τοῦ λόγου εἰκάζοντί μοι τὴν σοφιστὴν, δι' ἐπιμε- B
λείας μᾶλλον ἢ σοφόν. ἦν γὰρ φύσιν, ἀγχινέτης. εἶ-
δον γὰρ καὶ εἰκόνα τοῦ ἀνδρὸς αὐτηρὰν ἐπαγγέλ-
λουσαν οἷος ἦν λαχάρης τὴν φύσιν. ὅτι βραδύτε-
ρος μὲν πρὸς τοὺς λόγους. καλὸς ἦ, καὶ ἀγαθὸς τὴν
ὄψιν πρὸς ἀρετήν. φιλόσοφος ἄξιος καλεῖσθαι
μᾶλλον, ἢ σοφιστής. ἐπεὶ καὶ ἄλλος θεοφιλὴς ἀνὴρ ἦν ὁ λαχάρης, ὅς γε ταῖς ὄψεις ὑποβαλὼν, πάλιν ἀνεκ-
τήσατο.

Συρβῆας. Surenas. N. L.

Σουσιανή. Suſiana. Nomen loci. *Nomen deductum à Suſa. Suſorum. Sic autem Perſidis metropolis appellabatur.* Et ſuſinum, vnguentum *ex ſuſo confectum.* Vel ipſum lilium, *quod ſuſum apud Phrygas dicebatur.*

Σύσιον. Suſium. Nomen gentis. Suſij cùm cadauer combuſſiſſent, oſſa patri Tithono tuleruntꝰ

Συφὶς. Suffis. Indiæ regio.

Σόφακας. Sophacas. Nomen proprium. *Videtur accuſatiuus pluralis, à recto* Σόφαξ. ὁ.

Σοφία. A latere ſanctæ Sophiæ ablatæ fuerunt græcanicæ columnæ 427. Deorum Græcanicorum, *i. gentilium*, & Cari patrui Diocletiani, & 12. ſignorum *cæleſtium* Imperatorum verò Chriſtianorum, columnæ *ſtatuæ* 80. quibus vrbi diſtributis Iuſtinianus magnum templum extruxit.

Σοφία μωρά. Sapientia ſtulti. Sermones imperuij *ſic vocantur.*

Σοφίαν. Sapientiam communiter *vocant, rerum* omnium diſciplinam, & artem, & prudentiam, & ſcientiam, aut mentem. Homerus ſemel vſus eſt hac σοφίας voce, non quemadmodum nunc *vocamus*, informationem morum per verba, & res *paratam. à verborum, rerúmque peritia comparatam*: ſed fabrilem artem, *& fabrilis artis peritiam, vt, quum Iliad. o. pag. cum Euſtat. comment.* 1022. M. *de fabro dicit, ὡς πάσης οὖ ἐπὶ δεξιὰ ζείης.* i. qui omnis bene peritus-ſit ſapientiæ, *pro, fabrilis artis.* σοφία. Sapientia, & ζείης, ſapiens, qui *ſapientiam* illam profitetur. *Sapiens autem ille fuerit*, qui ſummam, & accuratiſſimam animi virtutẽ habuerit. Philoſophus verò *dicetur*, qui ſapientiam amplectitur, *ipſius eſt ſtudioſus.* Sapientia *eſt* etiam eloquentia, *vel, facundia*, & rerum-diuinarum cognitio. Sapientiam Plato putat maximẽ-propriè eam eſſe, quæ ſit earum rerum, quæ mente-percipiuntur, *intelliguntur*, & verè ſunt, quam circa Deum, & animam à corpore ſeparatam *verſari* dicit. Propriè verò ſapientiam vocat & ipſam Philoſophiam, quæ eſt diuinæ Philoſophiæ cupiditas. Communiter verò dicitur apud ipſum ſapientia, omnis etiam *rerum* peritia, vt, quum *Deum* rerum-omnium-opificem vocat ſapientem.

Σοφίζω. Verbis-decipio. *l.* λόγοις. Accuſatiuo.

Σοφιστία. Sophiſtæ-doctrina. Inanis-ſapientia. Captioſa, & fallax docendi ratio.

Συρῆας.

Σουσιανή. ὄνομα τόπου. καὶ σούσινον, τὸ μύ- C
ρον. ἢ τὸ κρίνον.

Σύσιον. ὄνομα ἔθνους. ἢ νεκρὸν καύσαντες οἱ
σούσιοι, τὰ ὀστᾶ κομίζουσι τῷ πατρὶ τιθωνῷ.

Συφὶς. χώρα ἐν ἰνδίᾳ.

Σόφακας. ὄνομα κύριον.

Σοφία. ὅπ ὑπὸ τῇ πλευρᾷ τῆ ἁγίας σοφίας,
εἴλαι ἀφῃρέθησαν ἑλληνικαὶ καὶ υκζ, θεῶν ἑλλη-
νικῶν, καὶ κάρου παῤῥῴα διοκλητιανοῦ, καὶ τῆ D
ιβ ζωδίων. βασιλέων ἦ χριστιανῶν, εἴλαι ωʹ. ἃς
ἰουστινιανὸς μερίσας τῇ πόλει, ἦ μέγαν ναὸν ᾠκο-
δόμησε.

Σοφία μωρῶν. ἀδηξόδωτοι λόγοι.

Σοφίαν κοινῶς. ἀπάντων μάθησιν. καὶ τὴν
τύχην, ἦ φρόνησιν. καὶ διάνοιαν, ἢ τὸν νοῦν. ἅπαξ
εἰρήκασι ὅμηρος σοφία. οὐ καθάπερ νῦν ἦ δι'
λόγου, καὶ ἀφανῶν διδασκευὴ λέγων τοῦ πο-
ιοῦντος, ἀλλὰ τὴν τεκτονικὴν τέχνην, δι' ἣν δὴ σοφὸς. E
σοφία, καὶ σοφὸς, ὁ ταύτην ἐπαγγελλόμενος, ὃς
ἂν εἴη κῆ ἀκρότητα ψυχῆς ἀπηκριβωμένος. φι-
λόσοφος ἦ, ὁ σοφίαν ἀσπαζόμενος. σοφία, καὶ ἡ
διάνοια. & ἡ τῶν θείων ἐπίγνωσις. σοφίαν
πλάτων ἡγεῖται ἰδιαίτατα, μὲν τὴν τῶν νοητῶν,
& ὄντως ὄντων ἐπιστήμην. ἣν φησι θεῖον, καὶ
ψυχὴν, σώματος κεχωρισμένην. ἰδίᾳ ἦ σοφίαν,
& τὴν φιλοσοφίαν καλεῖ. ὁρίζων οὖσαν ἐπιθείας
φιλοσοφίας. κοινῶς ἦ λέγεται παρ' αὐτῷ σοφία,
καὶ ἡ πᾶσα ἐμπειρία. οἷον ὅταν σοφὸν λέγῃ τὸν δη- F
μιουργόν.

Σοφίζω. λόγοις ἀπατῶ. ψαπαπῶ.

Σοφιστία.

A Σοφιστής. ἀπατεών. ἀπὸ τοῦ σοφίζεσθαι. ὅ ἐστι λόγοις ἀπατᾶν. λέγεται ὁ σοφιστής, καὶ ὁ διδάσκαλος. ὡς σοφίζων. τὸ δὲ παλαιὸν, σοφιστὴς ὁ σοφὸς ἐκαλεῖτο. ὀδύνας τε, καὶ νόσους ψυχῆς θεραπεύσαι σοφιστὴν ἄκρον. καὶ ἀριστοφάνης λέγει. σοφίζη, αἰτεῖ τὴν τεχνάζῃ. σοφίας γὰρ, καὶ σοφίσματα τὰς τέχνας ἔλεγον.

Σοφιστής. Sophista. Fallax. Impostor. à verbo σοφίζεσθαι, quod est verbis decipere. Dicitur autem Sophista, & *artium* magister, vt ille, qui sapientiam docet, & *sapientes reddit eos, quos docet.* Olim verò Sophista vocabatur *vir sapiens.* Vt, Doloribúsque, morbísque summum Sophistam esse *pro, dolorum, & morborum sanandorum sapientissimum, & peritissimum artificem esse, pro, medicum excellentissimum esse.* Et Aristophanes dicit σοφίζη, pro τεχνάζῃ. Sapienter-agis. Sapienter-loqueris. Pro, callidè, fallaciter agis, aut loqueris. Oratione-fallis. Agis-captiosè. Dolosè agis. Nam σοφίας, & σοφισματα *prisci* vocabant technas, *malas artes, dolos, fraudes, astus, calliditates, argutias fallaces, & captiosas, quibus homines imperiti facilè falluntur, & capiuntur. Vide Aristoph. in Pluto pag. 9. v. 10. in* Τίχνας ἢ πῶς ἀξιοῖ σοφίσματα.

B *Consule Schol. Et in Nubibus pag. 79. v. 1. & in Nub. p. 114. 2.*

Σοφιστής, πᾶς τεχνίτης. καὶ τὸ λεκτικὸν ἀσκητικῶς. καὶ ὁ ἐμπειρίαζων εἰκῆ τοῖς λόγοις.

Σοφιστής. Sophista. *Sic appellatur* omnis artifex, & qui dicendi facultatem exercuit, *& qui profitetur eloquentiam,* & qui volens, *alijs* insultat in verbis, *qui verbis cauillatur, vltróque, sciens, & prudens argutijs verborum vtitur, vt aliquos fallat.*

Σοφιστής. κωμικῶς τὰς τῶν σοφιστῶν δεξιότητας. οὕτως ἔλεγον πάντας τοὺς πεπαιδευμένους. οἱ δὲ παλαιοὶ σοφιστὰς ἔλεγον, καὶ σοφιστὰς, τοὺς περὶ μουσικήν. καὶ φιλόστρατος ὁ λήμνιος, σοφοὶ μὲν ἡμεῖς, ἀλλ' οὐ πάντα σοφισταί. ἀριστοφάνης νεφέλαις. ὅπου πλείστους αὖται βόσκουσι σοφιστάς. τοὺς μετεωρολέσχας λέγει νῦν. καταχρηστικῶς δὲ καὶ πάντας τοὺς διὰ τῶν μαθημάτων ὁρμωμένους. καὶ θαυμαστὸν οὐδὲν, ὅπου μὴ τοὺς αὐλητὰς περσαγορεύουσιν οὕτω. πλάτων γοῦν ὁ κωμῳδοποιὸς ἐν δράματι σοφισαῖς, καὶ τὸν ὁποῦντιον ποιητὴν βακχυλίδην, εἰς τοῦνομα κατέταξε τῶν σοφιστῶν. σοφισαὶ δὲ πάντες, ὅσοι πεπαιδευμένοι. καταχρηστικῶς δὲ, ἀριστοφάνης, ὅτε πάσης τέχνης ἔλαβε τὸ τῶν σοφιστῶν ὄνομα.

Σοφιστής. Sophista. *Aristoph. in Nubibus pag. 114. v. 2.* So. Ne sis solicitus *hu de rebus. Nam* accipies *filium tuum, à me factum* sophistam dexterum, *& egregium artificem dicendi.* Sic vocabãt omnes eruditos. Prisci verò sapientiam vocabant *ipsam Musicam*, & sophistas, eos, qui circa Musicam *versabantur, qui Musice dabant operam. i. ipsos Musicos.* Et Philostratus Lemnius *dicit*, Sapientes nos quidem *sumus*: sed non omnibus *in rebus* Sophistæ, *nec artifices peritissimi.* Et Aristoph. Nubibus *pag. 79. v. 1. Schol. annot. 1.* Quia plurimos istæ *Nubes* pascunt Sophistas. Nunc *ita* vocat eos, qui de-rebus-sublimibus nugantur, *q.d. sublimi nugatores.* Abusiuè verò *sic appellat* etiam omnes disciplinarum studiosos *& peritos, ac eruditos viros.* Neque verò mirum *est, quòd istos ita vocet*, quandoquidem ne tibicines quidē sic appellare dubitauit. Plato profectò, Comicus-poeta, in fabula Soph stis, illum etiam Opuntiũ poetam Bacchylidem *in Sophistarum numero posuit, &* Sophistarum nomine comprehendit Sophistæ verò *dicuntur* omnes, quotquot *sunt* eruditi. Abusiuè verò Aristophanes Sophistarum nomen accepit pro quauis arte, *pro viris, qui sunt cuiusuis artis periti.*

C

D

Σοφιστής ἐστι. ὁ δυνάμενος δοκοῦσαν φαινομένην σοφίαν χρηματίζεσθαι. καὶ ζητεῖται ἐν τῇ δυνάμει.

Σοφιστής. Sophista est, qui ex ea, quæ videtur esse sapientia, quæstum facere potest. *Vel, qui ex sapientia ostentatione q. f. p.* Quære in voce Δυνάμει.

Σοφοκλῆς. σοφίλη κολωνῆθεν ἀθηναῖος. τραγικός. πεθεὶς κζ τῷ ογ' ὀλυμπιάδι. ὡς φησι βάτων ὢν σωκράτους ἔτη ιζ. οὗτος πρῶτος ἐπὶ σκηνῆς ἐχρήσατο ὑποκρίσεσι. καὶ τὴν καλουμένην τριταγωνιστήν. καὶ πρῶτος τὸν χορὸν ἐπὶ πεντεκαίδεκα εἰσήγαγε νέων, πρότερον δυοκαίδεκα εἰσιόντων. πρωτοπορεῦσαι δὲ μέλιττα, ἢ τὸ γλυκύ. καὶ αὐτὸς ἦρξε τοῦ δράματος πρὸς δράμα ἀγωνίζεσθαι, ἀλλὰ μὴ στρατηλατεῖν. ἦρατο ἐλέγειαν τε, καὶ παιᾶνας, καὶ λόγον καταλογάδην. πρὸς δὲ χοροῦ πρὸς θέσπιν, καὶ χοιρίλον ἀγωνίζόμενος. παῖδας δὲ οὓς ἔσχεν, οὗτοι. ἰοφῶν. λεωσθένης. ἀρίστων. στέφανος. μνησικλείδης. τελευτᾷ δὲ μετὰ δυοῖν πρὸ ἐτῶν ς'. ἐδίδαξε δὲ δράματα ρκγ'. ὡς δέ τινες καὶ πολλῷ πλείω, νίκας ἢ ἔλαβε κδ'.

Σοφοκλῆς. Sophocles, Sophili Colonæi filius. Atheniensis, tragicus *poeta*, natus Olympiade 73. ita vt sit annis 17. antiquior Socrate. Hic primus tribus histrionibus est vsus, & eo, qui vocatur Tritagonista. *i. tertiarum-partium-actor.* Primus etiam Chorum ex quindecim iuuenibus introduxit, cùm antè duodecim *tantùm in theatrum* ingrederentur. Appellatus autem fuit Apis, *ob orationis* suauitatem. Primus etiam ipse tragicas inter se fabularum contentiones, *collationes, & concertationes* instituit: sed nõ delectum militum. Scripsit & Elegiam, & Pæanas, & orationẽ solutam, *nullisque metrorum vinculis astrictam*, de Choro cum Thespide, & Chœrilo contendens. Filij verò, quos habuit, *sunt* isti, Iophon, Leosthenes, Ariston, Stephanus, Meneclides. Obiit autem anno sexto post Euripidis mortem. Docuit, *ac edidit* fabulas 123. vel etiam multo plures, vt quidam *tradunt* Victorias verò 24. reportauit.

E

F

Σοφοκλῆς. ἀρίστωνος. ἰωνὸς δὲ τὸ πρότερον σοφοκλέους, τὸν ἀριστοφάνους. ἀθηναῖος. τραγικός. ἐδίδαξε δὲ δράματα μ'. οἱ δέ, φασὶν ιδ'. νίκας δὲ ιλυ ζ'. ἐχρήσατο καὶ ἐλεγείαις. ἀπολλώνιος ἐν σωφροσύνῃ ὑπερεβάλλετο τὸ σοφοκλέους. ὁ μὲν γὰρ λυττῶντα ἴφη, ἐν ἀγρίοις διατρίβειν ἀναφυγῶν

Σοφοκλῆς. Sophocles, Aristonis F. nepos verò superioris Sophoclis senioris, Atheniensis, Tragicus poeta. Edidit autem 40. tragœdias, alij verò dicunt vndecim. Septem verò victorias est adeptus. Scripsit & elegias. Apollonius temperantia superabat Sophoclem. Nam ille quidem, cùm ad senectutem per-

ueniſſet, *& iam conſenuiſſet*, dixit ſe furioſum, & agreſtem, *ſeuúmque* dominum effugiſſe. Apollonius verò Tyaneus, propter *ſuam* virtutem, & temperantiam, ne in adoleſcentia quidem ab his *feris*, & *voluptatibus* eſt victus. Sed etiam cùm eſſet iuuenis, & corpore robuſto, *Venerem, omneſque voluptates domabat*, & *dominum iſtum* coercebat, & dominatum in eum furentem exercebat. Quidam tamen eum calumniantur ob res Venereas, quaſi amatorio peccato fuerit-vſus, *& ob amorem peccarit*, & propterea apud Scytharum gentem annum-exegerit. Cæterùm ne Euphrates quidem illum virum ob res Venereas vnquam eſt-calumniatus, quamuis falſas literas contra ipſum fuerit-commentus. Diſſidebat enim ab Apollonio, *eíque aduerſabatur*, quia eum pecuniæ cauſa omnia facere dicebat, cúmque iſte deridebat, & abiſto *turpi* quæſtu abducebat, & à ſapientiæ cauponatione *reuocabat, ac auertebat.*

ἐλθόντα ἐς γῆρας. ὁ ἢ Ἀπολλώνιος ὁ τυανεὺς, ὦ ἀρετῆς τε, καὶ σωφροσύνης, οὐδὲ ἐν μειρακίῳ, ἢ τι πάθη τούτων. ἀλλὰ καὶ νέος ὤν, καὶ τὸ σῶμα ἐρρωμένος, ἐκράτει τε, καὶ λυττῶντος ἐδίδασκεν. ἀλλ' ὅμως συκοφαντοῦσί τινες ἐπ' ἀφροδισίοις αὐτὸν ὡς ἁμαρτία ἐρασθῆ χρησάμενον, καὶ ἁλῶναι ἀπιναυτίσαντα ἐς τὸ σκυθῶν ἔθνος. οὔκουν οὐδὲ ἀφροσύνης ποτὲ ἐσυκοφάντησεν ἐπ' ἀφροδισίοις τὸν ἄνδρα. καίτοι ψευδῆ πράγματα κατ' αὐτοῦ ξυνθεὶς, διεφέρετο δὲ πρὸς τὸν Ἀπολλώνιον. ἐπειδὴ πάνθ' ὑφ' χρημάτων αὐτὸν ποιοῦντα, ἐσκωπτεν οὗτος, καὶ ἀπῆγε ἀφ' χρηματίζεσθαι, καὶ ἐπὶ σοφίαν καπηλεύειν.

Σοφοκλῆς. Sophocles. Athenienſis, Tragicus poeta, & Lyricus, nepos illius antiqui *Sophoclis*. Fuit autem poſt Pleiadem, hoc eſt poſt ſeptem illos Tragicos, qui vocati fuerunt Pleias. Eius fabulæ *ſunt* quindecim.

Σοφοκλῆς. Ἀθηναῖος, τραγικός, καὶ λυρικός. ἔκγονος τοῦ παλαιοῦ. γέγονε δὲ μετὰ τὴν πλειάδα. ἤτοι μετὰ τοὺς ζ' τραγικούς. οἱ τινες ὠνομάσθησαν πλειάς. δράματα αὐτοῦ ιέ.

Σοφονίας. Sophonias. Nomen proprium.

Σοφονίας. ὄνομα κύριον.

Σοφίστ. Sapiens. Venator-epodorum. *Captator-carminum*. Dauid. Veneno-inficitur dum-inhcitur-veneno. Vt illud, Sapientes ſunt malefaciendi *cauſa*. Et vbi ſapiens? Vbi ſcriba? Non enim veros, *i. vere* ſapientes *ita* vocat: ſed eos, qui quibuſdam videntur eſſe *ſapientes*.

Σοφός. ὁ θηρεπῳδός. δαβίδ. φαρμακοῦ φαρμακευομένῳ. ὡς τὸ σοφοί εἰσι κακοποιῆσαι. καὶ τοῦ σοφός; ποῦ γραμματεύς; οὐδὲ τοὺς ἀληθεῖς σοφοὺς ὀνομάζει. ἀλλὰ τοὺς δοκοῦντας.

Σοφὸς *Oraculum Delphicum, quod extat apud Ariſtophanem in Nubibus pag. 67. Schol. annot. 4. vbi legitur* Σωκράτης σοφώτατος.

Sapiens quidem eſt *Sophocles: ſapientior verò Euripides.*

Σοφὸς σοφοκλῆς. σοφώτερος δ' εὐριπίδης.

Virorum verò omnium Socrates eſt *ſapientiſſimus.*

Ἀνδρῶν δὲ πάντων σωκράτης σοφώτερος.

Σίφων. Sophon. Sophônis. Nomen montis.

Σόφων σόφωνος. ὄνομα ὄρους.

Σοφώτατε. Sapientiſſime. Pro, furaciſſime Nam & ipſos fures vocabant ſapientes. *i. callidos, aſtutos.*

Σοφώτατε. ἀντὶ τοῦ κλεπτίστατε. καὶ τοὺς κλέπτας γὰρ σοφοὺς ἔλεγον.

Σοφοὶ *Senarius, ſi tollas articulum τοί, qui metrum violat.* Sapientes *euadunt* tyranni, ſapientum conſuetudine *vtentes, & cum iis colloquentes, & verſantes.*

Σοφοὶ τύραννοι, τῇ τῶν σοφῶν συνουσίᾳ.

Σῶ. Per-vnicam ſyllabam *cum ῶ ſubſcripto ſcriptum, pro* σῶοι. Salui. Etiam apud Thucydidem *reperitur lib. 3. pag. 192. A. Schol. annot. 4.* σῶν, ἢ σῶα. *Saluum, & Sanum.* Alij verò, quod vſitatius, ſcribunt σῶοι. Et σῶν per-vnicam-ſyllabam, pro σωζομένων. ſaluorum, integrorũ. Et σῶν, *pro* σῶον, ἢ σωζόμενον. *i. ſaluum, & incolumem. Vt* Integrúmque, & ſaluum, & illæſum reddidit. *F.* ἠργάσατο.

Σῶ. μονοσυλλάβως, οἱ σῶοι. καὶ ὧδε θουκυδίδη. οἱ ἦ, σωνηθέστερον γράφουσι σῶοι. ἢ σῶν μονοσυλλάβως, ἀντὶ τοῦ σωζομένων, ὁλοκλήρων. ὁλόκληρόν τε, καὶ σῶν, καὶ ἀπήμον ἠργασάμενον.

Σώβαλ. Sobal. *N. L. Videtur loci nomen. Stephanus.* Σόβαλα. πόλις Καρίας. ἐθνικὸν. *Sobala, neutro genere, vrbs Caria. Gentile nomen,* Σοβαλικός. *Sobalenſis.*

Σώβαλ.

Σωγάνη. Sogane. Nomen vrbis.

Σωγάνη. ὄνομα πόλεως.

Σώζω. Seruo. Accuſatiuo.

Σώζω. αἰτιατικῇ.

Σωκλῆς. Socles. Nomen proprium.

Σωκλῆς. ὄνομα κύριον.

Σωκράτης. Socrates. Sophroniſci ſtatuarij filius, & matris Phænaretes obſtetricis, qui primùm ſtatuarius fuit. Quare dicunt Gratias Athenis veſtitas, eſſe eius opus. Deinde philoſophatus eſt, audito Anaxagora Clazomenio, deinde Damône, deinde Archelao. Ariſtoxenus verò dicit ipſum primùm audiuiſſe Archelaum, ipſique in deliciis fuiſſe, & acerrimum in rebus Venereis: ſed ſine iniuria, vt ait Porphyrius καὶ παιδικά. σφοδρότατόν τε φῶσι τὰ ἀφροδίσια, ἀλλὰ ἀδικήματος χωρὶς, ὡς πορφύριος ἐν

Σωκράτης σωφρονίσκου λιθοξόου. καὶ μητρὸς φαιναρέτης μαίας. ἐφόρεσεν ἱμάτιον λιθοξόος. ὥς τε καὶ φασὶν αὐτοῦ ἔργον εἶναι τὰς ἀθήνησι ἑστηκυίας χάριτας. εἶτα φιλοσοφήσας δὲ τὸ ἀκοῦσαι Ἀναξαγόρου τοῦ κλαζομενίου. εἶτα δάμωνος. εἶτα ἀρχελάου. ἀριστόξενος ἢ ἀρχελάου φησὶν αὐτὸν ἀκοῦσαι λέγει. γεγονέναι ἢ αὐτῷ

in hi-

A τῇ φιλοσόφῳ ἱστορίᾳ φησίν. εἰς ἡ ἄνδρας ἐλθών, ἐστρατεύσατο εἰς τε Ἀμφίπολιν, & Ποτίδαιαν. καὶ δὶς ἐδήλιωσ. καὶ γαμετὰς ἔσχε δύο. ξανθίππην ἀφ' ἧς ἔσχεν υἱὸν Λαμπροκλέα. καὶ δ' θυτέρα μυρτοῦς, τῆς Ἀριστείδου τοῦ δικαίου θυγατρός. ἐξ ἧς ἐγήμετο σωφρονίσκος, καὶ μενέδημος, ἢ μενέξενος, ὡς ἔνιοι φασί. καὶ δὴ μὲν τῷ πελοποννησιακῶν γέγονεν ὡς τύπῳ εἰπεῖν, ὀλυμπιάδι ος'. ἐβίω ἔτη πα'. εἶτα ἀλογίᾳ, μᾶλλον δ' ἀπονοίᾳ τῷ ἀθηναίων βιαθεὶς πεῖσαι κώνειον, ἀπέθανε. συγ-
B γραφὰ οὐδὲν καταλιπών, ἢ ὅς τινες βάλλονται, ὕμνον εἰς Ἀπόλλωνα, καὶ Ἄρτεμιν. καὶ μῦθον αἰσώπειον δι' ἐπῶν. φιλοσόφους δὲ εἰργάσατο, πλάτωνα. ὃς καταλιπὼν τὸ λύκειον, τόπος δὲ οὗτος ἀθηναίων, μετέσχε τῆς σχολῆς ἐν περιπάτῳ, τῇ ἀκαδημίᾳ προσαγορευομένῃ. καὶ οἱ ἀπ' αὐτοῦ ἀκαδημαϊκοὶ φιλόσοφοι προσηγορεύθησαν μέχρι ἀριστοτέλους. αὐτὸς γὰρ ἀκριβὴς ὁ πλάτωνος ζηλωτὴς, εἰς κῆπόν τινα πρὸ τῆς πόλεως
C ταῦς διαιρέσεις ποιησάμενος, ὅπ ἦ κατ' αὐτὸν προσεῖπάτου, προσεπατητικὰς ὠνόμασε τοὺς ἀπ' αὐτ. καὶ ἀρίστιππον κυρηναῖον. ὃς ἰδίαν αἵρεσιν εἰσήγαγε. καὶ σχολὴν συνεστήσατο, τῆς κυρηναϊκὴν κληθεῖσα. φαίδωνά τε ἐλεῶν, καὶ αὐτὸν ἰδίαν συστήσαντα σχολὴν, ἣ ἠλιακὴν ἀπ' αὐτοῦ κληθεῖσαν. ὕστερον δὲ αὖτη ἐρετριακὴ ἐκλήθη, μενεδήμου εἰς ἐρέτρειαν διδάξαντος. ἐπ τούτου δὲ τοῦ διδασκάλου, καὶ ὁ πύρρων γέγονεν. ἀντισθένει. ὃς τῆς κυνικὴν εἰσήγαγε αἵρεσιν, δύ-
D κλείδην μεγαρία, καὶ αὐτὸν ἰδίαν συστησάμενον σχολὴν, ἥ τις ἀπ' αὐτοῦ ἐκλήθη μεγαρική. ὑπὸ δὲ κλεινομάχου τοῦ μαθητοῦ δύκλείδου ἐκλήθη διαλεκτική. ξενοφῶντα γρύλλου. αἰσχίνην. λυσανίαν σφήττιον. κέβητα θηβαῖον. γλαύκωνα, ἀθηναῖον. βρύσωνα, ἡρακλεώτην. ὃς τῆς ἐριστικὴν διαλεκτικὴν εἰσήγαγε, μὴ δύκλείδου. κύζικος δὲ κλεινόμαχος. καὶ πολλῶν δι' αὐτῆς ἐλθόντων, ἔληξεν εἰς ζήνωνα τὸν κιτιέα. οὗτος γὰρ ἀπ' αὐτοῦ στωϊκὴν ἐπ τοῦτου τῆς σχολῆς ὠνόμασε. γεγονὼς δὴ τῆς ρκέ ὀλυμπιάδος. τινὲς δὲ
E βρύσωνα, οὐ σωκράτους, ἀλλ' δύκλείδου ἀκοῦσαι τῆς χρήσουσι. τούσου δὲ, καὶ πύρρων ἠκροάσατο. ἀφ' οὗπερ οἱ πυρρώνειοι προσαγορευόμενοι. ἀλκιβιάδην. κριτόβουλον. ξενομήδην. δοτολλώδωρον. ἀθηναίους. ἔτι δὲ κρίτωνα, καὶ σίμωνα. δύμπρὴ φλιάσιον. σιμμίαν θηβαῖον. τερψίωνα μεγαρικόν. δύμωνα. χαιρεφῶντα. ἢ θεόδωρος δὲ ὁ ἄθεος ἐκλήθη, αὐτοῦ διήκουσεν. ἀσέβειαν δὲ δοξάζων, καὶ ἀδιδάκτους, αἵρεσιν ἰδίαν εὗρεν, ἥτις θεοδώρειος ἐκλήθη. ταῦτα μὲν σωκράτους.

in hiſtoria philoſophica. Ingreſſus autem in virilem ætatem, ad Amphipolin, & Potidęam militauit, & ad Delium. Et cum duabus vxoribus habitauit. *Duas vxores habuit. Alteram quidem*, Xanthippen, ex qua filiũ Lamproclem ſuſcepit. Alteram verò, Myrtonem, illius Ariſtidis iuſti filiam, ex qua natus eſt Sophroniſcus, & Menedemus, vel Menexenus, vt quibuſdã videtur. *Lubenter non addã*. Fuit autem belli Peloponneſiaci tempore, vt paucis dicam. Olympiade 77. Vixit autem annos 80. Deinde verò imprudentia, vel potiùs amentia Athenienſium coactus bibere cicutam, obiit, nullo ſcripto relicto, vel, vt quidam volunt, hymno in Apollinem, & Dianam, & Æſopea fabula verſibus ſcripta. Philoſophos verò effecit, Platonem qui relicto Lycéo (locus autem hic eſt Athenis) traduxit ſcholam in ſuburbium, quod Academia vocatur, eiuſque ſectatores Academici Philoſophi dicti ſunt vſque ad Ariſtotelem. Is enim, cùm Platonis auditor fuiſſet, in quodam horto ante vrbem ſito ludum literarium aperuit, & abilla deambulatione, quę in illo *horto fiebat*, ſuos diſcipulos vocauit Peripateticos. Et Ariſtippum Cyrenęum, qui peculiarem ſectam introduxit, *ac inſtituit*. Et ſcholam conſtituit dictam Cyrenaicam. Et Phędonem Eleũ, qui & ipſe peculiarem ſcholam inſtituit, ab ipſo dictam Eliacam. Hæc verò poſtea vocata fuit Eretriaca, quã Menedemus Eretrix docuit. Ab hoc autem magiſtro & ille Pyrrhon manauit. Antiſthenem, qui Cynicam ſectam inſtituit. Euclidem Megarenſem, quĩ & ipſe peculiarem inſtituit ſcholam, quę ab eò Megarica fuit vocata. A Clinomacho verò Euclidis diſcipulo vocata fuit Dialectica. Xenophontem, Gryllĩ F. Æſchinem, Lyſaniam Sphettium, Ceberẽ Thebanum, Glauconem Athenienſem, Bryſonem Heracleotam, qui contentioſam, *diſceptatricem, ac diſputatricem* Dialecticam inſtituit, vnà cum Euclide. Clinomachus autem auxit. Cùm autem in ea multi verſati fuiſſent, deſiit in Zenone Cittieo. Hic enim à ſe Stoicam ſcholam à loco, *in quo docebat*, appellauit, qui fuit Olympiade 125. Quidam verò Bryſonem non Socratis, at Euclidis auditorem *fuiſſe* ſcribunt. Huius verò & Pyrrhon auditor fuit, à quo Pyrrhonij dicti ſunt. Alcibiadem, Critobulum, Xenomedem, Apollodorum, Athenienſes. Prętereà verò Critonem, & Simonem, Eumarem Phliaſium, Simmiam Thebanum, Terpſionem Megaricum, Euenum, Chęrephontem. Theodorus etiam cognomento Atheus. *I. Impius, qui nullum Deum agnoſcebat, nec adorabat*, eum audiuit. Quoniam autem opinabatur & tradebat adiaphoriam, *docens nullum eſſe rerum diſcrimen, nec alias ab aliis differre, propterea* peculiarem ſectam inuenit, *ac inſtituit*, quę Theodorea vocata eſt. Hæc de Socrate.

Σωκράτης φιλοσοφήσας ὕστερον ἀρχελάου τοῦ φυσικοῦ μαθητὴς ἐγένετο. τὴν ἠθικὴν ἦ ἱερίσθυσε φιλοσοφίαν. ἔχει ἦ γνωρίμους πολίτας μὲν, πλάτωνα, ξενοφῶντα, ἀλκιβιάδην, κριτίαν, αἰσχίνην. θηβαίους ἦ, σιμμίαν, καὶ κέβητα. κυρηναίους ἦ, ἀρίστιππον, φαίδωνα. δύκλείδην μεγαρία. δαιμόνιον δὲ αὐτῷ προσομιλεῖν ἐλεγχῳ.

Socrates poſtea philoſophatus, Archelai Phyſici diſcipulus fuit. Illam verò Philoſophię partem, quæ de moribus agit, *& qua propterea moralis appellatur*, præcipuè coluit, *ac exercuit*. Habuit autem diſcipulos, ciues quidem, Platonem, Xenophontem, Alcibiadem, Critiam, Antiſthenem. Thebanos verò, Simmiam, & Cebetem. Cyrenęos verò, Ariſtippum, Phędonẽ, Euclidem Megarenſem. Dęmonium verò, *numęnque*

quoddam secum familiariter colloqui dicebat. Cùm autem iam esset senex, cithara ludere didicit apud Conum. Derisus autem *à quibusdam, quòd ea aetate citharae daret operam*, dixit illud Solonis, Praestat serò, quàm nunquam discere. Ex Xantippe verò suscepit Sophroniscum, & Lamprocles. Cùm autem plerique iuuenes illum vehementer amarent, inuidiam sensit. Et primus Aristophanes Nubibus scriptis, ipsum comicè perstrinxit, *& exagitauit* vt corrumpentem iuuenes, & Atheum ipsum vocauit, quòd canem, & platanum, propter summam numinis diuini reuerentiam, ac insignem religionem, iuraret, *ne Dei nomẽ temere vsurpare videretur*. Postea verò Anytus, & Melitus hac de causa ipsum accusarunt, & reum peregerunt. In ipsa verò *litis* æstimatione, se æstimauit dignum alimento, *quod sibi prebendum censebat* in Prytaneo. Illi verò *litem* morte æstimarunt, *& capitis eũ condemnarunt*. In vinculis verò diu fuit, donec theoris *i. publica, sacráque nauis* è Delo rediret. Neq; enim, quũ illa discesserat, antequàm esset reuersa, quemquam iudicio damnatum occidere licebat. Cùm autẽ Criton ipsi suasisset fugam, *ille fugere* noluit; dicens non oportere leges violare. Hausta autem cicuta, votis recordatus, Immolate, inquit, Æsculapio. Quidam verò nomine Cyrsas genere Chius, *Atheuas* venit, vsurus consuetudine Socratis, cui dormienti iuxta sepulchrum, *Socrates* in somnis visus est, & cum eo collocutus. Quamobrem ille statim abiit, cùm hunc solum fructum ex illo philosopho percepisset. *l. κεθευδήσαντι vel κεθεύδοντι.*

ἐμάνθανε δὲ & κιθαρίζειν ὤψὲ κόντι, λέγων ἢ δὴ ὧν. σκωπτὸς ἦν, τὸ σόλωνος, ὁ μαθὼν μᾶλλον εἶπεν, ἢ ἀμαθής. ὃν ξανθίππης ἔσχε σωφρονίσκον, καὶ λαμπροκλέα. ἦν νέων δὲ τῶν καλλίστων, ἐρασπικῶς πρὸς αὐτὸν ἐχόντων, ἐφθονήθη. καὶ θεῶντος ἀριστοφάνης τὰς νεφέλας γράψας, ἐκωμῴδησεν αὐτὸν, ὡς διαφθείροντα τοὺς νέους, καὶ ἄθεον σπαλεῖ. διό τι τὰ κυία, καὶ πλάτανον δι' ὑπερβολὴν δεισιδαιμονίας ὤμνυε. ὕστερον δὲ ἄνυτος, καὶ μέλιτος δεῖ τούτου ἐγκαλέσαντες αὐτὸν, καὶ εἶλον. ἐν τῷ τιμήματι δὲ αὐτὸν τῆς ἐν τῷ πρυτανείῳ σιτήσεως ἐτιμήσατο. οἱ δὲ, θανάτου ἐτίμησαν. ἐδέδετο οὖν δεῦρο πολὺ μέχρις οὗ ἡ ἀπὸ δήλου θεωρὶς ἀφίκηται. καὶ οὐκ ἐξῆν ἀποθανεῖν πρὶν ἐπανελθεῖν αὖ ἀρξάσθαί τινα καὶ δίκην. κρίτωνος δὲ φυγεῖν αὐτῷ συμβουλεύσαντος, οὐκ ἠβουλήθη, τοῖς νόμοις εἰπὼν δεῖν μὴ ἀβασάνιστον πόνον, ἀχρὶς ὑπομιμνῄσκει, θύσας ἔφη τῷ ἀσκληπιῷ κύρας δίτις τιθόμια χρὸς τὸ ῥόος ὡς συμποσίμωνος ἦλθε σωκράτ. ᾧ καθεύδοντι ἐφειστήκει τὸν τάφον, ὄναρ ὀφθεὶς ὡμίλησεν. ἀπέπλευσε δὲ θὺς ἐκεῖνος, τὸν μόνον ὠπολάυσας τὸ φιλοσόφου.

Σωκράτης.

In ranis. Aristophanes in Nubibus pag. 103. v. 16. 17. Schol. annot. 8.

—Socrates ille Melius,
Et Charephon qui nouit pulicum vestigia.

Quomodo autem hac ille nosset, docetur in eadem fabula, pag. 67. à v. 7 vsque ad 15. De iis, qui quædam arcana dicũt, *hoc dicitur. Vide pag. 67. v. 6. vbi hac, vocantur mysteria.* Præter historiam verò *Socrates vocatur Melius.* Socrates enim *erat* Athenien sis. Sed quia Diagoras, qui Melius erat, malè audiebat, vt diuini numinis oppugnator, *ideo* Comicus & ipsum Socratem vt Atheum criminatur. Ob illam verò quæstionem, *qua Socrates in Nubibus. pag. 67. v. 7. & 8. Charephontem interrogabat*, quot de suis pedibus pulex saltaret, & *ob illam* rationem, quã *Charephon in Nub. pag. 67. v. 12. 13. 14. 15. Strepsiadi de pulicis saltu metiendo* reddidit, *Poeta* iocans dixit *Charephontem* nouisse pulicum vestigia. Vel Μέλιος *dictus est Socrates*, vt quidam *hanc vocem* acceperunt, quòd *discipulorum in eius scholam* ingredientium ingenia acueret, antequàm *in scholam* ingrederẽtur efferata. Per trãslationem ductam à brutis bestiis. *μῆλα* enim *sunt* ipsę pecudes. Alij verò *nomen* hoc ad densitatem *pilorum, qua Charephontis supercilia erant septa, vt illic pag. 67. scholiorum annot. 6. docetur*, & *ad eiusdem Charephontis* squallorem referunt. Alij verò sic acceperunt *hoc Melij nomen. l. τραχὺν ἄβον τινὰ, quemadmodum in Nub. p. 103. in v. 16. schol. annot. 8.* Diagoras ille Melius, antè quidem pius erat: sed postea depositio fraudatus à quodam, ad impietatem statim se contulit. Quamobrem Atheniẽses indignati, Melum afflixerunt. Fuit & Aristagoras Melius Dithyrambopœus, qui, quòd arcana Eleusinia enunciasset, & euulgasset, maximè impius iudicatus est. Et ab illo *tempore, & propter illum Diagoram, Poeta* Melios ob impietatem comicè carpunt, *& criminantur*. De blasphemis etiam *hoc nomen* vsurpatur.

—Σωκράτης ὁ μήλιος,
Καὶ χαιρεφῶν, ὃς οἶδε τὰ ψυλλῶν ἴχνη.

δεῖ τῷ δαπρήσατά τινα λεχθέντων. ἔστι δὲ παρ' ἱστορίαν. ἀθλιώτατος γὰρ ὁ Σωκράτης. ἀλλ' ἐπεὶ διαφορᾶς μήλιος ὢν διεβάλλετο ὡς θεομάχος, καὶ τὸν Σωκράτειον ὡς ἄθεον κωμικὸς διαβάλλει. διὰ δὲ τὴν ζήτησιν ὁπόσους ἅλλοιτο ἡ ψύλλα πόδας ἔχουσα, καὶ ὃν ἀπέδωκε λόγον, ἔφη εἰδέναι τὰ ψυλλῶν ἴχνη, παίζων. ἢ μήλιος, ὡς τινες εἰδέξαντο, ὁ τὰς τῶν εἰσιόντων ψυχὰς ὀξυόων πρὸν εἰσελθεῖν ἠχριωμένας. διὸ μεταφορᾶς τῶν ἀλόγων θηρίων. μῆλα γάρ, τὰ θρίμματα. οἱ δὲ, εἰς τὸ δασύ, καὶ αὐχμηρὸν νοοῦσιν αὐτό. οἱ δὲ, παρέλαβον αὐτό. διαγόρας ὁ μήλιος. ὃς τὸ μὲν πρότερον ἐν δημοκρίτου ἐφοίτησε. διαθήκην δὲ ὑπό τινος στερηθεὶς, διὰ τὸ ἄθεος εἶναι ἐδραμεῖν. ἐφ' ᾧ καὶ οἱ ἀθηναῖοι ἀγανακτήσαντες, τὸν μῆλον ἐκάκωσαν. ἐγένετο δὲ καὶ ἀριστογόρας μήλιος διθυραμβοποιός. ὃς τὰ ἐλευσίνια μυστήρια διοργιασάμενος, & ἐξενεγκὼν, ἀσεβέστατος ἐκρίθη. καὶ ἀπ' ἐκείνου, τοῖς μηλίοις ἐπ' ἀσεβείᾳ κωμῳδοῦσι. τάττεται δὲ, καὶ διὰ τῶν βλασφήμων.

Et Charephon, qui nouit pulicum vestigia.

Quomodo autem hac ille nosset, docetur in eadem fabula, pag. 67. à v. 7 vsque ad 15. De iis, qui quædam arcana dicũt, *hoc dicitur. Vide pag. 67. v. 6. vbi hac, vocantur mysteria.* Præter historiam verò *Socrates vocatur Melius.* Socrates enim *erat* Athenien sis. Sed quia Diagoras, qui Melius erat, malè audiebat, vt diuini numinis oppugnator, *ideo* Comicus & ipsum Socratem vt Atheum criminatur. Ob illam verò quæstionem, *qua Socrates in Nubibus. pag. 67. v. 7. & 8. Charephontem interrogabat*, quot de suis pedibus pulex saltaret, & *ob illam* rationem, quã *Charephon in Nub. pag. 67. v. 12. 13. 14. 15. Strepsiadi de pulicis saltu metiendo* reddidit, *Poeta* iocans dixit *Charephontem* nouisse pulicum vestigia. Vel Μέλιος *dictus est Socrates*, vt quidam *hanc vocem* acceperunt, quòd *discipulorum in eius scholam* ingredientium ingenia acueret, antequàm *in scholam* ingrederẽtur efferata. Per trãslationem ductam à brutis bestiis. *μῆλα* enim *sunt* ipsę pecudes. Alij verò *nomen* hoc ad densitatem *pilorum, qua Charephontis supercilia erant septa, vt illic pag. 67. scholiorum annot. 6. docetur*, & *ad eiusdem Charephontis* squallorem referunt. Alij verò sic acceperunt *hoc Melij nomen. l. τραχὺν ἄβον τινὰ, quemadmodum in Nub. p. 103. in v. 16. schol. annot. 8.* Diagoras ille Melius, antè quidem pius erat: sed postea depositio fraudatus à quodam, ad impietatem statim se contulit. Quamobrem Atheniẽses indignati, Melum afflixerunt. Fuit & Aristagoras Melius Dithyrambopœus, qui, quòd arcana Eleusinia ennunciasset, & euulgasset, maximè impius iudicatus est. Et ab illo *tempore, & propter illum Diagoram, Poeta* Melios ob impietatem comicè carpunt, *& criminantur*. De blasphemis etiam *hoc nomen* vsurpatur.

Σῶκος. ὁ ἑρμῆς.

Σῶκος. Socus. Mercurius. *Mercury cognomen, de quo Eustath.*

Σωκῶ. Valeo. Possum. Alij verò *sumunt* pro, seruo.

Σωκῶ. ἰσχύω. δύναμαι. οἱ δὲ, ἀντὶ τοῦ σώζω.

Sopho-

A σοφοκλῆς. μόνη δὲ οὐκέτι σωκῶ λύπης ἀντίρροπον ἄχθος. οἷον καταβαροῦν με, καὶ καταφερόμενον.

Sophocles *in Electra. pag.* 85. F. Sola enim ferre non amplius possum Doloris *meis viribus non* æquale: *sed longè maius* onus. *vel, grauissimum onus, quod ferre nequeo.* vel quod grauat *nimiúmque premit* me, & quod deorsum fertur, *méque secum trahit.*

Σωλήν. σωλῆνος, τὸ παρ' ἡμῖν σωλήνιον. pud nos dicitur σωληνάριον. Canaliculus. Parua-fistula. Tubulus.

Σωλήν. i. Canalis. Fistula. Tubus. Quod a-

Σωλῆνες. ὄνομα ποταμοῦ.

Σωλῖνος. Solinus. Nomen fluuij.

Σῶμα. πᾶν τὸ παθητικὸν σῶμα λέγουσι τοὺς παλαιοῖς. δίμας δὲ τὸ ζῶντος λέγεσθαι. δίμας δὲ τὸ συνδεδέσθαι τῇ ψυχῇ, ὡς εἶπεν ἔμπεδος. πᾶν δὲ τὸ ποιοῦν, B σῶμά ἐστι. ποιεῖ δὲ ἡ φωνὴ προϊοῦσα τοῖς ἀκούουσιν ἀπὸ τῶν φωνούντων. ὥστε σῶμά ἐστί.

Σῶμα. Corpus. Apud antiquos σῶμα *vocatur* omne *corpus* mortuum. Δίμας verò, dicitur viuentis *corpus*, quòd cum anima sit vinctum, *& coniunctum, & quasi vinculo quodam constrictum*, vt dixit Homerus. Quidquid autem agit, est corpus. Vox autem à loquentibus *prodiens*, & ad audientes accedens, agit. Est igitur corpus.

Σῶμα ὅλον καθαίρειν, φροντίδων δηλοῖ λύσιν.

Σῶμα ὅλον. Totum purgare corpus, curarum solutionem Significat *illi, qui hoc somniarit.*

N O T Æ.

Σῶμα ὅλον] Sic ista legenda videntur, vt sit integer senarius, & alterius initium,

Ὅλον καθαίρειν σῶμα, φροντίδων λύσιν

Δηλοῖ.--

Est autem somnij explicatio. Si quis somniet se totum corpus purgare, hoc significat eum curis liberatum C iri.

Σωματῖτις γυνή.

Σωματῖτις γυνή. Somanitis, siue Somanitica mulier.

Σωμασκεῖν. συγκροτεῖν. διζῆσθαι. ὠδὶ μάλιστα. ἐπιμέλεσθαι.

Σωμασκεῖν. *Corpus exercere*, Construere. Parare. Parere. Præparare.

Σωμασκία. ὁ δὲ, ἤχαλεν ὡς παρευδοκιμούμενος ὑπ' ἐκείνου βοιχῶν μόνον. καὶ τὰ ἄλλης φροντίζοντος σωμασκίας.

Σωμασκία. Corporis-exercitatio. *Corporis cultus, & ornatus. Vt*, Ille verò, grauiter-ferebat *hoc*, quasi gloria-superaretur ab adolescente, qui tantùm capillos, & aliam corporis exercitationem, *cultum, ac ornatum* curabat.

Σωματοποιεῖν. σωμασκεῖν. οὐκ ἠβούλετο ἀληθινῶς σωματοποιεῖν τὸν φίλιππον. καὶ ἄνδρας ἐσωματοποίησε δὲ τοὺς ἵππους. ἀνεκτήσατο δὲ τὰ σώματα, καὶ τὰς ψυχὰς τῷ ἀνθρώπων. σωματοποιεῖν. τὸ παρέχειν τὰς τῶ σώματος χρείας. ὁ δὲ ζεῦξις, ὑπεκρίνετο μὲν ποιεῖν τὰ χ' τὰς συνθήκας. οὐκ ἠβούλετο δὲ σωματοποιεῖν ἀληθῶς τὸ φίλιππον. οἱ δὲ, ἀναγκάζοντο παντὶ τῷ λεγομένῳ προσέχειν, καὶ πᾶσαν ἐλπίδα σωματοποιεῖν, καὶ θρασὺ ἔχειν.

Σωματοποιεῖν. *Ex pluribus rebus vnum corpus conflare. Res plures in vnum corpus contrahere, & cogere.* Corpus exercere. *Corpus alere, augere, reficere, recreare, reparare, restaurare. Corporis vires corroborare, confirmare, corroborare. Vt*, Ille verò, Philippum reuera corroborare noluit. Et rursus. Equos verò corroborauit, & hominum corpora, & animos refecit, *& recreauit.* σωματοποιεῖν. Res corpori necessarias præbere. Vt, Zeuxis autem simulabat ille quidem se stare pactis *& conuentis*: sed reuera Philippum corroborare, *réſque eius corpori necessarias præbere* nolebat. Et, Illi verò, ad omnia, quæ dicebantur, mentem-aduertere, & omnem spem corroborare, & admittere cogebantur.

Σωματοποιήσαντες. κυρώσαντες. βεβαιώσαντες. ἐμοῦ δὲ ταχέως συγκαταθεμένου, καὶ σωματοποιήσαντος τὴν ὁλοβολιὰν τῷ βλέπειν, διότι ὁρμᾷ τοιαύτης ὑποθέσεως.

Σωματοποιήσαντες. Qui-ratum-fecerunt. Qui-confirmarunt. *Et* σωματοποιήσαντος. *Illius, vel Illo, qui ratum fecit, & confirmauit. Vt*, Me verò celeriter assenso, & cõfirmante illum conatum, quòd viderem ipsum talis argumenti cupiditate flagrare.

Σωματοποιῆσαι. ὁ δ' ἔφασκε δεῖν μὴ προέσθαι τοὺς ἐχθροὺς ἐκ τῶν χειρῶν, μηδὲ σωματοποιεῖν τὴν τόλμαν αὐτῶν, φυσομαχοῦντας. ὁ δὲ, βραχείας ὑπολαβόμενος ἐλπίδος, ἐκ τῶν περιόντων ἐσωματοποίει ταύτην. καὶ αὖθις πολύβιος. ὁ δ', ὡς κηδεμονικὸς φίλος τὸν ἐπιχαλᾶτο. διὰ τὰ τῶν ἐχθρῶν σωματοποιήσοι, τοῖς δ' σφετέροις πράγμασι δείσειε τοὺς μεγίστους κινδύνους.

Σωματοποιῆσαι. Ille verò dicebat non oportere ex manibus hostes amittere, *vel, amandare*, l. προϊέναι, q.d, *proiicere*, neque ipsorum audaciam corroborare, detrectatione-pugnæ. Et, Ille verò, exigua spe arrepta, per illos ipsos, qui obsidebantur, eam corroborabat. Et alibi Polybius. Ille verò, tanquam officiosus amicus, quæuis moliebatur, *& conabatur*, quibus res hostium corroboraret, ipsorum verò rebus maxima pericula crearet.

Σωνάρατης. ὄνομα κύριον.

Σωνάρατης. Sonarates. Nomen proprium.

Σῶος. ὁ ὑγιής.

Σῶος. Saluus. Sanus.

Σώπατρος. ἀπαμεύς. σοφιστὴς, καὶ φιλόσοφος,

Σώπατρος. Sopater, Amapensis, Sophista, & Philo-

sophus, discipulus Iamblici, quem Cęsar Constantinus interfecit, ad fidem *faciendam*, se non amplius in religione Gręcissare, *nec religioni gentilium addictum esse*. Priùs enim erat ipsi familiaris. Scripsit de prouidẽtia. Item de iis, qui prætер merita felices sunt, aut infelices. Sopatrum Constantinus interfecit, non rectè faciens. Bonus enim *vir* non per vim: sed per charitatem *ad officium, & veri Dei cultum est impellendus. Vel, ὁ γὰρ Χριστός. Christus enim homines allicit ad se non per vim: sed per charitatem.*

Σώπατρος. Sopater. Comicus. Ex fabulis eius sunt, Hippolytus, Physiologus, Silphia Cnidia, Necya, Pylæ, Orestes, Phace, vt Athenæus in Dipnosophistis.

Σώπατρος. Sopater Parôdus. Huius fabula est Bacchis, vt Athenæus in Dipnosophistis.

Σώπατρος. Sopater, Amapensis, vel potiùs Alexandrinus Sophista, *scripsit* plurimorum epitomas. Quidam etiam historiarum delectum, *vel, excerpta*; huius esse dicunt.

Σώπιθος. Sopithus. Nomen proprium.

Σωρακους. *Vasa, quæ continent histrionum supellectilem. Sic etiam vocant vasa, in quibus reponuntur ficus.* Babrius.

Vbi verò leguminum est aceruus, aut dolium ficuum?

Vrnæque mellis, soracique palmarum? vel, vasa palmularum?

Σωρανός. Soranus, Menandri, & Phœbes F. Ephesius medicus, Alexandriæ commoratus. Romæ etiam medicinam fecit sub Traiano, & Adriano Imperatoribus, & libros plurimos, & pulcherrimos composuit.

Σωρανός. Soranus Ephesius, medicus iunior, muliebrium *rerum scripsit* lib. 4. Medicorum vitas, & sectas, compositionum lib. 10. & alia diuersa. Asclepiodotus Philosophus, & medicinam edoctus, nihil recentiorum *medicorum* probabat, præter quàm Iacobi. Ex antiquioribus verò, post Hippocratem, Soranum Cilicem, cognomento Mallotem *probabat*.

Σωρία. Congeries. Aceruus. Et σωρὸς, & σωρός. Idẽ.

Σωρὸν χρ. Aceruum pecuniarum nuncias. Propriè σωρὸς est aceruus ex paruis seminibus collectus. à verbo σῶ, quod est seruo, cogo, *colligo*. Rectè igitur dixerunt τὸν σωρὸν *deriuatum* à fructibus, *qui colliguntur, & coaceruantur*. Qui enim bonis abundant, illi sunt etiã diuites. Aristophanes *in Pluto. pag.* 15. *v.* 8. & 9.

O aureum nuncium verborum. Quomodo dicis? Iterum dic mihi. quod iam semel dixisti.

Significas enim ipsum venire cum aceruo pecuniarum, quas habet, & affert.

Σῶς. Pro, σῶος. *Quod per syncopen est formatum.* Aristophanes *in Equitibus pag.* 224. *v.* 7. 8. 9. 10.

O charissime virorum & fortissime,
Quantam absens præbuisti nobis solicitudinem!
Et nunc, quando saluus venisti rursus. i. quando saluus rediisti,
Nuntia nobis quomodo rem in certamine gesseris.

Σωσάννα. Susanna. Contra. Sextum Africanum scripsit Origenes, eique refragatus est de Susannæ libro in Danielem.

μαθητὴς Ἰαμβλίχου. ὃν ὁ κῶσταρ κωνσταντῖνος ἀνεῖλεν εἰς πίστιν τοῦ μὴ ἑλληνίζειν ἔτι κατὰ τὴν θρησκείαν. ἦν γὰρ αὐτῷ συνήθης πρότερον. ἔγραψε δὲ περὶ προνοίας. καὶ περὶ ὧν ἕκαστοι τὰς ἀξίας διαφεύγουσιν, ἢ δυσπραγοῦντες. τὸν σώπατρον κωνσταντῖνος ἀνεῖλεν, οὐ καλῶς ποιῶν. ὁ γὰρ χρηστὸς οὐκ ἐξ ἀνάγκης, ἀλλ' ἐξ ἀγάπης.

Σώπατρος. κωμικός. τοῦ δράματος αὐτός ἐστιν, ἱππόλυτος. φυσιολόγος. σιλφία, ἡ κνιδία. νεκυία. πύλαι. ὀρέστης. φακή. ὡς Ἀθηναῖός φησιν ἐν δυσπνοσοφισταῖς.

Σώπατρος. παρῳδός. τούτου ἐστὶ δράμα βακχίς. ὡς Ἀθήναιός φησιν ἐν δυσπνοσοφισταῖς.

Σώπατρος. ἀπαμυὺς σοφιστής. ἢ μᾶλλον ἀλεξανδρεύς. ὀπαδὸς ἰαμβλίχου πλείστων. τινὲς δὲ καὶ τὴν ἐπιλογίαν τοῦ ἰσοριῶν τούτου εἶναί φασι.

Σώπιθος. ὄνομα κύριον.

Σωρήκης. βάβριος.

Πῶ δ' ὀπωρείων ἢ σωρὸς, ἢ πίθος σύκων;

Σάμιοί τε μήλων. σωρακοὶ τ' φοινίκων;

Σωρανός. μωμαίδρου καὶ φοίβης. ἐφέσιος ἰατρός. διαβὰς ἐν ἀλεξανδρείᾳ. καὶ ἐν ῥώμῃ δὲ ἰατρεύσας ὑπὸ τραϊανοῦ, καὶ ἀδριανοῦ τοῦ βασιλέων. βιβλία τε συντάξας πλείστα, καὶ κάλλιστα.

Σωρανός. ἐφέσιος ἰατρὸς νεώτερος. γυναικείων βιβλία δ'. βίους ἰατρῶν, καὶ αἱρέσεις. καὶ συντάγματα βιβλία δ' ἕτερα. καὶ ἄλλα διάφορα. ἀσκληπιόδοτος ὁ φιλόσοφος, καὶ τοῦ ἰατρικὴν ἐμαθών, τοῦ μὲν νεωτέρου οὐδὲν ἀπεδέχετο, πλὴν ἰακκχβου, τοῦ δὲ ἀρχαιοτέρου, μᾶλλον τοῦ ὑπατεράτου, σωρανὸν τὸν κίλικα, τὸν μαλλῶτην ὀνόμαζεν.

Σωρεία. πλῆθος. ἀπὸ σωροῦ, ὁ σωρός.

Σωρὸν χρημάτων ἀγγέλλεις. κυρίως σωρὸς, τὸ ἐκ μικρῶν σπερμάτων συναγόμενον πλῆθος. ἀπὸ τοῦ σῶ, ὅ ἐστι σώζω, καὶ συνάγω. καλῶς οὖν εἰρήκασιν ἀπὸ τῶν καρπῶν. οἱ γὰρ εὐθυνοῦντες, καὶ πλούσιοι εἰσὶ. ἀριστοφάνης.

Ὦ χρυσὸν ἀγγέλλας ἐπῶν. πῶς φής; πάλιν φράσον μοι.

Δηλοῖς γὰρ αὖ σωρὸν τιν' χρημάτων ἐχοῦσα.

Σῶς. αὐτὸ τοῦτο σῶος. ἀριστοφάνης.

Ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, καὶ νικηφορώτατε,
Ὅσην ἀπὼν παρεῖχες ἡμῖν φροντίδα.
Καὶ νῦν ἐπανδὸς ὡς ἐλήλυθας πάλιν,

Ἄγγελον ἡμῖν πῶς τὸ πρᾶγμ' ἠγώνισω.

Σωσάννα. ὅτι καὶ τὸ ἀρχαιοτάτου σίξτου, ἤγουν ὠριγένους φασὶν ὑποπεπωκέναι, ἐν τῷ τοῦ σωσάννης βιβλίῳ τοῦ εἰς τὸν δανιήλ.

Σῶσαι.

A Σῶσαι. ὅτι εἴρηται τῆς ὁσίων, ἄλλους μὲν δὲ οὐ πάντες ἀπαιτούμεθα σῶσαι. ἑαυτοὺς δὲ πάντες σῶσαι. καὶ ἄλλως σώζων σῶζε τὴν σαυτοῦ ψυχήν.

Σωσαι. Quidam ex sanctis dixit, Non postulatur à nobis omnibus, vt alios seruemus: sed ab omnibus omnino *postulatur, vt seruemus* nos ipsos. Et aliter. Sertans, serua tuam ipsius animam.

Σωσθένιος.

Σωσθένιος Sostenij. *Nomen adiectiuum à* Σωσθένης. *Sosthenes verò, nomen viri proprium. Sed fortasse* Σωσθένιος *scribere præstaret.*

Σωσίβιος. λάκων γραμματικός. τῆς ὀνομαλυτικῶν καλουμένων. ὁ τοιοῦτος ἦν ἱστορεῖ καὶ τοῦτο. ὅτι εἶδός τῆς κωμῳδίας ἐστὶ καλούμενον διπλειστῶν, καὶ μιμηλῶν. καὶ ἔστι τῆς μιμηλῶν ἡ λακωνικὴ B ἱστορουμένων παλαιῶν. καὶ ἄλλα. ἦν δ' ἕτερος σωσίβιος. φάρμακος πολεμαίου, σκεῦος ἀγχίνουν, καὶ πολυχρόνιον. ἐπὶ δὲ κακοποιὸν ὁ βασιλεύς. καὶ φθόνον μὲν αἴτησαι φόνον λυσιμάχου. ὃς ἦν υἱὸς ἀρσινόης, ἅπερ πολλῆς ἐπαγομένης ὕβρεως, αἰθυμιᾶτο πάλιν ὁ τῆς πολλοῖς τὸ ὑπάρχον μῖσος.

Σωσίβιος. Sosibius. Lacedæmonius Grammaticus, vnus de numero illorum, qui *à rerum resolutione, & explicatione* vocantur Epilytici, *q. d. Resolutores, siue Dissolutores, qui res obscuras resoluunt, dissoluunt, explicant, interpretantur. Rerum obscuriorum interpretes, & explanatores. Hic quosdam libros scripsit.* In his verò hoc etiam narrat, esse *quoddam* comœdiæ genus, quod Dicliſtarum, & Mimelorum vocatur, *à gemina conclusione, & imitatione.* Et de Mimelis antiquis in Laconia *sic* dictis, & alia *scripsit.* Et alius Sosibius *fuit*, Ptolemæi fallus-curator, vas callidum, & multo-tempore-prædictũ, præterea verò maleficum etiam in regno. *Pro, homo callidus, & valde-senex, & maleficus, &c.* Et primùm quidem *fertur* cædem Lysimacho paraſſe, qui filius erat Arsinoes. Deinde *verò* cum *ea* magna contumelia inferretur, *eáque* grauiter premeretur, rursus vulgi priſtinum odium in se *concitauit, ac* incendit.

Σωσίθεος. συρακούσιος, ἢ ἀθηναῖος. μᾶλλον ἢ ἀλεξανδρεὺς τῆς τραγικῆς ἀλεξανδρείας. τῶν C τῆς πλειάδος εἷς. αἰσχύνεται ὁμήρου τῆς τραγικοῦ τὸν ἰοῦν μυρῶν τῆς βυζαντίας, ἀκμάσας κατὰ τὴν ρξδ' ὀλυμπιάδα. γράψας ἢ καὶ πτήματα καταλογάδην.

Σωσίθεος. Sositheus, Syracusanus, aut Atheniensis vel potiùs Alexandrinus, ex Troiana Alexandria, vnus ex Pleiade, æmulus Homeri Tragici, filij Myrônis Byzantiæ. Floruit Olympiade 164. Scripsit autem & poemata oratione-soluta. *Vel potiùs, & poemata, & orationem-solutam. Vt legatur,* ἢ τὰ παλογάδην.

Σωσίπατρος. ὄνομα κύριον.

Σωσίπατρος. Sosipater. Nomen proprium.

Σῶσις. ὄνομα κύριον.

Σῶσις. Sosis. Nomen proprium.

Σωσιφάνης. ὁμοίως κύριον.

Σωσιφάνης. Sosiphanes. Pariter *est nomen* proprium.

Σωσικλῆς. συρακούσιος τραγικός. ἐδίδαξε δράματα ογ'. ἐνίκησεν ἢ ζ'. ἔστι ἢ καὶ αὐτὸς ἐν D τῇ ζ'. τραγικῶν, οἱ τινες ὠνομάσθησαν πλειάς. ἐγένετο δὲ ἐπὶ τῆλ τελευταίων χρόνων φιλίππου, οἱ δὲ, ἀλεξάνδρου τοῦ μακεδόνος. τελευτᾷ δὲ ἐν ρια ὀλυμπιάδι. οἱ δὲ, ριδ'. οἱ ἢ, ἀκμάσαι αὐτὸν γράφουσι.

Σωσικλῆς. Sosicles. Syracusius & Tragicus. Edidit fabulas 73. Septem verò vicit. Est autem ipse vnus ex septem illis Tragicis, qui vocati-sunt Pleias. Fuit autem sub extrema Philippi tempora, vel (vt alij tradunt) Alexandri Macedonis. Obiit autem Olympiade 111. Alij verò *dicunt eum obiisse Olympiade* 114. Alij scribunt eum floruisse. * * *

Σῶσις. ὄνομα κύριον.

Σῶσις. Sosis. Nomen proprium. *Iam suprà dictum.*

Σῶτρα. σωτήρια. μίσθωτρα λύτρα.

Σῶτρα. Salutis-præmia. Præmia, quę dantur pro accepta salute. Indicia. *Hoc aliud est. Significat enim præmium, quod Indici datur, qui rem aliquam indicauit, & declarauit.* Liberationis-præmia.

Σώστρατος. σικυώνιος. ἐπίκλην ἀκροχερσίτης. ἐπιλαμβανόμενος γὰρ ἄκρων χειρῶν τὸ ἀγωνίσου, ἔκλα. καὶ οὐ πρότερον ἀφίει, πρὶν αὐτὸν ἀπαγορεῦσαντος. ὃν καὶ λεοντίσκος μεσσήνιος ἐν σικελίᾳ ὡσαύτως ἀγωνιζόμενος ἐποίησε. ὃ δὲ ἐκεῖνος ἑτοίμως παγκρατιάζων, τοῦτον ὁ λεοντίσκος παλαίων. λέγεται δὲ ἀχθέντα ἢ αὐτὸν ὑπὸ κλεάρχου μαθητῆ δ' χείμου τὸ κορινθίου. καὶ χίλωνος τ' παταρέως.

Σώστρατος. Sostratus, Sicyonius, cognomento Acrocherſites. Arreptis enim extremis aduersarij manibus, *eas* frangebat, nec priùs dimittebat, quàm sensisset eum deficere. Fuit & Leontiscus Messenius Siculus, qui eodem-modo, quo Sostratus, certabat. Nã quod ille in Pancratio, hoc Leontiscus in lucta faciebat. Ipsum autem *tradunt* institutum-fuisse apud Clearchum discipulum Euchiri Corinthij, & Chilonis Patarensis.

Σῶσις. βασιλεὺς τῆς αἰγυπτίων, ἐκ τ' φυλῆς τῆ χαμ. ὃς τὴν ὑπὶ ασσυρίους, καὶ πᾶσαν τ' ἀσίαν, & τ' δ' ἐρώπην. καὶ κατῴκισεν ἐν τῇ ἀσσυρίων χώρᾳ σκυθῶν ἄνδρας μυριάδας, οἱ τινες ἐκλήθησαν πάρθοι. ὅ ἐστι περσικῇ γλώσσῃ, σκύθαι. καὶ μέχρι σήμερον ἔχουσι καὶ τ' στολὴν, καὶ τ' λαλιὰν, καὶ τοὺς νόμους τῆς σκυθῶν.

Σῶσις. Sostris. Rex Ægyptiorum, ex Tribu Cha, qui subegit Assyrios, & totam Asiam, & Europam. Et in Assyriorum regione collocauit Scytharum myriades quingentas, qui vocati-fuerunt Parthi, quod est Persica lingua Scythę, & ad hanc vsque diem & vestitum, & linguam, & leges Scytharum retinent.

Σωτάδεια ποιήματα. Sotadea poemata. Sotadæ poemata.

Σωτάδας. Sotadas, Byzantinus Philosophus, vt *tradit* Aristocles lib. 6. de Philosophia.

Σωτάδης. Sotades. Athenienſis Comicus, mediæ comœdiæ *Poeta*.

Σωτάδης. Sotades, Cretenſis, Maronita, à dæmonio-vexatus, Iamborum-ſcriptor. Scripſit Phlyacas, ſiue Ciuædos, Ionica lingua. Sic enim Ionici ſermones appellabantur. Hoc autem *dicendi* genere vſus eſt & Alexander Ætolus, & Pyrrhus Mileſius, & Theodoras, & Timocharidas, & Xenarchus. Sunt autem eius genera plurima, veluti ad Inferos deſcenſus, Priapus ad Beleſtichen, Amazon, & alia. Et Incluſæ, & Redemptus, vt Athenæus ait in Dipnoſophiſtis.

Σωτάδης. Sotades, Athenienſis Philoſophus, qui librum vnum de Myſteriis ſcripſit.

Σωτήϱ. Seruandus. Salute-dignus. Dignus, qui ſeruetur.

Σωτήϱ. Seruator. Noſter Deus. Et σώτειρα, ſeruatrix. Vt,

Lucifera ô ſeruatrix in Palladis ſta cleris. i. Athenarum Palladi ſacrarum poſſeſſionibus, prædiis, eorúmque finibus aſſiſte, faue, eóſque tuere,

Diana, & veruſtum, gratúmque *lumen tuum vtro da*, præbe, miniſtra.

Σωτηρίδας. Soteridas, Grammaticus, maritus Pamphilæ, cui etiam hiſtorias attribuit. Scripſit Orthographiam. *i. rectè-ſcribendi rationem*. Quæſtiones, Homericas. Commentarium in Menandrum. De metris. De comœdia. In Euripidem.

Σωτηρίδας. Soteridas. Epidaurius, pater Pamphilæ, cui commentarios ſcripſit (vt Dionyſius *ait* hiſtoriæ Muſicæ lib. 30.) libris tribus *comprehenſos*.

Σωτήριχος. Soterichus, Aſites, Heroicus-poeta, qui fuit ſub Diocletiano. *Scripſit* encomium Diocletiani. Baſarica, ſiue Dionyſiaca. *i. Bacchica*, libris quatuor. De Panthea Babylonia. De Ariadne. Vitam Apollonij Tyanei. Pythonem, ſiue Alexandriacum. Eſt autem Alexandri Macedonis hiſtoria, quum Thebas, & alia cepit.

Σωφανεύς. Sophanene. *Videtur potiùs* Σωφανίνη *ſcribendum, Sophanine. Gentile nomen, de quo Stephanus in voce* Σωφανή.

Σωφάνης. Sophanes. Nomen proprium.

Σώφαξ. Sophax. Nomen proprium.

Σώφιλος. Sophilus. Nomen proprium. *Fuit autem* Sicyonius, aut Thebanus, comicus, mediæ comœdiæ *poeta*. Eius fabulæ *ſunt*, Citharœdus, Philarchus, Tyndareus ſeu Leda, & Demia, vt ait Athenæus, & Chœridion. *i. Porcellus*, & Depoſitum. *Vide notas*.

Σωτάδας. Βυζάντιος φιλόσοφος. ὡς ἐν τῇ ς΄ περὶ φιλοσοφίας ἀριστοκλῆς. A

Σωτάδης. ἀθηναῖος κωμικὸς τῆς μέσης κωμῳδίας.

Σωτάδης. κρὴς μέρωνείτης. δαιμονιοθύς. ἰαμβογράφος. ἔγραψε φλυάκας. ἢ ὄρχησιν. ἐγκαλέκτῳ ἰωνικῇ. καὶ γὰρ ἰωνικοὶ λόγοι ἐκαλοῦντο οὕτω. ἐχρήσατο δὲ τῷ εἴδει τούτῳ καὶ ἀλέξανδρος ὁ αἰτωλὸς, καὶ πύῤῥος ὁ μιλήσιος. καὶ θεοδώρας. καὶ τιμοχαρίδας. καὶ ξίναρχος. εἰσὶ δὲ αὐτοῦ ᾠδαὶ πλεῖσται. οἷον εἰς ᾅδου κατάβασις. ῥιπισμὸς. εἰς βιλεσίχλιον. ἀμαζών. καὶ ἕτερα. καὶ ἐγκλειόμενοι. καὶ ᾠδὴ λυτρούμενος, ὡς ἀθηναῖός φησιν ἐν διπνοσοφισταῖς. B

Σωτάδης. ἀθηναῖος φιλόσοφος. ὁ γράψας περὶ μυστηρίων βιβλίον ἕν.

Σωτέος. σωθῆναι ἄξιος.

Σωτήρ. ὁ θεὸς ἡμῶν. καὶ σώτειρα,

Φωσφόρος ὦ σώτειρ' ὅτι παλλάδος ἱερὰ κλῆρον, C

Κρῆμνοι, καὶ χάριεν φῶς ἰὸν ἀνδρὶ δίδου.

Σωτηρίδας. γραμματικὸς, ἀνὴρ παμφίλης. ἢ καὶ τὰς ἱστορίας ἐπιγράψιν. ἔγραψεν ὀρθογραφίαν. ζητήσεις ὁμηρικάς. ὑπόμνημα εἰς μένανδρον, περὶ μέτρων. περὶ κωμῳδίας. εἰς εὐριπίδην.

Σωτηρίδας. ἐπιδαύριος. πατὴρ παμφίλης. ἢ τὰ ὑπομνήματα ἔγραψεν, ὡς διονύσιος ἐν λ΄ μουσικῆς ἱστορίας, βιβλίοις γ΄. D

Σωτήριχος. ὁ ἀσίτης ἐποποιός. γεγονὼς ἐπὶ διοκλητιανοῦ, ἐγκώμιον εἰς διοκλητιανόν. βασιρικὰ, ἢ τοὺς διονυσιακὰ, βιβλία δ΄. περὶ τῆς πανθείας τῆς βαβυλωνίας. περὶ ἀριάδνης. βίον ἀπολλωνίου τοῦ τυανέως. πύθωνα. ἢ ἀλεξανδριακόν. ἔστι δὲ ἀλεξάνδρου τοῦ μακεδόνος ἱστορία, ὅτε θήβας παρέλαβε, καὶ ἄλλα.

Σωφανεύς. E

Σωφάνης. ὄνομα κύριον.

Σώφαξ. ὄνομα κύριον.

Σώφιλος. ὄνομα κύριον. σικυώνιος, ἢ θηβαῖος. κωμικὸς. τῆς μέσης κωμῳδίας. δράματα αὐτοῦ. κιθαρῳδὸς. φίλαρχος. τυνδάρεως. ἢ λήδα καὶ δημία, ὡς φησιν ἀθήναιος. καὶ χοιρίδιον, καὶ ᾠδὴ θήκη.

NOTÆ.

F

Χοιρίδιον, καὶ ᾠδὴ θήκη.] Legendum, Ἐγχειρίδιον, vt apud Athenæum lib. 10. pag. 412. lin. 45. Et, Παρακαταθήκη. Sic enim Athenæus lib. 14 pag. 317. lin. 45.

Σωφρονεῖν. Modeſtum-eſſe. Sophocles *Aiacem Tecmeſſæ dicentem introducit, pag. 35. v. 10.* Ne interroga, ne exquire. Modeſtam-eſſe pulchrum *eſt. Præclarum eſt, & te decet modeſtam eſſe.* σωφρονεῖν *autem* nunc *ſignificat* non

Σωφρονεῖν. σοφοκλῆς. μὴ κρῖνε. μὴ ζήτει. σωφρονεῖν καλόν. σωῦ τὸ μὴ περιεργεῖν. ἐν τούτοις

eſſe. co-

A γὰρ μᾶλλον ἡ σωφροσύνη ταῖς γυναιξὶ δέδοται, ἂν μὴ περιεργάζωνται ὅ,τι ποιεῖ ὁ ἀνήρ.

esse curiosum. In his enim à mulieribus modestia maximè conseruatur, si non curiosè scrutentur, & quærant quid agat maritus.

Σωφρονεῖς. ἀντὶ τοῦ μέλις ἱσράφης. ἢ καλῶς λέγεις. ἀριστοφάνης Πλούτῳ.

Σωφρονεῖς. Sapis. Sanam mentem habes. Pro, Ægrè conuersos es. *Sententiam difficulter mutasti, & ad mentis sanitatem rediisti.* Vel rectè dicis. Aristophanes Plutω.

Σωφρονίζω σε. αἰτιατικῇ.

Σωφρονίζω σε. Accusatiuo. Castigo te. Te sapientem, ac modestum reddo. Emendo. Ad mentis sanitatem reduco.

Σωφρονικῶς. ἀντὶ τοῦ μὴ λογισμοῦ, καὶ σκέψεως, οὐκ ἀπροόπτως. οὐδὲ ἐκ τοῦ παρεχείρου.

Σωφρονικῶς. Sapienter. Prudenter. Cordatè. Pro, Cum ratiocinatione, & consideratione, non inconsideratè, *nec facilè*, nec temere.

B Σωφρονισθέντας. ἀντὶ τοῦ ταπεινωθέντας. τοὺς δὲ, ἀπεψυκότας, καὶ ταῖς ἐναγχος πληγαῖς σωφρονισθέντας.

Σωφρονισθέντας. Castigatos. Pro, depressos. *Quorum elati spiritus fuerunt depressi. Vulgus dicit, Humiliatos. Vt*, illos autem desperabundos, & cladibus recentibus castigatos, *& factos modestiores.*

Σωφρονισταί. Castigatores. *Morum magistri, qui mores castigant, emendant, corrigunt, & homines ad modestiam reuocant, & sapientiores faciunt. Aliàs alia. Vide Lex.*

Σωφρονῶ ἐγὼ. σωφρονίζω δὲ ἕτερον. σωφρονῶ, δοτικῇ. αὐτὴ αὐτῇ ἀκριβῶς σωφρονοῦσα. αἰτιατικῇ δὲ, σωφρονισάτω σε τὸ τῆς παρθένου ὑπόδειγμα.

Σωφρονῶ ἐγὼ. Sapiens, ac modestus sum ego. Sed ἕτερον σωφρονίζω. Alterum reddo modestum, & sapientiorem facio, σωφρονῶ datiuo. Vt, Ipsa ipsi sapiens accuratè. Accusatiuo verò, σωφρονισάτω σε, &c. Vt, Illud virginum exemplum te sapientem reddat. σωφρονῶ, *est neutrum*, σωφρονίζω, *actiuum, & transitiuum.*

G Σωφροσύνη. ἄλλη μὲν τοῦ πολιτικὴν ἀρετὴν μείζων, τῇ δὲ αὐτῇ ὀνόματι χρῆσθαι ἐκ συμπλοκῆς τινὶ, καὶ συμφωνίᾳ ὀρθυμαντικῇ τοῖς λογισμοῖς. τὸ γὰρ εἰς σωφροσύνην, ἐγὼ δικαιότατα καὶ τῇ βελτιοφόντῃ σωφροσύνῃ ἀμιτιβαντίσαιμι, φησὶν ἀριστοτέλης. ἃ γὰρ ποιοῦντες μανθάνομεν ταῦτα μανθάνοντες ποιοῦμεν. οἷον τὸ κρατεῖν ἡδονῶν μανθάνοντες, σώφρονες γιγνόμεθα. καὶ μαθόντες σώφρονες, κρατοῦμεν τῶν ἡδονῶν.

Σωφροσύνη. Modestia. *temperantia* alia *est*, quàm illa ciuilis virtus, *& ea* maior: sed eodem nomine vtimur per quandam etymologiam, & consensum appetitus cum ratione. Quod enim ad modestiam *ac temperantiam* attinet, ego vel iustissimè de temperantia cum Bellerophonte contenderem, *atque certarem*, ait Aristoteles, *vel potiùs Aristophanes. Hic enim in Nubibus pag.* 212. σωφροσύνη, & σωφρονεῖν, καὶ τὸ σωφρονεῖν *pluribus agit.* Quæ enim facientes discimus, ea discentes facimus, videlicet, quum voluptatibus imperare discimus, temperantes euadimus, & quum sumus temperantes, voluptatibus imperamus.

D Σωφροσύνη. ταύτην μεταφορικῶς τινες ὁρίζονται συμφωνίαν. ἔστι δὲ ἡ σωφροσύνη, ποιότης, καὶ ἕξις. ἡ δὲ συμφωνία, κυρίως δηλονότι μέλους. καὶ ἔστι τῇ πρός τι. καὶ δηλοῖ γοῦν δὲ ταύτῃ ἡ συμφωνία.

Σωφροσύνη. Modestia. Temperantia. Quidam hanc metaphoricè definiunt concentum. Est autem temperantia, qualitas, & habitus. Concentus verò proprie *versatur* in carmine, *& in variarum vocum suauis concordia*, & est *de numero eorum, quæ relata dicuntur, quòd referantur* ad aliquid. Concentus enim etiam tribuitur, *quum ex variorum sonorum suauis concordia resultat dulcis harmonia, quæ nostras aures demulcet, ac oblectat.*

Σωφροσύνη λέγεται ἡ ἀντιδιαστελλομένη τῇ μανίᾳ. ὥσπερ τὸ σώας ἔχειν τὰς φρένας. καὶ ὁ ἀπόστολος, ὥσπερ τοῦ ἡγεμόνος ἀκούσας, μαίνῃ σαῦλε, τὰ πολλά σε γράμματα εἰς μανίαν ἐκτρέπει. οὐ μαίνομαι φησὶν, ἀλλὰ σωφροσύνης, καὶ ἀληθείας ῥήματα φθέγγομαι. τῇ μανίᾳ τὴν σωφροσύνην ἀντιδιατείνας. σωφροσύνη οὖν πᾶν τὸ ἀναμάρτητον. νέμουσι δὲ αὐτῆς τὸ κατηγορίαν οἱ ποιοῦντές τινες, τῇ τῆς ἁγνείας κεφάλαιον, ἐξοχώτατον, τῶν ἄλλων ὑπαρχόντων. εἰ μὲν οὖν τῇ μανίᾳ ἀντιτάξῃ, τὸ καθαίρεσθαι μανίας. εἰ δὲ τῇ λαγνείᾳ, τὴν ἐγκράτειαν, καὶ τὴν ἁγνείαν δηλοῖ.

Σωφροσύνη. Sanitas-mentis dicitur ea, quæ insaniæ opponitur. *Sic enim dicta* σωφροσύνη, quòd mentem habeat sanam. Et Apostolus, cùm ex Prætore audiuisset *hæc verba*, Insanis, Paule, te multæ literæ redigunt ad insaniam. Non insanio, inquit, sed sanæ mentis, & veritatis verba profero, *sic autem est loquutus*, insaniæ, sanitatem mentis opponens. σωφροσύνη igitur *dicitur* quidquid *est* expers peccati, *quidquid sine peccato dicitur, aut fit.* Quidam enim huius *virtutis* appellationem, rectè facientes, *& rectè sentientes*, tribuunt castitati, rerum aliarum præstantissimæ. Si igitur *hoc nomen*, insaniæ opponatur, significat constantem mentis statum, *& sanitatem mentis.* Si verò libidini *Veneri* opponatur, *tunc* σωφροσύνη continentiam, & castitatem significat.

F Σώφρων. συρακούσιος, ἀγαθοκλέους, καὶ δαμασυλλίδος. τοῖς δὲ χρόνοις ἦν κὲ ξέρξου, καὶ εὐριπίδου. καὶ ἔγραψε μίμους ἀνδρείους. μίμους γυναικείους. εἰσὶ δὲ καταλογάδην διαλέκτῳ δωρίδι. καί φασι πλάτωνα τὸν φιλόσοφον ἀεὶ ἐντυγχάνειν αὐτοῖς, ὡς καὶ καθεύδειν ὑπ' αὐτῷ ἐνίοτε.

Σώφρων. Sophron, Syracusanus, Agathoclis, & Damnasyllidis *filius.* Fuit autem temporibus Xerxis, & Euripidis. Scripsit autem Mimos viriles, & muliebres Mimos. Sunt autem oratione soluta *scripti*, doricâ linguâ. Et dicunt Platonē Philosophū eos semper lectitasse, adeò vt interdū iis etiam indormiret.

Σώφρων, Sophron comicus. Huius fabulæ sunt *variæ*, & comœdiæ, *inter quas est illa, quæ vocatur* Socrus, vt ait Athenæus in Dipnosophistis.

Σώζουσι, Terunt. Herodotus. *Consule nostrum Ion. Lex. in verbo* Σώζειν.

Σώφρων κωμικός. τούτου ἐστὶ δράματα, καὶ κωμῳδίαι, πνθόμενος, ὡς ἀθήναιός φησιν ἐν δειπνοσοφισταῖς. A

Σώζουσι. τρίβουσιν. ἡρόδοτος.

Σ CVM Π.

Σπαδών. Oxytonè, connulsio, contractio, spasmus. Grauitonè verò, σπάδων. exectus. *Spado, castratus, cui testes sunt connulsi, vel, cui nervus est connulsus, qui partes genitales erigit.* Et πεσπάδθαι Recens auulsam. Et σπασμοὶ. Connulliones. Contractiones. *Vt in epigram.* Vela verò sublimia demittit, contractiones mammarum. N. L. Metri causa videtur scribendum σπασμάτα.

Σπαδὼν. Spado. Eunuchus. *Exectus. Castratus.* Hanc petulantem, & impuram mentem, & actionem eorum, qui sponte-sua, *non autem coacti, muliebria* patiũtur, triumphans egregiè, *grauiter exagitans*, & infectans ille magnus Cyrillus, sic loquitur. Libidinis enim gratia illi miseri hoc faciunt, qui, cùm sint viri, muliebria pati volunt. Nullius enim vtilitatis causâ: sed libidinis, *& lasciuiæ* gratiâ, naturam diuinitùs-fictam, & viro-dignam formam mutantes, vltrò, sæpe corrumpunt, aut ab aliis hoc ferre coacti, tanquam pestes, *labefactatores atque corruptores* naturæ, & sexus *virilis* hostes, & Reipub. sordes, *ac labes*, & vitæ probra fiunt, instar baccharum, *& insanarum mulierum* immodicè subagitari, *vel stupratî*, in turpissimis saltât affectionibus. *i. turpissimis animi perturbationibus indulgent, & quodammodo saltant, ac triumphant, ab iis agitati*, miseram vitam cum impura, & polluta, *ac scelerata* viuendi ratione commiscentes, ambiguos, & inuisos vultus circunferentes, & rem adulterinam, à sacris sęptis, *& à templis* longè discedant. Cũ enim turpissimo, & pessimo animo, præclarum, & diuinum opus, in malum, & odiosum *ac detestandum* decretum mutarint, & inuerterint, & spiritualem castrationẽ interdictæ actioni seruire coegerint, digni sunt, qui non solùm ex legum suffragio pœnas luant: sed etiã ex angelico, & Apostolico mandato in exteriores tenebras penitùs abigantur. De talibus enim dixit Moses, Fractus, & exectus, *Vel, ille, cui testiculi sunt contusi, siue fracti, aut resecti, & auulsi*, non ingredientur in templum Domini. Licet autem videre magnatum, *& procerum* ædes refertas huiusmodi monstris faciem portentosâ-formâ-præditam habentibus, aureas lunulas in collo ferentibus, naturam quidem maris, fœminæ verò aspectum habentibus, & facto, *molliqne* gressu incedentibus, & delicatè loquentibus, ac indecorè, meretricularum instar. Huc, & illuc *homines isti* caput circumagunt-quassantes, & intemperãter, & impudenter rident, insaniam manifestã præse-ferentes. Vnde, cum viris quidem, vt mulieres, molliter cubantes, & effœminati corrumpuntur, cũ mulieribus verò, vt *earum* custodes simul, & temperantiæ *vel, castitatis* scilicet exempla, dormientes impudenter & sine-rubore turpia-facinora-faciunt. Et isti quidem ab impiis, & profanis viris ita corrupti, & effœminati, contaminant, & contaminantur, per istam naturæ contrariam sceleris-fœditatem, & impuritatem-detestandam. Ipsi verò miseras mulierculas, & exagitatas, *vel*, σεσωρευμένας, *cumulatas. Sic enim Vulgius*, peccatis, secundùm illud *Pauli* dictum, con-

ΤΟ Σ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Π.

Σπαδὼν ὀξυτόνως, τὸ αὐτόσμα. βαρυτόνως δὲ, ὁ ἐκτομίας. καὶ πεσπάδθαι. τὴν νευρὰν ἐσπασθαι. ἢ σπασθῆναι. ἢ σπασμάτα. ἰσία δ' αἰωρητὰ χαλᾷ σπασμάτα μαστῶν. B

Σπάδων. δίνυχος. ζωύτην ἀκόλαστον, καὶ ἀκάθαρτον γνώμην, ἢ θεάζειν τὴν αὐθαιρέτως πάσχοντα, θειαμβεύων ὁ μέγας κύριλλος, οὕτω φάσκει. ἀκολασίας γὰρ ἕνεκεν οἱ πάλαι τοῦτο δρῶσι τὸ τὴν γυναικῶν πάσχειν αὐδρες ὅ τις βούλθωσι. οὐδενὸς γὰρ χρησίμου χάριν τὴν φύσιν μεταπθέντες, ἢ ἀσελγείας ἕνεκεν τὴν διάπλασιν, ἢ αἰδεσιμωτάτῃ μορφῇ, C δύσφθεγξυσινέκουσίως πολλάκις, ἢ ὑπ' ἄλλων ὑπομθέν αἰαγκαζόμθοι τοῦτο, οἱ λοιμοὶ τῆς φύσεως, καὶ τὰ ἤθους πολέμιοι. καὶ ἀπόλεις πολιτείας, ἢ ζωῆς ἐφυβρίζοντες γίνονται). δίκην μαινάδων περιθέοντες ἀμέτρως, ἐν τοῖς αἰσχίστοις ὀρχοῦνται πάθεσι. παρᾷ πλουτεία, καὶ περιφρονήσει τὴν ἀθλίαν ζωὴν συγκεράσαντες. ἀμφίβολα καὶ μεμισημένα περίστοπα περιφέροντες. καὶ θεῶν μα νποθλιβόν. ἱερῶν βεβόλων ναοὺς ἀπειχάθωσαν. ἐνταῦθ' γὰρ αἰσχίστη καὶ μιαρὰ γνώμη τὸ καλὸν καὶ θεῖον ἔργον, εἰς τὸ κακὸν καὶ δύσ- D βεβλημθέν δόγμα ἀλλάξαντες, καὶ μετανοήσαντες, καὶ τὴν πάλαι πατρικὴν δικαιοσύνην, ἀπηγορευμθέν θεάζει λειτουργεῖν αἰαγκάσαντες, οὐ μόνον ἀξίαι νομικῆς ψήφου λαμβάνειν πεποίηκε, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἀγγελικῆς, καὶ ἀποστολικῆς ἀποφάσεως, εἰς τὸ λεγόμενον ἐξώτερον σκότος ἀῤῥὴν ἀπελαύνεσθαι. ἐπεὶ γὰρ τοιούτων ἔφη μωσῆς, θλάσεις, καὶ ἀπόκοπος οὐκ εἰσελεύσονται εἰς οἶκον κυρίου. ἵνα γοῦν ἰδεῖν πεπληρωμένας οἰκίας τῆς μεγάλης, τοιούτων τεράτων μορφῶν προσώπων. χρυσοῦς μιμίσκους δὴ ξανθὰς φερούσας. φίσιν μὲν ἄῤῥενος, θηλείας δ' ὄψιν ἐχούσας. E καὶ κεκλασμένως βαδίζοντας. καὶ τεθυμιωμένως φθεγγομένους, ὥσπερ ἑταιρίδας ἀφροπῶς. ὧδε κἀκεῖσε τὴν κεφαλὴν φερομένους, καὶ γελῶσιν ἀκρατῶς τε, καὶ αἰδῶς. εἰσρηλασίαν φερόντων ὑπομαίνοντας. ὅθεν μετ' αἰδεσθῆναι μὲν, ὡς γυναῖκας μαλακῶς ἐναζόμενοι, καὶ μαλακιζόμενοι φθείρεσθαι) μὴ γυναικῶν δ', ὡς φύλακες αἷμα, καὶ σωφροσύνης δῆθεν ἐνδύματα, καθιόδυντες ἀναισχύντως, καὶ ἀπηρυθριασμένως αἰσχρεφαγοῦσι. καὶ οὔτοι μὲν οὕτως ὑπ' ἀνδρῶν ἀνοσίων, καὶ βεβήλων φθειρόμενοι, καὶ μαλακιζόμενοι, καταμαίνονται, καὶ καθαίνουσι), διὰ τὰς ἐκ φύσιν ἀνοσιουργίας, καὶ βδελυρίας. αὐτοὶ δ' γυναικάρια ταλαίπωρα, καὶ σεσωρευμένα κρὸ τὸ ἐρημί- F

taminant,

A νοι, ἁμαρτίας καταμολύνσι, καὶ καταβλάπτουσι, οἷα λυσσώδεις κύνες, καὶ, τὸ δὴ χαλεπώτερον, αὐτῶν αὔτοις γίνονται), καὶ φεύξονται καὶ μίσησον τὴν ἀπρεπῆ τε πολίτου, εἴτε φθείροντες, εἴτε φθειρόμενοι. ἀλλ' ὦ τῆς ἀφροσύνης, ὦ τῆς ἀπάτης, καὶ καταπλήξεως. τούτους δὲ αὖ σώφρονας, καὶ μάλιστα σεμνύνοντες, ὡς σώφρονας καταδεχόμενοι πείθουσι, καὶ εἰσοικίζουσιν. οἷς εἰσοικιζόμενοι, καὶ παῤῥησίας τυγχάνοντες, τοιούτους δικαίως ἀρίστης δεσποτείας, σώφρονας αὖ-

B δρας καταμικρὸν δουλώσαντες, εἰς τὸ μὴ σοφρόνων αἰσχρὸν βάραθρον καταπόντισαν ἀλεεινῶς, καὶ τοῦ αἰωνίου πυρὸς παρέπεμψαν. διὸ δὴ λοιπὸν ἀφαρότατος πάντων τούτων, καὶ νόμος, καὶ λόγος εὐαγγελικὸς, καὶ ἄριστος βίος, καὶ εὐσεβὴς πολιτεία βδελύττεται λίαν, ὡς θερμισεῖς. καὶ ἀκαθάρτους. οὗτοι γὰρ τῷ τοιούτῳ ἐξάπαν ζωὴν σεσημήναντες ὅσον ἦκεν ἐπ' αὐτοῖς, πόλεις ὅλας ἀφάνισαν, τὸ σπερματικὸν τῆς φύσεως λόγου σφαλερῶς φθείροντες, καὶ φθειρόμενοι. ἀνδροῦσαν δὲ ῥώ-

C μην ἀνδρὸς, καὶ ἡλικίαν, καὶ τὸ ἀρρενωπὸν, καὶ γυναῖαν ἰσχὺν δυνῶν ἐξανάλωσαν. ἐ ἁπλῶς τὴν σωτόνον, καὶ σφριγῶσαν ἀκμὴν τῆς νεότητος λυμαίνονται φανερῶς, ἀθλίοις καὶ καταγελάστοις ἐπιπλήσσουσι τοὺς ἁλόντας. οὓς γε φευκτὸν σεσηρόσαθλον, καὶ βδελυκτὸν, εἰδέναι, ὡς ψυχοκτόνους, καὶ σωματοφθόρους, καὶ ἐναγεῖς ὄντας, καὶ τῆς φύσεως καταχαράκτας. οὐδὲν γὰρ ἀληθῶς μυσαρώτερον, ἢ ἀκαθαρτότερον τῆδε οὔτε πορνευομένων τε, καὶ πορνευόντων. εἰώθασι

D γὰρ ὡς ἀκριβῶς μεμαθήκαμεν, οὐ μόνοι οἱ ἀπάδωνες, καὶ τὰ μόρια τῆς αἰσχρουργίας πῶσῶς ἔχοντες, ἀστελγαίνειν ἀμύτερος, καὶ ἀκολασαίνειν ἀναιδῶς, καὶ ἀκορίτως, ἀλλά γε καὶ οἱ τέλεον ἀποκοπτοι, καὶ ἐκτετμημένοι ταῦτα, καθάπερ αὖ καὶ οἱ ἐκ γλυκυτῆς ἐστερημένοι ταῦτα, φεῦ τῆς ἐσχάτης ἀτοπίας, καὶ φρενοβλαβείας δίχα χειρῶν, καὶ δακτύλων φθείρειν τὰς γυναῖκας, καὶ τῷ ἀνοσιουργεῖν οὕτως ἐμμανῶς κατεργάζεσθαι. καὶ

E τοῦτο δηλῶν ὁ σοφὸς ἔφη. μακάριος εὐνοῦχος ὁ μὴ ἐργασάμενος ἐν χειρὶ ἀνόμημα, καὶ παρθένος ἦτις οὐκ ἐγνω κοίτην ἐν ἀνδράσιν. εἰκότως οὖν ἄθηλοι. ἀνανδροι. ἀνδρόγυνοι. σιδηροκατάδικοι, καὶ γυναικομανεῖς ἐσεσηπορεύθησαν. ἀκουσίτωσαν τοίνυν οἱ καθαροὶ, καὶ σώφρονας τούτους ὑποτοπάζοντες μάτην, καὶ μὴ πιστεύσωσαν τῷ ψεύδει, καὶ τῇ κατεχημα τισμένῃ καθαρότητι, καὶ σωφροσύνῃ. ὅπου γὰρ ἀκαθάρτου, τί

F καθαρισθήσεται; καὶ ὅπου ψεύδους, τί ἀληθεύσει; καὶ εἴθε ὁ χειροτονηθεὶς εὐνοῦχος δι' βίαν σεμνοῦ λοῦ ἦν μόνος, καὶ ἡμίκακον λοῦ τὸ κακόν. νυνὶ δὲ ἧς ἕτερον. γαστρίδουλον θηλυμανὲς, ἰταμὸν. ἡδύσαν. πορνοκόπον. ἀργυρόφιτον. ἀπελεύθερον. ἀργυρόδουλον. πρὸς αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ σιδηροκατάδικον. ἄνανδρον, ἄθηλυ, ὑπανές. πολλάκις τὰ θεατρικὰ κορίσια ἐπ' ὤμων βαστάσαν ἐν σατυρικοῖς συμποσίοις, κισσῷ τε κεφαλὴν ἐστεμμένον, καὶ κρατῆρα τῇ χειρὶ ἐσημένον,

taminant, *polluunt. fœdant*, & grauiter-lædunt, tanquã rabiosi canes, & (quod profectò grauius) hinc fiunt & autores, & cõciliatores, & participes infiniti supplicij, tam qui corrumpunt, quàm qui corrumpuntur. Sed ô *grauem* amentiam, ô fraudem, *& impostura*, & furorem! Hos enim viri vel maximè præstantes, tanquam modestos, *& temperantes* recipiunt, & in-ædes-introducunt, & fidem-habent *ipsis*. Qui in-ædes-recepti, & libertate nacti verè iustos, & virtutis studiosos, *& temperantes* viros paulatim infescantes, in Sodomorum turpe barathrum misere coniiciunt, & in æternum ignem mittunt. Quamobrem profectò postea conuenientissimè & lex, & oratio euangelica, & optima vita, & religiosa Respub. hos vehementer abominatur, vt Deo-inuisos, & impuros. Isti enim execrabilem vitam amplexi, *& honestæ, castæque* rei *anteponentes*, quantum in ipsis est, vrbes delent, & seminalem naturæ rationem corrumpentes, & corrupti, & vigens viri robur, & ætatem, & virilem-faciem, & generosam vim atrociter absumunt. Denique (vt rem totam paucis expediam) iuuenilis ætatis robore, & vigore apertè corrupto, miseros, & ridiculos efficiunt *homines eo scelere* captos. Qui profectò effusa-fuga-sunt-fugiendi, *summáque virtutis contentione vitandi*, & meritò detestandi, vt animarum interfectores, & corporum-corruptores, & naturaj naturæque adulteratores. Nihil enim reuera scelestius, aut impurius *est* iis, qui sic subagitantur, & subagitant. Solent enim (vt certè didicimus) non solũ spadones, & qui membra aliquomodo turpi-libidinis-ministerio-addicta habent, lasciuire immodicè, & impudenter, & insatiabiliter luxuriare, *& intemperãter-agere*: sed etiã illi, quibus virilia prorsus sunt amputata, & qui sunt execti, quemadmodũ & illi, qui à primo ortu his *genitalibus partibus* sunt priuati (Heu extremam absurditatem, & amentiam!) manibus, & digitis corrumpere mulieres, & istam impij-facinoris-fœditatem adeò furiosè perpetrare. Et hoc significans ille sapiens dixit, Beatus *est* eunuchus, qui manu flagitium non exercuit, *nec impium-facinus perpetrauit*. & *beata* virgo, quę cubile non nouit in delicto. Meritò igitur vocati-sunt, expertes mammarũ, non-viri, viri-fœminæ, *semiuiri, naturæ, sexúsque dubij*, ferro-damnati, *vel, ad-ferrum-cõdemnati*, & insani-mulierum-amatores. Audiant igitur *hæc* illi, qui puros, & temperantes istos frustrà putant, neque credant mendacio, & fictæ puritati, & temperantiæ *simulatæ*. Ab impuro enim quid purificabitur? Et à mendacio quid veri manabit? Et vtinã eunuchus manu-sectus, *& castratus*, in vita honesta esset educatus. Sic enim malum esset semimalum *i. dimidium-malum*. Nũc verò *sunt quoddam lumbricorum genus*, *quod vocatur* terræ iotestinum, *& sunt homines* ventris serui, fœminarũ-amatores-insani, impudentes, *proterui*, ebrij, scortatores, *& scortorum-solicitatores*, *qui scorta ad res venereas solicitant*, pecuniis-empti *serui, homines* illiberales, pecunię-serui, ab ipso ortu ad-ferrum-condemnati, non-viri, non-fœminæ, furiosi, qui sæpe theatricas puellas in satyricis conuiuiis in humeris gestarunt, hedera caput coronatum habentes, & craterem impositũ manui tenentes, *ferunter* habitu fabulosi Bac-

chi *sapiùs in poculo* vinum infudisse. Sic igitur *homines isti* nullam mercedem accipientes, *sine mercede* sunt modesti propter ferrum, *quod metuunt*. Sed nullum fructum percipientes *ex sua libidinis facinoribus* insaniunt, propter suam fœditatem. Et pluralis numerus *est*, σπάδωνες. Sub Eutropio eunucho, tutore Theodosij Imperatoris, eunuchorum genus, propter illius grauitatem, & potentiam, adeò creuit, & eius numerus auctus est *adeò*, vt quidam qui iam genas barba tectas habebant, *& qui bene barbati erant*, cùm eunuchi fieri vellent, & præterea sperarent se fore Eutropios, vita priuati fuerint vnà cum ipsis testibus, Eutropio amisso. Aureæque statuæ passim collocabantur, & ædificia *adeo* excitabantur, *& exstruebantur*, & ab ipso illustrabantur splendidiora tota vrbe.

ψυχοπομπίαις ἐν θεραπείματι τῷ μυθικῷ διο- A
νύσου. ὕτω σωφρονῆ μὲν ἄμισθα δῆλα σιδήρου.
μαίνῃ δ' ἢ ἄκαρπα, δι' οἰκείαν αἰσχροτητα. καὶ τὸ
πληθωτικὸν σπάδωνες. δηλ' εὐτροπίου ἢ εὐνή-
χου ἢ δηλητρόπου θεοδοσίου ἢ βασιλίως, τὸ τῆς
εὐνήχων γένους δῆλα ἢ ἰσχὺν βαρύτητα, καὶ δυνα-
στείαν εἰς τοσοῦτον ἐπέδωκε, καὶ παρετάθη πλή-
θους, ὥστε τινες ἤδη καὶ τῶν ταὶς γνωμαίδας ἐχόν-
των, εὐνῆχοι βουληθέντες, καὶ εὐτρόπιοι γενέσθαι
θερσιλοχίζοντες, τ' ψυχῆς ἀφηρέθησαν σὺν τοῖς B
ὄρχεσι, τ' εὐτρόπιον ἀπολέσαντες. χρυσοῖ τε ἀν-
δριάντες ἀνίσαντο πανταχῆ, καὶ οἰκοδομήματα
διηγείρετο, καὶ καταλαμπρύνετο παρ' αὐτῆ σε-
μνότερα τ' ὅλης πόλεως.

NOTÆ.

Θερσίτης] συλλεκτέον. Constructio mutata. Nam dicendum videtur θερσίτων, θερσιτῶντων, & ἐχόντων, & βαδιζόντων, & φθιγγομένων. vel aliquid desideratur, vnde sequentes accusatiui legitimè regantur.

Χειροτονθείς.] Suspicor legendum χειροτομηθείς. Manu-sectus, excectus, castratus, à χειροτομέω. ῶ. manu-seco, manu-resecо, manu-execo, manu-castro. Sed χειροτονέω. ῶ. Manus-eleuatione designo, & creo. Hìc verò ἀεὶ τῆς χειροτονίας non agitur: at ἀεὶ τῆς χειροτομίας τῶν εὐνούχων. Et, γῆς ἔντερα. Ita Vvolfius, & rectè. Medici verò τὰ γῆς ἔντερα, terræ intestina, vocant ipsos lumbricos. Et κορίσκια, vel κοράσια, puellas. C

Σπαθᾶν. Temere loqui Vel incompositè, *& immodestè, vel sine ratione res aliquas* absumere, vel operari, *opus facere, conficere, comedere, sine parsimonia consumere, dispergere, dissipare.* Aristophanes Nubibus *pag.* 61. v. 4. O vxor nimiùm operaris. Pro *nimiùm* in opus faciendum incumbis. hoc est, *nimiùm* dissipas, *nimiùm absumis res meas. Vide & v.* 2. *& schol. annot.* 4. *&* 5. Et, Nam in eam necessitatem redacti sunt, ob commeatuum penuriam, vt olorobos madefactos, alimenti causâ iumentis darent.

Σπαθᾶν. εἰκῆ λέγειν, ἢ ἀναλίσκειν ἀτάκτως, ἢ ἐργάζεσθαι. ἀριστοφάνης νεφέλαις. ὦ γύναι λίαν σπαθᾶς. ἀπὸ τῆ ἐργάζεσθαι τέτυφε, σπαταλᾶς εἰς τὸ τοιοῦτον ἀνάγκης τῆ δηλημένων, σπά-
φ. ὥστε τοὺς ὀρόβους βρέχοντας διδόναι εἰς τροφὴν τοῖς ὑποζυγίοις.

Σπάθημα φρενῶν. Mentis densitas. Magna prudẽtia.

Σπάθημα φρενῶν. τὸ ἄγαν φρόνιμον. D

Σπαθᾶν. Vitam in deliciis transigunt. Bona prodigunt. Dissipant, dilapidant, dispergunt. Et σπάθησις. Ipsa bonorum dilapidatio, & in luxu, deliciisque vitæ transactio.

Σπαθῶσι, καταπαταλῶσι. σκορπίζουσι. καὶ σπάθησις. σπατάλη.

Σπαλίωνες. Spaliones. Bellicæ quædam machinæ ex iuncis, vel viminibus contextis factæ. Agathias. Romani verò spaliones parauerunt, & magnorum saxorum iaculatoria-tormenta. σπαλίων autem est *quoddam* textum ex viminibus, ad formam tecti confectum, & densitate solidum, & vtrinque tectum, quòd vtrinque latera deorsum etiam sint extensa, & repellant *omne telum* quod inuadit, *ac ferit illam machinam.* Pelles autem, & coria supernè iniicientes, vndique circuntegunt illam machinam, vt sit firmius munimentum, & excutiat, *repellátque* tela. Viri verò intus in tuto delitescentes, eam & apertè tollunt, & quò volunt, transferunt. Cùm autem ad turrim puta, vel ad muros admota fuerit, tunc verò illi, *qui sub ea latent*, infernè adiacentem terram effodientes, & aggerem, *ac puluerem* extrahentes, fundamenta denudant, ac deinde vectibus, & malleis assiduè ferientes, ædificium concutiunt, *& deiiciunt.* Apud Menandrũ verò, Spaliones sunt machinæ. *Sunt autem* tegumenta quædam ex bubulis pellibus in longum extensis composita, quæ contis viri longitudinem habentibus attolluntur, quas *machinas* armati subeuntes, & ad mœnia proximè accedentes, & instrumenta lapides cædentia, & ad muros perfodiẽdos apta tra-

Σπαλίωνες. πλέγματα μηχανικά. ἀγαθίας. οἱ δὲ ῥωμαῖοι τοὺς σπαλίωνας ἐσκεύαζον. καὶ τὰ τῆ μεγάλων λίθων. ἀκοντιστήρια. ἔστι δ' ὁ σπαλίων πλέγμα ἐκ λύγων, εἰς ὀρθὸν τύπον ἐξειργασμένον στεγανόν τε τῆ πυκνώσει, καὶ ἀμφιρρὶς τῆ ἑκατέρωθεν τὰ πλευρὰ, καὶ εἰς τὰ κάτω ὄφρα- E
τα τάσις, καὶ ὄφρα βάλλειν τὸ ἐπιέχόμενον. δίῤῥεις δὲ ὑπῆρθε, καὶ διφθέρας ἐπιβάλλοντες, πάντοθεν ἀμφικαλύπτουσι τὸ μηχάνημα, τῷ μᾶλλον ἕρμα εἶναι, & ἀσπαίρειν τὰ βέλη. ἄνδρες δ' ἔνδον ἐν τῷ ἀσφαλεῖ ὑποκρυπτόμενοι, αἴρουσί τε αὐτὸ φανερῶς, καὶ ᾗ βούλονται διακομίζουσιν. ἐπειδὰν δὲ πρόσω χθείη πύργῳ τυχὸν, ἢ ἀμβάλῃ, τότε δὴ κάτθεν ἐκεῖνοι τ' ἀμφικειμήλιον γῆν ἀνορύτ-
τοντες, καὶ τὸν τοῦ ἀδιμάντου ὦμον, διατμήγουσι τὰ θεμέλια. καὶ εἶτα μοχλοῖς τε, καὶ σφύραις ἐκδι- F
λεχέσταις πλήττοντες, κατασείουσι τ' οἰκοδομίαν. ὄφρα δ' ἡ ἰδμαίδρω, σπαλίωνες εἰσὶ, μηχανήματα. καλύπτραί τινες βοείοις δέρμασιν ἐκτάδην ξυνθεσιωμέναι ξύλοις τε αἰδρομήκεσιν αἰωρούμενοι. ὧν ἔντερθεν ὑπεισδύντες ὁπλῖται, ἐν χερσὶ τὰ τοῖχοι ἀμφιπλάζοντες, ὄργανά τε λαοπήμονα, καὶ τοιχωρύχα μεταχειρίζόμενοι, ὑπὸ γῆν αὐ-

A λῶται ὀρύσσονται, ὑγκείμενοι τε, καὶ διορύττοντες, εἶτα τεῖχος τὶ μέρος καταῤῥύψαιεν. ἢ ἄλλῳ τινὶ τρόπῳ ἐντὸς κενουμένων ῥᾳδίως δυοῖν αὐσουσί γε τὸ ἕτερον. ἢ τλιὰ γλῶ ἀπαρρήξαντες τὰ ἐμβόλα ῥᾳδίως ἐποιοῦντο εἴσω. ἠρῶω καὶ ἢ ἐνδεᾶ ὀρύγματος τοὺς σήραγγας ἀναγόντες, ἐπ' ἀὐθείας ἐκκενώσωσιν ἐφελκύσαντες τὸ ὕδωρ οἷς τὰ γλαφυρά ἐστι, καὶ κοῖλα ἢ ὀρύγματος.

Σπανίζω. ἐνδεῶ.

Σπανίζοντες, ὑγκείμενοι τε, καὶ διορύττοντες, εἶτα τεῖχος τὶ μέρος καταῤῥύψαιεν. ἢ ἄλλῳ τινὶ τρόπῳ ἐντὸς κενουμένων ῥᾳδίως δυοῖν αὐσουσί γε τὸ ἕτερον. ἢ τλιὰ γλῶ ἀπαρρήξαντες τὰ ἐμβόλα ῥᾳδίως ἐποιοῦντο εἴσω. ἠρῶω καὶ ἢ ἐνδεᾶ ὀρύγματος τοὺς σήραγγας ἀναγόντες, ἐπ' ἀὐθείας ἐκκενώσωσιν ἐφελκύσαντες τὸ ὕδωρ οἷς τὰ γλαφυρά ἐστι, καὶ κοῖλα ἢ ὀρύγματος.

Σπανίζω. Genitiuo. Indigeo. Careo Penuria rerum aliquarum laboro.

B Σπάνις. ἔνδεια. ὥρης χειμερίης σπάνιον γέρας. ἐπὶ μὴν ὁ λόγος, καὶ σπανιώτατον, ὀλίγον. καὶ σπανιστῆς, τοῖς δ' τελέσι. σοφοκλῆς. σπανιστοῖς δίξεται δωρήμασι; τοῖς κ' σπάνιν τῶν αἰτοῦντας διδομένοις.

Σπάνις. Raritas. Indigentia. Egestas. Penuria. *Hinc deductum est adiectiuum* σπάνιος. *a. ον rarus a. um. Epigr. lib. 1. pag. 28. epigr. 153. v. 5.* Temporibus hybernis rarum munus. De pomo *fiunt* verba. Et σπανιώτατον *rarissimum, paucissimum*, paucum, *exiguum*. Et σπανιστοῖς. Vilibus. Sophocles *in Oedipo Colonaeo pag. 270. 4. Quis errabundũ Oedipum* vilibus excipiet donis? σπανιστοῖς. *Id est*, iis, quæ propter petentis egestatem dantur. *In eodem prologo Sophocles introducit Oedipum dicentem, Quis errorem Oedipum excipiet?*

Σμικρὸν μὲν ἐξαιτοῦντα ἢ σμικρᾶ δὲ ἴη

Μεῖον φέροντα. καὶ τόδ' ἐξαρκεῖν ἐμοί.

Paruum quidem donum *petentem, paruo tamen* dono *longè*

Minus ferentem, & hoc sufficiens mihi, quod tamen mihi sufficit, & satis est.

C βραχύτερον ὧν φερόμενον τῶν αἰτησάντος. οὐ γὰρ ὅσον αἰτεῖ τις λαμβάνει.

Μεῖον φέροντα. Reportanten *dono* petito minus. Non enim quis accipit *tantum*, quantum petit. *Lucan. 1. quæcunque petit.*

Σπαράσσω. αἰτιατικῆ.

Σπαράσσω. Accusatiuo. Vnguibus-lacero, vellico, dilanio, discerpo.

Σπάργανα. τὰ ἱμάτια. κυρίως δὲ, τὰ ῥάκη.

Σπάργανα. Vestimenta. Propriè verò, panni *laceri, siue lacerati. Nam à* σπαράσσω *dicta* σπάργανα, *quasi* σπαρόγανα, *vnde per syncopen vox formata, quæ à præterito pers. med.* ἐσπάρμαι *deducitur. Fascia. Panni, quibus inuoluuntur infantes.*

Σπαργῶντα. αὐθοῦσα. ἢ σφοδρῶς ὁλομένη ὑπὸ D θλίψεως, καὶ διομένης ἐκκρίσεως τινός, πάλαι βουλομένης, καὶ σπαργῶντας βοηθεῖν τοῖς οἰκείοις. καὶ αὖθις. οἷα πάλαι σπαργῶντες δὴ τοὺς ἀπολομένους.

Σπαργῶσα. Florens. *Libidine-turgens. Luxurians. Vehementer-appetens. Valde-cupiens. Ferociens.* Vel. Quæ propter afflictionem *quodammodo* laceratur. *Quæ ab afflictione laceratur*, & indiget aliqua *tumoris* excretione, *& doloris* euacuatione, *aut* leuatione. Vt, Iampridem volentes, & valde-cupientes suis opem ferre. Et rursus. Vt potè qui iampridem in hostes *impressionem facere* vehementer-cupiebant.

Σπάρτα χωνία.

Σπάρτα. Funes. Rudentes.

Σπάρτη. ἡ πόλις ἧς λακεδαιμονίων, ὁ δὲ ταύτης σπαρτιάτης. καὶ σπαρτιητῶν.

Σπάρτη. Sparta. Lacedæmoniorum vrbs, *quæ Lacedæmonialiter vocatur.* Huius ciuis, *Spartanus dicitur*, & Spartiata. Et Σπαρτιητῶν *genitiuus Ionicus, pro communi* Σπαρτιατῶν. Spartiatarum. Spartanorum,

Σπαρτωλός. πόλις ὀξὶ τῆς βοττικῆς, ἢ σπαρτωλός.

Σπαρτωλός. Spartolus, vrbs Bottices.

E Σπασάμενος ἀκράτου. οἶνου ἐκπιών.

Σπασάμενος ἀκράτου. Qui merum *in os* attraxit, *pro*, *qui merum exhausit. Sic & Galli, quum de potatione verba fiunt, dicunt, Il tire bien, q. d. Ille trahit bene. pro, Ille potat egregiè, vinúmque fortiter exhaurit.* Qui vinum *purum* e bibit.

Σπατάλη. ἡ τροφή. οἱ δὲ μῦς νεῦ ὀρχεῖν δοκοῦσιν ἁρπάσαντος τῆς σπατάλης. κάττον φησὶν, ἤτοι αἴλουρον καθοικίδιον.

Σπατάλη. Cibus. *Alimentum. Delicie. Luxus. Voluptas.* Vt, Mures autem nunc saltant, arrepto tuo cibo. Catum, siue felem domesticum *ita* vocat, *qui Italicè Gatto, Gallicè Chat, Germanicè Katz dicitur.*

Σπατάλη. ἡ τῶν ἀνδρῶν κόπρος, καὶ τὰ μικρὰ δέρματα τὰ ἐκβαλλόμενα ὑπὸ τῶν σκυτέων. σπατάλη δὲ τὸ δέρμα ἀφ' οὗ τὸ σπάσθαι. σκατοφάγος ὁ κλέων. ἐπεὶ βυρσοδέψης ἦν, ὑπὸ μὲν κόπρου τὰς βύρσεις ἐργάζοντο.

Σπατάλη. Stercus humanum, & patuæ pelles, quæ à coriariis abiiciuntur. *Coriarum ramenta, siue rasura. Quæ scalpro raduntur, & à corio resecantur, & eiiciuntur.* σπατάλη enim *est* ipsa pellis, *dicta* à verbo σπάσθαι, *quòd à pecudibus auellatur. Aristoph. in Pace pag. 436. v. 6. de Cleone dicit,* πῶ σπατάλην ἐδίου. *Vide schol. annot. 2.* Cleon autem *erat* merdinorus, quia erat coriorum infector. *i. subactor, coriarius. Quod ideo dictum*, quia stercore coria condita conficiebant, *stercore macerabant, condiebant, & parabant.*

Σπατῖνος. ὄνομα κύριον.

Σπατῖνος. Spatinus. Nomen proprium.

Σπαίρω. Salit. Palpitat. Efflat-animam. In epigrammate 15. *lib.* 6. *Epigr. pag.* 414.

Ale adhuc palpitantem senecionem: sed ex terra, ex terræ fructibus,

Prout vis, arbitratu tuo. Nam imperas & terræ, & mari.

Σπάρει. ἀλλ' ἐται. σχαρίζει. ἐκ τοῦ τοῖ τλῶ· φυχλώ. καὶ ἐν δπηρέμματι. A

Θρίψον ὕτι σπαῖρον τὸ μεῖρτιον, ἀλλ' ὑπὸ γαμῆς

Ὡς ἐθέλεις.

Σπίκλον ὑέλινον. τὸ σπίκλον ἐξ ὑέλου. *Sic enim lego.* Speculum vitreum. Speculum ex vitro *factum.*

Σπίκλον ὑέλινον. τὸ σπίκλον.

Σπικυλάτωρες. Speculatoris. *Satellitis* hastiferi. *l.* σπεκουλάτωρ. *Speculatoris. i. satellitis speculum, telúmque gestantis. Vtrunque nomen est latinum: sed non idem significat. Marcus Euangel. cap.* 6. *v.* 27. *videtur* σπικουλάτωρα *dixisse, pro* σπεκουλάτορα. B

Σπικυλάτωρες. Ἢ δορυφόροι.

Σπίλιθος. Fimus. Stercus. Excrementum. Aristophanes *in Acharnensibus. pag.* 306. *v.* 5. 6. 7. 8. 9. Deinde confringat aliquis ipsius ebrius caput Oresles Furens. Ille verò lapidem

Σπίλιθος. ἀρίσοφάνης.

--*capere*

Volens, in tenebris capiat

Manu stercus recens cacatum.

--κατειάξαι.

Βουλόμενος, ἐν σκότῳ λάβοι

Τῇ χειρὶ σπίλιθον ἀρτίως κεχεσμένον.

Quære in voce Βόλιτος. ζήτει ἐν τοῦ βόλιτος.

N O T AE.

Κατειάξαι] Sic apud Aristoph. in Acharnensibus. pag. 306. scribitur, C

Εἶτα κατάξειέ τις αὐ-
Τοῦ μετέων τῆς κεφαλῆς Ὀρέστης
Μαινόμενος. ὁ δ' λίθον βαλεῖν
Βουλόμενος, ἐν σκότῳ λάβοι
Τῇ χειρὶ σπίλιθον ἀρτίως κεχεσμένον.

Schol. annot. 2. τῆς κεφαλῆς. αὐτὴ τῆ τὴν κεφαλὴν, ἀττικῶς. σπλιθον δ, βῶλον. Sed σπίλιθος masculeo genere, & properoxytonè dicitur, vt patet ex Concionantibus. pag. 498. v. 31. & 32.

--Κατειδεῖ σπίλιθον σοὶ ἐστερῆς μοι.
Τῶν σπιλίδων κοπεντῶν δῶν;—

Vide Schol. annot. 3. vbi fit huius loci mentio.

Pr. --*comedes,* dentibus conficies *stercus prior mihi.*

Bl. *Stercorum* igitur *participes-fumus?*

Σπίλιξ. Spelex. Mulicbre vestimentum. Hemidiploidium. D

Σπίλιξ. γυναικεῖον ἱμάτιον, ἡμιδιπλοίδιον.

Σπένδεται. δοτικὴ θύεται. ἢ θυμᾶται. ἢ φιλεῖται.

Σπένδομαι. Datiuo. Libatur. Immolatur. Vel suffit, adolet. Vel amicè-tractat, excipit-amicè. *Vel, amicum-fit.*

Σπένδομαι. δοτικὴ θύομαι. ἢ θεῷ ἀναπίθεμαι. καὶ σπένδοντας, θύοντας. προσφέροντας, ἢ τῷ σπένδεται, καὶ τὸ φιλεῖσθαι. οὕτω δὲ ἐκάλουν τὰς δπὶ τῷ πολεμίων συμβάσεις. καὶ σπονδὰς ἑτέρους.

Σπένδομαι. Datiuo. Libor. Immolor. Vel Deo dicor, & *consecror.* Et σπένδοντας. Libantes. Immolantes. Sacrificantes. Offerentes. *Dictum* à nomine σπονδή, Libatio, *sacrificium, oblatio. Sed contrà,* σπονδὰ σπένδω *dicta.* Et σπένδειν, & σπένδεσθαι *sæpe significat* τὸ φιλεῖσθαι. Amicum-facere, Amicum fieri. Pacem facere. Sic enim vocabant, σπονδὰς εἰρήνης *dicebant, fœdera iureiurando-interposito-facta.* E

Σπερμαίνει. γεννᾷ.

Σπερμαίνω. *Sementare. Semen-emittere, Emisso-semine* generare.

Σπερμολόγος. δρυλόγος. ἀκριτόμυθος. καὶ ὁ τὰ σπέρματα συλλέγων. σπερμολόγος λέγεται μικρὸν ὀρνιθάριον κολοιῶδες, σπερμολόγος ὠνόμασται μύθον. ἔοικε δ' ὑπὸ τοῦ τὰ σπέρματα ἀναλέγειν. λέγεται οὖν ὑπὸ τούτου, ὁ δύτελὴς, καὶ δικαταφρόνητος, ἀνθρωπος, καὶ ἴσως ὑπὸ τῆς ἀλλοτρίων δεῖζῶν, σπερμολόγος. F

Σπερμολόγος. *Seminilegus, vel seminilega. Vel* Seminator-verborum. *qui verba seminat, & spargit,* ampliloquus. *Garrulus, & qui prolixa oratione vtitur.* Sine-delectu-verba profundens. σπερμολόγος *etiam* dicitur parua auicula graculo-similis, quæ *à seminibus legendis, & colligendis* vocata σπερμολόγος, q. d. seminilega. Videtur enim à seminibus colligendis *dicta.* Hinc igitur, *per translationem ab hac auicula ductam,* homo vilis, & contemptus *dicitur* spermologus, & fortasse *sic etiam appellatur,* qui ex alienis *bonis* victitat. *Aristoph. in Auibus, pag.* 191. *v.* 18. *schol. annot.* 10.

Σπερχειός. ὄνομα ποταμοῦ.

Σπερχειός. Sperchius. Nomen fluuij.

Σπέρχις. καὶ Βῦλις, ἀνδρες ἀθηναῖοι, αὐθαίρετοι ἐς πέρσας ἦλθον, δίκην δώσοντες ξέρξῃ τῷ πατρὸς βασιλεῖ ὕστερον τῷ κήρυκων τῷ ὑπ' αὐτοῦ

Σπέρχις. Sperchis & Bulis, viri Athenienses. *Sperchies, & Bulis viri Spartani, quemadmodum ait Herodot. lib.* 7. *pag.* 269. *lin.* 19. & 20. sponte-sua ad Persas iuerũt, vt pœnas darẽt Xerxi, Persarũ Regi, pro præconibus ab

ipso

A πυρθέντων, καὶ καταχωσθέντων ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων.

ipso missis, & terra obrutis ab Athenienſibus, *vel, vt apud Herod. lib. 7. 169. 22. propræconibus Sparta cæſis.*

N O T Æ.

Σπάρτις, καὶ Βοῦλις, ἄνδρες Ἀθηναῖοι] Rem totam Herodotus lib. 7. pag. 269. fuſiùs perſequitur: ſed non Athenienſes ſed Spartanos eos fuiſſe dicit. Sic enim illic, Σπαρτίης τε Ἀνεψιὸν, καὶ Βοῦλις ὁ Νικίλεω, ἄνδρας Σπαρτιήτας. &c. Et pro καταχωσθέντων ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων, apud Herod. lib. 7. 269. 21. 22. legitur, ἐβλαπτε τὰ ὑπόλοιπα ποιῆν τίσιν ἔφερε τῷ Δαρείου, χαρίζων τῶν ἐν Σπάρτῃ ἁλομένων.

Σπαρχθὺς παρ' Ἡροδότῳ, ἀντὶ τοῦ ταραχθείς. θυμωθείς.

B Σπερχόμενος. ἐπειγόμενος.

Σπεύδειν. παρ' Ὁμήρῳ, οὐκ ὅπου τὸ ταχύνειν, ἀλλ' ὅπου τὸ ἐνεργεῖν, καὶ κακοπαθεῖν. καὶ παροιμία. σπεύδειν ὑπὸ ῥυτῆρος. ὑπὸ ὑποδήματος, αἰτιατικῇ· ὡς ἔχει σχήματος ὑπὸ τῆς βλάβης. σοφοκλῆς. οὐκοῦν ὡς τάχιστα περσπόλων μολεῖν. πάντα δ' ἀναγκάσῃ λεὼν ἂν ἵππον ἱππότιδι θυμάπαν ὑποσπεύδειν ὑπὸ ῥυτῆρος.

Σπερχθὺς Apud Herodotum ſumitur pro, turbatus, iratus. *Vide* Σπερχθῆναι *in Ion Lex.*

Σπερχόμενος. Properans. Feſtinans.

Σπεύδειν. Apud Homerum non ponitur pro vrgere, accelerare: *vel, properare, feſtinare:* ſed pro operari, *in-opere occupari,* & malis-conflictari, mala-pati. Et prouerbium, σπεύδειν ὑπὸ ῥυτῆρος. Laxatis habenis feſtinare. *pro, quanta maxima celeritate potes. Vel* à calceo, pro, quanta maxima contentione pedum calceis indutorum currere quiſque poteſt, & eo habitu, quo iam eſt. *Vide notas* Sophocles *in Oedipo Colonæo. pag.* 301. *v.* 7. 8. 9. 10. Nónne igitur aliquis quàm celerrimè famulorum profectus Ad iſtas aras, omnem coget populum, Carentem equis, equitémque, *recedentem* à ſacri-

C ficiis, Properare laxatis habenis?

N O T AE.

Σπεύδειν ὑπὸ ῥυτῆρος] Sophocles in Oedipo Colonæo. pag. 301. Theſeum ita loquentem introducit,

Οὔκουν τὶς ὡς τάχιστα περσπόλων μολὼν
Πρὸς τοῦσδε βωμοὺς, πάντ' ἀναγκάσει λεὼν,
Ἵππειον, ἱππότην τε θυμάσειν ἄπο,
Σπεύδειν ὑπὸ ῥυτῆρος·

Triclinius. σπεύδειν ὑπὸ ῥυτῆρος. ἤγουν ὑπὸ μιᾶς ἁρμῆς, ἀντὶ τοῦ, ὡς ἔχει ἔχειν σχήματος. εἴρηται δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἡνιόχων πρὸς τοὺς ἵππους, καὶ πάσας ἁπλῶς χαλιναγωγούντων, ὅτι τοὺς ἵππους φέρεσθαι ῥυτῆρας τὸ τοὺς χαλινοὺς φασιν, οὐ τὰ ὑποδήματα, ὡς τὰ σχόλια λέγει. Pro βλάβης apud Suidam, lege βλαύτης. Vide Βλαύτη ſuo loco. Sic & Galli de ſuis equitibus dicunt, Courir à bride auallée.

D Σπεύσιππος. Εὐρυμέδοντος. ἀδελφιδοῦς Πλάτωνος τοῦ φιλοσόφου, ὑπὸ πεπαίπης τῆς αὐτοῦ ἀδελφῆς. ἀκουσὴς αὐτοῦ Πλάτωνος, καὶ διάδοχος ἐγένετο τῆς ἀκαδημίας. ὅτι δὲ ἐν ὀλυμπιάδος. συνέγραψε πολλὰ, καὶ μάλιστα φιλόσοφα. αὐστηρὸς τὸν γνώμην, εἰς ἄκρον ὀξύθυμος.

Σπέος. σπήλαιον.

Σπεῖον. ὄνομα κύριον.

Σπεῖρα. τάξις στρατιωτική.

E Σπειράω. σπειρῶ. ὅθεν ἐστὶ σπειρασμὸς. καὶ σπειρώμενος τοῖς ῥακίοις.

Σπεύσιππος. Speuſippus, Eurymedontis F. nepos Platonis Philoſophi, *ſuſceptus* ex Potône ipſius ſorore, auditor ipſius Platonis, & ſucceſſor Academiæ. Fuit Olympiade 108. Conſcripſit plurima, præcipuè verò philoſophica, auſtero ingenio, maximèque iracundo.

Σπέος. Poeticum, *formatum* à σπέος, *inſerto* metri *causâ.* Specus. Spelæum. Spelunca.

Σπεῖον. Spió. Nomen proprium *Nereidis.*

Σπεῖρα. Militaris acies. Ordo militaris. Caterua. Cohors.

Σπειράω. ὦ. In-ſpiram-contraho, *ſicut ſerpens, aut canis ad ſomnum capiendum ſe componens.* Vnde etiam συσπειράομαι. Ou. In-ſpiram-contractus. Et σπειρώμενος τοῖς ῥακίοις. Pannis inuolutus tanquam in ſpiram contractis.

F Σπεῖραι. πλήθη στρατευμάτων. φάλαγγες. νοῦμερα. λεγεῶνες σπεῖραι, καὶ αἱ συστροφαὶ τοῦ σχοινίου. καὶ παροιμία. ὅτι σπεῖρα σχοινίου. τὸ ἀναγκαιότατον. σπεῖραι καὶ οἱ ὁλκοὶ τῶν ὄφεως. καὶ αἰλιανός. ὁ δὲ δράκων ταῖς σπείραις τοῖς νεκροῖς συναγαγὼν, ἐφύλαττεν ἀπαθῆ, ὡς ἂν μήτε τῶν θηρίων τις προσέλθοι. ἀντὶ τοῦ τοῖς ὁλκοῖς. καὶ σπειρηδὸν, οἷον πλεγμάτως. καὶ σπεῖρημα, τὸ τοῦ ὄφεως εἴλημα.

Σπεῖραι. Exercituum copiæ. Phalanges. Numeri. Legiones. *F. πλήθεμ. λεγιῶνες.* Cohortes. Spiræ etiam vocantur conuolutiones funis. *Complicationes funium in orbem ductorum.* Et prouerbium. Ad ſpiram *ſiue, funem, addu* funiculum. *Sic autem intelligitur id,* quod maxim è neceſſarium *eſt. N. F. Er. ad. Chil. 1. Cent. 1. col. 719. ad 19. Ad* reſtim funiculum. Spiræ etiam *dicuntur* ſerpentis tractus *in orbem. Virgil. Georg. lib. 2. pag. 54. v. 9. Squammeus in ſpiram tractu ſe colligit anguis.* Et Ælianus. Ille verò draco *ſuis* ſpiris cadauera complexus, illæſa cuſtodiebat, vt nec vlla terreſtris *fera,* imò nec vlla quidem volucris ad ea lædenda accederet. *Spiris dixit,* pro tractibus. Et σπειρηδὸν. Conuolutim. Inſtar-ſpirarum-ſerpentis. *In-orbem-more-ſerpentum in-ſpiras-contractorum. Alias* Cohortatim. *Per cohortes.* Et σπεῖρημα. Serpentis conuolutio, volumen, ſpira.

Σπάρα. Pallij. Panni *ſpira figuram habentis, vel in ſpiram contracti.* Rectus caſus *eſt* τὸ σπῦρον. *Supparus, vel ſupparum. veſtis linea, quam* Feſtus *etiam ſubuculam vocat.*

Σπάρων ☉. Spirônis. *Genitiuus à recto* Σπάρων. *Spiron. Videtur viri nomen proprium.*

Σπείσασθαι. Amicitiam *inire,* & pacem facere. *Vt, Dicebat* Parthos pro pace velle fœdus inire.

Σπήλυγας. Speluncæ. Spelæa. Concauitates. Concaua loca. In epigrammate.

Spelunca Nympharum abundantes fontibus,
quæ tantam aquam
Funditis.--

Σπῆλυγξ. Specus. Spelunca. Spelæum. Babrius, *l.* Καὶ κεῖτ' ἐν σπήλυγγος, *&c. Sed N.L.*

Et iacebat in ſpelunca tanquam quidam morbo
Laborans percuſſus erat non verè anhelans.

Σπῆλυγξ. Spelunca. Et σπήλυγας. ſpeluncas. *Terræ profundas* rupturas. *Fiſſuras, rimas terræ.*

Σπήλαιον. Spelæum. Spelunca.

Σπθαμή. Spithama. *Palmus maior, de quo Lexica.* Tropicè de Deo vocem iſtam oratio prophetica dixit, quia continet res conditas, eáſque complexus, in ordinem, & ornatum omnia redigit, & montibus æquilibrium, *ac æqualitatem,* & menſuris omnibus, quę ſunt in mundo, ſuum ordinem attribuit, qui cœlum totum parua ſuę potentię parte continet, quam tropicè *Propheta* oratio Spithamam vocauit. *l.* μίτρους.

Σπιθαμή. Vitæ breuiſſima *pars, quæ palmi tantùm longitudinem habet. Breuiſſima vita.*

Σπιλάδες. Concaua ſaxa, quæ *ſunt* in aqua, vt Appion *tradit.* Heliodorus verò *ſic appellat* ſaxa iuxta mare-ſita, & vndis intercepta *& circundata.* Et σπιλάζειν. *Ex improuiſo apparere. Ex improuiſo inuadere. Vide ſuprà in* Κατασπίλασιν. *Vt,* σπιλάζειν, *&c.* In hanc vrbem ex improuiſo irruens. Et κατασπιλάζειν, *idem. Vt,* οἱ δ' ἐξιόντες, &c. Vt proſilientes Barbari *ſuos hoſtes* ex improuiſo inuaſerunt. N.L. σπιλάζειν, & κατασπιλάζειν *aliàs, fœdare, polluere, contaminare ſignificat.*

Σπίλος. Pollutio. Sordes. *Inquinamentum. Contaminatio. Macula. Labes.*

πίνθαρος. Spintharus, Heracleotes. Erat autem tragicus poeta. Eius verò fabulæ ſunt iſtæ, Conflagrans Hercules. Semele fulmine icta.

Σπίνθαρος. Spintharus. Hic vt barbarus, & Phryx à comicis carpitur. *Ariſtoph. in Auibus. pag.* 398. *v.* 2. *ſchol. annot.* 2.

Σπινθήρ. Scintilla.

Σπῖνος. Spinus. Genus paſſeris. *Ariſtoph. Auibus. pag.* 410. *v.* 12. *ſchol. annot.* 6. *Genus auis.*

Σπίτταλος. Spittalus. *Pittalus.* Medicus apud Athenienſes clarus, Ariſtophanes *in Acharnenſibus pag.* 301. *v.* 21. 22. 23. Di. Non eſt *poſsibile. fieri non poteſt, quod petis.* Sed plura apud Pittali *diſcipulos.* Ge. Tu verò ſaltem mihi ſtillam pacis vnam In paruum calamum inſtilla iſtum. Hoc eſt *in* æreum, aut argenteum *calamum,* quales habent medici.

Σπλανίων. Spledonis. *Genitiuus à recto* Σπλανίων. *Spleden.* Nomen vrbis. *l.* Λ'σπλανίων. *ab* Λ'σπλανίων. *Euſtath. & alij.*

Σπλήν. Splen. Lien. Viſcus. Viſceris. Et declinatur σπληνὸς, *ingenitiuo.*

Σπογγιά. Spongia. Oxytonè. *Sic enim ſcribunt* Attici. Ariſtophanes Ranis *pag.* 150. *v.* 2. At affer ad cor meum ſpõgiam. Et rurſus Ariſtoph. *in Acharnenſ. pag.* 281. *v.* 3.

Σπάρωμα. ῥάκος. ἢ εὐθεῖα τὸ σπῦρον. A

Σπείρων.

Σπείσασθαι. φιλίαν, καὶ εἰρήνην θέσθαι. ἐθέλειν πάρθους ὑπὲρ εἰρήνης σπείσασθαι.

Σπήλυγγας. σπήλαια. κοιλώματα. ἐν ὄρει γράμματι.

Σπήλυγγας νυμφῶν ὑποπήδακας, αἵ τόσον ὕδωρ B

Εἴβουσιν.--

Σπῆλυγξ. σπήλαιον. βάθρον,

Κοιωσον σπήλυγγος. οἷά τις νίσῳ
Κάμων ἰβίβλητ' οὐκ ἀληθὲς ἀσθμαίνων.
Σπῆλυγξ. καὶ σπήλυγγας. ῥαγάς.

Σπήλαιον.

Σπθαμή. ξοπικῶς δὲ τὸ θεοῦ ὁ θεοφορικὸς λόγος ὠνόμασεν, ὅτι συνέχει τὰ κτίσεις, καὶ C ὡς διάγραμμός αὐτῆς, εἰς τάξιν ἄγαγε πάντα, καὶ διακόσμησεν ἅπαν. Ὄρεσιν ἰσορροπίαν, καὶ μέτρα πᾶσι τοῖς ἐν τῷ κόσμῳ τὴν οἰκείαν τάξιν ἀποκληρώσας. ὁ τὸν οὐρανὸν ὅλον παλάμῃ μέτρει τὴν ὅλης αὐτῆς δυνάμεως ὡρίζων. διὸ σπιθαμὴν ξοπικῶς ὁ λόγος ὠνόμασε.

Σπιθαμὴ τοῦ βίου τὸ ἐλάχιστον.

Σπιλάδες. αἱ ἐν ὕδατι κοῖλαι πέτραι, ὡς Ἀπίων. ἡλιόδωρος δὲ τὰς ὑφαλασσίας πέτρας, καὶ ἀπειλημμένας ὑπὸ τοῦ κύματος. καὶ σπιλάζων ἔφη τὴν πόλιν. οἷα ἐξέπεσον οἱ βάρβαροι κατασπίλαζον. D

Σπίλος. μιασμός. ῥῦπος.

Σπίνθαρος. ἡρακλεώτης. οὗ ἡ ξαγῳδία παιπαλῶδες δράματα ἔχει αὐτὰ δὲ ταῦτα. ὡς καιόμενος ἡρακλῆς. σεμέλη κεραυνωθεῖσα.

Σπίνθαρος. οὗτος κωμῳδεῖται ὡς βάρβαρος, καὶ φρύξ. E

Σπινθήρ.

Σπῖνος. εἶδος στρουθοῦ.

Σπίτταλος. ἰατρὸς παρ' ἀθηναίοις δόκιμος. ἀριστοφάνης. ἄπιθι πρὸς τὸν σπιττάλου. σὺ δέ μοι ἀλλά μοι σταλαγμὸν εἰρήνης ἔνεγκον τινὶ στύπῃ, χαλκοῦν. ἢ ἀργυροῦν. οἷους ἔχουσιν οἱ ἰατροί. F

Σπλανίων. ὄνομα πόλεως.

Σπλήν. καὶ κλίνεται σπληνός. τὸ σπλάγχνος.

Σπογγιά. ὀξυτόνως. ἀττικοί. ἀριστοφάνης βατράχοις. ἀλλ' οἴσει πρὸς τὸν καρδίαν μου σπογγιάν. καὶ αὖθις. ἀριστοφάνης. σπογγιᾷ βεβυσμένον.

A ἢ ὅπ χύτραν φέρουσιν, ἐν ᾗ ἰω σπόγγος μέλιτος πεπλησμένος.

281.v.3. Da mihi ollulam ſpongia clauſam. *Vide ſchol. annot.3. Hoc autem dixit*, vel quia *mulieres* ollam ferebant, in qua erat ſpongia mellis plena, *quam in infantis os inſerebant, quum alimentum quærebat.*

NOTÆ.

Σπογγᾷ βιβυσμένον.] Ariſtoph. in Acharnenſibus. pag.281.v.3.

Δός μοι χυτρίδιον σφογγιᾷ βεβυσμένον.

Schol.annot.3. ὅπ χύτραν φέρουσιν, ἐν ᾗ σπόγγος πεπλησμένος μέλιτος, καὶ τιθέασιν ἐν τῷ στόματι τῶν παιδίων, ὅπως σιωπῶσι ζητοῦντες τροφήν. ἢ ὅτι οἱ πίνοντες τὰ πνεύματα τῶν χύτρας ὑφιᾶσι τοῖς σπόγγοις. &c.

B Σπόγγος. σπόγγον ἔχειν καλάμων ψαίσορα ἀπὸ κνιδίων. φασὶ τὸν ἀκκὼ μοιχὸν ὄσαι, σπόγγῳ πύελον κρούειν.

Σπόγγος. Spongia. *In epigramm.* Spongiam habere calamorum abſterſoriam, *vel, purgatricem* Cnidiorũ. *l.* ψῆτορ ἀπο κνιδίων, *pro*, ἀπο ψήτρα. *ab* ἀπο ψάω. ῶ *fut.* ἀπο ψήσω. *detergo, deraſo, diſtringo, abſtergo, purgo. Hinc verbale* ἀπο ψήτωρ. *abſterſor, purgator. quid ſit* ψάειν *N.L. Vel* ψήκτρα ἀπο *pro*, ἀπο ψήκτρα. ψήκτω. ξω. *idem ac τὸ* ἀπο ψῶ. *vnde* ψήκτρα. *ſtrigil.* Aiunt illam Acconem ſtultam, *oſtij* clauum ſpongia percuſſiſſe.

Σποδεῖν. τύπτειν.

-Ὅμως θυμαδὸν

Σποδεῖν ἅπαντας τοὺς ἀλαζόνας δοκεῖ. ἀριστοφάνης ὄρνισι.

Σποδὸς βαυχυλίς. ἢ βάκχου.

Σποδεῖν. Cædere. *percutere, verberare.*

--*Communi animorum conſenſu*

Verberare omnes arrogantes placet.

Ariſtoph. Auibus *pag.408.v. 8. & 19.*

Σποδὸς βαυχυλίς. Cinis Bacchicus. Vel Bacchitinis. Vt,

C --Κυλίκων σποδὸς ἔνστορτος ἰούσῳ

Κεκλιμένη.--

--*Poculorum cinis quondam in morbo*

Tectus, clauſus, latens. N.L.--

Σπολὰς. διφθέρα. σοφοκλῆς, αἴαντι λοκρῷ.

--Καταστάτου κυνὸς

Σπολὰς, λίβυσσα παρδαληφόρον δέρος.

οἱ δέ, ἱφαπτὸν δερμάτινον. παρήχθη δ' ἴσως ἐκ τῆς διφθέρας. ἀριστοφάνης.

Σπολὰς. Diphthera *Pellis coriacea. Pellicea veſtis. Indumentum ex pellibus confectum. Pellis.* Sophocles Aiace Locro.

--*Maculis diſtincti canis*

Pellis Libyſſa, pardaliferum corium.

Alij verò *vocem iſtam dicunt ſignificare* ſagum pellicẽ. Fortaſſe autem σπολὰς *inde* deducta eſt, *& dicta*, quòd ſupra *veſtes alias* feratur, *& iis imponatur. N.L.* Ariſtoph. *in Auibus. pag.405.v.12. ſchol.annot.6.*

D Οὗτος. σὺ μὴν τοι σπολάδα, καὶ χιτῶν' ἔχεις.

Ἀπόδυθι, καὶ δὸς τὴν ποιητὴ τὴν σοφῇ. καὶ αὖθις.

Ὃς ὑφαντὸν δύπτον ἔθος οὐ πέπαται. Ἀκλινὴς δ' ἴβα σπολὰς ἄνευ χιτῶνος.

Heus tu. Tu quidem diphtheram, & tunicam habes.

Exue eam, *& da poetæ ſapienti.*

Et rurſus *ibidem v.14.* Ἔχιτὼν σπολάδι. -*& v.22.23.* Ὃς ὑφαντὸν δύπτον, *&c.*

Qui texturâ quaſſatam veſtem non poſſidet.

Ingloria verò ſupra corpus eius *incedit diphthera ſine tunica.*

Σπονδεῖα. Vaſa, *quæ liquores aliquos continent, &* in quibus libant *homines*, Diſque liquores offerunt.

E Σπονδή. οἴνου ἔκχυσις δῆτα τιμῆ δαιμόνων. ἢ φιλία. & σπονδῆτης. ὁ δεπιπόμματα. καὶ ταμόνα σπονδῆτην ἀεὶ θυέσιν ὀπιδόν.

Σπονδή. Libatio. Vini effuſio in dæmonum, *aut deorum* honorem. Vel *fœdus, &* amicitia. Et σπονδῆτης. ea, quæ in libationibus, & fœderibus faciendis offertur. In epigrammate. Et *vini* guttam in fœderibus offerri ſolitam. *i. vini libationem in fœderibus ineundis fieri ſolitam, ſemper* ſacrificiorum comitem.

Σποράδ. ἢ διάνομή.

Σποράδα γῆν. κονιορτόν. ἢ χοῦν γῆς.

Σποράδες νῆσοι ἃς ἔνιοι κυκλάδας λέγουσιν, αἱ ὁ τὴν αἰγαίῳ. εἰσὶ δὲ δώδεκα.

Σποράς. Satus. Satio. Seminatio. Sementis. Generatio. Diſperſio. Diſtributio.

Σποράδα γῆν. *Diſperſam terram.* Puluerem excitatũ. Vel lanuginem terræ. *l.* χοῦν *aggerem terræ. aggerem ex terra diſperſa collectum, & congeſtum.*

F Σποράδην. διεσπαρμένως ὧδι, κἀκεῖσε.

Σποράδες. Sporades inſulæ. *q.d. diſperſæ* quas nonnulli Cycladas vocant, quæ *ſunt in* Ægæo *mari.* Sunt autem duodecim.

Σποράδην. Diſperſè, huc, & illuc. *Sparſim, paſſim, palatim.*

Σπόρακις. ὄνομα κύριον. ἀρριανός. σπόρακις μαθὼν τὸν στόλον βασιλέως ὅτι τῷ ἑαυτῷ γαμβρῷ ἐπεστράτευεν, ἐφυγε. τινὲς δ' σφωράκιος.

Σπόρακις. Sporacis. Nomen proprium. Arrianus, Sporacis, cùm Regis claſſem in ſuam ditionem venire cognouiſſet, aufugit. Quidam verò *ſcribunt* Σφωράκιος. Sphoracius.

Σπόρος. ὁ νέρωνος ἐρώμενος. ὃς καὶ σαβίνα

Σπόρος. Sporus, Neronis amaſius, qui & Sabina

vocabatur, non solùm ob similitudinem mulieris, quòd esset exectus, & castratus: sed etiam quòd illi nupsisset, vt illa.

Σπεργίλος. Sporgilus. *Nomen viri cuiusdam*, qui tonsor erat. Et *apud Aristoph. in Auibus. pag. 180. v. 7. schol. annot 3* Plato *Comicus*, *in Sophistis de Sporgilo* dicit, Illa Sporgili tonstrina *cunctis* inimicissimum tectum.

Σπύρτυλλα. *Sic enim scribendum, vt & apud Aristoph. in Nubibus. pag. 11. v. 3. schol. annot. 2.* Δῶρα πάντων διδόμενα παρρησία. εἰδὰς ὅτι καὶ σπύρτυλλα ἡμῖν χρεωστεῖς. ἀλλ' ὅμως τῷ πλωτῶν ἐνίκων εἰς τὴν σοι δεδραλυόμεθα. Σπύρτυλλα. *Romanis* σπύρτυλα. Sportulæ. Dona, quæ liberè dantur in omnibus *iudiciis*. *Dantur autem Iudicibus, pro honorario, siue salario, Hottomanus.* Vt, Scis autem tenobis Sportulas etiam debere: sed tamen pauperum gratiâ *debitum hoc tibi remittimus, & condonamus*, & in hoc, *quod ad hoc attinet*, tibi reconciliamur, *& tecum in gratiam redimus.*

Σπουδάζω. *Studeo. diligenter aliquid facio, rei alicui operam do, seriò ago, vel dico, apparo, conor, colo.* σπουδάζω εἰς τὸν ἄνδρα. Sum illius viri studiosus. *Illum virum valde colo.* Demosthenes contra Midiam. Pro καταπείγομαι, propero. festino, Theopompus *accepit*. Item pro, volo, idem in eadem epitome. Pro non iocosè, *non per iocum*: sed seriò. *posse* Plato lib. 5. Reipub. Pro valde cupio, vehementer opto, Apollodorus Carystius, in Apocarterusin, *i. in iis, qui laqueo, vel inedia mortem sibi consciscunt.* Et pro, grauiter loqui, & seriò-loqui, Xenoph. in conuiuio. *Quum dixit*, τίνι σπουδάζεις; pro, τίνι σπουδάζεις; cui studes? Sic & Alexis. Et quasdam longas naues emisit, exercitui res necessarias *parare, & suppeditare* studens. *Vel, res necessarias castris studiosè procurans.* Polybius.

Σπουδαρχήσας. Qui studuit imperare. Magistratus-gerendi cupidus. Studiosus-gerendi-magistratus. Qui de magistratu adipiscendo fuit solicitus. Et σπουδαρχίδης. de magistratu gerendo solicitus. Qui magistratum adipisci studet. Æolensium autem proprium est, epitheta efferre forma patronymica. *i. vt nomina substantiua patronymica.* Vt, σπουδαρχίδης *apud Aristoph. in Acharnensibus. pag. 285. v. 11. schol. annot. 8.* & στρατονίδης. *miles militans. v. 23 schol. annot. 9.* & μισθαρχίδης. *i. mercedem accipiens, vel militum stipendia deuorans. v. 24. schol. annot. 10.*

Σπουδαιολογῶ. Et σπουδαιολογοῦμαι. Idem. Seriò loquor. Xenophon Cyrus autem ferio-loquebatur, amicos aduocans.

Σπουδαῖος. Sapiens. Virtute-præditus. Probus, qui improbo opponitur. *Et* σπουδάζω *studeo, colo. Vt*, Cùm autem cognouisset locum illum esse sacrum, ex demone, *vel, deo*, qui in illo studiosè colebatur, hoc est, honorabatur. σπουδαῖος. *Bonus. Vt*, Diuitem quidem *illum* esse audio: nulla verò *in re* bonum.

Σπουδή. Studium. In rebus honestis vehemens occupatio. *Vel, Rerum honestarum vehemens studium.* Isidorus dixit, Philosophiæ quidem studium, viro iuniori, & philosophicam doctrinam recens attingenti, & *amplectenti* conuenientius esse, piam verò, & Dei amantem alacritatem, maximè conuenire *viris* iam prouectis, & longè progressis, partim quidem, ætate, partim verò, philosophia.

Σπουδῇ. Apud Homerum *sumitur* pro μόλις ægrè, vix, difficulter. Et apud nos eodē-modo *sæpe sumitur.*

Σπώμενος. Qui-trahitur. Qui-conteritur.

Σπῶντες. Genitiuo. Custodientes. *N. L. fortasse*, πίνοντες *bibentes, potantes. Vel* ἐμφορεῶντες, *implentes, satiantes.* Deinde *se* proluerunt, *rigarunt, inebriarunt*, frequenter bibentes & merum trahentes. *i. haurientes.* Et σπῶσι. *Trahunt. Hauriunt.* Ad-satietatem-vsque replentur. Vt, illi verò abundè, & sine-fine hauriunt, *hauriebant*, & prostrati, ac supini iacebant, vt singulos fors tulerat.

ἐκκλεῖπ. οὐ μόνον διὰ τὴν ὁμοιότητα τῆς γυναικὸς, ὅτι ἐξετέτμητο, ἀλλ' ὅτι & ἐγήματο αὐτὸ, ὥσπερ κἀκεῖνη. A

Σπορύλος. ὁς ἦν κουρεύς. καὶ ὁ πλάτων φησὶ. τὸ σπορύλου κουρεῖον ἔχθιστον πᾶσι.

Σπόρτουλλα. δῶρα ὅτι πάντων διδόμενα παρρησία. εἰδὰς ὅτι καὶ σπόρτυλλα ἡμῖν χρεωστεῖς. ἀλλ' ὅμως τῷ πλωτῶν ἐνίκων εἰς τὴν σοι διαλυόμεθα.

Σπουδάζω ἢ φιλῶ τὸν ἄνδρα. δηλοῦσθαι καὶ μεθύειν. ὅτι δὲ περαπείγομαι διὰ σπουδῆς. ὅτι δὲ τὸ βούλομαι, ὁ αὐτὸς ἐν τῇ αὐτῇ ὑποτομῇ. ὅτι ἢ τὸ μὴ παιγνιωδῶς, ἀλλ' ἐσπουδασμένως, πλάτων πολιτείας γ'. ὅτι ἢ τὸ λίαν θέλω. ἀπολλόδωρος καρύστιος, ἀποκαρτεροῦσιν. ὅτι δὲ τὸ σεμνολογεῖν, τὸ σπουδαιολογεῖσθαι, ξενοφῶν ἐν συμποσίῳ. τίνι σπεύδεις; αἰτὶ τὸ τίνι σπουδάζεις; οὗ πᾶ καὶ ἄλεξις. καὶ τινα τῶν μακρῶν πλοίων ἐξαπέστειλε, σπουδάζων τῇ στρατονίδῃ τὰ παρεῖς τὴν χρείαν. πολύβιος. B C

Σπουδαρχήσας ἐπιθυμήσας ἀρχῆς. σπουδάσας. ἐπιμεληθεὶς τυχεῖν τῆς ἀρχῆς. & σπουδαρχίδης, σπουδάζων περὶ τῆς ἀρχῆς. αἰολέων ἢ ἴδιον, τὸ τὰ ὀνόματα παρωνυμικῶς τύπτειν φράζειν. οἷον στρατονίδης. μισθαρχίδης. D

Σπουδαιολογῶ. ὁ ἢ κῦρος ἐσπουδαιολογεῖτο προσκαλῶν τοὺς φίλους.

Σπουδαῖος. σοφὸς. εὐαγὴς. δόκιμος. ὁ αὐτιδιαστελλόμενος τὸ φαῦλον. ὡς ἢ ἐμαθεν ἱερὸν εἶναι τὸν χῶρον ἐν τῷ ἐν αὐτῷ σπουδαζομένου δαίμονος. τουτέστι, τιμωμένου. πλούσιον μὲν ἀκούω σπουδαῖον ἢ, οὐδὲν ὄντα.

Σπουδή. ἡ περὶ τὰ καλὰ σώματος ἐπιμέλεια. ἰσίδωρος ἔφη ἐμοὶ ἐν φιλοσοφίᾳ σπουδὴν, ἀνδρὶ νεωτέρῳ, καὶ ἄρτι λόγων ἁπτομένῳ φιλοσόφων περιπαθείας. τὸν ἢ δυσβάστακτον προθυμίαν, καὶ φιλόθεον προσοίκειον μάλιστα τοῖς ἤδη προβεβηκόσι, καὶ πόρρωθεν ἐλαύνουσι, τοῦτο μὲν ἡλικίας, τοῦτο δὲ φιλοσοφίας. E

Σπουδή. παρ' ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ μόλις. καὶ ὁμοίως ἡμῖν.

Σπώμενος. συντριβόμενος.

Σπῶντες. γλυκὴν. προυρροῦντες. εἶτα ὑπέβρεχον θαμινὰ πίνοντες, καὶ ἀκοάτους πῶντες, & σπῶσι, κατακόρως ἐμφοροῦνται. οἱ ἢ, ἄδην, καὶ ἀσθόρως σπῶσι τοῦ οἴνου. καὶ ἀναπεπτάντες ἔκειντο ὡς ἔτυχε ἕκαστοι. F

A Σπυρίδιον. δῆσαι καυμένῳ λύχνῳ. εἰ γὰρ ἀφισ-
βύτεροι δῆθεν τὸ μόλις βαδίζειν, ἐσπυρίδιζον
κρυφῶν τὸν λύχνον, ὥστε σώζειν τὸ πῦρ.

Σπυρίδιον. Sportula. *Aristoph. in Acharnensibus pag.* 280. *v.* 27. *schol. annot.* 1. Δός μοι σπυρίδιον δῆσαι καυμένῳ λύχνῳ. Da mihi sportulam incensam lucernâ, *pro, sportulam, in qua lucerna latet accensa.* Seniores enim illi, quòd difficulter incederent, in sportula lucernam occultabant, vt ignem conseruarent *accensum.*

Σπυρίδων, σπυρίδωνος. ὄνομα κύριον. μιᾶς τῆς
ἐν Κύπρῳ πόλεων τριμηθοῦντος ἐπίσκοπος. ὃς
διὰ ἀτυφίαν πολλὴν ἐχόμενος τῆς ἐπισκοπῆς,
ἐποίμαινε καὶ τὰ πρόβατα. καὶ μέσης νυκτὸς
κλεπτῶν ταῖς ἐπαύλεσι τῆς θρεμμάτων ἐπιλα-
θόντες, λαθραίως ἀφαιρεῖσθαι τῆς θρεμμάτων
B ἐσπούδαζον. οἱ δ', ἀοράτῳ δυνάμει ἐδεδεμένοις
ταῖς ἐπαύλεσιν εὑρίσκοντο. ὀρθρος τε ἦν, καὶ φαί-
νεσθαι τὰ πρόβατα. ὡς δ' εἶδε συνδεδεμένους, καὶ
ἔγνω τὸ γεγονός, λύει τοὺς κλέπτας. πολλά τε
ὠδυνίους ἐκ δικαίων πόνων, καὶ μὴ ἐξ ἀδίκων λαμβάνειν· κριόν τε αὐτοῖς χαριζόμενος,
ἀπέλυσε χαλκοῦν ὄπισθεν ἐγκόπτων, ἵνα μὴ
φησὶ μάτην ἠγρυπνηκότες φανῶσι. ἄλλα δὲ πάμπολλα θαύματα εἰργάσατο, ὃς καὶ παρῆν ἐν τῇ
συνόδῳ τῇ ἐν Νικαίᾳ.

Σπυρίδων. Spyrido, Spiridonis. Nomen proprium *viri, qui fuit* Trimethuntis, vnius vrbium Cypri, Episcopus, qui propter animum ab omni superbia alienum, in Episcopatum intrusus, oues etiã pascebat. Cùm autem media nocte fures stabula pecudum aggressi fuissent, pecudes clàm auferre. *i. surripere,* studebant. Sed hi *quadam* inuisibili vi apud stabula vincti sunt. Cùm autem diluculum apparuisset, ad greges iuit, & cùm illos vidisset vinctos, factúmque cognouisset, fures soluit. Eósque multùm hortatus, vt iustis laboribus, non autem iniustis, victum quærerent, & arietem ipsis largitus, *eos* dimisit, addito festiuo dicto, Ne frustrâ (inquit) vigilasse videamini. Fecit & alia permulta miracula. Idem etiam interfuit Niceno concilio.

C ΤΟ Σ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Τ. Σ CVM Τ.

Σ Τάγυρα. καὶ γάδηρα, ἢ πανήδυρα, ἢ τόπφρα, δῆλον διφθόγγου. ὤδηρα δ', καὶ φάληρα, ἢ κύθηρα, δῆλον τοῦ η.

Σταγείριος. ὄνομα κύριον.

Σταγειρίτης. ὁ ἀριστοτέλης. ἀπὸ τῆς πόλεως σταγείρου. πισίδης.

Ποίους στρατηγοὺς, ἢ σταγειρίτας ἔχων,

Ἐπῆλθες εἰς γῆν δυστυχούντων βαρβάρων.

D δόλου τ' σταγειρίτην καταπιὼν εἶτα μᾶλλον, ἢ ὁ ῥήτωρ ὁ παιανιεὺς τ' ὀλόρου. τυτίσιν, ὁ δημοσθένης τ' θουκυδίδην.

Σταγόνος. ῥανίδος ὕδατος.

Στάδιον. ὁ τόπος τῆς ἀγῶνος. καὶ μέρος τι τοῦ λεγομένου μιλίου. ἐστὶ τὸ μὲν ἥμισυ στάδια ποιοῦσι μίλιον. λέγει στάδιον, καὶ τὸ ἀπλῶς ἑστάζ, καὶ ἀκινητίζειν. δίων ἐν κθ' τῆς ῥωμαϊκῶν ἱστοριῶν. τῇ δὲ στασίῳ τῆς σκαφῶν προσλυόμενοι, δεινῶς ἠχάλων. ἀντὶ τοῦ τῇ στάσει, καὶ ἀκινησίᾳ τῆς σκαφῶν προσλυόμενοι σφόδρα ἠνιῶντο. καὶ στάδιος χιτών. ὁ ποδήρης. ὁ τέλειος. ὠδὴ καλλιμάχου ἐν ἐκβολῇ. καὶ ἀριστοφάνης. δῶρα ὑμῖν, τοσοῦτον πάνυ μικρὸν ὄντα μὴ ἑλλήνων ἑκατὸν σταδίοισιν ἄειρον. καὶ σταδιαία μάχη. οὐδενὸς δ' αὐτῇ ἐν σταδιαίᾳ μάχῃ ἱσταμένου. ἐστὶ τὰ ἥμισυ στάδια ποιοῦσι μίλιον ἕν. καὶ τὰ δέκα μίλια ἔχουσι στάδια ᾠ. τὸ στάδιον ἔχει πόδας χ. τὸ μίλιον πόδας δ σ. τὸ δ' πλέθρον, πόδας ρ. ἡ ἄρουρα, πόδας ν. ὁ σχοῖνος, δ' ακτύλους ισ' ὁ πῆχυς, πόδας αἱ. ἐν σταδίοις ἰδιοθήκην νέμειν.

Σ Τάγυρα. &c. per ᾱ diphthongum *scribuntur.* Αὔδηρα verò, &c. per η.

Σταγείριος. Stagirius. Nomen proprium.

Σταγειρίτης. Stagirita. *Sic dictus est* Aristoteles, ab vrbe Stagiris. Pisides.

Quales duces, aut Stagiritas, ſ. στρατιώτας. i. milites, *habens,*

Venisti in agrum fortunatorum barbarorum?

Et, Ille Stagiritam omnino potiùs deuorabit, quàm Orator Pæanienſis illum Olori *filium*, hoc est, Demosthenes Thucydidem.

Σταγών. Stillæ. Guttæ aquę. *Genitiuus à recto* σταγών.

Στάδιον. Stadium. Certaminis locus, & quædã pars eius, quod milliare vocatur. Nam septem ἡμιστάδια, *Sic enim legendum videtur, vt* ἡμιτάλαντα. *Id est, septem* stadia, & dimidium *stadium*, conficiunt milliare. Dicitur στάδιον ὄφελ' τὰπλῶς, quòd simpliciter stet, & immotum sit, *nec se suo loco moueat.* Dion historiæ Romanæ lib. 29. στάδιον *sumit pro statu rerum aliquarum, quæ non mouentur, pro statione, & immobilitate.* Sic enim ille, Scapharum igitur stadio proditi, grauiter indignabantur. *Stadio dixit,* pro, statione, & immobilitate nauiũ proditi, vehementer cruciabantur. *Id est, Cùm viderent se proditos à nauibus, quæ firmæ stabant, ac immotæ, ita vt navigare non possent, hoc iniquo animo ferebant.* Et στάδιος χιτών, stataria tunica, *quæ rectà vocatur à quibusdam, ab aliis* talaris, *ad pedes vsque promissa.* Perfecta, *vel, integra dicitur* apud Callimachum in Hecale. Et Aristophanes *in Nubibus, pag.* 85. *v.* 7. *&* 8. O Dominæ, peto igitur à vobis hoc valde paruum *donum*, Græcorum vt ego sim dicendo centum stadiis optimus. *i. vt dicendo, Græcos centum stadiorum spatio superem, pro, Græcos longè superem eloquentiâ.* Et σταδιαία μάχη. Pugna stataria. Vt, οὐδενὸς, &c. i. Cùm autem nullus ipsorum in pugna stataria staret. ἐστὶ τὰ ἡμίσταδια. Septem stadia, & dimidium, conficiunt vnum milliare. Et decem milliaria continent stadia 80. *Si singula milliaria contineant octo stadia. Alioqui, si singula mill contineant septem stadia, & dimidium, decem milliaria continebunt stadia* 75. Stadium habet pedes 600. Milliare *continet* pedes 4200. Iugerum, pedes 100. Aruum, pedes 50. Pes, digitos 16. Cubitus *ai. N. L. continet* pedes vnum, & dimidium. In stadiis isthmothecam distribuere. *N. L.*

Σταδιὸν. Acutum. *Velox.* Robustum. Calidum. *Firmum.* Stabile. Quod propter celeritatem motus videtur stare, *& firmum esse.* Plato in Phædro. Ne quæso, ô Socrates, pruinosquâ æstus præterierit. Non vides quomodo fere iam meridies stet, qui σταδιὸν *ideo* vocatur? *i. stabilis, firmus.* Potest tamen & calidissimus esse. *i. dici.* vel σταδιὰ μεσημβρία, *dicetur meridies*, qui celer est, *& propter motus celeritatem stabilis, & firmus videtur.* Solem enim, quum magis est accensus, *& ardet*, celerem dicere consueuerunt. Significabit autem & stabile, quòd *meridies* sit quædam media diei *pars stabilis, & firma*, nec in alterum *partem* inclinet. Quinetiam Cratinus in Setiphis *vocem* σταδιὸν *sumpsit* pro celeri, vel robusto. Ille meatus adeò celer famelicis grassatoribus æstuat. Antimachus. δίρις & σταδιερῆς. Æstatis, *firmæ, calidæ, fervente.* Quidam verò τὸ σταδιὸν *sumunt* etiá pro stabili, *firmo.* Et Aeschylus in Psychagogis *dicit* σταδερὰ χρήματα. Firmæ rei. Et Aristoph. in Proagône. Stabilis autem calyx nouæ pubertatis. Significat & id, quod manet in eodem statu. Cõstans. Iosephus. Et videns constantem ætatem cum peritia *rerum coniunctam, cum* belli-ducem designat. Et Eunapius. Bellum autem Regis celeritate, & prouidentia deductum est in *statum* stabilem, & tutiorem. Hoc est, *factum est* firmum, & stabile, *vel constans.*

Σταδιὸν. ὀξύ. ἰσχυρόν. θερμόν. σάσιμον. τὸ δὲ τὸ ὀξύτητα τῆς κινήσεως ἑστάναι δοκοῦν. πλάτων ἐν φαίδρῳ. μήπως ὦ σώκρατες, φρὶν αὖ τὸ καῦμα παρέλθῃ. οὐχ ὁρᾷς ὡς ἤδη μεσημβρία ἵσταται ἢ καλοῦμεν σταδιὰν δύναμ' ἴσως τοῦ καὶ θερμοτάτην εἶναι. ἢ σταδρὰ, ὀξεῖα οὖσα. καὶ γὰρ τὸν ἥλιον ὅταν μᾶλλον ἐκκαῇ, ὀξὺν εἰωθασι λέγειν. σημαίνει δ' αὖ καὶ τὸ σάσιμον, τὸ μέσον τῆς ἡμέρας. ἐπεὶ ἐφ' ἕτερον κλίνει. ἐκραπίνος δ' ἐν σειφίοις ὅτι τὸ ὀξέος, ἢ ἰσχυροῦ. οὕτω σαθρὸς τῆς λοιμοδύτους ὁ πόρος σεινῶσι σαφλάζει. αἰτίμαχος. θέρους σαθροῦ. ὁ δὲ καὶ ὅτι σασίμου καὶ αἰσχύλος ἐν ψυχαγωγοῖς σαθροῦ χρήματος. καὶ ἀριστοφάνης ἐν σφηξαγῶν. σαθρὰ ἢ κάλυξ νεαρᾶς ἥβης. σημαίνει καὶ τὸ μόνιμον. ἰώσηπος καὶ σαθρὰν τὴν ἡλικίαν μετ' ἐμπειρίας ὁρῶν προβάλλει. στατικόν. καὶ δυνάμει. ὁ ἢ πόλεμος τῇ τ' βασιλίως ὀξύτητι, & φρονοίᾳ κατισχύθη ὅτι τὸ σαθρὸν τε, καὶ ἀσφαλίστερον. τοῦτ' ἔστιν, ἰσχυρόν. βέβαιον.

Σταθερὸς. ὅτι τὸ σαθῆναι. ὅτι ἢ τυφῶν, σαθερὸς, καὶ σαθρὸς κῇ αὐτίφρασιν. ἢ ὅτι τὸ σείεσθαι ῥᾳδίως. ἢ ὅτι τ' σείεσθαι τὰ ἄρθρα.

Σταθερὸς. *Nomen adiectiuum deductum à verbo* σαθῶω, *quod est infinitiui modi, aor. 1. pass. ab* ἴω ἅμαι. Stare. *firmum esse.* Ab hoc enim *infinitiuo, per systolen* τῶν, *derivatum est nomen* σ θερὸς. *i. stabilis. permanens, firmus. & a* θερὸς *hinc formatum est, sublato* ν, *& facta syncope.* putridus, *infirmus, debilis. Hoc autem dictum est* per antiphrasin, *quia qui putridus, ac debilis est, non est firmus.* Vel θερὸς *dictus est,* ὅτι τὸ σ. ῥ. *i.* quòd facilè quatiatur. Vel à quatiendis articulis *& concutiendis corporis membris.*

Σταθὲς. ὅ τινα. ἀριστοφάνης. τὰς σηπίας σαθέας.

Σταθὲς. *Aridum.* Aristoph. *in Acharnensib. pag. 302. v. 2.* Sepias assas.

Σταθήσεται. ἵνα ὅτι στόματος δύο μαρτύρων, ἢ τριῶν, σταθήσεται πᾶν ῥῆμα. ἐκ τῆς διαγγελίου.

Σταθήσεται. *Stabit.* In ore duorum, aut trium testium omne verbum stabit, *ac firmum erit.* Ex Euangelio *sumptum est.*

Σταθμὰ. οἱ ἢ ὡμολόγησαν ἀργυρίου σταθμὰ β δώσειν.

Σταθμά. *Pondo.* Libræ. Vt, Illi verò pacti sunt, *& promiserunt* se daturos argenti pondo bis-mille, *vel, argenti libras bis mille.*

Σταθμᾶσθαι. δοκιμάζειν. οὐ ῥήμασιν, ἀλλ' ἔργοις ἀεὶ εἰώθασι τοὺς ἐς ἀλλήλους σταθμᾶσθαι ὀργιλοὶ οἱ ἄνθρωποι.

Σταθμᾶσθαι. *Ponderare. Perpendere. Examinare. Aestimare.* Vt, Non verbis: sed factis iram mutuam, *quam alij conceperunt aduersus alios*, homines semper ponderare consueuerunt.

Σταθμεύσας. Pro, στρατεύσας. ἐπὶ τὸ σταθμεύσαι, *vel simpliciter,* σῶσαι. Vt, σταθμεύσας ὅτι τῶ. &c. i. Cùm ad flumen collocasset exiguum præsidium certis interuallis *distinctum*, ad *illius loci* obsidionem, duas chiliarchias *ibi* posuit. *i. bina militum millia cum suis præfectis.*

Σταθμὸν. ὅταν τὰ σαθμοῦσθαι, ἢ ἁπλῶς, σῶσαι. Vt, σταθμεύσας ὅτι τῶ. &c. i. Cùm ad flumen collocasset exiguum præsidium certis interuallis *distinctum*, ad *illius loci* obsidionem, duas chiliarchias *ibi* posuit. *i. bina militum millia cum suis præfectis.*

Σταθμὸν. τὸ σπαρτίον. σάθμιον ἰδυπνεῖν ἢ μολιβαχθέα. ὡς οὐκ ἂν εὑρόντες ἄνδρα φιλίας ἐν τῇ πρὸς φαλισκοὺς σαθμῇ δοκιμώτατον.

Σταθμὸν. Funiculus *quem fabri materiarij, vel carpentarij rubrica, vel alio colore oblinunt, vt eo materia poliendo rectitudinem notent. Amussis. Linea. Perpendiculum. In epigr. lib. 6. pag. 447. epigr. 72. v. 1.* Funiculum rectâ tendentem. *i. materia rectitudini demonstrandæ seruientem*, plumbo-granatum. *Ita perpendiculum appellatur, quo domorum structores vtuntur, vt murorum rectitudinem, aut curuitatem obseruent. Est autem funiculus imam partem plumbo granatam habens, vt faciliùs deorsum feratur, & rectior, & immobilior maneat, in varias partes minimè fluctuans.* Et, Vt non reperturi vitium in Phalisiorum amicitiæ funiculo. *linea, amussi, regulâque* probatiorem. *i. apud Phalisios amicum meliorem, si ad eorum amussim dirigas amicitiam. l. Semimodium.*

Σταθμησάμενος. Qui rem explorauit. *Qui perpendit. Qui examinauit. Qui coniecit. Qui coniecturis assequutus est. Spatium coniectura dimensus* Herodotus *in Calliope. pag. 333. lin. 20. Vide Lex. Ion. in* Σταθμᾶσθαι. Cùm enim coniectura dimensus fuisset spatium, quomodo reliqua pedis *pars* ipsi exitura esset. *i. quo reliquam pedis partem ex compedibus educere posset, ita demum* suam plantam *extremámque sui pedis partem* resecuit.

Σταθμησάμενος. δοκιμάσας. ἢ πρόδοτος. σταθμησάμενος γὰρ ὅκως ἐξελεύσεται οἱ τὸ λοιπὸν τοῦ σφυδὸς, ἀπέταμε τὸ παρὸν ἑωυτοῦ.

A Σταθμητόν. μετρητόν. ἀρίθμητός. ἢ οὗ ἢ καὶ κάμηλον οὐ σταθμητόν τι πλῆθος, ἢ ἀξίας πέρας τι οὐ σταθμηταὶ τὸ μέγεθος, ὅπερ ἐγὼ μετίεσθαι αἰωρούμενα πρὸς τοὺς ὑπὲρ ὁρμιᾶς τὸ τεῖχος ἐβάλλοντο.

Σταθμητόν. Mensurabile. *Quod quis metiri potest. Quod quis coniecturis assequi potest.* Vt, Erat autem camelorũ multitudo quædam, quam nullis coniecturis assequi poterat. *i. innumerabilis.* Et rursus. Petręque nõ mẽsurabilis magnitudine, *pro, quarum magnitudinem nullus metiri, vel coniecturis assequi potuisset,* ex antennis sublimes, & pendentes coniiciebantur in eos, qui ad murum subeundum ruebant.

Σταθμα. ἢ σταθμά. διχῶς λέγεται. εἰσὶ γὰρ τὰ ἐμβαλλόμενα ταῖς πλάστιγξι τὸ ζυγοῦ.

Στάδμια. Et σταθμά. Duobus-modis *idem* dicitur. Pondera. Sunt autem ea, quæ in libræ lances iniiciuntur.

Σταθμίζω. αἰτιατικὴ. δῆλον ἐντεῦθεν τὸ μόνου. ἐστάθμησα δέ.

B

Σταδυίζω. Accusatiuo. *Dicitur autem hoc* in solo præsenti *N.L. Nam & in aliis temporibus legitimè formatum reperitur.* Pondero, perpendo, examino, ad amussim exigo exploro. ἐστάθμησα verò, per η scribitur, *quia deducitur à verbo* σταθέω. σταθῶ. *cuius futurum est* σταθήσω, *&c. & idem significat, quod* σταθμίζω *per ι scriptum, &* σταθμιόμαι. ὦμαι.

Σταθμός. τὸ παραδοχεῖον. καὶ σταθμεῦχος, ὁ παραδοχεύς. καὶ ναζιανζὸς, σταθμὸς καππαδοκίας.

Σταθμὸς. Diuersorium. *q.d. Statio, ad quam omnes diuertunt, & quæ recipit omnes, qui ad eam appellunt.* Et σταθμοῦχος. Caupo, *q.d. Stationem habens, ad quam hospites diuertunt.* Vt, Et Nazianzus est Cappadociæ *castellum, &* diuersorium.

Σταθμός. γραπτικὴ κατάλυσις.

Σταθμὸς. Statio. Militare diuersorium.

Σταθμὸς καὶ αἱ κατάλυσις, καὶ τὰ καταγώγια τῶν ἀγγελιαφόρων ὅπου πόλεως εἰς πόλιν.

Σταθμία. Et diuersoria, & publica hospitia tabellariorum ex vrbe in vrbem *euntium, & ad ea diuertentium, vocantur* σταθμοί.

C Σταθμώμενον. αἰτιατικὴ. δοκιμάζοντα.

Σταθμῶν. Accusatiuo. *Significat* eum, qui rem aliquam explorat examinat, perpendit.

Σταθμῶν τῶν ἐπιβασάδων τῆς θύρας. Genitiuus pluralis à recto σταθμοί. Ianuæ antepagmentorum. *Lignorum, vel lapidum, qui vtrunque ostij latus muniunt.*

Σταθμῶν. Genitiuus pluralis à recto σταθμοί. Ianuæ antepagmentorum. *Lignorum, vel lapidum, qui vtrunque ostij latus muniunt.*

Σταχτή. εἶδος ἀρώματος. πολύβιος. κυρωθείσης δ' ἐλευθερίας τοῖς γεραίοις, ἐστεφάνωσαν χρυσῷ στεφάνῳ τ' ἀντίοχον τ' βασιλέα πεντακοσίοις ἀργυρίου ταλάντοις. χιλίοις δ' λιβανωτοῦ. καὶ ἑξακοσίοις τῆς λιγυδικῆς σταχτῆς. καὶ ἐποίησε τὸν πλοῦν ὅθεν τύλον τ' νῆσον. καὶ ἐποίησε τ' ἀπὸ πλοῦν ὅθεν σελευκείας. ἦσαν δὲ τὰ ἀρώματα ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ.

Στακτή. Stacte. Genus aromatis, *de quo Lexica.* Polybius. Libertate autem Gerȩis confirmata, statim Antiochum Regem *Gerai* coronarunt. *i. ornarunt* 500 argenti talentis, 1000 thuris, 200. illius, quæ stacte vocatur. Et nauigauit ad insulam Tylum, & Seleucia soluit. *l. ἀπέπλευσε δὲ καὶ Σελ.* Illa verò aromata erant in rubro mari.

D Σταχτὴ, καὶ κασία. ἡ ὀσμὴ τοῦ πάθους εὐωδία.

Στακτή. Stacte, & cassia. Suauis-odor à morbo manans, *N.L. Suauitas-odoris ex aliquo loco manans, in quo sunt hæc aromata.*

Στακτοῖς. τοῖς ὑγροῖς. καὶ δοκίμοις. πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ξηρῶν. ἀριστοφάνης πλούτῳ. οὔτε μύρεσι μυρίσαι σταχτοῖς, ὁπόταν νύμφιον ἀγάγηαθον.

Στακτοῖς. Stillatis. Destillatis. Humidis, *liquidis,* & probatis, *l. χρεσίμοις. q.d. unctoriis, quibus corpus vngi potest. Hoc autem dictum* ad differentiam eorum, quæ tantùm ficta. Aristoph. Pluto. *pag.* 27. *v.* 19. *schol. annot.* 4. Neque vnguentis vngere liquidis, quum sponsam ducetis.

Σταλάζω. αἰτιατικῆ.

Σταλάζω. Accusatiuo. Stillo.

Σταλέντες. παυσαμένου σταλέντος δὲ τ' αἵματος τὸ οἰκεῖα ὧδε διαφερόντως.

E

Στάλεντες. Sedato. Vt, σταλ. &c. i. Sanguine autem sedato *sanguinis fluxu sedato,* res suas iterum peragere.

Στάλικας. παρασάλοις. ἔμπαλιν ἰθυδόναν δύναμις ὅπου σταλίκων. ἐν ὀλιγράμματι. ἡ διθεῖα, ἡ σαλίξ.

Στάλικας. Paxillos. *Furculas, quibus retia attolluntur, & sustentantur. Epigr. lib.* 6. *pag.* 43. *epigram.* 108. *v.* 4. Contrà verò rectis Damis à furculis *retia sustinentibus, Pani dicauit artis suæ signa.* Rectus casus singularis est ὁ σταλίξ.

Σταμίνεσι. τοῖς ὀπωπήσι ξύλοις.

Σταμῖνες. Dat. plur. poet. formatus à recto σταμὶς, pro comm. σταμῖσι Lignis oblongis *stamini similibus, quæ navium tabulatis apponuntur ab vtraque parte, vt ea firmiora reddant, & stare faciant, quæpropterea Cæsar statumina vocat. Homerus Odyss. ε. pag.* 50. *v.* 1.

Στάσις. τὰ ἀναχώματα τῶν ποταμῶν.

Στάσεις. Aggeres fluuiorum. *Ripa fluuiorum, quæ sunt quasi stationes, in quibus fluuij stant, & se continent. Aristophanes in Equitibus. pag.* 210. *v.* 1. & 3. *de Cratino dicit,*

Per simplices campos fluebat, & de sua statione detrahens,

Ferebat quercus, & platanos, & inimicos radicitùs euulsos. Vide schol. annot. 1. 2. 3. 4.

F Διὰ τῶν ἀψέλων πεδίων ἔρρει, καὶ τὰς σάστως ἐφαύρων,

Φέρει τὰς δρῦς, καὶ τὰς πλατάνους. καὶ τοὺς ἐχθρικὰ προσθιλοῦντας.

Στάσις. δῆλον ποιῶν βιαίου ἀνέμου. γίνεταί τις

Στάσις. Status. De vehementi flatu venti *dicitur interdum. Vt,* Quidam venti status, & *vehemens flatus*

exoritur, qui tantum impetum habebat, vt vel ipsas porticus quassaret.

Στάσις. Seditio. Inteſtina pugna. *Ciuile bellum, & inteſtinum.* πόλεμος verò *dicitur* bellum, quod ab alienis geritur. *i. quod non à ciuibus contra ciues geritur: ſed ab alijs, & externis hoſtibus. Hinc dictus* στασιώτης *a. ſeditioſus, vel factioſus miles, aut homo. Vt,* Ambo ſeditioſum *hominem* vtro pacato anteponunt. Seditioſi verò *dicuntur,* qui ſeditiones excitarunt.

Στασιώτης. Seditioſus. Antiphon in *oratione* de Mutatione ſtatus. De *rebus* igitur, quas Apolexis ille ſeditioſus criminatus eſt, dixi ego, & auus meus. Núc orator hoc nomine στασιώτης videtur vſus pro *ſatellite* haſtifero. In ſequentibus tamen dicit maiores, tyrannos quidem non potuiſſe vocare ſatellites, hos verò potuiſſe. N. L. *Pro* ἐδωσάθησαν *fortaſſe ſcribendum* ἐδωσιάθησαν, *vt antè. Hoc Atticè dictum pro commu.* ἐδωσιάθησαν, *à* δωσιάω. *Illud, ab* ἐδωσατίαν. ῶ.

Στάσιμον. Genus carminis, quod ſaltatores canebant ſtantes, *vnde nomen impoſitum. q. d. ſtabile, vel ſtatarium carmen. Ariſtoph in Ranis. pag.* 170. *v.* 10. *ſchol. annot.* 8. *vnde Suid. & in Veſpis. pag.* 320. *v.* 5. *ſchol. annot.* 2. Vel στάσιμον *vocatur* ſeditioſum *&* turbulentum, *à nomine* στάσις, *ſeditio.* Et Staſimus, nomen proprium.

Στατήρ. Stater. Aureum nomiſma. Sacculorum *erat* par, *&* horum alter quidem, æreos obolos habebat, alter verò, ſtateres aureos, inter ſe magis ſimiles, quàm *erant* Eumeli equi.

Στατήρ. Stater. Quadratum nomiſma. Et exagium, & zygium. N. L. Vel genus *erat* nomiſmatis. Ariſtophanes Pluto. *pag.* 41. *v.* 14. *ſchol. annot.* 8.

Stateribus verò nos famuli ludimus-par-impar. Hoc eſt, nomiſmate ludimus, *quærentes,* par an impar? Et τετράστατος *numus quatuor ſtateres valens.*

Videtis quidem me indigentem ſalute
Quatuor-ſtateres-valente. pro, quatuor ſtateribus redimenda.--
Ariſtophanes *in Concionantibus. pag.* 494. *v.* 32. *Vide infrà in* Τετράστατος.

Σταυρός. Crux. Ad Borealem fori partem ſtabat *crux,* vt ipſam Conſtantinus vidit, auro obducta, in actoteriacis oblongis melis, N. L. vbi & ipſe, & ipſius filij conſpiciebantur auro-tincti. N. L. *fortaſſe* χρυσίμβατοι. *aureis-ſtatuis-inuecti.*

Σταυροί. Cruces. Recta ligna *humi* defixa. Sub Theodoſio maiore, *Romanorum* Imperatore, cùm Græcanica *i. gentilia* templa deſtruerentur, in Serapidis templo inuentæ ſunt hieroglyphicæ literæ, crucis figuram habentes. Quas, cùm illi de Græcis, qui Chriſtiani facti fuerant, conſpexiſſent, dixerunt, crucem apud literarum hieroglyphicarum peritos, ſignificare vitam futuram.

Σταφυλή. Racemus. Vua. à verbo σήπω. *i.* putrefacio, *deducitur verbale nomen* σαπυλή, *&* inſerto τ, σαπτυλή, *&* verſo π in φ, σαφυλή. Quum enim vitis ad-maturitatem peruenit, tunc etiam vua fit, *cuius matura ſuccus, quodammodo, propter mutationem factam, putrefactus dici poteſt* Et σαφυλοβολεῖον eſt id, quod πατητήριον vocatur. *i. locus, in quem* vua coniecta calcantur *Vide Pollucem, lib.* 7. *col.* 404. *l.* 24. 25. 26. *Sequens ſenarius continet explicationem ſomnij.* Vuas comedere, pluuiam ſignificat inundationem.

Σταχάνη. Trutina. Dicta ab ipſo ſtatu, *qui ſtat, quum res in lances ponderanda coniicitur.* Et prouerbium. Trutina iuſtior. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 3. col.* 498. *ad.* 81.

ἀνέμου σάσις ἔχουσα πλείονα τὴν φορὰν, ὥστε τὰς στοὰς σαλεύειν. A

Στάσις. ἡ ἐμφύλιος μάχη, πόλεμος δέ, ὁ πρὸς ἀλλοτρίους. στασιώτης ἑκάτερος τῶν αἱρουῦν. στασιῶται δέ, οἱ στάσεις ἐγείραντες.

Στασιώτης. ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τῆς μεταστάσεως. περὶ τοίνυν ὧν ἀπολῆξις κατηγόρηκεν ὁ στασιώτης, ὦ ἐγώ, καὶ ὁ πάππος ὁ ἐμός. ἔοικεν ἰδίως B νῦν ὁ ῥήτωρ ὅτι τοῦ δορυφόρου κεχρῆσθαι τῷ ὀνόματι. ἐν γοῦν τῇ ἑξῆς φησὶν ὅτι οὐκ ἂν τοὺς μὲν τυραννοῦντας ἠδυνήθησαν οἱ πρόγονοι καλέσαι δορυφόρους. τοὺς δέ, ἠδυνάτησαν.

Στάσιμον. εἶδος μέλους, ὅπερ ἱσταμένοις ἦδον οἱ χορευταί. ἢ στάσιμον, τὸ ταραχῶδες. καὶ στάσιμος, ὄνομα κύριον.

Στατήρ. τὸ ἐν χρυσοῦ νόμισμα. τῷ βαλαν- C τίων ἢ συνωρὶ, τὸ μὲν, εἶχεν ὀβολοὺς ἐκ χαλκοῦ, τὸ δέ, στατῆρας χρυσίου, τῷ εὐμήλῳ ἵπποιν πολὺ μᾶλλον ἀλλήλοις ἐοικότας.

Στατήρ. τετράγωνον νόμισμα. καὶ τὸ ἐξάγιον, καὶ τὸ ζύγιον, ἢ εἶδος τοιούτου. ἀριστοφάνης πλούτῳ.

Στατῆρσι δ' οἱ θεράποντες ἀρτιάζομεν. τουτέστι, νομίσμασι παίζομεν ἄρτια, ἢ περιττά.

Ὁρᾶτε μέν με δεόμενον σωτηρίας D
Τεττρασταθήρου.--

ἀριστοφάνης.

Σταυρός. ὅπου τὸ βόρειον τοῦ φόρου μέρος ἵστατο, ὡς εἶδον αὐτὸν κωνσταντῖνος, χρυσόπλαστος. ἐν τοῖς ἀκροθινιακοῖς σφηνοειδέσι μίλοις, ἔνθα καὶ αὐτὸς, καὶ οἱ φίλοι αὐτοῦ καθιερῶντο χρυσόμβαφοι.

Σταυροί. τὰ ὀρθὰ πεπηγότα ξύλα. ὅπου θεο- E δοσίου τοῦ μεγάλου βασιλέως, καθηρευμένων τῶν ἑλληνικῶν ἱερῶν, εὑρέθησαν ἐν τοῦ τοῦ σαράπιδος ναῷ ἱερογλυφικὰ γράμματα σεσημασμένα τύποις. ἅπερ θεασάμενοι οἱ ἐξ ἑλλήνων χρισιανίσαντες, ἔφασαν σημαίνειν τὸ σεσημασμένον, ὧδε τῆς ἱερογλυφικὰ γινώσκουσι γράμματα, ζωὴν ἐπερχομένην.

Σταφυλή. ὧδε τὸ σήπω. σαπυλή, καὶ σαφυ- λή. πεπαυθείσης δὲ τῆς αὐτόθεν, ὅτι καὶ ἡ σαφυλὴ γίνεται. καὶ σαφυλοβολεῖον, τὸ καλούμενον πα- F τητήριον. βότρυς κατίσθιεν ὀμβρικὴν δηλοῖ κλύσιν.

Σταχάνη. ἡ ζυτάνη. ὧδε τῷ στάσιν. καὶ παροιμία. δικαιότερος σταχάνης.

Σταῖς.

A Σταῖς. ἡ ζύμη. τρία εἰσὶν εἰς ἃς πῆς, ἀρσενικόν. δαῖς, θηλυκόν. σαῖς, οὐδέτερον.

Σταιτίτης. εἶδος ἄρτου.

Στίαρ. ὥσπερ τὰ δαβίδ. δῶρα, καὶ φιλαδελφία. τὸ στίαρ αὐτῶν συνέκλεισαν. τὸ σῶμα αὐτῶν ἐλάλησαν ὑπερηφάνειαν. καὶ στίαρ ὥσπερ τῇ θείᾳ γραφῇ, ἡ ὑπάθωα, καὶ ἡ εὐκληεία λέγεται). ἐξελεύσεται ὡς ἐκ στίατος ἡ ἀδικία αὐτῶν. αὐτὶ τοῦ μὴ
B πάσης ἀδικίας τὴν ἀδικίαν λαλοῦσι.

Στίαρ πυροῦ, ὁ κάλλιστος σῖτος, καὶ ἄρτος.

Στίαξα. ἄλφιτα. καὶ εὐνάπιος. ὁ δὲ, φέρων γράμματα ἐν χαλκῷ στίαπι ὥσπερ πλατυθύρα, καθεὶς ἐν πήρᾳ, ἔθηθύς τι καὶ ἄλλους ἄρτους ὁμοίως, ὡς μή τινα γνῶναι τὸ ἀπόρρητον.

Στιγανὰ πλοῖα. στερεά.

Στιγανόν. πυκνόν. σφιγκτόν. καὶ διύδωρος. οἱ δὲ ῥωμαῖοι στεγανὰ πεποιήκασι, παρεχείμαζον. καὶ
C παροιμία. βάκχης τρόπον τὴν στεγανῶν, καὶ σιωπηλῶν. αἱ γὰρ βάκχαι ἐσίγων.

45. Bacchæ more. de rectis, tectricis. & taciturnis. Bacchæ enim tacebant, *Bacchico furore correptæ.*

Στιγανόπεδα. στεγανόπεδα ζῶα λέγεται, καὶ πλατυώνυχα. κύκνος. χήν. πελεκάν. Ϲ τὸ τῇ νηττῶν πᾶν γένος. οἷς συμβέβηκε φιλύδροις εἶ).

στεγανύποδας: sed fortasse præstaret dicere tectipedes, si vocis græcæ vim spectes Hesych. vide.

Στεγανώτερον. πεπυκνωμένον. συνεχέστερον. ἐν δηλῳ ἁμματι. ἀλλά τι καὶ φρονεῖς στεγανώτερον. οἱ δὲ, τοῖς ἀσκοῖς κενοῦντες, ὁμίχλη στεγανωτάτη συνεσκίασαν τὸν ἀέρα τῇ αἰθάλῃ. καὶ αἰλιανός. ὁ δὲ, ἔλεγε στεγανωτάτους εἶ) τοὺς βουλευτάς, καὶ φυλάττειν τὰ τῆς συνέσεως ἀπόρρητα.

Στέγη. καρτερεῖ. ὑπομένει τὸν καυσικὸν δι' τοῦτον ἥλιον, στέγῃ ἰδρῶτι θερμῷ πανταχοῦ βεβρεγμένον. καὶ στεγόμενα, χρυσόμενα. καὶ στεγόντων, αἰωρόντων, βαστάζοντων. ἰώσηπος. οἶκος ἦν δύο κιόνων στεγόντων αὐτοῦ τὸ ὄροφον. ἀριστοφάνης.

E Ὡς εὖ κατῃρέψασθε, καὶ νεβυστικῶς

Κεράμῳ τὸ νῶτον, ὥστε ταῖς πλευραῖς στέγειν.

καὶ αὖθις.

Πατὴρ οἰδίπους, πύργοι μὲν, οἱ
Πόλιν στέγουσιν, ὡς ἀπ' ὀμμάτων σέθεν.

εὐπάτριν, ὡς αἵπερ τὰ ὄμματα σεσαύκωσ ἴχνη.

F

Στάῃς. Fermentum. *Vel farina, quam quis aqua macerauit, ac subegit, quam vulgus pastam, quasi pistam, a pinsendo dictam appellat.* Tria sunt in *ας desinentia*, παῖς, puer, masculeum, δαῖς, fax, fœmineum, σαῖς, neutrum.

Σταιτίτης. Staitites. Genus panis, *q.d. Panis fermentatus.* ἀπὸ σαῖς. τος.

Στίαρ. Sebum. Pinguedo. *Sic vocatur* apud Dauidē, beneuolentia, & fraternus amor. Suum sebum, *suam pinguedinem* concluserunt, ipsorum os locutum est superbiam. Pinguedo etiam in diuina scriptura, prosperitas, & opulentia dicitur. Egredietur tanquam ex pinguedine iniusticia eorum. Pro, cum omni confidentia iniusticiam loquuntur.

Στίαρ πυροῦ. Pinguedo frumenti. Pulcherrimum frumentum, & *optimus* panis.

Στίαπι. Farinæ. *Pinguedo.* Eunapius. Ille verò ferens literas in æneo vasculo, farinâ, *pinguedine* oblitas, in peram coniecit, & alios panes pariter *tectos* imposuit, ne quis illud arcanum cognosceret.

Στιγανὰ πλοῖα. Dura nauigia. *Tecta, firmáque nauigia.*

Στιγανόν. *Tectum.* Densum. Constrictum. *Coarctatum. Angustum.* Diodorus. Romani verò, cùm *tentoria* tecta fecissent *in iis* hybernarunt. Et prouerbium, *quod ad rem præsentem non facit, nisi propter eius interpretationem, quæ vocem* στεγανῶν *habet. Eras. ad. Chil. 1. Cent. 6. col. 207. ad.*

Στιγανόπεδα. Animalia solidis-pedibus-prædita, & latos-vngues-habentia, dicuntur olor, anser, pelicanus, & anatum omne genus, quibus contigit, vt sint aquarum-amantia. *Gaza vocat anesplanipedes, quas Græci*

Στιγανότερον. *Tectius.* Densatum. *Magis-densatum. Occultius.* Magis-contiguum. *Præstius.* in epigrammate. Sed aliquid etiam cogitas occultius. Et, Illi verò, vtribus compunctis, nebula densissima obumbrarunt aerem illa fuligine. Et Ælianus. Ille verò dicebat illos consiliarios esse tectissimos, *& maximè taciturnos, & suæ speculationis, consultationis, & suorum consiliorum* arcana custodire *profundissimo silentio velata.*

Στέγει. Tolerat. Sustinet. *Fert. Vt,* Hunc autem vrētem Solem, vbique sudore calido rigatus, *& madefactus* tolerat. Ἰδρῶτι βεβρεγμένος. Et στεγόντων. Sustinentium. Gestantium. Iosephus. Domus erat, quę duas columnas habebat tectum ipsius sustinentes. στέγω. *tegere, tueri, defendere.* Aristophanes *in Vespis. pag. 358. v. 15. & 16. schol. annot. 8. & 9.*

Quàm bene contecta-estis, ô testudines, *& prudenter*, dura pelle, testáque, tanquam *Tegulâ* supra *dorsum, vt latera tegatis*, & ab iactibus, plagisque defendatis.

Et rursus. *Sophocles in Oedipo Coloneo. pag. 271. v. 1. & 3. sic Antigonem introducit loquentem,*

Pater miser Oedipe, turres quidem, quæ
Vrbem tuentur, quantum oculis coniici potest, à nobis absunt *procul.*

Hoc est, quâtum quis oculos longè coniciens, *quantum quis oculis longè prospectans, conicere potest.*

NOTAE.

Πάτερ Οἰδίπους.] Sophocles in Oedipo Colonæo. pag. 171. v. 2. 3. Antigonem ita loquentem introducit,

Πάτερ ταλαίπωρ' Οἰδίπου, πύργοι μὲν οἵ
Πόλιν στέγουσιν, ὡς ἀπ' ὀμμάτων σέθεν.

Schol. ὡς οὔτις σέθεν ἀφορῶν τυγχάνοι. ὡς οὔτις τὰ ὄμματα πόρρω ἔχων [εἰκάσειεν.]

Στέγης. Στέγις. Stégis. N. L. at στεγὴ is. *strigil. & alia, de quib. Lex.*

Στιγνά. *stricta, constricta, solida, firmæ.*

Στέγω. Accusatiuo. Tego, protego, tueor, defendo.

Στλεγγίδες. Strigiles. Et σκαμάγια. *N. L. fortasse sic vocantur abstersoria quædam instrumenta, quæ radunt, & abstergunt, ac deorsum ferunt corporis sordes.* Ἀφ' οὗ τὸ σκαμάτζειν, τὸ κάτω φέρειν τὰ ἀποσμήγματα, τουτέστι τὸν ῥύπον τὸν ἀποσμήχοντα. *vox in vulgatis lexicis ignota: sed vide* Ἀποσμήγματα. *ad lauandum necessaria, vel, vtilia, instrumenta* Et ξύστραι. *q. d. Radula distringendi instrumenta, quorum vsus in balneis existit.* & Lecythus *i. guttum olearium, vel ampulla olearia,* Et xystrophylax, *q. d. Strigilis-custos. N. L. Hæc tamen omnia sunt instrumentorũ* genera balneis apta, *commoda, vtilia, necessaria.*

Στιγνά. σκληρά. A

Στέγω. αἰτιατικῇ.

Στιλγίδες. καὶ καταμάγια, τὰ εἰς τὸ λούεσθαι χρειώδη. καὶ ξύστραι. καὶ λήκυθος. & ξυστροφύλαξ. εἶδη λυτροῖς ἁρμόδια.

Στιλεόν. Securis lignum *i. ligneum manubrium.*

Nisi enim vos manubria omnia gigneretis,
Nullus agricola securim in ædibus haberet.

sic loquitur Babrius ille fabularum scriptor.

Στιλεόν. τὸ τοῦ πελέκεως ξύλον.

Εἰ μὴ γὰρ ὑμεῖς σκέλεα πάντα τίκτητε, B
Οὐκ ἂν γεωργὸς πέλεκυν ἐν δόμοις εἶχε.
βάβριος φησὶν ὁ μυθογράφος.

Στέλεχος. Si quidem ipse truncus, *& caudex intelligitur,* vel ipsa radix *arborum, tunc nomen hoc dictum* ἀπὸ τοῦ τέλος ἔχειν. *i.* finem habere, *quòd arbor suum finem habeat, ad quem tendebat,* vel à nomine στέρνον. Solidum firmum. Si verò superiores verticis rami *intelliguntur, tunc dicetur* ἀπὸ τοῦ εἰς τέλος ἔρχεσθαι. *quòd arbor* ad *suum finem* peruenerit.

Στέλεχος. εἰ μὲν ὁ κορμός, ἤγουν ἡ ῥίζα. ἀπὸ τοῦ τέλος ἔχειν. ἢ ἀπὸ τὸ στερεόν. εἰ δὲ οἱ ἄνω τῆς κορυφῆς κλάδοι, ἀπὸ τοῦ εἰς τέλος ἔρχεσθαι.

Στιλίχων. *l.* Σπλίχων Stilico. Nomen proprium *viri,* qui cum Rufino, sub Arcadio, & Honorio, simul ambo omnia diripiebant.

Στελίχων. ὄνομα κύριον, ὃς συὼ ῥυφίνῳ ὅτε ἀρκαδίου, καὶ ὀνωρίου, ἄμφω τὰ πάντα συνήρπαζον. C

Στέμμα. Corona. Plenitudo. *vide Lex.*

Στέμμα. στεφάνη. πλήρωμα.

Στίμφυλον. Vuarum, vel olearum exuuiæ, *& vetrimenta, quæ supersunt post has calcatas, & expressas,* quibus opsoniorum loco *veteres* vtebantur.

Στιφυλον. Τὸ ἔκθλιμμα σταφυλῆς, ἢ ἐλαιῶν. οἷς ἀντὶ ὄψων ἐχρῶντο.

Στενά μοι πάντοθεν. Vndique mihi *sunt* angustiæ. *Maximis angustijs vndique premor.* Quære in voce Ἀχθίδ.

Στενά μοι πάντοθεν. ζήτει ἐν τῷ δ' ἀχθίδ.

Στένει. Gemit. Suspirat. Lamentatur.

Στένει. στενάζει.

Στενοκωκύτους τρίχας. Capillos, propter quos *mulier,* dum vellitur. *i. dum sentit sibi capillos ex capite velli, graviter* gemit, & luget Aristoph. *in Lysistrata. pag.* 551. *v.* 451. Euellam tuos cum gemitu-luctúque-conuinctos capillos. Hoc est, *tuos capillos ex tuo capite tanquam frumenti grana singulatim ex suis folliculis excutiam, vel tanquam mali grauati grana ex suo cortice singulatim extraham,* euellam, auellam.

Στενοκωκύτους τρίχας. ἐν αἷς στενάζει τις ὀλομένῃ. ἀριστοφάνης. σὺ δὲ κατακόπτω σοὶ τὰς στενοκωκύτους τρίχας. ἤγουν ἐκτιλῶ. αἴσω ἄσω. D

Στενολεσχῶν ἀδολέσχου. Subtiliter-disputare de fumo. Fumus enim est angustus, & imbecillus. à voce verò στενὸν, quod angustum, & subtile significat *& à nomine* λέσχη, *loquela, confabulatio, garrulitas, deductum est* τὸ στενολεσχῶν. *Aristoph. in Nubibus. pag.* 78. *v.* 10. *schol. annot.* 13.

Στενολεσχῶν ἀδολέσχου. τὸ λεπτολογεῖν. στενὸς γάρ, καὶ ἀμβλυωπὸς ὁ καπνός. ἀπὸ δὲ τοῦ στενὸν εἴληφται τὸ στενολεσχεῖν.

Στενολέσχης. Subtili-disputator. *Qui de rebus subtiliter disputat* Et στενολεσχία. ἡ λεπτολογία. *Subtilis-disputatio. Argutatio. Nam vtrunque nomen habet etymum* idem. *i. eandem etymologiam.*

Στενολέσχης. λεπτολόγος. καὶ στενολεσχία, τὸ αὐτό. E

Στενόχωρος. Angustus locus. Locorum-angustiæ.

Στενωπός. Et στενῶπος. Idem. Angustus-vicus biuiorum. Angiportus.

Στενόχωρος. ὁ ἐστενωμένος τόπος.

Στενωπός. στενούριον διόδων. καὶ στενωπεῖον.

Στεντόρειος φωνή. Stentorea vox, Stentoris vox, *i. magna. Er. ad. Chil. 2. Cent. 4. Col. 427. ad. 37. Stentore clamosior.*

Στεντόρειος φωνή, ἡ τοῦ στέντορος.

Στέρρα. Solida. Firma. Robusta.

Στέρρα. στερεά. καὶ ἰσχυρά.

Στέργηθρον. Desiderium. *Oblectamentum. Philtrum. Id, cuius opera nobis aliorum amorem conciliamus.*

Στέργηθρον. ὁ πόθος.

Στέργω. Datiuo. Contentum-esse rebus aliquibus, & in iis acquiescere. Vt, Ille (vt opinor) per-vim in his acquiescere cogebatur. Accusatiuo etiam. Vt, Ille quidem inferiorem regionem amat, & nos quidem amare *cogitur,* &c.

Στέργω. δοτικῇ. ἐκεῖνος οἶμαι δι' ἰσχύος στέργειν ἠναγκάζετο τούτοις. αἰτιατικῇ δέ, ὁ μὲν, στέργει τὴν κάτω χώραν, καὶ στέργει μὲ ἡμᾶς, καὶ τὰ ἑξῆς. F

Στερέμνιον. Durum, Robustum. *Solidum. Firmum.*

Στερέμνιον. στερεόν. ἰσχυρόν.

Στερεομετρία. Solidorum-corporum-dimensio.

Στερεομετρία.

Στερίωμα. Soliditas. Firmamentum.

Στερίωμα.

Στερφόν. Sterilis. Quæ non peperit. Et στερεοποιοῦντες. Solidum-facientes. Solidantes. Firmantes.

Στερφόν. στέρεα. μὴ τεκοῦσα. ἢ στερεοποιοῦντες, ἀντὶ τοῦ στερεοῦντες.

Στιεφ-

A Στέιρος. στέρες, καὶ ἄγονος. ὥσπερ τὸ στέρεον ἔχων τὸν ὕστερον. αὐτὸς γὰρ ὀξὺς τὸ ἕλκος, ἢ στερεώτερός τε ὢν, καὶ ἥκιστα ὑπὸ τῆς ἐπιπάσεως ἰσχόμενος, ὑφῄρει. καὶ Θουκυδίδης. τὰς πρῴρας τῶν νεῶν ξυντεμόντες ἐς ἔλασσον, στερροτέρας ἐποίησαν. ἀντὶ τοῦ στερεοτέρας.

Στερεος. Sterilis, & infœcunda, *nullámque progeniem procreans.* Quòd matrices habeat duram & *fœtui ferendo* ineptam. *Transfertur & ad alias res, & admares, & ad loca, & pro firmo, duróque sumitur. Sic enim quidam de palude verba faciens, dicit,* Ipse verò per paludem, quà humior, *solidior, & durior* erat, & *qua parte* ab aduersariis minimè conspiciebatur, trantiuit. Et Thucydides. Nauiũ proras concidentes, vt breuiores essent, solidiores, pro, firmiores fecerunt.

Στερεος. Solidis. *Firmis*, vel densis. Vt, Si quis verò *locus* nimium vliginosus, *ac palustris* erat, eum profundis fossis omnino solidum efficiebant. Et στερεοῦν, Solidum facio, *firmum reddo.* Et στερεόπλους. paruus-peplus. *Tenui-peplo-tectus.*

Στερρὸν. Si non adsunt carnes, taricho *nos* oportet esse contentos. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 4. col. 4. ad. 60. legit* στερρὸν τὸ ταρίχος. Quære in voce Ταρίχος.

Στέρνα χθονός. Pectus, & dorsum terræ *dicuntur* campestria, & lata, *plana, & spatiosa loca.* quæ contrà, cerui ces, angusta *loca vocant. Vel, collum, fauces, & angustia locorum.* Sophocles *in Oedipo Coloneo. pag.* 294. *f. dicit* στερνὰς χθονὸς. i. telluris fœcundæ, vel planas, & campos, ac planicies habentis. *Vide schol. vbi Suid.*

Στερνολύστης. Pectus percutiens. Pectus-verberans, *feriens, tundens, vt in luctu quidam faciunt.* Et στερνολυπεῖν.

B Στέρνοις. Pectoribus. *Epigram. lib. 6. pag.* 412. *ep.* 5. *v.* 2. Istúmque circa pectora ornatum dentiferum.

Στέρξω. Diligam. *Amabo. Feram.* Tolerabo, Sophocles *in Philoctete, pag.* 401. M. *Neoptolemum ita loquentẽ inducis,*

Hos ego viros non diligam vnquam, vel, nunquam feram:

Sed saxosa Scyrus sufficiens mihi
Erit posthac, vt delectet domo mea.

Polybius. Nunc verò (non enim nos peierare decet) in præsenti rerum statu acquiescimus.

Στερὸν. Aristoph. *in Acharnensibus. pag.* 271. *v.* 1. de Lacratide dicit στερὸν αἰτιανύμιον, *sic* vocans *eius* duram anteriorem-tibiæ partem, *iam* senio confectam, & aridam, *siue siccam.* Vt *contra*, per oppositionem, χλωρὸν, viride, virens, *dicit* de vigentibus, *& robustis.* Theocritus *dicit* Genu viride, *siue virens*, pro, vigens, *robustum*, & iuuenile. Per translationem à calamis *ductam*, qui, dum quidem sunt virides, *dum virent*, teneri sunt. Quum verò sunt siccati, fiunt *rigidi, & robusti, ac duri.* Boni igitur ominis causa dixit στερὸν, durum, pro ξηρὸν. i. siccum.

C Στέρνος. Ille, cuius pectus verberatur feritur, tunditur, percutitur.

D Στερὸν αἰτιανύμιον. φησὶν ἀριστοφάνης ἐπὶ λαχρατίδου. τὸ σκληρὸν, καὶ γεγηρακὸς, καὶ αὐτὸν ὡς περ κῆ ἀντίθεσιν ἐπὶ τοῦ ἀκμαζόντων, τὸ χλωρόν. Θεόκριτος. γόνυ χλωρὸν. ἀντὶ τοῦ ἀκμαῖον, καὶ νέον. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν καλάμων. οἱ ὄντες μὲν χλωροὶ, ἁπαλοὶ εἰσι. ξηραινόμενοι δὲ, ἰσχυροὶ γίνονται. εὐφήμως οὖν εἶπε, στερρὸν, ἀντὶ τοῦ ξηρόν.

Στερὸν. Aristoph. *in Acharnensibus. pag.* 271. *v.* 1. de Lacratide dicit στερὸν αἰτιανύμιον, *sic vocans eius* duram anteriorem-tibiæ partem, *iam* senio confectam, & aridam, *siue siccam.* Vt *contra*, per oppositionem, χλωρὸν, viride, virens, *dicit* de vigentibus, *& robustis.* Theocritus *dicit* Genu viride, *siue virens*, pro, vigens, *robustum*, & iuuenile. Per translationem à calamis *ductam*, qui, dum quidem sunt virides, *dum virent*, teneri sunt. Quum verò sunt siccati, fiunt *rigidi, & robusti, ac duri.* Boni igitur ominis causa dixit στερὸν, durum, pro ξηρὸν. i. siccum.

NOTÆ.

E Στερὸν.] Aristoph. in Acharnensibus. pag. 271. v. 1. & 2. Schol. annot. 1. & 2.

Νῦν δ' ἐπειδὴ στερρὸν ἤδη τοὐμὸν αἰτιανύμιον,
Καὶ παλαιὸν Λαχρατίδου τὸ σκέλος βεβρώθηται.

In Schol. legitur, Θεόκριτος. Παίσται δὲ λόγων χλωρῶν, ἀντὶ τῶν ἀκμαίων, καὶ νέων &c. ἐτ.

Στερόπη. ὄνομα κύριον.

Στεροπὴ. ἀστραπὴ. λαμπηδών.

--Λαμπρᾶς γὰρ ἄτερ στεροπᾶς
Αἴξας ὀξὺς νότος ὡς, λήγει,
Καὶ νιν φρένιμος νέον ἄλγος ἔχει.

F

ἀντὶ τοῦ οὐ κατέχει αὐτὸν ἡ μανία. ἀλλὰ λήγει ὡς ὀξὺς νότος. τυτθὸν, ταχέως. ὡς ἐξυμνούντων τινῶν σημεῖόν τι ἐν τοῖς πνεύμασιν, ὡς τε βραδυτέρων αὐτῶν, ἢ ταχέως πεπαύσθαι. ὡς ἐν τῇ καμιφδίᾳ.

Στερόπη. *Sterope.* Nomen proprium, *paroxytonè.*

Στεροπὴ, *oxytonè.* fulgur. *cœlestis* splendor. *Sophocles in Aiace. pag.* 6. & 17.

--*Splendido enim sine fulgure,*
Ruens velox Auster tanquam, cessat,
Et nunc sanam mentem habens, nouum dolorem habet.

Pro, Insania non detinet *amplius* eum: sed cessat tanquam celer Auster, hoc est. celeriter *eum insania reliquit. Hoc autem à Poeta dictum*, quòd in ventis signa quædam obseruentur, quæ significant eos vel diutiùs duraturos, *ac spiraturos*, vel celeriter *& cessaturos.* Vt in Comœdia.

Sed cessauit celeriter, vespertinus enim. i. serò *capit dolere.* l. ἤρξατ' ἀλγεῖν.

Στιρός. Στιρρός. Solidus, firmus, robustus, durus.

Στερεόμαι. Genitiuo. Priuor. στερῶ verò, accusatiuo. Priuo.

Στέρεον. Corium. Pellis. Tegumentum *leonis exuuium.* Et στερόπεπλον. Hercules, *Leonis exuuio indutus.* Et in epigrammate.

Peram, & crudam, ac duram capræ
Pellem.—

Στεφανῶν. q.d. Coronalis, vel coronarius. Ad coronam pertinens. Vel, coronatus.

Στεφάνη. Corona. Significat & montis eminentiam; *verticem, cacumen, iugum.*

Στεφάνη. Stephane. Vrbs. στεφανηφόρος. Coronifer. Antiphon in *oratione* ad Nicoclem. Coroniferum Herois-sacellum (vt verisimile videtur) fuit Athenis. Hoc autem Coroniferum *sacellum fortasse* fuit vel vnius ex filiis Herculis susceptis ex Theltij filiabus. *l.* Θυστέα. & Θυίας. Vel *videndum* ne fortasse hoc Herois-sacellum fuerit illius Attici *Hippolyti* coroniferi, *coronati. l.* Ἀττικοῦ vt ait Hellanicus lib. 2. Atthidis. *i. rerum Atticarum.*

Στεφανικὸν τέλεσμα. Coronale tributū. Apud Rhodios ita vocabatur *illud tributum, quod Romanis quotannis pendebant.* Quia Rhodij liberi erant, quandam exiguam *fuorum bonorum* partem, honoris causa Romanis annuam mittebant, quam ipsis dabant, non tam vt tributum ducibus, *ac principibus suis*: quàm vt coronam amicis. Hoc etiam dicendi-genus Gallo-Græcis Ancyranis est patriū, & familiare. στέφανον enim vocant, quidquid muneris, & beneficij loco datur.

Στεφανίτης. Coronatus.

Στέφανος. Corona. Aristophanes *in Auibus pag.* 386. *v.* 16. 17. Affer puer coronam. perfundamini *aqua. i. lauate manus.* In manus aquam afferat, *ac effundat* celeriter aliquis. Olim enim cingebantur coronis illi, qui conuiuabantur, quia *corona* caput aduersus vini calorem refrigerabant.

Στεφανοπώλης. Coronarum-venditor.

Στεφανῶν τοὺς νενικηκότας. Victores coronans, pro, honorans. Vt Demosthenes, & Lycurgus loquitur. Vt, Quinetiam Callisthenem centum minis coronastis. *i. donastis honoris causa. Vel, ornastis.*

Στεφανοστόλμῳ καλάμῳ. Coronatus calamo. Corona ex culmis, vel arundinibus confecta coronatus. Huiusmodi corona tenuis erat, & minimè sumptuosa, *nullóque labore parabatur.* Proprium autem erat Dioscurorum. *i. Castoris, & Pollucis, Iouis filiorum,* arundinea-corona coronari.

Στεφάνωσις. Coronatio. In domus structura *dicitur ambitus ille, qui domum vt corona circundat, & exornat.*

Στέφος. τό. Corona. Et σίφη. Coronę Et αὔθεια σίφη. Subdiales coronę. *Sic vocabātur corona,* quę ex Hyperboreis afferebātur, quòd sēper sub dio collocarētur.

Στηλοῦχος. Calcantes.

Στηλάμενοι. *Contracti.* Tegentes. Occultantes. Celātes. Et στέλλω. regere, occultare, celare. Vt, Pauci verò quidam veriti, ne, cùm *furtum* celare non possent, manifesti fierent, aurum reportarunt *in locum, vnde id absportarant.* Et rursus. Perseus autem, voluit ille quidem id facinus celare: sed non potuit occultare.

Στηλάμενος. Expeditè aggressus.

Στέλλεσθαι. Proficisci. Iter-facere. Nauigare. *Soph. in Aiace pag.* 60. *v.* 1. τόνδε πλοῦν ἐστέλλομεν. *Vide schol. vbi* τῆς ἑλλην. & τῆς στέλλεσθαι *discrimen docetur.*

Στηλίς. Ascię capulus. Manubrium securis. Vt,

Ἀλλ' ἐπῆλθ' ὀχλώδης, δεινὸς ὢν δ' ἤρξατο ἀλγεῖν. A

Στιφός. στερεός. ἰσχυρός.

Στιροῦμαι. ψυκτῆ. στερῶ δι, αἰτιατικῆ.

Στίρφος. δίρμα. σκέπασμα. καὶ στερφόπεπλος, ὁ ἡρακλῆς. καὶ ὁ δι' ὅλης δέρματος.

Πίρλιν, καὶ δίφθιρον ἀπὸ κληρωμάτων αἰγός.
Στίρφος.—

Στεφανᾶς. B

Στεφάνη. ὁ σίφανος. σημαίνει καὶ ὄρους ὀξυκλεῖ.

Στεφάνη πόλις στεφανηφόρος. ἀντιφῶν ἐν τῷ πρὸς νικοκλέα. στεφανηφόρον ἡρῷον, ὡς ἔοικεν, ἦν ἐν ταῖς ἀθήναις, εἴτ' οὖν ὁ στεφανηφόρος, ἢ τοῦ ἡρακλέους υἱὸς ἐξ ἧς ἠγωνίζετο ἐν τῷ Ϝ θυέστῃ θυγατέρων ἢ μή ποτε Ϝ ἀσκοῦ στεφανηφόρου τὸ ἡρῷον ἦν, ὡς φησιν ἑλλάνικος ἐν β' ἀτθίδος.

Στεφανικὸν τέλεσμα. ὥσπερ ῥόδιοις οὕτως ἐκαλεῖτο. ἐπειδὴ αὐτόνομοι ἦσαν οἱ ῥόδιοι, βραχύ τι μέρος ῥωμαίοις δοὺς τιμῆ πέμπουσιν ἐτήσιον ὡς οὐ φόρον ἠγημόσι μᾶλλον, ἢ στέφανον φίλοις διδόντες. τοῦτο δ' ἑλλήνων τοῖς ἀγκυρανοῖς δηλοῖ. ἀξιόλογα τὰ λόγια. στεφανικὸν γὰρ λέγουσι πᾶν τὸ ἐκ χάριτος λόγῳ διδόμενον. C

Στεφανίτης. ὁ ἐστεφανωμένος.

Στέφανος. ἀριστοφάνης. φέρε παῖ στέφανον. κἄν χειρῶν ὕδωρ φερέτω τις. τὸ γὰρ παλαιὸν τοῖς δειπνοῦσιν ἐφέκειντο στέφανοι καταψύχοντες τὸ κρανίον διὰ τὴν Ϝ οἴνου θέρμης. D

Στεφανοπώλης. ὁ τοὺς στεφάνους πωλῶν.

Στεφανῶν τοὺς νενικηκότας. ἀντὶ τοῦ τιμῶντας. δημοσθένης, καὶ λυκοῦργος φησίν. ἀλλαμὴν δὲ καλλισθένη, ἑκατὸν μναῖς ἐστεφανώσατε.

Στεφανοστόλμος καλάμη. λιτὸς, καὶ ἀπέριεργος ὁ τοιοῦτος στέφανος. ἐῴθει δὲ τὴν διοσκούρων ἴδιον στεφανοῦσθαι καλάμῃ. E

Στεφάνωσις. δόμου οἰκοδομῆς οἴκου.

Στέφος. καὶ σίφη. καὶ αὔθρια σίφη, τὰ ἐξ ὑπερβορέων κομιζόμενα, ὡς ἀεὶ ἐν ὑπαίθρῳ τιθέμενα.

Στείβοντες. πατοῦντες.

Στειλάμενοι. σείλαντες. καὶ σείλασθαι, ἀντὶ τοῦ κρύψαι ὀλίγοι δέ τινες διδόντες μὲν ποτ' οὐ δυνάμενοι σείλασθαι καταφανεῖς ἐγένοντο, ἀφέρον τὸ χρυσίον. καὶ αὖθις. ὁ δὲ περσεὺς ἐβουλήθη μὲν σείλασθαι, οὐ μὲν δὲ δυνάτο γε κρύψαι τὸ γεγονός. F

Στειλάμενος. ἐξαλῶς ἐπελθών.

Στείλασθαι. ὁ δοῦναι. πλεῦσαι.

Στειλεός. τὸ τῆς αἴξινης ξύλον.

Quod

A --Τί γὰρ δεινὸς ἔσκε σιδήρου
Ὑμείων, εἰ μή οἱ ἐνὶ στεινειὸν ἀρήρει

-- Quod enim robur ineſſet ferro
Veſtro, niſi in ipſo manubrium adaptatum eſſet?

Στεῖρα. Sterilis. Quæ nullos parit liberos. Vel, quæ nullos habet liberos. Et ipſa nauis carina Homerus *Iliados A. pag. 43. v. 22. & 23.* Circum autem vnda Carinam purpurea, *nigra*, valde reſonabat nauis euntis. Et στειρὰ idem, ac στεῖρα. Sterilis. *epitheton maſculeū.* Et Στείριον Stirium. Nomen fluuij. Et Stiria. Municipium *tribus* Pandionidæ, cuius populatis *dicitur* Stirieus, *vel Stirienſis.* Vt, Στειριὰς τὴν δῆμον. Municipio Stirienſis. i. Ex Stiria municipio.

Στείχειν. πορεύεσθαι. καὶ στείχοντες πορεύόB μενοι.

Στείχειν. Ire. Incedere. Proficiſci. Venire. Et στείχοντες. euntes, incedentes, proficiſcentes, venientes. Vt,

Λόγος δ', pro, λόγον δ'. *Apud Sophoclem in Oedipo Coloneo pag. 309. P. legitur* Λόγον. *Inde locus eſt ſumptus.*

Λόγος δ', ὃς ἐμπέπτωκεν ἀρτίως ἐμοὶ
Rem verò, quæ in mentem incidit modò mihi,
quæ modò venit in mentem mihi,

Στείχοντι δεῦρο, συμβαλὼν γνώμῃ, σαφῶς
Venienti huc, coniice mente, quia
Σμικρὸς μὲν αὐτῶν ἄξιος ἦ θαυμάσαι.
Parua quidem eſt dictu digna tamen eſt admiratione.

Στῆθος. Pectus. Et στηθίδιον, & στηθύνιον. Paruũ pectus. *q. d. Pectuſculum. Alij medium pectoris ſpatium ſic vocant. Pollux. lib. 2. col. 123. lin. 28.* Et στηθίνην. q. d. Pectoratim. In pectore. Per pectus.

C Στύλας. Θεμελίους.

Στύλας. *Columnas.* Fundamenta.

Στήλη. καὶ ὁ λίθος ὁ καμπτήρ. σοφοκλῆς. καῖπος δ' ὑπ' αὐτὸν ἰχνάτιον στήλην ἔχων. στήλη δὲ ἐν τάφοις ὀβελίσκος μόνος. ἀλλὰ καὶ νικῶσιν ἀνίσταται. καὶ ὀβελίσκοις ἔοικε ὀβελίσκεται.

Στήλη. Columna. Et ille lapis, circa quem currus in curuli certamine flectitur. Meta. Sophocles *in Electra pag. 113. F.* Ille verò ſub ipſam extremam columnam exiſtens. i. *currum agens.* Columna verò, *vel ſtatua, non* in ſolis ſepulchris imponitur: ſed etiam victoribus erigitur, & inſcriptiones recipit. Στῆλαι δ' εἰσὶν ἐν τάφοις. *vel potiùs,* στῆλαι δ' ἐν τάφοις.

Στήλη τοῦ τόπου ζήτει ἐν τῷ φόρῳ. ἐν τῇ ἀριστερᾷ τῶν καμάρας τοῦ φόρου, ἕστασι δύο στῆλαι, ἑλένης, καὶ κωνσταντίνου. καὶ σταυρὸς ἐν μέσῳ αὐτῶν γεγράφων, εἷς ἅγιος. καὶ δύο ταχυδρόμων ὁμοίως στῆλαι. ἀνετέθησαν δὲ ὑπὸ τῶν τὸν φόρον D ἐπίσχοντος.

Στήλη τοῦ τόπου. Colũna, vel ſtatua fori. Quere in voce Φόρος. In arcu camerę fori ſunt duę columnę. *vel ſtatuæ,* Helenes, & Conſtantini. Et in earum medio crux ſcribens. i. *ſcriptum habens iſtud,* VNVS SANCTVS. Pariter etiam *ibi ſunt* duæ curſorum ſtatuę. Dedicatæ verò fuerunt ab illo, qui forum illud obtinebat.

Στήλη σταυροῦ, ὀπίσω ἐν τῷ σταυρός. στήλαι δὲ μητρὸς τοῦ μεγάλου κωνσταντίνου, ἐν τῷ αὐγουστέῳ. ἔφεδρι στηλῶν ἡρακλείων ἐν τῷ γάδειρα. ἐν τῷ πραιτωρίῳ ἕφιπποι στῆλαι ἕστασι γρατιανοῦ, καὶ οὐαλεντινιανοῦ, καὶ θεοδοσίου, καὶ κυρτοῦ φιρμιλιανοῦ πρὸς γέλωτα.

Στήλη σταυροῦ, ὀπίσω. Columnę crucis. Infrà, *imò, aſſa, ſupra,* in voce Σταυρός. Columnam matris magni Conſtantini *quære* in voce Αὐγουστέων. De columnis Herculeis, *quære* in voce Γάδειρα. In ambulacro ſtabant erectæ equeſtres ſtatuæ Gratiani, & Valentiniani, & Theodoſij, & gibboſi Phirmiliani ad riſum *ſpectatoribus mouendum.*

Στήλαι ἡρακλέους ἐν τῷ βασιλικῷ. καὶ ἑτέρας στήλας διαφόρους.

Στήλαι. Herculis columnam *quæras* in voce Βασιλικόν. Et alias diuerſas columnas *illic inuenies deſcriptas.*

Στήλην. ἐν τῷ βηρίνῃ.

Στήλην. Columnam, *vel ſtatuam, quæras* in voce Βηρίνη.

E Στήλαι πουλχερίας. ἐν τῷ πουλχερίᾳ.

Στήλαι Πουλχ. Columnam, *vel ſtatuam* Pulcheriæ *deſcriptam habes* in voce Πουλχερία.

Στήλην. ἐν τῷ χαλκῇ. ἐν τῷ προκόπῳ. ἀρκαδίας τῆς δευτέρας γυναικὸς ζήνωνος, στήλη ἔστιν ἐν ἀρκαδιανᾶις, ἐν τοῖς πλησίον μέρεσι τῷ βάθρῳ τῷ λεγομένων τόπων, ἐν τῷ τοῦ πραιτωρίου. ἔνθα ζήνων ἔκρινε τοὺς μετὰ βασιλίσκου, καὶ σέκρετον τὸν τόπον ἐποίησεν. ἡ δὲ πρώτη τοῦ ζήνωνος γυνὴ, ἀριάδνη ἦν. ἧς ἡ στήλη μετὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἵσταται ἐν τῇ βασιλαίᾳ. ἐν τῷ τριβουναλίῳ τοῦ παλατίου, στήλη δὲ εὐδοκίας τῆς γυναικὸς θεοδοσίου, καὶ αὐτὴ δὲ θεοδοσίου, μάρκιανου τε, καὶ κωνσταντίνου, ἔνθα ὀρχήσεις τῶν δύο μερῶν ἐγίνοντο ἕως ἡρακλείου. στήλη τῆς ἰουστινιανῆς φέρε τοῦ αὐγουστέου. ἐν τῷ ἰουστινιανοῦ.

Στήλην. Columnam, *vel ſtatuam, quæras* in voce Προκόπιος. Arcadiæ, ſecundæ vxoris Zenonis, ſtatua eſt in Arcadianis, in partibus quæ ſunt vicinæ locis illis, quæ βάθρα vocantur. i. *gradus, ſedilia,* in Prætoris *domo, in Prætorio,* vbi Zeno iudicauit eos, qui cum Baſſiliſco *ſuerant*, illúmque locum fecit ſecretum. Prima verò Zenonis vxor fuit Ariadne, cuius, vnà cum ipſius marito ſtatua ſtat in Regio. In Palatij tribunali erat ſtatua Eudociæ vxoris Theodoſij, & ipſius quoque Theodoſij, & Marciani, & Conſtantini, vbi duarum partium ſaltationes fiebant vſque ad Heraclium. Statua Iuſtiniani de Augusteo. *Quære* in Γ. ἰουστινιανὸς.

Στήλη. καὶ στηλιτευτικὸς λόγος ἐστὶν, ὁ ἐξ ὀνόματος ἐπὶ ἀτιμίᾳ τινὸς γραφόμενος. καὶ ἐν τοῖς δημοσίοις γραμματείοις ἀναγραφόμενος. ὡς ἐπὶ τῶν ἀποφηνάντων τὰ ὀνόματα τῶν ἐπὶ ἀτιμίᾳ ἐλθόντων. καὶ ἐν τοῖς ἀναγραφομένοις ἐν τοῖς δημοσίοις γραμματείοις. ἐπὶ τῶν ἀποφηνάντων τὰ ὀνόματα τῶν ἐπὶ ἀτιμίᾳ ἐλθόντων. καὶ ἐν τοῖς ἀναγραφομένοις ἐν τοῖς δημοσίοις γραμματείοις.

Στήλη. Columna. Et στηλιτευτικὸς λόγος. Oratio, *qua quis diffamatur, vt illi, quorum nomina ad perpetuã ignominiam in columnis publicis ſcribuntur, ac notantur. Infamatrix oratio. Oratio famoſa. Grauis inuectiua.* Proſcri-

ptoria oratio, est ea, quæ apud aliquid *rerum* confictarum progreditur per solas actiones, & interdum etiam, si res hoc tulerit, per comparationem. N.L. *Oratio, quæ solas res gestas persequitur, interdum etiam adhibita comparatione.* Ab hac autē differt vituperatio, quia per laudatoria capita, vt genus, educationem, acta, comparationem, profertur. N.L. *Nam laudatio, non autem vituperatio, per ista laudationū capita solet efferri.* Proscriptio autem dicitur στηλιτευτικὸς λόγος, per translationem *ductam* à columna, quæ est lapis. vel æs oblōgum, quadrangula formâ erectum, in quo facinora proscripti perscribuntur. Sæpe tamen etiam beneficorū. *& de Reipub. bene meritorū* beneficia literatū-monumētis-mandātur, *& in huiusmodi columnis notantur.*

Στηλίδιον. Columella. Parua columna.

Στηλιτεύεσθαι. Manifestè publicari. *Proscribi. Nomen alicuius in publicis columnis inscribi. Quod dictum est* per translationem *ductam* à columnis publicè propositis, *in quibus proscriptorum nomina scribuntur.*

Στηλιτεύω. Accusatiuo. Proscribo. Nomen alicuius in columna publicè scribo, infamiæ conciliandæ causa: Vel In aliquem grauiter inuehor. στηλόω vero, datiuo *Verbum est passiuum, ab actiuo* στηλόω. ō. *deductum. i. vt cippum, vel vt statuam erigo, columna instar erigo, firmo, stabilio.* στηλόομαι, firmor, stabilior, nitor tanquam columnâ.

Στήνια. Stenia, & Scira, festa mulierum.

Στῆσαν. Poet. 3. pers. plur. *sub. aor. 2. act. à comm.* σταῶ, *formatur Ion.* στέω, *versóque* ε *in* η, στῆσαν. Steterint. Stent.

Στέγμα ἄρτου. Fulcrum panis. *Sic appellatur* non solùm ipsum frumentum, & hordeum: sed etiam quidquid alendi, *nósque sustentandi* vim habet.

Στερεμός. Fulcimentum. Fulcrum. Firmamentum. Firmamen. Statumen. vulgò sustentaculum.

Στησάμενος. Qui-statuit. Qui-fecit. Vt. Qui circa Callinicum, & Barrhas certamen fecit. N.L.

Στησιχόρειος πύλη. Stesichorea porta. i. Stesichori porta.

Στησίχορος. Stesichorus. Euphorbi, vel Euphemi, vel (vt alij) Euclidis, vel Hyetis, vel Hesiodi F. ex Himera vrbe Siciliæ, *Siculus, Himeræus.* Vocatur enim *ideo* Himeræus. Alij verò ex Matauria, *Metauria regione* Italiæ. Alij verò *tradunt* ipsum Pallantio Arcadiæ *vrbe* profugum, Catanam iuisse, & illic obiisse, & sepultum fuisse ante portam, quę ab eo Stesichorea dicta fuit. Temporibus verò, iunior fuit Almane Lyrico, natus Olympiade 37 Obiit verò 56. Fratrem habuit Geometriæ peritum Mamertinum, & alterum, Helianactem, Legislatorem. Fuit autem Lyricus. Ejúsque poemata extant Dorica dialecto *scripta* lib. 26. Dicunt autem eum scripta vituperatione Helenę excæcatum fuisse, rursus verò scripto Helenę encomio, *propter* istam palinodiam, *& recantationem. i. retractationem*, visum recepisse. Dictus est autem Stesichorus, quòd primus instituerit chorū citharodię. *i. cantus ad citharam, ita vt chorus ad citharæ cantum saltaret.* Nam antè vocabatur Tisias.

Στιβάς. Mensæ. vel strata, *Lecti ex foliis arborum collectis facti. Tori. Stragula. Sic etiam ipsa frondes arborum vocantur, Marci cap. 11. v. 8. Item storea.*

Στιβὰς φορμίωνος. Tori Phormionis De vilibus, *& tenuibus, sordidisque stratis hoc dicitur. Aristoph. in Pace. pag. 445. v. 11. 12. 13. schol. annot. 7. Er. ad. Chil. 2. Cent. 9. col. 589. ad. 66.* Phormio verò fuit dux. στιβάς verò *dicuntur humiles lecti ex frondibus congestis facti.* quia milites humi-cubant. Frugalis autem erat, & bellicosus *vir.* στιβὰς autem *est id, quod alio nomine vocatur* χαμαικοίτιον. i. Humi-cubile-stratum, *& à recentioribus Græcis,* ἀκούβιτον ἀπὸ ῥάβδων. q.d. Accubitum ex virgis *factum. i. Lectus ex frondibus congestis confectus, ad cubandū aptus, vt sunt lecti castrenses.* Et arborū rami, στιβάδες *appellantur.* Vt,

Cùm

τινὶ τῆς ἀναλαμβάνοντος φερομένου δὲ μόνων τῆς ἀφέξεως, εἰ τύχοι δὲ καὶ συγκρίσεως. τούτῳ δὲ διαφέρει ὁ ψόγος. ὅτι δὲ τῆς ἐγκωμιαστικῶν κεφαλαίων ἀφάλλεται. οἷον γένους, ἀνατροφῆς, ἀφέξεως, συγκρίσεως. στηλιτευτικὸς δὲ λέγεται, ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς στήλης. ἢ ἔστι λίθος, ἢ χαλκὸς ὀρθιμήκης, τετραγώνῳ σχήματι ἱδρυμένος. ἐν ᾗ γέγραπται ἡ τοῦ στηλιτευομένου ὕβρις. πολλάκις δὲ καὶ ἐναργεῖ ἐναργείᾳ, ἀναγράφονται. A

Στηλὶς, στηλίδος. ἡ μικρὰ στήλη. B

Στηλιτευθῆναι. φανερῶς δημοσιευθῆναι. ἀπὸ τῆς στηλῶν τῆ δημοσίᾳ ἀφιερωθέντων μεταφορικῶς.

Στηλιτεύω. αἰτιατικῇ. στηλοῦμαι, δοτικῇ. στηλόω δὲ, δοτικῇ.

Στήνια. κὴ σκίρα, ἑορταὶ γυναικῶν. C

Στήωσι. στῶσι.

Στέγμα ἄρτου. οὐ μόνον σῖτος, καὶ κριθὴ, ἀλλὰ πᾶν τὸ βίβρωσκειν δυνάμενον.

Στηριγμός. ὁ ἱδρασμός.

Στησάμενος. ποιήσας. ἀφέτε καλλίνικον, καὶ βάρρας τὸν ἀγῶνα στησάμενος.

Στησιχόρειος. ἡ τὸ στησιχόρου πύλη.

Στησίχορος. Εὐφόρβου, ἢ Εὐφήμου, ὡς ἄλλοι, Εὐκλείδου, ἢ Ὑήτου, ἢ Ἡσιόδου. καὶ πόλεως ἰμέρας τῆς Σικελίας. καλεῖται γοῦν Ἰμεραῖος. οἱ δὲ, ἀπὸ ματαυρίας τῆς ἐν Ἰταλίᾳ. οἱ δὲ, ἀπὸ Παλλαντίου τῆς Ἀρκαδίας φυγόντα αὐτὸν, ἐλθεῖν φασιν εἰς Κατάνην. κἀκεῖ τελευτῆσαι, καὶ ταφῆναι πρὸ τῆς πύλης. ἥτις ἐξ αὐτοῦ Στησιχόρειος προσηγόρευται. τοῖς δὲ χρόνοις ἦν νεώτερος Ἀλκμᾶνος τοῦ λυρικοῦ. ὅθι τῆς λζ' ὀλυμπιάδος γεγονώς. ἐτελεύτησε δὲ, ὅθι τῆς νς'. εἶχε δὲ ἀδελφὸν γεωμετρίας ἐμπειρον μαμερτῖνον. καὶ ἕτερον Ἑλιάνακτα νομοθέτην. γέγονε δὲ λυρικός. καὶ ἔστιν αὐτοῦ τὰ ποιήματα διωρισμένα ἐξαλίκτῳ εἰς βιβλίους κς'. φασὶ δὲ αὐτὸν γράψαντα ψόγον Ἑλένης τυφλωθῆναι. πάλιν δὲ γράψαντα Ἑλένης ἐγκώμιον, ἐξ ὀνείρου τε παλινῳδίαν ἀναβλύσαι. ἐκλήθη δὲ Στησίχορος, ὅτι πρῶτος κιθαρῳδίᾳ χορὸν ἔστησεν. ἐπεὶ δὲ πρότερον τισὶν ἐκαλεῖτο. D

Στιβάδες. ἔρπετα, ἢ σκώληκες. E

Στιβάδες φορμίωνος, ὅθι τῆς δύτιλῶν. σπαρτηνὸς δὲ ἦν ὁ Φορμίων. στιβάδες δὲ, ἐπεὶ οἱ σπαρτὰ τὴν χαμεύνους. λιτὸς δὲ ἦν, καὶ πολεμικός. καὶ στιβὰς. χαμαικοίτιον, ἀκούβιτον ἀπὸ ῥάβδων. ⁂ οἱ τῆς ἀνδρῶν ἀκρέμονες. ὡς δὲ παρ- F

A ἦλθον δὴ τὸ δεῖπνον, κατεκλίνοντο μὲν ὅπῃ στιβάσιν, ὅπῃ ταπήδων βαρβαρικῶν.

Cùm autem ad cœnam accessissent, decumbebant supra ramos arborum, *i.in toris*, supra barbaricos tapetes, *qui toris erant impositi*.

Στιβαρόν. ἰσχυρόν, ἰώσιμος. ὁ δὲ, ἐλάσας τὸν ἵππον, ἁρπάζει τινὰ νεανίαν στιβαρὸν τὸ σῶμα.

Στιβαρὸν. Robustum. Iosephus. Ille verò, equo concitato quendam adolescentem corpore robusto *præditum* corripit.

Στίβη. πηγμὸς, ἢ παχνη. ὄμπρος. στίβη δὲ ὑπὸ ἠοίης τουτέστιν, ὀρθρινή. καὶ στιβήεις, ὑπὸ τὴν ἑῴην γλαμυρὴν ψυχρότης ἢ ἀέρος.

Στίβη. Frigus. A frigore manans aquæ concretio. Vel pruina, *quæ Italicè dicitur Brina Gallicè, blanche gelée, q.d. album gelu. glacies alba. Gelée.* Homerus. *Odyss. P. cum Eustath. comment. pag.* 810. *v.* 61. *legitur* στιβήεσσα, *vnica voce, & sine δ, quod legem metri violat hoc loco* Pruina sub-auroram-orta. Pro, matutina Et στίβη. *Sic enim videtur legendum.* Aeris frigus, quod sub auroram oritur.

B Στιβὶα καὶ στίβος, ἡ ὁδὸς. αὐτὴν προπύλας τὴν ἐκείνου στίβον πεζ. ἀρσενικὸν, ὁ στίβος. καὶ ἡρόδοτος. οἱ δὲ δὴ πέρσαι τὴν προτέρην ἑωυτῶν γενόμενον στίβον, τοῦτον φυλάσσοντες ἦσαν. καὶ πολύχ. ἡ αὐτὴ στίβη.

Στιβὶα & στίβος. Via *calcata. Via trita. Via. Vt in quodam senario.* Ipso præmisso, illius viam iuit. Masculeo genere *dicuntur* στίβοι. Et Herodotus *lib. 4. pag. 169. l. 3. vbi legitur* φυλάσσοντες. *quod ab* ἰωμι, τὸ πορεύομαι. Persæ verò, suam illam priorem viam, quam inerant, eam seruantes iuerunt. Et Polybius. *l.* Πολυβιος. κατὰ τὸν αὐτὸν στίβον. Per eandem viam. Eâdem via.

Στίβωνος. ὄνομα κύριον.

Στίβων. Stibônis. *Genitivus à recto* Στίβων. *Stibo. Virî* nomen proprium.

Στιβότης ὄνομα ποταμοῦ.

Στιβότης. Stibotes Nomen fluuij.

Στιγεύς. τὸ κεντητήριον.

Στιγεύς. Subula. *Stimulus. Aculeus. à* στίζω. στίζω. ἴστημι. *pungo. pungam. punxi.*

C

Στίγματα. πληγαί. ἕλκωματα. ἢ στικίλματα. αἰλιανός. τὰ βιβλία καταφλέξας τῶν ἀθέων τε, καὶ ἀσεβῶν καὶ ἐναντιθλιβίων στιγμάτων, τέφρῃ αὐτοδὴν ἀναδίυσῃ κηρῷ ὑγρῷ, καὶ ἐπιπλασσητο.

Στίγματα. Punctæ Plagæ. Vulnera. vel variæ notæ. *Stigmata, macula, cicatrices, impressæ notæ, quales olim dominî seruis inurebant. Notæ.* Ælianus. Nefariarum, & impiarum, ac effœminatarum notarum libris crematis, cinerem *eorum*, cera liquefacta subigat, & inungat.

Στιγμή. στιγμή ἐστι γραμμῆς πέρας, ἢ τις ἐστὶ σημεῖον ἐλάχιστον. κέντρον δὲ ἐστιν, ἀρχὴ γραμμῆς. μονὰς δὲ ἐστιν ἀρχὴ ἀριθμοῦ. ἑκάτερον γὰρ ἀρχή. προσθετέον ἢ τὸ οὗ ἐστιν ἀρχή.

Στιγμὴ. Punctum est lineæ finis, quod *punctum* est signum minimum. Centrum verò, est lineæ principium. Vnitas, est principium numeri. Nam vtrunque *est* principium: sed illud addendum, cuius est principium.

D Στιδαῖος.

Στιζόμενος. τυπτόμενος. ἀριστοφάνης. ἐγὼ δ' ὑπάλωλα στιζόμενος τῇ βακτηρίᾳ.

Στιδαῖος. Verberatus. Notis-compunctus. *Videtur doricum nomen. Nam à communi* στίζω, *doricè formatum* στιδῶ, *vnde sublato σ,* στίδω, *hinc* στιδαῖος.

Στιζόμενος. Punctus. Verberatus. Cæsus. Aristoph. *in Vespu. pag.* 358. *v.* 17. Ego enim perij verberatus baculo.

Στιλβίδης. μάντις ἄριστος τῶν τοὺς παλαιοὺς χρησμοὺς ἐξηγουμένων, δοκιμώτατος, καὶ εὐβιβάντος.

Στιλβίδης. Stilbides. Optimus, probatissimus, & celeberrimus vates inter eos, qui vetera oracula enarrant. *Aristoph. in Pace. pag.* 173. *v.* 1. *schol. ann.* 9. *vnde Suid.*

Στιλβωνίδης. ὁ λαμπρὸς ἀπὸ βαλανείου, καὶ καταλλαπτιῶν ἢ ὄνομα κύριον. ἀριστοφάνης, ὄρνισιν. ὦ στιλβωνίδη.

Στιλβωνίδης. Clarus. *Illustris. Splendens.* E balneo nitêns, & ornatus. *ac ornatu, nitoréque splendens.* Vel *est* viri nomen proprium. Aristoph. Auibus. ô Stilboníde.

Στιλβωνίδου. λαμπηδόνος.

Στιλβωνίδου. Splendoris. Fulgoris. *Scintillæ. Nitoris.*

Στιλβηδὸν. ὄνομα ῥήματος. λαμβανόμενον ἀπὸ τοῦ στίλβω τὸ λάμπω.

Στιλβηδὸν Splendidè. Aduerbium deductum à verbo στίλβω. Splendeo. Luceo. Refulgeo. Coruscо.

Στίλη. τί δ' ἂν ἀπεκοιμήθημεν ὀλίγον, ὅσον στίλην; τὸ παρ' ἡμῖν πλωτὸν, καὶ κιβώτιον.

Στίλη. *Aristoph. in Vespis. pag.* 118. *v.* 1. *schol. anon.* 2. Quid non requieuimus dormientes aliquantulũ aliquantulum, vel minimum? στίλη *minutissimi numismatis genus. Pro minimo sumitur. Interdum autem est id, quod apud nos recentiores Græcos vocatur* πλωτὸν. *i.* aliquid ex lanis densatis confectum & paratum, ac aptum ad cubandum. Et κιβώτιον. *i.* arcula.

Στιλπνὸν. λαμπρὸν. στίλβον.

Στιλπνὸν. Splendidũ. Lucidũ. Fulgens. Coruscans.

F Στίλπων. μεγαρεὺς φιλόσοφος γεγονὼς παρὰ τοῦ πρώτου ἐκτολειπόντος. μαθητὴς εὐκλείδου τοῦ θηβαίου. ὃς ἠκροάσατο κράτητος ἀδελφοῦ καὶ διοκλείδου τοῦ μεγαρέως. οἱ δὲ, διοκλείδου τοῦ πλάτωνος γνησίου. σοφίζη δὲ ἐν τῇ μεγαρικῇ σχολῇ. καὶ ἔγραψε διάλογους οὐκ ἐλάττους τῶν κ'.

Στίλπων. Stilpon, Megarensis Philosophus, qui fuit sub primo Ptolemæo, discipulus Pasiclis Thebani, qui audierat fratrem Craterem, & Dioclidem Megarẽsem. Alij *faciunt ipsum discipulum* Euclidis, qui fuit discipulus Platonis. Præfuit autẽ etiam Megaricæ Scholæ, & Dialogos scripsit nõ pauciores viginti.

Στίξ. στιχὸς ἡ τάξις.

Στίξ. στιχὸς. ἡ. Series. Acies. Ordo.

Σταθερόν. Acutum. *Velox.* Robustum. Calidum. *Firmum.* Stabile. Quod propter celeritatem motus videtur stare, *& firmum esse* Plato in Phædro. Ne quæso, ô Socrates, priusquã æstus præterierit. Non vides quomodo fere iam meridies stet, qui σταθερὸς *ideo* vocatur *i. stabilis, firmus.* Potest tamen & calidissimus esse *i. dici.* vel σταθερὰ μεσημβρία, *dicetur meridies*, qui celer est, *& propter motus celeritatem stabilis, & firmus videtur.* Solem enim, quum magis est accensus, *& ardet*, celerem dicere consueuerunt. Significabit autem & stabile, quòd *meridies* sit quædam media dici *pars stabilis, & firma*, nec in alteram *partem* inclinet. Quinetiam Cratinus in Seriphis *vocem* σαθρὸν *sumpsit* pro celeri, vel robusto. Ille meatus adeò celer famelicis grassatoribus æstuat. Antimachus. θύελλα σαθερή. *Aestatis, firma, calida, feruentis.* Quidam verò τὸ σταθερὸν *sumunt* etiá pro stabili, *firmo.* Et Aeschylus in Psychagogis *dicit* σαθερεῖ χρήματι. Firmæ rei. Et Aristoph. in Proagône. Stabilis autem calyx nouæ pubertatis. Significat & id, quod manet in eodem statu. Cõstans. Iosephus. Et videns constantem ætatem cum peritia *rerum consuetudinem, cum* belli ducem designat. Et Eunapius. Bellum autem Regis celeritate, & prouidentia deductum est in *statum* stabilem, & tutiorem. Hoc est, *factum est* firmum, & stabile, *vel, constans.*

Σταθερός. *Nomen adiectiuum deductum à verbo* σαθῶμαι, *quod est infinitiui modi, aor. 1. pass. ab* ἵστημι. Stare. *firmum esse.* Abhinc enim *infinitiuo, per systolen* τῶν, *deriuatum est nomen* σταθερός. *i. stabilis. permanens, firmus. & ex* σταθερὸς *hinc formatum est, sublato* ρ, *& facta syncope.* putridus, *infirmus, debilis. Hoc autem dictum est* per antiphrasin, *quia qui putridus, ac debilis est, non est firmus.* Vel σταθερὸς *dictus est, à* τῷ σ. ῥ. *i.* quòd facilè quatiatur. Vel à quatiendis articulis *& concutiendis corporis membris.*

Σταθερὸν. Asla. Aristoph. *in Acharnensib. pag. 302. v. 2.* Sepias asla.

Σταθήσεται. Stabit. In ore duorum, aut trium testium omne verbum stabit, *ac firmum erit.* Ex Euangelio *sumptum est.*

Σταθμά. Pondo. Libræ. Vt, Illi verò pacti sunt, *& promiserunt* se daturos argenti pondo bis-mille, *vel, argenti libras bis mille.*

Σταθμᾶσθαι. Ponderare. Perpendere. Examinare. Aestimare. Vt, Non verbis: sed factis iram mutuam, *quam alij conceperunt aduersus alios*, homines semper ponderare consueuerunt.

Σταθμεύσας. Pro, στρατεύσας. *i. ἐν τῷ* σαθμῷ *εἶναι, vel* simpliciter, *εἶναι.* Vt, σταθμεύσας δὲ τῷ. &c. *i.* Cùm ad flumen collocasset exiguum præsidium certis interuallis *distinctum*, ad *illius loci* obsidionem, duas chiliarchias *ibi* posuit. *i. bina militum millia cum suis præfectis.*

Σταθμὸν Funiculus. *quem fabri materiarij, vel carpentarij rubrica, vel alio colore oblinunt, vt eo materia polienda rectitudinem notent. Amussis. Linea. Perpendiculum. In epigr. lib. pag. 447. epigr. 72. v. 1.* Funiculum rectã tendentem. *i. materia rectitudini demonstrandæ seruientem*, plumbo grauatum. *Ita perpendiculum appellatur, quo domorum structores vtuntur, vt murorum rectitudinem, aut curuitatem obseruent. Est autem funiculus imam partem plumbo grauatam habens, vt facilius deorsum feratur, & rectior, & immobilior maneat, in varias partes minimè fluctuans.* Et, Vt non reperturi vitium in Phalisiorum amicitiæ funiculo. *linea, amussi, regulãque* probatiorem. *i. apud Phalisios amicum meliorem, si ad eorum amussim dirigas amicitiam. l. δοκιμώτερον.*

Σταθμησάμενος. Qui rem explorauit. *Qui perpendit. Qui examinauit. Qui coniecit. Qui coniecturis assequutus est. Spatium coniectura dimensus* Herodotus *in Calliope. pag. 433. lin. 20. Vide Lex. Ion. in* Σταθμᾶσθαι. Cùm enim coniectura dimensus fuisset spatium, quomodo reliqua pedis *pars* ipsi exitura esset. *i. quo reliquam pedis partem ex compedibus educere posset, ita demum* suam plantam *extremámque sui pedis partem* resecuit.

Σταθμητὸν.

Στάθεον. ὀξύ. ἰσχυρόν. θερμόν. σάσιμον. τὸ δὲ ἠρεμοῦν καὶ ἡσύχιον τῆς κινήσεως εἶναι δοκοῦν. πλάτων ἐν φαίδρῳ μίσσας ὦ σώκρατες, πρὶν αὖ τὸ καῦμα παρελθὸν. οὐχ ὁρᾷς ὡς ἤδη καθεστηκὸς μεσημβρία ἵσταται καὶ καλεῖται σταθερὰ δύνα) μού τοι καὶ θερμοτάτη εἶ. ἢ σταθερά, ὀξεῖα οὖσα. καὶ γὰρ τὸν ἥλιον ὅταν μᾶλλον ἐκκαῇ, ὀξὺν εἰώθασι λέγειν. σημαίνει δὲ αὐτὸ καὶ τὸ σάσιμον, τὸ μέσον τῆς ἡμέρας. ἐκ μηδενὸς ἐφ' ἕτερον κλίνειν. ἐκ κρατῆρος δὲ ἐν στείφεσι δεῖ τὸ ὀξέος, ἢ ἰσχυροῦ. οὕτως σταθερὰς τῆς λωποδύτας ὁ πόης ποιεῖται σταφυλῆς. ἀντίμαχος. θέρος σταθερόν. πινὲς δὲ καὶ δεῖ σασίμου καὶ αἰσχύλος ἐν ψυχαγωγοῖς σταθεροῦ χρήματος. καὶ ἀριστοφάνης ἐν θεσμοφοριαζούσαις. σταθερὰ δ' ἡ κάλυξ νεαρᾶς ἥβης. σημαίνει καὶ τὸ μόνιμον. ἰώσιπος καὶ σταθερὰν τὴν ἡλικίαν μετ' ἐμπειρίας ὁρᾶν προβάλλει) στρατηγόν. καὶ δύναμις, ὁ δ' πόλεμος τῇ θ' βασιλέως ὀξύτητι, ἐ φρονίδα κατηρίθμηται δεῖ τὸ σταθερόν τε, καὶ ἀσφαλέστερον. τουτέστιν, ἰσχυρόν. βέβαιον.

Σταθερός. ἀπὸ τοῦ σαθῆναι. ἀπὸ δ' τούτου, σαθερός, καὶ σαθρὸς κ' ἀντίφρασιν. ἢ ἀπὸ τοῦ σείεσθαι ῥᾳδίως. ἢ ἀπὸ τ' σείεσθαι τὰ ἄρθρα. *Stabilis. Ab hoc enim infinitiuo, per systolen* τῶν, *derivatum est nomen* σταθερός. *i. stabilis. permanens, firmus. & ex* σαθρὸς *hinc formatum est, sublato* ρ, *& facta syncope.* putridus, *infirmus, debilis. Hoc autem dictum est* per antiphrasin, *quia qui putridus, ac debilis est, non est firmus.* Vel σαθρὸς *dictus est, à* τῷ σ. ῥ. *i.* quòd facilè quatiatur. Vel à quatiendis articulis *& concutiendis corporis membris.*

Στάθεα. ὅτα. ἀριστοφάνης. τὰς σηπίας σάθεα.

Σταθήσεται. ἵνα δὲ σὺν μάρτυσιν δύο μάρτυρων, ἢ τριῶν, σταθήσεται πᾶν ῥῆμα. ἐκ τοῦ εὐαγγελίου.

Σταθμά. οἱ δ' ὡμολόγησαν ἀργυρίου σταθμὰ β δώσειν.

Σταθμᾶσθαι. δοκιμάζειν. οὐ ῥήμασιν, ἀλλ' ἔργοις ἀεὶ εἰώθασι τὸ πρὸς ἀλλήλους σταθμᾶσθαι ὀργὴν οἱ ἄνθρωποι.

Σταθμεύσας δὲ τῇ ῥεύματος βραχὺ ἔρυμα ἐκ δλαξήματος εἰς ἐφεδρείαν, δύο χιλιαρχίας ἐταξεν. αὐτὴ σ' στρατεύσας.

Στάθμη. τὸ σπαρτίον. σάθμῃ ἰθυντὴν μολιβαχθέα. ὡς οὐκ ἂν εὑρόντες ἄνδρα φιλίας ἐν τῇ πρὸς φαλισκοὺς σταθμῇ δοκιμώτατον.

Σταθμησάμενος. δοκιμάσας. ἢ πρόδοτος. σταθμησάμενος γὰρ ὅκως ὀξελεύσεται οἱ τὸ λοιπὸν τοῦ ποδὸς, ἀπέταμε τ' σφυρὸν ἑωυτοῦ.

A Σταθμητόν. μετρητόν. ἀόριστος. διὸ ἢ καὶ καμήλων οὐ σταθμητόν τι πλῆθος. ἢ αὖ ἧς πέτρας τι οὐ σταθμηταὶ τὸ μέγεθος, διὰ καραικῶν μετίωσι αἰωρούμεναι πρὸς τοξεύματα ὀρμῶν ἔως τὸ τεῖχος ἐβάλλοντο.

Σταθμητόν. Mensurabile. *Quod quis metiri potest. Quod quis coniecturis assequi potest.* Vt, Erat autem camelorũ multitudo quæ dam, quam nullus coniecturis assequi poterat. *i. innumerabilis.* Et rursus. Petræque nõ mẽsurabiles magnitudine. *pro, quarum magnitudinem nullus metiri, vel coniecturis assequi potuisset,* ex antennis sublimes, & pendentes coniiciebantur in eos, qui ad murum subeundum ruebant.

Σταθμα. ἢ σαθμά. διχῶς λέγεται. εἰσὶ ἢ τὰ ἐμβαλλόμενα ταῖς πλάστιγξι τὰ ζυγοῦ.

Στάθμα. Et σαθμά. Duobus modis *idem* dicitur. Pondera. Sunt autem ea, quæ in libræ lances iniiciuntur.

Σταθμίζω. αἰτιατικῇ. δηλ. ἐπιτηρῶ τὰς μόνου. ἐσάθμησα δέ.

Σταθμίζω. Accusatiuo. *Dicitur autem hoc in solo præsenti. N.L. Nam & in aliis temporibus legitimè formatum reperitur.* Pondero, perpendo, examino, ad amussim B exigo exploro. ἐσάθμησα verò, *per η scribitur, quia deducitur à verbo* σταθμάω. σαθμῶ. *cuius futurum est* σαθμήσω, *&c. & idem significat, quod* σαθμίζω *per ι scriptum, &* σαθμίσομαι. ἄθμιμαι.

Σταθμός. τὸ πανδοκεῖον. καὶ σταθμοῦχος, ὁ πανδοκεύς. καὶ ταξιαρχός, σταθμὸς καππαδοκίας.

Σταθμός. Diuersorium. *q.d. Statio, ad quam omnes diuertunt, & quæ recipit omnes, qui ad eam appellunt.* Et σταθμοῦχος. Caupo, *q.d. Stationem habens, ad quam hospites diuertunt.* Vt, Et Nazianzus *est* Cappadociæ *castellum, &* diuersorium.

Σταθμός. στρατωτικὴ κατάλυσις.

Σταθμός. Statio. Militare diuersorium.

Σταθμοὶ καὶ αἱ κατάλυσις, καὶ τὰ καταγώγια τῶν ἀγγελιαφόρων ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν.

Σταθμοί. Et diuersoria, & publica hospitia tabellariorum ex vrbe in vrbem *euntium, & ad ea diuertentium, vocantur* σταθμοί.

C Σταθμώμενον. αἰτιατικῇ. δοκιμάζοντα.

Σταθμώμενον. Accusatiuo. *Significat* eum, qui rem aliquam explorat examinat, perpendit.

Σταθμῶν τῶν παραστάδων τῆς θύρας.

Σταθμῶν. *Genitiuus pluralis à recto* σταθμοί. Ianuæ antepagmentorum. *Lignorum, vel lapidum, qui vtrunque ostij latus munuunt.*

Σταχτή. εἶδος ἀρώματος. πολύβιος. κυρωθείσης ἢ αὐτῷ ἐλευθερίας τοῖς γεραίοις, ἐστεφάνωσαν χρυσῷ στεφάνῳ τὸν ἀντίοχον τὸν βασιλέα πεντακοσίοις ἀργυρίου ταλάντοις. χιλίοις ἢ λιβανωτοῦ. καὶ ἑξακοσίοις τοῖς λιγυδικῆς σταχτῆς. καὶ ἐποίησε τὸν πλοῦν διὰ τύλου τὴν νῆσον. καὶ ἐποίησε τὸ ἀπὸ πλοῦν διὰ σελευκείας. ἦσαν ἢ τὰ ἀρώματα ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ.

Σταχτή. Stacte. Genus aromatis, *de quo Lexica.* Polybius. Libertate autem Gerçis confirmata, statim Antiochum Regem *Gerai* coronarunt. *i. ornarunt* 500 argenti talentis, 1000 thuris, 200. illius, quæ stacte vocatur. Et nauigauit ad insulam Tylum, & Seleucia soluit. *l. κατέπλευσε δὲ Σελ.* Illa verò aromata erant in rubro mari.

D Σταχτή, καὶ κασία. ἡ ὀσμὴ τοῦ πάθους δ' ὠδία.

Σταχτή. Stacte, & cassia. Suauis-odor à morbo manans, *N.L. Suauitas-odoris ex aliquo loco manans, in quo sunt hæc aromata.*

Σταχτοῖς. ὑγροῖς. καὶ δοκίμοις. πρὸς ἀντιδιαχολῶ τῷ ξηρῷ. ἀμυρσφάνης πλούτῳ. οὔτε μύροισι μυρίσαις σαυτὸν, ὅταν νύμφιον ἀγάγηαθον.

Σταχτοῖς. Stillatis. *Destillatis.* Humidis, *liquidis,* & probatis, *l. χειστοῖς. q.d. vnctoriis. quibus corpus vngi potest. Hoc autem dictum* ad differentiam eorum, quæ sunt sicca. Aristoph. Pluto *pag.* 27. *v.* 19. *schol. annot.* 4. Neque vngentis vngere liquidis, quum sponsam ducetis.

Σταλάζω. αἰτιατικῇ.

Σταλάζω. Accusatiuo. Stillo.

Σταλέντος παυσαμένου σταλέντος δὲ τοῦ αἵματος τὸ οἰκεῖα αὖθις διαπορεύεσθαι.

Σταλέντος. Sedato. Vt, σαλ. &c. *i.* Sanguine autem sedato *sanguinis fluxu sedato, res* suas iterum peragere.

Σταλίκας. παασάλους. ἔμπαλιν ἰθυλόγων δύναμις ὀπὸ σαλίκων. ἐν ὀπλογράμματι. ἡ δὲ θεία, ἡ σάλιξ.

Στάλικας. Paxillos. *Furculas, quibus retia attolluntur, & sustentantur. Epigr. lib. 6. pag. 43. epigram. 105. v. 4.* Contrà verò rectis Damis à furculis *retia sustinentibus, Pam dicauit artis* suæ *signa.* Rectus *casus singularis est* σάλιξ.

Σταμίνεσι. τοῖς ὀπτημένοις ξύλοις.

Σταμῖνες. *Dat. plur. poet. formatus à recto* σταμὶς, *pro comm.* σταμὶν. Lignis oblongis *flammis similibus, quæ nauium tabulatis apponuntur ab vtraque parte, vt ea firmiora reddant, & stare faciant, quæpropterea Cæsar* statumina *vocat. Homerus Odyss. 1. pag. 50. v. 1.*

Στάσις. τὰ ἀναχώματα τῶν ποταμῶν.

Στάσεις. Augeres fluuiorum. *Ripæ fluuiorum, quæ sunt quasi stationes, in quibus fluuij stant, & se continent. Aristophanes in Equitibus pag. 219. v. 1. & 3. de Cratino dicit,*

F Διὰ τῶν ἀφελῶν πεδίων ἔρρει, καὶ τῆς πόσεως ἀπεσύρετο,

Ἐφόρει τὰς δρῦς, καὶ τὰς πλατάνους. καὶ τοὺς ἐχθροὺς προθελύμνους.

Per simplices campos fluebat, & de sua statione detrahens,

Ferebat quercus, & platanos, & inimicos radicitùs-euulsos. Vide schol. annot. 1. 2. 3. 4.

Στάσις. Status. De vehementi flatu venti *dicitur interdum. Vt,* Quidam venti status, & vehemens flatus

exoritur, qui tantum impetum habebat, vt vel ipsas porticus quassaret.

Στάσις. Seditio, Intestina pugna. *Ciuile bellum, & intestinum.* πόλεμος verò *dicitur* bellum, quod ab alienis geritur. *i. quod non à ciuibus contra ciues geritur: sed ab alijs, & externis hostibus. Hinc dictus* σατάσταις. *i. seditiosus, vel factiosus miles, aut homo. Vt,* Ambo seditiosum *hominem vino pacato* anteponunt. Seditiosi verò *dicuntur,* qui seditiones excitarunt.

Στασιώτης. Seditiosus. Antiphon in *oratione* de Mutatione-status. De *rebus* igitur, quas Apolexis ille seditiosus criminatus-est, dixi ego, & auus meus. Núc orator hoc nomine σατάσταις videtur vsus pro *satellite* hastifero. In sequentibus tamen dicit maiores, tyrannos quidem non potuisse vocare satellites, hos verò potuisse. N.L. *Pro* ἐδωάσθησαν *fortasse scribendum* ἐδωθησαν, *vt antè. Hoc Atticè dictum, pro communi* ἐδωάσθησαν, *à* δωάω. *Illud, ab* ἐδωατίν. ῶ.

Στάσιμον. Genus carminis, quod saltatores canebant stantes, *vnde nomen impositum. q. d. Stabile, vel Stataruum carmen. Aristoph in Ranis pag.* 170. *v.* 20. *schol. annot.* 8. *vnde Suid. & in Vespis pag.* 320. *v.* 5. *schol. annot.* 2. Vel στάσιμον *vocatur* seditiosum *& turbulentum, à nomine* στάσις, *seditio.* Et Stasimus, nomen proprium.

Στατήρ. Stater. Aurcum nomisma. Sacculorum *erat* par, *& horum* alter quidem, æreos obolos habebat, alter verò, stateres aureos, inter se magis similes, quàm *erant* Eumeli equi.

Στατήρ. Stater. Quadratum nomisma. Et exagium, & zygium. N.L. Vel genus *erat* nomismatis. Aristophanes Pluto. *pag.* 41. *v.* 14. *schol. annot.* 8.

Stateribus verò nos famuli ludimus-par-impar. Hoc est, nomismate ludimus, *quarentes,* par, an impar? Et τετρασταταῖον *nummus quatuor stateres valens.*

Videtis quidem me indigentem salute
Quatuor-stateres-valente. pro, quatuor stateribus redimenda.--
Aristophanes *in Concionantibus pag.* 494. *v.* 32. *Vide infrà in* Τετρασταταῖον.

Σταυρός. Crux. Ad Borealem fori partem stabat *crux,* vt ipsam Constantinus vidit, auro-obducta, in acroteriacis oblongis melis, N.L. vbi & ipse, & ipsius filij conspiciebantur auro-tincti. N.L. *fortasse* χρυσίωσαντι. *aureis-statuis-inuecti.*

Σταυροί. Cruces. Recta ligna *humi* defixa. Sub Theodosio maiore, *Romanorum* Imperatore, cùm Græcanica. *i. gentilia* templa destruerentur, in Serapidis templo inuentæ sunt hieroglyphicæ literæ, crucis figuram habentes. Quas, cùm illi de Græcis, qui Christiani-facti fuerant, conspexissent, dixerunt, crucem apud literarum hierogl'yphicarum peritos, significare vitam futuram.

Σταφυλή. Racemus. Vua. à verbo σήπω. i. putrefacio, *deducitur verbale nomen* σαπυλή, *& inserto* τ, σαπτυλή, *& verso* π *in* φ, σαφυλή. Quum enim vitis ad-maturitatē peruenit, tunc etiam vua fit, *cuius maturæ succus, quodāmodo, propter mutationem factam, putrefactus dici potest* Et σαφυλοβολεῖν, *est id, quod* πατητήριον vocatur. *i. locus, in quō vua coniecta calcantur Vide Pollucem, lib.* 7. *col.* 404. *l.* 24. 25. 26. *Sequens senarius continet explicationem somnij.* Vuas comedere, pluuiam significat inundationem.

Σταχάν. Trutina. Dicta ab ipso statu, *qui fit, quum res in lances ponderanda conijcitur.* Et prouerbium. Trutina iustior. *Er. ad. Chil.* 2. *Cent.* 3. *col.* 498. *ad.* 81.

ἀνέμου στάσις ἔχουσα τὴν καύτλιν φοράν, ὥστε ταῖς στοαῖς σαλεύειν. A

Στάσις. ἡ ἐμφύλιος μάχη. πόλεμος δέ, ὁ πρὸς ἀλλοτρίων. στασιῶται δέ, κάτεροι προαιροῦνται. στασιῶται δέ, οἱ στασεις ἐγείραντες.

Στασιώτης. ἀντὶ φῶν ἐν τῷ περὶ τῆς μεταστάσεως. περὶ τοίνυν ὧν ἀπόλλης κατηγόρηκεν ὁ στασιώτης, ὦ ἐγώ, καὶ ὁ πάππος ὁ ἐμός. ἔοικεν ἰδίως τινὰ ὁ ῥήτωρ ὀνομάτι εὑρεῖν τῆς ἐξῆς φησὶν ὅτι οὐκ ἂν τοὺς μὲν τυράννους ἠδυνήθησαν οἱ ποιηταὶ καλέσαι δορυφόρους. τοὺς δὲ, ἠδυνάτησαν. B

Στάσιμον. εἶδος μέλους, ὅπερ ἱστάμενοι ᾖδον οἱ χορευταί. ἢ στάσιμον, τὸ ταραχῶδες καὶ στάσιμος, ὄνομα κύριον.

Στατήρ. τὸ ἐν χρυσοῦ νόμισμα. τῶν βαλαντίων ἢ σιτωνῶν, τὸ μὲν, εἶχον ὀβελοὺς ἐκ χαλκοῦ, τὸ δὲ, στατῆρας χρυσίου, τὼ εὐμήλω ἴσων τιμὴν μᾶλλον ἀλλήλοις ἐόντας. C

Στατήρ. τετράγωνον νόμισμα. καὶ τὸ ἐξάγιον, καὶ τὸ ζύγιον, ἢ εἶδος νομίσματος. ἀριστοφάνης Πλούτῳ.

Στατῆρσι δ' οἱ θεράποντες ἀθλίζομεν. τουτέστι, νομίσματι παίζομεν ἄρτια, ἢ περιττά.

Ὁρᾶτε μέν με διάπυστον σωτηρίας
Τετρασταθῆρον.-- D

ἀριστοφάνης.

Σταυρός. ὅθεν τὸ βόρειον τοῦ φόρου μέρος ἵστατο, ὡς εἶδεν αὐτὸν κωνσταντῖνος, χρυσόπυλος. ἐν τοῖς ἀκροθινιακοῖς τριγώνοις μέλεσι, ἔνθα καὶ αὐτὸς, καὶ οἱ υἱεῖς αὐτοῦ κατεθεώρουν τοὺς χρυσόμβαφους.

Σταυροί. τὰ ὀρθὰ πεπηγότα ξύλα. ὅθεν θεοδοσίου τοῦ μεγάλου βασιλέως, καὶ θεσσαλονίκης τὰ ἑλληνικὰ ἱερὰ κατεσκάφησαν εἰς τὸ τὸ σταυροῦ τοῦ ἱερογλυφικὰ γράμματα σαφῶς ἔχοντα τύπους ἅπερ διασάφησαν οἱ ἐξ ἑλλήνων χριστιανίσαντες, ἔφασαν σημαίνειν τὸ σαφῶς, ἐκεῖνα τοῖς ἱερογλυφικὰ γινώσκουσι γράμματα, ζωὴν ἐπερχομένην. E

Σταφυλή. ἐκεῖνα τὸ σήπω. σαπυλή. καὶ σαφυλή. πεπανθέισης γὰρ ἀμπέλου, τότε καὶ ἡ σαφυλὴ γίνεται. ἡ σαφυλοβολεῖον, τὸ καλούμενον πατητήριον. βότρυς κατάθεσιν ὀμβρικὴν δηλοῖ ἐλύσιν. F

Σταχάνη. ἡ ζυτόπη. ἐκεῖνα τὸ στάσιν. καὶ παρεμία. δικαιότερος σταχάνης.

A Σταῖς. ἡ ζύμη. τρία εἰσὶν εἴς αις. πᾶις, ἀρσενικόν. δαῖς, θηλυκόν. σαῖς, οὐδέτερον.

Σταιτίτης. εἶδος ἄρτου.

Στίαρ. ὥσπερ τὰρ δαβίδ. δύσια, καὶ φιλαδελφία. τὸ στίαρ αὐτῶν συνέκλεισαν. τὸ σῶμα αὐτῶν ἐλάλησαν ὑπερηφάνειαν. καὶ στίαρ ὡσεὶ τῇ θείᾳ γραφῇ, ἡ εὐπάθεια, καὶ ἡ εὐκλεια λέγεται. ἐξελεύσεται ὡς ἐκ στίατος ἡ ἀδικία αὐτῶν. αὐτὶ τοῦ μετὰ πάσης ἀδικίας τὴν ἀδικίαν λαλοῦσι.

B Στίαρ πυροῦ, ὁ κάλλιστος σῖτος, καὶ ἄρτος.

Στίαζα. ἄλδυρα. καὶ εὐπάπους. ὁ δὲ, φέρων γράμματα ἐν χαλκῷ στίαρ ὡσεὶ πλατυμάζα, καθεὶς εἰς πήρα, ὥσπερ τις καὶ ἄλλους ἄρτους ὁμοίως, ὡς μή τινα γνῶναι τὸ ἀπόρρητον.

Στεγανὰ πλοῖα. στερεά.

Στεγανόν. πυκνόν. σφιγκτόν. καὶ διόδωρος. οἱ δὲ ῥωμαῖοι στεγανὰ ποιήσαντες, παρεχείμαζον. καὶ C παροιμία. βάκχης τρόπον δὴ τῶν στεγανῶν, καὶ σιωπηλῶν. αἱ γὰρ βάκχαι ἐσίγων.

45. Bacchæ more. de tectis, retritis. & taciturnis. Bacchæ enim tacebant, *Bacchico furore correptæ.*

Στεγανόποδα. ζῶα λέγεται, καὶ πλατυώνυχα. κύκνος. χήν. πελεκάν. Ε τὸ τῷ ὑγρῷ τῶν ὑγρῶν εἰς συμβίβασε φιλύδροις ἔδη.

Στεγανόποδα. Animalia solidis-pedibus-prædita, & latos-vngues-habentia, dicuntur olor, anser, pelicanus, & anatum omne genus, quibus contigit, vt sint aquarum-amantia. *Gaza vocat aues planipedes, quas Græci στεγανόποδας: sed fortasse præstaret dicere tectipedes, si vocis græcæ vim spectes Hesych. vide.*

Στεγανώτερον. πεπυκνωμένον. συνεχέστερον. ἐν δὴ τῷ ἀμματι. ἀλλά τι καὶ φρονεῖς στεγανώτερον. οἱ δὲ, τοὺς ἀσκοὺς καταπήσαντες, ὁμίχλη στεγανωτάτη συνεστήσασαν τὸν ἀέρα τῇ αἰθάλῃ. καὶ αἰλιανός. ὁ δὲ, ἔλεγε στεγανωτάτους εἶναι τοὺς βουλευτάς, καὶ φυλάττειν τὰ τῆς σκέψεως ἀπόρρητα.

D Στέγη. καρτερεῖ. ὑποιθέει τὸν καυσικὸν δὲ τοῦτον ἥλιον, στέγη ἰδρῶτι θερμῷ πανταχοῦ βεβρεγμένον. καὶ στεγάσμα, κρυπτόμενα. καὶ στεγόντων, αἰσχόντων, βασταζόντων. ἰώσηπος. οἶκος ἦν δύο κιόνων στεγόντων αὐτὸ τὸ ὄροφον. ἀριστοφάνης.

E Ὡς εὖ κατηρέψασθε, καὶ νεβυσπικῶς

Κεράμῳ τὸ νῶτον, ὥστε ταῖς πλάγαις στέγειν.

καὶ αὖθις.

Πατὴρ οἰδίπους, πύργοι μὲν, οἱ
Πόλιν στέγουσιν, ὡς ἀπ' ὀμμάτων σέθεν.

εἰκότως, ὡς αἵπερ τὰ ὄμματα προσέχουσιν ἰσχυρῶς.

Στεγὼ. Tolerat. Sustinet. *Fert. Vt,* Hunc autem vrbem Solem, vbique sudore calido rigatus, & *madefactus* tolerat. *Ἰδρῶτι θερμῷ.* Et στέγοντων. Sustinentium. Gestantium. Iosephus. Domus erat, quę duas columnas habebat tectum ipsius sustinentes. στέγειν. *tegere, tueri, defendere.* Aristophanes *in Vespis pag.* 358. *v.* 15. & 16. *schol. annot.* 8. & 9.

Quàm bene contecta-estis, ô testudines, & *prudenter*, dura pelle, testáque, tanquam *Tegulâ* supra *dorsum, vt latera tegatis*, & ab ictibus, plagísque defendatis.

Et rursus. *Sophocles in Oedipo Colonæo. pag.* 171. *v.* 1. & 3. *sic Antigonem introducit loquentem,*

Pater miser Oedipe, turres quidem, quæ
Vrbem tuentur, quantum oculis coniici potest, *à nobis absunt procul.*

Hoc est, quàtum quis oculos longè coniiciens, *quantum quis oculis longè prospectans, conuicere potest.*

F

NOTAE.

Πάτερ Οἰδίπους.] Sophocles in Oedipo Colonæo. pag. 171. v. 2. 3. Antigonem ita loquentem introducit,

Πάτερ ταλαίπωρ' Οἰδίπου, πύργοι μὲν, οἱ
Πόλιν στέγουσιν, ὡς ἀπ' ὀμμάτων σέθεν.

Schol. ὡς αἵ τις σέθεν ἀφορῶν τυκμήραιτο. ὡς αἵ τις τὰ ὄμματα πόρρω ἔχων [εἰκάσειεν.]

Στιγνά. *ſtricta, conſtricta, ſolida, firmæ.*

Στέγω. Accuſatiuo. Tego, protego, tueor, defendo.

Στλιγγίδες. Strigiles. Et καλαμάγματα. *N. L fortaſſe ſic vocantur abſterſoria quædam inſtrumenta, quæ radunt, & abſtergunt, ac deorſum ferunt corporis ſordes.* Ἀφ' ὧν καλαμάττειν, τὸ κάτω φέρειν τὰ ἀποκαθάρματα, τουτέστι τὸν ῥύπον τὸν ἀποκαθαιρόμενον. *vox in vulgatis lexicis ignota: ſed vide* Ἀποκαθάρματα. ad lauandum neceſſaria, *vel, vtilia, inſtrumenta* Et ξύστραι. *q. d. Radula diſtringendi inſtrumenta, quorum vſus in balneis exiſtit.* & Lecythus *i. gattum olearium, vel ampulla olearia.* Et xyſtrophylax, *q. d. ſtrigilis-cuſtos. N. L. Hæc tamen omnia ſunt inſtrumentorũ* genera balneis apta, *commoda, vtilia, neceſſaria.*

Στιγναί. στερεαί. A

Στέγω. αἰτιατικῇ.

Στιλγίδες. καὶ καταμάγματα, τὰ εἰς τὸ λούεσθαι χρειώδη. καὶ ξύστραι. καὶ λήκυθος. & ξυστροφύλαξ. εἴδη λυτροῖς ἐπιτήδεια.

Στιλεών. Securis lignum *i. ligneum manubrium.*

Niſi enim vos manubria omnia gigneretis,
Nullus agricola ſecurim in ædibus haberet.

ſic loquitur Babrius ille fabularum-ſcriptor.

Στιλεών. τὸ τοῦ πελέκεως ξύλον.

Εἰ μὴ γὰρ ὑμεῖς σελαὶ πάντα τίκτητε, B
Οὐκ ἂν γεωργὸς πέλεκυν ἐν δόμοις ἔχε.
βάβριος φησὶν ὁ μυθογράφος.

Στέλεχος. Si quidem ipſe truncus, *& caudex intelligitur*, vel ipſa radix *arborum, tunc nomen hoc dictum* ἀφ' τὸ τέλος ἔχειν. i. finem habere, *quòd arbor ſuum finem habeat, ad quem tendebat*, vel à nomine στέρεον. Solidum firmum. Si verò ſuperiores verticis rami *intelliguntur, tunc dicetur* ἀφ' τὸ εἰς τέλος ἵκεσθαι. quòd *arbor* ad ſuum finem: peruenerit.

Στέλεχος. εἰ μὲν ὁ κορμός, ἤγουν ἡ ῥίζα. ἀφ' τὸ τέλος ἔχειν. ἢ ἀφ' τὸ στερεόν. εἰ δὲ οἱ ἄνω τῆς κορυφῆς κλάδοι, ἀφ' τὸ εἰς τέλος ἔχειν.

Στιλίχων. *l.* Σπλίχων Stilico. Nomen proprium *viri*, qui cum Rufino, ſub Arcadio, & Honorio, ſimul ambo omnia diripiebant.

Στελίχων. ὄνομα κύριον, ὃς σὺν ῥηφίνῳ ἐπὶ ἀρκαδίου, καὶ ὀνωρίου, ἄμφω τὰ πάντα συνήρπαζον. C

Στέμμα. Corona. Plenitudo. *vide* Lex.

Στέμμα. στεφάνη. πλήρωμα.

Στέμφυλον. Vuarum, vel olearum exuuiæ, *& retrimenta, quæ ſuperſunt poſt has calcatas, & expreſſas*, quibus opſoniorum loco *veteres* vtebantur.

Στέμφυλον. τὸ ἔκδυμα τῆς σαφυλῆς, ἢ τῆς ἐλαιῶν. οἷς αὐτὶ ὄψων ἐχρῶντο.

Στενά μοι πάντοθεν. Vndique mihi *ſunt* angustiæ. *Maximis angustijs vndique premor.* Quære in voce Δυσβίη.

Στενά μοι πάντοθεν. ζήτει ἐν τῇ δαβίῃ.

Στένει. Gemit. Suſpirat. Lamentatur.

Στένει. στενάζει.

Στενοκωκύτους τρίχας. Capillos, propter quos *mulier*, dum vellitur. *i. dum ſentit ſibi capillos ex capite velli, grauiter* gemit, & luget Ariſtoph. *in Lyſiſtrata pag.* 551. *v.* 451. Euellam tuos cum gemitu-luctúque-coniunctos capillos. Hoc eſt, *tuos capillos ex tuo capite tanquam frumenti grana ſingulatim ex ſuis folliculis excutiam, vel tanquam mali granati grana ex ſuo cortice ſingulatim extraham*, euellam, auellam.

Στενοκωκύτους τρίχας. ἐναῖς στενάζει τιλλόμενη. ἀριστοφάνης. ἐκποκιῶ σοῦ ταὶς στενοκωκύτους τρίχας. ἤγουν ἐκτιλῶ. αἰαπαῖσου. D

Στενολεσχῶν ἀφὶ καπνοῦ. Subtiliter-diſputare de fumo. Fumus enim eſt angustus, & imbecillus. à voce verò στενὸν, quod angustum, & ſubtile ſignificat. *& à nomine* λέσχη, *loquela, confabulatio, garrulitas, deductum eſt* τὸ στενολεσχῶν. *Ariſtoph. in Nubibus pag.* 78. *v* 10. *ſchol. annot.* 13.

Στενολεσχῶν ἀφὶ καπνοῦ. τὸ λεπτολογῶν. στενὸς γὰρ, καὶ ἀμβριωδὴς ὁ καπνός. ἀφ' οὗ τὸ στενὸν εἰληφέναι τὸ στενολεσχῶν.

Στενολέσχης. Subtili-diſputator. *Qui de rebus ſubtiliter diſputat* Et στενολεσχία. ἡ λεπτιλογία. *ſubtilis-diſputatio. Argutatio. Nam vtrunque nomen habet etymum* idem *i. eandem etymologiam.*

Στενολέσχης. λεπτολόγος. καὶ στενολεσχία, τὸ αὐτό.

Στενόχωρος. Angustus locus. Locorum-angustiæ. E

Στενόχωρος. ὁ ἐστενωμένος τόπος.

Στενωπός. Et στενὸν ὦον. Idem. Angustus-vicus biuiorum. Angiportus.

Στενωπός. στενούμενη διόδων. καὶ στενωπεῖον.

Στεντόρειος φωνή. *Stentorea vox, Stentoris vox, i. magna. Er ad. Chil. 2. Cent. 4. Col. 427. ad. 37. Stentore clamoſior.*

Στεντόρειος φωνὴ, ἡ τοῦ στέντορος.

Στέρρα. Solida. Firma. Robuſta.

Στέρρα. στερεὰ. καὶ ἰσχυρά.

Στέργηθρον. Deſiderium. *Oblectamentum. Philtrum. Id, cuius opera nobis aliorum amorem conciliamus.*

Στέργηθρον. ὁ πόθος.

Στέργω. Datiuo. Contentum-eſſe rebus aliquibus, & in iis acquieſcere. Vt, Ille (vt opinor) per-vim in his acquieſcere cogebatur. Accuſatiuo etiam. Vt, Ille quidem inferiorem regionem amat, & nos quidem amare *cogitur*, &c.

Στέργω. δοτικῇ. ἐκεῖνος οἶμαι δι' ἀνάμεις στέργειν ἠναγκάζετο τούτοις. αἰτιατικῇ δὲ, ὁ μὲν, στέργει τὴν κάτω χώραν, καὶ στέργειν μὲν ἡμᾶς, καὶ τὰ ἑξῆς. F

Στερέμνιον. Durum. Robuſtum. *Solidum. Firmum.*

Στερέμνιον. στερεόν. ἰσχυρόν.

Στερεομετρία. Solidorum-corporum-dimenſio.

Στερεομετρία.

Στερίωμα. Soliditas. Firmamentum.

Στερίωμα.

Στερῶσι. Sterilis. Quæ non peperit. Et στερεοποιοῦντες. Solidum-facientes. Solidantes. Firmantes.

Στερεοῦντες. στερεὰ. μὴ τικτούσας. ἢ στερεοποιοῦντες, αὐτὴ δὲ στερεοῦντες.

A Στέιρος. στῖφρος, καὶ ἄγονος. ὅθεν καὶ τὸ στερεὸν ἴχειν τιὸ ὑσίφρον. αὐτὸς ἢ δηλῶν τὸ ἕλος, ἢ στερεωτέρος τιὸν, καὶ ἥκιστα ὑπὸ τῆ ἐναντίων ἰωρᾶς, ὑαφίβη. καὶ θουκυδίδης. τὰς ωρώρας τῆ νεῶν ξυντεμόντες ἐς ἔλασσον, στερροτέρας ἐποίησαν. αἱ τὸ στερεωτέρας.

proras concidentes, vt breuiores essent, solidiores, pro, firmiores fecerunt.

Στερέος. Sterilis, & infœcunda, *nullámque progeniem procreans.* Quòd matricẽ habeat *duram & fœtui ferendo inepram. Transfertur & ad alias res, & admones, & ad loca, & pro firmo, duróque sumitur. Sic enim quidam de palude verba faciens, dicit,* Ipse verò per paludem, quà firmior, *solidior, & durior* erat, & *qua parte* ab aduersariis minimè conspiciebatur, trantiuit. Et Thucydides. Nauiũ

Στερεός. Solidis. *Firmus,* vel densis. Vt, Si quis verò *locus* nimirum vliginosus, *ac palustris* erat, eum profundis fossis omnino solidum efficiebant. Et στερεόω. Solidum facio. *firmum reddo.* Et στερεόπεπλος. paruus-peplus. *Tenui-peplo-tectus.*

Στερρὸν. Si non adsunt carnes, taricho *nos* oportet esse contentos. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 4. col. 4. o. ad. 60. legit* στερρὸν τῆ ταρίχου. Quære in voce Ταρίχη.

Στέρνα χθονός. Pectus, & dorsum terræ *dicuntur* campestria, & lata, *plana, & spatiosa loca.* quemadmodum contrà, ceruices, angusta *loca vocant. Vel, collum, fauces, & angustia locorum.* Sophocles *in Oedipo Coloneo. pag. 294. f. dicit* στερέαν χθονὸς. i. telluris fœcundæ, veræ, & campos, ac planicies habentis. *Vide schol. vnde Suid.*

Στερνοτύπτης. Pectus-percutiens. Pectus-verberans, *feriens, tundens, vt in luctu quidam faciunt.* Et στερνοτυπέω.

B μενος. Ille, cuius pectus verberatur, feritur, tunditur, percutitur.

Στέρνοις. Pectoribus. *Epigram. lib. 6 pag. 412 ep. 5. v. 2.* Istúmque circa pectora ornatum dentiferum.

Στέρξω. Diligam. *Amabo.* Feram. Tolerabo, Sophocles *in Philoctete. pag. 462. M. Neoptolemum ita loquentẽ inducit,*

Hos ego viros non diligam vnquam, vel, nunquam feram:

Sed saxosa Scyrus sufficiens mihi
Erit posthac, vt delectet domo mea.

Polybius. Nunc verò (non enim nos peierare decet) in præsenti rerum statu acquiescimus.

C Στέρξαι. ζῆθος, πόν † ὠθεῖ στέρνοις κύσμον ὀδοντοφόρον.

Στέρξω. ὑπομένω. σοφοκλῆς.

Τύτους ἐγὼ τοὺς ἄνδρας οὐ στέρξω ποτέ.

Ἀλλ' ἡ πετραία σκῦρος εὐχαρκοῦσα μοι
Ἔσαι τολοιπὸν, ὡς τε πρόπαλιν δόμων.

πολύβιος. νυνὶ δὲ, οὐ θεὸς ἡμῖν γὰρ ὑποκρίνειν, τὰ παρόντα στέργομεν.

D Στερὸν αἰτικνήμιον. φησὶν ἀριστοφάνης ὠθεῖ λακρατίδου. τὸ σκληρὸν, καὶ γεηρακὸς, καὶ αὖον. ὥσπερ κῆ ἀντίθεσιν ὑπὸ τῆ ἁπαλοῦ ὄντος, τὸ χλωρόν. θεόκριτος. γόνυ χλωρὸν. ἀντὶ † ἁπαλὸν, καὶ νέον. ὑπὸ μεταφορᾶς τῆ καλάμων. οἱ ὄντες γὰρ χλωροὶ, ἁπαλοί εἰσι. ξηραινόμενοι δὲ, ἰσχυροὶ γίνονται. εὐφήμως οὖν εἶπε, στερρὸν, αἰτὶ † ξηρόν.

Στερεόν. Sterilis, & infœcunda, *nullámque progeniem procreans.* Quòd matricẽ habeat *duram & fœtui ferendo inepram. Transfertur & ad alias res, & admones, & ad loca, & pro firmo, duróque sumitur. Sic enim quidam de palude verba faciens, dicit,* Ipse verò per paludem, quà firmior, *solidior, & durior* erat, & *qua parte* ab aduersariis minimè conspiciebatur, trantiuit. Et Thucydides. Nauiũ proras concidentes, vt breuiores essent, solidiores, pro, firmiores fecerunt.

Στερεός. Solidis. *Firmus,* vel densis. Vt, Si quis verò *locus* nimirum vliginosus, *ac palustris* erat, eum profundis fossis omnino solidum efficiebant. Et στερεόω. Solidum facio. *firmum reddo.* Et στερεόπεπλος. paruus-peplus. *Tenui-peplo-tectus.*

Στερρὸν. Si non adsunt carnes, taricho *nos* oportet esse contentos. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 4. col. 4. o. ad. 60. legit* στερρὸν τῆ ταρίχου. Quære in voce Ταρίχη.

Στέρνα χθονός. Pectus, & dorsum terræ *dicuntur* campestria, & lata, *plana, & spatiosa loca.* quemadmodum contrà, ceruices, angusta *loca vocant. Vel, collum, fauces, & angustia locorum.* Sophocles *in Oedipo Coloneo. pag. 294. f. dicit* στερέαν χθονὸς. i. telluris fœcundæ, veræ, & campos, ac planicies habentis. *Vide schol. vnde Suid.*

Στερνοτύπτης. Pectus-percutiens. Pectus-verberans, *feriens, tundens, vt in luctu quidam faciunt.* Et στερνοτυπέω.

Στέρνοις. Pectoribus. *Epigram. lib. 6 pag. 412 ep. 5. v. 2.* Istúmque circa pectora ornatum dentiferum.

Στέρξω. *Diligam. Amabo.* Feram. Tolerabo, Sophocles *in Philoctete. pag. 462. M. Neoptolemum ita loquentẽ inducit,*

Hos ego viros non diligam vnquam, vel, nunquam feram:

Sed saxosa Scyrus sufficiens mihi
Erit posthac, vt delectet domo mea.

Polybius. Nunc verò (non enim nos peierare decet) in præsenti rerum statu acquiescimus.

Στερὸν αἰτικνήμιον. Aristoph. *in Acharnensibus. pag. 271. v. 1.* de Lacratide dicit στερὸν αἰτικνήμιον, *siue vocans eius* duram anteriorem tibiæ partem, *iam* senio confectam, & aridam, *siue siccam.* Vt *contrà,* per oppositionem, χλωρὸν, viride, virens, *dicit* de vigentibus, *& robustis.* Theocritus *dicit* Genu viride, *siue virens,* pro, vigens, *robustum,* & iuuenile. Per translationem à calamis *ductam,* qui, dum quidem sunt viridis, *dum virent,* teneri sunt. Quum verò sunt siccati, fiunt *rigidi, & robusti, ac duri.* Boni igitur ominis causa dixit στερρὸν, durum, pro ξηρὸν. i. siccum.

NOTÆ.

Ξ Στερὸν.] Aristoph. in Acharnensibus. pag. 271. v. 1. & 2. Schol. annot. 1. & 2.

Νεῶν δ' ἐπειδὴ στερρὸν ἅδη τοὐμὸν αἰτικνήμιον,
Καὶ πελαιῶ Λακρατίδη τὸ σκέλος βαμβύσται.

In Schol. legitur, Θεόφρ. τος. Πωτραὶ δὲ λόγων χλωρῶν, αἰτὶ τῶ ἁπαλῶν, καὶ νέων &c. ετ.

Στερόπη. ὄνομα κύριον.

Στεροπὴ. ἀστραπὴ. λαμπηδών.

--Λαμπρᾶς γὰρ ἄστερ στεροπαῖς
Αἴξας ὀξὺς νότος ὡς, λήξῃ,
Καὶ τιῦ φρόνιμος νέον ἄλγος ἴσχει.

F ἀντὶ † οὐ κατέχει αὐτὸν ἡ μανία. ἀλλὰ λήξει ὡς ὀξὺς νότος. τετύφθαι, ταχέως. ὡς ἐξομοιῶν τινῶν σημείων ἐν τοῖς πνεύμασιν, ὥς τε διατείνειν αὐτὰ, ἢ ταχέως παύεσθαι. ὡς ἐν τῆ κωμῳδίᾳ.

Στερόπη. Sterope. Nomen proprium, *paroxytonè.*

Στεροπὴ, *oxytonè.* fulgur. *cœlestis* splendor. *Sophocles in Aiace. pag. 6. & 17.*

--Splendido enim sine fulgure,
Ruens velox Auster tanquam, cessat,
Et nunc sanam mentem habens, nouum dolorem habet.

Pro, Insania non detinet *amplius* eum: sed cessat tanquam celer Auster, hoc est, celeriter *cum insania reliquit. Hoc autem à Poeta dictum,* quòd in ventis signa quædam obseruentur, quæ significant eos vel diutiùs duraturos, *ac spiraturos,* vel celeriter cessaturos. Vt in Comœdia.

Sed ceſſauit celeriter, veſpertinus enim. i. ſerò *capit dolere.* l. ἤρξατ' ἀλγεῖν.

Στιρός. Στιρρός. Solidus, firmus, robuſtus, durus.

Στιρεύμαι. Genitiuo. Priuor. στιρῶ verò, accuſatiuo. Priuo.

Στίρεος. Corium. Pellis. Tegumentum *leonis exuuium.* Et στιρόπτλος. Hercules, *Leonis exuuio indutus.* Et in epigrammate.

Peram, & crudam, ac duram capræ
Pellem.—

Στιρωτός. q.d. Coronalis, vel coronarius. Ad coronam pertinens. Vel, coronatus.

Στιρών. Corona. Significat & montis eminentiam, *verticem, cacumen, iugum.*

Στεφάν. Stephane. Vrbs. στεφανηφόρος. Coroniferi. Antiphon in *oratione* ad Nicoclem. Coroniferum Herois-ſacellum (vt veriſimile videtur) fuit Athenis. Hoc autem Coroniferum *ſacellum fortaſſe* fuit vel vnius ex filiis Herculis ſuſceptis ex Theſtij filiabus. *l.* Θυσθ. & Θυίς. Vel *videndum* ne fortaſſe hoc Heroisſacellum fuerit illius Attici *Hippolyti* coroniferi, *coronati.* l. Ἀττικοῦ vt ait Hellanicus lib. 2. Atthidis *rerum Atticarum.*

Στεφανικὸν τέλεσμα. Coronale tributũ. Apud Rhodios ita vocabatur *illud tributum, quod Romanis quotannis pendebant.* Quia Rhodij liberi erant, quandam exiguam *ſuorum bonorum* partem, honoris cauſa Romanis annuam mittebant, quam ipſis dabant, non tam vt tributum ducibus, *ac principibus ſuis*: quàm vt coronam amicis. Hoc etiam dicendi-genus Gallogræcis Ancyranis eſt patrium, & familiare. στεφανικὸν enim vocant, quidquid muneris, & beneficij loco datur.

Στεφανίτης. Coronatus.

Στέφανος. Corona. Ariſtophanes *in Auibus pag.* 386. *v.* 16. 17. Affer puer coronam. perfundamini *aqua.* i. *lauate manus.* In manus aquam afferat, *ac effundat* celeriter aliquis. Olim enim cingebantur coronis illi, qui conuiuabantur, quia *corona* caput aduerſus vini calorem refrigerabant.

Στεφανοπώλης. Coronarum-venditor.

Στεφανῶν τοὺς νεικηκότας. Victores coronans, pro, honorans. Vt Demoſthenes, & Lycurgus loquitur. Vt, Quinetiam Calliſthenem centum minis coronaſſe. i. *donaſſe honoris cauſa.* Vel, *ornaſſe.*

Στεφανωτάμψω. καλάμῳ. Coronatus calamo. Corona ex culmis, vel arundinibus confecta coronatus. Huiuſmodi corona tenuis erat, & minimè ſumptuoſa, *nullóque labore parabatur.* Proprium autem erat Dioſcurorum. i. *Caſtoris, & Pollucis, Iouis filiorum*, arundinea-corona coronari.

Στεφάνωσις. Coronatio. In domus ſtructura *dicitur ambitus ille, qui domum vt corona circundat, & exornat.*

Στέφος. τό. Corona. Et στέφη τό. Coronę. Et ὕθεια στέφη. Subdiales coronę. *Sic vocabãtur corona*, quę ex Hyperboreis afferebãtur, quòd ſæpe ſub dio collocarẽtur.

Στείβοντες. Calcantes.

Στελάμενοι. *Contracti.* Tegentes. Occultantes. Celãtes. Et στείλαδε. tegere, occultare, celare. Vt, Pauci verò quidam veriti, ne, cùm *furtum* celare non poſſent, manifeſti fierent, aurum reportarunt *in locum, vnde id abſportarant.* Et rurſus. Perſeus autem, voluit ille quidem id facinus celare: ſed non potuit occultare.

Στελάμων. Expeditè aggreſſus.

Στείλαδαι. Proficiſci. Iter-facere. Nauigare. *Soph. in Aiace pag.* 60. *v.* 1. πάλι πλοῦν ἐς στέλαμβ. *Vide ſchol. vbi* τὴν στέλλειν, & τῆ στέλλεσθαι *diſcrimen docetur.*

Στελίς. Aſciæ capulus. Manubrium ſecuris. Vt,

Ἀλλ' ἐπέσχε ταχέως, δειλὸς γὰρ ἤρξατο ἀλγεῖν. A

Στιρός. στερεός. ἰσχυρός.

Στιρεύμαι. γενικῆ. στερῶ δέ, αἰτιατικῆ.

Στέρφος. δέρμα. σκέπασμα. καὶ στερφόπτολος, ὁ ἡρακλῆς. καὶ ἐπὶ ὅπλου δέρματος.

Πέπλῳ, καὶ δίφθον' ἀπεσκληρυμμένον αἰγὸς
Στέρφος.—

Στεφανοῦς. B

Στεφάνη. ὁ στέφανος. σημαίνει καὶ ὄρους ὀξυκελεύ.

Στεφάνη πόλις στεφανηφόρος. ἀντιφῶν ἐν τῷ πρὸς νικοκλέα. στεφανηφόρον ἡρῷον, ὡς ἔοικεν, ἦν ἐν ταῖς ἀθήναις, εἴη δ' ἂν ὁ στεφανηφόρος, ἢ τοῦ ἡρακλέους υἱὸν εἰς τὴν ἱπποµέδοντα ἐκ τῆς θεσπιάδος θυγατέρος. ἢ μή ποτε τοῦ ἀσκοῦ στεφανηφόρια τὸ ἡρῷον λεῴ, ὥς φησιν ἑλλάνικος ἐν β' ἀτθίδος. *rerum Atticarum.*

Στεφανικὸν τέλεσμα. τοῦτο ῥοδίοις οὕτως ἐ- C
καλεῖτο. ἐπειδὴ αὐτόνομοι ἦσαν οἱ ῥόδιοι, βραχυδή τι μέρος ῥωμαίοις δὲ τιμῆ πέμποντες ἐπίσιον ὡς οὐ φόρον ἡγεμόσι μᾶλλον, ἢ στέφανον φίλοις δίδοντες. τοῦτο δ' ἑλλήνες μὲν ἀλικαρνασσεῖς τοῖς ἀγκυρανοῖς δηλοῦν φασὶ τὸν λόγον. στεφανικὸν γὰρ λέγουσι πᾶν τὸ ἐκ χάριτος λεγόμενον διδόμενον.

Στεφανίτης. ὁ ἐστεφανωμένος.

Στέφανος. ἀφιεροφάνης. φέρε παῖ στέφανον. κεῖ χερνῖβ' ὕδωρ φέρε πᾶσι τοῖς. τὸ γὰρ παλαιὸν τοῖς δωχυμένοις εἰώθει κεῖσθαι στέφανοι καταψύχοντες τὸ D
κρανίον ὑπὸ τοῦ οἴνου θέρμης.

Στεφανοπώλης. ὁ τοὺς στεφάνους πωλῶν.

Στεφανῶν τοὺς νεικηκότας. ἀντὶ τοῦ τιμῶν. ὡς δημοσθένης, καὶ λυκοῦργος φησίν. ἀλλαμὲν ἐκαλλισθένη, ἑκατὸν μναῖς ἐστεφανώσατε.

Στεφανωτάμψω καλάμῳ. λιτὸς, καὶ ἀπεπέργος ὁ τοιοῦτος στέφανος. λεῴ δὲ τῷ διοσκούρων εἶδον στεφανοῦσθαι καλάμῳ. E

Στεφάνωσις. δηλ οἰκοδομῆς οἴκου.

Στέφος. καὶ στέφη. καὶ αἴθρια στέφη, τὰ ἐξ ὑπερβορέων κομιζόμενα, ὡς ἀεὶ ἐν ὑπαίθρῳ τιθέμενα.

Στείβοντες. πατοῦντες.

Στειλάμενοι στείλαπες. καὶ στέλασθαι, ἀντὶ τοῦ κρύψαι ὀλίγοι δ' τινες διδότες μὲ ποτ' οὐ δυνάμενοι στείλασθαι καταφανεῖς γένωνται, ἀπέφερον τὸ χρυσίον. καὶ αὖθις. ὁ δ' περσεὺς ἐβουλεύετο μὲν στέλλεσθαι, οὐ μὲν ἐδυνάτο γε κρύπτειν τὸ γεγονός. F

Στειλάμενος. ἐυσταλῶς ἐστειλθών.

Στείλασθαι. ὁ διῦσαι. πλεῦσαι.

Στειλεός. τὸ τῆς ἀξίνης ξύλον.

A --Τί γὰρ θέμις ἐστὶ σιδήρῳ
Γυναίων, εἰ μή οἱ ἐνὶ στειλεὸν ἁρήρει

--Quod enim robur ineſſet ferro
Veſtro, niſi in ipſo manubrium adaptatum eſſet?

Στεῖρα. Sterilis. Quæ nullos parit liberos. Vel, quæ nullos habet liberos. Et ipſa nauis carina Homerus *Iliados A. pag. 43. v. 22. & 23.* Circum autem vnda Carinam purpurea, *nigra*, valde reſonabat nauis euntis. Et στειρεῖδιον, ac στεῖρις. Sterilis. *epithetum maſculeū.* Et Στείριον Stirium. Nomen fluuij. Et Stiria. Municipium *tribus* Pandionidæ, cuius popularis *dicitur* Stirieus, *vel Stirienſis.* Vt, Στειρεὺς τῶν δήμων. Municipio Stirienſis i. Ex Stiria municipio.

Στείχειν. πορεύεσθαι. καὶ στείχοντες πορδοῦ-
B μβμοι.
Λόγος δ' ὅτου, λόγον δέ. *Apud Sophoclem in Oedipo Coloneo pag. 309. P. legitur* Λόγον. *Inde locus eſt ſumptus.*
Λόγος δ', ὃς ἐμπέπτωκεν ἀρτίως ἐμοὶ

Στείχοντι δεῦρο, συμβαλεῖν γνώμην, ἐπεὶ
Σμικρὸς μὲν ἐστὶν ἄξιος δ' ἐθαυμάσαμεν.

Στεῖχειν. Ire. Incedere. Proficiſci. Venire. Et στείχοντες. euntes, incedentes, proficiſcentes, venientes. Vt,

Rem verò, quæ in mentem incidit modò mihi,
quæ modò venit in mentem mihi,
Venienti huc, coniice mente, quia
Parua quidem eſt *dictu digna tamen* eſt *admiratione.*

Στῆθος. Pectus. Et στηθίδιον, & στηθύνιον. Paruū pectus. *q. d. Pectuſculum. Aly medium pectoris ſpatium ſic vocant.*
Στῆθος. Pectus. Et στηθίδιον, & στηθύνιον. Paruū pectus. *q. d. Pectuſculum. Aly medium pectoris ſpatium ſic vocant.*
Pollux. lib. 2. col. 123. lin. 28. Et στηθίνην. q. d. Pectoratim. In pectore. Per pectus.

C Στήλας. Θεμελίους.

Στήλη. Columna. Et ille lapis, circa quem currus in curuli certamine flectitur. Meta. Sophocles *in Electra pag. 113. F.* Ille verò ſub ipſam extremam columnam exiliens. *i. currum agens.* Columna verò, *vel ſtatua, non* in ſolis ſepulchris imponitur: ſed etiam victoribus erigitur, & inſcriptiones recipit. *Ita* στήλη δ' ἐν πόρτις. *vel portis, ſtela* δ' ἐν πόρτις.

Στήλη. Columna. Et ille lapis, circa quem currus in curuli certamine flectitur. Meta. Sophocles *in Electra pag. 113. F.* Ille verò ſub ipſam extremam columnam exiliens. *i. currum agens.* Columna verò, *vel ſtatua, non* in ſolis ſepulchris imponitur: ſed etiam victoribus erigitur, & inſcriptiones recipiunt. *Ita* στήλη δ' ἐν πόρτις. *vel portis, ſtela* δ' ἐν πόρτις.

Στήλη τοῦ φόρου ζήτει ἐν τῷ φόρῳ. ἐν τῇ ἀρ-
D χαίᾳ τῆς καμάρας τοῦ φόρου, ἴσασι δύο στῆλαι, ἑλένης, καὶ κωνσταντίνου. καὶ σαυρὸς ἐν μέσῳ αὐτῶν γεγράφων, εἰς ἅγιος. καὶ δύο ταχυδρόμων ὁμοίως στῆλαι. ἀνετέθησαν δὲ ὑπὸ τῆς τοῦ φόρου ἐπίσχοντος.

Στήλη. Colũna, vel ſtatua fori. Quære in voce Φόρος. In arcu camerę fori ſunt duę columnę, *vel ſtatuæ*, Helenes, & Conſtantini. Et in earum medio crux ſcribens. *i. ſcriptum habens iſtud*, VNVS SANCTVS. Pariter etiam *ibi ſunt* duæ curſorum ſtatuę. Dedicatæ verò fuerunt ab illo, qui forum illud obtinebat.

Στῆλαι σαυρός. Columnę crucis. Infrà, *imò*, ἄνω, *ſuprà*, in voce Σταυρός. Columnam matris magni Conſtantini *quære* in voce Αὐγουστεῖον. De columnis Herculeis, *quære* in voce Γάδηρα. In ambulacro ſtabant erectæ equeſtres ſtatuæ Gratiani, & Valentiniani, & Theodoſij, & gibboſi Phirmiliani adriſum *ſpectatoribus mouendum.*

Στῆλαι σαυρός. Columnę crucis. Infrà, *imò*, ἄνω, *ſuprà*, in voce Σταυρός. Columnam matris magni Conſtantini *quære* in voce Αὐγουστεῖον. De columnis Herculeis, *quære* in voce Γάδηρα. In ambulacro ſtabant erectæ equeſtres ſtatuæ Gratiani, & Valentiniani, & Theodoſij, & gibboſi Phirmiliani adriſum *ſpectatoribus mouendum.*

Στήλαι ἡρακλέους ἐν τῷ βασιλικῷ. καὶ ἑτέρας στήλας διαφόρους.

Στήλαι. Herculis columnam *quæras* in voce Βασιλικόν. Et alias diuerſas columnas *illic inuenies deſcriptas.*

Στήλαι. Columnam, *vel ſtatuam, quæras* in voce Βαρίνη.

E Στήλαι πουλχερίας. ἐν τῷ πουλχερία.

Στήλαι Πουλχ. Columnam, *vel ſtatuam* Pulcheriæ *deſcriptam habes* in voce Πουλχερία.

Στήλαι. Columnam. Statuam. *Quæras* in voce χαλκῆ. In voce Πρόεδρος. Arcadiæ, ſecundæ vxoris Zenonis, ſtatua eſt in Arcadianis, in partibus quæ ſunt vicinæ locis illis, quæ Βάθρα vocantur. *i. gradus, ſcalæ*, in Prætoris *domo, in Prætorio*, vbi Zeno iudicauit eos, qui cum Baſſiſco *fuerant*, illúmque locum fecit fecretum. Prima verò Zenonis vxor fuit Ariadne, cuius vnà cum ipſius marito ſtatua ſtat in Regio. In Palatij tribunali erat ſtatua Endociæ vxoris Theodoſij, & ipſius quoque Theodoſij, & Marciani, & Conſtantini, vbi duarum partium ſaltationes fiebant vſque ad Heraclium. Statua Iuſtiniani de Augusteo, *Quare* in Γ. ſtatuas.

F Στήλαι. ἐν τῷ χαλκῇ. ἐν τῷ προεδρίᾳ. ἀρκαδίας τῆς δευτέρας γυναικὸς ζήνωνος, στήλη ἔστιν ἐν ἀρκαδιαναῖς, ἐν τοῖς πραιτσίου μέρεσι τῷ βάθρῳ τῷ λεγομένων τόπων, ἐν τῷ τοῦ ἀρχιστρατήγου. ἔνθα ζήνων ἔκρινε τοὺς μετὰ βασιλίσκου, καὶ σέκοστον τὸν τόπον ἐποίησεν. ἡ δὲ πρώτη τοῦ ζήνωνος γυνὴ, ἀριάδνη ὄνομα, ἧς ἡ στήλη μετὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἵσταται ἐν τῇ βασιλικῇ. ἐν τῷ τριβουναλίῳ τοῦ παλατίου, στήλη ἐνδοκίας τῆς γυναικὸς θεοδοσίου, καὶ αὐτοῦ δὲ θεοδοσίου, μαρκιανοῦ τε, καὶ κωνσταντίνου, ἔνθα ὀρχήσεις τῶν δύο μερῶν ἐγίνοντο ἕως ἡρακλείου. στήλη τῆς ἰουστινιανῆς πρὸ τοῦ αὐγουστείου. ἐν τῷ ἰκονιακός.

Στήλαι. Columnam. Statuam. *Quæras* in voce χαλκῆ. In voce Πρόεδρος. Arcadiæ, ſecundæ vxoris Zenonis, ſtatua eſt in Arcadianis, in partibus quæ ſunt vicinæ locis illis, quæ Βάθρα vocantur. *i. gradus, ſcalæ*, in Prætoris *domo, in Prætorio*, vbi Zeno iudicauit eos, qui cum Baſſiſco *fuerant*, illúmque locum fecit fecretum. Prima verò Zenonis vxor fuit Ariadne, cuius vnà cum ipſius marito ſtatua ſtat in Regio. In Palatij tribunali erat ſtatua Endociæ vxoris Theodoſij, & ipſius quoque Theodoſij, & Marciani, & Conſtantini, vbi duarum partium ſaltationes fiebant vſque ad Heraclium. Statua Iuſtiniani de Augusteo, *Quare* in Γ. ſtatuas.

Στήλη. κὴ στηλιτευτικὸς λόγος ἐστὶν, ὁ ὠδὴ γ'

Στήλη. Columna. Cippus. Et στηλιτευτικὸς λόγος. *Oratio, qua quis diffamatur, vt illi, quorum nomina ad perpetuã ignominiam in columnis publicis ſcribuntur, ac notantur. Infamatrix oratio. Oratio famoſa. Grauis inuectiua.* Proſci-

ptoria oratio, est ea, quæ apud aliquid *rerum* confectarum progreditur per solas actiones, & interdum etiam, si res hoc tulerit, per comparationem. *N.L. Oratio, quæ solas res gestas persequitur, interdum etiam adhibita comparatione.* Ab hac autē differt vituperatio, quia per laudatoria capita, vt genus, educationem, acta, comparationem, profertur. *N.L. Nam laudatio, non autem vituperatio, per ista laudationū capita solet efferri.* Proscriptio autem dicitur στηλευτικὸς λόγος, per translationem *ductam* à columna, quæ est lapis vel æs oblōgum, quadrangula formâ erectum, in quo facinora proscripti perscribuntur. Sæpe tamen etiam beneficorū. *& de Repub. bene meritorū* beneficia literatū-monumētis-mandātur, *& in huiusmodi columnis notantur.*

τινὶ τῆς παλαμῶν φερομένης ἀπὸ μόνων τῆς θεάξεως, εἰ τύχοι δὲ καὶ συγκρίσεως. τοῦτο δὲ διαφέρει ὁ ψόγος. ὅτι ἀπὸ τῆς ἐγκωμιαστικῶν κεφαλαίων φέρεται· οἷον ἤθους, ἀνατροφῆς, θεάξεως, συγκρίσεως. στηλιτευτικὸς δὲ λέγεται, ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς στήλης. ἢ ἐστὶ λίθος, ἢ χαλκὸς τετράπλευρος σχήματι ἰδρυμένος. ἐν ᾗ γράφεται ἢ τοῦ στηλιτευομένου ὕβρις. πολλάκις δὲ καὶ ἐνεργητῆ ἐνεργείαι, ἀναγράφονται. A

Στηλίς. ίδος. ἡ. Columella. Patua columna.

Στηλίς, στηλίδος. ἡ ὑπερὰ στήλη.

Στηλιτευθῆναι. Manifestè publicari. *Proscribi. Nomen alicuius in publicis columnis inscribi. Quod dictum est* per translationem *ductam* à columnis publicè propositis, *in quibus proscriptorum nomina scribuntur.*

Στηλιτεύθηναι. φανερῶς δημοσιευθῆναι. ἀπὸ τῆς στηλῶν τῆς δημοσίᾳ τεθειμένων μεταφορικῶς.

Στηλιτεύω. αἰτιατικῆ. στηλοῦμαι, δοτικῆ. Vel In aliquem grauiter inuehor. στηλόομαι verò, datiuo *Verbum est passiuum, ab actiuo* στηλόω. ῶ. *deductum. i. vt* cippum, *vel vt statuam erigo, columna instar erigo, firmo, stabilio.* στηλοῦμαι, firmor, stabilior, nitor tanquam columnâ.

Στηλιτεύω. αἰτιατικῆ. στηλοῦμαι, δοτικῆ.

Στήνια. ἡ σύρα, ἑορταὶ γυναικῶν.

Στήνια. ἡ σύρα, ἑορταὶ γυναικῶν.

Στήσαι. σῶσαι. C

Στήσαι. σῶσαι.

Στήριγμα ἄρτου. οὐ μόνον σῖτος, καὶ κριθὴ, ἀλλὰ πᾶν τὸ βέβαιον διυπάμενον.

Στήριγμα ἄρτου. οὐ μόνον σῖτος, καὶ κριθὴ, ἀλλὰ πᾶν τὸ βέβαιον διυπάμενον.

Στηριγμός. ὁ ἑδρασμός.

Στηριγμός. ὁ ἑδρασμός.

Στησίμβροτος. πονήσας. ἢ τὸ καλλίνικον, καὶ βάρβαρος τὸν ἀγῶνα στησίμβροτος.

Στησίμβροτος. πονήσας. ἢ τὸ καλλίνικον, καὶ βάρβαρος τὸν ἀγῶνα στησίμβροτος.

Στησιχόρειος. ὁ τῆς στησιχόρου πύλης.

Στησιχόρειος. ὁ τῆς στησιχόρου πύλης.

Στησίχορος. Stesichorus. Euphorbi, vel Euphemi, vel (vt alij) Euclidis, vel Hyetis, vel Hesiodi F. ex Himera vrbe Siciliæ, *Siculus, Himeræus.* Vocatur enim *ideo* Himeræus. Alij verò ex Matauria, *Metaurii regionis* Italiæ. Alij verò *tradunt* ipsum Pallantio Arcadiæ *vrbe* profugum, Catanam iuisse, & illic obiisse, & sepultum fuisse ante portam, quę ab eo Stesichorea dicta fuit. Temporibus verò, iunior fuit Almane Lyrico, natus Olympiade 37 Obiit verò 56. Fratrem habuit Geometriæ peritum Mamertinum, & alterum, Helianactem, Legillatorem. Fuit autem Lyricus. Ejúsque poemata extant Dorica dialecto *scripta* lib. 26. Dicunt autem eum scripta vituperatione Helenę excæcarum fuisse, rursus verò scripto Helenę encomio, *propter* istam palinodiam, *& recantationem. i. retractationem*, visum recepisse. Dictus est autem Stesichorus, quòd primus instituerit chorū citharodię. *i. cantus ad citharam, ita vt chorus ad citharæ cantum saltaret.* Nam antè vocabatur Tisias. D

Στησίχορος. ὄνομα ἰδίον, ἢ ἀφ' ἥμας, ὡς ἄλλοι, ἀπὸ εἴδους, ἢ ὑέτους, ἢ ἡσιόδου. καὶ πόλεως ἰμέρας τῆς σικελίας. καλεῖται γοῦν ἰμεραῖος. οἱ δὲ, ἀπὸ ματαυρείας τῆς ἐν ἰταλίᾳ. οἱ δὲ, ἀπὸ παλλαντίου τῆς ἀρκαδίας φυγόντα αὐτὸν, ἐλθεῖν φασιν εἰς κατάνην. κἀκεῖ τελευτῆσαι, καὶ ταφῆναι πρὸ τῆς πύλης. ἥτις ἀπ' αὐτοῦ στησιχόρειος προσαγορεύεται. τοῖς δὲ χρόνοις ἦν νεώτερος ἀλκμᾶνος τοῦ λυρικοῦ. ὃς ἦν τῇ λζ' ὀλυμπιάδος γεγονώς. ἐτελεύτησε δὲ, ὃς ἦν τῇ νς'. ἔσχε δὲ ἀδελφὸν γεωμετρίας ἔμπειρον μαμερτῖνον. καὶ ἕτερον ἡλιάναχτα νομοθέτην. γέγονε δὲ λυρικός. καὶ ἔστιν αὐτοῦ τὰ ποιήματα διαιρεῖται διαλίκτῳ εἰς βιβλίους νς'. φασὶ δὲ αὐτὸν γράψαντα ψόγον ἑλένης τυφλωθῆναι. πάλιν δὲ γράψαντα ἐλένης ἐγκώμιον, ὄψει ὀνείρου ἦ παλινῳδίαν αἰσβλίψαι. ἐκλήθη δὲ στησίχορος, ὅτι πρῶτος κιθαρῳδίᾳ χορὸν ἔστησεν. ἐπωνύμει δὲ πρότερον τισίας ὀνομαζόμενος.

Στιβάδες. Mensæ. vel strata, *Lecti ex foliis arborum collectis facti. Tori. Stragula. Sic* etiam ipsa frondes arborum vocantur, *Marci cap. 11. v. 8. Item storea.*

Στιβάδες. τράπεζαι. ἢ στρωμναί.

Στιβάδες φορμίωνος. Tori Phormionis De vilibus, *& tenuibus, sordidisque stratis hoc dicitur. Aristoph. in Pace pag.* 445. *v.* 11. 12. 13. *Schol. annot.* 7. *Er. ad. Chil.* 2. *Cent.* 9. *col.* 589. *ad.* 66. Phormio verò fuit dux. στιβάδες verò *dicuntur humiles lecti ex frondibus congestis facti.* quia milites humi-cubant. Frugalis autem erat, & bellicosus *vir.* στιβὰς autem *est id, quod alio nomine vocatur* χαμαικοίτιον. *i.* Humi-cubile-stratum, *& à recentioribus Græcis,* ἀκούβιτον ἀπὸ ῥάκους. *q.d.* Accubitum ex virgis *factum. i. Lectus ex frondibus congestis confectus, ad cubandū aptus, vt sunt lecti castrenses.* Et arborū rami, στιβάδες *appellantur.* Vt, Cùm E

Στιβάδες φορμίωνος, ὅτι τῆς δύτελῶν. στρατηγὸς δὲ ἦν ὁ φορμίων. στιβάδες δὲ, ἐπεὶ οἱ στρατιῶται χαμεύνουσι. λιτὸς δὲ ἦν, καὶ πολεμικός. καὶ στιβὰς, χαμευνοίτιον, ἀκούβιτον ἀπὸ ῥάβδων. οἱ δὲ τῆς ὕδρων ἀκρέμονες. ὡς δὲ παρ- F

A ἦλθον δεῖ τὸ δεῖπνον, κατεκλίνοντο μὲν δεῖ ἐπὶ στιβάσιν, δεῖ ταπήτων βαρβαρικῶν.

Cùm autem ad cœnam accessissent, decumbebant supra ramos arborum, *i. in toris*, supra barbaricos tapetes, *qui toris erant impositi*.

Στιβαρόν. ἰσχυρόν, ἰσόπους. ὁ δὲ, ἐλάσας τὸν ἵππον, ἁρπάζει τινὰ νεανίαν στιβαρὸν τὸ σῶμα.

Στιβαρόν. Robustum. Iosephus. Ille verò, equo concitato quendam adolescentem corpore robusto *praditum* corripit.

Στίβη. πηγυλὶς, ἢ πάχνη. ὅμηρος. στίβη δ' ὑπ' ἠοίῃ τουτέστιν, ὀρθρινή. καὶ στιβήεις, ἢ ὑπὸ τῆ ἑῴᾳ γλυκυθύμῳ ψυχόμενος ἢ ἀέρος.

Στίβη. Frigus. A frigore manans aquæ concretio. Vel pruina, *quæ Italicè dicitur Brina Gallicè, blanche gelée, q.d. album gelu. glacies alba Gelée.* Homerus. *Odyss. P. cum Eustath. comment. pag.* 810. *v.* 6. *legitur* στιβήεν *in*, *v-nica voce, & sine δ, quod legem metri violat hoc loco* Pruina sub-auroram-orta. Pro, matutina Et στίβη. *Sic enim videtur legendum.* Aeris frigus, quod sub auroram oritur.

B Στιβὶα καὶ στίβος, ἡ ὁδὸς. αὐτὸν ἐφεπόμενος τὸν ἐκείνου στίβον ἦει. ἀφανικὸν, ὁ στίβος. καὶ πρόδηλος. οἱ δὲ δὴ πέρσαι τὴν πρότερον ἑωυτῶν γενόμενον στίβον, τοῦτον φυλάσσοντες ἦσαν. καὶ πολύ. καὶ τὸ αὐτὸ στίβον.

Στιβία. & στίβος. Via *calcata. Via trita. Via. Vt in quodam senario.* Ipso præmisso, *illius viam iuit.* Masculeo genere *ducitur* στίβος. Et Herodotus *lib.* 4 *pag.* 109. *l.* 3. *vbi legitur* φυλάσσοντες. *quod ab imp.* τὸ πορεύομαι. Persæ verò, suam illam priorem viam, quam inerant, eam seruantes iuerunt. Et Polybius. *l.* Πολυβ. κατὰ τὸν αὐτὸν στίβον. Per eandem viam. Eâdem via.

Στίβων. Stibônis. *Genitiuus à recto* Στίβων. *Stibo. Viri* nomen proprium.

Στιβότης ὄνομα ποταμοῦ.

Στιβότης. Stibotes Nomen fluuij.

Στιγεύς. τὸ κεντητήριον.

Στιγεύς. Subula. *Stimulus. Aculeus.* ἀ στίζω. στίξω. ἔστιγμαι. *pungo. pungam. punxi.*

C

Στίγματα. πληγαί. ἕλκωματα. ἢ ποικίλματα. αἰλιανός. τὰ βιβλία καταφλέξας τῶν ἀθέων τε, καὶ ἀσεβῶν καὶ ἐκτεθηλυμένων στιγμάτων, τέφραν ἀποδὲν ἀναδύσῃ κηρῷ ὑγρῷ, καὶ δηλαδὴ ἀποπλάσαι τε.

Στίγματα. Punctæ Plagæ, Vulnera. vel variæ notæ. *Stigmata, macula, cicatrices, impressa nota, quales olim domini seruis inurebant. Nota.* Ælianus. Nefariarum, & impiarum, ac effœminatarum notarum libris crematis, cinerem *eorum*, cera liquefacta subigat, & inungat.

Στιγμή. στιγμή ἐστι γραμμῆς πέρας, ἢ τις ἐστὶ σημεῖον ἐλάχιστον. κέντρον δέ ἐστιν, ἀρχὴ γραμμῆς. μονὰς δέ ἐστιν ἀρχὴ ἀριθμοῦ. ἑκάτερον γὰρ ἀρχή. προσθετέον δὲ τὸ οὗ ἐστιν ἀρχή.

Στιγμή. Punctum est lineæ finis, quod *punctum* est signum minimum. Centrum verò, est lineæ principium. Vnitas, est principium numeri. Nam vtrunque *est* principium: sed illud addendum, cuius est principium.

D Στιδαῖος.

Στιζόμενος. τυπτόμενος. ἀριστοφάνης. ἐγὼ δ' ὀπόλωλα στιζόμενος τὴν βακτηρίᾳ.

Στιδῶ. Verberatus. Notis-compunctus. *Videtur doricum nomen. Nam à communi* στίζω, *doricè formatum* στιδῶ, *vnde sublato σ,* στίδω, *hinc* στιδῶ.

Στιζόμενος. Punctus. Verberatus. Cæsus. Aristoph. *in Vesp. pag.* 358. *v.* 17. Ego enim perij verberatus baculo.

Στιλβίδης. μάντις ἄριστος τῶν τοὺς παλαιοὺς χρησμοὺς ἐξηγουμένων, δοκιμώτατος, καὶ σοφώτατος.

Στιλβίδης. Stilbides. Optimus, probatissimus, & celeberrimus vates inter eos, qui vetera oracula enarrant. *Aristoph. in Pace pag.* 473. *v.* 1. *schol. ann.* 9. *vnde Suid.*

Στιλβωνίδης. ὁ λαμπρὸς ἀπὸ βαλανείου, καὶ κεκαλλωπισμένος. ἢ ὄνομα κύριον. ἀριστοφάνης, ὄρνισιν. ὦ στιλβωνίδη.

Στιλβωνίδης. Clarus. *Illustris Splendens.* E balneo nitêns, & ornatus. *ac ornatu, nitoréque splendens.* Vel *est* virinomen proprium. Aristoph. Auibus. ô Stilbonide.

E Στιλβηδόνος. λαμπηδόνος.

Στιλβηδόνος. Splendoris. Fulgoris. *Scintillæ. Nitoris.*

Στιλβηδὸν. ἐπίῤῥημα. λαμβανόμενον ἀπὸ τοῦ στίλβω τὸ λάμπω.

Στιλβηδὸν Splendidè. Aduerbium deductum à verbo στίλβω. Splendeo. Luceo. Refulgeo. Coruſco.

Στίλη. τί δὲ οὐκ ἀπεκοιμήθημεν ὀλίγον, ὅσον στίλην; τὸ παρ' ἡμῖν πλωτὸν, καὶ κιβώτιον.

Στίλη. *Aristoph. in Vesp. pag.* 318. *v.* 4. *schol. anno.* 2. Quid non requieuimus dormientes aliquantulũ aliquantulum, vel minimum? στίλη *minutissimi numismatis genus. Pro minimo sumitur. Interdum autem est id, quod apud nos recentiores Graecos vocatur,* πλωτόν. *i.* aliquid ex lanis densatis confectum & paratum, ac aptum ad cubandum. Et κιβώτιον. *i.* arcula.

Στιλπνόν. λαμπρὸν. στίλβον.

Στιλπνόν. Splendidũ. Lucidũ. Fulgens. Coruscans.

F Στίλπων. μεγαρεὺς φιλόσοφος. γεγονὼς παρὰ τῷ σωκρατικῷ. μαθητὴς πασικλέους τοῦ θηβαίου. ὃς ἠκροάσατο κράτητος τοῦ ἀδελφοῦ καὶ διοκλείδου τοῦ μεγαρέως. οἱ δὲ, διοκλείδου τοῦ πλάτωνος γνώριμου. ποιεῖται δὲ καὶ τὴν μεγαρικὴν σχολὴν. καὶ γέγραφε διαλόγους οὐκ ἐλάττους τῶν κ'.

Στίλπων. *Aristoph. in Vesp. pag.* 318. *v.* 4. *schol. anno.* 2. Quid non requieuimus dormientes aliquantulũ aliquantulum, vel minimum? στίλη *minutissimi numismatis genus. Pro minimo sumitur. Interdum autem est id, quod apud nos recentiores Graecos vocatur,* πλωτόν. *i.* aliquid ex lanis densatis confectum & paratum, ac aptum ad cubandum. Et κιβώτιον. *i.* arcula.

Στίλπων. Megarensis Philosophus, qui fuit sub primo Ptolemæo, discipulus Pasiclis Thebani, qui audierat fratrem Cratetem, & Dioclidem Megarẽsem. Alij *faciunt ipsum discipulum* Euclidis, qui fuit discipulus Platonis. Præfuit autẽ etiam Megaricę Scholę, & Dialogos scripsit nõ pauciores viginti.

Στίξ. στιχὸς. ἡ τάξις.

Στίξ. στιχός. ἡ. Series. Acies. Ordo.

Στιπτοί. Sic enim ſcribendum, vt apud Ariſtoph. in Acharnenſ. pag. 260. v. ſchol. annot. 1. vnde Suid. Pro, πυκνοί. Dēſi Dictum-eſt autem per translationem ductam à veſtibus; quæ texæ, in denſitatem coeunt. i. denſantur, quū texuntur. vel duri, & conſtipati, condenſati à verbo στίβω, quod eſt calcare premere, calcando, & premendo denſare. Et Sophocles in Philoctete. pag. 379. M. vbi legitur, στιπτὰ. & ἕρμα. N. Hic eſt d: nſata profectò foliorum-congeries. i. torus, humiliſque lectus ex arborum frondibus congeſtis, denſatiſque confectus, humíque ſtratus, vt inhabitanti cuidam, & in eo cubanti paratus. Vl. Cætera verò ſunt ne deſerta?

Στιπτοί. ἀντὶ τοῦ πυκνοί. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν ἐθῶν. αἵ τινες ὑφαινθεῖσαι, εἰς πυκνότητα συνάγονται. ἢ στρωταί, καὶ πεπλημμύροι, ἀπὸ τοῦ στίβειν, ὅ ἐστι πατεῖν. καὶ σοφοκλῆς. στιπτύγε φυλλάς, ὡς ἐναυλίζοντί τῳ. τὰ δ' ἄλλ' ἕρμος; A

Στίπασυον. Stuppa. Non-netum. *fuſo non deductum, neque retortum, aut connexum* linum. Quęre in voce Σύστασιν.

Στίπασυον. τὸ ἄκλωστον λῖνον, καὶ ζήτει ἐν τῷ συστάσιον. B

Στῖφος. Bellicus ordo. vel phalanx. Globus. Congregatorum-militum multitudo. *Cœtus, conuentus, agmen, turma caterua. Ariſtoph. Equitib. pag. 248. v. 8. ſchol. ann. 5.*

Στίφος. τάξις πολεμικὴ. ἢ φάλαγξ. συστροφὴ πλῆθος συνόδιον.

Στιχάει. ὡδιπατεῖ.

Στιχάριον.

Στιχάω. Ordine-progreditur. Procedit. Ambulat.

Στιχάριον. Verſiculus. Vel paruus ordo. paruum agmen.

Στιχίδιον. Verſiculus, paruus verſus.

Στιχίδιον. ὁ μικρὸς στίχος.

Στίχος. Verſus, & ordo quidam. Et στίχος, verſus, qui more communi ſic vocatur, qui à ſiniſtra ad dextram partem legitur.

Στίχος. καὶ τάξις τίς. στίχος δὲ, ὁ κῦ τὸ κοινὸν ἔθος ὀνομάζομεν, ὁ ἀπὸ τῶν ἀριστερῶν ἐπὶ τὰ δεξιὰ ἀναγινωσκόμενος. C

Στλεγγίς. Strigil. ſiue ſtrigilis. Xenophon. Præmia autem erant ſtrigiles aureæ. Et στλεγγίζόμενος. qui radi-tur ſtrigili. Cuius corpus diſtringitur, & ſtrigili radi-tur. Ariſtophanes in Senectute, *quemadmodum legitur in Equitibus pag. 2: in v. 11. ſchol. annot. 10. vnde Suidas.* Si pacatulos ſequi oportet cum ſphæra, & ſtrigili, quam fœtas Idem Dætalenſibus. Non eſt iſta ſtrigilis, neque lecythus. στλεγγὶς etiam vocatur aurea lamina circa mulierum caput. *i. aureum ornamentū, quod faſciam refert, quo mulieres caput cingunt, ornatus causâ. L. ὦ αυ. quod ab ἐλάω. ā. vnde Lat. lamina. Italicè, lama, Gallicè, lame.* στλεγγὶς autem eſt ex relatis, & ex non relatis. *Nam modò ad aliquid refertur, modò non refertur ad aliquid. Eorum enim, quæ cum aliis conferuntur, & ad aliquid referuntur,* alia quidem, ad vnum quiddam tantùm referuntur, nec vllus his ad aliquid aliud vti poſſet, vt, viſu tantùm *vtimur* ad videndum. Alia verò, & ad aliud aliquid *adhiberi poſſunt*, ad quod non ſunt-deſtinata, & *his ad alium vſum, ad quem propriè non ſunt facta,* vti quis poteſt. Nam ſtrigili vti quis poteſt non ſolùm ad corpus-radendum, *ac abſtergendum*: ſed etiam ad aquam hauriendam. *L. ἐξέλιθω.*

Στλεγγὶς. ἡ ξύστρα. ξενοφῶν, τὰς δὲ ἆθλα εἶναι στλεγγίδας χρυσᾶς. καὶ στλεγγιζόμενος. ξυόμενος. ἀριστοφάνης γήρᾳ εἰ παιδαρίοις ἀκολουθεῖν δεῖ σφαῖραν, καὶ στλεγγίδ' ἔχοντα. δαιταλεῦσιν. οὐδὲ ἔστιν αὐτῃ στλεγγὶς. οὐδὲ λήκυθος. καλεῖται στλεγγὶς, καὶ χρυσοῦν ἔλασμα τὸ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ τῆς γυναικῶν. ἡ δὲ στλεγγὶς, τῆς πρώης ἐστὶ, καὶ τῆς οὐ πρώης. τὰ μὲν. πρώης ἐν τῇ μόνον ἐστί. καὶ οὐκ ἂν τις αὐτῇς πρὸς ἄλλό τι, χρήσαιτο, ὥσπερ τῇ ὄψει πρὸς μόνον τὸ ὁρᾶν. τὰ δὲ, καὶ πρὸς ἄλλό τι, πρὸς ὃ οὐ πέφυκε, χρήσαιτο ἄν τις. τῇ γοῦν στλεγγίδι, οὐ πρὸς τὸ ξύεσθαι μόνον χρήσαιτ' ἄν τις, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ ὕδωρ ἀρύσασθαι. D

Στοά. Porticus. Horteum. Granarium. Cella. quòd ſit oblonga. Vt, Cellâſque frugibus, bacchicóque latice *plenæ*. Ariſtophanes in *Concionantibus. pag.* 485. *v.* 14. *ſchol annot. 11. vbi legitur,* στοὰς, τὰ ταμεῖα, ἐν αἷς ὁ σῖτος, *ſic autem vocat cellas*, in quibus fruumentum, & vinum *ſeruatur.*

Στοά. ὁ ἐν ἀθήναις διάβασις διὰ τοῦ ο μικροῦ. στωϊκοὶ ἦ, οἱ ἀπ' αὐτῆς διὰ τοῦ ω μεγάλου. ἢ τὸ ὀνομάζεσθαι ἀκτίους. ὕστερον ἢ ζωγραφηθῆσα, ποικίλη ἐκλήθη. ἢ στοὰ ἢ σκιὰς ἐφέσου ἀποτιμῶμαι εἰς τὸ ἱερὸν. θηλυκὸν κατεσκεύασε δαμιανὸς ἐφέσιος σοφιστής.

Στοά. ἡ

A Στολὴν λαμπρὰν,

Κάλλιστον ἐν ὕπνῳ φέρειν.

Στολὴν φορεῖν μέλαιναν, οὐκ ἀληθέα.

Στολὴν δ' ἁλουργῆ, εἰς μακρὰν νόσον φέρει.

Στολὴν ἐρυθρὰν, εἰς καλὴν πρᾶξιν φέρει.

B Στολὴν φορεῖν ἀνακτος, ἐλπίδων λύσις.

Στολή. Stolam. Veſtem. *Vt in ſequentibus ſonarijs ad ſomniorum interpretationem pertinentibus vides.*

Veſtem candidam pulcherrimum eſt *in ſomno ferre.*

Veſtem ferre nigram, non pulchrum eſt *ſpectaculum.*

Veſtem verò purpuream ferre, *in longum morbum coniicit.*

Veſtem rubram ferre, *ad honeſtam actionem deducit.*

Veſtem ferre Regis, eſt conceptæ *ſpei ſolutio.*

Non conſtat vtrum ratam, an irritam ſpem hoc ſomnium ſignificet.

NOTAE.

Λευκὴν στολήν.] Metri cauſa ſenarium iſtum ita lego, Λευκὴν στολὴν κάλλιστον ἐν ὕπνῳ φέρειν. Et apud Suidam ſcribendum,

Στολήν.] deinde verſus ſubiiciendus, vt à me ſcriptus, quem alij verſus ordine ſequuntur, qui omnes ad ſomniorum coniecturas, ac interpretationem ſpectant. pro οὐκ ἀληθέα, legendum οὐ καλὴ θέα. Sic & Vuolfius, & ipſe ſenſus hoc indicat.

Στόλος καὶ τὸ πεζικὸν στράτευμα. ἀρριανός.
C ἀποφήνας μοθὼν τὸν στόλον βασιλέως ὅτι τῷ αὐτοῦ ὑπηκράτησαν χιόωμον, ἐρυγλ. οὕτω παρεσκεύαστον αὐτοῦ τῆς σωτηρίας τὸν πρεσβύτην τῷ στόλῳ, τὸν παῖδα τῆς στρατηγίας κατεμέμφετο. καὶ αὖθις.

Στόλος. Claſſis. Et pedeſtris-exercitus. Arrhianus. Sporacis, cùm cognouiſſet pedeſtrem-exercitum in ſuam ditionem venire, *confeſtim* aufugit. Et *alibi.* Rebus ita geſtis ab illis, qui ab ipſo fuerant-emiſſi *in* primo exercitu-pedeſtri, *in priore expeditione*, filium illius præturæ *cauſa* reprehendebat, & *de eo grauiter conquerebatur, quòd copias ita præfuiſſet, & rem adeò infeliciter geſiſſet.* Et rurſus. *Sophocles in Philoctete pag.* 403. *M. Philoctetem ita loquentem introducit,*

--Τοὐμὸν δὲ σμικρᾷ μέρος
Ποιοῦμαι, τὸν οἶκαδ' ἵππιον στόλον.

--*Meam in parua* ratione *partem*
Ponentes. i. mei paruam rationem habentes, *domum vrgebant profectionem.*

Κυρίως ἡ ὁ ναυτικός.

Vel, nauigationem. propriè verò στόλος, *eſt profectio* naualis. *Expeditio naualis. Claſſicus exercitus. Claſſis.*

D Στόλων. ὄνομα κύριον.

Στόλων. Stolo. Nomen proprium.

Στόμα. τὸ ἔμπροσθεν μέρος τῆς στρατιᾶς. ξενοφῶν. κελεύει δὲ τὸ στόμα συμπέμψαι ἄνδρας. μακρὰν γὰρ ἔμελλον ἀπὸ τῆς οὐρᾶς λαβεῖν.

Στόμα. Os. Et *frons.* Anterior pars exercitus. Xenophon. Iubet ab ore, *ab anteriore exercitus parte, à copiarum fronte* viros ſimul-mittere. Longum enim. erat iter, à cauda. *à poſteriore copiarum parte, vel ab extremo militum agmine*, milites capere, *ſumere, & in locum deſignatum ducere.*

Στόμα ἡ φωνὴ παρὰ τοῖς παλαιοῖς. ὅμηρος. πολέμου στόμα. καὶ αὖθις. ὁ δὲ, αἰδεῖσθαι, καὶ κῆρ στόμα πάντων βιαζομένους ἀνέρας. τουτέστι, καὶ πρόσωπον.

Στόμα. Os. Apud antiquos *ita vocatur* ipſa vox. Homerus πολέμου στόμα. Os belli. *Euſtathius aliter.* 469. 41. & 786. 24. Et rurſus. Ille verò, reſiſtit, & in ore ſtetiens, hoc eſt, *in fronte*, cædebat eos, qui per vim irruebant. *Vel, qui vim ipſi inferebant.*

E Στόμα. παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ, ἡ ἱλαρότης τῆς διανοίας τοῦ προσώπου.

Στόμα. Os. Apud diuinam ſcripturam ipſa mentis alacritas *os vocatur.*

Στόμυλος. φλύαρος. ἀλαζών. φησί.

Στόμυλος. Garrulus. Rabula. Nugator. Maledicus. *Apud Sophoclem in Electra pag.* 1[illegible]. *v.* 6. 7. Electra *Clytæmneſtræ* dicit,

Κήρυσσέ μ' εἰς ἅπαντας εἴτε χρὴ κακήν.

Prædica me apud omnes, ſiue oportet me vocare *malam,*

Εἴτε στόμυλον, εἴτ' ἀναιδείας πλέαν.

Siue maledicam, ſiue impudentiæ plenam.

Στόμαχος. λαιμός. οἱ παλαιοὶ ἰατροὶ, τὸν στόμαχον καρδίαν ἐκάλουν, ὅθεν καὶ καρδιαγμοί.

Στόμαχος. Stomachus. Guttur. Antiqui medici ſtomachum vocabant cor. vnde etiam καρδιαλγεῖ. ſtomachi-morſus.

F Στόμιος ἵππος. ἀπειθὴς, καὶ βίαιος. ὃν τινες ἄστομον φασί.

Στόμιος ἵππος. Equus oris-duri. Contumax equus, & violentus. *qui ſe non patitur frano in os iniecto regi.* Quidam ἄστομον vocant. *i* κακόστομον, *vel* κακοῦστομον. *Malo, vel duro ore præditum. Intractabilem.*

Στομώσης. παροξύνης. ἀριστοφάνης.

Στομώσης. Ἀκυμώσης. Acuas. Exacuas. Ariſtophanes *in Nubibus pag.* 113. *v.* 36. 37. 38. & *pag.* [illegible]. *v.* 1.

Δίδασκε, καὶ κόλαζε, καὶ μίμνησο· ὅπως
Εὖ μοι στομώσεις αὐτὸν, ὅτι μὴ θἀτέρα

Str. *Doce, & caſtiga, & memineris vt*
Bene mihi acuas ipſum, in altera quidem parte reddens eius maxillam

Peritam liticularum. Alteram verò eius maxillã Οἵαν διχιδίοις. ἢ δ' ἑτέραν ὑπὲρ γνάθου A
Acuas, vt apta sit ad maiores res tractandas. Στόμωσον οἵαν ἐς τὰ μείζω σοφίσματα.
Dixit autem, Acues, vt de ferro *verba faciens. quod dictum est* metaphoricè. pro, acuas *vt ferri etiam.* Translatio *ducta est* à gladiis. *quorum acies acuitur, vt materiam melius secet.* οἵαν verò dixit, hoc est, *dicendi* facultate præditam, & causarum agendarum peritam. Maiores verò res *intelligit, res* iniustas. Res philosophicas, *quæ subtiliter tractantur, & quibus homines simplices falluntur.* Per diminutionem verò dixit διχιδίοις. Liticulis *parum-litibus, pro, litibus.*

αὐτὴ τῆ ὀξωνῆς, ὡς ὅτι σιδήρω μεταφορικῶς. αὐτὴ τῆ ἀκονήσης. ἢ μεταφορὰ, ἀπὸ τῆ μαχαιρῶν. οἵαν δὲ, βουτύσι, δυνατὴν, καὶ ἔμπειρον εἰς τὸ λέγειν δίκας. μείζω δὲ σοφίσματα, τὰ ἀδίκα. τὰ ἀμφιλόσοφα. ὑποκοριστικῶς δὲ εἶπε, διχιδίοις.

Στόμωσις. δὲ ἴνωσις. παιδεία.

Σπίμωσις. Acies. Acumen. Dicendi vehementia. Astutia. Veteratoria eloquentia. *Sophocles in Oedipo Coloneo pag. 298. v. 6. & 7.*

Tuum verò venit huc subditicium, ac subornatum *os*, (quentiam. B
Multum habens acumen, & astutam elo-

Τὸ σὸν δ' ἀφῖκται δεῦρ' ὑπόβλητον στόμα,

Πολλὴν ἔχον στόμωσιν.

Et στόμωσον. acue. exacue. *Vide* Στομώσης.

καὶ στόμωσον. αὐτὴ τῆ ὀξωνῆ.

Στόμφακα. ξαχνὰ. ἢ κομπώδη. ἢ σοφάσμαι, ἀλαζονεύεσθαι. σύνθετος ἡ λέξις. ἀπὸ τῆ στόματος, καὶ τῆ ὄμφακος, ἵνα ᾖ λέγων, ὄμφακας ἔχων ἐν τῷ στόματι τοὺς μύθους. λέγει ᾗ ὡς αἰχύλου ἢ πίπτει.

Στόμφακα. Acerbum. Aspetum. Vel arrogantem, & iactatorem. Et σομφάσαι. arrogantem esse. Se iactare. Vocabulum hoc *est* compositum ex nomine στόμα. τος. os, oris. & ex altero nomine ὄμφαξ κος. ἡ. *vel* ὁ. vua immatura ac acerba, *quæ vulgò vocatur agresta. a.* vt hoc significet, In ore verba habens acerba, & dura, vt vuas immaturas, & acerbas. *Aristophanes in Nubibus pag. 123. v. 21. schol. annot. 10.* Dicit autem *hoc* de Æschylo Poeta. *Idem Aristoph. in Vespis pag. 137. v. 1. σομφάζειν τὰ. schol. annot. 1. vbi legitur, σομφάσαι, τὸ ἀλαζονεύεσθαι. σωθέντες ἡ λέξις ἀπὸ τῆ στόματος, καὶ τῆ ὄμφακος. Quare* ὄμφαξ *dicitur & generis masculeo, vt suprà, & fœminei, vt hîc.* C

Στόναχος. συναγμός.

Στόναχ⊙. Gemitus. Suspirium. *Dolor gemitum ciens.*

Στονόεσσα. συναγμὸν ἔχουσα. καὶ τόνος, συναγμός.

Στονόεσσα. Gemebunda. Suspiriosa. Suspirans. Gemens. Lamentans. Querula. *Sophocles in Electra pag. 87. M. Luscinia tribuit hoc epithetum.* Et στόν⊙. gemitus, suspirium, lamentatio, querela.

Στορέσαι. στρῶσαι.

Στορέσαι. Et στρῶσαι. Idem. Sternere. *Alterum, à* στορέω. *fut.* έσω *&* έσω. *alterum, à* στόρνυμι. *fut.* στρέσω, *quod à* στρόω, *quod à* στορέω, στρῶ στρᾶ. στρόω. *deductum.*

Στόρθυγξ. τὸ ἄκρον ἢ δόρατος. ἢ τὸ ἢ βέλους σιδήριον. D

Στόρθυγξ. γος. à Summa hastæ *pars. i. cuspis.* Vel ipsum teli spiculum. *Epigram. lib. 6. pag. 430. epigr. 91. v. 5. & pag. 435. epigr. 114. v. 5. & pag. 441. ep. 141. v. 3.*

Στόρνησι. ζώναις. αἱ δὲ γυναῖκες στόρνησιν ἀνέστρεφον. ὡς εἰ θησέως.

Στορνησι. στόρναις. ζώναις. Zonis. Cingulis. Vt, Mulieres verò zonis *eum* versabant. N. L. De Theseo.

Στορνυῶντες. Sternentes. Sopientes, sedantes, mitigantes, tranquillantes. *à* στόρνυμι. *Vide Lex.*

Στορνυῶντες.

Στούδι⊙. Studius. Dynasta. Princeps *quidem ita vocatus*, qui celeberrimum illud monasterium condidit. Studitarum monasterium, olim fuit Ecclesiæ Catholicæ, postea verò mutatum est in monasterium *Ecclesiæ primatæ.* Idem Studius Princeps ædem Archistrategi, *sive summi-Prætoris* Nacoliæ condidit, in qua sunt & versus heroici,

Στούδιος. δυνάστης. ὃς καὶ τὸν ὠνομασμένον μονὴν ἔκτισεν. ἢ τὴν τουδιτῶν μονὴ πρότερον καθολικῆς ἐκκλησίας ἦν, ὕστερον ᾖ μετηλθεν εἰς μονήν. ὁ αὐτὸς στούδιος δυνάστης, κτίζει τὸν ναὸν τῆ ἀρχιστρατήγου ναυαλείας, ἐν ᾧ φέρονται καὶ ἕξοι ἡρωϊκοί. (μετρικοὶ ᾖ E

Studius illustrem ædem condidit celeriter verò
Suorum laborum præmium inuenit, adeptus consularem fascem.

Στούδιος ἀγλαὸν οἶκον ἐδείματο. καρπαλίμως δὲ κάμφ εὗρατο μισθὸν, ἰλὼν ὑπατηίδα ῥᾳβδον.

Στοχασμός. συλλογισμός.

Στοχασμὸς. Coniectura.

Στραβύασω. ῥῆμα.

Στραβύασω. Verbum. *N. L. στραβύειν fortasse significat τὸ στρέβλειν, ἤγουν τὸ στρεμμῶν, ἢ ἀπὸ τῆ στόμαλος λέγει. λοιδορεῖν, ὑβρίζειν. Magnum Etymol. 385. 19. 20. Ore aliquid proferre, conuiciari, maledicere, contumelijs afficere, maledictis insectari.*

Στραβύασω.

Στωϊκοὶ. Stoici. Zeno Citieus ambulans in Pœcile portico, & Pisianactea, *quæ primùm quidem Pisianactea dicebatur*, postea verò à Polygnoti pictoris picturâ *varia*, Pœcile. *i. varia*, vocata fuit, verba faciebat, & *differebat.* Quamuis autem sub 30. tyrannis in illa *porticu. l.* αὐτῇ, *scil.* στοᾷ, mille & 400. cives interfecti fuissent tamen postea ad illum audiendum *homines illuc* accesserunt. Et propterea Stoici sunt appellati, *quòd in illam porticum eius audiendi causâ conuenirent.* Et ab ipso Zenone, sectatores eius, pariter *dicti sunt Stoici*, qui priùs & Zenonij vocabantur.

Στωϊκοὶ. ζήνων ὁ κιτιεὺς διελέγετο ἐν τῇ ποικίλῃ στοᾷ, ἢ πυσιανακτείῳ, ὕστερον δὲ ἀπὸ τῆς γραφῆς τῆ ζωγράφου πολυγνώτου ποικίλη κληθείσῃ, διετίθετο τοὺς λόγους. ἐπεὶ δὲ ὅτι τῆ λ' πολίταις φόβος τοῖς χιλίοις τετρακοσίοις ἀνῃρέθησαν ἐν αὐτῇ, φοβηθέντες δὴ λοιπὸν ἀκούοντες αὐτοῦ. καὶ διατίθετο. στωϊκοὶ ἐκλήθησαν. καὶ οἱ ἀπ' αὐτοῦ ὁμοίως, πρότερον καὶ ζηνώνειοι καλούμενοι. F

A Στωμύλιθρος.

Στωμύλιθρος. *N.L. Ita vocari videtur homo, qui ſua loquacitate perdit vel ſe, vel alios, q.d.* στωμύλιθρος, *ὁ τῇ ἑαυτοῦ πολυλογίᾳ ὀλιθρεύων εἶναι. Vel qui loquitur importunè, vt ſua loquacitate grauiter aures auditorum offendat, & quodammodo perdat. Vel ſimpliciter, Homo garrulus, & loquax ad ſatietatem vſque.*

Στωμυλία. ἡ κατὰ ἀσυνθετότητα ἀπάτη φερωνύμως λεγομένη.

Στωμυλία. *Loquacitas. Garrulitas. Interdum etiam ita vocatur ſecundùm vrbanitatem fraus procedens i. vrbana fraus, facета fraus, fraus, qua quis per facetias decipitur.*

Στωμυλιοσυλλεκτάδη. τουτέστι, στωμύλα ῥήματα συλλέγων. ἀριστοφάνης βατράχοις.

Στωμυλιοσυλλεκτάδη. *Vocatiuus eſt.* Hoc eſt, *ὁ* garrulorum-verborum-collector. Ariſtophanes Ranis. *pag.* 163. *v.* 25.

Στωμύλος. λάλος. πολύκομψος. πιθανολόγος. δεξιπίθηλος. ἐφεδρος τῇ λόγων. ἀπατεών. κόλαξ. φλύαρος. ἀριστοφάνης. ὑποφυλλίδες ταῦτ' ἐστὶ, καὶ στωμύλματα. ἀντὶ τοῦ λάλοι, καὶ πιθανολόγοι. καὶ στωμυλλόμεθα, ἀντὶ τοῦ φλυαροῦμεν. καὶ στωμύλλεσθαι, ἀντὶ τοῦ φλυαρεῖν. τὰ μειράκια ταῖς πίθοις ὑποπίμπλατι. καὶ θρυπτόμενα ὥσθ' ταύταις στωμύλλεσθαι, καὶ λαλεῖν ἐᾷ κρόκης, καὶ σηπόνων, καὶ πλαγόνων ἐάσωμεν. καὶ αὖθις ἀριστοφάνης.

Στωμύλος. *Loquax. Garrulus. Multa-ſcitè dicens. Multa facetè-dicens. vel* πολύκομψος *legendum. Multa-iactans. Iactabundus. Probabilia-dicens. Qui verba facit, quibus rem hominibus perſuadet, quam perſuadere vult.* Facetus. *Feſtiuus.* Præſes verborum. *Vel, Inſidiator verborum. Qui verbis vtitur, quibus inſidiatur alicui.* Impoſtor. Aſſentator. Nugator. Ariſtophanes *in Ranis. pag.* 134. *v.* 6. *ſchol. annot.* 3. *vbi longè aliter, quàm apud Suidam.* Epiphyllides iſta ſunt, & nugamenta. *Quenam dicantur* ὑποφυλλίδες, *ſcholia docent, & vulgata Græcolat. Lex. quæ huius loci faciunt mentionem.* Pro, *Hi poetæ ſunt* garruli, & qui-probabilibus-verbis-vtuntur, *quæ veritatis ſpeciem habent: ſed tamen non ſunt vera, nec quidquam reuera probant. Vulſius legit,* πιθανοὶ λόγοι, *probabilia, verisimilia verba.* Et στωμυλίμεθα. Garrimus. Nugamur. Et στωμύλλεσθαι. Garrire. Nugari. Vt, Puellas iſtas ad nutrices a pupis loqui ſinamus. Et rurſus. Ariſtophanes *in Pace pag.* 472. *v.* 18, 19. 20. 21. 22. 23. *Conſule ſchol.*

Compeſce verò noſtras ſuſpiciones
Nimiùm elegantes, quibus garri-
Mus inter nos, miſce verò nos
Græcos iterum ab initio
Amicitiæ ſucco, & venia
Aliqua mitiore tempera mentem noſtram.

Et στωμυλώτατος. Loquaciſſimus. Nugaciſſimus.

Στράβαξ. ὄνομα κύριον.

Στράβαξ. Strabax. Nomen proprium.

Στράβων. ἀμασεὺς φιλόσοφος, καὶ γεωγράφος.

Στράβων. Strabo. Amaſenus Philoſophus, & Geographus.

Στραγγαλίδες. τὰ δύσλυτα ἀμματα. φερεκράτης αὐτομόλοις. ὑμεῖς γὰρ αἰεὶ στραγγαλίδας ἐσφίγγετε.

Στραγγαλίδες. Strangalides. Nodi difficiles-ſoluti. Nexus ſoluti difficiles. Pherecrates Transfugis. Vos enim ſemper ſtrangalides ſtringebatis. *i. nodos faciebatis, qui difficulter ſolui poterant.*

Στραγγαλιῶδες. διεστραμμένον. καὶ στραγγαλωτὴ μάστιξ. ὁ ἡ, ἐπέλθοντα αὐτὸν μαστιγοῦσι τῇ στραγγαλωτῇ μάστιγι ὁ ἡ, ἔξαρνος ἦν μηδὲν εἰρηκέναι.

Στραγγαλιῶδες. Tortuoſum. Intortum. Et στραγγαλωτὴ μάστιξ. Intortum flagellum. Vt, Ille verò iuſſus eum intorto flagello cædi. Ille verò pernegabat ſe quidquam dixiſſe.

Στραγγεύει. διαβάλλει. οὐκ ἐᾷ θεὸς παραλῆ. ὥσπερ παίζει, καὶ χρονίζει, καὶ ῥᾳθυμεῖ. κυπαίζεις ἔχων ἐκ τῶν θύραι φησὶν ἀριστοφάνης. ἀττικῶς οὖν ἐκλελοιπὸς ἦν. τὸ ἡ κυπαίζεις, ἀντὶ τοῦ στραγγεύῃ, καὶ διατρίβεις καὶ στρατεύομαι. ἀναβάλλομαι. διατρίβω. ἅπαξ οὖν φησὶ δόξαι, τί παρίλκεις, καὶ μέλλω, καὶ διατρίβω, καὶ ἀναβάλλομαι;

Στραγγεύει. Criminatur. Non rectà it, quaſi diceret, iuueniliter-agit, *ſe iuuenum more gerit,* moratur, *tempus terit,* & negligenter-rem-gerit. Ariſtophanes *in Nubibus. pag.* 89. *v.* 1. *ſchol. anno.* 1. *vnde Suidas.* dicit, Ito. Quid tempus-teris circa ianuam? Atticè verò *dixit* κυπαίζεις ἔχων, & redundat hoc ἔχων. Illud verò κυπαίζεις *poſitum eſt* pro, ceſſas, moraris, & tempus teris. Et στραγγεύομαι. *Sic enim legendum, vt apud Ariſtoph. in Nubibus. pag.* 66. *v.* 9. *ſchol. annot.* 7. Differo. Tempus-tero. Moror. Cùm igitur (inquit) ſemel *hoc à me* ſit decretum, quid *tempus* protraho? *quid diutiùs rem differo?* quid cunctor? quid moror? *quid tergiuerſor?* quid *rem peragere iam* recuſo? στράγξ verò, στραγγὸς (*vnde* τὸ στραγγεύομαι, *&* τὸ στραγγευόμενον) *gutta, quæ per anguſtiſſimum foramen cum difficultate fluit, vt docent ſchol. Ar. in Nub. pag.* 66. *ſchol. an.* 7.

Στραγγὸς. ἀναιδὴς. σκολιὸς. στρεβλὸς. δύσκολος.

Στραγγές. Impudens. Obliquus. Peruerſus. Tortuoſus. Difficilis. *I.* στραγγός.

Στραγγότερος. ἀναιδέστερος. ὁ ἅγιος Βασίλειος ἐν τῷ κατὰ μεθυόντων. μή πως ὁ μὲν ἀνυπόστακτος, στραγγότερος γένηται. ὁ δὲ κατανενυγμένος, τῇ περισσοτέρᾳ λύπῃ καταποθῇ.

Στραγγότερος. *I.* Στραγγότερον. Impudentior. S. Baſilius in *oratione* contra ebriоſos. *Cauendum* ne fortè contumax quidem, fiat impudentior, compunctus verò, nimia triſtitia abſorbeatur.

Στραγγουρία. Stranguria, Difficultas vrinæ-fluentis Difficile-vrinæ-stillicidium. *Aristoph. in Vespis. pag. 339. v. 29.* Phi. Sapiens profectò hoc, & fenicommodum Inuenit omnino remedium stranguriæ.

Στραγγουρῶ. Stranguria-laboro. Difficultate-vrinæ-emittendæ-laboro. Aristoph. *in Thesmophor. pag. 536. v. 10.* Stranguria-laboro enim. *Nam* heri comedi nasturcium. Nasturcium enim inhibet vrinam, & sputum, & ideo Persas eo vti tradunt, Cauent enim ne crebrò spuant, & mingant, & emungantur.

Στρατία ἐν τοῖς ἐπωνύμοις. Expeditio-militaris in Eponymis. Æschines in *orationes* de perperam-gesta-legatione. Aristoteles autem in Athenienſium Republ. declarauit, quid sit in Eponymis expeditio. Sunt enim, inquit, Eponymi, decé quidem, Tribuum, duo verò, & 40. ætatum. Adolescentes autem, quorũ nomina in publicas tabulas referebantur, olim quidem in albis tabulis inscribebantur, & ipsis adscribebantur & Archon, sub quo inscripti fuissent, & Eponymus, qui priore anno Iudex fuerat, *vel arbiter. Ἐπώνυμοι δικασταί, ἀθλοθέται.* Nunc verò in Senatu inscribuntur. Sit paulo pòst. Vtuntur autem Eponymis & ad expeditiones, & quum ætatem *aliquam* ablegant, & *ad militiam emittunt*, τοσούτους ἐπὶ στρατείαν, adscribunt à quónam Archonte Eponymo *emittatur illa ætas*, & quousque sit *ea* militandum.

Στρατία. *Militaris-expeditio. Expeditio. Bellum. Militia.* Dignitas *militaris. Munus-militare. Militandi munus, & officium.*

Στρατήγημα. *Stratagema.* Imperatorium-commentum *ad hostes fallendos. Imperatoria calliditas, quâ circumueniuntur hostes.* Exercitus præfectura. Rei-feliciter-gerendæ-periti, *quâ præditus est imperator.*

Στρατηγία. Dignitas *imperatoria. Rei militaris imperium. Imperatorium munus. Exercitus præfectura. Præfectura.* Tres sunt modi, secundùm quos aliquis præturam affectat, qui secundùm rationem *ad* eam *gerendam* accedit. Vnus quidem, per commentarios, & per institutionem ex his *paratam*. Alter verò, methodicus, *qui certa ratione, viáque comparatur*, & ipsa à peritis viris traditio. Tertius verò, qui per ipsum habitum, & exercitationem in ipsis rebus *acquiritur*. Sic loquitur Polybius. Cùm tres sint modi, secundùm quos, omnes appetunt præturam, qui secundùm rationem *ad* eam *gerendam* accedunt. Primus quidem, per cõmentarios, & institutionem ex his *paratam*. Alter verò, methodicus, & ex peritorum virorum traditione. Tertius verò, qui per ipsum habitum, & exercitationum in ipsis rebus *comparatur*, horum omnium *modorum, & rationum*, Achæorum duces erant prorsus imperiti.

Στρατηγιᾶν. Militaris-imperij-cupidum-esse. Præturam militarem-affectare Et στρατηγιάντα. Præturæ-cupidum. Affectantem-imperiũ-militare. Iosephus. Illum autem iam præturam-affectantem, & appetentem maiora, pecuniæ pecunia detinebat, *& impediebat, ne voti fieret compos.*

Στρατόπεδον. Atticè *sic vocantur* ipsa castra. Sophocles *in Aiace. pag. 44. v. 1.* Media verò ingressus castra. *Vel, Medium verò ingressus exercitum.*

Στρατόπεδον ἐτύμως τῷ στρατῷ. *Sic enim legendum ex ipso sensu patet, & ex Græcis Scholiis Sophoclis pag. 44. v. 1 annot.* 2. Locus Prætoris. *Locus Prætori destinatus in castris. Prætorium. Vt*, Duces quidem ad Prætorium, multitudo verò *militum* ad sua tentoria currebant.

Στρατηγὶς ναῦς. Imperatoria, siue Prætoria nauis.

Στραγγουρία. ἡ δυσουρία. σοφάν γε τοῦτο, καὶ γέροντι πρόσφορον ἐξευρεῖν ἀτεχνῶς φάρμακον στραγγουρίας. A

Στραγγουριῶ. ἀριστοφάνης. στραγγουριῶ γάρ. ἐχθὲς ἔφαγον κάρδαμα. διουρητικὰ δέ ὄξιν ἔχον τὰ κάρδαμα. καὶ πρὸς τοῦτο μάζος, καὶ ἐχθὲς τοῦτό φασι τοὺς πέρσας χρῆσθαι αὐτοὺς. φυλάττονται γὰρ πολλὰ πρὸς οὖρον, καὶ οὐρεῖν, καὶ ἀπομύττεσθαι.

Στρατία ἐν τοῖς ἐπωνύμοις. αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας. ἀριστοτέλης. τίνων δὲ ἐν ἀθήναις πολιτεία, τὶς ἦν ἡ ἐν τοῖς ἐπωνύμοις στρατία. εἰσὶ γάρ φησιν ἐπώνυμοι, δέκα μὲν οἱ τῶν φυλῶν. δύο δὲ καὶ τεσσαράκοντα, οἱ τῶν ἡλικιῶν. οἱ δὲ ἔφηβοι ἐγγεγραμμένοι πρότερον μὲν εἰς λευκωμένα γραμματεῖα ἐγγράφοντο. καὶ ἐπεγράφοντο αὐτοῖς ὅτε ἄρχων, ἐφ' οὗ ἐπεγράφησαν. καὶ ἐπώνυμος, ὁ τῶν πρότερον διαδικασάς. νυνὶ δὲ εἰς τὸν βουλεῖον ἀναγράφονται. καὶ μετ' ὀλίγα. χρῶνται δὲ τοῖς ἐπωνύμοις καὶ πρὸς τὰς στρατίας. καὶ ὅταν ἡλικίαν ἐκπέμπωσιν, ὡς γράφησιν ὑπό τινος ἄρχοντος ἐπωνύμου, μέχρι τίνος δεῖ στρατεύεσθαι. B C

Στρατία. τὸ ἀξίωμα.

Στρατήγημα. σόφισμα. ἢ τοῦ στρατοῦ ἡγεμονία. ἢ κατόρθωσις.

Στρατηγία. τὸ ἀξίωμα. τρεῖς τρόποι εἰσὶ καθ' οὓς ἐφίενται τῆς στρατηγίας, καὶ λόγον αὐτῇ προσιόντες. εἷς μὲν ὁ διὰ τῶν ὑπομνημάτων, καὶ τῆς ἐκ τούτων κατασκευῆς. ἕτερος ἦ, ὁ μεθοδικός. καὶ ὁ διὰ τῆς ἐμπειρίας αὐτῆς διάδοσις. τρίτος ἦ, ὁ διὰ τῆς αὐτοπαθείας ἕξεως, καὶ τριβῆς. οὕτω φησὶ πολύβιος, ὅτι τριῶν ὄντων τρόπων, καθ' οὓς ἐφίενται πάντες στρατηγίας οἱ καλόν αὐτῇ προσιόντες. πρότερος μὲν διὰ τῶν ὑπομνημάτων, καὶ τῆς ἐκ τούτων κατασκευῆς. ἕτερος ἦ, ἢ μεθοδικοῦ, καὶ διὰ τῆς ἐμπειρίας αὐτῆς διάδοσις. τρίτος ἦ, ἢ διὰ τῆς αὐτοπαθείας ἕξεως, καὶ τριβῆς, πάντων ὄντων τούτων αἱρετῶν οἱ τῶν ἀχαιῶν στρατηγοὶ ἄπλως. D E

Στρατηγιᾶν. θυμεῖν τὴν στρατηγίας, καὶ στρατηγοῦντα, στρατηγίας ὀρεγόμενον. ἰώσηπος. ἤδη δ' αὐτὸν στρατηγοῦντα, καὶ μειζόνων ἐφιέμενον, ἐνδεᾶ κατεῖχε χρημάτων.

Στρατόπεδον. τὸ στρατόπεδον ἀττικῶς, σοφοκλῆς, μέσον ἢ πρόσοδον στρατήλατον. F

Στρατόπεδον. ὁ τόπος ἢ στρατ. οἱ μὲν ἡγεμόνες, πρὸς τὸ στρατήλατον. ἢ ἢ πληθὺς, πρὸς τὰς ἰδίας σκηνὰς ἔθεον.

Στρατηλὶς ναῦς.

A Στρατηγῶ.ψμικῆ.

Στρατηγοί.οἱ καθ' ἑκασον ἑαυτὸν χειροτονούμενοι,στρατηγοὶ δὲ καλοῦσαν.δημοσθένης ἐν φιλιππικοῖς.στρατηγὸν εἶχον τοῦ μὲν πόνου τε,καὶ θράσους, ἐς τοὺς πολεμίους,καὶ κινδύνους λαμπρὸν,τ' ἄλλα ἢ ἀφανῆ.καὶ ἐκ ταπεινῆς ὑποκειμένην,καὶ τοῖς δοκιμωτάτοις ὑποπτον. καὶ τοῦ παρ' ἀξίαν δ' δοκεῖν δηλοῦντος.

Στρατιὰ.τὸ τῷ στρατηγῷ ὑπὸ ἓνα ἔταρχον
B τάγμα. Στρατεία ἢ,τὸ ἀξίωμα. ὅτε ἠλίγκιά γραφη φησὶ μανασσῆ, ὃν ἐλάτρευσε τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ,τὸν ἥλιον,καὶ τὴν σελήνην,καὶ τοὺς ἀστέρας λέγει.

Στρατεία.ἡ ἐνέργεια.καὶ ὥσπερ πάλη.

Στρατιώτης. ἀρσενικόν. δηλοῖ ἢ θηλυκοῦ, δηλοῖ τοῦτο.

Στρατιώτης,βοτάνη,ἔνυδρος.ἄνευ ῥίζης δηπολάζουσα τοῖς ὕδασι.ψυχρός ὅλη ἐστὶ καὶ χέρσαιος.
C

Στρατῖις. ἀθηναῖος τραγικὸς τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι ταῦτα.ὠθροποστέης. ἀταλάντη.ἀγαθοί.ἢ τοι ἀργυρίου ἀπώλεσμος. ἰφιγένεια. καλλιππίδη. κινησίας. λιμνομήδων. μακεδόνες. μήδεια. τηφίλος. φρίξος. φιλοκτήτης. χρύσιππος. παυσανίας. ψυχαταί. ὡς φησιν ἀθηναῖος, ἐν τῷ δευτέρῳ βιβλίῳ τῶν δειπνοσοφιστῶν.

Στράττις.ὀλυνθίους ἱστορικὸς ἔφη περὶ τῶν ἀλε-
D ξάνδρου ἐφημεριδῶν βιβλία πέντε. ἔφη περὶ ποταμῶν,καὶ κρηνῶν,καὶ λιμνῶν, ἔφη περὶ τῆς ἀλεξάνδρου τελευτῆς.

Στρατοπεδεύσαμεν.

Στρατοπεδεία.στρατόπεδον ἐποίησαντο. αὐτὰ τὰ σκηναί. δύο δὲ σημαίνει ἡ λέξις.καὶ τὸ στράτευμα. καὶ τὸν τόπον. ἔστι στρατεύματος ἐτυμώτερον δέ ἐστιν,δηλοῦν τὸ τόπου λεγόμενον. οἷον τοῦ στρατοῦ τὸ πέδον.στρατόπεδον, δύο σημαίνει. τόν τε λαὸν,καὶ τὸν τόπον.
E

Στρατηγὸ. Genitiuo. Prætor-fum exercitus. Præfum-copiis. Copiarum præturam gero. Sum-belli-dux.

Στρατηγοί. Belli-duces. Imperatores. Duces. Qui quotannis deligebantur, erant decem duces. Demosthenes in Philippicis. Ducem habebant, laborum quidem tolerantia, & audacia aduersus hostes, & in periculis *adeundis*, *& in prælis committendis* illustrem: sed cæteris *in rebus* obscurum & ex humili fortuna euectum, & probatissimis quibusque suspectũ, & inuidiosum, quasi præter merita clarus esset.

Στρατιά. Exercitus. Militum agmen vni duci subiectum. Militũ cœtus, qui paret vnius ducis imperio. Στρατία verò, Ipsa *militaris* dignitas. *Militandi munus, & officium. Militia, expeditio.* Quum autem Scriptura de Manasse dicit, eum cœli exercitui seruiisse. Solem, & Lunam, & stellas intelligit.

Στρατιά. στρατία. Ipsa actio, & tanquam lucta. *Ipsa militia, & ipse militandi actus.*

Στρατιώτης. Masculum *nomen per* ω *scribitur.* Miles. In fœmineo verò *genere dicitur* στρατιῶτις, per ι. *Mulier miles. Mulier militans, aut militaris.*

Στρατιώτης. βοτάνη. Stratiota, herba aquatica, sine radice, aquis innatans, & frigida facultate. Est autem & terrestris.

Στράττις. Strattis. Athenienſis Tragicus, *Comicus.* Eius fabulæ sunt istę, Anthroporestes, Atalante, Agathi, siue Argenti amissio, Iphigeron, Callipides, Cinesias, Limnomedon, Macedones, Medea, Troilus, Phœnissæ, Philoctetes, Chrysippus, Pausanias, Psychastæ, vt ait Atheneus lib. 2. Dipnosophistarum.

Στράττις. Strattis. Olynthius historicus *Scripsit* de Alexandri Ephemeridibus. *i. diurnis actis*, lib. 5. De fluuiis, & fontibus. *l.* κρηνῶν, & lacubus. De Alexandri obitu.

Στρατοπεδευσάμεθα. Castrametati. Qui castra posuerunt alicubi.

Στρατοπεδεία. Castrametatio. Castrorum-metatio. Ipsa castra. Vt, στρατοπεδείαν ἐποίησαντο. Castra fecerunt. Pro, tentoria fixerunt. Hoc enim vocabulum duo significat, & ipsum exercitum, & ipsum exercitus locum. Sed ad etymologiam propiùs accedit, si dicas pro ipso loco sumi, quòd sit exercitus solum. *i. solum, in quo se continet exercitus.* στρατόπεδον, duo significat, & populum, & locum.

N O T AE.

Στρατοπεδεία.στρατόπεδον.] Ita legendum videtur. Στρατοπεδεία.στρατόπεδον.οἷον, στρατοπεδείαν ἐποίησαντο, ἀντὶ τοῦ σκηνὰς ἐπήξαντο.

Στρατός.τὸ πλῆθος τῶν πολεμούντων. ὁ δὲ τόπος,στρατόπεδον. λέγεται δὲ τοῦ στρατοῦ τὸ πέδον.

Στράτων. κωμικὸς τῆς μέσης κωμῳδίας.τῶν
F δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶ φοῖνιξ.

Στράτων.λαμψακηνὸς φιλόσοφος.θεοφράστου γνώριμος,διάδοχος. ἦν δὲ ἀρκεσιλάου,ἢ ἀρκεσίου ὃς ἐπεκλήθη φυσικός. διὰ τὸ περὶ ὀντινοῦν θεωρηθέντων ἢ φυσικῆ θεωρίας.καθηγήσατο δὲ καὶ πτολεμαίου,ἢ ἐπικληθέντος φιλαδέλφου.καὶ ἔγραψε βιβλία πολλά.

Στρατὸς. Exercitus. Belligeri [illegible] multitudo. Locus verò *in quo sunt milites, vocatur* στρατόπεδον. Dicitur enim τὸ στρατοῦ πέδον. i. Exercitus solum.

Στράτων. Straton. Comicus. Mediæ comœdiæ *poeta.* Ex ipsius fabulis fuit Phœnix.

Στράτων. Straton, Lãpsacenus Philosophus, Theophrasti discipulus, & successor. filius verò Arcesilai, vel Arcesij, qui cognomento vocatus est Physicus, quòd præ cæteris omnibus physicę contemplationi deditus esset. Fuit autem etiam magister Ptolemæi cognomento Philadelphi, multósque libros scripsit.

A Στρεψίμαλλος αὐθέκαστος, ὁ μὴ ἁπλῶς, ἀλλὰ τῷ εἰδέναι τὴν συνεσταλμένην ἐν μαλλοῖς ἰχόντων.

Στρεψοδικῆσαι. ἀντὶ τοῦ στρέψαι τὰς δίκας. ἀριστοφάνης νεφέλαις. ἀλλ' ὅσ' ἐμαυτῷ στρεψοδικῆσαι, καὶ τοὺς χρῄστας διολιθῶν. τουτέστι, ἵνα δανειστὰς ἐκφυγεῖν.

Στρῳὸς. εἰς τὸν παλαιὸν τρόπον. τὸ στρῶς σου ἀνέβη ἐν τοῖς ὠσὶ μου. τουτέστι, καὶ στρωτῶ, ἀταξία.

B Στρωτῶ. Hoc vocabulum est in vetere Testamento, vbi dicitur, τὸ στρωτῶ σου. &c. τουτέστιν ἡ σὴ ἀταξία, ἡ ὑπερηφανία, ἡ ἀκολασία. &c. i. Tua immodestia, superbia, incontinentia, intemperantia ascendit in aures meas. Extat idem vocabulum & in Apocal. cap. 18. v. 3, ibi verò pro deliciis, & luxu sumitur. Et στρωτῶ. Immodestè viuo. Delicijs nimium indulgeo. Intemperanter viuo. Lasciuio. Luxurio. Apocal. cap. 18. v. 7. & 9.

Στρικτὸν. οὕτω καλεῖται παρὰ ῥωμαίοις, τὸ ἐστενωμένον, ἢ ἀπλατὲς, ὅτι πάντως εἶδος κυρίως ἐστὶ, ὑποδήματος.

Στρικτὸν. Strictum. Apud Romanos ita vocatur id, quod est angustatum, *angustum*, & *arctum*, & minimè latum. *Hoc autem dicitur quidem* de omni genere *rerum strictarum*, & *arctarum*: propriè verò, de calceamento, *quod nimis est angustum, & strictum, & quod pedem nimium stringit, ac premit*

Στριβιὸς. σφιγκτὸς. ἐμπεδος.

Στεῖφος. τὸ νευρῶδες κρέας τῆς βοῶν. ἔστι δὲ καὶ βοτάνη, ἄβρωτος. ἰὼβ. στεῖφος ἀμάσητος. ἀκατάπωτος.

C Στεῖφος. Neruosa boum caro. Est etiá herba *quæ striphnus vocatur*, ad edendum non bona. Iobus. Striphus non manducabilis, & *vt ita loquiliceat*, indeglutibilis. *i. quæ nec edi, nec deglutiri potest.*

Στρέβει. ταράττει, κινεῖ. σφεῖ φορβεῖ. καταπονεῖ.

Στρέβει. τετάσηται, ἀέρα ῥιπὴ. δοκίμαζε. σφεῖ φιρε τῇδε, κἀκεῖσε. πυκνούσθω, καὶ σκοπὸν ποιήσας, καὶ φρόνιμον σκεψάμενος. ἀριστοφάνης νεφέλαις.

Φρόντιζε δὴ, καὶ σκόπει,
D Πάντα τρόπον τε σαυτὸν,
Στρέβει πυκνώσας.
καὶ αὖθις.

Ἀλλ' ἄπιθι, καὶ στρέβει.
Νυνὶ γὰρ ἥκεται μέσος.
ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν παλαιστῶν, οἳ τὰ μέσα λαμβάνοντων, καὶ ἐκ τῶν κρείττονος γυμνάζων.

Στρόβιλος. ὁ ἶνος. καὶ εἶδος ὀρχήσεως. καὶ ὁ τοῦ δένδρου καρπὸς ἡ πίτυος, ὁ διαγράμματι. καὶ ξανθοὶ μυελοὶ ἐκ στροβίλων. καὶ εἶδος ἀνέμου. τό, τε πνεῦμα κατελθὸν εἰς τὸ πεδίον πολύ, θύελλαί τε, καὶ στρόβιλος ἤγειρεν, ὥστε τὸ καθιστηκὸς ἦνυκτὸς διαφέρειν οὐδέν.

Στρόβιλοι. καρκίνου ἢ ποιητοῦ υἱοί. ὡς ἀριστοφάνης. οὓς καὶ γλυκυτροχίλους εἴρηκε. καὶ παροιμία. δύσδαιμονέστερος τοῦ καρκίνου στροβίλων. ἀντὶ τοῦ κακοδαιμονέστερος, ἐκ εἰκαιότητος. στρόβιλοι, καὶ οἱ κοχλίαι. καὶ οἱ θαλάσσιοι κήρυκες.

E Στρόβιλος. Strobilus. Insula. Et saltationis genus à *corporis versatione sic dictum.* Et arboris pinus fructus. i. Nux pinea. In epigrámate. Et flauæ medullæ ex nucibus pineis *extractæ* Et venti *vorticosi, procellosique* genus. Venti turbo. Vt, Multúsque flatus, & *vehemens ventus* in planiciem descendens, procellámque, & turbines excitauit, adeò vt ille temporis status à nocte nihil differret.

F Στρόβιλοι. Strobili. Carcini Poetæ filij. Vt ait Aristophanes, quos etiam *in Pace. pag.* 464. *v.* 24 γλυκυτρόχους appellauit. *i. vt ibi docetur schol. annot.* 8 *collum instar gyri habentes, id est longo, & acuto, tenuique collo præditos. &c. vide alias huius vocis interpretationes illic fusè descriptas. Illic etiam docetur quid sit* γύλιος. Et prouerbium *hinc manauit.* Fortunatior Carcini Strobilis. Pro. Intelligitur. Per ironiam *enim hoc à Poeta dictum. Aristoph. in Pace. pag.* 467. *v.* 20. *schol annot.* 12. *Et ad. Chil* 1. *Cent.* 2. *Col.* 86 *ad* 88 Strobili etiam *sunt cochleæ* & marini ceryces *verrunque genus est distortum, ac fœdum.*

Στρογγύλοις ῥήμασι. τοῖς ἁπλοῦς. ἢ πανούργοις. ἀριστοφάνης. ἐς πάχος παῖε, ξυνάπτων στρογγύλοις τοῖς ῥήμασι.

Στρεψίμαλλος. Homo non simplex: *at callidus, & astutus, & versipellis. Sic autem dictus per translationem ducta* à velleribus contortas, crispatásque lanas habentibus.

Στρεψοδικῆσαι. Peruertere causas. Peruertere iudicia. Aristoph. Nub. *pag.* 85. 12. *Schol. annot.* 5. Stre. Sed *omnia doce*, quæcunque mihi *necessaria sunt* ad peruertenda iudicia, & ad creditores effugiendum. Hoc est, *ad peruertenda causas, & ad iudicia peruertenda, ac euertenda, & ad* elabendum ex creditorum manibus.

Στρωτῶ. Hoc *vocabulum* est in vetere *Testamento, vbi dicitur*, τὸ στρωτῶ σου. &c. τουτέστιν ἡ σὴ ἀταξία, ἡ ὑπερηφανία, ἡ ἀκολασία. &c. i. Tua immodestia, *superbia, incontinentia, intemperantia* ascendit in aures meas *Extat idem vocabulum & in Apocal. cap.* 18. *v.* 3, *ibi verò pro deliciis, & luxu sumitur.* Et στρωτῶ. Immodestè viuo. *Delicijs nimium indulgeo. Intemperanter viuo. Lasciuio. Luxurio. Apocal. cap.* 18. *v.* 7. & 9.

Στειπτὸν. Strictum. Apud Romanos ita vocatur id, quod est angustatum, *angustum*, & *arctum*, & minimè latum. *Hoc autem dicitur quidem* de omni genere *rerum strictarum, & arctarum:* propriè verò, de calceamento, *quod nimis est angustum, & strictum, & quod pedem nimium stringit, ac premit*

Στειφιὸς. Strictus. *Constrictus. Strigosus.* Solidus. Firmus.

Στείφος. Neruosa boum caro. Est etiá herba *quæ striphnus vocatur*, ad edendum non bona. Iobus. Striphus non manducabilis, & *vt ita loquiliceat*, indeglutibilis. *i. quæ nec edi, nec deglutiri potest.*

Στρέβει. Turbat. Mouet. Perterrefacit. Fatigat. *Versat.*

Στρέβει. Hoc est, examina, explora, circunfer, & *versa* huc, & illuc, densum aliquod, & prudens *consilium* capiens, & prudenter, *ac attente rem totam* speculans, *contemplans, considerans.* Aristoph. Nubibus. *pag.* 98. *v.* 10. 11. 12.

Cogita igitur, & dispice,
Omni modóque te-ipsum
Versa densans. i. crebrò, frequenter versa.
Et rursus *Aristoph. in Equitibus pag.* 210. *v.* 15. & *pag.* 211. *v.* 1. Ἀλλ' ἴπθι. &c.
Sed Cleonem *inuade, & versa.*
Nunc enim tenetur medius.
Schol. annot. 10. & *pag.* 211 *annot.* 2. Translatio *est ducta* à luctatoribus, & *pugilibus*, qui medias *aduersariorum partes* prehendunt, & superiores euadunt.

Στρόβιλος. Strobilus. Insula. Et saltationis genus à *corporis versatione sic dictum.* Et arboris pinus fructus. i. Nux pinea. In epigrámate. Et flauæ medullæ ex nucibus pineis *extractæ* Et venti *vorticosi, procellosique* genus. Venti turbo. Vt, Multúsque flatus, & *vehemens ventus* in planiciem descendens, procellámque, & turbines excitauit, adeò vt ille temporis status à nocte nihil differret.

Στρόβιλοι. Strobili. Carcini Poetæ filij. Vt ait Aristophanes, quos etiam *in Pace. pag.* 464. *v.* 24 γλυκυτρόχους appellauit. *i. vt ibi docetur schol. annot* 8 *collum instar gyri habentes, id est longo, & acuto, tenuique collo præditos. &c. vide alias huius vocis interpretationes illic fusè descriptas. Illic etiam docetur quid sit* γύλιος. Et prouerbium *hinc manauit.* Fortunatior Carcini Strobilis. Pro. Intelligitur. Per ironiam *enim hoc à Poeta dictum. Aristoph. in Pace. pag.* 467. *v.* 20. *schol annot.* 12. *Et ad. Chil* 1. *Cent.* 2. *Col.* 86 *ad* 88 Strobili etiam *sunt cochleæ* & marini ceryces *verrunque genus est distortum, ac fœdum.*

Στρογγύλοις ῥήμασι. Rotundis verbis. Id est, probabilibus, vel *blandis*, & callidis. Aristoph. *in Acharnensibus pag.* 289. *v.* 4. *Schol annot.* 4. Celeriter ferit, *orationem* connectens rotundis verbis.

Στρομβιχίδης. Strombichides. Nomen proprium.

Στρόμβος. Strombus. Rhombus. Trochus. Turbo. Quòd circumuertatur *ita dictus. Vide Lex. in* Στρόμβος.

Στρόμφιδες νῆσοι. Stromphides insulæ, inter Zacynthum, & Elidem sitæ.

Στρούθης. Struthes. Fuit quidam regius Satrapa.

Στρουθίζων. Stridens.

Στρουθὸς. Passerum. Sic Attici *vocant has aues. Aristoph. in Pace. pag.* 453. *v.* 6 *dicit, Theoria redolet* Tibias, Tragœdos, Sophoclis suauia-carmina, turdos. *Schol. annot.* 6. *Turdi sunt genus* passerum, *auium* Videtur autem præter cæteras aues ad delicias *fruendas* maximè expetẽdi esse, *vel, maximè studio quæri.* Semper autem Aristophanes Sophoclem magnificis-verbis-extollit. Delicatissimum enim cibum post *factam* ipsius *Sophoclis* mentionem, statim subiecit, demonstrans, ipsius etiam poemata magis esse necessaria, quàm cætera omnia poemata, turdorum vsui, *ac esui* comparata.

Στρομβιχίδης. ὄνομα κύριον. A

Στρόμβος. ῥόμβος. ἀπὸ τοῦ στρέφεσθαι.

Στρόμφιδες νῆσοι, μεταξὺ Ζακύνθου, καὶ Ἤλιδος κείμεναι.

Στρούθης. σατράπης τις βασιλικὸς ἦν.

Στρουθίζων. τρίζων.

Στρουθὸς. οὕτως οἱ ἀττικοί. σοφοκλέους. μελῶν. κιχλῶν, στρουθῶν. δοκοῦσι δὲ οἱ τρυφὴν ἐν τῇ ἄλλων πτηνῶν ἡδεσμάτων εἶναι μᾶλλον. ἀεὶ δὲ τὴν σοφοκλέα ἀοιδὴν σεμνολογεῖ. τὸ B δὲ κάλλιστον τῇ ἐδεσμάτων μὴ τὴν αὐτὴν μίμεσθαι, δῆθεν ἐπαινῶν. ἐσθιητύμνος, καὶ ὡς πάντων τῶν ποιημάτων ἀναγκαιότερά ἐστι τὰ αὐτοῦ ποιήματα, τῇ χρήσει τῶν κιχλῶν ἀντιβαλλόμενα.

NOTÆ.

Σοφοκλέους. μελῶν.] Aristoph. in Pace. pag. 453. v. 6.

Αὐλῶν, στεμφύλων, Σοφοκλέους μελῶν, κιχλῶν.

Subauditur autem ἀ Θεωρία ἔζει. Schol. annot. 6. κιχλῶν. αἱ κιχλαὶ εἶδός τι στρουθῶν. δοκοῦσι δὲ ὡς τρυφὴν, &c. C

Στρυθὸν. *Senarius continens explicationem insomnij.* Passerem tenens lugentem, expecta damnum.

Στροφὴ, ῆς. Conuersio. Cardo. Turbo. Flexus. Et στροφάλιγξ, *datiuus.*

Στροφαί. Contradictiones. Στροφαῖον. q. d. Cardinalé. Ita vocabant Genium *dedicatum,* & collocatum iuxta fores. Simul etiam à vertendis, *ac peruertendis, aut auertendis* rebus *ita dictum tradunt, q. d. verſorem, vel perſerſorem, aut auerſorem.* Qui verò hoc faciunt, callidi vocantur. Aristophanes Pluto. *pag.* 53. *v.* 21. Iuxta fores Strophæum collocate me. Est autem Mercurij cognomen, quòd ad fores collocaretur ad alios fures obseruandos, *& arcendos* Solent enim isti post ianuas delitescere, & omnino improbè facere, *vel, callidum aliquod facinus patrare.*

Στροφὴ. Strophe. Ex Aristoph. Auibus *pag.* 397. Musa syluestris, Varia, cum qua ego *in* Lucis, verticibúsque in montanis, Per meam genam flauam, suauium-carminum Sidens fraxino super frondosa Pani modos sacros pando, *clarâque voce profero,* &c. *Schol. annot.* 3. Μοῦσα λιγυμελὴς. Strophe, & ode carminum 16. &c.

Στρέφιγξ. *Ostij cardo. Conuersio.* Versio. Motus. Vel *dictus apud Aristophan. in Ranis pag.* 165. *v.* 25. *schol. annot.* 11. Γλῶσσα στρέφιγξ. *i. Lingua cardo, circa quem lingua vertitur, & conuertitur. Quod ob lingua versatilij volubilitatem dicitur. Vel* quòd ipse *Euripides* ad quem se conuerteret, & callidè, ac astutè loqueretur, & ageret. *i.* Διὰ τοῦ στρέφειν.

Στρόφιον. Strophium. Teres zona. *Teres, & oblonga zonula. Fasciola.* Aristophanes *in Lysistrata. pag.* 592. *v.* 933. Τὸ στρόφιόν ἤδη λύομαι. Zonulam iam soluo. Et, Purpurea *veste* indutus, & comam torquens, *& connectens* aureo strophio *vel aurea fasciola* ornatam. Vel στρόφιον non eximitur *ex hoc numero,* quasi differat à diademate, *& fascia, qua caput ligatur & coronatur. N. L.* Et lepus cetuo, & camelus elephanto, & crocus vnguentis, & quæcunque alia sunt odorifera, *suauémque odorem spirantia.* Et porci, & aues suis carnibus eandem rationem non habent: *sed maximum est discrimen inter porcorum, & auium carnes. N. L.* Dicitur & στρόφος illud strophium, quod est circum ipsum caput. *i. fascia, qua caput ligatur, constringitur, atque coronatur.* Est autem laneum *hoc strophium.* Herodotus. *Vide Lex. Ion.*

Στρυθὸν κρατῶν φύλαττε, τεσσαρακοντάβολον.

Στροφάλιγξ. ἡ συστροφὴ, καὶ στροφάλιγγι.

Στροφαί. ἀπλοῦν. στροφαῖον. οὕτως ἐκάλουν τὸν θεὸν τὴν θύρᾳ ἱδρυμένον δαίμονα. ἅμα δὲ θεὸν τὸ στρέφειν τὰ πράγματα. οἱ δὲ τοῦτο ποιοῦντες, πανοῦργοι λέγονται. ἀριστοφάνης πλούτῳ. θεὸν τὴν θύραν στροφαῖον ἱδρύσασθέ μοι. ἐπανυμία δ' ὅτι ἐμοῦ, θεὸν τὸν ἐν ταῖς θύραις ἱδρύσθαι δεῖ φυλακὴν τῶν ἄλλων κλεπτῶν. οὕτω γὰρ ὀπίσω τῶν θυρῶν εἰώθασι καὶ αἰσθάνεσθαι, καὶ ὅλως πανουργεύεσθαι. D

Στροφὴ. ἐπὶ τοῦ ἀριστοφάνους ὁρίζεται, ὡσὰν εἴποι στροφὴ. μοῦσα λοχμαία. ποικίλη. μεθ' ἧς ἐγὼ νάπαισι, κορυφαῖς τ' ἐν ὀρείαις ἕζόμενος μελίας δεῖ φυλλοκόμου. καὶ τὰ ἑξῆς.

Στρέφιγξ. στροφὴ. κίνησις. ἢ ἀπὸ τοῦ συστρέφειν, E καὶ πανουργεύεσθαι.

Στρόφιον. τὸ στρογγύλον ζωνάριον. ἀριστοφάνης. τὸ στρόφιον ἤδη λύομαι. ἀλουργῆ ἀμπεχόμενος. καὶ κόμην στρόφῳ χρυσῷ στρέφων κοσμούμενος. ἢ οὐκ ἀξήρηται ὡς στρόφιον δεσμήματι. καὶ λαγὼς ἐλάφῳ, καὶ κάμηλος ἐλέφαντι. καὶ κρόκος μύροις. καὶ ὅσα ἄλλα ὄζει εὐώδη. καὶ χοῖροι. καὶ ὄρνιθες ταῖς ἑαυτῶν σαρξὶ τὸν αὐτὸν οὐκ ἔχουσι λόγον. λέγεται καὶ στρόφος. τὸ περὶ τὴν κεφαλὴν στρόφιον. ὃ ὄζει ἐρεοῦν. ἡρόδοτος. F

Στρέ-

A Στρόφιον. ὃ οἱ ἱερεῖς φοροῦσι.

Στρόφις. ὁ δύστροφος ἐν τοῖς πράγμασιν. ἀπὸ τῆς στροφίγγος ἡ μεταφορά, καὶ ἡ εὐκινησία.

Στρουθός. ὁ λευκοβλήμβρος.

Στερφνή. ἡ κλίνη.

Στερνύω.

Στερῶτες. ἔθνος.

B Στερνοτήρ. τὰ μικρὰ δοκίδια, τὰ ἐπάνω τῶν δοκῶν πεθέντα, στερνοτῆρας ἔλεγον.

Στερνοφᾶσθαι. στρέφεσθαι.

Στρυγγαῖος. ὄνομα κύριον.

Στρύμη νῆσος, ἀποικος Θασίων. ἔστι δὲ ἐμπόριον Θασίων.

Στρυμών. στρυμόνος, ὄνομα ποταμοῦ.

Στρυφνόν. σκληρόν. παῦσον καὶ τὸ στρυφνόν, καὶ ὠμοτρόπου ἦθος.

C Στοιβάζω. συνάγω.

Στοιβήν. σωρόν. ἀριστοφάνης.

Κἀγὼ τὰ δὶς εἰπὼ ταυτὶ, καὶ στοιβὴν ἴδοις

Ἐκ τοῦ ἔξω δὲ λόγου, κατὰ πόδα τοῦτο.
αἰτὴ δὲ κἂν τι ἐλάχιστον ῥῆμα φθειρὸν εὑρῇς, καὶ παρέλκον ἐν τῷ λόγῳ. ἀπὸ τῆς σαμβῆς τῆς φορτίων ἡ μεταφορά.

Στοιχεῖα. ἀρχαί. δαμάσκιος. στοιχεῖα φησὶ μάλιστα τὰ ὄντως πολυθεάμονος ἱστορίας ἔρως. φιλοσοφία. ἀγχίνοια.

D Στοιχεῖα. αἱ εἰκόνες, καὶ διαπλάσεις τῶν ὀνείρων, αἱ δι' ὀλίγου, ἢ πολλοῦ χρόνου τινὶ ἐκβασιν ἐχούσας.

Στοιχεῖον. ἐξ οὗ πρώτου γίνεταί τι, καὶ εἰς ὃ ἔσχατον ἀναλύεται. τὰ δὴ τέσσαρα στοιχεῖα εἶναι ὁμοῦ, τινὰ ἄποιον οὐσίαν. τινὰ ὕλλην. εἶναι δὲ τὸ μὲν πῦρ, θερμόν. τὸ δὲ ὕδωρ, ὑγρόν. τὸν ἀέρα, ψυχρόν. τινὰ γῆν, ξηράν. οὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἔτι ἐν τῷ ἀέρι εἶναι τὸ αὐτὸ μέρος. ἀνωτάτω μὲν οὖν εἶναι τὸ πῦρ. ὃ δὴ αἰθέρα καλεῖσθαι, ἐν ᾧ πρώτην τινὰ τῶν ἀπλανῶν σφαῖραν γίνεσθαι. εἶτα τὰν τῶν πλανωμένων. μετὰ δὲ ταύτην τὸν ἀέρα. εἶτα τὸ ὕδωρ. ὑποστάθμην δὲ πάντων τινὰ γῆν, μέσην ἁπάντων οὖσαν.

Στοιχοῦντι. δοτικῇ. ἐξάτῳ πρώτῳ.

Στοιχειώδη. τὰ εἰσαγωγικὰ τῶν πρώτων, καὶ τὰ πρὸ ἀρχῆς.

Στοιχείωσις. ἀνελιττομένη διαιτομή. ἢ πρώτη μάθησις, ἢ καὶ ἐξάσκησις.

F Στοχασώμεθα. πειθώμεθα. ἀρεσκώμεθα. μὴ στοχαζώμεθα ἑαυτοῖς ἃ νῦν οἱ πρεσβύτεροι.

Στύραξ. ἐπιβάτου συμποσίου ἀλλοφύλου. ὃν ποδοδόκος προδόντα ἀπέκτεινε. ἢ ἀπόλλυτο ὑπὸ τῶν τυράννων. οἱ δὲ ὠμὸν αὐτὸν φαγεῖν.

Στρόφιον. Strophium, quod sacerdotes ferunt *Zona, vel fascia, vel insula sacerdotalis.*

Στρόφις. *Aristoph. in Nubibus, pag.* 86 v. 3. *Schol. annot.* 5. διὰ τῆς στροφίγγος ἐνεπφερὲς, οἷον εὐστρεφὴς καὶ εὐκίνητος ὁ τοῖς πράγμασιν. *Sic autem vocatur homo, qui facilè versatur, & facilè mouetur in rebus gerendis. q. d. facilè versatilis, & facilè mobilis.* Translatio verò *ducta est* à cardine, *circa quem ianua vertitur.*

Στρουθός. Lęsus. Mutilatus. Cõtumelia affectus. *N. L.*

Στερνή. Stratum. Lectus.

Στερνύω. Sterno.

Στερῶτες. Strotes, Gens *quædam sic dicta.*

Στρωτήρ. Trabicula. Parua-trabs. Tigellum transuersarium, Paruas trabiculas. quæ *maioribus* trabibus imponebantur, στρωτῆρας vocabant.

Στρωφᾶσθαι. Verti. Versari.

Στρυγγαῖος. Stryngæus. Nomen proprium.

Στρύμη. Stryme. Insula, Colonia Thasiorum. Est autem Thasiorum emporium. *i. mercatum.*

Στρυμών. Strymon. Strymonis. Nomen fluuij.

Στρυφνόν. *Acerbum. Rigidum. Austerum. Dentium stuporem concilians.* Durum. Vt, Illius duros, & ilignos mores compesce.

Στοιβάζω. Cogo. *Stipo. Struo. Digero.*

Στοιβή. Aceruum. Congeriem. Aristoph. *in Ranis. pag.* 175. v. 30. & 31.

Et sicubi bis dixero idem, & acervum verborum *videris* in meis carminibus

Ineſſe extra rem propositam, me *consţue.*
Pro, si quod vel minimum verbum superfluum, & redundans inueneris in oratione *mea, tunc me consţicue.* Translatio *est ducta* ab onerum aceruo, *& congerie.*

Στοιχεῖα. Elementa. Principia. Damascius. Elementa prima, & maxima multiplicis historiæ, *naturaque* rerum, quæ sub contemplationem cadunt, *sunt* Amor, Industria, Solertia.

Στοιχεῖα. Elementa. Imagines, & formæ somniorum, quæ, intra breue, aut longum tempus, euentum sortiuntur.

Στοιχεῖον. Elementum *vocatur id*, ex quo primo oritur aliquid, & in quod postremo resoluitur. Quatuor autem elementa sunt simul, essentia qualitatis expers, materia. Ac ignis quidem, est calidus. Aqua verò, humida. Aer, frigidus. Terra, sicca. Quinetiam in aere est eadem *caloris, frigoris, siccitatis, & humoris* pars. Summum autem locum tenet ignis, quem vocant ætherem, in quo prima *stellarum* inerrantium sphæra gignitur, deinde *stellarum* errantium *sphæra*, post quam est aer. Deinde aqua. Extremum verò omnium est terra. *quasi cæterorum elementorum* sedimentum, quæ est omnium media, *vel, quasi* faces *in omnium* meditullio.

Στοιχειοῦν. Datiuo Formam. *Informans. Elementa prima traduns. Primis elementis misticum.*

Στοιχειώδη. Prima elementa, & principia, quæ traduntur ad primam institutionem, ac eruditionem.

Στοιχείωσις. Accuratissimum *discendi* compendium. Prima disciplina, vel dispositio, *& ad discendum præparatio. Prima elementorum institutio, qua quis ad maiora præparatur*

Στοιχῶμεν. Pareamus. Obtemperemus. Placeamus, Vt, Ne nobis-ipsis placeamus, dicunt seniores.

Στύραξ. Styrax, Eueratis F. Dux Athenientium amarus, & proditor, qui à 10. tyrannis interfectus est. Alij verò *tradunt eum obijsse* hausta cicuta.

Στυγερός. & στυγνός. Odiosus. Inuisus. *Tristis. Horribilis. Terribilis.* Et στυγερά. Odiosa. Vel formidabili. Et στυγερωπός. Odiosus. *Odiosum aspectum habens.*

Στυγεῖ. Odit. Vel formidat, metuit. *Deductum est hoc verbum* à Styge, qui est fons *à Styge palude* apud Inferos.

Στυγητός. Odiosus. *Tristis. Formidabilis.*

Στυγός. Stygis nigrum-cor habens petra. Propter dictionis vehementiam dixit μελανοκάρδιον *l. schol. annot. 6. in Ran. pag. 149. v. 15.* διὰ τὴν λέξεως τὸ φοβερόν. *Ob dictionis terrorem, vt vel ipsa terribili voce Dionysium terreret, Aeacus,* dixit μελανοκάρδιον. Petra enim non habet cor. Aristoph. Ran. Styx enim *est* fons apud Inferos, Deorum iusiurandum. *dicta est Styx,* à tristicia, *à tetrico, tristique paludis illius aspectu. Virgil. Aen. lib. 6. pag. 254. M. Stygiámque paludem, Dij cuius iurare timent, & fallere numen.*

Στυλίνη. In columna stans. q. d. Columnaris.

Στύλος. Columna, *Senarius explicationem somnij continens.* Columnam tenens, spera diuinam gratiam.

Στύππαξ. Styppax. *Eucrates ita vocatus, quòd, esset stupparũ venditor. Aristop. in Equitib. pag. 197. v 27. schol. ann. 18.*

Στύπη. *l. ὑπὸ τὸ per simplex π à recto* σύπος. *&c. ut. Stipes, truncus, palus.* Stipites, *truncos, palos.* Vt, Defigentes in terram rectos palos se mutuò tangentes semicirculi figurâ. σύπη verò *per duplex π & genere fœmineo dicitur ea, quæ & neutro genere vocatur* συππῖον. Stuppa, Iosephus, Cum autem illam porticum. Stuppa, præterea verò etiam bitumine, & pice replcuissent, *eam incenderunt.*

Στυππῖον. σύππιον *N.* Hoc quidem, significat olex osficulum *i. nucleum.* Illud verò, stuppam, vnde linum *i. filum fuso deducitur torquetur, & nctur.*

Στύραξ. Est ille, qui σαυροτὴρ vocatur. Hastæ principium, F. κάχμη. *cuspis, vel spiculum infernum*, quo hasta fulcitur. *Ima teli, cuspis quæ solo figitur, & qua fixa telum stat rectum.*

Στύραξ. Imum hastæ spiculum-oblongum instar cuiusdam *spiculum-oblongum*, quod *milites* humi defigere consueuerunt. Et Thucydides *lib. 2. pag. 101. A annot. 1. & 2.* dicit, Teli spiculo, loco pessuli, in vectē. *i. in vectis* ferā *immisso* vsus. Et συραχίζω. traho. *pungo, stimulo.*

Στυφελιγμούς. *Aristoph. in vespis. pag. 360. v. 21. & 22.* Heus tu, fumose, *deliréque senex, & cadaueris cremati fumum i. vim redolens,* & mulicbris-pudendi-compressor, Desiderare, amaréque videris formosam sandapilam *i. venustum, feretrum, quo iam efferaris.*

Στυπτήριον. Astringens. Vnde στυπτηρία. Astringentia.

Στυπτικός. Astringens.

Στυπτός. Astringens.

Στυράκιον. Hastile. Vel *cuspis.*

Στυρακίζω. Pungo. *Stimulo.*

Στυφελίζω. Quassasse. Malis-affecisse. *Vexasse.* Persecutum-fuisse. συστρέφειν. *quatere, verberare. verberibus-cædere. Vt in illo epigrammate, quod extat apud Diog. Laert. lib. 8. pag. 321. in Pythagora vita vbi de Pythagora Xenophanes ista loquitur,*

Et olim ipsum Pythagoram, *cùm verberibus-cæderetur catulus, prætereuntem*

Aiunt misericordia-commotum-fuisse, & hoc dixisse verbum illi, qui catulum verberibus-cædebat,

Desine, neque verberibus-cæde catulum istum, *quia amici viri est*

Anima, quam agnoui, loquentem audiens.

Στυφελισμούς. Iras. Contumelias. Querimonias. *Reprehensiones. Vituperationes.* Conuicia. Maledicta. Vt,

Στυγερός. καὶ συγηρός, ὁ μισητὸς. καὶ συγερὰ μισητή, ἢ φοβουμένη. καὶ συγερωπός, ὁ μισητός. A

Στυγεῖ. μισεῖ. ἢ φοβεῖται. ἀπὸ τοῦ συγός, ἢ τις ἐστὶ πηγὴ ἐν ἅδου.

Στυγητός. μισητός.

Στυγνός. μελανοκάρδιος πέτρα. λέγει τὸ τῆς λέξεως σφοδρὸν εἰπὼν μελανοκάρδιον. οὐ γὰρ ἔχει καρδίαν ἡ πέτρα. ἀριστοφάνης βατράχοις. στυγὸς γὰρ κρήνη ἐν ἅδου, ὅρκος θεῶν, ἀπὸ τῆς συγνότητος. B

Στυλίτης. ὁ ἐπὶ κίονος ἱστάμενος.

Στύλος.

Στύλον κρατῶν, ἐλπίζει τὴν θείαν χάριν.

Στύππαξ.

Στύππαι. πηγνύμενοι εἰς τὴν γῆν ὀρθὰ τὰ σύππια φαίνονται ἀλλήλων ἐν ἡμικυκλίου σχήματι. σύππια δὲ, τὸ συμπῖλον. ἰώσηπος. πλεροῦσαντες τὴν στοὰν σύππιας, αἷς δὲ ἀσφάλτου τε, καὶ πίσσης. C

Στυππεῖον. σύππιον δὲ. τὸ μὲν σημαίνει, τὸ τῆς ἐλαίας ὀστοῦν. τὸ δὲ, ὅθεν τὸ λίνον πήθεται.

Στύραξ. ὁ σαυροτὴρ καλούμενος. ἢ τὸ ὅπλον ἀρχὴ, ἐφ' ᾗ σηρίζεται.

Στύραξ. τὸ κάτω τοῦ δίρατος τραχήλιον, ὃ κατα πηγύειν εἰς τὴν γῆν εἰώθασι. καὶ θουκυδίδης φησί. συραχίσαι ἀκοντίου αὐτὶ βαλάνου χρησάμενος εἰς τὸν μοχλόν. καὶ συραχίζω, τίλλω. D

Στυφελιγμούς. ὥ ὗτος συφεδανὸς, καὶ χειροβλίψ, ποθεῖν, ἰρᾶν τ' ἔοικας ὡραίας σορόν.

NOTÆ.

Στυφελιγμούς.] Aristoph. in Vespis. pag. 360. v. 21. & 22.

Ὦ οὗτος. τυφεδανὲ, καὶ χειροβλίψ,
Ποθεῖν, ἰρᾶν τ' ἔοικας ὡραίας σορόν. E

Schol. annot. 11. χειροβλίψ.] ὁ [τὰς χεῖρας τοντέστι] τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον ἀποθλίβων. ἢ σβεννὰς τὰς χειρίας, ὡς φιλοσπάσιν τὰς χειρίας πάσχοντα καὶ μιμοῦσθαι. Illic etiam docetur cur τυφεδανὸν eum vocarit. Nam τυφεδόμενοι vocari tradunt senes deliros, & dignos, qui comburantur, vt defunctorum cadauera cremari solebant.

Στυφελίξαι. σεῖσαι. κακῶσαι. διώξαι,

Καί ποτέ μιν συφελιζομένου σκύλακος παριόντα

Φασὶν ἐποικτεῖραι, καὶ τόδε φάσθαι ἔπος F

Παῦσαι, μηδὲ ῥάπιζ' ἐπεὶ φίλος ἀνέρος ἦεν,

Ψυχὴν, τὴν ἔγνων φθεγξαμένην αἶσιν.

Στυφελισμούς. ὀργὰς. ὕβρεις. μέμψεις. λοιδορείας.

Quales

A Οἵας ἦ κρατὴς ὀργὰς ὑμῶν ἠνέχετο, & συφελισμούς,

Ὃς δ' ἀπὸ σμαραγδ' ἀπάσης ἡμᾶς ἀρίστιζων ἀπέπεμπεν.

ἀριστοφάνης ἱππεῦσι. καὶ ἐν μυθικοῖς.

& 2. Et συφελός. Durus, asper, fortis, molestus, difficilis. In fabulosis. Ὅθι συφελῶν &c.

Ὅθι συφελῶν ἀπὸ πλευρῶν, ὀστρακόντα νῶτα, καὶ ἀγκύλα γῆα κεάθη.

Στύφλος ἦ γῆ ὁ ξηρὰ, καὶ σκληρά.

Quales verò Crates iras vestras sustinuit, & contumelias,

Qui parvo sumptu, vos excipiens prandio, domum amandabat.

Aristophanes Equitibus pag. 220. v. 2. & 3. schol. annot. 1.

Vbi duris ab aliis testacea dorsa, & incurua membra fracta fuerunt. N. L.

Σύφλος ἦ γῆ ξηρὰ, καὶ σκληρά. *Sic enim scribendum, vt apud Sophoclem in Antigone. pag. 224. v. 17. vide schol. vnde* Suid. Terra sicca, & dura.

B

Στυφοκόμπος. ἡ μάχιμος ὄρτυξ. ὃ δὲ τὸ συριῶς κόπτειν. ἀπὸ συροκόμπου τὴν κεφαλὴν πεπληγμένου.

Στυφοκόμπος Pugnax, bellax coturnix. *Sed legendum videtur* συροκόπος, *si vera est etymologia sequens,* ὃ δὲ τὸ συφελῶς, τὸ σφοδρῶς, κόπτειν à fortiter tundendo, *vel, acriter cadendo. Aristoph. in Auibus pag. 417. v. 8. similis erat coturnici* A bellaci-coturnice caput percussæ.

NOTAE.

Στυφοκόμπος.] Aristoph. in Auibus. pag. 417. v. 6. 7. 8.

—Μεσσίας δ' ἐκεῖ
Ὄρτυξ ἀκολουθῶν. καὶ γὰρ ἦκεν ὄρτυγι
Τὸ συροκόμπου τὴν κεφαλὴν πεπληγμένῳ.

C Consule Schol. annot. 9. & 10. Vide & Pollucem lib. 9. Col. 493. lin. 13. vbi legitur ὀρτυγοκόποι, καὶ συμφοκόποι. Varietatem lectionum obserua. ἦκεν verò dictum Atticè, pro εἶκεν, hoc pro ἔοικεν, ἤγουν ὅμοιος ἦν. In codice perperam scribitur, ἦκεν, ab ἥκω.

ΤΟ Σ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Τ.

Σ CVM Τ.

Σ Τάκιον. εἶδος ἰχθύος.

Συβαρίτης, ἀρσενικῶς δέ ἐστι καὶ θηλυκῶς ἦ, δέ ἐστι καὶ ι. ἀπὸ συβάρεως.

D

Συβαριτικαῖς. καὶ συβαρικαῖς. τρυφηλαῖς. λαμπραῖς. πολυτελέσι. τρυφηταὶ γὰρ οἱ συβαρεῖται. οὕτω γὰρ οὗτοι διῆγον τρυφηλῶς, ὡς καὶ τοὺς ἵππους διδάσκειν πρὸς αὐλὸν ὀρχεῖσθαι. καὶ συβαρίζειν, τὸ τρυφᾶν. ἢ τὸ θορυβεῖν. καὶ συβαρεία ἀποφθέγματα παρ' Ἐπιχάρμῳ. καὶ συβαρικοὶ λόγοι, οἱ αἰσώπειοι. καὶ συβαρεῖσαι, τὰ τῆλ συβαριτῆλ ποιῆσαι. καὶ παροιμία. συβαρίτης ἀπὸ πλατείας. ὅτι τῆλ συβαρῆς ἀπαντοδαπῶν

E μιμῶν. συβαρῆται δὲ γάστριες ἦσαν, καὶ τρυφηταί. τοσοῦτος δὲ ἦν ζῆλος παρ' αὐτοῖς τρυφῆς, ὥστε καὶ τῆλ ἐξωθεν ἐθνῶν μάλιστα ἠράπτων Ἴωνας, καὶ Τυρρηνούς. διότι συμβαίνειν αὐτοῖς, τοὺς μὲν, τῶν Ἑλλήνων, τοὺς δὲ, τῶν βαρβάρων πρόσχειν τῇ κατὰ τὸ ζῆν πολυτελείᾳ. ἀπὸ δὲ τούτου μανδυρίδης λέγεται πρῶτος ἐπιδείξασθαι τρυφῆ. οὗτος γὰρ κλεισθένους τῷ σικυωνίων τυράννου, νικήσαντος ἅρματι, καὶ κηρύξαντος ἀπὸ γνώμης εἶναι τοὺς βουλομένους γαμεῖν ἀπὸ τῆλ θυγατέρα,

F δεχοῦσαν κάλλει διαφέρειν, ἀναβοῶσι λέγεται ἐκ συβάρεως πρὸ, πεντήκοντα τοὺς ἑαυτῶν ἔχων ἰδίους οἰκέτας. τοὺς μὲν, ἁλιεῖς. τοὺς δὲ, ὀρνιθοθήρας. ἀπὸ γνώμης ἦ εἰς σικυῶνα, ταῖς

Σ Τάκιον. Syacium. Genus piscis.

Συβαρίτης Sybarita. In masculeo-genere per η scribitur in vltima syllaba. In fœmineo-genere verò, per ι, Συβαρῖτις. *Sybaritis mulier.* à Sybari *vrbe nomen deductum.*

Συβαριτικαῖς. Et Συβαρικαῖς. Sybariticis, & Sybaricis. Id est, delicatis, splendidis, sumptuosis. Sybaritæ enim delicati *fuerunt.* Hi enim adeò delicatè vitam transegerunt, vt vel ipsos equos ad tibiam saltare docerent. Et Sybarissare. Deliciari. Deliciis indulgere. Vel tumultuari. *Delicatè, vel insolenter, Sybaritarum more viuere.* Er. ad. Chil. 2. Cent. 2. col. 404. ad. 6. *Sybaritica mensa.* Et Sybarea, *vel Sybaritica* apophthegmata apud Epicharmum. Et Sybarici sermones, Æsopei. *Aἰσώπειοι. Er. ad. Chil. 1. Cent. 6. Col. 211. ad. 56. Sybaritica oratio.* Et *ad. Chil. 4. Cent. 7. Col. 955. ad. 10. Sybaritici sermones.* Et *Aristophan. in Pace. pag. 445. v. 10. schol. annot. 5. Idem in Vespis. pag. 357. 4. schol. annot. 3. Et in Auibus pag. 387. v. 2. schol. annot.* . Et Sybarissare, Sybaritarum facinora facere, *Sybaritarum more viuere.* Et prouerbium. Sybarita per plateam. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 2. Col. 405. ad. 67. Sybarita per plateas.* De iis, qui superbè *vel, insolenter* incedunt. Sybaritæ enim erant *gulosi, &* ventri dediti, & delicati, *ac deliciis indulgentes.* Apud ipsos autem tantum erat deliciarum studium, vt etiam de gentibus exteris Ionas, & Tyrrhenos maximè amarent, quòd ipsis contingeret, vt alteri quidem. *Iones scil.* ex Græcis, alteri verò, *scil. Tyrrheni,* ex barbaris, vitæ luxu *cæteris* præstarent, *ipsi que Sybaritis hac in parte similes essent.* Apud hos autem Mindyrides fertur excelluisse luxu. Hic enim, cùm Clisthenes Sicyoniorum tyrannus, curru victor, per præconem denunciasset, vt *ad se* venirent, quisuam filiam, quæ videbatur insigni forma præstare, vxorem ducere vellent, Sybari soluisse fertur naui *propria,* quæ quinquaginta, *vel, vt alij, quingentos* seruos proprios, remiges habebat, partim quidem, piscatores, partim verò, aucupes. Cùm autem Sicyonem venisset,

ſuarum opũm apparatu, non ſolùm ſuos æmulos, & *earumdẽ nuptiarum procos*: ſed & ipſum tyrannum ſuperaſſe fertur quamuis tota ciuitas ipſum *tyrannum*, *eiúſque magnificentiam* ſtudiosè adiuuaret. In cœna verò, poſt *eius* aduentum, cùm quidam acceſſiſſet, vt *cum eo* accumberet, ei dixiſſe *fertur*, ſe adeſſe ſecundùm præconium, vt vel cum Cliſthenis filia, vel ſolus accumberet.

Συβαρῖται μαίνονται. Sybaritæ inſaniunt. Quære in vocibus Ἄμυες μαίνεται.

Συβάτις. Coriacea tibiarum-theca. Vel pharetra. Ariſtoph. Theſmophor. *pag.* 539. *v.* 34. *Scytha barbarus, barbarè dicit*, Ἀλλ' οὐκ ἔστ' ἀλλὰ τὸ συβάτιν λάβε. *quod Suidas rectè verbis alijs expreſſit.* Sed nihil habeo. Quare pharetram cape.

Συβόσιον. Porcorum-ſtabulum. Locus, in quo ſues aluntur.

Συβώτης. Subulcus. Suum-paſtor. Porcorũ paſtor.

Συλλαβέσθαι. Opem-ferte. Adiuuate. Auxiliamini. Sophocles *in Electra pag.* 100. M. O Dij paterni *nobis* opem-ferte ſaltem nunc.

Συλλήβδην. Cognatus, vel cognata. Tam de viro, quàm de fœmina, *nomen hoc dicitur, & vtroque ſignificatu* eadem ſcriptura ſeruatur.

Συλλίνομαι. Datiuo. Coeo. Conuenio. Colloquor. Cum aliquo verſor. &c.

Συγγιγνώσκω. Datiuo. Ignoſco: Veniam do.

Συγγνώμη. Venia. Vt, Non oportet bonum virum in vlla *re cuiquam* dare veniam, neque legibus *alicui* debitas pœnas condonare. Nam venia, & miſericordia, & ipſa lenitas, nulla eſt virtus in illis, qui lenitatem in pœnis *infligendis* ſimulant, *acpra ſe ferunt*. Nec *oportet* exiſtimare duriores eſſe *pœnas* illas, *quæ ſceleribus iurè ſunt infligendæ*. Hoc autem *συγγνώμης* nomen accipitur pro dimiſſione, & conceſſione, *vel, pro pœnarum debitarum remiſſione, & condonatione, ac venia*. Nam qui ſe cognouit, hoc eſt, qui poſt peccata *commiſſa*, non ignorat ſe peccaſſe: ſed obſeruat illud, Noſce te-ipſum, propter rectè-facta, *F. τὸν κατορθώματα ὑπόμνησον μηδ' ἐλέγχου. &c.* ne vel minimùm quidem conniuens, in arrogantiam nunquam incidit, *de ſe* magnificè ſentiens, *ac animum elatum habens*: ſed ſuam naturam, & *virium ſuarum* imbecillitatem agnoſcens, priori-ſententiæ repugnat, *ſuáque conſilia refert in melius*, quaſi cognoſcens *alterius pœnitentiam*, hoc eſt, quaſi animaduertens illum re-ipſa palinodiam canere, *factíque pœnitentia duci*, & *ideo* ignoſcit illi, qui ſe agnouit. *Sed ille*, qui non agnouit id, quod alteri condonat, *malè facit*. Quamobrem etiam hic quidem, reprehenſione dignus eſt, qui ſe-ipſum non agnoſcit, ille verò, qui non ignoſcit illi, qui ſe-ipſum agnouit, *multo maiore reprehenſione dignus eſt*.

Συγγνώμων. Mitem. Miſericordem. Promptum-ad-ignoſcendum. Vt, Non oporteteum, qui eſt homo, & qui in eadem *peccata* incidere poteſt, ob quæ alterum acerbè mulctat, acerbum, & inexorabilem eſſe: ſed miſericordem, & *ad veniam alteri dandam paratum*. Rectè enim dictum eſt, Nunquam peccare, & omnia rectè-facere, Dei eſt. Homo verò dicere non poſſet in vlla re vel hoc, vel illud ſibi non euenturum. Nobis enim infinita fata impendent non ſolùm mortis: ſed etiam aliorum malorum.

Συγγραφεύς. Scriptor. Hiſtoricus. Magnus ille Ma-

χῆ τὴν οὐσίαν ἐξεργασαμένης, οὐ μόνον τοὺς ἀντιμνηστεύοντας, ἀλλὰ καὶ τὸν τύραννον αὐτὸν ὑπερᾶραι, καίπερ τῆς πόλεως αὐτῇ πάσης συνεφιλοτιμουμένης. ὁ δ' ἐπὶ μὲν τῇ ἀφίξει δεῖπνον, προσιόντος τινὸς ὅπως κατακλιθῇ, πρὸς αὐτὸν εἰπεῖν, ὅτι καὶ τὸ κήρυγμα παρείη, ἢ μὴ κλισθῆναι συμβαίνοις, ἢ μόνος κατακλιθησόμενος. A

Συβαρῖται μαίνονται. ζήτει ἐν τῷ Ἄμυες μαίνονται.

Συβήνη. ἡ δερματίνη αὐλοθήκη. ἢ ἡ φαρέτρα θεσμοφοριαζούσης ἀριστοφάνης. ἀλλ' οὐκ ἔχω εἰ- B δέναι· ἀλλὰ τὴν συβήνην λάβε.

Συβόσιον. τὸ χοιροφορβεῖον.

Συβώτης. χοιροβοσκός.

Συγγένεσθε. συμμαχήσατε. συνεργήσατε. συμφερέξατε. σοφοκλῆς. ὦ θεοὶ πατρῷοι, συγγένεσθέ γ' ἀλλὰ πεῦ. ἀντὶ τοῦ συμμαχήσατε ἡμῖν καὶ νῦν.

Συγγενὴς. καὶ ὅδε ἀνδρὸς, καὶ γυναικὸς, ἡ αὐ- C τὴ χαρὴ φυλάττεται.

Συγγίνομαι. δοτικῇ.

Συγγνώσω. δοτικῇ.

Συγγνώμη. συγχώρησις. οὐ δεῖ τὸν σπουδαῖον ἔντινι συγγνώμην ἔχειν. μὴ δὲ παρίεναι τὰς ὀφειλούσας ἐκ τοῦ νόμου κολάσεις. ἐπεὶ τόγε εἰκὸς, καὶ ὁ ἔλεος, αὐτή τε ἡ ὀφείλεσθαι οὐδεμία ὀξὺ ψυχῆς ἀρετὴ πρὸς κολάσεις προπαροσμένοις χρῆσθαι τὰ. μὴ δ' οἴεσθαι σκληροτέρας αὐτὰς εἶναι. λαμβάνεται δ' τὸ ὄνομα, ὅτι τῆς ἀφέσεως, καὶ συγχωρήσεως. ἐπειδὴ ὁ γνοὺς ἑαυτὸν, D τουτέστιν, ὁ μὲν ὅτι τοῖς πταίσμασιν ἀγνοῶν ὅτι ἔπταισεν, ἀλλὰ φυλάττων τὸ γνῶθι σαυτὸν, μὴ τοῖς κατορθώμασιν, εἰ καί ποτε ὀλίγον ὑπηυξάξας εἰς ἀλαζονείαν ἦρθη μέγα φρονῶν, ἀλλὰ τὴν οἰκείαν φύσιν, καὶ ἀθένειαν καταμανθάνων, γνωσιμαχεῖ ὡσεὶ γνοὺς, τουτέστιν, ὡσεὶ νοήσας, ὅτι ἐκεῖνος ἔργῳ παλινῳδίαν ἄ- E δει, συγχωρεῖ τῷ γνόντι ἑαυτὸν, ὁ μὴ συγγνοὺς, δ συγχωρεῖ. διὸ καὶ ὁ μὲν, μέμψεως ὄξιν ἄξιος, μὴ γνοὺς ἑαυτόν. ὁ δὲ μὴ συγγνοὺς τῷ γνόντι ἑαυτόν.

Συγγνώμονα. συμπαθῆ. οἰκτίρμονα οὐ χρὴ πικρὸν εἶναι, καὶ ἀσυγγνώμοντον, ἀλλά συγγνώμονά τινα ἀνθρώπων ὄντα, καὶ τοῖς αὐτοῖς ἐθέλοντα δυνάμενον, ἐξ ὧν καλύει πικρῶς ἄλλον. ὀρθῶς γὰρ εἴρηται. τὸ μὲν μηδὲν ἁμαρτεῖν, θεοῦ ὄξι, τὸ πάντα κατορθοῦν. ἄνθρωπος γὰρ οὐκ ἂν εἴποι ἐπ' οὐδενὶ ὅτι μὴ πείσεται τοδὶ π. μυρίαι γὰρ κῆρες ἡμῖν ἐφεστᾶσιν, οὐ μόνον θανάτου, ἀλλὰ καὶ κακῶν ἄλλων. F

Συγγραφεύς. φησὶν ὁ μέγας μέλιτος ὅτε

ximus

Α ὁ λόγος συγγραφόμενος. ἢ πρὸς τινὰ ἑαυτοῦ ὑπόμνησιν συγγράφεται, ἢ πρὸς ὠφέλειαν ἑτέρων, ἢ καὶ ἄμφω. ἢ πρὸς βλάβην τινῶν, ἢ ὀνείδισιν, ἢ ἐξ ἀνάγκης.

ximus dicit, orationem, quæ conscribitur, vel ad nostram commonefactionem conscribi, vel ad alterius vtilitatem, vel etiam vtraque de causa, vel ad aliquorum offensionem, *vt eos offendamus, ac ladamus*, vel ad ostentationem, vel ob necessitatem.

Συγγραφεῖς. ἠθισμένον ἦν παρ' ἀθηναίοις, ὁπότε πολῖταί τι αἰρῶνται. εἰς ῥητὴν ἡμέραν εἰσφέρειν γνώμας εἰς τὸν δῆμον, ὡς ἰσοκράτης φησὶ τοῦτο δὲ καὶ πρὸ τῆς καταστάσεως τῆς νεὼς ἐγένετο. θουκυδίδης δὲ τῇ ἡ. ἐν δὲ τούτῳ τῷ καιρῷ οἱ περὶ τὸν πείσανδρον ἐλθόντες, δέκα τῶν λοιπῶν εἵροντο. καὶ πρῶτον μὲν τὸν δῆμον συλλέξαντες, εἶπεν γνώμην, δέκα ἄνδρας ἑλέσθαι συγγραφέας αὐτοκράτορας. τούτους δὲ συγγράψαντας γνώμην ἐξενεγκεῖν εἰς τὸν δῆμον, ἐς ἣν ἡμέραν ῥητόν. καθ' ὁπόσα ἀρίστη ἡ πόλις οἰκήσεται. ἦσαν δὲ οἱ μὲν πάντες συγγραφεῖς, λ'. οἱ τότε αἱρεθέντες, ὡς φησιν ἀνδροτίων, καὶ φιλόχορος. ὁ δὲ θουκυδίδης, τῷ δέκα ἐμνημόνευσεν μόνων τῷ πρεσβύλων.

Συγγραφεῖς. Scriptores. Historici. *Sic etiam olim dicti Decemuiri legum conscribendarum causa creati, q.d. Conscriptores.* Consuetum fuit apud Athenienses, vt, quoties cunque Populus aliquid iubere *vellet*, ad dictam, *statámque* diem *in concionem conueniret, ibiq;* Populus sententias ferret, vt ait Isocrates. Hoc autem fiebat etiã ante præsentem rerum statum, Thucyd. lib. 8. *pag.* 599. C. D. Interea verò temporis Pisander reuersus, statim reliqua *negocia* cœpit vrgere. Ac primùm quidem coacto populo sententiam dixit, Decemuiros eligẽdos esse conscriptores *legum. i. conscribendarum legum causa*, summa potestate præditos. Hos verò sententiã scriptis mandatam, ad populum stato die referre *debere dixit, quæ demonstraret* quomodo Respub. optimè administrari posset. Fuerunt autem omnes *legum* conscriptores tunc electi, numero triginta, vt ait Androtion, & Philochorus. Thucydides verò mentionem fecit tantùm decem virorum, qui *tunc fuerunt creati*

B

C *Reipub.* Probuli. *q.d. Consules, qui cæteris ciuibus consilia dabant, ipsíque præerant, & in dicenda sententia præibant.*

Συγγράφω. αἱ παπκῇ. καὶ τοὺς πολιτικοὺς λόγους συγγράφων. ἑκαῖος ὁ μιλήσιος ἱστορίαν πρῶτος ἐξήνεγκε. συγγραφεὺς ἦ, φερεκύδης. τὰ δὲ ἀρχαιολογούμενα θουκυδίδου.

Συγγράφω. Conscribo. Accusatiuo. Vt Et ciuiles orationes conscribens. Hecatæus primus historiam oratione soluta scriptam in lucem emisit. Pherecydes verò *rerum variarum* accuratam conscriptionem. Nam Agesilai *scripta*, spuria sunt.

Συγκαλεῖς. συνάγῃς.

Συγκαλεῖς. Conuocas. Cogis.

Συγκαλύπτω. αἱ παπκῇ.

Συγκαλύπτω. Contego. Accusatiuo.

Συγκατάβασις. ὅταν μὴ ὡς ἔστι ὁ θεὸς φαίνηται, ἀλλ' ὡς ὁ δυνάμενος αὐτὸν θεωρεῖν, οἷός τε ὢν, οὕτως ἑαυτὸν δείκνυσι, δηλωτέον τῇ τοῦ ὁρῶντος ἀσθενείᾳ τῆς ὄψεως τὸ δηλούμενον.

Συγκατάβασις. q.d. Barbarè, Condescensio. Demissio, seu accommodatio *dicitur*, quum Deus, non vt est, apparet: sed vt ille, qui vult ipsum contemplari, *ipsum cernere* potest, ita sese *ipsi spectandum* ostendit, certa mensura accommodans aspectus *sui* demonstrationem. *& sua præsentia spectanda facultatem*, ad spectantium imbecillitatem. *Pro δηλούμενον & fortasse βουλόμενον & legendum, vt & Vuolfius videtur legisse.*

D

Συγκατανεύοντα. συγκατατιθέμενον. συνωδοῦντα.

Συγκατανεύοντα. Consentientem. Comprobantem. *Adstipulatorem. Comprobatorem. Collaudatorem.*

Σύγκαιρον. δηπτὸν λίθον. χειμῶνος ὥρα ἦν, καὶ τὸ πῦρ ἐξέκαυσε τῇ ὥρᾳ σύγκαιρον.

Σύγκαιρον. Tempori-conueniens. Aptum. Accommodatum. Conueniens. Vt, Hyemis erat tempus, & ignem illi tempori conuenientem accendit.

Συγκακυφές. συνειλθόν. ἀριστοφάνης. οἷον ὁμονοοῦσιν ἑαυτοῖς, καὶ συμφωνοῦσιν.

Συγκακυφές. Congressum. Coactum. Consentiens. Concors. Aristoph. *in Equitibus. pag.* 238. *v.* 8. 9. 10. *schol. annot.* 5. & 6. *Idem autem est*, ac si diceres, inter-se sunt-

E concordes, *consentiunt*, & conspirant. *Sic enim illic Allantopola Populo de Cleone dicit,*

Ὁρᾷς γὰρ αὐτῷ σῖφος οἷόν ἐστι βυρσοπωλῶν
Νεανιῶν. τάπεις ἢ φερεικοῦσι μελιτοπῶλαι,

Vides enim ipsi agmen quale sit coriariorum iuuenum, ac robustorum. *Hos autem circumhabitant mellis-venditores*,

Καὶ τυροπῶλαι. τοῦτο δὲ εἰς ἓν ἐστι συγκακυφός.

Et caseorum-venditores. Hoc autem talium hominum genus *in vnum est congressum*, coactum. i. in vnum coiuit, omnes isti consentiunt, & conspirant.

Σύγκειδε. ὁμονοῆτε.

Σύγκειδε. Consentite. Concordes-estote.

Σύγκλητος ἐκκλησία. τῶν ἐκκλησιῶν, αἱ ἐφ' ἑξῆς ἦσαν, καὶ μὴ μεταξὺ ἐγένοντο. εἰ δέ τι ἐξαίφνης καταπέσοι, ὥστε γενέσθαι ἐκκλησίαν, αὐτὴ ἐκαλεῖτο σύγκλητος ἐκκλησία. δημοσθένης δὲ τῷ κατ' αἰσχίνου.

F

Σύγκλητος ἐκκλησία. Conuocata concio. Concionum aliæ quidem de more ter singulis mensibus fiebant, *aduocabantur, cõuocabantur. scil. primo quoque die singulorũ mensium, & decimo, & tricesimo, & istæ conciones vocabantur, & erant legitimæ, quæ certis statísque diebus conuocabãtur.* Si quid verò repente *Rempub.* vrgeret, vt concio conuocaretur *præter morem, & ordinem receptum*, ista vocabatur σύγκλητος ἐκκλησία. i. conuocata concio *legitur* apud. Demosth. in *oratione* contra Æschinem *pag.* 13. & 24.

NOTAE.

Αἱ μὲν ἔξωσθεν] Consule Aristoph. in Acharnensibus. pag. 261. v. 23.
—οὔσης κυρίας ἐκκλησίας.
Schol. annot. 13. κυρίας ἐκκλησίας. Legendum, αἱ μὲν ἐξ ἔθους, καὶ μετὰ μῆνα ἐγένοντο. Vide & Harpocrat. in Κυρία. ἐκκλησία. Et in σύγκλητος & ἐκκλησία. vnde correctio sumenda.

Συγκλείω. Accusatiuo. Concludo.

Συγκλείσεις. ἁπαπτικῇ.

Συγκλώδης. Synclodes. Nomen proprium.

Συγκλώδης. ὄνομα κύριον.

Συγκλύδων ἀνθρώπων. Conuenarum hominũ. Commixtorum. Aduenarum. Adsciticiorum. *Hominum, qui variis ex locis in vnum confluxerunt, & conuenerunt.* Vt, Cùm autem obscura, & conuena turba celeriter ad ipsum conuenissent, *homines* non multo pauciores viginti-millibus habuit.

Συγκλύδων ἀνθρώπων. συμμίκτων. ἐπηλύδων. παρεισάκτων. τῶ ὂ ἀσήμου, καὶ σύγκλυδος ὄχλου, ταχέως πρὸς αὐτὸ συνισταμένου, διὸ μυρίων ὀλίγω πολὺ ἐλάττους ἔχει.

Συγκομιδή. Comportatio. Vt de frugibus, *& de frugum comportatione dicitur.* Thucyd. lib. 3. Et in frugum *collectione, &* comportatione erant *occupati.* Et Lysias in *oratione* ad Xenophontem. Cùm autem dona cõportasset, & pecuniam *debitam* reddidisset. Hæc præpositio σὺν in hoc nomine συγκομιδή, dicitur per diastasin. *per disiunctionem, discretionem, & distantiam, quòd fruges ex variis, & inter se distantibus locis in vnum aliquem, certúmque locum comportentur. F. legendum,* κατὰ διάστασιν τὴ συγκομιδή.

Συγκομιδή. ὡς ὅτι καρπῶν. Θουκυδίδης ἐν γ'. καὶ ἐν συγκομιδῇ καρπῶν ἦσαν. καὶ λυσίας ἐν τῇ πρὸς ξενοφῶντα. συγκομίσας ἃ δῶρα, καὶ ἀποδόμενος τὸ ἀργύριον. ἢ σὺν φρύσεως, καὶ διάστασιν. συγκομιδή.

Συγκορυβαντιῶμεν. Simul-corybantizamus. Pro, simul-insanimus. Simul-saltamus. Simul-afflatu diuino-correpti-sumus.

Συγκορυβαντιῶμεν. αὐτὴ τῇ συμμαινόμεθα. συνορχούμεθα. συνενθουσιῶμεν.

Συγκόψαι. Concidere. Plagis fœdè tractare. Verberibus-dilacerare. Sic *verbum hoc posuit* Metagenes.

Συγκόψαι. δηλ. τῇ πληγαῖς αἰκίσασθαι. οὕτω μεταλλῶσι.

Συγκρητίσαι. Syncretissare. Cretensium more conspirare, *consentire. Er. ad. Chil. 1. Cent. 1. col. 26. ad. 11. Syncretismus.*

Συγκρητίσαι. τὰ τῆ κρητῆ συμφρονῆσαι.

Σύγκεμα. Concretio. Rerum multarum inter se concentus, *consensus, concordia,* qualis *est* illa quatuor elementorum communio, *concordia.*

Σύγκεμα. ἢ ἐκ πολλῶν εἰς ἄλληλα συμφωνία. οἷα ἡ τῶ παντὸς στοιχείων κοινωνία.

Σύγκεισις. Est vnius ad vnum, vel plures comparatio. Vnum enim comparationem non admittit, nisi ratione temporis, vt, quum quærimus sitne hoc cãdidius nunc, quàm antè. Comparatio fit multis modis. Aut enim *quæritur* vtri subiectorum magis conueniat prædicatum, vt, *quum quæritur* vtrum diuitiæ, an verò sanitas *sit bonum* optabilius. Vel, vtrum *horũ* subiecto magis insit. Vt *si quæratur* vtrũ sanitati plus voluptatis, quàm vtilitatis insit. *Vel, vtrum sanitatis, secundaque valetudinis maior sit voluptas, quàm vtilitas.* Vel, Vtrum hoc illi *sit* anteponendum. *Vel, vtrum huic plus boni insit, quàm illi.* Vt, Vtrum sanitati potiùs insit bonum, quàm morbo malum. *Vel plusne boni in sanitate sit, quàm in morbo, mali.* Quomodocunque enim comparationes fiant, ab accidente *fieri, sumique* dicuntur. Comparatio autem fit secundùm magis, & secundùm minùs, & secundùm simile. Nam & hæc sunt comparatiua. Vt, Si valetudo, quæ diuitiis est optabilior, per se non est expetenda, *ergo* ne diuitiæ quidem *per se sunt expetendæ.* Et, si voluptas, quæ magis bonum est *hominibus* in pace viuentibus, quàm ipse finis, non est bonum, *ergo* ne ipse quidem finis erit *bonum. l. ἔστιν, ὁ τέλος, μὴ ἔσται ἀγαθόν.* Et contrà. Vt, si diuitiæ, quæ sunt minùs bonæ, quàm ipsa valetudo, sunt bonum *ergo* & ipsa valetudo *est bonum.* Et, si valetudo, quæ minus est bonum hominibus in pace degentibus, quàm bellum-gerentibus, est bonum, *ergo* si his, etiam illis *est bonum. l. ἔστιν ὑγίεια. & ἐστὶν ἐκ. & εἰ τούτοις.*

Σύγκεισις. ἢ ἑνὸς πρὸς ἕνα, ἢ πλείονας. ἐνὶ γὰρ οὐ γίνεται σύγκεισις, εἰ μὴ κατὰ χρόνον. οὕτω ζητοῦμεν τόδε πλείω κότερον νιφᾷ, ἢ πρότερον. ἢ σύγκρισις κατὰ πολλοὺς τρόπους γίνεται, ἢ γὰρ ποτέρῳ μᾶλλον τῷ ὑποκειμένων τὸ κατηγορούμενον. ὡς ὅτι τὸ πότερον, ὁ πλοῦτος, ἢ ἡ ὑγίεια αἱρετώτερον, ἢ πότερον μᾶλλον τῷ ὑποκειμένῳ ὑπάρχει. οἷον τῇ ὑγιείᾳ τὸ ἡδὺ, ἢ τὸ χρήσιμον. ἢ πότερον τῷδε τόδε. οἷον πότερον τῇ ὑγιείᾳ μᾶλλον ὑπάρχει τὸ ἀγαθὸν, ἢ τῇ νόσῳ τὸ κακόν. ὅταν γὰρ αἱ συγκείσεις γίνονται, δεῖ τὸ συμβεβηκότος λέγοντας. καὶ κατὰ τὸ μᾶλλον δὲ γίνεται, καὶ κατὰ τὸ ἧττον, καὶ κατὰ τὸ ὁμοίως ἡ σύγκρισις. συγκριτικὰ γὰρ, καὶ τὰ τοιαῦτα. εἰ ὑγιὴς μᾶλλον πλούτου οὖσα αἱρετὴ, μὴ ἔστι δι' αὐτὴν αἱρετὴ. οὐδὲ ὁ πλοῦτος. καὶ εἰ ἡδονὴ μᾶλλον οὖσα ἀγαθὸν τοῖς ἐν εἰρήνῃ οὖσιν ἡ τέλος μή ἐστιν ἀγαθὸν, οὐδ' ἂν τέλος εἴη. καὶ πάλιν, εἰ ὁ πλοῦτος ἧττον ὑγιείας ὢν ἀγαθὸς, ἀγαθὸν ἐστὶ, καὶ ἡ ὑγίεια. καὶ εἰ ὑγιεία ἧττων οὖσα ἀγαθὸν τοῖς ἐν εἰρήνῃ οὖσιν, ἢ τοῖς πολεμοῦσιν, ἀγαθόν ἐστιν. ἢ τούτοις. καὶ κείνοις.

Συγκεισικῶς. Similiter. Per-comparationem. Comparatiuè.

Συγκρισικῶς. ὁμοίως. κατὰ σύγκρισιν.

Συλλέγω. Datiuo. Colligit. *Cogit.* Auget. Cõmẽdat.

Συγκροτῶ. δοτικῇ. συνάγει. αὔξει, συνίστᾳ,

Consti-

A κὼ συνδῦ. πρὸς ἁρμονίαν ἄγλ. συνίχει. συμπεφύλει. οὐδένα καιρὸν ὑπερβαλίπτει. ἀγαθίας. συνεκροτοῦντο αἱ δυνάμεις ὑπὸ ναρσοῦ, καὶ ἅπαντα συνήθροιζο τὰ στρατύματα.

Συγκρύειν. συναθροίζειν. καὶ σύγκρισις, ὑπερλογισμός. κρῦσαι τὸ ἀπατῆσαι τ ἀκούοντα. οἷον ὑπακρύσασθαι, καὶ συναρπάσαι.

Συγκυκῶν. συνταράσσων.

Συγκυρῶντα. διαφερόντως συνεγγίζοντα.

Constituit. Colligat. Ad harmoniam ducit. *Continet* coniungit. Continet. Adiuuat. Nullum tempus prætermittit. Agathias. Copiæ colligebantur à Narse, & omnes exercitus erant collecti.

Συγκρύειν. *Collidere.* Colligere. Et σύγκρισις. *Collisio.* Collectio. Fraus. κρύειν *enim sæpe significat aliquem audientem fallere.* Vt, ὑπακρύσασθαι, &c. Decipere, *fallere*, & corripere.

Συγκυκῶν. Commiscens. Conturbans.

Συγκυροῦντα. Insigniter appropinquantem. *Eum, qui ad aliquem propiùs accedit. Illum, qui in aliquem incidit, aut qui eum assequitur. Vide* συγκυρεῖν *in Lex.*

Συγκυροῦντα. διαφερόντως συνεγγίζοντα.

B Συγχαίρων. γνησίᾳ σωτηρίᾳ. ὁ μὲν, συνέχαιρε τ νίκης. ὁ δ, ἀντυπεκρίνετο.

Συγχαίρων. Cum genitiuo construitur. *Imò, dativo. Nec in exemplo, quod affertur, subauditur aduerbium* ὅτως, *vel* χάριν, *vnde genitiuus regitur.* Vt, Ille quidem victoriæ *causa* ipsi gratulabatur. Ille verò, vicissim simulabat *se ista congratulatione lætari. vel, se ipsi vicissim congratulari simulabat.*

Συγχέω. αἰτιατικῇ.

Συγχεῖ ἀφανίζει. συμμιγνύει.

Συγχίδα. ὑπὸ ἐπιγράμματι.

— Καὶ μονόπεπλον

Συγχίδα, καὶ στιλπνὰν κρατὸς ἐρημοκόμην,

Συγχέω. Accusatiuo. Confundo.

Συγχεῖ. Confundit. Commiscet. Delet.

Συγχίδα. Synchidem. In Epigrammate.

— *Et vnico-peplo-tectam*

Synchidem, & firmam capitis comis-nudati. i. calui, velatricem.

C ὡς ἔοικε κτένα λέγει.

Vt videtur, pectinem dicit. N.L.

Συγχωρῶ. δοτικῇ.

Συγχωρῶ. Datiuo. Concedo.

Συγχωροῦμαι. δοτικῇ.

Συγχωροῦμαι. Datiuo. Simul-vtor-aliqua-re, Commercium habeo cum aliquo. *Vt apud Ioannem Euangel. cap. 4. v. 9.*

Συγχωροῦσιν. ἢ d. *Corpus cum corpore coniungere.* Accedere *ad aliquem propiùs, & familiariter cum eo versari.* Zenoni enim Citieo, qui oraculum consuluerat de vita, *vt sciret* quomodo felix esse posset. *i. oraculum de vita feliciter instituenda percontanti*, responsum est, si familiariter versaretur cum mortuis, hoc est, cũ antiquorum *scriptorum* libris, *eos assiduè volutans, & legens,* hoc est, *ipsi responsum est, oportere ipsum* exercere meditationem, & animum regium verbis, *ac disciplinis* alere.

Συγχωροῦσιν. ἢ d. Corpus cum corpore coniungere. Accedere ad aliquem propiùs, & familiariter cum eo versari. Zenoni enim Citieo, qui oraculum consuluerat de vita, vt sciret quomodo felix esse posset. i. oraculum de vita feliciter instituenda percontanti, responsum est, si familiariter versaretur cum mortuis, hoc est, cũ antiquorum scriptorum libris, eos assiduè volutans, & legens, hoc est, ipsi responsum est, oportere ipsum exercere meditationem, & animum regium verbis, ac disciplinis

sultare. Quære in voce Ἀποσυκάζειν. λαιοῖ. ζήτει ἐν τῷ ἀποσυκάζεις. A

Συκάμινον. εἶδος δένδρου. ἢ σαρκωματικὸν ἕλκος γινόμενον, ὅπερ τὰ τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ ταῖς ἕδραις, ὃ καὶ σῦκον λέγεται.

Σ κάμ ν . ica inum. Genus arboris. *Sycomorus. Morus.* Σ τ συκωνὸν & *Sic enim suspicor legendum.* cùm hulcus carnem explere cœpit, & in oculis, & sedibus exoritur, & eminet, *est id*, quod & ficus dicitur. *i in hominis sede, vel in oculis quadam caruncula extrescens, & hulcus, quod ficus speciem habet. Er. ad. Chil. 2. Cent. 8. col. 568. ad. 63. Vt ficus oculis incumbunt. Aristoph. Ran. pag. 178. v. 9.*

N O T Æ.

Σαρκωματικὸν.] Aristoph. in Ranis. pag. 178. v. 9.

Ὥσπερ τὰ σῦκ' ἔστι τοῖσιν ὀφθαλμοῖς ἔφυ.

Schol. annot. 4. σῦκον λέγει, τὰ σαρκώματα, ἃ ἕλκος γινόμενον ἔστι τοῖς ὀφθαλμοῖς, σῦκον καλοῦμεν. Κύλλων. τὰ ἐπὶ τῷ ἱστρῷ συκώματα λεγόμενα, σῦκα ἔφυ. σῦκον, εἶδος παθήματος· οἱ δὲ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ οὐκ ἐν ἄλλῳ τινὶ μέρει τῷ σώματος φυόμενον, ὃ φασιν ἰδιωτικῶς συκάμινον. Hinc Suidæ correctio sumenda. B

Συκ . eadem, quæ & συκῆ. *Sed hoc per contractionem ex altero formatum est.* Ficus arbor. σῦκον verò, ficus arboris fructus.

Συκῆ Ficus arbor. Quære in voce Ὅλωθος.

Σύκινον. Ficulneum, siue ficulnum. Infirmum. Et prouerbium. Ficulnus gladius. pro Sycophanticus gladius, *i. Sycophanta, calumniator, calumnia. Er. ad. Chil. 1. Cent. 7. col. 254 & 251. ad. 85 Ficulnus. & ad. Chil. 2. Cent. 8. Col. 567. ad. 63.* Et alterum prouerbium. Ficulnum auxilium. *De rebus inutilibus, & quæ nullum firmum auxilium nobis afferre possunt.* Vt, Nos verò, qui sedemus, illud ficulnum auxilium, milites, expectamus. *Vide Aristoph. in Pluto. pag. 46. v. 4. Annot. 2.*

Συκινοναῦς. Ficulna nauis. Vilem significat. Quæ ἐγίνετο ἐν Μαιδύτοις.

Συκομορέα. *Sic enim videtur scribendum. Vel* συκομορία, *vt apud Luc. cap. 19. v. 4.* Sycomorus. Caprificus. Caprifici fructus non maturescit, nisi paruam aliquam incisionem admittat *i nisi parum incidatur. Pro* συκομόρῳ, *Leuncl. vel* συκομορίας, *vel* συκομοραίας.

Σῦκον αἰτεῖν. Ficum petere. Adulari. Assentari. Cùm enim ficus recens apparerent, quasi iam ad iustam maturitatem peruenissent, *olim Athenienses*, ficuum custodes, *agricolas* orabant, *vt præcoces ficus sibi* darent. *Er. ad. Chil. 2. Cent 3 Col. 417. ad. . Ficum cupit.*

Σῦκον αἰτεῖς. Ficum petis. *Hoc dicitur* in assentatores. Athenienses enim agricolis assentabantur, præcoces ficus ab illis accipere cupientes. Ominabantur enim ipsis & iterum anno sequenti *se* venturos, *vt ficus ab eis acciperent. vel (vt Er. ad. Chil. 2. Cent. 2. col. 417. ad. 3.) bene ominabantur, vt etiam in annum sequentem ficus ipsis feliciter prouenirent.* Et alterum prouerbium. Ficum Mercurio. De rebus, quæ ad cuiuslibet vtilitatem sunt propositæ. Quum enim apparebat ficus, eam Mercurio dedicabant. Et qui volebat, *eam* capiebat. *Er. ad. Chil. . Cent. 8. col. 567 ad. 64.* Et aliud prouerbium, *quod extat apud Aristoph. in Ranis. pag. 178. v. 9. & apud Eras. ad. Chil. . Cent. 8. col. 568 ad. 65. Vt fici oculis incumbunt.* Tanquam fici in oculis *nati, vocabulum illud,* λακύθιον, *Euripidis prologis* adhæret. De iis, qui rei alicui adhærent similiter, tanquam ei adnati. Ficos autem vocat caruncula in oculis natas, aut hulcus in ipsis natum. Aristoph. *Vide precedentia.*

Σῦκον. Ficus. *Dictum est hoc nomen quasi* σύχον τι ὄν. *i.* Stans quiddam existens. Quod stat, nec abiicitur vt grossus. *i. immatura ficus.* Ὅλωθος verò *dictus,* ἀφ' ὅλου τοῦ ἴλλου αὐτοῦ. *i.* quòd totis *sui corporis particulis* floreat, hoc est à prima floris emissione idem habeat, *& eandem immaturitatis rationem seruet. N. L.* Ficus vel sola, *& per se*, est remedium venena propulsans. Et caricæ *i. ficus aridæ* cum ruta assatæ, pariter & cum pulegio ieiunis datæ, *venenis resistunt, eáque propulsant.* Et, Ficúsque est nigra, *nigra ficus est gratissima palato, vimque medicam habet.* Et us ficuum significat nugatorum reprehensiones. *Senarius explicationem insomnij continens.*

Συκέα. τὸ δένδρον. ἢ καὶ συκῆ. σῦκον δὲ, ὁ καρπός.

Συκῆ ἐν τῷ ὅλωθος.

Σύκινον. ἀθυρές. καὶ παροιμία. συκίνη μάχαιρα. αἰτὶ τοῦ συκοφαντικὴ, ἑτέρα παροιμία. συκίνη δικαιοσύνη, ὅτι τῷ ἀνωφελῶς. ἡμεῖς δὲ οἱ καθήμενοι τὴν συκίνην δικαιοσύνην, τοὺς στρατιώτας περισκοποῦμεν. C

Συκίνη ναῦς. τὸ ἀντὶ τοῦ ἄχρηστος. ἐν τῷ ἐγκώμιον καὶ μαιδυτικοῖς.

Συκομορέα. ὅτι τὰς συκομόρου ὁ καρπὸς οὐ πεπαίνεται, εἰ μή τινα βαθεῖαν τομὴν δίξηται.

Σῦκον αἰτεῖν. κολακεύειν. ἐπεὶ γὰρ τῷ σύκων φανομένων, ὡς ἂν εἰς ὥρας ἥκοντες, ἐλυπάρουν τοὺς συκοφόρους δῆμον. D

Σῦκον αἰτεῖς. ὅτι τῷ κολακεύοντας. οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι ἐκολάκευον τοὺς γεωργοὺς, βουλόμενοι παρ' αὐτῶν λαβεῖν πρόιμα σῦκα. ἐλπίζοντο γὰρ αὐτοῖς καὶ πάλιν ἐλθεῖν εἰς νέωτα. καὶ ἑτέρα παροιμία. σῦκον ἐσ' ἑρμῇ. ὅτι τῷ προκειμένων ἐπ' ὠφελείᾳ τοῖς βουλομένοις. ὁπότε γὰρ φανείη σῦκον, τοῦτο τῷ ἑρμῇ ἀνετίθεσαν, καὶ ὁ βουλόμενος ἐλάμβανε. καὶ ἑτέρα παροιμία. ὥσπερ τὰ σῦκ' ὅτι πῖσιν ὀφθαλμοῖς ἔφυ. ὅτι τῷ προφυῶς τινος προήγματος ἐχομένων. σῦκον δ' λέγει, τὰ ὅτι τοῖς ὀφθαλμοῖς σαρκώματα, ἃ ἕλκος γινόμενον ἐπ' αὐτοῖς. ἀριστοφάνης, ὥσπερ τὰ σῦκ' ὅτι τοῖσιν ὀφθαλμοῖς ἔφυ. E

Σῦκον. σύχον τί ὄν, τὸ ἑστηκός, καὶ μὴ ῥιπτόμενον ὡς ὁ ὅλωθος. ὅλωθος δ', ὃ δὴ τὸ ὅλως ἀνθεῖ, ἤγουν ἐκ προφυοῦς ἀνθήσεως τὸ αὐτὸ ἔχον. τὸ σῦκον καὶ μόνον ἀλεξιφάρμακόν ἐστι. καὶ ἰσχάδες συὸ πηγάνῳ ὀπτώμεναι, καὶ νήστεις δεδομέναι ὁμοίως συῒ γλήχωνι. καὶ, σῦκόν τε μελαντερόν. βρῶσις συκῶν, δείκνυσι φλυάφων. ψόγους. F

A Συκοφαντῖν. κνίζειν ἐρωτικῶς, οὕτω πλάτων, καὶ ἀλφανδρος.

Συκοφαντεῖν. τὸ ψεύδεσθαι τινος κατηγορεῖν. κεκλῆσθαι δέ φασι τοῦτο παρ' ἀθηναίοις, σεσῆτον ὀξυρεθέντος τὸ φυτὸν τῆς συκῆς, καὶ ἐξαυτοῦ κωλυόντων ἐξάγειν τὰ σῦκα. τοὺς δὲ φαινόντων τοὺς ἐξάγοντας συκοφάντας καλεῖσθαι, σπουδὴν καὶ τοὺς ὁπωσοῦν κατηγοροῦντας τινῶν φιλαπχθημόνως, οὕτω προσαγορεύεσθαι. ἀριστοφάνης, καὶ ταῦτα μὰ δι' ὀλίγα, καὶ πλησίον. ἦλον δὲ ἀθηναίων τὸ συκοφαντεῖν. αἰλιανός. ὁ δὲ, ἰ συκοφάντοι B ἢ θεὸν ὀλιγωρίας. ἐκ δὲ τούτων νόσοι, καὶ ἔνδειαι ἢ ἰμεραίων κατέσχον.

Συκοφαντεῖν. Amatorio pruritu laborare. Vel, amatorio pruritu scalpere. Sic Plato *Comicus*, & Menãder.

Συκοφαντῖν. Calumniatorem esse. Calumniari. Falsò aliquem accusare. Hoc autem *verbum* συκοφαντῖν dictum esse tradunt, planta ficus apud Athenienses primùm inuenta, & ideo *Atheniensibus* ficus *ex Attica* exportari prohibentibus. Cum enim illi, qui deferebant, *& accusabant* eos, qui *ficus* exportabant *ab hac delatione ficuum* appellati fuissent sycophantæ *q.d. ficuum-indices, vel ficuum-delatores, & accusatores eorum, qui ficus exportabant*, accidit, vt & ij qui quomodocunque per-odij-studium aliquem accusant, ita vocentur. Aristophanes. Et hac quidem profectò parua *sunt* & indigenis familiaria. Proprium enim *erat* Atheniensium, calumniari. Ælianus. Ille verò Deum, negligentiæ criminabatur. Hinc verò morbi, & alimentorum pecunia Himeræorum *agrum* inuaserunt, *occuparunt, & grauiter pressérunt.*

Συκοφαντῆσαι. λιμὸν ἠμφιέσθη ἐν τῇ ἀττικῇ, τινὲς λαθρα τὰς συκὰς τὰς ἀφιερωμένας τοῖς θεοῖς, ἐκαρπώντο. μεθ' ὃν τοῦτο, δι' ὑβρίσεις ἠμφιέσθη, κατηγόρουν τινές. ἐκεῖθεν οὖν συκοφάνται λέγονται.

Συκοφαντεῖν. Exorta fame in Attica, quidam clãm fruebantur ficubus, quę Dijs erant consecratæ, *ficúsque Dijs consecratas clam deuorabant.* Postea verò, cùm felix annonæ prouentus fuisset, quidam *eos* accusarunt. Hinc igitur dicti-sunt sycophantæ, *qui ficuum ita deuoratarum indices fuerunt, & qui nomen detulerunt, eorum, qui ficus istas deuorarant.*

C

Συκοφάντης. ὁ διάβολος. ἢ γὰρ θεὸν ἐσυκοφάντησε, φήσας κεκωλυκέναι ἢ ξύλου ἢ μὴ πάλιψαι. καὶ κῦ ἢ ἰώβ. μὴ δωρεὰν σέβει ἰὼβ ἢ θεόν; καὶ συκοφαντία, ἡ ψευδὴς κατηγορία. καὶ ῥῆμα συκοφαντῶ, αἰτιατικῇ.

Συκοφάντης. Calumniator *est* diabolus. Deum enim calumniatus-est, quia dixit *illum* prohibuisse ligni sumptionem *i. quia dixit Deum interdixisse ne Adamus comederet de fructu arboris scientiæ boni, & mali, quæ arbor erat in Paradiso. Genes. cap.* 2. *v.*16.17. *& cap.*3. *v.*1.2.3. *&c.* Iobum etiam *calumniatus est, quum dixit*, Gratisne Iobus Deum colit? Et *συκοφαντία*. calumnia, falsa accusatio. Et verbum *συκοφαντῶ. quod gaudet* accusatiuo. calumnior.

Συκοφάσσεις. συκοφάντας. ἰὼ ἆρα νικῆσαι συκοφάσσεις ἀδίκως.

Συκοφάσσεις. Idem est ac *συκοφαντῆς. Et cadẽ est vtriusque nominis etymologia.* Sycophasos. Sycophantas. Calumniatores. *vt in illo pentametro*, Licebat profectò vincere calumniatores iniustè.

D

Συκυαῖσι. φερεκράτης τυραννίδι. ἆρ' ἀράχνι' ὥσπερ ταῖ. συκυαῖσι ταῖς κοιλαῖς; ἐν τῷ ἀράχνη.

Συκυαῖσι. συκύαις *scribendum.* Pherecrates Tyrannide. An *hic sunt* aranearum telæ quemadmodum in cucurbitis inanibus? *Quære* in voce Ἀράχνη.

Συλλαβεῖν. εἰς νοῦν λαβεῖν. ὁ δὲ πισίστρατος συλλαβων χρησμὸν, καὶ θεασάμενος τὸ χρησθέν. te-percepisset, & *intellexisset*, dixit te *libenter* accipere illud oracului.

Συλλαβεῖν. Qui mente comprehendit, & *mente percepit aliquid. Vt*, Pisistratus autem, cùm oracului men-

Σύλας. ταῖς συλλήψεις. δηλονότι ἐν τῷ ἀθηναίων στεφάνου. ὁπόταν μὲν σύλαι ὦσιν ἀθηναίοις. ἐν δὲ τοῖς ἑξῆς ὥσπερ ἐξηγούμενος αὐτὸ φησί. συσυλήμεθα γὰρ τὰ ἡμέτερα αὐτῶν ὑπὸ φασηλιτῶν, δεδομένων συλῶν φασηλίτῃσι καὶ ἀθηναίων. ἐπειδὰν δὲ μὴ θέλωσιν ὁποῖ οὖναι ἐλαβον, τί ἂν τις ἴχοι ἄλλο ὄνομα θεῖναι τῷ τοιούτῳ, ἢ ὅτι ἀναιροῦνται τὰ ἀλλότρια; ἀντὶ τοῦ συλλήψεις, σύλας εἶπεν.

E

Σύλας. Comprehensiones. *Spoliationes, direptiones, populationes, prædas, rapinas, comprehendendi, spoliandique iura, vel potestas.* Demosth. in *oratione* de corona. Quum Atheniensibus non sunt comprehendendi-iura, *quum Atheniensibus maleficos, & iniurios comprehendere non licet.* In sequentibus verò, quasi explicans illud *vocabulum σύλας*, dicit. Nostris ipsorum *bonis* spoliati fuimus à Phaselitis, cùm spoliandi-potestas Phaselitis fit-data contra Athenienses, *vel, cùm Phaselitis data-sit potestas Athenienses comprehendendi, vel spoliandi.* Cùm enim *Phaselitæ* reddere nolint *ea*, quæ ceperunt *de nostris bonis*, quódnam aliud nomen, huiusmodi *Phaselitarum facinori* posset quis imponere, nisi rapinas alienorum? *Res enim alienas rapiunt, illique nos spoliant.* Pro voce *συλλήψεις*, dicebant *σύλας.*

Σύλλας. ὄνομα κύριον. ὅτι ὅτε ἢ σύλλα τοῦ F ὑπάτου, ὁ ἰταφύλιος ῥωμαίων ἐνέστη πόλεμος. ὅτι σημαίνει ἢ τὰ μὴ μελλόντων κακῶν φορὰν, λίβιός φησι, καὶ διόδωρος. ὃς ἀνέτειλε τοῦ ἀέρος, καὶ αἰθρίας πολλῆς ἦσαν ἀκουσθῆναι σάλπιγγος, ὀξὺ δὲ καὶ πενθικὸς, καὶ θρηνῶδη φθόγγον. καὶ τοὺς μὴ ἀκούσαντας ἅπαντας, ἔκφρονας ὑπὸ δέους γενέσθαι. τοὺς δὲ τυῤῥηνοὺς μάντεις μεταβολὴν τοῦ γένους, καὶ μετακόσμησιν

Σύλας. Sylla. Nomen proprium. Syllæ Consulis temporibus ciuile Romanorum bellum exarsit. Futurorum verò malorum copiam *quibusdam* lignis-denuntiatam-fuisse tradunt Liuius, & Diodorus. Cùm *enim* aer nullas haberet nubes & cœlum valde serenum esset, tubæ clangorem auditum-esse *dicunt*, quæ sonum acutum, & lugubrem edebat. Omnes autem, qui *talem sonũ* audiuerant, præ metu de mentis-sanitate deturbatos fuisse, *vel, ex mẽtis potestate exisse.* Tyrrhenos autẽ vates, mutationẽ generis, & Reip. pro-

digium illud significare, pronuntiasse. Octo enim hominum genera esse, vita, & moribus inter se differentia. Vnicuique verò *certum* tempus à Deo præfinitum-esse, quod magni anni circuitu absoluatur. Cùm igitur prior circuitus finiatur,& alter insistet,aliquod signum in terra, vel cœlo moueri admirabile,quod statim manifestum fieri *dicebant,hominibus rerum* talium peritis,& homines extitisse,qui & moribus aliis, & *alia* vita præditi fuerint, & qui Diis minùs curæ-sunt, quàm superiores. *l.μίλωνα per vnicum* λ.Hæc verò,siue sic, siue aliquo alio modo se habeãt, speculari *in præsentia nolo: sed ea* prætereo. Sylla Consul,cùm Epheso discessisset,& Athenas appulisset,in illa vrbe tempus aliquod commoratus-est.Cùm autem Apellicontis Teij bibliothecam illic deprehendisset,*& occupasset,totam* sustulit,in qua erant plurimi Aristotelis, & Theophrasti libri, qui (vt ait Plutarchus) nunquam vulgo cogniti-fuerant, sed tunc demum in hominem noticiam venerunt.

ὑποφήνασθαι σημαίνειν τὸ πρᾶγμα. εἰ μὲν γὰρ ἀνθρώπων ἐκτὸς ἦλθόν ἀφαίροντα τοῖς βίοις, καὶ τοῖς ἤθεσιν ἀλλήλων. ἑκάστῳ ἂν ἀφορίσθαι χρόνον ὑπὸ τοῦ θεοῦ, συμπεραινόμενον ἑαυτοῦ μεγάλου ἐνιαυτοῦ. τοῦ γοῦν πρώτου ἐνιαυτοῦ τελευτῶντος, καὶ ἑτέρου ἐπιγραμμένου, κινεῖσθαί τι σημεῖον ἐν γῆς, ἢ οὐρανῷ θαυμάσιον, ὃ δῆλον ἂν θεῖεν τοῖς τὰ τοιαῦτα σοφοῖς γίνεσθαι, ὅτι καὶ τρόποις ἀλλοις, καὶ βίοις ἄνθρωποι χρώμενοι γεγόνασι, καὶ θεοῖς ἧττον τοῦ πρώτου μέλλοντας. ταῦτα μὲν οὖν εἴτε οὕτως, εἴτε ἄλλως πῶς ἔχει, σκοπεῖν παρίημι. ὅτι σύλλας ὁ ὕπατος ἀπάρας ἐξ ἐφέσου, προσχώντι ταῖς Ἀθήναις, ἐνδιέτριψε τῇ πόλει χρόνον τινά. ἐπεὶ δὲ ἀπελλικῶντος τοῦ Τήου καταλαβὼν ἐν αὐτῷ βιβλιοθήκην, ἀνείλετο, ἐν ᾗ ἦν καὶ ἡ ἀριστοτέλους, καὶ θεοφράστου βιβλία μικρά, οὔπω τότε τοῖς πολλοῖς, ὡς φησι πλούταρχος, γνωριζόμενα, ἀλλ' ἐντεῦθεν εἰς τὸ ἀνθρώπων ἐκφοιτήσαντα γνῶσιν.

Σύλλας.Sylla Consul facta rerum à se gestarũ consideratione, *pro,consideratis rebus à se gestis*, se Felicem vocabat.& scribebat.Quondam autem Laberia,matrona Romana non obscura, à tergo Syllam sequẽs, manum iniecit, & filum ex *ipsius* pallio auulsit. Illo verò conuerso, *ferunt illam* dixisse, Nihil mali *facio ô* Imperator. Sed volo & ego tuæ felicitatis particulam participare. Illum verò *ferunt* illo dicto vehementer-delectatum-fuisse, & paulo pòst, eam vxorem duxisse,Metella iam defuncta.

Σύλλας ὁ ὕπατος, ὅπλισμὸν τῷ ἑαυτοῦ σωφρόνων ποιήσας, δύτυχῆ ἑαυτὸν ἐκάλει, καὶ ἔγραφε. καί ποτε λαβερία ῥωμαία γυνὴ οὐκ ἀφανὴς ἐξόπιθεν τοῦ σύλλου πορευομένῳ, ἐπιβάλλει τῷ χλαμύδι, καὶ κρεμάδα τοῦ ἱματίου ἀπῆρε. τοῦ δ', ἐπιστραφέντος, οὐδὲν ἄτοπον εἰπεῖν αὐτοκράτωρ. ἀλλὰ βούλομαι κἀγὼ τῆς σῆς μικρὸν δυτυχίας μεταλαβεῖν. τὸν δὲ, ὑφηδῆναί τε τῷ ῥηθέντι, καὶ μετὰ μικρὸν ἀγαγέσθαι ταύτῃ γυναῖκα τῆς μετέλλης ἤδη τεθνηκείας.

Συλλαῖος.Sylleus.Nomen proprium. Et Sylęũ,vrbs.

Συλλέγω.Accusatiuo.Colligo.

Συνελόντι.Collectim.Comprehẽsim.Confertim. Simul.Strictim.Succinctè.Breuiter. *Vt paucis rem totam complectar, & expediam Aristoph in Pluto.pag.35.v.6.* Quia bona,vt rem totam paucis complectaromn ia tibi foro.De his,qui felicitatem *alicui* pollicentur.*Er.ad.Chil.1.Cent.6.col.193.ad.9.vno fasce complecti.*

Συλλήπτορα.Coadiutorem.Auxiliatorem.

Σύλλιον.Syllium,vrbs prope Siden.

Συλλογή.Collectio.Collectura.Nomẽ magistratus.

Συλλογιμαῖα.Collecticia,Collectanea.

Συλλογισμός.Syllogismus.Ratiocinatio.Ipso nomine syllogismus compositionem quandam *verborum* significare videtur, vt & ὁ σύμψηφος ψήφων.i.Ille, qui suffragiorum eorundem est particeps.*q.d.Assensor sententiarum.* Syllogismus autem est instrumentum ad aliq.d declarandum,quod non videtur esse notum: *at obscurum*,per nota quædam,& clara.Quoniam autem omne instrumentum *est* vtile, ergo & syllogismus *est* vtilis.Omne verò instrumentum,quod suum vsum non prẽstat,*de medio* tollitur. Syllogismus autem est propositio cum conclusione.

Σύλλογος. Collectio. Congregatio. Cœtus. Popularis verò *domesticúsque* cœtus est inexpugnabilis.

Συλλοχισμός.*l.*συλλοχισμός. Syllochismus *est*, quum primo manipulo alius manipulus adiungitur, *l.*λόχῳ *&* λόχος,vt manipuli-ductor manipuli-ductori, & caudæ-dux caudę-duci,& interiectis *ordinibus*,qui-sunt-in-iisdem-iugis,assistat.

Συλόνυχας.In epigrammate. Et strigilem coniugem respuit, & pinguedinem-secantes gladiolos, & vn-

Σύλλας ὁ ὕπατος, ὅπλισμὸν τῷ ἑαυτοῦ σωφρόνων ποιήσας, δύτυχῆ ἑαυτὸν ἐκάλει, καὶ ἔγραφε. καί ποτε λαβερία ῥωμαία γυνὴ οὐκ ἀφανὴς ἐξόπιθεν τοῦ σύλλου πορευομένῳ, ἐπιβάλλει τῷ χλαμύδι, καὶ κρεμάδα τοῦ ἱματίου ἀπῆρε. τοῦ δ', ἐπιστραφέντος, οὐδὲν ἄτοπον εἰπεῖν αὐτοκράτωρ. ἀλλὰ βούλομαι κἀγὼ τῆς σῆς μικρὸν δυτυχίας μεταλαβεῖν. τὸν δὲ, ὑφηδῆναί τε τῷ ῥηθέντι, καὶ μετὰ μικρὸν ἀγαγέσθαι ταύτῃ γυναῖκα τῆς μετέλλης ἤδη τεθνηκείας.

Συλλαῖος.ὄνομα κύριον. καὶ σύλαιον, πόλις.

Συλλέγω.αἰτιατικῇ.

Συλλήβδην.συλλαβών.ἀθρόως. ὡς ἀγαθὰ συλλήβδην ἅπαντά σοι φέρω. ἐπὶ τῷ δαιμονίαν ἐπαγγελλομένων.

Συλλήπτορα.βοηθόν.

Σύλλιον.πόλις,πλησίον σίδης.

Συλλογή.ὄνομα ἀρχῆς.

Συλλογιμαῖα.

Συλλογισμός.ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ὀνόματος ὁ συλλογισμὸς συνθέσιν τινα ἔοικε σημαίνειν. ὥσπερ καὶ ὁ σύμψηφος ψήφων. ὄργανον δέ ἐστιν ὁ συλλογισμός, πρὸς τὸ φανερόν τι ποιῆσαι μὴ δοκοῦν εἶναι γνώριμον ἀπό τινων γνωρίμων τε, καὶ φανερῶν. ἐπεὶ δὲ πᾶν ὄργανον χρήσιμον, καὶ ὁ συλλογισμὸς ἄρα χρήσιμος. πᾶν δὲ ὄργανον, ὃ μὴ τινὸ χρείαν αὐτῷ παρίχεται, ἀναιρεῖται. ἔστι δὲ συλλογισμός, πρότασις μὴ συμπεράσματος.

Σύλλογος.ἄθροισις. ἐνδημῶν ἢ σύλλογος ἀμήχανος γίνεται.

Συλλογισμός.ὅταν τῷ πρώτῳ λόγῳ ἕτερος λόγος ἐπιτεθῇ. ὥστε λοχαγὸν, λοχαγῷ, καὶ οὐραγὸν οὐραγῷ, ἢ τοῖς μεταξὺ τοῖς ὁμοζύγοις παρίστασθαι.

Συλόνυχας.ὁ ἐπιχάλματι. καὶ ψήκτραν ἀκοίτιν ἀπείπασι, καὶ λιποκόσους φασγανίδας.

gues

καὶ τοὺς συλήνυχας ὄνυχας.

Συλοσῶν. συλοσῶντος. ὄνομα κύριον.

Συλῶ. αἰτιατικὴ. τὸ συ μακρόν. ἀμφοτέρους ἤκουσι. σεσύληται μὲν ὁ βάκχος, ἐν ἐλαχίστῳ μέρει.

Συλοσῶντος χλαμύς. ἐν τῇ χλαμύς.

Συμμαθεῖν. οἷον μεμαθηκότα τὸ γεγονὸς. οὐδείς με οἶδε τόπος. ἀλλὰ μάτην ἐφοίτησον. ἢ αὐτὸ τοῦ διδάξαι. εἰς μάθησιν ἀγάγειν τοῦ ζητουμένου. σοφοκλῆς. κοὐδεὶς ἐδίδαξέ μέ συμμαθεῖν τόπος. καὶ συμμαθόντι. συνειδότι. καὶ πάνυ οἶδ' ἐγὼ συμμαθόντι τὸ πόμα τὸ ἐκ κριθῶν.

Συμμαχία. διαφέρει συμμαχία μάχης. ἔστιν, ὅταν τις τὸν αὐτὸν ἔχῃ τῷ συμμαχουμένῳ ἐχθρὸν, καὶ φίλον. διαμαχία δ', ὅταν τις μόνῳ τῷ συμμαχουμένῳ ἀδικουμένῳ βοηθῇ, οὐ μέντοι καὶ ἀδικοῦντι συμπαρατίθη.

Συμβαλεῖν. ἐξικνεῖσθαι, νοῆσαι, συγχρῆναι. συμβάλλειν δ', μεταδιδόναι. κιχρᾶν. ἔπειτα συμβάλλειν πρὸς ἀλλήλας ἔφη. ἱμάτια. χρυσίον. ἀργύριον. ἐκπώματα. μέναις μόναις. οὐ μάρτυρσιν εἶναι πρὸς συμβαλεῖν οὐδεὶς ἦλθε τὸ γιγνόμενον, αἴτε νοῆσαι.

Συμβαλόντα. τουτέστι τὸν δανεισάμενον. ὁ δὲ, ἦλθε φράσων τῇ βασιλίσσῃ τὸν συμβαλόντα αἰτιασόμενος διαβαλῶν εἰσπράξαι βοηθῆσαι τὸ δίκαιον. ἀρόμενος. συνέκειτο γὰρ τὸν μὲν, σημῆναι, τὸν δὲ συμβαλόντα, ποιεῖν τὸ τεταγμένον.

gues spoliantes-vrigues. *N.L.*

Συλοσῶν. Syloſon. Syloſon is. Nomen proprium.

Συλῶ. Accuſatiuo. Spolio. Syllaba *συ* eſt longa. In Epigr. Vtrunque ignominia-affecit. Spoliatus eſt enim ipſe Bacchus.

Συλοσῶντος χλαμύς. Syloſontis chlamys. *Er. ad. Chil. 1. Cent. 10. Col. 338. ad. 84.* Quære in voce *χλαμύς*.

Συμμαθεῖν. Simul-diſcere. Simul-cognoſcere quod geſtum eſt. Nullus locus me *docere* nouit, *vbinam ſit Aiax*: ſed fruſtrà circumiui, *vagans huc, & illuc.* Vel τὸ *συμμαθεῖν poſitum eſt* pro *διδάξαι. i. docere quemadmodum etiam Euſtath. docet in verbo μανθάνειν. Sic & Galli dicunt Apprendre, pro, enſeigner. i. docere. Aliàs, diſcere.* Ad rei quæſitæ noticiam adducere. Sophocles *in Aiace. pag. 52. v. 2.* Nec vllus nouit me docere locus. Et *συμμαθόντι.* Illi, qui didicit, & aſſuefactus eſt. Vt, Et ille potus ex hordeo *confectus* erat valde gratus *homini iam* aſſuefacto.

Συμμαχία. Differt ab *διαμαχία*. Nam *συμμαχία* quidem, eſt, quum aliquis habet eundem & inimicum, & amicum, quem ille, cui fertur-auxilium. Belli, pugnæque ſocietas. *διαμαχία* verò, quum quis tantùm ſocio iniuria affecto fert opem, non etiam iniuriam alteri facienti adiuuat.

Συμβαλεῖν. *Coniicere.* Diiudicare. Animaduertere. *Percipere. Intelligere.* Conferre, *comparare. συμβάλλειν* verò *conferre pecuniam, aut res alias. Aliquem rerum aliquarũ* participem facere. Mutuò-dare. *Commodare. Pecuniam, vel aliquid aliud credere. fœnerari. Vt,* Deinde dicebat illas inter ſe, ſolas ſolis coràm nullis teſtibus, *vel, in nullorum teſtium præſentia,* fœnerati veſtes, aurum, argentum, pocula. *συμβαλεῖν. Conijcere, coniecturis aſſequi. Vt, συμβαλεῖν οἷδεν* &c. Nullus coniicere poterat id, quod acciderat. *συμβαλεῖν*, pro, percipere *intelligere, coniecturis aſſequi.*

Συμβαλόντα. *Sic appellant eum, qui pecuniæ ſummam aliquam contulit, quam licus dedit.* Hoc eſt, illum, qui fœneratus. eſt. *Fœneratorem. Creditorem.* Vt, Ille verò ad Reginam iuit, fœneratorem accuſaturus, & *ipſam* oraturus, vt ſibi *in rebus* iuſtis opem-ferret. Ariſtianus. Conuenerat enim *inter eos*, vt alter quidem, *illum contractum* obſignaret, alter verò, qui *pecuniam ei* fœneratus-erat, faceret id, quod conſtitutum fuerat, *vel, faceret imperata.*

N O T Æ.

Δοκῶσι.] Fortaſſe præſtaret, vt ſenſus, & legitima conſtructio videtur flagitare, dicere, *καὶ δικαιούμενος* Hanc lectionem ſequor.

Σύμβαμα. κατὰ γραμματικοὺς πρότασις, ἐξ ὀνόματος, καὶ ῥήματος, αὐτοτελῆ διάνοιαν ἀπαρτίζουσα οἷον, ἰωάννης περιπατεῖ. παρασύμβαμα δ', πρότασις ἐξ ὀνόματος, καὶ ῥήματος, οὐκ αὐτοτελῆ διάνοιαν ἀπαρτίζουσα. οἷον, ἰωάννῃ μέλει. φήσας γὰρ ἰωάννης περιπατεῖ, οὐδὲν ὃς ἄλλο ἔχῃζει. εἰπὼν δὲ, ἰωάννῃ μέλει, περὶ τίνος παρέλιπεν εἰπεῖν.

Συμβατοί. συμφωνήσαντες. πειθεῖς. ξαϊανὸς δὲ μὴ συμβατὸς ταῖς ὁμολογίαις, ἐν παρασκευῇ ὤν.

Σύμβασις. φιλία. συντυχία. καταλλαγή. σύμβασις δὲ φίλων καὶ τὰ αὐτὰ γνωμένη τρόπῳ, τῇ ὑπ' ἀνάγκης συγχωρηθέντι βεβαιοτέρα.

Συμβατήριοι. εἰρηνικοὶ, φιλικοὶ, βούλομαι διαλεχθῆναι αὐτοῖς συμβατηρίως.

Σύμβαμα. Symbama. Secundùm Grammaticos *eſt* propoſitio *conſtans* ex nomine, & verbo, perfectam ſententiam faciens *& explicans.* Vt, Ioannes ambulat. Paralymbama verò, propoſitio ex nomine, & verbo non integram ſententiã faciens, *ac explicans.* Vt, Ioanni curæ-eſt. Qui enim dixit, Ioannes ambulat, nulla alia *orationis parte ad abſoluendam ſententiam* indiget. Qui verò dixit, Ioanni curæ-eſt, ille præteriit, quod erat dicendum, de quónam *hoc ſit intelligendum, & quiſnam ille ſit, qui Ioanni cura eſt.*

Συμβατοί. Qui-conſenſit, Perſuaſus. Aſſenſus. Vt, Traianus verò conditionibus illis non aſſenſus, *nec eas probans, nec ijs contentus,* in apparatu erat *occupatus.*

Σύμβασις. *Compoſitio.* Amicitia. *Concurſus.* Congreſſus. *Conſortium.* Reconciliatio. Pax. Vt, Amicorum verò compoſitio, *pax, reconciliatio* eodem modo, *& amicè* facta, *eſt* firmior compoſitione, quæ per neceſſitatem, *& per vim* fit.

Συμβατήριοι. Pacifici. Pacati. Amici. *Ad compoſitionem, ad reconciliationem, ad pacem facientes, apti, commodi.* Vt, Cum ipſis colloqui volo pacatis, *& amicis verbis.*

Συμβάῃ. Similis-est. Assimilatur. Consentit. Vt, Hoc oportet spectare, an facta verbis respondeant, *& an dicta cum factis consentiant.*

Συμβαίνοντα. Consentientia. *Concurrentia in vnum, coeuntia, coagmentata, conuenientia.* συμβαίνειν dicimus, vt artifices *fabrique murarij* dicunt quadratos lapides in muris, & pyramidibus conuenire, *id est*, certa positione, *certáque collocatione componi, &* inter-se coagmẽtari.

Συμβαίνουσι. Coadiuuant, *adiuuant. Conueniunt.* Consentiunt. Vt, Et oracula *cetera*, & Pythicum, consentiunt. Et, Nam & alia quædam peragebantur, magistratus grauitati non conuenientia, pro, congruẽtia.

Συμβεβηκός. Accidens. Quod accedit, & recedit, sine subiecti interitu. Quomodo hectica febris, cùm sine dubio sit per accidens, corrumpit, *& occidit* corpus? Aiunt *corpus* solui propter ea, quæ assiduè dicũtur *ipsum infestare.* Potest enim dici, febrim non esse accidens, imò ne alterationem quidem subiecti: sed calorem contra naturam, qui con pagem animalis dissoluit.

Συμβιῶσαι. Consentire. Compositionem-facere. Vt, Illi verò Regem rogabant, vt cum Gabiis compositionem-faceret, quibus conditionibus Gabij iustum-esse-censerẽt *compositionẽ fieri. Vel, quib. cond. Gabij vellẽt.*

Συμβιβάζων. Colloquens. Docens. *Componens, coniungens, committens, coagmentans.*

Συμβίβασιν. Compositionem. Pactionem. Concordiam. Vt, In compositionem, & pactionem de re aliqua venire.

Συμβιβῶ. *Pro* συμβιβάσω. Docebo. Præficiam. Intelligere-faciam. *Componam. Coagmentabo.*

Συμβιωτήν. *Vel* συμβιωτάς. Conuictor. Qui-cũ-aliquo-vivit, Et συμβιωτεύω. q.d conuiuo. Cum-aliquo-viuo.

Συμβλητά. Comparationem-admittentia. *Quæ comparari inter se, vel cum aliis, possunt.* Et quæ *per coniecturas* cognosci possunt. Et συμβλητῆ. *Rei*, quæ *per coniecturas* cognosci potest. Vt, Consilio præstantiore, *quàm humano, consilio diuino*, & quod humana prudentia nullo-modo cognosci, *vel, conijci* potest, Alpheo quodam modo defuncto. N. L.

Σύμβολα. Signa. Mensuræ. Vt, Hominem esse mortalem, *vel* ante mortem, signa *sunt* ipsæ pellicææ tunicæ. Si quod signum extitisset, decreta perficiebant. *& ad finem perducebant.* Si terræmotus factus-fuisset, aut inusitatus ignis *arsisset*, aut mustela discurrisset, aut aliquid huiusmodi *accidisset.*

Σύμβολα. Pactiones, quas inter-se ciuitates *pepigerunt, & suis* ciuibus proposuerunt, statuentes, vt *alijs* præstent ea quę iusta sunt, & *ab iis vicissim* impetrent, *quod æquum est.* Sæpius in septima Philippica Demosthenes *hoc vocabulum habet.*

Συμβόλαιον. Tabula-contractuum. *Tabula, in qua contractus, pacta, & conuenta scribuntur. Ipse contractus. Ipsa pacta, & conuenta.*

Συμβόλαιον. Symbolum. Signũ quod Iudices, in Dicasterium ingredientes accipiebãt. Deinde hoc dato *illis, à quibus id acceperant, etiam* stipendium iudiciale accipiebant. Erant autem decem numero *Dicasteria iudicijs exercendis destinata, quæ nomen habebant impositum à literis alphabeti, initio facto* ab A. vsque K. *ab vno, vsque ad* 10. *Nam singulis Dicasteriis erat inscripta vna de literis. Quare primum vocabatur Alpha, secundum, Beta, tertium, Gamma. & ita deinceps, vsque ad K, quod decimum significabat. In hac autem Iudices ingrediebantur, sua dicasterij* signum accipientes, deinde propinqui sessuri. Quære in voce Βακτηρία.

Συμβόλων. Συμβολεν.

Συμβαίνει. ἔοικεν. ἁρμοσιοῦται. συμφωνεῖ- A
τθτο. δεῖ σκοπεῖν, εἰ συμβαίνει τοῖς λόγοις τὰ πράγματα.

Συμβαίνοντα. συμφωνοῦντα. τὸ συμβαίνειν λέγομεν, ὡς τοὺς τετραγώνους λίθους ἐν τοῖς τείχεσι, καὶ ἐν ταῖς πυραμίσι συμβαίνειν αἱ τεχνῖται λέγουσι, συναρμόζειν ἀλλήλοις τῇ πυκνώσει.

Συμβαίνουσι. συμπεραίνουσι. συμφωνοῦσι. χρησμοί τε συμβαίνουσι, καὶ τὸ πυθικόν. ἄλλα τε γάρ τινα οὐ συμβαίνοντα τῇ τῶν ἀρχῶν ὄγκῳ διεπεράτωτο. αἰτὶ τὸ ἁρμόζοντα. B

Συμβεβηκός. ὃ γίνεται, καὶ ἀπογίνεται, χωρὶς τῆς ὑποκειμένης φθορᾶς. πῶς ὁ ἑκτικὸς πυρετὸς καὶ συμβεβηκὸς ἀναμφίβολος ὢν φθείρει τὸ σῶμα; ἐν μὲν προσεχῶς εἰρημένων λύεσθαί φασιν. ἔστι γὰρ εἰπεῖν, ὅτι οὐκ ἔστι συμβεβηκὸς ὁ πυρετὸς, ἀλλ' ἤδη ἀλλοίωσις τῆς ὑποκειμένης. ἄλλως δὲ καὶ φύσει θερμότης διαλυτικὴ τῆς ἁρμονίας τῆς ζώης.

Συμβιῶσαι. συμφωνῆσαι. οἱ γὰρ, περὶ τῆς βασιλείας ἐφ' ᾧ συμβῆναι γαβίοις, ἐφ' οἷς αἱ διαιτῶσι γάβιοι. C

Συμβιβάζων. συλλαλῶν. διδάσκων.

Συμβίβασιν. εἰς συμβίβασιν, καὶ ὁμολογίαν ἐλθεῖν περί τινος.

Συμβιβῶ. διδάξω. διδάσω. ποιήσω.

Συμβιοτάς. καὶ συμβιοτεύω.

Συμβλητά. σύγκρισιν διαλήμματα. καὶ τὰ δυνάμενα γνωσθῆναι, καὶ συμβλητὰ. δυναμένη διαγνωσθῆναι. βουλῆ κρείττονι, καὶ ἀνθρωπίνῃ γνώμῃ, ἡδαμῶς συμβλητῇ, τρόπον τινὰ τῶν ἀλφειοῦ ἀποθανόντος. D

Σύμβολα. σημεῖα. μέτρα. οἷον σημεῖον τοῦ φθαρτὸν εἶναι τὸν ἄνθρωπον περὶ τὸ θανάτου, οἱ δερμάτινοι χιτῶνες. εἰ γένοιτό τι σύμβολον ἐπιτέλουν τὰ δόξαντα. σεισμὸς εἰ γένοιτο, ἢ πῦρ ἀπότροπον. ἢ διέξεισι γαλῆ. ἢ τι τοιοῦτον. E

Σύμβολα. τὰς συνθήκας. ἃς αἱ πρὸς ἀλλήλας αἱ πόλεις θέσθαι, τάττωσι τῆς πλίτας, ὥστε διδόναι, καὶ λαμβάνειν τὰ δίκαια. πολλάκις ἐν τῇ ζ φιλιππικῶν δημοσθένης.

Συμβόλαιον. τὸ γραμματεῖον.

Συμβόλαιον. ὃ ἐλάμβανον οἱ δικασταὶ, εἰς τὸ δικαστήριον εἰσιόντες. εἶχε τὰ τὸ δόντες, τὸ δικαστικὸν ἐνομίζοντο. ἦσαν δὲ τὸ ἀριθμὸν ἀπὸ Α ἕως Κ τὸ σύμβολον λαβόντες, ἔπειτα πλησίον καθεδούμενοι. ζήτει ἐν τῇ βακτηρίᾳ. F

Σύμβολον.

A NOTÆ.

Συμβόλαιον.] Legendum videtur Σύμβολον, vt patet ex Aristophanis Pluto. pag. 15. v. 17.

Ἐν τῇ σορῷ νυνὶ λαχὼν τὸ γράμμα σου ἀνῃζήν. Vide Schol. annot. 16. Et pag. 16. v. 1.
Σὺ δ' οὐ βαδίζεις. ὁ δ' ἀχάρων ξύμβολον δίδωσι. Consule Schol. annot. 17.

Apud Sophoclem tamen in Philoctete. pag. 415. v. 9. τὸ συμβόλαιον legitur, pro ξύμβολον, & σημεῖον. Quare nihil temere mutandum.

Σύμβολον. οἰωνισμα. σημεῖον. μάντευμα. λόγος ἢ ἐφ' ἑστικῶς.

B Ὁ σύμβολος ἢ μελάμπεδος, ἢ πόλλητος ἐδέετο.

Οὗτοι γὰρ ἦσαν μαντικῶν οἰωνῶν.

Σύμβολον. περὶ βίωνος τοῦ πατρός. ἔχων ὑ φρόσωπον, ἀλλὰ συγγραφὴν δηλ τοῦ ἀφεσταῖτα δ' τοῦ διακόσμου πικρίας σύμβολον. μήτηρ ἦ εἶναι ὁ τοιοῦτος γήμας ἀπ' οἰκήματος:

symbolum. signum, indicium, argumentum. Mater verò *mea fuit talis*, qualem huiusmodi homo ex prostibulo, vel ex lupanari mulierem eductam ducere-possit.

Συμβηλεύω. δοτικῇ.

C

Συμβαβάζω. συνδιοικήσω.

Συμεών. ὁ θαυμαστός. περὶ οὗ οἱ ἐν αἰγύπτῳ μοναχοὶ μαθόντες ὅτι δὴ κίονος ἵσταται, μεμψάμενοι τῷ ξένῳ, ἀφῆτος γὰρ αὐτὸς τοῦτο ἐπέτυχεν, ἀκοινωνησίαν αὐτῷ ἐπεμψαν. εἶτε ἐγνωκότες τὸν βίον τοῦ ἀνδρὸς, καὶ τὸ ἄτυφον, πάλιν αὐτῷ ἐκοινώνησαν. ὁ δὲ βρκιανὸς ὁ βασιλεὺς ἐν σχήματι ἰδιώτου φορᾶς αὐτὸν ἀφανῶς παρεγένετο.

D Συμμετρία. ὁμώνυμον. ὥσπερ καὶ τὸ σύμμετρον. σύμμετρα γὰρ, τὰ τῷ αὐτῷ μέτρῳ μετρούμενα. ἢ τὰ οἰκεῖα ἑκάστῳ, ἢ ἀρκοῦντα, ἢ κατὰ τὸ πλῆθος, ἢ κατὰ τὸ μέγεθος, ἢ κατὰ ποιότητα, ἢ καὶ τὰς δυνάμεις ἀνάλογον ἔχοντα.

Σύμμικος.

Συμμορία. σύνταγμα. ἢ φατρία. ἀνδρῶν τε ἀρίστων συμμορίαι πολλαὶ, καὶ χρόνος μῆκος, τοσοῦτον ἤγειραν ἔργον.

E Συμμορία δημοσθένης καὶ τὰ ἀφόβου. οὐκ ἅπαν τὸ πλῆθος, ὥσπερ παρ' ἡμῖν, διῄρητο εἰς τὰς συμμορίας ἀθήνησιν, ἀλλὰ μόνοι οἱ πλούσιοι, καὶ εἰσφέρειν τῇ πόλει δυνάμενοι. ὁ γοῦν δημοσθένης ἐν τοῖς περὶ συμμοριῶν φησὶ περὶ χιλίων, καὶ διακοσίων ἀνδρῶν, λέγω τὸ πλησιαίτατον. ἐν τούτων τοίνυν οἶμαι δεῖν ποιῆσαι συμμορίας. εἶναι νεὼς εἰσὶ ἑξήκοντα σώματα ἑκάστην ἔχουσαν. ὑπερίδης ἢ ἐν τοῖς πρὸς πολύευκτον φησίν. εἰσὶ γὰρ ἐν τῇ συμμορίᾳ ἑκάστῃ, τοὺς ἄνδρας. οὐδὲ δὲ θαυμάζειν, πῶς ὁ μὲν δημοσθένης φησὶν ἐξ ἀνδρὰς ἔχειν τὴν συμμορίαν, ὁ δὲ ὑπερίδης ἐν τοῖς περὶ πασικλέους λέγει τὴν αἰτίαν γράφων ταυτί. ἕως μὲν οἱ πλουσιώτατοι ἐδαπανῶντο τὴν πόλιν σὺν πᾶσι, καὶ ἐξ τριπαρχοῦντες μέχρι ἀφῆλισκον, ἡσυχίαν ἦγον οὗτοι. ἐπεὶ δὲ ταῦ-

Σύμβολον. Symbolum. Augurium. Omen. Signum. Vaticinium. Dicitur autem etiam masculeo-genere σύμβολος, vt patet ex duobus sequentibus senariis, in quorum priore dicitur ὁ σύμβολος.

Hoc autem signum Melampode, vel Pollete interpretè *indigebat.*

Isti enim erant vaticiniorum periti.

Σύμβολον. Signum. De patre Bionis *sequentia dicuntur. Nam Diogenes Laertius in Bionis vita. pag.* 156. & 157. *Bionem ipsum de se, & patre suo loquentem sic introducit, Pater meus erat genere Borysthenites*, habens non faciem: sed in facie syngrapham. *i. scripturam*, crudeliuatis herilis

Συμβουλεύω. Datiuo. Consulo. Consilium-do. Suadeo.

Συμβιβάζω. Simul-administrabo.

Συμεών. Symeon. Mirabilis ille *vir.* De quo Ægyptij monachi, cùm intellexissent eum in columna stare, conquesti de illo peregrino, & *rem insolitam auersati*, (Ille enim primus hoc fecit) excommunicationem ipsi miserunt, *eúmque ex suo cœtu excluserunt.* Postea verò cognita illius viri vita, & animi-demissione, *qua ab omni fastu erat aliena*, rursus eum in suum cœtum receperunt. Marcianus verò Imperator, *hominis* priuati habitu *sapiens* ad ipsum clàm accessit.

Συμμετρία. Symmetria. q.d. Commensuratio. *Vocabulum est* homonymum. *i. æquiuocum*, vt & τὸ σύμμετρον. q.d. commensum, vel commensuratum. Symmetra enim *sunt*, quæ eâdem mensurâ metimur, & quę cuique conueniunt, & sufficiunt, vel multitudine, vel magnitudine, vel qualitate, & quæ secundùm facultates proportionem habent.

Σύμμικος. Summicus. *Videtur viri nomen. At* σύμμικτος. *Commixtus, promiscuus, miscellaneus.*

Συμμορία. Munerum-societas. Cœtus. Ordo. Classis. Vel Curia. Tribus. Vt, *καὶ δρῶν τε ἀρίστων συμμορίαι.* &c. i. Et virorum optimorum cœtus multi, & temporis longitudo, tantum opus excitarunt.

Συμμορία. Classis. Demosthenes in *oratione* contrà Aphobum. Non omnis multitudo, vt apud nos, in classes Athenis erat diuisa: sed soli diuites, & qui *pecuniam* conferre poterant ad Reipub. vsus. Demosthenes etiam in *oratione* de Classibus, dicit de mille, & ducentis viris, de ditissimis inquam. Ex istis igitur existimo faciendas esse viginti classes, vt nunc sunt, ita vt singulæ *classes* habeant 60. corpora. *i. homines* 60. Hyperides verò in *oratione* ad Polyeuctum dicit. In vna quaque classe sunt viri quindecim. Non est autem mirandum, quomodo Demosthenes quidem dicat *vnam quamque* classem habere 60. viros, Hyperides verò, 15. Nam in *oratione* contra Pasiclem, causam affert, his verbis, Quandiu quidem ditissimi *quique ciues* Rēpub. fallentes, simul quinque, & sex. *i. quini, vel seni simul* trierarchiam-obeuntes. *i. trirentes suis sumptibus instruentes* mediocres sumptus faciebant,

isti quiescebant, *nec vllis grauioribus sumptibus grauabãtur.* Postquàm verò Demosthenes hæc animaduertit, leges tulit, vt trecenti *locupletissimi ciues*, trierarchiæ munere fungerentur, *sussque sumptibus triremes instruerent, & trierarchi essent.* Et *hoc modo* trierarchiæ graues euaserunt. Quòd autem etiam ciuitate donati, *& adscripticy ciues* in istas classes reciperentur, *ac in earum albo nomina ipsorum inscriberentur*, declarauit Hyperides in *oratione* contra Polyeuctum. Symmoritæ verò *q.d. Classici*, dicuntur illi, qui sunt eiusdem symmoriæ, *siue classis eiusdem* participes. Athenienses autem in classes primùm distributi fuerunt, Nausinico Archonte, vt *ait* Philochorus, A

τὰ κατὰ τὴν δημοκρατίαν, νόμους ἔθηκε τοὺς τριακοσίους τριηραρχεῖν. Καὶ βαρεῖαι γενόμεναι αἱ τριηραρχίαι. ὅτι ἦ καὶ οἱ δημοσποίητοι ἐνεχέφοντο εἰς τὰς συμμορίας, δεδήλωκεν ὑπερίδης, ἐν τῷ κατὰ πολυεύκτου συμμορίαι εἰσὶν, οἱ τ' αὐτῆς μετέχοντες συμμορίας. διῃρέθησαν δὲ πρῶτον ἀθηναῖοι κατὰ συμμορίας ἐπὶ ναυσινίκου ἄρχοντος, ὡς φιλόχορος. B

Σύμπαν. Vniuersum. Quod Mundum vocamus. Vt, τὸ σ.τ. Hoc vniuersum. Hæc rerum vniuersitas.

Σύμπαν. ὃ λέγομεν κόσμον. τὸ σύμπαν τόδε.

Συμπαραινέσας ἔχω. Pro συμπαρήνεσα. Collaudaui.

Συμπαρεμφαίνων. Simul-sequens. Comitans.

Συμπάσχω. Datiuo. q.d. Compatior. Condolesco. Commiserescо. Eadem affectione commoueor.

Συμπαρεμφαίνων. συνακολουθῶν.

Συμπάσχω. δοτικῇ.

Συμπαίσοντα. Colluforem. Colludentem. *Cum aliquo ludentem. Epigram. lib. 6 pag. 410. epigr. 45.* Pani quidem, recens-partam capellam colludentem cum matre. *i. tenellam, & adhuc cum matre ludentem.*

Συμπαίσοντα. συμπαίζοντα. παυὶ μὲν, ἀρτίτοκον χίμαιραν, συμπαίσοντα μητρός.

Συμπίνω. Datiuo. Compoto. Cum aliquo poto.

Συμπίνω. δοτικῇ. C

Συμπίπτειν. Concurrere. Confligere. Pugnam committere. Vt, Illi verò, ipsos armabant, & in prælio concurrere iubebant.

Συμπίπτειν. μάχῃ συνάπτειν. οἱ δ', ὡπλιζον αὐτοὺς, καὶ ἐκέλευον εἰς μάχην συμπίπτειν.

Συμπλάττεται. Confingitur. Vel confingit, comminiscitur, mentitur.

Συμπλάττει. ψεύδεται.

Συμποδίζω. Accusatiuo. Vincio. Colligo, id est simul ligo. Pedes alicuius simul ligo.

Συμποδίζω. αἰτιατικῇ.

Συμποδίσας. Qui colligauit. Qui pedes ligauit. Aristophanes *in Ranis pag. 188. v. 12. 13. 14. 15.*

Συμποδίσας. συνδήσας τοὺς πόδας. ἀριστοφάνης.

--Compunctos ipsos,
Et pedibus colligatis,
Cum Adimanto Leucolophi filio
Sub terram celeriter amandabo.

--Στίξας αὐτοὺς, D
Καὶ συμποδίσας
Μετ' ἀδιμάντου τοῦ λευκολόφου,
Κατὰ γῆς ταχέως ἀποπέμψω.

Συμπόσιον. Symposium. Compotatio. Conuiuium. Quære in voce ἀθῆναι, de iis, qui magno animo *magnificè, splendidéque* visi sunt conuiuia celebrasse, *vel, conuiuas aliquos excepisse.*

Συμπόσιον. ζητεῖ ἐν τῷ ἀθήναιος περὶ τῆς δοξάσαν μεγαλοψύχως ἑστιᾶν.

Συμπότης. Compotor. Qui cum aliquo potat. *Hæc, vt vides, ita sunt distinguenda.*

Συμπότης.

Συμπαράκτωρ ὁδοῦ. ὁ ἀκόλουθος. q.d. Confector viæ. Viæ comes. *Sophocles in Oedipo Tyranno pag. 154. v. 13.* Neque nuntius vllus, neque comes viæ.

Συμπαράκτωρ. ὁδὸς ἀκόλουθος. οὐδὲ ἄγγελός τις, οὐδὲ συμπαράκτωρ ὁδοῦ. E

Συμπαράττω. Datiuo. Cum-aliquo-aliquid-facio. Adiuuo.

Συμπαράττω. δοτικῇ.

Σύμπτωμα. Symptoma. Casus.

Σύμπτωμα. συμβεβηκός.

Σύμπτωσις. Concursus. *Congressus. Conflictus.* Commixtio ex duabus partibus facta. Vt, illi verò, simili proposito, similem fecerunt impressionem. Facto autem impetuoso concursu ab vtroque, ambo quidem aberrarunt alter ab altero, equos verò suis hastis mutuò vulnerarunt.

Σύμπτωσις. συμβολὴ. σύμμιξις, ἐκ δύο μερῶν γινομένη. οἱ δ', ἐκ ἁπλῆς διαθέσεως, ὁμοίαν ἐποιήσαντο τὴν ἔφοδον. γινομένης δὲ τῆς συμπτώσεως ἐξ ἀμφοῖν βιαίας, αὐτῶν μὲν ἡμάρτησαν ἀμφότεροι. τοὺς δ' ἵππους ἔξωσαν τοῖς δόρασι τοῖς ἀλλήλων.

Συμφανὲς. Conspicuum. Clarum. Manifestum. Vt, Victoria verò ipsis erat manifesta, & confessa. F

Συμφανὲς. δῆλον. φανερόν. καὶ συμφανὲς ἦν αὐτοῖς, καὶ ὡμολογημένον τὴν νίκην.

Συμφέρεται. Congruit. Conuenit. Consonat. Consentit. Concors est. *συμφέρεσθαι sumitur* etiam pro prælium committere. Confligere. Vt, Sempronius autè cum Annibale confligit. In prælio verò superatus, *vel, sed inferior prælio*, multos de suis amisit. *συμφέρεσθαι*, consentire, contrarium est verbo *διαφέρεσθαι*, dissenti-

Συμφέρεται. συναρμόττει.

Συμφωνεῖ. ὁμονοεῖ. καὶ δηλ τὸ συνάπτειν μάχην. συμφοιτος δὲ ἀνίβα συμφέρεται. ἐλαττοῦσι δὲ κατὰ τὴν μάχην, πολλοὺς τῶν οἰκείων ἀπέβαλε. τὸ συμφέρεσθαι, ἐναντίον

re, &c

A πρὸς τὸ διαφέρεσθαι, καὶ τὸ συμφωνεῖν, πρὸς τὸ διαφωνεῖν. καὶ τὸ διαγωνίζεσθαι, καὶ τὸ συναγωνίζεσθαι.

re, & συμφωνῶν, consonare, consonum esse, concordare, concordem esse, contrariũ est verbo διαφωνεῖν, discrepare, discordare, dissidere. Et διαγωνίζεσθαι, disputare, interdcere, vetare, & verbis alicui quodammodo repugnare, contrarium est verbo συναγωνίζεσθαι, q.d. cum aliquo dicere. i. aliquem verbis adiuuare, in iudicio defendere, alicui patrocinari.

NOTÆ.

Συμφων.] Hoc pertinet ad interpretationem præcedentis verbi συμφέρεται. Quare non est nouum verbi principium. Hic perperam disiuncta sunt, quæ coniungenda erant. Supra verò, in voce Συμπόται, contrà factum. Nam coniuncta sunt, quæ tamen disiungenda sunt, vt suo loco demonstratum. Hic error apud Suidam est frequens.

B

Συμφέρον. ἀγαθόν. λέγεται δὲ συμφέρον, ὅτι φέρει τὰ τοιαῦτα, ὧν συμβαινόντων, ὠφελούμεθα.

Συμφέρον. Bonum. Vtile. Quod nobis conducit. Dicitur autem συμφέρον, quia ferre ea, quibus, si contingant, & fiant, iuuamur.

Σύμφημι. συναινῶ. ταυτὸν σοι λέγω.

Σύμφημι Collaudo. Comprobo Consentio. Idem dico. quod tu. Tecum idem dico.

Συμφορά. ἀτυχία. κακῶν συντυχία.

Συμφορά. Calamitas. Infortunium. Malorum euentus. Res aduersæ, quæ nobis accidunt.

Συμφορά. τὴν μέσων δέ. διὸ λέγει σιμωνίδης. πῖθι πῖ' ὅτι συμφορᾷ. οἱ δὲ λέγουσι πῖνε πῖνε ἐπ' ἀγαθοῖς. δηλοῖ δὲ ἡ συμφορὰ, καὶ τὸ κακὸν, καὶ τὸ καλόν. διὸ λέγει. ὅτι συμφοραῖσιν ἀγαθαῖς. καὶ τοῦτο εἶπεν οὐκ ἔλαττον ὅτι τὰ κακὰ νοεῖσθαι. σοφοκλῆς δέ φησιν ἔντε συμφορᾶς βίου θεσθον κρίνοντες, αἰεὶ δὲ ἐν ταῖς βιωτικαῖς συντυχίαις. C αὐθις.

Συμφορά. Nomen est mediæ significationis. *Nam & in bonam, & in malam partem accipitur, & tam pro bono, quam pro malo rerum euentu sumitur.* Idem dicit Simonides, vt extat apud *Aristoph. in Equitibus. pag.* 12. *v.* 1. *schol. annot.* 1. Bibe, bibe propter euentus, *rerumque successus.* Quidam autem dicunt, Bibe, bibe propter bonos *rerum successus.* Nam συμφορὰ & malum, & bonum *rerum euentũ, & felicem, & infelicẽ successum* significat. Quamobrem dicit *Aristoph. in Equitibus. pag.* 127. *v.* 1. Ἔντι συμφορᾶς ἀγαθαῖσιν. Propter euentus bonos. *propter felices rerum successus.* Hoc autem dicto & addito illo nomine ἀγαθαῖσιν, *hanc vocem* de malo intelligi non tuti effecit, *ne quis eam acciperet in malam partem, scilicet pro rebus aduersis. Vide schol. annot.* 1. Sophocles verò *in Oedipo Tyranno. pag.* 149. F. dicit, Hominumque res primum & in casibus vitæ iudicantes. Pro, *variis* in casibus aduitam pertinentibus. *In variis rebus, quæ mortalibus in hac vita solent accidere.* Et rursus, *Aristoph. in Acharnensib. pag.* 307. *v.* 11. & 12. Lamachum ducem hæc dicentem introducit,

D Ὦ συμφορὰ τὰ λαινα. τὴν ἐμῶν κακῶν, Ἰὼ ἰὼ τραυμάτων ἀπαλγύνων.

O casum miserum meorum malorum! Heu, heu vulnerum graues dolores asserentium causa.

συμφορὰ, ἡ ἀνωμάλου ῥοπή. πίνδης. ἐκ τῆς ἀμέτρου συμφορᾶς τὴν συρμάδων. δεῖ χιόνος.

συμφορὰ etiam *dicitur* impetus, quo quis simul in aliquem fertur. Impetuosa impressio, quæ simul fit in aliquem. Pisides. Propter immoderatam, *ac* impetuosam impressionem syrmadum. *i. nimis floccorum, qui cœlitus cadentes videntur alij ab alijs trahi, propter frequentem, & contiguum eorum casum. Illic enim agitur* de nive.

NOTÆ.

Σιμωνίδης.] Aristoph. in Equitibus. pag. 212. v. 1.

Ἄσομαι γὰρ τοῦτ' ἀν αἰσχυνοίμην, πῖθι πῖθι συμφορᾶς.

E Schol. annot. 1. Ἄσομαι.] τότε γάρ φασιν, ἐσάσαιμί σου τὸ τῆς Σιμωνίδου μέλος. &c. et.

Ἔντι συμφορᾶς βίου] Sophocles in Oedipo Tyranno. pag. 149. F.

Ἀνδρῶν τε πρώτην ἔν τε συμφορᾶς βίου
Κρίνοντες, ὅ τε διαιώνων ξυναλλαγάς. Schol. συμφορᾶς. ταῖς βιοτικαῖς συντυχίαις.

Συμφοίδμενος σύμβουλοι.

Συμφοίδμενος. Consiliarij. Consultores.

Συμφυλέτης. ὁμοεθνῶν. συγγενῶν.

Συμφυλέτης. Contribulium. Gentilium. Cognatorũ.

Συμφυοῦς. συγγενοῦς.

Συμφυοῦς Cognati.

Συμφύρεται. δαπανᾷ. συμμίγνυται. συναναχράται συμμιαίνεται.

Συμφύρεται. Datiuo. Commiscetur. Simul miscetur. Contemperatur. *i.* συναναχράται. Commaculatur. Conspurcatur.

Συνελήσας. συντρίψας. ἡρόδοτος. τὴν τε ἱερὸν ἵππων τὴν λευκῶν ὑπὸ ὑβρεως ἐσβαὶς ἐς τὸν ποταμὸν διαβαίνειν ἐπειρᾶτο. ὁ δὲ μιν συνελήσας. ὑπὸ βυθοῦ ἐνεχόμενος ἐφέρετο. καὶ ἰάμβλιχος. βιαζομένους δὲ τοὺς κολυμβητὰς, συνελήσας ὁ ποταμὸς ἔφερε κάτω, καὶ οὐκέτι ἀνένεγκαν. F

Συνελήσας. Qui contriuit. *Qui magno impetu contorsit, secumque traxit. Vide Lex. Ion. in* Συμφέρω. ω. Herodotus *lib.* 1. *pag.* 8. *l.* 40. Quidam ex sacris equis albis per ferociam in fluuium ingressus, *ipsum* transire conabatur. Ille verò, ipsum conterens, *conturbans, comprimens, contorquens,* submersum absportauit. Et Iamblichus. Vrinatores autem per vim natare conantes, fluuius ille conturbatos, & *contortos* in imas partes detulit, nec amplius redierunt.

Συμψῆσαι. Conterere. *Confundere alicuius vestigia, vt non appareant amplius Delere.* Aristophanes Nubibus *pag.* 108. *v.* 13. *&* 14. *dicit pueros, qui Padotribas olim adibãt,*

Deinde rursus, iterum, denuò surgentes conturbasse vestigia, & prouidè cauisse,

Simulachrum amatoribus pubertatis ne relinquerent vllum.

Abstergebant enim locum, in quo sederant, ne quod signum suæ pubertatis relinquerent amatoribus.

Εἶτ' αὖ, πάλιν, αὖθις, αἰσταμβύους συμψῆσαι, κὴ σφογγιῆσαι

Εἴδωλον τοῖσιν ἐραστῆς τῆς ἥβης μὴ καταλείπειν γε.

κατίψων γὰρ τὴν πάτον, ὅπου ἐκάθητο, ἵνα μὴ σημεῖον τῆς ἥβης ἑαυτῷ καταλείψωσι τοῖς ἐρασταῖς. A

Σύμφωνα. Consona. *Consentientia. Suffragatoria. Quæ sunt eiusdem sententiæ.*

Συμφορά. σύμφωνα.

Συμφορά. *l.* Συμφθάς. *vt Hesych.* Læsus. Vulneratus. *Confusus, conturbatus, contritus, deletus.*

Συμφορά. βλαβείς. τεφθείς. B

Συναγείρων. Cõgregans. Cõnectẽs. *Colligens.* Cogẽs.

Συναγειρόμενοι. Congregati. Collecti. Coacti.

Συνάγω. Accusatiuo. Congrego. Colligo. Cogo.

Συνάγκων. Conuallis. Locus arboribus consitus.

Συναγειρόμενοι. Contractorum. Coarctatorum. Angustiis pressorum. In-angustias redactorũ. Vt, Carthaginiensibus fame contractis, *& in angustias redactis*, propter multitudinem hominum in vrbe concluforum. Hoc est, concludebantur, & cogebantur, *coarctabantur, & angustiis premebantur.* Et, In hoc enim *loco* frumenti inopia, & *rerum* necessariarum penuria contrahebantur *i. grauiter premebantur*, adeò vt de impediẽda obsidione cõsultarent. συνήγοντο, *cogebantur, coarctabantur*, hoc est, cõcludebãtur, *concluſi premebãtur.*

Συναγειρόμενοι. συναγόμενοι. συναγομένων ἢ λιμοῦ τῇ χαρχηδονίων, διὰ τὸ πλῆθος τῶν συγκεκλεισμένων αἰδρῶν ἐν τῇ πόλει. τουτέστι, συνεκλείοντο, καὶ συνήγοντο. ἐν γὰρ τούτῳ συνήγοντο σιτοδία, καὶ απάντων τῶν αἰαγκαίων, ὥστε βουλεύεσθαι περὶ τῆς πολιορκίας. τουτέστι, συνεκλείοντο. C

Συναγορεύειν. Idem ac συνηγορεῖν. Pro aliquo dicere. Alicui patrocinari. *q. d. Cum aliquo dicere, eiusque causam agere, & dicendo tueri.*

Συναγορεύειν. συνηγορεῖν, ὑπὲρ αὐτοῦ λέγειν.

Συναγωνίζομαι. Datiuo. Concerto. In-certamineiuuo. Certaminis sum-socius.

Συναγωνίζομαι. δοτικῇ.

Συναγωμός. Commendatio. Nullum ignominia notandum censebat, propter suæ scientiæ commendationem. *i. qui suam scientiam commendaret, & laudaret.*

Συναγωμός. οὐδένα ἠξίου ἀπαιδεύτως θεὸς συναγωμὸν τῆς αὐτοῦ ἐπιστήμης. D

Hoc vocabulum συναγωμοὶ, *quod in Lexicis non reperitur, videtur ductum ab illis, quos Graci vocant* ἀγύρτας, *Latini verò, circulatores, & circumforaneos appellant, qui circumeunt fora, venditantes aliquid, quod multis laudibus extollunt, vt facilius vendant. Infrà tamen in voce* Συναιρεῖς, *legitur* ἡ ἀληθὴς ἐπιστήμης. *i. vera scientia. Vide locum.* Et συναγωμὸς ibi sumitur pro collectione.

Συναδικῶ. Datiuo. Aliquem in iniuria alicui facienda adiuuo. Iniuriæ-socius-sum.

Συναδικῶ. δοτικῇ.

Συνάδων. Concinens. Congruens. Concurrens. Consonans. Consentiens. Et Συνάδα. Synada, metropolis. *Vrbs Phrygiæ. Stephanus.* συνᾶδον verò, genere-neutro per o paruum *scribitur.* Concinens. & c. vt antè.

Συνάδων. ἁρμόττων. συντρέχων. συμφωνῶν. καὶ συνάδα μητρόπολις. συνᾶδον δὲ, οὐδετέρως.

Συνὰ Ἀθηνᾷ. Cum Minerua manus etiam moue. Prouerbium, *quod monet* nõ oportere *nos* Deorũ spe. *i.* opis diuinæ fiducia fretos, sedentes ociari, *vel*, ocio indulgere *Er. ad. Chil. 1. Cent. 6. col. 196. ad. 18. Idem Chil. 2. Cent. 2. col. 410. ad. 81. Manum admouenti Fortuna est implorandæ. Vide infrà,* τὴν χεῖρα προσφέρειν τινὰ, *&c. Pro* αὐτῶν, *lego* αὐτῶν.

Συνὰ Ἀθηνᾷ καὶ χεῖρας κίνει. παροιμία ὅτι τῇ μὴ χρῆναι ὅτι ταῖς τῶν θεῶν ἐλπίσι καθημένους ἀρκεῖν. τίθησι δὲ ὅτι γυναικῶν, καὶ μάλιστα ὀφλησόντων ἐργάζεσθαι. ἡ παροιμία ὁμοία τῇ, αὐτός τι ποιῶν, θεοὺς τοὺς θεοὺς κάλει. E

Dicitur autem hoc præcipuè de mulieribus, quæ operari debent. *Vel, hoc verò maximè pertinet ad mulieres, quibus opus est faciendum.* Hoc autem prouerbium *est* simile illi, *quod in illo senario continetur*, Ipse aliquid nunc faciens, deinde Deos inuoca.

Συναίδλιν. Simul-ruẽdo. Vel Simul. Vno-impetu.

Συναίδλιν. ὁρμητικῶς, ἢ ὁμοῦ.

Συναλλαγαῖς. Commerciis. Communione. Amicitia. Sopho cles *in Oedipo Tyranno. pag.* 149. F. ἔνθ' ἀμφὶ δαιμόνων ξυναλλαγαῖς. Inque Deorum commerciis. Hoc est *in commerciis, quæ cum Diis habes.* In consuetudine, familiaritate congressibus, & colloquiis cum numine diuino, vt Deorum mentem conicias. Et rursus. *Sophocles in Oedipo Tyranno. pag.* 191. F. Πότερα δόλοισιν, ἢ νόσου ξυναλλαγῇ; δολοῖσι τίθημι; Vtrum dolis, an morbi commercio *sublatus obiit?*

Συναλλαγαῖς. κοινωνίαις. φιλίαις. σοφοκλῆς. ἔνθ' ἀμφὶ δαιμόνων συναλλαγαῖς. τουτέστι, ταῖς πρὸς τὸ θεῖον κοινωνίαις, καὶ ὁμιλίαις, σοφίζεσθαι τὴν τῶν θεῶν διάνοιαν. καὶ αὖθις πότερα δόλοισι τίθημι, ἢ νόσου συναλλαγῇ; F

Συναλγῶ. Datiuo. Cõdoleo. Cõdolesco. Cõmiserasco.

Συναλγῶ. δοτικῇ.

Συναυλί-

A Συναυλίσας. συναγάγας. συναθροίσας.

Συναυλισθείσης. συναχθείσης. συναυλισθέντες οὖν οἱ σύμμαχοι, βλασφημοῦντες αὐτὸν, ἀπέλουν προσθήσεσθαι τῇ μοίρᾳ τῶν ὑπεναντίων.

Συναυλισθείσης. Coactâ. Collectâ. Congregatâ Et συναυλισθέντες. Coacti Collecti. Congregati. Vt, Ergo bellifoscij congregati, ipsum maledictis infectantes minabantur fore, vt se hostium partibus adiungerent.

Συναλοιφή.

Συναλοιφή. Synalœphe. Vocalium cômixtio. Duarum, vel plurium vocalium, aut syllabarũ in vnã contractio. *Vide Magnum Etymol. in Dicce, in voce* συναλοιφή.

Συναλωνιάζειν. καθ' ἕκαστον ἔτος ἐν ἀκμῇ τῆς θέρους, ἑορτὴν ἦγον, καὶ θυσίας ἐποίουν.

Συναλωνιάζειν. συναλίζειν ἐν τοῖς ἅλωσιν. *In aretis congregare.* Quotannis in ipso rerum statis vigore, festum celebrabant, & sacrificia faciebant. *Quum autem populus in a-*

B *reis congregabatur, vt hoc festum celebraret, & sacrificia faceret, hoc dicebant* συναλωνιάζειν.

Σύαμμα. ἐπίρρημα, σύαμμα δὲ ἐποίησε πρὸς χειροτονίσας αὐτόν.

Σύαμμα. Aduerbium *compositum ex prepositione* σὺν, *cum, & ex aduerbio* ἅμα, simul, vnà. *Quæ duæ partes orationis idem significant in hoc aduerbio. Theocritus Idyllio 25. v.* 126. Ταῦροι σύαμμ' ἐβάδιζον. *tauri simul incedebant. Vel, vnà-cum illis incedebant. Et,* σύαμμα δέ μοι. i. vnà-cum Episcopis ipsum creauit.

Συναναστρέφομαι. δοτικῇ.

Συναναστρέφομαι. Datiuo. Vnà-cum-aliquo-versor.

Συνανέσχον. συναντεῖνον.

Συνανέσχον. Simul-sustulerunt. Simul-in-altum-sustulerunt. Simul-porrexerunt.

Συναντᾶ. δοτικῇ.

Συναντᾶ. Datiuo. Obuiam-eo. Obuiam procedo. Occurro. *Lucas Euangel. cap.* 22. *v.* 10.

C

Σύαορος. ἡ γαμετή.

Σύναρος. Coniux. Vxor.

Συναπεχθάνομαι. δοτικῇ.

Συναπεχθάνομαι. Datiuo. Simul-infensus-sum-alicui. Simul-cum-aliquo-aliquem-odi.

Συναπηρτισμένον. πεπληρωμένον.

Συναπηρτισμένον. *Coæquatum. Adæquatum. Completum* Repletum.

Συνάπτω. αἰτιατικῇ.

Συνάπτω. Accusatiuo. Connecto. Coniungo.

Συναραμένου. συνεργήσαντος.

Συναραμένου. Illius, qui cum aliquo suscepit aliquid. Illius, qui cooperatus est. Illius, qui aliquem in re aliqua adiuuit.

Συνάραξ. δοτικῇ.

Συνάραξ. Datiuo. Cum aliquo aliquid tollere. Aliquem in re aliqua tollenda, & suscipienda adiuuare. Adiuuare.

D Συναρπάζω αἰτιατικῇ.

Συναρπάζω. Accusatiuo. Corripio.

Συναρτήσαντες. συνάψαντες.

Συναρτήσαντες. Qui-coniunxerunt. Qui-connexuerunt. Qui-colligarunt, siue copularunt. Qui-simul-suspenderunt. Qui-appenderunt.

Συναπισμός. ἔστι, ὅταν ἕκαστος ἀνὴρ ἐν τῇ φάλαγγι κατέχῃ πῆχυν ἕνα, τότε τοῦτο καλεῖται συναπισμός.

Συναπισμός. q. d. Conclypeatio. Quum vnusquisque vir in phalange cubitum vnum obtinet, tunc hoc vocatur *συναπισμός. Illud ἔστι videtur superfluũ. Quid sit συναπισμός, in vulgatis Græcolatinis Lexicis & fusius, & melius docetur.*

Συναυλίαν. συμφωνίαν.

Συναυλίαν. Consonantiam. *Aliquorum musicorum instrumentorum cum tibia concentum, quasi diceres contibicinium. Aristoph. in Equitibus. pag.* 191. *v.* 9. Ξυναυλίαν κλαύσομαι. *Vide schol. annot. S. vbi docetur quid sit ξυναυλία scil. tibiarum simul inflatarum, & concinentium concentus, & quum duo tibicines idem canunt, & sonant.*

E

Συνάφεια. σύζευξις.

Συνάφεια. Contactio. Contactus. Coniunctio. Cohærentia.

Συνάχθομαι. δοτικῇ.

Συνάχθομαι. Condoleo. Condolesco. Datiuo.

Σύγγονος. ὁ ἀδελφός.

Σύγγονος. Frater. Cognatus.

Συνδαίξον. σφάξον σὺν τοῖς θρέμμασι.

Συνδαίξον. *Sophocles in Aiace. pag.* 21. *v.* 361. Iugula cum pecudibus. Simul-iugula.

Σὺν δὲ θεοὶ μάκαρες. τοῦτο ἐπέλεγον οἱ ῥαψῳδοί. ὡς οἱ κιθαρῳδοί. ἀλλ' ἄναξ χαῖρε. εἰσὶ γὰρ ὑπορχήματα ταῦτα τοῖς παλαιοῖς ποιηταῖς.

Σὺν δὲ θεοὶ μάκαρες. Simul verò Dij beati *sint, nobis adsint, & faueant Dij beati.* Hoc accinebant Rhapsodi, *vel, (vt alij) Prefabantur hoc Rhapsodi*, quemadmodum Citharœdi *dicebant:* At Rex *Apollo* salue. Nam apud antiquos Poetas, *hæ* sunt acclamationes, *quibus ad suos Deos vtebantur.*

F Συνδίτας. συνδεδεμένους.

Συνδίτας. Colligatos. Vinctos. Constrictos. *Vt in illis duobus senarijs.*

Κακοὺς γὰρ εἶχον τοὺς λογισμοὺς συνδίτας,

Malas enim habebam ratiocinationes, vel cogitationes *constrictas*,

Μορφοῖ τὸ κάλλος τῆς σοφοῦ γεωργίου.

Formans pulchritudinem sapientis segetis. N. L.

Συνανέχετο. Simul-tolerabat. Vnà-gerebat. Conſentiebat *in bello gerendo*. Concertabat. *Vnà-certabat. Vnà-tolerabat. Vt*, Primùm quidem, cum ipſo bellum gerebat. Poſtea verò, concubinæ amore captus, proditionem, pecuniæ cauſâ, cum *hoſte* pepigit.

Συνδικάζω. Datiuo. Cum-aliquo-iudico.

Σὺν δίκῃ. Cum iuſticia. Pro, Iuſtè. Vt, Poſtquàm Rex intellexit *ea*, quæ Capitoni proditori iuſte, *iurè*, *vel meritò* acciderant.

Σύνδικος. Quum plures auxiliatores, & cauſarum-patroni adſunt *alicui* rei *in iudicio defendendæ*, tunc *iſti* vocantur Syndici, *& Synegori*, *i. Patroni-cauſarum, qui cauſas in foro, iudiciſque agunt, tuentur, defendunt.*

Συνοίσεις. Simul teres. Simul-tolerabis. Simul-tranſiges. *Vt*, ἢ συνοίσεις τὰ παρόντα αὐτῷ. In-eius-gratiam *res* præſentes ſimul-tranſiges.

Σὺν δορὶ. &c. Cum haſta, cum clypeo. *Vel, cum ſcuto. Erad. Chil. 1. Cent. 8. Col. 769. ad 66.* De iis, qui omni modo aliquid facere conantur.

Συνδούλοις. Conſeruis. *Eiuſdem-ſeruitutis-ſociis. Illis, qui eidem domino ſimul ſeruiunt.* Non ſolùm ſeruos: ſed etiam conſeruos dicebant Ariſtophanes *in Pace pag. 462. v. 11. 12. l.*:

Vt ille conſeruus deridens ipſius plagas interroget,

O miſer, quidnam tuæ cuti accidit? num hyſtrix innaſit te?

Vide Schol. annot. c. 6. 7. Hyſtrix autem eſt & fera quædam, quæ ſuis pilos, & ſetas habet, quas in perſequentes eiaculatur. Eſt & flagrum ex ſuillis ſetis confectum.

Συνδεδεμένος. *Contractum ex* συνδιδεμένος. Colligatus. Conſtrictus. Vinctus. *Quod ſequitur, eſt ſeparandum.*

συνδρομή. *Concurſor. Concurrens. Eiuſdem-curſus particeps.* Conſentiens.

Συνδυασμός. Congreſſus-venereus. Coniunctio. Copula. Et συνδυάζω. *coniungo, copulo, committo. vel, coniungor, copulor, committor, congredior, coeo. futurum,* συνδυάξω. coniungar, ſocius-ero, *coibo*, adiuuabo. ἐνδοιάζω verò, dubito.

Συναίμονες. Conſanguinei. Fratres.

Συναρήγων. Adiuuans. Auxilians. Congrediens. Simul-vadens. Simul-opitulans.

Σύναχμος. Belli-ſocius. Auxiliator-in bello.

Συνεβάλλοντο. Conferebant. Præbebant. Vt, Quamobrem & Helleſpontiacæ vrbes *pecuniam* conferebant ad alimentum ipſius militum. *Vel, pecuniam ipſi præbebant ad ſtipendium militum.*

Συνέβαινον. Placebant. Vt, *Hæc ipſi* non placebant, quippe quòd mala reſponſa dedillent. Ariſtophanes Ranis *pag. 162. v. 4.* Haud enim Athenienſibus conueniebat Æſchylus. Pro, non placebat.

Συνέβη. Conuenit *inter aliquos.* Vt, Ille verò, lapicidæ, Chirurgiæ artifici. *i. chirurgo, lapidis cadendi, ac extrahendi cauſâ*, dat aurum, quãtum *inter eos* conuenit. *i. pecuniæ ſummam ei dat, de qua inter ipſos conuenerat.*

Συνέβησαν. Conſenſerunt. Pacti-ſunt. Inter-eos-conuenit. Vt, Inter ipſos igitur conuenit, vt cum ſuis neceſſariis clàm egreſſi, regionem aliam perſequerentur. *i. ſummo ſtudio quærerent.*

Συνεγείρω. Accuſatiuo. Concito. Simul-excito. (quo.

Συνεγγίζω. Datiuo. Simul-accedo. Simul-appropin-

Συνεγόμφω. Clauis-compingebat. Affigebat. Conglutinabat. Compingebat. Eſt in voce Φράβδος. ἀ συγγομφόω. ὦ. *ſimplex*, γομφόω. ὦ. *vide Ariſtoph. in Equitibus pag. 216. v. 1. Schol. annot. 1.* Γομφόω.

Συνεδιῶ. Conſeſſurum-eſſe. ἀ συνίζομαι. *conſideo. fut. 1. med.* συνίσομαι. *futur. 2.* συνεδόμαι. ῶ. ῶται. *Conſidebo.*

Συνεδρεύω. συνεκρότω. συμπαρίζω. τὸ μὲν θεῶτα, συνδιέφειν αὐτῷ τὸν πόλεμον. ἐπειτα παλλακῆς ἐρασθείς, συνέθητο θεσσαλίαν δόσι χρήμασι. A

Συνδικάζω. δοτικῇ.

Σὺν δίκῃ. αὐτὸ τὸ δικαίως, ἐπειδὴ ἔμαθε ὁ βασιλεὺς τὰ συμβαίζα τῷ προδότῃ καπίτωνι σὺν δίκῃ.

Σύνδικος. καὶ συνήγορος. ὅταν πλείονες βοηθοί, καὶ συνήγοροι τῷ πράγματι παρῶσι, σύνδικοι καλῶνται. B

Συνοίσῃς. συνδιοίσῃς. συνδιάξεις. καὶ συνδιάξεις τὰ παρόντα αὐτῷ.

Σὺν δορί. σὺν ἀσπίδι. ὅτι τῷ παντὶ τρόπῳ προθύμως ἀγαθόν τι πραττόντων.

Συνδούλοις. οὐ μόνον δούλοις ἔλεγον. ἀλλὰ καὶ συνδούλους. ἀριστοφάνης.

Γνῶ ὁ σύνδουλος σκώψας αὐτὸ τὰς πληγὰς ἐπανερωτῶ, C

Ὦ κακόδαιμον, τί τὸ δέρμ' ἐπάθες; μῶν ὑστριχὶς εἰσέβαλέ σοι

Συνδυαζόμενος. συνδιαζόμενος. συνάδρομος. σύμφωνος.

Συνδυασμός. καὶ συνδυάξω. συζεύξω. κοινωνήσω. συμπροάξω. ἐνδοιάζω δέ. D

Συναίμονες. ἀδελφοί.

Συναρώμενος. συμβαλλόμενος. συνεπιχώμενος, συμβοηθῶν.

Σύναχμος. ὁ σύμμαχος.

Συνεβάλλοντο. παρεῖχον. ὥστε καὶ συνεβάλλοντο αὐτῷ εἰς τὴν ξοφοὺ τῶν στρατιωτῶν ἑλλήσποντιακαὶ πόλεις.

Συνέβαινεν. οὐκ ἤρεσκεν ὡς φαύλων φρενῶν τὰς ἀποκρίσεις ὄντων. ἀριστοφάνης βατράχοις. οὔτε γὰρ ἀθηναίοισι συνέβαινεν αἰσχύλος. αὐτὸς τε οὐκ εἰσέχρησε. E

Συνέβη. συνεφωνήθη. ὁ δὲ, λιθουργὸς χειρουργίας τυχὼν, δίδωσι χρυσίον ὅσον συνέβη.

Συνέβησαν. ἐσοίχησαν. ὡμολόγησαν. συνέβησαν οὖν ὥστε ἀφανῆ μὴ τὴν δίαιταν ὑπεξιέναι, ἑτέραν μετὰ δίκης αἱρεῖσθαι χώραν. I

Συνεγείρω. αἰτιατικῇ.

Συνεγγίζω. δοτικῇ.

Συνεγόμφω. ἔστι δὲ ταῦ φράβδος.

Συνεδιῶ. συγκαθήδω.

A *debo.ἀπὸ τοῦ ἵζω.ἵζομαι.καθίζομαι.καθεδοῦμαι.καθεδοῦς.*

Συνεδρία. Cathedra. *Consessus senatorum, iudicum, aut aliorum. Concilium. Conuentus.*

Συνεδρία. ἡ καθέδρα.

Συνέδραμε. συνέτρεχεν.

Συνέδραμε. Concurrebat. Simul-currebat. *à συνδραμῶ tonsum.*

Συνέθηκεν. ὑπέλαβεν. ὑπενόησε. τοῦτο συνέθηκεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐκ λογισμῶν εἶχασε τὸ γιγνόμενον.

Συνέθηκεν. *Composuit. Coniecit. Per-coniecturas-est assequutus.* Suspicatus-est. Opinatus-est. Vt, Rex hoc suspicatus-est, & ex ratiocinationibus coniecit id, quod accidit.

Συνεθίζω. δοτικῇ.

Συνεθίζω. Datiuo. Consuefacio. Assuefacio.

Συνεκδοχικῶς. συλληπτικῶς.

Συνεκδοχικῶς. Synecdochicè. q. d. Comprehensiuè. Per-comprehensionem. *Vide* Συνεκδοχὴ *in vulgatis Lex.*

B Συνεκόμισαν. συνήγαγον.

Συνεκόμισαν. Comportarunt. *à συγκομίζω.*

Συνεκπιὼν ὅτι σοι καὶ τλεῦ τρύγα. ὅθεν τὰ ἀφ' ἁμαξιμῦ τινὸς ῥαγέντος. εἶτα ὀλιγωρήσαντος. παλαιοὶ μὲν τρύγα καὶ τὸν νέον οἶνον ἐκάλουν. νυνὶ δὲ τὸ ὑποστάθμιον.

Συνεκπιὼν. &c. *Aristoph. in Pluto. pag. 51. v. 3. 4. Verùm tamen quandoquidem & ipsum vinum voluisti Bibere,* simul-ebibenda est tibi etiam ipsa fex. *Hoc dicitur* in eum, qui rem aliquâ est-aggressus, *& inchoauit,* deinde neglexit. *Erasm. ad. Chil. 1. Cent. 6. col. 216. ad. 73. Facem bibat, qui vinum bibit.* Antiqui verò & ipsum nouum vinum vocabant τρύγα. nunc verò *sic appellant* ipsum sedimentum. i. ipsam fœcem.

Συνεκτικὰ ἐπὶ τὰ. κεφάλαια δίκαια.

Συνεκτικὰ ἐπὶ τὰ. Cõpendiosissimè. Breuissimè. Rebus per summa capita comprehensis, vel, in summa capita redactis.

C Συνέχοντα. δεδικαιωμένα.

Συνέχοντα. Continentia. Quæ continent. Quæ tenent, ac obtinent.

Συνεκύρησε. συνέτυχε.

Συνεκύρησε. Incidit *à συγκυρέω.*

Συνελάβετο. αἰσθάνεσθαι. ὡς τε ὅθεν τοῦδε τὸν θυμὸν συνελάβετο ὁ βάρβαρος, καὶ τὸ πάλλειν αὐτοῦ τὸν τρόμος ἔλαβε.

Συνελάβετο. Collegit. Recepit. Vt, Quare Barbarus ex hoc animum recepit, & tremore concuti desiit.

Συνελόντι φράσαι συντόμως εἰπεῖν.

Συνελόντι φράσαι. Vt breuiter dicam. Vt rem totam paucis complectar, & expediam.

Συνελέχησε. συνήθροισε.

Συνελέχησε. Congregauit. In-manipulos-redegit. *à συλλοχίζω.*

Συνέμπορος. συνοδοιπόρος.

Συνέμπορος. Simul-vadens. Comes. Vir-socius.

Συνηγμένοι. συνελθόντες.

D Συνηγμένοι. Congressi. Congregati, *à συνάγω.*

Συνίντες. καὶ συνιέντες.

Συνίντες. *Particip. aor. 2. Act. à συνίημι. Intelligo. Percipio.* Qui-intellexerunt. Et *συνιέντες. participium præsentis.* Intelligentes. Percipientes.

Συνεορτάζω. δοτικῇ.

Συνεορτάζω. Datiuo. Concelebro-festum. Festum cum aliquibus celebro.

Συνεωσμένοι. συγκεκλεισμένοι. ἠπόρουν τὸ τί χρὴ ποιεῖν, εἰς ὀξὺ οὕτω καιρὸν συνεωσμένοι.

Συνεωσμένοι. Compulsos Conclusos. Vt, Dubitabant quidnam esset faciendum, cùm in tempus adeò præceps essent-compulsi, *& in tantas temporis angustias redacti.*

Συνίπαινοι συγκατατιθέμενοι. ἡρόδοτος. συνίπαινοι γὰρ ἦσαν οἱ Πέρσαι. τουτέστιν, ὁμόφρονες. E καὶ αὖθις, δεῖ καὶ αὐτὸν βασιλέα συνίπαινον γενέσθαι.

Συνίπαινοι. Collaudatores. Comprobatores. Approbatores. Herodotus. Persæ enim erant comprobatores. Hoc est, concordes. *Consentiebant.* Et rursus. Oportet ipsum quoque Regem, *horum* approbatorem esse. *i. his assentiri, & hæc approbare.*

Συνίπεσε γενέσθαι. αὐτὸ δὲ συνέβη. οὕτως ἰσοκράτης. καὶ ὀξὺ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, φόνος συνέπιπτε πολύς, φύρδην ἐπ' ἀλλήλοις μαχομένων. καὶ συνέπεσε τῷ στρατηγῷ πρὸς τὰ γόνατα. αὐτὸ δὲ προσέπεσε. καὶ αὖθις. τοῖς μὲν, πρὸς τὰ γόνατα πεπτώκοσιν.

Συνέπεσε. Contigit fieri. Pro, contigit, accidit. Sic *loquitur* Isocrates. Et ab vtraque parte cædes magna contigit. *i. accidit*, vt cædes fieret, illis inter se promiscuè pugnantibus. Et *συνέπεσε τῷ &c.* Duci ad genua accidit. Pro, ad ducis genua procidit, *se proiecit ad ducis genua.* Et rursus. Aliis quidem ad genua cadentibus, *vel, accidentibus ad genua.*

Συνεπιλαμβάνομαι. γενικῇ.

Συνεπιλαμβάνομαι. Genitiuo. Simul-corripio. Simul-arripio. Adiuuo. Auxilior. Opitulor.

F Συνεπισεῦσαι. συνεπισχύσαι. ὁ δὲ, ἐκέλευε τοὺς κρατίστους συνεπισεῦσαι τὰς ἁμάξας.

Συνεπισεῦσαι. Simul-accelerare. q. d. Concelerare. Vt, Ille verò, iussit fortissimos quosque simul-accelerare plaustra.

Συνεπίσταμαι. δοτικῇ.

Συνεπίσταμαι. Datiuo. Simul-scio. Sum-conscius.

Συνεπισχύσας. συναγωνισάμενος. δυνάμιν ἐνδεχὸν καλύειν τὸν ἀντίοχον ἐνδεῖν, οὐκ

Συνεπισχύσας. *l. συνεπισχύσας, à συνεπισχύω. corroboro. Vires-suppedito. Vires cũ aliquo conungo. Adiuuo. Sed συνεπισχύω. &. cohibeo. coerceo.* Copius suppeditatis, *iussit eũ* impedire nõ

Antiochus præternauigaret, *Antiochi nauigationem iussit impediri, quod fecit*, non odij causa: sed quia metuebat, ne coniunctis cum Philippo viribus, impedimento esset Græcorum libertati.

Συμπλήθυσιν, Compleuit. Auxit. Vt, Immanis tempestas exorta noctu, flumen compleuit, *& supra modum auxit.*

Συμπνευσάτω. Conspirarunt. Concordes fuerunt. Vt, Chariton, & Melanippus in mutuum amorem conspirarunt, alter quidē, amatus, alter verò, amans.

Συμῤῥάγη. Simul erupit Exortum est. *Repentè exortum est tanquam tempestas cum impetu cœlitùs delata, & ex nubibus erumpens. Vt*, Fabiorum temporibus bellum Romanis aduersus Tyrrhenos exortum est, superioribus longè grauius.

Συμφαλίζεται. Contribuitur. Collecta confertur.

Συνεργὰ. Datiuo. Simul-operor. q.d. Cooperor. Sum-operis socius. Adiuuo.

Συνέρεσθαι. Simul-interrogare.

Συνερίζω. Datiuo. Contendo-cum-aliquo.

Συνέρτρια. q.d. Cooperatrix. *Quæ cum alia facit opus. Mercenaria Mercenariæ in opere faciendo socia. Adiutrix. Auxiliatrix. Propriè verò sic vocatur ea, quæ lanam cum alia tractat, & lanificium exercet. Eiusdem lanificij socia.* Simul-texens. Dicitur autem etiam de mari *vox ista* συνέρτρια. *Vt*, Chaganus verò *quasi* quoddam insperatum lucrum, salutem feliciter est adeptus, & in fugam cum aliis capessendam erat intentus, *q.d & fuge cum aliis erat cooperator.* Insula enim in palude Barbarum latentem conseruabat. *Illud* συνυφαίνουσα *cum præcedentibus est iungendum. Est enim* τῶ συνέρτρια *explicatio.*

Συνερωτικὸς. Qui orationes connectere, & componere facilè potest. *Aristoph. Equitibus pag.* 257. *v.* 31. *schol. annot.* 16.

Συνερχόμαι. Datiuo. Conuenio. Congredior. Coeo.

Συνέσιος. Synesius. Episcopus ex Ptolemaide Pentapoleos, quæ est Thebaidis in Libya *sita*, Philosophus ex ordine sacerdotali. Scripsit diuersos libros, & Grammaticos, & philosophicos, & orationes regias. *vel, imperatorias*, panegyricas, siue demonstratiuas. *in demonstratiuo genere scriptas*, & laudationē calumnij, & de Prouidentia mirabilem orationem, Græca forma, aliósque plurimos, & diuersos libellos composuit, & illas epistolas, quas omnes admirantur.

Συνεσκευάσθαι. Comparare. Parare. Vt, Opsonia autem oportet comparare, quæcunque sunt acida, & acria, & salsa. Hæc enim & ad panem ducunt, *& appetitum excitant*, & diutissimè durant.

Συνεσπειραμένοι. In-spiras-collecti. In-spiras-contracti. Conclusi. In-angustias-redacti. Vt, In angustias redacti, *in angustiis conclusi, hostes* propulsare, *séque de-*

ἀπιχθείας χάριν, ἀλλ' ὑφορώμενος μὴ φιλίππῳ συνεπιχήσας, ἐμπόδιον γένηται τῇ τῶν ἑλλήνων ἐλευθερίᾳ. A

Συνεπλήθυσεν. ἐπλημμύρησε. χειμὼν ἐξαίσιος νυκτὸς γενόμενος, τὸ ῥεῦμα συνεπλήθυσε.

Συνεπνευσάτω. ὁμόφρονες ἐγένοντο. χαρίτων, καὶ μελανίππους, εἰς ἔρωτα ἀλλήλοιν συνεπνευσάτω. ὁ μὲν ἐραστὴς, ὁ δὲ, ἐρώμενος.

Συνερράγη. ὅτι τῶν φαβίων πόλεμος συνερράγη ῥωμαίοις, πρὸς τυῤῥηνοὺς μείζονος τοῦ πρὸ αὐτοῦ. B

Συνεργάζεται, συμπεισφέρει.

Συνεργῶ. δοτικῆ.

Συνέρεσθαι. συμπυνθάνεσθαι.

Συνερίζω. τὸ φιλονεικῶ. δοτικῆ.

Συνέρτρια. συνεργός.

Συνυφαίνουσα. λέγεται δὲ καὶ ὅτι ἄῤῥητος. ὁ δὲ χαγάνος, ὡσεὶ ἀδόξόν τι ἔρμαιον τῷ σωτηρίᾳ ἐπιτυχήσας, καὶ φυγῇ συνέρτρια ὢν, ἐλάνθανε γὰρ νῆσος ἐν τῇ λίμνῃ τὸν βάρβαρον ἐξαπατῶσα. C

Συνερωτικός. συνέρειν τοὺς λόγους, καὶ συντιθέναι δυνάμενος ἐπικόλως.

Συνερωτικὸς] Aristoph. in Equitibus. pag. 257. v. 31.
Συνερωτικὸς γάρ ἐστι, καὶ τερατικός.
Consule Schol. annot. 16. vnde Suid. lege *συνέρτρια.* D

Συνερράγη. *Simul-erupit. Acriter-commissū-est.* Ad manus venit. Exercitus prælium commiserunt *tantum*, quantum nondum commissum fuerat, circa plenum forum. *i. sub tertiam diei horam*, & quædam velitum velitationes factæ sunt, reliquæ perueniebant *ad milites, eos assequebantur, attingebant, & vulnerabant*, & clypei strepitum edebant. *συμῤῥάγη per υ, dictum Atticè, pro comm. συνερράγη, per ο.*

Συνεργάζεται, συμπεισφέρει. E

Συνεργῶ. δοτικῆ.

Συνέρεσθαι. συμπυνθάνεσθαι.

Συνερίζω. τὸ φιλονεικῶ. δοτικῆ.

Συνέρτρια. συνεργός.

Συνυφαίνουσα. λέγεται δὲ καὶ ὅτι ἄῤῥητος. ὁ δὲ χαγάνος, ὡσεὶ ἀδόξόν τι ἔρμαιον τῷ σωτηρίᾳ ἐπιτυχήσας, καὶ φυγῇ συνέρτρια ὢν, ἐλάνθανε γὰρ νῆσος ἐν τῇ λίμνῃ τὸν βάρβαρον ἐξαπατῶσα.

Συνερωτικός. συνέρειν τοὺς λόγους, καὶ συντιθέναι δυνάμενος ἐπικόλως.

Συνερράγη. εἰς χεῖρας ἦλθε πόλεμος συπῷ τὰ στρατόπεδα ὅσον οὔπω συνερράγη σφὶ σκηθουσαν ἀγορᾶν. καὶ ἀκροβολισμοί τινες τῶν φίλων ἐγίνοντο. βέλπε ἐξικνοῦντο, καὶ ἀσπὶς ἐψόφει.

Συνέρχομαι. δοτικῆ. F

Συνέσιος. ὁ ἐπίσκοπος ἐκ πτολεμαΐδος πενταπόλεως τῆς ἐν λιβύῃ θηβαΐδος. φιλόσοφος τῶν ἱερατικῶν γενόμενος. ἔγραψε βιβλία διάφορα. γραμματικά τε, καὶ φιλόσοφα. καὶ λόγους βασιλικοὺς, πανηγυρικοὺς, ἢ ἐπιδεικτικοὺς ἐγκώμιόν τε φαλάκρας. καὶ θείᾳ θεουσίας λόγον θαυμάσιον, ἑλληνικῷ χαρακτῆρι. καὶ ἄλλα πλεῖστα & διάφορα βιβλία συνέταξε. καὶ τὰς θαυμαζομένας ἐπιστολάς.

Συνεσκευάσθαι. συνεπιτρέπεσθαι. ὅσα δὲ χρὴ συνεσκευάσθαι, ὅσα ὀξέα ἐστὶν ὀξέα, καὶ δριμέα, καὶ ἁλμυρά. ταῦτα γὰρ ἐπὶ σῖτόν τε ἄγει, καὶ ἐπιτηδεῖον ἀρκεῖ.

Συνεσπειραμένοι. συγκεκλεισμένοι. εἰς στενότητα συνεσπειραμένοι, ἀμύνεσθαι οὐκ ἠδύ-

fendere

A ναντο, οὔτε τοξεύειν αὐτοῖς ἐμπίπτοις ὑπῆρχε, τῷ μὴ χώραν ἐν τοῖς βέλεσι. καὶ αὖθις. εἰσὶ δὲ οἳ κ᾽ πειραθέντες ἀναχωρῆσαι σῶοι πάλιν ἐς τὸ στρατόπεδον ἠδυνήθησαν. αὐτὶ τοῦ συστραφέντες. συνελιχθέντες. καὶ αὖθις. τό, τε πυκνὸν, κ᾽ συνεσταλμένον ὅπλων ταῖς ἀνελίξεσιν, οὐκ ἔξω τινὸς ἀπονοίας, καὶ τόλμης καταφαίνετο. ταραχή τε ἐπῆν, καὶ ὠθισμὸς τῶν κατ᾽ οὐρὰν τεταγμένων. αἵτε ἀναστροφαὶ τῶν κοντοφόρων, ἄλλοτε ἀλλαχοῦ τὰς ἐμβολὰς ποιούμεναι, πολυχιδῆ, κ᾽
B ποικίλον ἀπεργάζοντο τὸν πόλεμον.

Συνεστᾶτας. συναριστᾶτας.

Συνετέτακτο. πᾶσι συνετέτακτο ποιήσασθαι τὰς χρηματισμούς. αὐτὶ τοῦ καθυπέσχετο.

Ille promiserat fore, vt honestis artibus pecuniam pararent. N. L.

Συνετίζω. αἰτιατικῇ.

Συνετιμήθη. πολλῆς τιμῆς ἐχρῆτο τὰ ὤνια. καὶ συντιμηθεῖσαν δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς διόδωρόν φησιν. οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν, ἀπέστελλον εἰς τὴν
C Αἴγυπτον τὰ χρήματα. οἱ δ᾽, ἔπλεον τοῖς ἐμπόροις. οἱ δ᾽ ἐνθάδε μένοντες, συνετίμων τὰ ἀποστελλόμενα.

Συνετρίβησαν ταῖς ψυχαῖς. αὐτὶ τοῦ ἐθορυβήθησαν, συνεχύθησαν.

Συνευνέτης. σύγκοιτος.

D Συνεύνιον. σύγκοιτον.

cum marito cubantem. Nam Atticè συνεύνιος etiam fœmina tribuitur, vt κλυτὸς, & θυραῖος pro κλυτὴ, & θυραία.

Συτίφεια. ἡ ταραχή.

Συνεφόρει. ἐστόρευεν. ὃ ἦ, συνεφόρει χοῦν αὐτόθι ἀπὸ τῶν ἐρριμμένων οἰκοδομημάτων, ἐν τῷ κόλπῳ φέρων.

Συνεχὲς. τὸ συνεχὲς ποσὸν, ὅπερ πλείοσιν καταγορεύεται γραμμῆς. ἐπιφανείας. σώματος. χρόνου. τόπου. τὸ ἓν μὴ ἐξ ἐχόντων θέσιν, κ᾽ τριῶν.
E ἀριθμοῦ. χρόνου. λόγου.

Συνέχεια. ἡ πυκνότης.

Συνεχῆ. ἀκατάπαυστον. συνεχῶς ἦ φύλακας ἐπισήσας, ἐξετρύχωσεν ἄρα ἐς τοσοῦτον, ὡς βρόχῳ τὰς κόρας τοῦ λιμοῦ ἀποδρᾶναι.

Συνεχόμενος. ἀῤῥωστῶν, ἢ κρατούμενος.

Συνέχον. τὸ συνέχον ἡγεμόνα, κ᾽ φρουρὰν πόλεως, αὐτὶ τοῦ κατέχον, τὸ ἀναγκάζον ἐ-
F χειν. καὶ αὖθις, ἵν᾽ ἦ τὸ συνέχον τῆς ὑποθέσεως αὐτῷ, ὡς οὔτε φρουρὰν, οὔτε ὕπαρχον εἰσδέξαντο, καὶ τοὺς κ᾽ τοὺς νόμους πολιτείας οὐκ ἀναχωρήσαν.

fendere non potuerunt, neque sagittas iaculari ipsis erat facile, quòd ne locus quidem esset telis, *vt ea quis in hostem iacularetur.* Et rursus. Sunt autem etiam, qui conglobati, *ἀσπαδῶντες*, in castra incolumes redire potuerunt. *ἀσπαδίντες enim dictum*, pro *συσταφέντες.* conuersi. *συνελιχθέντες.* conglobati. Et rursus. Et ipsa *militum* densitas, & conglobatio in *ordinum* explicationibus, à quadam desperatione, & audacia nõ procul abesse videbatur. Et perturbatio *milites* occuparat, & adhortatio *mutua exaudiebatur* inter illos, qui in *exercitus* cauda. *id est, in nouissimo agmine* erant collocati, & reuersiones contiferorum, *& conuersiones hastatorum*, quæ aliâs alibi faciebant impressiones, multiplicem, & variam efficiebant pugnam.

Συνεστᾶτας. Conuiuatur. Simul-epulatur.

Συνετέτακτο. Constitutum fuerat omnibus, vt *ex rebus honestis* quæstum facerent, *& imperatum, vt legitimis artibus pecuniam pararent.* Pro, Promissum-fuerat *vel,*

Συνετίζω. Accusatiuo. Prudentem-facio. Intelligentem-reddo. Doceo Erudio. Instituo.

Συνετιμήθη. Magni precij fuerunt venalia. *Res venales, æstimate fuerunt magno precio. Res venales magno æstimate sunt* Et *συνετιμήθησαν.* Magno æstimari. Demosthenes in *oratione* ad Diodorum, *Dionysodorum*, dicit, Nam eorum alij quidem, pecuniam in Ægyptum mittebant, alij verò, *cum* mercatoribus nauigabant. *l.* ἔπλεον οὖν τοῖς ἐμπόροις. Qui verò hic manebant, *res* missas, magno-æstimabant, *& plurù vendebant.*

Συνετρίβησαν ταῖς ψυχαῖς. Contriti-sunt animis. Pro, turbati-sunt, confusi-sunt.

Συνευνέτης. Concubus. Concubinus. Concubitor. Qui-cum-aliquo-cubat. *Coniux. Maritus, qui cum vxore cubat.*

Συνεύνιον. Concubum. Concubinum. Concubitorem. *Coniugem Maritum cum vxore cubantem. Vel, vxorem*

Συτίφεια. *Sic enim scribendum.* Congregatio-nubium. Perturbatio *cœli nubibus obducti, vel animi perturbatio, per translationem à cœlo nubibus tecto ductam.*

Συνεφόρει. Conferebat. Congerebat. Coaceruabat. Vt, Ille verò, aggerem illinc ex ædificiis destructis *collectum*, in sinu ferens coaceruabat.

Συνεχὲς. Continuum. Continuum quantum, de pluribus dicitur, linea, superficie, corpore, tempore, loco. Id verò, quod *constat* ex iis, quæ non habent situm, *dicitur* de tribus, numero, tempore, oratione.

Συνέχεια. Densitas. *Continuitas. Continuatio. Coherentia. Assiduitas.*

Συνεχῆ. Continuum. Assiduum. Indesinentem. Vt, Cum autem assiduos custodes *illis* admouisset, illas puellas adeò attriuit, *& extenuauit*, vt laqueo famem effugerent.

Συνεχόμενος. *A morbo detentus.* Aduersa-valetudine laborans. Ægrotans. Aut detentus.

Συνέχον. Quod *aliquem in officio* continet. Vt, Quod ducem. & præsidem, *siue præfectum fide dignum, &* locupletem continet *in officio* Pro. Quod est vigens, & magis-necessarium. *N. L.* Et rursus τὸ συνέχον *significat id, quod aliquid continet, aut quod in re aliqua continetur. Gallicè, le contenu. Argumentum rerum aliquarum. Fundamentum. Firmamentum. Vt,* Fundamentum autem eorum proposiri, *vel, consilij*, hoc erat, vt neque præsidium, neque præfectum *in suas vrbes* reciperent & in Reipub. administratione à suis legibus, *& institutis* non recederent.

Συνψηφίθη. *Contritum-fuit.* Comminutum-est. Extenuatum-est. In calculos, in arenam, in puluerem est redactum. Σωνψηφίθη. σωνελεπήνθη. A

NOTAE.

Σωνψηφίθη.] Legendum suspicor Σωνψαφίθη. σωνελεπήνθη. Comminutum est, extenuatum est, & quasi in calculos, arenam, & puluerem, redactum est. At apud Hesychium. σωνψάθη. σωνεπλατύνθη. Simul-dilatatū-est. Complanatum-est. Contritum-est, à συμφάω. ῶ. de quo suprà, in Συμψῆσαι.

Συνψιάζουσα. Colludens. Confabulans. In epigram. Ex quo cum me bibente colludens, *vel, confabulans* Charicló. Σωνψιάζουσα. συμπαίζουσα. ἐν ἐπιγράμματι. ἐξότε μοι πίνοντι σωνψιάζουσα χαρίκλώ.

Συνείδησις. Conscientia. Σωνείδησις. B

Συνείθισμαι. Datiuo. Consuefactus-sum. Assuefactus-sum. Σωνείθισμαι. δοτικῇ.

Συνείκοντος. Concedentis. Subinclinantis. *De materia dicitur, quæ corpori solidiori cedit, & se flectit, & nonnihil inclinat, nec ei resistit, vt solida, rigida, duráque materia.* Vt, Sarissas habebant fraxineas, quòd *earum* lignum ictui cederet, nec facilè frangeretur. Συνείκοντος. ὑπακλινομένου. μελίνας εἶχον σαρίσσας, ἵνα σωνείκοντος τῷ ξύλῳ πρὸς τὸ πληγῶ, καὶ μὴ κλωμένας ῥᾳδίως.

Συνειλεγμένα. Collecta. Coacta. Congregata. Συνειλεγμένα. σωναγμένα.

Συνειλόχασι. Collecti-sunt. Congregati-sunt. Et συνειλοχότες. Collecti. Coacti. Congregati. *à* συλλέγω. Συνειλόχασι. σωνηθροίσθησαν. καὶ σωνειλοχότες.

Σύνειμι. Datiuo. Simul sum. Versor-cum-aliquo. C Σωνείμι. δοτικῇ.

Συνεῖναι. *Infinit. aor. 2. act. à* συνίημι. *Intelligo. Percipio.* Genitiuo. Intellexisse. Intelligere. Percepisse. Percipere. Vt, Heraiscus autem Ægyptius, erat ille quidem ad *res* intelligendum, *& percipiendum* acerrimus. Sed pro veritate *tuenda* certator, *ac bellator, siue propugnator* non robustus, *nec fortis erat*, nec *satis aptus, & idoneus* ad perquirendas, & persequendas vias extra *veritatem* ducentes, *&* ab hac *hominem abducentes.* Hic enim contrà, *quandam rerum aliarum* felicitatem sortitus-erat. Et συνεῖναι. Sensisse. συνῆκε verò, *sensit, intellexit, percepit, cognouit. aor. 1. act. à* συνίημι. *Intelligo, percipio, cognosco. Aliàs, committo. tunc verò* συνῆκε, *commisit. & Atticè, & poeticè,* ξυνῆκε. *Vnde apud Hom. Iliad. Α. v. 8.* τίς τ' ἄρ σφωε θεῶν ἔριδι ξυνέηκε μάχεσθαι; *Quisnam verò Deorum ipsos commisit, vt contentione pugnarent?* Συνεῖναι. γνωικῇ. ἰδοῦσαι. ὁ δὲ ἡρεῖσικος ὁ αἰγύπτιος, ἰδὲ μὲν συνεῖναι δυνάτατος. οὐκ ἀγωνιστὴς δὲ ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἰσχυὸς, οὐδὲ τὰς ἔξω φερούσας ἀπὸ ταύτης ὁδοὺς ἀνιχνεύσας, καὶ διεξελθών. οὗτος γὰρ ἐς τοὐναντίον ἐκκλίνοντι τὴν ἰυμοιρίαν. καὶ συνεῖναι, αἰδαιμόνησαι. συνῆκε δέ. D

Συνείποντο. Simul-sequebatur. *q. d. Consequebatur.* Comitabatur. Συνείποντο. συνηκολούθουν.

Συνειπόντος. Illius, qui verbis patrocinatus est alicui. q. d. Illius qui cum aliquo dixit aliquid, vt eius causam tueretur. Συνειπόντος.

Συνείροντος. Connectentis. Componentis. Coniungentis. Et συνείρει. Connectit, componit, coniungit. Et συνειρόμεθα. Connectimur, coniungimur. Vt, Sciatis nos in *vestris* secundis-rebus longè coniunctiores-fuisse vobis, quàm *fuerint illi*, qui tunc contraria sentiebant, *& vestrorum hostium partibus fauebant.* Et rursus. Solitariæ vitæ encomia multa connectebantur, *multaque laudationes componebantur, & coacernabantur.* Συνείροντος. συνάπτοντος. καὶ συνείρει, συνάπτει. καὶ συνειρόμεθα, αἰὶ τῷ συναπτόμεθα. ἴστε ὅτι πολὺ πλέον αὐ ὑμῶν ἐν ταῖς δυτυχίαις συνειρόμεθα, ἢ τότε τὰ ἐναντία φρονοῦντων. καὶ E αἰῶνος ἐγκώμια τῷ ἐρημικοῦ βίου πολλὰ συνείροντο.

Συνειρμένον. Connexum. Complicatum. Συνειρμένον. συμπεπλεγμένον.

Συνεῖρκτο. Coercebatur. In-carcere-custodiebatur. Constrictus-erat. Vinculis-erat-constrictus. Συνεῖρκτο. συνεφυλάττετο. συνεδέδητο.

Συνεισάκτους. Simul-importatos. Externos, & aliunde importatos. Συνεισάκτους.

Συνεισήνεγκε. Simul-importauit. Simul-intulit. Contulit. Συνεισήνεγκε. συνεισπήνεγκε.

Συνεῖχεν. Continebat. Exercebat. Diodorus. Ille verò, exercebat ipsos, vt essent milites, se-ipsum *ipsis* proponens exemplum. Συνεῖχεν. ἐξήσκει, ἐγύμναζε. διόδωρος. ὁ δὲ, συνεῖχεν αὐτοὺς εἶ στρατιώτας, ἑαυτὸν ὑποθεὶς ἑαυτῷ. F

Συνοβολία. Occursus. *Apollonius περὶ Ἀρχιτεκτονικῶν lib. 2. pag. 119. v. 1161.* Concursus. Colloquium. Congressus. Συνοβολία.

Συνήγορος. Patronus causarum, qui verba facit pro aliquibus. *Causidicus, qui verbis causam alicuius agit, & defendit. Aduocatus.* Quidam causarum-patroni apud Συνήγορος. πρεσβύτης ὑπὲρ τινων λέγων. οἱ παρ' ἀθηναίοις τοὺς χειροτονηθέντας συνή-

Athenien-

A χρεσι, ὅθεν τὸ συναγορεύειν, ὡς ἀντιφῶν φησί.

Συναγορῶ. δοτικὴ.

Συνήδεσαν. ἠπίσαντο.

Συνήδομαι. συγχαίρω. ἀππιανός. οἱ δὲ, πρίσβεις ἔπεμψαν συνησόμενοι τῇ γενομένῃ.

Συνήεσαν. συνῆλθον.

Συνῆκεν. ἐνόησε.

Συνήκμαζε. συνηύξανε.

B Συνηλλάγμεν σοι, ἢ συνηλλάχθης ἐμοί. αὐτὶ τοῦ συναλλαγὰς ἔχεις. γάμῳ συνεζεύχθης.

Συνήλασε. συνεχώρησε. συνεδίωξε.

Συνηλίζοντο. συνηθροίζοντο.

Συνειλίχασι. συνήθροισαν. ἢ συνειληχότες. συνηλωκότες.

Athenienſes videntur *olim* ſuffragiis creari conſueuiſſe, vt reos in iudiciis defenderent, vt ait Antiphō.

Συναγορῶ. Datiuo. Patrocinor. Cauſam alicuius ago, verbi que tueor, & defendo.

Συνήδεσαν. Sciebant. Conſcij erant.

Συνήδομαι. Congratulor. Appianus. Illi verò, Legatos miſerunt, ob rem *feliciter* geſtam congratulantes.

Συνήεσαν. Conuenerunt.

Συνῆκεν. Intellexit. Percepit. Animaduertit. Cognouit. *à συνίημι.*

Συνήκμαζε. *Simul vigebat. Simul florebat.* Simul-augebat.

Συνηλλάγμεν σοι. Contraxi tecum. Tecum feci contractum. Et *συνηλλάχθης ἐμοί.* Mecum-contraxiſti. Pro, Contractum *matrimonij* mecum feciſti. Nuptiis, vel matrimonio mecum es coniunctus.

Συνήλασε. Conceſſit. Simul abegit. Simul-eſt-perſecutus.

Συνηλίζοντο. Congregabantur. *In eadem ſtatione manebant. Commorabantur. à συναυλίζομαι. ſed συνηλίζοντο, à συναλίζω, congrego.*

Συνειλίχασι. *Complicauerunt*, congregarunt. *à συνειλίσσω. fut. ξω. perf. act. συνείλιχα. Sed fortaſſe ſcribendū, vt. ſuprà, συνηλόχασι collegerūt, congregarūt. Quod Atticè dictū, pro cō-*

C *muni, συλλελόχασι. quod à συλλέγω. colligo. congrego.* Et *συνηλοχότες. Simul-ſortiti.* Simul-capti. Vel Simul-capientes. *Atticè dictum, pro com. συλλελοχότες, à συλλαγχάνω. q.d. conſortior. ſimul-ſortior-aliquid. λάγχανω. fut. λάξομαι. à λάχω. perf. comm. λέλογχα. & Att. εἴληχα. part. εἰληχώς. compoſ. συνειληχώς. ὁπερ. ſed συνειλοχότες, à συλλέγω formatum Atticè. Collecti. congregati. ſic ſuprà.*

Συνημερεύω. δοτικὴ.

Συνήμενος. συνεδρεύων. ἢ τοι ὧδε ἀπὸ τοῦ ἧσθαι. ἵν' ᾖ συνέδρους, ἢ ὧδε τ' ἔστιν ἵν' ᾖ συναγωνιστὰς, ὃ ἢ βέλτιον.

Συνημερεύω. Datiuo. Cū aliquo diem totū tranſigo.

Συνήμενος. Simul ſedentes. Deductum à *σύν.* i. cum, ſimul, & *ἧσθαι.* i. ſedere. vt ſit, *συνέδρους.* i. conſeſſores. Vel *συνήμενος*, q.d. coniaculatores. Simul-iaculantes. à *σύν*, cum, ſimul, & *ἵημι*, iaculatio. *ab ἵημι, iaculor.* Vt ſit, certaminis-ſocios, *Iaculationis-ſocios.* Quod etiam melius. *Vel ſignificat συνήθεις.* i. conſuetos, familiares, & ſodales, ſocios, & iiſdem moribus, ingenióque præditos. *At συνημοσύνας. ſignificat. συνθήκας.* Pacta. *Hom. Iliad. X.*

D *pag. 846. f. 4. vide Mag. Etymol. col. 735. 29.*

Συνήθεις. ἢ ἑταίρους, ἢ ὁμοήθεις.

Συνημοσυνῶν. συμβολίων.

Συνήνεγκε. λυσιτελέστερον γέγονε. συνήνεγκε δὲ τοῦτο ῥωμαίοις ἐς ὅ, τι μάλιστα. καὶ συνήνεγκε.

Συνήθεσι. Coniunctæ. Coagmentatæ. Copulatæ. Conſuetæ. Familiares. Conſortes. Coniuges.

Συνήθεις. Idem, ac τὸ *συνήθεσι*. *Vtrunque nomen eſt & maſc. & fœm. gen.*

Συνήρης. Contectum. Tectum.

Συνηρεφές. τὸ ἐσκιασμένον.

E Συνηρμένον. συνεσταλμένον.

Συνήρτυες. συνήρμοστες.

Συνήσας. συσσωρεύσας. ἡρόδοτος, συνήσας πυρὴν μεγάλην, ἐσέβαλεν ἐς τὸ πῦρ. καὶ δαμάσιος. καὶ ἄλλης ἐν μέσῳ τῇ χώρᾳ πολὺν θησαυρὸν συνήσαντας.

Συνήσας. Qui-coaceruauit. Qui-congeſſit. Herodotus *lib. 1. pag. 23. l. 5.* Congeſto magno rogo, coniecit in ignem. Et Damaſcius. Et alios, qui in medio huius temporis *ſpatio* multum theſaurum congeſſerant.

Συνηδόμενοι. συγχαίροντες.

Συνηδῶσι. συγχαίρωσι.

Συνηδόμενοι. q.d. Congauiſi. Simul-lætati. Congratulari.

Συνηδῶσι. q.d. Congaudeant. Simul-gaudeant. Simul-lætentur. Congratulentur.

F Συνιδών.

Συνιέντες. γνωρίζοντες.

Συνίζησις οἱονεὶ, συγκάθησις.

Συνίδών. Conſpicatus. Simul intuitus. Animaduertens. Cognoſcens.

Συνιέντες. Genitiuo. Sentientes, intelligentes, percipientes, cognoſcentes.

Συνίζησις. Quaſi *συγκάθησις. vel συγκάθισις.* Conſeſſio. Conſeſſus. *Vide Lexica.*

Συνίεσαν. ἐγίνωσκον. συνίημι γὰρ, τὸ νοῶ. ἐστὶ

Συνίεσαν. *Legitur etiam* συνίσασι. *vt ſit 3. perſ. plur. imperf. à συνίημι. vt ἐπίσασι, à πίθημι.* Cognoſcebant. Intelligebant. *συνίημι*

enim, intelligo, cognosco. Vt, Quia verò contra veritatem intelligebat ea, quæ dicebantur. *Quia verò res, quæ dicebantur, aliter accipiebat, ac aliter intelligebat, quàm ipsa veritas ferebat*, & id tantùm spectabat, quod ipsi charum, & gratum erat, aggressus est Persarum regnum euertere. Et rursus. *δὴ τὰ σκότη συλέσω. &c.* In tenebris vide, *noctúque tecum perpende*, considera verò quænam tuorum facinorum præmia te sint sequutura. *Vel, si nihil mutandum, dic, τὸ σωπᾶν sumitur etiam pro σκόπει, aspice, spectа, βλέπε, vide, considera, perpende. Deinde subiicies, ὡς ἐμὲ δὲ &c vt autem à πάσχω deducitur imperf. ἔπασχον. συν. ας. ε. ει. Sic à συνίω formatur imperf. συνίουν. συν. ες. ες. ει. & imperat. συνίει. συνίετω, vt τίθει, τίθετω.*

A

Συνίημι. Genitiuo. Sentio. Animaduerto. Intelligo. Cognosco. Vt, Dixissesipsi te domini vestes cognoscere. Accusatiuo verò *iungitur*, vt, Non cognouisti vinculum Pleiadis, aut septum Oriônis.

Συνίημι. ὅταν μὲν τῆς ἔξω, γνωστικῆς. ὅταν δὲ τῆς ἔσω, αἰτιατικῆς. ὡς τὸ, σὺ δὲ συνῆκας τοὺς διαλογισμούς μου.

B

Συνίημι. Quum de rebus quidem externis verba fiunt, hoc verbum construitur cum genitiuo. Quum verò de rebus internis agitur, accusatiuo gaudet. Vt illud, Tu verò cogitationes meas cognouisti.

Συνιόντες. Coeuntes. Simul-euntes.

Συνιόντες. συνερχόμενοι.

Συνισταμένους. Cum-aliquo-stantes. Hoc est, *Aduocatos. Causidicos.* Causarum patronos. Vel, Complicatos. *Connexos. Coniunctos.* Et densantes, *condensantes, stipantes res aliquas. Hoc autem dictum est* per translationem à lanis *ductam.* Quemadmodum enim sæpe altera lana cum altera conglutinatur, & *illi, qui lanas tractant, & lanificium exercent*, eas separant alias ab aliis, sic erga illos, qui Magistratibus sunt-conglutinati *qui Magistratibus sunt coniunctissimi, quique iis maximè fauent, vos gerere debetis. eósque* debetis separare, & mutuam beneuolentiam inter vos fouere simul.

Συνισταμένους. τουτέστι, συνηγόρους, ἢ τοὺς συμπεπλεγμένους, ἢ πλουτοῦντας, ἀπὸ καταφορᾶς τῆς ἐρίων. ὥσπερ γὰρ πολλάκις τὸ ἕτερον τοῦ ἑτέρου κολλᾶται ἐρίου, καὶ δύσχωρίζουσιν αὐτὰ ἀπ' ἀλλήλων, οὕτως ἔδει τοὺς κεκολλημένους ταῖς ἀρχαῖς ὀφείλετε ἀποχωρίζειν, καὶ δύνοιαν πρὸς ἀλλήλους ἔχειν ἅμα.

C

Συνίστη. Commendabat. Vt, Abel enim, *suarum ouium fœtus* primogenitos Deo consecrans, se commendabat, vt hominem Dei potiùs, quàm sui amantem.

Συνίστη. ὁ γὰρ Ἄβελ τὰ πρωτότοκα καθιερῶν τῷ θεῷ, φιλόθεον μᾶλλον, ἢ φίλαυτον ἑαυτὸν συνίστη.

Συνίστορα. Conscius est.

Συνίστορα. συνόμιλος. γνώστης. μάρτυς. συνειδὼς ἔδει πράγματι. ἀπαιτητός. ὁ δὲ συνίστορας ἡγεμὼν αἰσχρᾶ φόβου, καὶ ἑτέρους ἐπεξαγγέλειν, ἀπέκτεινεν ἀθεμίστως.

D

Συνίστωρ. Familiaris. Notus. Testis. Rei alicuius cõscius. Appianus. Ille verò, existimans *illos esse sui fœdi* metus conscios, & *sua facinora* aliis esse-declaraturos, *eos* interfecit nefariè.

Σύνθακος. Συνεδρος. In eadem sede, solióque sedens, in qua sedet aliquis alius.

Σύνθακος. συνεδρος.

Σύνθεμα. Pactum. Signum. Tessera. Vt, Præter alia *vitia, quibus ille laborabat, illud etiam erat*, quòd nec ad-reconciliationem-facilis *esset*, nec vllum aliud humanitatis signum esset *in eo.*

Σύνθεμα. πρὸς τοῖς ἄλλοις, τὸ μήτ' ἀλλαγὴν ἀλλάξασθαι, μήτ' ἄλλο μηδὲν εἶναι σύνθεμα φιλανθρωπίας.

Σύνθου. Audi. *Memoria manda. In animo tuo compone. Vide Eustath. & vulg. Lex.*

Σύνθου. ἄκουσον.

E

Συνθεσία. Pactum. Fœdus. Præsidium. Incolumitas. In fabulosis. Cum ipsis verò interposita fide-confirmarunt fœdus.

Συνθεσία. συνθήκη. ἀσφάλεια. ἐν μυθικοῖς. μὴ ἂν σφίσι πιστώσαντο συνθεσίην.

Συνθῆκαι. Fides. Pacta. Fœdera. Hæc autem tribus *rationibus* conficiebantur, *& confirmabantur*, verbis, factis, manibus. Verbis quidem, vt iureiurando. Factis verò, vt sacrificiis, quæ *fiebant* in aris. Manibus verò, quia fides manibus dabatur. Et Homerus. Et dextrę, quibus freti-eramus. *Sunt* etiam tria crimina violationis. *violati fœderis.* Ara, fides, iusiurandum.

Συνθῆκαι. αἱ πίστεις. αἱ διὰ τριῶν ἐτελοῦντο λόγων. ἔργων. χειρῶν. λόγων μὲν, οἷον δι' ὅρκων. ἔργων δὲ, οἷον διὰ τῆς ἐν τοῖς βωμοῖς θυσιῶν. χειρῶν δὲ, ἐπειδὴ αἱ πίστεις διὰ χειρῶν ἐγίνοντο. καὶ Ὅμηρος. καὶ δίξιαὶ, ἧς ἐπέπιθμεν. καὶ ξία ἐγκλήματα. βαβασίαι. βωμός. πίστις. ὅρκος.

Συνθήκη. Pactum. Fœdus. Xenophon. Græci verò, qui cum Cyro contra Persas ascenderunt, fœdus fecerunt, mactato tauro, lupo, apro, & ariete, in clypeum intingentes, Græci quidem, ensem, Barbari verò, hastam, iurantes fore, vt neutri alteros proderent, *vel, desererent*, sed belli-socij essent. Barbari verò præterea-iuratunt, se fine-dolo ducturos-esse *Græcos.*

Συνθήκη. ὁμολογία. Ξενοφῶν. οἱ δὲ σὺν κύρῳ ἀναβαίνοντες Ἕλλησι πρὸς Πέρσας, συνθήκας ἔθεντο, σφάξαντες ταῦρον, καὶ λύκον, καὶ κάπρον, καὶ κριὸν, εἰς ἀσπίδα βάπτοντες, οἱ μὲν Ἕλληνες, ξίφος, οἱ δὲ βάρβαροι, λόγχην, ὀμόσαντες μὴ προδώσειν ἀλλήλους, σύμμαχοί τε εἶναι. οἱ δὲ βάρβαροι προστόμωσαν, καὶ ἡγήσεσθαι ἀδόλως.

F

A Συνθήκη.συγκατάθεσις ὥςτε εἰρήνην κρατυναθῆ, ἢ τὰ εἰς τὸν πόλεμον ἐκ συνθήκης ἐξαρτύεσθαι.

Σύνθημα.συνθήκη.σύασημον. λόγος ἐν πολέμῳ ὅτι τοῖς ἕλλησι, δῆλος ἀφεῖντες, ὅτι πάρεισι, δηλοῦντες τοῦτο βουλόμενοι μήτε φοβῆσαι, μήτε παθεῖν τί δυσχερὲς ὑπ' αὐτῶν. οἱ δ', ἀθρόοι ὑφ' ἑνὶ συνθήματι ὅτι τὸν βάτλον ἥξαι, ἵνα ἑαυτὸν ἀφύλακτον τὸ ἔτι εἴη αὖθις. οἱ δι, δι' ἀλλήλων ἐποιοῦντο, ἕκαστος τὴν πλη-

B σίον ἐπηρώτα.

Συνθήκη. Pactum. Fœdus, Consensus, vt pax confirmetur, vel res ad bellum *necessaria*, ex pacto parentur, *ac instruantur*.

Σύνθημα. Pactum. Compositum. Signum. commune-signum *inter aliquos. Tessera belli.* Vt, Rumor in bello *sparsus est* contra Græcos, *& nuntij venerunt*, qui manifestè dicebant *Barbaros* adesse. Propterea *Graci*, quòd neque facere, neque pati quidquam molesti vellent, *vt à repentina Barbarorum impressione sibi cauerent, variis in locis speculatores collocarunt, qui suis Barbarorum aduentum significarent. In castris verò belli tesseram ducibus, & copiarum præfectis dederunt, vt proditionem vitarent. N. L. Et*, Illæ verò, confertæ vno signo *dato, & audito* in Battum irruerunt, vt ipsi hoc auferrent, ne amplius esset vir. *N. L. vt ipsum partibus spoliarent, quibus antè vir erat. Et*, Illi verò per se mutuò faciebant *officium*, & vnus quisque magno studio belli tesseram à vicino petebat, *& de ea cum interrogabat, vt sciret quanam illa esset.*

Συνθηματιαίους.οὓς ἡμεῖς λέγομεν ἐκδοτικούς.ἀριστοφάνης.

Συνθηματαίους. Coronas *συνθηματαίους* vocant, quas aliquis alicui locauit certo precio faciendas, de quo inter vtranque partem conuenit, inter locatorem, & conductorem operis faciendi. Quas nos *alio nomine* vocamus ἐκδοτικούς. q.d. Elocatas. Locatas. *Quas qui ex pactis, & conuentis se facturum promisit.* Aristophanes *in Lysistrata. pag.* 521. *v.* 26. 27.

--Δεῖ γὰρ ἀνδράσι

C Πλέξαι στεφάνους συνθηματιαίους εἴκοσι.

--*Oportet enim viris*

Nectere coronas ex-pactis-promissas viginti.

Συνθηματικῶς.συμβολικῶς.δηλοῦντας ἔγραψε συνθηματικῶς, καθάπερ ἦθος ἦν αὐτοῖς. ὥστε τὰ κυριεύσαντα τῆς ἐπιστολῆς, μὴ δύνασθαι γνῶναι μηδὲν τῶν ἐν αὐτοῖς γεγραμμένων. καὶ αὖθις. τὸ αὔξησεν ἐπευφημοῦν πολλάκις, καὶ τοῖς ἄλλοις τοῦτο δηλοῦς σύνθημα.

Συνθηματικῶς. Per notas, & signa. Vt, Epistola scripsit per-notas, *& signa cæteris ignota*, quemadmodum mos ipsis erat, ita vt. qui illas epistolas in-suam-potestatem redegisset. *l.* τῶν ἐπιστολῶν, nihil eorum, quę in ipsis erant scripta, cognoscere posset. Et rursus. *Hoc exemplum pertinet ad præcedens* Σύνθημα. Augustum sępe faustis-acclamationibus-prosequens, & aliis dans hoc signum.

Συνθυμῶν.συμοργίζεσθαι ἢ συμψυχεῖν.

Συνθυμῶν. Simul-irasci. Vel Consentire. Concordem-esse.

Συνοδία. τὸ μετά τινος συμπορεύεσθαι. συνωδία ἡ, ἡ συμψαλμῳδία.

D

Συνοδία. Congressus. Comitatus. Iter, quod cum aliquo fit. Cum-aliquo-itio. *συνῳδία* verò, concentus.

Συνόδοντα ζῶα. βοῦς. προβατον. αἴξ, καὶ εἴ τι συμβέβηκεν ἄλλο στέαρ ἔχειν, ἀλλ' οὐ πιμελεύ.

Συνόδοντα ζῶα. Animalia continuos-dentes habétia. Bos, ouis, capra, & si cui alij *animali* contigit sebũ, non autem pinguedinem habere. *Si quod aliud animal habet sebum, non autem pinguedinem, vt porcus.*

Συνώμοτα. ὡς μετέχουσα τοῦ αὐτοῦ βίου, καὶ τῆς αὐτῆς νομῆς. τοῦτο δὲ ὡς ὅλως ὀρνέων. λέγει δὲ τοῦτο ὁ ἔποψ πρὸς ἀηδόνα.

Συνώμοτα. Compascua. Vt eiusdem vitę particeps, & eiusdem pascui, *& pabuli.* Hoc autem vt de auibus *dicitur.* Hoc enim Vpupa Luscinię dicit. *Aristoph. in Auibus. pag.* 376. *v.* 7.

Συννόμων. μεγάλων. ὁμοίων. ἐξηριθμήσατο τὰς δόμους. ὧν γὰρ ἐκ μεγάλων λίθων ὠκοδομημένους. ὥςτε καὶ λίαν εὐσυλλόγιστον εἶναι τὴν ἀπὸ γῆς τῶν ἐπάλξεων ἀπόστασιν.

E

Συννόμων. Magnorum. Similium. Vt, Numerauit domos. Nam ex magnis, *& similibus* lapidibus *illa domus* erat ædificata, ita vt vel facillimè illa propugnaculorum, *& pinnarum* distantia à terra per-ratiocinationem colligi posset.

Συνόμωσις.συνωμοσία δέ.

Συνόμωσις. *συνωμοσία* verò. Coniuratio.

Σύννομοι.ἀδελφοί. ἢ γυναῖκες. αἱ σύννομοι τ' ἄξω βίου τερφθῆα περσύνασ' ἀεί.

Σύννομοι. Sorores, vel vxores. *q.d. compascua, eiusdem pascui, pabuliq; consortes. Sophocles in Oedipo Colonæo. pag.* 283. *v.* 5 & 6. Ipsæ verò sorores, *vel, vxores* Foris *quæsita* vitæ alimenta parant semper.

N O T Æ.

Σώνομοι.] Sophocles in Oedipo Colonæo. pag. 283. v. 3. 4. 5.

Ἐκεῖ γὰρ εἰ μὴ ἄστεπτες κατὰ σίγας
Θαλοῦσιν ἱστυοχοῦσ' ἐς. αἱ δὲ σώνομοι
Τὰ ἔξω βίου ξυρτὰ πορσύνουσ' ἀεί.

F Schol. αἱ ἢ σώνομοι.] αἱ ἢ ἀδελφαὶ, ἢ γυναῖκες. Consule Herodotum lib. 2. pag. 64. l. 35. & deinceps.

Συνοικία.ἡ πλουσιότης.

Συνουσία.τὸ συνεῖναι μετ' ἀλλήλων. πολύβιος. ὡς ἂν, ὑποκρινόμενοι τοὺς ἐκ συνουσίας ἐπαναστρεφομένους.

Συνοικία. *q.d. confinium. Variorum finium, & fundorum coniunctio. Latifundium.* Opulentia.

Συνουσία. Congressus, quo alij cum aliis sunt, & versantur. Consuetudo. Familiaritas. Polybius. Vt sua histrionica actione repręsentaturi homines ex con-

ſuetudine reuerſos, præterea verò magis alteratos, & *mutatos* ab ebrietate. N.L. Qui continenter coeunt, lædunter. Quære in voce Βλαχεία.

Συνεπασμοί. Coitus. Congreſſus. Concubitus. Commixtiones.

Συνοχή. *Complexus, continuatio, coherentia, commiſſura, coniunctio, coagmentatio, ſeries.* Continuatio *eſt* ſpecies contactus. Quare peccat, qui continuationem facit genus contactus. Neque enim omne, quod contingit *aliquid, id etiam* cum eo continuatur, *& coagmentatur.* Nam & illa, quæ *res aliquas* tantùm tangunt, cõtingunt *eas.* Nequaquam tamen etiam *cum iis* coharent, *&* coágmentantur. Non tamen omne, quod *cum alio* coagmẽtatur, etiam *id* cõtingit. *Vuolfius,* ἀλλὰ μὴν πᾶν μέν. *ſed tamen omne quod. & cæt. Quæ lectio videtur melior.* Quare latiùs *patet* ipſum cõtingere, quàm coagmentari, *ſine* coharere. *Vel, latius patet ipſe contactus, quàm coagmentatio, vel* coherentia.

Συνοχωκότι. Contracti. *In pectus, vel in anguſtum contracti. De humeris illic agitur.* Apud Homerum *Iliados B. pag. 65. v. 7. dictum,* propter metrum. *Conſule Mag. Etym. col. 735. l. 46.* ἀπὸ τοῦ ἔχω, σύνοχα, hinc συνοχώς. ὦ. συνοχῶσι. *perf.* συνέοχκα. *mutato* ε *in* ω. Hinc verò, *verſo* ο *in* α, συνόχωκα. *particip.* συνοχωκώς συνοχωκότος. & Ion. ac poet. *correpto priore* ω, συνοχωκώς, ότος. *& dualis,* συνοχωκότε.

Σύνοψις. Colloquium, quod cum aliquo inſtituitur in propria perſona, *& coram. Ipſe conſpectus. Vt,* Ille verò deliberabat de caſtris ponendis in Carthaginenſium conſpectu. Sic enim ſe maiorem terrorem illis incuſſurum putabat.

Συνῳδά. Conſona. Conſentanea. *q. d. concinentia, conſentientia.* Cum datiuo. Et συνῳδόν. Concinens, conſonum, conſentaneum. Ælianus. Gallus verò concinere conabatur cantu gallinaceo, conſonum, & concinnum *cantum* ſuauiter-edens.

Συνῳδηκώς. ἀπὸ συνῳδέω. ὦ. *q. d. contumeſco. ſimul-intumeſco. & per translationem, Tragicorum more inflatus, magnos edo clamores.* Cum aliquo magnos edens clamores, more Tragicorum inflatus, ac tumidus.

Συνῳδία. Concentus. Cantus cum aliquo cantatus.

Συνωθίζομαι. Congrediens. *Compulſus. Qui cum alio pellitur.*

Συνῴκισε. Contubernalem ſecum ſumpſit. *Eorundem odium habitatorem ſecum aſſumpſit.* ἀπὸ συνοικίζω. συνῴκισατο verò, ſecum duxit. *In coloniam ſecum duxit.*

Συνομοσάσῃ. Coniuratæ. Illi, quæ coniurauit.

Συνωμοσία. Coniuratio. Amicitia iureiurando interpoſito inita. Apud Atticos enim ſynomoſia *vocatur* ordo quidam.

Συνωμότης. Coniuratus. Coniurationis-ſocius.

Συνωνή. Coemptio. Onus. Sub Iuſtiniano frumenti prouentus erat rarus. *i. frumentum malignè prouenerat,* & frumentaria claſſis minùs frequenter, quàm opus erat, *& neceſſitas flagitabat, Byzantium* appellebat. Ob præſentem igitur rerum ſtatum *Imperator* dubitans *quid eſſet faciendum,* Bithyniæ, & Phrygiæ, & Thraciæ loca tentare, & magnam frumenti copiam coemere ſtatuit. Neceſſe autem erat illos, qui illic habitabant, magno cum labore onera ad mare deportare. Hæc verò Byzantium cum periculo importare, & exiguũ quidem precium, ſcilicet pro *mercium, & pecuniæ data* proportione, ab ipſo reportare. Detrimenti verò inde ad ipſos redundantis magnitudinem tantam fuiſſe *tradunt,* vt acquieſcerent, *& præclarè ſecum agi putarent,* ſi quis ipſos ſineret & frumentum domo *portatum,* fiſco largiri, & alterum precium pro eo deponere. Hoc eſt illud onus, quod συνωνὴν. *i. coemptionem à frumentis coemendis dictam,* vocare conſueuerunt.

γαζόμενος, ἢ ἧ μᾶλλον ἠλλειωμένους ὑπὸ τῆς μέθης. οἱ συνεχῶς συνουσιάζοντες βλάπτονται. καὶ ζήτει ἐν τῷ βλαχεία. A

Συνουσιασμοί. συνουσία. συμμιξία.

Συνοχή. εἶδος τῆς συνάψεως ἡ συνοχή. ὥστε ἁμαρτάνει ὁ τῆς συνάψεως γένος τιθεὶς συνοχὴν ἀποδιδούς. οὐδὲ γὰρ πᾶν τὸ συναπτόμενον συνέχεται. συνάπτεται γὰρ καὶ τὰ ἄκρα πέμματα μόνον. οὐ μὴν καὶ συνέχεται. οὐ πᾶν μέν τοι τὸ συνεχόμενον, συνάπτεται. ὥστε δηλονότι πλέον τὸ συνάπτεσθαι ἢ συνέχεσθαι. B

Συνοχωκότε παρ' ὁμήρῳ. δηλονότι τὸ μέτρου.

Σύνοψις. ἡ καθ' ὁμιλίαν ἰδία. ὁ δηλ. ἐβουλεύετο καταστρατοπεδεύσαι τοῖς Καρχηδονίοις ἐν συνόψει. μάλιστα γὰρ οὕτως ἐκφοβήσειν αὐτοὺς ὑπελάμβανε. C

Συνῳδά. σύμφωνα. μὴ δοτικῆς. καὶ συνῳδὸν, αἰλία. ὁς. ὁ ἢ ἀλεκτρυών, συνᾴδειν ἐπειρᾶτο τῷ ὀρνιθείῳ μέλει, συνῳδόν τε, καὶ συμμιλῆ ἀναμέλπων.

Συνῳδηκώς συντραγῳδῶν.

Συνῳδία. ἡ ψαλμῳδία. D

Συνωθούμενος. συνερχόμενος.

Συνῴκισε. ἔσυοικον μετ' αὐτοῦ ἔλαβε. συνῳκίσατο ἢ μεθ' ἑαυτῆς ἤξε.

Συνομοσάσῃ.

Συνωμοσία. ἡ μεθ' ὅρκου φιλία. καθὸ γὰρ ἀττικοῖς συνωμοσία, τάξις τίς.

Συνωμότης.

Συνωνή. τὸ ἄχθος. ὅτι δηλονότι ἰουστινιανοῦ ἡ τοῦ σίτου φορὰ ἐπανίζε καὶ ὀλιγοστὸς ἦν χρείαν ὁ σιταγωγὸς στόλος ἀφικνούμενος τοῖς πασῶν ὅτε βιθυνία, καὶ φρυγία καὶ θρᾴκη χωρίων πειρᾶσθαι, μεγάλῃ χρῆμα σίτου ἀξίωμα. διό τι ἀναγκαῖον τοῖς ταύτῃ οἰκοῦσι μέχρι μὲν εἰς τὴν θάλασσαν πολλὰ πόνῳ τὰ φορτία φέρειν. εἰς Βυζάντιον ἢ ξυὺ κινδύνῳ ταῦτα εἰσκομίζεσθαι. καὶ βραχέα μὲν τιμήματα δοῦναι τῷ λόγῳ πρὸς αὐτὰ φέρεσθαι. τὰ δὲ ζημίαν ἢ αὐτοῖς εἰς τοσοῦτο μεγέθους καθίστασθαι, ὥστε ἀγαπᾶν, εἴ τις αὐτοὺς ἐάσῃ, τόν τε σῖτον οἴκοθεν τῷ δημοσίῳ χαρίζεσθαι, καὶ τιμήματα ἕτερον ὑπὲρ αὐτοῦ καταθεῖναι. τοῦτό ἐστι τὸ ἄχθος, ὅπερ συνωνὴν καλεῖν νενομίκασι. E F

NOTAE.

Τοῖς παροῦσι] Vuolfius. *τοῖς παροῦσι, ἤδη ἐν τῇ Βιθυνίᾳ.* Et, *καὶ μέγα χρῆμα σίτου συνωνεῖσθαι ἀξίου.* Rectè. Quem & ego ſequor.

συνω-

A Συνώνυμος. συνώνυμος κατηγορία ἔστιν, ὅτε τὸ ὄνομα καὶ ὁ ὅρον δέχεται ἀντὶ τοῦ ὀνόματος. οἷον τὸ ζῶον κατηγορεῖται τοῦ ἀνθρώπου. καὶ δέχεται ὁ ἄνθρωπος καὶ τὸ ὄνομα, καὶ ὁ ὅρον ὁ ζώου. ζῶον γάρ ἐστιν, οὐσία ἔμψυχος, αἰσθητική. ὁμώνυμος δὲ κατηγορία, ὅταν ὁ μὲν ὅρον οὐ δέχεται, ἀλλὰ μόνον τὸ ὄνομα. ὡς ὅταν τῆς εἰκόνος τοῦ ἀνθρώπου.

Συνωρικῶμοι. ὅτι θυμοῦντες. ἐπικτινόμενοι. οἱ ἢ, τὸ πλείονος, καὶ σπεύσω συνωρικῶμενοι, σπεῦσον ὅτι παμφυλίας.

B Συνωρίς. συζυγία, δυοὶ κυρίως ἢ ἵπποι δύο συνεζευγμένοι. κέλης δὲ, ὁ ὅτι ἑνὸς ἵππου ὀχούμενος. καὶ αὐτὸς ὁ μόνος ἵππος.

Συνώσαντες. συμφορήσαντες. ἓξ αὐτοῦ ἢ συνώσαντες ὅτι τὴν πυλίδα εἰσῆλθον.

Συντάγμα. ἔνιοι ἀδελφότητα. αἱ δύο τάξεις, ἄνδρες σπ. καὶ ὁ ἡγούμενος, συντάγματάρχης. τοῦτο ἢ ἔνιοι καὶ ξεναγίαν καλοῦσι. καὶ ξεναγὸν, τὸν ἡγούμενον.

C Συντακτήριος. συντακτικὸς, ὁ ὠφελήσας, ἀφ' οὗ τὸ πποικιλίαν πολλὰ βιβλία.

Συντάξας. ὁρίσας. συντάξας τοῖς κυβερνήταις ἀνακομίζειν τὰς ναῦς κατὰ δύναμιν εἰς τὴν ἐλαίαν.

Συντάξας. ἐντειλάμενος. πολύβιος. συντάξαι ἐλαύνειν κατὰ σπουδὴν ὅσον ἔχει δυνάμεως.

D Σύνταξις. δύο πραγμάτων ἕνωσις. καὶ τὸ λαμβάνειν, καὶ τὸ ποιεῖν τὰ δέοντα τοὺς στρατευομένους. ἀποστερῶν τὰς συντάξεις ἁπάσας οὐκ ἠρύετο. καὶ μάλχος. τὴν συντάξιων στερηθέντες πολλάκις οἱ στρατιῶται, καὶ ἀδιανοήτως φερόμενοι ἐπὶ φορᾶς καὶ συνήθους, εἰς ἀπόνοιαν ἦλθον. καὶ αὖθις μάλχος. ὁ ἢ τὸ παυσώρειον λαμπρῶς τε ἐτίμησε, καὶ συντάξιν ἐδωρήσατο. προκόπιος. ἅμα ἢ καὶ μεμφόμενοι ὅτι δὴ σφίσι χρόνου ταῖς

E συντάξεις πολλὰς τὸ δημόσιον ὤφλε. τουτέστι, τὰ διδόμενα.

Σύνταξις. ἡ συγγραφὴ, ἡ ἱστορία. πολύβιος. ταῦτα μὲν ταῖς πρὸ τοῦ συντάξεσι δεδηλώκαμεν.

Σύνταξις. ἀντὶ τῆς συντεταγμένης οἰκήσεως. δημοσθένης φιλιππικοῖς. καὶ μίαν συνταξιν ἔτι) τὴν αὐτὴν τὸ τε λαμβάνειν, καὶ τοῦ ποιεῖν τὰ δέοντα. ἅπαντα ἢ ἑκάστους φόρους συντάξεις. ἐπειδὴ χαλεπῶς ἔφερον οἱ ἕλληνες τὸ τὴν φόρον ὄνομα, καλλίστρατος οὕτω καλέσαντος. καὶ ὑπερίδης δέ φησι. συνταξιν δὲ τὰ παρόντα ἀργύριον διδόντες. ἡμεῖς δέ ποτε ἠξιώσαμεν λαβεῖν.

Συνώνυμος. Vniuoca prædicatio est, quum *vox aliqua* nomen, & ipsam definitionem pro nomine admittit. Vt, Animal dicitur de homine, & homo admittit & nomen, & definitionem animalis. Animal enim est essentia animata, sentiens. Æquiuoca verò prædicatio *dicitur*, quū *vox aliqua* definitionem quidem non recipit: sed non tantùm. Vt in hominis imagine *fieri videmus*.

Συνεπιθυμοῦντες. Concupiscentes. Vehementer appetentes. Exporrecti. Contendentes. Vt, Illi verò, plura concupiscentes, & longiùs *progredi* contendentes, in Pamphyliam progressi sunt.

Συνωρίς. Coniugium. Binarius numerus. Biga. Propriè verò *sic appellantur* equi duo coniuncti, *qui sunt sub eodē iugo*. κέλης verò, qui singulari equo vehitur, & ipse singularis equus.

Συνώσαντες. Qui compulerunt. Qui simul intulerunt. Vt, Cùm autem ex illa *ianua* compulissent *eos* ad portulam, *ita demum illuc* intrarunt. N. L.

Σύνταγμα. Syntagma. Quidam parataxin *vocant*, i. *aciem instructam*. Duæ cohortes *sunt* viri 256. & *earum* dux *vocatur* Syntagmatarches. Hoc autem *aciei genus* quidam etiam Xenagiam vocant, & Xenagum, ipsum ducem.

Συντακτήριος, vel συντακτικός. Compositor, siue conscriptor, *dictus est* Origenes, quòd multos libros fecerit.

Συντάξας. Qui præscripsit. Qui mandauit, *ac imperauit*. Vt, Cùm imperasset gubernatoribus, vt naues pro viribus Elæam deducerent, *vel, reducerent*.

Συντάξας. Qui mandauit. Qui iussit, *ac imperauit*. Polybius. Cùm imperasset, vt magna festinatione, totisque viribus iret, *vel, veniret*.

Σύνταξις. Compositio. Duarum rerum vnio, *coniūctio, coagmentatio*. Σύνταξις ἔνου. *Is ordo sit*, vt milites accipiant, & faciant, quæ sunt accipienda, & faciēda. Et, Non pudebat ipsum omnes ordines *suo stipendio* priuare. Et Malchus *σύνταξιν accipit pro stipendio, quum dicit*, τὴν συντάξεων &c. Milites stipendiis sæpe priuati, victu etiam consueto fraudati, in desperationem venerunt. Et rursus Malchus. Ille verò Pamprepium splendidè honorauit, & stipendium ei donauit. Procopius. Simul autem etiam conquerentes quòd Respub. iam multi temporis stipendia sibi deberet. *συντάξεις*. Hoc est, ea, quæ dantur *militibus pro stipendio*.

Σύνταξις. Compositio. Scriptum accuratè conscriptum. Historia. Liber conscriptus. Polybius. Hæc in præcedentibus libris demonstrauimus.

Σύνταξις. Constituta habitatio. *Fortasse positum* οἴκησις *pro διοικησις, administratio, rerum administrandarum ratio Constitutus ordo Constituta ratio*. Demosthenes in Philippicis *dicit, Censeo* etiam vnam, & eandem debere esse constitutam-rationem & accipiendi, & faciendi ea, quæ oportet. Singula verò tributa vocabat *συντάξεις q. d constitutiones, i constitutas pecunias congerendas tationes* Quia Græci grauiter ferebant illud tributorum nomen, quo Callistratus *tributa* sic appellarat. Hyperides etiam dicit, Syntaxin *i. tributum, q. d. constitutam, & ordinatā pecuniæ contributionē*, in præsentia nulli dātes. Olim verò nos *eā ab aliis* accipere voluimus.

Συντάσσομαι. Dotiuo. Cōstruor. Cōponor. Colloco.

Συντεθῆναι, καὶ συντέθεικα. συνετέθην. Συντεθῆναι. Cōpositū-fuisse. Et *συντέθεικα*. Compositi,

Συντεμπεράμενος.συμβαλών.καταζοχασάμενος.δυνάπος. ὢν πάντα βίον αὐτῆ συντεκμηράμενος ἐκ τῆ ἐναργῶν. ἀεὶ αὐτὸν συμβάλλοντι, ἐκ σημείων. A

Συντέλειαι.αἱ παντοδαπαὶ τιμωρίαι. διαβίβλ. καὶ ἐξ αἰῶνος, καὶ ψεύδους ἀγγελλόμενοι ἐν συντελείᾳ.

Συντέλεια.πᾶν τὸ φερὸς ζωὴν.ἰώβ.ἐπ' αὐτοῖς ἀπόλετο συντέλεια.ἀντὶ τοῦ,οὐδέν ἐστί τι χρηστὸν συνετέλεσαν. B

Συντελεῖς.ὅτι οἱ τεμπαρχοῦντες πολλοὶ μιᾶς ἅμα ἐπεμελοῦντο.καὶ συντελεῖς ἐλέγοντο.συντελεῖς οὖν,οἱ συνδαπανῶντες,καὶ συνεισφέροντες. τὸ δὲ φερόμενον συντέλεια καλεῖται.

Συντελὲς χρήσιμος.

Συντίμων.αἰτιατικῆ.

Συντίρμων.πλησιόχωρος.

Συντεταγμένως.ἀριστοφάνης πλούτῳ ἀντὶ τοῦ ταχέως.καὶ μετὰ συγκροτήματός τινος. C

Ἀσπάζομαι δ' ὅτιπερ εὐθύμως ἥκετε,
Καὶ συντεταγμένως.

Συντεῖσθαι.ἁπλῶς τὰ ἴσθι.

Συντέτηκεν.αὐτὶ τῦ συγκεκόλληται.συμπέπηγε.ψεύδεσι αὐτ' ἀληθοῦς συντέτηκε δόξα. καὶ σύντηξις,ἡ τοῦ σώματος φθορὰ,καὶ ἰσχνότης. τοσαύτη δὲ ἀφὰ ἡ σύντηξις τοῦ σώματος ἦν αὐτῷ, ὡς ἀδύνατον εἶναι καὶ τὰ ἐπὶ ἱματίων φέρειν ἐπιβολήν. D

Σύντευξις.συντυχία.

Συντεύξομαι.συντύχω.

Συντιμᾶσθαι.τὸ πολλῆς τιμῆς ἀξίως τὰ ὠνία,συντιμᾶσθαι.οὕτω δημοσθένης.

Συντομάχη.οἱ δὲ,ἐκνεύσαντες τῆς συντομάχης. E

Συντόμισον.συνάγαγε συντόμως.

Σὺν τοῖς κυσὶ,καὶ τὸν ἱμάντα.

Συνέχω.δοτικῆ.

Σύντριτος.

Συνδίβω.αἰτιατικῆ. F

Συντροχάσαι.καταντλῆσαι. πληρωθῆναι. ἐκ μεταφορᾶς τῶν τροχῶν.

Συντυγχάνω.δοτικῆ.

Συντιμηθήσομαι.Res venales magno precio æstimari. Sic Demosthenes hoc verbum accipit. *Vide suprà*, Συντιμᾶσθαι.

Συντομάχη.Syntomache.*N. L. Videtur loci nomen.* Vt, Illi verò, Syntomachen in-suam-potestatem-redegerunt.

Συντόμισον,Contrahe-breuiter. *Concide. Pro,concisè, compendiosè,succinctè dic. Paucis rem expedi.*

Σὺν τοῖς κυσί,Cum cane simul & lorum. *Prouerbium, quum omnia pereunt, vt nihil omnino sit reliqui, ne spes quidem recuperandi, quod periit. Er. ad. Chil. 4. Cent. 3. Col. 879. ad. 26.*

Συνδρίχω.Datiuo.Concurro.Cum-aliquo-curro.

Σύντριτος.Contritus. Simul-tritus. Cum-aliquo-tritus.

Συνδίβω.Cõtero.Cõminuo.Cõfringo.Accusatiuo.

Συντροχάσαι.*M. Etymol. 736. 17.* συντροχάσαι. καταντῆσαι. *&c.* Obuiare.Obuiam-ire.Repleri. *Replere Accumulare.* Per translationem à rotis *ductam, quæ simul currunt, viámque suo cursu notant, & rotarum notis replent.*

Συντυγχάνω. Datiuo. Cum-aliquo-versor. Colloquor. Obuiam-eo. Occurro. Incido-in-aliquem. Congredior.Contingo.

A Συντυρήμμα. σομπηγύμμα.

Συντυχία. ἡ αἰφνίδιος τῆ̃ πραγμάτων μεταβολή. ὑπολαβὼν οὖν οὐ κατὰ συντυχίαν, ἀλλ' ὑπό τινος ἕξεως ἐπιτήδειον εἶναι αὐτὸν διατίθησιν.

Συνείμιον. τὸ προοίμιον.

Συνοίσει. συνεισενεγκεῖν.

Συνοῖσον. συμφέρον. ἐν ὑμῖν τὸ κείσθω προτιμῆσαι τὸ συνοῖσον, καὶ τὰ εἰρωνεῖα πρὸ τῆ̃ πολέμου ἐλέσθαι. καὶ αὐτὸς ἀπὸ τῆ̃ δεξιότητος τῆς φύσεως, ἐγίνωσκε τὸ συνῖσον δυσχωλαίνοντα.

B Συνοιχήσεσθαι. συναπολεῖσθαι.

Συφορβία. ἀγέλη χοίρων.

Συώδης. ἀπὸ τῆ̃ τῶν ὑῶν δεσφωνουμένη.

Συράκουσα. πόλις σικελῶν.

Συρακουσία τράπεζα. ἡ πολυτελής. ἐδόκουν γὰρ οἱ σικελιῶται ἁβροδιαιτεῖν τῶν μᾶλλον πάντων. καὶ συρακουσίων δεκάτη.

C

Σύρβη. τάραχος.

Συρβιωδέες. ὁ ταραχώδης. ἀπὸ τῆ̃ αὐλούντων μετὰ θορύβου. ἢ πάντες, διὰ τὸ τὰς αὐλοθήκας, ἐν φαρίξαις κενὰς ἔχειν. ἐν συρβιῶν χορεῖς, ὁ τεταραγμένος. καὶ συώδης. ἀπὸ τῶν τοῖς ὑσὶν ἐπιφωνουμένων. διὸ τάττεται ἡ παροιμία, συρβήνη χορός. ἐπὶ τῆ̃ ἀτάκτων χορῶν.

D

Συριανός. ἀλεξανδρεὺς φιλόσοφος. ἐγκατάλυσε τῆς ἐν Ἀθήναις σχολῆς τε, καὶ διατριβῆς, διδάσκαλος γενόμενος πρόκλου, ὃς καὶ διάδοχος αὐτοῦ ἐγένετο. ἐγραψεν εἰς ὅμηρον ὅλον ὑπόμνημα ἐν βιβλίοις ζ'. εἰς τὴν πολιτείαν πλάτωνος, βιβλία δ'. εἰς τὴν ὀρφέως θεολογίαν, βιβλία β'. εἰς τὰ πρόκλου περὶ τῆ̃ παρ' ὁμήρῳ θεῶν. συμφωνίαν ὀρφέως, πυθαγόρου, καὶ πλάτωνος. περὶ τὰ λόγια βιβλία δέκα. καὶ ἄλλα πολλὰ ἐξηγητικά. ἰσίδωρος ὁ φιλόσοφος, ὡς φησὶ δαμάσκιος, πάντα τὰ τῆ̃ παλαιῶν ἐξετάζων οὐκ ἀΐειν πρὸς τὸ ἀκριβέστατον. προσεῖχε δὲ τὸν νοῦν ἐς τὰ μάλιστα μετὰ πλάτωνα τῷ ἰαμβλίχῳ, καὶ τοῖς ἰαμβλίχου φίλοις δὴ, καὶ ὁπαδοῖς. ὧν ἄριστον ἦν διηκριβοῦτο τὸν ἑαυτῆ̃ πολίτην συνάγειν τὸν πρόκλου διδάσκαλον. ἀτιμάζειν δὲ οὐδένα ἠξίου πρὸς συναγωγὴν τῆς ἀληθοῦς ἐπιστήμης.

E

F

Συριγμός. φωνὴ ἄσημος. τοὺς συριγμοὺς τοὺς ἐν ταῖς κεναῖς πανηγύρεσι, καὶ τοὺς χλευασμοὺς, τίς ἐξηγήσαιτο ῥᾳδίως καὶ ἀοίδιμος. οἱ γὰρ ῥωμαῖοι κατεγέλων τοὺς συρίττοντας, καὶ ταραχὴν ταῖς βοαῖς ἐνέπιπτον.

Συνθυεσώφια. q.d. Concaſcata. Concreta. Condenſata. *Ariſtoph. in Equitib. pag. 216. v. 17. ſchol. annot 17.*

Συντυχία. Repentina rerum mutatio. *Caſus fortuitus. Vt,* Suſpicatus igitur non aliquo repentino caſu: ſed ob aliquem habitum, talem eſſe eius affectionem. *i. Exiſtimans eum non forte fortuna, & repentina rerum mutatione: ſed conſultò, & de induſtria eſſe talem.*

Συνείμιον. Proœmium.

Συνοίσει. Collaturum eſſe. Profuturum eſſe.

Συνοῖσον. Quod proderit. Quod conducet. Vtile. Quod expedit. Vt, ἐν ὑμῖν, &c. i. Penes vos eſto id plus ſacere, quod expedit, & bello pacem anteponere. Et rurſus. Ipſe enim felici naturę dexteritate, ſagaciſſimè cognoſcebat, quod ipſi profutum erat.

Συνοιχήσεσθαι. Simul ibit. Simul peribit. Simul perdetur.

Συφορβία. Suum grex. Grex porcorum.

Συώδης. Suilli. Porcini. *Suillis ſiue porcinis moribus praditi. Dictum eſt* ab eo, quod porcis acclamatur, *& quod porcis conueniat.*

Συράκουσα. Syracuſa. Syracuſæ. Siculorum vrbs.

Συρακουσία τράπεζα. Syracuſana menſa. Sumptuoſa, *& delicata, pralauta, & opipara. Eraſ. ad. Chil. 2. Cent. 2 col. 405. ad. 68.* Siculi enim omnium delicatiſſimi *delicijs, & voluptatibus addictiſſimi* eſſe putabantur. Et Syracuſanorum decimæ.

Σύρβη. Turba. Tumultus. ἔδει τὸ σύρειν, καὶ τὸ βοᾶν. *trahere, & vociferari. Quod in tumultu ſæpe contingit, verſò σ in τ, Τύρβη, vnde Lat. Turba. Item vox, qua ſubulci ad ſues vtuntur.*

Συρβιωδέες. Turbulentus. *Ductum eſt* ab illis, qui cum tumultu tibiâ ludunt. Vel pauper, quòd tibiarum thecas, & pharetras inanes habeat. Et συρβιῶν χορεῖς. Syrbenenſium chorus. *Vel* συρβιωτῶν χορεῖς. *Syrbenaorum chorus, vt apud Er. ad. Chil. 2. Cent. 7. col. 544. ad. 60.* Συωδέστατος χορεῖς. *Syrbena chorus. Id eſt* perturbatus, *tumultuoſus, inconcinnus,* & ſuillus. *Hoc autem ductum eſt* ab eo, quod ſuibus acclamatur *à ſubulcis, & diſſono porcorum grunnitu.* Quamobrem illud prouerbium συρβιῶν χορεῖς, ſuillus chorus, dicitur de incompoſitis *indecoris, perturbatis, & tumultuoſis* choris.

Συριανός. Syrianus. Alexandrinus Philoſophus, quĩ Athenienſi Scholæ, & Diatribæ præfuit, & fuit magiſter Procli, qui fuit ipſius ſucceſſor. Scripſit in totum Homerum commentarium, lib. 7. In Rempub. Platonis, lib. 4. In Orphei theologiam, lib. 2. In Procli *ſcripta* de Diis apud Homerum *nominatis.* Conſenſionem Orphei, Pythagoræ, & Platonis. De oraculis, lib. 10. *fortaſſe,* περὶ τῆ̃ λογίων. *Vnde ſius etiam* περὶ τὰ λογικὰ *legit: at* περὶ τῆ̃ λογικῶν *præſtaret ducere, De Logicis.* Et alias quaſdam enarrationes. Iſidorus Philoſophus (vt ait Damaſcius) omnia veterum *ſcripta* accuratiſſimè examinare non deſinebat. Sed poſt Platonem, ad Iamblichum, & Iamblichi amicos, & comites mentem maximè aduertebat. *iiſque maximè ſtudebat.* Quorum optimum eſſe affirmabat ſuum ciuem Syrianũ, Procli magiſtrum. Neminem verò cenſebat contemnendum ad veræ ſcientiæ collectionem. *i. vt veram ſcientiam colligere poſſis, quæ non ſolùm ex præſtantiſſimis: ſed etiam ex minùs præſtantibus ſcriptis colligitur, & paratur, vt mel ex variis florum generibus.*

Συριγμός. *Sibilus. Stridor. Tinnitus. Strepitus.* Vox nihil ſignificans. Vt, Sibilos, *variòſque ſtrepitus* in publicis cõuentibus, *& in ſolennibus ludis exaudiri ſolitos,* & ſubſannationes quis facilè narrarit? *Deductum eſt hoc nomen à verbo* συρίττω. *Sibilo, exſibilo, explodo. Vt, Sed exemplum deſideratur.* Et rurſus. Romani verò ſuis ſuffragiis condemnabant eum, ſibilantes, & tumultum vocibus excitabant.

Σύριγξ. Fistula. Axis pars, quæ in rotæ foramen iniicitur. Et ipsum rotæ foramen ita vocatur. Sophocles *in Electra pag.* 113. F.

Ille verò sub ipsam extrèmam metam existens, ad eam
Admouebat semper fistulam. i. ipsum rotæ foramen. --

Σύριγξ. Et oblonga fossa *dicitur per similitudinem, fistula. Vt,* Et iubet hos profundam fossam sub colle perforare, *fodere, ducere.* Et σύριγξ. tibiæ, vel hastæ theca. Pisides.

Quænam illam apem sapientèm opificem
Terram metiri docuit Euclidis lex,
Facere verò fossas non in rectà linea? i. fossas non rectas: at obliquas ducere?

Συριξας. Qui sibilauit à præsenti συρίζω. Sibilo.

Συρμαΐζειν. Purgare *potione ex aqua, & zea. Herodot. lib. 2. pag. 74. l. 24.*

Συρμαία. Potio ex zea, & aqua. Sic Herodotus. Et συρμαία apud eundem *est* olus apio simile. συρμαία *Ion. pro comm.* συρμαία.

Συρμαία. Medicamentum purgans per vomitus, & ventris *laxationem, & euacuationem. Aristoph. in Pace. pag.* 482. *v.* 9. *&* 10. *schol. annot.* 3. Vel cibus ex adipe, & melle *confectus.*

Συρμός. Tractus. Impetus, quo res aliqua trahitur & aliquò defertur. Niuis *tractus, &* delatio, *qua nix cælitus trahitur, ac humi defertur. Epigr. lib. 3. pag.* 269. *ep.* 429.

Non amplius sopies, neque sedabis *ventorum fremitum, neque grandinem,*
Neque niuium tractus. i. impetuosas delationes, vel impetus, *neque strepens mare.*

De Orpheo verba *sunt.*

Σύρω. *Traho.* Curro. Pisides. Currit ad nos exercitus cum cursu.

Σύροι. Syri contra Phœnices. Vtraque gens malè audit vt callida. i. *propter calliditatem.* Vel quòd perpetuas inimicitias exercentes inter se, nunquam fideliter, *ac syncerè* in gratiam redeant.

Σύρφαξ. *Vilis, & abiecta populi multitudo. Plebis colluuies. Populus vilis, & abiectus. Multitudo populi* collecticia ex varia colluuie, & turbulenta. *Aristoph. in Vespis. pag.* 334. *v.* 17. *Vide schol.* Quod autem ipsum magis extulit, *ac inflauit, & quod effecit,* vt ob talem opinionem insaniret, illud fuit, quòd à plebis colluuie, *& fece* in laudationibus, *& latis acclamationibus* vocaretur Pyrrhus. Quæ *plebis colluuies, & abiecta multitudo,* si sic quidem vociferabatur, quòd ille rubra facie præditus esset, consentanea, *veráque* dicebat. Si verò ad fortitudinis laudationem *hoc dicebat, eum* demulcebat, vt iuuenem Achillis *filium.* Haud enim heroas prosternebat, vt Pyrrhus ille. Sed erat mulierum insanus amator, vt Paris.

Συρφετός. Collecticia turba. Plebis colluuies. Vel oratio *vilis, & abiecta, qualis esse solet infimæ plebis oratio.* Vel sordes à vento collectæ, & quisquiliæ cremiorũ, & virgultorum aridorum collectio. Vel puluis excitatus *& mixtus* cum sordibus, *& quisquiliis.* Quidam verò *sic vocem istam interpretantur,* tempestas, & tractus *procellæ, & variæ materiæ collectio, quæ à vento trahitur, & in varias partes raptatur.* Vt, Hæc autem ignota *sunt* vulgo. *& infimæ plebis faci. Vel, vilis, & abiecta multitudini.*

Σῦς. Sus. Porcus. ὑς, sus. de fœmina *dicitur.* οὖς verò, porcus, de mari. Veruntamen *hoc vocabulo* sine discrimine *Aristophanes in Acharnensibus. pag.* 291. *v.* 9. vsus est, Vt iam videamini esse ex bona sue *procreata.*

Σύριγξ. τὸ εἰς ἣ ὀπὴν τὴ ξοχοῦ ἐμβαλλόμενον μέρος τὸ ἄξονος. καὶ ἡ ὀπὴ ἣ ξοχοῦ οὕτω καλεῖται. σοφοκλῆς. A

Κεῖνος δ' ὑπ' αὐτὴν ἐχάτην σήλην ἔχων,

Ἔχειν᾽ ἀεὶ σύριγγα--

Σύριγξ. καὶ ἡ βαθυμήκης διώρυξ. καὶ τούτοις καλδύει σύριγγα βαθεῖαν ὑπὸ τὸν λόφον ξήσασθαι. καὶ σύριγγος, αὐλῆς, ἡ δορατοθήκης. πισίδης.

Τίς ἣ μέλιτταν ἣ σοφὴν ἣ ἐργάτιν B
Γωμέρειν ἔπεισεν εὐκλεὶδου νόμος,
Ποιεῖν δὲ ταὶ σύριγγας οὐκ ἐπ' εὐθείαις;

Συρίξας. ἀπὸ τὴ συρίζω ἐπεστῶτος.

Συρμαΐζειν. καθαίρειν.

Συρμαία. πόμα ἐκ ζειᾶς, καὶ ὕδατος. οὕτως ἡρόδοτος. καὶ συρμαία ὁμοίως τῷ ἀπίῳ, λάχανον σελίνῳ ὅμοιόν.

Συρμαία. τὸ καθαρτικὸν δι' ἐμάτων, καὶ κοιλίας. ἢ βρῶμα ἐξ ἕψεως, καὶ μίλτος. C
confectus.

Συρμός. τὴ νιφετὴ ἢ φορά.

Οὐκέτι κοιμήσεις ἀνέμων βρόμον, οὐχὶ χάλαζαν,
Οὐ νιφετὴν συρμὸς, ἣ παταγῶσαν ἅλα.

ὡδὲ ὀρφέως ὁ λόγος.

Σύρω. τρέχω. πισίδης. σύρῃ πρὸς ἡμᾶς ὁ στρατὸς μὴ δρόμῳ. D

Σύροι πρὸς φοίνικας. ἑκάτερα τὰ ἔθνη διαβέβληται ὡς πανοῦργα. ἢ ὅτι ἑκάστοτε ἀλλήλοις δι' ἔχθρας ὄντα οὐδέποτε πιστῶς διαλλάττεται.

Σύρφαξ. συρφετώδης. ὀχλώδης. ἔξηρε ἢ αὐτὴ πλείω πρὸς τοιαύτην μαίνεσθαι δίξαν, τὸ ὑπὸ δήμου σύρφακος ἐν δυθημίαις αἰαιαλῶσθαι πύρρον. ὃς εἰ μὴ οὕτως ἐβόα διὰ τὸ ἐρυθρορρίστωτον ἦν, ἐλεγεν εἰκότα. εἰ ἢ πρὸς ἅπαντα αἱδρείας, ἐθελεν ὡς νίον. οὐ γὰρ ἥρωας ἐβαλλεν ὡς πύρρος ἣ ἀχιλλέως. ἀλλὰ γυναικομανὴς ἦν ὡς πάρις. E

Συρφετός. ἀγυρτώδης ὄχλος, ἢ λόγος. ἢ ἐξ αἱμου συλλεγόμενη κόπρος, καὶ φρυγανώδης. ἢ ὁι πονηρτὸς μὴ κοσμίων. τινὲς ἢ χειμῶν, καὶ συρμός. ταῦτα ἢ ἀγνωστα τῷ συρφετῷ. F

Σῦς. ὁ χοῖρος. ὗς δηλ θηλείας. οὗς δ', δηλ ἄρρενος. λέγονται ἢ ἀδιαφόρως, ὅπως δίξῃ ἡμῖν ἀγαθὰ συός.

NOTÆ.

A NOTAE.

Ὅπως δ' ἔζεπ.] Aristoph. in Acharnensibus. pag. 291. v. 9.
Ὅπως ἢ δ' ἔζειτ' ἔνδον ἐξ ἀγαθῆς ὑός.
Vide Schol. annot. 8. vnde Suidas. Δί. pro δι', ἔδη.

Συασεισμός. λαίλαψ. συστροφὴ ἀνέμου.

Συασημαίνεσθαι. ὃ καλοῦσι κατασφραγίσασθαι. τοῦτο οἱ ῥήτορες συασημαίνεσθαι λέγουσι. λυκοῦργος γάρ, ἐν τῷ περὶ ἱερέως. ὥστε προστεταγμένον
B ὑπὸ ψηφίσματος καὶ τὼν ἱερέων συσσημαίνεσθαι τὰ γράμματεῖα, καὶ σύασημον, τὸ σημεῖον.

Συαστία. καὶ συασίτιον, δαῖτα, ἑστίασιν.

Σύασιτος. σύντροφος. συνδιαιτητής. τῷ ᾧ, κεκλημένος ἐφ' ἑστίασιν τοῖς ὁμοτίμοις, ἔτυχε κἀμὲ παρατραπῆναι ἐπὶ τὸ συασίτιον ἀμφὶ τὸ μέσον τῆς δείπνου τὴν δαιτυμόνων τὸν ἱερὰ πρὸς εὐθυμίαν ἐγείροντων.

C Συσκευάζει. λόγῳ ὑπιβουλεύει. καὶ συσκευή, ἡ ὑπιβουλή. συσκευάζεσθαι δὲ, τὸ πρὸς τὴν ὁδὸν ἀναζωννύειν. ὅταν ἑτοίμους ἑαυτοὺς ποιῶσι πρὸς τὴν ὁδόν. καὶ λέγει δεῖν συσκευάζεσθαι. καλεῖ γὰρ τὸ χρεὼν αὐτόν.

Συσκευάζεσθαι. ὑποφέρεσθαι. Ξενοφῶν. ὁ κῦρος ἔφη τοῖς στρατιώταις, συσκευάζεσθαι σῖτα ἡμερῶν εἴκοσιν, οἶνον τὸσσοῦτον ἔναρχον χρὴ, ὅσος ἱκανὸς ἔστιν ἔθισαι ὑμᾶς αὐτοὺς ὑδροποτεῖν.

D Συσκηνία. συνοικία. Ξενοφῶν. ἐν τῷ ὁμοῦ σκηνοῦν τοὺς στρατιώτας εὐνόους ἀφελεῖσθαι πρὸς τὸν μέλλοντα ἀγῶνα. ἐώρων γὰρ ἀλλήλοις προθύμως ὁμοίως, καὶ οὐκ ἂν φάσις μοχθηρίας, ὥστε ὑφεῖσθαί τινα κακίω τῶν ἑτέρου ἕνεκα πρὸς τοὺς πολεμίους. καὶ ὅτι ἐγίνωσκον ἀλλήλους, καὶ τὸ αἰσχύνεσθαι πᾶσιν εὐόνους καὶ ἐγγίνεσθαι. οἱ δὲ ἀγνοοῦντες, ῥᾳδιουργοῦσιν ὥσπερ ἐν σκότει ὄντες.

Συσταμίς. Concussio. Terræ-motus. Procella. Venti conuolutio. *Venti contorsio. Turbo.*

Συσημαίνεσθαι. Consignare. Quod *alij* vocant κατασφραγίσασθαι. i. obsignare, id oratores dicunt *συσημαίνεσθαι*. i. consignare. Lycurgus enim in *oratione* de Sacerdote *fœmina, dicit*, Quamobrem imperatum *est* per decretum, vt & ipsa sacerdos tabulas consignaret. *i. obsignaret.* Et *σύασημον. q. d. consignum i. commune signum aliquibus de composito datum. Vide Lex.* Et *simpliciter ità vocatur quoduis* signum.

Συαστία. Sodalitas. *q. d Cibi sumendi societas.* Et *συασίτιον.* Epulum. Prandium. *Publicum conuiuium.*

Σύσιτος. Cum *aliquo-cibum-sumens. Qui-cum aliquo-nutritur.* Conuictor. Sodalis. Qui-cum-aliquo-degit, & *viuit.* Vt, Cùm autem ille vocasset ad conuiuium homotimos. *i. eiusdem-honoris-participes*, accidit vt ego quoque impelleret *ad idem faciendum* in illo conuiuio circa mediam cœnam conuiuis conuiuatorem diuinis-laudibus-in-cælum-extollentibus.

Συσκευάζει. Oratione-insidiatur. Et *συσκευή*, insidiæ, *quæ verbis alicui struuntur. συσκευάζεσθαι* verò, *conuasare, vasa, sarcinasque colligere, & se* ad iter accingere, *& parare.* Vt, In somnis diuina quædam facies adstat *ipsi*, & dicit oportere *ipsum, conuasare, &* ad iter se accingere. Fatum enim ipsum vocare.

Συσκευάζεσθαι. Conuasare. Secum-portare. Secum-afferre. Xenophon. Cyrus imperauit militibus, vt secum-afferrent commeatus viginti dierum, & quisque tantum vini *secum portaret*, quantum satis est ad nos ipsos assuefaciendum ad aquam-potandam.

Συσκηνία. Contubernium. Cohabitatio. *In ijsdem tentorijs habitatio. Contuberny societas.* Quòd milites simul in tentoriis-habitarent. *i. militum in ijsdem tentoriis habitantium familiaritatem, ipsum militum contubernium* ad instans certamen profuturũ putabant. Se enim mutuò cernebant, *&* se pariter ali *videbant.* Nec erat vllus prætextus deterioris-conditionis, *quasi alij quidẽ, plus alij verò, minus haberent, & deteriore conditione viuerent*, ita vt aliquis remissiùs rem-gereret, & alter altero ignauior esset aduersus hostes. Item, quòd semutuò cognoscerent, in omnibus maiorem verecundiam excitari putabat Cyrus. Qui verò *se mutuò* non-cognoscunt, faciliùs-improba-facinora-faciunt, vt illi, qui versantur in tenebris. *Vide totum locum apud Xen. De Instit. Cyri. lib. 2. pag. 43. D. E.*

E

NOTÆ.

Ξενοφῶν. ἐν τῷ ὁμοῦ σκηνοῦν] De Instit. Cyri. lib. 2. pag. 43. D. legitur, ἐν δὲ τῷ ὁμοσκηνοῦν εὐνόους μὲν αὐτοὺς ἀφελεῖσθαι πρὸς τὸν μέλλοντα ἀγῶνα τοῦτο, ὅτι ἑώρων ἀλλήλους ὁμοίως προθυμουμένους. Et, ὑφεῖσθαί τι τινὰ κακίω τι ἕτερον ἑτέρου ἕνεκα. &c. Sed longè aliter, quàm apud Suidam. Quare locum integrum vide.

Σύσκια. τὰ δασέα. σκοτεινὰ. ἢ τὰ σύσκια τῆς χωρίων ἀνεκάθαιρον. ἔπειτα τοὺς βασιλικοὺς παραδείσους ἐξέταμον.

Συσπειραθέντες. συνραφέντες. οἱ δὲ πρὸς τὸν φήμην συσπειραθέντες, καὶ ὁμιλήσαντες, ἄλλαι τε
F ἄλλαι ἔρρεπον, καὶ συνίσταντο.

Σύστασις. ἀγάπη. ὁμόνοια, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἵππων τῶν ὁμοῦ ἑστηκότων, τῶν συντρόφων. παλύβιος. ὁ δὲ, οἰκείως διέκειτο πρὸς τοὺς καρχηδονίους, πατρικὴν ἔχων σύστασιν.

Σύσκια. *Vmbrosa. Opaca. Vmbris-contecta.* Dẽsa. Primũ quidem *vmbris contecta*, ac densa loca repurgabant, deinde verò regios paradisos, *ac amœnos hortos* exsecabant.

Συσπειραθέντες. In-spiras-collecti. Conglobati. Vt, Illi verò, propter hunc rumorem conglobati, & colloquuti, ad alias etiam *cohortes* currebant, & globum-faciebant.

Σύστασις. Dilectio. *Charitas. Amor.* Concordia. Per translationem *ductam* ab equis simul stantibus, *&* simul-nutritis. Polybius. Ille verò, optimè affectus erat erga Carthaginenses, paternum seruans amorem *erga eos.*

Σύστασις.q.d. *Constitutio,qua duo, vel plures simul stant, consentiunt,& conspirant. Consensio. Conspiratio. Concordia. Amor aliquos ita coniũgens,vt simul stent,consentiant,conspirent.* Et *συνεστῶτας. Simul-stare. Simul-viuere.* Conuictorem,& amicum esse. *Consentire. Conspirare. Concordem-esse. Vt, Aiunt illum* eò profectum,à Platone quidem,neglectum-fuisse, ab Aristippo verò, studiosè-exceptum,*& in contubernium,atque consortium,receptum* fuisse,*vel,*ab *Arist.commendatum fuisse.*

Σύστασις. καὶ συσταθῆναι. ὁμοδίαιτον, καὶ φίλον γνήσιος. ἐλθόντα δι' ἀποφάσεως, ὑπὸ μὲν Πλάτωνος παροφθῆναι, ὑπὸ δ' Ἀριστίππου συσταθῆναι. A

Συσύλλω. Accusatiuo. Contraho,coerceo,cõpesco.

Συσύλλω. αἰτιατικῇ.

Συσήσας. Qui-tradidit. Qui-admisceat. *q.d.qui cum aliis statuit,& collocauit.* Polybius. Hunc emisit,cùm ei quingentos equites tradidisset,*commisisset,& addidisset,*qui laborem-tolerare adhuc poterant.

Συσήσας. ἀφεδρούς. ἀφεσμίξας. πολύβιος. τοῦτον ἐξαπέστειλε συσήσας ἱππεῖς πεντακοσίους, δυναμένους ἔτι πονεῖν.

Συσκιρώτερον σκάφους. Taciturniorem scapha.*q.d.Illũ, qui os habet compressius,& taciturnius scapha. Prouerbium, quod* dicitur in eos, qui propter generis-ignobilitatem tacent. *Er.ad.Chil.2.Cent.8.col.563.ad.43. Mutus magis quàm scapha. Sed ibi legitur συσκιώτερος σκάφης.* Theophrastus verò in *libro* de Legibus *dicit, hoc* dictum-fuisse ab eo *more,* quòd Athenis in publicis pompis inquilini scapham ferentes,pompam-prosequerentur. Quoties etiam inquilinum significare volebant, vel scapham,vel scaphiferum dicebant, quòd huiusmodi hominum genus liberè loqui non auderet. Quamobrem etiam minari solebant, Te scapha taciturniorem faciam.

Συσκιρώτερον σκάφους, τὰ στέγαστρα δηλοῖ ἢ τὸ ἀφωνότερον σωφρόνων. Θεόφραστος ἤ, ἐν τῷ περὶ νόμων εἰρῆσθαι, ὅτι τοὺς μετοίκους ἀθήνησιν ἐν ταῖς δημοτελέσι πομπαῖς σκάφος φέροντας πομπεύειν. Ὁπότε ἤ ἐβούλοντο μέτοικον δηλῶσαι, ἢ σκάφιον ἔλεγον, ἢ σκαφηφόρον. ἀφ' ἧς τὸ ἀπαρρησίαστον ἦν, συσκιρώτερον ποιήσειν ἀπειλοῦντες σκάφης. B

C

NOTÆ.

Διὰ τὸ ἀπαρ'.] Sic legendum videtur. Διὰ τὸ ἀπαρρησίαστον εἶναι τὸ τοιοῦτον ἀνθρώπων γένος. διὸ καὶ ἀπειλοῦντες εἰώθεσαν, ποιήσω σε συσκιρώτερον σκάφης.

Συσρίμματα. *q.d. Conuolutiones.* Militum globi. *Militum ordine progredientium agmina.*

Συσρίμματα. στρατιωτῶν πλήθη.

Συσροφή. *q.d. Conuolutio. Conglobatio. Conspiratio. Coniuratio.* Concordia. Et in malum consentio,*quà duo, vel plures consentiunt, & in alicuius perniciem conspirant.* Dauid. Tege me à conspiratione improbè-agentium,*ab improborum coniuratione me defende.*

Συσροφή. ἡ ὁμόνοια. καὶ ἡ ἐπὶ κακῷ συμφωνία. Δαβίδ. σκέπασόν με ἀπὸ συσροφῆς πονηρευομένων.

D

Σύσοιχα. Coniugata,& denominata,& casus,inter se quidem proxima videntur: sed tamen differunt. Nam coniugata dicuntur inter-se, & quæ eodem-modo affecta sunt ad aliquid,& quæ per proportionem *quandam inter se similia* sunt,vt scientia,& sensus. Horum enim vtrunque eodem-modo se-habet ad ea,quę ipsi subãciuntur. Eodem-modo etiam *scibile.i, id, quod sciri potest, quod in scientiam cidit,*& sensile,*quod sensu percipi potest.* Horum enim vtrunque eodem-modo se habet ad ea,quorum est. Coniugata dicunt & omnia eodem-modo denominata inter-se, & cum illo,à quo denominata-sunt. Vt, à iusticia denominata-sunt iustus,iustum,iustè. Hæc enim sunt inter-se coniugata,& cum ipsa iusticia. Denominata verò,*dicuntur* tantùm ea, quæ ab aliquo sunt-denominata,& quæ coniugata sunt cum eo, à quo dicunt ea denominata-esse: sed inter-se non *conuertuntur*, nec illa *cum* his *cohærent, nec reciprocè denominantur. Nam* à Grãmatica *quidem,denominatur* Grammaticus.Grammatica verò, à Grammatico non etiam *denominatur.*

Σύσοιχα. καὶ σχῆμα, καὶ πτῶσις, ἅ ἔοικε καθῆσθαι μὲν ἀλλήλοις ὁκοῦντα. διαφέροντα δέ. σύσοιχα λέγεται ἀλλήλοις ἃ τὰ ὁμοίως ἔχοντα πρός τινα, ἃ καὶ κατ' ἀναλογίαν οἷόν ἐστιν ὡς ἐπιστήμη, καὶ αἰσθητόν. ἑκάτερον γὰρ αὐτῶν ὁμοίως ἔχει πρὸς τὰ ὑφ' αὑτά. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ αἰσθητόν, ἑκάτερον γὰρ αὐτῶν ὁμοίως ἔχει πρὸς τὰ, ὧν ἐστί. E

Σύσοιχα λέγουσι καὶ πάντα τὰ ὁμοίως παρωνομασμένα ἀλλήλοις τε, καὶ ἐκείνῳ, ἀφ' οὗ παρωνόμασται. οἷον δοτὸν τῆ δικαιοσύνης, παρωνόμασται ὁ δίκαιος. τὸ δίκαιον. τὸ δικαίως. ταῦτα δὴ καὶ ἀλλήλοις ἐστὶ σύσοιχα. καὶ αὐτῇ τῇ δικαιοσύνῃ. παρώνυμα δ, μόνον τὰ ἀπό τινος παρωνομασμένα, ἐκείνῳ λέγεται, ᾧ παρωνόμασται. ἀλλ' οὐκ ἀλλήλοις. οὐδὲ ἐκεῖνα τούτοις. τῇ γραμματικῇ, ὁ γραμματικός. οὐκέτι δὲ γραμματικῇ, τῷ γραμματικῷ.

NOTAE.

Ἐκείνῳ, ἀφ' οὗ] Vel ἐκείνῳ, ἀφ' οὗ, vel ἐκείνοις, ἀφ' ὧν. Et paulo pòst, καὶ ἐκείνῳ σύσοιχα, ἀφ' οὗ λέγουσιν αὐτὰ παρωνομάσθαι. F

Συσοιχία. Coniugatio, series,ordo, conuenientia. Vt, Ille verò fuit in deterioris ordinis statu, quia à primis quidem disciplinis defecit,ad alias verò confluxit,*& conuolauit.*

Συσοιχία. ὁ, ἐν τῇ συστάσει ἐγένετο τῆς χείρονος συσοιχίας, δοτὸς μὲν ἀπὸ τῆς πρώτης μαθημάτων, προσρυεὶς δ' τοῖς ἄλλοις.

Σύτο. Ruebat. Currebat. Impetuosè-ferebatur. Vt, Corpus currebat non-stimulatum in cursibus. *Est 3. pers.sing.plusq.perf.pass.à σύρομαι.perf. σίσυρμαι. σεσύρθαι.plusq.*

Σῦτο. ὥρμᾶτο. ἔτρεχε. σῦτο δίμας ἀκέντητον ἐν δρόμοις.

perf.

A perf. ἐπεπύμην. & per apheresin geminatam, σύμπωτον. τὸ πο. ſublato ι, σῦπο.

Σύφαξ. ὄνομα ἀπιστικὸς. σύφαξ δὲ τὴν γένομένων πυνθανόμενος, ἐπιχείρει διαιτᾶν διαλύσας. καὶ αὖθις. σύφακα δὲ ἀρα τὸν δυνάστην ἔρως ἔσχε τῆς παιδὸς. οἱ δὲ καρχηδόνιοι, ἔδωκαν αὐτῷ.

Σύφαξ. Nomen *proprium viri.* Appianus. Syphax autem auditis rebus, quæ gerebantur, pacis arbiter eſſe conabatur. Et rurſus. Syphaca verò Dynaſtam amor illius puellę pungebat. Carthaginẽſes verò eam *ipſi* dederunt.

Σύφαρ.

Τὸ δέρμα. ἢ ἀνθρωπή. ναὶ μὰ τὸ ῥικνὸν σῦφαρ ἐμόν.

Σύφαρ. Pellis. *Leberis. Leberidis. i. ſerpentis exuuium. Eraſ. ad. Chil. 1. Cent. 1. Col. 31. ad. 36. Nudior leberide.* Vt,

Sanè per iſtam rugoſam pellem meam. Sanè per *iſtam arborem*

B Ναὶ τοῦτο τὸ δένδρον αὖον ἐόντερ.--

καλλίμαχος ἐν ἑκάλῃ. τὸ σῦφαρ ἔνδυμα τῆς ὄφεως, καὶ τῆς τέττιγος ἀνθ' ἧς λεπίδα.

Aridam quantumuis exiſtentem, iuro.--

Callimachus Hecale. *σύφαρ.* Serpentis exuuium, & cicadæ, propter ſquamam *ita dictum.*

NOTÆ.

Ἢ ἀνθρωπή.] Fortaſſe ſcribendum, *ἢ ἀνθρωπίνη ἐσχάτη τῆς γήρως ἡλικία.* Vide Heſych. Id eſt, Humana extrema ſenectutis ætas. q. d. Extremæ ſenectutis humanæ pellis. Extrema ſenectus, quæ ſuam rugoſam pellem exuit. Conſule Magnũ Etym. col. 736. 57. & 737. 1. in Σύφαρ. Euſtath. *σύφαρ. ὄνομα γεροντικῆς ἡλικίας μᾶλλον τὸν ἀμοιβαῖον.* 1330. 8.

Συφιός. τόπος ὅπου οἱ σύες ξέφονται. λέγεται δὲ καὶ συφεών. ἀγαθίας. εἰ μὴ καταγέλασον εἰ τῶν, ὥσπερ ἐν συφεῶσι, καὶ μόνδραις τὰ τῶν ῥωμαίων στρατεύματα.

Συφιός. Hara. porcorum. Locus, vbi ſues aluntur. Dicitur & *συφεών. ὠνῶ. ι.* Agathias. Niſi ridiculum eſſet dicere, Romanorum legiones tanquam in haris, & ſtabulis, *vel, ouilibus* manſerant.

Συφόλης. συφόλεγ.

Συφόλης. Sypholes. Sypholon. *N. L.*

Συχέμ πόλις.

Συχέμ. Sychem. Vrbs.

Συχνάζεις. σωκνάζεις.

Συχνάζεις. Denſas. Stipas. Frequentas.

Συχναῖς. συχνοῖς. καὶ συχνὴν οὐσίαν, τὴν πολλήν. καὶ συχνὸς, ὁ πολὺς χρυσός. καὶ τῆς οἰκίας οὐκ οὔσης μονήρους, ἀλλὰ συχνῆς ἀπηλλάττη. καὶ ἰάμβλιχος. παρεσκεύασε τὸ μὲν τῷ ὄντι φανῆ, καὶ λαμπρὰν, ἀθῆται σύβαριν, καὶ θεραπείαν συχνὴν οὐκ ἔχον τε, καὶ θεραπαινίδων.

Συχναῖς. Frequentibus. Continuis. Denſis. Multis. Et *συχνὴν οὐσίαν.* Frequentem ſubſtantiam. i. amplas fortunas. Et *συχνὸς χρυσός.* Multum aurum. Et, *Ἐπὶ οἰκίας.* &c. i. Et cùm domus non eſſet ſolitaria: ſed quodammodo frequens. Et Iamblichus. Parauit inſignẽ, ac illuſtrem pompam, veſtem ſuperbam, & frequens famulitium & eunuchorum, & ancillarum.

D Συχνόν. πολύ. πυκνόν. ξενοφῶν. ἅρματα ἐλαύνοντες συχνὸν ἀπ' ἀλλήλων. αὐτὴ δὲ πολύ. ὁ δὲ συχνοὺς τῶν βουλῆς ἐφόνευσε, αὐτὴ δὲ πολλούς.

Συχνόν. Multum. Denſum. Valde. Xenophon. Currus alios ab aliis multum diſtantes. Pro, magno interuallo inter ſe diſtantes. Et, Ille verò frequentes de Senatoribus inſignibus interfecit. Pro, multos *inſignes Senatores occidit.*

Πίονα τυρὸν δρέψασθαι. αὖθις.

Ἰχάδια. ἢ δὲ πῶν ἰχνὸν ἀπὸ σκυβάλου.

Pinguem caſeũ decerpere, & comedere *aridã Ficum, & cœnam tenuẽ & caninis cibis* paratã.

Vel, ex cibis, qui canibus obijci ſolent vorandi. N. L. Nam hæc ad συχνὸν facere non videntur. Vel pro ἰχνὸν, legendum συχνὸν, crebram, frequentem. L. & τράγων αὖλα. Vt carmen ſit integrum, quod erit ſpondaicum.

ΤΟ Σ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Φ.

Σ CVM Φ.

E Σφαγάς. τὰς καταπελτίδας. θουκυδίδης. καὶ οἷς καθῆσαν εἰς τὰς σφαγάς.

Σφαγάς. Iugula. *Partes anteriores colli, quâ pecudes iugulari ſolent. Quas vocant κλειδῶνας. i.* clauiculas. *De quibus conſule lex. Mediçũ de vocabulorum expoſitionib. pag.* 551. F. Thucydides. Et ſagittas in iugula demiſerunt.

Σφαγεῖον. τὸ τῶν αἱμάτος δεκτικὸν ἀγγεῖον. ὃ εἶπεν ὁ ποιητὴς ἀμφιῶν.

Σφαγεῖον. Vas, quod pecudis iugulatæ ſanguinem excipit. Quod Poeta vocauit *ἀμφιῶν*. Euſtath. ſcribit *ἀμφίον παρεξυπνώς. ἐτυμολογίαν ibi vide.*

Σφαγιάζειν. τὰ θυσίας ἐπιτελεῖν. ἡρόδοτος. ὃς ἐπεὶ ἐσφαγιάζετο παυσανίης καθήμενος τῇ τάξει ἐτραυματίσθη ξὺν δόματι τὰ πλευρά.

Σφαγιάζειν. *Iugulare. Mactare. Victimas immolare.* Sacrificia facere. Herodotus. Qui, poſtquàm Pauſanias ordine ſedens, victimas. mactauit, *& ſacrificium fecit*, vulneratus eſt ſagittæ iactu in lateribus.

F Σφαγιαζόμενος. ἀντὶ σφαγίων θυσίαν ἐπιτελῶν. ὁ δὲ, εἴτε δυσημείαν οἰηθεὶς εἶη, εἴτε σφαγιαζόμενος, οὐκ ἀγαθὴν τὴν ἐπίβασιν σημαίνειν λογιζόμενος τὰ θύματα, συμφέρειν ἐλογίζετο φυλάξασθαι τὸν καιρόν.

Σφαγιαζόμενος. *Iugulans. Mactans. Immolans.* Victimis iugulatis ſacrificium faciens. Vt, Ille verò, exiſtimãs eſſe Iouis ſignum, *& prodigium cœleſtis oblatum*, ſiue victimas immolans, *& ſacrificium faciens*, ſecum reputans illas victimas *à ſe mactatas, & Diis oblatas*, non bonum euentum, *nec felicem rerum ſucceſſum* ſignificare, conducere iudicauit, illud tempus cauere.

Σφαγίδιον. Coquorum cultellus, *culter, quopecudes, & volucres iugulant.* Et σφαγὶς. σφαγίδιον. Idem. *Culinarius culter à datiuo* σφαγίδι, *addita syllaba* ον, *formatũ* σφαγίδιον.

Σφαδάζω. Turbare. Difficulter-mori. Temere velli, *conuelli. Palpitare.* Indignari. Cum ira gemere. σφαδάζειν etiam, saltare, *calcitrare, terram calcibus ferire, quemadmodum faciunt pecudes recens iugulatæ. Dictum est quasi* σπαδάζειν, *quod deductum est* à verbo σπάδω, velli, conuelli, cõtrahi, & σφακελίζειν. *conuelli. Vide sequentia. Quid sit* σφάκελος, & σφακελίζειν, *in vulgatis Lexicis fusè docetur.*

Σφαδάζοντες. Vulsi. Conuulsi. *Palpitantes. Calcitrantes. Terram calcibus petentes, vt pecudes recens iugulatæ, quæ difficulter morientes, & grauem dolorem adhuc sentientes, terram calcibus feriunt.* Vel grauiter-ferentes. *Vt in illis duobus senariis,*

Quamuis indignaretur intus multis verbis,
Tanquam quidam vter musti plenus, & *buliẽs.*

Σφαδάζων. Callidè-se gerens. *Mulier astutè cum aliquo agens.*

Σφακελίζοντες. Diuellentes. *Discruciantes. Conuellentes.* Saltantes. *Palpitantes.* Remissè-tremẽtes. σφακελίζειν, est φλεγμαίνειν. i. inflammari, vel inflammatione flagrare, & ideo conuelli, & *contrahi.* Cratinus.

Σφακελισμός. Sphacelismus. Delirio. *q.d. mẽtis-percussio. i. Amentia* Et σφάκελος. Telum iugulans. *Vide Æschylum in Prometheo vinctο. pag. 53. F.* σφάκελος, ἡ φρενοπλαγὴς μανία. *Et pag. 62 F* σφακέλῳ αἴματι. *Schol.* σωτῆρι κτύπῳ, &c. *Vehementi motu.*

Σφακελισμός. Medullæ putrefactio, vocatur sphacelismus Ex sphacelismo verò fit etiam conuulsio. Dicitur etiam pulsus *arteriarum, & venarum,* & palpitatio, σφακελισμὸς, & σφάκελος. Quidam verò dicunt σφάκελον esse putrefactionem ossium. *Vnde verbum* σφακελίζειν. *Sphacelo laborare, ossium-putrefactione-laborare, & propter hunc morbum, de sano mentis statu deturbari, furere, insanire.* Ælianus. Et audio illum ipsum puerum tumore intumuisse, & inflammatione-correptum insaniisse, & virum illum interfecisse. Dicitur etiã σφάκελος, medius manus digitus. Et prouerbiũ. Et sphaceli faciunt immunitatem. *Eras. ad. Chil. 1. Cent. 2. col. 89. ad 87.* Pisistratus enim tyrannus, agrorum cultorũ, & *frugum, quæ in agris cultu proueniebant,* decimas ab Athenienſibus exigebat. Cùm autem aliquando præteriret, & senem videret petras, & loca saxosa colẽtem, senem illum interrogauit, quósnam fructus ex his locis perciperet. Ille verò respondit, Dolores, & sphacelos. Et horum decimas accipit Pisistratus. Pisistratus verò admiratus eius in-dicendo-libertatẽ, decimarum immunitatem *ei* dedit, & *cæteris Athenienſibus decimas remisit.* Et ab eo *tempore* Athenienses vsi sunt hoc prouerbio. *Vide plura apud Erasmum.*

Σφάκον. Saluiam. Pro ἑλελισφάκον. Aristoph. *in Thesmophor. pag. 523. v. 11.* Deinde verò ille quidem terebat cedri-baccas, anethum, saluiam. Vt res aptas ad sedanda tormina, *quibus intestina cum dolore torquentur.*

Σφακτηρία. Sphacteria. Locus angustus Laconicæ, dirimens, & separans, & intercludens irruptiones à Thessalia, & Lacedæmonia, vbi & Leonides Lacedæmoniorum Rex priùs pugnans obiit.

Σφάκτρια. *Iugulatrices. Mactatrices. Immolatrices.* Sacrificulæ. Cum sacrastola totæ initiatæ mysticè sacrificulæ derelictæ, quæ nudos enses tollebant, *eósq.* stringebant. Hæ verò habentes manus sanguine repletas, & facies victimarum sanguine *conspersas, & vnctas,* confertæ, vno signo-communi *dato,* in Battum irruerunt, vt ipsi illud adimerent, ne posthac vir esset. *i. vt illas corporis partes ipsi auferrent, quibus sublatis non esset amplius futurus vir. L.* χειόμβωμοι.

Σφαγίδιον. τὸ τῷ μαγείρων μαχαίριον. καὶ σφαγίδος, τὸ αὐτό. A

Σφαδάζειν. θρόησειν. δυσανατῶν. ματαίως ἀπᾴδειν. χαλεπαίνειν. μετ' ὀργῆς σπᾶζειν. σφαδάζειν, καὶ τὸ πηδᾶν, ἀπὸ τοῦ ἀπᾴδω, καὶ σφακελίζειν.

Σφαδάζοντες. ἀπώμνυσι, ἢ δυσφοροῦντες.

Καὶ πῦρ σφαδάζων ἔνδοθεν πολλοῖς λόγοις, B
Ὡς πήρ τις ἀσκὸς δίσμος γλῶσσαις ζέων.
Σφαδάζουσα. παντρεχόυσα.

Σφακελίζοντες. δηλαπῶντες. πηδῶντες. ἐκτρέμοντες. τὸ σφακελίζειν φλεγμαίνειν ὅτι. καὶ δηλητῆ ἀπᾴδω. κρατῖνος.

Σφακελισμός. ὀδοντοπληξία. Ε σφάκελος, τὸ βέλος τὸ σφάζον. C

Σφακελισμός. ἡ σῆψις τοῦ μυελοῦ, σφακελισμὸς καλεῖται. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ σφακελισμοῦ καὶ ἀσασμός. λέγω) καὶ ὁ σφυγμός, καὶ ὁ παλμός. σφάκελον δ' ἔνιοι τινὲς σῆψιν λέγουσι τῶν ὀστέων. αἰλιανός. καὶ ἀκούω τὸν παῖδα ἐκεῖνον αὐτὸν, ὑς οἴδημα ἀφ' ἥπατος. καὶ φλεγμήναντα σφακελίσαι, καὶ ἀποκτεῖναι τὸν ἄνδρα. λέγω) δὲ σφάκελος, ἡ ὁ μέσος τῆς χειρὸς δάκτυλος. καὶ παροιμία. καὶ σφάκελοι ποιοῦσιν ἀτέλειαν. πισίστρατος γοῦν, ὁ τύραννος δικαίαν τὴν γεωργουμένων ἀπῄτει τὰς ἀθηναίους. παρεών δέ ποτε, καὶ ἰδὼν φρισβύτιν πέτρας ἐργαζόμενον, καὶ πόους λιθώδεις, ἤρετο τὸν φρισβύτιν. τίνας ἐκ τοῦ τόπου κομίζοιτο τοὺς καρπούς. ὁ δ' ἀπεκρίνατο. ὀδύνας, καὶ σφακέλους. ἐξ τούτων δικαίαν πισίστρατος φέρει. θαυμάσας δὲ ὁ πισίστρατος τὴν παῤῥησίαν αὐτοῦ, τ' δικαίας ἀτέλειαν ἔδωκε. καὶ ἐκ τούτου οἱ ἀθηναῖοι τῇ παροιμίᾳ ἐχρήσαντο. D

Σφάκον. αὐτὴ Φ ἑλελίσφακον. ἀριστοφάνης. καὶ ὁ μὲν, ὅτερε βις κεδρίδας ἄνηθον. σφάκον. ὡς ὀδυνηδόνα παῦσαι τρόφον. E

Σφακτηρία. τόπος τινὸς Φ λακωνικῆς. διείργων, καὶ ἀποκλείζων, καὶ ἀποφράττων, τὰς ἀπὸ Φ θετταλίας, Ε λακεδαιμονίας εἰσβολάς. ἔνθα Ε λεωνίδης πρότερον λακεδαιμονίων βασιλεὺς ἀγωνιζόμενος τετελεύτηκεν.

Σφάκτρια. ἱέρεια. μὴ Φ ἱερᾶς στολῆς ὅλαι τελούμεναι μυστικῶς σφάκτριαι καταλειφθεῖσαι. καὶ αἴρουσαι τὰ ξίφη γυμνά. Ε αὗται κατεπλίας ἔχουσαι τὲ αἵματος τὰς χεῖρας. καὶ τὰ σφαγέοντα μὴ τοι ἦσαν δὲ ἐκ τῶν ἱερείων χειόμβωμοι. ἀθρόαι ὑφ' ἑνὶ συνθήματι δοθὲν τὸν βάτλον ἦξαι, ἵνα αὐτὸν ἀφέλωνται Φ ἔτι εἴη ἀνδρα. F

A Σφαλείς. δυστυχών. καὶ σφαλεῖται. Σφάλλω. ἀπατῶ.

Σφαλείς. Lapsus. Opinione-sua-frustratus. Et σφαλεῖται. Labetur. Opinione-sua-frustrabitur. Σφάλλω. Accusatiuo. Fallo. Decipio. Labi-facio. In errorem-impello.

Σφάραγον. ὁ ἀπαίων φάρυγγα. ἀπὸ τοῦ σφεῖ αὐτὸν γινομένου φόφου.

Σφάραγον. Appion *hoc interpretatur*, guttur. à strepitu, qui circa ipsum editur. *Frumen. Fauces. Gutturis sonum, ac strepitum. Strepitum.*

Σφαραγεῦντο. ἦχον ἐφθέγγοντο. ὄνομα πεποιημένον. ἡ φάρυγξ, ἔνθα ὁ βρόγχος ἢ τὴν φωνὴν ἀφιέμεθα. Ἐξ ἀσφάραγος. καθ' ὃ ἐσφαραγίζω, τὸ ἠχῶ-

Σφαραγεῦντο. Sonum emittebant. Strepitum edebãt. Vocabulum factum, *quod sonum, & strepitum imitatur, quem quis audit.* ἡ φάρυγξ. Fauces, vbi guttur, quâ vocẽ emittimus, & ἀσφάραγος ipsum guttur *quo vocem emittimus, & sonum, ac strepitum edimus.* Vnde etiam *deductũ*

B *est verbum* σφαραγίζω. Sono, *reſono, ſtrepo. ab* ἀσφάραγος, *deriuatur* ἀσφαραγίζω. *ſtrepitum edo. Theocritus. Idyll. 17. v. 94. Hinc* τὸ ἀσφαραγίζειν, & σφαραγίζω.

Σφᾶς. ἑαυτοὺς ἢ τὰς ἑαυτῶν.

Σφᾶς. Se-ipſos. Vel ſuas ipſarum σφᾶς. *Se-ipſos. Vel, Se-ipſas. at* σφαὶ *ſuas. Hoc acuitur. Illud circunflectitur, quia con-*

tractum eſt ex σφίας. *Alterum verò, poeticum eſt pronomen adiectiuum, & poſſeſſiuum Doricè formatum,* σφὸς, σφά, σφόν. *pro* σφέτερος. ρα. ρον. *ſuus, ſua, ſuum.*

Σφαῖρα. τὰ σφαιροειδῆ, καὶ τροχγύλα καὶ σφαιρεσπαικτῆν, τὸ δὲ σφαῖρα παίζειν. καὶ σφᾶραν ἀμβολον, τὴν ἀεὶ βαλλομένην. καὶ σφαιρηδὸν, δίκην τῆς σφαίρας. τὴν δὲ σφαιρικὴν ἔπαιζεν ἀ-

C ριστόνικος ὁ καρύστιος, ὁ ἀλιξάνδρου τοῦ βασιλέως συσφαιριστής.

Σφαῖρα. Sphæra. Globus. *Pila. Item ita vocantur corpora* Orbicularia, & rotunda. Et σφαιρεσπαικτῆν pila-ludere. Et σφᾶραν ἀμβολον. pilam-ſemper-iactam. *Vel, pilã, quæ ſemper iacitur. Vel, ſphæram, quæ ſemper circumfertur, vt ad orbes cœleſtes, qui ſemper circumaguntur, hoc referatur.* Et σφαιρηδὸν. *Sphæræ-inſtar. Inſtar-globi* Per ſphæram. *In-orbem.* Sphæricum verò *ludum, ſpharico ludo, pila ludo* lu-

debat Ariſtonicus Caryſtius, ille Alexandri Regis ſyſphæriſta. *i. In pila ludo colluſor.*

Σφαῖρα. ὅτι τὴν τῆς σφαίρας εὕρεσιν ἀνάχαλις ἡ κερκυραία γραμματικὴ, ναυσικάᾳ τῇ ἀλκινόου θυγατρὶ ἀνατίθησι.

Σφαῖρα. Sphæræ inuentionem Anagalis Corcyræa Grammatica, Nauſicaæ Alcinoi filiæ attribuit.

Σφαιρίζω. τὸ τῇ σφαίρᾳ παίζω. φιλονεικῶς γὰρ οἱ σφαιρίζοντες παίζουσι.

Σφαιρίζω. Pila-ludo. *Ambitioſè contendo.* Qui-enim pila ludunt, illi contentioſè, *vincendique ſtudio* ludunt.

Σφαιρωτήρ. σανδαλίου ζωνίκιον. οἷον τὸ λωρίον τὸ ὑποδήματος.

D

Σφαιρωτήρ. Sandalij zonula, *quæ vulgò* ζωνίκιον, *vel* ζωνάριον *dicitur.* Vt lorum calceamenti. *Corrigia, ligula calceamenti.*

Σφεδανῶν. στερρῶν. ἰσχυρῶν.

Σφεδανῶν. Durorum. Robuſtorum. Firmorum. *Epigram. lib. 6. pag. 427. epigr. 76.*

—— Ὄμμα δὲ οἱ ἑλίξας
Βρυχᾶτο σφεδανῶι ὀμβρίμον ἐν ῥινῶν.

—— *Oculis verò contortis, & toruis*
Rugitum edebat robuſtis robuſtum ex genis.

Ὄμβριμον. *De leone verba fiunt illic.*

Σφενδάμνινοι. ἰσχυροί. τοιοῦτον γὰρ τὸ τῆς σφενδάμνου ξύλον σκληρόν. ἔστι δὲ καὶ εἶδος κανάβεως ἡ σφένδαμνος. ἡ γὰρ σφενδόνη, ἀπὸ κανάβεως γίνεται.

Σφενδάμνινοι. Acerni. Robuſti. Aceris enim *arboris* lignum tale *eſt*, *ſcilicet* durum. ὄρος δὲ ἴνδαμνος autem *non ſolùm acer arborem ſignificat: ſed* eſt etiam genus canabis. Funda verò ex canabi fit. *Ariſtoph. in Acharnenſib. pag. 269. v. 1. Vide ſchol. vnde Suidas.*

E Σφενδονᾶσθαι. ἀπορρίπτεσθαι.

Σφενδονᾶσθαι. Fundâ-proiici. σφενδονῶν. *Funda iaculari. Funda-petere. Vibrare. Iaculari. Eurip. in Ἱκέτισι. p. 134. v. 715.*

Σφενδόνη. ἡ τοῦ δακτυλίου φορεῖσθαι. καὶ ἡ εἰς λίθου ἐπιβολὴν δακτυλία χρῆσις. ὅτι κύριος τοὺς πολλοὺς τῶν λιθῶν σφενδονᾶν ἐκέλευεν. ὡς τὸ ὅπλον τοῦτο δουλικώτατον ἐν νομίζων. σοὶ μὲν γὰρ ἄλλη δυνάμει μάλα ἔστιν ἔνθα ὠφελοῦσιν ἰσχυρῶς σφενδονῆται. αὐτοὶ δὲ καθ' ἑαυτοὺς οὐδὲν. οὐδὲ οἱ πάντες σφενδονῆται παθόντες, μεῖναν πάνυ ὀλίγους ὁμόσε

F ἰόντας ὅπλοις ἀγχεμάχοις. καὶ σφενδονῶν, αὐτιανπεῖ.

Σφενδόνη. Annuli circunferentia, & ad lapilli iniectionem aptus vſus. *Annuli funda, vel pala, in quam lapillus precioſus iniici ſolet. Ad hunc enim vſum eſt apta. Item* σφενδόνη, *funda, qua lapides in hoſtem iaculamur. Bellicũ telũ. Vnde verbum* σφενδονᾶν. *Funda iaculari. Funda vti Funditorem eſſe. Vt*, Cyrus Lydorum vulgus fundis-iaculari, *vel, funditores eſſe* iuſſit, quòd hoc teli genus maximè-ſeruile, *ſeruiſque conuenientiſſimum* eſſe putaret. Nã funditores, cum reliquis quidem copiis *coniuncti*, interdum valde proſunt. Ipſi verò per ſe, & *à* cæteris *ſeparati*, nihil *proſunt.* Neque vel omnes funditores præſentes, & *coniuncti*, perpaucos *grauis armaturæ milites, ſecum* congredientes armis, quibus comminus pugnatur, expectarint, *ac ſuſtinuerint* Et σφενδονᾶν. Accuſatiuo. Funda-peto-aliquem. Funda-iaculor-aliquid, Iaculor. Vibro. Contorqueo.

Σφενδόνη Γύγου. ζήτει ἐν τῇ Γύγου δακτύλιος.

Σφενδόνη Γύγου. Funda Gygis. *Annuli, quem Gyges ferebat, pala.* Quære in vocibus Γύγου δακτύλιος.

Σφενδονῆται. βαλλιαρίδων νήσων σφενδονῆται δύσχροι.

Σφενδονῆται. Baleatium inſularũ funditores *ſunt* ſolertiſſimi, & *ſcopum propoſitum funda feliciter aſſequuntur,*

Σφίτερα. Sua ipſorum.

Σφιτερίζεται. Accuſatiuo. Capit. Suum-facit. *Interuertit. Intercipit. In proprium vſum conuertit.*

Σφίτερον. Suum-ipſorum. Vel proprium. Et σφιτέρῳ. Suo-ipſorum. Suo. Proprio.

Σφηκία. Genus animalis. σφὴξ, σφηκός. ὁ. *Genus animalis. Crabro. Veſpa.* σφηκιά. ᾶς. ἡ. *Crabronum, vel veſparum examen. Ariſtoph. in Acharnenſibus pag. 318. v. 15. & 20. Item ipſum veſpetum, ac veſparium, id eſt locus, in quo veſpæ ſuas habent cellulas, in quibus degunt. Ipſæ veſparum cellulæ, quas quidam neutro genere τὰ σφηκία vocant.* Et prouerbium. *Vide notas.* Niſi quis tanquam veſparum-examen premat me, & irritet. Ariſtoph. *in Lyſiſtrata. pag. 552. v. 9.* Ab apibus tranſlationem-duxit. βλίττειν enim *ſignificat*, exprimere mel. *Vide Ariſtoph. in Equitibus pag. 234. v. 9. ſchol. annot. 8.* βλίττειν. *Ibi res fuſiùs, & meliùs explicatur.*

Σφίτερα τὰ ἑαυτῶν. A

Σφιτερίζεται. αἰτιατικῇ. λαμβάνει ἰδιοποιεῖται.

Σφίτερον. τὸ ἑαυτῶν, ἢ τὸ ἴδιον. καὶ σφετέρῳ, τῷ ἑαυτῶν.

Σφηκία. εἶδος ζώου. καὶ παροιμία. ὥςπερ σφηκιὰν βλίττειν μ', καίριθίζει. ἀριςοφάνης. ὅπου τῶν μελιττῶν μετενηνόχασι. βλίττειν γὰρ, τὸ ἐκπιέζειν τὸ μέλι. B

N O T Æ.

Ὥσπερ σφηκιών.] Ariſtoph. in Lyſiſtrata. pag. 552. v. 9.

Ἢν μή τις ὥσπερ σφηκιὰν βλίττῃ με, καίριθίζῃ.

Eraſ. ad. Chil. 1. Cent. 1. col. 43. ad. 60. Irritare crabrones. Sic verſum iſtum interpretatur,

Niſi ſi quis uti veſparum, fraudet me, ſtimuletque

Σφηκώδεις. Duri. Valde-graciles corporibus. Veſpę enim ventrem contractum, *& gracilem* habent. Ariſtophanes Pluto *pag. 18. v. 7. ſchol. annot. 5.* Magnum capientes accenſum palum-acuminatum. Hoc eſt lignum acutum. Quia & veſpa à tergo *eſt* acuta. Hæc vox de-induſtria deducta eſt à nomine σφὴξ, σφηκός. ὁ. Crabro. Veſpa Nam parua ligna, & in acutum contracta, *vel, in acumen deſinentia* vocant σφηκίσκους. *q. d. palos medij veſparum corporis gracilitatem, & poſteriorum partium acumen referentes. Vide Plutum Ariſtoph. pag. 29. v. 12. ſchol. annot. 6. vbi res fuſiùs, & meliùs declaratur.* Na & homines graciles corporibus *gracili corpore præditos*, & minimè prominentem-ventrem habentes, vocant σφηκώδεις. *i. veſparum ſimiles, quæ medias corporis partes habent graciles.*

Σφηκώδεις. σκληροί. κάτισχνοι τοῖς σώμασι. καὶ οἱ σφῆκες τὴν κοιλίαν ὑπεσπασμένην ἔχουσιν. ἀριςοφάνης πλούτῳ. μέγαν λαβόντες ἠμεθύμον σφηκίσκον. ἤγουν ξύλον ὠξυμεθύμον. ἐπεὶ καὶ ὁ σφὴξ ὀξὺς ἐκ τοῦ ὄπισθεν. δύναται δὲ λέξις, ὡς τὸ σφῆκα. τὰ γὰρ μικρὰ τοῦ ξύλου, καὶ εἰς ὀξὺ σπασμένα, σφηκίσκους καλοῦσιν. ἐπεὶ καὶ τὰς λαγαρὰς τοῖς σώμασιν ἀνθρώπους. καὶ μὴ προεκκοιλίους, σφηκώδεις φασί. C

Σφῆκες. *Senarius explicationem ſomnij continens. Alter verò, eſt verſus heroicus, qui crabronum, veſparum, & apum generandarum rationem docet.*

Crabrones viſi, hoſtium ſunt nocumenta. Pro, ſi quis in ſomnis crabrones, aut veſpas viderit, hoc portendit, calamitatem aliquam ab hoſtibus ei paratam eſſe, ac imminere.

Σφῆκες D

Ψαίνοντες, δυσμενῶν εἰσι βλάβαι.

Equi quidem, ſunt crabronum, & *veſparum generatio, tauri verò, apum.*

Ἵπποι μὲν, σφηκῶν γένεσις. ταῦροι δὲ, μελισσῶν.

Pro, ex equis quidem, crabrones, & veſpæ generantur, ex tauris verò, naſcuntur apes, eo modo, quem Virgil. lib. 4. ſub finem tradit. Nam & crabronum, & veſparum ex equis procreandarum videtur eadem intelligi ratio, quæ ſeruatur in apum ex tauris generatione.

Σφήκωμα. Tenuis funis. Faſcia. Vinculum, quo aliquid ſtringitur.

Σφήκωμα. τὸ λεπτὸν χοινίον. E

Σφηκοῦντες. Stringentes. Tenui-fune, vel faſcia ligãtes, & conſtringentes. ἀπὸ σφηκόω. ῶ. *pro quo, & σφηκόω. ῶ.*

Σφήλας. Qui cadere-fecit. Qui-deiecit. Qui-proſtrauit-humi. Vt, Ille verò, cùm hominẽ humi proſtrauiſſet, & ipſius amici opem ipſi tuliſſent, ita demum ad Romanos ipſe rediit. ἀπὸ σφάλλω. *fut.* σφαλῶ. *aor. 1. com.* ἔσφαλα. *Atticè* ἔσφηλα. *inf.* σφῆλαι. *part.* σφήλας. ασα. ὰ.

Σφήλας. καταβαλών. προσουδίσας. ὁ δὴ, σφήλας ὑπὸ τὴν γῆν τὸν ἄνθρωπον, ὑπεβοηθησάντων ἑκείνῳ τῶν οἰκείων, ὅπως αὐτὸς πάλιν ἐπανῆλθε πρὸς τοὺς ῥωμαίους.

Σφῆλαι. In-errorem-induxiſſe. Læſiſſe. Seduxiſſe. Decepiſſe. Fefelliſſe.

Σφῆλαι. πλανῆσαι. βλάψαι. ἀπατῆσαι.

Σφῆλος. Sphelus. Nomen proprium.

Σφῆλος. ὄνομα κύριον.

Σφηνός. σφηνοῦ. ὁ. Cuneus, quo ligna finduntur. *Item inſtrumentum tortorum, quo veritatem extorquent. Latini fidiculas vocant.*

Σφηνός. σφηνοῦ. τὸ σφηνάριον. F

Σφηνωθείς. Tortus. Cruciatus. ἀπὸ σφηνόω. ῶ. *Torqueo. Crucio. Cuneis, vel fidiculis torqueo, crucio. Cuneis adactis conſtringo, ſicque crucio.* Timagenes ad cœnam vocatus, per-cruciatum obiit. Et σφηνώμενος. Tortus. Cruciatus.

Σφηνωθείς. τιμαγένης. ὅτος κληθεὶς ὑπὸ τοῦ λίθωνος, ἐσφηνωθείς, ἀπέθανεν. ἐσφηνούμενος. στριβλούμενος. βασανιζόμενος.

A Σφήξ. σφηκὸς, εἶδος μελισσῶν. σφίγξ δὲ σφιγγός.

Σφῆξ.σφηκὸς.ὁ. Genus apum. Crabro. Vespa. σφίγξ verò,σφιγγὸς. Sphinx,Sphingis.*Animal portentosum,humana facie praeditũ,quod Thebanos aenigmatis implicabat,constrictósque iugulabat.De qua Hyginus fabula 67 in Oedipus Et Palaephatus de fab. enarrat pag.111. De Sphinge.Hic & fabula narratur, & rei veritas explicatur.*

Σφῆσι.Θηλυκόν.αὐτὴ τοῦ αὐταῖς. σφίσι δὲ, ἀρσενικόν.

Σφῆ.Fœmineum. Suis. Pro,αὐταῖς. Ipsis. *Est dativus plur. poet.& Ion.à Dorico σφᾶς.versa diphthongo ω in η. & addito ι ad finale ε pronomen possessiuum,à σφὶ, σφίσι, σφίσιν. suus,sua,suum.σφὶν* verò,masculeum.*ab ὑ.εἶν.dual.σφὶ.σφ.ν plur.σφεῖς.σφῶν,σφίσι.σφᾶς.*

Σφήττιος. ὄνομα κύριον. καὶ σφήττιος δῆμος.

Σφήττιος.Sphettius.Nomen proprium. Et Sphettius,nomẽ gẽtile,à Municipio, vel oppido Sphettio.

B Σφηττοῖ. δημοδίνης τῆς Ἀκαμαντίδος ὁ σφηττός.

Σφηττοῖ.In oppido Sphetto, Demosthenes Sphettus autem est oppidum, siue municipium Acamantiæ Tribus.

Σφιγανόν. πολεμικόν.

Σφιγανόν.Bellicum. *Validum Robustum. Dictum videtur quasi σφιγγανόν,à στίγγω.Stringo.constringo.*

Σφιγγὸς σφάγματα παρέχων πολλοῖ, διὰ πολλαῖς ταῖς ζητήσεσι τῶν ἀτόπων τούτων αἰνιγμάτων, οὐ τῆς καδμείας σφιγγὸς, ἀλλά σφιγγὸς μάλ' τινος ἀπιχώς, ἔτι δὲ θεοτέρας, καὶ πολὺ σοφωτέρας.

Σφίγξ.Sphingis molestias exhibens multas, in multis quæstionibus horum absurdorum ænigmatum,non illius Cadmeę Sphingis:sed omnino cuiusdam Sphingis longè diuinioris, & longè sapientioris.

Σφίγξ.ἐν τῷ οἰδίπους.σφίγγω,αἰτιατικῇ.

C Σφίν.αὐτοῖς.καὶ αὐτὴ τῆς οἱ αὐτουμίας, ὥσθ' ὁ σοφοκλῆς.εἶδέ γὲ τελεσφόρον χάριν δοῦναι σφίσιν.οἱ αὐτῷ.

Σφίν.Ipsis.Et pro pronomine οἵ. Ipsi.apud Sophoclem *in Philoctete pag.319.M.Vide notas.*Oed.Pro beneficiis,quibus sum-affectus *à Theseo*,ad-finem-perductum beneficium *volo* Dare ipsis.*i. ipsi Theseo*, quod sum pollicitus. *Pro, Volo gratiam referre Theseo pro beneficiis ab eo acceptis,& quod ei promisi,ad finem perducere,& præstare volo.*

NOTÆ.

Εἶδε γὲ τελεσφόρον] Apud Sophoclem in Philoctete.pag.319.M.sic legitur,

Οἰδ. Ἀνθ' ὧν ἔπασχε τὸν τελεσφόρον χάριν
Δοῦναί σφιν, ὡς τὰ τυγχάνων ὑπεσχόμην.

D Schol.Δοῦναί σφιν.αὐτὸ τὸ αὐτῷ.κατὰ πρόθ. δὲ πλεονασμὸν.ι.Honoris causa pluraliter dixit Ipsis, pro singulari αὐτῷ, i.ipsi.subauditur autem verbum θέλω,quod ex præcedentibus colligitur. Hinc verò pendet infinitus δοῦναι. Quum verò dicit τυγχάνων ὑπεσχόμην, est ἐναλλαγὴ pro, ἔτυχον ὑποσχόμενος,hócq; pro, ὑπεσχόμην.

Σφίσιν.αὐτοῖς,ἢ τοῖς ἑαυτῷ.

Σφίσιν.Ipsis. Vel sibi. *Sed σφῶν.Suis.Suis ipsorum.à σφὸς Suus.*

Σφοδιλόν.τὸ ἀσφόδιλον καλοῦσι. τινὲς ἀφαμαρῦντες,ὡς περ ἐπ' ἄλλων.μανὸν γὰρ τὸ ἀμαυρὸν,καὶ σφοδιλὸν,τὸ ἀσφόδιλον καλοῦσι.

Σφοδιλόν.Sphodelum. Asphodelum vocant,*albucũ, hastulam regiam* a tollentes, vt & in aliis *nominibus faciunt.μανὸν* enim *dicunt* τὸ *ἀμαυρόν.* obscurum. Et σφοδιλὸν vocant ipsum *ἀσφόδιλον.*

Σφοδρίας.Σπαρτιάτης λακεδαιμονίων. φασὶ δὲ αὐτὸν δόξαι τι εἶδος λίαν, καὶ κοῦφον πρὸς τὰς ἐλπίδας.

E Σφοδρίας.Sphodrias.Dux Lacedæmoniorum.Aiunt autem ipsum fuisse & valde fatuum,& leuem in spe concipienda,*qua temere efferebatur.*

Σφοδροῦ.λαμπροῦ. πολυδάπανου. σφοδρῦτι πότου ἠλαυνόμενος, ἐσπένδων ὁ παρσόνδης αὐτὸς μὲν ὀλίγον ἔπινεν.ἐκείνοις δὲ πολὺν ἐγχεῖν τὸν θεράποντα ἐκέλευε.

Σφοδρόν.Vehementis. Sumptuosi. Multa-consumentis. Vt, Cùm autem potatio vehemẽs esset, Parsondes *comitis* insidians, ipse quidem parum bibebat, illis verò multum *vinum* a famulo infundi iubebat.

Σφῶι.καὶ σφῶιν.

Σφῶν.αὐτῷ.

Σφῶν.Ipsorum.

Σφᾶς.αὐτοὺς,ἢ ὑμᾶς.ἰδίους.ἰδίας.

Σφᾶς.Ipsos. Vel vos. *At σφοὺς. suos.*proprios. *& σφὰς suas.*proprias.

Σφωράκιος.

Σφωράκιος.Sporacius.*Nomen proprium viri, qui supra vocatur.* Σπωράκιος. *Sporacis.Sed scribendum videtur.* Σπωράκιος. *sporacius.*

F Σφραγὶς.σφραγίδος. τὸ ὁπόσημαῖνον δέλτα χαρακτῆρος τὸ συλλατόμβρια. ὁρῶσα ἡ ταρπήια σφραγίδα ἀπὸ χρυσοῦ,καὶ φάλλια ταῖς χερσὶν, ἐπεθύμησε τοῦ χρυσοῦ. καὶ στραγισθυχαρχομένας.τοὺς κόμας, καὶ ὠμοιττοῖς δ' ἀκτυλίοις

Σφραγὶς.Sigillũ, quod obsignat per characterẽ,& certã notã impressã,res, quæ seruatur,& custodiuntur. *Annulus ipse sigillũ habens.* Vt, Tarpeia vidẽs aurea sigilla.*i. aureos annulos,in quib.erãt sigilla,* & armillas in brachiis *aureas*,aurũ cõcupiuit. Et *σφραγίδ.* Illos,qui comis *oblẽgis superbiebãt*,& eximiis annulis ad vngues vsq.man-

superfluè ornatas habebant, adeò vt digiti annulis tegerentur. Vel etiam eos, qui curabant vngues, eósq. quotidie radebant, *resecabant, & poliebãt*, vt supra-modum elucerent, quod accidit illis, qui tantum in ipsum corporis cultum, ac ornatum sunt intenti. Aristoph. Nubibus *pag.* 79. *v.* 8. *Schol. annot.* 6.

τὰς χεῖρας κοσμικωτέρους ὡς μᾶλλον τῷ ὀνύχων, A
ὑπὸ τῶν δακτυλίων σκέπεσθαι τοὺς δακτύλους.
ἢ καὶ τῶν ὀνύχων ἐπιμελουμένους, καὶ ἐσπμέραι
ξέοντας αὐτοὺς τῷ ἐπιλάμπειν ἄγαν. ἐ πάρχουσι
οἱ τῷ καλλωπίζεσθαι σχολάζοντες μόνον. ἀριστο-
φάνης νεφέλαις.

Σφριγῶν. τεΐζων. αὐξων. σφύζων. βεβίζων. B
ὑσωματῶν. ἀκμάζων. αἰθῶν.

σφριγῶντι. Iuuenili vigore præditus. Augens. *Crescens.* Pulsans. *Palpitans. Micans. Subsultans.* Feruens. Bulliens. Bonam-corporis constitutionem-habens. Vigens. Florens. *Aristoph. in Lysistrata pag.* 543. *v.* 3. *&* 4. *Lysistrata Lampitonem sic alloquitur,*

Quàm verò bonum-colorem-habes! Quàm etiam floret, luxuriat, vigétque *corpus tuum!*

Ὡς δ' ἐχροεῖς. ὡς ὑσφριγᾷ τὸ σῶμά σου.

Vel taurũ tuo vigore, roboréque *suffocares.*

Καὐταῦρον ἄγχοις.—

Pro, Bonam corporis cõstitutionem-habes. Et, Cũ autem *eius* corpus *esset* iuuenile, & ætatis vigore floreret, *ac luxuriaret.* Et rursus. Sic igitur bellum florebat, *ac vigebat.* Aristophanes Nubibus. *pag.* 102. *v.* 12. *Strepsiades de suo filio dicit,* Nam bona-corporis constitutione-præditus-est, & viget, *ac robustus est.* Hoc est, Me robustior est. Et σφριγῶντις. vigentes, *florentes, luxuriantes. Sic & Galli dicunt, Ils sont fringans, vocis Græca seruantes originem.*

αἰτὶ τὰ ὑσωματεῖς. νεάζοντός τι, καὶ τῇ ἀκμῇ
τ' ἡλικίας σφριγῶντος τὸ σῶμα. καὶ αὐδις. οὔπω
μὰν ἰσφέρνα ὁ πόλεμος. ἀριστοφάνης νεφέλαις,
ὑσωματεῖ γὰρ, & σφριγᾷ, τουτέστιν, ἰσχυόπεφυ-
κεν ὄζι. καὶ σφριγῶντες, ἀκμάζοντες.

Σφρυγμός. φλεγμονή. παλμός. ζέσις φλεβὸς, C
ἢ ἀρτηρίας.

Σφρυγμούς. *l.* σφυγμούς. *vt patet ex sequenti* σφύζει. Inflammatio *pulsum excitans.* Pulsus. Feruor venæ, vel arteriæ. *Pulsus venæ, vel arteriæ.*

Σφύζει. ἐπήγλ. ἢ αἱ φλέβες ἅλλονται. δηὶ
ταῦτα δ' αὐτοῖς σφύζουσι, καὶ ἀνεσκόλοσι, σωμά-
πασι μάχιμοι. καὶ ποσὶ δηρ. σφύζεις Ἀχιλλεῦ, καὶ με-
θύσκει τὰς φρένας.

Σφύζει. Vrget. *Premit. Pulsat. Palpitat. Micat. Salit.* Vel venæ saliunt. Vt, Cum illis autem ob hæc *insperata facinora* palpitantibus, & surgentibus, committunt pugnam. Et Pisides. Exultas Achilles, & ebrius-es animo. *Vel, Feruet Ach.*

Σφυρά. Malleoli pedum. *Partes* quæ *sunt* circa astragalos. *i. pedum malleolos. Hoc nomen acuitur.* σφύρα verò, *penacuitur, & significat* instrumentum fabrile, *quod vel lignum, vel ferreum est. Malleus Latinè dicitur. Epigr. lib.* 6. *pag.* 447. *epigr.* 172.

Σφυρά. τὰ ἐφεξῆς τοῖς ἀστραγάλοις. σφύρα δὲ, D
τὸ τεκτονικὸν ἐργαλεῖον.

—Ligna-tundentémque
Malleum.—

Σφύραν. —

Σφυράδες. τῶν αἰγῶν, καὶ τῶν προβάτων τὰ
ὑστερήματα. ἀριστοφάνης.

Σφυράδες. Capratum, & ouium excrementa. Aristophanes *in Pace. pag.* 464. *v.* 23. 24. 25. *& pag.* 465. *v.* 1. 2. *vocat Carcini filios,*

Ὄρτυγας οἰκογλυεῖς
Γυλιάυχενας ὀρχηστὰς,
Ναννοφυεῖς, σφυράδων E
Ἀστοχίσματα,
Μηχανοδίφρας.

Coturnices domi-genitas, domi-natas, vernas,
Gylij-cernice præditos saltatores,
Nannorum staturam habentes, caprinorum-excrementorum
Ramenta,
Machinarum-inquisitores, indagatores, & inuentores.

L. ἀστοχίσματα, *&* μηχανοδίφρας.

καρκῖνος ποιητὴς ἦν. οἰκογλυεῖς δὲ, αἰτὶ τῶ σκια-
τραφημένους. ὡς αὖ εἴπτις ὄρνιθας οἰκογλυεῖς
ὄρτυγας δὲ, ἀφὰ τὸ ἐρισκόν. τοιοῦτοι γὰρ οἱ ὄρ-
τυγες. γυλιαύχενας δὲ, τουτέστι, μακροτραχή-
λους. γύλιος γὰρ τραπεπτικὸν ὄζι πλέγμα, δηὶ
μηνις, εἰς ὀξὺ λῆγον. κολοβὸν οὖν εἰκὸς εἶη τὸ
ὅλον σῶμα. καὶ μόνον τὸν τράχηλον μακρόν. ἢ F
αὐχένας οὐκ ἔχοντας καθάπερ ὁ γύλιος. ἢ ὡς
σμικροὺς, καὶ γογγυλώδεις σκώπτει. ἐχρῆσθον
δὲ οὗτοι τῷ πατρί. ναννοφυεῖς δὲ, ὅτι νάνοι λέ-
γονται οἱ κολοβοὶ τῷ ἀνθρώπων. οἱ δὲ κολο-

Carcinus Poeta fuit, *qui liberos habuit, de quibus vide Schol. annot.* 6. 7. 8. 9. 10. *& deinceps.* οἰκογλυεῖς verò *dixit,* pro ἐσκιατραφημένους. i. ad-vmbram-nutritos. *Vel in vmbra nutritos, ac proinde molles, & effœminatos,* quasi diceres aues domi-natas. Coturnices verò *vocauit,* propter contendẽdi-studiũ, *vel, ob contentiosum eorum ingenium.* Coturnices enim tales *sunt, contentiosæ scil.* γυλιαύχενας verò, hoc est, longum-collum-habentes. *Gylius* enim est militare textum, *vas vimineum, vas ex viminibus contextum,* oblongum, in acutum desinens, *& militibus ad bellum euntibus inseruiens.* Verisimile igitur *est* totum corpus *illorum* fuisse curtum, *& quasi mutilatum,* & solum collum *ipsis fuisse* longum. Vel collum non habentes, *& cernice carentes,* quemadmodum gylius. Vel *eos* deridet vt paruos, & teretes, *graciles, & oblonga cernice præditos.* Hi verò patri, *vel cum patre* saltabant, *& choreas agitabant.* Ναννοφυεῖς verò *vocauit,* quia nanni vocantur homines breues, *curti, & quasi mutilati.* Equi

A βοὶ ἢ ἵπποις, καὶ ἰννοί. ὀρχηστὰς δέ, ἐπεὶ δὴ εἰσέφερεν αὐτοὺς ὁ πατὴρ ἐν τοῖς δράμασιν ὀρχουμένους. σφυράδων δὲ ἀποκρίσματα, ἀντὶ τοῦ ταπεινοὺς σφυράδης γάρ, τὰ ἢ αἰγῶν καὶ προβάτων ἀποπατήματα. ἡ γὰρ σφυρὰς κυάμου ἔχει τὸ μέγεθος. ταύταις οὖν ἀπεικάζει αὐτούς. μᾶλλον δὲ οὐ ταύταις, ἀλλὰ τοῖς ἀποκρίμασιν αὐτῶν, καὶ ἀποτυχήμασιν. εὐτελίζει οὖν αὐτοὺς, ἀπὸ τοῦ βραχύ. ἡ γὰρ τοῦ μικροῦ μορίου, μικρά, ἢ οὐδὲν ἂν εἴη. μηχανοδίφας δέ, ἀπὸ μέρους, ξενοκλῆς γάρ ὁ καρκίνου, δοκεῖ μηχανάς, καὶ τερατείας εἰσάγειν ἐν τοῖς δράμασι. πλάτων δωδεκαμήχανον αὐτὸν φησιν ἐμιμεῖτο γὰρ θεοὺς ἀναβαίνοντας, ἢ καταβαίνοντας.

B

lati. Equi verò breues, *vocantur* etiam *innoi. Sed per duplex Aeolicum gamma scribendum Finnoi, vel Fónnoi. Hesych. Fίννοι. ἱππάρια, ἵππους. sed & ibi scribendum Fίννοι.* Saltatores verò *dixit*, quia pater ipsos in fabulis inducebat saltantes. Caprinorum excrementorum verò ramēta *vocauit eos*, Pro, humiles, *viles, & humili statura praeditos. σφυράδες* enim *sunt* caprarum, & ouium excremēta. *σφυρὰς* verò *i. caprinum, & ouillum excrementum*, fabæ magnitudinem habet. *& pilulas refert.* His igitur ipsos assimilat. Imò verò ne his quidē *eos comparat*: sed potiùs horum *excrementorum* ramentis, & fragmentis. Ipsos igitur ob *corporis, staturaque* breuitatem contēnit. Nam paruæ *rei* particula, parua, vel *omnino* nulla fuerit. *Μηχανοδίφας* verò *vocat*, machinarum inquisitores. *indagatores, & inuentores* à parte *filiorum, omnes filios intelligens, & omnibus tribuens, quod vni tantùm conueniebat.* Xenocles enim Carcini *filius* machinas *varias*, & præstigias, *ac portentosas quasdam rerum, & personarum rationes* in fabulis introduxisse videtur. *Ideo comicus ille* Plato vocat eum *δωδεκαμήχανον. i. duodecim-machinarum-inuentorem. Vel, duodecim machinis vtentem in fabulis.* Deos enim ascendentes, aut descendentes imitabatur.

NOTÆ.

C *Ἀποτυχήματα.* Apud Aristoph. in Pace. pag. 464. ver. 25. Schol. annot. 10. l. *ἀποτμήματα.* q. d. Resegmentis. Fragmentis. Ramentis.

Σφυρίλατος. ὃ ἐκ σφύρας ἐλήλαμένος. Σφυρήλατος. Malleo-ductus. *Malleo-fabricatus. Theocritus Idyl. 22. v. 47. σφυρήλατος οἷα κολοσσός. Malleō-fabricatus tanquam colossus.*

Σφυρομάχος. οὗτος ψήφισμα εἰσηγήσατο, ὥστε τὰς γυναῖκας, καὶ τοὺς ἄνδρας χωρὶς καθίζεσθαι. Σφυρομάχος. Sphyromachus. Istadecreti fuit-autor, vt mulieres, & viri seorsim sederent. *Aristop. in Ecclesiaz. pag. 485. v. 21. & pag. 486. v. 1. & 2. Schol. annot. 1.*

ΤΟ Σ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Χ.

Σ CVM X.

D Σχάδονες. τὰ ἢ κηφήνων κυρία, καὶ ζῷον ἄπτερον, ἄσιτον. Σχάδονες. Fucorum faui. *Soboles apum. Apũ faui.* Schadones etiam, animalia alis, pedibúsque carentia, *qua vel in apum, vel in fucorum cellulis nascuntur, vnde nomen videtur accepisse.*

Σχαλίσαι. θηλάσαι. καὶ ἀνίσχαλον, τὸ ἄτοκον. καὶ ἀθήλαστον. Σχαλίσαι. Lactare. Mammas, vel vbera præbere, vnde lac sugatur, & hauriatur. Et *ἀνίσχαλον ζῶον. Animal* sterile, quod nullum fœtum parit, nec lactat *fœtum. Quod nullum lac fœtui præbet ex vberibus sugendum, ac hauriendum.*

Σχασανέα. τιμώντα. ἢ λέγουσι χάσαντα ἐν ἢ βραχίονι ταῖς φλέβας, ἢ ἀποψυχήσαντα, ἀποθανεῖν. οὕτως ἀρριανός. Σχασανέα. Illum, qui secuit *venam. ἀπὸ σχίζω. Seco venam. Vt*, Dicebant eum sectis brachiorum venis, obanimi-deliquium obiisse. Sic Arrhianus.

E Σχάσον. κατάπαυσον μετάβαλε. ἀρισοφάνης νεφέλαις. χασάμβος τὴν ἱππικὴν ἀντὶ τοῦ παυσάμβος τῆς ἱππικῆς. ἢ ἀποχωρήσας, καὶ ἀποστὰς τοῦ παρόντος ἐπιτηδεύματος ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἠρεμούντων. χάσαι γὰρ δή, καὶ ὥσπερ διχασθῆναι, καὶ διαχίσαι τὸ ὕδωρ τὴν κώπην ἐρέσσουσαν. καὶ πίδαρος. κώπαν ἤδη μοι χάσας. καὶ χάσας ἢ φρενὶ δα. ταύτῃ, παύσας. σήσας. ἀτρεμήσας. καὶ αὖθις. κώπην χάσας. ἀντὶ τοῦ τὴν εἰρεσίαν καταπαίσας. ἴσιοι δὲ χάσας. ἀντὶ ἢ ἁπλόσας. Σχάσον. Seda. Muta. Aristophanes Nubibus. *pag. 65. v. 4. schol. annot. 1.* Sedata equestri *arte. Sedato artis equestris studio.* Pro, Fine-facto equestris *artis. Equis alendis, & agitandis nullam operam amplius nauans. Equos alere, & agitare desinens.* Vel discedens, & recedens à præsenti *equorum alendorum, & agitandorum* studio, Per translationem à remigantibus *ductam.* Remus enim remigans *à remigibus actus, ac impulsus, dicitur* aquam *σχάσαι*, hoc est diuidere, & diffindere *schol. aliter.* Et Pindarus *Pythiorum Ode 10. pag. 314. v. 15. Κώπαν σχάσον.* Remū inhibe. *Pindarus idem Nem. Ode 4. pag. 364. v. 8. dixit Aeolicè σχάσας. pro comm. σχάσας. cùm cohibuisset. est autem partic. aor. 1. Act. à σχάζω. Consule Pind. Lexicum.* Et *σχάζε τὴν φρενὶ δα.* Hoc est, sedata cura. Compressa curâ. Curam cohibens, sistens. Intrepidus, *ac immotus* manens. *Quiescens. Aristop. Nubibus. pag. 99. v. 24. schol. annot. 12.* Et rursus. *κώπην σχάσας. Iam ante dictum.* Pro, Remigationem sedans. Quidam verò *sumunt* illud *σχάσας*, pro *ἁπλόσας. i.* cùm explicauisset.

F

Σχεδάριον. δίλτος. πινακίδιον. τιτλάριον. Σχεδάριον. Parua-schedula. Libellus. Tabella. Pugillaris. Titlarium. Paruus-titulus. *Parua inscriptio.*

Σχέδην. ἀντὶ ἢ συνεγγύς. ἐκ τοξευμάτων βάλλουσιν, καὶ ὅτε σχέδην συμφέρονται. σχέ- Σχέδην. Cōminus. Ex propinquo. Vt, A sagittis lædebantur, & quoties cominùs congrediebantur.

Et Comminus, & ex-propinquo *loco* pugnanti *cedere nolunt*. Ipsum verò dimittere noluit, ne possessio, vel præda fieret hostis. *i. ne in hostis potestatem veniret, & tanquam mancipium ab eo abduceretur.*

Σχεδία. Ratis. Nauis ex quibuslibet *rebus, in quas quis primùm incidit, ex qualibet materia, quam quis primùm est nactus*, tacta, vel temere compacta, *& tumultuaria, ac subitaria opera nauis*. Et pons. Et *vtriusque ripa fluminis, vel vtriusque littoris, alicuius maris per pontem* coniunctio. *Id est, pons. Nam γέφυρα, & ζεῦγμα, iam aliquoties ponuntur.*

Σχεδιάζει. Ex tempore dicit. *Non præmeditatus loquitur.*

Σχεδιάζειν. Accedere. Appropinquare. Temere *aliquid* dicere. Vt, *Aiunt ab illo*, à principio ad finem vsque *omnia* temere-dicta-fuisse, & *ab eo grauiter* peccatum-fuisse.

Σχεδιαστής. Ex-tempore, *& sine vlla præmeditatione* dictus.

Σχέδιον. *Telum, quo comminus pugnatur. Item* extemporaneum, *vel quod extempore dicitur, aut fit. Tumultuarium, ac subitarium opus.* Et Aristoph. Hæc verò schediis similia-sunt. Hoc est, ex-tempore picta-sunt *Verbis extempore factis, & sine præmeditatione prolatis similia sunt.*

Σχέδιοι. Viles. *Abiecti, quales sunt res extempore factæ.*

Σχεδίως ἐκβέβαφθε. Viliter alâtis. Viliter educêris.

Σχεδόν. Ex-propinquo. Ex-vicino *loco*. Propè. Vel co-minus.

Σχιλίδες. Bouis latera. Vel simpliciter laterales. *i. laterum* carnes. Aristoph. *in Equitibus pag. 209. v. 6. schol. annot. 6. & 7.* Sed latera boum vbi comedero, emam metalla.

Σχέσις. Habitus. Habitudo. Affectus. Affectio. Impetus *animi res aliquas appetentis. Appetitio animi, vel simpliciter appetitio. Sic enim Cic. τὸ ὁρμὴν interpretatur.* Cótactus. Hæc autem affectio dicitur de iis, quæ ad aliquid referuntur, *& quæ propterea vocantur relata.* Vt pater ad filium *refertur*, amicus ad amicum. Hæc enim & habent, & habentur inuicem. Quamobrem etiam affectiones appellatæ-sunt. Ad relata etiam pertinent ea, quæ per comparationem dicuntur, vt paruum, maius, duplum, & scientia, & sensus. Et Theologus *dicit* solas affectiones relinqui rebus priuatas. Relinquimus enim matrem, & ab ea relinquimur. Quare diuidimur in filios, & patres. Diuinum verò numen *est* indiuisibile.

Σχετικῶς. Studiosè. Cum-affectione.

Σχετλιάζει. Indignatur. *Lamentatur. Molestè-fert.* Vel maledicit.

Σχέτλιος. Dolorem-inurens. Molestus. Ingratus. *Crudelis.* Infelix. Querulus. *Qui se grauiùs pati queritur.* Inuitus. Inops-consilij. Qui-premitur *malis.* Miser. Grauis.

Σχῆμα. Figura. Quædam propositionum communio, *quæ talis, vel talis est.* Quales sunt illæ tres figuræ, quæ *sic* apud Aristotelem vocantur. Propositio enim *est* complexionis pars. Hæc verò veluti materia à figura informatu, quandam quasi formam accipiens, certam cum medio connexionem. *F. Λεγετιλεν. vel dictum vt χρῆσις.*

Σχηματίζόμενος. Simulans. Vel compositus. *Qui figuratur, formatur, coloratur, componitur, ornatur.* Dicitur & ἀλλοσχηματίζειν, peruersa dicere. *peruersè loqui.*

Σχόντα. Cohibitum, siue repressum iri.

Σχόντες. *Cohibiturum, repressurum esse. Vel, Repugnaturum-esse.* Futurum, vt resistat. Restiturum-esse.

Σχοῦσιν. Sistent. Retinebunt. Coercebunt. *Cohibebunt. Compescent. Sedabunt. Repriment.*

Σχίδαξ. Scissura. Fissura. Vel scissum, vel fissum lignum. *Assula. Ligni fragmentum. Lignum fissum*

δλευ, καὶ ἐγγὺς μαχομένῳ. μεθεῖναι μὴ αὐτὸν οὐκ ἠξίωσαν, ὡς μὴ τὸ κτῆμα, ἢ φόρημα ἢ πολεμίου γένοιτο. A

Σχεδία. ἢ ἐκ τῶν ἁπλατυχόντων, ἢ εἰκαίως πεποιημένη ναῦς. ἢ γέφυρα. καὶ ζεῦγμα.

Σχεδιάζει. ἐκ τοῦ ἁπλατυχόντος λέγει.

Σχεδιάζειν. ἐγγίζειν. πλησιάζειν. τὸ εἰκῆ ἀποφαίνεσθαι. ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους ἐσχεδιάσθαι, καὶ ἁμαρτῆσθαι. B

Σχεδιαστὸς. ἁπλαχθὲν μῆθος.

Σχέδιον. ἐκ τοῦ ἐποίμ. καὶ ἀριστοφάνης. ζῶντα δὲ σχεδίοις ἔοικε. τοιτέστι, ἐκ τῶν ἁπλατυχόντων εἴρηται.

Σχέδιοι. ἄτιμοι.
Σχεδίως ἐκβέβαφθε.
Σχεδὸν. πλησίον. πόλας. ἢ ἐγγύς. C

Σχελίδες. βοὸς πλευρά. ἢ ἁπλῶς τὰ πλάσματα τῆς κρεῶν. ἀριστοφάνης. ἀλλὰ χελίδας ἐδηδοκὼς, ὠνήσομαι μέταλλα.

Σχέσις. ὁρμή. συναφεια. ἢ σχέσις δὲ, ὅτι τῆς θεοῦ τι λέγεται, οἷον θεὸς πατέρα υἱόν. θεὸς φίλον φίλον. ταῦτα γὰρ καὶ ἔχει, καὶ ἔχεται ὑπ' ἀλλήλων. διὸ καὶ σχέσις θεσπίζεται. θεοῦ τι δέ εἰσι, καὶ τὰ κτῆ σύγκειται λεγόμενα. οἷον μικρόν. μεῖζον. διπλάσιον. καὶ ὄψησιν. καὶ αἴσθησις. καὶ ὁμολόγως. ὡς μόνας τὰς σχέσεις λείπεσθαι ὀρφανὰς τῆς θεωρημάτων. ἀφιέμεθα γὰρ τοῦ μικροῦ. καὶ ἀφιέμεθα ὑπ' αὐτῆς. ὥστε μείζεσθαι εἰς ἡμᾶς, καὶ πατρός. τὸ γὰρ θεῖον, ἀμέριστον. D

Σχετικῶς. οἰκειωτικῶς.
Σχετλιάζει. δυσχεραίνει. ἢ βλασφημεῖ.

Σχέτλιος. ἀδυνηρός. χαλεπός. ἀηδόμων. ἀτυχὴς. δύσπαθής. ἄδικος. ἄπειρος. θλιβόμενος. τλήμων. ἐπαχθής. E

Σχῆμα. ἢ τοιά δὲ τῆς θεωτάσεων κοινωνία. οἷά εἰσι τὰ παρ' ἀριστοτέλη τρία καλούμενα σχήματα. μέρος γὰρ ἡ θεώτασις. συμπλοκῆς. αὐτὴ οἷον ὕλη ἁπλᾶ τῆς σχήματος εἰδοποιεῖ. καθάπερ τινὰ μορφὴν ἀπολαμβάνουσα τῆς τοῦ μέσου τινὰ συναφῆσιν.

Σχηματιζόμενος. θεατροειδόμενος, ἢ συνταττόμενος. λέγει. καὶ ἁπλαχηματίζειν, τὸ διεστραμμένα λέγειν. F

Σχήσεσθε. ἀπεχθήσεσθε.
Σχήσειν. ἀνθέξειν.
Σχήσουσι. χῶσι. κρατήσουσιν. ὑφέξουσι.

Σχίδαξ. τὸ σχῖσμα, ἢ τὸ ἐσχισμένον ξύλον, πα-

A ἐκ τὸ σχίζω.

Σχίζας κυρίως ἔλεγον οἱ παλαιοὶ, τὰ δὴ ταῖς θυσίαις τιθέμενα ξύλα, οἷς καὶ ὅμηρος. καὶ ἐπὶ δὴ σχίζας ὁ γέρων.

Σχίζω αἰ παπκὴ. καὶ σχίζησα. ἢ ὁδὸς, ἢ τρίοδος.

Σχῖνον διατρώγειν. δὴ τὴν καλλωπιζομένων, καὶ λευκαίνοντων τοὺς ὀδόντας. ὅθεν καὶ σχινοζώξ, λέγεται ὁ τοιοῦτος. δὴ τὴν καλλωπιζομένων. διὸ καὶ τὸ λευκαίνειν τοὺς ὀδόντας, ἔθιον σχῖνον. καὶ σχινέλαιον.

B & qui lentisco dentes candidos reddit. Hoc enim dicitur de illis, qui corporis ornatui student. Vt enim dentes albos facerent, edebant lentiscum, & Schinelæum, *i lentisci oleum.*

Σχίσις. ἢ χώρισις.

Σχολάζειν. ἢ σχολὴ ἄγειν. οὐκ εὐκαιρεῖν λέγουσιν οἱ ἀττικοί.

modum, vel opportunum tempus habere. Opportunitatem habere.

Σχολάζω. διατρίβω.

C

Σχολάριοι. τρισχίλιοι πεντακόσιοι δὴ φυλακὴ τὸ πάλλαντος ἦσαν τεταγμένοι, ἀφιερωμένοι δὴ ἐκλεγέντες ἐξ ἀρμενίων. οἷς συντάξεις ἀνέκαθεν πλείους, ἢ τοῖς ἄλλοις ἅπασι τὸ δημόσιον ἐχορήγει.

Σχολαρχήσας. σχολῆς ἄρξας. τουτέστι, διατρίβης. ὡς ἐπὶ ὑπουργοῦ φησί.

Σχολαῖον. ἀργόν. διατριβὴν ποιούμενον. καὶ σχολαίτερον, ἢ σχολαιότερον, τὸ ἠρεμαιότερον. ὁμοίως δὲ σχολαιότης. καὶ σχολαῖος, ὁ ἀργός. καὶ ὁ μακεδονικὸς ἄρχων. οὐ διὰ σχολαιότητος ἀφικνεῖται. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀργίας.

D cessans, cunctans, segnis. Hinc deducitur ἡ σχολαιότης. i. otium, tarditas. Vt, Et Macedonicus Princeps, non per otium, non cunctanter, ac lente: sed celeriter peruenit, quò volebat. ἡ διὰ σχολαιότητος enim hic dictum, Pro, οὐκ ἀργίας, ἢ δι' ἀργίας.

Σχολαίτερον. ἀργότερον. μακροφόρει τε παριόντες, ἠνταχαιον δ' ὁδοῦ τοὺς σχολαίτερον προϊόντας. ὁ δὲ, ἀπιφθέγγετο παροιμιώδες τι, βαρβαρικὸν, καὶ ἁφελές. εἰ ἐργὸν ἦ ὅμως, καὶ χρήσιμον. ὡς δεῖ σχολαίτερον ὀπισσοβῆν τὰς μελίττας, καὶ ἅπαντα σχολαίτερον τὸ μέλι αἴρεῖσθαι. σχολαιότης λέγεται, ἡ μέλλησις. καὶ ἡ βραδυτης. θουκυδίδης. ἢ ἦ ἐν τῷ ἰσθμῷ ὥρμωμένη βραδυτης, καὶ ἡ ἐν τῷ ἄλλῃ πορείᾳ σχολαιότης, διέβαλεν αὐτόν.

E Σχολαῖον. τὸ διδασκαλεῖον. σχόλιον ἦ.

Σχολὴ. οὐχὶ ὁ τόπος. ἐν ᾧ σχολάζουσι, καὶ διατρίβουσι ὡς παιδιάν. ὑδὲ αὐτὴ ἡ ἐν λόγοις ἄμυσία, καὶ διατριβὴ, ἀλλὰ ἐν οἱ πολλοὶ ἀκύρως καλοῦσιν εὐκαιρίαν. τὸ ἦ εὐκαιρεῖν, βάρβαρον. ἀλλ' ἀντὶ μὲν τοῦ εὐκαιρεῖν, σχολὴν ἄγειν λέγουσιν. ἡ δὲ εὐκαιρία, βάρβαρον μὲν οὐκ ἔστιν ὄνομα. τάττεται δὲ, οὐκ ὅπου σχολῆς. ἀλλ' ὅπου καιρῷ πρὸς ὠφελίας, καὶ ἀρετῆς, καὶ οὐκ ὅπου σχολῆς

F

ad sacrificij vsum. Vide σχίζα *in Lexi.* & σχίζω. findo diuido.

Σχίζας. Prisci propriè vocabant σχίζας, ligna fissa, quæ sacrificiis imponebantur, & victimis cremandis inseruiebant, vt & Homerus, *qui dicit*, Vrebat autem victimas supra ligna fissa collocatas ille senex.

Σχίζω. Accusatiuo. Scindo. Seco. Dissecо. Findo. Diuido. Et σχίζωσις *dicitur* via, quæ diuiditur *in aliquot partes, in duas, vt huiusmodi*, vel *in tres, vt* triuium.

Σχῖνον διατρώγειν. Lentiscum arrodere. *Vel vt Er. ad. Chil. 1. Cent. 8. col. 167 ad. 33. Lentiscum mandere.* In eos dicitur, qui elegantiæ, *cultus, ac ornatus corporis* sunt studiosi, & qui dentes *dentifricijs ex lentisco factis* radunt, *fricant, poliunt, ac ita* dealbant, *albos faciunt.* Vnde etiã dicitur σχινοβρώξ. i Lentisci arrosor, ille, qui talis *est*, & *qui lentisco dentes candidos reddit. Hoc enim dicitur* de illis, qui *corporis* ornatui student. Vt enim dentes albos facerent, edebant lentiscum, & Schinelæum. *i lentisci oleum.*

Σχίσις. Sectio. Fissio. Fissura. Dissectio. Diuisio. Separatio.

Σχολάζειν. Ociari. & σχολὴν ἄγειν. Ocium agere. *Ocio indulgere*, dicunt Attici, non autem εὐκαιρεῖν. q.d. commodum, vel opportunum tempus habere. Opportunitatem habere.

Σχολάζω. Datiuo. Ocior. Ocium ago. Ocio indulgeo. Ferior. Desideo. Immoror. Vaco rei alicui.

Σχολάριοι. Scholarij 3500. ad custodiam Pallantis erant constituti, ex optimatibus Armeniorum delecti, quibus antiquitùs Reipub. maiora stipendia, quàm cæteris omnibus suppeditabat.

Σχολάρχησας. Qui Scholæ præfuit, hoc est, Diatribæ. *i. ludo literario, in quo Scholastici morantur, & in bonis literis se exercent. Hoc* de Epiturо dicit.

Σχολαῖον. Ociosum. Moras nectens. m. *Tardum. Segnem. Ocio indulgentem. Cessantem. Cunctantem.* Et σχολαίτερον, vel σχολαιότερον. Tardiorem. Seriorem. Cunctatiorem. Segniorem. Quietiorem. Eodem-modo & σχολαιότης *dicitur* tarditas, quies, ocium, cessatio, cunctatio, segnities. Et σχολαῖος. Ociosus, *tardus, quietus, cessans, cunctans, segnis. Hinc deducitur* ἡ σχολαιότης. *i. ocium, tarditas. Vt*, Et Macedonicus Princeps, non per ocium, *non cunctanter, ac lente: sed celeriter* peruenit, *quò volebat.* ἡ διὰ σχολαιότητος *enim hic dictum*, Pro, οὐκ ἀργίας, ἢ δι' ἀργίας.

Σχολαίτερον. *Aduerbialiter positum, significat* Lentiùs, tardiùs, seriùs, remissiùs, cunctantius. Vt, flagelliferi prætereuntes, in itinere accelerabant eos, qui lentiùs accedebant. Ille verò, quiddam prouerbio simile, barbaricum *quidem*, & simplex, efficax tamen, & vtile protulit. Oportere priùs apes abigere, deinde lẽtiùs, *& maiore cum ocio, vel per ocium*, mel capere. σχολαιότης dicitur cunctatio, *tarditas*, & immoratio. *mora.* Thucydides, Illa verò mora, quæ facta fuit in Isthmo, & in reliqua profectione tarditas, ipsi malam famam conciliauit, *& effecit, vt malè audiret.*

Σχολεῖον. Schola. Ludus-literarius. σχόλιον verò, scholium, glossema, commentarius, brevis interpretatio.

Σχολή. Schola. Non ipse locus *ita vocatur*, in quo *literarum amatores* occupantur, & versantur in disciplina *comparanda*, neque ipsa in verbis elegantia, & occupatio: Sed *ita vocatur illa*, quam vulgus improprie vocat εὐκαιρείαν. *i commodam, ac opportunam temporis rationem*, opportunitatem. Εὐκαιρεῖν verò. i. opportunum-esse. Vel, opportunitatem habere, barbarum *apud Atticos censetur.* Sed pro εὐκαιρεῖν, dicunt σχολὴν ἄγειν, ocium agere, ociari. εὐκαιρία verò. i. opportunitas, non est quidem barbarum nomen: sed ponitur non pro ocio sed pro quadam temporis commoda ratione, & virtute, *quam Cicero vocat opportunitatem. Sic enim* τὴν εὐκαιρίαν *interpretatur. Et*, οὐκ ὅπου σχολῆς.

non per ocium. Pro, nullo-modo. *χολὴ οὐ.* & c. Ocium eſt nihil agere. Vel in aliqua re occupari. Rei alicui vacare, & operam dare. *q.d. circa aliquid actiari. Omne ocium in rem aliquam impendere.* Pro *χολάζειν tamen multi* dicunt *εὐκαιρεῖν*. Et Æ lianus. Ego verò hæc perſecutus ſum, *imò verò legendum* παῤῥησιάζεσθαι. *i. gratery*, quia profectò per ocium mihi nullo modo licet quorumuis malis meis verbis honorare. Sed *hoc feci*, ne facerem idem, quod alij *facium* *χολὴ igitur eſt ea*, quæ vulgò ἀκαιρία εὐκαιρία *dicitur. i.* improprietas *opportunitas. Opportunitas, quæ impropriè ſic vulgò vocatur. Legendum enim videtur, vt ſuprà,* ἀκαιρία ὠφελεία.

A

Σχολὴ. Vix. Pro, nullo prorſus modo. Tardè. *Lentè. Segniter.* Nullo-modo. Sophocles. Quia nullo-modo domos *in* meas iuiſſem.

Σχόλια. Scholia. Grauia-dicta. *Grauitatis, maieſtatis, & reuerentiæ plena verba.* Vel commentarij, & interpretationes.

Σχόμενος. Qui-retinuit. Aut qui retentus eſt.

Σχόντες. Qui-ad-terram-appulerunt. Ad-portum-apulſi. Thucydides. Et appulſi ad Laconicæ *partes* è regione Cytherorum *ſitas*, quaſdam illius agri *partes* vallarunt, & quendam locum iſthmo-ſimilem muris-cinxerunt, *& munierunt.*

Σχών. Qui-occupauit.

Σχοῖτε. Exiſtimaritis. Vel ſuſpicari-fueritis.

Σχοινία. Funes. Apud Dauidem inſidiæ *ſic appellantur.* Funes *hominum* peccatorum circumplicati fuerunt. *Peccatores me ſuis funibus circundederunt, & inſidias mihi ſtruxerunt.*

Σχοινίον μεμιλτωμένον. Funis miniatus. *i. minio tinctus.* Si populares, *l. δημόται. Si cives Athenis* in concionem tardè-veniebant, *duo publici miniſtri* funiculum minio-tingentes *eos eò* compellebant, & rerum-venalium-fora intercludebant. Et proverbium *hinc manauit Eſt autem ſenarius, qui legitur apud Ariſtoph. in Acharnenſibus. pag.* 261. *v.* 1. *ſchol. annot.* 1. *vnde Suid at ibi plura. Vide & pag.* 261. *v.* 15. *& ſchol. annot.* 15. *Et Eraſm. ad. Chil.* 1. *Cent.* 2. *col.* 86. *ad.* 67. Funiculum fugiunt miniatum. *Athenienſes olim* hoc excogitarunt, & alia multa, vt *cives* in conciones per neceſſitatem. *i. coacti* irent. Extendebant enim *quaſdam* pelles, *& repagula collocabant*, & vias ad concionem non ferentes occludebãt, & mercès, *ac res venales* ex foris tollebant, ne *cives* in his *mercandis, ac emendis* tempus-tererent. Quinetiam præterea miniato funiculo circundantes ipſos, in concionem compellebant. Hoc autem faciebant, ne *cives* conctarentur, *& in concionem tardè venirent.* Quotquot enim *illo funiculo miniato* vncti-notabantur, mulctam perſoluebant. Aliter. Quoniam Athenienſes ad conuentus lentè *vel, conctanter, tardéque* conueniebant, duo miniſtri *publici* ſolebant funiculum miniatum extendentes, *populi* turbam per forum per ſequentes-agere in concionem, vt ait Plato Comicus. Quotquot verò *illo funiculo miniato* vncti-notabantur, mulctam perſoluebant.

Σχοινισμα. Menſuræ pars. *Menſura ratione per funem. Certa agri portio per funem menſurata.* Poſſeſſio. Agri dominatio. Proprium enim eſt *dominorum aliquos fundos* poſſidentium, agrum menſuræ ſubiicere, *& cum aliis rationibus, tum etiam fune metiri, vt ſciant quantum agri poſſideant.*

Σχοῖνος. Funis. Ruſtica menſura. Quemadmodum ait Herodotus hiſtoriæ lib. 2. *Conſule noſtrum Ion. Lex.*

Σχοῖνος. Iuncus. Genus plantæ, in ſummo acutæ, ſimilis acui. Dicitur autem maſculeo-genere. Ariſtop. Acharn. *pag.* 271. *v.* 11. 12. 13. Nec *illos* dimittam, priùs quàm iuncus ipſis tanquam infigat Acutus, *& graues* dolores-ciens. Hoc eſt, priùs quàm ipſos vulneraueró, tanquam iuncus acutus, & dolores-inurens.

αὐτὴ τῇ οὐδαμῶς. χολὴ οὖ τὸ μηδὲν δρᾶν, ἢ τὸ ὀλίγα τι σχολάζειν. αὐτὴ ἡ τὸ σχολάζειν λέγουσι τὸ δικημρεῖν. καὶ αἰλιανός. ἐγὼ δ' οὐτω φθεγξάμην, οὐτι που σχολὴ ἄγων τὰ τῆδε σφισυκφάντων κακὰ τοῖς ἐμαυτοῦ λόγοις τιμᾶν. ἀλλ' ὑφ' οὗ μὴ σφόδρα ἔστιν ἄλλοις ὠφελεῖσθαι. σχολὴ δ' ἂν ὠφελοῖ πολλοῖς ἄνευρος δικαιολία.

Σχολὴ γ' αὖ αὐτὴ ἥ οὐδ' ἕλως. βραδέως οὐδαμῶς. σοφοκλῆς. ἐπεὶ σχολὴ γ' ἂν οἴκους τοὺς ἐμοὺς ἐσηλάμην.

Σχόλια. συμβολοήματα ἢ ὑπομνήματα, καὶ ἑρμηνεῖαι.

Σχόμενος. καταχών. ἢ καταχθείς.

Σχόντες. δοτικῇ. ὀκείλαντες. προσορμισθέντες. θουκυδίδης. καὶ σχόντες εἰς τὰ καταντικρὺ κυθήρων τῆς λακωνικῆς, τῇ τ' γῆς ἦσαν ἀφεῖλον, καὶ ἐτείχισαν ἰσθμοῦ τι χωρίον.

Σχών. καταχών.

Σχοῖτε νομισητε, ἢ ὑπολάβητε.

Σχοινία. αἱ θηρευτικαὶ ἄγραι τοῦ δαβίδ. σχοινία ἁμαρτωλῶν περιεπλάκησαν.

Σχοινίον μεμιλτωμένον. οἱ βραδύνοντες τὴν ἐκκλησίαν οἱ δημῶται, σχοινίον μιλτοῦντες, συνήλαυνον, καὶ τὰ ὠνητήρια διέκλειον. καὶ παροιμία. τὸ σχοινίον φεύγουσι τὸ μεμιλτωμένον. ὑφ' οὗ ὀξ ἀνάγκης αὐτοὺς οἱ τὰς ἐκκλησίας ἴσαι τοῦτ' ἐμηχανῶντο. καὶ πολλὰ ἄλλα, ἀνεπετάννυσαν γὰρ τὰ χάρα. ἐ ἀπελεῖσθαι τὰς ὁδοὺς ταῖς μὴ φερούσαις εἰς τὴν ἐκκλησίαν. καὶ τὰ ὤνια ἀνῆρουν ἐκ ταῖς ἀγοραῖς, ὅπως μὴ ἐφ' ἑαυτὰ διατρίβοιεν. ὅτι μὲν καὶ μεμιλτωμένοις σχοινίῳ ἐφιβάλλοντες αὐτοὺς συνήλαυνον εἰς τὴν ἐκκλησίαν. τοῦτο δὲ ἐποίουν, ὑφ' οὗ μὴ βραδύνειν. ὅσοι γὰρ ἐχρίοντο, ζημίαν ἐξέτισον. ἄλλως. ἐπεὶ ὀκνηρῶς εἶχον οἱ ἀθηναῖοι φοιτᾶν ταῖς συνόδοις, εὑρέθησαν ὑπηρέται δύο μεμιλτωμένον σχοινίον ἐκτείνοντες, ἀφ' ἧς ἀγορᾶς ἥκοιεν τὸν ὄχλον εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ὡς φησι πλάτων ὁ κωμικός. ὅσοι δ' ἐχρίοντο, ἐξέτινον ζημίαν.

Σχοίνισμα. μέτρου μέρος. κλῆρος. ἢ τῆς γῆς διαστοία ἴδιον γὰρ τῆς κεκτημένων μέτρῳ τὴν γῆν ὑποβάλλειν.

Σχοῖνος. μέτρον γεωργικόν. ὡς φησιν ἡρόδοτος ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν ἱστοριῶν.

Σχοῖνος. εἶδος φυτοῦ, καὶ τὸ ἄκρον ὀξύ. ἐοικότος βελόνῃ. λέγεται δὲ ἀρσενικῶς. ἀρισοφάνης ἀχαρνεῦσι. πρὶν ἂν σχοῖνος αὐτοῖσιν ἀνατμηθῇ. ἵστησι, πρὸς αὐτοὺς φῶσιν ὡς σχοῖνος ὀξὺς καὶ ὀδυνηρός.

Σχοίνου

Α Σχοίνῳ συμβολεῖς. οἱ ψαθοπλόκοι. καὶ χοῦνος, ἡ ψάθος. οὕτω καὶ τὸ βαθύχοινος.

Σχοίνῳ συμβολεῖς. Storeas ũ contextores, *quos Aristoph. in Pace pag. 431. v. 24. & 25. schol. annot. 16. vnica voce videtur vocare* χοινοσυμβόλους. *Ibi tamen non de storeis: at de crassis funibus agitur, qui à funium texturibus nectuntur ad onerarias naues trahendum. Vide locum.* Et χοῦνος, storea *ex iuncis contexta.* Vnde & illud βαθύχοινος. profundos-iuncos-habens. *Epithetum paludis, aut loci, in quo iuncí nascuntur.*

Σχοινοτενὶς ὁδὸς ἡροδότῳ. αἰτὴ τὴ ὀρθὴν, καὶ μακράν.

Σχοινοτενὶς. Apud Herodotum *lib. 1. pag. 49. l. 1. sumitur*, pro, Rectum, & longum. *q.d. Instar funis extensi rectum.*

B

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Υ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ ΜΕΤΑ ΤΟ Α.

PRINCIPIVM LITERAE Τ.

Τ CVM Α.

C Α. ταῦτα.

Τὰ ἀπὸ ναννάκου. ὅθεν ἡμῖν ὅθεν παλαιότητι θαυμαζομένων. ναύναξος γὰρ φρυγῶν βασιλεὺς, πρὸ τοῦ τὸ δευκαλίωνος χρόνων.

Α'. Pro. Ταῦτα. Hæc.

Τὰ ἀπὸ Ναννάκου. A Nannici temporibus. De rebus iis, quæ propter antiquitatem sunt-in-admiratione. Nannacus enim Phrygum Rex *fuit* ante Deucalionis tempora.

Ταβελλίων, ὁ τὰ τῆς πόλεως γράφων συμβόλαια. ὁ ὡσπερεὶ τῆς πολλοῖς νομικὸς λεγόμενος. ἅπαντα ὅπιπλῶν τὰ τῆς πολιτῶν γραμματεῖα, ἕκαστον αὐτῶν οἰκείοις ὅπισφραγίζων γράμμασι.

Ταβελλίων. Tabellio, qui ciuitatis contractus, *tabulasque* scribit, qui vulgò dicitur νομικὸς. i Legum-peritus, *&* Iurisconsultus, qui ciuium omnes tabulas conficit, earum vnam-quanque suis literis obsignans. *Ciuitatis scriba.*

Ταβερνεῖα. καπηλεῖα. πανδοχεῖα.

Ταβερνεῖα. *Gallicè Tauernes. Ital. Tauerna. Lat.* Tabernæ. Cauponæ. Diuersoria.

Τάβεια. ὄνομα πόλεως.

D Ταβηθά. ὄνομα κύριον.

Τάβεια. Nomen vrbis.

Ταβηθά. Tabetha. Nomen proprium.

Τάβλα. ὄνομα παιδιᾶς. ταύτην ἐφεῦρε παλαμήδης εἰς διαγωγὴν τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ, σὺν φιλοσοφίᾳ πολλῇ. τάβλα γάρ ἐστιν, ὁ γήϊνος κόσμος. δωδεκὰ δὲ ὁ ζωδιακὸς ἀριθμός. τὸ δὲ ψηφιβόλον, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ ἑπτὰ κοκκία, τὰ ἑπτὰ ἄστρα τῆς πλανήτης ὁ δὲ πύργος, τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ. ἐξ οὗ αἱ ταπεινοδιδοῦσι πᾶσι πολλὰ, καὶ κακά. ἄλλοι δέ φασι.

Τάβλα. Tabula, *in qua luditur tesseris. Gallicè Tablier, auquel on ioue aux dame ou bien aux eschecs. Est &* nomen ludi. Hanc *tabulam* Palamedes ad exercitus Græci delectationem, magna cum sapientia, *magnáque cum eruditione, & ingenij acumine ad tempus transigendum, & fallendum* inuenit. *Intelligitur autem tabula, ludúsq. schaccorum, vt vulgò vocantur.* Tabula verò, est mundus terrestris. Duodenarius verò numerus, est ipse Zodiacus. Ipsa vero tabula, in qua calculi iaciuntur, *vel, Ipsa verò calculorum iaciendorum area,* & in ea septem gra-

E na, *siue septem calculi, sunt* septem stellæ planetarum. Turris verò, *est* ipsa cœli altitudo, ex quâ multa, & mala omnibus rependuntur. *f.* πολλὰ καλὰ, καὶ κακὰ, *multabona, & mala.* Alij verò *aliter* dicunt.

Τὰ γὰρ εἰς σωφροσύνην αὐτὸς δικαιότατος. καὶ τῷ βελλεροφόντῃ σωφροσύνης ἀμφισβητήσῃ.

Τὰ γὰρ εἰς σωφ. Quod enim ad temperantiam *attinet*, ipse iustissimus *est*, & vel cum ipso Bellerophonte, *de* statuta, & temperantiæ *nomine* certaret.

Τὰ γὰρ ὑπερτελῆ.

Τὰ γὰρ ὑπερτελῆ, καὶ ἀνόητα σώματα,
Πίπτειν βαρείαις πρὸς θεῶν δυσφορᾶξίαις

Τὰ γὰρ ὑπερτελῆ. &c. *Soph. in Aiace pag. 45. & 46.*

Nam exsuperantia, & incommoda corpora
Ruere grauibus diuinitùs immissis *calamitatibus*

Ἔφασχ' ὁ μάντις.
οἷος ἦν, ὁ Αἴας.

F *Dicebat vates.—*
Intelligebat autem homines vasta, & inutili, vel saltem parum commoda corporis mole praditos, & tales, qualis erat Aiax.

Ταγὴν. ὄνομα ὀρνέου.

Ταγὴν. ὁ κνισοθήρας. ὁ ἰάνιος ἦν.

Ταγὴν. Tagen. Nomen auis.

Ταγὴν. Tagen. ὁ κνισοθήρας. Cnissotheras. q.d. Nidoris-venator. Iunius mensis. *Legendum videtur*, ὁ Ἰούνιος μὴν. *Sed N. L.*

Τάγιωνᾶ. *Idem, ac* πήγανον. Sartago. *Et* πηάνιον. Parua sartago.

Ταγός. Dux. *Aristop. in Equitibus pag.* 199. *v.* 4. *Schol. annot.* ...O Athenienſium dux beatorũ. Pro, Belli dux. Imperator. Copiarum-Prætor. Homerus *Iliados* Ψ. *ex Criſp. typ. pag.* 831. *v.* 20.

-- *Duces verò apud nos maneant.*

Et rurſus,

Si verò conſpexeris in me cincinnatam, ac hirſutam *imaginem venationis*. i. leonem iubatum, pictum, aut ſculptum,

Dic Ducis hoc eſſe *monumentum Leonida.*

Τάγυες. Breuiſſimum, & minimum, qualia dicunt eſſe ψιλά. *N. L. fortaſſe intelliguntur puncta, quæ ſunt minima quædam. vel* ψιλὰ *vocantur ea, quæ ſunt tenuia, gracilia, ſubtilia, ac proinde parua.* Eupolis capris. Et viuere diſcentem ne vel minimum quidem Muſicæ.

Τάδ' ἐκ τῦ τρίποδ@. Hæc ex tripode *ſunt allata. Dicitur* de rebus valde veris. Nam cum Ariſtoclea Pythia fratrem mixtum eſſe, *rem habuiſſe, tradunt*, & oracula, quæcunque Deus *Apollo* per eam reddidiſſet, *ab ea* adulterata fuiſſe *ferunt. N. L. Vel, adnotata, vel conſignata fuiſſe dicunt* Et rurſus. Vt vera, vt ex tripode *Apollinis allata, dicebant oportere ea* notare, *& obſeruare.* De Apollonio Tyaneo *verba fiunt.* Neque ſermones producebat, nec vllus ipſum deambulantem audiuiſſet ironicè loquentem apud auditores, *nec vlla ſimulatione tentem:* ſed quum differebat, *& cum in colloquebatur*, tanquam ex tripode *reddens oracula*, dicebat, Noui, &, Videtur mihi.

Τάδε Μῆδος. Hæc Medus non cuſtodiet. *Vel, H M. non obſeruabit. Vel vt Er. ad Chil. 2. Cent. 10. col. 608. ad. 67. His Medus non inſidiabitur.* Sub Xerxis hoſtilem aduẽtum, *tradunt* Græcos ad deſperationem redactos, ſua *bona* cæpiſſe conſumere, hæc verba addentes, Hęc Medus non obſeruabit.

Τὰ δ' ἔμπροσθεν. &c. Sophocles *in Aiace pag.* 37. *M.* Priora verò facta manuum Maximæ virtutis Inimica apud inimicos Cecidetunt, ceciderunt *& oblitioni mandata ſunt apud* Miſeros, *ac infelices* Atridas. Hoc eſt, ſuperiora ipſius, Aiacis ſcilicet, facinora maxima virtutis, *& fortitudinis* manuum, apud Atridas *inimicos* negligũntur, *& contemnuntur.*

Τάδ' οὐ παρὰ Κ. Hæc non apud Centauros *ſunt, dicuntur fiunt.* Dictum quoddam fuit. Aliquibus potentibus *viris* aliquid impera. Neque enim apud Centauros *ſumus.*

Τὰ ἐκ τῆ ἁμ. σκ. Ex plauſtris cauillationes, *deriſiones, mordacia dicta, dicteria, ſales, ſalsè dicta. Dicitur hoc* in eos qui apertè *aliquos* deridẽt. Athenis enim in feſto Choum, qui comaſſatum-ibant, plauſtris vecti obuios deridebant, & conuiciis infectabantur. Idem etiam in Lenæis *faciebant. Idem etiam* poſtea faciebant Athenienſium mulieres plauſtro vectæ, quum Eleuſinem ibant ad Magna Myſteria. *Nam* in ipſa via ſe mutuis conuiciis infectabantur. Hæc enim fuit earum conſuetudo. *Er. ad. Chil. 1. Cent. 7. col. 150. ad. 73. De plauſtro loqui.* Alexandrini olim animarum luſtrationem faciebant, *animas luſtrabant.* Certis enim *ſtatiſque* diebus homines curribus vecti, quibus hoc ipſum munus mandatum erat, totam vrbem peragrabant, & ſtantes, vbi vellent, & ad domum aſtantes, vbicunque placuiſſet, re vera de plauſtro canebant, *quæ de plauſtro cani ſolebant*, non falſa conuicia iactantes:

Τάγιωνᾶ. τὸ πηάνιον. A

Ταγός. ὁ ἡγεμών. ἀντὶ τῦ ἀθηναίων ταγὸς τῦ ἰνδαιμόνων. ἀντὶ τῦ ἀρχηγέ. ὅμηρος.

--παρὰ δ' οἱ ταγοὶ ἄμμι μενόντων.
καὶ αὖθις.
Ἦν δ' ἐσορῇς ἐπ' ἐμεῖο βόστρυχον εἰκόνα θήρης,

Ἔνθεν τ' ταγοῦ μῆμα λεωνίδεω. B

Τάγυρι. τὸ βραχύτατον, καὶ ἐλάχιστον, οἷον ψιλὰ λέγουσιν. δύπολις αἰξί. ἢ ζῆν μαθόντι μηδ' ἢ τάγυρι μικκῆς.

Τάδ' ἐκ τὲ τρίποδος. λέγεται δὲ τῦτο πάνυ ἀληθῶν. ἀρίστοκλείᾳ γὰρ τῇ πυθίᾳ γενομένῃ μιχθῆναί τὸν ἀδελφόν. καὶ τῦτ' ὑπ' αὐτῆς μαντευμάτων φάναι σημεῖον εἶναι, ὅσα ἔχρασεν ὁ θεὸς γενομένῃ. καὶ αὖθις. ὡς ἀληθῆ φάναι σημεῖον εἶναι, ὡς C ἐκ τὲ τρίποδος. φεῦ ἀπόλλωνίου τοῦ τυανέως. οὐδὲ διῆγε τοὺς λόγους, οὐδὲ ἐσφοιτᾶτο ὑπὸ τῶν ἀκουσόντων εἰς τοὺς ἀκροωμένους. ἀλλ' ὥσπερ ἐκ τρίποδος ὅτε διαλέγοιτο, οἷα ἔλεγε, καὶ δοκεῖ μοι.

Τάδε μῆδος οὐ φυλάξει. καὶ τῶν τὲ ξέρξου ἔφοδον τοὺς ἕλληνας ἀπειρηκότας, τὰ ἑαυτῶν ἀναλίσκειν, καὶ δαπανᾶν, διαλέγοντας, τάδε μῆδος οὐ φυλάξει. D

Τὰ δὲ πρὶν ἔργα χερσὶ μὲν σᾶς ἀρετᾶς, ἄφιλα φάσθαι φίλοις. τκτέτ' τὰ πρόσθεν μέγιστα τῆς ἀρετῆς τῶν χειρῶν αὐτῇ ἔργα, κῦρον τοῦ αὐαυτος, ἐν ὀλιγωρίᾳ εἰσὶ τοῖς ἀτρείδαις. σοφοκλῆς.

Τάδ' οὐ φάσθαι κενταύροισι λεχθέμεν τι λευτιλεκλείδης. πρὸς τῶν δυνατῶν πικέλευς; ἢ γὰρ παρὰ κενταύροισι. E

Τὰ ἐκ τῶν ἁμαξῶν σκώμματα. δῆτ' τῶν ἀφάσθαι καλύπτως σκωπτόντων. ἀθηναίοις γὰρ ἐν τῇ τῶν χοῶν ἑορτῇ οἱ κωμάζοντες δῆτ' τῶν ἁμαξῶν τοὺς ἀπαντῶντας, ἐσκωπτόν τε, καὶ ἐλοιδόρουν. τὸ δ' αὐτὸ καὶ τοῖς ληναίοις ὕστερον ἐποίουν δῆτ' τῆς ἁμάξης ὀχεμέναι αἱ γυναῖκες αἱ τῶν ἀθηναίων, ἐπὰν εἰς τὰ ἐλευσίνια ἐβάδιζον εἰς τὰ μεγάλα μυστήρια, ἐλοιδόρουν ἀλλήλαις ἐν τῇ ὁδῷ. τῦτο γὰρ ἐν ἔθος αὐταῖς. ὅτι οἱ ἀλεξανδρεῖς τὸ παλαιὸν καθαρμὸν ἐποιοῦντο τῶν F ψυχῶν. ἐν γὰρ ταῖς ὡρισμέναις ἡμέραις ἐφ' ἁμαξῶν φερομένους ἀθρόους αὐτὸ τοῦτο προστεταγμένους διατρίβειν τὴν πόλιν ἅπασαν, καὶ ἑστῶτας ὅπου αὐ ἐθέλωσι, καὶ οἴκοι φάσκοντας, ὅπου δὴ βουληθῶσιν, ἀδεῶς τὰ ὄντα τὰ ἐξ ἁμάξης, οὐ τὰ ψευδῆ λοιδορεῖσθαι,

sed vera

Α ἀλλὰ ταληθῆ ὀνειδίζοντας. ὅπως λὲς γὰρ εἶ σφίσιν ἀκριβῶς ἐξετάζειν τὰ ὀνείδη τῶν πολιτῶν. καὶ ταῦτα ἀδικώτατα προσφέρειν μὴ ἀληθείας. ὥστε δεῖ τοῦτο πάντας ἀποδιδράσκειν τὴν πονηρίαν.

sed vera *crimina* exprobrantes *illis, qui eorum erant rei.* Ipsis enim magnæ curæ erat, vt ciuium probra accuratè exquirerent, *& examinarent*, & hæc incorruptè proferrent cum veritate. *i. verè*, vt omnes propterea fugerent improbitatem.

Τὰ ἐκ τρίποδος. τρίποδι χρῆται ὁ Ἀπόλλων μαντευόμενος. διὰ τοὺς τρεῖς χαιροὺς τῶν πραγμάτων. ὅμηρος, ὃς ἤδειτά τε ὄντα, τάτ' ἐσσόμενα. πρότ' ἐόντα. φασὶ δ' οὕτω κτήσασθαι τὸν Ἀπόλλωνα τὸν τρίποδα. ἁλιεῖς μισθῷ βόλον ἐρρίπτουν, ἵνα τὸ ἀναφερόμενον ἢ τῷ ἀγοράσαντος τὸν βόλον. ἠγόρασαν οὖν τινες, εἶτα εὗρον ἐν τῷ τρίποδας χρυσοῦς. ἐφιλονείκουν οὖν πρὸς αὐτούς. οἱ μὲν ἔλεγον οἱ ἁλιεῖς, ὡς ἰχθῦς πεπράκασιν. οἱ δ' ἀγοράσαντες, ἔλεγον, ὡς πᾶν τὸ ἀνιὸν ἠγοράσαμεν τῇ ἑαυτῶν τύχῃ. οὕτως οὖν αὐτῶν φιλονεικούντων, ἔδοξεν αὐτοῖς ἐρέσθαι τὸν Ἀπόλλωνα. ὁ δέ, ἔχρησε δοθῆναι αὐτὸν τῷ σοφῷ. προσήκαγον οὖν τοῦτο τοῖς ἑπτὰ σοφοῖς. ἕκαστος δὲ τούτων παρῃτεῖτο, μὴ σοφὸς εἶναι λέγων. ἔχειν γὰρ σοφώτερον ἑαυτοῦ. ἔδοξεν οὖν ἀναθεῖναι αὐτὸν τῷ Ἀπόλλωνι, ὡς σοφωτάτῳ πάντων.

B

C

Tripode dicta. Apollo vaticinàs vtitur tripode, propter tria rerum tempora. Homerus *Iliad. A. pag.* 21. *v.* 8. Qui nouit & præsentia, & futura, & præterita. *Virgil. in γωργ. lib.* 4. *pag.* 100. *v.* 6. 7. Grandæus Nereus. *nouit namque omnia Vates, Quæ sint, quæ fuerint, quæ mox ventura trahantur.* Apollinem autem tripode sic potitum esse dicunt. Piscatores mercede *promissa*, rete in mare coniecerant, *ea conditione*, vt quidquid extraxissent, illius esset, qui iactum illum emisset. Quidam igitur *retia illum iactum* emerunt. Deinde tripus aureus est eductus. De illo igitur *illi inter se* contendebant. Et piscatores *quidem*, dicebant, se pisces vendidisse. Qui verò *iactum retis* emerant, dicebant, se quidquid eductum esset, emisso suo periculo. Sic igitur illis contendentibus, visum est ipsis Apollinem interrogare. Ille verò, respondit, tripodem illum sapienti dandũ esse. Hunc igitur septem sapientibus attulerunt. Hotũ verò quilibet *eum* repudiabat, se sapientẽ esse negans. Se enim sapientiorem *alium dicebant* esse. Ipsum igitur Apollini, vt omnium sapientissimo, dedicare placuit.

Τὰ ἐν ποσί. τὰ παρόντα ἐν μέσῳ.

Τὰ ἐν ποσί. Quæ *sunt* ante pedes. Præsentia *negotia*, *quæ sunt* in medio *Er. ad. Chil.* 3. *Cent.* 7. *col.* 768. *ad.* 17. *Ante pedes.*

Τὰ διὰ κοσκίνου. διὰ τῆς διὰ κοσκίνου, καὶ ξύπεδος, ἢ δάφνης μαντευομένων.

Τὰ διὰ κοσκίνου. Ad cribrum dicta. *Sic Er. ad. Chil.* 4. *Cent.* 2. *col.* 870. *ad.* 60. *Hoc dicitur* de illis, qui per cribrum *suspensum*, *& circumactum*, *aut* etiam *per* tripodem, aut *per* laurum vaticinantur.

D Τὰ δῖχειρα. ὁ μισθός. ἢ ἀμοιβή.

Τὰ δῖχειρα. *Præmia.* Merces. Retributio. *Gratia. relatio. Remuneratio. Sophocles in Antigone pag.* 247. *v.* 4.

Τὰ δῖχειρήματα. αἱ δῖχειρίαι. τὰ δῖχειρήματα.

Τὰ ἐπιχειρήματα. Aggressiones. Conatus. Studia.

Ταιπόλιοι. ὄνομα ἔθνους.

Ταιπόλιοι. Taepolemi. Nomen gentis.

Ταίφαλοι. ὄνομα ἔθνους.

Ταίφαλοι. Taiphali. Nomen gentis.

Τακερά. κατεψυγμένη.

Τακερά. Refrigerata. *Tabefaciens, liquefaciens, consumens. Vel tabefacta, liquefacta, tabescens, tabida.*

Τὰ 'κ κόκκου. τὰ ἐκ κόκκου κρᾶσιν. τὰ ἐκ κόκκου βαφέντα, καὶ ὑσγίνοιο θήριστρα.

Τὰ 'κ κόκκου. Pro, τὰ ἐκ κόκκου. Per crasin *dictum est, vel* potiùs *per reiectionem* τῆς *ex præpositione* ἐκ. Ex grano. Ex grano Cnidio. Ex cocco, cuius succo vestes coccea tinguntur, ac inficiuntur. *Vt*, Τὰ 'κ κόκκου βαφέντα. *&c.* Cocco tincta, & hisgino theristra. *i. vestes tenues, subtiles, æstivas cocco, & hysgino tinctas.*

E Τακτικῶς. στρατιωτικῶς.

Τακτικῶς. *Ordine seruato, vt fit in bellis, quum acies est instructa.* Militariter.

Τ' ἄλλα, καὶ φιλώμεθα. λεγόμενόν τι, οἷον τ' ἄλλα, καὶ φίλοι ὦμεν.

Τ' ἄλλα καὶ φιλ. Cæterùm etiam amemus-nos-mutuò. Dictum quoddam. Idem est, ac si diceres, Deinceps amici simus.

Ταλαίζει. οἰκτιστικῶς. θρηνεῖ. ἄθλιον λέγει καλεῖ.

Ταλαίζει. Accusatiuo. Luget. Miserum vocat.

Τάλαντα. τὰ ζυγὰ, καὶ τὰ ἱστάμενα.

Τάλαντα. Iuga. Libræ. Et res ipsæ, quæ librâ, & trutinâ appenduntur. *Onera, quæ librantur, ponderantur, & appenduntur.*

F Ταλαντεύει. αἰτιατικῶς. σταθμίζει. τὰ δὲ τῆς τύχης, νίκαις καὶ ἥτταις τῆδε κἀκεῖσε ταλαντευόμενα διέμενε. καὶ τῷ μὲν τρῶι τῷδε κινδυνεύσαντι τὴν ἀμοιβὴν ἐτανύσσατο. οἷς μὲν γὰρ ἄξια, ἄθλου ὑπερβολὴν ἐγίνετο. ἄλλῳ ἵππος.

Ταλαντεύει. Accusatiuo. Librat. Ponderat. Appendit. Vt, Varij verò *belli* casus, *& euentus* victoriis, & cladibus huc, & illuc librati permanebant. *Vel Fortuna* verò *subinde victorias, & cladibus, modò huc, modò illuc nutans, & inclinans, euentus belli variabat.* Et pro ratione periculorum, remunerationem librabat, *& militibus æqua lance donabat.* Nam illis quidem, *qui memorâtu* digna *facinora fecerant*, præmium fortitudinis dabatur egregium, aliis *quidem*, equus. *Alijs verò*, aliud.

Τάλαντον. Talentum. Multa significat. Vel maximam auri, argentique partem. Secundum quam significationem Demosth. dicit, 50. talenta. Vel ponderis quoddam nomen. Vt Aristoph. Sed vel talento Musica æstimabitur. Homericum. *Iliad.* Θ. *pag.* 275. *v.* 18. Aureas pater extendebat bilances. *Sic & Virgil. AEn. lib.* 12. *pag.* 116. *Iuppiter ipse duas æquato examine lances Sustinet, & fata imponit diuersa duorum.* Tertia significatio est momentum *lancis in alteram partem vergentis, & inclinatio, qua lanx altera sursum, altera deorsum fertur.* Quarta, quoddam numeri nomen est. Vt etiam *apparet ex voce composita* πολυτάλαντος, id est, multa-talenta-possidens, id est, opulentus, diues. Et illud Homericum. *Iliad.* Σ. *pag.* 697 *v.* 10. Iacebant autem in medio duo auri talenta. Et δίτάλαντον. Duo-talenta-valens. Vel duorum-talentorum-pondus Et τριτάλαντον dicitur, id est, tria talenta-valens. Vel trium-talentorum-pondus. *Vel duo talenta cum dimidio valens. Vide Pollucem lib.* 9. *col.* 478. & 479. Antiquus enim vsus est etiam τῷ τριτον. *i. tertij, vocis ad talentum addita in compositione. vt* τριτάλαντον. *Sic &* ἡμιτάλαντον. Semitalentum. *Vel talentum, & dimidium.* Et πέμπτον ἡμιτάλαντον. Quintum semi-talentum. *Pro, quatuor talenta, & dimidium.* Et τέταρα ἥμισυ τάλαντα, quatuor dimidia talenta, *pro, tria talenta cum dimidio.* Et septimum semitalentum, *pro, sex talenta cum dimidio.* Et, sex semitalenta. *pro, quinque talenta cum dimidio.* Denique, cuiuscunque numeri parte *ab eo* denominata dixerit quis ἡμιτάλαντον, id est, Semitalentum, huius *numeri* præcedens numerus conuenit talentis. Vt, Si quidem *quis dixerit* octauum *semitalentum, intelliget* septimum, *& præterea dimidium.* Si verò nonum *semitalentum dixerit, intelligetur* octauum, *& præterea dimidium.* Connumerato scilicet & ipso dimidio *talento.* Gratum etiam, *& familiare est* antiquis, vnum dimidium talentum, dicere tria semitalenta, vt & tres semiminas, vnam dimidiam minam *vocare. Hæc ex Polluce: sed ibi plura. Vide.*

Τάλαντον. Talentum (vt ait Diodorus in libro de Ponderibus) valet 60. minas, mina verò, drachmas 100. Drachma, sex obolos, obolus, sex æreos, æreus, septem minuta. Talentum verò, quod nunc apud Siculos Atticum vocatur, olim quidem *valebat* minas 24. Nunc verò, 12. Homerus verò dicit duo auri talenta Quare nostrum talentum non est par antiquorum *talento.* Nam *talentum illic* vt tripodi, & lebeti, & equo par, *& idem pretium, quod illa, valens,* ponitur. Talentum verò apud diuinam Scripturam *vocatur* diuina gratia cuique cœlitus demissa *Item ita vocatur Minerual, quod magistro datur, vel pensio, &* stipendium, Aristoph. *in Nubibus, pag.* 105. *v.* 10. Atqui talento hoc didicit Hyperbolus. Τοῦτο. Hoc, scilicet *Iudicorum* solutionem verbis-ad-persuadendum-aptis-instructam, *q. d. relaxationem persuasoriam. i. facundiam ad refutandas aduersariorum rationes aptam. Verborum lenocinium, quod Iudicum, & auditorum animos flectit, emollit, ac fallit.* Talentum apud quosdam habet libras 125. Ταλαντιαῖοι λίθοι. Saxa talenti-pondus habentia. Vt, Saxa verò, quæ iaciebantur, talenti-pondus habebant, & duo stadia, & amplius ferebantur. Ictus verò non solùm illis, *in quos illa ferebantur, &* quos attingebant: sed etiam illis, qui post ipsos longè collocati erant, erat intolerabilis *& à neutris sustineri poterat.* Periclem autem criminantes, quinquaginta talentis mulctarunt. *Talentum in hoc exemplo, non dependere, sed de pecunia certa summa dicitur.*

Ταλαντευόμενον. Plato in Timæo *dicit,* Terram, quâ quis inæqualiter libretur, ab illis tamen concuti. Vicissim verò, quum *terra* mouetur, *l.* κινουμένην, *ait* eam illa concutere. Metaphoricè *verò loquutus est, per translationem ductam* à lancibus. Lanx enim dicitur τάλαντον. Et ὑπερτάλαντος. Supra-modum-grauare.

Τάλαντον. πολλὰ σημαίνει. ἢ γὰρ τὸ μέγιστον χρυσίου, καὶ ἀργυρίου μέρος. καθὸ σημαινόμενον δημοσθένης φησὶ πεντήκοντα τάλαντα. ἢ σταθμός τι ὄνομα. ὥσπερ ἀριστοφάνης. ἀλλ' ἢ τάλαντῳ μουσικὴν σταθμήσεται. καὶ ὁμηρικόν. χρύσεια πατὴρ ἐπέβαινε τάλαντα. τρίτον σημαινόμενον ἡ ῥοπή τέταρτον ἀριθμοῦ τι ὄνομα. ὡς καὶ πολυτάλαντος, ὁ πλούσιος. καὶ τὸ ὁμηρικόν. κεῖτο δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι δύο χρυσοῦ τάλαντα. καὶ δίτάλαντον δὲ, καὶ τριτάλαντον λέγεται. ἀρχαία δὲ ἡ χρῆσις καὶ ἡ τοῦ τρίτου. καὶ ἡμιτάλαντον. καὶ πέμπτον ἡμιτάλαντον. τέταρα ἥμισυ. καὶ τὸ ἑβδοηκοστὸν ἡμιτάλαντον, ἓξ ἥμισυ. καὶ ὅλως, οὗ τινος ἀριθμοῦ παρονύμιόν μέρει ἐπονομάσῃ τις τὸ ἡμιτάλαντον, τούτου ὁ φερόμενος ἀριθμὸς ἐναρμόσῃ τοῖς τάλαντοις. οἷον, ὀγδοηκοστὸν ζ'. ἑβδομηκοστὸν ἕκτον, ἡ. συναριθμουμένης δηλονότι καὶ ἥμισυ. φίλον δὲ τοῖς ἀρχαίοις καὶ τὸ ἓν ἥμισυ τάλαντον, τρία ἡμιτάλαντα λέγειν, ὡς καὶ τρία ἡμίμναια, τὴν μίαν ἥμισυ μνᾶν.

Τάλαντον. ὥς φησι διόδωρος ἐν τῷ περὶ σταθμῶν, μνᾶς ἔχειν ξ'. ἡ δὲ μνᾶ, δραχμῶν ρ'. ἡ δὲ δραχμὴ, ὀβολῶν ἓξ. ὁ δὲ ὀβολὸς, χαλκῶν ς'. ὁ δὲ χαλκοῦς λεπτῶν ζ'. τὸ τάλαντον δὲ τὸ νῦν λεγόμενον ἀττικὸν πρὸς σικελιώτας, τὸ μὲν ἀρχαῖον ἰσοῦσθαι μνῶν κδ'. νυνὶ δὲ, μβ'. ὁ δὲ ὅμηρος λέγει, δύο χρυσοῦ τάλαντα. ὡς μὴ εἶναι ἴσον τὸ κατ' ἡμᾶς τάλαντον τῷ πρὸς τοὺς ἀρχαίους. ὡς γὰρ ἴσον τῷ τρίποδος, καὶ τοῦ λέβητος, καὶ τοῦ ἵππου τίθενται. τάλαντον δὲ πρὸς τὴν θείαν γραφὴν, ἣν αἰῶθεν πεπωκόμεν ἐκ τοῦ θεία χάρις. σωτάξις ἀριστοφάνης. καί τοι τάλαντον τοῦτ' ἔμαθεν ὑπερβόλος. ἤγουν τὴν καινοτομίαν ἀναπτυσσόμενον. τὸ τάλαντον πρός τινων ἴσχει λίτρας ρκέ. καὶ ταλαντιαῖοι λίθοι. ταλαντιαῖοι γάμηλοι ἦσαν οἱ βαλλόμενοι πέτροι. δύο δὲ καὶ πλέον ἀπῄεσαν σταδίους. ἢ πλησὶ δ' οὐ τοῖς φερομένοις μόνον, ὑπῆλθε δὲ καὶ τοῖς μετ' ἐκείνους ἐν ἀνυπόστατος. ἀπρόσωποι δὲ τὴν ἀφυΐαν, πεντήκοντα τάλαντοις ἐζημίωσαν.

Ταλαντευόμενον. πλάτων ἐν τιμαίῳ. τὴν γῆν ζάλην τινὰ πάσχειν, σείεσθαι μὲν ὑπ' ἐκείνων. κινουμένην δ' αὖ πάλιν, ἐκείνα σείειν. μεταφορικῶς δὲ ἀπὸ τῶν ζυγῶν. ἐπὶ τὸ ζυγὸν, τάλαντον λέγεται. ☞ ὑπερτάλαντος, τὸ ὑπερβαρεῖν.

A Ταλάντωσις.ςῆσις.ςάθμησις.

Ταλαπαθὴς.ταλαίπωρε.

Ταλαπίριος.ὁ ταλαίπωρος.

Τάλαρος. καλαθίσκος. κόφινος μικρός. ἐν ᾧ πηγάμματι.

Ἀ ξιλάτα δ' εἰροχαρῆτ' ἄλαρον.

καὶ ταλαρίσκος.

B Δημὼ μὲν ταλαρίσκον εὐπλοκον.

Ταλαίπωρος.Ponderatio. Libratio. Examinatio.

Ταλαπαθὴς.O miser à recto ταλαπαθὴς. *Aristoph. Anib. pag.395.v.8. Vide schol.*

Ταλαπίριος.Miser. Qui varias miserias expertus est,& pertulit.

Τάλαρος.Calathus.Paruus cophinus. *Vimineus calathus.Vimineum canistrum, in quo cùm alia,tum lanas reponunt mulieres.* In epigrammate 59.*lib.6.Epigr.pag.423.*

Tertia verò dedicauit Mineruæ *lanâ gaudentem calathum.*

Et ταλαρίσκος. Paruus calathus. *Epigram.lib.6.pag.424. epigr.64.*

Demò quidem paruum calathum egregiè textum Palladi dedicauit.

Sequens exemplum ad rem facere non videtur: sed ad vocem ταλαύρινος *pertinet,i. fortis,bellicosus,audax. Versus autem de mendo suspectus. fortasse sic legendum,*Πίσσ', ἐπὶ ἀργυρ. *pro* ἔπιον. *Vel,* Ρεῦσ', ἐπὶ, *pro,* ἐῤῥύσην. *à* ῥέω.

--Μέλαν ἦ οἱ ἅμα ταλαυρίνε δέμας χροὸς
Πέσ' ἔθη δ' ἀργυρίαν βῶλον ἐδ δυσι φόνῳ.

--*Niger verò ipsi sanguis fortis ex corpore*
Cecidit, fluxit, *postquàm argenteam glebam tiganis cædis-cruore.*

Τάλαρος. καλαθίσκος. ἢ Τάλαρον, χοίνοις ἐφασμένον. ὃν ποτ' ὀδόντι ἐωλήρου ζύλῳ πᾶσα καθαιρουμένη.

C

Τάλαρος.Calathus.*Epig.lib.6 pag.424 epigr.65.* Et calathum ex iuncis textum, quem olim à dentibus.*i. sordibus acutis, & dentium quandam speciem habentibus, in lana modum depexa,& carminata latentibus,* Repiebat lana-globus totus purgatus.

Τάλας.ἄθλιος.

Ταλάσιον ἔργον,ἢ ἱερουργία.

Τάλας.Miser.Qui tolerat miserias.

Ταλάσιον ἔργον.ἡ ἐριουργία,*quæ &* ταλασιουργία. Lanificium.

Ταλάσσῃς.ὑποθυμεῖς.

Ταλασίαν.ἱερουργίαν.καὶ ταλάσιον,ἱερουργόν.

Ταλάσσῃς.Tolerabis.Sustinebis.

Ταλασίαν.Sacrorum-ministerium. *l.*ἐριουργίαν.*lanificium.* Et ταλάσιον.Sacrorum-ministrum. *Illum,qui sacrificium facit,& in sacris peragendis occupatur. At legendum videtur,*ἐριουρ*γόν. Lanificum. Lanas tractantem,purgantem,& ex lanis opera facientem.*

Ταλασιουργία. ἡ τῶν ἱερείων ἐργασία ὁ δὲ, D Τὰς θυγατέρας ἐπιεργᾶτο ποιεῖν Ταλασιουργούς, καὶ χερνήτιδας. ἐν αὐθις. οὐκ ἦν γὰρ ἀπρεπῆ τοῖς ἐνθαδοῖς, ὥστε τοὺς ἄνδρας ταλασιουργεῖν παρ' αὐτοῖς.

Ταλασιουργία. Victimarum operatio. Sacrorum administratio. *Sed l.*ἡ τῶν ἱερῶν ἐργασία. *Lanarum opificium. Lanificium. Et* Ταλασιουργός. *Lanifex vel Lanifica. Qui,quæve lanificium exercet. Vt,* Ille verò conabatur efficere *suas* filias lanificas,& nutrices. Et rursus. Quia non erat indecorum indigenis, si viri apud ipsos lanificium exercerent. *& artem texendi tenerent.*

Ταλασίφρονα. ὑπομονητικόν.

Ταλασίφρονα.Tolerantem-animo. *In rebus aduersis patientem.*

Ταλαὶ.πλημπαθεῖς. οἱ δὲ διχοῦσιν ὥστε εἶ) Ταλαὶ ἀρίσοφαίης ὄρνισι.

Ταλαί. Miseri. Ærumnosi. Miseriarum patientes. Quidam verò diuidunt *hanc vocem, & cum præcedente* ἑκημένοι *coniungunt ita,*ἑκημένοι τ', ἄλαοί. Vt sit ἄλαοί. E cæci. *non videntes.*ἄλαὸς enim,ὁ μὴ λάων, ὁ μὴ ὁρῶν, *non videns.i cæcus.* Aristophan. Auibus.*pag.395.v.8.schol.annot.7.*

Ταλαύρινος. ὑπομονητικός. καρτερικὸς ἐν τῇ μάχῃ.

Ταλαύρινος.Tolerans. Patiens-laborum. In pugna tolerans. *In præly labore sustinendo permanens, & constans.*

Ταλαίπωρος.ὁ ἄθλιος. ὠνόμασται δὲ τὸ τάλας, καὶ τὸν πῶρον. ὃ ἔστι πάθος. ὅτι δὲ πῶρος πάθος τί ἐστιν, Ἀντίμαχός φησι. πῶρον τὶν' ἀλέγιστον, καὶ οἷς τεκέεσσιν ἔθηκε. καὶ πορεῖν ἤλεισι τὸ πενθεῖν φασί. καὶ Ἀντίμαχος αὖθις. πορεῖν ἀλέγιστον, καὶ οἷς τεκέεσσιν ἕκαστος. ὠνόμασται δὲ τοῦτο οὖν Ταλαίπωρος ἐτυμολογεῖται.

Ταλαίπωρος.Miser. Tolerans-miserias. Componitur enim ex nomine τάλας,i.tolerans,& ex nomine πῶρος, ærumna,malum,miseria. Quòd autem πῶρος aliquod malum sit, Antimachus testatur,*quum* dicit, Πῶρος τί γ' ἀλέγιστον, οἷς τεκέεσσι ἕκαστος. *Sic enim scribitur apud Sophoclem in Oedipo Colonæo.pag.171.in v.2.* Πάτερ ταλαίπωρε. *Vide schol. vnde Suid.* Malum illi *suis* vxoribus. & suis liberis singuli *fecerunt.* Et πωρῶν, Eleidicunt,pro,πενθῶν.i. lugere. *Propter cladem acceptam lamentari.* Et Antimachus rursus *dicit. Sed est idem carmen,& exemplum, quod antè,nec noui quidquam hic affertur. Legendum autem,vt suprà scriptum vides.* Hinc igitur vocis ταλαίπωρος etymologia deducitur.

Τάλαντα.ἀναλώματα. ἀλλαδὴς γὰρ ἰχθὺς ἐξ-

Τάλαντα.Impensis. Sumptibus. *N.L. Sophocles in Oedipo Tyranno. pag.167.v.3. Tiresiam Oedipo minas intentanti respondentem sic introducit.* Fugi *tuas minas,nec eas vllo modo metuo.* Veritatem enim potentem alo,*quæ Tire-*

siam ratem vera dicentium, à tuarum minarum periculo defendet. πρίφω. alo, nutrio, pro, *Veritatem à meis partibus stantem, & me defendentem* habeo. φω. αὐτὴ γ' ἔχω. A

NOTAE.

Τάλιον.] Fortasse legendum Τίλιον. Tunc sequens interpretatio commodè huic voci respondebit, ἀναλώμασιν. At Τάλιον, Dativus est à recto Τάλις. Τάλιδος. Vide Τάλις. Quæ verò subijciuntur, ad rem facere non videntur. Est enim versus Tiresiæ, qui sic apud Sophoclem in Oedipo Tyranno. pag. 167. v. 3. respondet Oedipo grauissimas minas minanti.

Πέφευγα. τάλανδός γ' ὁ ἰσχύων πρίφω.

Τάλιγις. Talingis. *Nomen viri proprium. Vt,* Talingis verò, arma, & bellicosos viros negligere, & scortorum, & scurrarum contubernalis esse, *eorúmque consuetudine vti* decreuit.

Τάλιγις. ὁ δὲ τάλιγις, ὅπλων τε καὶ μαχίμων ἀνδρῶν ἐκεῖνον ἀλογεῖν. πόρναις δ', καὶ θυρολώτοις ὁμοδίαιτος ὑπάρχων. B

NOTAE.

Θυρολώτοις.] Legendum videtur ἀθυρολάττοις. ἀθυρόγλωττοι verò dicuntur homines garruli, nimiùm loquaces, & scurræ, qui nullam ianuam linguæ habent, quorum lingua nullis ostiis claudirur, nullisque sepris coercetur. In quos Homerus diceret,

Τί ματέρων νῦν ποῖον ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
Vt ostrorum nunc quale verbum fugit septum dentium?

Τάλις. τάλιδος. Apud Æolenses dicitur alicui nominata, *ac promissa* sponsa. *Alicui desponsa virgo.* Callimachus. *Adducet* Mox sponsam filio cum vtrinque florente, *& vtrunque parentem habente.* Et Sophocles in Antigone *pag.* 240. *v.* 3. *de Hæmone Creontis filio dicit,* Sponsæ venit *ob* mortem Antigones.

Τὰ Μαγνήτων κακά. Magnetum mala. De maximis, & acerbissimis malis. Quia isti, quòd impiè se gessissent in Deum, multa mala sunt experti *quibus grauissimè vexati fuerunt. Er. ad Chil. 2. Cent. 10 col. 599. ad 17.*

Ταμισίχεια. Secantia-corpus. *Vt sit neutrum plurale, à sing.* ταμισίχειν. *Vel Est, accusat. singul. vt Hom. Iliad. Δ. pag. 157. v 29.* χαλκὸν ταμισίχεα, *vocat as secans corpus. à recto* ταμισίχους. *Secans, vel incidens corpus dicitur & ταμισίχρως. cuius genit. &* ταμισίχρωτος, *&* ταμισίχροος, *à præcedente deductus.*

Τάλις. τάλιδος. λέγεται παρ' αἰολεῦσιν ἡ ὀνομασθεῖσα τινὶ νύμφη. καλλίμαχος. αὐτίκα τῷ τάλιν παῖδι σὺν ἀμφιθαλεῖ. καὶ σοφοκλῆς ἐν αὐτῷ. μολοῦσα μοῦν νύμφης τάλιδος ἥκει.

Τὰ μαγήτων κακά. δηλ. τῷ μιᾶσον, καὶ ἀλγηδονώτατον κακῶν. παρεῖσον οὖν οἱ ἀσεβήσαντες εἰς θεὸν, πολλῶν κακῶν ἐπειράθησαν.

Ταμισίχεια. τέμνοντα τὸ σῶμα.

Ταμιεῖον. & ταμιῶν. Thesaurus. *Cella penuaria, penus, horreum, erarium, conclaue cubiculum.*

Τάμῃ. Per-se-subiunctiuum. Secuerit.

Ταμίη. αὐθυπόταχτον.

Ταμίας. ἀρσενικόν. ταμία ἡ, θηλυκόν.

Ταμίας. *u. d.* Masculeum. *Quæstor, cella custos, promus, condus, dispensator, œconomus, ærary præfectus.* Ταμία verò, fœmineum. Cellæ-custos, promi-conda, mulier, quæ domus administrationem habet, dispensatrix.

Ταμίαι. Quæstores. Sunt Magistratus Athenis sorte-electi ex Pentacosiomedimnis, qui in templo Mineruæ in arce *sito* pecuniam & sacram, & publicam custodiunt, quinetiam ipsum Mineruæ simulachrũ. Sunt autem & alij Quæstores, Magistratus suffragiis-electi, ad sacras, & publicas triremes, alter quidem, ad Paralum, alter verò, ad Ammoniam *triremem, ad Reipub. necessarios vsus deducendam creatus.*

Ταμίαι. ἀρχοντές εἰσιν ἀθήνησι κληρωτοὶ ἀπὸ πεντακοσιομεδίμνων. οἱ τὰ τε τῷ ἱερῷ τῆς ἀθηνᾶς τε ἀκροπόλει χρήματα, ἱερά τε, καὶ δημόσια φυλάττουσιν. ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ ἄγαλμα τῆς ἀθηνᾶς. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι ταμίαι ἀρχοντες χειροτονητοί, ὅθεν ταῖς ἱεραῖς, καὶ δημοσίαις τριήρεις. ὁ μὲν, ὅθεν τῷ πάραλον. ὁ δὲ, ὅθεν τῷ τὴν ἄμμωνα. C D E

Ταμίαι. Quæstores. Magistratus quidem *erat* apud Athenienses, numero decem. Hi verò assumunt & ipsum Mineruæ simulachrum; & victorias, & reliquum ornatum, & pecunias, coràm Senatu, vt Aristoteles *tradit.* Sunt etiam quidam triremium Quæstores, vt idem *ait.* Quòd autem Quæstores sequerentur etiam Trierarchos. *i. Triremium præfectos,* Eupolis declarauit. *i. apertè docuit.*

Ταμίαι ἀρχῆς παρ' ἀθηναίοις, δέκα τὸν ἀριθμόν. ὧν ὁ λαμβάνει ἡ οὗτοι τό, τε ἄγαλμα τῆς ἀθηνᾶς, καὶ τὰς νίκας, καὶ τὸν ἄλλον κόσμον, καὶ τὰ χρήματα, ἐναντίον τῆς βουλῆς. ὡς ἀριστοτέλης. εἰσὶ δέ τινες καὶ τριήρων ταμίαι, ὡς ὁ αὐτός ὅτι ἡ τοῖς τριπράρχοις παρεῖπετο ταμίαι, δεδηλωκεν εὔπολις.

Ταμίαι. ἐφοροι. φύλακες. ταμιοῦχοι δικασταί.

Ταμιεύῃ. διοικεῖται. ἀποκρύπτει. φυλάττει. καὶ ὅτι σωφρόνων ὄζιν ἀνθρώπων, ὅταν μὴ εὐδοκιμῶν φρόνησι, ταμιεύεσθαι τὰς τύχας.

Quum

Α ὅταν δ' εἰς ταπεινὰς, καὶ φαύλας ἔλθωσι, μηδὲν ὑπομένειν ἀξιοῦσι.

Quum verò in humilem, & malam, *at aduersam fortunam* deuenerunt, nihil sustinere, *nullumque facinus patrare* à generositate alienum, *& sapientis virtute indignum.*

N O T Æ.

Ὅταν μὲν εὐδοκιμῶν πράττωσι.] Fortasse commodiùs legeretur, ὅταν μὲν εὖ πράττειν δοκῶσι. Quum quidem se rem feliciter gerere putant. Vuolfius hanc lectionem agnoscere videtur, quum dicit, cordatorum hominum est, quum bene secum agi putant. &c æt.

Ταμιεύομενον. φυλάττοντα.

Ταμιεύω. αἰτιατικὴ. καὶ σώματα μὲν πρὸ παθαίρειν. ψυχῆς δὲ κάθαρσιν ταμιεύειν.

Β

Ταμιεῖον. κοιτῶνα. καὶ ταμιείδιον, ὑποκορεστικῶς.

Ταμίης. διανοίνης.

Ταμύναι. πόλις ἐν Εὐβοίᾳ. ἐν τῇ χώρᾳ τῇ Ἐρετριέων, ἔνθα καὶ Ἀπόλλωνος. ὡς αἰσχίνης φησὶ καὶ οἱ τὰ Εὐβοϊκὰ γράψαντες.

Ταύ. ἑταῖρε. ἢ σύ καὶ ὦ τάν. μὴ ἄρθρον.

lo. Consule Mag. Etym. col. 3 sect. 11. in Ω τὰν. Item Hesych. Eustath. & Hortos Adonidis.

C Τάναγρα. πόλις τῆς βοιωτίας. ὁ ἀπ' αὐτῆς τάναγραῖος.

Ταναγραῖοι ἀλεκτρυόμαχοι. οἱ μαχηταὶ, & θυμικοὶ, ὡς αἱ θεσπικοὶ. βάβριος.

Ἀλεκτορίδων ἴσῳ μάχῃ ταναγραίων.

Οἷς φασὶν εἶναι θυμὸν ὥσπερ ἀνθρώποις.

καὶ παροιμία ἀλεκτρυόνα, καὶ ἀθλητὴν ταναγραῖον. ἄδονται δὲ ἐν ἀσκληπιείοις οὗτοι. καὶ ζήτει ἐν τῷ ἀλεκτρυόνα τὸ λεῖπον.

Ταναήμαχρα. ἐν ὀπτήσαμεν. οὕτω τοι μαλία ταναὰ ἀνὰ κίονα μακρὸν ἕσσο.

D

Τὰ ταννάκου κλαύσομαι. τὸν ναύαρχον φασὶ βασιλέα γεγενῆσθαι πρὸ τοῦ διυκαλίωνος. ὃς προειδὼς τὸν μέλλοντα κατακλυσμὸν, συναγαγὼν πάντας εἰς τὸ ἱερὸν μὴ δακρύων ἐκέτευε.

Ταναΰφῃ. λεπτοΰφῃ.

Ταπάχαλκος. πολύχαλκος.

Sed veram huius loci lectionem vide Epigram. lib. 6. pag. 438. epigr. 127. Multum æris habens. Vt,

E --Ταπαχαλκότερον λέβητα

Σὺν πελέκει, καὶ τὸν ἐπιστόδικον τορύσαι.

Ταπληγὶς. σκληρὸν.

Τάνις. ὄνομα τόπου. ἔνθα ἦσαν τοῦ φαραὼ τὰ βασίλεια. δαβίδ. ἐν πεδίῳ τάνεως.

Ταντάλεια ψυχὴ, ἡ τῶ ταντάλῳ.

Ταντάλειοι. τρόμικοι. καὶ παροιμία. ταντάλειοι πεμφθέντες τῷ ἀγαθὰ μὴ ἐχόντων, μὴ συγχωρούμενοι ἀπόπλοι εἶεν. ὡς οἱ βυζάντιοι, μὴ τολμῶντες ἔξω τοῦ ἄστεος διέζην.

F Τάνταλος. ὁ διὸς υἱός. ἀξιωθεὶς δὲ τραπέζης τῆς θεῶν, ἐδημοσίευσεν αὐτῶν τὰ μυστήρια. καὶ διὰ τοῦτο κολάζεται ἐν τοῖς ὑπὸ γῆν δικαστηρίοις. πέτρον ἔχων ἐπικρεμῆ ὑπὲρ ἡρτημένον, καὶ κάτω ὕδωρ πολύ. καὶ βλαστήματα καρποφόρα. ὅτε οὖν ἤθελε πιεῖν τὸ ὕδατος, ἐπίπλεν

Ταμιεύομενον. Custodiente. *Administrante. Dispensante.*

Ταμιεύω. Accusatiuo. Vt, Et corpora quidem ante purgare, animæ verò lustrationem dispensare, *vel, procurare. Vel, In primis quidem corpora purgare animæ verò purgationem differre, & prorogare.*

Ταμιεῖον. Cubiculum. Et ταμιείδιον. Diminutiuè. Paruum cubiculum.

Ταμίης. Ion. pro comm. ταμίας. ὁ. Dominæ.

Ταμύναι. Tamynæ. Vrbs in Eubœa, in agro Eretriensium, vbi etiam *est* Apollinis templum, vt ait Æschines, & qui ex Euboicas scripserunt.

Ταύ. Sodalis. Amice. Vel, Tu. Et ὁ τάν. cum articulo.

Ταύαγρα. Tanagra. Vrbs Bœotiæ. Ab ea *dicitur* Tanagræus.

Ταναγραῖοι ἀλεκτρυόμαχοι. Tanagræi galliculi. Id est, pugnatores, & animosi, vt homines. Babrius.

Gallinarum erat pugna Tanagræarum,
Quibus dicunt esse animos tanquam hominibus.

Et prouerbium. Gallum, & pugilem Tanagræum. Nam & isti celebrantur vt generosi. Quære in voce Ἀλεκτρυόνα, id, quod *hic* deest.

Ταναή. Longa. *Epigr. lib. 6. pag. 442.* epigram. 149. Sic igitur fraxinea-hasta longa ad columnam longam Sede, Panomphæo Ioui manens sacra.

Τὰ Ναννάκου. Instar Nannaci flebo. Dicunt Nannacum fuisse Regem ante Deucalionem, qui, cùm præsciret futurum diluuium, omnibus in templum conuocatis, plorans *Deum* suppliciter-orabat, *vt generis humani misereretur.*

Ταναΰφῃ Subtiliter-contexta.

Ταπάχαλκος. q. d. Ταπαὶ χαλκὸν ἔχων. *Extensum, longum, malleo ductum as habens. Ex ære solido, firmóque confectum,*

--Ταπαχαλκότερον λέβητα

Cum securi, & ipsum pultem capiens cochlear.

Ταπληγὶς. Durum. *Vide* Ταπλῆγες *apud Eustath.*

Τάνις Tanis. Nomen loci, vbi fuit Pharaonis regia. Dauid. In campo Tanis.

Ταντάλεια ψυχή. Tantalea anima. Id est, Tantali.

Ταντάλειοι. Tantalei. Tremuli. Et prouerbium. Tantaleæ pœnæ. De iis, qui bona quidem habent. Sed *iis* frui non permittitur, quemadmodum Byzantini, qui extra vrbem degere non audent. *Erasm. ad. Chil. 2. Cent. 6. col. 500. ad. 14. Tantali pœna, siue supplicia.*

Τάνταλος. Tantalus. Ionis filius fuit. Cùm autem hunc Diis suâ mensâ dignati fuissent, eorum arcana publicauit. Et propterea punitur in Iudiciis, quæ sunt *apud Inferos* sub terra, saxũ habens capiti suo impendens, & infrà multam aquam, & fructiferas arbores. Quoties verò aquam bibere volebat, saxum ca-

debat in ipsum,& siti conficiebatur.Cernebat enim vnde edendum,& bibendum esset: sed edere, & bibere non poterat. Cùm autem paludem *i.infernæ paludis aquam* mento tangebat,mentum arescebat. *Eras. ad. Chil. 1. Cent. 6. column.198.ad.22. Tantali talenta. Et Chil.2.Cent.9 col.578.ad.7.Tantali lapis.Et ad. Chil. 4.Cent.3.Col.879.ad. 31.E.Tantali horto fructus colligis.*

ὁ λίθος ἐπ' αὐτόν. δίψη δ' ἐπῆτο. ὁρᾶν μὲν A
ἀφ' ὧν ἔδει φαγεῖν,καὶ πιεῖν, μὴ δυνατὸν δὲ
ἅπτειν ὑμοίοις διότι ἠπείτο τῆς λίμνης τὸ ὑγρὸν
ἐξηραίνετο.

NOTAE.

Ἀξιωθεὶς δὲ τραπέζης τῶν θεῶν]Sic & Virgilius.Ecloga 4.v.vlt.

Nec Deus hunc mensa,Dea nec dignata cubili est.

Vel etiam dicere potes,Dignatus verò mensa Deorum.pro Dignus iudicatus,qui ad mensam Deorum admitteretur.Nam Virgil.Æneid.lib.3.pag.180.v.13.dicit, B

Coniugio Anchisa Veneris dignate superbo.

pro,qui dignus iudicatus fuisti Veneris coniugio superbo.

Ταντάλου κήπους τρυγᾶν. *q.d. Tantali hortos vindemiare.* Pro, Ex hortis Tantali fructus colligere. Hæum oratorem,qui,cùm iunior esset, prodigus fuerat, *qui in sua adolescentia prodigus, & luxuriosus fuerat*, postea verò,*cùm ad maturiorem ætatem peruenisset*,modestus euaserat,quidam interrogauit,quis de piscibus,& quænam ex auibus esu esset suauissima, cui respondit Isæus, His studere desij. Animaduerti enim me ex Tantali hortis fructus colligere, innuens nimirum ei,qui hæc interrogarat,omnes voluptates *esse tantùm* vmbram,& somnia. Putare Tantali saxum tenuibus funiculis suspensum impendere capiti.De rebus periculosissimis *dicitur*.

Ταντάλει τάλαντα ταντάλιζε ἐῇ. διῃβεβόητο ὁ τάνταλος ὅτι πλούτῳ. ὡς ἂν εἰς παροιμίαν ἐλθοῦσαν. C

Ταντάλου κήπους τρυγᾶν. ἱσαίου τοῦ ῥήτορος νεωτέρου ἀσωτευομένου, ὕστερον δὲ σωφρονήσαντος,ἤρετο αὐτὸν τίς. τίς ἀρίστος ἰχθύων, καὶ ὀρνίθων εἰς βρῶσιν. πίπτουσι φησὶν ὁ ἰσαῖος ταῦτα ἀπουδάζων. ξυῶν γὰρ τοὺς ταντάλου κήπους τρυγῶν. ἐνδιατρίβοντος δέ μου τῷ ἱερομνήμονι ταῦτα,ὅτι σκιαὶ,καὶ ὀνείρατα αἱ ἡδοναὶ πᾶσαι. καὶ αὖθις. τὸν ταντάλου λίθον οἴεσθαι ὑπὲρ κεφαλῆς λεπτοῖς καλωδίοις ἠρτῆσθαι. δεῖ τῷ ἀμηχάνῳ.

Ταντάλου τάλαντα ταντολίζειν. διῃβεβόητο ὁ τάνταλος διὰ πλοῦτον. ὡς ἂν εἰς παροιμίαν ἐλθοῦσαν.

Ταντάλου κήπους τρυγᾶν. ἐπὶ τῶν ἀπόρων λεγόμενον.

Ταντάλου λίθος. ἐπὶ τῶν ἀεὶ μετεώρων καὶ ἀβεβαίων.

Ταντάλου τράπεζα. ἐπὶ τῶν ἀπόρων.

Ταντάλου φορβή. ἐπὶ τῶν ἀπόρων.

Ταντάλου χρήματα. ἐπὶ τῶν ἀβεβαίων.

Ταντάλου χρυσός. ἐπὶ τῶν ἀβεβαίων.

Ταντάλου ὕδωρ. ἐπὶ τῶν ἀπόρων.

Ταντάλου ὑπόδημ

A Ταξίαρχος. ἡγεμών. στρατοπεδάρχης.

Ταξίαρχος. Ordinum-ductor. Dux. Copiarum-præfectus. Castrorum-præfectus.

Ταξίλης. ὄνομα κύριον.

Ταξίλης. Taxiles. Nomen proprium.

Τάξις. ἡ τάξις διττὴ ἔστιν. ἡ μὲν, ἐν τῷ στρατηγῷ. ἡ δὲ, ἐν τοῖς στρατιώταις. καὶ ἐκ τῆς ἐν τῷ στρατηγῷ τάξεως γίνεται ἡ ἐν τοῖς στρατιώταις.

Τάξις. Acies. Ordo. Duplex est ordo, alter quidem, ducis, alter verò, militum. Et ex ordine ducis fit ordo militum.

Τάξις. αἱ δύο τετραρχίαι, ἀνδρες ριέ. καὶ ὁ ἡγούμενος. πάλαι μὲν ταξίαρχος. νυνὶ δὲ ἑκατοντάρχης. λόχος ἄνδρες ἡ. σύστασις δ'. λόχοι ἄνδρες λβ'. πεντηκοντάρχαι δύο συστάσεις, ἄνδρες ξδ'. ἑκατοντάρχια. δύο πεντηκοντάρχαι, ἄνδρες ρκέ. ἑκάστη ἑκατονταρχία, ἐκτάκτους ἔχει ε'. σημειοφόρον. ὑεραγόν. σαλπιγκτήν. ὑπηρέτας. στρατηλάτην. φιλαγία. δύο ἑκατοντάρχαι, ἄνδρες σις'. ξεναγία. δ' φιλαγίαι, ἄνδρες φιδ'. σύστημα. δύο ξεναγίαι, ἄνδρες ακδ'. ἐπιξεναγία. δύο συστήματα, ἄνδρες ακδ'. ἐπιξεναγία. δύο συστήματα, ἄνδρες, βυπ. σίφος δυοῖν ἐπιξεναγίαιν, ἀνδρες, δς ς. ἐπίταγμα. δύο σίφη, ἄνδρες ηρϛ. τέτταρες ἔκτακτοι ἄνδρες ν', ἐπιξεναγοὶ μὲν δ'. συστηματάρχαι δ', οἱ λοιποί.

Τάξις. Acies. Ordo. Duæ tetrarchiæ *sunt* viri 125. & *eorum* dux, olim quidem, Taxiarchus. i *ordinum-ductor, vocabatur*, nunc verò, Centurio *dicitur*. Λόχος. manipulus, *sunt* octo viri. Σύστασις. *q.d. Collocatio, sunt* τέτταρες λόχοι. quatuor manipuli, *hoc est* viri 32. Πεντηκοντάρχια. i Pentecontarchia, *sunt* duę Systasęs, i viri 64. Ἑκατονταρχία, Centuria, *sunt* duæ pentecontarchiæ, i. viri 128. Quælibet Centuria extra-ordinem-delectos, i. *extraordinarios homines* habet quinque, *scilicet* signiferum, *sive vexilliferum*, caudæ-ducem, tubicinem, ministrum, exercitus-præconem. Φιλαγία. Philagia, duæ centuriæ, viri 256. Ξεναγία. Xenagia, duæ Philagiæ, viri 512. Σύστημα. Systremma, duæ Xenagiæ, viri 1024. Ἐπιξεναγία. Epixenagia, duo systremmata, viri 2048. Σίφος. Stiphos. duæ Epixenagiæ, viri 4096. Ἐπίταγμα. Epitagma, duo stiphe, viri 8192. Huius *sunt* ἔκτακτοι, extraordinarij octo, Epixenagi quidem, quatuor, Systremmatarchæ verò, reliqui *scil. quatuor*.

B

C

Ταρδοδείζειν. ξέμειν.

Ταρδοδείζειν. Tremere. *Fortasse legendum* Ταρμοδείζειν. *Cum tremere quodam obrigere. Vel, cum horrore, & frigore, dentium quę stridore tremere. Sed* ταρδοδείζειν, *susurrare, murmurare, vt faciunt serui, quum à dominis verberantur. Aristoph. in Ranis pag.* 159. *lin vlt. & pag* 160. *v.* 1. *Vide Schol.*

Ταὼς. ὁ πρῶτος. ὃς ἀπὸ τοῦ πρῶτον τὸν Ἰὼ.

Ταὼς. Pauo. Tereus *ita dictus* ὃς ἀπὸ τοῦ πρῶτον τὸν Ἰὼ, quòd Iônem seruasset, & *custodisset. Vide Notas.*

N O T Æ.

Ταὼς. ὁ πρῶτος.] Aristoph. in Auibus. pag. 372. v. 10.

Εὔ. Τηρεὺς γὰρ εἶ σὺ πότερον ὄρνις, ἢ πῶς;

D Schol. annot. 5. Πότερον ὄρνις. ἐπηρέα. Δέον εἰπεῖν, ἄνθρωπος, ἢ πῶς; ὁρῶμεν ὄρνιν, καὶ σκεπτόμεθα ἀπλῶς. ὁ μὲν δὴ, λέγει τὸν Ἄργον εἰς ταῶνα μεταβεβλῆσθαι. διὰ τοῦτο φησι, πότερον ὄρνις εἶ σὺ ὁ λεγόμενος Τηρεύς, ἀπὸ τοῦ πρῶτον τὸν Ἰώ. &c. Quoniam igitur Argus, Iônis custos, in pauonem mutatus est, ideo per iocum Τηρεύς, i. Tereus, qui παρὰ τὸ πρῶτον nomen videtur habere deductum, quasi & ipse Iônis custos fuisset, qui in pauonem esset mutatus, pauo dictus à Poeta.

Ταὼς εὐπίλητος. ὁ καλλικόμος, ἢ χρυσόπτερος, καὶ ἀλεκτρυονικὸς ὄρνις.

Ταὼς εὐπίλητος. Pauo bene-galeatus, *bene-cristatus*, Medica, & aureis-alis-instructa, & arrogans auis.

Τὰ ὦτα δὲ τὰ ὤμων ἔχοντες. δονοῦντες τὴν κεφαλήν. ὃ πάσχουσι οἱ ἐκλελυμένοι. καὶ ἀσθενεῖς. ἢ τὰ ὦτα κατεαγότων, καὶ διεφθαρμένων τὰς ἀκοάς, εἰς κωμῳδίαν ἐτράπη, καὶ γέλωτα τὰ τῆς φιλοσοφίας ἀπόρρητα.

Τὰ ὦτα. Aures in humeris habentes, caput concutientes. Quod faciunt *homines* dissoluti, *vel* enervati. Et rursus Eorum, qui fractas aures, & mêtes peruersas, *& corruptas* habent, *hæc* in comœdiam, *comœdiaq; cauillationes, & facetias* sunt-conuersa, & Philosophiæ arcana *iam hominibus mouent* risum. *N. L.*

Ταπεινὸς. καὶ ταπεινὰ. αἰ παπαιῇ.

Ταπεινὸς. Humilis. Abiectus. Et ταπεινὰ. accusatiuo. q.d. Humilio. Humilem-reddo. Deprimo, affligo. extenuo.

Τάπητες. ἐπιβόλαια. ἢ στρώματα. ἅπερ ἀριστοφάνης.

Τάπητες. Tapetes. Velamina, quæ rebus aliquibus iniiciuntur. Vel, Stragula. Strata. Sic Aristoph *in Pluto pag* 27. *v.* 18.

Τὰπὶ κοσκίνου λεγόμενα. οἷον τἀληθῆ πάντα.

Τὰπὶ κοσκίνου. Ad cribrum *dicta*. Dictum quoddam. Idem ac si diceres, Omnia vera. *Eras. Ad. Chil.* 4. *Cent.* 1. *col.* 870. *ad.* 60.

Τὰπίμια. τοὺς μισθούς. σοφοκλῆς.

F Καὶ δεῖξον ἀνθρώποισι, τἀπίμια
Τῆς δυσσεβείας, οἷα δωρῆται θεοί.

Τὰ 'πίμια. *Pro*, τὰ ἐπίμια. Mercedem. Præmia. Sophocles *in Electra pag.* 139. M.

Et ostende hominibus præmia
Impietatis qualia donent Dij.

Τἀπίχθρα. τὴν μισθόν. τὰς ἀμοιβάς. ἀμείνονα ἔχων τἀπίχθρα ἢ πρίν τις. ἐν μυθικοῖς.

Τὰ 'πίχθρα. *Pro*, τὰ ἐπίχθρα. Mercedem. Præmia. Remunerationem. In fabulosis. Meliorem habens remunerationem cladis *accepta. Vel, Accepta clade maius bae bens præmium. Et Sophocles in Antigone pag* 247. *v.* 4.

Τὰ πλείσου. Menam piratam res maximi momenti Pompeio ministrantem. *Vel, In maximi momenti rebus inseruientem Pompeio.*

Τὰ πολλά. Sæpe. Plerunque. Vt plurimùm.

Τὰ πρῶτα. Primùm Mars ob filios laudabatur. De iis, qui initiò modesti-sunt, postea verò intemperanter-viuunt. *Er. Ad. Chil. 1. Cent. 6. col. 37. adag. 10.* Τὰ πρωτ' ἀρίστους. *Senarius. Eras. Adag. Chil. 1. Cent. 5. col. 493. adag. 61.*

Primùm optimos pueros Ægina educat.

Prouerbium. In ipso enim ætatis-flore (inquit) Æginetæ mutantur in deterius. *Hoc autem sumptum est* ab Achille, Patroclo, Aiace, Neoptolemo.

Ταρρχών. Tarracon. Vrbs. Et declinatur Ταρράκωνος, *in genitiuo.*

Ταρραντινίδιον. Tarrantinidium. Tenuis, & perlucida vestis, non omnino purpurea, vt quidam putarũt. Ita Nicostratus. Alij verò, diadema *sic appellari tradũt.* Vt, Quod igitur in capite signum, & testimonium principatus habebat, auulsit. Deinde verò, collo circundedit. Id verò erat Tarrantinidium tenue, & infirmum, quia, cùm tantum extẽtum-fuisset, ruptum-est. Illa verò grauiter-doluit.

Ταραντῖνος. Tarantinus. Nomen proprium.

Ταραντῖνος. Tarantinus. Quædam equitum turma sic appellata.

Ταραξίας. Seditiosus. Turbulentus. Vt, Ille verò, vt seditiosus, & turbulentus *homo* in Alexandrinam Ecclesiam turbinis, vel procellæ instar irrupit.

Ταραξικάρδιον. Quod mordet, ac turbat cor. *Aristoph. in Acharn. pag. 273. v. 12* Hoc verbum, graue iam *est*, & perturbans-cor, *animum.* Incremento vsus-est, quum dixit ταραξικάρδιον. Est enim aliquod graue *malũ*, quod non adeò graue est, vt mordeat, ac perturbet cor, *& animum* Quod verò perturbationem cordi affert *vel, in animo excitat*, hoc sine-controuersia graue putatur.

Ταράσσω. Accusatiuo. Turbo, Perturbo.

Ταρβῶ. Timet. Formidat. Et apud Sophoclem *in Oedipo Colonæo pag. 181. M.* Τἀρβῶν, pro honorare *ponitur.*

Honorare quidem, ô senex, consilia,
Multa profectò necessitas est, *à te* data.-- Pro, Omnino necesse est nos tuam sententiam honorare, magnificare, reuereri. Sophocles idem in Trachiniis. pag. 341. F.

Verumtamen inest illis, qui rectè rem *spectant,* & attentè considerant,

Metuere illum, qui feliciter rem *gerit, ne labatur aliquando.* Pro, Qui rebus secundis vtuntur, metuere debent, ne labantur aliquando in aduersam fortunam.

Ταρσὸς. & ταρβῶ. Cautio. Timor. Metus *Soph. in Oedipo Tyranno. pag. 164. v. 7.* Cui non inest *facinus* facienti metus, *is* neque verbum metuit. Hoc est, Qui facta non formidat, ne verba quidem *formidat. Vel, Qui facinus aliquod patrare non formidat, ille verba minasq; non formidat.*

Ταρίχα. Salsamenta. Opsonia preciosa, *& bene condita* Et Ταρίχη συχνά. Opsonia preciosa, & frequentia. Salsamẽta multa. Et prouerbium. Nisi adsint carnes, in salsamentis *est* acquiescendum. Monet *hoc prouerbium* oportere nos rebus præsentibus esse-contentos. *Er. Ad. Chil. 1. Cent. 4. col. 470. adag. 62. Si non adsunt carnes, taricho contentos esse oportet. Ibi legitur* Ἂν μὴ παρῇ κρέα, ταρκτέον τῷ ταρίχῳ.

Τὰ πλείσου ἀξια τῷ πομπηίῳ ὑπηρετοῦντα μιμεῶν τὸν πειρατεύ. A

Τὰ πολλά. ἀντὶ τοῦ ὡς ὅπου τὸ πολύ. ὡς ὅπου πλεῖσον.

Τὰ πρῶτα ἄρης οἱς ἐπὶ παῖδας ἐπηνεῖτο. ἐπὶ τῷ εὐ ἀρχῇ κοσμίων, μὴ ὧν ταῦτα ἀσελγαινόντων.

Τὰ πρωτ' ἀρίστους παῖδας αἴγιν' ἐκθρέφει. παροιμία. ἐν ἀκμῇ γὰρ φησι μεταβάλλουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον οἱ αἰγινῆται. ἀπὸ ἀχιλλίως. πατρόκλου. αἴαντος. νεοπτολέμου.

Ταρρακών. πόλις. Ἑκλίνεται, ταρρακῶνος. B

Ταρραντινίδιον. λεπτὸν, καὶ διαφανὲς ἱμάτιον. οὐ πάντως πορφυροῦν, ὡς τινες ὑπέλαβον. οὔτε νικίσρατος, οἱ ὄν, τὸ διάδημα. ἐπερ οὖν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς σύμβολον εἶχε δὴ, ἑ μαρτύριον ἀρχῆς, ὤφειλε ἀπασα. εἶτα μὲν δι τῷ ἰσχίῳ ὤφειβαλοῦσα. τὸ ὄν, ἰὼ ταραντινίδιον λεπτὸν τε καὶ ἀσθενὲς, ἐπὶ μέγιστον ἐταθη, καὶ ὑπορρήγνυται. ὁ ὄν, ὠφιαλγεῖ. C

Ταραντῖνος. ὄνομα κύριον.

Ταραντῖνος. τάξις τῆς ἱππείων οὕτω καλουμένη.

Ταραξίας. ὁ ὄν, ὡς ταραχώδης, καὶ ταραξίας, ἐπίσκηψε τῇ ἁλιξανδρέων ἐκκλησίᾳ, λαίλαπος δίκην, ἤ θυέλλης.

Ταραξικάρδιον. τὸ δάκνον τὴν καρδίαν. τὸ δ τοῦ πρ., δεινὸν ἤδη, καὶ ταραξικάρδιον. αὐξήσῃ κέχρηται, εἰπὼν ταραξικάρδιον. ἔστι γὰρ τι δεινὸν, ὃ μὴ οὕτως δεινόν ἐστιν, ὡς δακνεσ, καὶ ταράττειν καρδίαν. ἔπερ ὂν τῇ καρδίᾳ ταραχὴν ἐμποιήσειεν ἄν, τὸ ἀναμφιλόγως δεινὸν νομίζοιτο. D

Ταράσσω. αἰτιατικῇ.

Ταρβεῖ. φοβεῖται. καὶ ὡσαύτως σοφοκλεῖ. ταρβῶν ἀντὶ τοῦ τιμῶν.

Ταρβῶν μὲν ὦ γεραιὲ τἀνθυμήματα.
Πολλήν γ' ἀνάγκην τἀπὸ σοῦ.--

Οὕτως δ' ἔνιοι τῶν δι σοφωτέρων E

Ταρβῶν τὸν δι σοφόσαντα, μὴ σφαλῇ ποτέ.

Ταρβῶ, καὶ ταρβος. δι λύβεια, ἑ φόβος. ὦ μή 'στι δρῶντι ταρβος, οὐδ' ἔπος φοβεῖ. τυτίσκη, ὁ μὴ τὸ ἔργον δεδοικὼς, οὐδὲ τὸν λόγον. F

Ταρίχα. ὄψα πολυτελῆ. ἑ ταρίχη συχνή. καὶ παροιμία. ἂν μὴ παρῇ κρέα, ταρίχῃ στρεκτέον παρίγγελμα, ἐπὶ δεῖ τοῖς παροῦσιν ἀρκεῖσθαι.

A Ταριχᾶῖοι. ὄνομα ἔθνους.
Ταριχεύει. τήκει. ξηραίνει.

Ταριχεύειν. καὶ ταριχεύσαι ὥσπερ οἱ τὰ ὠὰ τήκοντες. καὶ μέλλοντες ταριχεύειν. σημαίνει δὲ, καὶ τὸ ξηραίνειν. ἔστι δὲ οἷον εἰς γάρον ἐξιχωρίζεσθαι. ταρίχους τινὰς ὧν. λέγεται καὶ ταριχηρόν. ἀρχαῖος. ὁ δὲ, ἐδώκε σῖτόν τε καὶ οἶνον, καὶ κρέα ταριχηρὰ καὶ σκιλλοῦ.

Ταριχεύειν. Liquefacit. Siccat. *Salit, sale condit, sale conditum recondit, & asseruat.*

Ταριχεύειν. *Liquefacere, salire, sale condire, sale conditum recondere, & asseruare.* Et ταριχεύσειν *in infinitiuo futuri.* Vt, Quemadmodum qui oua secant, & salire *siue sale condire* statuerunt. Significat etiam liquare, & quasi in garum expresso-liquore redigere. *Garum verò liquamen ex intestinis piscium sale maceratis* Plin *lib.* 31 *cap.* 7. *pag.* 172. *docet quid sit garon & quomodo paretur. Dicitur autem & τὸ γάρον. ου & ὁ γάρος. ου. garos verò, dictus, quasi*

B Ταρίχός τις ὤν, quòd sit quoddam salsamentum. Dicitur & ταριχηρὰ, salsa, salita, sale-condita. Arrhianus. Ille verò dedit & panem, & vinum, & carnes salitas in tentorio.

Ταριχία.

Ταριχία. Salitura. Salsura. Et ipsa caro salita, siue sale conspersa, & condita. Dicitur & de piscibus salitis, siue sale conditis.

Ταρίχος. τὸ ταρίχους οὐδέτερον. ἀριστοφάνης βατράχοις. τὸ πολὺ ταρίχος οὐκ εἰρηκά πω ἔτι ἡκρίας ἁλσὶ πεπασμένον, ὃ δὴ τὸ εἰς γάρον ἐξιχωρίζεσθαι.

Ταρίχος. Genere-neutro dicitur. Salsamentum. Aristoph. Ranis *pag.* 153. *v.* 10. Multum salsamentum, id ō dixi adhuc. Est autem caro sale conspersa, quòd in garum expresso-liquore redigatur.

Ταρκυίνιος σύπερβος. ὃς ἦρξε τῆς ἀρχῆς ὅτε λαβίνιος τῶν ῥωμαίων, μετεκόσμησεν ἐπὶ τὸ αὐθαδέστερον. καὶ βαρυτέραν τὴν πολιτείαν ἀπέφηνεν.

C οἷα δὴ καὶ τούτων παρελθὼν εἰς τὴν ἡγεμονίαν δραμάτων. τοὺς τε νόμους μεταθείς. καὶ ἄρχοντας ὃ δὴ καὶ τὸ σύνηθες ἀναβαλλόμενος. καὶ δι' αὐτῶν τὸν δῆμον αἰκιζόμενος. φιλοπόλεμός τε εἰ καί τις ἄλλος γενόμενος. ὑπερόπτης τε, καὶ ἀλαζών. ὅθεν καὶ τὴν ἐπωνυμίαν ταύτην ἀπενέγκατο. σουπέρβους γὰρ τοὺς ὑπερφάτους ὠνόμαζον οἱ ῥωμαῖοι, καὶ ταρκυινίους.

Ταρκυίνιος Superbus. Hic Romanorum regnum adeptus, *id* innouauit & in superbam dominationem mutauit, & Reipub. administrationem reddidit grauiorem, quippe quòd talibus facinoribus, *& artibus* ad principatum prouectus-fit, leges mutans, *& abrogans*, & magistratus contra morem designans, & per eos populum fœdè tractans *& excarnificans.* Quamuis autem bellicosus fuerit, si quis alius, *fuit tamen* & superbus, & arrogans, vnde etiam cognomen hoc reportauit. Quos enim Græci vocãt ὑπερφάνους, eos Romani vocant Superbos, & Tarquinios.

Ταρπεία. ὄνομα.
Ταρπηθῶ. ἐκορέσθημεν.

Ταρπεία. Tarpeia. Nomen *fœminæ.*

Ταρπηθῶ. Satiati-sumus. Pro, ἐτάρπημεν ἀπὸ τέρπω. delecto, oblecto. aor. 2. act. ἔταρπον. ις. ε aor 2. pass. ἐτάρπην. ις. ...& *prima plur. neglecto syllabico incremento,* τάρπημεν. *Delectati, vel oblectati sumus. cum delectatione satiati sumus. Hom. Il.* D Λ *pag.* 421. *v.* 27.

Ταρσός. ὁ τάλαμος. τὸ καλάθιον παρ' ἡμῖν.

Ταρσός. Calathus. Canistrum, vel vas latum ex viminibus contextum. &c. Quod apud nos καλάθιον vocatur. *Vide infrà* Ταρσοί.

Ταρσός. ἀπὸ μέρους. ἢ τὸ πλάτος ἢ τὸ βάθος. ἢ τὸ ἄκρον τῆς χειρός. καὶ πλέγμα. θουκυδίδης, οἱ δὲ πελοποννήσιοι ἐν ταρσοῖς καλάμου πηλὸν ἐπάλλοντες, ἐσέβαλον εἰς τὸ δεδημευμένον τεῖχος.

Ταρσός. A parte *totum sæpe significatur.* vel planta pedis. vel summa. *latagq; pars* manus. Et textum. *Vas ex viminibus contextum. Teges. Storea Crates ex viminibus contexta, vel ex arundinibus contextis facta. Crates arundinea.* Thucyd. *lib.* 2. *pag.* 149. A. *annot.* 1. Peloponnesij verò in cratibus arundineis, *obstrictis earum rimis*, cœnum inuoluentes, in muri *partem humo subtracta* diuisam coniecerunt.

E Ταρσὸς. πόλις κιλικίας. ἣν ἔκτισεν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ σαρδανάπαλος βασιλεὺς ἀσσυρίων.

Ταρσός. Tarsus. Vrbs Ciliciæ, quam Sardanapalus Assyriorum Rex vno die condidit.

Ταρσός. κυρίως τῶν ὀρνίθων ἡ πτέρωσις. ἀφ' οὗ καὶ τῶν κωπῶν ὁμοίως ὁ σχηματισμός. οὕτως ἡσύχιος.

Ταρσός. Propriè *sic appellatur expansa* auium ala. Vnde etiam *dicta* remorum *ima*, *latagq; pars, quam Latini palmulam vocant Et ad alarum expansarum similitudinem ipsa remorum extremorum* figura pariter ταρσὸς *vocatur.*

Sic Herodotus *lib.* 8. *pag.* 295. *l.* 40. τὰς ταρσὰς τῶν κωπέων, *remorum palmulas appellauit.*

Ταρσοί. τὰ ἀγγεῖα τῶν τυρῶν. καὶ τὰ ἐξω τῶν κωπῶν. καὶ ταρσοῖς, πτερυξὶ ἄρεσις. ὁ δὲ, τὴν παράταξιν αὐτῶν διέλυσεν. οὓς μὲν, πρώσκων. ὧν δὲ, τοὺς ταρσοὺς ἔβλασε τοῦ.

Ταρσοί. Vasa caseorum *ex viminibus. aut iuncis, aut arundinibus contexta. Fiscina. Fiscella Quali. Quasilli Crates iuncea, vel arundinea, vel viminea.* Item *extrema, & imæ partes* remorum extra *naues prominentium & aquas* ferientium, *quæ partes ob humanæ palmæ quandam similitudinem,* F *à Latinis palmulæ vocantur.* Et ταρσοὶς. *alis extremis. summis alis summis alarum partibus.* Vt, Ille verò, aciem ipsorum dissoluit, alios quidem, vulnerans, aliorum verò, summas-alas distrahens.

Ταρσοὶ καλάμων. οἱ δὲ λάζοι βόθρους ὀρύξαντες, καὶ δόρατα τοῖς βόθροις ἐγκαταπήξαν-

Ταρσοὶ καλάμων. Crates arundinum. Crates arundineæ. Vt, Lazi verò, foueis effossis, hastisque defixis in

foueis, cratibus arundineis, & materia firmum greſſum non habente. *nec ſuſtinente:* ſed ob onus illatum cadente, *& oneri illato cedente,* fauces foſſarum texerũt, & iniecto puluere, & agris vtrinque excultis, & frumento conſitis, Romanos in-fugam-verterunt.

τες, ταρσοῖς καλάμων, καὶ ὕλῃ μὴ βεβαίᾳ ἐχούσῃ A
βάσιν, ἀλλὰ σφᾶς τὸ ἐπιφερόμενον ἄχθος ὀλι-
θαίνουσῃ, τὰ σώματα τῷ ὀρύγματι ἐκάλυ-
ψαν. καὶ χωῒ ἐπιβαλόντες, τάφρα παρ' ἑκάτερα
χωρία γεωργήσαντες, καὶ πυρὸν ἀσπείραντες, ἐ-
ξεπόνησαντο τοὺς ῥωμαίους.

Ταρσοὶ καλάμων, παρ' ὑσδέτῳ. ἢ σφαιπά,
οὗ ἐξήραινον τὸν πλίνθον.

Τάρταρος. ὁ κατώτατος τοῦ ᾅδου τόπος. καὶ
ταρτάρου τὸν ὑφὲ τὰ νέφη τόπον. οὕτω λέγουσι B
καὶ ὑφὲ ψυχῆς. καὶ ταρτάρειος βόθρος.

Infimus in inferis locus. Tartarum etiam *vocant* locum circa nubes. Sic etiam vocant animarum *locum apud inferos, vbi ſceleratorum hominum animæ variis ſupplicijs cruciari putabantur. Ideo Anchiſes Æneæ filio apud Virg. Æn lib 6 pag 218. v. 6. & 7. dicit,* Congreſſus pete nate meos. *non me impia namque Tartara habent, triſtesq; vmbræ &c.* Et ταρτάρειος βόθρος. Tartarea foueа, vel t. foſſa.

Ταρτησία μύραινα. Tarteſia muræna. *Tarteſia Muræna. Dea terribilis, & formidabilis. Ariſtoph. in Ranis pag. 149. v. 20. Schol. annot. 9. Cùm autem dicendum eſſet Tarteſia vipera, dixit Tarteſia Muræna. Muræna autem eſt etiam piſcis marinus. Tarteſiam verò dixit, pro, magnam, vel maximam.* Quòd illic, *in Tarteſia palude, qua nomen habet ab Iberiæ vrbe Tarteſo impoſitum,* muræ maximæ naſcantur.

Ταρτησία μύραιναν. ὡς ἐκεῖ γινομένων μεγί-
στων.

Ταρτησός ἰβηρικὴ πόλις πρὸς τῷ ὠκεανῷ, C
ἐκτισμένη ὥσπερ τὸν ἄρτον λέγουσιν. τῆς ἡ
ταρτησσὸς ἀγαθώνιος ἐβασίλευσεν. ἀριστοφάνης.
ταρτησίαι μυραιναν λέγει καὶ οὐδέτερος ταρτή-
σιον.

Tarteſſus, Iberica vrbs ad Oceanum ſita, & condita iuxta lacum Auernum. N. L. fortaſſe legendum ἐκτισται ὥσπερ, ἀπὸ κτίζω. *condo. apud Ariſtoph. in Ranis pag. 149. v. 20. Schol. annot 9. legitur* διὰ τὸ ἀκατάσχετον ὄγκον. *propter immenſam, ac inuſitatam corporis magnitudinem. Vide* ἔκτισται *in vulg. Lex.* Tarteſſi verò regnauit Agathonius, *Arganthonius* Ariſtoph. Tarteſiam muræ nam dicit. Et ταρτήσιον, Tarteſium neutro genere. *Vide Er. Adag 1 Cent. 2. col 86. ad. 70. Feles Tarteſia.*

Ταῤῥοὶ. ταρσοὶ, & τάλαροι. Calathi. Quali. Quaſilli. Fiſcellæ. Crates arundineæ, vel iunceæ, vel viminеæ. Item planæ, latæque remorum partes, *quæ palmulæ vocantur* Ipſa ala. Et Thucydides ita *vocem iſtam accepit, ſcil. pro cratibus arundineis lib. 2. p. 149. 4. Vide ſuprà* Ταρσοί.

Ταῤῥοὶ. τάλαροι, & ταρσοὶ. καὶ τὰ πλατύσ-
ματα τῶν κωπῶν. αὐτὸ τὸ πίτυωμα. καὶ Θουκυδί-
δης οὕτω. D

Ταῤῥοὶ. Dictum Atticè, *pro comm.* Ταρσοί. Ex iunco texta *vaſa, qualia ſunt crates, quali, fiſcella, calathi.* Arundines igitur ruſticas, *i. crates arundineas, & fiſcellas ex arundinibus contextas alij* vocant ταλάρους. *ſed apud Ariſtoph in Nub. pag. 71. v. 13. Schol annot. 7. legitur,* ἀπὸ ταῤῥοῦ. ἀπὸ πίτυλος τὸ ἐξ οἰσύων πλέγμα τοῦτο καλεῖται. τοὺς γὰρ καλάθους τοὺς γεωργικούς. *&c. i.* ταῤῥοὶ *Atticè vocantur ex viminibus texta. Ruſticos enim calathos vocant* ταλάρους. Ariſtophanes verò *in Nub. p. 71. v. 13.* calathum-penſilem ita vocauit, *quum dixit,* Deinde ex calatho-penſili Deos ſuſpicis, *contemplaris? vel, deſpicis, aſpernaris, contemnis? Intelligit autem illum calathum-penſilem* in quo Socrates pendebat. Vel πτηνὸς ἐστι E
ſublime quoddam tabulatum, in quo gallinæ dormiunt, *pertica ſublimis, ſuper qua gallinæ ſidentes dormiunt.* Quendam igitur huiuſmodi penſilem-calathum, *in quo Socrates pendebat, & res cœleſtes contemplabatur,* exſtructum-fuiſſe exiſtimandum *eſt.*

Ταρφειαί. Denſæ. Crebræ. *Vide Euſtath.*

Ταρχύσωσι. Sepelierint. Sepulturæ-mandarint.

Τὰ Σαμίων ἀποπλύσεις. Samiorum *mala* exſpuis, *i. reji-*
ctis, repudias. At apud Er. Ad. Chil. 4. Cent. 1. col. 858. ad. 89. Samiorum mala metuis, legitur τὰ Σαμίων ὑποπλύσεις *ſubauditur autem* νοσήματα. Prouerbium hoc dicitur de illis, qui metuunt aliquas immedicabiles malorum proditiones. Ortum autem eſt ab illis fœdis ſupplicijs, quæ Athenienſes exercuerunt in Samios. Athenienſes enim, cùm eos cepiſſent, partim quidem, interfecerũt, partim verò, compungentes-notarunt ea, quæ Same vocatur, quæ eſt ſupplicij Samiaci genus, *quod à Samiis in maleficos exerceri ſolet. Vvolfius, pro* πάθος, *legit,* σκάφος. *i. Samij nauigij genus.* Quamobrem & ipſi Samij poſtea quotquot Athenienſium cepiſſent, eos compunxerunt.

Ταρφειαί. πυκναί.

Ταρχύσωσι. θάψωσι.

Τὰ σαμίων ἀποπλύσεις. παροιμία αὕτη λέγε-
ται διὰ τὴν διάθεσιν τινας αἰκίσεως κακῶν
προδοσίας. πάρηλθε δὲ ἀπὸ τῶν χλοιαφίων ὑπὸ
ἀθηναίων εἰς σαμίους ἀγισμόν. ἐλόντες γὰρ αὐ-
τοὺς οἱ ἀθηναῖοι, τοὺς μὲν, ἀπέκτειναν. τοὺς δὲ, F
ἔστιξαν τῇ καλουμένῃ σάμῃ. ἥ ἐστιν, εἶδος πάθους
σαμιακοῦ. αἰθ' ὧν & οἱ σάμιοι τοὺς ἁλόντας με-
τὰ ταῦτα ἀθηναίων ἔστιξαν.

Τα

Ταὶ ἐν ἄιδου τριακάδες. ὅτι τὴν ἐσχατίαν λέγουσι, καὶ τὰ ἔσοπτρα μιμῶνται ζητοῦντων γινώσκειν.

Τὰ ἐν ἄιδου τριακάδες. Inferorum Triacadas, *i. trigesimos dies mensium. Eras. Adag. Chil.*2.*Cent.*9.*col.*584.*ad.*39. *Qui apud inferos fuxt terniones. Ergo non τριακάδες, at τριάδες* esse dicendum. De curiosis, & abscondita cognoscere studentibus.

Τάσις. ἔκτασις, καὶ δρόμος.

Τάσις. Extensio, & cursus.

--Ταὶ ὁδοὶ εἶδε
Ἅππερ ἀλεάτης ἤνυσθ' ἀθὺς τὴν κυρτίων.

Ταὶ ὁδοί. *Aristoph. in Equit. pag.* 202. & 203. *Schol. annot.*13. Καὶ γὰρ οἶδε τὰς ὁδούς.

--Etenim nouit illas vias, per
Quas Eucrates fugit rectâ ad farinam-hordeaceam.

ἔνθα δὴ κάγχρυς ἀλήθουτιν. κυρτία γὰρ αἱ ἀλλαντοθραῦσται κεῖνται. ἐβασάνιζε γὰρ τὸν ἀλεάτην ὡς τοιοῦτόν τινα ἰχνεύοντα. ὃς καὶ συππαξ ἐκαλεῖτο. ἀριστοφάνης,

Id est, in illum locum, vbi hordeum molitur. *κυρτία* enim est hordeum molitum. Perstringit autem Eucratem vt *molitorem, & hominem*, qui talē *molitoris* artem exercet. Qui & Styppax vocabatur, *vt legitur apud Arist. in Equit. pag.* 197. *Schol. annot.*18. *in v* 27. *in* Στυππιοπώλης.

& *pag.*198 *lin.*1. Aristoph. *in Equit. pag.*201. *v.*18. & *pag.*203. *v.*1. Εὐλαβοῦ δὲ μή σ' ἀλεώμενον σι ἕτ.

Εὐλαβοῦ δὲ μὴ διαφύγῃ σε. καὶ γὰρ οἶδε ταὶ ὁδοὶ
Ἅππερ ἀλεάτης ἤνυσθ' ἀθὺς τὴν κυρτίων.

Caue verò ne effugiat te, ne ex tuis manibus effugiat. *Etenim nouit illas vias*, per
Quas Eucrates fugit rectâ ad farinam-hordeaceam.

εἴρηται δὲ τὴν φθορὰν τῶν.

Dictum est de fugientibus, & *fugitiuis. Eras. Ad. Chil.*2. *Cent.*8 *col.*572. & 573 *ad.*82. *Vias nouit quibus effugit Eucrates.*

--Ταὶ ὀφρῦς αἰεπανακὸς,
Ὥσπερ τι δεινὸν ἀγγελοῦσ' ἐσπείγεται.
αὐτὴ τὴν ἐπισυνθρωπασμόν.

Ταὶ ὀφρῦς. *--Supercilijs contractis*
Vt aliquod graue-malū nunciaturus properat.
Pro, rerrico, trilique vultu.

Τὰ Ταντάλου ταλαντα ταντα λίζεται. αὐτὴ δὲ ἡ παροιμία ἀπὸ τοῦ ὁμωνύμου εἴρηται, ἐπεὶ πάμπολλοι τῶν ποιητῶν πολλὰ καὶ ἄλλα τοιαῦτα παρὰ τοῖς κωμικοῖς, οἷον ἀγαθῶν ἀγαθίδης, καὶ σοφώτερος σοφοῦ παρ' ὀλυμπίῳ, τὰ Ταντάλου ταλαντίζεται. ἐλέγετο δὲ ὁ τὰν Τάλος διὰ πλοῦτον, ὡς καὶ ἐκ παροιμίας δηλοῦται. ἦν γὰρ πλούσιος φρὺξ διὰ τοὺς ἐν Φρυγίᾳ βασιλεύσαντας, πλουτῶν καὶ διὸς παῖδα. λέγεται δὲ καὶ παροιμία ἐπ' ἀκρίτων εἰς τέλος. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ὀνόματος τοῦ Τάλαντος. ὡς καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ εἴρηται.

Τὰ Ταντάλου. Tantali talenta tantalizat, *i. accumulat.* Hoc igitur prouerbium per nominum similitudinem est dictum, quia *Poetæ* iocantes, sæpe & alia huiusmodi *nomina protulerunt*. & eorum inter se quandam *allusionem* fecerunt, *vt quum dicunt* ἀγαθῶν ἀγαθίδης. Bonorum glomi, & Sapientior sapiente, apud Epicharmum. *Sic etiam hoc dictum est*. Tantali talenta tantalizat. *Vide suprà* Ταντάλου πάλαντα ταλαντίζει. Tantalus enim ob diuitias erat celeberrimus, vt *eius nomen* etiam in prouerbium abierit, *de viris ditissimis*. Hic enim diues Phryx ob talenta, *maximasq; diuitias* erat celeberrimus, adeò vt Dea Plutonis, & Iouis *filius* diceretur. Hoc autem prouerbio vsus est & Anacreon in tertio *suorum carminum libro*. A nomine autem τάλαντα deductum est *nomen* Τάλος, *quasi diceres* Τάλαντος, & per literarum transpositionem, Τάπαλος. vt & à Comicis est dictum.

Ταπαιος. ὄνομα ἴδιον. ὃν καὶ τὸν ἁγιώτατον Ἰουλιανὸν ἐμαρτύρησε. καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἀμφίλοχος.

Ταπαῖος. Tatianus. Hic sub Parabata Iuliano martyrium obiit. Quære in voce Ἀμφίλοχος.

Ταπίκιος. ὄνομα κύριον.

Ταπίκιος. Taticius. Nomen proprium.

Ταῖος. ὄνομα κύριον. ἢ ἵν', τὸν πατέρα φυλάξαι τὰ ἔσοπτρίζονται, ὑπισχνεῖται παρέδωσε τατίῳ τὸ φρούριον.

Τάτιος. Tatius. Nomen proprium. Vt, Illa verò, *Tarpeia*, obseruatâ patris absentiâ. Tatio castellum se prodituram pollicetur. *Vel, Arcem Tatio se prod. poll.*

Ταττουσα. ἐν τάξει τιθεῖσα. δαμάσιος. ἢ ἵν, ὅσα πάθη τῆς ψυχῆς, ταττουσα τοῦτα, καὶ διακοσμοῦσα, ὡσὲ κοσμιότητος, καὶ σωφροσύνης ὁ λόγος.

Τάττω. In ordine ponens. Ordine collocans. Componens. Damascius. Illa verò, omnes animi affectiones componebat, *in-ordinem-redigebat*, & exornabat. De modestia, & temperantia verba *sunt illic.*

Τὰ τῷ αὐτῷ τὰ αὐτὰ, καὶ ἀλλήλοις ἑνὶ δεῖ τὰ αὐτά. γεωμετρικὸς ὄντος ὅρος, τοῦτο αἰτεῖσθαι, ἐπειδὴ σοὶ μὲν ὁ ἦθος ἐπήνησε φίλον. τὸν δ', ὁ δεῖνα, καὶ ἡ φύσις. ἄμφω δ' ἑνὸς ἰσὲ φίλοι. δεῖ δὴ καὶ ἀλλήλων ἡμᾶς ἔχεσθαι, καθάπερ ἐμοῦ ἓν μέσου. συνάπτω τοιγαροῦν ἡμᾶς ἀλλήλοις.

Τὰ τῷ αὐτῷ. Quæ cum eodem sunt eadem, etiam inter se eadem esse oportet. Hæc definitio est geometrica, quæ postulat hoc, Cùm te quidem, ipli mores mihi fecerint amicum, hunc verò, ille, & ipsa natura *conciliarit*, & ambo sitis vnius amici, oportet igitur nos mutuo vinculo constrictos esse, *& alteros ab alteris pēdere*, quemadmodum ex me, qui sum medius, vtraque pars pendet. Nos igitur inuicem coniungo, *mutuoq; vinculo nos constringo, & coagmento.*

Τὰ τῶν φέρων κρείττω. παροιμία ἐπὶ λεγομένη, καὶ τῶν πλέον φερομένων, ἐπὶ ἠδικημένων.

Τὰ τῶν φέρων. Tributa *sunt* potiora. Prouerbium est, quod dicitur de iis, qui plura auferunt, quàm deliquerunt. *Eras. Ad. Chil.* 2. *Cent.*8. *col.*574 *ad.*94. *Tributis potiora. Dicebatur vbi quis ex suis malefactis, & iniquitate commodum ingens reportabat.*

Τὰ τρία. Tria illorum, qui ad mortem *ducebantur. Tria mortis genera, & tria dicta illorum, qui ad capitale supplicium deducebantur. Erasm. Adag. Chil. 3. Cent. 3 col. 679. adag. 7. Dicas tria ex curia.* Capitis cõdemnatis tria proponebant, gladium, laqueum, cicutam. Quæ tria ad mortem *deducebant.* Alij verò dicunt *intelligi* illa tria, quæ ad Aulam, *i. in Curia, vel in Prætorio, damnati dicebant. Nam* Illis, qui ad capitale-supplicium deducebantur, libera-dicendi-facultas permittebatur, vt cibo, vinóque repleti, tria dicerent, quæ vellent, postea *l.* μηδ' ἅ, os-ipsis-obturabatur. Quod autem nunc Archeion, *i. Curia, vel Prætorium* vocatur, id *olim* Aula dicebatur, & ὑπηρετικὴ αὐλική. *N. L. fortasse,* αὐλὴ *q.d. Ministralis Aula. Aula ministeriis obeundis destinata. Ministeria verò Inducierum sunt intelligenda.* Et aliter. Tria, quæ ad capitale-supplicium *homines deducti, dicere solebant.* Alexis in Captariis *horum* meminit. Qui Delphicum oracului consulebat, oracula *in tabellis scripta,* & obsignata accipiebat, eáque prædicebatur, *atque denunciabatur,* si *tabellas, in quibus erant oracula scripta,* soluisset, mulcta vna, *supplicium vnum* de tribus, *quæ sequuntur.* Ipsum enim aut oculis, aut manu, aut lingua priuari oportebat.

Τὰ τρία τῶν εἰς θάνατον. τοῖς οἷς θάνατον καταλειθῆσι, ξία παρεπίθων. ξίφος βρόχον. κώνειον. τὰ τρία τὰ εἰς τὸν θάνατον. οἱ ἦ, τὰ παρὰ τῇ αὐλῇ πῶς δεῖ θάνατον ἀγορεύοις μετὰν παῤῥησίας, ὥστε ξοφῆς, ἢ οἶνῳ πλησθεῖσι, ξία λέγειν, ἃ βούλοιτο, μηθ' ἃ ἐκωλύετο. τὸ ἦ νεῦ ἀρχεῖον καλοῦμεν, αὐλὴ ἐλέγετο. ἡ ὑπηρετικὴ αὐλική. ἢ ἄλλως. τὰ ξία τὰ εἰς τὸν θάνατον. μίμηται ἀλέξις ἐν ἀμπελουργοῖς. ὁ μαντευόμενος ἐν δελφοῖς, σεσημασμένους ἐλάμβανε τοῖς χρησμοῖς, καὶ προεῖρητο αὐτῷ, εἰ λύσῃ, ζημία μία τῶν ξίων. ἢ γὰρ τῷ ὀφθαλμῷ αὐτὸν ἔδει στερηθῆναι, ἢ τῆς χειρὸς, ἢ τῆς γλώττης.

Ταυρίας. Taureas. Nomen proprium.

Ταυρίας. ὄνομα κύριον.

Ταυρεία φωνή. Taurea, vel taurina vox. Tauri vox. *i. mugitus, vel magna, claraq; vox, qualis est tauri mugitus* Et ταύρειον αἷμα. Taurinus sanguis. *Aristoph. in Equitibus. pag.* 195. *vers.* 3. ταύρειον αἷμα πιὼν. *taurinum sanguinem bibere.*

Ταυρεία φωνή, τὴ ταύρα. καὶ ταύρειον αἷμα.

Ταυρηδόν. Instar-tauri. *Taurino-more. q.d. Tauricè. Er. Ad. Chil. 3. Cent. 7 col. 774. ad. 47. Tauricum tueri.* Vt taurus. Aristoph. *in Ranis pag.* 162. *v.* 1. *dicit* de Æschylo, Intuebatur igitur taurino-more capite-procumbens deorsum, *i. capite prono, terramq; versus demisso.* Talis enim *erat* Æschylus, *vultus* figurâ, & *habitu,* quum iraſcebatur.

Ταυρηδόν. ὡς ταῦρος. ἀπειστφαίνης δὲ αἰχύλου. ἔβλεψε γοῦν ταυρηδὸν ἐγκύψας κάτω. τοιοῦτος γὰρ τὰ χήματα ὀργιζόμενος ὁ αἰχύλος.

Ταυρίδιον. Taurulus. Paruus-taurus. Et Ταυρόποσειδῶν. Taurinus Neptunus. Et, Equi quidem *sunt crabronum, & vesparum generatio,* tauri verò apum. *i. Ex equis quidem, crabrones, & vespæ, ex tauris verò, apes generantur. Generationis modum docet Virgilius sub finem lib.* 4. τῶν γεωργικῶν.

Ταυρίδιον. ὁ μικρὸς ταῦρος. ποσειδῶν. ἵπποις μὲν σφῆκες γίνεσις, ταῦροι ἦ, μελίσσαι.

Ταυρικά. Taurica. Locus. *Regio.*

Ταυρικά, τόπος.

Ταυρίνη. Taurione. *Diana sic appellatur epitheticè,* Quæ apud Tauros Scythiæ *populos* colitur. *Sic autẽ dicta* vel à parte, *quòd sit* gregum, *ac armentorũ* præses, vel quia *Diana* est eadem cum Luna, & tauris vehitur Quam etiam vocant Tauropon, i. taurino-vultu-præditam. *Sed legendum videtur* Ταυροπόλον, *Tauropólon, i. Tauriuagam Sequitur exemplum, quod legitur apud Sophoclem in Aiace pag.* 11. *v.* 172. *& pag.* 12. *v.* 171. *Nam duo versus per parenthesim interiecti nihil ad rem præsentem faciunt.* Profectò te Tauriuaga Iouis Diana Incitauit publicas in boues armentales. Nam plerosque deliros, & *insanos* ex Luna ægrotare *suspicantur, quòd Luna* nocturnis spectris dominetur. *Hinc dicti Lunatici.*

Ταυρίνη. ἐν ταύροις τῆς σκυθίας τιμωμένη. ἢ ὑπὸ μέρος, τῶν ποιμνίων ἡγεμὼν, ἢ ὅτι ἡ αὐτὴ τῇ σελήνῃ ἐστὶ, καὶ ἐπιχειται ταύροις. ἰὼ καὶ ταυροπόλον ὀνομάζουσιν. ἢ ῥάσι ταυροπόλα ὠμησιν ὀπὶ βῶς ἀγελαίας. πεὶ σολλοὺς γὰρ τῶν μανιωδῶσιν, ἐν σελήνης νοσεῖν ὑποπτεύονται, ὅθεν τὸ τῶν νυκτερινῶν δαιμόνων φαντασμάτων.

Ταυροβόλος. Tauroholos, Minerua. *Minerua* cognomen. *A tauris petendis, & feriendis, & ita videtur dicta. Vide infrà* Ταυροπόλος.

Ταυροβόλος. ἡ ἀθηνᾶ.

Ταυροκέρκουροι. Taurocercuri. Fluuialia nauigia. *Vide simplex* Κέρκουρος *in Tex. Sic videntur dicta, quod taurina cauda quandam habeant speciem.* κέρκος *verò, & οὐρὰ, sunt synonyma, caudamq; significant.*

Ταυροκέρκουροι. ποτάμια πλοῖα.

Ταυρομένειον. Tauromeneum. Oppidulum. Et Tauromenites, *huius ciuis, & incola.*

Ταυρομένειον. πολύχνιον, καὶ ταυρομενείτης.

Ταυροπόλος. Tauropólon. Tauriuagam, *Ita vocant* Dianam, *quia* ceu taurus omnia circumit, *atq; lustrat.* Vt Apollodorus *ait.* Iliter verò, *libro* tertio Miscellaneorum, *sic Dianam appellatam tradit,* quòd taurum à Neptuno immissum Hippolyto furore percitum per omnes terras agitarit. Alij verò, *siccam aiunt dictam,* quòd *illum taurum* telis-cõfodisset, *ac interfecisset.* Quamobrẽ etiã Ταυροβόλος *est appellata, q.d. Tauri-vulneratrix. Vel, Quæ-taurum-percussit.* Quinetiã Minerua

Ταυροπόλος. τὴν ἀρτεμιν. ὡς ταῦρος πείσιν πάντα. ὡς δοσιλόδωρος. ἴστορεῖ δ' ὁ ἐλτων ἀτάκτων. ὅτι τὸν ὑπὸ ποσειδῶνος πεμφθέντα ἱππολύτῳ ταῦρον, ἐξοίστρησεν δεῖ πᾶσαν γῆν. οἱ ἦ, διότι ἔβαλε. διὸ καὶ ταυροβόλος. καὶ ἀθηνᾶ ἦ ταυροβόλος ἐν ἄδρῳ. ὁ γὰρ αὖ νος δοὺς ταῦ-

Tauro-

Αρκτεῖς ἀρ' οἶδας, ἐκ λόφου σον ὅσον ἀν' ἐκ τῆς νεὼς
ἄλητα, ἱδρύσασθαι Ἀθηνᾶ. Ἐ. ὅτους δ' ἔπλουσεν. Φι. ὁ δ', ἐν αὖθις ἐξέλαβε.

Taurobolus in Andro colitur. Anius enim tauro Atridis dato, iussit, quocunque *taurus* ex naui *in terram* exiliisset, *ibi* Mineruæ templum condere. Sic enim *eos* secunda-nauigatione-vsuros *dixit*. Ille verò, in Andrum exiliit.

Ταῦρος βερύτης φιλόσοφος, πλατωνικός. γέγονε δὲ ἐπὶ Ἀντωνίνου τοῦ εὐσεβοῦς. ἔγραψε περὶ τῆς τῶν δογμάτων διαφορᾶς πλάτωνος, καὶ ἀριστοτέλους. περὶ σωμάτων, καὶ ἀσωμάτων καὶ ἄλλα πλεῖστα.

Ταῦρος. Berytius Philosophus, Platonicus, qui fuit sub Antonino pio. Scripsit de differentia dogmatum Platonis, & Aristotelis. De corporibus, & incorporeis *rebus*, & alia plurima.

Ταῦρος. τὸ ἀνδρεῖον τοῦ ἀνδρὸς, καὶ ἀταυρώτη, ἡ ἄμικτος, καὶ ἀγνή. οἴκοι δ' ἀταυρώτη διάξω τὸν βίον.

Ταῦρος. Virile pudẽdum. Et ἀταυρώτη, Quę cum nullo se miscuit, & casta. *Virgo nullum passa virum, indomita congressuq́, virilis expers, & nescia, coniugij-expers. Aristophan. in Lysistrata pag.* 546. *v.* 5. Οἴκοι δ' ἀταυρώτη διάξω τὸν βίον. Domi verò cõgressus-virilis-expers degam vitã.

Ταῦρος. ὄνομα ὄρους.

Ταύρῳ γὰρ ἔστι πρόσφυδες εἰκασμένον
Σκιρτῆσαι, καὶ ῥιπτῆσαι τοὺς ὀπισθίους
Πόδας εἰς ὕψος. εἶτα δὴ τὸν αὐχένα
Κυρτοῦς ὑπεξαιρῆται.--

Taurus. Taurus. Nomen montis. *Nominis verò causam in sequentibus senarijs habes.*

Taurо enim est omnino similis
Saltanti & iactanti posteriores
Pedes in altum, deinde verò cervicem
Contortam extollenti.-- *l.* εἰκασμένον.

Ταυροφάγον. τὸν Διόνυσον. σοφοκλῆς δὲ τυρ. καὶ διὰ τὸ ὅτι τοῖς τὸν διθύραμβον εἰκήσασι, βοῦς ἐδίδοτο. ἢ τὸν ὠμηστὴν ἀφ' οὗ καὶ τὸν κρατῖνον μετωνόμασε τὸ ὄνομα ἀριστοφάνης. ὃς τις ἢ γλῶτταν ὠμογλωσσίαν, ἢ τὸν ἀμύητον ἐχορδεύσατο, μήτε κρατῖνον τε ταυροφάγου γλώττης βακχεῖ ἐτελέσθη τοῖς περὶ αἰσχρὸν οἰωνίζεται ἔπη ταῦρος ἐκ αὐτοῖς ἐκάθιζεν, φασὶ ψεύδεσθαι. εἴρηται δὲ ὑπὸ τοῦ σοφοκλέους ἐκ τυροῖς. διονύσου δὲ ταυροφάγου. ἢ ὅτι φίλοινος ἐκ. καὶ διὰ τοῦτο ἐπίθετον δὲ διονύσου αὐτῷ προσπεπόηται. οἱ δ' ἔτι σαφεστέρον τὸν λόγον ἐξεδίδασαν. μητέρα κρατῖνον, ἥτις βακχεῖα ἐτελέσθη ἀ ἐστι τὸ ταυροφάγου διονύσου, ἢ τολμηρὸν, ἐστι γὰρ βακχεῖον.

Ταυροφάγον. Tauriuorum. Dionysum. *Bacchum ita vocant* Sophocles in Tyrone. Nam illis, qui carmine dithyrambico vicerant, *pro victoria præmio* bos dabatur. Vel *ita vocant à* ὠμηστὴν. *i.* crudiuorum. Vnde etiã ad Cratinum transtulit hoc nomen Aristophanes in *Ranis pag.* 14. *v.* 1. 2. 3. *Schol. annot.* 1. Quisquis est imperitus talium verborum, vel mente non purus-est, Vel generosarum sacra Musarum nondum nouit, neque choreas-agitauit, Neque Cratini tauriuori linguæ sacris-bacchicis initiatus-est. Aristarchum falli dicunt, quòd putet ipsis *carmine dithyrambico victoribus*, taurum fuisse præmium. Dictum-est enim *hoc ad* imitationem illius Sophoclei carminis ex Tyrone *sumpti*, *in quo dicitur* Dyonysi, *siue Bacchi* tauriuori. Quoniam etiam *Cratinus* erat amans-vini, ideo Bacchi epithetum ipsi attribuunt. Alij verò etiam accuratius, *vel potiùs curiosiùs* hanc orationem interpretantur, *dicentes intelligi* matrem Cratini quæ Bacchi-sacris fuerit initiata, quæ sunt Bacchi vituliuori. Vel, *tauriuorum vocant hominem* audacem, *à Bacchis, quæ sunt audaces, appellatione sumpta.*

Ταυροπόν. τὴν ἄρτεμιν λέγουσι.

Ταυροπόν. Taurino-vultu-præditam. *Ita* Dianam vocant.

Ταυταγί. παρ' ἀριστοφάνει ἐν ὄρνισιν. ἔσαι ταυταγὶ ταῦτα λήρεις ἄττα δῆτα τυφὸς πισόν. νὴ δῆ αὐτί που εἰ τοῦτ' ἦν ἡ δαρδανίς.

Ταυταγί. Apud Aristoph. in Auibus. *pag.* 374. *v.* 23. Ep. Per Dionysum recte profectò reprehendis ista. *Idem Aristoph. in Vespis. pag.* 360. *v.* 27. & 28. Phi. Quid hæc nugaris, tanquam de sepulchro delapsus? Bde. Per Iouem *ita res habet. Sed tibicina* ista vbinam est tibi, illa Dardania?

Ταῦτα σοφόσων, φασὶ αὐτὸν ὑδὲν ποιοῦντα. κρατῖνος ὥραις. ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν μηδὲν ποιούντων.

Ταῦτα σοφ. *Si legas*, Καὶ ταῦτα πράσσων. &c. *erit integer senarius.* Et hæc agens dicebat vir nihil faciens, Cratinus Horis. Prouerbium in eos, qui nihil faciunt, & *qui prorsus ociosi sunt.*

Ταῦτα μὲν ἀνὴρ. *Aristoph. in Ranis pag.* 151. & 152.

Ταῦτα μὲν ἀνὴρ αὐδρὸς ἔστι
Νοῦν ἔχοντος, καὶ φρένας, καὶ
Hæc quidem viri sunt munera
Mentem habentis, & prudentiam, & illius, qui

Πολλὰ περιπλεύσαντος,
Μεταστρεφέσθαι αὐτὸν αὖ
Multum circumnauigauit orbem,
Denoluere, ac inflectere *se semper*

Πρὸς τὸν εὐπράττοντα τοῖχον
Μᾶλλον, ἢ γραμμοσύρφιον
Εἰκὸν ἑστάναι. λαβόντ' ἂν
Σῆμα.--
Ad feliciter agentem, id est, ad felicem *parietem*,
*Potiùs, quàm vt picta*m
Imaginem stare, Retinentem vnam
Figuram.--

Id est, potiùs, quàm instar imaginis pictæ, semper in eodem statu permanere, ita vt nullo modo te moueas. Pro, Nihil proficientem *stare.* Quia immotum *est*, quod in imagine est. *Er. Ad. Chil. 1. Cent 3 col.* 103. *ad.* 16. *Ad felicem infectore parietem.* Φελτιπλάκης verò *dixit*, pro, illius, qui in omnibus rebus est exercitatus. *Hoc autem est* simile illi Euripidis *dicto, quod extat* in Alcmena.

Haud enim vnquam siui Sthenelum ad felicem

Euntem parietem, iure quenquam *priuare*, vel, Ius violare.

Οὐ γὰρ ποτ' εἴων Φίνελον εἰς τὸν δύτυχῆ

Χωροῦντα τοῖχον, τῆς δίκης ἀποστερῶν.

Ταῦτά σοι ἡ πύθια, καὶ δήλια. ἐπὶ τῷ τὰ τελευταῖα ποιήσαν. πολυκράτης γὰρ ὁ σάμιος τύραννος ῥαύσιας ἑλὼν, Β καὶ αὐθὶς τῷ ἀπόλλωνι αὐτὰ, ἡ ἐν δήλῳ τὸν ἀγῶνα κάλλιστον, ἠρώτα πέμψας εἰς δελφούς, πῶς δεῖ καλεῖν τὸν ἀγῶνα. δήλια, ἢ πύθια. ὁ δὲ χρησμὸς ἔφη. ταῦτά σοι καὶ δήλια, καὶ πύθια. σημαίνων ὅτι δύθέως ἀποθανεῖται.

Ταῦτά τι ἢ θαρρῶν αὐτὲς κατά τι ἔθος ἀρχαῖον, ἐκίλδυσι δι' ἡμέρας τινὰ ἱερηΐαν τινὰ τεταγμένως δρᾶσαι τῷ θεῷ. αὐτή τε ἔνικεν τότε. C καὶ αὖθις. ταῦτά τι καὶ τὸν θνήσκοντα ἰδόντα αὖ τὸν βασιλέα ζαφὴ θαυμασῆ. αὐτὴ δ' ἐξέθετο.

Ταύτῃ. τότε ἕνεκεν. ἢ ὕστ. ταύτῃ τοι ἡ στολὴ ὕστερον παρελύθη τῆς ἀρχῆς. καὶ αὖθις. ταύτῃ τι ἂν δύλαβέμβρος εἴπειμι. καὶ αὖθις. ἢ ἐδόκει ταύτῃ γε τὸ ἀδελφὸν δίκαιον εἶναι καὶ αὖθις. ὁ δὲ βροῦτος ταύτῃ οὐδὲ ἐπεῖχεσαι δίκαιον, ἐτέραν δέ τινα μακροτέραν ἐξελθόντες.

Iidem enim Sthenelum *ad felicem Euntem parietem, iure* quenquam *priuare, vel*, Ius violare. *Haud vnquam siui. Hæc tibi sunt* & Pythia & Delia. De iis, qui postremum laborem obeunt. Polycrates enim Sami tyrannus, Rhenea capta, cáque Apollini consecrata & pulcherrimo certamine in Delo constituto, Delphos misit, qui consulerent oraculum, quomodo certamen illud esset appellandum, *quo nomine ludi illi essent vocandi*, Deliá ne, an Pythia. Oraculum verò ei respondit, Hæc tibi *sunt* & Delia, & Pythia, significans, eum propediem moriturum. *Er. Ad. Chil. 2. Cent. 6. col.* 526. *ad* 80. *Eadem tibi & Pythi & Del.*

Ταῦτά τι. *Ob* hæc etiam confidens ipse secundùm quendam antiquum morem imperauit, vt interdiu, *vel, certo statoq; die* sacrificium statutum, *vel, imperatum*, Deo fieret. *Hic dictum* ταῦτα, *pro*, δι' ἃ ταῦτα. *Hoc verò*, pro, τότε ἕνικεν. Huius causa. *Propterea. Ideo.* Et rursus. Propterea igitur ipsum mortuum Rex mirabili sepultura sepeliuit. ταῦτα *dictum*, pro, δι' ἃ ταῦτα, *vel* δι' ἅπερ. Propter hoc, *propterea.*

Ταύτῃ Huius rei causa. *Propterea. Idcirco.* Vt. Idcirco autem non multo pòst ipsi magistratus est abrogatus. *vel, imperium est abrogatum.* Et rursus. Hac igitur de causa, *vel. Idcirco igitur* non metuens dicam. *dicere non verebor.* Et alibi. Et idcirco, *vel, hac de causa saltem ille* videbatur fratre præstantior esse. Et alibi. Brutus verò propterea ne transire quidē est conatus, *vel, ne transitum quidem tentauit*: alia verò quadam longiore *via milites locum illum* circumēuntes *peruenerunt eò, quò peruenire cupiebant.*

Ταυτηΐ. Atticè *pro comm.* ταύτῃ Huic. D

Ταυτηΐ. ταύτῃ.

Ταυτηνί. ταυτὶ τῷ.

Ταυτηΐ. Atticè *pro comm.* ταύτῃ Hanc. *Aristoph. Auibus pag.* 414 *v* 16.

Ταυτί. Atticè, *pro com* ταῦτα. Hæc *Aristoph. Rauis pag.* 143 *v.* 1.

Ταυτί. ταῦτα.

Ταυτίζομαι. Proprium-facio. *Mihi vendico. Vel, eadem dico. Eadem-repeto. Vide* ταυτίζων *apud Eustath.*

Ταυτίζομαι. Ἰδιοποιοῦμαι.

Ταυτὶ λέγων. Aristoph. Hæc dicens *te mihi* terrorem incutere putas. In eos, qui putant *se suis verbis alicui* terrorem incutere.

Ταυτὶ μέν. Senarij *sunt, quorum autor incertus.*

Hæc quidem conijcimus, vel, coniecturis assequimur, *secundùm Aeschylum.*

Ταυτὶ μὲν εἰκάσμεθα κατὰ τὸν αἰσχύλον. E

His verò in rebus, vel, iam verò *non ab aliis: sed nostris ipsorum pennis* capti sumus. Aeschylus enim hoc prouerbium vocat Libysticum, i. Libycum.

Τὰ δ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ ταῖς αὑτῶν πτέροις.

ὁ γὰρ αἰσχύλος λιβυστικὸν αὐτὸν καλεῖ παροιμίαν.

Hæc est fabularum Libycarum oratio. Ferunt *Iactam sagittâ arcu-emissâ aquilam*

Οὐδ' ἔστι μῦθον τῶν λιβυστικῶν λόγος.
Πληγεὶς ἀτρώκτῳ τοξικοῦ τὸν αἰετὸν
Εἰπεῖν ἰδόντα μηκαλὼ πτερώματος.

Dixisse, conspectâ machinâ alæ, i. sagittæ-alatæ machinâ. Sagittâ-alatâ, vel, pennis-instructâ, sagittâ, quæ pennis vtrinque, tanquam alis, est munita, F

Iam verò non ab aliis: sed nostris pennis

Τὰ δ' οὐχ ὑπ' ἄλλων. ἀλλὰ τοῖς αὑτῶν πτεροῖς

Capimur.—

Ἁλισκόμεθα.—

Quamobrem (inquit) nos quoque non ab aliis hæc

καὶ ἡμεῖς οὖν φησὶν οὐχ ὑπ' ἄλλων παροιμίᾳ

pati—

A ταῦτα ἀλλὰ τῇ αὐτῇ γνώμῃ. τοῖς αὐτοῖς πεπροῖς. αὐτὴ ἑαυτοῖς ταῦτα πεποίηκα ἡμῖν.

patimur: sed nostris consiliis *ladimur*. Nostris pennis. Pro. Nobis-ipsis *nos ipsi mala* hæc fecimus, *parauimus, creauimus.*

Ταυτόλογια. καὶ ταυτολογεῖν, ταυτολογεῖν. ἐστὶν ταυτολογῶν. Idem-dicere. Rom eandem iterare, crebróque repetere.

Ταυτολογία, ταυτολογεῖν. Eiusdem sermonis, eorundem verborum iteratio, crebráque repetitio. Et ταυτολογῶν. Idem-dicens.

Ταυτόν. τοῦτο ἔχουσι διαιρεῖ ἀριστοτέλης ἐν τοῖς τοπικοῖς. τρεῖς ἡ τούτοις τοῖς ἔσι, ἓ τέταρτόν τινα προστιθεὶς τρόπον καὶ ἀναλογίαν, περὶ οὗ πρότερον εἴλαμεν ἡμῖν. οἱ δὲ τρεῖς εἰσιν ἕνα. ταυτὸν δὲ τὸ μὲν, καὶ ἀριθμῷ λέγεται. τὸ δὲ, καὶ εἴδει. τὸ δὲ τῷ γένει. ἀριθμῷ ταυτά ἐστιν ἀλλήλοις, ὧν ὀνόματα πλείω. τὸ δὲ πρᾶγμα τὸ ὑπ' αὐτῷ σημαινόμενον ἕν. οἷά ἐστι τὰ πολυώνυμα. ἀριθμῷ δὲ ἓν τὸ λάκτιν, καὶ ἱμάτιον. ὅτι τὰ αὐτά, καὶ ἑνὸς καὶ ἀριθμοῦ ἐστι δηλωτικά. κἂν λόγος ᾖ, κἂν ὄνομα ταυτὸν σημαίνῃ, ἓν καὶ ἀριθμὸν καὶ τόδε. κἂν λόγοι πλείους σημαίνωσι ταυτό, καὶ ταῦτα τῷ ἀριθμῷ ταυτά. τῷ δὲ ἀριθμῷ τοῖς αὐτοῖς ἓν ὅσιν, ἢ τοῖς ὀνόμασι σημαντικοῖς. σωκράτη φαίης καὶ ἀριθμὸν. ὡς τὰ πολυώνυμα. λάκτος, ἱμάτιον. καθ' εἶδος, ὡς σωκράτης, καὶ πλάτων. καὶ ζῷον, οἷον ἄνθρωπος. ἵππος. ζῷα δὲ ἄμφω. καὶ ἀναλογίαν, ὡς καρδία, ἓ πηγή, καὶ μονάς. ὡς δὲ ἔχει ἡ πηγὴ πρὸς ποτὸν, οὕτω καὶ μονὰς πρὸς ἀριθμόν. καρδία δὲ ζώου ὅτου, καὶ ὀφθαλμὸς ψυχῆς, καὶ ψυχὴ νῆνεμία, καὶ γαλήνη αὐτή. ὁ δὲ γαλήνη ἐν θαλάσσῃ, τοῦτο νῆνεμία ἐν ἀέρι. ἡσυχία δὲ ἄμφω.

Ταυτόν. Idem. Aristoteles in Topicis hoc trifariam diuidit. His verò tribus quartum etiam quendam *modum* addit, *qui dicitur* per proportionem, qui remotior est *ceteris tribus*. Tres autem *modi* sunt isti. Numero idem, aliud quidem, numero dicitur, aliud verò specie, aliud genere. Numero eadem sunt inter-se quorum nomina plura *sunt*: res verò, quæ ab illis significatur, vna. Qualia sunt polyonyma, *i. vnius rei multa nomina*. Numero enim vnum *est*, vestis, & indumentum. quia vnum, & idem numero *vtraque vox* significat. Siue autem oratio, siue nomen significet idem, hoc quoque, numero *dicitur* vnum, *& idem*. Sine plures orationes idem significent, hæc quoque numero *sunt* eadem. Numero enim iisdem esse licet, non nominibus *eadem* significantibus, *i. quamuis nomina non idem significent, quædam tamen eadem esse possunt*. Vt pauca tum totam expediam, numero *eadem dicuntur*, vt polyonyma, vt, vestis. indumentum. Specie, vt Socrates, & Plato. Genere, vt homo, equus. Ambo enim animalia *sunt*. Per proportionem, *vel proportione dicuntur eadem*, vt cor, & fons, & vnitas. Vt enim se habet fons ad potum, sic etiam vnitas in numero, cor in animali, visus in oculis, mens in anima. Tranquillitas *etiam*, & serenitas idem *sunt*. Quod enim in mari tranquillitas *est*, hoc, in aere serenitas *est*. Ambo enim *sunt* quies. *Nam in aere quidem quum nulli venti spirant, dicitur* νηνεμία. *q. d. absentia-ventorum. Vel aeris status nullo vento agitatus, ac proinde quietus. In mari verò, quum nullus fluctus à ventis excitati, & quum maris superficies est æqualis, & immota tunc dicitur* γαλήνη, *i. tranquillitas.*

Ταυτὸν πέπονθα, τῷ τῆς παροιμίας, τὸ σὸν ὄναρ σοι διηγοῦμαι. ὅπ ὑμῖν οὐκ ἐπόντες. ὅπως δὲ εἰπεῖν ὡς ἄκοντες, τὸν καλόν τε ἀγαθὸν περὶ ἀλίγου ἡμῖν ἐπεξέφαμεν χωρεῖσθαι, τάχα μᾶλλον δὴ ἴσως. ἴσως οἱ αὐ μοι, καὶ σοὶ γένοιτο, καὶ αὐτῷ ἄν περὶ ὧν διαμυδίως μικρὸν, εἰ σὺ μὲν ἐκείνου, ἡμεῖς δὲ δι' ἐκείνου σοῦ τύχωμεν. ἔστι δέ μοι τὰ τῶν ἀδὸν ὑπὲρ αὐτὰ πλέον πρὸς σὲ καθήκει λέγειν, οἶδα δὲ πόθεν. οἱ γὰρ ἐγώ σοι νοῦν αὐτὸν γνωρίζω, πέπονθα τὸ τῆς παροιμίας, τὸ σὸν ὄναρ σοι διηγοῦμαι.

Ταυτὸν πέπονθα. Idem accidit mihi, quod prouerbio *dicitur*. Tuum somnium tibi narro. *Er. Ad. Chil. 1. Cent. 9. col. 8. adag. 68. Tuum tibi narro somnium.* Quòd autem non vltrò (non enim audeo dicere multos *nos hoc fecisse*) bonum, & egregium illum *virum* à nobis paruum per discedere permiserimus, conicis fortasse *quid velim*. Fortassis autem & mihi, & tibi quinetiam ipsi paruum aliquod solatium fuerit, si ille quidem te *potiatur*, nos verò per illum te potiamur. Horum verò nihil amplius tibi de ipso dicere decorum est mihi *pro, nihil verò præterea de eo tibi dicere me decet. l.* κεθῆκον. ἔστι κεθῆκον, κεθήκει, πρέπει. *vel, cum Volfio legendum,* ἔστι δέ μοι. *Sic* τὸ κεθῆκον *manebit immutatum*. Scis nimirum *causam, cur plura de eo non sint dicenda. Vel, Quòd autem nihil horum de ipso amplius me tibi dicere deceat, nosti nimirum*. Si enim ego tibi nunc ipsum notum faciam, tunc id accidit mihi, quod prouerbio *dicitur*, Tuum somnium tibi narro.

Ταυτὸν ἐποίησε τοῖς θηρῶσι τοὺς ἐγχέλεις. οἳ τῷ θείῳ τὰς κεράδας περιχώσαντες, καὶ τὸν βόρβορον ἀναταράξαντες, τὰς θήρας τυγχάνουσι. καὶ κεῖνος συγχεῖ τὰ δημόσια, καὶ ἀναφυρᾷ, βιαίως τοῖς τε ἀδελφοῖς, καὶ τοῖς περιεστῶσιν εἰς ταὐτὸ συμβαλεῖν.

Ταυτὸν ἐποίησε. Idem fecit, quod illi, qui venantur anguillas, qui foliis ficus vtentes, & lutum turbantes, prædę fiunt-compotes. Et ille Rempub. confundit, & perturbat, volens & fratres, & *Reipub.* præfectos in idem *periculum, & in easdem turbas* coniicere.

Ταυτότης. ἡ ὁμοιότης. πιότης.

Ταυτότης. q. d. *Identitas. Eadem-res.* Similitudo. Pinguedes.

Τῇ ταυτότητι συγχυθεὶς τῶν δακρύων.

Identitate, similitudine *confusus lachrymarum*. Iisdē, vel similibus cōfusus lachrymis,

Καὶ τὸν χαρὰν γὰρ πολλάκις χαρὰ ξέφει,
Καὶ δάκρυσίν τις ἐξαγάρει δάκρυα.

Etenim lætitiam sæpe lætitia nutrit,
Et lachrymis aliquis excitat, elicitque *lachrymas*.

Ταυτότης. ἀσύγκλακτος φύσεως. A

Ταυτότης. q.d. *Identitatis. Eiusdem rei. Similitudinis.* Immutabilis naturæ. *Nullo modo differentis: sed per omnia similis naturæ.*

Ταφῆιον. ἐνταφιον.

Ταφήϊον. Sepulchrale. *Funereum. Ad sepulchrum, funúsque pertinẽs. Item ipsa vestis, qua supra sepulchrum sternitur.*

Τάφιος. ἐθνικὸν, ὁ λῃστής.

Τάφιος. Taphius. Gentile *nomen.* Latro. Prædo.

Τάφος. καὶ τὸ σῆμα τῶν θυτῶν σημεῖον. καὶ τὸ ἐδώδιμον. ὅμηρος. τάφον ἕκτορος ἱπποδάμοιο. οὐ τὸν τύμβον.

Τάφος. *Non solùm sepulchrum ita vocatur: sed* etiam id signum, quod apud sacrificos *augures, & aruspices observatur.* Et funebre-epulum. Homerus, *quum dicit Iliad. ω. vlt. v* τάφον Ἕκτορος ἱπποδάμοιο. non tumulum. *aut sepulchrum intelligit* Hectoris equorum-domitoris: *at epulum-funebre, cœnam-exequialem. vel etiam ipsum funus, totamq; funeream pompam & exequias.*

Ταρόσιος. ὄνομα κύριον. B

Ταφόσιος. Taphosiris. Nomen proprium.

Ταρρεῦσαι. διορύξαι. ἐξισκάψαι.

Ταφρεῦσαι. Perfodere. Circundere. Ducere-fossas.

Τάφρος. τὸ ἐδώδιμον. τὸ τεῖχος ὄρυγμα. καὶ τάφρη παρ' ἡροδότῳ, θηλυκόν. ὀρύξαντες τάφρον διρείην, ἐπιτείναι ξύλα ἀπ' ἐαυτῶν.

Τάφρος. Fossa circum murum *ducta. Quasi fossa.* Et τάφρη fœmineum, apud Herodotum, *pro* τάφος, *quod & ipsum genere fœmineo dicitur, vt apud Hom. Iliad. H. pag.* 263. *v.* 3. Vt, Cùm autem fossam latam fodissent, infirma ligna super ipsam extenderunt.

Τάχα. ἴσως. ἢ ταχέως. ἢ τυχόν.

Τάχα. Fortasse. Vel celeriter. Vel fortè, *casu, fortunâ.*

Ταχεῖα.

Ταχεῖα. Velox. Cita.

Ταχινός. ὁ ἐξύς. ὁ ταχύς.

Ταχινὸς Citus. Celer. Velox.

Τάχιον. ταχὺ αὐτὶ τοῦ ταχέως. ἔστι δὲ πολλοῖς καὶ παλαιοῖς. παρ' ἐμπορῳ ἢ ταχτα, αὐτὶ τοῦ ταχέως καὶ λύσαι δ' ἀγορὴν αἰ φηρὶν. αὐτὶ τοῦ αὐφηρῶς. ταχέως. C

Τάχιον. Citiùs. Celeriùs. Velociùs. ταχύ. Citum. Velox. Pro, citò, celeriter, velociter. *Hoc* extat apud multos antiquos *scriptores.* Apud Homerum verò, τάχιστα, citissimè, celerrimè, pro, citò, celeriter. *Et sæpe nomen adiectiuum ponitur aduerbij loco. Vt apud Homerum.* Dimiserunt autem concionem celerem. pro, celeriter, velociter, *citò. Sic & Virg. Æn. lib. 6. pag.* 257. *v.* 25. *de Æneæ dicit, Euaditq; celer ripam irremeabilis vndæ. pro, celeriter.*

Ταχυβάμονας ὅρκους. ἀείσαρχος καὶ ἀντίφρασιν ἀκούει αὐτὶ τοῦ βραδεῖς. βέλτιον ἢ τοὺς ἐπὶ τῷ γινομένῳ νοῦν ἀβλαβεῖς καὶ οἱ ὀμορκήσαντες. ὅθεν καὶ παροιμία. ἀφροδίσιος ὅρκος οὐκ ἐμποίνιμος.

Ταχυβάμονας ὅρκους. Celeriter-incedens iusiurandum. Aristarchus per antiphrasin, *& per sensum contrarium hoc* intelligit, *& putat sumendum pro* βραδεῖς. Tardum. Tardigradum. Sed præstat intelligere *iusiurandum* quod in amore iuratur, *i. amantium iusiurandum. V Volsius rectè legit* ἐν ἐρωτὶ γινομένῳ. Qui enim *de amantibus* peierarunt, indemnes *manere, nec vllo modo propter sua periuria læsi putantur.* Vnde etiam prouerbium *manauit,* Venereum iusiurandum non est obnoxium— D pœnis, *nec vllis punitur pœnis. Nam, vt canit Ouidius, Iupiter ex alto periuria ridet amantum.*

Ταχυβούλοις. ἀντὶ τοῦ ταχέως μεταβαλλομένοις. ἀνεπιτήδειος. ἀνεπιστήμονες. κωμῳδοῦνται ἢ οἱ ἀθηναῖοι, ὡς τοιοῦτοι. καὶ ὅτι ταχέως μεταγνοῦσιν ἐν οἷς βεβούλευται.

Ταχυβούλοις. Celeriter-consilia-mutantibus. *Aristoph. in Acharn. pag.* 286. *v.* 24. *Schol. annot.* 12. *vnde Suid.* Temerariis. Incõsideratis. *Illis, qui celeriter de rebus consultant, & consilium capiunt, quod etiam celeriter mutant.* Athenienses enim à-comicis-perstringuntur vt tales, & quos citò pœniteat consiliorum *initorũ, & captorũ.*

Ταχυναυτῆ. ταχέως πλεῖ. αὗται αἱ ἱεραὶ ξύμπρεις δημόσιαι, ἔστι τὰς τῆς πόλεως χρείας πομπούσας, καὶ ταχυναυτοῦσαι.

Ταχυναυτῆ. Celeriter-nauigat. Istæ sacræ triremes publicæ, quæ ad Reipub. *varios* vsus mittuntur, celeriter-nauigant, *sunt celeres.*

Ταχύς. E

Ταχύς. Citus. Celer. Velox. *Pro, citò, celeriter, velociter. Aristoph. in Nubibus. pag.* 98. *v.* 13. *&* 14. *Schol. annot.* 10.

Celer verò quum in difficultatem incideris,
Ad aliam salta cogitationem mente.

Ταχὺς δ' ὅταν εἰς ἄπορον ἐμπέσῃς,
Ἐς ἄλλο πήδα νόημα φρενός.

ταχὺς, celer, *pro,* celeriter. ἄπορον vocat *id,* cuius transitum, & solutionem nullus reperire potest. *Vel ita vocat id, vnde quis nulla ratione se possit expedire.* Sic autem Socratem vult deridere, vt eum, qui in disceptationibus veteretur-subsannationibus, & propter angustias, *in quas ab aduersarijs seredactum animaduertebat, à proposita quæstione recederet, & ad aliam* transiret. Docet autem ipsum, *ñ* in aliqua *re* hæsitaris, *si de re aliqua dubitaris, & in aliquam difficultatem incideris,* celeriter ad aliam cogitationem transili. Qui autem alteri præcipit *aliquid, eumq; de re aliqua cauenda monet,* ipse nimirum, qui rerum, quas dicit, periculum fecit, *res, quas est expertus, ei* præcipit. F

Ταινάριον κακὸν. Tænarium malum. i. magnũ. Quod in supplices contra-leges-committitur. *Quo supplices violantur.* Lacedæmonij enim Helotas, qui in Tæna-

Ταινάριον κακὸν, τὸ μέγα, καὶ ἐδαπομένον εἰς ἱκέτας. οἱ γὰρ λακεδαιμόνιοι καταφυγόν-

rum

A τας τοὺς εἵλωτας εἰς ταίναρον, ἀπάγεσθαι. καὶ ταναρίτης, ὁ πολίτης.

Ταίναρον. ἀκρωτήριον λακωνικῆς. ἐν ᾧ σόμαν δῶ κατάγον εἰς ᾅδου. ἔνθα καὶ ποσειδῶνος ἱερὸν ἀσφαλίου ἐστίν· ἢ τοὺς εἵλωτας ἱκέτας καθεζομένους ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ ποσειδῶνος, οὐδὲν δεισαντες ἀνήλουν οἱ λακεδαιμόνιοι, καὶ ἔλαβετο ἐδόκουν ἀναγνῶναι ἐν. ἀριστοφάνης.

Ego verò Lacedæmonios vehementer odi. & v. 16. Κἀγὼς ὁ ποσειδῶν. *&c.*

B Αὐτῆς ὁ ποσειδῶν, ὅστι ταινάρου θεὸς,

Σείσας. ἅπασιν ἐμβάλοι τὰς οἰκίας.

Ταινία. δέσμη ὑφῶν, τὰ πέζια. σύμμετα στεφάνη. ζώνη. δέσμη ἢ ξύλων, τα κυμάτα. καὶ ταινίδιον, τὸ στόμα. αἰλιανός. ὁ δὲ ἐκ ῥυέντος αἵματος, ὃν εἶχε σπὰς ἑαυτῷ τρόπον τινὰ, τὸ δυσχὲς ταινίδιον ἐπήγετο. ὃν μετὰ μικρὸν λέγει τὸ ῥωμαίων στρατηγοῦ, τὸν ἀποσπάσαντος ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἀνίβου τὸ στέμμα.

attraxerat. De Maximo Romanorum duce dicit, qui coronam ab Annibalis capite detraxerat.

C Ταινίᾳ. λῖα εἰς λεπτὰ διακεκομμένα αἱλιατός. τὴν ὑδρωπικὴν, καὶ τὸν θώρακα πάντα καταδήσει ταινίαις. ἢ δέσμημα ἱματίου.

Ταινία ὁ δὲ μίλων ὁ παγκρατιαστὴς ὃν ἐδέδητο τοῦ μετώπου χορδῇ, καθάπερ ταινίαν, ἢ στέφανον. κατέχων δὲ ἐντὸς τῶν χειλέων τὸ αἷμα, καὶ ἐμπίπλας αἵματος τὰς ἐν τῇ παλαιῇ φλέβας, διέρρηγνυτο ὑπὸ ἰσχύος τῶν φλεβῶν τῇ χορδῇ, καθάπερ παπύρου· καὶ τῆς δεξιᾶς χειρὸς, τὸ μὲν εἰς τὸν ἀγκῶνα ἐκ τοῦ ὤμου, παρ' αὐτὸν D καθιεὶς τὸν πλευράν. τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος ἔτεινε εἰς δάκτυλον. τὸν μὲν ἀντίχειρα ἀπεστρέφων εἰς τὸ ἄνω. τῶν λοιπῶν δὲ ἀλλήλοις δεδεμένων καὶ συνεχόντων. τὸν ἐλάχιστον οὖν τῶν δακτύλων κάτω νεύοντα οὐκ ἀπεκίνησεν ἂν τις βιαζόμενος. ἀπέθανε δὲ ἁλοὺς ὑπὸ ξύλου ξηροῦ, σφίγας ἔχοντι διίσω τὰς αὐτοῦ. ὃ δὲ, ὑπὸ φρονήματος καθέντα τὰς χεῖρας ὡς διαῤῥήξων. ὀλισθαίνουσι δὲ οἱ σφῖγες, καὶ πάντος ἐχόμενος ὑπὸ τοῦ ξύλου, λύκων ἐγένετο δεῖπνον.

E

Ταινιοῦντος. στεφανοῦντος. περισόντες δὲ αὐτὸν ἐταινίαζον οἱ στρατιῶται, καὶ ἀνίδουν.

rum confugerant, interfecerunt. *Er. Ad. Chil. 3. Cent. 7. col. 783, ad. 85. Tan mal.* Et Tænarites. *Tenari* ciuis.

Ταίναρον. Tænarum. Laconiæ promontorium, in quo erat ostium ad inferos deducens. *vt testatur & Virgil. Æn lib. 4. pag. 102. v. 21. Tenarias etiam fauces, alta ostia Ditis* Illic etiam *erat* Neptuni Asphalij templum. Helotas autem illic, in ipso Neptuni templo, supplices sedentes, Lacedæmonij nihil veriti, interfecerũt. Et propterea videbantur esse piaculo-obnoxij. Et Aristoph. *in Acharn. pag. 282. v. 15. de Lacedæmonijs dicit,*

Et ipse Neptunus, ille qui colitur *in Tænaro Deus,*

Concussa terrâ, *omnibus injiciat domos.*

Ταινία. In hominibus quidem *ita vocantur* fasciæ, *quæ vulgò vocantur* τὰ πέζια. Corollæ. Coronæ. Corona. Zona. In lignis verò *sic dicuntur vena quædam, quæ fluctus, & vndas referunt, & quæ propter earum figuram, & speciem, vocantur* vndulæ, *i. parua vnda.* Et ταινίδιον. *fasciola, corolla* Corona. Ælianus. Ille verò ob sanguinem, qui *ex vulneribus* effluxerat, cuersus, sepulchralem, & *funeream* quodam modo fasciolam illam infelicem, *illam infelicem coronam* sibi induxerat, *& in suum caput*

Ταινία. Fascia. Lintea in minuta *frusta* dissecta. Ælianus. Ventrem, & thoracem totum colligabit fascus. *ταινί. significat coronam,* vel indumẽti fasciam, *& ligamen, quo vestis ligatur, & constringitur.*

Ταινία. *Fascia. Ligamen. Vinculum. Corona.* Vt, Milo pancratiasta frontem chordâ, tanquam fasciâ, vel coronâ obligabat. Spiritum autem intra labra continens, & capitis venas sanguine replens, robore venarum, *sanguine sic inflatarum,* chordam, vt papyrum, disrumpebat. Et dextræ manus, alteram quidem *partem pendentem* ab humero in cubitum, in ipsum *corporis alterum* latus demittebat. Alteram verò *partem pendentem* à cubito extendebat rectà ad digitos, *vel potiùs, alteram verò partem à cubito ad digitos rectà tendentem extendebat,* pollicem quidem, sursum conuertens. *& trigesimum,* reliquos verò *digitos,* ordine coniunctos habens, ita vt alij aliis essent-impositi. Minimum igitur *eius* digitum, qui-erat infrà, nullus per-vim dimouere, *suoq; loco mouens inflectere* potuisset. Hic autem obiit, cùm incidisset in lignum siccũ, quod cuneos ipsum dissindentes, *ac insertos* habebat. Hic enim viribus fretus, *& earum robore nimiùm elatus,* manus in *eius rimas* demittit, vt *lignum* disrupturus. Sed cuneis elapsis, eiúsque manibus à ligno comprehensis, luporum præda fuit.

Ταινιοῦντος. Coronantis. *à ταινίω. ẽ. fasciâ, vel coronâ, vel diademate cingo, corono.* Vt, Milites autem accedentes ad ipsum, *ipsum* coronabant, & *caput eius* coronâ-

cingebant. F. *ἐταινίων legendum, vt sit exemplum verbi ταινίω. ẽ cuius participium ante legitur. Vide suprà in* A *ἀνίδουν. vbi reperitur idem verbum ἐταινίαζον, quod à ταινιάζω, hoc, à ταινία deductum. Sed pro σφαιῶται, scribitur illic νησῶται i. insulam Insularum-incola.*

ΤΟ ΚΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

Τ cum Ε.

F Τέγεα. πόλις. καὶ πολῖται, ὁ ἀπ' αὐτῆς.

Τέγεα. Tegea. Vrbs. Et Tegeates, eius ciuis, *& incola.*

Τίγγει. βρέχει.

Οἶνῳ τίγγε πνεύμονα, τίγγε,
Φίλης δὲ ἀπέχου κυθερείης.

Τίγγειν. εἴκειν. ἐνδιδόναι. καὶ τίγγει. βρέ-

Τίγγει. Tinge. Riga. Vt,

Vino riga pulmones, riga: à
Blanda sed abstine Venere.

Τίγγειν. *Rigari.* Cedere. Remittere. Cõcedere. Et

τίγγω. Rigat. Macerat. Mollit. *Epigram. lib. 6. pag. 439. epigram. 15'.*

Nauem tibi, ô maris Rex, & Princeps terræ,
Dedico Cranius aquis marinis *non-amplius rigatam.*

Τίγξω. Rigabo.

Τεγεσαῖοι. Tegeſtæi. Nomen gentis. Et fœmineo-genere, Tegeſta, nomen vrbis.

Τέγος. Tectum. Vel, in-ſuperiore-domus-parte-ſitum cubiculum, *cœnaculum.* Domus terræ-vicina, *non alta: ſed humilis.*

Τεγχάμων. Drachmâ quidem canit, quatuor verò *drachmis* compeſcitur. In Ἀράβιος ἄγγελος.

Τέλει. *Ion pro comm.* τεὸν, *hoc eſt,* τὸν σὸν. Tuam. Vt, Tuam quærens domum. *Vel, tuum quærens nidum.*

χλ. μαλάττει. τὰ δηγράμματα. A

Νῆα σοι ὦ πόντου βασιλεῦ, καὶ κοίρανε γαίης
Ἀντίθεμαι κρείττης μηκέτι τιγρομένην.

Τέγξω. βρέξω.

Τεγεαῖοι. ὄνομα ἔθνους. καὶ τοπικῶς, τῆς πόλεως, ὄνομα πόλεως.

Τέγος. στέγη. ἢ ὑπερῷον δωμάτιον. οἰκία ὑπόγειος.

Τεγχάμων. δραχμῆς μὲν αὐλεῖ. τετράμων B
δὲ παίει τὰ τοῦ ἀραβικοῦ ἄγγελος.

Τέλει. τέλει σήν. τὸν ἰδίως τὰ καλιάν.

N O T Æ.

Τεγχάμων] Scribendum τετράμων. Rectè ſupra in voce Ἀράβιος. Er. Rud. Chil. 1. Cent. 7. col. 236. ad. 32. Arabius tibicen.

Τεῖν. Tibi. Doricè *dictum, pro comm.* σοί. In epigrammate. Victor dedicauit tibi pulcherrimum ſimulachrum.

Τεθέντων. Poſitis. Pro, ſumptis, confeſſis, conceſſis. Dicit enim Ariſtoteles, Syllogiſmus, eſt oratio, in quâ poſitis quibuſdam *i. ſumptis, & conceſſis.*

Τεθεωρημένη. Contemplationi-addicta. Verè cognitionis ſtudioſa. Et τεθεωρημένος. *ſpectatus.* Vt, Arceſilaus Philoſophus, naturâ quidem, tardus, & oſcitabundus, in arte verò ſpectatus, dixit, Geometriam ſibi oſcitanti in os inuolaſſe.

Τεθεικότες. *Qui-poſuerunt, depoſuerunt,* & amiſerũt. Vt, Illi verò in opus *faciendum* diuiſi, multis armis amiſſis, *cladem acceperunt.*

Τεθηγμένον. Acutum. ἀπὸ τοῦ θήγω. ἀκονῶ.

Τεθηλότα. Florentem. Et τεθηλότες. *Florentes. & in accuſat.* τεθηλότας. *Vt,* Coronati, ramóſque lauri florentes quatientes.

Τεθηλυμένων. Et ἐκτεθηλ. Effœminatorum. *Eorum, qui fœminarum inſtar ſunt molles.*

Τέθηπα. Obſtupui. Miror. Admiror. ἀπὸ τοῦ θάπω. *Vide Euſtath.*

Τεθηπότες. Obſtupefacti. Obſtupeſcentes. Metuentes.

Τέθμια. Leges. *L.* νόμοι. Et τεθμία. Inſtituta.

Τεθνᾶσι. *Per ſyncopen formatum* ἐκ τοῦ τεθνάνασι, *quod Ionicè deductum à comm.* τεθνᾶσιν. Mortuum-eſſe. Obiiſſe.

Τέθναθι. Imperatiuus ἀπὸ τεθνάμαι, *vt* ἵσταμαι. *quod* ἀπὸ τέθνημι, *vt* ἵστημι. *Imperat.* τέθνασο. *vt* ἵστασο. Morere.

Τεθνεώτα. Mortuum. Et τεθνεώτων. Mortuorum. Vt, Multis verò mortuis, & renui vitæ ſpe fluctuantibus. Declinatur autem τεθνειὼς, ῶτος. *& apud poetas, metri cauſâ inſerto ι,* τεθνειὼς, ῶτος.

Τεθνία. Liguritio multa. Magna helluatio.

Τεθνίοις. Morieris. Per *ο verbum hoc efferunt* Attici, *& per ει diphthongum, vt ſcribitur apud Ariſtoph. in Acharn. pag. 283. v. 17. vnde Suid. Schol. annot. 7.* Hei mihi vt morieris.

Τεθολωμένος. Perturbatus. Etiam de gaudio *dicitur.* Pherecrates Myrmecanthropis. Ridentem, & gau-

Τεῖν. σοὶ, δωρικῶς. τὸ δηγράμματα. νικήσας ἀνέθηκε τοὶ ὡραιοκαλλὲς ἄγαλμα.

Τεθέντων. αἰτηθέντων. ὁμολογηθέντων. συγχωρηθέντων. φησὶ γὰρ ἀριστοτέλης. συλλογισμὸς ἔστι λόγος, ἐν ᾧ τεθέντων τινῶν. C

Τεθεωρημένη. ζητητικὴ τῆς ἀληθοῦς γνώσεως. ὁ μὲν γὰρ ἀρκεσίλαος ὁ φιλόσοφος, ναθὴς τὴν φύσιν, καὶ χασμώδης. ἐν δὲ τῇ τέχνῃ τεθεωρημένος, εἶπεν, εἰ γεωμετρίαν αὐτῷ χάσκοντι εἰς τὸ στόμα ἐμπλῦναι.

Τεθεικότες. ἀποβαλόντες. ἰώνικῶς. οἱ δὲ, ἐκ τοῦ ἔργον διηρημένοι, τὰ πολλὰ τεθεικότες τῆς ὅπλων. D

Τεθηγμένον. ἠκονημένον.

Τεθηλότα. θαλλοντα. ἐστεφανωμένοι, κλάδους τε δάφνης τεθηλότας σείοντες.

Τεθηλυμένων. καὶ ἐκτεθηλυμένων.

Τέθηπα. καταπέπληγμαι. θαυμάζω.

Τεθηπότες. ἐκπεπληγμένοι. δειλιάσαντες.

Τέθμια. νόμοι, καὶ τέθμια, νόμιμα.

Τεθνάσι. E

Τέθνασο. ἀποθανοῦσα.

Τεθνεῶτα, & τεθνεώτων. ἀποθανόντων, τεθνεώτων δὲ πολλῶν, καὶ σαλευόντων ὑπὲρ τοῦ ζῆν διὰ λιπαρῆ ἐλπίσι. καὶ κλίνεται τεθνειὼς, τεθνειῶτος.

Τεθνία. γαστριμαργία πολλή.

Τεθνίοις. ἀλλὰ τῶ σ' οἱ ἀττικοί. οὐκ ὀρθῶς τεθνίοις. F

Τεθολωμένος. καὶ δὴ χαρᾶς. φερεκράτης μυρμηκανθρώποις. γελῶντα, καὶ χαίροντα, καὶ

dentem,

ϛ τηθολωμένον. ὃθὶ λύπης. ἀπὸ τῆς αἰτίας ἀπηθολωθὴ ἡ καρδία.

Τίθεια. ἄγρια, & ἄγονα φυτά.

Τίθριππον. ἐκ τεσσάρων ἵππων ἅρμα.

Τεθυκώς. ἠυχαριστήκως. ἢ θυσιάσας.

Τεθυμένος. ἀπὸ πυρὸς ἐκκεκαυμένος. ἢ κακωθείς.

Τεθυμένοι. τεθυμιαμένοι. ὀσφρανθέντες.

B

Τέκνα. τέκνα. & τοκῆς, οἱ γεννήτορες.

— Τοῖς τοκεῦσι γὰρ
Οὐδ' εἴ πως τις, δεῖ πόνου μνήμην ἔχειν.

τουτέστιν, ὅταν τις ὑπὲρ γονέων πονῇ, μὴ ἡγείσθω πόνον εἶναι τὸν κάμαθον.

Τεκμαιρόμενος. στοχαζόμενος. ψευδῆ τεκμαιρόμενος ἀληθῆ, ἢ ἃ γενησόμενα εἰκάζων γενησομένοις.

C

Τεκμήρασθαι. γνωκῆ. τεκμηριῶ ἢ, γνωκῆ, ἢ αἰτιατικῆ.

Τεκμήριον. ἀληθινὸν σημεῖον. ἢ τὸ ἄλυτον. ἢ τεκμηρίωσις, ἀπόδειξις. λέγεται τὸ ἐκ τοῦ καπνοῦ τὸ πῦρ εὑρεῖν, καὶ σωπῶσαν. ἢ εἰ μὲν πάντως ἕπεται τῷ αἰτιατῷ τὸ αἴτιον, τεκμήριον τοῦτο λέγεται. εἰ δὲ μὴ πάντως ἕπεται, σημεῖον εἰ λέγοιτο. τεκμήριον δὲ ἐκεῖνο. διότι μὴ ἄλυτόν ἐστιν. οἷον, ὡς τὸ ὠχρὰν ἐστιν, ἐπειδὴ τέτοκε. ἢ αὖθις.

D

ὅτι ἡ δαίμων ἐν αἰθρωπίνοις ἢ θεοδότος, τεκμηριώσαιτο ἄν τις τῇ μεγέθει σωθμώδους, ὧν ἐς τοὺς αἰθρώπους κακῶν ἔδρασεν. ἐκ γὰρ τῆς ὑπερβαλλούσης τῶν πεπραγμένων, ἢ ἡ δεδρακότος δυνάμεως δῆλος γίνεται. ἢ αὖθις φησὶ δαμάσκιος. ὅρους δὲ ἐτίθετο, ἢ τεκμήρια τῆς θείων ἀφωρισμένων στοιχείων πρὸς τὴν τῶν αἰθρωπίνων διάκρισιν. τὴν μὲν φιλοπονίας τὸ αὐτάρκες ὑπὲρ πάντα λόγον. τὴν δὲ συνέσεως γνώμης τὸ ἐξηκριβωμένον τῆς ὑφαπῆς, ἢ συνήθους τοῖς πολλοῖς ἀκολουθίας. τὸ δὲ ἔρωτος αὐτῆ τὸ παρορμισθὲν εἰς τὸ τῶν τῇ κάλλους ἐπόλαυσιν. ὁ δὲ κατίδοιτο, ἐπειδὴ ἤγετο τῷ ὁρμῷ αὐτῆ, ἢ ὅπ τοῖς ἴχνεσι τοῖς ἀρχαίοις ἐτεκμήρατο.

E

quàm eius impetum cognouit, & quia minas ex factis coniiciebat.

Τέκμησα. ὁρμὴ κύριον. ἢ τὴν αἰτίαν γνῶναι. & ὁρμὴ πόλεως. καὶ τεκμαστὴς, ὁ πολίτης.

Τέλεμον. τέλος, μόρος. θάνατος.

Τέκος. τέκνον.

Τελαμῶνα. καταπεδάζων.

F

Τετελωκατο. καταπεδάσατο.

Τέκτων. κοινὸς τεχίτης. ὁ λεπτὸς. καὶ ὁ τῶν ξύλων εἰδήμων.

Τελαμών. ὁ ἀναφορεὺς τῆς ξίφους. καὶ τῆς ἀσπίδος. ἰάμβλιχος. ἐμβαλὼν δὲ ἐκ τοῦ τοῦ γε-

dentem, & gaudentem, & perturbatum. De dolore quoque dicitur. Vt, Præ dolore perturbabatur ipsius cor.

Τίθεια. Agrestes, & steriles arbores, & plantæ.

Τίθριππον. Currus ex quatuor equis constans. Quadriga. Quadriga. Currus, quem quatuor equi trahunt.

Τεθυκώς. Qui gratias egit. Vel, qui victimas immolauit, & sacrificium fecit.

Τεθυμένος. Macta tus. Immolatus. Ab igne combustus. Vel, vexatus.

Τεθυμένοι à θύω, ῶ. odores adolco. hoc à θύος. τό. Sacrificium, & odores, qui adolentur. Suffiti. Perfumigati. Odorati.

Τέκνα. Liberi. Filij. Et τοκῆς. Genitores Parentes. vt apud Sophoclem in Oedipo Colonæo pag. 289. v. 2. 3.

— Ipsis parentibus enim
Neque si laborans operam nauat aliquis, oportet laboris memoriam seruare.

Hoc est, quum quis pro parentibus laborem tolerauit, ne putet hunc laborem esse laborem, & defatigationem aliquam, quâ fuerit grauatus.

Τεκμαιρόμενος. Coniiciens. Vt, Falsa coniiciens ex veris, & non futura per coniecturas colligens ex futuris.

Τεκμήρασθαι. Genitiuo. Coniicere. Per coniecturas assequi. Sed τεκμηριῶ & genitiuo, & datiuo gaudet. Signis, coniecturis, indicijs confirmo. Indico. Demonstro.

Τεκμήριον. Verum signum. Vel indissolubile. Certa, minimeq; dubia rei nota, quæ dissolui, refelliq; nequit. Et τεκμηρίωσις. demonstratio. Vt, si ex fumo colligas, & animaduertas ignem adesse, hoc dicitur signum & coniectura, non tamen argumentum, & minimè dubium indicium. Et si causa causatum omnino sequatur, hoc dicitur argumentum, & verum rei signum. Si verò non omnino sequatur, hoc dicetur signum, leuiq; rei nota, non etiam argumentum, quia non est indissolubile. Vt, Pallida est, quia peperit. Et rursus. Quòd autē Theodora fuerit dæmon humana-specie-præditus, ex magnitudine malorum, quibus homines affecit, facilè coniiciat quis, rem perpendens. Nam in excessu rerum-gestarum etiam ipsa actoris vis perspicua fit. Et rursus dicit Damascius. Fines verò ponebat, & argumenta diuinorum, & definitorum elementorum, ad rerum humanarum secretionem, & discrimen statuendum. Industriæ quidem, illam rerum conficiendarum expeditam rationem, quę omnem orationem superabat. Prudentis verò mentis, i. prudentiæ, illam à manifesta, & consuera vulgi consuetudine remotam rationem. Amoris verò ipsius, illum incitatum impetum, quo ferebatur ad intelligibilis pulchritudinis fruitionem i. ad fruendam pulchritudinem, quæ in intelligentia versatur. N. L. Et alibi. Ille verò, pertimuit, postquàm eius impetum cognouit, & quia minas ex factis coniiciebat.

Τέκμησα. Tecmessa. Nomen propriū. Aiacis vxor. Et Τέκμωσα. Tecmissa, nomen verbis. Et Tecmissensis, eius ciuis.

Τέλεμον. Finis. Mors. Letum.

Τέκος. τό. Filius.

Τεκταινόμενος. Fabricans. Conficiens.

Τετέκτανο. Fabricauit. Fecit. Confecit.

Τέκτων. Faber. Communis artifex. Lapicîda. Et lignorum *policiorum* peritus.

Τελαμών. Lorum ensis, & scuti. Lorum, quod vel ensem, vel scutum sustinet. Iamblichus. Cùm autē loco

manus eius circundedisset, *eum* alligauit lecto. Τελαμὼν etiam linteum in minuta *frusta* concisum *significat*. Herodotus. Persæ verò, *milites illos* plurimi faciebant, *eorum* vulnera myrrhæ-lachrymis curantes, & lintei byssini *fo*ris inuoluentes, *& fascijs obligantes*.

Τελαμώνιος. Aiax Telamonius. *id est, Telamonis filius.*

Τελέας ἱρεῦ ταδί. Aristoph. Auibus. *pag.* 374. *v.* 20. 21. 22. Quænam est hæc auis? Teleas dicet hæc, Homo, auis inconstans, volitans *huc, & illuc*, Nullam-sui-volatus-certam-significationem-dans, *ac proinde nulli notæ*, nec vnquam in eodem *loco* manēs. Perstringit Teleam, vt erronem. Πετόμενος. Si de volantibus *auibus Teleam* interrogaris, *ille respondebit hæc, &c.* Teleas autem fuit homo mordax, & ingenio leui præditus, *& moribus impurissimis*. Nam non solùm erat cinædus: sed etiam propter timiditatem, & helluationem, & fraudationem, & improbitatem malè-audiebat. Et Plato in Syrphace de Telea dicit, Aliud quidem cogitat, aliud verò linguâ profert. Vel hoc dixit Aristophanes, quia Teleas est auis *quædam, de qua pag.* 403. *v.* 12. *quanquam ibi legitur non* Τελία: *sed* Ἐλεᾶ. Teleas iste de volantibus auibus respondebit *interrogatus. Nam auis anem nonit.*

Τελέας ἱρεῦ ταδί. ἀριστοφάνης ὄρνισι. ἄνθρωπος ἀσταθμητος. πετόμενος. ἀτέκμαρτος. οὐδενὶ ὁμοῖος ποτὲ ἐν αὐτῷ ῥήμασιν. δηλοβάλλει τὸν τελέαν, ὡς πλανήτην. αὐτὸ δὲ τοῦτο πετόμενον ἐὰν ἐρωτήσῃς. λυδὸς δ' ὁ τελέας σκωπτικὸς ἄνθρωπος, καὶ δυσταβλητος τοῖς ξένοις. ἦν γὰρ τῇ κιναιδίᾳ, καὶ δειλίᾳ, καὶ ἀψοφαγίᾳ, καὶ νοσφισμοῖς, καὶ πονηρίᾳ διεβάλλετο. καὶ πλάττων ὁ αὐρηλιανὸς αὐτὸν τελέα φησὶ, νοεῖ μὲν ἕτερα, ἕτερα δὲ τῇ γλώττῃ φθέγγεται. ἢ ὅτι τελέας ὄρνις. τοὺς πετομένους ὄρνιθας, δῆλόν ὁ τελέας ἀριστοφάνης φησὶν ἐρεῖ.

Τελίθει. Est. Fit. Oritur. Et τελίθουσι. Sunt. Fiunt. Oriuntur. *Aut* τελίθουσι, *&* τελιθῶσι. florent. *alterum, à* τελίθω. *alterum, à* τελιθάω. ᾶ. *floreo.*

Τελίθει. γίνεται. καὶ τελίθουσι, γίνονται. θάλλουσι.

Τελενικῆσαι. In Seriphis. Exinanire. Euacuare. Exhaurire. Ductum à quodam Telenico, qui (vt verisimile est) omnino pauper erat. Dicitur etiam quędam τελενίκου ἠχὼ, i. echo telenicea, pro, sonus inanis. per translationem ab inanibus vasis ductam.

Τελενικῆσαι. ἐν σεριφίοις, τὸ κενῶσαι. ἀπὸ τελενίκου τινός, ὡς τὸ εἰκὸς πάντως πάντελῶς. καὶ λέγεται τις τελενίκειος ἠχὼ ἐπὶ μεταφορᾶς τῶν κενῶν ἀγγείων.

Τελεῦντα. Statuta. Constituta *à* τελέω. ῶ. *perficio, conficio, absoluo, deducitur hoc participium* τελοῦντα. *perficientia, conficientia, absoluentia.*

Τελεῦντα. τεταγμένα.

Τελεώτερον. *Perfectius. Interdum &* perfectum.

Τελειώτερον. τὸ τέλειον.

Τελιθοῦσαι. Absumptum, siue consumptum esse *Impendere. Expendere, consumere.* Sic Antiphon.

Τελειθοῦσαι. τὸ ἀναλωθῆναι. ὕστερος ἀντιφῶν.

Τελεσίλλα. Telesilla Poetria. In eius statua libri quidem abiecti-iacebant, galeam verò capiti imposuerat. Etenim, cùm Lacedæmonij interfecissent eos, qui confugerant in Argiuum templum, & ad vrbem iuissent, vt eam caperent, tunc Telesilla mulieres, quę per ætatem arma ferre poterant, armauit, & *vnà cum illis* obuiam-iuit *hostibus eò vsque*, quò accesserant. Quo viso Lacedæmonij, retrò cesserunt, *ac abierunt*, turpe ratî cum mulieribus bellum-gerere, quas & vincere, nulla sit gloria, & *à quibus* vinci, magnum dedecus. Sic autem oraculum completum-est, quod Argiuis dicebat,

Sed quum fœmina marem victum
Expulerit, & gloriam apud Argiuos partam-reportarit,
Multas Argiuarum vtrinque-genas-vnguibus-lacerantes, & luctuosas *tunc efficiet.*

Τελεσιεργήσας. Qui-ad-finem-perduxit. *Qui-confecit, ac absoluit aliquod opus.* Qui perfecit. Polybius. Cùm opus circa fossæ labrum perfecissent. Et rursus. *Sed hoc exemplum ad nomē* τελεσιεργὸς *pertinet, quod significat eum, qui perficit opus susceptum, qui opus ad finem perducit, operis effector, ac perfector, efficax.* Ad ipsam actionem effectricem, *ad rem ipsam peragendam* ire Baccharum-instar concitati-studebant, sana quadam insania adcongressum incitati, *tanquam furore correpti, quo ferebantur ad prælium cum hoste committendum.*

Τελεσιεργήσας. εἰς τέλος ἀγαγών. ἐργασάμενος. πολύβιος. ἐπὶ τοῦ τὴς τάφρου χεῖλος τελεσιεργήσας τέλειον ποιῆσαι. καὶ αὖθις, ἐπ' αὐτοῦ πω τοῦτο τελεσιεργοῦντα προθυμότερον χωρεῖν, σύφορα μανία τινὶ εἰς συμπλοκὴν ἐξοιστρήμενοι.

A Τελεσιουργόν. τελείως ἀπηρτισμένον. διὸ κἂν ὅσα ἴχραψεν οὗτος τις αὐτῷ, τὸ μὲν ὑψηλότατον, καὶ τελεσιουργὸν ἔχοντα, τοῖς δ' ἔπεσιν ὑπάντα σωμπρομεμιγμένα.

Τελεσιουργόν. Omnino perfectum. Vt, Quamobrem quæcunque scripsit, inuenisses animi quidem celsitudinem, & rerum perfectionem habere, verbis verò non admodum concinna.

Τελεσπόμβος. πλεισμένος. πλημμελῶς. ἐνθουσιῶν.

Τελεσπόμβος. Qui perficitur. Qui completur. Diuino furore correptus.

Τελέχορος.

Τελίσης. κωμικός. τοῦτο δράματά ἐστιν ἀργώ. καὶ ἀσκληπιός. ὡς φησιν ἀθήναιος, ὑπὸ τοῦ δ' ἦν δειπνοσοφιστῶν.

Τελίσης. Telestes. Comicus. Huius fabulæ sunt Argo, & Æsculapius, vt ait Athenæus lib. 4. Dipnosophistarum.

B Τελεσφόρος. τέλειος μάντις. ἐγγαστρίμυθος.

Τελεσφόρος. Perfectus vates, *qui perficit, quæ prædicit. Qui res à se prædictas ad finem perducit.* Engastrimythus, i. Ventriloquus.

Τελετή. θυσία μυστηριώδης. ἡ μεγίστη, καὶ τιμιωτάτη, δοτὸ τοῦ χωμάτων εἰς αὐτὰς δαπανημάτων. τελεῖν γὰρ φαμὲν, τὸ δαπανᾶν. καὶ πολυτελεῖς, οἱ πολλὰ ἀναλίσκοντας, & ὀλιγοτελεῖς τοὺς ὀλίγα.

Τελετή. Sacrificium mysteriorum-plenum, maximum, & honoratissimum *sacrificium. Initia. Arcana sacra. Sic autem dicta sunt* à sumptibus, qui fiunt in ea. Τελεῖν enim dicimus, impendere, *consumere, sumptus facere. Et* τέλος, *impensa, sumptus. Et* πολυτελεῖς *vocamus homines, qui multos, magnosq; sumptus faciunt* qui multa cósumunt, *vel impendunt. Et* εὐτελεῖς *appellamus eos,* qui pauca *impendunt, atque consumunt. Qui parvos sumptus faciunt.*

C Τελευταῖον. ἔσχατον.

Τελευταῖον. Vltimum. Extremum. Postremum.

Τελευτῆσαι. τελέσαι.

Τελευτῆσαι. Perficere. Ad-finem-perducere.

Τελεῖν. βαπτελεῖν. πονεῖν. ἢ τὸ δαπανᾶν. ἐνίοτε καὶ ἡ τελετή.

Τελεῖν. Perficere. Conficere. Laborare, i laborem tolerare. Vel impendere, *consumere, sumptus facere.* Vnde & nomen τελετὴ, *de quo antè.*

Τελεία. ἥρα τελεία. καὶ ζεὺς τέλειος. ἐπιμαδὸν δὲ τοῖς γάμοις ὡς προτάνεις ὄντας τοῦ γάμων. Τέλος γὰρ ὁ γάμος. διὸ & προτέλεια ἐκαλεῖτο ἡ θυσία, ἡ περὶ τὸ γάμων γινομένη. διττὴ δ' ἡ κατὰ φύσιν ἐπιβάλλουσα τοῦ ἀνθρώπου τελειότης. D ἡ μὲν, γνωστική, ἣν ἐπιστήμην καλοῦμεν. ἡ δὲ, ὀρεκτική, ἣν ἀρετὴν ὀνομάζομεν.

Τελεία. Iuno Teléa, & Iupiter Teléus, colebantur in nuptiis, vt nuptiarum præsides. Τέλος enim, ipsæ nuptiæ. Quamobrem etiam sacrificium quod ante nuptias fiebat, vocabatur προτέλεια *genere neutro, in plurali* Duplex autem est perfectio, quæ homini secundùm naturam obtingit. Vna quidem, cognitionis, quam vocamus scientiam. Altera verò, appetitionis, quam appellamus virtutem.

NOTÆ.

Ἥρα τελεία.] VVolfius, Iuno confectrix, & Iupiter confector. Sed potiùs dicendum esset Iuno, Iupitérque nuptialis, i. nuptiarum præses. Præstat tamen Græcam vocem retinere. Nam hæc erant Iunonis, & Iouis cognomina, quibus vt nuptiarum præsides colebantur. Nam τέλος apud Græcos, præter alia, significat etiam nuptias. Sophocles in Antigone. pag. 264. F. de Hæmone Creontis filio dicit,

Τέλη λαχὼν δείλαιος ἐν Ἅιδου δόμοις.

Schol. τέλη. τοὺς γάμους. τοὺς γὰρ γαμοῦντας τελείους ἐκάλουν. Eos enim vocabant τελείους, qui vxores habebant, quasi diceres perfectos. Sic autem innuebant, eos, qui nullas habent vxores, imperfectos esse. Quamobrem etiam multi properant ad coniugium, ne censeantur imperfecti, vtque coniugij perfectione fruantur. Æschylus in E Eumenidibus. pag. 301. M. γαμήλιον τέλος vocat τοὺς γάμους, i. nuptias. Sic enim scholiastes hoc interpretatur. Hac de re pluribus à nobis agitur in nostro Pindarico Lexico. pag. 515. in Τελεία Ἥρα. Vide. Suidas ipse statim vocis huius significationem docet, quum subiicit, τέλος δέ, ὁ γάμος. &c. Hoc autem τέλος, cum præcedentibus est iungendum, vt eorum interpretatio.

Τελλίας. ὅτι τελλίας ὁ ἀκραγαντῖνος φιλόξενος ὤν, καταλύσασι ποτὲ πεντακοσίοις ἱππεῦσιν ὥρᾳ χειμῶνος, ἔδωκεν ἑκάστῳ χιτῶνα, καὶ ἱμάτιον.

Τελλίας. Tellias Agrigentinus, cùm esset hospitalis, & *hospitum amans*, aliquando quingentis equitibus, qui hyberno tempore *ad ipsum* diuerterant, singulis tunicam, & pallium dedit.

Τελικά. ζήτει ἐν τῇ ἀρχῇ.

Τελικά. Quære in voce Ἀρχά. τὰ τελικὰ, *vocantur bona, quæ nos ad summum bonum deducunt, quod nobis vt vltimum finem proponimus, ad quem peruenire studemus.*

F

Τελίνη. ὄνομα πόλεως.

Τελίνη. Teline. Nomen vrbis. *Fortasse* Τελλήνη *scribendum, vt alij.*

Τέλθειν. ἐν ᾠδῇ πάρεστι.

Τέλθειν. Cantu oblectare.

Τέλμινα. καὶ τέλμισσα, ὀνόματα πόλεων.

Τέλμινα. Telmina, & Telmissa. Nomina vrbium.

Τέλμα. τόπος πηλώδης ὕδωρ ἔχων. μέλει

Τέλμα. Locus cœnosus aquam habens. *Palus pala-*

dis. Minùs de huiusmodi *rebus* sum solicitus, quàm de ranis, quæ *sunt* in paludibus. *Er. Ad. Chil. 3. Cent. 1 col. 639. ad. 76. Minùs de ipsis laboro, quàm de ranis palustribus. Prouerbialis est hyperbole, quâ significamus nos aliquid nullo modo curare.* Pitides. In-terram-mutat ipsos fluuios, in-paludes-conuertit verò ipsos lapides. *i. Ex aquis terram, ex saxis aquam facit.*

μείδει τῇ ζώντων ἀδίνι, ἤτοι ἢ τῇ ἐν ταῖς τέλμασι βατράχων. καὶ ποσίδης. χροτεῖ τὰ ῥεῖθρα, τέλματοι ἢ τοὺς λίθους. A

Τέλματα. Cœnosa *loca*, & aquæ infima *loca Paludes. Stagna.* Vel fundamenta. Hæus verò *sic* appellauit agros, qui coluntur, *arua.* Et Aristoph. *in Anib. pag. 428. v. 1 Schol. annot* 13. Pluuiam aquam haberetis in paludibus. Hoc est, in puteis. *Hic enim palus impropriè ponitur pro puteo.*

Τέλματα. τὰ πηλώδη, καὶ τελθόταμα τὰ ὕδατος. ἢ βάθρα. ἰσαῖος ἢ εἶπε τὰ χωρύσιμα χωρία. καὶ ἀριστοφάνης. ὄμβριον ὕδωρ αὐ ἔχετ' ἐν ζοῖς τέλμασι. τετίσι, ζοῖς φρέασι.

Τελμισσεῖς. Telmissenses. Isti habitant in Caria, distantes sexaginta stadia ab Halicarnasso, vt *tradit* Polemon. Telmissus autem *est* vrbs Lyciæ, à Telmisso Apollinis *filio*, & vnius ex filiabus Antenoris, cum qua rem habuit in catulum mutatus. Quamobrem etiam ipsam fecit prodigiorum obseruatricem *ac interpretem*, vt Dionysius in Originibus *tradit.* Telmissensis *verò, dicitur huius vrbis* ciuis.

Τελμισσεῖς. τὴν οἰκοῦσιν ἐν καρίᾳ ἀπέχουσις ξ' σταδίοις ἁλικαρνασσοῦ. ὡς πολέμων. τελμισσὸς ἢ, πόλις ἐν λυκίᾳ. ἀπὸ τελμισσοῦ τοῦ ἀπόλλωνος, καὶ μιᾶς τῶν θυγατέρων. ἣ ἐμίγη εἰς σκύλακα μετοβαλών, διὸ καὶ τερατοσκόπον αὐτὴν ἐποίησεν, ὡς δημόσιος ἐν κτίσεσι. B

Τελμισσεύς. Telmissensis. Incola vrbis Telmissi.

Τελμισσεύς. ὁ πολίτης.

Τέλος. *Finis.* Principium. Actio. Τέλος etiã, id, quod Regibus datur *i. tributum, quod Principibus persoluitur.* Τέλος etiam, impensa, sumptus. Vnde πολυτελὴς, sumptuosum, id, in quod magni sumptus fiunt. Τέλος etiam ipse finis, & ipsæ nuptiæ, vnde etiam τὰ προτέλεια, sacrificia, quæ fiunt ante nuptias. Τέλος etiam, id, cuius causa *fit aliquid. Finis.* Hic autem duplex *est.* Alter quidem, cui is *causa fit aliquid.* Alter verò, cui. *Sic autem persona significatur, in cuius gratiam aliquid fit* Vt, Ædium-fabricatori finis est, cuius causa *facit opus*, facere tectum, quòd imbres, & æstus arceat. Cui verò *parat hoc opus?* Nobis. Tectum enim nobis facit. Nos igitur sumus ædium-fabricatori finis ille, vt cui *tectum parat.* Sic etiam videre licet in iis omnibus, quæ naturâ constant, vt, Desiderium quidem numinis-diuum, *i diuinitatis*, ob quod, vnum-quodque animatorum facit aliud *aliquod*, velut ipse finis est, cuius. Huius enim causâ est ipsa generatio. Quoniam autem corpora fiunt animis instrumenta, *ideo* animi sunt fines vt cui. Per proportionem igitur respondent, artifici quidem ædificatori, Natura, homini verò tectum fieri iubenti, animus, corpori verò, domus. Non solùm autem in animalibus duplex est finis, cuius, & cui: sed etiam in plantis. Etenim Natura in his facit instrumentale corpus, quod refertur ad vsum animæ in ipsis *insitæ.* Instrumentales enim *sunt* plantarum partes, radix, cortex, medulla, folia, & id genus alia. In animatis igitur duplex *est* finis, vt dictum-est. In reliquis verò, duplicem finem inuenire non datur. Metalla enim, & lapides, denique inanima, proximè quidem, à frigore, & calore facta, secorsim verò, ab vniuerso opificio, vnum finem habent, Cuius. Nam *facta sunt* ob mundi constitutionem. Non tamen etiam vt Cui finis est in ipsis. Non sunt enim horum instrumenta *vlla*, nec ad vsum aliquarum animarum comparantur. Τέλος autem significat sex. Aristo verò Chius finem esse dixit, sine-vllo discrimine viuere, ita vt nullum prorsus discrimen relinquas in iis, quæ inter virtutem, & vitium sunt interiecta: sed pariter in omnibus sis affectus. Sapientem enim bono histrioni similem esse. Differt autem τέλος, & ὑποτελὲς. *id est, finis, & id quod est subiectum fini.* Nam hanc quidem *hypotelidem*, *id est, id, quod subiectum est fini*, *dicebat* etiam non sa-

Τέλος ἀρχή. πρᾶξις. τέλος καὶ τὸ διδόμενον τοῖς βασιλεῦσι. τέλος καὶ τὸ δαπάνημα. ὅθεν πολυτελὲς, τὸ πολὺ καὶ ἄλωτον. τέλος καὶ τὸ πέρας. καὶ ὁ γάμος. ὅθεν καὶ προτέλεια. τέλος, καὶ τὸ ὑ ἕνεκα. τοῦτο ἢ διττόν. τὸ μὲν, ὑ. τὸ ἢ, ᾧ. οἷον τῇ οἰκοδόμῳ τέλος ἐστὶ τὸ ὑ ἕνεκα, ποιῆσαι σκέπασμα κωλυτικὸν ὄμβρων, καὶ καυμάτων. ᾧ ἢ, ἡμῖν. τὸ γὰρ σκέπασμα ἡμῖν ποιεῖ. ἐς μὲν οὖν ἡμεῖς τῷ οἰκοδόμῳ τέλος τὸ ὡς ᾧ. ὡσαύτως ἢ θεωρεῖν ἔστι καὶ ὅλῳ παντὶ τῷ φύσει συνεστῶτι. οἷον, ἡ μὲν ἔφεσις τοῦ θείου, δι' ὃ ἕκαστον τῇ ἐμψύχων ποιεῖ ἄλλο. οἷον αὐτὸ τέλος ἐστὶ τὸ ὑ. τούτου γὰρ ἕνεκεν ἐστὶν ἡ γήρασις. ἐπειδὴ ἢ τὰ σώματα ὄργανα γίνονται ταῖς ψυχαῖς, αἱ ψυχαὶ εἰσὶ τέλη ὡς ᾧ. αἰάλογεῖ μὲν οὖν τῇ μὲν τεχνίτῃ τῇ οἰκοδόμῳ, ἡ φύσις. τῇ δὲ ἀνθρώπῳ τῇ δημιουργοῦντι γίνεσθαι τὸ σκέπασμα, ἡ ψυχὴ τῷ σώματι δὲ, ἡ οἰκία. ἡ μόνον δὲ ὅτι τῇ ζώων τὸ τέλος ἐστὶ διττὸν, τό, τε ὑ, καὶ τὸ ᾧ, ἀλλὰ καὶ ὅτι τῇ φυτῇ. καὶ γὰρ ἐν τούτοις ἡ φύσις ὀργανικὸν ποιεῖ τὸ σῶμα, ἕνεκα τοῦ χρείαν τῆς ὑπ' αὐτῶν ψυχῆς αἰαφερόμεν. ὀργανικὰ γὰρ τὰ τῇ φυτῇ μέρη. ῥίζα. φλοιός. ἐντερώιον. καὶ φύλλα. καὶ τὰ τοιαῦτα. ὅτι μὲν οὖν τῇ ἐμψύχων, διττὸν τὸ τέλος, ὡς εἴρηται. ὅτι ἢ τῇ λυπῶν, οὐκ ἔστιν εὑρεῖν τὸ τέλος διττόν. μέταλλα γὰρ καὶ λίθοι, καὶ ἀπλῶς τὰ ἄψυχα, ἕνεκα τῆς ὑπὸ ψύξεως, καὶ θερμότητος γινόμενα. ἐξηρημένως ἢ ὑπὸ τῆς ὅλης δημιουργίας, ἓν τέλος ἴσχει τὸ ὑ, ἕνεκα γὰρ τῆς κοσμοποιίας. οὐκέτι μέντοι καὶ τὸ ὡς ᾧ, τέλος ὄζειν ἐν τούτοις. οὐ γὰρ εἰσὶν ὄργανα τούτων. οὐδὲ εἰς χρείαν ψυχῶν πάντα κατασκευάζεται. σημαίνει ἢ τὸ τέλος ἐξ. ἀρίστων ἢ ὁ χρὸς, τέλος ἔφησεν εἶ), τὸ ἀδιαφόρως ἔχοντα ζῆν πρός τι μεταξὺ ἀρετῆς, καὶ κακίας, μὴ ὑπεύθυνον ἑαυτοῖς διαλλαγὴν ἀπολείποντα. ἀλλ' ὅλως ὅτι πάντων ἔχοντα ἐξ) γὰρ ὕμοιον τὸν σοφὸν ἀγαθῷ ὑποκριτῇ. διαφέρει ἢ τέλος, καὶ ὑποτελές. τῆς μὲν γὰρ ἕξεως τοὺς μὴ σο- C D E F

pientes

A φοιᾶ τοχάζεσθαι. τῶ ᾗ, μόνον τὸν σοφόν. τὸ ᾗ μεταξὺ ἀρετῆς, καὶ κακίας, ἀδιάφορα εἶναι. οἱ δὲ, οὗπερ τέλος εἶναι τῶ ἐπιστήμω, τὸ μετ' ἐπιστήμης ζῆν, καὶ μὴ τῆ ἀγνοίᾳ ἐξαπατᾶσθαι.

pientes ſpectare, & aſſequi, illum verò, finem, ſolum ſapientem ſpectare, & aſſequi dicebat. Quæ verò ſunt inter virtutem, & vitium interiecta, indifferentia eſſe. Alij verò dixerunt, finem eſſe ſcientiam, ita vt cum ſcientia viuas, non autem ignorantia deceptus.

Τέλος. διδαιμονίας διαφέρει. τέλος μὲν γάρ ἐστιν, ἡ καθ' μέρος ἡδονή. διδαιμονία δὲ, τὸ ἐκ πλείονων ἡδονῶν σύνημα, αἷς συναριθμοῦνται καὶ αἱ παρωχημέναι, καὶ αἱ μέλλουσαι.

Τέλος εἶναι. διαταράττειν ἡμᾶς ἠνάγκαζον. ἐντελέχεια ἐστὶν ἡ ψυχὴ ὡς τελειοῦσα, καὶ κυβερνῶσα, καὶ οἰκονομοῦσα τὸ σῶμα, καὶ κινοῦσα τὰ ὄργανα ταῦτα πάντα, ἧς ἄνευ, ἀτελὲς, μᾶλλον δὲ ἄχρηστον, καὶ παντελῶς οὐδέν.

Τέλος. ὁ δὲ Σόλων τῆς παρούσης τύχης τοῦ κρείσσω καταφρόνησιν, ἐπείθετό τε τὸν βίον παντὸς τὸ τέλος ἀναμένειν, μήτε σφοδρὸν, μηδὲ ἀπερίσκεπτον τοῖς δυσὶ μοῖραν ἑαυτὸν ἐγκαταχρόνειν. ἀτέκμαρτα γὰρ, καὶ ἄδηλα τὰ ἀνθρώπινα.

Τέλος εἶναι. Finem eſſe Peruigilare nos cogebant. N. L. Entelechia, *Id eſt, Interior perfectio, forma, vel actus*, eſt ipſa anima, tanquam perficiens, & gubernans, & adminiſtrans, *ac regens* ipſum corpus & huius inſtrumenta omnia mouens, ſine qua *corpus eſt* imperfectũ, vel potiùs inutile, & nihil prorſus.

Τέλος. Solon autem præſentem illam Cræſi fortunam contempſit, iuſſitque totius vitæ finem expectare, neque proſilire, neque properantem in beatorum numerum ſeſe referre. Res enim humanas incertas, & obſcuras *eſſe dicebat*.

Τέλλος. ὄνομα κύριον.

Τέλλος. Tellus. Nomen proprium.

Τελοῦμαι. δοτικῆ.

Τελοῦμαι. Datiuo. Initior. *Vnde* τελεταί. αἱ. *Initia. Cæteris ſacra.*

Τελώνης. ἰάμβλιχος.

Τελώνης. Publicorum-vectigalium-redemptor. Redemptor. Publicanus *qui publica vectigalia redimit, & conducit.* Iamblichus.

Ἔδωκε τὸν ὅρμον ὁ τελώνης τῆ ἰμπόρω.

Reddidit torquem, vel, monile collũ circũdans, *publicanus mercatori.* ἔδωκε, pro, ἀπέδωκε.

Ἤδη καὶ θήγουσι λύκοι ἄρνας ἐκ τῆς στομάτων,
Καὶ λέοντες ὑπὸ τῶν ὀδόντων διαλύσωσι πέδας ταῖς μητράσιν,
Ὅπότε καὶ τελώνης ἀφῆκεν ἄγραν τοιαύτην.

Iam etiam deponent lupi agnos ex ore eductos. l. θήσουσι, pro καταθήσουσι,
Et leones à ſuis *dentibus liberatos tradent hinnulos matribus,*
Quandoquidem & publicanus dimiſit prædam talem.

Τελώνης. ὁ τῆς τελῶν εἰσᾶσης. διαβέβληται δὲ καθ' ἡμᾶς παρὰ τοῖς παλαιοῖς, καὶ τὸ τῆ τελώνια ὄνομα. καὶ τὸ κλέπτης ὄντος τελώνου, καὶ ὥσπερ τὸ τέλος τελωνοῦντος, ὡς φησιν ἀριστοφάνης.

Τελώνης. Publicanus. Vectigalium quæſitor, *conductor, & redemptor.* Apud antiquos verò, vel ipſum publicani nomen erat inuiſum, cùm & ipſe Cleon eſſet publicanus, & præter *iuſtum, ac legitimum* vectigal, vectigal-exigeret, vt ait Ariſtophanes.

Τελώνης. ἀλλοτρίων πραγμάτων μερισής. παραρπαγὴ βία. ἀσπλαγχνία ἁρπαγὴ. αἰσχροῦ πλεονεξία. πράγματεία, λόγον μὴ ἔχουσα. αἰσχρὰ δὴς ἐμπορία.

Τελώνης. Publicanus. Alienarum rerum diuiſor. *Publicani verò vita, ſi quis verum dicere velit, nihil aliud eſt, quàm* aperta *liberáque* violentia, impunita rapina, impudens pluris-habendi-cupiditas *& auaritia*, negociatio nullam *honeſtam* rationem habens, inuerecunda mercatura.

Τελωνεῖον. ὁ τύπος προσδεδιασωμένως, ἐν ᾧ καθέζεται ὁ τελώνης. τελώνιον δὲ, προπαροξυτόνως δηλονότι γραπτέον πισίδης.

Τελωνεῖον. Telonium. Cum-circunflexo-in-penultima-ſyllaba *ſcribitur hoc nomen, quo ſignificatur* ipſe locus, in quo publicanus ſedet, *vt portorium, & vectigal exigat.* τελώνιον verò proparoxytonè ſcribendum, *id cum acuto in antepenultima.* Piſides.

Ἐβουλόμην δὲ πᾶν τὸ τῆς λόγου πλάτος,
Ἐν τῆ σῆ σοι προβαλεῖν τελωνίῳ.

Vellem autem totam orationis amplitudinem
In angustum tuum proïcere telonium.

Τελχῖνες. ποτὲ μὲν δαίμονες. ἢ ἀνθρωποι φθονεροὶ, καὶ βάσκανοι. δύο ἐγένοντο τελχῖνες. σίμων, καὶ νίκων. ἐπῆρχυσε δὲ ὁ νίκων τὸν ὄνομα σίμωνι φήμην ἀπαλεῖψαι. καὶ ἡ παροιμία. οἶδα σίμωνα, καὶ σίμωνα ἐμέ. ὀνομα τῆ ἀλλήλους ὀνομακότων. καὶ τελχίνειος.

Τελχῖνες. Telchines. Mali dæmones, vel homines inuidi, & faſcinatores. Fuerunt autem duo Telchines, Simõ, & Nicũ. Nicũ verò Simonẽ *vitijs* adeò ſuperauit, vt eius famã aboleuerit. Et prouerbium Noui Simonẽ, & Simon me. *Quod iactatur* in eos, qui propter improbitatem ſe mutuò cognoſcunt. *Er Adag. Chil.* 2. *Cẽt.* 5. *col.* 591. *ad.* 49. Et Telchini *adiectiuũ* hinc deriuatũ.

Τελχτιᾶνει. αὐτεξούζει σκληροτράχηλοῖ. Duram habet ceruicem. *Dura ceruicis eſt. Contentioſus, & contumax eſt.*

Τελχιᾶνει. Opponit ſeſe. Contentiosè reſiſtit,

Τεμάχη. Frusta. De carnibus, & piscibus, & placentis *dicitur*. De piis verò, nō etiam. Aristoph. Nub. *pag.* 80. *v.* 6. Κεφραῖ τεμάχη μεγάλαι. Cestreorum *piscium* frusta magnorum. *Er. Chil. Ad* 1 *Cen.* 3 *col* 105. *ad.* 23. *Cestreus ieiunat* De *rebus* verò aliis, vt de caseo, *dicitur* τέμαχος, tomus, *sectio, portio secta. Discrimen tamen hoc non semper obseruatur.* Rectus *casus singularis est* τὸ τέμαχος. *Frustum.*

Τεμαχὶ. Aduerbium. In-frusta. Vel per frusta. *q. d. frustatim, vt nominatim, & membratim. &c.*

Τεμένη. Templa. Sacella. *Delubra Luci.* Vel loca separata in honorem *alicuius Dei, vel heroi. Hinc deductum est nomen* Τεμφρίτης. Qui in huiusmodi loco diis sacro degit. *Dictus verò* τεμφρίτης à verbo τέμνειν. Secare, *resecare, separare*, persuadere, honorare *colere*, ducere *putare. N. L.* Τέμνειν *autem*, & ὑποτέμνειν, differunt, Τέμνειν enim, est rectam incisionem facere. *rectâ secare.* ὑποτέμνειν verò obliquam *incisionem facere, obliquè incidere, succidere, quemadmodum aluti coriarij faciunt, qui dolosè, & obliquè coria succidunt*, vt crassa videantur. Sectionis enim inæqualitas crassitiei speciem efficit. *arg. spectanti præber.* Quod faciunt coriorum-infectores, *& coriarij, & calceorum sutores. Aristoph. in Equit pag.* 205. *v.* 9. Ὑποτεμοῦσα τὰς ὀδοὺς σοῦ Et *pag.* 206. *v.* 14. Ὅστις ὑποτέμνων ὑπόλει. *Firma mox hæc. &c. Vide Scholia.*

Τέμνω. Seco. Accusatiuo. ἐκτέμνω verò *execo, reseco, à cæteris omnino separo.* pro, ἀφαιρίζω. Deleo. *Aboleo. Ex hominum conspectu tollo.*

Τέμνειν φάρμακον Secant pharmacum. Pro, Medicamentum honorant, ducunt, *magni faciunt.* Ita cùm alij, tum Hierocles *hoc verbum acceperunt.*

Τέμπη. Tempe. Conualles. Item angustiæ, quæ sunt inter Thessaliæ mōtes, circa *montem* Olympum, & Ossam. In-vniuersum autem, *& generaliter, τέμπη vocantur* etiam in omnibus montibus angustissimi tranitus, & loca arboribus-consita. Propriè verò τέμπη *dicuntur* Macedonici, *vel potiùs Thessalici* montes ita vocati. Et angusta loca. Herodotus post pugnam in Marathone *commissam i. in Marathonijs campis*, Thessali Medis-studuerunt τῶν τεμπῶν obstructionem veriti *metuentes ne Medi Tempe* obstruerent.

Τέμπεα. Templa. Insignia *loca.*

Τενάγη. Irrigua, & humida loca. Cœnosa maria. Vel cœnum, in quo non multa aqua supernatat, & herba super aquam apparet. Stagna, Polybius. In Bucaræ fluuij ostio in mare *aquas emittente*, cùm animaduertisset quibusdam ventorum flatibus *i. certis, & statis temporibus, quibus quidam venti spirabant*, illud ostium ripescere, *i. siccari ita, vt riparum instar solidam ac firmam terram haberet*, & illum transitum, qui *erat* iuxta illud ostium, cœnosum fieri *ita tamen, vt illud cœnum esset solidius, quale solet esse vadi solum* obseruato antè-dicto symptomate, *& captata illa opportunitate*, traiecit exercitum. Plerǽque verò naues in illis stagnis, *cœnosis, locis* sublimes fluctuabant.

Τέναρος. Maleficus. Sycophanta. Calumniator.

Τένδα. Apud nos *recentiores Græcos, est* ex lino domus *facta. Linea domus. Tentorium ex lino, linteo, extensis confectum. Italicè, Tenda, & Padiglione. Gallicè, Tente, & pauillon.*

Τένδει. Comedit. Vorat. Rodit. Hesiodus. Quum ossibus-carens suum pedem vorat, *rodit.*

Τενέδιος ἄνθρωπος. Tenedius homo. *Dicitur* in eos, qui terribilem habent aspectum. Tenes enim in Tenedo legem-tulit, vt homo securim tenens à tergo Iudicis staret, & illum, qui mendacij prolati conuinceretur, *ex-tempore* feriret. *Er. Ad. Chil.* 1. *Cent.* 9. *col.* 297. & 298. *ad.* 29. *Tenedia bipennis.*

Τενέδιος ἄνθρωπος. Tenedius homo. Cycnum Neptuni F. patrem Hemitheæ, & Tenæ, *ferunt* alteram-

Τεμάχη. ἐπὶ κρεῶν, καὶ ἰχθύων, καὶ ἐπὶ πλακούντων. ἐπὶ δὲ πασῶν ὑλικῶν. ἀριστοφάνης. νεφέλαις. κεστρεῶν τεμάχη μεγάλων. ὅπου δὲ τῶν ἄλλων, οἷον τυροῦ, τόμος. ἡ δὲ ὀδὸς τὸ τέμαχος. A

Τεμαχὶ. ἐπίῤῥημα.

Τεμένη νασί. ἱερά. ἢ τὰ ἀφωρισμένα καὶ πεπηγότα χωρία τεμφρίτης. τέμνειν. πείθειν. πρᾶον. ἡμεροῦν. τέμνειν, καὶ ὑποτέμνειν διαφέρει. τέμνειν γάρ ἐστι, τὸ ὀρθὴν ποιεῖσθαι τὴν τομήν. ὑποτέμνειν δὲ, τὸ λοξῶσθαι, ἵνα ταχέα φαίνηται. τὸ δὲ ἀνώμαλον τῆς τομῆς, ταχύτητος δόξαν ἐμποιεῖ. ὅπερ ποιοῦσιν οἱ βυρσοδέψαι. B

Τέμνω. τὸ κοπτῶ. αἰτιατικῇ. ἐκτέμνω δέ, ἀντὶ τοῦ ἀφαιρίζω. C

Τέμνουσι φάρμακον, τιμῶσιν. ἡγοῦνται. οὕτως ἄλλοι τε, καὶ ἱεροκλῆς.

Τέμπεα. τὰ κοιλώματα. καὶ τέμπη. τὸ μεταξὺ τῆς θετταλίας ὀρῶν, ᾗ τὸν ὄλυμπον, καὶ τὴν ὄσσαν φασί. καθόλου δὲ καὶ ἐπὶ πάσης τῆς ὕρας αἱ στενώταται διαβολαί. καὶ οἱ συνεχεῖς τόποι. ἰδίως δὲ μακεδονικὰ ὄρη ἔστι καὶ ὕλη. καὶ οἱ στενοὶ τόποι. ἡρόδοτος. μὴ τῶν περὶ μαραθῶνι μάχῃ, θετταλοὶ ἐμήδισαν, δείσαντες τὴν ἀποφραξιν τῆς τεμπῶν. D

Τέμπεα. διάστημα.

Τενάγη διαβρεχοι. κάθυγροι τόποι. πηλώδη πλάγη. ἢ ἵλυς ὅπου πλείστος ὕδατος ἐστὶ πολλοῦ. καὶ βοτάνης ὑπεφαινούσης τοῦ ὕδατος. πολύβιος. καὶ ἔτι εἰς θάλατταν ἐκβολὴν τοῦ βυκάρεως ποταμοῦ. συνθεωρήσας κατά τινας ἀπίμους στάσεις ὑποθιούσθαι τὸ ῥεῦμα, καὶ τεναγώδη γινόμενον τὸν ῥοῦν τοῦ ῥεύματος παρεῖδον, τηρήσας τὸ περιστατικὸν σύμπτωμα, διεβίβασε τὴν στρατιάν. τὰ δὲ διὰ πλοίων τοῦ πλοίων, μετέωρα δέχεται τὰ τενάγη ἀποστάλδει. E

Τέναρος. κακοῦργος. συκοφάντης.

Τένδα παρ' ἡμῖν, οἰκία ἐκ λίνου.

Τένδει. ἐσθίει. ἡσίοδος. ὃτ' αἰόλος ὀν πόδα τένδει.

Τενέδιος ἄνθρωπος. ἐπὶ τοῦ φοβερὰς ὄψεις ἐχόντων. ὁθὲν τινες ὑπονοθεύσαντες τὸ τενέδιος, ἀνθρωπον πέλεκυν ἔχοντα ἐστάναι καὶ ναὸν ἔκειτο. καὶ τὸν μάτην λέγοντα ἀλυσκάζειν, πλήττειν. F

Τενέδιος ἄνθρωπος. κύκνον τὸν ποσειδῶνος γεγόμενον πατέρα ἡμιθέας, καὶ τένη, δεσπόσαι

A Τοῦτος. ἢ καταγορηθῆναι τὸν τένλω ὑπὸ τῆς μητρυιᾶς ὡς πειρῶντα αὐτὴν πειθόντα ἢ κύκνον εἰς λήναικα βαλεῖν τὸν νεανίαν. ἐλοιδόρησε ἢ τῆς ἡμιθέας συγκινδυνεύειν περὶ ἀδελφοῦ, ἑκατέρους καταπόντωσεν. ἢ ἡ λαφύξ, λυέχθη ἐπὶ τοῦ φρόντιδος καλουμένου λόφου. ὕστερον ἢ τένεδον ἀπ' ἐκείνου. ὃς καὶ βασιλεύσας τῆς τενέδου ὕστερον, ἐνομοθέτησε τοῖς τὰ ψεύδη καταγορεύουσιν ὄπισθεν παρεστᾶναι τὸν δήμιον πέλεκυν ἐπηρμένον. ὡς ἐλεγχθέντας φόβητρα ἀναιρεῖσθαι. ἀπὸ ἢ τοῦ φοβερὸν θέαμα ἐκείνο, λέγεσθαι τενέδιος ἄνθρωπος. ἔρρηται οὖν ἡ παροιμία, ἐπὶ τῶν φοβερῶν τὰ ὄψεις.

B

Τενέδιος ξυνήγορος. ἀντὶ τοῦ ὑπερμαχος. δύο γὰρ πέλεκεις ἐν ἀναθήματι πεμφθῆναι οἱ τενέδιοι. καὶ παροιμία. τενέδιος πέλεκυς. ἀρίστοτέλης μέν φησιν ὅτι βασιλεύς τενέδιος μὴ πελέκεως δικάζων τὸν ἀδικοῦντα εὐθέως ἀπῆρεν. ἢ ὅτι ἀσεβήσαντος τινος τῶν τενέδιον. ἔνθα ὁ ταμίας ἐν ᾧ κῆρυξ τὰ χηλώνια διπροσωπούμενα ὑπὸ πλοῖον ἔχοντος, καὶ πέλεκυν ἐμφερῆ ὧν ὁ βασιλεὺς τῆς νόμου θεὶς πελέκει τοὺς ἱερεῖς ἄνωθεν καταπεμπῶν, καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ κατὰ τοῦ, ἐν ταῖς νομίσμασιν ἐφ' οὗ μὲν πέλεκυς, ἐν δὲ ἢ δύο πρόσωπα ἐξ ἑνὸς αὐχένος. οἱ δὲ ἐπὶ ἡμιθέα ἐπαθον ὑπὸ τῆς μητρυιᾶς, μὴ πελέκεως τὰς φοινικὰς ἔχειν δίκας.

C

vxorem-duxisse, *priore defuncta, viuentibusq; duobus* illis *is suis filijs, secundas nuptias celebrasse*, & Tenem à nouerca *tradunt* accusatum-fuisse, quòd ipsam tentasset, *& de stupro solicitasset*. Cycnum verò, verbis illius adductũ, *quasi crimen obiectum esset verum*, illum adolescentem in arcam coniecisse Cùm autem Hemithea cum fratre periculum-idem-subire voluisset, vtrunque coniecit-in mare. Illa verò arca delata-est ad *insulam* illam, quæ priùs Leucophrys vocabatur, postea verò Tenedus *vocata fuit* ab illo, qui etiã postea Tenedi regno-potitus, legem-tulit, vt carnifex securim sublatam-tenens à tergo astaret illis, qui falsa crimina obiicerent *alicui*, vt *falsorum criminum* conuicti, ex-tempore occiderentur. Ab illo igitur formidabili spectaculò Tenedius homo dictus *fertur*. Hoc igitur prouerbium dictum de iis, quorum aspectus est terribilis.

Τενέδιος ξυνήγορος. Tenedius aduocatus, *vel*, T *causa-patronus*. Pro, Durus, & asper. Duas enim secures dedicatas *& tanquam sacra donaria* Tenedij colunt, *ac venerantur*. Et prouerbium. Tenedia securis, *siue* T. *bipennis vt suprà*. Aristoteles verò *scribit* Regem Tenedium, cum securi ius-dicentem, eum, qui fecisset iniũriam alicui, confestim interfeciss. Vel, *hoc ideo dictũ tradunt*, quòd asserina *sit* locus in Tenedo, vbi fluuiolus *est*, in quo *sunt* & cancri, qui chelas habent distinctas ita vt nauem referant, & securi sint similes. *N.L.* Vel quia Rex quidam legem tulit, vt vtrique adultero securi caput-amputaretur, quod & in *suo* filio obseruauit. Quamobrem etiam in numismatis altera quidem parte securis *est incisa*, in altera verò duæ facies ex vno collo *prodeuntes*. Alij verò *dicunt Tenedi* cum securi capitalia iudicia exercuisse, quòd *non* generosa *facinora*: *sed iniusta* passus-fuisset à nouerca.

NOTÆ

D Τὰ χηλώνια διπροσωπούμενα ὑπὸ πλοῖον.] χηλώνια est ipsum τῶν χηλώνων σχῆμα, i. testudinis tegmen. Hic verò, si modò codex est sanus, hoc nomen videtur sumi, quemadmodum & VVolfius accepit, pro cancri bracchiis, quæ dentatis forcipibus sunt instructa, quas Græci χηλὰς appellant, & Latini seruata græca voce dicunt chelas. Nisi fortè quis dicat legendum per diminutionem χηλώνια, ὑπὸ τῶν χηλῶν, quod apud nullos à me lectum recordor. Illud verò διπροσωπούμενα de mendo etiam est suspectum. Si quis nostram interpretationem probat, distinguendum videtur, ὑπὸ πλοῖον. Quod profectò parum mihi placet. Præstaret leuissima mutatione facta scribere ὑπὲρ πλοῖα, i. latiùs. Quare sic locum interpretaberis, cancri, qui chelas Latiùs distinctas, & securi similes habent. Hoc longè verisimilius. Nihil tamen muto: sed lectorem moneo.

Τενία. καὶ τενία, ζῶναι.

E Τένθαις. λίχνοις. καὶ παρὰ τὸ ἐσθίειν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ. τένθω γάρ, καὶ τενθῶ, τὸ ἐσθίω. ὅτ' ἀφόστους ὃν πόδα τένθει, φησὶ τὸν Ἡσίοδον.

Τυθηία. συναμωσία. λιχρότης. ἀεισοφάνης. ἐν πολλῇ τυθηίᾳ λίχνῳ. τυνθηία οὖν, ἡ γαστριμαργία. καὶ τένθης, ὁ γαστρίμαργος.

Τένοντας. ἢ ξαχίλη τὰ διατεταμένα νεῦρα. τοὺς δὲ βαθεῖ τένοντα. ὁ ἢ τῶν ὄρνεων πλευρὰς, καὶ δρακοντὶς τοὺς τένοντας, ἡσυχῇ, καὶ κοσμίως καταλυέχθη. καὶ αὖθις.

F --Ἐκ ἢ τενόντων
Ἔνθος ῥοιβητῷ ἐς φρένα λίξε φόβῳ.

Τέο. ἀντὶ τοῦ πίνος.

Τεόν. τὸ σόν.

Τενία, & Τενία. *Si codex sanus, idem est* τὰ τενία, *& τενίαι. De quibus suprà. Fascie*, Zonæ.

Τένθης. Gulosis. Helluonibus. Et τενθύλης pro eodem *sumitur, scil. pro, Gulosus, & helluo.* τενθῶ enim, & τένθω. Edo, comedo; voro rodo *Hesiodus*. Quum ossibus-carens suum pedem vorat, *rodit*. per θ scribendum *est hoc nomen* τένθης.

Τυθηία. Vastatio, *quæ fit à ciborum deuoratoribus*. Voracitas. Liguritio. Helluatio. Aristophanes. Et multam liguritionem dicis. τυθηία igitur, liguritio, helluatio. Et τένθης. Liguritor. Vorator. Vorax. Helluo.

Τένοντας. Tendones. Colli distentos neruos. *epigr. lib. 1. pag. 2. ep. 5.* Tauri profundum tendonem. Et, Taurus autem percussus, & tendones dissectos-habens, quietè, & modestè *humi* delatus-est. Et rursus.

--Et ex tendonibus
Furore-percitus rotatam vibrauit iubam.

Τέο. Pro, τίνος, Cuius.

Τεόν. Tuum.

Τίω. Anacreon Teius, Lyricus Poeta, propter Hippici seditionem, Teo pulsus, Abdera, Thraciæ vrbem incoluit. *l.* Ἄβδηρ. *Vide Steph.*

Τίως. Tunc, Pro, Antehac. Priùs. Vsque ad aliquod *temporis spatium.* Ad tantum *tempus. Tandiu.* ἕως, & τίως. tunc. vel tunc temporis. Sophocles verò *sumpsit* pro, priùs, Vel paulo antè. Et Aristoph. *in Thesmoph. pag.* 522. *v.* 18. pro, priùs *posuit, quum dixit,* Priùs enim saltem semimalè pascebar.

Τίως. Oratores *ponunt* pro, priùs. vel olim. Vsque ad aliquod tempus. Aliquãdiu. Antiphon. Aliquandiu enim longum tempus fide dignius fuit, quàm breue. Item pro, *Interea. Vel*, In tanto *temporis spatio. Tandiu* Vt, Cùm autem rursus detexissent arma, quæ tandiu tecta fuerant. Et rursus. Et prosequitur illos, qui tandiu victores fuerant. Et in defensione corruptelæ *vbi se purgat de muneribus à se non acceptis.* Vos oro, vt eandem opinionem de me habeatis, *quam habuistis* etiam tam diu. In prima *oratione* de hæreditate Dicæogenis. Dicæogenes enim diu quidem habitauit apud nos. Exploratus verò *à nobis, tandem* vxorem duxit. Item pro, Interea. Isæus in *oratione* ad Ansibium. Existimamus enim illum, qui genere proximus est illi *pupillæ*, debere cũ illa habitare. Interea verò, rem, *& bonorum possessionem debere* esse puellæ, ad quam vniuersa bonorum hæreditas iure pertinet. Postquam verò ad-pubertatem-peruenerint, *& iustam ætatem habuerint*, illos ipsorum *bonorum* dominos esse *debere censemus, vt de ijs arbitratu suo statuant.* Et pro, Quandiu. Dum. Demosth. 2. Philipp. Quemadmodum enim in nostris corporibus, quandiu quidem aliquis est robustus, *& secunda valetudine fruitur*, nullum de singulis vitiis, *morbisq́*, *quibus aliquæ corporis partes sunt obnoxiæ*, sentit *nec singularum partium infirmitatem.* Et in *oratione* contra Dionysodorum. Vsuras verò in Rhodum *deferendas* non confiteri, quandiu diremptí non fuerimus. N. L. Et in *oratione* De falsa Legatione *pag.* 116. & 217. Loco autem Oropi vobis restituendi, pro Drymo, & regione ad Panactum *sita*, cum armis egressi fuimus, quod (quandiu Phocenses fuerũt incolumes) nunquam fecimus. Item in *oratione* de Classibus. Atqui nullũ de cæteris Græcis bellum hoc meritò formidasse video. Quis enim ipsorum non nouit, quòd, quandiu quidem illum communem hostem existimantes, concordes fuerunt inter-se, multorum bonorum fuerunt domini? Et, Illam aram, supra quam quandiu Deum placarunt, *incolumes domum* reuerterunt. *Imò, illam aram, supra quam aliquandiu Deum placarunt, euerterunt.*

Τίω. ἀνακρέων τήϊος, λυρικὸς ὁ μελοποιός A
διὰ τὴν ἰσηγορίαν στασιάσαντος ἐμπεσὼν τέω, ὤκησεν Ἄβδηρα ἐν Θράικῃ.

Τίως. ἀπὸ τοῦ ποιητ. ἀρίν. ἕως τινός, ἕλκ. τοσοῦτον. ἕως, καὶ τίως, ἑλληνικά. καὶ παρ. σοφοκλῆς ἢ ἀπὸ τοῦ πρότερον, ἢ σὺ μὲν μικροῦ καὶ ἀριστοφάνης ἀπὸ τοῦ πρότερον. τίως μὲν οὖν ἀλλ' ἐμικάκως ἐβοσκόμην.

Τίως. οἱ ῥήτορες, ἕλκ. τοῦ πρότερον. ἢ παλαι. μέχρι δὲ τίως. ἀντιφ. τίως μὲν γὰρ ὁ πολὺς χρόνος τοῦ ἐλέγχου πιστοτέρους ἐμέ. καὶ ἕλκ. τοῦ ἐξ B
ἑσούτου. ἔτι αὖθις ἀποκαλύψαντες τὰ ὅπλα τίως ἐσκιπασμένα. καὶ αὖθις. καὶ διαφθείρετε τοὺς τίως νενικηκότας. καὶ ἐν τῇ ἀπολογίᾳ τῆς δωρεοδοκίας. δίκαιον ὑμᾶς περὶ τούτου ἐμοὶ εἶναι, καὶ ἐν τῷ τίως. ἐν τῷ πρότερον ἐμοὶ τὸ δικαιοξύμως κλήρου. δικαιοξύμως δὲ τίως μὲν ἦκεν παρ' ἡμῶν. δοκιμασθὲς δὲ ἔγημε. καὶ ἐπὶ τοῦ ἐν ἑσούτῳ ἐπαίρων ἐν τῷ πρὸς ἀνσίβιον. πρὸς μὲν γὰρ ἐκεῖνον μὲν τὸν ἐγγύτατα τῆς ἕξεως συμοικεῖν δίκαιος, τὸ δὲ χρῆμα τίως τῆς ἐπικλήρου ἐστί. ἐπειδὰν δὲ ἡ- C
βήσωσιν, ἐκείνης αὐτὴν κρατεῖν. καὶ ἐπὶ τοῦ ἕως, ὡς ἐγὼ δημοσθένη ἐν β' τῶν φιλιππικῶν. ὥσπερ γὰρ ἐν τοῖς σώμασιν τίως μὲν ἀνέῤῥωμένα ἦ, οὐδὲν ἐπαισθάνεται τῶν καθέκαστα συμβαῖνον. καὶ ἐν τῷ καὶ δίκαιον δώρα. πρὶν δὲ εἰς ῥόδον τόκους μὴ καθομολογεῖν τίως ἂν μὴ δέκατον ὦμεν. καὶ ἐν τῷ ἐμοὶ τῆς ἐξαφορισθείας. ἀντὶ δὲ τοῦ τὸν αἰροπὸν ὑμῖν ἐξαποδοῦναι. ἐμοὶ δ' δρυμὸν, καὶ τῆς πρὸς πανάκτῳ χώρας μεθ' ὅπλων ἐξέρχεσθε ὅ, τίως ἦσαν σῶοι φωκεῖς, οὐδέ ποτε ἐποιησάμεθα. καὶ ἐν D
τῷ ἐμοὶ τῶν συμμορειῶν. καὶ μὲν οὐδὲ τῶν ἄλλων οὐδένα ἂν ἐλλείπων εἰκότως φοβηθείη τὸν πόλεμον τοῦτον ὁρῶ. τίς γὰρ ἐκ εἰδὼς αὐτὸν ὅτι τίως μὲν, κοινὸν ἐχθρὸν ἐκεῖνον ὠμνύομεν ἀλλήλοις. πολλῶν ἄρα ὄντων κύριος καὶ τὸν βωμὸν, ἐφ' ᾧ τίως ἱλεοῦντο τὸν δαίμονα, ἀνέστρεψαν.

Τίω. Anacreon Teius, Lyricus Poeta, propter Hippici seditionem, Teo pulsus, Abdera, Thraciæ vrbem incoluit. *l.* Ἄβδηρα. *Vide Steph.*

Tíωc. Tunc, Pro, Antehac. Priùs. Vsque ad aliquod *temporis spatium.* Ad tantum *tempus. Tandiu.* ἕως, & τίως. tunc. vel tunc temporis. Sophocles verò *sumpsit* pro, priùs, Vel paulo antè. Et Aristoph. *in Thesmoph. pag.* 522. *v.* 18. pro, priùs *posuit, quum dixit,* Priùs enim saltem semimalè pascebar.

Tíως. Oratores *ponunt* pro, priùs. vel olim. Vsque ad aliquod tempus. Aliquãdiu. Antiphon. Aliquandiu enim longum tempus fide dignius fuit, quàm breue. Item pro, *Interea. Vel*, In tanto *temporis spatio. Tandiu* Vt, Cùm autem rursus detexissent arma, quæ tandiu tecta fuerant. Et rursus. Et prosequitur illos, qui tandiu victores fuerant. Et in defensione corruptelæ *vbi se purgat de muneribus à se non acceptis.* Vos oro, vt eandem opinionem de me habeatis, *quam habuistis* etiam tam diu. In prima *oratione* de hæreditate Dicæogenis. Dicæogenes enim diu quidem habitauit apud nos. Exploratus verò *à nobis, tandem* vxorem duxit. Item pro, Interea. Isæus in *oratione* ad Ansibium. Existimamus enim illum, qui genere proximus est illi *pupillæ*, debere cũ illa habitare. Interea verò, rem, *& bonorum possessionem debere* esse puellæ, ad quam vniuersa bonorum hæreditas iure pertinet. Postquam verò ad-pubertatem-peruenerint, *& iustam ætatem habuerint*, illos ipsorum *bonorum* dominos esse *debere censemus, vt de ijs arbitratu suo statuant.* Et pro, Quandiu. Dum. Demosth. 2. Philipp. Quemadmodum enim in nostris corporibus, quandiu quidem aliquis est robustus, *& secunda valetudine fruitur*, nullum de singulis vitiis, *morbisq́*, *quibus aliquæ corporis partes sunt obnoxiæ*, sentit *nec singularum partium infirmitatem.* Et in *oratione* contra Dionysodorum. Vsuras verò in Rhodum *deferendas* non confiteri, quandiu diremptí non fuerimus. N. L. Et in *oratione* De falsa Legatione *pag.* 116. & 217. Loco autem Oropi vobis restituendi, pro Drymo, & regione ad Panactum *sita*, cum armis egressi fuimus, quod (quandiu Phocenses fuerũt incolumes) nunquam fecimus. Item in *oratione* de Classibus. Atqui nullũ de cæteris Græcis bellum hoc meritò formidasse video. Quis enim ipsorum non nouit, quòd, quandiu quidem illum communem hostem existimantes, concordes fuerunt inter-se, multorum bonorum fuerunt domini? Et, Illam aram, supra quam quandiu Deum placarunt, *incolumes domum* reuerterunt. *Imò, illam aram, supra quam aliquandiu Deum placarunt, euerterunt.*

NOTÆ.

E

Ἐν β. φίλ.] Demosth. Olynth. 2. pag. 15. ὥσπερ γὰρ ἐν τοῖς σώμασιν ἡμῖν, ἕως μὲ ἀνέῤῥωμένα ἦ τινι, οὐδὲν ἐπ. &c. In sequentibus verò, apud Demost. in oratione περὶ Ἁλοννήσου. pag. 216. & 217. scribitur, ἀπεδεδώκαμεν. Et, ἐμοὶ Δρύμον. Et, ἐξερχόμεθα. Et (vt scribitur in oratione περὶ συμμορειῶν. pag. 174. 3.) τίς γὰρ ἐκ οἶδεν αὐτὸν ὅτι, ὅπως μὲ ἐκεῖνον κοινὸν ἐχθρὸν ὠμνύομεν ἀλλήλοις, πολλῶν ἄρα ὄντων κύριοι.

Τέραμνον. Tenerum. Coctu-facile. Et ἀτέραμνον. Durum. Coctu-difficile. Ita Plato. Τέραμνα etiam significat tectum-domus, vt Epigr. lib. 1. pag. 3. epigr. 12. *v.* 5. Et in plurali τέραμνα. Vt, Tecta-domus, & cœnacula, & postes-superiores-ianuarum, *i. superum-ostij limen*, & tabulata cremata, liberorum exitium significant. *Hæc ad somniorum coniecturas, & interpretationem pertinent.*

Τέραμνον. ἁπαλόν. ἑψητόν. καὶ ἀτέραμνον, τὸ δυσέψητον. οὕτω πλάτων. τέραμνα καὶ ὑπερῷα, καὶ θύρετρα, καὶ δρύφακτοι καὶ ἱκρία καὶ ἱστοί, παῖδων ὄλεθρον σημαίνουσι.

F

Τέρατα. Signorum. *Ostentorum. Prodigiorum. Monstrorum.*

Τέρατα. σημείων.

Τέρας. Præter-ordinariam-rationem-formatum. Præter naturam genitum. *Ostentum prodigiũ, monstrum*, vel signum. Monstrorum autem causa, est ipsa materia. Requiritur enim apta-ratio materiæ secũdùm

Τέρας. παράπλασμα. παρὰ φύσιν τεχθέν. ἢ σημεῖον. ἐπὶ τῶν τεράτων, ἡ ὕλη ὄθεν ἡ αἰτία. ἐπειδὴ διὰ καὶ ὅπου διάθεσις τῆς ὕλης, κατὰ γὰ

quan-

A τὸ παρὰ φύσιν, καὶ τὸ παράφυσον. ὕλη ἡ περὶ ζώων τὸ κατάμηνιον. αὕτη ἢ πλεονάζουσα, ἢ ἐνδέουσα, ἢ ὅλως φύσιν παραπεμπομένη, ἢ τεράτων ἐστὶν αἰτία.

Τέρας. τὸ παρὰ φύσιν γιγνόμενον. ἀριστοφάνης.

Τοιοῦτον ἰδὼν τέρας, οὐ κατέδυς,
Ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν πολεμίζων ἀντεῖχον.

quantitatem, & qualitatem. Materia verò animalium *est* sanguis ipse menstruus. Hæc igitur vel redundans, vel defectu peccans, vel præter naturam facta monstrorum est causa.

Τέρας. Quod præter naturam est natum. Aristoph.

Tale conspicatus monstrum, non pertimui:
Sed pro vobis belligerans, hostibus *restiti.*

N O T Æ.

Οὐ κατέδυς.] Sic legendum suspicor, οὐ κατέδυσ', ἀλλ' ὑπὲρ. Integrum est κατέδυσα. quod à καταδέδυ. Extimesco. Pertimesco. Et pro ὑμῶν, legendum ὑμῶν, vt emendaui.

B Τεράστια. σημεῖα. θαύματα. ἀλλιώδους, τὰ γενόμενα βρέφη κράσει θηρίων τε, καὶ ἀνθρωπίνων σωμάτων, τεράστια ἐδόκει.

Τερατολόμος. μηδὲν ἀληθὲς, μηδ' ὑγιὲς λέγων. τερατολόμοι, καὶ κομπάζοντες ὡς εἰς πολλὰ ἂν χρήσιμος ἡ τῶν τόπων κατάληψις.

Τερατεία. ψευδολογία, ἀλλοδοξολογία τῶν ὑπὸ τῶν τερατολομούντων, καὶ γοήτων, καὶ ἱπποδῶν, καὶ δαιμονίων ἀποπομπῆς.

Τερατεύεται. οἱ θαυμασταὶ, καὶ ἀλλοδόξα μυθολογοῦντες.

Τερατολογεῖν. λέγεται, τὸ ἀπίθανα διηγεῖσθαι, καὶ λέγειν ἀφηγήματα ἔξω τῶν ἀνθρωπίνων.

Τερατοσκόπος. μάντις.

Τερατουργός. θαυματοποιός.

Τερατώδη. ἀλλόδοξα.

Τερατία. Signa. Miracula. *Nomen est adiectiuum, quod significat prodigiosa, portentosa, monstrosa, ac ideo admiranda.* Ælianus. Infantes ex ferinorum, & humanorum corporum mixtione nati, monstrosi videbantur.

Τερατολόμος. Nihil veri, nihil sani dicens. *Portentosè loquens. Falsa, & portentosa dicens.* Vt, Portentosè loquentes, & iactantes, illius loci occupationem, ad multa vtilem fore.

Τερατεία. Falsiloquium. *Mendacium. Oratio portentosa, & mendaciorum plena.* Oratio remota à communi mortalium opinione, *qualis esse solet oratio* eorum, qui res prodigiosas dicunt, & prestigiatorum, de incantationibus, & dæmoniorum auerruncatione. *vel propulsatione, vel expulsione.*

C Τερατολογίαι. οἱ θαυμασταὶ, καὶ ἀλλοδόξα μυθολογοῦντες.

Τερατολογεῖν. Dicitur, Incredibilia narrare, & res ab humanis remotas dicere. *Aristoph. Nub. pag.* 78. *v.* 8. Καὶ τερατολόγων. *Schol. annot.* 10. *vnde Suid.*

Τερατοσκόπος. Vates. *Prodigiorum-obseruator. Festo, Prodigiator, haruspex, prodigiorum interpres.*

Τερατουργός. Miraculorum-effector. *Prodigiorum, ac verum mirabilium effector.*

Τερατώδη. *Prodigiosa. Portentosa.* Incredibilia. Mirabilia.

D Τερβιλίς. ζήτει ἐν τῷ βασιλικῷ.

Τερέβινθος. εἶδος δένδρου, ἢ δρῦς.

Τέρην. ἁπαλόν.

Τερίεσσα. πόλις.

Τερετίζομεν. τὸ αὐτὸ μέλος ᾄδομεν.

Τερετίσματα. ᾠδαὶ ἀπατηλαί. ἢ ἄσματα ἡδυσμένα. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τεττίγων, ἢ τῶν χελιδόνων.

Τερβιλίς. Terbelis. Quære in βασιλικά. *l.* Τέρβελις.

Τερέβινθος. Terebinthus. Genus plantæ. Vel quercus. *Terebinthus arbor.*

Τέρην. Tenerum. *Molle. Delicatum.*

Τερίεσσα. Tereste. Vrbs.

Τερετίζομεν. Idem carmen canimus. *Quid sit* τερετίζειν, *docet Magnum Etymol. col.* 752. 38 *hinc* τερετίσματα.

Τερετίσματα. Cantiones fallaces, *ad auditorum animos fallendum aptæ.* Vel cãtus *molles, effœminati, lasciui,* dissoluti. *Carmina mollia, effœminata, lasciua, dissoluta.* Per trãslationem à cicada, vel hirundine *ductam.*

E Τέρετρον. ξύπανον.

Τερηδών. σκώληξ ξυλοβρώκτης οἰκῶν ἐν ξύλῳ. ἀριστοφάνης ἱππεῦσιν.

--Ἀλλ' ἐάν με χρὴ
Ὑπὸ τερηδόνων σαπτὸν ἐνταῦθα καταγηράσαι.
καὶ αὖθις.
Σὺ δ' ὦ τερηδὼν ἐπαναφύσα περσικόν.

Τέρετρον. Terebrum. Terebra.

Τερηδών. Teredo. Vermis ligna corrodens, habitans in ligno. Aristoph. Equitibus. *pag.* 255. *v.* 10. & 11. *Triremis de se loquens inducitur.*

--Sed si me oportet perire,
A teredinibus putrefacta hîc consenescam.

Et rursus.

Tu verò, ô teredo, insta, sona, cane, cantum *Persicum.*

F ἀντὶ τοῦ βαρβαρον, καὶ φυσικὸν ᾆσμα. καὶ περσικὸν ὄρχημα.

Τερλύας.

Περσικὸν. Pro, barbarum, & naturale carmen. Et περσικὸν ὄρχημα. Persica saltatio.

Τερλύας. N. L. Videtur *particip. aor.* 1. *act.* à *verbo* τεραίνω. *foro, perforo, domo. fut.* τερανῶ *aor.* 1. *act. comm.* ἐτέρανα. & *Attice,* ἐτέρλυνα. *infinit.* τερλῦναι *participi.* τερλύας. *Qui domuit, foranit, perforauit. Hoc verò formatum à fut.* τερῶ, *quod à* τέρω. *Hoc, vsitatum, illud, minùs vsitatum, quamuis ad similitudinem* τοῦ μαίνω, & τοῦ τεκταίνω, & τοῦ παρταίνω *sit formatum. Infrà,* Τετρλύας. τετυπήκας. *à* τετραίνω.

Τερίζοι. Terizi. Nomen gentis.

Τέρθρις. Tertheus. Nomen proprium.

Τερθρεία. Subtilitas-verborum. Subtilitas-orationis. *Orationis subtilitas, tenuitas, gracilitas.* In nauibus enim est quidam funis tenuis, qui vocatur τέρθριον, *vnde* τερθρεία *dictum.* Quidam verò dicunt τερθρείας *vocari* superiora parua-foramina illius instrumenti, quod est supra *nauis* malum, vnde mali antennæ pendent. Alij verò, garrulitatem vocant τερθρείαν, & illam pugnam, quæ vocatur in partibus *periculorum expertibus pugna.* Alij verò *sic rem accipiunt*, quia mos erat, ephebos, *i. adolescentes*, postquàm fuerant regionis circuitores, *siue circitores, & custodes, qui regionem circumeuntes custodiebant*, militare quidem, si fortè bellum exortum-fuisset: non tamen cum aliis: sed seorsim, in pugnę partibus periculorum-expertibus. Quamobrem *aiunt istorum epheborum* exercitum, eum vocari, qui *versatur* in partibus *periculorum expertibus*

Τερθρεύτης. *Genitiuus à recto* τερθρεύτας. *i.* N. L. *Idem est fortasse, quod* τερθρεία.

Τέρμα. Terminus. Finis. Limes. Vel meta, circa quam currus flectuntur. τέρματα ὥρας. Terminis veris. *i.* In iuuentute. Mons in tria diuiditur, in ἀκρώρειαν, in ὑπώρειαν, & τέρμα. Et ἀκρώρεια quidem, est ipse *montis* vertex, *siue iugum, & cacumen. q. d. Summitas-montis, Summa-montis-pars.* ὑπώρεια verò, latera-montis, *montis partes summo monti subiecta.* τέρμα verò, extremæ, *imæ, partes, quæ propterea vocantur etiam radices,* & pedes.

Τερματίζεται. *Terminatur Finitur. Perficitur. Absoluitur. Et* Perficit. *Absoluit. Finit Terminat.*

Τερμίερα κακά. Termeria mala. In Caria castellum *quoddam est, quod* Termerium vocatur, quo vtebantur tyranni pro carcere. Castellum autem hoc, quod est munitum, situm-est inter Melum, & Halicarnassum. Cùm autem illi, qui ex isto *castello prodeuntes*, prædabantur, essent captu-difficiles, hoc *aiunt inde* dictum. Termeria igitur mala, *dicuntur* magna mala. *Eras. Ad. Chil. 1. Cent. 1. col. 52. & 53, ad. 89. Termeria mala.*

Τερμισσῆς. Termissenses. Pisidiæ gens.

Τερμία ἡμέρα. Extrema dies, qua *quis* vitæ finem est inuenturus, *i. moriturus. Soph. in Oedipo Colonæo. pag. 273. & 274. Regem Oedipum ita de se loquentem inducit.* Qui *Phœbus* multa illa quum oraculo-suo-prędicebat *mihi* mala. Istam dixit quietem in tempore longo, *id est, multo pòst, tandem, fore mihi* Profecto regionem *in* extremam, *&* vbi Deorum Venerandarum, *i. Furiarum*, sedem occupassem, & peregrinam-stationem. Hìc *inquam, dixit me* flexurum-esse, *& finiturum* miseram vitam.

Τέρμινθος. *Pro,* Τερέβινθος. *Terebinthus.* Plantæ genus. *Arbor perpetuò virens, de qua Theophrastus, & alij.*

Τερμιέστατα ἡμέρα. Vltima, vel extrema, & magna dies. Et τέρμιος, vltimus, extremus, postremus.

Τερμίνως. q. d. Finaliter. In-fine. Tandem. *Aduerbium à nomine* τέρμων. τέρμιος. *ὁ. Terminus Deus. Et ipse terminus, & finis, qui* τέρμα. τος. *τὸ. & τέλος. τό.*

Τέρπανδρος. Terpander, Arnæus, aut Lesbius, ex Antissa, aut Cumanus. Quidam verò etiam ab Hesiodo eum oriundum esse dixerunt. Alij, ab Homero. Dicunt enim ipsum *fuisse filium* Bœi, qui fuerit filius Phocei, nepos Euryphontis, Homeri pronepos, lyricus, qui primus septem-chordis-instructam lyram fecit, & lyricos modos primus scripsit, quamuis quidam Philamonem *eos* scripsisse velint.

Τέρπωνται. Dualiter. 3. *pers. dualis, indicatiui, pro* 3. *plur.* τέρπονται. delectantur.

Τερπικέραυνος. Qui-fulminibus-delectatur. *Iouis epitheton.*

Τερσίζοι. ὄνομα ἔθνους.

Τερσθεύς. ὄνομα κύριον.

Τερθρεία. ἡ λιπολογία. ἔστι γάρ τι χοινὸν ἐν τοῖς πλοίοις λεπτὸν, ὃ καλεῖται τέρθριον. φασὶ δέ τινες τὰ ἄνω ξυμπάντα τοῦ ἱστοῦ ὀργάνα, ἀφ' οὗ ἤρτηται τὸ ἱστοῦ ἡ κεραία. ἄλλοι δὲ τὴν φλυαρίαν, τερθρείαν φασὶ, καὶ τινὲς ἐν τῇσι μάχῃσι καλεομένην μάχην. οἱ δὲ, ὅτι ἔθος ἦν τοῖς ἐφήβοις μὴ τὸ ὅπλον ἀπὸ πόλιος τῆς χώρας, στρατεύεσθαι μοῦνον, εἰ συμβαίη πόλεμος, ἀπὸ μοῦνον τοῦ μὴ τοῖς ἄλλοις. ἀλλ' ἰδίᾳ ἐν μέρεσι τοῖς ἀκινδύνοις τῆς μάχης. διὸ τινὲς στρατιὴν καλεῖσθαι τινὰ ἐν τοῖς μέρεσι. σημαίνει δὲ ἀπάτην, καὶ ἀβεληρίαν.

Τερθρεύτης.

Τέρμα τέλος. ὅρος. ἢ καὶ πέρας τέρματα ὥρας, καὶ τοῦτο τὸ τέρμα. εἰς ξία διήρηται τὸ ὄρος. εἰς ἀκρώρειαν, εἰς ὑπώρειαν, εἰς τέρμα. καὶ ἀκρώρεια μέν ἐστιν, ἡ κορυφή. ὑπώρεια δὲ, τὰ πλάγια τοῦ ὄρους. τέρμα δὲ, τὰ τελευταῖα, καὶ πόδες.

Τερματίζεται. τελειοῖ.

Τερμίερα κακά. περὶ καρίαν χωρίον τερμίερα καλεῖται, ᾧ ἐχρῶντο οἱ τύραννοι δεσμωτηρίῳ. τὸ δὲ χωρίον ἐρυμνὸν τυγχάνον, κεῖται μεταξὺ μήλου, καὶ ἁλικαρνασσοῦ. τῶν δὲ ἀπὸ τούτου λῃζομένων δυσπαλώτων τυγχανόντων, λεχθῆναι τοῦτο. τερμίερα οὖν κακὰ, τὰ μεγάλα κακά.

Τερμισσῆς. ἔθνος πισιδίας.

Τερμία ἡμέρα, ἐφ' ἧς μέλλει τὸ τέλος τοῦ βίου σφι. οὗτοι τὰ πολλὰ δέξεσθαι κακὰ, ἐλθόντα χώρην τερμίαν. ἐνταῦθα κάμψειν τὸν παλαίπωρον βίον.

Τέρμινθος. εἶδος φυτοῦ.

Τερμιέστατα ἡμέρα. καὶ μεγάλη, καὶ τέρμιος.

Τερμίως.

Τέρπανδρος. ἀρναῖος, ἢ λέσβιος. ἀπὸ ἀντίσσης, ἢ κυμαῖος. οἱ δὲ, καὶ ἀπίγονοι ἡσιόδου εἰσὶ λέγαν. ἄλλοι δὲ, ὁμήρου. βοίου λέγοντες αὐτὸν τοῦ φωκέως τοῦ εὐρυφάντου. τοῦ ὁμήρου. λυρικὸς. ὃς πρῶτος ἐπτάχορδον ἐποίησε τὴν λύραν. καὶ νόμους λυρικοὺς πρῶτος ἔγραψεν. εἰ καί τινες φιλάμωνα θέλουσι γεγράφθαι.

Τέρπωνται. τέρπεται δυϊκῶς.

Τερπικέραυνος. ὁ τοῖς κεραυνοῖς τερπόμενος.

A Τερπνιστόν. ἡδυπρόσωπον. φιλόφιλον.
Τέρπω. αἰτιατικῇ.
Τερπνολύ. τέρψει.

Τερπνόν. Iucundum. Gratum. Iucundius. Gratius.
Τέρπω. Accusatiuo. Delecto. Oblecto.
Τερπνολύ. Delectationem. Oblectationem. Iucunditatem. Voluptatem.

Τερπύλος. ῥωμύλος, αἰχμύλος, αἰμύλος. παροξυτόνως.
Τερψίων.

Τετύλος. Hoc, & sequentia nomina paroxytonè scribuntur.
Τερψίων. Terpsion. *Videtur nomen proprium à voluptate deductum, qua cæteros perfundens oblectabat.*

Τερψιχόρη. μία τῶν ἐννέα μουσῶν.
Τέσσαρες, οἱ τέσσαρες, ἢ δέκα ἄνδρες.

Τερψιχόρη. Terpsichore. Vna de nouem Musis.
Τέσσαρες. Quatuor. Et τέσσαρες, ἢ δέκα ἄνδρες. 14. viri.

B Τέττα. προσφώνημα νεωτέρου φίλου, πρὸς πρεσβύτερον.

Τέτα. Tetta. Allocutio iunioris amici ad seniorem. *Vox, qua iunior amicus seniorem alloquitur, & compellat.*

Τεταμένον φῶς. Ἀθῦς οἷον κίονα τὸν οὐράνιον λέγει. τὸ γὰρ συνεχὲς τοῦ ὑποφορέως, καὶ ὑποζώσματος τοῦ κόσμου. κατ' ἄκρας δ' αὖ δύο κύκλους, ὀπτικοῦ τινος ὁ ἄξων. Δύθυ δ', αὐτὸ τοῦτο ὀρθόν τινες τὸν ἄξονα τοῦ κόσμου. οἷον κύλινδρον τινὰ πυρὸς αἰθερίου περὶ τὸν ἄξονα ὄντα.

Τεταμένον φῶς. Extensam lucem statim tanquam columnam cœlestem dicit. Quod enim *est* continuũ; hypophoram, & hypozosma mundi *continet N. L. fortasse vult significare cœlestem superiorem sphæram inferiori proximam, & contiguam, eam sibi subiectam continere, & quasi zona quadam cingere, cinctamq; complecti.* In summis verò *cœli partibus* axis *per medium centrum* transiens intelligitur. Rectà verò *dixit*, pro, rectum. *Rectum enim esse* quidam axem mundi *tradunt*, vt quendam ignis ætherei cylindrum, qui est circa axem.

C Τέτανος. νόσος περὶ ζῶα ἵππος γινομένη. νοσοῦσι γὰρ οἱ ἵπποι, πλεῖστοι νοσήσαντι. πεδάγρα. εἵλεος. τετάνου. ἱπποτύπησις. καὶ χειρίασις. ἔστι δὲ ἡ χειρίασις, ὠμότης μετὰ ῥόμβου. ὁ δὲ τέτανος, σπασμός. ἡ δὲ εἵλεώδης νόσος, κοιλιακή τις διάθεσις. ἡ δὲ ἱπποτύπησις, διάστασις ἐκ τραυματίου. ἡ δὲ ποδάγρα, ὀδυνῶν περὶ τὰ ἄρθρα καὶ δυσουρίας.

Τέτανος. Tetanus. Conuulsio. Rigor. Morbus, quo laborant equi. Pluribus enim morbis equi laborant; Podagra, ileo, tetano, purulentis-excretionibus, *vel, suppurationibus*, & crithiasi. Est autem crithiasis, crudtas cum torminibus. Tetanus verò, conuulsio, *rigor*. Ileodes verò morbus, *i. Ileus verò, est* ventris quædam affectio, *quam Latini voluulum appellant, quòd intestina, qua laborant inflammatione, voluantur, contorqueantur, & sic implicentur, & constringantur, vt nec flatibus, nec excretionibus liber exitus pateat: sed grauissima tormina, & cruciatus inde consequantur.* Suppuratio verò, abscessus *est* in hypogastrio, *i. in imo ventre*. Podagra verò, dolor *est* circa artus, *& articulos*. Et dysuriasis, *morbus est, qui & δυσουρία, & στραγγουρία vocatur, i. vrina emittenda cum dolore difficultas.*

D Τέτανος, καὶ ῥοπαλισμός, ἡ τάσις τοῦ αἰδοίου. ἐπὶ ὡς ῥόπαλον γίνεται. ἀριστοφάνης. κἄτ' ἐντεῦθεν τέτανον ζῇς ἡδράτῳ, καὶ ῥοπαλισμούς.

Τέτανος. Tetanus, & Rhopalismus *est virilis* pudendi *propter Veneris appetitionem* intensio. Quia *quum quis hac Veneris cupiditate flagrat, eius pudendum inflatur, intenditur, & vt* claua, *vel potius, vt baculum oblongum, & durus fit. Tentigo Latinè dicitur.* Aristophanes *in Lysistrata. pag. 513. v. 43 de Venere dicit,* Κἄτ' ἐντεῦθεν τέτανον πιστόν. *&c.* Deinde verò *si Venus* ingenuerit tentiginem iucundam vitis, & rhopalismos, *id est, pudendorum-intensiones.*

Τεττάρων ὀβολῶν. ἐπὶ τῶν πολλοῦ τιμῆς ἀξίων. τοῦ παρ' ἡμῖν τοῦ σοῦ οἵου τε τεττάρων ὀβολῶν ἐστί; τὸ τῆς παρρησίας. οὐκ οἶσθα ὅτι ἐξουσίαν ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἐπαρρησιάζετο, τὸν δὲ ἀγαμέμνονα τῆς θερσίτου παρρησίας ἐλαττον ἐμελλεν, ἢ χελώνη μεγάλη; τὸ τοῦ λόγου.

Τεττάρων ὀβολῶν. Quatuor obolorum. *Hoc dicitur* de *rebus non* magni precij. *Er. Ad. Chil. 2. Cent. 9. col. 577. ad. 2. Quatuor obolis non æstimo.* Vt, Tuam dicendi-licentiam, *atque maledicentiam* existimas esse quatuor obolorum; *Quemadmodum fert* ipsum prouerbiũ. An ignoras, etiam Thersiten inter Græcos libere-locutum-fuisse, Agamemnonem verò Thersitæ petulantiam minoris fecisse, quàm *vt dici solet* testudo muscas *facit?*

E Τεταρπόμβους. τερπόμβους.

Τεταρπόμβους. Oblectatus. Delectatus. *Vide Eustath. Est autem* particip. aor. 2. med. per syllaba poeticam repetitionem. τέρπω. fut. τέρψω. aor. 2. ἔταρπον. aor. 2. med ἐταρπόμην. part. ταρπόμενος, & τεταρπόμενος pro τερφθείς.

Τεταρταῖος. τεταρταίμερος.

Τεταρταῖος. Quartanus. Quatuor-dierum. *Quartò quoq; die faciens aliquid. Quatriduanus. Qui quatriduo facit aliquid.* Τεταρταῖος πυρετός. *Quartana febris, quæ quartò quoque die mouetur, duobus interpositis, qui febre non infestantur.* τεταρταῖος ἦλθε. *Quarto die venit.*

F Τεταρτημόριον. δίχαλκον. ὁ γὰρ χαλκοῦς, ὄγδοον τοῦ ὀβολοῦ. καὶ τεταρτημόριον τινὰ χαλκοῦν. οἷον δίχαλκον ἄξιον. τεταρτημόριον, τὸ τέταρτον μέρος τοῦ ὀβολοῦ. τουτέστι, χαλκοῖ δύο.

Τεταρτημόριον. Quadrans. Quarta-pars aliquatũ rerum. Dichalcum. Duo-ærei. Æreus enim *est* octaua *pars* oboli. & τεταρτημόριον τινὰ χαλκοῦν. *i. eum, vt ita loqui liceat, hominem* quendã quadrantalem vocant, quasi *diceret* dichalco dignum, *i.* hominem duorum æreorum. τεταρτημόριον enim *est* quarta pars oboli, hoc est, ærei duo.

Τεθάφατι. Sepeliistis. Sepulturæ-mandastis. ἀπὸ θάπτω.

Τετελεσμένον Initiatum. *Cereris sacris imbutum, & inaugurstum.* τελεταὶ, *Initia, Cereris sacra.*

Τέτυκται. Factum, confectum, paratum est.

Τέτηκα. Liquefeci. Vel, liquefactus-sum. Polybius. Argentum, & aurum ab igne liquefactum, & conflatum quærentes, plurimi Romani perierunt.

Τεττιγοφόροι. Cicadiferi. Athenienses. Aureas enim cicadas gestabant *quod erat* indicium, *quo probabant se* terrigenas esse. Thucyd lib. 1 *pag.* 5. A. *Vide Schol annot.* 6. *vbi legitur* ἐς ἴρσιν προβύλων. Et aureas cicadas *ferre desierunt* quas capitis comam religantes, cincinnis inserebant. Vel, quia Musici *erant*. Cicada enim *est* musica, *i. canêdi perita, & canora.* Terrigenę verò *dicti*, quòd etiam Erechtheus, conditor Athenarum, ex terra genitus, *natusq; fuerit.*

Τεττίγων ἀγάμεσα. Cicadarum plena. Cicadas assumpsit Aristophanes *in Nubibus. pag.* 109. *v.* 3. quia prisci Athenienses in capillorum nexu, *vel, in capillis complicandis*, aurea cicada vtebantur, *quam ornatus causa cincinnis inserebant.* Indicium autem *hoc erat*, ipsos esse indigenas, quemadmodum & ipsæ cicadæ *sunt ex terra nata. Er. Ad. Chil. 3. Cent. 3. col. 694. ad. 91.* Cicadis plena.

Τεττίγων. N. L. *Videtur genitivus à recto* τεττιγὼν. ὁ. *Quod fortasse idem fuerit, ac* τὸ γένος. τὸ *animalculum cicadæ simile.* τὸ γένος *etiam vocantur cicadæ fœminæ, quæ mutæ putantur, quarum mares sunt vocales, & canori, & ideo dicuntur* ἀχέτας. *Consule Aristot. Hist. animal. lib. 5. cap. 30. pag. 481. A.*

Τετιμωμένοι. Punitus. *Vel, cruciatus.* Et τετιμωμένοι. puniti, *vel cruciati* fuistis.

Τετιμώρηται. Thucydides *lib. 4. pag. 270. Schol annot. 16.* scriptum habet τὴν μνᾶν, *quod à* τιμάω. ἄ. *æstimo.* Nam in littus-impingebant nauigia pecuniis æstimata.

Τέτλαθι. Sustine. *Tolera. Perser. Hom. Iliad. E. pag. 181. v.* 33. Τέτλαθι τέκνον ἐμόν. Sustine, *tolera* filia mea.

Τέτρηκε. Traiecit. Perforauit. Transiit. Penetrauit, ἀπὸ τορέω. ῶ.

Τετρήνω. Pro, σαφηνιῶ. *quod Atticè dictum à communi* σαφηνίσω. Manifestabo. Hoc est, declarabo. Τρῶς enim, manifestè *perspicuè*, & verè. vel accuratè. à consequenti. Pro, nisi dixero. Aristoph. *in Pace pag* 446. *v.* 18. *Ibi Mercurius dicit,*

At, ô miser, à Ione comminar, & conterar,
Nisi accuratè declarem ista, & clara-voce-significem.

Τετραβάμονες. Quadrupes.

Τετράγωνος. Quadratus. Stabilis. Firmus. Damascius. Grauis autem erat, & omnibus *in rebus* honestus, & quadratus, & sine vituperatione compositus, vt Simonidis verbis vtar, adeò vt ne sycophantę quidem illi, qui in ipsum insurrexerant, negarent, illum virum omnino admirabilem esse.

Τετρᾶδιον. Ex 4. reb. constans. τετράδιον verò, & τετράδυον *quaternio. Vel, Quod ex quatuor est constatum.* Sed τετράδιον compositum est ex τέτταρα, *i.* quatuor, & δίς, *i.* bis, pro, duo. τετράδυον verò, compositum est ex τέτταρα, 4. & δύο. duo. N. L. *Sed hæc tria videntur derivata à nomine* τετρὰς, ὁ. τετράδος. τῆς. τετράδι. τῇ *sed in uno est* α *diphthongus, in altero, simplex* ι, *in tertio,* υ. τετρὰς verò & τετράδιον, &c. *idem significabunt, sola scribendi ratione differens. Alioqui non essent amplius quatuor tantùm: sed sex. Nam* 4 & 2. *faciunt sex.*

Τετράδι γένοντας. Quarta Luna natus es. De iis, qui frustà laborant. Nam & ipsum Herculem quarta Luna natum, Eurystheo ærumnosè-inseruisse *ferunt.*

Τεθάφατι. ἐθάφατι. A

Τετελεσμένον. μεμυημένον.

Τέτραχται. κατεσκεύασται.

Τέτηκα. ἔπηξα. ἢ ἐτάκην. σολύβιος. τὸ δὲ τετηκὸς, καὶ συμπέρυκὰς ἀργύριον, καὶ χρυσίον αἰ ἀζητοῦντες, ὑπὸ τοῦ πυρὸς, πλεῖστοι ῥωμαίων διεφθάρησαν.

Τεττιγοφόροι. οἱ ἀθηναῖοι. τέττιγας γὰρ ἐφόρουν χρυσοῦς, συμβολον τοῦ γηγενοῦς εἶναι. θουκυδίδης ά. καὶ χρυσοῦν τέττιγον ἱερογλυφικὸν ἀναδοῦσθαι τῇ ἐν τῇ κεφαλῇ ξυρῷ. ἢ ὅτι μουσικοί. μουσικὸς γὰρ ὁ τέττιξ. γηγενὴς δὲ, διότι καὶ ἐξερχθεὶς ὁ οἰκιστὴς τῆς ἀθηνῶν, ἐκ τῆς γῆς ἐτέχθη. B

Τεττίγων ἀγάμεσα. τοὺς τέττιγας περιλαβὼν ἀριστοφάνης, ἐπειδὴ οἱ παλαιοὶ καὶ τὴν ἀναπλοκὴν τῆς ξυρῶν χρυσῷ ἐκόσμουν τέττιγι. ἀθηναῖοι. σημεῖον γὰρ τοῦ ἐξ αὐτόχθονας. εἶναι ᾗ καὶ οἱ τέττιγες. C

Τεττίγωνος.

Τετιμωρημένος. τετιμωρημένος. ἢ τετύφθον. τετμαρήσθαι.

Τετιμωρία. θουκυδίδης. ἐπώνυμον γὰρ τὸ πλοῖα τετιμωρία χρημάτων.

Τέτλαθι. ὑπόμεινον. D

Τέτορε. διῆλθε.

Τετρήνω. αὐτὶ τοῦ σαφηνιῶ. ὅ ἐστι δηλώσω. ὀρθῶς γὰρ, σαφῶς, καὶ ἀληθῶς. ἢ ἀκολουθοῦντος. αὐτὶ τοῦ εἰμὴ εἶπον. ἀριστοφάνης.

Ἀλλ' ὦ μέλε ὑπὸ δὸς ἀμαδωθήσομαι
Εἰμὴ τετρήνω ταῦτα, καὶ λαλήσομαι.

Τετραβάμων. τετράπους.

Τετράγωνος. δίσαθης, ἑδραῖος. διαμόσιος. E σεμνὸς ἢ ἰδὼν, καὶ διηκήμων τὰ πάντα, καὶ τετράγωνος, καὶ αὐδὲ λόγου τεταγμένος. ὡς φασὶ καὶ τὸν σιμὸν ἰδὼν. ὡστε μηδεὶς ἐπανασάντας αὐτῷ συκοφάντας τούτους ἀρνεῖσθαι τὸ μὴ οὐ πάντα ἀξιάγαστον εἶναι τὸν ἄνδρα.

Τετραδεῖον. τὸ ἐκ τεσσάρων συνεστὸς. τετράδιον ἢ, καὶ τετράδυον. ἐκ τῶν δὶς, καὶ τέτταρα. καὶ ἐκ τῶν δύο, καὶ τέτταρα.

Τετραδίτης. Ex 4. reb. constans. τετράδιον verò, & τετράδυον *quaternio. Vel, Quod ex quatuor est constatum.* Sed τετράδιον compositum est ex τέτταρα, *i.* quatuor, & δίς, *i.* bis, pro, duo. τετράδυον verò, compositum est ex τέτταρα, 4. & δύο. duo. N. L. *Sed hæc tria videntur derivata à nomine* τετρὰς, ὁ. τετράδος. τῆς. τετράδι. τῇ *sed in uno est* α *diphthongus, in altero, simplex* ι, *in tertio,* υ. τετρὰς verò & τετράδιον, &c. *idem significabunt, sola scribendi ratione differens. Alioqui non essent amplius quatuor tantùm: sed sex. Nam* 4 & 2. *faciunt sex.* F

Τετραδὶ γένοντας. ὁδὶ τῷ ἄλλως πονήρων. καὶ γὰρ τὸν ἡρακλέα τετραδὶ γεγονότα, εὐρυσθεῖ τε-

Philo-

A λαμπρῦναι. φιλόχορος δέ φησι τὴν ὀγδόην ἐρμῆ αὐτὴν δυάδα λέγειν. δέκατον εἶναι ἢ ἡρακλεῖ τὴν ἡμέραν ἐν ταύτῃ εἰς θεοὺς μεταστάντι.

Philochorus verò dicit, & de Mercurio *prouerbium* hoc dici posse. Hunc autem diem Herculi *tradunt* ἀπόδεκατον, *i.* assignatum, *vel, attributum* fuisse, quòd hoc *die* ad Deos migrarit, *& in eorum numerum relatus fuerit. Er. Ad. Chil. 1. Cent. 1. col. 50. adag. 77. Quarta luna nati.*

Τετραδίζει. οἱ ὀγδὸν τὸν βίον διάγοντες, ἀπὸ τοῦ ἡρακλέους, ὃς τετράδι γεγονὼς, πολλοὺς πόνους ἔτλη.

Τετραδίζει. q.d. Quartanarij. *legendum videtur, οἱ ὀγδόνον β. δ.* Qui laboriosam vitam degunt. *Quod sumptum* ab Hercule, qui quarta Luna natus, multos labores tulit.

Τετραείλικτος. πολυείλικτος. νόσφισιν ὠδίνων τετραείλικτος ὄφις.

Τετραείλικτος. Quater-circumuolutus. *In-quatuor-spiras contractus.* In-multas-spiras-contractus. Qui-multas-spiras-habet. *Vt, Matrem* Priuauit partu multas-spiras-habens serpens.

B

Τετραετηρίς.

Τετραετηρὶς. Quartus-annus. Vel, Quadriennium. *Vel id, quod quarto quoque anno fit. Vt festa sacraq; Deorum aliquorum, quæ quarto quoque anno celebrantur. Vt* τετραετηρὶς. τετραετηρίδες. *i.* Trieteris Triennium, & Bacchi festa trieterica, *quæ tertio quoque anno celebrabantur. Quæ Ouid. Metamorph. lib. 9. 276. M. triennia repetita vocat. Ismaria celebrant repetita triennia Bacchæ.*

Τετρακόσιοι. οἱ ὑ πρὸ ἐπὶ ἔτῃ κατέστησαν τῇ λ' παρ' ἀθηναίοις. οἵτινες τέσσαρας μῆνας ἦρξαν τῆς πόλεως.

Τετρακόσιοι. Quadringenti, septem annis ante 30. tyrannos constituti-fuerunt apud Athenienses, qui quatuor menses vtbi præfuerunt.

Τετρακόρυμβος. ὁ τέσσαρας ἄκρας ἔχων θάλλοι τετρακόρυμβος ἀνάκρεον ἀμφὶ σὲ κισσός.

C

Τετρακόρυμβος. Quatuor-corymbos-habens. *Multos corymbos habens. Hedera epithetum. Epigr. lib. 3. pag. 275. epigr. 467.* Floreat multos-corymbos-habens, Anacreon, circa te hedera.

Τετρακτύς. οἱ τέσσαρες. ἦγουν ἡ τετρὰς. οἱ πυθαγόρειοι πάντα ἀριθμὸν τετρακτὺν προσηγόρευον. ὁ δὲ ἀριθμὸς συμπληροῦται εἰς δέκα. ὁ δὲ δέκα, σώθεσις τῇ τέσσαρων. καὶ διὰ τοῦτο τὸν ἀριθμὸν πάντα τετρακτὺν ἔλεγον. οἱ αὐτοὶ ἐτίμων καὶ τὰ τέσσαρα, διὰ τὰς τέσσαρας τῆς σελήνης μορφάς. ἀρτίκυκλος γὰρ, μειοσειδὴς. ἀμφίκυρτος, καὶ πανσέληνος.

Τετρακτύς. Quatuor. i. Quaternio. Pythagorei omnem numerum vocabant quaternionem. Hic autem numerus completur denario. Denarius verò *est* compositio quaternarij *numeri, pro, ex quaternis componitur.* Et propterea numerum omnem appellabant quaternionem. Iidem etiam honorabant quaternarium *numerum*, ob quaternas Lunæ formas. Hæc enim *est* recens-nascens, *siue, recens-oriens, ac noua*, cornicolata, gibbosa, & plena.

D Τετραλογία. καὶ τὴν τραγικὴν ἐξέδωκε τετραλογίαν πλάτων τοὺς διαλόγους. οὗτοι γὰρ τέτρασι δράμασιν ἐνωμίζοντο. διονυσίοις. ληναίοις. παναθηναίοις. χύτροις. ὧν τὸ τέταρτον σατυρικόν. τὰ δὲ τέσσαρα δράματα, ἃ καλεῖται τετραλογία εἰσὶ τοιοῦτοι οἱ πάντες πλάτωνι γνήσιοι διάλογοι, ἓξ καὶ πεντήκοντα. διπλαῖς δὲ χρῆται ταῖς ἐπιγραφαῖς καθ' ἕκαστον τῶν βιβλίων. τῇ μὲν, ἀπὸ τοῦ ὀνόματος. τῇ δὲ ἀπὸ τοῦ πραγματος. τούτης τῆς τετραλογίας, ἥτις ἐστὶ πρώτη, ἡ μὲν ἐπιγράφεται διθύραμβος, ἡ δὲ ἐπὶ ὁπλοις. ὁ διάλογος δ' ἐστὶ πειρατικός. δευτέρα ἀπολογία σωκράτους. ἠθικός. εἶτα κρίτων, ἢ περὶ πρακτέου. ἠθικός. τετάρτη, φαίδων, ἢ περὶ ψυχῆς. ἠθικός. δευτέρα τετραλογία, ἣ ἐν ἑπτὰ ἐν τῷ βιβλίῳ λαρτίου διογένους. περὶ βίων φιλοσόφων. τῇ τετραμέτρου δὲ τοῦτος ἀριστοφάνης ὁ ποιητής.

Philochorus verò dicit, & de Mercurio *prouerbium* hoc dici posse. Hunc autem diem Herculi *tradunt* ἀπόδεκατον, *i.* assignatum, *vel, attributum* fuisse, quòd hoc *die* ad Deos migrarit, *& in eorum numerum relatus fuerit. Er. Ad. Chil. 1. Cent. 1. col. 50. adag. 77. Quarta luna nati.*

E

N O T Æ.

F Καὶ τὴν τραγικὴν ἐξέδωκε τετραλογίαν] Diogenes Laertius in Platonis vita pag. 110. scribit, Θρασύλ. δέ φησι καὶ τὴν τραγικὴν τετραλογίαν ἀνελθεῖν αὐτὸν τοῖς διαλόγοις. &c. Ibi plura. Vide. Quare scribendum hîc, καὶ τὴν τραγικὴν τετραλογίαν ἐξέδωκε Πλάτων τοὺς διαλόγους. Et pro δευτέρα, scribe δεύτερος, vt apud Diog. Laert. pag. 111. vnde Suidas. pro τεῖτ. τείτ. Et pro πεμπτη, τέταρτ. In his enim subauditur διάλογοι.

Τετρεμαίνω. ὅτινες ἀριστοφάνης ἐν περίλαις. ὅτινες αὐτὰς τετρεμαίνω, καὶ πτοοβημαίνειν ἢ τρέ-

Τετρεμαίνω Sic Arist. in Nub. p. 76. v. 10. Sch. ann. 8. videò ipsas tremēs-metuo, & formido. τετρεμαίνω dictū, ἀπὸ τοῦ

μω, tremo, & tremens-metuo, vel, metuens-tremo. Quod formatum est per-deriuationem à τρέμω. Consultò produxit hanc vocem, prodigiosè-loquens, vt vel ipso verborei tremorem, & formidinem indicaret.

Τετράμην@. ὁ τέτταρας μονὰς ἔχων. Quatuor manssiones, siue stationes habens. N. L. At τετράμην@. ὁ τέτταρας μῆνας ἔχων. Quatuor-menses-habens. Quadrimestris. Et τετράμηνον. Quadrimestre tempus. Ioan. Euangel. cap. 4. v. 35.

Τετραμμένα. Participium aor. 1 pass. à τετραίνω. perforo. Perforatum. Vt in quodam epigrammate.

—Pharetram

Sagittarum-receptricem, & istam, contra coturnicem, perforatam

Tibiam.--

l. ἀλλ' τὸν, quod ad sequens αὐλὸν est referendum.

Τετραποδηδὸν. Ita scribendum. Quadrupedum-instar. Quadrupedum-more. Sic in Libya Sciapodes incedebant, cùm latipedes essent, latosq; pedes haberent, & alterum pedem attollerent, & reliquum corpus vmbra-protegerent, ad vitationem æstus in ipsis existentis, i. vt locorum, in quibus degebant, æstum vitarent. In voce Σκιάποδι quære.

Τετραποδιστὶ. Sic enim lego. Quadrupedum—instar. Quadrupedum-more. Pedibus, & manibus. Vt, Illi verò, quadrupedum-instar quodam modo se-mutuò complexi, vim-inferebant, per-vim-ibant. Fortasse scribendum, vt suprà ἐβάδιζον, incedebant, ibant.

Τετραπερυλλίδων. Cicadarum quatuor-alas-habentium. Sic enim cicadæ vocantur, quòd quatuor alas habeant. Aristoph. in Acharn. pag. 296. v. 3. Schol. annot. 2.

Τετραραῖα. N. L. fortasse τὰ τέτταρσιν ἀραῖς ἔνοχα. Quatuor, i. multis, imprecationibus obnoxia. Pluribus execrationibus deuota. Apud Sophoclem ἀρᾶ@. ponitur pro eo, qui diris imprecationibus, & execrationibus est obnoxius, ac deuotus, vt in Oedipo Tyranno. pag. 163. M. & 179. M. & pag. 202. v. vlt. & in Trachinijs. pag. 373. F.

Τετραρχία. Tetrarchia. Quatuor manipuli. Viri 64. Et eorum Dux vocatur Tetrarcha.

Τεττάρων. Cùm essent quatuor Thessaliæ partes, vnaquæque pars vocabatur τετρὰς, Tetras, q. d. Quaternio, quèadmodùm ait Hellanicus in Thessalicis. Nomen autè dicit esse ταῖς τετράσι sic enim Harpocrat. i. illis Tetradibus, q. d. illis Quaternionibus, Thessaliotidem, Pelasgiotidem, Phthiotidem, Hestiotidem, l. ἱστιώτιν. Aristoteles etiã in communi Thessalorum Repub. sub Aleua Pyrrhi F. Thessaliam in quatuor partes diuisam-fuisse dicit. Demosthenes igitur fortasse quatuor has Thessaliæ partes dixerit Tetrarchiam.

Τετρὰς. τετράδος. ἡ. Tetras. Tetradis. Quaternio. Et τέτρασι καιροῖς. Quatuor temporibus. τέτρασι, pro τέτταρσι. sic & apud Aristot. & Hermog. multis in locis.

Τετρασκάλμου. Quatuor-scalmos-habentis. Nauis epithetum. Vt, Romani autem decretum scripserunt, vt Cretenses omnia nauigia, vsque ad illud, quod-quatuor-scalmos-habebat, Romam amandarent.

Τετραστάτηρ. Quatuor-stateres-valentis. Aristoph. in Pace. pag. 494. Chr. Post hunc Euæon ille solertissimus Prodiit nudus, vt videbatur plerisque. Ipse tamen non dicebat se pallium habere. Deinde verò dixit maximè-popularia verba. Videtis quidem me indigentem salutis Quatuor-stateres-valentis & ipsum: sed tamen dicam. Si enim prębeant indigentibus fullones Lęnas, quum primùm Sol se-conuerterit, Pleuritis nostrùm neminem corripiet vnquam. Quibuscunque verò lectus non est, neque strata, Eant dormituri, post quàm—se—abluerint, In coriatiorum officinas. Si verò quis eorum ipsos exclu-

μω. Θηραγώγος. Θήσεως ἕξιτέον τὴν λίξιν Τετραδόμφος.

Τετράμηνος.

Τετραπάντα. Τρυπηδόντα. Ἰοδόκον.

Καὶ ἕτο ἐπ' ὄρτυγι Τετραπάντα

Αὐλόν.--

Τετραποδηδόν. οὕτως ἐβάδιζον οἱ ἐν λιβύῃ σκιάποδες. πλατύποδες ὄντες, καὶ ἀνορθοῦντες τὸν ἕτερον τῶν ποδῶν, καὶ κατασκιάζοντες τὸ λοιπὸν σῶμα, εἰς ἀποφυγὴν τοῦ ἐν αὐτοῖς ὄντος καύματος.

Τετραποδητὶ. φασὶ, καὶ χερσίν. οἱ δὲ τετραποδητὶ τρέπον τινὰ ἀναπλεξάμενοι, ἐβάδιζον.

Τετραπερυλλίδων. ἤγουν τὰ τέτταρα ἔχοντα πτερά.

Τετραραῖα.

Τετραρχία. οἱ τέτταρες λόχοι. ἀνδρῶν ξδ'. καὶ ὁ ἡγούμενος, τετράρχης.

Τετταράων μερῶν ὄντων τῆς Θετταλίας, ἕκαστον μέρος τετρὰς ἐκαλεῖτο. ὄνομα δὲ φησιν εἶναι τοῖς τέτταρσι, Θετταλιώτην, πελασγιώτην, φθιώτην, ἑστιαιώτην. ὁ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ κοινῇ τῶν Θετταλῶν πολιτείᾳ, δῆλον ἀλλὰ τὴν πύρρου δυναστείαν εἰς δ' μέρεις τὴν Θετταλίαν. εἰκὸς οὖν λέγων ὁ δημοσθένης τὴν τετραρχίαν.

Τετρὰς. τετράδος. καὶ τέτρασι καιροῖς.

Τετρασκάλμου. οἱ Ῥωμαῖοι δόγμα ἔγραψαν, ὅπως οἱ κρῆτες πάντα τὰ πλοῖα ἕως τετρασκάλμου ἀποπέμψωσιν εἰς ῥώμην.

Τετραστατῆρα. ἀριστοφάνης. Εὐαίων ὁ δικαιώτατος γυμνὸς. κἄπειτ' ἔλεξε δημοτικωτάτους λόγους. ὁρᾶτε μοὐμὸν σωτῆρα τετραστατῆρα. ἀλλ' ὅμως ἐγὼ ὑμῶν φαρίσωμαι τοῖς δικαίοις οἱ κναφεῖς χλαίνας ἐπειδὰν ἥλιος ἔαπῃ, πλευρῖτις οὐ μὴ νῷν ἐδήσει οὐδένα λάβοι ποτέ. ἔδει πάντως ἦν ὁ Εὐαίων. ἔστι δ' ὄνομα κύριον. ἔσοις δ' κλίνη μὲν μηδὲ ῥώμαλα ἰέναι καθευδήσοντας εἰς τοὺς ἀποστιμμένους τῶν σκυτοδιφῶν. ἵν' οὖν ἀποσ-

ferit

Α κλίνη τῇ θύρᾳ χειμῶνος ὄντος, ξεῖς σισύρας ὀφελίτω. καὶ τοὺς ἀλφιταμοιβοὺς τρεῖς χοίνικας δεῖσαν παρίχειν.

ferit ianuâ *clausâ*, Hyeme existente, tres sisyras, *tria saga pellicea, vel, tres vestes pelliceas* debeto *ei, quem exclusérit*. Bl. Per Dionysumbona profectò *sunt hæc, quæ dixit Euæon*. Si verò illa quoque Addidisset, nullus refragatus fuisset, Vt farinæ-venditores indigentibus, *pauperibusq́*, tres chœnices *farinæ ad* Cœnam *parandam* præbeant omnibus, aut fleant longum. Euæon *autem est viri* nomen proprium. Hic autem pauper erat.

NOTÆ.

Εὐαίων.] ὄνομα κύριον. ἀπὸ τῆς πίνης ἴσως. Consule nostra Græca schol. Εὐαίων autem, quum est adiectiuum, is est, qui Gallicè vocatur *Ronge-bon-temps*. Qui de nulla alia re solicitus est, nisi de voluptate, qua tempus fallat, & iucundè viuat.

B

Τετραφαλαγγαρχία. αἱ δύο φαλαγγίτης ἄνδρες στδ. τὸ δὲ ἡ πλήρης, καὶ ἄζυγος φάλαγξ.

Τετραφαλαγγαρχία. Tetraphalangarchia. Dux phalangiæ *sunt* viri 6,84. Hæc enim *est* perfecta, & commoda phalanx.

Τετραφάλαιον. τέσσαρας φάλους ἔχον.

Τετραφάλαιον. *Epithetum galeæ*. Quatuor-phaleras-habentem. *Quatuor-claues eminentes-habentem. Quatuor-fistulis-insignem. Sic Eustath.* 601.8 & 829.27.

Τέτραχα. διῤῥημένα. αἱ δὲ τετραχῶς. ὡς πέντε χοσμηθέντες.

Τέτραχα. Aduerbium. Quadrifariam. In-quatuor-partes. Pro quatuor-modis. *Hoc autem formatum est*, vt πέντε χα. In-quinque-partes. Vt, πέντε χα κοσμηθέντες. In-quinque partes distincti.

C

Τετριώας. τρυπήσας.

Τετριώας. Qui-perforauit. *à* τετριαίνω. *Vide suprà* Τετρήνας.

Τετριχῶα. τραχυνόμενα. καὶ θορυβώδης, ἢ ταραττόμενα. ἀπὸ τοῦ ταράσσω. καὶ τετρίχθαι. ἐτραχύνετο. τετρίχθαι. ἐτρίζειν. ἢ πτισσὸν ἦχον ἀπετέλει. καὶ τετριγῶσα, τρίζουσα.

Τετριχῶα. Exasperata, & turbulenta, vel perturbata. *à* ταράσσω. turbo, perturbo. Et τετρίχθαι. Exasperabatur. *Exasperata, vel perturbata erat. Eustath. consule.* τετρίγει verò, stridebat. *à* τρίζω. *strideo*. Vel, quendam sonum edebat. Et τετριγῶσα. Stridens.

Τετρώβολον. τετίμησαι, πολυτίμητον. ὅτινα δέ φασι τὸ τετρωβολιαῖον τετίμησαι, τὸ τετρώβολα πολούμενον.

Τετρώβολον. Quatuor-obolos-valens. Hoc est, pretiosum. *Imò verò, non pretiosum. Vide* Τετραίων ὀβολῶν. Sic autem *etiam hinc formatū* dicunt τὸ τετρωβολιαῖον. Quadrobolare. Hoc est, quod quatuor obolis venditur.

Τετρωμένον. βεβλημένον.

Τετρωμένον. Percussum. *Perforatum. Vulneratum. à* τιτρώσκω. *fut.* τρώσω. *quod à* τρόω. *quod ita formatum.* τέτρωμαι. *med. perf.* τέτορα. τορέω. τορῶ τρῶ. τρόω. *perforo, sancio, vulnero.*

D

Τέτρωρον. τέθριππον. ἅρμα τετρώπωρον.

Τέτρωρον. Quadrigæ. Hoc est, quatuor-equi-iuncti. *Currus, quem quatuor equi iuncti trahunt, quem Euripid. in Hippolyto coronato. v.* 1229. *vocat* τέτρωρον ὄχον.

Τετρυμμένον. κατατετριμμένον.

Τετρυμμένον. *Epigram. lib.* 5. *pag.* 421. *epigr.* 49. *legitur* τετειλμένον, *à* τείλω. *Sed* τετρυμμένον, *à* τρύω. *metri causâ videtur geminatum* μμ. *nam alioqui per simplex est scribendum. Et v.* 4. *legitur* Ἔλκων. *pro* Ἄλκων. *hoc, viri nomen, illud, participium.* Defatigatum. Labore-confectum.

Αὔλακι, καὶ γήρᾳ τετρυμμένον ἐργατίνῳ βοῦν,

Sulco, & senectute defatigatum operarium bouem

E Ἄλκων οὐ φονίῳ ἤγαγε πρὸς κασίδα
Αἰδοῦς ἕρκων.--

Alcon, non sanguineam duxit ad securim,
Verecundia-motus, operum causâ. proptet labores, quos ille bos in agris colendis tolerauerat, & ob operam, quam suo domino nauauerat.

Τετρυπημένον. ψῆφοι εἰσὶ χαλκαῖ. αὐλίσκον ἔχουσαι ἐν τῷ μέσῳ, αἱ μὲν ἡμίσειαι τετρυπημέναι, αἱ δὲ ἡμίσεια, πλήρεις. οἱ δὲ λαχόντες ἐπὶ τὰς ψήφους, ἐπειδὰν εἰρημένοι ὦσιν οἱ λόγοι, ἐκδιδόασιν ἑκάστῳ τῶν δικαστῶν δύο ψήφους. τετρυπημένην, καὶ πλήρη, φανερὰς ὁρᾶν τοῖς ἀντιδίκοις. ἵνα μήτε πλήρεις, μήτε πάντη τετρυπημένας λαμβάνωσι.

Τετρυπημένον. Perforati. Calculi sunt ærei, paruum-foramen habentes in medio, quorum dimidia quidem pars est perforata, dimidia verò pars est plena, *ac integra*. Quibus verò calculorum distribuēdorum munus obuenit, postquàm *ab vtraque parte iam* verba facta-sunt, vnicuique iudicum tradunt binos calculos, perforatum, ac plenum, *i. integrum*, aduersariis visu manifestos, *i. quos rei manifestè vident*, ne Iudices vel *omnino* plenos, *ac integros calculos*, vel omnino perforatos accipiant. *Harpocration.*

F

Τετρύθαι. καταπεπονῆθαι. ἀπαιτικός. ὁ δὲ φίλιππος τοὺς ἐπαλλόντας διέφθειρεν, ἵνα μὴ ῥώμαιοι λέγωσι τὰ μακεδόνων ἐκτετρύθαι. καὶ

Τετρύθαι. Attritum-esse. Defatigatum-esse. Laboribus-cōfectum-esse. Appianus. Philippus autē adnauigātes, *vel, homines infesta classe venientes* interficiebat, ne Romani dicerēt Macedonū vires esse-attritas. Et

τέτρυσαι. Attritus-es. Defatigatus-es. Labore-confectus-es. *Epigr. lib. 6 pag. 442. epig. 149. de hasta dicitur*, Iam enim æque *tuum* senex est, ipsaque labore-confecta-es, *vel, attrita-es.*

Τετύκατο. Parabant. Apparabant.

Τετύχθαι. Paratum-esse. Confectum-esse.

Τετύφωμαι. Elatus-sum. Et τετυφωμένος. Elatus, & arrogans. Et τετυφέναι. Insanire. Furere.

Τετύφωσαι. Pro, Tonitrui-strepitu-sum-verberatus. Attonitus-sum. Extra mentem sum. *Ex potestate mentis excessi. De sano mentis statu sum deturbatus.* Hoc enim *sumptum* à tonitruo, *cuius immanis strepitus homines attonitos, stupidos, & quasi mente captos reddit.* Vel à fulminibus, quæ in Typhonem deferuntur. Vel à vētis, qui vocantur Typhonici, qui profectò & ipsi impetuosè delati, *& in terram erumpentes, homines* de sanæ mentis statu deturbant. Etenim Alcæus dicit, Omnino verò Typhon, *i. impetuosus, ac procellosus ventus* ademit ipsi mentem.

Τεύθλων. Explorator.

Τευθίδες. Sepiæ. *Teuthides de sepiarum genere sunt. Quidam τευθίδα vertunt, loliginem.* Teuthis etiam est piscículus vilis. Et Aristophanes de Antimacho dicit *in Acharn. pag. 105. v. 22. & deinceps.* Antimachum illum Placadis *filium*, Illum scriptorem, illum carminum poetam, Vt quidē vno verbo dicam, malè Perdat Iupiter, Qui me miserum, Lenæa suppeditante, dimisit incœnatum. Quem adhuc vtinam-videam loliginis Indigentem, hæc verò assata, Stridens, mari-vicina, ad mēsam posita In-terram-cadat. deinde verò, quumcerit ille paratus ad eam capiendam, canis *eā* Correptā fugiat, *abreptamq; devoret.* Hoc quidem ipsi malum vnum *imprecor.*

Τευθρανία. Teuthrania. Nomen loci.

Τεῦκρος. Teucer. Cyzicenus, qui scripsit de aurifera terra. De Byzantio. Mithridaticarum rerum lib. 5. De Tyro, 5. Arabicarum, 5. Iudaicam historiam libris 6. Adolescentum Cyzicenorum exercitationem, tribus, & reliqua.

Τευκτῆς. Factori. Confectori. Fabricatori.

Τευκτόν. Factum. Manu-factum. Confectum.

Τελμισία. De Telmissia vulpe, rerum Thebanarum scriptores prolixè scripserunt, vt Aristodemus. Hanc enim feram à Diis immissam Thebanis *ferunt*, quòd Cadmi posteros à regno excluderent. Cephalum autem Deionis F. Athenienſem, aiunt fuisse, qui canem habebat, quem nulla fera effugiebat, quem Thebani lustrarant, cùm suam vxorem Procnen imprudens interfecisset. Hic vnà cum cane vulpem illam persecutus-est. Cùm autem ad Telmissum comprehenderetur, *dicunt* canem, & vulpem factos-esse lapides. Hanc autem fabulam ex Epico circulo sumpserunt. *l.* τελμισία.

Τέτρυσαι. καταπέπονται. ἤδη γὰρ χαλκοῦ γήρᾳ αὐτὴ τέτρυσαι. A

Τετύκοντο. παρεσκευάζοντο.

Τετύχθαι. κατεσκευάσθαι.

Τετύφωμαι. ἐπηρθαι. καὶ τετυφωμένος, ὁ ἐπηρμένος, καὶ ἀλαζών. καὶ τετυφῶσθαι. μεμανῆναι.

Τετύφωμαι. αὐτὴ τε ἐμβεβρόντημαι. ἔξω τῆς φρενῶν γέγονα. ἤτοι ὑπὸ τῆς βροντῆς. ἢ ὑπὸ τῆς ὑπὸ τῶν τυφώνων καταφερομένων σκηπτῶν. ἢ ὑπὸ τῆς τυφωνικῶν καλουμένων συστάσεων. ἃ δὴ καὶ αὐτὰ ἐξίστησιν ἀθρόως καταῤῥαγέντα. καὶ γὰρ ἀλκαῖος φησι. πάμπαν ἦ τυφὼς σε δὴ ἐλίσσεται φρένας. B

Τεύθλων. ὁ κατάσκοπος.

Τευθίδες. σηπίαι. καὶ τευθίς. ἰχθύδιον ἐδώδιμον. Φησὶν ἀριστοφάνης ἐν αἰτιμάχῳ. ἀντιμάχου ἢ ψευδέα. ὡς μὰν ἁπλῶς λόγῳ, κακῶς ὄντα λέσθαι ὁ ζῆν. ὃς γ' ἐμὲ τὸν τλήμονα ἄδειπνον ἀπέλυσεν. ὄνειτ' ἰδοίμι τευθίδος δίωθεν. ἃ δ' ἀπεπνίγη σίζουσα πάραλος δεῖ τραπέζης κειμένη ἐκέλλα. κἄτα μέλλοντος λαβεῖν αὐτὰ κύων ἁρπάσας φύγοι. τοῦτό μὲν αὐτῷ κακὸν ἔν. C

Τεύθρανία. ὄνομα τόπου.

Τεῦκρος. ὁ κυζικηνός. ὁ γράψας περὶ χρυσοφόρου γῆς. περὶ τῆ βυζαντίου μιθριδατικῶν πραξεων βιβλία ἑ. περὶ τύρου ἑ. ἀραβικῶν ἑ. ἰουδαϊκὴν ἱστορίαν ἐν βιβλίοις ς'. ἐφήβων τῆ ἐν κυζίκῳ ἀσκήσει γ'. καὶ λοιπά. D

Τεύκτων. ποιητὴ. κατασκευαστῆ.

Τευκτόν. χειροποίητον.

Τελμισία. περὶ τῆς τελμισίας ἀλώπεκος οἱ τὰ θηβαϊκὰ γεγραφότες, ἱκανῶς ἱστόρησαν. καθάπερ ἀριστόδημος. διπεμφθῆναι μὲν γὰρ ὑπὸ τῆς θεοῦ τὸ θηρίον τοῖς καδμείοις, διὰ τῆς βασιλείας ἐξέκλεισαν τοὺς ἀπὸ κάδμου γεγονότας. κέφαλον δέ φασι τὸν δηϊόνου ἀθλιώτατον ὄντα, καὶ κυνὶ κεκτημένον, ὃν οὐδὲν διέφυγε τῆ θηρίον, ὃς ἀπάτησεν ἄκων τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα προκόνην, καθηρέσθαι αὐτὸν τῆ κάδμου, διώκειν τὴν ἀλώπεκα μετὰ τοῦ κυνός. καταλαμβανομένης δὲ ὑπὸ τὸν τελμησσὸν, λίθους γενέσθαι τόν τε κυνα, καὶ τὴν ἀλώπεκα. εἰλήφασι δὲ ὕστερον τὸν μῦθον ἐκ τοῦ κυκλικοῦ κύκλου. E

Τεύξομαι. Genitiuo. Consequar, assequar, adipiscar. Compos-fiam.

Τευτάζειν. Negociari. vel insidiari, *moliri, machinari*, vel militare, & multum *tempus* in eodem *loco*, *vel opere* terere. *Multum, & diu in eadem re immorari.* Lycophron ita, & Didymus, qui addit, interdum etiam significare, curare, *solicitum esse.* Heracleon verò Lycophronem reprehendens, dicit τὸ τευτάζειν esse accuratè aliquid facere. Et Artemidorus *dicit idem esse, ac* θεραπεύειν, i. curare. Phrynicus

Τεύξομαι. γνωσῆ.

Τευτάζειν. σχεδιάζειν, ἢ σπουδάζειν, ἢ στρατεύεσθαι, καὶ πολὺ διατρίβειν ἐν τῷ αὐτῷ. λυκόφρων οὕτω, καὶ δίδυμος. σχεδὸν δὲ ἐπὶ τοῦτο σημαίνει καὶ τὸ φροντίζειν. ἡρακλέων δὲ καταμεμφόμενος λυκόφρονα φησιν εἶναι τὸ ὀλιγιστέον τὴ σχεδιάζειν. φρύ- F

nicus

Ἀνὴρ μύστης. μάστιγα δ' ἐν χερσὶν ἔχων τὰ-
ταδαῖ. πλάτων ξαίτοις. ἰὼ ἰὼ θόρυβος τὰ τα-
ζόντων. αἱ τὰ περὶ γραμματιδιῶν, ἢ ὀλιγο-
βίοτων. καὶ ἐν πυραμῷ τὰ μὲν ἐν ταῖς ὑπο-
μίαις, ἢ φιλονεικίαις τιθεμένη. οἷον ὀλιγαρχιφόν.
χαφετιᾶ καὶ τὰ τοιαῦτα. πλακελείδης. πάντες ἂν
τὰ ταράττωσιν οἱ ὀλίγοι. αἱ τὰ περὶ γραμματιδίο-
ται. σκιδοροῦνται φερεκράτης.

nicus Myſtis. Flagellum autem in manibus tenens curare Plato Xantis. Erat autem tumultus τάπ ζ ν-των. pro, negociatorium, aut *ibi* degentium, *vel, commorantium. & ſtrepitum edentiũ.* Et in Timæo Homini igitur in cupiditates, aut con. ẽtiones intẽto. Scribitur & ταπιλί. i. ſtudenti, curãti Quaſi diceres ei, qui *circa cupiditates. & contentiones* tẽpus-terit, *Qui cupiditatibus, & contentionibus ſedulam dat operam, & in his verſatur, immoratur, occupatur.* Teleclides. Omnes autem negociantur miniſtri. pro, mercaturam exercent, ſarcinas-ferunt. *Sumitur & pro lubere* Pherecrates.

Ὁ δὲ παῖδα καλεῖ, κ τυτάζει τοῦτο δεῖπνον
Παραθεῖναι.--

Ille verò puerum vocat, & iubet huic cœnam Apponere.--

σημαίνει κ τὸ σπουδάζειν. καὶ τὸ συγχάζειν. καὶ τευ-
τάζω, τὸ αὐτὸ ἀεὶ λέγων, καὶ φλυαρῶν. τυτθὸν, τὸ
αὐτὸ λέγων.

Signiſicat & ſtudere. & quieſcere. Et ταπτάζων, *idem ac* τευτάζων, idem ſemper dicens, & garriens, *ac nugans*, hoc eſt idem dicens, *& crebrò repetens.*

Τεύχεα. καὶ τεύχη. ὅπλα. σκεύη, διαίσκουσι δὲ
ἀμφορέας, καὶ ἄλλα τεύχεα κεραμέα πρὸς τὰ μετὰ
τεταριχευμένων.

Τεύχεα. Et *per contractionem* τεῦχη. Arma. Inſtrumẽta. Vaſa. Vt, Inueniunt autem amphoras, & alia figlina vaſa carnium ſalitarum plena.

Τεύχοντες. Facientes. Fabricantes. Conficientes.

Τεῦχος. Vas. Vaſis. Item *liber. libri. Vide* Βυβλίων, & Γραμμάτεια.

Τεύχω. τὸ κατασκευάζω. ἡμιχῆ αἰ παπχῆ ἦ,
ἔνθα δὲ δι' οἰκου τὰ δείματα τετύχαται βένθοι
λίμνης.

Τεύχω. Conficio. Genitiuo *gaudet, quum verba fiunt de materia, ex qua aliquid eſt confectum.* Accuſatiuo verò, vt, Hic verò tibi inclytas ædes fabricauit *in* profunditatibus paludis. *i maris, in imo mari. Sed N. L. ſi legas* τῆδ' ἔναπ' βένθοι λίμνης, *bonum eſt hemiſtichium: at alterum præcedens, vitioſum.*

Τέφρα. κόνις, καὶ εἶδος τέττιγος. καὶ γὰρ ἡ τέ-
φρα, καὶ μεμβρὰξ. καὶ ἄλλως δαικέτας. καὶ κέρ-
κωψ ἕτερος. καὶ ἀχέταν πὰ λέγουσι, καὶ ἀκαν-
θίαν ἕτερον, ἀκεῖ παραδεξάμενον, τὰ μὲν ἀκού-
σας. ὅτῳ ἦ δὲ πλείω τῶν προειρημένων εἰς γνῶ-
σιν ἀφίκετο, λεγέτω ἐκεῖνα. ἀχέτας, καὶ ἀκαν-
θίνε, οὐκ εἴδη τεττίγων, ἀλλ' ὀνόματα τέττιγος ἀ
πὸ τῆ ἀχεῖν ἐν ἀκάνθαις. καὶ ἀχέτα τέττιξ ἡσίο-
δος.

Τέφρα. Cinis. Puluis. Et cicadæ genus, *quod vocatur* Tephra. Etenim & Tephra, & Membrax. & aliàs etiam Achetas, *i.* ἄλλως δ' ἀχέτας, & Cercops alii *putatur cicada. N. L.* Et Achetam, quandam *cicadam eſſe* tradũt, *q. d canoram* & Acanthiam, aliam, *i inſpinu degentem, & canentem* Auribus *meis hæc* accepi *de variis cicadarum generibus*, & hæc audiui. Cui verò vel antè dictis plura ad notitiam peruenerũt. *i. qui verò plura nouit, quàm quæ iam à me dicta ſunt, hæc* ille dicat. ἀχέτας, & ἀκανθίας, achetas, & acanthias, non *ſunt* cicadarum genera: ſed epitheta cicadæ *Nam* ἀχέτας *quidem, & Doricè* ἀχέτα, *achetas, canora, dicta eſt* ἀπὸ τῆ ἀχεῖν, *i reſonare, canoram eſſe.* ἀκανθίας verò, *dicta* ἀπὸ τῆ ἀχεῖν ἐν ἀκάνθαις. Quòd in 'pinis reſonet, & canat. Et ἀχέτα τέττιξ, Heſiodus *dixit, i. canora cicada. Sic & Ariſtoph. in Pace. pag.* 478. *v.* 10. *Schol. annot.* 5. *vbi Heſiodi verſus integer affertur.*

Τεφρώσας. ἐμπρήσας. ἀποδώσας. κ παρ-
ρησία. μὴ τὸν τέφρα φεύγων, εἰς αἰθαλιὰν
πίπτῃς.

Τεφρώσας. Qui-incendit. Qui in-cineres-redegit. Et prouerbium. *de quo Eraſm. Ad Chil* 3 *Cent* 3 *col* 690. *ad.* 72. *Vide* Ne cinerem fugiens, in carbonariam cadas. *i. in prunas incidas.*

Τεχνάζειν. τὸ πανοῦργον ἢ ὀλιγοπράτιδαι.

Τεχνάζ ν. Aliquid dolosè peragere. *Ariſtoph. in Theſmophor pag.* 514. *v.* 19. *&* 20.

Τὸ πρᾶγμα κομψὸν, καὶ σφόδρ' ἐν τῷ σῷ τρό-
που.

Τῷ γὰρ τεχνάζειν, ἡμῖν ἡ πυραμὶς.

Mne. *Res eſt feſtiua, & valde conueniens tuo ingenio.*

Eur. *Etenim calliditatis* cauſa, & propter dolosè agendi peritiam profectò *noſtra* eſt *placenta.*

εἶδός ἦ πλακοῦντος, ἡ πυραμὶς. ἆθλον ἦ ἐπῆν τοῖς
ὀλιγαπυχίζουσιν ἔπαθλον. καὶ ὁ ἐγκρατὴς
ἕως ὄρθρου, ὡς νικῶν αὐτὸν ἐλάμβανε. μετα-
φορικῶς δ' αὐτῷ ἐχρήσατο, ὡς νικήσας αὐτῷ
πανουργία πάντα.

Pyramus enim *eſt* placentæ genus. Hæc autem præmium proponebatur illis, qui per totam noctem vigilaſſent *in conuiuiis, & compotationibus. Ariſtoph. in Equitibus pag.* 204. *v.* 13. *Schol annot.* 9 *vbi plura.* Qui autem ad auroram vſque vigilaſſet, vt victor ipſam *placentam, quæ pyramus vocabatur, pro præmio* accipiebat. Per-tranſlationem igitur vſus eſt hoc *huius placentæ vocabulo*, quòd ipſe omnes calliditate ſuperaret.

Τεχνάσμασι. δόλοις. πανουργίαις.

Τεχνάσμασι. Technis Dolis. Calliditatibus. Cõmentis. Vaſramentis *Ariſt. in Theſmoph. pag.* 516. *v.* 35. 36.

Τὰ συμφορὰς γὰρ οὐκ ἐν τοῖς τεχνάσμασι
φέρειν δίκαιον, ἀλλ' ἐν τοῖς παθήμασι.

Calamitates enim non calliditatibus
Ferre conuenit, & *æquum* eſt: *ſed cladibus*, quas patiaris, & ſentias

Mn. Atqui profectò tu, ô cinæde, lato-podice-præditus es

Non ipsis verbis : sed ipsis pœßionibus, vt ita loqui liceat: i. sed ipsis factis, quia muliebria fœdè pateris.

Καὶ μὴν σύγ' ὦ καταπύγων εὐρύπρωκτος εἶ, A

Οὐ τοῖς λόγοισιν, ἀλλὰ τοῖς παθήμασιν.

NOTÆ.

Τεχνάσμασι.] Apud Aristoph. in Thesmophor. pag. 516. v. 35. Legitur στενάσμασι, i. gemitibus, & lamentationibus. à verbo στενάζω. fut. στενάσω. gemo, lamentor. At Ecclesiaz. pag. 493. v. 31. dicit Aristoph.

Οὔτ' ἂν ὁ ἀὴρ ἐνεκά γε στενάξαιτον.

Quod à στενάζω. στενάξω. Quamobrem & στενάγμασι dici potest.

Τέχνη. Techna. Fraus. Dolus. Vnde etiam ἀτεχνῶς, pro, verè *sincerè*, & sine dolo.

Τεχνηθέντ@-. Fabricati. Facti. Conditi.

Τέχνην πεποίηται. Artem fecit. Pro, ad opus, & artem *res* ipsi processit.

Τεχνητὴν γύναιον. Fabricata muliercula. Pro, ignobilis.

Τεχνητεία. Artificiosa-ratio. Artificium.

Τεχνίτης ὁ. Artifex. Peritus. Ingeniosus. τεχνῖτις verò, genere-fœmineo, per ι *scribitur in vltima syllaba*. Et pluralis, αἱ τεχνίτιδες. Artifices. Peritæ Ingeniosæ.

Τεχνολογῶ Artificiosè-loquor. Artificiosè-differo. Vel, de artè-loquor.

Τεχνύδριον Ars-parua. Tenuis-ars. τεχνύδρια dicitur diminutiuè, artes-paruæ, tenues-artes, vt λογύδρια, paruæ-orationes. Oratiunculæ.

Τέχνη. ὁ δόλος. ὅθεν καὶ ἀτεχνῶς, ἀπὸ τοῦ ἀληθῶς, καὶ ἄνευ δόλου.

Τεχνηθέντος. δημιουργηθέντος. B

Τέχνην πεποίηται. ἀπὸ τοῦ εἰς ἔργον, καὶ τέχνην αὐτῷ προσεχώρησε.

Τεχνητὴν γύναιον. δυσχερές.

Τεχνιτεία.

Τεχνίτης. ὁ δημιουργικὸς. τεχνῖτις δὲ θηλυκῶς, διὰ τοῦ ι. καὶ τὸ πληθυντικὸν, αἱ τεχνῖτιδες. C

Τεχνολογῶ.

Τεχνύδριον. τεχνύδρια λέγεται ὑποκοριστικῶς. ὥσπερ λογύδρια.

T cum EI. & H.

ΤΟ Τ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΕΙ ΚΑΙ ΤΟΥ Η.

Τειητούς Bonos. *Humanos. legò* τιγητούς. *q d. Rigatos, vel rigabiles. Qui calamitatibus alienis facilè mouentur, & flectuntur, adeò vt lachrymis rigentur. Quod bonorum virorum est indicium.* τειλδὸι) (ἄτεγκτ@-. ὁμὸ πεγνεθαι δωκάκῳ@- *Qui rigari, moueri flectiq; nequit aliorum calamitatibus Durus. Inhumanus.* D

Τείνων. Tendens. Extendens. Producens. Deducès. Et τινοδάω. ῶ. verbum, *dictum* ἀπὸ τ. τ. τ. φ. i. Extendere cantilenam. Deducere, vel producere carmen.

Τείρεα. Sidera. Astra.

Τειρεσίας. Tiresias. Nomen proprium *viri, qui fuit vates.*

Τείρει. Fatigat. Vexat. Infestat. Domat. *epigr. lib. 3. pag. 219. epigr. 167.*

Millies tuâ-causâ, Ptolemæe, pater, millies etiam mater.

Vexata floridos fœdauit cinciunos.

Τειρεσίου. Tiricus. Nomen proprium.

Τείρων Tirônus. Nomen proprium. *Fortasse genitiuus est à recto* τείρων ὁ. *Tiro Tirônis.*

Τειχεπαλίτης Qui-muris-propinquat, *vt loquitur Virg. Æn. lib. 11. pag. 406. v. 19. Qui ad muros accedit, vt eos oppugnet, ac expugnet. Murorum obsessor, ac oppugnator, & quassator. q d.* τειχεσιπλήτης. *Homer. Iliad. x. pag. 185. vers. 54.*

Τειῆον. ἢ τεινοδάω, τεινοδῶ, ῥῆμα. ἀπὸ τοῦ τείνειν τὴν ᾠδήν.

Τείρια. τὰ ἄστρα.

Τειρεσίας. ὄνομα κύριον. ὁ μάντις.

Τείρει. καταπονεῖ.

Μυρίαδι πολιμαῖε πατὴρ, ὅτι μυρία τίνει

Μάτηρ τειρομένη θαλερὰς ἠκίσατο μαζούς. E

Τειρεδίης. ὄνομα κύριον.

Τείρων@-. ὄνομα κύριον.

Τειχεσιπλήτης.

Τειχήεις. Muro-munitos. *Intra-murum-conclusos. Accusatiuus pluralis, à recto singul.* τειχήεις. *Qui-est-intra-muros. Vt,* τειχήεις ἔν. &c. Cùm igitur intra muros fuisset, obsidentes propulsabat ab ipso *murorum* ambitu. τειχήεις enim dictum, pro, ἐὼν τειχῶν.

Τειχίζω Datiuo. Muris-cingo. Muris-munio. Munio.

Τειχόεις. *Sic enim scribendum.* Muris-cinctus. *Munitus. Hom. Iliad. B. pag. 83 v. 17.* Τίρυνθά τε τειχίοσσαν. *Tirynthaq; muris-cinctam. vel, muris-munitam.*

Τειχήεις. τετειχισμένος. τεῖχος ἔν, ἡμιόλιον, τοὺς πολιορκοῦντας ἀπὸ τοῦ βελοβόλου κωλύειν. αὐτὸ τὸ ἔσω τεῖχος. F

Τειχίζω. δοτικῇ.

Τειχόεις. ὁ τετειχισμένος.

A Τεῖχος μακρόν. ἀνάστασιος ὁ βασιλεὺς κτίζει τὸ μακρὸν τεῖχος, σταδίους ξ̄ μιλίων τῆς πόλεως. ἔστιν δὲ τοῦτο ἀπὸ τῆς κερατίνης ἐπὶ τὴν ἀρκτον θαλάσσης, εἰς μεσημβρίαν. μῆκος μὲν μιλίων ν. εὖρος ϛ, ποδῶν η.

Τεῖχι καθήμενος, εὐτυχὴς πέλῃ δόκει.

Τειχῶν, ἡ πόλεως διαφορὰν ἐποιήσατο Θουκυδίδης. ἔοικε κυριωτέραν τὴν πόλεως τὴν λέξιν δοὺς τῷ οἰκείων λαμβάνειν.

B multitudine vnum in locum congregata, & ijsdem legibus vtente l. οἰκιῶν.

Τῇ. Τούτῃ. ἢ δέξαι λαβέ. ὅμηρος. κύκλωψ τῇ πίθι οἶνον, ἔδητὺν δὲ φάγε αὐθρόα κρέα. καὶ πάλιν. τῇ νεῦ τόδε μάχεσθαι. ἐχρήσατο δὲ καὶ πλῆθυντικῶς ὁ σοφώτατος εἰπών. τῇ τάδε. κορίνθιοι εἰσίν. ἔστι δὲ καὶ τοπικὸν ἐπίρρημα. τῇ θαῦ ἔασιν. καὶ ἴσως ἐν ἴσῳ τῷ ἐνταῦθα. ὅμηρος. τῇ ἴμεν, ἦχι δὴ σὺ κελαινοφῆς ἠγεμονεύεις.

Τῆ. Poet. pro comm. Τούτῃ. Sed tunc habet ι sub ι scriptum. Est enim articuli dativus. Vel accipe, sume. Sed tunc sine ι scribendum. Est enim imperativus à τίω. τῆ. derivatus. accipio, sumo, & porrecta manu. τίε. ῶ. τῶ per contract. Atticam Doricè verso α in η. τῆ. Tene. accipe, sume. Hinc Itali, & Galli vocem Græcam seruantes, eodem modo, sensuq; , quum homines parum honoratos alloquūtur, dicunt, Té. Homerus. Cyclops accipe, bibe vinum, quando comedisti humanas carnes. Et rursus. Accipe nunc istud lorum. Sophron autem etiam pluraliter vsus est hoc verbo, quum dixit, Τῆτε, τοὶ κορῶναι εἰσίν. Accipite hæ cornices sunt. Est etiam aduerbium locale, i. loci Aristoph. in Acharn. pag. 270. v. 1 Τῆδε τῶν ἴσω. Huc quilibet sequere. Et idem valet, ac ἐνταῦθα, hîc, vel huc, vt pro διῦρο sumatur. Item pro hac, vel illac. Homerus Iliados O. pag. 335 v. 18.

C Illac ite, quâ iam tu nigrarum-nubium-autor Iupiter ducis.

Τήβεννα. πόλις. καὶ τήβεννος, ὁλόκληρον ῥωμαϊκόν. τὰ ἀρχαιότατα δὲ πεπεμένα τῶν τηβέννων λύμασιν ἀνθρώπων ἐμόλυναν. ὠνομάσθη δὲ ὑπὸ τηβέννου ἀρκάδος. ὃς φεύγων τὴν τοῦ χλαμύδα περιβάλλεται, εἰσπλεύσας καὶ τὸν ἰόνιον κόλπον, καὶ ὑποδεχθεὶς ὑπὸ τῶν ταύτῃ κατοικούντων. ἀφ' ὧν μαθόντες οἱ ἐγχώριοι, τὸν αὐτὸν σκευάζονται τρόπον. καὶ σκάλην τὴν ἐσθῆτα τηβέννιον, ἐπώνυμον τοῦ εὑρέτου. ὕστερον δὲ διαφθαρέντος τοῦ ὀνόματος, τήβεννος ὠνόμασται.

D Τήγανον. καὶ τηγανίζω.

Τήβεννα. Tebenna. Vrbs. Et τήβεννος. Tebennus. Toga Romana. Tarentini autem Postumij togam stercoribus humanis fœdarunt. *Tebennus* autem nomen accepit à Tebenno Arcade, qui primus istam chlamydem induit, cùm in Ionium sinum nauigasset, & ab illius loci incolis susceptus fuisset. A quo edocti indigenæ, se eodem modo vestiuerunt. Et illam vestem vocarunt Tebenniam, cognominem inuentori, i. ab inuentoris nomine sic dictam. Postea verò, nomine leuiter-corrupto, Tebennus est-vocata.

Τήγανον. Sartago. Patella. *quasi* τήκηνον. *à cibis liquefaciendis, qui in ea frigūtur, & coquuntur. Ionicè* verò τήγανον, *pro comm.* τήγανον. Et τηγανίζω. In sartagine, siue patella, frigo, torreo, coquo.

Τῆδι. ἐνταῦθα. ἢ ὧδι. ἢ ἐνθάδι.

Τῆδ' ἴνι. ἐνταῦθά ἐστιν.

Τηθηλαδὸς. γυναικοτρόφως, ὑπὸ τιθῆνι τεθραμμένος.

Τήθια. ὄστρια. ἰστέον ὅτι καὶ τούτοις ἐχρῶντο οἱ παλαιοί. καί τοι τῆς τέτων ἡδονῆς, ἢ πολὺ E ἐχούσης τὸ ἡδὺ, ἧττον ὠφέλιμον.

Τηθίας. ὃς μαμμοθρέπτης.

Τήθη. Hîc. Vel, hûc. Vel, hoc-in-loco. *Vel, hâc.*

Τῆδ' ἴνι. Hîc est.

Τηθηλαδὸς. A-mulieribus-nutritos. Sub nutrice nutritos. *A nutrice nutritos. Vide Eustath. in* τιθῆνι.

Τήθια. Ostrea. Sciendum *est*, veteres etiam his *ostreis* vsos-esse, quamuis horum esus parum habeat, & suauitatis, & vtilitatis.

Τηθίας. Ab-auis-nutritas. *Vel, à-nutrice-nutritas Apud Aristoph. in Acharn pag.* 263. *v* 6. τίθλω ἐμαυ. *Schol. annot.* 3. τήθας ἐκάλουν τὰς μάμμας, καὶ τηθιδᾶς, τὰς μαμμοθρέπτας.

Τήθη. Auia. Patris, vel matris mater. Vocatiuus, ὦ τήθα. *Italicè* verò, Aia. amita. *Italicè, corrupta voce apud quosdam dicitur* zia. Et θεῖος, *patruus*, Zio. Aristoph. *in Lysistrata pag.* 553. *v.* 39. & 40.

At ô auiarum generosissima, & matercularum acalepharum progenies,

Venite cum *ira* contra viros, *neque* misericordia motæ, lachrymis *rigemini*, nullo modo flectamini verbis virorum. *adhuc enim nunc secundum-cursum curritis.*

τήθας ἐκάλουν τὰς μάμμας. καὶ τηθιδᾶς, τὰς

l. αἰδρεστάτων, & ἀκαλήφων. *Vide Athenæum. lib.* 3. *pag.* 45. *lin* 40. *Et Eustath. in Odyss. pag* 1485. ἀκαλήφη verò, *significat* & urticã herbã, *quæ* κνίδη, *à pungēdo dicta*, & urticã, *piscē marinũ*, & *auẽ marinã*. τήθας vocabant auias, & τηθιδᾶς,

amitas, i patris, vel matris sorores, Τήθας etiam *vocabant* ipsas nutrices. Sunt autem & ostrea marina *quæ* τήθια *vocantur*. Hom. *Iliad.* Π. *pag* 617 *v.* 12. Multos satiaret vir iste ostrea quærens. Acalephas verò dicũt, alij quidem, marinas. Attici verò *sic vocant* & ipsas κνίδας, *i. vrticas, herbam pungentem eos, qui tangunt ipsam.* Et κνίδη quidem *dicitur*, quandiu tenera est, quum verò *iam* habet matres, hoc est, ipsas seminis sphæras, ἀκαλήφη dicitur. ἀκαλήφας igitur vocarunt, ipsas anus, & *vetulas rugosas, & vrticarum instar pungentes, eos, qui tangunt ipsas. Ideo verò sic eas vocarunt* quia dura erãt, & generosæ *mulieres, quas Chorus alloquebatur.* Etenim hæc *vrtica* plantula *tangentes* mordet, *pungit.* Quoniam igitur *chorus in Lysistrata* dixit Τηθὰν, *ideirco* dixit μητρίδιον. Hoc est, illarum, quæ habent semen herbæ acalephę, *i. vrticæ.* Hę verò mordent, *ac pungunt.* Tales autem *sunt* & anus, *i vetulæ, longanæq; mulieres.* Μητρίδιας verò vocauit, *vel potiùs* μητρίδια, *matercúlas parvas matres, eas, quę* semen habebant.

θείας. τὰς πατρὸς, ἢ μητρὸς ἀδελφάς. τήθας ἢ, ἢ τὰς τροφάς. εἰσὶ δὲ καὶ ὄστρια θαλάσσια. ὅμηρος. πολλὰς ἂν κορίσσῃ ἀνὴρ ὄδε τηθέα δίφα. ἀκαλήφας δὲ λίγιστοι οἱ μὲν τὰς θαλασσίας. λίθους δὲ, καὶ τὰς κνίδας ἀπλῶς. καὶ κνίδη μὲν, ἐς ὅσον ἂν ἁπαλὴ ᾖ. ἐπὰν δὲ ἔχῃ τὰς μητέρας, τότε καὶ τὰ σπέρματος σφαίρας, ἀκαλήφη λέγεται. ἀκαλήφας δὲ, τὰς γραίας ἐκάλεσαν. ἐοικυῖαι γὰρ αἱ γραῦς. καὶ γὰρ τὸ φυτάριον δάκνει ὅτι ἂν εἴπῃ τις θιγὼν, εἴπε μητρίδιον. τοῦτο, τὸ ἔχουσαν τὸ σπέρμα τῆς βοτάνης τῆς ἀκαλήφης. δάκνουσι δὲ αὗται. τοιαῦται δὲ καὶ αἱ γραῦς. μητρίδιας δὲ ἐκάλεσε τὰς ἐχούσας τὸ σπέρμα.

Τηθίς. Amita. Patris, vel matris soror.

Τηθύς. Tethys Mare. *In epigr. vbi fortasse legendum* ἄ-χηστα, *pro* ἀχρήστως, *inutiliter, sine fructu, frustrà. vel* ἀτρεστα *dictum Ionicè, pro comm. poet.* ἄτρεστα *hoc pro* ἀτρέστως. *inconsideratè. Vel prater spem.*

Τηθὶς. θεία. πατρὸς, ἢ μητρὸς ἀδελφή.

Τηθύς. ἡ θάλασσα.

Neque tu saltem inconsideratè Nereides, vt antè tollens

Humeris, trajicies maris in fines.

Οὐδὲ σύγ' ἄφρηστα νηρῇδας, ὡς πρὶν ἀείρων

Νώτοις περθμεύσῃς τηθύος εἰς πέρατα.

Τηθυς. ἡ γῆ, ὡδὶ τὸ πθίμενη εἶη, καὶ τροφός. ὅμηρος. ὠκεανόν τε θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα τηθύν. τουτέστιν, ὑγρὰν οὐσίαν, καὶ ξηράν.

Τηκεδόνι. Phtisi. Tabe. Macie. Vt, Et longo morbo laborat. Et tabes eum excepit, & quæuis confidenter vociferans, & dicens, & quæcunque sunt *hominum* maximè-impiorum, tragicis-clamoribus-euomens, & imprecans, infamem, & execrandam animam erupisse *& ex corpore per vim emisisse fertur.*

Τήκω. Accusatiuo. Liquefacio, macero, mollio, tabefacio, attenuo. liquo, consumo, in tabem resoluo. Et τήξαι. paulatim consumere.

Τηκτά. q. d. Liquabilia. Quæ liquari, vel liquescere possunt, vt cera & pix. Vt, Quæcunque liquari, fundique poterant, in hostes cum igne de superioribus-locis coniicicbantur. Et cùm alia, tum etiam terram sideritin, *vnde ferrum eruitur*, quam igne multo *cãdentem, & perlucidam fecerant*, in murum subeuntes *hostes* effundere statuerant. *l.* ἐκχεῖν ἔμελλεν.

Τηκεδόνι. φθίσει. καὶ νοσεῖ νόσῳ μακρᾷ. καὶ Τηκεδὼν αὐτὸν διεδέξατο. καὶ ὅσα ἐτόλμησε βοῶν, καὶ λίγων, καὶ ὅσα ἔστιν ἀνθρώπων ἀσεβεστάτων, ἐκτραγῳδῶν, καὶ ἐξορύμενος, τὸν δλιβόμενόν τε, καὶ κατάρατον ψυχὴν ἐκπορήξαι.

Τήκω αἰπαπῇ. καὶ τῆξαι. τὸ καταμικρὸν ἀναλίσκω.

Τηκτά. οἷον κηρὸς, καὶ πίττα. τηκτὰ τότε ὅσα, καὶ χυτὰ, ἐς πολεμίους σὺν πυρὶ ἄνω κάτω δεξίων ἐβάλλετο. τότε ἄλλα, καὶ τὸν σιδηρίτην γῆν, ἣν πυρὶ πολλῷ διαφανῆ εἰργασμένοι, καὶ τὸ τεῖχος ἤδη ὑπόντων τὸ τεῖχος ἤδη ἔμελλον.

Τηλαυγὲς. λίαν λαμπρόν. πόρρωθεν φαῖνον.

Τηλαυγὴς. κλίνεται εἰς ους. σάμος. πυθαγόρου τοῦ παιδὸς, καὶ μαθητὴς. φιλόσοφος. διδάσκαλος ἐμπεδοκλέους. ἔγραψε περὶ τῆς τετρακτύος βιβλία δ'.

Τηλαύγημα. ἀρχὴ λέπρας ἐν τῇ τοῦ σώματος ἐπιφανείᾳ.

Τῆλε. καὶ τηλοῦ, πόρρω.

Τηλεβίας. ἐθνικόν. καὶ ὄνομα ποταμοῦ.

Τηλέγονος. ὄνομα κύριον. ὃς πρῶτος εὗρε τὸν οἰωνιστικόν. οἷον εἰ ἐν τῇ οἰκίᾳ φανῇ γαλῆ, ἢ ὄφις, τόδε τι σημαίνει.

Τηλεδαπὸς. μακρὰν ἀφεστηκώς.

Τηλε-

A Τηλιθιόπλα. πάνυ λάμπουσα.

Τηλεκλείδης. ἀθηναῖος κωμικός. οὗ δράματά ἐστιν ἀμφικτύονες. καὶ πρυτάνεις. καὶ στρῆρες. ὡς ἀθήναιος λέγει ἐν τοῖς δειπνοσοφισταῖς.

Τηλεκλυτοί. ἀγαν ἔνδοξοι.

Τηλέπορον. ἀριστοφάνης τηλέπορόν τι βόημα. οἷον ὀρθόν τι, καὶ ὑψηλόν. ἔστι δὲ ἀρχὴ ἄσματος. ὥσπερ καὶ τὸ παλλάδα περσέπολιν ἀθάνας.

B nim videtur ad νίμεσθαι alludi. clara, altáque voce prolatam. Est autem carminis principium, vt & illud, Palladem vrbium-vastatricem Mineruam. *Vnicum, & idem est carmen, quod duo cantilenarum genera continet. Sic enim apud Aristoph in loco suprà notato.* Ἡ Παλλάδ' περσέπολιν δοκεῖ. ἢ τηλεπορόν τι βόημα. *Vide Schol.*

Τηλεσκόπῳ ὄμματι. τῷ πάνυ ἰσχυρῷ.

Τηλεφάνης. αὐλητής. τηλεφανὴς δέ, μακρόθεν φαινόμενος.

Τηλεφανῆ. ἀφ' ὧν ὄζει ἐλπὶς τὰ πόρρω. τοῖς γὰρ εἰς ὕψος ὄσι, καὶ τὰ μακρὰ καταφανῆ γίνεται.

C Τήλεφος ἐκ πηριδίου. ἔδεε πίνης ἰών, ἐὼν θεσπέσιος, πήραν βαστάζων. ἀριστοφάνης.

Καί τοι σὲ πρώην γ' ἐπαίσχυνεν
Τήλεφος εἶναι μυσὸς φάσκων,
Ἐκ πηριδίου.

Τηλεσκόπῳ ὄμματι. Longè-spectante oculo. Omnia inspiciente. *Aristoph. in Nubibus pag. 76 v. 9.*

Τηλεφάνης. Telephanes, *paroxytonè*, tibicen. Τηλεφανὴς verò *scriptum oxytonè*, Eminus-apparens.

Τηλεφανῆ τόποι. *Loca*, vnde remota videre licet. *Edita loca.* Nam *locis* excelsis vel illa, quæ sunt remota, perspicua. *manifestaq;* sunt. *F.* τὰ μακρὰ, *sub.* ὄντα, *vt infrà, in* τηλίδι. *pro,* τὰ πόρρω, *vt antè.*

Τήλεφος ἐκ πηριδίου. Telephus ex perula, *i. parua-pera. Telephus* iste pauper, & mendicus erat, peram gestans. Aristoph. *in Nubibus pag. 106. v. 18. 29. 30.*

Atqui priùs mendicabas, te
Telephum esse Mysum dicens,
Ex pernula depromptas sententias pandeletéas rodentem, i. astutas sententias dicentem, quales Pandeletus dicere solebat, & ex calliditate victum tibi parantem. Vide Schol. annot. 8.

D οἱ δέ, φασὶ πρότερον βασιλεῦσι χρησάσθαι μυσίαις. ὃς καὶ ὑπὸ ἀχιλλέως ἐτρώθη. καθ' ὃν καιρὸν ἐπέβησαν μυσίας ἕλληνες, νομίσαντες αὐτὴν εἶναι τὴν τροίαν. ὅθεν καὶ τηλέφιον τραῦμα.

Alij autem dicunt *Telephum* priùs Mysiæ Regem fuisse qui etiam ab Achille vulneratus est, quo tempore Græci Mysiam inuaserunt, existimantes eam esse Troiam, *i. agrum Troianum.* Vnde etiam *prouerbium de vulnere, quod est insanabile, vel sanatu difficile, manauit,* Telephium vulnus. *i. βασιλέα χρηματίσαι.*

Τήλεφος. περγαμηνὸς γραμματικός. ἔγραψε καὶ αὐτός. ἐν οἷς ἐξηγήσατο πόσα χρὴ εἰδέναι τὸν γραμματικόν. περὶ τῆς παρ' ὁμήρῳ χημότων. ῥητορικῶν, βιβλία β'. περὶ συντάξεως λόγου ἀττικοῦ βιβλία ε'. περὶ τῆς καθ' ὅμηρον ῥητορικῆς. περὶ τῆς ὁμήρου, καὶ πλάτωνος συμφωνίας. ποικίλης φιλομαθίας βιβλία β'. εἴδεσι τραγικῶν, καὶ κωμικῶν. βιβλιακῆς ἐμπειρίας βιβλία γ'. ἐν οἷς διδάσκει τὰ κτήσεως ἄξια βιβλία, καὶ ὡς μόνος ὅμηρος τῶν ἀρχαίων ἑλληνίζει. περιήγησιν περγάμου. περὶ τοῦ ἐν περγάμῳ σταθμοῦ, βιβλία β'. περὶ τῶν ἀθήνησι δικαστηρίων. περὶ τῶν ἀθήνησι νόμων, καὶ ἐθῶν. περὶ τῶν περγάμου βασιλέων βιβλία ε'. περὶ χρήσεως, ἢ ὀνομάτων ἐθνικῶν, καὶ τῶν ἄλλων, οἷς χρώμεθα. ἔστι δὲ καὶ στοιχεῖον περὶ τῆς οὐσιώσεως πλάνης. ὠκυτόκιον. ἔστι δὲ συναγωγὴ διαθέσεων, εἰς τὸ αὐτὸ σχῆμα ἁρμόζουσαι, πρὸς ἑτοιμὴν ἔκφρασιν φράσεως, βιβλία δέκα.

E

Τήλεφος. Telephus, Pergamenus Grammaticus. Scripsit & ipse *libros*, in quibus etiam illud tradit, quot *res* oporteat Grammaticum scire. De figuris Homericis. Rhetoricorum lib. 2. De sermonis Attici constructione, lib. 5. De Homerica Rhetorica. De Homeri, & Platonis consensu. Variæ eruditionis, lib. 2. Tragicorum, & Comicorum vitas. Librorum experientiæ, lib. 3. in quibus docet qui libri sint comparatu digni. Et, Homerum solum ex antiquis græcè loqui. Descriptionem Pergami. De Pergameno Sebastio, *vel, Augustali*, lib. 2. De Dicasteriis, *i. Prætorijs* Athenienſium. De Athenienſium legibus, & moribus. De Pergami Regibus, *VVolfius, legibus*, lib. 5. De vsu, siue de nominibus vestitus, & aliarum *rerum*, quibus vtimur. Est autem *opus scriptum* ordine alphabetico. De Vlyssis errore. Ocytocion. Est autem collectio epithetorum eidem rei conuenientium, ad paratam, & *expeditam* dictionis copiam, libros decem.

F Τηλία. σανίς. ἡλιχομιδὴ κάρδοπος. σηλία τινές φασι. ὥσπερ τὸ σήμερον, τήμερον. καλεῖτο δὲ ἰδίως τηλία, περίφραγμα σανίδων ἐν τῇ ἀγορᾷ. ἀττικῶς δὲ τήμερον. Hodie. Propriè verò vocabatur τηλία, septum *confectum* ex tabulis in fo-

Τηλία. Tabula. Asser. Ea, quæ vocatur τήλινθος. *i. arca panaria, vel farinaria. Sic autem dicta*, quòd sit quædam τηλία. *i. vas, quod Gallicè dicitur, seruata Græca vocis origine, Seille, Latinè, situla. Et, Stau. Dicta autem* τηλία *Atticè verso* ε *in* τ, quemadmodum σήμερον *communiter: at* ἀττικῶς τήμερον.

ro, in quo farinæ vendebantur. Et qui coturnices alebant, coturnices in hoc *septum* conticiebant. Aliter Τηλία *dicebatur* tabula lata, in qua *pistores* farinam faciunt, *farinam aqua macerant, panesq; conficiunt.* Alij verò dicunt τηλία *esse* lignum latum, *asserem latum*, in quo pistores ponunt panes, vt exsiccentur. Alij verò τηλίαν *vocant* ipsum camini, *vel, fumarij* operculum, quod est rotundum. *Item cribri circulum.* Dicit igitur anus in Aristophanis fabula *Pluto. pag.* 49. *v.*8. Per annulum profectò me traheres. Ille verò *Chremylus v.*9. *illi annu respondet, Per annulum* trahêris si annulus sit Τηλία, i. cribri circulus. *Sic enim Schol. annot.* 2. *Eras. Adag. Chil* 1. *Cent.*9. *col.*289. *ad.*7. *Per medium anulum traharis oportet.* Hoc autem *ille* dixit, quòd *anus illa* crassa esset, nec per annulum trahi posset: sed per teliam, i. *per cribri circulum.* Vel Τηλία quidem, est imperforata tabula, si verò perforata sit, ἄλφιτα dicit, *nec amplius* τηλία *vocatur sed* ἀψὶς, i. *testudo, fornix, arcus, arcuata figura, constructio arcuatim facta curuamen habens & semicirculum, & circulus ipse. Vide Schol. pag.*49. *annot.*2.

Τηλία. Tabulatum, *septúmque* quadrangulum, *vel, quadratum*, in quo farinæ venduntur, vel galli committuntur, *vt inter se pugnent.* Item ipsa cribri circunferentia, *& circulus.*

Τῆλις. Telis. Genus leguminis. *Fœnum græcum*, quod elixum, si effundatur, pedibus hominum affert periculosum lapsum. Quod Iosephus aduersus obsidionem excogitauit.

Τηλόθι. Longè. Procul. *Aduerbium quietem indicans.* Et τηλόσε. Longè. Procul. *Aduerbium, quod significat motum ad locum.*

Τηλοπίτης. Longè-volantis. In epigrammate.

Ambrosiorum vere, verno tempore, *fauorum mel multum cùm- mulsisset*, i. ex dulcibus fauis expressum collegisset,

Donum acceptum *ab Himanti longè volante grege* apum.

Τηλωπὸς. *Procul-à conspectu-degens. Procul-apparens.* Peregri-degens. Soph. *in Aiace. pag.* 34. *v.*2. *&* 3.

--*Si nunc* nostro

Procul-à conspectu-degens versatur, hostium prædam habens.

Τηλύγετος. Vnigenitus. Et τηλύγετον vnigenitum. τηλύγετος *à Festo vocatur Proculus, qui patri iam seniori, & ætate procul progresso natus est, quem ideo Catullus pag.*61. *ait patri redditum in extrema senectæ fine, & Virgil. Æn. lib.*8. *pag.*322. *v.*2. *Pallantem Euandri filium eâdem de causâ vocat charum puerum, solam, & seram patriæ iam senio voluptatem.* Homerus *Iliad.* I. *pag.*311. *v.*26. *Illic de filio Oreste pater Agamemnon dicit*, Qui mihi proculus alitur deliciis in multis. τηλύγετος *igitur* vocatur ille, qui parentibus *ætate iam* prouectis nascitur, post quem nullus alius ampliùs nascetur. Interdum tamen etiam per-abusionem sumitur pro charo, *& dilecto*, quòd serò nati, *chari sint parentibus, & ab ijs vehementer* diligantur.

Τημελὴς. Accuratum. Diligens. Studiosum. Et τημελὴς. Accuratus. Diligens. Studiosus.

Τημελήσαντες. Qui-curarunt. Qui-curam-gesserit.

Τημελῆσαι. Curasse. Curam-gessisse. Solicitum-fuisse.

Τημελούμενον. Curatum. Illum, qui curatur. Illum, cuius cura geritur, & de quo sumus soliciti. Pulchritudinis, & elegantiæ-studiosum. Illum, qui colit honestatem.

Τῇμὲ. Alicubi quidem. Vel, partim quidem.

Τημένης. Temenus. Nomen proprium.

ρᾷ, ὁ δὲ ἄλφιτα διηφάσκοντε. καὶ οἱ ὀρτυγοτρόφοι τοὺς ὄρτυγας συνίβαλλον ἐν τούτῳ. ἄλλως. σανὶς πλατεῖα, ἐφ' ἧς ἀλφίτοποιοῦσι. τινὲς δὲ τηλίαν ξύλον φασὶ πλατύ, εἰς ὃ πιδίασιν οἱ ἀρτοκόποι τοὺς ἄρτους ὅτι τῷ ξηραίνεσθαι. ἄλλοι δὲ τηλίαν τὴν καπνοδόχην τὸ πῶμα, ὅ ἐστι σφιφιρίς. φησὶν οὖν ἡ γραῦς ὁ ἀριστοφάνης δραματικῶς δακτυλίῳ μὲν ἂν ἐμοῦ σὺ σπελκύσαις. ὁ δέ, ὅτι ἐλκυσθείης ἄν, ἐὰν ἡ δακτύλιος τηλία. τοῦτο δέ ἐστιν, ὡς παχείας οὔσης, καὶ μὴ δυναμένης διὰ δακτυλίου ἑλκυσθῆναι, ἀλλὰ τηλίας. ἡ, τηλία μέν ἐστιν ἡ ἀτρύπητος σανίς. ἐὰν δὲ τρυπηθῇ, ἀψὶς γίνεται. A B

Τηλία. πῆγμα τετράγωνον. ἐφ' ᾧ ἥπτοι τὰ ἄλφιτα πιπράσκεται, ἢ ἀλεκτρυόνες συμβάλλονται. καὶ ἡ σφιφίρεια τοῦ κοσκίνου.

Τῆλις. εἶδος ὄσπρίου ἥτις ἐφθὴ δηλητηριώδη, ὀλισθον ἐμποιεῖ τοῖς ποσὶ ὥστε ἀνθρώπων διασφαλῆ. ὅπερ ἰώσηπος πρὸς τὸν πολιορκίαν ἐμηχανήσατο. C

Τηλόθι. καὶ τηλόσε. πόρρω, μακρὰν.

Τηλοπίτους. τοὺς πόρρω πετομένους. ἐκ διηγράμματος.

Ἀμβροσίων ἔαρος κηρὸν μάλα πολλὸν ἀμέλξας,

Δῶρον ἀφ' ἱμείρτης τηλοπίτους ἀγέλης. D

Τηλωπός. ἔκδημος. σοφοκλῆς.

--Εἰ τὰ νεῦ
Τηλωπὸς οἰχνεῖ, δυσμενῶν θήραν ἔχων.

Τηλύγετος. μονογενὴς, καὶ τηλύγετον, μονογενῶς. ὅμηρος. ὡς μοι τηλύγετος τρέφεται θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ. ὁ δὲ γεγήκασι τοῖς γονεῦσι γηρώμενος, μετ' ἐκεῖνον γεγένηται ἕτερος, λέγεται τηλύγετος. καὶ ἔχεται ὁ οἷος καὶ ὅτι μάλιστα ἀγαπᾶται, διὰ τὸ τοὺς ὀψίμους γηπεθέντας ἀγαπᾶσθαι. E

Τημελὴς. διημελὴς. καὶ τημελὴς. διημελὲς. ἀσυδάτος.

Τημελήσαντες. διημεληθέντες.

Τημελῆσαι. διημελήσασθαι. φροντίσαι. F

Τημελούμενον. διημελούμενον, φιλοκαλούμενον.

Τῇ μὲν, ὅσσου μὲν, ἢ ἐν μέρει.

Τημένος. ὄνομα κύριον.

Τύμπες.

A Τήμερος. ὁ σημερινός. καὶ ἔστι τεταγμένον ὅτι σύνηκται. τὸ δὲ τήμερον, ὅτι χρόνου λέγεται, καὶ ἐν εἰρήνῃ ἰὼ λακεδαίμων, τί ἆρα ποιήσῃ τήμερον ἀντὶ τοῦ σημερινῆ.

Τήμερ⊙. Hodiernus. Ponitur autem *quum verba fiunt* de corpore. Τήμερον verò, i. hodie, de tempore dicitur. *Vt apud Aristophanem in Nubibus. pagin. 98. v. 9. Str. Quales pœnas cimicibus dabo hodie! Schol. annot. 6. dicitur vt in Holcadibus.* Iò Lacedæmon, quid igitur patieris hodie? *Heu, quid tibi continget hodie?* Et in Pace *pag. 442. v. 4 & 5. Iò Præsia ter-misera, & quinquies, Et millies, vt peribitis hodie!*

NOTÆ.

Καὶ ἐν Εἰρήνῃ. Aristoph. in Nubibus. pag. 98. v. 9.

Στρ. Οἵαν δίκλω τοῖς κόρεσι δώσω τήμερα!

Schol. annot. 6. Τήμερα. ὡς ἐν Ὀλκάσιν.

B Ἰὼ Λακεδαίμων τί ἆρα πείσῃ τήμερα; &c.

Sed in scholiis legendum, vt apud Suidam, sic, τήμερα, αὐτὶ τοῦ σημερινῆ. Vel potiùs, τήμερα, αὐτὶ τοῦ τήμερ⊙. i. hodierna, pro hodie. Et, τεταγμένον. σήμερον communiter, Τήμερον, Atticè. Idem tamen est. & significat ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ. Hoc ipso die. Hodie. Quod etiam communiter dicitur σήμερον, & τήμερον, per singularem numerum, id Atticè per pluralem effertur plerumque, τήμερα. sic πότερα; pro πότερον; Vtrum? Idem Aristophanes in Pace dicit, pag. 442. v. 4. & 5.

Ἰὼ Πρασιαὶ τρισάθλιαι, καὶ τετράκις,
Καὶ πολλοδεκάκις, ὡς ὀλεῖσθε τήμερον!

Τημῦχος. οὕτω καλοῦσι τοὺς ἄρχοντας μεσσηνίους. τὸ γὰρ ὅλον τημύχια καθῆρα πᾶσαν τὴν πόλιν, οἷα δή τινα μιασμάτων παῦσαν καὶ καθαρμάτων ἀπὸ πολλῶν κακῶν.

C Iustrari totam vrbem, vt potè sordibus quibusdam, & piaculis liberatam.

Τλώα. ἐκείνη. θεόκριτος. ἀδύπ τὸ ψιθύρισμα, καὶ ἁ πίτυς αἰπόλε τλώα.

Τλὼ ἀκεσαίᾳ σελαίῳ. παροιμία. λέγεται ἢ δὴ τῶν δεχομένων, καὶ βραδυνόντων. ἦν δ' ὑπῆλθε ὁ ἀκεσαῖος, κυβερνήτης.

Τλωάλλως. μάτην. καὶ ἁ τλωάλλως μὴ τῆς δοπῆρος λέγεται. ὁ δὲ φιλήμων νυκτί. τὸ καινὸν δ' ὁ παῖς ἀθρόοισι τλωάλλως ἔχων. ἔστι καὶ ἀδῆλον τοῖς περὶ δημοσθένη. καὶ ἐν θεαιτήτῳ πλατων⊙. ὡς ἢ λόγος τλωάλλως ταῦτα ἤκουσαν ὄντα, χωροῦσιν εἰς σύμβασιν πρὸς ζήνωνα πάλιν.

D Τλὼ αὖτλὼ ταύτλῳ αὐαχορδίσωμεν ὄρχησιν. πάλιν ἐπὶ τὸ ὅπως τλὼ αὐτλὼ πρᾶξιν ἐπανέλθωμεν. ἔφη εἰρηκέναι μάρκος πρὸς ζήνωνα τὸν βασιλέα. τλὼ αὐτλὼ ζαύτλῳ, ἓ δεύτερον αὐαχορδίσωμεν ὄρχησιν.

E Τλὼ γλῶ ὅταν.

Τλὼ γλῶ ὅταν νομίσωσι τλὼ τῶν πολεμίων
Εἶναι σφετέραν. τλὼ ἢ σφετέραν, τῶν πολεμίων.

Πόρον ἢ, τὰς ναῦς. δύναμιν ἢ, τὸν πόρον. εἴρηται τοῦτο κατὰ τλὼ ἀθηναίους γνώμην. ὃς ἐκέλευσεν ἀθηναίους, ἐμβαλόντων μὲν τῶν λακεδαιμονίων εἰς τλὼ ἀττικήν, μὴ ἐπεξιέναι. ἀλλ' ἔσω τείχους μένειν. αὐτοὺς δὲ πλεῖν τὰ πλοῖα ὅπως ἂν τῇ λακωνικῇ. τὰ δὲν κατὰ γλῶ πόρον, δύναμιν ἡγεῖτο.

F τὰ δὲ θαλάσσης, τοῦτο ἡγεῖτο πόρον. ἃ ὅτως, ἵνα πόρον νῦν ἡγῶνται χρημάτων, τὸ ναῦς ὡς πλείστας ἔχειν. τὸν δ' ἄλλον πόρον, ὃς αὖ ἔξω τούτου ἡγοῦνται, τοῦτο

Τημῦχ⊙. *l.* τιμῦχ⊙, *vt apud Hesychium.* ὁ τιμῶν, ὁ ἔντιμ⊙., καὶ ἔνδοξ⊙., καὶ ὁ ἄρχων. *Honorem habens, honoratus, & illustris vir, princeps, & magistratus.* Timuchus. Ita vocant Messenios Magistratus *Timuchos scilicet. Vt,* Οἵ γὰρ μὲν τιμῦχοι ἐκέλευσαν καθῆραι. &c. Timuchus verò iussit

Τλώα. *Doricè dictum per α' ἀναίρετον à poetico κεῖνα, prò comm.* ἐκείνη Illa. Theocritus. *Idyll. 1. v. 1.* Suauis *est* susurrus, & pinus, caprarie, illa.

Τλὼ Ἀκεσαῖ σελαίῳ. Aceſæi lunam. Prouerbium. Dicitur autem de cunctatoribus, & ceſſatoribus. Aceſæus autem Nelei *filius*, fuit *nauis* gubernator. *Er. Ad. Chil. 1. Cent. 5 col. 184. ad. 85. Aceſæi Luna.*

Τλωάλλως. Inaniter. Fruſtrà. Dicitur & ἁ τλωάλλως, cum negatione, non fruſtrà. Philemon autem Nocte *senarium istum habet.* Caniſtrum verò puer circumit fruſtrà tenēs. Extat *hoc aduerbium* etiam apud Demoſthenem, & in Theæteto Platonis. Cùm autem audiuiſſent hæc eſſe verba fruſtrà *facta*, ad compoſitionem cum Zenone faciendam redierunt.

Τλὼ αὖτλὼ. Eandem hanc ſaltationem denuò repetentes ſaltemus. Pro, ad eandem actionem redeamus. Hoc dixit Marcus ad Zenonem Imperatorem.

Τλὼ γλῶ ὅταν. *Aristoph. in Ranis. pag. 186. v. 19. 20. ἐν Æſchylum hæc dicentem introducit,*

Terram cùm existimarint ipsorum hostium
Esse suam, suam verò, hostium.

Opes verò, naues. Inopiam verò, opes.

Dictum eſt hoc de Periclis ſententia, qui ſuaſit Athenienſibus, vt quoties Lacedæmonij irruptionem facerent in Atticam, ne contrà prodirent *ad pugnam cum illis committendam*: ſed intra muros manerent, & ipſi nauibus Laconicam inuaderent. Opes igitur in terra *poſitas, iubet eos* inopiam arbitrari. Opes verò mari *partas, eas veras* opes *exiſtimare*. Vel ita, *Suadebat Pericles, vt Athenienſes* vnam, *& ſolam parandarum* pecuniarum rationem, *& ſolas opes* putarent, quàm plurimas naues habere. Cæteras verò opes, *& alias paranda pecuniæ rationes*, quæ præter iſtas eſſent, has ino-

piam exiſtimarent, cuiuſmodi *erat pecunia theatralis, & iudicialis, qua ludorum, comœdiarum, & tragœdiarum pauperioribus ſpectatoribus dabatur, vt ſpectandi locum in theatris redimerent, & qua iudicibus pro ſtipendio iudiciali numerabatur.* Suadet igitur, vt omnem ſumptum in hæc fieri ſolitum, nauibus deſtinent, & aſſignent.

τὸν θεατρίαν νομίζειν. οἷον τὰ θεωρητικὰ, καὶ τὰ δικαſτικά. συμβουλεύει ἂν πᾶσαν τὴν ἐκ τούτου χρημάτων ναυσὶν ἀφορίσαι.

Τὴν γλαῦκα. Noctuam deridet iſtam. τὴνδε, pro ταύτην.

Τὴν γλαῦκα ταυτάζεις τὴνδε. ἀντὶ τοῦ ταύτην.

Τὴν δωρεὰν μόνον ἁρμονίαν ἁρμόττεσθαι τὴν λύραν. ἄλλην δ' οὐκ ἐθέλω. τουτέστι, τὴν δωροδοκησί.

Τὴν δωρεὰν. *Ariſtoph. in Equit. pag. 243. & 244. dicit Cleonem* Ad Doricam tantùm harmoniam Intendere lyram frequenter, Nullam verò aliam velle diſcere. Hoc eſt, ſolam donorum-largitionem probare, quæ græcè δωροδοκία vocatur, *qua ſola Cleon delectabatur, nec vllam aliam audire, vel diſcere volebat. Vide Notas. Eraſm. Adag. Chil. 2. Cent. 4 col. 490. adag. 45. Dorica muſa.*

Τὴν λλα. Tenella. Imitatio cuiuſdam ſoni, quem edit tibia, *& imitatio ſoni, quem edit lyra.* Archilochus.

Τήνελλα. μίμημα φωνῆς κρόματος αὐλοῦ πειρᾶ. ἀρχίλοχος.

Τήνελλα καλλινίκα χαῖρ' ἄναξ ἡράκλεις.

Tenella præclaram victoriam adepte ſalue Rex Hercules,

Αὐτός τε, καὶ Ἰόλαος, ἀϊχμητὰ δύω.

Túque ipſe, & Iolaus, bellatores duo.

ἀριστοφάνης. ἀλλ' ἐὰν μὴ νίκῃς νικᾷς τῇ βοῇ, τήνελλος εἶ, αὐτὸ τὸ νικηφόρος. τήνελλα ἦ, χρυσμάτων ὄλνιχιον. ἢ τήνελλα, ἁρμονία λύρας. ἐὰν δ' οὖν ὑφαρκτίσῃς αὐτοὺς τῇ βοῇ, μικκώτατος εἶ. ἢν δ' αἰσχύνῃ παρίλθῃς, ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς. ὁ δὲ πυραμοῦς, οἷδες πλακοῦντος ἐκ μέλιτος ἐφθοῦ, καὶ πυρῶν πεφρυγμένων. ὡς σησαμοῦς, ὁ δηλ. σησάμινος. ταῦτα δὲ ἐτίθεσαν ἆθλα τοῖς δηχθεῖσι ταῖς. οἰώθασι γὰρ ἐν τοῖς συμποσίοις ἀμιλλᾶσθαι περὶ ἀγρυπνίας. καὶ ὁ δηχθεὶς νήσας μέχρι τῆς ἕω, νικήσας ἐλάμβανε τὸν πυραμοῦντα. ὁ δὲ νοῦς. ὅτι αὖ μὲν νικηθῇ ὑπ' αὐτοῦ τῇ βοῇ, ὠφελήσει δὲ τὰς ὠφελείας, καὶ ἀναισχυντήσας, οὐδὲν ἧττον ἡμέτερον τὸ τερμάτιον. τουτέστιν, ἡ νίκη.

Τήνελλα. μίμημα φωνῆς κρόματος αὐλοῦ πειρᾶ. ἀρχίλοχος.

Τήνελλα καλλινίκα χαῖρ' ἄναξ ἡράκλεις.

Αὐτός τε, καὶ Ἰόλαος, ἀϊχμητὰ δύω.

ἀριστοφάνης. ἀλλ' ἐὰν μὴ νίκῃς νικᾷς τῇ βοῇ, τήνελλος εἶ, αὐτὸ τὸ νικηφόρος. τήνελλα ἦ, χρυσμάτων ὄλνιχιον. ἢ τήνελλα, ἁρμονία λύρας. ἐὰν δ' οὖν ὑφαρκτίσῃς αὐτοὺς τῇ βοῇ, μικκώτατος εἶ. ἢν δ' αἰσχύνῃ παρίλθῃς, ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς. ὁ δὲ πυραμοῦς, οἷδες πλακοῦντος ἐκ μέλιτος ἐφθοῦ, καὶ πυρῶν πεφρυγμένων. ὡς σησαμοῦς, ὁ δηλ. σησάμινος. ταῦτα δὲ ἐτίθεσαν ἆθλα τοῖς δηχθεῖσι ταῖς. οἰώθασι γὰρ ἐν τοῖς συμποσίοις ἀμιλλᾶσθαι περὶ ἀγρυπνίας. καὶ ὁ δηχθεὶς νήσας μέχρι τῆς ἕω, νικήσας ἐλάμβανε τὸν πυραμοῦντα. ὁ δὲ νοῦς. ὅτι αὖ μὲν νικηθῇ ὑπ' αὐτοῦ τῇ βοῇ, ὠφελήσει δὲ τὰς ὠφελείας, καὶ ἀναισχυντήσας, οὐδὲν ἧττον ἡμέτερον τὸ τερμάτιον. τουτέστιν, ἡ νίκη.

Ariſtoph. in Acharn. pag. 308. v. 1. Schol. annot. 3. vbi carmen Archilochi notatur. Idem Ariſtoph. in Equitibus. pag. 204. v. 12 & 13. ſed verſus ſunt conungendi. Deinde Schol. annot. 8. & 9. ſequuntur. Sed ſi quidem *ipſos* vincas clamore, tenellus es, pro, victores. Si verò imprudentia ſuperaueris *eos*, noſter *eſt* pyramus *noſtra eſt placenta.* τήνελλα verò, *eſt* ſonus victorialis, *i quem victores victoriam lyra canentes edere ſolent.* vel τήνελλα, *eſt* harmonia, *ſuauiſq; concentus. dulciſq; ſonus* lyræ. Si igitur (*inquit*) illos vociferatione ſuperaueris, muſicæ peritiſſimus es. *Si verò impudentia vicerís, tunc profectò meum eſt victoriæ præmium. Omnes enim mortales impudentiâ longè ſupero.* Pyramûs autem *eſt* genus placentæ *confectum* ex melle cocto, frumentóque toſto, vt ſeſamûs, *placenta confecta* ex ſeſamo *l. ἐξ σησάμων.* Hæc autem *placentarum genera* proponebant præmia peruigilatoribus. Solebant enim in conuiuiis *inter ſe* de vigilia certare, & qui ad auroram vſque peruigilaſſet, victor pyramuntem accipiebat. Senſus verò *verborum iſtorum* hic *eſt. Legendum autem eſt, vt in Schol. annot. 9.* κἂν ὑπῆδὲς τὸν αὐτῶν. Et ſi vociferatione victus fueris ab ipſo, ſi peraueris verò *ipſum* curioſitate, *nimia ſedulitate, vel potiùs improbitate*, & impudentia, nihilominus τὸ τερμάτιον *eſt* noſtrum, hoc eſt, victoria *eſt noſtra. Hæc,* τὸ τερμάτιον, *non extant in Scholijs at, vbi* ἧττον ἡμέτερον ἡ νίκη.

Τὴν ἐμὴν κάμνῃ νόσον. παροιμία. ὡς ἡ ζεύγνυ. ταυτὸν ἡμῖν ζυγόν.

Τὴν ἐμὴν κάμνῃ νόσον. *Prouerbium, illi ſimile. Idem trahimus iugum Er. Ad. Chil. 3. Cent. 4 col. 704. adag. 48 Ego. ac tu idem trahimus iugum.*

Τὴν θύραν ἔχων τετρυμένην, ὥσπερ αἱ τοίμαι. δηλ. τὴν ἀπανθρωπίαν, καὶ ἀπροσπελάστου.

Τὴν θύραν ἔχων τετρυμένην, ὥσπερ αἱ τοίμαι. δηλ. τὴν ἀπανθρωπίαν, καὶ ἀπροσπελάστου.

Τὴν θύραν. *l.* τετρυμένην, *à τρύω. τρύσω. tero. teram vel* τετειμένην, *à τείβω. τείψω. tero, teram. Sic Er. Adag. Chil. 2. Cẽt. 10. col. 612. ad. 84. Fores habet tritas, vt paſtorum caſa.* Ianuam habet tritam, vt greges. *Fores habet anguſtas, vt paſtorum caſa.* Prouerbium, *quod dicitur* de inhumano, & eo, ad quem nullus patet aditus, *vel, & de homine à commerciis abhorrente.*

Τὴν θύραν ἔχων τετρυμένην, ὥσπερ αἱ τοίμαι. δηλ. τὴν ἀπανθρωπίαν, καὶ ἀπροσπελάστου.

Τὴν θύραν. *l.* τετρυμένην, *à τρύω. τρύσω. tero. teram vel* τετειμένην, *à τείβω. τείψω. tero, teram. Sic Er. Adag. Chil. 2. Cẽt. 10. col. 612. ad. 84. Fores habet tritas, vt paſtorum caſa.* Ianuam habet tritam, vt greges. *Fores habet anguſtas, vt paſtorum caſa.* Prouerbium, *quod dicitur* de inhumano, & eo, ad quem nullus patet aditus, *vel, & de homine à commerciis abhorrente.*

Τὴν ἐμὴν κάμνῃ νόσον. παροιμία. ὡς ἡ ζεύγνυ. ταυτὸν ἡμῖν ζυγόν.

Τὴν ἐμὴν κάμνῃ νόσον. *Prouerbium, illi ſimile. Idem trahimus iugum Er. Ad. Chil. 3. Cent. 4 col. 704. adag. 48 Ego. ac tu idem trahimus iugum.*

Τὴν λεοντῆν ἔνδυε. ἴσον τῷ γενναίζου.

Τὴν λεοντῆν ἔνδυε. ἴσον τῷ γενναίζου.

Τὴν λεοντῆν. *Leoninam pellem* indue Idem *eſt*, ac generoſus eſto. *Fortem, & ſtrenuum te præſta.*

Τῆνος. Tenus. Vna de Cycladibus inſulis.

Τῆνος. μία τῶν κυκλάδων νήσων.

Τὴν ταχέως. *Vel vnicâ voce,* τὴνταχέως. Pro, celeriter. *Celerrimè. Primoquoq; tempore. Vt,* Ille verò de ſummarum primo quoque tempore decernere ſtudebat.

Τὴν ταχέως. δηῤῥῆμα, ἀντὶ τοῦ ταχέως. ὁ δὲ φιλοτίμως εἶχε πρὸς τὴν ταχέως χρῆναι τὰ ὅλα.

Τὴν

Τὴν τράπεζαν οἴσομαι. ἀριστοφάνης. τουτέστι, ἐμαυτῷ ὑπηρετήσω. καὶ οὐ χρεία παιδός.

Τὴν τράπεζαν οἴσομαι. Mensam feram. Hoc est, Mihi-ipse ministrabo, *inseruiam*, nec opus *erit* puero. *vel*, *nec pueri ministerio vtar. vt sit*, καὶ οὐ χρεία παιδὸς ἐστιν. vel, καὶ οὐ χρεία παιδὸς χρήσομαι. Aristoph. *Non constat vbi legatur hoc: at in Pace pag* 476. *v* 17. *dicitur*, Αλλ' εἰ ταῦτα δοκεῖ, κἀγὼ ἐμαυτῷ βαλανεύσω. Sed si hæc *vobis* videntur *placent, & grata sunt*, ego quoque mihi-ipsi balneum ministrabo. *Erasm. Ad Chil.* 1 *Cent.* 10. *col* 326. *ad.* 37.

Τὴν τρύγα συνεκπιεῖν.

Τὴν τρύγα συνεκπιεῖν. Feces vna cum ipso vino exhaurire. *Eras. Adag. Chil* 1. *Cent.* 6. *col.* 216. *ad.* 73. *Fecem bibat, qui vinum bibit. Aristoph Pluto. pag.* 51. *v.* 4.

Τὴν χεῖρα φερσοφέρητα τὸν θεὸν καλεῖν. βουλόμενος ἐκ κώμης ἅμαξαν ἄγειν, καὶ ταύτης ἐμπεσούσης εἰς φάραγγα κοιλώδη, ὅλον βοηδεῖν, ἀρχὸς ἵστατο τοῦ ἡρακλεῖ φερσοδρόμος. ἐπεῖνον γὰρ ἐκ πάντων τῶν θεῶν σεβόμενος, ἐπίμα. ὁ δὲ θεὸς ὀπίσας, εἶπε. τῷ τροχῷ ἄπτου, καὶ τοὺς βόας νύττε, καὶ τότε τοῦ θεοῦ δεῦρο, ὅταν καὶ σὺ τι ποιῇς, μὴ μέντοι γε μάτην δεῦρο. ἐκ τούτου εἰς παροιμίαν ἐσήχθη.

Τὴν χεῖρα φερσοφέρητα τὸν θεὸν καλεῖν. *Er. Ad. Chil. 2. Cent.* 1 *col.* 410, *ad.* 81. τὴν χεῖρα ποτιφέρεσθαι δεῖ τὴν τύχαν ὀπιπάλειν. 1 Manum admouentem *ad opus, te* oportet Fortunam inuocare. *Ille verò sic. Manum admouenti Fortuna est imploranda. Senarius autem est*, τὴν χεῖρα φερσοφέρητα. *&c.* Manum admouens, Deum inuoca. Bubulcus ex pag plaustrum agens, cùm hoc in voraginem cõcauam. *& in cœnum profundum* incidisset, & succurrendum esset, ignauus altabat, Herculem inuocans. Illum enim præ cæteris Diis venerans colebat. Deus verò illi astans, dixit, Rotas tange, & boues stimula, & tunc Deum inuoca, cùm tu quoque feceris aliquid, sed ne frustrâ precare. *Res* in prouerbium hinc abiit. *Vide suprà* Σὺ Α' ἐπὶ τὴν χεῖρας κίνει.

Τηξιμελεῖ φθορᾷ.

Τηξιμελεῖ νόσῳ κεκολωμένος, ἵδρωμα θυμοῦ

Εἰς φορτίχων ἔργων ἄρσενα μάρτυρίλιν.

Τηξιμελεῖ. Liquefaciente-membra. Tabefaciente-membra. Mortifero. Lethali. *In Epigram.*

Lethali morbo mutilatus, cucurrit animo

Ad pristinorum suorum præclarorum *facinorum masculum*, & generosum *testimoniũ.*

Τήραος. ὄνομα κύριον. ὁ μῆδος.

Τήραος. Teræus, Nomen proprium *viri, qui erat* Medus.

Τηρεύς. ὁ τηρῶν.

Τηρεύς. Tereus. Custodiens. Custos. *Vide* ταώς.

Τηρίβαζος. ὄνομα κύριον. ξενοφῶν. ὁ δὲ τηρίβαζος φίλος ἦν τοῦ βασιλέως. καὶ ὁπότε παρείη ἄλλος ἄλλος τὸν βασιλέα ὀχεῖ τὸ ἵππον ἀναβαλλόμενος. ἀπὸ τοῦ ἀναβίβαζε.

Τειρίβαζος. Teribazus. Nomen proprium. Xenophon *De expeditione Cyri lib.* 4 *pag.* 327. B. Teribazus autem amicus erat Regis, & quoties aderat, nullus alius Regem in equum imponebat, *tollebat*, pro, *in equo* collocabat. *I.* παρείη. *à* πάρειμι, *adsum. Recte infrà in* Τηρίβαζος. *Apud Xenophontem* Τειρίβαζος *passim legitur, & ibi.*

Τηρεσιάδης. ὄνομα κύριον.

Τηρεσιάδης. Teridates. Nomen proprium.

Τηρῶ. αἰτιατικῇ.

Τηρῶ. Accusatiuo. Seruo, asseruo, obseruo, tueor, custodio.

Τήρωνες. οἱ ἀπήμαθεῖς τὰ πολεμικὰ, καὶ οὔπω γεγυμνασμένοι τοῖς κινδύνοις, τήρωνες καλοῦνται ὑπὸ Ῥωμαίοις.

Τήρωνες. Tirones. Apud Romanos vocantur tirones, rerum-bellicarum recentes-discipuli, & qui nondum in periculis sunt exercitati. *Qui res bellicas nuper discere cœperunt. Gallicè, Nouueaux-apprentifs en faicts de guerre.*

Τῆς. αἰτιατικὴ τῆς ταύτης. ἀκ ἔστιν ἡ ἀρθρον. ὅμηρος. μή ποτε τῆς δύνης ὀπιβήμεναι, αἰτιατικὴ τῆς ταύτης. καὶ ἐν ὀδυσσείᾳ. εἵνεκα τῆς ἀρετῆς. αἰτιατικὴ τοῦ ταύτης.

Τῆς. Pro ταύτης. Huius. Non est autem articulus: *at pronomen fœminei generis. Alij tamen aiunt articulum esse loco pronominis.* Homerus *Iliados* I *pag.* 319 *v.* 14. *Illic Agamemnon de Briseide verba faciens, dicit se* Nunquam huius cubile ascendisse, aut *cum ea* se-miscuisse, *ac rem habuisse.* Hîc, τῆς positum, pro ταύτης. Et in Odyssea. Εἵνεκα τῆς ἀρετῆς. Propter huius virtutem.

Τῆς μεγαρίων ἄξιοι μοίρης αἰτιατικὴ ἄτιμοι.

Τῆς Μεγαρέων. Megarensium parte, *conditione, loco* digni. Pro, Inhonorati. *Contempti. Nulla honore digni Er. Ad. Chil.* 2. *Cent.* 1, *col.* 376. 377. 378. *ad.* 79. *Megarenses neque tertij, neque quarti.*

Τῆς μητρὸς ὡς αἶξ καλεῖται. οἱ δὲ ἕλληνες ἐν τοῖς αἰτιολογίοις, ὅτι ἀπὸ μητέρων χωρίζονται. ὅτι πατέρων δὲ, ἀδύνατον.

Τῆς μητρὸς. A matre tanquam capra denominatur, *vel à matre tanquam hœdus nomen-habet. Vel, Matris vt capra dicitur. Er. Ad. Chil.* 2. *Cent.* 10 *col.* 598. *ad.* 14. Hœdi enim in caprarum-gregibus ex matribus cognoscuntur. Ex patribus enim dignosci non-possunt.

Τῆς μωρίας. *Aristophanes in Nubibus. pag.* 103. *v.* 4. & 5. *Er Ad Chil* 2. *Cent.* 9. *col.* 589 *ad.* 67. *Stultitia est Iouem putare esse. Illic Strepsiades filium Phidippidem reprehendens, quòd Iouem Olympium turasset, dicit esse magnæ*

--Τῆς μωρίας

Τὸν Δία νομίζειν, ὄντα τηλικουτονί.

--*Stultitiæ*

Iouem putare Deum esse, *cùm tantus*, i. adeò grandis natu Phidippides *esset.*

Hoc autem dicitur in eos, qui præter-rationem aliquid dicunt, cùm ætate-iusta-præditi sint, quasi dicas, qui perfectam ætatem habent, & omnia scire debent.

Τῆς σαρκός. De carne ne prouidè soliciti sitis, *ne carnem tantopere curetis*, ad cupiditates *eius explendas*. Quære in voce Τ πατάζω.

Τητᾶσθαι. Priuari. Sophocles *in Philoctete pag.* 389. F. *Ibi Neoptolemus se paternis armis ab Vlysse spoliatum conqueretis, dicit,*

Talibus auditis, & probrosè-exceptus malis verbis,

Nauigo meas *ad ædes, meis* rebus *priuatus*
A pessimo, & ex malis procreato *Vlysse*.

Et rursus *in Oedipo Colonæo pag.* 323. F. *Pater Oedipus filiabus dicit de se,*

-Quo patre *priuatæ*
Reliquum iam vitæ spatium *degetis*.

Τῆτες. & τῆτε. Idem valet, ac τότε τῷ ἔτει. Hoc anno. Aristoph. in Nubibus *pag.* 95. *v.* 3. & 4.

Libatis vos, & ridetis, quia sorte-obtigit Hyperbolo, vt
Hoc-anno sit-hieromnemon.-

Hoc autem *aduerbium* Dorienses dicunt & τᾶπες, & Ἀῆδες per δ.

Τητινή. Hesterna. Et τητινόν, neutrum, hesternum.

Τητώμενον. Priuatum.

Τηῦσία. Inanis. Vana. τηῦσαν ἔπος. *Inane, vanum, irritum verbum. Homer. in Apoll. hymno pag.* 78. *v.* 3. *Et aduerbium* τηῦσίως. *Inaniter. Frustrà. Theocrit. Idyll.* 25. *v.* 230.

T cum I.

Τί. Aliquid. Stoici hoc aliquid ponunt genus Entis. Illud enim cõstat, Aliquid etiam esse. Si verò est Ens, Entis etiam rationem, & *definitionem* admittet. Quamobrem etiam id generalius esse dicunt, quod non solùm de corporibus: sed etiam de *rebus* incorporeis dicatur.

Τιάρα. Tiara. Capitis ornamentum. Quam soli Reges rectam apud Persas ferebant, Duces verò, inclinatam. Et Demaratus Lacedæmonius, qui cum Xerxe Athenas iuit, in quadam felicis-rerum-successus-hilaritate, cùm rex ipsi permisisset, vt peteret quid-quid vellet, petiit, vt recta tiara Sardes ingredi sibi liceret, vt Philarchus 11. *libro tradit*. Idem autem esse dicunt & Citarin. Theophrastus verò in *libro* de Cypriorum regno, Citarin vt *à Tiara* diuersam *describit*.

Τιαρηφόρος. Tiarifer. Qui-tiaram-fert.

Τί βαιόν. Aliquid breue. Pro, Ne paruum quidem Soph. *in Aiace. pagin. 6. vers.* 14. *Illic Minerua dicit Aiaci*, Adeóne parum curas *tuam* belli sociam?

Τιβέριος. Tiberius, Philosophus, & Sophista. *Scripsit* de formis, *siue generibus* orationis lib. 3. De apparatu. De commutatione. De historia. De dispositione, & compositione orationis. De ciuilis orationis mutatione. De demonstratiuis orationibus. De præfationibus, & procœmiis.

δῆτ' ἀδολέσχως τὰ λεγόμενα, ἐπιλίκων ὄντων. A
οἷον τελείαν ἐχόντων τὴν ἡλικίαν, καὶ πάντα εἰδέναι ὀφειλόντων.

Τῆς σαρκὸς προνοίαν μὴ ποιεῖσθε εἰς ἐπιθυμίας. ζήτει ἐν τῷ Ὑποπάζω.

Τητᾶσθαι. στερίσκεσθαι. σοφοκλῆς.

Τοιαῦτ' ἀκούσας, κἀξονειδισθεὶς κακά,

Πλέω πρὸς οἴκους τῇδ' ἐμῷ τητώμενος
Πρὸς τῶν κακίστων, καὶ κακῶν ἐλευθερίως. B
καὶ αἰδοῦς.

-- Οὐ τητώμενος,
Τοὐμοῦ πατρὸς δὴ τῆς βίας ἀφίξεται.

Τῆτες. καὶ τῶτε. τούτῳ τῷ ἔτει. ἀριστοφάνης νεφέλαις.

Ἐπ' ἴτος ἐγελᾶτ' αὖθ' ὧν λοχὼ ὑπερβόλος

Τῆτες ἱερομνημονεῖν.-- C
τοῦτο γὰρ οἱ δωριεῖς, τᾶτες λέγουσι. καὶ ἀφὶ τοῦ δ τᾶδες.

Τητινή. χθεσινή. Ἕ ἐσθ' ὅτε ρ, τητινόν.

Τητώμενον. στερισκόμενον.

Τηῦσία. ματαία.

TO' T META' TOY' I.

Τί. οἱ ἀπὸ τῆς στοᾶς τοῦτο τὸ τί, γένος τ' ὄντος τίθενται. τὸ γὰρ τί, δῆλον ὅτι ἔ ὄν. εἰ γὰρ ὄν, D
τὸν τῆς ἔντος αὐτὸ λόγον. διὸ ἔ γενικώτερον αὐτό φασιν εἶ), κατηγορούμενον καὶ κ' σωμάτων μόνον, ἀλλὰ καὶ κ' ἀσωμάτων.

Τιάρα. κόσμος ἐπικεφάλαιος. ᾧ οἱ βασιλεῖς μόνοι ὀρθὴν ἐφόρουν πᾶσαις. οἱ δ' στρατηγοὶ, κεκλιμένην. καὶ δημάρατος ὁ λακεδαιμόνιος. ὃς ἐλθὼν ἐς ξέρξου ἤλθεν ἐπὶ τὰς ἀθήνας, ἐπί τινος εὐημερίας συγχαίροντος αὐτῷ τ' βασιλέως ὅ τι θέλει αἰτήσασθαι, ἠτήσατο ἐν ὀρθὴν τὴν παρὰ τοῖς σάρδεσι εἰσελάσαι. ὡς φίλαρχος ἐν ἐπιτύχῃ. τὸ δ' αὐτό φασιν εἶ) καὶ κίταριν. θεόφραστος δ' ἐν τῷ περὶ βασιλείας κυπρίων, τὴν κίταριν, ὡς διάφορον. E

Τιαροφόρος.

Τὶ βαιόν. αἰτὶ τ' ἐπὶ ὀλίγον. σοφοκλῆς, τὶ βαιὸν οὕτως ἐξέσωσε τῆς συμμάχου;

Τιβέριος. φιλόσοφος, καὶ σοφιστής. περὶ ἰδεῶν λόγων βιβλία γ'. περὶ ἀσκήσεως. περὶ μεταπαίσεως. περὶ ἱστορίας. περὶ λόγου τάξεως, καὶ συνθέσεως. περὶ διαιρέσεως λόγου. περὶ μεταβολῆς λόγου πολιτικοῦ. περὶ λόγων δηλωτικῶν. περὶ προλαλιῶν, καὶ προοιμίων. περὶ δη- F

Αἀρημάτων περὶ Δημοσθένους, καὶ Ξενοφῶντος. περὶ Ἡροδότου, καὶ Θουκυδίδου.

Τιβέριος Ὀκταυίου υἱός. βασιλεὺς Ῥωμαίων. ἰσοπλήκτως, καὶ ἀνοήτως τὴν ἀρχὴν διῳκήσατο, φοβερᾷ μὲν ὠμότητι, μυσαρᾷ δὲ, καὶ ἀθέσμῳ πλεονεξίᾳ, αἰσχρᾷ τε ἡδυπαθείᾳ χρησάμενος. στρατιὰν μὲν γὰρ ἅπασαν, αὐτὸς πρεσβεύσας. ἐξὲ τῆς ὑποστρατηγῶν γλίσχρως, καὶ ῥᾳθύμως τοῖς ἐναντίοις πρὸς πολεμοῦντα κακοήθης ἦν, ὅστις οὐ τῆς συμμάχου βασιλεῖς τῆς οἰκείων ἀρχῶν ἀπάτῃ μεταλλάξαι ἐπείρατο. ὧν Ἀρχέλαος ἦν ὁ Καππαδόκων βασιλεύς. ὃν πίστεις, καὶ δεξιωσάμενος ἐπὶ ξένοις καλέσας ὡς ἑαυτὸν λόγοις, οὐκέτι πρὸς τὴν οἰκείαν διαπεσοῦσαν συνεχώρησεν. ἀλλ' ἐπαρχίαν τὸν Καππαδοκίαν ἀπέφηνε. καὶ τὴν μητρόπολιν τῆς τῆδε πόλεων, Μάζακα ἐπωνυμίαν ὑπὸ τῆς ἐπὶ κλέους ὀνομαζομένης, ἀφ' ἑαυτοῦ φέρειν τὸν προσηγορίαν ἐπέταξεν. ὅπερ δὴ καθ' ἡμᾶς κρίσεως ἔδει ἐπόνυμος. εἰς γῆρας ἦ ὅμως μακρὸν προελθών, ἐνόσει.

Τιβέριος. βασιλεὺς Ῥωμαίων. ἐκ ἰδιωτάτης φύσεως ἐπέχρατο. ὅτε ὧν ἐπιθύμει προσποιεῖτο τὰ, μὴ ὧν ἐλεγχθῇ, ἢ δὴ ποιεῖν ἐβούλετο. ἀλλ' ἐναντιωτάτης τῇ προαιρέσει ἐκ λεγομένης προθύμως, πᾶν ὃ ἐπαθεῖ, ἠρνεῖτο. καὶ πάνυ ὁ μέσῳ τούτῳ προσεπέπτωκε. ἐκ ἐθελοντὰς ἀπαίροντας ἀρχοντας ἐκόλαζε λέγων, κείρεσθαί μου τὰ πρόβατα, ἀλλ' ὡς ξυρᾶσθαι βούλομαι. ὅτε ἦ ἰδιώτης ὢν, ὥστε ὀρχησάμενόν ποτε ἐλθόντα ἐφεστιδίου βουλευτὴν, μὴ πρότερον συμπαίσαι, πρὶν τὸν δεσπότην αὐτὸ πεισθῆναι, καὶ τὴν τιμὴν λαβεῖν. τοῖς δὲ ἑταίροις ἐν ἰδιωτείᾳ ὢν, καὶ συνηδόμενος φανερὰν μὴ ἐπαγόμενος. καὶ παρήγγειλε σπείρῃ ἐσθῆτα μὴ χρῆσθαί ποτε. ὥστε διαφέρειν νομοθέτου. τοῦτο ἦ τὸ ἀρχαῖον ἐφύλαξατο. ἐμὲ θανόντος, γῆ μιχθέντα πυρί. καὶ τὸν πρίαμον ἐμακάριζεν, ὅτι μὴ τῆς πατρίδος, καὶ τῆς βασιλείας ἀπώλετο.

Τιβέριος. ὁ κωνσταντινουπόλεως βασιλεὺς Ῥωμαίων, ὃν συνίστησιν Ἰουστῖνος, ἄνδρα φρόνιμον, καὶ φιλάνθρωπον. χρείττονα λημμάτων, χρημάτων, ἀφρόντιδα. τετὶ μόνον δὲ αἰμονίαν ἡγούμενον, τὸ πλουτεῖν τε καὶ εἰς μέγα πλοῦτον κομᾶν τὸ ὑπήκοον. τὸν κοινὸν τῆς ἀνθρώπων μακαριότητα πάγκαλον, καὶ ἀσύλητον θησαυρὸν λογιζόμενον. ὃς τὸν ὄγκον τῆς τυραννίδος μισήσας, καὶ πρὸς τὸ φιλόστοργον τῆς ὁμοφύλων ἀγάπης, εἶλε ὁ βασιλεὺς αὐτὸ τὸ ὑπήκοον, ὃ τοὺς ἰθυνομένους τυραννικώτερον ἀνθρωποδίζεσθαι. πατὴρ ἐθέλων, ἢ δεσπότης ὑπὸ τῶν ὑπηκόων ἀναγορεύεσθαι ἀρίστος ὑπάρχων τὸ πρότερον. καὶ πρὸς γῆρας ἐλθών, ἀνόσησεν εἰς τὴν χείρονα μεταβληθὴν γνώμην. ὥστε καὶ διαφέρειν αὐτὸν νομοθέτου,

De argumentis. De Demosthene, & Xenophonte. De Herodoto, & Thucydide.

Τιβέριος. Tiberius, Octauij filius. Romanorum Imperator, stolidè, & amèter imperium administrauit, terribili quidem crudelitate, detestanda verò, & nefaria pluris-habendi-cupiditate, turpi que voluptate, *sadoq; luxu* vsus. Omnem enim bellicam-expeditionem ipse recusauit, *l. στρατείαν*, per legatos verò, sordidè, & oscitanter hostibus bellum-fecit. Cùm autem esset *homo* malicioſus, nonnullos socios Reges fraude circumuentos, suis regnis spoliauit. Quorum de numero fuit Archelaus, Cappadocum Rex, quem blandis, & benignis verbis ad se vocatum, non amplius in suum *regnum, domumq;* redire sinit. Sed Cappadociam fecit Prouinciam, *vel in Prouinciam redegit*, & maximam illius regionis vrbium, quæ prius ab incolis Mazaca vocabatur, à se nomen *acceptum*, ferre, *deq; suo nomine appellari* iussit, quæ iam ætate nostra Cæsaris nomen ferit, & *Cæsarea vocatur*. Ad longæuam tamen senectutem prouectus, obiit.

Τιβέριος. Tiberius, Romanorum Imperator. Hic maximè-peculiari natura præditus-fuit. Quæ enim eorum, quæ appetebat, quidquam *à se appetitum* simulabat, & eorum, quæ dicebat, nihil fieri volebat. Sed cùm verba *sua* voluntati maximè-contraria faceret, *l. τὰς λέξεις*, quidquid optabat *simulatè* recusabat, & quidquid oderat, id aggrediebatur, *amplectebatur, & ei adhærebat*. Et Magistratus, qui nimia *tributa à populis imperio Romano subiectis, acerbiùs* exigebant, punicbat. *Ἐπιτιμᾶν ἐπιτιμῶντας. Subauditur autem τίνα*. Dicens, Oues meas tonderi, non autem radi, nec deglubi volo. Adeò autem fuit æquus, vt aliquando saltatorem quendam, qui liberrimè-donari volebat, nõ priùs collaudarit, *votis, comporem fecerit*, quàm eius dominus verbis-adductus-consentiret, & *liberratis seruo-date* precium acciperet. Cum sodalibus enim priuati-more viuebat, & cum *ipsis* certabat, *ac ludebat* nullo præsidio *secum* adducto. Vetuit etiam ne quis serica veste vteretur. Repentè verò in peiorem sententiam, *in primis, ita* mutatus-est, vt desipere putaretur. Illud etiam vetus dictum vsurpauit. Me mortuo, terra misceatur igni, *totáque conflagret incendio*. Et Priamum beatum-prædicabat, quod cum patria, regnóque periisset.

Τιβέριος. Tiberius, Romanorum Imperator Constantinopolitanus, quem Iustinus commendat, vt virum clementem, simul & humanum, munerum contemptorem, de pecuniis nullo-modo-solicitum, & *ab omnibus auaritiæ sordibus alienum*, qui felicitatem in eo tantùm positam ducebat, vt populus-imperiò-subiectus floreat, & magnis opibus abundet, communem hominum felicitatem, præclarum, & inuiolatum thesaurum existimans. Qui tyrannicum fastum, *ac insolentiam* perosus, & ad eiusdem-gentis amorem, & charitatem recurrens, *& humanitatem amplexus, qua nationis eiusdem homines amplectebatur, & fouebat*, maluit suos subditos regnare, quàm eos, qui *ab ipso* regebantur, *& ipsius imperio parebant*, tyrannicè tractari, quia pater *potiùs*, quàm dominus à subditis vocari volebat. Cùm autem in iuuentute præstantissimus fuisset, senectutẽ ingressus, in pius subitò mutatus-est, adeò vt & desipere putaretur,

& à *malo* dæmone agitari, & ad omnem impietatem, & insaniam, & furorem, non solùm in iis, quæ sunt secundùm naturam: sed etiam in iis, quæ sunt contra naturam, *concitari crederetur*, & in omni iniustitia, & tyrannide, *tyrannicúq; facinoribus grassaretur*. Sic igitur in vitiositatem delapsus, *& omnino depravatus*, vitam finiuit, *& cum morte commutauit*.

Τιβεριέων. Tiberiensium. *Tiberienses*, est municipiũ.

Τίβια. Tibia. Sic tota Phrygia vocatur.

Τί γὰρ δή, Quid enim Delphini, & boui commune dicunt esse? Quid Syllæ *commune cum* Philosophis? *Prouerbium videtur esse, quod de ijs dicitur, qui prorsus sunt dissimiles & moribus, & studijs. Eras. Ad. Chil. 1. Cent. 4. col. 143. ad. 39. Quid cum, & balneo?*

Τί γάρ με λυπεῖ τὸν θ', ὅταν λόγῳ θανὼν,

Ἔρρωσι σωθῶ, κἀξεντύχωμαι κλέος;
Δοκῶ μὲν ὡς οὐδὲν ῥῆμα σὺν κέρδει κακόν.

Τί γὰρ σε φεύγει ὅσα χρὴ σοφὸν ἄνδρα;

Τί δ' οὐ σωφρονεῖς, ὁπόσα χρεὼν

Τὸν σοφὴν δόκιμον φρενὶ, προείμῳ τόλμῃ;

Τί δ' ἄλλο μεγαρεῖ; λείπει τὸν οὐκ ἀπολέσαι ἡμᾶς ἀνδάζεις;

Τί δαί; τί δή; οὕτω μὲν λέγουσιν τὸ τί δή; ἀριστοφάνης πλούτῳ. τί δαί; τὰς τριήρεις. οὐ σὺ πλεροῖς; εἰπέ μοι. ἐστὶ γὰρ συλλογισμὸς ἐρωτηματικὸς διὰ τὸ ἔχεσθαι διὰ διφθόγγου γραφόμενος. καὶ ὅμηρος. τίς δαίς; τίς ἔμπεδος; ἐν ὀδυσσείᾳ.

Τί δαί; εἰπόντος τοῦ δανειστοῦ, λήψῃ τὸ χρήμα ἀπολαβεῖν εἰ βούλομαι; τοῦ δ' ὑπομάδου ἀντιφήσαντος, οὐκ ἔγωγ' ὅπως σύγ' ἀνὴρ ὑγιαίνεις. ἐπίφερε δανειστής. τί δαί;

Τί δῆτα θαὶ τρίφεις αὖτε; τί δὴ ἐναλλάττεις;

Τί δῆτ' ἂν ἀλγοίης ἐπ' ἐξειργασμένοις; ἀντὶ τοῦ δὴ τετελεσμένοις, καὶ ἔασιν οὐκ ἔχουσιν. οὐ γὰρ ἥδιστ' ἂν ταῦθ' ὅπως οὐχ ὧδ' ἔχοι. ἀντὶ τοῦ ὅπως μὴ οὕτω χρὴ καὶ τὸ τοῦ σιμωνίδου. τὸ γὰρ γεγενημένον, οὐκέτ' ἄρρακτον ἔσται.

Τιβεριέων. δῆμος.

Τιβία. ὅλη ἡ φρυγία οὕτω καλοῦνται.

Τί γὰρ δὴ δελφῖνι, καὶ βοΐ φασι κοινὸν εἶναι; σύλλα τι, καὶ φιλοσόφοις;

Τί γάρ με λυπεῖ τὸν θ', ὅταν λόγῳ θανὼν,

Ἔρρωσι σωθῶ, κἀξεντύχωμαι κλέος;
Δοκῶ μὲν ὡς οὐδὲν ῥῆμα σὺν κέρδει κακόν.

Ἤδη γὰρ εἶδον πολλάκις καὶ τοὺς σοφοὺς
Λόγῳ μάτην θνήσκοντας. τοὺς δ' ἔργοις δ.

ἀριστοφάνης.

Τί γάρ σε φεύγει ὅσα χρὴ σοφὸν ἄνδρα;

Τί δ' οὐ σωφρονεῖς, ὁπόσα χρεὼν

Τὸν σοφὴν δόκιμον φρενὶ, προείμῳ τόλμῃ;

τυτέσι, τί σε πάρεστι; τί γὰρ οὐ ποιεῖς, ὅσα χρὴ τοὺς δεινοὺς; προείμῳ δ', ἀπὸ τοῦ ἄπορῳ πρὸς τὸ ὀπτεύειν.

Τιγίλλιος. ὄνομα κύριον.

Τίγρις. τὸ ζῶον. τίγρης δ', ὄνομα ποταμοῦ.

Τί δ' ἄλλο μεγαρεῖς; λείπει τὸν οὐκ ἀπολέσαι ἡμᾶς ἀνδάζεις;

Τί δαί; τί δή; οὕτω μὲν λέγουσιν τὸ τί δή; ἀριστοφάνης πλούτῳ. τί δαί; τὰς τριήρεις. οὐ σὺ πλεροῖς; εἰπέ μοι. ἐστὶ γὰρ συλλογισμὸς ἐρωτηματικὸς διὰ τὸ ἔχεσθαι διὰ διφθόγγου γραφόμενος. καὶ ὅμηρος. τίς δαίς; τίς ἔμπεδος; ἐν ὀδυσσείᾳ.

Τί δαί; εἰπόντος τοῦ δανειστοῦ, λήψῃ τὸ χρήμα ἀπολαβεῖν εἰ βούλομαι; τοῦ δ' ὑπομάδου ἀντιφήσαντος, οὐκ ἔγωγ' ὅπως σύγ' ἀνὴρ ὑγιαίνεις. ἐπίφερε δανειστής. τί δαί;

Τί δῆτα θαὶ τρίφεις αὖτε; τί δὴ ἐναλλάττεις;

Τί δῆτ' ἂν ἀλγοίης ἐπ' ἐξειργασμένοις; ἀντὶ τοῦ δὴ τετελεσμένοις, καὶ ἔασιν οὐκ ἔχουσιν. οὐ γὰρ ἥδιστ' ἂν ταῦθ' ὅπως οὐχ ὧδ' ἔχοι. ἀντὶ τοῦ ὅπως μὴ οὕτω χρὴ καὶ τὸ τοῦ σιμωνίδου. τὸ γὰρ γεγενημένον, οὐκέτ' ἄρρακτον ἔσται.

A Τί δῆτα σοὶ τὸν Φοῖβον εἰπεῖν;

Τί δῆτα σοί; Quid igitur tibi *dixit Apollo? Aristoph. in Pluto. pag.* 4 *v.* 6. Τί δῆτα ὁ Φοῖβος ἔλεγεν ἐκ τρίποδος; *Quid igitur Phœbus* tibi *respondit ex cœnio? Vide Schol. annot.* 1. *Item Er. Ad. Chil.* 2. *Cent.* 8. *col.* 558. *ad.* 16. *Quid tibi Apollo cecinit?*

Τί ἐστι τὸ ἐν τοῖς δημοσθένους φιλιππικοῖς, καὶ τὸ θρυλλούμενόν ποτε ἀπόῤῥητον ἐκεῖνο, θεόπομπος ἐν λα δεδήλωκε. φησὶ γάρ, καὶ πέμψαι πρὸς φίλιππον πρεσβευτὰς, ἀντιφῶντα, καὶ χαρίδημον, παρέξοντας καὶ σφὲ φιλίας. οἱ οὖν ἀφικόμενοι, συμπείθειν αὐτὸν ἐπεχείρουν τὸ ἀπόῤῥητον συμπαρέλθειν ἀθηναίοις, ὅπως ἂν λάβωσι ἀμφίπολιν, ὑπεσχέοντο πύδναν. οἱ δ' πρέσβεις οἱ τῶν ἀθηναίων, εἰς μὲν τὸν δῆμον, οὐδὲν ἀπήγγελλον. βουλόμενοι λανθάνειν τοὺς πυδναίους, ἐκδιδόναι μέλλοντες αὐτούς. τὸ ἀπόῤῥητον δ' μὴ τῆς βουλῆς ὑπερεῖτον.

Τί ἐστι τὸ ἐν τοῖς δημοσθένους φιλιππικοῖς, καὶ τὸ θρυλλούμενόν ποτε ἀπόῤῥητον ἐκεῖνο, θεόπομπος ἐν λα δεδήλωκε. φησὶ γὰρ, καὶ πέμψαι πρὸς φίλιππον πρεσβευτὰς, ἀντιφῶντα, καὶ χαρίδημον, παρέξοντας καὶ σφὲ φιλίας. οἱ οὖν ἀφικόμενοι, συμπείθειν αὐτὸν ἐπεχείρουν τὸ ἀπόῤῥητον συμπαρέλθειν ἀθηναίοις, ὅπως ἂν λάβωσι ἀμφίπολιν, ὑπεσχέοντο πύδναν. οἱ δ' πρέσβεις οἱ τῶν ἀθηναίων, εἰς μὲν τὸν δῆμον, οὐδὲν ἀπήγγελλον. βουλόμενοι λανθάνειν τοὺς πυδναίους, ἐκδιδόναι μέλλοντες αὐτούς. τὸ ἀπόῤῥητον δ' μὴ τῆς βουλῆς ὑπερεῖτον.

B

Τί ἐστι. Quid sit illud, quod in Demosthenis Philippicis *legitur*, Et illud olim vulgò iactatum arcanũ. Theopompus lib 31. declarauit. Dicit enim, Legatos ad Philippum mittit, Antiphõtem, & Charidemum, acturos etiam de amicitia. Qui cùm *ad eum* peruenissent, ei persuadere conabantur, vt in occulto, *vel, occultè* iuuaret Athenienses, vt Amphipolim occuparent *pro tali beneficio* Pydnam *ei* promittentes Athenienſium verò Legati populo quidem *hac de re* nihil renuntiarunt, quòd Pydnæos latère vellent *istud consilium*, quòd *eos Philippo* dedere statuissẽt. Sed cum Senatu clàm agebant.

Τί, Quidnam? Cur igitur?

Τί ἰκανόν; Quænam vtilitas?

Τιθασεύει. Accusatiuo. Curat. Manſuefacit. Manſuetum reddit.

Τιθασόν. Cicur. Mite. Manſuetum. Et ἀθέσφατον. Agreſte. Ferum. Et minimè cicur.

C

Τιθασόν. ἥμερον. καὶ ἀπίθασον, τὸ ἄγριον, καὶ μὴ ἥμερον.

Τιθέντες. ποιοῦντες.

Τιθέντες. *Ponentes. Item* Facientes.

Τίθεσθαι. ὁ δὲ πρέσβυς ἔφειλε πρὸς τοὺς μεγαρέας, ὡς δοκαλδὴν ἔτι καὶ νῦν πίθεσθαι τὰ πρόγματα, ἢ μὴ κινδυνεύειν τοῖς ὅλοις. ἀντὶ τοῦ συγκατατίθεσθαι. διαπερᾶτίθεσθαι.

Τίθεσθαι. Pro συγκατατίθεσθαι. Conſentire. Peragere. *Transigere.* Vt, Ille verò Legatos misit ad Megarenſes, adhortans *eos*, vt vel nunc res peragerent, *de ſuis rebus melius ſtatuerent*, nec de ſumma rerum periclitarentur.

Τιθηναί. τροφοὺς. καὶ τιθηνήτειρα.

Τιθωναί. Nutrices. Et τιθωνητήρ. Nutritor. Nutricius. Alumnus. Alter. i qui nutrit, ac alit. Et τιθωνήτειρα. Nutrix. Alumna. Qua nutrit, ac alit. Altrix. Vt Epigram. lib. 3. pag. 219. epigr. 167.

D Πολλὰ τιθωνήτειρ' ὠλοφύρατο χερσὶν ἀμήσας

Ἀνδρομάχης δ' ὀφρυᾶν κρατὸς ὕπερθε κόνις.

καὶ τιθήνη.

Multum nutritor luxit, manibus congeſto

Bellicoſis atro caput ſupra puluere.

Et τιθώνη. Nutrix. Altrix. Alumna. Alma.

NOTÆ.

Τιθωναί.] Sic lego, πτιθώνας. τροφὸς, καὶ πτιθωντήρ. τροφὸς, ἤτοι τροφὸς. καὶ πτιθωνήτειρα. ἡ τροφὸς, ἡ καὶ πτιθώνη. Deinde subiiciendum diſtichum, quod Epigram. lib. 3. pag. 219. epigr. 167. ita ſcribitur,

Πολλὰ πτιθωντὴρ ὠλοφύρατο, χερσὶν ἀμήσας
Ἀνδρομάχης δ' ὀφρυᾶν κρατὸς ὕπερθε κόνιν.

E Τιθηνός. κυρίως, ὁ τὴν γυναῖκα τῆς τιθηνούσης, καὶ ξέφουσης. καὶ μεταφορὰν λέγεται καὶ ἡ γῆ τιθηνός.

Τιθηνός. Propriè *dicitur* de muliere, quæ *ſuos, vel alienos fœtus* nutrit, & alit. Alumna. Nutrix. Altrix. Per tranſlationem & ipſa terra dicitur τιθωνὸς, *quòd omnia animalia nutriat, ac alat. Ideo dicitur alumna, & per ſyncopen alma.*

Τιθηνούμενος. ξέφων.

Τιθηνοῦμενος. Alens. Nutriens. Educans.

Τίθησι. ποιεῖ.

Τίθησι. Ponit. Facit.

Τιθίς. τιθίδος, καὶ τιθᾶ, αἰτιατικὴ

Τιθίς. τιθίδος. ἡ. Ι. τίτθις. τιτθίδος. ἡ. Nutrix. Nutricii. Qua τιτθὰς, ἧς, ἡ. dicitur aliàs. Sic & ipſa mamma vocatur, quæ ſœtus aluntur. Vide Lex. Et τιθᾶ. accuſatiuo. pono, colloco, facio.

F Τιθωνοῦ γῆρας. παροιμία. ἐπὶ τῶν πολυχρονίων, καὶ ὑποφθόρων ταῖς ἕξεσι. ἱστορεῖται δ' ὅτι ὁ τιθωνὸς ἐπιθυμίᾳ τοῦ τὸ γῆρας ἀποδύσασθαι, εἰς τέττιγα μετέβαλεν. ἀριστοφάνης. ἄνδρα τιθωνὸν, ἀπαράτλων, καὶ ταράτλων, καὶ κυκῶν.

Τιθωνοῦ γῆρας. Tithoni ſenectus. Prouerbium, quod de longæuis, & decrepitis dicitur. Fertur autem Tithonus ſenectutis exuendæ cupiditate, in cicadam eſſe mutatus *Er. Ad. Chil.* 1 *Cent.* 6. *col.* 214 *ad* 65. *Tithoni ſenecta.* Ariſtoph. *in Acharn. pag.* 289. *v.* 6. Virum Tithonum lacerans, & turbans, & miſcens, *ac agitans.*

Τίθρασος. πόλις τῆς λιβύης. καὶ ἀριστοφάνης. γοργόνες τιθράσιαι. ἔνθα αἱ γοργόνες διὰ-

Τίθρασος. Tithraſus. Vrbs Libyæ. Et Ariſtoph. *in Ranis pag.* 149. *v.* 22. Gorgones Tithraſiæ Hîc enim, *in vrbe Tithraſo* Gorgones degebant, *quas Poëta per iocum* Ti-

thrasias vocauit, à *quodam* vili Attici municipio, *quod idem nomen habebat. Quod consultò fecit.* Hoc enim municipium, vt maleficum, *dolosum, & infelix Comici* perstringunt, *& carpunt.*

Τιθραύτης. Tithrautes. Nomen proprium.

Τιθεί.l.τιτθοί. Mammæ/Vbera, *Gallicè, Tétes. Tettins. Mammelles.*

Τιθύμαλλος. Tithymallus. Genus herbæ acerrimę, quæ apud Lacones reperitur, quâ vesperi palpebras, *& supercilia* perungebant. Et Aristoph. *in Ecclesiazusis, pag.494.v.24.25.26. dicit* de Neoclide lippo. Quid verò me oportet facere? Bl. Allia cum *suo* postquàm attigeris succo, Tithymallo iniecto de Laconico, *oportet te his vnguentis* Tibi perungere palpebras vesperi. Consueuerunt autem Medici per arrogantiam nóminare patriam herbarum, vt Cyrenaicum succum, & Smyrnæum. Laconicus verò tithymallus erat celeberrimus. Neoclides verò lippus dicitur de iis, qui oculorum lippitudine laborant. *Vide Schol. annot. 7. & 8. vnde Suida correctio petenda.*

ξιβον, ὁτὸ δήμυ τῆς ἀττικῆς πομπεῖον. δ ξιβάλλειν δὲ τὸν δῆμον τὸν, ὡς κακοπράγμονα. A

Τιθραύτης, ὄνομα κύριον.

Τιθοί. οἱ μαζοί.

Τιθύμαλλος. εἶδος βοτάνης δριμυτάτης, παρὰ λάκωσιν εὐρισκομένης. ᾧ παρήλειφον τὰ βλέφαρα τῆς ἑσπέρας. ἢ ἀειτοφάνης, ὅθεν νεοκλείδου τὸν γλαύκωμα. σπόρος δ' οὗ ξύσαντα τιθυμάλλῳ. εἰώθασι δὲ οἱ ἰατροὶ ὑπ' ἀλαζονείας παρίδας ὀνομάζειν τῶν βοτανῶν, οἷον κυρηναϊκὸν ὀπόν. τιθύμαλλος λακωνικός. εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν λημώντων τοὺς ὀφθαλμούς. νεοκλείδης ὁ γλαύκωμος. B

NOTÆ.

Καὶ Ἀειτοφάνης, ὅθεν Νεοκλείδου τὸν γλαύκωμον.] Aristoph. in Eccles. pag. 494. v. 18.

Πρῶτον μὲν Νεοκλείδης ὁ γλαύκωμον παρίεται. Et v. 24. 25. 26.

Τί δαί με χρὴ δρᾶν; Βλ. σπέρας ἐμοῦ ξύσαντ' ὑπνῷ,
Τιθύμαλλον ἐμβαλόντα τῶν Λακωνικῶν
Σαυτῷ παρᾰλείφειν τὰ βλέφαρα τῆς ἑσπέρας. C

Vide schol. annot. 7. & 8. vnde Suidas. Et pag. 491. v. 7.

Τί δ' ὑμῶν Νεοκλείδης ὁ γλαύκωμον οὐ λεύδρᾳ;

Consule schol. annot. 4. vbi docetur quis dicatur γλαύκωμος. Et Erasm. ad. Chil. 2. Cent. 8. col. 575. ad. 98. Tithymallus Laconicus. VVolfius Neoclidem Glaucomis filium hunc vocat, cùm lippum significet, & eum, qui vitiatos oculos, & humoris impuri, crassíque plenos habet. Sed VVolfius codicis vitio videtur deceptus. Scribendum enim, εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν λημώντων τοὺς ὀφθαλμοὺς Νεοκλείδης ὁ γλαύκωμος. Cætera vide apud Aristoph. in Eccles. pag. 494. schol. annot. 8. Item consule vocem Γλαύκωμος.

Τὶ καλὴ ἡ τάξις. Ordo pulcher *est* aliquid, pro, valde *pulcher est. Hic enim illud* τὶ iam vim intendentis habet. *Aliàs, vim remittentis.*

Τὶ κοινόν. Quid commune cani cum balneo? Prouerbium de *rebus* inconuenientibus, *inter quas nulla prorsus est conuenientia. Erasm. Ad Chil. 1. Cen. 4. col 141 ad. 39. Quid cani, & balneo?* Lucianus vsus est hoc *prouerbio.*

Τί λέγεις σύ; Quid ais tu? *Intelligitur id,* quod in consuetudine *versatur, quod vulgò dici consuevit, & quod est* ad manum, *quod est promptum, & paratum.* Consueuimus enim in disputationibus cum aduersariis dicere, Quid ais tu? *sic* eos perterrefacere volẽtes. Aristoph. Nubibus *pag. 116. v. 20. 21. 22. 23. 24. 25.*

Vt lætor primùm colorem intuens tuum.

Nunc enim profectò aspectu es inficiali præditus,

Et contradictorio, & illud populare, nobísque familiare, in tuo vultu iam

Vehementer floret, illud inquam, quod soliet dici, *Quid ais tu? & videri*

Dum-facis-iniuriam, iniuriam-pati. & dum-malè-facis, sat scio te videri, maleficiis affici.

In vultúque tuo *inest Atticus aspectus*, ac intuitus.

Figuratè verò dictum est βλέπειν, pro malo aspectu, *& astuto, callidoque vultu. Vide Schol. annot. 11. Aliter enim ibi quadam leguntur.* Atticos enim perstringebant, *& carpebant* ob impudentiam. Athenienses verò, propter impudentiam, & dicendi peritiam, *nimiamque garrulitatem. Legitur enim* ὅτι αἰσχύνη, καὶ τὸ ἱκανὸς εἶναι λέγειν. *At* δραστικοὺς εἶναι, *significat strenuos, & industrios, & ad agendum paratos esse.*

Τὶ καλὴ ἡ τάξις. ἀντὶ τοῦ λίαν. D

Τί κοινὸν κυνὶ, καὶ βαλανείῳ; παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνάρμοστων. λουκιανὸς ταύτῃ χρῆται.

Τί λέγεις σύ; τὸ ὡσεὶ τὴν συνήθειαν καινὰ χρῆμα. εἰώθασι γὰρ οἱ τὰς τῶν ἐναντίων ἀξιοῦντες, λέγειν, τί λέγεις σύ; ἐκπλῆξαι αὐτοὺς βουλόμενοι. ἀριστοφάνης νεφέλαις. E

Ὡς ἥδομαί σου θεασάμενος τὴν χροιὰν ἰδών.
Νὴ τὼ μώ γ' ἰδὼν εἰ θεασάμενον ὀξαρνικὸς

Καὶ πλοκικός. καὶ τοῦτο εὐπρεπέστερον.

Ἀπηχὰς ἐπαυθεῖ, τὸ, τί λέγεις σύ; καὶ δοκεῖν

Ἀδικεῖσθαι. καὶ κακουργεῖσθαι, οἶμαι ὅτι,
Ἐπὶ τὸ θρασύτερον ἔνιοι ἀττικὸν βλέπεις. F

ἐκημώτας δὲ τὸ βλέπος, ἀντὶ τοῦ κακοῦργον βλέμμα. τοὺς γὰρ ἀθηναίους ὅτι αἰσχύνης, καὶ τοῦ, δραστικοὺς εἶναι λέγειν.

Τίλλον-

A NOTÆ.

Παρὰ τὴν σωλῆνα, καὶ χεῖρα.] Apud Aristoph. in Nubibus. pag. 116. in v. 23. schol. annot. 10. legitur παρὰ & καὶ ἀνὰ χεῖρα.

Τίλλοντες. ψιλοτικῶς ἀντὶ τοῦ δασέος. τοὺς τίλλοντας τοὺς στάχυς.

Τίλλοντες. Accusatiuo. Vellentes. Vellicantes. Auellētes. *Marc. cap. 2. v. 23 de Christi, nostri Seruatoris, discipulis dicit,* τίλλοντες τοὺς στάχυας. ῥ, ἀπὸ τοῦ τίλλω. i. vellētes spicas.

Τιλφώσιον. ὄρος μικρὸν ἀπέχον τῆς λίμνης τῆς Κωπαΐδος.

Τιλφώσιον. Tilphosæum. Mons, à palude Copaide parum distans.

Τιμαγένης. βασιλικοῦ ἀργυραμοιβοῦ υἱός. Ἀλεξανδρεὺς ῥήτωρ. ὡς δέ τινες αἰγύπτιος. ὃς ὑπὸ Πομπηίου τοῦ μεγάλου αἰχμάλωτος ἀχθεὶς εἰς Ῥώμην ὑπὸ Γαβινίου, ἐξωνήθη ὑπὸ Φαύστου τοῦ υἱοῦ Σύλλου. καὶ ἐσοφίσθη ἐν Ῥώμῃ, ἐπὶ τε τοῦ αὐτοῦ Πομπηίου, καὶ μετ' αὐτὸν, ἐπὶ Καίσαρος τοῦ Σεβαστοῦ. καὶ μετέπεσεν εἰς σπουδὰς μετὰ Σύλλα. ἐπιπεσὼν δὲ τῇ σχολῇ δι' ἣν ἀφῆρηται τὴν ἐλευθερίαν, ἐν ἀγρῷ διάγων τοσκλάνῳ λεγομένῳ. ἐπιδόντος δὲ, ἐν δαβάνῳ, ἐμέσας βαλιθὺς μὴ δυνηθὲν, καὶ σφιγχθεὶς. βιβλία δὲ ἔγραψε πολλά.

Τιμαγένης. Timagenes, regij argentarij filius, Alexandrinus orator, vel (vt quidam) Ægyptius, qui sub Pompeio Magno bello-captus, Romam à Gabinio deductus-est, & à Fausto Syllæ filio redemptus, Romæ docuit, cùm sub ipso Pompeio, tum post ipsum, sub Cæsare Augusto, postea verò simul-cum Cecilio. *l.* σωκίᾳ, *vel* σωκιᾳ. Cùm autem ob dicendi-libertatem Schola excidisset, in prædio, quod Tusculanū vocabatur, vitam transegit. Mortuus autem est Dabani, cùm post cœnam vomere voluisset, cibo-constipato-suffocatus. Multos autem libros scripsit.

Τιμαγένης ἱστορικός. ὠφέλησε πάσης θαλάσσης ἐν βιβλίοις ε.

Τιμαγένης. Timagenes, historicus, totius orbis situm libris quinque *descripsit.*

Τιμαγένης. ἢ Τιμογένης, μιλήσιος ἱστορικὸς καὶ ῥήτωρ. ὠφέλησε παιδείας τῆς ἐν τῷ Πόντῳ καὶ τῆς ἐξ αὐτῆς λογίων ἀνδρῶν βιβλία ε. καὶ ὑπομνήματα.

Τιμαγένης. Timagenes. siue Timogenes, Milesius historicus, & orator, *scripsit* de Heraclea Pontica, & doctis, *claruq;* viris illius vrbis, lib. 5. & epistolas.

Τιμαγόρας. οὗτος πρεσβεύσας παρὰ τοὺς Βασιλέα Ἀρταξέρξην ὑπὸ Ἀθηναίων, οὐ μόνον χρυσίον ἔλαβε παρ' αὐτοῦ καὶ ἀργύριον, ἀλλὰ καὶ κλίνην πολυτελῆ, καὶ στρατιώτας θεραπόντας καὶ βοῦς ιʹ, καὶ κατιὼν δὲ θαλάσσαν ἐν φορείῳ κομιζόμενος. καὶ τοῖς κομίσασι ὧν ἔδωκε βασιλέως ἐδέξατο μισθὸς τάλαντα σʹ. ἦν δὲ αἴτιον οἱ Ἀθηναῖοι. φασὶ γὰρ ὑπεσχῆσθαι αὐτὸν διαλύσειν τὴν ὑπὲρ Ἀθηναίους, καὶ Λακεδαιμονίους φιλίαν. οὗτος οὖν ὁ Τιμαγόρας, προσκυνήσας τὸν παρὰ τοῖς βασιλεῦσι τρόπον τὰ Ἑλλήνων ἔθη, καὶ δωροδοκηθεὶς, ἀπῆρχθη ὡς εἴρηται ὑπὸ Ἀθηναίων.

Τιμαγόρας. Timagoras. Hic legatus missus ab Athenienſibus ad Regem Artaxerxem, ab eo non solùm aurum, & argentum accepit: sed etiam preciosum lectum, & famulos, & boues 80. & ad mare descendit lecticâ delatus, & illis, qui *eum* eò detulerunt, à Rege merces quatuor talentorum est-data. Hunc igitur Athenienses capitali-supplicio-affecerunt. Dicunt enim ipsum promisisse *Regi Persarum*, se diremptarum esse amicitiam, quæ erat inter Athenienses, & Lacedæmonios. Hic igitur Timagoras, cùm Persarum Regem adorasset præter Græcorum morem, & largitionibus-corruptus-fuisset, ab Athenienſibus (vt dictum-est) capitali-supplicio-fuit-affectus.

Τιμαλφίστερον. τιμιώτερον. λαμπρότερον. ἀλφεῖν γάρ ἐστι, τὸ εὑρίσκειν. ὥστε γίνεται τὸ τιμαλφίστατον, τὸ πολὺ εὑρίσκον πλείστου. ἐπὶ δὲ συμβέβηκε τῷ χρυσῷ.

Τιμαλφίστερον. Preciosius. Splendidius. ἀλφεῖν enim, est inuenire. Quare *ex nomine* τιμὴ, *precium, & verbo* ἀλφεῖν, *inuenire, compositum nomen* deducitur τὸ τιμαλφίστατον, i. preciosissimum, quod precium maximum inuenit, quod iam auro contingit.

Τιμάνθης κλεωναῖος. παγκράτιον νικήσας. ὃν φασι παυσάμενον ἤδη τὴν ἡλικίαν τῷ ἄθλων, τόξον μέγα δὴ ἐκείνης τείνειν τῆς ἡμέρας, ἀπαντεφόμενον ἑαυτῷ. ὡς δ' ὑπεδημήσατο, καὶ ἐπαπήκοι οὐκ οἷός τε ἦν ἐντεῖναι, τότε πῦρ αἰτήσας, ἀφῆκε ζῶντα ἑαυτὸν εἰς τὴν πυράν. ὁπόσα δ' ἄν τοιαῦτα γένηται ἀθρόως, ἢ ξυμφορᾷ ὕστερον, μανίᾳ μᾶλλον, καὶ οὐκ ἀνδρείᾳ λογίζοιτο.

Τιμάνθης. Timanthes Cleonæus pancratio, *i. quinquertio* vicit. Hunc aiunt ob ætatem *iam grauiorem*, certare desiisse, & arcum magnum quotidie intendisse, se-ipsum tentantem, *suasque vires explorantem.* Cùm autem *aliquando* peregrè-abiisset, & reuersus, *arcum* intendere non potuisset, tunc accenso igne, se viuum in rogum coniecit. Quæcunque verò huiusmodi *facinora* ab hominibus *olim* facta-sunt, vel postea fient, furori potiùs, quàm fortitudini sunt tribuenda.

Τιμάνωρ. Τιμάνορος. *l.* Τιμάνορος. Timanor. Timanoris. *Nomen proprium viri. Epigram. lib. 6. pag. 443 epigrammate* 155. Clypeus à mortalibus humeris Timanoris *detractus* sedeo. Pro, Dedicatus-sum.

Τιμάνωρ. τιμάνορος. ὁ ὀπλομάμπαξ. ἀσπὶς ὀπὸ βροτείων ὤμων τιμάνορος ἅμμι. αὐτὶ τοῦ ἀνάθεμα.

NOTÆ. A

Ἄπαις ἦν] Sic Epigram. lib. 6. pag. 443. epigr. 155.
Ἄπαις ἦν βροτέων ὅμων Τιμάρχ@- ἥμαι
Ναῷ ἐπωρείας Παλλάδος ἀλκιμάχας.
Suidas etiam in Ἥμαι locum habet corruptum, cuius correctio hinc petenda. Brodæus pag. 577. legit ἐπωρείᾳ, quod refert ad ἀκτῖς, rectè. quam lectionem confirmat & ille versus, qui legitur eodem libro, pagin. 441. epigr. 146. Ναῷ νυν' Ἀθήναιης κεῖται ὑπωρείᾳ.

Τίμαρχος. Timarchus, Arizeli F. prodigus, *luxuriosus*, & cinædus, in Piræeo apud Euthydicum principiò versatus est. Postea verò Misgolæ, & Hegesandro Leodamantis amasio se mercede *prostituit*, & locauit. & post eos, Pittalaci serui publici consuetudine vsus est. Tutor autem electus, Aristogitone refragante, reiectus est. Patruo verò *suo*, qui cæcus erat, & petebat, vt cum infirmis *hominibus* aleretur, *qui propter ætatem, aut cæcitatem, aut membrorum mutilationem, aut nimiam virium imbecillitatem, manibus proprijs victum sibi parare non poterant*, non est patrocinatus, neque matri rebus *ad vitam sustentandam* necessarijs indigenti opem tulit. Cùm autem esset senex, ab Æschine prostitutæ pudicitiæ reus est peractus.

Τίμαρχος. ἀρίζηλα. ἄσωτος. καὶ πόρν@-, ὃς πειραιεῖ παρ' Εὐθυδίκῳ διαξήψας ταυτησὶ ὕστερον δ', μισγόλᾳ, καὶ νικησάνδρῳ τῷ Λεοδάμαντος ἑρμαίῳ μισθωσας αὐτὴν. καὶ μετ' αὐτοὺς πιττάλακι σωων τὰς πόλεως αἰκίστη. ἐπιτροπος δ' αἱρεθεὶς, ἀφιστεμένου αὐτ@- ἀπετιμήσατ@- δικαλύβη. τῷ θείῳ δ' ὄντι τυφλῷ, καὶ ἀξιοῦντι μὴ τῶν ἀδυνάτων ἐφίεσθαι, ἀ συνοίσειν. οὐδὲ τῇ μητρὶ χρῃζούσῃ τῶν ἀναγκαίων ἐπικούρησεν. ἦλω δ' ὑπὸ Αἰσχίνου περὶ εἰας, γέροντ' ἄν.

Τιμᾶσθαι. Anteponere. *Pluris facere. Magni facere. Æstimare.* Διέξιεναι. *Vt*, Exire *ex hac vita, mori*, nec sustinere: *sed recusare* bibere vinum, neque tanti facere reliquam vitam, vt superiorem (inquit) obscuraret, breuis vitæ ratione mutata, hausto vino. Quamobrem illa generosa *mulier ita* vitam finiuit.

Τιμᾶσθαι. σπουδάζειν. ἐξίεσθαι, καὶ μὴ πιεῖν ἀπεχεσθαι οἷόν. μὴ δ' τιμᾶσθαι τοσοῦτε τὸν βίον τὸν λοιπὸν, ἵνα τὸν τεθνεῶτά φησιν ἀφαιρεῖσθαι σκοτεινῇ διαίτης ὀλιγίης, πιοῦσα οἶνον, καὶ τὸν βίοι ἡ γυνὴ αἶσα κατέπαυσε.

Τιμάσιος. Hic sub Theodosio Imperatore fuit. Quem Eutropius rebus præficere volens, ex Asia ad regiam reuocauit. Ille verò, cùm esset vir insolens, & superbus, & in rebus bellicis versatus, & hoc primum, *summumq; rerum* humanarum bonum existimaret, honorem, & gloriam, & affluentes opes, & arbitratu suo viuendi licentiam, & securè, propter ebrietatem, noctem, & diem nescire, *neque discernere*, neque orientem, neque occidentem Solem aspicere, cúmque reuocationem illam cœlo, *cœlestiq; beatitudini* parem duxisset, & à dolorum expertibus, *& incundissimis exercitationibus*, & à dissolutis, & ignauis vitæ studiis se auulsisset, & animum ad gloriæ cupiditatem intendisset, ex Pamphylia grauis surrexit, & in Lydiam rediit, tanquam quidam Rex, aut vt ille, qui vel ipsum Imperatorem, & Eunuchum obiter, vt quendam ludum facturus esset, *& pro oblectamento habiturus*, si vellet.

Τιμάσιος. ἔβεσε ἐπὶ Θεοδοσίου τ βασιλέως ἰών. ὃν δ' Τρόπιος βουλησάμενος ἐπὶ τοῖς πράγμασι βιβάσθαι, ἐκ τῆς ἀσίας μετακαλέσατο πρὸς τὰ βασίλεια. ὁ δ', γαῦρός τε ὢν ἀνὴρ, καὶ ἀλαζὼν, καὶ στρατείας ὠμιληκὼς, καὶ τοῦτο πρῶτον ἀγαθὸν ἡγούμενος τῷ ἐν ἀνθρώποις πίνειν, καὶ δέξαι, καὶ πλουτεῖν ὁπηλίκον τινὰ, καὶ τὸ ἐᾶν ἑαυτῷ ὅ, τι βούλοιτο χρῆσθαι. ἐν ἀδίαις δέ τε μόθῳ, νύκτα καὶ ἡμέραν οὐκ εἰδέναι, οὔτε ἀνατέλλοντα, καὶ δυόμενον τὸν ἥλιον καθορᾶν, ἴσα καὶ οὐρανῷ ἐν νομίσας τὴν μετάκλησιν, ἐκ τῆς ἀλύπου, καὶ δι' ἀκηχυμένων πρὸς ἀλυγωρίαν διαξιβαν ὁπορρήξας ἑαυτὸν, καὶ καταστείνας τὴν ψυχὴν εἰς φιλοδοξίαν, βαρὺς ἀναστὰς ἐκ παμφυλίας, ἐπὶ λυδίαν ἀνέστρεφεν ὡς ἂν δή τις βασιλεύων, ἢ πάντα τὰ βασιλεία, καὶ τὸν δίνοῦχον κῦ παρεργόν τι παιδιὰν ἡσομένης εἰ βούλοιτο.

NOTÆ. E

ἴσα καὶ] καὶ ἴσα. Et, ἡσομένης εἰ βούλοιτο.

Τιμασίων. Timasion. Hic fuit adolescens Ægyptius. Exephebis verò recens excesserat, & forma præstanti præditus erat. Illi verò castimoniam colenti nouerca *eius* amore capta insidiabat, & patrem *ipsi* reddebat infensum, nihil quidem *in eum* comminiscens *eorum*, quæ Phædra *in Hippolytum fuerat commenta*: sed eum criminans vt effœminatum, & amatoribus magis, quàm mulierculis gaudentem. Ille verò relicta Naucrate, ad Memphin degebat, & nauem iam parauerat, & in Nilo nauclearum agebat. Conspicatus igitur Apollonium aduerso flumine nauigantem, ipse secundo flumine nauigans, cognouit illum cœtum esse virorum sapientum, id conficiens ex palliis, *quæ gestabant*, & ex libris, quibus studebant, & orauit, vt se

Τιμασίων. ἔβεσε μειρακίσκον ἦν αἰγύπτιον. ἐφήβοις δ' ἔρπ ὑπαπήει. καὶ τὴν ὥρην ἔρρωτο. σωφρονοῦντι δ' αὐτῷ, μητρυιὰ ἐρῶσα ἐπίνειτο καὶ χαλεπὸν τὸν πατέρα ἐποίει. ξυνιεμένη μὲν γὰρ οὐδὲν ὧνπερ ἡ Φαίδρα. διαβάλλουσα δ' αὐτὸν ὡς θῆλυν, καὶ ἐρασταῖς μᾶλλον, ἢ γυναίοις χαίροντα. ὁ δ' ἐκλιπὼν ναύκρατιν, ἔβει μέμφιν διήγετο. καὶ ναῦν δ' ἐκέκτητο ἤδη. καὶ ἐναυπλήρει τε τῷ νείλῳ. ἰδὼν οὖν Ἀπολλώνιον τὸν Διονυσίου, καταπλέοντα αὐτὸς, ξυνῆκε τὸν ἀνδρῶν σοφῶν ὄν τὸ πλήρωμα, ξυμβαλόμενος τοῖς ἱματίοις, καὶ τοῖς βιβλίοις, οἷς ἐφοιτα σπούδαζον. καὶ

vt se

A ικὸν τὸν προσδῆναι οἱ τῆς πλοίου κοινωνίας ἐρῶν-
τι σοφίας. ὁ ἢ Ἀπολλώνιος, σώφρων, ἔφη, ὁ μει-
ράκιον ὦδε. Καὶ ἀξιουσθω ὧν δ ὦτος. ἡ δὴ λθεν ὁ
Ἀπολλώνιος τὸν ὡδὶ τῆς μήτρυιᾶς λόγον προς
τοὺς ἐγγυς τῶν ἑταίρων ὑφιεὶς τῇ τόνῳ, προσ-
πλέοντες τὰ μειράκια ἔτι. ὡς ἢ ξυνῆσαν αἱ
νῆες, μεταβας ὁ τιμασίων, ἡ προς τὸν ἑαυτῦ
κυβερνήτην εἶπων τι ὡδὶ τὸ φόρτω, προσῆλθε
τοῖς ἀνδρᾶσι. κελεύσας ἂν αὐτὸν ὁ Ἀπολλώνιος
κατ' ὀφθαλμὺς ἰζῆσαι, μειράκιον, ἔφην, αἰγύ-
B πτιον, (ἔοικας γὰρ τῷ ὀλιγωρῶν εἶναί τις) τί σοι
φίλον, ἢ τί χρησὸν εἴργασαι λέξον. ὡς τῷ ὄντι,
λύσις παρ' ἐμοῦ γήσεταί σοι δι' ἡλικίαν. τῷ δ'
αὖ ἐπαινεθεὶς, ἐμοί τε ξυμφιλοσοφοίης, ἡ ἔστι δι.
ἐρεῖν ἢ τὸν τιμασίωνα ἐρυθριάσαντα, ἡ μεταβα-
λόντα τὸ ὁρμὸ ἢ τόνδε εἰς τὸ λέξαι τι, ἢ
μὴ, θαμὰ ὤφθη τῷ ἐρέσθαι, ὥστερ οὐδεμιᾶ
πω ἐγνωσμένῃ ἑαυτὸν κεχρῆσθαι. αἰδεσθεὶς οὖν
ὁ τιμασίων, ὦ θεοὶ ἔφη. τίνα ἐμαυτὸν εἶπω
κακὸς μὲν γὰρ οὐκ εἰμὶ. ἀγαθὸν ἢ εἰ χρὴ νομίζε-
σθαί με, οὐκ οἶδα. τὸ γὰρ μὴ ἀδικεῖν οὔπω ἱκα-
C νῷ. καὶ ὁ Ἀπολλώνιος, βαθαῖ ἔφη μειράκιον ὡς
ὄντι ἐνδὼς ὑμὶ ὀφαλίζῃ ταυτὶ γὰρ ἡ ἀρχὴ δοκεῖ
τῆς θείας. ἀλλ' ὅπως τοῦτο δοξάζεις, καλῶς ἔχει.
φυλαξαμένῳ γάρ τι σμικρὸν ἔοικας ἐσεσθαι
ἀρχὴ καλὴν λαβεῖν ὡς ἡ μήτρυιᾶ μισεῖ σε αὐτὸν φέ-
ρουσα, αὐτὸς δ' ἐρᾷσης ἐκείνης, βοᾷ ἐνθύμιον ὡς
δαιμονίως αὐτὰ ἢ Ἀπολλωνὶς φροντίζει. ὑπολα-
βὼν ἢ ὁ τιμασίων. ἃ λέγεις ἔφη, τί ποτ' ὀθαυ-
τοῦτον τόδ' ἀπεχθὲς εἰρωνεύματος, ὅσον καὶ γέλωτος. ἡ ὁ δᾶμις, ἕτερόν τι ἔφη ἐθαυ-
D μάσαμεν, ὅπερ οὔπω γιγνώσκεις. Καὶ σὲ ἢ μειράκιον ἐπαινοῦμεν, ὅτι μηδὲν οἴει λαμπρὸν εἰρ-
γάσθαί σοι. ἀφροδίτην ἢ θύεις, ὦ μειράκιον, ἤρε-
το αὐτὸν Ἀπολλώνιος; καὶ ὁ τιμασίων, νὴ δι'
εἴ τιν' ὁσημέραι γε. πολλὰ γὰρ ἡγοῦμαι τιμᾶν θεὸν
ἀνθρωπίνοις τε, ἡ θείοις φαύλασιν. ὑφηδ-
θεὶς οὖν ὁ Ἀπολλώνιος ψηφισόμεθα ἔφη ὦδε,
ἐστεφανῶσθαι αὐτὸν δεῖ σωφροσύνῃ, ἡ καὶ παρὸ
ἐπαινοῦσι τὸ θησέως. ὁ μὲν γὰρ, εἰς τὴν ἀφροδί-
τιν ὕβρισε. καὶ δῆτα τοῦτ' ἴσως οὐδὲ ἀφροδισίων
E ἥττητο, οὐδὲ ἔρως ἐπ' αὐτὸν οὐδεὶς ἐκαίμαζεν.
ἀλλ' ἦν τις ἀγριώτερος τε, ἡ ἀπήχθου μᾶλ-
λον. οὔτοι ἢ ἥττᾶσθαι τῆς θεοῦ φάσκων, οὐδὲν
προς τὴν ἐρῶσαν ἐπαθεν. ἀλλ' ἀπηλθεν αὐτὴν
δείσας τὴν θεὸν, εἰ τὸ κακὸς ἐρᾶσθαι μὴ φυλάξ-
αιτο. ἡ αὐτὸ ἢ τὸ δῆλον βλῆσθαι πρὸς ὀπινοῦν
τῷ θεῷ, ὥσπερ τὸν ἀφροδίτιον ὁ ἱππόλυτος,
οὐκ ἀξιοῖ σωφροσύνης. σωφρονίσειν γὰρ τὸ πρε-
σβύτατον θεῶν λέγειν δῆ, καὶ ταῦτα ἀθλιώσειν,
οὐ γὰρ ἀγνώσειν δαιμόνων βωμοὶ ἵδρυνται. ἱπ-
F πόλυτον ἢ αὐτὸν ἐκάλει δῆτα τοὺς ὀφθαλμὺς, οἷς
τὴν μητρυιὰν εἶδε.

Τιμαχίδας ῥόδιος. οὗτος δεῖπνων αἱ ἀγχαφαὶ
πεποίηται ἐν βιβλίοις ια δι' ἐπῶν. καὶ νεμέσιος

vt se sapientiæ studiosum in illius nauis commu-
nionem reciperent, & cætus, qui in ea vehebatur, partici-
pem facerent. Apollonius verò, Modestus (inquit) hic
adolescens est, & impetret, quæ petit, & Apollonius
illum de nouerca sermonem proximis amicis, sum-
missa voce recenset, adolescente adhuc adnauigante.
Cum autem naues iam essent coniunctæ, Timasion
ex altera in alteram transiens, & cum suo gubernatore
aliquid de onere locutus, illos viros salutauit. Apol-
lonius igitur eo in conspectu sedere iussso, Adolescẽs
(inquit) Ægyptie) videris enim indigenarum aliquis
esse) Quid mali, aut quid boni feceris, dic, vt illorum
quidem *malorum, quæ tibi contigerint* propter *tuam iu-
uenilem* ætatem, à me remedium tibi detur. Horum
verò *bonorum à te factorum causâ*, contrà laudatus, &
vnà mecum, & cum his, philosophiæ des operam.
Videns autem Timasionem erubescentem, & oris
impetum ira mutantem, vt aliquid dicturus, aut non
dicturus videretur, interrogationem frequenter vr-
gebat, quasi nullam prænotionem de eo haberet, *nec
quidquam eorum prænosset, quæ ipsi acciderant.* Timasion i-
gitur animo recepto, O Dij (inquit) quem me dicam
esse? Nam malus quidem non sum. Bonum verò an
me existimari oporteat, ignoro. Nam iniuriam non
facere nondũ Laus *est*. Et Apollonius Papæ (inquit) a-
dolescens, vt ab Indi *profectus*, mecũ loqueris. Hæc e-
nim *ipsa* & Iarcho illi diuino *Indo* videntur. Sed *decla-
ra nobis* quomodo hæc opineris, *& quomodo talem ha-
beas opinionem*, & à quo *traditam acceperis*. Videris enim
similis ei, qui peccatum aliquod cauit. Cum autem
narrare cœpisset quomodo nouerca sibi infesta esset,
& ipse ab ipsa amãte recessisset, clamor exortus est,
quasi diuinitùs hæc prædixisset Apollonius. Subii-
ciens autem Timasion, dixit, O viri optimi. Quid vo-
bis accidit? *Quid hæc miramini?* Nam quæ dicta sunt,
ab admiratione tantum absunt, quantũ à risu. Tum
Damis, Aliud quiddã (inquit) admirati sumus, quod
nondum scis. Et te (adolescens) laudamus, quòd nihil
præclari à te gestum putes. Apollonius autem ipsum
interrogauit, ô adolescens. Veneríne sacrificas? Et
Timasion, Per Iouem (inquit) quotidie *Veneri sacra fa-
cio* Hanc enim Deam in rebus humanis, & diuinis
multum posse duco. Apollonius igitur *hoc adolescentis
responso* supra modum delectatus, sic (inquit) decer-
namus, eum coronandum esse propter castimoniam,
vel præ Hippolyto, Thesei filio Nam ille quidem, in
Venerem se gessit insolenter, *eámque nimiùm contem-
psit*. Quamobrem etiam fortasse ne à Venereis qui-
dem rebus est superatus, nec Amor ad illum vllus
comassatum iuit: sed agrestioris, & asperioris sortis
homo fuit. Hic verò, dicens se Dea inferiorem esse, ab
amante nihil mali passus est, *nec ab ea victus*: sed abiit,
ipsam Deam veritus, si flagitiosum amorem non ca-
uisset. Quinetiam hoc ipsum, castimoniæ tribuẽdum
nõ puto, si quis malè audiat apud aliquem Deorum,
eámque vituperet, & maledictis insectetur, quicunque ille
fuerit, quemadmodum Hippolytus *apud* Venerem
malè audiit, eámque vituperauit, & maledictis est insectatus.
Callius enim, *modestius & sanctius est*, de Diis omni-
bus bene loqui, præcipuè verò Athenis, vbi etiam i-
gnotorum Deorum aræ dedicatæ sunt. *Act. Apostol cap.*
17. *v.* 23. Hippolytum autem eum vocabat, propter
oculos, quibus nouercam viderat.

Τιμαχίδας. Timachidas Rhodius. Hic cœnarũ de-
scriptiones fecit libris vndecim, carmine *conscriptas.*

Numenius verò *scripsit libros* ciborum-condiendorũ, *i. de ratione condiendi cibos*, & Mastreas ille Pitanæus, & Hegemon Thasius, cognomento Lens, & Artemidorus Pseudaristophaneus, qui culinarias dictiones collegit, & Philoxenus, Claudij F. à quo etiam Philoxeniæ placentæ *nomen habent* Hic autem Philoxenus adeò gulosus, *& opsoniorũ adeò vorax, & helluo* fuit, vt palam in balneis manum assuefaceret ad feruentes *aquas tolerandum, eam* in aquam feruentem demittens. Vt in feruentibus *cibis sumendis, aut calidis liquoribus hauriendis*, motu-difficilis esset, *nec eorum calore, vel feruore facilè moueretur*. Et opsoniorum-structores, *& coquos* blandis-verbis-monebat, vt calidissima *fercula sibi* apponerent, & solus *ea* consumeret. Similia quoque tradunt de Aichyta. Et Crobylus dicit,

Ego verò ad calida hæc fercula capiẽdum,
& deuorandum, *supra-modum*,
Digitos profectò Idæos habeo, pro, frigidos.
Et guttur suauissimè foueo, variisque calefacto ciborum *fructibus*.

Τίμαιος. Timæus Historicus. Hic in Ephorum maximam fecit inuectiuam, *eumq; vehementer est insectatus*, cùm ipse duobus pecoatis sit obnoxius. Vni quidem, quòd alios acerbè criminetur ob ea *crimina*, quibus ipse est obnoxius, *& quorum ipse reus est*. Alteri verò, quòd animo planè corrupto fuerit, tales sententias in suis commentariis exponens, & tales opiniones lectorum animis inferens. Sed, si statuendum *est*, Callisthenem meritò punitum *cum morte* vitam commutasse, *iustiq; pœnis affectum obijsse* quid Timæum pati oportet? *Quibus pœnis Timæum dicemus esse dignum*? Huic enim numen multo iustius succenserit, quàm Callisthenì. *Nam* ille quidem, Alexandrum Deum-facere, *vel, in Deorum numerum referre* voluit. Timæus verò, Timoleõtem illustrissimis Diis maiorem facere *voluit*. Et Callisthenes quidem, *ita laudauit* eum virum, quem omnes ingenio longè maiore, quàm humana conditio ferret, fuisse concedunt. Hic verò, Timoleontem, qui non solùm nihil magnifici fecisse visus est: sed ne suscepisse quidem, & qui *in tota* vita vnam lineam confecit, eámque quodam modo nõ bonam, *vt ita loquar*, pro *totius* orbis terrarum magnitudine. Illud autem intelligo, *quòd* ex patria Syracusa. *inierit*. Sed Timæus mihi videtur persuasum-habuisse, Timoleontem *quidem*, gloriæ cupiditate flagrantem, in Sicilia, tanquam in acetabulo, putasse, se vel illustrissimis Heroibus comparandum esse, visum-iri, *se verò*, quamuis ipse res Italicas tantùm & Siculas tractasset, *& descripserit*, iurè dignum-iudicatum-iri, qui conferatur cum illis, qui de totius orbis terrarum rebus libros fecerunt. Scripsit de Syria, & eius vrbibus, & Regibus, libros tres.

ὀψαρτυτικῶν. καὶ μασρίαι, ὁ πιτανάτης καὶ ἡγήμων, ὁ θάσιος ὁ ἐπικληθεὶς φακῶ. καὶ ἀρτεμίδωρος, ὁ ψευδαριστοφάνειος, ὁ ὀψαρτυτικὰς λέξεις συναγαγών. καὶ φιλόξενος, ὁ κλαυδίου. ἀφ' οὗ καὶ φιλοξένειοι πλακοῦντες. ἦν δ' ὁ φιλόξενος ὀψοφάγος ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε φανερὸς ἐν τοῖς βαλανείοις τὴν χεῖρα συνεθίζειν πρὸς τὰ θερμὰ, καθιεὶς εἰς ὕδωρ θερμόν. καὶ τὸ σῶμα ἀναζαργαρίζειν ὕδατι θερμῷ ὑδαρεῖ. ὅπως ἐν τοῖς θερμοῖς δυσκίνητος ᾖ. καὶ τοὺς ὀψοποιοὺς ἐκπυνθάνεσθαι, ἵνα θερμότατα ἐσθιηθῶσι. καὶ μόνος καταλίσκῃ. ἁπλᾶ δ' ἦν ἱστορεῖν καὶ ἐπὶ ἀρχέδου. καὶ κρόβυλός φησιν,

Ἐγὼ δ' ἐπὶς τὰ θερμὰ ταῦθ' ὑφορμῶ,

Τοὺς δακτύλους δὴ πυθέσθαι ἰδαίους ἔχω. εἶτα δ' ψυχῆς.

Καὶ τὸν φάρυγγ' ἥδιστα πυρὶ τιμᾶσθαι.

Τίμαιος. ὁ ἱστορικός. ἔβαλε κατὰ τοῦ ἐφόρου πολλοῖς πονηίαις καταδρομήν. αὐτὸς ἂν δυσὶν ἐγκλήμασιν ἔνοχος. τοῦ μὲν, ὅτι πικρῶς κατηγορεῖ τοῦ πάλαι δεδημένου, οἷς ἔνοχος αὐτὸς ὑπάρχει, διὸ καθόλου διέφθαρθαι τὴν ψυχὴν, τοιαύτας ἀποφάσεις ἐκτιθέμενος ἐν τοῖς ὑπομνήμασι, τοιούτους ἐπὶ πᾶσι δόξας τοῖς ἐντυγχάνουσι. πάλιν, εἰ τὸν καλλισθένη θητίον εἰκότως κολασθέντα μεταλλάξαι τὸν βίον, τί χρὴ παθεῖν τίμαιον; πολὺ γὰρ ἂν δικαιότερον τοῦτο πεισθῆναι τὸ δαιμόνιον, ἢ τοῦ καλλισθένους. εἰκαίως μὲν ὑποτεθοῦν ἀλέξανδρον ἠβελήθη. τίμαιος δ', μείζω ποιεῖν τιμολέοντα τοῦ δικαιοτάτου θεῶν. καὶ καλλισθένης μὲν ἀνδρα τοιοῦτον, ὃν πάντες μεγαλοφυέστατον ἂν κατ' ἀνθρωπον γενέσθαι τῇ ψυχῇ συγχωρῆσαι. δεῖ δ' τιμολέοντα τὸν ἐκ οἷον δόξαι τί πεφαγέναι μεγαλεῖον, ἀλλ' οὐδὲ δικαίως ἐλλόμενον. μίαν δ' τοῦ βίου γραμμὴν διανύσαντα, καὶ ταύτην οὐδὲ ἀνεπαίσχυντον πρὸς τὸ μέγεθος τῆς οἰκουμένης. λέγω δὴ τὰς ἐκ παιδὸς εἰς συρακούσας. ἀλλά μοι δοκεῖ πεισθῆναι τίμαιος, ὡς ἂν τιμολέων περὶ φιλοδοξικὰς ἐν αὐτῇ σικελίᾳ, καθάπερ ἐν ὀξυβάφῳ, σύγκριτος φανῆναι τοῖς δοκιμωτάτοις τῶν ἡρώων, καὶ αὐτὸς ἐφ' ἰταλίας μόνον, καὶ σικελίας πραγματεύσασθαι, εἰκότως δεδόχθαι ἀξιωθῆναι, τοῖς ἐφ' ἅπασι τῆς οἰκουμένης τοῦ καθόλου θεάσεων συντάξεις ἴσχειν ὁμοίας καὶ συνεχείας, καὶ τῶν αὐτῆς πόλεων, καὶ βασιλέων. β. βλία γ'.

Τίμαιος λοκρὸς. φιλόσοφος. πυθαγόρειος. μαθηματικός. θεὶ φύσεως. θεὶ τῶν πυθαγόρου βίου.

Τίμαιος ἀνδρομάχου, ταυρομενίτης ὃν ἀθηναῖοι δυσπίμαγον ὠνόμασαν. φιλίσκου μαθητὴς τοῦ

pulus.

N O T Æ.

Σὺν κατὰ φανῆναι] Vel subaudiendum ἐνόμισαν, à quo regatur hic infinitiuus φανῆναι, vel φανὴν legendum, quod ab ὡς præcedente regetur. Sic & paulo pòst, ἀξιωθῆναι τοῖς. &c.

Τίμαιος. Timæus Locrus, Philosophus, Pythagoreus, *scripsit* Mathematica. De Natura. De Pythagoræ vita.

Τίμαιος. Timæus Andromachi F. Tauromenites, quem Athenienses Epitimæum vocarunt, *i. obiurgatorem, & reprehensorem. Fuit autem* Philisci Milesij disci-

A μιλησίῳ. παρανόμασο ἢ τοῦτο, ὅτι τὸ πολλὰ ὀνήτιμᾶν. καὶ γραοσυλλέκτρια ἢ, ὅτι τὸ τὰ τυχόντα ἀναγράφειν. ἴγραψεν Ἰταλικὰ, καὶ σικελικὰ, καὶ βιβλίους ἑ. ἑλληνικὰ, καὶ σικελικά. συλλογὴν ῥητορικῶν ἀφορμῶν βιβλία ξή. ὀλυμπιονίκας, ἤ χρονικὰ παραξίδια. ὅτος ὁ τίμαιος τὰς ἀμαρτίας τῶν πρὸ ἑαυτοῦ συγγραφέων πικρότατα ἐξελέγξας, καὶ ἐν ἄλλα μέρη τῆς γραφῆς, πλεῖστα περὶ αὐτῶν ἐψεύσατο τῆς ἀληθείας. ὁ γὰρ τὰς ἀγαθοκλέους πράξεις, τὰ πολλὰ κατέψευσται τοῦ ἀνδρός, ὅτι τῷ πρὸς αὐτὸν ἔχθρᾳ. φυγαδευθεὶς γὰρ ὑπ'

B ἀγαθοκλέους ἐκ τῆς σικελίας, ζῶντα μὲν ἀνύσαι τὸν ἄνδρα οὐκ ἴσχυσε. πλουτήσαντος δ', ὅτι τῆς ἰσορίας ἐβλασφήμησεν ὡς τὸν ἀγαθοκλέα. καθόλου γὰρ ταῖς πρῶτ' ἀρχούσαις τῷ βασιλεῖ τούτῳ κακίαις. ἄλλα πολλὰ παρ' ἑαυτοῦ προστιθεὶς ὁ συγγραφεύς, τὰς μὲν δυνατείας ἀφαιρούμενος αὐτοῦ. τὰς δ' ἀποτεύξεις οὐ ταῖς δι' αὐτὸν ὀργωμένας μόνοις, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὅτε τύχοι μεταφέρων εἰς τὸν μηδὲν ἐξαμαρτάνοντα. ὀργωμένη δ'

C ὁμολογουμένως αὐτῷ στρατηγικοῦ μὲν καὶ τοῦ δεινοῦ, ἀπειροκάλου δ', καὶ παραβόλου καὶ τοῦ ἐν τοῖς κινδύνοις δύσκολον, οὐ λελειμμένου παρ' ὅλον τοῦ ἰσορίαν ἀποκαλεῖν αὐτὸν ἄνανδρον, καὶ δειλόν. καίτοι γε πῶς, οὐκ οἶδα ὅτι τῷ πώποτε δυνασδυσάντων ὀλίγοις ἐλάττοσιν ἀφορμαῖς χρησάμενος, μείζω βασιλείαν περιεποιήσατο; χροτίχης γὰρ ἐκ παίδων ὀργυιμος δι' ἀπορίαν ὢν, καὶ πατέρων ἀδόξων, ἐξ ἰσου δὲ τοῦ ἰδίου ἀρετῷ, οὐ μόνον σικελίας ὅλης ἐκυρίευσεν,

D ἀλλὰ καὶ πολλῶν τῆς ἰταλίας, καὶ λιβύης, τοῖς ὅπλοις κατεστρέψατο. θαυμάσαι δ' αὖ τις ἂν συγγραφέως τοῦ δυχέρειαν. παρ' ὅλον γὰρ τοῦ γραφεῖν ἰσκωμιάζων τοῦ τῶν συρακουσίων ἀνδρεῖαν, τὸν τούτων κατάπτωσιν δειλίᾳ φησὶ διεπεσεῖν τοὺς ἅπαντας ἀνθρώπους. δεῖ γὰρ τῶν ἐν ταῖς ἐναντιώσεσιν ἐλέγχων, φανερὸς ὢν τὸ φιλάληθες τῆς ἰσορικῆς παῤῥησίας προδιδοὺς ἰδίας ἕνεκα ἔχθρας, καὶ φιλονεικίας. διόπερ τὰς ἐχούσας τῆς συντάξεως ἐ βίβλους τῷ συγγραφέως τούτῳ, καθ' ἃς ὠφελήκει τοὺς ἀγαθοκλέους πράξεις, οὐκ ἄν τις

E δικαίως ἀποδέξαιτο.

Τιμή. ἔοικε δ' ὅτι δηλοῖ καὶ τὸ τοῦ ἐστιμον. ὅμηρος.

Εἰδ' ἂν ἐμοὶ τιμὴν πρίαμος, πειάμοιό τε παῖδες
Τίνειν οὐκ ἐθέλωσι.--

Τιμὴ δύσεβῶν, δουλεύειν θεῷ πλὴν τοῦ τιμᾶν με ἐβουλεύσαντο ἀπόσασθαι.

Τιμήεις. τιμῶντας.

Τίμημα. ζημία. ἀριστοφάνης πλούτῳ.

F

Τί δῆτα σοι τίμημ' ἐπιγράψω τῇ δίκῃ,
Εἰ' ἀν ἁλῷς;

ἐπιβαλλον γὰρ ζημίαν εἶναι τοῖς ἁλοῦσιν, ἢ χρή-

T I. T I. 911

pulus. Sic autem est appellatus, quòd *omnes* frequenter obiurgaret, *increparet, atq; reprehenderet*. Quinetiam *vocatus est* Graosyllectria, quòd quælibet scriptis-mādaret, *& vetularum iudicio carentium instar, obuia quæque colligeret, & in scripta referret*. Scripsit Italica, & Sicula, libris octo. Græca, & Sicula. Collectionem, *& compendium* Rhetoricorum argumentorum, lib. 68. Olympionicas, seu Acta Chronica. Timæus iste, qui veterum historicorum peccata grauissimè redarguit, *ac exagitauit*, in aliis quidem *sui* scripti, *suaq; historiæ* partibus, maximam veritatis curam prouidè gessit. In Agathoclis verò rebus *describendis*, pleraque emēritus est in Principem illum, propter odium, quo prosequebatur eum. Nam ab Agathocle Sicilia pulsus, viuentem quidem illum Principem vlcisci non potuit. Mortuum verò, per historiam maledictis est insectatus in perpetuum. Omnino enim vitiis huic Regi iam inſitis, alia multa de suo adiecit iste scriptor, *historicus iste*, secundos quidem rerum successus ipsi detrahens, clades verò non solùm eius culpa acceptas: sed etiam fortuitas in ipsum nihil peccantem transferens. Cùm autem sine controuersia ille fuerit imperatoria solertia præditus, & strenuus, & animosus in periculis fortiter subeundis, *Timæus tamen* cum per totam historiam ignauum, & timidum vocare non desinit. Atqui quis ignorat, nullum vnquā Principem fuisse, qui minoribus occasionibus, *subsidiis, auxiliis, & facultatibus* vsus, maius regnum sibi pararit? Cùm enim artifex manibus propriis opus faciens à puero fuisset propter victus inopiam, & parentum, *ac generis* obscuritatem, postea sua virtute, non solùm totius Siciliæ dominatum obtinuit: sed etiam magnam Italiæ, & Lybiæ partem armis subegit. Iurè autem quis huius scriptoris temeritatem miretur. Nam cùm per totam *suam* historiam, Syracusanorum fortitudinem laudet, illum, qui subegit istos, omnes mortales ignauia longè superasse dicit. Per manifestas enim contrariarum sententiarum probationes *rerum inter se repugnantium redarguentes*, constat eum, odij priuati causa, & cōtentionis studio, historicæ libertatis veritatem prodidisse, *i neglexisse, cuius fideliter seruandæ scriptorem decet, ac oportet esse studiosum*. Quamobrem extremos operis huius historici quinque libros, quibus res ab Agathocle gestas est complexus, nemo iurè probauerit.

Τιμή. Interdum significat etiam mulctam. Hom. *Iliad. Γ pag. 119. v. 4. 5.*

Si verò mihi mulctam Priamus, Priamique filij

Persoluere noluerint.--

Τιμὴ εὐσεβῶν. Piorum honor est, seruire Deo. Sed honorem meum repellere, *honore meo me priuare* decreuerunt.

Τιμήεις. τιμῶντας. Honoratus. Honorati.

Τίμημα. *Litis æstimatio*. Mulcta. Aristoph. Pluto *pag. 25. v. 12. Schol. annot. 5.*

Quam igitur tua mulctam inscribam liti,

Si capta fueris? i. si fueris in iudicio victa, conuicta, & peracta rea?

Interdū. n. *Iudices hominibus in iudicio* victis, & reis peractis mulctā irrogabant, *eosq; iudicio dānatos* in *bona* vel

pecunias deponere, *certamq́, pecuniæ summam persoluere*, vel aliquid huiusmodi. Et rursus *alius quidam dicit*, Illa delatio, *vel accusatio* multam pecuniariam habebat vnius cuiusque fortunis *irrogandam*.

Τιμήματα. Census. Æstimationes facultatum, ac fortunarum vniuscuiusque. Vt, Qui pro facultatum *cuiusque* ratione; *modoq́, singulis ciuibus* census imposuit, *quotannis Principi, vel Reipub. persoluendos, ille profectò* iustissimam ciuitatis-administrandæ-rationem introduxit, *vel iustissimi consilij ad Reipub. administrationem pertinentis autor fuit.*

Τίμημα. Multa. Et ipsa condemnatio, *quam Cicero vocat Iudicatum.*

Τίμημα. Pro, Pignus. Et quasi ἔκτιμημα, *i. precium, & pignus quod à sponso dabatur, vt de dote perdenda non esset periculum. Hoc autem erat vel domus, vel ager, vt ait Demosth. Generaliter tamẽ pro quouis precio, pignoreq́, sumitur.* Vt ait Lysias. Isti verò dicunt, se plura mercede conduxisse, & pignus constituisse, *quod locatori datum.* Hoc autem *quod hic* τίμημα *vocat*, in sequentibus vocat ἔκτιμημα. Ponitur autem etiam, vt ita loquamur, pro *fortunarum, & facultatum* capite, *quod Latini censum, & bonorum æstimationem vocant*, vt *dicit* Demosthenes in *oratione* De sociis. Dicitur autem etiã τίμημα, id, quod ex fortunis, *bonisq́,* ab vnoquoque confertur, *& contribuitur, quod vel in Principis fiscum, vel in Reipub. erarium infertur. Sic autem ipse census vocatur, qui pro bonorum, & facultatum æstimatione persoluitur. Vt,* τὰς οὐσίας εἰσφέρειν. &c. vt suprà. *Vide* Τιμήματα. *Nam idem est exemplum.*

Τί μήν; Quid igitur? Affirmationem indicat. Pro, Quomodo enim non? Cur enim non?

Τιμησάμενος. Qui condemnauit *Qui litem æstimauit. Vt,* Quem Xanthippus accusat, eius litem æstimans morte, *i. capitali supplicio.* Clineres autem *causam dicens & se* defendens, mulctatus est octo talentis.

Τιμοθέμην. Ælianus. Quem ego rebus omnibus anteponerem, vt cum omnibus & tyrannis, & iis qui magnis opibus excellunt, congrederetur, *& colloqueretur. Pro. Quem ego maximè vellem cum omnibus. &c. congressum, & collocutum esse.* Et rursus Ælianus. Totam vitam æstimarem triente, nisi meos curatores haberem. Pro, commutarem *eam triente.*

Τιμήσεως. *Æstimationis. Ipsius census. Interdum etiam* Iudicij, in quo rerum ab aliquo gestarum rationes redduntur. Mulctæ. Vt, Roma hominum-multitudine maximè creuit, vt ex proximo censu apparuit, quo Romanorum puberum, *& adultorum,* quatuor myriades, tribus millibus minus, sunt numeratæ, *i. quo 37. millia sunt numerata.*

Τιμησίθεος. Timesitheus. Tragicus. Eius fabulæ *sunt*, Danaides 2. Hectoris redemptio, *Vel, Pro Hectore redimendo præmia.* Hercules. Ixion. Capaneus. Memnon Proci. Iouis natales. Helenæ repetitio. Orestes. Pylades. Castor, & Pollux.

Τιμητία. Census. Bonorum-æstimatio. *Sic & ipsa Censura. Censorisq́, dignitas, & munus dici potest. vt* ὑπατεία. *Consulatus.*

Τιμητής. Censor. Bonorum-æstimator. Morum-magister. *Consule Nizolium in voce Censor, vbi pluribus de Censoribus, & eorum officio agitur, & Ciceronis autoritate res confirmatur.* Appius Claudius fuit Timetes. Apud Romanos verò Censor *hic* appellatur. Est *autem* examinator ciuilis disciplinæ, *ciuiumq́, moribus examinandis, & corrigendis præfectus*, singulorum ciuium vitam ad modestiam, & antiquam-viuendi-rationem *reuocans, & conuertens.* Magistratus *autem hic est* maximus, & omnium honoratissimus apud Romanos censetur, & iis

ματα καθίσθαι, ἢ τὶ τοιοῦτον. καὶ αὐθις. τίμημα A
τῆς εἰσαγγελίας ἐγράψατο χρηματικὸν τοῖς οὐσίαις
ἑκάστου.

Τιμήματα. πρὸς λόγον τῆς δυνάμεως ἕκα-
στοις, δικαιότατον πολίτευμα εἰσηγήσατο.

Τίμημα. ἡ ζημία, καὶ ἡ καταδίκη.

Τίμημα. αὐτὶ τοῦ ὑπέρχυρον. ἔστι δὲ οἷον ἔκτίμημα B
ὡς Λυσίας φησίν. ἔστοι δ' φάσκοντες πλείονα
μεμισθῶσθαι, καὶ τίμημα κατεστήσασθαι. τοῦτο δ'
ἐν τοῖς ἑξῆς ἔκτίμημα καλεῖ. τίθενται δ', καὶ αὐ-
τὶ τοῦ οἷον κεφάλαιον. ὡς ἐν τῷ περὶ τῶν συμβό-
λων Δημοσθένης. λέγει δ' καὶ ἐν τῇ ἐκ τῆς οὐσίας εἰσ-
φερόμενον παρ' ἑκάστου τίμημα. Λυσίας παρ'
ἑκάστου τιμήματα πρὸς λόγον τῆς δυνάμεως
ἕκαστοις, δικαιότατον πολίτευμα εἰσηγήσατο. ἐν
δὲ τῷ κατ' Αἰσχίνου μείζονι, ἔστι τῆς τιμωρίας εἶρηται.

C

Τί μήν; κατάφασιν δηλοῖ. αὐτὶ τοῦ, πῶς γὰρ
οὔ; ἢ πῶς γὰρ οὔ;

Τιμησάμενος. κατακείνας. οὐ κατηγορεῖ
ξαίνιππος, θανάτου τιμησάμενος αὐτῷ. ὁ δὲ
κλινήρης ἔκλογούμενος ἐζημιώθη τάλα-
ντοις η'.

Τιμησάμην. αἱλιανός. ὃν ἂν ἐγὼ τιμησάμην D
πρὸ παντὸς συγγράφεσθαι, καὶ πᾶσι τυράννοις, καὶ
τοῖς δὲ μέγα πλούτου φρονήσασι. καὶ αὖθις αἱ-
λιανός. τιμησάμην τὸν βίον πάντα ξυμοίρου, εἰ
μὴ ἐχρῖμι τοὺς ἐμοὺς κηδεμόνας. αὐτὶ τοῦ ἀλλάξοιμι.

Τιμήσεως δίθυμος. ζημίας. ἢ ῥώμη ἑαυτὴν
διδίδωκεν εἰς πολυανθρωπίαν, ὡς ἐπὶ τῆς ἐγ-
γίστα τιμήσεως ἐφάν. ἐν ᾗ ῥωμαίων τῶν ἐν ἥβῃ,
τέσσαρες μυριάδες ἐφάνησαν ἀριθμηθεῖσαι,
ἕξιὸν ἀποδέουσαι χιλιάδων.

Τιμησίθεος. τραγικός. δράματα. αὐτοῦ, δα- E
ναΐδες β'. ἕκτορος λύτρα. ἡράκλης. ἰξίων. κα-
παανεύς. μέμνων. μνηστῆρες. ζηνὸς γενναί. ἑλένης
ἀπαίτησις. ὀρέστης. πυλάδης. κάστωρ, καὶ πολυ-
δεύκης.

Τιμητία. ἡ τιμή.

Τιμητής. ἄππιος κλαύδιος ὃν τιμητής. κλεί-
σαρ δ' ὧδε ῥωμαίοις ὀνομαζόμενος, ἔστιν ὀξι-
τάτης πολιτικῶν διατημάτων, πρὸς τὸ σῶφρον, F
καὶ ἀρχαιόδροπον, ἑκάστου τοῦ πολιτεύου
βίου. ἀρχὴ μεγίστη, καὶ πασῶν ἐντιμοτάτη ὧδε
ῥωμαίοις κεῖται, τοῖς δὲ πάσης γεγονόσιν ἐ-

A δόξης πολιτείας ἀμωμήτῳ βίῳ χρησαμένοις κληρωθῆν.

Τίμιον. τὸ ἀτίμητον ὥσπερ τοῖς ῥήτορσι.

Τιμιωλκῶν. ἕλκων τιμὴν. τετίμηται, βαρυτιμεῖται, καὶ μεγαλύνων. καὶ ὁ προφήτης. ὁ γὰρ τιμιωλκῶν τὸν σῖτον δημοκατάρατος.

Τιμιώτερος. ἐντιμότερος.

Τιμόθεος. ἀθηναῖος κωμικὸς. τῆς μέσης κωμῳδίας. τῆ δραματίων αὐτοῦ ἓξ πύκτης ὥσπερ καταθήκη. μεταβαλλόμενος, ἢ μεταφερόμενος. καὶ κωμῳδεῖται τιμόθεος δράμα, ὡς φησιν ἀθήναιος ἐν τοῖς αὐτοῦ.

B Τιμόθεος. θερσάνδρου, ἢ νεομύσου. ἢ φιλοπόλιδος. μελήτιος. λυρικός. ὃς τὴν δεκάτην, καὶ ἑνδεκάτην χορδὴν προσέθηκε καὶ τὴν ἀρχαίαν μουσικὴν, λέγω τὴν μελικωτέραν μετήγαγε. ἐπὶ γὰρ τῆς εὐριπίδου χρόνων τὸ ἁρμονικὸν, καθ' ὃν καὶ φίλιππος ὁ μακεδὼν ἐβασίλευεν. ἐτελεύτησε δὲ ἐτῶν ζ'. γεγραφὼς δι' ἐπῶν νόμους μουσικοὺς διαφόρους ρλ'. ὀρθίους λ'. ἀρτέμωνα, διθυραμβικοὺς ι'. ἐγκώμια. πέρσας, ἢ ναύπλιον. φινείδας. λαέρτην. διθυραμβικοὺς ὕμνους καὶ ἄλλα τινά. ὅτι δὲ ἐξαιρέτως φιλόκαλος ἦν ὑπὲρ τοὺς ἄλλους τῆς μουσικῆς. τιμόθεος γοῦν ὁ αὐλητὴς ἔτι προσῆν, ὅτε τοὺς αὐλοῦντας λέγουσι τὸν ἀθηναῖον τὸν ὀρθὸν νόμον διακαλούμενον, εἰς τοσοῦτο ἐκπλῆξαι τὸν ἀλέξανδρον τοῖς μέλεσιν, ὥστε μεταξὺ ἀκούοντα, ἀναίρειν διὰ τὰ ὅπλα. τὸν ἥ, φάναι ὅτι τοιούτων χρὴ εἶναι τὰ βασιλικὰ αὐλήματα. εἶπε δὲ καὶ ὁ τιμόθεος, ἀνελήλυθέ πρὸς αὐτὸν ἀπὸ δὴ μετάπεμπτος ἡμῶν.

D Τιμόθεος. γαζαῖος, γραμματικός. γεγονὼς διὰ ἀναστασίου τοῦ βασιλέως. εἰς ὃν καὶ τραγῳδίαν ἐποίησε διὰ τὸ δημόσιον ἢ καλουμένην χρυσαργύρου. ἔγραψε δὲ καὶ θηρικὼν διὰ ζώων τετραπόδων, θηρίων τῶν παρ' ἰνδοῖς, καὶ ἀράβοις. καὶ αἰγυπτίοις. καὶ ὅσα φέρει λιβύη. καὶ διὰ ὀρνίων ξένων τινῶν, καὶ ἀλλοκότων. καὶ ἄφεων βιβλία δ'.

Τιμόθεος. ὄνομα κύριον. ὁ τιμοθέου ἢ πέργος ἐμπέσοι χάσμι. ἀριστοφάνης πλούτῳ. ἔστι ὁ τιμόθεος πλούσιος ὢν, καὶ στρατηγὸς ἀθηναίων, τεῖχος ὠκοδόμησεν, ὃς εἰς τοσοῦτον ἦρθη τύχης, ὡς τὸν δαίμονα φαίνεσθαι ὄψει πύτῳ. ἐποίουν τὸ αὐτὸν δὲ εἰκόσιν οἱ ζωγράφοι κοιμώμενον, καὶ τὰς τύχας φερούσας αὐτῷ εἰς δίκτυα πόλεις, καὶ πορθουμένας αὐτάς, αἰτιτόμενοι τὸν δι' δαιμονίαν αὐτὸ. ἀλαζονευόμενος ἢ δὴ δυτυχὴς ὁ τιμόθεος, ἔφη. αὐτῆ ἐξ μᾶλλον, ἢ τῆς τυχης τὰ κατορθώματα. διὸ καὶ ὑστερον πεισθεὶς αὐτῷ ὁ τύχης. πολλοὶ ἢ τιμόθεοι κωμῳδοῦνται. καὶ ἢ τὸν στρατηγὸν λέγει.

F Τιμοκλῆς. ἀθηναῖος κωμικός. τῆ δραμάτων αὐτοῦ ὄξι δημοσάτυροι. κένταυροι. καύνιοι ἐπιστολαί. ἐπιχωρίκακος. φιλοδικασὴς πύκτης. ὡς φησιν ἀθήναιος ὁ τοῖς βιβλίοις τῆ δειπνοσοφιστῶν.

& iis mandatur, qui vitam irreprehensam in omni *honorato,* & illustri Reipub. munere transegerunt.

Τίμιον. *Honoratum. Pretiosum.* Apud oratores *significat* rarum.

Τιμιωλκῶν. *Rerum* precium trahens, hoc est, graue-precium-faciens, & magnum-precium-statuens. *Rerum venalium precium intendens, & augens* Et Prophetа *dicit,* Qui annonæ precium intendit, apud-populum-execrabilis *est.*

Τιμιώτερος. Honorarior. *Preciosior.*

Τιμόθεος. Timotheus. Atheniensis Comicus, mediæ comœdiæ. Fabularum ipsius fuit, Pugil. Depositum. Mutatus, seu Translatus. Est & Phalangium Timothei fabula, vt ait Athenæus in suis *libris.*

Τιμόθεος. Timotheus. Thersandri, vel Neomysi, vel Philopolidis *filius,* lyricus, qui decimam & vndecimam chordam addidit *lyræ.* Et antiquam musicam ad molliorem modum traduxit. Fuit autem temporibus Euripidis Tragici, quibus & Philippus Macedo regnabat. Obiit autem ætatis anno 97. Scripsit versibus modos musicos 19. Prooemia 36. Dianam. Apparatus, *vel, Descriptiones* 8. Encomium. Persas, aut Nauplium. Phinidas, Laertem. Dithyrambos 18. Hymnos 11. & alia quædam. Alexander *autem* Musicorum audiendorum-cupidus fuit, si quis alius Timotheus enim tibicen adhuc ante *Macedonem Alexandrum fuit.* N.I. Quem olim tibia-ludentem, aiunt, illum Minervæ modulum arduum, *qui clara voce canti solebat,* canendo-intendentem, suis carminibus adeò pertetrefecisse Alexandrum, vt inter audiendum, ad arma *confestim corripiendum* accurreret. Illum verò *Timotheum* tradunt dixisse oportere talia esse regia tibiarum-carmina. Hic igitur Timotheus ad eum festinanter ascendit accersitus.

Τιμόθεος. Timotheus Gazæus, Grãmaticus, qui fuit temporibus Anastasij Imperatoris, in quem etiam tragœdiam fecit de publico, quod vocatur Aurargẽtum. Scripsit autem etiam de quadrupedibus animalibus, *& de* feris, quæ *sunt* apud Indos, Arabes, & Aegyptios, *& de feris,* quas alit Libya. Item de auibus peregrinis, & prodigiosis, & *de* serpentibus libros 4.

Τιμόθεος. Timotheus. Nomẽ proprium. Aristoph. Pluto *pag.* 11. v. 1. Chr Timothei verò turris? Car. Incidat tibi. *In tuum caput decidat.* Iste Timotheus diues fuit, & Atheniensium dux, qui turrim ædificauit, & ad eam felicitatẽ est euectus, vt Genius ei corãm appareret. Pictores autem eum in imaginibus dormientem faciebant, & Fortunam illi vibes in retia coniicientem *pingebant,* quas ille vastabat, ipsius felicitatem subindicantes. Timotheus autẽ ob felicitatẽ, superbiens, *& arroganter loquens,* dixit, felices illos rerum successus suos potiùs, quàm Fortunæ esse, *suaq; fortunidini potiùs, quàm Fortuna fauori tribuendos* Quamobrem etiam postea, cùm ipsi Fortuna succensuisset, infelix-euasit, *& infeliciter rem gessit.* Multi autem Timothei in-comœdijs-perstringuntur. Nunc verò ducem *Poeta* dicit.

Τιμοκλῆς. Timocles, Atheniẽsis, Comicus. Fabularũ eius sunt, Demosatyri, Centaurus, Caunię epistolę Epichæ recacus. Philodicastes pugil, vt ait Athenæus in libris Dipnosophistarum.

Τιμοκλῆς. Timocles alter, & ipse Comicus. Fabularum eius sunt, Dionysiazusæ, *id est, Bacchæ orgia Bacchi celebrantes.* Polypragmon. Icarij. Delus. Lethe. Dionysus. Conisalus. Porphyra, quæ etiam videtur esse Xenarchi. Heroes. Dracontium. Neæra. Nexra verò nomen est meretricis. Orestes. Marathonij. Hæc Athenæus dicit in libris Dipnosophistarum. Sunt autem & alia, *quæ Timocles scripsit.*

Τιμοκρέων. Timocreon. Rhodius, Comicus, & ipse veteris comœdiæ *scriptor.* Graues autem inimicitias cum Simonide Melico, & Themistocle Athenensi exercebat. In quem carmine Melico vituperationem texuit. Scripsit autem comœdiam & in ipsum Themistoclem, & in Simonidem Melicum, & alia.

Τιμόλαος. Timolaus. Lariſſæus, orator Macedo, Anaximenis Lampſaceni diſcipulus, qui, cùm etiam ingenio poetico præditus eſſet, ſingulis Iliad. *Homericæ* verſibus ſingulos verſus adiecit inſertos, & id opus, Troianum inſcripſit, *Sic autem ille ſcripſit.*

Iram cane Dea, Pelidæ Achillis,
Quam in animo ſuo *poſuit*, id eſt, ſuſcepit,
Chryſæ iratus propter puellam,
Perniciosam, quæ infinitos Achæis dolores inſſit
Pugnantibus, quum Troianis bellum faciebãt ſine Rege, i. ſine Achille, fortiſſimo heroe,
Multas autem fortes animas orco demiſit cum pernicie Græcorum
Hectoris manibus occiſorum, & interfectorum eius *haſta.*
Scripſit & alia quædam.

Τιμᾶσαι. Accuſatiuo. Honoro te. Datiuo verò, *quũ aliquid in alicuius honorem, & gratiam fit. Vt apud Homerum Iliados* A. *pag* 45. *v.* 12. *Thetis Ioui dicit.* Honora mihi filium, *i. Achillem filium meum in meam gratiam honora.* Hoc autem etiam ad accuſatiuum refertur.

Τιμῶμαι. Æſtimo. *Vulgò, apprecio, & taxo.* Socrates condemnatus dixit, Obres quidem à me geſtas, litem æſtimo nutritione in Prytaneo, *i. Propter res à me præclarè geſtas, iudico me dignum, qui publicis ſumptibus alar in Prytaneo.* Illi verò, *Iudices Athenienſes* ipſum capite damnarunt, *vel capitis condemnarunt.*

Τιμώμενον. Æſtimatum, Pro, mulctatum. Vt, Nomen tantùm eſt, quod facto æſtimatur, pro, *vocabulum, quod factis, & re ipſa* mulctatur. *τίμησις* enim *eſt* & ipſa mulcta, *qua quis, vt ea dignus, mulctatur.* Velid, quod corrigitur, *caſtigatur, punitur*, & pœnas ſuſtinet *inflictas.*

Τίμων. Timon. Timon, ille, oſor-hominum, & ipſe Philoſophus, qui ſectam omnem auerſabatur.

Τίμων. Timon, Phliaſius, & ipſe Philoſophus, Pyrrhonis diſciplinæ *ſectator*, qui ſcripſit Sillos, ita vocatos, hoc eſt vituperationes Philoſophorum, lib. 5.

Τίμων. Timon. Nomen proprium. Ille, qui oſor-hominum vocabatur. Erat autem purus. *Ariſtoph. pag.* 559. *v.* 30. 31. 32. 33. 34. *Vide cæt. vbi τὸ μισανθρώπου declaratur ἔτυμον, & cauſa.*

Timon quidam
Erat expers-fundamenti, vagabundus, nullásque firmas ſedes habens, *inacceſſis in*

Τιμοκλῆς. ἕτερος, ⁊ αὐτὸς κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι Διονυσιάζουσαι, πολυπραγμων. ἰκάριοι. Δῆλος. λήθη. Διόνυσος. κονίσαλος. πορφύρα. πῶς δοκεῖ ξενάρχου εἶναι. ἥρωες. δρακόντιον. νέαιρα. ἑταίρας ἡ ὄνομα ἐστὶν ἡ νέαιρα. ὁρίσης. μαραθώνιοι. ταῦτα ἀθήναιος λέγει ἐν τοῖς βιβλίοις τῶν δειπνοσοφιστῶν. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλα. A

Τιμοκρέων. ῥόδιος, κωμικός. καὶ αὐτὸς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας. διεφέρετο δὲ πρὸς σιμωνίδην τὸν τῆν μελῶν ποιητὴν, καὶ θεμιστοκλέα, τὸν ἀθηναῖον, εἰς ὃν ἐξύφανε ψόγον δι' ἐμμέλους τινος ποιήματος, ἔγραψε δὲ κωμῳδίαν, εἰς τε τὸν αὐτὸν θεμιστοκλέα, καὶ εἰς σιμωνίδην τὸν μελοποιὸν, ⁊ ἄλλα. B

Τιμόλαος. λαρισσαῖος ἐκ μακεδονίας ῥήτωρ. ἀναξιμένους τοῦ λαμψακηνοῦ μαθητής. ὃς καὶ ποιητικὸς ἦν, παρενέβαλε τῇ ἰλιάδι, εἶχον πρὸς ἔπος. καὶ ἐπέγραψε τὸν σύνταγμα τοιοῦτον.

Μῆνιν ἄειδε θεὰ, πηληϊάδεω ἀχιλῆος,
Ἣν ἔθετο χρύσην κεχολωμένος εἵνεκα κούρης, C

Οὐλομένην, ἣ μυρί' ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε

Μαρναμένοις, ὅτε ξωσιν ἄτερ πολέμοιο ἄνακτος.

Πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς ἄϊδι προϊαψεν

Ἕκτορος ἠὲ πολήμαρχοι δαϊζομένων ὑπὸ δουρί.

ἔγραψε καὶ ἄλλα πολλά.

Τιμᾶσε. αἰτιατικὴ ἐστὶ, τίμησόν μοι υἱόν. τοῦτο δὲ καὶ πρὸς τοῦ αἰτιατικοῦ ἀπάγεται. D

Τιμᾶσαι. σωκράτης ὁ φιλόσοφος κατεδικάσθη ἐφησεν. ἔνεκα μὲν τῶν ἐμοὶ δεδραπετευμένων, τιμᾶσαι τοῦ δίκαιον τῆς ἐν πρυτανείῳ σιτήσεως. καὶ οἱ δικασταὶ αὐτὸ κατέγνωσαν.

Τιμώμενον. αἰτιατικὴ τοῦ ζημιούμενον, ὄνομα μόνον ἐστὶν ἔργου τιμώμενον. αἰτιατικὴ τοῦ ζημιούμενον. τίμησις γὰρ καὶ ἡ ζημία. ἡ τοῦ διδομένου, καὶ ὀφειλόμενον ὑπάρχον. E

Τίμων. ὁ μισάνθρωπος, ⁊ αὐτὸς φιλόσοφος. ὑποτρεφόμενος πᾶσιν αἱρέσιν.

Τίμων φλιάσιος. καὶ αὐτὸς φιλόσοφος, τῆς πύῤῥωνος ἀγωγῆς. ὁ γράψας τοὺς καλουμένους σίλλους, ἤτοι ψόγους τῶν φιλοσόφων, βιβλία γ'.

Τίμων. ὄνομα κύριον. ὁ μισάνθρωπος καλούμενος. ἦν δὲ καθαρός. F

Τίμων τὶς
Ἦν ἀνίδρυτος ἀβάτοισιν ἐν

Spuma

A Σκελοί--
Σι τὸ πρίσωπον ἐξεμεγμένος,
Εἶναν ὑὰν ἀπορρώξ.
ὅτι φασιν ἀπὸ ἀχράδος πεσόντα, χωλὸν γενέσθαι. μὴ θεραπεύμενον ἢ ἰατρόν, ἀποθανεῖν σαπέντα. καὶ μὴν τινὰ τελευτινὰ αὐτῶ, ἄβατον γενέσθαι ὑπὸ θαλάττης ἐξειρᾶνγμένα ἐν ὁδῷ. ἄβατον ἦ, οἷον ἀκάνθαις πεφραγμένον, & συληροῖς σκόλοψι, καὶ πασσάλοις ἠφανισμένον. αὐτὸ τὸ σκυθρωπὸς, καὶ μισάνθρωπος.

B Timone dicuntur pro, tetricus, seuero tristiq; vultu præditus erat, & osor-hominum, qui vel ipsa vultus saueritate, tristicia, & oculorum truculenta feritate grauissimum odium, quo homines prosequebatur, aperte testabatur.

Τιμωνίδης. ἔτομα κύριον.

Τιμῶνται. ζημιῶσι. καταδικάζουσιν. οἷον μιᾶ Ἱμεραίοις, τὸν φιλόδημον ἐτιμῶντο πρὸς τῇ δημεύσει, καὶ φυγῆς ζημίᾳ.

Τιμωρῶν. αὐτὸ τὸ βοηθῶν. & τιμωρὸς, ὁ ἐκδικητὴς. οἱ ἢ ὤοντο αὐτὸν τιμωρὸν ἀρίχθαι τῶ αἰτίκ φόνω.

C Τιμωρήσας. βοηθήσας. ἀλλιασός. ἐμοὶ δοκεῖν τὸ διοτύσῃ τιμωρήσας παρθένῳ δυσχεῖ, & παθούσῃ τραγῳδίας ἄξια ὑπὸ θανόντων τῆδ ἀγαθῶν αἰθρώπων ὁ θεὸς τὰ θνητὰ πρόσεισι, καὶ ὥρα, καὶ τιμωρεῖ τοῖς ἀδίκως αἰκισθεῖσιν. λέγει γοῦν χρύσιππος ἐν μεγάροις καταχθῆναί τινά, χρυσία ζώνιον ἐπαγόμενον πεπληρωμένον. ἀποκτεῖναι ἢ αὐτὸν παροδοκοῦς ὁ ὑποδεξάμενος ὀφθῆναι, ἐπορθαλμίσας τὸ χρυσίον. εἶτα ἐμελλεν ἐκκομίζειν ἐφ' ἁμάξης ἀγροῦσης κόπρον, ὑποκρύψας ἐν ταύτῃ τὸν νεκρὸν μῦθον. ἡ τοί-

D νυν ψυχὴ τῶ τεθνηκότος, ἐφίσταται μιγαρεῖ τινι. καὶ λέγει ὅσα τε ἔπαθε, καὶ ὑφ' ὅτου. & ὅπως ἐκκομίζεσθαι μέλλει. καὶ κῇ πόλας πύλας. ὁ ἢ, ὡς ἤκουσε ῥᾳθύμως τὰ λεχθέντα, κνησμὸς ἦ δῆγμα σαὶ, καὶ ὥσφρυλάξαι, τὸ ζεύγος ἐπιλάβεσθαι, καὶ αἰσχῦναι τὸν νεκρόν. καὶ ὁ μὲν, ἐτάφη. ὁ ἢ, ἐκολάσθη.

Τιμωρῶ σοι. βοηθῶ σοι. τιμωρῶ σε ἢ, αὐτὸ τῶ βασανίζω, αἰκίζω.

Τιναγμόν. καὶ ἀνατιναγμόν.

E Τινάξαι. διαῤῥῆξαι. πόλαι. ἐν ἐπιγράμματι.

Αὐτὰρ ἐγὼ τὸ πρὶν μὲν ἐπάγχασα, δὶς μὲ τινάξαι
Οἰόμενος.--
Τίνειν. διδόναι. καὶ πίνειν, ἀντὶ τοῦ δίδωμι.

Τιθαλέοισι. χλιαροῖς. θερμοῖς. τιθαλέοισι καπνιλύουτο λοιξοῖς. χλιαροῖς, θερμοῖς, καὶ

F θυγκαιθέουσαν.

Τινύμενος. ἀπαιτούμενος ἀντὶ διδόμενος.

titur. Vel de re dicitur, quæ suo domino restituitur τίνυμαι. vlciscor, punio, vindico, retribuo rependo, repeto, exigo.

Τιμωροῦνται. Vindicant, Vlciscuntur. Puniunt,

Spinis degens,--
Vultu circunseptus iis,
Furtarum tradux, & propago.

Quem aiunt de pyrastro delapsum, claudum esse-factum. Cùm autem medicum non admitteret, putrefactum obiisse *dicunt. l. φασίν*. Et post eius obitum, *aiūt eius sepulchrum* inaccessum reddituū-esse, propter maris inundationem, quâ, in viâ *à Piraco portu ad promontorium Sunium ducente, impetuosè-fuerat-circundatum. Vide suprà* ἀπορρῶξας. Inaccessum vero *dixit*, vt spinis vndique cinctum, *& tectum, atque loricatum*, & duris stipitibus, & palis obscuratum. *Hæc autem omnia de illo* tristicia, *& oculorum truculenta feritate grauissimum odium, quo homines prosequebatur, aperte testabatur.*

Τιμωνίδης. Timonides. Nomen proprium.

Τιμῶνται. Mulctant. Condemnant. Vt Himeræi autem Philodemum, præter ipsam *bonorum eius* publicationem, etiam exilij mulctâ mulctant.

Τιμωρῶν Cum dativo positum, significat Auxiliari, Opẽ alicui ferre. Et τιμωρὸς. Vitor. Vindex. Vt, Illi verò putabant ipsum cædis Aëtij vindicem venisse.

Τιμωρήσας. Auxiliantis. Opitulantis. Opem-ferentis. Ælianus ἐμοὶ δοκεῖ τὸ. & c. *Hoc* mihi videtur *fuisse præclarum, & insigne facinus* Bacchi, qui virgini iniuriæ. & malis tragœdiâ dignis, *i. grauissimis*, afflictę opem tulit. Et, Mortuorum bonorum hominum curam-prouidè-gerit Deus, & rationem *eorum habet*, & iniustè cædis opitulatur, *ac iniustam eorum cædem vlciscitur.* Chrysippus enim dicit quendam Megara delatum-esse, *vel appulisse*, qui zonam auri plenam secum-attulerat. Huncautem, cùm-ad-hospitium-serò diuertisset, caupo, qui ipsum susceperat, *& exceperat hospitio*, coniectis in aurum oculis, *auriq; cupiditate flagrans*, interfecit. Deinde cæsi-cadauer in plaustro fimum ferente occultatum *ex vrbe* exportare statuerat. Sed anima defuncti adstat Megarẽsi cuidam, eique *noctu* declarat & quæ, & à quo passa-esset, & quomodo *cæsi cadauer* esset efferendum, & quâ portâ. Ille verò, cùm non segniter audiuisset ea, quæ dicta fuerant, diluculò surgens, & *plaustrum* obseruans, bigas, *siue currum à duobus equis iunctis tractum* apprehendit, & cadauer inuestigat. Atque hoc quidem *cadauer*, sepultum-est. Ille verò *caupo* supplicio-affectus-est.

Τιμωροῦσοι. Opitulor tibi. Sed τιμωροῦσι. accusatiuo. Pro, crucio, torqueo. *Vlciscor. Vindico.*

Τιναγμόν. Quassationem. Vibrationem. Concussionem. & ἀνατιναγμόν. Idem. Vel, Iteratam, ac repetitam quassationem.

Τινάξαι. *Quatere. Quassare. Concutere.* Disrũpere. Tundere. *Excutere.* In epigrammate.

Sed ego primùm quidem cachinnatus-sum, vincula me *excussurum-esse*
Putans.--

Τίνειν. Dare. *Luere Persoluere. Reddere.* Et τῖσαι. redde. *restituere. persolue.*

Τιθαλέοισι. Tepidis. Calidis. *Feruentibus Ardentibus. In epigrammate.* Calidis madefiãt lauacris. *Vel, tepidis humectentur balneis. Sed apud Aristophanem in Vespis pag. 322. v. 4. δικτιθαλὲς κεραυνῶ. Ardente, vel perurente fulmine.*

Τινύμενος. Repetitus. Qui-repetitur. Redditus. Qui-redditur. *Participium ei tributum, à quo aliquid repe-*

Τίοντες. Honorantes. Colentes.

Τίος. Tios. Vrbs Paphlagoniæ. Ciuis Tiius, & Tius, per crasin duorum *i* in vnum *ī* longum, vt Chiius, Chius.

Τίου γενέσθαι; Quid non fies profectus Arbelas? Quæ de in voce Ἄρβηλα, Er. Ad. Chil. 2. Cent. 8. col. 558. ad. 16.

Τίνα ἀπήγξω; Cur te non suspendisti, vt Thebis heros fias? Vsus est hoc dicto, Plato in Menelao: sed præter historiam. Qui enim Thebis se-ipsos interfecerant, nullo prorsus honore digni censebantur, nec ornabantur. Er. Ad. Chil. 2. Cent. 8. col. 557. ad. 15.

Τί οὖν, Senarius est. Quid igitur adhuc ita manes, quærens coruorum improbitatem? Hoc dicit, quia corui sunt improbi, quia vel ad hoc vsque tempus tibi pepercerunt, & te non dilacerarunt.

Τίω. Colo. Honoro.

Τίπῃς; Per syncopen formatum aduerbium poeticum, ex τίποτι; ἤγουν τί ποτε; Quidnam? Ob quidnam? Cur? Quid igitur?

Τίρεως. Tireos. Tireus. *Videtur nomen viri proprium, Atticè formatum, vt* Τυδάρεως, & Ἀνδάγεως. *genitiuus desinit in ω.*

Τιρίβαζος. Tirebazus. Nomen proprium. Tirebazus verò amicus erat Regis, & quoties aderat, nullus alius Regem imponebat in equum. Pro, collocabat *in equo. vel, tollebat in equum. Vide suprà* Τειρίβαζος. *Ita enim scribendum, vt ibi, & apud Xenophontem passim, & de expeditione Cyri. lib. 4. pag. 327. B. vnde locus iste sumptus.*

Τίρυνθος. Tiryuthus. Nomen montis.

Τίς; Quis? Pro, οὐδείς Nullus. Dauid. O Deus, quis similis erit tibi? *Quis tecum comparabitur? Pro, Nullus.* Hoc autem τίς, i. Quis, varia significat. Vt, Quis cognouit consilium Dei? Et quis dimensus est *suæ* manu aquam? Quis lance montes ponderauit? Hoc enim Quis hic non dubium omnino: sed rarum significat, vt illud, Quis mihi *quis in meam gratiam* surget aduersus impr. bè-agentes? Et Quis est homo, qui velit vitam? Et prouerbium, Semper aliquis *est* in Cydonis *domo. Sed τὸ τίς hic non est interrogatiuum: at indefinitum nomen vt apud Latinos Quis, pro aliquis. Hoc autem dicitur* de iis, qui amicè suscipiunt hospites, *eósque tractant humaniter. Hoc autem dictum est* à Cydone Corinthio, qui supra-modum erat hospitalis, *& ob insignem hospitalitatem celeberrimus, adeò vt prouerbio locum dederit. Erasm. ad. Chil. 2. Cent. 2 col. 391. ad. 15.* Plena vero *orationis constructio est*, ἀνήρ τις ἐστιν ἐν Κύδωνι οἰκῶν, vel δόμῳ.

Τίς εἰς ἀναπαύλας; Quis ad quietem? Hæc, *& sequentes interrogationes, quæ leguntur apud Aristophanem in Ranis. pag 137. v. 18. & 19. sunt* traiectoriæ Charontis interrogationes, & pr conia, *quibus clara voce solet vti, quum defunctorum animas, aut etiam aliquos homines viuos Stygiam paludem traijcere vult. Sic enim eos, qui descenderunt ad Inferos, interrogat,*

Quis ad quietem, ex malis, & molestijs ereptus transire cupit?

Quis in Lethes campum, vel ad asini lanas peruenire cupit?

Lethes campum *Poeta tanquam* locum apud inferos ita vocatum formauit, vt & Auerni saxum. Asini verò lanas rem inutilem vocant. Asini enim lanæ nullius sunt vsus. Hoc autem prouerbium dicitur de *rebus* inanibus, *& inutilibus, & irritis. Erasm. ad. Chil. 1 Cent. 4. col. 151. ad. 79. Ab asino lanam & ad 80. Asinum tondes.* Quo modo dicimus. Ollam pungis, *vel, Ollam exornas. vt Erasm. ad. Chil. 1. Cent. 1. col 14. ad. 66.* Inania autem, *inutilia, nullius vsus, & irrita sunt* etiam ea, quæ *sunt* apud inferos. Quamobrem etiam *Poeta* poeticè lanas asini finxit, *& commentus est.*

Τίοντες. τιμῶντες. A

Τίος. πόλις ἐν παφλαγονίᾳ ὁ πολίτης, τίιος. ἐξ οὗ κῆ κρᾶσιν τῶν δύο ι εἰς ῑ μακρὸν τίος.

Τίου γενέσθαι; Τί ἐγκώμιον ἐστὶν εἰς ἀρβέλας; ἐκ τοῦ ἀρβέλα.

Τί μὴ ἀπήγξω, ἵνα θήβησιν ἥρως γένῃ; κείμενον αὐτῇ πλάτων ἐν μενελάῳ. ἔοικε δὲ τοῦτο ἱστορίαν. οἱ γὰρ ἐν θήβαις ἑαυτοὺς διαχειρισάμενοι, οὐδ' ὁτιοσοῦν τιμῆς ἠξιοῦντο.

Τί οὖν ἔτι ζῶν κορώνων πονηρίαν; τοῦτ' φησὶν ὅτι πονηροὶ οἱ κόρακες. διότι μέχρι νῦν B οὐκ ἀπαφάξαίσι.

Τίω. τὸ τιμῶ.

Τίπῃς; τί δή.

Τίρεως.

Τιρίβαζος. ὄνομα κύριον. ὁ δὲ τιρίβαζος, φίλος ἦν τοῦ βασιλέως, καὶ ὁπότε παρείη, οὐδεὶς C ἄλλος βασιλέα ἔβαλλε τὸν ἵππον ἀνεβάλλετο.

Τίρυνθος. ὄνομα ὄρους.

Τίς; ἀντὶ τοῦ οὐδείς. δαβίδ. ὦ θεὸς τίς ὁμοιωθήσεταί σοι; σημαίνει δὲ τὸ τίς διάφορα. τίς ἔγνω βουλὴν κυρίου; καὶ τίς ἐμέτρησε τῇ χειρὶ τὸ ὕδωρ; τίς ἔστησε τὰ ὄρη σταθμῷ; τὸ τίς δὲ ἐνταῦθα, οὐ πάντως παντελῶς, ἀλλὰ τὸ σπάνιον δηλοῖ. ὡς τὸ τίς αἱρήσεταί μοι ἔτι πονηρευομένοις; καὶ τίς ὄρνις αἰθέροπος ὁ θέλων ζωὴν; καὶ παροιμία ἐστὶν D ἐν κύδωνος. ἔτι τοῦ φιλοφρόνως ἀκριβῶσαι τοὺς ξένους. ἀπὸ κύδωνος κορινθίου, φιλοξένως διακειμένου ἐν βαλλόντων. ἀεί τις ἐς κύδωνος τὸ πλῆρες.

Τίς εἰς ἀναπαύλας; αὗται παραθυβικαὶ ᾠδαὶ χάρεντος πάσας, καὶ κηρύγματα. E

Τίς εἰς ἀναπαύλας, ἐκ κακῶν, καὶ θορυβημάτων;

Τίς εἰς τὸ λήθης πεδίον;

λήθης πεδίον χωρίον διαπεπωκὼς ἐν ᾅδου ὕστερον. ὡς καὶ τὸν αὐχμὸν λίθον. Τίς εἰς ὄνου πόκας, ὅτε λίχνουσι τὸ ἄχρηστον ὑδὲν γὰρ ἐκ τοῦ ὄνου πόκης χρησιμεύουσι. λίχνεται δὲ παροιμία, ἔτι τῶν ἀλυόντων. ἐπὶ ᾧ τρόπῳ φασὶ F χύτρον ποικίλλεις. ἀλυόντα δὲ ἐπὶ τοῦ ἐν ᾅδου. διὰ τοῦτο οὖν ὄνου πόκας ἀνεπλάσαντο ποιητικῶς.

A Τισαμενός. ὄνομα κύριον. ποταμὸς Θ ἡ, ἀπὸ τοῦ τιμωρήσας.

Τισαμενοφαινίππας. ὁ τισαμενὸς, ὡς ξένος, καὶ μαστιγίας κωμῳδούμενος. ὁ δὲ φαίνιππος, ὡς συφορβὸς, καὶ πόρνικος.

Τίς ἀμφὶ χαλκοφάλαρα δώματα κτυπεῖ; ἀντὶ τοῦ πολύχαλκα. τραγικώτερον λέγει, ὅτι τὸ μεγαλορρήμον τοῦ Λαμάχου.

B Τίσανδρος. ὄνομα κύριον.

Τισσαφέρνης. ὄνομα κύριον. ὁ πέρσης. καὶ κλίνεται εἰς ους.

Τίς οἶδεν, εἰ τὸ ζῆν μὲν ἐστὶ κατθανεῖν,
Τὸ κατθανεῖν δὲ ζῆν; καὶ τὸ καθεύδειν κλίνοις;

incubabant, qui dormire volebant, & qui meliora strata non habebant, in quibus mollius dormirent.

C ᾠδὴ τὸ ἐκ Φρίξου Εὐριπίδου.

Hoc autem dictum est secundum illud Euripidis carmen sumptum ex Phryxo.

Τίνω. καὶ τίνασθαι, ἀποδοῦναι. Δαρεῖος ὁ περσῶν βασιλεὺς ὡς ἔσχε τὴν ἀρχὴν, ἐπεθύμησε ἐρίτιμα τίνασθαι πάντων τῶν ἀδικημάτων οἷς ἔπαθε. ἡρόδοτος.

Τίσεται. Ἀποδοῖ.

Τίνω. Reddere. Rependere. Retribuere. Vlcisci. Vindicare. Punire. Vt, Darius Persarũ Rex, postquàm regnum obtinuit, Orœtem, propter omnes iniurias, quibus ab eo fuerat affectus, Vlcisci cupiuit.

Τίνιτε. Rependant. Persoluant. Luant. *Hom. Iliad.* Α. *pag.* 19. *v.* 16. τίνιτε Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα τοῖσι βέλεσιν. *Luant Danai meas lachrymas tuis sagittis. i. pro meis lachrymis Danai tuis sagittis percussi pœnas mihi dent, luant, persoluant.*

Τισίας. ὁ τιμώμενος.

D Τίσις. τιμωρία. Ἀπόδοσις.

Τίσομαι. τιμωρήσομαι. Ἀποτίσω.

Τίσω. Ἀποδώσω.

Τίσωσι. τιμήσωσιν, ἢ τιμωρήσονται.

Τίς πατρὸς αἴνησιν, εἰ μὴ κακοδαίμονα τέκνα; ἴσως δεῖ τοὺς εὐφημικοὺς ἀνδραγαθήματα προφέρεσθαι.

Τίς τῆδε; οἱ ἀπίνδυντες, ἔλεγον. τίς τῆδε ἀντὶ τοῦ, τίς παρέστιν; εἶτα οἱ παρόντες, ἐφημιζόμενοι, ἔλεγον, πολλοὶ, καὶ ἀγαθοί. τοῦτο δὲ ποιοῦσι οἱ ἀπίνδυντες, ἵνα οἱ συνειδότες τὶ ἑαυτοῖς ἄτοπον, ἐκχωρῶσι τῶν ἀποδῶν.

E Τίς τρόπος ἵππων; παροιμία δεῖ τῶν ἀλλοκότων. μεταγένης θουριοπέρσης. τίς τρόπος ἵππων. ὡς δ' ἔρχονται τὸν βαρβαρικὸν τρόπον ὁρᾷς.

Τί σοι ὁ Ἀπόλλων κατεθέσπικεν; ἀντὶ τοῦ, τί σοι ἐμαντεύσατο;

F Τίς ἐγκοίη ἰὼν ἐς ἀρβίλας; ἀρβίλη ἡ πόλισμα σικελικόν. διὸ ἐξαπατῆσθαι ἦν, οἱ ἐκεῖσε οἰκοῦντες εὐήθεις εἶναι δόκουν εἶναι).

Τιτακίδαι. δῆμός ἐστι τῆς αἰαντίδος φυλῆς.

Τισαμενός. Tisamenus. Nomen proprium. τισαμενος verò, *participium est aor.* 1. *med. à* τίνω. *fut.* τίσω, *quod à* τίω. *vlciscor, vindico, punio.* Pro, τιμωρήσας Vltus.

Τισαμενοφαινίππας. Tisamenophœnippos. *Aristoph. in Acharn pag.* 285. *v.* 30. *Schol. annot* 12. Tisamenus, vt peregrinus, & verbero, comicè-perstringitur: Phœnippus verò, vt *homo* suillis-moribus-præditus & scortator, i. *vt impurus, & impudic*°, *qui pudicitiã prostituit.*

Τίς ἀμφὶ. *Aristoph. in Acharn. pag.* 302 *v.* 31 *Lamachum ita loquentem introducit,* Quis circum æreis-phaleris-instructas domos strepit? Pro, multo-ære-instructas. Multum-æs-habentes. Tragicè verò dicit *hoc*, propter Lamachi magniloquentiam.

Τίσανδρος. Tisander. Nomen proprium.

Τισσαφέρνης. Tissaphernes. Nomen proprium *viri, qui fuit* Persa. Declinatur autem *in genitivo* Τισσαφέρνους, *& per contractionem* Τισσαφέρνης *Quare genitivus desinit in* ους.

Τίς οἶδεν; *Aristoph. in Ranis. pag.* 187. *v.* 11. *&* 12.

Quis nouit an viuere quidem sit mori,
Spirare verò sit cœnare, & dormire sit villosa-pellis? His autem villosis pellibus substratis

Τίσιας. Honoratus. *Item Tisias, nomen proprium.*

Τίσις. Pœna. Retributio. Vltio. Vindicta.

Τίσομαι. Puniam. Vlciscar. Vindicabo. Luam. Persoluam.

Τίσω. Reddam Rependam. Luam. Persoluam.

Τίσωσι. Honorent. vel vlciscentur.

Τίς πατρὸς αἴνησιν, εἰ μὴ κακοδαίμονα τέκνα; Quis patrẽ laudarit, nisi infelices liberi? Fortasse *dicitur hoc* de iis, qui suorum maiorum fortia facta commemorant, & iactitant. *Eras. Ad. Chil.* 2. *Cent.* 9. *col.* 581. *&* 584 *ad.* 36.

Τίς τῆδε; Quis hîc *adest*? Qui libabant, *& rem sacram faciebant*, dicebant. Quis hîc? Pro, Quis adest? Deinde, qui aderant, sese-laudantes, dicebant, Multiq; boniq; *viri adsunt.* Hoc autem faciebant, qui sacrificium-faciebant, vt illi, qui sceleris alicuius sibi conscij erant, à libationibus, *& sacrificijs* recederent.

Τίς τρόπος ἵππων; Quis modus equorũ? Prouerbiũ de *reb. inusitatis, &* absurdis. Metagenes Thurioperses. Quis modus equorum? Quàm verò saltant isti more barbarico! *Er. Ad Chil.* 2. *Cent.* 8. *col.* 558. *ad.* 20.

Τί σοι; Quid tibi Apollo cecinit? Pro, Quid tibi vaticinatus-est? *Quod oraculum, quod responsum tibi dedit? Er. Ad. Chil.* 2. *Cent.* 8. *col.* 558. *ad.* 16.

Τίς ἐγκοίη; Quis nõ fies profectus Arbelas? Arbela verò, Siculum *est* oppidum. Illius verò loci incolæ *nimiùm simplices, ac proinde* faciles-decepti videbantur esse. *Er. Ad. Chil.* 2. *Cent.* 8. *col.* 558. *ad.* 17.

Τιτακίδαι. Titacidæ. Municipium est Tribus Aiacęę.

Vide autem ne fortè dicti-fuerint à Titaco, cuius meminit Herodotus.

Τιτᾶνες. Titanes, subterranei, *vel, inferni* dæmones.

Τιτανίδα γῆν. Titanidem, *siue Titaniam* terram. Alij quidem, *sic appellari putant terram* vniuersam. Alij verò, Atticam, à Titenio vno de Titanibus antiquiore, quiad Marathonem habitarit, qui solus aduersus Deos non militarit, *nec bellum ipsis intulerit*, vt Philochorus in Tetrapoli *tradit*. Ister verò rerum Atticarum lib. 1. *dicit prouerbium esse*, Τιτᾶνας καλεῖς. *Titanas innocas*. Er. *Ad Chil.* 2. *Cent.* 4. *col* 430. *ad.* 47. *Quod alij sic efferunt*, Τιτᾶνας βοᾷν. Titanas implorare, *vel, innocare*. Opitulabantur enim hominibus, *eorum preces* exaudientes, vt Nicander Ætolicarum *rerum* lib. 1. *tradit*. Existimabantur autem esse Dij Priapis-similes.

Τίτανον. Album. Vel gypsum, *terram album*, puluerem *album*. Lapis *autem* est igne-candens, *igne combustus*, quem olim quidem, titanum, *i. album calcem*, nunc verò, asbestum vocant; *quasi dicas, inextinctam, vel quæ extingui non potest. Videtur autem intelligi ea, quam vulgus calcem viuam appellat.*

Τίτανος. Titanus. Lapis igne-candens, *vel igne-combustus*. Asbestus. *Calx viua*. Τίτανος verò genere-fœmineo *dicitur*. Rarò verò *dicitur* masculeo-genere.

Τιτανώδης βλέπειν. Titanicum intueri. Pro, terribilem, & formidabilem *aspectum habere*. *Erasm. Ad Chil.* 2. *Cent.* 6. *col.* 128. *ad* 88 *Titanicus aspectus*. & Titanicum semen. *i impium*. Ælianus. Ille verò, cùm in tanto malo versaretur, non est oblitus illius impuri, & impij scripti, quod ille Gargettius (vt facere solēt homines ex Titanicis seminibus nati) vitæ attriuit, *pro, in hominum vitam cum magno eorum damno introduxit*.

Τιτάρησος. Titaresius. Thessaliæ fluuius.

Τιτάρων, ωνος. ὁ. Titaron. Titarônis. Vrbs Thessaliæ. Gentile *nomen hinc deriuatum, est* Titaronius.

Τί ταῦτα; Pro, διὰ τί; Quid hæc? Pro, Cur hæc? Aristoph. in Thesmophor. *pag.* 522. *v.* 42. *&* 43.

Quid hæc habentes vitia, cur his vitiis laborantes, *illum accusamus?*

Grauitérque ferimus, hæc ab eo nobis obiici, ac exprobrari?

Τιταινάριον. Titænorium. Promontorium.

Τιτάινω. Tendo. Distendo. Intendo. Traho.

Τιτωνίδα γῆν. *Ionicè dictum, pro comm.* Τιτανίδα γῆν. Titanidem, siue Titaniam terram. Vide in Τιτανίδα γῆν.

Τίτθαι. Nutrices. Aristoph. *in Equit. pag.* 229. *vers.* 18. 19. 20.

Tanquam nutrices profectò nutris malè populum.

Mandens enim cibum, *huic quidem exiguum inseris* in os.

Ipse verò cibum *illo triplo-copiosiorem attrahis.*

Τίτθαι. Sic appellantur nutrices, quę iuxta mammas, & lac, infantes nutriunt. *i qua lacte, quod ex mammis exprimitur, & hauritur, infantes alunt. Quas autem Latini mammas & vbera vocant, hæc Graci* πτδία, *&* τιτθὸς *appellant.* Hæ verò *nutrices*, quòd infantes non possint integros cibos edere, cibos ipsæ mandunt, & postquam eos *dentibus* confecerunt, *& comminuerunt*, ita demum ex suo ore tollentes, in puerorum *os* inserunt. Accidit autem, vt crudeles, *& inhumanæ nutrices*, exiguos quidem *cibos* pueris præbeant, ipsæ verò maiorem *ciborum* partem deuorent. Sic etiam Cleon pau-

μή ποτε ἢ ὑπὸ πιτανῆς ὠνομάσθησαι, ἢ μίμητὰ A
τὰ ἠρέθου.

Τιτᾶνες. οἱ κατὰ χθόνιοι δαίμονες.

Τιτανίδα γῆν. οἱ μὲν, πᾶσαν. εἰ δὲ, τὴν ἀττικήν, ὑπὸ τιτανίδος ἑνὸς τῶν πάνυ ἀρχαιοτάτων οἰκήσαντος ἐνταῦθα. ὃς μόνος οὐκ ἐστράτευσεν ὅπλα τοῖς θεοῖς, ὡς φιλόχορος ἐν τετραπόλει. ἕτερος δ' ἐν ἀττικῶν τιτᾶνας βοᾶν. ἐβοήθουν γὰρ τοῖς αἰθεσπίοις ἐπακούοντες, ὡς νίκανδρος ἐν ἀιτωλικῶν. ἐνομίζοντο δὲ τῶν ἁρπαπριήνων θεῶν εἶναι.

Τίτανον. λευκὸν, ἢ γύψον, κονίαν. λίθος δέ B
ἐστι καιόμενος, ὃν πάλαι μὲν τίτανον, νυνὶ δὲ ἄσβεστον καλοῦσι.

Τίτανος. ὁ καιόμενος λίθος. ὁ ἄσβεστος. θηλυκῶς δὲ, ὁ τίτανος. ἀρσενικῶς δὲ ἀρσενικῶς.

Τιτανώδης βλέπειν. τὸ ἐκπληκτικὸν. φοβερὸν. ἢ πανικὸν ἀπόρημα. αἰλιανός. ὁ δὲ ἐν τοσούτῳ κακῷ ὤν, οὐκ ἐπελάθετο τῆς βδελυρᾶς ἐκείνης, καὶ ἀθέου συγγραφῆς, ὃν ὁ γαργήττιος, ἐξ ἀνδρῶν τιτανικῶν ἀνθρώπων φύντα, τῷ βίῳ παρεσκεύασε. C

Τιταρήσιος. ποταμὸς θετταλίας.

Τιτάρων. πτόρνος, πόλις θετταλίας. τὸ ἐθνικὸν, τιταρώνιος.

Τί ταῦτα; ἀντὶ τοῦ διατί;

Τί ταῦτ' ἔχοντα κοῖνον αἰτιώμεθα; D

Βαρέως τε φέροντες;

Τιταινάριον. ἀκρωτήριον.

Τιτάινω.

Τιτωνίδα γῆν, ἀντὶ τῆς τιτανίδα γῆν.

Τίτθαι. ἀριστοφάνης.

Καθάπερ αἱ τίτθαι γε σιτίζετε κακῶς. E

Μασώμενος γὰρ, τῷ μὲν ὀλίγον ἐντίθης,

Αὐτὸς δ' ἐκεῖνο ξυπλάσιον καταπίνεις.

ὅταν καλῶνται, αἱ ἁβρὰ τοῖς τιτθίοις, καὶ τῷ γάλακτι ξέφουσαι τὰ παιδία. αἵ τινες διὰ τί μὴ δύνανται τὰ παιδία ὁλοκλήρους ταῖς ῥοφαῖς ἐσθίειν, διαμασώμεναι, ὅταν μὴ τὸ κατεργάσασθαι τὰ ἐδίσματα ἐξαρκέσωσι τὴν ἰδίαν σώματος, ἐντιθέασι τοῖς τῶν παιδίων. εἶτα συμβαίνει ταὺς ἀγωμένας, ὀλίγα μὲν διδόναι τοῖς παιδίοις. αὐτὰς δὲ κατεσθίειν τὰ πλείονα. ὅτε καὶ κλέων ὀλί- F

ca po-

A γὰ τῷ δήμῳ χαριζόμενος, τὰ πλείω αὐτὸς ἐκέρδαινεν.

Τίτθη. ζοφός. μάμμη. ὅσα ἡ ἀρχὴ μαμάζονται, καὶ ῥαθυμία, διέφθαρται μειράκια, ταῖς τίτθαις ἐπομύττειν, & ταῖς γυναιξὶ λέγειν ἐπιπίμψατε, & θρυπτόμενα ἅβρυνε ταύταις σωμύλλεσθαι, & λαλεῖν ἀβέλτερα, & σημόνων ἐάσωμεν. καὶ τιτθία, ἡ ἐπιμέλεια.

Τιτθοί. οἱ μαστοὶ, ἤτοι τῶν μαστῶν τὰ ἄκρα.

B Τίτλος. τίτλος διαφέρει κεφαλαίου. καὶ ὁ μὲν ματθαῖος ἔχει τίτλους ξή. κεφάλαια τνέ. ὁ δὲ μάρκος. τίτλους μή. κεφάλαια μς'. ὁ δὲ λουκᾶς, τίτλους πγ'. κεφάλαια, τμή. ὁ δὲ ἰωάννης, τίτλους ιή. κεφάλαια σλβ'. καὶ τιτλάριον. δέλτος. χαρτάριον. πιττάκιον.

Τίτος. βασιλεὺς ῥωμαίων. υἱὸς οὐεσπασιανοῦ. ἀνὴρ πᾶσι ἀρετῆς συνειληφὼς γένος, ὡς ἐρᾶσθαι ἁπάντων ἔρως τε, καὶ ξυμφορὰ τ' ἀνθρώπων θεσσαλονικεῦσιν ἔφη. δεινότατός τε δὲ, πολεμικώτατος, καὶ μεγιώτατος δὲ. καὶ τῇ μὲν λατίνων ὁπλιτικῷ γλώττῃ, ἐρᾶς τὰς δὲ κοινὰς ἐχρῆτο διοικήσεις. ποιήματα ἦ, καὶ τραγῳδίας ἑλλάδι φωνῇ διεπονεῖτο. ἐπεὶ ἡ ἥρπασε τὰ ἱεροσόλυμα ὁ τίτος, συρία τε πᾶσα, καὶ αἴγυπτος, καὶ ὅσα τῇ παλαιστίνῃ περίοικα ἔθνη, ἐστεφάνουν τὸν ἄνδρα νικητὴν ἀναγορεύοντες. ὁ δὲ, διωθεῖτο τοὺς στεφάνους, καὶ αὐτὸς λέγων εἰργάσθαι ταῦτα. ὅτῳ δὲ φήναντι ὀργὴ ὑπεδέδωκεν αὐτὸ χεῖρας. οὔτως ἦν μέτριος, & σωφρονικὸς μεστός. ὅτε δὲ τίτου τούτου τὴν ἱεροσολύμων πολιορκοῦντος, ῥωμαίων τὶς τῶν ἱππέων δοκιμώτατος τοῖς ἰουδαίοις ἐνδυομένοις καὶ τῆς φάραγγος διασάμενος ἐκ πλαγίου παρελαύνων τὸν ἵππον. ἁρπάζει τινὰ νεανίαν φεύγοντα, εὐβαρὴς καὶ τὸ σῶμα, καὶ ὡπλισμένον, ἐκ τ' ὀφρυοῦ ὑπερβραξάμενος, ἑαυτὴν κλίνας τ' ἵππου ξὺν ἔχοντος, καὶ τὸν ἰουδαῖον ἐφέπων καλὰ διώκοντος. καὶ ποσοῦτον τῆς διξίας τόνου, καὶ τ' λοιποῦ σώματος ὑπερδεξάμενος, καὶ τῆς ἱππικῆς τέχνης ἀρετὴν, ὥσπερ τι κειμήλιον ἦκε τῷ καίσαρι κομίζων τὸν αἰχμάλωτον. ὁ δὲ τίτος ἐκθαυμάσας τῆς ἰσχύος τοῦτο, καὶ δυνάμεως τὸ ἀήττητον, δώρεις αὐτὸν ἀμείψας, τὸν λη-

E φθέντα ἀπέκτεινε.

Τίτος. στρατηγὸς ῥωμαίων. τούτῳ δὲ ἐπηκολούθει πάντα κατὰ νοῦν, καὶ ταυτομάτου συνεργήσαντος. τὸ δὲ πολὺ δέ τ' αὐτὸ φροντίσας ἁπάντων κεχρεισμένων. τάνυ γὰρ ἀγχίνους ἐκ καὶ τις ἕτερος ὢν ἔδει γένοντο. ὅτως γὰρ δύσκολος ἐπιείκεια, καὶ τοιγαροῦν, οὐ μόνον τὰς κοινὰς διοικήσεις, ἀλλὰ καὶ ταῖς κατ' ἰδίαν ἐντεύξεις, ἄνδ' ἐκβολὴν μὴ καταλιπεῖν. καὶ δεινότατος δὲ κομιδῇ. πλείω γὰρ ἑξήκοντα ἐτῶν οὐκ ἔσχε. καὶ θαυμάσιον εἰς τὸν

F ἑλλάδα διέβη μετὰ στρατοπέδων.

Τί τῦτό σοι τὸ πυρρὸν ὄζεις; οὔτι σὺ κινησίας

ca populo largiens, ipse pleraque lucrabatur. *Vide Schol. annot.* 13. & 14. *vnde Suidas.*

Τίτθη. Mamma. Velauia. *Vt apud Aristoph. in Equitibus pag.* 129. *Schol. annot.* 13. Puellas verò, quotquot ocio contabuerunt, & socordia corruptæ sunt, ad nutrices amandate, vt eas emungant, & ad mulieres, vt eas lauent, & istas deliciis indulgentes, *vel, quæ delicate viuunt & delicias faciũt*, de trama, & staminibus garrire, & loqui finamus. Et *τίθεια*. Nutricatio. Accuratio. Cura. Accurata tractatio.

Τίθοι Mammæ. vel potiùs ipsæ mammarum summæ *partes, quas Latini papillas vocant.*

Τίθος. Titulus à capite differt. Et Matthæus quidem, habet titulos 68. capita verò, 355. Marcus verò, titulos 48. capita 36. Lucas verò, titulos 83. capita, 348. Ioannes, titulos 18. capita, 232. Et *τίλαφον*. Pugillares. Libellus. Chartulæ. Tabellæ.

Titus. Titus, Romanorum Imperator, Vespasiani filius, Vir omni virtutis genere ornatus, vt ab omnibus Amor, & deliciæ generis humani vocaretur. Nam & eloquentissimus, rerum bellicarum peritissimus, & modestissimus fuit. Et vernacula quidem Latinorum lingua ad Reipub. administrationem vtebatur. Poemata verò, & tragœdias Græca voce cõponebat. Postquàm autem Titus Hierosolyma cepit, Syria vniuersa, & Ægyptus, & omnes Palæstinæ finitimæ gentes illum victum coronabant, Victorem appellantes. Ille verò, coronas repudiabat, dicẽs non se illa fecisse: sed Deo suam iram declaranti suas manus commodasse. Adeò moderatus, & modestiæ plenus erat. Hoc autem Tito Hierosolyma obsidente, Romanus quidam eques probatissimus, conspicatus Iudæos per prærupta loca ruentes, ex obliquo, & à *latere* concitatis equum, corripit quẽdam adolescentem fugientem, corpore robusto præditum, & armatum, per pedis malleolum *vel, per calcem* arripiens, se inclinans equo currente, & Iudæum equo insidentem persequente. Cùm autem tantum dextræ, & reliqui corporis robur ostendisset, & equestris artis virtutem, illum captiuum, vt quoddam pretiosum munus ad Cæsarem attulit. Titus verò supra modũ miratus eius robur, & vires inuictas, muneribus eum remuneratus, captiuum illum interfecit.

Τίτος. Titus. Romanorum dux, & *Imperator*. Huic autem omnia ex animi sententia successerunt, Fortuna quoque eum adiuuante. Plerunque verò omnia per eius prouidentiam tractabantur. *Pro, Pleraque tamen suâ prouidentiâ tractabat.* Hic enim valdè solers, si quisquam alius, fuit. Adeò enim solerter, & prudenter non solùm publica negotia tractabat: sed etiam priuatos congressus *regebat*, vt nullam superlationem relinqueret, *qua superari posset ab alio vel solertiâ, vel prudentiâ.* Et tamen valdè iuuenis erat. *l. κἀνὶ γε τῶν ἐτῶν*, *vt Ald. cod.* Annos enim plures quàm triginta non habebat. Et primus in Græciam cum legionibus transiit.

Τί τῦτό σοι. &c. *Arist. in Ecclesiaz. pag.* 492. *v.* 39. & 40. Quid hoc tibi flauũ, *fuluũ, ac rutilum in veste* est? nonne

fortasse Cinesias te concacauit? *stercore-commaculauit? Sic & Galli eodem sensu dicunt, Vous auez la chemise iaune, vel dorée. Quod refertur ad flauum stercoris colorem, quo vestis est fucata.* Hic *autem* Cinesias erat mollis, & effœminatus.

Τλὼ. Tiró Dies.

Τιτυβίζω. Tittybizat. Quēdam sonum edit. Garrit. Et Babrius.

--Verbis hirundinis
Huius auditis, parua tittybizantis. i. paruum sonum edentis, tenuique voce garrientis.

Τίλυός. Tityus. Hic Latonam amans, eam vittâ cōprehendit: sed eius liberi, Apollo, & Diana, ipsum sagittis confoderunt, ac interfecerunt. Et nunc aiunt cum apud inferos puniri, habentem tela hepati infixa. *Virg. Æn. lib. 6. pag. 263. v. 15. & deinceps, aliter.*

Τιτυσκόμενος. Collineans. Oculis scopum spectans. Oculos in scopum intendens recta. Dirigēs oculos ad scopum. A participio *transiit* in verbum. Est autem *deductum* à τίω, τσ', &c. N. L. *Dicendum potiùs,* τύω, τύσω, τύσκω, τίτυκω. *Sed quid hæc? Nisi fortè à* πάω. παῦ. τὸ τύπω, *tendo, intendo, dicas deductum* τύω. &c. *Eustath. verò, sic,* τεύχω, *facio, paro, præparo, sublato* ε, & *Ionicè mutato* χ *in* κ, τύκω, *hinc* τύσκω. & *per reduplicationem* τιτύσκω, *vnde* τιτύσκομαι *collineo, oculis intentis scopum rectâ spectо.*

Τιφη. Tiphe. Quæ vocatur silphe. Est autem animal scarabeo-simile. Quære in Νικάνδρεια.

Τιφώ. Humidus-locus. Vliginosus-locus. Palus.

Τί φῶ; Quid dicam? Et τί φής; Quid ais? *Soph. in Electra pag. 119. v. 8. Sed sine subscripto scribendum φῇς; est enim secunda præsentis à φημι. Sic τίθης, à τίθημι. Si verò subscribas ι, circunflectetur, φῆς, pro φᾷς, vt ζῆς, pro ζᾷς, à circunflexo φάω. ζῶ. vt ζάω. ζῶ.*

Τ cum Λ. & Μ.

Τ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Λ. ΚΑΙ ΤΟΥ Μ.

Τλεγγίς. τλεγγίδος, ἡ. Idem ac ἡ στλεγγὶς. Strigilis. *Est autem* quod apud nos κτένιον *vocatur, i.* pecten.

Τλῆ δ' ἤτοι. Tulit autem Iuno *multos dolores.* Sustinuit. *Passa est. Hom. Iliad. E. pag. 183. v. 7.*

Τλῆθι Fer. Sustine. Tolera.

Τλήμων. Miserandi. *Miseri. Tolerantis. Laborum-patientis. Constantis. Audacis.*

Τλήμων. Audax. *Soph. in Electra pag. 95. v. 3. 4.*

Hæc autem est *audax, vt cum parricida*
Consuetudinem habeat, Erinnyn nullam pertimescens.

Hoc est, impudens *est.*

Τλῆναι. Ferre. Sustinere. Tolerare. Pati.

Τλημαθὴς. Constans in patiendo. *Laboriosus. Laborum-patiens.*

Τλημόλεμος. Tlepolemus, cùm Aegyptiorum regnum, regnique res administraret, ætate quidem erat iuuenis, & perpetuò in militari vita cum splendore versabatur. Erat verò etiam ingenio elato, & gloriæ-cupido. Denique, ad rerum administrationē multa quidem bona: sed etiam multa mala attulit. Nam sub dio quidem exercitum ducere, & res bellicas tractare poterat, & naturâ fortis erat, & ad militares congressus valde ingeniosus erat. Ad variarum verò rerum tractationem, quæ attentionem, & sobrietatem postulant, & ad pecuniarum custodiam, denique ad rei familiaris administrationem, ex qua

σου κατατετίλησαι; ἢ ἁπαλὸς ἦν. A

Τιτὼ. ἡ ἡμέρα.
Τιτῠβίζεται. ποιὸν ἦχον ἀποτελεῖται. καὶ βάρβιτος.
--Ἔπη χελιδόνος
Ταύτης ἀκούσας, μικρὰ τιτῠβιζούσης.

Τιτυός. ἢ ἱερὸν τῆς Λητοῦς, κατέχων αὐτὴν τῷ κρηδέμνῳ. ἧς παῖδες Ἀπόλλων, καὶ Ἄρτεμις, κατατοξεῦσαν αὐτὸν, καὶ ἀπέκτειναν. καὶ νεκρὸν φασὶν ὡς ἐν τῷ ᾅδῃ κολάζεται, ἔχων βέλη ἐμπεπαρμένα τῷ ἥπατι. B

Τιτυσκόμενος. στοχαζόμενος. ἀπὸ μετοχῆς οὐ ῥῆμα. ἔστι δὲ ὡδὶ τῷ θέω, θεῦ, τὸ τέω. τύσω, τετύσκω.

Τίφη. ἡ καλαμάρη σίλφη. ἔστι δὲ ζῷον καθαρῶδες. ζήτει ἐν τῷ νεοσσεῖα. C

Τίφος. ὁ κάθυγρος τόπος.

Τί φῂς; τὶ εἶπας; καὶ, τί φὴς;

Τλεγγίς. τλεγγίδος, ἡ. Ἓν τλεγγὶς. τὸ παρ' ἡμῖν κτένιον. D

Τλῆσ' ἤρη. ὑπέμεινε.

Τλῆθι. ὑπόμεινον.
Τλήμονος. ἐλεεινοῦ.

Τλήμων. ὄλμενος.
Ἡ δ' ὦδι τλήμων, ὥστε τὴν μάστορα
Ξυμῆς', ἐρεπτὸν ἔστιν ἀμφοβεμβίκι.

ἦγεν αἰωλόδις. E
Τλῆναι. ὑπομεῖναι.
Τλητὸς. ὑπομένων ἐν τῷ πάσχειν.

Τλῃπόλεμος. ὁ τὰ τῆς βασιλείας τῆδε αἰγυπτίων πράγματα μετιὼν, καὶ μάλ' ἀκμὴν νέος. καὶ τὸ σωματικὸν ἐν τῇ στρατιωτικῇ βίῳ διατελῶν μετὰ φαντασίας. ἦν δὲ καὶ τῇ φύσει μετέωρος. καὶ φιλόδοξος. καὶ καθόλου πολλὰ μὲν εἰς πράγματα λόγου ἀγαθὰ προσφέρεται. πολλὰ δὲ καὶ κακά. κρατηθεὶς μὲν γὰρ ἐν τοῖς ὑπαίθροις, καὶ χαλεπὸν πολεμικὰς πράξεις διώκειν, καὶ ἀνδρώδης ὑπῆρχε τῇ φύσει καὶ πρὸς ταῖς στρατιωτικαῖς ὁμιλίαις, δύνασθαι δόξειεν. πρὸς δὲ ποικίλων πραγμάτων χρῆσιν μὲν δύνασθαι, καὶ νήφειν, καὶ πρὸς φυλακὴν χρημάτων, καὶ καθόλου τὸ περὶ τὴν λυσιτελῆ οἰκονομίαν, ἀ- F

commo-

λαρύτατος ὑπῆρχε πάντων. ἡ γὰρ τοιχόνους οὐ μόνον ἔσφηλεν, ἀλλὰ καὶ τὸν βασιλείαν ὑλάττωσε. παραλαβὼν γὰρ τὸν τῶν χρημάτων ἐξουσίαν, τὸ μὲν πλεῖστον μέρος τῆς ἡμέρας κατέτριβε σφαιρομαχῶν, καὶ πρὸς τὰ μειράκια διημιλλᾶτο ἅμα καὶ τοῖς ὅπλοις. ἀπὸ δὲ τούτων γινόμενος, οὐθένας πάντας συνῆγε. καὶ τὸ πλέον μέρος τοῦ βίου ἐν ταῦτα, καὶ σὺν τούτοις ἦγε τὸν διατριβήν. ὃν δή ποτε χρόνον τῆς ἡμέρας ἀπεμέριζε πρὸς ὁντινοῦν, ἐν τούτῳ διεδίδει, μᾶλλον δ' εἰ δεῖ τὸ φαινόμενον εἰπεῖν, διερρίπτει τὰ βασιλικὰ χρήματα τοῖς ἀπὸ τῆς ἑλλάδος πρεσβεύταις, καὶ τοῖς ἐπὶ τὸν διόνυσον τεχνίταις. καθόλου γὰρ οὐκ ἦν δίκαιον τῷ μηδὲν πρὸς χάριν ὁμιλήσαντι, ὅτῳ δὲ ἕτοιμον τὸ φαίνειν ἐδίδου. καὶ τὰ λείποντα ζήτει ἐν τῇ πολυβίου ἱστορίᾳ.

Τλήσομαι, ὑπομενῶ.

Τλητικῶς. ὑπομονητικῶς.

Τμαγδὺ. κοπίν.

commodum, ac vtilitatem aliquam perciperet, omnium ineptissimus erat. Quamobrem etiam celeriter non solùm lapsus-est: sed etiam regnum imminuit. Pecuniarum enim *regiarum* potestatē adeptus, *vel, pecuniis enim regiis in suam potestatem redactis*, maximam quidem diei partem in pilæ-ludo conterebat, & cum adolescentulis certans armis *consumebat*. Ab his verò recedēs, confestim compotationes instituebat, & maiorem vitæ partem in his, & cum his exigebat. Quod verò diei tempus aliquando congressibus tribuebat, eo distribuebat, vel potiùs (& dicēdum est quod mihi videtur) regias pecunias dissectas obiiciebat legatis ex Græcia profectis, & histrionibus, qui Bacchi fabulas agebant. Prorsus enim nesciebat *quidquam cuiquam petenti* abnuere: sed ei, qui ad eius voluntatem loquutus-fuisset, *& aliquid ei gratum dixisset aut fecisset*, quidquid ex tempore apparuisset, *eiq; ad manus, & paratum fuisset, id ei* dabat. Cætera, quę desunt, in Polybij historia quære.

Τλήσομαι. Feram. Sustinebo. Tolerabo. Patiar.

Τλητικῶς. Patienter. Toleranter. Constanter.

Τμαγδὺ. Sectum. Dissectum. Diuisum. Separatum. *Est autem particip. aor. 2. pass. à τμήγω vel τμήσσω. fut. τμήξω. aor. 1. act. ἔτμαγον. aor. 2. pass. ἐτμάγην. infinit. τμαγῆναι. particip. τμαγείς, ῆσα, έν.*

Τμηδὸν. τμητικῶς.

Τμηδὸν. Cæsim. Concisè. Festinanter.

Τμηδών. κοπίσῃ.

Τμηδόνες. Sectæ. Dissectæ. Diuisæ. Cæsæ. Vastatæ.

Τμῆμα. κέμμα.

Τμῆμα. Sectio. Sectura. Segmentum. Pars. Portio. Fragmentum.

Τμῆσις. ἡ ἀκοπή.

Τμῆσις. Cęsura. Sectio. Sectura. Diuisio. Belli-vastatio. *Item figura, qua vocem secat, & diuidit, vt ἄχρι πόλις, pro, ἀκρόπολις. Et Virgil. Æn. lib. 6. pag. 245. v. 22. Hac Troiana tenus fuerit fortuna secuta. pro, Hactenus.*

Τμητικός. ὁ τέμνων.

Τμητικός. Secans. *Secandi vim habens. Vel secandi peritus.*

Τμητοῖς ἱλκοῖς ἐγκύρσαι. τετμημένοις λώροις, ἃ ἱμᾶσιν. οὓς καὶ ὁλκοὺς καλεῖ. οἷς εἱλκύσθη ὀρέστης πισῶν ἐκ τοῦ ἅρματος.

Τμητοῖς ἱλκοῖς ἐγκύρσαι. In secta lora incidere. *Τμητοὺς ἱλκοὺς*, vocat lora secta, quibus Orestes de curru lapsus, tractus-est. *Sophocles Electra. pag. 120. v. 3.*

Τμῶλος. ὄνομα ὄρους.

Τμῶλος. Tmolus. Nomen montis *in Lydia siti.*

Τμώμενος. ἀποτεμνόμενος.

Τμώμενος. Sectus, Resectus. Abscissus.

ΤΟ Κ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

Τ cum Ο.

Τὸ ἀνταλλαγμα. τοὺς κατὰ σάρκα προγόνους τοῦ χριστοῦ, ἴχνη, καὶ ἀνταλλαγμα ἐκάλεσαν οἱ ἑρμηνευταί. δαβὶδ. τὸ ἀνταλλαγμα τοῦ χριστοῦ σου.

Τὸ ἀνταλλαγμα. Christi maiores secundùm carnem, 70. Interpretes, Vestigia, & permutationem vocarunt. Dauid. Permutationem Christi tui.

Τὸ ἀπὸ τῆς παλλιωίδος. τὸ φοβερόν, ἀπὸ τῆς ἀπὸ παλλιωίδι μάχης, ἐν ᾗ ἀνετλήθησαν ἀθηναῖοι.

Τὸ ἀπὸ τῆς Παλλιωίδος. A Pallenide. Terribile *inuerī. Ductum autem hoc est* à pugna ad Pallenidem *commissa*, in qua victi-sunt Athenienses. *Aristoph in Acharnensibus pag. 171. v. 16.* Βλέπων Βαλλιώδη. *Pro*, Παλλιώδη. *Schol. annot. 7. interpretantur* ὀλίγων παλλιωικῶν. τινὲς γενναίων. *Videcat.*

Τὸ ἀρνίον σου λελάληκεν. ἐν αἰγύπτῳ, ὡς φασιν, ἀνθρωπίᾳ φωνῇ ἐλάλησεν. εὑρέθη δὲ ἔχον ἀπὸ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ βασίλειον δράκοντα πτερωτὸν, ἔχοντα μῆκος πήχεων δ'. καί τινι λελάληκε τὰ μέλλοντα.

Τὸ ἀρνίον σου. Tuus agnus loquutus-est. In Ægypto (vt aiunt) humana voce loquutus-est *agnus*. Inuentus-est autem habens in capite regium draconem alatū, qui longitudinem quatuor cubitorum habebat, & cuidam futura prædixit.

Τὸ βασιλικὸν βοίδιον. ἀπὸ πτολεμαίου βοῦς ἀπὸ τοῦ βοΐδια ἓξ. φησὶ οἰωνοῦ ἢ ἀγαθοῦ τὸ συμβησόμενον λαβὼν ὁ πτολεμαῖος, φησὶ παῖξαι ἐν τοῖς βασιλείοις ἐρίφεσθαι μετὰ πάσης ἐπιμελείας. διὸ βασιλικὸν ἐκλήθη.

Τὸ βασιλικὸν βοίδιον. Regia bucula. Sub Ptolemæo bos, *i*, vacca, peperit buculas sex. Ptolemæus autem *id, quod acciderat*, & quod euenturum erat, bonum augurium, *futuri bonum omen esse* ratus, *buculam illam* in regia diligentissimè ali iussit. Idcirco regia *bucula* vocata fuit. *Erasm. ad. Chil. 2. Cent 9. col. 581. ad. 25. Regia vaccula, sine bucula.*

Τὸ γὰρ ἰσιδόντειν. *Sophocles in Aiace. pag.17.v.3.4.5.*

Nam intueri domestica mala, quæ contigerint,

Nullo alio adiuuante,

Magnos dolores affert ei, qui tales clades intuetur.

i. Quum nullus *in his patrandis aliquẽ* adiuuerit, & peccatorum particeps *faciuſq́*, fuerit, *hoc homines magnis afficit doloribus*. Nam peccatorum communio *mortalibus, qui peccarunt, aliquod* affert ſolatium. *Soph. in Oedipo Tyranno. pag.205 f.*

Nam omnem

Curam, & cogitationem *extra mala habitare, iucundum* eſt.

Τόγε αὐτῦ μέρος. Quantum in aliquo eſt. Pro virili alicuius parte. Quantum eſt in alicuius voluntate ſitũ. Ælian. Quid enim ille edoctus, auſus-eſt, quãtum in ipſo fuit, Lydos in ſeruitutem redigere Perſarum?

Τόγε εἰς αὐτὸν ἥκον. Quantum ad ipſum pertinet. Quantum in ipſo poſitum eſt. Quantum ille poteſt. Pro viribus eius.

Τὸ δέ μοι. Hoc verò mihi *datum eſt.*

Τὸ Δίωνος γρύ. Dionis gry. Dion iſte fuit Alexandrinus genere, ob philoſophiam celebris, qui, cùm haberet fratrem luctatorem, nomine Topſium, & à quodam eius aduerſario maledictis-proſcinderetur, & fanda, ac nefanda audiret, & multa turba confluẽs ſequeretur, ipſe quidem nihil dixit, philoſophiæ præceptum, quod *homines in officio* continet, *& ad modeſtiã adhortatur*, obſeruans. Cùm autem iam fuiſſet intra ſuatum ædium veſtibulum, nec vllam iræ ſignificationem dediſſet, illi adoleſcenti *hoc tantùm* dixit, οὐδὲ γρύ. Ne gry quidem I le verò, propter animi-ægritudinem ſe laqueo ſuſpendit, *ac ſtrangulauit. Er Ad. Chil. 1. Cent. 8, col. 269 ad. 29 Dionis gry.* Dicitur autem gry de re parua, & vulgari *& vili, nulliusq́ precij. Sic vocantur* & vnguium ſordes. *Ariſtoph. Pluto pag. 2. v. 8. Schol. annot. 24. Item Ariſtoph. in Equit. pag. 239. v. 14.* τὸν γρύπον ἐξαλείφας.

Τὸ ὅλπαν. In vniuerſum.

Τὸ ἡσιόδειον γῆρας. Heſiodea ſenectus. De ſupramodum ſenibus. *Eraſm. Ad Chil. 2. Cent. 7. col. 545 ad 61.* Fertur enim etiam *de Heſiodi longeuitate, quoddam* Pindari epigramma huiuſmodi,

Salue, qui bis puberiſti, & qui bis ſepulchrum adeptus-es,

Heſiode, humanæ menſuram habẽs ſapiẽtiæ.

Τὸ ἱππάρχειον τεῖχος. Hipparchi murus. *Eraſ. Ad. Chil. 4 Cent. 1. col 858 ad 87.* Hipparchus, Piſiſtrati F. Academiam muro cinxit, Athenienſibus coactis magnos ſumptus facere *in illius operis fabricationem*. Vnde etiam de rebus ſumptuoſis dictum eſt hoc prouerbium.

Τὸ θερμὸν τῦ εἴλε. Calidam veruti *partem arripuit Er. Ad. Chil 2. Cent. 6 col. 528. ad. 87.* De iis, qui peiora, pro melioribus eligunt. Prouerbium *ſumptum* ab illis, qui verua per candentem eorum *partem* arripiunt, *& ita manus adurunt*. Huius *prouerbij* meminit Sophocles.

Τὸ καλὸς ἔχον. Id, quod præclarè habet. Quod eſt præclarum. Quod eſt vtile. *Apud Sophoclem in Oedipo Tyrãno. pag. 188. v. 6. & 7. dicit* Oedipus, *imò*, Chorus, Hoc autem vtile Reipub. certamen Ne vnquam dirimat, Deum precor. Hoc eſt. Deum precor, ne diſſoluat vnquam, quod Reipub. conducit. *Deum precor ne vnquam deſinat procurare, quod Reipub conducit nére ſemel ſuſceptum negotium intermittat, ac imperfectum relinquat.* τὸ καλὸς δ' ἔχειν πόλει πάλαισμα, Μήποτε λῦσαι θεὸν αἰτῦμαι.

Τὸ γὰρ ἰσιδόντα κακὰ οἰκεῖα πάθη

Μηδενὸς ἄλλου συναράξαντος,
Μεγάλας ὀδυνίας ἐποτρύνει.

οἷον μηδενὸς συναραξαντος, & μεταχόντος τῆ ἁμαρτημάτων. ἡ γὰρ κοινωνία τῆ ἁμαρτημάτων φέρει τὴν εὐθυμίαν.

--Τὸ γὰρ
Πλὴν φροντίδα ἔξω τῆ κακῶν εἶκειν, γλυκύ.

Τόγε αὐτῦ μέρος. καὶ πλὴν αὐτὸ περαίρειν. αἰλιανός. τὶ γὰρ δὴ μαθὼν ἐτόλμησε τόγε δ' αὐτῦ μέρος δυλώσασθαι λυδοὺς πέρσης;

Τόγε εἰς αὐτὸν ἥκον, ὅσον ἐπ' αὐτῷ. ὅσον δυνατόν.

Τὲ δέ μοι. Τὸ δέ μοι.

Τὸ Δίωνος γρύ. ὅθεν ὁ Δίων αλιξανδρεὺς μὲν τὸ γένος. διαβόητος ἦ ὅτι φιλοσοφία. ὃς ἔχων ἀδελφὸν παλαιστὴν, τὸν μὲν καλούμενον, λοιδορούμενος ὑπό τινος τῆ αἰσχυνοντων αὐτὸ, καὶ ἀκούων ῥητὰ, καὶ ἄρρητα, & πολλῆ ὄχλω ἐπακολουθοῦντος, αὐτὸς μὲν οὐδὲν ἐφθέγξατο κατεσκλημένον τὸ τῆς σοφίας ἀποφθέγμα τηρῶν. ἐπεὶς ἦ τῦ ἰδίου πυλῶνος γρύσαντος, καὶ μηδὲν ὀργῆς ὑποφήνας, εἶπε πρὸς τὸν νεανίαν οὐδὲ γρύ. ὁ δ' ἀθυμήσας ἀπήγξατο. εἴρηται τὸ γρύ, ὅτι μικροῦ, καὶ τῦ τυχόντος. καὶ ὁ ῥῦπος ἦ ὄνυχος.

Τὸ ὅλπαν. τὸ συμπαν.

Τὸ ἡσιόδειον γῆρας. ὅτι τῆ ὑπερήκοντι φέρεται γὰρ καὶ ἐπίγραμμα πεδάρατος τοιοῦτον.

Χαῖρε δὶς ἡβήσας, καὶ δὶς τάφου ἀμφιβολήσας,
Ἡσίοδ', ἀνθρώπεις μέτρον ἔχων σοφίης.

Τὸ ἱππάρχειον τεῖχος. Ἱππαρχος ὁ πεισιστράτου θεῖ τὴν ἀκαδημίαν τεῖχος ᾠκοδόμησε, πολλὰ ἀναγκάσας ἀναλῶσαι τοὺς ἀθηναίους. ὅθεν & ὅτι τῆ δαπανηρῶν πραγμάτων ἡ παροιμία εἴρηται.

Τὸ θερμὸν τῦ ὀβελοῦ. ὅτι τῆ αἱρουμένων τὰ χείρονα, ἀντὶ τῆ κρειττόνων. ἡ παροιμία δοτὸ τῆ ἀπαιρέως δραισομένων τὸ πυρωθὲν τῆ ὀβελίσκου. μίμηται αὐτὸς ὁ σοφοκλῆς.

Τὸ καλὸς ἔχον. τὸ συμφέρον. οἱ δὲ τὸ καλὸς εἶ ἔχον πάλαισμα τῇ πόλει μὴ λύσαι θεὸν αἰτῦμαι. τουτέστι μὴ λῦσαι τὸ τῇ πόλει συμφέρον αἰτῦμαι.

A Τοκάς. ἡ γλυκαδοσα. καὶ τοκὰς, ὁ γλυκὺ κύρ. καὶ τοκίων, γονέων, ἢ τέκνων.

Τὸ καταπύκλωμα. τὸ πεῖρας, καὶ αἰωτάτω τῷ κακῶν.

Τόκος. ἀριστοφάνης νεφέλαις.

--Τοῦτο δ' ἔσθ' ὁ τόκος τί θηρίον;
Τί δ' ἄλλο γ', ἢ κῷ μὼν, καὶ καθ' ἡμέραν.

Πλέον πλέον ταφύσιον ἀεὶ γίνεται

B

Ὑπερβίοντος ϝ χρόνου--
Τοκοφορεῖν. τόκους λαμβάνειν.

Τόκος. εἶδος πλεονεξίας.

Τολμήεντι. ὑπομονητικῷ. αἰλιανός. ὁ δὲ, ἐσέλατο εἰς τὸν νεὼν, ἕτοιμα δὴ καταγράφων. καὶ ὅπ τολμήσῃ, ζοῦτα ἐφ' οἷς ἐσόσῃ, ἐπ' ἐρημίᾳ τῷ ἐπικυρήσαν τῇ κόρῃ δυναμίναν πάσης δίκης.

Τολμητὸς. τὸν τολμητὸν, εἰς τὸν ἀνδρεῖον μεταλαμβάνουσιν. καὶ ἐν τῷ ἐγκρατεία.

C Τολμῆσαι. ὑπομεῖναι. νόμων δ'. εἰ πατέρα ἀποκτίνει τὶς, αὐτὸν ϝτον ὑπὸ τέκνων τολμῆσαι βίᾳ πάσχοντα. ϛ ἐν δευτέρῳ. τολμᾷ αὐτὸ τὸ τολμᾷν ὑπομένειν. καὶ ἀριστοφάνης.

Ὦ μιαρὲ, καὶ τολμηρὲ, κ' ἀναίσχυντε σύ,
Καὶ μιαρὲ, καὶ θαυμιαρὲ, καὶ μιαρώτατε·
Πῶς δῆτ' ἀπῆλθες ὦ μιαρῶν μιαρώτατε·
Τολμητὴς.

D Τολμητίας. τολμηρὸς. ἀγαθίας. τολμητίας γὰρ ἦν ἐς ταμάλιστα, ϛ ταραχώδης, καὶ πέρα ϝ ἀναγκαίου τὸ φιλοχίνδυνον κεκτημένος. ὡς ἐπὶ θευδιβέρτου λέγει τὸν υἱὸν θευδερίχου.

Τολύβη. ὄνομα κύριον.

Τολυπᾶδιεν. ἐξεργάζεσθαι. τολύπη γὰρ, ἡ ἐργασία. οἱ δὲ, καλωδίοις τε, καὶ τολύπαις τοὺς καλάμους ξυνδήσαντες, κώμυθας πολλὰς ἀπεφάσαντο.

Τολύπωμα. συναγωγή. τὸ κατασκευασὸν,
E καὶ πεφιλοκαλημένον ἔριον.

Τολύπη. ἀγρία κολοκύνθη.

Τὸ τόλμα τῆς θεοῦ, τὸ δὲ πλέμι ἐμόν. ἔτω γὰρ οἱ δημαγωγοὶ ἀστεῖόν τι ἔλεγον τὰ ἑαυτῶν βουλεύματα τῆς θεᾶς. ὅτι μὲν θεὸς ὑπέβαλεν. ὁ ἐργασάμενος δ' ἐγώ.

Τὸ μηλιακὸν πλοῖον. ὅτι τῷ ἄγαν ῥέουσαν πλοίων. εἴρηται δὲ τοῦτο ἀπὸ ἱστορίας τινός. φασὶ γὰρ ἀριστοτέλη ἱππότην εἰς ἀποικίαν στελλόμενον, τῆς μὴ βυληθῆναι αὐτῷ συμπλεῖν καταφρονητῶς. ἐπειδὴ γὰρ ἐφράπτοντο οἱ μὲν, τὰς γυναῖκας αὐτῷ ἀρρωστεῖν. οἱ δὲ, τὰ πλοῖα

Τοκὰς. Puerpera. Quę-peperit. Genitrix. *Euripides Hippolyto Coronato pag.* 209. *v.* 559. Et τοκάδος. Genitor. Pater. Et τοκάων. Genitorum. Patrum, vel filiorum.

Τὸ καταπύκλωμα. Malorũ finis, & extremitas. *N. L.*

Τόκος. Partus. Fœtus. Vsura. Fœnus. Aristophanes Nub. *pag.* 120. *v.* 30. 31. *& pag.* 121. *v.* 1. 2. *Schol. annot.* 3.

--*Hæc verò vsura quænam est fera?*
Am. *Quid verò aliud* est vsura, *quàm singulis mensibus, & singulis diebus,*
Maior, maior pecunia, quæ semper fit, i. quæ semper crescit,
Clàm-labente tempore--

Τοκοφορεῖν. Vsuras-accipere. *Fœnerari, fœnorisq́, fructus percipere.*

Τόκος. Vsura. Fœnus. Auaritiæ species.

Τολμήεντι. Audaci. Toleranti. Ælianus. Ille verò, in templum irrupit, iam parata describens, & quæcunque ausus-fuisset, propter *amoris* morbum, quo laborabat, hæc *liberè* peragebat, fretus solitudine eorũ, qui puellæ opem-ferre possent *l.* 3, 71. *Sed N. L. Hoc videtur ad* τολμᾶν *potiùs, quàm ad* τολμήεντι *referendum.*

Τολμητὸς. Audax. Fortis. Audacem *enim* pro forti, per-transsumptionẽ-accipiũt. Vide in voce Ἐγκράτεια.

Τολμῆσαι. Audere. Tolerare. Ferre. *Plato* legum nono *dicit*, Si quis patrẽ interfecerit, *oportet* hunc ipsum à liberis *illatam* vim fortiter pati. Et secũdo, *dicit.* τολμῶν, audens, pro, audens ferre, *audens pati, audacter ferẽs, fortiter ferens, & patiens.* Et Aristoph. *in Pace pag.* 440. *v.* 14. 15. 16.

O impure, & audax, & impudens tu,
Et impure, & prorsus impure, & impurissime,
Quomodo huc ascẽdisti ô impurorũ impurissime?

Τολμητὴς. Audax. Temerarius.

Τολμητίας. Audax. Agathias. Erat enim maximè audax, & turbulentus, & vltra necessitatem, *i. nullâ necessitate cogente* periculorum-adeundorum-cupidus. De Theudiberto Theuderici filio loquitur.

Τολύβη. Tolybe. Nomen proprium.

Τολυπᾶδιεν. Elaborare. *Perficere. In vnum congerere. Lanam in vnũ globum cogere.* Τολύπη enim, opificium, *lanificium, lanæ bene carminatæ globus ad nendum iam paratus. Vt*, Illi verò, funiculisque, & laneis-filis calamos, *stipulasq́*, colligarunt, & multos fasciculos cõfecerunt.

Τολύπωμα. Collectio. Lanę-bene-elaboratę-glomus, siue globus. Lana concinnata, & adornata, *ac ad opus faciendum iam egregiè parata.*

Τολύπη. Agrestis colocynthe. Cucurbita agrestis.

Τὸ τόλμα. *Versus est Aristophanis.* Ipsum *quidem* consilium *est* ipsius Deæ, ipsum verò furtum. *i. callidum, astutúmque facinus, est* meum. Sic enim Demagogi sua consilia facetè loquentes vocabant *consilia* Deæ. Sensus. Ipsa quidem Dea *consilium hoc mihi* suggessit, ego verò sum ille, qui *præclarum hoc facinus* feci.

Τὸ Μηλιακὸν πλοῖον. Meliacum nauigium. *Prouerbiũ, quod dicitur* de nauigiis valdè fluentibus, *& rimarum plenis, per quas aquæ fluunt in ipsa nauigia. Erasm. Ad. Chil.* 2 *Cent.* 10. *col.* 598 *ad.* 12. Dictum est hoc ex quadam historia. Aiunt enim Aristotelem Hippotem. *vel, equitem*, cùm in coloniã proficisceretur, *cui deducenda fuerat præfectus*, illis, qui cum ipso nauigare noluerant, imprecatum esse. Quoniam enim varias-excusationes-prætexentes, alij quidem, suas vxores

aduersa-valetudine-teneri, alij verò, *sua* nauigia perfluere, *& rimarum aquas admittentium esse plena, domi* remanebant, illis est imprecatus, vt nunquam naues tectas *solidas ac integras* haberent, & semper sub vxorum imperio viuerent.

Τομᾶς q.d. Sectores. Anteriores dentes, *à secando sic appellari, quòd cibos secent, vt à molaribus dentibus facilius conficiantur.*

Τομίας. Exectus. Excisus. Castratus. Eunuchus. Vt, Narses autem Romanorum Dux erat Eunuchus nec admodum eloquens, nec eruditus, & in regia delicatiùs educatus. Erat autem & breui corporis statura, & in gracilitate nutritus, *& gracilis erat.* Fuit autem sub Iustiniano.

Τόμοι. Tomis. Nomen vrbis. Duobus-modis-effertur. *Nam dicitur & Τομεύς. ἰος. ὁ. vt apud Strabonem lib. 7. & apud Stephanũ & Τόμις. ἰδος. ἡ. quemadmodũ hic videmus.*

Τομὴν. Acutè. Secãs. Secand.-vim-habẽs. Ita Plato.

τόμος. Paroxytonè. Tomus. Sectio. Volumẽ. Liber. Charta.

Τόμυρις. Tomyris. Massagetarum Regina, quam Cyrus Persarum Rex ambiens (cùm dolus ipsi non succederet) ad Araxem profectus aperrè bello cœpit infestare. *l. φρατέας. Herodotum consule lib. 1. pag. 55. lin. 8. & deinceps, vbi res fusiùs explicatur. Inde correctio petenda.*

Τὸν ἐξ ἱερᾶς γραμμῆς. *Talum à sacra linea mouebo. Hoc proprè locum habet* in talorum ludo, Menander in Catapseudomeno. *Er. Ad. Chil. 1 Cent. 1. col. 30. ad. 25. Mouebo talum à sacra linea. Hoc autem dicitur de ijs, qui ad incitas sunt redacti, vel ad extremam necessitatem compulsi.*

Τὸν ἅλα. Hunc. Illum.

Τὸν τοῦ δρόμου. Contentus cursus. i. Robustus, vehemens, *qui magna corporis contentione conficitur.*

Τὸν ἰσχάφαλον. Tanquam cerebro-concussus-esse mihi videris. Hoc est, occulta *tui pectoris consilia mihi videntur concussa & labefactata. De rebus occultis dicitur.*

Τονεφέρσοφρις. Tonepherſophris. Rex Aegypti.

Τονθορύζει. Suspectè loquitur. Susurrat. Demisse murmurat. vel clàm loquitur. Vel subtremit, labra mouens. *Aristoph. in Ranis pag 159. Schol. annot. 14. & pag. 160. v. 2.* Vt, Multitudine verò clàm-murmurante, & indignante, Rex istos verbis prudentibus mitigauit. Illis verò, tumultũ rursus succẽdentibus, & murmurare conantibus, dixit.

Τὸν ἵππον ὁ Σκύθης. Equum Scytha *appetit.* De iis, qui clàm aliquid appetunt, palàm verò repellunt, *& recusant.* Dicitur autem & ὁ Σκύθης τὸν ἵππον Scytha equũ. *Imò, vt Er. Ad. Chil. 2. Cent. 2. col. 416 ad. vlt.)* Ἀκκίζεται ὁ Σκύθης ἢ ὄνον. *Scytha accissans asinum.*

Τὸν κολοφῶνα ἐπίδοι. Colophonem adde. Duodecim ciuitates Ioniæ conueniebant in *concilium*, quod Panionium dicebatur, de communibus *rebus* deliberaturæ. Quòd si quando suffragia erant paria, Colophonij *calculum* imparem addebant, qui *cæteros calculos* vincebat, *& ideò victor appellabatur* Smyrnæos enim habebant belli socios profectos, *vel, θελοντὰς, voluntarios*, pro quibus etiam suffragia ferebãt. Hinc de vincente, firmóq; suffragio prouerbium hoc dicebatur.

Τὸν κολοφῶνα ἐπέθηκεν. Colophonem imposuit, *vel, addidit vt Er. Ad. Chil. 1. Cent. 4. col. 419. ad. 45.* Cùm Colophonij inter se seditione laborarent, *aiunt* horum quãdam partem *Smyrnam migrasse, &* cum Smyrnæis habitasse. Cùm autem aliquãdo Smyrnæi ad bellum *quoddam* abiissent *tradunt*, Colophonios, qui relicti fuerãt *in vrbe*, eá occupasse, ita vt abeo *tẽpore*, eoq; *modo* Colophonij duas vrbes habuerint, Colophonem, & Smyr-

ρῶν, κατέιδμον, κρατερόσαλπιν μήτε κλαῖε στεναχὰ αὐτοὺς ἐλπίδας πιτνᾶν, καὶ ὑπὸ τῆς γυναικὸς κρατεῖσθαι αἰεί. A

Τομεῖς. οἱ ἐμπρόσθιοι ὀδόντες.

Τομίας. δίνυχος. ὁ ἢ παρὰ τοῖς βασιλεῦσι τῶν ῥωμαίων, τομίας λεγόμενος, καὶ τοῖς δίγλωττίας αὐτῷ ὑπομάλα μετιὼν, καὶ δι' ὀλίγου καὶ ἐν τοῖς βασιλείοις ζυγοφορήσειν αἰτιαθεὶς μέλλοις. λεῖ ἢ ἀέρα καὶ τὸ σῶμα βεσχύς. ἐν ἰσχνότητι ἀκριβὴς τὴν ἰκνουμένην. B

Τόμις. ἐστόμα πόλεως. διαφορεῖται.

Τομὸν. τὸ τμητικὸν. ὀξύτητος, οὗ τὸ πλάτος.

Τόμος. ὁ χάρτης.

Τόμυρις βασίλισσα μασσαγετῶν. ἣν μὴ μύσας κῦρος ὁ περσῶν βασιλεὺς, ὡς οἱ δόλος ἐπεφορεχάτει, ἐλάσας ἐπὶ τὴν ἀράξειαν, ἐπιόντα ἐκ τῶν ἐμφανοῦς τλῶ τρατιᾷ. C

Τὸν ἀφ' ἱερᾶς γραμμῆς. ἐν τῇ τῆλ πεττείᾳ παιδιᾷ. μέλλω δρος καὶ ζαφλόδομέλλω.

Τόνδε. τόδε.

Τονῶδες δρόμος. ὁ ἰσχυρός.

Τὸν ἰσχέφαλον ὥσπερ κατασεσεῖσθαί μοι δοκεῖς. τυτηρὶ, τὰ κεκρυμμένα. D

Τονεφέρσοφρις βασιλεὺς αἰγύπτου.

Τονθορύζει. ὑποπίπτως λαλεῖ. ψιθυρίζει. ἠρέμα γογγύζει. ἢ λαθρα φθέγγεται. ἢ ὑποξέμει τὰ χείλη κινῶν. ὑποτονθορίζοντος ἢ πλήθους, καὶ ἀγανακτοῦντος, λόγοις ἐχρήσατο ὁ βασιλεὺς τούτοις ἐμάλαττε. πάλιν τε θρῶν ὑπεξαπόντων, καὶ τονθορύζειν πειρωμένων, ἔφη.

Τὸν ἵππον ὁ σκύθης. ἐπὶ τῆλ κρύφα τινὸς ἐπιθυμοῦντα, φανερὸς ἢ ἀποδυομένων. λέγεται ἢ καὶ ὁ σκύθης τὸν ἵππον. E

Τὸν κολοφῶνα ἐπίδοι. δώδεκα πόλεις τῶν ἰωνίας συνίσαν εἰς τὸ πανιώνιον λεγόμενον, περὶ τῆλ κοινῶν βουλευόμεναι. καὶ ὁπότε ἴσαι αἱ ψῆφοι ἐγίνοντο, οἱ κολοφώνιοι ἐπέτιθεν τὴν νικῶσαν. σμυρναίους γὰρ εἶχον συμμάχους. ὑπὲρ ὧν καὶ τῶν ψῆφον ἐπέθεντο. ὅθεν ἐπὶ τῆς κρατούσης, καὶ βεβαίας ψῆφου ἡ παροιμία εἴρηται.

Τὸν κολοφῶνα ἐπέθηκεν. ἐκ τῆς τῶν κολοφωνίων φυγὰς ἰαυτοὺς κατασάντων, πολλὴν μοῖραν ξυνοικίσαι τοῖς σμυρναίοις. εἰς πόλεμον δέ ποτε πολλῶν ἀπελθόντων σμυρναίων, τοὺς μὲν ὑπολειφθέντας κολοφωνίους κρατῆσαι αὐτῆς, ὡς τοὺς κολοφωνίους ἐκ τούτου δώδεκα πόλεις ἔχειν, τλῶ τε κολοφῶνα, καὶ σμύρναν. F

Smyr-

A καὶ ὁ τῆ βουλεύεσθαι αὐτοῖς τινος σωτηρίας, οἱ ὑπολιφθησαν μὴ τῆ κολοφωνίων ἐν σμύρνῃ, ὅτ' ἴσαι ψῆφοι τούτοις ἐγένοντο, πρὸς τοὺς κολοφωνίους ἀναφέρειν αὐτούς, ἢ ἧ πρόσθεν, τοῦτ' ἐκράτουν. ἐπὶ ὅτου λέγεται ἐπὶ παντὸς τοῦ κυριωτάτου καὶ κολοφῶνα ἐπιτιθέντος τοῖς λοιποῖς. ὡς ἐπὶ τῆ ψήφου τῆ ιβ' τῆ κολοφωνίων τῆ τῶν ἰώνων.

Smyrnam *pro*, λέλεκται, *lego* δέδω, *vt res ipsa docet.* Quum autem Smyrnæi de re aliqua deliberabant, qui cum Colophoniis Smyrnæ relicti-fuerant, quum paria erant eorum suffragia, ad Colophonios ea deferebãt, & cui *parti, Colophonij* sese adiũxissent, ea vincebat. Sic igitur dicitur de quolibet firmissimo *suffragio, & de re qualibet firmißima atque certißima,* Colophonem cæteris imponi, vt de suffragiis duodecim *Ionia ciuitatum, in Panionio concilio, in quo sententiæ vincebant,* Colophonijs alteri harum *parti suffragantibus.*

Τὸν ξύοντα αἰτιᾶται ἐπὶ τῆ βλαπτόντων τινάς, ἢ ἐπ' ὠφελοῦντας. ἢ ἡ μεταφορὰ, ὅτι τῆ ὄνων. καθ' ὅσον ἀλλήλοις ὑπ' ἀλλήλων κνήθονται, καὶ ἀποκνήθουσι.

B Τὸν ξύοντα Scabentem vicissim scabere, *siue scalpere, Mutuò scabere. Prouerbium, quod dicitur* de iis, qui lædunt, vel etiam colunt aliquos. *De iis, qui se mutuò lædunt, vel mutuò colunt.* Translatio verò *ducta est* ab asinis, quatenus & illi inter se scabuntur, & vicissim scabunt, *se mutuò scalpunt. vel fricant Er. Ad. Chil. 1. Cent. 7 col. 158. ad. 96. Mutuum muli scabunt.*

Τόνον. Ὦτονον, ἢ δύναμιν, πίσιδης.

Τόνον. Tonum. Robustum Vel potentiam, robur. Τόνος. *Tonus. tensio, intensio. vnde* ἄτονος, *intentus, firmus, robustus.* Τόνος etiam *firmitas, & robur.* Pisides. *Pro* τινὶς, *lege* τόνῳ.

Εἵλκυσε γὰρ αὐτοὺς ὥσπερ ἡλίου τινὸς

Σύρει πρὸς αὑτὸν ἑλκτικῶς τοὺς ἰκμάδας.

Trahebat enim ipsos quemadmodum Solis tonus, i. robur, vis,

Trahit ad se attractiuè vapores, vel, humores.

τόνος ἐστὶ καὶ τὸ κραββατίου τὸ σχοινία. τόνος, καὶ τὸ

C ἐξαμιτερὸν ἔπος. πυθικὸν ἦν τὸ χρησμῳδούμενον ἐν τόνοις ἑξαμίτροις, οὕτω προείλεγον τὴν τελευτήν.

Τόνος etiam *significat* grabati funes, *quibus grabati partes inferiores intenduntur, vnde nomen accepit. Aristoph Lysistrata pag 562. v. 925 & in Equitibus pag. 219. v. 7. Vide schol.* Τόνος etiam carmẽ hexametrum, i. *heroicum. Vt,* Pythicum erat oraculum versibus hexametris, ita prædicens interitum *l.* προείλεγον.

Αἰακίδη φροφόλεξαι μολεῖν ἀχερουσίαν ὕδωρ.

Παυδοσίαν θ' ὅθι τοι θάνατος πεπρωμένος ἔζει.

Aeacide caue proficiscaris ad *Acherusiam aquam,*

Pandosiámque, vbi tibi mors destinata est, vbi mors fatalis te manet.

καὶ συνάψας μάχην Βρεττίοις, καὶ λιπαρεῖς ἐπί τινι πόρῳ, τῆς γεφύρας ῥαγείσης, τ' προσ-

D χώσαν ἀκούσας τὸν ποταμὸν καλούμενον ἀχερουσίδα, τὸν δὲ πλησίον πόλιν παυδοσίαν, ὡς ὃ εἶχε λόγιον συμβαλὼν τοῖς τόποις, καὶ γνοὺς ὅτι αὐτὰ τὰ χρεὼν ἐπιπλήσας, τότε δὴ τὸν ἀνάλεκτα προθύεται. θάνατον. καὶ ὡς μέσους ὠθεῖ ὠμὸς τοὺς πολεμίους ἀφειδῶς, πολλὰ πρότερον δράσας, οὕτω πίπτει μαχόμενος. ἦν δ' ἀλέξανδρος ὁ φιλίππου καὶ ὀλυμπιάδος ἀδελφός.

Quamobrem commissa pugna cum Brutiis, & Lucanis ad quoddam flumen, ponte rupto, cùm audiuisset id flumen à finitimis vocari Acherontidem, vrbémque vicinam *dici* Pandosiam, locis cum oraculo, quod habebat, comparatis, cognouit fatum esse-completum, *& fatale mortis tempus adesse.* Tunc igitur *ad* gloriosam mortem proficiscitur, & nullo-modo-sibi-parcens, *fortiter* in medios hostes irrumpens, multis *præclaris facinoribus* priùs factis, ita cadit pugnans. Hic autem erat Alexander, Philippi affinis, frater Olympiadis.

Τὸν ὕλλαν κραυγάζεις. ἐπὶ τῆ μάτην πονούντων, ἢ κραυγαζόντων ἢ παροιμία. ἐπεὶ τὸν

E ὕλλαν ἀφανῆ γεγόμενον ἡρακλῆς ὑποβὰς τῆς νεὼς ἀργοῦς, καὶ ζητήσας, οὐχ εὗρε.

Τὸν Ὕλλαν κραυγάζεις. *l.* Ὕλαν, *vt paulo pòst, & apud Theocritũ Idyll. 13. v. 7. & 21. & 36. & 58. Er. Ad. Ch. 1. Cent. 4. col. 149. ad 72.* Hylam inclamas. Hoc prouerbium *dicitur* de fruſtrâ laborantibus, & *fruſtrâ* vociferantibus. Nam Hylam *amissum*, & ex hominum conſpectu ſublatum Hercules, cùm ex Argo naui deſcendiſſet, & quæſiuiſſet, *& magnis clamoribus vocasset,* non reperit.

Τοξεύω. Τοξεία.

Τοξεύω. Sagittam-emitto. Sagitta-percutio. Sagittam, vel aliud telum iaculor. Τοξεία. Sagittarum-iaculandarum-peritia, *vel, ars eiaculandi sagittas. Aristophanes in Acharnensibus. pag. 290. Schol. annotat. 4. in versu 5.*

Τοξόται. οἱ δημόσιοι ὑπηρέται. φύλακες τῆ ἄστεως. τὸν ἀριθμὸν χίλιοι. οἵ πρὸς φόρτον μὲν ὤκουν τὴν ἀγορὰν μέσον σκιροστασίου. ὕστερον δὲ μετέβησαν εἰς ἄρειον πάγον. ἐκαλοῦντο δὲ οὗτοι καὶ Σκύθαι, καὶ ἀνδρόνικοι, ἀπὸ ἀνδρόνικου τινὸς τῆ πάλαι πολιτευομένου συνταξαντος τὰ περὶ αὐτούς.

F Τοξόται. Sagittarij. Publici ministri, custodes vrbis, mille numero, qui olim quidem, in tabernaculis in medio foro factis habitabant, postea verò in Areopagum transierunt. Hi autem vocabantur etiam Scythæ, & Speusinij, à Speusino quodam antiquo magistratu, qui ordinem illorum instituit.

Τοξότης. Sagittarius Publicus minister. Aristoph. in Acharn. pag. 290. v. 5. & 6. Schol. annot. 4. vbi isti duo versus leguntur, Est autem quidam improbus nobis sagittarius, Causidicúsque, causarumq; patronus, quemadmodum apud nos iuuenes esse consueuerunt. τοξότης pro, ὑπηρέτης. Sagittarius, pro, publicus minister.

Τοξότης. ὑπηρέτης. ἀριστοφάνης. τοξότης, συνήγορος ὥσπερ ἀδαθλος. αὐτὴ τὸ ὑπηρέτης. A

NOTÆ.

Ἀ'χαρνεῦσι.] In Acharnensibus. pag. 290. v. 5. 6. 7.

Ἀλλὰ κατιτάλωσε μ' αὐ πρῶτον Εὐάθλης δίκῃ.
Κατιβάσασ δ' αὖ πανταχοῦ τοξότας τριχῇ λίας.
Περιστήξασι δ' αὖ αὐτὸν τῇ παρὸς τὰς ξυγγενεῖς.

Schol. annot. 4. duos versus ex Aristophanis Holcadibus depromptos afferunt, qui sic scribendi.

Ἔστιν δέ τις πατρὸς ἡμῶν τοξότης,
Συνήγορος δ' ὥσπερ παρ' ἡμῖν τοῖς νέοις. B

Sophoclis verò versus in Aiace. pag. 63. sic habent,

Μεν. Ὁ τοξότης ἔοικεν, ὦ σμικρὰ φρονεῖν.
Τεῦ. Οὐ γὰρ βάσανον τῶν τύχῃ σπουδαίων. &c.

Τῶν πέλας, τῆς τοξικῆς, καὶ τῆς τοξοσύνης vituperationem pluribus descriptam habes apud Euripidem in Hercule furente. pag. 723. & 724. Hanc excipit egregia rerum earundem laudatio. pag. 724. & 725.

Τοξοπιεῖν. Supercilia arcus instar curuare, & contrahere, atque tristem, & tetricum esse. Vt, Ne tetrico sis vultu. Non enim decet te supercilia arcus instar curuare, & contrahere. Pro, tristem esse. & vultu tetrico. A consequenti *ductum est hoc loquendi genus.* Talis enim *est* vultus hominum in cogitatione, *curaq; profunda* versantium. Homerus. C

Neque frons eius *in supercilijs cærulei lætata est.*

Sophocles contrà,

Quàm Iouis frons exhilarata est gaudio!

Τοξοπιεῖν. μὴ σκυθρώπαζε. οἱ γὰρ φρόνιμοι τοξοπιεῖν τὰς ὀφρῦς. αἰτὴ τὸ σκυθρωπάζειν. διὸ καὶ ἀκολουθοῦντες. ὅτε μὲν γὰρ τὸ πρόσωπον ἡδὺ ἐν μελέτῃ ὄντων. ὁμήρος.

Οὐδὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι χαλίησιν ἰάνθη.

σοφοκλῆς καὶ τὸ ἐναντίον.

Ὡς νῦν Διὸς μέτωπον ἰάνθη χαρᾷ.

Τοξότης. δημόσιος ὑπηρέτης, ἐπόπτης καλεμβρέα.

Τοξότης. Sagittarij. Publici ministri, qui *custos vrbis*, & inspector vocatur.

Τοπάζειν. Coniicere. Coniecturis assequi. Cogitare. Suspicari. Et ἐτόπαζεν, eodem modo *sumendum, pro Coniiciebant, suspicabantur.* Vt & apud Sophoclem in Erigone. Quæ verò coniecturis assequor, ea cognoscere certò volo. Quamobrem etiam ὑποτοπῶν dicunt, pro, suspicari.

Τοπάζειν. οἶον στοχάζεσθαι. εἰκάζειν. ὑπονοεῖν. καὶ ἐπόπτης, ὁμοίως. καὶ ὁ δὲ σοφοκλεῖ εἰς ἠλεκτρᾳ. ἃ γὰρ δόξῃ τοπάζω, ταῦτ' ἰδὼν σαφῆ θέλω. διὸ καὶ ὑποτοπῶν, τὸ ὑπονοοῦν λέγουσι. D

Τοπάζιος. Topazius. Lapis preciosus, qui *priscis* illis temporibus erat in honore, *& precio.*

Τοπάζιος, λίθος πολυτελής, κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους τιμώμενος.

Τοφλόπαν. Penitus. Omnino. Omni modo. Prorsus. Vt, Οἶνον μὴ π. τ. Vinum omnino non bibere.

Τοφλόπαν. ὅλως. παντελῶς. οἶνον μὴ πιεῖν τοφλόπαν. καὶ πάντα ξένον. ἐξ ὁλοκλήρου.

Τὸ παρνὸν σκάφιον. Parni scaphula. Er. *Ad. Chil.* 2. *Cent.* 5. *col.* 484. *ad.* 17. *Dicitur* in eos, qui *res* paruas sæpe quæruntur. Parnus enim gubernator scapham amiserat, & *eam quæritans*, assiduè molestus erat *alijs.*

Τὸ παρνὸν σκάφιον. δηλ. τὴν μικρὰ πολλάκις ζητοῦντων. πάρνος γὰρ ὁ κυβερνήτης, σκάφος ἀπόλεσε. καὶ συνεχῶς ἐμόχλει.

Τὸ παρὸν. Quod adest, æqui, bonique consulere. *Præsentem fortunam boni consulere. Eras. Ad. Chil* 2. *Cent.* 9. *col.* 582. *ad.* 33. Prouerbium, *quo vsus est* Plato in Gorgia. Et (vt videtur) necesse *est* me secundùm illud vetus prouerbium, præsentem fortunam æqui, bonique facere, *i. consulere.* Cratinus Pylæa. E

Viros sapientes oportet saltem præsentem rem vt bonam

Pro viribus bene collocare. i. æqui, bonique consulere.

Τὸ παρὸν εὖ θέσθαι. Præsentem fortunam æqui, bonique consulere.

Τὸ πάρα. Adhuc vlteriùs, ampliùs. Vel ad finem vsque. Vel omnino.

Τοπεῖν & ὑποτοπεῖν. Suspicari.

Τοπίον. Funis. Funes vocant τοπία. Stratis Macedonibus. Peplum autem istum viri funibus ligatum trahunt.

Ἄνδρας σοφοὺς χρὴ τὸν παρὸν θεσμὸν εἰς καλὸν
Εἰς δύναμιν εὖ τίθεσθαι.

Τὸ παρὸν εὖ τίθεσθαι.

Τὸ πάρα. ἔτι καὶ πλέον. ἕως τέλους. ὅλως.

Τοπεῖν. ὑποτοπεῖν. F

Τοπίον. τὰ χοινία λέγουσι τοπία. γράπτος μακεδόσι. τὸν πέπλον ἕλκουσι δεσμοῦντες βοῦσιν ἄνδρες.

A Τόπος. πολλαχῶς λεγομένων ὄξι. λέγεται γὰρ τόπος, ὁ φυσικός. καὶ τὸ μόριον. καὶ ἡ ἐκάστου λόγου πρόοδος. οἱ δὲ ἀπὸ Ἀριστοτέλους τόποι, ὅθεν τὸ ἐγχειρεῖν ἀπὸ ὁμοιότητα τοῦ φυσικοῦ τόπου λέγονται. τόποι δὲ εἰσὶν, ἀρχὴ, καὶ ἀφορμὴ διαφόρων ἐπιχειρημάτων. τοπικὰ δὲ ἐπιγράφεται ἡ τοῦ Ἀριστοτέλους πραγματεία. ἀπὸ τῶν τόπων ἃς ἐν αὐτοῖς παραδίδωσι. ἀφ' ὧν ὁρμώμενοι διαλεγόμεθα περὶ παντὸς τοῦ προτεθέντος ἐξ ἐνδόξων συλλογίζεσθαι. ἔστι γὰρ ὁ τόπος ἀρχή τις, ἢ στοιχεῖον, ἀφ'

B ἧς λαμβάνομέν τὰς περὶ ἑκάστου ἀρχὰς, ἐπισκοποῦντες τὴν διάνοιαν. τῇ περιγραπτῇ μὲν οὐ σπουδαίως. ἐν γὰρ τοῖς καθόλου λαμβάνει τὰ κοινὰ, καὶ καθόλου, ἃ ὄξι τὰ χύδην τοῖς συλλογισμοῖς, ἐν διαιτᾶται γὰρ ἐξ αὐτῶν τὰ τοιαῦτα δείκνυσθαί τε, καὶ λαμβάνεσθαι τοῖς δὲ καθ' ἕκαστα ἀορίστως. ἀπὸ τόπων γάρ ὄξιν ὁρμώμενοι δυσπορίαν περιτάσεως ἐνδόξου τοῦ προκειμένου. ἔστι γὰρ ἡ ἀρχὴ. ἀξιοῦσί δέ τινες τὸ προκείμενον βιβλίον, μὴ τοπικὸν, ἀλλὰ πρὸ τῶν τόπων διηρῆσθαι. ἐνίοτε δὲ ὅσα ἀναγκαῖα τὰ ἐξ ἐνδόξων. ἐὰν γὰρ οἷόν τε ᾖ περὶ παντὸς τοῦ

C προτεθέντος ἐξ ἀληθῶν συλλογίζεσθαι, καὶ ἐν διαιρέμασι.

Τόπος. Locus. *Hoc vocabulum* est ex iis, quæ multifariam dicuntur. Dicitur enim locus & naturalis, & particula, *videtur vel virilis, vel muliebris naturalis locus, & pudendum vtrius q; sexus intelligi*, & cuiusque orationis circuitus. Loci verò, qui *sunt* apud Aristotelem, dicuntur quòd quandam similitudinem habeant cum loco naturali. Loci autem sunt principium, & occasio variorum epicherematum. Illa verò Aristotelis tractatio, *vel opus illud, in quo de locis agitur*, inscribitur Topica, quòd loci quidam in illis tradantur, vnde profecti, & *quibus instructi*, de qualibet re proposita, per probabilia *argumenta* possimus *argumentari*, & syllogismos conficere. Locus enim est principium quoddam, aut elementum, ex quo sumimus rerum singularum principia animo *in ea* intento, circunscriptione quidem, definitè (aut enim adhibet communia, & vniuersalia, quæ syllogismorum sunt propria, aut ea saltem, è quibus ostendi possunt talia, & sumi) singularum verò rerum ratione indefinitè. Hinc enim profectus, & *his auxilijs fretus* inuenire potes copiam propositionum probabilium ad propositam *rem probandum*. Hoc enim *est* principium. Quidam autem censent primum *Topicorum* librum, non Topicum sed ante Locos inscribi, *quòd in eo agatur de rebus Locos antecedentibus*. Interdum verò ea quæ necessaria, *sunt, concludimus* ex probabilibus. Γ *οὐ γὰρ ἔσται, πᾶν τὸ ἐξ ἐνδόξων συλλογίζεσθαι*. Neque enim fieri potest, vt de

qualibet re proposita, ex veris *argumentis* conclusionem faciamus. In epigrammate.

Ἀλλ' ἐπὶ μὲν γαίης ἐλέου τόπος· οἱ γὰρ ἰδόντες,

Εὐθύ με περὶ τύμβῳ ἔστεφον· ἀμφιβέες.

Νῦν δ' τέκοῦσα φίλοισι. τίς ἀμφὶ πόντῳ πίστις;

Sed in terra quidem, misericordiæ locus est. *Qui enim* me mortuum *viderunt*,

Confestim me ad tumulos coronarunt pij.

Nunc verò mater mea me *perdidit. quænam* igitur *apud mare fides* est? quæ mari fides adhiberi potest?

Τόπος, ἀπαγγέλματος διαφέρει. ἀπάγγελμα μὲν ἐστὶ, τὸ κοινότερον, καὶ καθολικώτερον,

D καὶ πλατύτερον. ἀφ' οὗ τόπος ἀφίσταται. ἀρχὴ γὰρ τόπος ἀπάγγελμα, ὥσπερ ὁ τόπος, διηρημένος. οἷον ἀπάγγελμα μὲν τὸ οὕτω λεγόμενον. ὅτι δεῖ διηρῆσθαι τὸ ἐναντίων, καὶ τοῦ συνοίκων. τόπος δὲ, ἢ καὶ τὸ ἐναντίον πολλαχῶς τοῦ ἐναντίου ὑπάρχει τὸ ἐναντίον. καὶ πάλιν. ὡς ἐν τοῦ συνοίκων, οὕτω καὶ τὰ λοιπά. ὁ γὰρ τόπος παράστασις ἤδη τῆς ὑπὸ τὸ ἀπαγγέλματος γένους.

Locus à præcepto differt. Præceptum enim est communius, & vniuersalius, & simplicius. vnde locus inuenitur. Principium enim *est* loci præceptū, sicut locus *est principium* epicherematis. Vt, præceptū quidem *est*, quod sic effertur, Oportet argumentari à contrariis, & coniugatis. Locus verò, quamuis contrarium multifariam contrario insit. *Hic aliquid videtur desiderari, ad quod referantur hæc, τὸ ἐναντίον, vel τὸ expungendum, & vertes. Quamuis contrarium multifariam contrario sit contrarium.* Et rursus, Vt à coniugatis *argumentamur*, sic etiã reliqua *præcepta sunt intelligẽda*. Locus enim iã factus est quædã propositio à præcepto *ducta*.

Τοποτηρητής. q.d. Loci-seruator. Vicarius. Dignitatis genus.

Τὸ προσέρπον. τὸ ἐπιφερόμενον. σοφοκλῆς.

E Ὤμοι, φοβοῦμαι τὸ προσέρπον.

Τὸ προσέρπον. *Quod adrepit. Quod appropinquat.* Quod est euenturum. Soph. *in Aiace pag.* 15 M.

Hei mihi! Metuo id, *quod accedit*, ac imminet. Nam

Περίφαντος ἀνὴρ
Θανεῖται.

Conspicuus vir

Morietur. Pro, manifestè constat illum virum morte violenta moriturum.

Τὸ ῥᾴ. ὅπερ δὴ οὖν. ὅπερ ἔστι.

Τὸ ῥᾴ. Quodigitur.

Τόργος. ἀπὸ λυκόφρονος ὁ κύκνος. λέγεται δὲ καὶ ὁ γύψ.

Τόργος. Apud Lycophronem *ita vocatur* cycnus. Dicitur etiam *ita* vultur.

F Τορεύει. γλύφει. τίτρᾶ. καὶ τόρδην πᾶσαν ᾠδήν. ἀπὸ τοῦ τορεῖν καὶ τετρανεῖν λέγεται τὴν ᾠδήν.

Τορδήν. Tornat. Sculpit. Perforat. Et τόρδην π. ᾠ. Torna cantilenam omnem. Pro, Rotundè, *clara voce*, & perspicuè cane *totum* carmen.

Τορεία. ἡ ῥητορεία.

Τορεία. *Tornatio. Sculptura. Et per translationem* Rhetorica. Eloquentia. Ornata dicendi ratio.

Τορκυάτος. Torquatus. Viri cognomen. Gallorum enim gens *suis sedibus* mota, in Italiam confluxit. Cùm autem castra castris opposita starent, Manlius, illustris Senator *Romanus*, cum Gallorum Rege, qui, cùm alia *multa* magnificè iactabat, tum etiam Romanorum fortissimum ad singulare certamẽ prouocabat, congressus, *eum* lethali vulnere prostrauit, & cadauere spoliato, torque, qui collum *eius* circundabat, detracto (qui domesticus est Gallorum ornatus) suum collum circundedit, & ab hoc *praclaro facinore, quo torquem illum hostium Regi à se casò detractum est adeptus*, à *suis* ciuibus cognomento Torquatus est appellatus, quod *Græcè* diceretur στρεπτοφόρος, i. Torquifer, hócque cognomentum, *sua* fortitudinis monumentum, suis posteris reliquit.

Τέρμα. Meta. Inflexus. *Locus in circo, circa quem currus flectuntur, quum ad metam feruntur.*

Τορνοτυποδιδουρεσπηγοί. *Sic enim scribitur apud Aristophanem in Auibus pag.* 387. *v.* 22. Qui tornant, faciunt, & compingunt clypeos, & lyras.

Τόρνος. Tornus. Lignum rotundum. Vel foramen, & quod in id immittitur. *Instrumentum fabrile, quo ligna tornantur, cauantur, poliuntur, ornantur.*

Τορνεύσασθαι. Tornare. Circinare. Parare. Ornare.

Τορέν. Robustum. Et τορῶς. robustè, perspicuè, magna-voce, apertè, accuratè. Vt, τορῶς. &c. Clara-voce receptui cani iussit.

Τορᾶ. Foro. Perforo. Traiicio. Penetro.

Τορωναῖος. Toronæus. Nomen proprium. Item Toronæ ciuis. Torona verò, vrbs Thraciæ.

Τορμός. Instrumentum-quo-mouentur, *& agitantur res, quæ sunt in ventre* ollæ. Cochleat. Semper verò producitur *syllaba* μο. Apud Eupolidẽ. Cochleari verò tanquam iam ense succinctus. *Hic tamen videtur corripi. nam est anapæstus in secunda senarij sede, & primus pes desideratur. At apud Aristoph. in Auibus. pag.* 371. *v.* 14 *producitur.* Ἕτνος δ' ὅπως θυμεῖ. δεῖ τορίνης, καὶ χύτρας. Pultem autem appetit. *Opus-est cochleari, & olla.* Et rursus *corripitur Epigramm. lib.* 6. *pag.* 438. *epigr.* 127. *v.* 2. *in fine pentametri.* Et pultem-capiens cochlear.

Τόσιος. Tosibis. Deus quorundam. *F.* τινῶν.

Τὸ σκαμβόν. Prauum lignum, nũquam rectum. Hoc prouerbium est populare, & perspicuum. De iis autem dicitur, qui distorta ligna, vel res *prauas* dirigere, *& corrigere* conantur, & nihil proficiunt: *sed frustrà laborant. Er. Ad. Chil.* 2. *Cent.* 10. *col.* 603 *ad.* 42. *Lignum tortum haud vnquam rectum.*

Τὸ σόν ὄναρ. Tuum somnium tibi narrãs. Vt, Si enim ego tibi nunc ipsum notum-facere-velim, id mihi continget, quod prouerbio dicitur, Tuum tibi narro somnium. *Er. Ad. Chil.* 2. *Cent.* 9. *col.* 589. *ad.* 68.

Τοσοῦτον. Tantum. Pro, Hoc. Vt, Atqui tãtum profectò scire *me* puto. Pro, hoc. Soph. in Aiace *pag.* 27. *v.* 441. Et rursus idem *in eodem Aiace pag.* 45. *v.* 755. Tantum scio, & præsens aderam. Pro, *Hoc tantùm scio, & præsens illic interfui* ad hoc vsque *tempus, & huc vsque.*

Τόσῳ. Tanto.

Τοσοῦτῳ θεῷ. Tanto Deo. Pro, *adeò* magno. Vt, Et legem tulerunt, si tales *homines* essent sub tanto Deo, *eique, imperio parerent alacriter, illis* esset beatitudo, *i. vt beati essent*, describentes communem *hanc beatitudinem. i. omnibus communem fore denunciantes.*

Τὸ συμφέρον. Conducibile. Vtile. Commodum. Vt, Ille verò, animaduersa *re*, reditus desiderio flagrare cœpit, alacritate sua conficiens id, quod profuturum reat.

Τορκυάζες. ὄνομα κατ' ὀλίκλησιν κιτηθὲν ἀπὸ τοῦ κελτικοῦ ἔθνους, καὶ τὰς Ἰταλίας ἐρρύη. καὶ αὐτοκαθζομένων ἀλλήλοις τῶν στρατοπέδων μάλλος τοῦ ἀπὸ βουλῆς ἐπιφανὴς, τὸν βασιλέα τοῦ κελτικοῦ τάττ ἄλλα μεγαληγορούμενον, καὶ θρασυνόμενον οἱ τὸν ἄρισον τῶν ῥωμαίων εἰς ἰδιάζουσαν συμπλοκὴν προκαλούμενον ὑποστὰς, ἐπιτυχὲν καταβάλλει ξιφήματι. σκυλεύσας τε τὸν νεκρὸν, καὶ τὸν περὶ τὸν ἔχοντα τορκοῦν ἀπολόμενον, ὃς ἐστὶν ἔθους κόσμος κελτοῖς, αὐτὸς περιέθετο. ἐκ τοῦδε τοῦ τῶν πολιτῶν τορκυάτος ἐπεκλήθη. ὅπερ αὐτῷ ἐγένετο τροπαιοφόρος. μνημεῖον τῆς ἀριστείας τοῦ ὀλίκλησιν τοῦτον τοῖς ἀφ' ἑαυτοῦ καταλείποντι.

Τόρμη. νῆσος. καμπτήρ.

Τορνοτελυεσαντισδοπηγοί. οἱ ποιοῦντες τὰς λύρας, καὶ τὰς ἀσπίδας.

Τόρνος. ξύλον τροχοῦλον. ἢ τὸ ξῆμα καὶ τὸ ἐπιτιθέμενον εἰς αὐτό.

Τορνεύσασθαι. καταπολιάσασθαι.

Τορέν. ἰσχυρόν. καὶ τορῶς, ἰσχυρῶς, ἁπλῶς. μεγαλοφώνως. σαφῶς. ἀκριβῶς. τορῶ; τὸ ἀνακλητικὸν σημανθείσης κλήσεως.

Τορᾶ. τὸ ξυστῶ.

Τορωναῖος. ὄνομα κύριον. ἢ ἀπὸ τῆς Τορώνης. τρόπον ἢ πόλις ἐν θράκῃ.

Τορμὸς. τὸ κινητήριον τῶν χύτρας. παντοχοῦ ἢ ἐκτείνεται. παρ' ὀψοποιοῖς. Τορμὸν δ' ὡς δὴ ξίφος ὑπεζωσμένος. καὶ αὖθις. ἢ τὸν ἱππόδικον Τορμόν.

Τόσιβις. θεὸς τῶν.

Τὸ σκαμβὸν ξύλον, ὃ μή ποτ' ὀρθὸν. αὐτὴ ἡ παροιμία δηλοῖ ὅτι, ἢ φαυερόν. τάττεται ἢ κατὰ τῶν διάστροφα ξύλα, ἢ στρεβλώματα πλεονάζων κατορθοῦσιν, καὶ μηδὲν ὠφελοῦντων.

Τὸ σὸν ὄναρ σοι διηγούμενος. εἰ γὰρ ἐγώ σοι τοῦ αὐτὸν γνωρίζω, πάσχοιμι τὸ τῆς παροιμίας τὸ σὸν ὄναρ σοι διηγούμενος.

Τοσοῦτον αὐτὴ ἔφ' τοῦτο. καί τι τοσοῦτον γ' ἐξεπίσασθαι δοκῶ. τετέκται, τοῦτο. σοφοκλῆς ἐν αἴαντι καὶ αὖθις ὁ αὐτός. τοσοῦτον οἶδα, καὶ παρὼν ἐτύγχανον. αὐτὴ τὸ μέχρι τούτου.

Τόσῳ. τοσούτῳ.

Τοσούτῳ θεῷ. αὐτὴ τῷ μεγάλῳ. καὶ νόμον ἔθεντο εἰ ποιοῦτοι ἡμῶν ὑπὸ τοσούτῳ θεῷ, εὐδαιμονίαν εἶη. καὶ διαγράφοντες κοινῇ.

Τὸ συμφέρον. τὸ συμφέρον. ὃ ἢ, αἰθόμενος, φιλοπάτροφος γίνεται, τὸ συμφέρον τῇ θυμῷ πραγματεύόμενος.

A Τότε δὴ πότε. αὐτὶ τοῦ ὥδη ποτέ. τότε δὴ πότε ἡ φαλαγγικὴ δύναμις τῆς ῥωμαίοις ξυρράγησιν ἐξωθεῖ αὐτούς.

Τοτηνικαῦτα. τότε.

Τοῦ. τοῦδε καὶ ὅδε θηλυκοῦ τάττεται. ὥσπερ τὸ πιός. ἀριστοφάνης ἀμφιάρεω.

Ταυτὶ τὰ κρέ' αὐτῇ ὥδε γυναικός τις φέρει. ὅδε ἀντὶ τοῦ ἡ, δαναΐσιν.

Ἀλλ' εἴσιθ', εἴ τι πρᾶγμα λέξαι βούλομαι Τοῦτ' ἀντὶ τοῦ σοί.

B ὅδε ἡ ἀρσενικῶς, κορίαννος φρυγικός.

Πάντως γάρ εἰσι τῆδε φίλων ἔνδς γέτης.

Τοῦ βάβυος χορός. ὅδε τῆδε ἀπλουστέρων, καὶ ἀμαθῶν εἴρηται ἡ παροιμία.

Τοῦ δὲ τοῦτο ποιήσει; αὐτὶ τοῦ ἕνεκα τίνος;

Τὸ ἴλυκλον. τὸ εἶλυκλον. ἵστησι, τὴν πύλην. ἀφ' ἧς τὸν τῆδε τείχων περιβολὴν ἀπὸ καταφορᾶς τῆδε περιβολαίων ἵστησιν, ἣν ἔχομεν, καὶ περιβάλλομεθα.

C *Hoc autem dictum est* per translationem à vestibus *ductam.* Hoc est, quam habemus, & circundamus, *vel,* & *qua tanquam veste circumiecta vestimur.*

Τοῦ δ' ἆρα ὁ Κόρ Hoc autem Corycæus audiuit. Aiũt iuxta Coricum Pamphyliæ *locum*, fuisse piratas, quos quidam Corycij adiuuantes, accuratè explorabant mercatorum sarcinas, & tempus, quo soluturi erant, piratis indicabant. Hoc igitur prouerbium obtinuit, *& dicitur* de illis, qui putant quidem se latêre: sed tamen in *aliorum* noticiam venerunt. *Er. Ad. Chil. 1. Cent. 2 col. 76 adag. 44 Corycæus auscultauit.*

Τοῦ δὲ τοῦ ἡ κορυκαῖος ἠκροάζετο. φασὶν ὅτι ἐν Κωρύκῳ τῆς Παμφυλίας, ἦν τινα πειρατάς. οἷς τινες τῆδε τῷ κωρύκῳ συμπεράτουντες, ἐπιπειράζοντο τῆδε πλεόντων τὰ φορτία, καὶ τὸν καιρὸν, καθ' ὃν μέλλοιεν πλεῖν, εἰς πειρατὰς ἐμήνυον. ἐπικρατήσαν οὖν ἡ παροιμία ὅτι τῆδε δοκοῦντων μὲν λανθάνειν, εἰς γνῶσιν ἦ ἐρχομένων.

Τοῦ δάφος.

D Τοῦ διὸς τὸ σανδάλιον. ὅτι τῆδε ὡς μέγα δή τι. Εὔπολις χρυσογόνῃ.

Τοῦθ' ἅδης δρασάτω πρότερον, ἢ ἐγὼ πείσομαί.

Τοῦ καθήκοντος πέρα χρόνου. τουτέστι, τοῦ ὡρισμένου. λέγεται ἢ καὶ τοῦ εἰκότος πέρα.

Τοὔλαιον. τὸ ἔλαιον.

Τὸ λαιὸν. τὸ ἀριστερόν.

E Τοῦ μορύχου, δονύσου, μυρύξαι, τὸ μολύναι ὀξύ. παρόσον καὶ κἀκεῖνος τῷ γλυκεῖ τὸ σαφυλαῖ, καὶ τοῖς χλωροῖς σύκοις ἐν τῷ ξυμπῷ μολύνεται.

Τοὔμπαλιν. τὸ ἔμπαλιν.

Τοὔμπικες. οἱ βασιλεῖς τῆδε ῥωμαίων.

Τοὐναντίον.

Τοὔνεκα. τούτου χάριν.

Τωυτουί. μικροῦ. σωναγαγὼν ἢ τοὺς δακτύλους, τοῦτό φησιν. ἀριστοφάνης περίλαις. σκέψαι τοίνυν γ' ἀπὸ γαστρὸς τωυτουὶ οἷα πέπορδας.

F Τοῦ πάνυ. τῆδε παντάπασι. καὶ συμαιῶται τὸν πάνυ.

Τότε δὴ, πότε. Tunc igitur, tunc. Pro, confestim. Vt, Tunc igitur, tunc Francicus exercitus impressione in Romanos facta, eos propellit.

Τοτηνικαῦτα. Tunc.

Τοῦ. Hoc & in fœmineo *genere* ponitur, vt & τινός. Aristophanes Amphiarao.

Has carnes ipsi à muliere quadam fero.

In neutro verò, Danaidibus.

Sed ingredere, quia rem dicere volo
Istam. Subolere enim etiam ob aliquid mihi videtur.

In masculeo verò, Coriannone.

Prorsus enim sunt amicorum vnius profectò alicuius.

Τοῦ Βάβυος χορός. Babyos chorus. De simpliciori-bus, & imperitis *hominibus* dicitur hoc prouerbium. *Erasm. Adag. Chil. 2. Cent. 3. col. 538. & 539. adag. 34. Pemi Babys tibia canit.*

Τοῦ γὰρ τ. π. Cur enim hoc faciet? Pro, cuius enim rei causa hoc faciet?

Τὸ ἴλυκλον. *Atticè contractum ex* τὸ εἴλυκλον. *Sic muliebrem vestem appellant. Pollux lib. 7. cap. 13. Aristoph. Lysistrata. pag. 567. v. 30. & in Thesmophor. pag. 518. v. 8. annot. 5.* Hoc est, Pylum *vrbem.* Propter murorum ambitum.

Τὸ δάφος. *Contractum est ex* τὸ ἔδαφος. Pauimentum. Solum.

Τοῦ διὸς τὸ σανδάλιον. Iouis sandalium. Vt de quadam magna re dicitur. Eupolis Chrysogene. *Er. Adag. Chil. 2. Cent. 7. col. 548. ad. 76.*

Τοῦθ' Ἅιδης. Hoc Orcus peraget priùs, quàm ego patiar.

Τοῦ καθήκοντος. Vltra conueniens tempus. Hoc est, vltra tempus definitum. Dicitur autem τοῦ εἰκότος πέρα. Vltra id, quod decet, aut consentaneum est.

Τοὔλαιον. τὸ ἔλαιον. Oleum.

Τὸ λαιὸν. l. τὸ λαιόν. Lævum. Sinistrum.

Τοῦ μορύχου. Morychi. Dionysi. Bacchi. *μορύξαι* significat fœdare. Quatenus & ille vuarum musto, & recentibus ficubus in vindemia fœdatur.

Τοὔμπαλιν. τὸ ἔμπαλιν. Contrà. Vice-versa.

Τοὔμπικες. Tumpices. Romanorum Reges. *N. L.*

Τοὐναντίον. Contrà.

Τοὔνεκα. Huius rei causa. Idcirco.

Τωυτουί. Tantilli. Parui. Contractis autem digitis hoc dicit Aristophanes Nubibus. *pag. 83. v. 6.* Considereres igitur ex ventriculo tantillo, *tamq; parvo* quales, *quantosq; crepitus edas.*

Τοῦ πάνυ. Illius magni, *celeberrimiq; viri.* Et Simeonem illum magnum, *clarissimumq; virum.*

Τοῦ ' πόντος. Pro, τοῦ ἐπόντος. καὶ τοῦ τυχόντος. Cuiusuis. Cuiuslibet. Sophocles *in Oedipo Tyranno. pag.* 168. & 169. *Sic Oedipum loquentem introducit,*

Atqui hoc aenigma, & obscurum Sphingis dictum *non cuiusuis erat*

Virі explicare: sed vaticinationis indigebat,

Quam nec ab auguriis tu declaratam *apparuisti ferens,*

Nec à Deorum vllo notam attulisti: *sed ego profectus,*

Ille nihil sciens Oedipus, sedaui, superauique Sphingem *illam*

Ingenio mentem illius, & aenigmatis obscuritatem *assequutus, nec ab auguriis edoctus.*

Τοῦτος. *Per contractionem dictum est ex* τοῦτος. Illud verbum. Illud dictum. Apud Aristophanem *in Lysistrata. pag.* 564. *v.* 35. & 36. Et est illud verbum rectè, nec malè dictum, neque cum perniciosis, neque sine perniciosis. *Vel, Neque cum prorsus-perditis, neque sine prorsus perditis.* Prouerbij loco dicitur, *id, quod sequitur,*

Malum quidem sunt *mulieres: sed tamen ô populares,*

Non licet habitare domum sine tali *malo.*

Τυρυλλός. Turullus. Vrbs Thraciæ.

Τὸ σιλίνι δεῖται. Apio indiget. *Hoc dicitur* de iis, qui periculosè aegrotant. Solemus enim (vt ait Plutarchus) apio *defunctorum* monumenta coronare. *l.* ὀνσφαλὲς. *Erasm. Ad. Chil.* 1. *Cent.* 10. *col.* 612. *ad.* 85. *Apium est.*

Τοὺς ἑτέρους τρ ἀγ. Alios tragœdos aget. Prouerbium, *quod dicitur* in eos, qui se parant, & ostentant, *ac magnificè laudant Eras. Ad. Chil.* 4. *Cent.* 9. *col.* 1003. *ad.* 64. *Alios tragœdos promerentur.*

Τούς. Pro, τούτους. Hos. Istos. Vt, ἔμως &c. i. Tamen nec istos equos. Et, τοῖσιν ὁμοίοις. pro, τοῖσι. His similibus. *F.* τοῖσιν ἐμοίοις. His similes.

Τὰς Κόσα λόγους. *Vel, vt infra,* Κόσιν. Cosæ verba. Cosas vir fuit iustus, & genere Pelleneüs, *siue Pellenensis.* Hi verò pellenenses bellum gerebant cum Salaminiis, & belli-socios, *ad huius belli societatem* vicinos aduocarant, & cùm permisissent se partem agri *bello capti* ipsis daturos, victores nullam partem ipsis dederunt, quamuis Cosas ipsis suaderet, & vt promissis starent. Quamobrem, cùm in famem incidissent, *eáque grauiter promerentur*, Cosæ verba laudabant.

Τυσκιανός. Tuscianus. Orator eloquentissimus.

Τουσκλάνῳ. Tuscalano. Agro ita dicto. Vt, Timagenes autem, quòd esset in-dicendo-nimiùm-liber, schola eiectus, in agro Tusculano, qui sic vocabatur, *vitam* transegit.

Τοῦσκοι. Thusci. Tyrrheni. Quære in τυῤῥανία χώρα.

Τὸ ὄστρακον. *Contractum ex* τὸ ὄστρακον. Testa. Testula. Fictile tegumentum. Putamen. Cortex. Aristophanes. Et appono testam pro foribus. ὄστρακα verò vocat iam, ea, quæ vocantur andrania.

Τοὺς χωρὶς οἰκοῦντας. Seorsim habitantes. Demosth. in Philipp. Postea verò placuit, vt inquilini, & qui seorsim à dominis habitabant, *naues* conscenderent. Perspicuum autem fuerit, quod *his verbis* iudicatur,

Τοῦ ' πόντος. τοῦ μέλλοντος. τοῦ τυχόντος. A
σοφοκλῆς.

Καί τι τό γ' αἴνιγμ' οὐχὶ τοῦ ' πόντος ἦν

Ἀνδρὸς διοπτεῦσ'. ἀλλὰ μαντείας ἔδει.
Ἣν οὔτ' ἄπ' οἰωνῶν σὺ προὐφαίνης ἔχων

Οὔτ' ἐκ θεῶν τοῦ γνωτόν. ἀλλ' ἐγὼ μολὼν

Ὁ μηδὲν οἰδίπους, ἔπαυσά νιν

B

Γνώμῃ κυρήσας, οὐκ ἀπ' οἰωνῶν μαθών.

Τοὔπος. τὸ ἔπος. κατ' ἐκεῖνο τοὔπος ὀρθῶς, Α
κοὐκακῶς εἰρημένον. ἐπὶ ἀφισταμένου οὔτε σὺν
πανωλέθρῳ, οὐδ' αὖ πανωλέθρῳ ἐπὶ παροιμίᾳ τοῦτο λέγεται.

Κακὸν γυναῖκες, ἀλλ' ὅμως ὦ δημόται,

C

Οὐκ ἔστιν οἰκεῖν οἰκίαν ἄνευ κακοῦ.

Τυρρηνός. πόλις Θρᾳκική.

Τοῦ σελίνου δεῖται δὴ τῷ ἀσφαλῶς νοσοῦντων. καὶ γὰρ εἰώθαμεν τὰ μνήματα στεφανοῦν σελίνοις, ὥς φησι πλούταρχος.

Τοὺς ἑτέρους τραγῳδοὺς ἀγωνιῶντας. παροιμία ἐπὶ τῶν ἀρμοζομένων, καὶ σεμνοποιουμένων ἑαυτοὺς εἰς τὰ ἐναντία, ὡς διδυμός φησι.

Τούς. αὐτὴ δ' τούτους. ὅμως μὴ ἀφ' τοὺς ἵππους D
ἦ, οὓς τοῖσιν ὁμοίοις. αὐτὴ δ' τοιούτοις.

Τοὺς πόσα λόγους. κόσιος ἐγένετο δίκαιος ἀνήρ. παλλήνιος τὸ γένος. οἱ ἦ παλλήνιοι ἦσαν, πόλεμον ἔσχον πρὸς τοὺς σαλαμινίους. καὶ ἐπεκαλέσαντο συμμάχους τοὺς γείτονας. καὶ ὁμολογήσαντες αὐτοῖς μεταδώσειν τῆς χώρας, νικήσαντες δὲ μετέδωκαν, οὓς ζητῶν συμβουλόμενος δ' κόσιος ταῖς ὁμολογίαις ἐμμένειν. αἰδὼς ὢν λιμῷ ἀπολουμένους, τοὺς κόσους λόγους ἐπῄνουν.

E

Τουσκιανός. ῥήτωρ δεινότατος.

Τουσκλάνῳ. ἀγρῷ, οὗπερ λεπρομιγὴς ὁ ἦ τιμαγένης σχολῆς ἐκπεσὼν τῆς σχολῆς διὰ τὸ παῤῥησιαστὴς εἶναι, ἐν ἀγρῷ διῆγε τουσκλάνῳ λεπρομιγεῖ.

Τῦσκοι. οἱ τυῤῥηνοί. καὶ ζήτει ἐν τῷ τυῤῥηνία χώρᾳ.

Τοὔστρακον. τὸ ὄστρακον. ἀριστοφάνης. καὶ παρέθου τὸ ὄστρακον πρὸς τὰς θύρας. τὰ καλούμενα ἀνδράνια.

F

Τοὺς χωρὶς οἰκοῦντας. δημοσθένης φιλιππικοῖς, καὶ μὴ ταῦτα ἐμβαίνειν τοὺς μετοίκους ἐδόξε, καὶ τοὺς χωρὶς οἰκοῦντας τῶν δεσποτῶν. οὐ μόνον ἀλλὰ καὶ χωρὶς τῶν προκειμένων

quam uis

A φωνηέν ἀν εἴη τὸ δηλούμενον. οἱ ἀπελεύθεροι καθ' ἑαυτοὺς οἴκουν, χωρὶς τῶν ἀπελευθερωσάντων. ἐν ᾧ τοῦτοις δουλεύοντες, συνῴκουν.

Τοιοῦτον ἐν ὅτῳ δή.
Τοιοῦτ' ἐπίτασις. καὶ τοιοῦτον. οὕτω δή.

Τοῦτο οὐκ ἔτι ἠπόρουν. ἀλλὰ τοῦτο ἔλεγον ἐκεῖνο εἶναι. τουτέστι, τὸ ζητούμενον.

Τοῦτο παίσας ἐν κῷ τέλει παροιμίαν τῶν B ἀδίκων ἔργων δικαιότατον. καὶ τοῦτο, τούτου τοῦργον. ἀλλ' ἐχρῆν τὴ δρᾶν. τουτέστι, τρώγειν, καὶ μὴ διδόναι τὸν μισθόν.

Τούτῳ μὲν εἶπε εἰς πυγὴν κυνὸς ὁρᾶν, καὶ ἕτιδν ἀλωπέκων. ὅτι τοὺς λημιῶντων τὰς ὄψεις τοῦτο λέγεται.

Τοῦψον. ὅπου τὰ ὄψα πιπράσκεται. λέγεται καὶ ὄψο ταλεῖον. ὥσπερ τὸ, σαρδῆνα εἰς τὰ σκόροδα, καὶ τὰ κρόμμυα, καὶ τὸν λιβανωτόν.

C Τοῦψον. τὸ ὄψον. ὅ ἐστι τὸ ἐχθύδιον. ἢ ὄπτον.

Τὸ φέρον ἐκ θεοῦ, καλῶς φέρειν χρή.

Τόφερα. ὅτι ζοκτον. καὶ τὸ φερα, τέως.
Τὸ χρεών. τὸ εἱμαρμένον.
Τόφις. ὄνομα κύριον. ὃς ἦν παλαιστής. ἀδελφὸς δίωνος φιλοτόφου Ϝ ἀλεξανδρέως.
Τῶ. χωρὶς Ϝ ι. ἀντὶ τοῦ ὁδὶ. Ἑ θηλυκῶς, καὶ ἀρσενικῶς ὅτι δυϊκοῦ, καὶ οὐδετέρως.

D leo, & neutro genere in æquali *nominativo, & accusativo. Hi. Hæ. Hæc & Hoc. has, hæc.*

Τωβὶτ. ὄνομα κύριον. Ἑ τωβίας. ὁμοίως.

Τῷ τοῦτο συμβαλὼν ἔχεις ταυτὸν, τῷ τοῦτο κρίνεις. τουτέστι, τίνι τεκμηρίῳ νοήσας, Ἑ στοχασάμενος;

Τωθάζειν. αἰτιατικὴ, σκώπτειν. χλευάζειν. λοιδορῶν. καυχᾶσθαι.

Οὐ δεινὰ τωθάζει σε, τέως αὐλητρίδα
Τὸν ξυμποτῶν κλέψαντα;
Τωθασμός. καὶ τωθαστικὸς γελάσας. ἀντὶ τοῦ E σκωπτικόν. θωπευτικόν. χλευαστικόν. λοιδορητικόν.

Τῷ λόγῳ. ὡς δῆθεν ἀποστέλλοντες ποίμνια, Ἑ βουκόλια, καὶ φορβάδων ἀγέλας ἵππων δῆτα νομεῖ τῷ λόγῳ.

Τὼ μηρὼ μὴ συνέχειν, τοῦτ' ἔστι μὴ σφίγγειν. ἀλλ' ἀνειμένως διάγειν, καὶ μὴ ἐνθλίβειν τὰ αἰδοῖα, ἐκ τοῦ συνέχειν τοὺς μηροὺς ἀριστοφάνης περιέλαβε.

Τῶμις. ὄνομα πόλεως. διαφορεῖται δὲ ἡ δοτικὴ. τώμει.

quamuis nihil aliud proponatur, *nec addatur, maioris dilucidatis causâ. Nam seruî* manumissi, per se, *& separatim* habitabant, extra ædes eorum, qui eos manumiserant, *& libertate donarant.* Quandiu verò *domini* seruiebant, *tandiu cum illis* simul-habitabant.

Τότε. Interea verò. *Tunc.*

Τοτέ. *Pronominis est* productio. τοῦτο, τοῖτε, *& τοῖ per syncopen.* Et τοῖσδε. Hic.

Τοῦτο οὐκέτι. De hoc non ampliùs dubitarunt: sed hoc illud esse dixerunt, quod quærebatur.

Τοῦτο ποιήσας. Ex iniustis factis hoc vnum (vt prouerbio dicitur) iustissimum fecit. Et τοῦτο. Hoc. τοῦτο τοῦργον. Huius *est* hoc facinus. Sed oportebat aliquid facere, hoc est, comedere, nec dare mercedem. *N. L.*

Τοῦτο μὲν εἶπε. *Soph. in Ecclesiaz. pag.* 491. *v.* 8. Hunc quidem iussi in canis pudicem inspicere, & trium vulpium. Hoc dicitur de illis, qui oculorum Lippitudine laborant.

Τοῦψον, τὸ ὄψον. Opsonium. Locus, vbi venduntur opsonia. Dicitur & ἐψοπωλεῖον. *Hoc autem ita dicitur,* vt illud. Prodit ad allia, & cepas, & thus. *Intelligitur enim ipse locus, in quo res istæ venduntur.*

Τοῦψον τὸ ὄψον. Opsonium, hoc est, piscículus. Vel assum, *quod est assatum.*

Τὸ εἰκὸν. Quòd à Deo fert, *& diuinitus accidit,* pulchrè, *patienter, & æquo animo* ferre oportet. *Epigram. lib.* 1 *pag.* 18. *Ep.* 93. Εἰ τὸ εἰκὸν σὺ φέρεις, φέρε, Ἑ φέρε. &c.

Τέρπα. Tandiu. Et Interea.

Τὸ χρεών. Fatale. Fatum.

Τέφις. Topsius. Nomen proprium *viri,* qui fuit luctator, Dionis Alexandrini Philosophi frater.

Τῷ. Sine ι subscripto, pro δή. Quare. *Sed vsitatius* τῷ *cum circumflexo, & ι subscripto. Nam est datiuus, qui sæpe sumitur aduerbialiter.* Dicitur & fœminino, & masculeo, & neutro genere in æquali *nominativo, & accusativo. Hi. Hæ. Hæc & Hoc. has, hæc.*

Τωβὶτ. Tobit. Nomen proprium. Et Tobias, eodem-modo *sumendum. scil proproprio viri nomine*

Τῷ τοῦτο ν. ἴ. *Sophocles in Oedipo Colonco. pag.* 319. *v.* 5. Πῶς εἶδα τοῦτο; τῷ δὲ συμβαλὼν ἔχεις; Quomodo nosti hoc? qua verò *re, quo verò argumento* coniiciens *hoc perspectum* habes. Idem valet, ac si dixisset, qua *verò re* hoc iudicas? Hoc est, quónam argumento *rem* animaduertens, & coniiciens?

Τωθάζειν, Accusatiuo. Deridere. Cauillari. Subsannare. Mordere-verbis. Conuiciis-infectari. Gloriari. *Aristoph. in Vespis. pag.* 360. *v.* 25. *&* 160. *v.* 25. *&* 26.

Nónne graue est, *se* nos *deridere, tibicinam Compositorum furatum?*

Τωθασμός. Derisio. Cauillatio. Mordacitas. Subsannatio. Conuiciatio. Et τωθαστικὸν γελάσας. Qui cauillatoriè, assentatoriè, subsannatoriè, & conuiciatoriè risit.

Τῷ λόγῳ. Verbo. Vt, Quippe quòd ouium-gregem, & bonum, & equorum compascuorum, *& armentalium* armenta mitterẽt ad pabulum, *vel in pascua,* verbo, *pro, simulatè, non eo animo, vt hæc animalia in pascua pascendi causa* mitterent: *sed vt hoc simulantes, hostem facilius in insidias ipsi paratas attraherent imparatum.*

Τὼ μηρὼ μὴ συνέχειν. Femora non comprimere. Hoc est, non constringere: sed remissè, *laxeq;* degere, neque comprimere pudenda, compressis femoribus: Aristo. in Nub *pag.* 108. *v.* 5. *schol. annot.* 4. *Sed illic aliter.*

Τῶμις. Tomis. Nomen vrbis. Duobus autem modis effertur datiuus. *Nam dicitur* & τώμιδι, & τώμει. *Quod contractum est ex* Τώμιϊ.

Τὸ γὰρ ἰσλιὸν πάθη. *Sophocles in Aiace. pag.17.v.3.4.5.*

Nam intueri domestica mala, quæ contigerint,

Nullo alio adiuuante,

Magnos dolores affert ei, qui tales clades intuetur.

i. Quum nullus *in his patrandis aliquẽ* adiuuerit, & peccatorum particeps *factusq́*, fuerit, *hoc homines magnis afficit doloribus.* Nam peccatorum communio *mortalibus, qui peccarunt, aliquod* affert solatium. *Soph. in Oedipo Tyranno. pag.205 f.*

Nam omnem

Curam, & cogitationem *extra mala habitare, iucundum* est.

Τόγε αὐτῦ μέρος. Quantum in aliquo est. Pro virili alicuius parte. Quantum est in alicuius voluntate situ. Ælian Quid enim ille edoctus, ausus-est, quãtum in ipso fuit, Lydos in seruitutem redigere Persarum?

Τόγε εἰς αὐτὸν ἥκον. Quantum ad ipsum pertinet. Quantum in ipso positum est. Quantum ille potest. Pro viribus eius.

Τὸ δέ μοι. Hoc verò mihi *datum est.*

Τὸ Δίωνος γρύ. Dionis gry. Dion iste fuit Alexandrinus genere, ob philosophiam celebris, qui, cùm haberet fratrem luctatorem, nomine Topsium, & à quodam eius aduersario maledictis-proscinderetur, & fanda, ac nefanda audiret, & multa turba confluës sequeretur, ipse quidem nihil dixit, philosophiæ præceptum, quod *homines in officio* continet, *& ad modestiã adhortatur*, obseruans. Cùm autem iam fuisset intra suatum ædium vestibulum, nec vllam iræ significationem dedisset, illi adolescenti *hoc tantùm* dixit, οὐδὲ γρύ. Ne gry quidem I le verò, propter animi-ægritudinem se laqueo suspendit, *ac strangulauit. Er Ad. Chil. 1. Cent. 8. col. 269 ad 19 Dionis gry.* Dicitur autem gry de re parua, & vulgari *& vili, nullíusq́ precij. Sic vocantur* & vnguium sordes. *Aristoph. Pluto pag. 2. v. 8. Schol. annot. 24. Item Aristoph. in Equit. pag. 239. v. 14.* τὸν γρῦπον ἐξαλεῖψας.

Τὸ ὅλον τε. In vniuersum.

Τὸ ἡσιόδειον γῆρας. Hesiodea senectus. De supramodum-senibus: *Erasm. Ad Chil. 2. Cent. 7. col. 545 ad 61.* Fertur enim etiam *de Hesiodi longeuitate, quoddam* Pindari epigramma huiusmodi,

Salue, qui bis pubuisti, & qui bis sepulchrum adeptus-es,

Hesiode, humanæ mensuram habẽs sapiẽtiæ.

Τὸ ἱππάρχου τεῖχος Hipparchi murus. *Eras. Ad. Chil. 4 Cent. 1. col 858 ad 87.* Hipparchus, Pisistrati F. Academiam muro cinxit, Athenien sibus coactis magnos sumptus facere *in illius operis fabricationem.* Vnde etiam de rebus sumptuosis dictum-est hoc prouerbium.

Τὸ θερμὸν τῦ ὄφελε. Calidam veruti *partem arripuit Er. Ad. Chil 2. Cent. 6 col. 528. ad 87.* De iis, qui peiora, pro melioribus eligunt. Prouerbium *sumptum* ab illis, qui verua per candentem eorum *partem* arripiunt, *& ita manus adurunt.* Huius *prouerbij* meminit Sophocles.

Τὸ καλὸς ἔχον. Id, quod præclarè habet. Quod est præclarum. Quod est vtile. *Apud Sophoclem in Oedipo Tyrãno pag. 188. v. 6. & 7. dicit* Oedipus, *imò*, Chorus, Hoc autem vtile Reipub. certamen Ne vnquam dirimat, Deum precor. Hoc est. Deum precor, ne dissoluat vnquam, quod Reipub. conducit. *Deum precor ne vnquam desinas procurare, quod Reipub conducit néve semel susceptum negotium intermittas, ac imperfectum reliquas.* l. τὸ καλὸς δ' ἔχον πόλει πάλαισμα, Μήποτε λύσαι θεὸν αὐτέμεν. τοῦτο μὴ λῦσαι τὸ τῇ πόλει συμφέρον αὐτέμεν.

Τοιῶδε.

Τὸ γὰρ ἰσλιὸν οἰκεῖα πάθη A

Μηδενὸς ἄλλου ξυναραξάντος,
Μεγάλας ὀδυνίας ὑποτείνει.

οἷον μηδενὸς συναραξάντος, & βοηθοῦντος τῇ ἁμαρτημάτων. ἡ γὰρ κοινωνία τῇ ἁμαρτημάτων φέρει τὴν ξυμφοράν.

--Τὸ γὰρ B

Πλὴν φροντίδα ἔξω τῇ κακῶν εἶναι, γλυκύ.

Τόγε αὐτῦ μέρος. καὶ πλὴν αὐτοῦ σφαίρισμ. αἰλιανός. τί γὰρ δὴ μαθὼν ὁ τόλμησε τόγε δι' αὐτῦ μέρος δουλώσασθαι λυδοὺς πέρσας;

Τόγε εἰς αὐτὸν ἥκον. ὅσον ἐπ' αὐτῷ. ὅσον δυνατόν.

Τὸ δέ μοι. Τῷ δέ μοι.

Τὸ Δίωνος γρύ. Δίων ὁ Δίων ἀλεξανδρεὺς ἐπὶ C τὸ γῆρας διαβόητος ἦν τὴν φιλοσοφία. ὃς ἔχων ἀδελφὸν παλαιστήν, τὸν μὲν καλούμενον, λοιδορούμενόν τινος τῶν αἰσχιστῶν αὐτοῦ, καὶ ἀκούων ῥητὰ, καὶ ἄρρητα, & πολλὴ ὄχλου ἐπακολουθούντος, αὐτὸς μὲν οὐδὲν ἐφθέγξατο κατασταλμένον τὸ τῆς σοφίας ἀνδρόγλυμμα τηρῶν. εἷς δὲ τῶν ἰδίων πυλωνὸς ὀργιζόμενος, καὶ μηδὲν ὀργῆς ὑποφαίνας, εἶπε πρὸς τὸν νεανίαν οὐδὲ γρύ. ὁ δὲ, D ἀθυμήσας ἀπήγξατο. εἴρηται τὸ γρύ, ὅτι μικροῦ, καὶ τὸ τυχόντος. καὶ ὁ ῥῦπος ἢ ὄνυχος. *est parua, & vulgari & vili, nullíusq́ precij. Sic vocantur* & vnguium sordes. *Aristoph. Pluto pag. 2. v. 8. Schol. annot. 24. Item Aristoph. in Equit. pag. 239. v. 14.* τὸν γρῦπον ἐξαλεῖψας.

Τὸ ὅλον τε. τὸ συνόλον.

Τὸ ἡσιόδειον γῆρας. ὅτι τῇ ὑποχθόνιον. φέρεται γὰρ καὶ ὅτι γράμμα τι Πινδάρου τοιοῦτον.

Χαῖρε δὶς ἡβήσας, καὶ δὶς τάφου ἀνιβολήσας,

Ἡσίοδ', ἀνθρώπεις μέτρον ἔχων σοφίης. E

Τὸ ἱππάρχειον τεῖχος. Ἵππαρχος ὁ Πεισιστράτου θεῖ τὴν ἀκαδημίαν τεῖχος ᾠκοδόμησε, πολλὰ ἀναγκάσας ἀναλῶσαι τοὺς ἀθηναίους. ὅθεν & ὅτι τῇ δαπανηρῶν θεραγμάτων ἡ παροιμία εἴρηται.

Τὸ θερμὸν τῦ ὀβελοῦ. ὅτι τῇ αἱρουμένων τὰ χείρονα, ἀπὸ τῇ κρειττόνων. ἡ παροιμία λέγεται τῇ ἀπὸ ἱερῶν δρασομένων καὶ τὸ πυρωμένον τῇ ὀβελίσκων. μέμνηται αὐτῆς ὁ σοφοκλῆς.

Τὸ καλὸς ἔχον. τὸ συμφέρον. οἱ δὲ τὸ καλὸς δὲ ἔχον πόλωμα τῇ πόλει μὴ λύσαι θεὸν F αὐτέμεν. τοῦτο μὴ λῦσαι τὸ τῇ πόλει συμφέρον αὐτέμεν.

A Τοκάς. ἡ ἠλιτωδῶσα, καὶ τοκάδες, ὁ ἠλιτηκὼς. καὶ τοκήων, γονέων, ἢ τέκνων.

Τὸ καταπύλωμα. τὸ πέρας, καὶ αἰωτάτω τῶν κακῶν.

Τόκος. ἀριστοφάνης νεφέλαις.

--Τοῦτο δ' ἔσθ' ὁ τόκος τί θηρίον;
Τί δ' ἄλλο γ', ἢ κυῶν μύωψ, καὶ καθ' ἡμέραν.

Πλέον πλέον ταρύζουσι ἀεὶ γίνεται

B

Ὑπερβάντος δὲ χρόνου--
Τοκοφορεῖν. τόκους λαμβάνειν.

Τόκος. εἶδος πλεονεξίας.

Τολμήεντι. ὑπομονητικῷ. αἰλιανός. ὁ δέ, ἐσπλαττόμενος τὸν νεὼν, ἕτοιμα δὴ καταγράφων. καὶ ὅπου τολμήσῃ, ζωύπυρα ἐφ' οἷς εἰδοίη, ἐπ' ἐρημίᾳ τῇ ἐπικυρησάσῃ τὴν κόρην δωσομένην πατρὸς δικαίᾳ.

Τολμηρός. τὸν τολμηρὸν, εἰς τὸν ἀνδρεῖον μεταλαμβάνουσιν. καὶ ἐν τῇ ἐγκράτειᾳ.

C Τολμῆσαι. ὑπομεῖναι. νόμων Ϛ'. εἰ πατέρα δοκτείνει τις, αὐτὸν δεῖ τὸν ὑὸν τέκνων τολμῆσαι βίᾳ πάσχοντα. ⊕ ἐν δευτέρῳ. τολμᾷ δὲ τὸ τολμᾷ ὑπομένειν. καὶ ἀριστοφάνης.

Ὦ μιαρὲ, καὶ τολμηρὲ, κἀναίσχυντε σύ,
Καὶ μιαρὲ, καὶ θαυμιαρὲ, καὶ μιαρώτατε·
Πῶς δῆτ' ἀνῆλθες ὦ μιαρῶν μιαρώτατε·
Τολμητής.

D Τολμητίας. τολμηρός. ἀγαθίας. τολμητίας γάρ ἐστι καὶ ταραχώδης, καὶ πέρα δεῖ ἀναγκαίας τὸ φιλοκίνδυνον κεκτημένος. ὅθεν θαλάσσης τοῦ μὲν δεῖνος λέγει τὸν μὲν θαλάσσιον.

Τολύβη. ὄνομα κύριον.

Τολυπᾶσθαι. ἐξεργάζεσθαι. τολύπη γάρ, ἡ ἐργασία. οἱ δέ, καλωδίοις τισὶ, καὶ τολύπαις τοὺς καλάμους ξυνδήσαντες, κώμυθας πολλὰς ἀπεργάσαντο.

Τολύπωμα. συναγωγή. τὸ κατασκευασθὲν, καὶ πεφιλοκαλημένον ἔριον.

E Τολύπη. ἀγρία κολοκυνθη.

Τὸ τόπωμα τῆς θεοῦ, τὸ δὲ πλεῖστ' ἐμὸν ἔστω γάρ οἱ δημαγωγοὶ ἀστεῖόν τι ἔλεγον ταῖς ἑαυτῶν βουλαῖς τῆς θεᾶς. ὅπερ μὲν θεὸς ὑπεβάλετο. ὁ εὐρὼν δὲ ἐγώ.

Τὸ μηλιακὸν πλοῖον. ὅταν τῷ ἄγαν ῥέοντων πλοίων. εἴρηται δὲ τοῦτο ἀπὸ ἱστορίας τινός. φασὶ γάρ ἀριστοτέλη ἐποτίμου εἰς ἀποικίαν στελλόμενον, τῶν μὴ βουλομένων αὐτῷ συμπλεῖν καταράσασθαι. ἐπεὶ δὲ πολλὰ πεζόμενοι, οἱ μὲν, τὰς γυναῖκας αὐτῷ ἀρᾶσθαι. οἱ δέ, τὰ πλοῖα

F

Τοκάς. Puerpera. Quę peperit. Genitrix. *Euripides Hippolyto Coronato pag.* 209. *v.* 559. Et τοκάδες. Genitor. Pater. Et τοκήων. Genitorum. Patrum, vel filiorum.

Τὸ καταπύλωμα. Malorũ finis, & extremitas. *N. L.*

Τόκος. Partus. Fœtus. Vsura. Fœnus. Aristophanes Nub. *pag* 120. *v.* 30. 31. *& pag.* 121. *v.* 1. 2. *Schol. annot.* 9.

--Hæc verò vsura quænam est fera?
Am. *Quid verò aliud* est vsura, *quàm singulis mensibus, & singulis diebus,*
Maior, maior pecunia, quæ semper fit, i. quæ semper crescit,
Clàm-labente tempore?--

Τοκοφορεῖν. Vsuras-accipere. *Fœnerari, fœnorisq́, fructum percipere.*

Τόκος. Vsura. Fœnus. Auaritiæ species.

Τολμήεντι. Audaci. Toleranti. Ælianus. Ille verò, in templum irrupit, iam parata describens, & quæcunque ausus-fuisset, propter *amorũ* morbum, quo laborabat, hæc *liberè peragebat*, fi etus solitudine eorũ, qui puellæ open-ferre possent *l. ñ, ti. Sed N. L. Hoc videtur ad* τολμᾶν *potiùs, quàm ad* τολμήεντι *referendum.*

Τολμηρός. Audax. Fortis. Audacem *enim* pro forti, per-transsumptionẽ-accipiũt. Vide in voce Ἐγκράτεια.

Τολμῆσαι. Audere. Tolerare. Ferre. *Plato* legum nono *dicit*, Si quis patrẽ interfecerit, *oportet* hunc ipsum à liberis *illatam* vim fortiter pati. Et secũdo, *dicit* τολμᾶν, audens, pro, audens ferre, *audens pati, audacter ferẽs, fortiter ferens, & patiens.* Et Aristoph. *in Pace pag.* 446. *v.* 14. 15. 16.

O impure, & audax, & impudens tu,
Et impure, & prorsus impure, & impurissime,
Quomodo hunc ascẽdisti ô impurorũ impurissime?

Τολμητής. Audax. Temerarius.

Τολμηρίας. Audax. Agathias. Erat enim maximè audax, & turbulentus, & vltra necessitatem, *i. nullâ necessitate cogente* periculorum-adeundorum-cupidus. De Theumberto Theuderici filio loquitur.

Τολύβη. Tolybe. Nomen proprium.

Τολυπᾶσθαι. Elaborare. *Perficere. In vnum congerere. Lanam in vnũ globum cogere.* Τολύπη enim, opificium, *lanificium, lanæ bene carminatæ globus ad nendum iam paratus. Vt*, Illi verò, funiculísque, & laneis-filis calamos, *stipulasq́*, colligarunt, & multos fasciculos cõfecerunt.

Τολύπωμα. Collectio. Lanę-bene-elaboratę-glomus, *siue* globus. Lana concinnata, & adornata, *ac ad opus faciendum iam egregiè parata.*

Τολύπη. Agrestis colocynthe. Cucurbita agrestis.

Τὸ τόπωμα. *Versus est Aristophanis.* Ipsum *quidem* consilium *est* ipsius Deæ, ipsum verò furtum. *i. callidum, astutúmque facinus, est* meum. Sic enim Demagogi sua consilia facetè loquentes vocabant *consilia* Deæ. Sensus. Ipsa quidem Dea *consilium hoc mihi* iuggessit, ego verò sum ille, qui *præclarum hoc facinus* feci.

Τὸ Μηλιακὸν πλοῖον. Meliacum nauigium. *Prouerbiũ, quod dicitur* de nauigiis valdè fluentibus, *& rimarum plenis, per quas aquæ fluunt in ipsa nauigia. Erasm. Ad. Chil.* 2 *Cent.* 10. *col.* 598 *ad.* 12. Dictum est hoc ex quadam historia. Aiunt enim Aristotelem Hippotem. *vel, equitem*, cùm in coloniã proficisceretur, *cui deducenda fuerat præfectus*, illis, qui cum ipso nauigare noluerant, imprecatum esse. Quoniam enim varias-excusationes-prætexentes, alij quidem, suas vxores

aduerſa-valetudine-teneri, alij verò, *ſua* nauigia perfluere, *& rimarum aquas admittentium eſſe plena, domi* remanebant, illis eſt imprecatus, vt nunquam naues tectas, *ſolidas ac integras* haberent, & ſemper ſub vxorum imperio viuerent.

Τομὰς q.d. Sectores. Anteriores dentes, *à ſecando ſic appellati, quòd cibos ſecent, vt à molaribus dentibus faciliùs conficiantur.*

Τομίας. Exectus. Exciſus. Caſtratus. Eunuchus. Vt, Narſes autem Romanorum Dux, erat Eunuchus, nec admodum eloquens, nec eruditus, & in regia delicatiùs educatus. Erat autem & breui corporis ſtatura, & in gracilitate nutritus, *& gracilis erat.* Fuit autem ſub Iuſtiniano.

Τόμις. Tomis. Nomen vrbis. Duobus-modis-effertur. *Nam dicitur & Τομὶς, ἰδος. ἡ. vt apud Strabonem lib. 7. & apud Stephanũ & Τόμις, ἰδος. ἡ quemadmodũ hic videmus.*

Τομὸν. Acutè. Secâs. Secand.-vim-habẽs. Ita Plato.

Τόμυρ, *Paroxytonè. Tomus. Sectio. Volumẽ. Liber.* Charta.

Τόμυρις. Tomyris. Maſſagetarum Regina, quam Cyrus Perſarum Rex ambiens (cùm dolus ipſi non ſuccederet) ad Araxem profectus aperrè bello cœpit infeſtare. *l. φρατέας. Herodotum conſule lib. 1. pag. 55. lin. 8. & deinceps, vbi res fuſiùs explicatur. Inde correctio petenda.*

Τὸν ἐφ' ἱερὰς γραμμῆς. *Talum à ſacra linea mouebo. Hoc propriè locum habet in talorum ludo. Menander in Catapſeudomeno. Er. Ad. Chil. 1 Cent. 1. col. 30. ad. 25. Mouebo talum à ſacra linea. Hoc autem dicitur de ijs, qui ad incitas ſunt redacti, vel ad extremam neceſſitatem compulſi.*

Τόνδε. Hunc. Illum.

Τονῶδες δεῖνα. Contentus curſus. i. Robuſtus, vehemens, *qui magna corporis contentione conficitur.*

Τὸν ἰξεφαλον. Tanquam cerebro-concuſſus-eſſe mihi videris. Hoc eſt, occulta *tui pectoris conſilia mihi videntur concuſſa & labefactata. De rebus occultis dicitur.*

Τονεφέρσεφρις. Tonepherſophris. Rex Aegypti.

Τονθορύζει. Suſpectè loquitur. Suſurrat. Demiſſè murmurat, vel clàm loquitur. Vel ſubtremit, labra mouens. *Ariſtoph. in Ranis pag. 159. Schol. annot. 14. & pag. 160. v. 2.* Vt, Multitudine verò clàm-murmurante, & indignante, Rex iſtos verbis prudentibus mitigauit. Illis verò, tumultũ rurſus ſuccẽdentibus, & murmurare conantibus, dixit.

Τὸν ἵππον ὁ Σκύθης. Equum Scytha *appetit.* De iis, qui clàm aliquid appetunt, palàm verò repellunt, *& recuſant.* Dicitur autem & ὁ Σκύθης τὸν ἵππον Scytha equũ. *Imò, vt Er. Ad. Chil. 2. Cent. 2. col. 416 ad. vlt.)* Ἀκκίζεται ὁ Σκύθης ἐπ' ὄνον. *Scytha acciſſans aſinum.*

Τὸν κολοφῶνα ἐπίδες. Colophonem adde. Duodecim ciuitates Ioniæ conueniebant in *concilium*, quod Panionium dicebatur, de communibus *rebus* deliberaturæ. Quòd ſi quando ſuffragia erant paria. Colophonij *calculum* imparem addebant, qui *cæteros calculos* vincebat, *& ideò victor appellabatur.* Smyrnæos enim habebant belli ſocios profectos, *vel, θελοντὰς, voluntarios*, pro quibus etiam ſuffragia ferebãt. Hinc de vincente, firmóq; ſuffragio prouerbium hoc dicebatur.

Τὸν κολοφῶνα ἐπέθηκεν. Colophonem impoſuit, *vel, addidit vt Er. Ad. Chil. 2. Cent. 4. col. 429. ad. 45.* Cùm Colophonij inter ſe ſeditione laborarent, *alumni* horum quãdam partem *Smyrnam migraſſe, &* cum Smyrnæis habitaſſe. Cùm autem aliquãdo Smyrnæi ad bellum *quoddam* abiiſſent *tradunt*, Colophonios, qui relicti-fuerãt *in vrbe*, eã occupaſſe, ita vt eo *tẽpore*, eoq; *modo* Colophonij duas vrbes habuerint, Colophonem, &

ῥεῖν, κατέμβρυον, κρημνόσαλος μήτε πλοῖα σιγανὰ αὐτοῖς ῥεύσειεν πιτύ, καὶ ὑπὸ τῆς γυναικῶν κρατεῖσθαι ἀεί. A

Τομεῖς. οἱ ἐμπρόσθιοι ὀδόντες.

Τομίας. εὐνοῦχος. ὁ ἢ ναρσῆς ὁ στρατηγὸς τῆς ῥωμαίων, τομίας ἦν, καὶ τὰς διγλωττίας αὐτοῦ ἔτι μάλα μετίων, καὶ παιδείας καὶ ἐν τοῖς βασιλείοις ξυσχεθεῖσιν αἰσθησόμενος. ἦν ἢ ἀνὴρ καὶ τὸ σῶμα βραχὺς. ἐπὶ ἰσχνότητι εὐδιάπτωτος. ἦν δὲ ὀλιγοσιτίᾳ. B

Τόμις. ἐτυμολογία πόλεως. διαφορεῖται.

Τομὸν. τὸ τιτανικόν. ὀξυτόνως, οὗ τὸ πλάτανος.

Τόμος. ὁ χάρτης.

Τόμυρις. βασίλισσα μασσαγετῶν. ἣν μανόμενος κῦρος ὁ πέρσων βασιλεὺς, ὡς οἱ δόλος ἢ προσεχώρησε, ἐλάσας ἐπὶ τὴν ἀρέσκειαν, ἐπιὼν ἐπὶ τὸ εὐμαρεστοῦς τελευτᾷ. C

Τὸν ἀφ' ἱερᾶς γραμμῆς. ἐπὶ τῆς πίστεως παροιμία. μόνος ἥρως καταφρονούμενος.

Τόνδε. τόδε.

Τοναῖος δρόμος. ὁ ἰσχυρός.

Τὸν ἰγκέφαλον ὥσπερ κατασείεσθαί μοι δοκεῖς. τετιφῶσθαι. τὰ κεκρυμμένα.

Τοπιάρσεφρις βασιλεὺς Αἰγύπτου. D

Τονθορύζει. ὑποψιθυρίζει. λαλεῖ. ψιθυρίζει. ἡρέμα γογγύζει. ἢ λαθραῖα ἐθίγγανε. ἢ ὑποβρέμει τὰ χείλη κινῶν. ὑποτονθορύζοντος ἢ τοῦ πλήθους, καὶ ἀγανακτοῦντος, λόγοις ἰσχύρεσσι ὁ βασιλεὺς τούτους ἐμείλασσε. πάλιν τε θρῦν ὑπεξαπόντων, καὶ τονθορύζειν πειρωμένων, ἔφη.

Τὸν ἵππον ὁ σκύθης. ἐπὶ τῆς κρύφα πονηρεύμενων, φανερὰς ἢ ἀπειθουμένων. λέγεται ἢ καὶ ὁ σκύθης τὸν ἵππον. E

Τὸν κολοφῶνα ἐπίθες. δώδεκα πόλεις τῆς ἰωνίας συνίστασαν εἰς τὸ πανιώνιον λεγόμενον, περὶ τῶν κοινῶν βουλευόμενα. καὶ ἐπειδὴ ἴσαι αἱ ψῆφοι ἐγένοντο, οἱ κολοφώνιοι ψηφίδιον ἐπέθεντο τὴν νικῶσαν. σμυρναίους γὰρ ἐλθόντας εἶχον συμμάχους. ὑφ' ὧν καὶ τὴν ψῆφον ἐπέθησαν. ὅθεν ἐπὶ τῆς κρατούσης, καὶ βεβαίας ψήφου ἡ παροιμία εἴρηται.

Τὸν κολοφῶνα ἐπέθηκεν. ἐπὶ τῶν τοὺς κολοφωνίους ἑαυτοὺς σπασάντων, πολὺ πλείονι ξυνοικίσαι τοὺς σμυρναίους. εἰς πόλεμον δέ ποτε πρὸς ἐπελθόντων σμυρναίων, τοὺς μὲν ὑπολειφθέντας κολοφωνίους κρατῆσαι αὐτῆς, ὡς τοὺς κολοφωνίους ἐκ τούτου δώδεκα πόλεις ἔχειν, τὴν τε κολοφῶνα, καὶ σμύρναν. F

Smyr-

A καὶ ὁ τῇ βουλεύεσθαι περί τινος συμμάχους, οἱ ὑπολειφθησαν μὴ τῇ κολοφωνίων ἐν σμύρνῃ, ὅτι ἴσαι ψῆφοι τούτοις ἐγίνοντο, φασὶ δεῖ κολοφωνίους αἱ αφέρειν αὐτὰς, καὶ ᾗ ἂν προσθῶνται, ταύτῃ κρατεῖν. καὶ ἔστι λέγεται ἐπὶ τοῦτο τοῦ κυριωτάτου τῶν κολοφωνίων βεβαιότητος τῶν λοιπῶν. ὡς ἐπὶ τῆς ψήφου τῆς ιβ τῆς κολοφωνίων τῇ τέταρτον ἑτέρᾳ.

Smyrnam *pro*, λώδνῃ, *lego* δ ἴσῃ, *vt res ipsa docet.* Quum autem Smyrnæi de re aliqua deliberabant, qui cum Colophoniis Smyrnæ relicti fuerant, quum paria essent eorum suffragia, ad Colophonios ea deferebãt, & cui *parti*, *Colophonij* esse adiũxissent, ea vincebat. Sic igitur dicitur de quolibet firmissimo *suffragio, & de re qualibet firmissima atque certissima*, Colophonem cæteris imponi, vt de suffragiis duodecim *Ionicæ ciuitatum, in Panionio concilio, in quo sententiæ vincebant*, Colophoniis alteri harum *parti suffragantibus.*

Τὸν ξύοντα αὐτὸν ξύεσθαι ἐπὶ τῇ βλαπτόντων τινας, καὶ διαφθειρόντων. ἢ ἀπὸ μεταφορᾶς, ἀπὸ τῆς ὄνου. καὶ ὅσοι εἰσὶν οἱ ἀλλήλων κινδυνεύουσι.

B Τὸν ξύοντα Scabentem vicissim scabere, *siue scalpere, Mutuò scabere. Prouerbium, quod dicitur* de iis, qui lædunt, vel etiam colunt aliquos. *De iis, qui se mutuò lædunt, vel mutuò colunt.* Translatio verò *ducta est* ab asinis, quatenus & illi inter se frabuntur, & vicissim scabunt, *se mutuò scalpunt, vel fricant Er. Ad. Chil. 1. Cent. 7 col. 258. ad. 96. Mutuum muli scabunt.*

Τόνον. Δύτονον, ἢ δύναμιν, πίσιδης.

Τόνον. Tonum. Robustum Vel potentiam, robur. Τόνος. *Tonus. tensio, intensio. vnde* δύτονος, *intentus, firmus, robustus.* Τόνος etiam *firmitas, & robur.* Pisides. *Pro* τινὶς, *lege* τόνῳ.

Εἵλκυσε γὰρ αὐτοὺς ὥσπερ ἥλιος τινὸς

Σύρει πρὸς αὑτὸν ἑλκτικῶς τὰς ἰκμάδας.

Trahebat enim ipsos quemadmodum Solis tonus, i. robur, vis,

Trahit ad se attractiuè vapores, vel, humores.

τόνος δὲ ἦν καββατίου τὸ σχοινία. τίνος, καὶ τὸ ἑξάμιτρον ἔπος. πυθικὸν ἦν τὸ χρησμῳδούμενον ἐν τόνοις ἑξαμέτροις, οὗτος προείλιγον τὸν πολίτην.

C Τόνος etiam *significat* grabati funes, *quibus grabati partes inferiores intenduntur, vnde nomen accepit. Aristoph. Lysistrata pag. 562. v. 925. & in Equitibus pag. 219. v. 7. Vide schol.* Τόνος etiam carmẽ hexametrum, *i. heroicum. Vt*, Pythicum erat oraculum versibus hexametris, ita prædicens interitum *i. προείλιγεν.*

Αἰακίδη προφόλοξι μολὼν ἀχερουσίαν ὕδωρ.

Πανδοσίηθ' ὅθι τοι θάνατος πεπρωμένος ἔξει.

Aeacide cauo proficiscaris ad *Acherusiam aquam*,

Pandosiámque, vbi tibi mors destinata est, vbi mors fatalis te manet.

καὶ συνάψας μάχην Βρεττίοις, καὶ λαθὼν εἰς ποταμόν τινα, τῆς γεφύρας ῥαγείσης, προσχώσαν ἀκούσας τὸν ποταμὸν καλούμενον ἀχερουσίαν, τὴν δὲ πλησίον πόλιν πανδοσίαν, πρὸς ὃ εἶχε λόγιον συμβαλὼν τοὺς τόπους, καὶ γνοὺς ὅτι αὐτὸ τὸ χρεὼν ἐπέστησεν, τότε δὴ τὸν δόκλεᾶ προθύμως. θάνατον. καὶ πρὸς μέσους ἀθυμώτατος τοὺς πολεμίους ἀφθόνως, πολλὰ πρότερον δράσας, ἕως πέπτωκε μαχόμενος. ἦν δὲ ἀλέξανδρος ὁ φιλίππου κασίγνητος ὀλυμπιάδος ἀδελφός.

D Quamobrem commissa pugna cum Brutiis, & Lucanis ad quoddam flumen, ponte rupto, cùm audiuisset id flumen à finitimis vocari Acherontidem, vrbémque vicinam *dici* Pandosiam, locis cum oraculo, quod habebat, comparatis, cognouit fatum esse completum *& fatale mortis tempus adesse.* Tunc igitur *ad* gloriosam mortem proficiscitur, & nullo-modo sibi-parcens, *fortiter* in medios hostes irrumpens, multis *præclaris facinoribus* priùs factis, ita cadit pugnans. Hic autem erat Alexander, Philippi affinis, frater Olympiadis.

Τὸν ὕλλαν κραυγάζεις. ἐπὶ τῶν μάτην προτεινόντων, ἢ κραυγαζόντων ἢ παρεγγυᾶν. ἐπεὶ τὸν ὕλλαν ἀφανῆ γενόμενον ἡρακλῆς ζητήσας, καὶ οὐχ εὑρὼν ἐβόησε τῆς νεὼς ἀρχῆς, καὶ ζητήσας, καὶ οὐχ εὑρε.

E Τὸν Ὕλλαν κραυγάζεις. *I. Τύλαν, vt paulo post, & apud Theocritũ Idyll. 13. v. 7. & 21. & 36. & 58. Er. Ad. Ch. 1. Cent. 4. col. 149. ad 71.* Hylam inclamas. Hoc prouerbium *dicitur* de frustrà laborantibus, & *frustrà* vociferantibus. Nam Hylam *amissum*, & ex hominum conspectu sublatum Hercules, cùm ex Argo naui descendisset, & quæsiuisset, *& magnis clamoribus vocasset*, non reperit.

Τοξεύω. Τοξεία.

Τοξεύω. Sagittam emitto. Sagitta-percutio. Sagittam, vel aliud telum iaculor. Τοξεία. Sagittarum-iaculandarum-peritia, *vel, ars eiaculandi sagittas. Aristophanes in Acharnensibus. pag. 290. Schol. annotat. 4. in versu 5.*

Τοξόται. οἱ δημόσιοι ὑπηρέται. φύλακες τῆς ἄστεως. τὸν ἀριθμὸν χίλιοι. οἳ πρότερον μὲν ᾤκουν τὴν ἀγορὰν μέσην σκηνοποιησάμενοι. ὕστερον δὲ μετέβησαν εἰς ἄρειον πάγον. καλοῦντο δὲ οὗτοι καὶ σκύθαι, καὶ σπευσίνιοι, ἀπὸ σπευσίνου τινὸς τῶν πάλαι βουλευόντων συνταξαντος τὰ περὶ αὐτούς.

F Τοξόται. Sagittarij. Publici ministri, custodes vrbis, mille numero, qui olim quidem, in tabernaculis in medio foro factis habitabant, postea verò in Areopagum transierunt. Hi autem vocabantur etiam Scythæ, & Speusinij, à Speusino quodam antiquo magistratu, qui ordinem illorum instituit.

A Τόπος. πολλαχῶς λεγομένων δηλ. λέγεται δὲ τόπος, ὁ φυσικὸς, καὶ τὸ μόριον. καὶ ἡ ἑκάστου λόγου ἀφορμὴ. οἱ δὲ αἰδοῖα τόποι, δηλ. τὸ ἔχειν τινὰ ὁμοιότητα τοῦ φυσικοῦ τόπου λέγονται. τόποι δὲ εἰσὶν, ἀρχὴ, καὶ ἀφορμὴ δι' ἃ ῥέουσιν ἐπιχειρήματα. Τοπικὰ δὲ ἐπιγράφεται ἡ τῶν Ἀριστοτέλους πραγματεία. ἀπὸ τοῦ τόπους ταῖς ἐν αὐτοῖς παραδίδοσθαι. ἀφ' ὧν ὁρμώμενοι δυνησόμεθα περὶ παντὸς τοῦ προτεθέντος διὰ ἐνδόξων συλλογίζεσθαι. ἔστι γὰρ ὁ τόπος ἀρχή τις, ἢ στοιχεῖον, ἀφ'

B ἃ λαμβάνομεν τὰς περὶ ἑκάστου ἀρχὰς, ἐπισκοποῦντες τὴν ἰδίαν. τῇ περιγραφῇ μὲν ἀορίστως. ἐν γὰρ ἅπασι λαμβάνει τὰ κοινὰ, καὶ καθόλου, ἃ ὅσα τοῖς τῶν συλλογισμῶν, ἐξ ὧν δυνατὰ γε ἐξ αὐτῶν τὰ τοιαῦτα δεικνύναι τι, ἐκ λαμβάνοντας. τοῖς δὲ καθ' ἕκαστα ἀορίστως. ἀπὸ τόπων γάρ ἐστιν ἐνθυμήματα ἐπιχειρῆσαι πρὸς τὰ προκείμενα. ἔστι γὰρ ἀρχὴ. ἀξιοῦσι δέ τινες τὸ πρῶτον βιβλίον, μὴ τοπικὸν, ἀλλὰ πρὸ τῶν τόπων ἐπιχειρεῖσθαι. εἰσὶ δὲ ὅσα ἀναγκαῖα

C τὰ ἐξ ἐνδόξων. καὶ γὰρ οἷόν τε περὶ παντὸς τοῦ προτεθέντος ἐξ ἀληθῶν συλλογίζεσθαι, καὶ ἐν ἐπιχειρήματι.

Τόπος. Locus. *Hoc vocabulum* est ex iis, quæ multifariam dicuntur. Dicitur enim locus & naturalis, & particula, *videtur vel virilis, vel muliebris naturalis locus, & pudendum utrinq; sexus intelligi*, & cuiuslibet orationis circuitus. Loci verò, qui *sunt* apud Aristotelem, dicuntur quòd quandam similitudinem habeant cum loco naturali. Loci autem sunt principium, & occasio variorum epicherematum. Illa verò Aristotelis tractatio, *vel opus illud, in quo de locis agitur*, inscribitur Topica, quòd loci quidam in illis tradantur, vnde profecti, *& quibus instructi*, de qualibet re proposita, per probabilia *argumenta* possimus *argumentari*, & syllogismos-conficere. Locus enim est principium quoddam, aut elementum, ex quo sumimus rerum singularum principia. animo *in ea* intento, circumscriptione quidem, definitè (aut enim adhibet communia, & vniuersalia, quæ syllogismorum sunt propria, aut ea saltem, è quibus ostendi possunt talia, & sumi) singularum verò rerum ratione indefinitè. Hinc enim profectus, *& his auxilijs fretus* inuenire potes copiam propositionum probabilium ad propositam *rem probandam*. Hoc enim *est* principium. Quidam autem censent primum *Topicorum* librum, non Topicum: sed ante Locos inscribj, *quòd in eo agatur de rebus Locos antecedentibus*. Interdum verò ea quæ necessaria, *sunt, concludimus* ex probabilibus. Γ ἀναγκαῖα, τοῦτ' ἐξ ἐνδόξων συλλογίζεσθαι. Neque enim fieri potest, vt de qualibet re proposita, ex veris *argumentis* conclusionem faciamus. In epigrammate.

Ἀλλ' ἐπὶ μὲν γαίης ἐλέου τόπος· οἱ γὰρ ἰδόντες,

Εὐθύ με περὶ τύμβους ἔστορον ἀμφιβίης.
Νῦν δὲ πεύσεται ἁλίοιο. πῆς γὰρ πόντῳ πίστις;

Sed in terra quidem, misericordiæ locus est. *Qui enim* me mortuum *viderunt*,

Confestim me ad tumulos coronarunt pij.

Nunc verò mater mea me *perdidit. quænam* igitur *apud mare fides* est? quæ mari fides adhiberi potest?

Τόπος, παραγγέλματος διαφέρει. παράγγελμα μὲν οὖν, τὸ κοινότερον, καὶ καθολικώτερον,

D καὶ ἁπλούστερον. ἀφ' οὗ τόπος εὑρίσκεται. ἀρχὴ γὰρ τόπος παράγγελμα, ὥσπερ ὁ τόπος, ἐπιχείρημα τος. οἷον παράγγελμα μὲν τὸ οὕτω λεγόμενον. ὅτι δεῖ ἐπιχειρεῖν ἀπὸ τῶν ἐναντίων, καὶ τῶν συζυγῶν. τόπος δὲ, εἰ καὶ τὸ ἐναντίον πολλαχῶς τοῦ ἐναντίου ὑπάρχει τὸ ἐναντίον. καὶ πάλιν. ὡς ἐκ τῶν συζυγῶν, οὕτω καὶ τὰ λοιπά. ὁ γὰρ τόπος παράδοσις ἐστὶ τῆς ἀπὸ τοῦ παραγγέλματος γένεσις.

Τόπος. Locus à præcepto differt. Præceptum enim est communius, & vniuersalius, & simplicius. vnde locus inuenitur. Principium enim *est* loci præceptū, sicut locus *est principium* epicherematis. Vt, præceptū quidem *est*, quod sic effertur, Oportet argumentari à contrariis, & coniugatis. Locus verò, quamuis contrarium multifariam contrario insit. *Hic aliquid videtur desiderari, ad quod referantur hæc*, τὸ ἐναντίον, *vel* τὸ *expungendum, & vertes*, *Quamuis contrarium multifariam contrario sit contrarium*. Et rursus, Vt à coniugatis *argumētamur*, sic etiā reliqua *præcepta sunt intelligēda*. Locus enim iā factus est quędā propositio à præcepto *ducta*.

Τοποτηρητὴς. εἶδος ἀξιώματος.

Τοποτηρητής. q.d. Loci-seruator. Vicarius. Dignitatis genus.

Τὸ προσέρπον. τὸ προσδοκώμενον. σοφοκλῆς.

Τὸ προσέρπον. *Quod adrepit. Quod appropinquat.* Quod est euenturum. Soph. *in Aiace pag.* 15. M.

E Ὤμοι, φοβοῦμαι τὸ προσέρπον.

Hei mihi! Metuo id, *quod accedit*, ac imminet. Nam

Περίφαντος ἀνὴρ
Θανεῖται.

Conspicuus vir
Morietur. Pro, manifestè constat illum virum morte violenta moriturum.

Τὸ ῥᾴδιον δὴ οὖν. ὅπερ ἔστιν.

Τὸ ῥᾴ. Quod igitur.

Τόρος. παρὰ λυκόφρονι κύκνος. λέγεται δὲ καὶ ὁ γύψ.

Τόρος. Apud Lycophronem *ita vocatur* cycnus. Dicitur etiam *ita* vultur.

F Τορεύει. γλύφει. τιτρᾷ. καὶ τόρευε πᾶσαν ᾠδήν. ἀπὸ τοῦ τορὸς καὶ τρανῶς λέγε τελείως ᾠδήν.

Τορεύει. Tornat. Sculpit. Perforat. Et τόρευε π. ᾠ. Torna cantilenam omnem. Pro, Rotundè, *clara voce*, & perspicuè cane *totum* carmen.

Τορία. ἡ ῥητορία.

Τορία. *Tornatio. Sculptura. Et per translationem* Rhetorica. Eloquentia. Ornata dicendi ratio.

Τορκυᾶτος. Torquatus. Viri cognomen. Gallorum enim gens *suis sedibus* mota, in Italiam confluxit. Cùm autem castra castris oppositа starent, Manlius, illustris Senator *Romanus*, cum Gallorum Rege, qui, cùm alia *multa* magnificè iactabat, tum etiam Romanorum fortissimum ad singulare certamẽ prouocabat, congressus, *eum* lethali vulnere prostrauit, & cadauere spoliato, torque, qui collum *eius* circundabat, detracto (qui domesticus est Gallorum ornatus) suum collum circundedit, & ab hoc *praeclaro facinore, quo torquem illum hostium Regi à se caeso detractum est adeptus*, à *suis* ciuibus cognomento Torquatus est appellatus, quod *Graecè* diceretur τορκοφόρος, i. Torquifer, hócque cognomentum, *sua* fortitudinis monumentum, suis posteris reliquit.

Τέρμα. Meta. Inflexus. *Locus in circo, circa quem currus flectuntur, quum ad metam feruntur.*

Τορνοῦσι παρὰ δὴ λυρεσπηγοί. *Sic enim scribitur apud Aristophanem in Auibus pag.* 387. *v.* 22. Qui tornant, faciunt, & compingunt clypeos, & lyras.

Τόρνος. Tornus. Lignum rotundum. Vel foramen, & quod in id immittitur. *Instrumentum fabrile, quo ligna tornantur, cauantur, poliuntur, ornantur.*

Τορνεύειν. Tornare. Circinare. Parare. Ornare.

Τορνῶν. Robustum. Et τορνῶς. robustè, perspicuè, magna-voce, apertè, accuratè. Vt, τορνῶς. &c. Clara-voce receptui cani iussit.

Τορῶ. Foro. Perforo. Traiicio. Penetro.

Τορωναῖος. Toroneus. Nomen proprium. Item Toronæ ciuis. Torona verò, vrbs Thraciæ.

Τορμών. Instrumentum-quo-mouentur, *& agitantur res, quæ sunt in ventre* ollæ. Cochlear. Semper verò producitur *syllaba* μο. Apud Eupolidẽ. Cochleari verò tanquam iam ense succinctus *Hic tamen videtur corripi. nam est anapæstus in secunda senarij sede, & primus pes desideratur. At apud Aristoph. in Auibus. pag.* 371. *v.* 14 *producitur.* Ἔτ' ἐκ δ' ὀπὴ θυμεῖ δ' ἐκ τορύνης, καὶ χύτρας. *Pultem autem appetit. Opus-est cochlearij, & olla.* Et rursus *corripitur Epigramm. lib.* 6. *pag.* 438. *epigr.* 127. *v.* 2. *in fine pentametri.* Et pultem-capiens cochlear.

Τόσιβις. Tosibis. Deus quorundam. *F.* τινῶν.

Τὸ σκαμβόν. Prauum lignum, nũquam rectum. Hoc prouerbium est populare, & perspicuum. De iis autem dicitur, qui distorta ligna, vel res *pranas* dirigere, *& corrigere* conantur, & nihil proficiunt: *sed frustrà laborant. Er. Ad. Chil.* 2. *Cent.* 10. *col.* 603 *ad.* 42. *Lignum tortum haud vnquam rectum.*

Τὸ σὸν ὄναρ. Tuum somnium tibi narrãs. Vt, Si enim ego tibi nunc ipsum notum-facere-velim, id mihi contiget, quod prouerbio dicitur, Tuum tibi narro somnium. *Er. Ad. Chil.* 2. *Cent.* 9. *col.* 589. *ad.* 68.

Τοσοῦτον. Tantum. Pro, Hoc. Vt, Atqui tãtum profectò scire *me* puto. Pro, hoc. Soph. in Aiace. *pag.* 27. *v.* 441. Et rursus idem *in eodem Aiace. pag.* 45. *v.* 755. Tantum scio, & præsens aderam. Pro, *Hoc tantùm scio, & præsens illic interfui* ad hoc vsque *tempus, & huc vsque.*

Τόσῳ. Tanto.

Τοσοῦτῳ θεῷ. Tanto Deo. Pro, *adeò* magno. Vt, Et legem tulerunt, si tales *homines* essent subtanto Deo, *eique, imperio parérent alacriter, illis* esset beatitudo, *i. vt beati essent*, describentes communem *hanc beatitudinem. i. omnibus communem fore denunciantes.*

Τὸ συμφοῖσον. Conducibile. Vtile. Commodum. Vt, Ille verò, animaduersa *re*, reditus desiderio flagrare cœpit, alacritate sua conficiens id, quod profuturum reat.

Τορκυᾶτος. ἔνομα κατ' ὄβλιλησιν κινηθὲν ἀπὸ τοῦ κελτικοῦ ἔθνους, καὶ τῆς Ἰταλίας ἐρρύη. καὶ αὐτοκαθιζομένων ἀλλήλοις τῶν στρατοπέδων μάλλιος τοῦ ἀπὸ βουλῆς ὑπατεύοντος, τὸν βασιλέα τοῦ κελτικοῦ τάττοντα ἄλλα μεγαληγορούμενον, καὶ θεοσίνας οἱ τὸν ἄριστον τῶν ῥωμαίων εἰς ἰδιάζουσαν συμπλοκὴν προκαλούμενον ὑποστάς, ὑπερμεγέθη καταβάλλει ξαύματι. σκυλεύσας τε τὸν νεκρὸν, καὶ τὸν φόβον τὸν ξάγλιον στρεπτὸν ἀπολόμενον, ὃς ἐπιχωρίου δεῖ κόσμος κελτοῖς, αὐτὸς φορεῖται. ἐκ δὲ τοῦδε τοῖς τῆς πολιτῆς τορκυάτους ἐπεκλήθη. ὅπερ αὐτὸν στρεπτοφόρος, μνημεῖον τῆς ἀνδρείας τοῦ ὄβλιλησιν τοῦτον τοῖς ἀφ' ἑαυτοῦ καταλείπει.

Τόρμη. νύσσα. καμπτήρ.

Τορνοῦσι λυρεσπηγοί. οἱ ποιοῦντες τὰς λύρας, καὶ τὰς ἀσπίδας.

Τόρνος. ξύλον στρογγύλον. ἢ τὸ ξῆμα καὶ τὸ ἐπιέμενον εἰς αὐτό.

Τορνοῦσαθαι. καταστολίσασθαι.

Τορέν. ἰσχυρῶν. καὶ τορῶς, ἰσχυρῶς, ξαυτῶς. μεγαλοφώνως. σαφῶς. ἀκριβῶς. τορῶ· τὸ ἀκαλληπτικὸν σημαινθῆναι καλοῦσας.

Τορῶ. τὸ ξυπνῶ.

Τορωναῖος. ἔνομα κύριον. ἢ ἐκεῖθεν τῆς Τορώνης. τορώνη ἢ, πόλις ἐν θράκῃ.

Τορμὼν. τὸ κινητήριον τῶν χύτρας. παντὸς ἢ ἐκπίνεται. παρ' ὁμήρῳ. Τορμὼν δ' ὡς δὴ ξίφος ὑπέζωσμένος. καὶ αἰθὶς. ἢ ταῖς ἱπποδάκου Τρωάσι.

Τόσιβις. θεός τις.

Τὸ σκαμβὸν ξύλον, οὐδὲ ποτ' ὀρθὸν. αὐτὴ ἡ παροιμία δηλοῖ ὅτι, ἢ φασιν. ταύτῃται ἢ κῆ τῶν διάστροφα ξύλα, ἢ πράγματα πλημμέλειαν κατορθοῦσιν, καὶ μηδὲν ὠφελοῦσιν.

Τὸ σὸν ὄναρ σοι διηγούμενος. εἰ δὲ ἐγώ σοι τοῦ αὐτὸν γνωρίζω, πάσχω τὸ τῆς παροιμίας τὸ σὸν ὄναρ σοι διηγούμενος.

Τοσοῦτον· αὐτὶ τοῦτο. καί τι τοσοῦτον γ' ἐξεπίστασθαι δοκῶ. τετίσι, τοῦτο. σοφοκλῆς ἐν αἴαντι καὶ αὖθις ὁ αὐτός. τοσοῦτον οἶδα, καὶ παρὼν ἐτύγχανον. αὐτὶ τοῦ μέχρι τούτου.

Τόσῳ. τοσούτῳ.

Τοσούτῳ θεῷ. αὐτὶ τοῦ μεγάλῳ. καὶ νόμον ἔθεντο εἰ τοιοῦτοι ἡδοιντο ὑπὸ τοσούτῳ θεῷ, δύναμένου δὴ. καὶ διαφόρους κοινοῦ.

Τὸ συμφοῖσον. τὸ συμφέρον. ὁ δὴ, ἀναθύμιος, φιλοπόροφος γίνεται, τὸ συμφοῖσον τῇ θεραθυμίᾳ πραγματούμενος.

A Τότε δή πτπ. ὡτὶ τῶ ὠθρηστικά. τότε δὴ τότε ἡ φραγγικὴ δυνάμις τῆς ῥωμαίοις ξυρραγεῖσα ἐξωθεῖ αὐτούς.

Τοτινικᾶτα. τότε.

Τὺ. τῦτο κὴ δῆλ θηλυκοῦ τάττεται. ὥσπερ τὸ τινός. ἀριστοφάνης ἀμφιάρεω.

Ταυτὶ τὰ κρέ' αὐτῆ ὠθρὰ γυναικός τυ φέρω. δῆλ ἡ δελτάριον ἦ, ὃ καὶ αἴσπ.

Ἀλλ' εἶσιθ', ἀίστ' ὠρᾶγμα λέξαι βέλομαι
Τ ετή. ὠρεσύζειν γὰρ κἀκ τῶ μοι δοκεῖ.

B δῆλ ἦ ἀριστικῶ, κοσμιωτοῖ φρικρέπης.
Πάντως γάρ εἰσι τῆ φίλων ἑνός γέτε.

Τοῦ βάβυος χορός. δῆλ τῆ ἀπλυστέρων, κὴ ἀμαθῶν εἴρηται ἡ ωαροιμία.

Τοῦ γὰ δὲ τῦτο ποιήσ; ἀ' τὶ τῦ ἕνεκα τίνος;

Τὸ ἴκυκλον. τὸ εἴκυκλον. ἤτοι, ἢ πύλον. ὅθ' τὸ ωᾶν τεῖχος ὠρεβολίν δοτὸ μιᾶ τορᾶς τῆ ὠρεβολαίων. ἤτοι, ἢ ἔχομεν, ἢ ὠρεβα νόμεθα.

C *Hoc autem dictum est* per translationem à vestibus *ductam*. Hoc est, quam habemus, & circundamus, *vel, & qua tanquam veste circumiecta vestimur.*

Τοῦ δ' ἆρα ὁ κωρυκαῖος ἠκροάζετο. φασὶν ὅτι ὠρὲ κάρυκον τῆς παμφυλίας, ἢ τὰν ωειρατάς. οἷς τινες τῆ ὁ κωρύκῳ συμπεράτοντες, ὠρεμιρχάζοντο τῆ πλείστων τὰ φορτία, ἢ τὸν καιρόν, καθ' ὃν μέλλοιεν πλεῖν, ἔτις ὠφρατᾶς ἐμήνυον. ἐπικράτησεν οὖν ἡ παροιμία δῆλ τῆ δοκοῦντων μὲν λανθάνειν, εἰς γνῶσιν ἦ ἐρχομένων.

Τοῦδαφος.

D

Τοῦ διὸς τὸ σάνδαλον. δῆλ τῆ ὡς μέγα δή τι. ὦ πολις χρυσογένει.

Τοῦθ' ἅδης ὀφακονεῖ ωρότερον, ἢ ἐγὼ πείσομαί.

Τοῦ καθήκοντος πέρα χρόνυ. τυτέστι, τῦ ὡρισμένυ. λέγεται ἦ κὴ τῦ εἰκότος πέρα.

Τοῦλαιον. τὸ ἔλεον.
Τοὐλαῖόν. τὸ ἀριστερόν.

E Τοῦ μορύχυ, διονύσυ, μορύξαι, τὸ μολῦναι ὀρθῶς. παρῆσαν κἀκεῖνος τῆ γλυκύτητ ἕ ταφυλαῖ, κὴ τοῖς χλωροῖς σύκοις ἐν τῆ ξυμπῆ μολύνεται.

Τοὔμπαλιν. τὸ ἔμπαλιν.
Τοὔμπικες. οἱ βασιλεῖς τῆ ῥωμαίων.
Τοὐναντίον.
Τοὕνεκα. τούτυ χάριν.
Τωυτωῖ. μικρῶ. σωμαγμὸν ἦ τοὺς δακτύλους, τῦτό φησιν. ἀριστοφάνης νεφέλαις. σκέψαι τοίνυν γ' ὁπόσα γαστρίδι τωνουζοῦσ' οἷα πίπορδας.

F Τοῦ πάνυ. τῦ παγκάκτατα. καὶ συνεῖθα τὸν πάνυ.

Τότε δή, πτπ. Tunc igitur, tunc. Pro, confestim. Vt, Tunc igitur, tunc Francicus exercitus impressione in Romanos facta, eos propellit.

Τότωικαῦτα. Tunc.

Τῦ. Hoc & in fœmineo *genere* ponitur, vt & τινός. Aristophanes Amphiarao.

Has carnes ipsi à muliere quadam fero.

In neutro verò, Danaidibus.

Sed ingredere, quia rem dicere volo
Istam. Subolere enim etiam ob aliquid mihi videtur.

In masculeo verò, Coriannone.

Prorsus enim sunt amicorum vnius profectò alicuius.

Τοῦ Βάβυος χορός. Babyos chorus. De simpliciori-bus, & imperitis *hominibus* dicitur hoc prouerbium. *Erasm. Adag. Chil. 2. Cent. 7. col. 538. & 539. adag. 34. Petus Babys tibia canit.*

Τῦ γὰ τ.π. Cur enim hoc faciet? Pro, cuius enim rei causa hoc faciet?

Τὸ ἴκυκλον. *Atticè contractum ex τὸ εἴκυκλον. Sic muliebrem vestem appellant. Pollux lib. 7. cap. 13. Aristoph. Lysistrata. pag. 567. v. 30. & in Thesmophor. pag. 518. v. 8. annot. 5.* Hoc est, Pylum *vrbem*. Propter murorum ambitum. Hoc est, quam habemus, & circundamus, *vel,*

Τὰ δ' ἆρα ὁ Κωρ Hoc autem Corycæus audiuit. Aiūt iuxta Corieum Pamphyliæ *locum*, fuisse piratas, quos quidam Corycij adiuuantes, accuratè explorabant mercatorum sarcinas, & tempus, quo soluturi erant, piratis indicabant. Hoc igitur prouerbium obtinuit, *& dicitur* de illis, qui putant quidem se latêre: sed tamen in *aliorum* noticiam venerunt. *Er. Ad. Chil. 1. Cent. 2 col. 76 adag. 44 Corycæus auscultauit.*

Τὸ δαφος. *Contractum est ex τὸ δάφος.* Pauimentum. Solum.

Τῦ Διὸς τὸ σάνδαλον. Iouis sandalium. Vt de quadam magna re dicitur. Eupolis Chrysogene. *Er. Adag. Chil. 2. Cent. 7. col. 548. ad. 76.*

Τοῦδ' Ἅιδης. Hoc Orcus peraget priùs, quàm ego patiar.

Τοῦ καθήκοντος. Vltra conueniens tempus. Hoc est, vltra tempus definitum. Dicitur autem τοῦ εἰκότος πέρα. Vltra id, quod decet, aut consentaneum est.

Τοὔλαιον. τὸ ἔλαιον. Oleum.

Τοὐλαῖόν. *l.* τὸ λαιόν. Lævum. Sinistrum.

Τοῦ Μορύχυ. Morychi. Dionysi. Bacchi. *μορύξαι* significat fœdare. Quatenus & illo vuarum musto, & recentibus ficubus in vindemia fœdatur.

Τοὔμπαλιν. τὸ ἔμπαλιν. Contrà. Vice-versa.

Τοῦμπικες. Tumpices. Romanorum Reges. *N. L.*

Τοὐναντίον. Contrà.

Τοὕνεκα. Huius rei causa. Idcirco.

Τωυτωῖ. Tantilli. Parui. Contractis autem digitis hoc dicit Aristophanes Nubibus. *pag. 83. v. 6.* Considereres igitur ex ventriculo tantillo, *tamq; paruo* quales, *quantosq; crepitus edat.*

Τοῦ πάνυ. Illius magni, *celeberrimiq; viri.* Et Simeonem illum magnum, *clarissimumq; virum.*

Τοῦ' πόντ@. Pro, τοῦ ἐπόντ@. καὶ τοῦ τυχόντ@. Cuiusuis. Cuiuslibet. Sophocles *in Oedipo Tyrãno. pag.* 168. & 169. *Sic Oedipum loquentem introducit,*

Atqui hoc ænigma, & obscurum Sphingis dictum *non cuiusuis erat*

Virι explicare : sed vaticinationis indigebat,

Quam nec ab auguriis tu declaratam *apparuisti ferens,*

Nec à Deorum vllo notam attulisti *: sed ego profectus,*

Ille nihil sciens Oedipus sedaui, superauique Sphingem *illam*

Ingenio mentem illius, & ænigmatis obscuritatem *assequutus, nec ab auguriis edoctus.*

Τοῦτος. *Per contractionem dictum est ex* τοῦτος. Illud verbum. Illud dictum. Apud Aristophanem *in Lysistrata. pag.* 564. *v.* 35. & 36. Et est illud verbum rectè, nec malè dictum, neque cum perniciosis, neque sine perniciosis. *Vel, Neque cum prorsus-perditis, neque sine prorsus perditis.* Prouerbij loco dicitur, *id, quod sequitur,*

Malum quidem sunt *mulieres : sed tamen ô populares,*

Non licet habitare domum sine tali *malo.*

Τυρμλὸς. Turullus. Vrbs Thraciæ.

Τὸ σελίνῳ δεῖται. Apio indiget. *Hoc dicitur* de iis, qui periculosè ægrotant. Solemus enim (vt ait Plutarchus) apio *defunctorum* monumenta coronare. *l.* ἐπὶ σφαλοῦς. *Erasm. Ad. Chil.* 2. *Cent.* 10. *col.* 612. *ad.* 85. *Apio opus est.*

Τοὺς ἑτέρους τρ ἀγ. Alios tragœdos aget. Prouerbium, *quod dicitur* in eos, qui se parant, & ostentant, *ne magnificè laudant Eras. Ad. Chil.* 4. *Cent.* 9. *col.* 1003. *ad.* 64. *Alios tragœdos prouocant.*

Τοὺς. Pro, τούτους. Hos. Istos. Vt, ὁμως &c. i. Tamen nec istos equos. Et, τοῖσιν ὁμοίοις. pro, τοῖσι. His similibus. F. τοῖσιν ὁμοίοις. His similes.

Τὰς Κόσα λόγος. *Vel, vt infra,* Κόσα. Cosæ verba. Cosas vir fuit iustus, & genere Pelleneus, *siue Pellenensis.* Hi verò pellenenses bellum gerebant cum Salaminiis, & belli-socios, *ad huius belli societatem* vicinos aduocarant, & cùm permisissent se partem agri *bello capti* ipsis daturos, victores nullam partem ipsis dederunt, quamuis Cosas ipsis suaderet, & vt promissis starent. Quamobrem, cùm in famem incidissent, *eáque grauiter promerentur*, Cosæ verba laudabant.

Τυσκιανὸς. Tuscianus. Orator eloquentissimus.

Τυσκλάνῳ. Tuscalano. Agro ita dicto. Vt, Timagenes autem, quòd esset in-dicendo-nimiùm-liber, schola eiectus, in agro Tusculano, qui sic vocabatur, *vitam* transegit.

Τοῦσκοι. Thusci. Tyrrheni. Quære in τυῤῥανία χώρα.

Τὸ ὄστρακον. *Contractum ex* τὸ ὄστρακον. Testa. Testula. Fictile tegumentum. Putamen. Cortex. Aristophanes. Et appone testam pro foribus. ὄστρακα verò vocat iam, ea, quæ vocantur andrania.

Τοὺς χωρὶς οἰκοῦντας. Seorsim habitantes. Demosth. in Philipp. Postea verò placuit, vt inquilini, & qui seorsim à dominis habitabant, *naues* conscenderent. Perspicuum autem fuerit, quod *his verbis* iudicatur,

Τοῦ' πόντος. τὸ μέλλοντος. τὸ τυχόντος. Α
σοφοκλῆς.

Καί πι τό γ' αἴνιγμ' οὐχὶ τῶ' πόντος ἦν

Ἀνδρὸς διειπεῖν. ἀλλὰ μαντείας ἔδει.
Ἣν οὔτ' ἀπ' οἰωνῶν σὺ φρουφαίνης ἔχων

Οὔτ' ἐκ θεῶν τὸ γοῦν. ἀλλ' ἐγὼ μολὼν

Ὁ μηδὲν οἰδίπους, ἔπαυσά νιν

Β

Γνώμῃ κυρήσας, οὐκ ἀπ' οἰωνῶν μαθών.

Τοῦπος. τὸ ἔπος. κατ' ἐπεῖνο τοῦπος ὀρθῶς, κοὐκακῶς εἰρημένον. ἐπεὶ καὶ ἀριστοφάνης οὕτω τὸν πανωλέθρους, οὐκ ἄν πανωλέθρους ἐκ παροιμίας τοῦτο λέγεται.

Κακὸν γυναῖκες, ἀλλ' ὅμως ὦ δημόται,

Οὐκ ἔστιν οἰκεῖν οἰκίαν ἄνδρ κακοῦ.

C

Τυρμλλός. πόλις Θρακική.

Τοῦ σελίνου δεῖται δὲ τῶν ἀσφαλῶς νοσούντων. καὶ γὰρ εἰώθαμεν τὰ μνήματα στεφανοῦν σελίνοις, ὥς φησι πλούταρχος.

Τοὺς ἑτέρους τραγῳδοὺς ἀγωνιῶνται. παροιμία ἐπὶ τῶν ἀμυζομένων, καὶ σεμνοποιουμένων ἑαυτοὺς πρὸς τὰ ἐναντία, ὡς διδυμός φησι.

Τούς. αὐτὶ τοῦ τούτους. ὅμως μὲν τοὺς ἵππους D
ἢ, οὐ τοῖσιν ὁμοίοις. αὐτὶ τοῦ τοιούτοις.

Τοὺς κόσα λόγους. κόσας ἐγένετο δίκαιος ἀνήρ. πελλαῖος τὸ ἔθνος. οἱ ἢ πελλαῖοι ἦτοι, πόλεμον ἔσχον πρὸς τοὺς σαλαμινίους. καὶ ἐπεκαλέσαντο συμμάχους τοὺς γείτονας. καὶ ἐμισθοῦντες αὐτοῖς μετὰ δώσειν τὰς χώρας, νικήσαντες δὲ μετέδωκαν, οὐ ταῦτα συμβουλεύοντος τοῦ κόσα τὰς ὁμολογίας ἐμμένειν. αἰδὼς δὲ λιμῷ ἐκπεσόντες, τοὺς κόσα λόγους ἐπῄνουν.

Ταυσκιανός. ῥήτωρ δεινότατος. E

Ταυσκλάνῳ. ἀγρῷ, οὕτω λεγομένῳ ὁ ἢ τιμαγένης ἐκπεσὼν τῆς σχολῆς διὰ τὸ παῤῥησιαστὴς εἶναι, ἐν ἀγρῷ διῆγε ταυσκλάνῳ λεγομένῳ.

Τῦσκοι. οἱ τυῤῥηνοί. καὶ ζήτει ἐν τῇ τυῤῥηνία χώρᾳ.

Τοὔστρακον. τὸ ὄστρακον. ἀριστοφάνης. καὶ παρά θου τὔστρακον πρὸς τὰς θύρας. τὰ καλούμενα ἀνδρεῖα. F

Τοὺς χωρὶς οἰκοῦντας. δημοσθένης φιλιππικοῖς, καὶ μὴν ταῦτα ἐμβαίνειν τοὺς μετοίκους ἐδόξε, καὶ τοὺς χωρὶς οἰκοῦντας τῶν δεσποτῶν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ χωρὶς τῶ προκεῖσθαι

quam uis

A φαίνεσθαι ἂν εἶη τὸ δηλούμενον. οἱ ἀπελεύθεροι καθ' ἑαυτοὺς ᾤκουν, χωρὶς τῶν ἀπελευθερωσάντων· ὅσον δὲ χρόνον τοῖς δηλοῦσιν, συνῴκουν.

quamuis nihil aliud proponatur, *nec addatur, maioris diluciditatis causâ. Nam serui* manumissi, per se, *& separatim* habitabant, extra ædes eorum, qui eos manumiserant, *& libertate donarant.* Quandiu verò *domino* seruiebant, *tandiu cum illo* simul-habitabant.

Τοτὲ μὲν ἐν ὅτῳ δή.
Τουτί. ἐπίτασις. ἢ τουτῖον. ἐνταῦθα.

Τοτέ. Interea verò. *Tunc.*

Τοτί. *Pronominis est* productio. τοῦτο, τουτὶ, *&* τουτῖ *per syncopen.* Et τουτῖον. Hic.

Τοῦτο οὐκέτι δὶς.
Τοῦτο τοιήσας. ἐκ τῶν ἀδίκων ἔργων δικαιότατον. ἢ τοῦτο, τοῦτ' ἦν τὸ ἔργον. ἀλλ' ἐχρῆν τὸ δρᾶν. τουτέστι, τρώγειν, ἢ μὴ δοῦναι τὸν μισθόν.

Τοῦτο οὐκέτι. De hoc non ampliùs dubitarunt: sed hoc illud esse dixerunt, quod quærebatur.

Τοῦτο τοιήσας. Ex iniustis factis hoc vnum (vt proverbio dicitur) iniustissimum fecit. Et τοῦτο. Hoc. τοῦτο τοῦ ἔργον. Huius *est* hoc facinus. Sed oportebat aliquid facere, hoc est, comedere, nec dare mercedem. N. L.

Τούτῳ μὲν εἶπεν εἰς πυγὴν κυνὸς ὁρᾶν, καὶ τριῶν ἀλωπέκων. ὅτι τοὺς λημῶντας τὰς ὄψεις τοῦτο λέγεται.

Τούτῳ μὲν εἶπεν. *Soph. in Ecclesiaz. pag.* 491. *v.* 8. Hunc quidem iussi in canis podicem inspicere, & trium vulpium. Hoc dicitur de illis, qui oculorum Lippitudine laborant.

Τοῦψον. ὅπου τὰ ὄψα πιπράσκεται. λέγεται καὶ ὄψον τὸ ἐσθιόμενον. ὥσπερ τὸ, σαρῆν δὲ εἰς τὰ σκόροδα, καὶ τὰ κρόμμυα, καὶ τὸν λιβανωτόν.

Τοῦψον. τὸ ὄψον. ὅ ἐστι τὸ ἰχθύδιον. ἢ ὀπτόν.

Τοῦψον. τὸ ὄψον. Opsonium. Locus, vbi venduntur opsonia. Dicitur & ὀψοπωλεῖον. *Hoc autem ita dicitur,* vt illud. Prodit ad allia, & cepas, & thus. *Intelligitur enim ipse locus, in quo res istæ venduntur.*

Τοῦψον τὸ ὄψον. plontum, hoc est, piscículus. Vel assum, *quod est assatum.*

Τὸ φέρον ἐκ θεοῦ, καλῶς φέρειν χρή.

Τὸ φέρον. Quòd à Deo fert, *& diuinitus accidit,* pulchrè, *patienter, & aquo animo* ferre oportet. *Epigram. lib.* 1 *pag.* 18. *Ep.* 93. Εἰ τὸ φέρον εἰ φέρει, φέρε, & φέρε. &c.

Τόφρα. δηλονότι. ἢ τόφρα, τέως.
Τὸ χρεών. τὸ εἱμαρμένον.
Τόψιος. ὄνομα κύριον. ὃς καὶ παλαιστὴς. ἀδελφὸς δὲ ἦν τοῦ φιλοσόφου τοῦ Ἀλεξανδρέως.
Τῷ. χωρὶς τοῦ ι. ἀντὶ τοῦ δεῖνα. ἢ θηλυκῶς, ἢ ἀρσενικῶς ὅτι δοτικοῦ, ἢ οὐδετέρως.

Τόφρα. Tandiu. Et Interea.

Τὸ χρεών. Fatale. Fatum.

Τόψιος. Topsius. Nomen proprium *viri,* qui fuit luctator, Dionis Alexandrini Philosophi frater.

Τῷ. Sine ι subscripto, pro δεῖνα. Quare. *Sed vsitatius* τῷ *cum circumflexo, & ι subscripto. Nam est datiuus, qui sæpe sumitur aduerbialiter.* Dicitur & tœmineo, & masculeo, & neutro genere in quali *nominatiuo, & accusatiuo. Hi. Hæ. Hæc & Hoc. has, hæc.*

Τωβίτ. ὄνομα κύριον. ἢ τωβίας. ὁμοίως.

Τωβίτ. Tobit. Nomen proprium. Et Tobias, eodem-modo *sumendum. scil. proprio viri nomine*

Τῷ τοῦτο συμβαλὼν ἔχεις ταυτὸν, τῷ τοῦτο κρίνεις. τουτέστι, πικρίᾳ νοήσας, ἢ σχασάμενος;

Τῷ τοῦτο σ. ι. *Sophocles in Oedipo Coloneo. pag.* 319. *v.* 5. Πῶς οἶδα τοῦτο; τῷ δὲ συμβαλὼν ἔχεις; Quomodo nosti hoc? qua verò *re, quo verò argumento* coniiciens *hoc perspectum* habes. Idem valet, ac si dixisset, qua *verò re* hoc iudicas? Hoc est, quónam argumento *rem* animaduertens, & coniiciens?

Τωθάζειν. αἰτιατικῇ, σκώπτειν. χλευάζειν. λοιδορῶν. καταχαίνειν.

Τωθάζειν, Accusatiuo. Deridere. Cauillari. Subsannare. Mordere-verbis. Conuiciis-insectari. Gloriari *Aristoph. in Vespis. pag.* 360. *v.* 25. *&* 160. *v.* 25. *&* 26.

Οὐ δεινὰ τωθάζει σε, τὴν αὐληδίδα
Τὴν ξυμποσίων κλέψαντα;

Nónne graue est, *te* nos *deridere, tibicinam Compositorum furatum?*

Τωθασμός. καὶ τωθαστικὸν γελάσας. ἀντὶ τοῦ σκωπτικόν. θωπευτικόν. χλευαστικόν. λοιδορητικόν.

Τωθασμός. Derisio. Cauillatio. Mordacitas. Subsannatio. Conuiciatio. Et τωθαστικὸν γελάσας. Qui cauillatoriè, assentatoriè, subsannatoriè, & conuiciatoriè risit.

Τῷ λόγῳ. ὡς δῆθεν ἀποστέλλοντες ποίμνιον, ἢ βουκόλια, καὶ φορβάδων ἀγέλας ἵππων δῆθεν νομιοῦ τῷ λόγῳ.

Τῷ λόγῳ. Verbo. Vt, Quippe quòd ouium gregem, & bonum, & equorum compascuorum, *& armentalium* armenta mitterēt ad pabulum, *vel inpascua,* verbo, *pro, simulatè, non eo animo, vt hæc animalia inpascua pascendi causa mitterent: sed vt hoc simulantes, hostem facilius in insidias ipsi paratas attraherent imparatum.*

Τὼ μηρὼ μὴ συνίχειν. τοῦτ' ἔστι μὴ σφίγγειν. ἀλλ' ἀνειμένως ἔχειν, καὶ μὴ ἐνθλίβειν τὰ αἰδοῖα, ἐν τῷ συνέχειν τοὺς μηροὺς ἀφισταμένης τῆς φύλαξις.

Τὼ μηρὼ μὴ συνίχειν. Femora non comprimere. Hoc est, non constringere: sed remissè, *laxè,* degere, neque comprimere pudenda, compressis femoribus. Aristo. in Nub *pag.* 108. *v.* 5. *schol. annot.* 4. *Sed illic aliter.*

Τῶμις. ὄνομα πόλεως. διαφορεῖται ἢ ἡ δοτικὴ. τέμει.

Τῶμις. Tomis. Nomen vrbis. Duobus autem modis effertur datiuus. *Nam dicitur &* τώμιδι, *&* τώμει. *Quod contractum est ex* Τώμιϊ.

Τόμυεις. Tomyris. Massagetarum Regina, quam ambiens Cyrus Persarum Rex, cùm ei dolus non succederet, profectus ad Araxem, palàm, *& apertè* bellum ei ficiebat. *l. σχολίων. Herod. lib. 1. pag. 53. lin. 8. & deinceps. inde petenda huius loci correctio.* Τομυεις *per o parvum ibi scribitur.*

Τῶν ἄλλων. Cætera omnia mihi minùs curæ sunt. Pro, nullo modo *curo cætera.*

Τῶν γὰρ ὑστάτων. Nam sine postremis.

Τῶν δ' ὄνων. Asinos non curo. *Er. Ad. Chil. 4. Cent. 3. col. 881. ad 43.*

Τῶν δυνατῶν *Hexametrum est.* Eorum, quæ fieri possunt, aliquid impera. haud enim apud Centauros *sumus.*

Τῶν ἐαρινῶν. Vernis foliis plures sunt sycophantę.

Τῶν ἰκτικῶν, Hecticorum. Illorum, qui hexi. *i. hectica febri* laborant.

Τῶν ἐπὶ σκηνῆς. Illorum, qui *sunt* in scena. Theatricorum. Theatralium.

Τῶν εἰς φαρέτραν. Illorum *calculorum* in pharetram *conijci solitorum.* Aiũt Scythas, quum sunt dormituri, *priusquàm dormiant*, afferre pharetram, &, si diem illum molestiarum-expertem transegerint, calculum album in pharetram cõijcere, si verò *diem illum transegerint* in molestiis, atrum *calculum in eam immittere.* Quum autem aliqui moriebantur, proferebant pharetras, & calculos numerabant. Et si plures albi reperiebantur, defunctum prædicabant beatum. Hinc igitur *aiunt* diem album pro bono in prouerbium abiisse *Er. Ad. Ch. 2. Cẽt. 8 col. 558 ad. 18. Bonus è pharetra dies.*

Τῶν ἵππων. Par marsupiorum lõgè melius, & concinniùs ornatur, *ac præparârunt*, quàm equos Eumeli.

Τῶν ὦτων. Auribus attractus in iram prorumpit.

Τῶν τριῶν κακῶν ἕν. Trium malorum vnũ. Est quoddam dictum. Et Menander, duobus additis, vt prouerbiale *dictum* subitò iocans, hoc, Vnum enim aliquod horum trium habet malorum. Hæc autem esse dicunt *ea mala*, quæ Theramenes statuit *maleficiorum* pœnas. Polyzelus Demotyndarei F. *dicit*, Triũ igitur malorum *vnum ei* licebat eligere. Nã omnino necesse erat ipsum lignum attrahere, *addictum triremi, ligneum rémum trahere & agitare*, vel cicutam bibere, vel proditæ naui, *præcipitem in mare dari, ac ita summergi*, & quàm celerrimè malis *ac miseriis omnibus* liberari. Hæc sunt tria Therament *mala*, quæ tibi cauenda sunt. Aristophanes Triphalete. Ego enim à Theramene metuo tria ista *mala statuta.*

Τῇ νῦν λέξει; *Soph in Electra pag* 115. M. Τί δ' ἂδ' ἀθυμεῖς, ὦ γύναι, τῷ νῦν λόγῳ; Quid verò adeò animum abiicis, ô mulier, isto præsente sermone *nunc auditos i. propter verba nunc à me dicta.* Et, τῷ τεῦτο κεκλῆς; Quo *signo fretus* hoc iudicas? τῷ *enim hic positum est*, pro, ἐκ τίνου σημείου; quo signo? Aristoph. Pluto. *pag.* 4 *v.* 15. *sequentis exempli* τῷ *non sumitur ita: sed pro* διὰ τί. *propter.* Infelix-fuit postquàm talem famam iure-hæreditario consequutus-est. Autores verò sunt *huius mali, illi*, qui res tractant, quòd in iisdem grauitas, & magnitudo concurrat, interdum verò contrà *res cedat.*

Τῶν ὑπ' αὐτὸν τεταγμένων. Sibi subiectorum. Sub se collocatorum. Vt, Cæsar autem fortissimum ducem iubet milites sub se collocatos, *sibiq; subiectos* ducere.

Τῶν φιλτάτων. Charissimorum charissima. Aristoteles in Mytilenensium Repub. tradit *eos* efferre liberos nudos vsque ad annos 16. & in conuiuiis deosculari.

Τάμυρις. βασίλισσα μασσαγετῶν. *lib.* μεταμέλομαι κῦρος ὁ περσῶν βασιλεὺς, ὡς οἱ δόλος οὐ προσεχώρει, ἐλάσας ὅτι τὸν ἀφέξια, ἐπιτίθετο ἐπὶ τῷ ἰωφαύους τελευτᾶν. A

Τῶν ἄλλων μοι πάντων ὀλίγον μέλει, αὐτῆ τῇ ὑδαμοῦς.

Τῶν γὰρ ὑστάτων χωρίς.

Τῶν δ' ὄνων οὐ μοι μέλει.

Τῶν δυνατῶν κέλευ'. οὐ γὰρ ἔστιν παρὰ Κενταύροισι. B

Τῶν ἐαρινῶν φύλλων, πλείονές εἰσιν οἱ συκοφαντοῦντες.

Τῶν ἰκτικῶν. ἤγουν ἐξιν νοσούντων.

Τῶν ἐπὶ σκηνῆς. ἤγουν θεατρικῶν.

Τῶν εἰς τὴν φαρέτραν φασὶ τοὺς σκύθας μέλλοντας καθεύδειν, ἄγειν τὴν φαρέτραν. Οἱ μὲν ἀλύπως τύχοιεν τὴν ἡμέραν ἐκείνην διάγοντες, καθιᾶσι εἰς τὴν φαρέτραν ψῆφον λευκήν. εἰδὲ ὀχληρῶς, μέλαιναν. ἐπὶ τίνων ἤγουν ἀποθνησκόντων, ἐξέτειρον τὰς φαρέτρας, καὶ ἠρίθμουν τὰς ψήφους. καὶ εἰ εὑρίσκοντο πλείους αἱ λευκαὶ, διεμαίζοντ' ἀλλήλους ὡς εὐημερήσαντος τοῦ ἀποθανόντος. ὅθεν καὶ παροιμιαζόμενοι τὴν ἀγαθὴν ἡμέραν λευκήν. C

Τῶν ἵππων εὐμήλου πολὺ μᾶλλον εἰκότως κεκοσμήκασι τὴν συνωρίδα ἤγουν βαλαντίοις.

Τῶν ὦτων ἀνασπασθείς, εἰς ὀργὴν ἐκπίπτει.

Τῶν τριῶν κακῶν. ἓν λιχνεύμονι τί ὄντι. καὶ μέτανδρος, δυοῖν προστεθεὶς, ὡς παροιμιώδες φησὶ λέγει παίζων. τὸ, ἓν γάρ τι τούτων τῶν τριῶν ἔχει κακῶν. ταῦτα δ' εἴρηκασιν, ἃ θηραμένης ὡρίσατο φάρμακα. πολύζηλος δημοτωνδάρεως. τριῶν γοῦν κακῶν δεῖ ἑλέσθαι, αὐτῷ τε πᾶσ' ἀνάγκη ξύλον ἑφέλκειν. ἢ πεῖν κώνειον, ἢ προδόντα τὴν ναῦν ὦκα τάχιστα, τῶν κακῶν ἀπαλλαγῆναι. ταῦτ' ὄντι τρία θηραμένους, ἅσοι φυλακὴ ὄντιν. ἀριστοφάνης τριφάλητι. ἐγὼ γὰρ ὑπὸ θηραμένους δέδοικα τὰ τρία ταυτί. D

Τῷ νῦν λόγῳ; αὐτῇ τῇ ποιήσει τῇ κρίνεις; αὐτῇ τῇ ἐκ ποίου σημείου; ἀριστοφάνης πλούτῳ. ἢ τύχην ὡς κεκληρονόμηκε ἑαυτῷ, φήμιον. ἄρτιοι δ' εἰσὶν οἱ χρείζοντες τὰς φράξεις, διὰ ταῖς αὐταῖς δηλέχθη σημότητα, καὶ μέγεθος, ὥστε ἢ τοιαύτην. E

Τῶν ὑπὸ αὐτὸν τεταγμένων τῶν ὑφ' ἑαυτῷ. ὁ δὲ καῖσαρ τὸν ἡγεμονικώτατον ἡγεμόνα, κελεύει τῶν ὑπὸ οἱ τεταγμένων ἡγήσασθαι στρατιωτῶν. F

Τῶν φιλτάτων τὰ φίλτατα. φησὶν ἀριστοτέλης ἐν τῇ μιλησίων πολιτείᾳ, τοὺς παῖδας γυμνοὺς ἐκφέρειν μέχρις ἐτῶν ις'. καὶ καταφιλεῖν αὐτοὺς ἐν τοῖς συμποσίοις.

Τῶρά.

A Τῷ ῥά. διὸ δή.

Τώς. οὕτως. τὰς δί σ' ἀπεχθάρᾳ, ὡς πρίν ἔκπαγλ' ἐφίλησα. ὅμηρος. καὶ σοφοκλῆς.

--Ὡς ἐμὲ
Αὐτοσφαγῆ πίπτοντα, τὰς αὐτοσφαγεῖς

Πρὸς τῶν φιλίστων ἐκγόνων ὀλοίαθε.

Τῷ σε. διό σε. ὃν ἐπιχαίρουσα. τῷ σε μάκαρ λητοῖ τε τῷ τε τίλῃ χαίρειν.

B Τῷ τίλει πίσυν φέρων. οἷον πίσσυων ὅτι δὴ τῷ τίλει τῷ δρόμῳ παρελεύσεται. ἢ νομίζων ἕως τίλος ἵππους ἐλαύνειν. σοφοκλῆς.

Τώπλας. ὄνομα κύριον.

Τῷ τρόπῳ; αὐτὴ τίνα τρόπον;

Τῷ τοι ἁρ. διὰ τοῦτο δή. τῷ τοι ἁρ' ἐν δὴ καταλύειν αὐτῷ ἐδόκει ἐν τοῖσδε τοῖς πολίτμασιν. ἀλλ' εἰς τὸ ψαμαθῶδες τῆς ποταμοῦ. καὶ αἰθῖς. ἐνῳκεῖ ἀτειλῶς τοῖς πλεμίοις. τῷ τοι ἁρα καὶ πλήττεται βέλει τὸν μηρόν.

C Τῶπι. πολὺ ὧδε τρόπον ἢ ὧδε. ἢ γὰρ τῷ τοι. ἀλλ' ἐδέητο ἀρᾶσθαι ἑνικὸν τὸ π.

Τῷ ῥά. Quamobrem. Idcirco igitur.

Τάν. Ita. Sic. Adeò. Hom. *Iliad.* I. *pag.* 125. *v.* 23. Sic autem te odi, vt nunc mirificè dilexi. *Vel, Tanto odio te prosequor nunc, quanto amore te prosequebar antè.* Et Soph. *in Aiace pag.* 50. F.

-- Quemadmodum intuentur me
Propria-manu-cæsum cadentem, sic proprijs-manibus cæsi
A charissimis liberis pereant.

Τῷ σε. Quamobrem te. In epigrammate. Quare te beate Latonie *fili, Phœbe*, tuâ cicadâ honorat.

Τῷ τίλει π. φ. Fini fidem ferens. i. Credens se ad ipsum cursus finem esse-peruenturum. Vel, putans se ad finem vsque sic *equos* agitaturum. Soph. *in Electra. pag.* 114. *v.* 14.

Τώτιλας. *vel* Τατίλας. Totilas Nomen proprium.

Τῷ πρέπῳ; Pro, τίνι πρέπῳ. *vel* κῷ τίνα πρέπον; Quónam modo?

Τῷ τοι ἁρ. Propter hoc igitur. Propterea igitur. Vt, τῷ τοι ἁρα & c. Quamobrem etiam ipsi ne in his quidem oppidulis diuertere *apud quenquam*, *vel, habitare* placuit: sed in arenosa fluuij *parte sedes ponere maluit.* Et rursus. Hostes fortiter, *nec vllo modo sibi parcens* inuasit. Quamobrem etiam telo vulneratur in femore.

Τόπι. Hoc longè *remotum est à recto scribendi* modo Non enim *scribendum est* τώπι, *nec* τῶπι. Sed *scribēdum* τόπι. *Est enim* articulus neutrius-generis, singularis, hoc τό. Et ἁ, *accusatiui casus. Sic enim* Soph. *in Oedipo Colonæo pag.* 289. *v.* 11 & 12.

Τόδε πολύ, κἀμήχαμα λῆξον

Illam profectò magnam, & nunquam desinentem

Χρῄζω ξέν' ὀρθὸν ἄκουσμ' ἀκοῦσαι.

Cupio, hospes, rectam, id est, veram *auditionem audire.*

τυτέστι, τὸ αἰξάλεπτον κακὸν, τὸ κῆ τιὼ πλήσσοντι χρῄζω ἀκοῦσαι. Τῆς οἰδιπόδος.

Hoc est, illud magnum, nec vnquam cessans malum, quod in Oedipodis excæcatione accidit, prout accidit. ita verè audire cupio *l.* πάθος. *Excæcationem Oedipodis in Oedipo Tyranno pag.* 201. *vide.*

D Τῶ ὀφθαλμῶ ὧδε βάλλη. ἀριστοφάνης νεφέλαις. τυτέστι, τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐφορᾷς, καὶ ὑποβλέπῃ. ὅμηρος. ὑπόδρα ἰδών. ὅπερ ὧδε ἐβάδιζεν ὁ σωκράτης καὶ πλάτων φησὶ αὐτὸ, ταυρηδὸν ὑποβλέψας, ὥσπερ εἰώθει.

Τὼ ὀφθαλμὼ ὧδε βάλλει. *Sic enim Attice scribit* Aristophanes *in* Nubibus. *pag.* 82. *v.* 1. *Schol. annot.* 2. Oculos distorques. hoc est, oculis *lunis, & toruis* intueris, & obliquis-oculis-aspicis. Homerus *passim dicit* ὑπόδρα *id est.* torue intuitus, *toruis oculis intuitus. vt Iliad.* P. *pag.* 685. *v.* 2. Sic enim incedebat Socrates. Et Plato de ipso *dicit*, taurino-more, toruis-oculis-intuitus, vt solebat. *In Ranis pag.* 162. *v.* 1. Æacus de Æschylo dicit, κἄβλεψεν οὖν ταυρηδὸν ὑγκύψας κάτω. *Aspexit igitur taurorum-instar caput-inclinans humi.*

E ΤΟ Τ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ. Τ cum Ρ.

Τραβᾶοι. αἱ πολυτελεῖς χλαμύδες παρὰ ῥωμαίοις.

Τραβᾶες. Trabeæ. Preciosæ vestes apud Romanos.

NOTÆ.

Τραβᾶοι.] Mallem τραβᾶαι, vt in Ἀτραβαλιτής. Præstat tamen scribere τράβεα, vt apud Dionys. Halicarnasseum, Antiq. Rom. lib. 1. pag. 129. l. 37. & lib. 8. pag. 351. l. 37. Vide & Lat. Lex. in Atrabaticæ vestes.

Τραβίτης. ὁ κύων.

F Τραγαλίζονται. ἀριστοφάνης ὡς ἠθίλωται τὸν σύραγκα ἐκκιθαρίζειν λαγαειζόμενον, καὶ τραγαλίζοι τὸ μηδέν.

Τραβίτης. Canis.

Τραγαλίζονται. Comedunt. Rodunt. Aristophanes *in Vespis. pag.* 334. *v.* 17. & 18. Ipsi verò socij, postquàm seuerunt reliquam quidem *abiectæ plebis* turbam, & *colluuiem* Ex alueolo, *vel, ex vrna, siue situla, in quam calculi conijciebantur*, comedere, & deuorare nihil. *Consule Schol. annot.* 9. *vbi docetur quid sit* καθάμιον. & λαγαειζόμενον.

NOTÆ.

A

Α'ειτεφάνη.] In Vespis.pag.334.v.17.& 18.

Οἱ ἡ ξύμμαχοι ὡς ἥδιστά γε τὸν ἰὸν σύραξι
Ἐκκαθαίρουσι λαγανεζόμενοι, καὶ τραγαλίζοντα τὸ μυδόν.

In schol.legitur τραγαλίζοντα. Quære in Σύραξ.

Τρωγῶν.Edere.Comedere.Rodere.Vorare.

Τρωγάλια τα.Bellaria.Secundę mensæ:*Vt,nuces,ficus, & alia huiusmodi. Hinc Gallicum Dragées, quasi tragées. à* τραλῶ.edo,comedo,rodo, voro. aor.2. ἔτραλον. *infinit.* τραγεῖν. *Hinc* τραγία,ἡ.*vnde verbale,*τράγημα.τα.τό. Vt,Et apponere bellaria multis vnâ conuiuantibus, interdum quidem ternas,aut quaternas nuces. Aridas verò ficus,si fortè res ita tulisset,quinque, vel sex. Si verò nos facetæ dicendi libertate vsi longè plures petiissemus,duas fortasse,vel tres addidisset,valde graui vultu, iuniorum risum nullo-modo metuens. Illorum autem,qui Tragiambi vocantur, Apollodorus,Asclepiadis F.Grammaticus,primus autor fuit.

B

Τραγεῖν.φαγεῖν.

Τραγήματα. τὰ ὠδραπθέναι τῇ ξαγημάτων,πολλοὶς ἅμα συνιθιομθίων.οἷόστι καρύοις μθῷ ξία, ἢ τέτταρα. τῇ ἡ ἰκάδων αὖ ἢ πε τύχῃ πέντε,ἢ ἕξ. εἰδὲ παῤῥησιαδέντες ἡμεῖς χαρίσασθαί τια παῤῥησίας ἠτήσαιθε ἔτι πλείονς, τοῦτο ἐθέλειν αὖ ἴσως δύο,ἢ ξία, μόλα σιμῷ προσώπῳ,καὶ νεανικῷ φορθμῷ τ̃ τ πατέρων γέλωτα. τῇ λεγομθίων τραγημάτων πρῶτος ἤρξε Δοκλλόδωρος ἀσκληπιάδε ὁ γραμματικός.

NOTÆ.

Πολλοῖς ἅμα συνιθιθμένοις.] Vel πολλῶν ἅμα συνιστωμένων, vel πολλοῖς ἅμα συνιστωμένοις,legendum. Posterior lectio verisimilior est. à συνιστάομαι,ῶμαι.conuiuor, simul-epulor. C

Τραγῆ ἐσκιμθίῳ μίλαιναν. Caprina-pelle indutus nigra.Pro,ægide *indutus.ab* ἐσθίω.*Induor.*

Τραλικῶς. Tragicæ more decantare.

Τραλικὴ σκιή. Tragica Scena. Tabulatum sublime, in quo *tanquam* in Deorum tabernaculis quidam præsentes loquebantur. Dicitur autem & ipsa tragica ars, Scena.

Τραγικὸν πάθος. Tragicus casus. *Id est* calamitatis plenus.*Tragicum malum.i grauissimum. Erasm. Ad. Chil. 4 Cent 3 col 880 ad.41.*

Τραλικὸς πίθηκος. Tragica simia.De iis,qui præter dignitatem gloriantur, *&* superbè *se gerunt, & honoribus, ac opibus fruuntur,quibus sunt indigni.Er.Ad.*Chil.2 *Cent.8. col.*574 *&* 575 *ad.95.* Demosthenes,postquàm & alia multa dixit in Æschinem, dicēs *ipsum* tragœdiarum scriptoribus inseruire-nauantem-histrionicam-operam, simiam etiam præterea vocauit, vel quòd, cùm esset breui corporis statura præditus,scenam ingrederetur,vel, quòd simia sit animal imitandi-peritum,ideo derisit Æschinem, quòd imitaretur homines, qui tragœdias agebant histrionum personam sustinentes.

D

Τραγικώτερος. *Tragicus-conuenientior. Tragicis similior. e Magis-tragicus.*Fide-dignior. Vel,infelicior. Aristophanes *in Pace.pag.* 439.*v.*1.*&* 2.

Ergo oportebat te Pegasi innectas- accommodare tibi *alas,*

Vt videreris Dijs magis-tragicus.

Subindicat autem ea,quæ de Icaro dicūtur. Vel,quia putatur Bellerophontes vxorem Prœti,post chimæram interfectam, Corinthum reuersus,decepisse, & ita mulierem equo Pegaso impositam, in medium mare deiecisse.

Τραγικώτερος.ἀξιοπιστότερος ἢ ἀτυχέστερος. ἀριστοφάνης. E

Σὺ κοὖν ἐχρῆν σε πηγάσου ζεύξαι πτερά,

Ὅπως ἐφαίνου θεοῖς τραγικώτερος.

αἰνίττεται ἢ τὸ περὶ Ἰκάρου λεγόμθον ἢ ἐπεὶ δοκεῖ ὁ Βελλεροφόντης τὴν τοῦ προίτου γυναῖκα μὴ τὴν τῆς χιμαίρας ἀναίρεσιν, ἐπανελθὼν εἰς κόρινθον ἐξαπατῆσαι. καὶ ὡς γυναῖκα ἐπιβιβάσας τῷ ἵππῳ πηγάσῳ, εἰς μέσην ῥίψαι τὴν θάλατταν. F

Τρόγυλλος.ὁ σολοπύνιος χρηματίσας.χρηματικὸς ῥωμαίοις. ἔγραψε περὶ τῆς παρ' ἕλλησι παρὰ θεῶν βιβλίου ά.περὶ τῶν παρὰ ῥωμαίοις θεωρικῶν,καὶ ἀγώνων βιβλία β.περὶ τῆς καθ' ῥωμαίους ἐνιαυτοῦ βιβλίον ά. περὶ τῶν ἐν τοῖς βιβλίοις

Τράγυλλος. C. Suetonius dictus Tranquillus, Grammaticus Romanus, scripsit de Græcorum ludis, lib. 1. De Romanorum spectaculis, & ludis, lib. 2. De anno Romano, lib. 1. De librorum signis,

lib.1.

A σημείων ά. περὶ τὰς κυρίους πολιτείας ά. ἀναπλήσει ἡ τοῦ Διδύμου περὶ ὀνομάτων κυρίων, καὶ ἰδιωτικῶν ὀνομάτων, καὶ ὑποδημάτων, καὶ τῶν ἄλλων, οἷς τις ἀμφιέννυται. περὶ δυσφήμων λέξεων, ἢ τοῖς βλασφημοῦσι. καὶ πόθεν ἐκλήθη Ῥώμης, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ νομίμων, καὶ ἠθῶν βιβλία β'. συγγλωσσῶν καμσάρων. περὶ δὲ ἡ ἑξῆς, καὶ διαδοχὰς αὐτῶν ἀπὸ Ἰουλίου ἕως Δομιτιανοῦ, βιβλία η'. στέμμα ῥωμαίων ἀνδρῶν ὀνομάτων.

Τραγόλας ὅπλον. ᾧ χρησάμενος ὁ κάτλας ἀπὸ τοῦ βίαιον ἀφῆκε πληγήν, ὥστε τὸν βληθέντα διά τε τοῦ θώρακος, καὶ διὰ τῶν πλευρῶν διαπεῖραι, καὶ τῇ γῇ προσπλῶσαι.

Τράγος. ὅθεν καὶ τὸ τραχὺ δέρμα ἔχειν. τράχος τις ὢν. ἢ ὅθεν καὶ τὸ ξαχεῖαν φωνὴν ἔχειν, ἢ ἀπὸ τοῦ ξέχειν, καὶ ξαγὰν φασι τὰς ἀμπέλους, ὅταν μὴ καρπὸν φέρωσιν. ἢ τῷ τράγων δυσοδμίαν χρίσος λέγεται. καὶ γράσων, ἄνθρωπος ὁ δύσοσμος. διάφορον τράγου, καὶ βοός. ὁ μὲν βοῦς ἕβδομος.

Τράγος. Hircus. Ita dictus, quòd τραχὺ δέρμα, i. asperam pellem habeat, & sit quasi quidam τράχος, vnde verso χ in γ, formatum τράγος. Vel quòd asperam vocem habeat, vel τράγον dictum esse tradunt ἀπὸ τοῦ τρέχειν, i. currere. Et τραγᾶν vites dicunt, quum propter nimiam alimenti copiam, foliis, & palmitibus abundantes, & luxurianter, non ferunt fructum: Sed τὰς τράγας, i. hircos, mutantur, qui quo pinguiores sunt, eo ad generandum sunt ineptiores. Quid sit τραγᾶν & cur de vitibus dicatur, docet Aristot. de generat animal. lib. 1. cap. 18. pag. 354. Θ. & de Histor. animal. lib. 5. cap. 14. pag. 444. Λ. Hircorum fœtor, γρᾶσος vocatur & γράσων, homo fœtidus, & hircinum fœtorem redolens. Dialogum hirci, & bouis quare in vocibus Βοῦς ἕβδομος.

Τράγος. ὅθεν καὶ μεσσηνίοις, ὁ αἰγοβοσκὸς ἐκλεχθεὶς ἡγεμὼν ἐπὶ τὴν ἀρίστου μάντεως χρησμῶν, ὡς λοιπὸν πιὼν ὕδωρ τοῦ ἕδα ποταμοῦ ὁ τράγος, ἁλώσεται ἡ ἱερὰ τὸ ὄρος. καὶ ἐκώλυον τοὺς τράγους πίνειν ἐκεῖθεν. ὁ δὲ ἱερεὺς ἐπεφύκει ὅθεν τὸν ποταμόν. ἐν τοῖς φύλλα τοῦ ὕδατος ἐπλησίαζον κεκυφότα. καὶ τότε ἐκβάντες ἐάλω τὸ ὄρος.

Τραγῳδία. διαπάθεια. ἀριστοφάνης πλούτῳ. ἴσως ἐρινὺς ἐστὶν ἐκ τραγῳδίας τὸ δὲ ὑποκείμενα τῶν φαντασμάτων, τραγῳδὸς μᾶλλον ἁρμόττει. ἐν δὲ τοῖς τραγῳδίαις μὴ λαμπάσιν εἰσηρχοντο αἱ ἐρινύες. τὸ δὲ ὅπως ἐσκευάσαντο, τραγῳδίας βουλόμενον γράφειν ὀρθῶς, οὐχ ἱστορίαν συγγράφοντας. καὶ αὖθις. παθοῦσα τραγῳδίας ἄξια.

Τραγῳδικόν. ἐμπαθές. ἐπίπαν καὶ ἡ τραγῳδία, ἐμπαθῶν πραγμάτων ἀπαγγελτική. ἢ ἐπειδὴ περὶ τραγῳδίας μέλλει λέγειν.

Τραϊανός πατρίκιος. ἤκμαζε δὲ ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ τοῦ ῥινοτμήτου. ὃς ἐπεφάλε χρονικὸν συντομον, πάνυ θαυμάσιον. ἦν δὲ χριστιανικώτατος, καὶ ὀρθοδοξότατος.

Τραϊανός. βασιλεὺς ῥωμαίων. ὃς ἀγαθὸς, καὶ μισοπόνηρος, καὶ δίκαιος τοσοῦτον ὑπῆρχεν, ὥστε ποτὲ γράμμα ὅσας ῥομφαίας εἶπεν τῷ μεγίστων αὐτὸ ἐπίδοκιμοτάτῳ ὑπάρχῳ, λέγων. δέξαι τὸ ξίφος τοῦτο. καὶ εἰ μὲν καλὸς ὑπάρχω, ὑπὲρ ἐμοῦ. εἰδεμὴ, κατ' ἐμοῦ χρῆσαι. ὅθεν τοῖς

lib. 1. De Ciceronis Repub. lib. 1. Refragatur autem Didymo de nominibus propriis, & formis, *vel generibus* vestium, & calceorum, & cæteris *indumentis*, quibus quis induitur. De ominosis verbis, siue maledictis, & vnde *sit horum* vnum-quòdque, De Roma, & eius institutis, & moribus, lib. 2. Gentem, *familiásque* Cæsarum. Continet autem *hoc opus* & vitas, & successiones ipsorum, à Iulio vsque ad Domitianum, lib. 8. Stemma, *stirpesq;* Romanorum illustrium.

Τραγόλας. Tragula. Telum, quo vsus Cotta, adeò violentam inflixit plagam, vt eo vulneratum, per thoracem, & latera traiecerit, & terræ affixerit.

Τράγος. Hircus. Ita dictus, quòd τραχὺ δέρμα, i. asperam pellem habeat, & sit quasi quidam τράχος, vnde verso χ in γ, *formatum* τράγος. Vel quòd asperam vocem habeat, vel τράγον *dictum esse* tradunt ἀπὸ τοῦ τρέχειν, i. currere. Et τραγᾶν vites dicunt, quum *propter nimiam alimenti copiam, foliis, & palmitibus abundantes, & luxurianter*, non ferunt fructum: *Sed* τὰς τράγας, i. *hircos, mutantur, qui quo pinguiores sunt, eo ad generandum sunt ineptiores. Quid sit* τραγᾶν *& cur de vitibus dicatur, docet Aristot. de generat animal. lib. 1. cap. 18. pag. 354. Θ. & de Histor. animal. lib. 5. cap. 14. pag 444. Λ. Hircorum fœtor,* γρᾶσος vocatur & γράσων, *homo fœtidus, & hircinum fœtorem redolens.* Dialogum hirci, & bouis *quare* in vocibus Βοῦς ἕβδομος.

Τράγος. Apud Messenios caprificus dicitur Tragus, i. Hircus. Aristomenes autem oraculum accepit, tunc Hiram montem captum iri, cùm Hedæ fluminis aquam Tragus potasset. Quare prohibebant hircos, ne biberent aquam illinc *haustam*. At caprificus iuxta fluuium erat-natus, cuius folia procumbentia ad aquam *fluminis* accedebant. Cùm autem hoc euenisset, captus est ille mons.

Τραγῳδία. Tragœdia. Grauium-malorum-querela. Querela, qua quis se grauia mala passum, aut pati queritur. Aristoph. Pluto. *pag.* 23. *v.* 9. Fortasse Erinnys est ex Tragœdia. Horrenda, n. *ac ideo auersanda* spectra Tragœdis, *& tragœdijs* magis cõueniũt. In tragœdiis autem Furiæ cũ facibus incedebant. Quomodo autem instructæ fuerint, eius est describere, qui tragœdiam scribere vel. t, non autem eius, qui scribit historiam. Et rursus. *Mulier res* tragœdia dignas passa i. *res durissimas, & grauissimas calamitates. Erasm. ad. Chil. 4. Cent. 2. col. 874. ad. 95. Erinnys ex tragœdia. Item Chil. 4. Cent. 3. col. 880 ad 41. Tragicum malum.*

Τραγῳδικόν. Tragicum. Grauissimum. *Vel grauissimorum affectuum plenum. Lugubre.* Quia & ipsa tragœdia est rerum grauissimarum denunciatrix. Vel quia de tragœdia dicturus est. *Aristoph. Pluto. pag. 23. v. 10.* Βλέπει τι μανικὸν τὸ καὶ τραγῳδικόν. Tuetur certè furiosúmque, & tragicum *quiddam. Erasm. Ad. Chil. 2. Cent. 4. col. 389. ad. 40. Tragicum tueri.*

Τραϊανός. Traianus, patricius. Floruit autem sub Iustiniano Rhinotmeto, *qui sic vocatus, quòd ei nasus in factione quadam resectus fuisset.* Hic breues annales, valde mirabiles scripsit. Fuit autem Christianissimus, & orthodoxoratus.

Τραϊανός. Traianus, Romanorum Imperator, qui adeò bonus, & ofor-improbitatis, & iustus fuit, vt aliquando strictum ensem coràm proceribus suis, *Prætorij* præfecto tradiderit, his verbis vsus, Accipe hunc ensem, &, si bonus fuero, pro me, sin malus, contra me *eo* vtere. Hic aliquas sup-

aduersa-valetudine-teneri, alij verò, *sua* nauigia perfluere, *& rimarum aquas admittentium esse plena, domi* remanebant, illis est imprecatus, vt nunquam naues tectas, *solidas ac integras* haberent, & semper sub vxorum imperio viuerent.

Τομᾶς. q.d. Sectores. Anteriores dentes, *à secando sic appellati, quòd cibos secent, vt à molaribus dentibus facilius conficiantur.*

Τομίας. Exectus. Excisus. Castratus. Eunuchus. Vt, Narses autem Romanorum Dux erat Eunuchus, nec admodum eloquens, nec eruditus, & in regia delicatiùs educatus. Erat autem & breui corporis statura, & in gracilitate nutritus, *& gracilis erat.* Fuit autem sub Iustiniano.

Τόμι. Tomis. Nomen vrbis. Duobus-modis-effertur. *Nam dicitur & Τομέυς. i. vt apud Strabonem lib. 7. & apud Stephanũ. & Τόμις. Ide. i. quemadmodũ hic videmus.*

Τομὸν. Acutè. Secãs. Secand.-vim-habẽs. Ita Plato.

Τόμος. *Paroxytonè. Tomus. Sectio. Volumẽ. Liber.* Charta.

Τόμυρις. Tomyris. Massagetarum Regina, quam Cyrus Persarum Rex ambiens (cùm dolus ipsi non succederet) ad Araxem profectus apertè bello cœpit infestare. *l. φατείας. Herodotum consule lib. 1. pag. 55. lin. 8. & deinceps, vbi res fusiùs explicatur. Inde correctio petenda.*

Τὸν ἀφ' ἱερᾶς γραμμῆς. *Talum* à sacra linea *mouebo. Hoc proprie locum habet* in talorum ludo. Menander in Cataspeu. Ioueno. *Er. Ad. Chil. 1 Cent. 2. col. 30. ad. 25. Mouebo talum à sacra linea. Hoc autem dicitur de ijs, qui ad incitas sunt redacti, vel ad extremam necessitatem compulsi.*

Τόνδε. Hunc. Illum.

Τονῶδες ῥῆμα. Contentus cursus. i. Robustus, vehemens, *qui magna corporis contentione conficitur.*

Τὸν ἰξηφαλον. Tanquam cerebro-concussus-esse mihi videris. Hoc est, occulta *tui pectoris consilia mihi videntur concussa & labefactata. De rebus occultis dicitur.*

Τονεφερσωφεις. Tonepherſophris. Rex Aegypti.

Τονθορύζει. Suspectè loquitur. Susurrat. Demisse murmurat. vel clàm loquitur. Vel subtremit, labra mouens. *Aristoph in Ranis pag 159. Schol. annot. 14. & pag. 160. v. 2.* Vt, Multitudine verò clàm-murmurante, & indignante, Rex istos verbis prudentibus mitigauit. Illis verò, tumultũ rursus succẽdentibus, & murmurare conantibus, dixit.

Τὸν ἵππον ὁ Σκύθης. Equum Scytha *appetit.* De iis, qui clàm aliquid appetunt, palàm verò repellunt, *& recusant.* Dicitur autem & ὁ Σκύθης τὸν ἵππον Scytha equũ. *Imò vt Er Ad. Chil 2. Cent. 2. col. 416 ad. vlt.)* Ἀκκίζομαι Σκύθης ἡμίονον. *Scytha accissans asinum.*

Τὸν κολοφῶνα ἔπιδε. Colophonem adde. Duodecim ciuitates Ioniæ conueniebant in *concilium*, quod Panionium dicebatur, de communibus *rebus* deliberaturæ. Quòd si quando suffragia erant paria, Colophonij *calculum* imparem addebant, qui *ceteros calculos* vincebat, *& ideò victor appellabatur.* Smyrnæos enim habebant belli socios profectos, *vel, θελονταὶς, voluntarios*, pro quibus etiam suffragia ferebãt. Hinc de vincente, firmóq; suffragio prouerbium hoc dicebatur.

Τὸν κολοφῶνα ἐπίθηκεν. Colophonem imposuit, *vel, addidit vt Er. Ad Chil. 2. Cent. 4. col. 429. ad. 45.* Cùm Colophonij inter se seditione laborarent, *aiunt* horum quãdam partem *Smyrnam migrasse, &* cum Smyrnæis habitasse. Cùm autem aliquãdo Smyrnæi ad bellum *quoddam* ibi essent *traduut*, Colophonios, qui relicti fuerãt *in vrbe*, eá occupasse, ita vt abeo *tẽpore*, eoq; *modo* Colophonij duas vrbes habuerint, Colophonem, &

ῥῶν, κατέμειναν, ἐπιπεράσαι μὴ τὰ πλοῖα σφῶν ἀνὰ αὐτοὺς ἔχειν ἀεὶ πιὸ, καὶ ὑπὸ τῶν γυναικῶν κρατεῖσθαι αἰεί. A

Τομεῖς. οἱ ἐμπρόσθιοι ὀδόντες.

Τομίας. εὐνοῦχος. ὁ ἢ ναρσῆς ὁ στρατηγὸς τῶν ῥωμαίων, τομίας ἦν, καὶ τὰς διγλωττίας αὐτῷ ὑπῆρχε μάλα μετρίως, ἀδὲ παιδείας καὶ ἐν τοῖς βασιλείοις ξυντραφεὶς αἰσθησόμενος. ἦν ἢ ἀσθενὴς καὶ τὸ σῶμα βραχύς. ἦν δὲ ἰσχνότατος ἐν διάνοιαν μέγας. ἦν δ' ἐπὶ ἰουστινιανοῦ. B

Τόμις. ἐστὶ μία πόλεως. διαφορεῖται.

Τομόν. τὸ τυπτικὸν. ὀξυπόνως, οὗ τὸ πλάσιον.

Τόμος. ὁ χάρτης.

Τόμυρις. βασίλισσα μασσαγετῶν. ἣν μισῶν κῦρος ὁ περσῶν βασιλεὺς, ὡς οἱ δόλως ἐπροσεχάρισεν, ἐλάσας ἐπὶ τὸν ἀράξια, ἐπειδὴ ἐκ τοῦ εὐμαρεῖς τελευτᾷ. C

Τὸν ἀφ' ἱερᾶς γραμμῆς. ἐπὶ τῆς πεττείας παιδιᾶς. μέμφεται δρος καταψηφιζομένῳ.

Τόνδε. τοῦτον.

Τοναῖος δρόμος. ὁ ἰσχυρός.

Τὸν ἰγκέφαλον ὥσπερ κατασεσεῖσθαί μοι δοκεῖς. τυτιχι, τὰ κεκρυμμένα.

Τονεφέρσωφρις. βασιλεὺς αἰγύπτου. D

Τονθορύζει. ὑποπίπτως λαλεῖ. ψιθυρίζει. ἡρέμα γογγύζει. ἢ λαθρα φθέγγεται. ἢ ὑποβρέμει τὰ χείλη κινῶν. ὑποτονθορύζοντος ἢ τοῦ πλήθους, καὶ ἀγανακτοῦντος, λόγοις ἰσχυροῖς ὁ βασιλεὺς τούτους ἐμάλαττε. πάλιν τε θρῶν ὑπιξανέστων, καὶ τονθορύζειν πειρωμένων, ἔφη.

Τὸν ἵππον ὁ σκύθης. ἐπὶ τῆς κρύφα τινὸς ἐπιθυμοῦντος, φανερὸς ἢ ἀποθυμοῦντος. λέγεται ἢ καὶ ὁ σκύθης τὸν ἵππον.

Τὸν κολοφῶνα ἐπίθης. δώδεκα πόλεις τῶν ἰωνίας συνέλεσαν εἰς τὸ πανιώνιον λεγόμενον, περὶ τῶν κοινῶν βουλευσόμενοι. καὶ ὅπότε ἴσαι αἱ ψῆφοι ἐγίνοντο, οἱ κολοφώνιοι ἕνα ἐπὶ πλεῖον ἐπέθεντο τοῖς νικῶσιν. συμμάχους γὰρ ἐλθόντας εἶχον συμμάχους. ὑφ' ὧν καὶ τὴν ψῆφον ἐπέθεντο. ὅθεν ἐπὶ τῆς κρατούσης, καὶ βεβαίας ψήφου ἡ παροιμία εἴρηται. E

Τὸν κολοφῶνα ἐπέθηκεν. ἐπὶ τῶν τοὺς κολοφωνίους ταῖς ἰδίοις στασιάσαντας, καὶ μέρων αὐτῶν ξυνοικίσαι τοῖς σμυρναίοις. εἰς πόλεμον δέ ποτε καὶ ἐπελθόντων σμυρναίων, ἔνδον ὑπολειφθέντας κολοφωνίους κρατῆσαι αὐτῆς, ὡς τοὺς κολοφωνίους ἐν ταύτῃ δύο πόλεις ἔχειν, τήν τε κολοφῶνα, καὶ σμύρναν. F

Smyr-

A καὶ ὁ τῆι βουλῆι θαι ἀφέι τινος σμυρναίους, οἱ ὑπελείφθησαν μὴ τῆι κολοφωνίων ἐν σμύρνῃ, ὅτι ἴσην ψῆφοι τούτοις ἐφέροντο, πρὸς ἃς κολοφωνίους ἀναφέρειν αὐτὰς, καὶ ᾗ προσέθεντο, τούτῳ κρατεῖν. καὶ ὅτου λέγεται ἐπὶ παντὸς τοῦ κυριωτάτου τὸν κολοφῶνα ἐπιτίθεσθαι τοῖς λοιποῖς. ὡς ἐπὶ τῆι ψήφων τῆι ιβ τῆι κολοφωνίων τῇ τούτων ἑτέρᾳ.

Smyrnam *pro*, λύδιος, *lego* δίων, *vt res ipsa docet.* Quum autem Smyrnæi de re aliqua deliberabant, qui cum Colophoniis Smyrnæ reliqui-fuerant, quum paria erant eorum suffragia, ad Colophonios ea deferebãt, & cui *parti, Colophonij* sese adiũxissent, ea vincebat. Sic igitur dicitur de quolibet firmissimo *suffragio, & de re qualibet firmissima atque certissima,* Colophonem cæteris imponi, vt de suffragiis duodecim *Ionia ciuitatum, in Panionio concilio, in quo sententiæ vincebant,* Colophonitis alteri harum *parti suffragantibus.*

Τὸν ξύοντα αἰτιξύειν ἐπὶ τῆι βλαπτόντων τινάς, καὶ θεραπεύοντων. ἡ μεταφορά, ὅσοι τῆι ὄνωι. καθ' ὅσον οὗτοι ὑπ' ἀλλήλων κνήθονται, καὶ αἰτικνήθουσι.

B Τὸν ξύοντα Scabentem vicissim scabere, *siue scalpere. Mutuò scabere. Prouerbium, quod dicitur* de iis, qui lædunt, vel etiam colunt aliquos. *De iis, qui se mutuò lædunt, vel mutuò colunt.* Translatio verò *ducta est* ab asinis, quatenus & illi inter se scabuntur, & vicissim scabunt, *se mutuò scalpunt, vel fricant Er. Ad. Chil. 1. Cent. 7 col. 258. ad. 96. Mutuum muli scabunt.*

Τόνον. δύπτον, ἢ δ' ἰσχύν, πίσιδης.

Τόνον. Tonum. Robustum Vel potentiam, robur. Τόνος. *Tonus. tensio, intensio. vnde* ἔντονος, *intentus, firmus, robustus.* Τόνος etiam *firmitas, & robur.* Pisides. *Pro* τινὶς, *lege* τόνῳ.

Εἷλκεν γὰρ αὐτοὺς ὥσπερ ἡλίου τινὸς

Trahebat enim ipsos quemadmodum Solis tonus, i. robur, vis,

Σύρει πρὸς αὑτὸν ἑλκτικῶς τοὺς ἰκμάδας.

Trahit ad se attractiuè vapores, vel, humores.

τόνος δὲ ἡ κραββατίου τὸ σχοινία. τίνος, καὶ τὸ ἑξάμετρον ἔπος. πυθικὸν ἦν φερμάντιμα ἐν τίνοις ἑξαμέτροις, οὕτω προείλεγον τὸν τελευτήν.

C Τίνος etiam *significat* grabati funes, *quibus grabati partes inferiores intenduntur, vnde nomen accepit. Aristoph. Lysistrata pag.* 562. *v.* 925 *& in Equitibus. pag.* 219 *v.* 7. *Vide schol.* Τίνος etiam carmẽ hexametrum, *i. heroicum. Vt,* Pythicum erat oraculum versibus hexametris, ita prædicens interitum *i. προείλεγον.*

Αἰακίδη φροφύλαξαι μολεῖν ἀχερουσίαν ὕδωρ.

Παρδοσίην θ' ἣν τοι θάνατος πεπρωμένος ἔστί.

Aeacide cauè proficiscaris ad *Acherusiam aquam,*

Pandosiámque, vbi tibi mors destinata est, vbi mors fatalis te manet.

καὶ συνάψας μάχην Βρεττίοις, καὶ Λευκανοῖς ἐπί τινι πόρωι, τῆς γεφύρας ῥαγείσης, τὸν προσχώσαντα ἀκούσας τὸν ποταμὸν καλούμενον Ἀχερουσίαν, τὴν ἢ πλησίον πόλιν παρδοσίαν, πρὸς ὃ εἶχε λόγιον συμβαλὼν τοὺς τόπους, καὶ γνοὺς ὅτι αὐτῷ τὸ χρεὼν ἐπέστησαι, τότε δὴ τὸν κίνδυνον παρῄνεται. θάνατον. καὶ πρὸς μέσους ὠθούμενος τοὺς πολεμίους ἀφόβως, πολλὰ πρότερον δράσας, ἕως πίπτει μαχόμενος. ἦν ἢ Ἀλέξανδρος ὁ φιλίππου καὶ Ἀδείας ὁλυμπιάδος ἀδελφός.

D Quamobrem commissa pugna cum Brutiis, & Lucanis ad quoddam flumen, ponte rupto, cùm audiuisset id flumen à finitimis vocari Acherontidem, vrbémque vicinam *dici* Pandosiam, locis cum oraculo, quod habebat, comparatis, cognouit fatum esse completum, *& fatale mortis tempus adesse.* Tunc igitur *ad* gloriosam mortem proficiscitur, & nullo-modo-sibi-parcens, *fortiter* in medios hostes irrumpens, multis *præclaris facinoribus* priùs factis, ita cadit pugnans. Hic autem erat Alexander, Philippi affinis, frater Olympiadis.

Τὸν Ὕλλαν κραυγάζεις. ἐπὶ τῆι μάτην πονούντων, καὶ κραυγαζόντων ἢ παροιμία. ἐπὶ τὸν Ὕλλαν ἀφανῆ γεγόμενον ἡρακλῆς ὑποβὰς τῆς νεὼς ἀργοῦς, καὶ ζητήσας, οὐκ εὗρε.

E Τὸν Ὕλλαν κραυγάζεις. *l.* Ὕλαν, *vt paulo pòst, & apud Theocritũ Idyll. 13. v. 7. & 22. & 36. & 58. Er. Ad. Ch. 1. Cent. 4. col. 149. ad 72.* Hylam inclamas. Hoc prouerbium *dicitur* de frustrâ laborantibus, & *frustrâ* vociferantibus. Nam Hylam *amissum*, & ex hominum conspectu sublatum Hercules, cùm ex Argo naui descendisset, & quæsiuisset, *& magnis clamoribus vocasset,* non reperit.

Τοξεύω. Τοξεία.

Τοξεύω. Sagittam-emitto. Sagitta-percutio. Sagittam, vel aliud telum iaculor. Τοξεία. Sagittarum-iaculandarum-peritia, *vel, ars iaculandi sagittas. Aristophanes in Acharnensibus. pag.* 290. *Schol. annotas.* 4. *in versu* 5.

Τοξόται. οἱ δημόσιοι ὑπηρέται. φύλακες τὸ ἄστεως. τὸν ἀριθμὸν χίλιοι. οἳ πρὸτερον μὲν ᾤκουν τὸν ἀγορᾶς μέσον σκηνοποιησάμενοι. ὕστερον δὲ μετέβησαν εἰς ἄρειον πάγον. ἐκαλοῦντο δὲ οὗτοι καὶ σκύθαι, καὶ ἀπολλώνιοι, ἀπὸ ἀπολλωνίου τινὸς τῶν πάλαι πολιτευομένων συνταξαντος τὰ περὶ αὐτούς.

F Τοξόται. Sagittarij. Publici ministri, custodes vrbis, mille numero, qui olim quidem, in tabernaculis in medio foro factis habitabant, postea verò in Areopagum transierunt. Hi autem vocabantur etiam Scythæ, & Speusinij, à Speusino quodam antiquo magistratu, qui ordinem illorum instituit.

A Τόπος. πολλαχῶς λεγομένων δῆλ. λέγεται καὶ τόπος, ὁ φυσικός. καὶ τὸ μόριον. καὶ ἡ ἐκάστου λόγου φόδος. οἱ δὲ καθόλου ἀριστοτέλους τόποι, δῆλα τὸ ἔχειν τινὰ ὁμοιότητα τῷ φυσικῷ τόπῳ λέγονται. τόποι δὲ εἰσὶν, ἀρχὴ, καὶ ἀφορμὴ δι' ἃ μάλιστα ἔσται τοῖς ἐπιχειρήμασιν. ἔστι καὶ ὑπογραφὴ τῶν ἀριστοτέλους θεωρημάτων. ἀπὸ τῶν τόπους τινὰς ἐν αὐτοῖς παραδίδοσθαι. ἀφ' ὧν ὁρμώμενοι δυνησόμεθα περὶ παντὸς τοῦ προτεθέντος διὰ ἐνδόξων συλλογίζεσθαι. ἔστι γὰρ ὁ τόπος ἀρχή τις, καὶ στοιχεῖον, ἀφ' B ὧν λαμβάνοιμεν τὰς περὶ ἑκάστου ἀρχὰς, δυνησόμενοι τὴν δόξαν. τῇ μὲν γὰρ καθόλου μᾶλλον ἀορίστως. καὶ γὰρ λαμβάνει τὰ κοινὰ, καὶ καθόλου, ἃ δεῖ τὰ κύρια τῶν συλλογισμῶν, καὶ δυνατὰ γε ἐξ αὐτῶν τὰ τοιαῦτα δείκνυσθαί τι, ἢ λαμβάνεσθαι τοῖς δὲ καθ' ἕκαστα ἀορίστως. ἀπὸ τόπων γὰρ δεῖ ἐρμώμενον δύνασθαι περὶ παντὸς τοῦ προτεθέντος ἐξ ἐνδόξων. καὶ γὰρ ὁ ἀρχή. ἀξιοῦσι δέ τινες τὸ πρῶτον βιβλίον, μὴ τοπικὸν, ἀλλὰ πρὸ τῶν τόπων ὑπογράφεσθαι. εἰσὶ δὲ ὅσα ἀναγκαῖα τὸ ἐξ ἐνδόξων. καὶ γὰρ οἷόν τε πρὸς ἕκαστον τοῦ προτεθέντος ἐξ ἀληθῶν συλλογίζεσθαι, καὶ ἐν C ὑπογράμματι.

Τόπος. Locus. *Hoc vocabulum* est ex iis, quæ multifariam dicuntur. Dicitur enim locus & naturalis, & particula, *videtur vel virilis, vel muliebris naturalis locus, & pudendum vtriusq; sexus intelligi*, & cuiuisque orationis circuitus. Loci verò, qui *sunt* apud Aristotelem, dicuntur quòd quandam similitudinem habeant cum loco naturali. Loci autem sunt principium, & occasio variorum epicherematum. Illa verò Aristotelis tractatio, *vel opus illud, in quo de locis agitur*, inscribitur Topica, quòd loci quidam in illis tradantur, vnde profecti, *& quibus instructi*, de qualibet re proposita, per probabilia *argumenta* possimus *argumentari*, & syllogismos conficere. Locus enim est principium quoddam, aut elementum, ex quo sumimus rerum singularum principia animo *in ea* intento, circumscriptione quidem, definitè (aut enim adhibet communia, & vniuersalia, quæ syllogismorum sunt propria, aut ea saltem, è quibus ostendi possunt talia, & sumi) singularum verò rerum ratione indefinitè. Huc enim profectus, *& his auxilijs fretus* inuenire potes copiam propositionum probabilium ad propositam *rem probandam*. Hoc enim *est* principium. Quidam autem censent primum *Topicorum* librum, non Topicum: sed ante Locos inscribi, *quòd in eo agatur de rebus Locos antecedentibus*. Interdum verò ea quæ necessaria, *sunt, concludimus* ex probabilibus. Καὶ γὰρ ἀναγκαῖα, ταῦτα ἐξ ἐνδόξων συλλογιζόμεθα. Neque enim fieri potest, vt de qualibet re proposita, ex veris *argumentis* conclusionem faciamus. In epigrammate.

Ἀλλ' ἐπὶ μὲν γαίης ἐλέου τόπος. οἱ γὰρ ἰδόντες,

Εὐθύ με περὶ τύμβῳ ἔστεφον εὐσεβέες.

Νῦν δ' πιστὴ διόλωσε. τίς γὰρ πόντῳ πίστις;

Sed in terra quidem, misericordiæ locus est. *Qui enim* me mortuum *viderunt*,

Confestim me ad tumulos coronarunt pij.

Nunc verò mater mea me *perdidit. quænam* igitur *apud mare fides* est? quæ mari fides adhiberi potest?

Τόπος, ὑποθήκης διαφέρει. ὑποθήκη μὲν γὰρ ἐστὶ, τὸ κοινότερον, καὶ καθολικώτερον, D καὶ ἁπλούστερον. ἀφ' ὧν τόπος δείκνυται. ἀρχὴ γὰρ τόπος ὑποθήκης, ὥσπερ ὁ τόπος, ὑπογράμματος. οἷον ὑποθήκη μὲν τὸ οὕτω λεγόμενον. ὅτι δεῖ ὑπογράφειν ἀπὸ τῶν ἐναντίων, καὶ τῶν συνοίκων. τόπος δὲ, εἰ καὶ τὸ ἐναντίον πολλαχῶς τῷ ἐναντίῳ ὑπάρχει τὸ ἐναντίον. καὶ πάλιν. ὡς ἐν τῇ συνοίκων, οὕτω καὶ τὰ λοιπά. ὁ γὰρ τόπος θεώρησις ἤδη τίς ἀπὸ τῶν ὑποθηκῶν γίγνεται.

Τόπος. Locus à præcepto differt. Præceptum enim est communius, & vniuersalius, & simplicius. vnde locus inuenitur. Principium enim *est* loci præceptū, sicut locus *est principium* epicherematis. Vt, præceptū quidem *est*, quod sic effertur, Oportet argumentari à contrariis, & coniugatis. Locus verò, quamuis contrarium multifariam contrario insit. *Hic aliquid videtur desiderari, ad quod referantur hæc.* τὸ ἐναντίον, *vel* τὸ *expungendum, & vertes*, *Quamuis contrarium multifariam contrario sit contrarium.* Et rursus, Vt à coniugatis *argumētamur*, sic etiā reliqua *præcepta sunt intelligēda*. Locus enim iā factus est quēdā propositio à præcepto *ducta*.

Τοποτηρητὴς. εἶδος ἀξιώματος.

Τοποτηρητής. q.d. Loci-seruator. Vicarius. Dignitatis genus.

Τὸ προσὸν. τὸ ἐπισυμβησόμενον. σοφοκλῆς.

Τὸ προσὸν. *Quod-adcrit. Quod appropinquat.* Quod est euenturum. Soph. *in Aiace pag.* 15. M.

E Ὤμοι, φοβοῦμαι τὸ προσὸν.

Περίφαντος ἀνὴρ
Θανεῖται.

Hei mihi! Metuo id, *quod accedit*, ac imminet. Nam

Conspicuus vir

Morietur. Pro, manifestè constat illum virum morte violenta moriturum.

Τὸ ῥᾴ. ὅπερ δὴ οὖν. ὅπερ ἔν.

Τὸ ῥᾴ. Quod igitur.

Τόργος. ὑποθήκη λυκόφρονι. κύκνος. λέγεται δὲ καὶ ὁ γύψ.

Τόργος. Apud Lycophronem *ita vocatur* cycnus. Dicitur etiam *ita* vultur.

F Τορεύει. γλύφει. τίθησι. καὶ τέρετρα πᾶσαν ᾠδήν. ἀντὶ τοῦ καὶ τερατεύεται λίαν τινὰ ᾠδήν.

Τορεύει. Tornat. Sculpit. Perforat. Et τόρευμα. Tornata cantilena omnem. Pro, Rotundè, *clara voce*, & perspicuè cane *totum* carmen.

Τορία. ἡ ῥητορεία.

Τορία. *Tornatio. Sculptura.* Et per *translationem* Rhetorica. Eloquentia. Ornata dicendi ratio.

Τορκουᾶτος. Torquatus. Viri cognomen. Gallorum enim gens *suis sedibus* mota, in Italiam confluxit. Cùm autem castra castris opposita starent, Manlius, illustris Senator *Romanus*, cum Gallorum Rege, qui, cùm alia *multa* magnificè iactabat, tum etiam Romanorum fortissimum ad singulare certamẽ prouocabat, congressus, *eum* lethali vulnere prostrauit, & cadauere spoliato, torque, qui collum *eius* circundabat, detracto (qui domesticus est Gallorum ornatus) suum collum circundedit, & ab hoc *praclaro facinore, quo torquem illum hostium Regi à se caso detractum est adeptus*, à *suis* ciuibus cognomento Torquatus est appellatus, quod *Graecè* diceretur στρεπτοφόρος, i. Torquifer, hócque cognomentum, *sua* fortitudinis monumentum, *suis* posteris reliquit.

Τέρμα. Meta. Inflexus. *Locus in circo, circa quem currus flectuntur, quum ad metam feruntur.*

Τορνοῦσι δὲ λυρας πηγάς. *Sic enim scribitur apud Aristophanem in Auibus pag.* 387. *v.* 22. Qui tornant, faciunt, & compingunt clypeos, & lyras.

Τόρνος. Tornus. Lignum rotundum. Vel foramen, & quod in id immittitur. *Instrumentum fabrile, quo ligna tornantur, cauantur, poliuntur, ornantur.*

Τορνεύσασθαι. Tornare. Circinare. Parare. Ornare.

Τορός. Robustum. Et τορῶς. robustè, perspicuè, magna-voce, apertè, accuratè. Vt, τορῶς. &c. Clara-voce receptui cani iussit.

Τορῶ. Foro. Perforo. Traiicio. Penetro.

Τορωναῖος. Toronęus. Nomen proprium. Item Toronæ ciuis. Torona verò, vrbs Thraciæ.

Τορμός. Instrumentum-quo-mouentur, *& agitantur res, quia sunt in ventre* ollæ. Cochlear. Semper verò producitur *syllaba* μο. Apud Eupolidẽ. Cochleari verò tanquam iam ensẽ succinctus. *Hic tamen videtur corripi. nam est anapæstus in secunda senarij sede, & primus pes desideratur. At apud Aristoph. in Auibus. pag.* 471. *v.* 14 *producitur.* Ἕτνος δ' ἐπιθυμεῖ δεῖ τορμίνος, ἡ χύτρας. *Pultem autem appetit. Opus est cochleari, & olla.* Et rursus *corripitur Epigrammn. lib.* 6. *pag.* 438. *epigr.* 127. *v.* 2. *in fine pentametri.* Et pultem-capiens cochlear.

Τόσσις. Tosibis. Deus quorundam. *E. tinũ.*

Τὸ σκαμβὸν. Prauum lignum, nũquam rectum. Hoc prouerbium est populare, & perspicuum. De iis autem dicitur, qui distorta ligna, vel res *prauas* dirigere, *& corrigere* conantur, & nihil proficiunt: *sed frustrà laborant, Er. Ad. Chil.* 2. *Cent.* 10. *col.* 603 *ad.* 42. *Lignum tortum haud vnquam rectum.*

Τὸ σὸν ὄναρ. Tuum somnium tibi narrãs. Vt, Si enim ego tibi nunc ipsum notum-facere-velim, id mihi continget, quod prouerbio dicitur, Tuum tibi narro somnium. *Er. Ad. Chil.* 2. *Cent.* 9. *col.* 589. *ad.* 68.

Τοσοῦτον. Tantum. Pro, Hoc. Vt, Atqui tãtum profectò scire *me* puto. Pro, hoc. Soph. in Aiace. *pag.* 27. *v.* 441. Et rursus idem *in eodem Aiace. pag.* 45. *v.* 755. Tantum scio, & præsens aderam. Pro, *Hoc tantùm scio, & præsens illic interfui* ad hoc vsque *tempus, & huc vsque.*

Τόσῳ. Tanto.

Τοσοῦτῳ θεῷ. Tanto Deo. Pro, *adeò* magno. Vt, Et legem tulerunt, si tales *homines* essent sub tanto Deo, *eiusq́, imperio parérent alacriter, illis* esset beatitudo, *i. vt beati essent*, describentes communem *hanc beatitudinem. i. omnibus communem fore denunciantes.*

Τὸ συμφέρον. Conducibile. Vtile. Commodum. Vt, Ille verò, animaduersa *re*, reditus desiderio flagrare cœpit, alacritate sua conficiens id, quod profuturum erat.

Τορκιᾶζος. ἔνομα κατ' ἀπόκλησιν κινηθὲν ἀπὸ τοῦ κελτικοῦ ἔθνους, καὶ τῆς Ἰταλίας ἐρρύη. καὶ αὐτοκαθιζομένων ἀλλήλοις τῶν στρατοπέδων μάλλιστος τῶν ἀπὸ βυλῆς ὄπιφανὴς, τὸν βασιλέα τῶν κελτῶν τά τε ἄλλα μεγαληγορούμενον, καὶ θρασυνόμενον οἱ τὸν ἄριστον τῶν ῥωμαίων εἰς ἰδιάζουσαν συμπλοκὴν προκαλούμενον ὑποστὰς, ὑπὸ μείζονι καταβάλλει βιαίματι. σκυλεύσας τε τὸν νεκρὸν, καὶ τὸν ὡραῖον τὸν χρυσοῦν στρεπτὸν ἀπενέγκασθαι. ὃς ὑπερόχου δεῖ κόσμος κελτοῖς, αὐτὸς ἀφελόμενος. ἀπὸ τοῦδε τοῖς τῶν πολιτῶν τορκουᾶτος ἐπικληθῆναι. ὅπερ αὖ εἶναι στρεπτοφόρος, μνημεῖον τῆς ἀνδρείας τοῦ ἐπικλήσεως τούτου τοῖς ἀφ' ἑαυτοῦ καταλείπειν.

Τόρμος. νῆσος. κρημνῶδης.

Τορνεύοντες καὶ ξυστεύοντες ἀσπίδων πηγάς. οἱ ποιοῦντες τὰς λύρας, καὶ τὰς ἀσπίδας.

Τόρνος. ξύλον στρογγύλον. ἢ τὸ ξύσμα καὶ τὸ ἐπίθημον εἰς αὐτό.

Τορνεύσασθαι. κατασκευάσασθαι.

Τορός. ἰσχυρόν. καὶ τορῶς, ἰσχυρῶς, ἁπλῶς. μεγαλοφώνως. σαφῶς. ἀκριβῶς. Τορῶ· τὸ αὐλητικὸν σημαντήριον καλοῦσαι.

Τορῶ. τὸ ξύπω.

Τορωναῖος. ὄνομα κύριον. ἢ ὁ ἀπὸ τῆς Τορώνης. πρώην ἦν πόλις ἐν Θράκῃ.

Τορμὸς. τὸ κινητήριον τῶν χύτρας. πανταχοῦ ἢ ἐκτίνεται. παρὰ δὲ πάλιδι. Τορμὸν δ' ὡς δὴ ξίφος ὑποζωσμένος. καὶ αὖθις. ἢ τὸν ἐποδύτην τορμόν.

Τόσιβις. θεὸς τις.

Τὸ σκαμβὸν ξύλον, οὐδεὶς ποτ' ὀρθὸν. αὐτὴ ἡ παροιμία δηλοῖ ὅτι, ἢ φασιν. τάττεται ἢ κατὰ τῶν διάστροφα ξύλα, ἢ πράγματα πλημμέλειαν κατόρθωσιν, καὶ μηδὲν ὠφελοῦντων.

Τὸ σὸν ὄναρ σοι διηγούμενος. εἰ γὰρ ἐγώ σοι τοῦ αὐτὸν γνωρίζω, πάσχοντα τὸ τῆς παροιμίας τὸ σὸν ὄναρ σοι διηγούμενος.

Τοσοῦτον· αὐτὶ τοῦ τοῦτο. καί τι τοσοῦτον γ' ἐξεπίστασθαι δοκῶ. τουτέστι, τοῦτο. σοφοκλῆς ἐν αἰάντι καὶ αὖθις ὁ αὐτός. Τοσοῦτον οἶδα, καὶ παρὼν ἐτύγχανον. αὐτὶ τοῦ μέχρι τούτου.

Τόσῳ. τοσούτῳ.

Τοσούτῳ θεῷ. αὐτὶ τοῦ μεγάλῳ. καὶ νόμον ἔθηκε εἰ τοιοῦτοι γίνοιντο ὑπὸ τοσούτῳ θεῷ, δεδαμονίαν εἶη. καὶ βοῶντες κοινῇ.

Τὸ συμφέρον. τὸ συμφέρον. ὁ δή, αἰθόμενος, φιλοπόροφος γίνεται, τὸ συμφέρον τῇ προθυμίᾳ πραγματεύόμενος.

A Τότε δή πότε. ὡς τὸ ὡδηματικόν. τότε δή τότε ἡ φραγγικὴ διὰ αμις τῶς ῥωμαίοις ξυρραγεῖσα ἐξωθεῖ αὐτούς.

Τοτινικα. τὸ τότε.

Τὺ. τοῦδε καὶ δηλ θηλυκοῦ τάττεται. ὥσπερ τὸ τινός. ἀριστοφάνης ἀμφιαράῳ.

Ταυτὶ τὰ κρέ' αὐτῇ ὡδὶ γυναικός τις φέρω. δηλ ὑδυτέρα ἦ, δαναΐσιν.

Ἀλλ' εἴσιθ', ὡς τὸ σοὶ γὰρ λέξαι βούλομαι Τυτί. σοι σύζειν γὰρ κἀκ τοῦ μοι δοκεῖ.

B δηλ ἦ ἀρσενικῶ, κορινθίοις φερικράτης.

Πλείστους γὰρ εἶσι τῶν φίλων ἐνὸς γέτου.

Τοῦ βάβυος χορός. δηλ τῶν ἀπλουστέρων, καὶ ἀμαθῶν εἴρηται ἡ παροιμία.

Τοῦ γὰρ τοῦτο ποιήσ; αὐτὶ τοῦ ἕνεκα τίνος;

Τὸ κυκλον. τὸ ἱκυκλον. ἴστέον, ὅτι πύλον. ἀφ' ὅλου τοῦ τείχους ἀφιδρυλίν δηλ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀφιδρυλαίων ἱστέον, ἃ ἔχομεν, ἢ ἀφίδια νόμιζομεν.

C *Hoc autem dictum est per translationem à vestibus ductam.* Hoc est, quam habemus, & circundamus, *vel*, *& qua tanquam veste circumiecta vestimur.*

Τοῦ δ' ἆρα ὁ κορυκαῖος ἠκροάζετο. φασὶν ὅτι ἀφὶ κώρυκον τῆς παμφυλίας, ἔπειρατάς. οἷς τινες τῶν ἐν κωρύκῳ συμπεφάντορες, ἀφιεργάζοντο τῶν πλεόντων τὰ φορτία, καὶ τὸν καιρὸν, καθ' ὃν μέλλοιεν πλεῖν, τοῖς πειρατᾶς ἐμήνυον. ἐπικρατήσαν οὖν ἡ παροιμία δηλ τῶν δοκούντων μὲν λανθάνειν, εἰς γνῶσιν ἦ ἐρχομένων.

Τοῦδαφος.

D

Τοῦ διὸς τὸ σανδαλον. δηλ τῶν ὡς μέγα δή τι. δοῦπολις χρυσογόνει.

Τοῦθ' ἅδης δρασον ἂν πρότερον, ἢ ἐγὼ πείσομαί.

Τοῦ καθήκοντος πέρα χρόνου. τυτέστι, τοῦ ὡρισμένου. λέγεται ἦ καὶ τοῦ εἰκότος πέρα.

Τοῦλαιον. τὸ ἔλαιον.

Τοὐλαιόν. τὸ ἀριστερόν.

E Τοῦ μορύχου, διονύσου, μυρύξαι, τὸ μολῦναι δηλ. παρόσον κἀκεῖνος τῷ γλεύκει τὸ σταφυλαῖ, καὶ τοῖς χλωροῖς σύκοις ἐν τῷ ξυσμῷ μολύνεται.

Τοὔμπαλιν. τὸ ἔμπαλιν.

Τοὔμπικες. οἱ βασιλεῖς τῶν ῥωμαίων.

Τοὐναντίον.

Τοὕνεκα. τούτου χάριν.

Τωυτυτί. μικροῦ. συναγαγὼν ἦ τοὺς δακτύλους, τοῦτό φησιν. ἀριστοφάνης νεφέλαις. σκέ-

F ψαι τοίνυν γ' ἀπὸ γαστρίδιου τωυτουζουὶ οἷα πόπορδας.

Τοῦ πάνυ. τοῦ παυμεγίστου. καὶ συμεῶνα τὸν πάνυ.

Τότε δή, πότε. Tunc igitur, tunc. Pro, confestim. Vt, Tunc igitur, tunc Francicus exercitus impressione in Romanos facta, eos propellit.

Τιλωικῶτε. Tunc.

Τοῦ. Hoc & in fœmineo *genere* ponitur, vt & τινός. Aristophanes Amphiarao.

Has carnes ipsi à muliere quadam fero.

In neutro verò, Danaidibus.

Sed ingredere, quia rem dicere volo

Istam. Subolere enim etiam ob aliquid mihi videtur.

In masculeo verò, Coriannone.

Prorsus enim sunt amicorum vnius profectò alicuius.

Τοῦ Βάβυος χορός. Babyos chorus. De simplicioribus, & imperitis *hominibus* dicitur hoc prouerbium. *Erasm. Adag. Chil. 1. Cent. 2. col. 538. & 539. adag. 34. Pene Babys tibia canit.*

Τοῦ γὰρ τ.τ. Cur enim hoc faciet? Pro, cuius enim rei causa hoc faciet?

Τοὐκυκλον. *Attice contractum ex* τὸ ἱκυκλον. *Sic mulierem vestem appellant. Pollux lib. 7. cap. 13. Aristoph. Lysistrata. pag. 567. v. 30. & in Thesmophor. pag. 518. v. 8. annot. 5.* Hoc est, Pylum *vrbem*. Propter murorum ambitum. Hoc est, quam habemus, & circundamus, *vel*,

Τὸ δ' ἆρα ὁ Κωρ Hoc autem Corycæus audiuit. Aiũt iuxta Coricum Pamphyliæ *locum*, fuisse piratas, quos quidam Corycij adiuuantes, accuratè explorabant mercatorum farcinas, & tempus, quo soluturi erant, piratis indicabant. Hoc igitur prouerbium obtinuit, *& dicitur* de illis, qui putant quidem se latêre: sed tamen in *aliorum* noticiam venerunt. *Er. Ad. Chil. 1. Cent. 2 col. 76 adag. 44 Coryceus auscultauit.*

Τοῦδαφος. *Contractum est ex* τὸ ἔδαφος. Pauimentum. Solum.

Τοῦ Διὸς τὸ σανδάλιον. Iouis sandalium. Vt de quadam magna re dicitur. Eupolis Chrysogene. *Er. Adag. Chil. 2. Cent. 7. col. 548. ad. 76.*

Τοῦδ' Ἅιδης. Hoc Orcus peraget priùs, quàm ego patiar.

Τοῦ καθήκοντος. Vltra conueniens tempus. Hoc est, vltra tempus definitum. Dicitur autem τοῦ εἰκότος πέρα. Vltra id, quod decet, aut consentaneum est.

Τοῦλαιον. τὸ ἔλαιον. Oleum.

Τοὐλαιόν. *l.* τὸ λαιόν. Lævum. Sinistrum.

Τοῦ Μορύχου. Morychi. Dionysi. Bacchi. μορύξαι significat fœdare. Quatenus & illo vuarum musto, & recentibus ficubus in vindemia fœdatur.

Τοὔμπαλιν, τὸ ἔμπαλιν. Contrâ. Vice-versa.

Τοὔμπικες. Tumpices. Romanorum Reges. *N. L.*

Τοὐναντίον. Contrâ.

Τοὕνεκα. Huius rei causa. Idcirco.

Τωυτυτί. Tantilli. Parui. Contractis autem digitis hoc dicit Aristophanes Nubibus. *pag. 83. v. 6.* Considereres igitur ex ventriculo tantillo, *tamq; paruo* quales, *quantosq; crepitus edas.*

Τοῦ πάνυ. Illius magni, *celeberrimiq; viri.* Et Simeonem illum magnum, *clarissimumq; virum.*

Τοῦ ὁποντος. τοῦ μέλλοντος. τοῦ τυχόντος. σοφοκλῆς. A

Καί τι τό γ' αἴνιγμ' οὐχὶ τοῦ ποντος ἦν

Ἀνδρὸς διειπεῖν. ἀλλὰ μαντείας ἔδει.
Ἣν οὔτ' ἀπ' οἰωνῶν σὺ προὐφαίνης ἔχων

Οὔτ' ἐκ θεῶν τοῦ γνωτόν. ἀλλ' ἐγὼ μολὼν

Ὁ μηδὲν οἰδίπους, ἔπαυσά νιν B

Γνώμῃ κυρήσας, οὐδὲ οἰωνῶν μαθών.

Τοὔπος. τὸ ἔπος. κατ' ἐπένθεσιν τοῦπος ὀρθῶς, οὐ κακῶς εἰρημένον. ὥσπερ ἀφισοφαίεσι οὔτε σὺν παναλέθρεσιν, οὐδὲ αὖθις παναλέθρεσι τὸ παροιμία τοῦτο λέγεται.

Κακὸν γυναῖκας, ἀλλ' ὅμως ὦ δημόται,

Οὐκ ἔστιν οἰκεῖν οἰκίαν ἄνευ κακοῦ. C

Τυρρηλός. πόλις Θρᾳκική.

Τοῦ σιλίνου δεῖται δηλ. τῷ ἀσφαλῶς νοσοῦντων. ἢ γὰρ εἰώθαμεν τὰ μνήματα στεφανοῦν σελίνοις, ὥς φησι πλούταρχος.

Τοὺς ἑτέρους τραγῳδοὺς ἀγωνιεῖται. παροιμία ἐπὶ τῶν ἁρμοζομένων, ἢ σεμνοποιουμένων ἑαυτοὺς πρὸς τὰ ἑαυτῶν, ὡς διδυμός φησι.

Τούς. αὐτὴ δὲ τούτους. ὅμως μὴ ἰδὼ τοὺς ἵππους D
ἢ, εἰ τοίνυν ὁμοίους. αὐτὴ δὲ τουτους.

Τοὺς κόσα λόγους. κόσας ἐχθρὸς δίκαιος ἀνήρ. παλλαυδὸς τὸ χθόνος. οἱ δὲ παλλαυεῖς ἦτοι, πόλεμον ἔσχον πρὸς τοὺς σαλαμινίους. ἢ ἐπικαλέσαιτο συμμάχους τοὺς ζήτονας. ἢ ἐμελλησάντων αὐτοῖς μεταδώσειν τῆς χώρας, νικήσαντες δὲ μετέδωκαν, εἰ ταῦτα συμβουλεύοιτο δὲ κόσα τοῖς ὁμολογίας ἐμμένειν. αἰδὼς ὧν λιμοῦ φερεπόντους, τοὺς κόσα λόγους ἐστήνουν.

Τουσκιανός. ῥήτωρ δεινότατος. E

Τουσκλάνῳ. ἀγρῷ, οὕτω λεγομένῳ. ὁ δὲ τιμοχάρης ἐκπεσὼν τῆς σχολῆς διὰ τὸ παῤῥησιαστὴς εἶναι, εἰς ἀγρὸν δίαιτα τουσκλάνῳ λεγομένῳ.

Τυῤῥηνοί. οἱ τυῤῥηνοὶ καὶ ζήτει ἐν τοῖς τυῤῥηνία χώρα.

Τοὔστρακον. τὸ ὄστρακον. ἀφισοφαίης. ἢ παρόθου τὸ ὄστρακον ἀντὶ τῆς θύρας. τὰ καλούμενα ἀνδρώια. F

Τοὺς χωρὶς οἰκοῦντας. δημοσθένης φιλιππικοῖς, καὶ μὴ ταῦτα ἐμβαίνειν τοὺς μετοίκους ἔδοξε, καὶ τοὺς χωρὶς οἰκοῦντας τῶν δεσποτῶν. οὐ μόνον ἀλλὰ καὶ χωρὶς τῶν προκειμένων

quam uis

Τοῦ ὁποντος. Pro, τοῦ ὁποιοῦντος. καὶ τοῦ τυχόντος. Cuiusuis. Cuiuslibet. Sophocles *in Oedipo Tyranno. pag.* 168. & 169. *Sic Oedipum loquentem introducit,*

Atqui hoc aenigma, & obscurum Sphingis dictum *non cuiusuis erat*

Virі explicare: sed vaticinationis indigebat,

Quam nec ab auguriis tu declaratam *apparuisti ferens,*

Nec à Deorum vllo notam attulisti: *sed ego profectus,*

Ille nihil sciens Oedipus, sedaui, superauique Sphingem *illam*

Ingenio mentem illius, & aenigmatis obscuritatem *assequutus, nec ab auguriis edoctus.*

Τοῦτος. *Per contractionem dictum est ex* τοῦτος. Illud verbum. Illud dictum. Apud Aristophanem *in Lysistrata. pag.* 564. *v.* 35. & 36. Et est illud verbum rectè, nec malè dictum, neque cum pernicioſis, neque sine pernicioſis. *Vel, Neque cum prorsus-perditis, neque sine prorsus perditis.* Prouerbij loco dicitur, *id, quod sequitur.*

Malum quidem sunt *mulieres: sed tamen ô populares,*

Non licet habitare domum sine tali *malo.*

Τυρρηλός. Turrhus. Vrbs Thraciæ.

Τῷ σιλίνου δεῖται. Apio indiget. *Hoc dicitur* de iis, qui periculosè ægrotant. Solemus enim (vt ait Plutarchus) apio *defunctorum* monumenta coronare. *l.* ὀσφαλῶς. *Erasm. Ad. Chil.* 2. *Cent.* 10. *col.* 612. *ad.* 85. *Apio eguus est.*

Τοὺς ἑτέρους τρ ἀγ. Alios tragœdos aget. Prouerbium, *quod dicitur* in eos, qui se parant, & ostentant, *ac magnificè laudant Eras. Ad. Chil.* 4. *Cent.* 9. *col.* 1003. *ad.* 64. *Alios tragœdos promotant.*

Τούς. Pro, τούτους. Hos. Istos. Vt, ὅμως &c. i. Tamen nec istos equos. Et, τοίνυν ὁμοίους. pro, τούτοις. His similibus. *F.* τοίνυν ὁμοίους. His similes.

Τὰ Κόσα λόγους. *Vel, vt infra,* Κόσα. Cosæ verba. Cosas vir fuit iustus, & genere Pelleneus, *siue Pellenensis.* Hi verò pellenenses bellum gerebant cum Salaminiis, & belli-socios, *ad huius belli societatem* vicinos aduocarant, & cùm permisissent se partem agri *bello capti* ipsis daturos, victores nullam partem ipsis dederunt, quamuis Cosas ipsis suaderet, & vt promissis starent. Quamobrem, cùm in famem incidissent, *eáque grauiter promerentur*, Cosæ verba laudabant.

Τυσκιανός. Tuscianus. Orator eloquentissimus.

Τουσκλάνῳ. Tuscalano. Agro ita dicto. Vt, Timagenes autem, quòd esset in-dicendo-nimiùm-liber, schola eiectus, in agro Tusculano, qui sic vocabatur, *vitam* transegit.

Τοῦσκοι. Thusci. Tyrrheni. Quære in τυῤῥηνία χώρα.

Τοὔστρακον. *Contractum ex* τὸ ὄστρακον. Testa. Testula. Fictile tegumentum. Putamen. Cortex. Aristophanes. Et appone testam pro foribus. ὄστρακα verò vocat iam, ea, quæ vocantur andrania.

Τοὺς χωρὶς οἰκοῦντας. Seorsim habitantes. Demosth. in Philipp. Postea verò placuit, vt inquilini, & qui seorsim à dominis habitabant, *naues* conscenderent. Perspicuum autem fuerit, quod *his verbis* iudicatur,

A φανερὸν ἂν εἴη τὸ δηλούμενον. οἱ ἀπελεύθεροι καθ' ἑαυτοὺς ᾤκουν χωρὶς τῶν ἀπελευθερωσάντων. οἱ δὲ τῷ τοὺς δηλοῦντες, συνῴκουν.

quamuis nihil aliud proponatur, *nec addatur, maioris dilucidatis causâ. Nam seruiis* manumissi, per se, *& separatim* habitabant, extra ædes eorum, qui eos manumiserant, *& libertate donarant.* Quandiu verò *domino* seruiebant, *tandiu cum illis* simul-habitabant.

Ταυτάκις. ἐν ὅτῳ δή.

Ταυτί. ἐπίτασις. καὶ τουτῖον. οὐ ζεῦξα.

Τανταῖς. Interea verò. *Tunc.*

Ταυτί. *Pronominis est* productio. τοῦτο, τουτὶ, *& τουτὶ per syncopen.* Et τουτῖον. Hic.

Τοῦτο οὐκέτι ἠπόρουν. ἀλλὰ τοῦτο ἔλεγον ἐκεῖνο εἶναι. τουτέστι, τὸ ζητούμενον.

Τοῦτο οὐκέτι ἠπόρουν. De hoc non ampliùs dubitarunt: sed hoc illud esse dixerunt, quod quærebatur.

Τοῦτο ποιήσας. Ex iniustis factis hoc vnum (vt proverbio dicitur) iustissimum fecit. Et τοῦτο. Hoc. τοῦτο τοῦ ἔργου. Huius *est* hoc facinus. Sed oportebat aliquid facere, hoc est, comedere, nec dare mercedem. N. L.

Τοῦτο ποιήσας Ε ἐν κῷ τῷ παροιμίᾳ τῶν B ἀδίκων ἔργων δικαιότατον. καὶ τοῦτο, τοῦτο τὸ ἔργον. ἀλλ' ἐχρῆν τὸ ἁρπᾶσαι. τουτέστι, τρώγειν, καὶ μὴ δοῦναι τὸν μισθόν.

Τοῦτο μὲν εἶπεν. *Soph. in Ecclesiaz. pag.* 491. *v.* 8. Hunc quidem iussit in canis podicem inspicere, & trium vulpium. Hoc dicitur de illis, qui oculorum Lippitudine laborant.

Τούτῳ μὲν εἶπεν εἰς κυνὸς πυγὴν κυνὸς ὁρᾶν, καὶ ζωοῦ ἀλωπέκων. ὅτι τοὺς ληρώντας τὰς ὄψεις τοῦτο λέγεται.

Τοῦψον. ὅπου τὰ ὄψα πιπράσκεται. λέγεται καὶ ὀψοπωλεῖον. ὥσπερ τὸ, παρῆν εἰς τὰ σκόροδα, καὶ τὰ κρόμμυα, καὶ τὸν λιβανωτόν.

Τοῦψον. τὸ ὀψοπωλεῖον. ὅ ἐστι τὸ ἰχθυδιον. ἢ ὄψον. C

Τοῦψον. ὀψάριον. Plotium, hoc est, piscículus. Vel assum, *quod est assatum.*

Τὸ φέρον σὺν θεοῦ, καλῶς φέρειν χρή.

Τὸ φέρον. Quòd à Deo fert, *& diuinitus accidit,* pulchrè, *patienter, & æquo animo* ferre oportet. *Epigram. lib.* 1 *pag.* 18 *Ep.* 93. Εἰ τὸ φέρον εἰ φέρει, φέρε, Ε φέρε. &c.

Τόφρα. δηλονότι. καὶ τοσοῦτον. καὶ τόφρα, τέως.

Τόφρα. Tandiu. Et Interea.

Τὸ χρεών. τὸ εἱμαρμένον.

Τὸ χρεών. Fatale. Fatum.

Τόψιος. ὄνομα κύριον. ὃς ἦν παλαιστὴς. ἀδελφὸς Διονυσίου φιλοσόφου Ἀλεξανδρέως.

Τόψιος. Topsius. Nomen proprium *viri,* qui fuit luctator, Dionis Alexandrini Philosophi frater.

Τὼ χεῖρε Ἰ. ἀντὶ τοῦ δύο. Ε θηλυκῶς, καὶ ἀρσενικῶς ὅτι δυϊκοῦ, καὶ οὐδετέρως. D

Τό. Sine ι subscripto, pro δύο. Quare. *Sed vsitatius* τῷ *cum circumflexo, & ι subscripto. Nam est datiuus, qui sæpe sumitur aduerbialiter.* Dicitur & fœmineo, & masculeo, & neutro genere in quali *nominatiuo, & accusatiuo. Hi. Hæ. Hæc & Hoc. hos, has, hæc.*

Τωβίτ. ὄνομα κύριον. Ε τωβίας. ὁμοίως.

Τωβίτ. Tobit. Nomen proprium. Et Tobias, eodem-modo *sumendum, scil. proprio viri nomine.*

Τῷ τοῦτο σ. ἰ. Sophocles in Oedipo Coloneo. pag. 319. v. 5. Πῶς εἶδε τοῦτο, τῷ δὲ συμβαλὼν ἔχεις; Quomodo nosti hoc? qua verò *re, quo verò argumento* coniiciens *hoc perspectum* habes. Idem valet, ac si dixisset, qua *verò re* hoc iudicas? Hoc est, quónam argumento *rem* animaduertens, & coniiciens?

Τῷ τοῦτο συμβαλὼν ἔχεις; ταυτὸν, τῷ τοῦτο κρίνεις. τουτέστι, πῇ τεκμηρίῳ νοήσας, Ε στοχασάμενος;

Τωθάζειν. αἰπαπῆ, σκωπτειν. χλευάζειν. λοιδορῆν. κακηγορεῖσθαι.

Τωθάζειν, Accusatiuo. Deridere. Cauillari. Subsannare. Mordere-verbis. Conuiciis-infectari. Gloriari *Aristoph. in Vespis. pag.* 360. *v.* 25. *&* 160. *v.* 25. *&* 26.

Οὐ δεινὰ τωθάζει σε, τὴν αὐληδίδα
Τῶν ξυμποτῶν κλίψαντα;

Nónne graue est, *te* nos *deridere, tibicinam Compositorum furatum?*

Τωθασμός. καὶ τωθαστικὸν γελάσας. ἀντὶ τοῦ σκωπτικόν. θωπευτικόν. χλευαστικόν. λοιδορητικόν. E

Τωθασμός. Derisio. Cauillatio. Mordacitas. Subsannatio. Conuiciatio. Et τωθαστικὸν γελάσας. Qui cauillatoriè, assentatoriè, subsannatoriè, & conuiciatoriè risit.

Τῷ λόγῳ. ὡς δῆθεν ἀποστέλλοντες ποίμνιον, Ε βουκόλια, καὶ φορβάδων ἀγέλας ἵππων δῆθεν νομὴν τῷ λόγῳ.

Τῷ λόγῳ. Verbo. Vt, Quippe quòd ouium-gregem, & bonum, & equorum compascuorum, *& armentalium* armenta mitterēt ad pabulum, *vel in pascua,* verbo, *pro, simulatè, non eo animo, vt hæc animalia in pascuâ pascendi causa mitterent: sed vt hoc simulantes, hostem facilùs in insidias ipsi paratas attraherent imparatum.*

Τὼ μηρὼ μὴ συνέχειν. τοῦτ' ἔστι μὴ σφίγγειν. ἀλλ' ἀνειμένως διέχειν, καὶ μὴ ἐκθλίβειν τὰ αἰδοῖα, ἐν τῷ συνέχειν τοὺς μηροὺς ἀρίστοφάνης ἐν φίλαις. F

Τὼ μηρὼ μὴ συνέχειν. Femora non comprimere. Hoc est, non constringere: sed remissè, *laxeq;* degere, neque comprimere pudenda, compressis femoribus. Aristo. in Nub *pag.* 108. *v.* 5. *schol. annot.* 4. *Sed illic aliter.*

Τῶμις. ὄνομα πόλεως. διαφορεῖται δὲ ἡ δοτικὴ τώμει.

Τῶμις. Tomis. Nomen vrbis. Duobus autem modis effertur datiuus. *Nam dicitur* & τώμεϊ, & τώμι. *Quod contractum est ex* Τώμεϊ.

Τόμυεις. Tomyris. Massagetarum Regina, quam ambiens Cyrus Persarum Rex, cùm ei dolus non succederet, profectus ad Araxem, palàm, & apertè bellum ei faciebat. *Herod. lib. 1. pag. 53. lin. 8. & deinceps. inde petenda huius loci correctio.* Τομυεις per o parvum ibi scribitur.

Τὰν ἄλλαν. Cætera omnia mihi minùs curæ sunt. Pro, nullo modo *curo cætera.*

Τῶν γὰρ ὑστάτων. Nam sine postremis.

Τῶν δ' ὄνων. Asinos non curo. *Er. Ad. Chil. 4. Cent. 3. col. 88. ad 43.*

Τῶν δυνατῶν. *Hexametrum est.* Eorum, quæ fieri possunt, aliquid impera. haud enim apud Centauros *sumus.*

Τὰν ἐαρινῶν. Vernis foliis plures sunt sycophantæ.

Τῶν ἰλλικῶν. Hecticorum. Illorum, qui hexi. *i. hectica febri* liborant.

Τῶν ἐπὶ σκηνῆς. Illorum, qui *sunt* in scena. Theatricorum. Theatralium.

Τὰν ἐς ταριτραν. Illorum *calculorum* in pharetram *conijci solitorum.* Antè Scythas, quum sunt dormituri, *priusquàm dormiant*, affere pharetram, &, si diem illum molestiarum-expertem transegerint, calculum album in pharetram cõiicere, si verò *diem illum transegerint* in molestiis, atrum *calculum in eam immittere.* Quum autem aliqui moriebantur, proferebant pharetras, & calculos numerabant. Et si plures albi reperiebantur, defunctum prædicabant beatum. Hinc igitur *aiunt* diem album pro bono in prouerbium abiisse *Er. Ad. Ch. 2. Cẽt. 8 col. 558 ad. 18. Bonus è pharetra dies.*

Τῶν ἵππων. Par marsupiorum lõgè melius, & concinniùs ornarunt, *ac præparârunt*, quàm equos Eumeli.

Τῶν ὤτων. Auribus attractus in iram prorumpit.

Τῶν τριῶν κακῶν ἕν. Trium malorum vnũ. Est quoddam dictum. Et Menander, duobus additis, vt prouerbiale *dictum* subiicit iocans, hoc, Vnum enim aliquod horum trium habet malorum. Hæc autem esse dicunt *ea mala*, quæ Theramenes statuit *maleficiorum* pœnas. Polyzelus Demotyndarei F. *dicit*, Triũ igitur malorum *vnum ei* licebat eligere. Nã omnino necesse erat ipsum lignum attrahere, *addictum triremi, ligneum rémum trahere & agitare*, vel cicutam bibere, vel prodita nauì, *præcipitem in mare dari ac ita summergi*, & quàm celerrimè malis *ac miseriis omnibus* liberari. Hæc sunt tria Theramenis *mala*, quæ tibi cauenda sunt. Aristophanes Triphalete. Ego enim à Theramene metuo tria ista *mala statuta.*

Τῷ νυῦ λόγῳ. *Soph in Electra pag* 115 M. Τί δ' ὦδ' ἀθυμεῖς, ὦ γύναι, τῷδ' ὄντι λόγῳ; Quid verò adeò animum abiicis, ô mulier, isto præsente sermone *nunc auditos i. propter verba nunc à me dicta*: Et, τῷ τοῦτο κεκμῆρας; Quo *signo fretus* hoc iudicas? *τῷ enim hic positum est*, pro, ἐκ τίνος σημείου; quo signo? Aristoph. Pluto. *pag.* 4 *v.* 15 *sequentis exempli* τῷδ' ὄντι *sumitur ita: sed pro* διὰ τί. *propter.* Infelix fuit postquàm talem famam iure-hæreditario consequutus est. Autores verò sunt *huius mali, illi*, qui res tractant, quòd in iisdem grauitas, & magnitudo concurrat, interdum verò contrà *res cedat.*

Τῶν ὑπὸ σὲ τεταγμένων. Sibi subiectorum. Sub se collocatorum. Vt, Cæsar autem fortissimum ducem iubet milites sub se collocatos, *sibi, subiectos ducere.*

Τῶν φιλτάτων. Charissimorum charissima. Aristoteles in Mytilenensium Repub. tradit *eos* efferre liberos nudos vsque ad annos 16. & in conuiuiis deosculari.

Τάμυεις. βασίλισσα μασσαγετῶν. Ἡ μυθολόγος κῦρος ὁ περσῶν βασιλεὺς, ὡς οἱ δόλος ἐπεχειρεῖτο, ἐλάσας ἐπὶ τὸν ἀράξεα, ἐπολέμει ἐκ τῦ ἐμφανοῦς τὸν πόλεμον. A

Τὰν ἄλλων μοι πάντων οὐτίθεται μέλει, αὐτὰ τὰ ὑδάτωρ.

Τῶν γὰρ ὑστάτων χωρὶς.

Τῶν δ' ὄνων οὐ μοι μέλει.

Τῶν δυνατῶν κέλευ'. οὐ γὰρ ἔστιν ἐν κενταύροις. B

Τῶν ἐαρινῶν φύλλων, πλείονές εἰσιν οἱ συκοφάνται.

Τῶν ἰκτικῶν. τῦ δεῖ ἔχειν νοσοῦντα.

Τῶν ἐπὶ σκηνῆς. τῦ θεατρικῶν.

Τῶν εἰς τ' φαρέτραν φασὶ τοὺς σκύβας μέλλοντας καθεύδειν, ἄγειν τὴν φαρέτραν. εἰ μὲν ἀλύπως τύχοιεν τὴν ὑμέραν ἐκείνην διάγοντες, καθιέναι εἰς τὴν φαρέτραν ψῆφον λευκήν. εἰδὲ ὀχληρὸς, μέλαιναν. ἐπὶ τίνων δ' ἀποθνησκόντων, ἐξέφερον τὰς φαρέτρας, καὶ ἠρίθμουν τὰς ψήφους. καὶ εἰ εὑρίσκοντο πλείους αἱ λευκαὶ, ἐμακάριζον τὸν ἀποθανόντα. ὅθεν καὶ παροιμιάζονται τὴν ἀγαθὴν ἡμέραν λευκήν. C

Τῶν ἵππων ἐμέλησε πολὺ μᾶλλον εἰκότως καὶ σκευάσαντες τὴν στρατείαν τὴν θαλαττίαν.

Τῶν ὤτων ἀφαρπασθείς, εἰς ὀργὴν ἐκπίπτει.

Τῶν τριῶν κακῶν. ἐν λειχόμενοι τί ὄζει, καὶ μένανδρος, δύο προσθεὶς; ὡς παροιμιῶδες ὂν λέγει παίζων. τὸ, ἓν γάρ τι τούτων τῶν τριῶν ἔχει κακῶν. ταῦτα δ' εἴρηκεν, ἃ θεραμένης ὡρίσατο φόρσιμα. πολύζηλος δημοτιωνίδαιος. τριῶν γοῦν κακῶν ἐκέλευε λαβεῖν, αὐτῷ τε πρὸς ἀνάγκην ξύλον ἑλκύσειν. ἢ πιεῖν κώνειον, ἢ φροδίσιον τὴν ταχίστην, τῶν κακῶν ἀπαλλαγείς. ταῦτ' ὄζει τρία θεραμένους, ὅσοι φυλακτὰ ὄζιν. ἀριστοφάνης τριφάλητι. ἐγὼ γὰρ ὑπὸ θεραμένους δέδοικα τὰ τρία ταυτί. D

Τῷ νυῦ λόγῳ; αὐτὴ τ' ποίφ τῷ κρίνεις; αὐτὴ τ' ἐκ ποίου σημείου; ἀριστοφάνης πλούτῳ. ἠτύχηκεν ὡς κεκλημένος ταυτί, φησίν. αὖ τοι δ' εἰσὶν οἱ χείζοντες τὰς φράξεις, τῷ ταῖς αὐταῖς ὀλίγοις σημότητα, & μέγεθος, ὥστε ἓν τοιοῦτον. E

Τῶν ὑπὸ σὲ τεταγμένων τῶν ὑφ' ἑαυτῷ. ὁ δὲ καῖσαρ τὸν ἡγεμονικώτατον ἡγεμόνα, κελεύει τῶν ὑπὸ σὲ τεταγμένων ἡγεῖσθαι στρατιωτῶν.

Τῶν φιλτάτων τὰ φίλτατα. φησὶν ἀριστοτέλης ἐν τῇ μιλησίων πολιτείᾳ, τοὺς παῖδας γυμνοὺς ἐκφέρειν μέχρις ἐτῶν ιε'. καὶ καταφιλεῖν αὐτοὺς ἐν τοῖς συμποσίοις. F

Τῶρά.

A Τῷ ῥά. διὸ δή.

Τώς. ὅπως. τὸν δί σ' ἀπηχθόμην, ὡς νῦν ἐκπαγλ' ἐφίλησα. ὅμηρος. καὶ σοφοκλῆς.

--Ὡς ἐμὲ
Αὐτοσφαγῆ πίπτοντα, τὸν αὐτοσφαγῆ

Περὶς τῆδ' φιλίοις ἐκγόνοις ὀλοίαδε.

Τῷ σε. διό σε. ἐπὶ ὀπισθόγραμμα. τῷ σε μάκαρ λητοῦς τῷ τιτλῖν χαίρειν.

B Τῷ τέλει πίσυν φέρων. οἷον πιστεύων ὅτι δὴ τῷ τέλει τὸ δρόμου παρελεύσεται. ἢ νομίζων ἕως τέλους ἵππους ἐλαύνειν. σοφοκλῆς.

Τώπλας. ὅπλα κύριον.

Τῷ τρόπῳ; αὐτὴ ἢ πίνα τρόπον;

Τῷπει ἄρα. διὰ τοῦτο δή. τῷπει ἄρα καὶ διὰ καταλύειν αὐτῷ ἐδόκει ἐν τοῖς δὴ τοῖς πολίτμασιν. ἀλλ' εἰς τὸ ψαμαθῶδες ἢ ποταμοῦ. καὶ αὖθις. ἐπῆει ἀτρέμα τοῖς πολεμίοις. τῷπει ἄρα καὶ πλήττεται βέλει τὸν μηρόν.

C Τῶπει. πολὺ ὧδε τρόπον ἢ ζ. ἐ γὰρ τῷπει. ἀλλ' ἐδίτερον ἄρθρον ἐνικὸν τὸ τι.

Τὸ ζῆι πολύ, καὶ μηδαμᾶ λῆγον

Χρῄζω ξέν' ὀρθὸν ἄκουσμ' ἀκοῦσαι.

τυτέστι, τὸ αἰὲξάλειπτον κακὸν, τὸ κῦ τοῦ πλήσσων χρῄζω ἀκοῦσαι ἢ οἰδιπόδος.

D

Τῶ ὀφθαλμῶ ὧδε βάλλει. ἀριστοφάνης νεφέλαις. τυτέστι, ζῇς ὀφθαλμοῖς ἐφορᾶς, καὶ ὥσπερ ἐλεύθερος. ὅμηρος. ὑποδρα ἰδών. ὅτου γὰρ ἐβάδιζεν ὁ σωκράτης καὶ πλάτων ὧδε αὐτὸ, ταυρηδὸν ὑποβλέψας, ὥσπερ εἰώθει.

Τὸ ὀφθαλμῶ ὧδε βαλεῖ. Sic enim Attice scribit Aristophanes in Nubibus pag. 82. v. 1. Schol. annot. 2. Oculos distorques. hoc est, oculis limis, & toruis intueris, & obliquis-oculis-aspicis. Homerus ῥαῖσιν dicit ὑποδρα ἰδών. toruè intuitus, toruis oculis intuitus. vt Iliad. P. pag. 685. v. 2. Sic enim incedebat Socrates. Et Plato de ipso dicit, taurino-more, toruis-oculis-intuitus, vt solebat. In Ranis pag. 162. v. 1. Æacus de Æschylo dicit, ἔβλεψεν οὖν ταυρηδὸν ὑγκύψας κάτω. Aspexit igitur taurorum-instar caput-inclinans humi.

E TὸΤ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ. Τ cum Ρ.

ΤΡαβᾶροι. αἱ πολυτελεῖς χλαμύδες παρὰ ῥωμαίοις.

ΤΡαβᾶκες. Trabeæ. Preciosæ vestes apud Romanos.

NOTÆ.

Τραβᾶκες.] Mallem τραβᾶαι, vt in Ἀτραβαλιεύς. Præstat tamen scribere τράβεαι, vt apud Dionys. Halicarnasseum, Antiq. Rom. lib. 1. pag. 129. l. 37. & lib. 6. pag. 351. l. 57. Vide & Lat. Lex. in Atrabaticæ vestes.

Τραβίτης. ὁ κύων.

F Τραγαλίζονται. ἀριστοφάνης ὡς ἠθέλησαν τὸν σύρφακα ἐκκυθαρίσαι λαγαυλιζόμενον, καὶ τραγαλίσαι τὸ μηδέν.

Τραβίτης. Canis.

Τραγαλίζουσι. Comedunt. Rodunt. Aristophanes in Vespis. pag. 334. v. 17. & 18. Ipsi verò socij, postquàm senserunt reliquam quidem abiectæ plebis turbam, & colluuiem Ex alueolo, vel, ex vrna, siue situla, in quam calculi conijciebantur, comedere, & deuorare nihil. Consule Schol. annot. 9. vbi docetur quid sit κυθαρίσαι. & λαγαυλίζεσθαι.

NOTÆ. A

Α'εισφέρων.] In Vespis.pag.334.v.17.& 18.
Οἱ ἢ ξύμμαχοι ὡς ἥδιστά γε τὸν ἦ σύραξ᾽
Ἐκκαθελὼν λαγανίζοντα, καὶ τραγανίζοντα τὸ μέσον.
In schol.legitur τραγανίζοντα. Quære in Σύραξ.

Τρωγῶν.Edere.Comedere.Rodere.Vorare.

Τρωγάλια.Bellaria.Secundæ mensæ.*Vt, nuces, ficus, & alia huiusmodi. Hinc Gallicum Dragées, quasi tragées. à* τρώγω *edo, comedo, rodo, voro. aor.* 2. ἔτραγον. *infinit.* τραγεῖν. *Hinc* τραγία, *unde verbale,* τράγημα. τρί. Vt, Et apponere bellaria multis vnâ conuiuantibus, interdum quidem ternas, aut quaternas nuces. Aridas verò ficus, si fortè res ita tulisset, quinque, vel sex. Si verò nos faceta dicendi libertate vsi longè plures petiissemus, duas fortasse, vel tres addidisset, valde graui vultu, iuniorum risum nullo-modo metuens. Illorum autem, qui Tragiambi vocantur, Apollodorus, Asclepiadis F. Grammaticus, primus autor fuit.

Τραγεῖν.Φαγεῖν.

Τραγήματα. καὶ ὀψαρτύσαι τῷ ξαγημάτων, πολλοῖς ἅμα συνεδιομβίων. οἷόν τι καρύων μοῦ ξία, ἢ τέτταρα. τῷ ἢ ἰσχάδων καὶ ἕν που τύχῃ πέντε, ἢ ἕξ. εἰ δὲ παῤῥησιασθέντες ἡμεῖς χαρίεσσάν τινα παῤῥησίαν ἠτήσαιμεν ἔτι πλείους, σφοδρὸν ἔθηκεν ἂν ἴσως δύο, ἢ ξία, μέγα σημεῖον σφοδρύνων, καὶ οὐδὲν ὑφορώμενος ἢ τὸ γαστρὸς γέλωτα. τῷ λεγομένῳ τραγιάμβων σφᾶς ἦρξε Ἀπολλόδωρος Ἀσκληπιάδου ὁ γραμματικός. B

NOTÆ.

Πολλοῖς ἅμα συνεδιομβίων.] Vel πολλῶν ἅμα συνεστιωμένων, vel πολλοῖς ἅμα συνεστιωμένοις, legendum. Posterior lectio verisimilior est. à συνεστιόμαι. ὦμαι. conuiuor, simul-epulor. C

Τραγικῇ ἐσταλμένος μέλαιναν. Caprina-pelle indutus nigra. Pro, ægide *indutus. ab* ἐστάλθαι. *Induor.*

Τραγικῶς. Tragicæ more decantare.

Τραγικὴ σκηνή. Tragica Scena. Tabularum sublime, in quo *tanquam* in Deorum tabernaculis quidam præsentes loquebantur. Dicitur autem & ipsa tragica ars, Scena.

Τραγικὸν πάθος. Tragicus casus. *Id est* calamitatis plenus. *Tragicum malum. i grauissimum. Erasm. Ad. Chil.* 4 *Cent* 3 *col* 882 *ad.* 41.

Τραγικὸς πίθηκος. Tragica simia. De iis, qui præter dignitatem gloriantur, & *superbè se gerunt, & honoribus, ac opibus fruuntur, quibus sunt indigni. Er. Ad. Chil.* 2 *Cent.* 8. *col.* 574 & 575. *ad.* 95. Demosthenes, postquàm & alia multa dixit in Æschinem, dicēs *ipsum* tragœdiarum scriptoribus inseruire-nauantem-histrionicam-operam, simiam etiam præterea vocauit, vel quòd, cùm esset breui corporis statura præditus, scenam ingrederetur, vel, quòd simia sit animal imitandi-peritum, ideo derisit Æschinem, quòd imitaretur homines, qui tragœdias agebant histrionum personam sustinentes.

Τραγικὸν πάθος. Tragicus-conuenientior. Tragicis similior. *Magis-tragicus.* Fide-dignior. Vel, infelicior. Aristophanes *in Pace pag.* 439. *v.* 1. & 2.

Ergo oportebat te Pegasi innectas- accommodare tibi *alas,*
Vt videreris Dijs magis-tragicus.

Subindicat autem ea, quæ de Icaro dicūtur. Vel, quia putatur Bellerophontes vxorem Prœti, post chimæram interfectam, Corinthum reuersus, decepisse, & ita mulierem equo Pegaso impositam, in medium mare deiecisse.

Τραγικῶς. ξαγῳδικῶς εἰδέναι.

Τραγικὴ σκηνή. πᾶγμα μετέωρον. ἐφ᾽ ᾧ οἱ θεοὶ σκηναῖς τισι παρόντες ἐλέγειν λέγεται ἢ καὶ ἡ τραγικὴ τέχνη, σκηνή.

Τραγικὸν πάθος. συμφορᾶς μεστόν.

Τραγικὸς πίθηκος. δηλοῖ τὸν παρ᾽ ἀξίαν σεμνυνόμενον. δημοσθένης καὶ ἄλλα πολλὰ εἰπὼν εἰς τὸν αἰσχίνην, φάσκων ὑποκρινόμενον ποιηταῖς τραγῳδιῶν, ὅτι καὶ πίθηκον προσηγόρευσεν, ἤτοι ὅτι βραχὺς ὢν τὰ σώματα εἰσῄει εἰς τὴν σκηνὴν, ἢ ὅτι ὁ πίθηκος μιμητὸν ζῷόν ἐστιν, εἰς ὃ ἐπίσκωψε τὸν αἰσχίνην, ὡς ἀνθρώπους ὑποκρινόμενος τραγῳδίαν μιμούμενον. D

Τραγικώτερος. ἀξιοπιστότερος. ἢ ἀτυχέστερος. ἀριστοφάνης. E

Σὺ κοὖν ἐχρῆν σε πηγάσου ζεῦξαι πτερά,
Ὅπως ἐφαίνου θεοῖς τραγικώτερος.

αἰνίττεται ἢ τὸ περὶ ἰκάρου λεγόμενον ἢ ἐοικεῖ δοκεῖ ὁ βελλεροφόντης τὴν τοῦ προίτου γυναῖκα μὴ τὴν τῆς χιμαίρας ἀναίρεσιν, ἐπανελθὼν εἰς κόρινθον ἐξαπατῆσαι. καὶ ὡς γυναῖκα ἐπιβιβάσας τὸν ἵππον πηγάσῳ, εἰς μέσην ῥίψαι τὴν θάλασσαν.

Τράγκυλλος. ὁ σολοπάνιος χρηματίσας. γραμματικὸς ῥωμαίων. ἔγραψε περὶ τῶν παρ᾽ ἕλλησι παιδιῶν βιβλίον ἀ. περὶ τῶν παρὰ ῥωμαίοις θεατρικῶν, καὶ ἀγώνων βιβλία β. περὶ τῶν καὶ ῥωμαίοις ἐπιταῦτα βιβλίον ἀ. περὶ τῶν ἐν τοῖς βιβλίοις F

Τράγκυλλος. C. Suetonius dictus Tranquillus, Grammaticus Romanus, scripsit de Græcorum ludis, lib. 1. De Romanorum spectaculis, & ludis, lib. 2. De anno Romano, lib. 1. De librorum signis,

lib. 1.

A σημείων ἀ. περὶ τῶς κυρίους πολιτείας ἀ. ἀν-
πλίγει ὁ τοῦ Διδύμου περὶ ὀνομάτων κυρίων, καὶ
ἱματίων ἱδιωμάτων, καὶ ὑποδημάτων, καὶ τῶν ἄλλων,
οἷς τις ἀμφιέννυται. περὶ δυσφήμων λέξεων, ἤτοι
βλασφημιῶν. καὶ πόθεν ἐκάστη. περὶ ῥώμης, καὶ τῶν ἐν
αὐτῇ νομίμων, καὶ ἐθῶν βιβλία β. συγγράμματα
καταφέρων. περιέχει δὲ βίους, καὶ διαδοχὰς αὐτῶν
ἀπὸ Ἰουλίου ἕως Δομετιανοῦ, βιβλία η. στέμμα ῥω-
μαίων ἀνδρῶν ὀνομάτων.

Τραγόλας ὅπλον. ᾧ χρησάμενος ὁ Κόττας ἐ-
B πὶ βίαιον ἀφῆκε πληγὴν, ὥστε τὸν βληθέντα διὰ
τοῦ θώρακος, καὶ διὰ τοῦ πλευροῦ διαπεῖραι, καὶ
τῇ γῇ προσπλῶσαι.

Τράγος. ὅθεν καὶ τὸ τραχὺ δέρμα ἔχειν. τράχος
τις ὤν. ἢ ὅθεν καὶ τὸ βαρὺ καὶ τραχὺ φωνὴν ἔχειν, ἢ ἀπὸ
τοῦ βρέχειν, καὶ βαγᾶν φασι τὰς ἀμπέλους, ὅταν
μὴ καρπὸν φέρωσιν. ἢ τῷ τράγων δυσοδμίᾳ
χρῆσθαι λέγεται. καὶ γράσων, ἀνθρώπους ὁ δύ-
σοσμος. διαφέρουσι τράγος, καὶ βοῦς. ὁ τῇ βοῦς
ἴβδομος.

C ristot. de generat animal. lib. 1. cap. 18. pag. 354. Θ. & de Histor. animal. lib. 5. cap. 14. pag 4^a 4. A. Hircorum fœtor, γρά-
σος vocatur & γράσων, homo fœtidus, & hircinum fœtorem redolens. Dialogum hirci, & bouis quare in voci-
bus Βὸς ἴβδομος.

Τράγος. ὅθεν καὶ μεσσηνίοις, ὁ ἱερεὺς ἀφίξε-
D ται αἰσομένης χρησμὸν, ὡς λοιπὸν πιεῖν ὕδωρ τοῦ
ἔδαφος ποταμοῦ ὁ τράγος ἀλώσεται ἡ ἱερὰ τὸ ὄρος.
καὶ ἐκώλυον τοὺς τράγους πίνειν ἐκεῖθεν. ὁ δὲ ἱερεὺς
ἐπεφύκει ὅθεν τὸν ποταμόν. ἧ τὰ φύλλα τῶν
ὕδατι ἐπλησίαζον κεκυφότα. καὶ τότε ἁλῶναί φασι
τὸ ὄρος.

Τραγῳδία. δι' ἣν πάθημα. αἰσχρόν ἐστι καὶ
D ἴσως ἐρινύς ἐστιν ἐκ τραγῳδίας τὰ δὲ ὑποκείμενα
τῶν φαντασμάτων, τραγῳδὸς μᾶλλον ἀμύττει.
ἐν δὲ ταῖς τραγῳδίαις μὴ λαμπάδων εἰσηρχοντο
αἱ ἐρινύες. τὸ δὲ ὅπως ἐσκόντο, τραγῳδίαν βου-
λομένῳ γράφειν δεῖ, οὐχ ἱστορίαν συγγράφοντι.
καὶ αὐθις. παθοῦσα τραγῳδίας ἄξια.

res durissimas, & grauissimas calamitates. Erasm. ad. Chil. 4. Cent. 2. col. 874. ad. 95. Erinnys ex tragadia. Item Chil.
4. Cent. 3. col. 880. ad 41. Tragicum malum.

Τραγῳδικόν. ἐμπαθές. ἐπίπαν καὶ ὁ τραγῳ-
E δία, ἰμπαθῶν πραγμάτων ἀπαγγελτικόν. ἢ
ἐπειδὴ περὶ τραγῳδίας μέλλει λέγειν.

γέ τοι μανικόν τι καὶ τραγῳδικόν. Tuetur certè furiosúmque, & tragicum *quiddam. Erasm. Ad. Chil. 2. Cent.*
4. col. 789. ad. 40. Tragicum tueri.

Τραϊανὸς πατρίκιος. ἤκμαζε ὁ δὴ ἰουστινια-
νοῦ τοῦ ῥινοτμήτου ἐπὶ ἔτεσι χρονικὸν συνέτα-
ξεν, πάνυ θαυμάσιον. ἰὼ ὁ χριστιανικώτατος, καὶ
ὀρθοδοξότατος.

Τραϊανός. βασιλεὺς ῥωμαίων. ὃς ἀγαθὸς,
καὶ μισοπόνηρος, καὶ δίκαιος τοσοῦτον ὑπῆρχεν,
ὥστε ποτὲ χαμαὶ ὥσας ῥομφαίαν ἐκέλευσεν τῷ μεγι-
στᾶνι αὐτοῦ, ἐπίδωκε τῷ ὑπάρχῳ, λέγων. δέξαι
τὸ ξίφος τοῦτο. καὶ εἰ μὲν καλὸς ὑπάρχω,
ὑπὲρ ἐμοῦ εἰσῆμι, κατ' ἐμοῦ χρῆσαι. ἐπὶ τοῖς

lib. 1. De Ciceronis Repub. lib. 1. Refragatur autem Didymo de nominibus propriis, & formis, *vel generibus* vestium, & calceorum, & cæteris *indumentis*, quibus quis induitur. De ominosis verbis, siue maledictis, & vnde *sit horum* vnumquodque. De Roma, & eius institutis, & moribus, lib. 2. Gentem, *familiámque* Cæsarum. Continet autem *hoc opus* & vitas, & successiones ipsorum, à Iulio vsque ad Domitianum, lib. 8. Stemma, *stirpesq;* Romanorum illustrium.

Τραγόλας. Tragula. Telum, quo vsus Cotta, adeò violentam inflixit plagam, vt *eo* vulneratum, per thoracem, & latera traiecerit, & terræ affixerit.

Τράγος. Hircus. Ita dictus, quòd τραχὺ δέρμα, i. asperam pellem habeat, & sit quasi quidam τράχος, vnde *verso* χ *in* γ, *formatum* τράγος. Vel quòd asperam vocem habeat, vel τράγος *dictum esse* tradunt ἀπὸ τοῦ τρέχειν, i. currere. Et τραγᾶν vites dicunt, quum *propter nimiam alimenti copiam, foliis, & palmitibus abundantes, & luxuriantes*, non ferunt fructum: *Sed* τὰς τράγους. i. *hircos, imitantur, qui quo pinguiores sunt, eo ad generandum sunt ineptiores. Quid sit* τραγᾶν *& cur de vitibus dicatur, docet A-*

Τράγος. Apud Messenios caprificus dicitur Tragus. i. Hircus. Aristomenes autem oraculum accepit, tunc Hiram montem captum iri, cùm Hedæ fluminis aquam Tragus potasset. Quare prohibebant hircos, ne biberent aquam illinc *haustam*. At caprificus iuxta fluuium erat natus, cuius folia procumbentia ad aquam *fluminis* accedebant. Cùm autem hoc cueniisset, captus est ille mons.

Τραγῳδία. Tragœdia. Grauium malorum querela. Querela, qua quis se grauia mala passum, aut pati queritur. Aristoph. Pluto. *pag.* 23. *v.* 9. Fortasse Erinnys est ex Tragœdia. Horrenda, *n. ac ideo auersanda* spectra Tragœdis, *& tragœdys* magis cõueniũt. In tragœdiis autem Furiæ cũ facibus incedebant. Quomodo autem instructæ fuerint, eius est describere, qui tragœdiam scribere vel. t, non autem eius, qui scribit historiam. Et rursus. *Mulier res* tragœdia dignas passa i.

Τραγῳδικόν. Tragicum. Grauissimum. *Vel grauissimorum affectuum plenum. Lugubre.* Quia & ipsa tragœdia est rerum grauissimarum denunciatrix. Vel quia de tragœdia dicturus est. *Aristoph. Pluto. pag.* 23. *v.* 10. Βλέπου

Τραϊανός. Traianus, patricius. Floruit autem sub Iustiniano Rhinometo, *qui sit vocatus, quòd ei nasus in factione quadam resectus fuisset.* Hic breues annales, valde mirabiles scripsit. Fuit autem Christianissimus, & orthodoxoratus.

Τραϊανὸς. Traianus, Romanorum Imperator, qui adeò bonus, & ofor-improbitatis, & iustus fuit, vt aliquando strictum ensem coràm proceribus suis, *Prætorij* præfecto tradiderit, his verbis vsus; Accipe hunc ensem; &, si bonus fuero, pro me, sin malus, contra me *eo* vtere. Hic aliquas sup-

pliciorum inducias Christiani is concessit. Qui enim illis temporibus magistratus à Romanis redimebant, ad captandam gratiam Imperatorum qui tunc viuebant, varia supplicia Christianis instigebant. Quamobrem etiam Tiberianus, qui primæ Palæstinorum genti præerat, ad eum retulit, se in-posterum Christianis occidendis imparem fore, quòd illi vltrò ad supplicia se ipsos offerrent, & ad ea properarent. Quare Traianus omnibus imperio suo subiectis, & eorum præfectis simul interdixit, ne suppliciis-afficerent eos.

A χριστιανοῖς ἀναιρεῖν τινα τῶν τιμωρίας παρέχειν. οἱ γὰρ κατ' ἐκεῖνον ὑπὸ τῆς ῥωμαίων τοὺς αἰχμαλώτους, πρὸς θεραπείαν τῆς τότε βασιλείας, ἀγοράσαντες ἐπῆγον πᾶσι χριστιανοῖς κολάσεις. ὅθεν ὁ τιβεριανὸς ἐπιμονὰς τὸν ἔθνους παλαιστινῶν ἔθνος, αἰτιᾶται αὐτῷ λέγων, ὡς οὐκ ἐπαρκεῖ λοιπὸν τοὺς χριστιανοὺς φονεύων, ἐκείνων αὐτομάτως ἐπεισαγόντων ἑαυτοὺς τῇ κολάσει. ἐπιτάττει ὁ τραϊανὸς, πᾶσιν ὁμοῦ πᾶσι, ὑπ' αὐτὸν, ἀπηγορεῦσθαι τοῦτο.

Τράμις. Podex. Aristoph. *in Thesmophor. pag.* 517. *v.* 38. *vbi legitur* γεγίννωμαι, *&* τὸν τράμιν. In-carbones-redactus sum, omnibus *partibus* circa podicem *combustis.*

Τράμις. Trambis. Barbaricum telum. *Magnum Etymol. col.* 157. *lin.* 23 24 *Alij sic appellari tradunt barbaricam nauiculam ad traiiciendum aptam & generaliter quamuis nauiculam.*

Τραμπὶς.

Τρανὲς. Clarum Perspicuum. Manifestum. Certum. *Sophocles in Aiace pag.* 2. *v.* 23. Scimus enim nihil certi: sed *animo* vagamur, *& incertis opinionibus agitamur.* Et rursus. Apertè scrutationem fecerunt, *i. apertè scrutati sunt.*

B Τρανὲς ὁ ἀσφαλὴς. ἀριστοφάνης. αὐτὸς γὰρ ἡμῖν πάντα τὰ ἀφεὶ τὸν ζόφον.

Τρανίστερα ἡ ὄψις τῆς ἀκοῆς. ἐν τῇ αἰσθήσεις ἡ.

C

Τρανότερον. Aspectus *est* acrior auditu. *Vel. Oculorum sensus est acrior, quàm aurium.* Est in λιθόνων ἡ.

Τραπεζα. Mensa. Et τραπεζίτης κύων. *q. d. Mensalis canis, i qui mensæ adhæret cibum expectans, & captans. per ει diphthongum scribitur* Sub mensa tacens canis. τραπεζίτης verò, per ι, trapezita, *mensarius, nummularius, monetarius, qui monetam, & numos permutat* Et poeticè τραπεζῆτις κύνες Mensarij canes, *qui non sunt venatorij: sed domi manent, & ad herilem mensam adstant pabulum expectantes. & captantes Sic enim scribendum, vt apud Homerum Iliad. χ pag.* 797. *v.* 1. *Consule Eustath in* τραπεζεύς. *vnde pluralis* τραπεζῆτις *comm. & Ion.* τραπεζῆσι.

Τραπεζ λειχὴς. ἡ ταῖς τραπέζαις λείχων. *Mensas-lingens. Videtur canis epithetum Sic tamen & parasitus, & gulosus, ac helluo vocari figuratè potest.*

Τραπέζια. Mensulæ. Paruæ mensæ.

Τραπεζοῦς. Trapezûs. Trapezuntis. Nomen vrbis.

Τραπεζοφόρος. Mensifera Hoc autem est sacrificij, *sacrificula* nomen. *F.* ἱερεῖας ὄνομα. Hæc autem Trapezophoros, & Cosmó, simul omnia Mineruæ sacrificia curant, vt Lycurgus in sua oratione declarauit.

D Τραπεζοφόρος. ἱερωσύνης ὄνομα ἡ τραπεζοφόρος. ἐν ᾗ ὅπ αὐτή τε, & ἡ κοσμὼ συνδιέπουσι πάντα τὰ τῆς ἀθηναίας ἱερεῖα. ὡς λυκοῦργος ἐν τῷ αὐτοῦ λόγῳ διδήλωκε.

Τραπέσθω. *Poet corripitur ω metri causâ. Sic autem formatur* τρέπω. *coniunct* τρέπω *Ion. verso ε in α, aor.* 1. *act.* ἔτραπον, *aor* 2. *pass* ἐτράπην. *subiunct.* τραπῶ τραπῇς. τραπῇ. *&c. Ion* τραπέω. τραπέεις. *&c. poet. inserto ι,* τραπείω. τραπείομεν. *prima plur.* τραπείωμι, *& poet.* τραπείομι. vertamur, nos vertamus, nos conuertamus. Grauitonum *autem est verbum, Ionicè formatum* τράπω Vt, ποῖ δὲ &c. *i.* Quò verò me-vertam? & quis fiam? *Quid euadam? Quid me fiet?* Per ω magnum *scribuntur hæc* τράπωμαι *&* γίνωμαι. *sunt enim subiunctiui modi aor.* 2. *med.* Et τράπω. per-se-subiunctiuum. vertam, conuertam. *Vide Eustath in* τραπέσθω. *nam accipitur etiam pro* τέρπομαι. *Delectemur Oblectemur. Sic autem tunc formatur,* τέρπω *delecto oblecto aor.* 2 *act* ἔτραπον, *& per literarum transpositionem,* ἔτρεπον, *aor.* 2. *pass* ἐτράπην *&c. vt suprà.*

E

Τράπις. Trapis. *N. L. Sed* τράπις. *nec.* ἡ. *Iaculum. Hasta.*

Τρασιά. *Aristophanes in Nubibus. pag.* 61. *v.* 10. *Schol. anon.* 11. *&* 12 *vnde Suidas.* Locus, in quo ficus, vel caseï siccantur. Ad vniuersali verò, venit ad particulare. Cùm enim Strepsiades suprà dixerit in-vniuersum suam felicitatem, *eam ita describens* v. Abundans apibus, & ouibus. & vinaceis, *vel potiùs iam vuis, & racemis, in quibus sunt vinacea*, hæc partitur *in varias partes.* Nam ab ouibus quidem, lanę percipiuntur. Ex stemphylis verò, *i. ex vuis. fit vinum & ex vino* fæx. Ex trasia verò, *i. ex loco, vel tabulato, in quo ficus siccantur, colliguntur* ficus.

F Τράπις.

Τρασιά. ὁ τόπος, ἐν ᾧ ξηραίνεται τὰ σύκα, ἢ οἱ τυροί. ἀπὸ τοῦ τέρθω τὸ μέρος. καθόλου δὲ εἶπεν ὁ τριφιάδης αὐτῷ τὴν διδασκαλίαν τῶν αὐτοῦ, βρίθουσι μελίτταις, καὶ προβάτοις, καὶ στεμφύλοις, καταμερίζει αὐτὰ ἀπὸ μὲν τῆς πρόβατα, τὰ ἔρια λήψεται. ἀπὸ δὲ στεμφύλων, ὁ τρύξ. ἀπὸ δὲ τῆς τρασιᾶς, τὰ σύκα.

Τραυμα-

A Τραυμαπίας. τετρωμένος. τραυματίας ἦ, ἡ καματηρὰς, οἷς οὔτε δύναμις ἐγένετο φυγῆς, ὅτε βούλοιτο, φυλάττεσθαι ἐπετράπησαν.

Τραυματίας. Saucius. Sauciatus. Vulneratus. *Est & pluralis accusatiuus. Vt*, Vulneratos autem, & defatigatos, quibus neque facultas, neque voluntas fugæ fuerat, custodiri, curarique iussit. *F.* φυλάττεσθαι, ἢ θεραπεύεσθαι ἐκέλευσεν.

Τραυματιοῦσθαι. αὐτὴ ἡ τετρωθῆναι. θηκυδίδης ἀ.

Τραυματιοῦσθαι pro, τρωθῆναι. Sauciatum-esse. Pro, vulneratum-esse. Thucydides lib. 1. *dixit.*

Τραύξατα. τὰ ὑπὸ τῆς φάτνης ὑποπίπτοντα τῷ ἵπποις, ἢ τῷ βουσὶ, ἢ τῷ ἄλλων κτηνῶν λείψανα σημαίνει ἦ καὶ τὰ ἀκανθώδη, καὶ ξηρὰ ξύλα. οὕτω φερεκράτης.

Τραύξατα. Reliquiæ, quæ decidunt de equorum, vel boum, vel aliorum iumentorum præsepi. Significat autem & spinosa, siccáque ligna. Sic Pherecrates.

B Τραφερὰ. ἡ ξηρὰ γῆ.

Τραφερὰ. Continens. Terra sicca.

Τραχέως. ἀνδρείως. οἱ ἦ, τραχέως αὐτοὺς ὑπεδέχοντο, πυκνῇ, καὶ πφερικύᾳ τῇ φάλαγγι.

Τραχέως. Asperè. Viriliter. Fortiter. Vt, Illi verò eos exceperunt asperè, densa, & horrida phalange.

Τραχεῖα. καὶ τραχεῖα ὁδὸς, ἡ αὐτή. ἤγουν ἡ τραχεῖα.

Τραχεῖα. Idem. Scilicet aspera, duráque via.

Τραχηλίζων. κλεόστρατος ῥόδιος πάλην καθ. ὃς τραχηλίζων ἀπελάμβανε. καὶ ἰόσπους. πολέμῳ, καὶ δηρογοίᾳ καθημέραι τραχηλιζομένους, οἱ τρεῖς ἔβαλε πάχεσι. καὶ τραχήλους, τὸ μέσον τοῦ σώματος.

Τραχηλίζων. *Supinans. Resupinans. Euertens in ceruicem, vt faciunt equi sternaces, qui sessores, ceruicibus euersis euertit. Item ceruicem cadens, & feriens, vt faciunt pancratiastæ. Vt*, Cleóstratus Rhodius luctâ victi, qui *suorum aduersariorum* ceruicem feriès excipiebat *malè*. Et Iosephus. Bello, & discordiâ quotidie grauissimè vexatos, mi-

C serrima *quæque* pati *dicebat*. Et τράχηλος. Collum. Ceruix. Pars corporis.

Τράχιν. τραχῖνος, ὄνομα πόλεως. ἐκ τραχῖνος, ὁ ἀπ' αὐτῆς. ἐκ τραχινίας.

Τραχὶν. Trachin. Trachinis. Nomen vrbis. Et Trachinius, eius ciuis. Et Trachinia. *Vnde Sophoclis Trachinia.*

Τράχων. τράχωνος.

Τράχων. Τράχωνος. *vel*, τραχών. ὄνος. ὁ. Locus asper. & saxosus.

Τραχωνῖτις. χώρα.

Τραχωνῖτις. Trachonitis. Regio, *quæ propter asperitatem soli videtur sic appellata.*

Τρέπω. αἰτιατικῇ.

Τρέπω. Accusatiuo. Verto. Auerto. Conuerto. Muto Fugo.

Τρίσας. αὐτὸ τὸ φυγών. φοβηθεὶς δειλιάσας.

D τρίσας δ' οὐκέτ' ῥᾴμφα φέρον πόδες. αὐτὸ τὸ φυγεῖν. καὶ αὖθις. αἰεὶ δ' ὑπὸ πολέμου τρίσαντά σε δέξατο μήτηρ.

Τρίσας. Pro, φυγών. Qui-metuit Qui-formidauit. Qui trepidauit. Qui fugit. *Vt*, τρίσαντ' ἰόντι ῥ. π. Trepidantem non amplius facilè ferebant pedes. Pro, *Non facilè poterat* fugere. Et rursus. Quum ex bello trepidè fugientem te excepit mater.

Τρέφω. αἰτιατικῇ.

Τρέφω. Accusatiuo. Alo. Nutrio. Denso. Coagulo.

Τρέφεσθαι. πήγνυσθαι. συμπήγνυσθαι. ὡδὶ ψυχῆς. τότε δὴ τὰ ζῶα συμπέφυκεν, αὐτὴ τῇ συμπέπηγεν. πήγνυται. ὄμπρος. ἤμυν μὲν θρέψας λευκοῖς γάλακτος. πολλὸν ἦ τρέφειν τὸν περὶ ψυχῆς. οἷον δρόκον. καὶ πολλὸν ἦ τρέφει κῦμα, πεθραυμένον, συμπεπιεσμένον. τρέφω ἐκ τοῦ ἴσχω. τάλιθὲς γὰρ ἰσχύον τρέφω. αὐτὴ τῇ ἴσχω.

Τρέφεσθαι. *Ali. Pasci. Nutriri.* Coagulari. Cogi Coalescere. De anima. Tunc igitur animalia *σωλ, ἰφ'λω*, pro, *σωίσθαι*. q.d. connutriuntur, pro, concrescunt, coalescunt, constituuntur, densantur. *N.L.* Homerus τὸ τρέφω *sumpsit pro, coagulo, denso. Odyss.* l. *pag.* 254. *F.* Dimidium quidem coagulans albi lactis. Et, πολλὸν δέ, &c. Multum autem alere illum, *qui* de anima, *vitaq; currit* cursum. *N.L. Illum, qui de capite periclitatur.* Et, πολλὸν τρέφει κῦμα. fluctus valde bene nutritus, & conflatus, i. valde

F magnus. Τρέφω etiam significat habeo. *Sophocles in Oedipo Tyranno pag.* 167 *v.* 3. Veritatem enim potentem alo. Pro, habeo.

Τροφή. ἀριστοτέλης ὅτι διαφωνοῦσι οἱ περὶ τῆς τροφῆς λόγοι. οἱ μὲν γάρ φασιν ὅτι ὁμοία ἐστὶν ἡ τροφὴ τῷ τρεφομένῳ. τρέφεσθαι γὰρ, τὸ ὅμοιον τῷ ὁμοίῳ. εἰ γὰρ προστεθεῖσα ἡ τροφὴ τῷ τρεφομένῳ, αὔξει αὐτὸ, αὐξητικὸν ἦ τὸ ὁμοίου τὸ ὅμοιον, ἡ τὸ ἐναντίον. τὸ γὰρ φθαρτικὸν τοῦ ἐναντίου, οὐκ ἄρα ὑπὸ τοῦ ἐναντίου τρέφεται τὸ τρεφόμενον. ἀλλ' ὑπὸ τοῦ ὁμοίου. οἱ δὲ, φασὶν ὅτι τῷ ἐναντίῳ τρέφεται τὸ τρεφόμενον. εἰ γὰρ πάσχει ἡ τροφὴ ὑπὸ τοῦ τρεφομένου, καὶ μεταβάλλει εἰς αὐτὸ, οὐ πάσχει ἦ τὸ ὅμοιον ὑπὸ τοῦ ὁμοίου. ἀλλ' ὑπὸ τοῦ ἐναντίου, τὸ ἐναντίον πάσχει καὶ μεταβάλλει τὸ ἐναν-

Τροφή. Cibus. Alimentum. Nutrimentum. Victus. Aristoteles ait alimenti rationem esse-cõtrouersam. Nam alij quidem, dicunt alimentum esse simile ei, quod alitur. Simile enim simili ali *tradunt*. Si enim alimentum appositum ei, quod alitur, auget ipsum, & simile similis augẽdi-vim-habet, non *autem* contrarium (hoc enim contrarij-corrumpendi-vim-habet) non igitur à contrario alitur id, quod alitur: sed à simili. Alij verò, dicunt contrario nutriri id, quod nutritur. Si enim nutrimentum patitur ab eo, quod nutritur, & in id mutatur, simile verò à simili non patitur: sed contrariũ à cõtrario patitur, & contrarium in contrarium mutatur, ergo nutrimentum *est* con-

trarium ei, quod nutritur. Hæ quidem rationes videntur esse contrariæ: sed non sunt. Nam nutrimentum, facultate quidem, est simile ei, quod nutritur, actu verò, contrarium *est ei*. Nam & panis, & opsonia, quum inconfecta quidem, & inconcocta sunt, quodammodo contraria sunt ei, quod nutritur. Quum verò mutata sunt, & alterata, tunc ei similia fiunt. Mutatur autem non simile in simile, neque quidlibet in quidlibet: sed cõtrarium in contrarium. Nec enim album in calidum: sed frigidum in calidum mutatur. Quamuis enim fuscum in album mutetur, non minùs tamen albi, quàm nigri particeps est. In aliis etiam eodem-modo fit mutatio. Cùm igitur duplex sit nutrimentum, alterum quidem, crudum, alterum verò, coctum, crudum quidem, est contrarium cocto. Coctum verò, & mutatum, iam *est ei* simile. Nutriens quidem, est prima facultas animæ, quæ nutriēs est, *& altrix ideo vocatur*. Quod verò nutritur, *est* ipsum animatum corpus, quatenus hanc habet facultatem. Id verò, quo nutritur *corpus*, *est* ipsum nutrimentum. Sed & id, quo *corpus* alitur, est duplex. Vnum quidem, quod mouet, & mouetur, *alterum verò, quod mouetur tantùm. l. κινετὸν, καὶ κινούμενον. τὸ δὲ ἑτέρως κινούμενον. quam lectionem sequentia docent, & VVolfius agnoscere videtur.* Nam insitus quidem *à natura* calor, quo nutritur anima, tanquam instrumento, & mouet, & mouetur. Mouetur quidem, ab altrice facultate, mouet verò, reliquas *corporis* partes, vt dentes, venas, ventrem, & reliquas *partes*, per quas alimentum *conficitur*, quę tantùm mouentur, non etiam mouent.

Τρίχειν τὸν ἐσχάτων. Currere *viam* extremam. *i.* In extremo capitis periculo versari. Quid sit τρίχειν τὸν ἔσχατον, à nobis fusè docetur in Ionico Lexico, in Τρίχειν ἀεὶ ἐνῶτῳ. Vt, Si (quod iam vulgò dicitur) extremam *viam* currant, *& in extremo salutis discrimine versentur*, ad Romanos confugient, & his se ipsos, & vrbem dedent, *& tradent*.

Τρίψομαι. In-fugam-vertam. Superabo. Vincam. Aristoph. *in Equitibus. pag.* 204. *v.* 11. *introducit Allantopolam, qui Cleoni* dicit, Sed ego te clamore isto primùm in-fugam-vertam. Pro, clamando vincam.

Τρῶ. Tremit. Trepidat. Timet. Metuit. Formidat.

Τὰς ἓξ. Ter sex. Victor *alea* iactus. Prouerbium *est*, *cuius meminit & Æschylus in Agamemnone. pag.* 177. *M. Consule Schol. & Er. Ad. Chil.* 2. *Cent.* 3. *col.* 441. *ad.* 66. Aut ter sex, aut tres tesseræ.

Τρήρωνα. *Columbam. Et fœminam instar columbæ* timidam. Homerus *Iliados* E *pag.* 203. *v.* 33. Illæ verò iuerũt timidis columbis incessu similes, τρήρωνι πελειάδι dictum est, pro, δειλαῖς φοβητικαῖς. i. timidis columbis.

Τρητὰ. Perforata. Foramina habens. *Epigr. am. lib.* 6. *pag.* 446. *epigr.* 167. *v.* 4. Et lapidem perforatum spongiæ similem. Pumicem dicit, *quem eodem lib. pag.* 445. *epigr.* 163. *v.* 3. *vocat* κίσσηρον, *per simplex σ.*

Τριχματεῦ. Trichmateũ. *N. L. Ipsa literarum series indicat vocem esse corruptam.* τριματίζειν verò, *& τριματίτας longè aliud. Vide Pollucem lib.* 9. *col.* 490. *l.* 12. *&* 13.

Τριακάς. Triacas. Trigesimus *dies* mensis. Trigesimus dies *cuiusque mensis* defunctis erat sacer, eóque mors eorum commemorabatur, & vocabatur τριακάς. Pro τριακάτη verò, *legendum videtur* τριακοστὴ, *vt antè*. Hyperides tunc *trigesimum mensis diem* apertè vocat & singulariter, τριακάδα, & pluraliter, τριακάδας.

τέον εἰς τὸ ἐναντίον, ἐναντίον ἅρα ἡ τροφὴ, τῷ τρεφομένῳ. ἔστοι μὲν οἱ λόγοι δοκοῦσιν εἶναι ἐναντίοι. ἀλλ' οὐκ εἰσί. ἡ γὰρ τροφὴ, δυνάμει μέν ἐστιν ὁμοία τῷ τρεφομένῳ. ἐνεργείᾳ δ', ἐναντία. ὅ, τε γὰρ ἄρτος, καὶ τὰ ὄψα, ἀκατέργαστα μὲν ἔτι, καὶ ἄπεπτα, ἐναντία πως ἐστὶ τῷ τρεφομένῳ. ἐπὴν δὲ μεταβληθῇ, καὶ ἀλλοιωθῇ, πάντα ὅμοια γίνεται. μεταβάλλει δ' οὐ τὸ ὅμοιον εἰς τὸ ὅμοιον. οὐδὲ τὸ τυχὸν εἰς τὸ τυχόν. ἀλλὰ τὸ ἐναντίον εἰς τὸ ἐναντίον. οὐ γὰρ τὸ λάδνὸν, εἰς θερμὸν μεταβάλλει. ἀλλὰ τὸ ψυχρὸν εἰς θερμόν. καὶ γὰρ τὸ φαιὸν εἰς λάδνὸν μεταβάλλει, οὐχ ἧττον μετὰ τοῦ λάδνου, ἢ τὸ μέλαινα μεταβάλλει καὶ δὴ καὶ τἄλλων ὁμοίως, διττὰς οὐσῶν τῶν τροφῶν. τὰς μὲν, ἀπέπτου. τὰς δ', πεπεμμένης, ἢ μὲν ἄπεπτος, ἐναντία ὄντι τῷ πεπεμμένῳ. ἡ δὲ πεπεμμένη, καὶ μεταβαλοῦσα, ἤδη ὁμοία τρόφιμος μέν ἐστιν, ἡ δὲ φύσις δυνάμεως τῆς ψυχῆς, ἥτις ἐστὶν ἡ θρεπτική. τὸ δὲ τρεφόμενον, τὸ ἔμψυχον σῶμα, καθὸ τοιοῦτόν ἐστιν τῷ δυνάμει. τὸ δὲ, ᾧ τρέφεται, ἡ τροφή. ἔστι δὲ καὶ τὸ, ᾧ τρέφεται, διττόν. τὸ μὲν, κινοῦν, καὶ κινούμενον. τὸ μὲν γὰρ ἔμφυτον θερμὸν, ᾧ τινι χρῆται ἡ ψυχὴ, ὡς ὀργάνῳ, καὶ κινεῖ, καὶ κινεῖται. κινεῖται μὲν, ὑπὸ τῆς θρεπτικῆς δυνάμεως. κινεῖ δὲ, τὰ λοιπὰ μόρια οἷον ὀδόντας φλέβας. γαστέρα. καὶ τὰ ἄλλα, δι' ὧν ἡ τροφή. ἃ πάντα μόνως κινεῖται. οὐκέτι δὲ κινεῖ.

Τρέχειν τὸν ἐσχάτων. ἐπὶ τὸ δὴ λεγόμενον, ἔχεσθαι τὸν ἐσχάτων, δηλοῦσι τοὺς ῥωμαίους καταφεύγοντας, καὶ τούτοις ἐγχειρίζοντας σφᾶς αὐτοὺς, καὶ τὴν πόλιν.

Τρίψομαι. νικήσω. ἐγώ σε τῇ βοῇ τρίψομαι. ἀριστοφάνης φησὶν. αὐτὶ τοῦ νικήσω βοῶν.

Τρεῖ. φοβεῖται.

Τρὶς ἓξ. νικητήριον βόλος παρὰ ἐμοῦ. ἡ τρὶς ἓξ. ἢ τρεῖς κύβοι.

Τρήρωνα. δειλὴν. ὅμηρος. αἱ δὲ βάσαν τρήρωνι πελειάδι θυμὸν ὁμοῖαι. αὐτὴ δὲ δειλαῖς θηρσὶν ἐοικυῖα.

Τρητὰ. τετρημένα. σπογγιὰς ἔχουσα. ἢ λίθακα ἔχουσαν, σπόγγῳ ἐοικυῖαν. τὸν κίσσηρον λέγει.

Τριχματεῦ.

Τριακὰς. ἡ τριακοστὴ τοῦ μηνὸς. τοῖς παλαιοτάτοις ἦγετο ἡ τριακὰς τῆ ἡμέρα ἐν ᾗ θανάτου, καὶ ἐκαλεῖτο τριακὰς. καθάπερ δηλοῖ ἐπικῶς τε, καὶ πληθυντικῶς, τριακάδα, & τριακάδας τὴν ἡμέραν καλῶν.

A Τριακοντατής. δηλ. τ ἡλικιᾶ ὀξύνεται. οἷον ἐνναετὴς ἀνθρωπος. δηλ. ὁ τὴν χρόνων βαρυνθέντα. οἷον ἐνναέτης. ὅπου καὶ δηλ. τὴν ὁμώνυμον.

Τριακονταετής. Trigesimum-ætatis-annum habens. Tricennalis. Quum de ætatibus agitur, *hoc nomen acuitur, vt* τριακοντάετης ἀνθρωπος. *Homo trigesimum ætatis annum agens. Sic etiam* ἐνναέτης ἀνθρωπος. Homo nouennis, i. nouem annos habens, siue, nonum ætatis annum agens. Quum verò de temporibus, & *annis agitur, tunc* grauatur, *i penacuitur*, vt ἐννέτης. nouennalis. *Ita* δεκαέτης. *Decennalis.* Sic etiam in similibus fieri solet.

Τριακοντόπηχυς βόθρος, εἰς ὃν μετέωρον ἀράβδους τὸν σύφακα, ῥιπτοῦσι κάτω. οἱ μὲν πυγμῇ ἐξεκρεμάσαν ἢ ἄλλοι. λίθῳ χρησάμενοι τὸν ἐν ποσὶν αὐτοῖς ἀπαντῶντα πολλοὶ δέ, ὅ τι παρέτυχεν αὐτοῖς ἐπιφέροντες, ἀλοῶντες αὐτὸν ἐπὶ πολὺν ἐξεβιάσαντο τὴν ἑαυτοῦ ἀπὸ ψυχὴν καταναγκάσαι.

B Τριακοντόπηχυς βόθρος. Triginta-pedes-profunda fossa, in quam Syrphacem sublimem tollentes deiecerunt, alij quidem, pugnis, alij verò, funibus, multi verò, lapidibus obuium quenque vlciscentes, alij verò, *corripientes* quidquid in manus ipsis incidebat, eum eo tundentes, *cum tandem* execrandam suam animam per-vim-efflare coegerũt. Ἐξεκρεμάσαν ἐξέρριψαν κάτω, *pro*, κατέρριψαν. *N. L. Nam* σύφαξ *est ipsa multitudinis abiecta colluuies. Hic verò si nihil mutandum, videtur proprium viri nomen, de quo nihil certi traditum.* Σύφαξ *verò, Numidiæ Rex fuit, de quo historici.*

Τριακοντούτης. παρεξυγόνεται. κοινὸν δὲ ὄνομα ἀμφοτέροις τοῖν φύλοιν. ἡ τὸ πληθυντικὸν, τριακοντοῦτες. ἡ ὡσαύτως ἐνναιδέκατος. ξιακοντούτεις. ἀπὸ οὗ ἐκλιναι. ἡ ἀριστοφάνης.

Τριακοντούτης. Tricennalis. Penacuitur *hoc nomen.* Est autem vtriusque generis, *masculeo & fœminco* commune. Et pluralis, τριακοντοῦτες. Tricennales. Et apud Thucydidem fœdera τριακοντούτια, i. in annos 30. facta, τριακοντούτεις σπονδαὶ vocantur. Et Aristoph. *hanc vocem ita scriptam vsurpat.*

Τριάριοι. οἱ ῥωμαῖοι στρατεύσαντες δηλ. καρχηδονίοις, διηλέξαντες ἐκ τῆς στρατιᾶς τῶν περσικῶν τὰς ἀρίστας χεῖρας, διεῖλον τὴν πᾶσαν δύναμιν εἰς τέσσαρα μέρη. τὸ δὲ μέρος ἕκαστον, διττὰς ἔσχε τὰς προσηγορίας. πρῶτον μὲν γὰρ ἐκαλεῖτο στρατόπεδον, καὶ πρῶτος τόλμη. ἡ τὰ λοιπὰ κατ' λόγον. τὸ δὲ τέταρτον, καὶ ξῖπον, ἐπωνυμίαν ἐπ οὐ προσειλήφει. ξιάριοι γὰρ ἀνομάζοντο κατὰ τὰ ἐν τοῖς πεζικοῖς στρατοπέδοις συνήθειαν.

C Τριάριοι. Triarij. Romani, cùm bellum Carthaginensibus intulissent, & ex castris Persicis *ex Persicoopys* præstantissimas quasque manus delegissent, omnes copias in quatuor partes diuiserunt. Singulæ verò partes, duplicem habebant appellationem. Nam prima quidem, exercitus, & prima classis vocabatur, & reliquæ eadem ratione. Quarta verò, & tertia cognomen non etiam assumpserat. Triarij enim dicebantur. secundùm consuetudinem in pedestribus copiis *obseruari solitam.*

Τρία Στησιχόρου. τροφεῖον. ἀντίστροφον. ἐπῳδόν. ἐπῳδικὴ γὰρ, πᾶσα ἡ τοῦ στησιχόρου ποίησις. καὶ τὸν τελέως ἄμουσόν τε, καὶ ἀπαίδευτον λοιδοροῦντες ἔφασκον αὐτὸν οὐδὲ ξία τὰ στησιχόρου εἰδέναι.

D Τρία Στησιχόρου. Tria Stesichori, Strophen, Antistrophen. Epodon. Tota enim Stesichori poesis est epodica, *& constat his tribus, Strophe, Antistrophe Epodo. de quibus Erasm ad Chil. 2. Cent. 10. col. 195. ad. 94. Ne tria quidem Stesichori nosti.* Et hominem prorsus expertem Musarum, & indoctum per-conuicium dicebant ne tria quidem Stesichori nosse.

Τριαχθιῶμαι. λέγεται οἱ παλαιστικοὶ, ἀντὶ τοῦ τρὶς πεσεῖν. ἢ τὸ τρὶς τεχάσαντα νικηθῆναι. στάδιον. δίαυλον. δολιχόν. ὅπου Θουκυδίδης ἐν δευτέρᾳ.

Τριαχθιῶμαι. q. d. Tertiarij. Sic loquuntur palæstrici, qui luctantur, pro, ter cecidisse. Vel currendo, *siue cursu* ter victum esse, stadio, diaulo, dolicho. Sic Thugenes in Iudicibus.

NOTÆ.

Τριαχθιῶμαι.] Æschylus in Eumenidibus. pag. 292. M.

Ἐν ᾧ τρὶς ἄεθλ' ἔβλ' τριῶν παλαισμάτων.

Schol. ἡ μεταφορὰ ἔστιν ἀπὸ τῶν παλαιόντων, οἱ δὲ τοῖς τρισὶ πλάσμασι δείξαντα τὸν κρίτην. Consule Magnum Etymol. col. 775. 37. ἐν τῷ τελέσαι. τὸ πικῶν.

E

Τριβακὰ καταπεπτωκυῖα ὀδόντια καὶ τριβακὰ φορῶν δοκεῖν, ἀγαθόν.

Τριβώνια. *Vel vt alij*) Τρίβακα. Lacera pallia, lacerq; tritaque vestes. *Vide* Τριβώνιον. Et tritas, *lacerasq;* vestes gestare videri, bonum *insomnium putatur, latumq; rerum exitum significat.*

Τριβή. ἡ τρίψις. ἀριστοφάνης. ἔστιν οὖν οὐκ ἀχαρὲς ἐπὶ τριβὴν. ὅτου μεταφορᾷ τῶν ὑφῶν ἱματίων τῶν ὑποδυόντων εἰς τρίψιν, καὶ φόρεσιν πολλοῦ χρόνου.

Τριβή. q. d. Tritio. Attritio. Vsus. Aristophanes. Hic igitur non inuenustus *est* ad tritionem, *ad attritionem, ad vsum, vt quis eo vtatur, eumq; terat, ac atterat tractans. Dictum autem est* per translationem *ductam* à rectè textis vestibus, quæ *nobis* inseruiunt ad multi temporis attritionem, & gestationem. *pro, quibus vtimur diu, & quas diu gestantes terimus, & laceramus.*

F Τριβὴ. βραδυτῆτα. χρονίαν ἀναβολὴν. ἐργῶν τοῖς στρατιώταις μηκέτι τὴν τριβὴν φέρειν τας, ἀλλὰ καὶ μετὰ κινδύνου διαπολεμοῦσί που

Τριβή. Tarditatem. Moram. Diuturnam *rerum gerendarum* dilationem. Vt, Inuenit milites nõ amplius illam morem ferentes: sed etiam cum periculo

decertare cupientes. Et, Ille verò, vel iam pridem belli moram non ferens, simul & propemodum iam præsentem *rerum ad vitam, victum, & vestitum* necessariarum inopiam *metuens*, soluit obsidionem.

Τριβολοκατάπελα. Vocabulum compositum ἐκ τῦ τριβόλυ, i. ex tribulo, herba mala, & ex voce ἐκπάπλος, i. prodigiosus, monstrosus, ac auersandus, pro, dura, & reiicienda, & incondita, *inconcinna, iniucunda*, & inæqualia. Aristoph. Nubibus *pag.* 110. *v.* 2. *Schol. annot.* 1. Non garriens in foro *verba* dura-inconcinna-&-auersanda, qualia *proferre solent* huius seculi *poetæ*.

Τρίβοντας. Terentes. Consumentes.

Τριβουνήιον. Tribunal. In tribunali Palatij statua erat Eudociæ, vxoris Theodosij, & ipsius Theodosij, Marciani, & Constantini, vbi saltationes duarum partium fiebant vsque ad Heraclium.

Τριβουνιανός. Tribunianus. Hic fuit Quæstor sub Iustiniano.

Τριβούνος. Tribunus. Hic tempore Chosrois fuit, genere Palæstinus, *vir* clarus, *& eruditus*, & arte medica nulli secũdus, præcipuè verò modestus, & Deocharus, & æquitatis ad summum *fastigium* progressus, *i. æquitatis obseruantissimus*. Cùm autem aliquando Chosroen, qui corpus malè affectum habebat, sanasset, è Persia discessit, multis, & memoratu dignis muneribus à Rege acceptis. Cùm autem induciæ cum Imperatore Iustiniano factæ fuissent, Chosroes petiit, vt iste medicus *ab Imperatore* sibi concederetur in annum secum victurus, & postulatis perfectis, *votiq; compos factus*, Chosroes iussit Tribunum *à se* petere quidquid vellet. Ille verò, nihil aliud rerum omnium petiit, nisi vt Chosroes quosdam Romanos captiuos sibi dimissos condonaret. Ille verò, & alios termille *captiuos* ipsi condonauit, & quoscunque nominatim petierat *viros doctrina* celebres, qui erant inter captiuos. Ob istud autem *præclarum* facinus, magnam gloriam Tribunus apud omnes mortales est adeptus.

Τρίβων. Peritus. *In rebus exercitatus, & ijs quodammodo attritus.* Aristoph. *in Vespis pag.* 362. *v.* 20. Erat enim non peritus equestris *artis*. Et τριβωνικός. periti.

Τρίβωνα. Vestem *laceram Lacernam. Pallium detritum, & lacerum.* Philosophi enim in pallio hybernabant, nihil edentes. Et Aristophanes *in Nubibus pag.* 84. *v.* 16. & 17.

Neque frigens grauaris nimis, neque profectò prandere cupis,

Vinóque abstines, & exercitationibus, & cæteris amentia-plenis-rebus, i. à rebus Venereis etiam abstines, quæ mortales ad amentiam adducunt.

Τριβωνιδόμους. Moras-nectentes. *Protrahentes. Moram afferẽtes* Vel, molientes *techinis, dolis, & fraudibus vtentes ac ita tempus terentes*. Vel *sumendum* τὸ τριβωνεύειν, pro, rerum peritos esse.

Τριβωνιανός. Tribonianus, Macedoniani F. à Dicegoris Hyparchis. Iste Tribonianus fuit Græcus, *i. gentilis*, & impius, à Christianorum fide prorsus alienus, adulator, & impostor, qui persuadere-conabatur Iustiniano, cum non moriturum: sed cum carne in cœlos assumptum-iri. Fuit autem Iustiniani Quæstor.

βληθυμοῦντας. ὁ ἢ, μὴ πάλαι ἤδη οὐ φέρον τὴν τριβὴν τὸ πολέμιον, μὴ ἅμα τῷ ὄσον οὔπω ἀπορίαν τῶν ἀναγκαίων, λύει τὴν πολιορκίαν. A

Τριβολοκατάπελα. ἐκ τῦ τριβόλυ, καὶ ἐκπάπλου σύγκειται αὐτὸ τῦ σκληροῦ, καὶ δυσβλήτου, καὶ ἀπαίδευτου, καὶ ἀνώμαλα. ἀριστοφάνης νεφέλαις. οὐ γομύλλων καὶ τῶν ἀγορᾶν τριβολοκατάπελ' οἷα περοιτῶν.

Τρίβοντας. ἀναλίσκοντας.

Τριβουνάλιον. ὅπου ἐν τῷ τριβουναλίῳ τῷ παλαιτίῳ, σήμερον δὲ δικαίας τῆς γυναικὸς Θεοδοσίου, καὶ αὐτὸ Θεοδοσίου, μάρκιανῦ, καὶ κωνσταντίνου. ἔνθα ὀρχήσεις τῷ δύο μερῶν ἐγίνοντο ἕως ἡρακλείου. B

Τριβουνιανός. ἐπὶ δὲ δικαίστορ δὲ ἰουστινιανοῦ.

Τριβούνος. ἐπὶ δὲ χοσρόου δὲ παλαιστίνος τὸ γένος, λόγιος. καὶ τὰ ἐς τέχνην ἰατρικὴν ἱκανὸς κάλλιστος ἦν. σώφρων δέ, καὶ θεοφιλής. καὶ ἐπειδὴ εἰρήνη ἐγένετο πρὸς ἀλλήλους Ῥωμαίους καὶ Πέρσας, ἐκ δὲ τῆς παρὰ χοσρόου φιλανθρωπίας ἐκομίσατο πολλὰ καὶ ἄξια λόγου δῶρα. καὶ ἐκ τῦ χοσρόου ἀπελθὼν ἐκομίσατο δῶρα παρὰ τῦ βασιλέως, καὶ ἐκ τῦ ἰουστινιανῦ ἐπὶ τῇ τῶν αἰχμαλώτων ἀπολύσει. ἐπεὶ δὲ ἐκεῖνος ἐκέλευσε τὸν τριβοῦνον ἐκ χοσρόου αἰτήσασθαι ὅτου ἂν δέηται. ὁ δὲ, ἄλλο οὐδὲν ἠτήσατο πλὴν πάντων χρημάτων, ἢ ὥστε τοὺς ῥωμαίους αἰχμαλώτους πάντας ἀφεθῆναι χοσρόου. ὁ δὲ καὶ τοὺς ἄλλους τε τριχιλίους ἀφῆκε, καὶ ὅσους ὀνόματι ἐξητήσατο ἐκ τῶν αἰχμαλώτων λογίους ὄντας. κλέος τε μέγα ἐκ τῦ ἔργου τούτου εἰς πάντας ἀνθρώπους ὁ τριβοῦνος ἔσχε. C D

Τρίβων. ἔμπειρος. ἀριστοφάνης. ἐτύγχανεν γὰρ ὢν τρίβων ἐπὶ ἱππικῆς. καὶ τρίβωνος, ἐμπείρου.

Τρίβωνα σολισμόν. οἱ γὰρ φιλόσοφοι ἐν τῷ τρίβωνι ἐχειμάζοντο, μηδὲν ἐσθίοντες. καὶ ἀριστοφάνης.

Μήτ' ἐν μιγῶσι ἄχθη λαβ. μήτ' ἀρίστᾳν ἐπιθυμῇς, E

Οἴκοι τ' ἀπέχῃ, καὶ γυμνασίων, καὶ τῶν ἄλλων ἀσκήσεων.

Τριβωνιδόμους. αἰτῆται ἔριδας ἐμπεσοῦντας. ἢ αὐτὸ τὸ πλέκοντας, αἰτῆται ἔριδας ἐν τοῖς μύθοις.

Τριβωνιανὸς μακεδονιανοῦ, ὑπὸ δικαιόφορον τῶν ὑπαρχων. ἐπὶ ὁ τριβωνιανὸς ἐλλιμενὸς ὑπῆρχε, καὶ ἄθεος. ἀλλότριος κατὰ πάντα τῆς τῶν χριστιανῶν πίστεως. κόλαξ ἦ, καὶ ἀπατεών. καὶ πείθων ἰουστινιανὸν τὸν βασιλέα, ὡς ὅτι οὐκ ἀποθανεῖται. ἀλλ' εἰς τοὺς οὐρανοὺς μετὰ σαρκὸς ἀναληφθήσεται. ἐπὶ δὲ κωνσταντίνου ἰουστινιανοῦ. F

Hic &

Α ἐκ φύσεως μὲν δυνάμει ἐχρῆτο, καὶ παιδείας εἰς ἄκρον τι ἀρίκετο, ὥστε καὶ αὐτὸν ὑδενὸς ἧσσον. εἰς δὲ φιλοχρηματίαν, δαιμονίως ἐσπουδακώς. οἷς τε ἑκάστοτε πράσσοις ἀεὶ τὸ δίκαιον ἀποδιδόναι. τοὺς τε νόμους ἡμέρας οἱ ἐκ τοῦ βουλευτηρίου ἑκάστης τοὺς μὲν, αἴρει. τοὺς δὲ, ἔγραφεν, ἀπιοῦσι τοῖς δεομένοις καὶ τὸν χρήσιμον ἑκατέρου. ἔτι δὲ πολλὰ ὀδυνηρὸς τὴν πυρὶ, ἐπολλάκισε νόσῳ, ὑδὲν ἄχαρι παθὼν ὑπ' οὐδενός. ἦν γὰρ εὐτράπελός τε, καὶ τἄλλα ἡδύς. καὶ τὸν φιλοχρηματίας τὸ νόσημα ὑποκλέψαι ἐκανῶς τοῖς τῆς παιδείας ἀγαθοῖς.

Hic & ingenij facultate vtebatur, & ad summam eruditionem peruenerat, nemine suæ ætatis inferior. Pecuniæ verò mirum-in-modum erat studiosus, eiusq; parandæ cupidissimus, & quæstus causâ ius vendere solebat. Singulis autem diebus, plerunque leges, partim quidem, tollebat, partim verò, scribebat, ius vendens perentibus, pro cuiusque necessitate. *Illud* ὑ *videtur iam superfluum. & pro* ἑκατέρου, *i. vtriusque, mallem* ἑκάστου, *cuiusque.* Cùm autem in hoc honore multos annos vixisset morbo decessit, nihil inciudi à quoquam perpessus. Nam & facundus, *&* iucundus, & cæterùm suauis erat, & auaritiæ morbum, eruditionis amplitudine occultare aptissimè norat.

Τριβωνιανὸς σιδήτης. ὁπὸ δικηγόρων τῆς ὑπαρχίας καὶ αὐτὸς αἰνὴρ πολυμαθής. ἔγραψεν ὑπόμνημα εἰς τὸν πτολεμαίου κανόνα. συμφωνίας τε κοσμικοῦ, καὶ ἁρμονικῆς διαθέσεως, εἰς τὸν πολιτεύοντα, & διὸ ποῖα εἰς τοὺς τῶν πλανωμένων οἴκους. καὶ διὸ ἑκάστῳ οἶκος ὁ δεῖνα. εἰς τοὺς κατ' πόδας τοὺς μέτρικοὺς, καὶ τοὺς ῥυθμικούς, μετάφρασιν τῆς ἑμπρικῆς τοῦ ὁμήρου καταλόγου. διάλογον μακεδόνιον, ἢ περὶ εὐδαιμονίας. & βίον θεοδότου φιλοσόφου ἐν βιβλίοις τρισίν. ὑπατικὸν καταλογάδην. εἰς ἰουστινιανὸν αὐτοκράτορα, βασιλικὸν εἰς τὸν αὐτόν. περὶ μισθῶν ἐπαλλαγῆς δικαίας.

Tribonianus Sidetes, ex Dicegoris Hyparchis & ipse, vir doctissimus, *multiarumq; rerum peritissimus.* Versibus scripsit commentarium in Ptolemæi Canonem. Concentum mundanæ, & harmonicæ dispositionis. In Gubernatorem, & Administratorem. In Planetarum domicilia & cur singulis hoc domicilium, *vel illud sit attributum.* De 24. pedibus metricis, & rhythmicis. Metaphrasin Homerici nauium catalogi. Dialogum Macedonium, siue De felicitate. Et vitam Theodoti Philosophi, libris. Consularem *orationem*, oratione soluta. De Iustiniano Imperatore. Imperatoriam *orationem*, ad eundem. De mensium permutatione, versibus.

Τριβώνιον. φόρημα κυνικόν. ἱμάτιον παλαιόν. τριβωνοφόρος, ὁ φορῶν τοιοῦτο ἔχοντα σημεῖα, ὡς γράμματα. ὁ δὲ σεσόγκλος σεσοφισταξεν ἑαυτὸν μεταχηματίσασθαι πρὸς τὸν ἄριστον βίον, καὶ τριβωνοφορεῖν. ὁ δὲ, οὐκ ὑπέμεινε.

Τριβώνιον. Pallium attritum, *& lacerum.* Cynicum gestamen. Pallium vetus. Τριβωνοφόρος. Qui gestat vestem habentem signa, tanquam litteras *& attritam, ac perforatam. Palliatus. Palliolatus. Lacera & attrita veste indutus. Vt*, Proclus autem iussit Isidorum Iosen. vitam-viuendi-ratione-accommodare ad præstantissimam vitam, & pallium attritum ferre. Ille verò, *tam sordidum, ac illiberale, durúmque vitæ genus* sequi non sustinuit.

Τρισγήρων. τρεῖς γήρως βιοὺς. τετρις. ἐστὶ νηπευτῦτος. νέστωρ ὁ πύλιος ἡγαθέῃ τύμβον ἔχει τρισγήρων.

Τρισγήρων. q.d. Ter-senex. Quitres ætates vixit. Hoc est, nonagenarius, vt Nestor, *de quo dicitur in quodam pentametro*, In Pylo valde-diuina sepulchrum habet ter-senex. *Ille Nestor sepultus est, qui tres ætates vixerat, hoc est annos* 90.

Τριγλίων. ὁ μὲν ἡλιόδωρος, τρικορυφον. γλήνη δὲ, ἡ τῆς ὀφθαλμοῦ κόρη. ἐὴ δὲ παῖσα, πολύγληνα, τὰ θέας ἄξια.

Τρίγλιον. Heliodorus quidem, *hanc vocem interpretatur* τρίκορυφα, i. triplicem ornatum oculi pupillæ similem habentia. γλήνη enim *est* ipsa oculi pupilla. Appiõ verò, πολύγληνα, *valde* spectatu digna. *Hom. Iliad.* Σ *pag.* 513. *v.* 6. *vocat* ἔμματα τρίγληνα, *inaures ter-spectatu-dignas, i. pulcherrimas, & ob artificium admirandas.* Consule Eustath. *pag.* 976 *lin.* 34. *& deinceps.*

Τριγλὶς εἶδος ἰχθύος. καὶ κλίνεται τριγλίδος. ὁ καιών. τὰ δὲ εἰς ις δισύλλαβα ἔχοντα πρὸ τοῦ ις ἀμετάβολον, οὐ κλίνονται, ἀλλὰ τὸ δ' ὀξύνονται, οἷον, σμαρίς. τριγλίς. ὧν εἰ μὲν ἀλλὰ τὸ τ, βαρυνόντων, ὁ δὲ γενικὸς μαλῆ.

Τριγλὶς. Genus piscis. *Triglis Mullus piscis.* Et declinatur τριγλίδος, *in genitiuo.* Regula. Nam dissyllaba *nomina*, in ις *desinentia in nominatiuo*, quæ ante *syllabam* ις habent immutabilem *literam*, si declinentur, per Λ *efferuntur in genitiuo, & in nominatiuo* acuuntur, vt, σμαρὶς, τριγλὶς, φῶκις. Si verò per ι *declinentur in genitiuo*, grauinotantur, *i. penacuuntur*, vt χαρὶς, χαρῖ@. *Dicitur autem & τήγλα. ης. ἡ. pro eodem. Epigramm. lib.* 6. *pag.* 415. epigrammate 19.

Τρίγλαν ἀπ' αἰθρακιῆς, & φυκίδα σοι λιμενῖτιν

Ἄρτεμι δωρεῦμαι, θῆρις ὁ δικτυβόλος.

Triglam ex prunis detractam, *& phycidem tibi in-portu-captam,* ô

Diana, dono, Theris ego piscator.

NOTÆ.

Λιμενῖτιν.] Epigr. lib. 6. pag. 415. epigr. 19. scribitur λιμενῖτιν. Brodæus pag. 547. M. vertit in portu captum. τρίγλα verò, & φυκὶς, quam Gaza fucam, & phucam vocat, sunt nomina piscium. Si, pro λιμενῖτιν, leg. λιμνῆτιν, vt fortasse legendum, vertes, palustrem. Theocritus Idyllio 21. v. 56. χλιδαὶ λιμνᾶτιν, Doricè vocat hirundinem pa-

lustrem. Quia tamen apud Poetas λίμνη sæpe πέλαγος, ipsum mare significat, poteris interpretari, inuitinam. Hic autem Græcorum nominum, quæ sunt fœminea, genus fœmineum à me seruatum. A

Τειγλώχια. Τέλη τείγωνα. Sic enim videtur scribendum. Tricuspides sagittæ. *Sagitta triangula, quæ tres angulos cuspidis habent, trisulca. Τέλη enim hic figuratè positum pro sagitta, quam Homerus ἶὸν vocat. Iliados E. pag. 283, v. 8 dicit ἶὸς ᾧ τειγλώχιν. Sagitta tricuspide.*

Τειγλώχια. τέλη τείγωνα.

Τειγονία. Tertia-generatio. Tertia-progenies. Vt, *Illud autem odium à patre tanquam aliud quiddam ad se iure hæreditario deuolutum, & acceptum, ad tertiam progeniem vsque propagauit.*

Τειγονία. ἡ τείτη γενιὰ ἀπὸ δεξαμένου οἷον εἴ τι ἄλλο τῆ πατρὸς, εἰς τειγονίαν παρέπεμψε τὸ ἔχθος.

Τείγωνον. Trigonum. Nomen est Dicasterij *siue Prætorij. Dictum autem est, quòd fortasse eius figura triangularis esset.*

Τείγωνον ὀνομάζει δίκης δικαστήριον, ἴσως ἢ τῷ σχήματι τειγώνῳ ὄντος.

Τειγχός. *Aliàs, τειχὸς, & θειγὸς, quæ melius videntur scripta.* Paries. Murus. Septum. Vt,

Τειγχός. τεῖχος. φραγμὸς. περίφραγμα. ἕρκος.

Lupus præteribat parietem, vnde procumbens

Λύκος παρῄει τειγχὸς, ἔνθεν ἐκπίπτων

Agnus ipsi dicebat multa maledicè. id est, ipsum prætereuntem multis maledictis insectabatur.

Ἀρνειὸς αὐτὸν ἔλεγε πολλὰ βλασφήμως.

Plato diuidendi Philosophiam, *quæ diuisionis præcepta docet*, celebrans, vocat ipsam Philosophiæ septum, & vallum. *Ἐχυρωτὴν.*

πλάτων τὴν διαιρετικὴν φιλοσοφίαν ἐχυρωτὴν, τειγχὸν, καὶ θειγὸν φιλοσοφίας αὐτὴν λέγει. B

Τειγχός. Ambitus. Paries. Murus. Septum. Vallum.

Τειγχός. περίβολὴ φραγμός. C

Τείαινα. Fuscina. Tridens. *Telum tridens, siue trisulcum, quo piscatores transfigunt pisces in imis aquis natantes. Est & rusticum instrumentum tribus, vel etiam pluribus ferreis dentibus instructum, quo terræ glebæ franguntur, & solum æquatur, vt semina commodiùs excipiantur, & excepta tegantur. Id videtur esse, quod Occam Latini vocant. Vnde, Occare, hoc instrumento terræ glebas confringere, & semina tegere.* Et τειαινῶ, est, tridente *terram* leuiter fodere, & glebas attrahere, vt *iis attractis, & comminutis* semina contegantur.

Τείαινα. ἡ κέντρα. καὶ τειαινῶν τύπτει, τῇ ξιφώνῃ ἱρίμα σκάπτων, καὶ διαιρῶν τὰς βώλους, διὰ τοῦ καταρύπτειν τὰ σπέρματα.

Τείμβολον. Quod *ter*, i. sæpius iniicere potest *penem. Eum, qui seminam sæpius inire potest. I. ἐμβαλεῖν. at melius, ἐμβάλλειν. Tribus-rostris munitum. Forte Robustum. Firmum. Et aduerbialiter, robustè, firmiter.* Aristoph. *in Anibus pag. 415, v. 28. & 29. Schol. anon. τῇ sed legendum matri causa τύπτων.*

Τριέμβολον. πολλάκις ἐμβάλλεσθαι δυνάμενον. ἀρίστου φαλλοῦ. I D

-- Quare miraberis, quomodo ego *Adeò senex existens erigam penem firmiter.*

-- Ὅτι θαυμάζεις, ὅπως
Οὕτω γέρων ὢν τύμπαν τειέμβολον.

Est autem etiam quædam nauigij fabrica. Nam Æschylus in Myrmidonibus nauem Nestoris dixit δεκέμβολον, i. decem-instructam-rostris. ἔμβολον enim, & ἔμβολος, *nauis rostrum significat, quo fit impetus in hostilem nauem. Sed N. L.* τειέμβολον igitur, *est* celeritatis acclamatio, *qua quis ad impressionem in aliquos celeriter faciendam incitatur. N. L.*

ἐστὶ δὲ πλοίου τὸ κατασκεύη. καὶ γὰρ ὁ Αἰσχύλος ἐν τοῖς δεκέμβολον τὴν τοῦ νέσορος ναῦν ἐν μυρμιδόσι. ξιέμβολον ἦν, διὰ φθόγγου τάχος.

Τειαπήμες. Triuespes. Per tres vesperas *generatus*, i. per tres noctes. *Nam* à parte totum intelligitur. *Est autem epithetum Herculis, quem Iupiter tribus vesperis in vnam coniectis, & tribus noctibus in vnam contractis, & continuatis, cum Alcmena concumbens, genauit. Hunc ideo tri-noctem vocant. In Simmia Ara. v. 11.*

Τριαπήμες. ἡμέραι. ἢ δὲ βιθυνοῖς, ἐν αἷς ἀφ' ἡμέρας πότοι συνεχεῖς ἐγίνοντο. καὶ ἢ δὲ τὰς συνουσίας παρ' ὅλους ἀκροαμάτων εἴδεσι τὸ. καθόλου πολλοῦ ποιεῖσθαι ἐπὶ τὸ πέρασμα. E

Τειαπήμες. Trieteridis. *Dies genitales.* Dies apud Bithynos, quibus ab ipso diluculo *ad multam vsque noctem* continuæ potationes fiebant, & in illis congressibus, & conuiuijs omne acroamatum genus introducebatur. Et omnino tunc indulgebat genio Pergamum.

Τειακάδες. Apud Herodotum τειακάδες significat cœnas, *quæ trigesimo quoque mensis die solenniter in defunctorum honorem fiebant. Defunctis enim ille dies erat dicatus, vt suprà docetur in voce* τειακάς. Vel populos, *& oppida, vel municipia*, vel 30. dierum numerum.

Τριακάδες. δῆμοι, ἢ πόλεις, ἢ ἀριθμὸν τριάκοντα ἡμερῶν. F

Τειακόντοροι ναῦς. Nauis, quæ triginta remis agitur.

Τριακόντορος ναῦς.

Τειπαρχῆν. Trierarchū esse. Triremis præfectū esse. Triremem suis sumptibus instruere. Et τειπαρχία. Trierarchia. Triremis præfectura, Munus triremis propriis sumptibus instruendæ. Publicum munus

Τριπαρχῆν, καὶ τριπαρχία. λειτουργία ἢ

apud

A ἀθηναίοις δαπανηρόν. εὖ οἶδ' ἐγὼ τὴν τριήρη σκευάζεσθαι ἔχων πρὸς πόλεμον ὥστρεπῆ. ἅπερ παρεσκεύαζεν ὁ εἰς τὴν λειτουργίαν ταύτην προβληθείς. ἀριστοφάνης. ἐγώ σε ποιήσω τριπαρχεῖν.

Demosth. etiam in oratione pro corona pag.35.& 39.vbi legem de trierarchia,& de diuitibus describit.

Τριπαράχημα τὸ εἰς τὴν τριπαρχίαν ἀναλωμα. ὑπερτριπάχημα δέ, τὸ αἰαλιστικόμβον καὶ τὸν τῆς τριπαρχίας χρόνον.

Τριπαύλης. ὄνομα κύριον.

B Τριήρεις πλοῖα πολεμικά. ἃ καλοῦνται λίβυρνοι.

Τρικάρηνον φρούριόν ἐστι τῆς Ἀργείας, οὕτω καλούμενον.

Τρικάρηνος, ὁ τρεῖς κεφαλὰς ἔχων.

Τρικκαῖοι. ἔθνος ἔθνους.

Τρικέφαλος. ὁ ἑρμῆς, ὥσπερ διδάσκων τὰς ὁδούς, ἢ ἔχων ὑποχειρίαν. ποῦ μοι αὕτη φέρει ἡ ὁδός. πῆ δὴ ἐκείνη. ἴσως δὲ καὶ πρὸς ἑκάστην ὁδὸν κεφαλὴν εἶχεν. ἔστι δὲ ὁ αἰσθητὸς τὸν τρικέφαλον ἑρμῆν, ὡς φιλόχορός φησι, προκλείδης ἱπποάρχην ἱστορεῖ. ἴσασι δὲ καὶ τὸν περὶ προκλείδου. μικρὸν δ' ἄνω τοῦ τρικεφάλου ἑρμοῦ.

Τρικέφαλος. ὁ γὰρ γηρυόνης τρικέφαλος ὤν, πολὺν ἀγῶνα παρέσχε τῷ ἡρακλεῖ.

Τρίκλινος. ἀνάστασιος ὁ βασιλεὺς ὁ δίκορος, κτίζει τὸν μέγαν τρίκλινον τὸν ἐν βλαχέρναις. ὃς μέχρι τῆς δεῦρο ἀναστασιακὸς λέγεται.

D Τρικορυσία. ἁλιάετος. καὶ τὸ τοῦ μενάνδρου, ἵνα τί καὶ πάσῃ τρικορυσία βασίλισσα, καὶ αὐτὴ δίκορυς οὖσα καὶ τὸ πάντα ἐθέλουσα.

Τρικορυσία ἰκτὶς. ὡς ἐν τρικορυσίᾳ πολλοὺς ἐμπίδων γινομένων. ἔστι δὲ ἀλσώδης, καὶ κάθυγρος ὁ τόπος.

Aiacea dictum est Tricorysium. Vide Stephanum in Τεικόρυνθον, vbi versus Aristophanicus integer affertur.

Τρικυλίσας, ἐὰν μὴ ἀφίκωμαι, βέλομαι τρικύλισος ὠθούμενος, ὅσα σὺ ὑμᾶς ἐκάλεσα.

E Τρίλλα. τί σημαίνει. γέγραπται γὰρ ἐν τῷ τῶ ἀθηναίου σίμωνος ἱπποϊατρικῷ περὶ γνωρισμάτων φλεβῶν. ὅτι καὶ δύο τῆς τρίλλης εἰσὶ φλέβες δύο.

Τρίμμα δὲ ἀρωμάτων πόμα ταῦτα λέγων ὁ σωκράτης, ὥσπερ εἰς τὰ θύματα λίθους ἐκβατρίβοι πυρίνους, καὶ κρούων πρὸς ἀλλήλους, συναγαγὼν τὸ τοῦτον θράυσμα, βάλοι τὸν ἑρισβύτην αὐτοῖς καθάπερ τὰ ἱερεῖα τοῖς ὀλοῖς.

F οἱ θύοντες. καὶ δηλόν ἐστι τοῦτο παίζει τοῖς ὀνόμασι. ξίμμα γὰρ ἐστὶν ἁλὸς ὀλίγον, παρὰ τὸ τρίβειν, καὶ θρύπτειν, πρὸς ἀλλήλους τοὺς λίθους. καίτοι γε

apud Athenienses sumptuosum. Oportebat enim triremem *cum* omnes ad bellum *necessarias* habere paratas, quas parabat ille, qui ad hoc publicum-munus erat designatus. Aristoph. *in Equitibus pag.240.v.18.& deinceps & pag 241.v.3.4.5.6.vbi declaratur quàm sumptuosum esset hoc munus.* Ego te faciam trierarcham-esse.

Demosth. etiam in oratione pro corona pag.35.& 39.vbi legem de trierarchia,& de diuitibus describit.

Τριπάρχημα. Sumptus, qui fit in trierarchiam. Ὑπερτριπάρχημα verò, sumptus, qui fit durante trierarchiæ tempore.

Τριπαύλης. Trieraules. Nomen proprium.

Τριήρεις. Tritemes, bellica nauigia, quæ Liburni vocantur.

Τρικάρηνον. Tricaranum. Castellum est Argiuum ita dictum.

Τρικέφαλος. Triceps. Tria capita habens.

Τρικκαῖοι. Triccæi. Nomen gentis.

Τρικέφαλος. Triceps. Mercurius *cognomento Triceps alim colebatur*, vt monstrator viarum, & qui subscriptionem habebat *declarantem*, quónam hæc, & quónam illa via ferret. Fortasse verò caput ad vnã-quanque viam habebat *conuersum*. Qui verò Tricipitem Mercurium dedicauit, fuit Proclides Hipparchi amator, vt ait Philochorus. Ifæus in *oratione* de Euclide. Parum verò supra Tricipitem, iuxta Vestæ viam. *l.* Ἐστίας. Plena *constructio orationis* est, τῷ τρικεφάλῳ Ἑρμῆ. i. Tricipitem Mercurium.

Τρικέφαλος. Triceps. Geryones enim, qui triceps erat, multum negotium in certamine Herculi exhibuit.

Τρίκλινος. Triclinium. Anastasius Imperator ille Dicorus condidit magnum triclinium, quod est in Blachernis, quod ad hodiernum vsque diem vocatur Anastasiacum.

Τρικορυσία. Tricorysia. Ælianus. Et illud Menandri. Vt aliquid etiam ludam ego Tricorysia Regina, & ea, quæ maris domina esse vult.

Τρικορυσία ἰκτίς. Tricorysius culex. *Hoc ideo dixit Aristoph. in Lysistrata pag.564.v.29.* Quòd in agro Tricorysio multi culices nascantur. Est enim nemorosus, & humidus ille locus, *qui à Tricorytho municipio Tribus Aiacea dictum est Tricorysius.*

Τρικύλισος. Ter volutatus. Vt, Si veneritis, volo ter volutatus detrudi, quò vos iusseritis.

Τρίλλα. Trille. N.L. Quid *hæc vox* significet, *satis constat*. Scriptum est enim in *libro* Simonis Athenientis hippoiatrico, *qui equorum curandorum, ac sanandorum rationes, & remedia docet, vbi verba fiunt* de venarum cognoscendarum signis. Nam à trille binæ manant venæ. N.L.

Τρίμμα. Intritum. Potus ex aromatibus cõfectus. *Item homo in rebus tritus, exercitatus, ac veterator. Aristoph. in Nubibus pag.74.v.2. Schol. Annot.1.& 2. Item in Auibus. pag.385.v.4.* Socrates *autem* hæc dicens, tanquam ad victimas *immolandas*, montanos lapides atterens, & inter-se collidens, fragmẽtis inde collectis senem *Strepsiadem* ferit, quemadmodum illi, qui sacrificium-faciunt, victimas mola-salsa *feriunt aspergẽtes. l.* λίθους ὀρεινοὺς, *&* σωτηρίους τὰ δὲ τούτων θράυσματα. *Sic enim in Schol. recte.* Et propterea nominibus iocatur, dum ipsum τείμμα quidem fore dicit, *hoc est, ditendi peritum, & in dicendi facultate versatum, exercitatum, ac in ea quodammodo tritum, & attritum, alludens* ad verbum τείβειν, &c. quòd lapides terantur, & tangantur, dum inter se colliduntur, *quasi subindicaret, illum istorum lapidum instar collisum, ac attritum iri.* κρότταλον verò *vocat, i. crotalum, siue*

crepitaculum, quòd lapides inter se colliſi, ſonum, ac ſtrepitum edant, *quem ſonum, ac ſtrepitum loquens imitaretur Strepſiades, eloquens factus.* πτισάνιλλον verò, *i tenuiſſimum farinæ florem, vel tenuiſſimum pulverem*, propter tenuiſſima-truſta ex his *lapidibus colliſis* excidentia. Vocamus autem homines ad-vitioſitatem-pronos, *& aſtutos, & malitioſos*, neque ſimplices, πολύμματα, quaſi dicas, undique-trita-ingenia, *i. qua in omni calliditatis, ac fraudis genere ſunt exercitata*, & πολυπρήτας, i. multiſtrepos, ſiue valde-ſtrepentes, vel multicrepos, & κρόταλα, crepitacula. Quamobrem etiam quidam primum Odyſſeæ verſum ita ſcribendum cenſent, Ἄνδρα μοι ἔννεπε Μοῦσα πολύκροτον. Virum mihi dic Muſa multicrepum.

A

ἀλλὰ τὸ σφοδρὸν τοὺς λίθους ἐαυτοῖς. πτισάλλου δὲ τὸν ὀλετῆρα τούτων ἐκάλεσεν λεπτύνοντα. καλοῦμεν δὲ τοὺς ἀπειρόκακα τοὺς κακοτρόπους, καὶ μὴ ἁπλοῦς, ἀλλὰ πολυμήτους, καὶ πολυκρότους, καὶ κρόταλα. ὅθεν καὶ τὸν ἀρχαῖον στίχον ὀδυσσείας οὕτως ἀξιοῦσι γράφειν τοὺς ἀνδρα μοι ἔννεπε μοῦσα πολύκροτον.

Τρίμμα. Homo in rebus tritus, i. vehementer exercitatus. Sic enim Ariſtophanes in Nubibus. *pag.* 74. *v.* 2. Λέγειν γενέσθαι τρίμμα. Dicendo fies trimma, *q. d. intritum, ingenium tritum*, hoc eſt, *in dicendo verſatum, exercitatum, & quodammodo* tritus. peritus, & acer dicendi magiſter euades. Demoſthenes etiam in *oratione* de corona, Æſchinem oratorem, vt *hominem* impudẽtem, & inverecundum perſtringens, ipſum vocat σφόδρα δεινὸν ἄνθρωπον *i. hominum qui totam ætatem in foro, cauſiſq; ſedentibus contriuit, & qui propterea percallet omnes fori, iudiciorumq; calliditates Hominem callidum, aſtutum, veteratorem, & cuius ingenium quotidiano actu forenſi eſt attritum.*

B

Τρίμμα. ὁ τῷ ἐξημιλῆσθαι ἐν τοῖς πράγμασι. καὶ ἀφισοφαίνης ἐν φίλαις. λέγειν γὰρ ἐποίησε τρίμμα τοῦτον, τετριμμένον. ἱκανὸν, ἢ δεινὸν ἔσεσθαι λέγειν. καὶ δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου. ὡς ἔστιν, καὶ αἰσχίνου τοὺς ῥήτορας, καθαπόλιδος αἰσχίνου, σφόδρα δεινὸν ὄντα καλεῖ.

Τετριμμένους. Trimethûs. Trimethûtis Nomẽ verbis.

Τετριμμένους. ξυμπεπλεγμένους. ὅπερ ἐπὶ πόλεως.

Τετριμμένους. Tritas-vias. Tramites. Ælianus. Et oculis-in-altum-ſublatis, conſpiciunt tritas-vias aſcenſus, & acceſſus, per quos Romanos aſcẽderat, & *inde* conjecerunt *illum locum* non inacceſſum: at acceſſu-facilem eſſe.

C

Τετριμμένους. τοὺς τῷ ἐξημμένους ὁδοὺς αἰλιανός. καὶ ἀβλέποντες ἐρῶσι τετριμμένους τῆς ἀνόδου, ἐφεσβάσεις, δι' ὧν ἀνῆλθον οἱ ῥωμαῖοι. καὶ σωιβάλλουσι μὴ ἄποχον εἶναι, ἀλλ' εὐπάτητον.

Τρίμνων. *Dor. pro comm.* τρίμνεως: *quod contractum ex* τρίμνιον. *pro eodem dicitur* τρεμνᾶν. Tribus minis dignum. i. tres minas valens Quod trium minarum precium valet. τρία. μνᾶ. mina. hinc τριμνᾶ. ας. & τριμνῆος. α. ον. *Hoc à* μνᾶ *illud, à* μνία.

Τρίμνων. ξιδνμνῶν ἄξιον.

Τρινακρία. Trinacria. Nomen loci. Nunc inſula Siciliæ *ſic vocatur. Ouid. Faſt. lib.* 4. *pag.* 121 M. *Terra tribus ſcopulis vaſtum procurrit in æquor, Trinacrii, à poſitu nomen adepta loci.*

Τρινακρία. ὄνομα τόπου. ἢ τὴν νῆσον, σικελίας.

Τρίναξ. Ruſticum inſtrumẽtum. Furca. In epigram. 44. *lib.* 6. *epigram. pag.* 419. Et furcas ligneas, manus agricolarum. *l.* ἀγροτῆρας. *i. agricolæ furcas ligneas, quæ manuum vſum præſtant agricolis.*

D

Τρίναξ. γεωργικὸν ἐργαλεῖον. οἱ δικρέμματα. καὶ τρίνακας ξυλίνας χεῖρας ἀγροτήρων.

Τριόρχης. Triorches. Accipitris genus, *quod à tribus teſtibus nomen inditum habet. Buteo vocatur à quibuſdam. Gallicè, Buſard. Interdum videtur accipi adiectiuè pro* τριόρχης. *Quod legitur apud Ariſtophanem in Auibus. pag.* 414. *v.* 17. *Triteſtis Tribus-teſtibus-inſtructus. Vt*, Siciliæ tyrannus, commune ſcortum *maſculeum*, paratum *ad operam ſuam nauandam* omnibus intemperantioribus *hominibus*, graculus tribus-teſtibus-inſtructus, qui *ſui corporis partibus* poſtetioribus ante quoſlibet fuit, *ſuiq; corporis copiam quibuſuis fecit, poſteriora præbens ipſis ad neſariam libidinem exercendam.* Cuius vxorem, cùm ille mortuus eſt, aiunt ipſum deplorantem, ita luxiſſe, Cur verò ego te *mecum* non *retinui?* Cur verò tu me *tecum* non *abduxiſti?*

E

Τριόρχης. ἱέρακος εἶδος. ὁ τρίορχης. ὁ τύραννος σικελίας κοινὸς πόρνος. ἕτοιμος τοῖς ἀκρατεστέροις κολοιὸς τριόρχης. πάντων γὰρ βελομένων τοῖς ὄπισθεν ἐπιφέρεται γεγονώς. ὃς ὅτε ἀπέθανε τὴν γυναῖκα φασὶ κατακλαομένην αὐτὸν. οὕτω θρηνεῖν. τί δ' οὐκ ἐγώσε; τί δ' οὐκ ἐμὲ σύ;

Τριόφθαλμος. Trioculus. Tres-oculos-habẽs. Bœotis datum-eſt oraculum, vt in quem primum trioculum incidiſſent, eum ſequerentur. Oxylus verò quidam equo monoculo vectus occurrit ipſis. Hi verò, cùm oraculum intellexiſſent, eum ſequuti-ſunt.

Τριόφθαλμος. βοιωτοῖς ἐδόθη χρησμός. ὅτῳ ἂν σωωτὸς ὁσῳ πρῶτῳ, τριοφθάλμῳ ὄντι, τούτῳ ἕπεσθαι. ὄξυλος δέ τις ἐφ' ἡμιόνου μονόφθαλμου, συμβάντος αὐτοῖς. οἱ δὲ, συνέντες τὸ θεοπρόπιον, ἠκολούθησαν αὐτῷ.

Τριωβολιμαῖος. Tribus obolis dignus. *Vilis. Exigui, vel certè nullius precij. Eraſm. Ad Chil.* 1. *Cent.* 8 *col.* 262 *ad.* 10. *Homo trioboli. Triobolaris.* Olim belli-duces ignauiæ cauſâ triobolum accipiebant.

Τριωβολιμαῖος. τριῶν ὀβολῶν ἄξιος. ἔπαλαι οἱ στρατηγοὶ τριώβολον ἐλάμβανον βλακείας χάριν.

Τριώβολον. Triobolum. Quod tres obolos valet. Tres oboli. Ariſtoph. Pluto. *pag.* 20. *v.* 6. & 7. *vbi legitur* σύτης.

Τριώβολον. τὸ τρεῖς ὀβολοὺς ἔχον. ἀρισοφάνης πλούτῳ.

Graue fuerit *enim ſi trioboli quidem cauſâ*

Δεινὸν γὰρ εἰ τριωβόλου μὲν οὕνεκα

Pellamus-

A Ὠτιζόμεθ' ἑκάστοτ' ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.
οὐδεὶς ἐδίκαζεν, εἰμὴ ἐπίβασιν τῆλ ξ' ἐτῶν τῆλ. ὅσοι δ' τελείας ἡλικίας ἦσαν, εἰσήρχοντο μὲν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, οὐκ ἐδίκαζον δέ. Οὗτοι οὖν τοῖς ἐκκλησιαστάις, ἐποίησαν φιλοτίμιόν τι λαμβάνειν ἀπὸ τῆλ τῆς πόλεως προσόδων οἱ δημαγωγοὶ, πείσαντες τὴν πόλιν. ὕστερον δ' ὁ κλέων ἐπείσεν αὐτὸ βιώβολον. ἀφῆλιξ δ' εἰς τὴν ἐκκλησίαν οὐκ εἰσήρχετο.

Pellamus-nos-mutuò in concione.
Nullus *Athenis* iudicabat, nisi sexagesimum ætatis annum ingressus fuisset, *vel ad eum accedere cœpisset.* Qui verò integra ætate erant, concionem quidem ingrediebantur: sed non iudicabant. Demagogi igitur à Repub. impetrarunt, vt isti concionatores, *qui concliones frequentabant*, palàm aliquid de publicis vectigalibus acciperent. Postea verò Cleon id effecit triobolum. Senex verò, *qui iustam ætatem superarat, vt ad publica negocia tractanda parum aptus*, in concionem non ingrediebatur *sed ab ea arcebatur, vt olim Romæ depontani*

B *senes, quos Festus sexagenarios fuisse tradit, qui de ponte deijci dicebantur, quòd suffragio de ponte ferri solito priuarentur. Vnde prouerbium manauit, Sexagenarios de ponte deijcere, i. natu maiores, quasi deliros, & ad omne vitæ munus inutiles, ab omni negociorum functione remouere.*

Τριώροφος.

Τρίπαλαι. ὑπέρθεμα χρονικόν. ἢ δηλωτικὸν χρόνου. ἀριστοφάνης. τρίπαλαι καθῆσθαί σ' εὐλόγως δίοργα πᾶν. ἐγὼ δ' δεκάπαλαι. ἢ καὶ χιλιόπαλαι. καὶ μυρίπαλαι. ἔκπαλαι. πάλαι, πάλαι.

Τριώροφος. Qui-triplex-tectum-habet. Qui-triplicem-contignationem-habet.

Τρίπαλαι. Temporis aduerbium. Vel quod significat tempus. Aristoph. *in Equitibus. pag.* 250. *v.* 3.4.5.6. Cl. O populus, ego quidem paratus Ter-diu, *i. iampridem* sedeo, volens te beneficiis afficere. All. Ego verò, decies-diu profectò, & duodecies-diu, Et millies-diu, & antè-diu, diu, diu, *pridem, pridem, iam-pridem, & multo ante te, ad beneficia tibi danda sum paratissimus.*

C

NOTÆ.

Τρίπαλαι.] Aristoph. in Equitibus. pag. 250. v. 3.4.5.6.

Κλ. Ὦ δῆμε, ἐγὼ μέντοι παρεσκευασμένος
Τρίπαλαι καθῆσθαι, βουλόμενός σ' εὐεργετεῖν.
Ἀλλ. Ἐγὼ δέ, δεκάπαλαί γε, καὶ δωδεκάπαλαι.
Καὶ χιλιόπαλαι, καὶ μυρίπαλαι, πάλαι, πάλαι.

Τρίποδα. λέβητα ἐν Δελφοῖς. ὅθεν τρίποδα κεῖσθαι μαντικὸν Ἀπόλλωνι.

Τρίποδα. Tripodem. Lebetem Delphis *positum* Vt, In fatidico Apollinis tripode positum. *Vel, In fatidico tripode, qui dedicatus est Apollini.*

Τρίπος. ἢ τρίπους, ἢ γυνή. ὁ τρίπους, καὶ ἀνθρακίσκος βραχὺ τριπόδιον. Ἀλεξίδι.

D

Τρίπος. *Metri causa pro,* τρίπους. Tripus. Tripes. Vt, ἢ τρίπος, ἢ γυνὴ, vel tripes, vel mulier. Tripes, & carbunculus exiguus, & paruus-tripes apud Alexidem. *N. L.*

Τρίπους. κεῖται τοὺς τρεῖς χρόνους μαντικὸς δύσμυος, ὑπερῳκότα παρελθόντα, καὶ μέλλοντα.

Τρίπους. Tripus. *Apollinis fatidicus tripus dictus*, vaticinans tribus temporibus, præsenti, præterito, & futuro.

Τριπήρα. Ἰσαῖος ἐν Διοκλεῖ *oratione.* Τριπήρ, ἔστι ἀγγεῖόν τι ἐκπετάσαι, οἷα τὰ ὑπολήνια, ὡς Νίκανδρός φησι. ὅθεν τοῦτο δ' ἂν τάττοιτο νῦν ἀντὶ τοῦ ῥήτορι. πολλὰ γὰρ καὶ ἄλλα σημαίνει τοῦνομα.

Τριπήρα. Isæus in Dioclis *oratione.* Τριπήρ, est vasculum latum, *ac patens*, vt torcularia, *quæ vuis premendis sunt destinata. Vel potiùs, vt vasa patentia, quæ mustum ex vuis prælo expressum excipiunt, & quæ lacus vocantur*, vt ait Nicander. Hoc igitur significatu nunc apud Oratorem τριπήρ ponetur. *Vel significabit ipsum vas, in quo teruntur, ac premuntur vuæ.* ἀπὸ τοῦ τρίβειν, *terere. Vel ipsum prælum,*

E *quod vuas terit ac premit. Quod minimè nouum.* Hoc enim nomen & alia multa significat.

Τρὶς ἓξ· εἰκὼν κύβου βόλος, καὶ ἑτέρα παροιμία. τρὶς ἓξ, ἢ τρὶς οἴνας. οὕτω γὰρ καλοῦσιν οἱ Ἴωνες τοὺς κύβους.

Τρὶς ἓξ. Ter sex. Victor *aleæ* iactus. *Erasm. ad. Chil. 2. Cent. 3. col. 441 ad. 66. Aut ter sex, Aut tres tesseræ.* Et alterum prouerbium. Aut ter sex, aut tres cœnas. *i. tres tesseras.* Sic enim Ionas vocant ipsas tesseras.

Τρὶς ἓξ, ἢ τρεῖς κύβοι. οἱ μὲν τρὶς ἓξ νικῶσι. οἱ δὲ τρεῖς κύβοι κενοί. καὶ τὸ παρ' Εὐριπίδῃ τοιοῦτον. βέβληκ' Ἀχιλλεὺς δύο κύβω, καὶ τέτταρα. τριῶν γὰρ ὄντων τῶν ἀναρριπτουμένων βόλων, δύο μὲν κενοὺς αὐτὸν φησι βάλλειν. ἕνα δὲ, τὸν τέταρτον. διπλοῦς οὖν ὁ κύβος, εἴτε ἀναριπτούμενος, εἴτε κενὸς, εἴτε πλήρης εἴη. καὶ ἰδίως ὁ κενός. ὅτε δὲ τρὶς ἓξ βαλὼν καταστῆσαι, καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἀγαμέμνονι παρίστησι.

F Τρὶς ἓξ. Ter sex. Victor *aleæ* iactus. *Erasm. ad. Chil. 2. Cent. 3. col. 441 ad. 66. Aut ter sex, Aut tres tesseræ.* Et alterum prouerbium. Aut ter sex, aut tres cœnas. *i. tres tesseras.* Sic enim Ionas vocant ipsas tesseras.

Τρὶς ἓξ, ἢ τρεῖς κύβοι. Ter sex, aut tres tesseræ. Tet quidem sex, victoriam *significat.* Tres verò tesseræ *sunt* inanes. Et illud, *quod legitur* apud Euripidem, *est* huiusmodi. Iecit Achilles duas tesseras, & quatuor. Cùm autem sint tres iactus, qui iaciuntur, duos quidem eum iecisse dicit, *l.* βαλεῖν. Vnum verò, quartum. Duplex igitur *est* tessera, quæ iacitur, siue sit inanis, siue plena. *l.* κύβος, ὁ ἀναριπτούμενος. Sed peculiariter *interdum intelligitur tessera iactus* inanis. Quòd autem ille, qui ter sex iecerat, vincebat, & Æschylus in Agamemnone *pag.* 177. M. demonstrat.

Dominorum enim meorum res *feliciter cadentes faciam.* i. efficiam, vt meorum dominorum res feliciter cadant, atque ex animi sententia succedant,

Τὰ δεσποτῶν γὰρ ὧν πάσαν παθήσομαι. A

Ter sex quia iecit hæc mihi phryctoria. Consule scholia.

Τρὶς ἓξ βαλοῦσα τῆς ἐμῆς φρυκτορίας.

Τρισμέγιστος Ἑρμῆς. Termegistus Mercurius. i. Ter-maximus. Quære in voce Ἑρμῆς.

Τρισμέγιστος ἑρμῆς. ζήτει ἐν τῷ ἑρμῆς.

Τρισάται. Tristatæ. *Sic vocabantur illi,* qui ad Regis manum *stabant.* Quasi diceres, qui ternas hastas manu tenebant. *In sacris scriptis, lib. 2. Regum, cap. 7. v. 18.* Τρισάτης *vocatur Dux, Supra cuius manum Rex incumbebat, eáque nixus quiescebat. Et* τρισάται, *Regij satellites, qui tria hastilia manu tenebant.*

Τρισάται. οἱ ἐν τῷ χεῖρα τὰ βασιλέως. οἱον ἔχοντες λόγχας ἀνὰ δύο καὶ χεῖρα.

Τρίσομος. Tricuspis. Tres-habens-cuspides. Epitherum hastæ: vel Spiculj. *Vt in epigrammate.* B

Τρίσομος. ὁπλίτης αἰχμῆς.

Tibi enim castoridis, siue Castorei, canis *latratus, & tricuspis hasta*

Σοὶ γὰρ κασσορίδος ὑλακὰ, καὶ ξίσομος αἰχμὴ

Placet.--

Εὔαδεν.--

Τρισοχεία. Triplex-ordo.

Τρισοχεία. καὶ τρεῖς τάξεις.

Τριταγωνιστής. Tertiarum partium-actor. Æschines in multis *locis* à Demosthene carpitur, vt tragœdiarum histrio. Eum autem tritagonistam vocat. i. tertiarum-partium-actorem, vt *omnium* histrionum abiectissimum *vilissimum, & contemptissimum, eum* in tertio *histrionum* ordine numerans. Tritagonista verò *dictus* à Sophocle, qui primus *in agendis fabulis* vsus est tribus histrionibus, & eo, qui vocatur tritagonista. i. tertiarum-partium-actor.

Τριταγωνιστής. αἰσχίνης ἐν πολλοῖς σκώπτεται ὑπὸ δημοσθένους. ὁ ὑποκριτὴς τραγῳδιῶν, καὶ τριταγωνιστὴν αὐτὸν φασιν ὡς ἀδοκιμώτατον τῇ ὑποκρίσει, ἐν τρίτῃ τάξει καταριθμῶν. τριταγωνιστὴς ὑπὸ σοφοκλέους. ὃς πρῶτος ἐχρήσατο τρισὶν ὑποκριταῖς, καὶ τῷ καλουμένῳ τριταγωνιστῇ. C

Τριτάλαντον. Pondus trium-talentorum. Vt, Aspernimè minantes verborum pondus trium-talentorum. *i gravissimorum.*

Τριτάλαντον βάρος τριῶν ταλάντων. τριτάλαντον βάρος δεινόταται ἀπειλοῦντας ἐπῶν.

Τριτάνυσον. q. d. Ter-extensum. Vehementer-extensum. Longum. *Vt in versu quodam,* Et arundinem longam.

Τριτάνυσον. μακρόν. καὶ δόκανα τριτάνυσον.

Τριταῖος. Tertianus. Qui-tertio-die facit aliquid. Triduo faciens aliquid. Triduanus. Τριταῖος δὲ *tertio die venit.* Τριταῖος ἀπέθανε. *triduo defunctus est.* Τριταῖος πυρετός, *tertiana febris, tertio quoque die recurrens, medio praetermisso, qui febris est expers.* Τριταῖος etiã, *pro* τρίτος *accipitur, i. tertius. Theocritus Idyllio 29. pag. 246. v. 18.* Τὸν πρῶτον ἢ φιλεῦντα, τριταῖον ἐθήκας. *Illum verò primum amantem, tertium fecisti, tertio loco posuisti.* D

Τριταῖος. ὁ δὲ τρίτῃ ἥκων. καὶ τριταῖος ἀπέθανε. τριταῖος πυρετός. ὁ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐπιφερόμενος. ὁ μέσης ἀφιεὶς τῆς ἡμέρας. τριταῖος ἐστὶν ὁ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐπιφερόμενος. καὶ τριταῖος ὁ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐπιφερόμενος. καὶ τριταῖος ὁ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐπιφερόμενος.

Τρίτη κεφαλή. Tertium caput. Hoc dictum est *per translationem ductam à baiulis* sarcinas ferentibus non solùm humeris: sed etiam capite.

Τρίτη κεφαλή. τοῦτο εἴρηται, ἀπὸ τῶν ἀχθοφορούντων, οἳ μόνον καὶ τοὺν ὤμοις, ἀλλὰ καὶ καὶ τῆς κεφαλῆς.

Τριτημόριον. Sex æreos Philemon vocauit oboli tertiam partem. Miror autem ego quomodo τἀμφιτημόριον quidem, sint duo ærei. Τριτημόριον verò, sex *æri.* Nisi fortè illud quidem, propriè nominatum fuerit, scil. quarta pars oboli. Τριτημόριον verò, quod continet tres partes, contrahit-in-summam sex æreos, ex quatuor partibus collectos, quarum singulæ-binos æreos valent.

Τριτημόριον. Φιλήμων ἓξ χαλκοῦς ἔφησε φιλήμων τὸ ὀβολοῦ τριτημόριον. θαυμάζω μὲν ἔνιγε πῶς τἀμφιτημόριον εἰσὶ δύο χαλκοῖ. τριτημόριον δὲ, ἓξ. εἰ μὴ ἄρα ἐκεῖνο μὲν κυρίως ὀνομάζηται τέταρτον μέρος τοῦ ὀβολοῦ. τὸ δὲ τριτημόριον, ὡς ἀπὸ τριῶν ὄντων, ἀνὰ δύο χαλκοῦς, τρία ἔχον μέρη, ς' χαλκοῦς συνάγει. E

Τριτημορίς. Tertia-pars. Herodotus. Alia verò tertia-pars exercitus iuit *in* mediterranea-loca.

Τριτημορίς. ἡ τρίτη μοῖρα τοῦ στρατοῦ τριτημορὶς τὴν μεσόγαιαν.

Τριτογένεια. Tritogenia. Formidabilis. Terribilis. Democritus Abderites scripsit de *rebus, quæ sunt* apud Inferos. Τριτογένεια. Minerua. Hæc autem ita dicta est, quòd tria nascantur ex ipsa, quæ *res* omnes humanas continent. Et prouerbium, Puer mihi Tritogenes sit, non Tritogenia. Vel *hoc ideo dictum,* quia Mineruam putabant esse virilem, & liberos mares donare *credebant.*

Τριτογένεια. φοβερά. καταπληκτική. Δημόκριτος ὁ ἀβδηρίτης ἔγραψε περὶ τῶν ἐν ᾅδου. τριτογένεια. τοῦτο δὲ ὅτι, ὅτι τρία γίνεται ἐξ αὐτῆς. ἃ πάντα τὰ ἀνθρώπινα συνέχει. καὶ παροιμία ἐστὶν. παῖς μοι τριτογένης ἐστὶν, μὴ τριτογένεια. ὅτι τοῦ ἀθηνᾶ ἀνδρώδη εἶναι ἐνόμιζον εἶναι, καὶ παῖδας ἄρρενας παρέχειν. F

Τριτογένεια. ἡ Ἀθηνᾶ. ὅτι ὅτι ἐκ τῆς κεφαλῆς, καὶ μήτρας, καὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς ἐξῆλθε. τριτογένεια. Τριτογένεια. ἡ Ἀθηνᾶ. ὅτι ὅτι ἐκ τῆς κεφαλῆς, καὶ μήτρας, καὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς ἐξῆλθε. τριτογένεια.

Τριτογένεια. Tritogenia. Minerua. Sic autem dicta, quòd ex ventre, & matrice, & capite Iouis exierit. Τριτογένεια enim

A τὸ γὰρ, ἡ κεφαλὴ καὶ ἄλκαστον. ἢ ὅτι ἀπὸ τρίτου τοῦ σπόρου λιβύης ἐγκυήθη. Φίνορτος, ὡς καὶ Ἀθηναῖοι ἄρχουσιν. ἢ ὅτι τρίτη μὴν ἀρτεμις, καὶ Ἀπόλλωνα, ἐγκυήθη. ἢ ὅτι καὶ τρίτωνα τινὰ περαλλὼ οἱ Ἀθηναῖοι λέγουσιν. ἢ ὅτι τοῦ τροῦν, καὶ ὑλαβεῖσθαι αἰτία, ἢ ἐγκυητική. ἢ ὅτι ἀπελούσατο ἐν τῷ τρίτωνι τῷ τῆς λιβύης ποταμῷ.

B Τριτόμηνις. τὸν τρίτον τοῦ μηνὸς, τριτομηνίδα καλοῦσι. δοκεῖ δὲ γεγονέναι τότε ἡ Ἀθηνᾶ. ἴσως δὲ καὶ τριτογένειαν αὐτὴν φησι λέγεσθαι, τὴν αὐτὴν τῇ σελήνῃ νομιζομένην.

Τρίτον ἡμίδραχμον. τὰς δύ' δραχμὰς, οὕτως εἰώθασι λέγειν οἱ παλαιοί.

Τριτοπάτορες. δήμων ἐν τῇ Αἰγηΐδι φησὶν ἀνέμους εἶναι τοὺς τριτοπάτορας. φιλόχορος δὲ, τοὺς τριτοπάτορας πάντων γεγονέναι πρώτους. τὴν μὲν γὰρ γῆν, καὶ τὸν ἥλιόν φησιν, ὃν καὶ Ἀπόλλωνα καλεῖ, γονεῖς αὐτῶν ὑπάρξαι τότε οἱ αὐθρώποι, τοὺς δὲ ἐκ τούτων τρίτους πατέρας. φανόδημος δέ, ἐν ἕκτῳ φησὶν, ὅτι μόνοι οἱ Ἀθηναῖοι θύουσί τε, καὶ εὔχονται αὐτοῖς ὑπὲρ γενέσεως παίδων, ὅταν γαμεῖν μέλλωσιν. ἐν δὲ τῷ ὀρφέως φυσικῷ νομίζεσθαι τοὺς τριτοπάτορας, ἀμαλκείδην, καὶ προπυλέα, καὶ προπυλίοντα, θυρωρὸς, καὶ φυλακας ὄντας τῶν αἰώνων. ὁ δὲ τὸ ἐξηγητικὸν ποιήσας, οὐρανὸν, D καὶ γῆς φησὶν αὐτοὺς εἶναι παῖδας. ἀνέμους δὲ αὐτοῖς κότον, βοραΐαν, καὶ ζέφυρον.

Τρίτου κρατῆρος, τοῦ σωτῆρος. ὃν καὶ τέλειον ἔλεγον. τὸν μὲν γὰρ πρῶτον, ὀλυμπίων φασί. τὸν δὲ β, ἡρώων. πλάτων δὲ πολιτείᾳ, τὸν δὲ γ, ὀλυμπιακῶς τοῦ σωτῆρί τε, καὶ ὀλυμπίῳ.

Τρίτῳ, ἢ τριταίῳ ἔτει. αὐτὶ τοῦ περὶ τριῶν, καὶ παραφώνων ἐπῶν οὕτως αἰτιφάνης.

Τριτωνὶς. λίμνη.

Τρίτωνος, ποσειδῶνος, θαλάσσης.

E Καὶ βυθίλλῃ τρίτωνος ἁλιπλάγκτοιο χαμεύνῃ,

Σπόγγον, ἀκεστορίην πλαζομένης γραπτίδος.

Τρίτῳ φασὶ τρίτην ἡμέρᾳ.

Τριττύς. φυλῆς μέρος τρίτον. αὐτὴ δὲ διῄρηται εἰς τρία μέρη, τριττύς, καὶ ἔθνη, καὶ φατρίας. ὡς ἀριστοτέλης φησί.

Τριττύς. ἡ ἐντελὴς θυσία ἐκ συὸς, κριοῦ, καὶ τράγου, ἐκ τριῶν. ὥσπερ δωδεκὰς δὲ θυσίαι, δώδεκα ἱερεῖων.

F Τριφάλης. Τριφάλητος. ὄνομα κύριον παρὰ ἀριστοφάνει.

Τριφύλλιος. θαυμασίου μαθητὴς σπυρίδωνος τοῦ κυπρίου, καὶ θαυματουργοῦ. ὃς ἐγραψε τὰ θαύματα τοῦ ἰδίου, καὶ πατρὸς ἡμῶν

T P. T P. 947

τὸ enim, *Æolensium* dialecto caput *vocatur, vt docet Aristoph. in Nubibus. pag.* 109. *Schol. annot.* 6. Vel, quòd ad Tritonem Libyæ fluuium nata-sit, mense *iam* deficiente, vt & Athenienses tempora, menses, & dies numerant. *Sed hic & ipsum mensis nomen, & dies desideratur. fortasse legendum* τέτῃ φθίνοντος. *Vide Eustath. in* τετοκέναι. Vel, quòd tertia, post Dianam, & Apollinem sit-nata. Vel, quòd Athenienses etiam caput vocent τρίτωνα. Vel, quòd metuendi, & cauendi sit-causa, vel, *quòd sit prolis* generatrix. Vel, quòd in Tritone Libyæ flumine se abluerit.

Τριτόμηνις. Tritomenis. Tertius-mensis *dies.* τριτομηνίδα, tertium mensis *diem, ita* vocabant. *Tritomenidem etiam appellabant ipsam Mineruam.* Minerua enim tunc *scil. tertio mensis die*, nata-est. Ister verò dicit ipsam vocari etiam Tritogeniam, & eandem cum Luna putari *Harpocrat.* Τετραμήνις Τεθρομηνίδος, *dicit.*

Τρίτον ἡμίδραχμον. Duas drachmas, & dimidiam. *Pollux lib.* 9. *col.* 480. *l.* 17. τρίτον ἡμίδραχμον. αἱ δύο ἡμίσεια δραχμαὶ. *sed ibi legendum videtur,* αἱ δύο δραχμαὶ καὶ ἡμίσεια. *vt col* 479 *l.* 15. Sic antiqui dicere consueuerunt.

Τριτοπάτορες. Demon in Atthide dicit Tritopatores esse ventos. Philochorus verò *dicit* τοὺς πρωτοπάτορας, omnium fuisse primos. Tellurem enim, & Solem, inquit, quem & Apollinem vocat, tunc homines eorum parentes esse crediderunt, horum verò liberos, tertios parres *appellarunt, qui* τριπάτορες *vnica voce dicuntur* Phanodemus verò, lib. 6. dicit, solos Athenienses ipsis sacrificare, & vota-facere pro liberorum generatione, quum vxores sunt-ducturi. In Orphei verò physico *dicit* Tritopatores vocari, Amalcidem, & Protoclem, & Protocleontem, qui ventorum ianitores, & custodes sunt. Qui verò *illius operis* explicationem confecit, eos Telluris, & Cœli filios esse dicit. Eorum verò nomina *esse* Cottum, Briareum, & Gygem.

Τρίτου κρατῆρος. Tertius *vini* crater *erat Iouis* Seruatoris, quem etiam perfectum dicebant. Primùm enim, Cœlestium *esse* dicunt. Secundum, Heroum. Plato in Repub. Tertium verò Olympice Seruatorique, & Olympio *Ioui. N. L. De tribus vini crateribus consule Athenæum. lib.* 2. *pag.* 18. & 19.

Τρίτῳ. Tertio, & quarto anno. Pro, ante tres, & quatuor annos. Sic Antiphanes.

Τριτωνὶς. Tritonis palus.

Τρίτωνος. Tritonis. Neptuni. Maris. *epigram lib.* 6. *pag.* 445. *epigr.* 166.

Et profundum Tritonis marinagi lectum humilem,

Spongiam, medicinam vagantis stylæ.

Τρίτῳ φασὶ. Tertia luce. Tertio die.

Τριττύς. Tribus. Tertia pars Tribus. Hæc enim in tres partes diuidebatur. Tribus, & Gentes, & Curias, vt ait Aristoteles.

Τριττύς. Perfectum sacrificium, *quod fieri solebat* ex tribus *victimis*, ex sue, ariete, & hirco. vt δωδεκὰς θυσίαι. Sacrificia duodecim victimarum. *Vide* Βυθίλλῃ.

Τριφάλης, ητος. ὁ Triphales. Triphaletis. Nomen proprium apud Aristophanem.

Τριφύλλιος. Triphyllius Episcopus, discipulus Spyridonis Cyprij, illius, qui miracula faciebat, qui descripsit miracula illius sancti patris nostri Spyrido-

nis miraculis-clari, vt scriptum-est in vita eius, versibus Iambicis, quæ quærenda sunt, & cognoscenda, vt valde vtilia.

Τείχαλ. v. Pectunculus. Parnus-pecten.

Τείχαπον. *Ex-crinibus contextis factum-vestimentum.* Bombycinum textum. Pallium valde-pretiosum.

Τείχας καρῶν. *Versus iambici continentes explicationem insomnij.*
Capillos resecari, negociorũ significat damnum.
Capillos verò cadere, periculum fert magnum.

Τειχῆ. Tripliciter. In tres partes.

Τειχίδες. Trichides. Genus piscis. *Sunt autem ea,* quæ dicuntur thrissæ. Aristoph. *in Ecclesiaz. pag.* 486. *v.* 34. & 35. Meus enim maritus noctem totam Tussiuit, trichidibus vesperi repletus.

Τειχδά. Tripliciter. In-tres-partes. Homerus. In-tres-partes autem omnia diuisa-sunt. Hoc autem πάντα est superfluum. Vt & illud, εἰ ἦ ἐνία πάντες αὖισαν. Illi verò nouem omnes surrexerunt. Tellus enim est cõmunis omnibus, & magnus Olympus. Olympus est terræ contiguus vt mons. Idem etiam in Odyssea fecit, *quum dixit*, Incolo autem Ithacam *aëris clementia* bene-temperatam. In est verò mons in ipsa Neritus *excelsus, & arboribus consitus, à ventis* quassata-folia-habens. Montem enim ab Ithaca separauit. Si enim Olympus esset cœlestis pars cœli, non esset *omnibus* communis: sed *aliquibus tantùm* proprius.

Τειχοβρῶτις. *Aristoph. in Acharn. pag.* 304. *v.* 14. *Schol. annot.* 4. Animalia pilos corrodentia. Vermes *quidam, qui pilos corrodunt. l.* σῆτες. Tineæ. *Vide* Θερμοδίσιλον.

Τειχολογεῖν. Pilos colligere, & de illis *conseruandis* esse-solicitum.

Τείψας. Pro, διαβεβιωκώς. Teres, prò, deges. Aristoph. Pluto. *pag.* 27. *v.* 16. Doloribus-maioribus-obnoxiam teres vitam longè quàm nunc. *i. vitam longè acerbiorem deges, quàm nunc.*

Τεῖψις. *Tritio. Tritura. Frictio. Fricatio.* Fluuiorum meatus, *per quos fluuij quodammodo teruntur à nauigantibus, & prætereuntibus.* Dauid. Tollent fluuij suos meatus.

Τειψίωνος. Tripsiônis. *Videtur genitiuum à recto* Τειψίων. *Fortassè proprium est viri nomen.*

Τείλω. Troiam. Per dissolutionem τεῖλαι.

Τρομερόν. Tremulum. Vt, Ille verò, propter aduersam-valetudinem, tenuem quandam, & tremulam vocem-edidit.

Τρόμος. Trometis. Tremuli. Demosthenes *in oratione pro corona*, cùm aliis dicteriis Æschinem insectatur, tum etiam vocat scribam -incuruum, *i. malum, ac imperitum scribam, qui nimiùm procumbit in literas, quas pingit.* Quem etiam dicit esse filiũ cuiusdam nomine quidem, Trometis, *q d. hominis tremuli.* Magistri verò primarum literarum, *i. hominis indocti, qui pueros docebat primas literas alphabeticas.*

Τρεπᾶς. Verti. In-fugam-verti. Fugari.

Τρόπαια. Trophæa. Victoriæ-signa. Hostium à nobis in fugam versorum, & superatorum erecta monumenta. Aristoph. Pluto. *pag.* 24. *v.* 14. Τροπαῖον αἴασιν *scilo.* Trophæum *Plutus* eriget huius *Paupertatis* morum. Trophæum autem antiqui Attici cum-circumflexo-scribunt-in-penultima, τροπαῖον. Recentiores verò, acuunt in antepenultima, τρόπαιον. Attica verò antiqua lingua est illa, cuius principes fuerunt Eupolis. Cratinus, Aristophanes, Thucydides. Noua verò, cuius Menander, & alij.

αὐτοῦ δώσεις. ὡς λέγεται ἐν τῷ βίῳ αὐτοῦ A
δι' ἰάμβων. ἃ χρὴ ἐπιζητῆσαι ὡς λίαν ὠφέλιμα.

Τείχαπτον. κτένιον.

Τρίχαπον, τὸ βαμβύκινον ὕφασμα. ἱμάτιον πολυτίμητον.

Τρίχας καρῆνα. σφαλμάτων δηλοῖ κλῆσιν.
Τρίχας πιστῶν ἦ, κίνδυνον φέρει μέγαν.

Τειχῆ. τειχῶς.

Τειχίδες. εἶδος ἰχθύος αἱ λεγόμεναι θρῖσσαι. B
ἀριστοφάνης. ἔβη τότε τὴν νύχθ' ὅλην τειχίδων πεπλησμένος.

Τειχδά. τειχῆ. ὅμηρος. τειχδὰ δ' πάντα διέδασσαι. ἔστι δὲ τὸ πάντα, καὶ παρολκόν. ὡς, οἱ δ' ἐνία πάντες ὄρσαν. γαῖα δὲ πᾶσιν ὁμὴν πάντων, καὶ μακρὸς ὄλυμπος. σωματικὸς τῇ γῇ ὄλυμπος ὡς ὄρος. τὸ δ' ὅμορον καὶ ἐφαπτόμενον πεπόηκε. ναιετάει δ' ἰθάκην δι' εἴλης. ἐν δὲ ὄρος αὐτῇ νήριτον εἰνοσίφυλλον. κεκώρικε γὰρ τὸ ὄρος τῆς C
ἰθάκης. εἰ δ' ἦν ὁ ὄλυμπος τῶν ὅλων μέρος ἐπιφάνιον, οὐκ ἦν κοινός, ἀλλὰ ἴδιος.

Τριχοβρῶτες. ζῶα κατεσθίοντα τὰς τρίχας. οἱ σῆτες. ὁ θρίψ.

Τριχολογεῖν. τὰς τρίχας ἀναλίγεσθαι, καὶ σφόδρα αὐτῷ φροντίζειν.

Τρίψεις. αἱ τῶν διαβρίψεις. διαπλίσεις. ἀριστοφάνης πλούτῳ. ἀθλιωτέρους τρίψεις βιοτεύειν πολὺ τῶν νεῶ. D

Τρίψις. ἡ ποταμοῦ ἡ πορεία. δαβίδ. ἀρεῖσιν οἱ ποταμοὶ διατρίψεις αὐτοῦ.

Τριψίωνος.

Τρόιλον. καὶ διάλυσιν τροίας.
Τρομερόν. ὁ ἦ, τὸν ἀρρωστίας λεπτόν τι, καὶ ξέμμελες ἐφθέγξατο.

Τρόμος. δημοσθένης καὶ ἄλλα σκώπτει τὸν E
αἰσχίνην, καὶ γραμματοκύφωνα καλεῖ. ὃν καὶ φησὶ εἶναί φησι σίδηρον μὴ τρόμητος. διδασκάλου ἦ, καὶ σφόδρα γραμμάτων.

Τρεπᾶσθαι. τρέπεσθαι.

Τρόπαια. νικητήρια. ἀριστοφάνης πλούτῳ. τρόπαιον αἴσιον τῷ ζώντι τρόπαιον. τὸ τρόπαιον ἦ οἱ παλαιοὶ ἀττικοὶ, προπαροξυτόνως. οἱ δὲ νεώτεροι, προπαροξυτόνως, ἡ ἦ παλαιὰ ἀττὶς ἐστι. ἧς ἦρχεν δῆμος. κρατῖνος. ἀριστοφάνης. θουκυδίδης. ἡ ἦ νέα ἀττὶς ἐστιν, ἧς ὅστι μιμηταὶ Μένανδρος, καὶ ἄλλοι. F

A Τρεπτὴ ἀλώξις. τροπῆς ὑποπίασμα. αἰτὴ ἢ ἀλλοιώσεως. ἢ μεταβολῆς ἴχνος. ἢ ὑρσίωμα φαντασία.

Τρεπίας οἶνος, ὁ τετραμμένος, ἢ ὀξυπικός. Ἐκ τοῦ τρέπω. ἀριστοφάνης δαιταλεῦσι. ταχὺν πῶτον ἢ μὴ τρεπίαν οἶνον φίρε.

Tralensibus. τάχυν πῶτον. Accelera potum, nec vappescens vinum affer.

Τροπηλίς, ἡ τῶν σκορόδων δισμός. ὑπὸ τοῦ εἰλεῖσθαι τροπαλὶς, ἢ τρεπὴ τὸ α εἰς η. ἀριστοφάB νης ἀχαρνεῦσι. σκορόδων τρεπηλίδος.

Τρεπηλίς. Alliorum fasciculus. τρεπαλὶς verò dicta à πτερνὰ, verso α in η. Hoc a verbo πείθω. quod εἰλεῖσθαι significat. *Quia quum aliorum fasciculus cõficitur, allia vertuntur, circumaguntur, volutantur & vinculo inuoluuntur.* Aristoph. Achar. *pag.* 293. *v.* 27. Alterum quidem horum *porcellorum esse*, alterum alliorum fasciculo.

Τρέπης. ἡ τῆς πρῴρας, ἔ κλίνεται τρέπης.

Τρόπις. Tropis. Carina nauis. Et declinatur τρόπεως in genitiuo singulari.

Τροπίδιον.

Τροπολογία. ἀλλοίωσις ἑτέρου πρὸς ἕτερον κατά τι τυπίσι, καθ' ἓν τῷ ὑποκειμένῳ τριῶν. νοημάτων λέξεως, ἢ μίλτος.

Τροπίδιον. *Diminutiuum à datiuo* τρόπι, *quod à* τρόπις. Carinula. Parua-carina.

Τροπολογία. Tropologia. Alteratio alterius ad alterum secundùm quid, hoc est secundùm vnum subiectorum trium, sententiarum, dictionis & carminis. *N. L. Oratio figurata sic potest appellari. Sic etiam oratio, qua ad morum emendationem spectat.*

Τρόπος. ἤθους. τρόπος ἢ δὲ καὶ τῷ συλλογισμῷ, C οἱονεί, σχῆμα τοῦ λόγου. οἷον ὁ Πλάτων. εἰ τὸ πρῶτον, τὸ β. ἀλλὰμὴν τὸ πρῶτον. τὸ ἄρα δεύτερον. παρεισήχθη ἢ ὁ λόγος τρόπος, ὥσπερ τὰ ἐν ταῖς μακροτέραις συντάξεσι τῷ λόγων, ἵνα μὴ τὸν προσλαμβάνειν μακρὰν ᾖσαν, ἔ τὸν ὄνπροσθὲν λέγειν. ἀλλὰ συντόμως ἐπιτυγχάνειν τὸ ἢ πρῶτον. τὸ ἄρα δεύτερον. ἢ πιστόν. ὁ βάρβαρος ἢ τῷ λόγῳ, ἢ τῷ τρόπῳ. αἰτὶ τοῦ τῷ ἤθει.

Τρόπος. *Modus. Mos. Ingenium.* In syllogismis verò τρόπος *vocatur quasi figura quædam orationis. Qualis modus est ille. Si primum, & secundum. Atqui primum, ergo & secundum. Excogitatus autem est hic orationis modus, hæc orationum figura, vel forma excogitata est, ne in prolixioribus ver borum constructionibus prolixam assumptionem, & conclusionem repetere cogamur: sed breuiter orationem sic afferamus, subsciamus:* Atqui primum, ergo & secundum. *Vel, Atqui prius est verum, ergo & posterius.* Et Pisides. Barbarus verò oratione, & more. pro, *Barbarus & verbis, & ingenio.*

Τρόπον τινά. Quodam modo. Pro, præclarè.

Τρόπον τινά. αἰτὶ τοῦ καλῶς αἴ.

D Τροποφορεῖν.

Τροποφορεῖν. Mores-ferre. *Mores aliquorum tolerare. Act. Apost. cap.* 13. *v.* 18. ἐτροποφόρησεν αὐτοὺς. *Mores eorum tolerauit.*

Τροπῶμαι. Accusatiuo. Verto-in-fugã. Fũdo. Fugo.

Τροπώσομαι. νικήσω. ὑποτάξω.

Τροπώσομαι. Vertam-in-fugam. Fugabo. Vincam. Subigam.

Τροπωτῆρες. ἱμάντες, ἐν οἷς αἱ κῶπαι δέονται τοῖς σκαλμοῖς περιδέονται.

Τροπωτῆρες. Lora, quibus remi ad scalmos alligantur.

Τροφαλίς. τυρός. ἐφ' ἁπάσης ὁ κύων τροφαλίδα τυροῦ σπαλεῖ. κατὰ λίβυκα. ὥσπερ τὸ ζίφω, τὸ πίσω. ὡς τὸ ἴλπω, ἐλπὶς. κρίνω, κρεκὶς. ἢ κερκὶς. οὕτω τρέφω τροφὶς. ἢ πλεονασμῷ ἢ ἀ E ἢ τὸ λ τροφαλίς.

Τροφαλίς. Caseus. *Colostrum. Casei orbis. Rotundum casei frustum. Rotula casei. Casei trochiscus. Aristoph. in Vespis. pag.* 240. *v.* 27. *& 28. Schol. annot.* 16. Ille canis irruẽs in furnum, *vel, coquinam,* raptum Rotundum-frustum casei Siculum, deuorauit. *pro, casei Siculi orbem.* à verbo τρέφω, denso, cogo, coagulo, vt ab ἴλπω, spero, ἐλπὶς, spes, à κρίνω, strepo, κρεκὶς, & *per literarũ transpositionem,* κέρκις, radius textorius. *siue pecten, qui strepitũ edit, dũ tela texitur,* sic τρέφω, τροφὶς, & pleonasmo syllabæ αλ, τροφαλίς.

Τροφεῖα. τὰ ὀφειλόμενα τοῖς τρέφουσι.

Τροφεῖα. Præmia, quæ debentur nutriciis. Nutritionis, & educationis præmia, vel merces, quæ debetur illis, qui nos nutriuerunt, & educarunt.

Τροφή. αἰτὸ τοῦ ἀγωγή, ἢ παιδεία. ἢ τρεφίν. αἰτὴ ἢ ἀχθές. παιδευθέν. εἰ ὅτι ἢ ἢ οὐσίας αὐτῶν. πλάτων πολιτείας. δεῖ θυμοειδῆ δ' αὖ τρεφὴν πεσεῖν τῷ τοῦ τοῦ τροφοῦ, καὶ ἡδύπνοον. F τροφὴ μὲν γὰρ βρῶμα, καὶ πόμα λέγει. ἡδύποτον δὲ, τὰ ἀφροδίσια. ἐν δὲ τῷ τρίτῳ πολιτείας. καὶ ὑπὸ τῷ σοφωτάτῳ χείρωνι τεθραμμένῳ. αὐτὸ τοῦ πεπαιδευμένῳ, ἵνα μὴ ὑβρισταὶ παῖδας ὁμήρου πεπαιδεῦσθαι λέ-

Τροφή. In-fugam-versio. Fugatio. Persecutio, *qua sũgientem hostem persequimur.* τροπῆς ὑποπίασμα. Versionis adumbratio, *vel vmbra* Pro, alterationis, & mutationis vestigium & imaginationis similitudo.

Τρεπτὸς. & ἐπίτρεπτος. Idem. Vinum *q. d.* versum, *quod Gallicè dicitur, Vin tourné. Vinum, quod ex bono in malum est versum, & mutatum. vinum vappescens, & degenerans. Vinum fugiens, & à sua præstantia recedens.* Aristophanes

Τρεπτὸς. Alliorum fasciculus, τρεπαλὶς verò dicta à πτερνὰ, verso α in η. Hoc a verbo πείθω. quod εἰλεῖσθαι significat. *Quia quum aliorum fasciculus cõficitur, allia vertuntur, circumaguntur, volutantur & vinculo inuoluuntur.* Aristoph. Achar. *pag.* 293. *v.* 27. Alterum quidem horum *porcellorum esse*, alterum alliorum fasciculo.

Τρόπις. Tropis. Carina nauis. Et declinatur τρόπεως *in genitiuo singulari.*

Τροπίδιον. *Diminutiuum à datiuo* τρόπι, *quod à* τρόπις. Carinula. Parua-carina.

Τροπολογία. Tropologia. Alteratio alterius ad alterum secundùm quid, hoc est secundùm vnum subiectorum trium, sententiarum, dictionis & carminis. *N. L. Oratio figurata sic potest appellari. Sic etiam oratio, qua ad morum emendationem spectat.*

Τρόπος. Modus. Mos. Ingenium. In syllogismis verò τρόπος *vocatur quasi figura quædam orationis. Qualis modus est ille. Si primum. & secundum. Atqui primum, ergo & secundum. Excogitatus autem est hic orationis modus, hæc orationum figura, vel forma excogitata est, ne in prolixioribus ver borum constructionibus prolixam assumptionem, & conclusionem repetere cogamur: sed breuiter orationem sic afferamus, subsciamus:* Atqui primum, ergo & secundum. *Vel, Atqui prius est verum, ergo & posterius.* Et Pisides. Barbarus verò oratione, & more. pro, *Barbarus & verbis, & ingenio.*

Τρόπον τινά. Quodam modo. Pro, præclarè.

Τροποφορεῖν. Mores-ferre. *Mores aliquorum tolerare. Act. Apost. cap.* 13. *v.* 18. ἐτροποφόρησεν αὐτοὺς. *Mores eorum tolerauit.*

Τροπῶμαι. Accusatiuo. Verto-in-fugã. Fũdo. Fugo.

Τροπώσομαι. Vertam-in-fugam. Fugabo. Vincam. Subigam.

Τροπωτῆρες. Lora, quibus remi ad scalmos alligantur.

Τροφαλίς. Caseus. *Colostrum. Casei orbis. Rotundum casei frustum. Rotula casei. Casei trochiscus. Aristoph. in Vespis. pag.* 240. *v.* 27. *& 28. Schol. annot.* 16. Ille canis irruẽs in furnum, *vel, coquinam,* raptum Rotundum-frustum casei Siculum, deuorauit. *pro, casei Siculi orbem.* à verbo τρέφω, denso, cogo, coagulo, vt ab ἴλπω, spero, ἐλπὶς, spes, à κρίνω, strepo, κρεκὶς, & *per literarũ transpositionem,* κέρκις, radius textorius. *siue pecten, qui strepitũ edit, dũ tela texitur,* sic τρέφω, τροφὶς, & pleonasmo syllabæ αλ, τροφαλίς.

Τροφεῖα. Præmia, quæ debentur nutriciis. Nutritionis, & educationis præmia, vel merces, quæ debetur illis, qui nos nutriuerunt, & educarunt.

Τροφή. Nutritio pro, educatio, & institutio. Et τραφὶν. nutritum. pro educatum, & institutum, ac eruditum, & edoctum. Interdum verò etiam *alij scriptores hoc vocabulum accipiunt* eodem-modo, quo nos. Plato in libris de Repub. Apperimus autem etiã ria quædam, quæ ad alimentum, & generationem faciunt. τροφὴ enim, cibum, & potum vocat. Generationem verò, res venereas, *quarum opera liberi generantur, & procreantur.* Tertio verò libro de Republ. dicit, Sub sapientissimo Chirone nutritus, pro, educatus, & institutus. *Quod interpretes sic interpretati sunt, ne aduersentur Homero, qui di-*

cit Achillem educatum, *ac institutum, & eruditum* fuisse, non autem nutricum, apud Chironem. *Nam nutritio, corpus non animum spectat. Educatio, & institutio, ad animum & mores refertur.*

Τρόφι κῦμα. Fluctus nutritus. Pro, magnus. τρόφιν verò, per apocopen est dictū ab integro τρέφιμον, quod πεδραμμένον significat. Et est indeclinabile, vt ἄλφι. farinam. ἔρι. contentionem. & κρῖ. hordeum. *Quorum integra voces sunt, ἄλφιτον, ἔριδα, κρῖθαί.*

Τρόφι κῦμα. αὐτὶ τοῦ τεθραμμένον. ἤγουν ῥόφιμον. ἀπὸ πάσης γίνεται τρόφι. ἔστι ἄκλιτον, ὡς τὸ ἄλφι. καὶ ἔρι, καὶ κρῖ.

Τρόφιμος.

Τρόφιμος. Nutritus. Alumnus. Adultus. Magnus.

Τροφώνιος. Trophonius. Et Trophonij sub terra ludibria. Lebadiæ fuit oraculum, quod *à descensu* vocabant Κατάβασιν. q.d. Descensorium. Erant autem quædam fauces, quæ tantùm extremas pedum *partes* capere poterant. Qui igitur illum Deum consulebant, cùm priùs per certos dies castitatem seruassent, & se sacro quodam habitu ornassent, ambabus manibus melittulas tenentes, hoc est, placentas melle conspersas, sic ad fauces illas sedebant, & repentè rapiebantur, & terram subibant. Placentas autem afferebant, ne ab occurrentibus serpentibus lædentur: sed eas illi pro cibi sumerent obiectas. Ac multi quidem eodem-die ad-superos-remissi-sunt, per *easdem* fauces, per quas eò descenderant. Multi verò etiam per plures dies *ibi remanserunt.* Trophonius autem fuit Eresiñ filius, fratris Agamedis. Ibi verò erat draco vaticinans, cui *illius loci* incolæ, *vel, si καταβαίνοντες, vt Volfius, illi, qui eò descendebant,* placentas obiiciebant. *Aristoph Nub. pag. 88. v. 11. 12. 13. Consule Schol. annot. 4. & 5. vbi res fusiùs explicatur.*

Τροφώνιος ἢ τροφωνίη, καὶ γῆς παίγνια. ἐν λεβαδείᾳ χρηστήριον ἦν, ὃ καταβάσιον ἐκάλουν. ἐδόκουν γάρ τι ἐν ὡς τὰ ἄκρα δυνάσθαι μόνον τῆς πεδῶν χωρῆσαι. οἱ οὖν τῷ θεῷ χρώμενοι, ἀγνεύσαντες πρόσθεν ὡρισμένας ἡμέρας, καὶ κοσμήσαντες ἑαυτοὺς ἱερῷ τινι σχήματι, ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ μελιττώτας λαβόντες, ὅ ἐστι μάζας μέλιτι διειλυμένας, ἃς πλακοῦντας ἐκάλουν διὰ τὸ ἔδεσμον, καὶ αἰφνίδιον ἁρπάζοντο, καὶ κατεδύοντο διὰ τῆς γῆς. τὰς δὲ μάζας ἐλάμβανον ὑπὲρ τοῦ μὴ ἀδικηθῆναι ὑπὸ θηρίων συναιτίων ὄφεων, ἀλλ' ἐκείνας αὐτοῖς προβάλλειν τροφεῖ. πολλοὶ μὲν οὖν καὶ αὐθημερὸν ἀνεπέμφθησαν, οἱ δὲ οὐ σοφίου κατέλυθον. πολλοὶ δὲ, καὶ ἐπὶ πλείοσιν ἡμέραις. ἦν δὲ ὁ τροφώνιος ἱρεσίνης παῖς, τὰ δ' ἄλλα τοῦ ἀγαμήδους ὅπου ὄφις ἦν ὁ μαντεύόμενος, ᾧ οἱ κατοικοῦντες πλακοῦντας ἔβαλλον.

Τροφώνιος. Trophonius. Et Trophonij sub terra ludibria. Lebadiæ fuit oraculum, quod *à descensu* vocabant Κατάβασιον. q.d. Descensorium. Erant autem quædam fauces, quæ tantùm extremas pedum *partes* capere poterant. Qui igitur illum Deum consulebant, cùm priùs per certos dies castitatem seruassent, & se sacro quodam habitu ornassent, ambabus manibus melittulas tenentes, hoc est, placentas melle conspersas, sic ad fauces illas sedebant, & repentè rapiebantur, & terram subibant. Placentas autem afferebant, ne ab occurrentibus serpentibus lædentur: sed eas illi pro cibi sumerent obiectas. Ac multi quidem eodem-die ad-superos-remissi-sunt, per *easdem* fauces, per quas eò descenderant. Multi verò etiam per plures dies *ibi remanserunt.* Trophonius autem fuit Eresiñ filius, fratris Agamedis. Ibi verò erat draco vaticinans, cui *illius loci* incolæ, *vel, si καταβαίνοντες, vt Volfius, illi, qui eò descendebant,* placentas obiiciebant. *Aristoph Nub. pag. 88. v. 11. 12. 13. Consule Schol. annot. 4. & 5. vbi res fusiùs explicatur.*

Τρεχάζειν. Currere. Discurrere. Polybius. Primo quidem die *milites* in armis, *i. armatos,* ad triginta stadia currere iussit.

Τρεχάζειν. δρᾶξέχειν. πολύβιος. τὴν μὲν πρώτην ἡμέραν ἐκέλευσε τρεχάζειν ἐπὶ λ' σταδίους ἐν τοῖς ὅπλοις.

Τρεχᾶον. Cursorium. Vel asperum. *Vide Hesych.* Vt, Tubicines autem, qui cum ipsis erãt, aspero quodam sono simul edito, aduersariis opinionem præbuerũt, quasi à *suo* duce missi-fuissent. *Sequentia sic lego.*

Τρεχᾶον. οἱ δὲ σαλπιγκταὶ οἱ σὺν αὐτοῖς ὄντες, τρεχᾶόν τι συμβοήσαντες, δόξαν τοῖς ἐναντίοις ὡς ἀπὸ στρατηγοῦ πεπεμμένοι παρέσχον. καὶ ἐν ὀλιγράμματ. οὐ τρεχεῖ τις τὸν λαπίδην λήσει.

Τρεχηλατεῖν. Rotas-currus-agere, Rotas-agere. Aurigari. τρεχάζειν verò, δρᾶν τροχῷ βασανίζειν. Rotâ-torquere. Tormentis-examinare. *Hinc futurum commune* τρεχάσω. σεις. σει. *sed Atticè,* τρεχοῦμαι. εῖς. εῖ. In epigrammate, Οὔτις ἁλώσει τὸν Λαπίθην τρεχεῖ; Nõne aliquis istum latronẽ Lapitham rotâ-torquebit? *Vide infrà* Τρεχθεῖς.

Τρεχηλατεῖν. Rotas-currus-agere, Rotas-agere. Aurigari. τρεχάζειν verò, δρᾶν τροχῷ βασανίζειν. Rotâ-torquere. Tormentis-examinare. *Hinc futurum commune* τρεχάσω. σεις. σει. *sed Atticè,* τρεχοῦμαι. εῖς. εῖ. In epigrammate, Οὔτις ἁλώσει τὸν Λαπίθην τρεχεῖ; Nõne aliquis istum latronẽ Lapitham rotâ-torquebit? *Vide infrà* Τρεχθεῖς.

Τρεχηλατεῖν, ἐλαύνειν.

Τρεχιαί. Orbitas. Vias. Semitas. Tramites. Opificia. *N. L. fortassè opera figlina iam intelliguntur, vt Aristoph. in Ecclesiaz. pag. 485. v. 1.* τροχήλατον λέχηνον *vocat. Quod v. 4. & 5. sic explicat,* Τρεχῶ γὰρ ἐλαθεὶς παραμαῖς ῥύμας ἀπὸ, Μυκτῆρα λαμπρὰς ἐλὶς τιλὰς ἔχειν. *Ad Hebræos cap 12. v. 13.* τροχιὰς ὀρθὰς ποιεῖται. Orbitas, *i.* vias, rectas facite.

Τρεχιαί. ὁδοποιίας. ζίβυς. ἐργασίας.

Τροχιλίας. Genitiuus singularis à recto τροχιλία. *Vnde Latinum trochlea, seruata græcæ vocis origine.* Socrates Alcibiadi, qui dixerat Xanthippen *Socratis vxorem* conuiciantem non *esse* tolerabilem, *si Xanthippes conuicia nullo modo ferri posse, vel, non esse ferenda,* respondit, At ego *conuicijs istis & audiendis, & ferendis* assueui, quemadmodum & trochleam continenter audiens.

Τροχιλίας. σωκράτης φησὶς ἀλκιβιάδῃ εἰπόντι, ὡς οὐκ ἀνεκτὴ ἡ ξανθίππη λοιδοροῦσα· ἀλλ' ἐγώγε ἔφη συνῳδισμαι καθαπερεὶ καὶ τροχιλίας ἀκούων συνεχῶς.

Τροχίλος. Trochilus Nomen serui Eopis. *Aristophan. in Auibus. pag. 371. v. 6. 7. 8. 9. & deinceps. Dictus autem est* Τροχίλος à verbo τρέχειν i. currere, *quod bonos seruos currere oporteat ad imperata dominorum facienda.* Est autem & auis nomen Trochilus, *vt in versibus suprà notatis patet. & v. 15. & 16. Schol. annot. 9. vnde Suidas.* Dicitur autem esse *genus auis,* acre, *velox, & volatus celeritate præstans.* Quidam autem mediam *syllabam* acuendam-esse censent, *& ita scribunt,* Τροχίλος, *vt* χ *corripiatur, vt apud Aristophanem in Auibus pag. 371. v. 15. & 16.*

Τροχίλος. ὄνομα δὲ ὑπηρέτου ἄποπος. ἀπὸ τοῦ τρέχειν. ἔστιν ἄ, καὶ ὄνομα ὀρνέου τροχίλος. καὶ λέγεται διὰ δριμύ. ἀξοῦσι δέ τινες τὸν μέσον ὀξύνειν.

Τροχισθεῖσα. Torta. Cruciata. *Participium est aor. 1 pass. à verbo* Τροχίζω, *rotâ-torqueo, crucio, tormentis examino, torqueo. Hoc verò dictũ* ἀπὸ τοῦ Τροχοῦ, *i.* à rota, *quod est instrumentum tortorium, hominibus torquendis, & cruciandis inseruiens, & corpora distendens acerbissimo cum dolore.* Quamobrem Aristophanes *in Pace. pag. 449. v. 16. Schol annot. 12. de seruo transfugere parato dicit,*

Τροχισθεῖσα. βασανισθεῖσα. ἀπὸ τοῦ τροχοῦ, ὅπερ ὄργανον βασανιστικὸν, καὶ διατεῖνον τὰ σώματα. καὶ ἀριστοφάνης.

In rota

A Ἐπὶ δ' τροχοῦ γ' ἑλκοιτο μαστιγούμενος.
οὕτω γὰρ οἱ δοῦλοι ὅτε τροχοῦ δεσμούμενοι ἐτύπτοντο. Καὶ αὖθις

Ἐπὶ τὸν τροχοῦ γὰρ δεῖσ' ἐκεῖ τριβλούμενον

Εἰ σὺν ἅπαντ' ἐφῆκας.

Τροχός. ξύλινόν τι ἦν ὁ τροχὸς, ἐν ᾧ δεσμούμενοι οἱ οἰκέται ἐκολάζοντο. ἀριστοφάνης.

In rota ligatus *trahatur flagris cæsus.*
Sic enim serui rotæ alligati verberabantur. Et rursus *idem Aristoph. in Pluto. pag* 43. *v.* 17.

In rota enim ligatum *oportet te illic tortum,*
& tormentis examinatum,
Declarare facinora, *quæ callidè fecisti.*

Τροχός. Rota. Ligneum quoddam *instrumentum* erat rota, cui alligati serui puniebantur. Aristoph. *in Pluto. pag* 43. *v.* 17. *Schol. annot.* 7. *vnde Suidas. Idem in Pace. pag.* 449. *v.* 14. 15. 16.

B Εἴ τις στρατηγὸν βουλόμενον, μὴ ξυλλέβῃ

Ἢ δοῦλος αὐτομολῶν παρισκάσας μένος,
Ἐπὶ τροχοῦ γ' ἑλκοιτο μαστιγούμενος.

Τροχός. Δαβίδ. φωνὴ τῆς βροντῆς σου ἐν τῷ τροχῷ. ὡς ἡ τῆς ἱρυθρᾶς θαλάσσης. φησὶ γὰρ ἡ ἱστορία ὅτι νότου πνεύσαντος διηρέθη ἡ θάλασσα. τῆς γὰρ ἀέρος συγχεομένης, καὶ τῶν νεφῶν συνισταμένων, ὁ ἄνεμος πίπτεται. αἱ δὲ τιμωρίαι σου φησὶ, δίκην βελῶν κατὰ τῶν πολεμίων ἐχέτωσαν. τοὺς δὲ κτύπῳ τῆς βροντῆς, ζωὴ τῶν αἰγυπτίων τροχοὺς συνεπόδισας. ὅτε δὲ λέγει ὁ θεός μου θοῦ αὐτοὺς ὡς τροχὸν, ἐν παντοδαπαῖς συμφοραῖς κέλευσον αὐτοὺς γρίφεσθαι, καὶ κακοῖς ἐπ' ἀλλήλοις ἐμβάλλειν.

Τροχός. Dauid. Vox tui tonitrus in rota. De rubro mari. Dicit enim historia, spirante Austro diuisum esse mare. Nam aere in turbinem conuoluto, & nubibus densatis, ventus nascitur. Supplicia verò tua, inquit, telorum instar in hostes ferebantur. Strepitu verò tonitrus, Ægyptiorum rotas constrinxisti. Quum autem *Dauid* dicit, Mi Deus eos vt rotam effice, *significat*, iube eos in omnigenis calamitatibus versari, & frequentibus, *atque continuis* malis affligere.

Τραγαλίων. τῶν τραγημάτων, οὕτω γὰρ τὰ τραγήματα ἐκάλουν οἱ παλαιοί.

Τραγαλίων. Tragematum. Bellariorum. Secundarum mensarum. Sic enim antiqui vocabant τὰ τραλίματα. *Gallicè le desert.*

Τρώγλη. ἡ ὀπή. καὶ Τρωγλήτης. καὶ Τρωγλοδύται, ἐθνικόν. ἄλλοι μὲν οὖν σωθέντες ἦσαν ἐν τρώγλαις.

Τρώγλη. Cauerna. Foramen. Et τρωγλήτης. In foramine degens. Cauernas incolens. Et Troglodytæ. *Nomen* gentile *populorum, qui à cauernis subeundis nomen acceperunt. Vt in illo senario*, Alij quidem seruati fuerunt in *terra* cauernis.

D Τρώγω. ἐδίων. αἰτιατικῇ.
Τρώγων γλυκερὰ, πικρίας ἔχεις τρόπους.

Τρώγω. Accusatiuo. Comedo. Rodo. Voro.

Τρώων. *Erit senarius, si legas,* τὰ γλυκερὰ τρώων, πικρὰς ἔχεις τρόπους. Dulcia comedens, amaritudinis habebis mores, i. *mores amaros, & graues. Nam dulcia vertuntur in amaram bilem, quæ morum etiam amaritudines parit.*

Τρωϊκὰ. αἱ τροῖαι καὶ τρωϊκὸς, ὁ ἀπὸ τῆς τροίας. καὶ τρῶϊος, ὁμοίως ὁ τρωϊκός.

Τρωϊκὰ & Τρωϊκὸς. Idem. Troianæ. Et Τρῶϊκὸς, & Τρῶϊος, idem ac Τρωϊκὸς. Troianus.

Τρῶϊλος. σοφιστὴς. παρὰ δύσιν ἐν κωνσταντινουπόλει. λόγους πολιτικοὺς, ἐπιστολῶν βιβλία ζ.

Τρῶϊλος. Troilus. Sophista, qui Constantinopoli docuit. Orationes ciuiles, Epistolarum lib. 7. *scripsit.*

Τρωκτὰ. τὰ κατακτὰ τῶν καρπῶν. οἷον κάρυα, καὶ βάλανοι.

Τρωκτὰ. *Esculenta. Edulia, quæ cruda comeduntur.* Fragiles fructus, vt nuces, & glandes, *quarum cortex, & putamen facilè frangitur.*

E Τρώκτης. ὁ ἐκ παντὸς κέρδους ἐσθίων. οἷον ἐπιτρώγων.

Τρώκτης. Qui ex qualibet re quæstum facit. Quasi dicas, Rosor. Corrosor. *Vndique radens, & rodens. Edax. Vorax. Helluo. Dolosus. Impostor.*

Τρῶμις. ὄνομα κύριον.

Τρῶμις. Tromes. Nomen proprium. *Vide suprà,* Τρώμιλος. *Illic enim hoc videtur ponendum ante* τρώμιλος.

Τρώματα. ἐν τοῖσι τρώματα μεγάλα διεφάσια μυλησίων ἐγένοντο ἔν τε λιμδωνίῳ χώρῃ καὶ ὀφιτέρῃ μαχεσαμένων, καὶ ἐν μαιάνδρου πεδίῳ.

Τρώματα. Vulnera. Damna. Clades. *Herod. lib.* 1. *pag.* 5. *lin.* 10. In quibus Milesij binas magnas clades acceperunt, pugnâ commissâ & in Limencio suæ regionis agro, & in Mæandri planicie.

Τρώξονται. φάγωσιν, ἀριστοφάνης.

F Ἐνεγκάτω τις ἔνδοθεν τῶν ἰχάδων
Τοῖς χοιριδίοισιν ἆρα τρώξονται; βαβαί!

Τρώξονται. Comedent. Aristoph. *in Acharn. pag.* 193. *v.* 19. 20.

Afferat aliquis ex ædibus ficus
Istis porcellis. an comedent? papæ!
Quantum strepitum edunt inter edendum!

Τρωία. πόλις.
Τροίζηνι. τροιζῆνος, ὄνομα πόλεως. ὁ ἀπὸ

Τρωία. Troia. Vrbs.

Τροιζήνιος. ὁ. Troezen. Troezenis. Nomen vrbis.

Eius ciuis, Trœzenius. Quæ te prouerbium in εἰς τροιζῆνα δῦ βαδίζων. *Eraſm. Ad. Chil.2. Cent.3 col.452. ad.* 99. *Nauiges Trœzenem.*

Τρύβλιον. Trulla. Acetabulum, Tabella. Patella. Olla. Poculum orthomilium. *N.L* Hoc autem maius eſt acetabulo. Et comœdia, *i. Ariſt in Ranis pag.* 169. *v.* 6. 7.

--*Olla*

Illa ſuperioris anni, id eſt, anno ſuperiore facta, vel empta, *mortua eſt mihi. Pro, fracta eſt.*

Τρυγαῖος. Trygæus. *Nomen proprium cuiuſdam vinitoris, i. vinearum cultoris.* Ariſtoph. *in Pace pag.* 440. *v.* 22. *&* 23. *Trygæum ipſum Mercurio interroganti reſpondentem introducit his verbis,*

Trygæus, Athmonenſis, vinitor egregius,
Non ſycophanta, nec amator negociorum.

Hoc autem dicitur de iis, qui à publicis negociis, & rebus gerendis ſunt alieni, quia agricolæ, præcipuè verò egregij, ociũ, *&* vitæ genus ab alienis negocijs tractandis abhorrens amplectuntur, *vt* agricultura commodiùs, *&* pacatiùs operam nauent. Ac Τρυγαῖος quidem, *dictus eſt* ἀπὸ τοῦ τρυγᾶν, i. vindemiare. Agricolis enim, *&* præcipuè vinitoribus, hoc vitæ ſtudium conuenit. Athmonenſis verò, *dictus eſt* ab Atticæ municipio, *quod* Ἄθμονον genere neutro vocabatur. *Steph.*

Τρύγητος. Ipſum tempus, quo vindemiare oportet. Et ἄμητος, ipſum tempus, quo metere, meſſemque facere oportet. *Vtrunque nomen ſcribitur* proparoxytonè τρύγητος verò *oxytonè, dicitur* ipſa vindemia, & vuæ, quę colliguntur. Et ἀμητὸς, ipſa meſſis, & fruges, quæ metuntur, & colliguntur. Vt, ἀμητὸς στάχυς. Spica demeſſa. *quod ſcribitur* oxytonè. Et ἔμετος *proparoxytonè, dicitur*, ipſe vomitus, ipſa vomitio. Sed ἐμετὸς, *oxytonè*, vomitu-eiectus Ipſa res *per vomitum eiecta.*

Τρυγίας. Fæx. *In ſacris ſcriptis ita vocatur* grauius ſupplicium, *quod peccatoribus infligitur* à Deo. *Dauid pſalmo* 74. *ſub finem*, dicit, ὁ τρυγίας αὐτῶν οὐκ ἐξεκενώθη. πίνουσι. *&c. id eſt*, Fæx eius non eſt exinanita. Omnes peccatores bibent *eam* id eſt, à Deo grauiſſimè punientur.

Τρυγοδαίμονες. Trygodæmones. *Dictum hoc*, vt καλοδαίμονες. *Vide Ariſtoph. in Nubibus pag.* 76. *v.* 15. *Illic ſcholia annot.* 11. *docent*, τρυγοδαίμονας vocari poetas infelices, *qui ſua ipſorum poemata canebant, vultum face perunctum habentes, ne agnoſcerentur.* καλοδαίμονες verò, *ſunt* mali dæmones. *Sic autem, vt eſt in iiſdem ſchol. eodem in loco, docebantur Comici Poetæ*, quia multa fœditate, *multuq́, flagitiis* vtebantur, quia omiſſo Dei cultu, ad cauillationes ſe conuerterant, *&* dicteriis *in alios comicè ſpargendis ſe totos dediderant.*

Τρυγών. Turturis. *Genitiuus à recto τρυγών. turtur. Eſt autem* Columbæ ſpecies. Et prouerbium. Turturem canere. *Turturis cantus.* In eos, qui *rem aliquam* perperam agunt. Fortaſſe *dicta* τρυγὼν, à verbo τρύζειν, i. tryſſare, *quod de turturum voce propriè dicitur.* Vt illud, Nomihi tryſſetis, *ne ſtrideatis, néve obſtrepatis.* Et alterum prouerbium. Turture loquacior. Quia turtures non ſolùm ore: ſed etiam poſterioribus *corporis* partibus loquuntur, *i. garriunt, vel potiùs murmurant. Eraſm. Ad. Chil 2. Cent. 5. col.* 166. *ad.* 30.

Τρυηρώσα. Leuiter-tangens, feriens, pulſans. Ariſtophanes *in Eccleſiaz. pag.* 486. *v.* 14. Leuiter-pulſans ianuam. *ſed ibi legitur* θυηγενῶσα. *ſcribitur & θυηγανῶσα. Heſych.* θυηγανᾷ. κνάει, ξύει, *radit, leuiter ferit, leuiter pulſat, ſcalpit.*

Τρυγός. Fæcis Vini ſubſedimenti. Vini nouæ. Muſti. Ariſtoph. *in Nubibus pag* 61. *v.* 10. *ſchol. annot.* 11. Redolens muſtum, *vinum nouum, vel facem.* Et rurſus *idem* Ariſtoph. *in Veſpis pag.* 358. *v.* 30. dicit, Similis-es, ὦ ſenex recens-ditatę fæci.

Τρυγὸς γλυκείας. Fęcis dulcis. Hoc eſt, nouæ *vini. Muſti.* Nam & nouum vinum, *ſiue muſtum*, & ipſum vini ſubſedimentum, i. fæcem, vocabant τρύγα

Τρυγόνος

Τούτης, τρυζλιόθ. καὶ ζήτει παροιμίαν ἐπὶ τοῦ εἰς ξαζλῶνα δῦ βαδίζειν. A

Τρύβλιον. ὀξυβάφιον. πυάκιον. ποτήριον ὀρθομίλιον. τοῦτο μεῖζον ἢ ὀξυφάβα ὄζει. καὶ ἡ κωμῳδία.

--Τὸ ξύβλιον

Τὸ πεπυσινὸν τιθηνέμοι, αὐτὴ τῇ κύκλασαι.

Τρυγαῖος. ἀριστοφάνης. B

Τρυγαῖος, ἀθμονεὺς ἀμπελουργὸς δεξιὸς,
Οὐ συκοφαντης οὐδ' ἐργοπλοκάμων.

δεῖ τῇ ἀπραγμόνων. παρέσον οἱ γεωργοὶ μάλιστα οἱ δεξιοὶ ἀπραγμονοῦσιν αὐτάζονται. καὶ τρυγαῖος μὲν, ἀπὸ τοῦ τρυγᾶν. ἁρμόζει δὲ γεωργοῖς. ἀθμονεὺς δ', διὰ δήμου τῆς ἀττικῆς.

Τρύγητος. ὁ καιρὸς, ἐν ᾧ δεῖ τρυγᾶν. C ἄμητος, ὁ καιρὸς, ἐν ᾧ δεῖ ἀμᾶν, καὶ θερίζειν, προπαροξυτόνως. τρυγητὸς δ', ὁ τρυγώμενος βότρυς. καὶ ἀμητὸς, ὁ θεριζόμενος. οἷον, ἀμητὸς στάχυς, ὀξυτόνως. ἔμετος, καὶ ἐμετὸς, καὶ τὸ ἐμεθὲν.

Τρυγίας. ὑπὸ θεοῦ ἡ χαλεπωτέρα τιμωρία. πίονται πάντες οἱ ἁμαρτωλοί.

Τρυγοδαίμονες. οὕτως τοὺς κακοδαίμονας. ἐπεὶ πολλῇ τῇ αἰσχροπιλᾳ ἐχρῶντο, παρ' ὅσον ἀφίεμοι τὸ σέβεσθαι τὸ θεῖον, δεῖ τὸ σκώπτειν ἑτρέποντο. D

Τρυγὼν. εἶδος ὀρνιθος. καὶ παροιμία. ξυγὸν φάλλειν. διὰ τῆ φαύλως ἐρεθίζονται. ὅσως δεῖ τὸ τρύζειν. ὡς, μή μοι τρύζητε. καὶ ἑτέρα παροιμία. τρυγόνος λαλίστερος. ἐπεὶ δὲ αἱ τρυγόνες οὐ μόνον τῷ στόματι, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὀπισθίοις μέρεσι λαλοῦσι. E

Τρυηρώσα. ἠσύχως κρούσα. ἀριστοφάνης. τρυηρώσας τὴν θύραν. F

Τρυγός. τῆς τοῦ οἴνου ὑποστάθμης. ἀριστοφάνης. ὄζων τρυγός. καὶ αὖθις. ἔοικας ὦ φρισβύτα πεπλούτῳ τρυγί. ἀριστοφάνης φησί.

Τρυγὸς γλυκείας. τυτθίσι, τοῖς νέοις. τρύγα δὲ καὶ τὸν οἶνον ἐκάλουν, καὶ τὴν ὑποστάθμην.

Τρυσανιᾶ

A Τρυγοκαμῳδία ὑπὲρ ὀξὺ τὸν τρύγα ἔπαθλον λαμβάνειν, τέττιξ, νέον οἶνον. ἢ ὀξὺ τὸ μὴ ὄντων φερωνυμεῖον ἢ ἀρχαῖον, τρυγὶ χρίεσθαι τοὺς ὄψεις.

Τρυγοκαμῳδία. Trygocomœdia. *Sic dicta,* vel, quòd *fabularum victores* præmium acciperent τρύγα, hoc est, nouum vinum. Vel, quòd, olim cùm personæ, *larvæq;* nondum essent *inuentæ, fabularum actores* ora, *vultusq;* fœcibus perungerent. *Aristophanes in Acharnensibus pag.* 179. *v.* 1. *Vide Schol. lin.* 4. *Et pag* 182. *v.* 5. *&* 6. *Schol. annot.* 2. *Vnde Suid. Sed in his locis constanter, vt metri lex flagitat, legitur* τρυγῳδία, *non autem* τρυγοκαμῳδία.

Τρύγοιπος. ὁ ὑλισὴρ ὁ σάκκινος. ἀριστοφάνης πλούτῳ.

Τρύγοιπος. Vas vimineum, quod torcularis ori supponitur, quum musta fiunt, ne crassior materia trãseat, sed solum vinum ex vuis expressum. Qualus. Colum sacceum. Colum ciliciuum. Colum vimineum, Aristoph. Plut *pag.* 11 *v.* 5. *&* 6. *Schol. annot.* 4.

Ἀλλ' ἔστι καμοὶ τρύξ παλαιὰ, κἀσαφρά.
B Οὐκοῦν τρυγοίπῃ ταῦτα πάντ' ἰάσεται.

Iu. *Sed est valde sæx antiqua, & putrida.*
Chr. *Ergo colum-vimineum hæc omnia* mala *sanabit.*

φερωνυμοξυτόνως. καὶ τρυγοιπῶ, ῥῆμα.

Proparoxytonè *verò scribitur* τρύγιπος. Et τρυγοιπῶ, verbum. Qualo, siue colo vimineo percolo.

Τρύζει. ψιθυρίζει, γογγύζει. ἀσήμως λαλεῖ. παρὸ καὶ ἡ τρυγὼν, ἐπεὶ ἀσήμως φθέγγεται, καὶ γογγυστικῶς.

Τρύζει. Tryllat Strid. t. Susurrat Murmurat Incerta-significatione *vel, cùm rei nullius significatione* loquitur, vt & turtur, quia cum nullius rei significatione loquitur *sed obscurè, &* cum-murmure.

Τρύμη. ὁ τετριμμένος σφόδρα, καὶ πεπερασμένος ἐν τοῖς φερομένοις. ὃν ἡμεῖς τρυπὰν φαμέν. θέλει ἢ εἰπεῖν, ὡς τρύπανον ὁ τόνος.

Τρύμη. In rebus exercitatus, *& in iis quodammodo tritus, earumq; assidua, lõgaq; tractatione attritus homo,* quem nos vocamus τρύπανον, *i. Terebrum omnia perforans, & penetrans.* Illud igitur dicere vult, Eundem subtilis-disputator, *& eloquens, ac omnia tuis eloquentiæ viribus superabis,* vt τρύπανον, *i. vt terebrum, quod quauis ligna vi sua* C *perforat.*

NOTÆ.

Τρύμη.] Aristoph. in Nubibus. pag. 85. v. 26. Schol. annot. 18. quæ extat pag. 86. Τρύμη. ὁ πεπερασμένος ἐν τοῖς περαίνουσιν, ὃν ἡμεῖς τρυπανον καλοῦμεν, τρύμα, καὶ τρῆμα τὸ αὐτὸ φασι. θέλει οὖν οὗτος λεπτολόγος, καὶ εὐστομος, ὡς τρύπανον. &c. τρύμα verò, & τρῆμα, idem. Nam à τιρω, foro, perforo, deducitur medium τέτρημα. vnde τετρήτορα. & per syncopen, τρέω. vnde τρῆμα. & à τρέω, verso ε in υ, τρύω, vnde τρύμα.

Τρύπανα. ἰργαλεῖα τεκτονικά. Τρύπανα τ' ὠδίνητα, καὶ ὠκύτητα τέρετρα.

Τρύπανα. Terebra. Instrumenta fabrilia. *Vt in quodam hexametro. vbi legendum* ὠδίνητα. Terebráque quæ facilè-circumaguntur, & velocia terebella. *Epigr. lib.* 6. *pag.* 447. *epigr.* 172. Τρύπανά δ' ἑλκεσίχειρα, τέρετρά τε. *Terebraq; qua trahuntur manu, terebellaq;.*

D Τρυσιβίη γαστρός. καταπονούσης τὸν βίον. ἀριστοφάνης νεφέλαις.

Τρυσιβίη γαστρός. Ventris vitam-terentis, *vel, fatigantis, & atterentis vitam.* Aristoph. Nub. *pag.* 84. *v.* 21.

Τρυσμός. γογγυσμός.

Τρυσμός. *Tryssatio. Stridor. Gemitus.* Murmur.

Τρυτάνη. ὁ ζυγός. ταύτην οἱ Δωριεῖς, ταχάνιον καλοῦσιν. ὅθεν καὶ παροιμία. δικαιότερος ταχάνης.

Τρυτάνη. Trutina. Lanx. Hanc Dorienses vocant ταχάνιον. Hinc etiam prouerbium, Trutina iustior. *Eras. Ad. Chil.* 2. *Cent.* 3. *col.* 498. *ad.* 82. *Trutina iustior. Sed ibi legitur* Δικαιότερον ταχάνης.

Τρυτοδόκη. ἡ θήκη τῆς τρυτάνης. ἐν ἐπιγράμματι. καὶ τὴν τρυτοδόκην κιβδὰ παμβακίδων. τὸν ζυγὸν τῆς παμβακίδος.

Τρυτοδόκη. Trutinæ-theca. Theca-trutinam-recipiens. In epigrammate. Et trutinæ-thecam, & cistulam pambacidum. *vel, arculam bombacis. l.* κισίδα. *Vide* Πάμβαξ, *vbi legitur* κοπίδα. *τρυτοδόκην autem vocat,* ipsam bombacis lancem, *eiusq; thecam.*

E Τρυφάλεια. ἐπικεφαλαία.

Τρυφάλεια. *Galea* triplicem-conum-habens. Galea. *Vide Eustath.*

Τρύφαινα. ὄνομα κύριον.

Τρύφαινα. Tryphæna. Nomen proprium.

Τρυφή. ἡ ἀπατάλη.

Τρυφή. Luxus. Mollices. Deliciæ.

Τρυφηλός. & τρυφητής, ὁ ἄπληστα τρώγων.

Τρυφηλὸς. & τρυφητὴς. Qui comedit inexplebiliter. *Homo delicus, & voluptatibus addictus. Helluo. Qui cibis expleri, satiariq; nequit.*

Τρυφιόδωρος. αἰγύπτιος γραμματικός. καὶ ποιητὴς ἐπῶν ἔγραψε μαραθωνιακὰ. Ἰλίου ἅλωσιν. τὰ κατ' Ἱπποδάμειαν. Ὀδύσσειαν λειπογράμματον. ἔστι δὲ ποίημα περὶ Ὀδυσσέως πραγμάτων, καὶ ὅσα μυθολογοῦσι περὶ αὐτοῦ, & ἄλλα.

F Τρυφιόδωρος. διάφορα ἔγραψε δὲ ἐπῶν. ὑποθέσεων τῷ ὁμήρῳ ὑποβολάς. καὶ ἄλλα πλεῖστα.

Τρυφιόδωρος. Tryphiodorus. Ægyptius Grammaticus, & Heroicus Poeta. Scripsit Marathoniaca. Iliij expugnationem, *& excidium.* Res, quæ Hippodamiæ contigerunt, *siue De Hippodamia.* Odysseam lipogrammaton. Est autem poema de laboribus Vlyssis, & *de rebus,* quæcunque de eo fabulosè-traduntur. Et alia.

Τρυφιόδωρος. Tryphiodorus varia scripsit carminibus. Paraphrasin similitudinum Homeri. Et alia plurima.

Τρύφος ἄρτου. Fruſtum panis. *Epigr. lib. 6 pag. 415. epigram. 19.*

Τρυφᾶ. Accuſatiuo. Delicatè-viuo. Vitam-in-deliciis-ago. Deliciis-fruor. Voluptatibus-indulgeo.

Τρύφων. Tryphon. Ammonij F. Alexandrinus, Grammaticus, & Poeta. Fuit Auguſti temporibus, & antè. *Scripſit* De pleonaſmo Dialectorum, quæ ſunt in Æolica-lingua, lib. 7. De Dialectis, quę ſunt apud Homerum, & Simonidem, & Pindarum, & Alcmanem, & alios Lyricos. De Dialecto Hellenum, *i Græcorum*, Argiuorum, Himeræorum, Rheginorum, Dorienſium, & Syracuſanorum. De inflexionum analogia, lib. 1. De recti-caſus analogia. De nominibus cõparatiuis, li. 1. De monoſyllaborũ analogia. De nominum characteribus, lib. 1. De verborum grauitonorum analogia, lib. 1. De verbis encliticis, & infinitiuis, & imperatiuis, & optatiuis, denique omnibus De orthographia, *rectaq; ſcribendi ratione*, & de iis, quæ in ea quæruntur. De ſpiritibus, & tropis, & alia.

Τρύφος αὐτοῦ. κλάσμα αὐτοῦ. A

Τρυφᾶ. αἰπατᾷ.

Τρύφων. ἀμμωνίου ἀλεξανδρεύς. γραμματικὸς, καὶ ποιητής. γεγονὼς ἐπὶ τοῖς αὐγούστου χρόνοις, καὶ θεότιμος. ἔδωκε πλειονασμοῦ τῆς εἰς τὴν αἰολίδα διαλέκτου, βιβλία ζ'. ἔδωκε τῆς παρ' ὁμήρῳ διαλέκτου, καὶ σιμωνίδῃ, καὶ πινδάρῳ, καὶ ἀλκμᾶνι, καὶ τοῖς ἄλλοις λυρικοῖς. ἔδωκε τῆς ἑλλήνων διαλέκτου, καὶ ἀργείων, καὶ ἱμεραίων, καὶ ῥηγίνων, καὶ δωρικῶν, καὶ συρακουσίων. ἔδωκε τῆς B εἰς κλίσιν ἀναλογίας ά. ἔδωκε τῆς εἰς εὐθεῖαν ἀναλογίας. ἔδωκε ὀνομάτων συγκριτικῶν ά. περὶ τῆς εἰς μοσυλλάβους ἀναλογίας. ἔδωκε ὀνομάτων χαρακτήρων ά. περὶ ῥημάτων ἀναλογίας βαρυτόνων ά. περὶ ῥημάτων ἐγκλιτικῶν, καὶ ἀπαρεμφάτων, καὶ θεσπιστικῶν, καὶ διζητικῶν. εἰς ἁπλοῦς πάντων. καὶ περὶ ὀρθογραφίας καὶ τῆς εἰς αὐτῆς ξητουμένων. περὶ πνευμάτων, καὶ τρόπων, καὶ ἄλλα.

Τρύχεται. Teritur. Atteritur. Malis-affligitur. Vexatur. Fatigatur. Miſeriis-premitur. Enerſuatus-eſt. Et ἐκπεπτρυχωμένος. *Quod ab* ἐκπεπτρύχω. ὃ. *deductum.* Attritus, afflictus, vexatus, fatigatus, malis-preſſus, extenuatus. Vt, Ille verò, propter *omnium rerum* inopiam extenuatus, *attritus, atque macie confectus* erat.

Τρύχει. καχοπαθῶ. καταπονῶται. παλαιωρεῖται. ἐκπονέομαι. καὶ ἐκπεπτρυχωμένος. ὁ ἢ. ὑπὸ τῆς ἀπορίας ἐκπεπτρυχωμένος ἦν. C

Τρύχη. Tragicè *ſic vocantur* laceræ-veſtes. Vt, Prodiit mater lugubribus, lacerisque veſtibus indutæ, oculoſque præ lachrymis tabefactos habens.

Τρύχη. τὸ ῥάκη. τραγικῶς. φοβηθεῖσα ἡ μήτηρ πένθιμα περιπεπλεγμένη τρύχη, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκπεπτωκυῖα ὑπὸ τῶν δακρύων.

Τρυχερά. Pannoſa. Lacera. Attrita.

Τρυχερά. ῥακώδη.

Τρύχνον. Trychnon. Herbam. Genere-fœmineo, nõ autem neutro dicunt, τὸ, non τὸ τρύχνον. ſed cum ο, τρύχνον, nuſquam inueni. Et præter illud prouerbium *dicitur, ſi modò dicatur*, Mollior trycho. *Apud Eraſm. Ad Chil. 1. Cent. 8. col. 274. ad. 53. Strychnum bibit, per ο ſcribitur,* Στρύχνον ἔπιεν. Quod Comicus per-parodiam-iocans, dixit, Iam ſum μανικώτερος τρύχνου. q. d. magis-canendi-peritus, quàm trychnus. pro, Trychno mollior. D

Τρυχόμενος. τὸ τρυχωμένος δή.

Τρυχόμενος. Attritus. *à* τρύχω. τετρυχωμένος verò, *idem: ſed eſt participium præt. perf. & pluſq. perf. paſſ. à* τρυχόω. *id. idem, quod* τρύχω.

Τρύχουσι. Terunt, atterunt, extenuant, minuunt.

Τρύχουσι. λατοῦσι.

Τρυχωθείς. Tritus, attritus, vexatus. Preſſus. Vel manifeſtus factus. Palàm-factus. N. L.

Τρυχωθείς. πεπιεσμένος, ἢ φανερωθείς.

Τρυχῶ. Eſt verbum tertiæ coniugationis verborũ circunflexorum. Eſt & grauitonum, τρύχω. ος. ω. Idem.

Τρυχῶ. τρίτης ὄντι συζυγίας τοῦ θλιβομένου, ἀλλὰ καὶ βαρύτονον, τρύχω, τρύχεις.

T cum OI.

ΤΟ Τ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΟΙ

Τοιαῦτι. Talis. *Genitiuus ſ. g. à recto* τοιάδι.

Τοῖα Στυγὸς. *Verſus iambici, qui ſunt apud Ariſtophanem in Ranis pag. 149.*

Talis te Stygis nigricors rupes,
Acherontiuſque ſcopulus ſanguine-ſtillans
Cuſtodient, Cocytique circumcurſantes canes,
Viperáque centiceps, quæ viſcera tua

Dilacerabit, pulmonéſque corripiet
Tarteſia muræna. Renes verò tuos, cum
Ipſis inteſtinis cruentatos
Diſcerpent Gorgones Tithraſiæ,
Ad quas ego curſorem concitabo pedem.

Τοιαυτί. Dictum Atticè, pro comm. τοιοῦτο. Talia.

Τοιαῦδι. τοιαύτης. E

Τοία σφῷν σε μελανοκάρδιος πέτρα,
Ἀχερόντιός τε σκόπελος αἱματοσταγὴς
Φρουρῇ σε. κακυτῷ τε περίδρομοι κύνες
Ἔχιδνά θ' ἑκατογκέφαλος, ἣ τὰ σπλάγχνα σου
Διασπαράξει, πνεύμονάς τ' αἰθάλλειαι
Ταρτησία μύραινα. τὼ νεφρὼ δέ σου F
Αὐτοῖσιν ἐντέροισιν αἱμαλωμένω
Διασπάσονται γοργόνες πηθεσίαι.
Ἐφ' αἷς ἐγὼ δρομαῖον ἐρμήσω πόδα.

Τοιαυτί. τοιαῦτα.

A Τοιγαρέγω, ἐγὼ μὲν γάρ.

Τοιγαροῦν. ἀμέλει. δῆθεν δή. ἐκεῖνον. δῆτα δὴ οὖν.

Τοιγάρτοι. τούτου γὰρ ἕνεκεν.

Τοιαῦτα πράξεις.

Τοῖιν. αἰτῇ ἢ σοὶ διωρικῶς. καὶ πολιὰ λευκὰν κεῖραι ἀπὸ κροτάφων ζῶν. ἀλλ' ἐπίνευσε.

Τοιγαρίγε. Quamobrem ego. Vel, Ego enim. Equidem. Ego verò.

Τοιγαροῦν. Igitur. Ergo. Scilicet, *videlicet*. Vnde igitur. Propterea igitur.

Τοιγάρτοι. Huius igitur rei causa. Proinde, igitur, ergo, quare.

Τοιαῦτα πράξεις. Tales actiones.

Τοῖιν. Doricè, pro comm. σοί. Tibi. *Vt in illo versu*, Et canos albis tondere *pilos* à temporibus Tibi, Quamobrem annue. N. L.

NOTÆ.

B Τοῖιν] Hoc non videtur Doricè dictum, pro communi σοί. Dorienses enim dicunt τιὴν, & per διάλυσιν, τὰν, tibi. Sed τοῖιν, est genitiuus, vel datiuus dualis, poeticè formatus, inserto altero ι ante finale ν, sic & ὤμοιϊν, pro ὤμων, humerorum, vel humeris.

Τοίνυν. δῆτα τοῦτο. ἤ.

Τοῖος. τοιοῦτος. καὶ τοῖος, τοιοῦτος. καὶ τοῖον, τοιοῦτον.

Τοιγουνὶ Θεμιστοκλῆς οὐ πώποτ' ἐπενόησεν ἀσεμνοφανὴς, ἢ δῆτα τὸ τειχίσαι τὸν Πειραιᾶ, ἢ ὅτι σοφίας δόξαν ἀπηνέγκατο Θεμιστοκλῆς, σαφηνίσας Ἀθηναίοις τὸν δοθέντα χρησμὸν τοῖχος τριζυγίου ξύλινον διδεῖ διρύοπα ζόης. ἄλλα δὲ ἄλλων λεγόντων, Θεμιστοκλῆς ἔφη τὰς τριήρεις λέγειν ξύλινον τοῖχος.

C

Τοιγουνί. Tale *quid* Themistocles nunquam excogitauit. Aristophanes. *Non occurrit vbi legatur hoc. Sed in Equitibus de Themistocle, & oraculo Atheniensibus reddito, pluribus agitur. pag. 235. 236. & 245. & 246. Herodotus lib. 7. pag. 271. integrum oraculum carmine redditum describit, & explicat. l.* Τεῖχος Τειλεσῆεν. *&c. Aristot. Rhetor. lib 1. pag. 55. Iustinus lib 2. 34. Hoc autem ideo dixit*, vel quòd Themistocles Piræum muro-munierit, vel quòd sapientiæ gloriam reportarit, quum explicauit Athenienſibus oraculum redditum, Murum Mineruæ ligneum largitur latos-oculos-habens Iupiter. *&c. varias τὰ ξύλινα vocis significationes apud Eustath. vide.* Aliis autem alia dicentibus, *& hoc oraculum aliter accipientibus, & interpretantibus*, Themistocles dixit, per ligneum murum, triremes intelligi.

Τοιαυτὶ δῆτα. τοιοῦτον. οὐδὲν ὁποιῶ ἐβεβαιώθη τοιαυτὶ δῆτα.

Τοιαυτὶ δῆτα. Pro, ταυτὶ τοῖ. Tale *Vt in illo senario*, Nihil *omnino*, quodcunque *illud sit*, *vnquam* confirmatum-est tale.

Τοῖς ἱππικράτης ἴσον ἔξεις. καί σε καλοῦσι βλιτομάμμαν. ἤτοι ἀεὶ δὲ ἐς ὑὸν δὲ ἐς πῆχυν, ἢ ἀπαίδευτον, ἐκωμῳδοῦντο. καὶ τάχ' ἂν ἦσαν πρεμνοκέφαλοί τινες, ὡς ἐν γεωργοῖς φησι. καὶ ἐν τρυφάλητι. καὶ Εὔπολις Δήμοις.

D

Τοῖς ἱππικράτης. *Versus qui legitur apud Aristophanem in Nubibus. pag* 109 *v.* 20. *Schol. annot.* 11. *&* 12. Hippocratis filiis similis-eris, & te vocabunt Blitomammam. *i fatuum, stolidum, stultum* Hitanquam suilli, *porcinisq; moribus praditi* quidam, & indocti, comicè-perstringebantur. Fortasse verò quidam erant prominente, *& vpupa instar acuminato* capite præditi, vt in Agricolis dicit. Et in Tryphalete. Et Eupolis Demis.

Ἱππικράτης δὲ παῖδες εὐβόλιμοί τινες
Βλησὶ τὰ τίχια. καὶ οὐδαμῶς τὰ τρόπια.

Hippocratis verò filij subditicij quidam,
Balantes filij, nec vllo-modo laudatis *moribus* præditi.

τὰ δ' ὀνόματα αὐτῷ, τελεσίππους. δημοφάης. περικλῆς.

Eorum verò nomina *sunt hæc*, Telesippus, Demophon, Pericles.

E

Τοῖς ὀρθῶς. τὸ τοῖς ὀρθῶς ὑπ' ἄλλων γνωσθεῖσι πειθόμενον, μείζονος ἀρετῆς ὁ Ζήνων ποιεῖται γνώρισμα, τὸ γνῶναί τινα αὐτὸν ἐξ ἑαυτοῦ τὰ δέοντα. τὸν ἡσιόδειον μεθαρμόττων ῥῆσιν. ἐσθλὸς μὲν παντάρκης, ὃς δ' αὖ πάντα πίθηται λέγων οὕτω. καὶ ἄριστος ἐκεῖνος δὲ πάντ' ἐπιστάμενος.

Τοῖς πολλοῖς τὸ ὀβολὸν τιθεῖσι, τοῖς εὐωνοις.

Τοῖς ὀρθῶς. Rectis aliorum sententiis parêre, maioris virtutis argumentum esse iudicabat Zeno, quàm si quis ipse per se cognoscat ea, quæ sunt facienda, versum Hesiodi *ad suam sententiam* accommodãs. Sic enim ille dicit, Ille quidem optimus *est*, qui rectè monenti paret. Omnia enim in-suum-commodum animaduertit.

Τοῖς πολλοῖς. Illis, qui pro obolo multi dantur. i. vilibus. *Abiectis. Magna enim rerum vilium, & abiectarum copia vnius oboli precio facilè paratur.*

F

--Τοῖς τεκοῦσι γὰρ
Οὐδ' εἰ πονεῖ τις, δεῖ πάνυ μέμψιν ἔχειν.

Τοῖς τεκοῦσι γάρ. *Sunt versus, qui leguntur apud Sophoclem in Oedipo Coloneo. pag. 289. v. 2. &* 3.

--Ipsis parentibus enim
Neque si laborans-operam-nauat aliquis oportet laboris memoriam seruare.

Hoc est, quum quis pro parentibus laborat, *laborem-que tolerat, non oportet illum existimare laborem istum esse laborem ac defatigationem aliquam, qua fuerit grauatus. Imò ne laboris quidem huius eum memorem esse, memoriamq; seruare decet.* A

Τῶν ἐμπροσθεν. Superioribus. Illis, qui iam fuerunt.

Τοίχαρχος. Tœcharchus. Qui lateri nauis præest. Qui est nauis præfectus. *Magistratuum nauticorum ordo, qui à minimo ad maximum progreditur. Nam Tœcharchus quidem, est nauis lateri, ipsiq; naui præfectus,* Tœcharchi verò *præfectus est* Proreus, Prorei, Gubernator, Gubernatoris, Nauclerus.

Τοιχορύχημα γαλῆς Mustelæ parietis-perfossio. Parietis-perfossio, quam mustela fecit.

Τοίχου ὀπή. Parietis foramen. *Sic & ipsa parietis fenestra dici potest.* B

Τοιχωρύχος. τοιχωρύκτης verò. τοιχωρύχος. Idem. Parietum-perfossor. Parietum-perfractor. Fur. Latro.

Τοιχωρύχης. κλέπτης. Τοιχωρύχος, λῃστής, τοιχωρύκτης δέ.

Τ cum Υ.

Τύανα, Tyana. Cappadociæ metropolis.

Τύγα. Tyga. Τόγα. Toga. Apud Romanos *est* Senatoria vestis.

Τύγανος. Tygonos. N. L.

Τυγχάνουσιν. Atticè, pro τυγχάνετωσαν Sint. Vel, Assequantur. Attici enim ab Indicatiuis, qui *in secunda persona pluralis* non habent literam μ declinatiuam, tertiam personam *pluralem imperatiui actiui* formant eodem-modo-desinentem, quo genitiuus pluralis propriorum participiorum, *vnde deducuntur.* vt ἀ τύπτε-τι, *deducunt* τυπτόντων, pro, τυπτέτωσαν verberent. ἀ μέλλε-τι, μελλόντων, pro, μελλέτωσαν. cunctentur. Et in *verbis* illis, quæ *in prima persona pluralis desinente in μεν, in actiua voce,* literam μ declinatiuam habent, tertiam personam pluralem *imperatiui in voce passiua,* formant eodem-modo-desinentem, quo tertia dualis *desinit. Vt,* τυπτέσθων, pro, τυπτέσθωσαν verberentur. *De hac Attica formatione, & de declinatiua litera, Lascaris sua Grammatica lib. 3. pag. 509. pluribus agit.* C D

Τυγχάνω. Genitiuo. Consequor. Assequor. Impetro. Compos-fio.

Τύκος. Cælum. Instrumentum quoddam, quo *latomi, siue lapicidæ* lapides circuncîdunt, & scalpunt, & poliunt. *Euripides in Hercule furente. pag. 543. v. 945.* τύκεις ἁρμοσθέντα *calis aptata. vel concinnata.* Hinc *verò deducitur verbum* τυκίζειν. *calo scalpere tundere, cædere, polire,* & ἐτύκιζον. pro, poliebant, cædebant. Aristoph. Auibus. *pag. 412. v. 17.* Hos autem *lapides* poliuerunt *creces* anes rostris. Hinc *verbale nomen,* τύκισμα. τὸ τυκισθέν. *Opus-calo factum. Euripides in Troadibus. pag. 103. v. 814. Muros Troianos ad regulam calo-fabricatos à Phœbo vocat,* Κανόνων τυκίσμαθ' Φοίβε.

Τυκτόν. *Pro,* τετυγμένον. Manu-factum. Fabricatum.

Τύλα, & τύλος, masculeo-genere. Callus. Callosa duricies. Humeri caro callosa, & densata, *atque dura-ta,* qualis in baiulorum humeris sæpe exoritur, quòd aliquid assiduè gestent. Aristoph. *in Acharn. pag. 295. v. 14. Bœotum bœoticè loquentem introducit,* ἴτην Ἡράκλεις. ἔκαμόν γα τὸν τύλαν κακῶς. Sciat *hoc* Hercules, Laboro profectò *propter* callum malè, *graviter.* Et Heraclides dixit, Laboro ceruicis callo. Polybius. Cùm illa rupes difficiles-vsus ipsis præberet, quòd in ipsa foramen esset faciendum callis fistulam adductam obtinentibus. N. L. E

Τύλη. Culcitra. Lectus. Strarum. Vt, Existimauit quidam, *& in somno putauit,* se frumentum pro floccis in strato habere, & puerum matrem genuit. F

Τύλις. Tylis. Nomen vrbis.

Τύλος. Tylos. Insula.

ΤΟ Τ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Τ.

Τύανα. μητρόπολις ἐν καππαδοκίᾳ.

Τύγα. ἔνδυμα ῥωμαίοις συγκλητικὴ ἐσθής.

Τύγανος.

Τυγχάνουσιν. αἱ τὸ τυγχανέτωσαν ἀττικῶς. οἱ γὰρ ἀττικοὶ ἀπὸ ὁριστικῶν τῶν μὴ ἐχόντων τὸ μ κλιτικόν, τὸ γ' τρίτον προσωπον ποιοῦσι ὁμόφωνον τῇ γ' τῶν πληθυντικῶν, τῇ ἰδίαν μετοχῶν. οἷον τύπτετε, τυπτόντων, αἱ τὸ τυπτέτωσαν. μέλλετε, μελλόντων, αἱ τὸ μελλέτωσαν. ἀ δὲ τῶν ἐχόντων τὸ μ κλιτικόν, τὸ γ' τρίτον προσωπον τῶν πληθυντικῶν ὁμοφώνως ποιοῦσι τῇ γ' τῶν δυϊκῶν. τυπτέσθων. αἱ τὸ τυπτέσθωσαν.

Τυγχάνω, γραικῇ.

Τύκος. ἐργαλεῖον τι, ᾧ τὰ λίθους περικόπτουσι, καὶ ξέουσιν. ἔνθεν καὶ τὸ ἐτύκιζον, αἱ τὸ ἔξεον. ἐκκόπτον. ἀριστοφάνης ὅρισι. τούτους δ' ἐτύκιζον αἱ κρίκες ταῖς ῥύγχεσι.

Τυκτόν. χερσοποίητον.

Τύλα. ὁ τύλος ἀρσενικῶς τὸ ὦμος τὸ τετυλωμένον, καὶ πεπληθυσμένον τῆς σαρκός. ὅποῖοι πολλάκις ἔλκη τὸ ὦμον γίνεται τοῖς ἀχθοφόροις ἐκ τοῦ βαστάζειν τὰ συνεχῶς. ἀριστοφάνης ἀχαρνεῦσι. ἦτον γ' ἡρακλῆς. ἔκαμον τὸν τύλαν κακῶς. καὶ πλειτλείδης ἔκαμον τραχήλου τύλαν, εἶπε πολύβιος. τῆς πέτρας αὐτοῖς δυσχρησίας παρεχούσης, δεῖ τὸ δεῖν ξῆμα ποιεῖν ἐν αὐτῇ τοῖς τύλοις κεκλεῖσθαι τὸν σύριγγα τὸν προσαγομένην.

Τύλη. ὑστρωμνή. οἷον, ἔδοξέ τις ἐν τῇ τύλῃ πυρὸς ἔχειν αὐτὸ κεφάλων. καὶ παιδίον ἐκμύσσειν ἄρρεν.

Τύλις. ὄνομα πόλεως.

Τύλος. ἡ νῆσος.

A Τύλος, τὸ περιφερὲς σάρξ. ἢ κατασάρωμα τῆς γονάτων. συχνὸν εἶναι σαρῶσαι ἢ πέτρα, ἐξ οὗ τὸ τρῆμα ποιεῖν ἐν αὐτῇ τοῖς τύλοις.

Τύλη. Callus. Mortificata caro. Genuũ duricies. *Duricies in genibus enata. Polybius.* Illa rupes difficilem vsum præbebat, quòd in ipsa foramen esset faciendũ callis. *N. L. Vide suprà.* Τύλα. *Quod pro τύλη, doricè dictũ.*

Τυλῶται. ξαυμαπίζεται. παχύνεται. οἱ ἢ πλεῖστοι τῇ πάρθοι κορυνὰς εἶχον σιδηρᾶς, ἢ σιδήρῳ τετυλωμένας.

Τυλῶται. Sauciatur. Vulneratur. Densatur. *Calli instar obdurescit. Occalescit. Induratur. Vt,* Parthorum verò plerique clauas habebant ferreas, aut ferro munitas, *& callorum instar induratas.*

Τύλωμα.

τύλωμα. Idem, ac τύλη, & τύλος. Callosa caro. Callus. Carnis duricies.

Τυμβογέρων. ὁ πέμπτος. περὶ κδ'. ὁ ἢ ἐστὶν ὡς ὁ βασιλεὺς τυμβογέρων ἐν ἤδη. ἢ τυμβογέρων, ὁ ἐσχατόγηρως.

B Τυμβογέρων. q. d. sepulchri-senex. Capularis-senex; Senex decrepitus, qui propter summam senectutem sepulchro iam est mandandus, & ad inferos mittendus. *Mag. Etymol. col. 660. lin. 6. Non constat autem quid sibi velint hæc, περὶ κδ'. i. ante 24.* Iustinianus autem Imperator erat iam senex decrepitus. *Fortasse legendum, ὁ ἢ ἐστὶν ὁ βασ. περὶ κδ' ἐτῶν ἐν ἤδη τυμβογέρων. i. Iust. autem Imp ante 24. ætatis annum erat iam vt sen. decr.* Vel τυμβοσίρων In-extrema-senectute-constitutus.

Τύμβος. τάφος. ἀπὸ τοῦ τύρισθαι. ἔστι, καίεσθαι τὰ σώματα τῇ τεθνεώτων. τὰ ζῶντα λαμβάνεις ὥσπερ ἀπὸ τύμβου πιστόν;

Τύμβος. *Hinc Gallicum, Tombe.* Sepulchrum. Bustum. ἀπὸ τοῦ τύρισθαι, vri, comburi, cremari. Quòd mortuorum corpora crematentur. *Aristoph. in Vespis pag. 360. v. 17.* Quid illa garris tanquam de tumba lapsus? *Erasm. Ad. Chil. 1. Cent. 7. col. 135. ad. 31. Ab asino delapsus.*

Τυμβεία. ἡ τυμβείτης, ὁ μνηματίτης.

Τυμβεία. Tumulatio. Sepultura. Et τυμβείτης. Sepulchralis. In tumba, siue sepulchro, & monumento poni solitus. *Vt in illis versibus,*

C

—Εἰ καὶ ἰδὼν μικρὸς
Λάας ὁ τυμβείτης ἄμμιν ὑπερέμαται.

—Quamuis aspectu parvus
Lapis sepulchralis nobis impendeat.

Τυμβογέροντες. πέμπτη ἡλικία γερόντων, ὡς ἔθος ἐστὶ, καὶ ἀδρᾶς ἔτι, καὶ τὴν ἡλικίαν παρηλλαγμένοι.

Τυμβογέροντες. Capulares-senes. Quinta senum ætas est eorum, qui τυμβογέροντες vocantur, qui sunt deliri, & mente perturbati.

Τυμβοχοεῖ. θάπτει.

Τυμβοχοεῖ. Sepelit. Humat. Tumulum-fundit. Terra aggesta sepelit.

Τύμμα. κρῦμα.

Τυμμὰς. πληγὰς. ἢ εἴ τις τὸν δωρεὰν τὸν ὀμωμοσὺν ὅρκῳ καχρημένος, τυμμᾶς οὐ ταῖς τυχούσας ἐβάλλετο.

Τύμμα. Percussio. Vulnus. Ictus. Plaga. Pulsatio.

D Τυμμὰς. Percussionib. Ictibus. Plagis. Vt. Et si quis inuentus fuisset, qui quomodocũque, *vel minimo* iureiurando fuisset-vsus, non vulgaribus plagis obiiciebatur, *i. grauissimis plagis excipiebatur.*

Τύμπανα. εἰ ἐνδοὶ, αἰτὶ σάλπιγγος, ταῖς μάστιξιν ἀπήχουσιν εἰς τὸν ἀέρα. εἶχον ἢ καὶ τύμπανα φερόμενά τινα βόμβον ἐξ ἑαυτῶν ἀνιέντα. ἐν ἢ ἐ καταδυόμενα διάδηλα φέρειν ἐλάτης κοιλάναντες, ἐπήρμοζον εἰς αὐτὸν κεράσινας ὀρειχάλκου. τὸ ἢ σῶμα ἦν ἄγγος, ταυρείῳ δέρματι ἐσκυτώσαντες, μετέωρον ἔφερον εἰς τὰς μάχας τοῦτο τὸ τύμπανον. ὅταν ἢ θόρυβον ποιεῖν ἐρέσθαι ἤθελον, ἢ σημαίνειν τι, καταστρέψαντες δὴ τὸ σῶμα τὸ ξύλινον ἄγγος, ἐτίπτασον. οἱ ἢ ἐν αὐτῷ κώδωνες, πολλοὶ τε ἅμα ὄντες, καὶ μεγάλοι, ἔντα στεγανῷ ἠχοῦντες, ἀσαφῆ τινα βόμβον ἀνέπεμπον ἔνδοθεν. ὅπερ οὐ ῥᾴδιον ἐν τοῖς ὠὰ εἰδέναι ὁποίαν τινὰ τῶν ὀργάνων, ἢ ὅτου. βρυχήματι ἐοικότα.

E Τύμπανα. Tympana. Indi tubæ loco flagella, *vel, scuticas* in aere cum-strepitu-quatiebant, *vt auriga facere solent.* Habebant autem & tympana, quæ bombum quendam horribilem emittebant. [Erat autem *eorum* talis fabricatio. *Sic autem erant confecta.* In abietis stipitem excauatum nolas ex orichalco factas inserebant, Et ore vasis taurino corio circũtecto, tympanum hoc sublime ferebant ad pugnas. Quum autem magnum tumultum excitare, vel aliquid significare volebant, illud vas ligneum in os conuertebant, & *ita conuersum* quatiebant. Illa verò tintinnabula, quæ multa simul, & magna erant, & in operto resonabant, obscurum quendam bombum intrinsecus emittebant, quem ignari facilè diiudicare poterant, *nec sciebant* cuius instrumenti, vel belluę *strepitus, aut sonus* esset. Erat enim mugitui simili.

Τύμπανα, βάκλα. ἀπὸ τοῦ τύπτειν, ξύλα, ἐν οἷς ἐτυμπάνιζον. ἐχρῶντο ἢ ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ.

F Τύμπανα. Tympana. Baculi. Fustes. *Dicta quasi τύπανα, inserto μ.* à verbo τύπτειν, verberare, pulsare, *quòd tympana baculis, siue fustibus pulsentur, vt sonum edant. Item tympana dicebantur* Ligna, *siue fustes,* quibus *aliquem* tympanizabant, i. cædebant. Hoc enim supplicio *Iudices olim in maleficos* vtebantur, *quod Græci tympanismum, Latini, fustuarium vocant.*

Τυμπανίζεται. ξύλοις πλήσσεται. ἐκδέρεται. ἢ χρεμᾶται.

Τυμπανίζεται. Tympanizatur. Baculo-pulsatur. Fustibus-cæditur. Excoriatur, & suspenditur. *Vide Aristophanem in Pluto pag. 25. vers. 8. Schol. annot. 3.* Ω τύμπανα ὦ τε.

Τύμπανον. Tympanum. Ex pellibus fiebat, & *fustibus* pulsabatur, quod Bacchæ gestabant. In epigrammate. Pulsata manibus hæc sanè tympana, *Bacchæ quadam, & leonino curru vecta Rhea, tibi dicauit.*

Τύμπανον. ἐκδερμάτινον ὄργανόν τι γυναικεῖον, καὶ κρουστικὸν. ὁ κατῆχον αἱ βάκχαι. ἐν ἐπιγράμματι. ἀ- A
ρραξάμεναι ταῦτά τοι τὰ τύμπανα,
Βάκχαι, λεοντόδορα σὺν Ῥείᾳ θύρσα.

NOTÆ.

Ἀρραξάμεναι] Versus Iambici, qui sic scribendi videntur.

Ἀρραξάμεναι ταῦτά τοι τὰ τύμπανα,
Βάκχαι, λεοντόδορα σὺν Ῥείᾳ θύρσα.

Erit autem in sexta sede trochæus, præter morem, vel spondeus, qua de re sæpius alibi. Dilucidiorem huius loci declarationem pete ex epigrammatũ lib. 6. pag. 416. epigram. 30. vbi verba fiunt de Bacchantium donariis.

Μῶπιν ἐμὰ γαίᾳ, φρυγίων ὀρίκλωτα λέοντων.

B

Τύμπανος. Genere masculeo tympanus, *pro neutro tympanum. Vt in epigrammate.*

– Et cuiusdam aurâ, vel, *afflatu*
Dæmonis in suum tympanum immisit manus.

Τύμπανος. ἀρσενικῶς.

Καί τινος αὖρη
Δαίμονος ἐς τὸν ἑὸν τύμπανον ἧκε χέρας.

Τυμφαΐς. Tymphais. Vrbs. Et bos Dianæ.

Τυμφαΐς. πόλις. καὶ βοῦς ἀρτέμιδος.

Τυνδαρίδης. Tyndarides. Tyndarei filius.

Τυνδαρίδης. ὁ υἱὸς τοῦ τυνδάρεω.

Τυὸν. Doricè, pro communi σὸν. *Nam à τὺ, verso σ in τ. fit τύ, vnde Lat. tu. & ; per productionem, τύνη.*

Τυὸν. σὸν, δωρικῶς.

Τωνθλοῦν. Tantillum. Demonstratiuè, pro, paruũ. *In gestu positum est, & paruum significat. Est autem nominatiuus n. g Aristoph. Nubibus. pag. 105 v. 12.* παιδάριον ἂν τυννυτί. *tantillo, i. paruo.* Aristoph. *in Ranis. pag. 136. v. 2. & 3.*

In nauigiolo paruo te vir senex
Nauta traiiciet.

Τωνθλοῦν. δ' ἀντὶ τοῦ μικροῦ, ἀριστοφάνης. C

Ἐν πλοιαρίῳ τωνθλοῦ' ἀνὴρ γέρων
Ναύτης διάξει.

Illic *Hercules* loquitur de Charontis nauicula, & trasiectione *siue traiectu, qui Italicè seruata latina vocis origine dicitur traghetto.*

Τωνθλοῦν. τοῦ χάρωνος λέγων τοῦ πορθμέως, τοῦ πλοίου.

Τωτλάζειν. Idem, & idem dicere. Sæpius idem repetere. *Blaterare. Lutum conculcare.* τώτλος *enim, lutum. Glebas frangere. Terram vites ambientem fodere. Vites sarrire, sarculo fodere, purgare.* Aristophanes *in Pace pag. 477. v. 29. & 30.*

Τωτλάζειν. αὐτὸ τὸ αὐτὸ λέγειν. ἀριστοφάνης.

Haud enim fieri potest prorsus, vt pampinemus hodie, i. pampinos, & folia vitibus detrahamus,

Οὐ γὰρ οἷόν τ' ὄντι πάντως οἰναρίζειν τήμερον, D

Vel vites sarriamus, quia nimiùm *humidus* est *iste locus.*

Οὐδὲ τωτλάζειν. ἐπειδὴ σφόδρα ὑγρόν τὸ χωρίον.

Τωτλώδης. ἰλώδης. πηλώδης. Limosi, lutosi, cœnosi.

Τωτλώδης. ὑλώδης.

Τυπῶν. Plagis. Vt, ἔχοντας. &c. i. Habentes tympana, & τυπὰς, hoc est, plagas, vel percussiones.

Τυπῶν. πληγὰς. ἔχοντας τύμπανα, καὶ τυπὰς, τουτέστι, πληγάς.

Τυπεὶς. Verberatus. Percussus. Sauciatus. Vulneratus. Et τυπεῖν. Vulneratis. Percussis. Sauciatis. Vulneratis.

Τυπεὶς. πληγεὶς. ξωθεὶς. καὶ τυπεῖσι ξωθεῖσι.

Τύπη. τὴ, *à singul. Τὸ τύπτειν. Ictus. Plaga. Percussio. Vt,* Quamobrem accidit, vt propter ignem ascensus turrium, & arietum percussiones, *quibus turres percutiebantur, eluderentur, & inutiles redderentur.* E

Τύπη. οὕτε συμβαίνει διὰ τὸ πυρὸς, τὰς ἐπάνω τῶν πύργων, καὶ τὰ τύπη τῶν κριῶν ἀχρείους γίνεσθαι.

Τύπος. Typus. Character. Figura. Simulachrum. Effigies. Similitudo. Vt, Huic meo nomine dic pluri*mam* salutem, quẽ, si Aristidem anticipans, eloquentis Mercurij typum ad homines veniſſe dicerem, vix *tanti viri* dignitatem assequerer, *vix eius eloquentiam pro meritis laudarem*, quia plus est, quàm *Mercurij, eloquentiæ præsidis*, typus. Et Appianus. Annibal autem Marcello Consule mortuo, ad eius cadauer astans, cùm omnia vulnera in pectore vidisset, *eum* laudauit quidem, vt militem; sed dersit, vt Imperatorẽ. eiúsq; annulo detracto, epistolã Marcelli sigillo formauit *obsignatam*, antequàm vulgus de ipsius morte quidquã

Τύπος. χαρακτὴρ. σφράγισμα τούτου πολλὰ παρ' ἡμῖν. ἐν οἷς σφαλαβὼν ἀριστείδου τὸν ἡμῶν λόγον τύπον εἰς ἀνθρώπους ἴδοιμι ἐλπλυθότα, μόλις ἂν τύχοιμι τῆς ἀξίας, ὅτι πλέον ἐστὶν ἢ τύπος καὶ ἀπαύγασμα. ὁ δ' ἀννίβας μαρκέλλου μὲν ὑπάτου τεθνηκότος τὸ σῶμα αὐτοῦ θεασάμενος, ὡς οὐδὲν τὰ τραύματα πάντα δεῖν τῷ στέρνῳ, ἐπῄνεσεν μὲν ὡς στρατηγόν. ἐπέσπασε δ', ὡς στρατηγόν. καὶ τὸν δακτύλιον αὐτοῦ ἀφελὼν, ἐτύπωσεν δακτυλίῳ τῇ σφραγῖδι τοῦ μαρκέλλου, πρὶν αἰσθέσθαι πολλοὺς ἀφὶ τοῦ θανάτου αὐτὸ

F

audisset,

A καὶ αὐτόμολον αἴδρα ῥωμαῖον ἐπιμφὶ φέρειν, δηλοῦντα ὅτι σφετὰ μαρκέλλου κατόπιν ἔρχοιτο, καὶ ὁ μάρκελλος αὐτὸν ὑπολέξασθαι κελεύει.

audisset, & Romanum transfugam misit, qui ferret eam, & significaret, Marcelli exercitum à tergo sequi, & Marcellum iubere *ab vrbanis eam* excipi.

Τυπῆσι. τρώσεσι.

Τυπῆσι Dat. Ion. & poet. pro comm. τυπαῖς. Ictibus. Percussionibus. Plagis. Vulneribus.

Τυπῶ. αἰτιατικῇ.

Τυπῶ. Accusatiuo. Figuro Formo. Informo. Exprimo. Effingo. Insculpo. Insignio. Exemplum-præbeo.

Τύπωμα χαλκόπλευρον. τὸ ἄγγος ἢ ὑδρίας. ἐν ᾗ δήθη τὰ δοκοῦντα εἶναι ὀστέα τοῦ ἐρίφου ἀπεκρύβη. ἢ τύπωμα χαλκόπλευρον ἡρωΐδος χρεῖον.

Τύπωμα χαλκόπλευρον. q. d. Vas-formatum æreis-lateribus-præditum. Vas *æreum. æream* vrnam, in qua scilicet ea, quæ putabantur esse Orestis ossa, reposita erant. *Soph. in Electra pag.* 82. *v.* 11. Vrnam æream tollentes, *atque gestantes* manibus.

B

Τυπίσεις. τύψεις. καὶ τυπίσαι, αἰτιατικῇ.

Τυπίσεις. *Atticè, pro comm.* τύψεις. verberabis. Et τυπίσαι, *pro* τύπτειν. verbero Accusatiuo.

Τυραννεῖον. πυρίως, ὁ ἀκρόπολις. τυραννία ἡ, ἡ τυραννίς. καὶ τυραννιᾶν. ὀθνειθυμεῖν τυραννίσαι.

Τυραννεῖον. Tyranneum. Tyranni-domicilium. Propriè *sic* vocatur vrbis-arx, *in qua tyrannus degit.* τυραννία verò, *Italicè, tyrannia, Gallicè tyrannie. tyranni dominatus, tyrannica dominatio*, tyrannis, *tyrannidis* Et τυραννιᾶν. tyrannizare-cupio. tyrannidem, siue tyrannicam dominationem affecto.

Τυραννίων. ὀθνικρατίδου, Ϲ λινδίας ἀλιξανδρίνης, ἀμισηνός. ἐχρημάτισε ἡ κορύμβου. γενόμενος ὀθνὶ πομπήϊου τοῦ μεγάλου. καὶ θρέπτων, μαθητὴς ἄλλων τε, καὶ ἑστιαίου τοῦ ἀμισηνοῦ. ὑφ' οὗ, καὶ τυραννίων ὠνομάσθη. ὃς κατεῖχεν τὴν ὁμωνύμων, θρέπτων καλούμενος διόφρασος. εἶτα δίκωνος Ϲ διονυσίου τοῦ θρᾳκὸς ἐν ῥόδῳ. αὐτοπρίς δοσι δισμυρίων τῶν ἐρυθραίων. ὃς ἦλθεν εἰς ῥώμην ληφθεὶς αἰχμάλωτος ὑπὸ λουκούλλου, ὅτε κατεπολέμησε μιθριδάτην τὸν τοῦ πόντου ἐθνῶν βασιλεύσαντα. ὀβδοηκοντούτης ἦ χρόνος ὢν ἐν ῥώμῃ, καὶ πλούσιος, ἐκτήσατο καὶ βιβλία ὑπὲρ τοὺς ξ' μυριάδας. ἐτελεύτησεν ἦ γηραιός, ὑπὸ πλάγιας φλεγμονῆς. ὀλυμπιάδι ρκ'. ἐν τῷ γ' ἔτει τῆς ὀλυμπιάδος.

C

Tyrannio, Epicratidis, & Lindiæ Alexandrinæ *filius*, Amisenus. Dicebatur verò Corymbi F. Fuit sub Pompeio Magno, & antè, discipulus cùm aliorum, tum etiam Hestiæi Amiseni, à quo etiam Tyrannio dictus est, quòd condiscipulos excogitaret, *l.* ὃς κατεῖχεν, cùm Theophrastus antea diceretur. Postea verò etiam Dionysium Thracem Rhodi constanter audiit. Æmulus fuit Demetrii Erythræi, qui Romam captiuus à Lucullo ductus est, quum Mithridatem, Ponticarum Gentium Regem, debellauit. Romæ verò clarus, & diues factus, librorum etiam vltra triginta millia sibi comparauit. Senex autem obiit, podagra confectus, Olympiadis 120. anno tertio.

D Τυραννίων. ὁ πατρὸς. φοίνιξ, πατρὸς ἀρτεμιδώρου. μαθητὴς τυραννίωνος τοῦ πρεσβυτέρου. διὸ καὶ ὠνομάσθη τυραννίων, θρέπτων καλούμενος διοκλῆς. αἰχμάλωτος ἦ καὶ αὐτὸς γενόμενος, ὅθεν τὸ πολίμου αὐτωνίου, καὶ καίσαρος. ὑπό τινος δύμαντος ἀνήθη, τῆς καίσαρος ὄντος ἀπελεύθερου. εἶτα ἐδωρήθη τερεντίᾳ τῇ τοῦ κικέρωνος γυναικί. ἐλευθερωθεὶς δὲ ὑπ' αὐτῆς, ἐσοφίσθη ἐν ῥώμῃ. καὶ ἔγραψε βιβλία ὀκτὼ πρὸς τοῖς ξ'. ὧν καὶ ταῦτα. περὶ τῆς ὁμηρικῆς προσῳδίας. περὶ τοῦ μέρους τοῦ λόγου. ἐν ᾧ λέγει ὡς ἄπτωσι εἶναι τὰ κύρια ὀνόματα. θεματικὰ ἦ, τὰ προσηγορικά. ἀθέματα ἦ, τὰ μεταξύ. περὶ τῆς ῥωμαϊκῆς διαλέκτου, ὅτι ἔστιν ἐν τῇ ἑλληνικῇ. τοῦ αἰτηθέντος, ἢ ῥωμαϊκὴ διάλεκτος. ὅτι διαφωνοῦσιν οἱ ποιηταὶ πρὸς ὅμηρον. διήγησιν τυραννίωνος μειρημοῦ. διόρθωσιν ὁμηρικὴν. ὀρθογραφίαν.

E

Tyrannio iunior, Phœnix, Artemidori filius. discipulus Tyrannionis senioris. Quamobrem etiam Tyrannio dictus est, cùm antè Diocles vocaretur. Cùm autem & ipse captiuus fuisset, in Antonij, & Cæsaris bello *captus*, à quodam Dymante, Cæsaris liberto, emptus est. Deinde donatus est Terentiæ, Ciceronis vxori. Ab ea verò manumissus, Romæ docuit, & libros scripsit 68. Quorum & hi *sunt*. De Homerica prosodia. De partibus orationis, in quo *libro* dicit nomina quidem propria, esse indiuidua, positiua verò, appellatiua. Positionis verò expertia, participialia. De Romana lingua, eam à Græca esse ortam. Antigenis Romanam linguam. Recentiores Poetas ab Homero dissentire. Enarrationem partitionis Tyrannionis. Correctionem homericam. Orthographiam.

Τυραννίων μεσσήνιος φιλόσοφος. οἰωνοσκοπικὰ ἐν βιβλίοις τρισί. Ϲ ἄλλα ἦ τῶν βιβλίων αὐτοῦ φέρεται χρήσιμα.

Τυραννίων. Tyrannio Messenius, Philosophus, *scripsit* libr. 3. de Augurijs. Extant & alij eius libri vtiles.

Τύραννος. οἱ πρὸ τῶν τρωϊκῶν ποιηταὶ, τοὺς βασιλεῖς τυράννους προσηγόρευον, οὐδέπω τοῦδε τοῦ ὀνόματος εἰς τοὺς ἕλληνας διαδεδομένου, ἐπὶ τοὺς ἀρχιλόχου χρόνους, καθάπερ ἱππώναξ ὁ σοφιστὴς φησίν. ὅμηρος γοῦν τὸν πάντων φοβερώτατον ἔχει, βασιλέα φησὶ

F

Τύραννος. Tyrannus. Poetæ, qui bellum Troianum antecesserunt, Reges appellabant Tyrannos, serò tandem hoc nomine apud Græcos vulgato, Archilochi temporibus, vt ait Hippias Sophista. Homerus certè *mortalium* omnium iniquissimum, *& atrocissimum* Echetum, Regem appellat,

A τὸ λέγειν ὅτι οὐκ ἐπ' ἀνδρὶ σώφρονι παρθένευε ὡς λέαινα ἐπὶ τυρεκκίσιδος.

231. & 232. Hesych. Λέαινα ἐπὶ τυρεκκίσιδος. ἐπὶ πονηρίας ἀκόλαστον χῆμα. Er. Ad. Chil 2. Cent. 9. col. 592. ad. 82. Non staturā leæna in machera.

Τυρέκκη. ἡ μάχαιρα.

Τυροπωλήσω. ἀντὶ τοῦ σταθμήσω. παρὰ γὰρ σταθμὸν ἐπυλεῖτο ὁ τυρός.

pendam, examinabo. Caseus enim ad libram vendebatur. *Aristoph. in Ranis. pag. 183. v. 18. Schol. annot. 3.* Ἀνθ' ὧν ποιητῶν τυροπωλήσω τῷ ζυγῷ. *Virorum poetarum ponderabo artem.*

B Τύρος. ὄνομα πόλεως. καὶ τύριοι, οἱ πολῖται. καὶ ἔστι τὸ πρῶτον παῦλος. πότε γέγονεν ἡ τύρος μητρόπολις.

Τυροφόρον. τὸ ὀπτηράμματα.

Αἰχμηταὶ δ' ἐπίθυσαν ἀλίκτορα, καὶ πλακόεντα

Πᾶς ἤγη παῖδ' ἑὸν πίονα τυροφόρον.

Τυρσηνία χώρα.

Τύρσις. ὁ ἐξείβολος τοῦ τείχους, ξυνοφαν. οὗτος δὲ [οὗτος] κύκλῳ διαμετρήσας ἐξ ἀπὸ τοῦ τείχους, ὅσον τύρσεσι μεγάλαις ἀπὸ τοῦ σώματος, ὤρυσσεν εὐθὺς τοῦ τείχους τάφρον εὐρεῖαν μεγάθει καὶ τῷ γένει ἀνίβαλλον ἐφ' ἑαυτούς.

C

Τύρσος. τὸ εἰς ὕψει ὠκοδομημένον.

Τυρταῖος. ἀρχιμβρότου. λάκων, ἢ μιλήσιος. ἐλεγειοποιός. καὶ αὐλητὴς, ὃν λόγος τοῖς μέλεσι χρησάμενον, παρασκευάσαι λακεδαιμονίους. καὶ πολεμοῦντας μεσσηνίοις τοῦτο ἀπομνησθῆναι ποιῆσαι. ἔστι δὲ παλαίτατος. σύγχρονος τοῖς ἑπτὰ καλουμένοις σοφοῖς. ἢ καὶ παλαίτερος. ἤκμαζε γοῦν κατὰ τὴν λέ. ὀλυμπιάδα. ἔγραψε πολιτείαν λακεδαιμονίοις, ἃ ἐπέθηκας δὲ ἐλεγείας. καὶ μέλη πολεμιστήρια, βιβλία ε.

D

Τυρταῖος. οἱ λακεδαιμόνιοι ὤμοσαν ἢ μεσσήνην αἱρήσειν, ἢ αὐτοὶ πεθηξάμενοι χρήσαντες ἐκ τοῦ θεοῦ στρατηγὸν αἰτήσασθαι ἀθηναίων λαβόντες, λαμβάνουσι τυρταῖον τὸν ποιητὴν, χωλὸν ἄνδρα. ὃς ἐπ' ἀφετηρίᾳ αὐτοῖς ἐδιδασκάλησε, ἐν ἔτει τρίτῳ καὶ κ' ἔτει τῆς μεσσήνης, καὶ ταύτην καταστρέψαντες, καὶ τοὺς αἰχμαλώτους εἰς τοὺς εἵλωτας κατέταξαν.

E

Τυτθήν. ὀλίγην. ἢ μικρήν. καὶ τυτθὸς, μικρός.

Τυφαονία χώρα.

Τυφεδανός.

ἐρεῖν enim, vrere, cremare *Aristoph. in Vespis. pag. 360. v. 21 22. Schol. annot. 11. & 12. vnde Suid. correctio petenda. Legendum autem* χειροθλίψ, *cuius vocis varias interpretationes illic videas. Item,* ποδῶν.

Ὦ δαῖ. τυφεδανὲ, καὶ χειροθλίψ.

F

Πόθεις, ἐρᾷν τ' ἐοικας ἀραίας σορᾶς.

Τυτεδώνος. τῆς καύσεως. ἢ ὄνομα κύριον ὁ τυτεδών.

Τύφεται. καίεται.

Τυφήρια. τυραννικὰ. λαμπάδια κηροχύτανα.

tractarent. Dicit igitur se iuxta virum non staturam vt cum eo meretricio more coeat, & tanquam lena in tyrocnestide stet. *Aristoph. in Lysistrata. pag. 546. v.* Τυρέκκη. ἡ τυρὸν κνῶσα, ἢ τυροτόμος μάχαιρα. Idem ac τυρόκνηστις. Radula casei. Vide Τυρόκνηστις.

Τυροπωλήσω. *Caseos vendam. Caseos venditurus ponderabo vel, vt illi, qui caseos vendunt, rem ad libram expendam. Et figuratè sumitur* pro, ponderabo, *liberabo, ad libram perpendam, examinabo.* Caseus enim ad libram vendebatur. *Aristoph. in Ranis. pag. 183. v. 18. Schol. annot. 3.* Ἀνθ' ὧν ποιητῶν τυροπωλήσω τῷ ζυγῷ. *Virorum poetarum ponderare artem.*

Τύρος. Tyros, siue Tyrus. Nomen vrbis. Et Tyrij, ciues *vrbis Tyri* Hoc autem est in voce Παῦλος. Olim autem Tyrus fuit metropolis.

Τυροφόρον Caseiferum. an. um. In epigrammate.

Bellatorem autem immolauit gallum gallinaceum, *& placentam*

Filius Hegesidici pinguem caseiferam, i. caseo rectam, vel conspersam.

Τυρσηνία. Eadem, quæ Τυῤῥηνία. Tyrrhenia. Regio. Thuscia. Hetruria. Vulgò Toscana.

Τύρσις *Turris.* Ambitus muri. *Propugnaculum.* Xenophon *De Instit. Cyri. lib. 7. pag.* 190. B. Sic igitur *Cyrus* vndique circa murum *spatia* dimensus, relicto à flumine *interuallo* quantum magnis turribus, *& propugnaculis edificandis sufficeret.* vndique fossam ingentem circum murum egit, *& milites* terram versus seipsos agerebant. *l.* ἔνθεν, καὶ ἔνθεν τοῦ τείχους

Τύρσις. In alto ædificatum opus. *Excelsum ædificium. Turris.*

Τυρταῖος. Tyrtæus, Archimbroti F. Lacon, aut Milesius, Elegiacus Poeta, & tibicen, quem ferunt carminibus vsum, Lacedæmonios *ad bellum* incitasse, & bellum gerentes cum Messeniis, victores hac *suorum carminum ratione* reddidisse. Est autem antiquissimus, æqualis septem illis, qui Sapientes vocantur, aut etiam antiquior. Floruit igitur Olympiade 35. Scripsit Rempub. Lacedæmoniorum, & *vitæ* præcepta versibus elegiacis, & carminum belliçorum libros quinque.

Τυρταῖος. Tyrtæus. Lacedæmonij iurarant, se vel Messeniam capturos, vel *in eius oppugnatione* morituros. Cùm autem Deus oraculo edito iussisset *eos* ducem ab Athenienſibus *petere*, & accipere, Tyrtæum Poetam, hominem claudum *ab eis* acceperunt, qui ad virtutem eos adhortãs, vigesimo *obsidionis* anno Messenam cepit, eámque *Lacedæmonij captam* æquarunt solo, & captiuos inter Helotas retulerunt.

Τυτθήν. Exiguam, vel paruam. Et τυτθὸς. exiguus, parvus.

Τυφαονία. Typhaonia. Regio.

Τυφεδανός. *Idem ac* τυφογέρων. *Capularis-senex, & qui dignus est, qui propter extremam senectutem iam cremetur.* τύφειν enim, vrere, cremare *Aristoph. in Vespis. pag.* 360. *v.* 21 22. *Schol. annot.* 11. *&* 12. *vnde Suid. correctio petenda. Legendum autem* χειροθλίψ, *cuius vocis varias interpretationes illic videas. Item,* ποδῶν.

Heus tu. ô capularis-senex. & muliebris-pudendi-compressor,

Optare, desiderarèq; videris formosã sandapilã.

Τυφεδανός. Vltionis. Incendij. Vel ὁ Τυφεδανὸν est nomen proprium. Typhedon.

Τύφεται. Crematur. Vritur. Incenditur.

Τυφήρια. Typhonicam. Ardentem. Vt,

Lampadem cereæ tunicæ vestitam, Saturni ardentem lucernam

Iunco, & tenui constrictam papyro.

Κεῖνο τυφήρια λύχνον. A

Τυφλοπλασῆται. Cæcus fingitur. Cæcus effingitur. Et τυφλοπλᾶται *sumendum* eodem modo. *Vel, Cæcus oculis est præditus Luminibus est captus.*

Σχοίνῳ, καὶ λεπτῇ σφιγγομένου παπύρῳ.

Τυφλοπλασῆται. τυφλὸς αἰκαπλάττεται. καὶ τυφλοπλᾶται, ὁμοίως.

Τυφλαὶ ὁδός. Cæca via. *Via, quæ non habet vllos liberos transitus: sed vndique clausa, & quasi septis quibusdam est obstructa.* Vt, Ille verò, incidit in vias cæcas, & imperuias, & tramites obliquos, *callesq; distortos.*

Τυφλὴ ὁδὸς. ὁ ἢ, ὁδοῦς ὃ μὴ τυγχάνει τριφλαῖς, καὶ αὐτοδόμοις, καὶ ἀξεπόροις σπολιωτέραις.

Τυφλός. Cæcus *Soph. in Oedipo Tyranno pag. 167. F.* Oedipus. Cæcus & auribus, & mente, & oculis es. Tiresias. Tu verò miser es profectò, hæc *mihi* exprobrans, quæ tibi Nullus *est*, qui non istorum exprobrabit mox *pro, quæ quilibet istorum tibi mox exprobrabit.* Idem est, ac si dixisset, Nullus horum est, qui non sit exprobraturus tibi celeriter ea, quæ mihi *iam* exprobrasti. Hoc autem τάχα, positum, pro ταχέως i. mox, celeriter. Nam te quoque paulo pòst cæcum vocabunt. Ad Tiresiam, *à Tiresia ad Oedipum* verba *fiunt.*

Τυφλὸς τάτ' ὦπα, τὴν τε νοῦν, τάτ' ὄμματ' ἐμοὶ λέγεις σὺ δὴ ἄθλιός γε. ζῶντ' ὀνειδίζων, ἅ σοι ἐδεὶς ἐς ὑμᾶς ἔστι δὴ ὀνειδιῶν τάχα. οἷον, ἐδεὶς ὅστις ὃς ἐ ζῶν τά σοι ὀνειδίσῃ, ἅπερ μοι ὠνείδισας. τὸ ἢ τάχα, αὐτὶ τοῦ ταχέως. καί σε μετ' ὀλίγον ἰδὲν τυφλὸν. φρὸς τειρεσίαν ὁ λόγος. B

Τυφλὸν φαίνεσθαι. Cæcum videri. pulcherrimum est. *Imò, πάγκαλον, pessimum. Sic & Vvolfius Est autem senarius, qui spondeum in secunda sede iam præter morem habet. Si φαιλῶς legas, rectè metrum habebit. Hoc autem ad somnij coniecturas, & interpretationem videtur pertinere.*

Τυφλὸν φαίνεσθαι, πάγκαλον πόλει λίαν.

Τυφλότυφ. Talpa cæcior. *Er. Ad Chil. 1. Cent. 3. col. 117 ad. 55. Hoc autem ideo dicitur,* quòd hoc animal nullos oculos habeat. Stesimbrotus autem ait hoc *animal* à Tellure excæcatum fuisse, quòd *terra* fruges corrumpat. Habet enim impurissimos, *pessimosq;* dentes, & rostrum instar mustelæ, & pedes, vt vrsa.

Τυφλότερος ἀσπάλακος. ὅτι τὸ μὲν ἔχειν τὸ ζῶον τοῦτο ὀφθαλμούς. φησὶ δέ αὐτὸ στησίμβροτος ὑπὸ τῆς γῆς τυφλωθῆναι, ὅτι τὸ φθείρειν τοὺς καρπούς. ἔχει γὰρ ἰδόντας μιαροτάτους. καὶ ῥύγχος ὥσπερ γαλῆς. καὶ πόδας ὡς ἄρκτου. C

Τυφλότυφ. Cæcior leberide. *Eras. Ad. Chil. 1. Cent. 3. col. 117. ad. 56.* Et Inanior leberide *Er. Ad. Chil. 1 Cent. 1. col. 31 ad. 26. Nudior leberide. Leberis autem, serpentis est exuuium, quo nihil inanius. Prouerbium autem* vtrunque dicitur. λεπυρὶς verò, *dicta,* quasi λεπυρὶς. *vel, quasi* λεπυείς. λέπυρον *enim, putamen* oui *vel cortex mali punici, tunicula, & pellicula, & tenuissimum cortex.* Et λεπυρᾶται dicuntur, *qui sub huiusmodi tunicula, siue pellicula stant, i. qui huiusmodi tunicula, vel pellicula tecti, vestitiq; sunt.* Est autem epithetum, *quod dicitur* & de piscibus, & cicadis, & omnibus *animalibus,* quæ senectutem relinquunt, & exuũt, *quum exuuium exuunt.* D

Τυφλότυφ. Cæcior leberide. *Eras. Ad. Chil. 1. Cent. 3. col. 117. ad. 56.* Et Inanior leberide *Er. Ad. Chil. 1 Cent. 1. col. 31 ad. 26. Nudior leberide. Leberis autem, serpentis est exuuium, quo nihil inanius. Prouerbium autem* vtrunque dicitur. λεπυρὶς verò, *dicta,* quasi λεπυρὶς. *vel, quasi* λεπυείς. λέπυρον *enim, putamen* oui *vel cortex mali punici, tunicula, & pellicula, & tenuissimum cortex.* Et λεπυρᾶται dicuntur, *qui sub huiusmodi tunicula, siue pellicula stant, i. qui huiusmodi tunicula, vel pellicula tecti, vestitiq; sunt.* Est autem epithetum, *quod dicitur* & de piscibus, & cicadis, & omnibus *animalibus,* quæ senectutem relinquunt, & exuũt, *quum exuuium exuunt.*

Τυφλότερος λεβηρίδος καὶ κενότερος λεβηρίδος ἀμφότερα λέγεται. λεβηρὶς οἷον λεπυρίς. ἢ λεπὸς ἐστί. καὶ δηλοῖ ἰχθύων. καὶ δηλοῖ τεττίγων, καὶ πάντων ὅσα τὸ χεῖρας ὑπολείπομένων.

Τυφλῶν ὀνείρων. Cæcorum somniorum, hoc est, fallacium. Fortasse incidit in hunc *Homeri versum,* Binæ enim portæ fallacium sunt somniorũ. Vel quia claudunt oculos, & *inter se* colloquuntur. N. L.

Τυφλῶν ὀνείρων. ἤτοι τῶν ἀπατηλῶν. καὶ ἴσως πρεπίπτωσι τούτῳ. δύο γάρ τε πύλαι ψευδέων εἰσὶν ὀνείρων. ἡ ὅτι μύουσι, καὶ συσσυλλέγονται.

Τυφογέρων. Extrema senectute præditus. *Capularis senex. Vide* Τυφλαίς. Vel superbus. τετυφωμένος γέρων. fastu repletus senex, i. superbus. *Aristoph. in Lysistrata. pag. 548. v. 39.*

Τυφογέρων. ἰσχατόγηρος. ἢ ὑπερήφανος. τετυφωμένος γέρων.

Τυφομένης. Illius, quæ fumo denigratur, quæ comburitur, & crematur. Et ipsum verbum *actiuum, est* τύφω, vro, comburo, cremo. Et κατὰ τὸν τύφων δίκην σφηκῶν. Vesperum instar fumo excitato abigere, & cõburere.

Τυφομένης. καπνιζομένης. καπνομένης. καὶ κατὰ τῶ τύχει δίκην σφηκῶν. τὸ ῥῆμα τύφω.

Τύφος. Fastus. Arrogantia. Superbia. Furor. Insania. *& τυφῶσθαι, verbum hinc deductum superbire. furere.* Vt, Huiusmodi verò *homo* ignorat se etiam furere, *insanire, vel superbire arrogantem esse.*

Τύφος. ἀλαζονεία. μανία. ὁ ἢ ζοῦτας ἀγνοεῖ καὶ ὡς τυφῶνται.

Τυφωεύς. Typhœus. Nomen proprium.

Τυφωεύς. ὄνομα κύριον.

Τυφών. Non *est* flamma ex aere *excitata:* sed *aeris* cõuolutio ex vapore *manans,* priùs quàm incendatur, vt ait Plato in Phædro. *Aristoph. in Equit. pag. 218. v. 5. Schol. annot. 7.*

Τυφών. οὐχ ὁ φλὸξ ἐν τῷ ἀέρος. ἀλλ' ἐν τῇ ἀναθυμιάσεως συστροφὴ, πρὸ τοῦ ἐν πυρωθῆναι ὡς πλάτων ἐν φαίδρῳ.

Τυφών. πνεῦμα βίαιον. πολὺ, καὶ σπασματῶδες. ὃ πνεῦμα καπνώδης ἐρεύγεται ἀπὸ πήρους. λέγεται καὶ διὰ τοῦ σ' τυφώς.

Τυφών. Fulmen violentum, ingens, & procellosum. Vel flatus *violentus,* fumo similis, ex nube erumpens. Dicitur & per σ τυφώς. *Aristoph. in Ranis pag. 164. v. 6. & 7.*

Ἄρν' ἄρνα μέλαιναν παῖδες ἀξυνίγκατε. E

Τυφών. Fastus. Arrogantia. Superbia Furor. Insania. *& τυφῶσθαι, verbum hinc deductum superbire. furere.* Vt, Huiusmodi verò *homo* ignorat se etiam furere, *insanire, vel superbire arrogantem esse.*

Τύφος. ἀλαζονεία. μανία. ὁ ἢ ζοῦτας ἀγνοεῖ καὶ ὡς τυφῶνται. F

Agnam, agnam nigram pueri celeriter *efferte.*

A Τυφὼς γὰρ ἐκβαίνειν ὥρας σπουδάζει. τοὺς γὰρ καταιγιδώδεις αἰόλους, τυφὼς καλοῦσι. ζεύτῳ ἐνόμιζον μέλαιναν ἄρνα σφαγιάζειν, ὅπως λήξῃ. τὸ πνεῦμα.

Typhos enim exire parat.

Ventos enim procellosos *impetuosos, & violētos*, vocant Τυφὼς, & τυφάνας, typhos, & typhonas. Huic autem *procelloso vento* solebant agnam nigram immolare, vt flatum sedaret.

Τυφαίνας. Typhonis. Ignei dæmonis.

Τυφῶν πολυπλοκώτερον. τυφὼν, ὁ λεγόμενος κεραυνωθεὶς ὑπὸ Διός. τὸν τοῦτο ποικιλώτερον.

Τυφῶνα πολ. Typhone magis multiplex. *Magis multiplex, quàm Typhon.* Typhon *autem interdum est ille*, qui fertur ictus fulmine à Ioue. Hoc *Typhone* magis varium. *Huic prouerbio simile illud alterum.* Ποικιλώτερον

ὕδρας *Magis varius quàm hydra* Erasm. Ad. Chil. 1. Cent. 1. col 56. ad. 95.

B Τυφώς. καὶ γλυκαίως πρὸς τὸν τυφὼ χωρεῖ, & τέλως ἐριώλης. τυφὼς, γῆς υἱὸς. ἴσχυεν δὲ τοσοῦτον, ὥστε μὴ μόνοις ἀνθρώποις δοκεῖν μόνοις φοβερὸς εἶναι, ἀλλὰ καὶ τοῖς θεοῖς. εἴ τινες ὡς μῦθος, καὶ εἰς ἀλόγων ζώων μεταβάλλοντο μορφὰς, διὰ τὸν ἐκείνου φόβον. ἐριώλης δὲ, πνοὴ σφοδρά. ὁ δὲ τυφὼς, μεῖζόν τι πνεῦμα, & κακοποιόν.

Τυφὼς. *Aristoph. in Equitibus pag.* 218. *v.* 5. *Schol. amot.* 6. *&* 7. *De Cleone dicit*, Et genere ad Typhonem it, & Eriolen. Typhon, Telluris quidem filius fuit: sed adeò potens, *itaq; præditus viribus*, vt non solùm hominibus: sed etiam Diis formidabilis esse videretur, qui (vt fabulis traditur) vel in brutorum animalium formas se conuertebant, propter illius metum, *quo percellebantur.* ἐριώλης verò, flatus *est impetuosus, &* vehemēs. Τυφὼς verò, maior quidē flatus *est*, & maleficus.

Τυφρηστὸς. ὄνομα πόλεως.

Τυφρηστός. Typhrestus. Nomen vrbis.

Τυχαία. αἴτη ἢ καὶ τύχῃ, οὐκ αὐτομάτῳ τινὶ συντυχίᾳ, κατά τινα ἄτακτον, & τυχαίαν φορὰν, ὥσπερ ἀναρμόστως, ἀλλ' ὡς ἡ ἀναγκαία τῆς φύσεως τάξις ὅπῃ ζητεῖ. τὸ ἐν τοῖς γινομένοις ἀκόλουθον, οὕτως ἕκαστα γεγονέναι φησὶν ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Νύσσης. ἐν τῇ κοσμογονίᾳ λέγει.

Τυχαία. Fortuita. Pro, Quæ fortefortuna fit, aut accidit. Vt, Non fortuito aliquo casu, per aliquem inordinatum *perturbatum, confusum*, & fortuitum, *ac temerarium* impetum, sic apparentia: sed vt ipse necessarius Naturæ ordo requirit cōsecutionem in *rebus* iis, quæ gigeuntur, *& fiunt*. sic singula facta fuisse dicit, S. Gregorius Nyssenus. *Hæc autem* dicit in Mundi creatione, *vel in ortu mundi.*

Τυχαῖος. ὁ τῆς τύχης ναός.

Τυχαῖος ναὸς. ὁ τῆς Τύχης ναός. Fortunæ templum.

Τύχη. συντυχία, ὡς ἐν σοφοκλεῖ. πολύβιος. εἰ χρὴ τύχῃ λέγειν δεῖ τὴν τοιούτων. μήποτε γὰρ αὕτη μὴ κενὴ κληρονομεῖ τοιαύτην φήμην. αἴτιοι δ' εἰσὶν οἱ χειρίζοντες τὰς πράξεις. τῇ D ταῖς αὐταῖς δυνάμεσιν ἐχόντων σημότητα, & μέγεθος. μήποτε ἢ τοιαύτην καὶ πιστήν.

Τύχη. Fortuna. Casus. Apud Sophoclem. Polybius. Si Fortunam de huiusmodi *rebus* dicere oportet *Videndum* enim ne fortè talem famam ista *Fortuna* inaniter sit adepta, *taléque nomen nullo iure possideat.* Autores enim *huius nominis* sunt illi, qui negocia tractant, *& res gerunt*, quòd grauitas. & amplitudo in easdem *res* concurrant, *ita vt & graues, & ampla videantur, &* appellentur. Sed *cauendum* ne fortè contrà *sit sentiendum.* Pilides.

Οὐκ ἐυλαβήθης.

Οὐ ταῖς δι' ἡμᾶς αἰτιωμένη τύχας.

Εἰ χρὴ καλεῖν με ταῖς ἀμαρτίαις τύχας.

--Non cauisti, nec formidasti,

Non formidasti *propter nos aduersam Fortunam,*

Si modò *oportet me vocare peccata Fortunam.*

Τύχη. Fortuna. Casus. Calamitas. Aduersa fortuna. *Soph in Aiace flagellifero pag.* 59.

Σκέψασθε πρὸς θεῶν τύχαις δυοῖν βροτοῖν. E

Ἕκτωρ μὲν, ᾧ δὴ ἦ δὲ ἐδωρήθη πάρα,
Ζωστῆρι φριχθεὶς ἱππικῶν ἐξ αὐτύγων,

Ἑλκόμενος αἰεὶ, ἕως ἀπέψυξεν βίον.

Οὗτος δ' ἐκείνου τοῦδε δωρεὰν ἔχων,
Πρὸς τῷ δ' ὅλωλε θανασίμῳ πτώματι.

Consideratè per Dos fortunam duorum mortalium. Nam

Hector quidem, quo nuper ab hoc donatus est
Balteo reuinctus, & *laceratus equestribus ex orbibus,*
Raptus est semper, donec exhalauit vitam, vel, donec effluit animam.
Hic verò illius hoc donum habens,
Ab hoc sublatus *periit letali lapsu*, vel, impetu mortifero. Nam in ensem irruens se interfecit.

ὦδε ἔκβορος, καὶ αἰσχρὸς ὁ λόγος. καὶ σοφοκλῆς. F

De Hectore, & Aiace verba *sunt illic. Vide cet. & Schol.* Et Sophocles *in Philoctete pag.* 428. P.

Ἄκουσον. ἀνθρώποισι τὰς μὲν ἐκ θεῶν τύχας
Δοθείσας ἐς' ἀναγκαῖον φέρειν.
Ὅσοι δ' ἑκουσίαισιν ἔγκεινται βλάβαις,
Ὥσπερ σὺ, τούτοις οὔτε συγγνώμην ἔχειν

Neopt. *Audi. Hominibus quidem à Diis*
Calamitates datas, immissas, *est necesse ferre.*
Quotquot verò voluntariis incumbunt damnis,
Vt tu, his neque veniam dare

Aequum est, neque eorum *misericordia moueri quenquam.*

Τύχη. Fortuna apud Græcos, *i. Ethnicos, siue Gentiles, vocatur* improuida, *temeraria* mundi administratio, vel impetus *quidam* ex incertis in incertum, & fortuitum. *Vel, Mundi administratio prouidentiæ expers. Aut impetus, & impetuosa quædam progressio ex obscuris, & incertis, ad obscura, & incerta, casuq; contingentia.* Nos verò Christiani profitemur Deum omnia gubernare. Polybius etiam dicit. Fortunam autem Thucydides vocat ipsum bellum, *ob incertos rerum euentus, quos Ethnici Fortunæ tribuunt.*

Τύχη. Non hominum consiliis: sed Dei nutu res humanę gubernantur. Quod *i. quam rerum administrationem* iam homines Fortunam vocare consueuerũt, ignorantes profectò cuius *rei* causâ alicui eueniant ea, quæ eueniunt, quia ipsis *hæc* non sunt manifesta. Ei enim, quod rationis-expers videtur esse, Fortunæ nomen tribui solet. Et prouerbium. Fortuna Euripus. *Vel, Fortuna æstuaria. Sic enim Er. Ad. Chil. 4. Cẽt. 6. col. 745. ad. 69. Quæ Exæstuantis more fertur Euripi.* De leuissimis, & inconstantissimis hominibus, *qui facillime singulis horarum momentis mutantur* Τύχη dicitur etiam ipsum *vitæ* studium, *& ipsa conditio.* Vt, Eia (vt ita loquamur) iste, qui adstat, primùm dicat *suum* nomen patriam, fortunam, *i. conditionem, vitæq; studium,* deinde & *sui Dei* cultum, *& religionem, quam profitetur.*

Τυχηρότερος. Fortunatior. Felicior.

Τυχιάδης. Patronymicũ. Tychiades. Tychij filius.

Τυχικός. Tychicus. Fortunatus. Nomen proprium.

Τυχίος. Tychius. Nomen proprium. Fortunatus.

Τύχων. Tycho. Tychônis. Nomen proprium.

Τύπτω. Verberare. Vulnerare. Βαλεῖν. Iaculari. Iaculis-petere. Iaculis-ferire. *significat* eminus, *& ex remotiore loco telum siue iaculum in aliquem* emittere, *cumq; sic ferire.* Ἐπαίειν verò, & ῥάπτω, & τύπτω, comminus vulnerare.

Δίκαιόν ἐστι, οὔτ' ἐποικτίρειν πρός.

Τύχη. τύχη παρ' Ἕλλησιν, ἀπρονόητος κόσμου διοίκησις. ἢ φορὰ ἐξ ἀδήλων, εἰς ἄδηλον, ἢ αὐτόματον. εἰ δ' χριστιανοί, θεὸν ὁμολογοῦμεν διοικοῦντα τὰ πάντα. καὶ πολύβιος φησί. τύχαις δ λέγει ὁ θουκυδίδης τὸν πόλεμον.

Τύχη. οὐκ ἀνθρώπων βουλαῖς, ἀλλὰ τῇ τοῦ θεοῦ ροπῇ φρυτανεύεται τὰ ἀνθρώπεια. ἐξ οὗ τύχην καλεῖν ἐώθασιν ἄνθρωποι, οὐκ εἰδότες ὅτι δι' ἐνεκά τῳ πράγεσι τὰ ξυμβαίνοντα, εἴπερ αὐτοῖς οὐκ ἔνδηλα γίνεται. τῷ δ' ἀλόγῳ δοκοῦντι εἶναι, φιλεῖ τὸ τῆς τύχης ὄνομα προσχωρεῖν. καὶ παροιμία. τύχη δίκτυος. δηλ τῷ ῥᾳδίως μεταβαλλομένων, καὶ ἀστάθμητον ἀνθρώπων. τύχη λέγεται, καὶ τὸ ὅπῃ τύχοι. ὡς φέρε εἰπεῖν ὁ παρεὶς ὅπλα, ἔπεσεν εἰπόντα τοὔνομα. τὴν παῖδα. τὴν τύχην. ἐπαείσας, καὶ τὸ σέβας.

Τυχηφιλεῖς. Δυτυχέστερος.

Τυχιάδης. patronymicũ.

Τυχικός ὄνομα κύριον.

Τυχίος ὄνομα κύριον.

Τύχων. τύχωνος, ὄνομα κύριον.

Τύψαι. ὅτι βαλεῖν, τὸ πόρρωθεν πέμψαι. ἐτάσαι ἢ, καὶ τύξαι, καὶ τύψαι, τὸ ἐκ χειρὸς βάσαι.

INITIVM LITERÆ Υ.

Υ cum Α. Β. Γ.

Υ. Aduerbium admirantis. Quod proferre consueuimus, quum nidorem olfacimus. *Est autem quidam sonus, quem edimus spiritu naribus, attracto, quum res aliquas odoramur, vt carnes, quæ assantur, quarum odorem naribus ad nos attrahimus, vt apud Aristophanem Sycophantæ facit. pag. 44. v. 10. & 11.* ἢ κρεῶν ὠπτημένων. ὖ. ὖ. ὖ. ὖ. ὖ. ὖ. ὖ.

Υ. ῥῆμα θαυμαστικόν. ὅπερ ἐπὶ τῇ συνηθείᾳ. λέγομεν ὀσφραινόμενοι τῆς κνίσης.

Ὑάδες. Hyades, Suculæ. Stellæ in tauri cornibus.

Ὑακινθίδης. Hyacinthides. Hyacinthi Lacedæmonij filiæ.

Ὑακίνθινον. Hyacinthinum. Subnigrũ. Purpureum.

Ὑάκινθος. Hyacinthus. Nomen proprium.

Ὕαλος. Vitrum. Vitrum *autem quoddã est,* à quo ignem accendunt. Aristoph. *in Nub. pag. 101. v. 12. 13. 14.*

Quum scribet litem, i. accusationem *scriba,*
Procul stans hoc-modo ad Solem,
Literas liquefaciam meæ litis, i. accusationis.

Est autem instrumentũ vitreũ rotundum electri, ad hoc *ad hunc vsum,* confectũ. Quod oleo vngũt, eiq; ad Solẽ calefacto admouẽt ellychniũ, & ignẽ accẽdunt. De hoc igitur ille senex *Strepsiades* cũ Socrate collo-

Υ. ἐπίρρημα θαυμαστικόν. ὅπερ ἐπὶ τῇ συνηθείᾳ. λέγομεν ὀσφραινόμενοι τῆς κνίσης.

Ὑάδες. οἱ δηλ τῷ κεράτων ἢ ταύρου ἀστέρες.

Ὑακινθίδης. θυγατέρες ὑακίνθου, τοῦ λακεδαιμονίου.

Ὑακίνθινον. ὑπομελανίζον. πορφυρίζον.

Ὑάκινθος. ὄνομα κύριον.

Ὕαλη ὕαλος. ὕαλός ἐστιν, ἀφ' ἧς πῦρ ἅπτουσι. καί φησιν ἀριστοφάνης.

Ὁπόταν γράφωσι δίκην,
Ἀπωτέρω σὰς ἀφὴ πρὸς τὸν ἥλιον
Τὰ γράμματ' ἐκτήξαιμι τῆς ἐμῆς δίκης.

ἐστὶ καταστήματα ὑάλου τετραγωνίδες ἠλίκτρου, εἰς τοῦτο τὸ χρήσιμον. ὅπερ ἐλαίῳ χρίσαντες, καὶ ἡλίῳ θερμήναντες, προσάγουσι θρυαλλίδα, καὶ ἅπτουσι πῦρ. τοῦτο ὧν ὁ γέρων πρὸς σωκράτην ἐρωτᾷ.

queus

A γράμμος φησιν, εἰ ὑφάψαιμι δᾳδὶ τῆς ἠλέκτρου, καὶ προσαγάγοιμι τῇ δέλτῳ τὸ πῦρ τῇ τοῦ γράμματος, ἀφανίσαιμι τὰ γράμματα τῆς δίκης.

quens, dicit, Si per electrum accendero *ignem*, & scripti tabellæ admouero ignem, accusationis literas abolebo. *Consule Schol. annot. 4. vnde vera lectio petenda.*

NOTÆ.

Ὁ πόταν] Aristoph. Nubibus. pag. 101.

Στρ. Εὕρηκ' ἀφάνισιν τῆς δίκης σοφωτάτῳ.
Ὡς αὐτὸν ἐμολεζεῖσ' ἰμεί. Σω. πίαν πίας;
Στρ. Ἦ δῆτα τῶνδε φαρμακοπάλαις τιὼ λίθου
Ταύτῃω ὥρας, τιὼ κελεύ, τιὼ διαφανῆ,
Ἀφ' ἧς τὸ πῦρ ἄπεσται; Σω. τιὼ ὕαλον λέγεις;
Στρ. Ἔγωγε. Σω. φέρε. τί δῆτ' ἄν; Στρ. εἰ ταύτῃω λάβοι,
B Ὅπου γράφοιτο τιὼ δίκιω ὁ γραμματεύς,
Ἀποτήξαιτας ὦδι πρὸς τὸν ἥλιον. &c.

Consule schol. annot. 4. Nam aliter habent, quàm apud Suidam. Sed illinc emendatio petenda.

Ὑάλιος. πολεμικὸς, καὶ ἐνυάλιος.

Ὑάλιος. Belli-us Bellicosus. Et ἐνυάλιος. Enyalius, *Martis epithetum, & ipse Mars.*

Ὑάμπολις ὄνομα πόλεως.

Ὑάμπολις. Hyampolis. Nomen vrbis.

Ὑβάδαι. δῆμος ὅδε τῆς λεοντίδος.

Ὑβάδαι. Hybadæ. Municipium est Leontidis *Tribus.*

Ὑβὸς. ὁ κυρτὸς. καὶ ὕβωσις, ἡ κύρτωσις. Ἐξυβάζειν, τὸ ἐμεῖν. οἱ γὰρ ἐμοῦντες ὑπὸ τῆς βίας κυρταίνειν ἐοίκασιν.

C

Ὑβρίζειν. δύο τὰ αἰρέσεις διαιτᾶσθαι. ὑπόληψις πονηρὰς ὄντας ὑβρίζειν, καὶ ῥᾳστωνεύεσθαι. ὁ δ', οὐ μάτην ἴζη, ὡς γε ἐμὲ κρίνειν, οὐδὲ μέλει, ὡς οἱ πολλοὶ, δεῖ τραπέζας κεκυφέναι, καὶ ἐμπίπλασθαι, καὶ ὑβρίζειν αὐ δύδων. ἀλλὰ πλοῦτον εἰδέναι μαστεύων ὑφ' ἡγεμόνι θεῷ.

Ὑβρὸς Gibbosus. Curuus Et ὕβωσις. Gibbositas. Curuitas, Et ὑβάζειν. Vomere. *Se vomentium instar incuruare.* Qui enim vomunt, propter *vomitus* violentiam, videntur se-curuare.

Ὑβρίζειν. *Iniuriam verbis, vel factis facere. Insolentem-esse. Insolenter-se gerere. Sumitur &* pro, turpiter-viuere. Vt, Existimauit eos, qui erant improbi, turpiter viuere, & otio-indulgere. Et, Ille verò, nõ temere (meo saltem iudicio) viuebat, neque etiã (vt vulgus) mensæ incumbere, & repleri, & insolenter-se-gerere studebat: sed ampliorem aliquam scientiam duce Deo quærebat,

Ὑβρίζοντες. σκιρτῶντες. κεχηδότες.

Ὑβρίζοντες. Saltantes. *Insolenter agentes. Petulanter-se-gerentes* Herodotus.

Ὑβρίζω. αἰτιατικῇ.

Ὑβρίζω. Accusatiuo. Iniuria-afficio. Contumeliosè-tracto.

D

Ὕβρις. ὑπὸ βαρύς τις οὖσα. ἢ ἀπὸ τοῦ ὑπὲρ βαρύς.

Ὕβρις. Iniuria. Contumelia. Insolentia. Petulantia. *Dicta autem ὕβρις, quasi ὑπέρβαρίς τις οὖσα. & per geminatam syncopen,* ὕβρις. quòd sit quædam grauis res, *quæ nostrum animum grauat, ac vehementer offendit. Hìc enim præpositio ὑπὸ vim intendentis habet. Vel si vim remittentis habet eam iniuriam aut contumeliam significabit, qua leuiter animum ledit. Sed prior coniectura verisimilior videtur.* Vel *dicta ἀπὸ τοῦ βάρους.* quòd pluat pondus, *& onus graue. quòd animum grauiter ledat.*

Ὕβρις φυτεύει τύραννον. Ὕβρις εἰ
Πολλῶν ὑπερπλησθῇ μάτην,

E Ἃ μὴ πίπτειν χρεών, μηδ' ἁρμόζοντα.

Ὕβρις φυτεύει τύραννον. *Iniuria plantat tyrannum. Iniuria, si* l. ὑπὲρ *Multis* rebus *supra-modum repleta fuit temere,*

Quæ non fuerint *opportunæ, nec vtiles, &c.*

δᾳδὶ τῆς ὕβρεως φησὶν ἀναπίπτειν ὁ τύραννος. καὶ ὅταν φησὶ πολλὰ δι' ἀπειρίαν πράττειν, τότε εἰς μεγάλην ἀνάγκην ἐμπίπτει δι' ὑπερβολὴν ὕβρεως ἐπαρθείς. τοῦτο δὲ σημαίνει τὸ ἀκροτάτην εἰσαναβὰς ἀπότομον ὥρμησεν εἰς ἀνάγκην. παῖδων γὰρ οἱ παλαιότατοι, ὕβρεις δὲ τὰ σμικρὰ οὐδὲ ὕβρεις ἐνομίζοντο. ἀλλ' ὡς ἐγκύκλιον αὐτοῖς, ἐς ὀρθὸν τοιαῦτα ἀμαρτάνειν. δύναπις φησὶ, δεῖ καὶ τὰ πλέως.

F

Per iniuriam (inquit) instauratur tyrannus. Et cùm multa per fecerit, tunc in magnam necessitatem incidit, per iniuriam elatus, & inflatus *insolentia.* Hoc enim significant illa *Poetæ verba*, Ἀ κεραύνων * ἀκροτάτην ἐσαναβᾶς ἔπτομεν, * *pro,* ἐσαναβιβάσασα. Ἀνάγκην εἰς ἀνάγκην. Id est, Summam promouens & præcipitem. Ascendere-fecit in necessitatem *Pro, Iniuria & insolentia tyrannica tyrannum tandem ad extremam, summamq; necessitatem compellit, & de summo tyrannica dignitatis fastigio, tanquam de excelsa, præruptaq; rupe, in quam euectus fuerat, deturbat, & præcipitem agit.* Et Liberis enim ipsi natis, iniuriæ propter consuetudinem, ne iniuriæ quidem existimabantur: sed huiusmodi *contumeliarum, & iniuriarum* peccata ipsi familiaria, & ad manum erant, *& in orbem quendam ad eum quotidie redibant.* Sic Eunapius de Imperatore Carino loquitur.

Υβρις. Iniuria, quæ *coniuncta est* cum contemptione & insultatione. *Contumelia, coniuncta cum verborum infectatione, αἰκία* verò, plagas tantùm cõplectitur, *& verbera, quibus aliquis præter decorum est ab aliquo exceptus.* Lysias in *oratione* de verberibus aduersus Isocratẽ. Quis verò vestrûm ignorat, verbera quidem, pecuniâ tantùm licere æstimare, illos verò, qui *aliquem* contumelia-affecisse, *vel, contumeliosè-tractasse* videntur, licere vobis morte mulctare?

Υβρις. ἡ μὴ σφοδρὰ πληγὴ μετὰ ὀργῆς καὶ ἐπηρείας. αἰκία ἡ, πληγαὶ μέτοι. λυσίας δὲ τὴν σὺν αἰκίᾳ φησὶ ὕβριν εἶναι. καί τοι τίς οὐκ οἶδεν ἐμοῦ, ὅτι τιμὴν μὲν αἰκίας, χρημάτων ὄντι μέτου πιμᾶσθαι. τοὺς δὲ ὑβρίζειν δοκοῦντας, ἔξεστιν ὑμῖν θανάτῳ ζημιοῦν;

Υβρισαν. Illis, qui turpiter peccarunt. Illis, qui grauem iniuriam alicui fecerunt, Illis, qui turpe facinus commiserũt. Vt, Tunc autem militibus etiam, qui præter officium turpiter peccarant, *& præter decorum insolenter se gesserant*, mulctam itrogauit, *vel, pœnas inflixit.* Sed illa mulcta minor erat, quàm conueniebat.

Υβρισαν. ἐξαμαρτήσασιν αἰσχρῶς. εἶδε δὲ στρατιώτας ἐξὸν τὸ προσῆκοντας ὑβρίσασιν, ἐπέθηκε δίκην. ἐλάττων δὲ ἦν ἡ δίκη τοῦ προσήκοντος.

Υβρισεν. Iniuriam-contumeliosè-fecit, *vel contumelia-affecit*, non qui percussit *aliquem*: sed qui *eum turpiter, & fœdis atque contumeliosis verbis* increpauit, & probro-affecit. Et, Ille verò, vehementer indignabatur, & insignem contumeliam esse ducebat, quòd non initiò illa expeditio suæ fidei commissa-fuisset. *d. τὴν στρατείαν. Si verò legas, τῇ στρατιᾷ, vertes, quòd non initiò ille exercitus suæ fidei creditus, sibiq; commissus fuisset.* Aristoph. *in Ranis pag.* 121. *v.* 4. 5. 6. *Schol. annot.* 3.

Υβρισεν. οὐχ ὁ παίξας. ἀλλ' ὁ δεινὰ παίξας, & ὀνειδίσας. καὶ, ὑπὸ ἀγανακτήσεως, καὶ, σφόδρα ὕβρεως πεπλῆσθαι, ὅτι μὴ τὰ σφῶν ἐπαπήλθε τῇ στρατιᾷ. αἰσχροφάνης.

Deinde nónne contumelia hæc est, & magna delicia,

Εἶτ' οὐχ ὕβρις ταῦτ' ὄτι, & πολλὴ τρυφή,

Quòd ego quidem, qui-sum Dionysus, filius Stammÿ, pro, Bacchus, Dolij filius,

Ὃτ' ἐγὼ μὲν ὢν Διόνυσος, υἱὸς σταμνίου,

Ipse pedibus-incedo, & defatigor, tunc verò vehi facio,

Αὐτὸς βαδίζω, κοὐ ποιῶ φέρειν δι' ὀχῶ

Ne defatigetur, néue onus ferat?

Ἵνα μὴ ταλαιπωροῖτο, μὼ δι' ἄχθος φέρηι

τρυφή. pro, arrogantia, *superbia, insolentia. Vide Schol. de toto hoc loco.*

τρυφή. ἀντὶ τῆ ἀλαζονεία.

Υβρισάς. *Insolentes. Petulantes. Contumeliosos. Iniurios.* Audaces, & conuiciatores.

Υβρισάς. τοὺς θρασεῖς, καὶ λοιδόρους.

Υβρις. Quænam *est* contumelia, & ignominia?

Υβρις. τίς ὕβρις, καὶ ἡ ἀτιμία;

Υβριστότερος. Insolentior. Petulantior. Xenophon. Milites qui se negligi putant, si boni sunt, animum magis demittunt, si verò mali, longè petulantiores euadunt. Et rursus. Nihil insolentius turba ad iram, & iniuriam incitata.

Υβριστότερος. ξενοφῶν. οἱ ἀμελεῖσθαι δοκοῦντες στρατιῶται, οἱ μὲν ἀγαθοὶ, πολὺ ἀθυμότεροι γίνονται. οἱ δὲ πονηροὶ, πολὺ ὑβριστότεροι. καὶ εὐθὺς οὐδὲν ὑβριστικώτερον ὄχλου πρὸς ὀργὴν, & παρανομίαν ἑρμαίου.

Υγεία. Sanitas. Boni ominis causa, dicere solent alicuius Dei nomen respondentes interroganti, Quis est ille, qui me quærit? Vel aliquid huiusmodi respondent. Idcirco Epops dicit, Quinam sunt, qui me quærunt? Euel. Duodecim Dij Videntur *quærere te, quia volunt* conterere te. *Aristoph. in Auibus pag.* 372. *v.* 3. & 4. *Schol annot.* 2. & 3. *vnde Suida correctio petenda. ἔξωσι verò, dictum Bœoticè, pro comm. ὦσιν, versa in ξ. pro Attico, ἰσίκασι. Sic & in Nubibus pag.* 80. *v.* 8. & 10. *Vide & Mag. Etymol. col.* 297. *lin.* 15.

Υγεία. ὀνόματι θεοῦ. ἢ μὴν, ἐν τοῖς ἰατροῖς. ἢ ἐπὶ τοῦ ὑγιαζομένου σώματος. καὶ ἢ ἐν τοῖς ἰατροῖς φαινομένη ὄντι, τῆς ἐν τοῖς σώμασι. οὕτω καὶ ἡ ἐν τῷ κόσμῳ τάξις, ἐκ τοῦ δημιουργοῦ τάξεως γέγονε. τὸ δὲ ὑγιεινὸν, πολλαχῶς λεγομένων ὄντων. ὑγιεινὸν μὲν, τὸ φαρμακῶδες. ὑγιείας δὲ τὸ φαρμακῶδες. τὸ δὲ, φυλακτικόν. ὡς ἡ δίαιτα. τὸ δὲ, σημαντικὸν, ὡς χρῶμα. σφυγμός. διάπνοια. οὖρα.

Υγεία. *Duplex est* sanitas. Vna quidem, in medico, Altera verò, in corpore, quod sanatur. Et illa, quæ est in medico, efficiens est eius, quæ est in corpore. Sic etiam ille *rerum* ordo, qui est in mundo, ab Opificis ordine manauit. Salubre verò, *vocabulũ* est de iis, quæ multis-modis dicuntur. Salubre enim *dicitur, aliud quidem*, sanitatis efficiens, vt medicamentum. Aliud verò *sanitatem* conseruans, vt ipsa victus-ratio. Aliud verò, significans, vt color, pulsus-arteriarum, commoda-spiratio, vrinæ.

Υγεία ἈθηνᾶΣ. Minerua Sanitas. Cognomen est Mineruæ. Nam & Sanitas, & Victoria, & Equestris, & Opifex vocatur.

Υγεία ἀθηνᾶ. ἐπώνυμόν ἐστι τῆς ἀθηνᾶς. καὶ γὰρ ὑγεία καλεῖται, καὶ νίκη ἱππία, καὶ ἐργάνη.

Υγιαθείς. Sanatus. Vt, Ille verò ex vulnere sanatus. Vel, cùm ex vulnere conualuisset.

Υγιαθείς. ὁ δὲ, ὑγιαθεὶς τὸ ἕλκος.

Υγιαίνω. Pro, ὑγιάζω, transitiuè. Accusatiuo. Conualesco, pro, conualescere facio. Sano. Secundæ-valetudini-restituo.

Υγιής.

A Υγιὲς.λυσιτελές. ὠφέλιμον. τῆς πόλεως ἐστ' οὐδὲν ὑγιὲς.φιλοκτήτης.

Ἀλλ' μηδὲν ὑγιὲς φρονῶν σὺ ἐλεύθερον φρονῶν,
Οἷος μ' ὑπῆλθες.ὧδε δ' ἐθηράσω, λαβών

Πρόβλημα σαυτῷ παῖδα τόνδ' ἀγνῶτ' ἐμοί.
Ἀνάξιον μὲν σοῦ.κατάξιον δ' ἐμοῦ.

Υγίστερος ὥσπερ κὴ ὑγιέστερος κρότωνος.πολλοὶ γὰρ κροτωνιάται ἀσπιδαί. κὴ ὑγιέστερος κολοκυνθης.

B Υγίστερος κρότωνος. ὅλως τῆς πάνυ ὑγιαινόντων. ἡ παροιμία ὅτι τῶν ζώων ἡ κρότωνος. λεῖον γὰρ ὄζον ὅλον, κὴ χωρὶς ἀμυχῆς, κὴ μηδὲν ἔχον σῖνος.

Υγίεια. τῆς ἀνθρωπίνων ἀγαθῶν τὸ κάλλιστον.ὑγιεία ὄζει συμμετρία τῆς θερμῶν σωματικῶν δυνάμεων. ἄ ὄζει, θερμότης. ψυχρότης. ὑγρότης. ξηρότης. κὴ ὑγιεινὸς, ὁ ὑγιὴς. κὴ ὁλοκληρωματικῶς, ὑγιῶς.

C Υγιὴς.ὑγρὸς τῆς ὢν. ὁ δίυγρος. κὴ ζῶν. ἁλίβροτοι γὰρ νεκροὶ, ὥσπερ τὸ μὴ ἔχειν λιβάδα. ἤγουν ὑγρασίαν.

Υγρὰ κέλευθα. τὴν δὲ θαλάσσης ὁδόν.

Υγραίνω.

Υγρὸς. ὁ δυκαπάφορος εἰς τὰς ἡδονάς. ἢ ὁ ῥευματιζόμενος.

D Υγρῶς. ὑγιεῖς κεφαλαιωδῶς, κὴ τοῖς ποσὶ χαμαιπετὴς, δύσκολος γινομένη, εἶπεν, πάντας τοὺς τῆς θαυματοποιοῦ ἐξηγουμένους. φωνήν τε ἔχουσα ἡδεῖαν, καὶ τὸν τόνον μὴ τεχνῆς ἀφιεῖσα, οὐδενὸς ἐπ' ἄσκησιν θαυμαζομένη ἐπιθυμίαν δ' ἐποίει. ἀτὰρ δὴ οὐκ ἄπειρος ἐρωτικῆς ἐργασίας. ἀκκιζομένην σὺν καιρῷ. κὴ πρὸς ζηλοτυπίαν δύφυὴς ἄγουσα τὸν ἄνδρα. αὐτῇ μὲν πλοῦτον οὐκ δυκαταφρόνητον οἶσαν. ἐκεῖνον δ' κὴ βαθὺν τηκόμενον τῷ ἔρωτι, ἀπήλλαξε τῆς τῆδε. κὴ αὖθις. πρὸς μὲν τὰς δωρειὰς λίαν ὑγρὸς, καὶ καταφορικὸς. πρὸς δὲ τὰς εἰσπράξεις, βαρύς τε, κὴ σκυθρωπαζόμενος.

E Υγρότης.ἀφαμότης, κὴ ἀφίλφα.

ΤΟ Υ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Δ.

F Υ Δάσπις.ὄνομα ποταμοῦ.
Υδατηγὸς ἀνὴρ.ὁ ἀντλῶν.

Υδατίδες. σταγόνες.
Υδάτιον. τὸ ὑδρεῖον.

Υγιὲς.Sanum.Conducibile.Vtile.Vt,τῆς πόλεως. &c. Ad nullam ciuitatis vtilitatem.Cum nulla Reipub. vtilitate. Philoctetes *apud Sophoclem in Philoctete. pag.* 418.F.*pro* ϵιλοκράτης *lege* ϵιλοκτήτης.

O nihil sani, nihil liberi sentiens,
Vt me subijsti! fefelliſti! vt me cepiſti ſumpto
Prætexta, tuo filio iſto ignoto mihi,
Indigno quidem te, digno verò me.

Υγιέστερος. Sanior. Salubrior. Vt,Sanior Crotone. *Vel,Crotone ſalubrior.Er. Ad Chil.*2. *Cent.*4.*col.* 464.*ad.* 43. *Crotone ſalubrius.* Κρότωνος ὑγιέστερον. Multi enim Crotoniatæ pugiles erant.Et ſanior cucurbita *Er. Ad Chil.*3. *Cent.*1.*col.*640 *ad.*77.*Cucurbita ſanior.*

Υγιέστερος κρότωνος. Crotone ſalubrior. Sanior ricino. De prorſus ſanis. Prouerbium hoc *manauit* ab animali crotone, *quod ricinum quidam vocant, aliter alij, quemadmodum docet Eraſmus in Crotone ſalubrius* Totum enim eſt læue,& ſine fiſſura,nec vllam noxam habẽs, *i & prorſus innoxium.*

Υγίεια. Sanitas,humanorum bonorum pulcherrimum.Sanitas eſt iuſta-proportio, *& cõuenientia* primarum corporearum,*i.corporis* facultatum, quæ ſunt, calor,frigus,humiditas,ſiccitas.Et ὑγιεινὸς.ſanus,ſalubris. Et aduerbialiter, ὑγιεινῶς. ſalubriter.ſalutariter.

Υγιὴς. Sanus,ſalubris. Dictus quaſi ὑγρὸς τις ὤν. i. humidus quidam exiſtens.humidus,& viuens. *Nam ſine humore animal viuere nequit.* Ἀλίβροτοι verò *dicuntur* mortui,quòd nullam habeant guttam, *nullum aquam*, hoc eſt,humorem *nullum.*

Υγρὰ κέλευθα. Humidas vias.Maris vias.

Υγραίνω. Humecto. Madefacio.Humidum-reddo.

Υγρὸς. Humidus. Qui in voluptates eſt pronus. Qui ad voluptates facilè fertur.Et qui noxiorum humorum fluxionibus infeſtatur.

Υγρῶς. *Humidè.Fluxè.Liquidè.Flexibiliter. Agiliter. Facilè Vt,* Facilè agitata,& pedibus humi-iacens,expedita,vincebat omnes circulatorum, *& præſtigiatorum* principes. Nam & ſuauem vocem habebat, eámque cum arte emittebat, *arte moderabatur*,& nulli,qui propter cantandi peritiam cum-admiratione-celebris-eſſet,iudicata-fuit ſecunda. Quippe quòd ne amatoriæ quidem nequiciæ imperita erat. Nam opportunè rergiuerſabatur, *& quod maximè cupiebat,id à ſe experti diſſimulabat*,& ad zelotypiam, *ac amoris emulationem* aptiſſimè, *& callidiſſimè* virum adducebat. Quamobrem ipſa quidem non contemnendas opes ſibi congeſſit. Illum verò, paulatim amore tabeſcentem de medio ſuſtulit.Et rurſus.Ad munera quidem *accipiendum* erat facilis, & expeditus, in exactionibus verò,grauis,& acer.

Υγρότης. *Humiditas.Flexibilitas.Facilitas.*Raritas,& ſimplicitas.

Υ cum Δ.

Υ Δάσπις.Hydaſpes.Nomen fluuij.

Υδατηγὸς ἀνὴρ.q.d.Aquæ-ductor,vel,aquæ-hauſtor vir. Lixa.Qui aquam haurit.*Gallicè,Puiſeur,& porteur d'eau.*

Υδατίδες.Aquæ-guttæ.Guttæ.

Υδάτιον. Aquula. Exigua-aqua. Aqua. Latens.

Υ δίειν. Canunt. Dicunt. Celebrant. *Apollon.* τὸν Ἀρχον *lib.* 4. *pag.* 185. *v.* 264. Ἀρκάδες, οἱ καὶ πρὸ σελήνης ὑδίοντο. Arcades, qui vel ante Lunam *nati* celebrantur. *Et lib.* 2. *pag.* 94. *v.* 530. *Et Callimachus in hymno in Iouem. pag.* 5. *v.* 76. Αὐτίκα χαλκῆας μὲν ὑδείομεν ἠδὲ φαείνω. *Primum fabros quidem canimus Vulcani.*

Υ δω. Cano. Dico. Celebro. *Et poet. metri causa per dupplex δω. Vt,* ὔδδειν ἴσασι. Canere videtur. Et ὑδείομεν. pro ὑμνοῦμεν. Canam. Dicam. Celebrabo. Vt, Æthramque felici-prole-præditam inter congregatos *populos* celebrabo. N. L.

Υ δωρ. Aqua intercus. Vitium intercus. Hydrops.

Υ δρωπᾶν. Idem ac ὑδερικᾶν. Aqua intercute laborans.

Υ δερικῶ, ὑδροπᾶν, ὑδρωπᾶν. *Aqua intercute laborare Hydropicum esse. Vide Lex.*

Υ δδειν. Pro, ὑμνεῖν. Canere. Celebrare.

Υ δη. Hyde. Nomen vrbis.

Υ δος. τό. Aqua. Idem ac ὕδωρ. Et datiuus τῷ ὔδει. Aquæ.

Υ δωρ. Aqua vel omnino saporis-expers *est*. vt medicus videtur, vel propemodum est saporis expers. Habet tamen vim omnium saporum capacem Quãobrem etiam omnem saporem percipit, *ac refert*, qui ad ipsam accesserit, *ac eam attigerit*.

Υ δωρ. *Tres senarij, qui somniorum interpretationem continent.*

Aqua scaturiens inferne, inimicos significat.

Aquam limpidam ebibere, bonũ hoc est somnium.

Aquam bibens cænosam, in doloribus eris.

Υ δωρ ἀπιλογίας. Aqua contradictionis. A re locus nomen accepit. Nam cùm in Merram venissent *Israelita* & amaram aquam inuenissent, contra Moysem clamarunt, & contra Deum loquuti sunt. Dicit autem *Deus*, Tuum ingratum animum ad illam aquam coargui.

Υ δωρ αὐτοπαγές. q. d. Aqua per-se-compacta. Aqua in templis congregata. Vel aqua fontancos fontes habens. ὕδωρ βορέν. Aquam voracem, & vigiliam voracem. Dicit igitur aquâ non solùm febricitantes, sed etiam vigilantes ali.

Υ δωρ ἢ πίνων, *Senarius. Er. Ad. Chil.* 2. *Cent.* 6. *col.* 505. *ad* 2 *paulo aliter*. Aquam verò bibens, pulchrum non pariens carmen. Hanc epigrammatis patrem, alij quidem, Asclepiadis, alij verò, Theæteti esse dicunt. *Horatius. Carmina frigent, Quæ scribuntur aquæ potoribus.*

Υ δωρ διεκν. Aqua digrediens, pro, dispersa, & prorsus inutilis. Dauid.

Υ δωρ παρ. Aqua præterfluit. De iis, qui pollicentur, se totis viribus operam-daturos, *vt aliquid in alicuius gratiam faciant*, & qui vel rimosa nauigia, in quæ per rimas ingrediuntur aquæ, conscendere non sunt dubitaturi. *Er. Ad. Chil.* 3. *Cent.* 2. *col* 661. *ad* 64 *Aqua prat.* Et prouerbium. Aqua manet. Est in verbo Ἀνέπλεω. Dicitur autem hoc prouerbium de frustrà laborantibus *De laboribus irritis.*

Υ δρα. Hydra. Serpens nouem-habens-capita.

Υ δρα τέμνειν. Hydram secare. Dicitur de rebus, quæ fieri non possunt, *aut quæ sunt factu difficillime*. Fertur enim Hercules cum lernæa Hydra, quæ centum-capitibus prædita erat, pugnasse, & cùm eius plura capita renascerentur, quàm quæ *ab eo* resecabantur, imperasse Iolao, vt *eius* capita combureret.

Υ δρα τέμνεις Hydram secas. *Er. Ad. Chil.* 1. *Cent.* 10. *col.* 19. *ad* 9. Dicitur de rebus, quæ factu sunt difficillimæ, *vel, quæ nullo modo fieri possunt*. Quia Hercules Hydram secans, nõ *ideo* magis *eam* superabat, quòd subinde plura capita renascerentur.

Υ δίειν. ᾄδειν. λίγειν. A

Υ δω. τὸ ᾄδω. ὔδ δειν ἔοικε. καὶ ὑδίειμι, ἀντὶ τοῦ ὑμνῶμι. καὶ θρῆν τι δηλοῖ τὸ ὑδίειν ἐπὶ ἀρχομένοις ὑδίειμι.

Υ δερος.
Υ δερον. ὑδροπᾶν.

B

Υ δδειν. αὐτὶ τοῦ ὑμνεῖν.
Υ δη ὄνομα πόλεως.
Υ δος. τὸ ὕδωρ. καὶ παρὰ τοῦ ὕδατος δοτικὴ.

Υ δωρ. τὸ ὕδωρ, ἢ παντελῶς ἄχυμον, ὡς τοῖς ἰατροῖς δοκεῖ, ἢ ἐλαχύ ἄχυμον, ἐχέι μέν τι δύναμιν πάντων τῶν χυμῶν δεκτικήν. διὸ καὶ ἅπαντας χυμὸν, ὃς ἂν πλησιάσῃ ἅπτει.

Υ δωρ βλύζον κάτωθεν, ἐχθρὸς αἰωνίῳ.
Υ δωρ διαυγὲς ἐκπίνειν, χρηστὸν τὸ δι. C

Υ δωρ πίων πηλῶδες, ἐν λύπαις ἔσῃ.

Υ δωρ ἀπιλογίας, ἀπὸ τοῦ πράγματος ἐτέθη τῷ τοπικῷ ἐπιθέτῳ. εἰς μιρρὰν γὰρ ἐλθόντες, καὶ πικρὸν εὑρόντες τὸ ὕδωρ, καὶ μεμψίμοιρα εἰπόντες, καὶ τοῦ θεοῦ κατηλάλησαν λέγει ὃ ὅτι διήλεγξάσκε παρ' ἐκείνῳ τὸ ὕδωρ τῷ αἰχμάλωτον γνώμῃ.

Υ δωρ αὐτοπαγές. τὸ συνεκτικὸν ἐν τοῖς ἱεροῖς. ἢ τὸ αὐτομάτως πηγὰς ἔχον. ὕδωρ βορέν, καὶ ἀγρυπνίῳ βορόν. λέγει δὲ ὅτι τὸ ὕδωρ οὐκ ἐν τοῖς πυρέτοις μόνον ὀξὺ τρόφιμον, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀγρυπνοῦσιν. D

Υ δωρ ἢ πίνων καλὸν οὐ τέκνος ἔσῃ. τοῦτο ἐξ ἐπιγράμματός ἐστι μέτρου, οἱ μὲν, Ἀσκληπιάδου, οἱ δὲ Θεαιτήτου φασίν.

Υ δωρ διαπερᾶν ὀμβρον. αὐτὶ τοῦ ἐκπεφευγὸς ὄμβρον, ἢ παντελῶς ἄχρηστον. δαβίδ.

Υ δωρ ὠθεῖται. ἐπὶ τῶν ἐπαγγελλομένων παντὶ σθένει σπουδάζειν, ὡς κἂν εἰς ῥέοντα πλοῖα ἐμβαίνειν ἐκ ὀκνησάντων. καὶ παροιμία. ὕδωρ μένει. ἔστι δὲ τῷ ἀναπλεῖ. εἴρηται οὖν ἡ παροιμία, ἐπὶ τῶν ἀνωφελῶς πονούντων. E

De laboribus irritis.

Υ δρα. ἑπτακέφαλος ὄφις.

Υ δραν τέμνειν. ἐπὶ τῶν ἀμηχάνων λέγεται. ἱστορεῖται γὰρ ὕδρα ἐν λέρνῃ ἑκάστην ἑπτακέφαλον τοξεύσῃ, μαχόμενον Ἡρακλέα ὡς τῶν τεμνομένων αὐτῆς κεφαλῶν, ἀνεφύοντο πλείους, κελεύσαι Ἰόλαον ἐπικαῦσαι τὰς κεφαλάς. F

Υ δραν τέμνεις. ἐπὶ τῶν ἀμηχάνων εἴρηται. παρ' ὅσον ἡρακλῆς ὕδραν τεμνων, ἐδύνατο μᾶλλον ἐκράτει, ἀναδιδομένων αὐτῆς πλείονα κεφαλάς.

Υ δρίειν.

A Υ᾽δρεύω. ποτίζω.

Υ᾽δρεία. τὸ ὑδρεύεσθαι. ὑδρία ἡ, τὸ ἀγγεῖον.

Υ᾽δρηλόν.

Υ᾽δροπικός. Ὁ ὑδροπότης, καὶ ὑδροποτῆν. καὶ ἔστιν ἐν τῇ αἱμοπότης.

Υ᾽δροῤῥόα. τὸ μέρος τῆς σφαίδος, δι᾽ ὃ τὸ ὑπὸ τὰ ὄμβρια ὕδωρ συναγόμενον κατέχεται. ἢ ὁ σωλὴν τόπος. ὑδροῤῥόα, καὶ ἡ ὕφαλος πέτρα. λέγεται ἢ καὶ ὑδροῤῥόια. οἱ ἢ εἰς τὰς ὑδροῤῥόας

B συμφοιτῶντες αὐτοῖς, ὅθεν τότων ἐσώζοντο σφεῖς τὰς ναῦς.

pluuiæ-canales, per hos incolumes-euadebant ad naues.

Υ᾽δροστάσιον. λίμνη μικρά. ὧ ἔβαμεν φαίδμοι τὸ μέγα τοῦτο ὑδροστάσιον, ἀ δίκοντο εἰς τὰς λίμνας, ἐν αἷς ἐπιμιγνύμενος ἀπόλλυται ὁ καφίσ ποταμός.

Υ᾽δρος. ὕδρα. ὄφις. ὕδρα γὰρ, ἐπὶ πλείονα κέφαλα ὄφις.

C Υ᾽δροφορία. ἑορτὴ παρ᾽ Ἀθηναίοις, ἐπὶ τοῖς ἐν τῷ κατακλυσμῷ ἀπολομένοις, ὡς Ἀπολλώνιος.

Υ᾽δροχεῖα. δέξασθαί. ὅλκια ἢ ὕδατος ἐπινοήσασε, καὶ ὑδροχεῖα ἐπέτρεψεν.

Υ᾽δροπιάντες. νοσοῦντες. ὑδροποτοῦντες δέ.

Υ᾽δρωπικὸς. νόσος.

D Υ᾽αινα. θηρίον.

Y᾽δρεῖν. Aquari. Rigare. Aquam haurire, & ferre.

Y᾽δρεία. Aquatio. Ipsa aquæ potatio. *per ει diphthongum.* ὑδρία verò, *hydria*, vas *aquarium.*

Y᾽δρηλόν. Aquosum. Humidum. Irriguum. Molle.

Y᾽δροπικός. Hydropicus. Et ὑδροπότης. Aquę-potor. Et ὑδροποτῆν. aquam-potare. Est in Αἱμοπότης.

Y᾽δροῤῥόα. *Sic in ædibus vocatur,* Illa pars muri-domum-ambientis, per quam aqua pluuia collecta descendit. *Emissarium. Canalis, per quam aqua pluuia effluit. Gallicè, Esgout.* Vel angustus locus, *per quem aqua pluuia fluit.* ὑδροῤῥόα *dicitur* & sub-aquis-marinis-latēs petra. Dicitur autem & ὑδροῤῥόια, q. d. Aquæ-fluxus. *Canalis, per quem aqua fluit. Aristophanes in Acharnensibus pag.* 197. *v.* 22. *Vide schol.* Vt, Alij verò, se conijcientes in aquæ-

Y᾽δροστάσιον. *Aquæ-statio. Castellum in quo collecta stat aqua. Item,* Parua palus. *Stagnum.* Vt, Cùm hoc maguum stagnum perterrillent, peruenerunt ad paludes cum quibus mixtus Cophen fluuius perit, *i suum nomen amittit.*

Y᾽δρος. Hydrus. Serpens. Hydra verò, serpens, nouem-habens-capita.

Y᾽δροφορία. Hydrophoria, q. d. Aquæ-portatio. Lugubre festum Athenis, ob eos, qui diluuio perierant, vt *tradit* Apollonius.

Y᾽δροχεῖα. Aquæ receptacula. Loca aquas recipiẽtia, & continentia Castella, quę collẽctas aquas continent. Vt, Aquæ ductum exstruxit, & aquæ-receptacula excogitauit.

Y᾽δροπιῶντες. *Aqua-intercute* laborantes. ὑδροποτοῦντες verò, aquam-potantes.

Y᾽δρωψ. Hydrops. Hydropicus. Aqua-intercute-laborans.

Y᾽αινα. Hyæna. Fera, *de qua Plinius lib.* 8. *cap.* 30.

ΤΟῦ Υ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε ΚΑΙ ΤΩΝ Η.Θ.Ι.Υ.

E Υ᾽ές. ἀπειλὴ βοαδιωώντων, καὶ ἀνοιγνύειν κελευόντων. καὶ γὰρ ὗεν. ἀντὶ τοῦ ἔβρεχεν.

Υ᾽έλιον. καὶ ὕελος. Ὁ ὑέλινον.

Υ᾽ετός. τὸ υ μακρόν. ἄρδην μέγαν ὑετὸν ἔσχε. ἐμπαλιασές. ἐμπεπόντων ὑετῶν, καὶ χάλαζα ἰσχυρὰ ἐῤῥύη. Ὁ ὑετὸς, ὁπόταν μεταβολὴ εἰς ὕδωρ, ἐπειδὰν ἐκ γῆς, ἢ ἐκ θαλάττης ἀνενεχθεῖσα ὑγρασία κατενεχθῇ.

Υ᾽ειον κρέας. χοῖρος. καὶ ὕεια πληθυντικῶς, χοίρια. ἐχορτάσθησαν ὑείων.

F Υ᾽ικόν. ὗς ἴδιον. χοῖρι ἔργον. λέγεται τὸν σπουδαῖον ἄλλων τε πολλῶν παρόντων, καὶ Σωκράτους Δυσδήμου, εἰπεῖν ὅτι, ὑϊκοι αὐτῷ δοκοῖεν παίζειν ὁ κριτίας, Δυσδήμου προσκνᾶσθαι βουλομένου, ὥσπερ τὰ ὑΐδια τοῖς λίθοις. καὶ ξενοφῶν φησιν, ὑϊκῶν θρεμμάτων. καὶ ἔδοξέ μοι τοῦτον οὐκ ἀνθρώπινον, ἀλλ᾽ ὑείων τινῶν μᾶλλον εἶναι θρεμμάτων.

Y᾽έ. Hyé. Minatio cunctantium, & aperire iubẽtium. *Comminatio, qua quis alicui minatur, quòd nimiùm cunctetur in aperienda ianua, quam ocius aperiri iubet.* Etenim ὗεν *significat*, pluebat, rigabat. *N. L.*

Y᾽ελίον. Exiguum-vitrum. Et ὕαλος. Vitrum. Et ὑέλινον. vitreum.

Y᾽ετός. Pluuia. τὸ υ longum. Vt, καὶ μέγαν ὑετὸν ἔσχε. Et magnam pluuiam subiit *sustinuit.* ἔσχε, *pro,* ὑπέσχε. Ælianus. Decidentibus pluuiis, vehemens etiam grando fluxit, *decidit.* Pluuia verò, *est* nubis in aquam mutatio, quum ex terra, vel ex mari in-altum-attractus humor decidit.

Y᾽ειον κρέας. Suilla caro. Porcina caro. Et ὕεια in-plurali. Suilla. Porcina. Vt, ἐχορτάσθησαν ὑείων. Suillis, *siue porcinis carnibus satiati sunt.*

Y᾽εικόν. Suillum. Porcinum. Porci, vel suis opus. Quod suem decet, porcóque conuenit. Vt, Ferũt Socratẽ, cùm aliis multis prçsẽtibus, tũ Euthydemo, dixisse, videri sibi Critiã affectũ, vt porcũ, qui Euthydemo se-affricare cuperet, quẽadmodũ porcelli saxis. Et Xenophõ dicit ὑϊκῶν θρεμμάτων. Porcinarũ pecudũ. Vt, Hoc autẽ mihi visũ-est non humanũ: sed potiùs esse quarundam porcinarum pecudum, *i porcorum fœ-*

rinus. Plato legum septimo ὑλωδῆς. Suillo-more-facis. Porcum-imitaris. Sues enim, & cynocephalos commemorans, non solùm tu-ipse sues-imitaris, *& porcino more tegeris:* sed etiam auditoribus persuades, vt idem aduersus mea scripta faciant, non rectè faciens. Plato in Theæteto *pag.* 78. M.

πλάτων τόμων ζ' ὑλωδῆς ἢ δὴ καὶ κυνοκεφάλας λίγων, ὃ μόνον αὐτὸς ὑλωδῆς· ἀλλὰ καὶ ζοὺς ἀκούοντας τοῦτο δρᾶν πρὸς τὰ συγγράμματά μου ἀναπείθῃς, οὐ καλῶς ποιῶν. πλάτων δὲ θαυμαστῶ. A

Υ'λωσία. Suum, siue porcorum, vita, mores, facta, fœtor. Vt, In omni porcino facinore volutatus. *i. In omnibus flagitijs tanquam porcus in luto volitari solitus. Vide Magn. Etymol. col.* 733. *l.* 29. *in* Συλωσία. *&* ὑλωσία. *&* 775. *&* ὑλωδῆς.

Υ'λωσία. πανοῦργα. ἀριστοφάνης. ἵνα μὴ ζητῶν θαυμάσῃς ὑλωσία. διεβέβλητο γὰρ οὗτος, ὡς μοιχὸς, καὶ συάδης. μᾶ᾽ ἢ ἐκ πειραιῶς. ἰδόκει ἢ κῆνος εἶ), καὶ θρύπτεσθαι ὅτι πλούτῳ. μᾶ᾽ ἢ καὶ τὸ σῶμα παχὺς, καὶ χλιερόδης. πρὸς ἢ ὑλωσίαν, τὰ ὑπὸ τῶν χοίρων δυσοδία φασίν. οἵπερ διαφόρως ἰδίσμασι χρώμενοι, δυσώδη ἀποπατοῦσι, καὶ εἰς βόρβορον ἁλίσκονται. μᾶ᾽ ἢ καὶ ἄλλος, ὁ εἰς ὄμηρον ζητῶν. ὃς ὅτι μαλακία διεβάλλετο. ἢ νῦ᾽ ζητᾶ ὑπὸ ξηφῆς ἀκολούθου διαφθαρμὸν, ταπεινὰ, καὶ γυναικεῖα φρονοῦσα. δειλία συοικος, καὶ πάση ὑλωσίᾳ. φιλοχρήματος. μικροπρεπὴς. ὀκνηρὸν ἰθέλουσα. ἀσφαλὲς ὑπομένουσα μόχθον, ὑδὶ ἐλεύθερον ἀλλοτρίῳ. αἰσχραπατώδης, & ἀθυμὶς. χαρὰ, καὶ αἰθδίοις αἰεὶ τοῦ δ᾽ αὐτοῦ δίαιτα μετρεῦσα. ὅτι θυμὸς ζηλωτὸς χρωτὶ μὴ. οἷον σῶμα παρειμένον ἐν μιᾷ χώρᾳ κείμενον. ὀκνηρὸν δυσπαθὲς, οὐδὲ κινεῖσθαι ἐν δυνάμενον. τοιαῦτ᾽ ἢ ἐστὶ καὶ πολλοῦ χαμαιπετέστερον ἐπιδείκνυσι τὸν ζωὸν, ὃν νῦν ἐν τῇ ζητουσῇ πολιτελομένων. ὑλωσία ἢ, ἡ συγγένεια. B C D

Υ'λωσὶς ῥῆμα. ὑφαίνει, καὶ ζωοδὲς πιεῖς. καὶ ὑλώων θρεμμάτων. ζήτει ἀῶ.

Υ'λωδῆς. Verbum. *Mag. Etymol. col.* 731. *l.* 29. ὑλωδῆς. οἷόν τι, καὶ ἐρζωδὲς πιεῖς. καὶ ὑλωδῶν. σκαιῶν. ἀμαθῶν. Suillū quiddam, & grauiter-olens facis. *Quoddam suillum, & fœtens facinus facis.* Et ὑλωδῶν θρεμμάτων. Suillarum pecudum. Suum. *Porcinarum pecudum. Porcorum. Hoc autem figuratè tribuitur hominibus, qui vitam porcorum viuunt* Quære suprà.

Υ'λωδῶν. *Suillorum. Porcinorum.* Ineptorum. Indoctorum. Et ὑλωδὴς *Suillus. Porcinus.* similiter, *ineptus, fatuus, stultus.*

Υ'ες. Υ'ε. Hyes. Hyis Epithetum Bacchi, quemadmodum *ait* Clidemus Quoniam (inquit) ipsi sacrificia facimus eo tempore, quo Deus pluit. *i tempore pluuio.* Pherecydes verò *tradit* Semelen, *Bacchi matrem,* Hyen vocari, & Bacchi nutrices, Hyadas. Aristophanes verò, Hyen inter peregrinos Deos recenset.

Υ'λᾶς. Garris. Nugaris. ὕλα enim, garrulitas, nugacitas *Aristoph. Nubibus pag.* 101. *v.* 25.

Υ'ίδιον. Paruus-sus. Porcellus. Et ὑΐδια. parui-sues, porcelli. Iam antè-scriptum-est.

Υ'ιδοῦς. Filij-filius. Nepos.

Υ cum Λ. Μ. Ν. Ο. Ω.

Υ'λακόμωροι. Ad-latrandum-nati. Qui circa latratum laborant. *Qui in latratu sunt occupati. Qui latratui dant operam assiduè. Canum epithetum. Hom. Odyss.* Ξ κύνες ὑλακόμωροι. *Consule Eustath.*

Υ'λακτῆ. Latrat. Furiosè, & impudenter vociferatur, vt canis *Soph. in Electra pag.* 95. F.

ΤΟ Υ ΜΕΤΑ ΤΩΝ Λ. Μ. Ν. Ο. Ω.

Υ'λακόμωροι. ὑλακτικοί. οἱ περὶ τὸ ὑλακτεῖν πονέμενοι. F

Υ'λακτῆ. ἰμμανῶς. καὶ αἰσχρῶς βοᾷ, ὡς ὁ κύων.

Τοιοῦτ᾽ ὑλακτῆ. σοὶ δ᾽ ἐποξύνει πύλας

Talia latrat. vnà verò concitat prope

He in-

A Ὁ πάντα κλεινὸς ἔσθ', ἡ πᾶσι βλάβη.

Iſte inclytus ipſi hæc ſponſus adſtans,
Omnibus in rebus *imbellis iſte, tota pernicies*
noſtra. Pro, Ægiſthus verò, egregius Clytæmneſtræ maritus, prope ſuam vxorem ſemper ſtans, eam ad hæc latrandum incitat, ipſe vir ignauus, in quo nulla prorſus ineſt fortitudinis particula. Iſte tamen, eſt omnium noſtrorum malorum autor.

N O T Æ.

Υλακτῶ] Sophocles in Electra. pag. 95. F. ſic habet.

Τοιαῦθ' ὑλακτῶ σωὶ δ' ἐπιστύφει πόλας
Ὁ κλεινὸς αὐτῇ τοῦτο συμφορᾷ πάρα,
Ὁ πάντ' ἄνανδρος ὤν, ἡ πᾶσι βλάβη.

B

Υλακτήσας. μηρυώσης. ἐπὶ δηγεράμματι.

Τῷ σὺ δίδου μὴ πολλὰ δι' ὀλίγης ἢ λίνεον

Δαίμον' ὑλακτήσαντος ἐνδυόθ' ἡσυχίαν.

Υλαν κραυγάζειν. ἱστοροῦσιν ὕλαν τὸν Θιοδαμάντος καλὸν τὴν ὥραν, ἐρώμενον ἡρακλέους, ὅτε σὺν πλεῖ τοῖς ἀργοναύταις. γλυκυμύσιον ἢ κτῆσιν, ἐξελθεῖν ὑδρευσόμενον. ὑπὸ νυμφῶν ἢ ἁρπασθῆναι φασι. τούτου ἢ δὴ ζήτησιν πολύφημον πεμφθέντα κεκραγέναι, καὶ ὀνομαστὶ αὐτὸν καλεῖν τὸν ὕλαν, μάτην παραινοῦντα. διὸ καὶ ἐπ' ἀφρόνων ἐπὶ τῷ μάτην αὐδῶντας λέγεσθαι. καὶ νῦν ἢ κιανοὺς ἔτι διαμίμησιν τῆς ζητήσεως ποιεῖσθαι, ἑορτάζειν τε αὐτόν.

C

Υλαῖος. ὄνομα κύριον.

Υλαῖα. ἡ ἐν ὕλῃ. καὶ ὑλαῖος.

D

Υλαφώτης. ὁ ἐν ὕλῃ δεξιβιῶν. ἐπὶ δηγεράμματι.

Τοῦτό σοι ὑλαφῶται, κατ' ἀγριάδος πλατάνοιο

Δέρμα λυκορράιστης ἐκρέμασεν. τελέσων.

Υλλεῖς. ἔθνος Ἰλλυρικόν. ἀπὸ ὕλλου τοῦ Ἡρακλέους, ⁊ μελίτης τῆς Ἀγαίου ⁊ ποταμοῦ.

Υλη. ὁ σωλήνδρος τόπος ὕλη. καὶ ἡ σπῆλυξ. ἡ ἐπιφάνεια. ἡ ὑπόθεσις. ὕλαι χορηγῶν, καὶ τοιαῦται, καὶ ξύλα. ὕλη ἢ, καὶ ἡ εἰδοποιουμένη ὑπὸ τοῦ εἴδους. πᾶν γὰρ τὸ γινόμενον, ἢ φύσει, ἢ τέχνῃ, ἐξ ὕλης, καὶ εἴδους ἔχει τινὰ σύστασιν. οἷον, ὁ σωκράτης ἐξ ὕλης μὲν τῆς σαρκός. εἴδους ἢ, τῆς ἀνθρωπίας μορφῆς. καὶ τοῦτο τὸ τέχνην, ἐξ ὕλης μὲν τοῦ ξύλου, εἴδους ἢ, θύρας, ἢ σκαμνίου ἢ ἄλλου τινός.

E

Υλήεσσα χώρα. ἡ συνδένδρος.

Υλοκοίτης θήρ. ὁ ἐν τῇ ὕλῃ τὴν κοίτην ποιούμενος.

F

Υλονόμοι. οἱ τὰ ἔργα τῆς ὕλης ἔργα καὶ φροντίδι ἔχοντες. λέγει ἢ τοὺς φύλακας τῶν ὀρῶν.

Υλοφόρον. ξυλοφόρον.

Υλακτοῦσης. Latrantis. Inſanientis. Furentis. In epigrammate.

Huic tu da non multa. per feliciter-praedam-capiens verò rete-lineum, ô

Deus, latrantis ventris quietem largire.

Υλαν κραυγάζειν. Hylam inclamare. Ferunt Hylam, Thiodamantis F. pulchra forma *praditum*, Herculis amaſium *fuiſſe*, quum vnà cum Argonautis nauigaret. Cùm autem ad Myſiam peruenſſent, exiiſſe *ex nauí*, aquaturum. A Nymphis verò *raptum-fuiſſe*, & exhominum-conſpectu-ſublatum. Polyphemum verò ad eius inquiſitionem miſſum, inclamaſſe, & nominatim Hylam ſæpius-vocaſſe, nihil proficientem: *at fruſtrá clamantem*. Quamobrem etiam *aiunt* hoc prouerbium dici de iis, qui nihil proficiunt, *quamuis multum laborent*. Quinetiam nunc Cianos adhuc ad imitationem illius inquiſitionis *tradunt* illius Herois feſtum-celebrare. *Eraſm. Ad Chil. 1. Cent. 4. col. 149. ad. 72. Hylam inclamas.*

Υλας. ὄνομα κύριον. Hylas. *De quo Theocritus. Idyll xiij.*

Υλαία. Syluia. Syluestria. ab ὕλη. i. ſylua. *Sic & apud Virgilium Æn lib. 6 pag. 269. v. 3. & 5. Syluius à ſyluis dictus, in quibus educatus.* Et ὑλαῖος. Syluius. Syluestris. *Theocrit. Idyll. 25. v. 10.* Οἷα ἢ θὴρ ὑλαῖος ὑποπλοίην χιονάων.

Vt autem fera ſyluestris ſuſpectos habet venatores.

Υλαίτης. Syluestris. In ſylua degens. *Epigram. lib. 6. pag. 434. epigrammate 111.*

Hanc tibi ſyluestris Pan, *de agresti platano*

Pellem luporum-interfector ſuſpendit Teleſon.

Υλλεῖς. Hyllenſes. Gens Illyrica, ab Hyllo Herculis, & Melites F. Ægæi fluuij *filio*.

Υλη. Sylua. Locus arboribus-conſitus. Et excuſatio, ſpecioſa-cauſa, *fictio, ſimulatio, praetextus, commentū.* vel, argumentum, *materia, cauſa*. Vt, ὕλας. &c. Tot, & peregrinas materias ſuppeditans. ὕλη verò *dicitur* etiã materia, quæ informatur à forma. Quidquid enim fit vel natura, vel arte, ex materia, & forma conſtat. Vt, Socrates, ex materia quidem *conſtat, ſcil. ex* carne, *ex* forma verò, *ex* humana forma. Et hoc arte-confectũ, ex materia quidem ligni *conſtat*, forma verò, ianua, vel ſcamni, vel alius alicuius *rei*.

Υλήεσσα χώρα. Syluoſa regio. Arboribus-conſita regio.

Υλοκοίτης θήρ. Syluicuba fera. In ſylua cubile faciẽs. In ſylua cubans.

Υλονόμοι. *Syluarum-cuſtodes*, quibus opera ſyluarum, *ipſarúmq; ſylua* ſunt curæ. Montis verò cuſtodes dicit, *qui montis ſylvas curant*.

Υλοφόρον. Ligniferum.

A Ὡς δ' καλλίμαχος ἐν τοῖς ἐπιγραμματίοις. τῆς δὲ ταλαίπης νύμφης (ὡς μεγαρέων οὐ) λόγος οὐδ' ἀριθμός.

Vt & Callimachus in epigrammatibus *pag. ex Henrici Steph typis. 70. epigram. 31.* Illius verò miseræ Sponsæ (vt Megarensium) non *habetur* ratio, neque numerus *est vllus. Id est, Illa verò misera sponsa, Megarensium instar, in nullo loco, in nullo honore, in nullo precio est: sed ab omnibus omnino contemnitur.*

Ὑμιλώ. ὑμὼς, τὸ λεπτότατον δέρμα.

Ὑμηττός. τόπος ἐν Ἀθήναις. ἢ ὄρος. ἐν ὑμήττῳ μέλι, ἐξ οὗπερ ἀπὸ τούτου δὴ, καὶ πᾶν τὸ ἐν χρείᾳ ἔσον πρὸς ἰατρείαν.

Ὑμνεῖν. ὀδύρεσθαι. μέμφεσθαι. λοιδορεῖν. κατ' εἰρωνισμόν. ὡς ἐν ἑρμότῳ πολιτείας πλάτων. καὶ σοφοκλῆς, καὶ αἰσχύλος φασί.

Ὑμνοῦσι. ὑμνεῖτε. καὶ ὑμνοπόλος.

Ὑμνεῖ σε. ὁ τὸ φῶς διακρίνας τὸ πρότερον χάος, ὡς ἐν φωτὶ τὰ ἔργα ὑμνεῖ σε κύριε ὁ δημιουργός. τὸ δὲ ὡς, ἀντὶ τοῦ ὅπως καὶ.

C Ὑμνήσεις. χθονὸς τῆσδ' ἐπὶ σῇ ὑμνήσεις καπὶ τραγῳδία φησί.

Ὑμνεῖτε. δοξάζετε.

Ὑμνίδι. ἀπὸ ὕμνις ὑμνίδος, ὑμνίδι.

Ὑμνοπόλος. ὁ ἀεὶ τοὺς ὕμνους ἀναστρεφόμενος. πολλαὶ μητέρες ὑμνοπόλων. ἀεὶ ἀλκμᾶνος τὸ λυρικοῦ.

D Ὑμνῳδία. καὶ ὑμνῳδός.

Υ̓͂νις. γεωργικὸν ἐργαλεῖον. καὶ ῥόπαλον. ἐν ἐπιγράμματι.

--Ἰσοβόην τε
Σιὼ γυεοῖς ἀρότερσις, καὶ φιλόγαιον ὖνιν.

τὸ δὲ υ μακρόν.

E Ὑόμβος. βρεχόμενος.

Ὑοιμουσία. ἀπαιδευσία χοιρῳδία. ἀριστοφάνης θαυμάζω τῆς ὑοιμουσίας.

Ὑοσκυαμᾶν. μαίνεσθαι. ὠδυπαθεῖν. φερεκράτης κοριαννοῖ. ὑοσκιαμᾶς ἀνὴρ γέρων.

Ὑοσκύαμον. εἶδος βοτάνης δηλητηριώδους, μέλαν ἔχον σπέρμα.

F Ὑώδεις. οἱ ἱπποκράτους υἱεῖς ὑώδεις τινὲς, καὶ ἀπαίδευτοι ἐκωμῳδοῦντο. καὶ τάχ' ἂν εἶησαν σφηνόκεφαλοι. καὶ δοῦπολις. υἱεῖς ἱπποκράτους ἰσ-

Ὑμιλώ. Tenuissima-pellis. Pellicula. Membrana. Genitiuus. ὑμιλῶ-οῦς.

Ὑμηττός. Hymettus. Locus Athenis *i. in Attica.* Vel mons. A quo mel hymettium. Ex eodem etiam *petebatur* quidquid ad medicinam erat vtile.

Ὑμνεῖν. *Celebrare. Canere. Interdum etiam significat* Lugere. Conqueri. Conuiciis-insectari. *Quod dictum per bonam-ominationem, & mali minuendi causa, quod verbis longè leuioribus, & honestioribus, quàm res ipsa ferat, enuntiatur.* Vt in primo de Repub. Plato, & Sophocles, & Æschylus dicunt.

Ὑμνοπολείτω. Celebret. Et ὑμνοπόλῳ. Qui-circa-hymnos-versatur. Qui-circa-laudes-versatur. *Epithetum Poetæ, & ipse Poeta.*

Ὑμνεῖ σε. Te celebrat. Vt, Qui luminis primum Chaos dissecuit, vt in luce opera, Domine, te opificem, *omniúmque rerum creatorem* celebrent. *ὡς* enim *hic* positum-est pro, *ὅπως*.

Ὑμνήσεις. Celebrabis Canes. Pro, Lugebis. Deflebis. Vt, Extra terram istam mala *tua* canes. *Sic* loquitur Tragœdia.

Ὑμνεῖτε. Canat. Laudet. Celebret.

Ὑμνίδι. Hymnidi. *Datiuus est à recto* Ὑμνις. *Genitiuus*, Ὑμνίδος. *Dat.* Ὑμνίδι. N. L. *Fortasse nomen est mulieris ab hymnis canendis ita dicta.*

Ὑμνοπόλῳ. Qui-circa hymnos-versatur. Poeta. *Epigram. lib. 3 pag. 271, epigram. 465. legitur* πολεῖς. *i. patria, non autem* μητέρες. *i. matres. Sed ex præcedentibus Poeta verbis legendum constat* πατρίδες. *Vide locum.* Multæ *sunt* patriæ Poetarum. De Alcmane Lyrico *verba fiunt illic.*

Ὑμνῳδία. Hymnodia. Hymnorum-cantatio. Et ὑμνῳδός. Hymnorum-cantator. Poeta.

Υ̓͂νις. Vomer, Rusticum instrumentum, *vt* & ῥόπαλον. i. clava. *Videtur autem intelligi clava, quâ rustici terræ glebas frangunt. Epigramm. lib. 6. pag. 419.* epigramma 44.

--Et aratri temonem
Cum incuruis aratris, & terræ-amantem vomerem.

υ autem *in voce* ὖνις *est* longum. *Sed nunc metri causa alterum* υ *est sublatum, & υ correptum.*

Ὑόμβῳ. Qui-pluuia-rigatur. Qui-rigatur. Qui-compluitur. *Vide Lex. Ion. in* Ὑάδες.

Ὑοιμουσία. q. d. Suilla-Musa. Porcina-Musa. Pro, Inscitia. Imperitia. Aristoph. *in Equitibus pag. 243. v. 13. & 16. schol. annot. 4.* Miror *eius* porcinam-Musam. i. imperitiam.

Ὑοσκυαμᾶν. Insanire. Delirare. Pherecrates Coriannone. Insanis vir senex. *Quid sit* ὑοσκύαμος, *cur ita dicta, & quæ vis eius, Lexica docent.*

Ὑοσκύαμον, & ὑοσκύαμος. Hyoscyamus. Porcina-faba. Genus herbæ venenosæ, quæ nigrum semen habet.

Ὑώδεις. Suilli. Porcini. Suillis, & porcinis moribus præditi. *Aristoph. in Nubibus. pag. 109. v 20 Illis Hippocratis filiis similis erit. schol. annot. 11.* Filij Hippocratis, vt quidam *homines* porcinis--moribus- præditi, & indocti à Comicis -carpebantur, & fortasse erant *oblongo, acuto, &* prominente--capite. Et Eupolis in Demis *dicit*, Hippocratisque

fil.j subdititij quidam. Balantes filij, & nullo modo moribus *commodi, ac honestis prediti.* Eorum verò nomina *sunt*, Telesippus, Demophon, Pericles.

Υω. Pluo. Compluo. Pluuia-perfundo. Rigo. Accusatiuo. Et, ὕει σοι πῦρ ἐξ οὐρανοῦ. Ignis in te de cœlo pluit. *Vel, Deus ignem in te de cœlo pluens demittit.*

Υων Pluens. Rigans. ὑῶν verò, suum, porcorum.

Υἱώθης Filius factus-es. In filium adoptatus es. Adoptatus-es.

Υἱῶσαι, *vel*, ὑῶσαι. Filium adoptare. Filium *alterius*, facere filium suum. Et ὑίωσιν. adoptione. Et ὑίωσιν. Filium adoptiuum fecit, pro, adoptauit. Et τὰς ὑίωσις. adoptiones. Et ὑιοθεσίαι. Idem apud Ælianum frequēs *est huius vocis vsus. Fortasse melius*, ὑῶσαι τὸν παῖδα πυθ. ὑὸν ποιῆσαι, ἢ αὐτὸν θετὸν ποιῆσαι, ἃ ἐκ ὑοθετῶν. *Vnde* ὑιθισία. ἡ.

βάλμοί τινες. βλακικὰ τίκνα. τὰ δὲ ὁλόκληρα αὐτῶν, πολίσσπορος. δημοφῶν. φερεκλῆς. A

Υῶ. τὸ βρέχω. αἰτιατικῇ. καὶ ὕουσι πῦρ ἐξ οὐρανοῦ.

Υῶν. βρέχων. ὑῶν δὲ, χοίρων.
Υἱώθης. ὑωθετήθης.

Υῶσαι τὸν παῖδα. ὑὸν ποιῆσαι, αὐτὸν θετὸν. καὶ ὑώσει, τῇ ὑωθεσίᾳ. καὶ ὑώσασθαι. αὐτὶ τοῦ ὑὸν θετὸν ἐποίησε. καὶ τὰς ὑώσεις. τὰς ὑοθετήσεις. καὶ ὑοθεσίας. ἡ χρῆσις φέρεται πολλή. B

Υ CVM Π.

Υπαμαίρχω. Se-cursu-subducere. *Aristoph. in Ecclesiaz. pag.* 491. *v.* 35. 36. 37. Quare properate, quia solent illic. Qui non adsunt manè in Pnyce, Se-cursu-subducere, habentes ne vel minimum quidem. Pro, *Coguntur* rectò *cutrere*, neque vel minimam rē, quæcunque illa fuerit, accipiunt. Qui enim in Pnycem. *i. in concionem*, seriùs veniebant, ecclesiasticum *stipendium*, *quod iis dari solebat, qui concionem frequentabant*, non accipiebant.

Υπάγγελτος Pro, κατάδηλος. Denuntiatus. Declaratus. Manifestus. Vt, Ille verò, veritus ne Romanis Manifestus factus periclitaretur, *antequàm sui aduentus nuntius ad eos deferretur, confestim se recepit.*

Υπάγω. Subducit. Decipit. Fallit. Vel, subiicit, Vt, Problemata generalibus subiicit, *& ad generalia capita reducit.* Et, Quæstu autem ipsum decipiente, *impellente*, & magis, ac magis exacuente, *& ad rem aggrediendum incitante.*

Υπάγειν εἰς δίκην. Idem, ac ἄγειν εἰς δίκην. In iudicium ducere. In ius ducere. Et Thucydides, & alij *hoc vtrūque loquendi genus vsurpant.*

Υπαγκάλιος. *Vel*, ὑπάγκαλος, *vt apud Dionys. Halic. Antiq. Rom. lib.* 7. *pag.* 472. *lin.* 15. *vnde locus hic videtur sumptus.* Puer, qui in vlnis adhuc gestatur. Vt, Alter quidem, decem annos erat-natus. Alter verò, in vlnis adhuc gestabatur.

Υπαγόμενος. Decipiens. Per-dolum-abducens. Vt, Pueros autem per-dolum-abducens longiùs ab vrbe.

Υπαγόμενος. Verbis alicuius adductus. Deceptus. Vt, Intemperantis, & tyrannicæ mulierculæ calumniis *adductus, impulsus, & deceptus.*

Υπαγορεῦσαι. Datiuo. Interpretari. Declarare. Et Historię scriptor de Symeone. Stylite *dicit*, Hunc verò solitariam vitam ipsi declarasse *ferunt.*

Υπάγουσι. Pro, φέρουσι. Subducunt, pro, producunt. *i.* vlteriùs ducunt. Demosth. in Philippicis.

Υπαγωγάς. q.d. Subductiones, quibus quis se subducit, & ab aliquo loco recedit. Recessus. Receptus. *Quum quis recedit, & se recipit.* Thucydides dicit ἀναχωρήσεις τε, καὶ ὑπαγωγάς. *i.* Insecutiones, & recessus. *Quod dicitur de iis, qui hostem fugientem insequuntur, aut etiam ipsi ab eo recedunt, pedem referunt, se subducunt, ac recipiunt in locum tutiorem.* Et rursus. Eósque vltra modum formicarum ad subductionem migrare *iussit, vt ita loqui liceat.* Pro, ad receptum *transire*, *id est*, *sese recipere iussit.*

Υπαγωγαί. Seductiones. Deceptiones. Doli. Fraudes. Fallaciæ.

Υπαγωγαί. ἀπάται.

Υπαγωγὰς. καὶ ἀναχωρήσεις. διώξεις τε, καὶ ὑπαγωγὰς φησι θουκυδίδης. καὶ αὖθις. καὶ πρὸς τὰ μετρίως διωκαίνοντας, ἐς ὑπαγωγὴν μεταπεσεῖν. αὐτὶ τοῦ ὑπαναχώρησιν. F

ΤΟ Υ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Π.

Υπαντοτρίχειν. τοῖς μὴ παροῦσιν ὀρθίοις εἰς τὴν πνύκα ὑπαντοτρίχειν ἔχουσι μηδὲ πάτταλον, αὐτὶ τοῦ ὀπίσω τρίχειν. μηδ' τὸ τυχὸν ἔχουσιν. οἱ γὰρ ὕστερον ἐρχόμενοι εἰς τὴν πνύκα, οὐκ ἐλάμβανον τὸ σπανιστικόν. C

Υπάγγελτος. ὁ ἢ, καταῤῥαθύμας μὴ ἡδόμενος ὑπάγγελτος τοῖς ῥωμαίοις, καθωσδήση, αὐτὶ τοῦ καταφανής.

Υπάγη. ἐξαπατᾷ, ἢ ὑποτίθεται. ὑπάγη τὰ σφαλήματα τοῖς ἡδικηκόσι. ὑπάγοντος δὲ αὐτὸν τοῦ κέρδους, καὶ ὅτι μᾶλλον ὑποδήγοντος.

D

Υπάγειν εἰς δίκην, τὸ ἄγειν. καὶ θουκυδίδης, καὶ ἄλλοι.

Υπαγκάλιος παῖς. ὁ τὰς δίκας ἔτι γεγονὼς, καὶ ὁ ἕτερος ὑπαγκάλιος.

Υπαγόμενος. ἐξαπατῶν. ὑπαγόμενος δὲ τοὺς παῖδας σφετωτέρω τῆς πόλεως.

Υπαγόμενος. πειθόμενος. ἀπατώμενος. γυναίου ἀκολάστου, καὶ τυραννικοῦ ἀγκωλαῖς ὑπαγόμενος. E

Υπαγορεῦσαι. δοτικῇ. ἑρμηνεῦσαι. καὶ ὁ λογοθέτης, φθὰς συμεὼν τὸν στυλίτου. † ἢ, † μοναδικὸν βίον αὐτῷ ὑπαγορεῦσαι.

Υπάγουσιν. αὐτὶ † φερόουσι. δημοσθένης φιλιππικοῖς.

Υπαγωγάς. τὰς ἀναχωρήσεις. διώξεις τε, καὶ ὑπαγωγὰς φησι θουκυδίδης. καὶ αὖθις. καὶ πρὸς † μετρίως διωκαίνοντας, ἐς ὑπαγωγὴν μεταπεσεῖν. αὐτὶ † ὑπαναχώρησιν. F

A Υ᾽παγωγεύς. ἐργαλεῖόν τι τεκτονικόν. ὡς τινες σιδηροῦν. οἷον πτυάδιον, ᾧ χρῶνται οἱ κονιαταί, οἱ ἢ ἐρμαλεῖον οἰκοδομικόν. ᾧ ἀστεωθήνουσι τοὺς πλινθους πρὸς ἀλλήλους. ὅ τινες ἀξόξυστον καλοῦσιν. οἱ ἢ πλόν τινα. καθὼς καὶ ἕρμιππος.

Υ᾽παγωγεύς. Quoddam instrumentum fabrile, ferreum, (vt quidam *tradunt*) paruo-ventilabro simile, quo vtuntur parietum-dealbatores, *quos alij vocant albarios, alij, tectores. Videtur autem intelligenda trulla, quæ est cementarij instrumentum, quo fabri murarij tectorijs linendis, & complanandis vti solent, vt parietibus, & pulchritudinem afferant, & aduersus pluuias, & varias aeris iniurias firmitudinem concilient. Gallicè, Truelle de maſſon.* Alij verò *dicunt esse* instrumentum ædibus-ædificandis-inseruiens, quo *murarij* lateres inter se *componentes* dirigũt. Quod quidam vocant paraxylstum, *quo lapides poliuntur.* Alij verò, pileum quendam *l.* πλόν τινα. *Lutum, cæmentum, cementum quoddam*, vt & Hermippus, *cuius versus suis numeris, & iusta quantitate non videntur constare, licèt sensus ex iis eliciatur commodus.*

Ξυύεστι ἢ δεσμᾷ ᾧ οὐδενί.

B

Versatur enim cum eo, *vinculo quidem nullo* constrictus:

Τοῖσι δ᾽ ὑπαγωγιῦσι τοῖς ἑαυτῆ τρόποις. καὶ ἁρισταίνης ὄνησι. καὶ νῆ διαγε αἱ νῆτται ἐθέλουσ᾽ ὑφαι ἐπλινθοφόρουν. ἄνω ἢ τὸν ὑπαγωγέα ἐτέτανται ἔχουσαι. ἴζουσι μέναι ἢ αἱ νῆτται, δῆτα τὸ ἔχειν ζώνιον λαβοῦσαι.

At cæmentis constrictus *ipsis ipsius moribus.* *Id est, Nullo quidem necessitudinis, vel necessitatis vinculo cõstrictus, cum eo versatur: at suauibus, blandisque moribus eius adductus, & tanquam cæmento quodam cum eo coniunctus.* Et Aristophanes in Auibus. *pag* 412. 413. Et per Iouem ipsæ anates succinctæ Lateres ferebant, supra verò *suos humeros* trullam Volabint habentes à tergo tanquam filiolos. Lutum in ore *sed ferebant* hirundines. Anates verò succinctæ, *vel, vndique cinctæ vocantur*, quòd *plumarum* albam zonam habeant, *qua corpus earum cingitur.*

C

NOTÆ.

Πλόν τινα.] Aristoph. in Auibus. pag. 412. 413.

Καὶ τὸ διʼ αἱ τῆτται γε πελιζωσμῷαι,
Ἐπὶ νηθοφόρουν, ἄνω ἢ τὸν ὑπαγωγέα
Ἐπίτεντ᾽ ἔχουσαι κατόπιν ὥσπερ παιδία,
Τὸν πλὸν ἐν ταῖς ζώναισιν αἱ χελιδόνες.

Consule Schol. annot. 13. & 14. vbi post alia quædam, subiicitur, ὑπαγωγέα ἢ, τὸν ξυσῆρα. ἔστι ἢ ἐργαλεῖόν τι πλατὺ σιδηροῦν, ᾧ ξύουσι τὸν πλόν. Intelligit autem trullam. & cæt. vt apud Suidam. Et, εἰ μὲ ἄρα πλόν τινα ὑπαγωγέα καλοῦσι, τοιοῦτον γάρ τι καὶ Ἕρμιππος ἐν τοῖς σημείοις ἐμφανίζει. Quare cæmentum intelligit, quo muri constringuntur, & aduersus aëris iniurias, & pluuias, firmantur.

D Υ᾽παγωγή. ὑποχώρησις. ὅπως μὴ ἐθέλοντες, εἰς ὑπαγωγὴν ὀξύτερον εἶεν, ἢ ἵππων ἀπιβίβαζειν.

Υ᾽παγωγή. Receptus. Recessus. Quum quis se recipit, & recedit. Vt, De equis *eos* descendere iussit, ne de industria segniùs pugnantes, ad receptum celeriores essent. *i. celerius terga darent, & se reciperent.*

Υ᾽πακούομαι. δοτικῆ.

Υ᾽παγκούομαι. Datiuo. Auſculto. Obedio. Pareo. Morem gero.

Υ᾽παλπία. ὄνομα πόλεως.

Υ᾽παλπία. Hypalpia. Nomen vrbis.

Υ᾽παλύξαι. ἐκφυγών.

Υ᾽παλύξαι. Qui effugit. Qui vitauit. Elapsus.

Υ᾽πάλυξις. ἔκκλισις.

Υ᾽πάλυξις. Effugium. Declinatio. Vitatio.

Υ᾽πανίεντος. ἐνδόντος.

Υ᾽πανίεντος. Remittentis.) (Intendentis.

E Υ᾽πανίχει. ὑπαναπέλλει.

Υ᾽πανίχει. Suboriri, vel oriri facit.

Υ᾽παυθῶ ἀεί.

Υ᾽παυθῶ ἀεί. Floreo semper.

Υ᾽παντιάζων. ὑπαντῶν.

Υ᾽παντιάζων. Occurrens. Obuiam-procedens.

Υ᾽παντῶ δοτικὴ ὑπαντᾶν ὅτι τῇ ὁδῷ. ἀπαντᾶν ἢ, ὅτι τῷ κριτηρίῳ.

Υ᾽παντῶ. Datiuo. Occurro. ὑπαντῶ *dicitur* de via, in qua quis alicui occurrit. ἀπαντῶ verò, de Iudicio, *ad quod quis occurrit alicui, vt suam causam agat, atq. tueatur.*

Υ᾽πάξιος. ὑπαγαγεῖν. ὑπετάξαι. ὑπῆρχεῖτο ἢ πολλὰ μὴ ὑπάξιος αὐτῷ τῇ ὅτι τῆς ὄχθης ἰρυμάτων.

Υ᾽πάξιος. In alicuius potestatem redigere. Subiicere. Vt, Pollicebatur autem se multas munitiones, & propugnacula, quæ in illa ripa erant, in eius potestatem esse redacturum.

Υ᾽παστρέχων. ὡδὶ τούτῳ περιγέγραπται.

Υ᾽παστρέχων. De hoc *verbo* iam antè-scriptum-est.

F Υ᾽παρ. ἀληθῶς. οὐκ ἐνύπνιον. τὸ μεθ᾽ ἡμέραν ὄναρ. οἷον φανερῶς. ἀληθῶς ὑπάρχον. ἐμοὶ δοκεῖς σὺ τοῦμὸν ὄναρ ἐρεῖν. ἐγὼ δ᾽ ἔοικα τὸ σὸν ὕπαρ ἀφηγεῖσθαι. ὕπαρ λέγει, τὸ μεθ᾽ ἡμέραν ὄναρ. ὡς σαφῶς ὑπάρχον ἀληθές. κῆ ἀποκοπὴν τῆς τελευταίας συλλαβῆς τῆς χον.

Υ᾽παρ. *Id, quod est* Verum. Veritas. *Id, quod est re vera*, non in somnio. Quod interdiu nobis apparet, quasi dicas, manifestè, verè existens. Vt, Tu mihi meum *nocturnum* somnium narra. Ego verò tuum diurnum somnium *tibi* narrare videor. ὕπαρ dicit, diurnum somnium, vt euidenter existens verum. *Hoc autem* ὕπαρ, *formatum est à participio* ὑπαρχον, per apocopen vltimæ syllabæ, scil. χον.

Υπαρ. Vigilans. Visio vera certi, verique nuncij.

Υπαττομένης. Illius, quæ succutitur, quæ monetur, quæ percutitur. Vt, Equis hinnientibus, terra ipsorum pedibus succussa; *vel, percussa, pulsata*, & armis collisis.

Υπαρκτά. Existentia. Permanentia. *Stabilia. Firma.*

Υπαρξάμενος. ὑπάρξας. Auspicatus. Qui rerum aliquarum initium fecit. Vt, Tandem verò Græci, Chiis auspicatis, Legatos miserunt ad Lacedæmonios.

Υπαρχος. Præfectus, qui alterius imperio subiectus est, & ipsi paret. Is, qui subiectus est alteri. Qui non est summus Imperator. Proprætor. Imperatoris Legatus. Sophocles *in Aiace pag. 62. & 63.*

Sparta Rex venisti, non autem *noster dominus*, ac Imperator.

Nec est vbi, nec vllo modo *tibi hunc regere magis*

Imperij lata fuit lex, quàm & huic te.

Proprætor aliorum, & aliorum imperio subiectus, *huc nauigasti, non cunctorum*

Imperator, vt Aiacis dux esses vnquam.

Υπάρχον. Initium faciens. Iniuriarum initium faciens. Iniuriis lacessens, & prouocans. *Vt patet ex sequenti senario.* Vt non iniuriarum initium faciens: sed *illatas iniurias* vlciscens *Vel, Vt non inferens: at propulsans iniuriam, eamque vindicans.* Et verbum ὑπάρχειν, nō simpliciter significat esse: sed iam pridem esse, & antevertere, vt priùs fit *aliquid.* Menander. Non aduocatos, *ac per adhortationem incitatos* vos. Oportet enim *nos* vobis esse benevolos. Sed hoc iam pridem inesse *oportet. N. L.*

Υπασπισταί. Propugnatores. Satellites. Vt, Chosroi verò, propugnatores, & satellites erant triginta.

Υπατι κρειττων. *Dei videntur epitheta.* O summe princeps Principū, Rex Regū, excellentissime, maxime.

Υπατία. Consulatus. Principatus.

Υπάτη. Hypate. Chorda musica, grauem edens sonum. Ὑπάτη etiam *simpliciter dicitur, pro summa, vel extrema. Vt in illo epigrammate.*

Morbum quum in summum incidit, terminúmque ineuitabilem

Vidit fortitudinem manifestè contra suam,

Fixit tunc sub visceribus suum ensem.--

Υπατία. Hypatia, Theonis Geometræ, Alexandrini Philosophi filia, & ipsa Philosopha, & multis nota, vxor Isidori Philosophi. Floruit sub Arcadio Imperatore. Scripsit commentarium in Diophantem, Astronomicum Canonem, In Conica Apollonij, commentarium. *Sic enim Græcus textus videtur distinguendus, vt & à Vvolfio distinctus.* Hæc autem dilacerata fuit ab Alexandrinis, & corpus eius contumeliosè tractatum, per totam vrbem *raptatum*, & dispersum fuit. Hoc autem ei accidit, propter inuidiam, & excellentem sapientiam, & præcipuè propter eximiam Astronomiæ peritiam, vt quidam *tradunt*, à Cyrillo, vel, vt alij, propter innatam Alexandrinorum audaciam, & seditionis studium. Nam multos etiam suos Episcopos ita tractarunt. Vide *quomodo tractarint* Georgiū, & Proteriū. Hęc Alexādrię & nata, & educata, & erudita, fuit. Cū antè esset ingenio generosiore, quā patet, non contēta fuit paterna in

Υπαρ. ἐγρηγορός. ὑπαστία ἀληθὴς, βεβαία, καὶ ἀληθοῦς ἀγγελίας. A

Υπαττομένης. κτυπωμένης. πλησσομένης. ὑπὸ ἵππων χρεμετιζόντων, τ' γῆς τοῖς ποσὶν αὐτῶν ὑπαττομένης, ὅπλων συγκρουομένων.

Υπαρκτά. μόνιμα. ὑπάρχοντα.

Υπαρξάμενος. κατάρξας. χρόνῳ ἢ οἱ Ἕλληνες χίων ὑπαρξάντων, ἐπρεσβεύσαντο πρὸς λακεδαιμονίους.

Υπαρχος. ὁ ὑφ' ἑτέρου ἀρχόμενος. ὁ ὑποτεταγμένος ἑτέρῳ. ὁ μὴ ὢν αὐτοκράτωρ. σοφοκλῆς. B

Σπάρτης ἀνάσσων ἦλθες, οὐχ ἡμῶν κρατῶν.

Οὐδ' ἔδθ' ὅπως σοι τόνδε κοσμήσῃ πλέον

Ἀρχὴς ἑκείνου θεσμὸς, ὅστις καὶ τὰ σὰ δίκα σθένει.

Υπαρχος ἄλλων δεῦρ' ἐπλεύσας, οὐχ ὅλων.

Στρατηγὸς, ὥστ' ἄγαντος ἡγεῖσθαι ποτέ. C

Υπάρχων. πρὸ καταρχῶν. ὡς οὐχ ὑπάρχων, ἀλλὰ πρωρεύων. καὶ τὸ ὑπάρχειν, οὐχ ἁπλῶς τὸ εἶναι, σημαίνει. ἀλλὰ τὸ πάλαι εἶναι, καὶ προεῖναι φθάνειν. μένανδρος. οὐχὶ προκεκλῆσθαι ὑμᾶς. δεῖ γὰρ ὑμῖν εὐνοεῖν, ἀλλὰ ὑπάρχειν τοῦτο.

Υπασπισταί. δορυφόροι. παρ' ἕχοσρόῃ ὑπασπισταὶ, ἢ δορυφόροι τριάκοντα ὑπῆρχον. D

Υπατε κρειόντων. βασιλεῦ, βασιλεύοντων. ἐξοχώτατε, μέγιστε.

Υπατεία. ἡγεμονία.

Υπάτη. χορδὴ μουσικὴ, βαρεῖα φθόγγον ἀποτελοῦσα.

Νοῦσον ὅτ' εἰς ὑπάτιον ἀλίσθαντι, τέρματ' ἄφυκτον,

Οἶδεν ἀριστεῖον ἰμφανὲς εἰς ἐδίην.

Πῆξε δι' ὑπὸ παλάγχνησιν ἑὸν ξίφος.-- E

Υπατία. ἡ θέωνος τοῦ γεωμέτρου θυγάτηρ. τοῦ ἀλεξανδρέως φιλοσόφου. καὶ αὐτὴ φιλόσοφος, καὶ πολλοῖς γνώριμος. γυνὴ ἰσιδώρου τ' φιλοσόφου. ἤκμασεν δὲ τοῖς βασιλείοις ἀρκαδίου. ἴχνος ὑπόμνημα εἰς διοφαντου τὸν ἀστρονομικὸν. κανόνα εἰς τὰ κωνικά. ἀπολλωνίου ὑπόμνημα. αὕτη διεσπάσθη ὑπὸ τοῦ ἀλεξανδρέων, καὶ τὸ σῶμα αὐτῆς ἐυβρισθὲν, καθ' ὅλην τὴν πόλιν διεσπάρη. τοῦτο ἦ πάσχειν δοκῇ φθόνου, καὶ τῶν ὑπερβαλλούσαν σοφίαν, καὶ μάλιστα εἰς τὰ περὶ F ἀστρονομίαν. ὡς μέν τινες ὑπὸ κυρίλλου, ὡς δέ τινες διὰ τὰ ἔμφυτον τοῦ ἀλεξανδρέων θράσος, καὶ σκαιότητας. πολλοῖς γὰρ καὶ τοῦ κατ' αὐτοὺς δόξασκόπων τοῦτο ἐποίησαν. τὸν γεώκεντρον σκοπὸν, καὶ τὸν ἀφετήριον. αὕτη οὖν ἀλεξανδρεία καὶ ὑγιαίνουσα τὸ πρὶν οὖσα, οὐκ ἠρκέσθη πῖς

A ἀλλὰ τῶν μαθημάτων παιδεύμασιν ὑπὸ τῶν πάλαι. ἀλλὰ καὶ φιλοσοφίας ἥψατο ἄλλης οὐκ ἀφλυαρίας. διεβαλλομένη γὰρ ἡ γυνὴ, καὶ ἐξ μέσου τ' ἄστεως ποιουμένη τὰς περιόδους, ἐξηγεῖτο δημοσίᾳ τοῖς ἀκροᾶσθαι βουλομένοις, ἢ τ. πλάτωνα, ἢ τὸν ἀριστοτέλη. ἢ τὰ ἄλλου ὁτου δὴ τῶν φιλοσόφων. πρὸς δὲ τῇ διδασκαλικῇ, καὶ ἐπ' ἀκρον ἀναβάσει τῆς πρακτικῆς ἀρετῆς. δικαία τε, καὶ σώφρων γεγονυῖα, διετέλει. παρθένος. οὕτω σφόδρα καλή τε οὖσα, καὶ εὐειδὴς, ὥστε B ἐρασθῆναί τινα αὐτῆς τῶν περιφοιτώντων. ὁ δὲ, οὐχ οἷός τε ἦν κρατῆσαι τ' ἔρωτος, ἀλλ' ἀήθησιν ἤδη παρέχεσθαι καὶ αὐτῇ τ' παθήματος. οἱ μὲν οὖν ἀπαίδευτοι λόγοι φασὶ, δεῖν μυσικῆς αὐτὸν ἀπαλλάξαι τ' νόσου τὴν ὑπατίαν. ἡ δὲ ἀλήθεια, διαγγέλλει πάλαι μὲν διαῤῥεῖσθαι τὰ μυσικῆς. αὐτὴν δ' περιτυγχανούσῃ τι τῶν γυναικείων ῥακῶν αὐτῇ βαλλομένῃ, καὶ τὸ σύμβολον δηλοῦσαν τ' ἀκαθάρτου γνώσεως. τοῦτον μὲν δὴ φάναι ἰρᾶς ὠνεῖσθαι, καλοῦ γ' οὐδενός. τ' δ' ὑπ' αἰσχύνης, καὶ θάμβους τ' ἀκρίτου δηλοῦσθαι C διατραπῆναί τε τ' ψυχὴν, καὶ διαπυθέσθαι σωφρονέστερον. οὕτω δ' ἐχούσαν τὴν ὑπατίαν, εἶναι τοῖς λόγοις οὖσαν εὐέριδη, καὶ διαλεκτικὴν, εἶναι τοῖς ἤθεσι σώφρονά τε, καὶ πολιτικὴν, ὥστε ἄλλη πόλις εἰκότως ἠπατᾶτό τε, καὶ προσκυνεῖ διαφερόντως. οἵτε ἄρχοντες ἀεὶ παραγιγνόμενοι τ' πόλεως, ἐφοίτων πρὸς αὐτὴν, ὡς D καὶ ἀθήνησι διετέλει γινόμενον. εἰ δὲ καὶ τὸ σῶμα ἀπόλωλεν, ἀλλά γε ὄνομα τ' φιλοσοφίας ἔτι μεγαλοπρεπές τε, καὶ ἀξιάγαστον ἔοικε τοῖς μεταχειριζομένοις τὰ πρῶτα τ' πολιτείας. ἤδη γοῦν ποτε συμβὰν τὸν ἐπισκοποῦντα τὴν ἀντικειμένην αἵρεσιν κυρίλλου, παριόντα διὰ τ' οἴκου τ' ὑπατίας, ἰδεῖν πολυὺ ὠθισμὸν ὄντα πρὸς ταῖς θύραις, ὑπομίξαι δρόμῳ τε, καὶ ἵππων, τῶν ἰδίων, προσιόντων. τῶν δ', ἀπιόντων. τῶν δ', καὶ προσιεμένων. ἐρωτήσαντα δ' ὅ, τι εἴη τὸ πλῆθος. καὶ θεὶ οὐ κῦρ' τ' οἰκίας ὁ θόρυβος. ἀκοῦσαι E δὲ τῶν ἑπομένων, ὅτι προσαγορεύοιτο νεῦ ἡ φιλόσοφος ὑπατία. καὶ ὀφείνης ἕνεκα τὴν οἰκίαν. μαθόντα δ' οὕτω δηχθῆναι τὴν ψυχὴν, ὥστε φόνον αὐτῇ ταχέως ὑπιβουλεῦσαι, πάντων φόνων ἀνοσιώτατον. προελθούσῃ γὰρ κῦ τὸ εἰωθὸς, ὑπεθέμενοι πολλοὶ ἀθεφοι, θηριώδεις ἀνθρωποι ὡς ἀληθῶς χείτλιοι, οὔτε θεῶν ὕπιν αἰδότες, οὔτ' ἀνθρώπων νέμεσιν, ἀναιροῦσι τὴν φιλόσοφον, ἄγος τοῦτο μέγιστον, καὶ ὄνειδος ἅπασι μάλιστα τοῖς πατρίδι. καὶ ὁ βασιλεὺς ἠγανάκτησεν ὑπὲρ τούτου, εἰμὴ ἀδίκως ἐδωρήθη. καὶ τῶν μὲν σφαγέων, F ἀφῄλατο τὴν ποινήν. ἐφ' ἑαυτὸν δ', καὶ γῆρος τὸ αὐτῷ, ταῦτην ἐποιήσατο, καὶ ἐξέπλησε δίκην ὁ τύραννος ἔκγονος. τούτων ἡ μνήμη ἔτι συνέχουσα τοῖς ἀλεξανδρεῦσι συμπλέκει εἰς μικρὸν κομιδῆ τὴν πρὸς τ' ἰσιδώρειον τῶν ἀλεξανδρέων τιμήν τε, καὶ σπουδήν. ὅτι καὶ τοιούτου ὑπερμεμαμένου

mathematicis disciplinis institutione: sed & reliquam Philosophiam strenuè est amplexa, *eique strenuam operam nauauit.* Mulier enim induto pallio *philosophico*, & per mediam vrbem progrediens, publicè audire volentibus, vel Platonem, vel Aristotelem, vel cuiusuis alius Philosophi *libros, & doctrinam* enarrabat. Præter autē ipsam docendi peritiam, in summum etiam *fastigium* virtutis practicæ, *qua in actione versatur, & ideo vulgò actiua nominatur*, conscenderat, & cùm iusta, & casta esset, permansit virgo, adeò pulchra, & formosa, vt quidam etiam de ipsius auditoribus eam amarit, *& ipsius amore flagrarit.* Hic autem eius amorem vincere non poterat: sed iam ipsi quoque *sui* morbi sensum præbebat, *& apertam eius significationem ei dabat.* Indocti autem sermones aiunt eū ab Hypatia illo morbo per Musicam esse liberatū. Ipsa verò veritas perhibet, Musicam iam pridē fuisse corruptam. Ipsam verò, quibusdam muliebribus pannis prolatis, & in eum coniectis, *ἀφ' αὐτῶ βαλλομένῃ*, & ortus impuri signo demonstrato, dixisse, Hoc quidem adamas, ô adolescens, nihil verò pulchri. Hunc verò, propter pudorem, & stuporem indecoræ, *turpisque* demonstrationis, *erubuisse*, & animū mutasse, & modestiorem factum fuisse. Hypatiam igitur sic affectam, & verbis instructam, & dicendi, ac disserendi adeò peritam, factis verò modestam, & vrbanam, cùm reliqua ciuitas iurè amplectebatur, *& meritò amabat*, & insigniter colebat, tum etiam ipsi magistratus delecti, ad eam primi semper accedebant, vt & Athenis fieri perpetuò solebat. Quamuis enim ipsa res periisset, ipsum tamē Philosophiæ nomen adhuc magnificum, & admiratione dignū esse videbatur illis, qui in Reipub. administratione principatum obtinebant. Tandem autem accidit, vt Cyrillus contrariæ sectæ præses, Hypatiæ domum præteriens, videret magnam ad fores conflictationem, promiscuè virorum, & equorum. Aliorum quidem, accedentium, aliorum verò, discedentium, aliorum etiam, præsentium, *qui iam ad eam accesserant, & ei adstabant.* Cúmque quæsiuisset quænam esset illa multitudo, & qua de causa in illis ædibus *tantus ederetur* strepitus, & audiuisset ex comitibus. Hypatiā Philosopham tunc salutari, & hanc illius esse domum. Cùm igitur *hoc* intellexisset, *aiunt* eius animum adeò morsum, *& exacerbatum* fuisse, vt confestim eius vitæ insidias struere, & cædem omnium maximè nefariam moliretur. Cùm enim illa de more prodiisset *in publicum*, multi homines conferti, Immanes, *& ferarum instar* sæui, & verè duri, *ac miseri*, qui neque Deorum vindictam norant, neque mortalium indignationem *curabant*, illam Philosopham aggressi cędūt, hoc maximo piaculo, & probro patriam contaminantes, cuius infamiam ei conciliarunt. Imperator autem ob hoc *facinus, grauiter* indignatus fuisset, nisi Ædesius, *indignationis placandæ causa, Imperatori* donadedisset. Acillorum quidēm interfectorum pœnam *Imperator* sustulit, *illōsque parricidas pœna liberauit*, hanc verò in se, & suum genus attraxit, & iusticiam expleuit, *pœnasque dedit* eius nepos. Horum memoria, quæ nunc etiam seruatur, *ac viget* apud Alexandrinos, *non* contraxit in admodum paruum, *pro, nihil prorsus imminuit, vel, ne vel minimum quidem imminuit*, Alexandrinorum honorem, & studium erga Isidorum. *l. οὐ σωίσειεν. vel, σωίσειεν οὐδ' ὡς μ. κ.* Nam quamuis talis metus, *& capitis periculum* immineret, singuli tamen

cum eo versari, & sermones ex ipsius ore pudico proficiscentes audire studebant. Quia vel illi, qui Rhetoricis, & Poeticis Scholis præerant, frequentem illius Philosophi consuetudinem, *congressum, & colloquium* ample ctebãtur, *& vehementer amabant.* Quamuis enim in huiusmodi *studiis Isidorus* non esset institutus, tamen alia philosophica accuratione, *& subtilitate* illos etiam adiuuabat, & illorum minutas artes accuratè promouebat. Nam cùm aliis *in rebus* accuratus erat, tum etiam de orationibus, & poematis, quæ ostendebantur, iudicium longè melius faciebat, quàm alij. Quamobrem etiam in theatris, quum orationes aliquæ audiebantur, breuiter laudabat declamationes, & laude valde quieta, *moderata, modica*: sed tamen opportunè & secundùm rationem *i. prout ratio flagitabat & vt decebat.* Vnde totum theatrum (vt ita loquar) illius iudicio constanter vtebatur, tanquam norma, *vel indicio*, illorum, qui melius, & pciùs dicerent. Mea verò ætas nouit Criticos tres, qui ea, quę dicuntur soluta oratione, iudicare possunt. Poematum enim, & scriptorum *alio um* idem iudicium esse constat. Ego verò etiam vtriusque eundẽ artificem esse iudico. Si modò par exercitatio ad vtrumque accesserit, & pari studio *vtrique naectur opera. l. ἴσης. At τῆς οὔσης. Si verum, non autem, fictum, & simulatum fuerit.* His igitur de causis Isidorum *inter illos Critices* non recenseo: sed etiam illis tribus longè inferiorem esse *dico.* Iudices verò *sunt* Agapius. Seuerianus, Nomus. Nomus verò, noster *est* æqualis.

Ὑπατον. Magnum. Excelsum. *Summum. Consulem.* Ὕπατοι. Summi. Consules. Ὕπατος etiam, hypatus, genus *est* cetacei piscis, *& ex numero magnorum piscium*, qui vocantur & oues, & prepontes. His autem annumeretur & asinus.

Ὑπατοι Consules, qui Rempub. Romanam administrant. Respub. enim, post Tarquinij mortem, excussa seruitute, duobus ducibus i. *Consulibus*, annuum principatum obtinentibus *administrandæ Reipub. summam* potestatem commisit Numero quidem virorũ, monarchiæ metum propulsans, potestatis verò moderatione moderatos efficiens eos, qui Reipub. præerant. Qui enim nunc securibus, & fascibus per-satellites gestatis stipatur, & castris, copiisque præest, murationem paulo post futurã reuocans in mẽtem, *& memoriam*, moderatum, & popularem se populo, qui ab eo regitur, præbet. Si quis verò grauiter, & arroganter hac potestate vtitur, facilè sic, *vel*, ὕπατος, *hic*, ab altero duce, *i Consule*, qui parem habet potestatem, hac arrogantia nudatur, *& ipsius elatus, ac superbus animus deprimitur, retunditur, & munitur.* Hoc igitur modo Respub tyrannidis grauitatem, & democratiæ petulantiam vitans, deligit duos viros, primos populi duces *& gubernatores*, summa potestate præditos, quos vocauit Consules *quòd Reipub. commodu, honori, salutique consulere debeant. Quos ita vocauit*, quasi dicas primos consiliarios, & quoldam principes dicendarum sententiarum *quòd in consiliis dandis, & sententiis dicendis, principem obtineant locum, & ante cæteros omnes suum consilium proferant, suámque sententiam de rebus propositis pronuntient.* Quos Græci postea, propter potestatis summam autoritatem. ὑπάτους appellarunt, *q. d. Summos, vel supremos, qui summum in Repub. principatum, ac imperium obtinent.* Primus Consul eunuchus creatus est sub Honorio, & Arcadio, Theodosij filiis, Eutropius, Imperatoris cubicularius.

δέους, ὅμως ἴσαν δυσὶν ἔχουσι αὐτῷ συμπῖναι θαμά. καὶ τῷ ὅσα τῶν σοφιστῶν τοῦτος ἰόντων ἀκροᾶσθαι λόγων. ἐπεὶ καὶ ὅσοι ῥητορικῶν προῆσαν διδασκάλων, ἢ ποιητικῶν, πάσας εἶχοντο τοῦ φιλοσόφου συχνὰ ὁμιλίας. εἰ γὰρ μὴ ἀνάγωγος ἦν τὰ τοιαῦτα, ἀλλὰ τῇ γε ἄλλῃ φιλοσόφῳ ἀκριβείᾳ προσετίθετό τι, καὶ ἐκείνοις δημιλίστερον εἰς τὰ σφέτερα αὐτῷ τεχνύδρια. τάτε γὰρ ἄλλα διηκείβατο, καὶ τῷ δεδικυμένων λόγων τε, καὶ ποιημάτων, κρίσιν ἐποιεῖτο διαφέρουσαν τῷ ἄλλων. διὸ καὶ ἐν τοῖς δή τινι λογικῇ ἀκροάσει θεάτροις, ὁλόγα μὲν ἐπῄνει τοὺς δεδικυμένους, καὶ πάνυ εὐχάριστα τῷ ἐπαίνῳ, καιρίως ἢ ὅμως, καὶ κῷ λόγῳ. ὅθεν ἅπαν τὸ θέατρον ὡς εἰπεῖν, τῇ ἐκείνου κρίσει, γνώμονι διεχρῆτο τῷ ἄμεινον, ἢ χεῖρον λεγόντων. τῷ γ' ἐμοῦ γεγονότων, κριτικοὶ ἄνδρες δέκα τοσοῦτοι τρεῖς τὰ λεγόμενα κρίνειν δυνάμενοι ἄνδρα γε μέτριον. τοῦ γὰρ αὐτοῦ ἡ μὲν κρίσις, ὁ λογισμὸς εἶναι οὗτος ποιημάτων καὶ συγγραμμάτων. ἐγὼ γὰρ ἐξ δημιουργὸν εἶναι τὸν αὐτὸν ἑκατέρων. μόνον εἰ γυμνασία πρὸς ἑκάτερον ἴση γένοιτο, καὶ δεξὶ προθυμίας ἐπ' ἄκρον. ὃ ἔχα γὰρ τάττειν, ἃ φησι τὸ ἰσίδωρον, ἀλλὰ κὴ πολλῷ ἐλαττοῦσθαι τῷ τριῶν. οἱ γὰρ κριταὶ, ἀγάπιος. σεβηριανός. νόμος. ἡμέτερος γ' ἡλικιώτης ὁ νόμος.

Ὑπατον. μέγαν. ὑψηλόν. Ὕπατοι. καὶ εἶδος ἰχθύος κητώδους οἱ καλοῦνται καὶ προβάτια, καὶ προβάτινοι. ἀριθμεῖται γὰρ τούτοις, ἐξ ὁ ὄνος.

Ὑπατοι οἱ τὴν ῥωμαίων πολιτείαν διοικοῦντες. ἀπὸ γὰρ ταμιήνδε τὴν δουλείαν ἡ πολιτεία μετὰ θάνατον Ταρκυινίου, δυσὶ στρατηγοῖς ἐτησίοις ἐπιτρέψασα ἐχούσιν ἀρχήν, τὴν ὀξουσίαν ἐπίτριψε. τῷ μὲν ἀριθμῷ τῷ αἰδεσθῆναι, τὴν τῆς μοναρχίας διωθουμένη φόβον. τῷ γὰρ συνισταμένῳ τῆς ἐξουσίας, μέτριους τοὺς ἐν τῇ προστασίᾳ τῷ κοινῶν ἀπεργαζομένη. ὁ γὰρ νῦν ὑπὸ πελέκεσί τε, καὶ ῥάβδοις δορυφορούμενος, καὶ στρατιώταις ἀκηγουμένος, τῆς μετ ὀλίγον μεταβολῆς εἰς ἔννοιαν καθιστάμενος, μέτριόν τε, καὶ δημοτικὸν παρέχειν ἑαυτὸν τοῖς ἀρχομένοις εἰ δ' ἄρα τὸν βαρίως τε, καὶ ἀλαζονικῶς χρῶτο τῇ δυναστείᾳ ῥᾳδίως οὕτως ὑπὸ θατέρου τῷ ἡμισείων ἰσοπαλῆ δύναμιν ἔχοντος, γυμνοῦται τὸ φρονήματος. τούτῳ δὴ ἐν τῷ βόσῳ τῆς πολιτείας φυγούσης τὴν τυραννίδος βαρύτητα, καὶ δημοκρατίας ἀκολασίαν, προχειρίζεται φρόντους στρατηγοὺς αὐτοκράτορας, ἄνδρας δύο. καισύλλους αὐτοὺς ὀνομάσασα, οἷα δὴ προβούλους, καὶ προηγόρους παιδὸς ἕλλησιν μεταταῦτα δὴ τὴν ὑπερβολὴ τῆς ἐξουσίας, ὑπὸ τῶν προσηγόρευσαν. φρόντος ὕπατος δυσῦχος ἀπελήλυθεν, ὅτι ὀνορίῳ καὶ ἀρκαδίου τῷ ἡμῶν θεοδοσίου, εὐτρόπιος ὁ φρύκοιτος τὸ βασιλέως.

Per

A ἐληφεσφόρει τι δίχα τῆς πόλεως οὐδὲν τῶν δυνῶν ὑπολειπόνων. τὰς μὲν ἀρχὰς δημοσίᾳ πωλοῦσαν. καὶ τοὺς τὶ δυναμένους συκοφαντῶν. ἐξορίας τε τοὺς μεγιστάνας ὑποβάλλων. καὶ πᾶσαν ὕβριν τοῖς τῆ συγκλήτου βουλῆς ἐπάγων. ἀλλ' οὐδὲ τῶν τῷ βαρβάρων ἀπέσχετο συμμαχίας. ὡς αὖ αὐτὸν ἐλπίζων εἰς τὴν τῦ βασιλέως μεταβαίνειν ἀξίαν. καὶ τοὺς ἐν ἐκκλησίαις παῤῥησιάζομένους συλλαμβάνειν ἐθέλων, νόμον προύθηκεν ὃν ἐπιτρίπουσι, καὶ τοὺς ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ ἀφίλκεσθαι. ὃς B προσκρούσας τῷ βασιλεῖ, καὶ καταφυγὼν εἰς τὸ θυσιαστήριον, ἐκεῖθεν ἀφῃρέθη. Θεοδόσιος ὁ μικρὸς δηλωθεὶς αὐτῷ κήποχον τὸν παραπόντιον, καθεῖλε τῆς τιμῆς. καὶ δημοσιώσας αὐτὸν, ἐν τοῖς ἱερεῦσι κατέταξε. δίκαιος ἐπῳνήσας, δίνουχον ἐν τοῖς πατρικίοις μὴ τελεῖν.

Per vrbem autem sella-gestabatur, nullum atrox-facinus prætermittens, magistratus quidem publicè vendens, & eos, qui aliquid poterant, calumnijs-premens, & magnates, *ac Reipub. proceres, & principes* exilijs subijciens, *& in exilium pellens*, & omnem contumeliam, *& iniuriam* viris senatorijs inferens. Sed ne à barbarorũ quidem societate abstinuit, quippe quòd se ad Imperatoriam dignitatem transire, *& Imperatorem creari* posse speraret. Cùm autem illos etiã, qui in Ecclesias, *& templa* confugissent, comprehendere vellet, legem tulit, quæ permittebat, vt vel ab altaribus abstraherentur, qui ad ea confugissent. Qui, cùm Imperatorem offendisset, & ad altare confugisset, illinc abstractus est. Theodosius autem iunior Antiochum Præpositum, qui apud ipsum fuerat accusatus, honore suo spoliauit, eúmque publicatum, in Sacerdotum numerum retulit, edicto promulgato, vt *in posterum* nullus eunuchus in Patriciorum ordinem referretur.

N O T AE.

Τούτῳ δὲ τῷ τρόπῳ] συλικεφανὶς, & αἰκάλευδεν. Dicendum enim, τούτῳ δὲ τῷ τρόπῳ ἐπελπίδα φυγοῦσα τὴν τῶν τυραννίδος βαρυπτα, καὶ τὸν τῆς δημοκρατίας ἀκολασίαν, σεσχεκείζεται. &c.

C Υ᾽ ὑπ᾽ αὐγάς. ὑπὸ τὸν ὄρθρον, ἢ ὑπὸ τὸν πρωϊσμένον αἰῶνα.

Υ᾽ ταυλον. ἐν δόμῳ ὄν. ὑπὸ τὴν αὐλὴν τῆς σκηνῆς.

Υ᾽ παχθέντες. ἀπατηθέντες.

Υ᾽ παῤῥ δίους. ὑπὸ τῆ φόβῳ.

Υ᾽ παῤῥ ὁδὸν. εἰς πλάγιον.

Υ᾽ ὑπ᾽ αὐγας. q.d *Sub fulgores, sub splendores matutinos* scil. *pro*, sub diluculum, vel sub illuminatum aerem. *Sub auroram.*

Υ᾽ ταυλον. In domo-concluſum. In aula tentorij concluſum. *Sophocles in Aiace pag.* 48. *v.* 3. *Vide schol. vnde Suidas.*

Υ᾽ παχθέντες. Decepti. *Verbis alicuius adducti, impulsi, decepti.*

Υ᾽ παῤῥ δίους. *Metri causa pro*, ὑπὸ δίους. Præ metu.

Υ᾽ παῤῥ ὁδὸν. In obliquum. *Ex obliquo. Sed legendum* sine ῥ, ὕπαθρ. *vt rectè apud Apollonium* τῷ Αργοναυτικῶν *lib.* 2. *pag.*

D 101. *v.* 737. *Vide schol. & Eustath. Hom. Iliad. O. pag.* 592. *v.* 1. *Et Iliad. Φ. pag* 810. *bis.*

Υ᾽ πάῤῥθειον. ὑπὸ τὸν αἰθέρα καὶ ὕπαθρον, ὁμοίως δύναπος. μάξιμος δ᾽, καὶ φρίσκος, λόγου μὲν μετεχέτων. δ᾽ ἐν τῷ κοινῶν, καὶ ὑπαῤῥθειον πόνος θεραμάτων ἐλαχέτον. καὶ αὖθις. ὡς αἱ ὑπαῤῥθρόν τι α, καὶ ἔννομον ἀγωνισαμένος μάχην. τετύχει φροφανῆ καὶ ὕπαθρον

Υ᾽ ὑπαθειον q.d. Subdiale. Quod est sub dio. Quod est sub aere. Et ὕπαθρον eodem-modo *sumitur*. Eunapius. Maximus, & Priscus, eruditionis quidem erant participes. *i. erant quidem literis eruditi:* sed Reipub. *regendæ*, & rerum subdialium *i. rerum bellicarum, quæ non domi: sed foris, & sub dio geruntur*, minimum *erant participes, minimam habebant notitiam. In rebus belliciis, & in Reipub.*

administratione minimùm erant exercitati Et rursus. Quòd subdialem quandam, & legitimam pugnam pugnasset. Hoc est, quòd sub dio, palàm, & manifestam pugnam commisisset.

Υ᾽ παιχάλλων. σαίνων. ἄλβιος εἰς τιλῶ ἱππάδα τιλῶν, τὴν αὐτανίαν θεραπευόν, καὶ ὑπαιχάλλων αἰεὶ φάτιλον.

Υ᾽ παίμακε. διέθειρεν. οὔ σε κυνῶν γλῶς ἔλ᾽ εὐριπίδη. ἀλλ᾽ ἄϊδης, καὶ γῦρας ὑπάμακεν.

Υ᾽ παιχάλλων. Adulans. Blandiens, Assentans. Vt, Albius, equestris ordinis homo, qui simul Antonij præsepe colebat, eique blandiebatur.

Υ᾽ παίμακε. *l.* ὑπέκβαλε. Corrupit. Perdidit. *Epigram. lib.* 3. *pag.* 274. *epigram.* 458. Non te canum genus sustulit, Euripides, neque mulierjs Furor, virum à clandestina, *furtináque* Venere alienum: Sed Orcus, & senectus *ex hisce terris* clàm-eiecit. *Pro, Præter expectationem te mortalibus eripuit, & ex eorum oculis, conspectúque sustulit.*

N O T AE.

Υ᾽ παίμακε] Sic epigram. lib. 3. pag. 274. epigram. 458.

Οὔ σε κυνῶν γένος ἔλ᾽ Εὐριπίδη, οὐδὲ γυναικὸς
Οἴστρος, τὸν σκοπὸς Κύπριδος ἀλλότριος,
Ἀλλ᾽ Ἄϊδης, καὶ γῆρας ὑπέκβαλε.—

Sic & apud Suidam est scribendum.

Υ᾽ παμπετόμενοι. ἐλαφρόπλουτοι· ἐς ἐπιτομείωσαν ὡς ὑπαμπετόμενοι γῆν ἔχειν σιδηροφόρον, τῷ τοιαῦτα ἐχρήσαντο κομπῳ.

Υ᾽ παμπετόμενοι. Subindicantes. Obscurè significantes. Vt, Licet coniicere eos hac *verborum* iactatione vsos fuisse, quòd obscurè significarent, se terram ferri-feracem habere.

Υ πίβρεχον. q.d. *Surrigabant.* Pro, Vino inebriabantur. Vt, Deinde frequenter potantes, & merum attrahentes, *i. haurientes*, inebriabantur.

Υ πιδέξαντο. In manus-ceperunt. Susceperunt. Vt, Quibus cùm noluissent ex-belli-societate-auxiliũ inferre, quòd contra ipsum militarent, *eique bellum inferrent, ipsi* bellum susceperunt.

Υ πιδέξαντο. Susceperunt. Receperunt. Promiserunt. Et ὑπεδέχοντο. Suscipiebant. Recipiebant. Promittebant. Vt, multi verò de Getis migrarunt, & ter-mille delati-sunt, *ac redierunt domum.* Cùm autem incidissent in ipsos Duces, *vel*, Cùm *Ducibus* verò *colloquuti, à quibus defecerant*, promiserunt se benevolos *ipsis* fore, & imperata facturos.

Υ πέδυ. Subiit. Penetrauit.

Υ πέδυσαν. Metuerant. Formidarant. Vt, Confestim aggredi *statuerunt illos*, quos iampridem *aggredi* formidarant, *atque sic eos* aggressi-sunt.

Υ πεζωσμένος. *Succinctus.* Indutus. Attractus.

Υ πέθραλτεν. *Pro*, ὑπετάραττεν. q.d. *Subturbabat. Clàm-turbabat Leuiter turbabat Turbabat.* Est in verbo θράττω. *pro* τεράττω, *per syncopen, & versos* in δ.

Υ πένδυμα. Fomes-succendens. Materia flammæ. Alimentum *flammæ, vel ignis. Incitamentũ. Vt*, Affectionum fomites-succendentes. Affectionum alimenta, quæ affectiones alunt. *Vide nostrum Xenophontem Graecolat. Indicem.*

Υ πεκίνει. *Leuiter-mouebat. Clàm-mouebat. Item Commouebat. Herod lib. , pag. 207. l. 14.* Auertebat *à recta via, vel à recta sententia, peruertebat, depranabat. Vt*, Primùm quidem ipsorum animos auertebat, *peruertebat, depranabat.* Deinde *verò* ad multam, ac amentem, *fatuamque* garrulitatem traducebat, *vel, ad multam, & absurdam loquacitatem perducebat.*

Υ πεκόμασε. Comassatum-iuit. Prouerbium in eos, qui aliquid impudenter faciunt.

Υ πεκρίνω. Subobscurè significasti. Subindicasti. Aristoph. Pluto. *pag. 28. v. 18. schol. annot. 11.* Tu quidem nõ meam viram dixisti, mendicorum verò *vitam* subindicasti. Vel *positum* pro, loquutus es, *protulisti. Vel pro* ὑπεκρίνω. i. præfatus-es. Tanquam carminis præludiũ cecinisti. *Quod dicetur* per translationem à citharis, vel aliquo alio instrumento *musico ductam. Quum de cantu, & musica, ac instrumentis musicis agitur, quid sit* ὑπακροῦν, *Lexica docent.*

Υ πελρίχω. Genitiuo. Clàm-excurro. Me-cursu-subduco *ex aliquo loco. Vt*, ὁ κακὸς ὑπελρίχει τὸν μάχης. Ignauus ex prælio se-cursu-subducit.

Υ πελάβομεν. Suscepimus. Expectauimus. Expectauimus (inquit) ac suscepimus hoc tuum auxilium. Dauid. O Deus tuam misericordiam in medio tui populi suscepimus-expectatam.

Υ πελθεῖν. Subire. Circumuenire. Decipere. Fallere. Et ὑπελθούσης Illius, quæ decepit *aliquem.* Vt, Illi verò, cùm ipsius vxor *eos* ita decepisset, nullum dolum *eius verbis* subesse suspicati, abierunt.

Υ πελίφθη. Domi relictus-est. Domi remansit.

Υ πελύθη. Solutum-est Debilitatum, relaxatum est. Vt, Interea verò firmissimum ipsorum robur solutum, *ac debilitatum* est. *Vel, Vehementissimus ipsorum impetus dissolutus, & debilitatus est.*

Υ πέμβεον. *l.* ὑπέμεον. Recens-fœtus sub *matre* mãmas-præbente *& lactante existens. Subrumus fœtus. Vide Festum in Ruminalis ficus. pag. 223.*

Υ πέμενον. Sustinuerunt. Expectarunt. Vt, Me peccatores sustinuerunt, *vel, expectarunt.*

Υ πίβρεχον. οἴνῳ ἐμεθύσκοντο. εἶτα ὑπίβρεχον θαμινὰ πίνοντες, καὶ ἀκρήτου ἀπῶντες. A

Υ πιδέξαντο. ἐπιχειρήσαντο. ἀπελάβοντο. οἷς μὴ βουλομένοις ὡς κατ' αὐτὸ στρατευομένους συμμαχῶν τὸν πόλεμον ὑπεδέξαντο.

Υ πιδέξαντο. Ἐ ὑπεδέχοντο. πολλοὶ ἦ τῶν Γετῶν μεθίσταντο, καὶ τρισχίλιοι κατῳκίσθησαν. ἐντυχόντες ἦ τοῖς στρατηγοῖς, οἴκοί τε ἔσεσθαι ὑπεδέχοντο, καὶ ὁπόσα δέοι τοῖς βουλομένοις.

Υ πέδυ. ὑπεισῆλθε. B

Υ πέδυσαν. ἐδεδύκεσαν φοβεῖσθαι, βούλεσθαι οἷς πρὶν πάλαι ὑπέδυσαν, ἐπεστόμουν.

Υ πεζωσμένος. φορεβεβλημένος. ὑποσυρόμενος.

Υ πέθραλτεν. ἴσον τῷ θράττει.

Υ πένδυμα. ἡ ὕλη τῆς φλογός. ἡ ξοφὴ τῶν παθῶν ὑπεκκαύματα, αἱ ξοφαὶ τῶν παθῶν. αἱ τρέφουσι τὰ πάθη. C

Υ πεκίνει. παρέτρεπε. φερόντων μὲν ὑπεκίνει αὐτῶν τὰς γνώμας ἐπὶ τὰ, εἰς λαλίαν πολλὴν, καὶ αἰσχύνην φερούσης.

Υ πεκόμασε. παροιμία. ὅτι τῶν ἀναιδῶς τι πεποιότων. D

Υ πεκρούσω. γνίζω. ἀρισοφάνης πλούτῳ. σὺ μὲν οὐ τὸν ἐμὸν βίον εἴρηκας τὸν πάλαι σὺ δ' ὑπεκρούσω. ἢ αὐτὶ τοῦ ἐφθέγξω. ἐπεκρούσω. δοτὸ μεταφορᾶς τῆς κιθαρῶν, ἢ τινος ἄλλου ὀργάνου.

Υ πελρίχω. γλωκῆ.

Υ πελάβομεν. φροσδεχόμεθά φησι ταύτην σου τὴν βοηθειαν. δαβιδ. ὑπελάβομεν ὁ θεὸς τὸ ἔλεός σου ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου. E

Υ πελθεῖν. ὑποδραμεῖν. καὶ ὑπελθούσης, αὐτὶ τοῦ ἀπατησάσης. οἱ δὲ, τῆς γυναικὸς αὐτῆς ἔτως ὑπελθούσης, ὑδένα ὑπονοήσαντες δόλον, ἀπῆλθον.

Υ πελείφθη. αὐτὶ τοῦ οἴκοι κατελείφθη. ὑπελείσθη.

Υ πελύθη. ἐξησθένησεν. ἐξεχαυνώθη. ἐν δὲ τούτῳ τὸ ἀκμαιότατον τῆς ὁρμῆς αὐτοῖς ὑπελύθη. F

Υ πέμβεον. τὸ ὑπὸ τῇ θηλαζούσῃ πολύ.

Υ πέμενον. φροσεδέχοντο. ἐμὲ ὑπέμενον ἁμαρτωλοί.

Υ πέμεν.

A Υπέμεινεν. ἐκεῖνον. ἐλογίσατο. ὁ δὲ πῶς ἐξαφυγόντα ὑφ' ἑαυτῷ πολεμίων, οὐκ ἐλεῖν οὐχ ὑπέμεινε. διεδίξατο δὲ ὁ στρατηλάτης αὐτὸς. ὁ δὲ πρόκλος ἐκείλυσεν ἰσίδωρον τριβωνοφορεῖν. ὁ δὲ, οὐχ ὑπέμεινε. ἀλλὰ ταῦτα μὲν οὐκ ἴσα καὶ θεὸν σεβόμενος.

Υπένερθεν. ὑποκάτωθεν.

Υπενίκα. ὑπεσύρη.

Υπενόθευσεν. ὑπέφθειρεν.

Υπενόμευεν. ὑπὸ νόμον εἰργάζετο. ὑπάρυτε.

B τὴν γῆς ὑπαντίωσις, ταύτην ὑπενόμευεν.

Υπενοστήσαμεν. ὑπεχωρήσαμεν. ὑπεστρέψαμεν. ἀπανήλθομεν.

Υπεξελεύσεις. πυρώσεις. βασάνους. ἐφευρέσεις. πίσεις.

Ὁ δὲ χοσρόης ὑπεξελεύσεις ποικίλας
Υφίσατ' ἐμπόνους.

Υπεξέπεμψεν. ὑπεξήγαγεν. ἀπέπεμψεν. ἰάμβλιχος. ὄντας ὡραίους καὶ καλοὺς τοὺς παῖδας, ὁ πατὴρ ὑπεξέπεμψεν εἰς τοὺς σταθμούς, φοβούμενος, τύραννον ὑβριστήν.

Υπέμενεν. Sustinuit. Iudicauit. Reputauit. Vt, Titus autem illum, qui ex hostium manibus euaserat, interficere non sustinuit: ipsi verò successorem exercitus dedit. Et rursus. Proclus verò iussit Isidorum gestare pallium. Ille verò, non sustinuit *hoc facere: sed recusauit*, idque quamuis *Isidorus* Proclum tanquam Deum coleret.

Υπένερθεν. Infernè. *Sub. Infrà. Subtus Ex inferiore loco.*

Υπενίκα. Subtractus est. *ab* ὑποφέρω.

Υπενόθευσεν. Clàm-corrupit. Clàm-adulterauit.

Υπενόμευεν, Sub cuniculis agebat. Cuniculos agebat. *l.* ὑπὸ ὀμεν, *vel* ὑπανέμιος. Suffodiebat terram. Vt, Terram occurrentem suffodiebat.

Υπενοστήσαμεν. Recessimus. Rediimus. Reuertimus.

Υπεξελεύσεις. Supplicia. Tormenta Quæstiones. Inuentiones *supplicior um, ac tormentorum, quibus aliquem persequimur. Rerum aliquarum excogitatas rationes. Commenta.* Pisides.

Ipse verò Chosroes tormenta varia
Subiit laboriosa, Vel, sustinuit grauia.

Υπεξέπεμψεν. Clàm-emisit. Clàm-eduxit. Amandauit. Iamblichus. Filios, qui erant & venusti, & formosi, Pater clàm-emisit ad opiliones, Metuens tyrannum insolentem nimis.

NOTAE.

Ὄντας ὡραίους] Sic istos versus (nam versus videntur) legendos metri causa puto,

Τοὺς παῖδας ὄντας ὡραίους τε, καὶ καλοὺς
Ὁ πατὴρ ὑπεξέπεμψεν εἰς τοὺς σταθμούς,
Φοβούμενος τύραννον ὕβριστὴν λίαν.

Explendi versus tertij causa, λίαν sensui conueniens addidi.

D Υπεξέχη. ἀφίκετο. κάμιλλος ὁ τῶν ῥωμαίων στρατηγὸς, διαφθονούμενος τοῖς πολίταις ἀδικούμενος, ἐγράφη ὑπὸ τῶν δημάρχων, ὡς μὴ δίκην ἐν τῇ λείᾳ τῶν πολεμίων τὸ δημόσιον ὠφελήσας. καὶ ἐκουσίως περὶ τῆς δίκης ὑπεξέχη. οὕτω δίων. καὶ ἡρόδοτος. ὁ δὲ, δείσας ἐλάβι σπαρτιητῶν, καὶ ὑπεξέχη ἐς θεσσαλίην. ἐντεῦθεν ἀφικόμενος ἐς ἀρκαδίην, νεώτερα ἐπορᾶτο πράγματα. ὑπεξέχη οὖν, αὐτὶ τοῦ ἔφυγε. ἀπέδρασεν.

E Υπεξαιρεθῶσαν. ἐκβιβληθῶσαν. χωρισθῆτωσαν.

Υπεξίσταμαι. Ὑπεξιστάμενος. ἡλικιῇ.

Υπεξιοῦσα. νεᾶνις δὲ ἀρτι τῶν παρθενικῶν θαλάμων ὑπεξιοῦσα.

Υπέπιπτε. ἐπέπτωκε.

Υπέφρισσον τοὺς ὀδόντας.

F Υπερπλέον. καὶ ὁ ἀπόστολος, αὐτὶ τοῦ πλέον ἐγώ.

Υπέρα. τὸ τοῦ κέρατος τοῦ ἰσοῦ χοινίον. ᾧ ἀνίστανται. καὶ διατείνεται. ἀφ' οὗ δὲ καὶ ἡ ἀπὸ τούτου παροιμία ἐπὶ τῶν ἃ δεῖ μὲν ἔχειν ἀφιέντων. ἃ δὲ μὴ

Υπεξέχη. Abiit. Excessit. *Clàm-recessit. Clàm-se subduxit. Clàm se-recepit. Se-subduxit.* Vt, Camillus Romanorum Imperator, cùm in maximam ciuium inuidiam incidisset, à Tribunis-plebis accusatus-est, quòd de hostium præda nihil in ærarium intulisset, Reipub. iuuandæ causâ. Ille verò ante iudicium *ex vrbe* excessit. Ita Dion. Et Herodotus. *lib. 1. pag. 197. l. 29. Et lib. 6 pag. 226. l. 4. Κλεομένεα δ' ἐμὲ λάθε. &c. Sic enim ibi.* Cleomenem metus Spartanorum subiit, & in Thessaliam se-clàm-recepit, *vel, subterfugit. Item*, ἐνθεῦτεν δὲ ἀπικόμενος. &c. *πρήγματα.* Hinc verò profectus in Arcadiam, res nouas moliri-cœpit. ὑπεξέχη igitur *ab Herodoto dictum*, pro, fugit, aufugit.

Υπεξαιρεθῶσαν. Eiiciantur. Separentur. *Subducantur. Clàm-auferantur. Clàm auertantur. De medio-clàm tollantur.*

Υπείκω μαι. Cedo. Locum-do. Excedo. Et ὑπείκων μένος. Cedens. Excedens. Locum-dans. Genitiuo *gaudet vtrunque. Constructionis exempla videas in Lexicis.*

Υπεξιοῦσα. Clàm-egressa. Vt Nam puella recens ex virgineis thalamis clàm-egressa.

Υπέπιπτε. Subbibi. Modicè-bibi. Parum-bibi.

Υπέφρισσον τοὺς ὀδόντας. Subsecabat dentes. *Vel potiùs, tanquam serrâ dentes acuebat. Vide simplex* Πρίω *in Lex.*

Υπερπλέον. Supra-modum. Et Apostolus *hoc accepit* pro πλέον. i. plus Magis, Vt, ὑπερπλέον ἐγώ. Ego plùs. Ego multo plùs. Multo-magis ego.

Υπέρα. Hypera. Funis *nauticus*, quo cornua antennarum, quæ sunt in malo *nauis*, laxantur, & intenduntur. Hinc autem manauit prouerbium in eos, qui ea quidem dimittunt, quæ sunt retinenda, quæ ve-

rò non *sunt retinenda*, retinent. Omissâ hyperâ, pedẽ insequuntur. In eos *dicitur*, qui necessaria quidẽ prætermittunt, supervacanea verò, *vésque superfluas, & minimè necessarias persequuntur, & necessariis* anteponũt, *Er. ad. Chil. 3. Cent. 4. col. 704. ad. 50. Omissa hyp. Illic docetur quid sit ὑπέρ, quid etiam pes in naui.*

δῆ, κρατύντων. ἀφέντες τὴν ὑπέραν, τὸν πόδα διώκουσιν. δῆλ τῶν τὰ ἀναγκαῖα μὲν οὐ παραλειπόντων. τὰ περιττὰ δ', προτιμωμένων. A

Υ πιράζαθαι. Supra-modum-mirari. Vehementer admirari.

Υ πεπαίρηκα. Superantem. Vincentem. Excellentiorem. Vt, Illum verò, qui erat excelsus, coætaneus, & qui Episcopum superabat *eóque præstantior, & excellentior erat, dicebant*, illud damnum capite excepturum esse *N. L. legendum videtur* ἥλικα *ab* ἥλιξ. *κας. τὸν ἡ.*

Υ πέπαικα. Qui vigorem-ætatis iam præteriit. Qui florem ætatis, qui pubertatis, & adolescentiæ iustum tempus iam præteriit. Nimiùm grandis ætate. Nimiùm adultus.

Υ περακοντίζεις. *Aristoph. in Auibus. pag. 382. v. 24. schol. annot. 14.* Superas tu saltem iam Niciam machinis. Id est, Artibus imperatoriis, & callidis hostium decipiendorum, & capiendorum commentis Niciam illum belli-ducem superas, qui ad Meli obsidionem cum aliis belli-sociis missus, eam fame tandem expugnauit. *Sed Suidæ locus est corruptus.* Phrynichus Monotropo.

At iste superauit longè Niciam
Præturæ copiáque, & commentis.

Quia longè sæpius copias ad bellum duxit, & multo plures calliditates ad hostem capiendum excogitauit. Vel quia *Nicias* Melios fame prudentissimè expugnauit.

Ἀλλ' ὑπερβέβληκε πολὺ τὴν νικίαν
Στρατηλάτης οὗτοσί, καὶ τοῖς τρόποις.
ἢ ὅτι φρονιμώτατα μηλίους λιμῷ ἐκύλισε. B C

Υ περακοντίζω. Accusatiuo. Iaculando-supero. Supero.

Υ περαλγῶ χόλον. Iram, quæ dolorem supra modum grauem affert. *Iram, quæ supra modum affecit dolore. Sophocles in Electra pag. 89. M.* Et rursus. Ille verò, dolore supra modum graui cruciabatur, propter grauitatẽ excitatis, quæ ipsi fuerat illata. Et rursus. Equus verò propter plagam *acceptam*, supra-modum dolens, *& grauissimè cruciatus*, impetuosè ferebatur.

Υ περαλγῶν χόλον. ἀγαν ὀδυνηρόν. καὶ αὖθις. ὑπεραλγὴς ὢν δι' τὸ βαρύτητα τῆς ἐπιτεθείσης ὀφθαλμίας αὐτῷ. καὶ αὖθις ὁ δὲ ἵππος ὑπεραλγὴς ὢν ἐπὶ τῇ πληγῇ, ῥύδην ἐφέρετο.

Υ περαλγῶ. Genitiuo. *Vt*, ὑπεραλγῶ σου. Pro te doleo. *Tuam vicem doleo. Item, perdoleo. Supra modum doleo. Tunc sine casu poni potest.* Υ περαλγῶ. χθμκῆ. D

Υ περαλεῖται. Supersiliet. Saltu-superabit. Υ περαλεῖται. ὑπερπηδήσει.

Υ περάλλομαι. Accusatiuo. Supersilio. Saltu-supero. Transilio. Υ περάλλομαι. αἰτιατικῆ.

Υ περαναβαίνω. Accusatiuo. Ascendendo-supero. Transeo. Transcendo. Υ περαναβαίνω. αἰτιατικῆ.

Υ περανάσης. Exul. Qui sedes-aliò-transtulit. Peregrinus. Inquilinus. Vagus. Profugus. Υ περανάσης. μετανάσης. μεταβάτης.

Υ περαναιδήσομαι. Impudentiâ-superabor. Idem est, ac si dixisset *Cleon, Allantopola* αὐαιδέστερός μου φανοῦμαι. *Sic enim scribitur apud Aristoph. in Equitibus pag. 252. v. 10 schol. annot. 6.* Impudentior me videbitur, *& erit.* Υ περαναιδήσομαι. τῇ αἰσχύνῃ νικηθήσομαι. οἷον ἀναιδέστερός σου φανήσομαι. E

Υ περάνω. Super. Supra. In-alto. In-cœlo. *Vide Lex. Et* ὑπεράνωθεν. Supernè. De-superiore-loco. De-cœlo. Cœlitùs. Υ περάνω. καὶ ὑπεράνωθεν.

Υ πέραντλον. Plenum. Vt, Illi verò nauigatione plena facta, in insulam tutò sunt delati. *Aliàs alia, de quibus Lexica.* Υ πέραντλον. πλήρη. οἱ δὲ, ὑπέραντλον ποιησάμενοι τὸ πλοῖον, ἀσφαλῶς παρεκομίσθησαν εἰς τὴν νῆσον.

Υ περαποθνήσκω. Genitiuo. Pro aliquo morior. *Vt*, ὑπεραποθνήσκειν τῆς πατρίδος. *Pro patria mori.* Υ περαποθνήσκω. χθμκῆ.

Υ περαπολογοῦμαι. Genitiuo. Pro aliquo causam ago, cúmque defendo. *Vt*, ὁ φίλος τοῦ φίλου ὑπεραπολογεῖται. *Amicus amicum oratione defendit.* Υ περαπολογοῦμαι. χθμκῆ.

Υ περάριθμος. Supernumerarius. Superans-numerum. Numerum-excedens. Vt, Cùm numerus *satellitum* illorum, qui Scholarij vocantur, esset hominum ter-mille, & quingentorũ, Iustinianus alios bis mille ei adiecit quos ita vocauit. *Quomodo* ὑπεράριθμος. Υ περάριθμος. οὗτος ὁ ἀριθμὸς τῶν σχολαρίων χιλίων μυρίων ἑπτακοσίων ὄντων, ἑτέρους δισχιλίους ἐπέθηκεν Ἰουστινιανός. οὕς οὕτως ἐκάλεσεν. F

Hyperarithmos. i. Supernumerarios, & numerum excedentes. Legendum videtur, τούτῳ τῷ ἀριθμῷ ἐπ' &c. *i. Huic numero scholariorum adiecit, &c.*

Υ περαπαίζω.

A Υ᾽ ὑπερασπίζω.ἡμικῆ.

Υ᾽ περασπιστής.φύλαξ.βοηθός.

Υ᾽ ὑπερασπίζω.Genitiuo.Protego,defendo,tueor. *Vt* ὑπερασπίζω σου.*Te protego,tueor,defendo.*

Υ᾽ ὑπερασπιστήρ.Custos.Auxiliator. *Propriè sic appellatur ille,qui suo clypeo protegit aliquem, eúmque defendit,ac tutatur.Generaliter verò, sic & quiuis adiutor,protector,propugnator,ac defensor vocatur.*

Υ᾽ περαυγάζω.ἡμικῆ.

Υ᾽ ὑπεραυγάζω. Genitiuo. Splendore-illustro. Illumino.

Υ᾽ ὑπερβάθμιον πόδα ῥιπτῶν. αὐτὶ τοῦ ἀτάκτως.ἀπρεπῶς ἀγαπεταπείθμως.οὐδὲ ὑπερβάθμιον πόδα ῥιπτῶν καὶ τὸ λόγων εἰς τέλος στασιάζειν.ἀλλὰ μέτρα οἰκίζων ἑαυτῷ τὴν ἡλικίας ἀ-

B ξια.γνησίως,καὶ καθαρᾷ συνειδότι μεταχειρίζων τὰ θεῖα τοῖς θεοῖς.

Υ᾽ ὑπερβάθμιον πόδα ῥιπτῶν. Pedem vltra-gradum iactans.*Non iusto passu,neque gradatim progrediens:sed transsultans.* Pro,immodestè, indecorè *rem aliquam* peragens. Vt, *Non vltra-iustum gradum iactans pedè,i. non immodestè,nec indecorè se gerens, neque modum excedens* in religione,& Dei cultu: *sed limites sibi præfinitos ætate sua dignos, vel, illi ætati conuenientes,* sincera, & pura conscientia res diuinas tractans.

Υ᾽ ὑπερβαλλόντως.λίαν.

Υ᾽ ὑπερβάλλω.αἰτιατικῆ.

Υ᾽ ὑπερβαλλόντως.Excellenter.Supra-modum. Nimis.

Υ᾽ ὑπερβάλλω.Accusatiuo. Superiacio. Iaciendo-supero. Vinco.Excello.Supero.

Υ᾽ ὑπερβάλοι.ὑπερδράμοι.

Υ᾽ ὑπερβάλοι Superet. Vincat.

Υ᾽ ὑπερβασίας ὅρκων. παραβάσεις, ὑπορκίας.

Υ᾽ ὑπερβασίας ὅρκων.Transgressiones iurisiurandi.Violationes iuramenti.Periuria.

Υ᾽ ὑπερβερεταῖος μὴν καὶ μακεδόνας,ὁ ὀκτώβριος καὶ παροιμία.ὑπερβερεταῖος.δὴ τὸ ὑπερλιχρούσιον εἶρηκε. φασὶ γὰρ μακεδόνα τινὰ τὸν τελευταῖον μῆνα τοῦ ἐνιαυτοῦ,ὑπερβερεταῖον ἀνεγράφη-

C

Υ᾽ ὑπερβερεταῖος μὴν καὶ μακεδόνας.Hyperberetæus Mensis apud Macedones,October *apud Romanos.*Et Prouerbium.Hyperberetæus. Dicitur de supra-modum-cunctatoribus, *& qui res in nimium longum tempus differunt, atque reiiciunt.Eras.ad.Chil.2.Cent.10.col.607.ad.9.Hyperberetæa.* Apud Macedones enim vltimus anni Mensis descriptus-est Hyperberetæus.

Υ᾽ ὑπερβία.ἡ ἀδικία.

Υ᾽ ὑπερβία.Iniustitia.*Ion.dictum pro comm.* ὑπερσία. *vnde Latinum,Superbia.Violentia.Insolentia.*

Υ᾽ ὑπέρβιον. ὑπερβίως. οἷον ἄγαν βιαίως. ἢ ὑπερβαλλόντως τῇ βίᾳ.

Υ᾽ ὑπέρβιον Pro,ὑπερσίως Superbum,pro,superbè.Violentum,pro, violenter. Idem ac,nimiùm violenter, Vel,Supra-modum-per-vim.

Υ᾽ ὑπερήφανος.

Υ᾽ ὑπερβλύζω.ἡμικῆ.

Υ᾽ ὑπερήφανος.Superbus.

Υ᾽ ὑπερβλύζω.Genitiuo.Effundo.Redundo.

D Υ᾽ ὑπερβολὴ ἡ διόρθωσις πολλῶν ὠθισμῶν ἡμιόλου.ἐν τῇ κλιμάκων ὑπερβολῇ. καὶ αὖθις. ἐν τοῖς περὶ ὁρῶν ὑπερβολαῖς ἐκρύπτετο.

Υ᾽ ὑπερβολὴ ἡ διόρθωσις πολλῶν ὠθισμῶν ἡμιόλου.Superiectio.Superatio.Traiectio. Erectio.*Vt,* Multa protrusione facta in scalarum traiectione.*i. cùm in scalis traiiciendis,ac superandis, se mutuò pellerent,ac protruderent illi,qui primi scalas ascendere volebant* Et rursus: *At hic* ὑπερβολὴ *pro montis iugo, siue cacumine sumendum videtur.*In montium *summis-partibus*, & cacuminibus o. cultabatur. *Vide* Υ ὑπερβολὴν *nostro Xenophonteo Indice.*

Υ᾽ ὑπερβολικόν.

Υ᾽ ὑπερβολικόν.Hyperbolicum. Vel, Il'um,qui vtitur hyperbolis.i.Superlationibus. *Superlatio verò dicitur oratio superans veritatem, alicuius rei vel augendæ, vel minuendæ causâ.*

Υ᾽ πέρβολον λίθον. ὅτε γὰρ κατὰ πόντου τινὰς, λίθους ἀπὸ τῆς τραχήλων ἀπεκρέμαζον. ἀρίστο-

E φάνης.

Ἆρας μετάφρενον εἰς τὸ βάραθρον ἐμβαλῶ,
Ἐκ τοῦ λάρυγγος ἀπερισείσας ὑπέρβολον.
ἔνθ᾽ ἦν καὶ ὄνομα κύριον. ὃν δὲ φιλόδικος. ἀρίστο-
φάνης.

Ὅλον ξυμπυκνώσω σ᾽ ὑπέρβολος,
Δικῶν ἀναπλήσας.
καὶ ἔστιν ὅτε τὴν ἀπαγωγὴν σημαίνει τὸ ὑπέρβολον.

Υ᾽ πέρβολον λίθον. Genitiuo. Protego,defendo,tueor. *Vt* ὑπερασπίζω σου.*Te protego,tueor,defendo.*

Υ᾽ ὑπερασπιστήρ.Custos.Auxiliator. *Propriè sic appellatur ille,qui suo clypeo protegit aliquem, eúmque defendit,ac tutatur.Generaliter verò, sic & quiuis adiutor,protector,propugnator,ac defensor vocatur.*

Υ᾽ ὑπεραυγάζω. Genitiuo. Splendore-illustro. Illumino.

Υ᾽ ὑπέρβαθμιον πόδα ῥιπτῶν. Pedem vltra-gradum iactans.*Non iusto passu,neque gradatim progrediens:sed transsultans.* Pro,immodestè, indecorè *rem aliquam* peragens. Vt, *Non vltra-iustum gradum iactans pedè,i. non immodestè,nec indecorè se gerens, neque modum excedens* in religione,& Dei cultu: *sed limites sibi præfinitos ætate sua dignos, vel, illi ætati conuenientes,* sincera, & pura conscientia res diuinas tractans.

Υ᾽ ὑπερβαλλόντως.Excellenter.Supra-modum. Nimis.

Υ᾽ ὑπερβάλλω.Accusatiuo. Superiacio. Iaciendo-supero. Vinco.Excello.Supero.

Υ᾽ ὑπερβάλοι Superet. Vincat.

Υ᾽ ὑπερβασίας ὅρκων.Transgressiones iurisiurandi.Violationes iuramenti.Periuria.

Υ᾽ ὑπερβερεταῖος. Hyperberetæus Mensis apud Macedones,October *apud Romanos.*Et Prouerbium.Hyperberetæus. Dicitur de supra-modum-cunctatoribus, *& qui res in nimium longum tempus differunt, atque reiiciunt.Eras.ad.Chil.2.Cent.10.col.607.ad.9.Hyperberetæa.* Apud Macedones enim vltimus anni Mensis descriptus-est Hyperberetæus.

Υ᾽ ὑπερβία.Iniustitia.*Ion.dictum pro comm.* ὑπερσία. *vnde Latinum,Superbia.Violentia.Insolentia.*

Υ᾽ ὑπέρβιον Pro,ὑπερσίως Superbum,pro,superbè.Violentum,pro, violenter. Idem ac,nimiùm violenter, Vel,Supra-modum-per-vim.

Υ᾽ ὑπερήφανος.Superbus.

Υ᾽ ὑπερβλύζω.Genitiuo.Effundo.Redundo.

Υ᾽ ὑπερβολὴ. *Superiectio.Superatio.Traiectio.* Erectio.*Vt,* Multa protrusione facta in scalarum traiectione.*i. cùm in scalis traiiciendis,ac superandis, se mutuò pellerent,ac protruderent illi,qui primi scalas ascendere volebant* Et rursus: *At hic* ὑπερβολὴ *pro montis iugo, siue cacumine sumendum videtur.*In montium *summis-partibus*, & cacuminibus o. cultabatur. *Vide* Υ ὑπερβολὴν *nostro Xenophonteo Indice.*

Υ᾽ ὑπερβολικόν.Hyperbolicum. Vel, Il'um,qui vtitur hyperbolis.i.Superlationibus. *Superlatio verò dicitur oratio superans veritatem, alicuius rei vel augendæ, vel minuendæ causâ.*

Υ᾽ πέρβολον λίθον.Hyperbolum. Saxum. Quum enim aliquos in mari-submergebant, de collo suspendebant lapides, *& saxa grandiora,ne ex aquis emergerent illi; quos submergere volebant.* Aristophanes *in Equitibus. pag.* 5*.v.*15.*&* 16. *schol.annot.*6.*Hunc hominem*

Po. *Tollens sublimem in Barathrum iniiciam,*
De collo suspendens Hyperbolum, saxi loco.

Est autem etiam nomen proprium. Erat autem *Hyperbolus ille* litium amans. Aristophanes *in Acharnensibus.pag* 294.*&* 295.

Neque occurrens tibi Hyperbolus,te
Litibus replebit.

De Hyperbolo autem isto agitur in verbo Ἀναπλήσας. *Sed Suidas Poetæ iocum,& mentem non videtur assequutus.Haud enim* ὑπέρβολον *lapidem significat,qui alligari solet collo eius,qui submergitur: sed cùm dicendum esset,* ἀποπνιγησόμενος,*ille per iocum & præter expectationem, risus mouendi causa, dixit* ἐκπεσόντος Υ ὑπέρβολον. *Hyperbolum enim, propter insignem improbitatem,omnibus Athenien sibus,instar grauissimi saxi,quod hominis submergendi collo solebat alligari, grauissimum fuisse vult demonstrare, simul & dignum,qui submergeretur,ne Rempub.amplius turbaret,ac vexaret.*

Υ᾽ περβοῶ.αἰτιατικῆ.

Υ᾽ περβοῶ. Accusatiuo. Vociferatione-supero. Vel, *Supra modum-vociferor.*

Υ' ἀφ ἑῴων. Ad Hyperboreos vsque. Pro, Longissimè. *Vt in illo epigrammate.*

Morbum tristem, ac odiosum *hoc-ipso-die ex Rege*

Optimo eiicite vsque ad Hyperboreos.

Pro, procul ab ipso.

Υ' πρβόρειοι. Hyperborei. q.d. Superboreales. Gens, quæ magis vltra Septentrionem, & in penitioribus partibus habitat, quàm Scythæ.

Υ' ὑπέρβολος. Hyperbolus. Fuit Tribunus-plebis, quem Thucyd. lib. 8. per-ostracismum-in-exilium-pulsum-fuisse dicit.

Υ' περβριθές. *Supra modum* Magnum, & graue. Pro, Grauissimum. *Vt apud Sophoclem,* Grauissimum onus confecerunt. i. *grauissimam molestiam intulerunt.*

Υ' περγαμία. Serx-nuptiæ.

Υ' ὑπέργηρως. Atticè. *pro comm.* ὑπέργηως. Supra-modum-senex. Ætate-prouectissimus. Decrepitus.

Υ' περδιὰ δῆμον. *Sic enim lego.* Populum-supra-modum-indigentem. *Egentissimum. Deinde lego,* τὸν πάνυ. Longè inferiorem vitibus. Nimis indigentem. Nimis indigum. Nimis egenum.

Υ' περδέξιον χωρίον. Superior locus. *Vt,* Superiorem autem *locum hostes* habebant, idem est, ac si diceres, difficillimum, *& infestissimum illis, qui erant in inferiore loco & qui telis petebantur de superiore loco in corpora coniectis, vt* Xenophon dicit. *Vide* Υ' περδέξιον χωρίον *in nostro Xenophonteo Indice.*

Υ' περδοξάζω. Accusatiuo. Supra-modum-laudo. Summis-laudibus-celebro.

Υ' περαίρομαι. Supra-modum-efferor. Supra-modũ-extollor. Me-supra-modum-effero. Apostolus *Paulus epist. 2. ad Corinth. cap. 12. v. 7. bis.* ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι, Ne supra-modum-efferar. Ne nimiùm efferar.

Υ' περαίρω. Genitiuo. Supero. Superior-sum. Vt, Cedros, eásque Dei *cedros i. altissimas,* superare. Accusatiuo verò, Vt, Tempus *est,* te superare illum aduersarium Maiestatis Iesu.

Υ' περαίτερον. Quod est præter officium, & præter decorum. *Vide Eustath. in* Μοῖρα.

Υ' περέβη. Accusatiuo. Superauit. i. Transcendit. Transiit.

Υ' περεδυνάμωσαν. Supra-modum-corroborarunt. Supra-modum-confirmarunt. Vel, suâ potentiâ-oppressserunt.

Υ' περέθεντο. Decreuerunt. *Imò, Distulerunt. In aliud tẽpus reiecerunt. Vt,* Hunc deiicere distulerunt. *Hunus muri deiectionem in aliud tempus reiecerunt,* & ad pugnam spectabant.

Υ' περεπίστατο. Accusatiuo. Supergredior. Transcendo. Supero.

Υ' περεκτείνομαι. Genitiuo. q.d. Super-extendor. Supero. Superior-sum. Excello.

Υ' περεμφορεῖσθαι ὄψων. Opsoniis supra-modum-inferciri, vel, impleri.

Υ' ἐπὶ ὀβελίου. *Aristophanes in Acharnensibus pag. 275. v. 14. & 15.* Et si non dicam iusta, neque populo *iusta dicere* videar, Super epixenum volo caput tenens, dicere, Nisi (inquit) iusta dicam, caput amputetur mihi. ὀβελίων verò, truncus *est* culinarius, supra quem *coqui* carnes concidunt. *Schol. annot. 6. legitur* ἐπίξυλον. *g. masc. Apud Hesych vitiosè scribitur* ἐπίξενον. *pro* ἐπίξυλον. *&,* κείκοπτον ξύλον. *pro,* κριόκοπτον, *vel* κριόκοπον, *aut* κριόκοπον, ἐφ' οὗ τὰ κρέα πίπτοντες ἔκοπτον. *Vide Pollucem. lib. 6. cap. 11. col. 228. l. 22. & deinceps, vbi dicit,* ἐπίξυλον, *&* ξύλον, *&* ἐπικόπανον, *&* ἐλεὺν συνωνύμως vocari. *Eustath.* ἐπιξυλον *&* ἐπικόμιον *etiam appellat. 1443. 16.*

Υ' περιπαπάζειν τινα. *Aristoph. in Equitibus pag. 228. v. 1. Vide schol. pag. 227. annot. 17. & pag. 228. annot. 18. lin. 1. vnde Suid.* Οἱ δ' ὑπερπάπου, ὑπερεπαπάζειν τινα. Illi verò supra-modum-laudabant, & supra-modum-suæ-vocis-leno-

Υ' περβορέων. ἀντὶ τοῦ πόρρω. A

Νοῦσον τὴν συγερὴν αὐθημερὸν ἐκ βασιλῆος
Ἐξλοιτώτου πέμψαι ἄχρις ὑπερβορέων.
ἀντὶ τοῦ πόρρωθεν αὐτοῦ.

Υ' περβόρειοι. ἔθνος ἀρκτικώτερον. καὶ ἐκδοτερον τῶν σκυθῶν.

Υ' πέρβολος. δημαγωγὸς ἰδιώτης. ὃν Θουκυδίδης ἐν τῇ ἡ ἐξωστρακίσθαι φησίν. B

Υ' περβριθές. μέγα. ἢ βαρύ. ὑπερβριθὲς ἄχθος ἤνυσαν.

Υ' περγαμία. ἡ ὀψογαμία.
Υ' πέργηρως. ἀττικῶς.

Υ' περδιὰ δῆμον. ὑπερβαλλόντως ἐνδεᾶ. οὐ πάνυ ἐλάσσονα καὶ δυνάμενον. πάνυ ἄγαν ἐνδεᾶ.

Υ' περδέξιον χωρίον. ἐχθροὶ δ' ὑπερδέξιον, οἷον C
χαλεπώτατον, ξενοφῶν φησίν.

Υ' περαίρομαι. ὑψοῦμαι, ἵνα ὑπεραίρωμαι, ὁ ἀπόστολος.

Υ' περαίρω. ἡγητικῆ. κέδρων ὑπεραίρειαν, καὶ ταῦτα τῶν τοῦ θεοῦ. αἰτιατικῆ ἦ, ὥρα σοι τῆς ἰησοῦ μεγαλειότητος ὑπεραίρειν τὸν ἀντικείμενον. D

Υ' περαίτερον. τὸ ὑπὲρ τὴν μοῖραν.

Υ' περέβη. αἰτιατικῆ.

Υ' περεδυνάμωσαν. κατεδυνάστευσαν.

Υ' περέθεντο. ἐβουλεύσαντο. τοῦτον καταβαλεῖν ὑπερέθεντο. καὶ πρὸς μάχην εἶδον. E

Υ' περεπίστατο. αἰτιατικῆ.

Υ' περεκτείνομαι. ἡγητικῆ.

Υ' περεμφορεῖσθαι ὄψων.

Υ' πὸρ ὀβελίου. στήσω τὴν κεφαλὴν ἔχων, λέγων. ἐὰν μὴ λέγω φησὶ δίκαια, τῆς κεφαλῆς ἀφαιρεθείην. ὀβέλιον ἦ, μέγας κορμὸς, ἐφ' ᾧ τὰ κρέα συγκόπτουσιν. F

Υ' περιπαπάζοντό με. ὑπερεπλήσσοντό με.

cis-leno-

A κατεπολίαχεν τε με, καὶ τὴν φιλοτιμίαν ὑπερεθαύμαζον τὴν ἐμήν. ὡς αὐτοὺς οὓς μικροθαυμάστους, καὶ ζηλώσεως ἀπαντωλίους ὀλίγῳ λήμμασι πυππαξὶ ἐπιφωνοῦσι. ὃ ἡμεῖς πυππάζειν λέγομεν.

cis-lenocinio-demulcebant me *In scholiis pag. 227. anno. 17. scribitur* & Οἱ δὲ ὑπερεπήνουν, καὶ ὑπερεθαύμαζον τε με, καὶ τὴν φιλοτιμίαν ὑπερεθαύμαζον τὴν ἐμήν. *Illi verò supra-modum-laudabant me*, & cum-summo-stupore-admirabantur me, & illam Honoris cupiditatē supra-modum-admirabantur meam. *Vel*, & *meum honoris studium vehementer admirabantur.* Illos verò eleuat vt rerum-paruarum-admiratores, & homines, qui exiguo munere decipiuntur Υπερεπύππαζον, pyppax acclamabant, quod nos dicimus poppyzare. *Pyppax verò, est palpi. siue blanditiarum, & adulationis genus, quod poppyzando, & palpando, leuitérque tangendo, manúque mulcendo fit.* Et πυππάζειν, *atque* ποππύζειν, *palpare, siue palpari. i. Cum quadam oris sono poppyzante, leuiter, & blandè manu tangere, & demulcere, quod Plautus palpum obtrudere dicit. Significat & verborum lenocinio, atque blanditiis aliquem demulcere. Qui hoc faciunt, qui sunt adulatores, &*

B *assentatores, à Comicis palpones appellantur. Pro* πύππαξ *dicitur & ποππυσμα. τος. τὸ, & ποππυσιασ. ος. ὁ. Quas voces Latini seruant, Poppysma, tis. & poppysmus. i. sed hæc propriè significant quendam vocis sonum, quem edimus ore, palmas manum inter se collidentes, vt equo ferocienti blandiamur, eúmque demulcentes leniamus. De quibus Lexica plu-*

ribus.

Υ περιπυρρίασεν. ἀριστοφάνης ὁ ϗ, λίαν ὑπερεπυρρίασεν. ἀντὶ τοῦ πυρρὸς ἐγένετο.

Υ περιπυρρίασεν. Valdè flauus factus est. Supra modum flauus factus est. Aristophanes. Ille verò, metuens, supra-modum-flauus-factus-est. *Videtur illud significare, quod nonnullis pra nimio metu solet accidere, vt indusium flauis excrementis flauum faciant. Quod diluciduis in Ecclesiazusis pag. 492. v. 30. dixit,* τί τοῦτο τὸ πυρρίᾶν; *&c. Vide locum.*

C Υ περιχαθεζαίης. ὅμηρος ἐφὶ ἡλίου φησίν. ἐξ ἠθαίου ὀροτέπου ὑπὸ γλῶ τὰς ἀνατολὰς ἔϗ. ὁ δὲ αὐτὸς ἐκ τοῦ ἰδίου ὀροτέου τὸν ἐξ ὠκεανοῦ.

Υ περιχαθεζαίης. Homerus *Iliados. A. pag. 419. v. 18.* de Sole dicit. Exortus-est-supra terram. Ex heroica persona *dicit, Solis* ortum esse supra terram. Idem etiam ex sua persona *dicit Solem oriri* ex Oceano.

Υ περιυδρυόμενοι. ὑπεραριστόμενοι. οἱ δὲ ῥωμαῖοι ὑπερωδρυόμενοι κϗ πάντα τρόπον τὴν Ϝ σκιπίωνος ὁμολογίᾶν, καὶ τὰ χωρισμᾶ Ϝ πρεσγμάτων.

Υ περιυδρυόμενοι. Vehementer-approbantes, & sibi supra modum placere dicentes. Quibus aliquid valdè placet, acceptum, & gratum est. Vt, Romani autem vehementer-approbantes, & omni modo *sibi placere dicentes* illam Scipionis compositionem, *pacémque cum hoste factam*, & illam rerum diuisionem.

Υ περιυφραίνομαι. δοτικῆ.

Υ περιυφραίνομαι. Datiuo. Supra-modum-delector. Vehementer-delector.

Υ περιχόμαι. γενικῆ. ὑπὸ δ' ἐμαῖ σου τῆς D ἀποδημίας.

Υ περιχόμαι. Genitiuo. Vt, Pro tua peregrinatione precor, *vt tibi feliciter succedat.*

Υ περίχει. γενικῆ. ὑπερασπίζει. καὶ ὑπέρχειν Ϝ πρεσγμάτος. ἀντὶ τοῦ περιγίνεσθαι. καὶ διώκειν ὑπερίχειν τὴς ἀντλίας.

Υ περίχει. Genitiuo. Protegit. Tuetur. Defendit. Propugnat. Et ὑπέρχειν τῦ πρεσγμάτος. Rem superare. *Aristophanes in Pace, pag. 415. v. 5. schol. anno. 3.* Οὐ γὰρ ἐθ' οἷός τε εἰμὶ ὑπέρχειν Ϝ ἀντλίας. Non enim amplius possum superare, *ferre* illum fœtorem.

Υ περιχος. ἀλεξανδρεὺς γραμματικός. ἐπὶ τῶν χρόνων μάρκιανοῦ τοῦ βασιλέως. ἔγραψε τέχνην γραμματικήν. περὶ ὀνομάτων. περὶ ῥήματος, καὶ ὀρθογραφίας.

Υ περίχος. Hyperechius. Alexandrinus Grammaticus, temporibus Marciani Imperatoris. Scripsit artem grammaticam. De nominibus. De verbo, & Orthographia. *Recta scribendi ratione.*

E Υ περίχων. αἰτιατικῆ. ὑπερικῶν. καί τις ἦν ἐφὶ τοῖς πλείοσι κἀλλωπισμός, ὑπέρχων τὴν τοῦ βίου χορηγίαν. γενικῆ ϗ. πολλῶν βασιλέων ὑπέρχων.

Υ περίχων. Accusatiuo. Superans. Vt, Et quidam ornatus, *corporisque cultus* erat in plerisque, qui vitæ facultates superabat, & *longè maior erat, quàm eorum fortuna ferebant.* Genitiuo etiam. Vt, Multos Reges superauit.

Υ περία. ὄνομα κρήνης.

Υ περία. Hyperia. Nomen fontis.

Υ περιδοῦσα. ὑποστηρίζουσα. καὶ ὑπερείδουσιν, ἀπὸ τοῦ ἐρείδω, τὸ ἀκουμβίζω.

Υ περιδοῦσα. Suffulciens. Fulciens. Sustinens. Firmans. Confirmans. Et ὑπερείδουσιν. Suffulciunt. Fulciunt. Sustinent. Firmant. ab ἐρείδω. *quod sæpe significat*, incumbo. *premo.*

Υ περηγάπησεν. ὁ ϗ πατὴρ τοῦτον ὑπερηγάπησε, τοῦ φρονήματος, καὶ τῆς ὀξυτάτης διανοίας ὑπερπαγέσας.

F Υ περηγάπησεν. Hunc verò pater supra-modum-dilexit, & *ob* generosum-animum, & acutissimum ingenium maximè laudauit.

Υ περηθάσθη. ὑπερεθαύμασα.

Υ περηθάσθη. Vehementer-admiratus-sum.

Υ περηρεφῶν. ὑπὲρ αὐτοῦ λαλῶν. ὁ ϗ ἰσίδωρος ὑπερηρεφῶν τοῦ σωκράτους βαθύτερον, ἢ κϗ ἀκροατὰς διελέγετο.

Υ περηρεφῶν. Pro aliquo dicens. Aliquem oratione defendens. Vt, Isidorus autem Socratem defendens, sublimiùs, quàm auditores capere possent, disserebat.

Υ ὑπημερίας. Dilationis vltra præscriptum-diē. *Hoc autem fit*, quum *quis* vno die post mentionem *factam temporis præscripti* venit. N.L.

Υ ὑπήμερος. Præteriens-diem-præscriptum. Qui conditum, atque præscriptum præterit. Vel, qui diē legitimum præteriit, & vltra præscriptum tempus, atque seriùs venit. Vt, Milites igitur, qui erant in Italia, *oportebat* omnia superiora debita dissoluere, propter quæ Imperator ipsis ex ærario stipendia nō accipientibus, iam pridem erat debitor, & per solutionis tempus præscriptum præterierat.

Υ ὑπήμεροι. Qui in condemnationibus *iudicialibus*. i. *in Iudiciis condemnati, certos quosdam* dies ad *mulctæ* persolutionem *petierant, ac à Iudicibus, vel ab aduersariis victoribus impetrarant*, & acceperant, nec *mulctam irrogatam, præscripto die* dissoluerant, & qui litis-causā pecuniam quamcunque debebant, & *aduersariis* victoribus mulctam-à-Iudicibus-dictam, intra præscriptos dies non persoluebant, ὑπήμεροι vocabantur, q. d. *Superdiarij, qui dies persolutioni præscriptos superarunt, legitimúmque tempus præterierunt*. Ipsa verò res, ὑπημερία vocatur, *qua fit, quum aliquis superat, ac præterit diem persolutioni præscriptum*.

Υ ὑπήμερος. & ὑπημερία. *Illud de persona, hoc de re dicitur, de qua suprà*. Quum fortasse post certum, ac statutum festum, aut *post tempus præscriptum* alicuius vel conuentus, vel delignatæ, *atque præscriptæ* rei, aliquis venit, tunc ὑπήμερος. q. d. Superdiarius, & ἐξ ὑπημερίας. i. post præscriptum diem, venisse dicitur, & post festum, si fortè plurimum ab ipso festo abfuerit. i. *Si multo post ipsum festum venerit*.

Υ ὑπερισχόντων. Viribus-superiorum. Illorum, qui supra virtum sentiunt, aut possunt. Superborum. Fortium.

Υ ὑπερφρονήσεως. i. Supra virum-sentiens. Fortis. Excelso præditus animo. Superbus. Magnanimus.

Υ ὑπέρασαν. Superarunt. Transcenderunt. Traiecerunt Polybius. Cùm autem flexissent crassum, traiecerunt in exlegem. N.L.

Υ ὑπερωπισθῆναι. Ab aliquo contemptus, vel, superbè-tractatus. F. ὑπὸ τινος.

Υ ὑπερωπία. Superbia. Contemptio. Insolentia.

Υ ὑπήφανον. Superbum. Elatum. Excelsum. Superius. Vt, Omnibus parietibus dealbatis, altitudine longè superius. *i longè altius*. N.L.

Υ ὑπήφανος. Superbus. Omni vitio virtus opponitur, libidini, castitas, gulæ, continentia, & iusticia, pluris-habēdi cupiditati. *i. auaritiæ*, iracundiæ, mansuetudo, dolori, gaudium, oblitioni, memoria, ignauiæ curarum experti, tolerantia, imprudentiæ, prudentia, timiditati, fortitudo, inanis-glotiæ-cupiditati, *ambitioni, & arrogantiæ*, animi-demissio, *& modestia*, & reliquis *vitiis aliqua virtus opponitur eodem modo*. Soli verò fastus, *soliique superbiæ* nulla virtus opponitur, propter insigne vitium *eius, quo cætera vitia superat*. Ipse verò Deus se-ipsum opposuit *ei*. Christus enim superbis opponitur, *se-opponit, & ipsis restitit*. Et Propheta *dixit ô Deus* attolle tuas manus in ipsorum fastus, *& superbiam*. Et rursus. Retribue retributionem superbis. *id est, Vlciscere superbos*. Apud Apostolum verò superbi sunt-intelligendi, qui ob ea, quæ habent, inflati-sunt, *& insolenter se gerunt* aduersus eos, qui non habent *eadem*. Et Ælianus. Illi verò, propositi-erant & illustre, & superbum spectaculum. ὑπήφανον, pro, θεάβλεπτον, conspicuum, *insigne*. ὑπήφανος etiam, illustris. Ælianus. Et stratis ornatis textu quodam superbo.

Υ περιμερίας. ὑπερβαλλούσης ἐκ προθεσμίας. ὅταν μὴ μίαν ἡμέραν τῆς μετείας ἔλθῃ. A

Υ περήμερος. ὑπερπρόθεσμος. ἢ ὑπερόθεσμος. ὁ τοὺς ἐν δὴ δύσει Ἰταλίας στρατιώτας ἐκλύσας τὰ πρόσθεν ὀφλήματα πάντα, ἐφ' οἷς πρὸ αὐτοῖς ὑπέρμεγας χρόνος πολλοῦ βασιλεὺς ἐζημίου, οὐ νομιζομένους ἐκ τοῦ δημοσίου τὰς συντάξεις.

Υ περήμεροι. οἱ ἐν ταῖς καταδίκαις πρὸς ἔκτισιν ἡμέρας λαβόντες, καὶ μὴ ἐξαλυσάμενοι. οἱ δίκην ὀφείλοντες ὁποιανοῦν, καὶ τὰ ἐπιτίμια τοῖς ἑλοῦσι μὴ ἀποδιδόντες ἐν ταῖς τακταῖς προθεσμίαις. ὑπέρμεγας ἐκάλουν τὸ δὲ πρᾶγμα, ὑπερημερία. B

Υ περήμερος, καὶ ὑπερημερία. ὅταν μὴ ἢ κυρίαν ἑορτὴν τυχόν. ἢ τινος ἄλλου, ἢ συλλόγου, ἢ διατάγματος ἀπαντήσῃ τις, τότε ὑπέρμερος, καὶ οὐχ ὑπερημερίας ἐληλυθέναι λέγεται, καὶ κατόπιν τῆς ἑορτῆς, εἰ τύχοι πλεῖσον τῆς ἑορτῆς ἀπολειφθείς. C

Υ περιισχόντων. ὑπερισχόντων τῇ δυνάμει.

Υ περήνωρ. ὑπέρανορος.

Υ περῆραν. ὑπερέβησαν. πολύβιος. κάμψαντες δὲ τὸ πεῖχος, ὑπερῆραν εἰς ἔκνομον. D

Υ περηφανεμένος. αἰτιατικῇ καὶ ἀπερροπημένος κατά τινος.

Υ περηφανία.

Υ περήφανον. πολὺ πάντων ὑψηλὸν τοίχων κεκονιαμένον εἰς ὕψος ὑπέρφανον.

Υ περήφανος. πάσῃ κακίᾳ, αὐτικεῖται ἀρετὴ. τῇ λαγνείᾳ, ἢ σωφροσύνη. τῇ λαιμαργίᾳ, ἢ ἐγκράτεια. καὶ ἢ δικαιοσύνη, τῇ πλεονεξίᾳ. τῇ ὀργῇ, ἢ φαιδρότης. τῇ λύπῃ, ἢ χαρά. τῇ λήθῃ, ἢ μνήμη. τῇ ἀκηδίᾳ, ἢ ὑπομονή. τῇ ἀφροσύνῃ, ἢ φρόνησις τῇ δειλίᾳ, ἢ ἀνδρεία. τῇ κενοδοξίᾳ, ἢ ταπεινοφροσύνη. καὶ ταῖς λοιπαῖς. τὸ δὲ τύφῳ μόνῳ, οὐκ ἀντίκειται ἀρετὴ, ἀλλ' ἢ ὑπερβάλλουσαν κακίαν. ἑαυτὸν γὰρ ἀντέταξεν ὁ θεὸς. χριστὸς γὰρ ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, καὶ ὁ προφήτης. ἔπαρον τὰς χεῖράς σου ἐπὶ τὰς ὑπερηφανίας αὐτῶν. καὶ ἀνταπόδοσιν τοῖς ὑπερηφάνοις. ἄλλα δὲ τῇ ἀποστόλῳ, τοῖς μὴ τῶν οὐκ ἐχόντων ἐφ' οἷς ἔχουσι φυσιουμένοις, ὑπερηφάνοις νοητέον. καὶ αἰλιανός. οἱ δὲ, ἐκείνοις θέαμα ἔνδοξόν τε, καὶ ὑπήφανον. ἀντὶ τοῦ θεάβλεπτον, ὑπέρφανος, καὶ ὁ λαμπρός, αἰλιανός. ἐν στρωμαῖς ὕφει τινὶ ὑπερ- E F

A φάνῃ καταφρονῶν. καὶ ὑπερφανῶ, ἀπατῶ.

Υ̓περιαί. οἶνος, ὁπὸ ὑπέρου.

perbè. i. Illustri. Et ὑπερηφανῶν cùsatiuo. Superbè tractato. Neutraliter verò, superbo, superbè nego.

Υ̓περιαί. Hyperiás. Vinum ab Hyperio, F. Υ̓περίας οἶνος. ὁ ἀπὸ Υ̓πέρου. *Vinum Hyperias, quod ab Hypero fertur, vt*

locus intelligatur, vbi vinum nascitur, quod ab eo nomen accepit.

Υ̓περιδεῖν. τὸ καταφρονῆσαι, γενικὴ καὶ συντασσόμενον τῇ νίκῃ τοῦ σώματος ὑπεριδεῖν. καὶ ὑπερειδόντα. γενικὴ. ὑπερειδότα μάλα γενναίως τῶν ὀνειδισμῶν.

Υ̓περιδεῖν. Contemnere. Genitiuo. Vt, Quidam autem adducti-sunt victoriâ, ad corpus contemnendum. Et ὑπερειδόντα. genitiuo. Vt, Valde generosè contemnentem exprobrationes, *& conuicia cum probro iactata.*

B Υ̓περίδης, ἱὸς γλαυκίππου τοῦ ῥήτορος. οἱ δὲ Πυθοκλέους. ἀθηναῖος ῥήτωρ. τῶν τριάκοντα καὶ μύων δίκαιος. μαθητεύσας ἅμα λυκούργῳ, καὶ πλάτωνι τῷ φιλοσόφῳ, ἰσοκράτει τε τῷ ῥητορικῷ ἀπίβη μὲν δίξιος ῥήτωρ. γυναικῶν δ' ἡττηθη. ἀνῃρέθη δ' ὑπὸ αὐτοῦ ὑπὸ ἀντιπάτρου τοῦ βασιλέως, ἐξαγαγόντος αὐτὸν τοῦ ἐν ἑρμιόνῃ ναοῦ τῆς δήμητρος, δι' ἀρχίου τοῦ κυνηγετοῦντος φυγαδοθήρα. καὶ ἀποτμηθεὶς τὴν γλῶτταν, ἀπέθανεν. ὁ δ' υἱὸς αὐτοῦ γλαύκιππος, τὰ ὀστᾶ λαβὼν εἰς τὸ πατρῷον ἐθαψε μνῆμα. εἰσὶ δὲ οἱ πάντες λόγοι αὐτοῦ.

Υ̓περίδης. Hyperides, F. Glaucippi oratoris. vel (vt alij) Pythoclis, Athenien sis orator, vnus ex illis decem, qui primi fuerunt habiti. Discipulus fuit vnà cum Lycurgo & Platonis Philosophi, & Isocratis Rhetoris. Et egregius quidem orator euasit: sed à mulieribus victus est. Sublatus autem & ipse fuit ab Antipatro Rege, qui ipsum ex Cereris templo, quod est Hermionæ, eduxit per Archiam cognomentò Phygadotheram, *i. exulum venatorem*, resectáque lingua, mortuus est. Eius verò filius Glaucippus ossa *patris* collecta sepeliit in patrio monumento. Eius autem omnes orationes sunt LVI.

C

Υ̓περίδης. δημαγωγὸς ἄριστος, ὃς καὶ φίλος ὢν δημοσθένους, ἐγκάλεσε αὐτὸν ὅτι τοῖς ἁρπαλείοις χρήμασιν. εἶχε δὲ καὶ παῖδα γλαύκιππον.

Υ̓περίδης. Hyperides, optimus Demagogus *i. Tribunus-plebis, vel, Populi-rector*, qui, quamuis esset amicus Demosthenis, ipsum tamen ob Harpaleam pecuniâ, accusauit. Habuit autem & filium Glaucippum.

Υ̓περίονα. τὸν ἥλιον. ὑπὲρ ἡμᾶς αἰωρούμενον. καὶ ὑπερίονίδης, ὁ αὐτός.

Υ̓περίονα. Hyperionem. Solem. Quòd supra nos exoriens eat. Et Υ̓περιονίδην. Hyperionides. Idem. *De vtroque consule Eustath.*

Υ̓πέρινον. τὸ λεπτόν.

Υ̓πέρινον. Tenue. *Vide Lex.*

Υ̓περπεταμαι. αἰτιατικῇ.

Υ̓περπεταμαι. Accusatiuo. Superuolo. Transuolo. Volatu-supero.

D Υ̓περισθμήσας. τὸν ἰσθμὸν περάσας. ταχὺ δὲ τοὺς κέλητας, καὶ ταῖς ἡμιονίαις ὑπερισθμήσας, ἀνήχθη, σπεύδων καταλαβεῖν τινὰ τῶν ἀχαιῶν συνοδον.

Υ̓περισθμήσας. Isthmo-traiecto. Qui-traiecit-isthmum. Vt, Cùm autem celetes. *siue celoces, vt Gellius lib. 10. cap. 25. vocat*, & mulares *carrucas. vel, mulares carros. l. ἡμιονίας sub audi ἁμάξας, i carros à mulis tractos*, celeriter Isthmum-traiecisset, in altum-prouectus-est, Achæorum concilium deprehendere studens.

Υ̓περίσταται. πρὸ. ἵσταται. σοφοκλῆς. ἠλέκτρα φησίν.

Υ̓περίσταται. Pro, προίσταται. Patrocinatur. Propugnat. Tuetur. Defendit. q. d. Pro aliquo stat, vel ante aliquè stat. Sophocles. *in Electra. pag.* 89. *&* 90. *Illic* Electra dicit,

E Ἀλλ' ἐμὲ μὲν ὁ πολὺς
Ἀπολέλοιπεν ἤδη
Βίοτος ἀνέλπιστος.
Οὐδέτ' ἀρκῶ,
Ἅτις οὖσα τοκέων κατατάκομαι.
Ἃς φίλος οὔτις ἀνὴρ ὑπὲρ τις ὑπερίστα).
Ἀλλ' ἄπειρ εἴ τις ἔποικος ἀ ἀξία
Οἰκονομῶ θαλάμους πατρός.

Sed me quidem multa
Deseruit iam
Vita desperata, vel, expers-spei,
Nec amplius malis resistere *possum.*
Quæ sine parentibus contabesco,
Quam amicus nullus vir defendit:
Sed tanquam quædam Inquilina, indigna
Guberno thalamos patris Agamemnonis.

Idem est, ac si diceret, Quæ maximam vitæ *partem* in malis vixi. Et maior vitæ-pars (inquit) me dereliquit, nunquam in bona spe versatam. Quia ad hoc vsque tempus pro vindicta Agamemnoni *cæsi* nihil est-factum. Pro qua nullus amicus propugnat: sed omnes in calamitatibus versantur cauentes, *sibiq; metuentes*, secundùm illud *senarium carmen*, Viro malè *rem* gerente, à pedibus *eius, præsentia, conspectuq; longè recedunt* amici.

οἷον, τὸ πολεῖσον τοῦ βίου βιώσασα ἐν κακοῖς. καὶ ὁ πολείων με φησὶ βίος ἀπολέλοιπε, μηδέ ποτε ἐν ἀγαθῇ ἐλπίδι γενομένην. ἐπεὶ μέχρι νῦν οὐδὲν ὑπὲρ ἐκείνου τοῦ ἀγαμέμνονος πέπραχε). F ἧς φίλος οὐδεὶς ἀνὴρ ὑπέρισται), ἀλλὰ πάντες εἰσὶν ἐν ἀτυχήμασιν δ' λαβούμενοι. κατ' ἐκεῖνο. ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντος, ἐκ ποδῶν φίλοι.

Υ̓περίσταμαι. γενικῇ.

Υ̓περίσταμαι. Genitiuo. Pro aliquo sto. Pro aliquo propugno. Protego aliquem, tueor, aç defendo. *Vide præcedens exemplum.*

Υπείχε. l. ὑπέρεχε. Protege. Propugna. Defende. Tuêre. *Vt in quodam pentametro.* Tu verò feliciter-venantem istam tuêre vitam.

Υπερθαυμάζω. Accusatiuo. Supra-modum-admiror. Vehementer-admiror.

Υπέρθεν. Supernè. Supra. In Epigrammate. Manus supra domum, & fortunas tenere. *Pro, domum, & fortunas tueri.*

Υπὲρ θύρας. Supra volam *manus*, apud Homerum *Iliad. E. pag.* 179. *v.* 26. formatum-est genere-neutro τὸ θύρα, vt τὸ πέλαγος.

Υπέρθυμι. *Pro, ὑποτίθημι. Illi, qui rem aliquam alicui proposuit.* Illi, qui declarauit. Illi, qui communicauit *aliquid cum aliquo.* Herodotus *lib.* 5. *pag.* 188. *l.* 25. *&* 26. Artaphernes autem (cùm Susa misisset *quendam ad Darium*, & cum eo communicasset ea, quæ ab Aristagora dicebantur, & ipse Darius ea comprobasset, *& collaudasset,*) ducentas triremes parauit. *Legitur enim* διακοσίας. 200. *non autem* ἑβδομήκοντα. 70.

Υπέρθεον. Præter Dei voluntatem. q. d. Supra-Deum.

Υπερθέοντες. Supercurrentes. Cursu-superantes. Vincentes. Et ὑπερθέω. Accusatiuo. Supercurro. Cursu-supero. Vinco.

Υπερθήσει. *Supra--ponet. Super--edificabit.* Ædificabit.

Υπερθύμων. N. L. *fortasse,* ὑπερθύμων. *q. d. Superlatinorum, pro, superbissimorum. Vel,* ὑπερθύμων, *quod apud Homerum passim occurrit. Magnanimorum. Superborum.* Arrogantium. Vt, καὶ τοῖς φρ. ὑπ. i. Cùm animis-elatis, & superbis essent, quasi iam vicissent.

Υπερθορεῖν. Superfiliens. Transiliens. Vt, Cùm Cereris fores transilire non posset. Salientem verò *aiunt ipsum* in adytum *templi* iuisse. *Vel, saltu irrupisse in adytum. L.* θορεῖν δέ φασιν αὐτὸν εἴσω.

Υπέρθομαι. ὑπερτιθέμαι. *Sic enim legendum videtur.* Genitiuo. Supra-ponar. Supra-sedeam.

Υπὲρ κάρα. Supra caput euntem.

Υπερκαταβαίνω. Accusatiuo. Superdescendo. *Eustath.* ὑπερκαταβλώσκω. ὅθεν τὸ αἰόλος, καταβλώσκω. 1021. 10. *Vnde quis ascendit, descendere.*

Υπέρκειμαι. Genitiuo. Super-iaceo. Incumbo. Immineo.

Υπέρκρισις. Hypercerosis est, quum ex altera parte tantùm superamus hostes. *Hoc autem fit, quum nostro cornu longiùs extenso, copias hostiles à tergo claudimus, clausasque superamus. Vt,* Sed enim nec equis excursiones facere, nec hostes ab altera parte, cornu longiùs extenso, superare poterant, quippe quòd exercitu iam essent-circumuenti.

Υπερκολακεύω. Accusatiuo. Supra-modum-assentor. Vehementer-adulor.

Υπερκύπτω. Accusatiuo. Super-incumbo. Immineo. Super-alios-emineo. Sciendum autem hoc ὑπερκύπτων in nonnullis quidem scriptis, vt & apud Plutarchum, cum accusatiuo poni. Charicleam verò, cum genitiuo ponere. *N. L. Vt,* Superato monte, cui imminebant. *Vel, imminentes monti.*

Υπερλαλῶ. Genitiuo. Pro-aliquo-loquor.

Υπερμαζᾶν. *Mazis, ac placentis supra modum abundat, Erasm. ad. Chil. 2. Cent. 6. colum. 525. ad. 77.* Υπερμαζᾶν. *Ibi docetur quid sit μᾶζα. Vide Eustath.* Supra-modum-deliciatur. Opibus-abundat. Lasciuit. Luxuriat. Annonæ copia abundat. Vt, Galatæ verò pertetriti, quasi Romani re--ipsâ, *vetera* abundarent--annona, & per delicias, *luxúque*, panes iactarent, pacem--fecerunt. Et rursus. Ille verò, luxu-

Υπερείχε. ὑπέρεχε. προτέτακται. οὐ δὲ δύθρα τῆδε ὑπερείχε βίου. A

Υπερθαυμάζω. αἰτιατικῇ.

Υπέρθεν. ἐπάνω. ἐν δικαιώμασι. οἶκου, καὶ κτεάνων χεῖρας ὑπέρθεν ἔχειν.

Υπὲρ θέαρος. παρ' ὁμήρῳ, ὡς τὸ πέλαγος ἐσχημάτισαι οὐδετέρως.

Υπερθέντι. ἐξεπόντι. ἀνακοινωσαμένῳ. ἠρόδοτος. ὁ δὲ ἀρτάφρενης, ὡς οἱ πέμψαντι ἐς σοῦσα, καὶ ὑπερθέντι τὰ ἐν τῷ ἀρισταγόρεω λεγόμενα, συνέπαινος ἐὼν αὐτὸς δαρεῖος ἐγένετο, παρεσκευάσατο, ἑβδομήκοντα τριήρεας. B

Υπέρθιον. ὑπὲρ θεῶν βούλησιν.

Υπερθέοντες. ὑπερτρέχοντες. καὶ ὑπερθέω, αἰτιατικῇ.

Υπερθήσει. οἰκοδομήσει. C

Υπερθυμῶν. ἀλαζόνων. καὶ τῶν φρονήματα ὑπερθυμῶν, ὡς ἂν νῦν κεκρατηκότων.

Υπερθορεῖν. ὑπὲρ πηδᾶν. τῆς δήμητρος οὐ δυναμένης ὑπερθορεῖν τὰς θύρας. θορεῖν δέ, ἐσιέναι δηλονότι. μεταφορικῶς.

Υπέρθομαι. ὑπερτιθέμαι. γλωσσῇ.

Υπὲρ κάρα φοιτῶντα. ὑπὲρ κεφαλῆς ἰόντα. D μόνον.

Υπερκαταβαίνω. αἰτιατικῇ.

Υπέρκειμαι. γλωσσῇ.

Υπερκέρασις. ὑπερκέρασίς ἐστιν, ὅταν ἐκ τοῦ ἑτέρου μέρους μόνον ὑπερέχωμεν τῷ πολεμίων. ἀλλὰ γὰρ οὔτε ἐκδρομὰς τοῖς ἵπποις, οὔτε ὑπερκεράσεις ποιεῖσθαι ἐδύναντο, ὡς δὴ ἀπειλημμένοι τῷ στρατεύματι. E

Υπερκολακεύω. αἰτιατικῇ.

Υπερκύπτω. αἰτιατικῇ. ἴσθι ὅτι τὸ ὑπερκύπτω, ἐπὶ μὲν ἔστι χαρτῶν, ἔχει αἰτιατικήν. καὶ ὁ πλούταρχος. ἐπὶ δὲ χαλκίλεια, γλωσσῇ. ὑπερκύψαντες τοῦ ὄρους.

Υπερλαλῶ. γλωσσῇ. F

Υπερμαζᾶν. ὑπερτρυφᾶν. πλατέως. σημαίνει. οἱ γὰρ γαλάται καταπλαγέντες ὡς ὑπερμαζῶντων αὐτοῖς τῶν ῥωμαίων, καὶ δηλονότι τρυφῶντων ῥᾳδίως τοὺς ἄρτους, ἐσπείσαντο. καὶ αὖθις. ὁ δὲ,

A ὑβριμαζῶν, καὶ ζῶν, καὶ χρυσίῳ βάλλων τὰς κορώνας ὁ πρότερον δοῦλος τυγχάνων.

Υ ὑπὲρ μᾶλλον. ἐκ περισσοῦ. ἰδιᾷ μὲν ἀπορία, καὶ δίος ὑπὲρ μᾶλλον φόβος τοῖς αἰθρώποις, οὐ δυναμένοις ὑπονοῆσαι τί ποτ' ὄζει τὸ λειπόμενον.

Υ ὑπερμεθύστερος. ὁ ὑβριμανόμενος.

B Υ πιρμανία. ἰσχυρότερα λίαν.

Υ ὑπερμανία. Longè robustiora. *Valde robusta. Sed hac significatione scribendum videretur* ὑπερρώνια. *Quod à singulari* ὑπερμανὴς. *Supra modum robustus. Compositum ex* ὑπὲρ, *quod in compositione vim intendentis habet, & ex nomine* τὸ μένος. *robur.* ὑπερμανὴς *tamen etiam dici potest* ὁ ὑπερμανόμενος. *superbus, qui suis viribus supra modum est fretus, & gloriatur. Vide Eustath. in* ὑπερμενέντες. 1855. 34. ὑπερμανία *verò significat supra modum insana.* τὸ ὑπερμανόμενον. *deductum à singul.* ὑπερμανὴς. ὁ ὑπερμανόμενος. *formatum autem, vt* γυναμανὴς. *qui flagrat insano mulierum amore.*

Υ ὑπερνήχεται. ὑπερβαίνει.

Υ ὕπερον. ἡ τριβάλα.

C Υ πὶρ ὄνου σκιᾶς. λέγουσιν ὅτι Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ. ἀπολογούμενος ὑπέρ τινος κινδυνεύοντος, οὐκ ἀκροωμένων τῶν δικαστῶν, εἶπεν. ἀκούσατε ὦ ἄνδρες δικηγόρου τινὸς πρᾶγμα. νεανίσκος ποτὲ ἀθήνηθεν εἰς ἀλφοὺς ὄνον ἐμισθώσατο. μεσημβρίας δὲ καταλαβούσης καταλύσας τὸν γόμον, ὑπὸ δυτὶ σκιᾷ τὸ ὄνε. ἐκβαλλόμενος δὲ ὑπὸ τὸ ὀνηλάτου, μὴ καὶ τὴν σκιὰν μεμισθῶσθαι λέγοντος, εἰσῆλθον εἰς δικαστήριον ἀμφότεροι. εἶπεν ὁ ταῦτα ὁ Δημοσθένης, καταθεὶς ἀπὸ βήματος. ἀξιούντων δὲ τῶν δικαστῶν τὸ τέλος τῆς δίκης μαθεῖν, εἰ

D πως ἀναβὰς πάλιν δεῖ τὸ βῆμα τος. ὑπὲρ μὲν ὄνου σκιᾶς ἀκούειν οὐκ ἄξιον ἄνδρες, δεδικασμένων. ὑπὲρ δὲ ἀνθρώπου κινδυνεύοντος ὑπὲρ ψυχῆς, οὐδὲ φωνῆς ἀνέχεσθε. οὕτω καθαρὰ μανὸς τῷ κεντρῷ, τὸ κατηγορούμενον φεύγουσι. τάττει) τοῦτο ἡ παροιμία, δεῖ τῷ ὑπὲρ μηδενὸς χρησίμου φιλοτιμουμένων.

cos dicitur, qui de re nullius vsus ambitiosè contendunt, *vel simpliciter, contendunt.*

Υ πέρρον. τὸ ἄνω ὕψους ῥέον. ὑπερῷον δὲ, τὸ ἀνώγεον.

E

Υ περπολήσει. ταῖς ὑπερηφανίαις, καὶ ὑπερπολία, ἡ ὑπερηφανία.

Υ περπολίσαι. ὑπερηφανῆσαι.

Υ πέρπολον. ὑπερήφανον.

Υ πέροπλα.

Εἰ δ' τις ὑπέρτατα χερσὶν,
Ἢ λόγῳ παρδεῖ)
F Δίκας ἀφόβητος, οὐδὲ
Δαιμόνων ἕδρισε βίαν,
Κακάν τιν' ἴλαιτο μοῖρα,
Δυσπότμου χάριν χλιδᾶς.

Τυτέστιν, ἕνεκα τῆς ἀνοσίου τρυφῆς, καὶ ὑπερηφα-

luxurians, & *dissolute* viuens, *Vel, intemperanter agens, & luxuriosè viuens, vt legatur* ἀπότως ζῶν, *vt & Vossius*, & auro petens cornices, qui seruus antè fuerat. *N. L.*

Υ ὑπὲρ μᾶλλον. Supra modum. Plus quàm oportet. Lõgè plus. Longè magis. Vt, Erat autem longè maior consilij inopia, & metus inter ipsos homines, qui non poterant animaduertere, quidnam esset illud, quod relinquebatur. *l.* τὸ λειπόμενον, *id, quod dicebatur.*

Υ ὑπερμανὴς. Vehementer insanus. Supra modum insanus.

Υ πιρμανία. Longè robustiora. *Valde robusta. Sed hac significatione scribendum videretur* ὑπερρώνια. *Quod à singulari* ὑπερμανὴς. *Supra modum robustus. Compositum ex* ὑπὲρ, *quod in compositione vim intendentis habet, & ex nomine* τὸ μένος. *robur.* ὑπερμανὴς *tamen etiam dici potest* ὁ ὑπερμανόμενος. *superbus, qui suis viribus supra modum est fretus, & gloriatur. Vide Eustath. in* ὑπερμενέντες. 1855. 34. ὑπερμανία *verò significat supra modum insana.* τὸ ὑπερμανόμενον. *deductum à singul.* ὑπερμανὴς. ὁ ὑπερμανόμενος. *formatum autem, vt* γυναμανὴς. *qui flagrat insano mulierum amore.*

Υ ὑπερνήχεται. Supernatat. Natando superat. Superat. Trancit. Tranat.

Υ ὕπερον. *Alias* ὑπερῷον. i. Pistillum *quo res in mortario tunduntur, ac teruntur.*

C Υ πὲρ ὄνου σκιᾶς. De asini vmbra. *Er. ad. Chil. 1. Cent. 3. col. 115. 116. ad. 52.* Ferunt Demosthenem, cùm causam ageret cuiusdam, qui periclitabatur, *& in capitis periculo versabatur*, Iudicibus *eum* non ferentibus. *i. audire nolentibus*, dixisse, Audite, ô viri, iucundam narrationem. Quidam adolescens aliquando conduxit asinum, *quo* Delphos Athenis *suas sarcinas veheret.* Cùm autem meridies *ipsum* deprehendisset, onere soluto, *humique depositò*, asini vmbram subiit. Sed cùm ab asinario, *vel, ab agasone*, ab *asino* reiiceretur, *ac repelleretur*, quia dicebat *asinum tantùm*, non etiam *asini* vmbram à se *ipsi* locatam fuisse, *l* ὄνον μόνον, ὐ μὴν ἀ σκιᾶ μεμισθῶσθαι λέγοντος. *Vide suprà in* ὄνε σκιᾶ. in Dicasterium iuerunt ambo. Demosthenes autem his dictis, de suggesto descendit. Cùm autem Iudices illius litis finem audire vellent, *Demosthenes* in suggestum rursus ascendit, & dixit, De asini quidem vmbra, ô viri, audire cupitis, de homine verò, qui in capitis periculo versatur, ne vocem quidem *à me causam eius agente prolatam* ferre potestis. Sic *autem* Iudicibus peristrictis, reum seruauit. Hoc igitur prouerbium in

D eos dicitur, qui de re nullius vsus ambitiosè contendunt, *vel simpliciter, contendunt.*

Υ πέρρον. Superfluens. Supernè fluens. De alto fluens. ὑπερῷον verò, Cœnaculum. Locus in superiore domus parte à terra remotus. Superior locus.

E

Υ περπολήσει. q. d. Superbiis. Superbiâ. Et ὑπερπολία, Superbia.

Υ περπολίσαι. Superare armis. Debellare.

Υ πέρπολον. Superbum.

Υ πέροπλα. Pro, ὑπερόπτως, ὑπερηφάνως, ἢ ὑβριστῶς. *Superbè. Sophocles in Oedipo Tyranno. pagina* 188. *&* 189.

Si verò quis superbè manibus,
Vel verbis incedit,
Iusticiam non metuens, neque
Deorum formidat potentiam,
Mala ipsum corripiat Parca, mors,
Infelicem propter luxum.

F Hoc est, propter impias delicias, & superbiam, talis vir in mala sorte, *perpetuisque miseriis* versetur.

Et, Nisi quæstum faciat iustè, Et *nisi* non- veneran-dis: *at abominandis, ac impiis à rebus* abstineat, Vel *si rebus* non-tangendis adhæserit stultè-facieus, *vel, inani-mentis studio.* ἀϑίκτων. Id est rerum, quas tangere non oportet.

νίας, ὁ τοιοῦτος, ἐὰν κακὴ εἴη μοῖρα. ὃς μὴ ἀπέχεται τῶν ἀσεβῶν, ἢ ἔχεται τῶν ἀθίκτων. τουτέστιν, ὧν οὐ χρὴ ἅπτεσθαι. A

NOTAE.

Ἕδεται βίας] Apud Soph. in Oedipo Tyranno. pag. 188. F. scribitur, δαιμόνων ἕδη σέβων. i. Deorum sedes colens. *templa Deorumque simulachra venerans.* Et pag. 189. v. 1. 2. 3.

Εἰ μὴ τὸ κέρδος καρδίᾳ δικαίως,
Καὶ τῶν ἀσέπτων ἔρξεται,
Ἢ τῶν ἀθίκτων ἕξεται ματᾴζων. B

Υπερίπτης. Contemptor. Vt, Ille verò, Iuris, *& Iustitiæ* contemptor erat, & iniurius, *ac petulans, & insolens.*

Υπερίπτης. ὁ παρορῶν. ὁ δὲ, ὑπερήφανος ὢν τὸ διηνεκὲς, καὶ ὑβριστής.

Υπερπτικώτερον. Superbiorem. *Vel aduerbialiter, superbius. Cum-maiore-superbia. Cum maiore contemptione.*

Υπερπτικώτερον.

Υπερπτον. Magnam. *Superbam.*

Υπερπτον. μεγάλην.

Υπερᾶν. Despicere. Contemnere.

Υπεραν. ὑποβλέπειν.

Υπερία. Locus-extra-fines-aliquos. Ipsum exilium.

Υπερία. ἡ ἀξορία.

Υπερίζω. Accusatiuo. Elimino. Extermino. Extra limites extra terminos eiicio. In exilium pello. ὑπερᾶν verò, genitiuo. Despicio. Contemno.

Υπερίζω. αἰτιατικῇ. ὑπερορῶ δὲ, γενικῇ. C

Υπερίον. Supra, vel extra fines. Procul à finibus. Vt, Hyperidis cadauer Athenienses iecerunt ὑπερίεν, hoc est, procul ab vrbe, *procul ab vrbis finibus.* Et rursus. Persuadet Athenienſibus, vt Hyperidis oratoris corpus proiicerent ὑπερίεν, hoc est, extra fines *vrbis. vel, procul ab vrbis finibus.*

Υπερίον. τὸ σῶμα τοῦ Ὑπερίδου ἔρριψαν Ἀθηναῖοι ὑπερίον. τουτέστι, μακρὰν ἀπὸ τῆς πόλεως. ἢ ἔξω τῆς γῆς. καὶ ἀναπείθει τοὺς Ἀθηναίους ὑπερίεν τὸ σῶμα τοῦ ῥήτορος Ὑπερίδου ῥῖψαι. ἀντὶ τοῦ ἔξω τῆς ὁρῶν.

Υπερίον. Ex locis extra nostros fines sitis petitum, aut allatum. Extrarium. Extraneum. Peregrinum, & prorsus *à nostris finibus ac moribus* alienum. *Inusitatum. Inauditum. Superbum.* Et prætumidum. Vt, Aëris insueta-ratio, & in peregrino-solo-statio, exercitui molesta erat futura. Et rursus. Conuenit (inquit) viro iuueni peregrinari, & extra patriæ fines proficiſci. Et, Romana verò *Ciuitas* peregrinarum expeditionum, *& bellorum extra Romanum agrum gerendorum* erat imperita. ἀπείρατος.

Υπερίον. ἀλλότριον. καὶ ἀφύσγνον. τὸ τῆς ἀέρος ἄπειρος, καὶ ὑπερόριον λυπήσειν ἔμελλε τὴν στρατιάν. καὶ αὖθις. προσήκειν νέῳ φήσας ἀνδρὶ δεδημιεῖν τι, καὶ ὑπερόρια πλεῖν. ἢ ὃ ῥᾴμην ἀπείρατος ἦν ὑπερορίων ἐκστρατιῶν. D

Υπερίστημι. Pistilli circumuolutio. De iis, qui *semper* eadem faciunt, & nihil proficiunt. Er. ad. Chil. 2. Cent. col. 367. ad. 50. *Iouis Corinthus.* Hęc quoque prouerbia, *quæ sequuntur*, hoc *ipsum, & idem* significant, Iouis Corinthus. i. *Corinthus Iouis filius.* Et rursus. Via ad Pythonem. i. *ad oraculum Pythium. Sed legendum*, αὖθις πρὸς Πυθῶνα ἰέναι. *vt apud* Er. ad. Chil. 2 Cent. 10. col. 606. ad. 57. *Iterũ, atque iterum ad Pythum via.* Et trauem ferens. *Vel, trauem baiulans, vt* Er. ad. Chil. 4. Cent. 8. col. 985 ad. 57. Et, non cæcus *est*: sed exoculatus est. Er. ad. Chil. 3. Cent. 7. col. 772. ad. 45. *Pro cæco exoculatus est. sed apud Aristophanem in Pluto. pag. 34. v. 7. & 8. Carion seruus ambiguitate vocis ludens, dixit,* - αἰπὸ τὸ τυφλοῦ, ἐξωμμάτωται. - *Vide schol. annot* 3. Plato Adonide. Deinde *cauendum* ne pistilli mihi circumuolutio fiat.

Υπέρ περιστροφή. διὰ τὴν τὰ αὐτὰ ποιούντων, καὶ μηδὲν περαινόντων. καὶ αὗται εἰσὶν αἱ παροιμίαι. τὸ δηλοῦσι. ὁ Διὸς Κόρινθος. ἔστι δὲ καὶ αὖθις. ἐπὶ Πυθῶνα ἰέναι. ἢ ὁ τὸν δόκον φέρων. ἔστι δὲ τυφλὸς, ἀλλ' ἐξώρυχται πλάτανον ἀδύνατον. εἶτ' οὐκ ὑπέρμοι περιστροφὴ γένηται. E

Υπέρπιτρον. Pistilli circumuolutio. Prouerbiũ in eos, qui *semper* eadem faciunt, & nihil proficiunt. Prouerbium aliud. Nudior pistillo. Er. ad. Chil. 4. Cent. 3. col. 881. ad. 48. Et *nudior* leberide. Er. ad Chil. 1. Cent. 1. col. 41. ad. 26.

Υπέρπιτρον. παροιμία διὰ τὴν τὰ αὐτὰ ποιούντων, καὶ μηδὲν περαινόντων. παροιμία ἄλλη. γυμνότερος ὑπέρπυρος, ἢ λεβηρίδος.

Υπερούσιος. q. d. Supersubstantialis. Vel, supereſſentialis. Super omnem essentiam existens.

Υπερούσιος. ὑπὲρ πᾶσαν οὐσίαν ὤν.

Υπερφος. Superbus. *Formatum vt ab* ὑπερῶμαι *praeterito perf. act. inusitato, quod ab* ὑπερῶ *deductum, & idem est ac* ὑπερορῶ. *despicio, contemno. Sed in derivatione neglectum est incrementum temporale, & pro ω, resumptum: praesentis* ὑπερῶ.

Υπέρφανος. ὑπερήφανος. F

Υπερφίαν. Despicientiam. Contemptionem. Vt, Quia norat Iudæorum mutuam fidem, & supplicium despicientiam.

Υπερφίαν. καταφρόνησιν, οἷον τὴν Ἰουδαίων τὸ πρὸς ἀλλήλους πιστὸν, καὶ τὸ πρὸς τὰς κολάσεις ὑπερφίαν.

Υπέρ-

A Υ᾽ ὑπερδυπία. οἱ ἢ, συμπαρχον τῇ τῆ ἀκλη-
ρούντων ὑπερδωυία. τουτέστι, τῇ συμφορᾷ. τῇ
λύπῃ.

Υ᾽ ὑπερφή. καὶ ὑπερφα, ὁ ὑφανίσκος. ὄμπρος.
χείλεα ὠμὰ τ᾽ ἐδίνη, ὑπερφὰν δ᾽ οὐκ ἐδίνησε. καὶ σι-
μόκαβος, εἰς μὲν γὰρ τὸ ὑπερφαν χαλκεῖον μηδι-
κὴν οἷσος ἐς βάθος ἐς δὺς ἀνὰ τὸ κρανίον ἐρρί-
ζωτο.

Υ᾽ ὑπερφήσαν. ὑπεχώρησαν.

B Υ᾽ ὑπερφον. τὸ ἀνώγεων.

Υ᾽ ὑπερφσις.

Υ᾽ ὑπερπαίειν. ὑπερβαίνειν. πλεονάζειν. ὃ δὲ τὸ
μεγέθος οὐδὲ καθ᾽ ὑπερβολὴν εἰκάσαι δυνατὸν
ἂν, οὐδενὶ τῶν ὄντων ὄζιν. οὕτως ὑπερπαγὴ πάν-
τας τῇ δυνάτῃ ταὶ φερεφημίαι φερέζεις.

C

Υ᾽ ὑπερπατῆς. ὑπὲρ λίαν σωζομένους. κλέαρχος
ὁ λακεδαιμόνιος τοῖς στρατιώταις παρήγγελε, τὸ
μὲν πρῶτον, ἡσυχῇ προάγειν. εἰ δὲ ἐντὸς βέλους
γένοιντο, θέειν. τὸ δὲ, ἵνα ἀκέραιον τοῖς σώμασιν
ἀγωνίζοιντο. τὸ δὲ, ἵνα ὑπερπατεῖς ὦσιν.
corporibus dimicarent. Hoc verò, vt superiores iis essent. *i. vt eos superarent.*

Υ᾽ περπατῶ. αἰ παπκῇ.

Υ᾽ περπέτον) τὸ χωρὸν τὸ περβεβηκός.

D Transeunt. *Vel celeriter, & quasi volantes transeunt. Vt,* ὑπερπέπται τὸν χ. τ. τ. *i.* Illum anteriorem, *ac vlteriorem* locum celeriter transeunt, *& quasi volantes prætereunt.*

Υ᾽ περπηδῶ. αἰ παπκῇ.

Υ᾽ περπίπλω. γλωκῇ.

Υ᾽ περπλέω. γλωκῇ.

Υ᾽ περπνιγῆς. ἵππων ὑπερπνιγεῖς γὰρ ὄμμοι.
εἰ δὲ, ὑπέρπονοι ἐκ τὸ ἄγαν ἱππηλασίας.

Υ᾽ περπονδάζω. γλωκῇ.

E *deo. Vehementer studeo. Vehementer incumbo.* Pro aliquo studeo. *i. alicui vehementer studeo.*

Υ᾽ περέχω. γλωκῇ.

Υ᾽ πὸρ τὰ ἰσκαμμάθμα. ὑπὸρ τὰ μέτρα. διὸ ἢ
τῆ πεντάθλων ἡ μεταφορά λέγε) ἢ διὸ Δαύλ-
λου τ᾽ πεντάθλα τῇ κροτωνιάτᾳ ἱερῆς ὃς πεν-
τήκοντα ποδῶν ἅλτων περέτρεν τῆ σκαμμάτων,
φρότερος αὐτῆ ὑπερίβαλε τοῖς ποδήμασι ταῦ-
τα. ὡς τὸ διήγραμμα λέγε τ᾽ ἱστόρας αὐτό.

Υ᾽ πίρ. *Ionicè,* & ὑφρία. comm. Palatum. Hom. Labra quidem rigauit: palatum verò non rigauit. Et Simocatus. Nam in superius quidem labrum Medica sagitta in profunditatem penetrans. *i. altiùs adacta,* in cranio fixa est. *I.* Μηδικὸς. *Vide* Χιλωῖ.

Υ᾽ φώσαν. Recesserunt.

Υ᾽ φρον. Superior domus pars. Cœnaculum. Superius tabulatum.

Υ᾽ φώνον. Quod est præter fatum.

Υ᾽ φωσις. q. d. Superpulsio. Pro, Pulsio, quę fit de superiore loco, & qua quis in inferiorem locum propellitur *ab* ὑφρέω *grauitono, vnde circunflexum* ὑφρῶ.

Υ᾽ φραίειν. q. d. Superferre. Supergredi. Superare. Superiorem esse. Excellere. Vt, Propter id, quod acciderat, ne per superlationem quidem, ab vllo mortalium, qui tunc viuebant, *res illa* coniici poterat, adeò res omnes gestas, & ante dictas, atrocitate superabat.

Υ᾽ πιπτῖς. Supra modum seruatos. *Superiores. q. d. Qui volant super aliquos. i. qui volatu superant eos.* Vt, Clearchus Lacedæmonius militibus præcepit, vt primùm quidem, *pedetentim &* lentè progrederentur, cùm verò intra teli iactum *ad hostes* accessissent, *tunc impetuosè* currerent. *Ac* illud quidem *ipsi imperauit,* vt integris

Υ᾽ πιπτῶ. Accusatiuo. Superuolo. Transuolo. *Super aliquos volo. Aliquos volatu supero. Supero.*

Υ᾽ πιπίνται. Superuolant. Transuolant. Volatu superant. Volatu traiiciunt. Superant. Traiiciunt.

Υ᾽ πιπηδῶ. Accusatiuo. Transilio. Saltu supero.

Υ᾽ πιπίπτω. Genitiuo. Supercido. Superincido. De superiore loco in aliquid cado, siue delabor.

Υ᾽ πιπλέω. Genitiuo. q. d. Supernauigo. Vel, nauigando supero. Vel, vlteriùs nauigo.

Υ᾽ πιπνιγῆς. q. d. Supra modum suffocati. Vel, Nimio æstu suffocati. Vt, Equi, partim quidem, nimio æstu suffocati, partim verò, nimio labore confecti, propter nimiam equitationem.

Υ᾽ πιπονδάζω. Genitiuo. *Supra modum alicui rei studeo. Vehementer studeo. Vehementer incumbo.* Pro aliquo studeo. *i. alicui vehementer studeo.*

Υ᾽ πιέχω. Genitiuo. Superare. *Vide suprà,* Υ᾽ περέχω.

Υ᾽ πὶρ τὰ ἰσκαμμάθια. Vltra septa transilire. *q. d. Vltra fossas transilire. Er. ad. Chil. 1. Cent. 9. col. 341. ad. 3. Vltra septa transilire. Idem valet, ac* Vltra mensuras. *Vltra, siue suprà modum. Immodicè. Dicitur in eos, qui rem aliquam nouam, & incredibilem faciunt, aut longè supra vulgarium hominum facultatem.* A quinquertionibus verò translatio ducta. Fertur autem à Phayllo quinquercione Crotoniata dictum esse *prouerbium.* Qui, cùm antè quinquaginta pedum essent fossæ, primus ipse suis saltibus eas superauit, vt celatur inscriptio statuæ ipsius.

F Πέντ᾽ δὲ καὶ πεντήκοντα πόδας πήδησε φάυλ-
λος.

Quinque supra quinquaginta pedes saltauit Phayllus.

Δίσκον δὲ σεσὶ ἑκατὸν πόδ᾽ ἀπολέποντ᾽ ἔβαλεν.

Discum iecit verò centum pedes, *quinque desiderans. i.* quinque minùs.

καὶ πλάτων ἐν ἀληθεῖ, οὗ ἡ ἐπιγραφὴ κρα-
τύλος, ἢ περὶ ὀνομάτων ὀρθότητος.

Et Plato in Dialogo, cuius inscriptio *est* Cratylus, siue de nominum rectitudine *i. recta ratione.*

Υπὲρ τὰ ἰσχαμμώρια. Vltra foſſas, ſiue, vltra ſepta trãſſiliens. Phayllus quinquercio fuit Opuntius, qui diſci-iactu, ſaltúque cæteros longè ſuperaſſe putatur. Quoniam igitur vltra quinquaginta pedes effoſſos, in ſolidum *ſolum* ſaltauit. *i. foſſas, quæ quinquaginta pedũ Latitudinem habebant, vno ſaltu ſuperauit*, ideo quod accidit, in prouerbium abiit. Ὑπὲρ τοὺς πεντήκοντα. *Vide præcedentia, vbi Croconiatam cum fuiſſe dicunt.*

Υπὲρ τὰ ἰσχ. π. Vltra foſſas tranſilire. *Prouerbium hoc dicitur in eos, qui per ſuperlationem aliquid faciunt, cæteróſque mortales longè ſuperant.* Quia Phayllus, qui ſaltarat vltra quinquaginta pedes, *ob illum inuſitati ſaltus impetum* crure mutilatus eſt.

Υπὲρ τὰ Καλλικράτους. Vltra res Callicratis, *Er. ad. Chil. 2. Cent. 8. col. 570. ad. 71.* Supra fortunas Callicratis, Clearchus ait Callicratem fuiſſe quendam Caryſtium, opulentiſſimum hominem. Si quem igitur Caryſtij propter diuitias admirabantur, hyperbolicè, *per ſuperlationem* dicebant *eum habere fortunas* ſupra Callicratem. Ariſtoteles verò in Athenienſium Republica, dicit Callicratem quendam Iudicialia ſtipendia ſupra modum auxiſſe. Vnde etiam hoc prouerbium dictum. *Pro μύθοις, i. fabulas, legendum μισθοὺς, i. mercedem, pramia, ſtipendia. Sic & Volf.*

Υπερτέλλον. Super-exoriens. Super-oriens. Super-incumbens. Super-eminens.

Υπερτενὲς. Altum. Excelſum. Super eminens. τὸ ὑπέρτενον τενόμενον, ἤγουν ἐκτενόμενον. *Quod ſuper aliquid extenditur.*

Υπέρτερον. Superius. Melius. Excellentius.

Υπερτερῶ. Genitiuo. Supero. Superior-ſum.

Υπερτερῶν. Dominans. Superius. Præſtantius.

Υπερτίθεσις. Currus compages. *Ligna quædam currus eminentiora, quibus imponuntur onera ferenda. Vide Pollucem, & Euſtath.*

Υπερτίθεται. Differt. Tardat. Procraſtinat. Cũctatur.

Υπὲρ τὸν κατ' Vltra, vel ſuprà catalogum. Prouerbium de extremo ſenio confectis. *Eraſm. ad. Chil. 3. Cent. 5. col. 628. ad. 61. Vltra cat. vnus.*

Υπέρτονον. *Ariſtoph. Nubibus. pag. 115. v. 21. & p. 116. v. 1.* Βοάσομαι οὖν τὸν ὑπέρτονον βοάν. Vociterabor igitur nimis-intentam Vociferationem. Hoc eſt, *vocem igitur eam* magnam, & altam, & eminentem *i. maximam, & clariſſimam.*

Υπὲρ τοῦ μηδενός. Pro nihilo. Facilè. Sine-difficultate. *Gratin. Nulla de cauſa. Sic & Galli, Pour neant.* Dauid. Pro nihilo pelles ipſos *i. nulla de cauſa. Vulſius, In nihilum rediget.*

Υπὲρ τοῦτον. Hunc autem, & te, ego ſupero. Vel, Hoc autem, & te ipſo ſuperior, ac præſtantior ſum.

Υπὲρ πάντων. De ſumma rerum *aleam* iacere. *Er. ad. Chil. 1. Cent. 4. col. 140. ad. 32. Omnem iacere aleam.*

Υπὲρ πάντων. De ſumma rerum dimicaturus. Et exercitum educit de ſumma rerum *dimicaturum & omne* periculum ſubiturum. *Vel, Exercitum educit, qui de ſumma rerum dimicabit, & omnem periculum feret, ac ſuſtinebit.*

Υπερφυσῳδία. Superbientis. *De ſe nimium magnificè ſentientis, & arroganter loquentis.*

Υπέρων. Superaturus. Superior-futurus. Vt, Ille verò ea erat animi elatione præditus, vt vel ipſum Alexandrum à ſe ſuperatum-iri putaret.

Υπερφαλαγγίασις. Hyperphalangiaſis eſt, quum ab vtraque parte phalangis ſuperamus hoſtes.

Υπερφαίνω. Genitiuo. Super-oſtendo.

Υπερφερὴς. Magnum. Excellens. Vt, Cuius proceri-

Υπὲρ τὰ ἰσχαμμώρια πηδῶν. Φαύλλος ἰχθύα- A
Ϛ πέντε θλος ὁ πόντιος, ὃς δοκεῖ μέγιστα διεσκεῦσαι, καὶ ἁλέσθαι. ἐπεὶ οὖν ὑπὲρ τοὺς ἰσχαμμώρους πεντήκοντα πόδας εἰς τὸ στρωτὸν ἅλατο, τὸ συμβὰν εἰς παροιμίαν ἐξέβη.

Vide præcedentia, vbi Croconiatam cum fuiſſe dicunt.

Υπὲρ τὰ ἰσχαμμώρια πηδᾶν. ὅθεν ἐπί τινων ὑπερβολήν τι ποιούντων. διότι ὁ Φαύλλος ὑπὲρ τοὺς πεντήκοντα πόδας πηδήσας, ὑπερέβη τὸ σκέλος.

Υπὲρ τὰ καλλικράτους. φησὶ κλέαρχος, ὅτι B
καλλικράτης ἐγένετό τις ἐν καρυστῷ πλουσιώτατος. ἐντεῦθεν οὖν ἐθαύμαζόν τινα οἱ καρύστιοι ὅτι πλούτῳ, ὑπὲρ τὰ καλλικράτους ὑπερβολικὰς εἶλεγον. ἀριστοτέλης δέ φησιν ἐν τῇ ἀθηναίων πολιτείᾳ, καλλικράτην τινὰ ποιῆσαι τοὺς δικαστικοὺς μύθους εἰς ὑπερβολὴν αὐξῆσαι. ὅθεν καὶ ἡ παροιμία εἰρῆσθαι.

Υπερτέλλον. ὑπερανατέλλον. C

Υπερτενὲς ὑψηλὸν. ὑπερκείμενον.

Υπέρτερον. κρεῖττον.

Υπερτερῶ. ἰσχύω.

Υπερτερῶν. ἡγεμονικῶν.

Υπερτίθεται. διαφέρει.

Υπερτίθεσις. ἁμάξης πῆγμα.

Υπερτίθεται. ἀναβάλλεται.

Υπὲρ τὸν κατάλογον. παροιμία. ὅθεν τῶν γη- D
ραιοτάτων.

Υπέρτονον. βοήσομαι τὸν ὑπέρτονον βοήν. τουτέστι, τὴν μεγάλην, καὶ ὑψηλὴν, καὶ ὑπερίσχουσαν.

Υπὲρ τοῦ μηδενός. ἀντὶ τοῦ ῥᾳδίως, καὶ ἀζημίως. ὁ δὲ βίων. ὑπὲρ τοῦ μηδενὸς οὗτος αὐτούς.

Υπὲρ τοῦτον δ' εἰμὶ κρείττων ἐγώ. καὶ ὑπὲρ E
σέ.

Υπὲρ τῶν ὅλων κινδυνεύσων.

Υπὲρ τῶν ὅλων ἀγωνιούμενος. καὶ στρατιὰν ἐξάγων ὑπὲρ τῶν ὅλων φέρουσαν τὸν κίνδυνον.

Υπερφαντάζομαι. ὑπεραποφαίνομαι.

Υπερόψομαι. ὑπερβαλῶ. ὑπερεπάξω. ὁ δὲ τὸ φρόνημα μέγα οὕτως ἔχων τὸν ἀλέξανδρον ὑπερόψεσθαι ἐνόμιζεν. F

Υπερφαλάγγισις. ὑπερφαλαγγίασις ἔστιν, ὅταν ἐξ ἑκατέρου τοῦ μέρους ὁ φάλαγξ ὑπερέχωμεν τῶν πολεμίων.

Υπερφαίνω. ἡγεμονικῶ.

Υπερφερὴς. μέγας, ὑπερέχων. οὗ τὸ ὕψος ἴσ-

tas erat

A γιγαντικὸν. καὶ ἡ τόλμα ὑπερφερεστέρα.

Υ̓περφέρω. αἰτιατικῇ, καὶ γενικῇ.

Υ̓περφίαλος. ποτὲ μὲν δηλῶν ψόγου. ὑπερφίαλος, καὶ ἀπιστὸς. αὐτὸ τοῦτο ἐναντιόδοξος. ἐν ἄλλοις δέ, δηλοῖ ἐγκωμίου. ὑπερφιάλοισι μὲν ἡμῖν δαίνυσθαι. αὐτὸ τὸ ἀγαθοῖς.

ritas erat Gigantæa, & audacia longè maiore.

Υ̓περφέρω. Accusatiuo, & genitiuo. Superfero. Infero. Superior, excellentior, præstantior sum.

Υ̓περφίαλος. Interdùm quidem vituperationis causa dicitur, vt, ὑπερφίαλος, ἢ ἄπιστος. i. Infidus, & illaudatus. *Vel, superbus, insolens, & crudelis.* Pro, fœdifragus, *qui non permanet in fœdere: sed id violat, & frangit.* In aliis verò *quibusdam locis*, encomij, laudationisque gratia ponitur. Vt, ὑπερφιάλοισι μὲν ἡμῖν δαίνυσθαι. Cum nobis hyperphialis. i. viris bonis, epulari. *Apud Hom. Odyss. θ. pag. 634. M. pro nobilissimo videtur positum. Sic etiam apud Latinos in bonam partem interdum Superbi nomen accipitur. Virgil. Æn. lib. 6. pag. 270. 17. & 28. Vis & Tarquinios Reges, animámque superbam Vltoris Bruti, fascesque videre receptos?*

B Υ̓περφρονεῖ. τὰ ἀνθρώπινα τὸ θεῖον, ἢ ὑπερφρονεῖ, ἢ ἀτιμάζει. ἢ φρόνησιν αὐτοῖς ἔφορον οὐκ ἐφίησι.

Υ̓περφρονῶ. γενικῇ. καὶ αἰτιατικῇ. Ν.

Υ̓περφρονεῖ. Numen-diuinum *res* humanas aut despicit, & contemnit, aut Prouidentiam inspectricem ipsis non præficit.

Υ̓περφρονῶ. Genitiuo, & accusatiuo. Despicio. Contemno.

Υ̓περφρόνως. ἀλαζονικῶς. ὑπερηφάνως. ὁ δὲ, ἀντιγράψαι οἱ τάδε ἄλλα ὑπερφρόνως. καὶ αὐτὸν μὲν βασιλέα, ἐκεῖνον δὲ κῆσαρα ὀνομάζειν.

Υ̓περφρόνως. Arroganter. Superbè. Ille verò, cùm alia superbè ei rescripsit, tum etiam, si quidem, Regem, illum verò, Cæsarem appellauit.

C Υ̓πέρφρων. ὑπέρφρον δὴ οὕτως ὁ πολέμων ὁ σοφιστὴς. ὡς πόλεσι μὲν, διὰ τὸ πρωύχοντος, δυνάστας δὲ, διὰ τὸ μὴ ὑφιέμενον. θεοῖς δὲ, διὰ τὸ ἴσον διαλέγεσθαι λέγειν δὲ καὶ τὰ αὐτῷ πεπραγμένα. φημὶ δὴ πολεμωνι τῷ ὑπέρφρονι ἐν τοῖς βίοις τῶν σοφιστῶν, τρανώτερον.

Υ̓πέρφρων. Arrogans. Superbus, Vt, Polemo Sophista adeò superbus fuit, vt cum ciuitatibus quidem, quasi superior, cũ Dynastis verò, *Principibúsque*, quasi non inferior, cum Diis verò, ex æquo disseruerit. Res autem ab ipso gestę, à Polemone inquam illo superbo, in Sophistarum vitis *fusiùs*, & dilucidiùs recensentur.

Υ̓περφυᾶ τέχνην ἔχων. ἀριστοφάνης τὸν ἀλλαντοπώλην διαφέρει τὴν τέχνην. ἵνα μᾶλλον ὀνειδίσῃ πανοῦργον αὐτῆς λίαν δυτιλῆς. ἀλλαντοπώλης γὰρ, ὁ τὰ ἔντερα πωλῶν.

Υ̓περφυᾶ τέχνην ἔχων. Eximiam, excellentem, illustrem admirabilem artem habens. Aristophanes *in Equitibus pag. 198. v. 11. schol. annot. 6.* Allantopolam eleuans, *ac deridens, eius* artem extollit, vt *hoc modo eã* magis vituperet, quum constabit eam esse valde vilem.

D Allantopola enim *est*, i. e. qui *pecudum* intestina vendit *aliquo farcimine repleta, quod* ἀλλᾶς, ἀλλᾶντος. *i. vocatur. Sunt qui botulum, & botellum, aut lucanicam vocent.*

Υ̓περφυὴς. μεγαλοφυὴς. μείζων.

Υ̓περφυὴς. Ingenio-magno præditus. Maior. *Qui superat alios ingenio. q. d. Supernaturalis. Eximius. Excellens. Immensus.*

Υ̓περφυία.

Υ̓περφυία. Ingenij-præstantia. Ingenij-excellentia.

Υ̓πέρχεται. αἰτιατικῇ. αὐτὸ τὸ ὑπάγεται τὸν δῆμον. καὶ ὑποτρίβει, καὶ κολακεύει. καὶ καταφρονεύει ὑπάγων τὸ ὄχλῳ ἅπαντα τῷ θεῷ αὐτόν. ἀριστοφάνης ἱππεῦσιν.

Υ̓πέρχεται. Accusatiuo. Subit. Pro, Populum subiens-cursu. *i. fallens, atque decipiens*, sibi conciliat, & *ipsi* assentatur, & *ipsum* delinit, omnem iram *ab eo susceptam* contra se, subducens, *minuens, sedans.* Aristophanes in Equitibus. *pag. 204. v. 1. 6.*

--Εἶδές ποτε καὶ κυβιστῶντα

E Ὡς ὑπερχόμενος ἡμᾶς ἐκκυβαλικεύει. αὐτὰ τὰ λῃστευόμενα γὰρ, οἱ μὲν ξύλα λῃστικὰ τοὺς αὐτοὺς καὶ κορυνηφόρους. οἱ δὲ, κόβαλον τὸν κῶμον ἀπάτης παρέχοντες. ὡς περ καὶ οἱ γέροντες δικασταὶ ἐξαπατῶσι, οὕτω καὶ ἡμᾶς ἐπιχειρεῖ ἀπατᾶν. κόβαλα γὰρ καλοῦσι, τὰ πανουργήματα.

--*Vidistíne quomodo* populũ *subeat?* Vidistíne quomodo callidi luctatoris instar eius corpus cursu subeat, vt ipsum euertat?

Tanquam senes nos circumuenit-astutè, nostrísque rebus nos vt imbelles, deliróque senes callidè spoliat. Pro, nostra bona suis latrociniis diripit, & aufert. κόβαλοι enim *dicuntur* latrones, qui fuste, *vel clauo armati, latrocinium exercent, atque prædantur.* Eosdem etiam κωμωιδοῦσι. i. clauigeros *vocant, quòd clauum gerant ad latrocinium exercendum.* Alij verò, κόβαλον *appellant* ludum cum fraude *coniunctum, quum quis per ludi* speciem, *aliquem astutè fallit, ac decipit.* Quemadmodum (inquit) Iudices senes callidè fallere, sic etiam nos decipere conatur. κόβαλα enim vocant τὰ πανουργήματα. *Sic enim in scholiis. i. astuta-facinora, malas artes, dolos fraudes, fallacias.*

F Υ̓περχολος γενόμενος. αὐτὸ τοῦτο ὑπεραγανακτήσας. οὕτως ἀντιφάνης.

Υ̓πέρχολος. Supra-modum-iratus. Pro, Vehementer-indignatus. Sic Antiphanes.

Υ̓πεισαλκῶντες. ἄλλοι δὲ τούτοις ὑπεισαλκῶντες, πῦρ προσέφερον ταῖς πύλαις. αὐτὸ δὲ ὑποδύντες. ὑπεισελθόντες.

Υ̓πεισαλκῶντες. Submissi. Pro, Subeuntes. Clàm-ingressi. Sub aliquibus aliquò penetrantes. Vt. Alij verò sub his subeuntes *loca muris vicina*, portis ignem admouebant, *vel, inferebant.*

Υ᾽ηκεω ἄμην Recoſaui. Deprecatus-ſum, Detexi. *Me contraxi. Me ſubduxi.*

Υ᾽ηϛαμην. Promiſimus. *q.d. Suſtinuimus. Recepimus. Fulcire ſtatuimus.*

Υ᾽ηϛ ἱϛαται. Idem, ac ὑπέϛαλται. Subſtratum-eſt. Et ὑπεϛρῶϑαι. Subſtratum eſſe.

Υ᾽ηϊξεν. Subiecit. Subinclinauit. Præbuit. Vt, Nec aures criminatoribus præbuit, nec cædem iniuſtam vltrò fecit. Pro, volens, & conſultò.

Υ᾽ηχῆϑαι. Promiſiſſe.

Υ᾽ηϊμβ. q.d. Succidebatur. Subocculcabatur. Vt, Ex compoſito, telis emiſſis, lumen ſubocculcabatur, *ſubobſcurabatur. L. ὑπεϊμετο.*

Υ᾽ηίτεον. Porrigebat. Offerebat. Promittebat. Parabat. Vt, Donec igitur Orientis imperium à Rege ſperabant, & reliquas ſpes, quas ille *faciebat*, & ipſi offerebat, *ſuum* ſtudium declarabant.

Υ᾽ηϑυναι, Rationibus reddendis obnoxium. Subditum. Obnoxium. Reum. Vt, Corpus omnium iniuriarum eſt reum. *Sic legas & ἐνοχοίτιναι vertes, Corpus illorum omnium, qui fecerunt iniuriam. Iniuria facta rationibus reddendis eſt obnoxium.*

Υ᾽ηϑυνοι Hypeuthyni *vocantur*, qui rationes nondum reddiderunt magiſtratus, qui ipſorum fidei creditus eſt, & qui magiſtratus fibi mandati, & à ſe geſti rationibus reddendis adhuc ſunt obnoxij.

Υ᾽ηπρωτον. Infinitum. Immenſum.

Υ᾽ηϊχα. Suſtinet. Reſpondere etiam, apud Ariſtotelem *dicitur* ὑπέχειν. *q.d. Suſtinere, & ſuſtinendo reſpondere, vt*, Theſes ſuſtinere, *& de iis reſpondere, eſt* facile. Ariſtoph. *Iyſiſtrata pag.* 160. *v.* 17. τὸ ὑπέχειν *poſuit, pro*, ἀπέχειν, ὑπομένειν. *quum dixit*, Et omnia ſuſtinere, *pati, tolerare*, præter ea, quorum conſcius eſt calix. *Vide noſtras annot. in hunc locum. Et fabula pag.* 541. *&* 546. Et ὑπέχειν λόγον. Reddere rationes. *Vt*, Λόγον ὑπέχειν τῆ ἀρχῆ. Rationes reddere præturæ geſtæ, vel copiarum ductarum.

Υ᾽ηϊχοντες. Suſtinentis. Tenentis. *Subijcientis. Supponentis.* Ariſtophanes *in Eccleſiaz. pag.* 503 *v.* 29. *c.* 3 32.

Deinde ibam in forum ad farinas emendas.

Deinde ſupponente iam me ſaccum ad eas excipiendas,

Vociferatus eſt præco, ne acciperet quiſquam

Aereum numum *in poſterum. argento enim vtimur.* i. argenteis, non autem æreis numis.

Υ᾽ηφλοις μήν. Partus propinqua. Vel grauida. *Dictum autem hoc* à pſene, quod ſignificat vermiculum in groſſis *immaturis ficubus* naſcentem, quem agricolæ de ramis ficus ſuſpendunt, ne fructus earū *immaturus* defluat, *ac* decidat. *Eraſm. ad Chil. 4. Cent. 3. col. 881. ad. 41.* Υ᾽ηφλοις μήν. *Et Chil. 1. Cent. 2 col. 661. ad. 60.* Ἀνεϊρας ϑ᾽ ὁ. Incaprificatus es. Υῆφας verò quidam vocant ficus ſylueſtres, vnde verbum, φλοίζω, & ὑποφλοίζω, de quibus Lexica.

Υ᾽ηφλυσσεν. *Suſurrabat. Murmurabat.* Demiſſa-voce-proferebat. *Cum ſuſurro, vel murmure proferebat. Vt*, ἢ σκυθικῇ φωνῇ. &c. i. Et Scythica linguâ, quædam barbara verba demiſſa-voce proferebat.

Υ᾽ηϑαλμ ϑ᾽. Suſpectus. Et ὑπέϑαλμ. expectauit. Vt, Adoleſcens verò nihil ſuſpicans. Quid enim carnem à peregrinis, & mendicis in commune ſuppeditatam habuiſſet-ſuſpectam?

Υ᾽ηΰδων. q.d, Subaſpicere. Subintueri. Subcontemplari. *Conſpicere. Contemplari. Suſpicari.*

Υ᾽ηκξω. Cedens. Locum-dans. Et ὑπεκξήσω. Cedam. Locum-dabo. Sophocles.

Υ᾽ωϊσταλάμην. παρρησιασάμην. ἀνεπαισχυντήσαμην. A

Υ᾽ωϊσημβλυνόμην.

Υ᾽ωϊσπερχεται. ὑπέρωται. καὶ ὑπεσρῶϑαι.

Υ᾽ωϊχε. ὑπέκλινεν. ἐδάκνεν. οὐδὲ τῷ ἀκόλῳ ὑπῖχε τοῖς ἐγχειροῦσιν. οὐδὲ φόνον ἄδικον εἰ ἐβούλετο ἐκὼν ἂν ἔδ). ἀντὶ τοῦ αὐθαιρέτως.

Υ᾽ωϊχῆϑαι. ὑπεχρεώϑαι.

Υ᾽ωϊτέμνετο. ὑπεκρύπτετο. διὰ σιωπῆματος ἀμυδρῶν τῶν βελῶν, τὸ φῶς ἀπετέμνετο. B

Υ᾽ωϊτεινεν. ἐπηγγέλλετο. κατεσκεύαζεν. ὡς ἐμοὶ οὐ πάλαι ἔφραζον τῷ στρατηγῷ ἐν ἔῳ ὁ βασιλεὺς, καὶ αἱ ἄλλαι ἐλπίδες, ἃς ὑπέτεινον αὐτὸς, ἃς καὶ ἐδήλουσαν.

Υ᾽ωϑυνοι. τὸ σῶμα τῶν ἀδικημάτων ὑπόδικοί εἰσιν ἁπάντων.

Υ᾽ωϑυνοι. οἱ μήπω λόγους ἀπαιτηϑέντες, μηδ᾽ ὑφυνας τὰς ἀρχὰς, ἃς ἐδεήσϑησαν. C

Υ᾽ωρϑριον. ἀπειρον.

Υ᾽ωϊχνεῖται. φέρεται. καὶ τὸ δύνασϑαι, ὑπίσχειν ϖαρὰ ἀριστοτέλει. ὑπίσχειν ῥᾴδιον ταῖς δίκαις ἀριστοφάνης. Ἐ ϖαρὰ δ᾽ ὑπίσχειν, πλὴν ὧν συνειδὼς ἑαυτῷ κύλιξ. λόγον ὑπίσχειν τῇ στρατηγίᾳ.

Υ᾽ωϊχοντος. κρατοῦντος. ἀριστοφάνης. D

Κἄπειτ᾽ ἰὼν ἔφουν εἰς ἀγορὰν ἐπ᾽ ἄλφιτα.
Ἔπειϑ᾽ ὑπίχοντος ἄρτι μου τὸν θύλακον,

Ἀνέκραγ᾽ ὁ κάπηλος· μὴ δίκαια ϖοιήσῃς
Χαλκοῦν τολοιπὸν ἀργύριον ζητοῦντα.

Υ᾽ωφλισμένη. ἀκμάζουσα πρὸς τόκον. ἢ ἐγκύμων. ἀπὸ τοῦ φλοιὸς, ὃ σημαίνει τὸ ἐν τοῖς ὀλυνθίοις γινόμενον σκώληκα, ὃν οἱ γεωργοὶ ἐφάπτουσι τῶν κλάδων τῶν συκῶν, ὅπως ἀπὸ κρηνὸς αὐτῶν μὴ διαῤῥέῃ. E

Υ᾽ωφλυζον. ὑπεψιθύριζον. καὶ ϖαρὰ τοῖς ἀττικοῖς ὑπεφλυζον. ἐπὶ τῶν ἀδολεσχούντων. ἐπὶ τῶν ἀδόλως λαλούντων. ἐπὶ τῶν ἀκαίρως ϖαρρησιαζομένων. ἐπὶ τῶν ἀκαίρως ϖαρρησιαζομένων. ἐπὶ τῶν ἀκαίρως ϖαρρησιαζομένων.

Υ᾽ωφλυσσεν. ἠρέμα ὑπεψιθύριζεν. καὶ συνθήκῃ φωνῇ βαρβαρικὰ εἴτινα ῥήματα ὑπεφλυσσεν.

Υ᾽ωΰδιμος. ὑφορώμενος. ἢ ὑπεϊδετο, ϖροσεδέχετο. τὸ δ᾽ μεταφέρεται καὶ ἐπὶ τῶν ἀνεπιϑυμήτων. ἢ δ᾽, εἰ ὑπόπτευεν χρείας ὑποδέξειν, καὶ ϖαρεχεῖν ἢ νοσῶν ὑποδεδεγμένος; F

Υ᾽ωΰδου. ὑποθεωρῆσαι.

Υ᾽ωϊκξω. ὑποχωρῶν. καὶ ὑπεικάθοιμι. σοφοκλῆς ὑπεικάθοιμι.

Υ᾽ωπ-

A Υ'πιλημμένην. ὑποκειμένην.

Υ'πείξομεν. ὑποκύψομεν. ὑπαναχωρήσομεν.

Υ'πείπομεν. αἰτὶ τοῦ προείπομεν. καὶ ὑπεῖπεν, προαγορεῦσαι.

Υ'πεκτάσης παρ' Ἀριστοφάνει, αἰτὶ τοῦ ἠρέμα φθεγξαμένης. κατεπῴδασεί σοι ὠγλωττόφη καὶ τὸ τῆς πρεσβείας ὑπεκπεσὸν ὄνομα, ἐς μέσφ ἡμᾶς τῇ ἀπροσκόπτῃ ξυνετάξαι.

B Υ'περίσιον. ὑπαγκάλιον τῇ ἐρετῇ, ἤγουν κοσπιλατῆ. ὑφ' ἃ καθίζουσιν οἱ ἐρέται, ὅ δὴ τινὲς συμβιβάζουσι καὶ τὰς πύγας, καὶ τὸ πλῆθυντικὸν ὑπερίσια, καὶ τὰς ὑπερεσίας.

dum potiùs, ὑπεπύγιον, pulvinus subiectus, ac substratus natibus, vt patet ex sequentibus, ἐὰν Υ. &c. Sic enim lego. Supra quem remiges sedent, ne suas nates ea terant. *dum remu insurgunt, & statim in suas sedes redeunt, & quodammodo residunt.* Et pluralis ὑπερίσια. Pulvini, quem remiges sibi substernunt. Et τὰς ὑπερεσίας. Seruitia, ministeria, munerum functiones. *At ὑπερίσια, & ὑπερεσίας, vt passim legitur, scribere fortasse præstaret.*

C Υ'περετικοῖς, τοῖς ἐρέταις. ἐζεύξε τὰς ναῦς, βραχὺ διάστημα ποιῶν, ὥστε ὑπερετικοῖς ἐκπλεῖν διὰ αὐτῶν, καὶ διαπλεῖν. καὶ αὖθις. ὁ δὲ, ἐν ὑπερετικὸν σκεῦος ἦν, καὶ πολλὰς ἔχον ἀφορμὰς εἰς πολεμικὰ τῶν οἰκοδομίων.

Υ'περετικοῖς. ὑπερετικοῖς Remigantibus. Remigibus. Vt, Naues iunxit, exiguum *inter eas* interuallum faciens, *relinquens*, vt remiges enauigare, & pernauigare, *vel, nauigando transire* possent. *I.* ὥστε τοὺ ὑπερετικοὺ ἐκπλεῖν διὰ αὐτῶν. *vel, pro* διὰ αὐτῶν, *dicendum, videtur* δι' αὐτῶν. Et rursus: *sed* ὑπερετικὸς, *vel, potiùs* ὑπερετικὸς, *hic sumitur pro eo, qui seruiendi, ac ministrandi peritus est, & ad obeunda ministeria idoneus, & aptus.* Ille verò, vas erat, *ac instrumentum* aptissimum ad obeunda ministeria, quod multas commoditates habebat ad rerum administrationem. *I. Vir erat ingeniosissimus, & ad varia ministeria obeunda aptissimus, & ad res gerendas maximè idoneus, quippe qui multas earum gerendarum, & expediendarum rationes callebat, & peragendarum peritum, & facultatem habebat.*

Υ'πολεγος.

D Υ'περεχίδης.

Υ'περέσχε. ὑπερέχειν.

Υ'πήβολον. ὑποκείμενον τοῖς δανείσιν. *generatim, & creditoris potestati subiectum. Vide in Græcolat. Lex.* Υ'πόβολος. *Item Eustath. in* Υ'πόβολον.

Υ'πῆμ. ἀντὶ τοῦ ὑπετιθέτο. Ξενοφῶν. ὁ δὲ κλέαρχος ταῦτ' ἐπῆν, βουλόμενος καὶ αὐτὸν τὸν βασιλέα ὅτι βελτίστην συμβουλεύσαι μὴ παραδοῦναι τὰ ὅπλα.

Υ'πήκουσεν ἡμῶν.

E Υ'πῆγε. ἢ ὁ λιβανία, τὸ θράσος αὐτοῦ, καὶ γενναιότητα ὑποπτέψας, μᾶλλον ὑπῆγετο. αἰτὶ τοῦ ὑπηγάγετο.

Υ'πήκουσεν ἡμῖν. Auscultauit nobis. *Nobis obtemperauit, moremque gessit.*

Υ'πῆγε Pro, ὑπηγάγετο. Adduxit. Vt, Libania autem, cùm illius audaciam, & generositatem resecuisset, *auertisset, contudisset, compescuisset, eum* captiuum adduxit.

Υ'πνίμια. q. d. Subuentanea. Ventosa. Ventis-exposita Ἐλληνικὰ. Irrita Falsa, & inconstantia. Vt, Hinc enim ipsi proueniunt falsa, & monstrosa, pro vera scientia, tanquam imagines quædam, & umbræ. Mendacia igitur anteponunt scientiæ *rerum* veratum.

F Υ'πνίμια. ὑπνήμια καλεῖται. τὰ λίχα σωμάτων, καὶ εἴδεως. σεσίνθης ἡ λίχην αὐτοῖς ὑπνήμιον. σκλάτων δὲ θηλυτέρω. γονιμον ἀνεμίδιον τυγχάνουσα.

Υ'πνίμια. Hypenemia. q. d. Subuentanea, Ventosa, irrita, nullam efficacitatem habentia. *Onomasticum* apud *Aristophanem in Auibus pag.* 393. *v.* 6. *schol. annot.* 11. *vnde Suidas. Sic autem ova gallinarum* vocantur, *quæ sine coitu & mixtione, congressuque maris, & fœminæ nascuntur. Hic desunt quædam, quæ petenda sunt ex schol. Familiare autem ipsis est dicere* ὑπνίμιον ἀνεμίδιον. *i. potius ventilum. i. parvum, siue lenem ventum.* Et Plato in Theæteto *dicit*, Fœcundum ventulum nacta.

Υ'πνήμια ὡς ἡμεῖς λέγομεν ἀριστοφάνης δευτέρᾳ.

Υ'πνίμια. Hypenemia. Sic nos dicimus. q. d. Subuentanea. Ventosa. Aristophanes Dædalo.

Υ'πόνοια. Rei quam quis opinatus est. ἀὐπολαμβάνω. *arbitror, opinor, existimo.*

Υ'πείξομεν. Cedemus. Recedemus. Locum dabimus.

Υ'πείπομεν. Pro, προείπομεν. Prædiximus. Et ὑπεῖπεν. Prædixisse.

Υ'πεκτάσης. Apud Aristophanem, pro. Cùm demissa-voce loquuta-fuisset. *Et ὑπεκτείνει, qui demissa voce protulit aliquid. Vt,* Et (ô generose) magna contentione-studes (legationis nomine demissa voce pronuntiato) nos in ignominiosissima parte, *locóque* collocare. N. L.

Υ'περίσιον. *Alias* ὑπερίσιον *quod* visitatius, *& ab* ὑπέριον, *verso* ιον *in* ιος *formatum. at* ὑπερίσια, *ab* ὑπέριον *inserto* ι *derivatum.* Remigum, id est, eorum, qui remos agunt, ac impellant, pulvinus subiectus-cubitis. *quem cubitale vocant, vt cervicale, quod cervici subiicitur. Sed dicendum potiùs,* ὑπεπύγιον, *pulvinus subiectus, ac substratus natibus, vt patet ex sequentibus, ἐὰν* Υ. *&c. Sic enim lego.* Supra quem remiges sedent, ne suas nates ea terant. *dum remu insurgunt, & statim in suas sedes redeunt, & quodammodo residunt.* Et pluralis ὑπερίσια. Pulvini, quem remiges sibi substernunt. Et τὰς ὑπερεσίας. Seruitia, ministeria, munerum functiones. *At* ὑπερίσια, *& ὑπερεσίας, vt passim legitur, scribere fortasse præstaret.*

Υ'περετικοῖς. ὑπερετικοῖς Remigantibus. Remigibus. Vt, Naues iunxit, exiguum *inter eas* interuallum faciens, *relinquens*, vt remiges enauigare, & pernauigare, *vel, nauigando transire* possent. *I.* ὥστε τοὺ ὑπερετικοὺ ἐκπλεῖν διὰ αὐτῶν. *vel, pro* διὰ αὐτῶν, *dicendum, videtur* δι' αὐτῶν. Et rursus: *sed* ὑπερετικὸς, *vel, potiùs* ὑπερετικὸς, *hic sumitur pro eo, qui seruiendi, ac ministrandi peritus est, & ad obeunda ministeria idoneus, & aptus.* Ille verò, vas erat, *ac instrumentum* aptissimum ad obeunda ministeria, quod multas commoditates habebat ad rerum administrationem. *I. Vir erat ingeniosissimus, & ad varia ministeria obeunda aptissimus, & ad res gerendas maximè idoneus, quippe qui multas earum gerendarum, & expediendarum rationes callebat, & peragendarum peritum, & facultatem habebat.*

Υ'πείνου. Superioris. ἀὐπέρου. *Superior. Intra dum est proprium viri nomen. Hyperon. Eustat.* 532. 44.

Υ'περεχίδης. Hyperochides. Hyperochi filius. *Patronymicum nomen.*

Υ'περέχου. Excellens. Eximius. Supra-cæteros-eminens.

Υ'πόδανον. Depositum ad vsuram. *Vel, ob vsuram oppignoratum, & creditoris potestati subiectum. Vide in Græcolat. Lex.* Υ'πόβολος. *Item Eustath. in* Υ'πόβολον.

Υ'πῆν. Suggerebat. Proponebat. Xenophon. Clearchus autem hæc proponebat, quia volebat ipsum quoque Regem *sua* suadere per legatos, ne arma traderent.

Interdum multi-galli gallinacei per vim
Subuentanea partunt ouа ſæpe.

Plato verò Philoſophus in Theæteto, *hæc ouа vocat* ἀνεμίαια. i. ventoſa, inania. Et Menander Dactylio *dixit* ἀνεμιαῖον ἐγίνετο. Ventoſum fuit. *Zarrium, ac inane. Subuentanea dicuntur*, quæ ſine maris femine *pariuntur. Er ad. Cbil. 3. Cent. 7 col. 769. ad 21. ſubuentanea pariunt.*

Υ πνεύμων. q. d. Subuentanei. Pro, Ventis-expoſiti. Qui-ſunt ſub-vento. Ventis-obnoxij.

Υ πωγ. Multax. *Ital. Muſtacbio.* Mentum. Barba. Pili, qui ſunt in ſuperiore labio. Inferioris verò labij pili, *vocantur* pappus.

Υ πώγ. *dicta* ἀπὸ τοῦ ὑποκάτω εἶναι. Quòd ſit in inferiore vultus parte. Vel, quòd per inferiores vultus partes cat. Hæc autem terminatio ὼν *videtur derivata* à futuro ὤσω, quod ab ἴστημι. *ſiſto. quia barbæ pili per incrementum, & genas à natura quodammodo ſaciuntur, & ſpargnntur.* Vel *hoc nomen formatum eſt* vt εἰρήνη, ῥᾳθυμία, tranquillitas.

Υ πυγή. Iuueni. Recens barbam-habenti. Barbato: Adhuc adoleſcenti. Vt, πρῶτον &c. Primùm barbato exiſtenti *Primùm pubeſcenti, & barbam in mento habere incipienti* τοῦτο ἐστιν ἀρτιγένειος. *Hercus barbatus. Epigram. lib. 6 pag. 440. epigram. 140. v. 4.*

Υ πρόσω. Obuiam ibant. Occurrebant. Obviam procedebant. Vt, Mulieribus obuiam-procedebant, & *ſalutationes dicebant*, & Pæanas *canebant*, & omnia *faciebant*, quæcunque dicunt, & faciunt homines ex magnis periculis *elapſi*, & in inopinata ſalute conſtituti.

Υ πτόησον. Sic apud nos *vocatur laſanum*, & illud vas quo venter ad ſui ventris excretionem. Alij verò vocant ἀφεδρῶνα. *Vide lex. in* Α ρας. Propriè tamen ὑπωπιστήριον eſt *pulvinus* vbi remiges ſedent. i. *pulvinus, quem remiges ſibi ſubſternunt, & ſupra quem ſedent, ne terant nates.*

Υ πουργός. Miniſter. Seruus. Et ὑπουργῶ. Datiuo. Miniſtro. Seruio.

Υ πῆρξαν. Initium-fecerunt. Vt, Iſti primi initium-fecerunt iniuriarum. Herodotus. *Vide noſtrum Ion. Lex. in* Υ πῆρξαι ἀδίκων ἔργων. *lib. 1 pag. . lin. 16. Alios murria laceſſere, pronocare.* Et Aelianus. Ille verò ſapere, *ſéque modeſtè gerere cœpit.*

Υ πόγεια. *Summa* vbera. Mammæ.

Υ π' αὐῆ. Sub auroram, Sub diluculum.

Υ πογή. Declinatio. ὑπωγὴ verò, ſpeculatio, *conſideratio, deliberatio.*

Υ πόπτευε. Subaſpicere. Subcontemplari. Conſpicere. Contemplari.

Υ πέσχετο. Pollicetur. Promittit. Et ὑποσχόμενος. Componens. *Pollicens. Promittens.*

Υ ποσχόμενος. Promitto. Polliceor. Datiuo.

Υ πνηλός. *Somniculoſus. Somnolentus.* Segnis. *Piger. Diſfidioſus.*

Υ πνομαχῶ. Cum ſomno pugno. Somno-reſiſto. Ariſtoph.

Ego verò in muro inter turres interiecto, vel in medio turrium ſpatio *collocatus*

Cum ſomno pugno.—

Pro, Difficulter-vigilo. *Vel, in mediis manibus collocatus. ſomno repugno. Id eſt, Vigilo. Et*, Marcellus enim aliquì ſomno-repugnare ſolebat. *Quæ ſequuntur, ad* ὑπνομαχῶν *non pertinent. Eſt autem diſtichon.*

Ἢ *Cum haſta quidem* eſt mihi *maza ſubacta*, vel, placenta ſub. *cum haſta quoque vinum* hauritur à me

Iſmaricum, bibóq. vinum *in haſtam inclinatus.*

Ἔνιοτε πολλοὶ τῶν ἀλεκτρυόνων βίᾳ Α
Υ πνίμια τίκτουσιν ἃ πολλάκις.
πλάτων ὁ ὁ φιλόσοφος ἐν Θεαιτήτῳ. ἀνεμιαῖα. καὶ μένανδρος δακτυλίῳ. ἀνεμιαῖον ἐγίνετο. τὰ δίχα σπέρματος ᾠὰ φασιν.

Υ πνίμιοι. ὑπὸ τὸ ἄνεμοι.

Υ πήνη. αὐχὴν. τὸ γένειον. πώγωνι τῷ ἄνω χείλους τείχωσις. τὸ δὲ κάτω πώγων.

Υ πήνη. ἀπὸ τοῦ ὑποκάτω εἶναι, ἢ ἴστημι. τὸ ἐκπίπτειν τῶν τριχῶν μᾶλλον ἢ ὅσον τοῦ ἴσημι. ἢ ὡς εἰρήνη. γαλήνη. Β

Υ πήνη. ὁ ἀρτιγένειος. ἀφ' οὗ γινώσκει. ἢ πώγωνος ἀρχόμενος. ὑπηνήτης ἀνήρ.

Υ πήντησαν. ταῖς γυναιξὶν ἀπαντικρύς, καὶ παιᾶνας, καὶ ταῦθ' ὅσα ἐκ μεγάλων κινδύνων εἰς ἀέλπτων σωτηρίαν χωρήσαντι, ἄνθρωποι, λέγουσι, καὶ ποιοῦσιν. C

Υ πηρετούμεν. τὸ παρ' ἡμῖν. ᾧ χρώμεθα εἰς ἀπόπατον. οἱ δὲ, ἀμείνω λέγουσιν. κυρίως δὲ ὑπηρετήσιον ἔστιν ἔνθα καθίζονται οἱ ἱρέαντες.

Υ πηρέτης. δοῦλος. Ἢ ὑπηρετῶ. δουλεύω.

Υ πῆρξαν. ἀντὶ τοῦ ὑπῆρξαντο. οὔπω τοῖσιν ὑπῆρξαν ἀδικίης. ἡρόδοτος. καὶ αἰλιανός. ὁ δὲ, ὑπῆρξατο σωφρονεῖν. D

Υ πήρια. ἀντὶ τοῦ μαστοί.
Υ πὸ νοῦ. ἀντὶ τοῦ ὄρθρου.
Υ πωπή. ἡ ὑπόκλισις. ὑπωπιὰ δὲ, ἡ ἐπὶ τῷ μώλωπι.

Υ πόπτευσε. ὑποθεωρήσας.

Υ πισχνεῖται. καὶ ὑπισχνούμενος. συμπαθούμενος. E

Υ πισχνοῦμαι. δουλεύω.
Υ πνηλός. ῥᾴθυμος.

Υ πνομαχῶ. ἀριστοφάνης.

Ἐγὼ δὲ ὑπὸ μασσυρίῳ τ' ἀγμένος,

Υ πνομαχῶ.
ἀντὶ τοῦ ὑπαγρυπνῶ. διὸ μὴ γὰρ καὶ ἄλλως μέλλοντες ὑπνομαχεῖν πεφυκασι. F

Ἐν δορὶ μέν τοι μάζα μεμαγμένη. ἐν δορὶ δὲ οἶνος

Ἰσμαρικός. πίνω δὲ ἐν δορὶ κεκλιμένος.

Haud

A οὐκ οἶδα εἰ μᾶλλον Ἀρχιλόχῳ πρέποι ἐν ταύτοις εἰπεῖν.

Haud scio an Archilochum hæc dicere magis decuerit, *quàm inquit Virgil. AEn. 9. pag. 348. Omne cuum ferrè teritur, versáque iuuencum Terga fatigamus hasta, nec tarda per auras, Segnities: premimus gressum, sempérque recentes Connectare uiæ, longum dare lumina fessis. Ecce autem primæ lucis ab origine fratres Infelix lustrant aciem, miscentque furenti Agmina clamore, & nigræ circumdare Turnum Conferti cupiunt. Fidit hostibus ille repulsis, Fidit equis, animisque ferox in prælia surgit. Quos ille aduentare rati, quos ire per agmen Cernit, & ipse ruit densos in cuneos, quacumque ingentem sese extulit agmine pulchro. Ille Thymbræum primo mucrone Osirim Obtruncat, tum Archetium, tum fortè Arcentem, Et Lycum, & audacem Nomentanum, & Pholoen, quem Gorgasus alipedum genuit, Nisúsque Hyperantes, & Lucagus, & Chromis, & ante Non galeæ, non ora, non arma tegunt, sed inania pulsi Pectora. Tum Numam Remuli, quem nulla parentis Fama potens, primo ingressum prope limina portæ Deturbat, fusúsque super multa arua per ingens Sternitur. Ille humilis, supplex & mollia fatur Verba, manúsque ferox supplex ad pectora tendit. Per mihi te, per quæ surgentem tangere primùm Gaudia, per genitor quæ sunt tibi, per tua magni Spes Iuli, quæ nunc puero, quæ proxima curæ, Hanc animam, hanc oro genitori ignoscere supplex. Est mihi dura domus, sunt & mihi talia parua, Quæ pietas ea sola sonat. Non ille superbo Corde refert, nec dicta manent clementia fatis. Ergo ubi iam subiit dextræ fiducia supplex, Et data copia fandi, atque animum iræ mulcere minores Cœperunt, ingens ante oculos stetit instans Tristis Iuli genitor, parilique exarsit imago Fratris Acetis, eadem & iuuenis, & fortibus armis. Quæ postquam fatus percepit, & omnia nota Ira super, rapidis fremitu solata Furiarum Talia uociferans, Nunc te, mihi quem manus ipsa Subduxit, Pallante feres, hoc uulnere Pallas Immolat, & pœnam scelerato ex sanguine sumit. Hoc dicens ferrum aduerso sub pectore condit Fortis, ab exadversum ingenti latere ecce Lucagum Cum fratre, & magno temptantem scindere ferro, Tendentémque manu lacerum ad sua membra Numanum. Talibus Ardea dictis Ora refert, dextrámque ferox in cornua torquet Cognatis capitibus, quoniam densissima glomerat Agmina. Tu quoque, Rutulum quem cernimus ardua curru Corpora, fortis erat, sed fati sorte coactus Cessit, & aduersos fugit inglorius hostes. Ipse ferox circum populos, & prælia curru Fertur equi, rotis præsignibus horrida late. Non te ille aut clipei mentita superbia fallit Pectoris, aut auro fulgens cognomine Nisus, Non cristæ galeæque minæ, iuuenilia circum Tempora quæ nudo fluitant ornata capillo. Tum tibi, Daune, pater, genitor tum Thracius Idmon Ante ferox obitum patrio multabat in auro. Quacumque ingentes sternit Mauortius heros, Quacumque ingens sese inuexit turba furentis, Hac non ulla quies, non ullis pugna relicta Sedibus, aut certis posita custode cohortes. Ille ut Troianis labentem cernit in oris Fortunam, & uidet turbari mente Latinos, Adstitit Æneas, & tanto obnixus onusto Impulit, & subitæ mentem uirtutis agebat. Tum pater Anchises ingens a fronte reducta Exsultat, uidetque animis ardescere natum Pectora, progenies Assaraci quæ proxima curæ, Inclutus Ascanius, & qui non degener ipsi Vulnus ab aduerso dextro adfigit Numitori. Ille humi porrectus magnum & miserabile corpus Prouolvit, fundítque animam, & super obuius hosti Occurrit, seque haud segnem dat in arma furenti. Ille autem, cui nulla fides, cui pectora iusta, Abstinet, & magnum circum caput implicat hastis, Ac fugientis equi premit insultans spatia ardua curru. Ecce autem Æneas, ut fortem ex agmine longo Conspexit, ultro ad sese magnum & miserabile clamans Agmen agens, equitem Phrygium, Troiámque inuocat omnem. Quem simul ac torvus contra stetit, impetit ille Haud mora, & obliquo infestum sibi gessit in hostem. Ille manum contorsit, & ictum telum intorsit, Et clipei medium, & per pendentia transit Tela femur. Ferit ille leui sub inguine Daucum Ense latus, fratrémque Threto, & Thymbræa per ora Prouolvit, pariter dextra sinistra ferentem Spicula, tum Larydam, & Lamyrum, & Tarquitum ardua dextra Fortem, & Tarquitum ardua dextra Fortem, & Tarquitum, & Thymbræum corpore Martem. Ac uelut ille canum morsu de montibus altis Actus aper, multos Lucania siluifer annos, Inclusus magnis cum se latebris obiecit, & ambit Saeptus apris curis, ille autem in summa feroci Vertitur arma minans, in se sua tela retorquet. Haud aliter Troiæ & Martis fortissimus heros Ducibus obstantes, iuuenisque recentibus arma Commouet, & ueteres iterum ad discrimina bellí Suscitat, & pulsis instat rex undique bellis.*

Ὕπνος. τὸν ὕπνον χαλῶς ἐκλυομένην τ αἰσθητικὴν τόνου φασὶ τὸ ἡλιοειδές. ἢ ἐκπνεύσεως καὶ φύσιν εἶναι ὕπνου ὄζειν ὁ ὕπνος. καὶ φύσει δ' ὄζει εἶναι, ὡς ἐκκοπέντων ὀφθαλμῶν.

Ὕπνος ἀρχὴ αἰσθήσεων ψυχικὴν ὑπὸ τ ἀναπνοῆς ἀναθυμιάσεως ἐν τοῖς κοίλοις τῆ ἐγκεφάλου, δεῖ ἀναπαύσει τῆ ζώου ἢ ὕπνος ὄζειν αἰσθητικοῦ ἀνθυμιατος ἐστι ἡ ὕπνος καὶ τὸ ὑπνοῦν. ἐν αὐτῆ γὰρ αἱ αἰσθήσεις ὑπνοῦσιν.

Somnus *Tradunt* somnum fieri resoluto sensibili vigore in principali *corporis parte, scil. in ipso cerebro.* Vel, Somnus, est naturalis priuatio, vigiliæ. Præterea naturam verò est priuatio, vt exsecatio, *qua fit* eruptis oculis.

Ὕπνος. Somnus, est sensuum otium, *cessatio, quies* manans ab exhalatione, quæ in altum fertur, in canis cerebri *venis. Somnum autem à Deo datum* ad animalis quietem. *Seneca Hercule furente. pag. 45. túque domitor Somne laborum, requies animi, Pars humana melior vitæ, &c. Sic Ouid Metamorph. lib. 11. pag. 359. Somne quies rerum, placidissime Somne Deorum, Pax animi, quem tur a fugit, qui corpora duris Fessa ministeriis mulces, reparásque labori.* Vel, Somnus est sensibilis spiritus imbecillitas, *& languor.* ὑπνος verò *dictus* est ab ὑπανεσθαι. i. recedere. Nam in ipso sensus recedunt *ab officio suo. Varias* τῆ ὕπνου *etymologias vide in Magno Etymol. col. 780. & 781. in* Υ πνος. *De variis prouerbiis à somno deductis, vide suprà* καθ' ὕπνον.

Ὕπνος, διὰ τοῦ ὑ μακροθυμία. δ' ἀβίαστ. ἐξεγηγέρθαι εἶναι ὑπνοῦς κύριος καὶ, ἐξεγήγερται ὡς ὁ ναυτῶν κύριος. ὕπνος δ' ὑπὲρ τῶν γλυκύθυμος ὀλιγωρία. ἢ παρουσία δεῖ τῆ βουλομένων φιλοσοφεῖν. ὅθεν καθ' ὕπνους ἐντρυφᾶς λαλῶν φησί.

Ὕπνος. Somnus *Quum hoc dicitur* de Deo, *significatur æquanimitas, &* longa animi patientia. Dauus. Expergiscere. Cur dormis Domine? Et Dominus, quasi dormiens, expetrectus est. *Et Aristoph. in Nubibus pag. 98. v. 15.* Somnus autem animum demulcens, *& fumus* absit ab oculis. Hoc prouerbium *ducitur* de philosophari volentibus. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 8. 562. ad. 38. Somnus ab oculis. Hoc autem significat, Philosophiæ studiosis, multum esse vigilandum, & lucubrandum, si felicem suorum studiorum fructum percipere velint. sequitur senarius;* in diurno, vt quidem somno verum elicere hoc. N. L. *Fortasse sensus hic est, De diurno, veróque somno hoc verè dici potest. Vide* Υ πρ.

Ὕπνῳ. τῇ ἀργυτάτῃ. ὅμηρος. καὶ ὑπνῶν, ῥῆμα.

Ὕπνῳ. Somno. Pro, Vigiliâ. Homerus. *Iliados K. pag. 349. ver. 30. Sed per αἰτιολογιαν ab Homero dictum est, vt Eustath. docet. pag. 1721. 56.* Et ὑπνῶ, verbum. Dormio.

Ὑπὸ ὀλίγου. Ab exiguo. A paruo.

Ὑποβάθρα. Qui fundamentum, vel scabellum subiectum habet, quò nititur, & fulcitur.

Ὑποβάθρα. Fundamentum. Scabellum. Sustentaculum. Fulcrum. Vt, *Sed legendum* ὑποβάθρα. *vel* ὑποβαθὲς *idem erit, ac* ὑποβάθρα. Postea verò scabello *percussam, &* calcibus contusam vxorem interfecit, concubinæ calumniis adductus.

Ὑποβαθρον. Fundamentum. Fulcrum. Sustentaculum. Scabellum.

Ὑποβάθρου. Fundamentum. Scabellum. Sustentaculum. Fulcrum. Vt, *Sed legendum* ὑποβάθρα. *vel* ὑποβαθὲς *idem erit, ac* ὑποβάθρα. Postea verò scabello *percussam, &* calcibus contusam vxorem interfecit, concubinæ calumniis adductus.

Ὑποβαλλόμενοι. Credentes. *Subijcientes, supponentes, comminiscentes, fingentes.* Vel, subditiciè, *non verè, sed falsò* dicentes. Vel, sibi vendicantes, *& auctoritate sua fretti hæc dicentes.* Sophocles *in Aiace pag. 12. F.*

Si verò supponentes ista

Dolosè fingunt fabulas magni Reges.

Hoc est, Si hæc non sunt vera: sed conficta à Rege, vel alio quopiam. *At* ὑποβάλλειν. *Subijcere. Respondere. Vt,* ἐ ὑποβαλλόντος. &c. Cùm autem *militiæ* ordo de more subiecisset, Sanctus Auxentius productus est nudus. Pro, cùm respondisset, *&* Ducis orationem interrupisset, *& ipsum dicentem interpellasset.*

Ὑποβαθμὸν. Fundamentum. Fulcrum. Sustentaculum. Scabellum.

Ὑποβύονται. *Vulgus diceret, Humiliabuntur.* Animos demittent. Succumbent. Concident animis. *Remittent de suâ superbiâ, vel insolentia. Vt,* Neque de illa insolentia, in qua nunc sunt, *neque de suâ insolentia quidquam* vlterò remittent, neque potestatem facient *nobis* agendi, quidquid è re ipsorum fore videbitur.

Ὑποβάσεις. Ὑποβάθρας. ὑποβαθρίδας. ὑποβάσεις. ὑποστάσεις. οὐτι δ' αἰχμάτος, ἐφ' οὗ νῦν εἰσιν, ὑποβύονται ἐκόντες, & ποιήσουσιν ἐξουσίαν δ' ἀφέντες, ὅ, τι ἂν αὐτοῖς δόκοιη συμφέρειν.

Υποβιβάζοντες, q.d. *Descendere-facientes.* Minuentes. *Deiicientes.* Vel, Per-vim subducentes. Per-vim de-pellentes.

Υποβιάζων. Per-vim-deiiciunt. Per-vim-depellunt. F. ὑποβιβάζων. ὑποβιάζων. *Vide praecedens* ὑποβιβάζοντες.

Υποβλεπόμενος. Suspectum-habens. Odio-prosequens. Obtruuans. Vt, Nec facile erat non ridere *ista risu abstinere,* & obseruare, quod fiebat.

Υποβλίδην. Subiiciendo. Subiiciens-sermonem. Sermone-subiecto. Interpellato adhuc loquentis sermone. *Vel, excepta dicentis oratione.*

Υπόβλητον. Non verum: sed *subditicium, suppositicium, adulterinum,* & confictum. *Hoc autem loquendi genus ductum est* à pueris alienis, qui in *aliorum* familias intruduntur-suppositi. *Legendum* πάλαι ἀλλότριον, *vt in schol. apud Sophoclem in Oedipo Tyranno pag.* 198 *v.* 60. Tuũ autem venit huc suppositicium os: *i non veridicum: at falsiloquum.* Et rursus *idem Sophocles in Aiace pag.* 29. *v.* 8. ὑπόβλ. ἐπ.

Nullus dicet unquam quòd subditicium sermonem

Aiax dicerit: sed tui ipsius animi.

Quiesce tamen, & da viris amicis

Sententiam tuam vincere, istas curas missas-faciens. Pro, Quæ dicta sunt, tua mentis germana, non subditicia *sunt verba: sed tibi conuenientia,* & domestica dixisti. Verumtamen cessa, *neque diutiùs te variis curis affligens negotium* totum nobis imponens, *nostraque fidei credens, & committens.*

Υπόβλητος. *Suppositus. Suppositicius. Non legitimus, verúsque partus: sed* Nothus. Vt, Dixisses eos omnino suppositos, & nothos. Suam enim patriam multis malis impleuerunt.

Υπόβλησις. *Subiectio.* Similitudo. Additamentum. Vt, Solon iussit Homeri carmina per subiectionem ita conseriri, *vel recitari,* & cani. vt, vbi primum desiisset, inde sequens inciperet, & *praecedenti subiceretur. Vide* Υπόλοιπα *in Graecolat. Lex.*

Υποβολιμαῖοι. Subditicij. Suppositicij. Qui subduntur, qui supponuntur, & *in alienam familiam introducuntur. Sic tamen dicuntur & alieni* pueri, *qui & adoptiui, & adoptati vocantur. Sed propriè nomen hoc dicitur* de pueris homi-proiectis, quos nulieres à se proiiciunt, *ac abiiciunt, quos deinde aliqua mulier fustinis, & ei supponit pro legitima prole ea, quæ nullos habet liberos, aut quæ prolem habere cupit vel suam vel alienam, & supposititiam vt sibi & marito, & parentes, & consanguineos, aliósque fallat. Quod muliebre & pernicioſum genus egregiè describit, fusisque coloribus depingit Aristophanes in Thesmophoriaz. pag.* 5... *v.* 27. *vsque ad* 44 *sed suspicor legendum,* ἅτε ἑαυτοῖς ὑποβαλλόντων αἱ γυναῖκες *i quos sibi subiiciunt, ac supponunt mulieres. Vide Aristoph. Nubes pag.* 90. *v.* 8. *y.* 10. *schol. annot.* 8. & 9. *& in Thesmophor. pag.* 59. *v.* 4. *& pag.* 511. *v.* 21. *&* 22.

Υπόβολον Annulus, *N. L. Eustath. vide.*

Υποβρύχιον. Submersum. Sub aqua demersum.

Υπόγαιοι. Subterranei, vel *a.* Sub-terra-latentes.

Υπογενειάζων. Mentum--attrectando--orans. Suppliciter orans aliquem, eius mentum attrectando.

Υπόγειον. Neutro-genere, *per ι, & ει.* Subterraneum *ædificium.* ὑπόγαιον verò, *per α, & ει.* Idem. sub terra *situm, ac latens.*

Υπόγειος. *Subterraneus. Sub terra latens.* Subiectus.

Υπὸ γῆν οἰκοῦντες. Sub terra habitantes *fortasse quis* dixerit eos, quos Scylax in *sua* nauigatione Troglodytas appellat, & quos Hesiodus in tertio catalogi *libro* Catudæos vocat, *quasi dicat, Sublimi-*

Υποβιβάζοντες. ὑπολισθαίνοντες. ἢ ὑποβιάζοντες. A

Υποβιάζουσιν. ὑποκατασβαίνουσιν.

Υποβλεπόμενος. ὑπονοούμενος. ἐχθραίνων. θηρεύων, καὶ οὐκ ἐῶν ῥᾴδιον μὴ γελᾶν, καὶ ὑποκλοπαῖος τὸ γινόμενον.

Υποβλήδην. ὑποβαλὼν λόγον. ὑποκρυπτικῶς ἐπὶ λόγοντος.

Υπόβλητον. οὐκ ἀληθὲς, ἀλλὰ πεπλασμένον ὑπὸ τῆς ὑποβαλλομένης εἰς τὸ ψεῦδος τοῖς παῖδας. σοφοκλῆς τοιοῦ δ' αἰ ῥῆσις ἐστὶν ὑπόβλητον σόμα καὶ μῦθος. B

Οὐδείς ἰρεῖ πώθ' ὡς ὑπόβλητον λόγον

Αἴας ἔλεξε, ἀλλὰ σ' αὐτὸ φρενῶν.

Πεῖσον γε μέν τοι, κεἰ δι' ἐχθρῶν φίλοις. C

εἰπὶ τὸ γνήσια τῆς σῆς διανοίας τὰ εἰρημένα, οὐχ ὑποβολιμαῖα, ἀλλ' οἰκεῖα σαυτῷ εἶπας, ὅμως γε εἰλεῖ παῦσαι τὸ πᾶν ἀναθεὶς ἡμῖν.

Υπόβλητος. ὁ νόθος. ὑποβλήτους δὲ εἶπεν αὐτοὺς, καὶ νόθους αὐτοὺς, ἐπεὶ πλήσειαν ἢ τὴν ἑαυτῶν πατρίδα πολλῶν κακῶν.

Υποβολή. ὁμοίωσις, προσθήκη. σόλων ἢ τὰ ὁμήρου ἐξ ὑποβολῆς ἐκέλευε ῥαψῳδεῖσθαι, οἷον, ὅπου ὁ ποιητὴς ἔληξεν, ἐκεῖθεν ἄρχεσθαι τὸν ἐχόμενον. D

Υποβαλλιμαῖοι. ὑποβαλλόμενοι, ἃ εἰσ ποιοῦντοι, ὅταν τὴν χαμαιευνῶν παῖδιον, εἶτα περιῶσιν ὑποβάλλουσιν αἱ γυναῖκες.

Υπόβλητον. τὸ δακτυλίδιον.

Υποβρύχιον. ὑπὸ τὸ ὕδωρ ποντιδίον.

Υπόγαιοι αἱ ὑπὸ τὴν γῆν.

Υπογενειάζων. λιτανεύων. τὸ γενείου ἅπτόμενος.

Υπόγαιον. οὐδιτέρως. ὑπόγαιον δὲ, ὑπὸ τὴν γῆν. F

Υπόγεως ὁ ὑπὸ τὴν γῆν.

Υπὸ γῆν οἰκοῦντας. λέγει δὲ τοὺς ὑπὸ σκύλακος εἰς τὸ περίπλουν λεγομένους τρογλοδύτας. ἢ τοὺς ὑπὸ ἡσιόδου εἰς γ' καταλόγου κα-

nates,

A τ' ὑδαίους ὀνομαζομένους. ὑποκύδεις δὲ εἰσὶν οἱ τόποι. δήναρχος δὲ τῇ κῷ σφάιρου. ὑποκύδης ὄζειν ὁ δυσῳδης τόπος. οἱ οἱς μέν τοι τὴν ἀντιγεάφων γίγραπται ὑπόκοιλοι.

plaribus ſcribitur ὑπόκωλου. q.d. Subconcaua. Pro, leuiter concaua.

Υ' προγεγράφθαι. δήλου ταῦ. οἷς πᾶσιν ἡ σύγκλητος ἀγαθὰς ἐλπίδας ὑπογεάφουσα, ἔφησε δήλα ποιεῖσθαι τὰς δεκαέλλενς εἰς τὴν ἀσίαν.

Υ' προγεγραφῆς. οἱ τοιαῦτα λεγόμενοι ῥωμαῖοι νόται δὲ τὰ γεάμματα.

B

Υ' προγραφή. λόγος συντομος δηλωτικὸς τῶν συμβεβηκότων.

Υ' προγραφόμενος. ἰγχείρων ἢ τὸ πρόσωπον, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπογραφόμενος, πρός τι ταῖς παλλακαῖς ἀμιλλώμενος θῆλυ καλλους, καὶ πλοκῆς. πρός τι σύμπαν γυναικεῖον ἦθος ζηλόμενος. θῆλυ σαρδανάπαλου ὁ λόγος.

no, muliebri more ſe gerens. De Sardanapalo verba *ſunt illic.*

Υ' πόγων ἐγγύτερον. πρόσφατον. νεωστὶ γενόμενον. τὸ μὲν ὀλίγον, καὶ μετ' ὀλίγον, τὸ ἐχθὲς προύθηκεν ὑπόγυον, ῥιψασπίδης γενομένου. τῷ καὶ φεύγοντος εἰς αἰχμαλωσίαν ἅλισκόμενος. μείζονα δὲ τὰ ὑπόγυα παίσματα τὰ συμφορᾶς ἔχει. καὶ οὐθὶς οὐ λιθηλὴς ὁ μὲν ὁ δρόμος ἐξ αἵματος πεπηγότος ὑπογύου ἦν, καὶ πολλοῦ, ὡς τῶν φευγόντων ἀπολισθαίνοντα καὶ ἄκοντας.

C

Υ' τὸ δακρύοις σὺν δακρύοις. καλεῖται ὑπόλλωνα ὑπὸ πολλοῖς τοῖς δακρύοις.

D

Υ' τὸ δᾳὸν ἐκ ἀκμαζόσας τῷ πυρὶ ἐπίλευσεν ἐκκομιδὴν αὐτῶν.

Υ' ποδικὸς ὑπόφοβος.

Υ' ποδυδρυάσαι. ὑποδῦναι τι, καὶ πεῖξαι ὑπὸ σκέπην.

Υ' ποδέξη. ὑποδέχη τὰ ξένα ὑποδοχὴ ἐπιτήδεια.

E

Υ' ποδέξιος. ὑποδεκτικός.

Υ' ποδέραια. ἀβελτερόχειλια. ὡς περ καὶ ἀβελτέραια.

Υ' ποδερίδα ὁρμίσκον. πλόκιον.

Implexi-ornamenti genus. *Fortaſſe torquem ex capillo egregiè contexto factum ſignificat, quem muſercule, vel effeminati viri geſtant vt aureum monile.*

Υ' ποδέχεται. αἰτιατικῇ.

F Υ' ποδεικνύει δοτικῇ. καὶ ὑποδεικνυσθες. ὑποδεικνύειν δέ.

Υ' ποδῆσθαι. ἀβελτερεῖσθαι. ὑποδῆσθαι δ' ὡς φάγεσθαι ταῖς λακωνικαῖς. ἔστι δὲ εἶδος ὑποδήματος.

nares, ſint ſub limine ſitos. Vel potiùs, ſubterraneos. Hom. in Hymno in Mercurium pag 786. dixit κρυπτὸς αὖλιος εἰς βάθος, in ſubterranea foſſa. Hæc enim loca ſunt humida. Dinarchus in *oratione* contra Stephanum. ὑποκύδης, eſt humidus, ac irriguus locus. In nonnullis tamen exem-

Υ' προβέβραται. q.d *Subſcribitur.* Pro, Demonſtratur. Oſtenditur. *Præbetur.* Vt, Quibus omnibus Senatus bonas ſpes oſtendens, *ac præbens,* dixit, ſe decem Legatos in Aſiam miſſurum.

Υ' πογραφεῖς. q.d. Subſcriptores *Sunt illi,* qui Latinè Notarij *vocantur.* Nota enim *ſignificat* literas.

Υ' πογραφή. Deſcriptio. Breui *eſt* oratio, quæ declarat eaſq; quæ acciderunt. *Aliàs, ſubſcriptio, approbatio, aſſenſio.*

Υ' πισταλδωμένος. Subpictus. Fucatus. Fuco, vel pigmentis illitus. *Vel, Subpingens. fucans, fuco, vel pigmentis illinens. Sic autem Atticè paſſivum pro actiuo ſumetur.* Vt, Vngens verò vultum, & oculos fucans, *& pigmentis illinens,* & cum concubinis de forma, capillorumque nexu, *vel de cincinnis* certatim contendens, & omni-

Υ' πόγυον. q.d. *Quod eſt ſub manibus.* Propinquum. Recens Nuper factum. Quod ad exiguum *tempus durat,* & poſt exiguum *tempus fiet. Vt,* Heri propoſuit recèns, cùm *ille* rhipſaſpis factus eſſet, *& ob clypeum abiectum in prælio, nomen hoc eſſet adeptus. N. L.* Tempore vtens ad *oſtendendum grave* dedecus illius, qui fecerat *hoc turpe facinus.* Recentes enim clades maiorem calamitatẽ habent. Et rurſus. Lubricus enim erat ille curſus ob ſanguinem concretum, & recentem, & multum. Quare vel inuiti non poterant aſſequi *cæteros ante* fugientes.

Υ' πὸ δακρύοις, Sub lachrymis. Cum lachrymis. Ve, Inuocate Apollinem multis cum lachrymis.

Υ' πὸ δᾳὸν. Facibus ardentibus igne prælatis ipſum efferri iuſſit. *Infra in* Υ'ρη τὸ. *legitur* δᾳὸν ὑπακμαζόσας τῷ πυρί.

Υ' πολής. Subtimidus. Nonnihil timens. *Aliàs, aliâ. De quib. Lex.*

Υ' πολυδρυάσαι. Aliquò ſubire, *q.d ſub arbores penetrare* & præ-metu ſubire ſub tectum. *Præ metu ſub arborum tegmen ſe conferre. Sed Heſych. Ex occulto prodire, & repentè apparere.*

Υ' πολήψιν. Suſceptio, *qua ſuſcipimus, & excipimus hoſpites. Item* Res ad *huiuſmodi* ſuſceptionem *hoſpitum* neceſſarias, *vel apta.*

Υ' πολήπτωρ. q.d. Suſceptor. Qui ſuſcipit, ac excipit aliquos.

Υ' πολίραια, quemodmodum & ἀβελίραια. Monilia. Ornamenta colli. Torques collum circundantes.

Υ' πολιρίδα. Torquem, qui collum circundat. Monile muliebre. Ornamentum, quod circundat collum.

Υ' πολήχομαι. Accuſatiuo. Suſcipio. Excipio.

Υ' πολυτικὸν. Datiuo *perſona, cui res demonſtratur. Vel datiuo, qui denotat inſtrumentum, quo res demonſtratur.* Demonſtro. Et ὑποδεικτικός. Demonſtrantis. ὑποδεικνύειν verò, demonſtrare.

Υ' πολῦσθαι. Subligare. Circumligare. Induere. *Ariſtoph. in Eccleſiaz. pag. 491. v. 22.* Circumligare verò quàm celerrimè Laconicas. Eſt autem calceamenti genus, *quod Laconicæ vocatur.*

Υ'πέδημα. Calceamentum. Hoc eſt carnalis ſenſus propriæ voluntatis. Deus ad Moyſem dicit, Solue calceamentum pedum tuorum. Locus enim, in quo ſtas, terra ſancta eſt.

Υ'πεδήματα. Calceamenta. Sic vocatur incarnatio Domini, *quâ carnem humanam aſſumpſit.* Et huius rei teſtis *eſt* ipſe Dominus, per Prophetam dicens. In Idumæam extendam calceum meum. Quamobrem etiam Domini incarnatio dicta eſt ſcabellum, quòd in terra viſa fuerit, & cum hominibus verſata, & terræ fines occuparit. Et Propheta, Adorate ſcabellum pedum eius.

βύσσα. ἡ ὁ προφήτης, προσκυνεῖτε τὸ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Υ'πέδικοι. *Iudicio-obnoxij. Rei. Sontes.* Iudicio-damnati. Condemnati. Vt, Milites, qui propter maleficium ſunt rei, inito conſilio fugæ ad Decebalum, *Dacorum Regem*, morte mulctantur.

Υ'ποδμώς. q.d. Subdomitus. Seruus.

Υ'ποδύνειν. Quæ calceos-iniicit. Quæ calceos-induit. *Ariſtoph. in Eccleſiaz. pag. 486. v. 15. ſchol annot. 5. vbi legitur* βαλούσα. *Sed fortaſſe ſic legendum.* ὑποδυμένη τὰ ὑποδήματα ἐμβαλλούσα, τουτέστιν ἐνδύνουσα.

Υ'ποδοχῆς. Multitudinis. Vt, ὑποδοχῆς Διονυσίων. Pro, Multitudinis, & multorum Dionyſiorum. Ariſtophanes. N. L. *Fortaſſe multitudinem intelligit, quæ ad Dionyſia, Bacchiquè feſta confluebat, & quæ ab hoſpitibus excipiebatur.*

Υ'πόδρα. Toruis-oculis. Terribiliter. Aſpectu-truci. Contortis oculis in eum, cui irascimur. *Hom. Iliad. A pag 25. v 24. & alibi paſſim.*

Υ'ποδρᾳξ. Toruis-oculis. Torue-intuitu. Vt,

Illa verò liuida facta, & oculis obliquè, & torue-intuitu

Intuens.

Hoc eſt, pallida-facta, & toruis-oculis-intuita, propter iram. ὑποδρᾳξ verò, *eſt aduerbium, vt* ὀδάξ, *mordicus deiuribus.*

Υ'ποδείμους. Oſcula. i. parua ora. *Vel illa frænorum partes quas equi continuò ore terentes & commordent. N. L.* Vel loca, in quibus equi currunt. *At* ὑποδείμους *eſſet ſcribendum.*

Υ'πόδυθι. Subi. Tegere. Ariſtoph. Auibus. *pag. 424. v. 29. 30. 31. 32.* Pro. Hoc accipiens menum vmbraculum ſuper nuc-tene Supernè, ne me videant Dij. Pi. Rectè profectò excogitaſti hoc, & prudenter. Subi celeriter igitur *hoc vmbraculum.* Deinde confidens loquere.

Υ'ποδύς. Subingreſſus. Qui ſubiit. Qui penetrauit, & ingreſſus eſt.

Υ'ποδύτην. Interiorem-veſtem. Subuculam. ὑποδύτην verò, ſuperiorem-veſtem, *quæ ſuper interiorem, ac interiorem induitur.*

Υ'ποζώματα. Ligna nauis. Tabulata nauis. Cùm autem dicendum eſſet ὑποζώματα, cotiarius ad coquum iocans dixit ζωμεύματα, q.d. Iura-culinaria, *quod dixit vt ad hominem*, condimentorum, & iuris-culinarij peritum. Interdictum autem erat ne ligna, & pix Athenis exportarentur. Habebant autem & Lacedæmonij triremes, poſtquàm etiam inſulas quibuſdam impetarunt. Ariſtophanes *in Equitibus pag.* 204. *v.* 14. & 15.

Cl. *Hunc virum ego accuſo, & dico exportare*

Ipſis Peloponneſiorum triremibus ζωμεύματα.

Υ'πέδημα. Τουτέστι τὸ σαρκικὸν φρόνημα τῦ ἰδίου θελήματος. ὁ θεὸς φησι πρὸς μωϋσῆν. λύσον τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν σου. ὁ γὰρ τόπος, ἐν ᾧ ἵστηκας, γῆ ἁγία ἐστίν.

Υ'ποδήματα. οὕτω προσαγορεύεται ἡ σάρκωσις τῦ κυρίου. ἣν τοῦτο μέρτυρας αὐτὸς ὁ κύριος, λέγων διὰ τῦ προφήτου λέγων. ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐκτενῶ τὸ ὑπόδημά μου, δηλῶν τοῦτο ἣν ἐπιφοίτησιν ἔσεσθαι ἡ τῦ κυρίου σάρκωσις. ὡς δὲ καὶ τὰς γᾶς ὀφθεῖσα, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναναστραφεῖσα, καὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς καταλαβοῦσα. καὶ ὁ προφήτης, προσκυνεῖτε τι τῷ ὑποπόδιῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Υ'πόδικοι. κατάκριτοι. στρατιῶται ὑπόδικοι δὲ κακουργίας θανάτῳ ζημιοῦσθαι ὑπὸ Δηκέβαλον, θανάτῳ κολάζοντες.

Υ'ποδμώς. δοῦλος.

Υ'ποδυομένη. τὰ ὑποδήματα βάλλουσα.

Υ'ποδοχῆς. πλήθους. ὑποδοχῆς Διονυσίων. αὐτὸ τὸ πλῆθος, καὶ πολλῶν Διονυσίων. ἀριστοφάνης.

Υ'πόδρα. δεινῶς.

Υ'ποδρᾳξ.

Ἡ ἢ, σκυθρωπάσασα, καὶ ὀμμασι λαξὸν ὑποδρᾳξ

Οσσομένη.

τουτέστι σκυθρώσασα, καὶ ὑποβλήσασα δηλονότι ὀργήν.

Υ'ποδρόμους. σώματα. ἢ τοὺς τόπους, ἐν οἷς ἵστανται οἱ ἵπποι.

Υ'πόδυθι. καλύπτου. καὶ ἀσφαλῶς πάλιν. ἀριστοφάνης ὀρνισι. λαβὼν τουτὶ τὸ σκιάδιον, ἀσφαλῶς ἄνωθεν.

Υ'ποδύς. ὑπεισελθών.

Υ'ποδύτιον. τὸ ἐσωτέρω ἱμάτιον. ἀφ' οὗ ἐνδύτην ἢ, τὸ ἐπάνω.

Υ'ποζώματα. ξύλα τῆς νεώς. καὶ τὸ σύνολον ὑποζώματα, ὁ σκυτεὺς πρὸς μάγειρον πυξῶν, ἐν ᾧ ζωμεύματα. ὡς ἀριστοφάνης ἐν ἱππεῦσι, καὶ ζωμεύματων. ἀνεῖρητο ἢ δὲ κατ' ἀθηνῶν ἐξάγειν ξύλα, ἐν πόσαι. εἶχον δὲ καὶ λακεδαιμόνιοι τριήρεις. ἐπεδεῖτο δὲ καὶ νήσων τινῶν. ἀριστοφάνης.

Τουτονὶ τὸν ἀνδρ' ἐγὼ δίκαιον μὲν, καὶ φημὶ ἐξάγειν

Τὰς περιπλοκαμίδων ξυμφορὰς ζωμεύματα.

Conſule

A *Consule schol. Annot. 10. vbi docetur* πέρὶ ὑπονοίας, *significare aliquem accusare Læsæ Reipub. siue quod Remp. aliquo malefitio afficere. Item annot. 11. declaratur quenam dicantur* ζημιώματα, *&* ὑποζύμια.

Υ πωζύγια. ἰουμέντα. βοῦς ὑπὸ ζυγὸν βόες. οὐ γὰρ ἐξήρκει τὰ ὑποζύγια πρὸς τὴν τῆς ὁδοῦ χαλεπότητα. ὥστε ἀφεὶς ἃ τοῖς ἀμόξαις, ἐξέφερον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ βέρεθρα. λέγεται ὑποζύγια, καὶ τἄλλα τὰ ἀχθοφόρα ζῶα, ὄνοι, ἵπποι τε, καὶ ἡμίονοι, καὶ ὄνοι.

Υ ποζυγιώδης ἄνθρωπος. ὁ μὴ ἐκ τῆς αὐτοῦ προαιρέσεως, ἢ προθυμίας τι πράττων, ἀλλ' ἐκ τῆς ἑτέρων κελεύσεως. ὥσπερ καὶ τὰ ὑποζύγια. ὅπου δ' ἂν καὶ ὑποζυγιώδης πρᾶγμα. ἀριστοφάνης. καὶ ταῦτα ὑπὲρ τῆς ἐκείνου φιλότητος ἐμάρτυρησεν ὁ Ἀπόλλων.

B *faciat videtur. Et hæc pro diuino amore testatus est Apollo. Erasm ad Chil. 4. Cent. 3. col. 881. ad. 47. Subingus homo.*

Υ ποθερμαινθεῖσα. ἡ βασίλισσα ὑποθερμανθεῖσα τῆς θυμοῦς, καὶ τῷ γάμῳ φλεγμήνασα, ἠτιᾶτο αὐτόν.

Υ πόθεσις. ἔφοδος. ἀπὸ τοῦ. λέγονται δὲ καὶ αἱ ἀρχαὶ ὑποθέσεις, ὅτι μὴ δι' ἀποδείξεως τίθενται.

C

Υ ποθέτης. ἀρχηγός. σύμβουλος. οὐκ οἶδ' εἴ πω γνωσθῆναι τὸν ὁ τοῦ δράματος ὑποθέτης.

Υ ποθεῖν οὐκ ἐῶ. ἀντὶ τοῦ ὑποτρέχειν.

Υ ποσκελίζειν ἐ ὑποσθεῖν ἴσασιν.

Υ ποθήγων. ἐνθύζων. προτρεπόμενος. ἐπαλείφων. ὑποθήγων εἰς τὰ καλὰ ἔργα αὐτούς.

D

Υ ποθήκαις. φυλακίσεσι.

Υ πόθημοσύνη. διδασκαλία.

Υ ποθήσομαι. διδάξω. καὶ ὑποθήμων, ἀντὶ τοῦ διδάξαντα. δοκεῖ φασὶ δύπερα ποιῆ, ὑποθήμιος τῷ βασιλεῖ πάσας ἡμέρας φυλαχθῆναι αὐτόν.

Υ ποκαθίζειν. τὸ ἐγκρύπτεσθαι. ἀγγέλλοντων τῷ δισσατόρων ἐν ἕδραν ὑποκαθίζειν δόλῳ τοῖς λαστίοις. καὶ αὖθις. ἐν κοίλοις ὑποκαθίσαι χωρίοις.

E Υ ποκαθίσαι. ἀγχωμῆσαι. ἀφῶναι. ὁ δὲ, βουληθεὶς μηδὲν ἀλλότριον ὑποκαθίσαι, μὴ ἢ δυσμενὲς μηδὲν ἀπολιπεῖν τῇ βασιλείᾳ.

Υ ποκαθῖναι τὰς ὀφρῦς. οἷον παύσασθαι χαλεπαίνοντα καὶ πραότερον γενέσθαι. τὸ γὰρ ἀνατεῖναι τὰς ὀφρῦς, ὀργῆς ἐστι σημεῖον.

F

Υ ποκαθημένης ἐγκρυπτομένης. ἐκαποκειμένης. διόπερ ὑποκαθημένης ἐν τούτων αὐτῇ τὸ ὀργῆς. βεβχέτω πρὸς αἰσχύνην τοῦ φιλίππου, ταχέως ὑπήκουσαν. καὶ ὑποκαθήμενοι, ἀντὶ τοῦ ἐνεδρεύοντες. οἱ ἄρχοντες ὑποκαθήμενοι, τοὺς εἰσελθόντας πληγαῖς κατέξαινον.

Υ πωζύγια. Iumenta. Boues-sub-iugo. Boues-sub-iugales, vel, subiugi, siue subiuges. Vt, Iumenta non satis virium habebant aduersus viæ difficultatem. Quare cursus sublatos ex-locis transitu-difficilibus exportarunt. Iumenta, *siue subiugalia* dicuntur & alia animalia sarcinas-ferentia, vt & equi, & muli, & asini.

Υ ποζυγιώδης ἄνθρωπος. q.d. Subiugalis homo. Id est, Iumento-similis. Qui non ex animi sui sententia, & alacritate aliquid facit: sed aliorum iussu, quemadmodum iumenta. Dicere potes & rem subiugalem, vel (vt ita loqui liceat) iumentariam, pro, seruilem, iumentis, seruis, & mancipiis dignam. Aristophanes. *Non constat vbi versus hic legatur, nec ad rem præsentem*

Υ ποθερμανθεῖσα. q.d. Subcalefacta, Calefacta. Quæ incaluit. Vt, Regina verò, cùm incaluisset irâ, & animo flagraret, eum accusabat, & culpabat.

Υ πόθεσις. Argumentum. Causa. *Quod quis sibi proposuit ad scribendum, aut dicendum. Id, quod in aliquo scripto continetur, & quod vulgò summa vocatur* Principia quoque dicuntur hypotheses, quia sine demonstratione ponuntur, & constituuntur.

Υ ποθέτης. Alicuius-consilij princeps. Consiliarius. Autor. Vt, Cognosci non potuit quis illius fabulæ *fuerit* autor.

Υ ποθεῖν. Pro, ὑποτρέχειν. Vt, ὑποθεῖν οὐκ ἐῶ. q.d. Subcurrere non sino. Subtus currere, *subire* non sino.

Υ ποσκελίζειν. Supplantare. Impedimento-esse.

Υ ποθήγων. Subacuens. Exacuens. Iritans. Adhortãs. Inungens. *Incitans. Vt*, Ipsos ad præclara opera exacuens *adhortans, incitans.*

Υ ποθήκαις. Admonitionibus. Adhortationibus.

Υ ποθημοσύνη. Doctrina. *Præceptum. Admonitio. Consilium.*

Υ ποθήσομαι. Docebo. *Præcipiam. Admonebo. Consilium dabo. Suadebo.* Et ὑποθήμων. Illum, qui docuit, *admonuit, suasit. Vt.* Effecit, vt vinceret, quia (quemadmodum aiunt) Regi suasit, vt illum per integros 30. dies custodiret, *vel, apud se seruaret.*

Υ ποκαθίζειν. Subsidere. Occultari. In locis depressis subsidere insidiandi causa. Insidiari. Vt, Cùm autem speculatores nuntiassent insidias in densis *syluæ locis* subsidere. Et rursus. In concauis locis subsidere.

Υ ποκαθῖναι. Concedere. Dimittere. Vt, Ille verò, nihil alieni concedere, neque quidquam inimicum *suo* regno relinquere voluit. ὑποκαθίσαι verò, *est infinitiuus aor: 1. med. ab.* ὑποκαθίσασθαι.

Υ ποκαθῖναι τὰς ὀφρῦς. Demittere supercilia. Idem est, ac desinere irasci, & mansuetiorem fieri. Nam attollere supercilia, est iræ signum. *Er. ad Chil. 1. Cent. 8. col. 172. & 173. ad. 48. Frontem contrahere. Ponere supercilium.*

Υ ποκαθημένης. *Subsidentis. Insidentis.* Occultæ. Insitæ. Vt, Quare cùm ob hæc ipsa *animis ipsorum* insideret ira, & Philippus pauca in-memoriam-eorum-reuocasset. *eósque sui monuisset officij*, celeriter paruerunt. Et ὑποκαθήμενοι. Subsidentes, pro, insidiantes. Vt, Magistratus verò, subsidentes, *id est, insidiantes*, eos qui ingrediebantur, plagis dilacerabant.

Υ' παραίβασιν. Concessionem. Cessionem.

Υ' παρατίθεται. Infra-sedet. Se-submittit. Cedit, *Vt*, κλιθεὶς ὡς ἑταίρας. *Sic enim legendum videtur.* Vocatus ad conuiuium, cedit, *ac se submittit omnibus*. ab omnibus contemptus, vt adhuc ætate pueri *praditus*.

Υ' ποικίλος μάχη. Subocculta. Occulta. Clandestina. Vt, Ille verò, occulta, & fraudulenta legatione est-vsus.

Υ' ὑπείκω. Datiuo. Subiaceo. Supponor. Substernor. Proponor. *Vide Lexica.*

Υ' ὑπείσω. Subiicietur. Supponetur. Substernetur.

Υ' ὑποσείω. Leuiter-motum. Commotũ. Quassatum. Loco-motum. Motum. *Hoc dicatur* de iis, qui verberantur. Aristophanes *in Ranis pag.* 156. *v.* 2. Xant. Ecce. Spectan me vel-minimùm-loco-motum videas.

Υ' πανδίζομαι. Celebratam. Clàm-sparsam. *Sophocles in Aiace pag.* 6. *v.* 6. *vocat* Δαναὸν ἀγγελίαν ὑπανδίζομαι, *Nuntium à Danais celebratum. Vel, Rumorem de Aiace disseminatum à Danais.*

Υ' ὑπενδύντες. Leuiter-punĉti. Dolore-affecti. Instigati, Incitati. *κνίζω enim*, in-superficie, *leuitérque* rado. *Pruritum-affero. Leuiter-pungo. Vt*, Vt leuiter-punĉti. temere *frustráque* bellum excirent.

Υ' ὑπαρίζεται. Subblanditur. Assentatur. Simulat. *Imminuit. Extenuat. Leuioribus, ac honestioribus appellationibus rem grauiorem, & turpiorem appellat.* Vt, Ad obiurgationem, *ac reprehensionem* erat procliuior, *& propensior.* Quamobrem etiam multos offendit, *ac in eorum odium incidit*, quòd ipsorum vitiositatem extenuare, *vitiáque leuioribus nominibus appellare* non sustineret.

Υ' ὑποκορίζοντες. Eleuantes. *Imminentes. Extenuantes. Inuidioso, ac odioso nomine appellantes.* Per obtrectationẽ aliquo nomine vocantes. Xenophon *Memorabilium lib.* 2. *pag.* 758. E. dicit, Qui verò me oderunt, per-obtrectationem-appellant *me*, Vitium, *vel, Ignauiam.* Demosthenes verò, vsus-est hac voce, pro celebrantes, & rem turpem honesto-nomine vocantes. Dicit enim in *oratione* de falsa legatione, Voluntariam seruitutem sibi accersunt, dum *ipsam seruitutem* honesto-nomine-vocant Philippi hospitium, & sodalitatem, *ac amicitiam*, & *dum* aliis huiusmodi *vocabulis honestiorem turpem velant.* Item. *Ferunt ipsum* oculis coniectis in multitudinem, quæsiuisse, cuiates illi pueri ipsi viderentur esse. Sic enim per-extenuationem milites *odioso nomine* vocabat.

Υ' ὑποκορίσματα. Minus. *Diminutiuum. Assentatorium.*

Υ' ὑποκορίζω. Minuo. *Extenuo. Leuiore, ac honestiore vocabulo rem aliquam appello.* Assentor.

Υ' ὑπήκοος. q. d. Subsurdus. Surdaster. Qui difficulter audit, quæ dicuntur. Ἐὰν μὲν ἀκούειν ὑπηκόου δῶ. Et ille, qui simulat se non audire.

Υ' τὼ κρανίω. Sub capitibus. *à singul.* κρανίον, κρανίου. *i vel* τὸ.

Υ' ὑποκρουόντων. Resonantium. *Citharam leuiter* pulsantium. Accedentium *leui cum strepitu.*

Υ' ὑπόκρανον. Sub-capite. *Per syncopem dictum ex* τῷ ὑπὲρ κράνου. *Et duæ voces in vnam coaluerunt. Vt in illo hexametri fine, & pentametri principio.*

-- Posuit verò lapidem
Durum sub capite.--

Υ' ὑπέκριναι, *Pro*, ὑπεκρίνασθαι. Respondere.

Υ' ὑπεκρίναντο. *Pro*, ὑπεκρίναντο. Qui elegerunt.

Υ' ὑποκρίνας. Pro ὑποκρινάμενος dicebant antiqui. Et ὑποκριτὴς, histrio, hinc *dictus est, quasi* ὑποκρινάμενος *responsor*, qui respondet Choro. Thucyd. lib. 7. Si verò nihil respondissent, Iones etiam interficiebantur, *ac peribant.* Sic Herodotus. *Consule nostrum Ion. Lex. in* Υ' ὑποκρίνας. illi igitur, his responsis, ab Atheniensibus discelle-

Υ' ὑποκατάβασιν. Cessionem. Cessionem. A

Υ' ὑποκατακλίνεται. ὑποκείσθω κεῖσθαι. κλιθεὶς ὡς ἑτέρας. ὑποκατακλίνεται. πάντων καταφρονηθεὶς ὡς παῖς ἔτι ἢ νήπιος.

Υ' ποικιλοεισμένη. ὑποκεκρυμμένη. ὁ δὲ ὑποικιλοεισμένη, καὶ ἀπατηλῇ ἐχρήσατο πρεσβείᾳ.

Υ' πάντων. δόκει.

Υ' ποκείσεται. ὑποβληθήσεται.

Υ' ποσείσατε. κινηθῆτε. σαλευθῆτε. δῆλον τῷ τυπτομένῳ. ἀριστοφάνης. σόφοκλεῖ ναὶ μὰ μὴ ὑποσείσητ' ἴδῃς. B

Υ' ποκλιζόμενον. πυθόμενον.

Υ' ποκνιθέντες. λυπηθέντες. πεφοξωμένοι. κνίζω γάρ, τὸ ἐξεπιπολῆς ξύειν. ἵνα μάτην ὑποκνισθέντες πόλεμον ἐγείρωσι.

Υ' ποκορίζεται. κολακεύει. ὑποκρίνεται. προχειρότερος ἦν εἰς τὸ διαβάλλειν, διὸ καὶ πολλοῖς προσέκρουεν, ἦν εὐχερέστερος, οὕτω γὰρ καλεῖν ὑποκορίζεσθαι. C

Υ' ποκορίζομενοι. ἐξουσιάζοντες. ξυνόντων φησίν. οἱ δὲ μισοῦντες με, ὑποκορίζόμενοι, ὀνομάζουσι κακίαν. ὁ δὲ δῆμος θέλων, ἐχρήσατο τῇ λέξει, δῆλον τῷ, δυσμενοῦντες, καὶ τὸ αἰσχρὸν ὀνόματι ὀνομάζοντες. λέγει γὰρ ὅτι τοῦ μὲν εὐδοκιμεῖν ἕνεκα πρεσβείας. αὐθαίρετον αὑτοῖς ἐπάγονται δουλείαν, φιλίππου ξενίαν, καὶ ἑταιρείαν, καὶ τὰ τοιαῦτα ὑποκορίζόμενοι. πανδήμου ὄντος οἷς τὸ πλῆθος διαβάλλουσι, πεδιακοὶ δ' οὐδὲν ἄλλο ἦσαν οἱ παῖδες. οὕτω γὰρ ὑποκορίζόμενος, ἐπάλαιε τοὺς στρατιώτας. D

Υ' ποκορίσματα. ἐλάττονα.
Υ' ποκορίζω. καλακεύω.

Υ' πήκοος. ὁ ἀκούων, ᾧ μὴ παρασκευάσμενος. E

Υ' πὸ κρασίν, ὑπὸ ταῖς κεφαλαῖς.
Υ' ποκρεκόντων. κρουόντων. ἐγχιζόντων.

Υ' πόκρανον. ὑπὸ τὴν κεφαλήν.

--Θῆκε δὲ λᾶαν
Σκληρὸν ὑπόκρανον.--
Υ' πέκριναι. ὑπεκρίθη. F
Υ' ποκρινάμενοι. ἐκλεξάμενοι.
Υ' ποκρίνεσθαι. τὸ ὑποκρίνεσθαι οἱ παλαιοί. καὶ ὑποκριτὴς ἐντεῦθεν ὁ ὑποκρινόμενος τοῦ χοροῦ. Θουκυδίδης ζ'. εἰ δὲ μὴ οὐδὲν ὑπεκρίναντο, ἀπεφθείροντο καὶ οἱ Ἴωνες. οὕτως ἦσαν ἄρα οἱ μὲν παῖδες ὑποκρινάμενοι ἀθηναίων ἀπηλλάσσοντο.

sunt.

A π. πολύβιος. τοὺς δὲ τῆ ἡμέρᾳ πρώτους ἀπάντων τῶν σὺν γάλλῳ προσπαίζοντας ἀλλήλοις, ὡς ἂν ὑποκρουόμενοι τοὺς ἐν συνουσίᾳ ὑπανίοντας, ὅτι ἧττον ἢ μᾶλλον ἐλλοιωμένους ὑπὸ τῆς μέθης.

ἐς αὖ ὑπερπτύρμενα τῶν ἐν συνουσίᾳ ὑπανίοντα. Vel, ὑπαιτιώμενοι ἀλλήλους ὡς τοιοῦτο.

Υ ὑποκρίνονται. Ἀποκρίνονται.

Υ ὑποκρούειν. ἀντιφθέγγεσθαι. ἀντιλέγειν ἁπλῶς, καὶ ὡς ἔτυχε. τὸ δὲ ὑποκρούειν, ἐπὶ τῶν θορυβούντων λέγεται. ὅταν τινὸς φασκόντος ἀκροᾶσθαι, κωλύειν.

B Athenæum. pag. 262. v. 17. Δεῖ, ὑποκρίνειν, καὶ ῥᾳδίως ἀποφαίνεσθαι. Vociferari, dicentes interpellare, omnicio molestari gratum. Consule sibi. annot. 14. vnde Suidas. Et in Ecclesiaz. pag. 498. v. 14. & 32.

Υ ὑποκρούεται. ὑποβάλλουσί σε. λαμβάνουσαι σου. ἁμιῶφαίνε,

Τί δ' ἂν ὑποκρίσοισί σε;
ἢ δῆ, φασὶ κεφαλὴν ἐκκεκλικέναι,

Κτ' οὐκ ἄπειρος οὖσα πολλῶν προυμάτων.

Lucretius. locus autem est in ambiguitate vocum, quæ & ad musicas instrumentorum pulsationes, motus, sonosque referri possunt. simul etiam ad veneream congressum.

C Υ σκυδής. ὑγρός. ὑδαρής ἐστιν, ὁ ὀλιγυρὸς τόπος. οἱ δέ τινες μέν τοι τῆ ἀντιγράφουσι, γράφονται ὑπόκοιλος.

Υ σκίνδαλα. τύμβους. τροχούς.

Υ σκυτάλη. δοτικῆ.

Υ σκυτοτομίνη. ἐγχωμιάζουσα.

D Υ σολαβεῖν. ὑπονοῆσαι ἢ ὑποπτεῦσαι. ἢ ἀντέχειν. ἀντιφωνῆσαι. τοὺς δ' ἀντιτείνοντας οἱ τολμήσαντας ὑπολαμβάνειν ὡς ἐκείνους διέφθειρε. καὶ μάλχος. ὁ δ' ἦρχε ὑπολαβὼν τοὺς συνόντας, συλλέξας στράτευμα, ἐπολόρκει τὴν μίλητον, ἀντὶ τοῦ ὑποπτεύσας.

chus. Cyrus autem, illis, qui fugiebant, exceptis, atque susceptis, exercitu collecto, Miletum obsidebat. Hesychius. Σολεῖν, alias, non iam, ponitur pro, ὑποπτεύειν. i. Opinatus, suspicatus.

Υ σολαμβάνοντας. ἀνέχοντας. ἀναβαστάζοντας. εἴτε εἰς βαθύτερον τι τῶν σταμῶν ἐμπίπτοντας, ἀναχαρίζεσθαι ὑπολαμβάνοντας.

E Υ σολαμβάνειν. αἰτιατικῇ. δοξάζειν. ἡγεῖσθαι. οἴεσθαι.

Υ σόλοικος. τόπος. ἀντίπραξις. τῇ δ' ἀρχόντων κατηγόρησε ῥᾳδιουργίας ὡς ἂν παρεσκευάσατο τῆς αὐτοῦ ὑπολήψεως, ἀφορισθῆναι λέγει ἐν τοῖς τόποις εἰ ἡ ὑπόληψις ἔστι, ψευδὴς, καὶ ἀληθὴς, εἴτε μὴ ἔστι δόξα. δόξα γὰρ ὑπόληψις, ἢ δόξα.

existimatio est falsa, & vera, & opinio erit vel vera, vel falsa. Nam opinio, est existimationis species.

E Υ σολιδάσαι. αἰτιατικῇ.

Υ σολισθαίνει. αἰτιατικῇ. Acculatiuo. Ergo transitiuè sumendum, προσολισθαίνει, ἐπὶ πίνακα, τοῦ Cadere, labique facio. Nam aliàs ὀλισθαίνω, quod ab ὀλισθάω. ὃ δέδεκται, est neutrum, & significat, cado, labasco, labor. vnde compos. ὑπολισθάνω. q.d. Succido, sublabor. Subeo-cado. Subeo-labor. Concido.

Υ σολίσσους. ἰσχναλέους. ὑπολέπτους τοὺς-

Equitibus. pag. 157. v. 21. Ἀλ. Πολλῶν γ' ὑπολίσσων στιγλίων ἐχεται. Al. Multis profectò gracilibus, & attritis

Υ ὑπολαβών. ὑπονοήσας ἢ ὑποπτεύσας. ἢ ἀντιφωνήσας. ἀντιφρόνησας. τοὺς δ' ἀντιτείνοντας οἱ τολμήσαντας ὑπολαμβάνειν ὡς ἐκείνους διέφθειρε. καὶ μάλχος. ὁ δ' ἦρχε ὑπολαβὼν τοὺς συνόντας, συλλέξας στράτευμα, ἐπολόρκει τὴν μίλητον, ἀντὶ τοῦ ὑποπτεύσας.

rant. Polybius. Quidam autem adolescentes obuiam-iuerunt Cato, cuique comitibus, inter-se ludentes, vt responsuri illis, qui ex congressu domum tedibant, & multo magis, atque lenè facilèis hoc fasturi, quòd propter obrietatem à famulis mentu eilent-alienati.

Υ ὑποκρίνονται. Respondenti.

Υ ὑποκρούειν. q.d. Subcrpere. Interpellare. Obloqui. Contradicere simpliciter, & quouis modo. ὑποκρούειν autè de tumultuantibus dicitur, quod nos dicimus ἐκκρούειν. i. expellere, de sententia dicenda depellere, & prohibere dicentem, ac impedire ne in dicendo pergat. Aristoph. in

Vociferari, dicentes interpellare, sententiis molestari gratum. Consule sibi. annot. 14. vnde Suidas. Et in Ecclesiaz. pag. 498. v. 14. & 32.

Υ ὑποκρούεται. ὑποβάλλουσί σε. λαμβάνουσαι σου. ἀμιῶφαίνε,

Τί δ' ἂν ὑποκρίσοισί σε;
ἢ δῆ, φασὶ κεφαλὴν ἐκκεκλικέναι,

Κτ' οὐκ ἄπειρος οὖσα πολλῶν προυμάτων.

Mul. *Quid verò* facies, *si* viri *succutiant te?*
Ilia verò, *Praxagora* dicit, admouebor, *vel*, *vnà cum viro* mouebor, *me* mouebo,

Vtpote quæ non sum imperita multorum motuum, actionorum, & succussionum.

Lucretius. locus autem est in ambiguitate vocum, quæ & ad musicas instrumentorum pulsationes, motus, sonosque referri possunt. simul etiam ad veneream congressum.

C Υ σοιδής. ὑγρός. ὑδαρής ἐστιν, ὁ ὀλιγυρὸς τόπος. οἱ δέ τινες μέν τοι τῆ ἀντιγράφουσι, γράφονται ὑπόκοιλος.

Υ σοιδής. Locus est humidus, ac irriguus. In quibusdam tamen exemplaribus scribitur ὑπόκοιλος. subconcauus, concauus, cauus. *Leuiter cauus, vel in superiore parte cauus.*

Υ σίνδαλα. Circulos. Orbes. Rotas. *Orbicularia. Rotunda. Volubilia. Consule Eustath. in* Υ σίνδαλος.

Υ σκυτάλη. Dotiuo. Succumbo. Flecto, demittóque caput, & oculos. Me submitto, & dedo.

Υ σκυτοτομίνη. Prægnans. Grauida. *Hom. Odyss. λ. pag.* 324. P. *Ibi tamen metri causa per duplex* σ *legitur* ὑποσκυτομίνη.

Υ σολαβεῖν. Opinatus. Suspicatus. Vel Qui sermonem alterius excepit. Vel, Qui respondit, aut contradixit, aut oratione repugnauit. *Exempla sequentia non faciunt ad superiores significationes illustrandum, & confirmandum. Significant enim excipiens, aut suscipiens.* Vt, Illos autem, qui ipsi resistere ausi fuerant, excipiens, vt singulos *comprehendebat, sic etiam* interficiebat. Et Mal-

Υ σολαμβάνοντας. Suscipientes. Sustinentes. Gestantes. Vt, Sicubi *milites* in aliquam fluuij profundioris *partem* incidissent, *eos alij* suscipientes, *ac* sustinentes sublevabant, *in altum tollebant, sublimesque gestabant.*

Υ σολαμβάνω. Accusatiuo. Opinor. Duco. *arbitror.* Puto.

Υ σόλοικος. Opinio. *Suspicio, coniectura, rudis, & crassa cognitio. sensus, existimatio, sententia.* Contraria-actio. *qua quis alicui resistit, repugnat, ac aduersatur. q.d. Resistentia. Repugnantia. a. Vide Graslat. Lex.* Vt, Principum autem socordiam cõdemnabat, quòd ipsius opinionis nullam rationem haberent. Aristoteles in Locis dicit, Si

Υ σολιδάσαι. Acculatiuo. Ergo *transitiuè sumendum, προσολιδάσαι, ἐπὶ πίνακα, τοῦ Cadere, labique facio. Nam* aliàs ὀλιδάω, *quod* ἀπὸ ὀλιδάω. ὃ δέδεκται, *est neutrum, & significat, cado, labasco, labor. vnde compos.* ὑπολιδάνω. *q.d. Succido, sublabor. Subeo-cado. Subeo-labor. Concido.*

Υ σολίσσους. Angustatis. *Coarctatis. Gracilis. & detritas natis habentibus. Gracilib. Extenuatis. Attritis. Aristoph. in E-*

Athenaeusform naticulis, *id est, parvis, & extenuatis natibus, integrum stipendium* gratificatus es. Tales enim *sunt* nautarum nates, *propter assiduam sessionem, & remigationem. Vide schol. annot. 9. in vers. 45.*

Υπόλογον. *Reputationem. Considerationem. Aestimationem. Rationem, quam rerum aliquarum habemus.* Lysias dixit ὑπόλογον ἔχειν. *Eum, qui non est in ullo loco, nullâque numero Illum, cum nulla ratio habetur.* ὑπόλογον ποιεῖσθαι. *dicunt rationem habere, vt in oratione contra Philoclem. pag. 110. lin. 24. Et apud Dinarchum in oratione contra Demosth. pag. 91. 45.* Et Dinarchus *idem dicit,* οὐδενὸς ὑπολόγου γενομένου. *Pro,* Nulla Senatui venia data est. Nulla eius deprecatio locum vllum habuit. Eius nulla ratio habita est.

Υπὸ μάλης. *Pro,* ὑπὸ μασχάλης. *Sub axilla. Sub ala. Hunc autem nomen apud oratores extat. Semper autem* se ipsum *assumunt cum præpositione, vt Demosth. in oratione ad Aphobum. Atqui non vnus, neq. duo, hæc ferunt, neque sub ala fert hæc pronocatio: sed in medio foro, multis præsentibus. Et Lysias in oratione ad Cinnam. Cùm omnes dormirent, ærea vasa collegit, quàm plurima ei colligere licuit, & sub alam assumpsit, & exportauit, enten- manu strictum tenens. Id* ὑπὸ μάλης ἔχειν, *vel* ποιεῖσθαι. *Atque singularis quidem, ita cum præpositione ponitur. Pluralem verò,* μασχάλας, *axillas, vel alas, cum alij plurimi dixerunt, vt etiam Lysias in epistola, quam dixit,* ἐν τῇ μασχάλῃ. *& c. Id est, Et comam quidem raram, axillas verò, densas. Aristoph. in Lysistrata pag. 562. v. 27.* κἄπειτα δυσὶ δεῖν ὑπὸ μασχάλοιν ἔχειν, *Deinde verò binas videlicet sub ala venis habeas?*

Υπεμεμαγμένον. *Subacta. Commixta.* Vt Illius loci situs saxis commixtus, imminentis *montani* cacumi- nis aspectum ipsis præripiebat.

Υπομένω. *Accusatiuo. Sustineo. Tolero. Patienter fero.*

Υπολείπω. *Remanere. Relinqui.*

Υπομιμνήσκω. *Accusatiuo. Memoro, commemoro, reuoco, reuocito, commonefacio, admoneo, in memoriam reuoco.*

Υπομνηματίζω. *Monumentis mando. Commentarios scribo. Commentariis illustro.*

Υπομνήσω. *Accusatiuo. Memorabo. Commemorabo. Est Futurum ejus ab* ὑπομιμνήσκω. *Vide suo loco.*

Υπομονή. *Patientia. Tolerantia. Perseuerantia. Patiens expectatio. Vt, Qui enim se maiora toleraturum profitetur, facilè etiam minora præterea ferret, ea tolerabit.*

Υποσκάπτοντες. *Pro,* ὑπόνομον ὀρύττοντες. *Suffodientes, Pro, cuniculos agentes. Dinarchus in oratione contra Colliston.*

Υπονομάς. *Per-cuniculos, fossasque subterraneas. Thucyd. lib. 6. pag. 484. B schol. annot. 4. Canales aquæ potabilis, qui per cuniculos in vrbem erant ducti, corrupte vnus pro* ὑπονομεύω, *legitur διῶρυχας.*

Υπόνομος. *Canalis. Fossa. Cuniculus.*

Υποχωρεῖν. *Redire. Reuerti. Subsidere. Collabi. Descendere*

Υποψία. *Suspicio. Hoc epigramma sic emendaui, vt recte legitur Epigram. lib. 3. pag. 203. epigram. 300.*

Suspicionem omnibus accuratissimè præcipio cauere. cauendam, & vitandam esse moneo.

Quamuis enim non facias quidquam, *quod sit malum: sed* tantùm *id facere videaris, infelix es.*

Sic & Philolaum sustulit Graium olim patria,

δόκει τοιοῦτος εἶναι πρὸς ἑαυτόν, ὅσῳ τοῖς A
ἄλλοις ἧττον ἔοικας, καὶ ὑποπτος.

Υπόλογον. Λυσίας φησὶν. οὐκ ὑπόλογον ὄντα. ἀντὶ τοῦ οὐδὲ λόγου. καὶ διάφορος. οὐδὲς ὑπόλογος βουλῆ γέγονεν. ἀντὶ τοῦ οὐδεμία συγγνώμη. οὐδεμία ἀποδοχή.

Υπὸ μάλης. ὑπὸ μασχάλης. πεῖται δὲ τὸ ὄνομα B
οὐδαμοῦ παῖς ῥήτορσι. αὐτὸ δὲ οὗτος κατὰ σεαυτὸν λαμβάνει μόνος τῶν ἀρχαίων, ὡς δηλονότι ἐν τῇ πρὸς Ἀφόβου. ἀλλαχοῦ οὐκ εἶπε, οὐδὲ δύο ταῦτ' ἴσασιν. οὐδὲ ὑπὸ μάλης ἢ περὶ κλίνης γέγονε, ἀλλ' ἐν τῇ ἀγορᾷ μέσῃ πολλῶν παρόντων. καὶ Λυσίας ἐν τῇ πρὸς πλευσίνιον. ἐπειδὴ πάντες κατεδάρθον, ἐσκεδασμένοι τὴν χαλκωμάτων, ὅσα ἦν πλεῖστα, ὑπὸ μάλης λαβὼν ἐξήνεγκε δίφρος ἐστί. καὶ τὸ ἐν τῷ ἐπικ', ὅταν μὲν τὰς ἀρχαίους. C τὸ δὲ πλεονασμὸν, μασχάλας, ἢ ἄλλοι πλείους. καὶ Λυσίας ἐν ὀλιγωρίᾳ. καὶ τὴν μὲν κλίνην ἐφελών, τὰς δὲ μασχάλας ἀνοίξας.

Υπομεμαγμένον. αἰ ἀντεῖχεν μόνον. ἀπὸ τόπου θέσις ὑπομεμαγμένη ταῖς πέτραις, ἀόρατον αὐτοῖς ἐποίει τὸ ὑφηνημένον κορυφαί.

Υπομένω. ἀνέχομαι.

Υπολείπεται. ἀντὶ τοῦ καταλείφθαι. D

Υπομιμνήσκω. ἀναπτύσσω.

Υπομνηματίζω.

Υπομνήσω. ἀναπτύξω.

Υπομονή. ὁ δὲ τὰ μείζω ὑπομενεῖν ἐπαγγελλόμενος ὑπομένει, δῆλον ὡς καὶ τὰ ἥττονα ἐπιτήσει.

Υποσκαπτόντες. ἀντὶ τοῦ ὑπόνομον ὀρύττοντες. E
διάφορος δὲ τοῦ κατὰ κλίσεως.

Υπονομάς. Θουκυδίδης. πρὸς ὕδατος. οἷς δὲ πόλις ὑπονομεῖσθαι ποτὸν ὕδωρ ἐκ μόνου ἦσαν, κατέσπευσαν.

Υπόνομος. ὀχετός. διῶρυξ.

Υποστῆσαι. ἀναπλῶσαι, ὑποκατα βῆναι.

Υπόνοια.

Φιλόλαος φησι, δεῖν ὑπόνοιαν πᾶσι μάλιστα F
λέγω διαφυλάσσειν.

Εἰ γάρ τις μὴ δρᾷ, ἀλλὰ δοκεῖ, ἀτυχεῖς.

Οὕτω καὶ Φιλόλαον αἴρεται κεῖνον ποτὶ πάτρη,

Quum

A Ὦτμαι ἴδοξε δίλφι δῶμα τύραννικόν.

Τὸ ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος. ἐλλείπει ὕπαρ. λέγεται δὲ τῷ κακοήθων, καὶ δεῖ ἐρεικτῶν. ὥστε μὴ φρασπτῶς λαλεῖν, τὸ μὴ δηχθεῖναι. σοφοκλῆς αἰχμαλώτοις. ὑπὸ παντὶ γὰρ τις σκορπίος φωλεῖ λίθῳ.

Τὸ σοπέρατον.

B Τὸ σοπίμψαντι. μὴ δόλου ἐκπέμψαντι. ξενοφῶν. ἐγνώσθη ὅτι οἱ βάρβαροι τὸν ἄνθρωπον ὑποπέμψαιεν, ὀκνοῦντας μὴ οἱ ἕλληνες ζεύξαντες ἢ γέφυραν, μείνειαν.

Τὸ σοπεπλῶσθαι. ὑποπτεύεσθαι.

Τὸ σοπεσκηχότες. ὑποκρυπτόμενοι. μέχρι μέν τινος ὑποπεσκηχότες τοῖς ῥακίοις ἠρέμουν.

Τὸ πὶ πήχυι κρατεῖν. ἡ δίκη μεσις σαφῶς δῆλη, ἣν εἰς θεὸς λύρᾳ ἄδομεν.

C Λήθουσα δ' ὀβρὸς πόδα βαίνεις.
Γαυρούμενον αὐχένα κλίνεις.
Τὸ δ' ὑπὸ πήχυι αἰὲν βιοτὰν κρατεῖς.

Erasm. Chil. 1. Cent. 6. col. 16. & 517. ad. 18. Adrastia Nemesis. &c.

Τὸ σοπίζω. σιαγόνα βάλλω. ὑπαπαίζω δέ.

Τὸ σοπίμπλαται. ἢ ὑποπιμπλάμενος.

Τὸ σοπίνειν. κατὰ τὸ μεθύσκεσθαι. ὅταν τις ποτὲ φᾷ.

D Τὸ σπάτλειν. δοτικῆ.

Τὸ σπάτλεως. μισός.

Τὸ σφενδόνη ἡ θεοῦ. πάλαι μὲν ὁ θεὸς νόμιστο πᾶς. νεὼ δὲ, οἷ κῦρ πᾶσαν γλῶ, καὶ θαλλοῦσαν ἐκκλησίαν, ὡς ἂς τοῦ θεοῦ ἢ προσκυνήσουσιν ἀνανεύμενοι. ζήτει ὡς τοῦ ὑποδήματι.

Τὸ σπόντες. βαλεῖν.

Τὸ σοπτεπτῶτα. ὑποπτεύοντα.

E Τὸ σοπτος. καὶ ὑπόπτης. ὁ ἢ, ὅθεν πλάσῳ μοσεία διάδρα τὸ τυραννικὸν τὸν θοινικόν τε, καὶ ὑπόπτην ἐκλιπὸν ξόανον. καὶ αὖθις. διὸ δὲ ὡς ὅτι χρήσασθαι τῷδε πολεῖ, ὕποπτος ἐγίγνετο. καὶ αὖθις. τοῖς μὲν ἡ πόλις ἐφίλει. ῥωμαίοις δὲ ὕποπτος ἀντὶ τοῦ ἐχθρά.

Τὸ σποπωλῶν. ὑποστέλλων.

Τὸ σπυθμίδιον. τὸ μὲν εἰς τὸν πυθμένα καταF λειο θεῖσαν ἢ δοῦσα σαφῶς δῆλον. ἀπὸ σπάθης πεταράγον.

Τὸ πόρειος ἡ ὀξυκὴ τοῦ ὄρους. καὶ ὑπόρειον, τὸ ὑπὸ τὸ ὄρους. ὑπόριον δὲ, τὸ μικρὸν ἀκρωτήριον. ὑπάρεια δὲ, καὶ ἀκρώρεια, δηλοῖ τὸ ἀπὸ μεγάλου.

Quum ipsum putarit velle domum tyrannicam habere.

Τὸ ποὶ παντὶ λίθῳ σκορπίος. Sub omni lapide scorpius. Desideratur ὑπῆρ. Subest. Dicitur in malicioſos, & contentioſos. Monet *nos hoc proverbium*, ne temere loquamur, ne mordeamur. Sophocles Captiuis. Etenim ſub omni lapide ſcorpius excubat. *Er. ad. Chil. 1. Cent. 4. col. 141. ad. 34. Sub omni lapide mors.* Et *Ariſtoph. in Theſmophor. pag. 524. F.*

Τὸ σπαρίκατ. N. L. *Videtur ſemi Latinum vocabulum, Subparcum. Modicè-parcum.*

Τὸ σοπίμψαντι. Submiſiſſent. Clàm-emiſiſſent. Cum dolo *ſiueper dolum* emiſiſſent. Xenophon. Cognitum-eſt, quomodo Barbari illum hominẽ ſubmiſiſſent. i. *per dolum emiſiſſent*, metuentes, ne Græci ponte traiecto manerent *in Barbarorum agro.*

Τὸ σπεπτῶσθαι. Subuolantem. *Vide Euſtath. in* Τὸ σποπτος.

Τὸ σπεσκηχότες. Occultati. Sub aliqua re latentes. Vt, Aliquandiu quidem ſub pannis, *lacerisque veſtibus* latentes quieuerunt.

Τὸ πὶ πήχυι κρατεῖν. Sub cubito tenere. Nemeſis autem planè eſt illa, de qua ad Lyram canimus,

Latens autem è veſtigio ſequeris,
Elatam ceruicem deprimis,
Sub cubito verò ſemper vitam humanam *tenes.*

Τὸ σοπίζω. Exprimo. ὑποπαίζω verò, faciem-ſuggillo, corpus plagis contundo.

Τὸ σοπίμπλαται. Plenus-eſt. Implerur. Et ὑποπιμπλάμενος. Implerus. Plenus. Refertus.

Τὸ σπίνειν. q. d. *Subbibere. Modicè bibere. Interdum ponitur etiam* pro, largiùs-bibere, & inebriari. Ita Nicophon.

Τὸ σοπίσθειν. Dativo. Succidere. Succumbere. Subiicere. Se-ſubmittere.

Τὸ πάλλενες. *Attice, pro comm.* ὑπάλλεως, πλήρης. Plenus.

Τὸ σφενδόνη θεοῦ. Dei ſcabellum. Olim quidem diuinum templum putabatur *Dei ſcabellum.* Nunc verò *ſic appellantur* Eccleſiæ, quæ per omnem terram, & mare *ſunt ſparſæ*, in quibus *homines* Deo tribuunt adorationem. i. *Deum adorant.* Quære in voce Τὸ πεδήματα.

Τὸ πάντος. Pennata. Alata. Velox.

Τὸ σπεπτῶσθαι. Subuolantem.

Τὸ σποπτος. Suſpectus. Et ὑποπτος. Suſpicax. Vt, Ille verò, ſimulatâ ſtulticiâ, ſanguinarium, & ſuſpicax illud ingenium tyranni effugit. Et rurſus. Quamobrẽ etiam quaſi hoc pecuniâ *corrupta* faceret, fuit ſuſpectus. Et rurſus. Aliis quidem, illa ciuitas videbatur amica, Romanis verò, ſuſpecta *erat*, pro, inimica.

Τὸ σποπωλῶν. Subigere. In ſuam poteſtatem redigere. Imperio ſuo ſubiicere.

Τὸ σπυθμίδιον. In fundo relictum non bonum-vinum-habentis vnæ granum-aculeum quinque-vinacea-habens. N. L.

Τὸ πόρειος. Montis eminentia, *vertex, iugum, cacumen.* Et ὑπόρειον. Monti-ſubiectum. Sub-monte-ſitum. ὑπόριον verò, paruum-promontorium. ὑπάρεια verò montis ima pars, per quàm in eius cacumen aſcenditur. Pegmonia. Radix montis. Et ἀκρώρεια. Summa montis pars. Montis vertex, iugum, cacumen. per a magnum hæc N. ſcribuntur.

Υπερίμνον. Epithetum eius, quæ sub se agnum habet.

Υπόρειον. Ima-montis-pars. Pes-montis. Radix-montis.

Υποκαλδα. Subfodica. Flatu-excita. Accende. Aristoph. τὸ πῦρ ὑποκαυσε. Ignem accende.

Υποσκέλισον. Supplanta. Impetum impedi. Dauid. Surge Domine, anteuerte ipsos, & supplanta ipsos. i. *ipsorum impetum reprime, compesce, sedа.*

Υπὸ σκότῳ Sub tenebris. In tenebris. Vt, ὁ σκ. γ. Sub tenebris natus, *qui vocatur* σκότιος, quod idem est ac λαθραῖος. q. d. Tenebrosus, & clandestinus. i. *Ex occulto, & clandestino coitu, ac illegitimo congressu natus, spurius notheus, vulgò conceptus, cuius verus pater ignoratur. Vide Eustath. in* σκότιος. παρθένιος verò, q. d. virgineus, *vocatur ille,* qui natus est ex ea, quæ virgo putabatur, *quum marito nupsit, nuptiasque primùm celebrauit.*

Υποσμύχουσα. Irritans Suburens. *Succendens. Incendens. Inflammans. Incitans. Instigans.* Premens. Fatigans. *Vexans.*

Υποπτίζων. Subindigens. Indigens. Inopia-laborans. Vt, Pecuniarum inopia-laborans, subditos diripiebat *compilabat, per latrocinia sub-lenis spoliabat.*

Υποπαιόντες. Ius autem adhuc parum palpitantis oculos effodiunt, *eruunt.*

Υπιστὰς. In amicitiam receptus. *Foederatus. Qui fidem-publicam accepit. Ille, cui publica fides est data.*

Υπωπτεύω. Acculatuo. Sulpicor. Suspectum-habeo.

Υφεδρία, & ὑποκαθιζήσεις. *Subsidimentum. Sedimentum.* Fax.

Υποδύς. Qui-subiit. Qui suscepit. Qui-recepit, vel accepit. Vt, Ille verò, cùm illam delationem & *insidiarum sibi struendarum iudicium* accepisset, aduersus illius insidias se-præparat. Significat etiam & eum, qui sustinuit *alicuius impetum, ac impressionem. Vel, cum, qui-subsistit, & in aliquo loco gradum fixit, ac remansit aliquem expectans. Vt,* Cùm autem illi proficiscerentur, & ad quasdam viarum-angustias peruenissent, Vlith quidem præiuit, Angustes verò, subsistens, vt videlicet ipsorum vterque facilè transiret, pileum à capite *sublatum* recepit, *ac resumpsit.* Et rursus. Illi verò subsistentes, mandatum indicarunt, & *imperata significarunt, deinde verò* discedentes, naues ab ipsorum manu detractas, *atque deductas* esse *dixerunt. N. L. Hoc enim* ὑποσὰς *Suidas ait iam positum, pro* ἀνελξάμενοι. *Iam* suscepissent, *vel accepissent. Aliquid enim desiderari videtur.* Et rursus. Illi verò, subsistentes, interfecti sunt.

Υποστὰς. Qui-sustinuit. Qui-fortiter-expectauit. Qui ausus est. Xenophon. Qui vltrò proficisci sustinuit. Et ὑστέρημα. Subsisto. Gradum sisto. Vt, Ex grauis quidem armaturæ militibus subsistunt Aristonymus & *aliquot eius socij.*

Υπόστασις. Hypostasis. Propriè *vocatur hypostasis, id,* quod per se, & per-proprium-subsistentiam, *vt ita loquar licear,* subsistit. Est igitur res & subsistens, & essentialis, in qua congeries accidentium, tanquam in vno subiecto, re, & actu subsistit. Hypostasis verò dicta, si spectes eius etymologiam, quòd subsistat, & existat *per se, suáque natura.* Apud Ælianum verò, ὑπόστασις *vocatur* ἡ ἀντίστασις. q. d. oppositio, repugnantia. *quum aliquis alicui se opponit, eique resistit.* Dicit enim, Defecit Syrorum gens, & victos Phœnices assumpsit ad eandem impressionem, ac oppositionem, *vt omnes communibus armis, & armis, hosti simul resistant, & vno, ac eodem impetu in eum ferantur.*

Υπόστασις. Secundùm Ecclesiasticam, & Apostolicam traditionem Hypostasis, est persona, id est character, vt Apollonius dicit, Filium splendorem glo-

Υπόρριπτον. ὑπαρτι. A

Υπόρειον. τὸ ὑποκάτω τοῦ ὄρους.

Υποσκάλδει. ἀναφύσα. ζωπύρει. ἀρίσταρχος. τὸ πῦρ ὑποσκάλδει.

Υποσκέλισον. τῆς ὁρμῆς κώλυσον. διαθές. ἀφάσθαι κύριε, σκέψασθαι αὐτοὺς, καὶ ὑποσκέλισον αὐτούς.

Υπὸ σκότῳ, ὑπὸ σκότῳ δὲ γαμικῶς, σκότιος. ὅπερ ὅτι λαθραῖος. παρθένιος δὲ, ὁ ὑπὸ παρθένου δοκούσης γεγονώς. B

Υποσμύχουσα. ὑποδιεριθίζουσα. ὑποκαίουσα. θλίβουσα. κατατείνουσα.

Υποπτίζων, ὁ δεύτερος ἔχων. χρημάτων τε ὑποπτίζων, τοὺς ὑπηκόους ἐλαΐζετο.

Υποπαιόντες. καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν μικρὸν ὑποπαιόντες ἐκκόπτουσιν.

Υπώπτευε δὲ. ὑπὸ φιλίαν ὑποπτεύων. ὁ γαμβρός. C

Υποστῆναι. ἀντιπαθῆσαι.
Υποσταθμὸν. καὶ ὑποσταθμούς. ξυλάς.

Υποκὼς, καταδεξάμενος, ἀναδεξάμενος. ὁ δὲ, ὑποσὰς τὴν μείωσιν, φησὶ τὴν ἀκόπου ἀπηγγελίαν δηλοῦσθαι βουλομένου. σημαίνει δὲ, καὶ τὸ ὑποκαίειν. παρδομένων ἢ αὐτῷ, καὶ ῥηθομένων κατά τινα συνωνυμίαν. ἐφερμὸν μὲν ὁ ἀλέξ. ὑποσὰς ἢ ὁ ἀναγάσης, τὴν δίνην ῥᾳδίως ἐκφύγειν αὐτῷ δυνηθεῖν, τὸ δοτὸ τῆς καταλῆς πλοῦν ἀναλαβεῖν. καὶ αὖθις. εἰ δὲ ὑποσάντες, τὸ δηλούμενον ἐμένουν. ἀναζεύξαντες καθυλκεῖσθαι αὐτῷ εἰς θάλατταν ναῦς. ἀντὶ τοῦ ἀναδεξάμενοι. καὶ αὖθις. οἱ δὲ ὑποστάντες, ἀντεῖπον. D

Υποσὰς, ὑπομείναι. θαρσήσας. ξενοφῶν. ὅς γε ὑποσὰς ἐβούλοντο πορεύεσθαι. ὑφίστασθαι δὲ τῷ μὲν ὑπολυτῷ ἀρίστῳ μοι. E

Υπόστασις. κυρίως τὸ καθ' ἑαυτὸ ἰδιοσυστατικὸν φυσικὸν ἴδιον. ἔστι δὲ σχῆμα ὑφιστάς τε, καὶ ὑποκείμενον, οἷόν φησι τὸ συμβεβηκὸς ἀεὶ σῶμα ὡς ἐν ὑποκειμένῳ, σχήματι, καὶ ἐνεργείᾳ ὑφίστασθαι. ἐπιμελοῦνται δὲ οἱ ὑποστάσεις. ὅθεν τὸ ὑφίστασθαι, καὶ ὑπάρχειν. ὅθεν δὲ ἄλλα φ. ὑπόστασις, ἡ ἀντίστασις. φησὶ γοῦν. ἀπέστη τὸ σύμπαν, καὶ φοινίκων τὰς γενέσεις προσέλαβεν, ὡς τῷ αὐτῷ ὁρμῇ τε, καὶ ὑποστάσει. F

τίας, &

A ξης, ἡ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως ἀνάλογον, περίεστι τὸ ὁμοούσιον τῇ χαρακτῆρι τῆς ὑποστάσεως τὸ πρόσωπον ἐστί, καὶ χαρακτῆρας λέγομεν ἐν θεῷ, ἀσώματα, καὶ ἀσχημάτιστα. πρόσωπον, ἤγουν ὑπόστασις ἐστι καθ' ἑαυτὸ ἰδιάζουσα, τὸ ἰδιαίτερον ἔχουσα ἐν τῷ κοινῷ κοινότητος χάριν. ἐστὶ γὰρ φύσις ἑκάστου πράγματος. ἴδιαι δὲ εἰσιν αἱ ὑποστάσεις, οἷον φύσις πατρός, ἰδία μία ἡ θεότης. ὑπόστασις δὲ γ'. πατὴρ, υἱός, καὶ ἅγιον πνεῦμα. πρόσωπα. ἤγουν χαρακτῆρες, μία ἡ οὐσία, καὶ
B θεότης καὶ εἷς θεός, συλλέξαι πάντως ἡ θεότης, ὅλων τῶν ἁγίων ξυλλαβεῖν ἰσότητα. εἰ γὰρ εἴπωμεν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ, μίαν τὴν ὑπόστασιν εἴπωμεν, ἢ ὅλην τὴν θεότητα. τρεῖς ὑποστατικαὶ ἰδιότητες εἰσὶ τὸ θεῖον τῆς θεότητος. τὸ ἀγέννητον τοῦ πατρός, τὸ γεννητὸν, τοῦ υἱοῦ. καὶ τὸ ἐκπορευτὸν, τοῦ ἁγίου πνεύματος. ἀγέννητος γάρ ἐστι πατὴρ, οὐδὲ ἐκπορευτὸς ὁ υἱός. οὐδὲ γεννητὸν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. πανταχοῦ γὰρ εἴρηται ἡ ὑπόστασις πρόσωπον. χαρακτήρ. ἃ ἔφαμεν, καὶ ἰδιότης. φύσις γὰρ λέγεται, οἷον
C ἀγγελικότης. ὑποστάσεις γὰρ, αἱ ἰδικαὶ ἑκάστου πρόσωπα. ἤγουν μιχαὴλ. καὶ γαβριήλ. οὐσίωσις δὲ οὐσίας ἐστὶ, μία. ἡ κοινὴ ἀνθρωπότης. ὑποστάσεις δὲ, πέτρος, καὶ παῦλος. τὰ λοιπὰ πρόσωπα τὰ ἀνθρωποειδῆ, ἡ εἰ χαρακτῆρες. ἡ ἐν φύσει κυρίᾳ ἐστὶ, καὶ οὐσία, καὶ γνωριστικὴ τῇ ἐν αὐτῇ ὑποστάσει. καὶ δηλοῖ τὸν ὑποστάσεις λέγοντ') ὡς ὑπὸ τὴ φύσιν ἐστὶ μόνη τὸ αὐτῇ πλῆθος. οὐ μόνον δὲ ὅτι τοιεῖον, καὶ ἐμψύχων, καὶ λογικῶν ὁ αὐτὸς κανὼν τῇ ὄντως ἀνθρώπῳ, ἀλλὰ καὶ ὅτι
D πάσης ἐμψύχου, καὶ ἀναισθήτου, καὶ ἀκινήτου φύσεως. οἷον εἰ εἴπωμεν ὅτι ὁ θεὸς ἐποίησε τὸ φῶς. ἰδοὺ ἡ οὐσία τῆς φωτὸς ἐστὶν ἐποιήθη. αὐτὴ ἡ οὐσία τιμᾶται, ὡς τῆς ὑποστάσεις αὐτῆς. οἷον σελήνη. ἄστρα, καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως. καὶ ὅτι ἀνέμου ἐὰν εἴπωμεν πνεῦμα. πᾶσαν τὴν φύσιν τῆς ἀνέμου ἐδηλώσαμεν. εἰ δὲ εἴποιμεν νότος, ἢ βορέας, ὑποστάσεις εἰσίν. ἐφ' αἷς τὸ πᾶν ὠνόμασται οὐσία ὄξι. τιμᾶται δὲ καὶ ἡ εἰς ὑποστάσεις. οἷον λύχνος, κηροὺς, λαμπάδας. καιόμενος. τὴν ἁγίαν σάρκα τοῦ χριστοῦ
E ἐν λίγομεν πρόσωπον, ἀλλ' οὐσίαν, ἵνα σημάνωμεν ὅτι ὅλην τὴν φύσιν ἡμῶν ἀνέλαβεν. εἰ γὰρ εἴπωμεν ὑπόστασιν. ἓν μόνον ἀνθρωπον διορισόμεθα λέγοντες, ὃν ἀνέλαβεν, καὶ ὅσιόν ἐστι χριστός. πλὴν ἡ λέγεται ὑπόστασις. ἐφ' ὅσον ἀχώριστός ὄξι τοῦ θεοῦ λόγου ἡ σαρξ ὑπόστασις γάρ, τὸ μεχωρισμένον πρόσωπον λέγεται. ἀνυπόστατον μέν τι καὶ τοῦτο λέγομεν, οὐ μὴν ὑπόστατον. τὸ γὰρ ἀνυπόστατον τὸ ἀνυπάρκτον ὄξι, ὥσπερ ἀνύπόστατον, τὸ μὴ ὂν ὕπαρξιν, ἤτοι οὐσίαν. οἷον τὸ ἀνύπαρκτον, καὶ φαντασιῶδες.
F ὅπερ ὁρισικῶς ἐλέγομεν, ἀνυπόστατον, καὶ ἀνύπαρκτον, καὶ ἀνύπαρξιν ὄξι. τὸ μὲν πολλάκις λεγόμενον. τὸ οὐσίᾳ δὲ, ἢ ὑποστάσει μὴ γεγενημένον, οἷον ὁ ἄδης. ὁ θάνατος. ἡ νόσος. πάλιν οὐσίωσιν λέγομεν, ἢ αὐτὸ τὸ ὄν, ἢ τὸ ἐν οὐσίᾳ γεγενημένον ἰδίωμα. οἷον ἰσουσίον ὄξι, τῷ ἀνθρώπῳ τὸ λογικὸν, καὶ τὸ φθαρτόν. ὁμοίως καὶ τὸ

riæ,& characterem hypostasis eius, hoc est, personam eiusdem essentiæ, characteris,& substantiæ Patris. Personas autem,& characteres in Deo dicimus, incorporea,& non-informata. Persona, siue substantia, secundùm S. Patres, proprium supra commune, *vel, à communi distinctum*. Communitas enim est, natura cuiusque rei. Propriæ verò sunt substantiæ, vt natura. Hoc est, Deitas *est* vna essentia. Hypostases verò, tres. Pater, Filius,& Spiritus sanctus: tres personæ, id est characteres, vna verò natura,& genus. Si igitur dixeris, Custodiat nos Deitas, totam sanctam Trinitatem significasti. Si verò dixeris, Filius Dei nobiscum *sit*, vnam Hypostasium dixisti,& totam Deitatem. Tres hypostaticæ proprietates sunt in Deitate. Non-generatum-esse, *proprium est* Patris, generatum-esse, *proprium est* Filij,& procedere *à Patre*, & *Filio*, *proprium est* Spiritus sancti. Pater enim non est generatus, neque Filius procedit, neq. Spiritus sanctus est generatus. Quinque-modis autem *idem* effertur, hypostasis, persona, character, individuum,& proprium. Natura verò dicitur, vt Angelitas, i. *Angelica natura*. Hypostases verò, *sunt* propriæ cuiusque appellationes, videlicet Michael,& Gabriel. Eodem modo natura est vna,& communis, Humanitas. Hypostases verò, Petrus,& Paulus,& reliquæ personæ Humanitatis,& characteres. Natura igitur est domina,& causa,& generatrix suarum hypostasium,& ideo vocantur hypostases, quòd sub natura, suo ordine stent. Neque verò tantùm intelligentiam habentibus,& animatis,& ratione-præditis eadem terminorum regula conuenit, sed etiam omni inanimatæ,& sensus-experti,& immobili naturæ. Vt, si dixerimus Deum fecisse lumen, ecce essentiam luminariũ, *vt vulgò vocantur i. Solis,& Lunæ* significauimus. Ipsa verò essentia diuiditur in suas hypostases, vt Lunam, astra,& reliqua. Eodem modo etiam in vento, si dixeris spiritus, omnem ventorum naturam declarasti. Si verò dixeris Auster, aut Boreas, sunt hypostases. Eodem-modo ignis est vna essentia. Diuiditur verò in hypostases, vt lucernas, ceras, *i. cereas candelas, vel cereas faces*, lampades, *siue facer*, caminos, *siue fornaces*, *in quibus ignis accenditur*. Sanctam Christi carnem non dicimus personam, sed essentiam, vt significemus eã totam nostram naturam assumpsisse. Nam si vocaremus ipsam hypostasin, constaret nos dicere vnum quendam hominem, Christum assumpsisse, & seruasse. Verùm non dicitur hypostasis, quatenus inseparabilis est à Deo Sermone caro. Hypostasis enim discreta persona dicitur. Ipsam tamen *Christi carnem* dicimus ἐνυπόστατον *esse. i. in hypostasi esse*, non tamen hypostasin *vocamus*. Ἐνυπόστατον enim, est id, quod ineſt, vt αὐτυπόστατον, id, quod *non habet hypostasin*, & (vt ita loquar) *id, quod* non habet existentiam, id est essentiam. Vt, somnium *est* expers-substantiæ,& expers-essentiæ, *non existit, per se non subsistit*. & imaginariũ *est*. Et quod definitè diximus anhypostatum, & anhypostatum,& anusium, verbo quidem sæpius dicitur, in essentia verò, vel hypostasi non cognoscitur. Vt, Orcus, mors, aut morbus. Rursus enusium dicimus, aut ipsum Ens, aut proprietatem, quæ in ipsa substantia cognoscitur. Vt, enusium est homini. Rationale, *i. rationis esse participem*, & corruptibile, *i. corruptic-*

ni obnoxium esse. Similiter etiam Enhypostatum duobus modis dicitur, aut quod reuera est, aut proprietas in hypostasi. Vt, In Deo Patre, non esse generatū, in Filio, generatum esse, in Spiritu sancto, procedere. Etrursus. Hypostasis est essentia cum quibusdam proprietatibus, numero à conformibus diserepans. Hoc est, persona eiusdē naturæ, characteris, & substantiæ patris. Aut, hypostasis, est omne, quod suæ personæ ineſt. Aut etiam sic. Hypostasis est essentia proprietatem habens characteristicis proprietatibus. Hypostasis nomen in diuina Scriptura trifariā dicitur. Id, quod est per se, vt, Memento quæ sit mea hypostasis. Multitudo consentientium, vt illud, Exierunt viri ex hypostasi, *de communi sententia, consensu, vel conspiratione* alienigenarum. Enusium, vt, In hypostasi gloriationis meæ. Hypostasis, & persona, idem est. Ambo enim *sunt ουσιωτικὰ*, particulare quiddam, & proprium, vt quæ in se ipsis circunscriptionem *habent*, non autem in pluribus appellationem naturaliter possident. N.L. Hypost. in vocamus, quod per se subsistit, & in nullo alio conspicitur. Quod etiam quidam vocant indiuiduum. Congeries autem accidentium hoc fuerit, quæ simul omnes videmus vni alicui ineſſe, & nulli alij, præter id vnum, cui ineſt. Hypostatica verò initio est, quæ diuersas essentias siue naturas in vnam personam, & vnam, ac eādem hypostasin congregat, & cogit, *atque conuungu.* Hypostatica verò differentia, est ratio, quâ secundū congeriem communium proprietatum, quæ conspiciuntur, essentiæ. *Locus est imperfectus.* Diuersitas numerò diuidens aliud ab alio, indiuiduorum multitudinem facit.

Υ Π.

ἐνυπόστατον καὶ δύο τρόπους λέγεται. ἢ τὸ κατ' ἀ- A
λήθειαν ὑπάρχον, ἢ τὸ ἐν τῇ ὑποστάσει ἰδίωμα. ὡς ἐν τῷ θεῷ πατρὶ τὸ ἀγέννητον. ἐν δὲ τῷ υἱῷ, τὸ γεννητόν, ἐν δὲ τῷ ἁγίῳ πνεύματι, τὸ ἐκπορευτόν. καὶ οὕτως. ὑπόστασίς ἐστιν οὐσία μετά τινων ἰδιωμάτων τῷ ἀριθμῷ τὴν ὁμοειδῆ διαφέρουσα. τινὲς φασὶν εἶναι τὸ ἄτομον οὐσίαν, καὶ χαρακτῆρες, καὶ ὑποστάσεις τοῦ πατρός. ἢ ὑπόστασίς ἐστι, πᾶν τὸ ἰδίῳ τινὶ συνεμφερόμενον. ἢ καὶ οὕτως ὑπόστασις ἐστιν, οὐσία ἰδιάζουσα τοῖς χαρακτηριστικοῖς ἰδιώμασι. τὸ τῆς ὑποστάσεως ὄνομα οὔτε τῇ θείᾳ γραφῇ, πολλαχῶς λέγεται. τὸ καθ' ἑαυτὸ ὑπάρχον. οἷον μυριάδων τις μοῦ ἡ ὑπόστασις. τὸ πλῆθος τῶν ὁμοουσίων. οἷον τὸ, ἐξῆλθον ἄνδρες ἐκ τῶν ὑποστάσεων τῶν ἀλλοφύλων. τὸ ἐνύπαιον. οἷον τὸ, ἐν τῇ ὑποστάσει τῆς κεραμίδος αὐτῆς. ὑπόστασις, ἡ πρόσωπον ἑαυτὸν δεικνύουσα, καὶ ἴδιον. ὡς ἐφ' ἑαυτοῦ τὸν B
ἀδελφὸν, ἀλλ' οὐκ ἐν πλείοσι τινὶ κατηγορίαν φυσικῶς κατειλημμένον. ὑπόστασιν λέγουσιν, τὸ καθ' ἑαυτὸ ὑφιστὰς, καὶ ἐν οὐδενὶ ἑτέρῳ σκιρτούμενον. ὅπερ καὶ ἄτομον καλοῦσί τινες. ἀθέσιμα δὲ, συμβεβηκότων τοῦτο οὐκ ἔστι. ἅπερ ἅμα πάντες θεωροῦμεν ἐπί τινι ὑποκειμένῳ, καὶ οὐδενὶ ἑτέρῳ πλὴν ἢ ἐν ᾧ πρόσεστιν. ὑποστατικαὶ δὲ ἔννοιαι δύο. αἱ τὰς διαφόρους οὐσίας, ἤγουν φύσεις εἰς ἓν πρόσωπον, καὶ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ὑπόστασιν συναγουσαι, καὶ συνιδιάζουσαι. C
ὑποστατικὴ δ' διαφορὰ τυγχάνει, λόγος καθ' ὃν ἡ κατὰ θέσιν τῶν θεωρουμένων ἰδιωμάτων κοινῶν τῆς οὐσίας. ἀτομικὴ τέμνουσα κατὰ ἀριθμὸν ἄλλο ἀπ' ἄλλου, τὸν τῶν ἀτόμων ποιεῖ πλῆθος.

Τ'ποσχεῖ. Qui-sustinuit Qui-ausus-est. Vt, ὑποσχεῖ, &c. In conspectum venire ausus. *Vel, Qui sustinuit in conspectum venire suorum hostium, & ipsis fortiter* aduersari, *ac resistere.* Et, Cùm bellum-intulisset illis, qui sustinuerant, *ausique fuerant ipsum armis lacessere*, eos vicit. Et Diodorus *Hoc exemplum pertinet ad ὑποστῆναι. varias significationes, ὑπόστασις autem hic videtur significare conatum, quo quis aliquid suscipit peragendum* Promittentes & ipsi ad istum conatum *executioni mandandum*, & *ad rem peragendam*, *quam illi iam susceperant, suarum virium partem se* collaturos esse.

Τ'ποσταθεὶς. Constanter. Toleranter. *Perseuerauter. Confidenter. Fortiter.* Vt ille verò, cùm impendentia pericula constanter, *ac fortiter* sustinuisset, fortitudinis gloriam reportauit.

Τ'ὑπόσυγον. Sub-tecto-situm. Sophocles *in Philoctete. pag.* 179. M. Vlyss. Cæteræ verò *antri partes sunt* ne desertæ nec quidquam est sub-tecto situm. Neop. Ex-solo-ligno-factum profectò poculum *hic video iacens.*

Τ'ποσταθεῖς. ὑπομονητικῶς. καρτερικῶς. ἢ ἐν, ὑποστατικῶς. παρεμβολὴν τοῖς ἐπικειμένοις κινδύνοις δεξαν ἀνδρείας ἀνελύγκατο. D

Τ'ποσχεῖν. ὑπὸ τὸ οἶκον. σοφοκλῆς. κοὐδὲν ἦθ' ὑπόσχεσον αὐτόξυλον γ' ἔμπωμα. E

NOTÆ.

Κοὐδὲν ἦθ' ὑπόσχεσον] Sophocles in Philoctete. pag. 379. M.
Οδ. Τὰ δ' ἄλλ' ἅπαντα, κοὐδὲν ἦθ' ὑπόσχεσον;
Νε. Αὐτόξυλόν γ' ἔμπωμα.
Schol. ὑπόσχεσον. ὑπὸ τῇ στέγῃ. αὐτόξυλον. μονόξυλον.

Τ'ποσυλλίμπει. Sese contrahit. Recusat. Simu latè-agit. Tergiuersatur. Fugit Dolosè-agit.

Τ'ποσυλόμενος. Qui-sese-contraxit. Qui sese-occultauit. Qui-formidauit.

Τ'πόσημα. Multitudo. Vt, Illi verò virorum multitudini Romani fortiter restiterunt.

Τ'ποσυλλίπτει. ἀναδύεται. ὑποκρύπτει. φοβεῖται. δολιεύεται. F

Τ'ποσυλόμενος. ὑποκρυβόμενος. φοβηθείς.

Τ'πόσημα. πλῆθος. τῷ δι' ὑποσήματος τῷ ἀνδρῶν ἀντέσχον ἐῤῥωμένως οἱ ῥωμαῖοι.

Τ'ποτετ-

A Υποσπάσεται. ἀντὶ τοῦ ἐπαρξάμενος. ἐπ' ἀρετῆς γὰρ δὴ τὴν ἡλικίαν, εὐσταθῆ, καὶ ἥσυχον βίον ὑποσπασάμενος, οὔτε χαρᾶς δέος, οὔτε καθ' ἡδονὴν τραπεὶς τὸ φρόνημα ὤρθη πώποτε.

Υποσπάσας. ἀντὶ τοῦ ὑποβαλόμενος. ὑφείλετο.

Υποσπᾶν. ἀντὶ τοῦ ὑποχωρησάτω.

Υποστολῆς. φυγῆς.

Υποσυγχύτως. συγκεχυμένως.

B Υποσφρησάμενος. ὀσφρανθείς.

Υποχάδαι. ἐκπίνειν.

Υποχῆν. ὑπολαβεῖν. ἀπαιτηθῆναι. ὑποθῆναι. τὸν δήμῳ λόγον ὑποχεῖν. ὡς τῷ δήμῳ ἄρχει τὰ δημόσια πεπραγμένων. ἢ αὖθις. ὑποχόντα λόγον τῆς ἀρχῆς, καὶ τῆς ὑπηρεσίας ὑποδιξάμενον.

Υποχῶ δοτικῇ.

C Υποχωμεν. ὑποβάλωμεν.

Υποτάσσομαι. δοτικῇ.

Υποτέλεσι καὶ τέλος, καὶ φιλοσόφοις. τῶν μὲν γὰρ καὶ τοῦτό μὲ τοῦτο κατὰ ἕνωσιν τῶν δι', μόνον τὸν σοφὸν τὸ ἓν τοῦτο ἀρετῆς, καὶ κακίας, ἀδιάφορα εἶναι.

D Υποτελῶ. δοτικῇ.

Υποτεμεῖσθαι. ἀφελεῖσθαι. Ξενοφῶν. ἀντ' ἐκείνων ἡμῖν ἐλάνωμεν ὑποτεμοῦνται ἡμᾶς πάλιν ἐκεῖνοι. ἡμῖν ἢ ἔστιν ἡ ἰσχὺς παρίστη.

Υποτεμόμενον. ἐκκόπτοντα.

Υποτεμόμενος τὴν πλοῦν. ἀντὶ τοῦ δι' ἧς συντομωτάτου πλέων, ἵνα καταλάβῃ τὸν διωκόμενον. Ξενοφῶν φησίν.

E Υποτεμόμενος. παραλαβών. ὁ ἢ ὑποτεμόμενος ἐν ἀναγκαίᾳ τινὶ, βάλλει καὶ κόπτει αὐτόν.

Υποτμῶμαι τὴν ὀφρὺν τῆς ἀλαζονείας. ἀριστοφάνης. οἱ βυρσοδέψαι γὰρ ὑποτέμνουσι τὰ δέρματα δι' ἧς τὸ φαίνεσθαι ταχέα.

F

Υποτέλεσι. Qui-statuit-ab initio. Auspicatus. Qui-instituit. Vt, Nam à prima ætate cùm stabilem, & tranquillam vitam instituisset, neque metu, neque lætitia mutato vultu visus-est vnquam.

Υποτίθει. pro ὑποβαλόμενος. Qui-subiecit. Qui-supposuit. Hyperides.

Υποτίτω. Pro, ὑποχωρείτω. Recedat. Pedem-refe-rat. Sese-recipiat.

Υποστολῆς. *Repressionis. Contractionis. Subtractionis.* Fugæ.

Υποσυγχύτως. Confusè. Perturbatè. Nullo-ordine.

Υποσφρησάμενος. Subodoratus. Qui-subolfecit. Odoratus.

Υποχάδαι.

Υποχῆν. Sustinere. Suscipere. Subire. Reposci. Subitcere, siue supponere, λόγον ὑποχῆν. *Reddere rationem. Vt*, Populo rerum hactenus gestarum ratio-nem reddere. Et rursus. Cùm magistratus *à se gesti* ratio-nes reddidisset, & beneficia *à se in populum collata* demonstrasset.

Υποχῶ Datiuo. *Est autem prima pers. Subiunct. aor. 2. act. ab* ὑπάχω. *aor. 2. act.* ὑπῆκον. Subiecero. Suppoluero. Præbuero.

Υποχώμεν. Subiiciamus. Supponamus. Præbeamus.

Υποτάσσομαι. Datiuo. Subiicior. Supponor.

Υποτέλεις. Hypotelis. *Id, quod sub finepositum est, & ad ipsum finem spectat.* τέλος. verò, *ipse finis. Differunt autem* Hypotelis, & finis, vt tradunt Philosophi. Nam hanc quidem *hypotelidem aiunt* vel illos, qui non sunt sapientes, per-coniecturas-assequi, hunc verò, *finem*, solum sapientem *assequi tradunt*. Quæ verò inter virtutem, & vitium *sunt interiecta dicunt hæc in medio* ita esse, *nec vllum boni, vel mali, nec vllum turpitudinis, vel honestatis discrimen in his esse putant.*

Υποτελῶ. Datiuo. Soluo. Pendo. *Herodotus lib. 4. pag. 18. lin. ...* ὑποτελέω ἄξιον δασμὸν *Regi. quod aquum est. persoluere. Ibi subauditur vel* τιμὴ ἐστὶ, *precium, vel malitiam, vel* φόρον, *pro,* φόρον, *pensionem, tributum. Vide Lexic. Ionicè.*

Υποτεμεῖσθαι. Succidere. Auferre. Spoliare. Xenophon. Si nos aduersus illos eamus, *ac eos inuademus*, illi vicissim nos succident, *nostrisque bonis nos spoliabunt & vires nostras debilitabunt.* Nobis verò nondum robur adest, *nec satis virium aduersus eos habemus.*

Υποτεμόντα. Succidentem. Excidentem. Resecantem.

Υποτεμόμενος τὸν πλοῦν. Succidens nauigationem. Pro, *compendiosiorem, atque breuiorem faciens, vel* compendiosissimâ *via* nauigans, vt eum assequeretur, quem persequebatur. Xenophon *ita* loquitur.

Υποτεμόμενος. Anticipans. Anteuertens. *q.d. viam succidens itinere compendioso profectus. Vt*, Ille verò *per iter compendiosum profectus, & eum* anteuertens in conualle quadam, à tergo sequi ipsum.

Υποτμῶμαι. Succidam. Circuncidam. Aristoph. *in Equitibus pag.* 105. *v.* 8. *&* 9. Cl. Circuncidam tam arrogantiam. Al. Succidam vias tuas. *Hoc falsò dictum contra Cleonem vt coriorum infectorem, siue coriarum.* Coriarij enim coria succidunt, *& per dolum obliquè secant*, vt crassa videantur.

N O T A E.

Υποτμῶμαι] Aristoph. in Equitibus. pag. 105. v. 8. 9.

Κλ. Περιελῶ σ' ἀλαζονείας.
Κλ. Υποτμῶμαι τὰς ὁδούς σου.

Schol. annot. 4. Περιελῶ ἀντὶ τοῦ σε παύσω τῆς ἀλαζονείας. ἐστὶ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἱματίων. περιέκοψα, καὶ ἀφεῖλόν τι ἐκ τοῦ ἱματίου. περιελῶ, ἐνεστώς. Si τὸ περιελῶ deducitur à περιελάω, τὸ περιελάνω, præsens erit, pro futuro περιελάσω. Quod

frequens. Si verò dicas esse futuri prioris, vel posterioris à prisco ἴλω, fut. ἰλῶ. (quod apud multos & poetas, & orationis solutæ scriptores legitur) dicetur pro περικόψω, & cranslatio erit ducta ab illis, qui corticem, & ramos arborum περιεχοῦσιν i. circuncidunt, & detrahunt. Vt autem ἐξιλῶ, pro ἐξαιρέσω, Sic περιιλῶ, pro περικόψω dicetur. Vide pag. 206. v. 14. & 15. A

Ὅστε ὑποτίμνων ἐπίλοπα δίρια μαζδηςοῦ βοὸς
Τῇσι ἀχρήιοισι πανύπερθε, φόρτ. φαίνεσθαι παχύν.

Discrimen τῶ τίμνειν, καὶ τὸ ὑποτίμνειν vide Schol. in Ὑποτιμεῖσθαι.

Υ̓ποτμημένον. Succisis, præcisis, ablatis. Vt, Cùm omnis spes ei fuisset præcisa, metu consternatus erat.

Υ̓ποτίνει. Intendit. Porrigit. Offert. Affert. *Sophocles in Aiace pag. 17. v. 3. 4. 5.*

Nam aspicere domestica mala,
Nullo alio in malis faciendis *adiuuante,*
Magnos dolores intendit.

Idem est, ac si dixisset, Si nullus alius se in his faciendis adiuuerit, eorúmque particeps fuerit, *hos magnos affert dolores tibi, qui te solum tuorum malorum autorem esse vides.* Nam peccatorum tot erit *magnum in*, *qui peccarunt* affert solatium. Item ὑποτίνει. Explicat. & ostendit. Acerbam *rei* futuræ *spem* ostendit, *ac offert*, ait Philostratus.

Υ̓ποτίνων. *Offerens. Porrigens. Prebens.* Promittens. *Aristophanes in Acharnensibus pag. 288. v. 11. Schol. annot. 2.* Non assentans, neque promittens præmia, neque decipiens.

Υ̓ποτίτθια. *Infantes, vel fœtus* Subtrumi. Pueri, qui sunt sub mammis. Et ὑποτίτθιον. eodem modo *sumitur, pro* subtrumus fœtus, vel puer, aut infans, qui sub mammis adhuc est.

Υ̓ποτόπτου. Accusatiuo. Suspicatus. Vel, Qui suspectum habuit.

Υ̓ποτρέχω. Subeo-cursu. Subeo. Assentatoriè subeo. Accusatiuo. Blanditus, & assentationibus bonam alicuius gratiam capto.

Υ̓πότριμμα. Intritum. Ex palmulis, & melle, & aliis quibusdam condimentis *confectum intritum*. Aristoph. *in Ecclesiaz. pag. 192. v. 1.* Intuens intritum. Pro, acre *acri vultu, acri intuitu. Et eadem pag. 491. v. 1.* Σίγλον ὑποτρίμμα. Gaudens muria, in qua alia sunt intrita. Delectatus *allio sale conspersis, vel sale conditis, vel intrito allorum salsorum, & cibis* acribus.

Υ̓ποτροπος. Redux. Qui rediit eò, *vnde abierat.*

Υ̓ποτροχίζειν. Non vt nos dicimus, sub rotam cadere, & vulnerari, sic etiam Oratores hoc *verbo* ὑποτροχίζειν sunt vsi: sed τροχίζειν dicunt, quum ad rotam *alligati, atque distenti* torquentur, & *cruciantur* illi, qui *per tortores*, & *tormenta à Iudicibus* examinantur, vt declarent ea, quorum alii sunt conscij. i. *quorum ab aliis perpetratorum sunt conscij*, vel *vt declarent* iniusta facinora, quorum à se commissorum sunt sibi conscij.

Υ̓ποτυπώσεων. Characterum. Orationum. ὑποτύπωσις, *est rerum illustris explanatio, & earum, quasi geruntur, penè sub aspectum subiectio. Vel oratio, quæ verbis ita res delineat, formet, ac exprimit, vt non tam audiri, quàm spectari videantur.*

Υ̓πτιάσης. Suppungentis. Suburentis. *Succendentis. Inflammantis. Vt*, Sed ille narratione paulatim succendentem, *ac inflammantem* audirores. Et ὑπεπτυσμένα. Succensa. Inflammata. Vt. Hinc cœpit, *& hinc exarsit* illud Romanorum, & Abarum odium iam pridem succensum, *vel, etiam accensum, & latens.*

Υ̓ποτρομένη. ἀφηνιάσασα. ὑποτετιμωρημένον αὐτῷ τὴν ἐλπίδα, καὶ φόβος ἦν.

Υ̓ποτίνει. B

Τὸ γὰρ ὑπολεύσσειν οἰκεῖα πράγη,
Μηδενὸς ἄλλου συμπαραθέξαντος
Μεγάλας ὀδύνας ὑποτίνει.

οὐδενὸς ἄλλου συμπαραθέξαντος, καὶ μεταχοντος. ἡ γὰρ κοινωνία τὴν ἀμυδρημένων, φέρει εὐθυμίαν. καὶ ὑποτίνει, ὀξαπλοῖ, καὶ ὑποδιεγείρει. ἐλπίδα παρέχει ὑποτίνει τοῦ μέλλοντος, φιλόστρατος φησίν.

C

Υ̓ποτείνων. ὑπακούομενος. οὐ θωπεύων, οὐδὲ ὑποτείνων μισθούς. οὐδὲ ὀξαπατυλλων.

Υ̓ποτίτθια. ὑπομάζια παιδία. καὶ ὑπότιτθον ὁμοίως τὸ ὑπομάζιον.

Υ̓ποτοπήσας. αἰτιατικῇ. ὑπωπτεύσας.

Υ̓ποτρέχω. κολακικῶς μετέρχομαι. αἰτιατικῇ. D

Υ̓πότριμμα. ἔστι φοινίκων, καὶ μύλυτος, καὶ ἄλλων τινῶν ἀρτυμάτων. ἀριστοφάνης. βλέπων ὑπότριμμα. ἀντὶ τοῦ δριμύ. σίγλον σκορδάλμυτιτέον, ἡδόμενος δριμέσιν.

Υ̓ποτρέχας. ἐξ ὑποστροφῆς ἐπαναλυθάς.

Υ̓ποτροχίζειν. οὐχ ὡς ἡμεῖς ὑποπίπτειν τροχῷ καὶ τροχίζεσθαι, τροχίζεσθαι καλοῦμεν, οὕτω καὶ οἱ ῥήτορες αὐτῷ ἐχρήσαντο. ἀλλὰ τὸ στρεβλοῦσθαι ὑπὸ τοῦ τροχοῦ τοὺς ὀξεταζομένους, ἵνα κατάπασιν, ἃ συνίασιν ἄλλοις. ἢ αὐτοὶ ὧν αὐτοὶ συνίασιν μὴ ἀσπαστῶς, τροχίζεσθαι λέγουσιν. E

Υ̓ποτυπώσεων χαρακτήρων. λόγων.

Υ̓ποτυφόσης. ὑποκινίζουσης. ὑποκαιούσης. ἀλλὰ κατὰ βραχὺ τῆς διηγήσεως ὑποτυφούσης τοὺς ἀκούοντας. καὶ ὑποτυφομένη. ὑποκαιομένη. ὑπὸ τοῦ λόγου. ἔνθεν καὶ ἡ δυσμένεια ῥωμαίων τε, καὶ ἀβάρων, ἥδη ἐκ παλαιοῦ ὑποτυφομένη. F

Υ̓πό εἰ.

A Υ᾽πό οἱ. ὑφ᾽ ἑαυτῷ. ἑβδομός. τὸ δὲ ἑβδομον νέλος ὑπό οἱ ἕχων, καὶ ἄλλους πολλούς.

Υ᾽πουδαῖοι. κρυπτόμενοι.

Υ᾽πουλα γόνατα. καὶ ὑπουλον πόδα. καὶ ὑπουλον χεῖρα. ἃ σῶμα τὸ φλεγμαῖνον ἔξω πρὸς πληγάς, καὶ ἐγγὺς τοῦ ἀφίστασθαι ὂν κρατῆρος.

flammatum, & abscessui faciendo proximum. *Vel, quod extrinsecus habet cicatricem sanam, intrinsecus verò, materiam purulentam, & mox mox erupturam.* Cratinus.

Υ᾽πουλα ἕλκεα, τὰ κρυπτά.

Υ᾽πουλος. δόλιος, φαινόμενος δίκαιον εἶναι. κόλακας, οἷς δεῖ τῷ ἑλκεῶν τῷ ἐχόντων οὐλὰς ὑγιεῖς δεῖ πολλάκις. ὅτι δοῦλοι καὶ πονηρίας. οἷς οὐ δεῖ τῷ σφαττομένων μὲν ἐν χερσὶν αἰσθέσθαι, ὄντων δὲ μοχθηρῶν, ἀλλ᾽ ἐθέλοντας ὁ λόγος.

B Υ᾽πούλως. ὁ δὲ, σφὸς πρὸς τῷ γνωρίμων ὑπούλως ἦν, καὶ οὐχ ὑγιῶς ἔχει.

Υ᾽πουργῶ. δουλεύω.

C Υ᾽π᾽ οὔρει. ὑπὸ τῷ ὄρει.

Υ᾽πεφαίνεται. χαμόθεν δὲ φαίνεται δέ, ὑψόθεν.

Υ᾽πεφίστασι. ὑποβάλλονται. καὶ ὑποφέρει. ὑποβάλλει.

Υ᾽πεφῆται. ἱερεῖς σφετῆται. χρησμολόγοι. ὑπουργοὶ. δηλωταί. ἢ οἱ τὰ μέλλοντα φανερῶς δηλοῦντες.

D Υ᾽πεφητεία. σφετῆτείας δηλοῖ ἐστὶ τὸ μὲν σφετῆτεία, σφὸς τῷ γνώσεως λέγει τὰ ὕστερον γενησόμενα. ἡ δὲ ὑπεφητεία, τὰ γενόμενον, ἢ τὸ γνωσόμενον λέγει. καὶ σφὸς τοῦτο ἐστὶ τὰ παρεῶσα, ἃ καὶ τὰ ὅσον οὔπω ἐπιόντα.

Υ᾽πεφθάς. φθάσας. προλαβών.

Υ᾽πεφόνια. τὰ διὰ τῷ φόνῳ διδόμενα χρήματα τοῖς οἰκείοις τῷ ἀναιρεθέντος, ὑπὸ τῷ τοῦ αἰτίου ἐχόντος, ὅπως ἀπήρωνται, ἵνα μὴ ἐπεξίωσιν, διὰ τῷ μὴ ἐπεξέρχεσθαι, μὴ δι᾽ ἡμέραν τοῦ τῷ φόνου δίκην. ὑποφόνια καλεῖται. ὑπὸ Δείναρχος, καὶ Θεόφραστος.

E Υ᾽πόφορος. ὑπόδικος. ὑπόλογος. ὑποτελὴς.

Υ᾽ποφύσις. ἐξαφυάδες φαύλων λόγων ἐκ ἔξωθεν φυόμενον.

vanuli solent adnasci, sic hominibus adnascuntur, præter iam insita. Vt. Malarum cogitationum extrinsecus nascentes stolones.

Υ᾽πόχαλκον δοκεῖ τὸ χρυσίον. κατὰ τὸ μίξιμον. ἐξηκονομένον τὸ νόμισμα. ἐξηχαρακτηρισμένον.

F Υ᾽ποχαλῶ. ἡμῖν.

Υ᾽πόχειρον. τὸ ὑπὸ τῷ χεῖρα. οἱ μὲν, πυγ-

Υ᾽πί οἱ. Sub se. Arrhianus. Septimum agmen, & alios multos sub se habens.

Υ᾽ποδαῶν. Subterranei. Sub-terra-latentes.

Υ᾽πουλα γόνατα. Genua, quæ cicatrices in superficie sanas habent: sed intrinsecus sunt purulenta, *putrefactionem, & corruptionem habent.* Et hypulum pedem, & manum, & corpus, quod est ob aliquas plagas inflammatum, & abscessui faciendo proximum. *Vel, quod extrinsecus habet cicatricem sanam, intrinsecus verò, materiam purulentam, & mox mox eruptiram.* Cratinus.

Υ᾽πουλα ἕλκεα. Hypula, id est, occulta hulcera.

Υ᾽πουλος. Hypulus. Subdolus. Occultus. Dolosus. Qui tantùm videtur pacatus: *sed re ipsa non est.* Vt de hulceribus *hoc dicitur*, quæ cicatrices in superficie sanas habent, intrinsecus verò, purulentam putrefactionem. Vnde hæc oratio dicitur in homines, qui se quidem bonos esse simulant: sed tamen sunt mali.

Υ᾽πούλως. Subdolè. Dolosè. Latenter. Vt, Ille verò cum quibusdam suis familiaribus & subdolè, sed sincerè se gessit.

Υ᾽πουργῶ. Datiuo. Subseruio. Inseruio. Seruio. Ministro. Operam nauo.

Υ᾽π᾽ οὔρει. Sub monte.

Υ᾽πεφαίνεται, q. d. Subapparet. Ex-terra-apparet. Ὑπεφαίνεται verò, q. d. Super-apparet. Supernè, vel de superiore loco, & ex alto apparet.

Υ᾽ποβάλλονται. Subiiciuntur. Supponuntur. Et ὑποφέρων Subiiciens. Supponens.

Υ᾽πεφῆται. Hypophetæ. Sacerdotes. Prophetæ. Vates. Ministri. Famuli. Vel qui futura manifestè demonstrant. *Vide Lex.*

Υ᾽πεφήτεια differt à σφετῆτεια. Nam prophetia quidem, declarat, antequàm eueniant, ea, quæ pollent esse eucntura. Hypophetia verò, declarat id, quod fit, vel quod factum est. Et de hoc ipso *dicuntur ea*, quæ præstò sunt, *& iam adsunt, & adsunt*, aut etiam quæ mox mox aduenient.

Υ᾽πεφθάς. Qui anticipauit. Qui antecessit.

Υ᾽πόφονια. Hypophonia. Pecuniæ, quæ propter eædem dantur *necessariis*, atque domesticis illius, qui cæsus est, abillo, qui culpam sustinet cædis, *& qui accusatur, quòd illum interfecerit. Ideo verò dantur illis*, ne persequantur *interfectorem.* Vocantur autem ὑποφόνια, *ne illum, qui fuit interfectus, affines, & consanguinei, interfectorem, armis, vel iure* persequantur, néve cædis illius iudicium fiat Ita Dinarchus, & Theophrastus.

Υ᾽πόφορος. Rationibus-reddendis-obnoxius. Censui-soluendo-subiectus. Tributo-pendendo-obnoxius. Tributarius. *q. d. Sub tributo, censúque viuens, quòd tributum, censumque Magistratui persolucre cogatur.*

Υ᾽ποφύσεις. *q. d. Suppullulationes. Adnati-stolones, vel ramuli. Per translationem sic omnia vitia vocantur, quæ sunt adscita quædam mala, quæ vt arboribus stolones, & ramuli solent adnasci, sic hominibus adnascuntur, præter iam insita. Vt.* Malarum cogitationum extrinsecus nascentes stolones.

Υ᾽πόχαλκον. Tuum aurum est subæratum. Proære-permixtum, adulteratum. Numisma falso-signonotatum. Falsa-nota-signatum. Falsum.

Υ᾽πεχαλῶ. Genitivo. Me alicui submitto, atque subiicio. χαλᾶν *laxare, demittere, deprimere. Hinc est quod Itali dicunt calcar le vele,* χαλᾶν τὰ ἱστία, *demittere vela.*

Υ᾽πόχειρον. Quod sub manu, vel ad manum est. Vt,

Alij quidem,pugnis,alij verò,fustibus,alij verò,*cote-lo*,quodcunque ipsis in manus incidisset, eum,tun-debant *fustibus.vel αὐτοῖς.ipsas.*

Υ *πεχειρίας.* Sub alicuius manu,ac potestate positos. Captiuos.Seruos.*In alicuius potestatem redactos. Vt*,Nobilissimorum *virorum* filios in eius potestatem redigere *conabantur.*

Υ *πεχόνδρια.* Hypochondria. Acrospathia. Quæ sunt sub latere *q d. Subcartilaginea. Quidam etiam præcordia vocant. Sed hæc aliud. Consule Hippocratis Oecon.vbi fusius,& melius hæc explicantur.*

Υ *πεχωρῶ.* Dattuo.Subiicior. Submittor.Me submitto.Cedo.*Recedo alias.Vide Lex.*

Υ *πωνῶες.*q.d.Suffusoria.Vasa,per quæ,*vel,ex quibus* oleum in lucernas infundunt.

Υ *πόχυτος οἶνος.q d. Suffusum vinum. Pro,cui aliquid aquæ infusum est,ad nimias eius vires, & vapores frangendos, vt potui sit suauius.* Vinum dulce. Vt,Polemon autem Philosophus erat neque suauis,neq. dulcis:at Pramnius *instar vini Pramnij austerus. Athenæus lib.1.pag.116. l.21 dicit in insula Rhodo fuisse quoddam vinum,quod ἐπίχυτος οἶνος vocabatur,quod erat dulci vino simile.*

Υ *ποψαμμότερος.* Subarenosior. *Epitherum loci,in quo est aliquid arenæ. Vt,*Illum locum,qui quodammodo subarenosior erat,leuiter-arauit,vt in suo congressu plurimus pulvis excitaretur.

Υ *πὸ ψήφου μιᾶς.* Vno suffragio. Vnico iudicio. De communi *omnium* sententia.*communi consensu.*

Υ *πῶψιν. Suspicio. Item* Id quod est sub oculis,& in conspectu. Quod præsens sit. Pisides. Illorum,qui attenderunt tuto rem-in conspectu—positam.*manifestam.* Vel, Quod ex auditu,& traditione scribitur.

Υ *πομοσία.* Hypomosia. Sic vocabatur dilatio iudicij,quum quis aut peregrinationem,aut morbum, aut aliquid huiusmodi causabatur, interposito iureiurando. *pro πλησίον, lege ὑπόμοσιν, vt Harpocrat.vnde Suidas.*Et hoc facere,*dicebatur* ὑπόμνυσθαι.

Υ *πώπια.* Sub oculis liuores apparentes. Vel ipsæ suppurationes ex iis prodeuntes. *Ipsum pus vnde manans.*

Υ *πώπιον.* Call', qui propter opificium, in manibus nascuntur. Dicuntur etiam *ὑπώπια. suggillationes.*& à qualicunque plaga vulnera *liuida manantia. Vel, ob qualemcunque plagam liuida vulnera exorta.*

Υ *πώπια. σωματικὰς τὰ vocant etiam* à parte visum *& aspectum ipsum.*

Υ *πωπτίζω. Faciem suggillo. Faciem contundo. Item* obseruo, *deductum* à nomine *τὰ ὑπώπια*, quod oculos significat. Apostolus 1. *ad Corinth. cap. 9. v. vltim.* Sed suggillo, *contundóque* meum corpus,& in seruitutem redigo. Hoc est, ad *virtutis & pietatis* exercitationem cum scientia, & prudentiam exercens-traduco, & ad *rerum* meliorum adiumentum, non ad luxuriam *id exercere* cogito. Quamobrem etiam *Christianos* admonet, dicens, Induite Dominum Iesum, neque de carne sitis solliciti ad cupiditates *explendas* Neque verò moderatam, atque necessariam *corporis* curationem ad vitam conseruandam vetat: sed helluationem intemperantiæ matrem. Subiunxit enim, Ad cupiditates, noxias scilicet, & amentes. Neque enim ipsum *corpus* tanta cura curandum est, vt insultet animæ: sed vt *eam* adiuuet, & inseruiat optimis eius studijs. Idem & ipse Plato dicit

μᾶς.οἱ ἢ.ῥοπάλοις οἱ δὲ, ὅ,τί ποτε παράτυχον αὐτοῖς ὑποχείριον,ἀλοῶντες αὐτό.

Υ *ποχειρίους.* ἐχομαλώτους. δούλους. ὑποχειρίους αὐτοῦ ποιοῦντας τοὺς παῖδας τῶν διῳμοσιῶν.

Υ *πογόνδρια.* τὰ ἀκρωμιαθία. τὰ ὑπὸ τοῦ λαγόνα.

Υ *ποχωρῶ* δόπτω, ὑποπίπτομαι.

Υ *πωνῶες.* τρύβλια. δι' ὧν τὸ ἔλαιον εἰς λύχνους ἐπιχέουσιν.

Υ *πόχυτος οἶνος.* ὁ γλυκύς. ἀλλ' ὁ πολέμων ὁ φιλόσοφος, οὐ γλυκὺς,οὐδὲ ὑπόχυτος, ἀλλὰ σφόδρα αὐστηρός.

Υ *ποψαμμότερος.* ὑπαπέρσας δ' τόπον ὑποψαμμότερόν πως ὄντα, ἔνθα ἐν τῇ σκιδδῷ σφῶν κονιορτὸς πάμπολυς ἀρθῇ.

Υ *πὸ ψήφου μιᾶς.* ἀπὸ γνώμης. ἀπὸ κρίσεως μιᾶς.

Υ *πωψία.* τὸ ὑπὸ τοῦ ὄψιν, τὸ ὁρώμενον. πωσίδης. τοῦ τῷ φθονεῖν τὸν ὀφθαλῶς ὑπωψία, ἢ τὸ ἐξ ἀκοῆς, καὶ παραδόσεως γραφόμενον. ἢ ὑπ' ὄψια.

Υ *πωμοσία.* τὸ ὑφ' ὑτέρθεσθαι δίκλιο, προφάσει χρώμενον ἀσθενείας, ἢ νόσου,ἢ τινι τῷ πολιτικῷ μετ' ὅρκου,οὕτως ἐλήγετο. καὶ τὸ ὁμοίως τοῦτο,ὑπόμνυσθαι.

Υ *πώπια.* τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς πτιλώματα. ἢ τὰ ἐξ αὐτῶν ἐξιόντα πῦα.

Υ *πώπια* οἱ τύλοι.οἱ γινόμενοι ἐν ταῖς χερσὶν διὰ τὰς ἐργασίας.λέγεται δὲ ὑπώπια, καὶ τὰ ἀφ' ἑαυτῶν πληγὲς ἐξαίματα.

Υ *πώπια.* διὰ μέρους ἢ ὅλων.

Υ *πωπτίζω.* ὑπωπτίζω,τὸ ὑποτιθῶ. ἐκ τοῦ ὑπώπια,ὃ σημαίνει τοὺς ὀφθαλμούς. ὁ δὲ τόσολεξ. ἀλλ' ὑπωπτίζω μου τὸ σῶμα, καὶ δουλαγωγῶ. τουτέστι, φορῶ ἄσκησιν αὐτὸ μετ' ἐγκρατείας, καὶ φρενήσω γυμνάζω. καὶ πρὸς τὸν τῆς κρεττόνων σωτηρίαν, οὐ πρὸς ἀστιλψαν ὑπακούω. ταύτην τινὲς καὶ ὡδίνειν φάσκουσι, ὑποδύεσθαι τὸν κύριον ἐπαΐων. καὶ τῆς σαρκὸς φρόνιμα μὴ ποιεῖσθαι εἰς ἐπιθυμίας. ἢ τὸν σῶμα ἄγω, καὶ ἀναγκάζω δουλείαν πρὸς σύεσιν ἀπαγορεύσας. ἀλλὰ τὸν ἀκολασίας μητέρα γαστριμαργίαν. πάλαι δὲ,εἰς ἐπιθυμίας ἐπλοῦν βλαβερὰς, καὶ αἰσχίστους οὐδὲ τοιούτων αὐτὸ προσφέρειν δὲ θεραπείαν, ὡς καθαιρετὴν τῆς ψυχῆς. ἀλλ' ἵνα συμεργῇ, καὶ καθυποτεταγμένῃ τοῖς ἀρίστοις ἐκείνης ἐπιτηδεύμασι. τοῦτο καὶ ὁ πλάτων φησὶν ἐπι-

Curan-

A μηλῶσαι διὰ πόματος, καὶ ψυχῆς, εἶναι καὶ ἁρμονίας. διὰ οὗ βιοῦντα ὀρθῶς, καὶ ὁσίως βιοῦν.

Cutandum eſt, corpus, & animã, propter vtriuſque compagem. Propter quod *compagi genus* viuere, & recte viuere licet.

Υπομίζω. verò, per ο paruum ſcribitur. Moderatè premo Ariſtophanes *in Pace. pag.* 453. *v.*16. & 17. *ſchol. annot.* 13. & 14.

Υπωπίζω ξ, διὰ τοῦ ο μικροῦ. τὸ μετρίως, πιέζω ἁπλῶς τινος.

Καὶ ταῦτ' ἐκείνους ὑπωπακὼς μέλας
Ἀπὸ ξυλάσσαις, καὶ κυάθοις προσκείμενος,

Idque diuinitùs ſuggillata
Simul-vniuerſa, & cyathis i. balneatoriis cucurbitulis æreis *incumbentes.*

αἱ τὰ σφόδρα πληγῶσιν ἀμφὶ τὰ ὑπώπια. ὑπώπια δέ εἰσι, τὰ ὀγκώματα, καὶ τρώματα. ὅπερ καὶ ξυλάσσαις φασὶ τοῖς κυάθοις ἢ ἀφ' οὗ σφλῶσι τὰ ὑπωπια. ἢ σικύαις ὀξυβάτοις χαλκοῖς τὰ ὑπώπια ἀναιρεῖν, ἢ τοιούτοις τισὶν ἀφαιρεῖν πειρῶνται. Διοκλῆς ὁ Καρύστιος.

Pro, grauiter percuſſæ, *valde contuſa* circum inferiores oculorum partes, *vel, circa partes oculis ſubiectas.* ὑπώπια verò, ſunt tumores, & pulſationes, quas vocant condylos, *a pugnis. Pro ſuggillationes, & tumores à pugnis, pulſationes, vel à fuſtibus manantes, & liuorem habentes In ſchol. annot.* [illegible] *legitur* ξυλάσσαις, *à plagarum potiùs oblongis ligularum inſtar, & earum, quas vulgus cordulas vocat, q.d.* chordulas. Cyathis verò ſuggillationes contundunt. Vel æreis oxyhaphis ſuggillationes tollentes, vel aliquibus huiuſmodi *vaſculis adhibitis* delent. *Per ærea oxyhapha nunc intelliguntur æra cucurbitula, quæ vulgò vocantur Ventoſæ, quarum vſus in balneis eſt frequens, & notus.* Apollophanes.

Κυάθου λαβὰν τοῖς ὑπωπίοις.

Cyathum capiam ad ſuggillationes delendas.

Υπώρεια. ἢ ὑπὸ τὸ ὄρος πεδία. ἢ οἱ πόδες τοῦ ὄρους, μεταφορικῶς. εἰς τρία γὰρ διήρηται τὸ ὄρος. εἰς ἀκρώρειαν, εἰς ὑπώρειαν, καὶ εἰς τέρμα. καὶ ἀκρώρεια μὲν ὄντως, ἡ κορυφή. ὑπώρεια ἡ τοῦ, πολλοῦ τε ὄρους. τέρμα ἡ, τὰ πολλοῦ πεδία, καὶ οἱ πόδες.

Υπώρεια. Sub monte planicies. Vel ipſi montis pedes, metaphoricè. In tres enim partes mons eſt diuiſus. In ἀκρώρειαν, τὴν ὑπώρειαν, & in τέρμα. Et ἀκρώρεια quidem, eſt ipſe montis vertex. ὑπώρεια verò, latera montis. Τέρμα verò, vltimæ montis partes, quæ per tranſlationem vocantur etiam montis radices, & pedes.

Υποφύσιοι. ὑπὸ τὴν αὐτὴν οἰκίαν ἐξειλημμένοι συγγενεῖς.

Qui ſunt ſub eodem tecto. Sub eadem domo comprehenſi cognati.

Υπόστεγον.

Υπόστεγον. Sub-tecto latens.

Υπτια. ψιλὰ καὶ ἁπλωμένα.

Υπτια. Supina. Excelſa. Vel explicata & plana.

Υπτιάζει. ὑποστρέφει.

Υπτιάζει. R dit. *Intò potiùs, Supinat, reſupinat. Inuertit. In dorſum vertit. Vel, Supinus eſt. Supinus reclinatur.*

Υπτιος. ὁ ὕπνῳ κατεχόμενος. καὶ ὕπτια τεθλα, τὰ ὁμαλῆ. προθυμίαν τῇ πόλει ἐμποιήσαντες ταῖς πύλαις ἐδέξαντο ὑπτίοις χαρτὶ τοῖς πολεμίοις. αὐτὰ τὰ ἁπλωμένα. ὕπτιος λέγεται, καὶ ὁ ἄοπλος, καὶ ὁ ἀθηρεύμενος. ᾧ πολλὰ ὕπτιον ὕπνον ἐγκέκμασι. ἐπὶ μώρου ὁ λόγος.

Υπτιος. Supinus. Reſupinus. In dorſo iacens. *In dorſum verſus.* Et ὕπτια πεδία. Supini campi, pro, loca plana, planicies. Et, Omni alacritate portis apertis hoſtes ſupinis manibus exceperunt, pro, explicatis, *apertis, & paſſis manibus.* Supinus etiam dicitur infectus, *ineffrenatus, irritus, manis.* In epigrammate. Cui multum irritum ſomnum exercuit. De luſcitioſo verba *ſunt illic.*

Υποκουρσῶν. λελιθάς τι μῖσος ὑποκουρῶν. αὐτὴ δὲ τροχίλιμοι, καὶ ἐνθουμιχρῶν. ὅμως, εἰ καὶ μανίαν ὑποκουσοῦσι μοι, καὶ ὑποκλύσθωσιν, ὅμως ἂν φρονῶσιν ὁ τέλλος ἡσυχῆπως ὑποτακήσεσθαι.

Υποκουρσῶν. Intus latens. Deliteſcens. Vt, λελιθάς τι, &c. Latens quoddam odium, & occultum, *atque clandeſtinum.* Pro, quod alitur, & in intimis animi receſſibus latet, ac fouetur. Vt, Quamuis nihil eſſet clandeſtinum, & occultum, tamen obea, quæ Tullus antè-dixerat, leuiter quodammodo perturbabantur.

Υπουλος. μέθυσος.

Υπουλος. Ebrius. Temulentus.

Υποίσω. ὑποτίγκω. καὶ ὑποίσων. ὑπομενῶν.

Υποίσω. Sufferam. Tolerabo. Patiar. Et ὑποίσων. toleraturus.

Υποιστός. φορητός.

Υποιστός. Toleratile.

ΤΟ Υ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ. ΚΑΙ ΤΟΥ Σ.

Υ CVM Ρ. & Σ.

Υρρα παῖς ὁ πιττακὸς καὶ Ἑρράδιος, ὁ αὐτός. ἐξ ὑρραδίνης, ὄνομα κύριον.

Υ'ρ'ρα παῖς. Hyrræ filius. Pittacus. Idem & πιττακικῶς vocatur. Υρράδης, *Hyrrades.* & Hyrradius. *Vide Euſtath. in* Υρρα. Et Hyrradianus. Nomen proprium.

Υρρᾳξ. ἐπίρρημα, αὐτὴ δὲ μίγδην, καὶ ἀναμίξ.

Υ'ρ'ρᾳξ. Aduerbium. Mixtim. Promiſcuè.

Υ῾ρρὶς.Hyrris.Sportula.Et ὑῤῥωὶς.Hyrrissus.Vas ex *viminibus* contextum,in quod ficus iniiciuntur.

Υ῾ρκάνιος.Hyrcanius.Nomen *proprium*.

Υ῾ρκανὸς.Hyrcanus.Nomen proprium.Hunc Hyrcanion interrogauit, quomodo pater eius *tantas* opes coegisset.Ille verò respondit,Laborando, & cupiditatibus resistendo.

Υ῾ρὶη.Hyrie.Nomen vrbis.

Υ῾ρτάκης.Hyrtaces. Nomen proprium. Et Hyrtacides.*Et Hyrtacus,vnde patronymicum Hyrtacides. Et femininum* Υ῾ρταϊὶς,ίδος *Hyrtacis.idis.Hirtaci filia.*

Υ῾ρτιον.Hyrtion.N.L.*Vel viri,vel loci nomen videtur.*

Υ῾ρχαι.ὕρχαι.ὧν.αἱ, Vasa fictilia , binas aures habentia,in quibus saliamenta reconduntur.*Aristoph.in Vespis.pag.314.v.20.schol.annot.11.vnde Suidas.*

Υ῾ς.Sus. Porcus. Vel sul-agrestis.*i.aper*. Sciendum autem,quòd ὗ i.sus , dicitur de fœmina *sue , vel porca.* sed vetò,*vel (vt alij scribunt* ὗς,*cum circumflexo,dicitur* de mari. Plerique tamen *vtroque* sine-differimine *generis* vtuntur *tam pro femina, quàm pro mari: sed articulus additus,aut adiectiuum nomen,generis differentiam demonstrat.Aristoph.in Acharnensibus.pag.199.v.9.* Vt autem videamini esse ex bona sue.

Υ῾ρὶς.ἡ σαγὴ.καὶ ὑῤῥωτὸς.ἀγγεῖον πλεκτὸν, ᾧ τὰ σῦκα ἐμβάλλεται.

Υ῾ρκάνιος.ὄνομα.

Υ῾ρκανός. ὄνομα κύριον. τοῦτον ἐπερώτησεν ὑρκανίων,πῶς ὁ πατὴρ αὐτῷ συναγάγοι τὴν οὐσίαν.ὁ δὲ,πονῶν,ἔφη,καὶ τὰς ἐπιθυμίας κωλύων ἰδίαις.

Υ῾ρμὶν.ὄνομα πόλεως.

Υ῾ρτάκης.ὄνομα κύριον,καὶ ὑρταϊάδης.

Υ῾ρτιον.

Υ῾ρχας.περόνια ἀγγεῖα ὑποδητικὰ παρόχων,δύο ὠτία ἔχοντα.

Υ῾ς.χοῖρος. ἡ σύαγρος. ἴσθι δέ,ὅτι ὗς λέγεται ἐπὶ θηλείας.σῦς δὲ ἐπ' ἄῤῥενος.οἱ δὲ πολλοὶ κλίνουσι, ἀδιαφόρως.ὅπως δὲ δόξει τ' ἐμοὶ ἀγαθὴ σύς.

Vide Schol.annot.8.vnde Suidas.

Υ῾ς.Sus.In recto *singulari nomen hoc* acuitur. In plurali verò πλ. ὗες,& τὰ ὗα,sues,porcos,vel porcas,*Grammatici* circumflectunt.

Υ῾σακες,Clauus.Palus.

Υ῾σπληδὼν.λιθυπαρίς.Sordibus. Et ὑσπὶν.λιθύπιον.lanæ sordes.Sordes.Sordes.*vnde* ἔρια ἐλεπίνα. *Lana sordida.Aristoph.in Acharnensibus.pag.306.v.16 Vide schol. annot.6.*

Υ῾σπὶν.Sordes.Solluuies.

Υ῾στέκτων.Muliebrium pudendorum. *Apud Aristophanem in Lysistrata.pag.563.v.43.legitur* ὑστάκων.

Υ῾σακος ὁ πάσσαλος.

Υ῾σπηρος ὁ ῥυπώδης.

Υ῾σπὶν.ὁ ῥύπος.

Υ῾στάκτων.τῶν γυναικείων αἰδοίων.

N O T Æ.

Υ῾στάκων] Apud Aristoph.in Lysistrata.pag.563.v.42.& 43.legitur,

Γυναῖκες,αἵπερ ἐστὲ μαῖ ὑστακίδες
Κινεῖτον τοὺς ἄνδρας ἐπὶ τῶν ὑστάκων.

Consule nostros Græcos commentarios in hunc locum. Vide infra Υσταλίδης,vbi scribendum,vt hîc.

Υ῾σας. Qui-pluit. Qui rigauit. Ælianus. Deinde præter-expectationem valde magnâ *pluuiâ Deus* vehementer pluit.*i.maxima pluuia cum impetu vehementi cœlitus decidit* , & fulgura fuerunt , *coruscarunt , emicuerunt*.quæ *mortales* terrere vehementer poterant.

Υ῾σγις.Hysgie.Genus herbæ,*quam & ὕσγινο vocant.i. Hysginum,de quo Gracolat. Lex. Vide &* ὑσγινοβαφὴ. χιτὼν.i.hysgino tincta tunica, vel , vestis.*Lege* ὑσγὶς ἡ ὕσγις, ὅτι ὑσγίνου.*Sic enim legendum ad rectam vocis formationem, alioqui dicendum* ὑσγινβαφές. Et ὑσγινοβαφῶν in-neutro-genere.Hysgino-tincta *vestimenta*.

Υ῾σγρίδων.Sus per rosas.In fatuos,& malè-educatos.Crates in Geitosin. *Erasm. Chil.3.Cent.7.col.769. ad.13.*

Υ῾δᾶσαι.Pluuiâ-rigatæ.*Vide Lex.Ion.in* Υ῾δω. *Herodotus lib.3 pag.104.l.24.*

Υ῾βεν.Pluuiâ-rigatus-fuisti. Et ὕδησαν. pluuiâ-rigatæ-fuerunt Herodotus *lib.3.pag.104.l.13.24.Sed alter aliquanto legitur illic.* Thebæ tunc pluuiis-rigatæ-fuerunt,quæ nunquam antè pluuiis-rigatæ-fuerant. Nam in Ægypto pluere non putatur.

Υ῾σας βρίξας αἰλιανός.εἶτα ἀδοκήτως,πολλῷ πάνυ σφόδρα ἔσει ἀστραπῇ γεγόνασιν, ἐκπλῆξαι δυνατά.

Υ῾σγις.εἶδος βοτάνης.καὶ ὑσγινοβαφὴς χιτών. ὁ ὑπὸ τῆς ὕσγης βεβαμμένος. καὶ ὑσγινοβαφῆ, οὐδετέρως.

Υ῾σγρίδων. ἐπὶ τῶν σκαιῶν, καὶ ἀπαιδεύτων. κράτης ἐν γέλωσιν.

Υ῾δῆσαι.βεβρεχέναι.καὶ ὑσθῆναι.

Υ῾δης.ἐβράχη.καὶ ὕδησαν,ἡρόδοτος.ὕδησαν δὲ τότε θηβαῖοι δεύτερον ὑδηθέντες. ἐπεὶ ἐν αἰγύπτῳ δοκεῖ μὴ ὕειν.

Υ῾ειὶ

A Τοίμ. πόλις τῆς Βοιωτίας.
Τοινα. ὀψάριον, ἢ ξύλον, ἐφ' ᾧ ἀφίστανται πῶρ.

Τόμπος. μάχης.
Τὸ ὅσσον. ἀκόντιον. ὅσσακοντίσας ὑσσὸν, διέλασεν αὐτοῦ τοῦτο θυρεὸν, καὶ τὸ θώρηκα. τῶν ἢ ὑστῶν, οἱ μὲν εἰσι παχεῖς οἱ δ' λεπτοί.

Τ' ὄσσωπος. βοτάνη ῥυπτικὴ. δαβίδ. ῥαντιῶ με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι. οὐδεμίαν ἁμαρτιῶν ἐπράζατο. κρύπτα δέ τι σημαίνει. ὑσσώπῳ, τὸ αἷμα τὸ φοβάτου καὶ ταῖς φλιαῖς ἐπῤῥάναντες, τὸν ὀλεθρίοντος ταὶ χεῖρας ἐξέφυγον. τύπος ἢ εἰκὼν τῶν σωτηρίων παθημάτων. αἷμα μὲ οὖν ταῦτα, καὶ ξύλον σωτηρία.

Τ' ασπαλίθας. ὄνομα κύριον.
Τ' ασπαλάτιδος. ὥσπερ ὑπὸ μιᾶς ὑσπαλάτιδος, οὕτω δ' ἀφίστανται. βαλβίδος. ὑπὸ μιᾶς ἀφετηρίας. ἢ οἷς ὑπὸ ἑνὸς ἡνιόχου, καὶ ἁρματηλάτου. ἀφετηρία. αἴτιον ὑπὸ μιᾶς ὑσπαλάτιδος ἀπήλασαν τοὺς ἄνδρας ὑπὸ τῶν ὑσσακτῶν. τοῦτο, τῶν γυναικείων αἰδοίων.

D Τ' ασπληγξ. φραγέλλιον. ἀφετηρία. βούπληξ. ἢ μάστιξ ὁ σπλάστων τοὺς βοῦς. ὁ δὲ, καθάπερ ὕστατος ὕσπληγγος ἕτοιμος ἦν, οἷς αὐτῆς ἦκε. καὶ αὖθις. τίς τὸν ἄχρουν ἁρμῆν σε παρ' ὕσπληγγος ἔθηκε; καὶ ἑξῆς τοιοῦτοι δὲ, ὡσεὶ ὥσπερ ἐφ' ὕσπληγγος ὁρμῶν ἕτοιμοι.

Τ' στάσις. ὄλαμα κύριον. ὁ πατὴρ τῆ Δαρείου.

Τ' στατος. ὁ πολύτεκνος. ὁ ἔσχατος.
Τ' στίλλιον. ὄνομα ὄρους.
Τ' στεραία. ἡ μὴ τὴν αὔριον ἡμέραν. τῆ δ' ὑστεραίᾳ, ἦγον ἄλλος ἄλλη. καὶ ὑστερίσαντες τὴ χηρεῦ τῆς βοηθείας.

Τ' στέρα. ἡ μίξις.
Τ' στερίζειν μίαν ἡμέραν ἤρχεσθαι. τούτοις ἐτάχθη μιᾷ ἡμέρᾳ ὑστερίζειν βασιλέως. καὶ ὑστερήσαντες οἱ δὲ βασιλικοὶ τὴ χηρεῦ τῆς βοηθείας ὑστερήσαντες.

F Τ' στερος λόγος. ἀλλὰ περὶ ἐκείνου τούτους ὕστερος λόγος. τουτέστιν, ὕστερον αὐτοῖς ἐκχεόμεθα. ὥσπερ τὸ ὁμηρικόν. ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα μετὰ φρεσὶν ἐσσόμεθα καὶ αὖθις.

Τ' στος. βάμμα ὕδατος, τὸ κόκκου βαφήν

Τοίω Hysiæ. Vrbs Bœotiæ.

Τοινα. Lat. vox. Esca. Panium-opsonium. q.d. opsoniolum. Piscículus. Cibus. Et lignum, quo accenditur ignis. Fomes. fomitis.

Τόμπος. Pugnæ. Prælij.

Τ' σσίον. Telum. Iaculum. Vt, Telo coniecto, traiecit ipsius scutum, & thoracem. *Latini seruato Græca vocis aliquo vestigio, dicunt, Gessum. Alij vocant pilum.* Gessorum verò *sine pilorum*, alia quidem, sunt crassa, alia verò, tenuia.

Τ' σσωπος. Hyssopus. Herba detergendi-vim-habens. Dauid. Asperges me hyssopo, & purus fiam. Nullam peccatorum remissionem *hyssopus* operabatur: sed occultum quiddam *ista vox* significat. Hyssopo sanguinem agni & *iuuarum* postibus aspergentes, exterminatoris manus effugerunt. Hæc autem salutarium *Christi* passionem. *i malorum, quæ generis humani seruandi causa, Christus est passus, fuerunt* typi, & *figura quædam.* Sanguis enim, & lignum hic *sunt* talus. *i. salutem nobis à generis humani Seruatore datam significant.*

Τασπάλινος Hyspeletas. Nomen proprium.

Τ' σπλάτ@-. ὥσπερ ὑπὸ &c. Tanquam ab vno repagulo, pro, ab vnis circeribus, vnde equi cursuri emittuntur, quod Græcè dicitur σωστέμνειν, ὑπὸ μιᾶς ὑσπλάγγος, ὑπὸ μιᾶς ὑσπλάτ@-, & Dor ὑσπλάτ@-, ὑπὸ μιᾶς ἀφέσιος ὑπὸ μιᾶς βαλβίδ@-. ὑπὸ μιᾶς ἀφετηρίας, vel, οἷς ὑπὸ ἑνὸς ἡνιόχ@-. ἢ ἁρματηλάτ@-. ab vna regula, & meta, *ad quam & currus, & equi flectuntur. Hæc enim verbis quidem, differunt: res ipsa, eadem significant, & propriè dicuntur de equis, qui ex iisdem carceribus, iisdem repagulis remoti, vno eodémque tempore simul currere incipiunt. Per translationem verò hinc ductam, hæc illis tribuuntur, qui de communi sententia, communi consensu, & concordes, vno eodémque tempore, quasi conspiratione facta, aliquid dicunt, vel faciunt.* Aristoph. in *Lysistrata* pag. 503. p. 42. & 43. *Sed legendum, vt in nostris notis monuimus. Vide* Τ' σπάσαντο. Mulieres, quæ de communi sententia, *conspiratione facta*, Abegerunt viros ab hyssacis. Hoc est, à muliebribus pudendis.

Τ' σπληγξ. Flagellum. Carceres, vnde equi emittuntur. *Repagulum.* Scimulus, quo boues stimulantur, ac agitantur. Vel stimulus boues percutiens, & *stimulans. Et flagellum, quo equi ad cursum excitantur. Calcar.* Vt, Ille verò, tanquam à carceribus *dimittendus*, & *cursurus*, cùm esset paratus, ex ea venit. Et cursus. Quis imberbem Mercurium tu ad carceres, & *repagula* collocauit? Et Iosephus. Illi verò stant, quasi *signum expectantes*, ad carceres, erumpere, *vel, excurrere* parati.

Τ' σταίσπης. Hystaspes. Nomen proprium. Darij pater.

Τ' σατος. Vltimus. Extremus. Postremus.

Τ' στίλλιον. Hystellium. Nomen montis.

Τ' στεραία. Posteradies. *Barbarè, Dies post crat. Sic enim ad verbum reddantur illa, ἡ μ.τ. αὔριον ἡμ.* Vt, Postero verò die. *postridie* verò alij aliò abierunt. *At* ὑστεραῖον. *Seriùs-venire. Post præscriptum, iustúmque tempus venire. Vt,* ὑστ. &c. i. Et cùm post ipsum auxilij *ferendi* tempus venissent.

Τ' στέρα. Matrix *Vola. loci muliebris. Vterus.*

Τ' στερίζ@-. *Seriùs-venire.* Post vnum diem venire. *Post tempus præscriptum venire. Vt,* His imperatum fuerat, vt vno die post Regem venirent. Et ὑστερ. *seriùs-venio. Post tempus præscriptum venio. Vt,* Regij verò milites, cùm post auxilij *ferendi iustum* tempus venissent, *clam* accepta fuerunt autores.

Τ' στερ@- λόγ@-. Posterior oratio. Vt, Sed aduersus hos quidem posterior *habebitur* oratio. *Pro, De his verò postea dicemus.* Hoc est, cum ipsis postea pugnabimus. *Hæc autem dicta sunt* secundùm Homericum. Sed profectò de his quidem postea deliberabimus etiam iterum.

Τ' στιν@- λίθ@-. Hysginus. Tincturæ genus. *Vide* Τ' στα. *Supra. l. ὑσγίνιον. Sed locus corruptus.* Cocco tincta.

& hyſgino æſtius-veſtimenta-tenuia.

Τ῾υεξ Scutica confecta ex *Suilla* pelle cum ipſis ſetis. *Flagellum ex ſuillis ſetis confectum, quo ſerui cædebantur.* Ariſtophanes Ranis. *pag.* 155. *v.* 12. Flagello-ex-ſuillis-ſetis-confecto cædens. Vel ὑεξ, hyſtrix, ſpinis-tectus porcus, *qui Gallicè vocatur Pors-eſpic*, terreſtris erinaceus.

Τ῾υεϊ. ἐκ Ex-ſuillis-ſetis-confectum flagellũ. Hyſtrichis *graca voce ſeruata dicere licet, vt verborum congeries vitetur.* Ariſtophanes *in Pace pag* 462. *v.* 42. & 43.

-- *An hyſtrichis irrupit tua*
In latera multo cum *exercitu, & tanquam arbores diſſecuit* tua *terga?*

Conſule Schol. annot. 6. & 7. Eſt & hyſtrichis, fera ſetas ſuis habens *ſpinis longioribus, & acutioribus ſimiles*, quas, quum quis eam perſequitur, in perſequentes eiaculatur.

Τ῾υὸς ὑπὸ ῥόπαλον. Sus ſub fuſtem. Prouerbium apud Dinolochum *quod dicitur* in eos, qui ſe-ipſos in perniciem coniiciunt. *Erad. Chil.* 2. *Cent.* 8. *col.* 756 *ad fin.*

Τίοὶ Θεοῦ. Filij Dei Apoſtoli, vt qui fratres Chriſti fuerunt-appellati. Dicit enim. Dicite fratribus meis, præcedo vos in Galilæam. Filios verò arietum *vocant* eos, qui ex Gentilibus crediderunt, quippe quòd nati-ſint ex brutis parentibus. Dauid. Afferte Domino filios arietum. Filij verò excuſſorum, ſunt illi, qui vehementer arumnis premuntur, *& grauiter vexantur.* Dauid. Quemadmodum (inquit) ſagittæ in manu potentis, ſic filij excuſſorum.

τὸ Υ ΜΕΤᾺ ΤΟΥ̃ Φ. ΚΑΙ ΤΟΥ̃ Ψ.

Υ῾φε. *Per apocopen dictum videtur ex* ὑφαινω. Textura. Textus. Textum. Tela. Velum. Pannus.

Τ῾φαλῶς φάτις. Occulta fama. *Rumor occultus. q. d. Sub aquis natans, vel latens. Vt apud Thucyd. lib.* 4. *pag.* 270. *D. & fin. A. Sed ibi aliter. ἰσθμὸν δ' ὄντα τοῦ λιμένος κολυμβητὰ ὑφυάσει. &c. De Sphacteria inſula obſidione agitur.* Propter Helorum commeatus, quos ſub-aqua-tractos *in inſulam* importabant, qui aliquandiu latuerunt, *nec ab Athenienſibus animaduerſi fuerunt*, poſtea verò *detecti, &* caput-fuerunt *l.* ὅτε τὰς τῶν ἁλόντων τροφὰς αἱ ὑφάλους.

Τ῾φαλαὶ πέτραι. Saxa ſub-aquis-marinis latentia. ὑφαλῶς. *Sub-aquà latens. Occultus. Obſcurus Vt*, Erat quædam obſcura Barbarorum mors. Nam quidam maris-æſtus hoſtem repentè quodammodo abſorbebat. *l.* ἦ γὰρ ἰδέ τις ἄνεσις.

Τ῾φαίνω. Telam facere. Texere. *Infinit. aor.* 1. *act. ab* ὑφαίνω, *texo. Sed malitm* ὑφαῶ.

Τ῾φαίτης. & αἰυφ Textor, Textôris.

Τ῾φαντὸν Κύνεον. *Apud Ariſtoph. in Auibus pag.* 405. *v.* 22. *legitur* ὑφαντὸν Δίνεον. *quod inter texendum quaſſatum eſt à textore. Et ſimpliciter, textum.*

Pi. *Homo à nobis non diſcedet.*
Pœ. *Numidas enim inter Scythas*
Vagatur Straton,
Qui textam veſtem non poſſidet.
In gloria verò circa Stratonem *it.* i. eũ ambit. veſtit *diphthera ſine tunica.* i. pellicea, vel coriacea veſtis ſine villa tunica.
Intellige quod dico, quid dicam,
Pi. *Intelligo quod vis.* Intelligo quid velis. *tuniculam accipere* vis, &c vapis.
Hoc dicit, quia Scythæ hyeme, propter eius intole-

σα. καὶ ὑσπὸν θήρισρα.

Τ῾σριξ. ὃν διρμάτες μετ' αὐτῷ τῷ τριχῶν μόσῳ. ὑσριχίδι μαστιγῶν. ἀριστοφάνης βατράχοις. ἢ ὕσριξ. ὁ ἀκανθόχοιρος ὁ χερσαῖος ἐχῖνος.

Τ῾σριχὶς. ἡ ἐξ ὑείων τριχῶν μόσῳ. ἀριστοφάνης.

Μῶν ὑσριχὶς εἰσίβαλέ σοι
Εἰς ταὶ πλάγιαι πολλῇ σπαπῇ. κἀδιαθρώσκουσι τὰ κῶτα;

ἔστι δὲ ἡ ὑσριχὶς, θηρίον, τρίχας ἔχον ὑός. ἃς ὅταν τις διώκηται ἐξακοντίζει κατ' αὐτοῦ διώκοντας.

Τ῾ς ὑπὸ ῥόπαλον. παροιμία ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς εἰς ὀλεθρον ἐμβαλλόντων.

Τ῾οἱ Θεοῦ. οἱ ἀπόστολοι. ὡς ἀδελφοὶ τοῦ χριστοῦ χρηματίσαντες. εἴπατε γάρ φησι τοῖς ἀδελφοῖς μου, πρὸ ἄγω ὑμᾶς εἰς τὴν γαλιλαίαν. ἐρεῖς δὲ κριῶν, τοὺς ἐξ ἐθνῶν πεπηγυκότας. ἅτε δι' φύσιν ἐξ ἀλόγων πατέρων. δ' αβὶδ. ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ υἱὸς κριῶν. υἱοὶ δὲ τῶν ἐκπεπαγμένων, οἱ σφόδρα ταλαιπερούμενοι. δ' αβὶδ φησὶν. ὡσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ, οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκπεπαγμένων.

Υ῾φα. τὸ ὕφασμα.

Τ῾φαλος φάτις, ἡ κρυφία. ἀπὸ τῶν εἰλούτων τροφὰς ὑπάλους ἐπέφερον, οἱ μέχρι τινὸς ἐλάνθανον τοῦτο ποιοῦντες. ὕστερον δὲ ἐάλωσαν.

Τ῾φαλοι πέτραι. ὑποθαλάσσιοι κεκρυμμέναι πέτραι. ὕφαλός τις ἦν τοῖς βαρβάροις ὁ θάνατος. ἢ τις ἄνεσις ἐξαπιναίως καταῤῥοφᾷ σώματος τὸ πολέμιον.

Τ῾φάνω. ὕφασμα ποιῶσιν.

Τ῾φάντης. καὶ ἀνυφάντης.

Τ῾φαντοδύντον. Ἀνθρώπους ἡμῖν ἐκ ἀπαλλαχθήσεται. Νομίζουσι γὰρ οἱ σκύθαι τὰς ἀλλάτας τρέφειν. Ὃς ὑφαντοδύντον εἶδος οὐ πέπωται. Ἀλλὰς δ' ἐβαπτολαὶ ἄνευ χιτῶνος.

Ξυνίης ὅ, τι λέγω.

Ξυνίημι ὅ, τι βούλει τ῾ χιτωνίσκον λαβεῖν.

τῶν φησι. ἐπειδὴ οἱ σκύθαι τῷ χειμῶνι ἀπὸ τὸ

A ἀφόρητον αὐτῷ, ὅτι ἀμαξῶν τὰ σκεύη ματα αὐτῷ βάλλοντες, ἀπώλυσαν εἰς ἄλλην χώραν ὁ μὴ ἔχων δι' ἐκεῖθεν ἁμάξας, ἄτιμος παρ' αὐτοῖς κρίνεται.

Υ φαρμα. σάκκος, ἐμβαλὼν δι' αὐτὸν ὁ ἀπατηλὸν τὸ ὑφάσματι ὃν πρηχῶν εἰργασμένον, εἰς τοὺς δίνας τοῦ ποταμοῦ.

Υ φαιμος. ὁ ἡμαγμένος ὑπολα-

μβάνω. Vibex subsanguinea. pro, sub se concretum sanguinem habens. Sanguine persusa, cruenta.

B Υ φαίνω. ἐφυποκλέπτω.

Υ φαιρεῖται. παραβάλλει.

Υ φεδρία. ἡ κατωτέρω καθέδρα.

Υ φελκτέον τῷ δ' ἐξόν. ἀντὶ τοῦ ὑφαιρετέον. ἀρίστοφάνης. ὑφελκτέον τῷ δ' ἐξόν. ἡ ἀπορυσῆσαι τῶν ξύλων. τοῦτο ποιοῦσιν ὅταν παφλάζῃ ὁ λέβης. ἀφαιροῦντες ἀπὸ τῷ ζωμοῦ.

C Υ φέντες. ἐγκαθίσαντες ὑποβαλέντες. οἱ δὲ, ὑπέδραν ὑφέντες, κτείνουσι τοῦτον δόλῳ. καὶ αὖθις. ὁ δ' ἄκρατος λόχοις ὑφέντες ὑπεβάλλετο τῷ πηλεῖ, καὶ ὃς αἰσθόμενος ἐς πόλεμον κατέστη.

Υ φέξεσθαι. ὑπενεχθῆναι. ὑποφερεῖσθαι.

D --Μὴ τιθῦ ἐλπίσῃς τὸ σὸν κακὸν
Ἡμᾶς ὑφίξεσθαι. καὶ γὰρ ἀνεμνησάμεθ' ἂν

Ἀλλ' αὐτὸς ὃ τι σὸν ὄζον οἰκείως φέρε.

Υ φιερᾶτο. ἀλλ' ὅμως ὑφιερᾶτο, ἐ κατεπλᾶτο τῇ ψυχῇ, ἀπεβλέπων εἰς τὸ μέγεθος τῷ σφάγματος. ὑφιερᾶτο γοῦν, αὐτὴ τοῦ δυσκόλως εἶχεν. ἐκεκόει ἐδυσφορεῖτο.

Υ φίπτεται. ὑποχρόμενον. ἐπιγινόμενον. ἐπισκοπεῖ γὰρ αὐτῷ ταῖς γνώμαις δίκαιαι ἀδικιαι ὁ θεός. καὶ τὸ ὑφίπτεται λιμὸν αὐτῖς οὐκ ἐβλεπον.

E Υ φίεσθαι. ὑποχωρήσαι, εἴξαι.

Υ φίεσις. ἐλάττωσις.

Υ φίστος. ὁ ἐν τῇ οἰκίᾳ τυγχάνων. καὶ ἐπὶ δὲ μοίρα τῶ φαβίων γένους ἐν τοῖς ὑφίστοις ὑπελείπετο.

F Υ φιστός. ὁ ὑπάρχων.

Υ φαντα, ἡμίτομα. ὅτι κλίναις βιβλινυφῆ μάλα ἁβρᾶς, καὶ ἐρυθραῖς ὕφαι ἐπὶ ἐξηνθισμένοις ἐστιάτας ὑπὸ δαιτὸν ὑπαχμαζούσας τῷ πυρί. καὶ τὸν ὑμέναιον ἀδυσσον γυναικῶν, κομιδῇ μὲν χορείας γαμήλιόν τι, καὶ καρτόμου.

rabile frigus, res suas in plaustra coniiciunt, & in aliam regionem abeunt. Qui verò illic plaustrū proprium non habet, apud ipsos infamis iudicatur. *l.* ἐκεῖσε. *Sed* ἐκεῖ melius.

Υ φαρμα. Textum, Textus. Saccus. Vt, Illum autem impostorem coniecit in saccum ex plis confectum, & in fluuij vortices iniecit.

Υ φαιμος. Subsanguinem. Sub-se-sanguinem-habens. Suggillatus. Cruore-perfusus Vt, μώλωψ ὑφαιμος, πυτὶς ἡ ἁιμα-

μένη. Vibex subsanguinea. pro, sub se concretum sanguinem habens. Sanguine persusa, cruenta.

Υ φαίνω. Texo. Paro, Molior.

Υ φαιρεῖται. Subtrahit. Surripit. Suffuratur. Subducit. Supplet. Pautatum-aufert. Eximit. Extrahit.

Υ φεδρία. Inferior-sedes. *Inferior locus. Subsellium. Inferior dignitas.*

Υ φελκτέον τῷ δ' ἐξόν. De facibus *aliquid* subtrahendum *est*. Pro, subtrahendæ *sunt fuces. Ligna sunt subtrahenda.* Aristoph. *in Equitibus. pag.* 240. & 241. Cho. Vix feruet, *ac ebullit* De nunc, dein Nimis-ebullire. Subtrahendum *est* Autem *aliquid* de lignis. *Ligna sunt subtrahenda.* detrahendum *est* Etiam de minis istà κρεαγρᾶ. *harpagine, sine fuscina culinaria ad carnes ex olla extrahendas destinatâ.* Hæc omnia dicuntur vt à coquis, qui, quum videnr lebetem efferuescentem, & ebullientem, partem lignorum ei subiectorum, & ardentium subtrahunt, & aquam detrahunt, ne exundans ignem extinguat, partem etiam carnium extrahunt, vt aquæ, iurisque culinarij copia sic minuatur.

Υ φίντες. Qui-subiecerunt. Qui-summiserunt. Quidolosè-struxerunt. Qui-clàm-collocarunt. Vt, Illi verò, insidiis clàm-collocatis, eum per-dolum interficiunt. Et rursus. Acastus autem insidiis structis, insidiatus-est Peleo. Ille verò cùm rem sensisset, & insidias sibi structas cognouisset, bellum suscepit, *ac ei cœpit inferre. Pro* ὑφίστε, *malim* ὑφῆκε, *quod magis vsitatum. ab* ὑφίημι. *Vide infrà* Υ φίκει.

Υ φίξεσθαι. Subituros-esse. Toleraturos esse. Passuros-esse. *Aristoph. in Thesmophoriazusis pag.* 516. *v.* 32. 33. 34.

-- *Ne nunc speres tuum malum*
Nos subituros, ac toleraturos *esse. Etenim insaniremus.*

Sed ipse quod tuum est, propriè, meritóque *feras.*

Υ φιερᾶτο. Deiectis oculis, vultúque deiecto spectabat, considerabat, animo tristi erat. Pro, grauiter ferebat. Vt, Sed tamen grauiter ferebat, animóq; frangebatur, rei magnitudinem intuens.

Υ φίσταμαι. Subserpentem. Surrepentem. Clàm inuadentem. Clàm-aduenientem. Imminentem. Vt, Deus enim tenebras-offendebat ipsorum animis, & *oculis*, propter *ipsorum* iniqua facinora. Quare famem ipsis imminentem non cernebant. *Limum ἐστὶ. & fortasse* λιμὸν *pestem. Sic & Vulf.*

Υ φίεσθαι. Recedere. Cedere *ab* ὑφίημι. *Est autem insistit aor.* 1. *med. Remittere de contentione.*

Υ φεσις. Diminutio. De-contentione-remissio.

Υ φίστως. Sub-tecto-existens. Qui domi est. Subtecto-degens. Vt, Ne particula quidem Fabiani generis domi relicta est. *l.* ὑπολείπετο. *vel* ὑπελέλειπτο.

Υ φιστὼς. Subsistens. Qui-subsistit.

Υ φος. Textu. Tela. Velo. Textura. Vt, Dimidiam verò partem lectis valde delicatis iniectam, & ea textis textu quodam superbo ornatis impositam, præeuntibus hymenæum canentibus, cum nuptiali, & iocabunda chorea portari *iussit. N. L.*

Υ'φειμένος. Summiſſi. Subiecti. In alicuius manu poſiti. Alicuius poteſtati ſubiecti. Vel, remiſſi, languidi, diſſoluti. Et in fœmineo *genere dicitur* ὑφειμένη. *remiſſa, ſubmiſſa. Vt*, Submiſſa igitur, & ſæpius interrupta voce Regem orabat, vt ſibi veniam daret. Et Euripides. Nunc autem in malis mihi nauigare ſubmiſſa videtur ὑφειμένη *dixit pro* ὑφειμένως. Submiſsè. *animo demiſſo*. Remiſsè *& cedendo, vel ceſſim*, vel diſſolutè.

Υ'φείς. Qui ceſſit. Qui de contentione remiſit. Vt, Ille verò de ſua ſuperbia remittens, per legatos ſuppliciter petiit, ne ſibi bellum inferretur.

Υ'φείς. Qui ſubiecit, ſummiſit, ſubornauit. Sophocles *in Oedipo Tyranno, pag.* 168. M Subornato mago tali machinarum-ſutore, Doloſo, circulatore, *præſtigiatore.*

Υ'φεῖσαι. *Infinit. præter. perf. & pluſq. perf. paſſ. ab* ὑφίημι. Negligere. Recedere. Cedere *Vt, Diebas eum* Non tamen ceſſiſſe de illa regione: ſed *in ea* manſiſſe, & *eam* occupaſſe.

Υ'φεῖται. Ceditur. Conceditur.

Υ'φηγήσονται. Demonſtrabunt. Oſtendent. Autores erunt. Suadebunt. Vt, Traianus autem vt in Anthemuſium agrum proficiſcitur. Nam & Agbarus ei ſuadebat, vt in hunc iret. ὑφηγεῖτο. pro, ſuadebat, monebat.

Υ'φῆκεν. Subiecit. Suppoſuit. Summiſit. Clàm paravit. Vt, Ille verò quaſdam inſidias ipſi ſubmiſit, *vel, clàm paravit.*

Υ'φῆνε. Texuit. Parauit. Molitus eſt. *Eſt aor. 2. act. Atticè formatus ab* ὑφαίνω *fut.* ὑφανῶ *aor. 1. act. comm.* ὕφανα. *Atticè*, ὕφηνα.

Υ'φηνίοχος. Pro, ἡνίοχος. Subauriga. Pro, Auriga. *Quarta* ὑφ *redundat. Aliàs* ὑφηνίοχος *dicitur auriga, qui alteri paret. Secundarius auriga. Vel, qui primario auriga abſente tanquam eius vicarius aurigam agit.*

Υ'φῆπαν. Ceperunt. *Surripuerunt. Eſt enim aor. 1. act. ab* ὑφαιρέω ὦ. *fut.* ὑφαιρήσω. *aor. 1. act.* ὑφεῖλα. *plur.* ὑφείλαμεν. *& per ſyncopen* ὑφεῖλαν, *& Ionicè Atticè, & Dor.* Sublatum. *Alioqui dicendum eſſet* ὑφῆμεν, *ex, ſi deducas ab* ὑφαλῶ. *fut.* ὑφαρῶ *aor. 1. act.* ὑφῆρα. *ex.* ε.

Υ'φὶς πέπλου. De pepli *Minervæ ſacri* textura agitur in verbo Ἀρρηνοφορεῖν.

Υ'φάσμαι. Textus ſum. Atticum perfectum ab ὑφάζω. texo. fut. ὑφάσω. texam. perf. act. ὕφακα. texui. perf. paſſ. ὕφασμαι. textus ſum. Et Atticè ὑφάσμαι, verſo υ in α. vel ab ὑφαίνω. fut. ὑφανῶ. perf. act. ὕφακα. perf. paſſ. ὕφαμμαι. Quoniam autem Attici ſolent ſæpe in huiuſmodi verbis vertere conſonantem, quæ præcedit μ, in σ, fit ὕφασμαι. Quia verò præteritum Atticum nunquam eaſdem vocales habet in prima, & ſecunda ſyllaba, *ideo* α mutatum eſt in ε. & factum eſt ὑφέασμαι. Cùt verò *verbum iſtud*, cùm non habeat eiuſdem ordinis literam, *& literam literæ reſpondentem, pariſque poteſtate præditam, in* ω vertum-eſt in ου. Quia & α in υ vertitur, vt in voce ἀλμυρὸς, ſalſus, ἁλμυρὶς Et ῥηϊς, fractus, mutilatus, cæcus. ἀνὴρ. *Conſule noſtrum Dor. Lex. in* α *in* υ. *Item in* ου *pro* ω.

Υ'φιέμενον. Cedentem. Remittentem. De ſtudio, vel contentione remittentem. Et ὑφίεσθαι. Cedere. Remittere. De ſtudio, vel contentione remittere.

Υ'φιε. Cedebat. Concedebat. Remittebat. *ab* ὑφίημι.

Υ'φίζάνει. Subſidet. Subſidit. Deprimitur. Minuitur.

Υ'φίσεις. Depreſſiones. *q. d. Subſeſſiones. Sedimenta Plinius vocat. Gallicè, Affaiſſements.* Vt, Vitruit terreſtria, & molita, & arenoſa *terræ loca*, propter

Υ'φειμένος. ὑποχείριος. ὑποτεταγμένος. ὁ ὑφειμένος, ἀκολουθήσας. ἢ ὅτι ὑπλικοῦ ὑφειμένη οὖν, ἢ ἡδυεπούσῃ πολλαχῇ τῇ φωνῇ, ἐλίττο ξυγγνώσας οἱ βασιλεύς. καὶ δυσπαθῆ· πως δ' ἐν καιροῖς μοι πλεῖν ὑφειμένη δοκεῖ. ὑφειμένως. ἐνδεδωκότως, ἢ ἀκολουθήσαντος. A

Υ'φείς. ἐνδούς. ὑποχαλάσας. ὁ δὲ ὑφεὶς τοῦ φρονήματος, ἐπεμψεν ἱκετεύων μὴ πολεμηθῆναι.

Υ'φείς. ὑποβαλών. ὑφεὶς μέγαν τοιόνδε μηχανορράφον. δόλιον, ἀγύρτην. σοφοκλῆς. B

Υ'φεῖσθαι. ἀκολεῖσθαι. ὑποχωρῆσαι. οὐ μόνον ὑφεῖσθαι τῆς χώρας, ἀλλὰ μεῖναι, ἢ καταχθῆναι.

Υ'φεῖται. συγχωρεῖται.

Υ'φηγήσονται. ὑποδείξουσιν. ὁ δὲ ξαίνος ἐξελαύνειν εἰς ἐπὶ τὴν ἀπομυσόμενον γῆν. ὅθεν καὶ ταύτην δὲ ἡ ἄγβαρος ὑφηγεῖτο ἰέναι. ἀντὶ τοῦ συμβάλλειν. ἐπῄνετο. C

Υ'φῆκεν. ὑπέβαλεν. ὑπέθηκεν. ὁ δ', ἐνέδρας αὐτῷ τινα ὑφῆκεν.

Υ'φῆκε. κατεσκεύασεν. ἀπὸ τοῦ ὑφαίνω.

Υ'φηνίοχος. ἀντὶ τοῦ ἡνίοχος.

Υ'φῆπαν. ἐλαβον. D

Υ'φὶς πέπλου. ἡ τοῦ ἀρρηνοφορεῖν.

Υ'φάσμαι. ἀττικὸς ὁ δεύτερος, ἀπὸ τοῦ ὑφάζω, ὑφάσω, ὕφακα, ὕφασμαι. καὶ ἀττικῶς ὑφάσμαι, τροπῇ τοῦ ε εἰς α. ἢ ἀπὸ τοῦ ὑφαίνω. ὑφαίνω. ὑφανῶ. ὕφακα. ὕφαμμαι. ἀντὶ δὲ εἴδος ἔχουσιν οἱ ἀττικοὶ, πολλαχοῦ δὲ τοῖς τοιούτοις ῥήμασι, τρέπειν τὸ σὲ τοῦ μ' σύμφωνον εἰς σ', γίνεται ὕφασμαι. ἀντὶ δὲ οὐδέποτε ὁ ἀττικὸς δεύτερος ἔχει τὰ αὐτὰ φωνήεντα ἐν τῇ α' καὶ β συλλαβῇ, ἐτρέπετο τὸ υ εἰς α. καὶ γίνεται ὑφέασμαι. καὶ διὰ τί μὴ ἔχει ἀττικισμόν, ἐτρέπετο εἰς α'; ἐπειδὴ καὶ τὸ α εἰς ὑ ξένης, ὡς ἐν τῇ ἁλμυρὸς, ἁλμυρὸς. καὶ πηρὸς, πυρός. E

Υ'φιέμενον. ἐνδιδόμενον. καὶ ὑφίεται. ὑπανδοῦναι.

Υ'φίεσαν συνεχώρει. F

Υ'φιζάνει, ὑποκάθηται. ἐλαττοῦται.

Υ'φιζήσεις. ὑποχαλάσεις. ἐνδύσεις. ἐξέλυσε τὰ γεώδη, ἐμαλακὰ καὶ ψαμμώδη, διὰ τοὺς ἐ-

futures

futoras eorum depressiones, & sedimenta, propter onera quæ ipsis imponuntur, & quibus grata deprimuntur, & subsidunt.

A Υποτείνας ὑφιζάνοις, ἢ τὰς βάσεις τοῖς ἐπιτιθεμένοις.

Υποτείνων. Βεβαιῶν. ἐπαγγελλόμενος. ἀντὶ τοῦ ὑπισχνούμενος φαρμάκοις ἀνελεῖν τὸν πύρρον ὑφιστάμενον.

Υποτείνων. Subiens. Suscipiens. Sustinens. Affirmans. Confirmans. Promittens. Vt, Promittens fore, vt venenatis medicamentis Pyrrhum tolleret, & necaret. Infrà vide φυβείσθαι.

Υποτείνω. Subiens. Supponens. Subsituens. Sustinens.

Υπόσχηται. Subit. Suscipit. Sustinet. Pollicetur. Attigerat. Affirmat. Appianus. Ille verò pollicetur se per medios hostes perlaturum literas in Capitolium. Et rursus. Illi verò promiserunt se impeditoros duas Romanas naues, quæ ante totam classem procurrerant.

Υφάσματα. Texant. ab ὑφαίνω. ὁ τεχνίτης.

Υφορμῶν. ἀπαντῶν. ἐνισταμένου.

Υφορώμενος. ὑποτελλόμενος. ἢ ἐννοῶν. καὶ οὐδὲν ὑφορώμενος τὸν πρὸ ποδὸς γέλωτα, τοῦτο ἐπέλει σεμνῷ προσώπῳ.

Υφορώμενος. Neutrum genus ab ὑφορῶμαι. ὅ. Id, quod occurrit. Id, quod aduersatur. Occurrens. Aduersans.

Υφορώμενοι. οἱ δὲ, παὶ χρήματα ὑφορώμενοι, & φιλεῖν αὐτὰ δοκοῦντες διαβρήσσοντες. ἀπὸ τοῦ μισοῦντες, ὡς θησαυρούντες, ἢ ὑποτοῦντες. προσδοκῶντες.

Υφορώμενοι. Illi verò pecuniam torui-oculis intuentes, vel, suspectam habentes, & ab eius amore abhorrentes, eamque fugientes. Pro, Pecuniam odio-prosequentes, obseruantes, vt eam caueant, tanquam insidias bonorum libertati structentem. Vel, suspectam-habentes, vt infinitorum malorum causam. Vel etiam, eam ex pectantes.

Υφωνιδόν. ὁμοθυμαδόν. ὁ δὲ τοῖς ὤμοις φέρων, ἢ παραδοὺς, ἢ ἐπαμφίδιος λέγει).

Υφωνιδόν. q. d. Vnanimiter. Concorditer. De communi sententia. Compositum aduerbium ex præpos. ὑπὸ, & nomine ἴανδ Ⓖ. n. ὃ. consensus. dativo autem ἰωνδ Ⓖ, quasi ὑπανυδ Ⓖ. ὦδὴ πάσιμι. ὑπὸ φ. v. t. Simul loqui, consentire. Vide Eustath. in ἰωνδ Ⓖ. Qui verò aliquid humeris fert, ille dicitur ἐπὶ ὤμοις φέρειν. v. t. in humeris. Et ἐπωμίδιος Ⓖ dicitur ille, qui inhumeri ferter, aut fert. Vt ἐπίγραμμ. lib. 1. reg. 4. epigramm. 16. p. 1. Βαρ Ⓖ ἐπωμίδιον. Onus-impositum-humeris. Onus, quod quis humeris fert. Pro quo aliquando ἐπίγραμ. lib. 1. reg. epigr. 15. p. 3. dicitur ἐπωμίδιος βαρ Ⓖ.

D Υφυδρος. Θουκυδίδης. ἔστησαν δὲ πολυανθρωπῷ ὕφυδροι, κρηπίδας ἐν αἷς καὶ ἐφίλονεικοῦντες μήκασα μεμελυπομένῳ, καὶ λίνου σπέρμα κεκομμένον, ὑπὸ τὸ ὕδωρ ὄντες.

Υφυδρος. Sub-aqua-natans. Vrinator. Thucydides lib. 4. pag. 270. D. & 271. A. l. ὑφαλοῦν. Videlocum. Adnatabant autem illæ vrinatores sub-aqua-natantes, qui funiculo papaueri mellicum, & lini semen contusum in vtribus attrahebant. ὕφυδροι. Pro, ὑπὸ τὸ ὕδωρ ὄντες. Sub aqua latentes.

Υψηλόλογος. ὑψιλόγος. ἐχρῆτο δὲ πομπικολογίαις, καὶ ὑψηγόροις εἰς ἄν, καὶ τραχεῖ ὁ δὲ βάσις κατ' ἀδὲν κεκομψευμένῳ ὑπορχηστικοῖς, ἀπεμίμνησκε δ' ἐν σκυθίᾳ μάχης.

Υψηλόλογος. q. d. Sublimiloquus. Altiloquus. Celsiloquus. Grandiloquus. Iactabundus. Vt, Vtebatur autem verborum-iactationibus, & erat homo quidam altiloquus, atque magniloquus, & asper. Bonus verò nihil verbis eius cedens, neque de sua fortitudine quidquam remittens, pugnam in Scythia commissam in memoriam ei reuocabat.

E Υψαυχῆ. ὑψηλὸς φρονῶν ὁ ὑψαύχην ἀφ' ὑπερηφάνου. ζήτει δὲ εἰ καὶ θηλυκόν.

Υψαυχῶ. Erecta-ceruice-caput-efferre. Ceruices efferre, vel attollere. Gloriari. Superbire. Magnificè de-se-sentire. Deductum à nomine ὁ ὑψαύχης, quod masculeo-genere dicitur, & ita vocatur homo superbus, qui-elata-ceruice-incedit. q. d. Alticeruix. An verò etiam fœmineum genus hoc significati reperiatur, quæritur. Reperitur autem, vt in Lexicis Græcis. apparet. ὑψαύχης τιμή. Excelsus honor. Et ὑψαύχενα εὐχαί. Altam votum. Quæ per tralationem à Poetis dicuntur.

Υψηγόρος. καὶ ὑψιγόρος. μεγαλιγόρος.

Υψηγόρος. & ὑψιγόρος. & μεγαλιγόρος. Idem. Altiloquus. Celsiloquus. Magniloquus.

Υψηλολογούμενοι. ἀπεπλοῦντον τι, & ὑψηλολογημένον.

Υψηλολογούμενοι. Altè-loquentes. Vel, Sublimitatem orationis consectantes, vt qui Prosopopœias ampullas, & sesquipedalia verba. Vt, Minantibus sublimiáque verba iactantibus, alij nullo modo sunt loquendi.

F

Υψηλοτέρας. ἀλαζονικωτέρας, ὑπερφερεστέρας. ἢ ἐμπίπτοντος τάξεως οὔσης. ὑψηλοτέρας ἔχειν φησὶ καταπύλως ὑπηρετὰς, ἀπαρθεῖς, ἢ χαυνω-

Υψηλοτέρας. Celsiores. Arrogantiores. Sublimiores. Superiores. Superbiores. Vel præstantioris ordinis existentes. L. ὦμε. Vt, Epistolas scripsit Capaneo superbiores, elatus, vel inflatus, vel

etiam cepphi-auis-leuissimæ-instar-agitatus, *& ad huiusmodi inanem superbiam impulsus nulla iusta de causa.* Quarum *epistolarum* superbiam Deo sæpe commemoro,& assiduè vociferor, Iò Nemesis. & grauistrepa tonitrua.Et rursus. *Sophocles in Aiace. pag.*68.M. Sublimia *verba* iactares, *& magnificè de te loqueretur*, & in summis *pedum digitis* incederes,Quando nihil existens,pro illo,qui nihil *est*,*nobis* restitisti, Neque Imperatores,neque naualium-copiarum-duces venisse Nos Achiuorum,neque tuos *dominos,qui tibi imperarent*,iureiurando-affirmasti.Schol.κατ' ἐπιρρυσμὸν ἐπ' ἄκρων Ἀχαΐλλου βαίνων γαυριῶν.i.Et in summis digitis insistens-incederes,exultans,*& superbiens.*

Υ᾽ϕηλότερος.Beatior.Sublimior.Excelsior.

Υ᾽ϕηλῶς.Excelsè.Sublimiter.Magnificè.

Υ᾽ϕηρεφὴς.Excelsum.Altum.Sublime.Sublime-tectum-habens.

Υ᾽ϕηχὴς.Altisonus.Excelsam-cervicem-habens.Et ὑψηχὴς ἵππος. Altisoni equi.*Hom. Iliad.E.pag.*103.v.27. *Sic dicti equi,quorum pedes in alto strepitum edunt, dum per aerem feruntur.*

Υ᾽ϕι. Aduerbialiter, ψηλοῦ. Idem. Alte.Sublimiter. In altitudine, vel in altitudinem. In alto. In altum.

Υ᾽ϕιβρεμὴς. Altifremus. Altitonans.In-alto-tonans.

Υ᾽ϕίζωνος.Hypsizontis.*Nomen est* fluuij. *N.L. à verbo* ὑψίζω. *Si verbum* ὑψίζων *reperiatur, significabit in-altum tollere.Sublimem tollere.Extollere.*

Υ᾽ϕίζυγος,Altiugus. In alto solium habens.*Iouis epitheton in alto res humanas truntantis, librantis, perpendentis,& æstimantis,Supremus Gubernator.*

Υ᾽ϕικέρατος.Quæ-caput-altum-habent.Altæ.

Υ᾽ϕικερατα πέτρας. Hoc est ὑψηλὰς κορυφὰς. Rupem alta-cornua-habentem.Per metaplasmum *hoc à Poeta dictum.*

Delie,Cynthiam habens,& tuens
Alta-cornua habentem rupem.

Pro,excelsam,altam. Aristophan. Nubib.*pag.*94.v.1. & 2.

Υ᾽ϕίκερως,Alta-cornua-ferens.

Υ᾽ϕικρατῶ. Res in alto sitas tenere. In alto dominari.In alto imperium habere.

Υ᾽ϕιμέδοντες. In-alto-regnantis. In-alio-dominantis.

Υ᾽ϕίπλοον. In-alto-folia habens. Altas-frondes-habens. Altum.*πέδιλον* verò *per syllabam di scriptum, significat* Talare. Calceamentum.Calceum.

Υ᾽ϕιπέτης. πανξυπέτης. In-altum-volans.Akiuolans. Altiuolans. ὑψιπετὴς verò, ὀξυπέτης. De-alto-lapsus. Qui ex-alto-cecidit.

Υ᾽ϕιστήριος. Hypsistarius. Hypsistarij sunt hæresis, *sine secta* quædam *quorundam*, qui τὸ ὕψιστον.i. Summum, siue Supremum inuocant.

Υ᾽ϕιστοιχος. Altigradus. Qui-per-alta-graditur, *ac iter facit.* Vel.excelsa-mente-præditus.

Υ᾽ϕόθι. In-alto.

Υ᾽ϕίστεγος. Altum-tectum-habens.

Υ᾽ϕος. Altitudo.Celsitudo.Elatio.Et ὕψος ἡμερῶν. Altitudo dierum,pro,dierum-clementia. *Serenus dies, tranquillus dies.Vel,Felix rerum successus.Rerum secundarum status, & tranquillitas.* Dauid. Qui me bello-premunt ab alto. *Id est, in alto dignitatis fastigio collocati.*

Υ᾽ϕοδρόμει. In altum ruit,& currit.

Υ᾽ϕοῦτε. Exaltate. Extollite. Pro,Excelsum ipsum prædicate. Dauid. Extollite Dominum Deum nostrum,

Θεὸς,ἢ καὶ καταφθεὶς. ἐκεῖθεν οὖν τὸν θεὸν πολλάκις ὑπομιμνήσκω. καὶ τὰ ἰαμβεῖα, καὶ βαρύβρεμα βεβηκὼς, σκαιχοῦς βοῶ. καὶ αὖθις. ὑψηλὰ φρένεις, χἀπ' ἄκρων ὠδυπόρεις. τουτέστι, ἐπ' ἄκρων δακτύλων φαίνῃ γαυριῶν. ὅτ' οὐδὲν ὧν τῶν μνηστήρων αἰτήσῃς ὑπερ. κοὐτε ναυάρχους ἰσχὺν ἡμᾶς ἀχαιῶν, οὔτε σοὺ δισμόρους. A

Υ᾽ϕηλότερος. Δεδαιμονέστερος. αἰώτερος. B

Υ᾽ϕηλῶς. μεγάλως.

Υ᾽ϕηρεφὴς. ὑψηλόν.

Υ᾽ϕηχὴς. ὁ ὑψαύχην. καὶ ὑψηχεῖς ἵπποι.

Υ᾽ϕι. Ϲ ὑψοῦ. διαφέρει κατὰ ἐπιτροπὴν εἰς ὕψος. καὶ ἐφ' ὕψος.

Υ᾽ϕιβρεμέτης. ὁ ἐν ὕψει βροντῶν.

Υ᾽ϕίζοντος. ποταμοῦ. C

Υ᾽ϕίζυγος. ἐν ὕψει θρόνον ἔχων.

Υ᾽ϕικέρατα. ὑψηλά.
Υ᾽ϕικέρατα πέτρας. τουτέστιν ὑψηλοτάτην, καὶ μεταπλασμόν.

Δήλιε, κλυθίαν ἔχων
Υ᾽ϕικέρατα πέτρας. D
ἀπὸ τοῦ ὑψηλὴν, ἀριστοφάνης νεφέλαις.

Υ᾽ϕίκερως.
Υ᾽ϕικρατῶν. τὰ ἐν τῷ ὕψει κρατοῦν.

Υ᾽ϕιμέδοντος. ἐν ὕψει βασιλεύοντος.

Υ᾽ϕίπλοον. ἐφ' ὕψους τὰ φύλλα ἔχον. πέδιλον δὲ.

Υ᾽ϕιπέτης. ὁ εἰς ὕψος πετόμενος. ὑψιπετὴς δὲ, E
ὁ ἀπὸ ὕψους πεσών.

Υ᾽ϕιστήριος. αἱρέσεις τὰς ὑψιστήριαι. οἱ τὸν ὕψιστον καλοῦντες.

Υ᾽ϕιφόρητος. ὑψηλοπόρος. ἢ ὑψοφερὴς.

Υ᾽ϕόθι. ἐν ὕψει.
Υ᾽ϕόεσσα. ὁ ὑψηλὸν δόμον ἔχων.
Υ᾽ϕος. ὑπερμα. καὶ ὕψος ἡμερῶν, δύναμις εἰμὶ δαβίδ. οἱ πολεμοῦντες με ἀπὸ ὕψους. F

Υ᾽ϕοῦ δρόμει. ἐν ὕψει ὁρμᾷ, καὶ τρέχει.
Υ᾽ϕοῦτε. ἀντὶ τοῦ ὑψηλὸν ποιεῖν κηρύττετε. δαβὶδ ὑψοῦτε κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν. καὶ προσκυ-

ikrum,

A πᾶσι τοῖ ὑποπεδίοις τῷ ποδῶν αὐτοῦ. ὑποπέδιον δὲ τὸ θεοῦ, πάλαι μὲν ὁ ναὸς ἐνομίζετο τοῦ θεοῦ, νῦν δὲ, αἱ κατὰ πᾶσαν γῆν, καὶ θάλασσαν ἐκκλησίαι· ἐν αἷς τὸν θεὸν τιμῶσι καὶ προσκυνοῦσιν ἅπαντες.

Ὑψώθητι. ἀντὶτοῦ ὑπεράνω πάσης ἀνθρωπίνης τὸ ὕψος σοῦ δείκνυε. ὑψώθητι δηλονότι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ θεός.

Ὑψώθητι. ἀντὶ τοῦ ὑψηλὸς δείχθητι, καὶ πᾶσιν
B ὑπερτέρους δεῖξον τοὺς ἀνθρώπους ὁ θεός.

Ὑψῶσε αἰτιατικῆ.

Ὕψωσεν. ἐπῆρεν. καὶ ὕψωσις, ἔπαρσις.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Υ
ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ Φ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

INITIVM LI-
TERÆ Φ.
CVM A.

D Φάβιος. ὁ καὶ Ἀμίλκας, Καρχηδονίων στρατηγός. ζήτει περὶ τούτου, ἐν τῷ Ἀμίλκας.

Φάβιος πίκτωρ. συγγραφεὺς ῥωμαϊκῶν. οὗτος λέγει ἀρχοντι ῥωμαίων μὴ ἐξεῖναι οὐδενὶ σφετερίσασθαι ἐπὶ τῷ δημοσίου ἰδίων.

Φάβιος μάξιμος. ὕπατος ῥωμαίων. ἐπὶ τούτου ὢν, καὶ τὸν περὶ σαυνίτας πόλεμον ἐγκεχειρισμένος, θρασύτερον, ἢ κατὰ λόγον τὸ ἔργον προσπολεμήσας, ἰσοφάλη, τρισχιλίων νικηθεὶς, δισμυρίους τε πλείστων τοῖς ῥωμαίοις ἀχρήστους ποιήσας. ἡ δὲ βουλὴ, τὸν ὑπατικὸν ἀφῄρηλύτο τὴν ἡγεμονίαν. ὁ δὲ τούτου πατὴρ ὁμώνυμος τῷ παιδὶ, πολλαῖς ἐκκλησίαις ἀνὴρ καθεσθεὶς ῥητὰς, ἐδεῖτο τῆς βουλῆς, αὐτῷ τὸν φαβίῳ τὸ ἐγκλήματα, αὐτὸς αἰσχυνόμενος τὸ τοῦ παιδὸς πταῖσμα κρείττοσιν ἔργοις ἐπανορθώσων. εἰξασα οὖν ἡ βουλὴ αἰδοῖ τῇ τοῦ ἀνδρὸς, ἐπιτρέπει αὖθις τὴν νίκην τῷ πολέμου ἡγεμονίαν, μεταβαλοῦσα αὖτε τὸν πατέρα δεῦρο, ὡς ἂν μὴ δι' ἀπειρίαν σφάλλοιτο. καὶ ὃς ἀφικόμενος εἰς τὸν πολεμίαν, ἀρίστευε, καὶ θρίαμβον κατάγει.

Φαβωρῖνος, ἀρέλλατου, ὃ ἐν γαλλίᾳ πόλεως. ἀνὴρ παντομαθὴς καὶ πᾶσαν παιδείαν. γέγονε

Φ A. 1021

flectum, & adorate scabellum pedum eius. *Vel, fit genus a facitote ad scab. &c.* Scabellum autem Dei, olim quidem, diuinum templum putabatur. Nunc verò, *sic appellantur* Ecclesiæ per omnem terram, & mare *sparsa*, in quibus *homines*que Deo *diuinum cultum*, & adorationem tribuunt. *i in quibus Deum adorant.*

Ὑψώθητι. Exaltare. Pro, Mortalibus, omnibus tuam celsitudinem demonstra. Dauid. Supra cœlos, ô Deus, exaltare.

Ὑψώθητι. Exaltare. Pro, Sublimis, & excelsus, & omnibus superior appare. *Te sublimem, & excelsum, & omnibus superiorem ostende.* Dauid hoc ad Deum dicit.

Ὑψῶν. Accusatiuo. Exalto, extollo, sublimem facio te. *Te laudibus extollo, teque excelsum predico.*

Ὕψωσεν. Exaltauit. Extulit. *Laudibus extulit, & excelsum praedicauit.* Et Ὕψωσις. Exaltatio. Elatio.

Φάβιος. Fabeas, qui & Amilcas, Carthaginensium Imperator. Quære de hoc in voce Ἀμίλκας.

Φάβιος πίκτωρ. Fabius Pictor, historicus Romanus. Hic dicit, nulli Romanorum magistratui licere quidquam publicum in suos priuatos vsus conuertere.

Φάβιος Μάξιμος. Fabius Maximus, Consul Romanus. Cùm adhuc adolescens, & bellum cum Samnitibus fuæ fidei commissum gereret, quòd audaciùs, quàm tutius rem administraret, cladem accepit, tribus millibus *militum* amissis, & pluribus Populo Romano ad bellum inutilibus redditis. Quare Senatus imperium huic abrogat. Sed eius pater, qui nomen idem habebat, quod filius, cùm iampridem in multis expeditionibus esset exercitatus, *l. στρατίας*, Senatum orabat, vt Fabio culpam illam condonaret, promittens, se filij delictum præstantioribus factis, instaurato præclio correcturum. Senatus igitur illius viri verecundia motus, *eiusque precibus cedens*, imperium belli rursus iuueni committit: sed ipsi patrem dedit Legatum, ne propter imperitiam offenderet, *& aliquam eidem acciperet.* Is igitur in hostilem agrum profectus, rem fortissimè gerit, & triumphat.

Φαβωρῖνος. Fauorinus, Arelatensis, Gallus (Arelatum enim est vrbs Galliæ) vir omni eruditione polit-

tus,& excultus: sed qui corporis habitudine fuit semiuir,quem Hermaphroditum dicunt,philosophiæ plenus,*summúsque Philosophus*: Rhetoricæ verò magis addictus. Floruit tempore Traiani Cæsaris, vitámque produxit vsque ad Adriani Imperatoris tempora. Æmulatus-est autem, & magno studio imitatus Plutarchum Chæronensem, infinita librorum scriptione. Scripsit & philosophica, & historica, quorum magnus *est* numerus. Ex ipsius verò libris sunt & isti, De Homeri Philosophia. De Socrate,& de eius amatoria arte. De Platone. De Philosophorum viuendi-ratione. Item alia. Hic scripsit etiam sententiosa-dicta.

δὲ ἐκ τοῦ σώματος ἕξιν ἀνδρόγυνος. ὃν φασὶν ἰσο- A
μαφρόδιτον. φιλόσοφίας μὲν σφόδρα ἦν πλήρ μᾶλ-
λον δὲ ἐπιθύμητος. γεγονὼς δὲ ἐπὶ τραϊανοῦ τοῦ καί-
σαρος, & συνήκμασε μέχρι τῆ ἀδριανοῦ χρόνων
τοῦ βασιλέως. ἀπεφιλοπονήθη δὲ οὗτος, & ζῆλον εἶ-
χε πρὸς πλούταρχον τὸν χαιρωνέα, οὗ τὸ ἄπειρον τοσοῦτον βιβλίων ἄπειρον. γέγραφε δὲ αὐ-
τὸς φιλόσοφά τε & ἱστορικὰ, ὧν πολὺς ἀριθμός.
ἔστι δὲ καὶ τῶν βιβλίων αὐτῷ ταῦτα. περὶ ὁμή-
ρου φιλοσοφίας. περὶ σωκράτους, καὶ ὅτι κατ' ἐρω-
τικὴν τέχνην. περὶ πλάτωνος. περὶ δι- B

αίτης τῶν φιλοσόφων. καὶ ἄλλα. οὗτος ἐγράψε καὶ γνωμολογικά.

Φαβρίκιος. Fabricius. Hic copiarum aduersus Pyrrhum missarum dux designatus-est, vir iampridem illi Regi notus,& qui suæ magnitudinis-animi specimen euidens ediderat. Cùm enim castra castris essent opposita, vir quidam, siue medicus, siue quispiam alias regiæ mensæ minister, ad Fabricium iuit, promittens fore, vt Pyrrhum venenatis medicamentis *i. veneno* necaret, si quod pecuniarum auxilium ab eo sibi daretur, Quem Fabricius auersatus, *ac odio prosequutus*, ob illum *nefarium* conatum. Pyrrho vinctum remittit. Pyrrhus autem hoc factum admiratus, clara voce fertur exclamasse. Hic est, & non alius, ille Fabricius, quem à sua virtute difficiliùs auerteris, quàm à consueta via Solem. Pyrrhus autem, cùm aleam de summa rerum iecisset, summa rerum excidit.

Φαβρίκιος οὗτος τῆς ὑπὸ τὸν πύρρον στρατιᾶς δυνάμεως ὑπαρχήκυ ἡγεμών. ἀνὴρ πόλυ γνωσμὸς τῷ βασιλεῖ. καὶ τῆς αὐτοῦ μεγαλοφροσύνης ἐν ἀρχῇ ἐξενηνοχὼς σύμβολον. ἀπεκαθέζοντο γὰρ ἀλλήλοις τῷ στρατοπέδων, σύνται φυλάξας μέν τις, εἴτε ἰατρὸς, εἴτε ἕτερος τῷ ἐπὶ τοῦ τραπέζαν τοῦ βασιλέως τεταγμένος, ὡς τὸν φαβρίκιον ἀφίκετο, ὑπισχνούμενος φαρμα- C
κοις ἀνελεῖν τὸν πύρρον ὑφιστάμενος, ἂν οἱ τις δόσιν παρὰ αὐτοῦ χρημάτων ὠφέλειαν. ὃν ὁ φαβρίκιος δυσχεράνας τῆς ἐγχειρήσεως, δηλοποιεῖ τῷ πύρρῳ δόλιον. ἀναβὰς οὖν τὸ πρόσχθιν ὁ πύρρος, ἀναβοήσας λέγεται. οὗτός ἐστι, καὶ οὐκ ἄλλος, φαβρίκιος, ὃν δυσχερέστερον ἂν τις δύναιτο τρέψαι τῆς

οἰκείας ἀρετῆς, ἢ τὸν συνήθη πορείας τὸν ἥλιον. ὁ δὲ πύρρος τὸν μὲν περὶ τοῦ πατρὸς ἀναφρίκτως ἔβιον, τοῖς ἄλλοις ἐστράλη.

Φαγανδρόπων. Homines-vorantium. Impurorum. *Vsitatius*, ἀνδροποτάγων.

Φαγέδαινα. Phagedæna. Pestilens morbus. Et Phagedæna, genus herbæ.

Φαγεδαίνα. ἰὸς λοιμικὸν καὶ φαγεδαίνη, εἶ- D
δος βοτάνης.

Φαγὼν ζῶν. Qui viuit, vt edat, *non autem edit, vt viuat.* Iunius. equestris ordinis homo, & viuens vt ederet, familiaris fuit *summis viris*, & Consulibus, & *appellatus est* Ventrideus, *quòd ventrem pro Deo coleret*, & *summum bonum in gula, ventréque poneret*, & sartaginis-nidorem-spirantis-venator, *quòd sartaginis nidorem consectaretur.*

Φαγὼν ζῶν. ἰούνιος ὁ ἱππάδος τελῶν, καὶ φαγὼν ζῶν, συνήθης ἦν τοῖς ὑπάτοις, καὶλιοδαίμων τε, καὶ ταγηνοπνιστοθήρας.

Φαγὼν. Genitiuo. Edere. Comedere. Vt, De oue nihil prorsus edere. *Pars in genitiuo ponitur.* Quære in sancti Sabæ vita. Et φάγετε. Genitiuo. Prouerbium. Venite, edite de meis panibus.

Φαγὼν γλυκὴν. μὴ μέλου τοῦ δόντος φαγεῖν. ζήτει ἐν τῷ τῆ ὁσίου σάβα βίῳ. καὶ φάγετε γλυκὴν. ἡ παροιμία. ἔλθετε, φάγετε τῷ ἐμῶν ἄρ- E
των.

Φαγήματα. Edulia. Cibi. Pabulum Vt, Vidit fascem viridium spinarum, quæ camelorum sunt edulia. *i. pabulum.* Illa verò, caput demisit. N. L.

Φαγήματα. βρώματα. εἶδη φορτίου χλωροῦ ἀγριάδων, ἃ καμήλοις ὄζει φαγήματα. ἢ δὲ, τὸ κεφάλαιον κράδης.

Φαγόνα. Phagona. Sui-amantem. Inaccessum. *Inhumanum, ad quem accedere non licet propter nimiam morum asperitatem.* Hæc autem vox est Syrorum, *id est, Syriaca.*

Φαγόνα. φίλαυτον. ἄπλαστον. ὃν δὲ σύρων ἡ λέξις.

Φάγω. Accusatiuo. Edo. Comedo. Et genitiuo, rarò. φάγομαι. &c. Edamus, & bibamus. Actiua *verba in prima pers. plur. aor. 2. act. Subiunctiui modi, à prisco* φάγω, *vel, vt alij, à* φάγω, *aor. 2. act.* ἔφαγον, *&c. scribuntur* per ω magnum. Passiua verò *futura*, φάγονται, & πίονται, comedent, & bibent, per ο paruum *scribuntur. Sed hæc sunt futura secundæ modi, à singul.* φάγομαι, & πίομαι, *pro*, φαγήσομαι, & πιήσομαι, *&c. de quibus Grammatici.*

Φάγω. αἰτιατικῇ. καὶ γλυκεῖ αἰτιατικῇ. φάγω- F
μεν, & πίομεν. τὰ ὑστερογενῆ, δηλοῦσι, ω μεγάλῳ. τὰ δὲ παθητικὰ, φάγονται, καὶ πίονται δηλοῦσι ο μικροῦ.

Φαγι-

A Φαγύλιον. μῆρυσπάσιον.

Φαιδοίδερον παιδὸς ἐοῦ φύρδην μετὰ ἕλκεσι φόνου.

Φαιδοίδερον. N.L. *Ex sequenti pentametro huc non spectat. Infrà, in φύρδην legitur* φαγοίδεκτον. *q.d. Voratorem, ferri ferinorum, aut ferinorum. Ipsam verò eadem* φαγοίδεκτον *vocabis, quod homines deuoret, id est, interficiat, ac absumat.* Filij sui promicuè plenam habens eadem.

Φαίδιμα τόκον. Ἐπιφανῆ, καὶ καταπληκτικὸν τῇ προσόψει.

Φαίδιμα τόκον. Illustrem, & terribilem aspectu progeniem.

Φαίδιμον. λάμπρον. ἥλιος. σοφοκλῆς.

Φαίδιμον. Lucens. Splendens. Sophocles *in Electra pag.* 117. M.

Πεῦ ποτε τῶ πεφανοὶ δίοχρὼ

B Ποῦ φαίδιμον ἅλιος.

Εἰ ταῦτ' ἰφορῶντες

Κρύπτ' οὐσιν ἔνελοι;

οἷον εἰ ἀγνοοῦσιν οἱ φῶς τ' ὠφελοῦσιν. καὶ ὁμοίως.

Cho. *Vbinam* sunt *fulmina Iouis, aut*

Vbi splendens Sol,

Si Dij *hæc inspicientes,*

Occultant tacitè?

Idem est ac si dixisset. *si sceleratorum hominum* iniquitatem, *ac impia facinora* non producunt in lucem? Et Homerus *Iliad. λ. pag.* 419. *v.* 8.

Εὖτ' γὰρ ἅλιος φαέθων ὑπερίσχεται γαίης.

Quum enim Sol lucidus exortus est supra terram.

Δείκνυσι γὰρ σφαιρικὸν, σφαιροειδῆ τὸν κόσμον.

Ostendit autem Poeta, rotundum esse mundum.

Φαιλόκρια.

Φαιλόκρια. Phaelurea. N.L.

C Φαεσίμβροτος. ὡς φέρουσα φῶς τοῖς αἰθρώποις.

Φαεσίμβροτος. *Aurora.* Lucem—mortalibus—ferens.

Φαεσφόρος. φωτοφόρος. φωτὸς παρεκτικὸς, γνώσει φωτιζόμενος.

Φαεσφόρος. Lucifer. Ens. Lucem præbentes. Lucem afferentes. Cognitione illuminantes.

Φαεσσοὶ. λαμπροὶ. καὶ πλύγμασι φαεσσοῖς ἀποδεχόμενοι τὰ τρωκτὰ κάρυα, ἔβαλάνους.

Φαεσσόν. Lucidum. Splendens. Perlucidum. Vt, Et perlucidis vasis—textilibus excipientes nuces, & glandes, quę—ad edendum erant bonę.

Φαείνω. λάμπω.

Φαείνω. Luceo. Splendeo.

Φαδὶ ὀξυτόνως. ἀδόκητον. ἀυτοφαδὶ τῷ μάλιστα. ἀριστοφάνης ἱππεῦσι.

Φαδί. Dic. Acuto tono *posterior syllaba notatur.* Aristoph. Equitibus, *pag.* 191. *v.* 13. *& deinceps. Quid hæc sibi velint, in notis declarabitur. Eas consule.* Dic μιλτιάδη, vel po-

D σὶν, μιλτιάδῃ post αὖτε. *Id est, Dic* αὖτε *ante* μιλτιάδην, *erit,* αὖτε μιλτιάδῃ. *Transfugiamus.*

N O T Æ.

Φαδί. ἔξυτόνως.] Aristoph. in Equitibus. pag. 192.

Νι. Δίκαιά γ' ἀλλαντοπῶλ' ἔχειν ἀεὶ ξυλαβεῖν.

Δε. Καὶ δὴ λέγω μιλτιάδην. Νι. ἐξόπιθεν γυμ.

Λάβε φαδὶ τῷ μιλτιάδου. Δε. λάβε. Νι. πάνυ κελεύω.

Schol. annot. ἐξόπιθεν. κατόπιν. τουτέστι πρὸς τοῦτο τὸ μέλος, τῷ αὐτῷ. ἵνα πάλιν τῷ μιλτιάδῃ τὸ αὐτὸ βαύλωμα δὶ λέγει, αὐτομιλτιάδην ὄφρα ἴσῃς Λατινιστὶ. ἔκφατ. deinde, τὸ δὲ φάδι ἔκφατ. ὃ μὲν ἀπολλώνιος ὀξύνει. ὁ δὲ ἡρωδιανὸς βαρύνει. Ecqui. Vide versus 15. & 16.

E Φακὴ. τὸ ἔψημα τοῦ φακοῦ, ἢ πλάσεως ἢ ἐψηθεῖσα. ἀφυιικὸς ἢ, ἡ αὐίφοτος. καὶ παροιμία.

Φακὴ vel Φακῆ. Lentes. Ex lentibus pulmentum. Fœminino genere φακὴ, vel φακῆ, vocatur cocta *lens, id est, pulmentum ex lente factum.* Masculeo-genere verò, φακὸς. ἡ, *dicitur lens* non-cocta: *sed cruda.* Et prouerbium, *quod extat apud Aristoph. in Pluto. pag.* 48. *v.* 1. 2.

Ἔπειτα πλουτῶν οὐκ ἔτ' ἡδὺ φακῆ.

Deinde dives-factus, non amplius delectatur lente.

Πρὶν δ' ὑπὸ πενίας ἅπαντα κατέδιεν.

Antè verò, propter paupertatem, omnia deuorabat.

Ἐπὶ τῇ πλουτίνῃ γεγονὼς ἐκ πενήτων. καὶ φακὸς, τὸ ὠμὸν ὄσπριον.

De iis *hoc dicitur*, qui diuites è pauperibus euaserunt. *Er. ad Chil. Cent. 9. col. 289. ad. 6. Alia vita, Alia diæta. Chil. 2. Cent. 8. col. 562. ad. 36. Dives factus, iam desiit gaudere lente. & Chil. 3. col. 624. ad. 2. Effugi malum, inueni bonum.* Et φακὸς. crudum legumen. *lens cruda.*

F Φακὸς ὕδατος. εἶδος ὑδατοδόχου ἀγγείου ἐποδίου. ὁ ἀγροικικῶς πὰρ' ἡμῖν ἀσκοδαύλα λέγεται.

Φακὸς ὕδατος, Lens, siue lenticula, vas lenticulæ figuram habens, ad aquam recipiendam aptum, *quod Galli seruatis vocis græcæ vestigiis, vocat Flascon.* φακὸς igitur, est Genus vasis aquâ recipiêtis, quod in itinere ferri solet. Quod apud nos rusticè dicitur ascodaula,

Hoc à Saulo allatum est, quum Danidem persequebatur. φακὶς ὕλινος. aquæ leuticula. *Sic ipsa sunt accipienda, vt antè declarata.*

Φακᾶς, Dioscorides medicus, Phacàs cognomento dictus est, propter lentes in facie *apparentes ob nigras in facie maculas, quæ lentis speciem habebant. Hinc natum* Proverbium, Lentis angulum tenes. De rebus, quæ fieri nequeunt. *Er ad. Chil. 3. Cent. 5. col. 727. ad. 32. Lenticulam angulo tenes.*

Φακὸν κλᾶσις, Lentem tundis. *De rebus irritis, & inanibus laboribus,* & de iis, quæ non sunt, dicitur.

Φακὸς. Phacee. Rex Israelis, qui bellum intulit Achabo, & vno die sustulit 1500. potentes viros, & captiuos abduxit mulieres, & pueros 1300.

Φάκελλον. Fasciculum. Vel capitis facilem. N. L. Thucyd. lib. 1. pag. 150. A. Feruentes materiæ *ligna* fasciculos, de aggere coniecerunt *in eam vrbis partem, quæ erat intra muros, & aggerem.* Et Iosephus. Cùm materiæ ficeæ fasciculis illum locum circundedissent, ignem iniecit. φάκελλον ignitus *vocat* onus, & *fasciculum.* Et, Apollo verò iubet vendi Nicanori fasciculum bybli, 400. aureis, & cinerem ex ea fieri, cúmque Mariæ paludis aqua rigàri, & *eius* oculos *huius cineris ita* madefacti *emplastro* inungi.

Φάκελλος. Capitis gestamen, quod & φακίολον dicitur. *Sic autem capitis velum videntur appellare. Hinc Italicum deductum, Fazioletto, quod significat & ipsum strophium, quo nares purgantur, & facies sudor abstergitur, & interdum capiti imponitur ad solis ardores, aut ad alias aeris iniurias arcendas.* Dicitur autem & φάκελλος ipse calamorum manipulus, & *stipularum fasciculus.*

Φακίολον. Faciolium, Creon lib. 1. Rhet. apud Cyprios cordylen appellari dicit, capitis velamen, *linteolum, & tegumentum, quo caput inuoluitur, & circundatur. Aristoph. Nubibus pag* 58. v. 10. *annot.* o. *Hinc Italicum cordela, & Gallicum, cordele. q. d. chordula, funiculus, vitta, quod est capitis ligamentum, & tenuissima fascicula, qua vel crines religantur, vel flores, vel aliquid aliud capiti alligatur, ornatus causa. Gallicè dicitur & bande, & bandelette, vel ruban de teste.* Quod apud Athenienses vocatur crobylon, apud Persas verò nidarion.

Φάλα. Galeæ ornamentum. *Clauus in galea splendidum. Vide* φάλος *apud Eustath.*

Φαλαγγαρχίαι. Phalangarchiæ. Duæ merarchiæ, *sunt* quatuor millia virorum, & præterea sex. Hoc nonnulli vocant & cornu segmentum, alij partem. Olim autem & strategia vocabatur. *i. copiarum praetura, & harum dux, vocabatur* strategus. i. Imperator. nunc verò, Phalangarches. *i. phalangis praefectus.*

Φάλαγγες. Phalanges. Ordines. Acies. Quidam verò *sic vocari tradunt* multitudinem armatorum ex pluribus ordinibus *constantem.* Sic & ipsi digitorum articuli vocantur, & nauis fulcra. Quidam etiam *ita vocant* lignum rotundum, ac oblongum, & modicam phalangem, *qua suppositâ, naues in mare deducuntur, aut in terram subducuntur. Quod & Latini vocant phalangam. Gallicè, palange, & vn rouleau.* Phalanx etiam dicitur ipsa stateræ regula, Item in naui pons, *per quem vel in nauim ascendimus, vel de naui descendimus.* Item araneus, quem quidam vocant phalangium. Quinetiam corui apud Atticos phalangia *dicuntur.*

Φάλαγγες. Phalanges. Ordines. *Dicta* φάλαγγες, quòd accedant prope. *Quod in ordinibus milites ad milites propius accedant.* Phalanges verò, *quum dicuntur* de nauibus, *dicta sunt quasi* φάλαγγες, quòd trahant in mare *naues.*

Φάλαγξ. Phalanx. Genere fœmineo, araneus.

γεται, καὶ ἐπῄρατο αὐτὸν Σαοὺλ, ὅτε ἐδίωκεν τὸν Δαβίδ. A

Φακαῖ· φακαῖ Δοσκουρίδης ὁ ἰατρὸς ἐπικλήθη. ἀπὸ τοῦ ὅλη ἢ ὄψεως φακός. παροιμία, φακῆ γοιᾶς χρατεῖς, ὅλη τῷ ἀδυνάτων.

Φακὸν κόπτεις· ὅλη τῷ αἰτίᾳ, καὶ μὴ ὄντων λέγεται.

Φακός. βασιλεὺς Ἰσραήλ. ὃς ἐπανέλαυνε τῷ Ἀχαὰβ καὶ ἀπέκτεινε μιᾷ ἡμέρᾳ μυρίους ἀνδρας ἰσχυροὺς B μφ. καὶ ἠχμαλώτευσε γυναῖκας, καὶ παῖδας. αὐτ.

Φάκελλον. φορτίον. ἢ ἀλλαντοπωλικόν. φορτίου ὕλης φακέλλους, παρέβαλον δὲ τῷ χώματος καὶ ἰσόψηλους. φακέλλους ὕλης ξηρᾶς περιβαλὼν τῷ χωρίῳ, πῦρ ἐνῆκε. φάκελλον οὖν, φορτίον. ὁ δὲ Νικάνωρ κελεύει δοθῆναι τῷ τιτάνῳ φάκελλον βύβλου, ὑ χρυσοῦν. καὶ τέφραν ῥᾳδίως, καὶ βρέξαντα τῷ τῆς μυρίας λίμνης ὕδατι, θεραπεύσαι τοὺς ὀφθαλμούς. C

Φάκελλος. τὸ τῆς κεφαλῆς φόρημα. ὃ καὶ φακιόλιον λέγεται. λέγεται δὲ καὶ ὁ δισμὸς τῷ καλύμματι.

Φακιόλιον. χρεὼν δὲ τὸ ἀ τῷ ἐντοσιῶν, κορδύλιον φασὶ καλεῖσθαι ὑπὸ κυπρίους, τὸ κεφαλῆς ἔνδυμα. ὃ δὲ παρ' Ἑλληνικοῖς καλεῖται κεφάβυλον. ὑπὸ δ' ἄλλων τιάριον. D

Φάλα. κόσμος τῆς ἀσπιδοφαλαίας.

Φαλαγγαρχίαι. αἱ δύο μεραρχίαι. εἰσὶ δὲ ὧν δ ς'. τὸ δ' ἴσον, καὶ διστομεῖ κλητικῆς φασιν. αἱ δὲ, μέρος. πάλαι δὲ καὶ στρατηγία ὠνομάζετο. καὶ ὁ ἀρχιστράτηγος, στρατηγός. νυνὶ δὲ φαλαγγάρχης.

Φάλαγγες. τάξις. τάξεις. οἱ δὲ, τὸ ὅπλα πολεμοῦντων τάξιν ὁπλιτικὸν πλῆθος. λέγεται δὲ καὶ τῷ δακτύλων ἀρθρα. καὶ νῆες ἐμβρώματα. ἔνιοι, καὶ τὸ στρογγύλον ξύλον, καὶ σύμμετρον φαλάγγιον. λέγεται καὶ τῷ ζυγοῦ ὁ κανὼν φάλαγξ. καὶ δοκὸς τῆς νεὼς ἡ διαβάθρα. καὶ ὁ ἀράχνης δὲ, ὃν ἔνιοι καλοῦσι φαλάγγιον. καὶ οἱ κάραβοι ἦν, παρ' ἀττικοῖς φαλάγγια. E

Φαλάγγας. αἱ τάξεις. ὅθεν τὸ πολέμου ἄγχε. φαλάγγες ἦν, αἱ τῶν πολῶν. ὅθεν τὸ ἀπὸ τῆς φάλα- F

Φάλαγξ. ἐπλυπὰς ὁ ἀράχνης. πλάτων ἐλ-

A λιθολόϊησιν ὑμῖν οἱ νόμοι τούτοις τοῖς λεπτοῖς ἀράχνιοις, ἃ τοῖσι τοίχοισιν ἡ φάλαγξ ὑφαίνει.

Φάλαγξ. ἀράχνιόν τι λέγουσι ἢ φάλαγγας, καὶ τὰ ἄκρα τῆ δ' ἀκτύλων. ἅπερ λέγει Ἀριστοφάνης οἱ βατράχοις.

Εἰλίσσετο δ' ἀκτύλων φάλαγγες
Ἰσθμοὺς ὠλιδώσματα.
Καὶ στρατιωτικὴ τάξις, ὡς ἐν ἀνδράσι.
λοῦκιος ὁ ὕπατος οὐκ ἰσχυρὰς φάλαγγα τὸ πρῶτον, ἀλλὰ τότε πρῶτον ὅτε τῆ πυρίνης, πολλάκις εἰωθομολογεῖτο πρὸς τινας τῆ ἐν τῆ ῥώμη, μηδὲν ἰσχυρότερον φοβερώτερον μακεδόνων φάλαγγος. καί τοι γε πολλοὺς οὐ μόνον τῶν θεσσαλῶν, ἀλλὰ καὶ ἐν χερρονήσῳ ἀγῶνας, οἱ καί τις ἄλλος.

Aranea. Plato Helladē Similes-sunt hæ noſtræ leges iſtis tenuibus Aranearum-telis, quas in parietibus aranea Texuit.

Φάλαγξ. Phalanx. Araneus quidā. Dicunt & phalangas ſummas digitorum *partes*, quas dicit Ariſtophanes in Ranis *pag.* 181. v. 11. 12. 13. *Ibi tamen aranea videntur ita vocari.*

-- Et quæ ſub tecto degentes
Deducitis digitis aranea
Supra-hiſtanem-extenſas telas.

Phalanx etiam ordo militaris ex 40. viris *conſtans, imò* pernè *ex quatuor, vel ex octo millibus virorum conſtans. Vide Lex.* Vt, Conſul autem Lucius, cùm phalangem nunquam antè vidiſſet: ſed tunc primùm in *exercitu* Perſei *conſpexiſſet*, apud quoſdam Romanos ſæpe ingenuè confitebatur, ſe nihil vidiſſe terribilius phalange Macedonica, quamuis non ſolùm vidiſſet: ſed etiam commiſiſſet multa prælia, ſi quiſquam alius.

N O T Æ.

Τὰ ἄκρα.] Sic & apud Ariſtoph. in Ranis. pag. 181. v. 11. Schol. annot. 7. Supra tamen legitur, τὰ ἐπὶ ἀκτύλων ἄκρα. Vide φάλαγγι. Ariſtoph. v. 11. 12. & 13.

--Αἶδ' ὑπερύφαι
Εἰλίσσοντό τι δ' ἀκτύλων φάλαγγες
Ἰσθμοὺς ὠλισμάτα.

Conſule Schol. ὠλίσσων δ' ἀκτύλων. Volvere, deducereque digitis. Nere vulgò, filare. Quid ſit ὠλίς, in noſtro Dor. lex. pluribus docetur.

Φαλαγγηδὸν. δίκην τάξεως.

Φαλάγγια. ζῶόν τι περὶ δ' ἀκάνθων δηγὸ τὸ φαλάγγιον.

Φαλαγγίτης.
Φαλαγγίτης. ὁ φαλαγγάρχης ἐνδίας.

Φαλακρὸν πόλις. ὅπου τοῦ μήκους πυνθάνεται.

Φαλακρώματα.
Φάλανθοι. φαλακροί. ἄνθος γὰρ ἡ λευκὴ θρίξ.

Φάλαρα. τὰς τετραγωνοειδὰς τοὺς ἀπὸ ἴσους. τινὲς κάτωθεν τινὰ καὶ τὸ μέτωπον τῶν ἵππων. ὧδε δὲ ἠροδότῳ, τὰ ἐφ' ἑκάτερα τῶν γνάθους σκεπάσματα.

Φάλαρις. ἀκραγαντῖνος. τυραννήσας σικελίας ὅλης, καὶ τῆ βὰ ὀλυμπιάδι. ἔχρατο δὲ τοῖς ἀπὸ θαυμασίας πάνυ. αἰλιανὸς φησι περὶ τούτου. ὅτι λοξίας δὴ, καὶ ζηνὸς σωτῆρ, ἀναβολὴν θανάτου ἐψηφίσαντο ἐπὶ δύο φαλαρίδι, αὐτῶ ὧν ἐπίοιεν χαρίτωνι, καὶ μελανίππω φερόντων.

Φαλλεῖκον. ποίημα αὐτοσχέδιον, ὅπερ τοῦ φαλλοῦ ᾄδεσθαι. καὶ φάλλακος.

Φάλεκ. καὶ τῶν πρωτικῶν φωνὴν, τὸ ἥμισυ λέγει τοῦ χρόνου τῆς χριστοῦ παρουσίας. ἀπὸ γὰρ ἀδὰμ μέχρι τοῦ κατακλυσμοῦ ἔτη νῶε. ἔτη βσμβ. ἀπὸ δὲ τοῦ κατακλυσμοῦ, ἕως τοῦ φάλεκ, ἔτη ψνη. ὡς γίνεσθαι ἔτη γ. ἀπὸ γὰρ κτίσεως κόσμου μέχρι τῆς ἀναλήψεως τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ, ἔτη ς.

Φαλαγγηδὸν. Phalangis-inſtar. *Turmatim. Agmine confertо, quemadmodum in phalange fieri ſolet.*

Φαλάγιον. Phalangium. Phalangium eſt quoddam animal *de numero venenoſorum, quæ morſu venenum inſerunt. Dicta verò ſunt phalangia, à longioribus cruribus interadiis, quæ Græci* φάλαγγας *appellant.*

Φαλαγίτης. Phalangites. Legionarius.

Φαλακρὸς. Calvus. Et ſerenitate caluior. *Proverbium illi ſimile, Peſſillo calvior. Er. ad. Chil. 4. Cent. 3. col. 68. ad. 49.*

Φαλακροῦ πόλεις. Calvum vellis. De fruſtrâ laborantibus. *Er. ad. Chil. 1. Cent. 8. col. 161. ad. 17.*

Φαλακρώματα. Calvicies. Calvicium.

Φάλανθοι. Calvi. ἄνθος enim, albus capillus, *q. d. flos.*

Φάλαρα. Phalerx. Ornamenta *equorum* ante frontem poni ſolita. Scutula. Ornamentum, quod ante frontem equorum ponitur. Apud Herodotum verò *ſic vocantur* tegumenta genas *equorum* tegentia.

Φάλαρις. Phalaris. Agrigentinus, qui totius Siciliæ tyrannus fuit Olympiade LII. Scripſit epiſtolas prorſus admirabiles. Ælianus de eo dicit, Apollinem, & Iouem patrem, dilationem mortis Phalaridi per annos duos decreuiſſe, *decretamque conceſſiſſe*, quòd Charitonem, & Menalippum clementer tractaſſet.

Φαλλεῖκον. Phallæcium. Poema extemporaneum, *quod ex tempore fit, &* in Phallum canitur. *Quis autem eſſet Phallus, docet Ariſtoph. commentator Acharnenſ. pag. 722.* & Phallæus. *Idem.*

Φάλεκ. Phalec. Secundùm propheticam vocem ſignificat dimidium temporis aduentus Chriſti. Nam ab Adamo vſque ad diluuium Noe, *ſunt* anni 2242. A diluuio vſque ad Phalec, *ſunt* anni 758. Quare ſunt anni ter-mille. Nam à condito mundo vſque ad aſſumptionem Domini noſtri IESV CHRISTI *ſunt* anni ſexies-mille.

Φαληρεύς. Phalereus. Ciuis Phalerorum, *siue* Phaleri. Phalerum verò, portus *est* Atticæ.

Φαληρεύς. πολίτης ἐκ Φαλήρου. Φάληρον ἢ, Α
λιμένα ἀττικῆς.

Φαλησιόωσα. *Albicans. Spumosa.* In altum elata. κύματα φαλησιόωντα. *Vnde albicantes, spumosæ, vel elatæ, vel in altum sublatæ. Hom. Iliad. N pag.* 499. *v.* 11.

Φαλησιόωσα. εἰς ὕψος ἐπαιωρουμένη.

Φαλησίς. Phaletis, *siue Phaleris*, auis palustris. Dicta est autem à nomine τὸ φάλος, quod significat phaleram, & galeæ conum, vel splendidum galeæ clauũ, apicem, & ipsam galeæ cristam, quæ λόφος vocatur. *Fortasse autem intelligitur galerita, quæ plumam in capite, galero similem habet, & quæ cristata propterea videtur, & vocatur Latinè alauda, Gallicè, alouette. Nam & alaudæ quædam sunt cristatæ: sed plumis cristatæ cristis.* Et Phaleritæ, gens.

Φαλησίς. ὄρνις λιμναία. ἐκλήθη ἀπὸ τοῦ φάλου. καὶ Φαληρῖται, ἔθνος.

Φάληρον. Phaleri. Oppidum Antiochidis *Tribus. Municipium Antiochiæ Tribus.* Vnde popularis, & municeps, vocatur Phalereus.

Φάληρον. δῆμος τῆς Αἰαντίδος. ἀφ' οὗ ὁ δημότης, Φαληρεύς. B

Φαλῆς. Phales. Phaletis. *Dicitur autem in nominativo* φαλῆς, vt ἑρμῆς Mercurius. *At genitivus*, φαλοῦ, *vel* φαλέως. Quemadmodum Homerus coniunxit animi consternationem cum fuga, & ipsius sociam esse dixit, quum *Iliad. lib. 9. v.* 2. cecinit, Θεσπεσίη ἴαχε φύζα, φόβῳ κρυόεντος ἑταίρη. Diuina *Græcos* tenebat fuga, timoris frigidi socia. Sic etiam Comicus, occasione inde sumpta, Phalem, *siue* Phallum i. Priapum, Bacchi socium esse dixit. Bacchicum enim potum res venereæ sequuntur. Phalliones verò *l.* φαλλίωνες, in honorem Bacchi sic vocabantur à Bacchi phallis. Postea verò voce leuiter corrupta vocarunt eos Παλλίωνας, *pro* φαλλίωνας. *Intelligit autem τοὺς φαλλοφόρους qui phallicum carmen in honorem Bacchi canebant. De quibus Athenæum lib.* 14 *pag.* 308. *l.* 21. *& deinceps, in* φαλλοφόροι. *Vide & Herodotum lib.* 2. *pag.* 68. *l.* 35.

Φαλῆς. ὄνομα τοῦ Διονύσου. Φαλλοὶ γὰρ ἐκαλοῦντο οἱ ἐν ταῖς τελεταῖς τοῦ Διονύσου ἀγόμενοι. C

Φαλλικά. Phallica. Carmina, quæ in honorem Phalli canuntur.

Φαλλικὰ τὰ εἰς τὸν φαλλὸν ᾀδόμενα μέλη.

Φαλίσκοι. Phaliſci. In voce Ἀμφικαί.

Φαλλικὸς νόμος. Falcidia *Lex.* Lex est à Cæsare Caio Octauio lata, maximam etiam nunc vim, & auctoritatem habens in hæreditatum successionibus, à Falcidio Tribuno-plebis inuenta.

Φαλλικὸς νόμος. ὁ Φαλκίδιος. ὁ ἐπὶ Καίσαρος πεμφθεὶς γαίου Ὀκταβίου, πλείστην καὶ πᾶσιν ἰσχὺν ἔχων εἰς τὰς τῶν πλήθων διαδοχάς, παρὰ Φαλκιδίου τοῦ δημάρχου εὑρεθείς. D

Φάλκων. Falco. Falconis. Nomen *viri proprium.* Et accipitris genus, *quod tamen accipitre longè maius. Italicè, falcone. Gallicè, Faulcon, Latinè, Falco.*

Φάλκων. ὄνομα κύριον.

Φαλκωνίλλα. Falconilla. Nomen proprium *mulieris.*

Φαλκωνίλλα. ὄνομα κύριον.

Φάλος. Quod ante frontem ponitur. *Pollux, pellem in fronte sitam, vocat* περιστερίδιον. *Alij, frontale fuit appellant. Alij, Equinæ frontis ornamentum. Herod. lib.* 7. *pag.* 248. *l.* 35.

Φάλος. τὸ περιστερίδιον.

Φάλος. Gleba. Vel crista. Vel eminens in mari petra, *siue* scopulus.

Φάλος. βῶλος. ἢ λόφος. ἢ ὑπερέχουσα πέτρα ἐν θαλάσσῃ.

Φαλλοφόροι. Phallophori. Ithyphalli. Autocabdali. *Sunt tria genera* Musicorum. Et hi quidem, *Autocabdali*, coronam hederæ ferebant. Ithyphalli verò, laruas ebriorum, & vario-colore-distinctas manicas, & tunicam ad talos vsque *demissam.* Phallophori verò, bybli cortice, *l.* βύβλου. *Vel, arboris libro, vel alicuius pecudis pelle* faciem tegebant, hedera, violisque coronati. E

Φαλλοφόροι. Ἰθύφαλλοι. αὐτοκάβδαλοι. Ἰδίᾳ μουσικόν. οἱ μὲν κιττοῦ στέφανον ἐφόρουν. οἱ δὲ, Ἰθύφαλλοι, περισπωμένα μιτύσιον εἶχον, καὶ χειρίδας αὐθίνας, καὶ χιτῶνα μέχρι τῶν σφυρῶν. οἱ δὲ Φαλλοφόροι, ἐκ βύβλου δέρματος ἔστεπτον τὰς θύρας, κιττῷ, καὶ ἰοῖς στεφανώμενοι.

Φαλλοί. Phalli *Virilia* membra coriacea. Vel, lignum oblongum, habens in summo pudendum coriaceum.

Φαλλοί. μόρια ἀνδρεῖα πηνία. ἢ ξύλον ὀβλόπους, ἔχον ἐν τῷ ἄκρῳ σκύτινον αἰδοῖον.

Φαλλοί. Phalli. Pudendum *erectum* ficulneum. Postea verò *factum* ex pellibus rubris, virilis pudendi figuram habens. Hoc autem ibi circumponentes & in ceruicibus, & in mediis femoribus, saltabant, honorem Baccho tribuentes in Bacchanalibus. *Eras. ad. Chil.* 3. *Cent.* 5. *col.* 889 *ad.* 6. *Phallucides.*

Φαλλοί. αἰδοῖον σύνηνον. ὕστερον δὲ ἐκ δερμάτων ἐρυθρῶν. σχῆμα αἰδοῦς ἔχον ἀνδρῶν. καὶ τοῦτο ἑαυτοῖς περιτιθέμενοι ἔντε τοῖς τραχήλοις, καὶ μέσοις τοῖς μηροῖς, ἐχορεύοντο, τιμῶντες τὸν Διόνυσον ἐν τοῖς Διονυσίοις ἀγῶσι. F

Φαλλοί. *l.* φάλος. *Vide Eustath.* Lucida scutula galeis imposita. λόφος verò, cristæ ex setis equinis factæ, *vel ex alia seta confectæ.*

Φαλλοί. τὰ ὅπλα τῆς κεφαλῆς ἀπὸ λαμπρᾶς ἀσπιδίσκια. λόφοι. ἢ αἱ τριχόσεις.

Φαμίαι.

A Φαμίας. ὄνομα κύριον. τὰς παρθυλακὰς δὲ βλέπων ὁ Φαμίας, οὐκ οὐκ ἄψυχος, ἐξέκλινε τὰς ὄψεις ἐπὶ τὰ σπόνδυλα συμπλοκάς.

Φαμβύλιμβυ.

Φάμωσα ἀπόρρητον δὲ ἦν ἰουβιανὸν, φάδαις, καὶ παῳδίαις, καὶ τοῖς λεγομένοις φαμώσοις.

Φανάς. τὰς ἐπιλάμψεις ἢ λαμπάδας.

B Φάναι ἐν αὐτῷ. ὑπολαμβάνειν. τὸ δ' λέγειν, ἑτέρῳ δηλοῦν.

Φάναι. εἰπεῖν. φάσαι δὲ, αὐτὸ τὸ λάμψαι. καὶ ἀθρόον. καὶ φάναι verò, Luxisse, splenduisse. Coruscasse. Illustrasse. καὶ ἀπὸ τοῦ φαίνω. φανῶ. ἔφανα. &c.

Φανερῶ αἰτιατικῇ. καὶ φανερῶς. ἐναργῶς. ἐπίδηλος. αἰσθητὸς. πρόδηλος.

Ὦ μέγα σεμνὴ νεφέλη, φανερῶς ἠκούσατέ μου καλέσαντος.

C diuistis alacriter, & manifestam huius rei significationem dedistis.

Φανὶ. λαμπρᾷ. καθαρᾷ. αἰσθητὴ. ἵνα μὴ γ' ἐγχάνω εἰς τὰ σαύρια, φανὶ γὰρ ἦν.

Φάνης. ἐν τοῖς ὀρφικοῖς ἐκπεφάνη ὁ φάνης, αἰδοῖον ἔχων ἄνδρὸς τὰ μηρυκὰ ὃν ἐλεγεν ἔφορον τῆς ζωογόνου διανοίας, καὶ ὁ ἑπτάπους ἕτερος, καταπόντα τοὺς θεοὺς, ὡς ἔφη κρόνον.

Φανίας ἢ φανίας. ἱστορικὸς φιλόσοφος ἐξεπεπτικός. ἀριστοτέλους μαθητής. ἦν δὲ ὅτε καὶ ῥητὰ D ὀλυμπιάδος καὶ μετέπεσεν ὅτε ἀλεξάνδρου τοῦ μακεδόνος. ἢ φανίας, ὄνομα κύριον ὑπὸς τῶν ἑπταπολιτῶν τὶς ὄνομα ἐκαλεῖτο.

Φάνιον. τὸ ἐν ᾧ, εἰς ὃν τὰ καθάρματα ἐξέβαλλον.

Φανόδημος ὄνομα κύριον.

Φανός. φανὸς καὶ συγκοπῇ καταγγέλλων, καὶ ταριχῶν τὰ σκεύασματα, καὶ ἰλυόων. ἔστι τὸ φαίνειν, ὅ ἐστι συκοφαντεῖν. ὅπως ἔσομαί σοι φανὸς ὑπογραφικὸς δικῶν. φανοὶ δὲ, καὶ τὸ E φαῦνοι ἐκάλουν. ἐκ δὲ τῆς ἀμπελίνου τοὺς λαμπαδίας κατασκάζον. διὸ λέγεται φανὸς ἀμπέλου.

bant omne perspicuum. Ex viteis autem *sarmentis* lampadas, *faculasque* conficiebant. Quare dicitur φανὸς ἀμπέλου. Fax vitis. *Vitea facula. Vel vitea lucerna. Aristoph in Lysistrata pag.* 548. *v.* 12. φανὸς *aliàs lanterna, per quam lumen perlucet.*

Φανοστράτη. Θηλυκὸν. Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ τῶν ἀθήνησιν ἑταιρῶν. ταύτην φασὶν ἐπονομάζεσθαι φθειροπόλλαν. ἐπειδὴ ὅτε ἐκ πύλης ἐξῆσαν ἐφθειρίζετο.

F Φανότερον. λαμπρότερον.

Φανυσθῆναι. ὡμολόγησε τὴν ἀκρίαν αὐτῆς ἐπιδώσειν. ἐν τοῖς φανυσθῆσι.

Φανῦν κατηγορήσων. ἀριστοφάνης. μικρὸς γὰρ μῆκος ἦτος. ἀλλ' ἄπιτε κρανὸν. ἢ νικαρχὸν φησι.

Φαυλὰς Fameas. *Fascius. Falcas, qui & Amicas. Vide* φασίας. Nomen proprium. Vt, Fameas verò excubias intoens, quamuis esset *homo* non exanimis, *neque timidus, at ignarus, tamen* congressus cum Scipione declinauit, *& prælium cum eo committere non est ausus.*

Φαῦλ'. Dicimus.

Φάμωσ'. Famosa. *Scripta. Verba famosa. Carmina famosa. Vt,* Iouianum autem mordacitet deridebant, *cum infectantes* carminibus, & parodiis, & iis, quæ famosa *carmina, vel, quæ scripta famosa* dicuntur.

Φανοί. Coruscationes. Splendores. Vel, splendidas.

Φάναι ἐν αὐτῷ. Dicere intra se-ipsum. Id est, Existimare. *Putare. Cogitare. Vt* David. *Psal.* 14. *v.* 1. *Dixit impius in corde suo. Pro, Putat, existimat.* Dicere verò, *significas aliquid* alteri declarare.

Φάναι. Dicere. *Infinit. præs. à* φημὶ. *Dico.* φῆναι *infin. aor.* ἔφην. *ab* ἔφαον. *v. n.* φάναι verò, Luxisse, *splenduisse. Coruscasse. infin. aor.* 1. *à* φάνω. φανῶ. ἔφανα. &c.

Φανερῶ. Accusativo. Manifesto. Declaro. Manifestum facio. Et φανερῶς. Euidenter. *Perspicuè, manifestè.* Promptè. Aristoph. Nub. *pag.* 76. *v.* 10.

O valde venerandæ Nubes, euidenter audiuistis me vocantem vos. Me vos inuocantem exau-

Φανὶ. Lucida. Splendida. Pura. Aristoph *in Ecclesiaz. pag.* 493. *v.* 12. Ἵνα μὴ ἐγχάνω εἰς τὰ σαύρια. φανὶ γὰρ ἦν. *Pro,* ἵνα μὴ ἐγχάνω. *quod ab* ἐγχίζω. Vt ne cacarem in veste-pellicea pura enim erat.

Φάνης. Phanes. In Orphicis in-medium-productus est Phanes, pudendum habens iuxta nates, quæ dicebant præsidem generatricis facultatis. Et Hericapæus alterum *pudendum habens introductus est, quem aiunt* Deuoralse Deos omnes, vt Saturnus *fecit.*

Φανίας. Phanias, aut Phænias, Eresius Philosophus Peripateticus, Aristotelis discipulus. Fuit autem Olympiade cxi. & postea sub Alexandro Macedone. Fuit & alter Phanias, qui sic vocabatur, & è ducum numero fuit.

Φάνιον. Phanium. Locus, in quem *sordes, &* piacula coniiciebantur.

Φανόδημος. Phanodemus. Nomen proprium.

Φανὸς. Clarus. Perspicuus. Manifestus. Lucidus. Splendens. Per syncopen *est formatum ex nomine* φανὸν *quod à* φαίνω, *luceo, splendeo quod à* φάω *deductum, inserto* ν *ante* τ. *Ita vocatur ille, qui denuntiat, & declarat, & indicat res. Vel dictum* φανὸς à verbo φαίνω, quod est *accusare, deferre, indicare, calumniari. Aristoph. in Equitibus. pag.* 311. *v.* 10. Ὅπως γένωμαί σοι φανὸς ὑπογραφικὸς δικῶν. Vt sim tibi clarus subscriptor litium. φανοὶ autem vocabant omne perspicuum. Ex viteis autem *sarmentis* lampadas, *faculasque* conficiebant. Quare dicitur φανὸς ἀμπέλου. Fax vitis. *Vitea facula. Vel vitea lucerna. Aristoph in Lysistrata pag.* 548. *v.* 12. φανὸς *aliàs lanterna, per quam lumen perlucet.*

Φανοστράτη. Phanostrate. Fœmineum *nomen.* Apollodorus in libro de meretricibus Atticis, dicit hanc vocari φθειροπόλλαν, quòd ad portam stans pediculos colligeret. *Gallicè melius, Dentant qu'on se tenant à la porte de la ville elle se pouillast.*

Φανότερον. *Lucidius.* Luci fius. Splendidius. Clarius.

Φανυσθῆναι. Promisit se tradicturum ipsius arcem apud Phanotenses fitam.

Φανῦν. Accusaturos. Aristoph. *in Acharnens. p.* 297. *v.* 8. & 9. Di. Atqui iste Nicarchus exit accusaturus. Boe. Parua profectò statura *præditus est* iste. Di. Sed totum malum. *Sed est pessimus, & totus ex malo conflatus.*

NOTÆ. A

Μικρὸς γε μέντοι] Aristoph. in Acharnens. pag. 297. v. 8. & 9.
Δι. Καὶ μὴν ἐδὴ Νικαρχῶ ἔρχονται φασῶν.
Βυ. Μικκὸς γε μέντοι οὗτος. Δι. ἀλλ' ὅμως κακός.
Φάσκω. Indicare. Nomen alicuius deferre. Accusare. Aristoph. in Acharn. pag. 294. v. 1. 6. & 9. Vide Schol. annot. 1. Et pag. 297. v. 17.

Φαντάζομαι. Pro, φάσκω. Accusor. Calumnioꝛ-deferor. Calumniis-premor. Per-calumniam-accusor. Aristophanes *in Acharnensibus pag. 294. v. 5. Vide & sequentes versus, qui declarant ἐτυμολογίαν τῦ φαντάζομαι. Sequens exemplum non est Aristophanis, nec ad præsentem significationem facit: sed φαντάζω, hoc sumitur hîc pro imaginari, & passiuè, pro per imaginationem percipi.* Vt, Id, quod effugerat, plus erat, *maius erat* eo, quod imaginatus fuerat. Priscꝛ verbum *φαντάζεσθαι* dicebant, pro *φάσκειν, unde pro, φάσκειν, deferri, accusari, per calumniam accusari, calumniam premi. Vide notas, & præcedentia.*

Φαντάζομαι. συκοφαντοῦμαι. ἀρίστοφάνης. πλέων τῶ φαντασθέντος ἐω᾽ ὁ δήφυγμ οἱ παλαιοὶ τὸ φαντάζεσθαι, ὅτι τῶ φάσκειν. ἔλεγον.

Φαντασία. Opinio. Cum sciret opinionem esse de se, quasi pecuniam secum haberet, plura præparauit, prout licuit, quæ ad rem propositam, *susceptúmque negocium* faciebant. Et rursus. Romani verò magna cum opinione, *magnáque cum pompa*, & commiseratione populi præcedebant ad res gerendas.

Φαντασία. ὑπόληψις. οἰδὼς γὲ ὅτι φαντασία περὶ αὐτόν ἐστιν, ὡς ἔχοντα χρήματα μεθ᾽ ἑαυτῦ, πλείω ἥρμόσατο, πρὸς τὴν ὑπόθεσιν ἐνδεχομένους. καὶ αὖθις, οἱ δὲ ῥωμαῖοι μετὰ μεγάλης φαντασίας, καὶ συμπαθείας τῦ δήμυ προῆγον ἐπὶ τὰς πράξεις.

Φαντασία. Phantasia. Visio. Visum. Imaginatio. Phantasia, est animæ facultas, quæ cognitionem, & appetitionem, & vitam habet. Phantasia quoque *est* ensus. Differunt tamen inter se. Quia sensus quidem, *ad* exterꝛa tendit, *spectat, ac refertur.* Phantasia verò, intus *in se ipsa* cognitionem habet. Et sensus quidem id tantùm, quod adest, & quod extrinsecus arripit, *ac percipit*, id *inquam tantùm* nouit. Phantasia verò, à sensu arripiens *rerum* sensibilium formas, eas in se refingit, *ac iterum formas.* Quamobrem etiam Aristoteles eam vocat pattolenti mentèm. Ac mentem quidem, quòd in se contineat id, quod in sui cognitionem cadit, *& quod cognosci potest*, & simplici apprehensione *id* apprehendat, vt illa *mens*. F. ἐκείνως. *scil.* τοῦ. Patibilem verò, *siue patientem*, quia cum formis, & non sine figuris *id apprehendit* Dicta verò *φαντασία*, quasi sit quædam *φανταστικὴ*. Phantasia enim, est *rerum* visarum statio, *vel, status*. In se enim sistit, *& stare facit* ea, quæ extrinsecus apparuerunt. Horum enim vtrunque circa *res* particulares versatur. Nam album quidem nouit: non tamen omne album. Differunt autem *hæc duo, sensus, & phantasia*, quòd hic quidem, *sensus scilicet*, externa, illa verò, *phantasia scil.* interna norit. Et phantasia quidem, suscipit quinq. sensuum formas. Quisque verò sensus, tantùm suum sensibile cognoscit.

Φαντασία. περὶ φαντάσματος. διαφέρει φάντασμα μὲν γὰρ ὅτι, δύναμις διανοίας. οἷα γίνεται καὶ τοῖς ὕπνους. φαντασία δὲ, τύπωσις δὲ ψυχῆ. τοῦτέστιν, ἀλλοίωσις ἡ γὰρ δεκτικὴ τῶν τύπωσιν, οἱονεὶ τύποι σφραγιστῆρος. ἐπεὶ καὶ δεκτικὸν ὅτι πολλοῖς τύπως καὶ τὸ αὐτὸ ὡσεισήποτε. νοεῖται δὲ φαντασία, ἢ ὅταν ὑπάρχοντος καὶ τοῦ ὑπάρχον ἐναποτυπωμένου ἢ, καὶ ἐναποτυπωμένη, καὶ ἐναποσφραγισμένη, οἷα οὐκ ἂν γένοιτο ἀπὸ μὴ ὑπαρχόντος. τῶν δὲ φαντασιῶν, αἱ μὲν, εἰσὶν αἰσθητικαὶ. αἱ δὲ οὐ αἰσθητικαὶ μὲν, αἱ δὲ αἰσθητηρίου, ἢ αἰσθητηρίων λαμβανόμεναι. οὐκ αἰσθητικαὶ δὲ αἱ ἀπὸ τῶν διανοίας. καθάπερ καὶ τῶ ἀοσωμάτων, καὶ τῶν ἄλλων λόγω λαμβανομένων.

Φαντασιοσκοπικὸς. Phantasias-specularis.

Φαντασιο-

A Φανταστόνους.

qui phantasiarum speculationibus, considerationibus, & interpretationibus vtile studium, vade nomen accepit.

Φάος φῶς.

Ὦ φάος ἀγνὸν, καὶ γῆς
Ἰσόμοιρος ἀὴρ, ὡς μοι
Πολλὰς μὲν θρήνων φόβας,
Πολλὰς δ' ἀντίρροις ἤδου,
Στέρναν πλαγὰς αἱματοσταγῆ.
Ὁπόταν δ' ἀνάριθμος νὺξ ὑπολειφθῇ.

B ἡ πλέκτρα φησί. λήγω δ' οὔτε νυκτὸς, καὶ ἡμέρας πλαιόμενα καὶ αὖθις,

Ἥδιστον φάος ἡμέρας
Ἔστι τοῖσι παροῦσι.
καὶ ζῆτει σὺ τὴν φάος.

Φάος. φασὶν ὅτι τὴν ὡραιότητα, καὶ ἐπιφανῆ τινα. τὸ δὲ φάος, ἐπὶ ὡραιζομένων φασὶ σοὶ πολλῶν καὶ σατφοῦς οὐ ψιττίαν, ἀλλὰ λεσβίαν. καὶ δοκοῦσι τυχόντας, ῥῖψαι ἑαυτὴν ἀπὸ τῆς λευκάδος

C πέτρας.

Φάραγξ. τὸ τῆς γῆς βάραθρον. ὅπερ ὅταν ὕδωρ δέξηται, οὐκέτι φαίνεται ἔξω.

Φάραγξ. ἡ καλάμη τῆς γῆς ἀρσενικῶς. τὸ παρσικὸν ἐπὶ θάτερα διακλίνοντος· ὅ ἐστι βραβεύοντα φάραγγα τεμεῖν, διορίζοντα. φάραγξ δὲ, φαίνεσθαι, χρήσασθαι οἱ πολλοί.

τετύφλωται, φάραγξ. φαίνεται. *Sed hoc aliud significat. Vide Lex.*

Φαραὼ τοὺς ἅπαξ ἁπλοῦν τοῦτο, οἱ βασιλεῖς

D Αἰγύπτου, ἀπὸ τοῦ πρώτου Φαραώ.

Φαρισαῖος, ἴδιον κύριον.

Φαρισαῖοι. οἱ ἰουδαῖοι ὁμόφυλοι ἀφορισθέντες ἀπὸ τοῦ μὴ ζῆν, καὶ ἀφορίζειν ἑαυτοὺς τῶν ἄλλων ἁπάντων. ὅς τι τὸ καθαρώτατον τοῦ βίου, καὶ ἀκριβέστατον, καὶ εἰς τὸ τοῦ θεοῦ ἐπιτήδευμα φαρὶς λέγεται τοῦ ιβ. αἵδε γλῶτται, ἀφορισμὸς ἰδιαζόντων. ἢ ὀξύτονα τοῦ ἐκ τοῦ βίου μετέρχονται καὶ οἱ γραμματικοί. παρ' οἷς ἐν πολιτείᾳ ὁ ἐκτὸς πολίτης, παρεπίδημός τις. παρεπιδημοῦσα δὲ τοῦ συμβάντος ἕξεως,

E καὶ πνεύματος, ἐστὶ πρόσκαιρος καθάρσεως. λέγεται δὲ καὶ παροίκους τινὰς, καὶ ἀπαρχὰς καὶ ἐπιλοιβὰς δύο. ὑπὲρ αὐτῶν ὁλοκαύτωσιν ἐσπέριον θυσίαν, ὡς ὑπὲρ τῶν σφετέρων, καὶ λίαν ὑπερκειμένων. ἐν δὲ τῷ φαρισαϊκὸν εἰς αἵρεσιν πολιτείαν ὁ παῦλος ζηλώσας τὸν μάλα σεμνοῦ φάσκων. ἐγὼ φαρισαῖός εἰμι. φυλῆς βενιαμίν. ἑβραῖος ἐξ ἑβραίων. καὶ νόμου φαρισαῖος. ἐπεὶ δ' οὖν καὶ οἱ φαρισαῖοι· δεῖ τινῶν σαπίδων ἢ ἐσθῆτος, ἢ δεῖ γαλήκου. ἢ τὸ δεῖν μὴ παλαιόν τι σκεπαστικὸν,

F ἢ κλαυστοῦσα δι' ὀνειδίσαι, καὶ εἰς ῥῦσιν ποιεῖν σκέπασμα. ἀλλ' ἐν ἐμοὶ ἐθέλω, καὶ ἐγρηγορέναι σφόδρα παρ' αὐτοῖς ἐζημιοῦτο.

Φαρισαῖος καὶ φαρισαῖος.

Φαρέτρα. βέλη ἔχειν. οἱονεὶ βάεσι τῷ τιτρώσκειν

Φ Α. Φ Α. 1029

Φανταστόν. *Videri genitum à verbo* φαντάζομαι. *Phantasio. Phantasiosi. Fuisse nomen alicuius hominis qui phantasiarum speculationibus, considerationibus, & interpretationibus vtile studium, vnde nomen accepit.*

Φάος. φῶς. Lumen. *Sophocles in Electra pag. 84. F.*

O lumen castum, & terram
Aequiparans aer, vt mihi
Multas quidem lamentationum cantilenas,
Multas etiam aduersas sensisti
Pectorum plagas cruentatarum,
Quum caliginosa nox desiit.

Electra hæc dicit. Ait autem se neque noctu, neque interdiu desinere plorare. Et rursus. *Aristophanes in Equitibus pag. 141. v. 3. & 4.*

Iucundissimum lumen diei
Erat iis, qui aderant.

Quære in voce φῶς.

Φάων. Phaon. Dicunt hoc de *viris* amabilibus, & & superbis. Dicunt enim Phaonem cum *alia* multa adamatum fuisse à Sappho, non illa poetria, sed Lesbia *quadam*. Eámque *sua spe frustratam*, de Leucade rupe se præcipitem dedisse.

φάραγξ. Terræ barathrum quod, quum aquam recepit, eam absorbet ita, vt non amplius appareat.

Φάραγξ. Genere masculeo. Terræ cauitas. Vt, Persico *exercitu* imperum *hostis* declinante, propter terræ cauitatem *vtrasque copias* disterminantem, hoc est, terminis separantem, *ita vt alter exercitus alterum* ladere *propter loci magnum interuallum, non posset*. Vulgus vertit scribit, φάραγξ. φαίνεται. *Sed hoc aliud significat. Vide Lex.*

Φαραώ. Pharao. Sic omnes Ægypti Reges vocabantur, à primo Pharaone.

Φαρὶς. Phares. Nomen proprium.

Φαρισαῖοι. Pharisæi. Sunt illi, qui, si vocem hanc interpreteris, vocantur Separati. Quod distinxerint, & separauerint se à cæteris omnibus, cùm ob ipsam vitæ puritatem maximam, & exquisitissimam *viuendi rationem*, tum etiam ob Legis *diuinæ* præcepta, *quorum se obseruantissimos esse profitebantur*. φαρὶς enim Hebraica lingua, si vocem interpreteris, est Separatio, vel Dissectio. Eandem autem vitam & ipsi Scribæ sectabantur. Apud quos etiam *erat* eadem administrandæ Reipublicæ, & continentia, & virginitas, & ieiunium bis in Sabbatho, vrceorum, & cænorum, & poculorum purgationes, decimationes, *decimaque*, & primitiæ, & assiduæ preces. Exceptis tamen illis admirabilibus Effigiis, quippe quòd longè superiores essent, & in altiore dignitatis fastigio constituti. Quam etiam Pharisaicam viuendi rationem, vt optimam, Paulus æmulatus, gloriatur, dicens, Israelita sum, de Tribu Beniamin, Hebræus ex Hebræis *natus*, Lege, Pharisæus. Dormiebant autem Pharisæi super angustas tabulas, vel supra spinas, vel supra scrupulos, ne scilicet aliquid corporei paterentur, & *corporis voluptatibus indulgerent, ac iis affluerent*, vel per somnia decperentur, & in corporis fluxum incidérent, *seminisque fluxu pollucrentur*. Sed apud eos Fatum, & Astronomia *magni fiebat*, & valde celebrabatur.

Φαρισαῖος. ἴσως. ἰ. Et φαρισαῖος. ὁ. Idem. Pharisæus.

Φαρέτρα. Pharetra. Sagittarum theca. *Dicta, quòd in*

quasi βάθρ, L βάθ, vel, φῶθρ. *Vide* φάθ- *& πτρωκαίστων.i.* vulnerantium *telorum.* pallium, hoc est, amictum, vestimentum, tegmen sagittarum. *Vel* διὰ φαρέτρα à verbo φαρέω, quòd *i* sagittarum feratur sagitta plena, quibus hostes vulnerentur.

φαρμακεύς. Vnguentarius. *Qui paras vnguenta.* Et ille, qui venenata medicamenta componit, *qui venena conficis. Veneficus.*

φαρμακοῦς. Veneficos. Pocillatores. *Eos, qui vinum in pocula infundant, & bibendum aliquibus præbent.* Vt, Cùm existimassent hos esse veneficos, & credere eos, qui dormiebant, esse mortuos, Ætolos interfecerunt. *l. αἰτωλοὺς.* Et, φαρμακεύσῃ &c. Cum patercis, *vel, patrem* veneficis diu versata.

φαρμάσσω. Accusatiuo. Paro, condio, tingo, conficio medicamenta. Pharmaco purgo, vel veneno inficio, & neco.

φαρμακία. Veneficium. Dicitur, quum aliquod letale pharmacum paratum ad amoris conciliationem, vel alia de causa, per os dator aliquibus *hauriendum aut edendum.* φιλτρία verò, & μαγεία, & φαρμακία differunt. Quære in Φιλτρίᾳ.

φαρμάκια. Veneficij. Præstigiarum. Incantationis. Vt Omnia autem erant plena *præstigiarum*, & incipientis incantationis, quòd homines se comicarent in puteos, & de rupibus *se præcipites darent.*

Φάρμακος. Pharmacus. Nomen proprium.

Φάρμακον. Pharmacum. Medicamentum. Remedium. Consolatio. Solamen. Solacium. Colloquium. *Familiaris congressus, solamen afferens.* Curatio. Dictum est τὸ τὸ φέρον ἅμα ἄκος, quòd ferat simul remedium. Vel à floribus dictum est, *ex quibus conficitur medicamentum salutare.* Pharmacum etiam dicitur, quod Medi Naphtham vocant. Græci verò, Medeę oleum. Vt, Cùm autem impleuissent vas & sulphure, & bitumine, & pharmaco, quod Medi naphtham vocant. Et rursus. Pix erat, & sulfur, & pharmaca, *& medicamenta omnia*, quæ multam flammam excitare poterant. Aristophanes *in Ecclesiazusis. pag.*501. *v.*35. & 36. *Sumit pro medicamento variis ex floribus, aliisve rebus composito, quo capilli tinguntur. Sic enim ille,* Neque si pharmacum illud Coquens existeres. *i.coqueres,* quo Lysicrates niger-fit *i capillos, barbámque nigram facit. Hoc autem ideo dicit,* quia Lysicrates medicamento quodam suos capillos nigros faciebat.

φαρμακός. Pharmacus. Qui propter aliquam urbis lustrationem interficitur, quem vocant τὸ φαρμακ. i. piaculum, *cruscade, tanquam hostia pro communi totius populi salute Deis mactata. Reipub. peccata purgari, lustrarique putabantur.* Et φαρμακοῖσιν piaculis. Aristophanes *in Ranis. pag* 159. *v.*12. 13. 14. Et improbis, & iis, qui ex improbis *sunt nati, rebus* in omnibus vtimur. Postremis *in Reipub.* profectis, quibus Ciuitas antè Ne piaculis quidem temere, facilè vsa fuisset. φαρμακοῖσιν, hoc est, illis, qui τὰ φάρμακα vocantur. i. piacula.

Φαρμακῶν. τῶν ἰατρῶν. τούσδε ἡγησάμενοι φαρμακεῖς, ἐκ παιδὸς ἀρξάμενοι θυσίαις τοὺς καθεύδοντας, τοὺς αἰτωλοὺς ἀπέκτειναν. φαρμακεύσει τε πατρὸς πολλὰ ἀμήλικα.

Φαρμακεία. ἰατρική.

Φαρμακία λέγεται, ὅταν δός τινος σκευασίας θανατηφόρου πρὸς φίλτρον, ἢ ἄλλως δοθῇ τισι δι' στόματος. γοητεία δὲ, ἡ μαγεία, καὶ φαρμακεία, διαφέρει ἡ ζήτησις ἐν τῷ γοητεία.

Φαρμακίας. γοητείας, πάντα δ' ἦν πλήρη ἀρχομένης φαρμακίας, ἐμπιπτόντων ἑαυτοὺς εἰς τὰ φρέατα, καὶ εἰς χρημνούς.

Φαρμακίας. ὄνομα κύριον.

Φάρμακον. θεραπεία. ὁμιλία. διατριβή. ἴασις. ἀπὸ τοῦ φέρειν ἅμα ἄκος. ἢ ἴασις. ἀπὸ τοῦ αἰσθάνομαι. λέγει. φάρμακον, καὶ ὅπερ μῦδοι ναάφθαν καλοῦσι. ἰλλύριοι δὲ, κασσίτερον. ἄγγελον δὲ θείου τε, καὶ ἀσφάλτου ἐμπλησάμενοι, καὶ φαρμάκου, ὅπερ μῆδοι ναάφθαν καλοῦσι. καὶ αὐθις πίττα τε ἦν, καὶ θεῖον, καὶ ὅσα φάρμακα δυνατὰ ἦν κινῆσαι φλόγα πολλήν. ἀριστοφάνης. οὐδ' ἂν εἰ τὸ φάρμακον αὐτὸς ἔψοις ἔτυχες, ὦ λυσικράτης μελαίνεται. ὡς τῶ λυσικράτους φαρμάκῳ τὴν μελαίνοντος τοὺς πολίτας αὐτό.

Φαρμακός. ὁδὸν καθαρμὸν τινι πόλεως αἰωρούμενος. οὓς λέγουσι καθάρματα καὶ φαρμακοῖσιν ἀριστοφάνης καὶ στωμύλος κἀκστωμύλῳ εἰς ταῦτα χρώμενος. οἷσιν ἡ πόλις πρὸ τοῦ οὐδὲ φαρμακοῖσιν εἰκῇ ῥᾳδίως χρῆσαι ἄν. τουτέστι, τοῖς λεγομένοις καθάρμασι.

Καὶ πυρρῶν] Aristoph. in Ranis. pag. 159. v. 12. 13. 14.

Καὶ πυρρῶν, κἀκ πυρρῶν, εἰς ἅπαντα χρήμενα,
Ὑπάτους ἀποχειροτονῆσαι. οἷσιν ἡ πόλις πρὸ τοῦ
Οὐδὲ φαρμακοῖσιν εἰκῇ ῥᾳδίως ἐχρήσατ' ἄν.

Hac de re pluribus infra in φαρμακός. Vide Aristoph. in Equit. pag. 149. v. 19. 20. & ext. Schol. annot. 8.

φάρμακος. Pharmacus. Nomen proprium, *quod accommodatum ad differentiam τῦ φαρμακίς. i.* veneficus, *vel piaculum, quod* ἐξυπνοῦν *ait.* Lysias ait, Duos viros Athenis educebant, in Thargeliorum festo, futuros Ciuitatis piacula. *id est, vt vrbem expiarent. Et* mactabant,

Φάρμακος. ὄνομα κύριον. λυσίας φησί. δύο ἄνδρας ἀθήνησιν ἐξάγον, καθάρσια ἐσομένους τῆς πόλεως, ἐν τοῖς θαργηλίοις. ἵνα μὲν, ὑπὲρ τῆς

Vnum

A ἀνδρῶν. ἓν, δὲ, ἀφ' ἑαυτοῦ γυναικῶν. ὅτι δ' ὄνομα κύριον ἐστι ὁ φάρμακος, δῆλον. ἱερᾶς γὰρ φιάλας τῆς Δηοῦ λαβὼν κλεψας καὶ ἄλλας ἀπὸ τῆς οἰκίας τοῦ Ἀχιλλέως, κατελεύσθη. καὶ τὰ τοῖς Θαργηλίοις ἀγόμενα, τούτων ἐστὶ μιμήματα. ἴσρος ἱστορεῖ. Δημοσθένους δὲ ἐν τῷ κατ' Ἀριστογείτονος λέγοντος. οὗτος οὖν οὑτωσὶ ἐξευρήσεται ὁ φαρμακός. δίδυμος τοιαῦτα ἂν ἀξιοῖ τοὔνομα. ἀλλ' ἡμεῖς οὐχ οὕτω τοῦ τόνου χρῶμεν. φαρμάκου τὰ δὲ δημοσθένης ἐν τῷ αὐτῷ σιφαίνει ἔφη. ἐπὶ

B δὲ φαρμάκων, ὁ ἀπὸ φαρμάκων βεβλαμμένος. ὡς καὶ Θεόφραστος ἐν ἐλάττοσιν ἐνοσηκαίνει.

Vnum quidem, pro viris, alterum verò, pro mulieribus. Quòd autem Pharmacus, sit nomen viri proprium, inde manifestum est, & aperiè constat. Sicras enim Apollinis phialas furatus, & ab Achille, eiúsque comitibus captus, lapidibus est obrutus. Et quæ in Thargelijs aguntur, atque fiunt, sunt horum resegmenta. Sic narrat Ister. *apud Harpocrat. Lemamémata. Imitamenta. Imitationes.* Cùm autem Demosthenes in *oratione* contra Aristogitonem dicat, Hic igitur φαρμακός. *venefícus, vel præstigiator, vel, hoc igitur præstigium, ex hoc numero* se eximet, *ac subducet*, Didymus censet hoc nomen esse circumflectendum in penultima syllaba, *sic*, φαρμᾶκος. At nos hunc vsum nullo prorsus in loco sic inuenimus. Demosthenes verò, in *oratione* de corona dixit φαρμάκευτα, venenis læsum. *Vel, quod Gallicè dicitur, Empoisonné.* φαρμάκων enim, est ille, qui læsus est venenis. Vt & Theophrastus lib. xv. legum subindicat.

Φαρμακοὺς. τοὺς δημοσίᾳ τρεφομένους. οἳ ἐκάθαιρον τὰς πόλεις τοῦ ἑαυτῶν φόνου. ἀριστοφάνης.

Εἰ τούσδ' ἐπίτηδες ὤνε-
Πον δημοσίους τρέφες
Ἐν τῇ πυκί.
C Κἄπειτ' ὅταν μοί σοι τύχωσ' ὀφλὼν ἁλῶ,
Τούτων ἂν αὐ ἠπάσαχυς,
Θύσας, ἐλαύνοιμι.
Φαρμάκοισι δ' ἐν ἡρῴδῃ, αἱ ἠ βαφαῖς.

Φαρμακοὺς. *Homines*, qui publicè alebantur, qui suæ cæde purgabant vrbes. Aristophanes *in Equitibus. pag.* 249. M.

Si istos consultò tan-
Quam publicos seruos *alis*
In Pryce. Deinde verò quum
Non fuerit tibi opsonium,
Horum quisquis fuerit pinguis, eum
Mactatum in cœna deuoras.

Φαρμάκοισι. Apud Herodotum ponitur pro βαφαῖς i. tinctoris. *Vel, pro medicamentis, quibus res aliquæ colore singuntur. Pro coloribus ipsis, quis res aliquas inficimus, & colorant.*

Φαρμάξας. τοξεύσας. γοητεύσας. καὶ φαρμακεύσας, ἢ μετοχή.

Φαρμάξας. *Qui veneno infecit. Qui tinxit, aliquo colore.* Qui potum præbuit. *Qui venenum alicui potandum dedit.* Qui incantauit. Et φαρμαχθὲν, participium *aor. pass.* Colore tinctus. Infectus veneno *Gallicè, empoisonné, vel enchanté, vel ensorcelé.*

D Φαρμάττων γοητεύων. ὁ πάθος τινὸς ἐπάδων καὶ φαρμάττων σφέτερα τὰ στρατόπεδα.

Φαρμάττων Incantans. Vt, Hic homo copias ipsorum terrens, & incantans. *Gall. enchantant; ensorcelant.*

Φαρμοῦθι παρ' αἰγυπτίοις μὴν ὁ κατ' ῥωμαίους ἀπρίλλιος.

Φαρμοῦθι. Pharmuthi. Mensis apud Ægyptios, qui secundùm Romanos Aprilis *appellatur.*

Φάρμυτης. Φαρμουσιὸς ὁ τῇ νικαίᾳ συμβάλλων.

Φάρμυτης. Pharmutis. Fluuius Niceam prætersluens.

Φᾶρος. ἱμάτιον. ἐξ ἑνὸς βάλλων. ἀπὸ τοῦ φέρειν. ἢ τῇ ὑφῇ ἁρμόζον. λέγω δὲ ὅτι γυναικεῖος.

Φᾶρος. Vestis. Pallium. Amiculum. à verbo φέρειν. i. ferri. *quòd corporis tegendi causâ feratur.* Vel ab ἐκ τοῦ ἁρμόζειν. *quòd contextu pallium sit aptatum, & accommodatum corpori.* Dicitur autem de mulieris *amiculo.*

E Φάρος. ποταμὸς κιλικίας. ὃ τὸ εὖρος πλέθρων ξ'. καὶ πυράμης, ποταμὸς ἢ τὸ εὖρος, σταδίου. καὶ χάλος ποταμὸς, ἢ τὸ εὖρος, πλέθρου. πλήρης ἰχθύων μεγάλων, καὶ σφυρίδων.

Φάρος. Pharus. Cilicię fluuius, cuius latitudo *est* incertum trium. Et Pyramus, fluuius, cuius latitudo *est* vnius stadij. Et Chalus, fluuius cuius latitudo *est* vnius iugeri, magnorum, & placidorum piscium plenus.

Φάρος ἀρσενικῶς λεγόμενος, τὸν ἐν ἀλεξανδρείᾳ φάρον σημαίνει. ὃν ἔκτισεν ὕστερον βασιλεὺς αἰγύπτου σώστρατος δεξιφάνους κνίδιος, ἐν φάρῳ τῇ νήσῳ ὄντα. ὅτε καὶ πύρρος ὁ ἀχιλλέως τὴν ἀρχὴν τῆς ἠπείρου. παρέλαβε.

Φάρος. Pharus. Genere masculeo dictus, Pharum in Alexandrino *situm* significat. *id est, Alexandria turrim*, quam erexit sub Ptolomæo Ægypti Rege Sostratus Dexiphanis F. Cnidius, in Pharo, insula Protei, quum & Pyrrhus Achillis F. Epiri principatum suscepit.

F Φαρσαλίοις.

Καὶ ἦ ἀχιλλείοις Φαρσαλίοισιν ἕκτορα πῶλοι

Ὀστέα δαρδανικῷ δρυπτὸν ἐπὶ πεδίῳ.

Φάρσος. πλάσμα. τρύφος. ῥάκος. πτερύγιον.

Φαρσαλίοις.

Et illum Achilleis Pharsalicis Hectorem pulli equinus
Ossa Dardanico laceratum in campo.

Φάρσος. Fragmentum. Fruticum. Pannus. *Lacera vestis.* Pinna. Promontorium.

Vt in illo epigrammate,

-- Et strepitum amante

Fruſtum ſimul mannbrio ſecuris vidnatum oleagino.

Φάρυγξ.φάρυγγος. Oleagino. Quum g.ſ.dicitur, ſignificat eam,quæ propriè vocatur φάρυγξ. Hæc autem eſt ea,quæ dicitur Α'χανία.Guttur,quod eſt poſt linguæ radicem. Quum autem m.g.*dicitur*, ſæpe ſignificat λάρυγγα.λάρυγξ verò, eſt extrema aſperæ arteriæ *pars*, quæ tribus cartilaginibus continetur, ea ſcil. quæ ἐπιγλωττὶς vocatur, & ea, quæ θυρεοειδὴς, & ea,quæ nomine caret,quæ *cartilagines*,quum à muſculis ibi *ſitis* contrahuntur,& explicantur,*ac aperiuntur,& diducuntur*,vocem *formant*,*ac* moderantur.Nam à tali, *vel tali cartilaginum* ſtarum contractione, & explicatione, *prout vel contrahuntur, vel aperiuntur,ac diducuntur iſtæ cartilagines* aut magis, aut minùs, *ita* vox formatur, & *diſtinguitur* acuto, & graui *ſono*. Quinetiam in ipſa *voce præter acutum, grauémque ſonum*,aliud *ſoni* genus,*aliáque forma* ſpectatur.

Φαλαγγίδιον.Turmatim.Legionatim.Turmarum, legionum,*vel phalangis inſtar.Sed ſupraponendum poſt* φαλαγγηδόν. *Hoc autem formatum* vt ἀριστοδίδιον.*q.d.optimatim. Id eſt,habito optimi, fortiſſimique cuiuſque delectu.* Sic enim Atticiloquuntur,lixatorum helluationem *carpentes,&* cauillis-inſectantes.

Φαί.Fatus.Loquutus.

Φασάηλος.Phaſaelus.Nomen proprium.

Φάσγανον.Gladius.Enſis. *Sequens diſtichum eſt corruptum.*

Et ſtrigilem ſterilem reſpuit, ac auctſatus eſt, *& pinguedinem-ſecantes*

Cultros culinarios, *& prædatores-unguium cultellos.*

Φάσηλις.Phaſelis.Inſulę nomen.Et Phaſelites, *huius inſulæ habitator, & incola dictus* ab ea.Et prouerbiũ. Phaſelitarum ſacrificium. De vilibus,& incruentis vſurpatur.Phaſelitas enim ſalſamenta Calabro immolare dixit Callimachus in Barbaricis inſtitutis.*Vbi dicit*,Auſer Phaſelitis,ô mulier,tres choœnices. N.L.

ἀχερσιόερον.

Καὶ φιλοδούπου

Φάρσος ἅμα στελιῇ χρίεσθον ἰλαΐνου.

Φάρυξ.Φάρυγγος.ὅτι μὲν Θηλυκῶς λέγεται, σημαίνει τὴν κυρίως φάρυγγα.ἡ δέ, ὄζαινα ἡ ἀχανία.ἡ μὲν τὴν γλώττης ῥίζ αν.ὅτι δὲ ἀρσενικῶς, σημαίνει πολλάκις τὸν λάρυγγα. ὅθεν δὲ ὁ λάρυγξ,τὸ ἔσχατον τῆς ξηρᾶς ἀρτηρίας. ὅπερ ὑπὸ τῆ ἔσω χόνδρου φέρεται.εἶτα αὐτὰ δύο τὰ καλούμενα,ἡ τὰ θυρεοειδῆ.καὶ τὰ ἀρύτανοειδῆ.οἱ πῆχεις συναλλόμενοι, καὶ διαναλλόμενοι ὑπὸ τῆ ἐπεῖ μενῶν,ἢ φωνὴ ῥυθμίζουσιν. ὑπὸ δὲ τῆς τοιαύτης τούτων αἱρέσεως, καὶ διαιρέσεως ἢ μᾶλλον,ἢ ἧττον, ἐνδιαφέρεται ἡ φωνή.κατά τε τὸ ὀξύ,καὶ τὸ βαρύ.καὶ τὰλλο εἶδος φθογγῆ διωρίσται.

Φαλαγγίδιον.οὐς ἀριστίδιον. σπουδαίοντες δὲ τὴν ἀκριβεστέραν τῆ χρείᾳ τῆ ἀτεχνοῖ,οὕτω λέγουσι.

Φαί.εἶπεν.

Φασάηλος.ὄνομα κύριον.

Φάσγανον.ξίφος.

Καὶ,ἧπαρ ἄκρον ἀπέδοσαν,καὶ λιπαρόφρεις

Φασγανίδας,καὶ τοὺς συλόντας.

Φάσηλις.ὄνομα νήσου.καὶ φασηλίτης,ὁ ἀπὸ τῆ αὐτῆ νήσου.ᾗ παροιμία. φασηλίτῃ θύμα.ὅτι τῆ δυσελῶν.καὶ αἱμάτων πίθηκ).φασηλίτας γὰρ τὰ ἔμπαλιν τῆ καλαβρῷ θύειν,φησὶ καλλίμαχος ἐν βαρβαρικοῖς νομίμοις. ἄφελε τῆ φασηλῶν ὦ γύναι τρεῖς χοίνικας.

NOTAE.

Τῷ Καλαβρῷ] Eraſ.ad.Chil.2.Cent.7.col.538.ad.33.Phaſelitarum ſacrificium. pro Καλαβρῷ videtur legiſſe Κάπρῳ Διῒ. dicit enim,Capro deo ſalſamentis rem diuinam facere. Τῶν φασηλῶν. per ſyncopem videtur formatum,pro,φασηλιτῶν.

Φασί.Dicunt. Aiunt.

Φάσις.*Vel* φᾶσις.Phaſis.Nomen fluuij Scythiæ.φάσις etiam,*à φάσκω dicta,de quo ſuprà in verbo* φασπέζομαι,*vocatur* dictio, indicatio, *accuſatio*, *delatio*, vel publicum crimen, *de quo quis accuſatur*, fama, rumor. Vt, μηδαμῆ &c. id eſt, Nuſquam ne rumorem quidem humiditatis, *aut vaporis vllius eſſe tradunt. N.L.* Et Phaſiani *vocantur* illius loci incolæ. Et Phaſiani catalogi, *id eſt*, *Phaſiani milites delecti*, *vocantur illi*, qui *ſunt* à Phaſide *profecti. Sic* apud Menandrum.

Φασί.λέγουσι.

Φάσις.ὄνομα ποταμοῦ σπυθίας. καὶ λέξις, ἰλιυσις.ἢ δημόσιον ἔγκλημα.φήμη. λόγος. μηδαμῆ μὴ ἢ φάσι ὑπάρχειν τοιάδος.καὶ φασιανὸι, οἱ οἰκήτορες τῆ τόπου.καὶ φασιανοὶ κατὰ λοχον, οἱ ἀπὸ τῆ φάσιδος.ὧδε μενάνδρῳ.

Φασιάδης. Phaſiades. *Patronymicum. Phaſis filius.i* ὁ φάσιος παῖς.

Φασιάδης.

Φασιανικός.Phaſianicus.Ariſtoph. Auibus. *pag.*371.*v.* 4.Qui-cacaui *ſum* ego Phaſianicus.*Poeta per iocum ita vocat eum, qui erat* ſycophanta. *Dictus enim* à verbo φάσκειν, id eſt, accuſare, deferre, *falsò deferre, calumniari, calumnias premere. Vide ſuprà* φασπέζομαι. *Item ſchol. in præcedentem verſum. annotation.* 2.

Φασιανικός.ἀριστοφάνης ὄρνισιν. δηλονοτὶ

Hoc

A ἴσως φασιανικὸς συκοφάντης. ὥσθ' τὸ φαίνειν. μὴ φασιανὸν δ' εἰσκόμισμος. ἔστι δ' καὶ τοῦτο ὄνομα. ἔπαξις δ' ὥσθ' τὸ φαίνεσθαι αὐτὸ τὸ σκῶρ. φασιανὸς δ' ὁ συκοφάντης, ὥσθ' τὸ φαίνειν. ἢ παρὰ τὸ φαίνειν. ἔστι δὲ καὶ πόλις Σκυθίας φᾶσις, ὁμώνυμος τῷ ποταμῷ.

Hoc autem de eo dixit, quòd cum Phasianis reperiretur. Est autem & hoc nomen *sycophantæ cuiusdam.* ortus est autem, quòd eius excrementum appareret *vnde nomen* τὸ φασιανὸν *sumptum hoc loco risus mouendi causâ.* Phasianus igitur *iam dicitur* sycophanta, *quod nomen deductum* à nomine φάσις, accusatio, delatio, indicium, vel à verbo φαίνω, indicare, accusare, deferre. Est autem etiam vrbs Scythiæ Phasis, idem nomen habens, quod fluuius.

Φασιανοί. ἀλεκτρυόνες. καὶ ὄρνις τις. ἀριστοφάνης.

Φασιανοί. Phasiani. Galli, & aues quædam, *quæ nunc etiam apud Italos, & Gallos nomen retinent.* Aristoph. in *Nub. pag. 65 v. 5. & 6.*

B --Εἰ δοίης γέ μοι
Τοὺς φασιανούς, οὓς ἔχουσι λεωγόρας.
δηλοῖ δὲ εἰς τὸ παράγμα ἀπαγορεύοντων. οὐκ εἰσὶ δ' ἵπποι φασιανοί. ἀλεκτρυόνες μέν τινες. ἵπποι δέ τινές εἰσιν ἀλεκτρυόνας κεχαραγμένοι. τούτους οὖν λέγει. λεωγόρους δ', ὄνομα κύριον. εἰς ὃν αἰσθάνεται πολιτευομένων τότε πατὴρ δ' ἦν αὐτῷ ἀνδοκίδης τῶν ῥητόρων. ἄδηλον δ' εἰ καὶ ὄρνεα ἔτρεφεν ὁ λεωγόρας. εἶτα δ' ἀξιοῦσιν ἵππους ἔχειν τοὺς φασιανούς; C εἴπερ ἔστι τοῦτο μὴ κατηφὲς συμβόλαιον, οἰκεῖον αὐ εἶη τὸ τῆς τῶν νεανίσκων σπουδῆς. οἱ δὲ ἀρχίλοχον, ὑπολαβόντα τι φλύαρον. ὁ δὲ λεωγόρας ζηρεύς τις. πλάτων λέγει.

Dicitur autem hoc in eos, qui rem aliquam à se præstari posse negant. Non sunt autem equi phasiani: sed galli *quidam.* Equi verò quidam sunt, qui phasianos *femoribus* impressos habent. Hos igitur dicit. Leogoras verò, nomen proprium *viri, qui fuit* vnus eorum, qui tunc Athenis Rempub. administrabant. Hic autem fuit pater Antocidis oratoris. Incertum autem *est*, *neque constat* an Leogoras aues *phasianos* aleret. Quidam autem censent phasianos *hic* equos esse. Si verò hoc non est confictum, *neque falsum*. hoc fuerit proprium studij illius adolescentis, *& ita studium, curabat operam, significabitur.* Archilochus verò *dicit intelligi* quoddam auium genus. Leogoras verò delicatus quidam *homo fuit. Ideo* Plato *Comicus* dicit,

Ὦ θεῖε μέρυχε, τῶς γὰρ δὴ αἰῶνα ἔφυς,
Καὶ γλαυκίτης τ' ἠδὲ ψήττα, καὶ λεωγόρας.
Οἳ ζῆτε πρώτως οὐδὲν ἐνθυμούμενοι.

O diuine Meryche. Interea enim beatus es,
Et Glancetes, & Psetta, & Leogoras.
Qui viuitis iucundè nihil cogitantes, & de re nulla soliciti.

Εὔπολις δ' ἐν αὐτολύκῳ. ὡς καὶ δι' μυρρίναν ἑταίραν τὰ χρήματα δοὺς βιβλιοπώλῃ. φασιανὸν ἴσως τοι. φάσις δ' ὅτι, τινὰ ᾠὰ σπυδίας, ὅταν καλοὶ ἵπποι γένωνται. φάσις δ' καὶ ἡλύσιος. ἀγγελία. καὶ κλίνεται φάσιος. φάσις ὅτι, ἢ ποινῆταί τις φορὸς τὸν δοκοῦντα ὑποῤύττειν δημόσιον μέταλλον, ἢ χωρίον. ἢ οἰκίαν, ἢ ἄλλο τῶν δημοσίων. ἐπὶ δὲ καὶ οἱ τοὺς ἐπιτρόπους τῶν ὀρφανῶν αἰτιώμενοι ὥσθ' τοῖς ἄρχουσι, ὡς οὐ διοικοῦντας καλῶς τὸν ὀρφανικὸν οἶκον, ἐσφαίνειν λέγονται.

Eupolis in Autolyco *dicit* etiam *eum* propter Myrrhinam meretricem *suas* pecunias amisisse. *Consule Schol annot.* ς. τὰς φασιανούς. Phasiani autem *non solùm sunt aues, quæ sic vocantur: sed etiam* equi phasianum in femore *notatum, ac impressum* habentes. Phasis autem est Scythiæ fluuius, vbi pulchri equi nascuntur. φάσις autem etiam est indicatio, *vel, indicium alicuius rei gestæ, accusatio*, denuntiatio, *delatio.* & declinatur *in genitiuo communi* φάσεως. φάσις autem, *id est*, *delatio, vel accusatio*, est ea, quam quis instituit aduersus eum, qui videtur, *aut putatur* suffodere publicum metallum, aut prædium, aut domum, aut aliquid aliud publi- E cum Præterea verò etiam qui pupillorum tutores accusant apud Magistratus, *vel, apud Archontes, vel etiam, apud Prætores*, quòd pupillarum domum non locarint decenter, *vt oportebat, & quanti eam locari conueniebat,* φαίνειν, *& ἐσφαίνειν* dicuntur, *i accusare deferre.*

Φάσις. λέγεται μὲν καὶ δὴ δημοσίου ἐγκλήματος. ὅταν τις διαφαίνῃ τὶ τῶν δημοσίων ἔχοντά τινα μὴ ἐξειλημμένον. λέγεται δ' καὶ τῶν ὀρφανικῶν οἴκων. ὅταν γὰρ μὴ ἐκμισθώσωσιν οἱ ἐπίτροποι τὸν οἶκον τῶν δεσποσύνων λοιπῶν, ἔφαινεν αὐτὸν ὁ βουλόμενος πρὸς τὸν ἄρχοντα, ἵνα μισθωθῇ. ἔφαινε δ' καὶ εἰ ἐλαττοῦτο, ἢ κατὰ τὴν ἀξίαν μεμίσθωται. τὸ μὲν οὖν πρότερον μαρτύρια δοῦναι δίδου, ὥσθ' τῷ δεκάρχῳ, καὶ ἐνθυμηθῆναι. ἐπὶ δὲ τῶν ὀρφανικῶν οἴκων φάσεως ὥσθ' λυσίᾳ, πρὸς τὴν φάσιν τοῦ ὀρφανικοῦ οἴκου.

Φάσις. Accusatio. Delatio. Dicitur quidem etiam de publica criminatione, *vel, accusatione*, quum quis indicat, *atque demonstrat* aliquem habere publicum aliquid. quod non emerit. Dicitur verò etiam de pupillaribus ædibus. Quum enim tutores non elocarant domum, *vel, rem familiarem* pupillorum, *l.* αὐτὸς, eos quinis apud Archontem, *vel, ad Prætorem* deferebat, vt elocaretur. Deferebat etiam *eos*, si minoris, quàm pretium eius flagitaret, *illa domus* elocata fuisset. Priori autem *significationis* τῆς φάσεως, testimonia reperiri possunt apud Dinarchum, & Demosthenem. De pupillarium verò ædium phasi, φασίς *que vocis significationem ad pupillares ædes accommodatam legimus* apud Lysiam, *apud quem extat oratio, qua sic inscribitur,*

Πρὸς τὴν φάσιν τοῦ ὀρφανικοῦ οἴκου. i. Aduersus delationem pupillaris domus, *vel, delationem rei familiaris, fiue, de pupillari domo, vel, de re familiari pupillari.*

Φασκώλιον, φάσκωλον, & φάσκω Ϙ. Idem. Vestis. Vehiculum. Ferculum. *Pera. Arca Cista, in qua vestes reponuntur.* φάσκωλος autem, *est* marsupium, vt Isæus, & Lysias dixit. *Vide Pollucem lib. 7. cel 385. l. 38.* Φασκώλας ἀ. &c. Vel pecunia publica collecta ad repositionem, *i. vt in erarium inferatur, & in eo reposita seruetur.* Vt, Præterea verò plerunque plenum, & *ære congesto,* granius faciens vehiculum. *vel. scrinium, vel. marsupium, vel, vas pecunia recipienda, conseruandæ, destinatum. Quid* φασκώλιον, *quid* φάσκελον, *quid* φάσκω Ϙ., *horum discrimen, & etymon fusè docetur in Magno Etymol col. 759. 5. & deinceps. Interdum tamen (vt supra dictum) hæc tria* συνωνύμως *idem significant.* Agathias in historia. Ille verò, cùm centum tripodes elaborasset, & in quoddam vehiculum imposuisset, *ita demum abijt.*

Φάσκων Dativo. Dicens.

Φάσμα. Spectrum. Vt, Alter verò taurus mugiit, malum omen Garmo. Spectrum autem illud, hircus, non taurus esse videbatur.

Φατέ. Dicite. ἢ φατέον. λεκτέον. *i. Et φατέον, idem est ac* λεκτέον. *Dicendum est. Dicere oportet.* Polybius. φατέον ἔστι μὲν Ϙ. &c. id est, Dicendum, *& statuendum est,* Imperatoris boni munus, *ac officium* esse, nunquam sine proposito, *sine deliberatione*, neque quauis de causa de summa rerum alea iacta periclitari, præcipuè verò, si quis sit imparatus *ad præliu periclitandum totius belli fortunam. l.* ΜΘ δίκαιος.

Φάτις. Fama. Rumor. Sermo. Soph. *in Aiace pag. 12. v. 186. & 187.*

-- Sed auertat

Et Iupiter malum, & Phœbus Argiuorum sermonem, vel, rumorem.

Hoc est, Aiacis morbum. *Imò rumorem ab Argiuis passim de Aiacis infamia, morboq; sparsum.* Et rursus *in quodam distichо.*

Interijsse Alexandrum falsa fama est, *si modò verax* est

Phœbus. Inuictos enim *non tangit Orcus.*

Φθῖδαν F. φθῖδαν *quod poeticè iam per ἐκφώνησιν est dictum ab* ἐφθίδαν *quod φθίνω fui.* φθίω. &c. Et rursus. Sophocles in *Aiace pag. 51. v. 7.*

--Istam quum audiueris famam.

φάτιν pro, τλεῶν dictionem, *orationem, sermonem, rumorem.*

Φάτνη. Præsepe. Mensa. Colens, simul & assentatoriè sectans Antonini mensam. Ælianus. Et, Messenij cos, qui ex eodem quasi præsepi, ex *eadem mensa* cibos sumptos comederant, expulerunt. Hoc est, Epicureos, dicentes, *eos* esse iuuenum labefactatores, *& iuuentutis* corruptores, *& pestes. L.* Ε' νεωφόνους.

Φατνώματα. Tabulata. Tecta variis ornata sculpturis. *Lacus, lacunaria, laquearia. Gallicè, Lambrissements de voultes Lambriz. Planchers lambrissez.*

Φατνωτὸν. Tabulis tectum. Tabulatum, *adiectiuè. Tabulis ornatum. Lacunatum. Laqueatum. Gallicè, Lambrissé.*

Φαῦλος. *Infra ponendum esset, vt ordo literarum indicat.* Aristoph. *in Auibus pag. 398. v 5. Schol. annot. 4.* Inflatiùs iactet, *& gloriosè producat suos* auos apud nos, & apparebunt cognati. *tunc ipsos constabit esse nostros cognatos.*

Φατρία. Pro, φρατρεία. Collegium. Sodalitium. Conuentus. Societas. Curia. Tribus diuidebatur in quatuor *partes*, secundùm quatuor anni tempora. Vna-quæque verò diuisio, in tres *alias partes diuidebatur*, vt *omnes simul* essent duodecim *partes*, secundùm duodecim anni menses. Vo-

Φασκέλιον. ἱμάτιον. φορεῖον. φάσκελον δέ A
ἔστι, μυρσίνασιος. ὡς Ἰσαῖος, καὶ Λυσίας εἴρηκεν. ἢ δημόσιον χρῆμα τὸ συναχθὲν εἰς ἀπόθεσιν, καὶ σφᾶς μὲν καὶ τὸ πλοῖον, καὶ ἐβεβαίωσεν ποιεῖν τὸ φασκώλιον. ἀγαθίας δὲ ἱστορεῖ. ὁ δὲ, ξέποδας ρ ἐκατονπόσους, καὶ ἐμβαλὼν εἰς τὸ φασκέλιον.

Φάσκων. δοτικῇ, λέγων. B

Φάσμα. ὁ δὲ ἕτερος ταῦρος ἐμυκήσατο κακὸν φάσμα γάρμῳ. καὶ ἔδοξε τέρας εἶ) μὴ ταῦρος ἐκεῖνο τὸ φάσμα.

Φατέ. λέγατε. πολύβιος. φατέον. ἀγαθοῦ ἔργον εἶ), τὸ μὲν δεῖν μηδὲ ποτε χωρεῖς προθύμως, μὴ δὲ ἐκ πάσης ἀφορμῆς σπουδάζειν τοὺς ὁ λοχαγεῖς καὶ δεῖν, καὶ μάλιστα εἰ τυγχάνει τὰς ὢν ἀνεξέταστος.

C

Φάτις. φήμη λόγος. σοφοκλῆς.

-- ἀλλ' ἀπερύκου
Καὶ ζῶν κακὴν, καὶ φοίβος ἀγχίστου φάτιν,

ἥγνω τλεῶ τόσον τὸ ἄμαχος καὶ σθένος.

Φθῖδαν ἀλέξανδρον ψευδὴς φάτις, εἶπερ ἀληθὴς

Φοίβος, ἀνικήτων ἅπτεται οὐδὲ ἀϊδης. D
καὶ αὖθις σοφοκλῆς.

-- Τλεῶ δ' ὅταν πλέω φάτιν.

τλεῶ ῥῆσιν.

Φάτνη. ἡ τράπεζα τλεῶ αἰ τοῦτον θεραπεῖαι, & ὑπαιχάλλων ἄμφω φάτνιαι. αἰλιανός. καὶ, οἱ μισοῦσιοι τοὺς ἐκ τῆς αὐτῆς φάτνης οἷονεὶ ἐδηδοκότας ἐξήλασαν. τουτέστι. τοὺς ὁπαιρεῖς, τοὺς νέον λυμεῶνας εἶ) λέγοντες. E

Φατνώματα. σανιδώματα. τέγη ἐξέγλυφα.

Φατνωτὸν. σανιδωτόν.

Φαῦλος. ἀφοσιωτέος. φυσέον τοὺς ἀπὸ ἡμῶν, & φανεῖται φαῦλος.

Φατρία. σύνταγμα. ἢ φυλὴ διήρηται εἰς δ' κῦ τὰς δ' ὥρας τῷ ἐνιαυτῷ. ἐκάστη ἢ φρατρία, εἰς γ'. ὡς γίνεσθαι ιβ κῦ τοὺς ιβ' μεῶνας τῷ ἐνιαυ- F

Α τῶν, καλοῦσθαι ἢ τριττύας, & φατρίας. αὐτὰ δὲ τὰ συνιόντα ἐκεῖνα ἐθνικὸν ἐκάλουν. Ἐπειδὴ δὲ ὁ εὐσεβέστατος βασιλεὺς Θεοδόσιος ὁ μικρὸς ἐτελεύτησε, καὶ ὁ Εὐφήμιος πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, καθάπερ καὶ πρότερον, συνάγειν τινὰς ἐπειρᾶτο. ὁ δὲ Εὐφήμιος μὲν ἀπεκρίνατο λέγων αὐτῷ, ἢ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ θαυμάζοιτο τὰ τοιαῦτα φρονεῖν, ἢ μηδόλως ἐπιβαίνειν, εἰ μὴ τὸ ἀληθὲς φρονεῖν τοὺς ἀπαιδεύτους. εἰ δὲ σοῦ ταῦτα ἀφέξεται, ἐκτεμὼν σου τὴν κόμην, τοῖς δήμοις σε θριαμβεύσω. ἔστοτε ἡσυχίαν ἦγε. ἀντεῖχετο γὰρ τῆς Εὐτυχοῦς δόξης.

Φαύλη κηλὶς. ἀρρίανός. ἐδεδίει μὴ ἀληθὴς ἢ ὁ τοῦ Ἀλεξάνδρου στόλος ἀπόληται, ἢ εἰ φαύλη κηλὶς αὐτὴ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ τοῖσι μεγάλοισι ἐπιμιγείη. τὴν πᾶσαν εὐτυχίαν αὐτοῦ ἀφανίσῃ. ἀλλ' ἐκεῖνόν γε αὐτοῦ τὴν ἐπιθυμίαν, τὸ νικᾶν ἀεὶ. καὶ ἄτοπον ἐφάνη. φαύλη γὰρ κηλὶς, ἢ οὐ τυχοῦσα.

C Φυλία ἢ κότινος, ἢ ἀπλῶς τῶν ἐλαίας.
Φαυλίζει. ὑβρίζει ἢ χλευάζει.

Φαῦλον. εὐτελὲς. ἀπλοῦν. δύσκολον, δύσκλεές. Id est Frivolum, abiectum, humile, nullius fere pretij, malum, vitiosum, ignauum.

Φαῦλον. τὸ ἁπλοῦν. λέγουσί τε Εὐριπίδης ἐν τῷ Λυκυμνίῳ φαῦλον, ἀκούσῃ, τὸν μεγάλης ἀγαθὸν, ἁπλοῦν, & κατάπυστον λέγων. ἔστι δ' ὅτε τὸ λυπηρὸν ἢ δεινὸν κακοῦ πλάσμα ἐπὶ φαύλου. φαῦλον φρόνημα ὑφ' ἡδονῆς ἔχοντες. ταῦτα δ' ἀεὶ ἐπὶ τοῦ τυχόντος. οἷον, φαῦλον φρόνημα. ἢ δεινὸν τὸ ἁπλοῦς τυγχάνειν. τὸ οὕτω τυχόν. πλάσμα. φρόνημα δ' ἴσως, ὡς ἔοικεν, οὐ φαῦλον, μικρᾶς δεόμενον κρίσεως. τὰ πίστεα δὲ ἀεὶ ἐπὶ τοῦ μοχθηροῦ. ὅταν ἀπολέσθαι λέγηται σφᾶς; τὸ ἀπαίδευτον. ὡς, πλάσμα. δοῦλον δὲ διαστάσεως, οὐδέποτε ἀγένετο φίλοι. οὐδὲ ἐν ἴσοις τιμαῖς ἀγαγόμενοι, φαῦλοι, ἢ ἀπαίδευτοι. ταῦτα δὲ ἀεὶ ἢ ὅτε τὸ μεγάλου. ὁ τοιοῦτος οὐκ ἂν μεγαλόφρων εἴη. εἰ μὴ ἐς τὰ φαῦλα νικᾶν ἔχει. ἢ ἐπὶ τοῦ ῥᾳδίου. πολιτείας τε ταῦτα. & φαῦλον ἐποίησας αὐτοῖς προσέξειν τὸν τοῦτον δεῖ ἐκεῖ ἐπὶ φαυλότερον. τάττεται, ἢ ἐπὶ τοῦ μικροῦ, & ἀνεπιφρόνητον. ὡς δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ κόνωνος, ὅτι ἰδὼν τοιαῦτα μητρὸς χρυσᾶ, ἢ φιάλας λαβὼν πλησίον.

Φαῦλον ὑπῆρχε χρῆσθαι ὑπὸ πάντων τῷ ῥητορικῷ, τὸ καιρὸν ἐπὶ τῷ πράγματος, & αὐτοῦ τοῦ τρόπου. ὡς δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ τιμοκράτους. & βλάπτειν ὑμᾶς, ἢ δόξης ἀναξιοπλοίᾳ φαύλης ὑπηχρεῶσθαι ἑαυτὸν οὐ προφήσεσθε; καὶ ἢ ἰσοκράτης. ὁ γὰρ φαύλως διαπραττόμενος ἐν τοῖς ἰδίοις, οὐδέποτε καλῶς βουλεύσεται ἐν τοῖς κοινοῖς. ἢ λυσίας ἐν ἐπιστολῇ λέγων. ὡς οὐ φιλῶν, φαυλότητά μου μεγάλην κατηγορήσῃς. εἰς γὰρ ὧδας τοιούτους, καὶ τρόπους, καὶ ψυχὴν, καὶ διάνοιαν οὕτως ἀνοσιουργοὺς, ἔτι ἢ συνουσίας ἱκανότητα, καὶ λόγων κοινωνίαν μὴ

Φαῦλος. Simplex. Facilis. Et Euripides in Lycimnio dicit φαῦλον, &c. i. Simplicem, inelegantē, maximè bonum. *Vel incompertum, maximum in rebus bonis.* φαῦλον enim hic vocat hominē simplicē, & non-improbū. Interdū verò etiā φαῦλος ponitur pro malo. Plato in Phædrone. Malā rē (inquit) Cebes, quæris. Ponī-potest etiam pro vulgari, *vili, abiecto.* Vt, φαῦλον πρᾶγμα. Res vilis, & *abiecta.* Ponetur etiam pro simplici, & vulgari re, quę nobis ita, vel ita occurrit. *Ité pro leui, & parua re.* Plato. Res autē erit (vt videtur) non parua neq; paruā virtutem requirēs. Ponetur etiā pro improbo, quō φαῦλος opponitur σπουδαῖος, i. Malō, bono. Improbum, probo. Vt Plato. Dominis, n. serui nunquā erunt amici, neq; paribus honorib. fruētes improbi, & probi. Ponetur etiā pro magno. Soph. in Captiuis. *Profectò mirum est,* Quòd ego paruus existēs magnas res superauī. Et pro facili. *Plato.* De Repub. lib. 4. Ipsis autē (inquit) fortasse facilū rē imperabimus. Hac verò longè faciliorem ego *ipsis imperabo.* Ponitur etiā pro paruo, & contēpto, *& re quæ nullius fere pretij est, & quæ facilè contemnitur,* vt Demosthenes in *oratione* contra Cononem *posuit, quum ita loquutus est,* ὅτι μὲν, &c. i. Quòd igitur non mediocres honores, & paruas, *& contemnendas* plagas acceperit, *omnes norunt.*

Φαῦλον. Propemodū ab omnibus oratoribus τὸ φαῦλον dictum est id quod malum *est,* & ita ponitur *apud eos, pro malum verbū sumit* & de re, & viro, *sine persona.* Vt Demosth. in *orat.* contra Timocratem. Et ipsum vos lædere, maláque fama, *i. infamia,* vos implere conantem non vlisceminī? Et Isocrates. Qui enim rebus suis malè consuluit, *cuiq; malè cessit,* illic de rebus alienis nunquam bene consultabit, *nec ij bene consulent.* Et Lysias in epistola *quadam* dicit, Quia te non amo, me maximæ improbitatis condemnās. Si enim tales mores, & ingenium, & animum, & benevolentiam adeò apertè, præterea

verò congressus familiaritatem, & sermonum communionem non amplector supra modum, quis me miserior erit, qui prudentiæ sim prorsus expers? *quis me fuerit infortunatior, si tantopere desipiam?* Ponitur etiam pro paruo, & contempto. Demosth. dicit, Plagas non paruas, *neque leues, neque contemptas, aut contemnendas* accepit.

Φαῦλος. Vilis Grauis. Molestus. *Malus.* Vt, Claudius autem Romanorum Imperator ingenio non malo præditus erat: sed erat exercitus doctrina, & *in eo valde exercitatus*, adeò vt etiam quædam conscripserit. Plato nominibus iisdem vsus est in variis significationibus. Et rursus. Ille verò fuit irâ grauis. *& vehementer iracundus*, & nimiùm seuerè leuissima quæque *vitia* puniebat, id est, *nimiùm seuerus vel leuissimorum vitiorum animaduersor erat.* φαυλότατα hîc posuit pro ἐυτελέστατα i. vilissima, pro leuissima.

Φαῦλος. Malus. Improbus. Demosth. in *orat.* contra Aristocratem. Fuit quidam Onomarchus Phocensium tyrannus. Cum hoc autem viuente frater improbus imperabat, *& vnà cum eo Reipub. administrabat. Alij*, τὸ φαῦλος *proprium viri nomen esse dicunt. Phaullum. Phayllum.*

Φαῦλος. Phayllus Nomen optimi cursoris Olympionicæ, *qui victor Olympiæ fuit.* Aristoph. *in Vespis pag.* 353. v. 5. 6.

Quum illum cursorem Phayllum ego grandiusculus puer existens adhuc

Cepi persequens, i. reum peregi *maledicti* contra me iactati, *calculis duobus.* id est, quum eum accusaui propter maledictum, quod in me iactarat, duobus suffragiis reum peregi.

Fuit autem *idem Phayllus* etiam hoplitodromus celeberrimus, *qui erat ex eorum numero, qui armati cursu certabant.* quem vocabant Hodomettum, *q. d. Via-mensorem, quòd cursu viam quodammodo metiretur.* Fuit etiam quinquercio, in quem *extat* illud epigramma.

Quinque supra quinquaginta pedes saltauit Phayllus,

Discum iecit verò centum pedes, *quinque minùs.*

Fuit & alter *Phayllus* pugil, & tertius, fur, *grassator, viarum obsessor, qui prætereuntes spoliabat, ac vestibus exuebat.* Aristoph. in Acharn. *pag.* 170.

--Hei mihi misero, ô me miserum,
Annorum meorum causâ.
Non in mea profectò inuen-
Tute, quum ego ferens
Carbonum onus,
Sequebar Phayllum currens,
Adeò facilè
Libationum-lator, fœderis, pacísque portator *ille à me tunc in-*
Sequente, effugisset,
Nec adeò leniter, nec adeò facilè *cursu-euasisset*, & ex meis manibus euasisset, se cursu proripiens.

καθ' ὑπερβολὴν ἀσπαζόμαι, τίς ἥδιστ' ἂν ἐμοῦ ἀθλιώτερος, ὃς αὐτὸς ἐμαυτὸν ἔχω πρὸς τὸ φρονεῖν τὰ σωφρονοῦντα; καὶ ἐπὶ τοῦ μικροῦ, καὶ ὑπερφρονοῦντος. οὐ φαύλας λαβὼν πληγὰς, ἀλλὰ δεινὰς φησί. A

Φαῦλος. ὀλιγοστὸς. χαλεπός. ἐπεὶ ὁ πλακοῦς βασιλεὺς ῥωμαίων οὐ φαῦλος τὴν ψυχήν. ἐπαιδεύθη, ὡς καὶ γράψαί τινα. πλάτων πεπαίδευται ἐπὶ δυσκρασίαν σημαινόμενον τοῖς αὐτοῖς, ὑπεμάσησεν ὁ φαῦλος. καὶ αὖθις. ὁ δὲ, ὀργὴν χαλεπὸς ὤν, καὶ ἀγαν ἐπὶ τοῖς φαυλοτάτοις κολάζει τυγχάνει, τοῖς ὀλιγίστοις. B

Φαῦλος. ἀκοσμότατος ἐν τῷ κῶ ἀριστοκράτους, ὁπόμαρχός τις ἐπὶ φωκέων τύραννος. τούτῳ δὲ ζῶντι συνῆρχεν ὁ ἀδελφὸς φαῦλος.

Phaullus. Alij, vt & VVolfius, scribunt Φαῦλλος.

Φαῦλλος. ὄνομα δρομέως ἀρίστου ὀλυμπιονίκου. ἀριστοφάνης. C

Ὅτε τὸν δρομέα φαῦλλον ἐγὼ βούπαιδ' ἔτι

Εἶλον παῖδα λοιδορεῖν φάσκοντ' ἐμοί.

Cepi persequens, i. reum peregi *maledicti* contra me iactati, *calculis duobus.* id est, quum eum accusaui propter maledictum, quod in me iactarat, duobus suffragiis reum peregi.

ἐγὼ δ' οὐ σπλιτοδρόμος εἰμὶ ἐξεπίτηδες. ὃν καλοῦσι κόδομετρον. ἐγὼ δ' οὐ καὶ πάνταθλος. ἐφ' οἷς τὸ ἐπίγραμμα. D

Πέντ' ἐπὶ πεντήκοντα πόδας πήδησε φαῦλλος,

Δίσκον δ' ἑκατὸν πὰρ' ὀλοσπορίοις.

ἐγράφετο δὲ καὶ ἕτερος, ἀθλητὴς καὶ τέτος, ὁ λακεδαίμων. ἀριστοφάνης ἀχαρνεῦσι.

—Οἴμοι τάλας
Τοῦτ' ἐγὼ ἐμοῦ
Οὐκ αὐτὸς ἐπ' ἐμοῖς γενό-
Τιπος, ὅτ' ἐγὼ φέρων
Ἀνθρακικὸν φορτίον,
Ἠκολούθουν φαύλῳ θέοντι.
Ὃς δὲ φαῦλος αὖ ὁ
Σπονδοφόρος ἔσθ' ὑπ' ἐμοῦ τότ' ἀ-
Ωκύμορος, ἐξέφυγε
Οὐδ' αὖ λαφεὶς ὧδ' ἀπωλίσθανε. E F

NOTÆ.

Φλυφαῦλος ἄν.] Apud Aristoph. in Acharnensibus. pag. 170. v. 11. scribitur, vt hic scribendum, ὃς δὲ φαῦλος

A ας ὁ. Vide schol.annot.4.5.6.7.8.Quem autem hîc vocat σπονδοφόρον, cum pag.168.v.16.& pag.169.v.3.& 7. σπονδὰς φέρειν dicit,1. Libationes, fœdera, pacémque ferre. Qua de re plurib⁹ pag. 169. σπονδιφόρος aliàs Fecialis vocatur. Et, Οὐδ' αἱ ἱλαφραὶ ἐπιπτέρυγα. Et, ἐκβάλλω.

Φαύλως. δίκολως. δημοσθ. ἀριστοφάνης. ἐν δὲ φαύλως ἔσπερ ὧρις ἐκβάλλοις τὴν ἔνθησις ὁ ψωμὸς. φαύλως ἂν ἥνεγκεν ἀχρεῖος. ἐ ἀλλ καμὲ τὸν ἀριστοφάνης. οὐκ ἂν φαύλως ἔτυχες τούτου ὦ δ' ἀμφὶν. τὰ θεῖα μὴ φαύλως φέρε. τητίσει, μὴ ἀνασβέσῃ δῆτα τοῖς χρησμοῖς. ὑπάντος γὰρ ὅτι χρησμὸν λόγος ἐμὶ, ἔφη. αἰμωζεῖτε.

B

Φαύλως. Facilè. Sine-difficultate Sine-labore. Aristophanes *in Equit. pag.211.v.18.Schol.annot.13.* Vtinam quàm facilè bolum istum inuenisti, *tam facilè eum* ejicias, *euomas, vel, amittas.* ὄνθος buccella panis. cibi frustum, quod in os inserit⁹ *Alimentum. Bolus Mansum quod à nutricibus manditur, & in os infantum indit⁹, quasi turunda quadam.* φαύλως verò, id est, facilè, sine-labore, Aristophanes. Non facilè consequutus-fuisses hoc, *ô vir* diuine. *Idem Aristoph. in Auibus pag.406.* v. 16. Ὦ δαιμόνιε, παῦσαι μὲ φαύλως εἰπε. O *vir* diuine, *vel, ô vir egregie*, diuina *oracula, resq; diuinas* ne iniucundè feras. *diuina responsa ne molestè feras.* Hoc est. propter oracula ne contristeris. Cum enim Vates v. 15. dixisset, Ego sum vates, *fatidicus, & oraculorum interpres*, Pisthetærus ei dixit in eodem versu, οἰμωξῃ νυν. plorabis igitur, *& lamentare, quia nihil à nobis impetrabis eorum, quæ cupis.*

Φαύλως ἐρέσθαι. ἁπλῶς, ἢ ἀσφαλέστερον μᾶλλον. ἢ σωφρόνως ἐλθεῖν. ἢ ἧττον μεταφορά, ὅσῳ τῷ ἱματίῳ τὸν, ἢ ὑπερεισβαλόμενον ταῖς κώπαις. ἐρέσθαι δέ φασι οἱ ἀττικοὶ, πᾶν ὁτιοῦν σπουδαίως γινόμενον.

Φαύλως ἐρέσθαι. *Aristoph.in Pace.pag* 435.v.13.*de scarabeo stercoream placentam comedente hoc dicit. Vide Schol. annot.* 7. *vbi legendum* σπουδαίως, *pro* σωφρόνως, *quod & apud Suidam est vitiosè scriptum.* Simpliciter, & sine-magno-labore, *sine cura, sine vlla curiositate* mandit. Vel, contentè, *magna-contentione* comedit. Translatio verò *dulcis est* à remigantibus, qui remis innituntur, *vt eos maiore contentione moueant, & aquas pulsent, nauimq; cursum ita promoueant.* Attici verò dicunt, ἐρέσθαι, quum quidvis contentè, *magnaq; contentione* fieri significant.

C

Φαύλως πάνυ. ἀπὸ τῶν ἀριθμῶν. ἀριστοφάνης ἐ ἐσθῆτα ἐμὴ λόγισαι φαύλως μὴ ψήφοις. ἀλλ' ἐπὶ χερσίν.

Φαύλως πάνυ. Valde facilè. Aristoph. Ac primùm quidem supputa facilè non calculis: sed in manu, *manu digitis.*

Φαῦνος. ἢ ὁ υἱὸς τοῦ ἑρμοῦ ἐπάλληνος εἰς ὄνομα τὸν πλανήτην ἀστέρα. ὃς ἦν ἀστρονόμος. ἢ μέταλλα ἦ ἐφεῦρε, χρυσὸν, ἢ ἀργύρου, ἐ σίδηρον. ἢ τὴν τούτων ἐργασίαν παρέδωκε τοῖς ἀνθρώποις. ὡς ἐ πλουτοδότην αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων καλεῖσθαι. ὑπεβουλεύθη ἦ ὑπὸ τῶν ἰδίων ἀδελφῶν, φεύγει εἰς αἴγυπτον, εἰς τὴν φυλὴν τοῦ χὰμ τοῦ υἱοῦ τοῦ νῶε. ἢ ὑποδεχθεὶς σὺν δόξῃ εἶναι αὐτοῖς, χρυσῷ ἐστεφανωμένος ἐκάλει. ἢ θεὸν ἐνόμιζον. ὡς ἢ θεὸς πεφώμενος. μετὰ δόξης αὐτοῖς πλούτου.

Φαῦνος ἀστὴρ.φέγγος.

D

Φαῦνος. Faunus, Pici, seu Iouis F. quem Mercurium vocabant de nomine erraticæ stellæ, quia fuit Astronomus, *i astrorum, eorúmque motus, & vsu peritus.* Metalla verò etiam inuenit, auri, argenti, & ferri, & horum conficiendorum-rationem tradidit occidentalibus *populis.* Quamobrem etiam ab indigenis vocabatur opum-donator. Cùm autem insidiis-appeteretur à propriis fratribus, in Ægyptum fugit, in Tribum Chami, filij Noe. Et ab iis susceptus, cum ipsis habitauit, & aurea veste indutus, & vaticinans, & tãquam Deus *ab ipsis* honorabatur, *& colebatur*, quòd ipsis diuitias impertiret.

Φαῦνος. Lux Lumen. *Illustratio. Aurora.*

ΤΟΥ Τ ΜΕΤΑ ΤΗΣ AI. Φ cum AI.

E

Φαιακία. ἢ χώρα τῶν φαιάκων. ἢ τινῶν λεγομένη κέρκυρα.

Φαιακία. Phæacia. Regio Phæacum, quæ nunc vocatur Corcyra.

Φαιαί. ὁ ἦ, χιτωνίσκος ἐς τὸν φαιὰ ἐπίτιλον, ἢ μέλαινα στολὴ, τὸν τῶν μάγων ἐ τῶν συνεδρίων ἐς πεντήκοντα συντεινόντων, πρὸς τὸ συστέλλειν τὸν αὐτὸν ἐκείνῳ στολήν.

Φαιαί. Fuscam. Pullam. *Vide infra* φαιόν. Vt, Cùm autem ille *suam vestem* mutasset in illam fuscam, *pullam*, & atram stolam, & cùm numerus illorum, qui *huius factioni* erant conscij, vsque ad quinquaginta *viros* excresceret, omnes eandem, quam ille *gestabat*, stolam *gestare* simul-audebant.

Φαίαξ. ῥήτωρ. ἀριστοφάνης φησὶ, σοφὸς ὁ φαίαξ. ἱκανὸς τ' ἦν ἀπόθεσθαι, δεινὸς ῥήτωρ οὗτος, ὡς ἢ ἐπορυγῶν ἐν θυνάτῳ ἐπ' αὐτοφώρῳ κρεμόμενος. ἐκωμῳδεῖτο ἦ, ὡς ἐδιδαχθὼν τὰ μειρακύλλια συνηγορικὸς γάρ ὄζει, ἢ πέρας πρὸς ἢ γραμματικὸς καὶ σαφὴς, καὶ κριτικός. κατα-

F

Φαίαξ. Phæax. Orator. Aristophanes *in Equitib.pag.* 257. *& 258.* dicit, Al. Sapiens profectò *fuit* ille Phæax, solerterque non obiit, *capitali supplicio affectus.* Componendarum-orationum peritus enim est, & orationum-ad-finem-perducendarum-peritus, Et sententiarum-formandarum-egregius-artifex, & perspicuus, & syllendi-notitia-præditus, *vel, qui suorum verborum vehementia nouis audiorum aures pulsare, & ita benevolentiam eorum sibi conciliare.* Et qui-perterrere-nouit optimè tumultuantem-turbam. *Vel, vt Schol. Qui audientes auteuertit,*

fumâ, verbis adeò terret, vt tumultum non excitent. Cho. Ergo tu nosti-digito silentium-imperans-compescere garrulam *turbam, dicentibus obstrepentem.* Phrax iste fuit orator adeò dicendi petitus, vt mortem effugerit, quamuis in ipso facinore deprehensus fuisset, & in iudicio conuictus. Comicè verò carpebatur, quòd adolescentulos falleret. A

λαπτικὸς τ' ἄριστα τῆ δορυβητικοῦ. ὑκὶν κε- ταδακτυλικὸς σὺ τῆ λαλητικοῦ.

NOTÆ.

Σοφὸς ὁ φάιαξ] Aristoph. in Equit. pag. 257. v. 30. 31. 32. & pag. 258. v. 1.

Αλ. Σοφὸς γ' ὁ φάιαξ, δεξιὸς τ' ἐς ἀπορίαν.
Συκοφαντικὸς γάρ ἐστι, καὶ πονηρικός,
Καὶ γοητευτικός, καὶ σκαιὸς κρητίσαι
Καταπλευτικός τ' ἄριστα τῆ δορυβητικῆ.
Χο. Οὐκοῦν σφενδακτυλικὸς εἶ τῆ λαλητικῆ. B

Subilce schol. quæ sunt annot. 15. Δικαίως ῥήτωρ ὁ φάιαξ ἐστίν, ὁ καὶ ὕστερ &c. Et annot. 16. Συκοφαντικός. at συκοφαντικὸς legendum, ob ea, quæ sequuntur, συκοφάντου τινὸς λόγους, καὶ συκοφάντου δικάζοντος. συκοφαντικὸς verò, deductum à συκοφάγω, pro συκοφέρτω, concludo, coerceo. Vide ext. Schol. pag. 258. v. 3. annot. 2. Vocem καταδακτυλικὸς ad res venereas, & obscœnas referunt, & pro libidinoso sumunt. Sed honestè rem interpretari potes, vt sum interpretatus. Huc tritum illud spectat, Digito compesce labellum.

Φαιδρότητος. Illustres. Et φαίδιμος. Illustris. Robustus Potens Et φαιδίμων, pariter *accipiendum. Idem enim significat.*

Φαίδων. Phædon, Elæus Philosophus, Socratis auditor, qui fuit-autor Eliacæ sectæ ab eo dictæ, quæ postea à Menedemo Eretriêse, Eretriaca vocata-est. Accidit autem, vt hic ab Indis, *vel* ἀπὸ λῃστῶν, *à latronibus*, primùm captus-fuerit, & captiuus abductus, deinde venditus lenoni cuidam, Athenis ab eo inter meretriculas prostitueretur. Cùm autem in Socratem incidisset explicantem *quædam philosophica præcepta*, disputationum eius amore captus-est, & *ab eo* petiit, vt redimeretur *ac libertate donaretur*. Ille verò persuasit Alcibiadi, vt eum emeret, *emptumque libertate donaret*. Quamobrem ab eo tempore Philosophus fuit. Eius verò dialogi *sunt* Zopyrus, Medius, Simon, Antimachus, siue Presbytes, i. Senex, Nicias, Simmias, Alcibiades, Critolaus.

Φαῖδρα. Phædra. Nomen proprium *mulieris.* φαιδρὰ verò, *ponitur* pro λαμπρά, clara, *vel, illustris.* vt & φαιδρὸς. clarus, *purus illustris, alacer, alacri lætaq; fronte, pulcher, nitidus, hilaris.*

Φαιδριάδες. Phædrias. *est epitheton rupis* quæ sic appellatur, Phædrias rupes. Vt, Aiunt *Astopum* Delphis *degentem*, ab ipsis *Delphis cuibus, vel, ab ipsis Delphorum incolis* iniustè periisse, præcipitatum de rupibus, quæ Phædriades appellantur.

Φαιδρὸς. Purus. Splendidus. Φαίδρῳ verò, nomen proprium, Phædrus. *Illud,* ἐξυπνότατα, *hoc,* σφόδρα ἀστεῖα.

Φαιδρωπὸν. Iucundus, & venustus vultus. *Hilaris, & venusta, lætaq; facies.*

Φαίδρωνες Phædrônis *Genitivum à recto* φαίδρων. *i. Phædron Videtur proprium viri nomen.*

Φαιδρύω. Accusatiuo. Nitidum, purum, tersum, splendidum, ac fulgentem reddo. Purgo, lauo, polio, orno, exhilaro, lætifico.

Φῶεν. Dixerint. Dicent. Et φαίημι. Dicemus. Dicemus. Et φαῖμι, Atticè, *per syncopen.* Et φαίης 2t. Dixeris. Diceres. Dices. 2. *pers sing. optat. aor.* 2. *act* φάην. φαίης. φαίη. *à* φημί.

Φαιὰ φαιδρὰ. λαμπρά. Clara, splendida, illustria lata lenia, agilia. Et aduerbialiter interdum accipitur, pro φαιδρῶς. ὄργα φαιδρῶς, λαμπρῶς. ἱλαρῶς, χάριν, ἱλαρὸς, i. claræ, splendidè, lenitèr, agilitèr, hilaritèr. In epigrammate. φαιὰ δ' αὖ συμπάσαιν, &c. i. Leuiter autem rursus firmas-plantas-habentibus in astragalis ridentem. N. I.

Φαιδιμόεντες. λαμπροί. Ὁ φαίδιμος, λαμπρὸς. ἰσχυρός. ἢ φαιδίμων, ὁμοίως.

Φαίδων. πλάτων φιλόσοφος, συγγράτης ἀκουστὴς, ὃς ἦρξε τῆς πλατικῆς αἱρέσεως. ὅτις ὕστερον ὑπὸ μενεδήμου τοῦ ἐρετριέως, ἐρετριακὸς προσηγορεύθη. τοῦτον συμβὰν πρῶτον αἰχμάλωτον ὑπὸ ἰνδῶν ληφθῆναι. εἶτα πραθῆναι τινὶ προβοσκῷ, πορίσηντά τ' αὐτὸν πρὸς ἐταιρείαν εἰς ἀθήνας. ἐντυχὼν ὢν συγγράτει διηγουμένῳ, πεισθῆ τῷ λόγῳ αὐτοῦ. καὶ αἰτεῖ λύσασθαι. ὁ δ', πείθει ἀλκιβιάδην ὠνήσασθαι αὐτὸν, καὶ διὰ τὸ εἶ τοῦτον φιλόσοφος. διέλεγοντο δ' αὐτῷ, Ζώπυρος. μήδιος. σίμων. ἀντίμαχος, ὁ πρεσβύτης. νικίας. σιμμίας. ἀλκιβιάδης. κριτόλαος.

Φαῖδρα. ὄνομα κύριον. φαιδρὰ ἡ, αὐτὴ τῆ λαμπρᾷ. οἷς καὶ φαιδρός.

Φαιδριὰς. πέτρα ὅπου κατολισθῆσι. φασὶ τὸν αὐτὸν τινὰ ἐν δελφοῖς, ἀδίκως δοκοῦντα ὑπ' αὐτῶν, καταχρησθέντα ὑπὸ τῶν φαιδριάδων καλουμένων πετρῶν.

Φαιδρὸς. καθαρὸς. λαμπρὸς. φαῖδρος ἡ, ὄνομα κύριον.

Φαιδρωπὸν. τὸ ἱλαρὸν, καὶ χάριν πρόσωπον.

Φαίδρωνος.

Φαιδρύω. αἰτιατικῇ.

Φῶεν. εἴποιεν. καὶ φαίημι. εἴποιμι. Ὁ φαῖμι ἀττικῶς, καὶ φαίνομαι.

Φαιὰ. ἐν ὀλιγράμμασι, φαιὰ δ' αὖτ' ἐπὶ ῥοιτὸν ἐπ' ἀστραγάλοισι γελῶσαν.

Φαείνῃ,

A Φαιδαῖον. ἤγουν φαιδροῖς. λαμπροῖς.

Φαιλάνης. εἴλητὸν τμημάτιον. μεμβρανίνον. ἢ γλωσσόκομον. ἢ χιτωνίσκον. φαιλώνης, φαιλώνης.

Lex in versione ὁ Penula. *Nisi videtur Latina vox.* Penula *verò pallium aduersus imbrem pluuias aptum.*

Φαίνειν δεικνύειν. φανεροῦν. φαίνειν καὶ ἐπὶ λύχνων. ⁊ ἐπὶ τοῦ δεικνύειν. καὶ ἐπὶ τοῦ συκοφαντεῖν.

Sumitur etiam pro συκοφαντεῖν. calumniari *per calumniam accusare, calumnijs premere.*

Φαίνιδος.

B Φαινόλης χιτωνίσκος οἱ ἢ παλαιοὶ, ἐφεστρίδα. καὶ κλίνεται εἰς ου. καὶ χιτὼν ἱερατικός, ἢ φαινόλης, ὁ ἀπατεών.

post contractionem fiunt ex ιο, in ν. Et tunica sacerdotalis. Vel, φαινόλης. Impostor. *Fraudator. Decepter. Fallax.*

Φαίνομαί σοι καλὸς.

Φαινόμενα πλάτων ἐν πολιτείας δεκάτῳ ἔφη. φαινόμενα μὲν οὖν τοι ὄντα γέ που τῇ ἀληθείᾳ. αὐτὰ τὰ φαντάσματα δοκοῦντα μὲν οὖν τοι γε ὄντα καὶ C ἀφισοφαίνεις. εἶδ) ὡρὸ ἄστερ εἰμί. φαίνεσθαι ἢ μὴ. ταυτὸν, μὴ ἀλλάξαι τὴν φύσιν, ἀλλὰ τὴν μορφήν.

Φαίνεπις.

tur ὁ φαίνων τὴν ὄπα. *qua ostentat vocem suam, vt cantatrices facere solent, ad captandam auditorum benevolentiam.*

Φαινόπους. λαμπροὺς πόδας.

Φαίνων. αἰ παπεῖ. δῆ ἐστιν. ὅτι φαίνω, σημαίνει καὶ τὸ κατηγορεῖν. ἔξ οὗ καὶ συκοφάντης.

D

Φαίνωνος.

Φαίνωψ.

Φαιὸν χρῶμα. σκυθρωπὸν ἐκ μέλανος, καὶ λευκοῦ. ἤγουν μιγνύμενον. ὅτι τῶν χρωμάτων, τὰ μὲν, ἁπλᾶ ἐστι. τὰ ἢ, οἷον τὰ ἐκ τοῦ λευκοῦ, καὶ τοῦ μέλανος. τὰ ἢ, σκυθρωπὰ οἷον τὰ μεταξὺ τούτων. ἃ δὲ ταῦτα τῇ πρὸς μίξει πρὸς ἄλληλα τῶν ἐναντίων δυνατὰ γίνεται. καὶ ἔστιν αὐτῶν, τὰ μὲν ἐγγύτερα τοῦ λευκοῦ. οἷς τὸ ξανθὸν. τὰ ἢ, ἐγγύτερα τοῦ μέλανος. οἷς τὸ κυανοῦν. τὰ ἢ λοιπὰ, μεταξύ τινων. οἷον τὸ ἐρυθρὸν, τὸ φοινικοῦν. οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν χυμῶν. ἁπλᾶ μὲν, τὰ ἐναντία. οἷον τὸ γλυκὺ, καὶ τὸ πικρὸν. τὰ ἢ ἄλλα, μικτὰ, καὶ μεταξύ. ἀλλὰ τῶν μὲν γλυκέος ἐγγύτερον τὸ λιπαρὸν. τὸ ἢ ἁλμυρὸν, τῷ πικρῷ. τὰ ἢ λοιπὰ, τούτων μεταξύ. ὑ πάντως δὲ τὰ μεταξὺ καὶ μικτά. τὰ μὲν γὰρ μικτὰ, καὶ μεταξύ. οὐκέτι δὲ ἀνάπαλιν. οἷον ἐπὶ χρωμάτων, τὸ μὲν γὰρ φαιὸν μικτόν ἐστιν, μεταξὺ ὄν. τὸ μέν τοι ἐρυθρὸν, ἢ πορφύρεον, οὐ πάντως ἐκ τῆς μίξεως τῶν ἐναντίων γίγνεται, ἀλλὰ μεταξὺ λέγονται οἷς μηδετέρου τῶν ἄκρων μετέχοντα οὔτε καὶ ἐπὶ χυμῶν. μικτὸν μέν τὸ ἁλμυρὸν, ὡς οἱ ἅλες. ἐκ γὰρ πικροῦ θαλαττίου ὕδατος, καὶ

Φαιδρὸν. Id est, Lætis. Hilaribus. Splendidis. Illustribus.

Φαιλάνης. Inuolutum segmentulum. Membranula. vel gl. ſſocomum vel tunicula. *Declinatur autem* φαιλάνης ὁ φαινόλης. τῆ. N.L. *Vide Magnum Etymol. Et Græcolat.*

Lex in versione ὁ Penula. *Nisi videtur Latina vox.* Penula *verò pallium aduersus imbrem pluuias aptum.*

Φαίνειν. Indicare. Manifestum facere. φαίνειν etiam de lucernis *lucem ferentibus, lumenq; ministrantibus dicitur* etiam pro δεικνύειν, ostendere, *demonstrare. Sumitur etiam pro deferre nomen alicuius, & aliquem accusare.*

Sumitur etiam pro συκοφαντεῖν. calumniari *per calumniam accusare, calumnijs premere.*

Φαίνιδος. Phœnidis. *Genitivus à recto* φαῖνις. ὁ, *vel potius,* φανὶς. ἡ φανίδος. τῆς. *Est autem anemona. De qua Lex.*

Φαινόλης. Tunicula. Prisci verò *sic vocabant* τὸν ἐπιπόρπιον. *Sagulum, pallium, exteriorem vestem, quæ super aliam induitur, vel vestem, quæ super arma induitur ad ea tegenda.* Declinatur autem *in genitiuo,* φαινόλου. *& desinit in* ους *post contractionem fiunt ex* ιο, *in* ν. Et tunica sacerdotalis. Vel, φαινόλης. Impostor. *Fraudator. Decepter. Fallax.*

Φαίνομαί σοι καλὸς. Videor tibi pulcher.

Φαινόμενα. Plato de Repub. lib. 10. dixit φαινόμενα, quæ videntur. Sic autem vocat ea, quæ videntur quidem: sed tamen re vera nomen sunt. Pro, quæ phantasiam efficiunt, & *speciem præbent:* sed tamen non sunt *talia qualia videntur.* Et Aristoph. *in Acharn pag.* 180. ν. ναὶ ἔγωγε. Hæc quidem vt sum. Videri vero non. Hoc est, Non mutare naturam: sed formam.

Φαίνεπις. Phœnopis. *N.L fortasse nomen mulieris. Sed* φαινοπὶς ίδος ὁ. *dicendum videretur. Si sit epitheton, sic appellabi-*

Φαινόπους. q d. Claripes. Nitidos, splendidosque pedes habens.

Φαίνων. Accusatiuo. Ostendens. φαίνω etiam significat accuso. Vnde etiam συκοφάντης. q. d. ficuum delator, vel, accusator. *Et calumniator. Vide suprà* φαντάζομαι.

Φαίνωνος. Phœnônis. *Genit. à recto* φαίνων. ὁ. *Nomen viri proprium videtur.*

Φαίνωψ. Phœnôps. *Vel nomen proprium, vel epithetum,* ὁ φαίνων τὴν ὄπα. *qui ostendit, ac ostentat vultum, vt formosi faciunt.*

Φαιὸν χρῶμα. Fuscus color. Compositus *est* ex nigro, & albo. Hoc est, *fuscus color est* marinus, *qualem habent plerique mures.* Colorũ autem alij quidem, *sunt* simplices, alij verò, contrarij, vt albus, & niger. Alij verò, compositi, quales *sunt* horum medij. Etenim illi certa contrariorum inter *se* mixtione perficiuntur. Et horum alij quidem, *sunt* propiores albo, vt flauus. Alij verò, *sunt* propiores nigro, vt cyaneus, *vel. cæruleus.* Reliqui verò, *sunt* horum medij, *& inter hos interiecti,* vt ruber. & fuscus. Sic etiam in saporibus *fit, & eorum est eadem ratio. Nam* simplices quidem, *sunt sapores inter se* contrarij, vt dulcis, & amarus. Alij verò, *sunt* mixti, & *inter hos* medij. Sed dulci quidem *sapori,* pinguis *est* propior. Salsus verò *propior est* amaro. Reliqui verò *sapores, sunt* horum medij. Non tamen omnino etiam medij *sunt* mixti. Nam mixti quidem, *sunt* etiam medij. Sed non etiam contrà, vt in coloribus. Fuscus enim *color,* cùm sit mixtus, est medius. Ruber verò, vel porraceus, i. *viridis,* non omnino fit ex contrariorum mixtione: sed mixti dicuntur, quòd nullius extremi sint participes. Sic & in saporibus. Mixtus quidem *est sapor* salsus, vt sal. Nam ex amara aqua marina, &

dulci guſtum habet. Acer verò. & auſterus, & acidus *ſapor*, quòd nullius extremi ſint participes, ita ſunt medij. Si quid autem aliud his vicinum eſt, hoc ſaporis-expers eſt, vt pladaròn, id eſt, humidum, aut aliquid huiuſmodi. Ariſtoteles autem octo ſaporum genera recenſens, duos extremos relinquit, dulcem, & amarum, & ſex medios *ponit*. Dulci quidem, vicinum *ſtatuens ſaporem* pinguem. Amaro verò, ſalſum. In medio verò *ponit* acerbum, auſterum, acrem, acidum. Galenus verò, inter ſimplices *ſapores* dicit extremos *eſſe* non dulcem, & amarum: ſed acrem, & acidum. Neque *propterea* diſſentiunt. Nam hic quidem, vt medicus, ad tactiles qualitates ſpectans, hos vocauit extremos. Extremum enim eſt, in calore quidem, acre. In frigore verò, acidum. Ille verò, tanquam Philoſophus, non etiam ad tactiles: ſed ad guſtabiles reſpiciens, ſic *horum* fecit oppoſitionem. In guſtabilibus enim ſummum eſt, dulce, & amarum. Plato verò tali ordine vſus eſt. Septem eſſe dicit ſapores. Pinguem enim vnà cum dulci coniungit. Dicit enim, Id quod inungit, ſi quidem cum dulcedine ſit *coniunctum*, efficere dulcem. Si verò *ſit* ſine dulcedine, pinguem. Dulce verò dicimus, vt mel. Pinguia verò, vt oleoſa. Acidum, vt acetum. Acerbum, vt pyra-ſylueſtria. Auſterum, vt vinum. Salſum, vt ſal. Amarum, vt abſinthium. Acre, vt piper. Extremos verò *ſapores* vocat acidum, acrem. Ad extremos verò ſapores accedentia, *extremis*, *ſaporibus vicinos* vocat, acido quidem vicinum, acerbum, acri verò, amarum. Vicinos verò mediis, amaro quidem vicinum, ſalſum, acerbo verò vicinum, auſterum. Medium verò, dulcem. Hos autem *ſapores* ad ſeptem planetas refert. Acidum quidem, ad Mercurium. Acrem verò, ad Martem. Amarum, ad Lunam. Dulcem, ad Solem. Salſum, ad Venerem. Auſterum, ad Iouem. Acerbum, ad Saturnum. Cauſam verò *horum*, vt garrulitatem, negleximus, *ſilentioq; pretermiſimus*.

Φαιός. Fuſcus. Pullus. Menippus Cynicus eò portentoſæ-rationis prouectus-eſt, vt furtalem habitum aſſumeret, dicens ſe ex inferis veniſſe inſpectorem peccatorum, *quæ ab hominibus committerentur*, & ſe eò denuò deſcenſurum, vt hæc dæmonibus illic *degentibus* renuntiaret. Veſtis autem *eius fuit* hæc, pulla tunica talaris, *ad talos vſque demiſſa*. Iam verò cingebat Perſica zona. Et pileus Arcadicus *erat* in capite, habens intexta duodecim elementa. *Vel potius*, vt & *Volſius*, tt. *Zodiaci ſigna*. *Erant* ei *præterea* calcei tragici, ingens barba, baculus in manu fraxineus.

Φαιστὼν ϑ. Phæſtiònis. *Genitiuus à recto φαιστών. i. Phæſtion*. Vrbs.

Φαιστὸς. Phæſtus. Vrbs Cretæ, Homerus. Ad Phæſtum. paruus verò lapis *illis* magnum fluctum coercet. Malerus enim quidam hunc lapidem à ſe abſolutum, Neptuno conſecrauit, ne Phæſto fluctus appropinquarent.

Φ cum Ε.

Φεύγω. Fugit.

Φεβρουάριος. Februarius. Ita vocatur iſte Menſis

γλυκέος, τὸν γεῦσιν ἔχουσι. τὸ δὲ δριμύ, καὶ αὐστηρόν, καὶ ὀξύ, τῷ μηδέτερον τῶν ἄκρων μετέχειν, ὥσπερ εἰσὶ μεταξύ. ἔστι δὲ ἄλλο ἐγγὺς ὄζει τούτων, τὸ ὑγρὸν εἶδος. οἷον τὸ πλαδαρόν. ἢ τί τοιοῦτον. ὁ μὲν οὖν ἀριστοτέλης ἑκατὸν καταλείπων εἴδη χυμῶν, δύο καταλείπει ἄκρους. τὸν γλυκύν, καὶ πικρόν. καὶ ἐξ μέσους. ἐγγὺς μὲν τοῦ γλυκέος, τὸ λιπαρόν. τῷ δὲ πικρῷ, τὸν ἁλμυρόν. ἐν μέσῳ δέ, τρυφερόν. αὐστηρόν. δριμύ. ὀξύ. ὁ δὲ γαληνὸς ἐν τοῖς ἁπλοῖς. ἄκρους μὲν λέγει, οὐ τὸν γλυκύν, καὶ πικρόν. ἀλλὰ τὸν δριμύν, καὶ ὀξύν. καὶ οὐ διαφωνοῦσιν. ὁ μὲν γὰρ ὡς ἰατρὸς πρὸς τὰς ἁπτὰς ἀποβλέπων ποιότητας, τούτους ἐπῆρεν ἄκρους. ἄκρον γάρ ὄζει, κατὰ μὲν θερμότητα, τὸ δριμύ. κατὰ δὲ ψυχρότητα, τὸ ὀξύ. ὁ δὲ, οἷα φιλόσοφος, οὐκέτι πρὸς τὰς ἁπτὰς, ἀλλὰ πρὸς καὶ γευστὰς ἀποβλέπων, οὕτως ἐποιήσατο τὴν ἀντίθεσιν. ἄκρον γάρ ὄζει ἐν τοῖς γευστοῖς, τὸ γλυκύ, καὶ πικρόν. ἡ δὲ πλείστη κέχρηται τοιαῦτα δὲ τάττει. ἁπλᾶ λιπαρὰ μικτά. τὸ γὰρ λιπαρὸν, ἅμα τῷ γλυκεῖ συνάπτει. λέγων ὅτι τὸ ὑπαλείφον, εἰ μὴ μετ' γλυκύτητος ὄζοι, πικρὸν τὸ γλυκύ. οὐ γὰρ αὐτὸ ἡδύτητος, λιπαρὸν γλυκὺ ἢ λιπαρόν, οἷον τὸ μέλι. λιπαρὸν γάρ ἐστι, καὶ ἡδύ. ὀξύ, τὸ ὄξος. τρυφερόν, οἷον ἀχερδίας. αὐστηρόν, τὸν οἶνον. ἁλμυρόν, τὸ ἅλας. πικρόν, τὸ ἀφίδιον. δριμύ, τὸ πιπέρι. ἄκρα δὲ λέγει, ὀξύ, δριμύ. τὰ μέσα δὲ ἐγγὺς μὲν τοῦ ὀξέος, τὸ τρυφερόν. ἐγγὺς δὲ τοῦ δριμέος, τὸ πικρόν. ὡδάμεσα δὲ, ἐγγὺς μὲν τοῦ πικροῦ, τὸ ἁλμυρόν. ἐγγὺς δὲ τοῦ τρυφεροῦ, τὸ αὐστηρόν. μίσον δὲ, τὸ γλυκύ. ἀπαρίθμησι δὲ ταῦτα τοῖς ἑπτὰ πλανήταις. τὸ μὲν ὀξύ, τῷ ἑρμῇ. τὸ δὲ δριμύ, τῷ ἄρει τὸ πικρόν, τῇ σελήνῃ. τὸ γλυκύ, τῷ ἡλίῳ. τὸ ἁλμυρόν, τῇ ἀφροδίτῃ τὸ αὐστηρόν, τῷ διΐ. τὸ τρυφερόν, τῷ κρόνῳ. τὴν δὲ αἰτίαν, ὡς φλυαρίαν παρίδομεν.

Φαιός. ἱστέον ϑ ὁ χυμικὸς, ὅτι τοσοῦτον τερατείας ἤλασεν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖν ἀπολαβεῖν χρῆμα λέγων ἐπίσκοπος ἀφῖχθαι τῶν ἁμαρτανομένων ἐξ ἅδου, κἀκεῖ πάλιν κατιὼν, ἀπαγγέλλειν ταῦτα τοῖς ἐκεῖ δαίμοσιν. ἦν δὲ ἡ ἐσθὴς αὐτῷ, φαιὸς χιτὼν ποδήρης. ἐπὶ αὐτὸν ζώνη περσική. καὶ πῖλος ἀρκαδικὸς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. ἔχων ἐνυφασμένα τὰ ιβ' στοιχεῖα. ἐμβάται τραγικοί. πώγων ἐπιμήκης. ῥάβδος ἐν τῇ χειρὶ μελίνη.

Φαισηλίς. πόλις.

Φαιστός. πόλις κρήτης. ὅμηρος. ἐς φαιστὸν μικρὸς λίθος μέγα κῦμ' ἀπέρυκε. μέλλοντες γάρ τινες, τελέσαι τὸν λίθον τοῦτον ἀπιέρωσαν τῷ ποσειδῶνι, ὡς τὰ τοῦ κύματα σφαδάζειν τῇ φαιστῷ.

ΤΟΥ Φ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

Φεύγω. φεύγω.

Φεβρουάριος. οὗτος καλεῖται ἐμοὶ, ὅστε ἀφο-

A τῷ ὑπάτῳ, ᾧ ἦν ὑπαρχόντως τὸ γαλλικὸν. ἵνα γὰρ τὸν θρίαμβον τὸν ἐπὶ τοῖς τυρρηνοῖς κατήγαγε, ὁ κάμιλλος, ζηλοτυπίας ὁ φεβρουάριος ἐπὶ τῷ βήματος ἐβόα μὴ χαίρειν τὸν κάμιλλον αἴτιον τῆς νίκης, ἀλλὰ τὸν τύχην ῥωμαίων. συνέπλαττε δὲ καὶ γράμματα, καὶ ψευδομαρτυρίας κατ' αὐτοῦ ὡς τυραννίδα μελετῶντος. εἰσηγήσατο δὲ τὸν δῆμον ἐπαναστάντας, ἀπελαύνειν τοῦτον τῆς πόλεως. ὡς οὖν μετὰ τὴν ἅλωσιν τῆς ῥώμης ἐπανῆλθε, καὶ τοὺς ἐπὶ τὸν B βρέννον βαρβάρους ἀνῆλεν, εἰς κρίσιν ἄγαγον τὴν ἐνοῦσαν, ἀπέδειξε πάντων χαίρειναι αἴτιον τὴν πανσεληνίαν τὸν φεβρουάριον. καὶ δὴ τοῦτο γυμνωθέντα αὐτὸν τῆς ἐσθῆτος, καὶ θρυΐνην ἐμβεβλημένον ψιάθῳ, ὑπὸ τῶν ὑπηρετούντων τῷ δημάρχῳ τῷ καλουμένῳ βιτρούβελλον, τυπάνοις νέμεσις τῆς πόλεως ἀπεδίωξε, καὶ τὸν ὑπάνυμον αὐτῷ μῆνα ἔθηκε τοῖς ἄλλοις ἐπιλέξασθαι.

à quodam Consule, qui natione Gallus erat. Cùm enim Camillus triumphum de Tyrrhenis egisset, per æmulationem, *ac invidiam* Februarius pro concione, *sine pro suggesto* vociferabatur, Camillum non fuisse victoriæ autorem; sed Romanorum Fortunam. Confinxit etiam literas, & falsa testimonia *comparauit* aduersus eum, quasi regnum affectaret. Deinde verò, populo *in eum* concitato, hunc vrbe pellit. Cùm autem *Camillus* post captam Romam reuersus, Brennum cum Barbaris sustulisset, causa in iudicium adducta, demonstrauit omnium rerum gestarum autorem fuisse Februarium. Quamobrem eum veste nudatum, & iuncea storea vestitum, à Tribuni ministris, qui vernaculi dicuntur, neruis cæsum, vrbe expulit, & mensem à se denominatum, cæteris breuiorem fecit.

Φηγώρ. βεὴλ, ἀφρόδιτος. φηγὼρ δὲ, ὁ τόπος, ἐν ᾧ ἐτιμᾶτο. ἐξ ὧν βεελφηγώρ.

Φηγώρ. Phegor. Beel, Saturnus. Phegor verò, locus, in quo colebatur. Vnde Beelphegor, i. Saturni ædes.

C Φιδεικόμισα. τὰ ὑπὸ ῥωμαίοις τοῖς ἐν πίστει καταλειπόμενα ὑπὸ τοῦ μέλλοντος τελευτᾶν.

Φιδεικόμισα. φιδεικόμισσα. Fidei-commissa. Sic apud Romanos vocantur ea, quæ relinquuntur, & *committuntur alicuius* fidei, ab eo, qui moriturus est.

Φίκελλα. ξύλα καιόμενα λιπαρὰ ἄνυγας ἐκβάλλει σὺν ῥητίνῃ τρίχας ξαίνοντα μετὰ χιόνος ἐλαίῳ ἀνίκητα ἔλαιον συγχεόμενον.

Φίκελλα. φίκελλα, *vt ordo literarum indicat. In Græcolat. Lex.* φεῖκε . κελλα. *Vocabulum est Latinum* Fecula. Parua fax. *Quod aliq per simplex e scribunt* fex, fecis. *vnde diminutiuum* fecula, *& per syncopen* fcula, *hinc istud* φίκελλα. *Quod ex sequentibus patet. Nam de face dicitur,* Fax cremata, cum resina, scabiosos *ac asperos* vngues cacit, & cum oleo lentiscino totam noctem perunctæ capillos flauos facit.

D Φιλλαγωγία. παιγνίοις ἐπιτελούμενα ὑπὸ ῥωμαίων. ἐν ᾗ ἐβάλλοντο αὐτοῖς.

Φιλλαγωγία. Phellagogia. Celebritas apud Romanos vsitata, in qua se mutuis cauillis petebant, & *alij alios deridebant, vel, dictis mordacibus infestabantur.*

Φιλλάς. τὸ τῶν βιβλίων ἔξωθεν περίτασμα.

Φιλλάς. Phellás. Librorum exterius tegumentum. *Exterior librorum membrana.*

Φιλλαί. τὰ πετρώδη, ἢ αἰγίβατα χωρία. αἱ ἀσαῖς. ἡ φελλὸς, σκληρὸς τόπος, ἡ πετρώδης τόπος ἀρίστοφάνης.

Ὅταν μὲν οὖν τὰς αἶγας ἐκ τῆς φελλέως,
Ὥσπερ ὁ πατήρ σου διφθέρας ἐσημμένος.

Φιλλαί. Harpocrat. φελλέα. Saxosa, & à capris depasta loca, vt Ilæus. Et φελλὶς, Phelleus, modicè durus, & saxosus locus. Aristophanes *Nubibus pag.* 63. *vers.* 5. & 6.

Quum igitur capras ex Phelleo deduces,
Quemadmodum paternus diphthera, id est, pellicea veste, & pastorali *indutus*, annotat. 5.

E

ἦν δὲ ὁ φελλεὺς, τόπος τῆς ἀττικῆς ὕπου καλεῖτο, ξηρός. αἱ δὲ αἶγες, μᾶλλον τὰ τραχύτερα, καὶ ὀρεσίτερα διώκουσιν. διὸ τοῦτο δὲ φελλίτας λίγουσιν οἱ δωριεῖς, τοὺς κισηρώδεις λίθους. καὶ ἀρτὶ τὸν δίφθερον, φελλὸς καλυμμένη. καὶ αὐδῆς. τῶν θρυμματίων θηρεύειν ἐκ τοῦ φελλέως κλέπτοντα.

Phelleus autem erat asper Atticæ locus ita vocatus. Capræ verò degunt in asperioribus, & editioribus montium locis. Ab hoc autem *loco* Dorienses vocant pumicosos lapides, *vel, lapides pumicibus similes, vel, ipsos pumices*, φελλεῖνας. *Sic enim scribitur apud Aristoph. Schol. annot.* 4. i. Phelleatas. Est enim quoddam festum in honorem Bacchi *celebrari solitum*, quod vocatur Phellus. *Ibidem.* Et rursus *idem Aristophanes in Acharnensibus, pag.* 273. *v.* 13. *Sed locum integrum, & scholia consule.* Sexymodori Thraciam *feruam* ex Phelleo *deductam*, & in furto deprehensam *comprimere.*

F Φιλλεῖς. ὕπου λίγουσι οἱ ἀττικοὶ τοὺς πετρώδεις τόπους. οἵ τινες εἰσὶ πετρώδεις μὲν κάτωθεν. δλισπλῆς δὲ ὀλίγην ἔχουσι γῆν. ἔστι δὲ καὶ ὄρος, ὕπου καλεῖται.

Φιλλεῖς. Phellei, siue Phellenses. Sic Attici vocant saxosa loca, quæ infernè quidem, *& in suma parte* sunt saxosa, in superficie verò, exiguam terram habent. Est autem & mons ita dictus *Phellæus. Aristoph. in Acharn. pag.* 271. *Schol. annot.* 9. *in v.* 13. *Et. Ad. Chil.* 4. *Cent.* 104. *col.* 1013. *ad.* 23. *Ex Phellæo.*

Φίλλιος. Phellius. Nomen proprium.

Φιλλὸς. Suber. *Vt in epigrammate quodam Sed epigram. lib. 6. pag. 413. epigramm. 9. vnde sumptum hoc videtur, aliter.*

--Et quod non summergitur in aqua
Suber, semper occultorum signum fortitum ieiunum.

Φιλλὸς. ὄνομα κύριον. A
Φιλλός.

Ἀβάπτιστόν τι καθ' ὕδωρ
Φιλλὸν ἀεὶ κρυφίων σῆμα λαχόντα βόλων.

Φιλυρία. Phelurea. Genus arboris.

Φιλυρία. εἶδος δένδρου.

Φιλύρα. Fraus. Fallacia. Dolus Impostura. Vt, In aperto scrutationem fecerunt, *& rem apertè, summaq; cura scrutati sunt*, nec vlla impostura fuit in illa inspectione, *& scrutatione: sed omnia dolus absuit ab ea.*

Φιλύρα. ἀπάτη δόλος. εἰς τὸ τοὺς τὰ ἱμάτια ἐρευνᾶν ἀπάσαντο. ἡ φιλύρα τὰς ἐν τῇ ἐπισκοπῇ ἐκείνῃ. B

Φιλύρα. Antix. *Sic enim Festus. Anteriores capilli qui ante frontem sunt velerelis, vel pendentes. Dicta φιλύρα, pro φαινόλη*, quasi dicas τὴ φαινομένῃ κρανίου ὄλος, apparentis cranij remedium, & tegumentum. *Nam, vt ait Ouidius de Arte amandi lib. 3. pag. 264. Turpe pecus mutilum, turpis sine gramine campus. Et sine fronde frutex, & sine crine caput.* Propriè verò *sic appellatur* appositicia, & exculta coma, *quod ductum est a mulieribus, ex quarum capitibus capilli defluxerunt, & qua, vt capitis nuditatem, ac fœditatem velent, alienos capillos emunt, & sibi per fraudem apponunt quasi suos*, & ita per ascititiam comam fallunt *spectatores. Quod Ouidius eodem libro. pag. 251. testatur his verbis, Femina canitiem germanis inficit herbis, Et melior vera quæritur arte color. Femina procedit densissima crinibus emptis, Próque suis alios efficit ere suos. Consule Aristophan. Plutum. pag. 15. vers. 11. Schol. annot. 12. φαλάκρας. Hinc enim Suid.* C

Φιλύρα. τὸ περικόμιον. οἷον τὴ φαινομένου κρανίου ἄκος, ἢ σκέπη. κυρίως δ', ἡ περιθετή, ἢ ὑπεπιθετὴ κόμη. διὰ τὴ κατέρρικνῶσθαι, γυναικῶν, καὶ ὅτας ἀπατῶσαι δῆθεν τὰς ἐπιτεθείσας κόμας.

Φιλυράζειν. Subsannat. *Decipit. Fallit. Vt*, Nam apositititiæ—comæ fraus Barbarum valde fallebat.

Φιλυράζει. χλευάζει. ἢ γὰρ τὰς φιλύρας ἀπάτη λίαν ἐγκρατὴς ἀπεβουκόλει τὸν βάρβαρον.

Φίλαξ. Subsannator. Derisor. Deceptor. Impostor.

Φίλαξ χλευαστὴς. ἀπατεών.

Φιναρέτη. Phenarete. Nomen proprium.

Φιναρέτη. ὄνομα κύριον.

Φινεύς. Pheneus Nomen vrbis, in qua Nonacris rupes erat, ex qua Stygis aqua fluebat. Herodotus hoc dicit. *Lib. 6.*

Φινεὺς. ὄνομα πόλεως. ἐν ᾧ ἦν πέτρη ἐκ τῆς ἔρρει τὸ τοῦ Στυγὸς ὕδωρ. Ἡρόδοτος φησίν. D

Φινίς. *Vide φαινίδα in Græcolat. Lex.* Phennis Ludus per pilam, quum *pueri pilam* alteri prænonstrant, *quasi velint ei tradere*, deinde pilam in-altum proiiciunt, quasi fallentes *eum.*

Φινὶς παιδιὰ ἐξ σφαίρας, ὅταν λείπηται ἑτέρῳ παραδοκιμάζοντες, εἶτα αὖθις ἀφιᾶσι τὴν σφαῖραν, ὡς τὸν φιναχίζοντες.

Φινόλης. Romana stola. Penula.

Φινόλης. ῥωμαϊκὴ στολή.

Φίνω. *Poeti pro communi* φονεύω. Cædo. Occido.

Φίνω. τὸ φονεύω.

Φιρραί. Pherulx. Vrbs.

Φεραί, πόλις.

Φιρμαντὴς. Scutifer. Bellicosus. *Epigr. lib. 3. pag. 238. epigram 265.*

Amarum inter se Hector gratiam, & scutifer
Aiax, ex bello monumentum retulerunt amicitiæ. Ἔδοσαν, id est, præbuerunt alter alteri.

Φερμαντὴς. κατάλημπτικός.

Φιρωσφόρος. Lucifer. Lucem-afferens. Lucidus. Splendidus.

Φιρβέω. Pascit. Alit. Nutrit. Vnde συφορβός. Suum-pastor. i. subulcus. Et ἱππηφορβός. Equorum—pastor.

Φίρβει. βόσκει. ἔφερε. θρέψαν συφορβὸς, ἢ ἱπποφορβός.

φίρα. Eia. Idem est, ac si diceres, *finge rem ita se habere* Age igitur. Constructio, *loquendiq; forma est* antiqua. Aristophanes *in Equitibus. pag. 198. v. 15.* Eia, vbinam virum illum inuenietis?

Φίρα οὖν ὑπόθου. ἄγε οὖν. ἀρχαϊκὴ ἡ συντάξις. ἀριστοφάνης. φίρα πῶ τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐξευρήσουσιν; F

Φιρίγγυος. Tutus. Fide-dignus sponsor. *Consule nostrum Ionicum Lexicum in* φιρίγγυος. Herodotus *lib. 5. pag. 187. lin. 41.* Ipse quidem vobis non sum satis idoneus sponsor, *qui spondere possim*, me suppe-

Φιρίγγυος. ἀσφαλὴς. ἀξιόπιστος. ἐγγυητὴς. Ἡρόδοτος. αὐτὸς μὲν ὑμῖν οὐ φερίγγυος εἰμὶ ἱκανὸς

dit ac tu-

A ἐδυήθην τοσαῦτα, ὥστε καπάγειν.

Φερέγγυος. ὁ ἀνδρὰ ἄνδρός τι, ἢ δυνάμενος δοῦναι εἰς ἀξίωσιν δυνάμενος ἀναδέξασθαι τὰ ἐγχειρούμενα· ἢ ἐγγυητὴς ὢν ἐγὼ φερέγγυος τυπτέων, ὧν ἐγὼ εἰς τὸ φράτερ ἀσφαλὴς εἰμι, ἢ βεβαιωτής.

agere possum, & quorum ego sum assertor & sponsor.

Φερεζαῖος ἐθνικόν.

Φέρετρα τὰ πομπικά τε αὐτὰ ἐφερέτριζον, ἀργύρεα, ἢ χρυσᾶ πατανιδία ἢ ὁπλίται πάμπολλοι ἢ κόσμος βασιλικός. ἢ φέρεθρα ἴχνεται εἰκόνας βασιλέων, ἢ δίκελα ἄττα. αὐτὸς τὰ σάφρης ἐπὶ πᾶσι ἐκομίζετο φορεῖδίῳ, ἐν ναῷ χρυσῷ πατουμένῳ. ἐ τῷ ἱερέων οἱ σεμνότατοι, ἢ πολυετέστατοι, φορεῖς ἦσαν.

Φερεκάκης. κακοπαθής. συναγαγὼν ἱππεῖς ὄντας φερεκάκεις διαφερόντως, παρεκάλεσε.

C

Φερεκράτης. ἀθηναῖος κωμικός. ὃς ἀλεξάνδρῳ συνεστράτευσεν. ἐδίδαξε δράματα ιζ'. φερεκράτης, πετάλη γράφει.

Φέρεκλος ὄνομα κύριον.

Φερεκύδης βάβιος σύριος. ἦν ἢ νῆσος μία τῶν κυκλάδων. ἡ συνεγγὺς πλησίον Δήλου. γέγονε ἢ κατὰ τὸν τῶν λυδῶν βασιλέα ἀλυάττην. ὡς συγχρονεῖν τοῖς ζ' σοφοῖς. ἢ τυγχάνειν φασὶ τινὲς μὲν ὁ-
λομπιάδι. διδαχθῆναι δ' ὑπ' αὐτοῦ πυθαγό-
D ραν λόγος. αὐτὸν ἢ, μὴ ἐμπείρως καθηγητοῦ ἀλλ' ἑαυτὸν ἀσκῆσαι κτησάμενον τὰ φοινίκων ἀπόκρυφα βιβλία. φασὶν ἢ συγγράψαι φοινίκων ἀπόκρυφα βιβλία. φασὶν ἢ συγγράψαι ἐξενηνεγκεῖν πρῶτον λόγῳ περὶ ἰσοφύων. ἐπειδὴ τοῦτο εἰς καλὸν μὲν τὸν μιλήσιον φερόντων. ἢ φασὶν τὸν περὶ τῆς μετεμψυχώσεως λόγον εἰσηγήσασθαι. ἐξ ἡλοτύπου δὲ τινὸς θαλλοῦ δέξαν. ἢ τυλότητα ὑπὸ πλήθους φθαρῆναι. ἔστι δ' ἅπαντα, ἃ συνέγραψε τοῦτα. ἑπτάμυχος. ἤτοι θεοκρασία. ἢ θεογονία. ἔστι δὲ θεολογία ἐν βιβλίοις δέκα, ἔχουσα θεῶν γῆσιν, ἢ διαδοχάς.

Φερεκύδης. ὁ σοφὸς ζήτει ἐν τῷ χρὴ δῆλα.

Φερεκύδης. ἀθηναῖος, πρεσβύτερος τοῦ συρίου. ὃν λόγος τὰ ὀρφέως συναγαγεῖν. ἔγραψε αὐτόχθονας ἔστι δὲ ἐν αὐτοῖς τῆς ἀττικῆς ἀρχαιολογίας ἐν βιβλίοις δέκα. παραινέσεις δ' ἐπῶν. πεζῇ δὲ τὸ πρῶτον, οὐδὲν δέονται πρισβύτερον. ἀλλ' ἐκεῖνον μέντοι κρίνεται ἀρχαιότερον συγγραφῆς.

Φερεκύδης λέριος, ἱστορικός. γεγονὼς περὶ ὀλύμπ. τὰς οἱ ἀλυττικάδος ἔγραψε περὶ λήρου. περὶ ἱερογαμίας. περὶ τῆς διονύσου ἐορτῆς. ἢ ἄλλα.

dicatum rebus tantum copiarum, vt *eas in patriam* reducant.

Φερέγγυος. Qui aliquid *in se* suscepit, & *quodammodo fert manibus*, & potest persoluere, *quod promisit* quasi dicas, qui est soluendo, *ac proinde fide dignus. Qui rem susceptam praestare potest.* Qui rem aliquam quam aggreditur, suscipere, *& ad finem perducere* potest. *Qui aliquid praestare potest. Vt*, Quid enim iubes *eorum*, quæ ego præstare possum? Hoc est, eorum quæ ego tuto pos-

Φερεζαῖος. Pherezæus. Gentile *nomen.*

Φέρετρα F. φέρετρ. Feretra Ferecula. *Feretra verò dicebantur etiam ea, quibus ferecula, & spolia in triumphis, & pompis ferebantur. Vt*, In pompa verò vasa ad ostentationem comparata, argentea, & aurea cum præcedebant, & plurimi *milites* armati, & regius ornatus, & feretra habentia Regum imagines, & simulachra quædam. Ipse verò Vaphres post omnia gestabatur portatus in aureo templo. Sacerdotes verò grauissimi, & perfectissimi gestatores erant, *qui gestabant, atque portabant ipsum.*

Φερεκάκης. Malorum-patientes. Tolerantes-laborum. Vt, Conuocatis equitibus, qui laborum-patientes erant insigniter, *eos ad rem fortiter gerendam* adhortabatur.

Φερεκράτης. Pherecrates, Atheniensis Comicus, qui cum Alexandro militauit, *cum in bello secutus.* Fabulas edidit 17. Pherecrates Petalæ scribit.

Φέρεκλος. Phereclus. Nomen proprium.

Φερεκύδης. Pherecides, Babius, F. *Babii filius*, Syrius. Syra verò est insula, vna Cycladum, prope Delum. Vixit autem tempore Halyattis, Regis Lydorum, vt septem Sapientum æqualis fuerit, natus circa quadragesimam quintam Olympiadem. Fama autem est Pythagoram ab eo institutum fuisse, ipsum verò non habuisse præceptorem, *à quo doceretur:* sed sese exercuisse, comparatis reconditis Phœnicum libris. Quidam etiam tradunt *eum quoddam* scriptum oratione pedestri *scriptum*, *in lucem* edidisse, quod alij Cadmo Milesio tribuunt. Et primum autorem fuisse, qui de animarum ex corpore in aliud corpus migratione verba fecerit. Thalетis autem opinionem est æmulatus. Pediculorum verò multitudine consumptus obiit. Omnia verò *scripta*, quæ conscripsit, sunt hæc, Heptamychus, *q. d. Septem-recessus habens* siue Theocrasia, *i Deorum-temperies* aut Theogonia, *i Deorum-ortus.* Est autem Theologia libris decem *descripta*, Deorum ortum & successores continens.

Φερεκύδης. Pherecydes. Sapiens. Quære in vocibus χρὴ δῆλα. Imò, in γρῖα ὁ χρεώ.

Φερεκύδης. Pherecydes, Atheniensis, antiquior Syrio. Quem Orphei scripta collegisse ferunt. Scripsit autem Autochthonas, *i de indigenis, hominibus ex eodem solo natis in quo degebant.* Est autem *opus* de Atticis antiquitatibus, decem libris *comprehensum.* Adhortationes versibus *scriptas.* Porphyrius verò, superiore *Pherecyde* nullum admittit antiquiorem: sed illum solum putat autorem orationis-solutæ.

Φερεκύδης. Pherecydes Lerius, historicus, natus paulo ante 75. Olympiadem. Scripsit de Lero. De Iphigenia. De Bacchi festis. Et alia.

Φέρε ναί. *Aristoph. in Acharnensibus. pag.* 28. *v.* 11. Affer nunc de galea *sumptam* mihi pennam. Pennam quaeris, vt vomat. Qui enim difficulter vomunt, ad faciliùs vomendum, vti solent penna, *quam in os, & guttur inserunt, vt ea vomitum promoceat.*

Φερε ναὶ δαὶ τῆ κεφάλης μοι τὸ πτερόν. τὸ πτερόν ζητῶ, ἵνα ἐξεμέσω εὐκόπως. οἱ δυσεμοῦντες, πτερῷ χρῶνται πρὸς τὸ ἐλαφρῶς ἐμέσαι. A

Φερεντῖνος. Ferentinus. *Ferentinum*, vel *Ferentium*, vrbs Samnitum in Italia. Gentile *nomen*, *est* Ferentinensis, & Ferentius, *& Ferentinum. Vide Steph. & alios Geographos.*

Φερεντῖνος. πόλις σαυνιτῶν ἐν ἰταλίᾳ, τὸ ἐθνικὸν, φερεντινάτης, καὶ φερέντιος.

Φερεσβίους. Vitam-ferentes. Viuificantes.

Φερεσβίους. ζωοποιούς.

Φερετίμα. Pheretima. Nomen proprium. Vt, Feretima verò, detracto fossr tecto, vt iusiurandum-ratum-faceret, *& confirmaret*, in vrbem iuit.

Φερετίμα. ὄνομα κύριον. ἡ δὲ φερετίμα τὸν ὄροφον ὑποσαπέντος τῶ βόθρω εἰς ἐκκλησίαν ἦλθεν εἰς τὴν πόλιν. B

Φερέοικος. Ferens-domum. Domiporta, ET Cic. *de Div. pag.* 136. *A.* Cochlea *Sic epitheto insignitur.* Alij *tradunt esse quoddam* animal mustelæ simile, sub quercubus, & oleis nascens. Alij verò, *dicunt esse quoddam* animal maxima vespa maius. *l.* μεῖζον.

Φερέοικος. ὁ κοχλίας. ἔνιοι ζῶόν τι λευκὸν ἔλαιον γαλῆ, ὑπὸ δρυσὶ, καὶ ἐλαίαις γινόμενον. οἱ δὲ, ζῶόν σφηκὸς διμεγέθους μέγιστον.

Φέρειν. Ferre. Tolerare. Gestare, Accipere. Aristoph. Acharn. *pag.* 263. *v.* 22. 23.

Φέρειν. ὑποφέρειν βαστάζειν. λαμβάνειν. ἀνεισοφαίνει ἀχαριστῶν.

Le. *Misistis nos ad Regem Magnum* Persarum,

Ἐπέμψατ' ἡμᾶς εἰς βασιλέα τὸν μέγαν

Stipendium ab eo nobis datum *laturos, duas drachmas in singulos dies.* vel, quotidie binas drachmas pro singulis militibus, aut ciuibus accepturos.

Μισθὸν φέροντας δύο δραχμὰς τὰς ἡμέρας. C

Menander Olynthia. Cum Aristotele enim quatuor obolos quotidie ferebat, *i. in singulos dies accipiebat pro stipendio.* Et μισθοφόρος hinc *dictus, id est, mercenarius, siue miles, qui mercedem ab aliquo pro suo labore datam fert, id est, qui stipendium accipit.* Et φέρον, neutro genere. Vt, Quod accidit diuinitùs, *calamitates diuinitùs immissas* oportet egregiè, *id est, patienter, & animo æquo* ferre. Et rursus. ἔφερον ἀλλήλους. &c. Se mutuò non minùs ferebant, pro, alij alios latrociniis grauiter infestabant, & lædebant.

μίσθαρνος ὁλυνθία. μετ' ἀριστοτέλους γὰρ τέτταρας ὀβολοὺς τὰς ἡμέρας φέρων. καὶ ὁ μισθοφόρος διὰ τοῦτο καὶ φέρων, ὑπολαμβάνεται. τὸ φέρον δὲ διὰ τοῦ καλοῦ φέρειν καὶ τὸ ἀνδρὸς. ἔφερον ἀλλήλους οὐχ ἧττον. αἰτιατικῆ τῆ λῃστείᾳ δύο. βλαπτόν.

Φέρτατον. Præstantissimum. Excellentissimum. Vel optimum.

Φέρτατον. κράτιστον. ἐξοχώτατον. ἢ ἀγαθόν. D

Φερνή. Dos. dotis. *Dicitur non solùm oxytonè φερνή: sed etiam graui tonè φέρνη.* Remuneratio. Gratiæ-relatio. Apud quosdam verò φέρνη etiam dicitur ipsa dos. ἡ φερνὴς, *& τῆς προικὸς discrimen apud Eustath. & alios vide.*

Φερνή. σκεύη, φέρνη, ἀμφιβολή. ἔνιοί που ᾐ, ἐ φέρνη, ἢ προικός.

Φερεμβόλου. *Ferentis. Sustinentis.* Accipientis. Vt, Omnem belli culpam illo viro ferente, *sustinente.* Et φέρονται. Ferunt, pro, vincunt. Vt, Et diuites plus ferunt, *id est, superiores sunt, & superiores facti vincunt.* Comprehensos autem ad 700. populares, vinctos abduxerunt, *& in vincula conjecerunt.* Item φέρεσθαι. ferri, pro, dici, putari, haberi. Vt, Et ille vir genere quidem, Thracius ferebatur, *id est, putabatur*, cui nomen erat Diogenes. Rebus verò bellicis *erat* quouis alio longè præstantior, *& equestri turmæ* præfectus.

Φερεμβόλου. λαμβάνοντος τὴν αἰτίαν πᾶσαν τοῦ πολέμου τούτου τοῦ ἀνδρὸς φερεμβόλου. καὶ φέρονται, ἀντὶ τοῦ νικῶσι. καὶ φέρονται οἱ πλούσιοι τὸ πλέον. συλλαβόντες δὲ τοὺς δημότας εἰς ἑπτακοσίους ἄγουσι. καὶ φερεμβόλος ἀνὴρ ἦθος μὲν θρᾴκιος, ᾧ ὄνομα διογένης ἦν. τὰ δὲ πολέμια ὑπὲρ ὄντινα οὖν κράτιστος, τὰ λοιπὰ ἱππικοῦ στρατεύματος. E

Φέρον. Accusatiuo. Fero.

Φέρον. αἰτιατικῆ.

Φερωνία. Feronia. Nomen proprium.

Φερωνία. ὄνομα κύριον.

Φερώνυμος. Verum habens nomen.

Φερώνυμος. ἀληθὲς ἔχων τὸ ὄνομα.

Φεροράς. Feroras. Nomen proprium.

Φεροράς. ὄνομα κύριον.

Φερσεφόνη. Phersephone. Nomen infernæ Deæ, quæ & Persophone, & Persephassa dicitur, id est, Proserpina. *Varias huius vocis etymologias apud Eustath. vide.*

Φερσεφόνη. ὄνομα θεᾶς καταχθονίου. ἤτις καὶ περσεφόνη, καὶ περσέφασσα λέγεται. F

Φέρτερον. Præstantius. Melius. Vel, velocius. *Quod ex iisdem fertur.*

Φέρτερον. κρεῖττον, ἢ ταχύτερον. G

Λέρτερ.

A Φίρξῳ. τῇ τροχῷ ἁρμοττούσῃ πλοίῳ.

τῶν. νεκροφόρια δὲ λέγεται & αὐτὸ τῶν νεκρῶν λεκτὸν νεκροὺς φέρον, φέρετρον, σορόν. Ἔτι δὲ, ὁ ἐπὶ τῶν ἀποθνησκόντων ἐκφερόμενος ἐπὶ τὴν ταφὴν ἐσθὴς ποικίλος. Gallicè, enterrer.

Φίρξον. τὸ φορεῖον. πολύβιος. τότε δὲ τὸν προσφιλέστατον ἑαυτῷ ἔφατο τὸν υἱὸν ἐν φίρξῳ, καὶ λίβυας ἐπὶ χιλίοις. ὡς δὲ ἤγγισε τῷ τείχει, ἐκέλευε κατάγειν ταχέως ὑπὸ θαυμάσαντος. φέρουσι γὰρ τὸν ἄγριον. ὁ δὲ φύλαξ αἰσθόμενος θαυμάσας τὴν εὐαγρίαν. οἱ δὲ, φέρεσθαι λέγεσθαι

B φασι.

Φισκάσιον. μάγγανον πλοιῶν.

Φιῦ. χρηλιαστικὸν ἐπίρρημα. ἢ ἐδ ωρὲν αἰμύνεσθαι. ἴσον δὲ θαυμαστικὸν τὸ φιῦ. σοφοκλῆς.

Φιῦ φιῦ. φρονεῖν ὡς δεινὸν ἓν ἐστὶ μή τινι

C

Λύει φρονοῦντι. ταῦτα γὰρ καλῶς ἐγὼ
Εἰδὼς, διώλυσ', οὐ γὰρ ἂν δίκῃ ἐκέλευν.
ὡς δεινὸν φησὶ τὸ φρονεῖν, ὅταν τὸ φρονοῦν τῷ φρονοῦντι μὴ συμφέρῃ.

Φιῦ.

Ὡς μέγα δυνάσθον πανταχοῦ τὼ δύ' ὀβολώ.

D Τοῦτο δέ τὸ λεγόμενον ὅτι τοῖς νεκροῖς ἐπὶ τὸ στόματος βάλλουσι δύ' ὀβολούς. ἢ ὅτι τὸ δικαστικὸν μισθάριον, δύο ὀβολοὶ ἦσαν. ἵνα δὲ ἢ ξυμβολὴν βλακείας χάριν, τὸ τῷ τριωβόλῳ προστιθέντων. ἢ ἐπὶ τῶν ναῦλα εἰσπόντας, τοὺς περαιουμένους λέγει.

Φίστρον. Φέρετρον, *quo defuncti cadaver effertur, vt sepulture mandetur.* Polybius. Tunc & illum dilectum *amicum dixit* venire cum filio, quem habebat in feretro, & Libyas ad mille *cum eo.* Quum autem ad murum appropinquauit, iussit celeriter aperiri portas *vrbis*, quòd grauarentur *illi, qui feretrum ferebant.* Ferunt enim, *inquiebat ille*, suem agrestem, i. aprum. Custos verò *portarum*, *ei portas* aperit, admiratus illam felicem venationem, *& egregiam predam.* Ipse, verum ignarus, *arbitrabatur.* Alij verò, dicunt φίστρον dici. *Sed* φίστρον *per syncopen est inde* formatum.

Φισκάσιον, Phescasium, Manganum, *vas ligneum, aptum ad nauigandum.*

Φεῦ. Heu. Indignantis aduerbium. Vel eiulatus doloris plenus. Est etiam admirantis aduerbium. Soph. *in Oedipo Tyranno pag.* 164. & 165. *Ibi Tiresias vatis loquitur.* πῶς ἐκ. *pro* ἐκπέπλευ. *conducit.*

Heu, heu. sapere quàm graue est ibi, *vbi* sapientia *non con-*

Ducit sapienti! Hæc enim pulchrè ego
Callens, dispery. Haud enim huc veniissem.

Quàm (inquit) est graue sapere, quum sapientia sapienti non conducit, nec prodest: sed potiùs obest. Idem Aristophanes *in Ranis. pag.* 136. *vers.* 4. & 5. Nam φεῦ separandum.

Heu!

Quàm magnam potentiam habent, quantum possunt *vbique isti duo oboli!*

Quanta vis est vbique vel minimæ pecuniæ! Quod ideo dicitur, partim quidem, quia duo oboli in defunctorum os iniiciebantur, partim verò, quia mercedula iudicialis, *siue iudiciale stipendiolum* erant oboli duo. Fuit autem etiam triobolum, *id est, trium obolorum stipendium, quod singulis iudicibus pro iudicij labore quotidie dabatur*, quod belli-duces, propter *iudicum* molliciem, *& inertiam, vt eorum benevolentiam sibi conciliarent*, auxerunt. *In Schol. annot.* 2. *legitur* πλακοῦντος χάριν. *i. assentationis gratiâ.* Cùm autem *Bacchus Herculi de flydem ipsam trajiciam? Hercules v.* 1. *respondens ei*, dicit,

E Εἰ πλοιαρίῳ τοιούτῳ' αὖθις γέρων

Ναύτης δέχοιτο, δύ' ὀβολὼ μισθὸν λαβών.

In nauigiolo tantillo, vel, in nauicula minima *te vir senex*

Nauta trajiciet, duorum obolorum mercede accepta.

Φεύγοντας. τοὺς εἰς δίκην ἀγομένους τοὺς φεύγοντας λέγειν μᾶλλον ἢ τοὺς γραφομένους, καὶ πεδακρύων αὐτοβαλόντων. ἢ φεύγω, κατηγορῶ.

Φεύγειν. κατηγορεῖσθαι. Ἐ φεύγειν, κατηγορούμενος. ἀριστοφάνης περὶ λαγῶ. ῥᾳδίως φεύγων αὐτὸν φύγοι δίκην.

F

Φευκτόν. ἐπίρρημα θετικόν. πλάτων φησὶ. φευκτὸν οὖν δὴ τοῦτο ἡμῖν φυγὴ θεῷ ὁμοίωσις. τοῦτο δὲ, εἰ δίκαιοι, καὶ ὅσιοι μετὰ φρονήσεως γιγνόμεθα. καὶ ὅλως ἐν ἀρετῇ. οὐ κατὰ τὰς πολιτικὰς

toribus: sed maioribus, quæ nominibus iisdem vruntur, ac appellantur. Ρ. τοῖς αὐτοῖς ὀνόμασι χρωμένας.

Φίλαλος, & φιλάλυξ. Scintilla profiliens ex lignis, quæ cremantur. Aristoph *in Lysistrata pag.* 543. *v.* 30. 31. 32. Sed ne scintilla quidem relicta est adulteri. Ex quo enim nos prodiderunt Milesij, Non vidi. &c. φιλαλυξ. quasi dicas, fomes ignis. *Fomes ad ignem accendendum* Scintilla. Milesij tanquam adulteri malè audiunt.

Φιλάλους. καπηλείῳ. φίλαλοι γάρ, οἱ σπινθῆρες. ἢ ἐπὶ τοῦ ἐν τῷ φιλάλῳ κρεμάμενοι. ὀβελίσκοι. ἐφηλίδιον ἔλεγεν. λέγεται δὲ καὶ φιλάλυξ. οὔτε ἀφιλόχρω. καὶ οὔτε ἀφίστασθαι. ἀλλὰ νὴ Δία μεμιχῶ καταλείψειν φιλάλυξ. καὶ αὖθις. ἀλλ' ἀποστομώσω τὸν τῆς εἰς ἰωτὰς φιλομήλης λογγύος, καὶ τὴν φιλάλυγα, ἵνα ἂν τῆς τῦ καπηλεῖ πολυπληθείας, ὀλίγας ἀποβάλωσι.

Φιλάλῳ. Cauponâ. φίλαλοι enim *sunt* scintillæ, *quæ, dum ligna comburuntur, inde prosiliunt. μετωνομάσθη* verò *eam* scintilla, *pro caupona ponitur, vbi solet inculentum ignu accendi. vel, pro culina sumitur. Aristophanes in Acharnensibus. pag.* 274 *vers.* 21. Ipse verò clypeus in caupona, *vel, culina*, tuspendetur, quod sit pax. Dicitur autem & φίλαλος, *vt supra*, & φιλάλυξ apud Archilochum, & apud Aristophan. *in Lysistrata. pag.* 543. *vers.* 10. Sed neque adulteri relicta est scintilla. *Vide suprà.* Et rursus. Sed cùm tenebris obruerentur propter fuligmem, & scintillas, quæ in ipsos ferebantur, præterea verò, propter ingentem fumi copiam, non paucos periisse *ferunt.*

Φ cum ει. & η.

Φειά. Phea. Nomen vrbis Elææ *regionis.*

Φείδαλος. *Idem videtur ac* φειδωλός *Id est*, Parcus. *Vel*, φείδαλος *per syncopen dictum à* φειδήμενος. Parcens farina. *Qui farina parcit. Tenax. Sordidus. Ab hoc autem* φειδαλέως *deducetur adverbium* φειδαλέως. Quod compositum ex verbo φείδομαι, parco, & nomine τῦ ἄλφιτα. farina. quasi dicas, parcendo-farinæ. Parcè. Tenaciter. Illiberaliter. Sordidè.

Φειδᾶς. Phidàs. Nomen proprium.

Φείδονται. Parcet.

Φειδίας. Phidias. Statuarius, qui Mineruæ statuam eburneam fecit. Pericles verò, sumptibus *in eam faciendis*, *à populo* præfectus, quinquaginta talenta surripuit, & ne *sui furti* rationes redderet, *mercedesque pœnas daret*, bellum excitauit. Et prouerbium. Phidias conuenit paci, quatenus *ea* artifex. Illa verò Pax introducitur formosa. Polybius. Lucius Æmilius in templum ingressus, quod erat Olympiæ, & *Iouis* statuam contemplatus, per-admirationem-obstupuit, & talia verba protulit, Solus Phidias mihi videtur Homericum Iouem *feliciter* expressisse. Quòd, cùm magnam de Olympia expectationem haberet, ipsam veritatem expectatione maiorem comperisset. Et rursus. *Hoc ita se habere* puto, quemadmodum si Myrmecides se Phidiæ arti opponeret.

Φειδάς. ὄνομα πύριον.

Φείδονται. φείσονται.

Φειδίας. ἀγαλματοποιός, ὃς ἐλεφαντίνην Ἀθηνᾶς εἰκόνα ἐποίησε. Περικλῆς ἠβούλετο, ἀναλώμασι ταχθεὶς, ὑποσχόμενα πεντήκοντα τάλαντα, ἢν μὴ δῷ τὰς δίκας, πόλεμον ἐπάγειν. Καὶ παροιμία. φειδίας πρὸς εἰρήνην. καθὸ τεχνίτης. δύναται δὲ καὶ ἰσάγειν. πολύβιος. λεύκιος αἰμίλιος παρίων εἰς τὸ πάνδημος τὸ ἐν ὀλυμπίᾳ. καὶ τὸ ἄγαλμα θαυμάσιος, ἐξεπλάγη. καὶ τοιοῦτον εἶπεν ὅτι μόνος αὐτῷ δοκεῖ φειδίας τὸν παρ' ὁμήρῳ δία μεμιμῆσθαι. διόπερ μεγάλην ἔχειν τὴν προσδοκίαν τῆς ὀλυμπιάδος, μείζω τῆς προσδοκίας θρηνεῖν ἐπὶ τοῖς ἀληθέσιν. καὶ αὖθις. καθάπερ εἴπερ μυρμηκίδην αὐτὸν τὸν μῦθον τῇ φειδίου τέχνῃ.

NOTÆ.

Φειδίας περικλέα Ἐβούλη.] Totius huius loci declarationem habemus apud Aristoph. in Pace. pag. 456. vbi rem fusiùs aperit Poeta, verba faciens de Phidia, de Pericle, de eius ingenio, & de bello, quod excitauit, ne furti sui redderet rationes. Sic enim ibi,

Πρῶτα μὲν γὰρ αὐτὸς ἦρξε φειδίας ἐφεξῆς.
Εἶτα Περικλῆς φοβηθεὶς μὴ μετάσχῃ τῆς τύχης. &c.

Vide schol.

Et,

Τρ. Οὐδ' ἔπασ' αὐτῇ προσέσκεν φειδίας ἠκκισμένον.
Χα. Οὐδ' ἔμαχ'. πολὺ γὰρ κωφὸν, ταῦτ' ἄρ' ἀπρεπῶς λιθ. &c. Vide schol.

Φείδιππος. Phidippus. *Nomen proprium. Vide patronymicum* φειδιππίδης. Phidippides. *Vtrumque significat hominem equis parcentem. Et per* αἰτίαμαν, enim, *qui non parcit equis, nec sumptibus in equos alendos faciendis.*

Φείδομαι. Genitiuo. Parco.

Φείδομαι. χθιζὸν.

Φειδώ.

A Φειδὼ πρόνοια.

Φειτμονή. ἐλεημοσύνη.

Φειδωλός φειδωλὸς. σκυτικὸς, φειδωλὸς τις ὢν, ὁ φεύγων τὸ δοῦναι. ὁ ἀφίλοτιμος. ἀπὸ τοῦ δοῦναι. καὶ τὸ φείδομαι, φειδωλός τις ὢν, ἔοικε τοῦτο δ' εἶναι λ'.

Φειδοί, Parsimonia. Prouidentia, quâ fit, vt sumptibus parcamus, ne propter immodicos sumptus in paupertatem incidamus.

Φειτμονή. Misericordia. Parsimonia. Tenacitas.

Φειδωλός. Parcus. Tenax. Sordidus. Auarus. Dictus autem φειδωλός, quasi εὐδωλός τις ὤν. Sic enim legendum. Qui parcit dare. Qui fugit dare. Qui dare reformidat. Nimium-accuratus-calculator. *Qui nimis accuratè sumptuum, quos facit, rationes init, sumptus contrahit, parcit. Et ideo nimis parcus, nimiumq; tenax, & sordidus est. Dictus φειδωλός, a verbo φείδεσθαι,* parco, & δοῦναι, dare, quasi φειδωλός quidam existens, verbo δίπτα.

B Φείδων, φείδωνος, ὄνομα κύριον.

Φειτμονή, ἡ, ἡ. ἐλεημοσύνη.

Φείδων. Phidon. Phidónis. Nomen proprium.

Φειτμονή. Parsimonia. Misericordia. *Quod fit, quum parcimus iis qui nobis iniuriam fecit, quem alioqui pro merito tractare possemus.*

Φειτμονὴ δὲ *Aristoph in Auibus pag. 181. v. 5 & 6 Sibel. annot. 3. Erasm. Adag. Chil. 1. Cent. 1. col. 19. adag. 27.*

Φειδόμεθα γάρ τι τῶνδε μᾶλλον ἢ τοὺς, ἢ λύκους;

Ἢ τίνας τιμωρούμεθ' ἄλλους τῶνδ' ἐχθίονας ἔτι

τούτων, μᾶλλον λύκων φειδόμεθα, πατὴρ τούτων. ἢ πού τις ἦν παροιμία ἐν ἀρχαίοις. ἐπεὶ τὸ παλαιὸν τοὺς λύκους ἀπέκτεινον ἐκ τοῦ κείνου. καὶ νόμος ἦν λυκοκτονεῖν. διὸ ὁ μὲν φονεύσας τὸν τοῦ λύκου, τάλαντον ἐλάμβανε. ὁ δὲ τέλειον, δύο.

Parcemus enim aliquomodo his magis nos quàm lupis?

Aut quos vlciscemur alios his inimiciores adhuc?

Hoc est, Lupis potiùs, quàm his parcemus. *Videndum autem ne fortè etiam hoc sit prouerbiale dictum.* Olim enim in Attica lupos interficiebant. Et Lex erat, quæ lupos occidi iubebat. Quare qui lupi catulum occidisset, talentum accipiebat. Qui verò *lupum perfectum, & non adultum interemisset, duos* accipiebat talenta duo.

Φειδών. Φειδὼν, ὄνομα ποταμοῦ.

Φειδωνίδης. ὄνομα τοῦ ἐπὶ, ἀπὸ τοῦ οὗ τέτυχεν. ὁ ἦ, φὴ καίδωνα ἀπάσχειν, ἀντὶ τοῦ ὡς πάνυ δυσχεραίνοντα.

Φειδὼν. Phidon. Phidónis. Nomen proprium.

Φειδωνίδης. Phidonides. *Phidónis filius.*

Φειδώνιος. Phidonius. *Phidónis.*

Φειδωνίς. Phidonis. *Phidónis filia.*

Φειδωνιτικὸν. Phidonitis. *Phidónis.*

Φειδωνιτικὸς. Phidonitius. *Phidónis.*

Φειδωνιτικὸς. Phidonitius. *Phidónis.*

Φειδωνιτικὸς. Phidonitius

Φηλίκεσσι. Agrestes ficus, morsu maturæ. *i quæ maturæ videntur, ficus mordeas. At legendum* φήλικες, τὰ ἄγρια σῦκα, τὰ τῇ ὄψει πέπειρα. *quæ specie sunt maturæ. Quæ maturitatem speciem spectanti præbent: sed re vera non sunt maturæ. Dicta* ἀπὸ τοῦ φηλοῦν, τὸ ἐξαπατᾶν *quòd spectantis oculos fallant.*

Φήλης. Impostor. Deceptor. Fallax. Et τὶ ἀμὸν σῦκον. immatura ficus. *Sic enim videtur legendum.*

Φῆλος. Impostor. Deceptor. Fallax.

Φηλοῦν. Decipere. Fallere. Menander Piscatoribus. Ἁλιεῦσι.

Duas familias fallere senum, vt ais,
Stupidiorum.

Et φηλωθεῖσα. Decepta. In fabulis.

Illecebris decepta velox cerua.

Hinc etiam φηλίκεσσι. *legendum, vt suprà,* φήλικες, τὰ ἄγρια σῦκα, τὰ τῇ ὄψει πέπειρα.

Φηλώματα. Fallacias. Dolos. Deceptiones. Fraudes. Imposturas. Sic Antiphon *hanc vocem accepit.*

Φηλώσας. Idem, ac φηλώματα.

Φήμη. Fama. *Sophocles in Oedipo Tyranno. pag.* 157. M. *Vide Schol. vnde Suidas.* Dic mihi ὁ auream filia Spei immortalis Fama. Quia quidam spe concepta *consulunt oraculum, &* à Deo responsa petunt. Et rursus. Euripides dicit, Fama bonum *virum* vel in ipsis terræ recessibus ostendit.

Φημί. Dico. Arbitror. Existimo. Puto. Arcesilaus Philosophus naturaliter inter differendum verbatur his vocibus, Dico ego, non assentietur his ille, cuius nomen subiiciebat. Et Dauid *in principio* 14. *psalmi.* Dicit impius pro, ducit, arbitratur, *putat.*

Φημίζω. Accusatiuo. Vulgo. Dico. Celebro. Prædico.

Φημισμός. Fama. *Diuulgatio. Prædicatio. Celebratio.*

Φήνας. Qui *detulit, accusauit*, calumniatus est. Qui decepit. *fraudauit, fefellit. Vide* φαίνω.

Φῆναι. Dixisse. Demonstrasse. *quum demonstrare significat, à* φαίνω, *deducitur. fut.* φανῶ. *aor.* 1. *comm.* ἔφανα, *Atticus,* ἔφηνα. *infinit.* φῆναι. *quum verò dicere, est aor.* 2. *act. à* φημί. *Sed τὸ* φαίνω *vtrunq; significare potest.*

Φηνὸν. Phenc. Ossifraga. Genus auis, aquilæ simile.

Φήνιον. Pheneum. Mons.

Φῆρας. Feras. Centauros.

Φηρί. Fere, & Fera. Nomen verbis. Et Ferites, *eius ciuis.*

Φής. Dicis. *à* φημί. *dico.* φησί. dicit. φῶσι. *dicunt.*

Φῆστος. Festus. Hic temporibus Valentis in Asiam Proconsul emittitur, *ac ablegatur.* Regia verò lingua eius fidei commissa fuerat. Sic tamen ablegatur, vt illi poetico, & fabuloso Echeto similis, & si quis alius aut Thessalus, aut Siculus, talis *tyrannus fuit, ablegatus inquam*, demonstraturus *hos omnes tyrannos secum comparatos esse* aurum, & ludum, *& longè tolerabiliores fuisse, quàm ipse fuerit.* Eius autem insania non *erat foris, non apparebat extrinsecus*: sed intrinsecus rabie actus furebat, & insaniebat. Homo naturâ malus, & potestate præditus. Cùm autem suppliciorum immanitatē in Palatio florentem reliquisset, nullum iniquitatis, ac insolentiæ *genus intentatum* prætermisit: sed ad tantam

Φηλίκεσσι. ὄψια σῦκα. τὰ τῇ ὄψει πέπειρα. A

Φήληξ. ὁ ἀπατεών. ἢ ἡ ἀμὴ συκή.

Φῆλος. ὁ ἀπατηλός.

Φηλῶν. ἀπατῶν. μᾶλλον δὲ ἁλιεύς.

Δύ' οἰκίας φηλῶν γεγῶτον ὡς λίγξ
Ἀβουλότερον.

καὶ φηλωθεῖσα, αὐτὴ τῇ ἐξαπατηθεῖσα. ὡς μύθοις. B

Κέρδεσι φηλωθεῖσα θοὴ κεμάς.

ἔνθα δὲ φηλίκεσσι, ὄψια σῦκα. τὰ τῇ ὄψει πέπεφα.

Φηλώματα. ἐξαπάτας. ὕπνους ἀπηφῶν.

Φηλώσας. ἀπατήσας.

Φήμη. τύχην ἐλπίδος ἄμβροτα φήμη. παρ' ὅσον δὲ ἐλπίδι τινὲς γλυκύθυμοι χρησμὸς αἴτιον δοὺ τῷ θεῷ. ἢ αὐδᾷς. φήμη τὸν ἐσθλὸν καὶ ἀνδρῶν ἀνίκητον γᾶς. Εὐριπίδης φησί. C

Φημί. λέγω. ὑπολαμβάνω. ἀρκεσίλαος ὁ φιλόσοφος φυσικῶς ἐν τῷ διαλέγεσθαι ἐχρῆτο. τῷ φημὶ ἐγὼ, ἢ συγκατατίθεται τούτοις ὁ δεῖνα τιθεὶς τοὔνομα. Ἐν δαβίδ. φησὶν ὁ ἀφρονόμενος ἀντὶ τοῦ ὑπολαμβάνει. ὑπολαμβάνει.

Φημίζω. αἰτιατικῇ.

Φήμισμός. ἡ φήμη. D

Φηλίας. συκοφαντίας. φαυλίσεις.

Φηλῶσαι. δόξαι. εἰπεῖν.

Φηλὶν. εἶδος ὀρνίθιον. ἀετοῦ.

Φηλίον. ὄρος.

Φῆρας. τοὺς κενταύρους.

Φηρί. Ἐκ φηρός, ὄνομα πόλεως. καὶ φηρίτης, ὁ πολίτης. E

Φής. λέγεις Ἐκ φημί. καὶ φάσις, λέξις.

Φῆστος. ἔστι δὲ οὗτος τοὺς χρόνους οὐάλεντος ὡς τὴν ἀσίαν ἐπιτραπεὶς αὐθύπατος. τὴν γὰρ βασιλικὴν γλῶτταν εἰ τινὸς δοτὸν πέπιστται γὰρ ὅπως κἀν τὸν ποιητικὸν, καὶ μυθώδη ἔχοντα, καὶ αὐδή τις ἄλλος ἐκ θετταλίας, ἢ σικελίας τοιοῦτος, χρυσὸν ἀνασπάζων, καὶ πανάγυριν. ἐκεῖ δὲ ὁ μανία σὺν θύρᾳσιν, ἀλλ' ἔνδον ἐλύετο, καὶ ἐμαίνετο. αἰὰρ φύσει πονηρὸς, καὶ ἐξουσίαν ἔχων. καὶ τὰς ἐν ταῖς πολίτεσιν ἀχριότητα, καὶ ἀλιτηρὰν δυσκολωτέραν ἐν τοῖς βασιλείοις, ἢ ἦν ἐν ἐπαρχείαις ἀπέλιπε, καὶ ἀσωτείας. ἀλλ' ὅλη πονηρὸς ἦν ἐπ- F

ἐπ-

Α ὀξυφοιτὸς ἰέρηξ, & φάσσα ἔστι καὶ μίξιμον ξιφοδιήρθρωσε καὶ ἐσπάραξε τὸν ἥλιον θύσας φάξας αὐτῷ. καὶ ἐπ θερμὸς ὢν, καὶ ζέων τῷ λύθρῳ, πάντας συναναιρῇ, καὶ καπέρλιγε.

infaniam, & cædium crudelitatem est-prouectus, vt & Maximum gladio interficeret, Cœrano Ægyptio super ipsum iugulato. Cùm autem adhuc illo cadis cruore caleret, & ferueret, omnes, quos comprehendere poterat, vnâ cædebat, & cremabat.

NOTÆ.

Τὰ δὲ βασιλικὰ γλῶσσαι] Legendum suspicor, τὰ δὲ βασιλικὰ γλωσσήκομα ἐπετέτραπτο. Id est, Regium verò marsupium eius fidei commissum erat. Pro, Imperatorio Fisco præerat. Phrynicus pag. 16. censet dicendum potiùs, γλωσσοκομεῖον.

B Φητιαλεῖς.

Φήτρη. συγγένεια.

ΤΟ Φ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

Φιαλεῖς ἀριστοφάνης.

Ἀλλ' οὐκ ἔπαδώσεις, οὐδὲ φιαλεῖς οὐδ' ὅπ.

Ἀλλ' ἐξαπατήσεις, καὶ γὰρ αὖ τοῦτο μέγα.

C φιαλοῦμεν ἢ, τετρῖν, ἔργῳ ὅπλισθαλοῦμεν. ὅπλα τὰ ὁρμήσωμεν. φιαλεῖν ἢ κυρίως ὅτι, τὸ ἄρχεσθαι σεφύματος. ἀριστοφάνης.

Φητιαλῆς, Feciales Cic. de legib. lib. 2. pag. 171. B. Fœderum, pacis, belli, indutiarum oratores, Feciales, iudices sunto.

Φήτρη. Cognatio. Herod. lib. 1. pag 34. lin. 38.

Φ cum Ι.

Φιαλεῖς. Opus-aggrederis. Aristoph. in Vesp. pag. 360. v. 5. & 6. Schol. annot. 2.

Sed non referes gratiam: *neque rem aggredieris, certò scio.*

Sed decipies hunc, & *insultabis huic vehementer*, vel, *hianti ore, cachinnans eũ deridebis.* φιαλοῦμεν verò, rem, opus aggrediemur. ad hoc ruemus φιαλεῖν autem propriè significat, rem incipere q. d. rem aggredi. ὅπλα τὶ ἐπιβάλλειν, τὸ ἐπιβάλλειν. Injicere manum in opus. Opus aggredi. Rem auspicari. Aristoph. in Pace. pag. 448. v. 16. & 17. vbi legitur τοῖν θεοῖν. at τοῖν θεαῖν metri causa legendum videtur.

Ἀλλ' ἄγε δὴ σὺ ταχέως ὕπεχε τὴν φιάλην, ὅπως Ἔργῳ φιαλοῦμεν, δεξόμενοι θεῶν θυσίαν.

Age igitur tu celeriter porrige phialam, vt Rem aggrediamur, precati Deos.

Consule Schol. annot. 11. & 12. Item Eustath. in φιαλεῖν.

Φιάλιον ἀμφίθυρον. Quære in Ἀμφίθυρον φιάλιον i. duplicem phialam, quæ tam in inferiore, quàm superiore parte fedem habeat.

Φίαλος.

D desiderium, deducitur βίλης, & πόθος. idem. Nisi quis proprium viri nomen esse dicat.

Φιαρὸν. λαμπρόν.

Φιβαλὶς. ἰχὰς συκῆς ἡ φίβαλις, ὅθεν δοῦναι εἰς ξηρασίαν ἰχάδων. ἐπεὶ δὲ δοτὸν τὸ ἰχναίνεσθαι ἰχνὰ καλεῖται, καὶ τὸν ἰχνὸν τὸν αὐθρώπινον ἐκάλουν φιβαλικὸν ὁ τόνος, φιβάλιος. σφηνοειδὴς. ὀξυτόνως. ὡς πόρως. πολίτης. ἀριστοφάνης ἀχαρνεῦσι.

Φιβαλὶς. Phibalis. Ficus genus, aptum ad exficcationem caricarum. i. aptum ad faciendas caricas, i. aridas ficus. Quoniam autem ἰχνὰ dicitur quasi ἰχναί, i. gracilis, tenuis, exilis, macilenta, a verbo ἰχναίνεσθαι, id est gracilem tenuem, exilem, macilentum esse, vel fieri, idcirco & graciles, tenues, exiles, & macilentos homines vocabant φιβαλεῖς, quòd nimirùm φιβάλους sua corporis gracilitate, tenuitate, & macie, & strigositate referrent. Accentus verò nominis huius in genitiuo proparoxytonè scribitur, φιβάλιος, vt πόρος. πολίτης. quæ terminatio est Attica. pro communem ης, & ου. Vide in Pace. pag. 457. v. 10. Schol. annot. 7. τῷ κηρύττειν. Aristoph. Acharn. pag. 195. v. 16. & 18. Schol. annot. 13.

E Τί δ' αἰ φιβάλεως ἰχάδας, ἁ κολοκύνθα, καὶ χοί.

Di. Quid verò? phibaleas ischadas, i. aridas ficus, siue caricas, comedetis? *Pu. Coí, Coí.* i. ita, ita.

Δι. Ὡς ὀξὺ ποὸς τὰς ἰχάδας ἐκεκράγατε.

Di. Quàm acutè propter caricas, aridásque ficus auditas *vociferati, e-estis!* Quàm acutum clamoris sonum edidistis audita caricarum mentione.

Φιβλατήριον. ὑφάλιον περικόν.

Φιβλατήριον. Fibulatorium. Persicum vestimentum, *quod à fibulis quibus constringebatur, dictum videtur.* φίβλα verò, siue σίφλα, vox est Latina, *fibula*, quæ græcè περόνη. vnde φιβλᾶν, *infibulare, fibulis astringere.*

F Φιγαλὶς. ὁ δοτὸς τῇ δήμῃ ἀφ' ἡρῴας. καὶ ὁ δῆμος, Φιγάλεια.

Φίγιον ἀκρωτήριον.

Φιδιναῖος. ἀπὸ τόπου.

Φιγαλεύς. Phigalensis, ex oppido Arcadiæ, cui nomen est Phigalea.

Φίγιον. Promontorium.

Φιδιναῖος. Phidenæus. A loco *nomen deductum.* Rhodo autem verò, vrbs Albanorum. Steph. in φιδήνη.

Φιλιδίζειν Phicidiſſare. Puerorum-amore-flagrare. Puerorum-obſcœnis-amoribus-deditum-eſſe. *Er. Ad. Cbd 3. Cent. 2. col. 657. ad. 41.*

Φιλιῶ. N. L. fortaſſe per ſyncopen eſt formatum ab Attico futuro φιλιδῶ, quod à comm. φιλιδέω, quod ἀφιλιδίζω, de quo antè. ſic νομίζω, νομιῶ, νομῶ.

Φίλα. Amica. Paria. Similia. Grata.

Φιλάγριος. Philegrius, Lycius, Macrenſis, vt reperitur apud Eugenatorem. Sed, vt ipſe Philagrius ſcribit ad Philemonem in epiſtola de ecore indurato, fuerit potiùs medicus Epirota, diſcipulus Naumachii, poſt Galeni tempora, qui Theſſalonicæ pleruncque medicinam fecit. Compoſuit autem medicos libros, ſingulos quidem, *& ab aliis ſeparatos, neque cum iis coniunctos*, 70. Coniunctos verò, non paucos alios, & commentarium in Hippocratem.

Φιλάδελφος, ὁ. Philadelpheus. ci. filius Androclidis.

Φίλαθλος. Certaminum-amans. Amans-labores.

Φιλακρεάμων. *Genitivus à recto* Φιλακρεάμων. Audiendi cupidus.

Φίλαμμων. Philammon. Pugil Athenienſis qui omni tempore ſuos aduerſarios vicit. Fuit & alter Philammon, quem Thamyræ Thracis patrem fuiſſe ferunt.

Φιλαμιλλατά. *Legendum* φιλαμιλλατάτω. *Sequitur explicatio, τῷ ἐρίζειν. Ariſtophanes in Pace pag 444 v. 8. Hodie vectibus, & machinis in lucem extrahere oportet Pacem*, Deatum omnium maximam, & amantiſſimam vitium. Quum enim eſt pax, terram colimus, quum verò bellum *geritur*, contrà, *terram inculiam relinquimus*. Et φιλία amica, ſ. noſtra regio, vt hoſtilis, *cenſetur, & eſt* aliena.

Φιλαδρομαθής. Humaniter-exceptus. Humaniter-tractatus. Vt, Aſdrubas verò, cum iſto congreſſus, & humaniter-exceptus *ab eo*, voluit in externa loca proficiſci. Et φιλαδρομαθία ἡ. Humanitas.

Φιλαμχθήμων. Amans-odiorum. Amans-inimicitiarum. Qui aliquem aliis odioſum reddere ſtudet. τὸ φιλομίσπες ὅτ. *ſunt* τῶ φιλαμχθήμων *explicationes Quæ conuungenda.*

Φιλαργυρία. Pecuniæ-cupiditas. Auaritia. Hæc autem eſt opinio, quâ quis conceptâ pecuniam putat eſſe bonam.

Φιλαυτία. Sui-amorem. Amorem, quo quis ſe ipſum amat. *Quoniam autem qui hoc vitio laborat, ſolet eſſe ſuperbus, ideo figuratè* φιλαυτία *ſignificat* ſuperbiam.

Φιλαῖος. Philæus. Nomen loci In vetuſto verò codice, hoc in *loco* ſcribitur φιλέας *per* ε. Phileas. Nomen proprium. Qui collocatus-eſt poſt quinque, vel ſex ſtichos, hoc eſt, ordines. *N. L. fortaſſe ſcribendum* ἕ, ἓ ς' ἴχνος *pro poſt quintum, vel ſextum ordinem.* Conſtat autem hunc etiam Phileam, ſcilicet locum *ita vocatum*, vocalem ι communiùs in-penultima habere, & *formationis rationi* conuenientiùs, qui vocatur etiam φινέας, Phineas. *Stephan.* φιλέας, ὁ φινέας, χωρίον Βυζαντίου.

Φιλαῖς ίδος, ἡ. Philænis. Philænidis. Nomen proprium.

Φιλέταιρος. Philetærus. Nomen proprium *viri qui fuit* Athenienſis Comicus, filius Ariſtophanis Comici. Eius verò fabulæ *ſunt* xxi. Quarum de numero ſunt & iſtæ, Achilles, Corinthiates, Cynegias, Philaulus, Cephalus, Tereus, Oenopion, Antyllus, & Autophileterus, vt verò quidam *tradunt, etiam* Nicoſtrata, Atalanta, Lampadophori.

Φιλιδίζειν. ὅπι τὸ παιδιεραστῶν. A

Φιλιῶ.

Φίλα. ἴσα. ὅμοια. περισφιλῆ.

Φιλάγριος λύκιος ἔστι μάκρης ὡς δῆμτης τοῦ ἐν βιβλίοις. ὡς ἡ αὐτὸς ἐν τῇ περὶ τῆς φιλάνθρωπα ἐπιστολῇ πρὸς Φιλήμονα ἐπιγράφεται ἔλεγε, φησὶν, ὁ φιλάγριος εἶη ἂν μᾶλλον ναυπηγὸς ἰατρὸς, μαθητὴς ναυμαχίου, τοῖς χρόνοις μὴ γαληνίου. ἰατρεύσας τὰ πλεῖστα ἐν θεσσαλονίκῃ. συγγράψας βιβλία ἰατρικά. μεγάβιβλα μὲν ὁ. συγγράμματα ἕτερα καὶ ὀλίγα. ὑπομνηματικὰ, εἰς ἱπποκράτην. B

Φιλαδελφεύς. φιλαδέλφιος, ὁ ἐς ἀδελφούς.

Φίλαθλος. φιλόπονος.

Φιλακρεάμμων.

Φιλάμμων πύκτης ἀθηναῖος. ἐς πάντα τὸν χρόνον εἶχε τοὺς ἀντιπάλους. φιλάμμων ἕτερος, ὃν ἄδουσι θαμύρᾳ τῷ θρᾳκὸς πατέρα γενέσθαι. C

Φιλαμιλλατά. τῇ εἰρήνῃ. εἰρήνης γὰρ ὄντος γεωργοῦμεν πολέμου δ' ὄντος τἀναντίον. ἡ φιλία, ἡ οἰκεία χώρα. ὡς πολεμία, ἡ ἀλλοτρία.

Φιλαυθεντηθής. ὁ ἢ ἀστράβας, ἐβουλεύθη τούτῳ συμμίξας, καὶ φιλαυθεντηθὴς, ἀπελθεῖν εἰς τοὺς ἔξω τόπους. καὶ φιλαυθεντηθία. ἡ. D

Φιλαπχθήμων. φιλομίσπος. φίλεχθρος. φιλόμισος.

Φιλαργυρία. ὑπόληψις, τοῦ τὸ ἀργύριον καλὸν εἶναι.

Φιλαυτίας. ὑπερηφανίας.

E

Φιλαίας. ὄνομα τόπου. ἢ παλαιοῦ ἀντιγράφου, καὶ τοῦτο τὸ φιλαίας κεῖται φιλίας, ὄνομα κύριον. ὁ μὲν ε' ἴχνος ἤτοι ὀρθίους κίονας. δῆλον ἢ ὅτι καὶ ὁ φιλαίτας ἦγεν ὁ τόπος, τοῦ ι ψιλοῦ κοινότερον ὑποβαλόντος, καὶ ἀναλογώτερον, καλούμενος καὶ φινέας.

Φιλαπίς ίδος, ὄνομα κύριον.

Φιλέταιρος. ὄνομα κύριον. ἀθηναῖος κωμικός. ἱὸς ἀριστοφάνους τοῦ κωμικοῦ. δράματα ἢ αὐτοῦ καί. ὧν ὄντι καὶ ταῦτα. ἀχιλλεύς. κορινθιαστὴς κυνηγέτης. φίλαυλος. κέφαλος. τηρεύς. οἰνωπίων, ἄντυλλος. καὶ αὐτοφιλέταιρος. ὡς δέ τινες, νικοστράτη. ἀταλάντη. λαμπαδοφόροι. F

Φίλαυ-

A Φιλαιτίων. τῷ ὀπιλαμβανομένῳ.

Φιλαίας. εἰ μὴ φιλέας αὐθαδίᾳ ἐπεξουλίας ἠρέψατο. ἅπερ οὐκ αὐτὸς οὗτος ὁ τῆς θεᾶς τὸ γοργόνειον ἐκ τῆς ἀκροπόλεως ὑφελόμενος.

Φιλίας. ἄτομα κύριον.

Φιλεργός. φιλόπονος. οἱ μὲν, ἀπὸ ῥᾳθυμίας, ἢ
B τῆς περὶ τὸ φιλεργεῖν μαλακίας, ἀεργοῦσι, καὶ ἀμαθεῖς ἐπανήκουσιν αὖτις.

Φιλέρημος. φιλήσυχος, ὁ ἐρημίαν διώκων.

Φιλεριζόντων φιλονεικούντων. ἀμφίβροτος. τὸ γὰρ φίλειν τὰς φιλονεικίας μεταξὺ αὐτῶν συμπεσὸν, διέλυσε τὰς δυνάμεις.

pstu contendendi studium inter eos exortum, copias dissoluit, *ac dimisit.*

Φίλερως. ἢ φιλέταιρος, οἰκήματα κύρια.

C Φιλίππιος. ἰδίᾳ ἢ φιλοπαίγμων. δημοσθένης ἢ πρεσβευτὰς. φιλιππίσι μνημονεύουσιν οἱ τὰς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιηταί. ὅθεν τὸ μεταξὺ ἢ δημηγορικὸν μύθους λέγειν. κακωμῳδῆται γὰρ εἰς παιδιάν.

Φιλῶν ἰγκείρει δυσμαχὰς μάχας.

D Φιλεῖ γάρ πως. πέφυκε γάρ πως. ἢ εἴωθε γάρ πως.

Φιλεῖ γὰρ τὰ πολλὰ ἑτέρως ἐκβαίνειν. τυγχάνει, συμβαίνει, ἔθος ἐστὶ ἄλλως γίνεσθαι, ἢ οἰόμεθα τινές. οἱ μετάβολοι γάρ εἰσιν αἱ ἐξ ἐπιθυμίας ἀλόγου ὅτί τι μαθήσεως ἐπιβολαί. ἕως ἂν ὀρεχθῇ τοῦ μαθεῖν, ἀποδοτέον τὸν μισθόν.

Φιλεῖ γὰρ περὶ τὰ χρηστὰ πᾶς ὁρᾶν.

E Φιλλεῖδαι. οἰκία ἐστὶν Ἀθήνησιν. ἐν ᾗ τέτροφε ἡ ἱέρεια τῆς Δήμητρος, ἣν κόρης ἢ μύστης ἐν Ἐλευσῖνι.

Φίληβος.

Φιληδίας. φιληδονίας. αἰτίας. ἀφισοφαίνης πλούτου.

Τιμαῖς ἢ χρυλλίζοντες ὑπὸ φιληδίας.
Ἔπειθε μᾶζαι χοῖροι.
Φιλήδονος. ὁ χαίρων ταῖς ἡδοναῖς.

F Φιλησῶν. φιλῶν. ἀγαπῶν. ἀλλὰ κόρινθος ἐδέξατο φιλόξενος. ἢ σὺ φιλησῶν ὕπνος ἀρίσται καθάπερ ἢ μῆνιν ἄειδε.

Φίλη κεφαλή. προσφιλέστατε.

Φιλιῶν. *Querulorum. Contentiosorum. Litigiosorum. Accusandi, vel reprehendendi studiosorum.* Corripientium, *i. corripiendi, ac reprehendendi cupidorum.*

Φιλαίας, *siue* φιλέας *Sic enim scribendum videtur.* Phileas, *siue* Phileas, Andocidem sacrilegij accusauit, quasi verò ipse non esset ille, qui Deæ *Mineruæ simulachrum* Gorgoneum ex *Athenarum* arce surripuisset.

Φιλίας. Nomen proprium *genitiui casus, à recto* φιλέας. *Philei.* Philei.

Φιλεργός. Amans-operis. Laboris amans. Laborisstudiosus. Industrius. Vt, Illi quidem, propter animi segnitiem, & molliciem ad operis-studium, *propter socordiam, & laboris metum & fugam,* amentes, & indocti redeunt ad eum *ἐπανήκουσιν αὖτις.*

Φιλέρημος. Amans-deserti. Solitudinis-amans. Quietis-amans. In deserto, *vel solitudine* degens.

Φιλερίζειν. Contentionum esse studiosum, Contendendi-cupidum-esse, Contentiosum-esse. *Et* πρόθεσις. *Contendendi-studium.* Menander. Nam contendendi-cupiditas & principatus-studium, *i de principatu contendendi studium* inter eos exortum, copias dissoluit, *ac dimisit.*

Φίλερως. Phileros. Philerôtis. Et Philetærus. Nomina propria.

Φιλίππιος. Philepsius. Fuit autem Iudorum-amás, & iocorum-studiosus. Demosthenes in *oratione* contra Timocratem. Philepsij meminerunt antiquæ comœdiæ scriptores, *qui tradunt ipsum* in mediis concionibus fabulas narrare *solitum.* A Comicis verò carpitur etiam, *& comicè perstringitur* cailiditatis nomine. *Aristophan. Pluto. pag.*10.*v.*5. φιλίππιος δ' οὐχ ἵνα σου μῶλος λίγῃς Philepsius verò nónne propter te, *ô Pluto,* fabulas dicit?

Φιλεῖν. *Senarius* φιλῶ autem, & amare, & osculari significat, *vel amores, & osculà, aliàs, consuescere.* Amor excitat hostium diuturnas pugnas.

Φιλεῖ γάρ πως. Amat enim quodammodo. Vel, Solet enim quodammodo.

Φιλεῖ γάρ. Solent enim multa aliter verti. Hoc est, Accidit, consuetudo fert, vt aliter cueniãt, quàm existimaueris. *Plerunque res longè aliunm euentum habent, quàm expectaris.* Mutabiles enim sunt, qui per brutam cupiditatem ad aliquam disciplinam accedunt. Dum igitur *aliquis discere* cupit, *& dum discendi cupiditate flagrat, oportet ab eo doctrinæ* mercedem exigere.

Φιλεῖ γάρ *Soph. in Electra pag.*123.F. Solet enim ad bona quinis spectare.

Φιλλεῖδαι. Phillidæ. Familia Athenis. Ex ista verò *familia deligi, creariq́ue solebat.* Cereris & Proserpinæ sacerdos, quæ Mystas initiabat Eleusine.

Φίληβος. Pubertatis-amans.

Φιληδίας. Voluptatis. Amentiæ. Aristòph. Pluto, *pag.*18, *v.*13. & 14.

Vos verò grunnientes præ voluptate,
Sequimini matrem porcelli.

Φιληδής. Voluptatum-amans. Qui voluptatibus delectatur.

Φιλήσων. Amans. Diligens. Vt, Sed Corinthus suscepit Philoxenum, quâ *urbe* tu voluptate-captus, adeò delectaris, vt illic etiam manere decreueris.

Φίλη κεφαλή. Charum caput. Id est, ô dilectissime.

Φιλακοΐα. Studium audiendi. Ἐκ τοῦ ἀκούω. Audiendi-studiosus. Discendi-cupidus.

Φιλακοΐης. Studiosus. Heliæ. Litium amans. Apud Aristoph. *in Vespis pag.* 413. *v.* 17. Litium studiosus est, vt nullus vir *sit eo litium studiosior*. Heliæa enim est Athenis maximum Dicasterium, *siue Prætorium, vbi ius dicitur & iudicia fiunt.*

Φιλήμων. Philemon Syracusanus, filius Damonis, & ipse Comicus, nouæ comœdiæ *scriptor*. Floruit sub Alexandri regno, paulo ante Menandrum. Scripsit comœdias circiter 90. & vixit annos 99. Sunt autem quidam, qui dicunt *eum vixisse annos* 101. Obiit autem ob vehementem risum. Hic Philemon integro fuit corpore. Quinetiam felicitate quadam omnes sensus illæsos conseruauit. Hoc autem etiam *omnes* confitentur. Cùm autem Athenienses, & Antigonus *inter se* bellum gererent, Philemon ὁ Πυθ. in Piræeo degens, in somnis videt nonem virgines ex suis ædibus exeuntes. Videbatur autem sibi ipsas interrogare, quid volentes, *qua de causa* se defererent. Videbatur autem illas dicentes audire, se foras prodire. Nefas enim esse *ipsum diutius* ipsas audire. Ipse verò, ex somno excitatus, *expergefactus*, puero narrat omnia, quæ viderat & omnia, quæ audiuerat, & quæ dixerat. Deinde verò, reliquas *partes* comœdiæ scripsit, in quam tunc scribendam erat intentus, & inuolutus, quietè dormiuit. Deinde surrexit, *vel secreuit*. Qui verò intus, *& domi erant*, eum dormire putabant. Cùm autem hoc diutiùs, *eo* detecto, mortuum conspexerunt. Adfuerant igitur, ὦ Epicure, Philemoni etiam nouem Musæ, & cùm illud fato decretum ipsi, & vltimum iter esset ingressurus, *ab illo* recedentes abierunt. Diis enim nullo modo licet amplius videre mortuos, quamuis sint *ipsis* valde chari, neque oculos inquinare moribundis spiritus exhalationibus. Tu verò fatue dicis ipsos nostri nullam habere rationem, *neque nos illo modo curare*. Sic Ælianus loquitur in *libro* de Prouidentia.

Φιλήμων. Philemon iunior, & ipse Comicus, filius Philemonis Comici. Comœdias autem 54. edidit.

Φιλήμης. Amans ventos. In epigrammate. Et rursus Epigram. *lib.* 6. *pag.* 447. *epigr.* 170. Fistulam *follis fabrilis* caminariam amantem ventos.

Φιλὲξ. Ἐ. φίλεξ Filix. *Felix* Nomen proprium.

Φιλητᾶς. Philetas Cous, filius Telephi, qui floruit Philippi & Alexandri tempore, Grammaticus Criticus, qui extenuatus in exquirenda oratione, quæ mentiens vocatur, obiit. Fuit autem etiam præceptor Ptolemæi secundi. Scripsit epigrammata, elegias, & alia.

Φιλητᾶς Philetas Ephesius. Quære in βάκις.

Φιλῆται. Sic vocantur & fures, *& impostores ac deceptores. Sed iunc fortassis per* φ *scribendum*, ἀπὸ τοῦ φηλέω. ἐξαπατῶ. *fallo. decipio. vnde &* φῆλιξ. κυρ. ὁ. *grossus. sicus immatura, quæ speciantes oculos fallit, vt maturam putet. Aristoph. in Pace pag.* 478 *v.* 16. *Schol. annot.* 19. & amantes, *ac osculantes, amatores. osculatores Vt*, Amatores autem, qui quondam cum strepitu aduersus *ipsum* ibant, nunc valde *formidantem, &* horrent.

Φιλητῶν. Ionic. *gent. plural. pro comm.* Φιλητᾶν. Latronum. *Furum* per antiphrasin. *Quòd non amem*

Φιλητοῖα. Ἐ φιλήτου. φιλομαθής. A

Φιλητιασής. ὁ φιλόδικος ἀφ' ὃ καὶ ἀφισοφαίνεται. Φιλητιασὴς ὅτι ὡς οὐδὲις ἀνήρ. αὐτὸ τὸ φιλόδικος. ἡλιαία δὲ ἀθλεῖται δικαστήριον μέγιστον.

Φιλήμων. συμποσιαστὴς. ἰδὲ δάμωνος. ἢ αὐτὸς κωμικὸς. τῆς νέας κωμῳδίας. ἤκμαζε δὲ ἐπὶ τῶν ἀλιξάνδρου βασιλείας. βεβιωκὼς ἔτη ἑκατὸν ἐννέα. ἐγέλασε ἡ κωμῳδίας πρὸς ς'. καὶ ἐβίωσεν ἔτη ϛθ'. ὡσὶ δέ τινες λέγουσι, ἃ καὶ ρ'. ἐτελεύτησε δὲ ὑπὸ σφοδροῦ γέλωτος. ἔθεν ὁ φιλήμων ἄπαις διὰ τὸ σῶμα. καὶ μήν τοι ἐπὶ τοῖς αἰθούσαις πάσας ἀσινῶς διαμείνας τὰ ἀπόσωπα. ὁμολογοῦσι δ' ἅπαντες καὶ τοῦτο. πλησιάσαντι δὲ ἀθλητῶν, ἐπερωτῶντι διατελοῦμεν ὁ φιλήμων, ὅταν ὁρᾷ, κόρας ἐξιούσας δι' τῆς αὐλείας αὐτοῦ. ἐδόκει δέ οἱ ἐρέσθαι αὐτὰς τί βουλόμεναι καταλείπουσιν αὐτόν. αὐτὴν δ' ὧδε ἀκοῦσαι λεγούσαν ἐξεῖναι θεοῖς οὐκ ἐᾶν μὴ οὐ θνητὸν ἀκοῦσαι αὐτάς. ἐκ τοῦ ὧν διέγειρον ἑαυτὸν ταῦτα παύσασθαι αὐτὸς δι' ὀλιγωρίας, τῷ παιδὶ ἐφιέναι τὰ ἄπ' ἐκείνου, καὶ ὅσα ἤκουσε, καὶ ἃ εἶπεν. εἶτα μήν τοι ἐγράψε τὰ λοιπὰ τοῦ δράματος, ὅπερ αὖθ' ἑστυχὰ δέχεσθαι τῆς παρούσης ἀγῶνι φροντίδος. καὶ ἐπελυσάμενος, κοιμᾶσθαι ἔκειτο. καὶ τὰ τελευταῖα. ἐκ οὖν γε ἔτι δὴν ὤοντο καθεύδειν αὐτόν. ἐπεὶ δὲ μακρὸν τοῦτο ἐδόκει, ἀνακαλύψαντες, τεθνεῶτα εὗρίσκουσιν. οὐκοῦν ὦ θαύμαστε παρῆσαν δὴ καὶ φιλήμονι θεῖα ὄντα, καὶ ὅτι ἔμελλε τῷ δαιμονίσαι οἱ καὶ τελευταῖαν ἐδόθ. ἴσως, ὡχρὸν ἀποῦσαν θεοῖς δὲ οὐδαμῶν θεμιτὸν εἶναι ἐπὶ νεκροῖς, καὶ ἐὰν ὧσι πάνυ φίλοι, οὐδὲ ὄμμα χραίνειν θανασίμοισιν ἐκπνοαῖς. σὺ δὲ λίγε ἀυτοὺς ὡς ἥκιστα προσέχειν ὦ μῶρε. οὕτω φασὶν αἰλιανὸς ἐν τῇ περὶ προνοίας.

Φιλήμων. ὁ πάτηρ. Ἐ αὐτὸς κωμικὸς. υἱὸς φιλήμονος τοῦ κωμικοῦ. ἰδίδαξε δὲ δράματα πδ'.

Φιλήσιμος. ἐπ' ὀνόματι. καὶ αὖθις. αὐλὸν κωμῳδοῦσα τὸν φιλήσιμον.

Φίλιξ. ἔνομα κύριον.

Φιλητᾶς κῶος υἱὸς τηλέφου ἢ ὅτι τι φιλήτειον, καὶ ἀλιξάνδρου. γραμματικὸς κριτικὸς. ἐς ἰσχνολογίαν ἐκ τοῦ ζητεῖν τὸν καλούμενον ψιθύριζον λόγον, ἀπόθανεν. ἐγήρατο δὲ Ἐ διδάσκαλος τοῦ διαδόχου πτολεμαίου. ἔγραψεν ἐπιγράμματα, καὶ ἐλεγείας. καὶ ἄλλα.

Φιλητᾶς. ὁ ἐξ ἔφεσου. ζήτει ἐν τῷ βάκις.

Φιλῆται. οὕτω λέγονται καὶ οἱ κλέπται. καὶ οἱ φιλοῦντες. οἱ δὲ φιλῆται οἱ περὶ θρυλλίωνος ἑαυτὸν ἰρχόμενοι, πολὺ μᾶλλον περίκεισε. F

Φιλητῶν. λῃστῶν, ἤτοι κατὰ ἀντίφρασιν,

eos, quos

A ἢ κῇ ἀφαίρεσιν τοῦ υ τοῦ φιλητὴν. κλεπτῶν.

antiqui eos, quos latrocinijs infestant, & quorum bona furantur, aut diripiunt. Vel per aphæresin τοῦ υ, καὶ τοῦ ε, & productione ι, *in* η *mutato. Nam ab* ὑφέλεται, *furripuit, furatus est, deducitur* ὑφηλίης, *unde sublato* υ, *&* ε, ϑηλάτης, *&* φιλήτης, *producto* ι. *Vide plurimum etymon hoc declaratum in Mag. Etymol. col.* 793. *&* 794. φιλητίων. furum.

Φιλητὴς. ἰερατικῶς, φιλήτης ᾗ, ὁ κλέπτης.

Φιλητὴς. ὀξυτόνως, φιλήτης ᾗ, ὁ κλέπτης.

Φιλητὴς. oxytonè, dicitur Amator. φιλήτης *verò, paroxytonè,* Fur.

Φιλία. ἡ οἰκεία χώρα. καὶ πολεμία, ἡ ἀλλοτρία. ὁ δὲ ὕπατος αὐτὸς ἐν τῇ φιλίᾳ οὐ. πολὺ διαφέρει φιλίᾳ, δαμάσκιος φησί. καθ' ἣν γὰρ οὐδαμοῦ τῶν ἀνθρωπείων ἀρετῶν οὕτως ἐστὶν οὐδενὸς, ὡς αὐτὴ τῶν ὑπερόχων αὐτῇ καὶ τὸν πυθαγόραν εἰπεῖν αὐτῇ τῶν φιλίων.

B

Φιλία. Amica. Domestica. Nostra. Vt, φιλία χώρα. Nostra regio. Vt πολεμία. Hostilis, & aliena regio. Vt, Consul autem, quippe quòd in amica *regione cum copijs* esset. *in ea tutò versabatur, & fine metu. Item* φιλία. *Amicitia.* Damascius dicit, π. δ. ϑ. id est, Longè excellebat amicitiâ. Nam nulli de ciuilibus virtutibus adeò studuisti, vt ipsarum matri ipsi amicitiæ, vt secundùm Pythagoram loquamur. Ε. ἐσπούδακεν, *i. studuerat.*

Φιλιάζω. φίλος γίνομαι. ἰωσαφάτ, εἰ ἀμύρτωλῷ σὺ βοηθεῖς, καὶ μισητῷ ὑπὸ κυρίου φιλιάζεις, διὰ τοῦτο ἐγένετο ἐπὶ σὲ ὀργὴ κυρίου, ἀλλὰ λόγοι ἀγαθοὶ εὑρέθησαν ἐν σοί.

Φιλιάζω. Amicus-fio. Iosaphat. Si tu feras-opem peccatori, aut fias-amicus ei, quem Dominus odit, *res tibi malè cedet.* Propterea Domini ira contra te fuisset, nisi bona verba in te reperta fuissent.

Φιλικώτατος. ἄρχων ὅτε ἀυρηλιανοῦ τοῦ βασιλέως.

Φιλικώτατος. Est Latinum vocabulum, quod e longum in α *vertit. Et* φιλικίσιμος *esset scribendum.* Felicissimus. Sub Aureliano Imperatore Princeps.

Φιλῖνος.

C

Φίλιος. ὅτα περὶ τὰς φιλίας ὀπτικῶν. μέγας ὅρος αἰθρομένῳ. μάρτυρομαι τοὶ φίλιοι οἱ κρίνοντες δίκας, φερεκράτης κρατιτάλοις, τοῖς ἢ κριταῖς τοῖς νῦν κρίνουσι, λέγω μὴ ὀμνύειν, μηδ' ἀδίκως κρίνειν. ἢ νὴ τὸν φίλιον μύθον εἰς ὑμᾶς ἕτερον φερεκράτης λέξει, πολὺ ταύτης κακηγορικώτερον.

Φίλιος. *ὁτὰ περὶ ταὶς φιλίας ὀπτικῶν. μέγας ὅρος αἰθρομένῳ. μάρτυρομαι τοὶ φίλιοι οἱ κρίνοντες δίκας, φερεκράτης κρατιτάλοις, τοῖς ἢ κριταῖς τοῖς νῦν κρίνουσι, λέγω μὴ ὀμνύειν, μηδ' ἀδίκως κρίνειν. ἢ νὴ τὸν φίλιον μύθον εἰς ὑμᾶς ἕτερον φερεκράτης λέξει, πολὺ ταύτης κακηγορικώτερον.*

Φίλιος. Philius. *Iouis epithetum, & cognomen. Sic autem vocatur Iupiter.* Qui amicitiæ iura inspicit *qui præses est amicitiæ, & eius iura spectat, ac tuetur, & eorpunit, qui violant amicitiæ iura.* Menander *in* Androgyno. Testor ipsum amicitiæ-præsidem, ὁ Craton. Iouem. Pherecrates Crapatalis. Iudices moneo. qui nunc iudicant, ne peierent, néue iniustè iudicent. Alioqui, per *Iouem* amicitiæ præsidem, Philocrates ad vos alteram fabulam hac longè maledicentiorem dicet, *vosq; verbis longè mordacioribus mordebit.*

D

Φιλλίωνος. ὄνομα κύριον.

Φιλλίωνος. Philliônis. *Genitivus à recto* φιλλίων. *Phillion.* Nomen proprium.

Φιλιππήσιοι.

Φιλιππήσιοι. Philippesij. Philippenses. *Vide Steph. in* φίλιπποι.

Φιλιππίδης. ἀθηναῖος. κωμικὸς καὶ αὐτὸς τῆς νέας κωμῳδίας. υἱὸς φιλοκλέους. ἐδίδαξε δὲ δράματα μέ. ὀλυμπιάδος. ἐδιδάξε καὶ αὐτὸς δράματα μέ.

Φιλιππίδης. Athenien sis, Comicus & ipse, nouæ comœdiæ *scriptor*, filius Philoclis. Fuit autem Olympiade C X I. Edidit & ipse fabulas X L V.

Φιλιππίδης. ἀθηναῖος, ἡμεροδρόμος. ὃς χίλια καὶ πεντακόσια στάδια διὰ μιᾶς νυκτὸς, καὶ ἡμέρας πρὸς λακεδαιμονίους ἀφικόμενος. ὁ δὲ νόμος οὐκ ἐᾶ αὐτοὺς στρατεύειν πρὸ πανσελήνου.

E

Φιλιππίδης. Athenien sis diurnus-cursor, qui mille, & quingenta stadia vna nocte, & die confecit, ad Lacedæmonios profectus. Lex verò non sinebat eos ante plenilunium militare.

Φιλιππίδης. τῶν πολιτευομένων παρ' ἀθηναίοις εἷς ἦν. ἐδόκει δ' ἰσχνὸς εἶναι τὸ σῶμα. διὸ καὶ ἀλέξις περιλιπαίνεσθαι ἔφη. αἰτὶ τοῦ λεπτύνεσθαι.

Φιλιππίδης. Fuit vnus de numero eorum, qui apud Athenienses Rempub. administrabat. Videbatur autem tenui corpore præditus esse. Quãobrem Alexis dixit *ipsum* περιλιπαίνεσθαι. Philippi-similem-esse-factum. pro, attenuatum-esse.

Φιλιππικὸς. ὁ ἐπὶ βαρδάνου. ἰουστιανοῦ βασιλέα αἱρεθέντα, ἀσέμνως, καὶ ῥᾳθύμως τὰ βασίλεια διέπων ἐφάνη. τούς τε ἐν τῇ οἰκουμενικῇ συνόδῳ πατέρας, αἱρέσεσι καθυποβάλλει, τὰ παρ' αὐτοῦ ἐκθέσει δογματισθέντα. δύο τοῦ σωτῆρος θελήματα, καὶ ἐνεργείας καὶ δυοφυσίτας ἀναθεματίσαντας. καὶ ἐπιορκήσαντας τῆς πόλεως ἀρχιερέα, καὶ γερμανὸν τὸν κυζίκου μητροπολίτην, καὶ ἑτέρους ἱερεῖς, καὶ συγκλητικοὺς πλείους.

F

Φιλιππικὸς. Philippicus, qui & Bardones. Iustiniano Imperatore interfecto, visus-est inhonestè, & segniter imperium administrare. Et patres in œcumenico concilio *congregatos* anathemati subiecit, *& infamia notauit*, diuinitùs abillis decretas duas in Seruatore voluntates, & actiones non admittens, nec *probans.* Adiutores nactus Ioannem tunc Vrbis summum Pontificem, & Germanum Cyzici metropolitanum, & alios sacerdotes, & Senatores plurimos.

Φιλιππικός. Phillippicus. Dux Orientalium militum. Hic habuit Heraclium, Imperatoris Heraclij patrem, ſubducem, *id eſt, ſecundarium ducem, vel. Legatum.* Cùm autem Philippicus in bello rem-infeliciter-geſſiſſet, & *cladem accepiſſet*, & ad-pugnam-inutilis factus-fuiſſet, exercitus Heraclio traditus, *eumq; fidei commiſſus* eſt. Philippicus autem fuit Mauricij gener ob filiam *ipſi deſponſam, quam duxit vxorem.*

Φιλιππίων. Philippion. Nomen proprium.

Φίλιππος. Philippus. Amphipolites hiſtoricus. *Scripſit* 19. Rhodiacos libros. Sunt autem turpiſſimi. Coana, lib. 2. Thyſiaca, *i. De ſacrificiis*, lib. 2. & alia.

Φίλιππος. Philippus. Sophiſta, qui ſcripſit de ſpiritibus, ex Herodiano, ſecundum literarum ordinem, & de ſynalœpha.

Φίλιππος Philippus. Comicus. Ex eius comœdiis ſunt Codoniaſtæ, vt *ait* Athenæus in Dipnoſophiſtis.

Φίλιππος. Philippus, Rex *Macedonum*, Athenienſibus ad Chæroneam prælio victis, non tantum armis profecit, quantum moderatione, & humanitatis moribus. Nam bello quidem, & armis, ipſos ſolos *Athenienſes* ſuperauit, *l.* ἐκυρίευσεν, & dominus factus-eſt eorum, qui in acie contra ſteterant. Ipſa verò æquitate animi, & moderatione, omnes Athenienſes ſimul, & ipſorum vrbem in ſuam poteſtatem redegit, in rebus gerendis iram non ſequutus: ſed τὸ vſque bellum-gerens, & vincens, donec occaſionem naneiſceretur ad demonſtrationem ſuæ clementiæ, & honeſtæ-bonitatis. *pro*, *declarandæ ſuæ clem. &c.* Quare cùm ſine redemptionis-pretio captiuos dimiſiſſet, & Antipatrum iuſſiſſet Athenienſes occiſos humare, præteres verò eorum oſſa *colligere*, *colleſtaq;* componere, cùm etiam eorum, qui *ab eo dimiſſi, domum* diſcedebant, pleroſque veſtibus induiſſet, propter ingenij-ſolertiam, maximum facinus fecit. Animis enim Athenienſium magnanimitate *ſuâ* perculſis, loco hoſtium, eos ad quoduis officium alacres adiutores, *bellíq; ſocios paratos* habuit.

Φίλιππος. Phillippus Macedo multos vita priuauit, & ipſorum filios poſtea comprehendit, *ac interfecit*, hunc verſum addens, Stultus eſt, qui, patre exſio, filios relinquit, *paterna cadis vltores olim futuros. Er. Adag. Chil. Cent. 10. col. 351. ad. 53.*

Φίλιππου ἀλεκτρυών, Philippi gallus. In illos qui propter exiguos rerum-ſucceſſus arroganter ſe-gerunt. *Er. Ad Chil. 2. Cent. 7. col 537 adag. 29.*

Φίλισκος Philiſcus, Comicus. Comœdiæ eius ſunt, Addôntis. Iouis natales, Themiſtocles, Olympus, Panos natales, Mercurij, & Veneris natales, *vel, ortus*, Dianæ, & Apollinis *ortus*.

Φιλίσκος. Philiſcus Corcyræus, Philôtæ F. Tragicus. & ſacerdos Bacchi, ſub Philadelpho Ptolemæo fuit, & ab eo Philiſcius verſus appellatus-eſt, quòd illo frequenter vteretur. Eſt autem ex ſecundo Tragicorum ordine, qui ſeptem ſunt, & Pleias appellati-ſunt. Eius verò tragœdiæ ſunt 42.

Φιλίππικος. στρατηγὸς ἦν ἐπὶ τῶν στρατιωτῶν. ὃς ἐπεὶ ἐχαλέπαινεν τὸν ἡγεμόνα τῆς βασιλέως πατρὸς ὑποστράτηγον. δυσχρήσαντος δὲ τῷ πολέμῳ τῷ φιλιππικοῦ, καὶ ὀπισθόχρου γεγονότος, ὁ ἡγεμόνιος ἐγχειρίζεται τὸ ἀπλιτικόν. ἐν δὲ ὁ φιλιππικὸς, γαμβρὸς μαυρικίου ὢν θυγατρί.

Φιλιππίων. ὄνομα κύριον.

Φίλιππος. ἀμφιπολίτης ἱστορικός. ἐποίησε βιβλία ιθ'. ἔστι δὲ τὰ πάντα αἰσχρά. κωακά, βιβλία β'. θυσιακά, βιβλία β'. καὶ ἄλλα.

Φίλιππος. σοφιστής. ὁ γράψας περὶ πνευμάτων, ἐν τῇ ἡρωδιανείᾳ στοιχεῖ, & ἐκθλίψεως.

Φίλιππος. κωμικός. τῇ δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶ, κωδωνιασταί. ὡς Ἀθήναιος ἐν δειπνοσοφισταῖς.

Φίλιππος. ὁ βασιλεὺς νικήσας Ἀθηναίους τὴν ἐν χαιρωνείᾳ μάχην, ὑποσυὺν ἰδίαν τῇ ὅπλων, ὅσην δὲ τῆς ὑπεκκαίας, καὶ φιλανθρωπίας τῇ τρόπων. τῷ μὲν γὰρ πολέμῳ, καὶ τοῖς ὅπλοις, αὐτῶν μόνων ἐκράτησε, καὶ κύριος κατέστη τῶν ἁπάντων ἀδίκων τῇ δ' ἐπιεικείᾳ, καὶ μετριότητι, πάντας Ἀθηναίους ἅμα, καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν ἔσχεν ὑποχείριον, οὐκ ὀπισθοβούλου τοῦ θυμοῦ τοῖς παροῦσι δικαίοις, ἀλλὰ μέχρι τέλους πολεμῶν, καὶ νικῶν, ἕως τοῦ λαβεῖν εὐφορίαν πρὸς ἐπίδειξιν τῆς αὐτοῦ ἐφαπτοῦ καὶ καλοκαγαθίας. τοιγαροῦν χωρὶς λύτρων ἀφῆκε τοὺς αἰχμαλώτους, καὶ τῷ πατρῷ τῶν Ἀθηναίων τοὺς τετελευτηκότας θάψαι κελεύσας, ὅπη ἕκαστοι συνθεῖναι τὸ τέλος εἶεν, καὶ τῶν ἀπολλατομένων τοὺς πλείστους ἀμφίασας ὧν τὴν ἀγχίνοιαν, μεγίστων φράξειν ἀποτελέσαντα. τὸ γὰρ Ἀθηναίων φρόνημα καταπλῆξάμενος τῇ μεγαλοψυχίᾳ, ὡς πὰν ἑτοίμους αὐτοὺς ἔχειν συναγωνίσασθαι τῷ πολεμίων.

Φίλιππος. ὁ μακεδών. πολλοὺς τῷ ζῆν ἀπεστέρησε, καὶ τοὺς υἱέας ἑτέρων συνέλαβεν, ὧν ἐφεύξαμενος τὸν ἐξ αὐτῶν τέκνων. νήπιος ὢν παντέλως κτάνας, υἱὸς ἀπολείπεται.

Φιλίππου ἀλεκτρυών. ὅτι τῷ ἐπ' μικροῖς καταθύμιον ἀλαζονευομένων.

Φιλίσκος κωμικός. τῷ δραμάτων αὐτοῦ ὄνομα, ἀδελφοί. Διὸς γενέσια. Θεμιστοκλῆς. Ὄλυμπος. Πανὸς γενέσια. ἑρμῆ, & ἀφροδίτης γενέσια. ἀρτέμιδος, καὶ ἀπόλλωνος.

Φιλίσκος. κερκυραῖος, φιλότεκνος υἱός. τραγικός. καὶ ἱερεὺς τοῦ διονύσου ὅτε τοῦ φιλαδέλφου πολέμου γεγονώς. & ἀπ' αὐτοῦ φιλίσκιον μέτρον προσηγορεύθη. ἐπεὶπερ αὐτὸς ἐπεδαφελεύετο. ἔστι δὲ τῆς δευτέρας τάξεως τῶν τραγικῶν. εἰσὶ δὲ πάντες ἑπτὰ καὶ ἐκαλέσθησαν πλειάδες. αἱ δὲ τραγῳδίαι αὐτοῦ, εἰσὶ μβ'.

Φίλιπος.

A Φιλίσκος αἰγινήτης, ὁ διδάξας γράμματα Ἀλέξανδρον τὸν μακεδόνα. αὐτὸς δ' ἀκηκοὼς Διογένους τοῦ κυνὸς διατρίβοντος· ὃν δ' ἔρμιππος, εἶναι φησὶ τῶν ἐκ τοῦ πόρτικος διαλόγους, ὧν ὄντι κόδρος.

Φιλίσκος. μιλήσιος ῥήτωρ. ἰσοκράτους ἀκροατὴς γεγονὼς ἐθαυμάζετο διὰ τὸ μᾶλλον τῶν ἄλλων αὐλητικὸς εἶναι δοκεῖν. διὸ καὶ αὐλοτρύπην αὐτὸν ὁ ἰσοκράτης ἐκάλει. γέγραφε δὲ καὶ ῥητορικὴν τέχνην. μιλησιακός. ἀμφικτυονικός. τέχνη ῥητορική, ἐν βιβλίοις β. ἰσοκράτους ἀπόφασις.

B Φιλίσκος. ἢ φίλιστος, συρακούσιος ἱστορικός. ὃν ὁ συγγενὴς διονυσίου τοῦ τυράννου σικελίας καὶ ἐν τῇ πρὸς καρχηδονίους ναυμαχίᾳ ἐπολέμησεν. μαθητὴς δ' ὢν δι' ἀμφοῖν τοῦ ἐλεγειοποιοῦ. ἔγραψε σικελικά. ἔστι δὲ τὰ περὶ ἑλλήνας αὐτοῖς πεπραγμένα, βάρβαρά τε. καὶ γενεαλογίαν, περὶ φοινίκης. καὶ ἄλλα τινὰ περὶ τῆς νήσου σικελίας.

Φιλίσκος. αἰγινήτης. ὃς καὶ θέαν ἐλθὼν τῶν ἀθλητῶν, ἀκούσας διογένους, ἐφιλοσόφησεν. ὁ δὲ τούτου πατὴρ, ἀποστεῖλαι ἐπ' αὐτὸν τὸν ἀδελφόν.
C καὶ ταὐτὸν ἔπαθε καὶ ἐκεῖνος. καὶ ὁ πατὴρ πάλιν ἐπ' ἀμφοτέρους ἐλθὼν, ἐφιλοσόφησε καὶ αὐτός. ἐγένετο δὲ αὐτῷ ὁμιλητὴς, ὁ φωκίων, ὁ χρηστὸς τελευτήσας δ', ἐν κορίνθῳ κεῖται. καὶ κύων ὄζιν ἔχει τῷ μνήματι. ἐπιγέγραπται δὲ εἰκὼν αὐτοῦ σύντομος. καὶ ἐπίγραμμα.

Γηράσκει δ' ἀλκὰς ὑπὸ χρόνου. ἀλλὰ σὺ μὴ

Κῦδος ὁ πᾶς αἰὼν ἀθάνατος καθορᾷ.
D

Μῶνος ἐσσὶ βιοτὰς αὐταρκέα δόξαν ἐδ ἔξας

Θνητοῖς· καὶ ζωᾶς ἄμεμπτον ἁπάντεσσιν.

Φιλισίδης. ὄνομα κύριον.

Φιλιστίων. τραγικὸς. ἢ, ὡς φίλων, σαρδιανὸς, κωμικός. τελευτᾷ δὲ ὅτε σωκράτης. ὃς ἔγραψε κωμῳδίας βιολογικάς· τελευτᾷ δὲ ὑπὸ γέλωτος ἀσταθοῦς. δράματα δὲ αὐτῷ μισοψηφιστά. ἤτοι ὄζιν ὁ γράψας τὸν φιλόγελων. ὄνομα τὸ βιβλίον τὸ σεσημμένον εἰς τὸν κηρία. τιμᾶται δὲ μᾶλλον ὑπὸ πάντων ἀθήνῃσι. ὡς μαρτυρεῖ τὸ ἐ-
E πίγραμμα.

Ὁ τὸν παλυσπάστον ἀνθρώπων βίον

Γέλωτι μιμήσας τιμᾶται φιλιστίων.

Φίλιστος. ναυκρατίτης, ἢ συρακούσιος. ἀρχεστράτου υἱὸς. μαθητὴς δ' ἦν εὐδόξου τοῦ ἐλεγειοποιοῦ. ὃς πρῶτος τὴν ῥητορικὴν τέχνην ἰσοκράτει ἔγραψε.
F συνέταξε δὲ τέχνην ῥητορικήν. αἰγυπτιακά. ἐν βιβλίοις ιβ'. σικελιακά, ἐν βιβλίοις ια'. περὶ τὸν τυραννικόν, λόγον περὶ ναυκρατίτου. περὶ διονυσίου τοῦ τυράννου βιβλία ς'. περὶ τῆς

Φιλίσκος. Philiſcus Aegineta, qui Alexandrum Macedonem literas docuit. Ipſe verò fuit auditor Diogenis *cognomine* Canis, *i Cynica*. Sed ſecundùm Hermippum *fuit auditor* Stilpônis. Scripſit dialogos, de quorum numero *fertur eſſe* Codrus.

Φιλίσκος. Philiſcus. Milesius orator, Iſocratis oratoris auditor. Fuit autem antè tibicem maximè admirabilis. Quamobrem etiam Iſocrates cum vocabat Aulotrypen, i. tibiarum-perforatorem. Hæc autem ab eo ſcripta ſunt, Mileſiacus, Amphictyonicus, Ars Rhetorica, lib. 2. Iſocratis apophaſis, *i. pronuntiatio ſive declaratio, vel negatio.*

Φιλίσκος. Philiſcus, vel Philiſtus, Syracuſanus hiſtoricus. Fuit autem Dionyſij, Siciliæ tyranni, cognatus, & in nauali-pugna cum Carthaginenſibus *commiſſa* obiit. Fuit autem Eueni Elegiaci Poetæ diſcipulus. Scripſit Sicula. Hæc autem ſunt variæ res ab ipſis *Siculis* aduerſus Græcos geſtæ. Et Genealogiam, De Phœnicia, & alia quædam de inſula Sicilia.

Φιλίσκος. Philiſcus Aegineta, qui ſpectandi gratiâ profectus Athenas, audito Diogene, Philoſophiæ-dedit-operam. Eius verò pater fratrem ad ipſum *accerſendum* miſit. Sed & ipſi idem accidit, *quod alteri* Denique pater ad vtrunque *fratrem* protectus, *vt eos domum* reduceret, & ipſe philoſophatus-eſt Ipſius verò familiaris fuit & ille Phocion, *cognomento* Bonus. Mortuus verò, Corinthi *ſepultus-eſt*, *ibique cadauer eius* iacet, & canis eſt in *eius* monumento *inciſus*. A Sinopenſibus autem honoratus-eſt ſtatuâ *ureum honorem erectâ*. Et in *Epigr. lib. 4 pag. 381.* epigrammate 512

Seneſcit etiam as à vetuſtate conſumptum: *ſed tuam nunquam,*

Gloriam totum ænum, ô Diogenes, demolietur, i. ætas nulla delebit.

Solus quia vitæ ſuæ-ſorte-contentum ſententiam demonſtraſti

Mortalibus, & vitæ viam leniſſimam, i. facillimam, ac expeditiſſimam.

Φιλισίδης. Philiſtides. Nomen proprium.

Φιλιστίων. Philiſtion Pruſaenſis, vel (vt Philon) Sardianus, Comicus. Obiit autem tempore Socratis. Qui ſcripſit Comœdias Bxologicas. Ob immenſum verò riſum extinctus-eſt. Eius verò fabulæ-*ſunt tum alia, tum etiam* Miſopſephiſtæ, id eſt, Oſores-ratiocinatorum. Hic eſt ille, qui ſcripſit Philogelum, id eſt, Riſus-amantem, illum ſcilicet librum, qui refertur ad tonſorem. Ab omnibus tamen potiùs vt Nicaenſis celebratur. *Vide Stephanum in Νίκαια.* vt teſtatur illud epigramma,

Qui multùs gemitibus-refertam hominum vitam

Riſu miſcuit, ac temperauit *Nicaenſis Philiſtion.*

Φίλιστος. Philiſtus Naucratita, vel Syracuſius, Archonidæ filius. Fuit autem diſcipulus Eueni, Elegiaci Poetæ, qui primus ex arte oratoria hiſtoriam ſcripſit. Compoſuit autem artem oratoriam. Aegyptiaca. lib. 11. Res Siculas, lib. 11. Contra Tricaranũ, orationẽ de Naucrate. De Dionyſio tyranno, libros ſex. De

Ægyptiorum Theologia, libros treis. Conciones, & alia quædam. De Libya, & Syria.

Φιλίτια. Philitia. Conuiuia, quæ labores cum voluptatibus coniunctos habebant. Haud enim vllum stratum, *aut vllum lectulus* ipsis conuiuantibus substernebatur: sed sub cubitis *erat* lapis cauatus, aut lignum. Vt, Patres (inquit) corporis amicitia ad priscum *morem*, *& institutum* omnino constituta, *l.* καθιστάντες. *Sic homines ad mutuum amorem assuescerunt.* Vnde palæstræ, *& varia exercitia* inter-iuvenes—florere—cœperunt, & illa Philitia, *siue Phidítia, moderata scilicet conuiuia, in vsum* redierunt.

Φίλιτια. συμπόσια μεμιγμένους ἔχοντα ταῖς ἡδυπαθείαις τοὺς πόνους. ἦν γὰρ στρωμνὴ ὑπόκειται δίσχεμβρίας, ἀλλ' ὑπὸ τοῖς ἀγκῶσι κοιλανθὲν λίθος, ἢ ξύλον. οἱ πατέρες φησὶ τῆς τοῦ σώματος φιλίας εἰς τὸ ἀρχαῖον καθιστάντες πόνους ὅθεν παλαίστρα ἐνήνθησαι, & τὰ φιλίτια ἐκεῖθεν ἦλθε.

Φίλιοι. Amici. Chari. Dilecti.

Φίλιοι. οἱ φίλοι. ἀφροφιλέστατοι.

Φιλογόνιος. Philogonius. Nomen proprium.

Φιλογόνιος. ἔνομα κύριον.

Φιλογύναι. φιλογυναῖοι, φιλογύνιδες. *Sic Ald. codex, & melius.* Mulierum-amans. Mulieribus-addictus. Luxurioſus. Mulieroſus.

Φιλογύναι. φιλογυναῖοι. φιλογύνιδες.

Φιλοδιαστρέφομαι. Lubenter-à-domino-regor. Alterius-dominatum-libenter-fero. Natura, vel ingenio ſeruili præditus ſum, vt domino ſeruire cupiam. Sic Anaxilas.

Φιλοδιαστρέφομαι. ὕπτιος ἀναξίλας.

Φιλοδωρία. Donum, quod cum alacritate *datur. Donum ab animi promptitudine, & beneuolentia profectum. Liberalitas, ſiue benignitas. Aliàs, munerum accipiendorum cupiditas.* Vt, Ille verò fruatur inimicorum liberalitate.

Φιλοδωρία. ἡ μὴ προθυμίας δωρεά. ὁ δ', ἀπολαυσάτω τῆς τῶν ἐχθρῶν φιλοδωρίας.

Φιλόζωος. Vitæ-cupidus.

Φιλόζωος.

Φιλοθεάμονες. Spectandi-cupidi. Spectaculorum-amantes. Contemplationum-ſtudioſi.

Φιλοθεάμονες. Φιλοθεωρηταί.

Φιλοθηρεῖ. Venationis-eſt-amans. Venationis-eſt-ſtudioſus. Venari-cupit, Venatione delectatur.

Φιλοθηρεῖ. φιλεῖ ἀγρεύειν.

Φιλόθηρος. Venationis-ſtudioſus, vel ſtudioſa. Vt, Maximè-naturalem, neque fictam, *neque fucatam, aut arte comparatam* pulchritudinem habens, & qualis eſſe ſolet puellæ venationem-amantis, *& venationibus addictæ formæ.*

Φιλόθηρος. αὐτοφυέστατον καὶ μὴ ἐπίπλαστον ἔχουσα κάλλος, καὶ οἷον ἠθέλετο φιλοθήρου κόρης.

Φιλοκάλως. Purè. *Comptè. Mundè. Eleganter. Cum elegantiæ ſtudio, Splendidè.*

Φιλοκάλως. καθαρῶς.

Φιλόκενον στόμα. Os vanitatis-amans. Vaniloquum os.

Φιλόκενον στόμα. ματαιολόγον.

Φιλοκλῆς. Philocles, Polypithis F. Athenienſis, Tragicus, Euripide poſterior. Cognomento verò vocabatur χολή, i. Bilis, propter amarulentiam. Scripſit tragœdias centum. In quarum numero ſunt & iſtæ, Erigone, Nauplius, Œdipus, Oeneus, Priamus Penelope, Philoctetes. Fuit autem Aeſchyli ex-fratre-nepos, Et filium habuit, Morſimum Tragicum, ex quo natus-eſt Aſtydamas Tragicus, & ex iſto Philocles alius belli-dux.

Φιλοκλῆς. πολυπίθους Ἀθηναῖος. τραγικός. τοῖς χρόνοις, μὴ Εὐριπίδου. ἐπεκαλεῖτο δὲ χολὴ διὰ τὸ πικρόν. ἔγραψε τραγῳδίας ρ'. ὧν ὅστι καὶ ταῦτα. Ἠριγόνη. Ναύπλιος. Οἰδίπους. Οἰνεύς. Πρίαμος. Φιλοκτήτης. Αἰσχύλου δὲ ἀδελφιδοῦς. ἔσχε δὲ υἱὸν, Μόρσιμον τραγικόν. ἐκ τούτου γέγονε Ἀστυδάμας ὁ τραγικός. τούτου δ' ἕτερος Φιλοκλῆς στρατηγός.

Φιλοκλῆς. Philocles. Comœdiæ Poeta, turpi-facie-præditus, *vt ait Ariſtophan. in Theſmopheriaz. vſus pag.* 516. *verſ.* 5. Fuit enim capite acuto, & faſtigiato, tanquam vpupa. Aeſchyli verò ex ſorore nepos. Alij verò epitheticè vocant ipſum Halmionem, q.d. Salinatorem, *vel, Salſum*, quòd eſſet ſalſus, *ac amarus.* ἅλμη enim *eſt* ipſa *ſalſugo muria, & hinc manans* amaritudo. Dicitur igitur *hoc* de acuto-capite-præditis. *Ariſtophanes in Auibus. pag.* 379. *v.* 6. *&* 7. *Schol. annot.* 4. *vnde Suidas et ibi plura.*

Φιλοκλῆς. καμπύλας ποιῶν τὰς ἀρχαιοπρεπεῖς. διὸ δὲ προκέφαλος, ὡς ἔπος. ἦρχεν ὀξυκέφαλος. αἰσχύλου δὲ ἀδελφῆς υἱός. οἱ δέ, ἁλμώνα αὐτὸν φασι διὰ τὸ πικρός. διὰ τὸ πικρὸν ἅλμη. ἅλμη δὲ, ἡ πικρία. ὥρπται οὖν, διὰ τὴν ὀξυκεφαλίαν.

Φιλοκομπῶν. Magnificè-loquens. Se ipſum extollens. Se iactans.

Φιλοκομπῶν, μεγαλορρημονῶν. ὁ ἑαυτὸν ὑψῶν.

Φιλοκράτης ὁ Στρούθιος. Philocrates Struthius *Dicitur autem iſte, Struthius, vt Diagoras, Melius. Ariſtoph. in Auibus pag.* 410. *v.* 6. *Schol. annot.* 1. *&* 2. *annot.* 1. Fuit autem auium-venator. *Et accepi vt eadem pag.* 410. *pluribus declaratur.*

Φιλοκράτης ὁ στρούθιος. ὄρνιθοθήρας.

Si occiderit aliquis veſtrum Philocratem illum Struthium,

Ἢν ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν φιλοκράτη τὸν στρούθιον,

ἀεὶ δὲ

A Λήψεται τάλαντον. ἢν δὲ ζεύξῃ αὐτὸν ἀγόμενον, τέσσαρας.

Ὅτι συναγείρων τοὺς κίνκλους, πωλεῖ ἑπτὰ ἀντὶ τοῦ ὀβολοῦ.

Εἶτα φυσῶν τοὺς κίγκλους, δήλους ποιεῖ πᾶσι, καὶ λυμαίνεται.

Τοῖς δὲ κολύμβοις εἰς τὰς ῥῖνας εἴχε τὰ πίτυρα

Τοὺς δὲ περιστερὰς δὲ ἐκείνους ξυλλαβών, ἔφρεξας εἶχε.

B Καὶ παναγηρᾷ ἐπὶ πολλοῖς δελεάσας ἐν δικτύῳ.

Nam (vt annot. 8. docetur) πολεύειν significat venari, captare, prouocare. Solent enim aucupes aliquam auem excecare, & retibus alligare, vt subsultans, voce sua alias eiusdem generis auas prouocet, ac alliciat, & in retia attrahat, vt & ipsa illaqueentur, & capiantur. Sic autem eas fallunt, & decipiunt. Er. ad Chil 3. Cent. 5. col. 732. ad. 78. Columba sedens. ἐφέζομαι. Sed ἐπάδειν dicere præstat, vt Eras. monet. Ligatâ, alligata rete, ab ἄγκιστρον.

Φιλοκτέανος. φιλοχρήματος, φιλοκτήμων.

Φιλοκτέτης.

Φιλόλαος. ὅμοια κύριον.

Οὕτω καὶ φιλόλαον αὐτὸν κρῆτην περὶ πάτρη.

C Ὃς μὲν ἐδόκει θέλειν δῶμα τύραννον ἔχειν.

Φιλομαθὴς ὁ ἐπιστήμων. Ξενοφῶν. δεῖ δὴ φιλομαθῆ τὸν στρατηγὸν ὄντα, οὐχ οἷς αὐ μάθοις τούτοις μόνοις χρῆσθαι, ἀλλὰ καὶ πρὸς τοῖς ἐφ' οἷς ἐμάθετε τοὺς πολεμίους μηχανᾶσθαι. καὶ φιλομαθία.

Φιλομειδὴς. φιλόγελως. φιλομειδὴς δέ, ἡ ἀφροδίτη.

D Φιλομηλείδης.

Φιλόμηλος.

Φιλομίλλιον. τὸ ἄστυ.

Φιλομισθὴς.

Φίλον. ἀντὶ τοῦ σοῦ. δεῦρο δὴ φίλον ἐμόν.

E

Φιλονεικία. καὶ φιλονεικῶ, δεπαγ.

Φιλονείκιος. καὶ φιλόνεικος.

Φιλόξενος. Δυλιτίδου. κυθήριος λυρικός. ἐγράψε διθυράμβους καὶ. τελοῦντι δὲ ἐν ἐφέσῳ. οὗτος αἰχμάλωτος ἐλήφθη τῶν κυθήρων ὑπὸ λακεδαιμονίων, ἠχμαλώθη ὑπὸ ἀγησύλου τινός. καὶ ὑπ' αὐτοῦ ἐτράφη. καὶ μύρμηξ ἐκαλεῖτο ἐπωνυμίᾳ δὲ ἢ μὴ ἡ θέλατον ἀγησύλου. μελανιππίδου φασὶ μαθητοῦ αὐτὸν εἶναι λυρικοῦ. καὶ καλλίστρατος δὲ ἐγκωμίαις αὐτὸν φησὶ ποιῆσαι. ἔγραψε δὲ μελῳδίας ἡρωικὰς τῶν αἰακιδῶν.

Φιλόξενος. ἀλεξανδρεὺς γραμματικός. ὃς ἐπεδείξατο ἐν ῥώμῃ. ἐξὸν μονοσυλλάβων ῥημά-

Accipiet talentum, si verò vinum ipsum *adduxerit, quatuor* accipiet.

Quia congregans, & *connectens spinnos* aues, *vendit septenos obolo.*

Deinde inflans turdos, ostendit eos omnibus, *& corrumpit.*

Et merulis in mares inserit pennas.

Columbásque pariter comprehensas, inclusas retinet,

Et cogit eas *decipere* alias columbas, *alligatas* reti.

Φιλοκτέανος. Possessionum-amans. Pecuniæ-cupidus.

Φιλοκτέτης. Philoctetes. Nomen viri proprium. *Vide Sophoclis Philoctetem.*

Φιλόλαος. Philolaus. *Epigramm. lib. 3. pag. 188. ep. 560.*

Sic & Philolaum interfecit Croton olim patriæ,

Quum ipsum putauit velle domum tyrannicam habere.

Φιλομαθὴς. *Discendi cupidus.* Peritus. Xenophon. Oportet profectò eum esse cupidum discendi omnia, nec iis solis, quæ didicerit, vti: sed etiam effectorem esse machinarum aduersus hostes. *Laud. Deo.* Et φιλομαθία. Discendi-cupiditas. Amor-disciplinæ.

Φιλομειδὴς. Amans-risum. Risus-amans. Sic autem Venus *ab Homero passim epitheticè vocatur.*

Φιλομηλείδης. Philomelides. *Videtur Patronymicum, à* φιλομήλεις. *à dativo* φιλομήλει. *ὁ.* φιλομηλείδης. *Philomelei filius. Vt, à* Πηλεὺς, Πηλείδης. *à Peleo, Pelides. Achilles, Peleï filius, vel idem iam valet, ac sequens* φιλόμηλος.

Φιλόμηλος. Pomorum-amans. Vel, Qui-pomis delectatur. Vel, ouium-amans. Pecudum-amans. *Nam* μῆλον, *malum, pomum, suetus, & generaliter quemuis arborum fructum, aut pecudem fœtum significat.*

Φιλομίλλιον. Philomilium. Locus *ita dictus.*

Φιλομισθὴς. Amas-odium. Inimicitiarum-studiosus-es, Inimicitiis suscipiendis, & exercendis es addictus.

Φίλον. Neutro-genere. Charum. Amicum. Dilectum. Vt, Huc verò veni meum charum *caput, vel, cor. i.* ô dilectissime huc ad me veni.

Φιλονεικία. Contendendi-studium. Contentio. Vincendi-studium. φιλονεικῶ. Datiuo. Contendo. Rixor. Vincendi-cupidus-sum. *Quum tamen victoriæ studium indicatur, scribendum potius per simplex ι, φιλόνικος, φιλονικία, φιλονικῶ.*

Φιλονείκιος. καὶ φιλόνεικος. Idem. Contentiosus. Rixosus. Contentionum, & rixarum cupidus.

Φιλόξενος. Philoxenus, Euletidæ filius, Cytherius, Lyricus. Scripsit Dithyrambos 24. Obiit Ephesi. Hic, cùm Cythera à Lacedæmoniis in-seruitutem-redacta-fuissent, emptus-est ab Agesylo quodam, & ab eo educatus, & Myrmex. i. Formica, vocabatur. Post Agesyli verò mortem, eruditus-est, à Melanippide Lyrico emptus. Callistratus verò dicit ipsum Heracleæ Ponticæ natum. Scripsit autem carmine Lyrico genealogiam Æacidarum.

Φιλόξενος. Philoxenus, Alexandrinus Grammaticus, qui Romæ docuit. *Scripsit* de verbis monosyllis

bis,de punctis Iliadis, de verbis in μι desinentibus, de duplicatione,de Syracusanorum dialecto,de Hellenismo,lib.6.de coniugationibus, de Glossis, lib 5. de Homericis glossis, *suæ dialecti*, de Laconum dialecto,de Ionica dialecto,& reliquis.

φιλέξενος. Philoxenus,Leucadij filius. Nomen hoc *est etiam cuiusdam* parasiti.Hunc dicuntantè-lotum *post lotionem*,in patria, & aliis vibibus, circumisisse domos,sequentibus eum pueris,quiferebant oleum, garum,acetum,& alia condimenta. Et ingressum in alienas ædes,ea,quę coquebantur,aliis condisse,iniectis iis,quibus esset opus, deinde verò sic *paratis cibis*,in se procumbentem.*i.capite prono, demissóque in suum pectus,& in cibos appositos procumbentem,ac in eos intentum, consuevisse* conuiuari. Hic igitur,cùm esset opsoniorum deuorator, & *gulosus, ac helluo*, Ephesum nauiprofectus,cauponam, *vbi videbantur opsonia*, vacuam reperit.Causámque quæsiuit. Cùm autem intellexisset omnia ad nuptias esse coempta, lotus accessit inuocatus.*i.ad illas nuptias non vocatus*,& hymenęo posit cœnam cantato,omnes exhilaranit Sponsus autem dixit,Et cras hic cœnabis.Ille verò respondit,si opsonium nemo vendiderit.Idem optauit gruis collum habere, vt *delicatos, fumeósque cibos* deglutiens,& *dulce vinum hauriens*,diutiùs voluptate frueretur. Idē Philoxenus,cùm opsoniis vehementer afficeretur, & *eorum esu supra modum delectaretur*,& aliquando cœnans apud Dionysium tyrannum, illi quidem magnam triglam *quam Latini mullum vocant*, appositam vidisset,sibi verò paruam,eam sublatam, ad aurem admouit, quasi vellet quædam ab ea de Nerei statu percontari,illam verò *ferunt,ab eo* interrogatam, respondisse, se captam fuisse, dum adhuc esset iunior: sed illam,quæ Dionysio apposita erat, cùm esset natu grandior,omnia scire, quæ scire vellet *Philoxenus*. Dionysium igitur cum risu triglam ipsi misisse *dicunt*.

φιλοξενώτατος. *l.* φιλεξενώτατος,*communiter:at poet. metri causa*,φιλοξενώτατος. Hospitum, & peregrinorum amantissimus.Hospitalissimus.

φιλέξενα γραμμάτια. Philoxeni libellus.In eos *hoc dicitur*,qui non parent *aliquibus, in iis*, ob quæ accersuntur *ab ipsis,& ob que inuitantur*: sed potiùs *ea* recusant,*& se facturos negant.Erasm.ad.Chil.5.Cent.2 col.666. ad.95.Philoxeni non.* Philoxenus enim Cytherius,cùm Latomias Syracusanas effugisset,in quas coniectus fuerat,quòd Dionysij tyranni tragœdias non approbaret,*neque laudaret*,degebat Tarenti Siciliæ,*in Italia vrbe*. Cùm autem Dionysius ipsum accerseret, & per literas etiam *cum* rogaret,vt *ad se in Siciliam* veniret, Philoxenus rescribere quidem non statuit: sed tabulis assumptis, A literam in iis sæpe scripsit, hoc modo significans, se illam inuitationem repudiare.Et Philoxeneæ placentæ.i.Philoxeni placentæ.

φιλόπατρις. Amans-patriam.Patriæ-studiosus. Ciuitatis-amans. Sed φιλόπολις quidem,*est* commune. φιλόπατρις verò,Atticum. *Aristophan.Pluto pag.44.v.16. vnde Suid.*

φιλοπαίγμων. ὁ. Qui ludere consuenit. Ludorum,vel iocorum amans,& studiosus.

φιλόπυστις. Scisciandi--cupidus--est. Curiosus est.

τον. δεῖ σημεῖον τῶν ἐν τῇ ἰλιάδι. δεῖ τῶν εἰς A
μι λημμάτων ῥημάτων. δεῖ διπλασιασμοῦ περὶ μέτρον. δεῖ τῆς τῶν συρακουσίων διαλέκτου. δεῖ ἑλληνισμούς. δεῖ συζυγιῶν. δεῖ γλωσσῶν ι. δεῖ τῶν παρ' ὁμήρῳ γλωσσῶν. δεῖ τῆς λακωνικῆς διαλέκτου. δεῖ τῆς ἰάδος διαλέκτου. καὶ τῶν λοιπῶν.

Φιλόξενος λευκαδίου, ὄνομα οὗτος οὗτοι τοῦτον φασὶν ἀγελυόμενον τῇ πατρίδι, καὶ ἄλλαις πόλεσι, δεῖν ἔρχεσθαι τὰς οἰκίας ἀναλυομένων αὐτῶν πάλιν, φαγόντων ἔλαιον, γάρον, ὄξος, καὶ ἄλλα τῶν ἡδυσμάτων. εἰσιόντα δὲ εἰς B
τὰς ἀλλοτρίας οἰκίας, τὰ ἐνόντα τοῖς ἄλλοις ἀρτύειν, ὧν δεῖ χρεία ἐμβάλλοντα καθ' αὑτὸν εἰς ἑαυτὸν κύφα τὰ δυνάμενον. οὗτος οὖν ἐλθὼν ἐπὶ δεῖπνον, καὶ πλούσιος εἰς ἴρισον, εὗρε τὸν ὀψοποιὸν κεκαὶ καὶ ἐπύθετο τὸν αἴτιον. καὶ μαθὼν ὅτι πρὸς γάμους συνηγόρασται, λουσάμενος παρὰ ἀκλητος καὶ ἄπρας ὑμῆραν μὴ τὸ δεῖπνον πάντας ἐψυχαγώγησε. καὶ ὁ τυκτίος εἶπε. καὶ αὔριον ὦν δειπνήσεις. ὁ δέ, ἤν μὲ ὄψον μὴ πωλῇ τις. ὁ αὐτὸς ἤυξατο γεράνου τράχηλον ἔχειν. C
ἵν' ὅτι πολλὰ χρόνον κατατίνων ἡδέως. ὁ αὐτὸς φίλοξενος ἐν τοῖς ὄψοις, καὶ δειπνῶν ποτε παρὰ διονυσίῳ τῷ τυράννῳ εἰς εἶδεν ὀπτὸν μεγάλην τρίγλαν παρατεθειμένην, αὐτὸς δὲ μικράν, ἀναλαβὼν αὐτὴν πρὸς τὸ οὖς προσήνεγκεν, ὡς βουλοιτό τινα παρ' ἐκείνης τῶν περὶ τὸν νηρέα πυθέσθαι. τὴν δὲ, ἐρομένου διὰ τοῦτο πρόσθεν, ὅτι νεώτερος οὖσα ἁλίσκοιτο, τὸν μὲν φίλοξενον εἰδέναι, τὸν δὲ διονύσιον γελάσαντα, δοῦναι αὐτῷ τὴν τρίγλαν. D

Φιλοξενώτατος. καὶ φιλοξενώτατος.

Φιλοξένου γραμμάτιον. ὅπερ τῶν μὴ πειθομένων, ἐφ' οἷς παρακαλοῦνται, ἀλλ' ἀπαγορευόντων μᾶλλον. φιλόξενος γὰρ ὁ κυθήριος, ἀφικνούμενος τὰς εἰς συρακούσας λιθοτομίας, εἰς ἃς ἐνέπεσεν, ὅτι ταῖς τοῦ διονυσίου τραγῳδίαις οὐκ E
ἐπῄνει, διέτριβεν ἐν τάραντι τῇ σικελίας. μεταπεμπομένου δὲ διονυσίου αὐτὸν, καὶ ἀξιοῦντος καὶ διὰ γραμμάτων ἐλθεῖν, φιλόξενος ἀντιγράφει αὐτῷ οὐκ ἐγνω. λαβὼν δὲ βιβλίον, τὸ Α στοιχεῖον ἔγραψε μόνον πολλάκις ἐν αὐτῷ. δηλοῖ τοῦτον δηλώσας ὅτι τὴν πρόκλησιν διοπτεύει. καὶ φιλόξενοι πλακοῦντες.

Φιλόπατρες. φιλόπολις. καὶ τὸ μὲν φιλόπολις κοινόν. τὸ δὲ φιλόπατρις, ἀττικόν. F

Φιλοπαίγμων. φιλοπαίγμονος. ὁ σπουδὴν ἔχων παιδιᾶς.

Φιλόπυστις. φιλοπεραγμονεῖ.

A φιλόπονος ἡδέως μανθάνων. Φέρτερος.

φιλοπλάτωνος.

Φιλοπλατωνία. ὁμολογούμενα σοφία, καὶ σωφροσύνη καὶ πολυπαθείας ἰσυχία.

Φιλοπονία. ἀγχίνοια. Δαμάσκιος φησὶ περὶ Ἰσιδώρου.

Φιλόπονος. φιλεργός. ἀφ' οὗ τὸ πονεῖν προθύμως.

B Φιλοπονῶ. ἐμπειρικῶ.

Laboris-studio-facio. *Alias est neutrum. Laborum amans sum. Studiosè labore.*

Φιλοπόνως. τῷ εἰθισμένῳ πονεῖν.

Φιλοπότης. ὁ φιλῶν τὸ πίνειν.

Φιλοποίμην. ἀχαιῶν ἱππαρχήσας. ὃς ἐκ μὲν ἀρκάδων τῶν ἐπιφανεστάτων ἐν Ἀρκαδίᾳ ὢν τὸ μὲν πρῶτον ἐφυ καλῶς. τραφεὶς καὶ παιδευθεὶς ὑπὸ Κλεάνδρου τοῦ Μαντινέως, πατρικοῦ ἐπὶ ξένου ὑπάρχοντος. ὅθεν ἡμιλλᾶτο δὴ ἐς ἡλικίαν, ἐγίνοντο ζηλωταὶ Ἐκδήμου καὶ Δημοφάνους. οἳ ἦσαν ἐκ μεγάλης πόλεως. φεύγοντες δὲ τοὺς τυράννους, καὶ συμβιώσαντες ἀκουσίλεω τῷ φιλοσόφῳ. οἳ συνεπολέμουν τοῖς κατὰ Λύσιον τὸν Κλείτου τῷ συνεστῶτι τυράννῳ. ἐκ δὲ τῆς ἐφ' τὸν βίον ὑπομελείας, καὶ λιτὸς ἐν τοῖ ἐσθῆτι, καὶ τοῖ ἐδέσμασι, καὶ τοῖς ἐπὶ τῷ κοσμεῖν ἀνδρῶν τὰς τοιαύτας δόξας, ὡς οὐχ ἧττον τῷ κεκοσμῆσθαι σεμνοτάτων καλῶν, τὸ ὀλιγωρεῖν τῷ ἐν τοῖ ἱματίοις βίον. οὕτω μέντοι ἐπεχείρησε τῶν κατοικίδων, ὃς τὰς πολυτελείας ἐν ζῆν τοῖς ἐν τοῖ ἰδίαν ὑπαρξιν χορηγίας. ἐκβιαζόμενον ἢ τοὺς ἱππέας πανταχόθεν διαφθαρμένους, καὶ τὰς ψυχὰς τῷ ἀνδρῶν ἀπημελήσας, οὐ μόνον αὐτοὺς ἑαυτῷ βελτίους, ἀλλὰ καὶ τῷ ὑπηνητῶν κρείττους ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ κατεσκεύασεν, πάντας εἰς ἀλκὴν τὴν ἄσκησιν, καὶ ζῆλον ἐπιτηδείων ἐμβιβάσας. τῷ μὲν γὰρ ἄλλων οἱ πλείστων τῷ καθεστηκότων ὅπη τοῖ ἀρχεῖν ταύτην, οἱ μὲν ὀλιγαρχίαν ἀδυναμίαν ἐν τοῖς ἱππεῦσι, οὐδὲ τοῖς πλησίον τολμῶσιν οὐδένων καθίκεσθαι. οἱ δὲ τῆς φρατρίας ὀνειδίζουσι, ὅτῳ ταύτης ἐν ἀρχῇ ἐξωρθέλοντο τοὺς νέους, ἐν παραπαίζουσιν ἄνους συναγωνιστὰς εἰς τὸ μέλλον. οὐκ ἀντιτιθέντας τῷ δεομένῳ, δι' οὗ τέρπου αἰζήσεσθαι τὰ κοινά. συμπαθεῖ γὰρ ἕλλοντες ταῖς ἀμβάσαις, καὶ μικρᾷ χάριτι μεγάλα βλάπτοντες τοὺς πεπονθότας. εἰδὲ ποτε καὶ γένοιτο τῷ ἀρχόντων τινὸς τῇ ἐν σώματι χειρὶ δυνατοῖ ἐκεῖ τὸ τῷ κοινῷ ἀπήχθεσθαι πρόθυμος, πολλοὺς κακοὺς τῷ ὀλιγαρχούντων ὅτῳ τοῖ κακοῖ πλείαν ἐπιτρέζοντας τοῖς πλέοσι. ὅτι δὲ μᾶλλον τοὺς ἱππεῖς. φιλοτιμούμενος ἀρκάδας ἔχεσθαι μάλιστα μνήμῃ, γράμμας

Φιλόπονος ἐπ. Scisciandi-cupidus. Libenter discens. Curiosus.

Φιλοπλάτων ὁ. *Genitivus à recto φιλοπλάτων. Platonis-studiosus.* Illius, qui Platonis est studiosus.

Φιλοπονία. Laborum-amor. Industria. Minimè dubia, & prima elementa multiplicem-contemplationem-habentis historiæ. *N. L.*

Φιλοπονία. Laborum-studium. Industria. Damascius de Isidoro dicit.

Φιλόπονος ὁ. Laborum-amans. Operis-studiosus. Ad Laborem promptus. Strenuus.

Φιλοπονῶ. Accusativo. Laboriosè-curo. Adhibito-studiosè labore.

Φιλοπόνως. Illorum, qui laborare consueuerunt. *Laboribus affectorum. Illorum, qui sunt laborum amantes. Industriorum. Strenuorum.*

Φιλοπότης. Qui vinum amat. *Potandi-studiosus. Potator. Bibax.*

Φιλοποίμην. Philopœmen, Achæorum Magister-Equitum, qui fuit è numero clarissimorum virorum in Arcadia degentium. Qui primùm quidem honestè natus-est, educatus, & institutus à Cleandro Mantinensi, qui patrius hospes ipsi erat. Ingressus autem in ætatem *iuuenilem*, fuit æmulator Ecdemi, & Demophanis, qui erant ex Magna vrbe. *ex Megalopoli, pro, Megalopolitani.* Sed fugientes tyrannos, *propter quorum crudelitatem exulare cogebantur*, cum Arcesilao Philosopho vixerunt, & *Sicyonei* adiuuerunt in euertendo, *vel, expellendo* Neocle Sicyoniorum tyranno. Fuit autem & in ipso victu accuratus, & in *eorum* supervacuo apparatu frugalis, *vel, si legas, vt Paulsius, πρὸ τοῦ βιολιὰ, supra modum frugalis, frugalissimus.* Quæ talia opiniones, & *sententias* abunde-ditis viris acceperat, & his *imbutus fecerat*, Fieri non posse, vt in Reip. tectè præesset, qui negligens-esset in priuata vita. Neque etiam *illum* à patria *diripienda, & à peculatu* abstenturum-esse, *filiaque temperaturum dicebat*, qui tamptuosiùs viueret, quàm ferrent facultatum priuatarum redditus. Acceptis autem Equitibus omnimodo-corruptis, & virorum animis prorsus abiectis, non solùm ipsos melliores, quàm antè fuissent: sed etiam ipsis aduersariis præstantiores, exiguo temporis spacio effecit, iis omnibus ad veram exercitationem, & æmulationem efficacem, *qua vires compotes fieri possent*, perductis. Nam alij quidem plerique in hoc magistratu constituti, *& Magistri equitum creati*, partim quidem, propter *suâ* in equestribus *rebus* imbecillitatem, ne proximos quidem vilos audent obiurgare, vt officium accuratè faciant. Partim verò, quòd imperium appetant, per hunc magistratum adolescentes quasi-mercede-propolita alliciunt, & adiutores, *certaminúmque socios* sibi benevolos in posterum efficiunt. non obiurgantes illum, qui *pauperior est, & rebus ad vitam transigendã necessarijs* indiget, quâ ratione Reipub. conseruatur: *sed* velantes, *atque dissimulantes* peccata, & paruâ gratiâ, *paruóque beneficio* grauiter lædentes *eos*, qui crediderunt *ipsi. N. L. fortasse eos intelligit, qui Equitum Magistro crediderunt, & commiserunt Equitum-magisterium.* Si quando verò fuerint etiam aliqui Magistratus corporis vsu validi, *validi, robustíque corporibus præditi*, qui animos à peculatu alienos habuerint, *& à publicis bonis abstinuerint, nec ea furati fuerint, tamè* propter malæ æmulationem magis corrúpunt pedites, quàm illi, qui *prorsus eos* negligunt, longè verò grauiùs equites *corrumpunt*. Arcades *autem* plurimam mentionem faciunt Philopœmenis, *eúmque maximè celebrant*, & pro-

pter prudentiam, & propter *praclara* facinora, quæ ausus-est *facere*. Pater autem eius fuit Craugis, nulli Megalopolitanorum Arcadum, generis splendore secundus. Quo defuncto, cùm aliis præceptoribus vsus-est, tum etiam Megalophane, & Ecdelo, Arcesilai Pitanæi discipulis. Ac statura quidem, & robore corporis, nullo Peloponnesiorum inferior-fuit. Forma verò vultus fuit mala. *i. facie verò fuit deformi.* Et in athleticis quidem certaminibus, *in quibus corona victori dabatur*, se exercere contempsit: terram verò, quam polliebatur accuratè colens, ne feras quidem agrestes de medio tollere neglexit. Legebat etiam libros sapientiæ præstantium, & clarorum virorum apud Græcos, & quæcunque ad bellorum monumenta *spectabant* & si quod *opus* norat habere stratagematum doctrinam, *vt bellorum monumentis edoctus, & imperatorum artibus instructus, hostem facilius falleret, eique superato, gloriam consequeretur.* Quamuis autem vniuersam *suam* vitam ad imitationem & consiliorum, & factorum Epaminondæ decreuisset instituere, nõ tamen omnibus *in rebus illi* potuit exæquari. Nam Epaminondæ animus cùm aliis virtutibus instructus erat egregiè, tum verò moribus maximè mansuetis, & ab iracundia remotis, & alienis ornatus. At Arcas ille *perturbationu harum, & affectionũ* erat particeps, *& iracundus*. Cum autem Cleomenes Megalopolin occupasset, Philopœmen neque calamitate inopinata perculsus est, & iuuenum ferè duas partes, & vxores, & liberos Messenen incolumes perduxit. Cùm verò Cleomenes missis-caduceatoribus, quasi cum audacis huius facinoris pœniteret, Megalopolitas in suam *patriam* reduci, *vel, redire* vellet, Philopœmen *suu* suasit, vt reditum *in patriam* armis, non autem fœderibus *faciu*, facerent. *i armis, non fœderibus, in patriam redirent*. Pugna verò cum Cleomene commissa, Philopœmen, qui inter equites erat collocatus, videns peditatum laborare, *ex equo sponte sua* descendit, & vltrò *tanquam* grauis-armaturæ miles factus-est, & *pedestri prælio certauit*. Dum autem fortissimè pugnaret, & *facinora praclara maximo cum capitis periculo faceret*, quidã Lacedæmonius eius vtrumque femur *telo* traiecit. Ille verò, quamuis ita impeditus esset, in genua procubuit, & vlterius progredi contendit, ita vt ob pedum agitationem, hastam fregerit. Post victoriam verò, cùm in castra deductus-fuisset, tunc ex vtroque eius femore, Medici, hinc quidem, posteriorem-hastæ partem, illinc verò, cuspidem extraxerunt. Antigonus verò, cùm eius audacia-facinora vidisset, opesam-dedit, vt eum in Macedoniam perduceret. Philopœmen verò hoc quidem nullo-modo curauit. Sed in Cretam *nauì* traiectus, mercenarius dux Megalopolin denuò rediit, & Achæorum Imperator est-electus, *& creatus*.

τι ἴσως, ἢ ἔργον, ὠνείδιστον. σκαπτόμενον οὖν A
λῳ αὐτῷ κρούσας, εὐθὺς ἀφῆλεν τῶν ἐν μεγά-
λῃ πόλει τὰ εἰς ὄψιν δόξαι ποιοῦσιν. οὐ τε-
λευτήσαντος, διδασκάλοις τε ἄλλοις ἐπείλησε,
καὶ μεγαλοφάνει, & ἐκδίλῳ τοῖς ἀρχεσιλάου τοῦ
πιτανάτου μαθηταῖς. μέγεθος μὲν δὴ καὶ σώμα-
τος ῥώμης πάσης πελοποννησίων οὐδενός. τὸ δὲ
εἶδος οὐ τῷ φρονήματος κακός, καὶ τοὺς μὲν τὸ
φαύλους ἀγῶνας, ἐν οἷς στέφανος ἐπικεῖται. γῆν δὲ
οὐκ ἐκέκτητο ἐργαζόμενος, οὐδὲ τὰ θηλέα ἐμέ-
λησε τὰ ἄχρια ἐξαίρειν. ἐπελέγετο δὲ καὶ βιβλία B
σοφῶν τε τῶν διδασκόντων παρ' ἕλλησι. καὶ ὅσα ἐς
τὰ πολέμων μηχανήματα. καὶ ὅτι τῶν ὄντων διδασκα-
λίαν στρατηγικὴν κατέστησεν τῷ βίῳ πάν-
των θᾶττον χαίρουσης τῆς ἐπαινεσάσης, καὶ ἔργῳ
δεῖ τῶν ἐκείνου μίμησιν. οὐ μὴν πάντα γ' ἂν ὁμοί-
ως τις δύναιτο. ἐπαινεσάσης γὰρ πάντα ἄλλα τ'
ψυχὴ κάλλιστα ἔχουσα ἦν, καὶ φρὰς μάλιστα τὰ
εἰς ὀρθὸν. τὸ δ' ἀρχαῖον μετῆν. καταβάντες δὲ
κλεομένους μεγάλου πόλιν, φιλοποίμενα, οὔτε
τῆς ξυμφορᾶς ἐξεπλάγη τὸ ἀπροσδόκητον, καὶ C
τῶν ἐν ἡλικίᾳ τὰ δύο μάλιστα μέρη, καὶ γυναῖ-
κας, καὶ παῖδας ἀνέσωσεν εἰς μεσσήνην. ὅπλων
ῥυεισομένου δ' κλεομένους οὐκ μετεσχεδάσατο
δόλῳ τῷ τολμήματι, καὶ θέλοντος καταζεῦξαι μεγα-
λοπολίτας εἰς τὴν ἑαυτῶν, φιλοποίμενα ἐπέ-
στη μεθ' ὅπλων, καὶ οὐ μὴ ἀποδῶν τιν' κάθο-
δον π. ἐάσαιτο. νομίσας δ' τοῦτο κλεομένει μέ-
γιστον, ὁ φιλοποίμην, ἐν τοῖς ἐπιοῦσι τετιμένος,
ὁρῶν τὸ πρὸς λακεδαίμονα, ὁπόλις ἐκείνῳ ἐχθρο- D
καὶ αὐτὸν λόγου ἀξίως καθιεμένην, τῶν τις
λαχὼν αἰμυνίων δι' ἀμφοτέρων ἐπειρᾶτο μηχα-
νᾶσθαι. ὁ δ' ἐκεῖ τι οὕτω πεπαιδευμένος, τί τε χάσκει ἐ-
πέκλινε, & ὡς τὸ πρόσθεν χαρᾶν ἐβιάζετο. οὔτε &
ὑπὸ τῷ πεδᾶν τῷ κινήματος, τὸ δόρυ ἔκλασεν. κ'
δὲ τιὼ νίκην ἐς τὸ στρατόπεδον ἀχθέντες, ἐστεφα-
θη ἐξ ἀμφοτέρων αὐτῷ τῷ μεσσηνίων, οἱ ἰατροί. τῇ
μὲν, τὸν σφυρὸν ἠρχε ἐξέλκειν. τῇ δὲ, τιὼ αἰχ-
μήν. αἱ ὀδόντες δ' ἐς ὡς εἶδεν αὐτῷ τὸ τολμήσαντα,
ἵππον δοῦναι ἀναγκῶν αὐτὸν εἰς μακεδονίαν. φιλο- E
ποίμην δ' τούτου μὲν οὐδὲν ἐμέλησεν. τραπεσ-
θεὶς δ' ἐς κρήτην, μισθοφόρος ἡγεμὼν αὖθις ἐπα-
νῆκεν εἰς μεγάλην πόλιν. καὶ ἀρίστη ἀρχὴν τῶν
ἀχαιῶν.

NOTAE.

Ἐκδήμου, καὶ Δημοφάνους] Infra iidem vocantur Ἔκδηλος, & Μεγαλοφάνης. Sed in altero loco videtur peccatum. Nam idem nomen vtriusque retinendum in vtroque loco.

Οὐδὲ τῶν πονεῖν] Sic fortasse legendum, τοῦδὲ τῷ πλείονι τολμῶσι οὐδ' ἐφικνεῖσθαι, ἅττα τῷ ἐμβλέπειν ἀφ' F
φετῶν, pro, τὸ μηδὲν ἐθέλειν ἐς παῖδας. Et πονεῖν apud Φ. i. pluribus malis afficiunt pedites, quàm illi, qui eos negligunt, nec instituere student.

Φίλος. Amicus. Pro, vtilitas. *i. vtile. Sed pro* ὠφέλιμος, *malim* ὠφελὲς, ἵνα ὠφελίμῳ & χρήσιμος. *vt infrà*. Sophocles Electra *pag.* 151. P.

φίλος. οὐ τὶ τῶν ὄφελος. σοφοκλῆς ἠλέκτρᾳ.

Hei mihi

A Οἴμοι τάλαινα, δ' ἐμῆς πόλλ' ἕνεκα τροφῆς

Ἀνωφελήτου. ἢ ἰγὼ θαῦ' ἁμῇ σοὶ

Πόνου γλυκεῖ παρέσχημ', οὔτι γὰρ ποτε

Μητρὸς σύγ' ἄλλο μᾶλλον, ἢ ἐμοῦ φίλος

amicus, nunquam fuisti matris amantior, quàm mei

αὐτὸ τοῦτ' ἐχρῆσιμος. τίς γὰρ ἀνὴρ οὐχ αὑτῷ φίλος;

ὁ γὰρ ἀγαθὸς αὑτῷ πᾶς, καὶ τοῖς φίλοις χρήσιμος.

B φίλος ἕτερος αὐτός. τῶν δ' ἀγαθῶν τε, καὶ αἱρετῶν πάντων, δι' αὐτὰ ἕκαστα αἱρετά. οἷς ἡ εὐδαιμονία, καὶ ὅσα ἄνευ τοῦ δι' ἕτερον. οἷον τιμᾶσθαι. γυμνάζεσθαι. χρηματίζεσθαι. δι' αὐτὰ δὲ αἱρετὰ, καὶ δι' ἕτερα. οἷον καθαίρεσθαι. τὸ γὰρ δι' αὐτὸ, καὶ διὰ τὴν εὐδαιμονίαν αἱρούμεθα. καὶ τιμῶμεν δὲ τὸν τιμώμενον. τὸ δὲ γυμνάζεσθαι, διὰ τὴν ὑγίειαν αἱρετώτερον αἰσθανόμεθα. καὶ ἡ ὑγίεια τοῦ γυμνάζεσθαι. καὶ ὁ τὸν ἑαυτοῦ φίλον αἱρούμενος ὡς

C ἑαυτὸν, ὑγιὴς ὁ φίλος ἕτερος αὐτός. τὰ δὴ χρήματα δι' αὐτοὺς, αἱρετώτατα μὲν ἁπλῶς ὁ φίλος τῶν χρημάτων αἱρετός. τὸ γὰρ ἕκαστος ἑαυτῷ, οὕτω καὶ φίλος. ἀλλὰ καὶ ὕπνου ὑγρότητος αἱρετώτερα. εἰ ὁ ὕπνος διὰ τὴν ὑγρότητα ἔχει τιν' αἰσθησιν. ἵνα γὰρ διακείσθαι γρηγορικῶς, ὕπνου, καὶ ἀνάπαυσιν διώμεθα. οὕτως ἂν διακείσεται, καὶ φιλοσοφία ὑπνου, καὶ ἀναπαύσεως αἱρετωτέρα.

Φιλοπαίμων. τὸ σκώπτειν φιλαύτους.

D Φιλοσοφεῖν. ἀνατιθέζεν. εἰ λέγοι τις εἰ χρὴ φιλοσοφεῖν. ἀνὴρ φιλοσοφεῖν λέγεται, καὶ τὸ ζητεῖν αὐτὸ τοῦτο, εἰ χρὴ φιλοσοφεῖν, ἢ μή. ἀλλὰ καὶ τὸ τῆς φιλοσόφου θεωρίας εἰ χρὴ μετεῖναι. ἐπάνειμεν αὐτοῖς διέξασι, δείξαντες πανταχόθεν τῆς αὐτῆς ὁδοῦ, πανταχόθεν αὐτὸ εὑρήσομεν τὸ πρόσφορον.

Φιλοσοφεῖν. ἀντὶ τοῦ σπουδάζειν. φιλοσοφεῖ ἢ τοῦτο ὅπως κατασκευάσῃ τὸν γάμον. ὅρα μὰ αὐδρος. οὕτω καὶ Ἰσοκράτης.

E Φιλοσοφία ὅτι ἐστὶν, ἠθῶν κατόρθωσις, μετὰ δόξης τῆς περὶ τοῦ ὄντος γνώσεως ἀληθοῦς. ταύτην δὲ ἀπὸ τῶν φάσκουσιν Ἰουδαῖοι, καὶ Ἕλληνες ἐξῃρῆσθαι ἢ φιλοσοφίαν, εἰς ἠθικὴν. θεολογικὴν, φυσικήν. καὶ ἡ ἀληθεστάτη γνῶσις τῆς ψυχῆς πρὸς πᾶσαν φιλοσοφίαν συμβάλλεται. καὶ πρὸς μὲν τὴν ἠθικὴν, ὅτι ἀδύνατον ἡμᾶς τὰ ἑαυτῶν κατακοσμῆσαι ἤθη, τὰς διανοίας δ' ψυχῆς μὴ ἐπισκεψαμένους. πρὸς δὲ θεολογίαν, ὅτι ζητοῦμεν περὶ τοῦ τῆς χρυσοῦ ἢ ἐν ἡμῖν, τι ἐστὶν αὐτὸ, ἀθάνατον. ἐπεὶ δὲ ἡ νοῦς, νοητῶν ὅτι νοῦς. τῶν μὲν πρός τι ὄντων τῶν δὲ πρός τι. ὁ τὸ ἓν εἰδὼς, καὶ τὸ ἕτερον εἴσεται. δῆλον ἢ, ὅτι ἡ θεωρία τοῦ ἡμετέρου νοῦ, καὶ εἰς θεολογίαν μεγάλα συμβάλλεται ἡμῖν, καὶ πρὸς τὴν φυσικήν. εἴγε φυσικοῦ μέν ἐστι ἔργον, τὸ

F

Hei mihi misere, ô me miseram, propter *meam antiquam educationem*

Inutilem, quam ego *frequenter circa* te occupata, *tibi* cum

Labore dulci præbui. Neque enim unquam

Matris tu fuisti magis, quàm etiam mei

Προχρῆσιμος. i. vtilis. *Sed hæc interpretatio durior videtur, quàm nostra, licet in græca fabula hæc legatur.* Quis enim vir bonus sibi ipsi non *est* amicus? Bonus enim vir & sibi-ipsi & amicis *est* vtilis.

Φίλος. Amicus. Alter ipse. Rerum autem bonarũ, & expetendarum aliæ quidem, per se sunt optabiles, vt felicitas, & quæcunque *sunt* honorata, *vel* præcipua. Aliæ verò, propter aliud, vt secari, exerceri, pecuniam facere *pecuniam parare*. Per se verò, & propter alia *sunt* optabiles, vt virtutes. Eas enim & propter ipsas, & propter felicitatem *indè manantem* optamus, *amplectimur, & fouemus*. Et sanitatem, propter ipsam, *& per sese* expetimus. Exercitationẽ verò, propter sanitatem. Sanitas igitur *est* optabilior ipsa exercitatione. Quòd si amicum vt nos-ipsos expetimus, *& amplectimur*, si quidem amicus *est* alter ipse, pecuniam verò, propter nos-ipsos, amicus igitur optabilior *est* pecunia. Nam vnus-quisque *est* sibi-ipsi optabilis. Quamobrem etiam amicus. Sed & somno vigilia *est* optabilior, quoniam somnus ad vigiliam refertur. Vt enim vigilare possimus, somno, & quiete indigemus. Sic etiam de cæteris contrari potest, Philosophiam optabiliorem *esse* Rhetorica.

Φιλοπαίμων. Iocandi cum dicacitate studiosi. *Genitum a verbo* παίζειν. *Cauillationum, iocorum, facetiarum, & dulcedinis amans.*

Φιλοσοφεῖν. Philosophari. Studere. Si quis dicat non esse philosophandum (Nam philosophari dicitur, etiam hoc ipsum quærere, sine philosophandum, an non, quinetiam an oporteat philosophicam cõtemplationem persequi) cùm hoc vtrunque demonstrarimus homini omnibus-modis *esse* conuenientis, omnibus-modis id, quod est positum, cuerremus.

Φιλοσοφεῖν. Philosophari. Pro, laborare. *Studere, operam dare, contendere, conari.* Vt, Huic verò rei dat operam, vt nuptias conficiat. Ita Menander, sic & Isocrates loquitur.

Φιλοσοφία. Philosophia, est morum correctio, *commixta* cum opinione cognoscendæ veritatis de eo, quod est. Ab hac autem aberrarunt & Iudæi, & Græci. Diuiditur autem Philosophia in moralem, theologicam, naturalem. Et verissima animi cognitio ad omnem Philosophiam conducit. Et ad moralem quidem *conducit*, quia fieri non potest, vt nos nostros mores ornemus, nisi vires animi considerauerimus, *& perfectas habuerimus*. Ad theologiam verò, quia quærimus de mente in nobis inseparabili, quòd & ipsa *sit* immortalis. Quia mens est mens eorum, quæ submentem cadunt, *& mente percipiuntur*. Est *autem mens in numero* eorum, quæ ad aliquid *relata dicuntur, & quæ in mutua relatione versantur, & spectantur*. Qui verò relatorum vnum nouit, & alterum cognoscet. *Vt, si quis sciat, quis dicatur pater, is etiam sciet, quis dicatur filius, & contrà*. Constat autem nostræ mentis contemplationem etiam ad theologiam, & ad physicam nobis *valde prodesse, & ad vtranque* magnopere conferre. Si quidem

Physici quidem, est munus, de corporibus disserere, & eorum formis, & viribus. Formarum verò, quæ sunt in corporibus, anima est pulcherrima.

φιλοσοφίας ὄφελος. Philosophiæ vtilitas hæc est, existimare nullum esse graue malum, à caruncularum sacculo recedere. i. *à corpore humano, quod quendam sacculum refert, in quo nostra anima tenetur conclusa.* Item ergà coniugem. & liberos nullo affectu tactum moueri. *Vel, aliud vicerum, & liberos inexorabilem esse; nec vllis eorum precibus flecti, nec lachrymis vllo modo rigatum moueri.*

Φιλόσοφος. Philosophus, qui Platonis Leges diuisit in 12. libros (decimum tertium enim ipse addidisse fertur) fuit Socratis, & ipsius Platonis auditor, in rerum subtiliorum meditatione versatus. Fuit autē tempore Philippi Macedonis, & scripsit hęc, De Solis, & Lunę interuallo. De Dijs, lib. 2. De tempore, lib. 1. De fabulis. 1. De libertate. De ira. 1. De retributione. 1. De Locris Opuntiis. 1. De voluptate. 1. De amore. 1. De amicis, & amicitia. 1. De scriptione. De Platone. De eclipsi, & magnitudine Solis, & Lunæ, & terræ. 1. De fulguribus. De Planetis. Arithmetica. De fœcundis numeris. De Opticis, duos. De Enopticis. 2. Circularia, Medietates, & alia.

Φυσικός. Philosophus *humanam* vitam maioribus beneficiis afficit, *atque plus prodest*, quàm optimus Rex.

φιλοσόφῳ. Philosophor. Accusatiuo.

φιλόστρατος. Philostratus, Philostrati (qui & Veri *dicebatur*) Lemnij Sophistæ F. & ipse secundus Sophista, qui *primùm* Athenis, deinde Romæ docuit, sub seuero Imperatore, vsque ad Philippum. Scripsit declamationes, epistolas amatorias, Imagines, siue descriptiones, lib. 4. Disputationes. Capras, siue de fistula. Apollonij Tyanei vitam, libris octo. Forum. Heroicum. *Vel, vt alij, Forum Heroicum.* Vitas Sophistarum lib 4. Epigrammata, & alia quædam. Sed primus est ponendus *in ordine Philostratorum.*

φιλόστρατος. Philostratus primus, Lemnius, Veri filius, pater verò secundi Philostrati, ipse quoque Sophista, qui docuit Athenis, fuitque sub Nerone. Scripsit plurimas orationes panegyricas, & orationes Ieiunatorias 4. Declamationes. Quæstiones rhetoricas. Rhetoricas facultates. De nomine. Est autē *opus* scriptū aduersus Antipatrum Sophistam. De tragœdia, l. 3. Gymnasticum. Est autem *opus de rebus, & exercitationibus iis, quæ fiunt Olympiæ.* Lithognomicum. *de cognoscendis pretiosis Lapillis, siue gemmis.* Proteum. Canem, siue Sophistam. Nerouem. Spectatorem. Tragœdias 43. & Comœdias 14. Et alia plurima, & memoratu digna.

Φιλόστρατος Philostratus Neruiani F. nepos ex fratre secundi Philostrati, Lemnius, & ipse Sophista, qui docuit Athenis. Obiit autem, & sepultus est in *insula* Lemno. Fuit autem auditor, & gener secundi Philostrati. Scripsit Icones, Panathenaicum, Troicum, Paraphrasin Homerici clypei. Declamationes quinque. Quidam etiam illi Sophistarum vitas attribuunt.

περὶ τῶν σωμάτων διῃρῆσθαι παρὰ τοὺς ἄλλους τῶν, καὶ δι' ἃ μάλιστα. τῶν δ' ἐν σώμασιν εἶδος τὸ κάλλιστον, ἡ ψυχή. A

Φιλοσοφίας ὄφελος. τὸ μηδὲν ἡγεῖσθαι δεινὸν ἀπαλλαγήσεσθαι τοῦ θυλακίου τῶν περιττῶν, καὶ σαρκὸς γυναικὸς, καὶ παίδων ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ τῶν ὁμοίων.

Vel, aliud vicerum, & liberos inexorabilem esse; nec vllis eorum precibus flecti, nec lachrymis vllo modo rigatum moueri.

Φιλόσοφος. ὃς τοὺς τῶν πλάτωνος νόμους διεῖλε εἰς βιβλία ιβ'. τὸ γὰρ ιγ' αὐτὸς προσθεῖναι λέγεται. ἦν δὲ συνομήλικος, ἐξ αὐτοῦ πλάτωνος ἀκούσας. σχολάσας τῇ μαθήσει. οὗ δὲ καὶ φίλιππον τὸν μακεδόνα, συμπεγράφατο τάδε. περὶ φθινοπώρου ἡλίου, καὶ σελήνης περὶ θεῶν β'. ἐρωτικὸς ἓν. περὶ μαίου ἓν. ἐρωτικὸς ἀλυθρίας ἀ. περὶ ὀργῆς ἀ. περὶ ἀποστάσεως ἀ. ἐρωτικὸς λογεῖον τὸ ὀπουντίων. περὶ ἡδονῆς ἀ. περιέχοντος ἓν. περὶ φίλων, καὶ φιλίας ἀ. περὶ τοῦ χρέων. περὶ τοῦ πλάτωνος. περὶ ἐκλείψεως, καὶ περὶ μεγέθους ἡλίου, καὶ σελήνης, καὶ γῆς ἀ. περὶ ἀστραπῆς. B

περὶ πλατώνων. ἀριθμητικὰ. περὶ πολυγώνων ἀριθμῶν. ὀπτικῶν β', ἐκοπτικῶν β'. κυκλικά. μισόσοφος, καὶ ἄλλα. C

Φιλόσοφος. μείζονα τὸν βίον διεργάζεται φιλόσοφος ἀνὴρ, ἤπερ ἄριστος βασιλεύς.

φιλοσόφῳ. αἰτιατικῇ.

Φιλόστρατος. φιλοστράτου τοῦ καὶ Βήρου, λημνίου σοφιστοῦ. οἱ αὐτὸς δεύτερος σοφιστὴς. σοφιστεύσας ἐν Ἀθήναις. ἦσαν δὲ ῥώμῃ ὅτε σεβήρου τοῦ βασιλέως, καὶ ἕως φιλίππου. ἔγραψε μελέτας δεκαπέντε ἐρωτικάς. εἰκόνας ἤτοι ἐκφράσεις ἐν βιβλίοις δ'. διαλέξεις. ἐπιστολὰς ἐρωτικὰς. Δημοσθένους βίον τὸν ῥαπτέως ἐν βιβλίοις ἑ. ἀγορανομικὸν. βίους σοφιστῶν, ἐν βιβλίοις δ'. διηγήματα, καὶ ἄλλα πολλὰ. πολὺν ἐν τοῖς ὀφείλει κεῖσθαι. D

Φιλόστρατος ὁ ἐρετῆος, λήμνιος, υἱὸς βήρου. πατὴρ δὲ τοῦ δευτέρου φιλοστράτου. σοφιστὴς καὶ αὐτὸς σοφιστεύσας ἐν ἀθήναις. γεγονὼς δὲ νέος. ἔγραψε λόγους παιγνιώδεις πλείους. καὶ λόγους, ἐλεγειακοὺς δ'. μελέτας. ζητούμενα ἐν τοῖς ῥήτορσι. ῥητορικὰς ἀφορμάς. περὶ τοῦ ἑάλωτος. ἐξ οὗ δὲ πρὸς τὸν σοφιστὴν αὐτὸν πατέρα, περὶ τραγῳδίας βιβλία γ'. γυμναστικόν. ἔστι δὲ περὶ τῶν ἐν ὀλυμπίᾳ ἀθλητικῶν ἀγώνων. λιθογνωμικόν. ἐρετρία. κυνικὸς, ἢ σοφιστὴς ἐρετρία. θεατήν. τραγῳδίας μγ'. ἐν κωμῳδίας δ'. καὶ ἕτερα πλείονα, καὶ λόγου ἄξια. E

Φιλόστρατος πρεσβυτέρου, ἀδελφοπαῖδος φιλοστράτου τοῦ δευτέρου. λήμνιος καὶ αὐτὸς σοφιστὴς. καὶ παιδεύσας ἐν ἀθήναις. τελευτήσας δὲ, καὶ ταφεὶς ἐν λήμνῳ. ἀκουσὴς τε, καὶ γαμβρὸς γεγονὼς τοῦ δευτέρου φιλοστράτου. ἔγραψεν εἰκόνας παναθηναϊκὸν. τρωϊκὸν. διαφέρεται δ' ὁμήρου ἀσπίδος. μελέτας ε'. τινὲς δὲ, καὶ τοὺς τῶν σοφιστῶν βίους, οὐκ εὖ αὐτῷ ἀναφέρουσιν. F

φιλό-

A Φιλοπάτριδα. κατασκευή. κρύψις.

Φιλότης.

Φιλοτησία. φιλία. δεξίωσις. αἴλιανός. δοκεῖ τῷ δήμῳ δημητρέων φιλοτησίαν τινὰ.

Φιλοτησία. ἡ φιάλη ἡ διδομένη τοῖς πότοις. ἐν ᾧ τοῖς συμποσίοις φιλοφρονούμενοι ἀλλήλοις, ἐπεδίδοσαν οἶνον κύλικα, ἣν φιλοτησίαν ἐκάλουν. ὡς ἀριστόδημος φησί, καὶ ἀλκαῖος. καὶ ὅμηρος. δεξιόωντ' ἀλλήλους. καὶ κῦδος. ἐγχείτω τις τοῦ-
B τω φιλοτησίαν. καὶ φιλοτησίας, ταῖς δεξιώσεις ἐξῆν τῆς φιλίας. καὶ φιλοτησίαν ἀφροτίνεν ὄζειν, ἵνικα τὸς ἐν ἀρίστῳ ἐπὶ τῆς δεξιώσεως αὐτῷ φιάλης πιὼν μέρος, τὸλοιπὸν ᾤδου ᾧ φίλῳ, ᾧ τὴν φιάλην χαρισάμενος.

Φιλοτησία. Ad potandū amica inuitatio. Item. Ipsa phiala, quę dabatur in compotationibus. In conuiuiis enim alij alios amicè excipientes, tradebant vini calicem quem Philotesiam vocabant. i. amoris, & benevolentiæ testem. Vt ait Hyperides, & Alexis. Et Homerus *Iliad. δ. v. 3. & 4. Illi verò aureis poculis* Excipiebant sese mutuò. Et rursus: Infundat aliquis huic Philotesiā: *Et Aristoph. Lysistrata pag. 545. v. 36. Idem in Acharnens. pag. 300. v. 1.* Et φιλοτησίας. philotesias, Amicas exceptiones, quibus aliquis dextra porrecta, amoris, & benevolentiæ causā, ab aliquo excipitur, & ad potandum, amicè inuitatur, *aut ipse cum inuitat, & excipit, vt amicè dicitur.* Et Philotesiam propinare, est quum quis in prandio, de phiala ipsi data postquàm hausit partem, reliquum vinum amico, *simul* & phialam largitur *sui amoris, & benevolentiæ declarandæ causa. Eras. ad Chil. 4. Cent. 3 col. 766. & 967. ad 79. Philotesius* frater.

Φιλοτησίας. τῆς φιλικῆς δεξιώσεως. οἱ αἰτωλοὶ εἰς ἀθήνας τὸν οἶνον ἐκόμιζον, φιλοτησίαν τῆς ἐκ τῆς θεοῦ κοινωνίας, καὶ τοῖς τῆς ἀθήνας τροφίμοις βουλόμενοι.
C

Φιλότησια. φιλίαι.

Φιλοτιμεῖται δαπανᾷ. μεγαλοφρονεῖ. σπουδάζει. ἀγαπᾷ.

Φιλοτιμία καλλιλεξία. ἀριστοφάνης.

Φιλοτιμίᾳ μὲν οὐδεμιᾷ μὰ τὸν θεὸν

D Λίξασ' ἀείσει σὺ γυναῖκες.

Φιλοτιμίας δωτικὸς. ἢ φιλοδοξίας. ἢ περιοδοξίας καὶ φιλοτιμούμενος. τουτέστι, κενοδοξῶν.

Φιλοτεχνία. Artificium. Opificium. *Opus magnofudio confectum.* Gloriatio.

Φιλότης. Amor. Amicitia.

Φιλοτησία. Amicitia. Susceptio, quâ quis aliquem porrecta dextra suscipit, ac excipit amicè. Beneuolentia. Ælianus. Hanc autem benevolentiā populo dimensus esse, *distribuisse, prolixèque præstitisse* videtur.

Φιλοτησία. *Ad potandū amica inuitatio. Item.* Ipsa phiala, quę dabatur in compotationibus. In conuiuiis enim alij alios amicè excipientes, tradebant vini calicem quem Philotesiam vocabant. *i. amoris, & benevolentiæ testem.* Vt ait Hyperides, & Alexis. Et Homerus *Iliad. δ. v. 3. & 4. Illi verò aureis poculis* Excipiebant sese mutuò. Et rursus: Infundat aliquis huic Philotesiā: *Et Aristoph. Lysistrata pag. 545. v. 36. Idem in Acharnens. pag. 300. v. 1.* Et φιλοτησίας. philotesias, Amicas exceptiones, quibus aliquis dextra porrecta, amoris, & benevolentiæ causā, ab aliquo excipitur, & ad potandum, amicè inuitatur, *aut ipse cum inuitat, & excipit, vt amicè dicitur.* Et Philotesiam propinare, est quum quis in prandio, de phiala ipsi data postquàm hausit partem, reliquum vinum amico, *simul* & phialam largitur *sui amoris, & benevolentiæ declarandæ causa. Eras. ad Chil. 4. Cent. 3 col. 766. & 967. ad 79. Philotesius* frater.

Φιλοτησίας. Philotesiæ. Liberalis ritatis amicæ. Vt, Ætoli vinum Athenas portabant, quia diuinam liberalitatem cum ipsis Minervę alumnis *i. cum Athenensibus* volebant communicare. *i.* Ἀθήνας. *vel,* λόγους.

Φιλότητα. Amicitiam, Amorem.

Φιλοτιμεῖται. Liberaliter-præbet. Ambitiosè largitur. Magnificè-sentit. Studet. Diligit. *Aliquid ambitiosè conatur.*

Φιλοτιμία *Honoris-studium. Ambitio.* Pulchra-eiectio. Aristoph. *in Thesmophor. pag. 110. v. 41. & 42.*

Ambitione quidem nullâ, per Deas, Cererem, & Proserpinam,

Dictura, verba apud vos factura, *surrexi, ô mulieres.*

Φιλοτιμία. *Ambitionem. Honoris cupiditatem.* Largitiones. *Dona-per ambitionem-data.* Vel, plurus habendi cupiditatem. *Auaritiam.* Vel, Inanis gloriæ studium. Et φιλοτιμόφρων. Hoc est, Inanis-gloriæ-cupiditate-flagrans. *Per ambitionem aliquid faciens. Aliquid ambitiosè faciens.*

Φιλοτιμότεροι πλουσιώτεροι. ἐν οἷς δὲ δημοσθένης ἐν τῷ βρίμῳ θρᾳκίᾳ χελιδὼν. αὐτὸ τὸ ἀπαρέμφατον ἀπόπτως διὰ τὸν τὸν, οἷς θρᾷττε. ὁ δὲ θρᾴττης. ὃς ἐκαλεῖτο τυραννίς. ἐκωμῳδεῖτο δ' οἷς
E δυσγενέσιν αὐτὸν νενῖσθαι ἢ τὴν στρατηγίαν τῆς πόλεως, στρατηγὸς αὐθαίρετος. οἷς ὁ δημοσθένης. θρᾴττα φέρτατε πλήστωνος, ἐξαπατήσᾳς ὁμωνύμους κλοφῶν. ἢ καβάλλης ἢ οἷς ξένος. καὶ ἀμαθὴς, καὶ φλύαρος.

Φιλοτιμίαι. *Sic enim scribendum, vt apud Aristophan. in Ranis pag. 157. v. 4. 5. 6. 7. 8.* Ambitiosiores Cleophonte, in cuius Profectò labris vtrinque-loquentibus, *ambiguis, & inepte-loquentibus* Grauiter perstrepit Thracia hirundo, Supra barbarum sedens solium. *Vel, vt cū Virgilio loquerer, AEn. lib. 6 pag. 150. M. Super barbaro sedens solio.* Pro, Insciens. Deridet autem ipsum, vt Thracem, filium Thrassæ, qui vocabatur Tyrannus. *i. Cæsarum consultor cæsarum.* Perstringebatur autem propter generis ignobilitatem. Reipub. verò primas partes, *vel. principatum,* sibi vendicabat, quòd esset Athenienſium Imperator, in quem Demagogum *i. Tribunum plebis, vel Populi ductorem,* extat fabula Platonis, quę inscribitur Cleophon eodem nomine. Carpitur autem vt peregrinus, & indoctus, & garrulus, & *insanus.*

Φιλοτιμοῦμαι. Δίνομαι.

Φιλοτίμως. μεγαλοδώρως. ὑπὲρ ἀξίαν. ὑπερμεγάλως. ὁ δὲ θεολόγος ὅτι λέγει τὸ εἰλοτίμοτον κατακλύσαι, τινὲς φασι τὸν φιλοτιμίαν, ἢ τὴν ῥητορικήν. μὴ ὅτι γε ἡμῖν τοῖς ἀφῶσι ταῦτα, καὶ ἴδιε.
F

Φιλοτίμως. Datiuo. Largior ambitiosè. Glorior. *Vide Lex.*

Φιλοτίμως. *Ambitiosè. Magno conatu. Magno studio. Magnificè.* Munificè. Supra modum. Accuratè Quū verò Theologus dicit, τὸ φιλότιμον κατακλύσαι quidā animo *intelligi τὸν φιλοτιμίαν.* i. Illis, qui ambitionem, & Rhetoricam *i. ornatum, splendidum, & ambitiosum* dicendi genus euerterunt, *& suffulserunt.* Sed *videndum* ne nobis, qui hęc prętermittimus, & *contemptimus, hoc verbum vitio. &c.*

φιλαργύρος. Philargus. Hic erat prodigus, & Athenis deprehensus est in sacrilegio, & Gorgoneum surripuit, vt ait Isocrates Meminit huius Æschines in oratione contra Ctesiphontem.

φιλανθρώπως. Amicissimè. Humanissimè.

φιλοφρόνησις. Amicè, vel humaniter excipientia. Consolantia.

φιλοφρόνως. *Humaniter. Amicè.* Studiosè. Prompte. *vel, Alacriter.*

φιλοφρονοῦμαι. Accusatiuo. Amicè, benignè, humaniter excipio, & tracto.

φιλοφρόνησις. Benigna-exceptio. Benignitas. Hospitalitas. Comitas. Vel, Lenitas. Mansuetudo. Beneuolentia. *Familiaritas. Liberalitas.*

Φιλόχορος. Philochorus, Cycni F. Atheniensis vates, & aruspex. Vxor verò fuit ipsi Archestrata. Philochorus autem fuit temporibus Eratosthenis, vt adolescens senem Eratosthenem assingeret. Obiit autem Antigoni insidiis sublatus, quòd apud eum delatus esset, quasi Ptolemæi regno studeret, *& in ipsum esset propensus.* Scripsit de Attica lib 17. Continent autem Athenensium res gestas, & Reges, & Archontes, vsque ad Antiochum illum postremum, cognomento Deum. Scripti verò sunt contra Demônem. De diuinatione. 4. De sacrificiis. 1. De Tetrapoli. Salaminis origines. Epigrammata Attica. De Atheniensium præterminibus. lib 17. De iis, qui Magistratum gessernnt Athenis, *vel, de Prætoribus Atheniensium*, à Socrate vsque ad Apollodorum Olympiades, libris duobus. Aduersus Demônis Atticam historiam. Epitomen suæ Atticæ-historiæ. Epitomen operis Dionysij. De sacris. *De templis.* De Sophoclis fabulis, lib. 5. De Euripide. De Alcmane. De Atheniensium mysteriis. Collectionem Heroidum, siue Pythagorearum matronarum. Deliacos lib 2. De inuentis De expiationibus. De symbolis. *i. De signis, vel, coniecturis.*

καὶ. Δηλιακὰ βιβλία β. περὶ εὑρημάτων. περὶ ἡμιθεμῶν. περὶ συμβόλων.

φιλοχρηματία. Pecuniæ-cupiditas. Auaricia.

Φιλοψυχήσαντα. Cùm Antigonus ad Aotoniũ vinctus duceretur, ad extremum vsque vitæ-cupidus, ob frigidam spem, securis eum imperio digna excepit, *& percussit.*

Φιλῳδὸν γένος. *Aristoph. Ran pag. 140. v. 12.* Genus canendi-amans. Ranæ. Quòd ament cancre.

Φιλιοθέντες. Conciliati. Amici facti. Vt Iuniores autem amici facti. *Hoc autem φιλιοθέντες dicitur*, vt πολεμιοθέντες. i hostes-facti. Ælianus *in* Varia historia. Quidam ob libertatem, amicitia cum Romanis iniit, *simularunt se Romanis amicos esse. fideque data simulatam hanc amicitiam confirmarunt.* Postea tamen fidem (quæ profectò vinculum est amicitiæ) non seruarunt. Et φιλιοθῆναι. Amicum fieri. *Amicitiam cum aliquo inire.* Vt, Dicebat illum adolescentem ad eum iniisse, vt amicitiam cum eo iniret. Et rursus. Tunc temporis inita amicitia cum Episcopo, ad Ecclesiam emisit N.L.

Φίλων. Philon. Byblius Grammaticus. Hic fuit vicinus temporibus Neronis, & diù vixit. Consulem enim Senerũ, qui vocabatur Erennios, ipse dicit fuisse, cùm annũ ageret 78. Olympiade 220. Scripsit autem de parandis, & deligendis libris. lib. 12. De verbi-

Φιλουργὸς οὖτος ἀσεβὴς ὢν, ἐφωράθη ἐν Ἀθήναις τὰ ἱερὰ συλήσας. καὶ τὸ γοργόνειον ὑφαλόωμος. ὡς Ἰσοκράτης λέγει. μέμνηται τούτου αἰσχίνης ἐν τῷ κτησιφῶντος. A

Φιλοφρονέστατα. φιλικώτατα.

Φιλοφρονούμενος. ἀσπαζόμενος.

Φιλοφρόνως καὶ συνδαίσας. ἀσμένως.

Φιλοφρονῶ. φιλτιατικῶ.

Φιλοφρόσυνα. δεξιώσεις. ἀσπασμοί. B

Φιλόχορος κύκνου Ἀθηναῖος μάντις, καὶ ἱεροσκόπος γεγονὼς ἤνθησε, ἀρξαμένης τῆς χρόνους ἄγειν ὁ φιλόχορος Ἐρατοσθένους. ὡς δὲ βαλεῖν ἔφη σβότινον ὄντα ἐρατοσθένη. ἐτελεύτησε δὲ ὑποβρυθεὶς ὑπὸ Ἀντιγόνου. ὅτι διεβλήθη πρὸς τὸν Πτολεμαίου βασιλέα ἐγκαλῶν αὐτῷ βιβλία ἱζ. περιέχει δὲ τὰς Ἀθηναίων πράξεις. καὶ βασιλεῖς, καὶ ἀρχοντας, C ἕως Ἀντιόχου τοῦ τελευταίου τοῦ προσαγορευθέντος θεοῦ. ἔστι δὲ πρὸς διόφαντα, περὶ μαντικῆς δ'. περὶ θυσιῶν α. περὶ τῶν παραπολίων συναγωγῶν κτίσεις. ὑπομνήματα ἀττικά. περὶ τῶν ἀθήνησιν ἀγώνων. β βιβλία ἱζ. περὶ τῆς Ἀθήνησιν ἀρχαιρεσίου τοῦ σωκράτους. καὶ μέχρι δευτέρου ὀλυμπιάδος, ἐν βιβλίοις β. πρὸς τὸν δήμωνος περὶ Ἀθηναίων. ὑπομνήματα τῶν ἰδίων αὐτοῦ βίβλος. ὑπομνήματα τῶν διονυσίου παραγωγῶν. περὶ ἱερῶν. περὶ τῶν σοφοκλέους μύθων, βιβλία ι. πρὸς διονυσόδωρον. D περὶ ἀλκμαίωνος. περὶ μυστηρίων τῶν Ἀθήνησι. συναγωγὴ ἡρῳδιάνου. κύνι πυθαγορίῳ γυναικῶν. περὶ συμβόλων.

Φιλοχρηματία.

Φιλοψυχήσαντα. ἀπήγετο ἀχθόμενον δίσημον ἀργυρίου, φιλοψυχήσαντα μόχθους ἐφέτου δεῖ ψυχρᾶς ἐλπίδος, ἀξίῃ δ' ἡ ἡγεμονίας πλέκεις δεδέχεται.

Φιλῳδὸν γένος, οἱ βάτραχοι. πρὸς τὸ φιλῶδες ᾄδειν. E

Φιλιοθέντες. οἱ δὲ ὕστεροι φιλιοθέντες. φίλοι ἡμῖν μετὰ. οἱ πρὸ πολεμιοθέντες, ἐχθροὶ πολέμιοι ἡμῖν μετὰ. αἰλιανὸς ποικίλῃ ἱστορίᾳ, ἐπ' ἐλευθερίᾳ τινὲς ῥωμαίοις φιλιοθέντες. ὕστερα μέντοι τὴν πίστιν, ἣν πρὸς οὐδὲν ἡμᾶς ὄφελος φιλίας, οὐκ ἐτήρησαν. καὶ φιλιοθῆναι, φίλος γενέσθαι. ἔλεγε τὸν νεανίαν ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν φιλιοθησόμενον. οἱ. καὶ αὖθις φιλιοθεὶς ἐν τῷ τῶν τοῦ ὑπατικοῦ, τῇ ἐκκλησίᾳ ἐξέπεμψε. F

Φίλων. Βύβλιος γραμματικός. οὗτος γέγονεν ἐπὶ τῆς νέρωνος ἡγεμονίας. καὶ παρέτεινεν εἰς μακρόν. ὑπατεύοντος γοῦν τοῦ σεβῆρος τὸν ἐρίννιον χρηματίσαντα, αὐτὸς ἑαυτὸν φησιν ὅτε ἦν ἐτῶν ὀγδοήκοντα ἑπτὰ, καὶ ἑβδομηκοστὸν ἔτος. ὀλυμπιάδι δὲ ἕκτῃ καὶ ἑξηκοστῇ. γέγραπται δὲ αὐτοῦ περὶ κτίσεως, καὶ συλλογῆς βιβλίων, βιβλία ιβ'. περὶ πόλεων,

bus, &c.

A καὶ οὓς ἐκάστη αὐτῶν ἐνδέξεις ἤνεγκε. βιβλία λ'. περὶ τῆς βασιλείας ἀδριανοῦ. ἐφ' οὗ καὶ ἦν ὁ φίλων καὶ ἀνα. ὕπατος γέγονεν ὁ φίλων. ἡμῖν χρήσιμα ἱστορήσας ὡς αὐτός φησι.

Φίλων. ἰουδαῖος. τεχθεὶς ἐν ἀλεξανδρείᾳ. ἠσκήσατο ἱερέων. φιλοσοφίαις δὲ τὰ ἑλλήνων, εἰς μέγα προῆλθε παιδείας ὡς μετελθεῖν πᾶσαν ἑλληνικὴν παίδευσιν. τότε τῇ ἐγκυκλίου καλουμένων, καὶ τὰς λοιπὰς ἐπιστήμας, σὺν ἀκριβεῖ κριτηρίῳ φέρει, ἡ πλούτισε τὸν λόγον, παρόμοιον πλάτωνι, ὡς καὶ εἰς παροιμίαν παρ' ἕλλησι τοῦτο χωρῆσαι ἢ πλάτων φιλωνίζει, ἢ φίλων πλατωνίζει. τοιαύτη δέ ἐν ὁμοιότης φ' μὲ ἑρμογένους τοῦ ῥήτορος πρὸς τὸν πλάτωνος. καὶ τὰ μὲν μέχρι παῦλα αὐτοῦ βιβλία ἀπώλετο. ἃ δὲ ἔστι καὶ ταῦτα. ἐξ ὧν καὶ ταῦτα. ἐξηγήσεως γλωσσῶν βιβλίον α'. ἐξηγήσεως, καὶ εὑρέματος α'. ἐξηγήσεως ὧν τινῶν τις δύναται α'. ἐξηγήσεως τῆς τῶν συγχύσεως γλωσσῶν. βιβλίον α'. ἐξηγήσεως, καὶ εὑρέματος α'. ἐξηγήσεως ὧν τινῶν τις δύναται α'. ἐξηγήσεως τῆς διαθήκης τῶν θείων προστάξεων α'. ἐξηγήσεως μεστὰ ἴσων, καὶ ἀνίσων α'. περὶ τῶν τριῶν δυνάμεων. περὶ ἐναλλαγῆς ὀνομάτων ἓν βιβλ' πᾶν. ἐξηγήσεως συμβολικῶν, λόγους β'. περὶ βίου φιλοσόφου. περὶ γιγάντων α'. περὶ ὀνείρων ε'. περὶ ζητουμένων, καὶ ἐρμηνευομένων, τῆς ἐξόδου ε' περὶ τῆς σκηνῆς, καὶ διαλόγου δ'. περὶ θυσιῶν. περὶ ὑποθέσεων, ἢ τῶν κατὰ μωσέα. περὶ προνοίας. περὶ ἰουδαίων α'. περὶ ἀγωγῆς βίου. ἐξηγήσεως ἀλληγορικοῦ. καὶ ἐξηγήσεως τοῦ ἱλάσκου λογισμὸν ἔχειν τὰ ἄλογα. ἐξηγήσεως τῶν παῖς ἄφρων δοῦλός ὄζει. ἐξηγήσεως τῆς ἐξηγησῆς τῷ χριστιανῶν. περὶ βίου θεωρητικοῦ. ἐξηγήσεως ἱκετηρίας. ἐξηγήσεως γεωργίας λόγους β'. ἐξηγήσεως μέθης β'. περὶ τοῦ μωσέως βίου. ὡς τὰ χρόνου βίων τινές, τὸν φιλόλαον ῥητορεύειν. εἰς τὸν περὶ τάπυχον μωσῆν. εἰς αὐτὸν μωσῆν λόγους ἰ. λέγουσι τοῦτον δὴ γαῖον καλλιγόλαν ἐν τῇ ῥώμῃ κιθωνιῶσαι, ὁπηνίκα ἐφιστάντος τοῦ οἰκείου ἔθους ἀπεσάλη. ἡ ὅτε τὸ δεύτερον ἦλθε πρὸς κλαύδιον ἐν τῇ αὐτῇ πόλει, ἐξελεχθῆναι τῷ αὐτῷ πατρὶ καὶ τοῦτοις ἐγκαίνια φιλίαν. τ', ἐξ ἧς τοῦτο τοὺς αὐτοὺς ἐκ μέρους τοῦ μαθητοῦ πέτρου, ἐν ἀλεξανδρείᾳ ἔτη πλείω ἐπὶ τοῖς ὧν ὡς φασίν ἐξεφάνη ἀναριθμήτα συντάγματα, καὶ πᾶσαν ὠφέλειαν ἔχοντα.

Φίλων. καρπάθιος, ἐγραψεν ὑπόμνημα εἰς τὸ ᾆσμα τῷ ᾀσμάτων.

Φιλωνίδης. ἀθηναῖος παλαιὸς ἀρχαῖος. ποιητὴς κωμῳδίας. τῷ δραμάτων αὐτοῦ ἐστί, κόθορνοι. ἀπάτη. φιλέταιρος. καὶ ζήτει ἐν τῷ ἀπαίδευτοι.

Φιλῶ σε, καὶ κάδομαι, ἐὰν εὑρεθῶσι δύο ῥήματα κατ' ἐνὸς μέρους λόγου συντασσόμενα, ὧν θάτερον ὠδημῇ αἰτιατικῇ, τῷ ἑτέρῳ ὀφείλομεν συντάξαι τὴν αἰτιατικήν. τὸ δὲ ἄλλο ῥῆμα οὐδὲν βλάπτει, κἂν δοτικὸν ἐπιφέρηται. οἷον φιλῶ σε, καὶ κάδομαι. τὸ φιλῶ συντάξον αἰτιατικῇ. τὸ δὲ κάδομαι, οὐδενί. ἀλλ' ἔστι δοτικὸν ἀπόλυτον ποιητικόν. τοῦτο ἐστὶ τὸ κάδομαι σου. Τοι curam gero. De te sum solicitus. Eodem modo ponuntur & alia, vt ἐμπῶ,

bus, & quos vna-quæque claros viros tulerit, lib.30. De Adriani imperio, sub quo etiam Philon fuit. Et alia. Consul certè fuit Severus, qui vocabatur Erennius, eo tempore, quo Philon 78. ætatis annum agebat, vt ipse Philon dicit. Sic enim, vt antè, dicendum videtur.

φίλων. Philon Iudæus, natus Alexandriæ, ex familia sacerdotum. Græcorum autem philosophiam sequutus, ad magnam eruditionem est progressus, adeò vt omnem Græcam disciplinam sit persequutus, & assequutus, cùm illam, quæ circularium, ac liberalium artium disciplina vocatur, tum etiam reliquas scientias, cum earum accurata perceptione. Fuit autè ea dicendi vbertate præditus, quæ Platonicæ similis erat, vt etiam in Prouerbium apud Græcos abierit, aut Plato Philonissat, aut Philon Platonissat. Eras. ad Chil. 1. Cent. 7. col. 547. & 548. ad 71. Tanta est similitudo & ingenij, & dictionis illius viri cum Platonis ingenio, & dicendi genere. Scripti sunt autem abeo infiniti libri, de quorum numero sunt & isti, De confusione linguarum, lib. 1. De natura, & inuentione, lib. 1. De votis mente susceptis, lib. 1. De institutione, lib. 1. De hæreditate diuinarum rerum, lib. 1. De partitione parium, & contrariorum, lib. 1. De tribus facultatibus. De scripturis mutatis à quibusdam. De fœderibus, lib. 2. De vita philosophica. De Gigantibus. lib. 1. De somniis, lib. 5. De quæstionibus, & interpretationibus Exodi, lib. 5. De tabernaculo, & Decalogo, lib. 4. De sacrificiis. De promissionibus, vel execrationibus. De prouidentia. De Iudæis lib. 1. De vitæ institutione. De Alexandro. Et, ipsa quoque bruta suam quandam ratiocinationem habere. Et omnem stultum, seruum esse. De ratione vitæ Christianorum. De vita contemplatiua. De supplicibus. De agricultura, lib. 2. De ebrietate, lib. 2. De Moysis vita. De Cherubim. Hoc est de flammeo gladio. In quinque libros Moysis, & in ipsum Moysen, orationes quinque. Dicunt hunc sub Caio Caligula periclitatum esse, quum suæ gentis Legatus missus est, & cùm iterum ad Claudium in eadem vrbe venisset, cum Sancto Apostolo Petro disseruisse, & eos amicitiam inter se contraxisse, & propterea eum studiosos Marci, discipuli Petri, Alexandriæ versibus ornasse. Sunt igitur (vt antè diximus) per illustria, & innumera illius viri opera, & omnem vtilitatem habentia.

φίλων. Philon Carpathius, scripsit commentarium in Canticum Canticorum.

φιλωνίδης. Philonides. Athenienſis Comicus antiquus. Antè fuit Fullo. Ex comœdiis eius sunt Cothurni, Apeta. Currus. Philetærus. Quære in voce Ἀπαίδευτοι.

φιλῶ σε, & κάδομαι. Amo te, & curo. Si duo verba reperiantur constructa cum vna orationis parte, vt hic, cum pronomine, cum vna priore orationis parte pronomen construere debemus. Alterum verò verbum orationis constructionem non lædit, quamuis enûtietur absolute. i. sine vllo casu expresso, vt, φιλῶ σε, καὶ κάδομαι. Nam illud quidem φιλῶ, construe cum accusatiuo. Illud verò κάδομαι. cum nullo casu construitur: sed est absolutum, & sine casu positum. Quod aliàs cum genitiuo ponitur, κάδομαί σου. Tui curam gero. De te sum solicitus. Eodem modo ponuntur & alia, vt ἐμπῶ,

ἐμφερνίζω σου. *Amo*[*te*,] *& curam-gero tui. Hoc enim, cum genitiuo ponitur, illud verò, absolutè, & sine casu. Quod aliàs cum accusatiuo ponitur,* ἀγαπῶ σε. *Vel constructionem dicas esse ellipsim, & in altero quidem verbo, casum expressum, in altero verò, non expressum: scil. subauditum, qualem ipsa rerum natura flagitat.*

Φιλοῖτας. Philotas. *Videtur proprium viri nomen.*

Φιλτάτιον. q.d. Amiculus. i. Parvus-amicus. *Vel, amicissimus, & dilectissimus. Aristoph. Acharnens. pag. 281. v. 15.* Εὐριπιδίου γλαυκ. Euripidule dulcissime, ô amicule. *vel, amicissime.*

Φιλοίκτησις. Amans-commiserationem. Ad-commiserationem-propensum. Ad-lamentationem proclive. Sophocles *in Aiace pag. 35. v. 4.* Valde profectò commiserationis-amans *est* mulier. *Mulier est animal ad commiserationem valde propensum.*

Φιλοίτης. Philœtes, & Philœtius, nomina propria.

Φίλυδρα. Aquam-amantia. *Plantarum, aut animalium epitheton.*

Φιλλύλιος. Phillylius, Athenienſis, Comicus, antiquæ comœdiæ *ſcriptor.* Ex ipſius fabulis ſunt, Ægeus, Antia, Duodecima, *quod eſt* meretricis nomen. Hercules. Plynttia, vel Nauſicaa. Vrbs puteos-fodiens. Atalanta. Helena.

Φίλυρα. Tilia. *Gallicè. Til. & tillet.* Arboris genus, quod corticem byblo papyro ſimilem habet.

Φιλύρινος. Philyrinus Cineſias. *Ariſtoph. Auibus pag. 413. v. 10. & 11.* Hic fuit Dithyrambopœus. Philyrinus verò *dictus, vt in ſchol. annot. 6. docetur, tiliaceus,* pro, viridis. Philyra enim, *tilia,* viridis *eſt.* Vel, Leuis, vt Dithyrambopœus vilia, & leuia *carmina* faciens. Hoc enim *tilia* lignum *eſt* leue, & minimè grauc. Erat autem *ille Cineſias* etiam mancus, & claudus. *Vide ſchol. annot. 7.*

Φιμίδια. *Lat. vox.* Feminalia. Femoralia. Braccæ. *Gallicè. Brayes. Haut de chauſſes. Ital Braghe.*

Φιμός. Parvus-camus. φιμὸς enim, *ſine* καμὸς, *camus, vinculi genus, quo canum, & ferarum ora obligantur, ne mordeant. Item capiſtrum, & alia, de quibus Lexica. Vnde* φιμοῦν, *quod Galli dicunt emmuſeler. Nam* φιμὸς *eſt iis, Muſeliere.* Ἐπὶ δὲ τοῦ, οὐμὸς verò, *Phemius, nomen viri, de quo Euſtath.*

Φιμοῦ. Accuſativo. Camo-colligo, fiſcella-capiſtro, os obduco, obturo, concludo, præcludo, conſtringo. *Vide Lex.*

Φίμωτρον. Camus. Vel, Inſtrumentum, quo vel fera, vel hominis os conſtringitur, & obturatur.

Φιμοῖ. *Camo-conſtringit.* Strangulat. Angit. Os-occludit. Vt, Iugulati *hominis* os-occludens manu, ne quam vocem cum anima emitteret. Ipſum præſens, eſt φιμῶ, *de quo pluribus in Lex.*

Φιμὸς. Frænum. *Camus. Capiſtrum.*

Φιμοί. Frena. *Cami. Capiſtra. Vincula. Item reticulata cadiſcorum opercula, quæ coli quandam ſpeciem habebant, ſuperne lata, inferne verò, anguſta, ne immiſſa ſuffragia dilaberentur.* Aeſchines *in oratione* contra Timarchum. Et camos, & aleatoria alia inſtrumenta. φιμὸς verò, eſt ille, qui vocatur *καμὸς, vnde latinum, camus,* in quem iniiciebantur *vel hominum, vel ferarum ceruices, vt conſtringerentur, & premerentur. N. L.* Viphilus autem dicit *in quodam ſenario,* Traite in medium, ipſum caput, vt *in eum* iniiciatis.

Φινεὺς. Phineus, vir cùm aliis *in rebus* præſtantior inferioribus, tum etiam æquales, paterna dignitate ſuperans. Filius enim *erat* Eleazari Pontificis, Moyſis verò, ex fratre *Aarone* pronepos. *Nam vt docetur Exodi cap. 6. v. 25. Eleazarus erat filius Aaronis, qui frater erat Moyſi, Eleazari verò filius, erat Phineus. Quare erat Moyſi ex fratre pronepos.* Qui vehementer-dolens propter Zambri flagitia, cùm decreuiſſet, prius quàm per impunitatè augeretur illa petulantia, factis pœnas de illis

τοῦ. καὶ ὅσα ἄλλα εἶσιν ἀγαπῶν, καὶ φροντίζων σου.

Φιλοίτας.

Φιλτάτιον. ὦ δ' ἐκπίδιον, γλυκύτατον. ὦ φιλτάτιον.

Φιλοίκτησον. ὁ Σοφοκλῆς. Φιλοικτήτου. Σοφοκλῆς. καὶ τὸ φιλοίκτησον χωρεῖ.

Φιλοίτης ὄνομα κύριον. καὶ φιλοίτιος.

Φίλυδρα. Φιλοῦντα τὸ ὕδωρ.

Φιλλύλιος Ἀθηναῖος. κωμικός. τῆς παλαιᾶς κωμῳδίας. γέγραφε δραμάτων εἰς τὰ ὄντα, αἰγεύς. αὖγη. Ἀντία. Ἐπίκληρος ὄνομα δωδεκάτη. Ἡρακλῆς. Πλυντηρία, Ναυσικάα. πόλις φρεατόρυχος. Ἀταλάντη. Ἑλένη.

Φίλυρα. εἶδος δένδρου. ἔχον φλοιὸν βύβλῳ παπύρῳ ὅμοιον.

Φιλύρινος. κυνσίας. οὗτος διθυραμβοποιὸς γέγονε. φιλύρινος ἢ, ἀπὸ τοῦ χλωροῦ. ἢ γὰρ φιλύρα χλωρά, ἢ κοῦφα. ὡς αὖ, διθυραμβοποιὸς δύτηλος, καὶ κοῦφα ποιῶν. καὶ γὰρ τὸ ξύλον τοῦτο κοῦφον, καὶ ἁλαφρόν. ἦν δὲ καὶ χωλὸς καὶ κυλλός.

Φιμίδια. ἀναξυρίδες. βραχία.

Φιμίος.

Φιμοῦ. αἰτιατική.

Φίμωτρον.

Φιμοῖ. ἄγχει. βασκαίνει. τὸ στόμα τῇ χειρὶ φιμώσασα τοῦ ἐσφαγμένου, μή τινα τῇ ψυχῇ συναπολύσῃ φωνήν. ὁ εἰς τὸν, φιμῶ.

Φιμὸς. ὁ χαλινός.

Φιμοί. αἰχμίνης κατὰ τιμάρχου. Φρυνίδης, καὶ κυβευτικὰ ἕτερα ὄργανα. φιμὸς δὲ ὅξυ, ὃ καλούμενος κάμος, εἰς ὃν ἐνεβάλλοντο. Δίφιλος δέ φησιν, ἅλας εἰς μέσον τὸν φιμὸν, ὡς αὖ ἐμβάλῃ.

Φινεὺς. αἰρόμενος τά τε ἄλλα πρεσβύτερον τῷ κατὰ γένος, καὶ τῷ τοῦ πατρὸς ἀξιώματι τοὺς πλησιάζοντας ὑπερέχων. ἐλεάζαρου γὰρ τοῦ ἀρχιερέως υἱὸς. μωυσέως δ' ἀδελφοῦ παῖς δὲ, υἱὸς ὤν, ὑπερηγάπησε τοῖς παρὰ γνώμην τολμήμασι τοῦ ζαμβρί, καὶ πρὶν ἰσχυρὸν γενέσθαι τὸ κακὸν τοῦτο τῆς ἀδείας, ὀργὴν τοῦ δικαίου ἐν τῇ εἰς φανέρωσιν ἐλθεῖν, καὶ καλύ-

sumeret

A σαι ἀβελῶν τὴν ὥδε γαμίαν εἰς πλείονας, τὴν αἰχμαλώτων οὐ κολαζομένων. τόλμη δὲ, καὶ ψυχῆς, καὶ σώματος ἀνδρεία τοῦτον προέχειν, ὡς μὴ πρότερον εἶναι συγκλητικὴν τὴν ἀνδρῶν, ἀναλλάττεσθαι, πρὶν ἢ καταγωνίσασθαι, καὶ νίκην τὴν ἐπ' αὐτοῖς λαβεῖν, δὴ τὴν τῷ Ζαμβρῇ σκηνὴν ὥδε ἐλθόμενος, αὐτόν τε κτείνει τῇ ῥομφαίᾳ. καὶ τὴν Χοσβίαν ἀπέκτεινεν. οἱ δὲ νέοι πάντες, ὅσοι αἰσχίστης ἐπιθυμίας ἦν, καὶ τὸ φιλοκερδεῖν, μιμηταὶ γενόμενοι τῆς φινεὲς τόλμης, ἀπήρκουν τοὺς δικαίους τῆς ὁμοίους ζαμβρῇ τὴν αἰτίαν ἐληφότας. διὸ ἀπόλλυνται ὑφ' οὗ καὶ ὑπὸ τῆς τούτων ἀνδραγαθίας, πολλοὶ τῇ ὥδε γενομένων. ἐφθάρησαν δὲ πάντες καὶ λοιμῷ, ταύτην ἐπικήδειον ἀυτοῖς τὸ θεοῦ τὴν τόσην. ὅσοι τε ξυγγενεῖς ὄντες κωλύειν ἐδόκουν τούτους, ἀπέθανον. διὸ ἀπόλλυνται μὲν οὖν ἐκ τῆδε τάξεως ἄνδρες οὐκ ἐλάττους τετρακισμυριάδων, ἑξακοσίων. ὑπὸ δὲ ταύτης παροξυνθεὶς τῆς αἰτίας μανίας, ὅδε τὸ μιδιανιτῶν ὅλεθρον ἐστρατεύσατο.

fumere, & impedire ne illa iniquitas ad plures transiret, *suis* autoribus non punitis, ea fuit & audacia, & animi corporis fortitudine, vt non prius, si quod periculum ellet conflatum, *ac sit paratum*, à *proposito* recederet, quàm *flagitiosos* debellaret, & victoriam ab ipsis reportaret. *l. κου ἀπ' αὐτῆς.* Quamobrem ad Zambræ tentorium profectus, & ipsum, & Chosbiã gladio feriens interfecit. Omnes autem adolescentes virtutis, & honestatis studiosi, Phinees audaciæ imitatores facti, *Phinees audaciam imitati*, interfecerunt eos, qui culpam sustinuerant, *& accusati fuerant* ob eadem flagitia, quæ Zambres perpetrarat. Ex illis igitur, qui hæc iniqua facinora commiserant, multi etiam horum fortitudine *sublati* perierunt. Multi etiam pestilentia. *l. πολλοὶ δὲ λοιμῷ.* hoc morbo diuinitùs ipsis immisso. Et omnes cognati *eorum*, qui ipsos hortabantur, vt hæc impedirent, quòd iniuriè facere Deo viderentur, obierunt. Ex eiusmodi igitur perierunt non pauciores quadraginta-millibus, & sexcentis. Moyses igitur hac de causa vehementer iratus, exercitum ad Madianitarum perniciem emisit.

B

C Φινεύς. ὄνομα κύριον. ἐκ φινεΐδης, ὁ υἱὸς τοῦ φινέως.

φινεύς. Phineus. Nomen proprium. Et Phinides, *patronymicum est*, Phinei filius.

φίνειον. ὄνομα τόπου ἐν πόντῳ. ἢ ὄρος.

φίνειον. Phineum. Nomen loci in Ponto. Vel mons.

Φινίδας. ὄνομα κύριον.

φινίδας. Phinidas. Nomen proprium.

Φιρμιλιανός. ζήτει ἐν τῇ ἑβδομηκοστῇ. ἵππους ἐπὶ ἵστατο γραπτοὺς, καὶ οὐαλεντινιανοῦ. καὶ θεοδοσίου. καὶ κυρτοῦ φιρμιλιανοῦ πρὸς γέλωτα.

φιρμιλιανός. Firmilianus. Quære *in* τῇ ἑβδομηκοστῇ. Equestres statuæ Gratiani, Valentiniani, Theodosij, & gibbosi Firmiliani, risus causa stabant erectæ.

φίσκος. δημόσιον ταμεῖον.

φίσκος. Fiscus. Publicum ærarium.

D Φυτῶν. κορμῶν. ξύλων.

φυτῶν. Truncorum arboris. Stipitum, Caudicum, codicum.

φύτου. ἀριστοφάνης. τὸ γὰρ φύτου πρῶτον φύσει.

φύτου. Planta. Germen. Aristoph. *in Pace pag.* 478. *v.* 13. *schol. annot.* 8. *& 9. Vide notas.* Germen enim primum producit. *Hæc enim planta* vitis, *fructum præcocem ac maturum producit.*

Φυτεύσαι. γεννῆσαι τὴν παρὰ τοῦ πάππου. διὸ καὶ ὁ πατὴρ ἐκεῖνο. ἀλλὰ γεννῆσαι. καὶ δευτέρους ὁμοίως, τὴν γεννωῶντος λέγομεν δὲ, καὶ τὸ γεννηθὲν φύτευμα. δῆπουθεν αὐτόλυκος. ἐπεὶ δ' ἤγαγες κεἰσὲ φύτευμα τῆς βοός.

φυτεύσαι. Genuisse. Procreasse. De patre dicitur, non etiam de matre: sed patere. Et φυτὸς eodem modo sumitur pro generantis. Fœtus etiam, *& partus* dicitur φύτευμα. Eupolis Autolyco. Sed adduxisti nouum fœtum boum.

E

ΤΟ Φ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Θ.

CVM Θ.

Φθαίει. αἰτιατικῇ. προλαμβάνει.

Φθάντος ἔργου γίνεται.

Φθαίει. Accusatiuo. Præoccupat. Anticipat. Antecurrit.

φθάντος ἔργου γίνεται. Antecurrentis opus est. *Id est ille, qui diligentia cæteros antecurrit, rem peragit, vtique componit.*

Φθάς ὁ ἥφαιστος φασὶ μιμεῖται. τὴ παροιμία. ὁ φθὰς σοι λελάληκεν. οἱ δὲ, ἀφθὰς φασιν. οἷς ταφὶς, ἀταφὶς. ταῖχος, ἀτειχος.

Φθὰς. Phthas. Vulcanus apud Memphitas *ita* vocatur. Et prouerbium, Phthas *Vulcanus* tibi loquutus est. Alij verò dicunt Aphthas. Aἐθὰς verò dicitur, vt ταφ ς, τεῖχος, ἄτειχος. *Eras. ad. Chil. 2. Cent. 4. ad.* 497. *ad.* 75. *Vulcanus tibi vaticinatus est.*

F

Φθάσῃς. προλάβοις. διὸ δέ τινες ἐν λογισηρίοις δοκοῦντας, ἢ πάντας ὅσοι μιᾶς γε τοῦ συμπορᾶς ἀπατηθέντας ἐν μεσημβρίᾳ τοῦ βίου φιλοσοφίας

Φθάσῃς. Antecurreris. Anticipaueris. Vt, Scis quosdam in logisteriis *i. in locis*, vbi ratiocinatores sedent, vt audiant rationes eorum, qui pecuniam aliquam in manibus habuerunt, *& expendunt*, recusantes *reddere* pecunias *administratæ rationis*, vel prorsus aliqua calamitate adductos, in meridie vitæ philosophiæ, ea

tantùm de cauſa, quòd Platonicè Deum abiuratint, & iurciurando *per Deum aliquid* affirmarint, quos anteuerterit vmbra in eloquendo aliquid eorum, quæ ſont neceſſaria, *Vel, eorum, qua ſunt dicenda. N. L. lege* φθέγξασθαι. Antiqui verò, anteqnàm cereales fruges eſſent-inuentæ, glandes edebant, hinc etiam dictum eſt φαγεῖν edere, comedere.

φθανίδιον. Illum, qui præoccupauit, anticipauit, anteuertit. Dicunt capram Iouis nutricem in-aſtra-relatam-fuiſſe. Dicunt etiam eum, qui ipſam orientem anticipauit, *ac eum ortum anteuerterit*, conſequi quæcunque optarit. *Vide Notas.*

φθανίδιον. ὄνπερ θανάδιμον. λέγουσι τὸν αἶγα τοῦ Διὸς τροφὸν καταστερίσθαι. καὶ φασὶ τὸν ὀλιγοθανάδιμον ὀλιγαλλουσαν αὐτοῦ, ὀλιγοτυγχάνειν ὧν ἂν ἔρηται. A

B

NOTAE.

Ἐπιθανάδιμον] Nec illud φθανάδιμον, nec iſtud ὀλιγθανάδιμον apud Suidam rectè poſitum: Sed ὀλιγθανάδιμον eſt legendum, idq; tribus in locis. Sic enim (at ſuo loco ponendum eſſet ordine literarum) ὀλιγοθανάδιμον. λέγουσι τὸν αἶγα. &c. Sic etiam ſupra in Αἶξ αὐτάνια ſcribendum, & pro ἔρῃ, legendum ἔρηι. Vertes autem, Aiunt capram, Iouis nutricem, in ſyderum numerum relatam fuiſſe, & eum, qui conſpexeris ipſam orientem, compotem fieri rerum omnium, quas optarit. Eraſm. Chil. 3. Cent. 10. col. 819. ad. 76. Capram cœleſtem orientem conſpexerunt.

φθαίη τι. Anteuertet te. *Eſt autem* 3. *perſ. ſingul. optat. aor.* 2. *act.* φθαίμι. ὃ ἀ φθάω *quod aor.* 2. *act. vt à* φθάνω *deductum format. Vt,* φθαίη σε τίς οἰκ ἰκάνων. *Sic enim videtur legendum.* Aliquis in concionem *tendens*, te anteuertet. Et φθαίην *formatum Ionicè, pro comm.* φθαίη. *Et* 2. *perſ. optat. addito* ι, *migrat in tertiam, vt à* τύπτ. ς, τύπτοιμι, *pro,* τύπτῃ. *verberet.*

φθαίνοντα. προλαβόντα τὴν εἰς ἐκκλησίαν καὶ φθάσαντα. C

φθάμενος. Verbum, Vox. Sonus. Oratio. Sermo.

φθάζομαι. Accuſatiuo Loquor. Dico.

φθείρ. Pediculus. *Vide Lex. Item* Pinus fructus.

φθείρω. Corrumpo. Quidquid corrumpitur, duobus modis corrumpitur, vel eo, quo corpora *corrumpuntur*, ipſâ *eorum* reſolutione in elementa. 2. *quum corpora in ſua prima elementa reſoluuntur*, extinctâ formâ propter inconuenienriam ſubiecti.

φθάμενος. ῥῆμα.

φθαζομαι. αἰτιατικῇ.

φθειρ. ὁ τὸ πίτυος καρπός.

φθείρω. αἰτιατικῇ. παῦ τὸ φθειρόμενον, καὶ δύο ἔστιν φθείρεται. ἢ τὸν τῷ συμφύντων, τῇ εἰς τὰ συνιζάνα ἀναλύσῃ, ἢ τὸν τῷ ἀσυμφόντων, διὰ τὸ ἀσυμβίωτον τοῖς εἴδεσι τῇ ἁρμοσίᾳ τοῦ ὑποκειμένου. D

φθείρεται. Corrumpi. *Tanquam à* φθάνω, *& per contrarietatem* φθίνω, *quod à parum vſitato* φθίω, *pro* φθείρω. *corrumpo. Aliàs* φθίνω *per circumflexum, à* φθονῶ. φθίσω, *quod à* φθίω.

φθήμενος. φθάς. Qui præoccupauit, anticipauit, anteuertit. Vel, Qui deprehendit, & occupauit.

φθάνω. à Φθία. Præoccupare. Anticipare. Anteuertere. Ioſephus. Cùm autem Rex ægrè ferret, quòd Iſraelitis ſtipendium dare anteuertiſſet. *à ſuis dediſſet, quàm ſtatuiſſet, ei* Propheta ſuaſit, vt faceret, quod Deo placeret.

φθήμενος. προλαβών. κατάλαβών.

φθήσεται. Præoccupabit. Anticipabit. Anteuertet. Occupabit.

φθία. Phthia. Vrbs *Theſſaliæ*. Achillis patria. Et φθιάς, *Phthias à Theſſalica. genitiuus* φθιάδος, Phthiadis. i. Theſſalicæ.

φθῆναι νυκτός. *q. d. perdita nocte.* hoc eſt, præteritæ. Et φθίμενος. perditus *corruptus, tabe confectus, abſumptus. Item deficiens, moriens, occidens, defunctus. Eſt autem à Eolicè formatum detracto ſyllabico augmento, & tono in præcedentem ſyllabam retracto. pro,* ἐφθιμένος, *vt à* φθίω, *vnde* φθίνω.

φθήσεται. προλήψεται. καὶ φθάσει.

φθίμενος. ἢ τὸν τῷ ἀποθανόντος, διὰ τὸ ἀσυμβίωτον τοῖς εἴδεσι τῇ ἀναρμοσίᾳ τοῦ ὑποκειμένου.

φθίνει. φθείρει. ἢ λύει. καὶ φθινόμενοι.

φθινάς. ἡ νόσος.

φθίνω. φθαρῆναι.

φθίνει. φθείρει. ἢ λύει. καὶ φθινόμενοι.

φθινόπωρον. παλινδρομία τοῦ ἡλίου ἀφ' ἡμῶν γινομένου τῇ καρπῶν πρὸς τοὺς τόπους, ἀφ' ὧν ἐγένοντο. τῆς δ' γινόσεως αὐτῶν αἴτιον γίνεσθαι τὸν

dicunt

A ἅλιον, ὀξυτμίζοντα τὰ νέφη. ᾧ φθυσποεῖδα ἐν ἁλὶ νήχεσθαι. φθυσποεῖδα, τὴν κολυμβάδα λίχνη.

Φθύδων. φθερόμενος.

Φθίος, ὄνομα κύριον. καὶ φθιώτης, ὁ ἀπὸ τῆς φθίας πόλεως. θηλυκῶς δὲ, φθιῶτις γυνὴ δίχα τοῦ ω.

Φθιρά. ὄρος μαιανδρου.

B Φθοιμβεῦντες. διαφθείροντες τοὺς ἄνδρας. καὶ φθοιμερος, ὁμοίως, τοῦ φθείροντος τοὺς ἄνδρας.

Φθίσθαι. φθαρῆναι.

Φθίσος, ἴσως.

Φθίνουσι. διαφθαρήσονται.

Φθιὼν γλίσχρος.

Φθογγαῖς. βοαῖς, ἢ φωναῖς.

Φθόη. φθίσις. ἡ ὀνομα-πάθεια ἐξ αἵματος C ἀπαγωγῆς. ποσείδης. τὴν ἱππικὴν φθόην. καὶ αἰλιανός. φθόη γοῦν θεοπομπον ἡ ἀθηναίων ῥητόρα, ᾧ λειβόμενον ἰᾶτο ὁ ἀσκληπιός.

lore totum in lachrymas ibat, quibus assiduè rigabatur, Æsculapius sanauit. Λίμνη φόην ἀπὸ μνήμης. vel μνείμην, λήθην. ν. ῥ. ον, quod à ῥ να. ε. limus.

Φθοῖς. τὸ πλακουντιον, φθοῖς. ἔστι δὲ ὄνομα πλακοῦντος. τίθεται δὲ ταῖς θεοῖς μὴ ἄνευ πλακοῦντος. ὁ διηρεῖμμενος. ᾧ τροχὰς ὁ κριὸν φθοίδας σοι ταύτας ἐφ' ἅλικος ὦ δήμητερ φέρω. τοὺς φθοῖς μονοσυλλάβως, ὡς λέγουσι τοὺς ἀττικοὺς. ἀριστοφάνης. τοὺς φθοῖς ἁφαρπάζοντα, καὶ τὰς ἰχάδας. D

Φθόνος. ἡ ὅτι τοῖς κακοῖς τῶν πλησίον βασκανία ἕπεται πρὸς τὴν ὠφέλειαν.

Φθόνος. παθος λύπης ὅτι τῇ τῆς πόλεως διανεμηθείσῃ τινές. ἐπὶ τούτου δῆλον ὡς ἂν φθονερὸς αὖ εἴη, ὁ, λυπούμενος ὅτι ταῖς τῶν ἀγαθῶν διανεμηθείσῃ χαμόθεν ἀλλότριον τῷ σπουδαίῳ τὸ λυπεῖσθαι ὅτι ταῖς τῶν ἀγαθῶν διανεμήσεσι. εἰ γὰρ οἱ ἀγαθοὶ ἀγαθοὶ, οὐκ ἂν εἴη ὁ ἀγαθὸς φθονερός. E

Φθόνος. νόσημα ψυχῆς αὐθεμετικὸν, καὶ ἐσθίον ψυχὴν ἣν ἂν καταλάβῃ. οἷς γὰρ ἰὸς τὸν οἰδίποδα, ἓν ἔρως ταυτόν. οἷς ἐκεῖνος ἔχθιστον κακὸν τὸ θεῖον, ἐξ ἑαυτοῦ τοῦτο συμφυὲς ἀρρώστημα εἰς αὐτοὺς τοὺς ἐμφύσαντας αὐτὸ. νοεῖ δὲ ἡ ἴαμβος.

Τὸ δυσμενοῦς τοῦ φθόνου ξίσας χάλυμα,
F Εὕρεις ἐν αὐτῷ τὸν φόνον γεγραμμένον.

Secundum τοῦ φθόνου si. referis literam,
Inuenies in ipso phthono φόνον *scriptum.* i. cædem. Tolle ο ex φθόνος, erit φόνος. Ex inuidia cædes.

καὶ σοφοκλῆς.

Πρὸς γὰρ τὸν ἔχοντ' ὁ φθόνος ἕρπει.

Et Sophocles in *Aiace pag.* 10. *v.* 157.]

Ad illum enim, qui diuitias *habet, serpit inuidia.*

καὶ αὖθις. ποτὲ τοῖς ἀκούουσι κατὰ τῶν μεγάλων

Et rursus. *Hæc enim, quæ dicuntur* contra magnos *viros,*

sunt auditoribus credibilia fide digna, audiores hæc facile credunt, cur propter inuidiam. Et Pindarus *Nem. Ode 8. pag. 401. d. 6.* Sermones verò, *qui contra viros præstantes habentur, & maledicta, quæ spargunter in eos, sunt inuidiæ opsonium, & epula Vide Pind. Lexicon Φθον.* Et rursus. Quamuis autem apud Athenienses esset valde illustris, tamen & ipse obscuratus est ab inuidis omnia corrodente. Capitis enim condemnatus est.

Φθονῶ σοι. Datiuo. Inuideo tibi. Φθονῶ σοι τοῦτο. Inuideo tibi hoc, *vel, huius rei causa.*

Quem viuum contempserunt, cum mortuum desiderant,

Et olim pro tumulo, & exanimi simulachro

Ciuitates contentio inuasit, contentionem autem excitauit populus, vel, populus verò litem intendit.

Φθορά. Malculeo genere. Corruptio. Pernicies. Iactura. Mors. Internecio. Vt, Ille semper adeò fuit studiosus internecionis hominum. Et rursus. Magna verò fuit corporum internecio. *Pro, multi verò perierunt.* Si enim oportet cognoscere internecionem, & *scire quid sit internecio*, si quis tunc vidisset id, quod acciderat, *rem* manifestè cognouisset.

Φθόρος. αἰσυπικὸς. οὗτος μὲν αὐτοῦ κατεσπουδασμένος ὁ περὶ αὐτὸ ἐσπάνει αἰεὶ φθόρος. καὶ αὖθις. πολλὴ ἡ φθόρος ἐγένετο τῶν σωμάτων. οὐ γάρ τοι δεῖ γε εἰδέναι τὸν φθόρον, τὸ δ' ἂν ἰδών τις τὸ συμβαῖνον ἔγνω σαφῶς.

Φ CVM Λ.

Φλάβιος. Flauius. Nomen pecuniarum quæstoris. *l.* χρηματιστοῦ. χρηματιστὴς verò, *quæstus pecuniarius, Parandæ pecuniæ ratio. Quæstus. Lucrum.*

Φλάκκος. Flaccus. Nomen proprium. Vt, Sed & Campani Flaccum, & Syracusani Marcellum accusare cœperunt.

Φλαμινῖνος. Flaminius. Nomen proprium. Vt, Flaminius *fuit* perfectus, *ac, insignis* popularis aurex captator, & ductandæ plebis artifex: sed ad veterum, & bellicarum rerum tractationem non aptus. Et Flaminios.

Φλᾶν Tundere. Verberare. *Frangere. Percutere. Mandere. Vorare. Sorbere. Vt in quodam senario.*

Tundere suum inimicissimum caput.
Aristoph. *in Pluto pag. 40. v. 11. & 12.*

Pungunt enim, & tundunt anteriores crurum partes,

Demonstrantes singuli benevolentiam quandam.

Φλαμίνιος. ὄνομα κύριον. ὁ φλαμίνιος ὀχλικός, καὶ δημαγωγὸς τέλειος. πρὸς ἀλλοτριῶν δὲ καὶ πολεμικῶν πραγμάτων χρησιμεύειν οὐκ ἀφυής. καὶ Φλαμινίους.

Φλᾶν. Θλᾶν.

Τύπτων. φλᾶν τιν' ἑαυτῷ δυσμενέστατον κάρα Aristoph.

Νύττουσι γάρ, καὶ φλῶσι ταὐντικνήμια.

Ἐνδεικνύμενος ἕκαστος εὔνοιάν τινα.

Λὲς δεικτύλιον. *Vide v. 9. vbi dicit* Βάλλ' ἐς κόρακας. *&c. Abi ad coruos, Abi in malam rem. Sequens exemplum est huic simile. Extat autem in Pace pag. 451. v. 5.* Ἄνδρες Μεγαρῆς οὐκ ἐς κόρακας ἰόντες;

Viri Megarenses non ad coruos cum vestra pernicie abibitis?

Φλαῦρον. Attice. φαῦλον verò, communiter. Leue. Malum. Differt tamen φλαῦρον, & φαῦλον. Nam φλαῦρον quidem, est paruum malum. φαῦλον verò, magnum malum.

Φλαῦρον. Garrulum. Iniucundum. Maledicum. Molestum. Apud Aristophanem *in Pace. p. 437. v. 10. schol. annot. 11. vbi pro* ἀνδίκ, *legitur* ἀναιδὲς, *impudens. Item apud Sophoclem in Oedipo Colonæo pag. 285. v. 3.*

Senem autem erigere molestum est, ac difficile, *senem, qui iuuenis ceciderit.*
Hoc est, fieri non potest, vt ille, qui semel in iuuentute ceciderit, in senectute erigatur. *Et ad Chil. 3. Cent. 4. col. 699. ad. 10. Senem erigere. Scribi Poeta nomen non extat. Item apud Aristoph. in Nub. pag. 103. v. 19. 20. 21. 22.*

-- Bona verba dicas,

Ἐσόμεν,

ΤΟ Φ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Λ.

Φλάβιος. ὄνομα χρηματισμοῦ.

Φλάκκος. ὄνομα κύριον. ἀλλ' ἐπιχείρησαν καὶ οἱ κερκυραῖοι τῷ φλάκκου, καὶ οἱ συρακούσιοι τῷ μαρκέλλου κατηγορῆσαι.

Φλαμίνιος. ὄνομα κύριον. ὁ φλαμίνιος ὀχλικός, καὶ δημαγωγὸς τέλειος. πρὸς ἀλλοτρίων δὲ καὶ πολεμικῶν πραγμάτων χρησιμεύειν οὐκ ἀφυής. καὶ Φλαμινίους.

Φλᾶν. Θλᾶν.

Τύπτων. φλᾶν τιν' ἑαυτῷ δυσμενέστατον κάρα Aristoph.

Νύττουσι γάρ, καὶ φλῶσι ταὐντικνήμια.

Ἐνδεικνύμενος ἕκαστος εὔνοιάν τινα.

Φλαῦρον. φλαῦρον, ἀντὶ τοῦ. φαῦλον ἢ κοινῶς. κοῦφον. κακὸν, εὐκαταφρόνητον ἢ ὅλως φλαῦρος, καὶ φαῦλος. φλαῦρον μὲν γάρ ἐστι, τὸ μικρὸν κακόν. φαῦλον δὲ, τὸ μέγα.

Φλαῦρον. φλύαρον. ἀναίδες. δύσφημον. λυπηρόν. Aristoph.

Γέροντα δ' ὀρθοῦν φλαῦρον ὃς νέος πέσῃ. τοῦτο, τὸν ἅπαξ ἐν νεότητι πεσόντα, ἐν γήρᾳ ὀρθοῦσθαι ἀδύνατον.

Ἐσόμεν,

A Καὶ μηδὲν εἶναι φλαῦρον ἀνδρὸς δεξιοῦ

Καὶ νοῦν ἔχοντος, ὧν ὑπὸ φειδωλίας

Ἀπείρατ' οὐδεὶς πώποτ', οὐδ' ἠλείφατο,
Οὐδ' εἰς βαλανεῖον ἦλθε λουσόμενος.

Φλαυρότατον. σφόδρα ταῦτα, ὑπολείπεσθαι τῆς στρατιᾶς τὸ φλαυρότατον. ὃ δὲ ἡρόδοτος. τοῦτο, τὸ κακόν. καὶ αὖθις. τὴν ἀλώπεκα φασὶ φλαύρης συμπάσσαι ἀνδρὶ φλαυ-
B ρουργῷ, ὁ μικρὰ κακὰ ἐργασάμενος. σοφοκλῆς. φλαυρουργοῦ τινος ἢ τεχνήματ' ἀνδρός.

πῶμα. φυλάττειν πρὸς τεχνήματ' ἀνδρὸς, ἢ τινος ἄλλου τοιούτου. Ex solo ligno factum poculum, vt lis artificis alicuius Opificium viri, & ignaria timui ista, vel, ista vasa igni seruando inseruientia. *Vide* Nonium *in nostro Dor. Lex.*

Φλεβάζοντες βρύοντες.

Φλεβοτομεῖν. ζητεῖται ἐκ τοῦ ὀξυνᾶ.

Φλέγμα. οὐ λέγεται φθῖσιν ἀπὸ βρώσεως. φθῖσιν γὰρ ἀπὸ πρώτης τὸ αἷμα. τὸ δὲ φλέγμα,
C φθῖσιν τῶν ἀπεπτέων. ἔστι δὲ καὶ ἄλλα ἄπεπτα. ἀπὸ γὰρ φλέγματος, μεταβάλλεται ὀξὺς χυμὸς περὶ τὸν στόμαχον. ἔστι οὖν οὐχ ἁπλῶς φθῖσιν, ἀλλὰ τῶν ἀπέπτων.

Φλεγμαίνουσαι πάλαι. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἑλκῶν τῶν δεῖ φλεγμονὴν καὶ ὠδύνων ἐμφάσεσιν.

lum est ne erumpant *i. quæ propter inflammationem, & tumorem ab inflammatione manantem, minantur rupturam & humorum eruptionem.*

Φλέγει. αἰτὶ τοῦ ζωπυρεῖ. σοφοκλῆς.

D Παῖδ' ὁ μέγας χρόνος μαραίνει
Τε, καὶ φλέγει.

Φλέγων. ζωπυρῶν. ἀναλίσκων. ἄτας συμφορίας φλέγων.

Φλέγων. τραλλιανὸς ἀπελεύθερος τοῦ σεβαστοῦ καίσαρος. οἱ δέ, ἀλλιανοῦ φασι. ἱστορικὸς ἐγράψεν ὀλυμπιάδας ἐν βιβλίοις ις'. ἃς δὲ μέχρι τῆς σπθ' ὀλυμπιάδος, τὰ πραχθέντα πανταχοῦ. ταῦτα δὲ αὐτὰ ἐν βιβλίοις. ἡ ἔκφρασις σπηλίας. καὶ μακροβίων. καὶ θαυμασίων. καὶ τῶν ἐν
E ῥώμῃ ἑορτῶν, βιβλία γ'. καὶ τῆς ἐν ῥώμῃ τόπων, καὶ ὧν διεκελεύσατο ὀνομάτων. ἐπιτομὴν ὀλυμπιονικῶν, ἐν βιβλίοις β'. καὶ ἄλλα. τούτου τὰ φλέγοντος, ὡς φησι φιλοστόργιος, ὅσον τὰ κατὰ τοὺς ἰουδαίους συμπίπτοντα, δεῖ πλείονος ἐπιζητεῖν τὰ πλείονα, φλέγοντος, καὶ δέοντος βραχέως διαμνημονεύοντος, καὶ παρεπόμενον αὐτὰ τὰ ἰδίου λόγου ποιουμένου. ἐπεὶ τῆς γε εἰς δυσέβειαν, καὶ τἄλλ' ἀλλότρια ἥκιστα, οὐδὲ ὁτιοῦν οὐδὲ οὗτος δείκνυται προσέχοντικὸς, ἅτε οὐδὲ αὐτοῖς τρόπον τινὰ τοιοῦτον ὂν ὁ ἰώσηπος, καὶ δεδοικότι ἔοικε, καὶ δέ λαβουμένῳ, ὡς μὴ προσπταίσωσιν Ἕλληνες.

F Φλεγραίας. πεδίον θρᾳκικόν. ἀριστοφάνης. ἵνα περ τοὺς γηγενεῖς ἀλαζονευομένους καθυπερηκόντισεν.

Nec vllum verbum *dicas malum viris ingeniosis,*

Et mentem habentibus, ac prudentibus, *quorum præparsimonia*

Tonsus est nullus vnquam, nec vnctus est,
Nec in balneum init lotorum se.

Φλαυρότατον. Pessimum. Vilissimum. Cùm autem hæc tecissent, pessimam, *ac vilissimam partem* exercitus relictam fuisse *dicunt*. Apud Herodotum. φλαυρότατον. Hoc est τὸ κακόν. *malam partem. imò* τὸ χεῖρον. *pessimam partem. Subauditur* μέρος. Et rursus: *sed hic est adverbialiter dictum*. Vulpem cum aquila quondam malè societatem-iniisse *ferunt*. Et φλαυρουργός. Qui-parua-mala-fecit. Sophocles *in Philoctete pag.* 179. M. Αὐτόξυλόν γ' ἔμπωμα φυλάττειν πρὸς τεχνήματ' ἀνδρὸς, ἢ τινος ἄλλου τοιούτου. Ex-solo-ligno-factum poculum, vt lis-artificis alicuius Opificium viri, & ignaria timui ista, *vel, ista vasa igni seruando inseruientia. Vide* Nonium *in nostro Dor. Lex.*

Φλεβάζοντες. Scatutientes. *Vt è vena profluentes.*

Φλεβοτομεῖν. Venam-secare. *Vena-scita-sanguinem-emittere.*

Φλέγμα. Phlegma. Non dicitur à cibo primum. Sanguis enim *est* à cibo primus. Phlegma verò *est* primum incoctorum, *& crudorum*. Sunt autem & alia cruda. Nam à phlegmate mutatur acidus humor circa stomachum. *Vel, Nam phlegma degenerat in acidum humorem circa stomachum.* Est igitur non simpliciter primum: sed incoctorum, *crudorúmque primum.*

Φλεγμαίνουσαι πάλαι. *Plato lib. 3. de Repub. dixit* Rumpi-tumentem, *ac inflammatione tumidam, & duram. Prorumpentem, & exasperantem. Est autem* translatio *ducta* ab hulceribus, quæ propter inflammationem periculum-est ne erumpant *i. quæ propter inflammationem, & tumorem ab inflammatione manantem, minantur rupturam & humorum eruptionem.*

Φλέγει. Comburit. Inflammat. Exurit. Excitat. Sophocles *in Aiace pag.* 43. v. 271. & 722.

Omnia longum tempus consumit-
Que, & exurit.

Φλέγων. Accendens. Excitans, Incendens. *Sophocles in Aiace pag.* 13, v. 196. Noxam cœlestem incendens.

Φλέγων. Phlego, Trallianus, libertus Augusti Cæsaris, alij verò Adrianidicunt, historicus. Scripsit Olympiadas libris 16. Continent autem res vbique gestas vsque ad Olympiadem 229. Easdem etiam octo libris *exposuit*. Descriptionem Siciliæ. De longæuis, & admirabilibus. De Romanorũ festis, libros tres, De Romæ locis & nominibus, vnde sunt denominata. Epitomen Olympionicarum, lib. 2. Et alia. Huius Phlegõnis (vt ait Philostorgius) quod attinet ad res, quæ Iudæis acciderunt, *vel. quantum attinet ad res Iudaicas*, pluribus, & copiosiùs *historiam oportet* persequi, quòd Phlegon, & Dion *rerum illarum* breuiter, *paucisque* mentionem-fecerint, eâsque suæ historiæ *quoddam* insertum additamentum fecerint. *i. res illas per digressionem attigerint, & obiter commemorarint.* Nam quod ad pietatem, aliásque virtutes attinet, hæc iste ne vel minimum quidem videtur curasse, quemadmodum ne illi quidem *hæc videntur curasse*. Contrà verò, Iosephus reformidanti similis-est, & cauenti ne Græcos offendat.

Φλεγραίας. *Phlegra. Vrbs Thraciæ, vnde regio* Phlegræa. *i. Thracica. & Phlegræi campus. i. Thracicus. Aristophanes in Auibus pag.* 400. v. 16. & 17. Phlegræ planicies, *Phlegræi campus*, vbi Dij terrigenas. *i. Gigantes* Arrogantiâ iongè-superarunt. *Vel, Arroganter-se gerentes superarunt, ac debellarunt.*

NOTAE.

A Φλιγραίας.] Sic ista legenda videntur. φλίγμα. πόλις Θρᾴκιον. ἔθνος ὁ χώρα φλιγραῖος. καὶ φλιγραῖος πολίτης, τὸ θρακικόν. *ἀριστοφάνης ἐν ἔρμῃ.* pag. 400. v. 16. & 17.

Τὸ φλίγρας πολίτην, ἢν τι δειλὸν γνησίως
Ἀλαζονεύμενον, ἀξιῶ ὑφημένειν.

Consule Schol. annot. 8. & 9. Sed metri causâ scribendum, vt apud Suidam, καὶ ὑφημένειν. Legitur etiam apud Suidan: ἀλαζονευομένων, quod ad γνησίως referetur.

Φλιγύας. Aquila. *Vide Lex.*

Φλιγύα. Phlegya, Vrbs Bœotiæ. Ab hac *dictus* Phlegyas, Phlegyæ.

Φλιγυρά. Splendida. Ardens. Splendens. Vel calida, propter carbones *ardentes.* Aristoph. *in Acharnens* pag. 288. v. 9. & 10. Huc Musa veni, splendidum, *vel, ardens,* ignis habens robur.

Φλιγύας ὁ αὐτός.

Φλιγύα. πόλις βοιωτίας. ὁ ἀπὸ ταύτης, φλιγύας, φλιγύου.

Φλιγυρά. λαμπρά.

B Φλέγουσα λάμπουσα. ἢ θερμή, ἀφὸ τοὺς ἐν Θρᾴκῃ. ἀριστοφάνης. διὺς μοῦσ' ἐλθὲ φλιγυρὰ τερπνὸν χρεμετίζουσ' ἔχουσα.

NOTAE.

Φλέγουσα.] Sic legendum, φλιγυρά. φλέγουσα. λάμπουσα. &c. aut. vel potiùs, φλιγυρά. φλέγουσα, λάμπουσα, λαμπρὰ ἢ θερμή. &c. aut. Aristoph. in Acharnentibus. pag. 288. v. 9. & 10.

Διὺς Μοῦσ' ἐλθὲ, φλιγυρὰν φυρὰν ἔ-
χουσα ἀδήν. —

Vide Schol. annot. 6. Hæc autem, φλέγουσα, &c. aut. sunt interpretatio vocis illius φλιγυρά. Quare coniungenda sunt, quæ distinguuntur.

C Φλεδονία. Phlædonia. Vrbs φλεδονία etiam garrulitas, a φλεδωνοῦν, garrio. nugor, ineptè, ac importunè loquor. Hoc verò *deducitur* à φλύω, quod & εὐλύω dicitur, *vnde verso* ι *in* υ, τὸ εὐλύα *dermatum.* ebulliendo stricleo, eructo. eiaculor, effatio. *Quidquid in buccam venit. effutio. garrio, nugor. Vide Lexica.* Et φλεδωνία garrulitas, nugacitas, verborum ineptiæ.

Φλήδων. Garrulitas. Ineptiæ. Nugæ. Timon Antisthenem Philosophum reprehendens, ob *verborum* multitudinem, *nimiámque copiam*, vocat omniferam garrulitatem.

Φλέων. τὸ φλέω. τῦ. *Nomen substantivum Atticè formatum,* vt τὸ ἰύμνιον. v. Phleon. Fruticosa, *sylvestrisque* planta, cuius memini: & Theophrastus, declarans *eam* esse fluvialem herbam, vt butomum. Et in Amphiarao. Vndènam capiam podicis obturamentum, *vel*, *operculum*, pleon? Aristoph. Ranis *pag.* 140. *v.* 15. 6. *Schol. annot.* 5. & 6. *vbi legitur* φλέως. λοχμώδης φυτόν. &c. *illic & versus iste scriptus.* φλέως igitur, vt μανίλιος.

Salicamus per cyperum,
Et phleon, gaudentes cantionis
Cum multa natatione cantatis carminibus.

Φλέσιον. Phlesion Locus *ita dictus.*

Φλυαρεῖ. Garrit. Nugatur. Scurrè loquitur.

Φλυάω &. Stulti loquus. *Garrulus, Nugator. Nugax. Idem stulti loquium. Garrulitas. Nugacitas. Verborum inepti.* Quo *significatu* dicitur & φλυαρία, generis fœminei *nomen.*

Φλία. *Vel vt alij* θλιά. Ianuæ antepagmentum. Antæ. *Vestibulum. Limen. Valuarum postes. Gallicè, les posteaux de la porte. Vide Lex.*

Φλιεῖ. Per imitationem loquitur. *Quendam sonum edit ad imitationem quarundam avium, quæ* φλφλ. *ore proferunt.*

Φλόγια. Flammea. Splendida.

Φλογιστόν. Flamma consumptum. Combustũ. Crematum. *Sophocles in Electra. pag.* 82. F. Crematum iam, & in ea bones redactum. De Orestis corpore *verba sunt.* Et φλόγιος &. Flammeus. Igneus. Splendidus.

Φλογμός Incendium Inflammatio.

Φλόμος. Phlomus. Herba.

Φλόος. Florus. Auis. per ο paruum *scribitur.* Φλῶος verò nomen proprium *viri*, per ω magnum. Florus.

Φλωβός. Phlobus. Herba.

Φλεγυρὰ. λαμπρά.

Φλέγουσα λάμπουσα. ἢ θερμὴ, ἀφὸ τοὺς ἐν Θρᾴκῃ. ἀριστοφάνης. διὺς μοῦσ' ἐλθὲ φλιγυρὰ τερπνὸν χρεμετίζουσ' ἔχουσα.

Φλία. ὁ ἀφάστατος τῆς θύρας.

Φλίει. μιμητικῶς φωνῆ.

Φλόγια. λαμπρά.

Φλογιστόν. δη, καὶ κατὶω θρακιμένον. ἐπὶ τῦ ὀρίστου σώματος. καὶ φλόγιος.

Φλογμὸς καῦμα. ἐκπυρώκτωσις.

Φλόμος. βοτάνη.

Φλόος. βοτάνη.

Φλῶος. ὄνομα κύριον. ἀφὸ τῦ μικρῦ. φλῶος δὲ, ὄνομα κύριον. ἀφὸ τῦ μεγάλ. υ.

Φλωβός. βοτάνη.

Φλῶος.

A Φλῶμος. βοτάνη ἡ καὶ αὐτὴ ἐλλυχνίου χρῶντται. ἁλιαεὺς ἐμβαλὼν δίκτυς τὴν λίμνην φλώμου φύλλα, ἢ καρυΐνους ἀπάλυνε τοὺς γυρίνους.

Φλωρᾶτιον.

Φλωρίντια. πόλις. φλωρίντιος δὲ, ὄνομα κύριον.

Φλοιοδύμος. καυδύμος. βρασυδύμος.

Φλοιός. τὸ λέπος τῦ δένδρου. εἶχε δὲ ὁ κρανταὼρ ἀπηλέκητον φωνὴν, καὶ φλοιοῦ μεστὸν τρα-
B γῳδῶν.

Φλοίσβος. παράχυσις. φλοῖσβος, ἀπὸ τῦ φλύειν, τὸ ἀναβράζειν, γίνεται φλόϊβος, καὶ φλοῖσβος.

Φλύακες. σωτάδης ἐγραψε φλύακας. ὅτοι κωμῳδούς, δηλαδὴ τῇ ἰωνικῇ. καὶ γὰρ ἰωνικοὶ λόγοι ἐκαλοῦντο ὅτοι. ἐχρήσατο δὲ τῷδε τῷ ὀνόματι καὶ ἀλέξανδρος ὁ αἰτωλὸς, καὶ ἕτεροι.

Φλύαρος. φλήναφος, καὶ λῆρος. μάταιος λόγος.
C καὶ ἀριστοφάνης νεφέλαις. τὰ δὲ ἄλλα πάντ' ἔστι φλύαρος. καὶ αὖθις. μὴ γὰρ ὄντος ἀνάγκης τί δεῖ φλυαρεῖν, ὅ τι οὐ πρὸς ὀντινοῦν;

Φλυδούμενος. ἀπὸ τῦ ταραττόμενος. καὶ ταπεινούμενος. καὶ λυπούμενον.

Φλυῆς. δῆμος τῆς κεκροπίδος. ὁ δημότης Φλυεύς. ἐκ τούτου δὲ Φ δήμιλλος δυσκλείδης ὁ τῆς ἐλεγείας ποιητής.

Φλύειν. τὸ ἀναζεῖν. ὕδωρ βράζειν.

D Φλύκταινες. τὰ τῶν χειρῶν ἐπανασήματα, τὰ γινόμενα ὑπὸ τῦ κοπτηλατῶν. ἀριστοφάνης βατράχοις. ἐγὼ δὲ φλυκτίδας γ' ἔχω.

Φλυκτίς. φλυκτίδος. τὸ ὑπὸ πυρὸς φύσημα. ἢ ὁ καλούμενος ἀσκός.

ΤΟ Φ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο. ΚΑΙ ΤΟΥ Ω.

E Φόβας. τὰς τρίχας. τιμῶσι κομητὰς βοστρύχων ἄκρας φόβας.

Φοβερά. ἡ ἀξίφοβος.

Ἐκτάσιμαι φοβεραὶ φρένα,
Δείματι πάλλων.
αἰτῶ τῦ ἐκπλήσσομαι.

F Φοβερὸς. ὁ φοβούμενος, ὃς δὲ δουκυδίδης, καὶ φιλιππίδης. ὃς δὲ ἀρριανός. οἱ δὲ, φοβερὸν ἡγούμενοι, ἔφυγον ἀπολιπόντες τὰς πόλεις. καὶ αὖθις. ἀρριανός. οἱ δὲ, ἐμβιβλικότων ἤδη πολεμίων, φοβερὸν, καὶ ἀμήχανον, αὐτὸ τὸ εἰς τὸ κοινὸν ὠφέλιμον ἀπόλλυτο. φοβερὸς, καὶ ὁ καταπληκτικός.

Φλῶμος. Phlomus. Herba, quâ & cllychnij loco vtuntur. Aelianus. Coniectis autem in illam paludem phlomi foliis, vel nucibus, gyrinos *ranas minores, & imperfectas, vel ranarum pullos* perdidit.

Φλωρᾶτιον. Phlorattium. *N. L. Fortasse nomen loci.*

Φλωρίντια. Florentia. Vrbs. *Italiæ pulcherrima, & celeberrima.* Florentius verò, nomen proprium viri.

Φλυδάζω. Inflammatus. Turbatus. *Efferuescens, ebulliens.*

Φλοιός Cortex arboris. Vt, Crantor autem habebat vocem minimè dolatam: *sed impolitam*, & cortice Tragœdorum plenam.

Φλοίσβος Tumultus. Strepitus. à verbo φλύω, ebullio, efferuesco, & cum quodam feruore, strepitúque eiicio, deducitur φλύζω. & *inserto ι, & σ*, φλοῖσβος. *aqua bulliens, & æstuantis sonus, murmur, susurrus, &c.*

Φλύακες. Sotades scripsit φλυάκας, hoc est, cinædos, Ionica dialecto. Etenim Ionici sermones ita vocabantur *Λόγοι*. Hoc autem *sermonis* genere vsus est Alexander Ætolus, & alij.

Φλύαρος. Garrulitas. Nugæ. Nugacitas. Vanus sermo. Aristophan. Nub. *pag.* 81. *v.* 4 Cætera verò omnia sunt nugæ. *Sed legitur* πάλλα δ' ἔστ' ὀδὶ φλύαρος. Et rursus. Cùm nulla sit necessitas, quid opus est quidquam cum vllo prorsus garrire?

Φλυδάζω. Turbatus. Agitatus. Fatigatus. Vexatus. Et Lycophron.

Φλυεὺς Phlyia. Municipium Cecropiæ *tribus*. Municeps verò, φλυεύς, Phlyiensis. Ex hoc autem municipio fuit Euripides tragicus Poeta.

Φλύειν. Ebullire. Exæstuare. Efferuescere. Exæstuando eiicere.

Φλύκταινα. Pustulæ. Manuum tabernacula, quæ propter remorum agitationem *manibus factam* exoriuntur. Aristoph. Ranis. *pag.* 140. *v.* 8. Ego verò pustulas habeo.

Φλυκτὶς *idem*. ἡ. Pustula. Ab igne *manans cutis, & tenuissimæ pellicula* inflatio. *Vesica.* Vel ille, qui vocatur carbo. *Vide Lex.*

Φ CVM Ο. & Ω.

Φόβας. *In equis, & leonibus ita vocant iubas. In hominibus verò plantisque per translationem, comas, cæsariem, capillos,* crines. *Sophocles in Electra. pag.* 102. *v.* 14. Secans capitis cincinnorum summas comas.

Φοβερά. *Formidabilis.* Valde metuens. Metu-perculsa. *Sophocles in Oedipo Tyranno. pag.* 156. *M.*

Extensus sum metu-perculsa mente
Formidine vibratus. i. agitatus.

Pro, Metu-sum-consternatus. Metu-sum-perculsus. *Ibi Chorus loquitur.* Πάλλων, *Atticè, pro,* παλλόμενος. *Altum, pro passivo. Latinè* palsus, *quod ab* ἔμπαλτος.

Φοβερὸς. Qui-formidat, Qui-metuit, Metu-perculsus-Perterritus. Apud Thucydidem, & Pherecratem. Et apud Arrianum. Illi verò, metu perculsi, desertis vrbibus aufugerunt. Et rursus *idem* Arrianus. Illi verò, cùm hostes irrupissent, & *impressionem in eos fecissent*, perterriti, & inopes-consilij, tine Reip. vtilitate perierunt. φοβερὸς etiam terribilis,

qui terrorem aliis incutit, formidabilis. Vt, Annibal iam clarus, & formidabilis, in Hetruriam iuit.

Φ βσερά πα. *Minerua*, quæ terret exercitum. *Aristoph. in Equitibus, pag. 251. v. 13.*

Φοβέστια. Exercitatio. N. L.

Φόϛα. Coma. Capillus. Vt, Q. ὁ comis flauissimis comabat.

Φόϐος. Fuga. Et metus, ac timiditas, timor.

Φόϐος. Metus. Timor. Ad metum autem hæc referuntur, δεῖμα, ἔκπληξις, ἀμηχανία, ἔκστασις, δέος, ἀγωνία. Et δεῖμα qui leue, est terror metum, siue timorem inferens, & *grauem animi sollicitudinem afferens.* δέος verò, *laboris, & actionis futuræ metus*, ἀμηχανία verò, *pudor, & ignominiæ metus.* ἔκπληξις, *est stupor, & insolentis rei metus ab imaginatione manans.* δέος, *metus coniunctus* cum *acceleratione vocis.* ἀγωνία, *anxietas, est incertæ rei metus.* Admirabilitas autem, est stuporis, *& animi consternationis* genus, non autem superlatio. Nam admirabilitas *est* genus stuporis, superlatio verò, differentia. Illorum enim, qui *res aliquas* admirantur, alij quidem, *per superlationem, supráque modum, eas* admirantur, vt *in* perculsi. Alij verò, mediocriter *eas admirantur.* Per superlationem autem, *supráque modum aliquid* admirari, est *animo* percelli, *& propterea nouitatem obstupescere.*

Φόϐος. Apud Homerum Φόϐος *est* ipsa fuga. Quum autem *Sacra Scriptura* licet, Domini timor *est* principium sapientiæ, *hoc ideo dicit*, quia qui vult esse sapiens, à timore ducit initium. Si verò φόϐος *non pro principio, sed* pro principatu sumatur, Domini timor *dicetur* non ille, qui ab animi perturbatione oritur, *&* qui metu pœnarum accedit. Nam perfecta charitas timorem eiicit: sed ille timor, qui cum veneratione coniunctus *est*. Hic enim Domini timor omnia superat.

Φοβῶ. Terreo. Et *coϐοῦμαι* Metuo. Accusatiuo.

Φολεύ. Pholeus. Nomen proprium.

Φολίδες. Squamæ. *Tenuissimi cortices.* Abusiuè verò *sic appellantur* paruæ pennæ. His enim similes sunt *squamæ.*

Φολιδωτόν. Squamatum. Et *φολιδωτοὶ ἰχθύες*, squamati pisces. *Sic etiam squamata dicuntur, lacerta, salamandra, testudo, crocodilus, & omne serpentum genus.* Hæc autem dicuntur certis quibusdam temporibus exuere senectutem. Crocodilus verò, quadraginta dies hybernos in antris sub terra delitescit occultus. Senectutem verò non exuit, sicut neque testudo.

Φολίς. Hastæ squama. F. τὸ τῦ δόρατος. *Pellis, siue cutis squama.* φόλλις verò, φόλλεως, masculeo-genere, obolus, & pluraliter τὰ φόλλεα, obolos.

Φολικός. Strabo. Qui limam, ac obliquam habet oculorum aciem.

Φόλϐη. Pholus. Nomen loci.

Φολλία. Fuluia, Antonij vxor. Hæc amputauit Ciceronis caput, & in genua assumpsit, multisque contumeliis ipsum affecit, & conspuit. Tandem verò aperto suo ore, eius linguam extraxit, & acu, quam in capite *gestabat*, compunxit, multisque, impurisque conuicijs prosequuta, pro rostris poni iussit. vt, vnde *Cicero* contra ipsam concionans auditus fuisset, illinc etiam *eius caput, vel lingua* conspiceretur.

ἀπίβας ἢ λαμπρὸς ἦλθ', καὶ φοβερὸς οὗτ', ἦλεγεν δεῖν τὴν τυραννίδα. A

Φόβεσπρά πα. ἡ φοβοῦσα τὸν στρατόν.

Φοβίστρα, ἡ ἄθλησις.

Φόβαπόμεν. Θρὶξ. ὅς τις φόβητρ ξανθοτάτας ἐκόμα.

Φόβος. φυγὴ. καὶ ἡ δειλία.

Φόβος δέ ἐστι, προσδοκία κακοῦ. εἰς ἢ τὸν φόβον, αἰσάγεται ταῦτα. δεῖμα. ὄκνος. αἰχμὴ, ἔκπληξις. θόρυβος, ἀγωνία. δεῖμα μὲν οὖν ἐστι, φόβος δίος ἐμποιῶν. ὄκνος ἢ, φόβος μελλούσης ἐνεργείας. αἰχμὴ ἢ, φόβος ἀδοξίας ἔκπληξις ἢ, φόβος ἐκ φαντασίας αἰσυπήτου προσβάσεως. θόρυβος ἢ, φόβος μὴ καταπίξεως φωνῆς. ἀγωνία δὲ, φόβος ἀδήλου πράγματος. ἔστι δὲ ἄγαμαι ἡ θαυμαστότης τῆς ἐκπλήξεως. ἀλλ' οὐχ ὑπερβολή. ἄγαμαι γὰρ ἐκπλήξεως, ἡ θαυμαστότης. ἡ δὲ ὑπερβολή, διαφορά. τῷ γὰρ θαυμάζοντας οἱ μὲν, κατ' ὑπερβολὴν θαυμάζουσιν, ὡς ἐκπεπλαγμένοι. οἱ δὲ, μετρίως. τὸ δὲ θαυμάζειν κατ' ὑπερβολὴν, ὅταν ἐκπλήττεσθαι. B C

Φόβος παρ' Ὁμήρῳ, ἡ φυγή. ὅτε ἡ λέγει ἀρχὴ σοφίας φόβος κυρίου. διότι ὁ βουλόμενος σοφὸς εἶναι. ἀπὸ δειλαβείας ἄρχεται. εἰ ἢ τὸ ἀρχὴ ὅτι τῆς ἀγωγιμαίας ἐστὶ λαμβάνεται, φόβος κυρίου, οὐχ ὁ ἀπειθητικός, ὁ δέει κολάσεων περιστελλόμενος. ἡ δὲ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον. ἀλλ' ἡ κατὰ στοχασμὸν δειλαβεία. ἥτις γὰρ φόβος κυρίου πάντα ὑπερβάλλει. D

Φοβῶ. καὶ φοβοῦμαι, αἰτιατικῇ.

Φολεύς. ὄνομα κύριον.

Φολίδες. αἱ λεπίδες. καταχρηστικῶς ἢ, τὰ μικρὰ πτερά. τούτοις γὰρ ὁμοιοῦσι.

Φολιδωτόν. λεπιδωτόν. καὶ φολιδωτοὶ ἰχθύες. καὶ σαῦρα. καὶ σαλαμάνδρα. καὶ χελώνη. ἃ κροκόδιλος. καὶ τὸ τῆδε ἄριον πᾶν. γήρας. ταῦτα δὲ λέγεται κατά τινας καιροὺς τὸ γῆρας ἐκδύεσθαι. ὁ δὲ κροκόδιλος, τεσσαράκοντα τὰς χειμερίους ἡμέρας μὲν καὶ γῆς ἐγκεκρυμμένος. τὸ δὲ γῆρας, οὐκ ἐκδύεται. ὡς οὐδὲ ἡ χελώνη. E

Φολίς. τὸ τῦ δόρατος. φόλλις δὲ ἀρσενικῶς, φόλλεως, ὁ ὀβολός. πληθυντικῶς τοὺς φόλλεις.

Φολκός. ὁ στραβός.

Φόλος. ὄνομα τόπου.

Φολουία. ἀντωνίου γυνή. αὕτη κεφαλὴν τῦ ῥήτορος διατεμοῦσα τὴν κεφαλὴν, καὶ δοῦσα τοῖς γάστωσι λαβοῦσα, πολλὰ μὲν εἰς αὐτὴν ὕβρισεν, καὶ ἐμπτύσας. τέλος ἢ τὸ ἑαυτῦ δεξὶ ἀνοίξασα στόμα, ἐκείνου τε τὴν γλῶτταν ἐξελκύσας. καὶ τῇ βελόνῃ τῇ κρῖν τὴν κεφαλὴν κατανυττῆσας. πολλά τε καὶ μιαρὰ προσφθέγξαμένη, δοῦσα τὸ βῆμα τεθῆναι καὶ ὁρᾶσθαι. F

προσταξεν. ἵν' δοῦν κατ' αὐτὸς δημηγορῶν ἀκούοτο, ἐκεῖθεν καὶ ὁρᾶτο.

Φορτ.

A Φοπῆν. ἑτοίμους ἔχειν πρὸς τὸ φονεύειν ἐχθρ. ὁ δὲ πατὴρ πυνθανόμενος ὅσα ἐποίησε παῖς ἄδραστος, καὶ διώκει φονεῦν, ἐπιθυμῶν ἀναιρεθῆναι γλυκόμενος.

Φονί. ὁ φόνος.

Φονῆσι. τοῖς φόνοις.

Φονίαι. ὁρμαί. καὶ φόνιον. αἷμα, καὶ φόνιος, ὁ ὠμὸς ἀνήρ.

Φόνος. ἡ μέχρι ἀναιρέσεως κίνησις ὠθοῦσα τὴν
B ἐπιθυμίαν.

Φόνος ἔρρευσεν. αἷμα ἔρρευσε.

Φονῶντες. οἱ δὲ λεόντειον. ἐβρυχῶντο φονῶντες, φονεῦσαι σφᾶς προθυμούμενοι.

Φόνυ πτερόν. τὸν διὰ τῆς ἐπιτόνου πτεροῦντα, ἤτοι ταχύ. βέλτιον δὲ ἀκούειν περιφραστικῶς, τὸν φόνον.

Φόξας. εἴδος ἰχθύος.

C Φοξός. ὁ ὀξυκέφαλος.

Φόωντα. φλογοῦντα.

Iliad. 2. reg. cum Eust. comment. Græcis, 644. v. 6. τοῦ ἀέρτος. Arcus contrectantem.

Φόως. ἦμαρ, ἦγαγε πρὸς· δίδως δὲ· πρὸ τῆς τελευτώσης τοῦ ὠρισμένου χρόνου. ἐφὶ δὲ τῇ πύλῃ λέγει. αἱ δὲ τετραθύρου, πύξαν φάος, ὡς ἡ δημοσίως ἡ πύλης φανίζουσι πύλη. ἀλλὰ τὴν σωτηρίαν τῇ φθονουμένων.

Ὡς τὸ, φόως δ' ἑταίροισιν ἔδωκεν
D Ἄνδρα λαβόν.

Φορά. ἡ κατὰ τόπον ἀπαλλαγή. καὶ ὑφίστασι μὲν δυνατικῶς ἐφ' ἑαυτῆς φησὶ ὅταν θέλῃ. τῷ δὲ κατὰ τόπον κινήσεως γένος λέγων τὴν φοράν, τὸ γένος ὑπὸ τοῦ εἴδους τίθεται. ποιεῖ δὲ καὶ τὸ πλάτος. ὁρίζεται γὰρ τὴν κατὰ τόπον κίνησιν, φορὰν εἶναι εἶδος ἄλλης φορᾶς· ἐπὶ μὲν ὅσα τῇ ἀψύχῳ, καὶ ἀκουσίως ἀμειβομένων τόπων ἐκ τόπου· τὸ δὲ ἀκουσίως, ἀπὸ τῆς ἀκουσίας. ἐπὶ οὖν
E τινα ὅσα ἀκουσίως μεταβάλλοντα τόπον ἐκ τόπου, οἷς τὰ βαδίζοντα, εἰκὸς ἂν δεῖν πλέον ἢ κατὰ τόπον κίνησις. ἐπὶ πᾶσα δὲ κατὰ τόπον κίνησις, φορά. καὶ ἁπλῶς.

Δυσχέρεια μὲν πολλὴ τῆδε τῆ φορήματος

Οἷος δ' ἐπλήθη, τοῖσι ἡμιτελέστοισι τοι
Τόξ' αἰχμὴν, ἰὸν θραδὺν καὶ τὸ χρησὸν, ἀλκὴν.

Σοὶ δ' ἀπολιπόντι τοῦτ', ὄνειδος ἐσθλόν.
F ὁ δὲ, ἐκ πλείστου ἄνεω τὸ πόδε πεπηρωμένος, ἀεὶ τοῖς πόνοις φορᾶδην ἐποίει, καὶ τούτῳ τοὺς ἐναντίους κατέπληττεν. καὶ φορᾶδην. ὑφ' ἑτέρου βιαζόμενος.

Φορᾶς. ὁρμᾶς. ἢ τύχας. καὶ φορᾶι, φορᾶδες. ἢ ἵππους θηλυκῶς.

Φορᾶν. Ad cædem faciendam paratum esse. Cædis faciendæ cupidum esse. Vt, Pater autem auditis filiæ flagitiis, eam persequitur cædis-cupidus, & eam interficere cupiens.

Φονί. Cædes.

Φονῆσι. Cædibus.

Φονίαι. Sanguinarius impetus. Impetus, quo quis ad cædem faciendam fertur. Et φόνιον αἷμα. Sanguis à-cæde-manans. Et φονίης. *Sanguinarius, & crudelis homo.*

Φόνος. Apud Apostolum *ira vocatur* ad cædem vsque motus.

Φόνος. *Metonymicè, pro sanguine, qui à cæde fluit.* Vt, φόνος ἔρρευσεν. Sanguis fluxit.

Φονῶντες. Cædere-cupientes. Vt, Illi verò leoninum rugitum edebant, cædere-cupientes, vel, interficere cupientes *Leonidæ.*

Φόνυ πτερόν. Cædis alam. *Sic appellat eadem illatam a lucus per sagittas pennæ instructas, & alatas, vel figuratè eadem ipsam* alatam, vel velocem. Sed præstat intelligere periphrasticè ipsam cædem.

Φόξας. Phoxinus. Piscis genus.

Φοξός. Acutum-habens-caput. *Fastigiato-vertice-prædutus. Item, qui distortum vultum habet.*

Φόων τε. Palpantem, attrectantem, contrectantem. *Sed legendum ἀφόων τε. quod ab ἀφάω. contrecto, palpo. Hom.*

Φόως. Homerus ἦγαγε πρὸς φόως dixit. Eduxit in lucem, ante perfectionem statui temporis. De portu autem loquitur. Illæ verò apertæ fecerunt, & *attulerunt Trojanis fugientibus* lucem. Διὰ φόως. Vt non per mediam portam verbis illuminaretur: sed fugientium *Troianorum* salutem *intelligat.* Vt illud,

--Lucem autem socius attulit
Viro capto, --

Vel ἄνδρα βαλών. *Virum percussum, virum quem.*

Φορά. Latio, *qua res aliqua fertur aliquò. Hæc autem est* locitorius immutatio, præcipuè verò, quæ per se consistere nequit, quum vult. Qui lationem, genus motionis secundùm locum vocat, genus speciei subiicit. Idem & Plato facit. Definiens enim motum secundùm locum, eum vocavit lationem. Sed latio quidem, est *rerum* inanimarum, & earum, quæ inuitæ, hoc est non sua sponte, locum cum loco commutant. Si qua igitur sunt, quæ sponte locum cum loco commutent, vt ea, quæ ambulant, latiùs patebit motus secundùm locum. Non tamen omnis motus secundùm locum est latio. Item, *sed sequentes versûs exemplum habent τῶ φοιτήσαντος, quod à φοιτᾶ deductum. Illud autem ἐφὼ metri causa tollendum videtur.*

Difficultas quidem est *multa huius lationis*, ac impetus:

Sed tamen perfer. Generosis enim viris

Et ipsa turpitudo est *inimica*, & odiosa, *& bonitas* est *gloriosa.* (*chrum.*

Tibi verò derelinquenti hoc, decus non erit *pul-*

Ab eodem nomine φορά *deducitur adverbium* φοράδην. *Impetuosè. ferendo. portando. Deco dicitur qui fertur, & portatur. Vt*, Ille verò iampridem vtroque pede caprus, ad labores ibat *infelix* portatus, & aduersarios ita terrebat. Et φοράδην adverbium dicitur *de eo*, qui ab aliis fertur, *gestatur, portatur.*

Φορά. Impetus Vel, casus, & φορᾶι, φοράδες, ἡ. equa, æquus, fœmineo-genere.

• *Lidor. Gregalium. Armentalium. Epitheton equarum, quæ pascuntur, & in pascua versantur.* Et φορβὰς γυνή. *Amica, quæ cum multis versatur, & se commiscet, alimenti causa. Sic autem meretrix vocatur. quia quæstum causa cunctis sui corporis copiam facit.* à φέρβω. Pasco. Nutrio.

Φορβαντεῖον. Phorbanteum. Hyperides in *oratione* contra Patroclem. *Harpocrat* Παλαικλέους. Illud Phorbânteum, *quod est* Athenis, denominatum est à Phorbante Rege Curetum, qui ab Etechtheo fuit interfectus. Phorbas autem, fuit Neptuni filius, qui & Phorbanus *dicebatur.*

Φορβεών. Capistrum. *Vide Lex.*

Φορβεῖον. Vinculum, quod os circundat. Capistrum. *Dictum autem* ἀπὸ τοῦ φέρειν βίᾳ. per vim ferre. *Quia capistris equi coercentur, & per vim ab eo feruntur, quò volumus.* Et φορβὴ. Cibus. Alimentum. Pabulum. Et φερβὴ eodem modo *sumitur, & idem significat.* φορβὴ verò, per ο diphthongum scribitur, *& in ultima syllaba acuitur. Aristoph. in Anibus pag.* 402. *v.* 1. *schol. annot.* 2. ὑπερεβωμολόχευν.

φόρβιον. Pellis, quæ circa tibicinis os ponitur, ne labrum eius findatur. Aristophan. *in Anibus. pag.* 401. *&* 402. *schol. annot.* 1. *&* 2.

— Multa iam, & atrocia cùm viderim tamen
Nondum cornum vidi capistratum, vel, rostrú tibicinis instar pelle cinctum habentem.

φόρβιον. Phorbium. *Alij* φόρμιον. *Phormium. Vide Lex.* Genus herbę tenues partes habentis. *i. tersum*, & abstergendi, & extrahendi vim habentis. Albugines igitur cum melle *mixtum eum* semen attenuat, & *lignosum, vel spinarum* aculeos extrahit. *pro* οὐκ ἄγει. *legendum videtur,* ἐξάγει. *educit, extrahit. Nam ante dixit hanc herbam* ἰλκτικὰς δυνάμεις *esse.*

φορέουσι. Ferunt.

φορεῖον. Feretrum, Ferculum. Vehiculum. Vt, Cùm textum ex viminibus confecissent, vehiculorum muliebrium formâ, pellibus bubulis non confectis, *& præparatis ut crudis, id* contexerunt.

φορεῖται. Fertur. Circunfertur.

φορῆες. Latores. Gestatores. Qui ferunt. Baiuli.

φορίνον. Feram. *Aristoph. in Lysistrata. pag.* 555. *v.* 34. καὶ φορίνῳ τὸ ξίφος. *&c.* Et feram ensem in posterum in myrti ramo. κλαδὶ verò, dictum per metaplasmum, pro, κλάδῳ. Hoc est, in myrteo ramo feram ensem, vt Harmodius, & Aristogiton. Hi enim, cùm enses ex myrteis ramis extraxissent, tyrannum interfecerunt.

φορητός. Ferendus. Tolerandus. Tolerabilis. Vt, Cùm autem alios quidem vndique spoliaret, & publicaret, nullo modo vsquam tolerabilis erat, *vel, ferri poterat.*

φορητόν. Ferendum. Tolerandum. Quod ferri, tolerarique potest Vt, Quæ *facinus illud* atrox, & minimè tolerandum arbitrata, gladiolo, *vel, pugione* se ipsam interfecit.

φορητῶς. *Tolerabiliter.* Valde.

φορτὰ. φορία. *Abundantia.* φορτὸς, *ad abundantiam pertinens. Abundans.* φόρτος. *merces.* φορτὸς, *ad merces, & mercaturam pertinens. Mercator. Quare* φορτὰ *dici possint, copiosa, vel ad mercaturam pertinentia. N. L.*

φορτὶς. *Porcina, sine sulla pelle. Item. vt* Antiphon dicit, ἡ φορτὶς *de humana pelle dicebatur.*

Φόρκυς.

Φόρκυν. Phorcyn. Nomen *proprium. Vt,* Phorcynis portus. *Vide Mag. Etymol. col.* 798. *l.* 40.

φορμία. Formaria. Apud Romanos pronuntiatio mortis ita *vocatur. N. L. fortasse sic vocatur formula sententiæ, quæ de capite pronuntiari solebat.*

Φορβάδων. νομάδων. βοσκομένων. καὶ φορβαὶ, ἡ πολλοῖς προσομιλοῦσα τροφὴς χάριν. ἀπὸ τοῦ φέρβω. A

Φορβαντεῖον. ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους. τὸ ἀθήνησι φορβαντεῖον οὕτω μὲν ἀπὸ Φορβαντος βασιλεύσαντος Κουρήτων, καὶ ὑπ' ἐκείνου ἀναιρεθέντος. ἦν δὲ ποσειδῶνος υἱὸς, ὁ φόρβας. ἃ καὶ φόρβανος.

Φορβεία. χαλινός.

Φορβειὰ. ἐξείρουσιν. χαλινὸν. ἀπὸ τοῦ φέρω βίᾳ. καὶ φορβάς, ἡ ἔφορμος. ἢ φορβὴ, ὁμοίως. φορβάδι, καὶ διὰ διφθόγγου γράφεται. ὀξύνεται. B

Φόρβιον. τὸ ἐξελκύσιμον τῆς σάρκος τῆς αὐλητῆ δέρμα. ἵνα μὴ χαλᾷ τὸ χεῖλος αὐτοῦ. ἀφίησι φάναι.

Πολλὰ δὴ, καὶ δεινὰ ἰδὼν,
Οὔπω κέρας εἶδον ἠμιφορβιωμένον. C

Φόρβιον. εἶδος βοτάνης λεπτομεροῦς τε, καὶ ξυντηκτικῆς, καὶ ἑλκτικῆς δυνάμεως. λ δυνάμενον γοῦν λεπτύνειν μᾶλλον τὸ σπέρμα, καὶ σπάλασας αὐτὸ ἄγει.

Φορίουσι. φέρουσι.

Φορεῖον. τὸ ἅγμα ποιήσαντες ἐκ λίνων, φορείῳ τύπῳ γυναικείων, δέρμασι βοείοις ἐπιπλάσαντες ἀκατεργάστοις. D

Φορεῖται. φέρεται.

Φορῆες. οἱ φέροντες.

Φορίνου. τὸ ξίφος τολμηρὸν ἐκ μύρτου κλάδου. ἀντὶ τοῦ κλάδῳ. καὶ μεταπλασμόν. τουτέστι, ἐκ μυρσίνου κλάδου τὸ ξίφος φορήσου, ὥσπερ ἁρμόδιος, καὶ ἀριστογείτων. οὗτοι γὰρ ἐκ μυρσίνων κλάδων τὰ ξίφη κρύψαντες, τὸν τύραννον κατέβαλον.

Φορητός. βαστακτός. τοῖς ἢ, ὠφελουλῶν, καὶ δημόσιον, φορητὸς οὐδαμῶς ἦν δῆμῳ ἦν. E

Φορτὸν. χαρτεινὸν, ὅ τις δύνοιτ' ἂν ἀναμάξαι, καὶ φορτὸν ἦκεν, ξιφιδίῳ ἑαυτὸν διέφθειρ

Φορτὰς. μεγάλους.

Φορικὰ.

Φορεῖον. αἰ πρῶαι φασιν. ἐπ' ἀνθρωπείου δέρματος εἰλήφατο, ἢ φορεῖον. F

Φόρκυς.

Φόρκυνος. ὄνομα, λιμὴν τῆς φόρκυνος.

Φορμία, ἅ δὴ ῥωμαίοις ἀπόφασις θανάτου.

Φορμιδῶν.

A Φορμηδὸν ἁλισθῆναι.

Φορμὸς ἁλὼς ἐστὶ παρὰ Θουκυδίδῃ, ἀπὸ πλοκῆς ἔχων τὸ ὄνομα.

Φορμηδὸν Θουκυδίδης. ξύλα τέμνοντες ἐπὶ τοῦ πλησίον ἤσσης, παρακαθίεσαν ἑκατέρωθεν τὴν φορμηδόν, καὶ ὁ τοῖχος ὡδέτης ὅπως μὴ διῴκιστο ὑπὸ τοῦ χώματος. καὶ αὖθις· ἐς τὰς ναυπηγὰς οἱ κερκυραῖοι φορμηδὸν ὑπὸ ἀμάξας ὑπεβαλόντες, ἀπήγαγον ἔξω τῆς πόλεως.

Φορμηδὸν. Storearum-instar, vel tegetis instar.

Φορμὸς. Apud Thucydidem est storea, quæ textum habet transuersum *intertexta materia transuersa.*

Φορμηδὸν. Storearum-instar. Thucydides *lib.* 2 *pag.* 148. B. *schol. antiq.* 9. Ligna igitur cædentes ex Cithærone *comparabant*, & vtrinque iuxta *aggerem* extruebant, storearum-instar pro *muro ea* ponentes, & *aggeri adhibentes*, ne latiùs agger diffunderetur. Et rursus *idem Thucyd. lib.* 4 *pag.* 285. *A schol. antiq.* 1. Mortuos autem Corcyræi storearum-instar *inter natum, ea vt alij*

supra alios transuersi inierem, in plaustra coniectos, extra vrbem portarunt.

B Φόρμιγξ. κιθάρα. ἐν ἐπιγράμματι ἀπὸ φόρμιγξ, καὶ τὸ τόξα, καὶ ἀγκύλα δίκτυα φοίβῳ.

Φόρμιγξ. Cithara. In epigrammate. Citharæ, & arcus, & incurua retia Phœbo *sunt dicata.*

Φορμίων. οὗτος καὶ ὁ θεόπομπος ἐν φιλιππικοῖς φησὶν αὐτὸν κεκρατηκέναι. ἐν τῇ πρὸς σπάρτην μάχῃ τετρωμένον. δυσιάτου δ' ὄντος τοῦ τραύματος χρῆσαι τὸν λαβεῖν εἰς λακεδαίμονα ἐλθόντα. τὸν δὲ αὐτὸν ἰατρὸν εἶναι. ὃς δὲ αὐτὸν ἐπὶ δεῖπνον καλέσαντα δεῖν διῆσαι. ὡς οὖν ἦλθεν εἰς τὸν ἀνδρῶνα. καταβαίνοντα αὐτὸν δεῖν τοῦ ὀχήματος. ἐπιλαθόμενον αὐτὸν δεῖν διῆσαι. τὴν ἀκίδα. διατηκομένου δ' αὐτοῦ ἐρέσθαι ὅ, τι δεῦρο. εἰς ἣν ἥκουσι θεοῖς τοῖς χρησμοῖς. λαβόντας τὸ δόρατος δεῖν τίθεσθαι. ὡς δὲ ἀπέλιπον δεῖν τὸ ἄρειον, τὰς θύρας αὐτῷ τῷ ἴκελον τὸν τοῦ κρότωνι δεῖν λαμβάνειν. ἀλλ' ἐκεῖνα μὲν θεοῦ ἕκητι, ἐπὶ λίτραν αὐτὸν εἰ δύο εἶεν ἀργύριον; βάττου ἐς κυρήνην. καὶ αὐτὸν τὸ ἴχνος σιλφίου κυλίξ. καὶ παροιμία φορμίωνος σίφι. δεῖ γὰρ ὕπαλθαι. ὅτος γὰρ ὁ φορμίων, ἀγαθὸς ἐγένετο στρατηγός. καὶ ἐν τοῖς ταξιάρχοις ἦ φαίνεται· οὐ δεῖ πάντας φιλοπολεμεῖν· ἀλλ' ἐνίους. ἐβάδης δὲ ἐπὶ τοῖς στρατιώταις χαμευνοῦντα. αἰτιᾶται δὲ ὁ φορμίων ἐπὶ ταυτὶ ταξιάρχους νικήσαντας λακεδαιμονίους. λητὸς δ' ἐὼν καὶ στρατηγικός. ἐπὶ δὲ τὸ πολεμεῖν καὶ ἐξοπλίζεσθαι ὑπὸ γυμνασίων, καὶ πόνων ἐπὶ θαυμαζομένων καὶ διατόνους ἐν ταξιάρχαις.

Φορμίων. Huius etiam Theopompus in Philippicis mentionem facit. Erat autem Crotoniata, & in prælio ad Sagram *commisso* vulneratus est. Cùm autem illud vulnus difficulter curari posset, oraculum accepit, vt Lacedæmonem iret. Illum enimuero medicum fore, qui primus ad cœnam eum vocaret. Cum igitur Spartam venisset, & de vehiculo descendisset, quidam adolescens eum ad cœnam inuitauit. Cœnatum autem interrogauit qua de causa veniret. Cùm autem oraculum audiuisset, abrasit hastam, & *cum ramenta vulneri* imposuit. Cum autem à cœna discessissent, putans se currum conscendere, Crotoniatam suarum quidam apprehendit. Sed & eum Theoxenus *festum ita dictum*, celebrem è Dioscuri *Castor. & Pollux, Iouis filij*, ad Barum, Cyrenem vocarunt: Sarrenit autem Silphij caulem habens. Et prouerbium, Phormionis storea. ■ *ad Chil.* 2 *Cent.* 4. *col.* 589. *ad.* 66. *Phormionis storea. Dicitur autem hoc de vilibus lectis, siue stratis.* Hic enim Phormio fuit bellicosus Imperator. Et inter Tribunos militares laboriosus *fuisse* videtur. Bellorum-amans enim, & austeros *ac seuerus fuit.* ἐπὶ δὲ, *suum torum, suos humiles lectos arborum frondibus humi congestis. & stratis confectis. Quod ideo Phormioni tribuitur videtur*, quia milites humi-cubant. Fertur autem Phormio duobus natalibus prælijs Lacedæmonios vicisse. Frugalis autem, & militaris erat. Qui verò in bellicis rebus sunt exercitati, propter exercitationes & labores, *quibus assidè corpus exercent*, humi-cubare consueuerunt in Taxiarchis.

Quia non

Ampliùs comedam tales cibos, castrenses *torum ex quo fugi.*

Φορμὸς. στρωμνὴ ἐκ τριχῶν. ἢ ἐκ λεπτοῦ ἀγγείου ἐκ φλοιοῦ. ὃ φοινίσσουσιν ἐρυθρὸν καὶ χαμεύνας. φορμὸς ἢ φορμίσκος. τὸ ὑφάδιον κοιτῶνιον. φορμὸς ἢ πλέγμα, ὡς κόπιος, ἢ τὴν ἀράδα.

Φορμὸς. Storea. *Et per translationem, ipsum muliebre pudendum, quod plurimum circa naturam densæ storeæ quodammodo refert. Aristoph. in Ecclesiaz. pag.* 487. *v.* 11. *schol. antiq.* 11. Instrumentum dicendi-lacteum obtendat muliebre pudendum significat.

Φορμὸς. στρωμνὴ ἐκ τριχῶν. ἢ ἐκ λεπτοῦ ἀγγείου ἐκ φλοιοῦ. ὃ φοινίσσουσιν ἐρυθρὸν καὶ χαμεύνας. φορμὸς ἢ φορμίσκος. τὸ ὑφάδιον κοιτῶνιον. φορμὸς ἢ πλέγμα, ὡς κόπιος, ἢ τὴν ἀράδα.

Boream. Hæc autem erat densa. Obscurè verò mu

Φορμίσιος, καὶ μεγαίνετος. ὁ φορμίσιος ἀνδρὸς, ἢ θρασὺς στρατηγὸς ἀριστοφάνης. φορμίσιος, καὶ μεγαίνετος, ὁ μάτην. ὀνόματα δούλων.

E Φορμίσιοι. καλαθίσκοι.

Φορμὸς. περιπέλυμα. ἢ στλεπτὸν ἀγγεῖον ἐκ φλοιοῦ. ὃ φοινίσσουσιν ἐρυθρὸν καὶ χαμεύνας καὶ φορμισκοποιόν, τὸ ὑφάδιον κοιτῶνιον. φορμὸς ἢ πλέγμα, ὡς κόπιος, ἢ τὴν ἀράδα.

Φορμὸς. Calathisci. *Sportula. Parua storea.*

Φορμὸς. Storea. Velamentum. Teges. tegetis. Velum ex *arborum tenui* cortice contextum, in quo carices *et aridi fœni* portari solent. Et φορμίσκος. In storea dormio. φορμὸς igitur *est* textum vas, vt cophinus, vt ait Herodotus. *Vide Lex.*

Φόρμος. συρακούσιος κωμικὸς. σύγχρονος ἦν

Φόρμος. Phormus Syracusanus Comicus, æqualis

Epicharmi, familiaris Geloni, Siciliæ tyranno, & nutritor filiorum eius. Scripsit comœdias septem. *Sunt autem* istæ, Admetus, Alcinous, Halcyones, Ilij excidium, Equus, Cepheus, seu Cephalæa, Perseus. Primus autem vsus est talari veste, & scena rubrarum pellium. *id est, ex rubris pellibus consepta.* Alius etiam fabulæ meminit Athenæus in Dipnosophistis, Atalantes.

χάρμων. οἰκεῖος Γέλωνι τῷ Σικελίας τυράννῳ, καὶ τροφεὺς τῶν παίδων αὐτοῦ. ἔγραψε δράματα. ζ. ταῦτα. ἀδμητος. ἀλκίνοος. ἀλκυόνες. Ἰλίου πέρσις. Ἵππος. κηφεύς. ἢ κεφάλαια. περσεύς. ἐχρήσατο δὲ σπόγγοις εἰς δύμματα παλλάδος. καὶ σκιᾷ δερμάτων φοινίκων. καὶ ἐτέρου δὲ δράματος ἀθήναιος μέμνηται ἐν τοῖς δειπνοσοφισταῖς, ἀταλάντης.

Φορμοφόρος δὲ σπερματόρρας ὁ φιλόσοφος.

Φορολόγος. ἀπαιτητὴς δημόσιος. φόρος γὰρ, ἡ εἰς φορὰν τῶν χρημάτων.

Φορολόγος. ὁ ταῖς εἰσφοραῖς συλλέγων. οὓς φερέκτορας εἶδος καλεῖν τοῖς πολλοῖς.

Φόρος παρὰ ἀθηναίοις, ἡ τῶν χρημάτων φορά.

Φόρος. τὸ πωλητήριον. ὁ τόπος, ἐν ᾧ πωλοῦνται τὰ ὤνια. κατέθηκε τῇ φόρᾳ πεζοὺς μὲν ὑπὲρ χιλίους δύο στρατιῶται τῶν δύο λῃστῶν, καὶ βίκον μύρου, ὃ ἠλείψατο ὁ χριστὸς καὶ πολλὰ ἕτερα σημειοφορικά, τιθέντα μὲν ὠδῇ κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου. ἀφανισθέντα δὲ, ὑπὸ τοῦ μεγάλου θεοδοσίου. φορᾷ γὰρ ξυτόνως, ὁ δηλητήριος αὔρας. τοῖς ἐναντίοις οὖσι αὔραις, καὶ λαμπρᾷ κατασταίσης, σφίσι δὲ δυσχερῆ, πρὸς ἀπίσω αὔραν κοίλης, καὶ τραχείας οὔσης ἢ θαλάττης, ἀπορεῖ τί δεῖ χρῆσθαι τοῖς παροῦσι.

N O T Æ.

Δύο σταυροὶ τῶν δύο λῃστῶν] Ex sequentibus, quæ de Christi vnguento dicuntur, coniicio, pro φατνοὶ, legendum σταυροὶ, i. cruces. Christus enim inter duos latrones fuerat crucifixus. Singuli verò suas peculiares habebant cruces, vt vel hodie multis in locis hæc antiquissimarum rerum monumenta visuntur. Hoc longè verisimilius. Error videtur natus ex vocis abbreuiatione, quam typographus non intellexit. Nam in Aldino codice, sic scriptum extat, φαυ. pro, σταυροὶ. Quare per huius vocis ignorationem, cruces in belli duces sunt mutatæ. Quam inauditam metamorphosin hactenus à nullo (quod sciam) obseruatam miror.

Φορῶ. Fero. Accusatiuo.

Φορωνεύ. Phoroneus. No men *proprium*. Et Phorônus. Nomen proprium. *Vel*, Φόρων. φορωνῶ. *i.*

Φορτία. Onera. Sarcinæ, quæ feruntur. Vt, Cùm igitur omnia onera, quæ afferebant, *in humeros* sustulissent, *ea* posuerunt in medio. Deinde Libani *thuris arborum* ramis igne accenso, Scythica voce, barbara quædam verba susurrantes proferebant.

Φορτὶς. Oneraria nauis, Onusta *nauis*. *Onera ferens nauis, quæ synonymicè vocatur* ἰλλάς.

Φορτικῶς. Grauiter. *Insolenter. Arroganter, Inuidiosè. Molestè. Simulatè* Fictè.

Φόρτος. *Onus, Molestia. Fastidium.* Sanna. Aristop. Pluto. *pag.* 40. *v.* 23. Deinde etiam sannam, *as derisionem* vitabimus. *Vide v.* 24. 25. 26.

Φορύω Polluo. Fœdo. Contamino. *Vide* Lex.

Φορύξαντες. Qui laverunt. *Qui subegerunt. Qui fœdarunt. & contaminarunt.* ἀφορύσσω. ξω.

Φορυτός. Aristoph. *in Acharnensibus. pag* 297. *v.* 27. *schol. annot* 19. Da mihi cremiorum-fascículum, vt ipsum

Φορᾷ. ἀπατικῇ.

Φορμὸς. ὄνομα. καὶ φόρμος, ὄνομα κύριον.

Φορτία. τὰ ἀγώγιμα. καὶ τοίνυν ἅπαντα ὅσα ἐπιφέρονται φορτία ἀράμενοι, ἔθυσαν ἐν μέσῳ. εἶτα τοῖς τοῦ λιβάνου κλάδοις πῦρ ἀνάψαντες τῇ σκυθικῇ φωνῇ βάρβαρά τινα ῥήματα ὑπεψιθύριζον.

Φορτὶς. ἡ ἀγώγιμος. ἡ ἐπιφορτισμένη.

Φορτικῶς. ἐπαχθῶς. διαπλάστως.

Φόρτος. ἡ χλεύη. ἀριστοφάνης πλούτῳ. ἔπαιστα καὶ τὸν φόρτον ἐμφυρισμῷ αὖ. τουτέστι, τὴν χλεύην.

Φορυσσω. μολυνω.

Φορύξαντες. μολυναντες.

Φορυτός. ἀριστοφάνης. δός μοι φορυτὸν, ἵν' αὐτὸν

colliga-

A ὁ δὲ πᾶς φόρμος τυπίσι, φρύγανα, χερσαῖα, ξύλα χόρτου συνδεσμὸς εἰς καῦσιν, φορυγανώδης ἐρημία, συρφετώδη, χερσώδη. οὐ δὲ ἄμυδις φορυτὸν τε, καὶ ἴσπιον λιμένιον εἴρας. ἀπὸ τοῦ ὁ μικροῦ. ὁ φασηόλου πλέγμα, ἐν ᾧ τοὺς τυρὸς ἐμβάλλουσιν. ἢ ἐκ φρυγάνων σφαιρικὸν σφαῖρα.

colligatum fascem ramis. Hoc est, ἐρημίαν χερσίν. Sic enim scribendum, ex ramentorum farraginem, pro ramentum, vel virgultorum fasciculum, ipsum ligatur, & colligatur. falcem loeni, & materia contulit, & undique collecta. Ex φορυτῷ. Immundicie ex cremtis, virgultis, lignis, herbisque variis undique collecta. cremiorum, virgultorum, herbarum sordidum & varia colluvie. Vt in illo hesychio, quod legitur in schol. Lucian. 19. Σκώ δ' ὁμοίως φορυτὸν τὸ ἴσπιον κόπρου εἶναι. Vnà verò, simúlque materiæ collectam, & furnarias, ex furno detractas fordes tollens. Per ὁ parvum fasciculum φορυτὸς. Vel textum storeæ similem significat, in quem ipsas inijciunt. Intelligere videtur ſpertum, vel cytisum ex vimmibus, vel junco textum, & storea simile. Vel ex cremtis, frondibus, virgultisque confectum stratum. Aristoph. Acharnens. 197 v. 17. & 28.

B Δός μοι φορυτὸν, ἵν' αὐτὸν ἐκδήσας φέρω

ὡς ἧττον κάμοιμι, ταχὺ γὰρ κατεάγη φορύμενος.

οἱ γὰρ καλῶς δεδεμένοι κάπτοντι, δυσχερῶς λύονται.

Φορυτὸς ὁ στρατὸς, τὸ στρατόπεδον.

Da mihi cremiorum fasciculum, vt ipsum colligatum feram,

Tanquam tegulas, vt me confringatur dum fero.

Tegulæ enim, quæ bene colligantur, difficulter frangantur.

Φορύσσεται. Exercitus, Castra. φορύσσω. Fossarum Italicè, Tessare. Castra fossis circumdata. φορυσσοὺς vero, significat & ipsa corpora castrorum fossis circumdata. Sic & στρατόπεδον & ipsa castra significat, & corpora, quæ sunt in castris.

Φόσπις. Pholitis. Nomen proprium.

C Φουάλλιον. ὄδε τι παιδιᾶς.

Φούριος κάμιλλος, δικτάτωρ. ὁ πολέμιος αἰσθόμενος, τοῦ τῶν ἀρίστων παραλιπόντος στρατόπεδον φθόνῳ αὐτὸς δὲ ἐφ' οἷς πταίσας ἔτυχε δίκης ὑπὸ τῶν δημάρχων ἐξελαθεὶς τῆς πόλεως, θεοὺς ἱκέτης ὑπὲρ αὐτῆς εὐξάμενος, ὑπὸ τῶν πολιτῶν ἀνεκλήθη.

Φοῦρκα. ὄζος ῥαμμάτιος, διδύμως ξύλου.

Φουάλιον. Phualiclum N.I. Ludi genus.

Φούριος Κάμιλλος. Furius Camillus, Dictator, cùm in bellis se fortissimè gessisset, in invidiam incidit, quæ præstantissimos quosque viros comitatur, & persequitur. Cùm enim culpam suscepisset, ac fatisimisset i. cum accusatus fuisset à quibusdam propter iniquam prædæ distributionem, quàm prædam perperam distribuisset, exul excidit urbe, & in exilium abiit, Deos vellens

faciens eorum, quæ falsò petebatur à Deos sua tamen exilij testes innocens.

Φοῦρκα. Furca. Geminum lignum apud Romanos furca vocatur, vbi cùm alij facinorosi, tum verò præcipuè fures

D *fustibus cæduntur. Furcæ necessarium, & familiarissimum domicilium.*

Φοῦρνος παντὸς ὁ κλίβανος, ὅπου οἱ ἄρτοι πεπαίνονται.

Φοῦσσα.

Φουσσάω. τὸ φεύγω.

Φοῦρνος. Lat. vox. Furnus. Clibanus. Tostus, vel testum, lum forma, & vas, vel locus, in quo carbones ardentes, & prunæ extinguuntur.

Φῶ. Dicam.

Φυγάς. Fugo. Terreo. Cremo. Comburo. Accendo. Adolco. Uro.

Φῶδον. Ambigi potest, verum sit accusativus singularis à φῶς Φωτ. nis. Græcis. Lex. an verò, neutrum generis, ut φάος. n. Neutrum verisimile, nec vllum auctorum consensu reperitur ut φῶς, quidem. in hyemis æstus. Imò verò dicendum, longiùs in cruribus ab igne sessa dum hyeme propter nimium frigus ad ignem propiùs accedunt, & ab ignis ardorem in cruribus bullæ, papulæ, pustulæ, vesicæ, vel maculæ rubræ excitantur. Sic φῶτες, pustularum, vesicarum, &c. vt suprà. In Balneum verò additum à Festo in Φῶτ. pag. 228. f. scholiast. annot. 1. vnde Suidas, quia quamplures vestibus indigentes propter intemperiem hyemis, propter frigus, in balneis descendunt, & dum aliquem ex fornace balneatia propiùs accedunt, in cruribus pustulas excitant. Vide Magnum Etymol. col. 802. in φῶς, quòd vox sit ex vocis etymologia, & φῶτα dicendum demonstratur. & Aristophanis versus affertur, in quo φῶτα scribitur quasi ex φῶς sit contractum. Dicitur enim φῶς, φῶτος, ut Consul & Consulis φῶτι.

Φώζω. τὸ σῴζω.

Φῶκος. ut δοκὸς φλογὸς φλόγα.

Vro. Combaro. Cremo. Vide Lex.

Φῶκος. Vel, φώκη. & per contractionem φῶκος. A flamma manamo pustula, vesica, papula. &c. vt suprà.

F Φωκαίων ἀρὰ. φασὶν οἱ Φωκαεῖς τὸν πόλεμον ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτῶν ἀπολορκίᾳ σίδηρον ἐπ' ἰταλίας μύδρους εἰς Ἅρπαγα βάλλοντες, ᾗ

Φωκαίων ἀρά. Phocensium execratio. Phocenses enim deserta, desertaque vrbe Phocæa, in obsidione ab Harpago suscitata, de qua pluribus Herodotus lib. 1. pagin. 42. & 43 & Eusseb. ad Chri 1 Cent. 6. colum. 110. & 111. ad 55. Phocensium execratio. Sed legendum ἐν τῇ ἀφώκῳ πολιορκίᾳ. id est, in obsidione Phocæa obsidentur ab Harpago, in Italiam iecrunt, ferreis-massis in mare conjectis, ὑ. πολιο-

tu, & addita-imprecatione, ſe non priùs in ſuam *patriam* reuerſuros, quàm illæ *maſſæ-ferreæ* emerſiſſent, *& in maris ſuperficiem ſublimes prodiiſſent.*

φωκᾶς. Phocas. Nomen proprium.

Φωκαία. Phocæa. Quæ eſt ex *vrbe* Phoce. Et φωκὰς χώρα. Phocæa regio. Phoceus verò, nomen loci.

Φωκίνης. Phocenſis. Phanotenſis. Integrum *& generale nomen, eſt* Phocenſes. Particulare verò, Phanotenſes.

Φώκαια. Phocea. Nomen vrbis.

φώκη. Phoca. *Vitulus marinus.* Animal marinum, tetrum-odorem-ſpicans. Ariſtoph. *in Veſpis pag.* 348. *v.* 11. *ſchol. annot.* 3. *vbi verſus Homeri affertur de teterrimo phocarum odore.* Phocæ verò odorem *habebat.*

Φωκίωνος. Phocionis. *Genitiuus à recto* φωκίων. Phocion. Nomen proprium. Quære de hoc in voce φωκίων.

φῶκος. Phocus. Nomen proprium. Et prouerbium. Phoci collatio. *Quod dicitur* in eos, qui conuiuia in ſuum ipſorum malum inſtituunt. Phocus enim quidam, cùm filiam ἐπίγαμον. *i.* nubilem haberet, quam multi ambibant, *& cum nuptias expectabat*, collectas *ſtipémque* cogebat, & procos excipiens-conuiuio, *filiæ* nuptias differebat. Illi verò in conuiuio irati, Phocum interfecerũt. φωκὺς verò, oxytonè, vas quoddam *ita dictum*, phocus. *Er. ad. Chil.* 1. *Cent.* 8. *col.* 561-563. *ad.* 39. *Phoci conuiuium.*

φωκυλίδης. Phocylides, Mileſius Philoſophus, æqualis Theognidis. Vterque verò fuit 647. annis bello Troiano poſterior, Olympiade 59. nati. Scripſit verſus Heroicos, & elegiacos. Admonitiones, ſiue ſententias, quas capita *vocant*, & inſcribunt. Sunt autem ex Sibyllinis *carminibus* ſurrepta.

φωλὰς *Fera in luſtro* deliteſcenti. Et φωλάδ(ος). Spelunca-occultæ. φωλεὰ. *Latibulum, latebra, ſpelunca, luſtrum.* Babrius. Horrens verò comâ, *comam horrentem habens fera* proſiluit-ex latebra cana.

φῶλαι. Pholas. Genus morbi, *quo quis correptus, lucem fugit, tenebras, Latebraſque quærit, hominum conſortia vitans, vt Bellerophontes, de quo Homerus Iliad. Z. pag.* 123. *v.* 31. Significat autem etiam domeſticam gallinam ouis incubantem, & glocidantem. *l.* κλώζουσα. κλώζειν autem, *Glocire*, & *glocidare. Feſtus in Glocire docet, de quibus hoc dicatur.*

φωλεός, & φωλία. *Ipſe in latibulis, luſtriſque deliteſcendi, dogtud. que alius. Vel ipſa ferarum latebra, latibula, luſtra, ſpelunca, antra, qua* φωλεοὶ, φωλάδες, & φωλητῆρες *dicuntur. Hæc autem dicta ſunt* à verbo φωλεύω. *Lateo, deliteſco, in latebris, cauernis, antris luſtris, ſpeluncisque dego.*

φωλεόν. Pholeum *vocant* Iones ſcholam, *ludúmque literarium, in quo pueri quodammodo latent, dum à præceptoribus inſtituuntur.* Vnde *dicti ſunt* ἀπαίδευτοι, *homines* indocti, *at* ἀφοίτητοι, *qui Pholeos iſtos non frequentant: at ab his ſunt remoti, vel alieni.* Significat autem φωλεὸς etiam ipſam ſerpentum latebram, *ſiue latebras, in quas ipſi ſerpentes ſe recipiunt.*

φωλεύουσι. Tegunt. Occultant.

φωλήτορες. *Vel (quod vſitatius)* φωλητῆρες. Domus conuiuiales, *vbi communia celebrantur, & potationibus indulgetur.*

φωλίς. Squama. & φωλιδωτός. Squamatus.

φῶμεν. Dicamus. Dicemus.

φωνασκεῖν. *Vocem, &* bonitatem-vocis-exercere. Et φωνασκικὴν βύκανον. Et ad-vocem-exercendam-apta buccina, *quæ* βουκὰνη *dicitur alibi. N. L.* Sub Theodoſio

ἐκβιάσασθαι μὴ πρότερον ὑποστρέψειν εἰς τὴν A
ἑαυτῶν πάτρας ἀπενεχθέντας.

Φωκᾶς. ὄνομα κύριον.

Φωκαία. ἡ ἀπὸ τῆς φώκης. καὶ φώκαια χώρα. φωκαϊκὸς δὲ, ὄνομα τόπου.

Φωκαΐνης. Φωκαεὺς. ὁλοχρίστερον φωκαϊκός. ἔστι μέρος δὲ, Φωκαεῖς.

Φώκαια. ὄνομα πόλεως.

Φώκη, δύο δὲ μόνα ζῶα θαλάττια. ἀρκτοφάγος. φώκης δ' ὀσμὴ [ὀζει] B

Φωκίωνος. ὄνομα κύριον. ζήτει περὶ τούτου ἐν τῷ φρυνίων.

Φῶκος ὄνομα κύριον, & παροιμία. φώκου ἱερεύς. κατὰ τῆς διαχέας συμποσιάρχης. ἐπὶ τῶν ἐν ἑαυτῷ κακῶς. φῶκος γάρ τις θυγατέρα ἔχων ἔδει γάμου, πολλῶν αὐτὴν μνηστευομένων, ἐράσας συμπότης. καὶ ἑστιῶν τοὺς μνηστῆρας, ἀπεβάλλετο τὸν γάμον. ὀργισθέντες οὖν ἐκεῖνοι τῷ συμποσίῳ, C ἀπέκτειναν τὸν φῶκον. φωκὸς ἡ ὀξυτόνως, ἀγγεῖόν τι.

Φωκυλίδης. μιλήσιος φιλόσοφος. σύγχρονος Θεόγνιδος. ἀμφὸ ἡ ἑκάτερος μὲν χιλ' ὀπὸ τῆς ἑωσκῶν. ὀλυμπιάδι νεγονότες νθ'. ἔγραψεν ὅπου καὶ ἐλεγείας. ἔθρηνούς ἔστι γνώμας. αἳ τινες καὶ φέρεται ὑπογράφουσιν. εἰσὶ δ' ἐκ τῶν σιβυλλιακῶν κεφαλαιώδεις.

Φωλάδι. ἐμβαλπούσῃ. τῇ φωλάδος. κατα- D
λέξει χρυσοῦ. βάρβιος. φέξας ἔχει τὸν, ἐκθορὼν φωλάδος κοίλης.

Φωλεός. οἴδος νόσου. σημαίνει δὲ, καὶ τὸν κατοικίδιον ὄρνιν, τὸν ἐπωάζοντα, καὶ κλωσσοῦσαν.

Φωλεὸν. καὶ φωλεόν. ἐπὶ τῶν φωλάδων. E

Φωλεόν. τὸ παιδευτήριον ἔλεγον ἔθνη ἀπαίδευτοι, ἀπαίδευτοι. σημαίνει δὲ, & τὸν κατοικίδιον τῶν ὀρνέων.

Φωλεύουσι. κρύπτουσι.

Φωλήτορες. οἶκοι συμποσιακοί.

Φωλὶς. & φωλιδωτός. F

Φῶμεν. ἀντὶ τοῦ. λέξωμεν, ἐροῦμεν.

Φωνασκεῖν. διφωνίαν ἀσκεῖν. καὶ φωνασκικὸν βούκινον. ἔθη δὲ τοῦτο τῷ βασιλέως τῷ

Impera-

A φανεντούτων χάνος ἰὼ πανταχόθεν ἀνιχνεύ-
μενον.

Φωνῶ λέγω.

Φωνὴ. εἶδος ἡ φωνὴ τοῦ ψόφου. ἔστι δὲ φω-
νὴ, πλῆξις ἀέρος. ἢ ἀὴρ πεπληγμένος. οὐχὶ δὲ
πᾶς ψόφος, φωνή. οὔτε γὰρ οὐδὲ ὁ ἐν τοῖς ἀψύ-
χοις. οἷον κυμάτων, ἢ αὐλῶν ἠχὼ ψόφος. ἀλλ'
ἐμψύχου τινὸς ψόφου ὅταν ἡ φωνή. οὐ μὴν δὲ
πᾶς ψόφος, ἐμψύχου φωνή. οὐδὲ ὁ ἐκ τῶν χειρῶν
κρότος. οὐδὲ τὸ χρεμπτεσθαι. οὐδὲ τὸ βῆξαι.
B φωνὴ γάρ ἐστιν, ἐμψύχου ψόφος, ἐκ τοῦ φω-
νητικοῦ χαράμματος μορίου. οἷον στόματος τε,
καὶ τοῦ πνευμονικοῦ μορίου. καὶ τῆς τραχείας
ἀρτηρίας, καὶ τῆς φάρυγγος. καὶ οὐδὲ ἐκ
τούτων ὁποσουοῦν τοῦ ψόφου γενομένου. διόπερ
οὐδὲ ὁ βήττων λέγεται φωνεῖν. ἀλλ' ὅταν με-
τὰ φαντασίας σημαντικῆς τινὸς ληφθῇ, τότε
ὁ γενόμενος ὑπὸ τούτων ψόφος, φωνὴ καλεῖται.
τρία δὲ τούτοις θεωρεῖται ἐπὶ τῆς τοῦ ἀν-
C θρώπου φωνῆς. ῥυθμὸς. ἁρμονία. λέξις. ἔχει
δὲ ὁ μὲν ῥυθμὸς, ἐπὶ τοῦ χρόνου τῆς ἐκφωνή-
σεως, τὸ εὐκαιρόν, καὶ τὸ βραχὺ. διὸ καὶ τῇ φω-
νήεντων, τὰ μὲν ἐν τελείοις χρόνοις ἐκφωνού-
μενα, μακρὰ ὠνόμασται. τὰ δὲ ἐν ἐλάττοσι,
βραχέα. ἐκ δὲ τῆς τούτων συνθέσεως ἁρμονία συν-
ίσταται, τὸ ἐμμελὲς τῆς ἐκφωνήσεως ἔχει. ἡ δὲ
ἁρμονία, ἐπὶ τοῦ ὀξέος καὶ βαρέος συμ-
μετρίαν ἔχει. ἡ δὲ λέξις, ἐπὶ τοῦ διατυπω-
θῆναι τῇ συλλαβῇ. ἐξ ἧς ἡ τῶν λεγομένων σκ-
D μαίνεται ἔκθεσις. ἐπεὶ οὖν ταῦτα ὑπὸ ἔχει φυ-
σέως ἡ τοῦ ἀνθρώπου φωνή, μιμοῦνται δέ τινες
τούτοις καὶ τὰ μουσικὰ ὄργανα, διὰ τοῦτο λέ-
γεται κατὰ ἀναλογίαν καὶ αὐτὰ φωνεῖν. διαφέ-
ρουσι δὲ τοῦ φωνεῖν ὑπὸ τοῦ ψόφου, διχῶς.
ἔστι τοῦ τρόπου τῆς ὑφέσεως. ὅτι ἡ φωνὴ
γίνεται, τοῦ εἴσω πνεύματος ἀέρος ἐκθλιβο-
μένου τῇ σφαλῇ τοῦ θώρακος, κατὰ τὰν ἐ-
νυπαρχούσαν αὐτῷ ψυχικὴν δύναμιν. καὶ
σφοδρότητος τῇ τραχείᾳ ἀρτηρίᾳ, καὶ
τῷ ἐπιπολαιουμένῳ ἐν αὐτῇ αἵματι. ὃς τῇ ἀ-
E θρόᾳ πληγῇ ἀθρόως ἐκπαλλόμενος φω-
νοῦντα τὸν σφοδρῷ αἴσθησιν ἔσω τῆς ἀκοῆς. ἔστι
δὲ τὸ μὲν ἀρχαῖον τοῦ στόματος τὸ μέχρι τῆς
ῥίζης τῆς γλώττης, φάρυγξ. ἐκεῖθεν δύο ἀγ-
γεῖα φέρονται. τὸ μὲν, ὅπερ τὸν θώρακα, καὶ
καλεῖται ἀρτηρία. τὸ δὲ ἕτερον, ὀπίσω τοῦ
τενόντος, καὶ καλεῖται οἰσοφάγος. γίνεται δὲ
ἐπὶ τῆς τραχείας ἀρτηρίας ὁ πώρωσις τοῦ
στομάχου. ἤ, ὅτι κατὰ τὸν εἰσπνευσμὸν, καὶ
τὸν ἐκπνευσμὸν. ὅπερ τοῦ εἰσπνεῖν τρόπον
F ὑποτυπούμενον ποιεῖ ψόφον. ὃς καλεῖται φωνή.
ὅταν μετὰ τινος σημαντικῆς φαντασίας
γίνηται. ἐκ μὲν οὖν τοῦ τρόπου τῆς ὑφέσεως,
ταύτη διαφέρει ἡ φωνὴ τοῦ ψόφου. ἐκ δὲ τοῦ
τέλους, ὅτι ἡ φωνὴ κατ' ὄρεξίν τινα τοῦ

Imperatore vocem exercentium genus vbique fuit inueſtigatum.

Φωνῶ. Loqui. Dicere. Vocare.

Φωνὴ. Vocem. Vox eſt genus ſoni, ſeu ſtrepitus. Eſt autem vox, percuſſio aeris, vel aer percuſſus. Non enim omnis ſonus, omniſque ſtrepitus eſt vox, quemadmodum neque rerum inanimatarum, vt fluctuum, aut ventorum ſonus: ſed animati alicuius ſonus, eſt vox. Non tamen omnis ſonus eſt animati vox, neque plauſus, qui manibus editur, neque ſcreatus, neque tuſſis. Vox enim eſt animati ſonus, qui per partes vocales, *vtique formandi deſtinatas* editur, vt per pulmones, & partes vi-relpirandi-praeditas, & per aſperam arteriam, & guttur. Ac ne per haec quidem *inſtrumenta* ſi quomodocunque ſonus edatur, *hoc vox vocatur*. Quare neque tuſſiens vocem-edere dicitur: ſed quum iſta cum quadam corporea phantaſia, *vel, imaginatione, & cum quadam corporis geſtu* mota fuerunt, tunc qui ab his editur ſonus, vox vocatur. Haec autem tria ſpectantur in hominis voce, rhythmus, *id eſt, modulatio*, harmonia, *id eſt, compoſitio*, dictio. Habet autem modulatio quidem, in pronuntiationis tempore longum, & breue. Quamobrem etiam vocales quidem, quae longiore temporis interuallo pronuntiantur, longas vocarunt. Quae verò breuiore, breues. Ex harum autem inter ſe compoſitione verſuum concinnitas naſcitur. Compoſitio enim in acuti, & grauis ſymmetria verſatur. Dictio verò *verſatur* in ſyllabarum conformatione, ex qua *rerum*, quae dicuntur, ſententia ſignificatur, *ac explicatur*. Quoniam autem haec quidem, propriè vox hominis habet, & haec ipſa aliquo-modo imitantur muſica inſtrumenta, ideo & ipſa *muſica inſtrumenta* per proportionem *quandam*, vocem-dare dicuntur. Vocem autem à ſono bifariam diſcernunt, & ratione ortus, quia vox *formatur*, & editur, quum aer inſpiratus, contractione pectoris exprimitur, & *elidetur*, ſecundùm inſitam ipſi facultatem animalem, & quum incidit in aſperam arteriam, & aerem in ea comprehenſum, & *incluſum*, qui ſubito ictu non-fractus, *nec interruptus: at illinc* exiberatus, perpetuò percutit aerem contiguum ad auditum vſque. Eſt enim hiatus oris, qui ad ipſam vſque radicem linguae *pertingit*, *id*, *quod Graecè quidem vocatur* φάρυγξ. *Latinè verò*, *guttur*, & *fauces*. Inde duo vaſa feruntur, alterum quidem, ad pectus, & vocatur arteria. Alterum verò, ad tendonem, & *anteriorem colli partem*, & vocatur œſophagus, *quòd per eum cibus*, *quem ederit*, *in ventrem deferatur*, & *gula*, *ſtomachuſque à pleriſque vocatur*. Fit autem per aſperam arteriam tranſitus ſpiritus, & ille, qui per immiſſionem, & ille, qui per emiſſionem ſit, qui *ſpiritus*, iam dicto modo inſpiratus, & *expiratus* facit ſonum, qui vocatur vox, quoties cum aliqua phantaſia, *vel, imaginatione* ſignificationem habentis, *id eſt, rei aliquae ſignificantis*, fit. Ratione igitur ortus, ſic differt vox à ſono. Fine verò *differt*, quia vox per quandam animantis appetitionem fit, & aliquid praeterea ſignificat. Quamobrem etiam cum

ζώου γίνεται. καὶ σημαίνει τί. διὸ καὶ

phantasia, *vel, cum imaginatione fit.* Quapropter etiam brutorum soni *sunt* voces. Etenim canis, quum *hominem* alieni phantasiam habet, *quum aliquem non domesticum : at alienum venire putat, tunc* latrat. Quum verò domestici *phantasiam habet, quum domesticum esse putat eum, qui venit, tunc ei* blanditur. In aliis etiam animalibus eodem-modo voces, quæ *rerum aliquarum* significationem habent, sunt animalium facultatum, & affectionum. Etenim cibum appetentia, vel aliquid aliud, vtuntur voce.

φωνὴ. Vox. Quære in voce Ἀήρ.

φωνὴ. Vox. De prima voce quære in voce Βεκκεσέλωρ.

φωνὴ. Vox tui tonitrui. Quære in voce τροχός. *Hæ ἐν τῷ τροχῷ videntur superfluæ.*

φωνὴ. Vox, & clamor in diuina Scriptura *vocatur* animi alacritas. Vt, Voce mea ad Dominum clamaui. Et φωνάεις. Vocalis.

φάτνωμα. Vox-edita. Vox.

φωνήσας. Accusatiuo. Qui vocauit.

φῶρ. Vocalis. Magna-voce-præditus. Magnam-edens vocem.

φωνῶ. Accusatiuo. Voco.

φώρ. Fur. Dativus, *sequi.* Furi.

φωραθείς. *In aliquo facinore* deprehensus. Inuentus. Cognitus. Pamphilus fœnerator apud Atistophanem *in Plut. pag.* 10. *v.* 2. *schol. annot.* 2. *vnde Suidas.* Qui in manifesto peculatu deprehensus, à Tribunatu remotus est.

φωρᾶν. Scrutari. Exquirere. *Inuestigare. Inuenire. In aliquo facinore deprehendere. Gallicè, surprendre sur le faict.*

φῶρες. Fures. Prædones, Latrones. à verbo φωρᾶν, quod significat ἐρευνᾶσθαι, *scrutari, & scrutando* φανερὸν *deprehendere. Hinc* φωρᾶν τὸ ἐρευνᾶσθαι.

φωραθείς. Scrutatus. Perscrutatus. Qui deprehendit. Et φωράσω. Inueniam. Contemplabor. Scrutabor. *Deprehendam.* Et φωράσαι. Deprehendisse *in aliquo facinore.*

φῶρια. Furta. Clandestina latrocinia. Res furtiuæ. *i. furto sublatæ.* φώριος. *furtivus, occultus, clandestinus, Vt in aliis verbis, quæ finem versus habent, & principium alterius,*

--Aduentum vt vitaret
Clandestinum.--

Et in Epigrammate.

Furtiui enim manifestis lectis sunt *dulciores.*

Et φωρία. Hæc pro latrocinio sumuntur. φωρία. *furtum, latrocinium.* Et φώριον. Furtum. *Hæc, φώρ, φωρία, φωρεῖν, & φωρᾶν, de furtis, & latrocinijs dicuntur.*

φωριαμός. Arca. Scrinium. Quòd τὰ φώρια, id est, furtorum sit capax, *quòd furta, siue res furto sublatas recipere, & occultare possit.* Herodianus verò φωριαμὸν deducit à nomine τὸ φάρος, id est, vestimenta, quia ad horum custodiam paratur. *Sic autem formas,* φάρος, φαρίδιον, & verso α in ω, φωρίδιον, vt δῶμα, δόμος, sedes, & pleonasmo τοῦ ι, φωριαμός.

μὴ φαντασίας. διὸ καὶ οἱ τῶν ἀλόγων ζῴων φωναὶ. καὶ γὰρ ὁ κύων ὁπόταν φαντασίαν ἔχει τοῦ ἀλλοτρίου, ὑλακτεῖ· ὅταν δὲ τοῦ οἰκείου, σαίνει. καὶ ὅλως τῶν ἄλλων ζῴων οἱ αὐτοὶ τρόποι, σημαντικαὶ φωναί εἰσιν αἱ τῶν ζῴων ψυχικῶν δυνάμεων, καὶ παθῶν. καὶ γὰρ τροφῆς ὀρεγόμενα, καὶ ἄλλου τινὸς, κέχρηται τῇ φωνῇ.

Φωνὴ ζήτει ἐν τῷ ἀόρατον.

Φωνὴ. σοῦ τοῦτος φωνῆς, ζήτει ἐν τῷ βεκκεσέλωρ.

Φωνὴ σῆς βροντῆς σου, ἐν τῷ τροχῷ, ζήτει ἐν τῷ τροχός.

Φωνὴ. κραυγὴ ἅμα τῇ θείᾳ χαρᾷ, ἡ δὲ ψυχῆς πρόθυμία. φωνῇ μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα. καὶ φωνήεις, ὁ φωνητικός.

Φάτνωμα. τὸ φθέγμα.

Φωνήσας. αἰτιατικῇ.

Φῶνος. ὁ μεγαλόφωνος.

Φωνῶ. αἰτιατικῇ.

Φώρ. ὀφειλέτης. καὶ δοτικὴ, τῷ φωρί.

Φωραθείς. εὑρεθείς. γνωσθείς. παράφιλος δανειστὴς ἅμα ἀφισοφάνει. ὃς φωραθεὶς ἐπ' αὐτοφώρῳ κατελύθη.

Φωρᾶν. ἐρευνᾶν. ἀναζητεῖν.

Φῶρας λῃστὰς. διὰ τὸ ἢ φώρας ἐρευνᾶσθαι.

Φωράσας. διερευνήσας. καταλαβών. καὶ φωράσω. εὑρήσω. ἐρευνήσω. καὶ φωράσαι.

Φώρια. λαθραῖα λῃστήρια. ἢ κλοπιμαῖα σφάλματα.

Ἐπήλυσιν ὄρη ἀλίοιτο
Φώριον.
καὶ ἐν ὑπογράμματι.
Φώρια δ' ἀμφαδίων λίτρα μελιχρότερα.

καὶ φωρία. διὰ δ' λῃστείας ταῦτα εἴληπται. καὶ φώριον, τὸ κλέμμα.

Φωριαμός. κιβωτός. ἅμα τὸ φώριον δέχεται· ἢ ὁ δὲ ἱματισμὸς ἅμα τὰ φάρη. ἐπειδὴ πρὸς φυλακὴν τούτων παρασκευάζεται. φωριαμός, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ω, φωριμός. οἷς δῶμος, δῶκος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, φωριαμός.

φῶρ.

A φῶρες. κατάσκοποι.

φώς. ὀξυτόνως ὁ ἄνθρωπος. φῶς δὲ βαρυτονούμενον, ὅταν ᾖ ἐναντίον τῷ σκότει, ἡ τελειότης τῆς ὄψεως ἐστὶ καὶ ἐνέργεια. τὸ δὲ φῶς, οὐδενὶ ἄλλῳ κρίνεται ἢ τῇ ὄψει. φῶς ὢν ὁ τῆς ὄψεως ἐνέργεια. ἔστι δὲ ὄψις, τελειότης, εἶδος καὶ τελείωσις αὐτῆς. δύναμις γάρ ὄντος τοῦ ὄψεως, ὑπαρχούσης τὸ φῶς, καὶ οἷόν τε ὂν, ἐνεργείᾳ διαφανές. τὸ δὲ, οὔτε σῶμα ὂν, οὔτε ἀπὸ σωμάτων τινῶν γίνεται. πῶς γὰρ οἷόν τε

B ἐκβλύσαντας ἡμᾶς ἀφ' ἡμῶν τὸν οὐρανὸν αὐτίκα ἰδεῖν. πῶς γὰρ οἷόν τε ὄξιν ἀχρόνως σώματος τοσαύτην ἐκπεσεῖν ὄψεσιν. διήκεται γὰρ διὰ ζωδίων ὄψεσιν ἴσην. καὶ ἔτι πολλαπλασιαζόμενος ὄξιν, ἐκείνου τοῦ τῶν ὄψεων ἴσα διὰ τοῦ. ἀπὸ τοῦ κέντρου τὸ ἥμισυ τῆς διαμέτρου. διὰ τοῦτο ἐν ὅλῃ τῇ διαμέτρῳ τέσσαρα ἰχθύσι ζῴδια, καὶ περὶ, ἐπειδὴ ἑπτάμετρος διάστασιν ἔχει. τὸ ἥμισυ δὲ διαμέτρου. δύο καὶ ἔχει ζῴδια, καὶ περὶ, πῶς οὖν τοσοῦτον ἀχρόνως κινηθεῖσαν

C ὄψεσιν, εἴπερ καὶ ὀξυτάτη τῇ κινήσει, λέγω δὴ καὶ ἀπλανοῦς. ὁ δὲ ἥλιος, τὸ ἐκπεμπόμενον τῶν πάντων, λέγω δὴ τὸ δύο ζῴδια κινεῖται. πῶς οὖν οὐκ ἄλογον τὸ ἀκαριαῖόν σώματα, τὰ ὄμματα ὁ φῶς, καὶ ἀπλανοῦς, ὀξυκινητότερα ὑπολαμβάνειν; καὶ πλείστα ἕτερα ἄτοπα εἰδέναι ἔστιν, ὅτι μὴ ὄξις σῶμα λογίζεται. ἀλλὰ ποιά τις ἀνάγκη δι' ἀναιρέσεως, ὥστε ξενοποιεῖσθαι φῶς, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διαμέτρῳ. διαβιβᾷ. καὶ τὸ φῶς τῷ ὀφθαλμῶν μου, καὶ ἐμοὶ τὸ οὐκ ἔστι μετ'

D ἐμοῦ τῶν σωμάτων τῷ φωτὶ ἀναχθῆναι εἰς ἐργασίαν, εἰ σφαιρικόν λαβόντι τι, καὶ ἐλαστικὸν σῶμα, ἁφὰ ἀπὸ ὕπνου, ὥστε καὶ ἀπὸ τοῦ ὀμμάτων εἰς ἐργασίαν εἰσέρχεσθαι. ὡς γὰρ εἰ αἰθέρα, καὶ εἰ τοὺς ἀστέρας. καὶ εἰ ὕδατι, καὶ εἰ ἄλλοις πλείοσιν. διὰ τοῦτο ἐπιλήνη, ἀναχωρεῖν τὸ τοῦ ἡλίου φῶς, φωτίζει τοῦ τῆδε καὶ τοῦτο φαίνει φωτὸς αὐτοπάλλαν ἔλαττον τοῦ ἀναχωροῦντος, καὶ ἀναπέμπει ὁμοίως εἰς ἐργασίαν εἰσέρχεσθαι.

Φωσθονία ὄνομα μιᾶς τῶν ἀλκυονίδων. ἡ ζήτει τὸ ἀλκυονίδες.

E

Φωσφόρος, ὁ τὸ φῶς αἴροντα λαμπάδα. ὁ ἥλιος.

Φωστῆρα λευκοῦται. ὅταν ἀνεθῶσι. ἀπὸ καὶ τὸ ἱστίον ἢ τοὺς πτερυγίους ἀέρα. ἀπὸ τοῦ ἀναπετάσαι τὰ ὀμφαλοῦσθαι. λέγεται δὲ οὕτω, καὶ ὁ ὠρολογικὸς κανόνιος καλεῖται ὡρολόγιος.

Φάσσαι. τὰ ἁρμένια.

F

Φάττης.

Φάττα. πάλμα. οὐ γὰρ μόνον ὁ μέγας κίνδυνος πάλλαι οὐ φάττα λαμβάνει, ὡς λέγει πίνδαρος, ἀλλὰ καὶ ὁ μέγας ἀνὴρ οὐδένα μικρὸν ἀγῶνα προσίεται. ἀλλ' ὅταν φυγάδες ἄλλοι δι' ἀναισχύντου λόγου ἀλλοτρίου ἐκπεσόντες, ἐντεῦθεν καταβαίνει ὄψιγ-

φῶρ. Speculator. Explorator.

φώς. Oxytonè, *vocatur* homo: *sed non quiuis*: *at clarus*, & *illustris*, & *qui lumen quoddam est inter eos, cum quibus versatur*. φῶς verò cum circumflexo *significat* lumen, quod est actus, & perfectio eius, quod est faculrate perspicuum. Lumen autem nulla alia *ratione* iudicatur, nisi visu. Lumen igitur *est* actus perspicui, quatenus *est* perspicuum, hoc est, forma, & perfectio eius. Cùm enim facultate sit perspicuum, lux accedens, *accensio lucis*, postquàm id informauit, & perfecit, actu perspicuum facit. Hoc autem neque corpus est, neque per aliquorum corporum emissionem fit. Quomodo enim fieri posset, vt nos oculis-in-altum sublatis, & *cælum fixissemus*, statim cœlum apprehenderemus, *idque totum momento*? Quomodo enim fieri potest, vt corpus aliquod, *ἀκαρεῖ τινι*, sine-tempore, *i. vno temporis momento*, moueatur tanto interuallo? Demonstratum enim est duorum signorum interuallum esse. Et circumferentia diametri est triplex-septentria. Est autem à centro dimidium diametri. Constat autem, cùm tota diameter quatuor continet signa, & amplius, quia circumferentia continet duodecim, dimidium diametri habere duo signa, & amplius. Quomodo igitur fieri potest, vt corpus sine-tempore, tanto interuallo moueatur? Hic igitur celerrimus motus (dico autem inerrantis *sphæræ motum*) duabus horis sexta-pars huius vniuersi, hoc est, duo signa conficit. Quomodo igitur non absurdum, & *a ratione alienum* est, corpora, quæ emittuntur ex oculis, & inerrante, *fixissimæ sphæræ*, celeriora statuere? Plurima etiam alia quædam de luce colliguntur, *per quæ probatur*, eam non esse corpus, quæ propter *eorum* infinitatem, *prætermittimus*, quæ quinis *discendi cupidam*, *per alium* quærat. Lux etiam dicitur diuina creatio. Dauid. Et lux oculorum meorum, & ipsa non est mecum: *me deserit*. Omne corpus, quod actum luminis recipit, si *lumen* in aliquod læue, & splendidum corpus incederit, *ἀθρόως* sic hoc agit, vt & ipsum, eundem actum remittat, vt fit in argento, & speculis, & aqua, & in aliis plurimis. Propterea Luna, quæ Solis lumen recipit, has terras illustrat. Et hanc dicimus luminis refractionem, quæ *manat* ab iis, quæ *lumen* recipiunt, & eundem actum exhibere possunt.

Φωσθονία. Phosthonia. Nomen vnius ex Halcyonidibus. & quæ in voce ἀλκυονίδες.

Φωσφόρος. Lucifer. Qui lucem oriri-facit. Sol.

Φωστῆρα. *Alij*, φάσσαν, & φάτνην. *Velum* quoddam lineum, hoc est sindonium, *sindon*, *carbasus*, vel inflatum nauis velum, vel vultus effigies, *expressum simulachrum*. Sic autem vocatur & id, quod apud Romanos Horarium appellatur. *i.* ὁ ὡρολόγιος ἐπιπέμπει φωστῆρα ἀφῆναι.

Φάσσαι. Carbasi. Veli nautici.

Φάττης. Phatteris, N. I.

φάττα. Virum. Non solùm verò magnum periculum non admittit ignauum virum, vt ait Pindarus *Olympiorum Ode* 12 pagina 11. Sed etiam magnus vir nullum paruum certamen admittit, ac *fugam*: sed vbi fugaces alij propter ignauiam aufugium, huc *ipse fortuna* descendit, caput-periculis obiicions,

vbi virtus virorum perſpicitur, vt ait Poeta *Iliados N. pagin. cum Euſtath. commentar. 930. verſ. penultimo.*

Φωτεύγεα. Splendor. Et φωτεινός. Splendidus. *compoſitum vocabulum ex nomine τὸ φῶς, τοῦ φωτός. Lux, Lumen, & ex altero nomine αὐγή. hoc eſt, ſplendor. Hoc autem de rebus dicitur, quarum lux ſplendorem habet, i. quæ lucida, & ſplendida ſunt.*

Φωτεινός. Nomen proprium.

Φωτίζειν. Accuſativo. *Illuminare. Illuſtrare. Item* In lucem ducere, *producere, proferre.* Enuntiare. *Detegere. Declarare. Vt.* Romani autem exiſtimarunt iam ipſum tempus *ſibi* permittere in--lucem--proferre, *& declarare* illud arcanum, quod ipſis mandatum fuerat.

Φωτεύγεα. ἡ λαμπρότης. καὶ φαιδρός.

Φωτεινός. ὄνομα κύριον.

Φωτίζειν. αἰτιατικῇ. εἰς φῶς ἄγειν. ἐξαγγέλλειν. οἱ δὲ ῥωμαῖοι νομίσαντες ἤδη τὸν καιρὸν ἐκδιδόναι φωτίζειν τὸ τῷ θεῷ ἀπόρρητον.

Φ CVM P.

Φράβιδος. Phrabithus. Hic fuit Orientis Imperator, qui virtute florens, corpore laborabat, *& varijs morbis obnoxium id habebat*, cùm animus maiore ſanitate frueretur, *& longe melius valeret, quàm ipſum corpus* Et corpus, quod iam diſſoluebatur, & in diſſolutionem, *ac interitum, cum compage ſolutà* ruebat, *ipſe* coagmentabat, & in quandam compagem, & commiſſuram *cogebat*, *& quaſi clauis quibuſdam* compingebat, *conſtringebat*, *& confirmabat*, vt honeſtati *conſeruandæ* ſufficeret, *par eſſet*, *ac ſatisfaceret.* Hic latrones *adeò* facilè ſimul-ſuſtulit, *vel, in tam exiguum numerum contraxit*, vt vel ipſum latrocinij nomen ex hominum memoria propemodum exciderit. Fuit autem religione Græcus, *non Chriſtianus: ac ethnicus, ſiue gentilis.*

Φράγμοι. Franci. Germani.

Φράγματα, Sepimenta. Septa. Munimenta. In epigrammate 113. *lib. 6. epigrammat. pagina* 435. *verſ.* 1. 2.

-- Illa verò octo-radices-habentia frontis
Septa ſuper altam alius fixit pinum.

Sic autem vocat cerui cornua, *quæ octo ramos habebant, quæ radices in capite profundas egerant, & ſeptorum inſtar, caput cerui tuebantur.*

Φρονηταί. *Sapientes. Munientes.* Armantes. Vt, Egenuiſſimos quoſque iuuenes *concitarunt*, eos armis armantes.

Φρόνιος. Prudentis. *l.* φρόνιος *per o paruum, à recto* φρόνις. *prudens.* Φρόνησις. *prudentia.*

Φρόνιμον Intelligens. Prudens. Vel petitus.

Φροντίζοντα. Conſiderans. Diſpiciens. Perſpiciens.

Φράζουσι. *Dicunt.* Significant. Declarant.

Φραώτης. Phraotes. Nomen proprium.

Φράσαι. *Qui conſilium iniit.* Qui animaduertit. Qui excogitauit. *Qui conſilium dedit. Sophocles in Electra. pagina* 90. *M.* Δολία μὲν ἦν ὁ φράσας, ἔρως δ' ὁ κτείνας. Dolus fuit ille, qui conſilium dedit, amor, qui interfecit. Hoc eſt, Dolus fuit, qui conuiuium illud excogitauit, in quo cæſus eſt Agamemnon. Amor, qui interfecit. *Ægiſthus enim propter amorem, quo Clytæmneſtram proſequebatur, inito cum ea conſilio, maritum eum, per dolum interfecit.*

Φρένες. Iudices. Scientes. Peritos. Xenophon *lib. 5. de Cyri inſtitutione pag. 119. D. Sed ibi legitur* φραστῆρα, *& de vita Gadeta verba ſunt.* Cyrus autem hos viarum, & aquarum, & pabuli indices habebat.

φραστῆρες. Iudices ætatum dentes. *Sed l.* φράσμες.

Φράβιδος. οὗτος στρατηγὸς ἦν καὶ βασιλεύς. ὃς ἀκμάζων τῷ σώματι, εἰδὼς τὸ σῶμα, τῆς ψυχῆς ὑγιαίνουσης πολύ. καὶ τὸ μὲν σῶμα διαλυόμενον ἤδη, καὶ διασκολιούμενον εἰς τὴν λύσιν, συνεχόμενον, καὶ πρὸς ἕλκειν εἰς πῆξιν πολλά, καὶ ἁρμονίαν, ὅπως αὖ ἀκόλουθον τοῦ καιροῦ. ἐς τοὺς λῃστὰς ῥᾳδίως συνῆγεν, ὥστε μικροῦ καὶ τὸ ὄνομα τῆς λῃστείας ἐκ τῆς μνήμης τῶν ἀνθρώπων ἐκπεσεῖν. ἦν δὲ Ἕλλην τὴν θρησκείαν.

Φράγγοι γ ρωμαικοί.

Φράγματα. ἀσφαλίσματα. ἐκ ὀπτρήσεων.

Τὰ δὲ ὀκτόκερα ἔλαφον.

Φράγμαθ' ὕστερ κεραὶ ἄλλος ἄλλοθι πίτυος.

τὰ κάτωθεν λόγχῃ λάφου.

Φρονηταί. καθοπλίζοντες. τῷ νέῳ τοὺς δυνατωτάτους τοῖς ἄλλοις φρονητάς.

Φρονίως. φρονίμου.

Φρονῶν. συνετός. φρόνιμος. ἢ ἔμπειρος.

Φροντίζομαι. σκεπτόμενος. διανοούμενος.

Φράζειν. σημαίνειν δηλοῦν.

Φραώτης. ὄνομα κύριον.

Φράτερες. Φρασταί μου. διττούσας. δόλος ἦν ὁ φράσας. τουτέστι, τὴν ἔξοδον, ἢ ἡ αἰκρίθη ὁ ἀγαμέμνων ἔρως ὁ κτείνας. ὁ αἴγισθος δι' ἔρωτος.

Φρασῆρας. εἰδήμονας. διηκόντας. ξενοφῶν. εἶχε δὲ τούτους ὁ κῦρος ὁδῶν φρασῆρας, καὶ ὑδάτων, καὶ χλοῦ.

Φρασῆρες, οἱ γνώμονες τῆς ἡλικίας ὀδόντες. Aristoph.

A φρίσσοιμι. ἐπεὶ τίς οὐ φρίξειεν οὐκ ἔχουσαν φράτορας, οὐκ οὖσαν οὐδὲ γνησίαν; φράτορας δ' εἶναι τοὺς ὁμογνίους, συγγενεῖς, ἢ πατρόφρας, ἀπὸ τοῦ πατρός. οἱ γὰρ ἐξ ἑνὸς ἀφ' ἑνὸς ὄντες, ἔχουσι πάντας τοὺς ὁμογνίους. λέγει οὖν ὅτι χορίτας ἐν ταῖς ἑορταῖς, οὐκ ἐδικαίουν μετέχειν τῆς τῶν πολιτῶν.

Καὶ ταῖς δημαγωγοῖς
Ἐν τοῖς ἄνω νεκροῖς.
Καὶ τοῖς ἐνθάδε τοῖς ἐπὶ πονηρίᾳ.

B καὶ τὸ οὐκ ἐπὶν πολιτείας, ὁ δημαγωγίας, πονηρίας ἔπαθε. χαλεπόν τινες φασὶ τὸ ἔπος εἰρῆσθαι. οὐ λέγει δὲ τοὺς ἐν τοῖς κάτω νεκροὺς τοὺς ἀθλίους, ἀλλὰ πάντας οἱ κάτω ζῶντας, ἀντὶ νεκροὺς φασι.

Φράτορες. φρατρία ἐστὶ τὸ τρίτον μέρος τῆς φυλῆς. φράτορες δὲ, οἱ τῆς αὐτῆς φρατρίας μετέχοντες καὶ φρατρίζειν, τὸ τῆς αὐτῆς φρατρίας μετέχειν.

C Curiata contubernalia, sodalitia, tribulia, affinia, cognatorum genera φρατρίζειν. Eiusdem curiæ, contubernij, confarreij, sodalitij participem esse.

φράτορες. καὶ φρατρίαρχος. φρατρία ἐστὶ, τὸ τρίτον μέρος τῆς φυλῆς ὁ οὖν τούτου τοῦ μέρους ἄρχων, φρατριάρχης ἐκαλεῖτο. ἐγράφετο δὲ τὰ τέκνα εἰς τοὺς φράτορας τῇ ἕκτῃ καὶ τριακοστῇ, τῇ φασι τῷ Ἀπατουρίῳ ἑορτῇ τῇ τελευταίᾳ πάντων. τοὺς φράτορας, τοὺς ὁμογνίους. ἐφράτρευον δὲ τοὺς ἀνδρογύνους ἐπὶ τὸν φρατριάρχην καλούμενοι. εἰσὶ δὲ οἱ τῶν αὐτῶν φρατρίας μετέχοντες, ἄχρι τινὸς πατρικῆς τινος.

D γνῶσιν ὅμορος τὰς αὐτοῦ καὶ πάτριον λέγει ἅμα ἀμφοτέρως τὴν ὁμόφυλον, καὶ τὴν πάτριον. μετάφορα δὲ, φράτρα, καὶ φάτρη. μετατίθησι δὲ τὸ ρ. εἰς τὸ ρ. καὶ φάτρας, καὶ πάτρας. τὸ δὲ ἐφράτευσε, εἰς τοὺς φράτορας συμβαλεῖν ἔλεγον τὰς συγγενείας.

Aristophan. in Ranis pag. 47. p. 7 8 9. Vulcit igitur communiter Dendcamus Archidemum, Qui septennis eniteos non produxit phratoram. Cùm esset dicendum ὀδόντας, dixit φράτορας hoc est, cognatos. Translatio *dulce est* à pueris, qui circiter septimũ ætatis annũ omnes dentes habent. Ait igitur illum Athenis diu commoratum, inter cives referri non potuisse. *De eodem idem Poeta p. 10. 11. 1. dicit.*

Et nunc est Tribunus-plebis
Apud superos mortuos,
Et est princeps illic florentis improbitatis.

Cùm esset dicendum, *principatum obtinet* Reipub. vel Tribunatus, dixit, improbitatis. *Hoc autem festiuè dixit, alludens* ad ipsorum malum. Non dicit autem Athenienses ob res-aduersas *esse* mortuos: sed probabiliter ij, qui sunt apud Inferos, vocant mortuos, eos qui viuunt, & qui sunt apud superos.

φράτορες. Phratores. Phratria est tertia pars tribus. Phratores verò *dicuntur*, qui sunt eiusdem Phratriæ participes. Et φρατρίζειν. Eiusdem Phratriæ participem esse. φράτρια. *Contubernium, contubernium, sodalitas, sodalitium, curia. Gallice, Frarie, & Confrarie.* φράτωρ. *Curiata contubernalia, sodalitia, tribulia, affinia cognatorum* φρατρίζειν. *Eiusdem curiæ, contubernij, confarreij, sodalitij participem esse.*

φράτορες. Phratria est tertia pars tribus. Huius verò partis duæ *sunt Præfecti*, vocabatur Phratriarchus. Inscribebatur autem de nomine patria in Phratorum *contubernalium* tabulis, Apaturiorum festo. Dicunt autem eandem gentem esse Tritygia, *tertiam tribus partem*, hoc est Phratriam, siue Phratoriã. Phratores verò vocant cognatos. Sunt autem *Phratores* illi, qui sunt participes eiusdem Phratriæ, quæ dicas patriæ cuiusdam. Homerus verò eandem *Phratriam*, & πάτριν vocat, quasi patriam πατρικὴν. *Genus, familia, tribus, cognatio parentela, vt quidam.* πάτρα *dicitur*, quam *ab vno genere autore multæ familiæ proficiscuntur, quæ tanquam ab vna radice diffunduntur in multos ramos. Iliados N. pag. 471. v. 34.* Profectò ramos amborum *erat* idem genus, & eadem patria. Per-transpositionem *literarum dicitur* & φάτρα à φράτρα. Mutata-tamen litera, quemadmodum in πάτρῳος. Item. Pro, πάτρῳος. *Eiusdem generis.* Et πάτρῳος pro πατρῷος, *de quibus alibi dictum est, quæ eiusdem generis. N. L.* In Phratorum verò, *sine contributum* album referebatur *cuiusque* nomen *alicuius* inscribebatur, cognationis signum, & *argumentum esse* ducebant.

Φραχθέντες. ἀποφαλισθέντες.

Φρεαλλης. οὗτος ἐκαλεῖτο πλεισθένης ὁ φιλόσοφος. μὴ ἔχων δ' ὅθεν τραφῇ, καὶ ἀφ' ἡμέρας ἐντελοῦντος μισθοῦ. μισθοῦτο δὲ, τοῖς βαλίοις ἐχόμενος.

Φρέαρ διαφθορᾶς, ἡ δ' ἐπιπλὴς τιμωρία παρὰ τοῖς Δικασταῖς.

φρεάτιος δῆμος τῆς λεοντίδος. δημοσθένης ὑπὲρ κτησιφῶντος.

Phrearrhium municipium *Idem ac* Phrearrhi. *Quod erat municipium tribus* Leontidæ. Demosth. *in oratione* pro Ctesiphonte.

F Φρεάτια τὰ βαθέα ὀρύγματα τῶν ὑδάτων ἐν τοῖς γηλοφώδεσιν ἢ ἐν φρεατίοις καλοῦσι τοὺς φρεατώδεις καὶ αὐθις φρεατίας ἢ ὄψει ὁ τόπος ἀγροικίας ἢ φρεατία ἔρυξις.

Φρενήρης. φρόνιμος. ἢ σωφρονῶν. ἀγαθὸς δὲ τις ἁρμόνιος φρενήρης καὶ ἐν δίκῃ φι-

Φρεάρ *Lacus.* Puteus corruptionis, *vel, perniciei pœnæ*, perpetuum supplicium apud Danaides. *Item* ἔμπυον.

Φρεαρ. *Steph.* φρεάτιον. δῆμος ἐκ λεοντίδος. ὁ δημότης, ὁ ἐκ τούτου. *Phrearrhi. Municipium Leontidis tribus. Municeps, Phrearrhius. Quare* φρεάτιος δῆμος, *idem ac* φρεάσιος. Phrearrhium municipium *Idem ac* Phrearrhi. *Quod erat municipium tribus* Leontidæ. Demosth. *in oratione* pro Ctesiphonte.

Φρεάτια. *Putealia. Parui-putei. Putei* Profundæ fossæ. Vt, Totum agrum vastauit, ne puteorum quidem aquis parcens. Et rursus. Ille verò locus puteos habebat ignotos. Et φρενῖτις. *ex* ἀ. Fossa. Puteus.

Φρενήρης. Prudens. Mentis compos. Vel Demens. Desipiens. Mente-captus. Agathias. Erat autem

quidam Armenius prudens, & opportunè bellicosus, or aud. x. q. d. periculorum amans. Etrursus. Commodus erat naturâ non mentis-compos, i. φρενίτης, vt in Ald. cod. i mente parum sana praditus, & vecors, & rebus bellicis non admodum profectò strenuus i. non admodum bellicosus.

Φρενίτις, ὁ. Phrenitis. Morbus. quo qui laborat, mentis delirium patitur. Consule Oeconomiam Hippocratis.

Φρενοβλαβής. Stultus. Mente-læsus. Mente captus. Demens. Insanus. & φρενοβλάβεια. Dementia. Insania. Et φρενοβλαβὴς, qui mentem læsam habet, amens, demens, insanus. Vt, Sub Leone Romanorum Imperatore Æthiopes attulerunt camelopardales, & duos viros breuissima statura præditos, & mente-captos, quos Homerus pygmæos appellauit.

Φρενόθεν. Ex mente. Mentis. Sophocles in Aiace pag. 12. M.

Nunquam enim ex-- mente ad sinistras
partes,
Filii Telamonii inisti,
Adeò in greges vrsorum.

Pro. Non enim adeò desipis, vt sine causa Deorum, sine Dijs autoribus, nisi Dij furorem istum tibi immiserint, in greges irrueris. ἀριστερὰ verò i. sinistra, antiqui vocabant stulta. Δεξιὰ verò i. dextra dixerunt prudentia.

Φρενόληπτος. Mente-captus. Stupidus. Vecors.

Φρενοῦσθαι. Ad mentem-reduci. Ad mentis sanitatem reduci. Castigari. Est autem infinitiuum aor. 1. pass. à εφρενώθην. à tertiæ coniugationis circumflexorum verborum.

Φρεωρύκτης per ο. ερεωρύχος & verò per ω. & φρεωρυκτέω. Idem, Puteorum fossor. Ex φρεωρυκτῶ, & φρεωρυχῶ verbum. Puteos-fodio.

Φρέαζε. Poet. metri causa inserta ι, pro comm. φρέατα. Putei.

Φρήν, φρενός, ὁ. Mens. Mentis. Cogitatio. Prudentia. Et φρένα accusatiuus. Mentem. Prudentiam.

Φρένας. Legendum φρόνας. Der. pro comm. φρένας. Pindarus Olympiorum Ode 1. v. 10. Defertum per æthera. Hoc Poeta dixit, quia æther, cùm sit igneus, animalia non alit. Quærenti αἰθὴρ Non extat.

Φρήτρη. Cognatio. Vt, Qui ipsos in ordinem redegerunt, & diuiserunt in Phratrias, sive curias, & cohortes, & phalanges, vt hominibus mos erit. milites in varios ordines distribuere. Vel legendum, ὥσπερ ἀνθρώπους, vt homines, hominum instar.

Φρίσσω. Fluctus super faciem horridam. Aquarum horrorem, quum earum superficies agitata, crispatúrque incipit. Vide φρίξ.

Φρίσσω. Horror. Tremor. Trepidatio. Subsultatio à metu manans. Vt, Cùm autem illud magnum, & audax facinus ausus-fuisset, quidam horror ipsum inuasit, & in longissimum morbum incidit, vel, longissimo morbo laborauit. Τὸν μὲν οἱ, dictum Attice pro, τὸν μὲν τοῦτον ὑπ' αὐτοῦ τοῦ μεγάλου πεπάσματος. Hæsque, pro, ἧς αὐτὸν τὸν μέγα τόλμημα, εἰς ταῦτ' ἀφίκετο.

Φριμάσσεσθαι. Apud Herodotum fremere. Vel inflatum esse. De equorum fremitu dicitur, vel de vehementi, calidóque flatu, qui ex eorum naribus emittitur. Vide Lexica.

Φρυαγμώδης. Fremens. Hinniens. Efferata. Vel, incompositè saltans. Vt, Illa verò equa retrocedens, & hinniens, iter faciebat, & in loca arboribus-vacua ingredi non poterat. Et rursus. Strepitum armorum, & hinnitum equorum audientes, percellebantur animi ipsique consternabantur.

λοπίνδυνος. καὶ αὖθις, ὁ μὴ κίνημενδος διὰ φόβον τι φρενίτης, καὶ ὁ μὴ λίαν ἀγαθὸς τὰ στρατηγικά. A

Φρενίτις, νόσος.

Φρενοβλαβής. μανικός. βεβλαμμένος κατὰ τὰς φρένας. καὶ φρενοβλάβεια. καὶ φρενοβλαβές. ὁ ταῖς φρίνας βεβλαμμένος. ὁ ὠδάφρων. διὰ λέοντος τῶν βασιλέως ῥωμαίων, αἰθίοπες ἐκόμισαν καμηλοπαρδάλεις, καὶ δύο ἐν βραχυτάτοις σώμασιν ἄνδρας φρενοβλαβεῖς, οὓς δὴ πυγμαίους ὄμηρος ὠνόμασε. B

Φρενόθεν. σοφοκλῆς.

Οὐ πω τι δὴ φρενόθεν γ' ἐσ' ἀριστερὰ

Παῖ Τελαμωνίου ἔβας,

Τόσον ἐν πήμασι πεσών.

αὐτὸ τοῦτο δὴ τοσοῦτον ἔφρενοῦτο, ὡς ἀντὶ πάντας θεῶν ἐμπεσεῖν τοῖς προμηθέσι. ἀριστερὰ δ', τὰ μαρὰ ἐκάλουν οἱ παλαιοί. δεξιὰ δ', τὰ σωφρονεῖν. C

Φρενόληπτος. ὁ ἀνόητος.

Φρενοῦσθαι. αὖθις τ' σωφρονεῖν δοκεῖν. δοκεῖ τ' φρενῶν συζυγίας δεῖν ἀφίεσθαι ὠμόφρων.

Φρεωρύκτης. φρεωρύχος ὁ, καὶ φρεατορύκτης. ἐκ φρεωρυκτῶ ῥῆμα. φρεωρυχῶ ὁ.

Φρείατα. φρέατα.

Φρήν. φρενὸς, ἡ. βούλευμα. καὶ φρένα. D

Φρήμας. πίνδαρος. φρήμας δὲ αἰθέρος. δηλονότι πυρός. ἐπεὶ ὁ αἰθὴρ, ἐκ πυρὸς καὶ ζέοντος τοῦ αἰθέρος.

Φρήτρα. ἡ συγγένεια. οἱ φρατῆρες ἐκόσμησαν, καὶ διεῖλον εἰς φρήτρας, λόχους τε, καὶ φάλαγγας ὥσπερ ἀνθρώπους.

Φρίκα. τὴν ὑπηφάνειαν τοῦ κύματος. E

Φρίκη. τρόμος. ἀλκὴ, καὶ τολμηθὲν οἱ τὸ μεγα τόλμημα. φρίκης ἀνὼ τὸ ἀφίεσθαι, καὶ νοσεῖν νόσῳ μακρότατη.

Φρικάξαθε. ὧδε ἡ ἡρόδοτος, τὸ φρυάξασθαι καὶ πτυοῦσθαι. F

Φρυαγμώδης. χρεμετίζουσα. ἀχαμψίβλωτος. ἀπαίτιος πηδᾶσα. ἡ ὁ ἵππος ὑπὸ θράσους ἐρυσιπτοιούμενος, ἐχώρει καὶ ἀδυνάτως εἶχεν ἐς τὰ ἀδένδρεα διαβαίνειν. καὶ αὐδὴς. κτυπεῖτ' ὄπλοις, καὶ φρυαγμῷ ἵππων κατευνάζετε, ἐξιππάσασθε.

A Φρίξ, ἡ αἰόλος, καὶ ἐξαπατηλὸς τῷ κυμάτων κίνησις. ἢ ὁ ὄξυπλαξ ὢν τῷ κύματι. ἀφρὸς, ὅτε αὖραι ἄρχῃ πνεῖν. Φρίξ, τῷ ὑδάτων μελανία.

dicitur aquarum nigredo, qua fallunctibus horrorem quendam affert.

Φριξόκομος. ὀρθοῦσθαι τὰς τρίχας.

Βυθίβριος. κοιλοειδὴς λίσσης ἀκμὴ ἠπείρου.

Διεθρηνεῖν μᾶλλον ἢ λίαν ἐθυμοῦσθαι.

Φρίξας ἦχεν πτόθεν ἠνδρα φοινικόδις κάλλης.

καὶ φρίασσω, τὸ πυκνῶ.

B Φρίασσαίσπαπαῖ.

Φρόνιμα. ἡ ὕπαρσις. ἃ δι, ὑπὸ φρονίματος καθίστασι τὰς χεῖρας, ὡς ἐξαρπάζειν τὸ ξύλον, καὶ πυθέσθαι, θνήσκει φρόνιμα, ἢ ἀλαζονεία. οἱ δὲ ἡδέως φρόνιμα πολὺ ἀνέχοντες ἔχοντες, ὡς μὴ αὐτὸν τὸν φίλτατον, καὶ τὸν αὐτόχειρα πεπεικότες, τῷ τὰ βαρβαρικὰ κρίνειν τοὺς ὄντας, ἐς τοσοῦτον δόξης ἐξέστησαν. ὥστε τῷ τοιαῦτα τοὺς βαρβάρους φρονεῖν, ἐπὶ πολλοῖς τιμωρίαν τίνειν.

C derunt, *& adeò pertersum fuit*, vt eorum, qui Romanis aduersati fuerant, *quosdam Romanis dediderint, &* ad supplicium miserint.

Φρονίμως ἀντὶ τοῦ ἀνθρωπίνως, ἀλλὰ τῷ ἀπαλλοτριωτικῶς δι, τὸ φρόνιμα ἀλλὰ τὸ ἴ.

dium, neutrius generis, quod per *o* scribitur, *&* *figurificat prudentia. deductum à singulari φρόνιμον, pru-dens*

Φρονιμιστάς.

Φρονιμιστὰς ὁμοίως ὀπτὰ ἀλκὰ φρονεῖν.

D

Φρονιμώτατος ἀλλοπρόσαλλος ἐκφύσεις κἀπὶ τὸ φρονίμως, ἢ αἰσίως πλὴν ἐφθέγξατο δ ἐ, φ. ἐν ἐκπλήξει, ὡς τῷ ἀλλοπροσάλλῳ ἕτοιμον ὄναρ.

Φρονιμωτάτως μόν. ὑπερσοφόν. Διαφέρωμεν δ ἐ τοῦ σοφιστικῶς μετὰ τῷ αἰσθάνεσθαι, ὅτι πρὸς κατ' ἰδίαν ὁμιλίας, καὶ παῖ. κ' ἐκκλησίᾳ ὅτι ἔξεστιν, ὅθ' ἁπλῶς ἐκπεπλῆχθαι ἐς τὸν στρατηγόν. καὶ ῥᾶσσον φρονιμωτέρως.

E

Φρόνησις φρόνησίς ἐστι, διάθεσιν κρειττόνων, καὶ ἀμείνων, καὶ ἀνυτικῶν.

Φρόνει. ἢ φρόνησον. κ' δὲ φρόνιν ὕμμε πολλὰ ἀμείρω.

Φρονοῦντων. ἀντὶ τῷ φρονεῖν ὄντων. καὶ ζήτησιν ἐν τῷ ἀληθεύειν.

Φρονῶ. τὸ ἐμαυτοῦ.

F Φρονῶ τοῖς αὐτοῖς οὖσι τοῖς αὐτοῖς εἶναι ἡδὺ τὸ δὲ οὐκ οἶδ' ἐφ' ὅτῳ δὴ οὐ φρονῶ σιγᾶν φίλον.

Φροντιζόντων. συνιόντων καὶ φροντιζόντων,

φρίξ. Horror. Superior, & in superficie aquarum fluctuum motus. *Status, qui superficiem aquarum à ventu aquatarum crispatus.* Vel, tremor in fluctus superficie natans, quum ventus incipit spirare. φρίξ etiam

Φριξόκομος. Erigentem-setas. Rabrius.

Dormientis leonis per ſanam comam
Cucurrit mus. Leo verò iratus-eſt.
Criſpatâ verò comâ, setisque iubarum erectis, & horrentibus, *exiluit luſtro cauo.*

Et φρίασσω. Denso. *Terreo. horrorem incutio. Vide Lex. Pindaricum.*

Φρίασσαν. Accusatiuo. Denso.

Φρόνημα. Elatio animi. Vt, Ille verò, *ſuſ. Mala Cretomata* propter elationem *animi*, roborisque *fiducia fretus*, manus in *arborem* immittit, vt *eam* lignum disrupturus: *ſed eamdem* vim elapsa, *ab eo* pressus, *ac* à lupis *ea* captus, *deuoratus eſt*, & hoc modo mortuus-est. *Vide* Mimn. φρόνημα dicitur etiam fastus, & arrogantia. Vt, Rhodij verò, qui priùs magnos spiritus gerebant, *& animis valde elatis erant*, quasi & ipsum Philippum, & Antiochum vicissent, & Romanis superiores essent, in tantum metum inci-

Φρόνιμα. In-singulari-numero per *o* scriptum, *significat elationem-animi, fastum, arrogantiam, audaciam, animi-magnitudinem, & eli nostra ſuſſicientiam.* In-plurali verò, τὰ φρόνιμα, nomen est adiectiuum, neutrius generis, quod per *o* scribitur, *& figurificat prudentia. deductum à singulari φρόνιμον, pru-dens.*

Φρονιμιστάς. Qui de se magnificè sentit. Elatus. Superbus. Audax.

Φρονιμιστάζομαι. De me magnificè sentio. Spiritus elatos gero. Superbus sum.

Φρονιμωτάτως. Sic Hyperides, pro, fastus, & opinionis *de se* plenum esse. *De se magnificè sentire.* Vt, Illi verò, magnificè de se sentientes, *& elati propter ea, quæ declarata-fecerant ipſi, ad rem peragendam* erant parati.

Φρονιμώτατον. Elationem *animi*. Fastum *Arrogantiam. Superbiam. Vt*, Cùm autem illi superbiam hominum vidissent & in priuatis colloquiis, & in publicis congressibus, confestim ad *suum* Imperatorem redierunt. Lexicon. Et verbum φρονιμάζω. Superbum-facio. *Vel pro* ἐκπεπλῆχθαι *sumitur*, *a superbus-sum, & de me magnificè sentio.*

Φρόνησις. Prudentia, est malarum, & bonarum *rerum*, & neutrarum scientia.

Φρόνει. *Per syncopen formatum ex nomine* εἰδέναι. Prudentiam. Vt, Per prudentiam verò duxit multam. Hom. *Eustathianus.*

Φρονοῦντων. *Active pro* εἰδότων. Sentiant. Quæ-re in Δράντας.

Φρονῶ. Vt, ὡς ἐγὼ φρονῶ Sentio. Vt, *magnificè sentio.* Glorior. Me-iacto.

Φρονῶ. Sentio. *Intelligo. Cognosco. Sophocles in Oedipo Tyranno pag.* 175. F. Oed. Quomodo igitur hunc stultum non declarauit ista? Cr. Nescio. In *illa* reuerentia, quas non intelligo tacere soleo.

Φροντίζοντων. Congregatorum. Et mox *pro* conuentorum *Aristoph. in Nub. pag.* 64. *v.* 6. *Animarum Sapientia praditarum hoc est* φρονιστήριον. στρατὸς 1. v. Diuinum

φροῦδ βαλλαντιφόρων. al est, *Consultatorium, curia, locus in quo de rebus deliberatur, & consultatur.* Vel ita vocatur

conuentus quidam, & sedes *quietem habens* sapientum. Σκέπις verò, sedes, *vocatur Attice locus, in quem multi conueniunt de rebus consulturi.* φροντεῖ verò, q.d. *Curatores*, dicebantur Socratis discipuli, quòd alij de aliis essent solicitj, *seque mutuò curarent*, & quòd nunquam *huiusmodi mutua* curæ finem facerent, *quòd se mutuò curare nunquam desinerent. Vide schol. annot. 5. in v. 6.* Μεριμνοφροντεῖ verò, dicuntur sapientes, Socratici *qui perpetuò meditantur, & varias res solicitè cogitant, & animo volutant.* q. d. *Anxij rerum contemplatores. Aristophan. Nubib. pag. 64. v. 13* compositum autem est hoc vocabulum ex nomine μέριμνα. ης. *meditatio, cura, solicitudo.* vnde verbum μεριμνάω. ὦ *meditor, curo, solicitè, & anxiè cogito, solicitus sum, & ex nomine verbali* φροντ-ις. *scil.* q.d. *Cogitator. Solicitus. Curator. Hoc à* φροντίζω *quod à* φρονῶ *De quibus Lexica.* Et φρόνημα. τὸ Sophistica. *Cura. Solicitudo. Cogitatio Meditatio. Commentatio.*

A

B

NOTÆ.

φροντίζουσιν.] Aristoph. in Nubibus. pag. 64. v. 6.

Ψυχῶν σοφῶν τῶν ὄντι φροντιστήριον.

Schol. φροντιστήριον. εἶπε βουλευτήριον, ἢ παίδευσις τις, καὶ διδασκαλεῖον ἴσχυε σοφῶν. διὸ καὶ Πλάτων, ὁ τῶν Ἀττικῶν, ἐν πολλοῖς συνήρτησε συνόμωνα. φροντιστὴς. &c. et.

Φροντίζω. Genitiuo. Curam gero. Curo.

Φροντὶς. Anxietas animi, & cura & metus. *Aristoph. in Equitibus. pag. 114. v. 8. vnde τὸν articulum expunxi, qui metri legem violabat. Vide schol. annot. 7. vnde Suid.* Quantam abiecta paupertas nobis solicitudinem.

φροντιστήριον. Phronisterium. q.d. Curatorium. i. Curarum-locus. Schola. *locus, in quo varijs curis agitantur ij, qui disciplinarum sunt studiosi* Vel monasterium, quod Attici Semneum vocant. *Vide* Σεμνεῖον *in Lex.*

Φρόντων Fronto. Emisenus orator, qui Romæ fuit sub Seuero Imperatore. Athenis verò, in docendo aduersatus est Philostrato primo, & Apsinæ Gadareno, *quarum amulus, & aduersarius erat.* Athenis autem obiit annos fere 60 natus, & Sororis Frontonidis filium, Longinum Criticum, hæredem *instituit, ac* reliquit. Scripsit autem multas orationes.

Φροντίζω γλυκεῖ.

Φροντὶς. ἀγωνία, καὶ μέριμνα, καὶ φόβος. ὅθεν C
αὐτὸν καὶ ἡμᾶς ἡμῖν φροντίδα.

Φροντιστήριον. διδακτήριον. ἢ μαθητήριον. ὅπερ οἱ ἀττικοὶ σεμνεῖον καλοῦσι.

Φρόντων. ὁμώνυμος ῥήτωρ. γεγονὼς ὑπὸ συμπρε τῶ βασιλέως ἐν ῥώμῃ. ὃς δὲ ἀθήνας ἀντιπαίδευσε φιλοστράτῳ τῷ σοφιστῇ, καὶ ἀψίνῃ τῷ γαδαρεῖ. ἐτελεύτησεν δὲ ἐν ἀθήναις ἐτῶν γεγονώς. καὶ ἀδελφῆς φροντωνίδος παῖδα ὄντα λογγῖνον τὸν κριτικὸν, κληρονόμον κατέλιπεν. ἐγραψε δὲ συγκεῖται λόγους. D

Φρουδα. ἀφανῆ ἄφαντα. φροῦδα γὰρ ἀυτοῖς, καὶ εἰς τοὐναντίον ἔβαινε τὰ τῆς ἐλπίδων. σοφοκλῆς.

Φρουδὰ γὰρ ἐλπὶς τῶν πάροιθ' ἐμοὶ λόγων. E

Φρούδη γὰρ ἤδη τοῦ κακοῦ μείων λόγος.

καὶ φροῦδος, ἀντὶ τοῦ ἀφανὴς. ὡς καὶ παλλοῖς δὲ τοῦτο μᾶλλον ἔζη.

Φροῦδος. ὁδοῦ. οἱονεὶ ἀπολελυθὼς ἐκ δήμου. ἀπολλόδωρος. φροῦδος μὲν ὁ τῆς ὁδοῦ φησίν. ἢ φρουρὸς ὁ τῆς ὁδοῦ, ἢ ἤδη ἐξὼν. ἔστι δὲ καὶ παροιμία φρουρὸς ἀΐδων. καὶ ἐτέρα, φρουρὸς ἰδών. καὶ τὸ μὲν φρουρὸς ἀΐδων, ἀντὶ τοῦ συνεχῶς ἀΐδων φρουρὸς. τὸ δὲ, φρουρὸς ἰδών, ἀντὶ τοῦ φυλάτ- F

φρουδὰ. *Procul à via, procul ab oculis, conspectúque posita.* q. d. πόρρω τῆς ὁδοῦ ὄντα. *vel* τὰ ἐκ τῆς ὁδοῦ ἠφανισμένα, ὥστε μηκέτι φαίνεσθαι. *Eustath.* Quæ non apparent *amplius.* Ex-conspectu-sublata. *Obscura, abolita, vana, inania, euanida, irrita.* Vt, Spes autem ipsorum euanuerunt, & in contrarium ceciderunt. Sophocles in *Aiace. pag.* 17. P.

Sed si sedatus est Aiacis furor, me *valde* felicem *fore puta.*

Remoti enim, & sedati *iam mali minor* est *cura.*

Et φροῦδος. Qui procul est ab oculis. Qui de medio sublatus est, nec amplius apparet. Hoc autem nomen est apud multos.

φρουρὸς ἀΐδων. Dictus à τῆς ὁδοῦ. Qui est ante viam. *Qui iam procul à nobis est in ipsa via.* Quasi dicas, qui peregrè profectus est, & *qui propterea iam procul abest à nobis.* Apollodorus dicit, φροῦδος quidem, *dicitur, vt supra declaratum, à* τῆς ὁδοῦ. φρουρὸς verò, *sic enim videtur legendum. à custos, à* τηρῶν, id est, prospiciens. Ille, qui prospicit. Vel, qui iam foris est. *Hinc* φρουρά. ᾶς. *ἡ. Custodia. Præsidium. Excubiæ.* Est autem & prouerbium, Excubiarum *causa* canens. *Er. ad. Chil. 1. Cent. 7 col. 2 ad. 78. Illic asseruntur aliquot versus ex Aristoph. Nubib. pag. 99. in quibus vocabulum* φροῦδος *quinquies legitur, masculeo, femineo, & neutro genere dictum, &* φρουρὰς ἄϊδων. *ibi.* Et alterum *prouerbium*, Excubiis conspectis. Et illud quidem, excubiarum *causa* canens *positum est*, pro, continenter canens, custodiæ *causa, vel excubiarum gratia. Canens enim somnum repellit ab excubiis.* Illud verò,

Excubiis

A τῶν ἐπιτηδὲ φύλακες ὄντων τῷ τῶ φρουρίου Συγγν. φρυραὶ δ' ἀφ' ὧν, αὐτὸ τὸ ἀγρυπνοῦν. οἱ γὰρ φρουροῦντες, πρὸς τὸ ἀποκοιμᾶσθαι τὸ ὕπνον, ἐμὲ τὰς ἀγρυπνίας ἀπωθοῦνται.

Excubiis conſpectis, pro, cuſtodiens, *excubias agens*. *Hoc autem Strepſiades apud Ariſtoph. in Nub. pag. 59. v. 1. dicit, quia cuſtodes erant ianuæ Phrontiſterij, quemadmodum in ſchol. annot. 1. docetur, vnde Suid. & alij putant.* Excubiatum verò *cauſa* canens, pro, vigilans. Qui enim *aliquem locum* cuſtodiebant, *& excubias agebant*, ad ſomnum abigendum, & ad ſeam vigiliam *melius peragendam, neque facilius vigilarent, & excubias agerent*, cantabant.

Φρυραὶ φυλακαί. ἀφ' ὧν τὰς ἀγρύπνους οἱς φόβον κατέσπειρε τοὺς λακεδαιμονίους, ὡς καὶ φρουρὰν αὐτοὺς ἐν τῇ πόλει ἐγκατασῆσαι.

Φρυραὶ. Cuſtodia. *Præſidium. Gallicè, Garniſon. Vt* Sparta cauſâ Lacedæmonios in tantum metum adduxit, *& adeò terruit*, vt etiam in vrbe præſidium collocarint.

B Φρουρῶ. φυλάσσω.

Φρουρῶν. ὁ πλουτῶν. ἀπὸ τῆς παρὰ τὰ φρούρια ἀφορολογησίας. ἀπὸ δὲ τούτου καὶ τὸ φρουρὸς δ' ἐκαλεῖτο ὁ τοὺς τελώνας, ἐπιθεὶς ἐπὶ τοῖς ἐμπόροις μεγάλους τοῖς φυλάττουσι ὑπ' αὐτῶν χρημάτων τῷ τελωνικῷ. διὸ καὶ τέλεσιν ὄν, καὶ τὸ πλουτεῖν φησι ἐν τῷ ἀλληγορίαν ζῆν αὐτὸν ὡς ὄντα ἢ πλουτοῦντα παρὰ τὰ φρούρια.

Φρουρῶ. Cuſtodio. Excubias-agit.

Φρουρῶν. Excubias-agere, aut dicari. *Eraſm. ad Chil. 2. Cent. 10. colum. 608. & 609. ad 70.* Ineos, qui lucrari cupiunt. *In lucri cupidos hoc dictum.* Athenienſes enim, cùm inſulanos variis præſidiis interceptos tenerent, *quæ in inſulis eorum tuendorum cauſa, collocarant*, magna ſtipendia conſtituerunt, quæ *præſidiarijs militibus inſulas* cuſtodientibus ſuppeditarentur ab ipſis inſulanis. Propter immunitatem igitur, *vel* (vt Vrſinus) *di' εὐτέλειαν, propter vilitatem ſtipendiorum ſcil. quæ dabantur inſularum cuſtodibus. Quamuis enim Athenienſes magnam pecuniam ſtipendium cauſâ inſulanis acciperent, exiguam tamen portionem præſidiarijs militibus* C *præbebant. Sic locus videtur intelligendus, ut qua ſit præcedentium, & horum repugnantia*, & quod miſere, *magnique cum deſiderate milites ex alienis vrbis viuerent, hoc ideo putant ſutile dictum*, quaſi oporteat aliquem aut diuites eſſe, aut excubare, vtiliſque parandi *cauſa, excubias agere.*

Φρυρὸς ἐν ναυπάκτῳ. τοῖς παλαιοῖς τῶν φρουρούντων, ὀλίγου μισθοῦ διδομένου, τῶν δὲ ἐμπολώντων πολλοῦ πωλουμένων, ἐπ' ἀναισθήτοις ἐλθὼν ὁ τῶν ἐν ναυπάκτῳ φύλαξ, ἀγανακτῶν γράφει, τοὺς φρουροὺς ἀεὶ ἀπόντας τῶν πόντων ἐφορᾶν ἢ τοὺς ἐν ναυπάκτῳ ἀποθνήσκειν.

Φρυρὸς ἐν ναυπάκτῳ. Naupacti excubabis. *Naupacti excubias ages. Eraſm. ad. Chil. 1. Cent. 2. colum. 88. ad 31.* Illis, qui Naupactum cuſtodiebant, *præſidiarijs Naupacti militibus*, cùm exiguum ſtipendium daretur, commeatus verò, magno venderentur, hoc prouerbium *inde ſerunt* natum. Quidam verò *dixerunt* Philippum, capto Naupacto, de Achæorum ſententia, omnes eius præſidiarios occidiſſe. Hoc autem & Theopompus *lib. 2.* narrat.

D Φρούριον κάστρον. ἢ τρόπαιον χαλκοῦν.

Φρούριον. Caſtrum. Caſtellum. Vr, Et caſtrum Chlomacorum.

Φρουροὶ τάξις ἐστὶν ἐν ἀναλώμασι ἱστημένη παρὰ τῷ στρατοπέδου μὴ τὴν ὅπλων καὶ ἵππων φυλακὴν ποιεῖσθαι τοὺς ἐπιτηδείους καὶ ἀναγκαίους πόνους αἴρουσα Σπάρτιον. εἰ δὲ τῷ αὐτὰ τελέσειεν τὸν μετ' ἀρετῆς θάνατον ἀποκρίνασθαι ἐστιν.

Φρουροὶ. Cuſtodes. Præſidiarij. Ordo eſt eorum, qui per vices pro caſtris armati ſtant, *& excubent*. Et ſeuera lex à Romanis in eos eſt lata, vt, qui *de ſtatione ſua, imperatore inſcio*, quacunque de cauſa receſſerit, capite-plectatur. Illi verò, mortem cum virtute contemptam anteponentes ei, quæ cum *capitali* ſupplicio *affertur, in loco, in quo fuerunt collocati*, ſtant, *& ita excubiis agendis officium* ſuum *fortiter, mortem cum virtute. Laudémque communem oppetere*, quàm, *ſtationem deſerentes, capitali ſupplicio* turpem *obire mortem.*

Φρουρῶν. φρόντιζε ὁ Τυκᾶς.

Φρουρῶν. Atticè, pro communi φρόντιζε. Sopire. Munire.

F Φροίμιον. πρόλογος.

Φροίμιον. ἀπὸ τῆς ἵππων, καὶ ἀνδρῶν ἀθρόου κατατύπου ἐκ πρώτου ἀρξάμενον φυσήματος ἀκούεσθαι λέγεται ὁ καὶ ἀπὸ τῆς ἐλαύνειν.

Φροίμιον. Procemium.

rum anhelitum cum quodam ſuo commixtum. Sic alij & ipſum equorum fremitum, ac hinnitum appellant.

Φρυαγμοσυμπλοκάς. ἀρίστοφάνης. ἴχνη τῶν ἵππων φρυαγμοσυμπλοκάς πατεῖ.

Φρύαγμα. Fremitus. Sonus, qui ex equorum, & mulorum naribus, ſæuo, *vehementique flatu* exit. Dicitur autem & de riſu. *Sophocles in Electra. pagin. 113. F.* φρύαγμα ἵππιον, vocat *equeſtres flatus* ex equorum naribus *cum impetu proſilientes, vel ſpiritus, & currentium equo-*

Φρυαγμοσυμπλοκάς. Ariſtoph. in Veſpis. *pag. 315. v. 7. Vide noſtras notas.* Habens mores ſuperbos. *Ingenio ſuperbo præditus.*

NOTAE.

Φρυαγμοσυμπλοκάς.] Sic apud Ariſtoph. in Veſpis. pag. 315. v. 7. ſcribitur, ἔχων τρόπους ὑφ' ὑφρυαγμοσυμπλοκάς.

Nomen hoc eſt compoſitum ex nomine ὑφρύς, ος. ὁ. Supercilium, & ex nomine φρύαγμα τὸ, fremitus, vel anhelitus equi currentis. & ex nomine σεμνός, graue, venerandum, ſuperbum, & ex verbo ἀκούειν, i. audi-

re, parere. vel ex ἀνυστῶ, & per epenthesin τοῦ ν, ἀνυστῶν, metri causa, quod dicitur de equis, qui τῶν ἀναγκαίων, ἤτοι κριθῶν, i. hordeo, pascuntur, & impinguantur, & qui iam impinguati calcitrant, & dominis, ac sessoribus parere recusant. Hoc autem vocabulo significatur homo superbus, & arrogans, qui supercilia contrahit, & corrugat, & fremitum edit, & cum fremitu loquitur, & gloriatur, & se superbè iactat, ac propterea apud homines malè audit. A

Φρυάττεσθαι. Percellere-metu. Perterrefacere sic Menander. Et φρυαλίπιδος. Elatus. *Superbus. Arrogans.*

Φρύγανον τίθεσθαι. Cremia, *virgulta, sarmenta* collocare. Hoc dicit, quia sarmenta subiecit, vt haruspices, *ad ignem* accedendum. Nam sarmenta sibi subiiciunt ob suam scientiam. i. *ob suæ disciplinæ rationem.* Ideo dicit, Rectè ne tibi videor sarmenta collocare.

Φρύξ. Phrygem. *Intelligit* illum *Magnæ* Deum Matris, *Cybelen scil. siue Rheæ, amasium, & sacerdotem. de quo Ouid. Fast. 4. 141. Phryx puer in sylua facie spectabilis altus Turrigeram casto iunxit amore Deam. &c. Vide.* Quære in voce Βαΐαθεν.

Φρυγίλος. Phrygilus. Auis *Aristoph. in Auibus pagin.* 398. v. 3. *Vide carmen integrum.* Phrygilus auis *hæc est*, de Philemonis genere.

Φρυγίλος. Phrygilus. Nomen auis. Philemon verò comicè carpitur, vt Phryx, & peregrinus, & Carnifex. Aristophanes *enim in Auibus. pag* 398. v. 1. 3. 4. *de eo hæc* dicit.

Φρύγιον. *Cremium.* Fax arida. *Lignum aridum, & aptum ad cremandum.*

Φρύγιος αὐλός. Phrygius tibiæ-sonus, vt & Dorius, & Lydius. Quære in voce Δώριος.

Φρυγίων ἰρίων. Phrygiarum lanarum. i. *pulcherrarum, & bonarum.* Illic enim, *in Phrygia scil.* teneræ, & pulchræ lanæ nascuntur. Aristoph.

Glaucam enim perdidit hic improbus confectam ex *Phrygia*

Lana, propter ipsum.--
Vel, ἰμόχθησε ille miser amisit &c.

Φρυκτός. Fax ex tædis, quæ in bellis accenditur, *vt è speculis signum detur.* Φρυκτοὶ autem duplex erat genus, vnum, φίλιον. *amicum, alterum,* πολέμιον. *hostile. De vtroque consule Thucydidem lib. 2. pag.* 164. *C. anno.* 6.

Φρυκτός. Faba *sic* vocabatur. Pro calculis verò, fabas ferebant Iudices Atheniensium. Vnde etiam ἀφαιρεῖσθαι τοὺς φρυκτούς, lato-suffragio-iudicare, *decernere*, diuidere. *Sortiri Sorte diuidere.*

Φρυκτός. Qui perfidè excubias agunt, & faces-accensas attollentes-ostendunt contrarias illis, qui custodiam ipsis crediderunt, *eorúmque fidei commiserunt, & qui hoc faciunt* in vtilitatem *hostium* oppositi-castra-habentium, illi Φρυκτωροῦσθαι dicuntur. *i. facilitatem hostium vsum aduersi, fidésque prodere facibus sublatis. vt fecit Helena. Virgil. Æn. lib. 6. pag.* 160. *Illa chorum simulans, euantes Orgia circum Ducebat Phrygias: flammam media ipsa tenebat Ingentem, & summa Danaos ex arce vocabat.* Ita Lysias dicit, Horum vnus senex in Sicilia, dum hostibus contra suos facibus accensis signum daret, à Lamacho *deprehensus*, & captus, tympanis, *ac fidiculis* extensus est, *& ita morte mulctatus.*

Φρυκτωρῶν. Propriè *significat* per faces in-altum-sublatas, *& iactatas, ac ostensas, aliquid hostibus* significare.

Φρυκτωρία. Excubiæ nocturnæ, quæ facibus accensis aguntur. Vel lampas. i *fax accensa, & lucens.* Vel vsus, *incendium*, flamma accensa. *Hoc autem nomen dictum est* ἀπὸ τῆς φρυκτῆς, ὅ ἐστι πυρός. id est, Com-

Φρυάττεσθαι. τὸ κατατελεῖσθαι. οὕτω μέμαθρος. καὶ φρυαλιπόμβος. ὁ ὑπερόγκιμος.

Φρύγανον τίθεσθαι. τοῦτο φησὶν, ὑπὸ ὑπόβαλλε φρύγανα πρὸς τὸ αὐάψαι, ὡς οἱ μάντεις. καὶ γὰρ ἑαυτοῖς τὰ φρύγανα τιθέασι πρὸς τὴν ἐπιστήμην ἑαυτῶν. ὀρθῶς τοῦτο φησὶν, ὡ σοι δοκῶ φρύγανα τίθεσθαι. B

Φρύξ. τὸν τῆς μητρὸς τῶν θεῶν. ζήτει εἰ τοῦ βάραθρον.

Φρυγίλος ὄρνις. τῆ φιλήμονος γλῶσσης.

Φρυγίλος. ὄνομα ὀρνέου. ὃ ἢ φιλήμων, κεκερματίσθαι ὡς φρύξ, καὶ ξένος, καὶ κάρ. ἀριστοφάνης φησί. C

Φρύγιον. δαλὸς ξηρός.

Φρύγιος αὐλησις. οἷόπερ ἢ δώριος, ἢ λύδιος. ζήτει ἐν τῷ δώριος.

Φρυγίων ἰρίων. ἐπεὶ γὰρ ἁπαλαὶ, καὶ καλαὶ ἶρια γίνονται. ἀριστοφάνης.

Χλαῖναν γὰρ ἀπώλεσ' ὁ μοχθηρὸς φρυγίων D

Ἰρίων δηλονότι.

Φρυκτός. ὁ δηλούμενος ὑπὸ τῶν δαδουχουμένων εἰς πολέμους λαμπάδων.

Φρυκτός. ὁ κύαμος ἐλήγετο. αὐτὰ δὲ ψήφους καλοῦσιν οἱ φέροντες οἱ τῶν ἀθηναίων δικασταί. ἔστιν ἢ τὸ διαφρυκτῶν, διαψηφίζῃ, διακληροῦν.

Φρυκτός. καὶ ὡς φρυκτωρευόμενος. οἱ κακοῦργοι τῶν τὰς φυλακὰς, καὶ φρυκτοὺς αἴροντες ἀναπείθουσι τοῖς πολεμίοις τὴν φυλακὴν, δηλονότι τῷ συμφέροντι τῶν αὐτικρυζομένων, τοῦτο, ὡς φρυκτωρεῖν λέγει, ὡς φησι λυσίας. τούτων δὲ ὁ φρισβότης ἐν σικελίᾳ ὡς φρυκτωρεύομενος τοῖς πολεμίοις, ληφθεὶς ὑπὸ λαμάχου ἀπετυμπανίσθη. E

Φρυκτωρῶν κυρίως, τὸ δηλῶ πυρσῶν αἴροντα σημαίνει.

Φρυκτωρία. ἢ δηλῶ τῶν πύργων ὡς φυλακὴ νυκτερινὴ, ἢ λαμπὰς, ἢ καῦσις. ὡς τὸ πυρσὸν, F

positum

A καὶ τὸ ὠρεῖν δόξει φυλάττειν. φρυκτωρὸς δὲ, ὁ τὰς φρυκτωρίας διαμελούμενος. καὶ φρυκτωρῶ, δοτικῇ.

positum est ex voce φρυκὸς, quæ facem significat, & ex verbo ὠρῶ, id est, custodire. φρυκτωρὸς verò, dicitur ille, qui τὰ φρυκτωρία curam gerit, & qui non solùm ipsas excubiarum faces accensas custodit, & cernit: sed etiam, quas facis ipsa attollit, vt aliquid vel sinu, vel alio significet. Tunc verò φρυκτωρὸς dictum per contractionem ἐκ τοῦ φρυκτοῦ ὠρῶν τὸ φρυκτὸν ὠρεῖν, faces accensas in altum tollere, & φρυκτωρῶν, facem accensam custodire, vel facium accensarum custodiam, & elevatarum significatio, sunt per faces accensas, & elevatas significatio.

Φρυκτοὶ λαμπάδες παῖς ἀπὸ ξύλων ἡμόμενοι, αἷς πρὸς βασανίζοντες ἀλλήλων τὴν τηχῶν, ἐσήμαινον τοῖς πλησιοχώροις, ἢ τοῖς συμμαχίοις ὅτι δεῖ πρὸς ἐκείνους πολεμίους παρεῖναι, ὡς ὅτι δεῖ προφυλάξασθαι. οὐ μόνον ἢ ὅτι τὴν παλαιείαν τῶν ἐναντίων, ἀλλὰ καὶ ὅτι φίλων, ὅταν ἐκείνων βοηθῆσαι δέῃ τοῖς φίλοις, ἐσήμαινον πάλιν δεῖ τὴν φρυκτὴν, ὡς οὐδὲν θορυβεῖσθαι. καὶ ὅτι μὲν φίλοις ἐδήλουν, ἐβάσταζον τὰς φρυκτοὺς ἡρεμοῦντας· ὅταν δὲ πολεμίους, σείοντες.

B

Φρυκὸν ἔχουσα λήκυθον πρὸς τοὺς γνάθους. φρυκὸν παλαιὰ ἐπιχρωμάλιθος ἢ, τουτέστι διαφθορεῖα τὸ πρόσωπον.

Φρυνὶ. *Thucyd. lib. 2. pag. 164. Comment. 6.* Faces quædam ex ligno confectæ, quas gestantes supra muros, significabant vicinis, aut sociis, quum aliquos hostes videbant aduenientes, *quibus suos admonebant* oportere præcauere *expectatum bellicum aduentum, ac improuisum impressionem.* Non solùm autem hoc faciebant in hostibus, *& eorum aduentu:* sed etiam in amicis, quum auxilium venire videbant. *Nam* per faces accensas, *omnia* significabant non esse tumultuandum, *neque* festinandum, *aut* mouendum. Quum autem amicos significabant, faces quietas gestabant, quum verò hostes *cogitabant.*

Φρυνὰ. *Aristophanes in Ecclesiaz. pag. 509. v. 38. Sed hic ingens* φρυνὴν ἔχουσα, &c. Phryne habens lecythum ad tempus *à Venere*, qua scortes rugas illitis pigmentis dissimulant. *Er. ad Chil. 4. Cent. 8. col. 985. & 986. ad. 62. Lecythum habet* in malis, Phryne autem fuit antiqua meretrix. Lecythus verò, *est* vitreum vasculum, *in quo mulieres varia* pigmenta seruant, *vt faciem his* rugas *& faciant, vt & muniant. & formosiores* spectandi videantur. *Vel hoc de Phryne dictum, quia Lecythi* instar faciem varii pigmenti illitam ad anilis rugas occultandas habebat, ac proinde tumentem. Hoc est, quæ faciem tumentem habebat.

C

Φρυνίς. κιθαρῳδὸς μιτυλήνιος. ὃς ἐδόκει πρῶτος κιθαρῳδῆσαι παρ' Ἀθηναίοις, καὶ νικῆσαι πρῶτα Ἀθήνησι. δοκεῖ καλλίστου ἄρξαντος. ἦν δὲ ἀριστοκλείδου μαθητής. ὁ δὲ ἀριστοκλείδης τὸ μὲν γένος ἦν Τερπάνδρου τοῦ Λεσβίου τραγῳδοποιοῦ ἔκγονος ἢ ὁ τῆς ἑλλαδικῆς τὰ μὲν πρῶτα ὑδόωνος κιθαρῳδικὸς, ὕστερον λαβὼν ἢ φρυνὶν αὐλῳδεῖσθαι κιθαρίζειν ἐδιδάσκετο. ἦσαν λαβὼν ἢ καὶ τοῦτον ἐν τοῖς βάτραχοις φησὶν ὁ μελοποιὸς, ἢ φρυνὶν λέσβιον φησὶ κρίνων τὸν ὑδόωνος υἱόν. οὗτος ἢ ἦν ὁ τυραννοῦντος Συρακουσῶν Διονυσίου, ἀθηναίων καὶ ἄλλους πολλοὺς ἀριστοκλείδου μαθητὰς ἔσχεν. εἰ γὰρ ὦν γνησίως δοῦλος, καὶ μόνος ἐς ἱέρωνος, οὐκ ἂν ἐνέκειντο οἱ κωμικοὶ, ἀλλ' ἐς ἅπαντας ἐμμανῶς ἐφ' οἷς ἐπαιτεύοντο, καταλείσας τὸν φίλων ἕνεκα τὸ ἀρχαῖον.

D

Φρυνίχος. ἀθηναῖος τραγικὸς μετὰ τὸν πρώτους οἱ δὲ, χοιρίλου εἶναί φασιν ἀθηναῖον τραγικὸν μαθητὴν θεσπίδος τὸ μὲν πρῶτον τῶν τραγικῶν ἐπεισήγαγεν. ἐνίκα τοίνυν ἔτη τῆς ξ' ζ ὀλυμπιάδος. οὗτος δὲ πρῶτος ὁ φρυνίχος γυναικεῖον πρόσωπον εἰσήγαγεν ἐν τῇ σκηνῇ ἢ πάντας ἐτραγῴδησε τραγῳδίας. καὶ πολλὰ ἦρε τραγικὰ σκηνικὰ πρόσωπα. τραγῳδίαι ἢ αὐτοῦ εἰσὶ τοιαῦται. ἀλκμέων. ἀκταίων. ἄλωσις. αἰγύπτιοι. ὁ λίβυες. δίκαιη πέρσαι. σικελιῶται. ὁ ἀναίδες.

E

Φρυνίχος. ἀθηναῖος κωμικὸς τῶν ἀπολωλεκότων τὰς ἀρχαίας κωμῳδίας. ἐδίδαξε γὰρ πρῶτος ὁ φρύνιχος ὀλυμπιάδι. δράματα δὲ αὐτοῦ ἐστι ταῦτα. ἀσώλητος. κέρδος. κομαζουσαι. πανηγυρισταὶ. τραγῳδοὶ. ἢ ἀπολλώνιοι. μονότροπος. μοῦσαι μῦσαι. σικελίαι. σάτυροι.

F

Φρυνίχου. Phrynichus. *Aristoph. in Nubibus pag. 108. v. 9. Sibol. annot. 9. vide Suid.* Citharœdus Mitylenæus, qui primus putatur apud Athenienses citharam cecinisse, & in Panathenæis vicisse *citharœdes, qui cum eo certarunt.* Archonte Callia. Fuit autem Aristoclidis discipulus. Aristoclides verò, genus à Terpandro ducebat. Floruit autem in Græcia, bello Medico, celebris citharista. Cùm autem assumpsisset Phrynidem, qui tibia canebat, *qua tibicen erat, cum* citharam canere docuit. Ister verò, in illis *scriptis*, quæ inscribuntur Melopœi, Phrynidem Lesbium fuisse dicit, Canòpis filium. Hunc autem, cùm esset Hierònis tyranni coquus, cum aliis multis Aristoclidi datum fuisse. Hæc autem extempòraneis scriptis, & *temerario ex tempore fidu*, similia sunt. *& ad voluptatem fidi valentur.* Si enim Hierònis seruus, & coquus fuisset, *hoc profectò* nõ cæcutissent Comici, qui sæpe mentionem fecerunt eius, ob ea, quæ innouauit, tracto cantu contra *consuetudinem* antiquam.

Φρυνίχου. Phrynichus. Polyphradmonis, aut Minyræ, aut *alij*, Chorœlis. Atheniensis Tragicus, discipulus Thespidis, qui primus tragicam *artem* introduxit, *qui fuit tragœdiæ primus inuentor.* Vixit autem Olympiade 67. Phrynicus ille primus muliebrem personam introduxit in scenam, & tetrametri fuit inuentor, & filium habuit Polyphradmonem, Tragicum. Eius verò tragœdiæ sunt nouem, hæ *scilicet*, Pleuronia. Ægyptij. Actæon. Alcestis. Aneçus, siue Libyes. Dicæi. Persæ. Synthoci. Danaides.

Φρυνίχου. Phrynichus, Atheniensis Comicus. Ex altero ordine antiquæ comœdiæ. Primùm autem docuit, *& victoriam tulit* Olympiade 86. Fabulæ verò eius sunt hæc: Ephialtes. Connus. Cinyras. Comastæ. Satyri. Tragœdi, siue Apeleutheri. Monotropus. Musæ. Mystes. Pœnitentes. Satyri, *altera fabula diuersa à superiori.*

Φρύνιχος. Phrynichus. Bithynus Sophista. *Scripsit* Atticistam. De nominibus Atticis, lib. 2. Collectionem eorum, quæ ponuntur. Apparatus sophistici, lib. 47. alij verò *dicunt fuisse libros* 74.

Φρύνιχος. Phrynichus Melanthæ F. Athenienſis, tragicus. Sunt autem ex illius fabulis istæ, Andromeda. Ἐπιγόνοι. Fecretum Pyrrichas.

Φρύνιχον. Perſæ Phrynichum mille *drachmis* mulctarunt, quòd Mileſiorum captiuitatem tragœdiâ deſcripſiſſet.

Φρυνίχου πάλαισμα. Phrynichi luctæ. *Ariſtoph. in Ranis. pag.* 157. *v.* 15. *& in Anibus pagina* 397. *v.* 17. *ſchol. annot.* 5. *Et Eraſm. ad. Chil.* 3. *Cent.* 6. *col.* 737. *ad.* 11. Hoc *proverbium* dicitur in eos, qui callidè, & aſtutè aliquid excogitant, *& molianturr*. Thucydides enim ſcribit, Phrynichum ducem Athenienſium, *qui erant* Sami, cùm milites Alcibiadem *ab exilio in patriam* reducere ſtatuiſſent, Nauarcho Lacedæmoniorum ſignificaſſe, ſe velle ipſi exercitum prodere. Cùm autem Alcibiades illam epiſtolam accepiſſet, & Athenienſibus miſiſſet, Phrynichus, qui propemodum in capitis diſcrimen venerat, *adeòve parum abfueris, quin ob hanc ſuas literas periret*, rurſus Nauarcho ſcribit id, quod acciderat, *de eo grauiter* conqueſtus, *& accuſans eum* & denuo dicens ſe exercitum ipſi proditurum, ſi contra-veniret, *ac eum inuaderet*. Cùm autem ita *rem Nauarcho* ſignificaſſet, prædixit militibus & alteram epiſtolam ab Alcibiade *ſcriptam*, contra ſe venturum eſſe, & *monuit eos*, vt hoſtium ſequentium impreſſionem cauerent. Cùm autem hæc ita accidiſſent, *vt ille prædixerat*, & *Alcibiadis alteræ* literæ allatæ fuiſſent, & impreſſio *à Lacedæmoniis in eas* facta fuiſſet, milites crediderunt omnia & quæ tunc *facta fuerant*, & quæ priùs *acciderant*, ab Alcibiade, propter odium, *quo Phrynichum proſequebatur*, contra Phrynicum fuiſſe facta. Et rurſus Ariſtoph. *in Ranis. pag.* 157. *v.* 15. *dicit*. Phrynici luctis. Pro, ſtratagematibus. *Imperatoriis artibus. Aliuſ in commentar.* Eo enim duce Athenienſes victi fuerunt, *& cladem acceperunt*. Quamobrem multi ei, vt belli, *copiarumque ſuæ fidei commiſſarum* proditori fuerunt infenſi. *Phrynicum autem iſte, vt docet Ariſtoph. in Anibus. pag.* 397. *v.* 16. 17. 18. 19 *ſchol. annot.* 5. Fuit Comicus Poeta, qui choros *in ſcenam* introduxit ſaltantes, & luctantes. Fuit autem dux Athenienſium, cuius tempore multi duces ignominia notati ſunt. Fuerunt autem Phrynichi quatuor, *de quibus Ariſtoph. in loco ſupra notato*.

Φρύνιχος. Phrynichus, & Lycis, & Amipſias *fuerunt* Comici ſubfrigidi. Et Ariſtoph. *in Anibus. pag.* 397. *v.* 16. 17. 18. 19. *Sed pro* ὑπογλύκιον, *legitur* ἀπιβλύκιον.

Hinc tanquam apis,
Phrynichus ambroſiorum atque ſuauium
Carminum depaſcebatur fructum ſemper,
Ferens dulcem cantionem.

Φρυνος. Phrynus. Non-ficta: *ſed vera rana. Rubeta*, *quæ nomen à rubis, in quibus plerunque viſtuat, accepit, & in ſicco ſemper rubet. Eſt autem venenoſa.* In epigrammate.

Clypeum, rubetam, ſerpentem, & luporum-catulos accuratè-fuge,
Et canem rabidum, iterum luporum-catulos accuratè fuge.

Φρύνων. Phrynon, & Philocrates, ambo proditores. Et alter quidem, ob proditionem exulauit, & ob lenocinium malè-audiit. Phrynon verò, propter

Φρυνίχος. βιθυνὸς σοφιστὴς. ἀττικιστὴν. *ſcripſit* Atticiſtam. A
ἀττικῶν ὀνομάτων, βιβλία β'. Τιθημένου συναγωγὴν. σοφιστικῆς παρασκευῆς. βιβλία μζ'. οἱ δέ δ'.

Φρυνίχος μελανθοῦ. ἀθηναῖος τραγικός. ἔστι δὲ ἐκ τῶν δραμάτων αὐτοῦ ταῦτα. ἀνδρομέδα. ἠριγόνη. ἐπίγονοι καὶ πυρρίχας.

Φρυνίχου οἱ πέρσαι, χιλίαις ἐζημίωσαν, ἅλωσιν τραγῳδήσαντα μιλησίων. B

Φρυνίχου πάλαισμα. αὕτη πάτακος ἡ κατὰ τῶν πανούργως, καὶ συνετῶς σοφιζομένων. ἐοικὲν δὲ θαυμάζειν ὅτι φρυνίχος στρατηγὸς ἀθηναίων ἐς σύμφορα, μελλόντων τῶν στρατιωτῶν καπίζειν ἐπ' ἀλκιβιάδην, ἐδήλωσε τῷ ναυάρχῳ λακεδαιμονίων φρυνίχος, ὅτι βούλοιτο αὐτῷ παραδοῦναι τὸ στράτευμα. λαβόντος δὲ τὴν ἐπιστολὴν ἀλκιβιάδου, καὶ πάνυ λάντος τοῖς ἀθηναίοις, ὠφθη μικρὸν ὕστερον ἐλθὼν ἐπιστολὴν ἔχων ὁ φρυνίχος, γράφων πάλιν τῷ ναυάρχῳ τὸ γιγνόμενος. αὐτίκα δήπου, καὶ φάσκων πάλιν αὐτῷ παραδώσειν τὸ στράτευμα, εἰ ἐπίλοιπον. σημήνας δὲ οὕτω, παρεκελεύσατο τοῖς στρατιώταις δευτέραν ἥν- C ξιν ἐπιστολὴν κατ' αὐτοῦ παρ' ἀλκιβιάδου. καὶ παρήνεσεν ἑτοίμους ἐπομένους φυλάξασθαι συνεβαίνοντα. διὰ οὕτω τοῦτον, καὶ κομιδῇ τοῦτον μὲν τῶν γραμμάτων, ἡδομένης δὲ τῆς ἐπιστολῆς, ἐπίστευσαν οἱ στρατιῶται πάντα καὶ τὰ τῶν, καὶ τὰ ἐπιστρατεύσαντα τῷ φρυνίχου δὲ ἐχθρὸν ὑπ' ἀλκιβιάδου γεγονέναι. καὶ αὖθις ἀρίστοφάνης. φρυνίχου παλαίσματα. ἀντὶ τοῦ πραγμάτων. στρατηγούντος δὲ αὐτοῦ ἠπατήθησαν οἱ ἀθηναῖοι. καὶ πολλοὶ D αὐτῷ προσεκρούσθησαν, ὡς προδόντι τὸ πόλεμον. καμπὸς παντὸς ὃς κεκυμένους τοὺς χορεὺς εἰσάγει, καὶ παλαίοντας. ἢν δὲ στρατηγὸς ἀθηναίων. ἐφ' οὗ πολλοὶ τῶν στρατηγῶν ἄτιμοι ἐγένετο. γεγόνασι δὲ φρυνίχοι τέσσαρες.

Φρύνιχος. καὶ λύκις. καὶ ἀμειψίας, κωμικοὶ ὑπόψυχροι. καὶ ἀριστοφάνης. E

Ἔνθεν ὥσπερ ἡ μέλιττα,
Φρύνιχος ἀμβροσίων
Μελίσων ἔπαγε ὑποτὸν καρπὸν ἀεί,
Φέρων γλυκεῖαν ᾠδήν.

Φρύνος. ὁ ἀσπιδοπλάσας βάτραχος. καὶ ἐπίγραμμα.

Κανίδα. φρύνον. ὄφιν, καὶ λαδικὴν ἔκφυγε. F
Καὶ κύνα λυσσητῆρα. καὶ σκύλον λαδικήν.

Φρύνων. καὶ φιλοκράτης. ἀμφότεροι προδόται. καὶ ὁ μὲν, φεύγει τὴν προδοσίαν ἐφυγε, ἐπὶ δὲ κερδοσύνῃ ἐβδελύκτο. ὁ δὲ φρύνων, ἐπὶ τῇ παρ-

filij pro-

A δὶς περιαγωγὴς, ὃν ἀπήγαγε φιλίππῳ.

Φωκίων ὁ φάυλος πολλοῖς χρήμασι τὸν δῆμον. ὁ δὲ Σωσιπάτρας συνιξέλιπε τὴν πᾶσιν αἰσχρὸν καὶ αὐτῷ. χρηστὸς οὖν καλεῖται κοινῇ ψήφῳ εἰς ἐκκλησίαν. δικάζων δ' ἀεί τινὰ σύζυγα ἔφερεν. ὁ γοῦν Δημοσθένης φησὶν ὁ Σωσιπάτρου, περὶ τῶν Ἀπολλοφάνης Σωσιπάτρου, περὶ τῶν φωκίωνα τινες ἀπαφέρουσι. καὶ σωφρόνα λαβὼν αὐτὰς, εἰς Ἀθήνας ἤγαγε, καὶ ἐξέδωκε.

filij professionem, *propter filium, quem professus est*, & q em ad Philippum adduxit.

Φωκίων. Phocion. Phoci h. mulcis pecunias dedit, & *multos* in filiabus elocandis adiuuit, & omnibus sua remisit. Bonus igitur vocatus-est communi suffragio, in concione. Quum autem iudicabat, fetuantem *calculum* semper ferebat, *id est, semper reo fauebat, & eum absoluebat, suffragium ferens, quod eum ab immanem capitis pernicie liberabat, quatus crimen manifestis argumentis non erat ab altero probatum. Alioqui boni viri nomine fuisset indignus.* Quod autem Demosthenes de Satyro dicit, propter Apollophanis filias, *quas*

B *Satyrus elocasse fertur*, hoc ad Phocionem quidam referunt. Aiunt enim eas ab eo susceptas, Athenas deductas-esse, & ab eodem elocatas.

Φρυνώνδας. τῷ ὄντι πονηρὸς ἀνὴρ βιβλιοπώλου. δὲ ξένος ὢν κατὰ τὸ πολεμικὸν διέτριβεν Ἀθήνησιν. ἀριστοφάνης Ἀμφιάραῳ. ὦ μιαρὲ, καὶ φρυνώνδα, καὶ πανοῦργε σύ. ὃν καὶ τοὺς τοὺς πονηροὺς, φρυνώνδας καλοῦσι. κακοήθης ὁ φρυνώνδας οὗτος, καὶ πανοῦργος. μισθοῦ γοῦν μηχανὰς ἐπιτηδείως πρὸς τὸν κακοῖς ῥᾳδίως συντιθεὶς, οἷς τῶν ἀδήμου. φησὶν αὐτὸς. ἀλλ' οἶμαι οὔτε φρυνώνδας, οὔτε

C εὐρύβατος, οὐδ' ἄλλος πώποτε τῶν παλαιῶν πονηρῶν, τοιοῦτος μάγος, καὶ γόης.

Phrynondas. Homo fuit de illorum numero, qui propter improbitatem fuit celebres, qui, cùm peregrinus esset, Peloponnesiaci belli tempore Athenis vixit. Aristophan. Amphiarao. O impure, & Phrynonda, & improbe tu. Ab hoc, improbos vocant Phrynondas. Malitiosus *fuit* hic Phrynondas, & improbus, *ac vehementer alienus*, qui mercede machinas quasdam rerum, malorum causâ facilè componebat. *& improba consilia extempore nobat, ac in aliorum perniciem nunc hu, nunc illu suppeditabat*, vt ait Eudemus. Et rursus. Sed (vt arbitror) neque Phrynondas, neque Eurybatus, neque vllus alius de priscis im-

improbis vnquam talis magus, & præstigiator *fuit*. *Demosth. pro Ctesiphonte.*

Φρύνιχος. ὄνομα κύριον. οὗτος τῶν δώδεκα πρεσβευσάντων εἰς τὴν μετ' αἰσχίνου, καὶ δημοσθένους.

Φρύνιχος. *Phrynon.* Phrynonis. Nomen proprium. Fuit vnus de duodecim legatis cum Æschine, & Demosthene *ab Atheniensibus ad Philippum missis.*

Φρὺξ οἰκέτης, πληγὰς μᾶλλον, καὶ δρομικώτερος ἦν καὶ δοκοῦσι φρύγες οἱ ἀργότεροι, καὶ νωθρότεροι εἶναι οἱ φρύγες οἰκέται.

Φρὺξ οἰκέτης. Homo Phryx, verberibus-cesus, melior, & famulus-diligentior *euadit*. Quia serui Phryges, ignauiores, & tardiores esse putantur. *Erasm. ad Chil. 1. Cent. 8. colum. 268. ad. 36. memorant huius versus trochaici, quem legimus apud Suidam Phryx plagis emendatur.*

D

Φρὺξ μᾶλλον ἢ σπίθαρ. σπινθάρου τοῦτο ὁ σπίνθαρος κωμῳδεῖται εἰς βάρβαρος, καὶ φρύξ.

Φρὺξ μᾶλλον. Phryx non minùs, quam Spintharus. Ille Spintharus à Comicis perstringitur vt Barbarus, & Phryx. *Aristophan. in Auibus. pag. 198. v. 1. schol. annot. 2.*

ΤΟ Φ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Οι.

Φ CVM Οι.

Φοιβάδιον.

Φοιβάδιον. Phœbadæum. N. L. *Fortasse locum aliquem Phœbo sacrum significat, vbi oracula edebantur. Nam φοιβάζω Hesychio interpretatur μαντεύομαι, vaticinor. Vide quæ illic sequuntur τὸ φοιβάζειν. Vide Mag. Etym. in φοιβάζω, col. 797. 3. & in φοιβὸς ad. φοιβόνουν. Numinis inspiratu futura prædicere. φοιβάδες. Phœbades Bacchi sacerdotes.*

E Φοιβάμμωνος.

mon. At φοιβᾶσιν βάκταν Scipio gressum fulcens. Euripid. Troadibus. pag 489. v. 275.

Φοιβαί· αἱ θεαί. καὶ ἡ μαντική.

Φοιβάμμωνος. Phœbammonis. N. L. *Videtur nomen viri proprium, ἅτε que genitivus à nullo φοιβάμμων. à Phœbammon.*

Φοιβᾶσθαι· τὸ καθαίρεσθαι καὶ φοῖβον, τὸ καθαρὸν. καὶ φοῖβαν, αἱ καθαραί. ὅθεν καὶ φοῖβος, ὁ Ἀπόλλων.

Φοιβάς. Phœbas. *Phœbades.* Dea. & vaticinandi peritia. *Fatidica Vates.*

Φοῖβος Ἀθήνων τὸ Ἀπόλλωνος.

Φοῖβος. Purgari. *Lustrari. Theocrit. Idyll 17 v. 134.* Χὠμὲν φοίβαισι μύροις, ἵν' ἁβρὸν ἔχῃς τὸ δέρμα Τὰς *Manus cùm purgassem vnguentis, adhuc virgo tris.* Et φοίβειν *purum.* & φοίβεα. *purè.* vnde & φοῖβος, Apollo, *quasi vultu radiis solaribus cuncta collustrat, & pura facit, atque purgat.*

Φοῖβος. Ἰδίως. *Quod in arboribus metaphoricè comam, folium, frondesque significat. Item,* φόβαι. φοῖβος igitur, Vitis. Imò coma, *foliumque vitis.* In epigramm. 46. *lib. 6. Epigr. pag. 410.* Triplex sub pulchra folia habentibus donum posuit comis.

Φοῖβος. Phœbus. Apollinis epitheton, *de quo suprà.*

φοῖβος. Purus. Castus. vel fatidicus, & impollutus.

Φοιδερᾶται, Fœderati. Sic Romani vocant Scythas fœderatos, *à fides, fidere, & amicitia sibi coniunctos, & socios.*

Φοινέος. Sanguineus. Cruentus. *à φόνος.*

Φοινικᾶ. Punicea. *ἁπλᾶ.* Simplicia. *διπλᾶ.* duplicia. *πολλαπλᾶ.* multiplicia. & cætera huiusmodi *nomina* circunflectunt Attici. *Sic & ἀργυρᾶ.* argentea. *χρυσᾶ.* aurea. *κεραμεᾶ.* fictilia. *à singulari κεραμεοῦς.* fictile. & *φοινικᾶ, à singulari φοινικοῦς.*

Φοινικικὸς. *Vel (vt alij) φοινικιλικὸς.* Fallax, Fraudulentus.

Φοινίκεος αἷμα. Phœniceus, Puniceus. *i. purpureus, ac ruber* sanguis. Et *φοινίκεος οἶνος.* Vinum puniceum. *i.* rubrum. Vel ex palmæ fructibus, dactylis scilicet, confectum.

φοινίκη. Phœnice. Vrbs.

Φοινικῆια γράμματα. Phœniciæ literæ, Lydi, & Iones à Phœnice Agenoris filio, *ὑπὸ, ab Agenore Phœnice* inventore literas acceperunt, *quæ ab eo Phœnicia fuerunt dicta.* Sed his refragantur Cretenses. *Dicunt enim eas* inuentas esse, *ὑπὸ Δικταίου, vocatas fuisse Phœnicias,* quòd in foliis *φοινίκων, i.* palmarum *olim homines* scriberent. *Ideo Æneas Aen. lib. 6. 2 46. v. 4. & c. Sibylla dixit,* —*Folia tantùm ne carmina manda. Ne turbata volent rapidis ludibria ventis.* Scammon vero, lib. 2. Inuentorum, *dicit eas* à Phœnice Actæonis filia *fuisse* appellatas. Hic enim fertur nullos quidem mares filios habuisse: sed filias, *i. θυγατέρας,* Aglaurum, Ercen, Pandrosum, Phœnicem. Hanc autem Phœnicem, cùm adhuc esset virgo, obiisse *ferunt.* Quamobrem etiam Actæonem literas appellasse Phœnicias, quòd aliquid honoris filiæ tribuere vellet.

Φοινικίδα. *Purpuream, siue purpuream vestem. Aristoph. in Acharnensibus pag. 275. v. 16. 17. 18.*

Cho. *Dicite mihi, quid parcimus lapidibus, ô populares?*

Quin depectimus virum istum vt purpuream vestem?

Quales iterum niger quidam titio contra vos efferbuit!

Pro, Cur abstinemus à lapidibus *in ipsum coniiciendis,* vt eius corpus cruentemus, & purpureum reddamus? Illo verò verbo *κατεξαίνειν* est vsus, vt de lanis, *quæ pectuntur, & carminantur, verba faciens.* Quamobrem etiam *φοινίσσω* dixit, vt de veste *puniceâ, siue purpureâ* loquens. Aristoteles verò, dicit Lacedæmonios puniceâ veste, *vel purpureâ veste* in bellis vti solitos, partim quidem, quia color ille virilis est. partim verò, quia sanguineus color *milites* assuefacit ad contemnendam sanguinis fluxionem. Quum igitur *Poeta dixit ἐς φοινίσσω. Sic enim v. 17. legitur; positum hoc est,* pro, *Quin ipsum habemus* hostium loco? *quin eum vt hostem tractamus?* Superbiâ *enim suâ se nostrum hostem esse* declarauerit merito. *φοινίσσω* verò *dixit, alludens ad verbum φοινίσσομαι. i. cruentare.* quia *τὸ φοινιχθῆναι, significat αἱμαχθῆναι.* id est, cruentatum esse. Et *ξαίνειν* pectere carminare, *cædere, verberare, plagas infligere. Vide locum integrum in Aristoph. schol. annot. 7. & 8. Vt,* Dorso multas *plagas* infligit. Demosthenes. *θυμάλωψ* verò, *titio, tizonis.* perustus carbo. *Lignum semiustum. Gallicè, vn tison.* Acharnenses verò *crassi* carbonarij. Et Iosephus. Tuam autem possessionem, *id est, quidquid verò possides, omnes tuas fortunas,* & omnes domesticos *in hospitio* depones, & pro foribus concludas, purpureis vestibus extensis, *quibus & res, & parie-*

Φοῖβος. καθαρὸς, ἁγνός. ἢ μαντικός, καὶ ἀμάντους. A

Φοιδεράται. οὕτω καλοῦσι βασιλεῖς τοὺς ἐπὶ συμμαχίᾳ τῇ σπονδῇ.

Φοινίκεις.

Φοινικᾶ. τὸ ἁπλᾶ. διπλᾶ. πολλαπλᾶ. καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα, οὕτως ἐστὶν οἱ ἀττικοὶ. ἀργυρᾶ. χρυσᾶ. καὶ κεραμεᾶ, ἀπὸ τοῦ κεράμου, καὶ φοινικᾶ, ἀπὸ τοῦ φοινικοῦν.

Φοινικιλίτης. ὁ ἀπατηλός. B

Φοινίκιον. αἷμα. καὶ φοινίκιος οἶνος.

Φοινίκη. πόλις.

Φοινικῆια γράμματα. λυδοὶ καὶ ἴωνες τὰ γράμματα ἀπὸ φοίνικος τοῦ ἀγήνορος εὑρόντα, ἔλεγον. τούτοις δὲ ἀπολογοῦνται κρῆτες, οἳ εὑρέθησαν ἀπὸ τοῦ γράφειν εἰς φοινίκων πετάλοις. σημεῖον δ' εἶναι τῆς ἀληθείας τῆδε εὑρημένον, ἀπὸ φοίνικος τῆς ἀκταίονος ὀνομασθῆναι. καὶ θέλοντα C δ' ἕτερος. ἀρσένων μὲν παῖδων ἄτεκνος. θρέψασθαι δὲ ἑαυτῷ θυγατέρα ἄγλαυρον ἔρωτι πάνδροσον. φοίνικα. τοῦ δὲ φοίνικος ἐπὶ παρθένον οὖσαν, τελευτῆσαι. διὸ δὴ φοίνικα καλέσαι τὰ γράμματα, βουλόμενόν πως τιμῆς ἀπονεῖμαι τῇ θυγατρί.

Φοινικίδα.

Χο. Εἰπέ μοι, τί φθεγμάσθ' ἅπερ λίθοις οὐ δημόται; D

Μὴ οὐ καταξήνωμεν αὐτὸν τῶν ἐς φοινικίδας;

Οἷος αὖ μέλας τις ὑμῖν θυμάλωψ ἐπέζεσεν.

αὐτὸν δὲ μὴ λίθοις αὐτὸν αἱμάσσομεν ὡς φοινικῶν ἀντὶ πεπλώματος τὸ σῶμα; τὸ δὲ καταξαίνειν, ὡς ἔστι ἐρίων ἐκτίλλεσθαι. διὸ καὶ φοινικίδα εἶπεν, ὡς ἔστιν ἱματίου. ἀριστοτέλης δέ φησι χρῆσθαι τοὺς λακεδαιμονίους φοινικίδι, πρὸς τοὺς πολέμους. τοῦτον μὲν, E ὅτι τὸ τῶν χρόας αἰδήμονα. τοῦτο γὰρ, ὅτι τὸ τῶν χρωμάτων αἱματῶδες, ἧττον αἵματος ῥᾳδίους ἐπιζέειν καταφρονεῖν. τὸ δὲ εἰς φοινικίδα καὶ τὸ εἰς ταῖς πολλοῖσιν, ἀπὸ τοῦ φρονήματος δηλοῦσθαι αὐτοὺς εἰκότως. ἐπεὶ τὸ φοινιχθῆναι, αἱμαχθῆναι. καὶ ξαίνειν καὶ νύττειν πολλοῖς. δημοσθένης. θυμάλωψ δέ, ὁ ὑπεκκαυθεὶς καὶ ἁπτόμενος ἢ οἱ ἀνθρακες. καὶ ἰσάσιν πρασίνην ἧττον, ἢ τοὺς οἰκείους ἅπαντας εἰς τὸ καταγώγιον ἀπολιμπάνειν, ἐγκαθείρξας καὶ ἧττον θυρῶν, αἰκιστήσασιν φοινικίδας. F

A Φοινικίδης κωμικός. περὶ δράματος αὐτῷ ὄντος φύλαρχος μετονόμασε, ὡς ἀθήναιος φησιν ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν δειπνοσοφιστῶν.

Φοινικόν. τὸ ψεῦδος. ἀπὸ τῶν ἐν τῷ τὸν δράκοντα, καὶ τοὺς σπαρτοὺς καὶ κάδμον ψεύδεσθαι, λεγομένων.

Φοινικίδης. Comicus. Ex eius fabulis est Phylarchus. Mutumenos. *Ἐπαίσθ. Εὐσθ.* vt ait Athenæus in lib. Dipnosoph. *Sed lib. Dip. 4. pag. 133. l. 12. scribit, φοινικίδου δ' ἐν Μετονομαζομένῳ φησίν. At lib. 10. pag. 203. l. 44.* φοινικίδης ἐν φιλαύλῳ.

φοινικὸν. Phœnicum. Mendacium. *Mendax. Dicitur*, ab iis, quæ de dracone, & satis eum dentibus, & Cadmo, falsò dicuntur.

NOTÆ.

B Τοὺς σπαρτούς] Ouid. Metamorph. lib. 3. pag. 91. & deinceps, Draconem à Cadmo cæsum describit, & pag. 94. dentes eius ab eodem Cadmo terræ mandatos, & Minervæ iussu tectos, vnde Thebani creduntur nati, qui propterea σπαρτοὶ, & σπορὰ τῶν γηγενῶν vocati. Æschylus in *ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις.* pag. 90. P.

Σπαρτῶν δὲ αὐδῶν, οὓς ἔφην ἐπίσπορα. Et pag. 93. F,

Μεμνῆσθ' Κάδμου σπόρμα τὸ σπαρτῶν γένος.

Vide & Pind. Isthm. Ode 1. pag. 480.

Φοινικοῦν τὸ ξύλον ἀπὸ ἀλλαγῆς, καὶ κρανῶν φοινικοῦν διότι φοινὶς χλαμὺς ἦν. σαλεύεται. ἢ ἀπὸ τῶν ναυτικῶν ἀγώνων. φοίνικας γὰρ λέγουσι κρατεῖν ἐν τοῖς ναυμαχίαις. ἢ ἀπὸ τῶν φοινίκων. λευκὸν τὸ τῆς αἵματος χρόας. ὁ ὅμηρος. φοινίσσετο δ' αἵματι γαῖα.

C Φοινικοῦν ἔριον, ἢ χρῶμα. καὶ φοινίκιος ἀνθρωπος.

Φοινικοῦς. ἀπὸ τοῦ πυρρός. ἔδει δὲ πᾶσαι διὰ τοῦ ι εἰς οῦς ἀπαλλαὶ τοῦ λόγου. ἵνα σῴζηται ἡ φοίνικος ἡμικτὶς, φοινικίδες, φοινικοῦς ἐν διαφθορᾷ. φοινικοῦς, τὸ σπανιστικόν.

D Φοινικόλοφοι. ξανθόλοφοι.

Φοινικοῦν. ἐρυθρὸν. πυρρόν.

Φοινίκων ἐγκέφαλοι. πυρὸς φησιν ἐν δὲ βασιλεῖς τὰ ἐγκέφαλα λέγουσι, καὶ φοινίκων ἐγκέφαλον. ἢ χαρὰς τῶν φοινίκων. καὶ ὀπώρα μου γλυκεῖς ἀπὸ σκολιοῦ.

E Φοινίκων συνθῆκαι. αἱ τοῦ ἐμπορεύεσθαι κτίσαντες φοίνικες, ὅτε παρεσκευάζοντο τῇ λιβύῃ. ἐδεήθησαν γὰρ ἐγγείων ἀξιωθῆναι αὐτοὺς νύκτα, καὶ ἡμέραν. ἐπιτυχόντες δὲ τούτου, καὶ ἐβάλοντο ἀπαλλάττεσθαι, ὡς σὺν θεῷ ἡμέρας νύκτας, καὶ ἡμέρας μίαν. διὸ λέγεται τοῦτο ἐπὶ τῶν ἐπιβουλευόντων σὺν θεῷ. τὸ δὲ ὅλον, δόλου ἐστὶ μετασχηματισμὸς ἱστορεῖ.

Φοινικοῦς.

F Φοῖνιξ. τὸ δένδρον, καὶ τὸ ὄρνεον. ὅθεν καλοῦσι ἔνιοι τοὺς ἀγυιεῖς, ἀφ' ὧν τὰ ταῦτα καὶ ὁ χ' ἵππος. καὶ φοῖνιξ αἱ τῶν φοινικοῦς. ὅμηρος. ὃς τὸ μὲν ἄλλο τέσσαρ φοῖνιξ ἦεν. ὅθεν ἐν τῷ ὀρνέου ἱστόρηται. ὅτι ὅταν ἀπὸ τοῦ μυελοῦ ἄγηται εἰς ἀγυιᾶς, ὅθεν οὐκ ἔστι

Φοινικῶν. Phœniciis ordinibus, & Phœnicis malis liberati. *Dictum*, vel quia *ornatus* erat chlamys bellica, *vestis*, *quæ punicum*, *sanguineum*, *ac rubrum colorem habebat*. Vel pro nauticis malis *hoc fuisse*. Phœnices enim in naualibus pugnis vincere dicuntur. Vel, cruentis, à colore sanguinis. Et Hom. Rubebat verò sanguine terra.

Φοινικοῦν ἔρνος. Phœnicius ramus. *Palma ramus*, vel *palma planta*, vel *palmæ germen*. Et φοινικοῦν χρῶμα. Puniceus color. *i. purpureus*, *sanguineus*, *ruber*. Et Phœnicius homo. *pro. Punicus*, *Pœnus*, *Phœnix*.

Φοινικοῦν. Pro πυρρὸς. Rufus. Rutilus. Circumflectitur autem ratione *nominum* simplicium in *ους* desinentium. Formatur autem à genitiuo φοίνικος, *nomen omittendo*, & per literarum transpositionem, φοινικους, *sic enim videtur legendum*, & per contractionem φοινικοῦς.

φοινικόλοφοι. ξανθόλοφοι. *Sic enim legendum. Theocritus Idyll.* 1. v. 40. Ὦ μάκαρ ποιμὴν φοινικόλοφε τοῖσδε τεοῖσιν. *Beatus pastor flauis crinibus habentium talia sunt prælia* Flauos crines habentium *pro puniceis rubros crines habentium.*

Φοινικοῦν. ἐρυθρὸν. πυρρόν. Punicum. Purpureum. Rubrum. Rufum. Rutilum.

Φοινίκων ἐγκέφαλος. Palmarum cerebrum. *i. medium*, & *summus palmæ vertex*, *qui cibus est suauissimus quidem*: *sed capitis dolorem parit. Eustath. pag. 757. 55.* Porus, Indorum Rex dicit, Mei verò cibi *sunt* olera, & palmarum cerebrum, & palmarum fructus, & quæcunque fluuius mihi producit in horto.

Φοινίκων συνθῆκαι. Phœnicum pacta. *Eras. ad. Chil. 3. Cent. 5. col. 727. ad. 6.* Phœnices, *siue Pœni*, qui Carthaginem condiderunt, cùm ad Libyam nauibus appulissent, rogarunt illius regionis incolas, vt se reciperent noctem, & diem. Hoc autem impetrato, discedere noluerunt, quasi pacti fuissent, se noctes, & dies sibi mansuros esse. Quamobrem hæc dici *traduntur* de iis, qui insidiosè paciscuntur. Demon autem de Metapontinis similia narrat.

φοινικῶν. Palmeti. *genitiuo. i. Palmetum. Locus palmis consitus. Locus in quo palmæ nascuntur.*

φοῖνιξ. Et arbor, *palma*, & auis, *Phœnix*. Sub Claudio Imperatore dicunt hanc *auem* ad Ægyptios venisse post annos 654. Et φοῖνιξ pro φοινικοῦς. Punicus. Homerus. *Iliados δ. pag. 847. v. 26.* Qui reliquo quidem *corpore* tantum *i. totus* puniceus erat. *Vel, rufus.* De equo *verba fiunt hic.* De *Phœnice* igitur auce memoratur *eum*, quum ipsam fatum agit, *ad alt. quum ea fatum missa*, in Ægyptum ire ex loco, vnde missa

homines *eam venire.* Cùm autem ipsa sibi rogum ex casia, & myrrha confecit, mori *crematam igne.* Rogo verò *cum ave* cremato, paulo pòst, ex cinere vermem nasci dicunt, quem mutari, & rursus Phœnicem fieri *tradunt*, & in Ægyptum avolare, eò unde prior Phœnix venerat. F.

Φοινίξω. Cruentabo. *Sanguine* tingam. *Rubrum facio.* Incendam. *Verbum hoc deductum est à τῷ φοινὸς, cæde, & sanguine, quæ a cæde manat.* vel à palma, quæ est rufa, *rutila, rubra.*

Φοινὼ. Cædis, & interitus autor. *Cruentus. Sanguineus. Ruber. Sanguinarius. Funestus. Crudelis. Inepigrammate.*

--Circa verò Erynnû
Funestae ex ore fatalem emisit vocem.

Et φοινὼ. Sanguinarius Mars. Et φοινὸς, eodem modo *sumitur, & idem significat, sanguinarium scil. & sanguinis effundendi cupidum. &c.*

Φοινὸς ναῦς. Phœnissa navis. Et φοινὸω. coccino tingo. *Cruento. Purpureum, rubrumque facio.* Et φοινόντων. Sanguine-tingens. *Cruentans. Purpureum, rubrumque faciens.*

Φοινὶς. *Per literarum transpositionem ex φοινὸω est formatum, accentu mutato.* Rufus. Sanguineus. *Purpureus. Ruber.*

Φοιτᾷ. *Frequentat.* Aduenit. *Commeat. Ad aliquem frequenter it.* Et φοιτᾶν. *Ludum literarium frequentare.* Scholam-adire. *Musarum otio indulgere.* Philostratus. Dicunt Apollonium & mensibus, & sub medias noctes, ad Magos accedere *consuevisse.*

Φοιτάλιος. Tritus. *Epithetum viarum, per quas frequenter eunt homines, & qua propterea sunt tritæ.* Vt, Et regionis situm inquirebat, & castella, & vias tritas, *ac celebres,* & intervalla.

Φοιτάλμιος. Phœtalmius. Epithetum Neptuni. *fortasse dictum* ἀπὸ τοῦ φοιτᾶν διὰ τῆς ἁλμυρᾶς ὕδατος. *quod per mare frequenter eat.*

Φοιτηταὶ. Discipulos. Eos, qui *discendi causa ad aliquos* accedunt. Vnde etiam φοιτᾶν, scholam-adire. *Ludum literarium frequentare. Otiari. Musis operam dare. Sed a* φοιτὰς, *ut verbale* φοίτησις. *ad hæc deductum.*

Φοιτία. Iter. Profectio. *Alias*, φοιτία, *ut* μανία.

Φοῖτος. Furor. Insania.

φοιτῶσα. Ruentem. Cum impetu furentem. Insanientem. φοῖτος enim, furor, insania. Vel, greges obeuntem, propter insaniam. Vel, in insaniam vertentem. *Sophocles in Aiace pag. 4. v. 59. Vide sibol.*

Φ CVM Υ.

Φυγαδεία. Fuga. Exilium. Vt, Cùm duplex interitus ob oculos ipsis versaretur, eum cum perpetuo exilio commutarunt. Sic *autem* verùm est id, quod circunfertur. Quære. Sedatio mali, majus est malum. Et φυγὰς. Exul. *Profugus.* Vt, φυγὰς τῆς ἰδίας γένους. Ex sua gente profugus. Et, Vbi profugus paulo ante fuerat, *illic cum* Regina delignavit *suarum copiarum ductum* N. L. φυγὰς, pro, ἐξόριστος. Profugus, pro, exul.

Φυγγάνει. Fugit. Latet. Sophocles *in Electra. pag. 86. M.* Intelligo hæc, nullo modo me Fugium. Pro, latent. Et rursus: *at compositum* κατεφυγγάνω, *significat confugio.* Vt, In quandam excelsam turrim confugit.

σιν αἷματος. Ἐξ ἀυτῆς ἀναπτὰ πυπτάλμως ἐν A κρασίας, Ἐ σιμύρνης πῦρ, δαυθησόμενα, καυθείσης ἢ τῆς πυρᾶς μὴ χρόνον ἐν τῇ τοῦ δὸ σπαίλυκα λέγεται γάμος. ὃν ἐκ μεταβαλλόμ, ἢ γαιᾶς πάλιν φοίνικα. Ἐ ἀρίσταιος εἰς αὖγουσον, ἐκεῖθεν ὅθεν ἦλθεν ὁ θεὸς ἀυτὸ φοῖνξ.

Φοινίξω. αἱμάξω. βάπτω. πυρόω. ἀπὸ τῆ φόνου. ἢ τῆ φοίνικος. ὅτι πυρρός.

Φοίνιος. φόνου, καὶ φθορᾶς ἀθηναῖος. B

– Ἀμφὶ δ' ἐρινὺς
Φοίνιος ἐν σταγόσι μέσσιμον ἦκεν ὀιστὸν
καὶ φοίνιος ἀρὴ, καὶ φοίνιοι, ὁμοίως.

Φοίνισσα ναῦς. ἀπὸ φοίνισσα, τὸ κοκκίνῳ βάπτω. καὶ φοινίσσω. βάπτω αἵματι.

Φοινὸς. πυρρὸς. φόνιος. C

Φοιτᾷ. ἀθροίζεται. ἢ φοιτᾷν. τὸ σχολάζειν. φιλόστρατος. φοιτᾷν τοὺς μάγους, μισνυκτίας τε, καὶ ἀμφὶ μέσας νύκτας φασὶ τὸν ἀπολλώνιον.

Φοιτάδας τὰς ἐμβολίας. τὰς τε ὁδοὺς τῆς χώρας αἰτίζητο, καὶ φρούρια, καὶ φοιτάδας ὁδοὺς τε, καὶ διαστήματα. D

Φοιτάλμιος. ἐπίθετον τοῦ ποσειδῶνος.

Φοιτηταὶ. μαθηταὶ. ἀθροιζόμενοι. ἐξ οὗ καὶ φοιτᾶν, τὸ σχολάζειν.

Φοιτία. ἡ φορία.
Φοῖτος. ἡ μανία.
Φοιτῶσα. μετ' ὀρμῆς κυλινδύσα. μανόμενον. φοῖτος γὰρ, ἡ μανία. ἢ ἐπειγόμενον ἐν ταῖς φοιτήσεσι, ἀπὸ τοῦ μανῆναι ἢ ἀναστρόφουν ἐν τῇ μανίᾳ. E

ΤΟ Φ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Τ.

Φυγαδεία. φυγὴ ὀξορία. δυοῖν κακοῖν ὁλέθρου ὑπὸ χρόνου, ἀλλάξασθαι φυγαδείαν αὐτὶ τούτων διόλου. οὗτος ὁ νοῦς ἐστὶ τῷ ἐφιστορήματι. ζήτησις τοῦ κακοῦ, μᾶλλον κακόν. καὶ φυγὰς τοῦ ἰδίου ἔθνους. οὗ φυγεὺς ὁ λίγα πόρρω διενεχθείς, ἀπόδυξιν βασίλισσα, αὐτὶ τοῦ ἐξόριστος. F

Φυγγάνει. σοφοκλῆς. ξυνίημι ταῦτ', οὐτὶ με φυγγάνει αὐτὶ τοῦ λανθάνει. καὶ αὖθις. ἔστί τινα πύργον ὑψηλὸν κατα φυγγάνειν.

φυγὰς.

A Φυγόσφαιρος, φυγὸς ὑφαί, ἡ ζήτησις τοῦ ὀστρακισμοῦ.

Φυγοδίμιος. παρθένος, ἡ ὑπηχάμενη τὸ ἀποτυγχάνειν φυγοδίμιοι κούρα.

Φύζα. ἰλύς. φυγὴ. καὶ φυζαλέος, ὁ ἰλυῶδης. οἱ δὲ ἕτεροι φυζαλέον.

Φυζακτικός. ὁ δειλός.

Φυλή. βλάστησις. αὔξησις ἡλικίας, κυρτὴ δὲ καὶ πίθυκος καὶ τῶν ὀρνίθων ἡ δεκαπλοῦς ἡ φυὴ τῆς δακτύλου.

B *quæ ungues erant longè curuiores, quàm vel aquilarum, & aliarum auium ex præda viuentium ungues.*

Φυκία. Θαλάσσια ζῶα. ἢ ὁ ἀφρός. ἢ βρύα.

Φυκίδα. ἐν ὑπηχήματι.

Τρίγλαν ἀπ' αἰθριακῶν καὶ φυκίδα σοὶ λιμένιτιν,

C Κρῆσσα δικεύσαν, θῆρις ὁ δικτυβόλος.

Φῦκος. ὃ τινὲς τὰς ἐκ τῶν ὀξέων αἱ γυναῖκες χρίουσι. λέγεται δὲ καὶ φυκία, τὰ βρύα. καὶ φυκὶς. ἐν ὑπηχήματι.

Πολλὰ δ' ἐν ἕρκει

Φυκὶ ἀπ' ἀδρήνων ἄλκυονες αἰγιαλῶν.

Φύκος. τὸ χρῶδες τῆς θαλάσσης.

D Φύλα. ἔθνη. ἀφ' ἑνὸς δὲ δύο λέγεται τὰ τῶν ἀνθρώπων φύλα καὶ παρῳχημένα.

Φυλακὴ τὸ τέταρτον μέρος τῆς νυκτὸς τῷ χρόνῳ διήρητο. καὶ φυλακὴ, τῆς νυκτὸς αἱ ἕξ ὧραι. καθ' ἃς οἱ φύλακες τὰς φυλακὰς ἀλλήλοις ἐγχειρίζουσι.

Φυλάκια. ὧδε ἀλεξανδρεῖς. τὰ ἐκμιαίνοντα τὴν γυναικείαν ἀκαθαρσίαν. καὶ τὰ ἀλίβδας φασι.

E ὁ δὲ κατέχει ἀκριβέστερα τὰ κατασκευαστικὰ φυλάκια, φασὶ κεῖσθαι πόλεις ὀκτὼ ἀλλήλων.

custodia. Nam & Polybius dicit, Ille verò occupauit ambo illa propugnacula ab hostibus exstructa, vel, à se consecta retinuit, quinquaginta pedibus inter se distantia.

Φύλακος. ὧδε· ἤγαγέν με κύριον τῆς ἀκροπόλιος, τῇ οὐδεὶς ἑστήκειν φύλακος.

Φυλακτήριον. τόπος ἔνθα οἱ φύλακες.

F

Φυλάξαντες. ὑποτηρήσαντες. ἐφεδρεύσαντες. καὶ φυλάξασα κρηνοφυλακήσασα. ὑδρήεσσα ὑποτηρήσασα. ἀόρατος. ἢ δι' ὃν πατεῖς φυλάξασα ὑποδηματοῦται, ὑποχειτῶνα τοιοῦτον περιβάλου τὸ προύχον.

Φυγὴ Fuga. Exilium. Ostracismus. φυγὴ tamen differt ab ostracismo. Quære in voce Ὄστρακον.

Φυγοδίμιος. Virgo fugiens lectum, *Idem. coniugium. Abhorrens à coniugio. Lectifuga.* In epigrammate Seruatrix, lectifuga puella, *Diana, vel Minerua videtur epitheta.*

Φύζα Fuga. Ignauia. Et φυζαλέος. Fugax. Ignauus. *Vt, in quodam pentametro.* crudumorum autem cœtus, vel, *fugum.* Fugacem *feram. Lat. ingni. N. L.*

Φυζακτικός. Fugax. Timidus. Ignauus.

Φυλή. Germinationem. Incrementum ætatis. *Indoles. Ingenium. Natura. Statura. Vt,* Curua verò tibi eli digitorum statura, & *longè curuior* vel illis quæ videntur aues esse. *N. L. fortasse furacem, ac rapacem alio-*

quem innuit, cum ungues erant longè curuiores, quàm vel aquilarum, & aliarum auium ex præda viuentium ungues.

Φυκία. Phycia. Marina animalia. Vel *spuma. vel alga, marina herba.*

Φυκὶς. *Phucidem. Phucem. fuse furcam piscem. Dicta quasi ἀπὸ τοῦ φύκους. ab alga, in qua degit, & quæ fortasse vescitur. Epigramm. lib. 6. pag. 415. epigramm. 19. v. 1. & 2.*

*Trigla*m piscem *ex prunis* detractum, *& fucum in porro captam,* ô

Diana tibi *dono Theris ego piscator.*

Φῦκος. Fucus. *Pigmentum,* quo mulieres *suas* facies vngunt. Dicitur autem & τὸ φύκιον, muscus, alga, & φυκίς. In epigramm. *lib. Epigr. pag.*

—*Mullam autem in ipso* reti Heliodorus piscator

Algam ab opportuno traxit litteribus.

Φύκος Herbula maris materia. *Insectus. Alga. Sic & omne maris excrementum vocatur, & quicquid maris ejus in littus effunditur.*

Φῦλα Per *simplex υ, & circumflexum* ῦ. Gentes. Nationes. φύλα verò, per *duplex λ.* Significat arborum folia, & penacuitur.

Φυλακὴ. *Custodia. Excubia.* Vigilia. Quarta noctis pars. Noctem in quatuor partes erat diuisa, quas *Latini vocant vigilias.* Et φυλακαὶ Ipsæ noctis diuisiones, secundùm quas ipsi custodes, *& vigiles* alij-alijs custodias tradunt, *& excubias, ac vigilandi munus commutant.*

Φυλάκια. Phylacia. *Sic vocantur* apud Alexandrinos *excretæ-formæ* muliebrium pollutionum, *quæ seruantur ad fidem faciendum, quanta fit mulierum pollutio. N. L. fortasse limites muliebrium menstruis manifestæ notatæ fit appellantur, quæ nomen acceperunt ab affirmatione declarandi. vel ut credimus* τοιαῦτα *suntne eadem, quæ & τὰ καταστήματα. præsidia, munimenta, arces. loca munita, propugnacula. loca*

Φύλακες. Custos. Apud Herodotum *lib. 1. pag. 12. l. 21. & 14. 3. Consule Lex. Ion.* Ab illa arcis-urbis *parte,* vbi nullus custos erat collocatus.

Φυλακτήριον. Locus, vbi *sunt* custodes. *Præsidium. Excubiarum militum locus.*

Φυλάξαντες. Qui tempus obseruarunt. Herod. *Vide Lex. Ion. Et φυλάξαι.* Quæ tempus opportunum obseruant. Quæ *rem aliquam* opportunè obseruauit. Arrianus. Illa verò, cùm patrem peregrè profectum, *& absentem* obseruasset, pollicetur Tutio se arcem ipsi proditurum.

Φυλάρχης. Phylarches. Tribunus militum. Dynasta. Princeps. Vt, Cum Traiano colloquitur. *Illic verba fiunt* de Achaio, qui Princeps erat Osrhoenę regionis, *& de numero illorum*, quos illi vocant Phylarchas, quia & ipsorum regiones vocantur Phylę. Et Aristoph. *in Plut. pag. 53. v. 4. schol. annot. 6.* Ne memor fis malorum præteritorum, quamuis tu Phylen occuparis. Hęc autem Phyle, castellum Atticę, & nomen loci, *& municipij.* & Phylasij *dicebantur eius* incolæ.

Φύλαρχος. Phylarchus. Athenienſis, aut Naucratites. Alij verò, Sicyonium *fuisse dicunt*. Alij verò, scripſerunt *eum fuisse* Ægyptium. Historicus. *Ἐν τοῖς περὶ τὴν στρατιὰν. Scripsit* expeditionem Pyrrhi Epirotę in Peloponnesum, lib. 28. Deducit autem *suam historiam* vel vsque ad Ptolemęum cognomento Euergeten. *i. Beneficum*, & *vsque ad* Berenices obitum, & vsque ad mortem Cleonymi Lacedęmonij, cùm Antigonus ei bellum intulisset. Item res ab Antigono, & Pergameno Eumene gestas. Compendium fabulosum. De Iouis apparitione. *Vel, de manifesta Iouis præsentia, quâ se multis hominibus spectandum obtulit* De inuentis. De Paræmbasibus. lib. 9. *Vulsius videtur legisse* οἱ περὶ παραμβάσεων. *vertit enim, De significationibus Sed N. L.*

Φύλαρχος. Phylarchus. In vna quaque tribu princeps equitatus: sed *est* subiectus Equitum Magistro. Demosthenes Philippicis.

Φυλάσσω. *F.* συλάσσω. *ἐ ἀπὸ* φυλῆς *δυάσσω, vt suprà in* φυλάρχης. Phylasimus, municipij *Phyles* incola. Et φυλασσόμενος. Prospiciens, prospectans. *Fugiens. Vitans. Cauens. Vt*, Ne declinauit quidem *aut ad dextram, aut ad sinistram, accuratè*, cauens, ne fugere videretur. Ita Xenoph. & Thucyd. *Et φυλάσσω. Obserno. Vt*, Obseruata profunda nocte, aufugerunt. Et φυλάσσω. accusatiuo. Custodio. Tueor. Obseruo.

Φυλαῖος. Phylæus. Ex Phyle *castello*,

Φυλέτης. Tribulis. Ex eadem tribu. Cognatus. Eiusdem gentis. Iosephus. Sampson autem, cum de rupe descendisset, se in suorum tribulium potestate posuit.

Φυλλεῖα. q.d. Decorticamenta olerum. *i. tenuissimi cortices olerum, tenuissima pellicule, que detrahuntur oleribus. Ipsa olerum folia.* Aristoph. *In Acharnens. pag. 281. v. 9. schol. annot. 5.* In sportulam tenuia mihi olerum folia des. Idem est, ac si diceret, flaccida, & vilia *olerum folia.* Mendici enim talia *ciborum genera* comedunt. φυλλία verò, syluestris lactucę folia.

Φυλείδης, Phylides. *Patronymicum.* Phylei F.

Φυλή. Phyle. Nomen municipij apud Athenienses.

Φυλή. Tribus. Per se tribus continet decem millia militum. Quære in voce Τετρὰς.

Φυλή. Phyle. Isocrates in *oratione* de Pace. Phyle, municipium est Oeneię tribus. Menander verò, Phylen putat esse locum. Philochorus verò, castellum id esse dicit.

Φυλλίς. Tenuissimus arboris cortex, qui foliorum arboreorum tenuitatem refert. Arboris paruum folium. *Deducitur à* φύλλον. *i. folium.* Et φύλλις. Musæus.

Φυλιστίμ. Philistim. Sunt illi, qui Palęstini vocantur.

Φυλαρχής. ὁ δυνάστης ξυμβάλλων τῷ τραπεζιτῇ. ἐφ' ἐκβάρου. ὃς ἦν ὅστις ἐν τῇ Συρίᾳ χώρᾳ δυνάστης οὔσης πάντα φυλάρχας ὀνομάζουσιν ἐκεῖνοι. ὅτι καὶ τὰ χωρία αὐτῶν φυλαὶ ὀνομάζονται. καὶ ἀριστοφάνης. μὴ μοι παραπαίσῃς, εἰ σὺ τυλλεῖ κατέλαβες ἢ δὴ φυλὴ, χωρίον τῆς ἀττικῆς. καὶ ὄνομα τόπου. καὶ φυλάσιοι, οἱ ἐνοικοῦντες.

Φύλαρχος. ἀθηναῖος, ἢ ναυκράτης. οἱ δὲ, σικυώνιον. ἄλλοι δὲ, αἰγύπτιον ἔγραψαν. ἱστορικός. τοῦτον δὴ πτολεμαῖόν φασι πύρρου τὸ ἐπεισόδιον γράψαι ἐν βιβλίοις ιδ'. κατάγει δ' καὶ μέχρι πτολεμαίου τοῦ δικαίου κληθέντος, καὶ τῆς βερενίκης τελευτῆς. καὶ ἕως τοῦ θανάτου κλεωνύμου τοῦ λακεδαιμονίου διαπρεπόντος ἐπὶ τοῦ ἀντιγόνου. τὰ δ' ὑπὲρ τὸν ἀντίγονον, καὶ τὸν περγαμηνὸν εὐμένη. διὰ τομίλου μυθικῶν, ἐφ' οἷς τοῦ διὸς διαφανείας ἐφάνη. πυρεμβάσεων βιβλία δ'.

Φύλαρχος. ὁ κατὰ φυλὴν ἱππέων τοῦ ἱππικοῦ ἄρχων. ὑποτεταγμένος δὲ τῷ ἱππάρχῳ. δημοσθένης φιλιππικοῖς.

Φυλάτιμος. ὁ ἐκ τοῦ δήμου, καὶ φυλασσόμενος, φρουρούμενος. φρουροποιούμενος. οὐ μόνον τοῦ οἰκεῖ ἀπαλλαγῆναι, φυλασσόμενος μὴ δειλίᾳ φύγῃ. οὕτω ξενοφῶν, καὶ θουκυδίδης. φυλάξαντες τὸ εὐχρὸν τῆς νυκτὸς ἔφυγον. ἢ φυλάσσω, μέσῃ τικῇ.

Φυλαῖος. ὁ ἐκ τῆς φυλῆς.

Φυλέτης. συγγενής. ὁμόφυλος. ἰώσηπος. ὁ δὲ σαμψὼν καταβὰς ἐκ τῆς πέτρας, ἐν τῇ τῆς φυλετῆς αὐτὸν τέθηκεν ἐξουσίᾳ.

Φυλλεῖα. τὰ λεπτολεπίσματα τῆς λαχάνου. ἀριστοφάνης. εἰς τὸ σπυρίδιον ἰσχνά μοι φυλλεῖα δός. οἷον μαράθου, καὶ σεύτλη. τοιαῦτα γὰρ οἱ πτωχοὶ ἐσθίουσι. φυλλία ἢ, τὰ τῆς θριδακίνης φύλλα.

Φυλέδης. ὁ τῆς φυλέως.

Φυλή. ὄνομα ἄλλως παρὰ ἀθηναίοις.

Φυλή. ἡ φυλὴ καθ' ἑαυτὴν ἔστι μύριοι στρατεῦται. ζήτει ἐν τῇ γραμματικῇ.

Φυλή. ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ τῆς εἰρήνης. δῆμός ἐστι φυλὴ τῆς οἰνηίδος. ὁ δὲ μένανδρος, τόπον νομίζει εἶναι φυλήν. ὁ δὲ φιλόχορος, φρούριον ἐντὸ φησιν εἶναι.

Φυλλίς. ἡ τῆ δένδρου. ἐ φύλλης, ὁ μουσικός.

Φυλιστίμ. οἱ λεγόμενοι παλαιστῖνοι.

φυλο-

A φυλακτικῶ. ἐξακριβοῦν καὶ διακρίνειν καὶ δοκιμάζειν ἐξετάζειν.

φυλακτικῶ. Diiudicare. Accuratè perpendit. *Lexicon.* *Cupidus est indagandi. Indicandi studiosus est. Res accuratè perpendit, explorat, examinat, & de rebus liberter, & accuratè iudicat.*

Φυλάμαχος. ἀγαλματοποιός.
Φυλάμαχος. Phylomachus. Statuarius.

Φύλαπις. μάχη.
φύλαπις. Pugna. Prælium. *Vide Enstath.*

Φύματα. ψυδράκια.
Φύματα. Tubercula. Paruæ pustulæ, velut bullæ quædam supra cutem eminentes.

Φυτὰ. γίγνεσθαι. καὶ φυόμενα.
Φυτὰ. Natum. Et φυῶν vel φυῶναι. nasci, vel natum esse.

Φύξηλις. ὁ φυγάς.
φύξηλις. Profugus. Exul. Fugitivus. Fugax.

Φύξιε. φυγὴν. φύξιος Ἀπόλλων. ὅτι ἐν τῷ Ἀπόλλωνι λιτὰς ποιούμεθα εὐὸ Ἀπόλλωνι λυκίῳ τε, καὶ φυξίῳ.

B φύξιε. Fugam. φύξιος Ἀπόλλων. Phyxius Apollo, *qui fugam immittit hosti, vel fuga præsit, qui fauet exulibus ad ipsum confugientibus. Vel, qui malè fugat, auertit, ac dissoluit.* Vt, Apollinem igitur Lycium, & Phyxium precemur, *τόμε nota vsui aptum.*

Φυόμενος. γιγνόμενος.
φυόμενος. Nascens.

Φύω. βλαστάνω.
φύω. Germino. Gigno. Planto. Produco. Creo.

Φύραμα. ἀμάρτημα οἱ λέγοντες ἢ πηλὸν γὰρ ὑγρῷ φυραθέντα. τὸ γὰρ φύραμα, οὐ διαφορὰ τοῦ πηλοῦ, ἀλλὰ γένος.

Φύραμα. στέαρ. ἢ τὸ ζυμούμενα ἄλφιτα.

C φύραμα. Mixtura. Commissio. Quidquid liquore mixtum, ac subactum est. *Vide Lex.* Peccant, qui dicunt, lutum esse terram humore commistam. Nam φύραμα, non est luti differentia: sed genus.

φύραμα. Farina subacta, & fermentata, Farinæ aqua contemperatæ, subactæque massa, quæ vulgò Pasta dicitur, *quasi pista à pinsendo, & subigendo.* Fermentum.

Φυρδὶν. συγκεχυμένως.
φυρδὶν. Mixtim. Promiscuè. Confusè. *Vt in quodam epigrammate.*

Φυλοκτόνον.

--Ferro vorantem, ac absumentem homines,

Παιδὸς ἑοῦ φυρδὶν αἰσὺν ὀχμάσαι φόνον.

Filij sui promiscuè plenum habens eadem.

Pro, filij sui armis in prælio cæsi cadauer cum aliis promiscuè iacens vidit manifestè.

Φύρω. μολύνω, ἢ ἐμβρίχω. ἢ πλύνω.
φύρω. Miscetur, confunditur, pinsitur, maceratur, aqua molitur, subigitur, irrigatur. Poliuit. Vel irrigat, vel lauat.

D

Φύσαι. ἢ ζωπύρησα. καὶ φύσαν. ζωπύρησαν.

Φῦσα. χαλκεῖον ἐργαλεῖον. δι' οὗ ἐκπνέοντες φῦσαν ἢ εἰς χοάνευσιν εἰσέσει πῦρ ἐγείρουσιν. ἢ ἡ ἐκπνοὴ, τοῦ φύσαν.

φῦσα. Follis. Instrumentum fabrile, *cum flatibus ignis in fornacibus excitatur.* Homerus *Iliad. X. pag. 695. v. 9.* Folles autem in fornacibus, in quibus metalla liquantur, viginti *simul omnes flabant, spirabant, & flatibus ignem excitabant.* Et accusatiuus *singularis* τὸν φῦσαν, *à* φύσα, τῆς φύσης. follem.

Φυσαλίδες. οἱ αὐλοί.
φυσαλίδες. Tibiæ. *Apud Aristoph. in Lysistrata. pag. 569. v. 14 per duplex ν scribitur* φυσαλλίδες, *quæ v. 21. ibidem dicuntur* πανσύριγγες εὐῴνυμοι. *Dor. pro comm.* Φυσιάσαι. ἐξ οὗ τὸ φυσᾶ. *quòd tibiæ sonos edant inflatæ.*

E

Φύσαιρα. εἶδος πάντου θαλασσίου.
φύσαιρα. Physalus. Ceti marini genus.

Φύσ. βλαστήσ. ἀρίστου ἀνὴρ. οὐδὲν ἂν ἄμεινον αὐτῇ ἥδιον ἢ φύσαν ποιεῖν.
φύσις. Germinatione. Procreatione. *Sed l.* φύειν. *Germinare. Gignere. Procreare. Producere.* Aristoph. *in Auibus. pag. 525. v. 5.* Nihil est melius, neque iucundius, quàm procreare pennas: *quam auem alatam esse, vt, quoties velit, euolare possit quocunque capit.* Vide sequentes Poetæ versus.

Φύσ. οἱ παλαιοὶ ἔλεγον ἐνδεῖν τῇ φύσ. μέτιον εἶναι τὰ γίνόμενα ἢ τὰ τῇ συλλογισμῶν μὴ εἶναι φύσ. οὐκ ἀναγκαῖον ἦν ταῦτα λέγειν χρήσιμα. τὰ ἢ χρησίμων τινὸς χάριν ἔξωθεν ὑπονοούμενα ἦν αὐτὰ γινόμενα. οἱ ἢ συλλογισμοὶ, οὐχ ὡς σπάνια, ἢ ποτὲ καὶ φύσιν ἴσχειν. ἔστιν ἢ δὲ οἱ τούτων κανόνες. ἴδια. νόμοι. καὶ ἐπιτηδεύματα ἴδια. ἕκαστοι, καὶ κατ' αὐτὸ ἕκαστα ἰδίᾳ. μεταθέσθαι οὖν ἔξεστιν αὐτοῖς, καὶ ἐφ' ὃ τοῦ ἐναντιωτάτου μεταβαλεῖν ὡς αὖτις ἐθέλει διαπερ. ὧδε ἐνίοις καὶ τοῦ

F φύσ. Priscì dicebant, nihil naturâ frustrâ esse. Figuras verò syllogismorum non esse naturâ. Non necessarium igitur esse, eas vtiles dicere. Sed alicuius vtilitatis extrinsecus *aduenientis, dicendum, figuras* ipsas euenire, quum fiunt. Syllogismi enim non vt cibi, & potus secundùm naturam *sunt necessarij* nobis. Horum enim aliæ *sunt* regulæ, mores, leges, & publicæ, & singularia, & priuatim vni cuique viro propria studia. Hæc igitur mutare licet, & (prout quisque voluerit) in maximè contrariam vitæ rationem transferre. Quare quibusdam ne illi quidem cibi,

qui natum à videntur pernicioſi, & venenata pharmaca, *l.* φαρμακα, ſi admonerint *ea ad os, & ea comederint, aut hauſerint*, viſa-ſunt dolorifica, *dolorem ſcientia, ipſiſque nocentia.* Quandam enim mulierem Atticam aiunt cicutam, tanquam olera comedere conſueviſſe. *l.* φασὶ γοῦν τινα Ἀττικὴν. Et Ponticam illam beluam (quiſquis fuerit ille Mithridates) exhauſto generoſo, *magnóque* calice venenati me licame .ti. *id eſt, veneni, vel medicamenti alius noxij, & pernicioſi*, non periiſſe, quòd *eius* corpus, tanquam ferrum tinctura, corroboratum eſſet à contrariis *rebus, & aliorum naturæ noxiis medicamentis*, quæ ſæpius adhibebat, *& quibus frequenter vtebatur* impurus ille, *& ſceleſtus homo*, à filiis auſpicatus, omnes mortales ſuſpectos habens, quaſi ipſi ſoli, propter illam præclaram tyrannidem, inſidiarentur.

Φύσιον. Idem ac τὸ φῦσαι. Follem. *Sed hoc, à recto φῦσα. Illud à κύτος.*

φύσιγγες. In tibiis exuſtiones *id eſt, veſicæ quædam in tibiis eminentes, ab vſtione manantes, quam hyeme ad ignem propius accedimus.* Vel ex erior alliorum cortex. *Apud Ariſtophan in Acharnenſi pagin.* 181. *v.* 2 *ſchol. anonym.* 2 *vide Suid. Legitur per* ι, *ſecundum.* Dicitur & φυσίγγιος *i. Sed apud Ar. ſcribitur*, ὑ ευσίτιος. Rectius *anonymi casus ſingularis eſt* φυσίγξ. *Vnde plurale* φυσίγγες.

Φυσίζοος. *Epithetum terræ, unde res ad vitam neceſſarias producit. Apud Hom. Iliad.* I *pagin.* 115. *v.* 31. *metri cauſa ſcribitur in fine verſus* φυσίζοος ἄρα.

φυσικὸς λόγος. Phyſica diſputatio, *id eſt, de rebus naturalibus diſputatio*, apud Philoſophos *eſt poſt ethicam, id eſt, poſt moralem diſputationem, in qua de moribus agitur. Poſt hanc enim Philoſophi* diſſerunt, *& agunt* de rebus naturalibus, hoc eſt, de corporibus, de principiis, & elementis, & de mundo, *l.* περὶ τοῦ κόσμου, *vel* (*vt in Al cod.*) περὶ τῆς κόσμου, *ſub.* πραγμάτων, *id eſt, de mundi rebus*, & de loco vacuo, de ſtellis, *& ſideribus*, de Sole, de ratione, quæ in hominis anima principatum obtinet. Quomodo videamus. Quænam ſit cauſa viſionis in ſpeculis. De nubibus, tonitruis, Iride. Sunt *autem* in rebus naturalibus tria, forma, materia, & cauſa, per quam forma eſt in materia. Et verſantur (inquit) in his methodi quinque. *ſcilicet* Phyſica, Ars particularis, Dialectica, Mathematica, Prima philoſophia. Eſt autem Phyſici quidem, de omnibus animæ partibus *antè* dictis diſſerere, & de materia, & naturalibus rebus, & de formæ cauſa, vt, Cœleſtium *corporum* materiam eſſe non quatuor elementa: ſed aliud corpus. Item, Quænam *ſit rerum* forma. Nempe globoſam eſſe. Et cur globoſa *ſint*. Quia capaciſſima *ſunt globoſa corpora*. Nam in planis quidem, aliarum figuratarum *eſt capaciſſima illa, quæ rotatur* circulus, in ſolidis verò, ſphæra, *ſunt globus*. Quemadmodum & Plato in Timæo, propterea cœlum globoſum factum-fuiſſe tradidit. Et Ariſtoteles cauſam de cœli figura reddit. Si enim, quod futurum eſt æternum, *talis figuræ conuenit*. Plato quoque *huius figuræ cauſam* reddit ex habitudine, quam obtinet ad ea, quæ *ſunt* ante ipſum, *id eſt, quæ ipſum antecedunt*. Proximæ verò ſunt ſupra cœleſtia *corpora* intellectuales eſſentiæ. Oportet autem ipſum cauſatum, *quod à cauſa ſuum ortum habet*, quàm ſimillimum eſſe proximæ cauſæ, & huius imaginem, & imitamen ferre. Propterea igitur (inquit) cœlum circulo, *circulari motu* mouetur, quia mentem imitatur. Proprium enim *eſt* mentis, in ſe-ipſam vergere. Ipſa enim *eſt ea*, quæ videt, ipſa, quæ vi-

φύσει δικαίων φθαρτικὰ τινὰ, καὶ δηλητήρια φαρμάκου προσηγορευμένους ἐφάνη λυπηρά. φασὶ γοῦν Ἀττικὴν γυναῖκα τὸ κοινοῦ, καθάπερ λαχάνων ἐσθίειν. καὶ τὸν ποντικὸν θηριώδη τινὰ τὸν τοῦ μιθριδάτης ἐκεῖνος, ἐκπύστα φλεγμαίνων κύλικα δηλητηρίου φαρμάκου, μὴ διαφθαρῆναι, τῇ κατειργάσθαι τὸ σῶμα, καθάπερ σίδηρον τῇ βαφῇ, οὕτω τῇ αὐτὶ τοιούτων. ἃ προσετήρητο πολλάκις ὑπὸ τοῦ διανὸ βδελυροῦ, δοκῶ τῇ ἰδίων ἀρξάμενος, ἅπαντας αὐτοῦ ὑποπτεύοντας ἀνθρώπους μόνον δὴ τὸν καλὸν τυραννίδα.

φύσιν τιν᾽ ἔχειν.

Φύσιγγες. τὰ ἐν ταῖς κνήμαις ἐπιφύματα. ἢ τὸ ἐκτὸς λέπυρμα τῆς σκορόδου. ἢ φυσίγγη ἡ δύθεια. φύσιγξ.

ἐν. Sed apud Ar. ſcribitur, ἐ ευσίτιος. Rectius anonymi

Φυσίζοος. ἡ τὴ ἐκ τοῦ τὸ ξηὶ φύουσα.

Φυσικὸς λόγος, ὃν φιλοσόφοις, μετὰ τὸν ἠθικὸν δεύτερος ἔρχεται παρὰ τὰ φυσικοῦ τοιοῦτος, παρὰ συμμίκτου. παρὰ ἀρχῶν, καὶ στοιχείων. καὶ παρὰ τῆς κόσμου, καὶ τοῦ κενοῦ τόπου. παρὰ ἀστέρων. παρὰ ἡλίου. παρὰ τῆ ἡγεμονικοῦ τῆς ὁρῶντος. τίς ἡ αἰτία τῆς καταληπτικῆς φαντασίας. παρὰ νοητῶν. θεωρητῆ ἰδεῶν. ἔτι εἰσὶν ἐν τοῖς φυσικοῖς θεωρήμασιν. εἴδος. ὕλη. καὶ αἰτία. καθ᾽ ἃ μὲν ὅτι τὸ εἶδος ἐν τῇ ὕλῃ. καὶ καταλαμβάνεται φησι παρὰ ταῦτα, μάθοις ἄν. ἡ φυσικὴ καὶ μέρος τέχνη ἡ ὑγιεινή. ἡ μαθηματική, ἡ πρώτη φιλοσοφία. τῶν δὲ φυσικῶν ὧν, παρὰ πάντων τῆ εἰρημένων τῆς ψυχῆς μερῶν διαλεχθέντων. καὶ τῆ ὕλης. καὶ τῆ φυσικῆς θεωρημάτων. καὶ τῆ εἴδους τῆ αἰτίας οἷον ὅτι τῆ οὐρανίου ὕλη, οὐχὶ τὰ δ᾽ τεσσάρα, ἀλλά ἕτερόν σῶμα. καὶ ὅλη τί τὸ εἶδος. ὅτι σφαιρικόν. καὶ διὰ τί σφαιρικόν. ὅτι περιληπτικώτατα. τὸ γὰρ πρὸ ὧν ἄλλων σχημάτων ὁ κύκλος. τὸ στερεῶν δὲ σφαῖρα. ὡς καὶ ὁ πλάτων ἐν τιμαίῳ διὰ τοῦτο σφαιρικὸν ἀπέδωκε. καὶ ὁ ἀριστοτέλης δι᾽ ὃ δίδωσιν αἰτίαν διὰ τὸ σχήματος τοῦ οὐρανοῦ. τοῦ γὰρ ἀϊδίου φησὶν εἶναι ἰδίου. δι᾽ ὃ δίδωσι δὲ καὶ ὁ πλάτων ἐν τῷ σχήματι, ἐὰν ἔχει πρὸς τὰ πρὸ αὐτῶν. προσεχῶς δέ εἰσι ὑπὲρ τὰ ἠθερία μὴ νοητὰ οὐσίαι. διὰ δὲ τὸ αἴτιατὸν ὅτι μάλιστα ὁμοιοῦσθαι τῷ προσεχεῖ αἰτίῳ, καὶ τούτου εἰκόνα, καὶ μίμημα φέρειν. ὀφείλετο ἂν φησι κύκλῳ κινεῖται ὁ ἠθερεὺς. ὅτι νοῦν μιμεῖται. ἴδιον γὰρ τῆ νῷ, τὸ πρὸς ἑαυτὸν τείνειν. αὐτὸς γὰρ ὁ ὁρῶν. αὐτὸς ὁ ὁρώμενος.

A ὁρᾷν γὰρ τὰ εἴδη. ἑαυτὸν ὁρᾷ καὶ ἑαυτὸν ὁρᾷν, τὰ εἴδη πεῖται. πλήρωμα γάρ ἐστι τῶν εἰδῶν, καὶ εἶδος εἰδῶν. ἔχει δὴ ὁ οὐρανὸς τὸ σφαιρικὸν σχῆμα διὰ τὴν κύκλῳ κίνησιν. ταύτην δὲ, διὰ τὸ τὸν νοῦν ὁμοιοῦσθαι. καὶ ἄλλως. μιμεῖται τὸν νοῦν πανταχοῦ ὄντα. καὶ γὰρ καὶ τὸ σῶμα πανταχοῦ γίνεται. πρὸ οὗ γὰρ πανταχοῦ γένηται, τὸ πανταχοῦ οὐ μιμεῖται. τελείωσις γὰρ τῆς χειρόνων, ἡ πρὸς τὰ κρείττονα ἐπιστροφή τε, καὶ ὁμοίωσις. οὕτω δὴ ὁ φυσικὸς τῆς φυσικῆς ἐπιστήμης, καὶ
B τὸ εἶδος, καὶ τὴν ὕλην, καὶ τὸ αἴτιον. ὁ δὲ περὶ μέρους τεχνίτης, καὶ αὐτὸς οἷόν τε ἐστὶ ἑαυτοῦ ἀφίστασθαι. διαφέρει δὲ τοῦ φυσικοῦ, ὅτι οὗτος μορικά τινα κατέχοντα σφάσματα εἶδον ἰδιαίτερα, οἷον τὰ ἀνθρώπινα σώματα. ὁ γὰρ ἰατρὸς, οἷον λίθους, καὶ ξύλα ἐστὶ θεωρητής· καὶ οὗτος τὸν ὁρισμὸν, περιλαμβάνει καὶ τὸ εἶδος, καὶ τὴν ὕλην, καὶ τὴν αἰτίαν. διαφέρει δὲ καὶ κατὰ ἄλλους τρόπους. φύσις ἐστὶν ἡ ἁπλῶς τῶν ὄντων κίνησις. πανταχοῦ δὲ κινήσεως, ὡς ὅλη ἐστὶ γένεσις.
C τῶν νοητῶν ἀλλήλοις συγγινομένων. λογικὴ, ὡς ὅλη ἀνθρώπων. διὰ ὀνομάτων, καὶ ῥημάτων τὰ ἀδηλα τῆς ψυχῆς κινήματα πρὸς τοὺς ἐκτὸς διανιστάντα. αἰσθητικὴ δὲ, ἡ ἐν τοῖς ἀλόγοις ζώοις ὑπάρχουσα. πρὸς γὰρ τὴν θρεπτικὴν καὶ αὐξητικὴν καὶ γονιμαίαν δύναμιν, καὶ τὴν αἰσθητικὴν κέκτηται. φυτικὴ δὲ, ἡ ἐν τοῖς φυτοῖς. κινοῦνται γὰρ καὶ αὐτὰ κατὰ τὴν θρεπτικὴν, καὶ αὐξητικὴν, καὶ γονιμαίαν δύναμιν. ἄψυχος δὲ, ὡς ὅλη τῶν λίθων. κινοῦνται δὲ καὶ αὐτοὶ κατὰ
D τὸ ποιὸν, καὶ κατὰ τὸ ποσὸν, καὶ κατὰ τὸ ποῦ· καὶ κατὰ τὸ ὁμοιὸν μόνον, κατὰ τὸ θερμαίνεσθαι, καὶ ψύχεσθαι· κατὰ τὸ ποῦ δὲ, καὶ τὴν ἐκ τόπου εἰς τόπον ἐπιφοράν· κατὰ τὸ ποσὸν μετὰ βάσιν.

quæ videtur. Videns enim formas, se ipsam videt: & sese videns, formas contemplatur. Est enim plenitudo formarum, & forma formarum. Habet igitur cœlum globosam figuram, propter circularem motum. Hunc verò *motum habet*, ob similitudinem cum mente. Aliter. Imitatur mentem, quæ vbique est. Nam & corpus vbique est. Quòd igitur vbique sit, imitatur id, quod vbique est. Perfectio enim deteriorum, *est* ad superiora conuersio, & similitudo. Sic igitur Physicus quidem, *rerum* naturalium reddet & formam, & materiam, & causam. Artifex verò, qui *versatur* in particularibus, & *singulis rebus*, & ipse de iisdem quidem rebus differit: seu differt à Physico, quia in particularibus quibusdam rebus versatur, vt medicus, in humanis corporibus. Fabes, in lapidibus, & ligno. Tradet tamen & iste definitionem, comprehendens & formam, & materiam, & causam. Differt autem etiam aliis modis. Natura, est simplex eorum, quæ sunt, motio. Hæc autem in quinque partes diuiditur. *Nam est* Intelligens *natura*, *quam ipse intellectus versatur*, vtpote in Angelis, ex ipsis intellectionibus inter-se conuenientibus. Rationalis, vt in hominibus, per nomina, & verba obscuros animi motus iis, qui *sunt* extra *palatum humanum recessus*, publicans, *diuulgans*, *declarans*. Sentiens verò, quæ in brutis spectatur. Nam *bruta* præter alendi, & augendi, & generandi facultatem, etiam sentientem habent. Naturalis verò, quæ *est* in plantis. Nam & ipsæ mouentur alendi, augendi, & generandi facultate. Inanima verò, vt in lapidibus, quia & ipsi mouentur qualitate, & loco. Et qualitate quidem, quia exalescunt, & frigescunt. Loco verò, propter translationem alieno motu factam ex loco in locum.

φύσις οὖν ἐστὶν, ἣν ὑπέχουσιν οἱ πρῶτοι καὶ ἀφύστατοι τῶν ὄντων κινήσεις. ἧς οἱ μὲν ἁπλῶς κινουμένοις τοὺς ἀπερμάτικοὺς λόγους, διατελοῦσί τε, καὶ συνέχουσι τοὺς ἐξ αὐτῶν ἀπογεννωμένους χρόνοις. ἔστι δὲ ἃ ἔστιν ἀριθμὸν ταύτην δὲ τὴν συμπέρασιν τοῦ ἀπείρου ἐν τοῖς ἀπογόνοις δῆλον ἐκ τῆς ἀρχῆς δημιουργίας ἡ φύσις ἐστὶν,
E ἀρχὴ τῶν ὅλων, τῆς ἐκείνου τῶν ὄντων κινήσεως τε, καὶ ἡρεμίας αὐτὸ, ὃ μὴ ἐστὶν ἐν μέσῳ, καὶ τὸ βλαστάνον, καὶ ζωογονοῦν· καὶ τὸ ὅλως ἀλλοιοῦν. ἡρεμεῖ δὲ καὶ τὰ ἐν τῷ ποσῷ εἰς τέλειον μεταβαίνοντα. ἀκίνητος ἁπλῶς τέλειος. καὶ διάστατος. τῶν δὲ φθορῶν τῆς τοιαύτης κινήσεως, ἡ ἀναίσθητος τῆς ἐκπυρώσεως, φύσει καλεῖται. ἡ δὲ τῶν ἀφθάρτων, φύσις εἴρηκεν. ἀλλὰ τὴν ἀρχὴν ταύτης τῆς αἰτίαν. καθ'
F ἣν οὐ καθ' συμβεβηκὸς, ἀλλ' ἐστὶν ἰδίως τὰ οὐσίαν κινοῦσα, καὶ ἡρεμοῦσιν. ὅταν ᾖ λόγῳ ὁ διάστολος. καὶ ἔθλιψε τέκνα φύσει ὀργῆς, οὐκ ἦν οἱ λοιποὶ, οὐ καθ' ὃ τοῦτο τὸ σπερμάτιον ὕδωρ τὸ φύσιος λόγῳ ἐστὶ τοῦ ποιήσαντος· ἀλλ' ἦν τὸ ἡ πλευρὰ ἄλλα τῶν ὁμοιο-

φύσις. Natura est, quæ mundum continet, & quæ *res* in terra gignit. Vel sic. *Natura est* habitus, qui per sese mouetur, secundùm seminales rationes perficiens, & complectens ea, quæ ex se sunt, debitis temporibus, & talia faciens, à qualibus est separatus. Hanc autem *naturam aiunt* vtilitatem spectare, vt ex cœli opificio apparet. Vel, Natura, est principium vniuersorum, & singularum *rerum* earum, quæ sunt, motionis, & quietis. Vt, terra quidem mouetur, dum germinat, & *varia herbarum*, *arborumque genera*, *parit*, *producit*, & dum animalia gignit, & omnino, *vel*, *denique*, dum alterantur. Quiescit verò, propter translationem ex loco ad locum, *quæ talem translationem non patitur*. Nam est prorsus immobilis, & stabilis, *ita vt suo loco non moueatur*, *nec in alium transferatur*. Principium igitur talis motionis, & quietis, essentialiter, hoc est, naturaliter, & non per accidens, terræ inditum. Naturam vocant. Non ratione ipsam motionem, & quietem rerum. Naturam dixerunt: sed principium, hoc est, ipsam causam, per quam non per accidens: sed essentialiter essentiæ mouentur, & quiescunt. Quum autem Apostolus dicit, Et eramus natura filii iræ, vt & reliqui, non hac significatione Naturæ sic loquitur (quia creatoris, *qui nec creatus*, hoc esset crimen) sed

pérmanentem, & pessimam affectionem, & diuturnam, & malam consuetudinem *ita vocat, ac intelligit.*

φύσα. Crassum intestinum, in quod iniicitur farina, & carnes, & *ita simul omnia miscent, & subigunt,* vnde fit farcimen, *quod à Lucanis inuentoribus, vulgò Lucanica vocatur, ab Italis, Lucanica, & salciccia, vel est id, quod ab vsitatis Italis vocatur cerulate.*

φυσητῆρα. l. φυσητῆρα. Quæ referunt crassum pecudis intestinum, vel ventrem, in quem iniicitur, &c. Vide φύσα.

φυσίβαθρον. τὸ ἕδος τοῦ φυσῶντος. Sedes, supra quam faber ferrarius suos folles collocat, vt in camino, vel fornace, flatibus eorum ignem excitet, & carbones accendat.

φύσαμάζα. Maza, vel placenta, ex farina & vino confecta, & bene macerata, & subacta. *Aristophanes in Vespis pag.* 331. *v.* 7. *vbi legitur* ὑπὸ δυσπόνου, & σφοντύλης. *Vide schol. annot.* 4. Et muliercula mihi assentana physten mazam obtuleris. *Et in quodam pentametro, vbi legendum per* ε υποσυρίδι, *à* υάω, *quod & μάττω macero, subigo pinso.* Physte in Igrone subacta manibus. N. L. *Igrone videtur loci nomen. Vel (quod verosimilius) scribendum,* φύστιν ἐκ γρόνου μακρᾶς ὑπὸ χειρὸς πεπάσμενος. *Eustath.* γρόνη. πίτνα τετραπλόη, ἀφ' ἧς τὸ τρὼ, τὸ τρωτὸν, οἱονεὶ τρόνη, ἐκ μεταθέσεως τοῦ ρ. Ἀλλοι δὲ γρόνην λέγουσι. Ὁ δὲ Συμ. N. 1734. 32. ὁ ἀφ' ἧς τὸ ῥῶ, τὸ ὀδύνω, ἢ φθείρω. 633. 47. 832. 9. 1532. 9. *Sic autem intelligenter* πάστρα, *Matrix, vas, in quo farina pinsitur, area panaria, seu mortarium lapideum. Athenæus &c. li.* 14. *p.* 58. *l.* 10. φύστιν μάζαν *vocat placentam non nimis maceratam, ac subactam, & apud Athenienses appellari tradit* φυστίν. *Sed oxytone scribendum* φυστί. *Sic Herodianus. Mag Etymol. col.* 803. *l.* φύσα τὸ ἀδιατρύφητον μίγμα ἄλευρα. *i. Physta. farina cum melle mixta,* vnde fit placenta, quæ vel φύσα. *siue* φύτα, vel φυτά. *siue* φυτῇ, dicitur *separatim,* vel φυτάμαζα *coniunctim, vt apud Aristoph. Idem M Etym. col.* 803. 2. *Physten ait esse mazam in scaphio tritatam, & leniter aquâ rigatam, ac maceratam.*

φυσῶ. Flo. Spiro. Ex-tempore fingo. *Conflo.* Aristophanes *in Auibus pag.* 398 *v.* 5. Spiret, & *superbè-iactet suos* auos apud nos, & apparebunt phratores, *ni ei, cognati.*

φυτά. Plantæ. Arbores.

φυταλιᾶς. Terræ vitibus-consitæ. φυτάλιον. φυτεία. Ion. *Locus arboribus, plantis, & vitibus consitus. Plantarium. Hortus. Vinea.*

φυταλίζω. *Vel* φυτεαλίζω. Plantat. Appropinquat.

Φυτάλμιος. Phytalimus. Nomen proprium.

φυτάλμιος. Ille, cui aliquid accidit statim (vt ita loqui liceat) ab ipsa plantatione, vel satione, vel generatione, ab ipso statim ortu, à principio, *quum plantatus, satus, generatus, ortus, & in lucem editus est.*

Cho. *Heu, heu, cæterum oculorum* causâ *igitur, &*

Erat cæcus *ab ipso-statim ortu.*--

Sic Sophocles *in Oedipo coloneo. pag.* 176. *M. vbi Chorus Oedipum alloquitur.*

φυτία. *Dicitur vt plantarum, ac* arborum plantatio, *satus, consitus. Vel, ipsa plantandi ars.*

Φύτλιον. Phytteum. Nomen vrbis.

φυτώδης. *Vel (vt alij)* φυτόεις. φυτῶν. Locus arboribus consitus, vel, plantas-comantes-producens, quia plantis comans, ac virens est.

φυτικὰ δυνάμεις. *Animæ vegetatricis sunt* tres facultates, vis alendi, augendi, generandi. φυτικαὶ verò facultates vocantur, *q. d. plantales, quæ vulgò vegetatiuæ, vel vegetatrices dicuntur,* quòd istæ solæ in plantis conspiciantur. Sumus igitur & homines, & animalia, & animata. Et vt homines quidem, rationales habemus facultates. Vt animalia verò, brutas. *& rationis-expertes, quas vulgus irrationales appellat.* Vt animata verò, vegetatrices. Animatas enim etiam ipsas plantas dicimus. Animatorum enim est, ali, & augeri, *vel, crescere,*

νον, καὶ κρατίστην ἡδονὴν, καὶ χρονίαν, καὶ φυσικὴν συνήθειαν. A

Φύσιν. τὸ παχὺ ἔντερον. εἰς ὃ ἐμβάλλεται ἀλλᾶντες, καὶ χοιρίδια. καὶ μάττουσιν. ἐξ οὗ γίνεται ὁ ἀλλᾶς.

Φυσητῆρα.

Φυσοῦβαθρον. τὸ τῶν χαλκέων. B

Φυσὶν μάζα. καὶ τὸ γινόμενον μ' ὑπὸ συρίδος οἴνου, φύσιν μάζαν προσαγορεύουσι. φύσιν δὲ ἰσχνὴν μασσομένην παλάμαις.

φυτὰ. τὰ δένδρα.

Φυταλιᾶς ἀμπελοφύτου γῆς. D

Φυταλίζω. φυτεύω. πλησιάζω.

Φυτάλμιος. ὄνομα ἥρωος.

Φυτάλμιος. ὁ ἀπὸ φύτλης. ὁ ἀπὸ γηγένους. καὶ ἐξ ἀρχῆς.

Ἐ, ἰὼ, ἀλλ' οὐκ ὀμμάτων ἀφαιρεῖ

Ἥδε φυτάλμιος.
ἔτω σοφοκλῆς. E

Φυτεία. ἡ δένδρων.

Φύτλιον. ὄνομα πόλεως.

Φυτικόμος ὁ φυτουργός. ἢ ὁ συμφυόμενος τόπος. ἀπὸ τοῦ τοὺς φυτοὺς κομᾶν.

Φυτικαὶ. φυτικαὶ δυνάμεις, ἕξις τῆς ψυχῆς θρεπτικὴ. αὐξητικὴ. γεννητικὴ. φυτικαὶ δὲ καλοῦνται, διότι αὗται μόναι, ἐν τοῖς φυτοῖς ὁρῶνται. ἐσθίει οὖν καὶ αὔξεται, καὶ ζῷα, καὶ ἔμψυχα, καὶ ὡς μὲν ἄνθρωποι. τὰς λογικὰς ἔχοντες δυνάμεις. ὡς δὲ ζῷα, τὰς ἀλόγους. ὡς δὲ ἔμψυχα, τὰς φυτικάς. ἔμψυχα γὰρ λέγομεν. καὶ τὰ φυτὰ. ἐμψύχων γὰρ τὸ τρέφεσθαι, καὶ αὔξε- C E

Α θεοι, καὶ ἡμῶν ἕκαστα ἰσασιν. λέγονται δὲ αὐτὰ καὶ ζῶσι καὶ τεθνάναι καὶ διζωὴ, καὶ ὁ θάνατος, παρουσία καὶ ἀπουσία γίνεται τῆς ψυχῆς. ὅσα μὲν ἔχουσι τὰς κρείττους ζωὰς, ἐξ ἀνάγκης καὶ τὰς κακοδαιμονίας ἔχουσι. οὐκέτι δὲ καὶ ἀπαλλαγὴ. οὐ γὰρ δυνατὸν τὰς λογικὰς ἕξιν δυνάμεις, μὴ πρότερον ἐγκράτειαν τὰς κακοδαιμονίας. ἀμήλει καὶ τὴν αἴσθησιν οὐκ ἔστι μεταλαβεῖν τὰς κρείττονος, τὸν μὴ μεταλάβοντα τῆς χείρονος. ὅσα γοῦν ἁπτὴν ὄψεως, τοῦτα καὶ ἀκοῆς, καὶ Β τὴν λοιπὴν. ἃ δὲ ἀκοῆς, τοῦτα ἐ ὀσφρήσεως. καὶ γεύσεως, καὶ ἁφῆς. οὐχ ὅσα δὲ ὀσφρήσεως, καὶ γεύσεως, καὶ ἁφῆς, πάντα καὶ ὄψεως. οἷον τὸ ἀμπέλιξ. οὐδὲ ὅσα ἁφῆς, τοῦτα καὶ τὴν ἄλλων. οἷον οἱ σπόγγοι, ἁφῆς μετέχουσιν. οὐδὲ μιᾶς δὲ τῆς αἰσθήσεων ἄλλης. ὥστε οὐκ ἔστι μεταλαβεῖν τὰς κρείττονος, τὸν μὴ τὰς ἐλάττονος μεταλάβοντα. τοῦτο δὲ οὐχ ὅτι δέονται τῆς χειρόνων αἱ κρείττους, ἵνα ὑπάρχωσιν, ἀλλ' αἱ τοιαῦται, τὸ σῶμα οὐ δύνανται μεταλαβεῖν κρειττόνων, μὴ πρότερον μεταλαβὸν τῆς κακοδαιμονίας. C

φύλη. γένος. φυλή.

& similia sibi gignere. Dicuntur autem ipsæ *plantæ* & viuere, & mori. Vita verò, & mors, per animæ præsentiam, & absentiam est. Quæcunque verò meliores vitas habent, necessariò etiam deteriores habent. Non tamen etiam è contrario. Nam fieri non potest, vt rationales habeant facultates, nisi priùs habuerint deteriores. Quinetiam, ne longiùs abeamus, fieri non potest, vt aliquis sit melioris sensus particeps, qui non fuerit particeps deterioris. Quæ igitur prædita sunt visu, hæc & auditu, & reliquis *sensibus prædita sunt*. Et quæ auditu, hæc & olfactu, & gustatu, & tactu. Non tamen quæcunque *prædita sunt* olfactu, & gustatu, & tactu, illa omnia etiam visu *prædita sunt*, vt talpa. Neque quæcunque tactu, hæc & aliis *sensibus prædita sunt*, vt, spongiæ, tactu prædite sunt: at nullo alio sensu. Quare fieri non potest, vt ille præstantioris *sensus* sit particeps, qui deterioris non fuerit particeps. Hoc autem *ideo dicitur*, non quòd præstantiores *sensus* deterioribus indigeant, vt subsistant: sed contrà *potiùs*. *Nam* corpus non potest particeps esse præstantiorum, nisi priùs deteriorum fuerit particeps.

φύλη. Generatio. Genus. Gens. Natio.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Χ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

INITIVM LI-TERÆ X.

D

ΤΟ Χ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

X CVM A.

Χαβρίας. ὄνομα κύριον, ὃς καὶ στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων.

Χαγάνος. ὁ ἀρχηγὸς τῶν Σκυθῶν. ὁ δὲ χαγάνος τοῖς ὅρκοις τοῖς αὖτις φέρειν ἐδίδου. ἀθέσμου τε τοῦ πολέμου φίλου ἀράμενος σαλπιγγα, καὶ δυνάμεις ἤθροιζε. E

Χαῖα. αἰτὶ τῶν ἀρχαίων. ὅθεν τὸ κεχρῆσθαι ἀντὶ τοῦ πορεύεσθαι. χαῖα ἰέναι δηλοῖ. κορινθία δὲ, τοιαύτη, πόρνη. ἐπεὶ οἱ κόρινθος ἐπλήθυον πόρναις. καὶ χαῖα δὲ λακεδαιμονίους, τοὺς ἀρχαίους.

Χάλαζα. νέφος πεπηγὸς, καὶ ὑπὸ ἀνέμων διαρρήγνυται, καὶ κατενέχθη. χιὼν δὲ, ὅταν νέφος πεπηγὸς ὑγρὸν χάλαζαι δὲ ἐστὶ τῆς ὑπὸ τοῦ ἀέρος διαπεσόντος ὑγροῦ πάχος ἀφῃρημένου πολλοῦ. ὁ μὲν ἐλαττον μᾶλλον ὂν χιών. ὁ δὲ πλέον δὲ χάλαζα. F

Χάβριας. Chabrias. Nomen proprium viri, qui fuit Atheniensium dux.

Χαγάνος. Chaganus. Princeps Scytharum. Vt, Chaganus autem iusiurandum aris ferendum dedit, *id est*, *Summa iniuria contempsit*, statimque tubam bello amicam sustulit, & copias coegit.

Χαῖα. Antiqua, pro, Bona. *Dicta autem χαῖα ἀπὸ τοῦ κεχρῆσθαι*. id est, Hiare, patere. *Quòd meretricum fores interdiu, noctisque sint hiantes, & cunctis ingredi volenti pateant, meretrix perfricta. Sed hæc significatio res veneras indicat, ad quas alludunt per verum affinitatem.* Aristophanes *in Lysistrata, pagin.* 543. *vers.* 12. & 14. Ly. Quænam verò est hæc altera puella? La. Corinthia verò tamen est. Hoc est, meretrix. Corinthus enim scortis, *siue meretricibus* abundabat. Et apud Lacedæmonios *χαῖα vocantur* bona.

Bona quidem *antiqua*, *vel generosa*, per Deas, *Cererem*, *& Proserpinam*. *Vel*, *Per Deos*, *Castorem*, *& Pollucem*:

Χάλαζα. Grando. Nubes concreta, & à vento dissipata, & in terram delata. Nix verò, est humor ex nube densatus. Grandines autem sunt in aere, aquosæ humiditatis supra terram, in alto, *vel*, *in sublimi regione*, densatio. Ac nix quidem, minus est *densata*, *quàm grando*, grando verò, magis, *quàm*

aux. In terra verò, infra, *in inferiore aeris regione*, minùs quidem *densatum est* gelu, magis verò, glacies Nix verò, *vel vehemens aquæ defluxus*, non est congelatio: sed potiùs ipsius qualitas in diuerso colore *spectatur*. Aristoph. in *Rana* pag. 164. v. 11. & 12. A grandine, ô miser Euripide *quàm primum recede, si sapiè*. Pro, à vehementibus *Æschyli* verbis. *Tollendum* un, *quod non est in textu, legemque metri violat.*

Χαλαζᾶ. *Aristoph in Equitibus pag.* 210. *Vide nostra nota.* Per Iouem inquit, ipsi paxillo, coquorum more, In os, deinde foras Linguâ extractâ ipsius, spectabimus accuratè, & viriliter Hiantis *ac aperti ipsius*, Podicem, an grandine laboret, *vel, an grandinosus sit*, & *laxus*. Hoc autem *grandinis genus*, est pecorum morbus, qui viuentibus quidem illis latet, mortuis verò, sectisque, manifestus fit, & *apertè conspicitur*. Carnibus enim illorum est admixta, & insita grando. Solent autem coqui paxillo porcorum ora aperire, post eorum iugulationem, & videre an granduosi sint. Grando autem *est* porcorum morbus.

Χαλαζᾶ, ἤτοι χαλαρός ἐστι τὸν στόμαχον, ἢ χαλαζᾶ νόσημά ἐστι τοῦτο τῶν θρεμμάτων. ὅταν μὲν ζώντων μὴ λαμπύνεται, ἀποθανόντων δὲ, καὶ τεμνομένων, φανερὸν γίνεται. ταῖς σαρξὶ γὰρ αὐτῶν ἀναμέμικται, καὶ ἐμπέφυκεν ἡ χάλαζα. σάττουσι δὲ οἱ μάγειροι παστάδα τοῖς χοίροις ἀνοίγοντες στόματα μετὰ τὴν σφαγὴν, & κατανοοῦσι εἰ χαλαζῶσι. χάλαζα δέ ἐστι, σπάνιος τοῖς χοίροις.

NOTA.

Χαλαζᾶ] Aristoph. in Equitibus pag. 210.

Δη. Καὶ νὴ Δί' ἐμβὰς ἕστηκ' αὖ-
Τῷ σκέπτῳ τῷ παχείᾳ καὶ
Εἰς τὸ στόμ', ὅπως γ' ἔνδοθεν
Τὸν γλῶττον ἐξερεῖτις αὖ-
Τοῦ, σπουδαῖος ὢν, μηδὲν ῥᾳθύμει
Κηχανᾶσθαι Τὸν σκέπτον εἰ χαλαζᾷ.

Vide Schol. annot. 45. a. lege τάδε τῇ χειρὶ, vt in Schol.

Χαλαφά. Laxa. Vt, Delectaris igitur ferendis laxis calceis. *Laxorum calceorum gestatione delectaris.* Et, Erat autem ipsi pectus laxum, & fœmineum. *pro, Clemens autem erat, & misericors, fœminarum instar, quæ natura sunt misericordes*, erga supplices, si quis alius ætatis suæ mortalium.

Χαλάσαι. Dissoluisse. Laxasse. Vt, Aqua de cœlo delapsa *fertur* Barbarorum neruos lauasse, & arcuum cornua mollisse, & ademisse violentiam, & facultatem assequendi scopi per sagittarum iaculationem. *Lege* πεῖσαι.

Χαλάσαι τὴν ἱερὰν ἄγκυραν. Sacram ancoram soluam. *Eras. ad Chil. Cent. 1. col. 30. ad. 24.* Ancora *dicitur* incolumitas, *& tutum præsidium*, metaphoricè, *per translationem ducta* à nauibus, *quæ ancoris firmantur aduersus undarum impetus*, vt Sophocles in Phœdra. & Euripides in Hecuba. Sacra verò *dicitur* i. magna, vel bona. Diodorus. Rege autem remittente, & mollito verbis illis, permittit ei facere, quæ vellet.

Χαλαστρῶν νίτρον. Chalastrium nitrum, à Chalastra Macedoniæ palude *sic appellatum.*

Χαλβάνη. Chalbane. Vnctio quædam efficax adequos. *Vide Lex. Gallicum.*

Χαλδαϊκοῖς ἐπιτηδεύμασι. Chaldaicis studiis. Dubitanti igitur Proclo de ratione, qua Isidorus imitabatur aues, & quarundã *literæ* vocum sonos in Chaldaicis studiis, ipse viam imitationis demonstrabat, cùm aliarum *auium*, tum etiam horum paruorũ passerculorum, & domesticarum *auium*, i. *gallinarum* volatum, & quomodo alis instrepant, quum ad volandum excitantur.

Χαλαφά. χαῦνα. χαλαρὰ γοῦν χαίρεις φορεῖν ὑποδήματα. καὶ χαλαρὸν ἦν αὐτῷ, καὶ ἥπλου τὸ στλάγχνον πρὸς τοὺς δεομένους ὑπὲρ τινὸς τῶν καθ' αὐτὸν ἀνθρώπων.

Χαλάσαι ἐκλυθῆναι. χαυνωθῆναι. ὕδωρ ἐξ οὐρανοῦ ἐπιπέσον τοι. χαλάσαι μὲν τοῖς βαρβάροις ταὶς νευραῖς. μαλάξαι δὲ τῶν τόξων τὰ κέρατα. ἀφεῖσθαι δὲ τὸ βίαιον, καὶ τὸ δριμύτονον τῆς ὀξείας.

Χαλάσαι τὴν ἱερὰν ἄγκυραν. ἄγκυρα μεταφορικῶς. λέγεται τῶν τινῶν ἡ ἀσφάλεια. ὡς σοφοκλῆς ἐν φαίδρᾳ. καὶ δ' ἐλπίδος, ἐν ᾗ ἐκάθευ. ἱερὰν δὲ, ἢ μεγάλην ἢ ἀγαθήν. διόδωρος. τοῦ δὲ βασιλέως χαλῶντος, καὶ ἐθελουμένου πρὸς τὰ λεγόμενα, ἐπιτρέπει αὐτῷ ἃ βούλεται.

Χαλαστρῶν νίτρον. λέγεται χαλάστρας ἡ ἐν μακεδονίᾳ λίμνη.

Χαλβάνη. ἀλοιφήτης ἐπιχρηστικὴ πρόσωπον.

Χαλδαϊκοῖς ἐπιτηδεύμασι. ἱστορουμένῳ γοῦν τῷ πρόκλῳ περὶ τῶν ἰσιδώρου μιμήσεων τῶν ὁρίνων, καὶ τῶν φωνῶν τῶν ἀπηχημάτων εἰσὶ καὶ τοῖς χαλδαϊκοῖς ἐπιτηδεύμασιν, αὐτὸς ὑπεδείκνυε τὴν ὁδὸν τῆς μιμήσεως. ἄλλων τε, καὶ σπερμάτων τῶν μικρῶν τούτων, καὶ κατοικιδίων τῆς πτήσεως. εἶτα ἀφορμὴν ταῖς πτήσεσιν ἐμφερόμενα πρὸς τὸ πηδᾶσθαι.

Χαλδαῖοι. ὄνομα ἔθνους περὶ τὴν ἀστρονομίαν ἀκριβωμένου.

Χαλδήνη. χῶρα πόλεως.

Χαλίστρα πόλις.

Χαλεπὰ τὰ καλά. παλαιὸν ἀποτρίμμενον ῥ

pentem

A ἀρχὴν ἀπὸ τοῦ ἀπαιρίζοντας εἶπεν. χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι. οὕτω καὶ μαλακίαν αὖτε κατηγόρησε, φάσκων χαλεπὸν τὸ καλόν. διὸ δὲ ἐκάτερα παροιμιωδῶς χαλεπὰ τὰ καλὰ φασὶ εἶναι ἀφ' οὗ τὸν κοσμήτορα, κατηρχὰς ὑφ' ἑαυτῷ ἀναιρεῖσθαι ὑπῆρχεν ἢ, τὰ παροίκοις μεταβαλόντα, τυραννικὰ ἤθη ἔσχε. ὅθεν καὶ παροιμία αἱ ἦ, τὸ χαλεπὰ, καὶ τὰ καλὰ ἀπὸ τῶν αὐτῶν πράττειν, οὐκ ἐπὶ ἐσθλῶν δ' ἀνδρῶν τοῦτο ποιεῖν τὸν ἐκ τοῦ χρόνου.

ponunt pro ἀδύνατα, i. impossibilia, quæ fieri nequeunt, quòd ille suam sententiam, ac institutum seruare non
B potuisset.

Χαλεπαίνει. δάκνει, ἀγανακτεῖ. ἀρχίζεται. ὅπως τοὺς πλείστους τῶν ῥωμαίων, ἐς τοσαύτας ἐχαλέπηνε τοῖς πατρικίοις· ἢ αὖθις. ἕξει τὸ καλλάκις λίθῳ βοᾶσι χαλεπῶς γοωμένας τὸν αὐθέντην. οὐ τὸ δυσχερῶς, ἢ αὖθις. ὅπου τοσοῦτο χαλεπήνασι τοῖς φύλαξι, ὥστε ἢ τοὺς παραλείπων ἐᾷ ἔκστασιν. ἢ αὖθις. ὡς ἂν ἐπιφύσῃ τὸ ὄνειρον ὄψεις ἐς πάντας, χαλεπήνασα. ὁ δῆμος. ἢ τύραννοι.

Χαλεπὸν. Datiuo. Succenser. Indignatur. Irascitur, Vt. Multi de Romanis cecidernnt, & Traianus indignabatur ob ea, quæ facta fuerant. Et rursus: *sed hoc ad χαλεπῶς adverbium pertinet.* Quòd illum horrendum lapidumque vastitatem, non difficulter cum ignouit Pro, facilè *ignouit* Et rursus Custodibus adeò iratus est, vt & ipsorum capita amputarit. Et rursus. Cùm autem illa somnij visio apud omnes diuulgata fuisset, indignatus est populus. scil. Tyrij.

C Χαλεπὸν κύνα γεύειν. τὸ ἔλυδρον τὸ ἐνυδρίνον χρέιον κελεύει ἢ. οἱ ἦ κυνὸς γεύσασθαι τοῦτο, ἢ τοῖς ἐμβρύοις ὑπαβελλύειν εἶθ' τὸ λέγειν.

Χαλεπὸν. Periculosum est canem intestina gustasse. *Sic Fraser. Adag. Chil. 1. Cent. 1. col. 458 adag. 12. Est autem hemistichium Theocriteum, quod extat Idyll. decimo. v. 11. χαὶ εἰα verò quod legitur Idyll. 9 v. 9. sunt ipsa extra, vt interpretes interpretantur Aly, intestina Aly, secunda, & χέλια prouerbialiter interpretantur Aly, intestina Aly, secundas, & χέλια pro-*
paroxytone scribunt. Intestinum infantis, χέλιον appellatur. Canes autem hoc gustato, propter auiditatem ipsis etiam infantibus insidiantur.

Χαλεπώτατον. θηοὶ ἀριστοτέλης τὸ β' τῶν τοπικῶν. χαλεπώτατον τὸ τὸ αὐτὸ περιφρονεῖν τῶν ὄντι τῶν συμβεβηκότος οἰκείαν ὀνομασίαν χαλεπώτατον λέγει αὖ, ὅτι μὴ ἁπλῶν, μὴ ἢ ἀναγκαῖον, ὡς ἔδη τῶν ἄλλων.

D Χαλεπωτάτους λόγους, ἐλλείψει δυνατοὺς πείθειν· ἐκλιπὲς ἄμβος τοὺς χαλεπωτέρους, ἢ σφίσι τε διαφέρειν εἶναι, ἔπειτα ἐξ ἑκείνου ἢ τοὺς τῶν ὑπαρχῶν ἀρχὴν ὑπάκειν.

Χαλεπωτάτους λόγους. Difficillimos orationes. i. eas, quæ fallere possunt. *Difficillima grauissima, vel χαλεπὸν ἐστὶ τὸ ἀδύνατον.* Difficillimi, morosissimi, & malefidissimi homines. Vt, Candades cùm homines difficiliores, morosiores & cæteris molestiores delegisset, & ipsis rei pecuniasque publicas distribuisset, ipsi persuasit, vt ab illo tempore Prouinciarum Præfectis cederent. *ut ipse obtemperarent.*

Χαλίκρατες τὸ πρ. ὁ χαλεπὸν ταῖς φρέσιν. ἢ χρῆσιν τῷ χρὶ ἢ ἢ ἄλυς ἄκρητον ἴσχον. τυτίσκε, οἶνον. ἢ χαλικράτη, μὴ κεκραμένῳ. ἐν ἐπιγράμματι. κεῖτο χαλικράτη λύθρα βεβαπτισμένη.

F Χαλικρατὲς. ὁ πρὸς. ὁ χαλεπὸν ταῖς φρέσιν. ἢ χρῆσιν τῷ χρὶ ἢ ἢ ἄλυς ἄκρητον ἴσχον. τυτίσκε, οἶνον. ἢ χαλικράτη, μὴ κεκραμένῳ. ἐν ἐπιγράμματι. κεῖτο χαλικράτη λύθρα βεβαπτισμένη. Potus luxans mentem. Vel *vocalis dicitur* per priuationem syllabæ χα. vt sit πόσις οὐ κεκραμένος, *potus aqua non temperatus, non dilutus, non mixtus: at satis copiosum merum habens, hoc est, vinum purum, ac merum.* Et χαλικράτη. Non temperato, *non mixto, non diluto, puro, mero.* In epigrammate. Iacebat mero liquore grauata, i. *vino pura inebriata.*

Χαλίμια. Meretrix. *Sic autem dicta, quòd propter ebrietatem, aut insaniam laxet corpus. & cæteris sui corporis copiam faciat.*

Χαλιμάζεται. Inuencor, conqueſſus sum. Quòd mentes in hunc modum *veterum* laxatæ, *remissæ & dissolutæ* ferantur.

Χαλινός. Frænum. Habenæ.

Χαλινοῖ. Accusatiuo. Fræno.

Χαλίξ. Lapillus. Parvus lapis. *Nunc Gallicum, Chailloux, vel (vt alij) cailloux in plurali, a singulari caillou.*

Χάλις. Chalis. Asini genus. Et datiuus τῷ χάλι.

Χαλίσια. Chalisia. N.L. *Fortasse Bacchi sacra, festique in quibus vino strenua dabatur opera. Nam* χαλὰς, χαλάσθε. *i. Vinum, quod dictum* ὅτι τὸ χαλᾷ τὸν ἵνα, *quòd vires laxet, ac remittat, & debilitet, quum immodicè bibitur.* Ἐκ χαλᾶς *(vt scribit Eustath.) vocatur & ipse Bacchus, & ipsum vinum merum.* 1471. 2. Ἐξ χαλασίζειν. *in venereum congressum ruere, & præ voluptate remitti, laxari, dissolui.* 1936. 54. χαλασία. *verò genere fœmineo, Libya vrbs. Chalisia. a. Stephanus.*

Χαλίσια. Χαλασία.

Χαλιφρεγής. Amentis. Scalti. *Laxatam, remissam ac solutam mentem facientis aut habentis. Quæ sequuntur, alibi ponenda essent, vt literarum ordo postulat.* Didymus Grammaticus Chalcēcteros vocatus est, i. æneis-intestinis-præditus, ob assiduitatem in libris *legendis, & scribendis.* Aiunt enim eum supra tria-millia librorum conscripsisse.

Χαλιφρεγής. τῶ μὴ σώφρων. δίδυμος ὁ γραμματικός, χαλκέντερος ἐκλήθη. ὅτι τοῦ περὶ τὰ βιβλία διατριβοῦ. φασὶ γὰρ αὐτὸν συγγεγραφέναι ὑπὲρ τὰ ζ βιβλία.

Χάλκανθος. Chalcanthus. Aqua est densata in metallis, quæ fuerit in Cypro, robustissimam habens astrictionem, i. *astringendi vim, nominatam* cum caliditate non parua, quæ magis, quàm vlla alia res, humidas carnes condire, & exiccare potest. *Vulgò Vitriolum vocatur. Vide Lex.*

Χάλκανθος. ὕδωρ ὂν πηγάδιον ἐν τοῖς χαλκώδεσι, μετά τινος ἰσχυρᾶς γλοιώδους οὐσίας· ἔστι δὲ ψυχρὸν καὶ ξηρὸν ἐν τρίτῳ· ἰσχυρᾶς στύψεως καὶ ἀγλυκοῦς, ἀπάντων μᾶλλον τῶν ὑγρῶν σάρκας τε συνεχούσης, καὶ ξηραινούσης δυναμένου.

Χάλκεος. Æreus. Aeneus. Robustus Solidus. Firmus. Et χαλκείη πρύμνη. Hom. *Iliad. 6. pag. 183. v. 2.* Aereo autē in carcere ligatus-mansit tredecim menses. Hoc est, in vinculo robusto, & quod difficulter solui potuisset. *κέρμαν autem Cypry vocant carcerem, vt docet Eustath. pag. 560. 2.* Vel vrbs *quædam est, quæ* vocatus χαλκῆς κέρμα. i. ænea testa.

Χάλκεος. ἰσχυρός. στερεός. Ἐκ χαλκείου δ' ἐκ κεφαλῆς δίδυτο τελοκόλλητα μέσσας. ὤχετο δὲ στερεοῦ ἰσχυροῦ, ᾧ δυσλύτου. ἢ πόλις κεκλῆται χαλκοῦς καὶ ἔρκεσι.

Χαλκεῖα. Officinam fabri ærarij, vel ferrarij. *Hom. Odyss. Θ. pag. 1595. v. 10.*

Χαλκεῖα. τὸ χαλκεῖον.

Χαλκεύω. Accusatiuo. Fabrico. Cudo. *Soph. in Aiace. pag. 59. M.* Ἔστιν τὸν ἐχάλκευσεν ξίφος. *Ennuys ipsum fabricauit ensem.*

Χαλκεύω. αἰτιατικῇ.

Χαλκεύς. *Non solùm ita vocatur faber ærarius, aut ferrarius: sed etiam* quilibet, qui fabricat, *& cudit* aliquid. Vel ipse aurifaber, *qui aurum fundit, & liquat.*

Χαλκεύς. τὸς ὁ χαλκεῖον τι. Ἢ ὁ χρυσοχόος.

Χαλκεύς. Faber. Fabricator. Artifex. *Epigram. lib. 3. pag. 272 epigr. 447.*

Χαλκεύς.

Pieriam tubam, illum sanctorum, & graui-numbymnorum

Fabrum, continet Pindarum iste pulvis.

Πιερικὴν σάλπιγγα, τὸν μεγάλον βαρυβόμον

Χαλκεύτην κρατέρον πίνδαρον ἅδε κόνις.

Χαλκεῖα. Chalcea. Festum Athenis, quod quidam Athenæa vocant. Alij verò, Pandemon, quòd ab omni, i. *toto* populo agatur, *& celebretur.*

Χαλκεῖα. ἑορτὴ ἀθήνησιν. ἃ τινες ἀθήναια καλοῦσιν. οἱ δὲ, πάνδημον. ὅτι τὸ ὑπὸ πάντων ἄγεσθαι.

Χαλκεῖα. Chalcea. Festum Athenis publicum, & valdè antiquum, quod quidam Athenæa vocant. Alij verò, Pandemum, quòd à toto populo celebraretur. Postea verò *celebrabatur* à solis artificibus. *ἦν τε ἡμέρα.* Celebrabatur autem prid. Kal. Octobris, in quo *festo* & sacrificulæ cum Arrhephoris peplum *Minervæ sacrum* ferebant τὸ ὅτι *vrbium non videtur opportunè positum. Nam* ἀμφίδρομα, *Pollux lib 7 cap. 10. col 372. l. 35. dicit esse,* οἷον ἐπὶ ἑκάτερα, ἢ τὰ ἑκάτερα, *&* περιφερῆ. ὅτου γὰρ ἴσχυον οἱ Ἀθηναῖοι τῶν περὶ Δαίδαλον. *Vide Aristoph. in Acharn. pag. 368. v. 4. Schol. antiq. 3.* Quare ἡφαιστος. &c. i. Vulcanus in Attica æs elaborauit.

Χαλκεῖα. ἑορτὴ παρ' ἀθηναίοις ἀρχαιότατη πανηφίσθη ἔτη, ἡμέρᾳ. ἐφεξῆς κοινῇ, μάλιστα δὲ χαλκεῦσιν. ἀπολλόδωρος. φανόδημος δὲ φησιν, οὐκ ἀθηνᾷ ἄγεσθαι τὴν ἑορτὴν, ἀλλ' ἡφαίστῳ.

Χαλκεῖον. Chalcea. Festum apud Athenienses, quod prid. Kalend. Octob. celebrabatur, artificibus præcipuè verò fabris-æraris commune. *Sic Apollonius. Phanodemus* verò dicit, non Minervæ: sed Vulcano *sacrum esse, & in eius honorem publicè* celebrari, *quòd Vulcanus æs in Attica fabrefecerit, ac elaborarit.*

Χαλκεῖον. τὰ ᾧ χαλκεύουσι, χαλκεῖον ἢ διαφέρεται, διφορεῖται.

Χαλκεῖον. *Fabri-æraris officina*, in qua *fabri æraris* æraciam-artem-exercent. *Vel. Officina, in qua fabri ferrarij ferrariam artem tractant, & fabricant ærea, vel ferrea opera.* Sed χαλκεῖον *duobus modis accipitur.* Dodonæum æs. *Eras. Ad. Chil. 1. Cent. 1. col. 23. ad. 7. Quare vocabulum hoc* χαλκεῖον duobus-modis-accipitur.

Χαλκη-

A Χαλκηδόνιοι. ἀπὸ χαλκηδόνος πόλεως, ὡς φασιν.

Χαλκὶς. ὄνομα πόλεως Εὐβοίας. καὶ εἶδός φησιν.

Iliad. A. pag. 41. v. 4. eadem, vocat αἰνοχαλκοκορυστὰς *pro* ἀσπιστὰς. *Ioan. ærea hasi-firmatum domum.*

Χαλκήρης.

B αἰσπτατum. Ex ære fabra. Ærea. Ferrea. Item ære munita. Cuspidem æream siue ferream habentia.

Χαλκιδῆς. οἱ ἀπὸ τῆς χαλκίδος. ἡ δίδυμα, ὁ χαλκιδεύς.

Χαλκιδίζειν. τὸ χαλκιδικὸν δεῖπνον. ἐπὶ τῶν γλισχρολουμβίων καὶ φειδωλῶν, διὰ τὸ παροιμιῶδες. ἐπεὶ παρ' αὐτοῖς οἱ ἐρέτται ἔμπροσθεν ἐκάλουντο. ἄλλοι δὲ ἐπὶ τῶν ῥητορίζοντας ἐπὶ πολὺ αὐτούς. καὶ ἐρετρικὸς λέγουσι τὸν ῥ, ἐρετρικὸς χρῆσθαι καὶ αὐτὸ τοῦτο πάντας.

Eretrienses litera ρ videntur ad-satietatem-vsque vti, qui *literam* ρ ponunt etiam pro σ vt apud quosdam C Gallos, qui dicunt ereille, pro, oseille, exalta herba, quæ vulgò acetosa vocatur. & contrà, oseille, pro ereille, i aurunla. Vide Erasm. Ad Chil. 3. Cent. 2. col. 657. ad 41 Phrudissare.

Χαλκιδικὴ δίωγμα. τῶν διωμοφόρων αἰθὶς ἐπὶ τὴν πόλιν, ὁ πολέμου γυναικῶν δέξαμένων, διωχθέντων τὰς πολεμίους. καὶ συμβὰν φυγεῖν εἰς χαλκίδα. ὡς καὶ ἐκεῖ.

Χαλκιδίνης οἶνος ἰσοκότυλος ὁ πόρπα. ἐπὶ τῶν δυσωλείας τὸ διδόμενον νομίσματος.

Χαλκὶς. εἶδος ὀρνέου ἀ γλαυκός.

D Χαλκίοικος ἡ ἀθηνᾶ ἐν ἀναφλύστῳ ὅτι χαλκοῦν οἶκον εἶχεν, ὃ δῆλόν τινες διὰ τὰς χαλκιδῆς τὰς ἐξ Εὐβοίας φυγαδευθείσας ὑπὸ Ἀθηναίων κτίσαι.

Χαλκίσιοι τοὺς πένητας χρήματα.

Χθὶς τι, ἢ ἐκεῖνο κοινὸν τῆς ἡμέρας πάροιμιον.

Χαλκία. ὡς χρυσία ἔλεγον τὰ χρύσεα χαλκοῦν. λέγεται ἡ ὕστ, ἐπὶ τὸ ἐμπόρου νόμισμα τὸ χρυσοῦν. λέγεται ἡ ἐπὶ τὸ χαλκοῦν. ἔστι γὰρ πάλιν, τόνομα χαλκοῦν ἐπάτη. λέγεται ἡ ὅτι τὸ αὐτὸ πέπονθεν ἡ πόλις ὡς τοὺς χρυσοὺς τῆς ἀθηναίους, ἐπὶ εἰς τὸ ἀρχαῖον νόμισμα. ἔστιν γὰρ τῆς παλαιᾶς νομίσματος ἢ χρήσθαι ἐκείνῃ ἔστι, ἀλλὰ τῆς καινῆς καινῇ ὅτι, ὅτι καὶ τοὺς ἀρχαίους ἀνθρώπους ἢ χρήσθαι κακοῖς οὖσι. τοὺς ἢ νεωτέρους κακοῖς οὖσι, χρήσθαι.

Χαλκὶς, Chalcis. Nomen loci, & genus auis. *Hom. Iliad. B. pag. 119. v. 6 & 7.* Οἵ ῥ' ἔχον ἐγχείῃ δουκτὴν Χαλκίδα τηλεδόωσαν, ἐν Ἐρέτρῃ τε πολυκτεάνῳ ἔσαν, ἠδ' ἐν Ὑπερησίῃ πετρήεντι, ἠδ' ἐν Ἀύλιδι. *Aui similis quam in montibus chalcidem vocant Dij, homines verò, cymindin.*

Χαλκήβατος, q. d. Actigradus. Aereus. *Basin habens ærea, solidam, firmam. Idem videtur, ac* χαλκοβατὴς *Rom. Ioan ærea basi-firmatum domum.*

Χαλκήρης. *Passim apud Homerum occurrit. Sic autem arma, telaque vocantur* ære-concinnata. Quibus ea est B aspiratum. Ex ære fabra. Ærea. Ferrea. Item ære munita. Cuspidem æream siue ferream habentia.

Χαλκιδῆς, Chalcidentes. A Chalcide vrbe Euboeæ sic dicti. Rectus *singularis casus* est ὁ χαλκιδεύς Chalcidenses.

Χαλκιδίζειν Chalcidissare. *Chalcidenses imitari. Er. ad. Chil. 3. Cent. 2. col. 650. adag. 40* in eos *dicitur qui* parci, tenaces, & sordidi sunt. *& ad rem parandam, ac augendam nimis attenti.* Et phrasi illa *dicitur*, pro, puerorum nefariis amoribus deditum esse. Nam apud ipsos, marium amores exercebantur. Alij verò, *dicunt hoc ad eos referendum, qui literam* ρ nimiùm crebrò vsurpant, *& ad fastidium vsque.* Quia & ipsi Chalcidenses & C Eretrienses literam ρ videntur ad-satietatem-vsque vti, qui *literam* ρ ponunt etiam pro σ vt apud quosdam Gallos, qui dicunt ereille, pro, oseille, exalta herba, quæ vulgò acetosa vocatur. & contrà, oseille, pro ereille, i aurunla. Vide Erasm. Ad Chil. 3. Cent. 2. col. 657. ad 41 Phrudissare.

Χαλκιδικὴ δίωγμα. Chalcidica persecutio. Quoddam institutum fuit Athenis in Thesmophoriis, cùm in bello matronæ Dijs vota fecissent, vt hostes fugarentur. Accidit autem, vt illi Chalcidem fugerent, vt & Semus scribit.

Χαλκίδιτις. Chalcidicis. Apud Iosephum meretrix ita vocatur, quæ dicta est à vilitate numi, qui dabatur ei, q. d. obolaria, vel terruncia fœmina.

Χαλκὶς Chalcis. Genus auis, aut noctua. *Vide supra* χαλκή.

Χαλκίοικος. Chalcicœcos. æneam-domum-habés. *Hac epitheto colebatur* Minerua Spartæ, vel quòd æneã domum haberet, vel quòd Chalcidenses ex Eubœa profugi ipsam condidissent *Euripid. in Helena pag. 624. v. 251. Thucyd. lib. 1. pag. 81. C. annot. 12. vide Suidam.*

Χαλκοῦν τὸν. *Aristoph. in Ran pag. 159 v. 6 & 7.*

Vtimur nullo modo: sed his improbis æreis nummis,

Herique, & nudiustertius excussis pessimo cudendi genere, vel, pessimo charactere.

Χαλκοῦς, vt χρυσοῦς dicebant. χαλκᾶ *ærea vasa, vel ærea nummismata. æreos nummos. Quemadmodum autem dicebant* χρυσᾶ, *sic etiam* χαλκᾶ, *seruata eidem formationis figura, vocabant* τὰ χαλκοῦ σκεύη. *Sic enim in Scholiast pag. 159 annot. 4.* ærea vasa. Dicitur autem χαλκοῦν etiam malus nummus aureus, *qui plus æris, quam auri habet. vel, qui extremissimi est auri, intrinsecus verò, æreus.* Dicitur etiam χαλκοῦς, nummus æreus. Nam Callix temporibus æreum nummum percussum-est, *vel, cusum est.* Fertur autem *Athenienses* ciuitas eodem modo affecta fuisse erga bonos viros, quo erga antequam moneram. Quemadmodum enim antiqua moneta, quæ bona est, non E vtimur: sed noua, quæ mala est. sic etiam antiquis hominibus, quamuis fuit boni, non vtimur. Miseris verò huius seculi, quamuis sint mali, vtimur. ἢ στρατηγοῖς. *Imperatoribus, Ecclesiarchis, Ducibus. Vide tamen pag. 159. & sibol.*

Χαλκοβαφὲς. τῷ χαλκῷ βαφὴν ἔχον. οἷόν τὸ ἐκ χαλκοῦ.

Χαλκόβαρις. Ære-grauis. *ære grauata.* pro ταχεῖα, vel, τυχεῖ, dura, solida, firma. *Hom. Iliad. A. pag. 405. P. & Ω. X pag. 340. F. consule Eustath.*

Χαλκοβατὴς. Solida, integra.

Χαλκεπορυὴς. Ære-armatus.

Χαλκοκρότων. Aeriſtrepeorum. Aeripedum. Hoc eſt, vngulas *æreas inſtar firmas, & robuſtas habentium*. Accidit enim, vt terra reſonet, & ſtrepat, equorum pedibus pulſata.

Χαλκολίβανον. Chalcolibanum. Electri genus, auro pretioſius. Eſt autem electrum, aurum alia-forma-expreſſum, mixtũ vitro, & lapide. Cuiuſmodi compoſitionis eſt & illa ſancta magna Eccleſiæ menſa.

Χαλκόπους Ἐρινύς. Aeripes Erinnys. *Furia aerea-pedibus praedita. Sophocles in Electra pag. 104. v. 17. In ſchol. legitur* ἡ στερεὰ καὶ ἀκατάσχετος. Hoc eſt, firma, & indefeſſa in perſequendis homicidis.

Χαλκοτύπτω. A ferro-plagas-Inflictas. Et χαλκοτυπία. *Percuſſio, vel vulneratio, quæ fit ferro ſiue ferreis armis. Vt,* Tuum corpus frequentibus, *magnoq;* terri plagis *confecerunt, & concidarunt.*

Χαλκᾶς. Aereos. Minutæ 7. Quære in voce Τελαίνη. *Ariſtoph. in Eccleſiaz. pag. 563. v. 25. 28. 32.*

Χαλκῷ. Aere. Ferro.

Χαλκῆ. Ipſa ærea, ſiue ferrea materia. *Ergo iam ſubſantiuè ſumetur, vt* κυνῆ galea *ex caninis pellibus facta. &c.* χαλκέη ἢ ἀνδριάς, id eſt, ærea, vel ænea verò ſtatua, *ſumitur adiectiuè, & ſignificat nomen* participes-materiæ, *de qua legitur, & ex aliqua materia compoſitum, quod vulgò materiale dicitur. Vide Magnum Etymologicum. col. 30. l. 21.* μετουσιαστικόν. *Ducitur autem* χαλκοῦς, *æreus, æneus, ferreus, vt* χρυσοῦς. aureus. Et fœmineum, χαλκῆ, ærea, ænea, ferrea.

Χαλκήδων. Chalcedon. Nomen proprium, *de quo Euſtath. vnde Chalcedoniada, Enboenſes.*

Χαλμήδη. Chalmede N.L. *Fortaſſe nomen proprium alicuius mulieris, quæ ab æris ſtudio dicta fuerit, quaſi* χαλκομήδη. *æris-ſtudioſa.*

Χαλὸς. Chalus. Fluuius, cuius latitudo *eſt vnius* iugeri, plenus piſcium manſuetorum, & magnorum.

Χάλυβες. Chalybes. Gens Scythiæ vbi ferrum naſcitur. Et Lycophron Chalybea gladij-acie fracta, & cõminuta. Et chalybs. ferrum In epigrammate. Et chalybem durum calamos vorantem. *Chalybs eſt id, quod Galli vocant Acier, ab acie, quòd gladiorum, & cultrorum aces chalybe paretur. Eſt autem ferro longè durius. Conſule Dionyſ. de ſitu Orbis. pag. 100. & 101.* Τοῦ δ' ὑπὲρ χάλυβος, &c.

Χαλυδώνιος οἶνος. Chalydonium vinum. *Apud Athenæum lib. 1 pag. 41. l. 41. legitur* χαλυβώνιος οἶνος. *Chalybonium vinum. Vide.*

Χάμι σκηνώματα. Chami tentoria, ſiue tabernacula. Ægyptus, quia Chami *fuit filius* Meſrem. Meſré verò vocatur Ægyptus, qua hodie dicitur Meſer, *per literarum tranſpoſitionem.*

Χαμάδις, & χαμᾶζι, & χαμαί. Idem. Humi In terram.

Χαμαί. Humi. In terra. Et prouerbium. Humi haurire. Idem eſt, ac nihil facere *Eraſm. Ad. Chil. 2. Cent. 10. col 612. ad. 87. Humi haurã. De fruſtrà laborante dicitur.* Vt & lotterem lauare, dicitur de *rebus* irritis, *vel de fruſtrà laborantibus. Theocritus in Charitibus pag. 136. v. 62. Fr. Ad. Chil. 1. Cent. 4. col 146 ad. 48.*

Χαμαδυάδες. Humi-dormientes *mulieres. Item humiles lectuli.* Et χαμεύνης, ſimiliter ponitur, & ita dicitur vt humi-cubans. *Mai humi dormienti. Eſt autem maſc. gen. at* χαμαιεύνης. Humilis-lectus. *Ariſtoph in Auibus pag. 400. v. 8. Schol annot. 4.*

Χαμαιτύπτης. Humi-inuentus Qui humi iacet abiectus, ac abaliquo reperitur. Vt, Me humi iacentem, & abiectum inuenit, & inuentum educauit.

Χαλκοβατὴς τριὰς.

Χαλκεπορυὴς. χαλκῷ καθοπλισμένος.

Χαλκεοκρότων. χαλκοπόδων. τυπτόντων, ταῖς ὁπλαῖς ἰσχυραῖς ἐχόντων. συμβαίνει γὰρ ἐχθῶν τὴν γῆν, καὶ κτυπῶν διατεμνομένων. τοῖς ποσὶ τῶν ἵππων.

Χαλκολίβανον. εἶδος ἠλέκτρου. τιμιώτερον χρυσοῦ. ἔστι δὲ τὸ ἤλεκτρον, ἀλλότυπον χρύσου, μεμιγμένον ὕαλῳ, καὶ λιθίᾳ. σταίας ὄζει σκευάσεως καὶ ἡ ἁγία ἔσχατος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας.

Χαλκόπους. ἱερὸς ἥρωος τρόπαιος, καὶ ἀκέραιος ὁ περὶ τὴν ὀπίσω καὶ τὴν φονέα.

Χαλκοτύπτω. ταῖς ἐκ σιδήρου πληγαῖς χαραττούσαις χαλκοτυπίας ἀδρὰς σε τὸ σῶμα.

Χαλκᾶς. λεπτοὺς καὶ ζητεῖται ὁ πολλαστός.

Χαλκῆ. σιδήρου.

Χαλκῆ ἐστὶ ἡ ὕλη. χαλκοῦς ἢ ἀνδρίας τὸ μετωνομασμένον. ὡς χρυσοῦς. καὶ τὸ ἑλληνικὸν, ἡ χαλκῆ.

Καλκαίδων.

Χαλμήδη.

Χάλος. ποταμός. ἢ τὸ εὖρος πλέθρου. πλέθρος ἰχθύων παραίων, καὶ μεγάλων.

Χάλυβες. ἔθνος σκυθίας. ἔνθεν ὁ σίδηρος τίκτεται. καὶ λυπόφρων. χαλυβηΐδ' κατέδυτο σωτεθραυσμένῳ. καὶ χάλυψ, ὁ σίδηρος. ὁ δεδηγμένος. καὶ χάλυβα σκληρὸν καλομεφάγον.

Χαλυδώνιος οἶνος.

Χάμι σκηνώματα. ἡ αἴγυπτος. ἐστι δὲ τὸ χάμι ὁ μεσαίμ μεσρὶ, ἡ αἴγυπτος. ἔστιν λέγεται σήμερον μίσρ.

Χαμάδις. χαμαί. ὡς τὴν γῆν. καὶ χαμάζε. χαμαί.

Χαμαί. ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ παροιμία. χαμαὶ αὐτλεῖν. ἐπὶ τοῦ μὴ οὐδὲν ἐργάζεσθαι. οἷον καὶ τὸ πλίνθον πλύνειν, ἐπὶ τῶν ἀνωφελῶν λέγεται.

Χαμαδυάδες. χαμαὶ κοιμωμένων. καὶ χαμαδύναι, ὁμοίως.

Χαμαιτύπτης. χαμαὶ πεσόντα με εὗρε, καὶ ἀνεθρέψατο.

A Χαμαίζηλοι. τα πτωχοί. ἢ ἄδοξοι καὶ ταλαίπωροι. παρὰ τοῖς ἀρχαίοις χαμαιζήλων.

Χαμαιζωμίτης ἄρτος.

Χαμαιλέων. ζῷόν τις πάντα τὰ χρώματα μεταβάλλον. πλὴν λευκοῦ.

Χαμαίλεων. εἶδος βοτάνης. ἢ χαμαίμηλον, εἶδος βοτάνης.

Χαμαιζήλοι. Humiles. *Humi depressi. Vilis. Abiecti.* Vel sellæ cauæ. Vt, Cùm humiles rotæ sub ipsis infernè verterentur.

Χαμαιζωμίτης ἄρτος. Humi-fermentatus-panis.

Χαμαιλέων. Chamæleon. Animal, quod colorem in omnes mutat, excepto albo.

Χαμαίλεων. Chamelæum. Herbæ genus. *Vide* χαμαίλεα. *Chamaleum. Plinius lib. 13. cap. 21. in principio Fruticem verò thymelæam, alij chamelæam (alij chamelæam) vocant. Eius descriptionem vide lib. 15. cap. 7.* Et χαμαίμηλον, genus herbæ, *quæ vulgò chamomela dicuntur.*

Χαμαικύτου. ἢ χαμαικυτίς. χαμαὶ ἐξέμεμβλῶ.

Χαμαικυτία. Humi-cæsus. *Humi-proiectus. Dicitur quum aliquid humi cadit, aut prouoluitur.* Et χαμαικυτος. Humi-lapsus. *Humi prouolutus. Humo-tectus. Humi-stratus.*

Χαμαιπετὲς. χαμαὶ ῥέπτον.

Χαμαιπετὲς. Humi-repens, Humi-serpens.

Χαμαιτυπῖον. πορνεῖον. ἢ χαμαιτύπη, ἡ πόρνη. ἀπὸ τοῦ χαμαὶ τυπτόμενον ἐρᾶσθαι.

Χαμαιτυπῖον. Lupanar. *Locus in quo meretrices degunt, & cum mercede sui corporis coitum faciunt. Dictum autem χαμαιτυπῖον, quod humi Veneris gratia cum scorto quodam committant meretrices.* Et χαμαιτύπη. Meretrix. Scortum, quòd humi iacens equitetur, *i. a maribus ineatur, & subigatur.*

C Χαμαιτυπές.

Χαμαιτυπὲς. ὁ χαμαὶ ἐπιτρέχων. Ἡσύχιος. χαμαιτυπὲς ἢ τὸν πόρνον. Scortum humi iacens, *& Veneri quo exercetur.*

Χαμαὶ ὁ χαμαὶ ἐπιταζόμενος. ἢ ἀπλῶς, χαμαίνη. τὸ στρωμνὴ πλίνθ. ἀφ' ὑψηλῆς. ὑπὸ αὐ χαμαιπέτου στρωμνῆς ἔχω.

Χαμαὶ. Mas humi iacens, *cubans, dormiens.* & fœmineo-genere χαμαίνη. Humilis-lectus. Aristoph. *in Acharn. pag. 400. v. 3. Schol. annot. 4. vide Suid.* Imò nè chamæunam quidem prorsus profectò *vocarem meam vrbem, id est, humilem-lectum, certam habens. id est, si modò meam habeam, aut eorum, aut fœmineum, quo meum lectum legem, vinciam, & confringam. Vide præcedentes versus, & Schol. vt locum hunc intelligas.*

Χαμαῖτις. ὄνομα ἀμπέλου.

Χαμαῖτις. Chamætis. Nomen vitis, *quæ fortassè, quòd humilis sit, hoc nomen acceperit.*

D Χαμόθεν. ἀπὸ τῆς γῆς.

Χαμόθεν. Ex-humo. Ex-terra. *Herodotus lib. 4. pag. 176. l. 3.*

Χαμὸς θεὸς ἐπὸ τυρίων, ὃν Ἀδωνιν. ὅπερ ἢ ὡς αὐτῶν θεὸς Ἀδώνιος. ἢ ἀπὸ ξύλου τοιούτου.

Χαμὼς. Chamos. Fuit Tyriorum, & Amanitarum Deus, vt Astarte, Sidoniorum Dea, cui seruiit Solomon.

Χαναὰν ὄνομα κύριον. οἱ ἀπ' αὐτοῦ Χαναναῖοι. μωϋσῆς πατὴρ ἀκούεται ἐπὶ σοφίᾳ λόγου τε καὶ λαοῦ, τελευτῶν, ἀφέμενος καταλιπὼν Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ναυῆ, ὃς τοὺς κατάγαιος τοὺς ἰσραηλίτας εἰς τὴν γῆν, ἣν ἐπηγγείλατο κύριος τῷ Ἀβραὰμ, ἐφ' ᾗ ἔστι τοῦ ποταμοῦ αἰγύπτου κυκλουμένη ἀπὸ θαλάσσης, καὶ ξηρᾶς, ἐκβαλὼν πάντας τοὺς βασιλεῖς, καὶ δυνάστας τῶν ἐθνῶν. οἱ τοίνυν αὐτὸ ἀνακάθαροι, ἀπὸ τῆς ἐρυθραίου αἰγύπτου τε, καὶ λιβύης, κατέφυγον εἰς τὸν τῶν ἀφρων χώραν. τῶν αἰγυπτίων μὴ προσδεξαμένων αὐτούς, ἀπὸ τοῦ μύθου τοῦ παρόντος, ὃν ἔπαθον ἐν αὐτοῖς, ἐν τῇ ἐρυθρᾷ κατὰ συμπάθειαν θαλάσσης. ἐν προσφυγόντος τοῖς ἄρεσι, τὸν ἔρημον ἀν τῶν φύσιν χώραν, κατοικήσαντες τὰ χῶρα, καὶ τὰ ἤθη, καὶ ἐν τοῖς λιβύων καταχαλκάσθαι τὰν αἰτίαν, δι' ἣν ἔλαθε τῆς χαναναίων χθὲς φύσεως τὰν ἀρετήν. καὶ εἰσὶ μέχρι νῦν αἱ τοιαῦται πλάκες ἐν τῇ νομαδίᾳ, σῳζόμεναι οὗτος. ἡμεῖς ἐσμὲν χαναναῖοι, οὓς ἐδίωξεν Ἰησοῦς ὁ λησὴς. ἐν θαλασσὸν ἢ χαναναία. καὶ χαναναῖος γῆ.

Χαναὰν. Chanaan. Nomen proprium viri, cuius posteri vocantur Chananæi. Moses annos 40. in religionis, legúmque studio cum populo versatus, obiit, relicto successore Iesu Naue filio, qui Israelem collocauit in illa terra, quam Deus Abrahamo promiserat (Extenditur autem à flumine Ægypti per mare, & terram circundata) eiectis omnibus Regibus, & Principibus gentium. Qui, cùm ab eo profligarentur, per maritimam Aegyptum, & Libyam, in Afrorum regionem, *in Africam* confugerunt, cùm eos Aegyptij non suscepissent, propter memoriam priorem eorum, quæ propter ipsos perpessi fuerant, in rubro mari submersi. Cùm igitur ad Afros confugissent, desertam illiorum regionem incoluerunt, eorum habitu, & institutis receptis, & causa in lapideis tabulis inscripta, cur ex Chananea regione in Africam habitandi causa migrassent. Hæ verò tabulæ adhuc sunt in Numidia, quæ hæc verba continent. Nos Chananæi sumus, quos profligauit Iesus latro. Et fœmineum nomen est Chananæa. *i.* Chananitis terra.

Χανδὸν. ἀθρόως. ἀπίστως. ἀπλήστως. χαυπα-

nanio. q.d Hianter. Affatim. Copiosè. *Aduersus infidi, videtur tollendum. nam mihi ad rem præsentem facit. In-*

explebiliter. Capacitet. χάσκω χάνδην. Bibere *largiùs,& hiante-ore. quod Hom. Odyss.φ pag.* 634. *dicit* χανδὸν ἰᾶσιν οἶνον. *Vinum affatim haurire. Quod Galli dicerent, à gorge ouuerte boire à grands traicts. Transfertur & ad alia. Vt*, Europius verò occasionem, & fortunam immodicè & affatim hauriens, & se ingurgitans *ac replens, & curiosè-viuens, & multis aliorum negotijs se immiscens ita vivebat*, vt pater filium odio-prosequens, aut maritus vxorem, aut mater filiam, minimè lateret; sed omnes eiacularetur ad illius sententiam. *N.L. Fortasse legendum, Sed omnes suis verbis ad illius sententiam sequendam quasi telis quibusdam adigeret.*

κὰς. πίνειν χανδόν. ὁ δὲ τοιοῦτος κυμροῦ καὶ τῆς ἀμέτρως τε, καὶ χανδὸν αἰσώμενος, καὶ κατευφορεύόμενος, καὶ πολυφορτιζόμενος, οὕτω τὸν ἐλαθε πατὴρ παῖδα μισῶν. ἢ ἀνὴρ γυναῖκα. ἢ μήτηρ τέκνον. ἀλλ' ὀξυκατίζετο ἅπαντας πρὸς τὸν ἐκείνου γεῖμλιον. A

χαίω. Hiet. Disset. Pateat. Apertum sit. *Eli* 3. *optat. aor.*2 *act. à* χαίω *futur.* χανῶ. *aorist.*2. ἔχανον *optat.* χάνοιμι. *aor.*1.

Χαίω. ὄβρυζω.

Χάονες Chaones. Gens Epirotica. Aristophanes *in Equitibus pag.*195. *v* 18. *Schol annot.*9. *Sed & in textu, & Schol* χαόνες, *& per paroxytone scribitur, vt & in Acharnensibus pag.* 285. *v.*31. *Schol. annot.*14. Podex *Cleonis* est ex-tempore in Chaonibus. *Hoc ideo Poeta dixit*, quia propter mollitiem etiam male-audiebat Geres. *imò verò Cleon. Illic enim de eo verba fiunt* Et rursus Aristophanes *de eodem Cleone dicit in eadem Equitum fabula. pag.*195. *v.*14. *&* 16. De. Sed fieri non potest vt Paphlagonem quidquam lateat. Inspicit enim ipse omnia. Habet enim oculos Alterum quidem in Pylo alterum verò, in concione. χαῖνα verò *dixit per iocum, alludens ad Cleonis* λυχνοπωλικὸν, *q d. comicè, Lanuginem. Lanugo enim vocem* χαῖνα *deducta vult à verbo* κεχηνέναι, *i.* hiare, patere. *quod obscurum, & diuersimodè accipi.* Chaones autem gens *est* Thracicæ. B

Χάονες. ἔθνος ἠπειρωτικόν. ἀριστοφάνης. ὁ αὐτός; ὅστις ἐστὶν αὐτὸς χρῆμα ἐν χάοσιν. ἐπειδὴ ἡ εἰς μακρὰν ἀπεβάλλετο ὁ κόρις. καὶ αὖθις ἀριστοφάνης. τὸν παφλαγόνα λαθεῖν οὐχ οἷόν τε. ἑώρακε γὰρ ἀμφοῖν τὼ ὀφθαλμὼ τὸν μὲν, ἐν πύλῳ. τὸν δ' ἕτερον, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. ἐν χάοσι δὲ φησὶ τὸ κεχηκέναι. Θρᾳκικὸν δὲ ἔθνος οἱ χάονες. C

Χάος. Chaos etiam *dicitur* aer apud Aristoph. in Avibus *pag.* 374. *v.*19. 20.

Χάος. καὶ ὁ ἀὴρ παρ' ἀριστοφάνει ἐν ὄρνισι.

Per vrbem alienam, & chaos, i. aerem,
Femorum in aris crematorum *nidorem non transferetis.*

Διὰ τῆς πόλεως δ' ἀλλοτρίας, καὶ τὸ χάος,
Τῶν μηρίων τὴν κνίσαν οὐ διαρρήσετε.

Et antiquior, quàm Chaos, & Saturnia tempora. De valde antiquis. *Er. Ad. Chil* 2. *Cent.*8. *col.*563. *ad* 40. Et Libycus. Volat autem per alienum chaos, *i aerem*. Et rursus. Hic autem nugatur, & frustrà nugas in nos effundit, quæ sunt antiquiores, quàm ipsum Chaos, & quæ redolent Saturnia-tempora. *Erasm. Ad Chil.*2. *Cent.*1. *col.*375. *&* 376 *ad* 75. *Saturnia lema.*

καὶ χάους ἀρχαιότερος, καὶ κρονίων. δῆλον γὰρ ἐκ παλαιοῦ. καὶ λίβυκος. πετᾶται δ' ἐν ἀλλοτρίῳ χάει καὶ αὖθις. ὁ δὲ, φλυαρεῖ. καὶ μάτην ἡμῖν λῆρον καταχεῖ, τοῦ χάους ἀρχαιότερον, καὶ κρονίων ὄντος. D

Χάος. ἀριστοφάνης.

Χάος μὲν, καὶ νύξ. ἔρεβός τε μέλαν πρῶτον. καὶ τάρταρος εὐρύς.

Γῆ δὲ οὐδ' ἀὴρ. οὐδ' οὐρανὸς ἦεν. ἐρέβους δ' ἐν ἀπείροισι κόλπεις,

Τίκτει πρώτιστον ἐπάλιμπνοι νὺξ ἠμελανόπτερος ᾠόν.

Ἐξ οὗ περιτελλομένας ὥρας ἔβλαστ' ἔρως ὁ ποθεινός.

Στίλβων νῶτον πτερύγων χρυσαῖς, εἰκὼς ἀελλαίαις ὁρμαῖς. E

Οὗτος δὲ χάει πτερόεντι μιγεὶς νυχίῳ, κὰτ τάρταρον εὐρύν,

Ἐτέκνωσεν γένος ἡμέτερον. καὶ πρῶτον ἀνήγαγε φῶς.

Πρότερον δ' οὐκ ἦν ἀθανάτων, πρὶν ἔρως συμμίξειε πάντα.

Ξυμμιγυυμένων δ' ἐτέρῳ ἕτερος. γένετ' οὐρανὸς. εἰκεανός τε,

Καὶ γῆ. πάντων τε θεῶν μακάρων γένος ἄφθιτον. F

Χαόν. τὸ εὐρύ. ἀπὸ ἀρχῆς.

Χαρά.

A Χαρὰ. ἡδονὴ εὐφροσύνη. τὸ μὲν γὰρ ἡδὺ κοινὸν τὸ ἀνθρώπῳ καὶ τοῖς ἄλλοις ζῴοις· ἡ δὲ εὐφροσύνη ἴδιον ἀνθρώπου· ἔστι γὰρ ἡ ἐπὶ λόγοις ἡδονή. τέρψις δὲ, ἡ ἀπὸ θεωρίας ἡδονή. εὐφροσύνη δὲ, ἡ ἀπὸ λόγων ἡδονή. νομίζουσιν δέ τινες τὸ μὲν χαρὰν ἡδονὴν εἶναι, οὐχὶ ἁμαρτάνειν, οὕτως εἰ τὸ τὴν μονάδα μονάδα. τὸ δὲ συμβεβηκέναι τινὶ τοιούτῳ λέγειν οὐ τὸ αὐτό τι, καὶ ψεῦδος.

Χαρὰ. Gaudium. ἡδονή. Voluptas, εὐφροσύνη. Mentis delectatio. *Lexica Tria.* Oblectatio. Quidam aiunt, ratione subiecti, voces *istas, quæ sunt literis diuersæ,* significationem eandem habere. Prodicus verò, singulis his nominibus propriam aliquam significationem subiicere conabatur, ficut & Stoici. Nam χαρὰν quidem, dicunt esse animi elationem rationi-consentaneam. ἡδονὴν verò, brutam, & à ratione-alienam animi elationem. Τέρψιν verò, voluptatem à contemplatione manantem. εὐφροσύνην verò, voluptatem, quæ ex verbis *alicuius, & ex colloquij percipitur.* Sed hoc eſt eorum, qui-leges ferunt. Nam ſi dicas voluptatem eſſe gaudium, *hoc non eſt peccatum,* quemadmodum neque *peccatum eſt, ſi dicas* monadem individuã eſſe. Nam non *eſt peccatum* dicere gaudium, gaudium, aut monadem, monadem. Sed ſi dicas, alterum alteri accidere, *hoc verò eſt* & abſurdum, & falſum.

B τὸ τὴν χαρὰν χαρὰν εἶναι τινῶν. ἢ τὴν μονάδα μονάδα. τὸ δὲ συμβεβηκέναι τινὶ τοιούτῳ λέγειν οὐ τὸ αὐτό τι, καὶ ψεῦδος.

Χαράδρα διώρυξ πλοῦ μεγάλη, ὅλισθρον, οὐχ ὕδωρ ἔχουσα. ἀριστοφάνης.

Χαράδρα. Foſſa cœni plena, perniciem, non aquam habens Ariſtoph. *in Veſpis pag.* 148 *v.* 14. *Ita tamen vocatur alueus torrentis, & terræ fiſſura, per quam aqua pluuia cum impetu, magnoq; cum ſtrepitu fertur. Charadra* dici poteſt *græca voce ſeruata, breuiuſcula tamen, vt apud Er. Ad. Chil. 2. Cent. 4. col. 401. ad 56.*

Φωνὴν δ' εἶχε χαράδρας ὄλεθρον τεκούσας

Vocem autem habebat Charadræ, quæ perniciem peperit.

C ὁ ὑπερέμμαν.

Οὐ παύσεται κτυπῶν τε, κἀ ῥοίζους τε χαράδρας

Ἐξ ὄρέων τεταιὼς φοιτᾶτ' ἐπ' ἠόνων.

In epigrammate.

Quum ipſum per *ſaltus, pérque deuſas,* hirſutas, aperáſque *charadras* euntem,

Ex montibus deſcendentis *fluuij vidit in ripis.*

Χαράδρας, αἱ διαιρέσεις, καὶ τὰ χάσματα, καὶ χειμάρρους γῆς.

Χαράδρας. Diuiſiones, & fiſſuræ, & torrentes terræ. *Torrentum in terris ſinuoſorum alueoli.* χειμάρρους.

Χαραδρεύεσθαι λέγων ὁ αὐτὸς τὰς χαράδρας. ἀπὸ τοῦ Θεσπιακοῦ λειμῶνος αὐλὼν ἐστὶν ἐκπεσὼν εἰς Θεσπιὰς χαράδρα δι' ἣν καλεῖται ὁ τόπος ἐκεῖνος.

D Χαραδρεύεσθαι. Χαραδρὼν λέγει τὰς παρὰ τὰς χαράδρας, ἀπὸ τοῦ Θεσπιακοῦ λειμῶνος αὐλὼν ἐστὶν ἐκπεσὼν εἰς Θεσπιὰς χαράδρα δι' ἣν καλεῖται ὁ τόπος ἐκεῖνος.

Χαραδρεύεσθαι. Χαραδρὼν. Torrentis. χαραδρεύω. *Torreri, aut torrentis alueum.*

Χαραδρίου. ὄρνεον. εἰς ὃν ἐὰν βλέψαντες οἱ ἀσθενοῦντες, ῥᾳον ἀπαλλάττονται. διὸν καὶ κρύπτουσιν αὐτὸ οἱ πωλοῦντες, ἵνα μὴ παρῇ τοῖς ἀσθενοῦσι· οἱ δὲ ὠνούμενοι μὴ ἰδόντος τοῦ χαραδρίου τιμῶσιν. ἔστι δὲ καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ ἀξίων τιμᾶσθαι. ἐκ τούτου γὰρ τοῦ ὀρνέου. ἐπὶ γὰρ τοὺς ἐκτεθεραπευμένους ὁρᾶται ὁ χαραδρὸς ὀρθὸς, ἐπὶ δὲ τοὺς μὴ ὑγιαίνοντας κρύπτουσιν, ἵνα μὴ παρὼν τὴν ἀπόνοιαν ἐμποιῇ τοῖς ἀσθενοῦσιν. ἔστι δὲ εἶδος ὀρτυγομήτρας, καταβαλλόμενον εἰς τὰ παρηρτυμένα. καὶ δοκεῖ μόνον ἐρίτιμον ἐξωνεῖσθαι. δοκεῖ δὲ τῆς χαράδρας, βαρυόσης ἐπειδὴ αἱ χαράδραι τεθνᾶσι πολὺ ἐξ τὸ ῥεῦμα τοῦτο μελῳδίαν τινὰ ποιοῦσι. χαραδριὸν οὖν μιμούμενος, ἀπὸ τοῦ διακρυπτόμενος. οἱ δὲ, φασὶν οὐκ ἐπὶ τοὺς ἰδόντας τὸν χαραδριὸν, ἀλλὰ τοὺς φαγόντας, οἱ παλαιστικὴν ἀσκοῦσι.

Χαραδριός. ὄρνεον. εἰς ὃν ἐὰν βλέψαντες οἱ ἀσθενοῦντες, ῥᾳον ἀπαλλάττονται. διὸν καὶ κρύπτουσιν αὐτὸ οἱ πωλοῦντες, ἵνα μὴ παρῇ τοῖς ἀσθενοῦσι· οἱ δὲ ὠνούμενοι μὴ ἰδόντος τοῦ χαραδρίου τιμῶσιν. ἔστι δὲ καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ ἀξίων τιμᾶσθαι. ἐκ τούτου γὰρ τοῦ ὀρνέου. ἐπὶ γὰρ τοὺς ἐκτεθεραπευμένους ὁρᾶται ὁ χαραδριὸς ὀρθὸς, ἐπὶ δὲ τοὺς μὴ ὑγιαίνοντας κρύπτουσιν, ἵνα μὴ παρὼν τὴν ἀπόνοιαν ἐμποιῇ τοῖς ἀσθενοῦσιν. ἔστι δὲ εἶδος ὀρτυγομήτρας, καταβαλλόμενον εἰς τὰ παρηρτυμένα. καὶ δοκεῖ μόνον ἐρίτιμον ἐξωνεῖσθαι. δοκεῖ δὲ τῆς χαράδρας, βαρυόσης ἐπειδὴ αἱ χαράδραι τεθνᾶσι πολὺ ἐξ τὸ ῥεῦμα τοῦτο μελῳδίαν τινὰ ποιοῦσι. χαραδριὸν οὖν μιμούμενος, ἀπὸ τοῦ διακρυπτόμενος. οἱ δὲ, φασὶν οὐκ ἐπὶ τοὺς ἰδόντας τὸν χαραδριὸν, ἀλλὰ τοὺς φαγόντας, οἱ παλαιστικὴν ἀσκοῦσι.

E

Χαραδριός. Charadrius. Auis eſt, quam illi, qui laborant ictero, ſi aſpiciant, facilius *eo morbo* liberantur, *& ſanantur.* Quamobrem etiam, qui vendunt *hanc auem,* eam occultant, ne, qui laborant *ictero,* gratis inueniatur, *nullaq; pecunia venditoribus perſoluta ſanentur.* Et tamen *ipſum* occultat. Num Charadrium venditi? πωλεῖ. Sic Hipponax. Hinc autem prouerbium *manauit.* Charadrium imitans. De his, quæ occultantur. Sic Euphronius. *Ariſtoph. in Auibus pag.* 378. *v.* 14. *Schol. annot. 4. Eraſm. Ad. Chil. 4. Cent. 1. col.* 971. *ad.* 86. Quia enim charadrius conſpectus iuuat eos, qui laborant *ictero,* ideo hanc etiam *auem* occultant, qui vendunt *eam,* ne quis, antequàm *eam* emerit, *eius ſolo aſpectu* fruſtrà ſanetur, *gratis.* Eſt autem genus auis, quæ mutatur in propoſitas *res. N. I. Niſi colores ex propoſitis. & obiectis* mutetur. *videri facias,* quod ſupra de chamæleonte dictum. Et hoc nomen, quum de aue dicitur, ſcribitur, χαραδριός. Quum verò de *torrente,* vel torrentis *alueo, & terra vorague* dicitur, *quæ græcè vocatur* charadra, tunc grauiter notatur. Imò acuto notatur in antepenultima ſyl. χαράδρα. *Eam ſed tum eſt nomen diminutiuum genere neutro à ſuperiore* χαράδρα. *Quod per quædam auis charadrij ſimilitudinem dictum.* Quia & ipſi torrentes, *& torrentium alueo* quodammodo per *ſinuum* aquarum fluxus melodiam efficiunt. Charadrium igitur imitans, pro, occultatus. Alij verò dicunt, non eos, qui charadrium conſpexerant ſed qui comederunt, hoc eodem morbo liberari.

F

Χαραδρῶνται. ἀρύονται καὶλαττονται.

χαραδρῶνται. Cauntur. Excauntur. *Vide Lex.*

χάραξ. Vallum. Septum. Munimentum. Vallum, quo quidam castra circundabant, salutis causâ. *Sic eorum milites in castris tutiùs manebant.* Vt Demost. & Menander *hanc vocem acceperunt Extant & Menandri versus duo, quorum alter est imperfectus.*

Multi enim derelicto vallo, ipsos
Pagos diripiebant, & vastabant.

χαρακτῆρες. Characteres orationum rebus declarandis inservientium. i. Genera dicendi. *Triplex est dicendi genus,* sublime, tenue, mediocre. Thucydides autem, sublime *dicendi genus,* vt ingenio suo conueniens, imitatus est, *& studiosè secutus.*

χάραξ. Charax, Pergamenus, sacerdos, & Philosophus, de quo in *quodam* antiquo libro tale epigramma reperi,

Sum Cabrax sacerdos veneranda ex Pergami arce.

Vbi quondam pugnauit cum Achille vrbium vastatore.

Telephus, Herculis inclyti filius inclytus.

Est autem Augusti temporibus multo recentior. Secundo enim *suæ historiæ* libro meminit Augusti Cæsaris, vt eius, qui fuerit olim, i. *vt imperatoris antiqui* Et in septimo, Neronis, & eorum, qui post eum imperarunt. Scripsit Græcarum historiarum libros 40.

χάραξ. Genere masculeo, Vallum Castra. Vt, Græci præstantissimum vallum id esse ducunt, quod circa stipitem multas, & magnas fibras enatas habet. χάραξ *hic sumitur propalo firmiore, qui Latinè vallus appellatur Virgil. Georg. lib. 1 pag.* 40. v 8. *Exacuunt alij vallos, furcasq; bicornes Ex ipso verò valli fieri solebat vallum, quo castra munirentur. Exempla Suida rem ita docèt accipiendam.* Apud Romanos verò vallus duos aut tres habent apices, *vel potius, duos, trèsve ramos, siue ramusculos ex ipso stipite prominentes vt cornua, quæ valli firmiores reddunt.* Demostratus Demopœtis. *Legendũ enim videtur* Δημοποίτου, *vt alibi multis in locis. Estq; fabulæ nomen. Sed N. L. Hic verò* χάραξ *pro castrorum vallo, munimentoq; sumitur.* Alij verò, vallum ad arcendi adhibebant. Fœmineo-genere verò χάραξ vocatur vitis vallus, *palumq; grandior, & firmior, cui vitis alligatur, vt fulciatur, & sustentetur. Vnde proverbium manauit,* ἐξαπάτησεν ἡ χάραξ & c. i. Vallus vitem decepit. *Aristoph. in Vespis pag.* 438. v. 12. *Eras. Ad. Chil. 2. Cent. 2. col.* 791. *ad.* 25.

χάραξ. Vallus vitem *decepit. Proverbium, quod tunc dicitur,* quum id, quod tenetur, à suo seruatore lædit. *i. quum quis ab eo fallitur, aut lædit, à quo pendebat, & quo firmus erat & à quo se seruatum iri sperabat Vide præcedens exemplum.*

χαράξαι. Acutis lignis, vel calamis, vel spinosis plantis. *Vallo Vide supra* χάραξ.

χαράξος. Charaxus. Sapphonis frater.

χαρὰ Pro χαρά. *Gaudium, Lætitia quod à* χαίρω. *Mag Etymol. col* 556. *l.* 1.

χαρίτες. Charetis pollicitationes. Chares autem fuit dux Athenienſium, ad pollicitationes facilis. & promptissimus, Vnde proverbium *manauit, quod* dicitur de illis, qui facilè *quidlibet* pollicentur: *sed non etiam præstant Erasmus Adag. Chil. 2. Cent. 6. col.* 527. *adag.* 94.

χαρίδημος. Charidemus. Nomen proprium.

Χάριν. Attici *tonum* ante duas *sequentes syllabas, in hac voce* χάριν, remittunt, *pro,* περισπῶσιν, *i. accentum acutum in antepenultimam amandant, eamque notant acuto.* Antè verò vltimam *syllabam, eamque vltimam, acutum ponere, quod græcè* ὀξύνειν *dicitur, Latinè, penacutere. sive penultimam acuto notare. & scribere* χαριν, *hoc verò censetur* commune Aristoph. Pluto *pag.* 8. v. 21. & 22.

Et per Iouem, si quid est splendidum, & pulchrum,

Χάραξ. χαράκωμα. ἐξέρυμα. χαρακ- A
κωμα, ὁ ἐξερυβάλλοντο τινες εἰς στρατοπέδῳ ἐπὶ ἀσφαλείᾳ. ὡς δηλοῖ Θέογνις ἐν μέτρῳ ἀνάρος.

Πολλοὶ γὰρ ἐκλιπόντες τὸν χάρακα, τὰς
Καίμας ἐπόρθυν.

Χαρακτῆρες λόγων φησὶν ἁπλοῦς· ὑψηλὸς· ἰσχνός, μέσος. ὁ δὲ Θουκυδίδης τὸν ὑψηλὸν ἐζήλωσεν, ὡς πρόσφορον τῇ οἰκείᾳ φύσει.

Χάραξ. περγαμηνὸς ἱερεύς, καὶ φιλόσοφος. ὃς εὑρεν ἐν ἀρχαίῳ βιβλίῳ ἐπίγραμμα ὧδε ἔχον. B

Εἰμὶ χάραξ ἱερεὺς γεραρῆς ἀπὸ περγάμου ἄρης.
Ἔνθά ποτε πολέμιζεν ἀχιλλῆϊ πολυπόρθῳ

Τήλιος ἡρακλῆος ἀμύμονος υἱὸς ἀμύμων.
ἔστι δὲ τῷ μὲν αὔξησει πολλῷ πεντεκαιδεκάτῃ μοίρᾳ ἐλάττων ἐν τρίτῃ βιβλίῳ ἀυξήσεως. ὡς πάλιν γενομένῃ κρίσεως. καὶ ἐν τῷ ζ. τέρμνος, καὶ τῷ C
μετ' αὐτὸν βασιλεύσαντι. ἔχει ψαλμικῶν ἱστοριῶν βιβλία μ'.

Χάραξ. ἀρτιπικῶς τὸ στρατόπεδον. οἱ δ' ἄλλοι ὡς τοῦτο ἀγνοῦσι χάρακα αὐτὸν, ὃς αὖ ἔχει πολίτας ἐκφυσῶν, καὶ μεγάλας πίτυς ἐκ τοῦ σπέρματος. ὅθεν δὲ Ῥωμαῖοι, δύο καρπίας ἢ ξύλα ἔχουσι οἱ χαράκες. δημόστρατος δημοπόντιος. οἱ μὲν, περισπῶσι τὸν χάρακα πρὸς τὴν ἄκραν. Θηλικῶς δὲ, ὁ τῆς ἀμπέλου ἐξαπάτησεν ἡ χάραξ τὴν ἄμπελον.

Χάραξ τὴν ἄμπελον. ὅταν ὑπὸ τοῦ σαθέντος, τὸ σαθὲν ὠφέλησεν πάθη.

Χαράξιν. ὀξέσι ξύλοις. ἢ καλάμοις. ἢ ἀκανθώδεσι φυτοῖς.

Χαράξος. ὁ σωφρὼν ἀδελφός. E

Χαρέα.

Χαίρων ὑπακρίσις. χάρις δὲ λέγεται ἡδονή τις ἀθῳωτέρα, ἀλυπός τις, καὶ ἐπιμήκης πρὸς τὴν ὑποκρίσεις ἡδυσμός. ὅθεν καὶ παροιμία τάττεται ὅτι τῷ μὴ προσκρίσεως ὑπαγγελλομένῃ.

Χαρίδημος. ὄνομα κύριον.

Χαρὶν. οἱ ἀττικοὶ περὶ δύο συλλαβὰς τὸν τόνον ἀνατείνουσιν. τὴν δὲ μετὰ ταύτην, περισπῶσιν τόνῳ. F

A Χ' χαῖρε αἰθερίοιον δῆλα σὶ χάοντες.

Χάριεν σοφιστικῶς, ἀντὶ τοῦ χαρίεντως. χαρίεις ἡ σοφιστικὸς, ὡς τὸ ἐπιχαρὴς, ἢ χαρίεντως.

do. Et χαριέντως hinc derivatum. Est autem adverbium Vide praecedentia.

Χαριπτίζεις. Ἢ καταπτίζεις ἡμᾶς. ἢ βλασφημεῖς. δαιμόνιος κινδυνεύεις εἰς αὐτὰ ἐμπεσεῖσθαι τὰ τῶν χαριέντων σκώμματα.

B Χαριπτίζοιμι. δύο σημαίνει δύναμαι σκώπτειν. εἰς ἀρίστους.

Χαριπτὸς. ὁ καλλιεπῶς μῦθον ἐργαζόμενος.

– Ἀ δὲ χαριπτὰ
Παλλὰς ἐπεὶ ἐτέλεσσε δαίδαλα παντοῖα.

Χαριστήριος. εὐδοξότερος. διάπυρος. ἢ ὑπερκύπτος τοὺς χαριστῆρας ἀναλαβών, ἀπὸ τοῦ βασιλέα κάλλιστα δεῖ φρυγίως συνιέντα.

C Χαριστίων. ὄνομα κύριον.

Χαρίζεσθαι. καὶ ὡς ἀληθῶς οἱ πολλοὶ ἰδίως ἢ ὅτι ἀφροδισίων. ἀντὶτοῦ ὑποκαταλείπειν τὸ λόγῳ. εἶτα σοι δεῖ χαρίζεσθαι. ἢ πεῖσαι, ἵνα σοι χαρίσωμαι. ἢ χαρίζοιμι. χάριν τιθέναι. οἱ ἢ, νέοι περιαλοὶ αὐτὸ ἀπίστησαν. ἀχαρίστῳ νοσήματι τῷ θυμῷ χαρίζοιμι

tractandæ, ingrato morbo, gratificantes, & animum indulgentes.

Χαρίζομαι. δοτικῇ.

Χαρίκλεια. ὄνομα κύριον. ἢ χαρικλῆς, οὐς

D Χάρ.

Χάρ. πρόφ. Ἐ αὐτὸ τοῦ ἐμοῦ.

Χαριτάδης ὄνομα κύριον. ἐπὶ τοῦ ἀεὶ. ἢ παροιμία. κοινὸν ἐπὶ τῶν χαριτάδην βαδίζειν. ἐπὶ τῶν βραδέως πορευομένων ἐν τῇ ὁδοιπορίᾳ.

Χαριξένη. διάθεσις ἢ μοιχὴ ἡ χαριζόμενη ἑταίρα. ἀφροδίσιος. ἡ γὰρ τοιαύτη χαριξένης παιδὶ γ'

E ὄχλ

Χαρίωνος ὄνομα κύριον.

Χάρις. χάρις χάριτος ἀφὸ ὅτου ἡ πάντως ἀεί. τοῦτον, ἢ φύσιν τινὰ χάριν, χάρις ἐστὶ συμπάθεια.

Χαρίσασθαι. αἰτὶ τοῦ ἐρασθῆναι. ὀλίγῳ χαρίσασθαι. ἀντὶ τοῦ ἀφροδισίων τὸ ἐπιθῦμ.

Autocrustum, & iucundum hominibus, id, ô Plute *per te fit*, paratur, & datur.

Χαρίεν. Proparoxytonè *non rarò ponitur adverbialiter*, pro χαρίεντως. q.d. Gratiosè Elegantèr. Venustè. Urbanè. Facetè. Scitè Lepidè. χαρίεν verò, paroxytonè, *sumitur* pro gratioso, *venusto, eleganti, urbano, facete, lepido*. Et χαριέντως hinc derivatum. Est autem adverbium *Vide praecedentia.*

Χαριπτίζειν. Facetè-cauillaris, & nobis illudis, & scurriliter-loqueris. Damascius Et, Periculum est, ne in ipsas hominum facetorum cauillationes incidetimus. F. Ἢ χαριεντιζόντων *ut legendum, vt sit exemplum ab* χαριεντίζειν *praecedente.*

Χαριεντιζόμενοι. Urbanitate-vtente. Facetiis-vtentes. Cauillantes. vt Aristophanes *passim facit.*

Χαριτουργὸς. Qui operà gratiosa, gratâque facit. *Aut quodam cognomine.*

– – *Quæ profectò grata-opera*
Palladi desinens artem posuit, ac dedicauit.

Χαριέστεροι. Gratiosiores. Illustriores Eunapius. Proò copiosus autem assumptis illis, qui gratiosiores, *ac illustriores erant*, ad Imperatorem Valentem per Phrygiam fuit, vt cum conueniret, & cum eo colloqueretur.

Χαριέττων. Charietton. Nomen proprium.

Χαρίζεσθαι. Communiter quidem *hoc verbum accipitur pro gratificari*, vt vulgus *loquitur*. Peculiariter verò, de venereis *rebus dicitur*. vel *sumitur* pro, cedere alicui in oratione. Vt Setibi oportet gratificari *tuque verbo cedere*. Et rursus. Vt tibi gratificer. Et χαριζόμενοι Gratificantes. Beneficium *apud aliquem* ponentes. *Beneficium alicui dantes*. Et, Illi vero, caput eius amputarunt, *tractandæ, ingrato morbo, gratificantes, & animum indulgentes.*

Χαρίζομαι. Dativo. Gratificor.

Χαρίκλεια. Charicleа. Nomen proprium. Et Charicles, vnus è 30 *tyrannis*.

χάρις. *Gratium Beneficium*. Voluptatem. *Obsequium*. Et interdum *adverbialiter sumitur* pro ἕνεκα. gratiâ. causâ. Propter. *Cum genitivo.*

Χαριτάδης. Charinades. Nomen proprium. Hic tardus erat. Et proverbium. Charinades in itinere faciendo præstantior est &c. De iis, qui in profectione sunt tardi. *Vel, Charmades se vincit cundo. Proverbium est, qui tardè incedunt. Integrum versum vide apud Aristoph. in Vespis pag. 518. v. 23.*

Χαριξένη. Charixene. Meretrix *hæc sunt sarta, & fulta*. Aristoph. *in Ecclesiaz. pag.* 506. v. 18. Non enim quæ à Charixene *sunt*, hæc profectò sunt. *Non sunt hæc farta, & fulta, vt eas quæ Charixenes ducere, & facere consueuerunt.*

Χαρίωνος. Chariónis. Nomen proprium *generis cassi, à ratio χαρίεν. Charien.*

Χάρις. *Soph. in Anal. pag* 31. v 522. Er. *Ad. Chil. 1. Cent. 1. col. 34 ad. 34.* Gratia gratiam enim est illa, quæ parit semper. Hoc est, beneficium ante-collatum *in aliquem, Lat. gratiam* parit *alterum* beneficium.

Χαριεντίζεται. Gratificati. *De rebus Venereis non rarò dicitur & de mulieribus, quæ viris sui corporis copiam non raras faciunt.* Apud Aristoph. in Equitibus. *pag.* 218. v. 11 *Sed locum integrum ibi vide. Schol. eiusd. 9. Vide & præcedentes versus, vt hos melius intelligas. Illic Aristophanes de Comædiarum-doctrina, de Comœdia, tanquam de formosâ muliere, quam multi solicitarunt, & rapuerint, facetè verba facit, & dicit illam Princeps gratificatam-esse, suæ corporis copiam passis fecisse. Pro, Multos quidem dicit Comœdias scribere tentasse & scripsisse, sed paucos in eis scribendis rem-feliciter-gessisse. Paucis in illo comœdiarum scribendarum studio, conatus, rem feliciter successisse dicit. Quare se quidem felicem Comœdiarum scriptorem appellat, alios verò plerosque vocat infelices comœdiarum scriptores.*

NOTÆ.

Χαρίεσσα.] Aristoph. in Equitibus. pag. 118. v. 11.

Πολλῶν γὰρ ἂν φαίνοιτ' αὐτὼ, πλίζους χαρίεσσα.

Schol. annot. g. Πολλῶν γὰρ ἂν φαίνοιτ'. ἀκτὶ δέοντος, ἔδει γὰρ ἐνεστῶτος, ἀντὶ τοῦ παρῳχημένου. πρῶτον δέ, τὸ ἀφροδισίῳ τῷ γυναικὶ οὐκ ἦν ἀφ' ἑτέρου. πρὸς αὐτὸν λέγοντα ὡς ἐπὶ γυναικός. διὸ καὶ τὸ χαρίεσσα ἐθηλύνησε. σημείωσαι οὖν ἀνένδοτόν τινες, καὶ πλίζους χαριέστατα τοιοῦτον. Hinc Suidæ correctio petenda.

Χάρεσσι. Reconciliatio, hoc est, Pax, cum Gratiis, & Venere *fertur* educata, quia nuptiæ, & festa pacis tempore celebrantur.

Χαριστήρια, Idem, ac τὸ χαριστήριον. Gratiarum-actio. Vt, Hęc à me scripta sint, exiguam gratiarum actionem pro multis *beneficijs in me collatis*, reddenti. *Hæc à me scripta sit animi grati pro multis beneficijs accepti exigua significatio.* & χαρίσιον. Charisij, placentæ genus. Aristophanes Dętalensibus. Mittã pellicibus vespere charisios.

Χαριτίωνος. Charitiônis. Nomen proprium *genitivi casus à recto* χαριτίων, *Charitiôn*.

Χάριτας. Gratias. Honores. Beneficia. Vt, Ille verò, mittit Theodorum à Turum gratias, quòd ille maximum Romanorum Legatum honorasset maximè, *maximis honoribus affecisset*. Ἰωακεχάνετο. Et prouerbiũ. Gratiæ *sunt* nudæ. *Dictum hoc est*, vel quia *nos alios* oportet simpliciter *candidè*, & in occulto, *sine clàm, occultè, non palàm* gratificari. Vel, quia Gratię suo ornatu spoliatæ fuerunt. Tres autem *sunt* Gratiæ, Pitho, Aglaia, & Euphrosyne. Gratias *Poeta* nudas fingunt, quia gratis oportet *apud homines* beneficia ponere. *vel quia gratis est benefaciendum.*

Χάριτι, ἢ ἀφροδίτῃ ξυνέσπετο ἡ ἅλλα· γὰρ τετύχθαι ἡ εἰρήνη· διότι αἱ γάμοι, ἢ αἱ ὁρταὶ, ἐν καιρῷ τῆς εἰρήνης ἄγονται.

Χαρίσιον χαριστήριον. τοῦτο αἰσχυνόμενος μοι χαρίσια ὀλίγα, αὐτὶ πολλῶν δοσοδίδου. ἢ χαρίσιοι, πλακοῦντες εἶδος. ἀριστοφάνης δαιταλεῦσι. πέμψω πελλακῇς ἐσπερινὰς χαρισίους.

Χαρισίου. ὄνομα κύριον.

Χαρίτας. πυαί. διηγήσιας. ὁ δὲ, τίθησι διδόντων ὁμολογήσαντα χάριτας, αἰθ' ὧν τὸν μέγιστον ῥωμαίων φρισβάτιον τιμῶσι ἐς ταμάλιστα. ἓ παρσιμία. αἱ χάριτες γυμναί. ὅτι οὐ δεῖ ἀφιλῶς, ἓ αἰσχυνόμενος ταριζεῖσθαι. ἢ ὅτι αἱ χάριτες τὸν αὐτῷ κόσμον ἀφιᾶσιν. ἔστι δὲ αἱ χάριτες. πειθώ. ἀγλαΐα. ἢ εὐφροσύνη. τὰς χαρίτας γυμνὰς ἱστόρησε, διότι δωρεαὶ δεῖ χάριτας τίθεσθαι.

NOTÆ.

ἀφανίζων.] Οὐ φανερῶς. ἐν τῇ κρυπτῇ. Sic & Matthæus cap. 6. v. 3. & 4. dicit eleemosynam facere ἐν τῷ κρυπτῷ) (ἐν τῷ φανερῷ. De precibus etiam faciendis veram rationem præscribens v. 6. dicit, εἰσέρχου τὸ ταμεῖόν σου ἐν τῷ κρυπτῷ) (καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ. Erasm. Ad. Chil. 2. Cent. 7. col. 542. ad. 50. Gratiæ nudæ.

Χαριτάνης. Charitænes. Nomen proprium.

Χαρμὰ. Gaudium. Lætitia.

Χαρίτων θρύμμα. q. d. Gratiarum-frustum, i. *Gratiarum portio*, Venustas. Decus. Ornamentum.

Χαρίτων. Chariton, & Menalippus. In voce Ἀντίπατρος.

Χαρίτωνος. ὁ. Chariton, Charitônis. Nomen proprium.

χάρμα. Gaudium. Voluptas. Lætitia. Polybius. Illius verò mentem simul gaudium, & dolor corripuit, *vel, invasit, & occupavit.*

Χάρμη Pugno. Prælium. *Poet. pro comm. μάχη.*

Χάρμος. Charmus, Syracusanus, in singula *fercula*, quæ *conuiuio* apponebantur, versiculos, & prouerbia dicebat. Clearchus verò Solensis, id poema vocat Διατριβολογίαν, q. d. *Cœnilequium*, i. *orationem de cœna.* Alij, ἀφαλογίαν i. *de opsonio orationem.* Chrysippus, γαστρονομίαν, i. *Ventris-legem.* Alij, ἡδυπαθείαν. i. *suauium-voluptatem.*

Χαροπὸς. Rotundus Pulchris-oculis-præditus. *Lætis-oculis-præditus. Vide Lex.*

Χάροψ. Charops. Et declinatur *in genitivo*, χάροπος. Charôpis.

Χάρων. Charon. *Virg. Æn. lib. 6. pag. 251. Portitor has horrendus aquas, & flumina servat Terribili squalore Charon. &c.* Mors Et *nautica, & traiectorix* Charônis percontationes, & prædonia. *proclamationes vt à præcone, clara voce factæ. De quibus Aristoph. in Ranis pag. 157. v. 18. & 19. Erasm. Ad. Chil. 1. Cent. 4 col. 151. ad. 79.*

Χαριτάνης. ὄνομα κύριον.

Χαριτία. ἡ χαρμονή.

Χαρίτων θρύμμα. καλλώπισμα.

Χαρίτων, ἢ μενάνιππος. ἐν τῷ ἀντίπατρος.

Χαρίτων. χαρίτωνος, ὄνομα κύριον.

Χάρμα. χαρά. ἡδονή. πολύβιος. τοῦ δὲ, ἅμα χάρμα, ἓ ἄλλος ἐλαβε φρένας.

Χάρμη. μάχη.

Χάρμος συγγραφεύς ἐστιν ὃς ἔφασκεν ἐν τοῖς δείπνοις ὧδας ποιεῖν, τοιαύτας, ἢ παροιμίας ἔλεγε. κλέαρχος δὲ ὁ σολεὺς, διατριβολογίαν καλεῖ τὸ δεῖπνον. ἄλλοι, ὀψολογίαν. γύαπτος. γαστρονομίαν. ἄλλοι, ἡδυπαθείαν.

Χαροπὸς. εὐόφθαλμος. διάφθαλμος.

Χάροψ. ἢ κλίνεται χάροπες.

Χάρων. ὁ θάνατος. ἢ πορθμευτικὸς ὁ χάρων παλαιός, ἢ κηρύγματα.

Quia

A Τὶς ὃς ἀκαπνύλης ἐκ πημάτων, καὶ ταραχμάτων;

Τὶς εἰς τὸ λήθης πεδίον;

Χρήσιον ὄρματοποιοῦσιν ἐπ' ἄχθῳ ὕπνου λεγόμενον· ὡς καὶ τὸν ἀνιάτου λίθον. τίς εἰς ὕπνου πάγας; ὅταν λήγουσι τὰ ἄχθεσιν ἀνθρώποις ἐπιπόνως χρωμένοις. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων ἐπιτηδεύειν. ἐν δὲ τρίτῳ φασὶ χρῆσθαι ποιήλλους. ἀνιάσιος δὲ καὶ τὸ ἄνθος. ὄρματο τὸν ὕπνου πάγας ἐπιπλάσιστο ποικιλίας.

B Χάρων. λαμψακηνὸς, ἢ ἐς πυθοκλέους, ἱστορικὸς, ὃς τοῦ πρώτου Δαρείου. οὐκ ἀλλοκότως. μᾶλλον δὲ ἐπὶ τῶν περσικῶν καὶ τῶν οἱ ἕλληνικὰ ἱστορίας. ἔγραψε αἰθιοπικὰ. περσικὰ δὲ βιβλίους β'. ἑλληνικὰ, δὲ βιβλίους δ'. ἐξῆς λαμψακηνὸς β'. λιβυκὰ. ὅρους λαμψακηνῶν δὲ βιβλίους. δ'. φρουτάρχους, ἃ ἄρξαντας τοὺς περὶ λακεδαιμονίων ἔτη ἡ χρονικὰ. κτίσεις πόλεων ἐν βιβλίοις θ'. κρητικὰ, ἐν βιβλίοις γ'. λέγει δὲ καὶ τοὺς ὑπὸ μίνωος τεθέντας νόμους. ἐξέπεσεν τὸν ἐκ τῆς ἐμπελείου πηλοῦ.

Χάρων. Lampsacenus, filius Pythoclis qui tempore primi Darii floruit Olymp. 79. Potiùs verò fuit belli Persici temporibus, Olympiad. 75. Historicus Scripsit Aethiopica, Persica, lib. 2. Græca, lib. 4. De Lampsaco, lib. 2. Libyca. Fines Lampsacenorum, lib. 4 Prytanes, aut Principes Lacedæmoniorum. Sunt autem annales. Origines vrbium, lib. 2. Cretensia, lib. 3. Refert etiam leges à Minoe latas. Naulgationem ex ea columna Herculis.

C Χάρων. καυκηδόνιος ἱστορικός. ἔγραψε τυραννικούς, ἕνα ἐν τῇ εὐρώπῃ, καὶ ἀσίᾳ γεγόνασιν. βίους ἀνδρῶν ἀνδρῶν ἐν β. βίβλοις δ'. βίους ὁμοίους γυναικῶν, ἐν δ'.

Χάρων. καυκρατίτης ἱστορικὸς ἱστορίας τοὺς ἐν ἀλεξανδρείᾳ, καὶ ἐν αἰγύπτῳ, καὶ τὰ ἐπ' ἑκάστου πραχθέντα. βασιλέας τοὺς ἀνὰ πᾶσαν γενεὰν ἐν ἑκάστῳ ἔθνει καὶ ναυκράτους, καὶ ἄλλα περὶ αἰγύπτου.

Χαρώνδας ὄνομα κύριον.

D Χαρώνειος θύρα. ἡ ἐπὶ τοῦ νομοφυλακίου θύρα, δι' ἧς οἱ κατὰ δίκας τελευτῶντες ἐξάγονται. καὶ ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ. ὁ δὲ χάρων τὸ ξύμβολον δίδωσιν αὐτοῖς μέλλουσι δύσεσθαι.

Pro, Morituros ea. *Mox nunc morieris. Mors tibi nam immunet.*

Χαρτὰ χαρᾶς ἄξια. σύμβολον φρονίσεως. τὸ ἐξαίρετον τῷ χαρτῷ, ἐκ λυπηρῶν.

Χαρτὸν σφενδόνης.

E Χαίρει ἡ τὸν κήρυκα σιωπήσασα χρόνῳ
Πολλῷ φανεῖσα, χαρτὰ εἴη ἡ φέρεις.

ἡ ὑστέρα.

Χαίρει; εἰ ἔστι χαρτὰ τυγχάνει τὰ δέ.

Χαρτοφυλάκιον. τὸ ἐξῆς τὸ φυλάττον δέοντα, ἐξῆς τῶν χάρτων, καὶ περιποιούμενον. εἶδε χαρτοφυλάκιον. ἐπιστολοφυλάκιον. καὶ τὰ τοιαῦτα ὁμοίως. πολλαχοῦ τὸ σιτοφυλακεῖον.

F

Excepta voce σιτοφυλακίων, quæ circumflectitur in penultima, & significat horreum, siue granarium, in quo frumenta reponuntur, & custodiuntur.

Quis ad quietem ex malis, & negotiis?

Quis in oblitionis campum venire cupit? Locum apud inferos ita dictum finxit, vt & Auxni saxum. Quis ad afini lanas? *sine versu* 19. Sic inutilem rem vocant. Haud enim afini lanæ, *villi, vellera cuiquam* prosunt. *Vide ad Et supra notatum.* Dicitur autem hoc prouerbium de *rebus inutilibus*, & irritis, eodem modo, quo dicunt, Ollam pingis, *vel exornas, vt Er. Ad. Chil.* 1. *Cent.* 4. *col.* 149 *ad.* 66. Istiusmodi *sunt* enim & *ea res, quæ sunt* apud inferos. Propterea igitur *Aristophanes* afini lanas, *siue villos ita* confinxit poeticè.

Χάρων. Charon, Lampsacenus, filius Pythoclis qui tempore primi Darii floruit Olymp. 79. Potiùs verò fuit belli Persici temporibus. Olympiad. 75. Historicus Scripsit Aethiopica, Persica, lib. 2. Græca, lib. 4. De Lampsaco, lib. 2. Libyca. Fines Lampsacenorum, lib. 4 Prytanes, aut Principes Lacedæmoniorum. Sunt autem annales. Origines vrbium, lib. 2. Cretensia, lib. 3. Refert etiam leges à Minoe latas. Naulgationem ex ea columna Herculis.

Χάρων. Charon. Carthaginensis historicus. Descripsit Tyrannos, quotquot in Europa, & Asia fuerunt. Vitas illustrium virorum, lib. 4. Mulierum etiam *vitas lib.* 4.

Χάρων. Charon, Naucratita historicus. *Scripsit* Alexandrinos, & Aegyptios sacerdotes, & res sub vno quoque gestas. Reges, qui antiquitùs, *vel, alias, priscis temporibus* in vna quaque gente fuerunt. Et de Naucrate. *Vide* Ναυκράτων. Et alia quædam de Aegypto.

Χαρώνδας. Charondas. Nomen proprium.

Χαρώνειος θύρα. Charônia ianua. *Vide, Charontis ianua, vt Er. Ad. Chil.* 2. *Cent.* 8. *col.* 559 *ad.* 22. Vna è Nomophylacij *siue Praetorij* ianuis, per quam damnati iudicio ad mortem, *ad capitale supplicium* educebantur. Et Aristoph. in Pluto. *pag.* 603. 1. Charon verò, signum dat.

Pro, Morituros ea. *Mox nunc morieris. Mors tibi nam immunet.*

Χαρτὰ χαρᾶς ἄξια. σύμβολον φρονίσεως. τὸ ἐξαίρετον τῷ χαρτῷ, ἐκ λυπηρῶν.

Χαρτὰ. q. d. Lætabilia. Gaudio-digna. Prudentiæ *verè manifestum est* signum, vis discernendi ea, quibus gaudendum, & quibus dolendum est.

Χαρτὸν σφενδόνης.

Χαρτόν. Gaudio-dignum. Lætum. Gratum. Sophocles *in Trachinijs. pag.* 119. M.

Saluere præconem iubeo, tempore
Multo tandem ad nos reuersum, & nunc *apparentem, lætum si quid modò,* gaudióque dignum *affers.*

Χαίρει; εἰ ἔστι χαρτὰ τυγχάνει τὰ δέ.

Idem *Soph. in Electra. pag.* 142. M.

Lateris, si modò *tibi gaudio-digna,* lætæ, gratáque *sunt ista.*

Χαρτοφυλάκιον. *Chartophylacium. Scrinium, in quo reponuntur, & seruantur charta. Locus in quo charta tabulæ, scriptáque seruantur.* Omnia *nomina,* quæ ἀπὸ φυλάττω *deducuntur, per* ι *scribuntur, & acuto-norantur in antepenultima. vt* χαρτοφυλάκιον & ἐπιστολοφυλάκιον, *Literarium, in quo publica pecunia seruatur.* σιτοφυλάκιον. *armarium, in quo vasa, & vestimenta custodiuntur.* Et *cætera* his similia.

Excepta voce σιτοφυλακίων, quæ circumflectitur in penultima, & significat horreum, siue granarium, in quo frumenta reponuntur, & custodiuntur.

Χάρυβδις. Charybdis. Mare, quod iuxta Gades absorbetur N.L. & rursus impetuosè redit *in suum pristinum locum*. Est autem dicta, quòd in Chaos, & perniciem *nauigantes* trahat. F. ψαῦσον. Priscus verò de Charybdi dicit, Cùm autem iuxta Siciliam, prope Messanam, in Italiæ freto, nauigarent, vbi Charybdis *est*, l. δυσάν, & venti vehementes inuasissent *eos*, *naues* cum ipsis viris submersæ sunt. Charybdis, & Scylla in angusto loco sita, fluxus Oceani recipit & præter nauigantes submergit. Illic Vlysses amissis omnibus sociis vnà cum ipsis nauibus, ipse solus insidens asseri, *vel, tabulæ* fluctibus maris ferebatur. Hunc Phœnices quidam in aquis nauigantem conspicati, susceptum, nudum ad Idomeneum in Cretam deduxerunt. Hûc Ille hyberno tempore excepit hospitio, & in Phæaciam, quæ nunc Corcyra vocatur, amandauit. Illi verò, *Corcyræi* ipsum cum duabus nauibus, & sociis *demum* mittunt.

Χαρύβδις. ἡ ἀναπνομένη θάλασσα ὑπὸ τὰ γαίδειρα. καὶ πάλιν ῥαγδαίως ἐπαναρίφουσα. ἔστι δὲ ἡ, ὥσπερ τὸ εἰς χάος, & ὄλεθρον καταγον. ἀρίσταρχος ἡ λεγομένη ὑπὸ χαρύβδεως. ὥσπερ λέγουσι ἡ τὴν σικελίαν πρὸς τῇ μεσσήνῃ καὶ τὸν πρόμυν τῆς ἰταλίας. ἐν ᾧπερ ἡ χαρύβδις, κατὰ μέσον ἁπλοβόντων δυοκαίδεκα, αὐτοὺς αἰθρίοις κατέδυσεν. ὅπου χαρύβδις καὶ σκύλλα ἐν στόμασι πέτραι, ὑπὸ δίχεται τὰ τῶν πλοίων ῥεύματα. & τοὺς ὥσπερ πλέοντας βυθίζει. ἐκ τούτου ὀδυσσεὺς πάντας τοὺς ἑταίρους μὴ σὺν πλοίοις δεῖσθαι λαὸν, αὐτὸς μόνος ὑποκρυβεὶς σανίδι ἐν ταῖς βάσμασι τῆς θαλάσσης ἐρίπτο. τοῦτον ἰωσεφίπης φοίνικας τινὰς ἐν τοῖς ὕδασι πλέοντας, αἰσθομένους ἤγαγον ἐν κρήτῃ πρὸς ἰδομενέα γυμνόν. τοῦτον ἐξενοδόχησε τῇ αὔρᾳ τῶν χειμῶνος. & ἀπέπεμψεν εἰς φαιακίαν τὴν νῦν λεγομένην κέρκυραν. οἱ δὲ, πέμπουσιν αὐτὸν σὺν δυσὶ ναυσὶ, καὶ ἑταίροις.

Χασάμενος. ἀναχανόντας. ἔμπροσθεν δὲ ἡ, χασσάμενος πολεμίζειν. τὰ ἐκπαττόμενα τῇ ἀσπίδι δόρατα, ἀναχαίτοντες διέπαττον, ἵνα σκεδασθῇ.

Χασμᾷ. Dehiscis. Oscitas Sublimia cogitas. Mentem ad alta habes *attentam*. Et χασκάζεις Hias. *Inhias. Hians obseruas*. Aristoph. *in Vespis* pag. 335. v 19. Schol. annot. 8. Tu verò hians obseruas Quæstorem, *vt tibi triobolum pro iudicialis stipendio ferat*. Et κεχηνὼς εἶ. Hiabis tu, *ore hiante expectabis, donec accipias, quod cupis.*

Χασμᾷ. μετεωροφρονεῖς. δεῖ ἀλλὰ τὴν διάνοιαν ἔχειν. & χασκάζεις. ἀριστοφάνης. εἰ ἡ χασκάζεις τὸν κολαχρίτην. ἢ χασκήσῃ σύ.

Χάσμασιν. Hiatibus. Rictibus. Vt, Parthi verò, cùm ferarum capita galeis adaptassent, illarum ferarum rictibus vtebantur, *ad terrorem hostibus incutiendum*.

Χάσμασιν. οἱ ἡ πάρθοι τοῖς κεφαλὰς θηρείων ἁρμόσαντες τοῖς κράνεσιν, ἐχρῶντο τοῖς τῶν θηρίων χάσμασι.

Χαυλιόδων. Qui demissos, & prominentes *ex ore* dentes habet. Et animalia χαυλιόδοντα dicuntur, quæ dentes *extra os* ostendunt *exertos*, & *prominentes*, vt talpa, elephas, aper, & si quod aliud *est huiusmodi animal*.

Χαυλιόδων κεκλασμένους ἔχων τοὺς ὀδόντας ἐξέχοντας. ἢ ζῶα χαυλιόδοντα, τὰ φαίνοντα ἔξω τοὺς ὀδόντας. οἷον ἀπὸ ἁλώπεξ. ἐλέφας σύς. καὶ εἴη ἄλλο.

N O T Æ

Χαυλιόδων κεκλασμένους] Lege χαυλιόδοντ. κεχλασμένους ἔχον. &c. Vide comment. Eustath. in lib. T. τῆς ἰλιάδος. pag. 1872. 31. 32. Idem apud veteres τοῦτον ὑμὸς dicebatur περόδων i. qui dentes prominentes habet, & ex ore productos, vt in apris, & in elephantis videmus.

Χαῦνον. Sublime. vel latum, *latè patens, & amplum*, & magnum. Quæ enim *mollia, laxáque sunt*, in latitudinem explicantur, *& facilè dilatantur*. Aristoph. Auib. pag. 400. v. 11. & 11. Ep. Ex nubibus, & sublimibus locis *nomen desunt capio, quod vrbi nouæ nunc imponatur*. Pi. Amplum aliquod, *latéque patens nomen habera* prorsus vi*: *Hanc igitur nouam vrbem vocemus* Nephelococcygiam. *: *In nubibus ædificatam & cuculorum domicilio destinatam*. χαῦνον autem etiam dicitur infirmum. *Quod enim molle fungosum, laxum, & solutum est, id infirmum est.*

Χαῦνον. ὑψηλὸν. ἢ πλατὺ, & μέγα. τὰ γὰρ χαῦνα, εἰς πλάτος ἁπλοῦται. ἀρίσταρχος ἄριστον. ἐν τῷ μετεώρων χωρίων χαῦνόν τι πάσι. λέγεται ἡ, καὶ τὸ ἀσθενές.

Χαυνοπολίτας. Chaunopolitas. In Reipub. administratione, vel in ciuitate, molles, eneruatos, languidos, remissos, solutos, lentos, ignauos. *Vel, tumidos, inflatos, superbos, & insolentes.*

Χαυνοπολίτας. κεχαυνωμένους ἀπὸ τῆς πολιτείας, ἢ τῆς πόλεως.

Χαύνωσιν. Laxationem. Hoc est, litium solutionem, *& iudiciorum vitationem*. *Aristoph. in Nubibus* pag. 10. *v.* 8 & 9.

Χαύνωσιν. τὴν δίκης, λύσιν τῆς δίκης.

Quomodo discet vnquam iste vitationem litis? i. litium vitandarum rationem?

Πῶς ἂν μάθοι ποθ' οὗτος ἀποφεύγειν δίκας.

Aut vocationem in ius, & testium citationem, *aut solutionem iudiciorum persuasoriam?* i.

Ἢ χαύνωσιν τὴν ἀπατηλείαν;

rationem, quâ possit auditoribus persuadere non esse litigandum, vt iudicia fic vitet, & periculum inde litigantibus impendens?

Idem

A ἀλλ' ἀκούετε, καὶ δήλους ὑμᾶς ποιήσω τοὺς ἀκούοντας. ὅτι τὸ πείθειν τοῦ δίκαιον

Idem est, ac si dixisset, & quomodo poterit esse discere fraudem, quæ verbis inanibus, vel, verborum lenocinio vel, verbis novis, & insolentibus persuadet auditoribus ve-

rum esse, quod ipse dicit? εἰ ἀκουσεῖσθε τοῦτο λέγοντος, quod Iudicibus persuadere debemus inesse, vt dicamus, si audiendum molestijs liberari, & à iudicijs absolui velimus.

Χαίνους ἄρτους ἐλαίῳ ἀναῤῥυπῶντας καὶ ὀθόνιον λάχανα ὀπτά.

Χαίνους Panes hordeaceos oleo conspersos, vel olera assata.

ΤΟ' Χ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΑΙ.

X cum Ai.

B Χάων. χαῦός ἐστιν, ὁ κεκαμμένος βακτηρία, ᾧ ποιμένες χρῶνται.

Χάων. Est curuus baculus, quo pastores vtuntur. Pedum. *Apollonius περὶ ἀντωνυμιῶν. lib. 4. pag. 210. B. 972. Vide Schol. in* Σκηπτοῦ χαῦν. *vnde Suid. illa & Callimachi desumpta affertur.*

Χαρίεις. ὄνομα κύριον.

Χαρίεις. Cnæus. Nomen proprium.

Χαρίεσσα ὁ χαίρων τοῖς σκώμμασιν.

Χαρίεσσα. Gaudens-malis. Qui-delectatur-malis alienis.

Χαίρων λικμῶν. ἀρυβδεμάτων φλυαρῶν. καὶ χαίρων. σαίρων.

Χαίρων λικμῶν. Gaudens nugis. Erubescens ob suas nugas. *Sua garrulitate gaudens & cum suis nugis valens.* Et χαίρων *sæpe significat* lugere, lamentari, flere, plorare, *quod per antiphrasin accipitur. Vt, quum aliquem iubemus* μακρὰ χαίρειν, *i. longum valere, idem significat, ac si iubemus eum* μακρὰ κλαίειν *longum lugere, vel plorare longum. Vide Aristophanem in Equitibus. pag. 215. v. 12. Schol. annot. 12.* κλαῦσον τὸ μακρὰ κλαῦσαι.

C Χαῖρε φίλον ἔφη γυναῖκα βουλευθῆναι ἀπολαῦσαι, σβέσασαν τὸν λύχνον, φασὶ τοῦτο αἰνιττόμενον. οἱ δὲ, αἰσχρὰ. ἄλλοι, χαῦνον.

Χαῖρε φίλον ἔφη γυναῖκα βουλευθῆναι ἀπολαῦσαι. Valechara lux. Mulierem libidini inseruire volentem, extincta lucernâ, hoc dixisse ferunt. Alij verò *putant intelligi mulierem* turpem *deformem*, alij vetulam, & *anum. Vtraque lucem odit, quæ manifesta corporis vitia spectanti demonstrat. Extincta verò, vel sublata lucerna nullum discrimen inter iuuenilem, & anilem ætatem, nullum inter formosas & deformes mulieres oculis obseruari potest.*

Χαιρεφῶν. ἀθηναῖος τὸν δῆμον σφηττίου. φιλόσοφος. συνήθης ἀκουστής.

Χαιρεφῶν. Chærephon. Atheniensis, ex municipio Sphettio. Philosophus, Socratis auditor.

Χαιρεφῶν. Χαιρεφῶν ἦν τις τῶν μάλιστα γνωρίμων συνήθης ὁ Χαιρεφῶν. οὐδὲν ἢ ἀυτοῦ δοκεῖ σωζεσθαι τῶν συγγραμμάτων. δοκεῖ δὲ ἡμιθνὴς γενέσθαι διὰ D σφόδρα ἐχθρὸν αὐτὸν τῷ δήμῳ, καὶ σκόλοψ ἐμβριθὴς τὰ μάλιστα καὶ ἀποξυσθεὶς συνήθης συνάπτειν αὐτοὺς λέγει· οἷς οὐδὲν ὄφελος ἦν, μὴ συμβουλεύειν, οὐδὲ χρῆσθαι, οὐδὲ πολεῖν.

Χαιρεφῶν. Chærephon fuit vnus de numero eorum qui Socrati maximè familiares fuerunt. Nullum tamen ipsius scriptum putatur extare-seruatum. Videtur autem valde feruidus fuisse. & cum fratre graues inimicitias exercuisse. Xenophō autem dicit, Socratem ipsius conciliare-volentem, dixisse, nullam esse oculorum, neque manuum, neq; pedum vtilitatem, nisi consentiant. *Consule Aristoph. in Nubibus pag. 67. v. 7. Schol. annot. 4. vnde Suidas hic legitur,* ἀδαμαντίου, *pro,* τοῦ δημοῦ. *Et,* περὶ οὐ ὑπερβ.

Χαιρεκράτης δὲ περὶ τῆς ὠχρᾶς, καὶ ἰχῶδους. καὶ παρουσίας. οὐδὲν διαφέρει χαιρεκράτης τοῦ φύσει. ἐκ γὰρ ἰχῶδους καὶ ὠχρᾶς τὴν ἰδέαν, ἦν σοφὸς στωμυλικός. ὅθεν καὶ νυκτερὶς ἐκαλεῖτο.

Χαιρεκράτης. Chærephon. *Dicitur* de pallidis, & macilentis. Et prouerbium *ab eo manauit, quod extat apud Aristoph. in Nubibus pag. 83 v. 8. Schol. annot. 3. Erasm. Adag. Chil. 2. Cent. 9 col. 594. ad. 89.* Nihil differes à Chærephontis natura, *i. facie-figurâ.* Erat enim macilentus, & specie, *vel aspectu, vel vultu* pallidus, quippe quòd philosophiæ-studio contabuerat. Quamobrem etiam E vespertilio vocabatur.

Χαίρων. σιωπῶν. σιγῶν.

Χαίρων τῶν ὄζει περιστερῶδες, ἀπὸ λευκανθείας, ἢ περιστερείας. οὕτω δὲ καὶ ἀφ' ἡδέος τῆς ὀσφρήσεως.

Χάιρων. *Gaudere. Lætari. Valere. Salutare. Et per antiphrasin, tristari, lugere, gemere.*

Χαίρειν. Hæc est discedentium, aut accedentium salutatio. *Quum quis eum ad aliquem accedit, eum salutare iubet. Quum ab eo recedit, eum valere iubet, et valedicit.* In epistolarum verò principijs ponebatur χαίρειν. q. d. *gaudere, lætari, salutare, & subaudiebatur verbum* ἔχομαι *precor, opto. Latini, Salutem dicere.*

Χαίρειν. περίτριμμα ἐπὶ ταῖς ὀσφρήσεσι προσπιθέμενον τινες νομίζουσι. ἀπόλλων οἱ ὕστερον ἀλλήλοις ἐπέστελλον. εἶτα ἄμφω πολυχρόνιον τὸν λίγνν. ἐφ' ὧν ἡ ελένη φησὶν ἔμβαλεν ἀκανθὸς, ἃ τοὺς ὀσφρήσεσι τοῖς ἀθλίοις ἀνθρώποις σφαττομένοις. ὁ δ' ὦ ὑπερηδόνει, ἀγγελῶ ὅτι καὶ παλαιοὶ ἐχρῶντο, καὶ ἐπιστέλλουσιν οὕτως ἀλλήλοις. ὁ μὲν τοσοῦτον ὁ τυγχάνων, ὡς ἡμᾶς, ἀλλὰ καὶ φιλούμενος ὑπ' ἀλλήλων.

Χαίρειν. Gaudere. Salutare. Quidam hanc salutationem epistolis serò additam-fuisse putant. Olim enim alios-aliis ita simpliciter scribere consuesse *dicunt.* Vt, Amasis Polycrati hæc dicit. Eubulus verò Comicus ait primum Cleonem ex *insula* Sphacteria sic Athenienſibus scripsisse, eóque *scribendo, salutandique genere, supra-modum-delectatum-fuisse, ignorans, veteres quoque vsos-fuisse hoc salutationis genere,* & ita se mutuò salutare-consuesse, non solùm in primo congressu, vt nos *facimus* sed etiam *in ipso digressu,* quam alij ab alijs

discedunt. Nam prò eo, quod alij dicebant Valere, & sanum-esse, se mutuò gaudere, & saluere iubebant. Vt aues, quæ τὰ οἰ, discunt ab hominibus illud χαῖρε. Gaude. Salue. Vale. Et illud, εὖ πράττειν. Rem feliciter-gerere. Felicem-esse. Et illud, Ζεὺς ὕπατος. Iupiter propitius tibi sit. Et alia huiusmodi. *Nam* aues precantur *hæc*, quamuis nesciant quid dicant, neque bene affectæ sint erga homines: sed ita linguam informatam habeant, *vt hæc proferant concinnè.*

Χαίρειν. Gaudere. Saluere. Mos *fuit* antiquus, epistolis addere τὸ χαίρειν. Qui verò dicunt Cleonem primum hoc *salutandi genere* vsum-fuisse, falluntur.

Χαίρειν. Gaudere. Lætari. Saluere. εὖ πράττειν. Rem feliciter-gerere. Felicè-esse. Πολλὰ φρονεῖν. Multa sentire. *N. I. fortasse. Sana mente præditum esse. Sunt* salutationes, *quibus olim homines vtebantur in epistolarum principio. Vel ad aliquem accedentes, vel ab eo recedentes. Alij verò dicunt per antiphrasin* χαίρειν, gaudere, lætari, saluere, prò, lugere, plorare, gemere *sumendum.*

Χαίρειν. Ita Cleon *in suis epistolis ad aliquos scriptis* inscribebat. *Limi legas* κλέων. Plato verò, εὖ πράττειν. At Epicurus εὖ ζῆν. i. Bene-degere.

Χαίρων εἶπεν. Cùm vale dixisset. Pro cùm decessisset. Vt, Ille verò per aliam viã accessit, cùm Missanæ regioni vale dixisset. *Sic & Virgil. Ecloga tertia. pag. 9. v. 14. Et longum formosè vale vale, inquit Iola.*

Χαίρων. Aristoph. Pluto. *pag. 34. v. 11.* Licet *tam vobis* gaudere. *siue velitis, siue nolitis.* Prò, quouis modò *vos gaudere nunc oportet.* Idem etiam *in eadem fabula pag. 19. v. 14 & 15.*

Saluere quidem vobis, ô viri populares, est
Antiquum iam dicere, & putridum.

Et, χαίρειν φράσαντες. Vale dicto. Prò, cùm eis nuntium remisissent. Cùm eis renuntiassent. Cùm eos damnassent.

Χαρμόσυνα. Gaudij. Lætitiæ. Eodem autem accentu notatur, quo nomen ἀλγηδόνα. i. doloris. Vt enim ab ἀλγῶ, doleo, *deducitur* futurum ἀλγήσω, dolebo. vnde ἀλγηδών, ἀλγηδόνα. ὁ. dolor, doloris. Sic à χαίρω, gaudeo, lætor, χαιρήσω, gaudebo. lætabor, χαρμόσυνον, χαρμόσυνα. ὰ. Gaudium, gaudij. Lætitia. lætitiæ.

Χαιρήμων. Chæremon. Comicus. Ex ipsius fabulis sunt illæ, Traumatias (vt Athenæus ait) Vreus, Alphesibœa, Centaurus, Dionysius, Vlysses. Thyestes. Fuit & alter Chæremon, qui scripsit Hieroglyphica.

Χαριδῶται. Chæridenses. Qui eandem artem didicerunt, quam Chæris. Vel, qui meditantur *eandem artem, & eadem canendi genera, quæ Charis. Aristoph. in Acharnens. pag. 261. v. 10. Schol. annot. 10. & pag. 295. v. 19. & 20. Schol. annot. 14 & 15 vnde Suid.* Chæris autem *fuit* tibicen Thebanus indoctus. Si autem Attici dicunt χαριδῶται, Chæridenses, à Chæride, vt & à ἐλαία, ἐλαιάς, columba, περιστερίδης, columbæ-pulli, *columbini pulli.* Hic autem in sacrificiis tibia canebat. Fuit autem & *alter* citharœdus. Aristoph. *in Pace. pag. 471. v. 11. 12. Schol. annot. 5 vnde Suidæ correctio petenda.*

Quia, si Chæris vos viderit,
Accedet, fibulâ- luxurius innoca-
Tus, i. non vocatus.

Et prouerbium. Chæris canens orthium. *Aristoph. in Acharnens. pag. 263. v. 10. Schol. annot. 10.* Orthius autem, erat tibiæ modus, ita dictus, *quod alta, clara q; voce canerent.* quasi dicas contentus, & *vocis contentionem, & intensionem habens.* Et Hom. *Iliados Λ. in principio. v. 10. & 11.*

Ibi stans vociferata est Dea, magnáque, terribilique voce.

λων. αὐτὸ τὸ ὑγιαίνειν, καὶ εὐπράττειν, χαίρειν ἀπεκάλουν ἀλλήλοις. ὥσπερ οἱ ὄρνιθες ἐμανθάνομεν ἀπὸ τῆς αὐθρώπων, τὸ χαῖρε καὶ τὸ εὖ πράττειν. καὶ τὸ, Ζεὺς ὕπατος, καὶ τὰ τοιαῦτα, οἱ ὄρνιθες ἄδηλοι. ὅτι οἴδασιν ὅ, τι λέγουσιν, ὅτι διακείμενοι πρὸς τοὺς αὐθρώπους. ἀλλὰ εἰρθισμένοι τὴν γλῶτταν.

Χαίρειν. ἀρχαῖον ἔθος τὸ ἐπιστολὰς προσπυθέσθαι τὸ χαίρειν. οἱ δὲ λέγοντες πρῶτον πλίνθα χρήσασθαι τούτῳ, ψεύδονται.

Χαίρειν. εὖ πράττειν. πολλὰ φρονεῖν, προσφέρεσθαι. οἱ δὲ χαίρειν. οἰμώζειν. κατάζειν.

Χαίρειν. ὅταν ἀπίῃσι πλέων. ὁ δὲ πλάτων, εὖ πράττειν. ὁ δὲ Ἐπίκουρος. εὖ ζῆν.

Χαίρων εἶπεν. ἀντὶ τοῦ καταλιπών. ὁ δέ, ἀλλαχόθεν ὁδοῦ παρεγένετο, τῇ μασσαλιωτῶν χαίρειν εἶπεν.

Χαίρειν ἐᾶν τι βούλεσθαι, καὶ τὸ μή. ἀντὶ τοῦ παντὸ τρόπου. ἀριστοφάνης πλούτῳ. παρέσω χαίρειν ἐᾶν τι βούλεσθαι, καὶ τὸ μή. ἢ ἐπὸ ἀυτός.

Χαίρειν ἐᾶν ὑμᾶς ὅστις αὖ ἀνδρες,
Ἀρχαῖον ἤδη περισαπερδύειν, καὶ σκαφέα.
χαίρειν φράσαντες, διστακξάμενοι, καταγόντες.

Χαριδῶται. χαραῖς. παρὰ τοῦτο δὲ, ὡς ἀλγηδὼν. ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ ἀλγῶ, ἀλγήσω μέλλοντος, ἀλγηδὼν, ἀλγηδόνα. ἀπὸ τοῦ χαίρω, χαρμόσυνον, χαριδῶται, χαριδίας.

Χαιρήμων. χαιρικός. ἢ δραμάτων αὐτὸ ὄντα ταῦτα. θαυμασίας. ὡς ἀθηναῖός φησιν. ὑρέας. ἀλφεσίβοια κένταυρος. διόνυσος. ὀδυσσεύς θυέστης μινύαι. καὶ ἕτερος χαιρήμων. γράψας ἱερογλυφικά.

Χαριδῶται. ὑπὸ τοῦ χαρίδος παιδεύεσθαι. ἢ μελετῶντες. χαρὶς ἡ, αὐλητὴς θηβαῖος ἄμουσος. ὅτου ἡ λέγουσιν ἀττικοὶ δὲ τοῦ χαρίδος χαριδῶται, καὶ ἀπὸ τῆς περιστερᾶς, περιστεριδῆς. ἐθύετο δὲ αὐλεῖ ἐν ταῖς θυσίαις. ἦν δὲ καὶ κιθαρῳδός. ἀριστοφάνης.

Ὡς ἦν χαίρεις ὑμᾶς ἴδών
Πρόσθεν αὐλήσων ἅπαν-
τα.

καὶ παροιμία. χαίρεις ἰδὼν ὄρθιον. ὀρθιος ἡ αὐλητικὸς νόμος ὑπὸ καλλίμαχος. ἢ ὅτι ὀρθιος, καὶ αἰσχρὸν ἐμμελὲς.

Εἴθα σαῦ ἤϊσι θεὰ μάχα τε, δεινόν τε;

Orthium

A Ὀρθὸν ἀχαιῶν.

Χαῖρις. κιθαρῳδὸς. μνημονεύει ὁ αὐτὸς καὶ Φερεκράτης ἐν ἀγρίοις.

Φέρ' ἴδω κιθαρῳδὸς τὸν κάκιστον ἐγήσομαι.
Πεισαμενὸς μὲν μέλπτας ἦν ἐγὼ ἀξέμενος.

Εἰ γὰρ ἴδοι. χαῖρις ὄζει.
B καὶ ἕτερος, ὃν μνημονεύει κωμῳδὸς ἐν τοιούτῳ.

Χαίρεμαι ζάτῃ. δῖτις ὁ πάσης ἐπιτηδευόμενος ἡδονῆς, αὐτὸ τοῦτο χαίρειν, χαίρεμαι εἶπεν, ἀφ' οὗ καὶ δᾶτισμός.

Χαίρειν. δοτικῇ τῇ διὰ τοῦ ι. καὶ χαίρειν ἀλλ' ὑδόται. ἐφέστηκεν ὧν λέγουσιν, εὐριπίδης ἐν σισύφῳ.

Χαίρειν τέ σ' ἐᾶ βίοτον ἀλυπίαν τινὰ.

C Τόν τε μιαρὸν ὀλέσθαι τόν.

καὶ χαιρούμενος.

Χαίρων. λακεδαιμόνιος. ὃς ἐπρέσβευσεν εἰς τὴν ῥώμην ὑπὲρ ἀγγίνου ἀνδρὸς, καὶ σφριγητικοῦ. νέος ἦν τὰ σώματος, καὶ ἀνάπτυκτος ἀγωγὴν τετραφώς, ἀλλ' ἐκ λακαινῶν, καὶ κοπώδης, ὁ ἀπὸ τύχης ἕτερος ἐπιβάλλῃ, ταχέως ἐδεδιήκει φαντασίαν ἐν τοῖς πολλοῖς καὶ τὸ ἀνδρῶν ἀφελάδελφος τέως
D χάρων, ἐπὶ οἷ τέρατος σεσυχήκεσαν φαῖς ὑπολαβοῦσις τὴν τυράννων ἀδελφῆς, καὶ γυναικῶν, ἐ μητρῶν, καὶ τέκνοις, καὶ τοῖς ἄλλοις ἀπέδωκε τοῖς ἰδίοις ἀξιώμασι. μὴ ἢ καὶ τοῖς καινοῖς, ὡς ἰδίοις χρώμενος, ἐξεδικάσατο τοὺς πεφευγότας. ἀ νόμως φυγαδόθησαν. οὐ καινῶν δόγματος. οὐκ ἀρχόντων. ἐφ' οἷς ἀγανακτήσαντες, κατεψήφισαν δικαστὰς τὴν καινὰν καὶ τοὺς νόμους. ὁ ἢ χάρων διαφανὴς τὸ ἡδύσθμον, καὶ συνήδιος ἀεὶ τοῦ κρείττω καταζεύξαι τὰ
E τῆς πόλεως, τὸν δικαιότατον τῶν δεκεμβύρων ἐπιτελλανίδων, ἀνεπαρδόμενον ἀπὸ βαλανείου, ἐξιόντα τῶ ἢ πλήθους ἀγανακτοῦντος δῆτα τοῖς γεγονόσι, ὁ φρατικὸς ἐδίωκε δῆμος εἰς λακεδαίμονα, τὸν χάρωνα παρακαλῶν εἰς κρίσιν ὑπὲρ τῶ φεύγοντος καὶ τὸν ἐπιτελλανίδων. ἐ κατακρίνας, ἀπέφυγε δίκαιον. τούς τε λοιποὺς δεκεμβύρους παρέξειν εἰς τὸ ταυτὸν τοῦ ζήτησιν τῆς δικαίου ἀλυθείας. φοβούμενος ἢ μὴ ἐξεκομίσωσι τὰς ὑπὸ τοῦ φυγάδου αἰτηθείσας πόλεις, αἷς ὁ χάρων ἐπιτῆ ἀφέλετο βασιλεῖ χόρῳ ἐφέσεως.

F Χαιρώνεια πόλις. ἡ χαιρωνεύς, χαιρωνίτης.
Χαιρωνεύς.

Χαίροντος. ἐπιτροπὴ κύρου.

Orthium Achiuis, i. classicum alto, claróque sono.

Χαῖρις. Charis. Citharœdus. Mentionem facit autem eius & Pherecrates in Agriis.

Eia videam citharœdum qui pessimus fuerit.

Pisanneles cum Melete fuit malus citharœdus. *mane quietè*. quiescè, tace. nam, quis omnium pessimus fuerit,

Ego noui. Charis est.

N. L. Fuit & alter, cuius meminit Cratinus in Nemesi.

Χαίρομαι. Quære apud *Aristoph. in Pace pag. 144. v. 14. Schol. annot. 15.* Dacis Petasatæ. è loquentibus audens, dixit χαίρομαι, cùm esset dicendum χαίρω. gaudeo lætor. Est igitur Datismus, *i. Barbarismus. Datus enim, Barbarus erat, & barbare loquebatur.*

Χαίρω, Gaudeo. Delector. Lætor. Datiuo. Et χαίρω σε ἐλεύθειν. Lætor te venisse. Sic Oropici dicunt. Euripides Sisyphod. ἐφίετσι.

Lætórque profectò te, ô præstantissime Alcmenæ fili Hercules, ad nos incolumem venisse,

Illúmque sceleratum tuum aduersarium periisse.

Et χαίρω ἀφῶ. reperitur à gaudens. Latus. vt à χαίρομαι. ἔμαι. quod pro χαίρω dictum videtur barbarè. vt ex præsenti χαίρομαι patet, quamuis τὸ χαίρω. ῶ sit Attici familiare.

Χαίρων. Chæron Lacedæmonius, qui Romam legatus iuuis, vir ingeniosus quidem, & ad res gerendas strenuus: at iuuenis & humilis, & plebeiam educatione sortitus, *i. & plebeiorum more educatus.* Hic plebem ductans, *i. cum esset Tribunus plebis*, ad motu, quod nullos alios ausus fuerat, & ita celeriter autoritatē apud vulgus tibi comparauit. Ac primùm quidem abstulit agrum, quem tyranni concesserant reliquis tyrannorum sororibus, & vxoribus, & matribus, & liberis. *N. L.* & hunc distribuit tenuibus *hominibus* temere, & inæqualiter, pro suæ potestatis arbitrio. *ἔ. μετὰ τοῦ ἰδίου.* Postea verò publicis, vt priuatis, vtens, *publicus* redditus consumebat. *χάρων ἐνόμ.* non legem curans, non communem decretum, non magistratum. Propter quę cùm *cæteri Magistratus* indignati fuissent, cōmunium *rerum* examinatores: *Conferæ*, secundùm leges constituti sunt. Chæron autem animaduertens id, quod fiebat, & Reipub. malè gestæ tibi conscius, Apollonidem, qui Censorum erat clarissimus, interdiu confodit ex balneo redeuntem. Cùm autem populus hæc *bona hominis* facinora molestè ferret, Dux Lacedæmonem profectus, in iudicium adduxit Chæronem, ob Apollonidis cædem, reúmque peractum in vincula conjecit, & reliquos Censores incitauit ad faciendam publicorum *bonorum* veram inquisitionem. Illud etiam ipsi curæ fuit, vt exulum necessarij reciperent facultates, quas Chæron illis paulo antè abstulerat.

Quibus ille ciuitates, quas à Phocensibus ademerat, restituere coactus est.

Χαιρωνεῖα.

Χαιρώνεια. Chæronea. Vrbs *Bœotiæ*. & Chæronensis, *eius ciuis*. & Chæronicum, *nomen adiectiuum, & possessiuum ab vltimum. ὁ*

Χαίρωνος. Chæronis. Nomen proprium *genitiui casus à nomin. χαίρων. Chæron.*

Χαῖται. Crines. Capilli. Coma.

Χαιτήεις ἵππος. Equus comam alens. Equus comatus, crinitus, iubatus.

Χ cum Ε.

Χέδροψ Legumina. Et in singulari numero, χέδροψ, Legumen. Ita Thucydides.

Χεζητιάων Cacaturiens. i. Cacare cupiens. Aristophanes *in Avibus pag.* 399. *v.* 10. 11. 12. *Sed legitur ibi* Πατροκλείδης, *vt hic legendum. Error ex abbreuiationis ignoratione natus. Schol. annot.* 5. *&* 6.

Sique Patroclides aliquis vestrum esset cacaturiens,

Non cacaret in pallio: sed in-alium-anolaret;

Et elisto-ventrù-crepitu, & respiraus, vel, & respiratione-recreatus, ad vos *denuo rursus denolaret.*

ἐξίδιον εἰς θυμ. *Sic enim Schol. annot.* 5. pro, ventric onus deponeret, aluum exoneraret, cacaret. *Eustath. Iliad. N. pag.* 950. 55. *huius loci meminit, & dicit,* ἐξίδιον *proprie quidem significare, propter ingentem metum exsudare, sudorem ex corpore emittere, per translationem verò, & honestatu causa, dici* ἐξίδιον *pro, prae metu aluum exonerare, cacare.* Patroclides *autem iste* videtur politicus *quidem, & eloquens fuisse: sed tamen aliàs strata fœdasse.* Quamobrem etiam χεζὼς vocabatur, i. Cacator. *Gallicè, Chieur, Chiard.* Et rursus Aristophanes *in Ecclesiaz. pag.* 493. *v.* 31. 32. 33.

Antisthenem aliquis vocet quanis arte.

Hic enim vir, propter saltem gemitus, crepitúsque ventris,

Nouit quid anus velit cacaturiens.

Hic Antisthenes fuit medicus effœminatus. Liberatus tamen fuit morbo multicaco, *vt ita loquar licet*, e morbo, *quo liberatus, multum cacabat.*

Χίζομεν. Cacamus. Pro, Mulctamur. Aristoph. *in Equitibus pag.* 195. *v.* 9. *&* 10. *Schol annot.* 5. *&* 6.

Nos verò damus Cleoni dona, quæ petit, *alioqui, conculcati*

A sene, i. à populo, *octuplum cacamus.*

Pro, *mulctamur, &* longè plura *darecogimur quàm aequum sit.* Sensus verò *hic est*, propter exigua munuscula, *vel, lucella*, Cleon Reipub. negocia prodit.

Χιδόντες. *Pro* χυδόντες. *quod à* χέω, *quod à* χύω. *fundo, spargo, dilato.* Dilatati.

Χελιδόνια. *Vel* χελιδονίας. *vt Athenæus li.* 8. *pag.* 178. *l.* 3 Chelidonias. Piscis quidam. Dicitur *etiam apud eundem Athen. eodem in loco* χελιδών, *piscis polypo similis, & genere fumoso. Dicitur* χελιδὼν & ipsum muliebre pudendum, *q. d. hirundo, fortasse propter aliquam coloris cum ea similitudinem.* Item equinæ vngulæ cauæ *pars*, *vocatur* χελιδών. Quidam & canum eandem partem *ita vocant.* Et argenteum nomisma Peloponnesiacum. Chelidonem etiam vocari *tradunt* humani cubiti superiorem *partem, quæ est* in ipso *cubiti* flexu. Chelidon etiam dicitur illa nauis, qua *nuptæ profectæ* Massiliam transportabantur. Quinetiam quidam de priscis veribus *vocabant Chelidan* & Cleopatræ cinædus.

Χελιδόνιον μέλος. *q. d.* Hirundineum carmen. Cantus hirundinis. Est autem eius vox, non luctuosa sed cantus incitatorius, & adhortatorius ad opera *rustica, i. qui vim habet excitandi. & adhortandi homines ad opus in agris faciendum. Vide Lex in* ἐαρίσιμον, *&* ἐαρίσιμος. Propterea *hirundo* in hyeme neque volat, neque canit.

Χαῖται, αἱ τρίχες αἱ κόμαι. A

Χαιτήεις ἵππος, ὁ χαίτην ἔχων.

ΤΟ Χ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

Χέδροπας. ὅσπρια. καὶ ἐπὶπαν χέδροψ τὸ ἕσπριον. οὕτως Θουκυδίδης.

Χεζητιάων. βουλόμενος χέσαι. ἀριστοφάνης.

Εἰ τις πατροκλείδης τις ὑμῶν τυγχάνει χεζητιῶν. B

Οὐκ ἂν ἐξίδιον εἰς θοιμάτιον. ἀλλ' αὐτόθι

Καὶ παραρδοῖ, κἀναπνεύσας, αὖθις ἂν κατέλιπεν.

αὐτῇ ἀποτάσσει. ὅθεν ὁ πατροκλείδης πολιτικὸς μέν, καὶ λόγιος. ἄλλως δὲ κατεχρυσωμένος τὴν γνώμην, διὸ καὶ χεστὸς ἐλέγετο. καὶ αὖθις ἀριστοφάνης. C

Ἀντισθένη τις καλέσαι τῶν πάνυ τέχνῃ.
Οὗτος γὰρ ἀνὴρ ἴσχει γε συνεχόμενον.

Οἶδε τί ποθ' ὁ γέρων βούλεται χεζητιᾶν.

ἔστι δ' ὁ αἰσχύνης ἰατρὸς ἐν Θηλυδρίᾳ. ἀπολλάξαι μὲν πολυχρόνιου νοσήματος.

Χίζομεν. ζημιούμεθα. ἀριστοφάνης. D

Ἢ μεῖς ἢ δίδυμον. εἰδικῶς, παρὰ τὸ δίδυμον

Τὸ πρὸς τὸν γέροντος ἐκπαλάσιον χίζομεν·

ἀντὶ τοῦ πολλαπλάσιον. τὸ δὲ νόημα ὅτι μικροῖς λήμμασιν ὁ πλέων τῆς πόλεως ἀποδίδοσι τὰ πράγματα.

Χιδόντας. πλατυνθέντας.

Χελιδόνας. ἰχθύος τινός. λέγεται χελιδών, καὶ τὸ γυναικῶν τὸ μόριον. ἔστι δὲ τὸ κοῖλον τῆς ἵππου τῆς ὁπλῆς. ἔστι δὲ τῷ κυνὶ τὸ αὐτὸ μόριον. καὶ νόμισμα Πελοποννησιακόν. καλεῖσθαι δὲ χελιδόνα, καὶ τὸ ἀνθρώπου τὸ κάμπτειν τὸν ἀγκῶνα, τὸ καὶ τὰς κώπας. λέγεται δὲ χελιδών, καὶ ἡ ναῦς ἡ τοὺς εἰς μασσαλίαν ἀγκυβίστους. E χρησμολόγος δέ τις τῷ πάλαι. καὶ ὁ κλεοπατρίδης κίναιδος.

Χελιδόνιον μέλος, τὸ τῆς χελιδόνος. ἔστι δὲ αὐτῆς ἡ φωνή, οὐ θρηνώδης. ἀλλ' ἁρμοστικὴ πρὸς ἔργα. ὅθεν τοῦτο χειμῶνος οὔτε ἵπταται, οὔτε φθέγγεται. F

Χελιδ—

A Χελιδόνων μυσοῦσι. ὅτι τῷ βαρβάρῳ, καὶ ἀσαφεῖ πεποίηται. καὶ γὰρ ἡ χελιδὼν, ὅτι τῷ βαρβάρῳ. ὑπερφέρει γὰρ Θρᾴττης χελιδών. καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς. ἢ δεῖ χελίσαι βρέμοντα Θρᾴττια χελιδών. καὶ Εὐριπίδης πολὺ δ' αὐτῶν κισσὸς, ἐφυσᾶτο πελάδνος. χελιδόνων μυσοῦσι.

Χελιδόνων μυσοῦσι. Hirundinum muſcas. *Ariſtoph. in Ranis pag.* 134. v. 7. *Schol. annot.* 4. *vnde Suid. Er. Ad. Chil.* 2. *Cent.* 2. *col.* 387. *adag.* 1. *Dicitur hoc in barbaros, & obſcura pronunciata facientes eos barbaros, & obſcuros proverbium qui barbarè loquuntur, & ea dicunt, quæ nullus intelligere poteſt.* Etenim hirundo de barbaris *dicitur*. Subiicit enim *Ariſtophanes in Ranis. pag.* 157. Ambitioſiores Cleophonte, in cuius Profecto labris ambiguè-loquentibus Acriter infremuit *Graecum edit fremitum* Threïcia hirundo, Super barbaro ſedens foëto. &c. Et Euripides *apud Ariſtoph. in Ranis pag.* 134. *Schol. annot* 4. *vnde Suid.* Multa verò ſupra-ſerpebat hedera, egregiè-vigens ramus, Hirundinum muſca. *Sic enim ubi legitur, μυσοῦσι. Vide cæt.*

B Χελιδόνων φάρμακον. ᾧ δὴ ἐπιμένουσι, τὸ φίλτρον τὸ Ἱπποναΐδων, ἐπειδὰν χελιδόνα πρῶτον τις ἴδῃ.

Χελιδόνων φάρμακον. Hirundinum medicamentum. Apud Hipponactem philtrum perſeverant, quum quis hirundinem primùm vidit *verno tempore venientem.*

Χελαίνας. ταὶς χελώναις μεταφορικῶν σε τῶν δίκαιον, ἔξῃ τι καὶ σὺ τῷ σφαιρῷ.

Χελώνη. *Ariſtoph. in Veſpis. pag.* 125. v. 26. *Dico* Teſtudines beatas prædicaturum eſſe te pellis *dura cauſâ, quam habent. Illum loci dilucidiorem, & proluviorem interpretationem vide in eadem fabula pag.* 158. v. 13. 14. 15. 16. *Teſtudines verò beatas prædicat*, propter veſparum aculeum, *quem teſtudinum durißima pelle omnino contemnit.*

Χελώνη. Teſtudo. Animal terreſtre, quod teſta-tectum-dorſum-habet. *Vel, Quod habet dorſum operimento teſtaceo teſtum. Eſt & marinum animal, quod teſtudo vocatur.* Eſt & aciei inſtructæ nomen & bellicæ machinæ genus. Hinc & teſtudines, quæ terra congeſta fiunt ad replendas vrbium foſſas, χελώνας χωμάτων vocantur, & ſunt machinæ ad vrbes obſidendas aptæ. *Vide Lex.* Vt & arietes. *Ariſtoph. Plvto pag.* 1111. v. 7. *Schol. annot.* 6 *& pag.* 11. χελώνιον *accipitur pro ſcabello minutiori, quod Gallicè vocatur tabouret, quod quandam teſtudinis ſpeciem, & figuram habet. Nam de Lande dicit*, Theſſalicæ mulieres propter æmulationem, Laidem meretricem ligneis teſtudinibus in Veneris templo, in celebri conventu, ferientes occiderunt. Poſtea verò, nefariæ Veneris templum fecerunt, quòd mulieres in templo nefariam cædem *facere* auſæ fuiſſent. *Vide Athenæum lib.* 13. *pag.* 291.

C Χελώνη σωφρόν. ζῷόν τι ὀστρακόφυτον, καὶ τὸ θαλάσσιον. καὶ ὄφεως ἔνομα. καὶ εἶδος πολεμικῆς μηχανῆς. καὶ κοσμ. ζηλωτικοῦσαι αἱ Θετταλαὶ γυναῖκες τὰ λιθόκτιστα τῶν ἐν τοῖς ξυλίναις χελώναις ἐφόδοις τύπτουσι τὸ τοῦ ἱεροῦ τῆς ἀφροδίτης πεπλυμένον ὕδατος. ὕστερον δὲ ἱερὸν ἐποίησαν ἀφροδίτης. ἐπειδὴ αἱ γυναῖκες τὸ τοῦ ἱεροῦ αὐλεῖον κατελιθώκασι φόνου.

Χελώνη. Teſtudo. Animal terreſtre, quod teſta-tectum-dorſum-habet. *Vel, Quod habet dorſum operimento teſtaceo teſtum. Eſt* & marinum *animal, quod teſtudo vocatur.* Eſt & aciei inſtructæ nomen & bellicæ machinæ genus. Hinc & teſtudines, quæ terra congeſta fiunt ad replendas vrbium foſſas, χελώνας χωμάτων vocantur, & ſunt machinæ ad vrbes obſidendas aptæ. *Vide Lex.* Vt & arietes. *Ariſtoph. Plvto pag.* 1111. v. 7. *Schol. annot.* 6 *& pag.* 11. χελώνιον *accipitur pro ſcabello minutiori, quod Gallicè vocatur tabouret, quod quandam teſtudinis ſpeciem, & figuram habet. Nam de Lande dicit*, Theſſalicæ mulieres propter æmulationem, Laidem meretricem ligneis teſtudinibus in Veneris templo, in celebri conventu, ferientes occiderunt. Poſtea verò, nefariæ Veneris templum fecerunt, quòd mulieres in templo nefariam cædem *facere* auſæ fuiſſent. *Vide Athenæum lib.* 13. *pag.* 291.

D Χελώνη μυῶν. θαὶ τῷ ἀφροντιστοῦντα πάσης. ἢ σκῴπτοντα τὰ οὐ δέον τετράοβολα ἢ ἐβόλων, τὸ λεγόμενον; οὐκ οἶδεν ὅτι κἂν θερσίτης ὢν τοῖς ἕλλησι ἐκακορρησίζετο; τῷ δ' ἀγαμέμνονι τῆς θερσίτου παῤῥησίας ἧττον ἔμελεν, ἢ χελώνη μυῶν, τὸ τῆς παροιμίας· χελώνης δὲ ἁρπάσασα αἰγυπιὸς τῷ αἰθυίῃ ἐπὶ ἀετοῦ φέροντος κατ' ἐκ παραλλὰξ ἀπέπτετο, ἐπὶ τὸ ἡμίμβλιον.

Χελώνη μυῶν. Teſtudo muſcas *non curat. Proverbium, quod dicitur* de iis, qui aliquid non-curant. *Eraſm. Ad. Chil.* 2. *Cent.* 8. *col.* 5-6. *ad.* 100. *Quàm curat teſtudo muſcam. Vt*, Tuam dicendi-licentiam, & *maledicentiam* putas quatuor obolos valere? Neſcis & Therſites inter Græcos dicendi-licentia-vſum-eſſe, & *maledicentiſſimum fuiſſe?* Sed Agamemnonem Therſitæ maledicentiam minùs curaſſe, quàm *curat* teſtudo muſcas, vt proverbio dicitur. Aeſchylus Atheniéſis poeta, cùm teſtudo, quam aquila ferebat, in eius caput decidiſſet, ætatis anno 58. obiit.

Χελώνης κρέα φαγεῖν. ζήτει ἐν τῷ, ἢ δεῖ χελώνης κρέα φαγεῖν.

Χελώνης κρέα φαγεῖν. Teſtudinis carnes edere. Quære in ἢ δεῖ χελ. κ. τ. λ. *Eraſm. Ad. Chil.* 1. *Cent.* 10. *col.* 332. *ad.* 60. *Oportet teſtudinis. &c.*

E Χελωνίδες. τὰ ὑπερῷα τῶν θύρας.

Χελωνίδες. Limen ſuperius *tabernaculi, vel templi.* Heſych. ὑπερῷα τῶν θύρας τῶν οἰκιῶν. Itaque ſcribendum, χελωνίδες. τὰ ὑπερῷα. &c.

Χελαιά, τὸ κάτω χεῖλος. εἰς τὸ ὑπερῷον χελωνίδων εἰσὶ μυδικὸς ἐπερείζετο. Ἐκ κωμῳδ. εἰς κάτω σκαμμόν· ὑπ' ὀργῆς τὸν χελωνίδων ἐσθίων.

Χελαιά. Labrum ſuperius. Vt, in libro ſuperiore ſagitta Medica erat-infixa. Et rurſus. *Ariſtoph. in Veſpis. pag.* 350. v. 27. Stans vir iuxta virum, præ ira labrum-ſuperius edens, i. *ob iram labra mordens. Sic enim Schol. annot.* 14.

NOTÆ.

F Εἰς τὸ ὑπερῷον χελωνίδων.] Suidas ſuperiùs in ὑπερῷον. τὸ ὑπερῷον ἐπιμήκες. Ὅμηρος.

Κείνου μὲν τ' ἐδίδου, ὑπερῴῳ δ' ἐν ἐδίδου.

καὶ Σωφοκλῆς. εἰς δὲ τὸ τῶν ὑπερῴων χελωνίδων μοχλὸς ἔσται. Sic enim legendum, ἐς βάθος ἐνδὺς αὐλὸς τὸ χωλὸν ὑπέζευξε. Conſule Euſtath. 1282. 64. Sic etiam hic ſcribendum. Et,

Στὰς αὐλὸς κατ' αὐδὴν ὑπ' ὀχῆας τῶν χελωνίδων ἐδίωνε.

Melius enim apud Suidam ſcribitur hic verſus, quàm apud Ariſtoph. in Veſpis. 350. v. 27. vbi legitur, Πλαῖ δ. πέρ. &c. Hoc Tyrtæus poeta verſibus elegantiſſimis deſcribit in Theocriteo codice, pag. ex Henrici Stephani, typis. 14. & deinceps, vbi de bellica pugna loquitur.

Καὶ πόδα νὺ ποδὶ θεὶς, καὶ ἀσπίδος ἀσπίδ' ὠθίζων, A
Ἔστηλίφω τε λόφῳ, καὶ πυκινῷ κυνέῃ,
Καὶ στέρνα στέρνοις παλαμῶν@ αἰχμὴ μαχέσθω,
Ἠ ξίφεσι κόπτων, ἢ δίφρου μαχρὸν ἐλάσ. &c.

Vide Lat. interpret. Et Virgil. Æn. lib. 10. pag. 367.

Anceps pugna diu, stant obvixi omnia contra.
Hinc atque Troiana acies, atque Latina
Concurrunt, hærat pede pes, densusque viro vir.

Χέλυς. Chelys. Lyra. Cithara. Et testudo, *musicum instrumentum, quod Italicè, Liuto, Gallicè, Lut. Item animal, quod testudo vocatur*, testâ-dorsum-tectum-habens.

Χέλυς, ἡ κιθάρα. ἡ, ἡ χελώνη, ἡ ὀστρακόστρωτος.

Χίμετλα. N. L. Fortassè χύμετλα Pernones, *Consule Dictionarium medicum in* χύμβλον. *pag.* 603. M. *Item* Oecon. *Hippocrat. Dicitur autem* χύμβλα, *vt* χίγκλα. *Sed* χύμβλον, *à* χέω, χύμβλον, *à* χύω *videtur derivatum*, χέω *verò*, χδέω, *&* χύω, *idem Hinc verbalia variè formata.*

Χίμετλα. ὡς χάμηθα. B

Χέω. Accusatiuo. Fundo. Liquo. Liquefacio. Spargo.

Χέω, φύραινω.

Χηράδες χήραδοι, *v. i. &* χηράδες. ὃ. Cœnum ostreorum testis, & lapillis mixtum.

Χηράδες, ἡ μὴ ὀστρακοπλίθων ὕλη.

Χηράσται. Cherecrates, & Cherondres per ο *in prima syllaba scribitur.*

Χηρεκράτης, ἢ χηρόνδ ας ὁμῶ τῷ ι ψιλοῦ.

Χήρρεως. Cherreos. *Genitiuum à recto* χήρρις. *Cherris. Est autem* quoddam castellum *ita dictum. Vt*, Nam Indicus velocitate pedum à castello, *siue munimento* Cherri, vnico *die* Antiochiam iuit.

Χήρρεως. φρούριόν τι. ἀπὸ χδ τῦ ἐρύκοντος χήρριος ὁδὸν μιᾶς ἐφοίτα ἐς τὴν ἀντιόχειαν, τῇ αὐτοῦ τῷ ποδῶν ὠκύτητι. C

Χείριον. Peior. χείστος. pessimus.

Χείριον χέιριστος.

Χέρρη. Cherre. Nomen vrbis.

Χέρρη, ὄνομα πόλεως.

Χέιρες. Peiores. Deteriores. *Vide Eustath.*

Χέιρες, χείρους.

Χέρης Cheres. Cherétis. Nomen proprium.

Χέρης, χάντος, ὄνομα κύριον.

Χειροσφαῖα. Manu-subactam. Manu-paratam. In epigrammate.

Χειρόσφαιρα. τὰ ὑπχειρίσματα.

--Phœbe

Accipe neutarum placentæ manu-subactum,

Δέξαι πλακοῦντος μάζης χειροσφαῖρα δαῖτα. D

ac paratum *commixtum.*

Χειροδόμητος. Manum-implente lapide. Lapide-magno. Vt, Neque te lapidum magnorum *loco mouit, ac* pepulit strepitus, neque nubes sagittarum. Et χειρόδμητος. Lapidis manum-implentis, ἢ magni. Vt, Illi verò, de muro *magnam* magnorum-lapidum, & omnigenorum telorum copiam *in hostes* effuderunt, *deiecerunt.*

Χειροδόμητον λιθοβλήτοῦ λίθου οὐδὲ σε χειροδόμητον οὖσα κτύπος, οὐ νέφος ἰῶν. ἢ χειροδόμητος, λίθου πλῆθος χειροδόμητον, καὶ βελῶν παντοίων κατάχυσιν.

Χειροσφήν. ἡ σφενδόνη. ῥητοῦ χειροσφῆνος εὐρόφα πῶλος πτερύων. E

Χειρώνης. Vidua. Netrix, *qua manibus nendo victum sibi parat.* Quæ manuum-labore-viuit. Quæ-manibus-victum-sibi-parat. Vt, *Sed hîc est masculinum.* Ille verò sub *vespertinum* crepusculum cum opificibus *pauperioribus, qui manibus proprijs victum sibi parabant, &* qui in agros ibant, *qui rus proficiscebantur, in illum locum* clàm intrauit. Et χείρων genere-masculeno, pauper *homo, qui nendo, vel alia ratione victum manibus sibi parat. Et* simpliciter, *pauper.* In epigrammate 59. *lib.* 6. *epigramm. pag.* 423. *Sed accusatiuum* χηρῶ *ne deducatur à recto* χηρώς. *ὁ.*

Χειρώνης. χῆρος, ἡ δοτὸ χηρῶν ζώσα, χηρεύουσα. ὁ δὲ, ὑπὸ τῦ κνήφου σπεύ τοὺς χειρώνας, τοὺς δηλονότι τοὺς ἀγροὺς ἰοῦσιν, ὑπεξῆλθε. καὶ χειρώνης, ὁ πένης καὶ σπανικός. εἰ δηλητήμματα.

Quibus sustentarunt pauperem vitam diu, Minerua

Οἷς ἔχον χειρῶνα βίον δ' ὑπομὸν ἀθάνα.

Venerandæ, hæc tua tibi dedicarunt operatrices.

Πότνια ταῦθ' αἱ σαὶ σοὶ θέσαν ἐργάπιδες. F

Et, Ille verò conabatur filias facere lanificas, & nutrices, *qua manibus nentes victum sibi pararent.*

ὁ δὲ, τὰς θυγατέρας ἐπέφρασε ποιεῖν ταλασιουργούς, & χειρώνιδας.

Χειρίβα. Aquam, qua manus abluuntur. *Aristophanes in Auibus. pag.* 406. *vers.* 13. *Idem* Aristophanes *in Auibus. pag.* 401. *vers.* 15.

Χειρίβα. τὸ ὕδωρ. φασὶν ἀρίστους εἶναι. τὸ κανοῦν

Canistrum tollite, & aquam

A αἴρειν, καὶ τὸν χαρίβδιν. παροξυτόνως καὶ τὸν αὐλητήριον. οὕτω δὲ καὶ τοὺς παροξυτόνους. καὶ πῶδες χαριβδόμενοι πρὸς ἑαυτοὺς τοῖς βωμοῖς ἀπεστέφουν.

& aquam-ad-abluēdas-manus, vel aquam. *Vide Schol. annot.* 8. Proparoxytonè secundum analogiam: *dicendum* χάριβδα, *à recto paroxytono* χάριβδις. i. e. *Manuum lotio, & purgatio, quæ fiebat in sacrificio. Aqua ad manus lauandas,* aqua. Sed apud poetas patoxytonè *scribitur* χαρίβδις, *quod à recto oxytono* χάριβδις *deducitur. Vide Eustath. in* χάριβδιν, *quod malluuium Latini vocant, i. vas in quo continetur aqua ad manus lauandas. Derivatur à* χαρίβδω *manum lauo Hom. Iliad. A. pag. 41. v. 27.* χαρίβδαντο δ' ἔπειτα. *Manus-lauerunt autem postea. Et rursus alius quidam dicit, Ipsos, dum-manus-lauarent, ad ipsas aras interfecerunt.*

Χαρίβδις.
Λαβόντα δεῖ βούλομαι
Κοινῇ δικαίως, εἰ μιᾷ τὸ χαρίβδις

Βωμοὺς περιῤῥάντες ἄσπερ συγγενεῖς
Ὀλυμπίους, τὰ πυλαῖα, τοὺς θεούς
Πόσους δ' ἂν εἶπον ἄλλους, εἰ με καιρὸν ἦν λέγειν

Χαρίβδις. *Aristoph. in Lysistrata pag. 566. v. 41 & d.*
Assumptes verò vos obsurgare volo
Communiter vnitè, qui vnâ tantùm, & eâdem aquâ-lustrali
Aras circunspergentes vt cognatas,
Olympia, ad Pylas, Pythone. Quot aras
Dicerem alias, si me producere sermonem oporteret?

Sensus. Quia cum sitis & Græci, & cognati, & eorundem sacrorum participes, tamen his omnibus neglectis, vestra, & Barbarorum copijs adiunctis, Græcos, & ipsorum vrbes perditis.

NOTÆ.

C Χαρίβδις] Aristoph. in Lysistrata. pag. 566. v. 41. 42. 43.
Λαβεῖν δ' ἐγὼ ταυτηνὶ βούλομαι
Κοινῇ δικαίως, εἰ μιᾷ τὸ χαρίβδις * sub dió
Βωμοὺς περιῤῥάντες. &c.

Et λουτρῶνι. & πυθῖ. Athenæus lib. 10 Δειπνοσοφ. pag. 502. lin. 42. & deinceps, docet τὸν χαρίβδα, siue τὸν χάνδυβα, vt alij scribunt, aquam fuisse, in quam immergebant facem sumptam ex ara, in qua sacrificium faciebant. Hæc autem aqui eos, qui præsentes aderant, circunspersisse, & eos ita lustrasse, quò videtur Virgil. Æn. 6. pag. 151. respexisse, quum cecinit,

Ossaque lecta cado texit Chorinæus aheno.
Idem ter socias pura circumtulit vnda,
Spargens rore leui, & ramo felicis oliuæ,
Lustrauitque viros, dixitque nouissima verba.

D Idem Athenæus ibi regulam affert, cur proparoxytonè dicendum sit χαρίβδα. Vide.

Χαρίβδιν, ἄλλως θῖνα καὶ κ. χαρίβδιν, καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν. ἀπὸ δὲ τοῦ λούω ὀρθῶς ὁ χάρισ. τὸ δὲ χαρίβδις καὶ καὶ ἀποκοπῆς κ. ἀποκοπικῶς, ἀντὶ τοῦ λουμένους ἐπὶ τὰς θυσίας.

χαρίβδιν. Aquæ-lustralis, vel malluuij *meminit* Demosthenes, *quum* dicit, & malluuium, & canistra tactus est. Erit autem *hic pluralis genetiuus* χαρίβδιν à recto *singulari* ὁ χάρισ. Huius verò χαρίβδις meminerunt & Convicivi eius, quæ ad sacrificia sumebatur, & *ad ea vitè peragenda adhibebatur, vt patet ex loco supra notato, &* ex *Aristoph. in Pace pag.* 471. v. 16. Ἀλλ' ἐκ τοῦ κανοῦ λαβὲ καὶ, ἡ, τὴν χαρίβδα. *Age igitur canistrum assumens tu, & malluuium, vel aquam-lustralem aram circumeas, canistra lustres. Vide Schol. annot.* 6. & 7.

Χαριεπιλούσους. τοὺς χεῖρας ποιουμένους πρὸς ἑαυτοὺς τοῖς βωμοῖς ἀπεστέφαν.

χαριεπιλούσους. Eos, qui manus lauant Vel, χαριεπιλούσους πρὸς ἑαυτοὺς, &c. Ipsos, dum manus lauarent, ad ipsas aras interfecerunt.

Χαριστηθύτα. σὺ δὲ χαριστήθυτα. αὐτὸ τοῦτο θύετα. καὶ χαριζόμενα, ἀντὶ τοῦ τὰς χεῖρας νίζομαι.

E

χαριστήθυτα. *Tum, qui manus lauit. Vel, Immolatum Mactatum Vt* Cum boue mactatum. *Nam his* τὸ χαριστήθυτα *sumitur pro,* τυθὲν τε i. mactatum. Et χαρίζομαι. pro, manus-lauerunt. *Hom. Iliad* A. *pag.* 41. v 27.

Χερρόνησος. Θράκιος χώρα, καὶ πόλις ὑποτελὴς τοῖς Ἀθηναίοις. διάφορος εἰς πυρῶν γονιμώτατος δὲ καὶ ἱππασιμώτατος οἱ Ἀθηναῖοι, οὓς κλῆρος ἔπεμψε.

Χερρόνησος. *Thraciæ regio, & vrbs Athenienſibus tributaria, in frumenti cultura ferax pro frumenti ferax* Vnde etiam Atheniēſes frumentum-aduehebant *in Atticam, quos, i. eum regionem, & vrbem misit* Cleon exagitabat.

Χερσίβιον, ὅτι τῷ ὑγρῷ ἐπιχεῖται, ἀπὸ διαθέσεως. πλανητικοὺς δὲ, ἀπὸ τοῦ ἐπιχέεσθαι, ἢ οὐσίας.

F

χερσίβιον. Cherubeim. in singulari per ε diphthongum *scribitur:* at in plurali, per ι *Cherubim. quod significat* cognitionis, vel sapientiæ.

Χερσαῖος, ὁ ἀπὸ χέρσου.

χερσαῖος. Terrestris. Ex terra inculta, *qua nullos habet vltiores. Mediterraneum. In loco inculto nascens.*

Χερσία ἐρημία.

χέρσος. Desertum.

Χερσιδῆ πανηλίδης οὕς φησιν ἀριστοφάνης, ἢ ξύστ ὑπὸ τῶν χεζόντων.

χερσιδῆ. Chersîs. Patrocides *ita dictus,* vt ait Aristoph. *in Δαιτ. pag.* 199. v. 10. Δ. Πανηλίδης. Quære in χεζόντων.

Χαυίω. Cacaturio, Propero-cacare. Cacare-cupio. *Aristoph. in Equitib. pag. 139. v. 15. 26.*

Quod bibenti viro accidit, quum caca turit, idem mihi quoque nunc accidit. Nam

Moribus tuis tanquam crepidis, vel calceis *vtor.*

Χαίνων. *Schol. annot. 12. hoc ideo dicit, quia qui potant, largiùs in conuiuijs, sæpe per imprudentiam, aut per ebrietatem alienis calceis vti consueuerunt, si ad matellam, vel ad familiarem sellam, ventris exonerandi causa, properent. Lege* λάπαθον. *de quo Lex* λάχανα *verò longè aliud, de quo suo loco.*

Χανάαν. Chettæi. Nomen gentis. *Sunt autem illi qui vocantur* Chananæi.

Χεῦμα. Fluxus aquæ. Fluxus.

Χέαται. Fluxibus. N. L. ῥεύμασι. *Ostia fluuiorum in mare. Et fluuiorum aluei, vnde aqua profluit in mare. Vide* Tex. Mate, quod est à dextra, & finistra. *N. L.* ἴσχιον *pro* ἀριστερόν. *Vide* ἴσχω *in Orcon. Hippocrat.*

Χαίνω. ἐπιζητῶ χάσιν. ἐπιθυμητικῶς τοῦ χάσιν ἔχω. A

Ὅπερ πίνων ἀνὴρ πίπτει ὅταν χανῇ,

Τοῖσι τρίβωσι τοῖς σοῖσιν ἄπτερ βλαυτίοισι χρήσομαι.

Ἐπειδὴ πάσχουσι οἱ πίνοντες τοὺς τῶν ἄλλων ὑποδήμασι χρῆσθαι οἱ ἐπιζητοῦσι πρὸς λοπάδιον.

Χανδαῖοι, ὄνομα ἔθνους οἱ Χαναναῖοι. B

Χεῦμα ῥεῦμα ὕδατος.

Χέαται ῥεῦμα. ἡ ἐκ δεξιῶν, ἢ ἀριστερῶν ἔχουσι διάλυσιν.

X cum EI.

ΤΟ Χ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΕΙ

Χειῶ. Draconum, *atque serpentum* latibulo, *lustro. Dictum autem est* χειῶ à verbo χέω. quod significat *fundi, circunfundi*, contineri, *quia lustrum, siue latibulum huiusmodi quodammodo circa serpentes funditur, & eos circundat, dum in eo delitescunt.* Vt, Limen autem vtrinque illud *eos* capiet, *&* cõtinebit. Hoc enim solùm moliuntur serpentes, vt corpus *in lustrum aliquod* tanquà in inuolucrum, *ac integumentum* eat, *vt ita faciliùs* tecti *delitescant.*

Χειῶ. τὴν τῆς δράκοντος ἢ ἑρπετῶν διάλυσιν. ἀπὸ τοῦ χεῖσθαι. ἐστὶ χωρεῖσθαι. οὗτος δὲ ἀμφοτέρους ἐπὶ χείσεται. τοῦτο γὰρ μόνον μηχανῶνται οἱ ὄφεις, τὸ χωρῆσαι τὸ σῶμα ἅπαν εἰς ἕλυτρα. C

NOTÆ.

Οὗτος δ' ἀμφοτέρους] Mag. Etymol. col. 229. 51. Τὸ. οὗτος τὸ γῶ, τὸ χορῶ. ἀ τοῦτο χορῆται. οὗτος δ' οὗτος τὸ χῶ (ὀφειλῶ οὖν χ ἐκ γ. γῶ) ἀφ' οὗ οὗτος γίνεται χέω. οἷον,

Οὗτος δ' ἀμφοτέρους ἔλυχείσεται.-

D

Eustath. 356. & 1015. 36. χείσεται. χωρήσει. οὗτος τὸ χέω, ὃ παρὰ τὸ χάω, χῶ, τὸ χορῶ. Athenæus lib. 11. pag. 235. 24. ἀ δὲ ὄφεις ἐκτείνουσι χεῖα, ἀ κατελίγματα τῶ ζώου.

Χεῖλος. Labrum. Corporis pars *cuius nota per translationem accipitur pro sermone, qui labris, & ore profertur, & quo non rarò peccatur. Vnde Propheta dixit*, Tota terra facta est labrum vnum. *De peccatis dicit, quibus totus terrarum orbis indulget.*

Χεῖλος. τὸ μέρος τῦ στόματος. ἐκλήθη παρὰ τὸ χεῖλος ὄν. ἐστὶ τῆς ἁμαρτιῶν λόγος.

Χεῖμα Idem, ac χειμών. Hyems.

Χεῖμα, ὁ χειμών.

Χειμεία, ἡ χειμέριος. ζήτει τὸ χειμεία.

Νειμεία. Idem, ac χείμεσις. Argenti, & auri præparatio. Quære in *Vulgò Alchymia. Nam & χειμεία, & χυμεία dicitur, q. d. Ars fusoria. Ars, qua metallorum liquandorum, & præparandorum rationem docet. à χέω, χείω, & χίω.* E

Χειμερίῳ τόπῳ. Q. d. Hyberno loco. χειμέριος. ἐπίτηδες *locus ad hybernandum commodus*, in quo quis hyeme stationem habere, *& hyemem transigere* potest.

Χειμερίῳ τόπῳ. ἐφ' οὗ αἱ τῆς ἡμέρας τὸ χειμῶνος ἐγκαθορμίσασθαι.

Χειμαῤῥοῦς. & χειμάῤῥους. *& per contractionem* χειμάῤῥους Torrens. Fluuius hyeme fluens. Chimarrus etiã *est* nomen proprium *viri.* χείμαρος *verò per simplex ρ. hircus, caper. Theocritus in epigram pag. 252. M. genere masculino. Sed genere fœmineo, Idyll. 1. v. 5.* ἀ χίμαιρα. *capella. hu eodem versu.*

Χειμάῤῥους. ἡ χειμέριος, ἢ χειμαῤῥοῦς, ὁ ἐν τῷ χειμῶνι ῥέων ποταμός. ἢ ὅτομα κύριον. χείμαρος ἢ, ὁ ἔξαρος.

Χειμαστήσειν. ἀγάλλεσθαι εἶχε τὸ στρατόπεδον, χειμασκήσοντα βελτίω τὰ πράγματα ὑπολαμβάνων χειμάζεσθαι. F

Χείμαθλον τὸ ἐν χειμῶνι χειμάζομενον ἐν ταῖς ῥίζαις τῶν δακτύλων ἕλκος.

Χείμαθλον. Pernio. Hulcus, quod hyeme in digitorum rupturis, *& pedum fissura ex frigore* nascitur. *Italicè, Pagnotta, vne mule au talon. Gallicè, In Aristoph. Vespis. pag. 353. v. 16 scribitur* χίμαθλον. *Aut Sic & in Schol. annot. 8. vbi docetur quid hoc sit, & vnde nascatur.*

Χειμερία ὥρα, & Atticè χειμέριος ὥρα. Hybernum tempus. Ἐκ χειμάζω, & χειμάζω. Hoc quidem,

Χειμερία ὥρα. ἡ χειμέρος, ἀττικῶς, ὁ τοῦ χειμῶνος καιρός. ἢ χειμάζω, ἢ χειμάζω. τὸ

signifi-

A ...ω, ἤγουν τὸ χειμῶνα ἄγειν. τὸ δὲ διχειμάσας παρὰ
...ειν. ὁ δὴ, ἐν βραχυκατὰ ἐχειμείαζω. κατὰ τὸ
ἐχείμαζε.

Χειμερινὸς καιρός.

Χειμὼν, χειμέριος· χειμὼν δέ ἐστιν, ὁ ὑπὸ γῆς
ὑπὸ κατοψυγμένος, ἀφιστάμενος τοῦ ἡλίου πορρω-
τέρω ὄντος, ὅταν οἱ ἀπὸ τῶν χειμώνων φεύγου-
σι χωρίων. λέγει δὲ τὸν χειμερινὸν κατάστα-
σιν, ἀλλὰ τὸν χειμερινὸν τόπον τῶν Θρᾳκῶν. ἐπεὶ
B οὐκ πάντες χείμωνος φεύγουσι, ἀλλὰ περιτθε-
κίας οὔσης.

Χειμὼν. ζήτει περὶ τοῦ σκυθῶν, ἐν τῷ ὑφαν-
τικῷ λεκτέον.

Χειμὼν ὀρνιθίας ὑπὸ τοῦ γένους τῶν ὀρνιθικῶν
πνεόντων τῆς ψυχρᾶς πνοῆς. τοιοῦτος, ὁ σφοδρός,
ἐν ᾧ τὰ ὄρνεα φθείρεται, λέγεται ἢ καὶ αὐτὸς ὀρνιθίας· ὅτι τὰ ὄρνεα τότε χειμῶνος φαί-
νεται. ὡς ἀράτου φανέντος.

C Χείρ, χειρός.

Χεῖρα. τὸ χεῖρα ἔχειν. Εὐριπίδης. χεῖρας θεοῦ,
ὁ δικαίως, τὸν τοῦ θεοῦ προνοητικὸν φασίν. εἰς
χεῖρας σου ἀφήσω τὸ πνεῦμά μου. χεῖρας
καθαίρει, φησὶν ὁ νόμος ἀντὶ τοῦ λούει.

Χειραγωγία. βοήθεια.

Χειραγωγῶ, πάντως.

Χειρολαβήσας φάβιος ἀνεπαύσατο, καθάπερ
D ἀγαθὸς ἀθλητὴς, παλαιὸν χειρολαβήσας ἀγω-
νιστὴν, ὅτι τὸν ἀγῶνα κεκίνηκε· διὸ τὸ ἀσκήσαι
τὰς χεῖρας.

significat in hyeme dego. Illud verò Alibi hyemo dego: *in aliquo loco hyberno, & hyemem transigo. Interdum tamen* τὸ χειμάζω *ponitur pro* χειμάζομαι. Vt, Ille verò in Berenyce hybernabat, pro, hyemem transigebat.

Χειμερινὸς καιρός. Hybernum tempus.

Χειμών, ὁ δὲ ἐστὶ Hyems. Hyemis. Hyems autem, est supra terram aer frigefactus, *frigidus*, propter Solis longiorem *ab ea* recessum. Hom. *Il.* r. *pag.* 103. *v.* 4. Quæ postquàm hyemem fugerunt. De grauibus *ibi verba fiunt.* Intelligit autem non hybernum *temporis* statum: sed hybernum Thraciæ locum. Haud enim *grues iam* prælente hyeme fugiunt: sed quum *nondum est hyems; at* quum eius est expectatio, *pro, sed quum expectatur.*

Χειρων. Quæ de Scythis in Τέρμα ἐκάλουν.

Χειμωνόρνιθιας. q. d. Hyems auicularis. Hyems, quæ frigido flatu aues humi prosternit. hoc est, acris, quâ pereunt aues. Dicitur etiam ventus *quidam* Ornithias *ab auibus, quas sternere aues aliquâ* pellitur. Vel quòd aues illæ (quemadmodum ait Aratus) hyeme apparent. *Quædam enim aues hyeme non alys anni temporibus, conspiciuntur.*

Χείρ, χειρός. Manus. Manus.

Χειρόγραφον. Chirographum. Scriptum, quod quis manu propria scripsit. χεῖρας θεοῦ. Dei manus, Dauid ipsam Dei prouidentiam appellat. *In manus tuas trado* spiritum meum. *Sequens* ἑρμηνεία *pertinet ad explicationem* χειρῶν. Manus purgate, earum significat solutionem.

Χειραγωγία. Auxilium. *Proprie ductus vocatur, quum* quis manu ducitur.

Χειραγωγῶ. Accusatiuo. Manu-duco *quemadmodum facit, qui* cæcum ducit.

Χειρολαβήσας. Qui manus-vnxit. *Qui manum in certaminibus exercitauit, in quibus athleta corpus vngere solent vt ex aduersariorum manibus facilius elabantur, atque adeò ne facilè ab illis apprehendantur, ob eius lubricitatem, qua nullam commodum, firmamq; prehensionis ansam aduersarijs præbet. In genere,* Qui se exercuit. Exercitatus. *Vt,* Fabius Dictator, vt bonus pugil, cùm longum tempus se exercitallet, in certamen descendit. χειρολαβήσας. Pro, qui manus exercitauit.

Χειρολαβὼν καὶ ἄξας τὸν χεῖρα τοῦ ἀνεψιοῦ, ἤρξατο ἀγόμενος κατασφάττεσθαι, ἢ συναρπάσας ἀγόμενος κατασφάττει, ἢ χειρολαβὴς ἢ πλέον, ἢ ἱκανῶς.

Χειρία. Res, quæ manu geruntur. *Pugna quum ad manus est ventum. præliu, in quibus res confertè manu geritur. Vt,* Irrequietæ, & continuæ velitationes, & q. d. manuum-conflictiones, *belliq; preludia* tum peditum, tum equitum fiebant.

Χείρ. Manus. Auxilium Potestas. Potentia.

Χεῖρες χαλκαῖ. Manus æreæ. In Ἀμφεῖα. N. I. Quæ re in Μανιάκιλλος extat.

Χειρίσιον. Soph. in *Aiace. pag.* 30. *v.* 3. & 4. Ne me velis sermonem tristem capere *pro, malos, tristesq; sermones de te, vel etiam de me* percipere audire. Tuorum inimicorum in-potestate-positam relinquens alicuius. Hoc est, ne me cum tuo filio derelinquas in tuorum inimicorum potestate. οὐκ ἐχθροῖς χειρίσιον, Sic *pro,* ἐχθροῖς ἐκδοὺς χειρίσιον.

Χειριστὴς. Idem. ac χειρωτὴς. Manicatus. Manicas habens. Et χειριστὸς χιτὼν. Tunica manicata. Quæ manicas habet.

Χειρίζω. Accusatiuo. Tracto. Aggredior. Administro. Et χειρισθέντες. Qui tractarunt. *Qui res aliquas administrarunt.* χειρίζειν. melius Italicè vt verbi exprimitur. *maneggiare & Gallicè manier.* Caddus historiographus ait Leonem Macellem, qui post Marcianum imperauit, in expeditionem contra Baudilos,

E ...ω, ἤγουν τὸ χειμῶνα ἄγειν. τὸ δὲ διχειμάσας παρὰ
...ειν. ὁ δὴ, ἐν βραχυκατὰ ἐχειμείαζω. κατὰ τὸ
ἐχείμαζε.

F Χειρίζω αἰτιατικῇ. Ἐκ τοιαύτης κλίσεως
ἱστοροῦσι φασὶ ὅπου λέων ὁ μακέλλης, ὁ μὴ
μαρκιανὸν βασιλεύσας, ἐπὶ τὴν ἐκστρατείαν
Leonem Macellem, qui post Marcianum imperauit, in expeditionem contra Baudilos,

infinitam pecuniam insumpsisse. Fuerunt enim, vt illi, qui *pecuniam* istam tractarant, *i. vt quæstores* indicarant, per præfectos quidem *prouinciarum*, auri pondo quadragies mille, & septem millia præterea. Per Comitem verò thesaurorum, decies, & septies mille *pondo*, & argenti pondo sepondo septingenties mille, quippe quæ insumpta fuerũt ex publicatis principum bonis, & Imperatoris Anthenij *fisco*. Hinc *verbum compositum deducitur* ἐγχειρίζω, *in manus trado, trado. Sophocles in œdipode Tyranno pag.* 168.

Si huius regni causâ, quòd mihi ciuitas
Donatum, non petitum tradidit, si
Hoc ex regno *Creon ille fidelis, ille ab initio amicus,*
Clàm me subiens, expellere cupit.

Χειρισμὸς *Gallicè Maniement. Ital. Il maneggio, vel maneggiamento* Tractationem. Gestionem. Aggressionem. Administrationem. Polybius, Quum ista fiunt per administrationem pari-sorte-præditam, *i. parem, æqualem.* Et rursus, Vt rerum tractatio, *vel, administratio* non solùm imprudens, *& ratiocinationis expers:* sed etiam insana videatur. *Hic possunt* χειρισμὸν, *pro aggressionem, gestionem, tractationem, administrationem.*

Χείριστα. Pessimè. Et χείριστον *q.d. Tractatorem. Aggressorem. Eum, qui manibus aliquid aggreditur, aut tractat.* Artificem, opificem, qui per se facit opus. Illum, qui suis manibus aliquid facit Ministrum. Vt. Ille verò de *suis* insidiis, *quas aduersus eum* struebat, *cum eo consilium* communicauit, & rogauit *eum*, vt rei-gerendæ *sibi* minister, *& in ea peragenda adiutor* esset. χειρίστιὰ *possunt* pro, perfectorem, confectorem, *i. in negotio perficiendo, & conficiendo adiutorem.*

Χειρῖται. Qui manibus victum sibi parant. Et qui artibus assident. Dicuntur & ὑποχειρίται. i. artifices, qui ex suis manibus viuunt, qui manu victum sibi quærunt.

Χειροβρὶς, ῖδος, ἡ. Vinculum, quod manus arrodit, *& absumit paulatim.*

Χειροδαΐκτα θύματα. Manibus-cæsæ victimæ. *Soph. in Aiace pag* 14. *vers.* 119. *habet* χειροδαΐκτῳ σφάγια. *Sed idem est.*

Χειροδαὴς. *Alias* χειροδαὴς. i. Homo violentus, qui vis in manibus, & corporis viribus positum habet.

Χειρόηθες. Mansuetum. Cicur. Manu-tractabile. Et χειρόηθης, ὁ. Mansuetus. Cicur.

Χειρόμακτα. Manibus-elaborata. Manibus-sculpta. vel circumposita.

Χειρόμακτον *Linteum, quo manus absterguntur & exsiccantur. Gallice, Pane-main, essuye-main. Est autem id,* quod apud Romanos vocatur Mandylion. *Dictum* ab abstergenda materia *sordium, quæ sunt in manibus. Mantile dicitur à Virgilio. Sic enim Georg. lib.* 4. *pag.* 99. *v.* 20. 21 *manibus liquidas dant ordine fontes Germanæ, tonsisq; ferunt mantilia villis. Et Æn. lib.* 1. *pag.* 134. *v.* 17. *&* 18. *Dant famuli manibus lymphas Cereremq; canistro Expediunt tonsisq; ferunt mantilia villis*

Χειρομάκτης. N. L. *Torteffe, Manuum abstersor. Manumpurgator.* ὁ τὰς χεῖρας ματτύων. ἄγειν χειρομάκτην. *Consule Eustath. Hesych.* χειρόμακτον, ἢ χειρόμαγδιν. μανδήλιον.

Χειρομαχῶ. Pugilatu-certare. *Manus certa lege movere Manibus gesticulari. Consule nostrum Ius Lex.* Vt, Ille verò statua speciem præbet umbratilem pugnam-pugnantis *hominis. Quære* πλασῶ δ' ἐμῶ &c.

Χειροπλῆθῆ λίθῳ. Manum-impiente lapide, i. *magno.*

Χειροποίητον. Opus, quod docet aliquid vatici-

τὰ κτ' βυβλίων, ἅπερ ἐν χρήματα διδακτέον. ἦσαν γὰρ οἱ ταῦτα φυλάττοντες ἀρχεῖοι τὰ μὲν τῆς ὑπαρχῶν, χρυσίου λίτρας τετρακισμυρίας, καὶ ἑπτακισχιλίας· ἀργυρίου δὲ τῆς ἀπλοῦς, ἑπτακισχίλιαι καὶ μυριάδες ἐννέα· ἀργυρίου λίβρας ἑπτακόσιαι χιλιάδες. ἃ τε τῆς ἀπολωλεκόσι ἀρχῆς τῆς ἐπὶ Δημοσίωνος, καὶ ἐκ τῶν βασιλέως κατῃρέθη. A

Οὔτε γὰρ ἡ πόλις
Δωρεὰν τὴν αὐτὴν εἰσηγάγετο
Ταύτης τιμὴν ὁπόσον οὐδὲ κρίσις φίλου B

Λαθεῖν μ' ὑπελθὼν, ἐκβαλεῖν ἐμοῦ θέλων.

Χειρισμὸν, ἐπιχείρησιν· πολύβιος, ὅταν γράφηται ταῦτα κατὰ χειρισμὸν ἑκάστου. καὶ αὐθις. ὥστε μὴ μόνον ἀλόγιστα, ἀλλὰ καὶ μανικὰ δόξειεν εἶναι τὸν χειρισμὸν τῆς πραγματείας. κατὰ τὸν τῶν ἐπιχείρησιν. τῶν πράξεων.

C

Χείριστα. κάκιστα. καὶ χαμερπῆ. ἐπιτυχῆ. ὑπηρέτην. ὁ ἢ, οἷς τὰς ἐπιβουλὰς ἐκτελέσαντα, καὶ παρακαλεῖ χρῆσθαι τῇ πράξει. κατὰ τὸ ἐπιτελεστὴν. πληκτικὸν.

Χειρῖται, οἱ ἐκ χειρῶν ζῶντες, καὶ ταῖς τέχναις προσκαθήμενοι. λέγονται καὶ ἐπιχειρέβιοι. D

Χειροβρὼς, χειροβρῶτος. ὁ δεσμὸς ὁ ἐπιβιβρώσκων τὰ χεῖρα.

Χειροδαΐκτα θύματα, τὰ ὑπὸ τῶν χειρῶν δαϊχθέντα.

Χειροδικαίος.

Χειρόηθες. ἥμερον πρᾶον. καὶ χειρόηθης χειρόηθες. ὁ ἥμερος.

Χειρόμακτα ὑπὸ χειρῶν λογχυμμένα. ἢ περιξεσμένα. E

Χειρόμακτον. ὁ ἀπὸ ῥωμαίους χαλούμενον μανδύλιον. ἀπὸ τοῦ μασσέσθαι τὸν ὕλιν.

Χειρομάκτης.

Χειρομαχῶ. πυκτεύω. συμπαιζόντος ἢ ὁ ἀνδριὰς παρίστησι σχῆμα. ζήτει ἐν τῷ γλαυκὸς δ' ἐμοὶ &c. F

Χειροπλῆθῆ λίθῳ.

Χειροποίητον. ζήτει ἐλιν· συνίχαφε τὸ

nasi

ἡ χειροσκοπικὸν εἰδύλιον. ὡς ὅταν τὰς ἐκτάσεις τῶν χειρῶν τὰς παλαιὰς δεῖ τῇ ῥυτίδι σύμβαλλειν, ἢ τι τοιοῦτον.

nari ex manuum l nobis spectatarum signis. Quare Ἕλενος &c. i. Helenus conscripsit vaticinium, quod ex manuum contemplatione colligebatur. Vt, quum ex extensione palmæ manuum, ex rugis ipsarum dicimus hæc nobis pueritiæ parere, aut aliquid huiusmodi. *l.* ἢ τι τοιοῦτον.

Χειροσκόποι. οἱ τὰς χειροτονίας διασκοποῦντες.

Χειροσκόποι. *Qui ex manuum speculatione prædicunt aliquid Vel* Qui manuum-elevationem *in suffragiis ferendis* inspiciũt, *& observant ipsam suffragiorum manibus sublatorum numerum sequi.*

Latii ferendarum rationem, & illos, qui suffragia ferunt, vt eorum numerum sequi.

Χειροτόνῃ τὸ αἰδοῖον. τανύειν, αἰγὸς αἰδοῖα, & ὑποστρωματίζειν.

Χειροτονῆσαι. *Qui elegerunt.*

B Χειροτονήσαντες. ἐκλεξάμενοι.

Χειροτονητέον. τῇδε χειρὶ ἐκτατέον. ἀριστοφάνης.

Χειροτονητέον. *Manu* est *extendenda. Aristoph. in Ecclesiaz. pag.* 491. *v.* 19. *&* 20.

Χαλεπὸν μὲν οὖν τοῦτο, ἀλλ' ὅμως χειροτονητέον

Molesta quidem est *hæc res, verumtamen manu-extendenda* nobis est

Ἐξωμοσίαις τοὶ ὑπερσοὶ βεβηκότα.

Ad-humeros-usque-nudantibus alterum brachium.

Hoc est, ad humeros usque nudatis.

τανύσαι, ἄχρι τῶν ὤμων γυμνοῦσθαι.

Χειροτονία. ἐκλογὴ πάντων κυρωσις τῆς διὰ χειροτονίας αἱρέσεως, στάσεις κόσμου διάθεσις.

Χειροτονία. *Manuum-elevatio. Suffragatio, quæ fit per manuum elevationem. Electio. Delectus. Creatio. Omnium per-suffragia confirmatio. Populi totius consensus, & suffragium. Vt* Cum igitur totius populi consensus eos l. eum pronuntiasset, & salutasset Augustos, ita demum & ab aliis palam Augusti salutati fuerunt, vel publicè renuntiati, & vocé præconis sit approbati.

C

Χειροτονῶ ἀγοράζω.

Χειροτονῶ. Accusativo. Eligo, deligo, designo, declaro, creo: *sed proprie, per suffragia, qua manibus in altum sublatis ferimus.*

Χειρόομαι, κτῶμαι.

Χειρόομαι. Accusativo. Mancipo. Subigo Domo. Subtilicio. In meam manum, & potestatem redigo.

Χειρογία. ἀναίδεια χειρῶν ἐστι, ἐφ' ὅσον ἔστιν ἐφ' ἑαυτοῖς ἀνέχεσθαι. ἢ ἐφ' ὅσον ἔστιν ἐφ' ἑαυτοῖς ἀνέχεσθαι. ἀριστοφάνης ἐν Ἀχαρνεῦσι. ἀντὶ τοῦ ἰσχυρῶς, ἀντὶ τοῦ ἐπιμόνως, ἀντὶ τοῦ ἀπαραιτήτως.

Χειρογία. *Audacia χειρῶν ἐστι, quoadusque facinus quod manu fit. Quoadusque opus manu factum. Audax facinus manu patratum.* Aristoph. in *Lysistrata pag.* 616. *v.* 30. Nihil remittent illæ *malieres* ab illo *audacia, quæ quoadusque videtur legendum. Vide nostros notos Aristoph. in Schol. eorum.* ἢ ἐφ' ὅσον ἔστιν ἐφ' ἑαυτοῖς ἀνέχεσθαι. ἀντὶ τοῦ ἀπαραιτήτως. ἀντὶ τοῦ ἐπιμόνως. Ἀριστοφάνης ἐν Ἀχαρνεῦσι. ἀντὶ τοῦ ἰσχυρῶς, ἀντὶ τοῦ ἐπιμόνως, ἀντὶ τοῦ ἀπαραιτήτως

Χειρῶν νίμμα. Manuum lege. *Iure belli Per rivum quæ manibus infertur Vt.* Ille verò manuum lege. *i. per rivum inferta manu accipit epistolam. Erasm. Ad. Chil 4. Cent. 7. col. 962. adag. 50. Lex in manibus.*

Χείρων ωνος. i. Chiron, Chirónis. Nomen proprium. χείρων verò *per o in genitivo singulari, dicitur in comparativo gradu pejoru, deteriorin. deducitur à positivo* κακός.

Χειρόω. Subiicere. *Subigere. In suam potestatem redigere.* Ælianus. Propterea verò illum virum capere, *& in suam potestatem redigere, &* (vt italoquar) eum privatum hospitem habere *statuit. i.* ἔχειν ὕγιον.

Χειρόω. *Manibus capere. Subigere. In suam potestatem redigere.* Sed χηρόω. Viduare. χήρην τινὰ ποιεῖν. *viduam facere. Desertum reddere. Desolare. Vide infrà* χηρόω.

Χειρὶ τύμμ. ὁ ἢ χειρὶ νίμμ. ἀλλ' ἐπὶ τῆς ἐν χερσὶν ἐπιστολῆς.

Χείρων, χείρονος, ἔνομα κύριον. χείρονος ἢ, ἐπὶ συγκριτικοῦ.

Χειρόω σθαι. ὑποτάξω. αἰχμαλωτίζω. & ἐπὶ τοῦ χειρόω σθαι τὸν ἄνδρα, & ἔχειν αὐτὸν εἰς ὑπηκόων ἐδούλωσεν.

Χηρόω ἰρημόω. B

X cum H.

ΤΟ Χ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η.

Χηλαρχοῖς. Albos-pedes-habentibus. Vel velocibus. χηλὰς verò dixit, *vngulas bisidas, & bisulcas,* προσηλάς, *i. vngulas integras & solidas, quales habent equi. Sophocles in Electra pag. 109. v. 1.* χαὶ νηλὲς ἐν ὁπλαῖς. *Vide sibol. Metonymicè verò tribuitur equestribus certaminibus, quod propriè competat ipsis equis vngulas albas, aut veloces habentibus. Synecdochicè verò, pars tribuitur, quod toti competit. Intelliguntur enim equi qui pedes albos, aut veloces habent.*

Χηλαί. Chelæ. Saxa, *quia ante murum ad mare fixum* sunt-proiecta, propter fluctuum vim, ne murus lædatur. *Saxorum moles prope muros extructa, & excitata, ad repellendas maris fluctus, ne muri lædantur aquarum impetu. Gallicè, Mole, ferrata Latina voce dicitur Virgil. Æn. lib. 9. pag. 251. v. 14. & 15. Saxea pila cadit, magnum quam molibus ante Constructam tecumst ponto.* Quòd bouis vngulæ-bisulcæ similis-sit hæc moles ita dicta Chele.

Χηλαί. Chele. Vngula *bisulca.* Vngula *bisida, & bipartita, qualis est vngula* bouis, & ouis, & capræ. χηλαὶ autem etiam dicuntur ipsa marinorum canerorum ossa, vel potiùs, *ipsa marinorum gammarorum brachia denticulata forficibus sine forficula, cassidilia,* & portuum eminentiæ, *prominentes portuum saxea mola, & promontoria.*

Χηλαὶ ἔρυς. Chele montis. Montis eminentia. Promontorium. Vt. Prope verò montis chelen, statio nem-habebant, vt & sylua, & nemus huius *chelæ, i. promontorij,* propugnaculum, & *obstitum hosti munimentum* esset.

Χηλαὶ ἔρυς. αἱ ἢ, ἀκρωτῆρες τῆς χηλῆς τοῦ ὄρους τυλίσσω. ὡς τὸν ὕλιν, καὶ τὸ ὁμ ταύτης τὴν μυχὸν περίβλημα ἔχ. τουτέστι, τὴν ὑπόχησιν. D

Χηλὰς. κιβωτός. ἀπὸ τῆς ἡμιολίας ὀξυτόνως κ' τοῦ αὔξει, δ' ἀπὸ τοῦ χῶσθαι τὰ εἰς ἑαυτὰ. οἷον ἐπίθεμα, δ' ἀπὸ τοῦ ἐπιτίθεμαι χερῶν. ἢ χηλὴ, κιβωτός.

Χηλὰς. The ark. *Sic autem dicta* ab illa distentia quæ existit *inter superiorem, & inferiorem eius partem,* quam aperitur *arca.* Vel ἀπὸ τοῦ χῶσθαι &c. id est, quòd in eam aliquid infundatur, id est imponitur, vel quòd res impositas contineat. Et κιβωτὸς. arca, vel arca.

Χαμαὶ. Chemas. Piscis *ita dictus N. L.* χάμαι, ἐν. οἱ, *Hist. tula. Conchylia, genus ostreorum, quod* παρὰ τὸ κεχάνναι, *i. hiare, dictum, vide Athenæum lib. pag. 44. 6. & deinceps. Infrà,* χάμα.

Χαμαὶ. ὁ ἰχθύς. E

Χημεία. Argenti, & auri præparatio. Cuius libros persecutus Diocletianus combussit, propter res ab Ægyptiis aduersus Diocletianum innouatas, *atque tentatas & ausas.* Hos inclementer, & crudeliter tractauit, quum libros ab antiquis de auri, & argenti præparatione scriptos persecutus cremauit, ne ampliùs ex tali arte Ægyptij opes affluerent, vel, *ne Ægyptij ex tali arte ampliùs opes sibi pararent,* néve pecuniarum abundantia fieret, Romanis in posterum resisterent. Quære in voce ἄργυρος. *Sed forsasse melius,* χυμία, vel χημία, *quod à* χέω, *hoc à* χέω. *vel à* κεχύμαι. *sublato* κ, πεχυσία, &c. *vide* χυμίζω. *Aristoph. Lysistrata. pag.* 515. *v.* 43. Ὅσην αἰσχύνην ἐχύμωσε. *Hinc Italicum Alchymia, & Alchymista.*

Χημεία, ἡ τῆ ἀργύρου, καὶ χρυσοῦ κατασκευή. ἧς τὰ βιβλία διῳκισπούδωσε ὁ βασιλεὺς, ὅπως μὴ τὰ νεωτερισθέντα ἀργυρίου ἀφθονίαν παρέ. τύπους ἀπειλέγει, & φοινικοῦς ἐχρήσατο. ὅτε δὲ καὶ τὴν τοῦ χημείας χρυσοῦ, καὶ ἀργύρου τοῖς παλαιοῖς γεγραμμένα βιβλία διεσκεδάσθη, ὅπως, μὴ τὸ μικρὸν πλοῦτον ἀργυρίοις ἐπὶ τῆς τοιαύτης ἐργασίας ἐπαυξήσωσι τὸ χρυσοῦ ῥωμαίοις αὐταίρειν ζήτοι ἐπὶ τῆ δόξης. F

Χάμαι.

A Χάμη, εἶδος ὀστρέου.
Χανὶ, χηνός, τὸ χηνάριον.

Χαναλώπηξ, εἶδός τι ὀρνέου. οὕτω ἢ ἱλίγγετο ὁ λυσίστρατος, ὃς διὰ μαλακίαν διαβέβλητο τίνες δὲ αὐτὸν, καὶ κυβδύτικὸν ἐν ἀγορᾷ χολαργέων. χολαργεῖς ἦσθησαν αἰτίνες.
genses verò, municipium Attiæ fuit. *Aristoph. in Acharn. pag. 296 v. 9. Schol. annot. 6.*

Χανὸν ὀμνύναι. ὅταν τὶς μὴ τοὺς θεοὺς ἐπὶ τῶν B ἐν ὀνομάζειν ῥᾳδίως μεθυσθεὶς ἐκάλεσε κ' χηνός, ἢ κεφαλῆς ἐμνημόνευσεν ὡς τινες σαπερίνης.

Χάνιας, ἔτοιμος πίνειν.
Χανίσκος, μέρος τι τῆς πλοίου.

Χάνη, ἡ χορεία, ἀπὸ τοῦ χηρεύω.

Χαρίμβας.

C *valu accusativum erit dermatus χαρίμβαν, i. viduarum domus. Non verisimilius quàm τὸ χαρμαβὲς, quod est admissarium, ὅθεν τὰ θηλέα χαίρει ἐν αὐτοῖς ἀναβαίνουσι, quòd vulua per eas incedant.*

Χαρμαί. αἱ φωλεαί. τῶν θηρίων αἱ κατασθύσεις.

Χαρδίαν ῥῆξαι.

Χῆρος, ὁ μὴ τὴν σεσήπυιαν σύγκοιτον διατέρπειν μὴ συναζυγιάζειν γαμετῇ.

Χηρώσαι. ἐρημώσαι.

Χηρῶσαι, οἱ ἀλλόφυλοι τοῦ ἤθους κληρονόμοι. D ἢ οἱ διοικοῦντες τοὺς χηρεύοντας διαδόχους. ἢ ἢ ὅταν αἱ γυναῖκες ἔνδυσι χεῖρας, ἢ τὸ ὅλως ἀνδρεῖον διώξωσι.

Χήτευ. στερητ. μὴ βεβαιοῦσθαι ἐν τοῖς ἐπάγγελμασι χρῆσθαι ξένοις τισὶ, ἢ ἀθετεῖσθαι ξυμμάχοις.

Χήτευ. ἐνδεία. καὶ κοινῶς στερητ. ἀγαθίας. οἱ δὲ χρῆσθαι τῷ ἄλλως βάσιν εἶναι, ἔνδυσιν τοῖς βέλεσιν. ἢ ἐπιτροχάζειν τὸ γλίσχιον. ἐν ᾧ καὶ τὰς ὑπὸ μέγα ἐξίστασθαι, ἢ διέρρειν.

TΟ X ΜΕΤΑ ΤΟΥ I.

E

Χιάζειν σχηματίζεσθαι δημόκριτον τὸν χῖον, καὶ θεοξενίδην τὸν σίφνιον, πρώτους ἐπὶ χρόαισιν τάξαι τὴν ἰδίαν ποίησιν. ὡς ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ τῆς ἀντιδόσεως. ὡς παρ' ἀριστοφάνει πανταχόθεν. ἐμπαίζει δέ τις αὐτοῖς βωμολοχεύσας, ὡς τοὺς διέξας ἐν ἁρμονίαις χιάζειν, ἢ σιφνιάζειν.

F

Χιάσαι. Cheme. Hirtula. Genus ostrei.

Χανὶ. χηνὸς. ὁ Anser. *Dor. χάν. & præfixo articulo ὁ χάν, hinc Italorum.* Oca. *Diminutivum* τὸ χηνάριον. Anserculus. Paruus anser.

Χαναλώπηξ. Chenalopex. q. d. Anser-vulpes, vel, vulpanser. *Erasm. Ad. Chil. 4. Cent. 8. col. 989 ad 87.* χαναλώπηξ. Genus auis. Sic autem vocabatur & Lysistratus, qui propter molliciem malè-audiebat, pauper ipse, & alearor in foro Cholargensium. Cholargenses verò, municipium Atticæ fuit. *Aristoph. in Acharn. pag. 296 v. 9. Schol. annot. 6.*

Χανὸν ὀμνύναι. Anserem, *siue per anserem* iurare. Ne in omnibus *rebus homines iurando*, Deos nominarent, Rhadamantus, per anserem, & anserem eos iurare iussit, non autem (vt quidam *tradunt*) Socrates.

Χανίας. Cheneas. Nomen proprium.

Χανίσκος. Chiniscus. Quædam nauigij pars. Est autem (vt quidam censent) ea pars nauis, vnde pendent anchoræ. *Sic Mag. Etymol. col. 811. lin. 20. Illic varia vocis huius interpretationes afferuntur. & nostrum causa.*

Χάνη. Vidua. Ἐπιχάνη. Viduitas. ἀπὸ τοῦ χηρεύω. Viduassum. Orbus-sum. Carco. Vel viduo, separo, orbo, priuo, desolo, desertum reddo

Χαρίμβας. Cherambis. N. L. *At* χαρίμβαι *Hesych.* χαρῶν οἴκων. *Viduarum domus. Vel a singulari* χαρίμβη. *quòd vsu accusativum erit dermatus* χαρίμβαν, *i. viduarum domus. Non verisimilius quàm* τὸ χαρμαβὲς, *quod est admissarium, ὅθεν* τὰ θήλεα *χαίρει ἐν αὐτοῖς ἀναβαίνουσι, quòd vulua per eas incedant.*

Χαρμαί. Ferarum latibula. Lustra ferarum.

Χηρεύω. Genitiuo. Viduo, separo, orbo, priuo. vel viduor, separor, orbor, priuor. careo.

Χῆρος. Viduus. Qui post *vxoris* primæ primationem, cum vxore secunda non est coniunctus.

Χηρώσειν. Viduarit. Desolarit. Desertum-reddiderit. Optat. *Ael. var. 1. alib.* ἀπὸ χηρῶ.

Χηρωσαί. A genere alieni hæredes. Vel qui viduos successores gubernant, *& eorum res administrant, vel, qui gubernant eos, qui successoribus legitimis, proximisq; carent.* Vel etiam illi, quorum vxores manserunt viduæ, & quæ tutoribus indigent. *Consule Eustath.*

Χήτευ. Priuatione. Vt, Non cunctari in vrgentibus negotijs, propter hospitum, & peregrinorum adiutorum priuationem, *vel, inopiam.*

Χήτευ. Indigentia. Egestate. Penuria. Inopia. Priuatione. Agathias. Illi verò, propter aliorum commeatuum inopiam, quas premebant, & *expresso inde* musto se-replebant, vnde venter ipsorum in altum ferebatur, *i. inflabatur, intumescebat,* & perfluebat, *profluuio laborabat.*

X cum I.

Χιάζειν. Chiassare. Chios-imitari. Chiasmum facere. Decussare. Praxidamas Democritum Chium, & Theoxenidem Siphnium *aut* primos suam posim in colore posuisse, *coloribusq; poesin ornasse*, vt Isocrates *in fine scripti* ad Idotheam *tradit*, quemadmodum apud Aristophanem est positum. Subindicat autem quidam ipsum scurriliter-loquutum-esse, quòd ipse in harmoniis Chiassare, vel Siphniassare docuerit. *N. L. Legendum videtur* χάζειν ἐν ποικίλῳ. *Vide Er. Ad. Chil. 2. Cent. 2. col. 389. ad 9. Non Chium: sed Cum. Et Chil. 4. Cent. 2. col. 867 ad. 38. Chium cacare. Hinc & Galli alludunt, quum dicunt Vn chieur. & vn chiard, ἀπὸ χανῶν. Idem Er. Ad. Chil. 3. Cent. 5. col. 733 ad. 83. Siphniassare.*

Χιανδίει. l. χωνδίει. Aristophanes in Thesmopher. pag. 513. v. 18.

Statuit enim ille pulchriloquum, & ornatè-loquens *Agathon*. &c.

Et versu 23. & deinceps.

Stamina suorum carminum, & fundamenta prima *ponere, fabulæ principia.*

Flectit autem novas testudines verborum.

Alia verò tornat, alia verò conglutinat-concinnè,

Et sententias-formas, & nomina-pro-nominibus-fabricat,

Et ceram fundit, & verba ceræ instar mollia fundit, & *rotundat* ea.

Et fundit. Vel, & alia in vase fusorio (quod pag. 512. v. 18. & 19. χοάνη vocatur, & ab Hom. Iliad. Σ dag. 695. v. 9. χόανον, i. infundibulum, vel fornax, in qua funduntur, & liquantur metalla) liquat.

Mn. *Et scortatur.* Consule nostros Græc. comment.

Χιανδίει ᾗ λαικάζει. ἀριστοφάνης.

Α᾽γάθων αρχίτης δρυόχους πυθίας δράματος ἀρχάς.

Καινίζει ᾗ νέας ἀηδόνας ἐπῶν.

Τὰ ᾗ, τορδίει τὰ ᾗ, κολλομελεῖ

Καὶ γνωμοτυπεῖ. καὶ ὀνοματοπλάθει.

Καὶ κηραχτεῖ. ἢ χωνευτίζει.

Χιανδεῖ,

Καὶ λαικάζει.

NOTÆ

Χιανδίει] Aristoph. in Thesmophor. pag. 513.
Μάλιστα γὰρ ὁ γλαυκιππὶς Α᾽γάθων. &c. Deinde.
Δρυόχους πύθια, δράματος ἀρχάς.
Et, ἀηδόνας ἐπῶν. Et, τορδίει. Et, Καὶ χαυνεῖ. sic & v. 34. χαυνῶσι, quod à χαυνόω.

Χίδρα. Spicæ recens-natæ. Novæ spicæ. Vel crassiores triticeæ farinæ partes ad polten faciendam bonæ. Vel leguminum farina. Vel ipsa legumina. Propriè verò *sic vocantur ea* quæ ex recenti hordeo, *vel, ex adhuc viridi hordeo parantur, sive placenta sint, sive puls.* χίδρα verò dicta-sunt à verbo χείδω, i. fundi.

Χίδρα. Ea, quæ ex frumenti, hordeique spicis *collecta*, in manu *teruntur*, & attenuantur *Eustath. sic vocari tradit frumenta tosta, vel culta, quæ manibus decerpuntur, ut comedantur* & χίδρα *pro* χίδρα. ὅθεν τὸ τῷ χηρὶ δείδειν. 1564. 64.

χίδρα. χίδρον *dicitur* legumen ex panico factum. *l.* ἐλύμη, *quod ab* ἕλυμαι. *Et verte. Chidron. Id, quod ex panico factum est. Edulium ex panico paratum. Pultem intelligit. Vel simpliciter, ut suprà, legumen. Hoc autem cibis paratis genus, est* edulium in Caria *frequens, est usitatum.* Vel *est edulium paratum* ex viridi, *vel, recenti* hordeo. Alij verò, genus herbæ *tradunt* esse. *Vide Aristoph. in Equitibus. pag.* 235. *v.* 8. *schol.* 4. & *in Pace pag.* 455. *v.* 24. *Schol. anner.* 8. *unde Suid. correctius petenda.* Hinc autem felicem-anni-prouentum, & *rerum copiam* indicat.

Χίδρα ἰρικτά. Legumina fracta. *fracta, contusa. Sic autem vocantur edulia, quæ sunt* ex recenti hordeo *molli fracto contusoque* parata. *Aristoph. in Equit. pag.* 235. *v.* 8. *anner.* 4. *pro* κεκιμένα, *malim* ἠνιγμένα, *ut in Pace pag.* 455. *v.* 24. *Schol anner.* 8.

Χιβυλλίδης. Chibulidius. Hic ex Iustiniani fauorib. fuit, in bellicis quidem *rebus* maximè strenuus, ab auaritia verò, adeò alienus, ut loco maximæ possessionis in sua re familiari nullam haberet possessionem. Quare cùm iste Thraciæ dux esset, & ad Istri custodiam constitutus fuisset, & in bello cecidisset, accidit, ut Ister, à Barbaris, ibsorum arbitratu *non solum* intrari: *sed etiam impunè* transiri posset. Itaque Romanorum res, & vniuersum Romanorum imperium, vnius vni virtuti, hac in re nullo modo potuit exæquari.

Χίδρα τὰ ἐκ τοῦ χείω ἐκπιπτόμενα ὑπὸ τῶν ἀσταχύων αὐτῶν, ἢ πρίθῆς.

Χίδρα τὰ ἐκ τοῦ χείω ἐκ λεπτυνόμενα ὑπὸ τῶν ἀσταχύων αὐτῶν, ἢ πρίθῆς.

Χίδρα. χίδρον, τὸ ὑπὸ ἑλύμου γιγνόμενον ὄσπριον. ἔδισμα εἶδος καρίας. ἤτοι τὸ ὑπὸ χλωροῦ πρίθου. εἰ ᾗ, εἶδος βοτάνης. ἐν ᾗ τούτῳ δηλοῖ τὸν ἀνατρέφειν.

Χίδρα ἰρικτά. ἐν πρίθῆς νέας πρωτόμβατος σεμίδαλις.

Χιβυλλίδης. ἦν δὲ οὗτος ἐν τοῖς ἰουστινιανοῦ αὐλικοῖς. ἐπὶμὲν οὖν ἀνδρείας τὰ πολεμικὰ ἐν τοσούτῳ ἦν χρημάτων πρείττων, ὥστε αὐτὸ μεῖζον κτῆμα τοῦ, ἐν τῇ οὐσίᾳ τῇ αὐτοῦ ἔχειν τὸ κεκτῆσθαι μέδιν. ὥστε τοῦτο στρατηγήσαντος θρᾴκης, ἐπὶ τῇ τοῦ ἴστρου φυλακῇ καταστάντος, ἢ οὐ πολλῷ ἀπωτέρω, συμβαίνει τὸν ἴστρον ἰστᾶσι κατ᾽ ἐξουσίαν τοῖς βαρβάροις γενέσθαι. τὰ ῥωμαίων πράγματα, ἢ ξύμπασαν τὴν ῥωμαίων ἀρχὴν, αὐτοῦ ἑνὸς ἀρετῇ ἀπράκτους γενέσθαι τὸ πρίν. οὐδενὶ τρόπῳ ἴσχυσεν.

χιλή.

A Χιλή. ξηρὰ καὶ χλόη ἀφύπνιος, ἢ ξηρὰ ξύνοφος τὴ ἢ κτίλωσις πάντα χλοῆ ἔνδον ἐτρέφοντο. ἀφ' ἧς τὰς ἕτερας χόρτης, τῇ χλόῃ τὰ ἵππους, ἢ ὕδατα ἐκ. ἐφόδιος. ὁδός τὰ οἴκοι, ἢ χλόη ἐν τῇ χώρᾳ, ἔνθα τὰ χωρὶς κομιζόμενα. ἀφύπνιος ἢ, ὁ χλόης. Ἐ ἀχιλλεὺς ὁ ἥρως, ἀφ' ἧς τὸ μὴ μετασχὸν χλόης. μυεῖται γὰρ ἐξ ἁπάντων. ὁ χλόης ἐν χόρτῳ εὑρέται. τῶτο δὲ ἔξεστι χόρτος. ὅθεν τὸ ἐκπεχλοωμένον. καὶ τὸ ἐψιλωμένον, ἢ κατεχρησμένον, οἷον ἐξηλωμένον.

B

Χιλιὰς. ὁ ἀριθμός.

Χιλίαρχος. δικαστὴς τῶν πρὸς τοὺς βαρβάρους ὁ τῷ, ἀπὸ τῆ ἀριθμοῦ συμμορίας μοῦ τῆ ἄρχειν ἐξεληλύθασι, χιλίαρχοι τλὺ ἀρχλὺ ῥωμαῖοι παρελήφασι.

Dionys. Halicarnassæus, vbi demonstratur quinam Tribuni plebis primi creati fuerint, quando, aut, qua potestate prædui, &c. Ἰωαννίκιος.

C Χιλιοχύς. χλόης ἀὔρης. σπυρὰ ἢ λεῖ τοῖς ἱππεῦσι, καθηκόντως ἢ ἄλλα τῇ ἡμέρᾳ πάντα. τῇ ἢ ἑκάστῳ καθηγεμόνι χιλιοχύι, ἐφέπετο ἐν κράνους εἶναι τὰ λόφος ἀρχαῖον ἰδεῖν ἢ κεφαλὴν τε τοῖκτο τεθηρίων ὀφίεσιν, Ἐ τῷ χάσματος ἀπειλοῦν ἔχοντος. τὸ ἢ ἄλλο σῶμα συγκεκυρὸς ἐν ἔστι κύκλος, ἢ βάθος, Ἐ τὸ τελείων τῶν χρωμάτων ἐς ἀλκυδνίην ἐφέκοντα. Τὸ φέρον ἱππεῖς, μετεωρίσας τὸν κράνακα εἰς τὸν αἰῶρα, ῥύμη ἐλάσας τὸν ἵππον. ἢ ἐμπίπτει μὲν, ὥσπερ, εἰκὼς ἐλεῦν ὁμοίως ἔμψυχα τῶ σκόλοπας, ἐν τοῖς κόλποις τῶ ὅλω ὄφεως, ἢ διέξοδον ἔχειν ἐξαῦτις ἐξ τὸ σχαῖον ἢ δεξιόκερων, κυμαίνει τε ἐς τὸν αἰέρα, καὶ μετασείζει τὸ τελείων ἤτριον πάσας ἑλίκας ἔχοντας, ὥσπερ ἑλκὸν ἐρέκοντος ἀληθινῦ.

D

Χιλιόδικος, ἀντὶ τῆ χιλίαι σοφοὶ ὄντες. ὡς λυκοῦργος. ὁ δὲ αὐτὸς ἢ χιλιόδικον ἔφη.

Mille drachmis mulctare. Magnum Etymol col. 404. l. 43. ἐχιλιόδι. χίλια ἐζημίωσα. Quare χιλιοδίκως commodè possimus accipere pro χιλίαις δραχμαῖς ζημιώσας illo drachmis mulctatum.

Χιλιὼν δραχμῶν. οὕτως οἱ ἀττικοὶ ἐξεφώνουν.

Χίλιοι ἑξακόσιοι, ἰσοῦς φησὶν, οὐδεὶς λυσίδης ἐστὶ τῶν ἑξακοσίων, ἢ χιλίων. οἱ πλουσιώτατοι τῶν ἀθηναίων χίλιοι ἑξακόσιοι ἦσαν. οἱ καὶ λειτουργίαν. συμμορεύουσι ἢ αὐτῶν καὶ ὅτε ἐς ῥήτορες.

F

Χιλὸς. ζήτει ἐπίσω ἐν τῷ χλόη.

Χίλων, χίλωνος, δικαιοτάτου λακεδαιμόνιος. ἐκ τῶν ζ σοφῶν. ὃς καὶ βραχυλόγος ὄθεν ἀρίστα-

Χιλιοδίκως. Pro, χίλια σοφοὶ ὄντα. Sic & Harpocration. Verba sonant, Mille sapientia existentia. N.L. vt, Lycurgus. Idem etiam dixit χιλιόδικον pro, χίλιας δραχμὰς ζημιώσας.

Χιλιὼν. Sic Attici circumflectunt, pro communi χιλίων. Vt, χιλιὼν δραχμῶν. mille drachmarum.

Χίλιοι διακόσιοι. Mille, & ducenti. Isæus dicit, Nullus est Lysides mille, & ducentorum. Atheniensium ditissimi fuerunt mille, & ducenti, qui etiam publica munera obibant. Horum autem & alij oratores mentionem faciunt.

Χιλὸς. Quære supra in voce χλόη.

Χίλων. Chilo. Chilônis, Damageti filius, Lacedæmonius, vnus de 7. Sapientib. qui fuit breviloquus. Quo-

Χιλή. Alimonia. Cibus. Alimentum. Esca. Pabulum. Et χλὸς masculeo-genere, idem Xenophon. Iumenta verò omnia pabulo intus alebantur. Et, Per alium regionem in qua pabulum equis erat. & aquæ *suppeditabant*. Herodotus. Et alibi, Omne frumentum, & pabulum, quod erat in regione, intra muros *vrbis* ingens importari. Masculeo genere verò *dicitur* χλόος pabulũ. Et Achilles ille *celeberrimus* heros *dictus* est Ἀχιλλεὺς, quòd non fuerit particeps τ῀ χλοῦ, i. *alimenti, pabuli*q; *cæteris hominum communis*. Meticulus erat *quispiam* in *mactatorum* alebatur, i *mutuum* fertur χλοῦς *dictum pabulum, quo bruta pascuntur*. Et hoc pabulum in terra nascitur. Hoc autem est fœnum. Vnde *participium* illud ἐκπεχλοωμένον. Προσήκουσα ἐψιλωμένον. *vellam, decerpam*. vel ἐκχεχλοωμένον. i. redactum in solitudinem. *vastatum, desolatum*, & quasi expunctam *obliteratam, delectam*. ἐκχλοῦν verò *proprie* significat ex aliquo loco pabulum cudere, vel, locum aliquem omni pabulo spoliare, ac proinde vastare, & desertum reddere.

Χίλιοι. Mille. Numerus est.

Χιλίαρχος. *Mille vnis præfectus. Tribunus militaris. Tribunus militum. Idem Tribunus plebis. Vt*, Tredecim annis ab vrbe primum condita Tribuni plebis imperium Romanorum acceperunt *administrandum*. Quæ de re consule nostrum Latinum Indicem in Dionys. Halicarnassæum, vbi demonstratur quinam Tribuni plebis primi creati fuerint, quando, aut, qua potestate prædui, &c. Ἰωαννίκιος.

Χιλιοχύς. Millenarius *numerus Gallicè, vn millier*. Mille vrti. Vt. Indis autem singulis erant vexilla & alia familiarum patera, & equitibus in vno quoque millenario draco præibat in pertica extentus & *sublimis*. *Videbatur*. Ac ipsum quidem *draconis* caput aperte erat, exertis dentibus, & rictu minas intentante, *vel, minitabundo*. Reliquum verò corpus ex-sertico-rectũ erat, & longitudine, & *latitudine* & profunditate, & coloris varietate verum draconem referens. Hoc *vexillum draconis conspectum*, & *insigne*, ferens eques, pertica, *qua draconem sustinebat*, in aerem subiatã, impetu concitat equum. Spiritus autem (vt verisimile videtur) per-vim impulsus incidit *in ipsum*. In ipso autem caui rectus sinus insinuatus, cum ob ipsius *ventum* solidiratem, *firmitatem*, & *firmitatem* non possit inuenire transitum, in aere fluctuat, & varium illud opus contextum extollens, omnes trahit conuersiones vt veri draconis tractum. *pro, veri draconis omnes motus, tractus, & conuersiones exprimit*.

NOTÆ

Σημεῖα δ' ἰῶ.] Totius huius loci correctio petenda est in voce Γνόμι. Sic autem ibi, σημεῖον δὲ ἐστὶν ἐν τῷ ἐφόδιον χλοῦν ἐρᾶν. &c. Et, νὴ ἄλλα σῶμα, τοξεύομεν ἰῶ ἔχι μᾶζα. &c. Et, τὸν ὑφαντὴν. Et, βία τὸ νοῦν μᾶλλον ἐδὼν ἢ ἐν τοῖς κίλιοις τὸ κίλιον ὄφιν.

obrem Aristagoras Milesius hunc *breuiter loquendi modum, hanc breuiloquentiam*, vocat Chilonium *modum, siue Chilonium dicendi genus. Er. Ad. Chil. 2. Cent. 10. col. 603. ad. 49. Laconismum.* Et Chilonius *dicendi* modus. breuiloquentia. Chilo enim, breuiloquus fuit.

Χιμάρ@ *genere masc.* Hircus *g.f* capella. & *χίμαιρα* capra. *χειμάρ@* verò, torrens, fluuius hyeme fluens.

Χιμάλια. Perniones *Italicè, Bagaze. Gallicè, Les males aux talons. Sunt autem hæc,* quæ vocantur *ἐπισφυρίδες*. q.d. adiectiones, quæ hyeme *propter frigus* in pedibus fiunt. *Aristophanes in Vespis. pag. 353. vers. 26. Schol. annot. 8. Sed ibi melius, quàm apud Suidam res declaratur.*

Χίον κεράμιον. Chium vas-fictile. Quære in voce *ἀβλιάν@*.

Χιον@ Niuis. Et *χιονώδεσται*. Niuis-instar-frigidi-fient Frigescent. Vel, Niuis-instar-albi-fient. *Vel, niue albescent. Dealbabuntur. Illustrabuntur, & splendescent sanguine nix.* Vt, In-Solmum niuis-instar-albescent. *Vel, niue-frigescent.*

Χί@. Chius, insula. Dicitur & Acchle.

Χιών. Somnium insomnij continens explicationem. Nix in *somnio* apparens, *& risa, nobis* inimicorum inimicitias *affert, significat.*

Χιών. Nix. Albedo niuis, *siue candor niuis* est accidens separabile. Constat enim ex nube, & densitate materiæ, quæ propter frigoris superlationem, *sit ut nimium frigus* fit, cum inclusione spiritus alicuius, quam necessariò candor sequitur. Nam aeris in nube inclusio, & percussio & attritio *vel, frictio*, quæ in nubis densitate *est*, propter nimium frigus orta, præcedit excretionem, & hæc *est* huius *albi* coloris causa. Nubes enim, quum texitur, & mouetur *ac agitatur, tunc* albescit. Propterea enim & ipsa spuma *est* alba. Frictio verò quædam, & motio fit in densitate nubis, dum ventus, qui in ea ipsa est, contrahitur, & in profunditate includitur, & excretionem impedit. Ac illa quidem sunt de substantia niuis. Albedo verò sequitur illa, & est passio quædam accidentalis, quia substantiam niuis non explet. Nam si neque materia niuis *est* albedo, neque species *eius erit* non est in ipsa niuis substantia. Sed quia *quoddam est* accidens, materiæ superueniens, quum in eadem formam mutatur, ideo ab ea separari nequit. Multi autem oculos ob niuem amiserunt, alij verò, pedum digitos *frigore* putrefactos. Sed oculorum quidem leuamen aduersus niuem *miluus* habuerunt, si quis *eorum* aliquid nigri *coloris* ante oculos habens incedisset. Pedum verò *leuamen, & remedium, ne frigore putrefacti calerent, illud erat*, si quis moueretur, *id est, sese moueret*, nec vnquam quietem ageret, *nec vnquam quiescerent*, nocturnique *calceos* exueret. Quotquot enim calceati dormiebant, corrigix *calceorum* in eorum pedes penetrabant, & ipsi calcei congelabantur. Xenophon in ascensu, *i. in Cyri iunioris expeditione sic loquitur, lib. 4. pag. 330. C. sed ibi legitur, ἔχειν πρόβατα. Et ἀκονιτόχιονα.*

Χιονίδης. Chionides. Atheniensis Comicus, antiquæ comœdiæ *scriptor*, quem etiam dicunt primum antiquæ comœdiæ scriptorem fuisse, de annis octo ante bellum Persicum fabulas in lucem edidisse. Ex ipsius autem fabulis sunt & istæ, Heros, Mendici, Persæ, siue Assyrij.

Χίμαρος. ὁ τράγος· καὶ χίμαιρα, ἡ αἴξ. χιμαίριος ἡ, ὁ ἐν τῷ χειμῶνι ῥέων ποταμός.

Χιμετλῆ. τὰ ἔντερα τὰ τῶν ἱματίων λεγόμενα, ἅπερ γίνεται διὰ χειμέρους ἐν τοῖς ἱματίοις.

Χίον, κεράμιον ζήτει ἐν τῷ ἀβλιάν@. B

Χιόνες. οἱ χιονωθήσονται. ψυχρωθήσονται. ἢ λευκανθήσονται. χιονωθήσονται ἐν ἐπιλυμοῖς.

Χίος. ἡ νῆσος λέγεται, καὶ αἰθλη.
Χιών. φαῦσις, δυσμενὴς ἔχθρας φάσις.

Χιών. ἡ λευκότης τῆς χιόνος χωρισθὲν ὄζει συμβεβηκός. σκιδναται γὰρ ἐκ τόφους ὕλη καὶ πάχος. ὅπερ δὲ ὑποβολὴν ψυχρότητος γενομένη ἐπιφανοῦς πνεύματος τινος, ἢ ἐξ ἀνάγκης ἔσται ἡ λεύκανσις. ἡ γὰρ σύστασις τοῦ ὑγροῦ ἐν τοῖς νέφεσι πήγνυσι, καὶ πάχος, καὶ ξύψις ἐν τῇ τῶν νέφους πήξει, ἥπερ δὲ ὑποβολὴν ψυχρότητος γενομένη θλᾶται τὸν ἀέρα, αὐτὴ τὸ τοιοῦτο χρώματος ἐστὶν αἰτία. ξηραινόμενον γὰρ, καὶ κινούμενον τὸ πνεῦμα, λευκαίνεται. ὄζει τοῦτο γὰρ καὶ ὁ ἀφρὸς λευκός. ξύψις δέ τις, καὶ πύκνωσις γίνεται ἐν τῇ πήξει τῶν νεφῶν, τὸ δὲ αὐτὸ πνεύματος συστολὴν, καὶ εἰς τὸ βάθος διακένωσιν, καὶ τὸν ἀέρα ἐμποδίζουσιν. καὶ ἔστι τοῦτο μὲν ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ χιόνος. τὸ δὲ λευκὸν ἐπακολουθοῦν ἐκείνοις. καὶ ἔστι πάθος τι συμβεβηκὸς, τοῦ μὲν ἐξ ἀνάγκης συμπαρεπόμενον τῆς οὐσίας τοῦ χιόνος. οὐ γὰρ μέντοι ὕλη τοῦ χιόνος τὸ λευκὸν, μέντοι εἶδος, οὐδ' ἔστιν ἐν τῇ οὐσίᾳ τοῦ χιόνος. τοῦ δὲ συμπέπτωκεν τὸ ὕλης ὑπογεγόμενον ἐν τῇ τοῖς τοιοῦτον εἶδος μεταβολῇ, τούτῳ ὀχλήσεσθαι δεῖν αὐτῆς. πολλοὶ δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπὸ τῆς χιόνος διεφθάρησαν. C τοὺς δακτύλους τοῦ ποδὸς ἀναισθησίαν ἔχοντας. ἐκεῖ μὲν γὰρ τοῖς μὲν ὀφθαλμοῖς βοηθοῦσιν τῆς χιόνος. εἴ τις μέλαν τι πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἔχων ἐπορεύετο. τοῦ δὲ ποδὸς εἴ τις κινοῖτο, ἢ μᾶλλον τοῦτο ἀναγκάζοιτο ἐργάζεσθαι, καὶ τὴν νύκτα ὑποδούμενοι ἦσαν ἢ ὑποδεδεμένοι εἰσιμεν, εἰσεδύοντο εἰς τοὺς πόδας αἱ μάστιγες, καὶ οὐκ ἐδήλουν τὰ ἐπήνεμα. ξηροῦσθαι δὲ τὴν ἀναθάσιν.

Χιονίδης. ἀθηναῖος κωμικός. τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας, ὃν καί λέγουσι πρωτονικῆσαι γενέσθαι τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας. δεδιδάκασι δ' ἔτη ὀκτὼ, πρὸ τοῦ περσικοῦ. τοῦ δράματα αὐτοῦ ὄζει ἡ ταῦτα. ἥρως. πτωχοί. πέρσαι. ἀσσύριοι. D

Χιό.

A Χηρά, εἶδος πάθους.

Χιτών. Ἱμάτιον αὐδρεῖον. Ἐ χιτωνίσκος χιτωνιδιτός, οἷος φορεῖται δοῦλοι παιδί. χιτὼν δέ ἐστι, λεπτὸν ἱμάτιον. ὑποκείμενον. ὃ δὲ τὸ ἐγκεῖσθαι τοῖς μέλεσι. χιτῶνα γ' ἔχων οὐλον ἐρίου ὑπόδυτα, καὶ τὰ τὰ λέγων ἐξαπατῶσιν ὃ δὲ τοὺς ἰχθῦς ἀπὸ τῶν ψιαθίων, ἀπὸ φαίνεται ἐκεῖ τὰ ἰχθυοπώλια. τοιοῦτο, γλίφων δύρίσκεται.

Χιτὼν Alij χειρός. Morbi genus, quum manus fissura habent dolorem excutes. Vide χειρίδα apud Medicos, & in vulg. Lex & Mag. Etymol. col. 812. l. 4. χειρίδιον.

Χιτών. Tunica. Vnde vestimentum. Vestis virilis. Et χιτωνίσκος χιτωνίσκος Tunicula manicata, qualis puerorum seruum decet, vel qualis seruo convenit. Tunica igitur, est tenue vestimentum, quod à veteribus Græcis vocatur ὑπενδύτης q.d. subcamisium, aut subcamisium, vt vulgus vocat, quod sub camisia, id est, sub induvio, vel potius prope, vel supra eam sum, id est, supra induvium, ponatur. Vel igitur illa tenuis vestis, quæ Gallice chemisette vocatur, à nostris chemise, quod est induvium ex tela factum; quia induitur supra induvium. Itali quoque dicunt camisa, & camisa, id est, induvium, & camisiola; vel camisola, vestis quæ super induvium induitur. Dictum autem χιτὼν ἀπὸ τοῦ χεῖσθαι, quòd membris infundatur, id est, quod earum membra fundatur quodammodo, quum induitur. Vt, Tunicam habens superne fissum ex crispis lanis, quamvis hæc dicens deceperit, ad pisces capite-prono-flexit-oculos. Hoc est, apparet. & conspicitur in fori-in-quibus-pisces-venduntur. Hoc est, diligenter-perituri. N.L. In Magno Etymol. col. 812. l. 9. & deinceps. χιτὼν multis explicatur. Item apud Eustath. vbi res fusiùs declaratur.

B Χιτὼν ῥαγὰς, ἔρρηξε φορτίδιον βαρύ.

Χιτὼν Senarius explicationem somnij continens. Tunica rupta rumpit cutaneum onus.

Χιτωνίσκους. Ξενοφῶν. χιτωνίσκους ἢ ὑποδήματα ὑπὲρ γονάτων, πόχλος οἷς λίνου σπαρτοῦ μυ.

Χιτωνίσκους. Xenophon. Tuniculas autem induerant supra genua, crassitie vt lini, ex quo stratorum fasciæ, rituliq; fiunt.

C

ΤΟ Χ ΜΕΤΑ ΤΩΝ Θ Λ. Ν.

Χ cum Θ. Λ. Ν.

Χθαμαλά, τὰ πεπεδημαλλόνα. δοκιμάζων ἢ ἅμα μὲν σκιᾷ, ἅμα ἢ χθαμαλὸν, διὰ τῦ πεπαμῦ. ἢ χθαμαλώτατα. τὰ πεπεδημένα.

Χθαμαλά. Humilia. Depressa. Æqualia. Paria. Plana. Vt, Explorans, simul quidem, quà solidæ, firmæq; partes essent fluminis, simul verò, quà pars eius esset maximè humilis, id est, minimè profunda. firmissimas igitur, & minimè profundas fluvij partes quærebat, & explorabat, atque tentabat, vt cuiùs copia pedibus transirent. Et χθαμαλώτατον. Humillimum. Depressissimum.

D Χθὲς τὸ κατ' ἀρχὰς ἀφιλῶν λέγεσθαι πλάτων. τὸ ἦχθες ὃ δὲ τὸ ἐσθῆτι. ὃ δὲ παρελθόντων. ἰσέον ἢ, ὅτι ὁ μὲν πλάτων, σφοδρῶν ἔχει τὸ παρελθὸν. τὸ ἦχθες, παρῆκται. οἷον κατέβαινε χθὲς εἰς πειραιᾶ. ὁ ἢ θεόκριτος, τὸ χθὲς εἶχε σκοπόν. τὸ ἢ τῇ λαμπρᾷ τῆς φώτων ἡμέρᾳ, παρέλκον ὁ οὐκ ἴσασιν εἶχε προηγούμενον, ἐκεῖνο προύθετο.

Χθὲς Heri. Placo, sublato ε, quod est in huius adverbij ἐχθὲς principio, dicit χθὶς. χθὶς verò, quod per aphæresin formatum ab ἐχθὲς, deducitur à verbo ἐχθεῖν, q.d. excurrere, quod est præterire. Sciendum autem. Platonem quidem, illud καταβαίνειν id est, descendi, plurimi fecisse, & vt primarium opus duxisse, ve, quum ducebat, Heri descendi in Pirœum. Illud verò χθὲς, parvi fecisse, & ducisse tanquam secundarium opus, quod accessorium vulgò vocatur. Theologus verò τὸ χθὲς, scopum oculis propositum, ad quem collimaret, semper habebat. Quod verò clara luminum die fiebat id, vt superfluum, & supervacaneum ducebat. N.L. Quod igitur quisque præcipuum habebat, & ducebat, alios ad illud impellebat, & adhortabatur. N.L.

E Χθιζοφαῖ. κακολογῶν.

Χθιζοφαῖ. Maledicens.

Χθιζοί. ἀφηλ. ἄχρηστοι. ἢ χθίζος. ὁ χθαιδαίος.

Χθιζοί. Hesterni. Ociosi. Inutiles. Et χθίζος. hesternus.

Χθονία, αἱ ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ. πολιτείας δηλῶν. μὴ χθονίαν, ἢ ἐναγῆ παιδίαν, ἀλλὰ λαμπράν, ἢ εὐφρόνην αἰδυποιοῦσιν ὃ τῇ μὲν ἐναγείᾳ, λαμπρὰν τῇ ἦχθονία, τὴν ὑφεινὴν, αἱ ἐπὶ τῇ λαμπρᾷ. ἢ παρ' ἀλκμᾶνι ἦσθα φασὶ χθόνιον τέρας ἐπὶ τῶν ἐχιδνῶν, ὡς, αἱ ἐπὶ τῇ συγχύσει ἐκθέσασα. ἴσον ἢ, αἱ ἐπὶ τῇ μάχῃ. ἐπεὶ ποιὸς ἀντὶ λέγει.

Χθονία. Pro, ὑποχθονία. vel, καταχθονία. Terrestris, vel terrena, pro subterranea, infernæ, ac proinde sumitur, pro, obscura. Plato enim dicit Reipubl. lib. 10. Non obscuram, & asperam viam ire; sed planam, & cœlestem. Per oppositionem enim subitrix, & subjiciens opponit, asperæ quidem, planam, obscuræ verò, cœlestem, pro, splendidam, claramq; illustrem. Apud Alcmanem etiam, quum dicit χθόνιον ἔργον, de Contentione verba faciens, hoc quidam acceperunt pro, monstrum, vel portentum odiosum. Alij verò, pro, magnum. quia Poeta dicit ad eam, ea, quæ plurimos ibi deserviunt. Sed hic non incommodè χθόνιον pro, κατὰ χθονίου, sumi potest, & infernum monstrum. Nam revera Contentio, vt & Discordia, & Bellum, sunt infernæ monstra, quæ ad modum Virgil. ad. lib. 6 pag. 152. & 253. dicun.

Χθόνια λουτρά. Inferna lauacra. Quæ mortuis afferebantur, *& offerebantur*. Afferebant enim *prius* lauacra ad sepulchra. *Vide Sophoclem in Oedipo Coloneo pag. 1253. v. 5. & denuo, vbi Oedipum moriturum, exuit sordida vestibus, iubet filias ex puro aquæ ad se lauacra ferre.*

Χθονίας βροντάς. πλήσατε χθονίας βροντάς· αὐτὸ τὸ ὑμνούσατε· χθονίας δέ, φοβερὰς, κύριε γὰρ τοῦ δεσμοῦ, γῆς ἠλαλαγμόν. εἰ δὲ, τὰς μέγαν ὄγκον ἐκτελούσας. ἢ ταῖς ὑπὸ τῶν γιγάντων. ὅτε γὰρ ἠχεῖ ἡ γῆ, κατάπεμπει τὸν ὄγκον εἰς τὸν ἀέρα· καὶ δοκεῖν οἱ ἄνθρωποι ἐξ οὐρανοῦ γίνεσθαι, τὰς τοιαύτας βροντάς· ἢ ταῖς μάχαις τῶν γῆς ἐκτομιῶν, ἢ ταῖς τοῦ γηγενοῦς πάσας· ἢ χθόνιος ζεύς, ὁ κατὰ χθόνιος.

Χθονίας βροντάς. Terrestria, *vel, inferna* tonitrua. Vel, πλήσατε, *quod à* χλείω, *quod à* κλείω, celebro, χθονίας βροντάς. pro Celebrate *terrestria, vel, inferna* tonitrua. χθονίας verò *dicit pro* φοβερὰς, *id est* horribilia, *terribilia*. Omnia enim grauia, *atrocia, terribilia, quæ grauem terrorem mortalibus incutiunt*, ad matrem terram, vt eorum autorem referunt. Alij vero, *vocem hanc interpretantur*, magnum strepitum edentia. Vel, edita à terra. Quum enim terra resonat, & cœlum vsque sonum emittit. Homines verò, putant huiusmodi tonitrua à cœlo edi. Vel, quòd in terra etiam audiantur. Vel, terram mouentia, *& concutientia*. Et χθόνιος Ζεύς. Infernus Iupiter, *i. Pluto, Deus infernus.*

Χθονίων. Subterraneum.

Χθονοπλάστου. διὰ γῆς πλασθέντος.

Χθονίων. Terrestrium. Terrenorum.

Χθονοπλάστου. Ex-terra-formati. *Primi nostri parentis epitheton*

Χθονοστιβῆ. τὰ ἐν τῇ γῇ. τὰ ὑπόγεια. ἐρέμνα τε. ἢ χθονοστιβῆ.

Χθονοστιβῆ. Quæ-sunt-in-terra. Terrestria. *Terrena. Quæ supra terram calcantur, & premuntur. Sophocles in Oedipo Tyranno pag. 1144. M. dicit Tiresiam vatem nosse omnia Arcana quæ non diuulganda, cœlestia quæ, & terrestria. Vide Schol.*

Χθών. Tellus. Terra.

Χθὼν. γῆ.

Χλαμύς. Chlamys. Numa, primus Romanorum Rex, *anno, secundus R. R vt ex Chronologia patet*, cum Tullorum, *vel (vt quidam) Albanorum* Legationem accepisset, & ipsorum gestaminis, *habitus, vestitusq;* figuram, *& formam* animaduertisset, ab illis acceptam inuenit chlamydis *gestamen*, *& vestem*, coniuncta regia *veste* cum senatoria, non extrinsecus addens latiorem latusclauum adiiciens purpuræ cinsturam, vt ex horum vtroque corpus vnum conficeretur, & in Senatorum calceis notarum-exprimeretur Romanum K. *imo R. Nam litera R. primum in Romanorum nomine locum tenet.* Et prouerbium. Sylosontis chlamys. Inuidus, qui propter vestem *quæ sumi ornati, nimium superbum*, & arroganter-se-gerunt. Hic enim vestem sumptuosam habebat, quam Dario vitam priuatam-agenti adhuc, *i. adhuc priuato* donauit. Postea verò, cùm Darius regno est reditum in patriam impetrauit *Erasmus Adag. Chil. 1. Cent. 10. col. 118. ad 84. Syl. chlam.*

Χλαμύς. Militare pallium. Vestis militaris. Chlamys *dicere licebit, vt chlamys.*

Χλαμὺς, ἡ. Lana. Crassum, & hybernum vestimentum. *Dicta* χλαμὺς, *quasi* χλαινα, *vnde per syncopen* χλὼν, à verbo χλαίνω, tepefacio, *calefacio quod corpus calefaciat dum frigus ab eo repellit. Vide Lex. Penulam quidam vocant. Erasm. Adag. Chil. 1. Cent. 10. col. 144. adag. 100. Efflate penulam deterui.* χιτὼν verò *vocatur* tenuis vestis, *quam recentiores Graci vocant* ἐπενδύμενον, *vt in voce* χιτὼν *supra declaratum. Dictus autem* χιτὼν, *quòd membris infundatur, i. circum membra fundatur, & extendatur, quum à nobis induitur.*

Χλαμὺς. ἐσθὴς ἀνδρική. ἐξεστάλκασι δὲ τοὺς πολλοὺς, ἀπὸ τῆς χλαίνης. ἡ δὲ ἐπενδύμενον ὠνόμασαν. ἱμάτιον. τὸ δὲ αὐτὸ καλεῖ, καὶ ἱματίῳ.

Χλαμὺς. Lana. Vester. Amictus. Homerus peplos à lenis distinguit. Nam peplus est muliebre vestimentum, *ac indumentum, & amiculum*, quod fibulis astringimus. *Sic enim vt ἱματίῳ videtur accipendum, vt & apud Theocritum idyll. 15. v. 34* Idem aurem vocat etiam ἰανὸν, *q. d.* tenue, *subtile vestimentum. Eustath.* ἰανὸν. ὕφασμα γυναικεῖον ἰανὸς, *indumentum muliebre, quod à tenuitate dictum, propter quam facilè potest indui. pag. 1042. 9. alias* ἰανὸς, *est peplo epitheton, vt idem docet pag. 1281. 44. ab* ἴω, *induo, quòd ob suam subtilitatem commodè induatur.*

Χλαμύς. ἐσθὴς ἀνδρική. ἐξεστάλκασι δὲ τοὺς πολλοὺς, ἀπὸ τῆς χλαίνης. ἡ δὲ ἐπενδύμενον ὠνόμασαν. ἱμάτιον. τὸ δὲ αὐτὸ καλεῖ, καὶ ἱματίῳ.

A Χλιδή, αοίκ. ἡ. χλίδη, ὕβρις τῆς. ἴδιον οὗτος τῆς ὕβρεως. ἡ ὁ τρόπος ὅτι κατηγορεῖται ἐν τῷ τῆς. τῆς γὰρ ὕβρεως ἡ μὲν γέλωτος χαρακτὴρ, χλιδασμὸν καλοῦσι. ἡ δὲ μὲν ἀπὸ πόνων, ὕβριν ὀνομάζουσι. ἡ αὖθις αἰσχρὰ πρᾶξίς τις ἐν τῷ τοιοῦτον, χλιδάζειν λέγουσι τοὺς τῶν ἀφροδισίων ἥττονας, ἐκ τοιούτου.

Χλιδάν. Subſannatio. Cauillatio. Deriſio. *Dicitur & χλεύη. Eſt autem* contumelia quædam, cùm ſit contumeliæ ſpecies. Et de ea dicitur in quæſtione Quidnam enim, id eſt, ſubſannatio, vocatur illa contumelia, & iniuria, quæ per riſum fit, id eſt, *quæ quis cum deriſione efficitur.* Quæ verò per plagas, *quæ verberibus fit, & inferitur alicui*, eodem nomine: *ſed alio ſignificata, dicitur* ὕβρις, id eſt, *contumelia, vel iniuria.* Aſtianus. *Hæc quidem ſuperflua videntur, quia nullum aliud exemplum his præſſit.* Ingreſſus autem in templum, & *ad aliorum*, Dei cultores ſubſannans tamen, etiam deridebat. *vel, In templum ingreſſus, adeò perinfirmus: ſed tamen ipſos Dei cultores ſubſannauit, ac deriſit.*

B Χλιδῶν. ξυφῶν.

Χλιδή. τρυφὴ ἔκλυσις. ἡ μεταφορὰ εἴληπται ἀπὸ τοῦ ἐγχλιαίνεσθαι. ξύφασθαι γὰρ τὸ χλιδᾶν πεθήμασθαι, ἀλλὰ χαυνοῦσθαι. ἐκ τούτου συγχωρεῖν τινι πάντα φασὶ τὸν χλιδᾶν ἐκείνῳ. οὕτω μὲν ἡ τοῦ τυράννου ἡλικία ἐν χλιδῇ. ἡ χλιδᾶν ἡμᾶς ἐποίησε καὶ τοὺς ἀπὸ τῆς κεφαλῆς βοστρύχους. λέγουσι δὲ αἱ χλιδᾶσαι ἅπαν ἐκθρέψαι τοὺς πλοκάμους, οἱ εἶτα τρυφὴ τῆς κεφαλῆς, ἢ κατόπιν τρυφή, ἡ κόσμος ἐπιτήδευμα, τοῖς νεκροῖς οἱ πλόκαμοι ἐν τῷ τάφῳ συφτελῆς.

C Ἠ μὴν σὺ πατρὸς τύμβον, ὡς ἐφάπτο

Λοιβῆς τε πρῶτον, ἡ κατ' ἐκτόμους χλιδᾶς

Σπάσασα τὴν ἄνοδον ἔξοιδε πάλιν.

D Χλιδῶνα, κόσμου εἶδός τοῦ βραχίονος. καλεῖται δὲ, βραχιάλιον.

Ornamentum brachii. Vide βραχίων, *vbi* χλιδών *ſcribitur, a ſingulari* χλιδών.

Χλίδης, δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ καλλικλέους ἐξοιδήματος. ἔπειτα δὲ τὰ χλίδης ἐκβαλὼν εἰς τὴν ὁδὸν, ἐξ ὧν ὑψηλοτέραν, καὶ στενωτέραν. τὴν αὐτὴν ὁδὸν πεποιῆσθαι συμβέβηκε. πᾶν πλῆθος, χλίδης λέγεται. καὶ ἔστι σωρός τις, ταύτην δὲ τὰ τῆς ἐκκαθάρσεως τινα, καὶ ἀποφύσεις. καὶ ἃ τῆς ἀποξύσεως ἀφίησιν. καὶ πολὺ μᾶλλον τῆς χειμάρρου. ὃ καὶ χώματος καλεῖται. πεῖσαι δ' ἔοικεν ὁ ῥήτωρ λέγων, ὅτι χοῦν, ἡ ὀρυγμαῖόν τινα ἐκ τῆς χώρας συαγὼν ὁ καλλικλῆς εἰς τὴν ὁδὸν ἐμβέβληκε. ἃς καὶ ἀυτὸς, ἐν τοῖς ἑξῆς ὑπονοήσουσιν.

E Χλίδης.

F Χλιδῶσαι. ξυφῶσαι.

Χλοάει. χλοᾷ.
Χλοερὸς, ὁ χλωρός.

Χλιδάν. Subſannatio. Cauillatio. Deriſio. *Dicitur & χλεύη. Eſt autem* contumelia quædam, cùm ſit contumeliæ ſpecies. Et de ea dicitur in quæſtione Quidnam enim, id eſt, ſubſannatio, vocatur illa contumelia, & iniuria, quæ per riſum fit, id eſt, *quæ quis cum deriſione efficitur.* Quæ verò per plagas, *quæ verberibus fit, & inferitur alicui*, eodem nomine: *ſed alio ſignificata, dicitur* ὕβρις, id eſt, *contumelia, vel iniuria.* Aſtianus. *Hæc quidem ſuperflua videntur, quia nullum aliud exemplum his præſſit.* Ingreſſus autem in templum, & *ad aliorum*, Dei cultores ſubſannans tamen, etiam deridebat. *vel, In templum ingreſſus, adeò perinfirmus: ſed tamen ipſos Dei cultores ſubſannauit, ac deriſit.*

Χλιδαίνειν. Delicioſum. Voluptarium *Voluptarium, & delicijs addictum.*

Χλιδή. Delicia. *Deliciæ.* Luxus. Diſſolutio. Mollities. Voluptas. Dicta à verbo χλίειν, *tepefacio, calefacio, foueo, vnde infinitorum perf. & pluſq. perf. paſſ.* ἐχλίασθαι. Xenophon. Non in delicijs educati ſumus ſed ruſticè *duriter, & ruſticorum more.* Et rurſus. Permittentibus tuis deliciis. Et rurſus. Sic igitur in Turcorum Principe ſunt illæ deliciæ. Et χλιδᾶν ἀπὸ κεφαλῆς. Delicijs ex-capite-refectis. Cincinnis ex capite refectis. Vocabitur autem in-genere χλιδαί, delicias, hoc eſt, ipſos capillos-plexos, i. *cincinnos*, qui ſunt capitis *quædam* delicæ, vel quatenus cincinni in ſepulchro deponebantur, vt mortuis delicæ *quædam*, & ornamentum eſſent. Sophocles *in Electra pag.* 82. *v.* 9. 10.

Nos verò patris ſepulchrum, vt imperauit Apollo,

Libationibúſque primùm, & ex-capite-reſectis delicijs capillorum,

Vbi coronauerimus, deinde retrogrado paſſu veniemus rurſus, i. *reuertemur.*

Vide Schol. vnde Suid.

Χλιδῶνας. q. d. Delicia. Ornamenta circa brachia. Vocantur autem & βραχίονα q. d. Brachialia *Ital. Bracciallerti. Gall. Bracelets. Vtrumque à brachijs ductum.* Armilla.

Χλιδῶν. Demoſthenes *in oratione* ad Calliclem de prædij damno. Deinde verò cùm ſordes in viam eieciſſet, propter quas accidit, vt eadem via fieret, & altior, & anguſtior. *l.* στενωτέραν. Omnis multitudo dicitur χλίδης. Eſt autem re quidam aceruus, *l.* ὃν σωρός τις. præcipuè verò ſic appellatur, πλῆθος τι. δηλ. id eſt, *multitudo, & collectio* purgamentorum, & ramentorum, *l.* ſordium, *quæ purgantur, & abraduntur ac abiiciuntur ex aliquo loco.* Et ipſa fluuiorum ἀπόκλυσις, *ſic enim l.* alluuio, *colluuies, clauies, & limi-eggeſtio*, & multo magis ἡ χειμάρρους, id eſt, torrentium *colluuies*, quæ vocatur etiam χώμα. Orator verò, nunc videtur dicere Calliclem, aggerem, *terram-eggeſtam*, & quendam aceruum ex-varia-virgultorum-materia collectum, ex *ſuo* prædio in *publicam* viam coniecſſe, quemadmodum etiam ipſe in ſequentibus ſubindicauit. *Harpocrat.* ὑπονοήσουσιν, *ſubindicat.*

Χλίδων. χλιδών. χλιδῶνος. *Armilla. a. Monile. Monile. Vide* χλιδάν.

Χλιδῶσαι. Deliciantes. *In delicijs viuentes. Delicijs-indulgentes.* ἀπὸ χλιδῶν. *Sophocles Electra. pag.* 98. M.

Χλοάει. Virido. Viteſco.

Χλοερὸς. Et per contractionem χλωρὸς. Viridis. Virens. Herbaceus. Herbidus.

Χλόη. Herba. ἀπὸ τοῦ χλάω, fut. sum-emitto, *deducitur* χλόη, & ὑποφορικῶς χλόη, Herba, quæ ex terra ut sum-emittitur, & crescit.

Χλωμεῶν. Sed cum Romani ingemiscerent perferentes subterranea, castra ponunt ad castellum Chlomarum, *vel*, Chlomarorum. *Vide* ἐρύειν, *vbi* τὸ χλωμεῶν *legitur. Videtur deducendum* τὸ χλώμων, *vel* τὸ τῆς χλωμέως.

Χλῶνες. Grassatores, latrones, qui vias obsident, vt viatores vestibus exuant, & spolient. Qui in herba cubant. *& in sylua delitescunt, vt prætereuntes aggrediantur, & pecunia, vel vestibus nudent.* Et χλεύων. singularis percussor, *id est, aper siue porcus syluestris, qui cæteras feras, aut venatores dentibus petit, ferit, vulnerat, & ideo percussor vocatur.* Martialis Molestus. *Senex.* Item exectus, *id est, cui testes excisi fuerunt, vocatur* χλόνις. Item semiuir. Vt, Si concedamus illum esse virum, qui per Epicuri verba, animo fuit enervatus, & fœmina factus, *id est, effeminatus*, & qui apud Stratoclem Athenis tacem-tulit, eunuchus ille, & semiuir, prætigiis-deceptus, *incantationibus præoccupatus*, & quasi vinculo quodam ineuitabili vinctus, *ac impeditus.*

Χλόνιν. Chlunium. Nomen loci. χλόνιον verò, *quod significat porcinum, habet* diphthongum o *in penultima.*

Χλωτίων. Chlotarius Nomen proprium.

Χλωτῶν. Chlotæus. Nomen proprium.

Χλωθύμων. Chlotomyrus. Nomen proprium.

Χλωρωθείς. *Particip. aor.* 1. *pass. à* χλωρόω. Pro, viridis factus. Ita Sophocles.

Χλωρεῶν. Chloræum. Genus auis *Videtur ea significare quæ* χλωνίδες *ab aliis vocatur, quam nonnulli vocant luteum, alij luteronem. Vide Lex.*

Χλοεὶς. Nomen proprium. Chloris. *Fœminæ nomen videtur Genitiuus* χλοείδος.

Χλωρὸν Menander *sic vocat id*, quod est vigoris-plenum *florens, virens, viridis.*

Χλοαὸν. Viridis Herbaceus. Herbidus. à nomine χλόη, *quod herbam significat, deducitur adiectiuum* χλοερὸς, & per contractionem χλοῦς. Hinc verò *factum, vt propter herbæ virorem, ac pallentem colorem, quem quæ habet, dicatur* etiam pallidus. Et χλωρότης. viriditas, viror, pallor.

Χλόη. βοτάνη. ἀπὸ τοῦ φλέω τὸ ἀναπέμπω, φλόη, καὶ χλόη, ἡ ἀπὸ τῆς γῆς ἀναπεμπομένη, καὶ αὐξανομένη. A

Χλομεῶν, ἀλλ' ὅτι ῥωμαῖοι ἀποκόπους ἐριβοήτους τοὺς ὑπονόμους, τρατοπεδεύουσι ἀμφὶ τὸ φρούριον τὸ χλομεῶν.

Χλῶνες. λῃστεύοντες. οἱ ἐν τῇ χλόῃ διατρίβοντες καὶ χλόνης, ἐστιν ὁ πλάκτης. ἐκπώρης. χαλεπός. καὶ ὁ δύσκοπος, χλόνης. καὶ χλιανόρ- B
πάζει δὲ δοκεῖν αὐτὸν αὐδᾶν ἢ ὀξὺ τῷ δύσκωφ λόγῳ τῶν ψυχῶν ἐναντιοῦται, καὶ θῆλυς ἠθύμηται. ὁ ἐπὶ στρατιᾶς ἀθυμήσας καὶ δειλιάσας, ὁ χλούνης τε, καὶ γυνὴς κατηφονταδιστὶς, καὶ οἷον ἐν δισμοῖ τινι ἀφύκτῳ πεδηθείς.

Χλούνιον. ὄνομα τόπου. χλούνιον ἡ, τὸ χοιρίδιον, ἄρθρον. C

Χλωθαίειος, ὄνομα πύειον.

Χλωθαῖος. ὄνομα πύειον.

Χλωθύμυρος, ὄνομα πύειον.

Χλωρωθείς. ἀπὸ τοῦ χλωρὸς γίνεσθαι, ὅτου σφοδρὸς.

Χλωρεῶνα, εἶδος ζώου.

Χλοεὶς, ὄνομα πύειον. D

Χλωρὸν, τὸ ἀκμάζον, ἀνθηρὸς.

Χλωρὸς. ὅπου τοῦ χλόη. χλοερὸς, καὶ χλωρὸς. ἀπὸ τούτου ἡ, καὶ ὠχρὸς. καὶ χλωρότης.

Χοάς. ταὶς σύριγξι τοῦ ἄξονος σύριγξ δέ ὄξι, τὸ εἰς τὴν ὀπὴν τοῦ τροχοῦ ἐμβαλλόμενον μέρος τοῦ ἄξονος. καὶ αὐτὴ δὲ ἡ ὀπὴ τοῦ τροχοῦ, οὕτω καλεῖται. εἴρηται δὲ βαρύτης. τὸ γὰρ εἰς τὴν ταφὴν διαλλαβὲ τοῦ ὀβολοκολλήματος, ὃν προσηνέγκατο Δαρεῖος, βαρύνεται χοὸν. χοῦν. τὸ δὲ ποτὸν, οὐκ ἔχει δασύ. E

Χροοδεστέρα. λεπτοτέρα, ἥτις ὑποπιμπράμενη γῆ φάνηται ποίας χροοδεστέρα ἢ λεπτότητι. F

Χροῦς.

Χοᾶ. χοῦς, μέτρον ἀττικὸν, χωροῦν κοτύλας ἑκατόν. ἀριστοφάνης. δεῖ δ' οἶνον τοῦ

A Βαδίζε τὴν κίστην λαβών. εἰ γὰρ καλοῦντος τοῦ δεσπότου, σπεύσας, καὶ νύξας, καὶ τερψάμενος, καὶ ἀλλά τινα τοιαῦτα παντοῖα· εἰ δ' ἠκολούθησε δίχα ἐλπίσματος, καὶ κίστην, καὶ χοᾶς ὅμως ἔδει τῆς κίστης φησί.

Μίτην δ' ἐν κίστῃ πᾶσι μνώεσκε δέεσθαι,

Οὖλά τε δῶρα ἴδυια διαρρήξειε βαθεῖαν.

B Χοᾶς δ' ἔλεγον οἱ καλούμενοι, ἵνα μὴ κοινωνήσωσιν ἄλλου πότου. ἔδει τὴν τῆς ὁρίσης γεγυμνωμένην αἰτῆσαι. Ὁ παροιμ. ἓξ χοᾶς χοεύσεται. δεῖ γὰρ ἓξ χοᾶς ἐμπλησθῆναι. τουτέστι, ὁ ἐγκαλλωπιζόμενος ἀνήρ. ἔστι δὲ ὡς δεῖ καρήνου, ἢ ἀσκοῦ ἐμπεσόντος ἀκαιρότερος. ὡς ἐπὶ συμβολῆ πλέον χορεῦ τῷ ἐμπεφύκοτι δανεισθέντος. καὶ αὖθις.

Vas fictile sumpta, & choa. *Schol. annot.* 11. Βαδίζειν γὰρ οἱ καλοῦντες, &c. Tunc enim qui *aliquos* inuitarant ad cœnam, coronas, & vnguenta, & bellaria & alia quædam huiusmodi apponebant *inuitato*. Inuitati verò, ferebant edulia cocta, & cistam, & choam. Hometus de cista dicit *Odyss.* 2. *pag.* 151. *Vide Notas.*

Mater autem in cista posuit animo gratum conuiuium, i. e. buim conuiui causa.

Opsoniáque, qualia comedunt à Ioue-nutritis Reges.

Cistam verò *quod hic pro vasi cinario, peculióque positum videtur*, afferebant ad cœnam vnusquisque parasitorum, *vt essent aliem poculi, aut cum alijs ex eodem poculo biberent. Quod faciebant*, ob crimen obiectum Orestis *demutatæ cædis* et probrium. Sex choas capiat cista quinquennis. *Aristoph. Nubibus pag.* 119. *v.* 3. *& 4. Schol. annot.* 4. *&* 5. *Dicitur autem hoc in deliros.* Simul autem vt in tela, *vel vestis transfusione perpansit, qui, si sale conspergatur, & alio, quem admodum in Nubib. pag.* 119. *v.* 4. *Schol. annot.* 2. *dicitur, molliorem & vtiliorem delectare & plus vini* capit, quàm *vtres iam* obstructi, hoc est, obturati, *qui nullum liquorem amplius capere possunt, quatenus sunt pleni, & benè ligati, & clausi. Legendum autem, vt in schol.* τῶν ἐμπεφυκότων, ὑγιῶς ἐπιδεδομένων. Et *cistas. Aristoph. in Ecclesiaz. pag.* 486. *v.* 22. 23. 24.

C

Τὴν ὑστάτην ἠκαγόμαν, ὅτου τρεῖς χοᾶς

Ἦν ὑπὲρ Διονύσῳ κἀρτίβλ θαν χρίνικα

Ὑπαίνισσε ἑκάστῃ θρικτὰς ἐρεβίνθους.

--Quia Glyce iuuauit,

Illam, quæ vltima veneris ad concionem, *vini tres choas*

Nobis persoluturam, & ciceris vnum *chœnicem.*

Liuius Seruium ἐναῦ dicit, *illum de nobis, qui* & Et Sui- habentes, *modum, vel etiam, largius bibentes*, annuè vo- sabant cicer frixum *sine tyllum. l.* φρυκτὸς, *a* φρύγω. *fr.* fugo, torreo.

NOTÆ.

D Ἀνατείνων] In Acharnensibus. pag. 303. v. 11. & 12.

--ἐπὶ δεῖπνον πρὸ
Βαδίζε, τὴν κίστην λαβών, καὶ τὸν χοᾶ.

Vide schol. annot. 11. Βαδίζε. &c. Hinc Suidas. Idem in Equitibus. pag. 195. v. 21.

Ἀλλ' ἐξόπιθεν μου προσέρπει τὸν χοᾶ.

Consule schol. annot. 8. vnde Suidas et ibi plura. Et pag. 197. v. 12.

Ὅτι πολὺ ἐγὼ μᾶλλον ἀνατενῶ τὸν χοᾶ.

In Acharnensibus pag. 198. v. 27.

Εἰς τὸν χοᾶ ἐκεῖνον μετὰ δεῖπνον πρῶ' πρωΐ.

Obsequia scripturæ varietatem. Schol. annot. 14. ἀπὸ τοῦ χοᾶς. ἀπὸ τοῦ ὑστάτου τῶν χοῶν. &c. Idem in Nubibus. pag. 119. vers. 4.

--ἓξ χοᾶς χορεύσεται.

Schol. annot. 3. docent χοᾶ scribendum. Nam declinari χοᾶς, χοᾶσι, vt Πειθοῖ, Παλλάδι. &c. Quidam tamen putant etiam fœmineo genere dici χοή, χόες, grauitonè, & χοῦς, χοός. oxytonè. Suam autem sententiam tuentur hac scripturæ varietate, quam & apud Aristophanem habemus, præcipuè in Acharn. pag. 199. scholiorum lin. 4. vbi multis agitur de vocis huius accentu, & tandem subiicitur, χοᾶ δ', ὡς πολλοί. Vide sequentia, vbi χοᾶ bis reperies scriptum, vt à singulari χοᾶς. (Quod apertè significatur in Nub. pag. 119. v. 4. Schol. annot. 3. vbi de eiusdem vocis accentu pluribus agitur.) Et Sophoclis autoritas affertur. Sed tunc χοὴ significat libationem, aut liquorem, qui libatur, ac in honorem alicuius effunditur humi. ἓξ δὲ τὸ χοᾶν χοῶν. Sophocl. in Oedipo Col. 187. lin.

Χοαὶ μελίτου κἀπὸ σεμνᾶς ἀμφίπλου
Νηφάλιαι θεσπεσίου.

Vide in eadem fabula. pag. 198. F. vbi notantur hi senarij, qui leguntur in Ecclesiaz. pag. 486. v. 22. 23. 24.

--ἐς δ' Ἅιδου κατώμοσεν
Τὴν ἐκείνου θοίνην, οἵαν ἡμῖν χοᾶς
Ἦν μὴ ἐκπιόντας ἐκπιδύσαι χοίνικα.

& apud Suidam aliquot in locis idem videmus. Consule Mag. Etymol. Eustath. & Athenæum.

F Καὶ κίστην] Non solùm dicitur κίστη. κίστιον. ἡ. vnde Dor. κίστα. ας. ἡ. Hinc Latinum cista. æ. Sed etiam κίστος, ου, ὁ. vt πίλος. Homerus in Odyss. 2. pag. cum Eustath. comment. 1551.

Μίτην δ' ἐν κίστῃ ἐνθεν ἑνώεσκ' ἰδυίῃσι
Παρθενίην, ἐν δ' ἄλλα πόρεν ἐν δ' οἶνον ἔχευεν
Ἀσκῷ ἐν αἰγείῳ.--

Sed in Achar. Schol. annot. 14. pag. 199. in. 4. versus isti leguntur aliter, vt apud Suidam,

X cum O.

Χοᾶς. ι. ὁ, χόανον ι, τό. & χοάν. ε. ὁ. *Idem Procedem dicitur & χοᾶνος, τό. Sic enim videtur scribendum vt alibi passim* Infundibulum. Fusorium vas, in quo funduntur, & liquantur metalla. Et *χόανα*, Ipsa metalla, *quæ funduntur, & liquantur.*

Χοαί. Effusiones. Libamina quæ mortuis offeruntur *Iusta, quæ persoluuntur manibus.* Vel, libationes, Oraculum redditum est, Actolis defunctis prædas quotannis adducendas esse, & Choas festum agendum, *& celebrandum in eorum honorem.* Dicuntur etiam χοαί, mortuorum sacrificia. Soph. in *Oedipo Coloneo pag* 287. M. *vnde versuum istorum emendatio sumpta.*

Cho. Primùm quidem sacros ex semper fluente liquores

Fonte affer, puris manibus eos *tangens.*

Oed. Quum autem istum liquorem purum cepero, quum hanc puram aquam ex fonte hausero, quid faciam?

Cho. Crateres sunt, viri manu præstantis, & excellentis artificis egregium *artificium.*

Quorum caput corona, & ansas ancipites.

Χοάς. Quum de mensura dicitur, circumflectitur, *& scribitur χοᾶς. Vide Aristoph. Acharn. pag.* 198. *v.* 17. *Schol. annot.* 14. *vnde Suid.*

Χοάσπες Choaspes. Fluuius. Et χοάσπιον ὕδωρ. Choaspea aqua. i. ex hoc *fluuio hausta* Choaspes etiam, est. viri proprium nomen.

Χοάρ Choabar. Nomen fluuij.

Χόες. Choes. *Aristoph. in Acharnen pag* 198. *v.* 27. *Schol. annot.* 14. *vnde Suid.* Est festum quod Athenis agebatur, mense Antheste rione. Hoc autem festum aiunt hinc ortum esse. Quum Orestes occisa matre venisset Athenas *cum* Athenienses susceperunt, & conuiuio excepernnt, cum eo tamen vinum non biberũt: sed populus ei separatim choas apposuit, & ita conuiuatus est, exigua quadã agri *parte* Oresti attributa. Alitet. Choes, festum Athenis hac de causa *celebratum solitum* Orestes post matris cædem, Athenas venit ad Pandionem, cognatum, qui tunc *ibi* regnabat. Natus est autem ipsum, dum quoddam publicum conuiuium faceret, *& epulum populo daret* Pandion igitur, cùm & Orestem amandare, *& a se dimittere* vereçundaretur, & potus, & mensæ particeps esse, *eodemq; cibo, potuq; cum eo vti*, duceret impium, quòd is à cæde nondum purgatus esset, ne ex eodem crratere biberet *Oresti*, singulis *ad illud epulum* vocatis vnum *vini* congium apposuit, *quem Græci vocãt* χοῦν. *Sed vide Schol. vbi res festas, & diluciduis explicatur. Consule & Euripidem in Iphigenia in Tauris pag. ex Plantini typis.* 428. *& Athenæum lib.* 10. *pag.* 215. 51.

Χύες. Chues *Aristoph. in Acharn. pag.* 198. *v* 27. *Schol. annot* 14. *vnde Suid.* Festum quoddam apud Athenienses agi solitum, duodecimo *die mensis* Antheste rionis. Apollodorus autem ait Anthesteria generaliter quidem vocari totum festum in honorem Bacchi celebrari solitum, per partes verò *dici tradit*, Pithœgiam, *quòd tunc vini dolia relinquerentur. ac aperirentur*, Choas, Chytros. *legitur*, χόας, *&* χύτρους. *Quod in eo festo vini congii, grandioresq; mensuræ, & olla pultis apponerentur iis, qui festum hoc celebrabant.* Et rursus *in eadem annot.* 14. Orestes post *maternam* cædem, Athenas profe-

ΤΟ Χ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

Χοαίς, χοαίου. χοανῶσι καὶ χόανα, τὰ μέταλλα.

Χοαί. ἐκχύσεις. ἐναγίσματα τῶν νεκρῶν. ἢ μαντεῖα. ἐκπέπτωκε χρησμὸς δεῖν ἄγειν τοῖς τεθνεῶσι τῶν ἀπολεμηθέντων ἐπὶ γῆν αὐτῶν ἔτος. καὶ ἑορτὴν χοὰς ἄγειν. λέγονται καὶ θυσίαι τινὲς ἐπιτάφιοι.

Χο. Πρῶτον μὲν ἱερὰς ἐξ ἀειῤῥύτου χοὰς

Κρουνὸς εὐγενοῦς ἐσίαν χερῶν δίκαιος.
Οἶδ'. Ὅταν δ' τοῦτο χοῦμ' ἀκήρατον λάβω,

Χο. Κρατῆρες εἰσὶν, ἀνδρὸς ἐξαίρετον τέχνη,

Ὧν κρᾶτ' ἔρεψον, καὶ λαβὰς ἀμφιστόμους.
Χοαί. ὕσα δὲ μέτρα πίνονται, σφέλας ἄτερ.

Χοάσπης, ποταμός. καὶ χοάσπιον ὕδωρ, τὸ ἀπ' τούτου. καὶ κύριον ὄνομα, ὁ χοάσπης.

Χ Βάρ ὄνομα ποταμοῦ.

Χόες. ἔστιν ἑορτὴ ἀθλίοιον ἀγομένη, ἣν καὶ ἀνθεστηριῶνα. τελοῦσι δὲ ἑορτὴν φασὶν, οὕτως γεγονέναι. ὅτι ἐρέστης ἀπόλλωνι τὸν μητρῷον ἦλθεν εἰς ἀθήνας, καὶ ἐδέξαντο οἱ ἀθηναῖοι, καὶ ἐφίλησαν. οὐ μὴν ἐσπείσαντο αὐτῷ οἶνον. ἀλλὰ χοᾶς χοὰς ἑκάστῃ αὐτῷ ὁ δῆμος, οὕτως ἐπιέσατο, δυσκόλως ὁλίγον τὸ χαίρειν τῷ ὁρέστῃ. καὶ ἄλλως. ἑορτὴ ἀθλίοιον, χόες, διὰ τοιαύτης αἰτίας ὁρέστης μὲν τὸν τῆς μητρὸς ἀναίρεσιν, ἦλθεν εἰς ἀθήνας πρὸς παλλάδα, συγχθὲν καθέστηκότα, ὃς ἔτυχε βασιλεύων. κατέλαβε δ' αὐτὸν διοχλοῦντα τοῖς δημοτικοῖς πολίταις. ὁ τοίνυν παλλὰς, ἐβουλήθη μὲν τὸν ὁρέστην ἀφανίσαι. καὶ κοινῶσαι ὁ πατὴρ, καὶ τραπέζης ἀνιβὰς ἠρώτησεν, μὴ καθαρθέντος αὐτῷ τοῦ φόνου, ὡς ἂν μὴ δοῦναι τῷ αὐτῷ κρατῆρα πίνειν, ἕνα ἑκάστῳ τῶν κεκλημένων παρέθηκε χοᾶ.

Χόες. ἑορτήν τινα παρ' ἀθηναίοις ἀγομένην, ἀνθεστηριῶνος δωδεκάτῃ. φασὶ δὲ τοῦτο λέγεσθαι, ἀνθεστήρια καλεῖσθαι πᾶσαν τὴν ὅλην ἑορτὴν τὴν διονύσου ἀγομένην. κατὰ μέρος δὲ, πιθοιγίαν. χοᾶς. χύτρους. καὶ αὖθις. ὅτι ὁρέστης μετὰ τὸν φόνον εἰς ἀθήνας ἀφι-

A κάλυξ, διὸ ἡ ἑορτὴ Διονύσου Λιμναίου, ὡς ἐπὶ τῷδε τῷ σφάγι ἐμίσγοντός τινος ἀπεκτονὼς τὴν μητέρα, ἐμηχανήσατο τοιόνδε τι περὶ αὐτὸν τὸν θεὸν τῷ δαιτυμόνι ἑκάστῳ ἐκπίνειν, ὃς αὐτὸ πίοι ἐκέλευσεν ὁ πατάξιον, μηδὲν ἐπομνυμένους ἀλλήλοις. ὡς μήτε δοῦναι τὸ αὐτὸ κρατῆρος τὸν ὁρίσαντα, μήτε ἐκεῖνον ἀχθεσθῆναι ἐφ' αὐτῶν πιόντων μόνος. ἡ ἀπ' ἐκείνου, ἀθλιωτάτου ἑορτὴ ἐνομίσθη αἰ χόες.

B Χοζίτης, δῶμα πένητος.
Χοεῖον. πανὸν ἕτερον.
Χοή, ἡ χοὴ ἡ δεκταμένη τοῖς νεκροῖς γῆ
Χόης, πετεινός.
Χοΐδια, σαμάρια. κρατικλάσματα χοΐδια τὸ μέγεθος, λεπτὰ ταῖς κατασκευαῖς διαφέροντα.

Χοϊκός, ὁ γήϊνος.

Χολάδες. τὰ ἔντερα ἀπὸ ἐπιχειρήματα.

C Λίνυβιον τὸ
Παλλάδιον ἐγχείου χλωπαδέος χολάδων.
ἔδοξε τοῖν χύτραν, ἢ δεῖ τὸ κατὰ φύσιν διχάζεσθαι τὸ χολάδες τοῦ ἥπατος. ἐπειδὴ οἷς ἂν πολὺ συρρέῃ ἡ ξανθὴ χολή, τοῦτο μεταβαλόντες τὰς φύσεις πρὸς τὸ διαθερμαίνεσθαι, καὶ ἐρεθίζεσθαι ἀεὶ πρὸς τὰ ἐπίκεισθαι τῷ περιττῷ.

Χολαργέων. χολαργεῖς δῆμος τῆς ἀττικῆς.
D ἡ δὲ θεὰ, ὁ χολαργεύς.

Χολεῖον, ἔκπωμα.

Χολέρα. ἐ χολερικὸς, ῥῆμα. ἔστι ἡ πάθος. ἡ δῆλος νόσου, ἥτις παρ' ἰατροῖς καλεῖται.

Χολλεῖδαι, δῆμος τῆς λεοντίδος.
Χολέρα. νόσος, ἡδὲ χολῆς πάθος.

Χολοδόχον ἀγγεῖον.
E

Χόλπος. τὰ παχέα ἔντερα τῶν βοῶν, τοιοῦτα δὲ οὐχ ἱερεῖτο εἰς τὸ ἄλλο σῶμα τοῖς χόλικά φασιν, εἶδος ἰχθύος. Σκληκὸς ἦν, ἡ χόλιξ, ἰχθύδιον.
Χολοφθαλμὸς, ἰχθύδιον.
Χόλων. ὀργιλὸς. ἀλλὰ παρέπαιρον. ἔστιν τὸ χεῖσθαι.

F Χολεῖδαι, δῆμος.

Χολεύειν εἰς ἐγγὺς ἐμβαλεῖν.

profectus (celebrabatur autem Bacchi Lenæi festum) ne cum ipsis *Atheniensibus* earundem libationum particeps esset ille, qui matrem interfecerat, *Pandion* tale quid excogitauit, χοᾶ ἑκάστῳ. vini congium singulis conuiuis appositi, & ex eo iussit Pandion *Atheniensi separatim* bibere. nihil miscentes. *mixtum præbentes alius alii*, ne ex eodem crratere biberet. Ob eam rem quæ molestè ferret ipse, quòd per se, solus, & *separatim* biberet. Ex illo *tempore illius de causa* festum Choes apud Athenienses more receptum est, & *celebrari solitum*.

Χοΐτης. Choites. Nomen proprium.

Χοΐον. Coelum intestinum.

Χοή, & χοὰ. Terra, quæ mortuis affunditur.

Χόης. Chites. Hamus.

Χόδια. Vasa vinaria. Amphoræ. Vinæ. *Dicta videntur* ἀπὸ τοῦ χεῖν, quòd vinum in ea fundatur, *aut* in ea *transferatur*, & *alius rursus effundatur, quam ille hauserit, vt bibatur.* Vt Contecerunt autem in vasa vinaria, magnitudine amphorarum artificio valde tenuia.

Χόϊνος. Testeus. *ex terra luteâ factus. Panim ad Corinth epist. cap. 15. n.* 41. 48. 49.

Χολάδια. Intestina. *Epigramm. lib.* 6 epigramm 150, *pag.* 442.

--hostilisque
Sapiui hastam, quæ gutturis intestina.

Dicta χολάδες *absorptione, vel quod tecundum naturam, bilem hepatis recipiant. Nam in ea confluit flamma bilis, quod artificio naturæ fit, vt ea calefiant, & irritentur ad superuacuorum excretionem.*

Χολαργέων. Cholargensium. Cholargenses *autem sunt Atticæ municipium.* Rectus *casus singularis est* χολαργεύς. Cholargensis. *Aristoph. in Acharn. pag.* 9, *v.* 9. *Schol. eiusd. n.* 6.

Χολεῖον. Hepar. *Sic videtur dictum, quòd in eo sit bilis receptaculum.*

Χολέρα. Cholera. Et χολερικὸς verbum. Cholerâ-laboro. Sum-cholericus. *Cholera autem est morbus, vel morbi species, quæ sic apud medicos vocatur.*

Χολλεῖδαι. Chollidæ. Municipium Leontidis *tribus.*

Χολέρα. Cholera. Morbus. A bile *manans* morbus.

Χολοδόχον ἀγγεῖον. Vas bilem recipiens. *Folliculus ex corio, qui bilem recipit, ex inferiore uteris parte cum pendens. Gal.*

Χόλπος. Crassa boum intestina. Hæc autem cum reliquo corpore non immolabantur. Quidam dicunt Cholicem *esse* piscis genus. Fœmineo genere verò ἡ χόλιξ. Cholix, *est nomen* gentile.

Χολοδογαμὲρ. Cholodogamor. Gentile *nomen.*

Χόλων. Iratus: sed eum, qui durat ad aliquod breue tempus, *nec in animo permanet diutius. Dictus autem est* χόλων. à verbo χεῖσθαι. *quòd flatum fundatur, dissipetur, & euanescat. Eustath. Vide*

Χολᾶν. Dativo. Itito. Ad iram prouoco. *Vel, Irascor. Indignor. Vide* χολωτέρω.

Χολωσέμεν. Infinit. fut. 1 *est à* χολόω. ῶ. *fut* χολόσω. *infinit.* χολώσειν *sublato* σ, χολόειν, *inserta syllaba* με, χολοεμεν. *Homerus Iliad. A pag.* 21. *v.* 76. In iram inducere. *Ad iram prouocare. Irritare. Sed in Homeri versu supra notato significat, ira-correptum iri, Vel, agrè-laturum-esse.*

Χολοῖσι μαινιδίοις. *Insamentibus. Vide Notas. Aristoph. in Nubibus pag.103.v.18 & 19.*

Tu verò ad tantam insaniam es progressus,
Vt viris pareas, vel, credas insanientibus?

Χολοῖσι.

Σὺ δ' εἰς τοσοῦτον τῆς μανιᾶς ἐλήλυθας,
Ὥς' ἀνδράσι πείθῃ χολοῖσι. A

NOTÆ.

Παίδῃ χολοῖσι] Sic apud Aristoph. in Nub. pag. 103. v. 19.

Ὥς' ἀνδράσι παίδων χολοῦσι...

Sed παίδῃ melius, vel Atticè παιδοῖ, pro παίδων positum. χολοῦσι verò, pro, μανιώδεσι, dictum. Aristoph. Pluto. pag. 2. v. 3. Μελαγχολῶντ' ἀνιηρῶς, Schol. χολᾷν, ἀπὸ τῶν ἀτλήτων, τὸ μαίνεσθαι. παρὸ καὶ τοὺς μανιώδεις, τοὺς θυμώδεις.

Χίνες. Chonas Nomen gentis. F. χάνες. *Chaonas, de quibus supra. Vel χῶνας, per ω scribendum. Steph.* χώνη πόλις Οἰνιάδων. ὀνομάζεται δὲ ἀπὸ χώνου τοῦ Ἡρακλέους.

Χίνες, ἔθνος ἠθῶν.

Χονδρίτης. Chondritis. Semidalis. *Vide Lex. in χόνδρος, & in χονδρίτης.*

Χονδρίτης, σεμιδαλις. B

Χόνδρος. Chondrus, Stomachi inteſtinum *Vide Lex.* Et χόνδρος Salis grumus. Craſſus ſal.

Χόνδρος. τὸ στομάχου τὸ ἔντερον. ἢ χόνδροι, ἁλῶν θρόμβοι, παχεῖς ἅλες.

Χόνδρος, πυρὸς εἶδος πολίτου. γλίσχρος δέ, πλέον ἐσθίεται.

Χόνδρος. Chondrus, eſt frumento ſimilis: ſed illo tenacior.

Χοὰς. Choe. *l. χοῦς.* Ariſtophan. *Pace. pag.* 451. *verſ.* 12. Semià inebriatũ, & euerſo congio. *vel. euerſâ amphorâ.* Pro, congio detecto. F. *euerſo.* vel euacuato, & prouolo in terram, *humi iacente, & detecto,* quemadmodum in compotationibus *facunt illi,* qui propter ebrietatem inter miniſtrandum lubuntur, *& dum compotantibus inſeruiunt, ſæpè cadunt,* & iocantes huiuſmodi *verba facetiarum plena. vel ſannicia* dicunt.

Χοὰς, αἰκτεξαμιθίου χοὰς, ἀριστοφάνης. ἀπὸ τῶν μεθυόντων. ὁ καταπίπτων εἰς γῆν. ὥσπερ οἱ ἐν τοῖς πότοις σφαλλόμενοι ὑπὸ τῆς μέθης ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ. ἢ παίζοντες τὰ συμπόσια. C

Χοὸς. Choïs. Bilatus, i Bini ſextarij. Duorum ſextariorum. Chus enim *ſunt* duo ſextarij. χοῦς verò *ſunt* ſextarij ſex. Ariſtoph.

Si quis caupo, aut caupona choïs,
Aut cotylarum, nomiſma labefactat,

Χοὸς. διξέστης. χοῦς γὰρ, δύο ξέσται. χοῦς ἓξ. ἀριστοφάνης.

Εἴπερ κάπηλος, ἢ καπηλὶς τῷ χοΐ
Ἢ τῷ κοτυλῇ, τὸ νόμισμα διαλυμαίνεται.

i corrumpit, & adulterat. Idem fere totidem verbis legitur apud Ariſtophanem in Plato pag. 23. v. 11. & 12. Schol. annot. 10 & 11.

Χόρδαι. Hoc eſt, ſecta. Inter-ſe commiſce, & confunde. Quadrupedum enim inteſtina, vocant chordas. Aburte igitur allantopolæ, *id eſt, farciminum, & lucanicarum venditores,* hoc nomen, *hoc verbum deſumpſerunt, & dictum eſt.* Vt enim (inquit) farcis, & reples inteſtina quenis farcimine, *& quam maxima,* ſic etiam ſecta, *commiſce,* & turba *res* ciuiles, *ciuilia negocia,* & conturba, & confunde res *omnes. Ariſtoph. in Equitibus. pag.* 201. *v.* 6. 7. *&* 8. *Schol. annot.* 3 *&* 4. *vnde Suid.* Turba, & ſecans-commiſce ſimul res Vniuerſas, & populum ſemper concilia *tibi, cum* Subdulcem-reddens dictiunculis culinariis, *ſi tuorum verborum lenocinium demulcens, eumq; gratiam tibi concilians Vel,* cõlimentis vrens, & condiens *populum* vitiis. Et Polybius dicit. Et pleriſque *talium* vſi ornatus, qualem ferebant ipſorum opes, & facultates, *i Erant ornati pleriquepro fortunarum modo, vel, quantum ipſorum fortuna ſuppeditabant ipſis.*

Χόρδαι, νευραί. Ἢ τὸ παχὺ ἔντερον τῶν προβάτων. D

Χορδὴ, Chorda. Nervus *arum.* Et craſſum ouis, *aſpera* inteſtinum.

Χορδὴ, νεῦρον. Ἢ τὸ παχὺ ἔντερον τῶν προβάτων.

Χορδὸς. *Saltator. Saliendi* peritus.

Χορδὸς, ὀρχηστής.

Χορεία. Choream antiqui *vocabant* ſaltationem cum cantu *coniunctam.* Duas autem ſaltationes Homerus nouit, vnam quidem, eorum, qui cybiſteres vocantur, *quòd in caput ſaltare, manibuſq; conuolui ſolent,* alteram verò, *ſphæræ, quapila talium & conuolutionum quodammodo refert.* Sphæriſticam autem luſit Ariſtonicus Caryſtius, Alexandri Regis collaſor-in pilæ-ludo. Et χορεῖον. ipſa ſaltatio.

Χορεία. οἱ θαλικοὶ τῶν μὲν εἴδους ὄρχησις. δύο δὲ ὀρχήσεις εἶδος ὅμοιος. τὸν μὲν κυβιστῆρα καλοῦσι, καὶ τὸν ἀπὸ τῆς σφαίρας. τὸν δὲ σφαιριστικὸν ἐπαγγέλλεται ἀριστόνικος ὁ καρύστιος, ὁ ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως συσφαιριστής. καὶ χορεῖον, ἡ χόρδαξ. E

Χορεία.

A Χορηγία. *dem.* ἡ σκηλύβιος τὸ ὅλον ἔρανος διαλέγεται τοῖς φιλοσόφοις, ἢ τὸ χορήγημα τὸ ἐκ κοινοῦ ζῆν τοῖς φρατρίδαις, καθὸ δεῖ ὑποζύγιον, ἀλλ' ἐν πήραις δι' ὤμων ἔχοντας φέρειν.

Χορηγός. ὁ τῷ χορῷ ἡγούμενος, ἢ δοτήρ.

Χορηγῶ, δοτῆρ.

B Χοριάμβος. μέτρου εἶδος. βαβρίας; ὁ βάβριος. μύθους ἔπη μυθικὰ οἱ γὰρ ἀρχαῖοι χοριάμβων, ἐν βιβλίοις δέκα ἦσαν ἐν ᾧ αἰσωπείων μύθων μετέβαλον εἰς τὰς αὐτῶν λογοποιΐας εἰς ἴαμβους. ἄγνωτο τοὺς χοριάμβους.

Χορικὸς ὁτῷ χορῷ ἐξάρχων. τοιοῦτος ἦν ἀγάθων. ὃς ὑποκριτὴς μὲλλε ὑποΐσειν, ἢ αὐτὸς ὑπεκρίνετο. διὸ κ' χορικὰ λέγεται.

Χορικὸς ὁ τῷ χορῷ ἐξάρχων. τοιοῦτος ἦν ἀγάθων. ὃς ὑποκριτὴς μέλη ὑποΐσειν, ἢ αὐτὸς ὑπεκρίνετο. διὸ κ' χορικὰ λέγεται.

Χορίλη, ἡ ἐκβολή.

Χόριον, τὸ καλυμμα, τὸ συγχωρούμενον ἐν τῇ καυλίκῃ τοῖς βρέφεσι.

Χοροβατῶ. τὸ εἰς χορὸν βαίνειν.

Χοροδίκτης, ὁ τῷ χορῷ προεξάρχων. ἀπεῖρ ὑπ' ἐμοῦ τινος χοροδίκτης λαβεῖν τὴν στάσιν.

Χορὸν δίδωμι. ἐπὶ ὕμνῳ τὸ δίδωμι, ἢ νικᾶν. δεῖ γὰρ τοῖς ἀθηναίοις χορεῖς ἐπύγχανον κωμῳδίας, ἢ τραγῳδίας ποιητῇ, οὐ πάντες, ἀλλὰ οἱ διδασκόμενοι, ἢ δοκιμασθέντες ἄξιοι.

D Χορέα. τὸ σύνολον τῆ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις φάδῃ. διῃρέθησαν ἢ οἱ χοροὶ τῆ ἐκκλησιῶν, εἰς δύο μέρη, ἐπὶ καισαρείου τοῦ ἱερέως καισαρίνου τοῦ μεγάλου, ἢ ἀλεξανδρείου ἐπισκόπου ἀντιοχείας, ἀρξάντων τοὺς δαβιτικοὺς ψαλμοὺς φάδειν ἔνθεν ὁ ἀντιοχείᾳ πρῶτον ἀρξάμενον, εἰς πάντα ἐξεκύλισε τὸν οἰκουμένης τὰ πέρατα.

Χορός, ἢ οἱ χορευταί, ἢ ὁ τόπος ὅπερ ὁ χορὸν ποιοῦσιν. ἐν ᾧ τὸ σύνολον τῆ χορεύτων, ἢ παρασκία χορὸς ἐπὶ πρωΐαν. χορὸς καμπὸς, ἐξ ἀλ.

E Χοροστατῆ. χορῶ καθιστάμενος.

Χορτάζω, βόσκω.

F Χορτώδης, ὁ δασὺς, ἢ μαλλώδης χιτών.

Χορεῖν τῆ τραγῳδιῶν ἀχθηναι. ὅτι τῆ

Χορηγία. *Suppeditatio. Contributio. In ludos erogatio. Sumptus in ludos factus. Omnis impensa voluntaria. Choragi munus. Commeatus, qui genere neutro dicitur etiam χορήγιον.* Largitio. Polybius. Fieri non potest, vt impedimenta, & commeatus in castra mari deferantur, neque per iumenta: sed *aperte milites ad bellum ire cum* viatico decem dierum, quod in pera gestant.

Χορηγός. Choragus. Chori dux, & *chori* dator, *i exhibitor, qui sumptum vltrò facit in ludos, aut qui suffit, alitve praebet.*

Χορηγῶ. Datino. Suppedito. Ministro.

Χοριάμβος. Choriambus. Metrum carminum *Pes est constans ex choreo, qui & trochaus dicitur, & iambo, vt* Σπαρτιάτης. Babrias, siue Babrius *scripsit* fabulas, siue fabulosa. Sunt autem choriambici *versibus scripta, quae continentur* libris decem. Hic ex Æsopeis fabulis materiam oratione soluta scriptam in carmina transtulit, scilicet *in choriambos.*

Χορικὸς. Choricus Chori dux. *& magister, qui chorodidascalus aliis vocatur.* Talis fuit Agathon, qui histrionica faciebat carmina, & ipse histrionicam-personam-sustinens-ea-canebat. Quamobrem etiam Chorica dicuntur. *Ἐμμελεστὰ, pro ὑποκριτικά. Sic autem vocantur ea quae in actione versantur, & quorum tota vis in actione spectatur Aristot. Rhet. lib. 1 pag. 114. P. Quenam verò dicantur χορικὰ, patet ex Aristoph. in Equitibus pag. 223. v. 3. Schol. annot. 1. Et ex Avibus pag. 380. Schol. annot. 2.*

Χορίλη. Chorile Hecuba.

Χόριον. Tegumentum, & *simulacrum*, quod vnâ cum infantibus generatum ex vtero *prodit.*

Χοροβατῶ. Per-chorum-incedo. Vel, ad-chorum-eo.

Χοροδίδακτος. Chori-praefectus. *Chori-dux. Chori-magister. Vt*, Tanquam igitur à quodam chori-praefecto institutionem accipere.

Χορὸν δίδωμι. Chorum do. Idem valet, ac *tribuo, & patior te celebrari*, laudari, & vincere. Nam apud Athenienses, Comici, & Tragici poetae chorum impetrabant, non omnes: sed laudati, & qui *chori* boneri digni censebantur, postquàm explorati, probatique fuerant.

Χορός. Chorus. In Ecclesiis cantantium coetus. Ecclesiarum autem Chori diuisi-fuerunt in duas partes, sub Constantio, Constantini Magni filio, & Flauiano Episcopo Antiochiæ, bifariam Danidis psalmos canentes. Quod Antiochiæ primùm coeptum, in omnes totius orbis terrarum fines exiuit.

Χορός. Chorus. Et ipsi saltatores, & locus, *in quo saltant, chorus vocatur.* Homerus *Iliad. Σ pag. 721. vers.* 21. In *illo verò fuit Vulcanus* chorum varie-finxit. *His mutuò fingitur chorus*, in quo saltantium coetus *erat.* Et prouerbium. *Chorus tragicus, quod in eos dicitur, qui magnis clamoribus veniunt, & atrocia, & formidabilia dicunt, vt Tragici facere consueuerunt.* Chorus tragicus ex xv. personis *constabat*, comicus, ex 24. *quemadmodum patet ex Equitibus pag.* 223. *v.* 4. *Consule Scholia, annot.* 1. *Et ex Avibus pag.* 380. *annot.* 2.

Χοροστατῶ. q. d. Chorum-constituere. Chori-dux. *Chori magister, praesultor, & praecentor. Qui chorum symphoniacum ducit, & moderatur.*

Χορτάζω. Genitivo *Pasco. Nutrio. Satio. Saturo Matt. cap.* 8. *v.* 4. χορτάσαι αὐτὸν *Panibus satiare.*

Χορτώδης. Chortæus. Densa, *crassa*, & villosa vestis.

χορῶν. Chorus tragœdiarum molestè-ferre. *Proverbium, quod dicitur* in esurientes, *& famelicos qui fame premuntur, nec cibum expellere possunt, &c.*

nas tragicis chori finem canendi fecerint. Quod idem dicendum, quia illi *tragici chori* eam longi, *prolixi*, *multumque tempus in suis carminibus canendis ponunt*. Aristophanes *in Avibus pag.* 599. *vers.* 7. & 8. *vbi Scholiasta*, & *ibidem*.

Deinde ejurians si quis choros tragicos molestè ferret,
Avolans ille pranderet profectus domum.

Χορεύοντα. In choro verberans. *Qui solum pedibus pulsat, & strepitum edit inter saltandum.*

Χορμιῶν. Chorymæi Gens.

Χοσρόης. Chosroes. Rex Persarum. Eum celebrant, & admirantur præter dignitatem, *& vitæ, quàm par est, vel præter meritum*, non solùm Persæ: sed etiam Romani quidam, vt eloquentiæ studiosum, & virtutum, qui philosophiæ apud nos *receptæ* ad summum *fastigium* sit-progressus, Græcis scriptis in eius gratiam a quodam in Persicam linguam conuersis. Fecturæ enim totum *Aristotelem* Stagiritam antidiù deuorasse, *id est, attentiùs, & accuratiùs perlegisse*, quam ille Parmenidis orator, *Demosthenes, filium* illum Olori *Thucydidem* Et Platonem tuli Aristenes, *dogmatibus, epinomidi, & decretis* est-repletus, *& refertus* Neque Timæus ipsum *latuerit*, *neque effugerit*, *quamuis linearis contemplatione, mathematicoque, linearum præcipuè* in valde varius, *& exornatus*. Et naturæ motus inuestigat neque Phædon, neque Gorgias. quinetiam nevllus quidem alius de politis, *elegantibus, & concinnis*, & obscuris Dialogis, qualis est Parmenides, *nullus, inquam, hæc nostris inuestigat quàm ille Chosroes* Ego verò (inquit Agathias) nunquam crederim ipsum in disciplinis, idque summis, tantos fecisse progressus, *& tantam earum peritiam adeptum fuisse*. Quomodo enim fieri potuisset, vt illa priscorum nominum integra libertas, & ad ipsum rerum naturam *exsuscitandam* & commodissima & ornatissima, *fideliter, & feliciter* in agrestem *rusticam, barbaramque* quodam lingua & *in tanta hominum* litera-rum-imperitia conseruaretur? Quomodo verò vir regio fastu à pueris, & adulatione multagaudens, *& exultans*, & vi & genus quàm grauissimum sortitus, & quod ad bella semper, & acies instructas, *& ad prælia* spectabat, quomodo igitur, qui sic vixerat, magnum aliquem, & mentione dignum fructum percipere potuisset ex istis documentis, *& disciplinis*? & *quomodo vir, qui sic educatus fuerat, in istarum disciplinarum studio, cum laude, fructuque potuisset* exerceri? Si quis igitur ipsum laudarit, quòd, cum Rex esset, & Persa, cui tot gentes, & res erant cura, tamen aliquo modo disciplinas, *artesque, litteras* degustare cupiuerit, & harum gloria *valuerit* exultare, hunc virum & ego collaudarim, & alios Barbaris *Græcorum longè* maiorem, *& præstantiorem esse* statuerim. Qui verò nimis sapientem ipsum vocant, & eum, qui propemodum omnes philosophos, quotquot vspiam olim fuerunt, superarit, adeò vt omnis artis, & scientiæ principia, causásque diligenter, illi maximè deprehendenrit, *facillimè constabit illos* non vera: *sed falsa* spectasse, solámque vulgi famam sequentes *ita fuisse*.

Χοῦ θανάτου. Mortis agger. Ipsum sepulchrum. Quia qui sepeliuntur, aggesta terra tegunturque. David. Et in mortis aggerem me deduxisti.

Χουσί. Chusi. Nomen proprium.

πεπάνται. ὡς μαχητὴν ὄντα τοῦτον ἀριστοφάνης.

Εἶτα σπαίρ τοῦ χοροῦ τὴν τραγῳδὸν ἄχθοιτο.

Ἐκπατοίδυας αὖ ἔλθοι ἀρίστιον ἐλθὼν ἔνδον.

Χορεύοντος. ὁ τὴν πρέπουσαν βασιλεῖ. ὑμνοῦσιν αὐτὸν, καὶ ἀγαστὸν ποιοῦσι πρὸς τὴν ἀξίαν, καὶ ὅσα οἱ πάσχουσιν, ἀλλὰ καὶ ἴσως τὴν ῥωμαίων, ὡς λέγεται ἐρασθῆναι, καὶ φιλοσοφίας τῆς παρ' ἡμῖν ἐς ἄκρον ἐλθόντα, μεταβεβλημένων αὐτῷ τῶν τοῦ ἐκείνου παιδείας φασὶν ἐλληνικῶν συγγραμμάτων καὶ τούτων φασὶν, ὅτι δὴ ὅλων τῶν συγγραμμάτων κρατιστεύειν μᾶλλον, ἢ ῥᾴστην παιδείας τὸν ὅλεθρον. τὴν τε πλάνητα τοῦ ἀστέρος ἀκριβῶς διηγεῖσθαι καὶ οὔτε ὁ ἥλιος αὐτὸν διαφεύγειν καὶ ὃν καὶ σφόδρα χρεμπὴ διάφορα πεπίκλται, καὶ τὰς τῆς φύσεως ἀρχηθὲν κινήσεις, οὔτε ὁ φαέθων, οὔτε ὁ χειμὼν, οὐδὲ ὑδάτων οὐδὲ ἄλλως τῷ γλαυκῷ καὶ ἀγκυλατέρνῃ, διέλεγεν. ἀνὴρ ὁ σαρμίδης. ἐγὼ γ', ἔφη ἀγαθὸς, οὗτος ἐμοὶ ἔφη παιδείας, καὶ ταῦτα τῆς ἀκριβεστάτης, εἰκὸς δὲ τινα ἐπιλεῖν, τὸν γὰρ εἶδον τὸν ἐμὸν τὸν ἀκριβεστὸν ἐπεῖνον τῷ παλαιῷ δυομάτων ἐλθόντα, καὶ σφόδρα γε τῇ τῷ ἀνεργμάτων φύσει σφόδρα τορὸν τε, καὶ διηκριβωμένον, ἀγχίνοιάν τε γλαυκῷ, καὶ εὐμνησίαν ἔκπαγθῆναι; τῶς γ' ἂν ἀνὴρ βασιλείῳ τόρῳ ἐν παιδίοις, καὶ κολακείᾳ πολλῇ χεχαυνωμένος, δίκαιόν τι λέγειν ἐς ἔτι βαρυτάτω, καὶ σφόδρα πολίμους εἶναι, καὶ σφόδρα τὰς ὀρθώσεις, πολὺς δὲ οὐκ ἂν δύναιτο ἕκαστα μάλα τι; καὶ λόγου ἄξιον ἐν τοῖς δὲ ἐπαίδευσε τοὺς διδάγματα, καὶ ἐκπαγθῆναι οὐ μὴν οὐδ' ἐπιμνησθῆναι αὐτὸν, ὅτι δὴ βασιλέως γε ὤν, καὶ πέρσης, ἔθνῶν τοσούτων, καὶ σφόδρα ἄλλον αὐτῷ, ὁ γ', ἐφέπων χρῶν ἄνευ ἐπιμνησθῆναι ἔκπαγθῆναι λόγων, καὶ τῇ σφῷ ταῦτα χαίνειν δόξῃ, ξυνεπαινέσαιμι ἂν ἔγωγε τὸν ἄνδρα, καὶ μάζονα ἄλλων τῷ ἄλλων βαρβάρων. ὅσον γ' ἄλλα αὐτὸν σοφὸν ἔκπαγθῆναι, καὶ μονονουχὶ τοὺς ὅσοι ποτὲ περιλεσοφισάντας ὑπερβαλλόμενον, ὡς καὶ ἀπάσης τέχνης τε, καὶ ἐπιστήμης τὰς ἀρχὰς καὶ αἰτίας ἐξηυρῆσθαι, ἐπαίοι δὲ μάλιστα φανερῶς οὐ τῷ ἀληθῶν ἐστοχάσθαι μόνον, μὴν δὲ τῷ τῷ καλλοῦ ἐπιψῦσαι φήμην.

Χοῦς θανάτου. ὁ τάφος. οἷον δὲ χοῦν τοῦτον τῷ θανατοῦντι. ἁγιοῦ. Εἰς χοῦν θανάτου κατάγαγές με.

Χουσί. ὄνομα κύριον.

Χωλάς.

A Χαβελλόπολις.

Χάβαρος, ὄνομα κύριον.

Χωλὸς αἰὶ τὸ ἀτελές. οὐδὲ ψυχῆς τοῦτο, ἀλλ' εἰ ταύτῃ ἔτυχε χωλὸν ἡ φύσις.

Χωλίαμβος, εἶδος ᾄσματος.

Χωλὸς, ἢ ὅτι πόδα, ἢ ὅτι χεῖρα. ὅπλως. ἐπὶ χωλοῦ τοῦ χεῖρα οὐ σφόδρα. ἐ κυλλός. οἱ B ἀττικοὶ ὅτι μὲν ποδῶν, ἢ χειρῶν ὁμοίως. ἐ χωλοποιός. ἀριστοφάνης.

Οὐ δῆτα, πρὶν γ' ἂν τῶνδ' ἀνορθώσῃ σοφὸς
Τὸν χωλοποιὸν, ὃς διαπαύσειε τὰ.

χῶνος, ὄνομα τόπου.

Χῶμα. ὑψωμα γῆ. ὅπερ οἱ πολέμιοι ἐκ τῆς πολιορκίας ποιοῦσι φερόμενοι τὰ τῶν πολιορκουμένων τείχη. εἰς βαθυλῶνα ἀνεκόμισαν, ἐπαγόμενοι χώματι μεγίστῳ, ὅπου χώσαι ἐδόκει ὑπερβῆναι. διὰ ἢ ἀπὸ τοῦ ὑψοῦ. πόδα ἢ ἀπ'. τοῦ ἢ ἰδέσθαι. ἐς ὑ. ὑπὸς ἐπὶ ἓξ πόδας ὁ. καταγραφὴ ἢ τῶν δ' μέσων τῆς πόλεως.

Χώσασθαι χῶν. ἐφόδους ἰσχυρὰς, ἀπὸ τοῦ γῆν ὑψοῦν.

D Χωμασδάτης, ὁ ἡρακλῆς.

Χῶνα, ὄνομα τόπου.

Χωνεύω, τὸ εἰς χώνην ἐμβάλλω. ἐ χωνεία, ἐκ τοῦ χωνεύω. ἢ χωνεῖον, ὁμοίως.

Χαβῆλ. Chobal. Vrbs.

Χάβαρος. Chobarus. Nomen proprium.

Χωλός. Claudus. Pro, *Mutilus*, & imperfectus. *Hoc dixit* Plato de anima. Sed si hac in parte clauda fuerit natura, *pro, mutila, & imperfecta: sed pro φύσις, fortasse ψυχὴ dicendum, i. anima.*

Χωλιαμβος. Choliambus. *q. d. Claudicans-iambus.* Genus versus, *de quo consule grata scholia in Hephæstionem. pag. 86. & 87.*

Χωλός. Claudus, & mancus. *Nam hoc nomen dicitur* & de pede, & de manu. Eupolis Quia claudus es manu es valde, & mancus. *Ere, mutilatus, & manus.* Attici de pedibus, & manibus eodem-modo *hoc nomen dicunt* & χειλοποιός. Claudum-faciens. Aristophanes *in Ranis. pag. 164. v 4 & 5.*

Nequaquam irasci desinam, *priusquàm de illum declarare manifestè*

Claudos-facientem, qualis existens, sit audax.

Pro, priusquàm apertè declarare qualis sit Euripides *ipse, qui Bellerophontem, Philoctetem, & Telephum claudos fecit, & adeò considenter, & audaciter loquitur. Schol. antiq.*

χῶλος. *vetè per ω scribendum, est nomen proprium* Cholus.

C Χῶμα. Agger. Aggesta-terra. Terræ *congestæ* elevatio. *Vocatur autem agger id,* quod hostes in urbium obsidionibus iuxta muros *hostium* aggerere consueverunt. Vt, Trajanus autem ad Babylonem profectus, incidit in maximum aggerem, quem Semiramis aggestum excitasse ferebatur. Fuit autem eius quidem altitudo, pedum 25. Latitudo verò, ad 50, *vel, forte pedum* 50. Longitudo *verò*, continebat 70. stadia. *Hoc autem illius urbis potentiam indicat.*

Χώσασθαι χῶν. Aggeres aggerere. Herodotus In sua historia dicit, pro, terram *aggerere, congerere, & in altum* attollere, *vel, excitare. terram congestam excitare.*

Χωμισδάτης. Chomisdates. Hercules. *Idem &* χῶν. χῶνος. *i. Vide Lex.*

Χῶνα. Chona. Nomen loci.

Χωνεύω. Fundo. Liquo. Liquefacio. In chonum, *i. in infundibulum, vel, in vas fusorium, in quo metalla funduntur, & liquantur,* iniicio. Et χωνεία. Ipsa metallorum in infundibula, vel in vasa fusoria, vel in ipsam fornacem fusoriam, iniectio, & metallorum liquatio, siue liquefactio. *Quidam putant* τὸ χωνεῖον *etiam fumi pro fornace, in qua metalla funduntur, & liquantur. Dicta verò* χωνεία *à verbo* χωνεύω. Et χωνεῖον ὁμοίως. *Hæc videntur superflua, vel fortasse dicendum,* ἐ χωνεῖον ὁμοίως. *i Et* χωνεῖον *sumitur eodem modo. & idem significat, ac* τὸ χωνεῖον, *quod à* χωνεία, *inserto ν. formatum, vt ἀπ' ἀγορᾶς, τὸ ἀγορᾶν, & ἀπὸ λαιᾶς, τὸ λαιᾶν &c.*

Χωνεῖον. τὸ χωνευτήριον. χωνὸν ἢ, τὸ ἱμάλειον, ἰ.

E Χῶνος, τὸ χωνεῖον. ἢ χῶνις, οἱ χωνευταί.

Χῶνος. Vide χῶν. *per ω diphthongum scribitur.* χωνεῖον *verò, instrumentum fusorium quo metalla in fornace fusoria agitantur, scribitur per ι simplex. N. I.*

Χωνὸς, χώνη. ὁ, ἡ χῶν. ν. ι. & χωνεῖον. ν. τὸ. & χωνευτήριον. ν. τὸ. *Idem.* Infundibulum, vas fusorium, vel fornax fusoria, in qua metalla funduntur, & liquantur. Et χῶνις οἱ. Metallorum fusores, & liquatores. *Gallicè, fondeurs de metaux* χῶνις *aliàs dicuntur si τὰς χώνας τὰς μολυβδίνας cimes, & moules. Vide Steph.*

Χωξυπέτης.

Χωξυπέτης. *N. I. fortasse scribendum,* χ' ὁ 'ξυπέτης *pro,* χὠ ὁ ἐξυπέτης. *i τῷ ἐξίσ., ὕψιν τοῦ ἔξω πέτης. i. sublimator, pro, sursum petens.*

Χαιδρῶ. Irascens.

Χώρα. Regio. Locus. Apud Thucydidem verò, χώρα *vocatur* ordo, *locus in acie alicui datus, & assignatus.*

F Χωραζὶν, ὄνομα τόπου, ἢ οὐαὶ σοὶ τε. οὐαί σοι χωραζίν.

Χωρασμιος. Chorasmius. Nomen proprium.

Χώρασμος. ὁ ἐν χώρᾳ διαιτώμενος. In regione degens. In agro commorans.

Χωρῶν. Ire. Ruere. Impetu ferri in aliquem. Vt, Sed ea pertes ire, & progredi, & cum ipsis rerum aggressionibus commori. pro, in ipso conatu rerum, quas progredi suscepere, & cum aggressus fuere, mortem obire praitat, quàm inde pedem turpiter referre. χωρῶ etiam significat cedere, id est, succedere, accedere, cunire. Vt, Cum res in Sicilia ipsi ex animi sententia non cederent, pro, non succederent, quòd ille principatus non regius sit dominicus, & herilis ciuitatibus videretur. Et χωρεῖ. accusatiuo. Capio. Contineo.

Χωρίβ. Choreb. Nomen montis N. L. fortasse scribendum χ' ὼρήβ. pro, ἡ Ω'ρήβ. Et Horeb Sinæum vocatur ipse mons Deuteron. cap. 1. v. 2. & cap. 4. v. 10. Idem mons vocatur Sinai Exod. cap. 19. v. 1. 11. 18. 20. 23.

Χωρίσατε. Capite. Accipite. Recipite.

Χωρίζω. Separo. Diuido. Disiungo. Segrego. Et χωρίζεται. Genitiuo, Separor à &c.

Χωρισμός. Separatio, diuisio, disiunctio, segregatio. Dilatantia. Vel, Interuallum.

Χωρὶς ἱππῆς. Seorsum. sine separatim sunt equites. Cum Datis in Atticam irrupisset, atum lonas, eo digresso, arbores conscendisse, & Atheniensibus significasse, equites separatim esse, à discessisse, ac abesse. Miltiadem verò, cognito eorum discessu, ire cum Persarum peditatu confluxisse, & vicisse. Vnde tradunt hoc prouerbium dictum esse in eos, qui militarem ordinem dissoluunt.

Χωρὶς τὴν Μοῦσαν. Seorsim, de quo Erasm. Adag. Chil. 2. Cent. 4. col. 467 adag. 50. Mysorum &c.

Separatim sunt, seperati, discretique sunt Mysorum, & Phrygum termini.

Χωρὶς τῶν τ' ἐπῶν. Sophoclis versus, qui sunt in Oedipo Coloneo pag. 98. M.

Cr. Separatim est, aliud est, & ipsum dicere multa, & ipsum opportuna dicere. Magnum est inter hæc duo discrimen. Aliud est dicere multa, aliud opportuna dicere.

Oed. Præclarè loqueris. Quasi iam tu pauca, eáque in tempore, id est, opportune dicas.

Hoc est, Aliud est, garrire, & aliud, vera necessaria dicere. Creon verò respondet Oedipo, tum sanorum, vel, tuo iudicio, ea opportuna dicere non videor. Et rursus alia quidam dicit. Nec philosophum, nec vaticinandi peritum, bonumq; virum decet multa polliceri, & ne aliam quidem sacerdotalem scientiam profiteri decet. N. L. fortasse legendum, ἁ ἐστι, ἁ ἐστι μαντικὴ &c. Philosophorum enim, & sacerdotum termini sunt discreti, non minus, quàm illi, qui Mysorum, & Phrygum termini discreti vocantur.

Χωρίτης. In-agri-degens. Agrestis. Rusticus.

Χωρητικὸν. Agrestis. Rusticus. Idiota. Literarum imperitus. Illiteratus. Imperitus.

Χῶρος. Locus.

Χωρῶ. χωρέω. Capio. Capiam. Contineo. Continebo. Accusatiuo. χωρίζω verò, separo, disiungo.

Χώσασθαι. Iratum esse. ἀ χόομαι pass. Irascor.

Χωρεὶς χωρείδος. Testudo bellica, qua se congesti tegunt. Vide χώνη.

X cum P.

Χράινω. Accusatiuo. Polluere. Contaminare. Sordibus impiere. Maculare. Fœdare.

Χραίσμωσιν. Iuuent. Prosint. Auxilientur.

Χρατὶς. Chremetes. Nomen fluuij.

Χωρὶν προφάσεως. ὁρμῆς. ἀλλὰ χωρὶς, καὶ συμπαροθύνοντα τοῖς βαρβάροις τῷ πρωγμάτων. εἰ χωρεῖν αὐτῷ τὸ εἰς πολλὰς στρατιὰς τῷ ναυσὶ, ἀντὶ τοῦ χωρεῖν, τῷ τὸ μὴ βασιλεῖ ἐπιτάσσειν τῶν ὑπομενόντων, ἀλλὰ διανομὴν τοῖς πόλεσι. καὶ χωρεῖ, κτῆται.

Χωρὶβ ὄνομα ὄρους.

Χωρίσατε. πρὸς λέξαθε.

Χωρίζω, τὸ διαχωρίζω. καὶ χωρίζομαι, ῥηματ.

Χωρισμός, ὁ διάστασις.

Χωρὶς ἱππῆς. διὰ τοῦτο ἐκβαλόντας εἰς τὸ ἀττικὸν, τοὺς ἵππους φασὶν ἀποχωρήσαντας αὐτῶν, αὐλισθέντας τὸ λοιπὸν, σημαίνειν τοῖς ἀθλιωτέροις, ὡς ἂν χωρὶς οἱ ἱππῆς. καὶ μετὰ πολλὰ στασιάσαντα τὸν ὑποχώσαντα αὐτῷ, συμβαλεῖν οὖν, καὶ νικῆσαι. ὅθεν καὶ τὸν παροιμιῶν λεχθῆναι, ἐπὶ τῶν τάξιν διαλυόντων.

Χωρὶς τὴν μοῦσαν. Senarius, de quo Erasm. Adag. Chil. 2. Cent. 4. col. 467 adag. 50. Mysorum &c.

Χωρὶς τῶν μυσῶν, καὶ φρυγῶν ὁρίσματα.

Χωρὶς τῶν τ' ἐπῶν. Sophoclis versus, qui sunt in Oedipo Coloneo pag. 98. M.

Χωρὶς τὸ, τ' ἐπῶν σοφὰ, καὶ τὰ καίρια.

Ω'ς δὴ σὺ βραχέα ταῦτα δ' ἐν καιρῷ λέγεις.

ταῦτον, ἄλλο δὲ τὸ φλυαρεῖν. καὶ ἄλλο τὰ ἀναγκαῖα λέγειν. τοὺς καιρὸν οὐ δυναμένους λέγειν, καὶ αὖθις. φιλοσόφοις οὐκ ἔστι μαντικὴν ἐπαγγέλλεσθαι, καὶ ἀρχιέρεσι, οὐδὲ τὰλλότρια ἱερατικὰ διδασκάλια. χωρὶς γὰρ τῶν φιλοσόφων, καὶ τῶν ἱερέων ὅρισματα, οὐδὲν ἧττον ἢ τὰ λεγόμενα μυσῶν, καὶ φρυγῶν.

Χωρίτης. ὁ τὰς χώρας.

Χωρητικὸς ὁ χωρίτης, ὁ ἰδιώτης.

Χῶσαι. ὁ τάφος.

Χώσασθαι, χωρίσαι. αἰτιατικῇ. χωρίζω, ἢ τὸ ὅλως χωρίζω.

Χώσασθαι λυπηθῆναι.

Χωρὶς.

TO X META TOY P.

Χράινω. αἰτιατικῇ. μιαίνειν. μολύνειν. φυσᾶν.

Χραίσμωσιν. ὠφελήσωσι. βοηθήσωσι.

Χρατὶς. ὄνομα ποταμοῦ.

Χρυσ-

A Χρεμπίζειν. ἴχνο τῇ ῥύματι διαστελλὴ. πλαγίως ὁμοίως τὴν ἀρχὴν, οὐδὲν διάφορον ἀ μύθος. ἢ ὅς τις ἐν τοῖς ἐπιτηδείοις ἀφθόνοις ἔρωτας αὐ, ἢ ὅστις διηγεῖται τὰ ἐν τῷ πλάσματι, ἢ χρεμπίζομαι ἀκούειν.

Χρέμας. χρίμπτος, ἰδὸς ἰχθύος.

Χρεμψιθέατρον. ἀ ὅτι εἰσόντες εἰς τὸ θέατρον χρίμπτουσιν. ἀ ὅτι χρεμπτόμενοι εἰσβάλλουσιν.

B Χρεοκοπῶται. ὑπὸ χρεῶν ἐνοχλοῦνται. τῶν ἐν τοῖς παλαιοῖς χρεωκοπίας ἢ τὸν διατοπλίαν ζηλωτείσης, ἢ πόσης πόλεως εἰς στάσεις, ἢ τὰ ἐγκλήματα ἐμπεσούσης.

Χρεὼν, οὗ τὸ χρεωφλὴς λέγεται. χρέος. καὶ ἡ χρεὼ οὗ τὸ ἀφορμὴ. τί δ' ὦ τάλας τῶν δ' ἔχῃ τὸ πλέονος χρέος; λέγει ὁ αὐτὸς

C βίος.

sus Opus Sic enim accipitur hac vox apud Aristoph. Acharn. pag.180.v.28 Quam vero, ô miser, habes hujus viminei-vasis-texti necessitatem? *quam indigentiam?* Intelligit autem spurtulam. *Ad quid indiges hac spurtula? Quid hac tibi rem est opus?*

Χρίος, τὸ δεινὸν. ἢ χρῶς.

Χρεολυτῶ.

Χρεὼν. εἱμαρμένον τέλος ζωῆς. αἰλεατός. ὁπόταν ὁ εἰς γῆρας ἀφίκετο, τὸ κοινὸν τῇ πεπρωμένῃ χρεὼν ὀφείλει. ἢ τῶν παροιμιῶν καὶ δύσκολον

D ἴσχει τὸ ὁ χρεὼν, ποτοχρὴ δὲν δεῖ ἢ χρεῶν, χρέα, χρεώμενον. ἀδέσποτον, χρέον. ὠφλῆχθαι ὁ παρακαλεῖσθαι τὸ τέλ. ἢ κῆ ἀπόλλυσθαι ἐκπεπτ. ἐτερόπτως τὸ ὁ εἰς ω, ἢ ἔστ ἄκλιτον. τὸ ὁ εἰς ον ὄνομάτα, χρὴ τὸ ο μικροῦ γεφύρας. πλὴν τοῦ χρεὼν, ἢ ἐμπεδὸν.

Χρεὼν διαπεσεῖν, ὅταν τις ὑπὸ τῶν πενήτων ἀπορρηθέντα ἄφεσιν λάβωσι.

E *quum pauperibus remittuntur debita, quæ creditoribus debent.*

Χρεώστης, ὁ ὀφειλέτης.

Χρεωφειλήτης, ὁ χρεώστης.

Χρήα. ὑποθήκας. πρόφασιν. ὁ ἢ, ὑπολήμματα ὑγιαθεὶς ὁπὸ τῶν ξυμμάτων, ἀληθινὴν παρέχεσθαι χρείαν τοῖς κοινοῖς πράγμασι. ἢ ἀναγκαίαν.

F Χρήα διδάσκει πᾶν ἄμουσος ἢν, σοφὸν

Καρχηδόνιον.

Χρεμπίζειν. Hinnire. Ore sonum edere. *figuris exemplum ad ornatum, & voluptatis pertinet, vel hic vò χρεμπίζειν desideratur. Vt,* Sternutat similiter principio, vnde fabula est inuenta Et quisnam primus hanc inuenerit, non magis inuenias, quàm ô quis conetur, *vel aggrediatur* inquirere, quis primus sternutarit, aut sereatit *Aristoph. in Thesmophor. pag* 520. *v.*39. *&* 40.

Χρέμας. i. Chremes. Chremetis. Genus piscis.

Χρεμψιθέατρον. Theatrum, in quo spectatores sereant. *Quod ideo dictum,* vel quòd *in Theatrum* ingressi sereant, vel quod sereantes, *illuc* euiantur.

Χρεοκοπῶται. Debitis infestatur. Ob debita molestius-afficitur. Cùm illam nouarum tabularum rationem, *quæ à rescindendis priscis hominum debitis, apud Græcos nomen χρεοκοπίας accepit* quæ apud Ætolos *usitata fuerat, quidam* in Thessalia vellent-imitari, *& sequi,* & omnis ciuitas in seditiones, & tumultus incidisset *propterea, turbarum ipsarum auctores debitam, infamiæ pœnam persoluerunt.*

Χρέος. Debitum. Dictum est παρὰ τὸ χρεωφλὲς, quod vtile sit illis *quorum debita pecunia fœnus persoluitur Vel, propter vsum, quem affert tam debitori* qui pecunia accepta vtitur, vt inde quæstum faciat, *quàm ipsi creditori, quum fœnus exacte percipit.* Χρέος etiam est ipsa necessitas rei alicuius, *qua quis indiget. Alicuius rei necessarium v-*

ἐξ ἑῶ & *poet. metri causa* χρῶ Debitum. Æs alienum. Fœnus.

Χρεωλυτῶ. Debitum, vel, æs alienum dissolvo.

Χρεών. Fatum. Vitæ finis *fatalis. Debitum* Æliano. Cùm autem ad senectutem peruenisset, communi fato debitum persoluit, & conueniente funere decoratus est. χρεὼν verò, participium est à χρέω. χρᾶ deductum, i. oraculum-edo, vaticinor Neutrum *autem genus est* χρέον: sed accentus peruersio *vocabulum* hoc est-sequuta, & per Atticam *syllabæ* productionem τὸ ὁ in ω mutatum est Et est indeclinabile. *Eurip. in Hippolyto coronato pag ex Plant. typ.*229. *v.*1256. Οὐδ' ἐστὶ μοῖρας, τῷ χρεὼν ἀναλλαγή. Neque est mortis, neque ipsius fati effugium. *A fatalis mors vitari nequit.* Auerbia autem in ω *desinentia*, per ο scribuntur, excepto isto χρεών, & ἐμπεδόν.

Χρεῶν ὀφλήσεις. Q. q. Debitorum relationes. I. nouæ tabulæ, *quæ fieri dicuntur*, quum ea, quæ *creditoribus* à paupertibus ablata sunt, remissionem accipiunt, & *quum paupertibus remittuntur debita, quæ creditoribus debent.*

Χρεώστης. Fœnerator. *Aristoph. in Nubibus pag.*72. *v.*12. *Schol. annot.* 9. *docet quis dicatur* χρεώστης, & χρεωφειλέτης. *Ita vocatur & debitor.*

χρεωφειλέτης. Debitor. *Luc. cap.*7. *v.*41. χρεωφειλέτης *debitor*) (δανειστὴς *fœnerator, creditor. & cap.* 6. *v.*5.

Χρεία. Necessitas. Egestas. Indigentia. Negocium. Vsus. Opus. Argumentum. Materia. Prouidentia N. I. Vt, ille autem, cùm ex vulnere conualuisset, existimauit se verum vsum Reipub. præbitum, *eique fidelem operam se nauaturum putauit.* Et prouerbium, *quod sententia continetur integra, & alterum principium.*

Necessitas docet, quamuis literarum imperitus sit, sapientem esse
Carthaginensem.

Hoc est, cùm Carthaginenses à tempore concessam cognitionem iniissent. *pro cùm soleri consilium pro tempore inissent. Erasm. Adag. Chil. 4. Cent. 6. col. 963. adag. 15. Necessitas magistra.*

Χρέω Verberare.

Χρή. Oportet. *l.* χρὴν δεῖν.

Χρηΐ. Necessitas. *&c. Vide* χρήη.

χρέω. Vaticinor. Oraculum-edo. *Quod verbum sic effertur in solo præsenti, & imperfecto. In reliquis verò temporibus scribitur per* η. *Vide Magnum Etym. col. 814. l. 4.* χρέω. *Vide & col. 815. 4.* μαχέζω. *Item Suidam in sequenti* χρέω.

Χρέω. Vaticinor. Oraculum-edo, per diphthongum ει, *scribitur in præsenti, & imperfecto.* Sed futurum *scribitur* per η. χρήσω. *Nam formatur à* χράω. χρ' *commune, unde verso* α *in* ε. *Ionicè*, χρεω, *& poeticè metri causa inserto* ι, χρείω χρέω verò, ω *simplex scribitur.*

Χρή. hoc est δεῖ. Oportet, oxytonè *scribitur.* χρὸ verò imperativus, *quia contractus est ex* χράε *unde commun.* χρᾶ, *& verso Doricè* α *in* η, χρῆ, *ut* ζῶ *&c. ideo scribitur* circumflexè. Significat autem τὸ δέον, *i.* τὸ δεῖν, *vel* τὸ δεῖ, *vt antè.* Oportet Oportet. Eupolis Cap. 15. Ego persoluo mercedem, quam oportet *persoluere. l.* χρῆ, *vt sit subintellini, vel matris causa,* χρῆν *pro* δεῖν Et χρῆ, *sic enim videtur legendum, nisi Ion. & Dor. vt* ι *subtractum dicas,* in secunda persona passiui præsentis, Vereris, à χρέομαι, vtor. Quod formatur à χρεω, χρεῖ, & verso ε in η, χρῆ. χρεῖ verò cum ι. & cum circumflexo, *significat* præteritum *tempus*, ἀπὸ τοῦ ἔδει παρατατικοῦ, *id est, imperfectum, scilicet* τὸ ἔδει, oportebat. Dicunt autem interdum & χρῆσαι, pro χρῆ. *hoc est,* δεῖ. oportet *Quod Æol. & Ion. videtur dictum.* Pherecrates Leris, *hoc est, Nugis.* Nomen verò mihi declara, quo te oportet vocare. Aristophanes Lemniis. Ipsum verò cor quódnam est? *Qua verò mente tibi? Quo animo est?* sed quomodo oportet facere? χρῆν verò, τὸ χρῄζειν, & δεῖν, id est, indiges. Gratinus legibus *Ionum, pro* νόμων. *&* ἔστι χρῆν, *pro* χρῄζει. Nunc enim profectò tibi adsunt leges nostræ, adest autem aliud *etiam quidvis,* quocunque indiges. χρῆν verò, τὸ δεῖν, oportet, Plato *dixit in* Eutyphrone. Quæram ex interprete quid oporteat facere.

χρίζω. Genitiuo. Indigeo Ego.

Χρῆμα. Res. *Passim apud poetas item apud Herodotum. Consule nostrum Ion. Lex. vbi multa exempla habebis.* Vel, possessio, diuitiæ, fortunæ, *quæ vulgò substantia dicitur.* Donum. *pecunia, quam quis accepit dono.* Vt, Erat autem domuncula obscura, & deformis, & ὥρᾳ θέρους æstiuo tempore maximè incommoda, *adeò*, vt illares, *i illa domuncula* videretur esse carcer. Et rursus. Ille verò concussit omnia, & tonitruis perterrefecit *omnes* adeò, vt ille fabulosus Salmoneus, *de quo Virgil. Æn. lib. 6. pag. 263.* parua quædam res cum illo *collata* esset. Iulianus. Ad Hercyniam syluam currebamus, & ego vidi rem immanem, *insuetam, & mirabilem.* Ecce enim ego profectò tibi confidens affirmo, *tibi affirmare audeo, & dicere non dubito,* te nihil tale *vnquam* vidisse, nec quæcunque nos saltem scimus vnquam in Romanorum *imperio* accidisse. Sed siue quis Thessalicæ Tempe *transitu* difficilis, *& inuia* existimat, siue *loca quæ sunt* ad Thermopylas, siue magnum illum, & ingentem *montem*, illud nomen, quod ad difficultatem attinet, minimum esto, cum Hercynio *saltu collatum* N.L. Et Eunapius dicit, Ille verò copias coegit, & traiectus rem, *i trancitum*, iam vrgens, & *militem ad transeundum*, vnà cum aliis cogens, & bonæ *spei* plenum corpus habens, *optimæ spei plenum. flumen ipse primus traiecit. l.* ἡ πλῆρες ἀγαθῶν ἐλπίδος τὸ σῶμα ἔχον.

Χρήσιμα. πράγματα. ἢ κτήματα. πλοῦτος. οὐσία. λῆμμα. τὸ ὑπὸ δικαίου ζοφοδεσ ἐω, & αἰσχύνομαι, ἢ αἴρει θέμις ἐς τὰ μάλιστα αἰάρμοστον, ἀς δικαίη ἔῃ τὸ χρῆμα ἁρπάζειν. ἢ οὐδέτερον. ὁ δὲ, κρατήσειν ἅπαντα, καὶ καταμιξόμενος ἐς τοσοῦτον, ὥστε ὁ τοῦ μύθου σκολιαγόρης, μικρὸν τι χρῆμα φαίνεται. ἰουλιανός. περὶ τὸν ὑρκυνίαν ὕλην ἐδιώκομεν. ἢ οὐδὲν ἐγὼ χρῆμα ἀξιόπιστον. ἰδοὺ γοῦν σοι διαρρήδην ἐγὼ ἐγγυῶμαι, καί σε ὀρθῶς τοιοῦτον, μὴ δὲ δοκοῦντα γε ὑμῖν ἴσμεν ἐν τῇ βασιλείᾳ. ἀλλ' οὔτε τὰ θερμοπύλας τόπων δύσβατα οἰόμεθα, οὔτε τὸ ὄρος τὸ Θερμοπύλας, οὔτε τὸν μέγαν, καὶ ἀνελύσιμον ταῦρον, ἐλάχιστον ἔγνω χαλκοῦντος ἕνεκα περὶ τὸν ὑρκυνίον, τοῦνομα. καὶ διάπυλος φησιν. ὁ δὲ, τὰς δυνάμεις ἄθροους, καὶ τὸ χρῆμα τῆς ἐλαύνειν ὅπως ἐρχόμενος, & συμβαλεῖν ἑτοίμως, καὶ πλὴν ἀγαθὸς σῶμα οὐκ ἔχων.

Χρῆν. ἔξυτόνως, ἔχρην δεῖ. χρὴ ὁ ἐξαπατηθείς, τὸ ὑποστατικόν. σημαίνει ὁ τὸ δεῖ. δικαίως αἰτῖν. ἐγὼ τελεῖ τὸν μισθὸν, ὃν τιν' ἐγὼ χρὴν. & χρὴ. ὅτι β' δευτέρου τοῦ παθητικοῦ ἑαυτοῦ, τοῦ χραίμην ὅπερ γίνεται διὰ τοῦ χρᾶσθαι χρᾶ καὶ τρόπῃ τοῦ ἀ εἰς η χρῆ. χρῆσθαι δὲ μετὰ τοῦ ν, καὶ ἐξαπατηθείς, τὸ παρελήλυθας, τὸ ἐδεῖ. λέγουσι δέ ποτε καὶ χρῆσθαι, αἰτῖ τῆ δεῖ. φερεκράτης λήρεις. τὸ δ' ὄνομά μοι κατόνησι τίνα χρὴ καλεῖν. αἰσχύνομαι λαμβάνειν. ἡ καρδία τε τίς ἐ ἀλλαὶ πῶς χρὴ θαι ποιεῖν χρὴς ἦ, τὸ χρήσεις. & δεῖ, κρατῆσος ἡμῖν. ναὶ γὰρ δὴ σοι ἔξεστι νῦν θεσμοὶ τῆ ἡμετέρᾳ. πάρεσθ' ἀλλ'. ὅτι χρῄζεις. χρῄζω ἦ, τὸ δέομαι. πλείστων διάφορον. πλεόμενος δ' ἔχοντα τῆ τι χρῆναι ποιῆ.

Χρήσιμον. τέλεον.

Χρεία δεῖν.

Χρεικά. ἡ χρεία.

Χρείω τὸ χρησμῳδῶ. ὅθι ἐστὶν ὁ μάντις, ἢ ὀνειρατικοῦ. ὅθι ἢ τῷ λοιπῷ, ἀλλὰ τῷ ι.

Χρείω, τὸ μαντεύομαι, ἀλλὰ διφθόγγου. ὁ ἢ μέλλων, ἀλλὰ τῷ η χρήσω. χρέω ἢ τὸ ἀλείφω. ἀλλὰ τῷ ι.

Χρή. ἐξυτόνως, ἔχρην δεῖ. χρὴ ὁ ἐξαπατηθείς, τὸ ὑποστατικόν. σημαίνει ἢ τὸ δεῖν. δικαίως αἰτῖν. ἐγὼ τελεῖ τὸν μισθὸν, ὃν τιν' ἐγὼ χρὴν. & χρὴ. ὅτι β' δευτέρου τοῦ παθητικοῦ ἑαυτοῦ, τοῦ χραίμην ὅπερ γίνεται διὰ τοῦ χρᾶσθαι χρᾶ καὶ τρόπῃ τοῦ ἀ εἰς η χρῆ. χρῆσθαι δὲ μετὰ τοῦ ν, καὶ ἐξαπατηθείς, τὸ παρελήλυθας, τὸ ἐδεῖ. λέγουσι δέ ποτε καὶ χρῆσθαι, αἰτῖ τῆ δεῖ. φερεκράτης λήρεις. τὸ δ' ὄνομά μοι κατόνησι τίνα χρὴ καλεῖν. αἰσχύνομαι λαμβάνειν. ἡ καρδία τε τίς ἐ ἀλλαὶ πῶς χρὴ θαι ποιεῖν χρὴς ἦ, τὸ χρήσεις. & δεῖ, κρατῆσος ἡμῖν. ναὶ γὰρ δὴ σοι ἔξεστι νῦν θεσμοὶ τῆ ἡμετέρᾳ. πάρεσθ' ἀλλ'. ὅτι χρῄζεις. χρῄζω ἦ, τὸ δέομαι. πλείστων διάφορον. πλεόμενος δ' ἔχοντα τῆ τι χρῆναι ποιῆ.

Χρήσιμον. τέλεον.

Χρεία δεῖν.

Χρεικά. ἡ χρεία.

Χρείω τὸ χρησμῳδῶ. ὅθι ἐστὶν ὁ μάντις, ἢ ὀνειρατικοῦ. ὅθι ἢ τῷ λοιπῷ, ἀλλὰ τῷ ι.

Χρείω, τὸ μαντεύομαι, ἀλλὰ διφθόγγου. ὁ ἢ μέλλων, ἀλλὰ τῷ η χρήσω. χρέω ἢ τὸ ἀλείφω. ἀλλὰ τῷ ι.

A Χρῆμα πρᾶγμα. μέγα τὸ χρῆμα. Ἐθαύ-
μασον, ἀνήρ, ἡ ψυχὴ διάντας ἀρίστως ἔχει
τὸν ὄλεθρον σύσσιτον, ὅσους ἄ, τι καὶ ὁρμήσῃ τῶν
ὅλης ἀρχὴς ἔρχειν. ἡ καθάς. ἀκμάζον καὶ βοὸς ἀ-
γέλῃ μεγίστῃ τὸ χρῆμα. ἀδὺ βαρβαρικὸς ἐξ ἐπι-
τεύξεως λόγος. περὶ δὲ τοῦ χειμῶνος χρῆ-
μα ἀφόρητον καὶ ἀρίστοφάνης.

--Τὸ χρῆμα τῆς νυκτὸς, ὅσον
Ἀπαρίστου.--

B Δηλωτικὸν, τὸ ἔκτασιν τὸ μέγεθος ἴδιος ἢ τοῖς ἀπ-
τικοῖς ἐπιτηδεῖον χρῆσθαι. οἷον. ἔστιν, ὅσα δὲ ἐν τι
χρῆμα. γίνεται, καθάπερ τὸ χρῆμα καὶ θεὸν τῆς ἄλ-
λων ὑμῶν, ὃν αὐ ἐξαίρετον βιλόμενοι ὁ ἢ, χρη-
μάτων ἐν ἀθύρους ἀδὺ ὅτι αὖ ἐξαίρετον ἔτι
ἐν πρὸς τὸν τῶ ἀναγκαίων βίου ἐξηγωνίσθαι, ἀδὲ τὸ
ἐν αὐτοῖς πλουτοῦντος.

Χρῆμα χρῆσις. Ἰώσηπος. ἦν ἢ σάββατον ἀ-
γιώτατον χρήματος ἅπασι τοῖς Ἰουδαίοις τιμιώ-
C τατον. καὶ αὖθις. κινδυνεύει δεδοικέναι τὰς ἀλη-
θείας τὸ χρῆμα. καὶ χρήματα ἀντὶ πολλοῦ
ἔστω, ἀπὸ τοῦ πράγματα. χρήματα ἐθαυμά-
σατο.

Χρήματ' ἀνήρ, πενιχρὸς δ' ἀνόητος ἰδεῖν.
θεὸν τῆς ἄλλης πλούτου δυνατώτατον ἀριστοφά-
νης φησὶ. μεμνῆται τοῦ ἀριστοφάνους καὶ ἀλκαῖος.
ὡς γὰρ δὴ τὸν ἀριστοφάνην φησὶν ὁ αὐτορτα, ὡς
ἀπλούστερον λέγων τῶν χρήματα, καὶ τοῦ ἐξῆς
καὶ αὖθις, ἀριστοφάνης.

D

Φ. Οὐκ οἶδ' ὅ, τι χρῆμα σοι ποιῶ.

Βδ. Σκέψαι πρῶτον γ' ὡς ὄζεις σοι πλησίον, καὶ
πῶν ἄπαντα,
Τἀπὸ τῆς αὐλῆς μυδιζόντων.

trò fis devolutus. Sed legitur, δημοζόντων. eos, qui populum fallunt, & decipiunt. καὶ σοφοκλῆς.

E

--Τί χρῆμα δρᾷς
Αἴας· τί πρὸς ἄκλητος, οὐδ' ὑπ' ἀγγέλου

Κληθείς, ἀφορμὰς πεῖραν, ὑπὸ τοῦ κλύων
Σάλπιγγος; ἀλλὰ νῦν γε πᾶς δέδηε στρατός

Ὁ δ' οὔτι πρὸς μὲ βαιά, ἀεὶ δ' ὑμνούμενα

F Γυνὴ, γυναιξὶ κόσμον ἡ σιγὴ φέρει.

Κἀγὼ μαθὼν, ἴλυξ. ὁ δ' ἰσχύσας μόνος.

Χρῆμα. Res. Vt, Magna quædam res est, & admiranda, vir, & animus decenter compositus, secundum primum ortum, quidquid primorum operum fuerit-aggressus. Et rursus. Res erat, quæ boum armento maximo similis videbatur, quantum conicere quis assequi poterat. De barbarico prælio verba *sunt illa*. Herodotus *lib.* 7. 283. 10. Erat autem hyemis res intolerabilis. *pro*, *Illius autem hyemis frigus erat intolerabile*. Et Aristoph. *in Nubibus pag.* 58. *v.* 2. & 3. *Schol. annot.* 3. & 4.

--*Res nescium quàm* est
Infinita!--

πρᾶγμα. scilicet extensio, *longitudo*, magnitudo. *Pro*, *quanta est horum noctis longitudo! Quàm longa est hæc nox!* Attici autem *magnum est*, *Attici* solent vti appositione, Vt, Equus, rara quædam res. Mulier mala quædam res. Et in alia eadem-modo *facere consueverunt*, quæ extollere, *exaggerare*, & *amplificare* volunt. Ἀπὸ χρήματος, *pœnitus*. *Vt*, Ille verò, non erat pecuniarum abundans, neque rerum aliarum tantum possidebat, quantum sufficeret, & *satis esset* ad vitæ degendæ necessarios vsus.

Χρῆσις. Res. Vsus. Iosephus. Sabbatum autem erat dies sanctus, & omnium rerum honoratissimus Iudæis. Et rursus. Periculum est ne veritatis res eveniat. *Pro*, *Metuendum est*, *ne veritas nobis accidat*, *quod vulgò dicitur*. Et χρήματα pro, πράγματα. legitur apud Herodotum. 1. Res. *Vide lex. Ion. Alias res vocamus pecunias*. *Vt*, χρήματα ἐθαύμασε. pecuniæ *donarit eum*

Χρήματ' ἀνήρ. *Erasm. Adag. Chil.* 2. *Cent.* 2. *col.* 562. *ad.* 55. *Pecunia, vir.* Pecuniæ *sunt* vir *speciosus verum facinus*, pauper verò, nunquam *existet* bonus. In eos, qui propter diuitias temerè feliciter gerunt. Aristodemus hoc dixit. Alcæus etiam Aristodemi meminit. Sic enim profectò tradunt Aristodemum Spartæ sermonē non inelegantē, *pecuniosum* dixisse χρήματ' ἀνήρ. ὅστις δὲ πένης ἔστι, κακὸς ἔφη. Et rursus Aristoph. *in Vespis. pag.* 315. *v.* 11. 22. 24.

Phi. *Nescio quam rem mihi facis*. nescio quid mihi facias.

Bde. *Vide igitur quomodo*, *cùm liceat tibi divitias habere*, & *omnibus* rebus abundare.

Ab illis, i. per illos, *qui semper Medisfant*, i. Medis fauent, in nescio quas molestias vl-Schol. annot. 11. τῶν δήμων ἀπατώντων. Per

Et Sophocles *in Aiace pag.* 18. vbi legitur, Αἴας. ἐπ' ἀνδ' ἀνὴ' Ἐπ', ὀφρυᾶς. Ἐπ' Ἀθ' ἀνὴ'. Sed hoc exemplum pertinet ad χρῆμα, quod rem significat.

Tecm. *Quam rem facis*

Aiax? *Quid* in *ipsum* inuocatus, nec à *nullo* citus

Vocatus, irruis conatum, nec vllum audiens
Tubam? *Nam* nunc quidem totus dormis exercitus.

Ille verò, dixit ad me pauca, *semper verò celebrata*, vel, decantata,

Mulier, *mulieribus decus ipsum silentium affert*.

Et ego cum audiuissem hæc Aiacis verba, pluribus eum obiurgare *desii*. *Ipse verò prorupit solus*.

Χρήματα. Pecuniæ, pecuniæ *sunt vir.* *Pecunia virum facunt.* Hinc *frustra* est apophthegmatica, *refert apophthegma*, vt septem Sapientum præcepta. Meminit huius Pindarus, & Alcæus. *Vide Erasmum in præcedentibus.* Similis autem est hæc *sententia*, vel, *hoc autem proverbium est simile illi*, Magistratus virum indicat. Et illi secundùm te agita. *Trochum agitam via qua est ante te, nec in alterum viam impelle* Et illi, Cognosce te ipsum. πῶν, *sub.* γένος, *vel potiùs*, πρᾶγμα. *De singulis hisce proverbijs suo loco agitur.* Hoc autem *de pecuniarum excellentia proverbium* Alcæus quidem, ab Aristodemo Spartano dictum ait. Pindarus verò, à quodam Argivo, cuius nomen *erat Aristodemus. Isthm. Ode* 2. *pag.* 445. *Schol. annot. & Lex. Pindaricum.* Sic autem dicit. *Vide Pindarum.* Aristodemus autem septem Sapientibus à quibusdam annumeratur. A B

Χρηματίζεσθαι. Pecunias exigere, *parare, comparare. Lucrari. Quæstum facere.* Si quis verò verbum hoc à diuinè proferat, *dicetur* χρηματίζεται pro. χρηματιζει. *quod Attici familiare, qui passiua pro activis frequenter usurpant. & contrà Consule Lex. Ion. in voce* Πολιτεύει. non amplius idem significat sed rebus vti, *de rebus consultare, deliberare, decernere statuere.* Vt, quum dicimus, χρηματίζει ἡ βουλὴ, & ὁ δῆμος. id est. Senatus, & Populus de summa Reipub. deliberat, *de rebus ad Rempub. pertinentibus agit, consultat, decernit.* Idem est, ac si dicas, rebus vacat, *rebus agendis, decernendis, & constituendis operam navat.* Vide χρίνει διαφέρει τὰ πράγματα, negocia res. C

Χρηματίζεσθαι. Pecunias *parare. Pecuniis abundare* Diuitem esse. Vt, Οὐδὲ χρηματίζομαι &c. i. Neque pecunias paro, *neque pecuniis parandis operam navo. neque diues sum* Hinc enim *pecuniarum parandarum studia* iam pridem, vel ab adolescentia mihi videbantur delirium, & nugæ, *res frivolæ, nullius, & pueriles.*

Χρηματίζειν. Datiuo. Respondet Responsum dat. Rem administrat. Sic Appianus historicus τοῖς πρέσβεσιν ἐχρημάτιζε. Lagus respondit. χρηματίζειν, est etiam, inter se colloqui, *& de rebus aliquibus verba facere.* Quidam autem etiam acceperunt pro ὑπάρχειν, existere, esse. Aristophanes verò *sumpsit pro deliberare consultare. Sic enim in Thesmophor pag.* 210. *v.* 15 *&* 16. D

Et dixit oportere *consultare primùm de Euripide*,

Quidnam oporteat ipsum *pati.* pro, quibus pœnis sit afficiendus, aut qua mulcta mulctandus.

Χρηματισάμενοι. Illorum, qui pecunias acceperunt. Arrianus Cùm autem & ipsi pecunias accepissent, tertia legatio venit.

Χρηματιστῶν. Negotiati. *Qui negotiati sunt. Qui res tractarunt, & administrarunt. Aliàs, qui pecunias sibi pararunt, quæstumque fecerunt.* Et χρηματίσασθαι quidem, est agere, *res administrare.* χρηματίσασθαι verò, lucrari, *pecuniam parare, quæstum facere. Sic* apud Thucydidem, *cum græcolatinum indicem consule.* E

Χρηματίσασθαι. Pecunias accipere. *Sed est futurum. & de eo dicitur, qui pecunias est accepturus, & quæstum facturus. Alioqui dicendum* χρηματίζεται *per infinitum aor.* 1. *medij. Vt,* Herophila, quæ & Sibylla Erythræa *dicebatur*, res vaticinorum libros scripsit, & Romam iuit, *eos venditura, & pro venditis* pecuniam acceptura, *quæstumque facturæ.* Sed contempta, duos libros cremauit. F

Χρηματισμός. Pecuniarum collectio. Quæstus. Aelianus. Ille verò *fur* sacrilegij. & nefarij quæstus hoc acerbissimum, & amarissimum præmium perditus reportauit.

Χρηματίζει, δίκαια. διανέμεται, πρᾶγμα δίκαιον. οὕτως ἀπαντᾷ ὁ ἱστορικὸς, τοῖς πρέσβεσιν ἐχρημάτιζε. χρηματίζειν ὅτε, τὸ λόγους δίδοναι ἀλλήλοις. πῶς δ' ἂν αὐτὸ τοῦτο ὑπαρξάμενος ὀξέως λάβοι. ἀριστοφάνης δὲ,

Καὶ χρηματίζειν πρῶτον αὖθ' Εὐριπίδου,

Ὅ, τι χρὴ παθεῖν.

Χρηματισαμένων χρήματα λαβόντων. ἀφ' οὗ καὶ χρηματισμὸς ἡ κατ' αὐτὸ, ἔξις παροξύνεται ὀρθοβοία.

Χρηματοῦνται. πραγματεύονται. καὶ χρηματίσαι μὲν ὅτε, τὸ πράξαι, χρηματοῦσθαι δὲ, πορίζονται ὡς ἐκ Θουκυδίδου.

Χρηματίσασθαι. χρήματα λαβεῖν. ἐὰν δὲ μέλλοντα ἐμφαίνῃ, ἐχρημάτισε βιβλία γ' μαντικά. ἔλθων οὖν ῥήμαλον χρηματίσασθαι. κατεφρονήθησαν δ' ἐκεῖνοι τὰς δύο βίβλους.

Χρηματισμοί. πλοῦτοι. οὐδὲ χρηματίζομαι. πάλαι γὰρ μοι ταῦτα ἐδόκει ἡ σὺν μανικοῖσι λῆρος, καὶ φλυαρος.

A Χρημάτισόν, τῶν ἢ σοφιστῶν τοὺς πολλοὺς δυσὶ τοῖς χρηματισμοῖς. τουτεστι, τοῖς διαπλάσεσι καὶ ἀπάταις ἢ, τοῖς ἀφανεστάτοις ἐπαίνοις δόξαν ἄλλως, ἢ χρημάτιζε τούτοις. ἀντὶ τοῦ ἀναπολογήτου λόγους ἐδίδου. καὶ αὖθις. ὁ χρηματισμὸς ἀλογίᾳ ἐοικότες. φασὶ Θεμιστοκλέους τὸν χρηματισμὸν. τουτέστι, τὴν τῶν χρημάτων συλλογὴν καὶ φιλοκέρδειαν τοῖς ἐν ἄστει πεφοβῆσθαι. οὐδὲ τὴν τραπέζαν, οὐδὲ τὰς πλουσίους τούτους τιμὰς, ὧν ἕνεκα περιποιοῦσιν οἱ πλούσιοι, καὶ σφόδρα ἐσπουδακότες ἐπὶ τῇ πολλῇ μισθαρνίᾳ καὶ φιλοκερδείᾳ δύο ἀμφοτέροις, ὄντες γε τῇ ἀληθείᾳ ἐμπεδοκέρμονες.

Χρηματισμὸς. Pecuniæ-parandæ-ratio. Pecuniarium-quæstus. Rerum administratio. Vt, Omnibus autem constitutum-erat, vt faceret rerum-administrationes. Pro, vt res administrarent. Et rursus. *Sed hoc exemplum pertinet ad χρηματίζειν, quod significat respondere.* Vt Ille verò, cùm Legatos alacres excepisset, his respondit. Pro, cum his colloquutus est, his verba fecit, & *de rebus propositis cum ipsis consultauit.* Et rursus. In insta pecuniæ-parandæ-ratione constitutus, *pro, In quæstu iusto constitutus. Iusto quæstu fulto. Pecuniâ legitimè, & iusti artium parandi. Iusto quæstu ditatus.* Damascius dicit τὸν χρηματισμὸν, hoc est, pecuniarum-collectionem *hominum* apud inferos ac auxilium *ferendum* nihil visum-iri, *pro, pecunias nullum auxilium hominibus laturas esse, quo mors ab ipsis propulsetur, ita vt ad inferos non descendant.* Neque delicias, neque Polycratis istos honores, quibus politici nihil anteponunt, & *quorum causâ* vulgò vt beati prædicantur, cùm tamen reuera sint infelices. *Volfius pro* πλουσίους, *legit* πολυφίλους *& vertit, tanquam* ex-pertes.

B

Χρηματιστὴς χρημάτων πορισὴς. χρηματίτης πορισὴς. ὁ ῥᾳδίως χρήματα πορίζων, ἢ πορισμοῖς ἐπιτηδεύων πάντα τὸ ὄνομα ἔχει λυσίᾳ.

Χρηματιστὴς. Pecuniarum quæstor. *qui Pecuniarum parator, & prabitor. Qui pecunias parat, & præbet, ac suppeditat.* Qui pecunias facilè parat, *quæstumque facit*, ita vocatur. Hoc nomen est apud Lysiam.

C Χρηματίσαι. σπανίως μὲν οὖν ἰδιῶται, καὶ οἱ ῥήτορες τῷ ὀνόματι τῷδε χρηματίσαι, διὰ τὸ μισεῖσθαι χρῆσθαι ἀφειδείᾳ, καὶ χρυσίῳ. καὶ διὰ τοῦτο ἄλλως, τὴν λέξιν τοιαύτην ἔπεσιν τὸ δοκεῖν ἀπιστεῖσθαι, ἔστιν ὅτε. Ἡρόδοτος, ἐπὶ τῷ χρήματα αὐτὰ πορίσασθαι. καὶ ἡ λύσις δεῖται τοῦ χρυσοῦ κατασκευάσματος τίθησι.

Χρηματίσαι. In communi quidem sermone & illiteratis, & oratores hoc nomine τῷ χρηματίσαι, pecuniarum-quæstu, pro nominibus argenteo, & aureo, & pro tota substantia, *quæ vulgò fit vocatus, pro facultatibus & fortunis omnibus, quas quis possidet*, hanc vocem ponunt. Vt, Eum, qui *aliquem interficit, decum tas esse occidere, ita vt & ipse moriatur, & ipsius pecunias, facultates, fortunas, opes* vendere. Ponitur autem hæc vox cum pro re, vel persona, vel oratione, *vel ratione rerum aliquarum.* Vt Antiphon. Ponunt etiam hanc vocem pro mercatorum oneribus, *pro mercibus, quas mercatores, & negotiatores ferunt, vehunt, vendunt.*

D Lysias verò ponit pro auri fabricatione, *pro aureo opere fabricato, pro aurea moneta, vel pro aureo numo.*

Χρηματίσαι. χρυσοῦ νομίσματος. ἢ ἀγαγέσθαι χρήματα μεγάλα ἐπιπλεύσαι.

Χρηματίσαι. Pecuniis. Aureo numismate. Vt, Illi verò merces istas magnis pecuniis emptas adduxerunt, vel *abduxerunt, abportarunt.*

Χρῆμα αἰσχρὸν, τὰ περὶ ἐλάττους ἀξίου. λαβόντα ἢ φορίσθεις χρῆμα αἰσχρὸν, καὶ κλοπῇ τὸ τῆς παρθένου ἔκκοπον, καὶ ἰδίωτο λύσιν παὰ τῷ λοιμῷ λαβεῖν.

Χρῆμα. Res. Vt, χρῆμα αἰσχρὸν. &c. Res miseranda. *Nam erant* humiles, misericordia digni. Vt, Afrotum Legati, res miseranda, virginis illius famam sequuti, venerunt, & orarunt, vt aliquam pestilentiæ liberationem acciperent, i. vt *à pestilentia, quæ grauissimè pre-mebantur tandem aliquando liberarentur.*

Χρήματα, χρεία. καὶ ἀπαίδευτος ἀνὴρ ἔθους τοῦ βίου ὁμοίως. τοὺς ἐπιτυγχάνοντας τῇ χρήμᾳ αὐτοῦ, ὅμως ἐν διαπρεπεῖ μεγάλως ἐζήτουν. τουτέστι, μεγάλῳ πλούτῳ, καὶ εὐπορίᾳ χρήμασι. ἐχρήσατο, ἐπλούτησε. σοφοκλῆς. χρῆμα τοιοῦδ' ὁ φοῖβος, ὧν πάλαι τάχα.

E Χρήματα. Indigentia. Egestas. Inopia. Necessitas. Et ærumnæ. Herodotus in Homeri vita, *pag.* 435. *l.* 15. λέγεται ἐπιτυγχάνειν τῇ χρήμᾳ αὐτοῦ. Eum egestati adversatum esse ferunt. Et eadem *pag. l.* 42. διαγίνεται τὰ ἐπιτυγχάνοντα τῇ χρήμᾳ αὐτοῦ. Narrarit verba, quæ ipsius egestati fuerint aduersata. *Quæ supponuntur, nec alibi extant, nec ad rem præsentem facere videntur.* Tamen in magnis sumptibus fuit, hoc est, in mediocribus opibus, & abundantia. *Fortassè dicendum, magnas tamen opes sibi parasse, & in magna rerum omnium abundantia vixisse, adeò vt magnos sumptus facere posset.* χρῆ. Imperfectum pro eorum ἔχρα, ἀ χρᾶν. ab Dor. ἔχρη, vt ἴζω, ἕζω. Ionicè verò, pro ἔχρησε. ἔπεσιν ἴσως δοκεῖν. Respondit. Oraculum-edidit. Vaticinatus-est. Sophocles in *Philoct. pag.* 61. M. Respondit nimirum Phœbus quæ audies statim.

F Χρὴν. εἰδέναι. ἐχρεὼ. ἔφασκεν χρεὼ ἢ μὴ τὸ λεγόμενον ἄστρους τε καθ' ἡμᾶς σημαίνεσθαι. καὶ ἢ τί λέγει χρὴ πεπυσθέναι. ἀλλὰ μᾶλλον ἐχρῆν σημαίνειν. εἰδέναι, χρὴ μᾶλλον ὑμᾶς ἐπιστήμονας εἶναι τῶν χρεών.

Χρὴν. Oportebat. Et ἐχρεὼ. Decebat. Conueniebat. Oportebat. *Vt.* Oportebat autem res nostras non significare astris, vt vulgò dicitur, *vt apud Soph. in Oedipo Tyranno, pag.* 184. *F. & apud Ar. Ad. Chil. 1. Cent. 1. col.* 175. *ad* 17. *Stellis significare. Et Chil* 3. *col.* 175. *ad.* 42. *Stellis significare vtuntur.* Neque scisciti quid fama diceret: sed præcipuè quid oportebat vos ex nostra consuetudine *res nostras* habere *perspectas, & probè cognoscere*, vel certè, nostras legeret. ἐμπείρους

Χρῆν. Decere. Conuenire. Vt, Decere enim dicitur res ad ipsum iam venisse.

Χρὲς. χρέζεις. F χρῆς. χρῄζεις. Quære in voce χρή.

Χρᾶσθαι. Fœnerari. χρῆσις Commodare. *Mutuare. Mutuò dare. Vtendum dare Gallicè. Prester. Bailler quelque chose pour s'en servir & ce gratuitement, sans aucun interest, & sans vsure. Hoc autem est optabilius,* quàm τὸ δανεῖσαι, i. fœnerari, *Gallicè Bailler. sine donner à vsure. Bailler argent ou autre chose pour en recevoir le profit & vsure.* Nam χρῆσαι quidem, *dicitur* de amicis, *& inter amicos, qui quæstum nullam rationem habent, locum habet.* δανείσασθαι verò, *& δανεῖσαι* apud quosuis *locum habet & erga quoslibet vel non amicos exercetur.*

Χρήσιμον. Bonum. Quod vsum vtilitatis præbet. l. ἅτι. Vtile. Vt, Illi verò sic periclitantur, vt nihil de rebus per naufragium corruptis vtile esset, sed & ipsi *homines* inutiles-essent-reddiri.

Χρήσιμα πράγματα. Res vtilis. Res, quæ vtilitatis vsum præbet. l. ἅτινα παρέχουσι verò *dicitur*, ἅτι, vt, quod vsum laudabilem efficit. *Sic vocatur id, cuius est bonus, commodus, & facilis vsus. id, quo quis commodè, & facilè potest vti.*

Χρῶνται. Vtus dicitur, rerum aliquarum vtilium vtus. *Vel, vsus dicitur de rebus, quibus cum nostro commodo possumus vti.* Bona verò vtilia, propriè dicuntur instrumentalia, *quibus vt instrumentis quibusdam vtimur vt vitam commodiùs, & felicius degamus.* Quorum *autem bonorum* vsus *sunt* optabiliores, & *illa ipsa bona sunt* optabiliora. Si enim diuitiarum vsus *est* optabilior vsu roboris, *quod in corpore versatur, ergo* & ipsæ diuitiæ *sunt* optabiliores ipso robore *corporis.*

Χρῆναι. Vti. Administrare. Impendere. Consumere. Vt, *Ducebat eum* maximam commeatuum copiam *parasse, eámque* gratis exercitui præbituram-esse, vt *ea exercitus* vteretur, *ac* frueretur.

χράδην. *Atticè dictum, pro* χρώμενοι. Vtantur. *Aristoph. in Nubibus pag.* 85 *v.* 17. *Schol. anon.* 10. Quære in voce ἀρώτων.

Χρησμῳδοῦ. Vaticinor. Oraculum-reddo, vel edo. Per-oraculum-respondeo. & χρησμῳδία. Vaticinium. Oraculum-editum. Responsum-oraculo-edito-datum. *Scribitur autem syllaba μω, per* ο *parvum* χρησῳδῶ verò, *per* ω *magnum, cum* ι *subscripto. Idem tamen significat quod* τὸ χρησμῳδεῖν,

Χρησμὸς. Oraculum. Responsum *quod à Deo datur vel, qui Deum, & ipsum oraculum consulunt.* Vaticinium. Prophetia. Prædicatio. Vt, Scipio autem Romanorum dux, *post Carthaginis expugnationem, post expugnatam Carthaginem,* cum Romani confiderent, *& confidenter sperarent* se reliquum tempus, vt in pace, & tranquillitate *conflaturos, vitam pacatè, tranquillè,* transacturos, in medium concionem progressus, dixit, Præsentium rerum status profectò nunc est bellorum *nouorum* initium. Et *Scipionis* illa oratio, fuit *quadam rerum, quæ postea euenerunt,* prædictio. Periclitabimur enim, *& in magno periculo versabimur,* si nullos habeamus, quos terreamus, nec vllos, quos metuamus. Et rursus. Athenienſibus oracului datum-est, quod iubebat eos Æolisinitiussè cæsis inferias quotannis afferre, & festum Choas agere, *quod à libationibus, quæ fiebant in defunctorum honorem, nomen habebat impositum.* Sic autem Atticæ res felicem successum habituras esse *dicebat.*

Χρησμὸν. Quære in vocibus Δίκην κυνέειν. *id est,* Hastæ caducæum. *Erasmus Adag. Chil.* 2. *Cent.* 10. *col.* 614. *ad.* 96.

Χρησμὸς. Quære in voce Τυρσηνὸς. Et in Αἰνῖλος. Et in Θοῦλις. Et in Λόγιον Καίσαρ. Et huius oraculi finè quære

Χρῆν. ἐρίσσειν. χρεὼν γὰρ ἦν ἀφῖχθαι αὐτὸν παρ' αὐτούς.

Χρὲς. χρέζεις. ζήτει ἐν τῷ χρή.

Χρήσασθαι. δανείσασθαι. τὸ χρήσασθαι τὸ δανεῖσαι, αἱρετώτερον. τὸ μὲν γὰρ χρῆσαι, ἔθει φίλοις. τὸ δὲ δανείσασθαι, πρὸς τοὺς τυχόντας.

Χρήσιμον, τὸ ἀγαθόν. ὃν χρεῖαν ὠφελείας παρέχεται. χρήσιμον. ὠφέλιμον. οἱ δὲ εὖ τὸ διαφθεῖραι, ὡς μήτε τῷ ναυαγίῳ μηδὲν χαίδαν χρήσιμον, ἀλλ' ἀχρεωθῆναι αὐτοῖς.

Χρήσιμον πρᾶγμα. ὃν χρείαν ὠφελείας παρίσχεται. εὔχρηστον δ', ὅτι χρείαν ἐπαρτιῶν ἀπραλίζεται.

Χρῶσις. χρῆσις λέγεται, ἀφ' ὧν χρώμεθα τοῖς χρείαν χρήσιμα ἔχουσι λέγεται, ἀφ' αὑτῶν, ἰδίως τὰ ὀργανικά. ὧν αἱ χρήσεις αἱρετώτεραι, ἢ αὐτὰ αἱρετώτερα. εἰ γὰρ ἡ χρῆσις τοῦ πλούτου, τῆς χρήσεως τῆς ἰσχύος αἱρετωτέρα, ἢ ὁ πλοῦτος τῆς ἰσχύος αἱρετώτερος.

Χρῆσθαι. διοικεῖσθαι. διατρίβειν. κατασκευάσεσθαι. τά τε ἐπιτήδεια παρασκευάσεσθαι ἄφθονα, καὶ ταῦτα σφίσιν παρέξειν τὴν στρατιὰν χρήσθαι.

Χρᾶσθαι. αὐτὰ τὰ χράδαινα. ἐζήτει ἐν τῷ δρώντων.

Χρησμῳδοῦ, ἡ χρησμῳδήσασα. χρησμῳδῶ, δέ.

Χρησμὸς. προφητεία. ὁ δὲ σκηπτὸν ἐκ στρατηγὸς τῷ βασιλέως μὴ τίλιν τῆς καρχηδόνος κατθάπτειν, διαφυλάττων βασιλέως, ὡς τῇ εὐλύσῃ, καὶ ἀνοχὴν τὸ λοιπὸν δέξασθαι τῷ χρόνῳ, σπαρλάθην εἰς μέσους ἔφη. νῦν μὲν τοι πολέμων ἀρχαὶ τὰ παρόντα. καὶ δὴ χρησμὸς ὁ λόγος. κινδυνεύσειμι γὰρ μὴ ἔχοντες μήτε οὓς φοβησόμεθα, μήτε οὓς φοβησόμεθα. ἐκ αὐθις. τοῖς αἰθιοπίοις ἐπιπίπτει χρησμὸς λέγων, δεῖν χρυσᾶ τοῖς ἐκδήμοις τῷ αἰτωλῶν τυθησόμενον ἀναγκαῖα πῶν ἔτος, ἐκ ἑορτὴν χρυσᾶ ἄγειν, καὶ ἐν τούτῳ διδόναι τὸ αὐτὸ τοῖς αἰτωλοῖς.

Χρησμὸν. ἐν τῷ δέμυ κηρύκειον.

Χρησμὸς. ζήτει ἐν τῷ τυρσηνὸς. ἐν τῷ αἰνῖλος καὶ ἐν τῷ θούλις. καὶ ἐν τῷ αὐγούστος καῖσαρ. καὶ τὸ τέλος τοῦ τοιούτου χρησμοῦ, ἐν νο-

A ὁ τοῦ σπιτῶν ζήτει χρησμὸν θουκυδίδου ἐν τῷ δευτέρᾳ· χρησμὸν εἶδεν ἐφέσιος, ἐν τῷ δευτέρῳ. ζήτει χρησμὸν εἶδει αἰγίνιον, ἐν τῷ αἰγινῆς. ζήτει χρησμὸν καὶ ἐν τῷ αἰδίνιος.

Χρησμῳδεῖν, θεολογεῖν.

Χρησμῳδημα, μάντευμα.

Χρησαί, χρήσιμα καλά.

Χρῆσαι. δανεισαί. χρῆσις, καὶ ὁ δανείζων, καὶ
B ὁ δανειζόμενος. ὁ δὲ ἀριστοφάνης, χρήσεις τοὺς δανειστὰς λέγει. ἃ ἐκεῖ δὲ συνήθεια τοὺς χρεοφειλέτας καλεῖ. ἀθηναῖοι δὲ, τοὺς μὲν δανειστὰς, χρήσεις λέγουσιν. τοὺς δὲ ὀφειλέτας, χρεοφειλέτας. φωκυλίδης δὲ κατὰ τὴν συνήθειαν τοὺς χρεοφειλέτας, χρήστας καλεῖ, λέγων.

Χρήστης καπῶ ὀφείλων κἀδρὸς
C φίλιππον. εἰσὸ ἀπίνυτος δίδυσι, σοῦδ' ἐφεδὸν ἀποστίνει.

Χοῆσαι. δύο σημαίνει τοῦτο τὸ ὄνομα ταὐτὸν. καὶ δὲ τοὺς δανειστὰς, οὓς φασι ἴσως ἀριστοφάνης.

Τὸ δὲ τόκοις χρήσεως τε δυσκολωτάτων.

Ἄγομαι. φέρομαι τοῖς χρήμασι σπουδάζομαι.
D ὅταν δὲ τοῦ δανείζομαι, δανειοδότης φασὶν, οἱ δὲ δανειστὰ τοὺς ἀρχὰς ὑπομιμνήσκοντες ἑαυτοὺς αὐτῶν τοῦ χρεωστεῖν ἀναγκαίως ἔχειν πεντήκοντα χρύσια, ἄλλο δὲ μέδιμν.

Χρύσια, καὶ τὸν δανείσαντα, καὶ τὸν δανειστὴν.

Χρυσήεσσα. τελειώτατα. ἀφ' ἧς ἐστι σπουδαῖος χρυσήεσσα ταινίης. ἢ τὰ διηθημένα πεῖσματα λέγει. ὅθεν καὶ τὸ διηχρυσωμένον ἔφη αὐτά.
E χρυσήεσσα δὲ, τὰ μὲν ἐλαφρὰ καχλεστικά. μαθὼν ἢ ἐχρήσατο εἰ ἱερεῖς, ἀφ' οὗ ι.

cerdotes ungebantur, *Sed horum nominum prima syllaba scribitur per ι.*

Χρηστήριον, τὸ μαντεῖον· ἢ τοῦ ὁ χρησμός. τὸ χωρίον, τὸ ἱερεῖον, τὸ μαντεῖον ἢ ἄλλως.

pitur, & duo significat scilicet ipsum oraculum sive vaticinium, & ipsum locum in quo oracula edumtur, & responsa dantur Deum consulentibus.

Χρυσὸν χρήσιμον ἐμπολήσαντές τι χρησὸν ἐς
F ἄλκὸν ταλάσσαν.

Χρηστὲς. ὁ ἀγαθὸς. ἢ χρηστὸς ἐξ ἀγάπης. ἀλλ' οὐκ ἐξ ἀνάγκης. χρειστὸς ἢ ὁ ἐλαίῳ κεχρισμένος· ἢ χρειστὸς, ὁ κυρεύων, ἢ θεὸς ἡμῶν.

in voce Σπίνιον. *Sed alii* Σπινὶς *scribunt. Quære oraculum mirabile in voce* Δαφίδιον. Oraculum de amore, *in voce* Δαφίδιον. *Quære oraculum de Ægiensibus in voce* Αἰγινῆς. *Quære oraculum etiam in voce* Οἰδίνιος.

Χρησμῳδεῖν. Divinum-oraculum-edere. *Divinum-responsum-dare. Oraculum-canere, pro, edere, dare.*

Χρησμῳδημα. Vaticinium. *Oraculum, vel, responsum à Deo datum.*

Χρηστά. Vtilia. Bona.

Χρῆσαι. Fœneratores. χρήσεις. Et ille, qui fœneratur, *qui fœnori dat. Fœnerator. Gallicè Celuy, qui baille à vsure. Vn vsurier* Et ille, qui fœnore accipit *Gallicè, Celuy, qui prend à vsure.* Aristophanes verò *in Nubibus pag.* 72. v. 12. *Schol. annot.* g *vide Suidam.* χρήσεις vocat ipsos fœneratores. Consuetudo enim ipsos debitores vocat χρήσεις. Athenienses verò, fœneratores quidem, vocant χρήσεις Debitores verò, χρεοφειλέτας, *q.d. Debitorum, i. debita pecunia, debitores.* Phocylides verò debitores vocat χρήστας, *consuetudinem sequutus, quum dicit,*

-- Debitor mali ne sis viri

Cave, ne te crucies, pecuniam tibi *dans*, & eam *præter opportunum tempus*, i. importunè, quum eam restituere non potes, *repetens.*

χρῆσαι. Duo significat hoc nomen, *ab* χρῆ contracta. Nam fœnetatores *significat*, vt apud Ilæum. Aristoph. *etiam in Nubibus pag* 72. v. 2 & 13. *eadem modo vocabulum hoc accipit. Consule Schol. annot.* 9. & 10.

A fœneribus enim, & fœneratoribus importunissimis

Agar, feror, diripior, vexor, & *mea fortuna pro pignore capiuntur*, & absportantur.

Pretes verò, *qui pecuniam ab aliquo accipit fœnore, id est, pro debitore verò, sumitur, vt quum* Demosthenes *dicit*, Ipli vel ὁ fœneratores. *vel, ipsi creditores ab initio decepti sunt, videntes se pro pecunia tantùm habere debitorem, hominem improbum, aliud verò nihil.*

Χρήστας. Et creditorem, *siue fœneratorem significat & eum, qui pecuniam fœnore datam accepit. Gallicè, Celuy qui donne que celuy, qui preste à vsure.*

Χρησταὶ. Vsus, Actiones. *Audacia fœnoris. Cædes fœtus.* Soph. *in Aiace, pag.* 15. v. 1 Illius cædes viri. *Cædes ab illo viro factas.* Vel græcè *secundum ab Aiace truncatos, & cæsos dicit, & quasi victimas ac hostias mactatas. Nam* χρησταὶ *dicta sunt à verbo* χράω. *Sed pro* ἔθραξε αἵματα. *Interfecit.* Quid ipsos *Græcorum* græci interfecerit χρησταὶ verò, oleo-vncta *significat, i. res oleo unctas*, quo sacerdotes vngebantur. *Sed horum nominum prima syllaba scribitur per ι.*

Χρηστήριον. Vaticinium, *i. oraculum. Locus, in quo responsa dantur à Deo, & vbi oracula reddumtur. Item ipsa victima, quæ Deo mactatur.* Martius verò, bifariam accipitur Deum consulentibus.

Χρηστὸν. Vtile. Bonum. Vt, *Quoddam exiguum-salamentum mercati, quod erat* bonum ad agrum, *id est, bonum eorum causa, qui colunt agros. Rusticorum causa bonum.*

Χρηστὲ. Bone. Vt. Et propter charitatem, non autem propter necessitatem *erat* bonus. χρειστὲ verò, *per ει, oleo vncte.* Et Χριστὲ, CHRISTVS, ille Dominus, & Deus noster.

Χρεωφιλία Beneficentia. Vt, Illa verò, fugit. cupiēs hominem aliquando remunerare propter beneficentiam quam ab eo in se demonstratam viderat.

Χρεὼς. Caurè Bene. Rectè. Aristoph.

-- *Athenienſium verò ciuitas,*

Si hoc bene haberet, & bonum eſſet. *non ſeruaretur,* non eſſet incolumis, non ſtaret adhuc,

Niſi aliquam nouam aliam rem *praterea curiosè faceret,* i. niſi ſemper aliquid rerum nouarum moliretur.

Pro. *Iam pridem euerſa eſſet Athenienſiū Reſpub. ſi* priſcum morem, *& antiquum inſtitutum accuratè* ſeruaſſet, & niſi multis negotijs alienis ſe immiſciſſet, *& res alienas curiosè tractaſſet.* & nouas adminiſtrandæ Reſpub. rationes *excogitaſſet ac in medium* protuliſſet, *& aliquid rerum nouarum ſemper molita fuiſſet, & nunc etiam moliretur.*

Χειμάζω. q.d. Adeadirui. Prope-radirui. Accedit. Appropinquat. *Vt in quodam periculoſo* Si tamen *ad* definctos accedit vlla voluptas. Vel. *Si tamen vlla defunctos tangit & afficit voluptas.*

Χαίρω. Accuſativo *gaudet, & ſignificat* ſimpl. *Sed Atticè paſſiuum pro actiuo* χαίρ. poſitum videtur, *& per* ι ſimplex ſcribitur. χαιρω verò, vaticinor, per ει diphthongum in præſenti tantùm ſcribitur. in futuro verò per ε. Nā à com. χαίω, fut. χαιω, perf. χαιρω. ab eodem χαίρω. χᾱ fut. χάσω.

Χρίσμα. Vngi. Vt, Eúmque exutum oleo iuſſit vngi.

Χρίσμα. Vnctio. Vnguentum olei regni, quod Prophetæ in eos inſtituentes, Reges vngebant, Et Dauid quidem à Samuele decoratus fuit hac vnctione Populi verò ſaluationes hiſtoria ſine diſcrimine vocat vnctiones Et rurſus *in quodam diſtichо.*

Nectare autem marina Nereides defunctum *vnxerunt,*

Et cadauer litterali poſuerunt ſub ſaxo concauo.

ἐχρισεν poſitum Atticè medium, pro ἐχρισε. ἔχρισεν.

Χρίσμα. Vnctio. Vnguentum regni. Dauid tertium inunctus eſt regni cauſa. *Ter vnctus, & inauguratus eſt Rex.* Et ſignificat oleo vnctum. & Propheram 1. *Hos autem vnguentum hac vnctio dicitur & de Rege, & de Propheta & de ſacerdote, quos olco ſolebant vngi antequàm ſuum munus exſtiterunt.* χρισματα. *ita dicebantur vnguenta,* quibus ſacerdotes olim vngebantur.

Χριστιανοί. Sub Claudio Romanorum Imperatore, cùm Petrus Apoſtolus Euodium Antiochiæ Epiſcopum deſignaſſet, qui olim vocabantur Nazarei, & Galilæi, illi mutato nomine vocati ſunt Chriſtiani.

Χριστός. Chriſtus. Nomen proprium. Et Chriſtus, Chriſtianus

Χριστόδωρος. Chriſtodorus, Paniſci F. ex Copto vrbe Ægypti. Heroicus Poeta. Floruit temporibus Anaſtaſij Imperatoris. Scripſit Iſaurica libris ſex. Continet autem Iſauriæ expugnationem ab Anaſtaſio Imperatore factam. Patria Conſtantinopolis *inſtitu-*

Χριστιανὴ ἀγαθεργία. ἡ ἡ, φιλανθρωπία. A μοῦσα αἰσθάνεσθαι παντὸς τοῦ χριστιανῆς ἀνθρώπου.

Χρηστὸς. αἰτὶ τοῦ φυλαττικοῦ ἀριστοφάνης.
Ἢ δ' ἀθυμία πόλις.
Εἰ τοῦτο χρηστὸς ἦν, οὐκ ἂν ὑπῆρχεν.

Εἰ μή τι καινὸν ἄλλο ἐπεισηγάγετο.

αὐτὸ τοῦτο ἐφυλάττετο τὸν ἀρχαῖον νόμον, ἢ μὴ ἐπεισαγάγοιτο, ἢ τὰς κοινὰς ἔφερε πολιτείας. B

Iam pridem euerſa eſſet Athenienſium Reſpub. ſi priſcum morem, & antiquum inſtitutum accuratè ſeruaſſet, & niſi multis negotijs alienis ſe immiſciſſet, & res alienas curiosè tractaſſet. & nouas adminiſtrandæ Reſpub. rationes excogitaſſet ac in medium protuliſſet, & aliquid rerum nouarum ſemper molita fuiſſet, & nunc etiam moliretur.

Χειμάζεται. σφοδρᾶται. πολλὴν ἐγγίζει εὐδίαν φθορὰν χειμάζεται διφθορεύει.

Χλόμαι. αἰ παθητ. ἀλοίφομαι. χρίει ἡ, τὸ μαστόομαι, ἀλλ' ἀμφοτέρως, ἐπὶ ἐπιστήμης μόνον. ἐπὶ ἡ μέλλοντος, ἀλλ' τοῦ ἐ. C

Χρίεσθαι ἀλοίφασθαι. ἐπὶ βασιλικῶν μόνον χρίεσθαι καλεῖται ἀλοίφω.

Χρίσις. τὸ χρίσμα τῆς τῆς βασιλείας ἀλοίφω. ὅπερ οἱ σωτῆρες, ἀλλ' ἱερεῖς ὅπερ ἐμοῦ, ἔχειν τοῖς βασιλεῦσι. καὶ ἀλλοῖ, τῆς μὲν χρίσεως ἀξιοῦσθαι ἀλλ' συμβαίνει. τὰς ἡ τῶν λαῶν ἀπαγορεύσεις, ἰσχὺς χρίσις ἀλλ' φερεσθαι νόμισεν. καὶ αὖθις.

Νύμφαι δ' οἰνάλιαι περίδες ἐχρίσαντο, D

Καὶ νίτρῳ ἀκτεὴν δῶκεν ὑπὸ σπιλάδι.

αὐτὸ τοῦ ἐχθροῦ.

Χρίσμα, τὸ τῆς βασιλείας ὁ ἀλοιβὸς τὸ ἐλαίου τοῦ εἰς βασιλείαν ἐχρίσθη καὶ σημεῖον τοῦ ὁλαίου καλεῖται ἀλοίφω. ἐ τοῦ σωφρονίου χειροτονία δὲ, μετ' αὐτὴ ἐχρίοντο οἱ ἱερεῖς τοῦ βασιλέως.

Χριστιανὴ ἡ πλησίον βασιλέως βοηθείαν, πίστεως τοῦ ἀντιόχου χριστοφόρου. δύο δὲν ἐν αἰτιοχείᾳ, ναζωραῖοι οἱ πάλαι λεγόμενοι τὴν ἁρπῆν, καὶ γαλιλαῖοι, χριστιανοί. E

Χρυσίνα. δοκὸς πύρων. καὶ χρισίων, χρυσίνης.

Χρυσόδωρος, ποιητὴς, ἀπὸ κοπτῆς πόλεως τῆς αἰγύπτου. ἱστορικός. ἔκμαζεν ἐπὶ τῷ αὐτοκράτορος τοῦ βασιλέως χρόνου. ἔχει δὲ ἰσαυρικὰ ἐν βιβλίοις ς'. ἔχει δὲ τὸν ἰσαυρίας ἅπαντα, τὸν ἐπὶ αὐτοκράτορος τοῦ βασιλέως ἀναστασίου. πόθεν ἐκπεπτωκυῖαν πόλιν ἐστὶ— F

A χαῖς. βιβλία ιβ'. πάτρια Θεσσαλονίκης, βιβλία κα'. πάτρια Νικλεῖς. ἔστι ἡ πόλις ἀφ' ἡλιουπόλεως, ἐν ᾗ τὰ καλούμενα Ἄλφακα. πάτρια μιλήτου τῆς Ἰωνίας. πάτρια τριβίλλιον. πάτρια ἀφροδισιάδος. ἔφρασεν τῷ ἐκ τοῦ ζωξίππου ἀγαλματων. καὶ ἄλλα πολλά.

Χριστόδωρος, Θηβαῖος, ἰλλούστριος. ἔγραψεν ἐξ ἀνακῆς βίβλους. καὶ θαύματα τῶν ἁγίων ἀναργύρων, Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ.

Χριστός, ὁ κύριος καὶ θεὸς ἡμῶν. χριστὸς, καὶ ὁ B μυρισθεὶς ἁγίῳ ἐλαίῳ. χριστὸς ἡ ὁ ἀγαθὸς, ἀφ' οὗ καὶ ξύλον ἐστὶν χρηστός.

Χρόα ἡ χροιά, βαρυτόνως ὡς φωνή.

Χρὴ δῆλα, ταυτονοήσαι τὸν σοφὸν ἀπὸ ἐλαφρᾶς ὑποψίας πολλάκις. ὅτι γὰρ πυθαγόρας, ἐξεληλυθὼς, καὶ πεπυθησομένος παρ' ἐκείνου, ἐξαβαλόντα τὸν δοῦλον τῆς θύρας ἔσω, χρὴ δῆλα. καὶ τοιοῦτον ἔφη τοὺς φιλοσόφους ῥῆσις, ὅτι τοῦ χειρόνων τοιοῦτα. οἱ δὲ C ὅτι τοῦ βελτίστου χρήσιμοι, ἐξαμαρτάνουσι.

Χρήματα ἀίσσεσε. δοκεῖ δὲ χρήματος. τὸν ἐν ταῖς ὀδύναις ἀπὸ τῆς πληγῆσαν ῥεόμενον ἱδρῶτα, χρήματον καλοῦσιν.

Χρήμιος ἄνεμος κύριος.
Χρημίων.

Χρόνος. οἱ φιλόσοφοι ἀσώματόν αὐτὸν ἀποφαίνουσι, ἐξάστασιν ὄντα τῆς τοῦ κόσμου κινήσεως. D τούτου δ', τὸν μὲν παρεληλυθότα, καὶ τὸν μέλλοντα, ἀπείρους. τὸν δὲ ἐνεστῶτα, πεπερασμένον κρίνουσι δ' αὐτῆς καὶ φθαρτὸν εἶναι, τὸν κόσμον. ἅ γὰρ τὰ μέρη φθαρτὰ ἐστι, καὶ τὰ ὅλα. τὰ δὲ μέρη τοῦ κόσμου φθαρτά. τὰ γὰρ ἄλλοτε ἄλλα μεταβάλλει. φθαρτὸς ἄρα καὶ ὁ κόσμος. καὶ ὑπεύθυνος ἐστὶ τῆς ἐπὶ τὸ χεῖρον μεταβολῆς, φθαρτὸς ἐστι. καὶ ὁ πατὴρ μὲν ἐξαυχμοῦται χρόνῳ, καὶ ἐξυδατοῦται.

Χρόνος γὰρ ἀμφοῖν θεὸς τυγχάνει, ὁ χρόνος ἀμφοῖν παρέρχεται. ἢ ὅτι ὁ. ἀίδιος ἐστὶ ὁ χρόνος, ὡς τὸ μεταλαθεῖν τοὺς ἀδίκους.

Χρόνου πούς. Κατὰ ἀριστοφάνη. οὐδέπω ἀδὺς δυνατόν. ἢ χρόνου πούς, αὐτὰ ἀριστοφάνους τὰ τοιαῦτα λέγοντος. καὶ αὖθις. χρόνον γὰρ αὖ σοι κηρὸν ὀξέως λόγῳ, σοφαλὲς, ἁρπασθῆναι χειρὶ τὸν δικαίου τῷ μελλόντων. σοφοκλέους ἢ τῷ ἀλόγων ἀδολεσχίαν.

F

Χρὴ γὰρ ἀμφοῖν θεὸς τυγχάνει] Apud Sophoclem in Electra, pag. 190. M. legitur,
Χρόνος γὰρ ἀεὶ σοι κηρὸν ἐξαίρων λόγῳ.
In scholiis scribitur ἢ τῷ λόγῳ ἀδολεσχία. Sed mallem, ἅρπασθῆναι χειρὶ, &c. Hanc lectionem sequor, vt vulgata commodiorem. Si tamen vulgatam retinere cupis, verte,

Tom. II. EEEEe

scripsit versibus heroicis *lib.* 11. Patria Thessalonicenses *instituta*, lib. 21. Patria Nucles *instituta*. Est autem vrbs ad Heliopolin, in qua sunt ea, quæ vocantur Alphaca, *vide Strab. lib. 16. pag. 521. vol. 2. f.* Aphaca. Patria Miletiorum *vrbis instituta*. Patria Trallium *instituta*. Patria Aphrodisiadis *instituta*, *sine patrios ritus*. Descriptionem statuarum Zeuxippi. Et alia multa.

Χριστόδωρος. Christodorus Thebanus illustris scripsit de sacopio versibus, & miracula sanctorum Anargyrorum, Cosmæ & Damiani.

Χριστός. CHRISTVS. Ille Dominus, & Deus noster. Item vnctus oleo. χριστὸς verò, bonus, per ω *scribitur*. Quære supra χρηστός.

Χρόα. Grauitonè, Color. vt φώς. Lumbus, vel ipsa lumborum pulpa.

χρὴ δῆλα. Cute manifesta. *Ex cute manifestum est, apparet, constat.* Pherecydem Syrum sapientem morbo pediculari laborantem obiisse ferunt. Cùm autem tunc Pythagoras etiam *adeum* accessisset, & quæreret quomodo se haberet, aperto per fores exerto dixisse χρὴ δῆλα. ex cute patet. *Cutis hoc indicat.* Hinc autem apud Philosophos hoc dictum vsurpatum est, *quum verba fiunt de rebus deterioribus.* Qui verò pro rebus optimis *hoc dicto* vtuntur, errant.

Χρήμιος. Homerus *Iliados* φ. *cum Eustath. comment. pag.* 1253 M. Ἀπὸ δ' χρήμιος ἱδρὼς ἔρρεε. ἔρρει δ' ἱδρώς. Grauis autem sudor stillabat. Fluebat autem sudor stillatim, qui edebatur ingenis, *siue maxillis* eorum, qui percutiebantur. χρήμιον vocauit.

Χρημίων. Chremonius. Nomen proprium.

Χρήμων. Chremônis. *Genitivus à recto* χρήμων. i. Chremo. *Videtur nomen proprium.*

Χρόνος. Tempus. Philosophi dicunt ipsum incorporeum esse, quòd sit spatium motus mundi. Huius verò, quod præterijt, & quod futurum est, infinitum esse *tradunt*. Præsens verò, finitum. Placet autem ipsis etiam mundum esse corruptioni obnoxium. Cuius enim partes corruptioni obnoxiæ sunt, & ipsum totum *est corruptioni obnoxium*. Mundi verò partes *sunt* corruptioni obnoxiæ. Aliæ enim in alias vicissim mutantur. Ergo & ipse mundus *est* corruptioni obnoxius. Et si quid mutationem in peius recipit, i. e. corruptioni obnoxium. Ergo & ipse mundus *est corruptioni obnoxius*. Nam exsiccatur, & aquescit, *ac in aquam mutatur*.

Χρόνος γάρ. *Sophocles in Electra pag.* 89 M. Tempus enim *est* facilis Deus. Hoc est, Tempus facilè præterit. Vel ita, Tempus est facile, & *expeditum* ad persequendum iniustos.

Χρόνου πούς. Temporis pedem. Ex Euripide *sumptum est hoc, quod in Ranis. pag.* 134. *v.* 14. *Schol. annot.* 10. Æthereum, Iouis domunculam, vel temporis pedem. Hæc sunt verba Euripidis, quæ Aristophanes dicit. Et rursus, Soph. *in Electra pag.* 136. M. Operis enim *faciendi*, *tibi* peragendi occasionem eripiet oratio,

NOTÆ.

Temporis enim opportunitatem, & rei gerendæ commodam facultatem à tempestate quadam. A

Χρόα. Corporis. Et Homerus. Οὔτι χροὸς. &c. Sed in nullam-partem corporis intrauit *sagitta* χροὸς positum hîc, pro, σώματος. Diuiditur *autem ista vox* χρόα, pro, ἰ χρῶς. Quamobrem etiam graui-notatur. Illud verò ὅλον positum est pro, ἐφ' ὅλου. *Quod si verum, vertes, In nulla-parte corporis apparuit. Deductum verò duces ab* ὅλον, τὸ ἐνσκῆψαι. Alioquì deducetur ab ἄω, τὸ ἐνεῖσθαι. *Eo intro penetro. Consule Eustath. in* ὀλίγον. Et, Laua verò in *fluuio* Inopo purum corpus. Vade verò in ædes *tuas ubi domum.*

Χρόα. Coloro Coloribus-pingo. Tingo. Depingo. Et ἐγκαχράω. Idem. Et Rei pulchritudinem colorabat. *Rem depingebat suis coloribus, vt pulchrior videretur.*

Χρῶμα. Color. Hoc significat id, quod est in corporibus, vt, color albus, & niger, & *colores*, qui *sunt* inter illos *intricti, qui propterea undæ vocantur.* Significat etiam id, quod in carminibus *color appellatur.* Nam etiam in Musica quiddam *est quod* color dicitur. Tres enim *sunt* Musicæ-suauis suaues-soni. Harmonicum esse dicunt *soni genus*, *quod referunt ad illos Musica sonos*, quos proprie colores vocant, *scilicet*, mollem colorem, & diatonicum colorem. *Sic enim eos Musici vocant.* Sunt autem differentiæ aliæ quidem, coloris, qui *spectatur* in corporibus, vt ille, qui congregandi, aut dilgregandi visus vim habet. Aliæ verò, *sunt* illius *coloris, qui spectatur* in carminibus. Nam semitoniæus, & mollis *color, sunt* homonyma. Diodorus Barbarus autem, cùm virgis-cæderetur, immoto vultu, & colore, tanquam fera *dolorem* tolerabat.

Χρῶμα. *De colore plura* quære *in voce* φαιὸν. *Sic enim infra, recte.* Quum crystallinus-humor oculi aliquo casu, *vel aliquo morbo* coloratus-fuerit, putamus eodem colore etiam aerem, & alia visibilia, *alia, quæ sub risum cadunt, oculisq; cerni possunt*, esse colorata. Colorem autem *Philosophus* visibilem vocat, eum, qui in eo est, quod per se cernitur. Ipsam vero *corporum* superficiem, posse visibilem *esse* dicit. Superficies verò per se visibilis *est*, non vt id, quod definitione per se *est*. Duplex enim *est id*, quod per se *dicitur*. Aut quod in subiecti definitione assumitur, *ad aliquid probandum*, vt animal, & rationale, in hominis definitione. Hæc enim per se insunt homini. Aut cuius in definitione subiectum assumitur, vt in definitione paris, aut imparis, numerus *assumitur*. Et in definitione simitatis, *vt ita loquar simus, id est, simæ-formæ*, nasus. Hæc enim per se sunt in definitione. Non igitur ita *Philosophus* ipsam superficiem, per se visibilem *esse* dicit: sed vt eam, quæ in se habet causam, cur *cerni*, *vel* videri possit. Hæc verò *causa*, est ipse color. Ille enim color, qui est in superficie, est id, quod cerni potest, *& quod sub oculos, risumq; cadit.* Et hunc *spectabilem superficiei colorem* oculi apprehendunt, non *autem* illum colorem, qui *est* in profunditate *corporis, in profundis corporis partibus.* Perspicuas enim gemmas, quamuis putemus nos videre per totam profunditatem coloratas, *non tamen ita res habet: sed* oculis decipimur, *& ille color oculos nostros fallit.* Quod enim gemmæ sint perspicuæ, profunditatem *earum* oculi penetrant, aut ipsa colorum efficacitas *hoc efficit*, N.L. Per colorem verò, qui *est* in ipsa superficie, gemmas apprehendimus, *percipimus, videmus, cognoscimus.* Et propterea putamus nos vidisse illum quoque colorem, qui est in *gemmarum* profunditate. Et Pulices.

Χροός. σώματος. ἢ ἔμπροσθεν· ἀλλ' οὔπω χροὸς ἔσσατο, αὐτὶ τοῦ σώματος. διήρτηται χροὸς, αὐτὶ τοῦ ὁ χρως. διὸ δ βαρύνεται. τὸ δ' ἔσσατο, ἔγκυρσε φησὶν. λῶσαι δ' ἰοπὸν καθαρὸν χρόα βάψει δ' ἐς εἶκας.

Χρώζω, ἢ κατα χρώζω. τὸ καλὸν τῷ φαρμάκῳ κατεχρώζε. B

Χρῶμα. τοῦτο σημαίνει τὸ ἐν τοῖς σώμασι, ὡς τὸ λεγόμενον χρῶμα, ἢ τὸ μέλαν, ἢ τι τούτων μεταξύ. σημαίνει καὶ τὸ ἐν τοῖς μέλεσι. λέγεται γάρ τι καὶ κατὰ μουσικὴν χρῶμα. εἶσι γὰρ μέλη τῆς μελῳδίας. ἁρμονικὸν δέ φασιν, οἷ ἰδίως χρόας καλοῦσι, τινὲς τὸ τοῦ μαλακοῦ χρώματος, ἢ τινὲς ἐκτονικοῦ χρώματος. καὶ εἰσὶ διαφοραί, ἄλλαι μὲν τοῦ ἐν τοῖς σώμασι χρώματος, ὡς τὸ συγκριτικὸν, ἢ διακριτικὸν, ὄψεως. ἄλλαι δ', τὸ ἐν τοῖς μέλεσι. τὸ γὰρ ἡμιτονιαῖον, καὶ τὸ μαλακὸν, ὁμώνυμα. διόδωρος. ὁ δ' βάρβαρος μαστιζόμενος, ὕμνια ἔχων ἀτρεπτον, καὶ χρώμασι, καθάπερ θηρίον ἐκαρτέρει. C

Χρῶμα. ζήτει. ὑπόλοιπα τὸ κρυσταλλοειδὲς τοῦ ὀφθαλμοῦ ὑγρὸν πως πάθος χρωματισθῆ, δοκοῦμεν τὸν αὐτὸν χρώματι καὶ τὸν ἀέρα, καὶ τἄλλα ὁρατὰ κεχρῶσθαι. χρῶμα δὲ φασιν ὁρατὸν, τὸ ἐπὶ τῷ καθ' αὐτὸ ὑπάρχοντος ὁρατοῦ. καθ' αὐτὸ δ' ὁρατὸν φασι, τὸν δύναμιν. καθ' αὐτὸ δ' ὁρατὸν ὑπάρχειν, οὐχ οὕτως ὡς τὸ ὁρισμῷ καθ' αὐτό. διττὸν γὰρ τὸ καθ' αὐτό. ἢ ὅπερ ἐν τῷ ὁρισμῷ τοῦ ὑποκειμένου ἐνλαμβάνεται, ὡς τὸ ζῷον, καὶ τὸ λογικὸν, ἐν τῷ τοῦ ἀνθρώπου ὁρισμῷ. ταῦτα γὰρ καθ' αὐτὸ ὑπάρχει τῷ ἀνθρώπῳ. ἢ οὗ ἐν τῷ ὁρισμῷ τὸ ὑποκείμενον ἐνλαμβάνεται. ὡς ἐν τῷ ὁρισμῷ τοῦ ἀρτίου, ἢ τοῦ ἀριθμοῦ, ὁ ἀριθμός. καὶ ἐν τῷ ὁρισμῷ τοῦ σιμοῦ, ἢ ῥὶς. ταῦτα γὰρ καθ' αὐτὸ ὑπάρχουσι τῷ ὁρισμῷ. οὐχ οὕτως δὲ φησι καθ' αὐτὸ, ὁρατὸν τὴν δύναμιν. ἀλλ' ὡς ἐχόλασεν ἐν ἑαυτῇ τὸ ἄπειρον τοῦ ὁρατοῦ ὄν). τοῦτο δὲ ὅτι τὸ χρῶμα. τὸ γὰρ ἐν τῇ διαφανείᾳ χρῶμα, τοῦτό ὅτι τὸ ὁρατόν. ἐν τούτου αἱ ὄψεις ἀπολαμβάνουσι, ἢ τοῦ ἐν βάθει χρώματος. τοὺς γὰρ διαφανεῖς τοὺς λίθους, οἱ κατὰ δοκοῦμεν ἐφορᾶν δ' ὅλου τοῦ βάθους κεχρωσμένους, τὰς ὄψεις ἀπατώμεθα. τοῦ μὲν διαφανεῖς εἶναι τοὺς λίθους, διαβαίνουσι διὰ τοῦ βάθους αἱ ὄψεις. ἢ τὸ χρῶμά τοῦ αἱ ἐνέργειαι διὰ τοῦ χρώματος ἢ τὴν ἐν τῇ διαφανείᾳ, τοὺς λίθους ἀπολαμβάνειν ἡμᾶς. κατὰ διὰ τοῦτο δοκοῦμεν κατὰ τὸ ἐν βάθει χρῶμα ἐωρακέναι, κατὰ ποιόν δὲ. D

Non

A Οὐκ ἔστι ταῦτα πρὸς χάριν πεπλασμένα.
Ἁπλοῦς γὰρ πάντας τοὺς ἀληθείας λόγους.

Non sunt hæc ad gratiam colorata.
Simplices enim sunt omnes veritatis sermones.

Hinc opportunè referri possunt illi versus, qui leguntur in Euripidis Phœnissis pag. 69. v. 472. & deinceps. Ἁπλοῦς ὁ μῦθος ἐστὶν ἀληθείας λόγου. *Veritatis simplex oratio. In Erasmi adagio ponuntur & isti Pindarici versus.* Quære de colore in voce φανὲν.

Χρῆσαι δοτικῶς.
Χρησμῳδῶ. χρησμὸν ἐπιφωνῶ, ἢ μαντεύομαι.
Χρόμις, ὄνομα ἰδιωτικόν.
B Χρωννύω.
Χρωννύουσι.
Χρώνται.
Χρώς. σῶμα. ἰδέα.
Χρῶσαι, τὴν χρηστηριῳδοῦσαν. χρῶσαν λεγουσὶ καὶ ἀμείνους Θουκυδίδης.

Χρωματιστέον.
Χρωστὴρ. ὁ χρωματίζων. ὁ βαπτόμενον. ἢ μολίβδῳ χρωστῆρα καλοῦσι τὸν ὑπὸ ὀφθῶν ὑπαίζοντα.

C

Χρωτί. σώματι.
Χρωτίζεται. πλησιάζει ἀφροδισίοις ὑπὸ λαγνείας.
Νεανίσκος τὴν εὐπρεπῆ
Παίγνιον χρωτίζεται.

Iuniores supra *naturam ipsius*
Ad res accedit. Pro, Nunc ille senex ad res accedit iuniores, quàm eius ætas ferat. Hæc enim eloquentiæ studia iuniores, non seniores discipulos requirunt, qui labores, & molestias ferre possint, quas disciplinarum discendarum cupidi tolerare coguntur. Consule Schol. annot. 4.

D Ἡγοῦν πλησιάζει.
λέγεται ἢ ὅτι τῇ μουσικῇ.

Dicitur autem *hoc verbum* χρωτίζειν *etiam de musicis.*

Χρωματικὸν, ἢ διατονικὸν, μουσικῆς εἶδη.

Χρωματικὸν. Chromaticum, & Diatonicum, Musicæ genera *sunt de quibus in* χρῶμα *plurima.*

Χρωτὶ Color. χρωτὶ verò paroxytone *dicunt* Attici. *Aristoph. in Nubibus pag.* 15. v. 20. *Strepsiadem introducit de filio sic loquentem.* Quàm lætor primùm tuo colore conspecto! Communes verò *homines dicunt* oxytonè χρωτί. χρῶτα verò, grauitonè, vt ἰδέα.

Χρυσᾶ. τὸ ἁπλᾶ, ἢ διπλᾶ, ἢ πολλαπλᾶ. ἢ ἔστι τοιοῦτα, ἃ βούλονται οἱ ἀττικοὶ. ἀργυρᾶ χρυσᾶ, κεκμηλᾶ. φοινικᾶ, διὰ τῦ ι περισπωμένου, ἢ φοινικοῦν.
E

Χρυσᾶ. Aurea *simplicia.* διπλᾶ duplicia. πολλαπλᾶ multiplicia. Et *alia nomina contracta,* quæcunque *sunt* huiusmodi. Attici circumflectunt. *Sic etiam* ἀργυρᾶ argentea. χρυσᾶ aurea κεραμεᾶ fictilia. φοινικᾶ puniceæ. *à singulari* κεραμεοῦν fictile. & φοινικοῦν puniceum.

Χρυσάμπυκας. χρυσοχαλίνους.

Χρυσάνθης, ὄνομα ἰδιον ἀνδρὸς Σαρδιανοῦ φιλοσόφου. ὃν δὴ γράμμασιν μεταπεμψάμενος Ἰουλιανὸς ἐκάλεσε. ὁ δὲ, τῷ χώρῳ ἔμεινε τούτῳ ἐπειδὴ αὐτῷ ἐπῆλθεν ἐν τῇ διανοίᾳ τοῦτο ποιεῖν. ὃς γὰρ οὐ πρὸς τὴν περιφοράν, ἢ καινὴν δόξαν ἀπέφερε τὸν ἑαυτοῦ βίον. ἀλλὰ πάντα εἰς τὸ θεῖον ἀνέφερε, οὕτω δὴ καὶ πάντα ἐποίει.
F

Χρυσάνθης. *Chrysanthius.* Hic fuit Sardianus Philosophus, quem Iulianus per literas accersiuit. Ille verò, suo loco mansit, cùm hoc ei diuinitus in mentem veniisset, vt ita faceret. Nam suam vitam non ad circumforaneam, nouásque rerum opiniones, *vel, ad* nouam *relationem,* referebat: sed omnia ad numen diuinum referens καὶ Deo commendans, illinc, *i. Deo nata,* ἐμπνεῖ, omnia gerebat.

Χρυσάριος, ὄνομα ἰδιον.
Χρυσάορα. χρυσοφόρον, ἢ χρυσοκόσμητον.

Χρυσαυγοῦντα. ἀστράπτοντα φέγγεσι.

Χρύσεος. ὁ χρυσῦς.

Χρυσάριος. *Chrysarius.* Nomen proprium.

Χρυσάορα. Illum, qui gestat aureum gladium. Vel illum, qui gerit auream citharam.

Χρυσαυγοῦντα. Auri-instar-radiantem. Fulgurantem. Fulgentem. Splendentem.

Χρύσεος. *Et per contractionem* χρυσοῦς, Aureus.

Χρύσεος χάρ. Aurea manus. Et χρύσεον ἔργον. Aurum opus.

Χρυσῆ εἰκών. Aurea statua. Archontes Athenis iurabant, εἰ παρίλθοιμεν, si præterissent, negexissent, & violassent ea, propter quæ magistratum gererent, se suam auream statuam dedicaturos esse in vrbe, Delphis, Olympiæ.

Χρυσηΐς Chryseis. Nomen proprium puellæ, quam menanus Homerus Iliados A. pag. 23 vers. 13. & pag. 25. vers. 9.

Χρυσηλάκατος. Epithetum Dianæ. Aureum-arcum-gestans. Pulchrum-arcum-gestans. Aureis sagittis-instructa.

Χρυσοῖς. Aureis-habenis-vtens. Aureas-habenas-habens. Vel à parte totum intelligitur, i. pulchra, formosa ἡνίοχος ἐυφυὴς, Currus eleganter-compactus. q. d. bene-coaptatus. Bene-aptatus. Sed hæc ad vocem χρυσοῖς pertinere non videntur.

Χρυσῆν σειρήν. Auream catenam. Sic ab Homero Solem vocari Plato in Theæteto dicit.

Χρυσίδιον. Diminutiuè, q. d. paruum-aurum. Parum-auri. Vel, vasculum-aureum.

Χρυσίζω. Aurum-accipio. Aliàs alia. Vide Lex.

Χρυσίππειοι μαθηταί. Chrysippei discipuli. Chrysippi discipuli.

Χρύσιππος. Chrysippus, Apollonidæ filius, Solensis, aut Tarsensis, Philosophus, discipulus Cleanthis, post quem Stoicæ Scholæ præfuit, & obiit 1 olymp. anno 73, hausto mero, & vertigine-correptus ob immanem hausti meri copiam. Vel (vt alij tradunt) ob immensum risum, Olympiade 143 Cõposuit libros plures, quàm 700, philosophicos, historicos, grammaticos.

Χρύσιππος, ὁ φιλόσοφος, τοιούτοις τισὶ χρῆτο λόγοις. ὁ λέγων τοῖς ἀμυήτοις τὰ μυστήρια, ἀσεβεῖ. ὁ δὲ γε ἱεροφάντης, τοῖς ἀμυήτοις λέγει. ὁ ἱεροφάντης ἄρα οὐκ ἀσεβεῖ. καὶ αὖθις. ὃ ἔξω ἐν τῇ πόλει, τοῦτο καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ. οὐκ ἔστι δὲ φρέαρ ἐν τῇ πόλει, οὐδὲ ἄρα ἐν τῇ οἰκίᾳ. ἔστι τις κεφαλὴ σκινίδιον ἢ οὐκ ἔστι δέ γε τις κεφαλὴ οὐκ ἔχεις· οὐκ ἄρα ἔχεις κεφαλήν. εἴ τις ἔξω ἐστὶ μεγάφωνος, οὐκ ἔστιν ἐν αὐθρώπῳ. ἀνθρωπος δέ, ἔξω ἐστὶ μεγάφωνος· οὐκ ἄρα ἔξω ἄνθρωπος ἐστὶ λαλῶν. τὸν λαλοῦντα τοῦτό σου ἔξω σώματος διέρχεται. ἀμαξα ἢ λαλεῖ, ἄμαξα ἄρα ἔξω σώματός σου διέρχεται. ὑπὸ οὐ ἀπίβαλις, τοῦτο ἴχῃς. κέρατα ἢ οὐκ ἀπίβαλες, κέρατα ἄρα ἔχῃς.

Χρυσῆ φιάλη. Aurea-phiala. *Aristoph. in Pace. pag 448. v. 10. Schol aurest.* S. Hei mihi quàm misericors fui semper aureatum phialarum! Pro, *quanta misericordia moueor aureatum-phialarum. Hæc verò, dictum est*, pro, quàm cupidus *sum aur. phial.*

Χρυσῆν φιάλην. Χρυσῆ φιάλη. οἷμ' ὡς ἐλεήμων εἰμὶ καὶ τῶν χρυσίδων. ἀπὸ τοῦ ἔλεος.

Χρυσίτης. Chrysites. Genus lapidis. *Lapis Lydius, quo explorantur aurum.* At χρυσῖτις γῆ. terra, in qua sunt minuta auri frusta, vel micæ *auri arena, auri spuma.* Præter *hæc nomina* aetites, lychnites, & achates, *quæ habent apud Græcos* ς *in vltima syllaba*, reliqua per ι *scribuntur. Ideo quidem scribunt* χρυσίτης λίθος. *Sed terminatio quidem in της est generis masculini, terminatio verò in τις, communis f. g.* λίθος *verò non solùm est masculini: sed etiam f. g.*

Χρυσίτης, εἶδος λίθου. χρυσῖτις ἢ γῆ. πολλοὶ τῶν αἰητῖτης, λυχνίτης, & ἀχάτης. τὸ δὲ λευκὸν, ὑπὸ τοῦ ι.

Χρυσόγαιον. *Attuc.* χρυσόγειον verò, *communiter.* Habens-aurcam-terram. Aureum-solum-habens.

Χρυσόγαιον. τὸ ἔχον γῆν χρυσῆν. χρυσόγειον δέ.

Χρυσο-

A Χρυσόγονος. ὄνομα κύριον.

Ἐπιστολὴ ἀναστασίου τοῦ μάρτυρος πρὸς Χρυσόγονον.

Τῷ ἁγίῳ ὁμολογητῇ τῇ χριστοῦ Χρυσογόνῳ, ἀναστασία χαίρειν. εἰ καὶ μάλιστα ὁ ἐμὸς πατὴρ τὰ εἴδωλα σεβαστικώτερον, ἀλλ' οὖν ἡ μήτηρ μου φλαυΐνα, ἐξ ἧσπερ ἐγὼ γεγένημαι, ἐξόντου μοὶ ἐνέφυσε χριστιανίζειν με ἐπέτρεψε. μετὰ δὲ τὸν θεὸν αὐτὸν, ἐζημιώθην αὐτῇ μάρτυρι. οὐ τοῦς χαρίτι θεοῦ τὴν συμφορὰν ἀφύγον. δουλεύσα τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ, γυναῖός τε καὶ ἀνδρὸς, ἐμισήθην ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς εἰδωλολάτρου ὄντος. ὃς τὴν τῶν ἰδίων οὐσιῶν ἅπασαν ὕλην μετὰ μικροῦ, καὶ εἰδωλολάτρου ἐξαπέλυσεν. ἐμὲ δὲ ὡσανεὶ φαρμακὸν καὶ ἱερόσυλον, βαρυτάτῃ εὐλογῇ ἐζημίωσεν. ὡς με τῶν θεραπευόντων δουλεύοντα ζωλοῖ, καὶ οὐδὲ μοι σαφῶς τῆς ψυχῆς ἀφελεῖσθαι. πολλὰ δ' ἐγκαλῶ μετὰ τῆς τοῦ θεοῦ ἐλπίδος ἐντεθυμῆσθαι. ὅμως εἰ καὶ κατηχοῦμαι ὑπὸ τῇ ὁμολογίᾳ τοῦ χριστοῦ μου, πάνυ λυποῦμαι, ὅτι τῶν ἐμῶν σβεννύεται, καὶ ἀνῃρέθην ὑπὸ τοῦς δούλοις τοῦ διαπαντὸς, ὁ μισητὸς ἐκεῖνος ἄνθρωπος, δαιμονολάτρας ὑπάρχων. καὶ ἅπερ ἐγὼ ὑπεδεικνύμην τοῖς τοῦ θεοῦ δούλοις ἀνῃρέθην, τῶν μὲ αἰχμητῶν, καὶ αἰσθόμενος αὐτῶν ἀφράστους ὑπεδέξατο. καὶ ὑφ' ὑπὸ τοῦτο ἐξαγγελθέντα δοῦλα χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἵνα ἀπευδαίμονας ὑφ' ἑαυτῶν τὸν θεὸν δυσωπήσῃς. αὐτὸ εἰ ἰδὼ προχωρήσει ὁ θεὸς, πιστεύσω τὸν ἐμὸν ἄνδρα πιστὸν εἰς τὸν χριστόν. εἰ δ' μὴ γε, ἀγγελοῦσιν αὐτὸν αἰκείαις ἐκατονλέσθω ἀπάντως. ἐμὲ δ' ῥύσεσθαι πάντ' αὐτὸ. κρεῖττον γάρ μοι τὸ δουθῆναι, ὑπὸ τῶν ἐμῶν τοῦ θεοῦ ἀπαρτισάντας, ἢ τοῖς πολεμίοις εἰς αὐτὸν ἐμπεδῆσαι. ἀυτὸς δ' ὁ παντοδυνάστης χριστὸς μάρτυσιν, ὅταν ἀπαλλαγήσωμαι φ πολέμης ταύτης, τοῖς ἁγίοις σεφταμαρτυρήσω, ἐ τοῖς ὑφ' ἑαυτῷ φερτίδας, καθάπερ ἠξίωμαι, μέχρι παντὸς ἀναδέξομαι. ἔρρωσο δοῦλε τοῦ θεοῦ, ἢ μέμνησό μου.

B

C

D

Epistola Anastasiæ martyris ad Chrysogonum.

SAncto confessori Christi Chrysogono Anastasia S. Quamuis pater meus idola maximè veneraretur, tamen mater mea Flauia, quæ perpetuò inter Christianos ipsa *Christiana* fuit, ex quo *me* peperit, Christianam me fecit, *verum*, *Dei cultum*, *& veram religionem me docuit*. Sed postea obiectum, viro sceleratissimo nupti, cuius per gratiam diuinam coniugium effugi, suppliciter orans Dominum nostrum IESVM CHRISTVM & noctu, & interdiu, vt ab illo impuro idololatra liberarer, quem constat meas facultates perpetuò cum impuris, & idololatris exhausisse. Me verò tanquam venesicam, & sacrilegam in grauissimum carcerem coniecit, *& grauissime cruciatus tradidit, atque commisit*, vt hanc temporariam vitam perderem. Itaque nihil præter animam, *vitamq;* mihi reliquum est. Sed precor, vt cum diuina spe moriar. Quamuis autem CHRISTI mei confessione glorier, valde tamen doleo, quòd meas facultates, quas in Dei seruos impendere cupiebam, sceleratus, ille homo dæmonum cultoribus suppediter, & quæ ego Dei seruis largiri optabam, ea *impurus ille* cœdis, & impus hominibus largiatur. Præterea igitur te rogo, serue Christi Dei, vt studiosè Deum pro me suppliciter ores, vt, si quidem Deus *hoc* præcit, *& fieri vult*, maritus meus Publius in Christum credat, sin minùs, ipsum in suis *erroribus*, *&* fraudibus perire sinat, me verò ab eo liberet. Gloriosius enim est mihi, *& satius est me* mori, quàm filium Dei abnegare, & in eum credentibus impedimentum afferre. Ipse verò omnipotens Christus restatur, quum ab hoc errore liberata fuero, me sanctis operam constantem naturam esse, eorúmque curam, vt cœpi, perpetuò susceptura esse. Vale serue Dei, & memento mei.

E Ὁ δὲ χρυσόγονος δεξάμενος, ἐγράψατο τάδε.

Chrysogonus autem *his literis* acceptis, ita rescripsit.

Χρυσόγονος, ἀναστασίᾳ χαίρειν. χειμαζομένη σοι τῆς θυέλλας τοῦ βίου ὁ δεσπότης χριστὸς βοηθήσει. ἵνα τοίνυν τοῦ διαβόλου δυνάμεις τῷ λόγῳ αὐτὸ καταργήσῃς. μεγαλοφρόνως πάντα, ἢ ὡσανεὶ ἐν μέσῃ τῇ θαλάσσῃ κειμένῃ, πίστευσον τῷ χριστῷ διανεύσθαί σε. καὶ σεαυτὴν ἐνστήριξαι, ἀναβόησον μετὰ τοῦ προφήτου εἰπόντος. ἵνα τί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου, καὶ τί ἐχεῖς ἐπὶ ἐμοὶ γάρ ἡ δυνάμις τῆς τοῦ

F

Chrysogonus Anastasiæ S. Tibi huius vitæ procellis iactatæ, Christus, qui supra fluctus ambulauit, opem ferat, vt diaboli potentiam, ipsius sermone reddas irritam. Magno igitur animo, & quasi in medio mari iacens, crede Christo, *ferunt* enim tui rationem habiturum esse, & ad te ipsam conuersa, exclama cum Propheta, qui dixit, Cur mœsta es anima mea? &c. Duplex enim potentia gratiæ, diuinæ demonstratur. Nam & temporaria tibi

θεοῦ χάριτος διαβλήσεται. καὶ γὰρ τὸ σεφ-

abundè suppetent, & cœlestia tibi adiicientur. Deus autem eos, qui pro bonis *rebus* ipsum non orant, aversatur. Eius enim gratia non est vilis. *Vel, Eius enim gratuitum donum non est vile.* Vide ne turberis hoc, quod tibi piè perpetuo erga Christum affectæ contingant, & *adversa res exerciant.* Christus enim non te fallit, sed explorat te. Neque firmum est humanum auxilium, vt tu putas, cùm Scriptura dicat, Maledictus, & *execrabilis est* homo, qui sperat in hominem, & benedictus homo, qui sperat in Deum. Age strenuè, & vigilanter & apertè *prorsus* omne peccatum fuge. Hoc à Deo solatium quære, cuius mandata custodi. Iam enim salutis tempus ad te veniet, & velut in obscura nocte, tibi clara Dei lux affulgebit, *& illucescet*, & post tempestatem, hilare, & serenum tempus tibi arridebit. Et, vt omnibus propter Deum afflictis, tibi temporariam patientiam præbebit, per quam æternam recipies mercedem. Vale in Domino, & ora pro me.

σωμερά σοι εὐεντέλιστον, καὶ περιθήσεταί σοι τὸ ἀνωμάλιον. ὁ δὲ θεὸς τοὺς μὴ εὐδοκοῦντας αὐτὸν ἀπὸ ἀγαθῶν διαφέρεται. οὐδὲ γὰρ ἔστιν εὐτελὲς τὸ χάρισμα αὐτοῦ. βλέπε μὴ παρελθῇς ἐν τούτῳ, ὅτι διαβολὴς ἐλεγομένης σοι περὶ τοῦ χριστοῦ, συμβαίνει τὰ τοιαῦτα. οὐδὲ γὰρ ἀπατᾶται ὁ χριστὸς, ἀλλὰ δοκιμάζει σε. οὕτω ἀσφαλὲς ἔστιν ἡ ἐλπὶς ἐπὶ ἀνθρώπου βοήθεια ὡς σὺ νομίζεις. τὰς χεφὰς λειρίσας, ἐκπεπταμένας ὁ ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπ' ἀνθρώπου. καὶ ἐλεεινὸς ἀνθρωπος, ὁ ἐλπίζων ἐπὶ τὸν θεόν. βλέπε γεωμέτρης, καὶ ἀγροίκους, ἐκ τριῶν ἐξόφυγε πάσων ἁμαρτιῶν, ταύτην ἐκδημίαν τοῦ θεοῦ ζήτησον ἐκδημιωθῆναι ἐκ τοῦ τοῦ σώματος φυλακῆς. ἤδη γὰρ ὁ τῆς σωτηρίας καιρὸς ἐλλάμπει σοι· καὶ καθάπερ ὑπὸ σκοτεινὴν νύκτα, τὸ ἀληθινόν σοι φῶς τοῦ θεοῦ ἐπιλάμψει σοι. ἐὰν μὴ χιλιάς ἐλεεῖς σοι, ἐκ δεξιῶν ἐπιγενήσῃ καιρός. καὶ ὡς πᾶσι τοῖς ἀγαπῶσι τὸν θεὸν θλιβομένοις, ἐκδημήσει τῷ σώματι, ἵνα ἐκεῖνος σε ἐνδείξηται τῷ ψυχῷ, ἵνα ἐν ταύτῃ τῇ θλίψει σωμένει.

Rursus eadem ad eundem scribit.

CHrysogono confessori Christi Anastasia S. Quia finis instat corpori meo, ora pro me, vt ille, propter quem istas afflictiones fero, meam animam recipiat.

Καὶ αὐθις χράφει αὐτὸ περὶ τοῦ αὐτοῦ.

Χρυσογόνῳ τῷ ὁμολογητῇ τοῦ χριστοῦ, ἀναστασία χαίρειν. ἔτι τὸ τέλος πάρεστι τοῦ σώματός μου, εὔχου, ἵνα ἐκεῖνος με ἐνδείξηται τῷ ψυχῷ, ἵνα ἐν ταύτῃ τῇ θλίψει σωμένω.

Ad hæc Chrysogonus ita rescripsit.

DEi serua Anastasiæ Chrysogonus S. Quemadmodum tenebræ lucem obscurant manifestè: sic etiam roboris infirmitatem salus subsequitur, & post mortem vita datur *viris* dignis. Eundem enim finem rerum humanarum felicitas habet, vt neque submissi tristentur, *animoque despondeant*, neque magnificè de se sentientes, *superbiq;* glorientur. Vnum enim, & *idem est* mare, in quo nostri corporis naugia decurrunt, & ab vno, *ac eodem* gubernatore reguntur. Quorum igitur naues carinis munitæ, firmataque sunt, illi pelagus illæsi percurrunt. Infirmæ verò *naues*, vel sine fluctibus, in ipsa tranquillitate periclitãtur. Non procul enim absunt ab interitu, quæ ad salutis portum peruenire non student. Tu verò, quæ es irreprehẽsibilis serua Christi, crucem in toto tuo animo conserua, teque ad salutem præpara, vt tu quoque recipiaris in numerum martyrum Christi. Vale.

Πρὸς ταῦτα χρυσόγονος, ἀντιγράφει τάδε.

Τῇ τοῦ θεοῦ δούλῃ ἀναστασίᾳ, χρυσόγονος. δηλόν ἐστιν ὅτι τὸ φῶς διαπρεπῶς τὸ σκότος. οὕτω δὲ μετὰ ἀφθορίας ἡ σωτηρία ἐπάρχεται, καὶ ἡ ζωὴ μετὰ θάνατον τοῖς ἀξίοις βραβεύεται. τὸ αὐτὸ γὰρ ἔχει τέλος ἡ εὐτυχία τῆς ἀνθρωπίνων πραγμάτων, ἵνα μὴ δι' οἰ ταπεινοὶ συγχαίζωσι, μὴ δι' οἰ μεγαλοφρονοῦντες, καυχῶνται. μία γὰρ θάλασσά ἐστιν, ἐν ᾗ τὰ πλοῖα τοῦ ἡμετέρου σώματος διέχει, ἐφ' ἑνὸς κυβερνήτου διοικοῦνται. ὧν τῶν τὰ μὲν ταῖς ἰσχύσαις ταῖς τροπὴν ὑπερφυείαις, ἀβλαβῶς τὸ πέλαγος διέξεισιν. αἱ δὲ ἀσθενεῖς καὶ ὄλως κυμάτων, ἐν αὐτῇ τῇ γαλήνῃ κινδυνεύουσιν. ἐγγὺς γὰρ ἀπωλείας εἰσὶν αἱ μὴ σπεύσασαι τὸν λιμένα τῆς σωτηρίας κατανύξασαι ἐλθεῖν. σὺ δὲ ἀκατάγνωστος τυγχάνουσα τῷ χριστοῦ δούλῃ, τὸν σταυρὸν ἐν πάσῃ σου τῇ ψυχῇ ἑτοίμασον. καὶ σεαυτὴν σπεύσασον, οὕτω μετὰ τῶν μαρτύρων τοῦ χριστοῦ ἀριθμεῖσθαί σε. ἔρρωσο.

Χρυσεοῦ αἰδέλιον. Preciosum. *Aristophan. Ecclesiaz. pag.* 5[illegible] *vlt. Propriè sic vocatur aureum opus egregiè factum, & vt à Dædalo fabricatum.*

Χώνη λατῶν. Fornax, in qua *aurifices* aurum conflant, *fundunt, liquant*, & coquunt.

Χρυσεοῦ αἰδέλιον. τίμιον.

Χωνευτήριον. ἔνθα χωνεύουσι, καὶ ἕψουσι τὸν χρυσόν.

Χρυσο-

A Χρυσομαλοί· ὄνομα ὀρχηστρίδος, οἵα ἐστὶ Θαΐς, ἥτις ἐμαίνετο ἐπὶ τοῖς χρυσίοις, καὶ Θεοδώρα.

Χρυσομανές, ἀντὶ τοῦ.

Χρυσόπολις. ἐμπόριον τῆς Χαλκηδόνος. ἔνθα οἱ Ἕλληνες οἱ σὺν Κύρῳ μισθοφορήσαντες, ἐμείναν ἡμέρας ζ'. λαφυροπωλοῦντες, ὡς φησὶ Ξενοφῶν.

Χρυσόῤῥαπις, χρυσῆν ῥάβδον ἔχων.

B Χρυσόῤῥοας, ὄνομα ποταμοῦ.
Χρυσόσκηπτος.

Χρυσὸς κολοφώνιος. οἱ κολοφώνιοι τὸν χάλιστον χρυσὸν εἰργάσαντο. καὶ γὰρ πολύφημον παρελλάττειν τὸ ἄλλο τὸν κολοφώνιον χρυσόν. καὶ τοὺς Λυδοὺς οἱ ἐπιστάντες τῆς οὐσίας λυδῶν, τοὺς περὶ Θρᾴκην, καὶ Σκουμόνα χρύσεα κεκτῆσθαι μέταλλα συμβαίνει ἰόντας, καὶ ἐπὶ τοῦτο ὁρμῆσαι τὸν χρυσόν.

Χρυσὸν κεκτῆν, ἀνάπηρος ὢν δόλῳ ἔσῃ.

C

N O T Æ.

Χρυσὸν κεκτῆσθαι, ἀνοσιουργίαν, ἢ δόλον, ἴσον.] Senatus hic ad somniorum coniecturas, ac interpretationem pertinet. Quum quis somniat se inuenisse, & tenere aurum, quod inuenit, hoc significat, eum nihil eorum, quæ cupit, effecturum, & omnes eius conatus irritos, futuros. At hoc videtur ἀνοσιουργίαν. Aurum enim ob suam excellentiam, quæcunque metalla longè superat, vt omnes fatemur, felicem potius, quàm infelicem rerum successum significat. Quare suspicor pro ἀνοσιουργίαν, legendum ἐμπεκτικὸν. i. efficax, efficiendi, ac peragendi facultatem habens. De qua voce consule nostrum Pindaricum Lexicum. Vertes autem,

Aurum tenens, efficax, efficiens eorum, quæ cupis, eris.

Es perficies, quæ cupis. Nam q. d. auro paramur omnia, vt imperitum vulgus credit, & Aristophanes in Pluto prolixè docet.

D Χρυσοτόρευτα. χρυσόγλυφα.

Χρυσῆν δέρας. ζητεῖ ἐν τῇ δ' ἔργ.

Χρυσοχάλινον, τὸν λαμπρόν. τὸ περικαλλές. ἀντὶ τοῦ χρυσοχάλινος ὁρᾷ φάος ἠελίοιο.

Χρυσοχοεῖον. δημαρχός φησι. πολλὰ παρ' αὐτοῦ λαμβάνοντας, οὕτω τούτῳ δηλονότι χρυσοχοεῖν ἐμαίνετο, ἀλλ' ἐπὶ τῷ πολυτελεῖ αὐτοῦ τρόπῳ λέγειν, ἢ πάσχειν. πέχρυται δὲ τῇ μεταφορᾷ, καὶ πλάσει. τὸ δ' αἰτιατικῶς. ὁ Θεμιστοκλῆς χρυσοχοεῖ. ἀρξάσθαι δέ φασι τὴν παροιμίαν ἐντεῦθεν. ἔστι τις ποτὲ εἰπεῖν εἰς τὸ πλῆθος ἀθλητήν, ὡς ἐν ὑμεναίῳ ψόγημα χρυσοῦ πολὺ φανέν, καὶ φυλάττοντα ὑπὸ τοῖς μεγάλοις μυρμήκων. οἱ γὰρ λαβόντες ὅσα, ἐξέβαλον ἐπ' αὐτοῖς ἄσμενοι δὲ ὑποπρίαντες, καὶ μάτην κεκοπιακότες, ἐπαισχύνοντο ἀλλήλους, λέγοντες, σὺ μὲν ὡς χρυσοχοήσων. ὅπερ δηλοῖ, σὺ δὲ ὡς ψόγημα πολὺ συλλέξας, καὶ χρυσοχοήσας, πλουτήσειν. ἐχλεύαζον δὲ ὑπὸ τῶν κωμικῶν. δίβουλος γοῦν ἔφην.

E

F

χρυσηλάτου. Aurea vasa sculpta. *Epitheton enim est vasorum. Vt, ἐκ δὲ χρυσηλάτου. q.d. Vasa auro-ornata, Pro, aurea vasa torno ornata, vel, fabricata.*

Χρυσῆν δέρας. Aurea pellis. Aureum vellus. Quære in voce Δέρας.

Χρυσοχάλινον. *Auro-freno-decorum.* Splendidum. Iucundum *Vt in quodam hexametro.* Non-amplius iucundum aspicit lumen Solis.

Χρυσοχοεῖον. *Aurificina. Auri-officina. Vel, Fornax, in qua funditur, liquatur, & paratur aurum. Et* χρυσοχοεῖν. *aurum fundere, liquare, parare. Aurificem-esse.* Dinarchus dicit, Rursus ad Æschinem profectus, *eumq; domum frequentem* apud hunc videlicet aurum-fundere, *conflare, aurificem-esse* didicit: sed non facere, aut pati aliquid eorum, quæ fuerant proposita Hoc autem prouerbio vtitur & Plato, *De Repub. lib. 5. pag. 413. l. 45.* Quid verò (dixit ille, scil. Thrasymachus) aurum-futuros putas istos nunc huc conuenisse, non autem sermones audituros? i. *vt aurum fundant patriæ, quàm vt sermones audiant?* Hoc autem prouerbium inde manasse tradunt. Olim fama quædam apud Atheniensem populum est-sparsa, in Hymetto *monte* multa auri ramenta apparuisse, *& conflicta fuisse.* eáque à pugnacibus formicis custodiri. Illi verò, *scil. Athenienses,* arreptis armis, in eas excurrerunt. Cùm autem *vrtte-conatu, & re-infecta* redissent, *&* frustrà à labore-sustinuisse, se mutuis dictetis deridebant, dicentes, Tu verò putabas te aurum-futurum. Hoc est, Tu verò putabas te multa auri ramenta collecturum, & aurum-futurum, & *confecto, conflato,* divitem-futurum. Deridebantur autem etiam à Comicis. Fabulus enim, *vt ait Erasmus in fabula Glauco,* dicit,

Nos olim viris Cecropidis persuasimus,
Vt correptis armis in montem *Hymettum excurrerent* cæt. apud Er. vide.

Ἡμεῖς ποτ' ἀνδρας τοὺς Κεκροπίδας ἐπείσαμεν, A
Λαβόντας εἰς ὑμηττὸν ὁξυβελῆ δόρυ.

NOTÆ.

Τί δαί ἦ δ' ἔς.] Sic apud Platonem libr. 5. de Repub. pag. 413. l. 45. & 46. τί δ' ἦν δ' ἐγώ, ὁ Θρασύμαχος) χαριεντίσεσθαι οἴει τινὰ ἢ πρὸς ἀνοήτου ἀφεῖσθαι, ἀλλ' ἢ λόγων ἀκριβείαν; Apud Platonem passim occurrit ἐῶ, ἐς, ἐ, per aphæresin, pro, εἶπω, εἶπες, εἶπε. dixi, dixisti, dixit. Illud verò ι, quod est post ἐ, dilucidiùs, & explicationi seruit. Totus hic locus & apud Suidam, & apud Erasmum est corruptus. Adag. Chil. 3. Cent. 4. col. 701. adag. 36. Aurificem te futurum credebas. Sed ex ipso fonte veram lectionem hausimus, quam lectori proponimus, ne fluctuet incertus.

χρυσοχοῦν. Vide supra.

Χρυσῷ sunt Aristophanis versus qui legnntur in Nubibus. pag. 106. *v* 19. 20. 21. τὸν τὸ ἀδίκων, ἐς τὸν δίκαιον λόγον *inter se disputantes introducit* In. Auro conspergens me non cognoscis. *Non animadvertis, dum hæc maledicta in me spargis, te idem facere ac si me conspergeres auro.* Iu. Non profectò antehac saltem *hoc faciebam*: sed *te conspergebam* plumbo. In Nunc verò certè *decus*, & ornamentum hoc est mihi *maximum*. Hoc dicitur in eos, qui maledictis, & conuiciis inter se frustrà contendunt. Subiicit enim *alter, alteri respondens*, Nunc verò huiusmodi *maledicta & conuicia* audire, *mihi gratissimum* est ornamentum.

Χρυσοχοεῖον.

Χρυσῷ κατασπάττων ἐμὲς οὐ γιγνώσκεις. δῆτα B
τοῦτ' ἦν ἐκεῖν' ἐξαλοιδορημένον. ὥστε φρονῶ γὲ, νυνὶ δὲ
πόσμος τοῦτό τοι τοιοῦτ' ἀκούειν.

NOTÆ.

C

Χρυσῷ] Aristoph. in Nubibus. pag. 106. v. 19. 20. 21.

Α'Δ. Χρυσῷ κατ' ἐμὲ μ' οὐ γιγνώσκεις.
Δι. Οὐ δῆτα περὶ τοῦ γ'. ἀλλὰ μολίβδῳ.
Α'Δ. Νυνὶ δέ γε κοσμεῖ τοῦτ' ἔτ' ἐμοί.

Χοινικοῦν. Chœnicæum. Monsita dictum.

Χοίνικες. Chœnices. Hoc nomen non solùm mensuram: sed etiam compedes significat, *& vincula quædam quibus pedes constringuntur*. Chœnices dunt quædam compedes. *Vide Lex.* Chœnix autem *est* omne rotundum. Quamobrem etiam ipsa mensura, chœnix vocatur. Aristoph Pluto. *pag.* 15. *v.* 15. *&* 16.

--*Tibia verò tua clamitant,*
Heu, heu, chœnices, i. modiolos, *& compedes desiderantes.*

Χοίνικες. Chœnices. *Sunt autem geometrarum instrumenta, seu virgæ, quibus lineæ ducuntur. Latinè Radij vocantur. Sic. Tusc. Quæst. pag* 241. A. *Virgil. Ecloga* 3. *pag.* 8. *v.* 6. *Descripsit radio totum qui gentibus orbem. Et Æn lib.* 6. *pag.* 271 *v.* 10 *Cœlique meatus Describent radio. Chœnices igitur sunt radij*, quibus Ægyptij metiuntur periodos, *& orbis terrarum circuitus describunt*. Rarius autem *est* genus immorum contemplationi-dedit issimorum, illo chœnice, quo periodos metiuntur Ægyptij, qualis fuit Amus, & Antonius.

Χοινικοῦν.

Χοίνιξ, ικος.

Χοίνικες, ἃ μόνον τὸ μέσον. ἀλλὰ καὶ περὶ D
τὰς πέδας σημαίνει τὸ ὄνομα. αἱ χοίνικες, πέδαι εἰσὶ
τινὲς εἰσι. χοῦνιξ ἡ πᾶσι σφαῖρις. διὸ καὶ τὸ μέσον χοῦνιξ καλεῖται. ἀριστοφάνης πλούτῳ.

Αἰκπῆμαι δὲ σου βοᾶσαι
Ἰοὺ ἰού, τὰς χοίνικας, καὶ τὰς πέδας ποθοῦσαι.

Χοίνικες. οἷς τὰς σφαιρώδεις μέσσου αἰχμάλωτοι. ἢ ἀπαιώρημα ἡ τὸ γλίσχρον τῶν θεωρητικωτάτων ψυχῶν, ἃ τὸ τῶν χοίνικας, ἃ τὰς σφαιρώδεις μέσσου αἰχμάλωτοι. οἷον ὑπὸ ἀμμοῦ, καὶ αἰσυ- E
χιος.

Χοιρίλος. πέρσαι λαὸν ἐν θαλάσσῃ, ἢ ὀξυχαί, ἢ ὄχθη πέρσαι.

Χοιρίλη, ἢ ἐκρίβη.

Χοιρίλλος, ἀθηναῖος ἔφηβος, ἐξ ὧν ὀλυμπιάδι. ἐν οἷς ἀγῶσιν. καὶ ἐδίδαξε μὴν δράματα, F
πεντήκοντα καὶ ἑπτά. νίκησε γοῦν. ἐλέγετο πρῶτος πάντων τοῖς θεατρικοῖς, ἐν τῇ σκευῇ τῆς σολοικίζειν ἐπιχώρησε.

Χοιρίλος, σάμιος. τινὲς ἢ ἰασέα. ἄλλοι ἢ,

Chœrilus. Samius. Quidam verò tradùnt *eum fuisse* Iasensem, alij verò, Halicarnassensem,

fuisse

A ἀλιχαρασέα ἱστορῶσι. γῆμαι δὴ ἢ κῆ παύσασθαι τοῖς χείνοις. δῆλοι ἢ τῆῦ περσικῶν, ὀλυμπιάδι ὀγδοηκοστῇ ἤδη ἔῦσῃ. δηλόῦ τε σαμίῦς παῖς ἀυτὸν γῆμέσθαι, δίκαιῆ πάνυ τῶῦ ὥραιον. φυγεῖν τε ἐκ σάμῦ, κῆ ἑρμόδοτῳ τῷ ἱστορικῷ παριζόῦσαντα, λόγων ἐρασθῆναι, οὗ πλοῦς ἀυτὸν καὶ παιδικὰ γενομένου φασιν. δηλοῦσθαι ἢ ποιητικῆ. καὶ τελόῦντος τὸ μακεδονίᾳ, ὕστερα ἀρχελάῳ τῷ τότε ἀυτῆς βασιλεῖ, ἐγερθῆναι ἢ τάῦτα. τὸῦ δ' ἐλεγείων νικῆσαι κῆ ξύγγραμμα ἐφ' οὗ ποιήματος κῆ εἶχον, σατῆρα χρυσοῦν ἐλαβε καὶ σωῦ τοῖς ὁμήρου ἀναγινώσκεσθαι ἐν πυθίοις. λαμπρά. κῆ ἄλλα πολλὰ ἀπομνήματα ἀυτῆ φέρεται.

B Χοιρίναι. κόγχαι θαλάσσιοι. αἷς καὶ ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἐχρῶντο ἀθλίοις. καὶ ἡ θρίξ τῆ χοίρου. ὕπτα κιττῶμεν διὰ τῆῦ σανίδων μῆ χοιρίνης ψηφιλθῆῖ.

per aſſeres, & poſtes egreſſus, cum calculo *forum* circumiret

Χοιρίναι. Chœrinæ. Conchæ marinæ, *quæ Gallicè vocantur Porcelaines*, quibus etiam in Iudiciis *loco ſuffragiorum olim* Athenis vtebantur. Et porci ſecundùm *ſic appellantur. Ariſtoph. in Veſpis. pag.* 322. *v.* 24 *pro ſuffragijs, & calculis, quibus ſuffragia ferebantur, accepit.* Adeò cupidè

NOTÆ.

C Χοιρίναι] Ariſtoph. in Equitibus. pag. 256. v. 18.
Οἱ χοιρίναι ζῶν.—
Schol. annot. 7. χοιρίναι ἐχρῶντο ψήφοις, ἀφ' ἧς ψήφου. εἰσὶ δέ τινες κόγχαι θαλάσσιαι. Idem in Veſpis. pag. 322. v. 8.
Τὰς χοιρίνας ἀριθμῶν. Et v. 24.
Οὕτω κιττῶ διὰ τῆῦ σανίδων μῆ χοιρίνης ψηφιλθῆῖ.
Conſule ſchol. annot. 5. & 11. & 12. Conſule & Veſpas. pag. 360. v. 21. Schol. annot. 11. vbi vox χοιριψηλίᾳ explicatur. ἐπὶ τὰς χοιρίνας θλίβων, ὡς φασὶ τινες. Alia tamen præterea huius vocis illic affertur explicatio.

Χοιρίων. μυστηριακῶν. ἐν τοῖς μυστηρίοις τῆς Δήμητρος, χοῖρος ἐθύετο. ἀνάκειται γὰρ τὸ ζῶον τῇ θεᾷ.

D Χοιρογρύλλιος. ὑστριξ. ἀπὸ τοῦ χοῖρος. τετράπους ἰχθὺς χερσαῖος.

Χοιρόθλιψ. ὦ οὗτος συφιδιανὲ, καὶ χοιρόθλιψ.

Χοιρίων. Porcellorum myſteriatorum, *ſ. in myſteriis mactari ſolitorum.* In Cereris myſteriis, *quæ Latini vocant Initia*, porcus immolabatur. Hoc enim animal illi Deæ ſacrum eſt.

Χοιρογρύλλιος. Chœrogryllus. Hyſtrix. Spinoſus porcus. *Porcus, qui dorſum longis ſpinis munitum habet, quas in perſequentes eiaculatur vt ſagittas. Gallicè, Porc-eſpic.* Hoc eſt echinus terreſtris. Erinaceus terreſtris.

Χοιρόθλιψ. *Ariſtoph. in Veſpis. pag.* 360. *v.* 21. *Sed* συφιδιανὲ, *& χοιρόθλιψ ibi ſcribitur.* Heus tu, *ô* delire ſenex, cadaueriſque iam cremati fumum redolens, *vel, ô* capularis ſenex, & muliebris pudendi-manu-compreſſor. *Conſule Schol. annot.* 11. *vbi declaratur quis dicatur* χοιρόθλιψ.

Χοιροκομεῖον. πλεκτὸν ἀγγεῖον. ἐν ᾧ τοὺς χοίρους ἔφερον χείρας ἔχοντες. ἢ ὁ σταῦλος, ἐν ᾧ δεσμεύοντες τοὺς χοίρους ἔφερον. ἀριστοφάνης.

E Ἀπὸ τῆς σπάρτης οἵδε πρέσβεις ἐλήλουθασι
Χωροῦσιν ὥσπερ χοιροκομεῖον ἐν τοῖς μηροῖσιν ἔχοντες.
ἐπεὶ ἦλθον ἐγκεκολπωμένα τὰ ἱμάτια ἔχοντες.

Χοῖρος, τὸ ζῶον. ὃν ἐν κορίνθῳ ἢ, τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. ἔνθεν καὶ παροιμία. ἀκροκορινθία ἔοικας χοιροσωλήσῃ. αὐτὴ τὲ ἔοικας μισθαρνήσειν ἐν κορίνθῳ. πολλαὶ γὰρ ἐκεῖ ἑταῖραι.

Χοιροκομεῖον. Chœrocomium. q. d. Locus, in quo porci, vel porcelli curantur. Vas ex viminibus textum, in quo nouellos porcos, *ſ.* porcellos nutriebant, & ſaginabant. Ariſtoph. *in Lyſiſtrata pag.* 565. *v.* 28. & 29. *vbi pro* οἵδε, legitur οἷδ' ἰ.

Ex vrbe *Sparta iſti Legati, trahentes barbas*

Veniunt, tanquam chærocomium circa crura geſtantes.

Hoc autem ideo dictum, quia venerant habentes pallia ſinuata, *vel, in ſinus collecta.*

F Χοῖρος. Porcus. Animal *cuius ſatis notum.* Apud Corinthios verò, *ſic vocatur* muliebre pudendum. Vnde prouerbium. O *mulier* Corinthia, videris tuum—porcum—venditura. Pro, Videris corpore—quæſtum—factura Corinthi. Illic enim multæ meretrices *proſtabant, quæ vulgato corpore quæſtum faciebant.*

NOTÆ.

A

Ἀκρόκωμος.] Steph. Ἀκρόκωμος. ἀφῃρημένον. οἱ πρωτεύοντες, ἀκροκωμῶται. vnde formineum Ἀκροκωμῖτις. &c. Et simpliciter Κεφαλ. pro Κεφαλλ. &c. Rectè. Sed nunc apud Suidam videtur potiùs scribendum, Ἀ Κεφαλλ. &c. pro, ὁ Κεφαλλ. hócque, pro, ὁ γοῦν Κεφαλλ. quam lectionem agnoscit & Erasm. Ad. Chil. 7. cēl. 784. ad. 92. Vt Corinthia videris.

X cum Y.

ΤΟ Χ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Τ.

Χτδαῖος. Vilis. *Vulgaris.* Abundans *Diffusus. Multus. Copiosus Confusus.*

Χύδην. Fusè. *Profusè. Copiosè.* Dicitur & de scriptis oratione soluta scriptis.

Χυλῷ. *Succo. Liquore.* Sorbitione. Aristoph. *in Pace. pag.* 472. *v.* 10. & 22. *nam* 21 *est praeteritus. Vide Schol. annot.* 5. & 6.

--Misce verò nos
Amicitiæ succo, vel, sorbitione, vel, hausta.

Et succus ptissanæ vocatur succus, & liquor expressus ex ea. *quam aliqui speltam aliqui genus hordei vocant* χυλάριον *diminutivum à* χυλός. *q. d. Parvus succus. liquor, humor, aqua. Ea frumenti pars.* Expressum frumentum. *Ex frumento macerato liquor expressus.*

Χύμα. Idem, ac ὁ χυμός Sapor. Quære in voce Τδωρ. Item in voce Φυ. Item in voce Γαῖα.

Χυτή. *Sub* γῆ. Vt Eustath. Terra mortuis infusa. *Terra, quæ mortuorum sepulchris infunditur, & aggerum, tumulus, agger.*

Χύτλα. *Vasa olearia. Vasa, in quæ infunditur oleum, quo corpus vngunt qui ex balneis exeunt.* Aqua—cum—oleo—mixta, *quam ideo Græci vocant* ὑδρέλαιον. Et χυτλάζειν. *Aquam cum oleo miscere. Item aqua admixto oleo perfundere. Lauare, vngere.* Miscere, & diffundere. χύτλα verò propriè dicuntur, quum quis corpus vngit, quod adhuc est humidum ob aquam *balnei*, *vnde prodijt. Vt*, Dic verò mihi in quod vas infundam aquam-oleo-mixtam pedibus *lauandis instrumentum*, *vel ad lauandos pedes.* Vnde Aristophanes *in Vespis pag.* 355. *v.* 11. & 12. *dixit*, Palæstricè, *palæstritarum-more nunc* Humidum diffunde te-ipsum in ipsis stratis. χύτλος enim *est* oleum admixtum aquæ.

Χτδαῖος. Δτπλῆς. πολυλιθής.

Χύδῆν. πολυτρόπως.

Χυλῷ, τῷ ῥοφήματι. ἀφεψήματι.

Μίξον δ' ἡμῖν
Φιλίας χυλῷ.

ἢ χυλὸς πτισσάνης. ὁ ἀπὸ τῆς ζειᾶς. χαλάριον, τὸ ὑδαρῶδες, ὁ ἐκπιεσμένος σῖτος.

Χύμα. χυμός. ζήτει ἐν τῷ ὕδωρ. καὶ ἐν τῷ γλαῦξ πᾶν.

Χυτὴ ἐπιχεομένη τοῖς νεκροῖς γῆ.

Χύτλα. ὑδρέλαια. Ἐκ χυτλάζειν, τὸ μεγνύναι, τοῦ ἀγχεῖν. χύτλα δὲ λέγονται κυρίως, τὰ ὑγροῦ ἔτι ὄντα ὕδατος ὄντες τοῦ σώματος ἀλείψασιν. φησὶν δέ μοι εἰς ὁ, τι τοῦτο χεῖσθαι ποσὶ χύτλα. ὁπόθεν ὑγρὸν χύτλασον σεαυτὸν ἐν τοῖς στρώμασι γυμνασικῶς. ἀριστοφάνης. χύτλος γὰρ τὸ μεθ' ὕδατος ἔλαιον.

Ὁπόθεν ὑχρόν.] Aristoph. in Vespis. pag. 355.

Φι. Πῶς οὖν ἀπεπλύνω; φράζε αὐτόν. Βδ. ὑγρὸν ἴσως.
Φι. Ὦ δεξιὸν κρανίον ἀπεπλάδησας; Βδ. μανθάνω.
Φι. Πῶς δαί; Βδ. τί χέσας' ἔκτοσε καὶ γυμνασικῶς
Τὸ χρὼν χυτλάσας σεαυτὸν ἐν τοῖς στρώμασιν.

Consule schol. annot. 4. vnde Suidas, apud quem pro ἐπόθεν, legendum videtur ὅθεν, vnde, sequitur deinde versus Aristophanis, qui rem confirmat. Eustath. χύτλα. τὰ μὲν ὑδατώδη ἔλαια. ὅθεν χυτλάζειν. τὸ μὲν λουτρὸν ἀναλαβεῖν. pag. 1552. 33. 35. Vide illic & τὸ χυτλάδην.

Χυτλάσασθαι. Vngerentur.

Χυτὴ χοῦμα. Fusus color F χυτὸν χρῶμα. *Fusus aggeris. Aggeris ex terra effusa, congestaq; factus, & excitatus.* Et ὀξυσκλιθὴς. Politus lapis. Herodotus: *Consule Lex Ionicè.*

Χύτραν περιάλλειν. Ollam picturis ornare. *Proverbium, quod dicunt de rebus, quæ fieri non possunt cum aliquo fructu, felicitate, successu, & de rebus irritis. Erasm. Adag. Chil. 1. Cent. 4. col. 149. ad. 65. Ollam exornas.*

Χύτραν αἴρειν. Ollam alere. In *tectis olim ollas collocabant, ne noctu accederent. Aristoph. in Avibus pag.* 341. *v.* 18. & 19. *Schol. annot.* 8. & 9. *Eras. Ad. Chil.* 3. *Cent.* 6. *col.* 719. *ad.* 24.

Χύτραν. Legendum χύτλαν. *Aristophanes in Vespis pag.* 355. *v.* 13. *Schol. annot* 4. Humectà. *Aqua oleo mixto lauà, vngens. sic & Eustath. in* χυτλάδην.

Χυτλάσασθαι. ἀλείψασθαι.
Χυτὴ χοῦμα. ἢ ὁ ξεστὸς λίθος. ἡ πόλισις.

Χύτραν περιάλλειν. ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων, ἢ ἀνωφελῶν.

Χύτραν ἐξαίρειν, ἐπὶ τῶν πολλῶν ἐπιθεσθαι, ὅπως μὴ παρεισέρχωνται οἱ γλαῦκες.

Χύτραν, ὑγρὰν.

A Χύτραις ἱδρυτέον. ἀριστοφάνης. τί δ' ἄλλο γ' ἢ ταύτην χύτραις ἱδρυτέον ; τετίκται, τὴν εἰρήνην. ὁπόταν γὰρ μέλλωσιν βωμοὺς ἢ καθιδρύεσθαι ἢ ἀγάλματα θεοῦ. ἕψοντας ὅσπρια, ἀπήρχοντο τούτων τοῖς ἀριδρυμόνοις, χαριστήρια ἀποτίνοντες τῆς παρούσης ὠφελίας. ἀριστοφάνης Δαναΐσιν.

Χύτραις ἱδρυτέον. Ollis collocanda *est*. Aristoph. *in Pace pag.* 470. *v.* 1. *Schol. annot.* 1. 2. & 3. Try. Quid verò *nobis faciendum est* aliud, quàm ista *nunc* ollis collocanda: Hoc est, *Quid aliud iam faciemus, nisi vt* Pacem istam *ollis sanciemus, & confirmemus?* Quum enim aras, aut *alicuius* Dei simulachra in *aliquo loco* collocaturi, *& dedicaturi* erant, legumina elixabant, & pro primitiis hæc offerebant *aris, simulachrisve Deorum* dedicatis, *& consecratis*, pro primo victu gratias *illis* agentes;

& ob animi grati memoriam hæc ipsis offerentes. Aristophanes Δαναΐσιν. Danaidibus.

Μαρτύρομαι δ' ζωὸς ἱρκείῳ χύτρας,
Μεθ' ὧν ὁ βωμὸς ἕστ' ἱδρύθη ποτέ.

Testor autem Iouis Hercei ollas,
Cum quibus ara ista dedicata fuit olim.

B ἔστι δ' ὅτε καὶ πολυτελεστέρων ἱερείων ἀριδρύοντο ἑρμᾶς ἢ ἱδρύοντες περὶ τὴν θυσίαν, καὶ ἄλλα τινὰ ἱδρύματα, ὑφ' ὧν μὴ βεβαδίκειν τινὰ αἰάσασιν, χύτραις ἀθύραις ἱδρύσαντο. μεμφόμενοι δὴ ὡς πολυτίμητον ὄντας, ἄλλαις ἱερουργίαις αὐτὸν ἱδρύσαντο.

l. ἱδρύθη. Interdum autem etiam sumptuosiore victima dedicabantur. Quum verò Mercuriales statuas dedicabant pro foribus, & alias statuas, ne operis erectio tardaretur: *sed opus inceptum citiùs expediretur, & felicius absolueretur*, ollis pultis *illas statuas* solebant dedicare, *i. ad illarum statuarum dedicationem ollas pultis adhibere solebant.* Conquerentes autem *Dij*, quòd *illud dedicationis genus per pultis ollas factum, non* sumptuosum, *nec* precio*sum: at vile nimis* esset, aliis victimis ipsam *Pacem* dedicarunt, *vt patet ex duobus hexametris sequentibus, quæ sunt apud Aristoph. in Pace pag.* 470. *Schol annot.* 2.

Ὡς οἱ μὲν, νίφος ἐχθὲς ἀπωσάμενοι πολέ-
C μοιο,
Εἰρήνην εἵλοντο καὶ ἱδρύσαντ' ἱερείῳ

Sic illi quidem nube infesta profligata belli,

Pacem elegerunt, amplexi sunt, *collocarúntque*, sanciuerunt, & confirmarunt eam, mactatâ nobiliore *victima.*

ὡς τὴν ἑρμῆν χύτρεινον ἱδρυμένην.

Quod ideo dictum quia Mercurius ollis dedicatus, *de sacrificij vilitate grauiter conquerebatur.*

N O T Æ.

Ἱδρύσαι] legendum *ἱδρύσθαι*, vt apud Aristoph. in Pace. pag. 470. In v. 1. annot. 2. vbi duo versus hexametri scribuntur, vt apud Suidam correxi. Quæ sequuntur, *ὡς τὴν ἑρμῆν χύτρεινον ἱδρυμένην*, pertinent ad versum Aristoph. pag. 470. 2.

Χύτρασιν, ὥσπερ συμφόλωσι Ἑρμίδαι;

Schol. annot. 3. Ἑρμίδαι. Δύτιλες. ὡς τὸν Ἑρμῆν χύτρας ἱδρυμένην δεῖ πολύ, ὡς μέμφεσθαι αὐτὸν.

D

Χύτρας λημᾶν, καὶ κολοκυντίας. δηλονότι τὰς ἀμβλυωττούσας.

Χύτραις λημᾶν. Ollis, & colocynthis, *siue cucurbitis* lippire. De cæcutientibus *dicitur hoc prouerbium Eras. Adag. Chil.* 2. *Cent.* 1. *col.* 375. & 376. *ad.* 75. *Saturnia lema.* & *ad.* 76. *Cucurbitas lippis.* & *ad.* 77. *Ollas lippire.*

Χυτρία. τὸν κεραμέα καὶ δημιουργὸν περὶ τοιούτων σκευῶν. πλάστην δὲ πολλαχοῦ.

Χυτρία. Figulum-ollarum. Et huiusmodi vasorum *figlinorum* opificem. Plato *vocem istam habet* in libris de Repub. *Est autem accusatiuus à recto* χυτρεύς.

Χυτρεύς, καὶ κεραμεύς, ἀφ' ἑνὸς εἴδους περὶ κεραμευομένων, τῶν χύτρας.

Χυτρεύς. *q. d. Ollarius. i. Ollarum-faber. Ollarum-artifex. Sic autem vocatur* & figulus, *qui opera fictilia facit, &* ab vna specie *vasorum* illorum, quæ finguntur, *ab* olla *scilicet, generaliter intelligitur figulus, qui quodlibet fictile vas fingit, & format.*

Χυτρεύων, ὀστράκινον. Δύτιλες. χύτρας ἄξιον. ἀριστοφάνης.

Χυτρεύων. *lege* χυτρεῶν. Aristoph. *in Nubibus pag.* 126. *v.* 22. & 23. *Schol. annot.* 6. Testaceum. Fictile. *q. d. Ollularium, vel, ollarium.* Vile, Olla dignum.

E Ὤμοι δείλαιος.
Ὅτι καὶ σὲ χυτρεύων ὄντα θεὸν ἡγησάμην.

--O me miserum,
Quòd etiam te fictilem esse Deum putarim!

Χυτρεῶν. Locus, in quo *seruantur* ollæ *q. d. Ollarium.*

Χυτρεῖον, ἐν ᾧ αἱ χύτραι.

Χυτρίνδα. παιδιά. καθίζεται γὰρ ἐν μέσῳ. οἱ δὲ κύκλῳ περιθέοντες παίουσιν αὐτὸν, ἕως ἂν ἐφάψηταί τινος, ὃς αὖτ' αὐτὸ κάθηται. χυτρίνδα δὲ, ὡς βασιλίνδα, καὶ ἄλλα εἴδη. περὶ μιᾶς
F ὁ τόνος.

Χυτρεῖνδα. Chytrinda. Ludus *quidam ita dictus, de qua pluribus Iul. Pollux. lib.* 9. *col.* 944. 33 *vbi nominis etymologia declaratur.* Sedet enim in medio *quidam, qui vocatur Chytra, id est, olla.* Alij verò *pueri* circum-circa currentes, ipsum percutiunt, donec attigerit aliquem, qui pro ipso sedeat, *eiusq; vices obeat sedens.* χυτεῖνδα verò, *dicitur*, vt βασιλίνδα, & alia genera *ludorum, quæ desinunt in* ινδα, *vt &* ανινδα. *De quo Magn. Etymol. col.* 790. *l.* 24. Accentus verò *vocis huius, est acutus, qui ponitur* ante γναμ, *eamq; vltimam syllabam. i. Hæc autem vox* παροξύνεται, *quòd acutus in penultima notetur.*

Χύτρον. Agger χύτρον dictum à χέω, τὸ χῶμα fundo. Quòd agger ex terra fusa, congestaq; construitur. Et oscula genus. quod vocatur olla fortasse propter quādam affinitatem, quam habet os humanum apertum, cum olla patenti ore. Et in epigrammate 127 lib. 6. Epigram. pag. 438. χύτρον νυν, ταύτλου τε κρεοσγόον Ollam, isiámque carnium-venatricem fuscinam culinariam, carnibus ex olla extrahendis inseruientem, Mercurio dedicauit Spinther. Vide Lex. in Κρέαγρα.

Χύτρον, χῶμα, καὶ φυλάμματος εἶδος. καὶ ὁ ὑπηχάμματι. χύτρον τι ταύτλου τῶν κρεαγρίδα.

Χυτρόπους. Latos-pedes-habens ollarum instar. Olla-pedibus-instructa. Olla-pedes-habens. Ollarum pedes, & sustentacula, sine fulcra Olla. Vt, Salustius ingrediens, & egrediens ad suos sodales, videbat ollas-pedibus-instructas semper immaculatas, & expertes fumi, fumoq; nullo modo denigratas, ac fœdatas, vt in foro ad venditionem, venum expositas. Plurimi verò faciebat eos, quos putabat longum tempus vti victu ignis-experte, i. quos existimabat deu vti posse illa victus ratione, qua ignis auxilio non indigeret.

Χυτρόπους, ὁ πλατύπους. εἰσιὼν γὰρ ἔξω ὁ σαλούστιος πρὸς τοὺς ἑταίρους, ἑώρα τοὺς χυτροπόδας ἀχράντους ἀεὶ, καὶ ἀκάπνους, ὥστε ἐν ἀγορᾷ πρὸς ὠνὴν ἐγκειμένους. ἐποιεῖτο δὲ μάγιστα ἀπύρῳ διαίτῃ χρῆσθαι πολλὸν χρόνον. B

Χύτροι. Chytri. Festum Athenis. Eodem autem die & Chytri, & Choes agebantur, in quo omne feminis genus in olla elixum, Baccho, & Mercurio offerebant. Theopompus verò dicit, eos, qui ex diluuio euaserant incolumes, coxisse omnigenum-semen in olla, vnde sic vocatum-fuisse festum, & congios vino plenis libasse Mercurio terrestri, vel inferno, vt θοινίου sumatur pro τῷ χθονίῳ. De olla verò, & seminibus in ea coctis nunquam gustasse. Hoc autem fecisse eos, qui euaserant, vt Mercurium non solum pro viuentibus placarent: sed etiam pro mortuis. Aristoph. in Ranis pag. 139. p. 8. Τοῖς ἐφεῖσι χύτροισι. Consule Schol. annot. 4. vbi multa longè aliter.

Χύτροι. ἑορτὴ ἀθήνησιν, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἄγοντο εἴτε χύτροι, καὶ οἱ χόες. ἐν ᾗ πάντα σπέρματα εἰς χύτραν ἑψήσαντες, ἔθυον θοινίῳ, ᾧ ἑρμῇ. θεοπομπος δέ φησι τοὺς διασωθέντας τὸν κατακλυσμὸν, ἑψεῖν χύτραν πανσπερμίας, ὅθεν οὕτω κληθῆναι τὴν ἑορτήν. καὶ θύειν τοῖς χρυσῷ ἑρμῇ χθονίῳ. τῆς δὲ χύτρας οὐδὲ πώγωνα γεύεσθαι. τοῦτο δὲ ποιεῖσθαι τοὺς διασωθέντας, ἵλεως ποιοῦντας τὸν ἑρμῆν, καὶ ἐξ ἧς ἀποθανόντων. C

Χύτροι. πόλις ἔξω τοῦ κύπρου, καλουμένη. ἔστι δὲ καὶ ἀττικὴ τις ἑορτὴ χύτροι. ἄγεται δὲ ἡ ἑορτὴ ἀνθεστηριῶνος τρίτῃ φθίνοντι. ὡς φιλόχορος.

INITIVM LITERÆ Ψ.

Ψ cum A.

Ψ

Ἄγδας. Vnguenti quoddam genus. Psagdas.

Ψαύλλων. Attrectare, & turpiter agitare. Eustath. ψαύλλειν, & ψαυλίειν ait significare, chordas musicas attrectare, & mollire, quod lāgè melius.

Ψαθυρόν. Tenerum. Delicatum. Ita Plato, & Aristoteles in libro de animalibus.

Ψαθυριανοί. Psathyriani. Secta quædam ita dicta. Quia quidam à Deo-conditus Psathyropola, vehementer hac oratione conflabatur. N. L. Quære in voce Ἀρειανός.

Ψαθυρόν. Aridum, Siccum. Et ψαθυρόν. ὦ. Arefactio. Siccio. Dauid in quodam psalmo dixit, Et ossa mea tanquam vestio tanquam vestimentum, vel igni ardore siccata-sunt.

Ψακάζει. Rigat. Rorat. Aspergit. Idem ac τὸ ψακάζειν, quod à ψακὸς ψακάδος. i. gutta, stilla. Aristophanes in Pace. pag. 438. v. 16. vbi legitur μηδὲ ψακὸς ὡς πάνυ σπάνιον. Iactus verò, domi verò, ne gutta quidem argenti nobis erat prorsus relicta. Pro, Ne minima quidem

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ψ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ Ψ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Ψ

Ἄγδας, εἶδος τι μύρου,

Ψαθάλλειν. τὸ ψηλαφᾶν, καὶ μαλάττειν αἰσχρῶς. E

Ψαθαρόν. ἁπαλόν. οἷον πλάτωνι, καὶ ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ζώων.

Ψαθυριανοί. αἵρεσίς τις οὕτω καλουμένη. διότι διάκτορος τὶς ψαθυροπώλης δεξιούμενος τοῦδε λόγῳ συνίστατο. καὶ ζῆνει τὸ τοῦ αἱρεσιάρχου.

Ψαθυρόν. ξηρόν. ἢ τὰ ὀστᾶ μου ἐσκίρτησαν ὑψαθυρώθη.

Ψακάζει. ῥαίνει. ἀριστοφάνης. ἔνδον ἀργυρίου μὲν ψακὸς ἦν πάνυ πάμπαν. οἰκοῦσι γοῦν ἐνδεῶς F

D

A τὸ σμικρότατον. ὃ καὶ νῦν φασὶ καλεῖται. ἢ, μὴ δὲ ὀβολοῦ ὄντος ἡμῖν.

quidem *argenti mica, pecuniæque particula nobis ab hoste propter bellum est relicta*, quæ & νῦν vocatur, *q.d. nunc tenuissimus floccus. Consule schol. annot. 11. unde Suid.* Vel, Cùm ne obolus quidem sit nobis.

Ψάκιλον. μέγα.

Ψάκιλον. Magnum.

Ψακροπόδης, ὄνομα ἐπίθετον.

Ψακροπόδης. Psacropides. Nomen adiectiuum. *N. L. In Mag. Etym. col. 817. l. 43.* Ψακροπόδης. Ἐπίθετον τῶν Ἀετῶν, Vel, Ἀετὸν ἔνιοι. ἐφ' ᾧ τὸν ταχὺν τίθεσι. ἀπὸ τοῦ τοὺς πόδας ἄκρους ποιεῖν τῇ γῇ κατὰ δ' ὄμμον. *i. quòd summis pedibus terram in ipso cursu tangat. q.d. Velocipes.*

Ψαλάσσετε. ψηλαφᾶτε. ἀριστοφάνης. ἔπειρ ἱερεῖον τοίνυν ὑπολαλάσσετε. τὰ γὰρ ἱερεῖα μέλλοντες θύειν, ἐψηλάφων οἱ λιπαροὶ εἶναι. καὶ ἀριστοφάνης.

Ψαλάσσετε. Tractatis. Attrectatis. Palpatis. Aristophanes *in Lysistrata. pag. 543. v. 6. Sed* ἀλάσσετε *legitur Doricè, & more prisco, pro comm.* σσ, *verso* λ *in* α, *&* ε *non subscripto: sed adscripto.* Tanquam victimam profectò mo subattrectatis. Victimas enim immolaturi *palpabant, &* attrectabant, *vt viderent* an pingues essent. Et *rursus* Aristophanes *in eadem Lysistrata. pag. 547. v. 20. & 21. 22.*

Πρῶτος
Ἀπῆλθεν ἀψάλακτος, ἀλλ'
Ὅμως λακωνικὸν πνέων.

—Primus
Abiit intactus, ac illæsus: *at*
Tamen Laconicum spirans. i. quamuis Laconicos, & superbos spiritus gereret, & spiraret, nequaquam tamen ex meis manibus illæsus discessit: sed à me malè tractatus, & arma mihi tradere coactus, cum palliolo lacero discessit. Vide locum, & nostros græcos comment.

C Ψάλλειν.

Ψάλλειν. Psallere. Canere. Citharam pulsare. Musicis instrumentis adhibitis canere. *Vide Eustath.*

Ψαλίδα, ἰῶ ἡμῖν ἀψῖδα θαυμά. νόμων ιβ. θήκλω ἢ ὑπὸ γῆς αὐτοῖς εἰργασμένην ἴδῃ, ψαλίδα φασὶν εἶναι λίθων πολυτίμων.

Ψαλίδα. ψαλὶς, *est ea*, quam nos vocamus ἀψῖδα *i. fornicem, testudinem, arcum, arcuatam figuram, quam Ouid. arcuatum curuamen appellat.* Legum 12. *lib. Plato dicit*, Thecam verò sub terra *traduns* esse factam, *quam dicunt esse* testudinem oblongam ex preciosis lapidibus *confectam.*

Ψαλλίοις χαλινοῖς. ἀριστοφάνης. χρυσοχάλινον πάτταλον ψαλίων.

Ψαλλίοις. Frænis. Aristophanes *in Pace. pag. 439. v. 21. schol. annot. 11.* Aureum stregitum frænorum. Pro, *strepitum ab aureis frenis editum.*

Ψαλλομένη, πλομένη. κυρίως δὲ ψάλλειν, τὸ τῇ ἄκρᾳ τῇ δακτύλων τῇ χορδῶν ἅπτεσθαι. ἐν ἐπιγράμματι.

Ψαλλομένη. Percussa. Pulsata. Vellicata. ψάλλειν verò, propriè *significat*, summitate digitorum. i. *summis digitis, musicorum instrumentorum* chordas attingere. In epigrammate.

Μιλτοφυῆτα
Σχοῖνον ὑπ' ἀκροσύχῳ ψαλλομένῃ κανόνι.

—Miniatámque
Chordam sub summa-digitorum-unguibus-munitorum pulsatam regula.

Ψαλλόμενος. ὁ ἀκροώμενος ψάλτου. καὶ κιθαριζόμενος, ὁ κιθάρας ἀκροώμενος. ὁ δὲ Φραάτης, ἐπὶ δίφρου χρυσοῦ ἐκάθητο, τὸ νῦν δὲ τοῦ τόξου ψάλλων. αἰτιατικῇ τοῦ προσηγμένου.

Ψαλλόμενος. Qui psaltem *psallentem* audit. Et κιθαριζόμενος. Qui citharam *ab aliquo pulsatam* audit. Vt, Phraates autem in aurea sella, *vel, in aureo curru* sedebat, arcus neruum, *vt citharæ chordas*, summis-digitis-pulsans. Pro, accedens *ad arcus neruum, eúmque pulsans.*

E Ψάλλω. δοτικῇ. αἰτιατικῇ ἢ, τὸ νῦν ἀεὶ τῷ τόξῳ ψάλλων.

Ψάλλω. Psallo. Datiuo. Accusatiuo quoque *gaudet*, vt τῷ νυνὶ. &c. vt supra.

Ψαλτήριον, ὄργανον μουσικὸν, ὅπερ καὶ ναῦλα καλεῖται.

Ψαλτήριον. Psalterium. Musicum instrumentum quod etiam Naula vocatur. *Vide Lex. in* Ναῦλα. *Item in* Νάβλα.

Ψάλτης, καὶ ψαλτής. παρὰ τὸ τῆς λήγοντα, ἔχοντα τὸν ἀδιάλειπτον εἰς ἀμετάβολον λήγουσαν, ἀπορθόλητα ὄντα τὸ σ, κῦ τὸν ἡμιχὴν βαρύνεται, εἰμὴ εἴη μετοχικά, οἷον, ὑφαίνης. ἀγύρτης. σωφρονίστης. τὸ δὲ ἑκόντης, καὶ ἐθελοντὴς. μετοχικά. ἀπὸ δὲ τῶν τοιούτων ὀξύνεται. καθαρτὴς. ἀμυντὴς, ὅτι τὸ βυθοῦ. φαιδρυντὴς, ποικιλτὴς, ψαλτὴς. σφαιρωτής.

Ψάλτης, & ψαλτής. Psaltes. Psalmista. Cantor. *Nomina* in τις desinentia, quæ penultimam habent desinentem in immutabilem *literam*, quum non assumunt σ, in genitiuo grauantur. *i accentu graui notantur*, nisi sint participij vim-habentia. Vt, ὑφαίνης. Textor. Ἀγύρτης. circulator. Εὐφράτης. Euphrates, *fluuius.* At ἑκόντης, voluntarius, & ἐθελοντής, idem, vim-participij-habent, *& idem valent, ac participium* ἐθέλων. *i. volens.* Apud Atticos verò acuuntur, καθαρτὴς purgator, lustrator. ἀμυντὴς. propulsator, vltor. In profundo. *N. L.* φαιδρυντὴς exhilarator. ποικιλτὴς. Ornator. ψαλτὴς. Cantor. σφαιρωτὴς. Delinitor.

Ψάλτηριον. Citharæ.

Ψάμμαθος, ἐπιθαλάσσιος ἄμμος. ἀμαθὸς γὰρ καλεῖται ἡ τῶν μεσογείων τόπων ἄμμος.

Ψάμμαθος. Arena maritima, *marina.* ἄμαθος enim *vocatur* mediterraneorum locorum *arena.*

μαθος verò, campestris regionis pulvis, *arena*. ψάμμαθος verò, maris *arena*. N.L. *Eustath. hæc de re mollis, & dilucidiùs eum consule.*

Ψαμμήτιχος. Psammeticus, Rex Ægyptiorum Azotum vrbem obsedit, donec expugnauit. Hæc autem Azotus, omnium vrbium, quas nos scimus, obsidionem diutissimè toleravit, *hostique restitit. Vide Herodotum.*

Ψαμμίς. Velum *nauticum*. Et fornix, *testudo*. Ponitur & pro aquæ-ductu. Et cita motio *sic etiam appellatur i. concitatus, velóxque motus. In Ald. cod per simplex μ scribitur* ψαμίς. *Alib.* ψαλίς.

Ψαμίτιον. Psamite. Insulula. *Parva insula sic dicta. Quærere in* Β κάπ. ψάμμος autem, est quoddam placentarum genus. Quære pariter *suo loco.*

Ψαμμοκοσιογάργαρα. Psammocosiogargara. *Aristophanes in Acharnens. pag. 160. v. 3. schol. annot. 2. vide Suidam. Ibi tamen quædam mutata legunture.* Vocabulum est compositum ex vocibus multa significantibus. Compositum ex vocibus multa significantibus. Compositum est enim *ex nomine* ψάμμος, *quod arenam significat, & ex terminatione* κόσι, *quæ centuria significandi inserunt, & ex nomine* γάργαρα. *vt.* Gargara *quod & Ida promontorium, & vrbem Troicam in agro Troiano sitam, & in illa voce compositione.* Ψαμμοκοσιογάργαρα, *multitudinem significat. Eustath. pag. 201. 21. Illud vero Pythia vates. Et refert Herodotus lib. 1. pag. 11. lin. 36. vsa est hac voce, quòd arenæ granorum numerum nosset. Pythius enim, vel vt Herod.) Pythia enim* inanis *more gloriatur se arenæ numerum nosse, quum hexametro versu canit,* Noui enim ego arenæque numerum, & mensuras maris. *Eras. ad. Chil 1. Cent. 4. col. 145. ad. 44. Harenam metiri.* Et Eupolis hanc vocem obseruauit, *& notauit* quum dixit, Numerare spectatores psammocolios. *Innumeros.* Potest autem nesse in huius vocis compositione illud κόσια, quæ est terminatio *nominum numero declarando inservientium*, illorum, quæ *sunt* post numerum decem, vsque ad mille, quæ *terminatio* magnum numerum significat. Vt *διακόσια*, ducenta, *τριακόσια*, trecenta, &c. Illud verò γάργαρα & ipsum pro multitudine sumitur, propter cognationem, quæ intercedit inter γ & κ. Dictum est autem pro ἄφατα, *quæ indicibilia, ineffabilia, quæ verbis exprimi nequeunt, & innumerabilia.* Illud verò κίκλησκε δ' γαῖα πόδων. *Resonabat autem, ac strepebat terra pedibus*, multam pedum motionem, ac *agitationem* significat. quasi diceres γάργαρα *pedibus strepentibus erat referta.* Meminit & Cratinus *huius verbi* γαργαίρειν *quum in quodam senario dicit,* Ἀνδρῶν ἀίσσων. *&c. Sic enim metri causa legendum.* Viris præstantissimis tota resonat vrbs. Idem est, ac si dixisset, *virorum præstantissimorum* multitudine *strepitu referta.* Idem igitur est τὸ ψαμμοκοσιογάργαρα, ac multa, & innumerabilia. Illud enim ψαμμοκόσια per se pro multitudine ponebatur, apud Eupolidem quidem, in Aureo Genere, sic, Numerare spectatores psammocosios. *i. in numeros. Est enim vocabulum* ab arena numeratiuè *i. numeri significandi causa* deductum. Gargara verò & ipsa pro multitudine ponebantur. Vt in Lemnis. *F. Anonym. Lemnis.* Viris ascititiis tota strepebat domus. *i. erat referta.* Et apud Aristomenem in Boerhis *i. diuitiarijs* Intus enim *i. domus, sunt* nobis Gargara. Et apud Sophronem, *i. maxima rerum copia.* Ἀ δ' οἰκία. *&c.* Ipsa verò domus argenteorum-vasorum erat plena. Et in Tragœdia. Pecuniarúmque Gargara *i. maxima copia.* Volunt autem quidam illud etiam *hemistichium*, quod *est* apud Poetam, Κείνωρ δ' ἦ &c. Vide supra. Quinetiam ipsum κείνωρ *i. cancrum*, sic appellari *tradunt*, propter pedum multitudinem.

Ψαμμίχος. Psammichus. Nomen proprium.

Ψάμμος. Maritima terra. *Maritima, vel ex arena arena.*

θος δὲ, ἡ μεσόγαια. ψάμμαθος, ἡ τῆς παραλίου· A
κόνις. ψάμμαθος ἡ, ἡ ὁ θαλάσσης.

Ψαμμήτιχος. ψαμμήτιχος ὁ βασιλεὺς πόλιν παλίων ἄζωτον πόλιν ἐπολιόρκησεν, εἰς ὃ ἐξεῖλεν. πᾶσι δὲ ἀνθρώποις ἄζωτος, ἀνταξίων πολίων ὑπερπολεῖσιν χρόνον πολιορκουμένη ἀντέσχε τῆς ἡμῶν ἴσμεν.

Ψαμμὶς, τὸ ἀρύδριον. καὶ καμάρα. καὶ ὕδατος ῥεῦμα. καὶ ὑδροῤῥόου τάφρευμα. καὶ ἡ ταχεῖα κίνησις.

B

Ψαμίτιον. νησύδριον. ζήτει ἐν τῷ ἐκ τ. φάσκουσιν δέ ὅτι ψαιστὸν τὶς ἰδία. ἢ ζήτει ὁμοίως.

Ψαμμοκοσιογάργαρα. τοῦτο λέξιν τὸ ἀσεμνότερον ἐμφῆναι δηλοῦσαν πολλά. συγκειται γὰρ ἐκ τῆς ψάμμου τὸν ἀριθμὸν εἰδέναι. ὁ γὰρ πύθιος νεανιεύεται τῆς ψάμμου τὸν ἀριθμὸν εἰδέναι. οἶδα δ' ἐγὼ ψάμμουτ' ἀριθμὸν, καὶ πέρα θαλάσσης. καὶ ἐπειδὴ ἐπεσημήνατο τὴν λέξιν, εἰπὼν ἀριθμὸν ἄπειρον ψαμμοκοσίους. λέγεται C
δὲ ἐγκεῖσθαι τῇ λέξει τὰ κόσια. ἢ τὸ ὅτι κατάλληλος τῇ μὴ τὸν ἄπειρα ἀριθμὸν, μέχρι τῶν χιλίων. ὃς πλῆθος ὅτι πολλοῦ σημαντικός. οἷον ἑξακόσια. ἑπτακόσια. καὶ τὰ ἑξῆς. τὸ δὲ γάργαρα, ἐπειδὴ ὅτι πολλοὺς λαμβάνεται ἀπὸ τῆς συγγενείας τοῦ γ' τῷ κ. εἴρηται δὲ, ἀπὸ τοῦ ἄφατα, ἢ ἀπαρίθμητα τὰ ἢ χάρκαρα ἢ γαῖα πόδιστι, τῷ πολλῷ κίνησιν τῶν ποδῶν σημαίνει. οἷον γαργαίρει. κλονεῖται καὶ κραδαίνει. ἀρίστων ἀνδρῶν πᾶσα γαργαίρει πόλις. οἷον πλήθει. ἄλλως. D
οἷον πολλαὶ, καὶ ἀπαρίθμητα. τὸ γὰρ ψαμμοκόσια, καθ' ἑαυτὸ ὅτι πλήθους ἐπίθετο. ὧδε μὲν δύπολις ἐν χρυσῷ γήρει οὕτως. ἀριθμεῖν θαττὰ ψαμμοκοσίους. ὅτι δ' ψάμμου ἀριθμητικὰς μεγιστεύον. καὶ τὰ γάργαρα δὲ ὅτι πλήθους ἐπίθετο. ὡς ἐν λήμναις. ἀνδρῶν ἐπιστῦ πᾶσα γάργαρ ἰσία. καὶ ὧδε ἀριθμεῖν ἐν Βοιωτοῖ. ἔνδον γὰρ ἡμῖν γάργαρα. καὶ ὧδε σάφερον. ἀλλὰ εἰκία τῷ ἀργυρωμάτων γάργαρα. καὶ ἐν τῇ φαγεδίνῃ χρημάτων τε γάργαρα θέλουσι δέ τινες ἐκ τοῦ ὧδε τοῦ πρώτου κάρκαρα ἢ γαῖα πόδιστι, τῷ πολλῷ κίνησιν τῶν ποδῶν σημαίνον. οἷον γάργαιρε. καὶ ἐν κορινθίῳ ἢ ὕπνος διομόζεσθαι, ἐκ τοῦ πλήθους τῶν ποδῶν. E

Ψαμμώνιος. ὄνομα κύριον.

Ψάμμος, ἡ ὧδε θαλάσσιος γῆ.

F

A Ψᾶν.ὁμαλίζειν.λεπτυίειν.σβεσίσειν,τὸ σβεσίσεως.καὶ αἰθέξειν.θουκυδίδης ζ.

Ψανθοφάνιχες, οὕτως ἐκαλεῖτο ἰωσὴφ ὑπὸ φαραὼ.τουτέστι,κρυπτῶν εὑρετής.

Ψάρις,καὶ κολοιοί.εἴδη ὀρνίων.

Ψαρόν.εἶδος χρώματων. ψαρὸς γὰρ ἵππος, ὁ τὸ χρῶμα τοιοῦτος.ἢ ὁ ταχὺς,ἀπὸ τῦ ψαίρειν, ἔνδον καὶ αἰψηρός.

B πο.Vel,velox,à verbo ψαίειν,accelerare,*properare, festinare,citò ferri.* Hinc etiam αἰψηρός.Citus. Velox.

Ψαττάλειν, & ψατάλλειν,τὸ ψηλαφᾶν,καὶ μαλάττειν αἰχρῶς.

Ψαύει.ἁπτεται.ὡς ἐμψύχω θεοῦ κιβωτῷ,ψαύετω ὑπὸ αἰμῶς.αἱ γὰρ σάρκες τῦ ἁγίου ἀφροψαύσασαι τῷ πυρί.

Hic ponenda, vel hoc exemplum ad genitiui constructionem non facit.

Ψαφαρῇ.ἢ ναὶ δῶ ψαφαρῇ κεγχρίτισιν ἰσχάδι ἁψοῖ.καὶ αὖθις ἐν μύθοις. ἔψασαν, οὐδὲ C κόμας ψαφαρῇ μίανε κονίῃ.

Ψῆν. Æquare. *Radere. Tergere.* Tenuare. *comminuere.* Nescio an ad ψάειν non pertinet, neque ponendum hic. Euaterum esse. Superstitem futurum esse. Et futurum, vt resistat. Thucyd. lib. 7.

Ψανθοφάνιχος. Psantheophanichus. Ita vocatus est Iosephus à Pharaone. Hoc est, Occultorum inuentor.

Ψάρις. Sturni. Et κολοιοί. Graculi. Auium genera.

Ψαεὶν. Quod τῦ ψαρὸς. i. sturni colorem habet, varium scilicet, Genus colorum *variorum, qui sunt in eodem corpore, quemadmodum in sturnis videmus.* Equus enim psarus *dicitur*, qui colore talis *est, qualis est in sturno.* Vel, velox, à verbo ψαίειν, accelerare, *properare, festinare, citò ferri.* Hinc etiam αἰψηρός. Citus. Velox.

Ψαττάλειν. Vide ψαθάλειν. Vide & Eustath.

Ψαύει. Genitiuo. Tangit. Attingit. Vt, Tanquam animatam Dei arcam nequaquam attingat. Carnes verò illius sancti *viri*, quę ignem attigerunt. *At hic non genitiuum: sed datiuum habemus. Vel igitur est alia constructio, vel hoc exemplum ad genitiui constructionem non facit.*

Ψαφαρῇ. *Ion. pro com.* ψαφαρῇ. Tenui. Friabili. Liquida. &c. *Vt, in quodam hexametro.* Et nardo liquida Cenchreticas caricas circa. Et rursus in fabulis. Steterunt, neque comas tenui fœdarunt puluere.

NOTÆ.

Κεγχρίτισιν] Per crasin dictum, pro Κεγχρειτίσιον. à Κεγχρεῖαι. ῶν. αἱ vrbe, de qua Stephanus. Ciuis, Κεγχρειάτης. ου. ὁ. & fœmineum, Κεγχρειᾶτις, Κεγχρειάτιδος, & per crasin τῦ ι, καὶ τῦ α εἰς η, Κεγχρῆτις. Κεγχρήτιδος. ἔψασαν verò, quod sequitur, est per syncopem formatum ἐκ τῦ ἐψάλασαν, 3. pers. plur. pluſq. perf. act. Si verò tenui notatum scribas ἔψασαν, epic syſtole, pro ἔσασαν, metri causa. Μίανε verò, dictum pro μιάνατο per syncopen, & neglecto syllabico incremento, pro ἐμιάνατο. à μιαίνω. Videtur autem medium pro actiuo ἐμίανεν Atticè positum.

D Ψαφερόν. ἀσθενές.ἐλαφρόν.κακόν. δι' ὃ ραυστον.ἀπατηλός.αἰνίβας ὁ στρατηγὸς καρχηδονίων, διαβὰς τὰ πυρηναῖα ὄρη, διέβη καὶ εἰς τὴν κελτικὴν τὴν νῦν γαλατίαν, καὶ διὰ δὴ τὴν χώραν ἐλθὼν ἦ ἔτι τὰ ἄλπια ὄρη, καὶ εὑρὼν δύσχρημνα ἰσχυρῶς, ἐπέβαινε καίπερ ὑπὸ τόλμης κακοπαθῶν τὴν μὲν ὕλην τέμνων τε, καὶ κατακαίων, τὴν δὲ φλόγα σβεννὺς ὕδατι, καὶ ὄξει, καὶ τὴν τέφραν τὴν δὲ ψαθυρὰν γινομένην, σφύραις σιδηραῖς θραύων, καὶ ὁδοποιῶν.

E *scribendum. Est enim* τῦ ψαφερῦ *exemplum.* ψαθερὸν, *tamen, &* ψαφερὸν *interdum est idem.*

Ψαίκαλον. τὸ ἀρνίον.

Ψαίρειν. τὸ ταχύνειν. ἔνθεν καὶ αἰψηρός.

Ψαιστά. ἄλφιτα ἐλαίῳ, καὶ οἴνῳ διαβρεχθέντα. ἅπερ ἐπιθυμοῦσιν τοῖς θεοῖς. ψαιστὰ δὲ καλεῖται, διὰ τῆς τῦ μύλου περιφορᾶς. ἢ πέμμα. ἢ εἶδος πλακοῦντος. καὶ ἐν ἐπιγράμματι.

Σοὶ τάδε πέμπω
F Ψαιστὰ, καὶ λιτῆς δῶρα θυηπολίης
καὶ αὖθις ἐν ἐπιγράμματι.
Καὶ ψαιστὸν ὀλίγον δραγμιαῖον πανιχρολίον.

καὶ ψαιστὸν, ἅπερ ἦν ἄλφιτα διὰ μύλης κατεψη-

Ψαφερόν. Infirmum. Leue. Malum. Friabile. Quod facilè frangitur. Appianus. Annibal, Dux Carthaginensium, superatis, *traiectisque* Pyrenæis montibus, transiuit etiam in Celticam, quæ nunc Gallia vocatur & per eam regionem iter fecit. Cùm autem ad Alpes venisset, eásque valde præruptas inuenisset, per illas tamen etiam ascendit, audacter ærumnas toleratus, syluam quidem cædens, & cremans, flammam verò extinguens aqua, & aceto, & huius cinerem redditum friabilem. *saxa sic cremata, & aceto conspersa* ferreis malleis frangens, & viam faciens, *copiosque peruias Alpes reddens. Pro* ψαθαρὰ, *fortasse* ψαφαρὰ

Ψαίκαλον. Agnus.

Ψαίρειν. Accelerare. Vnde etiam αἰψηρός. Celer. Citus. Velox.

Ψαιστά. Placentæ. Farinæ oleo, & vino rigatæ, & *maceratæ, vnde fiebant placentæ,* quas diis adolebant. ψαιστὰ verò vocantur à molæ circumfractione, *quòd triticum molâ circumfringatur, vt inde farina prosiliat.* Vel *ita vocantur* liba. Vel placentæ genus. Et in Epigrammate.

--Has tibi mitto
Placentulas, & tenuis dona sacrificij.

Et rursus in Epigrammate. Καὶ ψαιστὸν ὀλίγον.

Et placentarum exiguarum donarium perexiguum.

Et ψαιστὸν dixit. i. placentarum, quæ erant farinæ molâ confractæ, & *comminutæ.* κατεψημμένα. N. L. *fortasse*

ψαπ-ψιδία. quod à ψαπ-ψίω. ō Nam ſuprà dixit ἀπ-ψίσαι, quod à ἀπ-ψίω ō Et rurſus. Placentáſque pingues, & bene-leuatum, ac preciosum oleum. Illud verò μίσυρα. poſitum pro μίνυα, vel λιπαρά. pinguia.

τισμένα. καὶ αὖθις. ψαίστά τε πάνυ τα, καὶ ἐλαίῳ A σεμῶς ἐλαφρὸν. τὸ δὲ πάνυ τα, λιπαρά.

ψαίστρα. Spongiam habere calamorum abſterſoriam Cnidiorum. i. qua calamos Cnidios abſtergat. ψαίστρα ὡσὶ, metri cauſa præpoſitio poſt poſita, pro, ἀπ-ψαίστρα, ab ἀπ-ψάω. quod ab ἀπ-ψάω. ō abſtergo, deductum videtur, pro quo ſecundùm legitimam formationem dicendum eſſet ἀπ-ψάστρα.

ψαίστρα. ἀπὸ τοῦ γένους ἔχειν καλάμων ψαίστρᾳ ἀπὸ κνιδίων.

Ψ CVM E.

ΤΟ Ψ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

Ψέγω. Accuſatiuo. Vitupero. Reprehendo.

Ψιλὸν Rara. Raros habens-capillos. Glabra. Calua. Et ψιλὸς. Raros-capillos-habens. Glaber. Calnus.

Ψιγὰς Ros. *Gutta. Stilla. Stillicidium. Er. ad. Chil. 1. Cent. 3. col. 97. ad. 1. Minutula pluuia imbre comparit.* Antimachus ita vocabatur, Plecas i *Ros, vel, minutula pluuia. Hoc autem dicitur* in eos, qui ſputo abundant. Hic autē fuit carminum ſcriptor. *i. poeta.* Sic autem vocatus fuit, quòd inter colloquendum, familiares aſpergeret *ſputo.* Fuit autem etiam quidam Olympicus ita dictus. Putabatur autem Antimachus iſte decretum feciſſe, nullū de nomine in comœdis eſſe perſtringendum, & propterea multi de Poetis non accedebant, chorum accepturi, & multi eorum, qui choros agitabant, *& ſcenicas choreas exercebant,* eſuriebant. De iſto Antimacho dicit Ariſtophanes *in Acharnenſibus pag 305. Vide verſus, qui precedunt iſtos.*

Ψέγω αἰτιατικῇ.

Ψιδνὸν, ἀραιὸν. ἢ ψιδνός. ἀραιόθριξ. μανὸς ἀρός.

Ψιγάς. δρόσος. ἀντίμαχος, οὕτως ἐκαλεῖτο ψιγὰς. δθὶ σφῷ πτυλοεδῶν. οὗτος ὁ μελῶν ἐν ποιητὴς. οὕτω ὁ ἐκλήθη, διότι πρὸς τοὺς ὁμιλοῦντας ἐγκεχυμένος. ἦν δέ τις καὶ ὀλυμπικὸς, οὗτος καλούμενος. ἐδόκει ὁ ἀντίμαχος οὗτος ψήφισμα τεθεικέναι μὴ δεῖν κωμῳδεῖν ἐξ ὀνόματος, ᾗ διὰ τοῦτο πολλοὶ τῶν ποιητῶν οὐ προσῄεσαν λυμαίνεσθαι τὸν χορὸν, καὶ πολλοὶ τῶν χορεύοντων ἐπιθυμοῦντες. ὅθεν τοῦτο τῷ ἀντιμάχου φησὶν ἀριστοφάνης.

Ψιγὰς. *Quem adhuc vtinam videam* teuthide, piſce quem quidam vocant loliginem,

Indigentem, vel, cupidum teuthidis. *Hæc verò aſſata,*

Stridens, mari vicina, menſæ appoſita,

In-litus cadat. Deinde verò, quum-pa-Ratus-erit ille capere eam, *canis* ipſā

Correptā fugiat. Vel, vt Suid. Ipſam correptam deuoret.

Hoc quidem ipſi malum vnum imprecor.

Οὓς τ' ἐπιθυμῶ τευθίδος

Δεόμενον ἅδη ὀπτημένην

Σίζουσαν πάραλον δὴ τραπέζης πλησίον

Ὀκέλλοι κἄπειτα μὴ-

Λοιτὸς λαβεῖν αὐτὸ, κύων

Ἁρπάσας φεύγοι.

Τοῦτο μὲν αὐτῷ κακὸν ἔη.

N O T Æ.

Ψιγάς.] Ariſtoph. in Acharnenſibus. pag. 305. l. & Ψιγάδος. & Ψιγάδα.

Ἀντίμαχον τὸν ψιγάδος
Τὸν ξυγγραφῆ τῶν μελίαν τὸν ποιητήν.
Ὡς μὲν φιλῶ λέγω, κακῶς
Ἐξολέσειε ὁ Ζεύς.
Ὅτ' ἐμὲ τὸν πλήσιον
Λύπαις χρηζῶν, ἀπόλυσ' ἄδικα.
Ὅτ' ὀδὲ ἐγὼ τευθίδος
Διὰ δεῖπνον δ' ὀπτημένης
Σίζουσαν παρὰ θῖν' ἐπὶ πρατίζῃ κειμένην,
Ὀκέλλοι μήπω μὴ-
Λοιτος λαβεῖν αὐτὸ, κύων
Ἁρπάσας φεύγοι.
Τοῦτο μὲν αὐτῷ κακὸν ἔη. &c. &c.

Conſule Schol. annot. 5. & deinceps.

Ψεκτέος. Vituperandus. Reprehendendus. Reprehenſione dignus. Vt, *Oportet* bonos principes, *bonoſque magiſtratus*, magiſtratum-gerere, *vel, populis ſuis fidei* commiſſis imperare, ædificiis Aſſyriis, & ſumptuoſis publicis muneribus longum vale dicentes. Vituperandus enim *& reprehenſione dignus* eſt ille Princeps, qui venuſtis, ſplendidis, & ſuperbis ædificiis delectatur, & *qui propter immenſos ſumptus, quos in hæc facit, non ſolùm ſuum fiſcum: ſed etiam ſuorum populorum ærarium exhaurit, & hominum priuatorum fortunas abſumit.*

Ψεκτέος, οἰκοδομήμασι σεμνοῖς, καὶ δαπανηραῖς λειτουργίαις χαίρειν ἐάσαντας χρησοὺς ἄρχοντας ἄρχειν. ψεκτέος γὰρ ὁ ἄρχων, ὁ χαίρων οἰκοδομήμασιν ὑπερηφάνοις. F

Ψεκτέω.

A Ψελίφ. περιοχή. ὁ χειστὸς ἐν τῷ Ἰὼβ φησὶ τὸν δράκοντος. τουτέστι τὸν διάβολον. ψέλιον ἢ περισκελὶς τὸ χεῖλος ἀφανιεῖς τὸ ψέλλιον, κόσμος τῆς χειρός. καὶ ψελλιακὸς ἐν τῇ περὶ προνοίας. παρὸ καὶ δὴ θεσπέσιος τὴν τῶν ἱερῶν γραμμάτων συμβουλὴν ὥσπερ οὖν εἶδος δήπου ψέλιον τῷ βασιλεῖ τῷ αἰγυπτίων ἐκ τοῦ νόμου προσῆπτο, ἀπαστέλλων τῷ ἀδιαμάρτῳ.

Περιοχὴ. *Vel,* Λελίφ Periocha. *Armilla.* Christus in Iobo *dicit* de dracone, hoc est, diabolo, Armilla verò perforabis labrum ipsius. Ψέλιον autem, *est* manus ornamentum, *vel, brachiorum ornamentum, quod latinè dicitur armilla, torques, brachiale, quòd brachia, circa manus circundet, & ornet. Italicè, Braccialetto Gallicè, Bracelet.* Et Ælianus in *libro* de Prouidentia. Nihili faciens sacratũ literarum consilium. Quod igitur tanquam armilla Ægyptiorum Regi appẽsa erat ex lege *ipsum* à peccatis arcens. *N.L. Legendum videtur* ἀπαγόλλων, *vt ad* φέλλιον, *siue* ψέλλιον, *referatur.*

B Ψελλὸς, ἀσήμως, ἀπάρθρως λαλῶν. τραυλός.

Ψελλός. Obscurè. *Sine certa verum aliquarum significatione, &* inarticulatè loquens. Balbus.

Ψευδωνοί. σπόνδυλοι.

Ψευδωνοί. Spondyli *Vertebræ, quæ sunt in dorsi spina. Vide Lex. in* Σπόνδυλος. *Hesych.* Ψευδωνοί. σπόνδυλοι. *Sed vtraque vox de mendo videtur suspecta. Nisi fortè scribas* Ψευδινοί. *q.d. falsa vertebræ. Non vera vertebræ formatum erit, vt* ἀληθινοί. *veri vel vera.*

Ψευδάμαξυς. ὁ ψευδόπλουτος.

Ψευδάμαξυς. Falsò diues. Qui se diuitem falsò iactat. *Vide sequentem vocem.*

Ψευδατραφάξιος πλέα, αὐτὴ δὲ πλήρη ψευσμάτων. ἀτράφαξις ἡ εἶδος λαχάνου, ὃ ταχέως εἰς μέγεθος αὔξεται. ἐπεὶ οὖν ὁ κλέων ψευδῆ κῆ τῶν ἵππεων κατηγόρησε, καὶ ἡ βουλὴ πεισθεῖσα ἐδόκει, ψευδατραφάξιος πλέαν αὐτὴν τὴν βουλὴν γεγονέναι, διαβάλλων μὲν ὡς ψεύστην τὸν κλέωνα. τὴν δὲ βουλὴν καθαπτόμενος, ὡς τοῖς ψευδομένοις καὶ διαβάλλουσι πιθομένην δικαίως. καὶ ῥᾳδίως, ὥσπερ τὸ λάχανον αὔξεται.

Ψευδατραφάξιος πλέα. Sicenim scribitur apud Aristoph. in Equitibus pag. 225. v. 7. schol. annot. 7. vnde Suidas. Plena grandium mendaciorum. Ἀτράφαξις. Atriplex. Oleris genus, quod in magnitudinem celeriter augetur. i. quod citò crescit. Quoniam igitur Cleon Equites falsò criminatus fuerat, & ipse Senatus *falsis eius criminationibus* fidem adhibere videbatur, ideo *Allantopola* Senatum ψευδατραφάξιος πλέαν. i. grandium mendaciorum plenum esse dixit, Cleonem quidem, vt mẽdacem, *& calumniatorem, ita* carpens, ipsum verò Senatum perstringens, vt eum, qui mentientibus, & calumniantibus *hominibus* facilè crederet, & *tam* facilè

C *fidem illorum mendaciis, & calumniis adhiberet,* quàm *facilè* crescit hoc olus, *quod* ἀτράφαξις *vocatur.*

Ψευδεγγραφή. ὄνομα δίκης ὅτι. ἐὰν εἰσίωσιν οἱ γεγραμμένοι ὀφείλειν τῷ δημοσίῳ. ὡς κατεψευσμένου αὐτῶν τοῦ ἐγγράψαντος, ἐπὶ τῇ σανίδι ἐν ᾗ τὴν ἀφ' ἑστίας κειμένη, ὡς ἀδίκως ἐγγράψαντος ὀφείλειν τῷ δημοσίῳ.

Ψευδεγγραφή. Pseudengraphe. q.d. Falsa inscriptio. Vel falsa accusatio. Est nomen iudicij, in quod citati veniunt illi, qui accusati fuerunt, quòd ærario *pecuniæ summam aliquam* deberent. *Conqueruntur enim* de suo accusatore, quòd mentitus sit contra ipsos, *ipsosque falsò detulerit ad magistratum, & nomen ipsorum in-*

D *scripserit* in tabula, quæ est apud Deam *Mineruam, in eius ædis ærario reposita. Dicunt enim* se iniustè *in illa tabula* fuisse inscriptos, quasi *aliquid* ærario deberent.

Ψευδέγγραπτος δίκη. τῶν δημόσια ὀφειλόντων τὰ ὀνόματα ἀπογράφονται οἱ ταμίαι. καὶ ὅσα ἕκαστος ὀφείλει. καὶ οὖν μὴ ὀφείλοντι ἐγγράψῃ τις, ἢ ὀφείλοντα ἐλάττω ἐγγράψῃ, πλέον δὲ τοῦ ὀφειλήματος, οὗτος ψευδογραφῆς κρίνεται.

Ψευδεγγράπτου δίκη. Falsæ inscriptionis actio. Illorum, qui Reipub. ærario *aliquid,* debent, nomina describunt Quæstores, & quantum qui quisque debeat. Si quis igitur *aliquem*, qui nihil *ærario* debet, *in publicum debitorum tabulis* inscripserit, vel inscripserit quidem, vt *Reipub.* debentem: sed plus, quàm ferat eius debitum *i. plus, quàm debet,* iste in iudicium falsæ inscriptio-

E nis vocatur, *& falsæ inscriptionis actio aduersus eum, reo, iniuriam patienti, datur.*

Ψευδιπέδραν ξενοφῶν. ὡς ἦ ἐφοβοῦντο τὴν εἰς τραπεζοῦντα καταβασιν, πρανὴς γὰρ ἦν, ψευδιπέδραν ἐποιήσαντο.

Ψευδιπέδραν. Fallas insidias. Fictas insidias. Xenophon. Cùm autem metuerent descensum, *quo descendendum erat* Trapezuntem (erat enim pronus *declivis*) fictas insidias fecerunt. *i Hostem fictis insidiis aggressi sunt De expeditione Cyri lib. 5 pag. 348. E. & 349. A. Vide nostrum Græcolat. Xenoph Indicem.*

Ψευδῆ. ψευδῶς, καὶ δὴ ὀνόματος.

Ψευδῆ. Nomen plurale neutrum, *pro aduerbio* ψευδῶς. Falsa Pro, falsò. *Dicitur* & de nomine *n.g. quod significat falsa, vel ficta.*

Ψευδηγόρος. ψευδολόγος.

Ψευδηγόρος. Falsidicus. Falsiloquus. Mendax.

F Ψευδὴς ἐγγραφή. τοῦτο ὄνομα δίκης. ζητήσει δ' αὖ τις τίνι διαφέρει ψευδεγγραφῆ, βουλομένῳ

Ψευδὴς ἐγγραφή. Falsa inscriptio. Hoc *est* nomen iudicij, *vel actionis, quæ à iudice datur illi, qui conqueritur suum nomen ab aliquo relatum esse in tabulas eorum, qui Reipub. ærario aliquid debent, quasi & ipse ipsi aliquid debeat, cùm tamen is nihil prorsus debeat.* Quæret verò quis quomodo differat falsa inscriptio ab insidiis, *quas aliquis alicui struit apud Iudices, quum eius nomen sciens, & prudens in publicis tabulis inscribit, quasi Reipub. aliquid debeat. Hoc autem facit, vt eius bonis, & capiti struat insidias.*

Etenim Lycurgus hæc differre dicit. Fortasse autem falsæ quidem inscriptionis *aduersario litem* intendebant illi, qui nihil quidem *Reipub.* debebant. falsò tamen inscripti fuerant *in publicis tabulis, quasi Reipub. aliquid deberent.* Insidiarum verò *litem accusatoribus* intendebant *illi*, qui olim quidem *aliquid Reipub.* debuerant: sed *id ære erario iam* rettulerant, *& omnino per* soluerant, & tamen iterum per insidias *ab aduersario strutas* inscripti fuerant falsò *in publicis tabulis, quasi nondum erario satisfecissent.*

λάβοιεν. ἢ γὰρ διαφέροντα τίθησιν ὁ λυκοῦργος. τάχα οὖν ψευδεγγραπτῆς μὲν ἐλάγχανον, οἱ μὲν ὀφείλοντες μέν, ἀγγραφόντες δὲ ψευδῶς. βουλόμενος δ', οἱ πάλαι μὲν ὀφλισκάνοντες, ὑπενδόντες δὲ τινὰ καιρὸν κατ' ἐπιβουλὴν ψευδῶς ἐγγραφέντες. A

Ψευδοκλητία.q.d. Falsa-vocatio. Nomen est iudicij, in quod ingrediuntur ij, qui *in publicis tabulis* inscripti fuerunt, quòd *aliquid* ærario debeant. *Tunc autem hac actio datur illis, qui se circumuentos dicunt,* quum aliquos accusant, quòd apparitores contra se falsò præpararint, *& subornarint, vt Magistratui falsò renunciarent, aliquos à se vocatos in ius, quos tamen non vocarint, vt* mulctam vadimonij desertí causa debitam *persolnant.* Sic Iſæus *hoc nomen accipiendum* dicit.

Ψευδοκλητία ἔστιν δίκης ὄνομα. ἐν ᾗ εἰσίασιν οἱ γεγραμμένοι ὀφείλειν τῷ δημοσίῳ. εἰσάγεται δὲ αὕτη τοῖς ψευδῶς κατασκευάσασι πολίτας καθ' ἑαυτοῦ. ὡς τὸν δίκλω ἀφ' ἧς ὤφλον. ὡς ἰσαῖός φησι. B

Ψευδόμαντις.

Ψευδόμαρτυς, αἰτιατικῇ.

Ψευδομυθία ψευδολογία.

Ψευδόπτωμα.ἀσεσφαλισμένος. οἱ δέ που πόσσον εἰς τὸν ὦμον, ἐν μάχῃ τινὶ τῶν ἀπεψήσατ' αὐ, ἕξει τὸ μὴ φαίνεσθαι, πεπτωκότα. τὸ δὲ εἶδος τῆς παλαίσματος ψευδόπτωμα καλοῦσιν. ὃ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν. ὅτι εἰ καὶ οἱ πρόγονοι ἡττήθησαν, ὅμως ὕστερον ἀνεκαλοῦντο. καὶ τοὺς νενικηκότας ἠττᾶσθαι ἐν δευτέρῳ, πολλὰ ἐστὶ πρότερα νίκης οὐδὲν ἧττον. C

Ψευδόμενος. Falsi-ignes. Faliæ-pyræ. Stratagema *quoddam est.* Quod *hostes ducere* faciunt quum nocte *vna in loco multos ignes* accendunt. ad hostium terrorem, *vt hostes, tot ignibus conspectis, maximas copias esse credant, ac ita vehementer terreantur. Er. ad Chil. 3. Cent. 4. col. 701. ad 38.* ψεύστυρα.

Ψευδόπυρα. στρατήγημα. ἔστιν ἅπερ ποιοῦσι δήποτε τοὺς καίοντες πυρὰ πολλὰ πρὸς κατάπληξιν τῶν πολεμίων. D

Ψευδοσελήνη.q.d. *Falsa-Luna.* Pro, *Quæ non verum, clarúmque lumen ministrat orbi terrarum.* Obscura. Luna.

Ψευδοσελήνη. οὐ ἀληθινὴ σελήνη.

Ψεῦδος. Mendacium *est* humana felicitas. Et Dauid. Ego dixi in mea ecstasi. *in animi mei raptu, quum ex pectore quodammodo meus animus in admirationem, ac stuporem est abreptus, tunc ego dixi,* Omnis homo mendax *ψεύστης.*

Ψεῦδος, ἡ αὐθρώπινη εὐημερία. καὶ ὁ Δαβὶδ. ἐγὼ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου. πᾶς ἄνθρωπος ψεύστης.

Ψευδώνυμοι. Falsò-nominati. Falsum-nomen habentes. Suum-nomen-mentientes. Falsiloqui.

Ψευδώνυμοι. διεψευσμένοι τῷ ὀνόματι. ψευδολόγοι. E

Ψευδόμενος. Deceptum. Vt Illum autem ab homine deceptore deceptum, *dixit non* mansisse inutilem *ad-pugnam-committendam, nec à pugna manum abstinuisse.* Illi enim & consilia, & verba omnigena *erant. i. varia & consilia, & verba vtebatur, vt* bellum superaret. *i. ex bello victor euaderet, vel, ex bello victoriam reportaret.* Et ψευδῶν. Genitiuo. Decipi. Falli. Fraudari. Frustrari.

Ψευδόμενος. ἀπατηθέντα. ψευδόμενος ὁ αὐτὸν ὑπ' ἀνδρὸς ἀπατεῶνος, μὴ μένειν λέγει μαχεσόμενον. ἐκείνου δὲ βουλαί τε, καὶ λόγοι παντοῖοι, ὅπως ὁ πολέμιος ἡττήσεται. ἢ ψευδόμενον, ἡμᾶς.

Ψεῦσον. Decipe. Falle. Franda. Frustra. Familiaris *est loquendi* figura. Menander. *Sed hoc aliud loquendi genus Atticis familiare, videtur esse.* Sciſquid ſis facturus? *Aristoph. in Auibus pag. 57. v. 20.* Ἴδ' ἃ δράσω, & *pag. 371. v. 16.* Ἴδ' καὶ ἃ δράσω, Ilicet. Soph. in Oed. Tyr. *pag. 175. v. 1.* Ὦ Ἴδ' ὡς πάσσω. Ibi ſcholiaſtes ait hoc poſitum pro πάσεσθαι ſiue *Atticiſmum esse tradit.* Et Sophocles. Ne falle, ô Iupiter, aduentantem, & nobis affulgentem ſpem. Pro, *Ne ſpe concepta nos frustra.*

Ψεῦσον, σαυτὸν θὲς τὸ χεῖρον. μέτασος. οἷδ' ὅ ποίησον. καὶ ὁ σοφοκλῆς. καὶ ψεῦσον αὖ ζεὺ σ' ἐλπίδος ἃς. F

Ψεφλός, σκοτεινός, οὐκ ἐπιφανής. ψέφος γάρ, τὸ σκότος. ἢν δέ καὶ ὁ ἀὴρ ψεφώδης.

A Ψίσαι. στῖσαι. ψωμίσαι.

Ψώσαι. Alere. Nutrire. Pascere. *Propriè tamen est cibo minutatim concisò pascere. Vel minutis cibi frustis alere, quemadmodum nutrices faciunt, quæ mansum in os puerorum inserunt.*

ΤΟ Ψ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η.

Ψ. CVM H.

Ψήγματα. μικρὰ κομμάτια. Ψηκιδίων, κονιορτός.

Ψήγματα. Ramenta. Parua segmenta. Micæ. Ψυλλόν. Pulvis-excitatus. Pulvis.

Ψήκτρα. Strigil. Strigilis. Siue, strigilis, is. Instrumẽtum *ferreum, & dentatum*, quo radimus, *stringimus, abstergimus, & polimus* equos. In epigrammate.

Et sectum Strigilis ramentum ferro-ligatum.

N.L. *Fortasse sic vocat ligneam, vel eburneam strigilem, quæ dentes ferra sectos, & ferro ligatos habebat. Quare κνῆσμα strigmatum lib. 6. pag. 412. epigr. 5.*

Καὶ ψήκτρην ἵππων ἐρυσίτεριχα, τλιὺ τ' ὀδὴ γώτων

Et strigilem equorum trahentem-pilos, & supra terga

Μάστιγα, ῥοίζου μητέρα θαρσαλέου.

Scuticam, strepitus matrem audacem.

Καὶ, ψήκτρου ἀκιτὸν ἀπέωσιν ὁ ψηκτὴρ, κὴ λυτὸς λέγεται.

Et, Strigilem acitin repulit abstersor, & grauis dicitur.

N.L. *Vide quæ notauimus in voce φάσγανον pag. 739. col. 1.*

B Καὶ ψήκτρης ἵππων τε κνῆσμα σιδηρόδετον. καὶ αὖθις.

gunatè dens dicetur, ἀπὸ τοῦ κνῶ, rado, abstergo, polio, quòd equisoni dentes strigilis hunc vsum præstent. Et rursus Epigrammatum lib. 6. pag. 412. epigr. 5.

Ψηλαφίζω. Pro, ψηλαφῶ. Palpat. Tractat. Attrectat. contrectat. Manu tentat, & explorat. Sic Anaxilas. Et ψηλαφᾶ. Accusatiuo. Palpo. Tracto. Attrecto. Contrecto. Manu tento, & exploro. *Aristoph. in Pace. pag. 459. v. 28.* Ἐψηλαφῶμεν ἐν σκότῳ τὰ πράγματα. *Palpabamus in tenebris res. i. Res vt in tenebris manu tentabamus, & explorabamus. Hoc autem de iis dicitur, qui res obscuris vestigant coniecturis. Er. ad Chil. 1. Cent. 7. col. 776. ad. 59. Palpari in tenebris.*

Ψηλαφίζω. καὶ ἐπὶ τῆς ψηλαφᾶ. οὕτως ἀναξίλας. καὶ ψηλαφῶ, αἰτιατικῇ.

Ψῆλαι. αἱ ἐπὶ τῆς φάλαι. καὶ τροχιλοί.

Ψῆλαι. Cecinisse. *Dictum Attucè*, pro *communi* ψᾶλαι, per mutationem, *a in ε verso quod est aor. 1. act. infinit. à* ψάλλω. *Psallo. Canto. Vide suprà.*

Ψήλακες, τοὺς ἀλεκτρυόνων οἱ νοθαγρίαι.

Ψήλακες. *Hesych.* ψηλαφητὰ τέκνα ψάλακες, τοὺς ἀλεκτρυόνων οἱ νοθαγόνται. Pselecos, vel pselices *dicuntur gallinaceorum gallorum nothi-pulli, siue nothi-fœtus.*

D Ψιῶνας. τοὺς ἰχθύας.

Ψιῶνας. Psenas. Pisces *quosdam ita quidam vocant.*

Ψιῶν. κυνώπια, τὰ ἐν τοῖς ὀλυνθοις γινόμενα. εἴ τινες καὶ τὴν ὀλυνθον ἔφαγον τῶν ἀγρίων ταῖς τυκαῖς, πταίρουσι τὰ σύκα. καὶ ὑπψωσμένη ἀπὸ τούτου, ἡ ἐγκύων.

Ψιῶν. Culices. Parui-culices, qui nascũtur in grossis. i. *in immaturis ficubus, vel, vermiculi quidam in grossis nati, qui propterea culices ficarij vocantur*, qui etiam, quum grossi circa ficus-arbores suspenduntur, ipsas ficus maturant. i. *ad-maturitatem-perducunt.* Hinc autem *dicta translatione, mulier* ὑπψωσμένη *dicitur, quam vir iniuit, & quæ est grauida. Vide* ψιῶζω *in Lex.*

Ψιωίζω. καὶ παροιμία. οὐδὲ κομήτης, ὅς τις οὐ ψιωίζεται. ὃς τις οὐ. τὸ γὰρ ἀκροτελεύτιον, αὐτὸς σὺ πρός; ἔτ' ἐγὼ τὸ τριμέτρου συνάρμοσον. οὐ γὰρ ἔγωγε φεύξομαι τὸ δεινὸν ἐκεῖνο πρόσωπον, καὶ ὄνομα.

Ψιωίζω. Rado. Polio. Caprifico. *Et per translationem à caprificatione ductam, quæ fit per culices ficarios, qui ex grossis euolantes, in ficus ingrediuntur, vt eas maturent, fumitur pro Iuco, quod ad res venereas refertur interdum. Vnde & prouerbium mansit*, Nullus comatus *est*, qui non ineatur. ὃς τις οὐ. Hoc autem acrotcleutium. i. *hunc versus extremi finem tu ipse ad vocem trimetri accommoda. Haud enim ego saltem illam atrocem, ac horrendam, & abominandam rem, & nomen eius dicam.*

F

Ψιλός. ὁ φαλακρός.

Ψιλός. Caluus.

Ψιλίζω. ξύσω. σοβῆσαι.

Ψιλίζω. Rasisse. Abegisse.

Ψῆρας. ψαρούς. ὄρνια. ὄμματος.

Ψῆρας. Sturnos. Aues, *quas Itali vocant sternelli. Galli, Estourneaux.* Homerus *Iliad. Π. pag. 607. v. 28.*

Κολοιούς τε, ψῆρας τε.

--Graculósque, sturnósque.

καὶ αὖθις.

Et rursus *Epigram. lib. 5. pag. 240. epigr. 177.*

F Ὅσσον ἐγὼ καὶ ψῆρα, καὶ ἁρπάκτυραν ἐρύκων

Σπέρματος ὑψιτενῆ βιστωνίδα γῆραον.

Ille ego, qui prius & sturnum, & rapacem arcebam à

Semine alteuolantem Bistoniam gruem.

Homerus Iliad P. 667. v. 11. Ψαρὸν, *pro* ψηρὸν, *dixit.* Τῶν δ' ὅτε ψαρῶν νέφος ἔρχεται, ἠὲ κολοιῶν. *Horum autem vt sturnorum nubes venit, & graculorum.*

Ψηρόν. Ξηρόν.

Ψηρόν. Aridum. Siccum.

Ψηρὸς. Ψῆρος ἰχθύων.

Ψηρία. Pselia. Genus piscium. *Vide Lex. Gracolat. in* ψῆρα.

Ψῆττα. Pfetta. Latorum piſcium quidam *ita vocantur.* Quidam Bugloſſum *vocant.i. Linguiacam, ſive Solæam.* Quibuſdam autem videtur *hoc piſcium genus ex* duabus pellibus conſtare, *ſi ſpectes eius externam ſpeciē.* In medio verò *corpore* diuiſum eſt, vt veſpæ, *quæ media corporis partes adeò graciles, & tenues, & anguſtas habent, vt ſuperiores ab inferioribus diuiſas habere videantur.* Vel, eſt auis, quæ veſparum inſtar, in medio *corpore* eſt ſecta, *qua medium corpus ſectum, atque diuiſum videtur habere, quemadmodum veſpæ. Ariſtophan. in Lyſiſtrata. pag.* 543. v. 38. *& 39. vbi legendum, vt apud Suidam, quòd hæc lectio ſit melior, quàm illa.*

Ψῆττα. τῷ πλατεῖαν τὶς ἰχθύων. ἄλλοι βούγλωσσον. ἀπεῖ Ν τισιν εἰς δύο συγχεῖσθαι διαμένων τὴν ἰδίαν. διήρηται ἢ κῦ. τὸ μέσον, ὡς αἱ σφῆκες. ἢ ὀρνίθ ὃς τετμημένον κῦ τὸ μέσον, ὡς αἱ σφῆκες. A

Ego verò vel tanquam pſettam puto me facilè, *pacis impetrandæ causâ,*

Ἐγὼ δέ γ' ἂν καὶ ὑπὲρ ψῆτταν δοκῶ

Daturam eſſe meum corpus à me ipſa *reſectum dimidium,*

δοιῶν αὖ ἑαυτῆς παρταμεῖσθαι θ' ἥμισυ. B

vt pſetta corpus in medio ſectum referat. Vide pag. 544. *v.* 9. *&* 10. *vbi quædam eſt huius loci dilucidior explicatio.* περὶ τῆς ψήττης *apud Athenæum ſub finem lib.* 7. *pag.* 164 *pluribus agitur.*

Pro. Quamuis accideret, vt dimidium mei *corporis* ſecaretur, *tamen pacis adipiſcendæ cauſa tantum dolorem alacriter tolerare* volo.

αὐτὴ τῆς κἀν συμβῇ τέμνεσθαί μου τὸ ἥμισυ, βούλομαι.

Ψηφίδες. Calculi. Lapilli.

Ψηφίδες. ψῆφοι.

Ψηφίσματα. Decreta. Sententiæ, quæ *populo, vel Principibus, & Magiſtratibus* placent, *& quæ ſuffragiis eorum confirmantur. Et* ψηφίζειν, *&* ψηφίζεσθαι. *Decernere, ſuffragii latis aliquid conſtituere, vel ſtatuere. Et* ἐπιψηφίζειν. *ſuo ſuffragio addito ratum facere, comprobare, confirmare, ſciſcere, decernere. Vt,* Hæc autem *omnibus* ſimul placuerunt, ſi Romanorum Rex hoc decretum ſuo ſuffragio comprobaret, Pro, *ſi decretum iſtud ipſi Romanorum Regi placeret, eóque contentus eſſet, & hoc ipſum addito ſuo ſuffragio confirmaret.*

Ψηφίσματα. ἀποφάσεις, δόγματα, ἃ ὁ δῆμος ἢ οἱ ἄρχοντες ἐκύρουν. καὶ ἐπεκυροῦντο ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῶν Ῥωμαίων. ψηφίζεσθαι, τὸ ἀποφαίνεσθαι, καὶ ἐπιψηφίζεσθαι, τὸ ἐπιβεβαιοῦν τὴν ἀπόφασιν. C

Ψηφολόγοι. q. d. Calculilegi. Calculorum collectores. Sunt *autem illi,* qui calculis ludunt, *q. d. Calculoluſores.* Pſephologici verò, *ſunt homines, qui calculo egregiè, & callidè ludere nouerunt, & qui propter ſiſam ſibi ludi peritiam, & aſtutiam, in alia quoque rebus alios aſtute fallunt, generaliter verò ſic vocantur,* qui fallunt & decipiũt *aliquos,* quemadmodum pſephologi *ſpectantium, aut ſimul ludentium* oculos fallunt ipſa celeritate tranſpoſitionis calculorum, quum *calculos* corripiunt. *eorúmque ſedem mutant, & eos aliò transferunt, tanta celeritate, tantáque manus dexteritate, vt nullus eorum, qui eos ludentes ſpectant, aut eorum, qui cum ipſis ludunt, fallaciam, & fraudem ipſorum obſeruare ſat citò poſſit. Vide Lex. in* ψηφολόγος, *&* ψηφολόγοι, *&* ψηφοπαίκται.

Ψηφολόγοι, καὶ φενακίδα πεπλεγμένοι, οἳ δηλῶσι τὴν ψήφων ἀπάτας. D

Ψηφολόγοι. Pſephologi *dicuntur* etiam, qui curã gerunt faliciæ, quæ fit per calculos, *eo modo, quem ſupra vides à nobis accuratè deſcriptum. Pro,* Pſephologi quoque *dicuntur, qui magno ſtudio calculis aliquos fallere conantur.*

Ψῆφος, κρίσις, ἀπόφασις. ἀγκλαλία. λόγος. καὶ ἀψήφιστον, ἡ κατέχων τὸ ἀψήφιστον τὸ γεγραμμένον, ὅτι τελεῖ πᾶσαν τὴν γραφήν. καὶ αὖθις. οὐ γὰρ ἔστιν δύναμις, οὐδὲ ἂν ἑπτάκις σὺ ψηφίσῃ. οἱ γὰρ γέροντες ἀεὶ ἐψηφίζοντο τί φρονιμώτερον, καὶ τί μή. E

Ψῆφος. Calculus. Suffragium. Iudicium. Sententia, *quam quis pronuntiat.* Colloquium. Oratio. Et ἄψηφον *hoc dicimus, quod ſignificat id, quod nullo ſuffragio decretum eſt, neque confirmatum. Vt,* Qui retinet in animo illam *primam, rectámque naturæ legem, diuinitus inſitam, nullis ſcriptis mandatam, & ab hominibus* nullo ſuffragio confirmatam, *& qui diligenter eam obſeruat, is* omnem *ſacram* ſcripturam perficit. N. L. Et rurſus. Haud enim erit potentia, *vires meæ ſuppetent,* neque ſi ſepties *hoc ita* decreueris. Seniores enim, *& populi principes* ſemper decernebant quid agendum *eſſet,* & quid non *agendum.*

Ψῆφος. ψῆφον κολοῦμεν, λίθον ἢ τὸ τοῦ δακτυλίου. καὶ τὸ χρημάτων ἀριθμόν. F

Ψῆφος. Calculum vocamus *etiam* lapillum in annulo *incluſum,* & ipſum pecuniarum numerum. *Hoc eſt, ipſam numerandæ rationem, quam vulgus computum vocat.*

Ψῆφος μέλαινα. Calculus niger, *erat ille,* qui *reum* cõdemnabat. Albus verò, qui abſolubat, *i. qui reum pronuntiabat eſſe innocentem, ac ideo vt innocentem abſolueret.* Pilides. Calculi nigri pronuntiauit iudicium.

Ψῆφος μέλαινα, ἡ καταδικάζουσα. λευκὴ δέ, ἡ διαφεύγουσα. πείθης. ψήφου μελαίνης ἐξήνεγκεν κρίσιν.

Ψηφοφορία. Suffragiorum latio. Suffragium. Multorum ſuffragium, & *rerum aliquarum* receptio, *comprobatio, quæ fit latis ſuffragiis. Decretum verò, quod per ſuffragia lata factum eſt, vocatur* ψήφισμα. *V't in illo ſenatus,*

Ψηφοφορία. ἡ πολλῶν ψῆφος, & διαδοχή.

– Non

--Οὐχὶ καὶ

Facientis finem decretorum ſcribendorum, *prius quam* per *eius*

Πεύσεσθε τῶν ψηφισμάτων πρὶν αὖ τοῦ σπάλεως

Vocem-

A Λαβὼν ὑμᾶς τις ἐπτραχηλίσῃ θέλων.

Vos corripiens aliquis de rupe præcipitet, vobisque *ceruicem frangat*, vos egregiè *tundens*.

Ψήχειν, καταμάσσειν. τρίβειν. ξύειν. οἱ δὲ μαγειρικοὶ ὀδοντικὰ τοὺς ἵππους ἔψηχον. οἱ δὲ, λέσχας, οἱ δὲ, ξίφη ὠκόνων. καὶ ἐπὶ ὀδηγήματι.

Ψήχειν. Abstergere. Defricare. Terere. Radere. *Stringere, distringere, tergere, defricando, vel radendo, sordes detergere, polire.* Vt, Mauritij verò confestim equos distringebant, alij verò, lances, alij, gladios acuebant. Et in epigrammate

Ψήχω καὶ πέτρῃ ὁ πολὺς χρόνος, οὐδὲ σιδήρου
Φείδεται, ἀλλὰ μιῇ σαίτ' ὀλίκει δρεπάνῃ.

Terit, comminuit *& petram longum tempus, neque ferro*
Parcit: sed vnâ omnia perdit falce.

Ψήχομαι, τὸν δικαστήν.

B

Ψύχων etiam, demulcere, delinire. Euripides in Helena pag. 391. ex Commelini typis. v. 1583. Μετίλιος ψήχων δέρμα. Melanem demulcens tauri ceruicem. Pro eodem dicitur & ψήχομαι. Hesych. Ψήχομαι τὸν δικαστήν. Demulceo Iudicem.

Ψηχρόν. τὸν λεπτόν.

Ψηχραί. Tenuem.

ΤΟ Ψ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

Ψ. CVM I.

Ψιάχαρά.

Ψιάδες. ῥανίδες. σταγόνες, ψεκάδες.

Ψιαθίον. καὶ ὑπόῤῥημα. ψιαθικόν.

Ψιάδες. Guttæ. Stillæ. Stillicidia. Rores.

Ψιαθίον. *Vel (vt alij)* ψιάδιον. Parua-stores. Storeola. Tegeticula. Et aduerbium ψιαθικῶς. Storearum-instar. *Vide Lex. in* ψιμυθίον.

C Ψιάθου. θηλυκόν. λέγεται δὲ παρ' Ἀριστοφάνει καὶ ἀρσενικῶς, τοὺς ψιάθους.

Ψιάθου. Storeæ. Tegetis. *Interdum est nomen* fœmineum. *Vt apud Aristophanem in Ranis p.* 153. *v.* 19. τὰς ψιάθους λαβών. *storeis assumptis.* Dicitur autem apud Aristophanem etiam masculeo-genere, τοὺ ψιάθους. *In eodem loco Schol annot.* 10. *vnde Suid.*

Ψίδωνες, διάβολοι. ψίθυροι.

Ψίδωνες. Calumniatores. Susurrones. *Calumniatores, qui suis susurris calumnias passim spargunt.*

Ψίνητα, μακάριον.

Ψιθομύρη κλαίουσα.

Ψίνητα. Beatum. *Et* ψίσσον. *Fortunata. Beata. Hesych.*

Ψιθομύρη. *Al.* ψιζομύρη, *vt Hesych.* Flens. *Plorans. Demissa voce flens.*

Ψῖναι. ψέξαι.

Ψῖναι. *Atticus infinit. aor.* 1. *act. pro comm.* ψιᾶναι, *quod à* ψιάνω. *Vitupero.* Vituperasse.

D Ψιθυρίζει. αἰτιατικῇ. πρέμα εἰς τὸ οὖς διαλέγεται. διαβάλλει. καὶ ἀφροδίτης ψιθύρου ἱερὸν. πνέοντος αὔρας μαλακοῦ, καὶ πρέμα διὰ τῶν φύλλων εἰσιόντος, ὥσπερ φορτικαλεῖ τὰ δένδρα. ὅπερ ψιθυρίζειν λέγομεν. καὶ θεόκριτος. ἁδύ τι τὸ ψιθύρισμα, καὶ ἀπίτυος αἰπόλε τοῦτο. καὶ λόγος ψιθυρός, ὁ διάβολος. σοφοκλῆς. τοιούσδε λόγους ψιθύρους πλάσας.

Ψιθυρίζει. Susurrat. Susurrans dicit. Accusatiuo. Demissa voce in aurem differit, *ad aurem varijs de rebus verba facit.* Calumniatur. Et Veneris susurratricis templum *erat. Apud Aristoph. in Nubibus pag.* 110. *v.* 7. στωικὰ ψιθυρίζειν. *Schol. annot.* 6. *&* 7. ψιθυρίζει verò dixit, *vel, vt alij scribunt,* ψιθυρίζει, *quod idem valet, ac* vento leni spirante, *&* per *arboris* folia leuiter intrante, arbores quodammodo colloquuntur, quod ψιθυρίζειν, i. susurrare, dicitur. Et Theocritus *Idyll.* 1. *v.* 1. Suauis quidam *est* ille susurrus, *&* pinus, caprarie, illa. Et λόγος ψίθυρος. Q. d. sermo susurratorius. Id est, oratio calumniatoria, *vel calumniatrix. Oratio calumnia plena, vel calumniosa,* Sophocles *in Aiace pag.* 10. *v.* 5. Tales rumores calumniosos fingens.

E Ψιθυρισοῦ ἑρμοῦ, καὶ ἔρωτος, καὶ ἀφροδίτης, ἃ πρῶτος ἐποίησεν, ὡς φησι ζώπυρος, θησεὺς, ἐπειδὴ φαίδρα, ὡς φασιν, ἐψιθύριζε θησεῖ κατὰ ἱππολύτου διαβάλλουσα αὐτόν. οἱ δὲ, ἀνθρωποπωλικὸν φασι ψιθυρισὴν, ὅθεν τὸ, ἀνθρώποις ἐκεῖ συνιοῦσι τὰ ἀπόῤῥητα συντίθεσθαι καὶ ψιθυρίζειν ἀλλήλοις, ὅθι ἂν βούλεται. ψιθυρισμὸς δὲ, ἡ παροῦσα κακολογία ὅθεν καὶ τὸ ἀποστόλῳ.

Ψιθυρισοῦ. *&c.* Susurronis Mercurij, *&* Amoris, *&* Veneris *susurratricis templa fuerunt olim Athenis,* quæ primus fecit (vt ait Zopyrus) Theseus, postquâ Phædra (vt aiunt) in auribus Thesei susurrauit aduersus Hippolytum, eum calumnians. Alij verò *Mercurium, & Amorem* susurronem humaniùs appellant, *& huius appellationis causam afferunt. Dicunt enim hoc epitheton his Diis fuisse tributum,* quòd homines illic, *in ipsorum templo* conuenientes, arcana componerent, *conferrent, & exponerent, &* inter-se susurrarunt, *& colloquerentur* de *rebus iis, de* quibus *quisque loqui* vellet. *Vel,* βούλεται. *vellent.* ψιθυρισμὸς verò *dicitur* apud Apostolum, *Epist.* 2. *ad Cor. cap.* 12. *v.* 20. præsentium vituperatio, *&* maledicentia, *quæ præsentes carpuntur & vituperantur.*

F Ψιθυρισὴς ἑρμοῦ. ὃν τίς ἀθηναίων ἑρμῆν οὕτω καλοῦσιν. ἐπεμνήσθη δὲ ἀθήνησι καὶ ψίθυρος ἀφροδίτης, καὶ ἑρμῆς ψίθυρος.

Ψιθυρισὴς ἑρμῆς. Susurrator Mercurius. Mercurius quidam erat Athenis ita dictus. Athenis autem colebatur etiam Venus susurratrix, & Mercurius susurrator.

Ψιλεὶ, ἐπ' ἄκρου χοροῦ ἰσάμβικος. ὅθεν καὶ

Ψιλεί. In summo Choro, *vel, in summo Chori loco*

ſtans,& conſiſtens. Vnde etiam apud Alcmanem ψιλὰ λέλακες *illa dicitur,quæ in ſummo chori loco ſtare,& conſiſtere amat.*

Ψιλοπάπιδας. Nudos,& non villoſos: *at villo carentes,& elegantiores tapetes ita vocant.*

Ψιλοκόρης.ψιλοπώγων,& ψιλεύρης. Caluus. *Qui tempora,capútque pilo nudatum habet.*

Ψιλον. Nudum. *Sumitur* & pro, Deſertum *ab aliquo, & cum genitiuo ponitur. Nudatum. Vt,* Illæ verò feræ Indiæ nudatæ, *vel, ab Indo deſertæ,* poſtea captæ fuerunt. *Elephantes intelligere videtur.*

Ψιλὸς. Pilus. *q d Nudus, ſi cum graui armatura militibus conferatur.* Veles. *Velitis. Leuis armaturæ miles Velitum autem* Acies eſt ignauiſſima, quæ ante nudorum, & inermium exercitũ *ponitur,& hoſtibus* obiicitur. Hæc prima cædetur, ſi tumultus oriatur. *Ariſtoph.in Theſmophor.pag.* 5.7.*v.*24. *Mneſilochum,qui depilabatur,pilíſque nudabatur,vt mulier eſſe videretur, hac de re conquerentem introducit,* O me miſerum! Nudus *igitur* iterum militabo. Hoc autem *ideo* dixit, quia depilatus fuerat *pilíſque nudatus.* Eunapius verò dicit ψιλὸν nudũ, & quaſi leuem *velitem,& leuis armaturæ militem.* Romani verò tales acies, *& militum ordines* vocant auxilia. Sic autem auxilij celeritatem, & ad vſus *militares* agilitatem *& motus facilitatem ad res peragendas* appellant. *Vel. Huiuſmodi milites Auxilia vocant, ob expeditum vſum,& opũ ferendæ celeritatem.* Et tragœdia. *Sophocles in Philoctete.pag.*417.*v.*7. & 8.

-- Denuò, rurſus iterum
Ingredior ad te nudus, non habens alimentum,
quo viuam.

Dicitur & ψιλὰ nuda, pro, debilis, *& infirma.*

Ψιλοὶ. Nudi. Non armati quidem: ſed tẽpore pugnæ, quouis obuio *telo,* vel lapide, vel ligno, vel alio aliquo inſtrumento *aduerſus hoſtem* vtentes. Vel ſagittarij, *funditores, iaculatores, qui ſagittas arcu, lapides funda, mano iacula iaculantur in hoſtes. Ita velites, & leuis armaturæ milites ſæpe vocantur,* quòd leui armatura vtantur.

Ψιλωθρον. Pilothrum. *q.d Depilatorium.* Medicamentum, *vel, vnguentum,* quod ad pilorum euulſionem paratur, quo pili euelluntur.

Ψίμαρον. Tranquillum. Serenum. Tepidum.

Ψιμύθιον. Ceruſa, *qua mulieres faciem fucant, vt fortioſiores videantur. Sed hic fucatus color, eſt* meretricius color.

Ψιὰδες. Plinades. Apud Theophraſtum *ita vocantur* ῥᾳδιὰς ἄμπελοι, *vel, vt Heſych* ἰσχὰς ἄμπελοι. q d. fluxæ, vel fluentes vites. *i. Deciduæ vites, quarum racemus adhuc tenellus deſinit, decidit, deperit.* Quidam *ita vocant* ex arbore deciduas oliuas. *Al.cod.habet* δρυπίτας, *vel (vt alij)* δρυπετεῖς. *In arbore matureſcentes.*

Ψιάζει. Fructus imbecilli defluunt, *decidunt pereũt. Dicitur hoc de plantis, arboribus, & vitibus, quarum fructus adhuc tenelli decidunt, & pereunt. Vnde* ψιὰδες. *de quibus antè. Dicitur & de planta, quarum* folia fluunt, *cadunt, & pereunt.*

Ψιὼθιον. Vile. Vitioſum. Malum.

Ψίξ. ψιχὸς. *i. Sicenim* declinatur. Mica. Micæ.

Ψίω. Cibum præmantium infero in os *infantis, vel alius. Cibo præmanſo nutrio. Panis, aut alius cibi fruſtula in os infero.* Et ψιῶν. Cibo præmanto nutrire. Vel, exiguis cibi fruſtis in os inſertis alere. Et ψιᾶσθαι. Exiguis cibi fruſtis in os inſertis alantur. ψιῶν enim *ſignificat* per micas alere. *Micis nutrire. Sed* τρεφῶν, *pro* τροφῶν, *legendum, vt reſpondeat præcedentibus* ψιᾶσθαι, *&* ψιωθῶν. *Alij cod.malè* τρεφῶν. *i. Micis alantur. Vide* ψιχὸν in Lex. Et ψιχὸς *deiectum à* ψάω *quod idem ſignificat. Sed fortaſſe* ψιχὸς *ſcribendum, quod ab alijs etiam agnoſcitur.*

Ψίττακος. Pittacia. Mulieboris calceamenti genus.

Ψιττακὸς. Pittacus. Nomen auis. Volucres, quæ ſimilem *humanæ* linguam habent, & narium formam,

ψιλόψαλος ὁ ἀλπιμῶν, ἢ φιλοῦσαι ἀκρα χορεῦσαι. A

Ψιλοδιπόδας, ταὶς ψιλαὶς, καὶ μὴ μαλλωταῖς διπόδας λέγουσι.

Ψιλοκόρης. φαλακρός.

Ψιλὸν, γυμνὸν, καὶ αὐτὸ τὸ ἔρημον. τὰ δὲ ἐπὶ Ἰνδίᾳ ὕστερον ἁλῶ ψιλὰ τῇ Ἰνδῶν.

Ψιλὸς, ταῖς ὄζαις ἀσθενέστατον. ἢ τις προβάλλεται ἵνα προσφέρῃ τῷ στρατοπέδῳ τῇ γυμνῇ, καὶ ἀόπλῳ. καὶ ἐπὶ τὰ ἐσχατα ῥίπτεται, ἐπεὶ ὁπόταν αὐτὰ ἐκτείνωσι. εἶτα καπόδ αἴμεν. ψιλὸς αὖ στρατεύσομαι τοῦτο δὲ ὕστερα, διὸ ἐψίλωτο. δύναμις δὲ λεπτὴ ψιλὴ, καὶ οἷον κοῦφον. ἀμφίλυα δὲ, οἱ ῥωμαῖοι, τὰ τοιαῦτα τέλη προσαγορεύουσι. τὸ τῆς βοηθείας ὀξύ, καὶ πρὸς τὰς χρείας ἀκίνητον ὄντω προσαγορεύοντες. B

Ψιλοὶ. Nudi. Non armati quidem: ſed tẽpore pugnæ, quouis obuio *telo,* vel lapide, vel ligno, vel alio aliquo inſtrumento *aduerſus hoſtem* vtentes. Vel ſagittarij, *funditores, iaculatores, qui ſagittas arcu, lapides funda, manu iacula iaculantur in hoſtes. Ita velites, & leuis armaturæ milites ſæpe vocantur,* quòd leui armatura vtantur.

Καὶ ἡ τραγῳδία αὖ πάλιν.
Εἶσήμι πρὸς σε ψιλὸς, οὐκ ἔχων τροφήν.

λέγεται καὶ ψιλὴ, ἡ ἀσθενής.

Ψιλοὶ οἱ μὴ καθωπλισμένοι μέν. εἰς χεῖρας δὲ τοῖς μάχης τοῦ ἐπιγενόμενοι. ἢ λίθῳ, ἢ ξύλῳ, ἢ ἄλλῳ τινὶ ἐργάσῳ χρώμενοι. ἢ τοξεύται. ἐπὶ τὸ σεσυρῆ ψιλῇ χρῆσθαι. D

Ψιλωθρον. Pilothrum. *q.d Depilatorium.* Medicamentum, *vel, vnguentum,* quod ad pilorum euulſionem paratur, quo pili euelluntur.

Ψιλωθρον. φάρμακον πρὸς ψίλωσιν τῆς τριχῶν σκευαζόμενον.

Ψίμαρον. Tranquillum. Serenum. Tepidum.

Ψίμαρον. διαῦγες.

Ψιμύθιον. Ceruſa, *qua mulieres faciem fucant, vt fortioſiores videantur. Sed hic fucatus color, eſt* meretricius color.

Ψιμύθιον. χρῶμα ἑταιρικὸν.

Ψιὰδες. Plinades. Apud Theophraſtum *ita vocantur* ῥᾳδιὰς ἄμπελοι, *vel, vt Heſych* ἰσχὰς ἄμπελοι. q d. fluxæ, vel fluentes vites. *i. Deciduæ vites, quarum racemus adhuc tenellus deſinit, decidit, deperit.* Quidam *ita vocant* ex arbore deciduas oliuas. *Al.cod.habet* δρυπίτας, *vel (vt alij)* δρυπετεῖς. *In arbore matureſcentes.* E

Ψιὰδες. διαῤῥεῖ τὰ ἀσθενῆ τῶν καρπῶν. πυλλοροῦσι.

Ψιάζει. Fructus imbecilli defluunt, *decidunt pereũt. Dicitur hoc de plantis, arboribus, & vitibus, quarum fructus adhuc tenelli decidunt, & pereunt. Vnde* ψιὰδες. *de quibus antè. Dicitur & de planta, quarum* folia fluunt, *cadunt, & pereunt.*

Ψιὼθιον. Vile. Vitioſum. Malum.

Ψιώθιον. φαῦλον.

Ψίξ. ψιχὸς. *i. Sicenim* declinatur. Mica. Micæ.

Ψίξ. ψιχὸς, πλίνεται.

Ψίω. Cibum præmantium infero in os *infantis, vel alius. Cibo præmanſo nutrio. Panis, aut alius cibi fruſtula in os inſero.* Et ψιῶν. Cibo præmanto nutrire. Vel, exiguis cibi fruſtis in os inſertis alere. Et ψιᾶσθαι. Exiguis cibi fruſtis in os inſertis alantur. ψιῶν enim *ſignificat* per micas alere. *Micis nutrire. Sed* τρεφῶν, *pro* τροφῶν, *legendum, vt reſpondeat præcedentibus* ψιᾶσθαι, *&* ψιωθῶν. *Alij cod.malè* τρεφῶν. *i. Micis alantur. Vide* ψιχὸν in Lex. Et ψιχὸς *deiectum à* ψάω *quod idem ſignificat. Sed fortaſſe* ψιχὸς *ſcribendum, quod ab alijs etiam agnoſcitur.* F

Ψίω, τὸ ἐμβεβρεγμένον ἐσθίειν. καὶ ψίαν. ψωμίσειν. καὶ ψιᾶσθαι. ψωμίζειν. ἔοφεῖν δὲ ψιχῶν. καὶ ψιόχω.

Ψίττακος. Pittacus. Mulieboris calceamenti genus.

Ψιττακὸς, εἶδος ὑποδήματος γυναικείου εἶδος.

Ψιττακὸς. Pittacus. Nomen auis. Volucres, quæ ſimilem *humanæ* linguam habent, & narium formam,

Ψιττακὸς, ὄνομα ὀρνέου. τῆς πλωτῶν, ὅσα τετράκλειστον ἔχει τὸν γλῶττον, καὶ τὸν τῆς ῥινὸς μυκτῆρα,

A τῶν ἀξιάθεσιν, τὴν τοῦ ἀνθρώπου διάλεκτον μιμεῖσθαι δύνανται. οἷον ψιτταικοί. ψίτται, ἃ τὰ ὅμοια.

Ψίτται, ἰχθύων γένος.

Ψιττάλεια, νησύδριόν τι πρὸ τῆς Ἀθήνας.

Ψίχας ἀρσενικῶς οἱ ψίχες, ἢ τοὺς ψίχας. ὁ δὲ θεολόγος θηλυκῶς λέγει. ψὶξ ὠγαθὲ παρακοῦσα τὸ φαυλότατον. ἢ ψίχιον.

mam, humanum sermonem imitari possunt, vt psittaci, picæ, & *hu* similes *aues*.

Ψίτται. Psittæ. Piscium genus.

Ψιττάλεια. Psittalia. Insulula quædã circa Athenas.

Ψίχες. Micæ. Genere-masculeo *dicitur* οἱ ψίχες. micæ. Et τοὺς ψίχας. micas. Theologus verò fœmineo-genere dicit, ψὶξ ὠγαθὲ παρακοῦσα. &c. i. Mica prætercurrens, *de mensa decidens, est ciborum pars* vilissima. Et ψίχιον. *vel, vt alij*, ψίχιον. *Mica. Mat. cap.* 15. *v.* 27.

B

ΤΟ Ψ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

Ψ CVM Ο.

Ψόα. μέρος τοῦ σώματος. ἐν ταύταις ἔγκεινται οἱ νεφροί. δι' ὧν αἱ ὀρέξεις κινοῦσι πεφύκασι. καὶ ὁ Δαβὶδ ἔφη αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων.

Ψόγος. ἡ κακολογία.

Ψόθος. ἀκαθαρσία, σῦπος φρυίχου.

Ψολόεν. φλεγμόεν πῦρ.

Ψολόεντα κεραυνόν, τὸ ὀξέως φθειρόντα. ἢ οὐθεῖα, ὁ ψολόεις.

C

Ψολοκομπία. ἀλαζονεία. ἀριστοφάνης ἐστὶν οὗτος. πίθηκε ἀπειλαῖς. ἰδήλασα ψολοκομπίας. μεγαλοδοξίας. καὶ μεγαλορρημοσύνης. ἀπὸ τῶν βροντῶν ὀνομάτων. βροντᾶν καὶ ταράττειν τὴν γῆν. καὶ κρημνοὺς ἐρείδειν, καὶ κεραυνοῖς χρῆσθαι. τὸν δὲ κεραυνὸν, οἱ μὲν, καταβάται. οἱ δὲ ψολόεντες, οἱ δὲ τὸν ψαῦσιν ὀλλύοντες. οἱ δὲ, ἀργῆτες καλοῦνται.

Ψόα. Lumbus. Pars corporis. In his *lumbis* sitl- sunt renes, per quos appetitiones cieri solent. Et Dauid *Psalmo* 37. *dicit*, Lumbi mei repleti-sunt ludibriis.

Ψόγος. Maledicentia. Vituperatio. Reprehensio.

Ψόθος. Impuritas. *Sordes Scabies*. Ita Phrynicus.

Ψολόεν πῦρ. Ardens ignis.

Ψολόεντα κεραυνόν. *Ardens-fulmen. Igneum fulmen*. Celeriter perdens fulmen. Rectus *casus est* ψολόεις. *Vide Lexic.*

Ψολοκομπία. *l.* ψολοκομπία. *q.d. ardens. i. vehemens, iactantia. Vehemens* arrogantia. Aristophanes Equitibus. *pag.* 228. *v.* 17. Delectatus-sum minis. Risi propter vehementes-iactationes. *Schol. annot.* 7. *Delectatus sum tuis minis, hoc est, tuas minas contemno, & nihili facio. Et annot.* 8. ψολοκομπίαις. *ardentibus iactationibus.* μεγαλοδοξίαις. magnis-gloriationibus. ψεδολογίαις. *Mendaciis.* μεγαλορρημοσύναις. Magniloquentiis. *i. tuis superbis, & arrogantibus verbis.* καπνοῦ. *fumi. i inani iactatione.* ἀπὸ τῶν βροντῶν. &c. Per illa verò antè-dicta *nomina, verba,*

D *dictionesque ductas* à verbo βροντᾶν. tonare. *quod extat in Equitibus. pag.* 225. *v.* 3. *quum Allantopola de Cleone dicit*, ἰλαρὸς βροντᾷ αἰθέρα τε καὶ πόντον. *Vide schol. annot.* 1. Et *ab illis verbis, quæ Cleon ipse de se dicit pag.* 213. *v.* 10. ὁμοῦ παράττων τὴν τε γῆν, ἠδὲ θάλατταν εἶκῆ. Simul turbans ipsámque terram, & ipsum mare temere, *frustra, nulla iusta de causa. Vide schol. annot.* 9. Et κεραυνοὺς ἐρείδων. rupes præruptas iaculans. *Arist. Equit. pag.* 225. *v.* 5. *schol. annot.* 5. *Per hæc omnia, iniquum, quæ sunt solius Iouis opera, & quæ sibi Cleon arroganter attribuit, in alios tanquam tonitrua, montium rupes, & fulmina iaculans Poeta iocatus est, Cleonis intolerabilem arrogantiam carpens, & quòd videretur etiam* fulminibus vti. *Vide schol. pag.* 228. *in v.* 17. *annot* 8 *vnde Suida correctio magna ex parte, sumenda.* Fulminum autem, alia quidem *vocantur* Catæbatæ, *poet. pro* καταβάται, *catabatæ, quòd descendant, & in terras impetu magno deferantur.* Alia verò, κεραυνοὶ ψολόεντες. i. ardentia fulmina, quæ *solo* tactu *statim* perdunt *ea, quæ suis flammis attingunt.* Alia verò, vocantur ἀργῆτες. argetes. *quòd sint candida. vel* ἀργῆτες *sumendum oro* ἀργοί. *quòd sint sine effectu vllo, quæ non lædunt, neque perdunt res tactas, & quæ bruta fulmina propterea dicuntur.*

E

Ψόδια, ψευδῆ κρῆτες.

Ψοφοδεής. δειλός. τοὺς ψόφους φοβούμενος.

Ψόφος, ὁ ψόφος, ὁ μὲν, δυνάμει. ὁ δὲ, ἐνεργείᾳ καὶ τὰ μὲν, δύναται ψοφεῖν. τὰ δὲ, οὔ. τὰ μὲν οὖν δυνάμει ὄντα ψοφεῖν, ὅσα τὰ στερεὰ, καὶ λεῖα, ἐν οἷς ἔστιν ὁ δυνάμει ψόφος. ὅταν ἐνεργῇ, καθ ὅσον ψοφητικά. ἡ δὲ θέσις τῆς δυνάσεως ψοφεῖν, οὗτός ἐστιν ὁ δυνάμει ψόφος ὅταν δὲ δυνάμενα ποιῇ, οὗτός ἐστιν ὁ ἐνεργείᾳ. ἔστι δὲ ψόφος, πληγὴ ἀέρος τοιῶσδε γινομένη. δεῖ γὰρ εἰς τὸ γενέσθαι ψόφον δύο σκληρῶν στερεῶν συνεστῶτος, καὶ λείων στερεῶν ἀθρόαν συνέντωσιν πρὸς ἄλληλα γενέσθαι. ἐν γὰρ τούτοις ὁ ἐναπολαμβανόμενος ἀὴρ, ἀθρόως ἐκθλιβόμενος,

F

Ψόφος. Crepitus, vel sonus. Alius quidem, *est* facultate. Alius verò, actu. Et alia quidem, strepere possunt. Alia verò, non. Quæ autem strepere possunt, sunt solida, & læuia, in quibus est facultate strepitus, quum *operantur*, & agunt, quatenus sunt strepitu-prædita, *vel, quatenus strepitus edendi facultatem habent*. Nam *vt ita loqui liceat*, ipsa aptitudo, qua res strepere possunt. *i. ipsa ad strependum habilitas, vel, ipsa strepitus edendi facultas apta*, est ipse facultate strepitus. Quũ verò res, quæ *strepere* possunt, faciunt, *edunt strepitum, & iam agunt, tunc* exsilit ille *strepitus* actu. Strepitus autem, est aeris percussio, quæ certo-modo fit. Vt enim fiat strepitus, opus est duorum durorum, & læuium corporum concursu, & *collisione*, vt subitò tic co. nu collisio, & hum. i. odi corpora sese mutuò contingant. In his enim comprehensus aer, subitò eli-

sus, strepitum edit. Neque enim mollia corpora strepitum faciunt, vt spongia, lana. Neque dura quidem sed placidè, & paulatim collisa. Aer enim priùs per partes quodammodo frangitur. Quamobrem opus est vehementi durorum corporum concursu, vt multus interiectus aer comprehendatur, qui comprehensus, *& in ipsum corporibus inclusus*, & subitò expulsus, strepitum efficit. Percussio enim ipsius *aeris* anteuertens exitum excludit, & simul *confestim eum* elidit. ἐνανυσμυλίζει. *Quid sit* νυσμὸν. νυσμῶν Ω. *i. quid* ἐνανυσμυλίζειν, *Lexica docent.* Mollia verò, non strepunt, quòd inclusum aerem expellere non possint. Per meatus enim (mollia enim sunt rara) comminutus, *& quasi in minimas particulas dissectus, & deinsus, ex mollibus corporibus* exit. Illis etiam, qui *corpus aliquod solidum, & durũ* percutiunt, *atque ferunt*, maximo læuore est opus, vt maior strepitus edatur, quòd aer copiosior inclusus *in his corporibus*, subitò elidatur. In nõ læuibus verò *corporibus aer* comminuitur, *& in minimas particulas diuiditur*, in cauitatibus, quæ plures sunt, nec subitò exit. De Iono *Philosophus* dicit & alii *multa*, quæ prætermisimus *consultò. brevitatis causa.* ψοφητὸν verò. *strepẽs, aut resonans, vel potiùs, strepitus edendi facultate praditum*, est id, quod potest vnum, & continuum aerem conseruare *donec eius percussi sonus perueniat* vsque ad auditum. Est autem cognatus, & inædificatus. *i. insertus, aer* cauitatibus aurium, iuxta ipsam meningem.

Ψοφοπλοῦς. Strepitu plenus. Pro tumultuosus, *vel turbulentus* De Aeschylo dicit. *Aristoph. in Nubibus pag.* 123. *v.* 20. *& 21. schol annot.* 9. *&* 10. Ἐγὼ δ' Αἰσχύλον νομίζω πρῶτον εἶναι ποιητὴν ψόφου πλέων, ἀσυστατον, ὀγκωμαχῆ, κρημνοποιόν. *Ego verò AEschylum existimem primum inter poetas* Strepitus plenum, *non cohærentem, vna-immatura instar-acerbum, præcipitiorum factorem.* Schol. annot. 9. ἀσύστατον. Non constantem *sibi. Repugnantia inter se dicentem male-compactum, nec in posi densum: sed varium, & instabilem.* Verba enim Aeschyli, speciem quidem habent *magnam.* sed si *diligentiùs* explorentur, *& attentiùs examinentur*, nihil solidi continent, *nec inter se bene cohærent.* Propterea igitur *eum* dicit ἀξύστατον, *q. d. inconstantem i. sibi non constantem*, quasi *dicat* incompositũ, *indispositum, nulla recta compositione, nec legitima dispositione in suis fabulis vtentem, & voces, fabulasque varias* non-probabiliter componentem. ὀγκωμαχῆ. Eum, qui τὸ στόμα ἄμαχον ἔχειν τραχὺν. *i. os immaturæ vuę instar acerbum habet. i. durum*, & asperum. κρημνοποιὸν verò, eum, qui vocabula *rupium præruptarum, & præcipitiorum instar* magna facit. *Aristophanes in Acharnens pag.* 297. *v.* 31. *&* 32. *non de AEschylo: sed de alio quodam verba faciens, vt de tegulis, & fictilibus vasis, dicit,* ἢ ψοφεῖ λέβης τις, ἢ πυρρέγχης. *Et strepit Garrulum quiddam, & igne ruptũ. i. Et quendam garrulum, & ingratum strepitum edit, qualem fictilia in fornacis igne rupta edunt. Nam* πυρρέγχης *quidam* dicuntur, vasa fictilia, quæ dum torrentur, in igne rumpuntur. *Quæ verò sunt igne rupta, sonum edunt raucum, obtusum, & auribus ingratum. schol. annot.* 13. *vide Suid.*

Ψόα. Malus-odor. Fœtor. Teter-odor. Vt, Intolerabilem fœtorem aspirabant, *afflabant. Est* ψοῦς, *pro,* πνεύσεις. *i* πνέοντες. *Magn. Etym. col.* 819. *l.* 41. *vbi dicitur* παρὰ τὸ ψᾶν. ἢ παρὰ τὸ ψόη, *idem significare, & integrum carmen affertur,* λέγεται δὲ ψόα καὶ ψοῦς πνεῦσις.

Ψώρα. Psora. Morbus quidam. Eupolis. Qui furiosi correptus ità militibus pestilentiam, & psoram immittit. Quidam verò & ipsum huius morbi genus declarant *dicentes*, esse puritum cum fœtore *coniunctũ. Sic autem videntur intelligere* fœtidam scabiem, *lepræ similem quæ græcè* ψώρα *dicitur, de qua Medici. Vide Lex.*

Ψάθια. Inferior panis *pars, vel crusta.*

Ψαλὸν ἡμίβρωτον. *Aristoph. in Equitib. p.* 242. *v.* 14. *schol. annot.* 7. *&* 8. *vbi res fusè declaratur. Et ad. Cibil. 4. Cent. 2. col.* 804. *ad.* 24. *Hemiosius vsque ad gulam. Sed vertendum,* Curtum, *apellam* fieri oportet te vsque ad iotum *prædendi* caput. *Pellis tibi detrahenda est vsque, &c.* Hoc prouerbium apud Arist. in Equit *legitur.* Dictum autem est de iis, quibus multum cutis est detractum, *qui mul-*

tum

πολὺ τὸν φορυτοῦ γὰρ τὰ μαλακὰ τῶν στομάτων φορυτοῦ, οἷον ἀπόζης. ἔρικε δὲ τὸ σκληρὸν μὲν, πρέμνα δὲ χῦ μικρὸν ὑπερκρουόμενα φθόνον γὰρ χῦ μέρος οἷον θρυφθῆναι ὁ ἀὴρ διὰ δὴ σφοδρᾶς τῶν σκληρῶν στομάτων συμπτώσεως, ἵνα πολὺς ὁ ἀὴρ ἐναπολειφθῇ μεταξὺ, ὃς ἐναπολαμβανόμενος, καὶ ἀθρόος ἐξωθούμενος, ποιεῖ τὸν ψόφον. φθείρουσα γὰρ ἡ σκληρὰ τὴν ἔξοδον αὐτῇ ἐπισκλείει, καὶ ἀθρόον ἐκπυρρίζει. τὰ δὲ μαλακὰ, οὐ ψοφεῖ, διότι οὐχ οἷα τ' ὄζειν ἐξωθῆσαι τὸν ἀέρα, τὸν ἐναπολειπόμενον. ὄζει γὰρ τῶν πόδων, μανικὰ γάρ ὄζει τὰ μαλακὰ, κατακερματιθέντα ἐξεισι. διὰ δὲ καὶ λειότητος τοῖς σκληροῖσι μᾶλλον, πρὸς τὸ πλείονα ἠρῶσθαι τὸν ψόφον. διότι πλείονι ἐναπολαμβανόμενος ὁ ἀὴρ, ἐκθλίβεται ἀθρόος. ἐν δὲ τοῖς μὴ λείοις κατακερματίζεται ἐν τοῖς κοιλώμασι πλείοσιν οὖσι. ἐξ ἀθρόας οὐκ ἐξεισι πλήξ ὑφ' ἧς ἠχῇς κἀ ἑτέρα, ἃ ὠφελεῖ πάμπαν. ψοφητικὸν δ' ὄζει, τὸ διαιρούμενον ἕνα, καὶ συνιχῆ τὸν ἀέρα τηροῦσα μέχρι δ' ἀκοῆς. συμφυὴς δ' ὄζει, καὶ ἐγκατασκορπιζόμενος τοῖς κοιλώμασι τοῦ αὐτοῦ πρὸς αὐτῇ τῇ ἰλυΐγγι.

Ψόφου πλέως. ἀπὸ τοῦ παραχώδης. φησὶ Αἰσχύλου φησί. τὰ γὰρ ῥήματα Αἰσχύλου, φαντασίαν μὲν ἔχει, βαστασιζόμενα δὲ, οὐ δύναται ἔχειν σχηματισμόν. διὸ καὶ αὐτὰ οὐ λίαν ἀξύστατον, οἷον ἀσθενῆ, ἀπιθάνους συνιστάντα. κομπώδη κρημνοποιὰ δὲ, μεγάλας λέξεις ποιοῦντα. καὶ ψοφεῖ λόντα, ἢ πυρρέγχης. πυρρέγχη κεράμια καλοῦνται, ὅσα ἐν τῷ πυρὶ ῥήγνυται ἐν τῷ ὀπτᾶσθαι.

Ψόα. ἡ δυσωδία. ἄττικον δὲ τὸ φόα ἀντὶ τοῦ πνεῦσον.

Ψώζα. νόσος τις. Δημοσθένης δὲ Αἰσχίνῃ. μεμνημένῳ ὡς θυμίαμας τοῖς στρατιώταις λευκόν, καὶ ψώζαν ἐπιπνεῦσαν. οἱ δὲ, φασὶ καὶ τὸ τῆς νόσου εἶδος, ὃ νῦν μυσὸς μετὰ δυσωδίας ὄζει.

Ψώθια. τὰ ὑποκάτω τοῦ ἄρτου.

Ψαλὸν ἡμίβρωτον διὰ τὸ μέχρι τοῦ μυρίνου. ἢ παρεμφερὲς ἔοικε τὸ ἀριστοφάνους τὸ ἱππεῦσι. ἐλέχθη δ' ὅτι τῷ μέχρι πολλοῦ δικτυμβόν. ἔοικε

A ἐλπίλιψ ἐν τοῖς ἐναγίσμασι, ὃ ἔστι πυπτόμενα ἕως τοῦ λάρυγγος.

significat. Apud Diphilum verò, in Exequiis, *vel, Libaminibus, quæ manibus offeruntur, ad imitationem huius Aristophanei versus, in hemistichio,* leui-mutatione-facta-dictum-est, *ἄχρι τοῦ λάρυγγος.* vsque ad gulam.

Ψωλὸς. ὁ λειποδέρμους, ὀξυτόνως. καὶ ἀκέφαλος, ὁ δηλ βραχυτοιοῦτος. ἢ ὁ ἀκρίτως, καὶ παρίκτατην τοῦ ὠοῦ. ἀριστοφάνης, κόκκυξ ψωλοὶ πεδίονδε. ἀπὸ τοῦ κόκκυγος κεκράζοντος τὰ πεδία θηρίζουσιν. οἱ δὲ αἰγύπτιοι ψωλοὶ λέγονται. τουτέστι, ἀξεστραμμένοι φροντίδι. ὅταν ὁ κόκκυξ κοκκύσῃ, οἱ ψωλοὶ ἤρχοντο εἰς τὸ πεδίον. τουτέστι, οἱ μεγάλα αἰδοῖα ἔχοντες. ἀριστοφάνης ὄρνισι. τοῦτ' ἀρ' ἐκεῖν' ἦν τοὺς ἀληθῶς. κόκκυ. ψωλοὶ πεδίονδε καὶ αὖθις ψωλὸν ἠρίδιαν δῆσαι, μέχρι τοῦ μυρρίνου. ἀπὸ τοῦ μέχρι τῆς κεφαλῆς. ἐπεδὴ οἱ ἄρχοντες μυρρίνην ἐστεφανοῦντο. ἢ ἀπεκολοῦσθαι τὸ αἰδοῖον. μᾶλλον ἠρίδιαν δῆσαι. τουτέστι, κλέπτειν τὰ δημόσια ξεσμίλιγγα τὰ κοινά.

Ψωλὸς. *Aristoph. in Equit. pag. 242. in v. 14. schol. annot. 7. vnde Suid.* Curtus. Apella. Cui deest pelli *glandem pudendi tegens. Hoc autem nomen* ψωλὸς, *scribitur* oxytonè, *acuto notatur in vltima syllaba.* Et ἀκέφαλος, *dicitur,* qui parum *est* talis, *i. qui tantùm summam pudendi partem pelle nudatam habet,* Vel turpis, *deformis, & fœdus,* ob extẽsionem membri *virilis, quod pelle nudatum exerit, extendit, ac producit.* Aristophanes *in Auibus. pag. 388. in v. 15. schol. annot. 7. & 8. vnde Suid.* κόκκυ. ψωλοί. &c. Coccy. Apellæ in-campum *prodeunt.* Pro, Cuculo cucurrierte, campos metimus. Ægyptij verò dicuntur esse ψωλοὶ, curti, apellæ, hoc est, circuncisi, *quibus pellis glandẽ tegens est amputata.* Dicit igitur *Aristoph. schol. annot. 8. vbi legitur aliquanto aliter,* quum cuculus cucurrit, apellæ prodierunt in campum. Hoc est, homines maguis pudendis instructi. *Sed in schol. hoc interpretatio non extat.* Aristoph. in Auibus. 388. *v.* 15. Hoc profectò illud est illud verbum, *illud prouerbium* verè. Coccy. Apellæ in-campum *prodierunt.* Et rursus *in Equit. pag. 242. v. 14. schol. annot. 7. & 8.* Apellam fieri oportet te vsque ad myrrhinum. Pro, vsque ad ipsum *pudendi summum* caput. *Dixit autem* μυρρίνου, quia Magistratus myrtea-corona coronabantur. Vel ψωλοὶ *dicti sunt* ἀπὸ τοῦ ἀπεκολοῦσθαι τὸ αἰδοῖον. Quòd appellarum pudendũ sit detectum, *ob pellem inde resectam. Idem Aristoph. in Equit. pag. 242. v. 3. dicit,* Mulctorem fieri oportet te. *Sic enim loqui liceat,* Hoc est, publicarum *pecuniarum* furem. *i. aratij depeculatorem, publica pecunia compilatorem,* qui Rempub. emulgeas, *eámque mulgens, suis bonis spolies.*

NOTÆ.

Κράζοντος] Apud Aristoph. in Auibus. pag. 388. in v. 15. vbi legitur κόκκυ. Schol. annot. 8. scribitur κράζοντος, quod melius. nam κράζω, crocitare, de corvis dicitur. κόκκυ verò, vt ibi annot. 7. docetur, est quædam ficticia vox. Vel sumitur pro, Parum. &c. *ext.* In Ranis Bacchus pag. 183. v. 29. Æschylo, & Euripidi dicit,

Καὶ μὴ μεθεῖσα, πρὶν αὖ' ἐγὼ σφῷν κακκύσω.

D Idem vers. 33. dicit,

Κόκκυ μεθεῖτε.

Schol. annot. 8. κακκύσω.] συείλω. παίδιον. δὲ. ἴδιον ἀλεκτρυόνος βοῆσαι. Vide Eust. 1. qui κόκκυ dicit aduerbium esse, ἀφὸ τοῦ κακκύζειν deductum. Illic quid sit τὸ κακκύζειν, docet. Magnum Etym. col. 542. l. 52. Κοκκυ. ἐπὶ Αττικοῖς τὸ ταχέως. Citum. Velox. Citò, celeriter, velociter. Hesychius. 432. vertit τὸ ἐλαχίστον, i. minimum.

Ψωμίζεται. ἀπατᾶται. χαίρει. τὸ δὲ ψωμίζεσθαι, δηλ ὑπὸ μικρῶν παιδίων λέγεται. ἃ ἐσθίεται τῇ ἡλικίᾳ δίδοται ἐκ ὑσίας. ἀριστοφάνης. δῆτα μὴ γὰρ ἀν τοῖς ψωμίζεται. οἷς ἀπατᾶται. οἷς χαίρει. ἢ ψευσθῆς ἡμᾶς ἄρτον δακρύων.

Ψωμίζεται. Decipitur. Fallitur. Gaudet. τὸ δὲ ψωμίζεσθαι dicitur de paruis pueris, qui sunt in potestate eorum, qui dant ipsis cibum, quo nutriantur, & præmansum cibum, aut in minuta frusta concisum inserunt in eorum os. Hoc enim propriè significat τὸ ψωμίζειν. Accipiunt tamen et iam simpliciter pro pascere, nutrire. Aristophanes *in Equitibus pag. 219. v. 17.* Cleonem introducit dicentem, Noui enim ipsum Populum, & scio quibus alimentis pascatur. Pro, quibus fraudibus, & dolis, aut quibus verborum lenocinijs à me decipiatur. quibus rebus gaudeat, & delectetur. Consule schol. annot. 11. 13. 14. Et, Pasces nos pane lachrymarum.

Ψωμίζω, ἢ ψωμεῖω, ἀττικιστί.

Ψωμίζω. Vide precedentia. Pasco. Nutrio futurum commune ψωμίζω, & ψωμεῖω Atticè. *Aristoph. in Thesmophor. pag. 527. v. 41.* Κέκραχθι. τοῦτο δ' οὐκ ἔστι σὺ ψωμεῖς. Vociferare. Hunc tamen infantem tu nunquam ales.

Ψωμοκόλακες, οἱ παράσιτοι, ὡς φιλιππίδης.

Ψωμοκόλακες. Parasiti, vt Philippides *ait. q. d.* Minutorum ciborum adulatores. Qui vel propter minima ciborum frustula mensas alienas sectantur & earum dominis assentantur.

Ψωμόλεθρος. ὁ πολυφάγος.

F Ψωμὸς, ὁ ἄρτος.

Ψώρα κνησμονή. ψωρὶς, ἄφομα πίλεως.

Ψῶσαι. θαλπῶσαι, ἡρόδοτος.

Ψωμόλεθρος. Multa-vorans. *Helluo. Vorax. Ciborum-pernicies.*

Ψωμὸς. Panis. *Res esculenta frustulum, quantum os capere potest, quod ideo Buccea vocatur, vnde Buccella. Itali, Vn boccone. Galli, vne bouchée.*

Ψώρα. Pica. Pruritus. *Vide Lex.* ψωρὶς verò, nomen vrbis. Psoris.

Ψῶσαι. Fouentem. *Mulcentem. Demulcentem.* Herodotus.

Ψαφία. Psophilia. Regio *sic appellata.* Et Psophili, gens *qua Psophidium incolit.*

Ψαφί. Psophis. Vrbs.

Ψάχοντες. Comminuentes. Attenuantes.

Ψάχθος. Arenosa terra.

Ψαύ. & ψία. Idem. Lumbus. Latus. Et pluralites ἀπὸ ψίου, à singul. τὸ ψόος. Latera. *Ilia. Lumbi.*

Ψαύστης. Arrogans. Superbus.

Ψαῦθος. Cinis.

Ψ CVM Υ.

Ψῦξαι. Pro, ἀνδυσαι. Frigefactæ. frigidæ. Pro, mortuæ. Aristoph. *in Nubib. pag. 64. v. 14. Vide ibi schol. Est autem partic. aor. 1 pass. à* ψύχω. ψύξω. *frigefacio. Refrigero.*

Ψύχῳ. Accusatiuo. Sicco. *In sole sicco, terreo Insole.*

Ψύδραξ. Eminens in corpore pustula, *quæ aqua bullam in cute refert eminentem.*

Ψύδος. Falsum. Mendacium. Et ψύδει, *verso i in ε.* Vt, Καὶ σὺ ψύδος οὔνομ' ἔχουσα. Et tu falsum nomen habens. Pro *nomen* mendacium. *nomen, quod ex mendacio fictum est* apud Callimachum.

Ψυκτήρ. Vas, vbi pocula lauantur.

Ψυκτίδα. Cadum. Vel poculum magnum. *Magnum vas ad Refrigeratorium vas*, quòd in eo citiùs refrigeretur mixtio *liquorum, vt vini.*

Ψύλλα. Pulex. Et ψύλλαι. Pulices, fœmineo genere *dicitur.* Apud Herodotum verò, ψύλλοι *genere masculeo dictum est*, Libyæ gens. Psylli. Et ψύλλος, *Psyllus, est* in Menandri Messenia *proprium viri* nomen. Quòd autem illud paruum animal *mordax, & saltandi peritum, quod græcè,* ψύλλος, *Latinè, Pulex, dicitur, effingatur etiam genere masculeo, satis constat. Nam* Epicharmus, dixit, & alij *nomen hoc eodem modo sumpserunt, vt & Aristote les Vide Lex. in* ψύλλος. *Alij verò, dicunt genere fœmineo* ψύλλα, ης. ὁ. Vt, Aristophanes *in Nubibus pag. 67. v. 7. 8. schol. eiusd. 5.*

Interrogauit nuper Carephontem Socrates,
Pulicem. i. de pulice, *quot saltaret de suis pedibus.*

Traditum est autem, pulicem sex pedes habere.

Ψύλλιον. *Vel, vt alij* ψύλλιον. Herbę genus. Psyllium. *Pulicaria, siue pulicaria herba de qua Lexica* Et ψυλλίζω. *pulicibus, infesto.* accusatiuo. Et Psyllenses, gentile nomen.

Ψύξας. Qui-inflauit, vel qui-obtudit. *Qui frigefecit, qui refrigerauit.* à ψύχω. *Vel, Qui siccauit, aut insolauit,* à ψύω. *De quib. Lexica.*

Ψύρα τὸν Διόνυσον ἄγοντες. In Psyra Bacchum agentes. Prouerbium apud Cratinum. *Ex ad. Chil. 3. Cent. 4. col. 701. ad. 30. Psyra Bacchum. Illud genere fœmineo bis legitur in dativo,* ψύρᾳ, *cum ι subscripto, vt sit à recto singulari ὁ ψύρα. Sed in sequentibus Suidæ verbum efferetur genere neutro.* τοῦ ψύρα. *&c.* Psyra verò, vilis est insula, & parua, prope Chium, quæ vinum ferre nequit. Hoc igitur proverbium dicitur de illis, qui in conuiuio discumbunt, nec bibunt. Dicitur etiam de iis, quæ earum vilitatem significant. *De rebus vilibus. Consule Eustath. pag. 1463. 48.* Φῦρα· ψύρα τὸν Διόνυσον ἄγει, περιμένει. αὐτὸ τὸ ἐν ψύροι πίθοις τὸν Διόνυσον ἐν Βακχοῦν ἐν πολλῇ τιμῇ ἔχειν καὶ σπουδῇ. *i Bacchum in multa honore precioque habere. sed contemnere.*

Ψυτάλιον. Psytalion. *Videtur vini nomen.*

Ψυχαγωγῶ. Accusatiuo. Consolatur. Delectat. *Animum oblectat.* Vel animas *ex inferis* ad superos educit. Aristophanes *Auibus, pag. 426. v. 9. 10. 11.* Apud autem Sciapodes palus est illora, *sordium plena.* vbi Manes elicit Socrates, *& defunctorum animas ex inferis ad superos*

Ψαφιλίδες χῶρα καὶ ψαφίλιοι, ἔθνος. A

Ψαφὶς πόλις.

Ψάχοντες. Θρύπτοντες, λεπτύνοντες.

Ψῶχος γῆ ψαμμώδης.

Ψαῖα. ψόα δὲ, καὶ πληθυντικῶς τὰ ψόα. ἀπὸ λαγόνος.

Ψαίθης, ὁ ἀλαζών.

Ψοῖδος, ἀτοδός.

ΤΟ Ψ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ. B

Ψυχῆτρ ἀερτοφαίνης, αὐτὰ τῶ ἔστοθεουδσι.

Ψύχω αἰπαττῶ.

Ψύδραξ. τὸ ὕδι τῦ σώματος ἐξάνθημα.

Ψύδος. ψυδίς. ψεῦδος. καὶ σὺ ψύδος οὔνομ' ἔχουσα, αὐτὰ τῶ ψευδὶς ἔδη· καλλιμάχῳ. C

Ψυκτὴρ, σκεῦος, ἐνθα βρέχουσι τὰ ποτήρια.

Ψυκτῖρα. καὶ δ' ος. ὁ ψυκτήριον μέγα. ἀπὸ τῦ ἐκπίνειν ψύχεσθαι αὐτοῦ τὸ περιεχόμενον.

Ψύλλα, καὶ ψύλλαι, θηλυκῶς. ἔδη δὲ ἡρόδοτῳ ψύλλοι, ἔθνος λιβύης. καὶ τὸν τῦ μισογύνη μενάνδρου κύριον ὄνομα. ὅτι δὲ τὸ ζῶον τὸ μικρὸν ἀβρωτικὸς, δηλοῖ καὶ μέτρος εἰπὼν, καὶ ἄνεσι. ἀραιοφαίνης. D

Λοιπὸν ἔρωτι χαιρεφῶντα συνεστάνης,
Ψύλλαν ἀπόδους ἄλλοτε τοὺς αὐτῦ πόδας.

Ἰσάριθμ' ἐλαφρὸς ἡ ψύλλα ἔξ πόδας ἔχει.

Ψύλλειον, βοτάνης εἶδος. καὶ ψυλλίζω, φάρμακον τικὸν. ψυλλεῖς, ἔθνικόν.

Ψύξας, φυσήσας, ἢ ἀμβλύνας. E

Ψύρα τὸν Διόνυσον ἄγοντες, ἐπὶ παροιμίας ἔδη· κρατῖνος τε δὲ ψύρα, δύτελὴς νῆσος ἔδη, καὶ μικρὰ πλησίον χίου, καὶ δυναμένη οἶνον ἐνεγκεῖν. λέγομεν οὖν τὴν παροιμίαν, ἐπὶ τῶν ἐν συμποσίῳ ἀναστρεφομένων, καὶ μὴ πινόντων. λέλεκται δ' ἐπὶ τῶν φιλοτίμως συμπινόντων. F

Ψυταλίαν.

Ψυχαγωγεῖ, φάρμακον τικὸν, ὡς θέλγειν θέτται. πέρσαι, ἢ ψυχὰς ἐκ ᾅδου. ἀεροφαίνης ἄρασι. τοὺς δὲ τῶν σκιάποδων, λίμνην ἔδη, οὗ ψυχαγωγεῖ. σκορά-

A τας δὲ ψυχαγωγίας γοητείας τινὰ παντοῖα καὶ τερατώδη ἐπὶ τὸ χεῖρον ἀσκοῦσι, ὅτε ἐγκεῖσθαι ταῖς ψυχαῖς, ἃς τῶν ἔνδοθεν οἱ δαίμονες, ἀναπαύονται ἔνθα τὸ ἐνταῦθον οἱ ψυχαγωγούμενοι, καὶ οὐχ ὑμέτερους ἀλλοτρίους τὸν χαίρειν, ἀλλὰ καὶ ἀναπαύσεως τὸν τρόπον τὸν ἐπιφέροντα μᾶλλον ἀλλαχόθεν λαβόντες, εἶτα τὸ κεῖσθαι τὸ ἑτέρου λαβόμενοι, ἐπὶ τῷ σωθῆναι τῷ ἐνθάδε ἐλθεῖν, καὶ ὅτι ταῖς αὐτοῦ ταῖς ἄλλους ἐπιπονεῖν ἀφειδήσουσι. τὸ δὲ, ἔσεσθαι τῇ ἕλξει, καὶ μᾶλλον δυνατοὺς ὄντας

B δὲ ἁρίσκεσθαι ἔνθα ἑαυτοῦς, ἐκείνην κατανύξθη, ἐστεῦθεν τὸ ἐπόθεσον ἑαυτὸ ἐρέψει. καὶ τοῦτο ἡθικώτερον, ὅτε τὸ ἐπόθεσον ἑαυτοῦ ἀποκτείναντες, ἐπὶ κρεμάσαντες σωὶ καὶ τισι παντοίαις ἱερουργίαις, καὶ ὑποθυσίαις, ἀφιερούνται, καὶ ἐξαίρονται ἀυτά. καὶ ἀνασώσουσι λεγόντων, καὶ τοὺς αἰτίους. δὲ ἂς μιαίνουσι, ἀποκτείνονται. ἐψυχαγώγησε δὲ καὶ αὐτοῦτος ὁ ῥωμαίων βασιλεὺς περὶ κομόδου τὸ πατρὸς ἑαυτοῦ τισὶ ἀπολύθησε. οὗτον ἐδὼ ἀφεὶς ταῦτα διέτριβον, ψυχαγωγοῦντες

C τοὺς δυνάμεις αὐτὶ τὸ ὠφελουμένους.

rarentur. In manibus autem eliciendis, præstigiis quibusdam vtuntur aduersus mortuos. Quum enim illa loca peruenerunt, vnde licet animas *ex inferis ad superos* educere, quas optant illi, qui *illarum præsentia* indigent, *eò* veniunt, vbi mortui sunt illi, quorum Manes eliciuntur, nec è vestigio locum illum inueniunt, *quem quærunt*: sed *cum* hoc modo indagant. Nigrum arietem assumunt, deinde alterum *cum* corno capiunt, vel anteriores pedes, & in alia, *posteriori-bus scilicet* pedibus *cum* collocantes, *& posterioribus pedibus eorum* circumducunt. *l. circumagunt. Sic Aldi cod. recte.* Ille verò *arietem* illam tractionem *attrahentem* sequitur vel admodum obedienter. Quum autem peruentum est *eo*, quo ille, vel illa delatus est, vel delata *pro, vbi ille, vel illa sita est.* Eò aries ille se ipsum *vltrò* proicit, *& ibi prosternit.* Quo peracto deinde illo ariete remoto, occultato, adhibitis quibusdam etiam variis sacrificiis, & incantationibus, obambulant, & circumeunt illa, & audiunt *defunctorum animas, siue Manes* loquentes, & causas, propter quas inuocantur, sciscitantur *l. mœsium.* Antoninus quoque Romanorum Imperator Commodi patris sui Manes elicuit. N.L. Polybius dicit, Illi quidem in *his sacrandis* occupati erant, copias recreantes. Pro, consolantes, *& earum animos ea delectantes.*

NOTÆ.

Πρὸς ἡ τοῦ] Aristoph. Auibus. pag. 426. v. 9. 10. 11.
Πρὸς ἡ τοῦ Σκάπτου λί-
Μνης τις ἐς ἄνυτος, ἢ
Ψυχαγωγῶ λανθάνων.
Consule Schol. annot. 6. & 7.

D Ψυχάζειν. ἀναψύχειν. οἱ δὲ, καταβαίνειν ἢ ἵππους, ἀναπαύειν. ψυχάζειν, τοὺς τε ἵππους ἀπαγορεῦσι καὶ τοὺς ἰδίους τινάς.

Ψυχάζουσι. περὶς τὸ ψῦχος, ἢ τὸ πνεῦμα ἀναπαύονται, ἵνα ἀναψυχήν τινα λάβωσιν. ἢ καὶ ἵππους παραμείζουσιν, αὐθίς τινας ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἄγοντες, ἢ τὸν διώκοντα ἕτερον ψυχάσαι τοῖς διωκομένοις.

tarent, quamuis indigerent *refrigerationi, & ventum recreationi.*

E Ψύχεται. αὐτὶ τοῦ ψυχραίνεται. μᾶρτύρεται. ὁ βλητὸς μαντεύματι.

Καὶ φλὲξ ἐν τελετῇς, ἔτι θύεται πᾶσα λαφύξει.

Φορβὰς ἢ μεσὸν ψύχεται ἀυτομάτως.

Ψυχεῖν. Refrigerare. Reficere. Recreare. Vt, Illi verò, cum de equis defecissent, *se* reficere cœperunt, & equos aliquarum inducarum, *& quietis* facere participes.

Ψυχάζουσι. Refrigerant. Ad frigus, & ad ventum commorantur, vt refrigerationem aliquam capiant. *Pro, frigus, ventumque capiunt, vt corpora, animique vires reficiant, & recreent.* Hoc autem ψυχάζω, est simile illi verbo χειμάζω. i. hyemare, hybernare. Vt, nullus autem ipsis clypeum, aut loricam ferebat, vt *se* refrige-

Ψύχεται. Refrigeratur. Frigefit. Frigescit. Extinguitur. Ita epigrammate.

Et flamma in sacris Cereris, quæ dicuntur initia, *quum victimas omnes absumpsit,*
Pabulis furor refrigeratur, & extinguitur *sponte sua.*

NOTAE.

Φορβὰς ἢ μεσὸν] Videtur ἐπαλλαγὴ, pro, φορβὰ τῆς μανίας. Pabulum furoris, & insaniæ consumitur, & vltrò finitur, & cessat.

F Ψύχειν, καὶ ἀναψύχειν, τὰ ὑγραινόμενα.

Ψυχρὸς τόπος ὁ ψυχρός.

Ψυχὴ, πνεῦμα νοερὸν. μέρη δ' ψυχῆς, ἤ εἴδη, ζῆν. λογιζόμενον. θυμούμενον, καὶ ἐπιθυμοῦν. ἀνα-

Ψύχειν, & ἀναψύχειν τὰ ὑγραινόμενα. Humida siccare, & exsiccare.

Ψυχρὸς τόπος. Frigidus locus.

Ψυχὴ. Anima. Vel animus. Spiritus intelligens. Partes, vel species animæ *sunt* tres. Ratiocinans, Animosa, *vel*, Irascens, Appetens. Necessariò igitur etiam

triplex vitæ ratio fuit, quarum vna quæque habet tres illas, *Liuius*, Sed ad vnam imperantem vniuersa sese conformat. Ac primam quidem *aiunt* progredi secundùm rationem, *quam illa sequitur ducem*, cuiusmodi vitam, & administrandæ Reipub. rationem dicere quis posset illam, quæ sub Saturno fuit. Secundam verò, secundùm iram *trahunt* excitari ad bella, & prælia, de principatu, & gloria *contendentem. Hócque vitæ genus tale ferunt esse*, qualia sunt, quæ narrantur in historiis Tertiam vero, quæ secundùm appetitum, *& cupiditatem fertur, vel qua appetitu, & cupiditate regitur, aiunt* vbique *luxu* diffluere, & intemperantibus delicijs corruptam, humilia, & muliebria sentire, *abiectio, & effeminato animo esse*, ignauiæ contubernalem, & in omni voluptatum luto, porcorum instar sese volutantem, pecuniarum cupidam, *auaram*, ingenio seruili præditam, quæ nihil præclari, nihil ingenui suscipit, *nullum præclarum, nullum ingenuo viro dignum facinus facit*, quæ mancipiorum ingenio similis est, & infirma, quæ ventre, & pene, *quibus est dedita*, semper felicitatem metitur. Quæ animo generoso non gubernatur: sed est quasi corpus resolutum, & eneruatum in vno loco iacens, & quod se amplius mouere nequit. * Et *Philosophus* demonstrabat vitam *huiusmodi* longè *sordidiorem, & humiliorem, ac abiectiorem esse*, quàm sit illa vita, quam homines degunt, qui nûc nascuntur, & in his terris viuunt N. L. Plato in suis Dialogis, brutorum animam, mortalem *esse* confessos est. Omnes affectiones animæ sunt simul vtrinsque, *corporis scilicet, & animæ*, non autem propriæ *solius* animæ. Similiter etiam intellectio, quæ est vitæ causa animalibus, est infima, & extrema pars animæ N. L. Aristoteles enim facultatem gignentem, *sine producentem, sine crescentem, & alentem, vel vegetatricem*, quæ est in stirpibus, *& plantis*, vitæ causam statuit. Nihil enim huius *facultatis* expers viuere potest. Quamobrem etiam illa sola viuunt, quæ hac *facultate* sunt prædita. Plantas autem, *& stirpes* intelligo. Vnam autem essentiam animæ esse vult, ex diuersis essentijs compositam, & vnitam.

γκῶς οὐ καὶ ξύντα πολιτεία ἐβλάστο, ἔχουσα A
ἑκάστα τὰς ξύας, ἀλλὰ τᾶς κρατεούσας ἐν τὸ παῦ
μορφουμένα. καὶ τὰν μὲν σεβίσαι κὰ λόγος, ἁ
ἀπὸς τὰν ὅλαν κρίνου ὀπαμένοισ τᾶ ζωᾶ τε, καὶ
πολιτείαν. ἃ δ' κὰ θυμὸν ἄγοισα ἀμφὶ πο-
λέμους, καὶ μάχας ἐφὶ σεφετέρων, κὰ δόξας. οἷ-
α ἐν ταῖς ἱστορίαις θρυλλεύμενα. τὰν δ' κατ'
ἐπιθυμίαν παντᾷ ἀγάρωσαν, καὶ ὑπὸ τρυ-
φᾶς ἀκολάσας διαφθαρμένα, τανικά, κ' γυναι-
κεῖα φερούσαν. διλία συμβαίνει. καὶ ἐν πάσᾳ ὑπ-
νίᾳ καὶ πόθου μένα. φιλοχρήματα. δουλοπρεπῆ. B
οὐδὲν τίμιον, οὐδ' ἐλεύθερον ἀγχινοεῖ τὸ ἀνθρώπειον.
ἀνδραποδώδη, καὶ ἀθνεῖα. γαστρὶ, κ' αἰδοίοις ἀεὶ
δ' ἀδαμαίαν μετρεῦσαν. οὔτε θυμᾷ χρωμένα
χρωμένα. οἷον σῶμα παρειμένον ἐν μιᾷ χώρᾳ
κείμενον ἀκινήτως ἐσμένον. οὐδὲ κινεῖς ἔτι δυ-
νάμενον. καὶ πολλᾷ χαμαιπετεύειν ὑποδύκνυτο
τὰν ζωὰν, τᾷ νῦν ἐν τᾷ ἡμέρᾳ πολιτευομένων
ἀνθρώπων. πλάτταν δ' τᾷ ἀλόγων ψυχᾶ ἐν τοῖς
ἑαυτᾶ ἐθελόγοις θυτὰν ἀνολόγικα. τὰ δ' ψυ-
χᾶς ἅπαντα παθήματα τᾷ σωματοπρεποῦς ἔχει, C
καὶ οὐκ ἴδια δ' ψυχᾶς. ὡσαύτως καὶ ἀνόησις τᾷ
ζωᾷ αἴτιον τοῖς ζῶσι, τὸ πεζώτατον, καὶ ἔσχατον
μέρος τᾶς ψυχᾶς δ' τᾷ φυτικᾷ δύναμιν ἔχοσᾶ-
σαν ἀρίστοτέλης αἰτίαν τᾷ ζωᾷ. οὐδὲν γᾶ ἀμοι-
ρεῦν ταύτας, ζωᾷ δύναται. διὸ δ' τὰ μόνας ἀυτᾶς
μετέχοντα, ζᾷ. λέγω δ' τὰ φυτά. μίαν γ' οὐσίαν
βούλεται δ' ψυχᾶς εἶμ', ἐκ διαφόρων συγκειμέ-
νων οὐσιῶν, κ' ἀσυμβόλων.

Ψυχίδιον. Animula. Parua-anima. Anima. Et ψυχάριον apud Iulianum *pro eodem sumitur.*

Ψυχικὸν. Animalis, Carnalis. Significat autem etiam virilem-animum. Sic Alexis.

Ψυχικὸς ἄνθρωπος. Animalis homo. Ex anima, & corpore *constat* homo. Quum igitur aliquid facit, quod Deo probatur, spiritualis dicitur, nec ab anima nominatur: sed à maiore honore, ab illa *scilicet* actione, quæ a spiritu *manat*. Haud enim sufficit anima ad perfectum officium, nisi spiritus auxilio fruatur, *& adiuuetur*. Quemadmodum autem carnalis homo dicitur, qui carni seruit, sic animalem vocat Apostolus, qui res humanis rationibus committit, & spiritus efficaciam non admittit. Et rursus. Quum secundùm virtutem rectè viuimus, *& spiritus efficacia regimur*, spirituales dicimur. Quum verò *à nostris malis cupiditatibus, & vitiis* supplantamur, *& prosternimur*, & aliquid *spernimus, legique diuinæ* contrarium facimus, à vili natura *impulsi, tunc* terram nos appellat. Et Propheta, Percutiet (inquit) terram sermone oris sui, non de terra dicens: sed de peccatis. Et rursus. Tota terra fuit vnum labium, de peccatis loquens. Et Abraham sese

Ψυχίδιον. ὁ ψυχή, καὶ ψυχάριον, ὃ δὲ ἰουλιανός.

Ψυχικός, σαρκικός. σημαίνει γὰρ καὶ ἀνδρεῖόθυμον. οὕτως ἀλέξις.

Ψυχικὸς ἄνθρωπος. ἐκ ψυχῆς δ' σώματος ὁ ἄνθρωπος. ὅταν μὲν οὖν πράττῃ τι τῷ θεῷ δοκοῦντα, πνευματικὸς λέγεται, κ' οὐκ ἀπὸ τᾶς ψυχᾶς ὀνομάζεται, ἀλλ' ἀφ' ἑτέρας μείζονος τι- E
μᾶς τᾶς ἀπὸ τοῦ πνεύματος ἐπιρροίας. οὐ γὰρ ἀρκεῖ ἡ ψυχὴ εἰς κατόρθωσιν, οἷον ἀπολαύσου τᾶς τοῦ πνεύματος βοηθείας. αὖτερ γ' σαρκικὸς ἄνθρωπος λέγεται ὁ τᾷ σαρκὶ δουλεύων, οὕτω ψυχικὸν καλεῖ ὁ ἀπόστολος, τὸν τοῖς ἀνθρωπικοῖς λογισμοῖς τὰ πράγματα διαπρέποντα, καὶ τὰν τοῦ πνεύματος ἐπίρροιαν μὴ δεχόμενον. κ' πάλιν. ὅταν μὲν κατορθώσωμεν ἀρετὰν, πνευματικοὶ λεγόμεθα. ὅταν γ' ὑποσκαλισθῶμεν, κ' πράξωμέν τι ἐναντίον δοκοῦν τᾶς τελείους φύσιος, γλυφὰς ἡμᾶς ὀ- F
νομάζει. κ' ὁ πρόσθεν, καταξεῖ φησὶ τὰν γᾶν τοῦ λόγου τοῦ σώματος αὐτοῦ. οὐ πρὸς γᾶς λέγων. ἀλ-
λὰ πρὸς τοὺς ἁμαρτιῶν. ἔ πάλιν. ἤρξατο πᾶσα ἡ γᾶ χείλος ἔχειν, πρὸς τοὺς ἁμαρτιῶν λέγων. κ' ὁ ἀβρα-

Ψυχικὸς, ἀνδρεῖος, ἀλκτικὸς. Animalis, Virilis, Robustus. Hesychius.

Ψυχικὸς ἄνθρωπος. Animalis homo. Qui animæ tantùm vitam agit, & non spiritus. Et Ψυχικὸν σῶμα. Animale corpus. Quod animæ tantùm vitam habet, & non spiritus. Et Ψυχικὸν ἔργον. Animale opus. Quod animæ tantùm vitam habet, & non spiritus. Et Ψυχικὸν ἔθος. Animalis mos. Quod animæ tantùm vitam habet, & non spiritus. Et Ψυχικὸν ἔθνος. Animalis gens. Quod animæ tantùm vitam habet, & non spiritus. Et Ψυχικὸν ἔτος. Animalis annus

A ἀλλ' ἐαυτὴν ἐξολοθρεύειν λέγει. ἐγὼ δ' εἰμὶ γῆ καὶ σποδός· καὶ πάλιν· ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ ἐξουδένωται τὰ ἐντόσθια αὐτῆς· ψυχὰς δὲ λαγίνων λέγων, αἱ ψυχαὶ τῶν βελτιόνων τοιοῦτον, οὐ κατὰ τῶν παλαιῶν δόξας γίνονται δαίμονες, ἀλλὰ τῶν ἀμεινόνων. ἡ οὐσία αὐτῶν μεταβαλλομένης, ἀλλὰ τῆς προαιρέσεως τῶν ἐκείνων μιμουμένης κακίαν. τοῦτο καὶ ὁ Χριστὸς ἔλεγε τοῖς Ἰουδαίοις· ὑμεῖς τοῦ πατρὸς ὑμῶν τοῦ διαβόλου ἐστέ.

extremum dicit, Ego verò terra sum & cinis. Et alio loco. In ipsius vita in nihilum redacta sunt eius intestina, ventrem intelligens. Animæ eorum, qui violenta morte moriuntur, non fiunt dæmones, secundùm opinionem vulgi: sed *anima peccantium dicuntur fieri dæmones*, non quòd eorum essentia mutetur sed quòd eorum voluntas, ipsorum *dæmonum* vitiositatem, *aut improbitatem* imitetur. Hoc & Christus dicebat Iudæis. Vos, diaboli vestri patris estis *filij. Prudi diabolo patre estis, quia eius ingenium, & improbitatem imitamini.*

B Ψυχόλοθρος.

Ψυχομαχοῦντας πολύβιος. οἱ δὲ ῥωμαῖοι ψυχομαχοῦντες, φησὶν ἀντὶ τοῦ ἰσχυρῶς καὶ θυμώδως ἀγωνιζομένους ὁλοχερεῖς ἀτειπόντας. ἴσως δὲ καὶ σὺν τῇ ἐπιβολῇ τὸ πλεῖον ψυχομαχίας εἶδος ἐστὶ ψυχῆς μάχη.

Ψυχολοθρία. Animæ-pernicies. Ψυχοφθορία. Animæ-corruptio. Ψυχολοθρεῖν. Animam-perdere.

Ψυχομαχοῦντες. Animam vsque spiritum pugnantes. Acriter, & animosè dimicantes ad extremum vsque vitæ spiritum. Polybius. Romani verò acriter, & animosè pugnantes ad extremum vsque vitæ spiritum, fere *amplius*, quàm 15. annos à rebus maritimis prorsus abstinuerunt. Secutus verò deinceps consul, maiore ex parte fuit acris dimicatio ad extremum vsque vitæ spiritum *acrem, & vehementem* de vita dimicatio.

Ψυχόμενον δρόσῳ ἐν καμίνῳ. ἀφροπζόμενον.

Ψυχόμενον ῥόῳ ἐν καμίνῳ. Refrigeratum rore in fornace. Rore-rigatum, *atque refrigeratum.*

Ψυχοβρῶν. Animam. *i. sanguinem* absorbere.

C Ψυχος, & ψύχη. τὰ ψυχρά.

Ψύχος. Frigus. & ψύχη. Frigora. Pro, frigidum, & frigida.

Ψυχαναλίσκος. Is, cuius anima trahitur *aliquo.*

Ψυχοφελεῖς, καὶ ψυχοφίλητα.

Ψυχωφελής. Animam-iuuans. Quod animæ prodest. Et ψυχοφίλητα. Animæ-vtilitas. Quod animam iuuat, eique prodest.

Ψυχολογία. καὶ ψυχρολόγος αὐτὸ ἔστιν, ὁ ματαίως ἀγαθὸν λέγων.

Ψυχρολογία. καὶ ψυχρολόγος αὐτὸ ἔστιν, ὁ ματαίως ἀγαθὸν λέγων.

Ψυχρός. ἀσθενής. ὁ δὲ μάρσιππος, φιλοκλέους ἦν υἱὸς τραγῳδίας ποιητής ψυχρός. ἦν δὲ καὶ ἰατρός.

Ψυχρολογία. Frigiloquium. Frigidus, in fulsur, ac ineptus sermo. Et ψυχρολόγος αὐτὸ ἔστιν ὁ. Homo, qui *frigidè, insulsè, ac ineptè loquitur, &* qui nihil boni dicit.

D Ψυχρός. Frigidus, Infirmus. Morsimus autem fuit Philoctis poetæ filius, Tragicus poeta frigidus. Fuit autem etiam medicus *oculorum bonus. Aristoph. in Ranis. pag. 136. v. 14. schol. annot. 6. & in Equit. p. 211. v. 15. schol. ann. 9.*

NOTAE.

Ὁ Μόρσιμος] Aristophanes in Ranis pag. 136. v. 14.
Εἰ Μόρσιμος τὶς ἔστιν ἐξηγητέος.
Consule Schol. 6. vnde Suidas. in Equitibus pag. 211. v. 15. Schol. annot. 9. vnde Suidas.
Καὶ διδασκάλου αὐτοῦ ὄντος Μορσίμου τραγῳδίας.

Ψυχρὸς αὖ θεατὴς οὗτος. ἀντὶ τοῦ δυσκίνητος. ἰσοπαθὴς. ἀνέστησεν ἡ ἐλπὶς ὑπὸ τῶν ἐναντίων. ἀντὶ τοῦ ἀνέστησαν. καὶ ἀνέστησαν. N. I. Hoc exemplum ad rem præsentem facere non videtur.

Ψυχρὸς αὖ θεατὴς οὗτος. Homo frigidus. Pro, Qui difficulter mouetur. *Qui non facile mouetur animi perturbationibus.* Iosephus. Spes priores redierunt. *Spem antecessorum, & ad se redierunt.*

E

Ψυχρῶ βίῳ καὶ δυσπόλου, ζῶσιν ἀπαλλαγέντες. ἀντὶ τοῦ παλαιοῦ. ἀριστοφάνης πλούτῳ, ὁ δὲ σχολιαστὴς φησὶ τὸ γῆρας. περὶ οὗ καὶ πάνυ θέογνις ἠγωνίζετο, κατὰ τὴν θρᾴκιον χεῖρα στολὴν ἢ τοὺς στρατιώτας ἐπῆξεν ὑπ' αὐτῇ τῇ χειμῶνος. ἦτοι τραγῳδίας ποιητὴς ψυχρὸς καὶ μωρὸς ἦν αὐτῇ, σαφέστατα τὸν πολλὰ χάσκοντα τῆς τούτου εἶδε τὰ σοφίσματα ψυχρότητος.

Ψυχρῶ βίῳ. Aristophanes in Pluto p. 15. v. 1. & 3. *Dominum enim dicit non suauiter viuentem.* Frigidâ vitâ, & difficili viuentes, liberatos. Pro, ærumnosâ, & miseriâ. Vel hoc dicit, propter senectutem conquerens. Et rursus *Aristoph. in Acharnens. pag. 267. v. 6. 7. 8. schol. annot. 4. vnde Suidas.* Nisi ningens-conspersisset niue Thraciam totam, Et flumina congelasset, & *frigore sua cõstrinxisset* sub ipsum illud tempus, Quo hic Theognis certabit. Ille *Theognis* fuit tragœdiæ poeta frigidus. Hunc igitur *Aristophanes* comicè carpens, *sub* eum *locum* quo *animo* de spectandam subiicit, & repræsentat multam niuem per huius frigiditatem in poematibus facundis. *Quæ propter eorum insulsitatem, & impetus, frigida nimis instar* vocat.

F

NOTAE.

Ἡνίκα Θέογνις] Aristoph. in Acharnensibus pag. 267. v. 6. 7. 8. Schol. annot. 4.
Εἰ μὴ κατέψηχεν τὸν Θέογνιν χιὼν,
Καὶ τὸν κρουνοὺς ἔπηξ' ὑπ' αὐτὸν τὸν χρόνον,
Ὅτ' ἐδίδασκε Θέογνις ἠγωνίζετο.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΥΜΑΤΩΝ, ΚΑΙ ΠΟΛΕΜΙΚΩΝ ΠΑΡΑΤΑΞΕΩΝ ΦΩΝΩΝ.

INTERPRETATIO VOCVM, QVAE IN EXERCITIBVS, ET BELLICIS PRÆLIIS acie instructa commissis, *vel in bellicis de acie instruenda rationibus, apud Græcos scriptores passim leguntur.*

Ἀναμάχειν. Est exercitus multitudinem ἀπὸ λόχων. i. in manipulos, dividere, *distribuere.* Ἀναμερίσαι, *quod* ἀναμίζω.

Λόχος verò, *quilatinè manipulus dicitur*, vt nonnulli quidem *censent*, *est* cœtus ex octo viris *constans.* Alij verò *dicunt esse* cœtum, *qui constat* ex 12. viris. Alij verò *sic vocant* multitudinem ex 16 viris *constantem*, quam etiam perfectam, & moderatam, *instarque* vocant.

Λοχαγός. Manipuli-dux. πρωτοστάτης. q.d. primus-in-acie-stans. antistes, præfectus. & ἡγεμών. dux. Idem est vir, *qui tribus hu nominibus vocatur* Est autem primus, & præstantissimus manipuli *totius vir.*

Οὐραγός Caudæ dux. Est vltimus manipuli *vir, & extrema partis ductor.*

Στίχος, ordo. Λοχία, decuria, & λόχος, manipulus, idem est. Quidam autem hoc etiam vocant Enomotiam. Alij verò dicunt Enomotiam esse dimidiam manipuli partem, alij verò, quartam. Enomotarches *verò dicitur* Enomotiæ præfectus.

Δυμοιρίαν. Dimœriam, & Hemilochiam idem esse dicunt. i. *dimidiam manipuli partem.* Dimœrites, & Hemilochites *est* Dimœriæ, & Hemilochiæ dux.

Ἐπιστάτης. Epistates, q.d. Post stans. A manipuli tergo collocatus. Qui verò post eum *est, vocatur* Protostates, & rursus, qui post hunc *est, dicitur* Epistates, ita vt totus ordo constet ex Protostatis, & Epistatis. Nonnulli. verò λοχαγὸν quidem. i. manipuli-ducem, vocant, vt & illi. Protostatem, q.d. antistitem, & οὐραγόν. i. caudæ-ducem, ipsum Epistatem Eos verò, qui *sunt* in medio, non eodem-modo *vocant*: sed Epistatem quidem, eum, qui sequitur Protostatem, id est, secundum *appellant.* Tertium verò à Protostate, *vocant* Hypostatem, *q.d. Substatem.*

Συλλοχισμός. Syllochismus, *q.d. Commanipulatio, sive manipulorum-conventio* est, quum primo manipulo manipulus alter additur, ita vt Manipuli-dux Manipuli-duci, & caudæ-dux caudæ duci, & interiecti *milites, militibus* homozygis, *qui sunt in eodem iugo, & ordine militum*, adstent, *& alij alij sint proximi.*

Παρασταί. Parastatæ. q. d. Adstites. *Adstantes. Qui iuxta milites alios in acie stant. Sunt* homolochi, *qui sunt in eodem manipulo, vel in iisdem manipulis, ordine collocati. Numerus autem horum est* virorum 64. Et dux *istorum vocatur* Tetrarcha. i. *quatuor manipulorum dux. Singulis enim manipuli (vt supra dictum) ex 16. viris constant, vt quidam tradunt.*

Τάξις. Taxis. Ordo. Duę Tetrarchię *quæ sunt* virorum

Κατάλοχισαι δεῖ, τὸ εἰς λόχους κατανεμῆσαι τὸ πλῆθος ἢ στρατοῦ.

Λόχος. ὅτου μὲν, τὸ σύστημα τὸ ἐξ ὀκτὼ ἀνδρῶν. οἱ δὲ, τὸ ἐξ ἑκκαίδεκα ἀνδρῶν. οἱ δὲ, τὸ ἀπὸ τεσσαράκοντα ἀνδρῶν πλῆθος. ὃ καὶ τέλειον φασι, καὶ σύμμετρον.

Λοχαγός. στρατοφύλαξ, καὶ ἡγεμών, ὁ ἀνὴρ ὅλος. ἔστι δὲ ὁ πρῶτος, καὶ ἄριστος τοῦ λόχου.

Οὐραγός, ὁ τελευταῖος τοῦ λόχου.

Στίχος, καὶ ἐνωμοτία, καὶ λόχος, τὸ αὐτὸ δύο. οἱ δὲ, τὸ ἥμισυ τοῦ λόχου τὴν ἐνωμοτίαν. οἱ δὲ, τὸ τέταρτον.

Ἐνωμοτάρχης. ὁ τῆς ἐνωμοτίας ἄρχων.

Δυμοιρίαν, καὶ ἡμιλοχίαν. τὸ αὐτὸ φασι.

Δυμοιρίτης, καὶ ἡμιλοχίτης, ὁ ἄρχων τῆς δυμοιρίας, καὶ ἡμιλοχίας.

Ἐπίστατης. ὁ τοῦ λόχου ὀπίσω τεταγμένος. ὁ δὲ μετ' αὐτὸν στρατοστάτης. ὁ δὲ μετὰ τοῦτον πάλιν ἐπιστάτης. ὡς δὲ ὅλην τάξιν ἐκ στρατοστάτου, καὶ ἐπιστάτου, συγκεῖσθαι. οὗτοι δὲ, λοχαγὸν μὲν τὸν στρατοστάτην λέγουσι, ὥσπερ καὶ οἱ πολλοὶ καὶ οὐραγὸν, τὸν ἐπιστάτην. τοὺς δὲ μέσους δὲ, οὐχ οὕτως. ἀλλ' ἐπιστάτην μὲν, τὸν μετὰ τὸν στρατοστάτην, πρῶτον δὲ τοῦτον. τὸν δὲ ἑξῆς μετὰ τὸν στρατοστάτην, ὑποστάτην.

Συλλοχισμός ἐστι, ὅταν τῷ στρατῷ λόχου, ὅπερ λόχος ἐπιτεθῇ, οἷον λοχαγὸν, λοχαγῷ, καὶ οὐραγὸν οὐραγῷ, καὶ τοὺς μεταξὺ τοῖς ὁμοζύγοις παρίστασθαι.

Παρεστώ). οἱ ἐφεδρεύοντες. οἱ δὲ ἕξ ὅλοι. καὶ ὁ ἐφεδρεύων, τετράλοχος.

Τετράρχαι. οἱ δύο τετραρχίαι, αἱ ἀπὸ ῥιμῶν ἕξ ὁπλιτῶν.

Α Ἑκατόνταρχον πάλαι μὲν ταξίαρχος. νυνὶ δὲ ἑκατοντάρχης.

128. Et horum dux, olim quidem Taxiarchus, *à ordine præfectus, vocabatur.* Nunc verò *dicitur* Hecatontarches, *vel* Hecatontarchus. *à centum virorum præfectus.* Cæterum.

Σύνταγμα. ὁ ἴσιον ὥς τινες τάξιν. αἱ δύο τάξεις. αὗται σύν. καὶ ὁ ἡγούμενος, συνταγματάρχης. τοῦτο δ' ἴσιον, ξεναγίαν καλοῦσιν. καὶ ξεναρχον, τὸν ἡγούμενον.

Σύνταγμα. Syntagma. *Militum agmen*, quod nonnulli vocant parataxin. *à militum aciem instruendam.* Sunt autem duæ taxes. *à duo militum ordines*, *in quibus sunt* viri 256. Et *horum* dux *vocatur* Syntagmatarches. *à à Syntagmatis præfectus.* Hoc autem *militum agmen* nonnulli vocant etiam Xenagiam, *peregrinorum, & mercede conductorum militum ductum, & præturam.* Et Xenagum, *horum militum ducem.*

Β Πενταρχία, τὰ δύο ταγματα ἄνδρες ρκδ'. καὶ ὁ ἡγούμενος, πενταρχίας.

Πενταρχία. Pentarchia. *à virorum 500 præturæ* Sunt duo Tagmata. *à duo ordines, vel duo agmina militum, in quibus sunt* virí 512. Et *horum dux dicitur* Pentarchies. *à 500 virorum dux: sed hic 12 præterruntur, qui sub maiore numero sunt intelligendi, vt numerus sibi consentiat.*

Ἐκτάκτου. ἤ ἔκτακτοι. οὗτοι τὸ μὲν παλαιὸν ἐκτὸς τάξεως ἦσαν καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ ὀνόματος δῆλοῦ. διότι τάξεις ἐξαρίθμου ἦσαν. εἰσὶ δὲ ὁ σκηπτοῦχος. σαλπιγκτὴς σημαιοφόρος. ὑπηρέτης. οὐραγός. καὶ ἄλλοι δέ, καὶ ἕτερα ὀνόματα λέγουσι. καὶ τ' ἄλλ' ἔχει δὲ δεῖ τούτοις τ τάξιν ἢ τὸ σύνταγμα. τὸν μὲν ὄπισθε τῶν ἄλλων ἢ σημαίαν. ἀπὸ τούτου. τὸν δὲ, ὅπερ τοῦ σημείου, εἶναι ἢ φωνὴν κατακούοντα δεῖ δύο βάρεσι. ἢ δὲ σάλπιγξ τίνι. ὁπόταν καὶ ἡ σημαία βαίνειν, δεῖ καὶ σαλπίζειν. καὶ ὑπηρέτην, ὥστε τὰ ὄντα ἑτοίμως ἔχειν ὑπηρετοῦντα. τοῦτο μὲν ἐκτακτον ὑπηρέτην, τοῦτο δὲ ἐκτακτον ἀκόντιστὴν. δεῖ τὸν τάξεως ἕνεκα ἐπιτασσόμενον, καὶ μάστιγα κρατοῦντα τοιαύτην.

C

Ἔκτακτοι. Vel potiùs ἐκτακτοι. Extraordinarij. Hos olim quidem ordo continebat, vt & ipsum nomen indicat, Quia erant extra numerum ordinis. Sunt autem quinque. Exercitus-præco, Tubicen, Vexillifer, Minister, Caudæ-dux. Nunc verò dicuntur & syntagmatis, & aliorum *ordinum viri, quòd in horum numero ponuntur.* Oportet autem hos habere taxin, vel Syntagma, *quod maiorem militum numerum continet. Pro,* Oportet autem *horum ordine, vel in Syntagmate semper esse.* Et hunc quidem, *scil. exercitus-præconem, qui voce sola fungi præconis officium*, vt voce significet id, quod geratur, *& fiat, aut quod faciendum singulis.* Hunc verò, *scil. Vexilliferum*, vt vexillo *significet quid geratur, aut quid gerendum*, nisi vox propter ingentem militum tumultum exaudiatur. *Lege*, τὸν μὲν ὄπισθεν τῶν σημαιοφόρων ὄντα τοῦ σημείου σημαίνειν. Et τὸν ἢ, δυοῖν τὸν σημαιοφόρον ὄντα τοῦ σημείου σημαίνειν. Tubicinem verò, quum *milites* ne vexilla quidem videant, propter excitatum pulverem. Et Ministrum, vt aliquid eorum, quæ sunt necessaria *ad varias militum partes, quas à ducibus fuerit imperatum*, afferat. Extraordinarium verò caudæ-ducem, vt ad ordinem

D reducat eum qui longiùs à tergo sequitur *suorum agmen.* Quare quatuor antè figuratis, *& descriptis*, vt *supra descripti sunt extraordinarius caudæ dux, qui quintus est*, infra in fronte collocatur *à in agminis extremi parte, quasi qui cum aggrediatur, conversa facie frontem hostis præbet adversam, ad ei resistendum parata.*

Ξεναγία. αἱ δύο πενταρχίαι. αὐτὴ ἐστὶ ἡ κ δι. οἱ ἢ πλείους, ἔστω τὸ πλῆθος, χιλιαρχίαν καλοῦσι. καὶ χιλίαρχον, ἢ ἡγούμενον.

Ξεναγία. Xenagia. *Sunt duæ Pentacosiarchiæ, quæ constant ex numero* virorum 1024 Plerique verò multitudinem istam vocant Chiliarchiam. *à 1000 virorum præturam, sive ductum. Hic quoque 24 qui non exprimuntur, sub numero numero comprehendantur.* Et *horum* ducem, Chiliarchum. *à 1000 virorum-ducem appellant.*

Μεραρχία. αἱ δύο χιλιαρχίαι. αὐτὴ ἐστὶ βι ι'. οἱ δὲ καὶ τέλος ὀνομάζουσι. καὶ τὸν ἡγούμενον μεραρχην. οἱ δὲ, τελεστάρχην.

Μεραρχία. Merarchia. Duæ Chiliarchiæ. *Hæ verò constant ex numero* virorum 2048. Nonnulli verò *hoc agmen* vocant etiam Telos. Et ducem, Merarchá. Quidam verò, Teletarcham. *Forsasse* Τελάρχην *dicendum. à Telarcham, sed* τέλους ἄρχὸν *à agminis ducem.*

Φαλαγγαρχία. αἱ δύο μεραρχίαι. αὐτὴ ἐστὶ βκ ς'. τοῦτο ἔνιοι καὶ λοχαγοῦσι. καὶ λόχους οὗσιν. οἱ δὲ, δεκάρχας. πάλαι δὲ ὁ στρατηγὸς ἐκαλεῖτο. καὶ ὁ ἡγεμὼν, στρατηγός. καὶ ἦν, φαλαγγάρχης.

Φαλαγγαρχία. Phalangarchia. Duæ Merarchiæ, Virí 4096. Hoc *militum agmen* nonnulli vocant etiam resectionem cornu. Alij verò, partem. Olim verò etiam Strategia. *à imperatoris-prætura*, vocabatur. Et ipse dux, Strategus. *à Imperator.* Nunc verò, Phalangarches, *sive Phalangarchus. à Phalangis dux.*

Διφαλαγγία. αἱ δύο φαλαγγαρχίαι. αὐτὴ ἐστὶ μρ ς βκ'. τοῦτο δὲ, καὶ μέρος οὗσι. εἶναι καλοῦσι. ἀλλοι δὲ, κέρας. καὶ ὁ ἡγούμενος, μεραρχης.

Διφαλαγγία. Diphalangia. Duæ Phalangarchiæ, virí 8192. Hoc autem etiam Pars à quibusdam vocatur. Quinetiam Cornu. Et dux, Cerarcha.

F Φάλαγξ. τετραφαλαγγαρχία. αἱ δύο φάλαγγες, ἄνδρες ς τ πδ'. τοῦτο δὲ, ἡ τελεία, καὶ δεκτικὴ φάλαγξ.

Φάλαγξ. Phalanx. Tetraphalangarchia. Duæ Phalanges, viri 6394. *N. L.* Hæc enim est perfecta, & valde utilis Phalanx.

Μῆκός ὅσον φάλαγγος, τὸ πρῶτον σύνταγμα ἐκ τῶν λο-

Μῆκος. Phalangis longitudo est primum syntagma ex Lochagis *à Manipulorum ductibus* constans, quod

vnâ *lineâ* rectâ instruitur, à cornu ad cornu *sese* extẽdens. F. *αἰεὶ γραμμὴ εὐθεῖα.* N.L. Vocatur autem hoc etiam facies, & frons, & os, & parataxis. *acies instructa, & ad prælium parata,* & protolochia. *i. primorum manipulorum series, & ordo,* & protostatæ. *q.d. antistites, quòd ante alios primi sient in acie.* Ordo verò, qui est à tergo huius & è regione collocatus, *eique proximus*, secundum iugum vocatur. Et tertius, tertium, & ita deinceps.

Βάθος. Profunditas, est tota illa phalangis *multitudo*, quæ post frontem *est collocata*, & illa *militum* series, *quæ extenditur* à Manipuli-duce vsque ad Caudæ ducem, secundùm profunditatem *extensi* dicitur.

Φυγὴν. Fugere. N.L. *fortasse* ζυγὴν. *q.d. Iugare. Milites iugum efficere.* Est rectâ *lineâ*, serie in longitudinem *extensa, in acie* situm esse. Hoc est, è regione esse: *sed longa, rectâque serie.*

Στιχὸν. Rectâ situm-esse, serie in profunditatem *extensa*. Hoc enim *acies genus* etiam στίχ v.i. seriem, & ordinem *longum* dici *tradunt.*

Διχοτομία φάλ. Dichotomia Phalangis *est Phalangis* in duas æquales *partes* sectio, *diuisio.* Hæ verò partes vocantur cornua. Quarum altera quidem, vocatur Læuum, *sinistrum* cornu, & cauda. Altera verò, *quæ reliqua est, vocatur cornu* dextrum, & *acies* caput, & dextrum promontorium, & dextrum principium.

Ὄραρθ. Orarus, *N.L.* ὅαρθ verò, *aliud Vide Eustath.* & vmbilicus, & Synoche *cohærentia, coniunctio, continuatio, series. N.L.* Pragmaticum dicitur, *vel potius* πάγμα, *tagma, series, ordo,* vt quidam, & os, vt alij, ista Dichotomia vocatur.

Ὁπλῖται. Hoplitæ. *Graui armatura milites.* Peltastæ. *siue Peltati. Scutiferi.* Psili *q.d. Nudi. Velites. Leui armatura milites. Hæc tria militum genera* sunt pedestris, & pugnacis exercitus. Discrimen tamen habent. *Inter se tamen ista differunt.* Nam Hoplitæ quidem, dicuntur, qui grauissima armatura vtuntur, more Macedonico. *Vtuntur enim* clypeis rotundis, & hastis longioribus. Psili verò, *siue velites, vtuntur armatura* leuissima. Vrebantur enim arcubus, & iaculis, & lapidibus è funda, vel è manu *iactis, ac in hostem emissis.* Peltastæ verò, *siue Peltati, qui pelta gerebant,* media fere armatura vtebantur. Pelta enim est parmum quoddam, & leue scutum. Et hastæ, *quibus isti vtebantur, erant* longè breuiores Hoplitarum *hastis.* Copiarum autem vecticiarum, *vt ita loqui liceat v.a. rum, quæ vehuntur,* sunt etiam tres differentiæ. Nam aliæ quidem *copiæ* sunt equestres, *quæ vehuntur equis.* Aliæ verò, *curules, quæ vehuntur* curribus. Aliæ verò, *vehuntur* Elephantis. Equitatus verò, partim quidem simpliciter ita vocatur, Equitatus, & Equites. Partim verò, Amphippum. *q.d. Desultorum Equitum genus, quod continet equites desultores, vel etiam desultorios, vt quidam eos vocant.* Amphippi enim *dicũtur Equites desultores, siue desultorij, qui binos equos paratos habent, quorum vno tam defesso, leuiter in alterum desiliunt, vnde nomen etiam acceperunt. Vocantur autem ita illi,* qui duobus equis non-militaris, *nec vlla ephippia habentibus,* vnà ligatis vehuntur, qui etiam ab vno in alium transiliunt, quum ipsa necessitas flagitat. Equitatus verò, propriè *sic dicti,* alius quidẽ est cataphractus. *i. vndique tectus, & armatura munitus* qui & equos, & equites *vndique tectos, & munitos armatura* præbet, *atque suppeditat.* Alius verò acataphractus *qui non est vndique tectus, nec armatura munitus.* Ex his verò, illi quidem, qui scuta *grandiora* gestant, *quæ* ἀσπὶς *i. à tantis,* θυρεοὶ *vocantur, quòd earum & figuram, & magnitudinem quodammodo referant,* vocantur Thyreophori. i scutiferi, *qui huiusmodi scuta tantis similia ferunt.* Alij verò, simpliciter *dicuntur* hastiferi. Horum verò, alij quidem, tam ùm *emunis* aculantur, ad manus verò, cum hostibus *conferendas* non veniant, & vocantur Hippagonistæ. *Equites-certatores, vel, ex-equis-certantes, quòd ex equis cũ hoste certent,* & Taretini. Alij verò

certant,

χαρὰν συντάγματα. ἄλλοι δὲ θώρακας πάσας τοὺς A
κέρατος εἰς κέρας διατείνοντας. καλεῖται δὲ τὸ, καὶ
μέτωπον. καὶ μέτωπον. καὶ στόμα. καὶ ἐξάπα-
ξις. καὶ πρωτοκλίτα. καὶ πρωτοστάται. ὁ δὲ κατὰ
τοῦτο τάξις, καὶ παράλληλος, δεύτερον ζυ-
γὸν καλεῖται. καὶ ὁ τρίτος τρίτον. καὶ ἑξῆς ὁμοίως.

Βάθος ὅσον, φάλαγγος τὸ μὲν τὸ μέτωπον B
λέγων. καὶ ὁ ἀπὸ λοχαγοῦ ἕως οὐραγοῦ τάξις, καὶ
βάθος λέγεται.

Φυγὴν ἔστι τὸ ἐπ' εὐθείας τῆς καὶ μῆκος τάξε-
ως λέγειν. ἔστι καὶ ἐπιπαράλληλος ἴσχειν.

Στιχὸν ὅσον, τὸ ἐπ' εὐθείας κεῖσθαι τῆς καὶ βά-
θος τάξεως. ἔστι γὰρ καὶ κυρίως λέγεσθαι τάξιν.

Διχοτομία φάλαγγος, ἡ εἰς δύο ἴσα τομή.
τμῆται δὲ τὰ μέρη καλεῖται κέρατα. ὧν τὸ μὲν,
δεξιὸν κέρας λέγει. καὶ οὐρά. τὸ δὲ λοιπὸν, εὐ-
ξιὸν, καὶ κεφαλή. καὶ δεξιὸν ἀκρωτήριον. καὶ δε- C
ξιὰ ἀρχή.

Ὄραρθος, καὶ ὀμφαλός, καὶ συνοχὴ, συνάγ-
μα, ὡς ἔνιοι. καὶ σῶμα, ὡς ἕτεροι, ἡ διχοτομία καλεῖται.

Ὁπλῖται. πελτασταί. ψιλοί. τὰς πεζικὰς ἔχοι,
καὶ μαχίμου δυνάμεως. ἔχουσι δὲ διαφοράς. ὁ
μὲν ὁπλίτης μάχιμος λέγεται, οἱ βαρυτάτῃ καταφράκτῳ
καθοπλισμῷ, κατὰ τὸν μακεδονικὸν τρόπον. ἀσπίσι
τε θυρεοφόροις, καὶ δόρασι διπλασιονυσίοις. ψιλοὶ D
δὲ, οἱ κουφοτάτῃ σκευῇ χρώμενοι τὸ τόξον, καὶ ἀκοντί-
οις καὶ λίθοις ἐκ σφενδόνης, ἢ χερσίν. οἱ δὲ
πελτασταὶ, μέσοπλοι ἐκ χρῶνται σκευῇ. ἔστι δὲ
πέλτη, μικρόν τι ὂν ἀσπίδιον, καὶ κοῦφον. καὶ
τὰ δόρατα πολὺ τῶν ὁπλιτῶν λεπτότερα. εἰσὶ δὲ
καὶ οἱ ὀχημάτικῆς δυνάμεως, τρεῖς διαφοραί. ἢ
μὲν γάρ ἐστιν ἱππικὴ. ἡ δὲ ἁρμάτων. ἡ δὲ, διὰ ἐ-
λεφάντων. τῆς δ' ἱππικῆς, τὸ μὲν ἁπλῶς, οὕτω κα-
λεῖται ἱππεῖς, ἐξ ἱππικόν. τὸ δὲ, ἀμφίππων. ἄμ-
φιπποι μέν, οἱ δὲ δυσὶν ἀσφάτοις ἵππων συνδε- E
δυμένον ἔχοντες. οἱ καὶ μεταπηδῶσιν ἀπ' ἄλ-
λου ἐπ' ἄλλον, ὅταν ἡ χρεία καλῇ. τὸ δὲ κυρίως
ἱππικοῦ, τὸ μὴ δεῖσθαι καταφράκτου, ὁ καὶ τιτάνας
καὶ τὰς ἱππέας παραζεύνυσι παρέχεται.
τὸ δὲ, ἀκαταφράκτου τοῦτο ἢ, οἱ μὲν θυρεοὺς ἔ-
χοντες, θυρεοφόροι καλοῦνται. οἱ δὲ, ἀσπίδας δο-
ρατοφόρους. ἀσπίδι δὲ οἱ μὲν, μόνον ἀκοντίζουσι,
εἰς δὲ χεῖρας τοῖς πολεμίοις οὐκ ἔρχονται. καὶ κα-
λοῦνται ἱππαγωνισταί, καθ' ἑαυτοὺς. οἱ δὲ, τὸ- F

τοὺς

A ξυρφόροι λέγονται, ἱπποτοξόται. ἐν οἷς μὲν γὰρ δόρατα φέρουσι, σὺν κράνεσι καὶ θώραξι οἱ δὲ, τόξοις, οἱ λεγόμενοι ἱπποτοξόται ἔτι δὲ, οἱ μὲν δορατοφόροι, ἢ ξυστοφόροι, ἢ κοντοφόροι καλοῦνται κατὰ τοὺς τριστὶ ὀνόμασιν. οὗτοι δέ εἰσιν οἱ ἐκ τριῶν ἔθνων. καὶ ἁπλῶς πολεμίους ἀόρατοι μαχόμενοι. οἱ δὲ, ἀκροβολισταί. εἶτα πόρρωθεν βάλλοντες. ἔτι δ' ἱππικῶς ἀσπίσιος κεκαλυμμένοι ἱππασάμενοι. ἱλαφροὶ θυρεοφόροι, οἱ καὶ ταραντῖνοι, ἱππο-
τοξόται.

B *ditis, q.d Equites velites. Gallicè, cheuaux legers.* Thyreophori, qui & Tarentini, Hippotoxotæ, *de quibus iam suprà dictum est.*

Πύκνωσις, καὶ ὡδαστάτιον, καὶ ὀθιστάτιον. τοιοῦτος, καὶ μῆκος, καὶ βάθος κατέχει ὁ πυκνωμένος ἀνὴρ, πήχεις δύο. ὁ δὲ ἁπλῶς τεταγμένος, πήχεις δύο.

Συναστισμός, ὅταν ἕκαστος ἀνὴρ τῶν ὃ τῆς φάλαγγος κατοχὴν πήχεως ἔχῃ, τοῦτο τὸ χωρίον καλεῖται συναστισμός.

C Πρόταξις, φαλῶν. ἐστὶ τῶν ἄλλων ἔσω τὸ προλόχους προτάσσεσθαι. ὑπόταξις δέ, ὅταν ὑποστῶσι. παρέντασις δὲ, ὅταν καὶ ἐμπλεκόμενοι τῇ φάλαγγι παρ' ἄνδρα τισὶν ἵστανται. λέγεται δὲ καὶ ἐπίταξις τῶνδε.

certum arcubus, quos equis circumferunt. & vocantur Hippotoxotæ. i equites sagittarij, *quòd equis vecti, sagittas arcubus in hostem emittant.* Præterea, alij quidem, hastilibus veruntur, qui vocantur Tarentini. Alij verò, arcubus, qui vocantur Hippotoxotæ. Præterea verò, alij quidem, hastiferi, vel Xystophori, vel contisseti *vocantur.* His enim tribus nominibus *idem* vocantur. Hi verò, sunt illi, qui ex equis, & comminus, cum hostibus pugnant hastis. Alij verò, *vocantur* Acrobolistæ *q.d Leues-iaculatores. Velites.* quòd eminus iaculentur. Præterea copiarum equestrium *sunt illi, qui vocantur* Caraphracti. Hippacontistæ. i. *Ex-equis iaculatores. Vel, Equites iaculatores,* Elaphri, *leuiter-armati, expeditis. q.d Equites velites. Gallicè, cheuaux legers.* Thyreophori, qui & Tarentini, Hippotoxotæ, *de quibus iam suprà dictum est.*

Πύκνωσις. *Acies* densatio secundùm Parastatam, & Epistatam, hoc est, secundùm longitudinem, & profunditatem. Continet autem densatus vir cubitos duos, qui verò est explicatè, *non autem agmine densato, in acie* collocatus, cubitos quatuor.

Συναστισμός *q.d Consipeatio. Clypeorum in acie condensatio. Vide Lexica.* Quum vnus quisque vir eorum, qui sunt in phalange, continet vnum cubitum, tunc hoc vocatur Synaspismus. *q.d Consipeatio, ὅτε νι antè.*

Πρόταξις φαλῶν. q.d Antepositio velitum. *Sic autem hoc dictum,* quòd isti in bello ante alios ponantur, *& in acie ante cæteros milites collocentur.* Hippotaxis verò *dicitur. quasi subsectio,* quòd *velites interdum alios* subticiantur. *i* post alios *in acie collocentur.* Prosentaxis verò *velitum dicitur,* quòd etiam *interdum velites* cum phalange implicitim, *inserti, commixti, & coniuncti, singuli* iuxta singulos viros *in acie* collocentur. Hoc autem dicitur etiam Parataxis, *quòd velites ad aliorum ordinem addantur, & in adiungantur, & prope eos in acie collocentur.*

Παρεμβολή. Perembole. q.d. Interiectio, differt à nomine Parentaxis. Nam parembole quidem, est similium *militum in ordinibus* interpositio, vt Hoplitarũ. i. *grauis armatura militum,* prope Hoplitas. i *grauis armatura milites,* aut velitum iuxta velites. Parentaxis verò q.d *in ordinibus interpositio militum, ita vt alij prope alios*

D collocentur, est vt grauis-armaturæ-militum, iuxta velites, aut velitum, iuxta grauis armaturæ-milites.

Ὁ λόχος, ἐξ αὐτῶν ὀκτώ. αἱ σύνταξις δ'. λόχοι, αὐτῶν λβ'.

Πεντηκοντάρχια, β' συστάσιαι. αὐτῶν ξ δ'. ἑκατονταρχία β', πεντηκοντάρχιαι αὐτῶν ρκδ'. ἑκατοντάρχης δὲ, ἑκατονταρχία, ἔκτακτοι ἔχει σημαφόρον. ὑπαρχον. σαλπιγκτήν. ὑπηρέτην. κηρυκα.

E

Διλαγία, δύο ἑκατονταρχίαι. αὐτῶν ρκδ'.

Ξενηγία. β' ψιλαγίαι. αὐτῶν φιβ'.

Σύστημα. β' ξενηγίαι. αὐτῶν αιοδ'.

Ἐπιξενηγία, δύο συστήματα. αὐτῶν βμή.

F

Σπῖρος. β' ἐπιξενηγίαι. αὐτῶν δ ς ς'.

Ἐπίταγμα. δύο σπῖροι. αὐτῶν μ ρ ς β'. τούτου ὄντος τοῦ. αὐτῶν εἰς ὁ. ἐπιξενηγίαι μὲν, δ'. συστήματαρχαι δὲ, οἱ λοιποί.

Ἔμβολον. σύνταξίς τις ὁμοία τοιαῖς δύο. ὅτε δὲ

Tom. II. GGGGg 5

men. Est autem dimidium Rhombi, qui talis est, *qualem describunt, qui de rebus bellicis, & de aciei instrumentis ratiene scripserunt.*

Ῥομβοειδές. Rhomboides. Aciei Rhombum referentis nomen. Dicitur autem & Sphenoides, *quòd cuneo speciem, & figuram hæc acies habeat.*

Ἴλη. Turma, est equitum 64.

Ἐπιλαρχία. Epilarchia. Duę turmę, equitum 128.

Ταραντηαρχία. Tarentinarchia, duę Epilarchię, equitum 256.

Ἱππαρχία. Hipparchia, duę Tarentinarchię, equitum 512.

Ἐφιππαρχία. Ephipparchia, duæ Hipparchię, equitum 1024.

Τέλος. Agmen. Duę Ephipparchię, equitum 2048.

Ἐπίταγμα. Epitagma. Duo agmina equitum 4096.

Κλίσις. Aciei motus viritim factus, *quum singuli vnà in acie mouentur.*

Κλίσις ἐπὶ δόρυ. Aciei in hastam inclinatio, est ea, quę fit in dextrum *latus*. Epanaclisis verò, est inclinatio, quę fit in sinistrum *latus*.

Ἐπ' ἀσπίδα κλίσις. In clypeum inclinatio, similiter est ea, quę fit in sinistrum *latus*.

Μεταβολή. Mutatio. Est inclinatio, quę bis in eandem *partem* fit, à tergo mutans grauis-armaturę militum facies, *& frontes*. Cuius duę *sunt* differentię. Nã altera quidem *mutatio fit* ab hostibus, quam etiam vocant *mutationem* in caudam. Altera verò, *quæ fit* in hostes, quę vocatur *mutatio* à cauda. Nonnulli verò sic etiam ipsam describunt. Mutatio, est transumptio, *quæ fit per immutationem* prius-existentis superficiei in superficiem, quę est in *aciei* cauda. Vel ab hac in contrariam *superficiem*. Et mutatio quidem, quę fit ab hostibus fit *militibus* in hastam bis inclinatis. Quę verò *fit* in hostes, bis in clypeum *fit*.

Ἐπιστροφή. Conuersio. Hęc fit, quum agmine toto densato iuxta Parastatam, & Epistatam, quasi vnius viri corpore *conuerso*, in hastam, vel in clypeum nos inclinamus, ita vt totum agmen circa Manipuli-ducem quasi circa centrum circumferatur, & occupet locum, qui præcedentem sequitur, superficiem verò, à dextris, ita vt singulis *militibus iidem* & Parastatę, & Epistatę permaneant *vnus*.

Ἀναστροφή. Reuersio. Est conuersionis in priorem locum restitutio. Perispasmus verò, *q. d. Circumnulsio. Vide Lex.* est motus *totius* agminis *constans* ex duabus conuersionibus, ita vt facta mutatione occupet posteriorem locum. Ecperispasmus verò, est motus ex tribus continuis conuersionibus, ita vt facta mutatione occupet, si quidem in hastam fiat *motus, & inflexio*, superficiem à lęua, si verò in clypeum, *sine scutum*, à dextra. In rectum verò *ordinem militem* reducere, est singulos viros in priorem situm restituere, ita vt, si ab hostibus in hastam sele-inclinare iubeantur, deinde rursus oportoat *eos* in rectum *ordinem* restituere, in hostes rursus conuertantur. Hoc autem vocatur etiam ἐπ' ὀρθὸν διαπαντῶσαι, *& idem est ac*, ἐπ' ὀρθὸν ἀναστῆναι.

Ἐξελιγμῶν. Explicationum *acies, vel copiarum, quæ explicantur, & expanduntur*, duę sunt manipulos. Altera vero, per inga. Humus verò vtriusque sunt tria gene-

ra. Nam

τὸ ἥμισυ τῦ ῥόμβου τοιῦδε ὄντος. A

Ῥομβοειδὲς. παράταξις. ὀνομάζεται, καὶ σφηνοειδὲς.

Ἴλη. ἱππέων ὄζις ξδ'.
Ἐπιλαρχία δύο ἴλαι. ἱππέων ρκη'.
Ταραντηαρχία, δύο ἐπιλαρχίαι. ἱππέων σις'.

Ἱππαρχία, δύο ταραντηαρχίαι ἱππέων φιβ.

Ἐφιππαρχία. δύο ἱππαρχίαι. ἱππέων α χ δ'. B

Τέλος, δύο ἐφιππαρχίαι, ἱππέων βμ δ'.

Ἐπίταγμα δύο τέλη, ἱππέων δ' ς ς'.
Κλίσις ἡ κατ' ἀνδρα κίνησις.

Κλίσις ἐπὶ δόρυ ὄζι. ἡ ὅτι ἐπὶ τὰ δεξιὰ κλίσις. ἐπαγκλισις δὲ, ἡ ὅτι ἐπὶ ἀριστερὰ κλίσις.

Ἐπ' ἀσπίδα κλίσις ὄζι, ἡ ὅτι ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ C ὁμοίως.

Μεταβολή ὄζιν, ἡ δὶς ὅτι ἐπὶ τὰυτὸ γινομένη κλίσις, καὶ ποῖον ταῖς τῶν ὁπλιτῶν ὄψεσι μεταπλάττει. δύο δὲ διαφοραί. ἡ μὲν ὅτι ἐπὶ τῶν πολεμίων. ἣν καὶ ἐπ' οὐρὰ ὀνομάζουσι. ἡ δὲ, ὅτι ἐπὶ τοὺς πολεμίους, ἀπ' οὐρᾶς καλεμένη ἔστι δὲ, καὶ ἣ τῶν αὐτῶν ὑποχώρησις μεταβολὴ ὄζι, μεταλλάττουσα τὰ παρεστῶτα ὅπλα ἐπὶ θάτερα. ἡ δὲ αὐτὴ τούτῳ ὄζι ἡ, ἐναντίαν καὶ ἡ αὐτὴ ἐπὶ τῶν πολεμίων μεταβολή, ὅς ὅτι ἐπὶ δόρυ πλινθίων γίνεται. ἡ δὲ ὅτι ἐπὶ τοὺς πολεμίους, D ὅς ἐπ' ἀσπίδα.

Ἐπιστροφή ὄζιν, ὑπομένοντος τοῦ παρεστῶτος καὶ ἐπιστάτου, καὶ ὑπερτίθεται, καθάπερ εἰς αὐτὸ σῶμα, ὅτι δόρυ, ἢ ἐπ' ἀσπίδα ἐγκλίνομεν. καθάπερ ὅτι κέντρου τοῦ λοχαγοῦ πάντες τὰ τάγματος συνεστῶτος, καὶ μεταλαβόντος τὸν τόπον, μὴ ἐν ᾧ πρόσθεν. ὑπομένειαν δὲ τὰὐτὰ ἐκ δεξιῶν, ἑξαμενίστων ἐκείνῳ, τούτῳ παρασταῖν, καὶ τῶν ὑπηρετῶν. E

Ἀναστροφή ὄζιν, ἡ δὶς κατάστασις τῆς ὑπερφερῶς εἰς τὰὐτὸ πρότερον χώραν. περισπασμὸς δέ ὄζιν, ὅταν δυοῖν ὑπερφορῶν τὸ τάγματος κίνησις, ὥστε μεταλαμβάνειν τὸ ὀπίσω τόπον. ἐκπερισπασμὸς δέ ὄζιν, ὅταν τριῶν ὑπερφορῶν συνεχῶν κίνησις. ὥστε μεταλαμβάνειν, ἐὰν μὲν ὅτι ἐπὶ δόρυ γίνηται, τὰὐτὸ ἐξ ἀριστερῶν ὑπερφάνειαν. ἐὰν δ' ἐπ' ἀσπίδα, τὸ ἐκ δεξιῶν. εἰς ὀρθὸν δὲ ὄζιν ἀναδοῦναι, τὸ ὅτι τὰὐτὸ ὀξ ἀρχῆς ἔστη ἀνακατασῆσαι αὖθις ἕκαστον. ὥστε τὸ ὅτι ἐπὶ δόρυ κλίνειν ἐπὶ τῷ πολεμίων καλδίοντο, αὖτ' αὖθις εἰς ὀρθὸν ἀναδοῦναι ἐπὶ, ἐπὶ τοὺς πολεμίους πάλιν τρέπεσθαι. καλεῖ δ' αὐτὸ τὸ ἐπ' ὀρθὸν ἀνακατασῆσαι. F

Ἐξελιγμῶν, δύτταί εἰσιν ἰδίαι. ἡ ἰδὸ, καὶ λόχους. ἡ δὲ, καὶ ζυγά. εἰδὴ δὲ ἑκατέρου αὐτῶν, τρία

A κελεύσεται γὰρ ὁ μὲν, μακεδονικὸν. ὁ δὲ, λάκων. ὁ δὲ, χορεῖος. ἔνι καὶ κρητικὸν, καὶ πύρριχιον καλοῦσι. τούτων δὲ μακεδονικὴν ἐξέλιγμίν ἐστι, ὃ λέγομεν. ὁ μετὰ λαμβάνων τῆς φάλαγγος τὸν ἴδιον προσθεν τόπον αὐτὸ δὲ τῆς καθόπλου τὴν ἔκθεσιν, τὸ ὄπισθεν. χορεῖος δὲ, ὁ τὸν ἑαυτοῦ ἐπέχων τόπον τῆς φάλαγγος, καὶ μένων τῇ ὁπλίτου αὐθ' ὧν προεκτείχον πάντων ἐπέξεις μεταλαμβανόντων. τὸ μὲν λοχαγοῦ, τὸν τῶν οὐραγοῦ. τὸ δὲ οὐραγοῦ, τὸν τῶ λοχαγοῦ. αὐτὸ δὲ τῆς καθόπλου τὴν προσθεν ἔκθεσιν, τὸ ὄπισθεν. οἱ δὲ δὴ καὶ ζυγὰ ἐξελίγμοί γίνονται, ἐπειδὴν δοκῇ τῶν ἑκατονταρχῶν βουληθῆναι τὰ κέρατα κρατῆσαι. τοὺς δὲ διπλασιάσαι δοκῇ τῶν πεζῶν, χρῆσθαι τῷ τὰ μέσα ἰσχυροποιῶν. κρὸμοίως τὰ δεξιὰ, ἐπὶ τοῖς δεξιοῖς καὶ τὰ εὐώνυμα, ἐπὶ τοῖς εὐωνύμοις.

Nam vnum quidem, vocatur Macedonicum *actis explicanda, expandendaque genus*. Alterum verò, Laconicum. Tertium verò, Choreum, quod & Creticum, & Persicum vocant. Horum verò *actis explicanda, at expandenda modorum*, Macedonica quidem explicatio, est ea, quæ fit per manipulos, quæ phalangis anteriorem locum occupat, & loco superficiei, quæ est à fronte, posteriorem *locum occupat*. Laconica verò *explicatio dicitur*, quæ phalangis eundem locum retinet, grauis-armaturæ militibus per partes, *siue particulatim* pro locis, quæ priùs occupabant, aliis *loca* mutatione facta occupantibus, ita vt Manipuli quidem dux *occupet locum* caudæ-ducis, & caudæ dux *locum occupet* Manipuli-ducis, & pro superficie anteriore, quæ est à fronte, posteriorem *occupat*. Explicationes verò *copiarum* per iuga fiunt, quum quis, *exercitus* cornua in apotomis, *q.d. resectionibus*, vult collocare. *quid sit* ἄκρων κέρατα, *docetur suprà pag. 785. in voce* φαλαγγαρχία: *sed tamen non satis apertè declaratur quid hoc sit*. In cornibus verò *copiarum* fieri *dicunt* iftas apotomes *q. d. resectiones*, vt media *copiarum partes* corroborentur. Et eodem-modo, *cornua* dextrum in læuum, & læuum in dextrum *transferre traduntur*.

B

C Διπλασιάσαι, δυχῶς λέγεται. ἢ γὰρ τόπων, ἐν ᾧ ἡ φάλαγξ ἱδρύνετο τὸ πλῆθος τῶν αὐθρῶν, ἢ ἀριθμὸν ἑαυτῶν. γίνεται δὲ ἑκάτερον, δυχῶς. ἢ κατὰ μῆκος μόνον ζυγὰ τοιοῦτον ἢ καὶ κατὰ μῆκος καὶ βάθος. κατὰ μῆκος μὲν οὖν γίνεται διπλασιασμὸς ἀνδρῶν, ὅταν μεταξὺ τῶν προϋπαρχόντων λόχων ἐνεμβάλλωμεν, ἢ παρεμπλέκωμεν ἄλλους ἑαυτῶν ἀριθμοῦ, τὸ μῆκος φυλάττοντες τὸ αὐτὸ τῆς φάλαγγος. οὕτω ποιοῦσιν οἱ τὸν αὐθ' ἑξῆς διπλασιασμὸν τῶν ἀνδρῶν. κατὰ βάθος δὲ, ὅταν μεταξὺ τῶν προϋπαρχόντων ζυγῶν ἐμβάλλωμεν, ἢ παρεμπλέκωμεν ἄλλα ἑαυτῶν ἰσοπληθῆ, οὕτω κατὰ βάθος ποιοῦσιν εἶναι μείζω. κατὰ μῆκος δὲ, τόσου. ὁδὲ διπλασιασμὸς, ὃν τινὲς ἐπιφερομένῳ κατὰ μῆκος ποιοῦσι, καθότι μετὰ τούτων. ἢ οἱ παρεντιθέντες ἐξελίξωσι κατὰ βάθος. δίοι δὲ τοὺς τοιούτους διπλασιασμοὺς ὅσοι μεθιστᾶσιν καὶ μόλυσι ἐγγὺς ὄντων τῶν πολεμίων. ἐφ' ἑκάτερα δὲ τῶν καθ' ἑαυτοὺς, τοὺς ψιλοὺς, καὶ τοὺς ἱππέας ἐπιτάττουσι, τὸν ὄφιν τὸν διπλασιασμοῦ, χωρὶς παραξεῖς τῆς φάλαγγος ἑκατέρωθεν.

Διπλασιάσαι. Duplicare. Duobus-modis dicitur. Vel enim locum *duplicamus*, in quo phalanx *est instructa*, manente virorum *eodem* numero. Vel ipsorum *militum* numerum *duplicamus*. Vtrunque verò fit duobus-modis, vel per manipulos, vel per iuga, *siue vel manipulatim, vel iugatim*. Idem autem est dicere secundùm longitudinem, & secundùm profunditatē. Secundùm longitudinem autem fit virorum duplicatio, quum inter priùs-existentes manipulos interiicimus, vel inferimus, & *immiscemus* alios *manipulos* pari-numero-præditos, quo & illi superiores, eandem longitudinem phalangis seruantes, ita vt sola *solidum, tantùm* densitio fiat ex virorum duplicatione. *Παρεμβάλλωμεν. Et, ἑαυτῶν ἰσοπλήθη. Sic paulo post.* Secundùm profunditatem verò, *duplicatio fieri dicitur*, quum inter priùs existentia iuga interiicimus, vel inferimus alia *iuga* pari-numero prædita, quo & illa superiora, vt densitatio secundùm profunditatē sola fiat *solium, tantùm*. Secundùm longitudinem verò *fit actis duplicatio, quum fit mutatis* loci. Hæc autem duplicatio *fit*, quum ante-dictam *actis* densitatem *facilem* secùndùm longitudinem, *caritate militum alibi*, mutato-loco-transferimus, vel *quum* illi, qui sunt-interiecti *inter alios, sese* explicant secundùm profunditatē. Qui-dā autem, huiusmodi duplicationes improbant, præcipuè verò, quum hostes sunt propinqui. In vtroque

D

E

verò cornu, quum velites, & equites extendunt, *atque ferùm cornua producunt*, sine phalangis perturbatione, *bellicarum rerum periti ducis*, hostis duplicationis speciem præbent.

Πλαγία φάλαγξ. Obliqua Phalanx dicitur, quæ lōgitudinem profunditate longè-maiorem habet. Recta verò dicitur, quum in cornu *phalanx* incedit, habens profunditatem longè-maiorem ipsa longitudine. *Τῶ μήκει τὸ βάθος*. In vniuersum verò, secundū longitudinem quidem dicitur, agmen omne, quod longitudinem habet profunditate maiorem. Rectum verò, quod profunditatem longitudine *maiorem habet*.

F

Λοξὴ λέγεται φάλαγξ, ἢ τὸ μὲν ἕτερον κέρας, ὁπότερον αὖ προήκοντα πλησίον τῶν πολεμίων ἔχουσι, καὶ ἐν αὐτῷ τὸ ἀγῶνα ποιοῦνται. τὸ δὲ ἕτερον ἐν διατάσει δι' ὑποστολῆς ἔχουσι. διὸ-

Λοξὴ φάλαγξ. Transuersa phalanx, *vel obliqua phalanx, dicitur ea*, quæ alterum quidem cornū, virum ipsa voluerit, prope *suos* hostes habet, & in eo certamen committit, alterum verò cornu in extensione per contractionem tenet. *& fit extendit, vt idem contrahat, quum est opus, quod fieri, vt sibi caueat, ne quam cladem*

ab hostibus accipiat. Et dextra quidem *phalanx, dicitur,* quæ dextrum *latus hostibus* obtenditur, læua verò, quæ læuum.

Παρεμβολή q.d. Interiectio. *Dicitur autem Parembole, vel interiectio fieri,* quum quibusdam autè collocatis in interiectis, *mediisque spatiis,* & intervallis, ex iis, qui post eos sunt collocati, cum ipsis *aliis* collocantur recta *serie.* Prostaxis verò, *q.d. Ad ordinem additio, sive fieri dicitur,* quum ab vtraque acies parte, vel ab altera *tantùm,* in eodem corni, toti phalangi aliquod agmen additur, rectâ, in ipsa acies fronte. Entaxis verò, *q.d. In ordinem inductio, vocatur,* quum quis velites in phalangis intervalla vult inferere, & eos in iis ita collocare, vt ne vir iuxta virum. Quidam autem hoc vocant etiam Parentaxin, *quòd alij prope alios in acie collocentur.*

Ἐπαγωγή. Epagoge. (*q.d Inductio.*) vocatur, quũ ordo ordini subiicitur. Vt, Quum Tetrarchia præcedit, *et* reliquæ Tetrarchiæ subiiciuntur. Vel, Præcedente Xenagia, reliquæ Xenagiæ *eam* sequuntur. Denique *dicitur* Epagoge, quum agmina in profectione *sic* sequuntur, vt sequentis agminis duces coniungantur cum præcedentis agminis Vragis, *i. caudaducibus.*

Παραγωγή. Paragoge. *q.d Deductio. Vide Lex.* Paragoge dicitur, quum phalanx incedit, duces habens à læua, vel à dextra. Et quum à læua quidem duces habet, Paragoge læua dicitur. Si verò à dextra, dextra Paragoge *vocatur.* Siue verò ter fiat per Epagogen, siue per Paragogen, incedet acie vnum, vel duo, vel tria, vel quatuor latera habente. Ac vnum quidem latus habente acie phalanx incedet, quum ab vna tãtum parte metuet. Duplex verò latus habente incedet, quum à duabus partibus *sibi metuet.* Triplex latus habente, quum à tribus partibus *metuet.* Quadruplex verò latus habente, quum suspicio est, fore, vt hostes *phalangem* vndique aggrediantur.

Ἀμφίστομος. Amphistomos phalanx vocatur ea, quæ dimidiam partem virorum in manipulis *collocatorum,* à se auctam habet, ita vt ei aduersum-dorsum habeant. *Singuli, qui sunt in eo numero.* Diphalangia verò amphistomos vocatur, quæ in ipsa profectione duces habet ab vtraque parte in Epagogis collocatos, alios quidem, in dextra Paragoge, alios verò, in sinistra. Caudæ verò duces, in medio collocatos.

Ἀντίστομος. Antistomos Diphalangia *dicitur,* quæ duces quidem in medio collocatos habet. Caudæ verò duces habet extra, *vel, forè* ab vtraque parte in Paragogis collocatos.

Ἑτερόστομος. Heterostomos phalanx vocatur, quę, si facias iter, dimidium quidem, quod præcedit, in læua Paragoge habet, hoc est, duces à læua. Reliqui verò dimidij, *reliqua verò dimidia partis* duces in dextra Paragoge. Homœostomos Diphalangia in itinere faciendo dicitur ea, quæ duces vtriusque phalangis, ab eadem parte collocatos habet, vt, vel à dextra, vel à læua phalangis vtriusque *parte.* Embolon verò dicitur, quum Amphistomos Diphalangia, præcedentia quidem cornua inter-se coniungit, *sequentia verò* disiungit.

Κοιλέμβολον. Cœliembolon verò vocatur, quum

ξιὰ μέν, ἡ τὸ δεξιὸν πρόσθιον ἐλαμβάνη. λαιὰ δ', ἡ τὸ λαιόν. A

Παρεμβολὴ λέγεται, ὅταν τισὶν ἤδη τεταγμένοις ἐπιτιθῶνται μέσοις τοῖς τὰ μεταξὺ διαστήματα, ἐν τῷ ἐντεταγμένοις καθίζειν τοὺς ἐπιτιθεμένους ἐπ' εὐθείας. πρόσταξις δ' ἐστὶν ὅταν ἑκατέρου τῶν μερῶν τῆς τάξεως, ἢ ἑκατέρου κέρως αὐτὸ προστιθῇ τὶ πλῆθος τῇ πρώτῃ φάλαγγι, κατευθὺ τοῦ μεσαίτατου τῆς τάξεως. ἔνταξις δ', ὅταν ἐπιτιθέντες προσαρμόττωσι τοὺς ψιλοὺς εἰς τὰ διαστήματα τῆς φάλαγγος, ἐν τάξει ἀνὰ μέσον ἀνὰ μέσον. εἶναι δὲ τοῦτο, καὶ παράταξιν ἐνομίζουσι. B

Ἐπαγωγὴ δέ, λέγεται, ὅταν τάγμα τάγματι ὑποτάσσῃ. οἷον τετραρχίας ἡγουμένης, αἱ λοιπαὶ τετραρχίαι ὑποτάσσονται. ἢ ξεναγίας ἡγουμένης, αἱ λοιπαὶ ξεναγίαι ἐπακολουθοῦσι. καὶ καθόλου ὅταν συντάγματα ἐν πορείᾳ ἴωσι, ὥστε τοῖς τῶν προηγουμένου συντάγματος ὑραγοῖς, τοὺς τῶν ἑξῆς τάγματος ἡγεμόνας συνάπτειν. C

Παραγωγὴ λέγεται ὅταν ἡ φάλαγξ πορεύηται, τοὺς ἡγεμόνας ἐν τῷ δεξιῷμέρει ἔχουσα, ἢ ἐν τῷ δεξιῷ, κἂν μὲν ἐν τῷ ἀριστερῷ ἔχῃ τοὺς ἡγεμόνας, ἀριστερὰ παραγωγὴ λέγεται· κἂν ἢ ἐν τῷ δεξιῷ, δεξιὰ παραγωγή. εἴτε ἡ πορεία ἐν ἐπαγωγῇ γίνεται, εἴτε ἐν παραγωγῇ. ἐν μονοπλεύρῳ, ἢ δικλεύρῳ ἢ τετραπλεύρῳ, ἢ τετραπλεύρῳ τάγματα βαδίζει. μονοπλεύρῳ μὲν, ὅταν μονοχόθεν φοβῆται. δικλεύρῳ δ', ὅταν δίχοθεν. τετραπλεύρῳ δὲ, ὅταν πανταχόθεν, οἱ πολέμιοι ὑπόπτευσιν ὑφορῶνται. D

Ἀμφίστομος φάλαγξ καλεῖται, ἡ τοὺς ἡμίσεας τῶν ἐν τοῖς λόχοις ἀνδρῶν, ἀπεστραμμένους ἀπὸ σφῶν ἔχουσα, ὡς ἀπίσθιους εἶναι. διφαλαγγία δὲ ἀμφίστομος, ἥτις ἐν τῇ πορείᾳ τοὺς ἡγεμόνας ἔχει ἐξ ἑκατέρου τῶν μερῶν ἐν ἐπαγωγαῖς τεταγμένους. οὓς μὲν δεξιᾷ παραγωγῇ. οὓς δ' ἐν εὐωνύμοις τοὺς δ' οὐραγοὺς, ἴσους τεταγμένους. E

Ἀντίστομος διφαλαγγία, ἡ τοὺς μὲν ἡγεμόνας ἔχει μέσους τεταγμένους. τοὺς δ' οὐραγοὺς, ἔξω ἔχουσα ἐξ ἑκατέρου τῶν μερῶν ἐν παραγωγαῖς τεταγμένους.

Ἑτερόστομος φάλαγξ καλεῖται, ἥτις, αὖ πορεύηται, τὸ μὲν ἡγούμενον ἥμισυ ἔχουσα ἐν δεξιῷμέρει παραγωγῇ τοιούτοις, τοὺς ἡγεμόνας ἐξ εὐωνύμου. τῇ δὲ λοιπῇ ἡμίσεως τοὺς ἡγεμόνας, ἐν δεξιᾷ παραγωγῇ. ὁμοιόστομος ἐν πορείᾳ διφαλαγγία ἐστὶν, ἥτις τοὺς ἡγεμόνας ἑκατέρας φάλαγγος, ἐν τῶν αὐτῶν μερῶν ἔχει τεταγμένους. οἷον ἐν δεξιῶν, ἢ ἐξ εὐωνύμων ἑκατέρας φάλαγγος. ἔμβολον δὲ καλεῖται, ὅταν ἡ ἀμφίστομος διφαλαγγία, τὰ μὲν ἡγούμενα κέρατα ἀλλήλοις συνάψῃ, τὰ δὲ ἑπόμενα διαστήσῃ. F

Κοιλέμβολον δὲ καλεῖται, ἐνταῦθα ἡ ἐναν-

Antistomos

A σημος δ' φαλαγγία, τὰ μὲν ἐπόμενα κέρατα συνάπτει. τὰ δ' ἡγούμενα, ἴζωσιν.

Πλάσιον δὲ ὁμοιάζεται, ὅταν πρὸς πᾶσαν ταῖς πλευραῖς παραπέπτωκεν ἡ τετραγώνου σχήματος ἴσην.

Πλινθία δὲ, ἢ πλινθίον λέγεται, ὅταν ὁμοίως τετραγώνου σχήματι τοῦτο τὸ σχῆμα ἔχουσα ὅπερ ξυστὸν ὁ τοῦ γρύλλου, πλάσιον ἰσοπλευρογωνίου.

B

Πεπλεγμένη φάλαγξ ἔστιν, ἡ τοῖς τόποις ὑπαντῶσα τὸ τοὺς ἀναγκαζομένη ὁμοιοῦσθαι, τετραδίους λόγον ἔχουσα, ἡ ξιφοειδὴς ἡ φάλαγξ γίνεται ὅλη, καὶ πολυειδὴς τῇ τάξει.

Ἐπιγομένη δὲ ἐστὶ τὰ μέσα τοῖς πλαγίοις προηγουμένη. τὰ δὲ κέρατα ὀπίσω μεχρὶ ὀρθίου ἑαυτὰ ἔχει τεταγμένα.

num, ordines, & quasi quosdam sulcos dissoluitur. Fortasse legendum, ἴγμος. quod ἴγμος, docetur in Lexicis.

C Παραμένη δὲ, ὅταν εἰς ὄγκους πλείονας διαλύηται τῶν ταγμάτων.

Κυρτὴ ἢ κοίλη, καὶ ὀπισχίμπτης λέγεται, ὃς τοὐπίσω, καὶ τοξοτὴς, ἢ τὸ σῶμα καῖλον ἔχουσα, ἢ κυρτὸν, ἢ ὀπισχιμπτές. καὶ τῷ τὸ αὐτὸ ἔφασαν, ἢ εἰς τοὐπίσω ἢ εἰς τὸ πρόσω. οὕτω τὰ ἴδια ἑαυτῶν γίνεσθαι καὶ ἐκβάσεις τῶν τελῶν εἰς τοὐπίσω σχηματίζουσης, ἢ εἰς τὸ πρόσω.

Ὑπερφαλάγγησις λέγεται, ὅταν ἐξ ἑκατέρου μεροῦς τῆς φάλαγγος ὑπερέχωμεν τῶν πολεμίων.

D Ὑπερκέρασις δὲ, ὅταν ἐπὶ τοῦ ἑτέρου μέρους μόνου ὑπερέχωμεν τῶν πολεμίων.

Πτυσμός ἐστιν, ὅταν τὸ βάθος τῆς φάλαγγος συναιρῶσι, καὶ μὴ τὸ αὐτὸ ἐν πολλοῖς ἀνδράσιν ἀλλ' ὀλίγοις ἔχωσι.

Antistomos Diphalangia, sequentia quidem cornua coniungit, præcedentia verò disiungit.

Πλάσιον. *Agmen, quod lateris figuram habet, ita vt longitudo latitudinem longè superet.* Dicitur Plæsion, quum ad omne latus *agminis* aliquis in acie collocatur figurâ alteram partem longiorem habente.

Πλινθία verò, vel πλίνθιον, i. Lateres, vel later, dicitur *in acie instructa*, quum quadratâ figurâ illud ipsum facit, quod Xenophon Gryllı *situs* vocat πλάσιον ἰσοπλευρογώνιον. i. agmen *quadratum*, *quod est* æquilaterum. i. *quod æqualia latera habet. Vide Lex. & Xenophontem Græcolat. Lex. & Thucyd.*

Πεπλεγμένη φάλαγξ. i. Implicita phalanx, est ea, quæ cogitur assimilari locis occurrentibus, *in que incidit*, & teredinis rationem obtinet, *teredinem imitatur*, & tota phalanx sit gladio-similis, *oblonga scilicet*, & acie multiplicem speciem habens.

Ἐπιγομένη. Incurua verò *phalanx* est, quum media *phalangis agmina* in hostes ituuntur, cornua verò à posterioribus partibus tecta in se habet collocata. Dispersa verò *phalanx appellatur*, quum in plures agmi-

Παραμένη δὲ. Dispersa verò. *Ordo dicitur* quando in angulos multos dissoluitur ordinum.

Κυρτή. Curua verò, & caua, & inflexa *phalanx* dicitur, quæ retrò, & vltrà *fertur*, vel quę habet os cauum, aut curuum, aut inflexum, idque (vt antè dictum) vel retrò, vel vltrà *progredens, ita vt vel retrorsum, vel vlteriùs feratur.* Quamobrem etiam harum rerum *formarum* vnumcuiusque sunt tria genera, dum *phalanx* ita formatur, vt vel retrò, vel vltrà feratur. i. *dum vel se retrò recipit, vel vlteriùs progreditur.*

Ὑπερφαλάγγησις. Hyperphalangisis dicitur, quum ab vtraque parte phalangis hostes *acie nostra* superamus.

Ὑπερκέρασις. Hypercerosis verò *dicitur*, quum ab altera tantum parte, *quum altero tantùm cornu* hostes superamus.

Πτυσμός. Ptysmus, est, quum phalangis profunditas contrahitur, & (si fortè res ita tulerit) pro 16. viris, pauciores fiunt, *& numerus eorum minuitur.* Pro πτυσμὸς, *quod à πτύω, spuo, deductum, quod ad rem præsentem non facit*, suspicor legendum πτυγμὸς, vnius litteræ mutatione facta, *plicatio, complicatio, contractio*, quod à πτύσσω. Explico. circ. ex sequenti συναιρῶσι videtur hoc non inepte colligi posse. τὸ πτυσμὸν, ἀντὶ συναιρέσεως, apponitur ἐξηγήσεως, eius explicatio. *Vide supra* τὴν ἐξήγησιν.

E

Τέλος, καὶ τῷ θεῷ δόξα.

Finis, & Deo gloria.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google